BÍBLIA

Pismo Święte

Biblia Warszawska

Versão Bilingue

Português – Polonês

Em Português – Almeida Revista e Atualizada
Em Polonês - Biblia Warszawska

2020

BÍBLIA

Pismo Święte

Biblia Warszawska

Versão Bilingue

Português – Polonês

Em Português – Almeida Revista e Atualizada
Em Polonês - Biblia Warszawska

2020

Índice dos Livros da Bíblia

Velho Testamento	Stary Testament	
Naum	Księga Nahuma	2.611
Habacuque	Księga Habakuka	2.617
Sofonias	Księga Sofoniasza	2.624
Ageu	Księga Aggeusza	2.631
Zacarias	Księga Zachariasza	2.636
Malaquias	Księga Malachiasza	2.663

Novo Testamento	Nowy Testament	
Mateus	Ewangelia św. Mateusza	2.671
Marcos	Ewangelia św. Marka	2.779
Lucas	Ewangelia św. Łukasza	2.847
João	Ewangelia św. Jana	2.964
Atos	Dzieje Apostolskie	3.050
Romanos	List św. Pawła do Rzymian	3.161
1 Coríntios	Pierwszy list św. Pawła do Koryntian	3.208
2 Coríntios	Drugi list św. Pawła do Koryntian	3.254
Gálatas	List św. Pawła do Galacjan	3.285
Efésios	List św. Pawła do Efezjan	3.301
Filipenses	List św. Pawła do Filipian	3.317
Colossenses	List św. Pawła do Kolosan	3.329
1 Tessalonicenses	1 List św. Pawła do Tesaloniczan	3.340
2 Tessalonicenses	2 List św. Pawła do Tesaloniczan	3.350
1 Timóteo	1 List św. Pawła do Tymoteusza	3.356
2 Timóteo	2 List św. Pawła do Tymoteusza	3.369
Tito	List św. Pawła do Tytusa	3.378
Filemon	List św. Pawła do Filemona	3.384
Hebreos	List do Hebrajczyków	3.387
Tiago	List św. Jakuba	3.432
1 Pedro	1 List św. Piotra	3.434
2 Pedro	2 List św. Piotra	3.447
1 João	1 List św. Jana	3.455
2 João	2 List św. Jana	3.467
3 João	3 List św. Jana	3.469
Judas	List św. Judy	3.471
Apocalipse	Objawienie św. Jana	3.475

VERSÃO BILINGUE

Português – Polonês

VELHO TESTAMENTO

Português

Almeida Revista e Atualizada

O primeiro livro de Moisés chamado Gênesis

Gênesis 1

A criação dos céus e da terra e de tudo o que neles há

1 No princípio, criou Deus os céus e a terra.

2 A terra, porém, estava sem forma e vazia; havia trevas sobre a face do abismo, e o Espírito de Deus pairava por sobre as águas.

3 Disse Deus: Haja luz; e houve luz.

4 E viu Deus que a luz era boa; e fez separação entre a luz e as trevas.

5 Chamou Deus à luz Dia e às trevas, Noite. Houve tarde e manhã, o primeiro dia.

6 E disse Deus: Haja firmamento no meio das águas e separação entre águas e águas.

7 Fez, pois, Deus o firmamento e separação entre as águas debaixo do firmamento e as águas sobre o firmamento. E assim se fez.

STARY TESTAMENT

Polonês

Biblia Warszawska

I Mojżeszowa

I Mojżeszowa 1

Stworzenie świata i człowieka

1 Na początku stworzył Bóg niebo i ziemię.

2 A ziemia była pustkowiem i chaosem; ciemność była nad otchłanią, a Duch Boży unosił się nad powierzchnią wód.

3 I rzekł Bóg: Niech stanie się światłość. I stała się światłość.

4 I widział Bóg, że światłość była dobra. Oddzielił tedy Bóg światłość od ciemności.

5 I nazwał Bóg światłość dniem, a ciemność nazwał nocą. I nastał wieczór, i nastał poranek - dzień pierwszy.

6 Potem rzekł Bóg: Niech powstanie sklepienie pośród wód i niech oddzieli wody od wód!

7 Uczynił więc Bóg sklepienie, i oddzielił wody pod sklepieniem od wód nad sklepieniem; i tak się stało.

[8] E chamou Deus ao firmamento Céus. Houve tarde e manhã, o segundo dia.

[9] Disse também Deus: Ajuntem-se as águas debaixo dos céus num só lugar, e apareça a porção seca. E assim se fez.

[10] À porção seca chamou Deus Terra e ao ajuntamento das águas, Mares. E viu Deus que isso era bom.

[11] E disse: Produza a terra relva, ervas que dêem semente e árvores frutíferas que dêem fruto segundo a sua espécie, cuja semente esteja nele, sobre a terra. E assim se fez.

[12] A terra, pois, produziu relva, ervas que davam semente segundo a sua espécie e árvores que davam fruto, cuja semente estava nele, conforme a sua espécie. E viu Deus que isso era bom.

[13] Houve tarde e manhã, o terceiro dia.

[14] Disse também Deus: Haja luzeiros no firmamento dos céus, para fazerem separação entre o dia e a noite; e sejam eles para sinais, para estações, para dias e anos.

[15] E sejam para luzeiros no firmamento dos céus, para alumiar a terra. E assim se fez.

[16] Fez Deus os dois grandes luzeiros: o maior para governar o dia, e o menor para governar a noite; e fez também as estrelas.

[17] E os colocou no firmamento dos céus para alumiarem a terra,

[8] I nazwał Bóg sklepienie niebem. I nastał wieczór, i nastał poranek - dzień drugi.

[9] Potem rzekł Bóg: Niech się zbiorą wody spod nieba na jedno miejsce i niech się ukaże suchy ląd! I tak się stało.

[10] Wtedy nazwał Bóg suchy ląd ziemią, a zbiorowisko wód nazwał morzem. I widział Bóg, że to było dobre.

[11] Potem rzekł Bóg: Niech się zazieleni ziemia zieloną trawą, wydającą nasienie i drzewem owocowym, rodzącym według rodzaju swego owoc, w którym jest jego nasienie na ziemi! I tak się stało.

[12] I wydała ziemia zieleń, ziele wydające nasienie według rodzajów jego, i drzewo owocowe, w którym jest nasienie według rodzaju jego. I widział Bóg, że to było dobre.

[13] I nastał wieczór, i nastał poranek - dzień trzeci.

[14] Potem rzekł Bóg: Niech powstaną światła na sklepieniu niebios, aby oddzielały dzień od nocy i były znakami dla oznaczania pór, dni i lat!

[15] Niech będą światłami na sklepieniu niebios, aby świecić nad ziemią! I tak się stało.

[16] I uczynił Bóg dwa wielkie światła: większe światło, aby rządziło dniem, i mniejsze światło, aby rządziło nocą, oraz gwiazdy.

[17] I umieścił je Bóg na sklepieniu niebios, aby świeciły nad ziemią.

[18] para governarem o dia e a noite e fazerem separação entre a luz e as trevas. E viu Deus que isso era bom.

[19] Houve tarde e manhã, o quarto dia.

[20] Disse também Deus: Povoem-se as águas de enxames de seres viventes; e voem as aves sobre a terra, sob o firmamento dos céus.

[21] Criou, pois, Deus os grandes animais marinhos e todos os seres viventes que rastejam, os quais povoavam as águas, segundo as suas espécies; e todas as aves, segundo as suas espécies. E viu Deus que isso era bom.

[22] E Deus os abençoou, dizendo: Sede fecundos, multiplicai-vos e enchei as águas dos mares; e, na terra, se multipliquem as aves.

[23] Houve tarde e manhã, o quinto dia.

[24] Disse também Deus: Produza a terra seres viventes, conforme a sua espécie: animais domésticos, répteis e animais selváticos, segundo a sua espécie. E assim se fez.

[25] E fez Deus os animais selváticos, segundo a sua espécie, e os animais domésticos, conforme a sua espécie, e todos os répteis da terra, conforme a sua espécie. E viu Deus que isso era bom.

[26] Também disse Deus: Façamos o homem à nossa imagem, conforme a nossa semelhança; tenha ele domínio sobre os peixes do mar, sobre as aves dos céus,

[18] I rządziły dniem i nocą oraz aby oddzielały światłość od ciemności. I widział Bóg, że to było dobre.

[19] I nastał wieczór, i nastał poranek - dzień czwarty.

[20] Potem rzekł Bóg: Niech zaroją się wody mrowiem istot żywych, a ptactwo niech lata nad ziemią pod sklepieniem niebios!

[21] I stworzył Bóg wielkie potwory i wszelkie żywe, ruchliwe istoty, którymi zaroiły się wody, według ich rodzajów, nadto wszelkie ptactwo skrzydlate według rodzajów jego; i widział Bóg, że to było dobre.

[22] I błogosławił im Bóg mówiąc: Rozradzajcie się i rozmnażajcie się, i napełniajcie wody w morzach, a ptactwo niech się rozmnaża na ziemi!

[23] I nastał wieczór, i nastał poranek - dzień piąty.

[24] Potem rzekł Bóg: Niech wyda ziemia istotę żywą według rodzaju jej: bydło, płazy i dzikie zwierzęta według rodzajów ich. I tak się stało.

[25] I uczynił Bóg dzikie zwierzęta według rodzajów ich, i bydło według rodzaju jego, i wszelkie płazy ziemne według rodzajów ich; i widział Bóg, że to było dobre.

[26] Potem rzekł Bóg: Uczyńmy człowieka na obraz nasz, podobnego do nas i niech panuje nad rybami morskimi i nad ptactwem niebios, i nad bydłem, i nad całą

sobre os animais domésticos, sobre toda a terra e sobre todos os répteis que rastejam pela terra.

[27] Criou Deus, pois, o homem à sua imagem, à imagem de Deus o criou; homem e mulher os criou.

[28] E Deus os abençoou e lhes disse: Sede fecundos, multiplicai-vos, enchei a terra e sujeitai-a; dominai sobre os peixes do mar, sobre as aves dos céus e sobre todo animal que rasteja pela terra.

[29] E disse Deus ainda: Eis que vos tenho dado todas as ervas que dão semente e se acham na superfície de toda a terra e todas as árvores em que há fruto que dê semente; isso vos será para mantimento.

[30] E a todos os animais da terra, e a todas as aves dos céus, e a todos os répteis da terra, em que há fôlego de vida, toda erva verde lhes será para mantimento. E assim se fez.

[31] Viu Deus tudo quanto fizera, e eis que era muito bom. Houve tarde e manhã, o sexto dia.

Gênesis 2

[1] Assim, pois, foram acabados os céus e a terra e todo o seu exército.

[2] E, havendo Deus terminado no dia sétimo a sua obra, que fizera, descansou nesse dia de toda a sua obra que tinha feito.

[3] E abençoou Deus o dia sétimo e o santificou; porque nele descansou de toda a obra que, como Criador, fizera.

ziemią, i nad wszelkim płazem pełzającym po ziemi.

[27] I stworzył Bóg człowieka na obraz swój. Na obraz Boga stworzył go. Jako mężczyznę i niewiastę stworzył ich.

[28] I błogosławił im Bóg, i rzekł do nich Bóg: Rozradzajcie się i rozmnażajcie się, i napełniajcie ziemię, i czyńcie ją sobie poddaną; panujcie nad rybami morskimi i nad ptactwem niebios, i nad wszelkimi zwierzętami, które się poruszają po ziemi!

[29] Potem rzekł Bóg: Oto daję wam wszelką roślinę wydającą nasienie na całej ziemi i wszelkie drzewa, których owoc ma w sobie nasienie: niech będzie dla was pokarmem!

[30] Wszystkim zaś dzikim zwierzętom i wszelkiemu ptactwu niebios, i wszelkim płazom na ziemi, w których jest tchnienie życia, daję na pokarm wszystkie rośliny. I tak się stało.

[31] I spojrzał Bóg na wszystko, co uczynił, a było to bardzo dobre. I nastał wieczór, i nastał poranek - dzień szósty.

I Mojżeszowa 2

[1] Tak zostały ukończone niebo i ziemia oraz cały ich zastęp.

[2] I ukończył Bóg w siódmym dniu dzieło swoje, które uczynił, i odpoczął dnia siódmego od wszelkiego dzieła, które uczynił.

[3] I pobłogosławił Bóg dzień siódmy, i poświęcił go, bo w nim odpoczął od

wszelkiego dzieła swego, którego Bóg dokonał w stworzeniu.

A formação do homem

[4] Esta é a gênese dos céus e da terra quando foram criados, quando o SENHOR Deus os criou.

[5] Não havia ainda nenhuma planta do campo na terra, pois ainda nenhuma erva do campo havia brotado; porque o SENHOR Deus não fizera chover sobre a terra, e também não havia homem para lavrar o solo.

[6] Mas uma neblina subia da terra e regava toda a superfície do solo.

[7] Então, formou o SENHOR Deus ao homem do pó da terra e lhe soprou nas narinas o fôlego de vida, e o homem passou a ser alma vivente.

[8] E plantou o SENHOR Deus um jardim no Éden, na direção do Oriente, e pôs nele o homem que havia formado.

[9] Do solo fez o SENHOR Deus brotar toda sorte de árvores agradáveis à vista e boas para alimento; e também a árvore da vida no meio do jardim e a árvore do conhecimento do bem e do mal.

[10] E saía um rio do Éden para regar o jardim e dali se dividia, repartindo-se em quatro braços.

[11] O primeiro chama-se Pisom; é o que rodeia a terra de Havilá, onde há ouro.

[12] O ouro dessa terra é bom; também se encontram lá o bdélio e a pedra de ônix.

[13] O segundo rio chama-se Giom; é o que circunda a terra de Cuxe.

[4] Takie były dzieje nieba i ziemi podczas ich stworzenia. W dniu, kiedy Pan Bóg uczynił ziemię i niebo,

[5] A jeszcze nie było żadnego krzewu polnego na ziemi ani nie wyrosło żadne ziele polne, bo Pan Bóg nie spuścił deszczu na ziemię i nie było człowieka, który by uprawiał rolę,

[6] A tylko mgła wydobywała się z ziemi i zwilżała całą powierzchnię gleby,

[7] Ukształtował Pan Bóg człowieka z prochu ziemi i tchnął w nozdrza jego dech życia. Wtedy stał się człowiek istotą żywą.

Ogród w Edenie

[8] Potem zasadził Pan Bóg ogród w Edenie, na wschodzie. Tam umieścił człowieka, którego stworzył.

[9] I sprawił Pan Bóg, że wyrosło z ziemi wszelkie drzewo przyjemne do oglądania i dobre do jedzenia oraz drzewo życia w środku ogrodu i drzewo poznania dobra i zła.

[10] A rzeka wypływała z Edenu, aby nawadniać ogród. Potem rozdzielała się na cztery odnogi.

[11] Nazwa pierwszej: Piszon. To ta, która opływa cały kraj Chawila, gdzie jest złoto,

[12] A złoto tego kraju jest wyborne. Tam jest żywica bdelium i kamień onyksowy.

[13] Nazwa drugiej rzeki: Gichon. To ta, która opływa cały kraj Kusz.

[14] O nome do terceiro rio é Tigre; é o que corre pelo oriente da Assíria. E o quarto é o Eufrates.

[14] A nazwa trzeciej rzeki: Chiddekel. To ta, która płynie na wschód od Asyrii. Czwartą zaś rzeką jest Eufrat.

[15] Tomou, pois, o SENHOR Deus ao homem e o colocou no jardim do Éden para o cultivar e o guardar.

[15] I wziął Pan Bóg człowieka i osadził go w ogrodzie Eden, aby go uprawiał i strzegł.

[16] E o SENHOR Deus lhe deu esta ordem: De toda árvore do jardim comerás livremente,

[16] I dał Pan Bóg człowiekowi taki rozkaz: Z każdego drzewa tego ogrodu możesz jeść,

[17] mas da árvore do conhecimento do bem e do mal não comerás; porque, no dia em que dela comeres, certamente morrerás.

[17] Ale z drzewa poznania dobra i zła nie wolno ci jeść, bo gdy tylko zjesz z niego, na pewno umrzesz.

A formação da mulher

[18] Disse mais o SENHOR Deus: Não é bom que o homem esteja só; far-lhe-ei uma auxiliadora que lhe seja idônea.

[18] Potem rzekł Pan Bóg: Niedobrze jest człowiekowi, gdy jest sam. Uczynię mu pomoc odpowiednią dla niego.

[19] Havendo, pois, o SENHOR Deus formado da terra todos os animais do campo e todas as aves dos céus, trouxe-os ao homem, para ver como este lhes chamaria; e o nome que o homem desse a todos os seres viventes, esse seria o nome deles.

[19] Utworzył więc Pan Bóg z ziemi wszelkie dzikie zwierzęta i wszelkie ptactwo niebios i przyprowadził do człowieka, aby zobaczyć, jak je nazwie, a każda istota żywa miała mieć taką nazwę, jaką nada jej człowiek.

[20] Deu nome o homem a todos os animais domésticos, às aves dos céus e a todos os animais selváticos; para o homem, todavia, não se achava uma auxiliadora que lhe fosse idônea.

[20] Nadał tedy człowiek nazwy wszelkiemu bydłu i ptactwu niebios, i wszelkim dzikim zwierzętom. Lecz dla człowieka nie znalazła się pomoc dla niego odpowiednia.

[21] Então, o SENHOR Deus fez cair pesado sono sobre o homem, e este adormeceu; tomou uma das suas costelas e fechou o lugar com carne.

[21] Wtedy zesłał Pan Bóg głęboki sen na człowieka, tak że zasnął. Potem wyjął jedno z jego żeber i wypełnił ciałem to miejsce.

[22] E a costela que o SENHOR Deus tomara ao homem, transformou-a numa mulher e lha trouxe.

[22] A z żebra, które wyjął z człowieka, ukształtował Pan Bóg kobietę i przyprowadził ją do człowieka.

[23] E disse o homem: Esta, afinal, é osso dos meus ossos e carne da minha carne; chamar-se-á varoa, porquanto do varão foi tomada.

[24] Por isso, deixa o homem pai e mãe e se une à sua mulher, tornando-se os dois uma só carne.

[25] Ora, um e outro, o homem e sua mulher, estavam nus e não se envergonhavam.

[23] Wtedy rzekł człowiek: Ta dopiero jest kością z kości moich i ciałem z ciała mojego. Będzie się nazywała mężatką, gdyż z męża została wzięta.

[24] Dlatego opuści mąż ojca swego i matkę swoją i złączy się z żoną swoją, i staną się jednym ciałem.

[25] A człowiek i jego żona byli oboje nadzy, lecz nie wstydzili się.

Gênesis 3

A queda do homem

[1] Mas a serpente, mais sagaz que todos os animais selváticos que o SENHOR Deus tinha feito, disse à mulher: É assim que Deus disse: Não comereis de toda árvore do jardim?

[2] Respondeu-lhe a mulher: Do fruto das árvores do jardim podemos comer,

[3] mas do fruto da árvore que está no meio do jardim, disse Deus: Dele não comereis, nem tocareis nele, para que não morrais.

[4] Então, a serpente disse à mulher: É certo que não morrereis.

[5] Porque Deus sabe que no dia em que dele comerdes se vos abrirão os olhos e, como Deus, sereis conhecedores do bem e do mal.

[6] Vendo a mulher que a árvore era boa para se comer, agradável aos olhos e árvore desejável para dar entendimento, tomou-lhe do fruto e comeu e deu também ao marido, e ele comeu.

I Mojżeszowa 3

Upadek pierwszych ludzi

[1] A wąż był chytrzejszy niż wszystkie dzikie zwierzęta, które uczynił Pan Bóg. I rzekł do kobiety: Czy rzeczywiście Bóg powiedział: Nie ze wszystkich drzew ogrodu wolno wam jeść?

[2] A kobieta odpowiedziała wężowi: Możemy jeść owoce z drzew ogrodu,

[3] Tylko o owocu drzewa, które jest w środku ogrodu, rzekł Bóg: Nie wolno wam z niego jeść ani się go dotykać, abyście nie umarli.

[4] Na to rzekł wąż do kobiety: Na pewno nie umrzecie,

[5] Lecz Bóg wie, że gdy tylko zjecie z niego, otworzą się wam oczy i będziecie jak Bóg, znający dobro i zło.

[6] A gdy kobieta zobaczyła, że drzewo to ma owoce dobre do jedzenia i że były miłe dla oczu, i godne pożądania dla zdobycia mądrości, zerwała z niego owoc i jadła. Dała też mężowi swemu, który był z nią, i on też jadł.

[7] Abriram-se, então, os olhos de ambos; e, percebendo que estavam nus, coseram folhas de figueira e fizeram cintas para si.
[8] Quando ouviram a voz do SENHOR Deus, que andava no jardim pela viração do dia, esconderam-se da presença do SENHOR Deus, o homem e sua mulher, por entre as árvores do jardim.
[9] E chamou o SENHOR Deus ao homem e lhe perguntou: Onde estás?
[10] Ele respondeu: Ouvi a tua voz no jardim, e, porque estava nu, tive medo, e me escondi.
[11] Perguntou-lhe Deus: Quem te fez saber que estavas nu? Comeste da árvore de que te ordenei que não comesses?
[12] Então, disse o homem: A mulher que me deste por esposa, ela me deu da árvore, e eu comi.
[13] Disse o SENHOR Deus à mulher: Que é isso que fizeste? Respondeu a mulher: A serpente me enganou, e eu comi.
[14] Então, o SENHOR Deus disse à serpente: Visto que isso fizeste, maldita és entre todos os animais domésticos e o és entre todos os animais selváticos; rastejarás sobre o teu ventre e comerás pó todos os dias da tua vida.
[15] Porei inimizade entre ti e a mulher, entre a tua descendência e o seu descendente. Este te ferirá a cabeça, e tu lhe ferirás o calcanhar.
[16] E à mulher disse: Multiplicarei sobremodo os sofrimentos da tua gravidez; em meio de dores darás à luz

[7] Wtedy otworzyły się oczy im obojgu i poznali, że są nadzy. Spletli więc liście figowe i zrobili sobie przepaski.
[8] A gdy usłyszeli szelest Pana Boga przechadzającego się po ogrodzie w powiewie dziennym, skrył się Adam z żoną swoją przed Panem Bogiem wśród drzew ogrodu.
[9] Lecz Pan Bóg zawołał na Adama i rzekł do niego: Gdzie jesteś?
[10] A on odpowiedział: Usłyszałem szelest twój w ogrodzie i zląkłem się, gdyż jestem nagi, dlatego skryłem się.
[11] Wtedy rzekł Bóg: Kto ci powiedział, że jesteś nagi? Czy jadłeś z drzewa, z którego zakazałem ci jeść?
[12] Na to rzekł Adam: Kobieta, którą mi dałeś, aby była ze mną, dała mi z tego drzewa i jadłem.
[13] Wtedy rzekł Pan Bóg do kobiety: Dlaczego to uczyniłaś? I odpowiedziała kobieta: Wąż mnie zwiódł i jadłam.
[14] Wtedy rzekł Pan Bóg do węża: Ponieważ to uczyniłeś, będziesz przeklęty wśród wszelkiego bydła i wszelkiego dzikiego zwierza. Na brzuchu będziesz się czołgał i proch będziesz jadł po wszystkie dni życia swego!
[15] I ustanowię nieprzyjaźń między tobą a kobietą, między twoim potomstwem a jej potomstwem; ono zdepcze ci głowę, a ty ukąsisz je w piętę.
[16] Do kobiety zaś rzekł: Pomnożę dolegliwości brzemienności twojej, w bólach będziesz rodziła dzieci, mimo to ku

filhos; o teu desejo será para o teu marido, e ele te governará.

mężowi twemu pociągać cię będą pragnienia twoje, on zaś będzie panował nad tobą.

17 E a Adão disse: Visto que atendeste a voz de tua mulher e comeste da árvore que eu te ordenara não comesses, maldita é a terra por tua causa; em fadigas obterás dela o sustento durante os dias de tua vida.

17 A do Adama rzekł: Ponieważ usłuchałeś głosu żony swojej i jadłeś z drzewa, z którego ci zabroniłem, mówiąc: Nie wolno ci jeść z niego, przeklęta niech będzie ziemia z powodu ciebie! W mozole żywić się będziesz z niej po wszystkie dni życia swego!

18 Ela produzirá também cardos e abrolhos, e tu comerás a erva do campo.

18 Ciernie i osty rodzić ci będzie i żywić się będziesz zielem polnym.

19 No suor do rosto comerás o teu pão, até que tornes à terra, pois dela foste formado; porque tu és pó e ao pó tornarás.

19 W pocie oblicza twego będziesz jadł chleb, aż wrócisz do ziemi, z której zostałeś wzięty; bo prochem jesteś i w proch się obrócisz.

20 E deu o homem o nome de Eva a sua mulher, por ser a mãe de todos os seres humanos.

20 I nazwał Adam żonę swoją Ewa, gdyż ona była matką wszystkich żyjących.

21 Fez o SENHOR Deus vestimenta de peles para Adão e sua mulher e os vestiu.

21 I uczynił Pan Bóg Adamowi i jego żonie odzienie ze skór, i przyodział ich.

22 Então, disse o SENHOR Deus: Eis que o homem se tornou como um de nós, conhecedor do bem e do mal; assim, que não estenda a mão, e tome também da árvore da vida, e coma, e viva eternamente.

22 I rzekł Pan Bóg: Oto człowiek stał się taki jak my: zna dobro i zło. Byleby tylko nie wyciągnął teraz ręki swej i nie zerwał owocu także z drzewa życia, i nie zjadł, a potem żył na wieki!

23 O SENHOR Deus, por isso, o lançou fora do jardim do Éden, a fim de lavrar a terra de que fora tomado.

23 Odprawił go więc Pan Bóg z ogrodu Eden, aby uprawiał ziemię, z której został wzięty.

24 E, expulso o homem, colocou querubins ao oriente do jardim do Éden e o refulgir de uma espada que se revolvia, para guardar o caminho da árvore da vida.

24 I tak wygnał człowieka, a na wschód od ogrodu Eden umieścił cheruby i płomienisty miecz wirujący, aby strzegły drogi do drzewa życia.

Gênesis 4

I Mojżeszowa 4

Abel e Caim

[1] Coabitou o homem com Eva, sua mulher. Esta concebeu e deu à luz a Caim; então, disse: Adquiri um varão com o auxílio do SENHOR.

[2] Depois, deu à luz a Abel, seu irmão. Abel foi pastor de ovelhas, e Caim, lavrador.

[3] Aconteceu que no fim de uns tempos trouxe Caim do fruto da terra uma oferta ao SENHOR.

[4] Abel, por sua vez, trouxe das primícias do seu rebanho e da gordura deste. Agradou-se o SENHOR de Abel e de sua oferta;

[5] ao passo que de Caim e de sua oferta não se agradou. Irou-se, pois, sobremaneira, Caim, e descaiu-lhe o semblante.

[6] Então, lhe disse o SENHOR: Por que andas irado, e por que descaiu o teu semblante?

[7] Se procederes bem, não é certo que serás aceito? Se, todavia, procederes mal, eis que o pecado jaz à porta; o seu desejo será contra ti, mas a ti cumpre dominá-lo.

O primeiro homicídio

[8] Disse Caim a Abel, seu irmão: Vamos ao campo. Estando eles no campo, sucedeu que se levantou Caim contra Abel, seu irmão, e o matou.

[9] Disse o SENHOR a Caim: Onde está Abel, teu irmão? Ele respondeu: Não sei; acaso, sou eu tutor de meu irmão?

[10] E disse Deus: Que fizeste? A voz do sangue de teu irmão clama da terra a mim.

Kain i Abel

[1] Adam obcował z żoną swoją Ewą, a ta poczęła i urodziła Kaina. Wtedy rzekła: Wydałam na świat mężczyznę z pomocą Pana.

[2] Potem urodziła jeszcze brata jego Abla. Abel był pasterzem trzód, a Kain uprawiał rolę.

[3] Po niejakim czasie Kain złożył Panu ofiarę z plonów rolnych;

[4] Abel także złożył ofiarę z pierworodnych trzody swojej i z tłuszczu ich. A Pan wejrzał na Abla i na jego ofiarę.

[5] Ale na Kaina i na jego ofiarę nie wejrzał; wtedy Kain rozgniewał się bardzo i zasępiło się jego oblicze.

[6] I rzekł Pan do Kaina: Czemu się gniewasz i czemu zasępiło się twoje oblicze?

[7] Wszak byłoby pogodne, gdybyś czynił dobrze, a jeśli nie będziesz czynił dobrze, u drzwi czyha grzech. Kusi cię, lecz ty masz nad nim panować.

[8] Potem rzekł Kain do brata swego Abla: Wyjdźmy na pole! A gdy byli na polu, rzucił się Kain na brata swego Abla i zabił go.

[9] Wtedy rzekł Pan do Kaina: Gdzie jest brat twój Abel? A on odpowiedział: Nie wiem. Czyż jestem stróżem brata mego?

[10] I rzekł: Cóżeś to uczynił? Głos krwi brata twego woła do mnie z ziemi.

[11] És agora, pois, maldito por sobre a terra, cuja boca se abriu para receber de tuas mãos o sangue de teu irmão.

[12] Quando lavrares o solo, não te dará ele a sua força; serás fugitivo e errante pela terra.

[13] Então, disse Caim ao SENHOR: É tamanho o meu castigo, que já não posso suportá-lo.

[14] Eis que hoje me lanças da face da terra, e da tua presença hei de esconder-me; serei fugitivo e errante pela terra; quem comigo se encontrar me matará.

[15] O SENHOR, porém, lhe disse: Assim, qualquer que matar a Caim será vingado sete vezes. E pôs o SENHOR um sinal em Caim para que o não ferisse de morte quem quer que o encontrasse.

[16] Retirou-se Caim da presença do SENHOR e habitou na terra de Node, ao oriente do Éden.

Descendentes de Caim

[17] E coabitou Caim com sua mulher; ela concebeu e deu à luz a Enoque. Caim edificou uma cidade e lhe chamou Enoque, o nome de seu filho.

[18] A Enoque nasceu-lhe Irade; Irade gerou a Meujael, Meujael, a Metusael, e Metusael, a Lameque.

[19] Lameque tomou para si duas esposas: o nome de uma era Ada, a outra se chamava Zilá.

[20] Ada deu à luz a Jabal; este foi o pai dos que habitam em tendas e possuem gado.

[11] Bądź więc teraz przeklęty na ziemi, która rozwarła paszczę swoją, aby przyjąć z ręki twojej krew brata twego.

[12] Gdy będziesz uprawiał rolę, nie da ci już plonu swego. Będziesz tułaczem i wędrowcem na ziemi.

[13] Wtedy rzekł Kain do Pana: Zbyt wielka jest wina moja, by można mi ją odpuścić.

[14] Oto dziś wypędzasz mnie z tej ziemi i muszę ukryć się przed obliczem twoim. Będę tułaczem i wędrowcem na ziemi, a każdy, kto mnie spotka, zabije mnie.

[15] I rzekł Pan do niego: Nie! Ktokolwiek by zabił Kaina, siedmiokrotną pomstę poniesie. Położył też Pan na Kainie znak, aby go nikt nie zabijał, kto go spotka.

[16] I odszedł Kain sprzed oblicza Pana, i zamieszkał w ziemi Nod, na wschód od Edenu.

Potomkowie Kaina

[17] I obcował Kain z żoną swoją, a ta poczęła i urodziła Henocha. Potem zbudował miasto i nazwał je imieniem syna swego: Henoch.

[18] A Henochowi urodził się Irad. Irad zaś zrodził Mechujaela, a Mechujael zrodził Metuszaela, a Metuszael zrodził Lamecha.

[19] Lamech pojął sobie dwie żony. Imię jednej było Ada, a imię drugiej Sylla.

[20] Ada urodziła Jabala, który był praojcem mieszkających w namiotach i przy trzodach.

[21] O nome de seu irmão era Jubal; este foi o pai de todos os que tocam harpa e flauta.
[22] Zilá, por sua vez, deu à luz a Tubalcaim, artífice de todo instrumento cortante, de bronze e de ferro; a irmã de Tubalcaim foi Naamá.
[23] E disse Lameque às suas esposas: Ada e Zilá, ouvi-me; vós, mulheres de Lameque, escutai o que passo a dizer-vos: Matei um homem porque ele me feriu; e um rapaz porque me pisou.

[24] Sete vezes se tomará vingança de Caim, de Lameque, porém, setenta vezes sete.

[25] Tornou Adão a coabitar com sua mulher; e ela deu à luz um filho, a quem pôs o nome de Sete; porque, disse ela, Deus me concedeu outro descendente em lugar de Abel, que Caim matou.
[26] A Sete nasceu-lhe também um filho, ao qual pôs o nome de Enos; daí se começou a invocar o nome do SENHOR.

[21] A imię brata jego było Jubal, który był praojcem wszystkich grających na cytrze i na flecie.
[22] Również i Sylla urodziła Tubalkaina, który wykuwał wszelkie narzędzia z miedzi i żelaza. Siostrą Tubalkaina była Naama.
[23] I rzekł Lamech do swych żon: Ado i Syllo, słuchajcie głosu mojego! Wy, żony Lamecha, nadstawcie ucha na słowo moje! Męża gotów jestem zabić, jeśli mnie zrani, a chłopca, jeśli mi zrobi siniec.
[24] Jeżeli Kain miał być pomszczony siedem razy, to Lamech siedemdziesiąt siedem razy.

Potomkowie Seta

[25] I obcował Adam jeszcze raz z żoną swoją, a ona urodziła syna i dała mu imię Set, mówiąc: Bóg dał mi innego potomka zamiast Abla, którego zabił Kain.
[26] Setowi także urodził się syn i nazwał go Enosz. Wtedy zaczęto wzywać imienia Pana.

Gênesis 5

Descendentes de Adão

1 Crônicas 1.1-4

[1] Este é o livro da genealogia de Adão. No dia em que Deus criou o homem, à semelhança de Deus o fez;
[2] homem e mulher os criou, e os abençoou, e lhes chamou pelo nome de Adão, no dia em que foram criados.
[3] Viveu Adão cento e trinta anos, e gerou um filho à sua semelhança, conforme a sua imagem, e lhe chamou Sete.

I Mojżeszowa 5

Potomkowie Adama

[1] To jest księga potomków Adama: Kiedy Bóg stworzył człowieka, na podobieństwo Boże uczynił go.
[2] Jako mężczyznę i niewiastę stworzył ich oraz błogosławił im i nazwał ich ludźmi, gdy zostali stworzeni.
[3] Adam żył sto trzydzieści lat i zrodził syna na podobieństwo swoje, na obraz swój, i nazwał go Set.

4 Depois que gerou a Sete, viveu Adão oitocentos anos; e teve filhos e filhas.

5 Os dias todos da vida de Adão foram novecentos e trinta anos; e morreu.

6 Sete viveu cento e cinco anos e gerou a Enos.

7 Depois que gerou a Enos, viveu Sete oitocentos e sete anos; e teve filhos e filhas.

8 Todos os dias de Sete foram novecentos e doze anos; e morreu.

9 Enos viveu noventa anos e gerou a Cainã.

10 Depois que gerou a Cainã, viveu Enos oitocentos e quinze anos; e teve filhos e filhas.

11 Todos os dias de Enos foram novecentos e cinco anos; e morreu.

12 Cainã viveu setenta anos e gerou a Maalalel.

13 Depois que gerou a Maalalel, viveu Cainã oitocentos e quarenta anos; e teve filhos e filhas.

14 Todos os dias de Cainã foram novecentos e dez anos; e morreu.

15 Maalalel viveu sessenta e cinco anos e gerou a Jarede.

16 Depois que gerou a Jarede, viveu Maalalel oitocentos e trinta anos; e teve filhos e filhas.

17 Todos os dias de Maalalel foram oitocentos e noventa e cinco anos; e morreu.

18 Jarede viveu cento e sessenta e dois anos e gerou a Enoque.

4 Po zrodzeniu Seta żył Adam osiemset lat i zrodził synów i córki.

5 Adam przeżył dziewięćset trzydzieści lat i umarł.

6 Set żył sto pięć lat i zrodził Enosza.

7 Po zrodzeniu Enosza żył Set osiemset siedem lat i zrodził synów i córki.

8 Set przeżył dziewięćset dwanaście lat i umarł.

9 Enosz żył dziewięćdziesiąt lat i zrodził Kenana.

10 Po zrodzeniu Kenana żył Enosz osiemset piętnaście lat i zrodził synów i córki.

11 Enosz przeżył dziewięćset pięć lat i umarł.

12 Kenan żył siedemdziesiąt lat i zrodził Mahalalela.

13 Po zrodzeniu Mahalalela żył Kenan osiemset czterdzieści lat i zrodził synów i córki.

14 Kenan przeżył dziewięćset dziesięć lat i umarł.

15 Mahalalel żył sześćdziesiąt pięć lat i zrodził Jereda.

16 Po zrodzeniu Jereda żył Mahalalel osiemset trzydzieści lat i zrodził synów i córki.

17 Mahalalel przeżył osiemset dziewięćdziesiąt pięć lat i umarł.

18 Jered żył sto sześćdziesiąt dwa lata i zrodził Henocha.

[19] Depois que gerou a Enoque, viveu Jarede oitocentos anos; e teve filhos e filhas.

[19] Po zrodzeniu Henocha żył Jered osiemset lat i zrodził synów i córki.

[20] Todos os dias de Jarede foram novecentos e sessenta e dois anos; e morreu.

[20] Jered przeżył dziewięćset sześćdziesiąt dwa lata i umarł.

[21] Enoque viveu sessenta e cinco anos e gerou a Metusalém.

[21] Henoch żył sześćdziesiąt pięć lat i zrodził Metuszelacha.

[22] Andou Enoque com Deus; e, depois que gerou a Metusalém, viveu trezentos anos; e teve filhos e filhas.

[22] Po zrodzeniu Metuszelacha chodził Henoch z Bogiem trzysta lat i zrodził synów i córki.

[23] Todos os dias de Enoque foram trezentos e sessenta e cinco anos.

[23] Henoch przeżył trzysta sześćdziesiąt pięć lat.

[24] Andou Enoque com Deus e já não era, porque Deus o tomou para si.

[24] Henoch chodził z Bogiem, a potem nie było go, gdyż zabrał go Bóg.

[25] Metusalém viveu cento e oitenta e sete anos e gerou a Lameque.

[25] Metuszelach żył sto osiemdziesiąt siedem lat i zrodził Lamecha.

[26] Depois que gerou a Lameque, viveu Metusalém setecentos e oitenta e dois anos; e teve filhos e filhas.

[26] Po zrodzeniu Lamecha żył Metuszelach siedemset osiemdziesiąt dwa lata i zrodził synów i córki.

[27] Todos os dias de Metusalém foram novecentos e sessenta e nove anos; e morreu.

[27] Metuszelach przeżył dziewięćset sześćdziesiąt dziewięć lat i umarł.

[28] Lameque viveu cento e oitenta e dois anos e gerou um filho;

[28] Lamech żył sto osiemdziesiąt dwa lata i zrodził syna.

[29] pôs-lhe o nome de Noé, dizendo: Este nos consolará dos nossos trabalhos e das fadigas de nossas mãos, nesta terra que o SENHOR amaldiçoou.

[29] Dał mu imię Noe, mówiąc: Ten nas pocieszy w pracy naszej i mozole rąk naszych na ziemi, którą przeklął Pan.

[30] Depois que gerou a Noé, viveu Lameque quinhentos e noventa e cinco anos; e teve filhos e filhas.

[30] Lamech żył po zrodzeniu Noego pięćset dziewięćdziesiąt pięć lat i zrodził synów i córki.

[31] Todos os dias de Lameque foram setecentos e setenta e sete anos; e morreu.

[31] Lamech przeżył siedemset siedemdziesiąt siedem lat i umarł.

[32] Era Noé da idade de quinhentos anos e gerou a Sem, Cam e Jafé.

Gênesis 6

A corrupção do gênero humano

[1] Como se foram multiplicando os homens na terra, e lhes nasceram filhas,

[2] vendo os filhos de Deus que as filhas dos homens eram formosas, tomaram para si mulheres, as que, entre todas, mais lhes agradaram.

[3] Então, disse o SENHOR: O meu Espírito não agirá para sempre no homem, pois este é carnal; e os seus dias serão cento e vinte anos.

[4] Ora, naquele tempo havia gigantes na terra; e também depois, quando os filhos de Deus possuíram as filhas dos homens, as quais lhes deram filhos; estes foram valentes, varões de renome, na antiguidade.

[5] Viu o SENHOR que a maldade do homem se havia multiplicado na terra e que era continuamente mau todo desígnio do seu coração;

[6] então, se arrependeu o SENHOR de ter feito o homem na terra, e isso lhe pesou no coração.

[7] Disse o SENHOR: Farei desaparecer da face da terra o homem que criei, o homem e o animal, os répteis e as aves dos céus; porque me arrependo de os haver feito.

[8] Porém Noé achou graça diante do SENHOR.

[32] A Noe miał pięćset lat, gdy zrodził Sema, Chama i Jafeta.

I Mojżeszowa 6

Zepsucie rodzaju ludzkiego

[1] A kiedy ludzie zaczęli rozmnażać się na ziemi i rodziły im się córki,

[2] Ujrzeli synowie boży, że córki ludzkie były piękne. Wzięli więc sobie za żony te wszystkie, które sobie upatrzyli.

[3] I rzekł Pan: Nie będzie przebywał duch mój w człowieku na zawsze, gdyż jest on tylko ciałem. Będzie więc życie jego trwać sto dwadzieścia lat.

[4] A w owych czasach, również i potem, gdy synowie boży obcowali z córkami ludzkimi, byli na ziemi olbrzymi, których im one rodziły. To są mocarze, którzy z dawien dawna byli sławni.

[5] A gdy Pan widział, że wielka jest złość człowieka na ziemi i że wszelkie jego myśli oraz dążenia jego serca są ustawicznie złe,

[6] Żałował Pan, że uczynił człowieka na ziemi i bolał nad tym w sercu swoim.

[7] I rzekł Pan: Zgładzę człowieka, którego stworzyłem, z powierzchni ziemi, począwszy od człowieka aż do bydlęcia, aż do płazów i ptactwa niebios, gdyż żałuję, że je uczyniłem.

[8] Ale Noe znalazł łaskę w oczach Pana.

Noe buduje arkę

[9] Eis a história de Noé. Noé era homem justo e íntegro entre os seus contemporâneos; Noé andava com Deus.

[10] Gerou três filhos: Sem, Cam e Jafé.

Deus anuncia o dilúvio

[11] A terra estava corrompida à vista de Deus e cheia de violência.

[12] Viu Deus a terra, e eis que estava corrompida; porque todo ser vivente havia corrompido o seu caminho na terra.

[13] Então, disse Deus a Noé: Resolvi dar cabo de toda carne, porque a terra está cheia da violência dos homens; eis que os farei perecer juntamente com a terra.

[14] Faze uma arca de tábuas de cipreste; nela farás compartimentos e a calafetarás com betume por dentro e por fora.

[15] Deste modo a farás: de trezentos côvados será o comprimento; de cinqüenta, a largura; e a altura, de trinta.

[16] Farás ao seu redor uma abertura de um côvado de altura; a porta da arca colocarás lateralmente; farás pavimentos na arca: um em baixo, um segundo e um terceiro.

[17] Porque estou para derramar águas em dilúvio sobre a terra para consumir toda carne em que há fôlego de vida debaixo dos céus; tudo o que há na terra perecerá.

[18] Contigo, porém, estabelecerei a minha aliança; entrarás na arca, tu e teus filhos, e tua mulher, e as mulheres de teus filhos.

[19] De tudo o que vive, de toda carne, dois de cada espécie, macho e fêmea, farás

[9] Oto dzieje rodu Noego: Noe był mężem sprawiedliwym, nieskazitelnym wśród swojego pokolenia. Noe chodził z Bogiem.

[10] I zrodził Noe trzech synów: Sema, Chama i Jafeta.

[11] Ale ziemia była skażona w oczach Boga i pełna nieprawości.

[12] I spojrzał Bóg na ziemię, a oto była skażona, gdyż wszelkie ciało skaziło drogę swoją na ziemi.

[13] Rzekł tedy Bóg do Noego: Położę kres wszelkiemu ciału, bo przez nie ziemia pełna jest nieprawości; zniszczę je wraz z ziemią.

[14] Zbuduj sobie arkę z drzewa żywicznego. Zrób komory w arce, i powlecz ją wewnątrz i zewnątrz smołą.

[15] A zrobisz ją tak: Długość arki niech wynosi trzysta łokci, szerokość jej pięćdziesiąt łokci, a wysokość jej trzydzieści łokci.

[16] Zrobisz w arce okno i zakończysz je na łokieć od góry. Z boku arki umieścisz drzwi. Uczynisz w niej dolne, wyższe i najwyższe komory.

[17] Bo oto Ja sprowadzę potop na ziemię, aby zniszczyć pod niebiem wszelkie ciało, w którym jest dech życia. Wszystko, co jest na ziemi, zginie.

[18] Ale z tobą ustanowię przymierze moje i wejdziesz do arki ty i synowie twoi, i żona twoja, i żony synów twoich z tobą.

[19] Z wszelkich istot żyjących, z wszelkiego ciała wprowadzisz do arki po parze z

entrar na arca, para os conservares vivos contigo.

[20] Das aves segundo as suas espécies, do gado segundo as suas espécies, de todo réptil da terra segundo as suas espécies, dois de cada espécie virão a ti, para os conservares em vida.

[21] Leva contigo de tudo o que se come, ajunta-o contigo; ser-te-á para alimento, a ti e a eles.

[22] Assim fez Noé, consoante a tudo o que Deus lhe ordenara.

Gênesis 7

Noé e sua família entram na arca

[1] Disse o SENHOR a Noé: Entra na arca, tu e toda a tua casa, porque reconheço que tens sido justo diante de mim no meio desta geração.

[2] De todo animal limpo levarás contigo sete pares: o macho e sua fêmea; mas dos animais imundos, um par: o macho e sua fêmea.

[3] Também das aves dos céus, sete pares: macho e fêmea; para se conservar a semente sobre a face da terra.

[4] Porque, daqui a sete dias, farei chover sobre a terra durante quarenta dias e quarenta noites; e da superfície da terra exterminarei todos os seres que fiz.

[5] E tudo fez Noé, segundo o SENHOR lhe ordenara.

[6] Tinha Noé seiscentos anos de idade, quando as águas do dilúvio inundaram a terra.

każdego, aby z tobą zostały przy życiu. Niech to będzie samiec i samica.

[20] Z ptactwa według rodzajów jego i z bydła według rodzajów jego, i z wszelkiego płazu ziemnego według rodzajów jego, po parze z każdego z nich wejdą do ciebie, aby zostały przy życiu.

[21] Ty zaś weź z sobą wszelką żywność, którą się jada, i zgromadź u siebie, aby była na pokarm dla ciebie i dla nich.

[22] I uczynił Noe wszystko tak, jak mu rozkazał Bóg; tak uczynił.

I Mojżeszowa 7

Potop

[1] I rzekł Pan do Noego: Wejdź do arki ty i cały dom twój, bo widziałem, że jesteś sprawiedliwy przede mną w tym pokoleniu.

[2] Ze wszystkich zwierząt czystych weź z sobą po siedem, samca i samicę, a ze zwierząt nieczystych po parze, samca i samicę.

[3] Także z ptactwa niebieskiego po siedem, samca i samicę, aby zachować przy życiu ich potomstwo na całej ziemi.

[4] Gdyż po upływie siedmiu dni spuszczę na ziemię deszcz, który będzie padał przez czterdzieści dni i czterdzieści nocy, i zgładzę z powierzchni ziemi wszelkie istoty, które uczyniłem.

[5] I uczynił Noe wszystko tak, jak mu rozkazał Pan.

[6] A Noe miał sześćset lat, gdy nastał potop na ziemi.

[7] Por causa das águas do dilúvio, entrou Noé na arca, ele com seus filhos, sua mulher e as mulheres de seus filhos.
[8] Dos animais limpos, e dos animais imundos, e das aves, e de todo réptil sobre a terra,
[9] entraram para Noé, na arca, de dois em dois, macho e fêmea, como Deus lhe ordenara.
[10] E aconteceu que, depois de sete dias, vieram sobre a terra as águas do dilúvio.
[11] No ano seiscentos da vida de Noé, aos dezessete dias do segundo mês, nesse dia romperam-se todas as fontes do grande abismo, e as comportas dos céus se abriram,
[12] e houve copiosa chuva sobre a terra durante quarenta dias e quarenta noites.
[13] Nesse mesmo dia entraram na arca Noé, seus filhos Sem, Cam e Jafé, sua mulher e as mulheres de seus filhos;
[14] eles, e todos os animais segundo as suas espécies, todo gado segundo as suas espécies, todos os répteis que rastejam sobre a terra segundo as suas espécies, todas as aves segundo as suas espécies, todos os pássaros e tudo o que tem asa.
[15] De toda carne, em que havia fôlego de vida, entraram de dois em dois para Noé na arca;
[16] eram macho e fêmea os que entraram de toda carne, como Deus lhe havia ordenado; e o SENHOR fechou a porta após ele.

O dilúvio

[7] Wszedł więc Noe z synami swymi i żoną swoją, i żonami synów swoich do arki przed wodami potopu.
[8] Ze zwierząt czystych i ze zwierząt nieczystych, i z ptactwa, i z wszystkiego, co pełza po ziemi,
[9] Po dwoje weszło do Noego do arki, samiec i samica, jak Bóg rozkazał Noemu.
[10] Po siedmiu dniach spadły na ziemię wody potopu.
[11] W roku sześćsetnym życia Noego, w miesiącu drugim, siedemnastego dnia tego miesiąca, w tym właśnie dniu wytrysnęły źródła wielkiej otchłani i otworzyły się upusty nieba.
[12] I padał deszcz na ziemię przez czterdzieści dni i czterdzieści nocy.
[13] W tym właśnie dniu weszli do arki Noe oraz Sem, Cham i Jafet, synowie Noego, żona Noego i trzy żony synów jego z nimi,
[14] Oni i wszelkie zwierzęta według rodzaju swego, i wszelkie bydło według rodzaju swego, i wszelkie płazy, pełzające po ziemi, według rodzaju swego, wszelkie ptaki, wszystko, co ma skrzydła.
[15] I weszło do Noego, do arki, po parze z wszelkiego ciała, w którym było tchnienie życia.
[16] A te, co weszły jako samiec i samica, z wszelkiego ciała weszły, jak mu rozkazał Bóg. I zamknął Pan za nim.

[17] Durou o dilúvio quarenta dias sobre a terra; cresceram as águas e levantaram a arca de sobre a terra.
[18] Predominaram as águas e cresceram sobremodo na terra; a arca, porém, vogava sobre as águas.
[19] Prevaleceram as águas excessivamente sobre a terra e cobriram todos os altos montes que havia debaixo do céu.
[20] Quinze côvados acima deles prevaleceram as águas; e os montes foram cobertos.
[21] Pereceu toda carne que se movia sobre a terra, tanto de ave como de animais domésticos e animais selváticos, e de todos os enxames de criaturas que povoam a terra, e todo homem.
[22] Tudo o que tinha fôlego de vida em suas narinas, tudo o que havia em terra seca, morreu.
[23] Assim, foram exterminados todos os seres que havia sobre a face da terra; o homem e o animal, os répteis e as aves dos céus foram extintos da terra; ficou somente Noé e os que com ele estavam na arca.
[24] E as águas durante cento e cinqüenta dias predominaram sobre a terra.

Gênesis 8

Diminuem as águas do dilúvio

[1] Lembrou-se Deus de Noé e de todos os animais selváticos e de todos os animais domésticos que com ele estavam na arca; Deus fez soprar um vento sobre a terra, e baixaram as águas.

[17] A potop trwał na ziemi czterdzieści dni. I wezbrały wody i podniosły arkę, i płynęła wysoko nad ziemią.
[18] A wody przybrały i podniosły się bardzo nad ziemią, arka zaś unosiła się na powierzchni wód.
[19] Wody zaś wzbierały coraz bardziej nad ziemią, tak że zostały zakryte wszystkie wysokie góry, które były pod niebem.
[20] Na piętnaście łokci wezbrały wody ponad góry, tak że zupełnie zostały zakryte.
[21] I wyginęło wszelkie ciało poruszające się na ziemi: ptactwo, bydło i dzikie zwierzęta, i wszelkie płazy, pełzające po ziemi, i wszyscy ludzie.
[22] Wszystko, co miało w nozdrzach tchnienie życia, wszystko, co było na suchym lądzie, pomarło.
[23] Tak zgładził Bóg wszystkie istoty, które były na powierzchni ziemi, począwszy od człowieka aż do bydła, aż do płazów i ptactwa niebios; to wszystko zostało zgładzone z ziemi. Pozostał tylko Noe i to, co z nim było w arce.
[24] A wody wzbierały nad ziemią sto pięćdziesiąt dni.

I Mojżeszowa 8

Koniec potopu

[1] Potem wspomniał Bóg na Noego i na wszystkie zwierzęta, i na wszystko bydło, które było z nim w arce, i sprawił, że powiał wiatr po ziemi, i wody zaczęły opadać.

[2] Fecharam-se as fontes do abismo e também as comportas dos céus, e a copiosa chuva dos céus se deteve.

[3] As águas iam-se escoando continuamente de sobre a terra e minguaram ao cabo de cento e cinqüenta dias.

[4] No dia dezessete do sétimo mês, a arca repousou sobre as montanhas de Ararate.

[5] E as águas foram minguando até ao décimo mês, em cujo primeiro dia apareceram os cimos dos montes.

Noé solta um corvo e depois uma pomba

[6] Ao cabo de quarenta dias, abriu Noé a janela que fizera na arca

[7] e soltou um corvo, o qual, tendo saído, ia e voltava, até que se secaram as águas de sobre a terra.

[8] Depois, soltou uma pomba para ver se as águas teriam já minguado da superfície da terra;

[9] mas a pomba, não achando onde pousar o pé, tornou a ele para a arca; porque as águas cobriam ainda a terra. Noé, estendendo a mão, tomou-a e a recolheu consigo na arca.

[10] Esperou ainda outros sete dias e de novo soltou a pomba fora da arca.

[11] À tarde, ela voltou a ele; trazia no bico uma folha nova de oliveira; assim entendeu Noé que as águas tinham minguado de sobre a terra.

[2] Zamknęły się źródła otchłani i upusty nieba i ustał deszcz z nieba.

[3] Z wolna ustępowały wody z ziemi i wody zaczęły opadać po upływie stu pięćdziesięciu dni.

[4] I osiadła arka w siódmym miesiącu, siedemnastego dnia tego miesiąca, na górach Ararat.

[5] A wody nadal opadały aż do dziesiątego miesiąca. W miesiącu dziesiątym, pierwszego dnia tego miesiąca, ukazały się szczyty gór.

[6] Po czterdziestu dniach otworzył Noe okno, które uczynił.

[7] I wypuścił kruka, który wylatywał i wracał, aż wyschły wody na ziemi.

[8] Potem wypuścił gołębicę, aby zobaczyć, czy opadły wody z powierzchni ziemi.

[9] Ale gołębica nie znalazła niczego, gdzie by mogła osiąść i wróciła do niego do arki, bo wody były na powierzchni całej ziemi. I wyciągnął rękę, pochwycił ją i wniósł ją do siebie do arki.

[10] Poczekawszy jeszcze następne siedem dni, znów wypuścił gołębicę z arki.

[11] Gołębica wróciła do niego pod wieczór, trzymając w dziobie zerwany świeży liść z drzewa oliwnego. I poznał Noe, że wody na ziemi opadły.

[12] Então, esperou ainda mais sete dias e soltou a pomba; ela, porém, já não tornou a ele.

[12] I poczekał jeszcze następnych siedem dni, i wypuścił gołębicę, ale ona już nie wróciła do niego.

Noé e sua família saem da arca

[13] Sucedeu que, no primeiro dia do primeiro mês, do ano seiscentos e um, as águas se secaram de sobre a terra. Então, Noé removeu a cobertura da arca e olhou, e eis que o solo estava enxuto.

[13] W sześćsetnym pierwszym roku, w miesiącu pierwszym, pierwszego dnia tego miesiąca, wyschły wody na ziemi. Zdjął tedy Noe dach arki i zobaczył, że powierzchnia ziemi obeschła.

[14] E, aos vinte e sete dias do segundo mês, a terra estava seca.

[14] A w drugim miesiącu, dwudziestego siódmego dnia tego miesiąca, ziemia całkowicie wyschła.

[15] Então, disse Deus a Noé:

[15] Wtedy rzekł Bóg do Noego:

[16] Sai da arca, e, contigo, tua mulher, e teus filhos, e as mulheres de teus filhos.

[16] Wyjdź z arki ty i żona twoja, i synowie twoi, i żony synów twoich, którzy są z tobą!

[17] Os animais que estão contigo, de toda carne, tanto aves como gado, e todo réptil que rasteja sobre a terra, faze sair a todos, para que povoem a terra, sejam fecundos e nela se multipliquem.

[17] Wyprowadź z sobą wszystkie zwierzęta, które są z tobą, wszelkie istoty żywe, ptactwo i bydło, i wszelkie płazy pełzające po ziemi! Niech zaroją się na ziemi, niech rozradzają się i rozmnażają na ziemi!

[18] Saiu, pois, Noé, com seus filhos, sua mulher e as mulheres de seus filhos.

[18] Wyszedł więc Noe z synami swymi i żoną swoją, i z żonami synów swoich, którzy z nim byli.

[19] E também saíram da arca todos os animais, todos os répteis, todas as aves e tudo o que se move sobre a terra, segundo as suas famílias.

[19] Wszelkie zwierzęta, wszelkie płazy i wszelkie ptactwo, wszystko, co się porusza na ziemi według rodzajów ich, wyszło z arki.

Noé levanta um altar

[20] Levantou Noé um altar ao SENHOR e, tomando de animais limpos e de aves limpas, ofereceu holocaustos sobre o altar.

[20] Wtedy zbudował Noe ołtarz Panu i wziął z każdego bydła czystego i z każdego ptactwa czystego, i złożył je na ofiarę całopalną na ołtarzu.

[21] E o SENHOR aspirou o suave cheiro e disse consigo mesmo: Não tornarei a amaldiçoar a terra por causa do homem,

[21] I poczuł Pan miłą woń. Rzekł tedy Pan w sercu swoim: Już nigdy nie będę przeklinał ziemi z powodu człowieka, gdyż myśli

porque é mau o desígnio íntimo do homem desde a sua mocidade; nem tornarei a ferir todo vivente, como fiz.

22 Enquanto durar a terra, não deixará de haver sementeira e ceifa, frio e calor, verão e inverno, dia e noite.

serca ludzkiego są złe od młodości jego. Nie będę też już nigdy niszczył żadnej istoty żyjącej, jak to uczyniłem.

22 Dopóki ziemia istnieć będzie, nie ustaną siew i żniwo, zimno i gorąco, lato i zima, dzień i noc.

Gênesis 9

A aliança de Deus com Noé

1 Abençoou Deus a Noé e a seus filhos e lhes disse: Sede fecundos, multiplicai-vos e enchei a terra.

2 Pavor e medo de vós virão sobre todos os animais da terra e sobre todas as aves dos céus; tudo o que se move sobre a terra e todos os peixes do mar nas vossas mãos serão entregues.

3 Tudo o que se move e vive ser-vos-á para alimento; como vos dei a erva verde, tudo vos dou agora.

4 Carne, porém, com sua vida, isto é, com seu sangue, não comereis.

5 Certamente, requererei o vosso sangue, o sangue da vossa vida; de todo animal o requererei, como também da mão do homem, sim, da mão do próximo de cada um requererei a vida do homem.

6 Se alguém derramar o sangue do homem, pelo homem se derramará o seu; porque Deus fez o homem segundo a sua imagem.

7 Mas sede fecundos e multiplicai-vos; povoai a terra e multiplicai-vos nela.

8 Disse também Deus a Noé e a seus filhos:

I Mojżeszowa 9

Przymierze Boga z Noem

1 I pobłogosławił Bóg Noego i synów jego, i powiedział do nich: Rozradzajcie się i rozmnażajcie, i napełniajcie ziemię.

2 A bojaźń i lęk przed wami niech padnie na wszystkie zwierzęta ziemi i na wszelkie ptactwo niebios, na wszystko, co się rusza na ziemi i na wszystkie ryby morskie; wszystko to oddane jest w ręce wasze.

3 Wszystko, co się rusza i żyje, niech wam służy za pokarm; tak jak zielone jarzyny, daję wam wszystko.

4 Lecz nie będziecie jedli mięsa z duszą jego, to jest z krwią jego.

5 Będę też żądał krwi waszej, to jest dusz waszych. Będę jej żądał od każdego zwierzęcia. A od człowieka będę żądał duszy człowieka, za życie brata jego.

6 Kto przelewa krew człowieka, tego krew przez człowieka będzie przelana, bo na obraz Boży uczynił człowieka.

7 Wy zaś rozradzajcie się i rozmnażajcie! Niech zaroi się od was ziemia i niech was będzie dużo na niej!

8 Nadto rzekł Bóg do Noego i do jego synów, którzy byli z nim, mówiąc:

9 Eis que estabeleço a minha aliança convosco, e com a vossa descendência,
10 e com todos os seres viventes que estão convosco: tanto as aves, os animais domésticos e os animais selváticos que saíram da arca como todos os animais da terra.
11 Estabeleço a minha aliança convosco: não será mais destruída toda carne por águas de dilúvio, nem mais haverá dilúvio para destruir a terra.

12 Disse Deus: Este é o sinal da minha aliança que faço entre mim e vós e entre todos os seres viventes que estão convosco, para perpétuas gerações:

13 porei nas nuvens o meu arco; será por sinal da aliança entre mim e a terra.
14 Sucederá que, quando eu trouxer nuvens sobre a terra, e nelas aparecer o arco,
15 então, me lembrarei da minha aliança, firmada entre mim e vós e todos os seres viventes de toda carne; e as águas não mais se tornarão em dilúvio para destruir toda carne.

16 O arco estará nas nuvens; vê-lo-ei e me lembrarei da aliança eterna entre Deus e todos os seres viventes de toda carne que há sobre a terra.

17 Disse Deus a Noé: Este é o sinal da aliança estabelecida entre mim e toda carne sobre a terra.

9 Oto Ja, Ja ustanawiam przymierze moje z wami i z potomstwem waszym po was,
10 I z wszelkimi istotami żyjącymi, które są z wami, z ptactwem, z bydłem i z wszystkimi dzikimi zwierzętami, które są z wami, z tymi wszystkimi, które wyszły z arki wraz z wszystkimi zwierzętami ziemi.
11 I ustanawiam przymierze moje z wami, że już nigdy nie zostanie wytępione żadne ciało wodami potopu i że już nigdy nie będzie potopu, który by zniszczył ziemię.
12 Potem rzekł Bóg: To będzie znakiem przymierza, które Ja ustanawiam między mną a między wami i między każdą istotą żyjącą, która jest z wami, po wieczne czasy;
13 Łuk mój kładę na obłoku, aby był znakiem przymierza między mną a ziemią.

14 Kiedy zbiorę chmury i obłok będzie nad ziemią, a na obłoku ukaże się łuk,

15 Wspomnę na przymierze moje, które jest między mną a wami i wszelką istotą żyjącą we wszelkim ciele i już nigdy nie będzie wód potopu, które by zniszczyły wszelkie ciało.
16 Gdy tedy łuk ukaże się na obłoku, spojrzę nań, aby wspomnieć na przymierze wieczne między Bogiem a wszelką istotą żyjącą, wszelkim ciałem, które jest na ziemi.
17 I rzekł Bóg do Noego: To jest znak przymierza, które ustanowiłem między mną a wszelkim ciałem, które jest na ziemi.

Noe i jego synowie

[18] Os filhos de Noé, que saíram da arca, foram Sem, Cam e Jafé; Cam é o pai de Canaã.

[19] São eles os três filhos de Noé; e deles se povoou toda a terra.

Noé pronuncia bênção e maldição

[20] Sendo Noé lavrador, passou a plantar uma vinha.

[21] Bebendo do vinho, embriagou-se e se pôs nu dentro de sua tenda.

[22] Cam, pai de Canaã, vendo a nudez do pai, fê-lo saber, fora, a seus dois irmãos.

[23] Então, Sem e Jafé tomaram uma capa, puseram-na sobre os próprios ombros de ambos e, andando de costas, rostos desviados, cobriram a nudez do pai, sem que a vissem.

[24] Despertando Noé do seu vinho, soube o que lhe fizera o filho mais moço

[25] e disse: Maldito seja Canaã; seja servo dos servos a seus irmãos.

[26] E ajuntou: Bendito seja o SENHOR, Deus de Sem; e Canaã lhe seja servo.

[27] Engrandeça Deus a Jafé, e habite ele nas tendas de Sem; e Canaã lhe seja servo.

[28] Noé, passado o dilúvio, viveu ainda trezentos e cinqüenta anos.

[29] Todos os dias de Noé foram novecentos e cinqüenta anos; e morreu.

Gênesis 10

[18] Synami Noego, którzy wyszli z arki, byli: Sem, Cham i Jafet; a Cham był ojcem Kanaana.

[19] Ci trzej byli synami Noego i z nich wywodzi się cała ludność ziemi.

[20] Noe, który był rolnikiem, pierwszy założył winnicę.

[21] Gdy potem napił się wina, upił się i leżał odkryty w namiocie swoim,

[22] A Cham, ojciec Kanaana, zobaczył nagość ojca swego i opowiedział o tym poza namiotem obu swoim braciom.

[23] Wtedy Sem i Jafet wzięli szatę, nałożyli ją sobie na ramiona i podeszli tyłem, i przykryli nagość ojca swego, a ponieważ oblicza ich były odwrócone, nie widzieli nagości ojca swego.

[24] A gdy Noe obudził się po upiciu się winem i dowiedział się, co mu uczynił jego najmłodszy syn,

[25] Rzekł: Niech będzie przeklęty Kanaan, niech będzie najniższym sługą braci swoich!

[26] Potem rzekł: Błogosławiony niech będzie Pan, Bóg Sema, a Kanaan niech będzie sługą jego!

[27] Niech da Bóg i Jafetowi przestrzeń szeroką i niech zamieszka w namiotach Sema, a Kanaan niech będzie sługą ich!

[28] Po potopie żył Noe trzysta pięćdziesiąt lat.

[29] Noe żył więc dziewięćset pięćdziesiąt lat i umarł.

I Mojżeszowa 10

Descendentes dos filhos de Noé

1 Crônicas 1.5-23

[1] São estas as gerações dos filhos de Noé, Sem, Cam e Jafé; e nasceram-lhes filhos depois do dilúvio.

[2] Os filhos de Jafé são: Gomer, Magogue, Madai, Javã, Tubal, Meseque e Tiras.

[3] Os filhos de Gomer são: Asquenaz, Rifate e Togarma.

[4] Os de Javã são: Elisá, Társis, Quitim e Dodanim.

[5] Estes repartiram entre si as ilhas das nações nas suas terras, cada qual segundo a sua língua, segundo as suas famílias, em suas nações.

[6] Os filhos de Cam: Cuxe, Mizraim, Pute e Canaã.

[7] Os filhos de Cuxe: Sebá, Havilá, Sabtá, Raamá e Sabtecá; e os filhos de Raamá: Sabá e Dedã.

[8] Cuxe gerou a Ninrode, o qual começou a ser poderoso na terra.

[9] Foi valente caçador diante do SENHOR; daí dizer-se: Como Ninrode, poderoso caçador diante do SENHOR.

[10] O princípio do seu reino foi Babel, Ereque, Acade e Calné, na terra de Sinar.

[11] Daquela terra saiu ele para a Assíria e edificou Nínive, Reobote-Ir e Calá.

[12] E, entre Nínive e Calá, a grande cidade de Resém.

[13] Mizraim gerou a Ludim, a Anamim, a Leabim, a Naftuim,

[14] a Patrusim, a Casluim (donde saíram os filisteus) e a Caftorim.

Potomkowie synów Noego

[1] Oto dzieje rodu synów Noego: Sema, Chama i Jafeta, gdy po potopie urodzili się im synowie.

[2] Synami Jafeta są: Gomer, Magog, Madai, Jawan, Tubal, Meszech i Tiras.

[3] Synami Gomera są: Aszkanaz, Rifat i Togarma.

[4] Synami Jawana są: Elisza, Tarszisz, Kittim i Dodanim.

[5] Od nich wywodziły się narody wyspiarzy podzielone według swoich krajów i według swoich języków i plemion w narodach swoich.

[6] Synami Chama są: Kusz, Misraim, Put i Kanaan.

[7] Synami Kusza są: Seba, Chawila, Sabata, Raema i Sabtecha. Synami Raemy są: Szeba i Dedan.

[8] A Kusz zrodził Nimroda, który był pierwszym mocarzem na ziemi.

[9] Był on dzielnym myśliwym przed Panem. Dlatego mówi się: Dzielny myśliwy przed Panem jak Nimrod.

[10] A zaczątkiem jego królestwa był Babilon, Erech, Akkad i Kalne w kraju Synear.

[11] Z tego kraju wyruszył do Asyrii i zbudował Niniwę i Rechowot-Ir, i Kalach

[12] Oraz Resen, wielkie miasto między Niniwą a Kalach.

[13] A Misraim zrodził Ludytów, Anamitów, Lehabitów, Naftuchitów,

[14] Patrusytów i Kasluchitów, od których pochodzą Filistyni, oraz Kaftorytów.

[15] Canaã gerou a Sidom, seu primogênito, e a Hete,
[16] e aos jebuseus, aos amorreus, aos girgaseus,
[17] aos heveus, aos arqueus, aos sineus,
[18] aos arvadeus, aos zemareus e aos hamateus; e depois se espalharam as famílias dos cananeus.
[19] E o limite dos cananeus foi desde Sidom, indo para Gerar, até Gaza, indo para Sodoma, Gomorra, Admá e Zeboim, até Lasa.
[20] São estes os filhos de Cam, segundo as suas famílias, segundo as suas línguas, em suas terras, em suas nações.
[21] A Sem, que foi pai de todos os filhos de Héber e irmão mais velho de Jafé, também lhe nasceram filhos.
[22] Os filhos de Sem são: Elão, Assur, Arfaxade, Lude e Arã.
[23] Os filhos de Arã: Uz, Hul, Geter e Más.
[24] Arfaxade gerou a Salá; Salá gerou a Héber.
[25] A Héber nasceram dois filhos: um teve por nome Pelegue, porquanto em seus dias se repartiu a terra; e o nome de seu irmão foi Joctã.
[26] Joctã gerou a Almodá, a Selefe, a Hazar-Mavé, a Jerá,
[27] a Hadorão, a Uzal, a Dicla,
[28] a Obal, a Abimael, a Sabá,
[29] a Ofir, a Havilá e a Jobabe; todos estes foram filhos de Joctã.

[15] Kanaan zaś zrodził Sydona, swego pierworodnego, i Cheta,
[16] Nadto Jebuzytów, Amorytów, Girgaszytów,
[17] Chiwwitów, Arkitów, Synitów,
[18] Arwadytów, Semarytów i Chamatytów. Potem rozproszyły się plemiona Kananejczyków.
[19] Obszar Kananejczyków sięgał od Sydonu w kierunku Gerary do Gazy, w kierunku Sodomy i Gomory, Admy i Seboim aż do Leszy.
[20] To są synowie Chama według ich plemion, języków, krajów i narodów.
[21] Lecz także i Semowi, praojcu wszystkich synów Hebera, starszemu bratu Jafeta, urodzili się synowie.
[22] Synami Sema są: Elam, Assur, Arpachszad, Lud i Aram.
[23] Synami Arama są: Us, Chul, Geter i Masz.
[24] Arpachszad zaś zrodził Szelacha, a Szelach zrodził Hebera.
[25] A Heberowi urodzili się dwaj synowie: jeden miał na imię Peleg, gdyż za jego czasów podzielili się mieszkańcy ziemi, a imię brata jego było Joktan.
[26] A Joktan zrodził Almodada, Szelefa, Chasarmaweta, Jeracha,
[27] Hadorama, Uzala, Diklę,
[28] Obala, Abimaela, Sabę,
[29] Ofira, Chawilę i Jobaba; ci wszyscy byli synami Joktana.

[30] E habitaram desde Messa, indo para Sefar, montanha do Oriente.
[31] São estes os filhos de Sem, segundo as suas famílias, segundo as suas línguas, em suas terras, em suas nações.
[32] São estas as famílias dos filhos de Noé, segundo as suas gerações, nas suas nações; e destes foram disseminadas as nações na terra, depois do dilúvio.

Gênesis 11

A torre de Babel

[1] Ora, em toda a terra havia apenas uma linguagem e uma só maneira de falar.
[2] Sucedeu que, partindo eles do Oriente, deram com uma planície na terra de Sinar; e habitaram ali.
[3] E disseram uns aos outros: Vinde, façamos tijolos e queimemo-los bem. Os tijolos serviram-lhes de pedra, e o betume, de argamassa.
[4] Disseram: Vinde, edifiquemos para nós uma cidade e uma torre cujo tope chegue até aos céus e tornemos célebre o nosso nome, para que não sejamos espalhados por toda a terra.
[5] Então, desceu o SENHOR para ver a cidade e a torre, que os filhos dos homens edificavam;
[6] e o SENHOR disse: Eis que o povo é um, e todos têm a mesma linguagem. Isto é apenas o começo; agora não haverá restrição para tudo que intentam fazer.
[7] Vinde, desçamos e confundamos ali a sua linguagem, para que um não entenda a linguagem de outro.

[30] A siedziba ich sięgała od Meszy do Sefar w górach wschodnich.
[31] To są synowie Sema według ich plemion, języków, krajów i narodów.
[32] To są plemiona synów Noego według rodów ich w narodach ich. Od nich to wywodziły się narody na ziemi po potopie.

I Mojżeszowa 11

Wieża Babel

[1] Cała ziemia miała jeden język i jednakowe słowa.
[2] Podczas swojej wędrówki ze wschodu znaleźli równinę w kraju Synear i tam się osiedlili.
[3] I mówili jeden do drugiego: Nuże, wyrabiajmy cegłę i wypalajmy ją w ogniu! I używali cegły zamiast kamienia, a smoły zamiast zaprawy.
[4] Potem rzekli: Nuże, zbudujmy sobie miasto i wieżę, której szczyt sięgałby aż do nieba, i uczyńmy sobie imię, abyśmy nie rozproszyli się po całej ziemi!
[5] Wtedy zstąpił Pan, aby zobaczyć miasto i wieżę, które budowali ludzie.
[6] I rzekł Pan: Oto jeden lud i wszyscy mają jeden język, a to dopiero początek ich dzieła. Teraz już dla nich nic nie będzie niemożliwe, cokolwiek zamierzą uczynić.
[7] Przeto zstąpmy tam i pomieszajmy ich język, aby nikt nie rozumiał języka drugiego!

[8] Destarte, o SENHOR os dispersou dali pela superfície da terra; e cessaram de edificar a cidade.

[9] Chamou-se-lhe, por isso, o nome de Babel, porque ali confundiu o SENHOR a linguagem de toda a terra e dali o SENHOR os dispersou por toda a superfície dela.

Descendentes de Sem

1 Crônicas 1.24-27

[10] São estas as gerações de Sem. Ora, ele era da idade de cem anos quando gerou a Arfaxade, dois anos depois do dilúvio;

[11] e, depois que gerou a Arfaxade, viveu Sem quinhentos anos; e gerou filhos e filhas.

[12] Viveu Arfaxade trinta e cinco anos e gerou a Salá;

[13] e, depois que gerou a Salá, viveu Arfaxade quatrocentos e três anos; e gerou filhos e filhas.

[14] Viveu Salá trinta anos e gerou a Héber;

[15] e, depois que gerou a Héber, viveu Salá quatrocentos e três anos; e gerou filhos e filhas.

[16] Viveu Héber trinta e quatro anos e gerou a Pelegue;

[17] e, depois que gerou a Pelegue, viveu Héber quatrocentos e trinta anos; e gerou filhos e filhas.

[18] Viveu Pelegue trinta anos e gerou a Reú;

[19] e, depois que gerou a Reú, viveu Pelegue duzentos e nove anos; e gerou filhos e filhas.

[8] I rozproszył ich Pan stamtąd po całej ziemi, i przestali budować miasto.

[9] Dlatego nazwano je Babel, bo tam pomieszał Pan język całej ziemi i rozproszył ich stamtąd po całej powierzchni ziemi.

Potomkowie Sema

[10] Oto dzieje rodu Sema: Gdy Sem miał sto lat, zrodził Arpachszada w dwa lata po potopie.

[11] Po zrodzeniu Arpachszada żył Sem pięćset lat i zrodził synów i córki.

[12] Gdy Arpachszad miał trzydzieści pięć lat, zrodził Szelacha.

[13] Po zrodzeniu Szelacha żył Arpachszad czterysta trzy lata i zrodził synów i córki.

[14] Gdy Szelach miał trzydzieści lat, zrodził Hebera.

[15] Po zrodzeniu Hebera żył Szelach czterysta lat i zrodził synów i córki.

[16] Gdy Heber miał trzydzieści cztery lata, zrodził Pelega.

[17] Po zrodzeniu Pelega żył Heber czterysta trzydzieści lat i zrodził synów i córki.

[18] Gdy Peleg miał trzydzieści lat, zrodził Reu.

[19] Po zrodzeniu Reu żył Peleg dwieście dziewięć lat i zrodził synów i córki.

[20] Viveu Reú trinta e dois anos e gerou a Serugue;

[21] e, depois que gerou a Serugue, viveu Reú duzentos e sete anos; e gerou filhos e filhas.

[22] Viveu Serugue trinta anos e gerou a Naor;

[23] e, depois que gerou a Naor, viveu Serugue duzentos anos; e gerou filhos e filhas.

[24] Viveu Naor vinte e nove anos e gerou a Tera;

[25] e, depois que gerou a Tera, viveu Naor cento e dezenove anos; e gerou filhos e filhas.

[26] Viveu Tera setenta anos e gerou a Abrão, a Naor e a Harã.

[27] São estas as gerações de Tera. Tera gerou a Abrão, a Naor e a Harã; e Harã gerou a Ló.

[28] Morreu Harã na terra de seu nascimento, em Ur dos caldeus, estando Tera, seu pai, ainda vivo.

[29] Abrão e Naor tomaram para si mulheres; a de Abrão chamava-se Sarai, a de Naor, Milca, filha de Harã, que foi pai de Milca e de Iscá.

[30] Sarai era estéril, não tinha filhos.

[31] Tomou Tera a Abrão, seu filho, e a Ló, filho de Harã, filho de seu filho, e a Sarai, sua nora, mulher de seu filho Abrão, e saiu com eles de Ur dos caldeus, para ir à terra de Canaã; foram até Harã, onde ficaram.

[20] Gdy Reu miał trzydzieści dwa lata, zrodził Seruga.

[21] Po zrodzeniu Seruga żył Reu dwieście siedem lat i zrodził synów i córki.

[22] Gdy Serug miał trzydzieści lat, zrodził Nachora.

[23] Po zrodzeniu Nachora żył Serug dwieście lat i zrodził synów i córki.

[24] Gdy Nachor miał dwadzieścia dziewięć lat, zrodził Teracha.

[25] Po zrodzeniu Teracha żył Nachor sto dziewiętnaście lat i zrodził synów i córki.

[26] Gdy Terach miał siedemdziesiąt lat, zrodził Abrama, Nachora i Harana.

Potomkowie Teracha

[27] A oto dzieje rodu Teracha: Terach zrodził Abrama, Nachora i Harana, a Haran zrodził Lota.

[28] Haran zmarł za życia ojca swego Teracha w ojczyźnie swojej, w Ur chaldejskim.

[29] Abram i Nachor pojęli sobie żony. Imię żony Abrama było Saraj, a imię żony Nachora Milka, córka Harana, ojca Milki i ojca Jiski.

[30] A Saraj była niepłodna, nie miała dzieci.

[31] I wziął Terach syna swego Abrama i wnuka swego Lota, syna Harana, i synową swoją Saraj, żonę syna swego Abrama, i wyszedł z nimi z Ur chaldejskiego, aby udać się do ziemi Kanaan. Gdy przybyli do Haranu, zamieszkali tam.

[32] E, havendo Tera vivido duzentos e cinco anos ao todo, morreu em Harã.

Gênesis 12

Deus chama Abrão e lhe faz promessas

[1] Ora, disse o SENHOR a Abrão: Sai da tua terra, da tua parentela e da casa de teu pai e vai para a terra que te mostrarei;
[2] de ti farei uma grande nação, e te abençoarei, e te engrandecerei o nome. Sê tu uma bênção!
[3] Abençoarei os que te abençoarem e amaldiçoarei os que te amaldiçoarem; em ti serão benditas todas as famílias da terra.

[4] Partiu, pois, Abrão, como lho ordenara o SENHOR, e Ló foi com ele. Tinha Abrão setenta e cinco anos quando saiu de Harã.

[5] Levou Abrão consigo a Sarai, sua mulher, e a Ló, filho de seu irmão, e todos os bens que haviam adquirido, e as pessoas que lhes acresceram em Harã. Partiram para a terra de Canaã; e lá chegaram.
[6] Atravessou Abrão a terra até Siquém, até ao carvalho de Moré. Nesse tempo os cananeus habitavam essa terra.
[7] Apareceu o SENHOR a Abrão e lhe disse: Darei à tua descendência esta terra. Ali edificou Abrão um altar ao SENHOR, que lhe aparecera.

[8] Passando dali para o monte ao oriente de Betel, armou a sua tenda, ficando Betel ao ocidente e Ai ao oriente; ali edificou

[32] Terach żył dwieście pięć lat. I umarł Terach w Haranie.

I Mojżeszowa 12

Powołanie Abrama

[1] I rzekł Pan do Abrama: Wyjdź z ziemi swojej i od rodziny swojej, i z domu ojca swego do ziemi, którą ci wskażę.
[2] A uczynię z ciebie naród wielki i będę ci błogosławił, i uczynię sławnym imię twoje, tak że staniesz się błogosławieństwem.
[3] I będę błogosławił błogosławiącym tobie, a przeklinających cię przeklinać będę; i będą w tobie błogosławione wszystkie plemiona ziemi.
[4] Abram wybrał się w drogę, jak mu rozkazał Pan, i poszedł z nim Lot. Abram miał siedemdziesiąt pięć lat, gdy wyszedł z Haranu.
[5] Wziął też Abram żonę swoją Saraj i Lota, bratanka swego, i cały ich dobytek, którego się dorobili, i służbę, którą nabyli w Haranie. Wyruszyli, aby się udać do ziemi kanaanejskiej. I przybyli do Kanaanu.
[6] Abram przeszedł tę ziemię aż do miejscowości Sychem, do dębu More. Kananejczycy byli wówczas w tej ziemi.
[7] I ukazał się Pan Abramowi i rzekł: Ziemię tę dam potomstwu twemu. Wtedy zbudował tam ołtarz Panu, który mu się ukazał.
[8] Stamtąd wyruszył w góry na wschód od Betelu i rozbił swój namiot. Betel było z zachodu, a Ai ze wschodu. Tam zbudował Panu ołtarz i wzywał imienia Pana.

um altar ao SENHOR e invocou o nome do SENHOR.

[9] Depois, seguiu Abrão dali, indo sempre para o Neguebe.

[9] Potem wędrował Abram coraz dalej do Negebu.

Abrão no Egito

Abram w egipcie

[10] Havia fome naquela terra; desceu, pois, Abrão ao Egito, para aí ficar, porquanto era grande a fome na terra.

[10] Kiedy zaś nastał głód w tym kraju, Abram udał się do Egiptu, aby się tam zatrzymać jako przybysz, gdyż w kraju był wielki głód.

[11] Quando se aproximava do Egito, quase ao entrar, disse a Sarai, sua mulher: Ora, bem sei que és mulher de formosa aparência;

[11] A gdy się już zbliżał do Egiptu, rzekł do swej żony Saraj: Wiem, że jesteś piękną kobietą.

[12] os egípcios, quando te virem, vão dizer: É a mulher dele e me matarão, deixando-te com vida.

[12] Gdy więc zobaczą cię Egipcjanie, powiedzą: To jest jego żona, i zabiją mnie, a ciebie zostawią przy życiu.

[13] Dize, pois, que és minha irmã, para que me considerem por amor de ti e, por tua causa, me conservem a vida.

[13] Mów więc, że jesteś moją siostrą, aby mi się dobrze wiodło ze względu na ciebie i abym dzięki tobie pozostał przy życiu.

[14] Tendo Abrão entrado no Egito, viram os egípcios que a mulher era sobremaneira formosa.

[14] Gdy Abram przybył do Egiptu, zobaczyli Egipcjanie, że ta kobieta była bardzo piękna.

[15] Viram-na os príncipes de Faraó e gabaram-na junto dele; e a mulher foi levada para a casa de Faraó.

[15] A gdy ujrzeli ją dworzanie faraona, wychwalali ją wobec faraona, i zabrano tę kobietę do pałacu faraona.

[16] Este, por causa dela, tratou bem a Abrão, o qual veio a ter ovelhas, bois, jumentos, escravos e escravas, jumentas e camelos.

[16] Ze względu na nią wyświadczał Abramowi dobrodziejstwa, tak że miał owce, bydło, osły, niewolników i niewolnice, oślice i wielbłądy.

[17] Porém o SENHOR puniu Faraó e a sua casa com grandes pragas, por causa de Sarai, mulher de Abrão.

[17] Lecz Pan dotknął faraona i jego dom ciężkimi plagami z powodu Saraj, żony Abrama.

[18] Chamou, pois, Faraó a Abrão e lhe disse: Que é isso que me fizeste? Por que não me disseste que era ela tua mulher?

[18] Wezwał więc faraon Abrama i rzekł: Cóżeś mi to uczynił? Dlaczego nie oznajmiłeś mi, że ona jest żoną twoją?

[19] E me disseste ser tua irmã? Por isso, a tomei para ser minha mulher. Agora, pois, eis a tua mulher, toma-a e vai-te.
[20] E Faraó deu ordens aos seus homens a respeito dele; e acompanharam-no, a ele, a sua mulher e a tudo que possuía.

[19] Dlaczego powiedziałeś: Ona jest siostrą moją, tak że wziąłem ją sobie za żonę? A teraz, tu jest żona twoja, weź ją i odejdź.
[20] Potem rozkazał faraon ludziom swoim, aby odprowadzili go wraz z żoną jego i wszystkim, co do niego należało.

Gênesis 13

Abrão e Ló separam-se

[1] Saiu, pois, Abrão do Egito para o Neguebe, ele e sua mulher e tudo o que tinha, e Ló com ele.
[2] Era Abrão muito rico; possuía gado, prata e ouro.
[3] Fez as suas jornadas do Neguebe até Betel, até ao lugar onde primeiro estivera a sua tenda, entre Betel e Ai,
[4] até ao lugar do altar, que outrora tinha feito; e aí Abrão invocou o nome do SENHOR.
[5] Ló, que ia com Abrão, também tinha rebanhos, gado e tendas.
[6] E a terra não podia sustentá-los, para que habitassem juntos, porque eram muitos os seus bens; de sorte que não podiam habitar um na companhia do outro.
[7] Houve contenda entre os pastores do gado de Abrão e os pastores do gado de Ló. Nesse tempo os cananeus e os ferezeus habitavam essa terra.
[8] Disse Abrão a Ló: Não haja contenda entre mim e ti e entre os meus pastores e os teus pastores, porque somos parentes chegados.

I Mojżeszowa 13

Rozstanie Abrama z Lotem

[1] Wyruszył tedy Abram z Egiptu z żoną swoją i wszystkim, co do niego należało, do Negebu, a Lot był z nim.
[2] A Abram był już bardzo zasobny w trzody, srebro i złoto.
[3] I wędrował, zatrzymując się na postojach, z Negebu aż do Betelu, do miejsca, gdzie poprzednio był jego namiot, między Betelem i Ai,
[4] Do miejsca, gdzie przedtem zbudował ołtarz. Tam wzywał Abram imienia Pana.
[5] Również Lot, który wędrował z Abramem, miał owce, bydło i namioty.
[6] Lecz kraj nie mógł ich obu utrzymać, bo dobytek ich był tak wielki, że nie mogli przebywać razem.
[7] Między pasterzami stad Abrama a pasterzami stad Lota powstał spór. A Kananejczycy i Peryzyci mieszkali wówczas w kraju.
[8] Wtedy rzekł Abram do Lota: Niechże nie będzie sporu między mną a tobą i między pasterzami moimi a twoimi, jesteśmy przecież braćmi.

[9] Acaso, não está diante de ti toda a terra? Peço-te que te apartes de mim; se fores para a esquerda, irei para a direita; se fores para a direita, irei para a esquerda.

[10] Levantou Ló os olhos e viu toda a campina do Jordão, que era toda bem regada (antes de haver o SENHOR destruído Sodoma e Gomorra), como o jardim do SENHOR, como a terra do Egito, como quem vai para Zoar.

[11] Então, Ló escolheu para si toda a campina do Jordão e partiu para o Oriente; separaram-se um do outro.

[12] Habitou Abrão na terra de Canaã; e Ló, nas cidades da campina e ia armando as suas tendas até Sodoma.

[13] Ora, os homens de Sodoma eram maus e grandes pecadores contra o SENHOR.

O SENHOR promete a Abrão a terra de Canaã

[14] Disse o SENHOR a Abrão, depois que Ló se separou dele: Ergue os olhos e olha desde onde estás para o norte, para o sul, para o oriente e para o ocidente;

[15] porque toda essa terra que vês, eu ta darei, a ti e à tua descendência, para sempre.

[16] Farei a tua descendência como o pó da terra; de maneira que, se alguém puder contar o pó da terra, então se contará também a tua descendência.

[17] Levanta-te, percorre essa terra no seu comprimento e na sua largura; porque eu ta darei.

[9] Czyż cały kraj nie stoi przed tobą otworem? Odłącz się więc ode mnie! Jeśli chcesz pójść w lewo, ja pójdę w prawo, a jeśli chcesz pójść w prawo, ja pójdę w lewo.

[10] Wtedy Lot podniósłszy oczy, widział, że cały okręg nadjordański - zanim Pan zniszczył Sodomę i Gomorę - był obfity w wodę, jak ogród Pana, jak ziemia egipska, aż do Soaru.

[11] I wybrał sobie Lot cały okręg nadjordański. I wyruszył Lot na wschód. Tak rozstali się obaj ci mężowie.

[12] Abram zamieszkał w ziemi kanaanejskiej, natomiast Lot przebywał w miastach okręgu nadjordańskiego i rozbijał swe namioty aż do Sodomy.

[13] A mieszkańcy Sodomy byli źli i bardzo grzeszni wobec Pana.

[14] I rzekł Pan do Abrama po odłączeniu się Lota od niego: Podnieś oczy swoje i spojrzyj z miejsca, na którym jesteś, na północ i na południe, i na wschód i na zachód,

[15] Bo całą tę ziemię, którą widzisz, dam tobie i potomstwu twemu na wieki,

[16] I rozmnożę potomstwo twoje jak proch ziemi, tak że jeśli kto zdoła policzyć proch ziemi, również potomstwo twoje będzie mogło być policzone.

[17] Wstań i przejdź ten kraj wzdłuż i wszerz, bo tobie go dam.

[18] E Abrão, mudando as suas tendas, foi habitar nos carvalhais de Manre, que estão junto a Hebrom; e levantou ali um altar ao SENHOR.

[18] Wtedy Abram zwinął namioty i przybył, by zamieszkać w dąbrowie Mamre pod Hebronem. Tam zbudował Panu ołtarz.

Gênesis 14

Guerra de quatro reis contra cinco

[1] Sucedeu naquele tempo que Anrafel, rei de Sinar, Arioque, rei de Elasar, Quedorlaomer, rei de Elão, e Tidal, rei de Goim,

[2] fizeram guerra contra Bera, rei de Sodoma, contra Birsa, rei de Gomorra, contra Sinabe, rei de Admá, contra Semeber, rei de Zeboim, e contra o rei de Bela (esta é Zoar).

[3] Todos estes se ajuntaram no vale de Sidim (que é o mar Salgado).

[4] Doze anos serviram a Quedorlaomer, porém no décimo terceiro se rebelaram.

[5] Ao décimo quarto ano, veio Quedorlaomer e os reis que estavam com ele e feriram aos refains em Asterote-Carnaim, e aos zuzins em Hã, e aos emins em Savé-Quiriataim,

[6] e aos horeus no seu monte Seir, até El-Parã, que está junto ao deserto.

[7] De volta passaram em En-Mispate (que é Cades) e feriram toda a terra dos amalequitas e dos amorreus, que habitavam em Hazazom-Tamar.

[8] Então, saíram os reis de Sodoma, de Gomorra, de Admá, de Zeboim e de Bela (esta é Zoar) e se ordenaram e levantaram batalha contra eles no vale de Sidim,

I Mojżeszowa 14

Uwolnienie Lota przez Abrama

[1] W czasach Amrafela, króla Synearu, Arioch, król Ellasaru, Kedorlaomer, król Elamu, i Tidal, król narodów,

[2] Prowadzili wojnę z Berą, królem Sodomy, i z Birszą, królem Gomory, z Szinabem, królem Admy, z Szemeberem, królem Seboim, i z królem miasta Beli, czyli Soaru.

[3] Wszyscy oni zeszli się w dolinie Syddim, gdzie teraz jest Morze Słone.

[4] Przez dwanaście lat podlegali Kedorlaomerowi, lecz w trzynastym roku zbuntowali się.

[5] W czternastym roku wyruszył Kedorlaomer oraz królowie, którzy byli z nim, i pobili Refaitów w Aszterot-Karnaim, Zuzytów w Ham i Emitów na równinie Kiriataim,

[6] I Chorytów w ich górach Seir aż do El-Paran, które jest na granicy pustyni.

[7] Potem zawrócili i przybyli do En-Miszpat, czyli do Kadesz, i zniszczyli cały kraj Amalekitów, a także Amorytów, którzy mieszkali w Chasason-Tamar.

[8] Wtedy wyruszył król Sodomy i królowie Gomory, Admy, Seboim i Beli, czyli Soaru i uszykowali się w dolinie Syddim do walki z nimi,

[9] contra Quedorlaomer, rei de Elão, contra Tidal, rei de Goim, contra Anrafel, rei de Sinar, contra Arioque, rei de Elasar: quatro reis contra cinco.

[10] Ora, o vale de Sidim estava cheio de poços de betume; os reis de Sodoma e de Gomorra fugiram; alguns caíram neles, e os restantes fugiram para um monte.

[11] Tomaram, pois, todos os bens de Sodoma e de Gomorra e todo o seu mantimento e se foram.

Ló é levado cativo

[12] Apossaram-se também de Ló, filho do irmão de Abrão, que morava em Sodoma, e dos seus bens e partiram.

[13] Porém veio um, que escapara, e o contou a Abrão, o hebreu; este habitava junto dos carvalhais de Manre, o amorreu, irmão de Escol e de Aner, os quais eram aliados de Abrão.

[14] Ouvindo Abrão que seu sobrinho estava preso, fez sair trezentos e dezoito homens dos mais capazes, nascidos em sua casa, e os perseguiu até Dã.

[15] E, repartidos contra eles de noite, ele e os seus homens, feriu-os e os perseguiu até Hobá, que fica à esquerda de Damasco.

[16] Trouxe de novo todos os bens, e também a Ló, seu sobrinho, os bens dele, e ainda as mulheres, e o povo.

[9] Mianowicie z Kedorlaomerem, królem Elamu, i Tidalem, królem narodów, i Amrafelem, królem Synearu, i Ariochem, królem Ellasaru, czterech królów przeciwko pięciu.

[10] A w dolinie Syddim było wiele dołów ze smołą ziemną. Toteż gdy królowie Sodomy i Gomory uciekali, wpadli tam, a pozostali uciekli w góry.

[11] Wtedy zabrawszy całe mienie Sodomy i Gomory oraz wszystką ich żywność, odeszli.

[12] Zabrali także Lota, bratanka Abrama, i jego dobytek i odeszli; mieszkał bowiem w Sodomie.

[13] I przyszedł pewien uchodźca, i oznajmił to Abramowi Hebrajczykowi, który mieszkał w dąbrowie Amoryty imieniem Mamre, brata Eszkola i Anera, sprzymierzeńców Abrama.

[14] Gdy Abram usłyszał, że bratanka jego wzięto do niewoli, uzbroił swoich trzystu osiemnastu wypróbowanych ludzi, urodzonych w jego domu i ruszył w pościg aż do Dan.

[15] Potem podzieliwszy swój oddział, napadł na nich w nocy ze sługami swymi, pobił ich i ścigał aż do Choby, na północ od Damaszku.

[16] Tak odzyskał cały dobytek. Również przyprowadził na powrót Lota, bratanka swego, i jego dobytek, a także kobiety i ludzi.

Melchizedek błogosławi Abrama

[17] Após voltar Abrão de ferir a Quedorlaomer e aos reis que estavam com ele, saiu-lhe ao encontro o rei de Sodoma no vale de Savé, que é o vale do Rei.

Melquisedeque abençoa a Abrão

[18] Melquisedeque, rei de Salém, trouxe pão e vinho; era sacerdote do Deus Altíssimo;

[19] abençoou ele a Abrão e disse: Bendito seja Abrão pelo Deus Altíssimo, que possui os céus e a terra;

[20] e bendito seja o Deus Altíssimo, que entregou os teus adversários nas tuas mãos. E de tudo lhe deu Abrão o dízimo.

[21] Então, disse o rei de Sodoma a Abrão: Dá-me as pessoas, e os bens ficarão contigo.

[22] Mas Abrão lhe respondeu: Levanto a mão ao SENHOR, o Deus Altíssimo, o que possui os céus e a terra,

[23] e juro que nada tomarei de tudo o que te pertence, nem um fio, nem uma correia de sandália, para que não digas: Eu enriqueci a Abrão;

[24] nada quero para mim, senão o que os rapazes comeram e a parte que toca aos homens Aner, Escol e Manre, que foram comigo; estes que tomem o seu quinhão.

Gênesis 15

Deus anima a Abrão e lhe promete um filho

[1] Depois destes acontecimentos, veio a palavra do SENHOR a Abrão, numa visão, e disse: Não temas, Abrão, eu sou o teu

[17] A gdy wracał po zwycięstwie nad Kedorlaomerem i królami, którzy z nim byli, wyszedł mu na spotkanie król Sodomy do doliny Szewe, doliny królewskiej.

[18] Melchisedek zaś, król Salemu, wyniósł chleb i wino. A był on kapłanem Boga Najwyższego.

[19] I błogosławił mu, mówiąc: Niech będzie błogosławiony Abram przez Boga Najwyższego, stworzyciela nieba i ziemi!

[20] I niech będzie błogosławiony Bóg Najwyższy, który wydał nieprzyjaciół twoich w ręce twoje! A Abram dał mu dziesięcinę ze wszystkiego.

[21] Wtedy rzekł król Sodomy do Abrama: Daj mi ludzi, a zabierz sobie dobytek!

[22] Lecz Abram odpowiedział królowi Sodomy: Podnoszę rękę swą do Pana, Boga Najwyższego, stworzyciela nieba i ziemi,

[23] Że nie wezmę ani nitki, ani rzemyka sandałów, ani niczego z tego wszystkiego, co należy do ciebie, abyś nie mógł powiedzieć: To ja wzbogaciłem Abrama.

[24] Nie chcę nic, oprócz tego, co spożyli słudzy oraz działu należnego mężom, którzy poszli ze mną, Anerowi, Eszkolowi i Mamremu; niech oni wezmą swój dział.

I Mojżeszowa 15

Bóg zawiera przymierze z Abramem

[1] Po tych wydarzeniach doszło Abrama w widzeniu następujące słowo Pana: Nie bój się, Abramie, Jam tarczą twoją; zapłata twoja będzie sowita!

escudo, e teu galardão será sobremodo grande.

[2] Respondeu Abrão: SENHOR Deus, que me haverás de dar, se continuo sem filhos e o herdeiro da minha casa é o damasceno Eliézer?

[2] Wtedy Abram odpowiedział: Panie Boże, cóż mi możesz dać, gdy ja schodzę bezdzietny, a dziedzicem domu mego będzie Eliezer z Damaszku.

[3] Disse mais Abrão: A mim não me concedeste descendência, e um servo nascido na minha casa será o meu herdeiro.

[3] Potem rzekł Abram: Przecież nie dałeś mi potomstwa, więc mój domownik będzie dziedzicem moim.

[4] A isto respondeu logo o SENHOR, dizendo: Não será esse o teu herdeiro; mas aquele que será gerado de ti será o teu herdeiro.

[4] Wówczas doszło go słowo Pana: Nie ten będzie dziedzicem twoim, lecz ten, który będzie pochodził z wnętrzności twoich, będzie dziedzicem twoim.

[5] Então, conduziu-o até fora e disse: Olha para os céus e conta as estrelas, se é que o podes. E lhe disse: Será assim a tua posteridade.

[5] Potem wyprowadził go na dwór i rzekł: Spójrz ku niebu i policz gwiazdy, jeśli możesz je policzyć! I rzekł do niego: Tak liczne będzie potomstwo twoje.

[6] Ele creu no SENHOR, e isso lhe foi imputado para justiça.

[6] Wtedy uwierzył Panu, a On poczytał mu to ku usprawiedliwieniu.

[7] Disse-lhe mais: Eu sou o SENHOR que te tirei de Ur dos caldeus, para dar-te por herança esta terra.

[7] Potem rzekł do niego: Jam jest Pan, który cię wywiódł z Ur chaldejskiego, aby ci dać tę ziemię w posiadanie.

[8] Perguntou-lhe Abrão: SENHOR Deus, como saberei que hei de possuí-la?

[8] A on odpowiedział: Panie Boże, po czym poznam, że ją posiądę?

[9] Respondeu-lhe: Toma-me uma novilha, uma cabra e um cordeiro, cada qual de três anos, uma rola e um pombinho.

[9] On zaś rzekł: Sprowadź mi trzyletnią jałówkę i trzyletnią kozę, i trzyletniego barana, nadto synogarlicę i gołębicę.

[10] Ele, tomando todos estes animais, partiu-os pelo meio e lhes pôs em ordem as metades, umas defronte das outras; e não partiu as aves.

[10] I sprowadził mu to wszystko, i rozciął na poły, i położył jedną połać na przeciw drugiej, lecz ptaków nie dzielił.

[11] Aves de rapina desciam sobre os cadáveres, porém Abrão as enxotava.

[11] Wtedy zleciały ptaki drapieżne do padliny, lecz Abram je odpędził.

O SENHOR entra em aliança com Abrão

[12] Ao pôr-do-sol, caiu profundo sono sobre Abrão, e grande pavor e cerradas trevas o acometeram;

[13] então, lhe foi dito: Sabe, com certeza, que a tua posteridade será peregrina em terra alheia, e será reduzida à escravidão, e será afligida por quatrocentos anos.

[14] Mas também eu julgarei a gente a que têm de sujeitar-se; e depois sairão com grandes riquezas.

[15] E tu irás para os teus pais em paz; serás sepultado em ditosa velhice.

[16] Na quarta geração, tornarão para aqui; porque não se encheu ainda a medida da iniqüidade dos amorreus.

[17] E sucedeu que, posto o sol, houve densas trevas; e eis um fogareiro fumegante e uma tocha de fogo que passou entre aqueles pedaços.

[18] Naquele mesmo dia, fez o SENHOR aliança com Abrão, dizendo: À tua descendência dei esta terra, desde o rio do Egito até ao grande rio Eufrates:

[19] o queneu, o quenezeu, o cadmoneu,

[20] o heteu, o ferezeu, os refains,

[21] o amorreu, o cananeu, o girgaseu e o jebuseu.

Gênesis 16

Sarai e Agar

[1] Ora, Sarai, mulher de Abrão, não lhe dava filhos; tendo, porém, uma serva egípcia, por nome Agar,

[12] A gdy zachodziło słońce, ogarnął Abrama twardy sen, wtedy też opadły go lęk i głęboka ciemność.

[13] I rzekł do Abrama: Wiedz dobrze, że potomstwo twoje przebywać będzie jako przychodnie w ziemi, która do nich należeć nie będzie i będą tam niewolnikami, i będą ich ciemiężyć przez czterysta lat.

[14] Lecz Ja także sądzić będę naród, któremu jako niewolnicy służyć będą; a potem wyjdą z wielkim dobytkiem.

[15] A ty odejdziesz do ojców swoich w pokoju i będziesz pogrzebany w późnej starości.

[16] Lecz dopiero czwarte pokolenie wróci tutaj, gdyż przed tym czasem nie dopełni się wina Amorytów.

[17] A gdy słońce zaszło i nastała ciemność, oto ukazał się dymiący piec i płonąca pochodnia, które przesuwały się między owymi połaciami.

[18] W dniu tym zawarł Pan przymierze z Abramem, mówiąc: Potomstwu twemu daję tę ziemię, od rzeki egipskiej aż do wielkiej rzeki Eufrat:

[19] Kenitów i Kenizytów, i Kadmonitów,

[20] I Chetytów, i Peryzytów, i Refaitów,

[21] I Amorytów, i Kananejczyków, i Girgazytów, i Jebuzytów.

I Mojżeszowa 16

Hagar i Ismael

[1] A Saraj, żona Abrama, nie urodziła mu dzieci, lecz miała niewolnicę, Egipcjankę, imieniem Hagar.

[2] disse Sarai a Abrão: Eis que o SENHOR me tem impedido de dar à luz filhos; toma, pois, a minha serva, e assim me edificarei com filhos por meio dela. E Abrão anuiu ao conselho de Sarai.

[2] Rzekła więc Saraj do Abrama: Oto Pan odmówił mi potomstwa, obcuj, proszę, z niewolnicą moją, może z niej będę miała dzieci. I usłuchał Abram rady Saraj.

[3] Então, Sarai, mulher de Abrão, tomou a Agar, egípcia, sua serva, e deu-a por mulher a Abrão, seu marido, depois de ter ele habitado por dez anos na terra de Canaã.

[3] Wzięła więc Saraj, żona Abrama, niewolnicę swą Hagar, Egipcjankę - było to po dziesięciu latach pobytu Abrama w ziemi kanaanejskiej - i dała ją za żonę mężowi swemu, Abramowi.

[4] Ele a possuiu, e ela concebeu. Vendo ela que havia concebido, foi sua senhora por ela desprezada.

[4] A on obcował z Hagar, i poczęła. Lecz gdy spostrzegła, że poczęła, zaczęła pogardzać panią swoją.

[5] Disse Sarai a Abrão: Seja sobre ti a afronta que se me faz a mim. Eu te dei a minha serva para a possuíres; ela, porém, vendo que concebeu, desprezou-me. Julgue o SENHOR entre mim e ti.

[5] Wtedy rzekła Saraj do Abrama: Krzywdy mojej tyś winien! Ja sama dałam niewolnicę moją tobie za żonę, a ona, gdy spostrzegła, że poczęła, zaczęła mną pogardzać! Niech Pan będzie sędzią między mną a tobą.

[6] Respondeu Abrão a Sarai: A tua serva está nas tuas mãos, procede segundo melhor te parecer. Sarai humilhou-a, e ela fugiu de sua presença.

[6] Na to rzekł Abram do Saraj: Oto niewolnica twoja jest w ręku twoim, zrób z nią, co ci się podoba! A gdy ją Saraj chciała upokorzyć, uciekła od niej.

[7] Tendo-a achado o Anjo do SENHOR junto a uma fonte de água no deserto, junto à fonte no caminho de Sur,

[7] I znalazł ją anioł Pański przy źródle wód na pustyni, przy źródle na drodze do Szur,

[8] disse-lhe: Agar, serva de Sarai, donde vens e para onde vais? Ela respondeu: Fujo da presença de Sarai, minha senhora.

[8] I rzekł: Hagar, niewolnico Saraj, skąd przychodzisz i dokąd idziesz? A ona odpowiedziała: Uciekłam przed panią moją Saraj.

[9] Então, lhe disse o Anjo do SENHOR: Volta para a tua senhora e humilha-te sob suas mãos.

[9] Na to rzekł do niej anioł Pański: Wróć do swej pani i oddaj się pod jej władzę!

[10] Disse-lhe mais o Anjo do SENHOR: Multiplicarei sobremodo a tua

[10] Rzekł jeszcze do niej anioł Pański: Rozmnożę bardzo potomstwo twoje, tak iż

descendência, de maneira que, por numerosa, não será contada.

[11] Disse-lhe ainda o Anjo do SENHOR: Concebeste e darás à luz um filho, a quem chamarás Ismael, porque o SENHOR te acudiu na tua aflição.

[12] Ele será, entre os homens, como um jumento selvagem; a sua mão será contra todos, e a mão de todos, contra ele; e habitará fronteiro a todos os seus irmãos.

[13] Então, ela invocou o nome do SENHOR, que lhe falava: Tu és Deus que vê; pois disse ela: Não olhei eu neste lugar para aquele que me vê?

[14] Por isso, aquele poço se chama Beer-Laai-Roi; está entre Cades e Berede.

Nascimento de Ismael

[15] Agar deu à luz um filho a Abrão; e Abrão, a seu filho que lhe dera Agar, chamou-lhe Ismael.

[16] Era Abrão de oitenta e seis anos, quando Agar lhe deu à luz Ismael.

Gênesis 17

Deus muda o nome de Abrão

[1] Quando atingiu Abrão a idade de noventa e nove anos, apareceu-lhe o SENHOR e disse-lhe: Eu sou o Deus Todo-Poderoso; anda na minha presença e sê perfeito.

[2] Farei uma aliança entre mim e ti e te multiplicarei extraordinariamente.

z powodu mnogości nie będzie go można policzyć.

[11] Nadto rzekł do niej anioł Pański: Oto poczęłaś i urodzisz syna, i nazwiesz go Ismael, bo Pan usłyszał o niedoli twojej.

[12] Będzie to człowiek dziki, ręka jego będzie przeciwko wszystkim, a ręka wszystkich będzie przeciwko niemu, i będzie nastawał na wszystkich pobratymców swoich.

[13] I nazwała Pana, który mówił do niej: Tyś Bóg, który mnie widzi, bo mówiła: Wszak oglądałam tutaj tego, który mnie widzi!

[14] Dlatego nazwano tę studnię Studnią Żyjącego, który mnie widzi. Jest ona między Kadesz a Bered.

[15] Potem Hagar urodziła Abramowi syna. Abram nadał synowi swemu, którego urodziła Hagar, imię Ismael.

[16] A Abram miał osiemdziesiąt sześć lat, gdy Hagar urodziła mu Ismaela.

I Mojżeszowa 17

Obrzezka znakiem przymierza

[1] A gdy Abram miał dziewięćdziesiąt dziewięć lat, ukazał się Pan Abramowi i rzekł do niego: Jam jest Bóg Wszechmogący, trwaj w społeczności ze mną i bądź doskonały!

[2] Ustanowię bowiem przymierze między mną a tobą i dam ci bardzo liczne potomstwo.

[3] Prostrou-se Abrão, rosto em terra, e Deus lhe falou:

[4] Quanto a mim, será contigo a minha aliança; serás pai de numerosas nações.

[5] Abrão já não será o teu nome, e sim Abraão; porque por pai de numerosas nações te constituí.

[6] Far-te-ei fecundo extraordinariamente, de ti farei nações, e reis procederão de ti.

[7] Estabelecerei a minha aliança entre mim e ti e a tua descendência no decurso das suas gerações, aliança perpétua, para ser o teu Deus e da tua descendência.

[8] Dar-te-ei e à tua descendência a terra das tuas peregrinações, toda a terra de Canaã, em possessão perpétua, e serei o seu Deus.

Institui-se a circuncisão

[9] Disse mais Deus a Abraão: Guardarás a minha aliança, tu e a tua descendência no decurso das suas gerações.

[10] Esta é a minha aliança, que guardareis entre mim e vós e a tua descendência: todo macho entre vós será circuncidado.

[11] Circuncidareis a carne do vosso prepúcio; será isso por sinal de aliança entre mim e vós.

[12] O que tem oito dias será circuncidado entre vós, todo macho nas vossas gerações, tanto o escravo nascido em casa

[3] Wtedy Abram padł na oblicze swoje, a Bóg tak do niego mówił:

[4] Oto przymierze moje z tobą jest takie: Staniesz się ojcem wielu narodów.

[5] Nie będziesz już odtąd nazywał się Abram, lecz imię twoje będzie Abraham, gdyż ustanowiłem cię ojcem mnóstwa narodów.

[6] Rozmnożę więc ciebie nad miarę i wywiodę z ciebie narody, i królowie pochodzić będą od ciebie.

[7] I ustanowię przymierze moje między mną a tobą i potomkami twoimi po tobie według pokoleń ich jako przymierze wieczne, abym był Bogiem twoim i potomstwa twego po tobie.

[8] Ziemię, na której przebywasz jako przychodzień, całą ziemię kanaanejską dam tobie i potomstwu twemu po tobie na wieczne posiadanie i będę Bogiem ich.

[9] Nadto rzekł Bóg do Abrahama: Ty zaś, a po tobie wszystkie pokolenia, dochowujcie przymierza mego.

[10] A to jest przymierze moje, przymierze między mną a wami i potomstwem twoim po tobie, którego macie dochować: obrzezany zostanie u was każdy mężczyzna.

[11] Obrzeżecie mianowicie ciało napletka waszego i będzie to znakiem przymierza między mną a wami.

[12] Każde wasze dziecię płci męskiej, po wszystkie pokolenia, gdy będzie miało osiem dni, ma być obrzezane; podobnie też wszystkie inne dzieci, zarówno urodzone w

como o comprado a qualquer estrangeiro, que não for da tua estirpe.

13 Com efeito, será circuncidado o nascido em tua casa e o comprado por teu dinheiro; a minha aliança estará na vossa carne e será aliança perpétua.

14 O incircunciso, que não for circuncidado na carne do prepúcio, essa vida será eliminada do seu povo; quebrou a minha aliança.

Deus muda o nome de Sarai

15 Disse também Deus a Abraão: A Sarai, tua mulher, já não lhe chamarás Sarai, porém Sara.

16 Abençoá-la-ei e dela te darei um filho; sim, eu a abençoarei, e ela se tornará nações; reis de povos procederão dela.

17 Então, se prostrou Abraão, rosto em terra, e se riu, e disse consigo: A um homem de cem anos há de nascer um filho? Dará à luz Sara com seus noventa anos?

18 Disse Abraão a Deus: Tomara que viva Ismael diante de ti.

19 Deus lhe respondeu: De fato, Sara, tua mulher, te dará um filho, e lhe chamarás Isaque; estabelecerei com ele a minha aliança, aliança perpétua para a sua descendência.

20 Quanto a Ismael, eu te ouvi: abençoá-lo-ei, fá-lo-ei fecundo e o multiplicarei extraordinariamente; gerará doze príncipes, e dele farei uma grande nação.

domu jak i nabyte za pieniądze od jakiegokolwiek cudzoziemca, który nie jest z potomstwa twego,

13 Obrzezany ma być; zarówno urodzony w domu twoim jak i nabyty przez ciebie za pieniądze. I będzie przymierze moje na ciele waszym jako przymierze wieczne.

14 A nieobrzezany mężczyzna, który nie będzie miał obrzezanego ciała napletka swego, będzie wytępiony z ludu swego, bo złamał przymierze moje.

15 Potem rzekł Bóg do Abrahama: Saraj, swej żony, nie będziesz nazywał Saraj, lecz imię jej będzie Sara.

16 Będę jej błogosławił i dam ci z niej syna. Będę jej błogosławił i stanie się matką narodów, od niej pochodzić będą królowie narodów.

17 Wtedy Abraham padł na oblicze swoje i roześmiał się, bo pomyślał w sercu swoim: Czyż stuletniemu może się urodzić dziecko? I czyż Sara, dziewięćdziesięcioletnia, może rodzić?

18 I rzekł Abraham do Boga: Oby tylko Ismael pozostał przy życiu przed twoim obliczem!

19 Na to rzekł Bóg: Nie! Ale żona twoja Sara urodzi ci syna i nazwiesz go imieniem Izaak, a Ja ustanowię przymierze moje z nim jako przymierze wieczne dla jego potomstwa po nim.

20 Co do Ismaela, wysłuchałem cię: Oto pobłogosławię mu i rozplenię go, i rozmnożę go nad miarę. Zrodzi on

dwunastu książąt, i uczynię z niego naród wielki.

[21] A minha aliança, porém, estabelecê-la-ei com Isaque, o qual Sara te dará à luz, neste mesmo tempo, daqui a um ano.

[21] Ale przymierze moje ustanowię z Izaakiem, którego urodzi ci Sara o tym samym czasie w roku następnym.

[22] E, finda esta fala com Abraão, Deus se retirou dele, elevando-se.

[22] I przestał z nim mówić. I odszedł Bóg od Abrahama w górę.

Pratica-se a circuncisão

[23] Tomou, pois, Abraão a seu filho Ismael, e a todos os escravos nascidos em sua casa, e a todos os comprados por seu dinheiro, todo macho dentre os de sua casa, e lhes circuncidou a carne do prepúcio de cada um, naquele mesmo dia, como Deus lhe ordenara.

[23] Wtedy Abraham wziął syna swego Ismaela i wszystkich urodzonych w swym domu, i wszystkich nabytych za pieniądze, wszystkich mężczyzn wśród swych domowników i obrzezał napletki ich tego samego dnia, jak mu nakazał Bóg.

[24] Tinha Abraão noventa e nove anos de idade, quando foi circuncidado na carne do seu prepúcio.

[24] A miał Abraham dziewięćdziesiąt dziewięć lat, gdy obrzezano jego napletek.

[25] Ismael, seu filho, era de treze anos, quando foi circuncidado na carne do seu prepúcio.

[25] Ismael zaś, syn jego, miał trzynaście lat, gdy obrzezano jego napletek.

[26] Abraão e seu filho, Ismael, foram circuncidados no mesmo dia.

[26] Tego samego dnia zostali obrzezani Abraham i jego syn Ismael.

[27] E também foram circuncidados todos os homens de sua casa, tanto os escravos nascidos nela como os comprados por dinheiro ao estrangeiro.

[27] Wszyscy też mężczyźni jego domu, zarówno urodzeni w domu jak i nabyci za pieniądze od cudzoziemców, zostali obrzezani z nim.

Gênesis 18

O SENHOR e dois anjos aparecem a Abraão

[1] Apareceu o SENHOR a Abraão nos carvalhais de Manre, quando ele estava assentado à entrada da tenda, no maior calor do dia.

[2] Levantou ele os olhos, olhou, e eis três homens de pé em frente dele. Vendo-os,

I Mojżeszowa 18

Zapowiedź narodzenia Izaaka

[1] Potem ukazał mu się Pan w dąbrowie Mamre, gdy siedział u wejścia do namiotu w skwarne południe.

[2] A podniósłszy oczy, ujrzał trzech mężów, którzy stanęli przed nim. Ujrzawszy ich,

correu da porta da tenda ao seu encontro, prostrou-se em terra

[3] e disse: SENHOR meu, se acho mercê em tua presença, rogo-te que não passes do teu servo;

[4] traga-se um pouco de água, lavai os pés e repousai debaixo desta árvore;

[5] trarei um bocado de pão; refazei as vossas forças, visto que chegastes até vosso servo; depois, seguireis avante. Responderam: Faze como disseste.

[6] Apressou-se, pois, Abraão para a tenda de Sara e lhe disse: Amassa depressa três medidas de flor de farinha e faze pão assado ao borralho.

[7] Abraão, por sua vez, correu ao gado, tomou um novilho, tenro e bom, e deu-o ao criado, que se apressou em prepará-lo.

[8] Tomou também coalhada e leite e o novilho que mandara preparar e pôs tudo diante deles; e permaneceu de pé junto a eles debaixo da árvore; e eles comeram.

[9] Então, lhe perguntaram: Sara, tua mulher, onde está? Ele respondeu: Está aí na tenda.

[10] Disse um deles: Certamente voltarei a ti, daqui a um ano; e Sara, tua mulher, dará à luz um filho. Sara o estava escutando, à porta da tenda, atrás dele.

[11] Abraão e Sara eram já velhos, avançados em idade; e a Sara já lhe havia cessado o costume das mulheres.

wybiegł od wejścia do namiotu na ich spotkanie i pokłoniwszy się aż do ziemi,

[3] Rzekł: Panie, jeślim znalazł łaskę w oczach twoich, nie omijaj, proszę, sługi swego.

[4] Pozwól, by przyniesiono trochę wody, abyście obmyli nogi wasze; potem odpocznijcie pod drzewem.

[5] Przyniosę też kawałek chleba, abyście się posilili. Wszak po to wstąpiliście do sługi waszego. Potem możecie pójść dalej. Wtedy oni rzekli: Uczyń tak, jak powiedziałeś!

[6] I pośpieszył Abraham do namiotu, do Sary, i rzekł: Rozczyń szybko trzy miary wybornej mąki i zrób placki!

[7] Potem pobiegł Abraham do bydła, wziął młode, delikatne i dobre cielę i dał je słudze, który śpiesznie je przyrządził.

[8] Wziął także masło, mleko i cielę, które przyrządził, i postawił przed nimi. Sam stanął przy nich pod drzewem, a oni jedli.

[9] Wtedy rzekli do niego: Gdzie jest Sara, żona twoja? A on odpowiedział: W tym oto namiocie.

[10] Tedy rzekł: Na pewno wrócę do ciebie za rok o tym samym czasie, a wtedy żona twoja Sara będzie miała syna. Sara zaś podsłuchiwała u wejścia do namiotu, które było za nim.

[11] A Abraham i Sara byli starzy, w podeszłym wieku. Ustało zaś już u Sary to, co zwykle bywa u kobiet.

[12] Riu-se, pois, Sara no seu íntimo, dizendo consigo mesma: Depois de velha, e velho também o meu senhor, terei ainda prazer?

[13] Disse o SENHOR a Abraão: Por que se riu Sara, dizendo: Será verdade que darei ainda à luz, sendo velha?

[14] Acaso, para o SENHOR há coisa demasiadamente difícil? Daqui a um ano, neste mesmo tempo, voltarei a ti, e Sara terá um filho.

[15] Então, Sara, receosa, o negou, dizendo: Não me ri. Ele, porém, disse: Não é assim, é certo que riste.

Deus anuncia a destruição de Sodoma e Gomorra

[16] Tendo-se levantado dali aqueles homens, olharam para Sodoma; e Abraão ia com eles, para os encaminhar.

[17] Disse o SENHOR: Ocultarei a Abraão o que estou para fazer,

[18] visto que Abraão certamente virá a ser uma grande e poderosa nação, e nele serão benditas todas as nações da terra?

[19] Porque eu o escolhi para que ordene a seus filhos e a sua casa depois dele, a fim de que guardem o caminho do SENHOR e pratiquem a justiça e o juízo; para que o SENHOR faça vir sobre Abraão o que tem falado a seu respeito.

[20] Disse mais o SENHOR: Com efeito, o clamor de Sodoma e Gomorra tem-se multiplicado, e o seu pecado se tem agravado muito.

[12] Toteż roześmiała się Sara sama do siebie, mówiąc: Teraz, gdy się zestarzałam, mam tej rozkoszy zażywać! I pan mój jest stary!

[13] Na to rzekł Pan do Abrahama: Dlaczego to roześmiała się Sara, mówiąc: Czyżbym naprawdę mogła jeszcze rodzić, gdy się zestarzałam?

[14] Czy jest cokolwiek niemożliwego dla Pana? W oznaczonym czasie za rok wrócę do ciebie, a Sara będzie miała syna.

[15] Wtedy Sara zaparła się, mówiąc: Nie śmiałam się, bo się bała. Ale On rzekł: Nieprawda, śmiałaś się.

Abraham wstawia się za Sodomą

[16] Potem wyruszyli stamtąd owi mężowie i skierowali się ku Sodomie. Abraham zaś szedł z nimi, aby ich odprowadzić.

[17] A Pan mówił: Czy mam zataić przed Abrahamem to, co zamierzam uczynić?

[18] Wszak z Abrahama na pewno wywodzić się będzie wielki i potężny naród, i przez niego będą błogosławione wszystkie narody ziemi.

[19] Wybrałem go bowiem, aby nakazał synom swoim i domowi swemu po sobie strzec drogi Pana, aby zachowywali sprawiedliwość i prawo, tak iżby Pan mógł wypełnić względem Abrahama to, co o nim powiedział.

[20] Potem rzekł Pan: Wielki rozlega się krzyk przeciwko Sodomie i Gomorze, że grzech ich jest bardzo ciężki.

[21] Descerei e verei se, de fato, o que têm praticado corresponde a esse clamor que é vindo até mim; e, se assim não é, sabê-lo-ei.

[21] Zstąpię więc i zobaczę, czy postępowali we wszystkim tak, jak głosi krzyk, który doszedł do mnie, czy nie; muszę to wiedzieć!

Abraão intercede junto a Deus pelos homens

[22] Então, partiram dali aqueles homens e foram para Sodoma; porém Abraão permaneceu ainda na presença do SENHOR.

[22] Potem odwrócili się mężowie i poszli stamtąd do Sodomy. Abraham zaś stał nadal przed Panem,

[23] E, aproximando-se a ele, disse: Destruirás o justo com o ímpio?

[23] A zbliżywszy się, Abraham rzekł: Czy rzeczywiście zgładzisz sprawiedliwego wespół z bezbożnym?

[24] Se houver, porventura, cinqüenta justos na cidade, destruirás ainda assim e não pouparás o lugar por amor dos cinqüenta justos que nela se encontram?

[24] Może jest w tym mieście pięćdziesięciu sprawiedliwych; czy także ich zgładzisz i nie przebaczysz miejscu temu przez wzgląd na pięćdziesięciu sprawiedliwych, którzy są w nim?

[25] Longe de ti o fazeres tal coisa, matares o justo com o ímpio, como se o justo fosse igual ao ímpio; longe de ti. Não fará justiça o Juiz de toda a terra?

[25] Nie dopuść, byś miał uczynić coś podobnego, by uśmiercić sprawiedliwego wespół z bezbożnym, by sprawiedliwego spotkało to samo, co bezbożnego. Nie dopuść do tego! Czyż ten, który jest sędzią całej ziemi, nie ma stosować prawa?

[26] Então, disse o SENHOR: Se eu achar em Sodoma cinqüenta justos dentro da cidade, pouparei a cidade toda por amor deles.

[26] I rzekł Pan: Jeśli znajdę w mieście Sodomie pięćdziesięciu sprawiedliwych, przebaczę całemu miejscu ze względu na nich.

[27] Disse mais Abraão: Eis que me atrevo a falar ao SENHOR, eu que sou pó e cinza.

[27] Odpowiedział Abraham i rzekł: Oto ośmielam się jeszcze mówić do Pana mego, choć jestem prochem i popiołem.

[28] Na hipótese de faltarem cinco para cinqüenta justos, destruirás por isso toda a cidade? Ele respondeu: Não a destruirei se eu achar ali quarenta e cinco.

[28] Może zabraknie pięciu do tych pięćdziesięciu sprawiedliwych, czy zniszczysz całe miasto z powodu tych pięciu? I rzekł: Nie zniszczę, jeżeli znajdę tam czterdziestu pięciu.

[29] Disse-lhe ainda mais Abraão: E se, porventura, houver ali quarenta? Respondeu: Não o farei por amor dos quarenta.

[29] Na to ponownie odezwał się do niego i rzekł: Może znajdzie się tam czterdziestu. I odpowiedział: Nie uczynię ze względu na tych czterdziestu.

[30] Insistiu: Não se ire o SENHOR, falarei ainda: Se houver, porventura, ali trinta? Respondeu o SENHOR: Não o farei se eu encontrar ali trinta.

[30] I rzekł: Niech nie gniewa się Pan, proszę, że jeszcze mówię: Może znajdzie się tam trzydziestu. I odpowiedział: Nie uczynię, jeśli znajdę tam trzydziestu.

[31] Continuou Abraão: Eis que me atrevi a falar ao SENHOR: Se, porventura, houver ali vinte? Respondeu o SENHOR: Não a destruirei por amor dos vinte.

[31] I rzekł: Oto ośmielam się jeszcze mówić do Pana: Może znajdzie się tam dwudziestu. I odpowiedział: Nie zniszczę ze względu na tych dwudziestu.

[32] Disse ainda Abraão: Não se ire o SENHOR, se lhe falo somente mais esta vez: Se, porventura, houver ali dez? Respondeu o SENHOR: Não a destruirei por amor dos dez.

[32] I rzekł: Niechaj się nie gniewa Pan, proszę, gdy jeszcze raz mówić będę: Może znajdzie się tam dziesięciu. I odpowiedział: Nie zniszczę ze względu na tych dziesięciu.

[33] Tendo cessado de falar a Abraão, retirou-se o SENHOR; e Abraão voltou para o seu lugar.

[33] I odszedł Pan, gdy skończył rozmowę z Abrahamem. Abraham zaś wrócił do miejsca swego.

Gênesis 19

Ló recebe em sua casa os dois anjos

[1] Ao anoitecer, vieram os dois anjos a Sodoma, a cuja entrada estava Ló assentado; este, quando os viu, levantou-se e, indo ao seu encontro, prostrou-se, rosto em terra.

[2] E disse-lhes: Eis agora, meus senhores, vinde para a casa do vosso servo, pernoitai nela e lavai os pés; levantar-vos-eis de madrugada e seguireis o vosso caminho. Responderam eles: Não; passaremos a noite na praça.

I Mojżeszowa 19

Zniszczenie Sodomy i Gomory

[1] Pod wieczór przyszli dwaj aniołowie do Sodomy, a Lot siedział w bramie Sodomy. Gdy ich Lot ujrzał, powstał, by wyjść na ich spotkanie, i pokłonił się aż do ziemi,

[2] I rzekł: Proszę, panowie moi, wstąpcie do domu sługi waszego i przenocujcie. Umyjcie nogi wasze, a wczesnym rankiem wstaniecie i możecie pójść drogą swoją. I odpowiedzieli: Nie, będziemy nocowali na dworze.

[3] Instou-lhes muito, e foram e entraram em casa dele; deu-lhes um banquete, fez assar uns pães asmos, e eles comeram.
[4] Mas, antes que se deitassem, os homens daquela cidade cercaram a casa, os homens de Sodoma, tanto os moços como os velhos, sim, todo o povo de todos os lados;
[5] e chamaram por Ló e lhe disseram: Onde estão os homens que, à noitinha, entraram em tua casa? Traze-os fora a nós para que abusemos deles.
[6] Saiu-lhes, então, Ló à porta, fechou-a após si
[7] e lhes disse: Rogo-vos, meus irmãos, que não façais mal;
[8] tenho duas filhas, virgens, eu vo-las trarei; tratai-as como vos parecer, porém nada façais a estes homens, porquanto se acham sob a proteção de meu teto.
[9] Eles, porém, disseram: Retira-te daí. E acrescentaram: Só ele é estrangeiro, veio morar entre nós e pretende ser juiz em tudo? A ti, pois, faremos pior do que a eles. E arremessaram-se contra o homem, contra Ló, e se chegaram para arrombar a porta.
[10] Porém os homens, estendendo a mão, fizeram entrar Ló e fecharam a porta;
[11] e feriram de cegueira aos que estavam fora, desde o menor até ao maior, de modo que se cansaram à procura da porta.

[3] Lecz on bardzo nalegał na nich; wstąpili więc do niego i weszli do domu jego. A on wyprawił im ucztę, upiekł przaśniki i jedli.
[4] Zanim się położyli, mieszkańcy miasta, mężowie Sodomy, od najmłodszego do najstarszego, otoczyli dom, cała ludność z najdalszych stron,
[5] Wywołali Lota i rzekli do niego: Gdzie są ci mężowie, którzy przyszli do ciebie tej nocy? Wyprowadź ich do nas, abyśmy z nimi poigrali.
[6] Wtedy Lot wyszedł do nich do bramy, zamknął drzwi za sobą.
[7] I rzekł: Bracia moi, proszę, nie czyńcie nic złego!
[8] Oto mam dwie córki, które jeszcze nie poznały mężczyzny, wyprowadzę je do was, a wy czyńcie z nimi, co wam się podoba, tylko tym mężom nic nie czyńcie, bo weszli pod cień strzechy mojej.
[9] Ale oni odparli: Idź precz! I mówili: Jeden jedyny przyszedł tu jako przybysz, a teraz chce być sędzią. Postąpimy z tobą gorzej niż z nimi. Potem bardzo napierali na tego męża, na Lota, i podeszli, aby wyłamać drzwi.
[10] Ale owi mężowie wysunęli ręce swoje i wciągnęli Lota do domu, a drzwi zamknęli,
[11] A mężów, którzy byli u drzwi domu, od najmłodszego do najstarszego, porazili ślepotą tak, że daremnie się trudzili, by znaleźć drzwi.

[12] Então, disseram os homens a Ló: Tens aqui alguém mais dos teus? Genro, e teus filhos, e tuas filhas, todos quantos tens na cidade, faze-os sair deste lugar;

[12] Wtedy mężowie ci rzekli do Lota: Kogokolwiek masz tu jeszcze w tym mieście, zięciów, synów lub córki oraz wszystko, co do ciebie należy, wyprowadź z tego miejsca.

[13] pois vamos destruir este lugar, porque o seu clamor se tem aumentado, chegando até à presença do SENHOR; e o SENHOR nos enviou a destruí-lo.

[13] Zniszczymy bowiem to miejsce, gdyż głośna jest na nich skarga przed Panem i posłał nas Pan, abyśmy je zniszczyli.

[14] Então, saiu Ló e falou a seus genros, aos que estavam para casar com suas filhas e disse: Levantai-vos, saí deste lugar, porque o SENHOR há de destruir a cidade. Acharam, porém, que ele gracejava com eles.

[14] Wyszedł tedy Lot i powiedział zięciom swoim, którzy mieli pojąć jego córki za żony, mówiąc: Wstańcie, wyjdźcie z tego miejsca, bo Pan zniszczy to miasto! Ale zięciom wydawało się, że żartuje.

[15] Ao amanhecer, apertaram os anjos com Ló, dizendo: Levanta-te, toma tua mulher e tuas duas filhas, que aqui se encontram, para que não pereças no castigo da cidade.

[15] A gdy wzeszła zorza, przynaglali aniołowie Lota, mówiąc: Wstań, weź żonę swoją i dwie córki, które się tu znajdują, byś nie zginął wskutek winy tego miasta.

[16] Como, porém, se demorasse, pegaram-no os homens pela mão, a ele, a sua mulher e as duas filhas, sendo-lhe o SENHOR misericordioso, e o tiraram, e o puseram fora da cidade.

[16] Lecz gdy się ociągał, wzięli go owi mężowie za rękę i żonę jego za rękę, i obie córki jego za rękę, bo Pan chciał go oszczędzić, i wyprowadzili go, i pozostawili poza miastem.

[17] Havendo-os levado fora, disse um deles: Livra-te, salva a tua vida; não olhes para trás, nem pares em toda a campina; foge para o monte, para que não pereças.

[17] A gdy ich wyprowadzili poza miasto, rzekł jeden: Ratuj się, bo chodzi o życie twoje; nie oglądaj się za siebie i nie zatrzymuj się w całym tym okręgu; uchodź w góry, abyś nie zginął.

[18] Respondeu-lhes Ló: Assim não, SENHOR meu!

[18] A Lot rzekł do nich: Nie, Panie!

[19] Eis que o teu servo achou mercê diante de ti, e engrandeceste a tua misericórdia que me mostraste, salvando-me a vida;

[19] Oto sługa twój znalazł przychylność w oczach twoich i okazałeś wielką łaskę wobec mnie, zachowując mnie przy życiu.

não posso escapar no monte, pois receio que o mal me apanhe, e eu morra.

[20] Eis aí uma cidade perto para a qual eu posso fugir, e é pequena. Permite que eu fuja para lá (porventura, não é pequena?), e nela viverá a minha alma.

[21] Disse-lhe: Quanto a isso, estou de acordo, para não subverter a cidade de que acabas de falar.

[22] Apressa-te, refugia-te nela; pois nada posso fazer, enquanto não tiveres chegado lá. Por isso, se chamou Zoar o nome da cidade.

A destruição de Sodoma e Gomorra

[23] Saía o sol sobre a terra, quando Ló entrou em Zoar.

[24] Então, fez o SENHOR chover enxofre e fogo, da parte do SENHOR, sobre Sodoma e Gomorra.

[25] E subverteu aquelas cidades, e toda a campina, e todos os moradores das cidades, e o que nascia na terra.

[26] E a mulher de Ló olhou para trás e converteu-se numa estátua de sal.

[27] Tendo-se levantado Abraão de madrugada, foi para o lugar onde estivera na presença do SENHOR;

[28] e olhou para Sodoma e Gomorra e para toda a terra da campina e viu que da terra subia fumaça, como a fumarada de uma fornalha.

[29] Ao tempo que destruía as cidades da campina, lembrou-se Deus de Abraão e tirou a Ló do meio das ruínas, quando subverteu as cidades em que Ló habitara.

A origem dos moabitas e dos amonitas

Lecz ja nie zdążę ujść w góry, zanim mnie nie dosięgnie nieszczęście i umrę,

[20] Oto jest miasto w pobliżu, do którego mogę uciec. Jest ono małe. Pozwól mi, proszę, tam uciekać. Choć jest ono małe, w nim ocalę życie.

[21] I rzekł do niego: Oto i w tej sprawie biorę wzgląd na ciebie: Nie zniszczę tego miasta, o którym mówiłeś.

[22] Schroń się tam szybko, bo nie mogę nic uczynić, dopóki tam nie wejdziesz! Dlatego to miasto nazywa się Soar.

[23] Gdy słońce wzeszło nad ziemią, Lot wszedł do Soaru.

[24] Wtedy Pan spuścił na Sodomę i Gomorę deszcz siarki i ognia, sam Pan z nieba,

[25] I zniszczył owe miasta i cały okrąg, i wszystkich mieszkańców owych miast oraz roślinność ziemi.

[26] Lecz żona Lota obejrzała się za siebie i stała się słupem soli.

[27] Abraham zaś, wstawszy wcześnie rano, udał się na to miejsce, gdzie stał przed Panem.

[28] I spojrzawszy na Sodomę i Gomorę, i na całą tę okolicę, ujrzał, że dym wznosił się z ziemi, jak dym z pieca.

[29] A Bóg, niszcząc miasta tego okręgu, wspomniał na Abrahama i ocalił Lota od zagłady, gdy niszczył miasta, w których mieszkał Lot.

Pochodzenie Moabitów i Ammonitów

[30] Subiu Ló de Zoar e habitou no monte, ele e suas duas filhas, porque receavam permanecer em Zoar; e habitou numa caverna, e com ele as duas filhas.

[31] Então, a primogênita disse à mais moça: Nosso pai está velho, e não há homem na terra que venha unir-se conosco, segundo o costume de toda terra.

[32] Vem, façamo-lo beber vinho, deitemo-nos com ele e conservemos a descendência de nosso pai.

[33] Naquela noite, pois, deram a beber vinho a seu pai, e, entrando a primogênita, se deitou com ele, sem que ele o notasse, nem quando ela se deitou, nem quando se levantou.

[34] No dia seguinte, disse a primogênita à mais nova: Deitei-me, ontem, à noite, com o meu pai. Demos-lhe a beber vinho também esta noite; entra e deita-te com ele, para que preservemos a descendência de nosso pai.

[35] De novo, pois, deram, aquela noite, a beber vinho a seu pai, e, entrando a mais nova, se deitou com ele, sem que ele o notasse, nem quando ela se deitou, nem quando se levantou.

[36] E assim as duas filhas de Ló conceberam do próprio pai.

[37] A primogênita deu à luz um filho e lhe chamou Moabe: é o pai dos moabitas, até ao dia de hoje.

[30] Potem wyszedł Lot z Soaru i zamieszkał w górach, a z nim dwie jego córki. Bał się bowiem mieszkać w Soarze. Zamieszkał więc w jaskini on i dwie jego córki.

[31] Wtedy rzekła starsza do młodszej: Ojciec nasz jest stary, a nie ma w tym kraju mężczyzny, który by obcował z nami według zwyczaju całej ziemi.

[32] Pójdź, upójmy ojca naszego winem i śpijmy z nim, aby zachować potomstwo z ojca naszego.

[33] Upoiły więc ojca swego winem tej nocy. A starsza weszła i spała ze swym ojcem, ale on nie wiedział ani kiedy się położyła, ani kiedy wstała.

[34] Nazajutrz rzekła starsza do młodszej: Oto spałam minionej nocy z ojcem swoim. Upójmy go winem także tej nocy, potem wejdź ty i śpij z nim, a zachowamy z ojca naszego potomstwo.

[35] Upoiły tedy ojca swego winem również i tej nocy, a młodsza poszła i spała z nim. Ale on nie wiedział ani kiedy się położyła, ani kiedy wstała.

[36] Tak więc poczęły obie córki Lota z ojca swego.

[37] Starsza urodziła syna i nazwała go Moab. On jest praojcem dzisiejszych Moabitów.

[38] A mais nova também deu à luz um filho e lhe chamou Ben-Ami: é o pai dos filhos de Amom, até ao dia de hoje.

Gênesis 20

Abraão e Sara peregrinam em Gerar

[1] Partindo Abraão dali para a terra do Neguebe, habitou entre Cades e Sur e morou em Gerar.

[2] Disse Abraão de Sara, sua mulher: Ela é minha irmã; assim, pois, Abimeleque, rei de Gerar, mandou buscá-la.

[3] Deus, porém, veio a Abimeleque em sonhos de noite e lhe disse: Vais ser punido de morte por causa da mulher que tomaste, porque ela tem marido.

[4] Ora, Abimeleque ainda não a havia possuído; por isso, disse: SENHOR, matarás até uma nação inocente?

[5] Não foi ele mesmo que me disse: É minha irmã? E ela também me disse: Ele é meu irmão. Com sinceridade de coração e na minha inocência, foi que eu fiz isso.

[6] Respondeu-lhe Deus em sonho: Bem sei que com sinceridade de coração fizeste isso; daí o ter impedido eu de pecares contra mim e não te permiti que a tocasses.

[7] Agora, pois, restitui a mulher a seu marido, pois ele é profeta e intercederá por ti, e viverás; se, porém, não lha restituíres, sabe que certamente morrerás, tu e tudo o que é teu.

[8] Levantou-se Abimeleque de madrugada, e chamou todos os seus servos, e lhes

[38] Młodsza także urodziła syna i nazwała go Ben-Ammi. On jest praojcem dzisiejszych Ammonitów.

I Mojżeszowa 20

Abraham i Abimelech

[1] Potem wyruszył stamtąd Abraham do ziemi Negeb i mieszkał między Kadesz i Szur, a następnie przebywał w Gerar.

[2] I mawiał Abraham o swej żonie Sarze: Ona jest moją siostrą. Toteż Abimelech, król Geraru, posłał i wziął Sarę.

[3] Ale Bóg przyszedł do Abimelecha we śnie tej nocy i rzekł mu: Umrzesz z powodu kobiety, którą wziąłeś, bo jest zamężna.

[4] Ponieważ Abimelech nie obcował z nią, rzekł: Panie! Czy i ludzi sprawiedliwych chcesz zabić?

[5] Wszak on sam powiedział mi: Ona jest moją siostrą. A ona też mówiła: On jest moim bratem. Uczyniłem to w prostocie serca mojego i czystymi dłońmi.

[6] Wtedy rzekł mu Bóg we śnie: Również Ja wiem, że uczyniłeś to w prostocie serca swego. Toteż Ja cię uchroniłem, abyś nie zgrzeszył przeciwko mnie, i nie dopuściłem, abyś jej dotknął.

[7] Teraz więc zwróć żonę tego męża, bo jest prorokiem. On będzie modlił się za ciebie, abyś żył. Jeśli zaś jej nie zwrócisz, to wiedz, że na pewno umrzesz ty i wszyscy twoi.

[8] Wtedy Abimelech wstawszy wcześnie rano zwołał wszystkich dworzan swoich i

contou todas essas coisas; e os homens ficaram muito atemorizados.

[9] Então, chamou Abimeleque a Abraão e lhe disse: Que é isso que nos fizeste? Em que pequei eu contra ti, para trazeres tamanho pecado sobre mim e sobre o meu reino? Tu me fizeste o que não se deve fazer.

[10] Disse mais Abimeleque a Abraão: Que estavas pensando para fazeres tal coisa?

[11] Respondeu Abraão: Eu dizia comigo mesmo: Certamente não há temor de Deus neste lugar, e eles me matarão por causa de minha mulher.

[12] Por outro lado, ela, de fato, é também minha irmã, filha de meu pai e não de minha mãe; e veio a ser minha mulher.

[13] Quando Deus me fez andar errante da casa de meu pai, eu disse a ela: Este favor me farás: em todo lugar em que entrarmos, dirás a meu respeito: Ele é meu irmão.

[14] Então, Abimeleque tomou ovelhas e bois, e servos e servas e os deu a Abraão; e lhe restituiu a Sara, sua mulher.

[15] Disse Abimeleque: A minha terra está diante de ti; habita onde melhor te parecer.

[16] E a Sara disse: Dei mil siclos de prata a teu irmão; será isto compensação por tudo quanto se deu contigo; e perante todos estás justificada.

opowiedział im to wszystko; a mężowie ci przestraszyli się bardzo.

[9] Potem wezwał Abimelech Abrahama i rzekł mu: Cóżeś nam uczynił? I cóż ci zawiniłem, żeś ściągnął na mnie i na moje królestwo wielki grzech? Postąpiłeś ze mną, jak nie godzi się postępować.

[10] I rzekł jeszcze Abimelech do Abrahama: Do czego zmierzałeś, że to uczyniłeś?

[11] Abraham zaś odpowiedział: Powiedziałem sobie: Zaiste, nie ma bojaźni Bożej na tym miejscu i zabiją mnie z powodu żony mojej.

[12] Zresztą, ona jest naprawdę siostrą moją, jest córką ojca mojego, choć nie córką matki mojej; pomimo to została żoną moją.

[13] Gdy więc Bóg wyprawił mnie na wędrówkę z domu ojca mego, rzekłem do niej: Tę przysługę będziesz mi wyświadczała: Wszędzie, gdzie przyjdziemy, powiesz o mnie: On jest bratem moim.

[14] Wtedy Abimelech wziął owce i bydło, niewolników i niewolnice, i dał Abrahamowi. Zwrócił mu też jego żonę Sarę.

[15] Następnie rzekł Abimelech: Oto kraj mój jest przed tobą, mieszkaj tam, gdzie ci się podoba.

[16] Do Sary zaś rzekł: Oto daję bratu twemu tysiąc srebrników; niech to będzie dla ciebie osłoną przed podejrzeniami w oczach tych wszystkich, którzy są z tobą,

[17] E, orando Abraão, sarou Deus Abimeleque, sua mulher e suas servas, de sorte que elas pudessem ter filhos;

[18] porque o SENHOR havia tornado estéreis todas as mulheres da casa de Abimeleque, por causa de Sara, mulher de Abraão.

tak że wobec wszystkich jesteś uniewinniona.

[17] I modlił się Abraham do Boga, a Bóg uzdrowił Abimelecha i żonę jego, i niewolnice jego, tak że znowu mogły rodzić,

[18] Gdyż Pan zamknął każde łono w domu Abimelecha z powodu Sary, żony Abrahama.

Gênesis 21

O nascimento de Isaque

[1] Visitou o SENHOR a Sara, como lhe dissera, e o SENHOR cumpriu o que lhe havia prometido.

[2] Sara concebeu e deu à luz um filho a Abraão na sua velhice, no tempo determinado, de que Deus lhe falara.

[3] Ao filho que lhe nasceu, que Sara lhe dera à luz, pôs Abraão o nome de Isaque.

[4] Abraão circuncidou a seu filho Isaque, quando este era de oito dias, segundo Deus lhe havia ordenado.

[5] Tinha Abraão cem anos, quando lhe nasceu Isaque, seu filho.

[6] E disse Sara: Deus me deu motivo de riso; e todo aquele que ouvir isso vai rir-se juntamente comigo.

[7] E acrescentou: Quem teria dito a Abraão que Sara amamentaria um filho? Pois na sua velhice lhe dei um filho.

Agar no deserto

I Mojżeszowa 21

Narodzenie Izaaka

[1] I nawiedził Pan Sarę, jak obiecał: uczynił Pan Sarze, jak zapowiedział.

[2] I poczęła Sara, i urodziła Abrahamowi syna w starości jego, w tym czasie, jak Bóg mu zapowiedział.

[3] Abraham nazwał syna swego, który mu się urodził, którego mu urodziła Sara, Izaak.

[4] A gdy miał osiem dni, obrzezał Abraham Izaaka, syna swego, jak mu nakazał Bóg.

[5] Abraham miał sto lat, gdy mu się urodził syn jego Izaak.

[6] Wtedy Sara rzekła: Bóg wystawił mnie na pośmiewisko; każdy kto to usłyszy, śmiać się będzie ze mnie.

[7] I rzekła: Któż by był kiedykolwiek przepowiedział Abrahamowi, że Sara będzie karmić piersią dzieci, gdyż w starości jego urodziłam syna!

Wypędzenie Hagar i Ismaela

[8] Isaque cresceu e foi desmamado. Nesse dia em que o menino foi desmamado, deu Abraão um grande banquete.
[9] Vendo Sara que o filho de Agar, a egípcia, o qual ela dera à luz a Abraão, caçoava de Isaque,

[10] disse a Abraão: Rejeita essa escrava e seu filho; porque o filho dessa escrava não será herdeiro com Isaque, meu filho.

[11] Pareceu isso mui penoso aos olhos de Abraão, por causa de seu filho.
[12] Disse, porém, Deus a Abraão: Não te pareça isso mal por causa do moço e por causa da tua serva; atende a Sara em tudo o que ela te disser; porque por Isaque será chamada a tua descendência.
[13] Mas também do filho da serva farei uma grande nação, por ser ele teu descendente.
[14] Levantou-se, pois, Abraão de madrugada, tomou pão e um odre de água, pô-los às costas de Agar, deu-lhe o menino e a despediu. Ela saiu, andando errante pelo deserto de Berseba.
[15] Tendo-se acabado a água do odre, colocou ela o menino debaixo de um dos arbustos
[16] e, afastando-se, foi sentar-se defronte, à distância de um tiro de arco; porque dizia: Assim, não verei morrer o menino; e, sentando-se em frente dele, levantou a voz e chorou.
[17] Deus, porém, ouviu a voz do menino; e o Anjo de Deus chamou do céu a Agar e

[8] A gdy dziecię podrosło i zostało odstawione od piersi, Abraham wyprawił wielką ucztę w dniu odstawienia Izaaka.
[9] A gdy Sara ujrzała, że syn Hagar, Egipcjanki, którego ta urodziła Abrahamowi, szydzi z jej syna Izaaka,
[10] Rzekła do Abrahama: Wypędź tę niewolnicę i jej syna, nie będzie bowiem dziedziczył syn tej niewolnicy z moim synem Izaakiem!
[11] Słowo to bardzo nie podobało się Abrahamowi ze względu na jego syna.
[12] Lecz Bóg rzekł do Abrahama: Niech ci to nie będzie przykre, co się tyczy chłopca i niewolnicy twojej. Cokolwiek ci powie Sara, posłuchaj jej, gdyż tylko od Izaaka nazwane będzie potomstwo twoje.

[13] Jednakże i z syna niewolnicy uczynię naród, bo jest on potomkiem twoim!

[14] Wstał więc Abraham wcześnie rano, a wziąwszy chleb i bukłak z wodą, dał Hagar, włożył to wraz z dzieckiem na jej barki i odprawił ją. A ona poszła i błąkała się po pustyni Beer-Szeby.

[15] A gdy wyczerpała się woda z bukłaku, porzuciła dziecko pod jednym z krzaków.

[16] Potem odszedłszy, usiadła naprzeciw w odległości, jak łuk doniesie, mówiąc: Nie chcę patrzeć na śmierć dziecka. Siadła więc naprzeciw i głośno płakała.

[17] I usłyszał Bóg głos chłopca, i zawołał anioł Boży na Hagar z nieba, i rzekł do niej:

lhe disse: Que tens, Agar? Não temas, porque Deus ouviu a voz do menino, daí onde está.

Cóż ci to, Hagar? Nie bój się, bo Bóg usłyszał głos chłopca tam, gdzie jest.

[18] Ergue-te, levanta o rapaz, segura-o pela mão, porque eu farei dele um grande povo.

[18] Wstań, podnieś chłopca i ujmij go ręką swoją, bo uczynię z niego naród wielki.

[19] Abrindo-lhe Deus os olhos, viu ela um poço de água, e, indo a ele, encheu de água o odre, e deu de beber ao rapaz.

[19] I otworzył Bóg oczy jej i ujrzała studnię z wodą, a poszedłszy, napełniła bukłak wodą i dała chłopcu pić.

[20] Deus estava com o rapaz, que cresceu, habitou no deserto e se tornou flecheiro;

[20] I był Bóg z chłopcem, a gdy podrósł, zamieszkał na pustyni i był łucznikiem.

[21] habitou no deserto de Parã, e sua mãe o casou com uma mulher da terra do Egito.

[21] Mieszkał on na pustyni Paran; a matka jego wzięła dla niego żonę z ziemi egipskiej.

Abraão faz aliança com Abimeleque

Abraham zawiera przymierze z Abimelechem

[22] Por esse tempo, Abimeleque e Ficol, comandante do seu exército, disseram a Abraão: Deus é contigo em tudo o que fazes;

[22] W tym czasie rzekł Abimelech i Pikol, dowódca jego wojska, do Abrahama tak: Bóg jest z tobą we wszystkim, co czynisz.

[23] agora, pois, jura-me aqui por Deus que me não mentirás, nem a meu filho, nem a meu neto; e sim que usarás comigo e com a terra em que tens habitado daquela mesma bondade com que eu te tratei.

[23] Przysięgnij mi więc tu teraz na Boga, że nie zdradzisz ani mnie, ani potomka mego, ani rodu mego; takie dobrodziejstwo, jakie ja wyświadczyłem tobie, wyświadczysz mnie i ziemi, w której jesteś gościem.

[24] Respondeu Abraão: Juro.

[24] Wtedy Abraham odpowiedział: Przysięgam.

[25] Nada obstante, Abraão repreendeu a Abimeleque por causa de um poço de água que os servos deste lhe haviam tomado à força.

[25] A gdy potem Abraham wypomniał Abimelechowi sprawę studni z wodą, którą gwałtem zajęli słudzy Abimelecha,

[26] Respondeu-lhe Abimeleque: Não sei quem terá feito isso; também nada me fizeste saber, nem tampouco ouvi falar disso, senão hoje.

[26] Abimelech odpowiedział: Nie wiem, kto to uczynił; ty bowiem nie powiadomiłeś mnie o tym, a ja również nie słyszałem o tym do dnia dzisiejszego.

[27] Tomou Abraão ovelhas e bois e deu-os a Abimeleque; e fizeram ambos uma aliança.
[28] Pôs Abraão à parte sete cordeiras do rebanho.
[29] Perguntou Abimeleque a Abraão: Que significam as sete cordeiras que puseste à parte?
[30] Respondeu Abraão: Receberás de minhas mãos as sete cordeiras, para que me sirvam de testemunho de que eu cavei este poço.
[31] Por isso, se chamou aquele lugar Berseba, porque ali juraram eles ambos.
[32] Assim, fizeram aliança em Berseba; levantaram-se Abimeleque e Ficol, comandante do seu exército, e voltaram para as terras dos filisteus.
[33] Plantou Abraão tamargueiras em Berseba e invocou ali o nome do SENHOR, Deus Eterno.
[34] E foi Abraão, por muito tempo, morador na terra dos filisteus.

Gênesis 22

Deus prova Abraão

[1] Depois dessas coisas, pôs Deus Abraão à prova e lhe disse: Abraão! Este lhe respondeu: Eis-me aqui!
[2] Acrescentou Deus: Toma teu filho, teu único filho, Isaque, a quem amas, e vai-te à terra de Moriá; oferece-o ali em holocausto, sobre um dos montes, que eu te mostrarei.
[3] Levantou-se, pois, Abraão de madrugada e, tendo preparado o seu

[27] Wtedy Abraham wziął owce i woły i dał Abimelechowi, i obaj zawarli przymierze.
[28] Abraham zaś odłączył siedem jagniąt z trzody osobno.
[29] Rzekł tedy Abimelech do Abrahama: Na cóż te siedem jagniąt, które odłączyłeś?
[30] A on odpowiedział: Przyjmij tych siedem jagniąt z ręki mojej, aby mi były świadectwem, że ja wykopałem tę studnię.
[31] Dlatego nazwano to miejsce Beer-Szeba, ponieważ tam obaj złożyli przysięgę.
[32] Tak zawarli przymierze w Beer-Szebie. Potem wstał Abimelech i Pikol, dowódca jego wojska, i wrócili do ziemi filistyńskiej,
[33] Abraham zaś zasadził tamaryszek w Beer-Szebie i wzywał tam imienia Pana, Boga Wiekuistego.
[34] Potem Abraham przebywał w ziemi filistyńskiej przez długi czas jako gość.

I Mojżeszowa 22

Ofiarowanie Izaaka

[1] Po tych wydarzeniach wystawił Bóg Abrahama na próbę i rzekł do niego: Abrahamie! A on odpowiedział: Otom ja.
[2] I rzekł: Weź syna swego, jedynaka swego, Izaaka, którego miłujesz, i udaj się do kraju Moria, i złóż go tam w ofierze całopalnej na jednej z gór, o której ci powiem.
[3] Wstał tedy Abraham wczesnym rankiem, osiodłał osła swego i wziął z sobą dwóch ze

jumento, tomou consigo dois dos seus servos e a Isaque, seu filho; rachou lenha para o holocausto e foi para o lugar que Deus lhe havia indicado.

4 Ao terceiro dia, erguendo Abraão os olhos, viu o lugar de longe.

5 Então, disse a seus servos: Esperai aqui, com o jumento; eu e o rapaz iremos até lá e, havendo adorado, voltaremos para junto de vós.

6 Tomou Abraão a lenha do holocausto e a colocou sobre Isaque, seu filho; ele, porém, levava nas mãos o fogo e o cutelo. Assim, caminhavam ambos juntos.

7 Quando Isaque disse a Abraão, seu pai: Meu pai! Respondeu Abraão: Eis-me aqui, meu filho! Perguntou-lhe Isaque: Eis o fogo e a lenha, mas onde está o cordeiro para o holocausto?

8 Respondeu Abraão: Deus proverá para si, meu filho, o cordeiro para o holocausto; e seguiam ambos juntos.

9 Chegaram ao lugar que Deus lhe havia designado; ali edificou Abraão um altar, sobre ele dispôs a lenha, amarrou Isaque, seu filho, e o deitou no altar, em cima da lenha;

10 e, estendendo a mão, tomou o cutelo para imolar o filho.

11 Mas do céu lhe bradou o Anjo do SENHOR: Abraão! Abraão! Ele respondeu: Eis-me aqui!

12 Então, lhe disse: Não estendas a mão sobre o rapaz e nada lhe faças; pois agora

sług swoich i syna swego Izaaka, a narąbawszy drew na całopalenie, wstał i poszedł na miejsce, o którym mu powiedział Bóg.

4 Trzeciego dnia podniósł Abraham oczy swoje i ujrzał z daleka to miejsce.

5 Wtedy rzekł Abraham do sług swoich: Zostańcie tutaj z osłem, a ja i chłopiec pójdziemy tam, a gdy się pomodlimy, wrócimy do was.

6 Abraham wziął drwa na całopalenie i włożył je na syna swego Izaaka, sam zaś wziął do ręki ogień i nóż i poszli obaj razem.

7 I rzekł Izaak do ojca swego Abrahama tak: Ojcze mój! A ten odpowiedział: Oto jestem, synu mój! I rzekł: Oto ogień i drwa, a gdzie jest jagnię na całopalenie?

8 Abraham odpowiedział: Bóg upatrzy sobie jagnię na całopalenie, synu mój. I szli obaj razem.

9 A gdy przybyli na miejsce, o którym mu Bóg powiedział, zbudował tam Abraham ołtarz i ułożył drwa. Potem związał syna swego Izaaka i położył go na ołtarzu na drwach.

10 I wyciągnął Abraham swoją rękę, i wziął nóż, aby zabić syna swego.

11 Lecz anioł Pański zawołał nań z nieba i rzekł: Abrahamie! Abrahamie! A on rzekł: Otom ja!

12 I rzekł: Nie podnoś ręki na chłopca i nie czyń mu nic, bo teraz wiem, że boisz się

sei que temes a Deus, porquanto não me negaste o filho, o teu único filho.

13 Tendo Abraão erguido os olhos, viu atrás de si um carneiro preso pelos chifres entre os arbustos; tomou Abraão o carneiro e o ofereceu em holocausto, em lugar de seu filho.

14 E pôs Abraão por nome àquele lugar – O SENHOR Proverá. Daí dizer-se até ao dia de hoje: No monte do SENHOR se proverá.

15 Então, do céu bradou pela segunda vez o Anjo do SENHOR a Abraão

16 e disse: Jurei, por mim mesmo, diz o SENHOR, porquanto fizeste isso e não me negaste o teu único filho,

17 que deveras te abençoarei e certamente multiplicarei a tua descendência como as estrelas dos céus e como a areia na praia do mar; a tua descendência possuirá a cidade dos seus inimigos,

18 nela serão benditas todas as nações da terra, porquanto obedeceste à minha voz.

19 Então, voltou Abraão aos seus servos, e, juntos, foram para Berseba, onde fixou residência.

Descendência de Naor

20 Passadas essas coisas, foi dada notícia a Abraão, nestes termos: Milca também tem dado à luz filhos a Naor, teu irmão:

21 Uz, o primogênito, Buz, seu irmão, Quemuel, pai de Arã,

22 Quésede, Hazo, Pildas, Jidlafe e Betuel.

Boga, gdyż nie wzbraniałeś się ofiarować mi jedynego syna swego.

13 A gdy Abraham podniósł oczy, ujrzał za sobą barana, który rogami uwikłał się w krzakach. Poszedł tedy Abraham, a wziąwszy barana, złożył go na całopalenie zamiast syna swego.

14 I nazwał Abraham to miejsce: Pan zaopatruje. Dlatego mówi się po dziś dzień: Na górze Pana jest zaopatrzenie.

15 Potem zawołał anioł Pański powtórnie z nieba na Abrahama, mówiąc:

16 Przysiągłem na siebie samego, mówi Pan: Ponieważ to uczyniłeś i nie wzbraniałeś się ofiarować mi jedynego syna swego,

17 Będę ci błogosławił obficie i rozmnożę tak licznie potomstwo twoje jak gwiazdy na niebie i jak piasek na brzegu morza, a potomkowie twoi zdobędą grody nieprzyjaciół swoich,

18 I w potomstwie twoim błogosławione będą wszystkie narody ziemi za to, że usłuchałeś głosu mego.

19 Potem powrócił Abraham do sług swoich i wstawszy poszli razem do Beer-Szeby. I mieszkał Abraham nadal w Beer-Szebie.

Potomkowie Nachora

20 Po tych wydarzeniach doniesiono Abrahamowi: Oto Milka urodziła synów Nachorowi, bratu twojemu:

21 Usa, jego pierworodnego, i Buza, brata jego, i Kemuela, ojca Arama,

22 I Keseda, i Chaso, i Pildasza, i Jidlafa, i Betuela.

23 Betuel gerou a Rebeca; estes oito deu à luz Milca a Naor, irmão de Abraão.

24 Sua concubina, cujo nome era Reumá, lhe deu também à luz filhos: Teba, Gaã, Taás e Maaca.

Gênesis 23

A morte de Sara

1 Tendo Sara vivido cento e vinte e sete anos,

2 morreu em Quiriate-Arba, que é Hebrom, na terra de Canaã; veio Abraão lamentar Sara e chorar por ela.

3 Levantou-se, depois, Abraão da presença de sua morta e falou aos filhos de Hete:

4 Sou estrangeiro e morador entre vós; dai-me a posse de sepultura convosco, para que eu sepulte a minha morta.

5 Responderam os filhos de Hete a Abraão, dizendo:

6 Ouve-nos, senhor: tu és príncipe de Deus entre nós; sepulta numa das nossas melhores sepulturas a tua morta; nenhum de nós te vedará a sua sepultura, para sepultares a tua morta.

7 Então, se levantou Abraão e se inclinou diante do povo da terra, diante dos filhos de Hete.

8 E lhes falou, dizendo: Se é do vosso agrado que eu sepulte a minha morta, ouvi-me e intercedei por mim junto a Efrom, filho de Zoar,

23 A Betuel zrodził Rebekę. Tych ośmiu urodziła Milka Nachorowi, bratu Abrahama.

24 A nałożnica jego, imieniem Reuma, także urodziła Tebacha, Gachama, Tachasza i Maachę.

I Mojżeszowa 23

Śmierć Sary i nabycie grobu dla niej

1 A Sara żyła sto dwadzieścia siedem lat; tyle było lat życia Sary.

2 Sara umarła w Kiriat-Arba, czyli w Hebronie, w ziemi kanaanejskiej. Tam też przyszedł Abraham, aby odbyć żałobę po Sarze i opłakiwać ją.

3 Potem Abraham wstał od swojej zmarłej i rzekł do Chetytów, mówiąc:

4 Jestem u was osiadłym przybyszem; dajcie mi u siebie na własność grób, abym mógł wynieść z domu i pochować moją zmarłą.

5 Chetyci zaś odpowiedzieli Abrahamowi tak:

6 Słuchaj nas, panie. Ty jesteś pośród nas księciem Bożym. Pochowaj więc swą zmarłą w najlepszym z grobów naszych. Żaden z nas nie odmówi ci grobu swego, abyś mógł pochować swą zmarłą.

7 Wtedy wstał Abraham i pokłonił się ludowi tego kraju, Chetytom,

8 I mówił z nimi tak: Jeżeli zgadzacie się, abym wyniósł z domu i pochował zmarłą moją, posłuchajcie mnie i wstawcie się za mną u Efrona, syna Sochara,

[9] para que ele me dê a caverna de Macpela, que tem no extremo do seu campo; que ma dê pelo devido preço em posse de sepultura entre vós.

[10] Ora, Efrom, o heteu, sentando-se no meio dos filhos de Hete, respondeu a Abraão, ouvindo-o os filhos de Hete, a saber, todos os que entravam pela porta da sua cidade:

[11] De modo nenhum, meu senhor; ouve-me: dou-te o campo e também a caverna que nele está; na presença dos filhos do meu povo te dou; sepulta a tua morta.

[12] Então, se inclinou Abraão diante do povo da terra;

[13] e falou a Efrom, na presença do povo da terra, dizendo: Mas, se concordas, ouve-me, peço-te: darei o preço do campo, toma-o de mim, e sepultarei ali a minha morta.

[14] Respondeu-lhe Efrom:

[15] Meu senhor, ouve-me: um terreno que vale quatrocentos siclos de prata, que é isso entre mim e ti? Sepulta ali a tua morta.

[16] Tendo Abraão ouvido isso a Efrom, pesou-lhe a prata, de que este lhe falara diante dos filhos de Hete, quatrocentos siclos de prata, moeda corrente entre os mercadores.

[17] Assim, o campo de Efrom, que estava em Macpela, fronteiro a Manre, o campo,

[9] Aby mi odstąpił jaskinię Machpela, którą ma na końcu pola swego. Niechaj odstąpi mi ją za pełną cenę, abym miał własny grób wśród was.

[10] Efron znajdował się między Chetytami. I odpowiedział Efron, Chetyta, Abrahamowi wobec Chetytów, wobec wszystkich, którzy wchodzili w bramę jego miasta, mówiąc:

[11] Nie tak, panie mój, ale posłuchaj mnie: Daruję ci pole i jaskinię, która jest na nim; daruję ją tobie wobec współplemieńców moich. Daruję ją tobie, pochowaj swą zmarłą!

[12] Wtedy pokłonił się Abraham przed ludem tego kraju

[13] I rzekł do Efrona wobec ludu tego kraju tak: Raczej ty zechciej mnie wysłuchać! Daję ci pieniądze za pole, przyjmij je ode mnie, a wtedy pochowam tam moją zmarłą.

[14] A Efron odpowiedział Abrahamowi, mówiąc do niego tak:

[15] Posłuchaj mnie, panie mój. Ziemia jest warta czterysta sykli srebra. Cóż to jest dla mnie i dla ciebie? Pochowaj więc swoją zmarłą!

[16] Abraham zgodził się z Efronem. Następnie odważył Abraham Efronowi srebro, o którym mówił wobec Chetytów, czterysta sykli srebra, jak było w obiegu u kupców.

[17] Tak więc pole Efrona, które jest w Machpela naprzeciw Mamre, pole wraz z jaskinią, która się tam znajduje, i wszystkie

a caverna e todo o arvoredo que nele havia, e todo o limite ao redor

[18] se confirmaram por posse a Abraão, na presença dos filhos de Hete, de todos os que entravam pela porta da sua cidade.

[19] Depois, sepultou Abraão a Sara, sua mulher, na caverna do campo de Macpela, fronteiro a Manre, que é Hebrom, na terra de Canaã.

[20] E assim, pelos filhos de Hete, se confirmou a Abraão o direito do campo e da caverna que nele estava, em posse de sepultura.

drzewa na polu, na całym jego obszarze wokoło, przeszły

[18] Na własność Abrahama na oczach Chetytów wobec wszystkich, którzy zgromadzeni wchodzili w bramę jego miasta.

[19] Potem pochował Abraham Sarę, żonę swoją, w jaskini na polu Machpela naprzeciw Mamre, to jest Hebronu w ziemi kanaanejskiej.

[20] W ten sposób przeszło pole z jaskinią na nim od Chetytów do Abrahama jako jego własny grób.

Gênesis 24

Abraão manda seu servo buscar uma mulher para Isaque

[1] Era Abraão já idoso, bem avançado em anos; e o SENHOR em tudo o havia abençoado.

[2] Disse Abraão ao seu mais antigo servo da casa, que governava tudo o que possuía: Põe a mão por baixo da minha coxa,

[3] para que eu te faça jurar pelo SENHOR, Deus do céu e da terra, que não tomarás esposa para meu filho das filhas dos cananeus, entre os quais habito;

[4] mas irás à minha parentela e daí tomarás esposa para Isaque, meu filho.

[5] Disse-lhe o servo: Talvez não queira a mulher seguir-me para esta terra; nesse caso, levarei teu filho à terra donde saíste?

I Mojżeszowa 24

Poszukiwanie żony dla Izaaka

[1] A Abraham zestarzał się i posunął się w latach; Pan zaś błogosławił Abrahamowi we wszystkim.

[2] I rzekł Abraham do sługi swego, najstarszego w domu swoim, który zarządzał całym mieniem jego: Połóż, proszę, rękę swoją pod biodro moje,

[3] Abym zaprzysiągł ciebie na Pana, Boga nieba i Boga ziemi, że nie weźmiesz żony dla syna mojego spośród córek Kananejczyków, wśród których mieszkam,

[4] Lecz pójdziesz do ojczyzny mojej i do rodziny mojej i weźmiesz żonę dla syna mojego Izaaka.

[5] A sługa mu odpowiedział: A jeśli nie zechce ta kobieta pójść ze mną do tego kraju, czy wtedy mam zaprowadzić syna twego do ziemi, z której wyszedłeś?

[6] Respondeu-lhe Abraão: Cautela! Não faças voltar para lá meu filho.
[7] O SENHOR, Deus do céu, que me tirou da casa de meu pai e de minha terra natal, e que me falou, e jurou, dizendo: À tua descendência darei esta terra, ele enviará o seu anjo, que te há de preceder, e tomarás de lá esposa para meu filho.
[8] Caso a mulher não queira seguir-te, ficarás desobrigado do teu juramento; entretanto, não levarás para lá meu filho.
[9] Com isso, pôs o servo a mão por baixo da coxa de Abraão, seu senhor, e jurou fazer segundo o resolvido.

[10] Tomou o servo dez dos camelos do seu senhor e, levando consigo de todos os bens dele, levantou-se e partiu, rumo da Mesopotâmia, para a cidade de Naor.

[11] Fora da cidade, fez ajoelhar os camelos junto a um poço de água, à tarde, hora em que as moças saem a tirar água.
[12] E disse consigo: Ó SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, rogo-te que me acudas hoje e uses de bondade para com o meu senhor Abraão!
[13] Eis que estou ao pé da fonte de água, e as filhas dos homens desta cidade saem para tirar água;
[14] dá-me, pois, que a moça a quem eu disser: inclina o cântaro para que eu beba; e ela me responder: Bebe, e darei ainda de beber aos teus camelos, seja a que designaste para o teu servo Isaque; e nisso

[6] Rzekł do niego Abraham: Strzeż się, abyś tam nie zaprowadził syna mojego.
[7] Pan, Bóg niebios, który mnie wziął z mojego domu ojcowskiego i z mojej ziemi ojczystej i który mi przysiągł, mówiąc: Potomstwu twemu dam tę ziemię - On pośle anioła swego przed tobą i stamtąd weźmiesz żonę dla syna mojego.
[8] A jeśli ta kobieta nie zechce pójść z tobą, będziesz zwolniony od tej przysięgi mojej; tylko nie prowadź tam syna mego.
[9] Wtedy położył sługa rękę swoją pod biodro Abrahama, pana swojego, i przysiągł na to.
[10] Potem wziął sługa dziesięć z wielbłądów pana swego i poszedł; a mając wszelkie kosztowności pana swego w ręku, wstał i udał się do Aram-Naharaim, do miasta Nachora,
[11] I zostawił wielbłądy na spoczynek poza miastem przy studni, pod wieczór, gdy zwykle kobiety wychodziły czerpać wodę.

[12] I rzekł: Panie, Boże pana mojego Abrahama, poszczęść mi dziś i okaż łaskę panu mojemu Abrahamowi.
[13] Oto ja stoję u źródła wody, a córki mieszkańców tego miasta wychodzą, aby czerpać wodę.
[14] Niechże więc ta dziewczyna, do której powiem: Nachyl dzban twój, proszę, abym się napił, a ona powie: Pij, i wielbłądy twoje też napoję - będzie tą, którą przeznaczyłeś dla sługi swego, dla Izaaka,

verei que usaste de bondade para com o meu senhor.

O encontro de Rebeca

15 Considerava ele ainda, quando saiu Rebeca, filha de Betuel, filho de Milca, mulher de Naor, irmão de Abraão, trazendo um cântaro ao ombro.

16 A moça era mui formosa de aparência, virgem, a quem nenhum homem havia possuído; ela desceu à fonte, encheu o seu cântaro e subiu.

17 Então, o servo saiu-lhe ao encontro e disse: Dá-me de beber um pouco da água do teu cântaro.

18 Ela respondeu: Bebe, meu senhor. E, prontamente, baixando o cântaro para a mão, lhe deu de beber.

19 Acabando ela de dar a beber, disse: Tirarei água também para os teus camelos, até que todos bebam.

20 E, apressando-se em despejar o cântaro no bebedouro, correu outra vez ao poço para tirar mais água; tirou-a e deu-a a todos os camelos.

21 O homem a observava, em silêncio, atentamente, para saber se teria o SENHOR levado a bom termo a sua jornada ou não.

22 Tendo os camelos acabado de beber, tomou o homem um pendente de ouro de meio siclo de peso e duas pulseiras para as mãos dela, do peso de dez siclos de ouro;

23 e lhe perguntou: De quem és filha? Peço-te que me digas. Haverá em casa de

a ja po tym poznam, że okazałeś łaskę panu mojemu.

15 Zanim zamilkł, pojawiła się z dzbanem na swym ramieniu Rebeka, która urodziła się Betuelowi, synowi Milki, żony Nachora, brata Abrahama.

16 A dziewczyna ta, bardzo piękna, była dziewicą, która z żadnym mężczyzną jeszcze nie obcowała. Zeszła ona do źródła, napełniła swój dzban i wychodziła.

17 Wtedy zabiegł jej drogę ów sługa i rzekł: Daj mi, proszę, napić się trochę wody z twojego dzbana.

18 A ona odpowiedziała: Pij, panie mój! - i prędko opuściła dzban swój na rękę, i dała mu pić.

19 A gdy dała mu się napić, rzekła: Również dla wielbłądów twoich naczerpię wody, aż się napiją.

20 Śpiesznie wylała wodę z dzbana do koryta i pobiegła znowu do studni czerpać, i naczerpała dla wszystkich jego wielbłądów.

21 A mąż ów przypatrywał się jej w milczeniu, aby poznać, czy Pan poszczęścił jego drodze, czy nie.

22 A gdy wielbłądy się napiły, wyjął ów mąż złoty kolczyk pół sykla wagi i dwa naramienniki na jej ręce, wagi dziesięciu złotych sykli,

23 I rzekł: Czyją córką jesteś, powiedz mi, proszę? Czy w domu ojca twojego jest miejsce dla nas do przenocowania?

teu pai lugar em que eu fique, e a comitiva?

24 Ela respondeu: Sou filha de Betuel, filho de Milca, o qual ela deu à luz a Naor.

24 A ona mu odpowiedziała: Jestem córką Betuela, syna Milki, którego urodziła Nachorowi.

25 E acrescentou: Temos palha, e muito pasto, e lugar para passar a noite.

25 Nadto rzekła mu: Jest u nas słomy i paszy dużo, jest także miejsce do przenocowania.

26 Então, se inclinou o homem e adorou ao SENHOR.

26 Wtedy ów mąż padł na kolana, oddał pokłon Panu

27 E disse: Bendito seja o SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, que não retirou a sua benignidade e a sua verdade de meu senhor; quanto a mim, estando no caminho, o SENHOR me guiou à casa dos parentes de meu senhor.

27 I rzekł: Błogosławiony Pan, Bóg pana mojego Abrahama, który nie odmówił panu mojemu łaski i wierności swej! Pan prowadził mię drogą do domu braci pana mojego.

28 E a moça correu e contou aos da casa de sua mãe todas essas coisas.

28 Dziewczyna zaś pobiegła i opowiedziała rodzinie matki swej o tym, co zaszło.

29 Ora, Rebeca tinha um irmão, chamado Labão; este correu ao encontro do homem junto à fonte.

29 A Rebeka miała brata, imieniem Laban. I wybiegł Laban do owego męża na dwór, do źródła.

30 Pois, quando viu o pendente e as pulseiras nas mãos de sua irmã, tendo ouvido as palavras de Rebeca, sua irmã, que dizia: Assim me falou o homem, foi Labão ter com ele, o qual estava em pé junto aos camelos, junto à fonte.

30 A gdy ujrzał kolczyk i naramienniki na rękach siostry swej i usłyszał słowa Rebeki, siostry swej, która mówiła: Tak powiedział do mnie ten mąż, przyszedł do tego męża, gdy on stał przy wielbłądach u źródła,

31 E lhe disse: Entra, bendito do SENHOR, por que estás aí fora? Pois já preparei a casa e o lugar para os camelos.

31 I rzekł: Wejdź, błogosławiony Pana! Czemu stoisz na dworze? Wszak ja wyprzątnąłem dom i jest miejsce i dla wielbłądów.

32 Então, fez entrar o homem; descarregaram-lhe os camelos e lhes deram forragem e pasto; deu-se-lhe água

32 Potem wprowadził męża tego do domu, rozsiodłał wielbłądy i dał słomy i paszy wielbłądom i wody do umycia nóg jego i nóg ludzi, którzy z nim byli.

para lavar os pés e também aos homens que estavam com ele.

[33] Diante dele puseram comida; porém ele disse: Não comerei enquanto não expuser o propósito a que venho. Labão respondeu-lhe: Dize.

[33] Następnie podano mu jedzenie, ale on rzekł: Nie będę jadł, dopóki nie przedłożę sprawy mojej. I powiedzieli: Mów.

[34] Então, disse: Sou servo de Abraão.

[34] Na to on rzekł: Jestem sługą Abrahama.

[35] O SENHOR tem abençoado muito ao meu senhor, e ele se tornou grande; deu-lhe ovelhas e bois, e prata e ouro, e servos e servas, e camelos e jumentos.

[35] Pan udzielił panu mojemu obfitego błogosławieństwa, tak że stał się zamożnym; dał mu bowiem owce i bydło, srebro i złoto, niewolników i niewolnice, wielbłądy i osły.

[36] Sara, mulher do meu senhor, era já idosa quando lhe deu à luz um filho; a este deu ele tudo quanto tem.

[36] A Sara, żona pana mojego, urodziła już w sędziwym wieku panu mojemu syna, któremu oddał całe swoje mienie.

[37] E meu senhor me fez jurar, dizendo: Não tomarás esposa para meu filho das mulheres dos cananeus, em cuja terra habito;

[37] I zaprzysiągł mnie pan mój, mówiąc: Nie weźmiesz żony dla syna mego z córek Kananejczyków, w których kraju mieszkam,

[38] porém irás à casa de meu pai e à minha família e tomarás esposa para meu filho.

[38] Ale pójdziesz do domu ojca mego i do rodziny mojej i weźmiesz żonę dla syna mojego.

[39] Respondi ao meu senhor: Talvez não queira a mulher seguir-me.

[39] Wtedy rzekłem do pana mojego: A jeśli nie zechce ta kobieta pójść ze mną?

[40] Ele me disse: O SENHOR, em cuja presença eu ando, enviará contigo o seu Anjo e levará a bom termo a tua jornada, para que, da minha família e da casa de meu pai, tomes esposa para meu filho.

[40] A on mi odpowiedział: Pan, w którego społeczności trwam, pośle anioła swego z tobą i poszczęści drodze twojej, i weźmiesz żonę dla syna mojego z rodziny mojej i z domu ojca mojego.

[41] Então, serás desobrigado do meu juramento, quando fores à minha família; se não ta derem, desobrigado estarás do meu juramento.

[41] Będziesz zwolniony od złożonej mi przysięgi wtedy, gdy przybędziesz do rodziny mojej i oni ci jej nie dadzą. Wtedy będziesz zwolniony od złożonej mi przysięgi.

[42] Hoje, pois, cheguei à fonte e disse comigo: ó SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, se me levas a bom termo a jornada em que sigo,

[43] eis-me agora junto à fonte de água; a moça que sair para tirar água, a quem eu disser: dá-me um pouco de água do teu cântaro,

[44] e ela me responder: Bebe, e também tirarei água para os teus camelos, seja essa a mulher que o SENHOR designou para o filho de meu senhor.

[45] Considerava ainda eu assim, no meu íntimo, quando saiu Rebeca trazendo o seu cântaro ao ombro, desceu à fonte e tirou água. E eu lhe disse: peço-te que me dês de beber.

[46] Ela se apressou e, baixando o cântaro do ombro, disse: Bebe, e também darei de beber aos teus camelos. Bebi, e ela deu de beber aos camelos.

[47] Daí lhe perguntei: de quem és filha? Ela respondeu: Filha de Betuel, filho de Naor e Milca. Então, lhe pus o pendente no nariz e as pulseiras nas mãos.

[48] E, prostrando-me, adorei ao SENHOR e bendisse ao SENHOR, Deus do meu senhor Abraão, que me havia conduzido por um caminho direito, a fim de tomar para o filho do meu senhor uma filha do seu parente.

[49] Agora, pois, se haveis de usar de benevolência e de verdade para com o meu senhor, fazei-mo saber; se não,

[42] Gdy przybyłem dziś do źródła, rzekłem: Panie, Boże pana mojego Abrahama, jeśli Ty chcesz poszczęścić drodze mojej, po której kroczę,

[43] To niechaj, gdy stanę u źródła wód, dziewczyna, która wyjdzie czerpać wodę, a której powiem: Daj mi, proszę, napić się trochę wody z twojego dzbana,

[44] A ona mi powie: Napij się, a również dla wielbłądów twoich naczerpię wody - będzie żoną, którą przeznaczyłeś dla syna pana mojego.

[45] Zanim przestałem się modlić w sercu swym, pojawiła się z dzbanem na swym ramieniu Rebeka i zeszła do źródła, i naczerpała wody. A ja rzekłem do niej: Daj mi, proszę, napić się.

[46] Ona śpiesznie zdjęła swój dzban z siebie i rzekła: Pij, i wielbłądy twoje też napoję. I napiłem się, a ona napoiła także wielbłądy.

[47] Wtedy zapytałem jej i rzekłem: Czyją córką jesteś? A ona odpowiedziała: Jestem córką Betuela, syna Nachora, którego mu urodziła Milka. Wtedy włożyłem kolczyk w jej nozdrza i naramienniki na jej ręce.

[48] Potem padłem na kolana i oddałem pokłon Panu, i błogosławiłem Panu, Bogu pana mojego Abrahama, który mię prowadził drogą właściwą, abym wziął córkę brata pana mojego dla syna jego.

[49] Jeśli więc teraz chcecie wyświadczyć łaskę i wierność panu mojemu, powiedzcie

declarai-mo, para que eu vá, ou para a direita ou para a esquerda.

[50] Então, responderam Labão e Betuel: Isto procede do SENHOR, nada temos a dizer fora da sua verdade.

[51] Eis Rebeca na tua presença; toma-a e vai-te; seja ela a mulher do filho do teu senhor, segundo a palavra do SENHOR.

O casamento de Isaque e Rebeca

[52] Tendo ouvido o servo de Abraão tais palavras, prostrou-se em terra diante do SENHOR;

[53] e tirou jóias de ouro e de prata e vestidos e os deu a Rebeca; também deu ricos presentes a seu irmão e a sua mãe.

[54] Depois, comeram, e beberam, ele e os homens que estavam com ele, e passaram a noite. De madrugada, quando se levantaram, disse o servo: Permiti que eu volte ao meu senhor.

[55] Mas o irmão e a mãe da moça disseram: Fique ela ainda conosco alguns dias, pelo menos dez; e depois irá.

[56] Ele, porém, lhes disse: Não me detenhais, pois o SENHOR me tem levado a bom termo na jornada; permiti que eu volte ao meu senhor.

[57] Disseram: Chamemos a moça e ouçamo-la pessoalmente.

[58] Chamaram, pois, a Rebeca e lhe perguntaram: Queres ir com este homem? Ela respondeu: Irei.

[59] Então, despediram a Rebeca, sua irmã, e a sua ama, e ao servo de Abraão, e a seus homens.

mi, a jeśli nie, to też mi powiedzcie, abym zwrócił się na prawo albo na lewo.

[50] Wtedy odpowiedzieli Laban i Betuel: Od Pana ta rzecz wyszła, dlatego nie możemy do tego nic dodać.

[51] Ale oto Rebeka przed tobą, weź ją i idź, a niech będzie żoną syna pana twego, jak rzekł Pan.

[52] Gdy tedy sługa Abrahama usłyszał słowa ich, oddał Panu pokłon aż do ziemi.

[53] I wyjął sługa klejnoty srebrne i klejnoty złote, i szaty, i dał je Rebece. Dał też kosztowne upominki jej bratu i matce.

[54] Potem jedli i pili on i ludzie, którzy z nim byli, i przenocowali. A gdy wstali rano, rzekł: Pozwólcie mi odejść do pana mojego!

[55] Ale brat jej i matka jej rzekli: Niech zostanie dziewczyna z nami jeszcze kilka albo dziesięć dni, a potem pójdziesz.

[56] Lecz on rzekł do nich: Nie zatrzymujcie mnie, skoro Pan poszczęścił drodze mojej. Puśćcie mnie, abym poszedł do pana mojego.

[57] Rzekli więc: Zawołamy dziewczynę i zapytamy jej, co powie.

[58] Zawołali tedy Rebekę i zapytali jej: Czy chcesz pójść z tym mężem? A ona powiedziała: Pójdę.

[59] Wypuścili więc Rebekę, siostrę swoją, wraz z karmicielką jej, i sługę Abrahama wraz z jego ludźmi.

[60] Abençoaram a Rebeca e lhe disseram: És nossa irmã; sê tu a mãe de milhares de milhares, e que a tua descendência possua a porta dos seus inimigos.
[61] Então, se levantou Rebeca com suas moças e, montando os camelos, seguiram o homem. O servo tomou a Rebeca e partiu.
[62] Ora, Isaque vinha de caminho de Beer-Laai-Roi, porque habitava na terra do Neguebe.
[63] Saíra Isaque a meditar no campo, ao cair da tarde; erguendo os olhos, viu, e eis que vinham camelos.
[64] Também Rebeca levantou os olhos, e, vendo a Isaque, apeou do camelo,
[65] e perguntou ao servo: Quem é aquele homem que vem pelo campo ao nosso encontro? É o meu senhor, respondeu. Então, tomou ela o véu e se cobriu.
[66] O servo contou a Isaque todas as coisas que havia feito.
[67] Isaque conduziu-a até à tenda de Sara, mãe dele, e tomou a Rebeca, e esta lhe foi por mulher. Ele a amou; assim, foi Isaque consolado depois da morte de sua mãe.

Gênesis 25

Descendentes de Abraão e Quetura
1 Crônicas 1.32,33

[1] Desposou Abraão outra mulher; chamava-se Quetura.
[2] Ela lhe deu à luz a Zinrã, Jocsã, Medã, Midiã, Isbaque e Suá.

[60] I błogosławili Rebece, mówiąc do niej: Siostro nasza, rozmnóż się w niezliczone tysiące, a potomstwo twoje niech zdobędzie grody wrogów swoich.
[61] Wtedy Rebeka i służące jej wstały, wsiadły na wielbłądy i ruszyły za tym mężem. Tak zabrał sługa ów Rebekę i odjechał.
[62] A Izaak, który mieszkał wtedy w ziemi Negeb, wracał od studni, zwanej Studnią Żyjącego, który mnie widzi.
[63] I wyszedł Izaak, aby się pomodlić pod wieczór na polu. A gdy podniósł oczy, zobaczył, że nadciągały wielbłądy.
[64] A Rebeka, podniósłszy oczy swoje, ujrzała Izaaka i zsiadła z wielbłąda,
[65] I zapytała sługi: Kto to jest ten mąż, który idzie przez pole nam na spotkanie? I odpowiedział sługa: To jest pan mój. Wtedy wzięła zasłonę i zakryła się.
[66] I opowiedział sługa Izaakowi wszystko, czego dokonał.
[67] A Izaak wprowadził ją do namiotu Sary, matki swojej. I pojął Rebekę za żonę i pokochał ją. Tak pocieszył się Izaak po śmierci matki swojej.

I Mojżeszowa 25

Potomkowie Abrahama z drugiej żony Ketury

[1] Potem pojął Abraham drugą żonę, której było na imię Ketura.
[2] Ta urodziła mu Zymrana, Jokszana, Medana, Midiana, Jiszbaka i Szuacha.

[3] Jocsã gerou a Seba e a Dedã; os filhos de Dedã foram: Assurim, Letusim e Leumim.

[4] Os filhos de Midiã foram: Efá, Efer, Enoque, Abida e Elda. Todos estes foram filhos de Quetura.

[5] Abraão deu tudo o que possuía a Isaque.

[6] Porém, aos filhos das concubinas que tinha, deu ele presentes e, ainda em vida, os separou de seu filho Isaque, enviando-os para a terra oriental.

A morte de Abraão

[7] Foram os dias da vida de Abraão cento e setenta e cinco anos.

[8] Expirou Abraão; morreu em ditosa velhice, avançado em anos; e foi reunido ao seu povo.

[9] Sepultaram-no Isaque e Ismael, seus filhos, na caverna de Macpela, no campo de Efrom, filho de Zoar, o heteu, fronteiro a Manre,

[10] o campo que Abraão comprara aos filhos de Hete. Ali foi sepultado Abraão e Sara, sua mulher.

[11] Depois da morte de Abraão, Deus abençoou a Isaque, seu filho; Isaque habitava junto a Beer-Laai-Roi.

Descendentes de Ismael

1 Crônicas 1.28-31

[12] São estas as gerações de Ismael, filho de Abraão, que Agar, egípcia, serva de Sara, lhe deu à luz.

[13] E estes, os filhos de Ismael, pelos seus nomes, segundo o seu nascimento: o

[3] A Jokszan zrodził Szebę i Dedana; synami Dedana byli: Aszuryci, Letuszyci i Leummici.

[4] Synami Midiana zaś byli: Efa, Efer, Chanoch, Abida i Elda. Wszyscy oni byli potomkami Ketury.

[5] Abraham oddał Izaakowi całe swoje mienie.

[6] A synów nałożnic, które miał Abraham, obdarował Abraham i wyprawił ich od Izaaka, syna swego, jeszcze za życia swego na wschód, do kraju wschodniego.

Śmierć i pogrzeb Abrahama

[7] A Abraham dożył stu siedemdziesięciu pięciu lat.

[8] I opadł z sił, i umarł w pięknej starości, sędziwy i syty dni, i został przyłączony do przodków swoich.

[9] I pochowali go Izaak i Ismael, synowie jego, w jaskini Machpela, na polu Efrona, syna Sochara, Chetyty, naprzeciw Mamre,

[10] Na polu, które kupił Abraham od Chetytów. Tam pochowany został Abraham i Sara, żona jego.

[11] Po śmierci Abrahama błogosławił Bóg Izaakowi, synowi jego. Izaak zamieszkał przy studni zwanej Studnią Żyjącego, który mnie widzi.

Potomkowie Ismaela

[12] Takie są dzieje rodu Ismaela, syna Abrahama, którego urodziła Abrahamowi Hagar, Egipcjanka, niewolnica Sary.

[13] A te są imiona synów Ismaela, według których nazwane są ich rody:

primogênito de Ismael foi Nebaiote; depois, Quedar, Abdeel, Mibsão,

14 Misma, Dumá, Massá,

15 Hadade, Tema, Jetur, Nafis e Quedemá.

16 São estes os filhos de Ismael, e estes, os seus nomes pelas suas vilas e pelos seus acampamentos: doze príncipes de seus povos.

17 E os anos da vida de Ismael foram cento e trinta e sete; e morreu e foi reunido ao seu povo.

18 Habitaram desde Havilá até Sur, que olha para o Egito, como quem vai para a Assíria. Ele se estabeleceu fronteiro a todos os seus irmãos.

Descendentes de Isaque

19 São estas as gerações de Isaque, filho de Abraão. Abraão gerou a Isaque;

20 era Isaque de quarenta anos, quando tomou por esposa a Rebeca, filha de Betuel, o arameu de Padã-Arã, e irmã de Labão, o arameu.

21 Isaque orou ao SENHOR por sua mulher, porque ela era estéril; e o SENHOR lhe ouviu as orações, e Rebeca, sua mulher, concebeu.

22 Os filhos lutavam no ventre dela; então, disse: Se é assim, por que vivo eu? E consultou ao SENHOR.

23 Respondeu-lhe o SENHOR: Duas nações há no teu ventre, dois povos, nascidos de ti, se dividirão: um povo será mais forte que o outro, e o mais velho servirá ao mais moço.

24 Cumpridos os dias para que desse à luz, eis que se achavam gêmeos no seu ventre.

Pierworodnym Ismaela był Nebajot, po nim Kedar, Adbeel, Miwsam,

14 Miszma, Duma, Massa,

15 Hadad, Tema, Jetur, Nafisz i Kedma.

16 To są synowie Ismaela i takie są nazwy ich zagród i koczowisk, dwunastu książąt plemion ich.

17 A Ismael dożył stu trzydziestu siedmiu lat. Potem opadł z sił i umarł, i został przyłączony do przodków swoich.

18 Mieszkali oni od Chawili aż do Szur, które leży na wschód od Egiptu na drodze do Aszszuru. Osiadł on tam na przekór wszystkim pobratymcom swoim.

Narodznie Ezawa i Jakuba

19 A takie są dzieje rodu Izaaka, syna Abrahama: Abraham zrodził Izaaka.

20 Izaak miał czterdzieści lat, gdy pojął za żonę Rebekę, córkę Betuela, Aramejczyka z Paddan-Aram, siostrę Labana, Aramejczyka.

21 Izaak modlił się do Pana za żonę swoją, bo była niepłodna, a Pan wysłuchał go i Rebeka, żona jego, poczęła.

22 A gdy dzieci trącały się w jej łonie, rzekła: Jeżeli tak się zdarza, to czemu mnie to spotyka? Poszła więc zapytać Pana.

23 A Pan rzekł do niej: Dwa narody są w łonie twoim i dwa ludy wywiodą się z żywota twego. Jeden naród będzie miał przewagę nad drugim, starszy będzie służył młodszemu.

24 A gdy nadszedł czas porodu, okazało się, że w jej łonie były bliźnięta.

[25] Saiu o primeiro, ruivo, todo revestido de pêlo; por isso, lhe chamaram Esaú.
[26] Depois, nasceu o irmão; segurava com a mão o calcanhar de Esaú; por isso, lhe chamaram Jacó. Era Isaque de sessenta anos, quando Rebeca lhos deu à luz.

Esaú vende o seu direito de primogenitura

[27] Cresceram os meninos. Esaú saiu perito caçador, homem do campo; Jacó, porém, homem pacato, habitava em tendas.

[28] Isaque amava a Esaú, porque se saboreava de sua caça; Rebeca, porém, amava a Jacó.

[29] Tinha Jacó feito um cozinhado, quando, esmorecido, veio do campo Esaú

[30] e lhe disse: Peço-te que me deixes comer um pouco desse cozinhado vermelho, pois estou esmorecido. Daí chamar-se Edom.
[31] Disse Jacó: Vende-me primeiro o teu direito de primogenitura.
[32] Ele respondeu: Estou a ponto de morrer; de que me aproveitará o direito de primogenitura?
[33] Então, disse Jacó: Jura-me primeiro. Ele jurou e vendeu o seu direito de primogenitura a Jacó.
[34] Deu, pois, Jacó a Esaú pão e o cozinhado de lentilhas; ele comeu e bebeu, levantou-se e saiu. Assim, desprezou Esaú o seu direito de primogenitura.

Gênesis 26

[25] I wyszedł pierwszy, rudy, cały jak płaszcz włochaty; i nazwano go Ezaw.
[26] Następnie wyszedł brat jego, a ręką swą trzymał za piętę Ezawa; i nazwano go Jakub. Izaak zaś miał sześćdziesiąt lat, gdy ich zrodził.

Ezaw sprzedaje swoje pierworodztwo

[27] A gdy chłopcy wyrośli, Ezaw był mężem biegłym w myślistwie i żył na stepie. Jakub zaś był mężem spokojnym, mieszkającym w namiotach.

[28] Izaak miłował Ezawa, bo lubił dziczyznę, Rebeka natomiast kochała Jakuba.

[29] Pewnego razu przyrządził Jakub potrawę, a Ezaw przyszedł zmęczony z pola.
[30] Rzekł wtedy Ezaw do Jakuba: Daj mi, proszę, skosztować nieco tej oto czerwonej potrawy, bo jestem zmęczony. Dlatego nazwano go Edom.
[31] Na to rzekł Jakub: Sprzedaj mi najpierw pierworodztwo twoje.

[32] A Ezaw rzekł: Oto jestem bliski śmierci, na cóż mi więc pierworodztwo?
[33] Jakub rzekł: Przysięgnij mi wpierw. I przysiągł mu, i sprzedał pierworodztwo swoje Jakubowi.

[34] Wtedy Jakub podał Ezawowi chleb i ugotowaną soczewicę, a on jadł i pił. Potem wstał i odszedł. Tak wzgardził Ezaw pierworodztwem.

I Mojżeszowa 26

Isaque na terra dos filisteus

[1] Sobrevindo fome à terra, além da primeira havida nos dias de Abraão, foi Isaque a Gerar, avistar-se com Abimeleque, rei dos filisteus.

[2] Apareceu-lhe o SENHOR e disse: Não desças ao Egito. Fica na terra que eu te disser;

[3] habita nela, e serei contigo e te abençoarei; porque a ti e a tua descendência darei todas estas terras e confirmarei o juramento que fiz a Abraão, teu pai.

[4] Multiplicarei a tua descendência como as estrelas dos céus e lhe darei todas estas terras. Na tua descendência serão abençoadas todas as nações da terra;

[5] porque Abraão obedeceu à minha palavra e guardou os meus mandados, os meus preceitos, os meus estatutos e as minhas leis.

[6] Isaque, pois, ficou em Gerar.

[7] Perguntando-lhe os homens daquele lugar a respeito de sua mulher, disse: É minha irmã; pois temia dizer: É minha mulher; para que, dizia ele consigo, os homens do lugar não me matem por amor de Rebeca, porque era formosa de aparência.

[8] Ora, tendo Isaque permanecido ali por muito tempo, Abimeleque, rei dos filisteus, olhando da janela, viu que Isaque acariciava a Rebeca, sua mulher.

[9] Então, Abimeleque chamou a Isaque e lhe disse: É evidente que ela é tua esposa;

Izaak w Gerarze i Beer-Szebie

[1] Potem nastał głód w kraju, inny niż ów pierwszy głód, który był za czasów Abrahama. I poszedł Izaak do Abimelecha, króla filistyńskiego, do Geraru.

[2] Wtedy ukazał mu się Pan i rzekł: Nie chodź do Egiptu, ale mieszkaj w kraju, o którym ci powiem.

[3] Mieszkaj jako gość w tym kraju, a Ja będę z tobą i będę ci błogosławił, gdyż tobie i potomstwu twemu dam te wszystkie kraje i dochowam przysięgi, którą dałem Abrahamowi, ojcu twemu.

[4] Rozmnożę potomstwo twoje jak gwiazdy na niebie i dam potomstwu twemu wszystkie te kraje, a wszystkie narody ziemi będą błogosławione przez potomstwo twoje,

[5] Dlatego że Abraham był posłuszny głosowi mojemu i strzegł tego, co mu poleciłem, przykazań moich, przepisów moich i praw moich.

[6] I zamieszkał Izaak w Gerarze.

[7] A gdy mężowie tej miejscowości pytali o jego żonę, odpowiedział: Siostra to moja, bo bał się mówić: To żona moja. Pomyślał bowiem: By mnie snadź nie zabili mężowie tej miejscowości z powodu Rebeki, gdyż jest piękna,

[8] A gdy przebywał tam przez dłuższy czas, wyglądał raz oknem Abimelech, król filistyński, i zobaczył, że Izaak pieścił Rebekę, żonę swoją.

[9] Wtedy Abimelech wezwał do siebie Izaaka i rzekł: Przecież to jest żona twoja,

como, pois, disseste: É minha irmã? Respondeu-lhe Isaque: Porque eu dizia: para que eu não morra por causa dela.

[10] Disse Abimeleque: Que é isso que nos fizeste? Facilmente algum do povo teria abusado de tua mulher, e tu, atraído sobre nós grave delito.

[11] E deu esta ordem a todo o povo: Qualquer que tocar a este homem ou à sua mulher certamente morrerá.

[12] Semeou Isaque naquela terra e, no mesmo ano, recolheu cento por um, porque o SENHOR o abençoava.

[13] Enriqueceu-se o homem, prosperou, ficou riquíssimo;

[14] possuía ovelhas e bois e grande número de servos, de maneira que os filisteus lhe tinham inveja.

[15] E, por isso, lhe entulharam todos os poços que os servos de seu pai haviam cavado, nos dias de Abraão, enchendo-os de terra.

[16] Disse Abimeleque a Isaque: Aparta-te de nós, porque já és muito mais poderoso do que nós.

[17] Então, Isaque saiu dali e se acampou no vale de Gerar, onde habitou.

[18] E tornou Isaque a abrir os poços que se cavaram nos dias de Abraão, seu pai (porque os filisteus os haviam entulhado depois da morte de Abraão), e lhes deu os mesmos nomes que já seu pai lhes havia posto.

czemu więc mówiłeś: To siostra moja? Izaak odpowiedział mu: Mówiłem tak, bym nie zginął z powodu niej.

[10] I rzekł Abimelech: Cóżeś nam to uczynił? O mało co, a byłby ktoś z ludu spał z żoną twoją i byłbyś ściągnął na nas winę.

[11] Rozkazał więc Abimelech całemu ludowi, mówiąc: Kto by się dotknął męża tego i jego żony, niechybnie śmierć poniesie.

[12] Izaak siał w owej ziemi i zebrał w tym roku stokrotne plony, bo Pan mu błogosławił.

[13] I zbogacił się ten mąż, i coraz bardziej się bogacił, tak że stał się bardzo zamożny.

[14] Miał on stada owiec, stada bydła i liczną służbę; i zazdrościli mu Filistyni.

[15] Toteż wszystkie studnie, które wykopali słudzy ojca jego w czasach Abrahama, ojca jego, Filistyni zasypali i wypełnili ziemią.

[16] Wtedy rzekł Abimelech do Izaaka: Odejdź od nas, bo stałeś się daleko możniejszy niż my.

[17] Odszedł więc stamtąd Izaak i rozbił namioty w dolinie Geraru, i zamieszkał tam.

[18] Izaak odkopał studnie, wykopane w czasach Abrahama, ojca jego, które Filistyni zasypali po śmierci Abrahama, i nadał im te same nazwy, jakie nadał im ojciec jego.

[19] Cavaram os servos de Isaque no vale e acharam um poço de água nascente.

[20] Mas os pastores de Gerar contenderam com os pastores de Isaque, dizendo: Esta água é nossa. Por isso, chamou o poço de Eseque, porque contenderam com ele.

[21] Então, cavaram outro poço e também por causa desse contenderam. Por isso, recebeu o nome de Sitna.

[22] Partindo dali, cavou ainda outro poço; e, como por esse não contenderam, chamou-lhe Reobote e disse: Porque agora nos deu lugar o SENHOR, e prosperaremos na terra.

[23] Dali subiu para Berseba.

[24] Na mesma noite, lhe apareceu o SENHOR e disse: Eu sou o Deus de Abraão, teu pai. Não temas, porque eu sou contigo; abençoar-te-ei e multiplicarei a tua descendência por amor de Abraão, meu servo.

[25] Então, levantou ali um altar e, tendo invocado o nome do SENHOR, armou a sua tenda; e os servos de Isaque abriram ali um poço.

Isaque faz aliança com Abimeleque

[26] De Gerar foram ter com ele Abimeleque e seu amigo Ausate e Ficol, comandante do seu exército.

[27] Disse-lhes Isaque: Por que viestes a mim, pois me odiais e me expulsastes do vosso meio?

[28] Eles responderam: Vimos claramente que o SENHOR é contigo; então,

[19] Gdy słudzy Izaaka kopali w dolinie, natrafili tam na studnię wody źródlanej.

[20] Lecz pasterze Geraru spierali się z pasterzami Izaaka, mówiąc: To nasza woda! Dlatego nazwał tę studnię Esek (Sprzeczka), bo sprzeczali się z nim.

[21] Potem wykopali inną studnię i też spierali się o nią: dlatego nazwał ją Sytna (Zwada).

[22] Potem przeniósł się stamtąd i wykopał inną studnię, o którą nie było już żadnego sporu; i nazwał ją Rechowot, i rzekł: Teraz Pan dał nam wolną przestrzeń, tak że możemy rozmnażać się w tym kraju.

[23] I wyruszył stamtąd do Beer-Szeby.

[24] Tej nocy ukazał mu się Pan, mówiąc: Jam jest Bóg Abrahama, ojca twego. Nie bój się, bom Ja z tobą i będę ci błogosławił, i rozmnożę potomstwo twoje przez wzgląd na Abrahama, sługę mego.

[25] I zbudował tam ołtarz, i wzywał imienia Pana, i rozbił tam namiot swój, tam też wykopali słudzy Izaaka studnię.

[26] A gdy przybył do niego Abimelech z Geraru i Achuzat, przyjaciel jego, i Pikol, dowódca wojska jego,

[27] Rzekł do nich Izaak: Dlaczego przybyliście do mnie, skoro mnie nienawidzicie i wypędziliście mnie od siebie?

[28] A oni odpowiedzieli: Widzieliśmy wyraźnie, że Pan jest z tobą i dlatego pomyśleliśmy sobie: Niech stanie między

dissemos: Haja agora juramento entre nós e ti, e façamos aliança contigo.

29 Jura que nos não farás mal, como também não te havemos tocado, e como te fizemos somente o bem, e te deixamos ir em paz. Tu és agora o abençoado do SENHOR.

30 Então, Isaque lhes deu um banquete, e comeram e beberam.

31 Levantando-se de madrugada, juraram de parte a parte; Isaque os despediu, e eles se foram em paz.

32 Nesse mesmo dia, vieram os servos de Isaque e, dando-lhe notícia do poço que tinham cavado, lhe disseram: Achamos água.

33 Ao poço, chamou-lhe Seba; por isso, Berseba é o nome daquela cidade até ao dia de hoje.

34 Tendo Esaú quarenta anos de idade, tomou por esposa a Judite, filha de Beeri, heteu, e a Basemate, filha de Elom, heteu.

35 Ambas se tornaram amargura de espírito para Isaque e para Rebeca.

Gênesis 27

Isaque abençoa a Jacó e a Esaú

1 Tendo-se envelhecido Isaque e já não podendo ver, porque os olhos se lhe enfraqueciam, chamou a Esaú, seu filho mais velho, e lhe disse: Meu filho! Respondeu ele: Aqui estou!

2 Disse-lhe o pai: Estou velho e não sei o dia da minha morte.

nami ugoda, to jest między nami a tobą. Chcemy zawrzeć z tobą przymierze,

29 Że nie uczynisz nam nic złego, jak i my nie skrzywdziliśmy ciebie, lecz tylko dobro ci wyświadczyliśmy i pozwoliliśmy ci w pokoju odejść. Ty teraz jesteś błogosławiony przez Pana.

30 Wtedy im wyprawił ucztę i jedli, i pili.

31 A wstawszy wcześnie rano złożyli sobie wzajemnie przysięgę, po czym Izaak odprawił ich i odeszli od niego w pokoju.

32 Tego samego dnia przyszli słudzy Izaaka i opowiedzieli mu o studni, którą wykopali, i rzekli: Znaleźliśmy wodę.

33 I nazwał ją Szibea. Dlatego nazwa miasta brzmi Beer-Szeba aż po dziś dzień.

34 A gdy Ezaw miał czterdzieści lat, pojął za żonę Judytę, córkę Beeriego, Chetyty, i Basemat, córkę Chetyty Elona.

35 Były one powodem trosk dla Izaaka i Rebeki.

I Mojżeszowa 27

Jakub wyłudza błogosławieństwo ojca

1 A gdy Izaak się zestarzał i oczy jego osłabły, tak że nie widział, wezwał Ezawa, starszego syna swego, i rzekł do niego: Synu mój! A on odpowiedział: Otom ja.

2 I rzekł: Oto się zestarzałem i nie znam dnia śmierci swojej.

3 Agora, pois, toma as tuas armas, a tua aljava e o teu arco, sai ao campo, e apanha para mim alguma caça,

4 e faze-me uma comida saborosa, como eu aprecio, e traze-ma, para que eu coma e te abençoe antes que eu morra.

5 Rebeca esteve escutando enquanto Isaque falava com Esaú, seu filho. E foi-se Esaú ao campo para apanhar a caça e trazê-la.

6 Então, disse Rebeca a Jacó, seu filho: Ouvi teu pai falar com Esaú, teu irmão, assim:

7 Traze caça e faze-me uma comida saborosa, para que eu coma e te abençoe diante do SENHOR, antes que eu morra.

8 Agora, pois, meu filho, atende às minhas palavras com que te ordeno.

9 Vai ao rebanho e traze-me dois bons cabritos; deles farei uma saborosa comida para teu pai, como ele aprecia;

10 levá-la-ás a teu pai, para que a coma e te abençoe, antes que morra.

11 Disse Jacó a Rebeca, sua mãe: Esaú, meu irmão, é homem cabeludo, e eu, homem liso.

12 Dar-se-á o caso de meu pai me apalpar, e passarei a seus olhos por zombador; assim, trarei sobre mim maldição e não bênção.

3 Weź więc teraz sprzęt swój, kołczan i łuk, wyjdź w pole i upoluj mi zwierzynę,

4 I przyrządź mi smaczną potrawę, którą lubię, i przynieś mi, abym jadł, gdyż chcę cię pobłogosławić, zanim umrę.

5 Rebeka zaś słyszała, gdy Izaak mówił to do Ezawa, syna swego. I wyszedł Ezaw w pole, aby upolować zwierzynę, i przyniósł ją.

6 A Rebeka rzekła do Jakuba, syna swego, mówiąc: Oto słyszałam ojca twego tak mówiącego do Ezawa, brata twego:

7 Przynieś mi zwierzynę i przyrządź mi smaczną potrawę, abym jadł i abym cię pobłogosławił przed obliczem Pana, zanim umrę.

8 Teraz więc, synu mój, posłuchaj głosu mego i uczyń, co ci każę.

9 Idź do trzody i weź mi stamtąd dwoje dorodnych koźląt, ja zaś przyrządzę z nich dla ojca twego smaczną potrawę, którą lubi.

10 Potem zaniesiesz ją ojcu swemu i spożyje ją, aby cię pobłogosławił przed swoją śmiercią.

11 Wtedy rzekł Jakub do Rebeki, matki swej: Przecież Ezaw, brat mój, jest owłosiony, ja zaś jestem gładki.

12 Ojciec może mnie dotknąć, a wtedy stanę się w jego oczach oszustem i ściągnę na siebie klątwę, a nie błogosławieństwo.

[13] Respondeu-lhe a mãe: Caia sobre mim essa maldição, meu filho; atende somente o que eu te digo, vai e traze-mos.

[14] Ele foi, tomou-os e os trouxe a sua mãe, que fez uma saborosa comida, como o pai dele apreciava.

[15] Depois, tomou Rebeca a melhor roupa de Esaú, seu filho mais velho, roupa que tinha consigo em casa, e vestiu a Jacó, seu filho mais novo.

[16] Com a pele dos cabritos cobriu-lhe as mãos e a lisura do pescoço.

[17] Então, entregou a Jacó, seu filho, a comida saborosa e o pão que havia preparado.

[18] Jacó foi a seu pai e disse: Meu pai! Ele respondeu: Fala! Quem és tu, meu filho?

[19] Respondeu Jacó a seu pai: Sou Esaú, teu primogênito; fiz o que me ordenaste. Levanta-te, pois, assenta-te e come da minha caça, para que me abençoes.

[20] Disse Isaque a seu filho: Como é isso que a pudeste achar tão depressa, meu filho? Ele respondeu: Porque o SENHOR, teu Deus, a mandou ao meu encontro.

[21] Então, disse Isaque a Jacó: Chega-te aqui, para que eu te apalpe, meu filho, e veja se és meu filho Esaú ou não.

[22] Jacó chegou-se a Isaque, seu pai, que o apalpou e disse: A voz é de Jacó, porém as mãos são de Esaú.

[13] Rzekła do niego matka: Niech na mnie spadnie przekleństwo, które miałoby spaść na ciebie, synu mój! Tylko usłuchaj głosu mego, idź i przynieś mi.

[14] Wtedy poszedł, wziął i przyniósł matce. A matka jego przyrządziła smaczną potrawę, którą lubił jego ojciec.

[15] Potem wzięła Rebeka szaty Ezawa, starszego syna swego, najpiękniejsze, jakie miała u siebie w domu, i ubrała w nie Jakuba, młodszego syna swego.

[16] A skórkami koźlęcymi okryła jego ręce i jego gładką szyję.

[17] Potem dała w ręce Jakuba, syna swego, smaczną potrawę i chleb, który przygotowała.

[18] A on, wszedłszy do ojca swego rzekł: Ojcze mój! Ten zaś odpowiedział: Otom ja, ale kto ty jesteś synu mój?

[19] Wtedy Jakub rzekł do ojca swego: Jestem Ezaw, twój pierworodny. Uczyniłem, jak mi kazałeś; wstań, proszę, siądź i jedz z łowów moich, aby błogosławiła mi dusza twoja.

[20] A Izaak rzekł do syna swego: Jakże prędko uwinąłeś się z tym, synu mój? On zaś odpowiedział: Pan, Bóg twój, sprawił, że mi się powiodło.

[21] Na to rzekł Izaak do Jakuba: Zbliż się, proszę, abym się ciebie dotknął, synu mój, czy to ty jesteś moim synem Ezawem, czy nie.

[22] Zbliżył się tedy Jakub do Izaaka, ojca swego, który dotknął się go, i rzekł: Głos

jest głosem Jakuba, ale ręce są rękami Ezawa.

[23] E não o reconheceu, porque as mãos, com efeito, estavam peludas como as de seu irmão Esaú. E o abençoou.

[23] I nie poznał go, bo ręce jego były owłosione jak ręce Ezawa, brata jego. Wtedy pobłogosławił go.

[24] E lhe disse: És meu filho Esaú mesmo? Ele respondeu: Eu sou.

[24] I rzekł: To ty jesteś syn mój Ezaw? A on odpowiedział: Jestem.

[25] Então, disse: Chega isso para perto de mim, para que eu coma da caça de meu filho; para que eu te abençoe. Chegou-lho, e ele comeu; trouxe-lhe também vinho, e ele bebeu.

[25] Na to rzekł: Podaj mi, bym jadł z łowów syna mego, aby błogosławiła ci dusza moja. Wtedy mu podał, a on jadł. Przyniósł mu też wina, a on pił.

[26] Então, lhe disse Isaque, seu pai: Chega-te e dá-me um beijo, meu filho.

[26] I rzekł do niego ojciec jego Izaak: Zbliż się, proszę, i pocałuj mnie, synu mój.

[27] Ele se chegou e o beijou. Então, o pai aspirou o cheiro da roupa dele, e o abençoou, e disse: Eis que o cheiro do meu filho é como o cheiro do campo, que o SENHOR abençoou;

[27] Zbliżył się przeto i pocałował go. A gdy poczuł woń szat jego, pobłogosławił go, mówiąc: Oto woń syna mego jako woń pola, które pobłogosławił Pan.

[28] Deus te dê do orvalho do céu, e da exuberância da terra, e fartura de trigo e de mosto.

[28] Niech ci Bóg da rosę niebios i żyzność ziemi, oraz obfitość zboża i wina.

[29] Sirvam-te povos, e nações te reverenciem; sê senhor de teus irmãos, e os filhos de tua mãe se encurvem a ti; maldito seja o que te amaldiçoar, e abençoado o que te abençoar.

[29] Niechaj ci służą ludy i niechaj ci pokłon oddają narody. Bądź panem braci twoich, a niech ci pokłon oddają synowie matki twojej. Kto ciebie przeklinać będzie, niech będzie przeklęty, a kto tobie błogosławić będzie, niech będzie błogosławiony.

[30] Mal acabara Isaque de abençoar a Jacó, tendo este saído da presença de Isaque, seu pai, chega Esaú, seu irmão, da sua caçada.

[30] A gdy Izaak skończył błogosławienie Jakuba, a Jakub tylko co odszedł od Izaaka, ojca swego, wrócił Ezaw, brat jego, z łowów.

[31] E fez também ele uma comida saborosa, a trouxe a seu pai e lhe disse: Levanta-te,

[31] Również on przyrządził smaczną potrawę i przyniósł ją ojcu swemu, i rzekł do ojca: Niech wstanie ojciec mój i nich je

meu pai, e come da caça de teu filho, para que me abençoes.

32 Perguntou-lhe Isaque, seu pai: Quem és tu? Sou Esaú, teu filho, o teu primogênito, respondeu.

33 Então, estremeceu Isaque de violenta comoção e disse: Quem é, pois, aquele que apanhou a caça e ma trouxe? Eu comi de tudo, antes que viesses, e o abençoei, e ele será abençoado.

34 Como ouvisse Esaú tais palavras de seu pai, bradou com profundo amargor e lhe disse: Abençoa-me também a mim, meu pai!

35 Respondeu-lhe o pai: Veio teu irmão astuciosamente e tomou a tua bênção.

36 Disse Esaú: Não é com razão que se chama ele Jacó? Pois já duas vezes me enganou: tirou-me o direito de primogenitura e agora usurpa a bênção que era minha. Disse ainda: Não reservaste, pois, bênção nenhuma para mim?

37 Então, respondeu Isaque a Esaú: Eis que o constituí em teu senhor, e todos os seus irmãos lhe dei por servos; de trigo e de mosto o apercebi; que me será dado fazer-te agora, meu filho?

38 Disse Esaú a seu pai: Acaso, tens uma única bênção, meu pai? Abençoa-me, também a mim, meu pai. E, levantando Esaú a voz, chorou.

z łowów syna swego, aby mi błogosławiła dusza twoja.

32 Wtedy rzekł do niego Izaak, ojciec jego: Kto ty jesteś? A on powiedział: Jam jest syn twój, pierworodny twój, Ezaw.

33 Izaak przeląkł się ogromnie i rzekł: Któż to więc był ten, co upolował zwierzynę i przyniósł mi, i ja jadłem ze wszystkiego, zanim ty przyszedłeś, i pobłogosławiłem go? Wobec tego on będzie błogosławiony.

34 Gdy Ezaw usłyszał słowa ojca swego, podniósł głośny i pełen goryczy krzyk i rzekł do ojca: Pobłogosław także mnie, ojcze mój.

35 A on rzekł: Brat twój przyszedł podstępnie i wziął błogosławieństwo twoje.

36 Wtedy rzekł: Słusznie nazwano go Jakub, podszedł mnie bowiem już dwukrotnie, wziął moje pierworodztwo, a teraz wziął moje błogosławieństwo. I rzekł jeszcze: Czy nie zachowałeś i dla mnie błogosławieństwa?

37 A Izaak odpowiedział i rzekł do Ezawa: Oto ustanowiłem go panem nad tobą i dałem mu za sługi wszystkich pobratymców jego, zapewniłem mu zboże i wino; cóż więc mogę jeszcze dla ciebie uczynić, synu mój?

38 A Ezaw rzekł do ojca swego: Czy tylko jedno błogosławieństwo masz, ojcze? Pobłogosław także mnie, ojcze mój! I Ezaw zaczął głośno płakać.

[39] Então, lhe respondeu Isaque, seu pai: Longe dos lugares férteis da terra será a tua habitação, e sem orvalho que cai do alto.

[40] Viverás da tua espada e servirás a teu irmão; quando, porém, te libertares, sacudirás o seu jugo da tua cerviz.

[41] Passou Esaú a odiar a Jacó por causa da bênção, com que seu pai o tinha abençoado; e disse consigo: Vêm próximos os dias de luto por meu pai; então, matarei a Jacó, meu irmão.

[42] Chegaram aos ouvidos de Rebeca estas palavras de Esaú, seu filho mais velho; ela, pois, mandou chamar a Jacó, seu filho mais moço, e lhe disse: Eis que Esaú, teu irmão, se consola a teu respeito, resolvendo matar-te.

[43] Agora, pois, meu filho, ouve o que te digo: retira-te para a casa de Labão, meu irmão, em Harã;

[44] fica com ele alguns dias, até que passe o furor de teu irmão,

[45] e cesse o seu rancor contra ti, e se esqueça do que lhe fizeste. Então, providenciarei e te farei regressar de lá. Por que hei de eu perder os meus dois filhos num só dia?

[46] Disse Rebeca a Isaque: Aborrecida estou da minha vida, por causa das filhas de Hete; se Jacó tomar esposa dentre as filhas de Hete, tais como estas, as filhas desta terra, de que me servirá a vida?

[39] Izaak zaś, ojciec jego, odpowiedział i rzekł do niego: Oto z dala od urodzajnej ziemi będzie siedziba twoja, z dala od rosy niebieskiej z góry.

[40] Z miecza twego żyć będziesz i bratu twemu służyć będziesz, ale gdy wytężysz siły, zrzucisz z szyi jarzmo jego.

[41] Dlatego znienawidził Ezaw Jakuba z powodu błogosławieństwa, którym go pobłogosławił ojciec, i taki powziął Ezaw zamiar: Zbliżają się dni żałoby po ojcu moim. Wtedy zabiję brata mego Jakuba.

Rebeka wyprawia Jakuba do Labana

[42] Rebece doniesiono słowa Ezawa, starszego jej syna. Wtedy ona kazała przywołać Jakuba, młodszego syna, i rzekła do niego: Brat twój, Ezaw, chce zemścić się na tobie i zabić cię.

[43] Posłuchaj więc, synu mój, głosu mego, wstań i uciekaj do Haranu, do Labana, brata mego.

[44] Zamieszkaj u niego przez jakiś czas, aż przejdzie złość brata twego,

[45] A gdy przeminie gniew brata twego przeciwko tobie i zapomni o tym, coś mu uczynił, dam ci znać i sprowadzę cię stamtąd. Czemu jednego dnia miałabym was obu utracić?

[46] Potem rzekła Rebeka do Izaaka: Obmierzło mi życie moje z powodu córek Chetytów. Jeśliby i Jakub miał pojąć za żonę którąś z córek Chetytów, mieszkających w tym kraju, to po cóż miałabym jeszcze żyć?

Gênesis 28

A fuga de Jacó

[1] Isaque chamou a Jacó e, dando-lhe a sua bênção, lhe ordenou, dizendo: Não tomarás esposa dentre as filhas de Canaã.
[2] Levanta-te, vai a Padã-Arã, à casa de Betuel, pai de tua mãe, e toma lá por esposa uma das filhas de Labão, irmão de tua mãe.

[3] Deus Todo-Poderoso te abençoe, e te faça fecundo, e te multiplique para que venhas a ser uma multidão de povos;

[4] e te dê a bênção de Abraão, a ti e à tua descendência contigo, para que possuas a terra de tuas peregrinações, concedida por Deus a Abraão.

[5] Assim, despediu Isaque a Jacó, que se foi a Padã-Arã, à casa de Labão, filho de Betuel, o arameu, irmão de Rebeca, mãe de Jacó e de Esaú.

[6] Vendo, pois, Esaú que Isaque abençoara a Jacó e o enviara a Padã-Arã, para tomar de lá esposa para si; e vendo que, ao abençoá-lo, lhe ordenara, dizendo: Não tomarás mulher dentre as filhas de Canaã;

[7] e vendo, ainda, que Jacó, obedecendo a seu pai e a sua mãe, fora a Padã-Arã;
[8] sabedor também de que Isaque, seu pai, não via com bons olhos as filhas de Canaã,

I Mojżeszowa 28

[1] A Izaak wezwał Jakuba, pobłogosławił go i dał mu taki rozkaz: Nie bierz sobie żony spośród córek Kananejczyków,
[2] Ale wstań, idź do Paddan-Aram, do domu Betuela, ojca matki twojej, i weź sobie stamtąd żonę spośród córek Labana, brata matki twojej.
[3] A Bóg Wszechmogący niechaj ci błogosławi, niechaj cię rozrodzi i rozmnoży, abyś stał się zgromadzeniem ludów.
[4] Niechaj ci da błogosławieństwo Abrahama, tobie i potomstwu twemu po tobie, abyś posiadł kraj, w którym przebywasz jako gość, a który Bóg dał Abrahamowi.
[5] I wyprawił Izaak Jakuba, a ten udał się do Paddan-Aram, do Labana, syna Betuela, Aramejczyka, brata Rebeki, matki Jakuba i Ezawa.

Ezaw bierze za żonę córkę Ismaela

[6] Ezaw zaś spostrzegł, że Izaak pobłogosławił Jakuba i wyprawił go do Paddan-Aram, aby stamtąd wziął sobie żonę, i że błogosławiąc go tak mu przykazał: Nie bierz sobie żony spośród córek Kananejczyków,
[7] I że Jakub usłuchał ojca swego i matki swojej, i poszedł do Paddan-Aram.
[8] Ezaw, widząc też, że córki Kananejczyków nie podobają się ojcu jego, Izaakowi,

[9] foi Esaú à casa de Ismael e, além das mulheres que já possuía, tomou por mulher a Maalate, filha de Ismael, filho de Abraão, e irmã de Nebaiote.

[9] Poszedł do Ismaela i pojął sobie za żonę, oprócz żon, które już miał, Mahalatę, córkę Ismaela, syna Abrahama, siostrę Nebajota.

A visão da escada

Sen Jakuba w Betelu

[10] Partiu Jacó de Berseba e seguiu para Harã.

[10] Jakub zaś wyruszył z Beer-Szeby i udał się do Haranu.

[11] Tendo chegado a certo lugar, ali passou a noite, pois já era sol-posto; tomou uma das pedras do lugar, fê-la seu travesseiro e se deitou ali mesmo para dormir.

[11] A gdy przybył na pewne miejsce, zatrzymał się tam na noc, gdyż słońce zaszło, i wziął jeden kamień z tego miejsca, podłożył go sobie pod głowę i zasnął na tym miejscu.

[12] E sonhou: Eis posta na terra uma escada cujo topo atingia o céu; e os anjos de Deus subiam e desciam por ela.

[12] I śniło mu się, że była ustawiona na ziemi drabina, której szczyt sięgał nieba, po niej zaś wstępowali i zstępowali aniołowie Boży.

[13] Perto dele estava o SENHOR e lhe disse: Eu sou o SENHOR, Deus de Abraão, teu pai, e Deus de Isaque. A terra em que agora estás deitado, eu ta darei, a ti e à tua descendência.

[13] A Pan stał nad nią i mówił: Jam jest Pan, Bóg Abrahama, ojca twego, i Bóg Izaaka! Ziemię, na której leżysz, dam tobie i potomstwu twojemu.

[14] A tua descendência será como o pó da terra; estender-te-ás para o Ocidente e para o Oriente, para o Norte e para o Sul. Em ti e na tua descendência serão abençoadas todas as famílias da terra.

[14] Potomstwo twoje będzie liczne jak proch ziemi i rozprzestrzenisz się na zachód i na wschód, i na północ, i na południe, i będą błogosławione w tobie i w potomstwie twoim wszystkie plemiona ziemi.

[15] Eis que eu estou contigo, e te guardarei por onde quer que fores, e te farei voltar a esta terra, porque te não desampararei, até cumprir eu aquilo que te hei referido.

[15] A oto Jam jest z tobą i będę cię strzegł wszędzie, dokądkolwiek pójdziesz, i przywiodę cię z powrotem do tej ziemi, bo nie opuszczę cię, dopóki nie uczynię tego, co ci przyrzekłem.

[16] Despertado Jacó do seu sono, disse: Na verdade, o SENHOR está neste lugar, e eu não o sabia.

[16] A gdy Jakub się obudził ze snu, rzekł: Zaprawdę, Pan jest na tym miejscu, a ja nie wiedziałem.

[17] E, temendo, disse: Quão temível é este lugar! É a Casa de Deus, a porta dos céus.

[17] Zdjęty trwogą rzekł: O, jakimże lękiem napawa to miejsce! Nic tu innego, tylko dom Boży i brama do nieba.

A coluna de Betel

[18] Tendo-se levantado Jacó, cedo, de madrugada, tomou a pedra que havia posto por travesseiro e a erigiu em coluna, sobre cujo topo entornou azeite.

[18] I wstawszy wcześnie rano, wziął Jakub ów kamień, który sobie podłożył pod głowę, postawił go jako pomnik i nalał oliwy na jego wierzch,

[19] E ao lugar, cidade que outrora se chamava Luz, deu o nome de Betel.

[19] I nazwał to miejsce Betel. Przedtem miejscowość ta nazywała się Luz.

[20] Fez também Jacó um voto, dizendo: Se Deus for comigo, e me guardar nesta jornada que empreendo, e me der pão para comer e roupa que me vista,

[20] I złożył tam Jakub ślub, i powiedział: Jeżeli Bóg będzie ze mną i będzie mnie strzegł w drodze, w którą się udaję, i da mi chleb na pokarm i szatę na odzienie,

[21] de maneira que eu volte em paz para a casa de meu pai, então, o SENHOR será o meu Deus;

[21] I powrócę w pokoju do domu ojca mego, to Pan będzie Bogiem moim,

[22] e a pedra, que erigi por coluna, será a Casa de Deus; e, de tudo quanto me concederes, certamente eu te darei o dízimo.

[22] A kamień, który postawiłem jako pomnik, będzie domem Bożym, i ze wszystkiego, co mi dasz, będę ci dawał dokładnie dziesięcinę.

Gênesis 29

I Mojżeszowa 29

Jacó encontra-se com Raquel

Jakub służy u Labana za Leę i Rachelę

[1] Pôs-se Jacó a caminho e se foi à terra do povo do Oriente.

[1] Potem Jakub ruszył z miejsca i poszedł do ziemi ludów Wschodu.

[2] Olhou, e eis um poço no campo e três rebanhos de ovelhas deitados junto dele; porque daquele poço davam de beber aos rebanhos; e havia grande pedra que tapava a boca do poço.

[2] A gdy się rozejrzał, zobaczył w polu studnię, a przy niej leżące trzy stada owiec, gdyż ze studni tej pojono stada; a wielki kamień przykrywał otwór tej studni.

[3] Ajuntavam-se ali todos os rebanhos, os pastores removiam a pedra da boca do poço, davam de beber às ovelhas e tornavam a colocá-la no seu devido lugar.

[3] Gdy zebrały się tam wszystkie stada, odsuwali kamień znad otworu studni i poili trzody. Potem znowu wtaczali kamień na swoje miejsce nad otwór studni.

4 Perguntou-lhes Jacó: Meus irmãos, donde sois? Responderam: Somos de Harã.

5 Perguntou-lhes: Conheceis a Labão, filho de Naor? Responderam: Conhecemos.

6 Ele está bom? Perguntou ainda Jacó. Responderam: Está bom. Raquel, sua filha, vem vindo aí com as ovelhas.

7 Então, lhes disse: É ainda pleno dia, não é tempo de se recolherem os rebanhos; dai de beber às ovelhas e ide apascentá-las.

8 Não o podemos, responderam eles, enquanto não se ajuntarem todos os rebanhos, e seja removida a pedra da boca do poço, e lhes demos de beber.

9 Falava-lhes ainda, quando chegou Raquel com as ovelhas de seu pai; porque era pastora.

10 Tendo visto Jacó a Raquel, filha de Labão, irmão de sua mãe, e as ovelhas de Labão, chegou-se, removeu a pedra da boca do poço e deu de beber ao rebanho de Labão, irmão de sua mãe.

11 Feito isso, Jacó beijou a Raquel e, erguendo a voz, chorou.

12 Então, contou Jacó a Raquel que ele era parente de seu pai, pois era filho de Rebeca; ela correu e o comunicou a seu pai.

13 Tendo Labão ouvido as novas de Jacó, filho de sua irmã, correu-lhe ao encontro, abraçou-o, beijou-o e o levou para casa. E

4 I zapytał ich Jakub: Bracia moi, skąd jesteście? A oni odpowiedzieli: Jesteśmy z Haranu.

5 Rzekł tedy do nich: Czy znacie Labana, syna Nachora? Odpowiedzieli: Znamy.

6 Potem rzekł do nich: Czy ma się dobrze? A oni odpowiedzieli: Dobrze. Oto właśnie córka jego Rachela nadchodzi z trzodą.

7 Wtedy rzekł: Jest jeszcze jasny dzień i nie czas spędzać stada. Napójcie więc owce i idźcie, i popaście je.

8 A oni powiedzieli: Nie możemy, dopóki nie zbiorą się wszystkie stada. Potem odsunie się kamień znad otworu studni i wtedy napoimy stada.

9 A gdy jeszcze rozmawiał z nimi, nadeszła Rachela z trzodą ojca swego, bo była pasterką.

10 A gdy Jakub ujrzał Rachelę, córkę Labana, brata matki swojej, z owcami Labana, brata matki swojej, podszedł Jakub i odsunął kamień znad otworu studni, i napoił owce Labana, brata matki swojej.

11 Potem pocałował Jakub Rachelę i głośno zapłakał.

12 Następnie opowiedział Jakub Racheli, że jest krewnym jej ojca i że jest synem Rebeki; wtedy ona pobiegła i opowiedziała to ojcu swemu.

13 A gdy Laban usłyszał o Jakubie, synu siostry swojej, wybiegł na jego spotkanie, uściskał go, ucałował i wprowadził do

contou Jacó a Labão os acontecimentos de sua viagem.

14 Disse-lhe Labão: De fato, és meu osso e minha carne. E Jacó, pelo espaço de um mês, permaneceu com ele.

15 Depois, disse Labão a Jacó: Acaso, por seres meu parente, irás servir-me de graça? Dize-me, qual será o teu salário?

16 Ora, Labão tinha duas filhas: Lia, a mais velha, e Raquel, a mais moça.

17 Lia tinha os olhos baços, porém Raquel era formosa de porte e de semblante.

18 Jacó amava a Raquel e disse: Sete anos te servirei por tua filha mais moça, Raquel.

19 Respondeu Labão: Melhor é que eu ta dê, em vez de dá-la a outro homem; fica, pois, comigo.

20 Assim, por amor a Raquel, serviu Jacó sete anos; e estes lhe pareceram como poucos dias, pelo muito que a amava.

Lia e Raquel

21 Disse Jacó a Labão: Dá-me minha mulher, pois já venceu o prazo, para que me case com ela.

22 Reuniu, pois, Labão todos os homens do lugar e deu um banquete.

23 À noite, conduziu a Lia, sua filha, e a entregou a Jacó. E coabitaram.

24 (Para serva de Lia, sua filha, deu Labão Zilpa, sua serva.)

domu swego. Wtedy opowiedział Labanowi o wszystkim, co zaszło.

14 I rzekł do niego Laban: Zaiste, tyś jest kością moją i ciałem moim. I zatrzymał się u niego przez cały miesiąc.

15 Potem rzekł Laban do Jakuba: Czy masz dlatego służyć mi za darmo, że jesteś krewnym moim? Powiedz mi, jaka ma być zapłata twoja.

16 Laban zaś miał dwie córki: starszą, imieniem Lea, i młodszą, imieniem Rachela.

17 Lea miała bezbarwne oczy, Rachela zaś była urodziwa i piękna.

18 Toteż Jakub pokochał Rachelę, więc rzekł: Będę ci służył siedem lat za Rachelę, twoją młodszą córkę.

19 Laban odpowiedział: Wolę ją dać tobie, niż dać ją innemu mężowi. Pozostań u mnie!

20 Służył więc Jakub za Rachelę siedem lat, a wydały mu się one jak kilka dni; tak bowiem bardzo ją kochał.

21 Wreszcie rzekł Jakub do Labana: Wyznaczony mi czas się skończył, daj mi córkę za żonę, chcę bowiem z nią obcować.

22 Wtedy zebrał Laban wszystkich mieszkańców tej miejscowości i wyprawił ucztę.

23 A gdy był wieczór, wziął córkę swoją Leę i przyprowadził ją do niego; a ten obcował z nią.

24 Laban dał też córce swojej Lei jako służącą Zylpę, służącą swoją.

[25] Ao amanhecer, viu que era Lia. Por isso, disse Jacó a Labão: Que é isso que me fizeste? Não te servi eu por amor a Raquel? Por que, pois, me enganaste?

[25] Nazajutrz rano okazało się, że była to Lea. Wtedy rzekł do Labana: Cóżeś mi to uczynił? Czy nie za Rachelę ci służyłem? Dlaczego oszukałeś mnie?

[26] Respondeu Labão: Não se faz assim em nossa terra, dar-se a mais nova antes da primogênita.

[26] Odpowiedział Laban: Nie jest to u nas w zwyczaju, żeby wydawać za mąż młodszą przed starszą.

[27] Decorrida a semana desta, dar-te-emos também a outra, pelo trabalho de mais sete anos que ainda me servirás.

[27] Spędź ten tydzień weselny, a dam ci i tamtą w zamian za służbę, którą odbędziesz u mnie jeszcze przez drugie siedem lat.

[28] Concordou Jacó, e se passou a semana desta; então, Labão lhe deu por mulher Raquel, sua filha.

[28] Jakub postąpił tak i spędził cały tydzień weselny. Potem Laban dał mu za żonę córkę swoją Rachelę.

[29] (Para serva de Raquel, sua filha, deu Labão a sua serva Bila.)

[29] Dał też Laban Racheli, córce swej, Bilhę, służącą swoją, jako jej służącą.

[30] E coabitaram. Mas Jacó amava mais a Raquel do que a Lia; e continuou servindo a Labão por outros sete anos.

[30] Potem obcował także z Rachelą, a kochał Rachelę bardziej niż Leę, i służył u niego jeszcze drugie siedem lat.

Os filhos de Jacó

[31] Vendo o SENHOR que Lia era desprezada, fê-la fecunda; ao passo que Raquel era estéril.

[31] A Pan widząc, że Lea była w niełasce, uczynił płodnym łono jej, Rachela zaś była niepłodna.

Dzieci Jakuba

[32] Concebeu, pois, Lia e deu à luz um filho, a quem chamou Rúben, pois disse: O SENHOR atendeu à minha aflição. Por isso, agora me amará meu marido.

[32] I poczęła Lea, i urodziła syna, i nazwała go Ruben, bo rzekła: Wejrzał Pan na niedolę moją, bo teraz mąż mój będzie mnie kochał.

[33] Concebeu outra vez, e deu à luz um filho, e disse: Soube o SENHOR que era preterida e me deu mais este; chamou-lhe, pois, Simeão.

[33] I znów poczęła, i urodziła syna, i rzekła: Usłyszał Pan, że byłam w niełasce, dlatego dał mi i tego; i nazwała go Symeon.

[34] Outra vez concebeu Lia, e deu à luz um filho, e disse: Agora, desta vez, se unirá mais a mim meu marido, porque lhe dei à luz três filhos; por isso, lhe chamou Levi.

[34] Potem poczęła znowu i urodziła syna, i rzekła: Teraz wreszcie mąż mój przywiąże się do mnie, bo urodziłam mu trzech synów. Dlatego nazwała go Lewi.

[35] De novo concebeu e deu à luz um filho; então, disse: Esta vez louvarei o SENHOR. E por isso lhe chamou Judá; e cessou de dar à luz.

Gênesis 30

[1] Vendo Raquel que não dava filhos a Jacó, teve ciúmes de sua irmã e disse a Jacó: Dá-me filhos, senão morrerei.

[2] Então, Jacó se irou contra Raquel e disse: Acaso, estou eu em lugar de Deus que ao teu ventre impediu frutificar?

[3] Respondeu ela: Eis aqui Bila, minha serva; coabita com ela, para que dê à luz, e eu traga filhos ao meu colo, por meio dela.

[4] Assim, lhe deu a Bila, sua serva, por mulher; e Jacó a possuiu.

[5] Bila concebeu e deu à luz um filho a Jacó.

[6] Então, disse Raquel: Deus me julgou, e também me ouviu a voz, e me deu um filho; portanto, lhe chamou Dã.

[7] Concebeu outra vez Bila, serva de Raquel, e deu à luz o segundo filho a Jacó.

[8] Disse Raquel: Com grandes lutas tenho competido com minha irmã e logrei prevalecer; chamou-lhe, pois, Naftali.

[9] Vendo Lia que ela mesma cessara de conceber, tomou também a Zilpa, sua serva, e deu-a a Jacó, por mulher.

[10] Zilpa, serva de Lia, deu a Jacó um filho.

[35] I jeszcze raz poczęła, i urodziła syna, i rzekła: Tym razem będę sławić Pana. Dlatego nazwała go Juda. Potem przestała rodzić.

I Mojżeszowa 30

[1] Rachela zaś, widząc, że nie urodziła Jakubowi dzieci, zazdrościła swej siostrze i rzekła do Jakuba: Spraw, abym miała dzieci, bo jeśli nie, to wypadnie mi umrzeć.

[2] Jakub rozgniewał się na Rachelę i rzekł: Czy ja jestem Bogiem, który odmówił ci potomstwa?

[3] A ona rzekła: Oto niewolnica moja Bilha, obcuj z nią, że będzie mogła porodzić na kolanach moich, abym i ja miała z niej dzieci.

[4] I dała mu Bilhę, służącą swoją, za żonę, i Jakub obcował z nią.

[5] I poczęła Bilha, i urodziła Jakubowi syna.

[6] A Rachela rzekła: Oddał mi Bóg sprawiedliwość i wysłuchał głosu mego, i dał mi syna; dlatego nazwała go Dan.

[7] A Bilha, służąca Racheli, poczęła ponownie i urodziła Jakubowi drugiego syna.

[8] Rachela zaś rzekła: Nadludzkie boje stoczyłem z siostrą moją i zwyciężyłam; i nazwała go Naftali.

[9] A Lea widząc, że przestała rodzić, wzięła Zylpę, służącą swoją, i dała ją Jakubowi za żonę.

[10] Zylpa zaś, służąca Lei, urodziła Jakubowi syna.

[11] Disse Lia: Afortunada! E lhe chamou Gade.

[12] Depois, Zilpa, serva de Lia, deu o segundo filho a Jacó.

[13] Então, disse Lia: É a minha felicidade! Porque as filhas me terão por venturosa; e lhe chamou Aser.

[14] Foi Rúben nos dias da ceifa do trigo, e achou mandrágoras no campo, e trouxe-as a Lia, sua mãe. Então, disse Raquel a Lia: Dá-me das mandrágoras de teu filho.

[15] Respondeu ela: Achas pouco o me teres levado o marido? Tomarás também as mandrágoras de meu filho? Disse Raquel: Ele te possuirá esta noite, a troco das mandrágoras de teu filho.

[16] À tarde, vindo Jacó do campo, saiu-lhe ao encontro Lia e lhe disse: Esta noite me possuirás, pois eu te aluguei pelas mandrágoras de meu filho. E Jacó, naquela noite, coabitou com ela.

[17] Ouviu Deus a Lia; ela concebeu e deu à luz o quinto filho.

[18] Então, disse Lia: Deus me recompensou, porque dei a minha serva a meu marido; e chamou-lhe Issacar.

[19] E Lia, tendo concebido outra vez, deu a Jacó o sexto filho.

[20] E disse: Deus me concedeu excelente dote; desta vez permanecerá comigo meu marido, porque lhe dei seis filhos; e lhe chamou Zebulom.

[21] Depois disto, deu à luz uma filha e lhe chamou Diná.

[11] I rzekła Lea: Na pomyślność! I nazwała go Gad.

[12] Służąca Lei Zylpa urodziła Jakubowi drugiego syna.

[13] A Lea rzekła: Na moje szczęście, bo kobiety będą mnie nazywać szczęśliwą; i nazwała go Aszer.

[14] A Ruben wyszedł podczas żniw pszenicy i znalazł na polu pokrzyki, i przyniósł je Lei, matce swej. Wtedy Rachela rzekła do Lei: Daj mi, proszę, pokrzyków syna twego!

[15] A ona jej odpowiedziała: Czy mało ci tego, żeś mi zabrała męża? Chcesz zabrać też pokrzyki syna mego? Wtedy Rachela rzekła: Niechaj więc śpi z tobą tej nocy za pokrzyki syna twego.

[16] A gdy wracał Jakub z pola wieczorem, Lea wyszła na jego spotkanie i rzekła: Przyjdź do mnie, bo nabyłam cię sobie za pokrzyki syna mego; i spał z nią tej nocy.

[17] I wysłuchał Bóg Lei, i poczęła, i urodziła Jakubowi piątego syna.

[18] Wtedy rzekła Lea: Bóg dał mi nagrodę za to, że dałam mężowi memu służącą moją. I nazwała go Issachar.

[19] I poczęła jeszcze raz, i urodziła Jakubowi szóstego syna.

[20] Wtedy Lea rzekła: Obdarzył mnie Bóg pięknym darem; tym razem mój mąż zatrzyma mnie przy sobie, bo urodziłam mu sześciu synów. I nazwała go Zebulon.

[21] Potem urodziła córkę i nazwała ją Dina.

[22] Lembrou-se Deus de Raquel, ouviu-a e a fez fecunda.

[23] Ela concebeu, deu à luz um filho e disse: Deus me tirou o meu vexame.

[24] E lhe chamou José, dizendo: Dê-me o SENHOR ainda outro filho.

[25] Tendo Raquel dado à luz a José, disse Jacó a Labão: Permite-me que eu volte ao meu lugar e à minha terra.

[26] Dá-me meus filhos e as mulheres, pelas quais eu te servi, e partirei; pois tu sabes quanto e de que maneira te servi.

Labão faz novo pacto com Jacó

[27] Labão lhe respondeu: Ache eu mercê diante de ti; fica comigo. Tenho experimentado que o SENHOR me abençoou por amor de ti.

[28] E disse ainda: Fixa o teu salário, que te pagarei.

[29] Disse-lhe Jacó: Tu sabes como te venho servindo e como cuidei do teu gado.

[30] Porque o pouco que tinhas antes da minha vinda foi aumentado grandemente; e o SENHOR te abençoou por meu trabalho. Agora, pois, quando hei de eu trabalhar também por minha casa?

[31] Então, Labão lhe perguntou: Que te darei? Respondeu Jacó: Nada me darás; tornarei a apascentar e a guardar o teu rebanho, se me fizeres isto:

[32] Passarei hoje por todo o teu rebanho, separando dele os salpicados e malhados,

[22] Wspomniał też Bóg na Rachelę i wysłuchał ją Bóg, i uczynił ją płodną.

[23] Poczęła więc i urodziła syna, i rzekła: Zdjął Bóg hańbę moją.

[24] I nazwała go Józef, mówiąc: Oby Pan dodał mi jeszcze jednego syna.

Układ Jakuba z Labanem

[25] A gdy Rachela urodziła Józefa, rzekł Jakub do Labana: Zwolnij mnie, abym mógł wrócić na miejsce swoje i do ojczyzny swojej.

[26] Daj mi żony moje i dzieci moje, za które ci służyłem, bo chcę odejść. Wiesz przecież, jak ci służyłem.

[27] Odpowiedział mu Laban: Jeślim znalazł łaskę u ciebie, zostań u mnie, bo poznałem z wróżby, że Pan błogosławił mi przez wzgląd na ciebie.

[28] Potem rzekł: Podaj mi wysokość zapłaty swojej, a dam ci ją.

[29] I odpowiedział mu: Ty wiesz, jak ci służyłem i jaki jest dobytek twój dzięki mnie.

[30] Bo niewiele tego było, co miałeś, zanim ja przyszedłem, a rozmnożyło się obficie, i błogosławił ci Pan za każdym krokiem moim. Kiedyż więc mam zacząć dbać o własny dom?

[31] A ten rzekł: Cóż tedy mam ci dać? Odpowiedział Jakub: Nic mi nie dasz, ale jeśli uczynisz to, co powiem, będę nadal pasł i strzegł trzody twojej:

[32] Obejdę dzisiaj wszystkie trzody twoje i oddzielę z nich wszystkie jagnięta

e todos os negros entre os cordeiros, e o que é malhado e salpicado entre as cabras; será isto o meu salário.

cętkowane i łaciate, i wszystkie jagnięta czarne między owcami, oraz koźlęta łaciate i cętkowane między kozami. To będzie moja zapłata.

33 Assim, responderá por mim a minha justiça, no dia de amanhã, quando vieres ver o meu salário diante de ti; o que não for salpicado e malhado entre as cabras e negro entre as ovelhas, esse, se for achado comigo, será tido por furtado.

33 Po jakimś czasie okaże się uczciwość moja, gdy przyjdziesz sam sprawdzić zapłatę moją. Wszystko, co nie będzie cętkowane i łaciate między kozami, a czarne między owcami, niech będzie uważane za skradzione przeze mnie.

34 Disse Labão: Pois sim! Seja conforme a tua palavra.

34 Wtedy rzekł Laban: Niech będzie według słowa twego.

35 Mas, naquele mesmo dia, separou Labão os bodes listados e malhados e todas as cabras salpicadas e malhadas, todos os que tinham alguma brancura e todos os negros entre os cordeiros; e os passou às mãos de seus filhos.

35 I oddzielił tego dnia kozły pręgowate i łaciate i wszystkie kozy cętkowane i łaciate, wszystkie, na których było coś białego, i wszystkie jagnięta czarne między owcami, i oddał je swoim synom,

36 E pôs a distância de três dias de jornada entre si e Jacó; e Jacó apascentava o restante dos rebanhos de Labão.

36 I wyznaczył odległość trzech dni drogi między sobą a Jakubem. Jakub zaś pasł resztę trzody Labana.

Jacó se enriquece

37 Tomou, então, Jacó varas verdes de álamo, de aveleira e de plátano e lhes removeu a casca, em riscas abertas, deixando aparecer a brancura das varas,

37 Wtedy Jakub wziął świeże pręty z topoli białej, z drzewa migdałowego i z platanów i powycinał w ich korze paski, tak że na prętach ukazały się białe pręgi.

38 as quais, assim escorchadas, pôs ele em frente do rebanho, nos canais de água e nos bebedouros, aonde os rebanhos vinham para dessedentar-se, e conceberam quando vinham a beber.

38 Pręty, które obłupał z kory, ustawił przed owcami w żłobach i korytach z wodą, gdzie owce przychodziły pić. I parzyły się, gdy przychodziły pić.

39 E concebia o rebanho diante das varas, e as ovelhas davam crias listadas, salpicadas e malhadas.

39 Trzody parzyły się więc, patrząc na pręty, i rodziły swoje młode pręgowate, cętkowane i łaciate.

40 Então, separou Jacó os cordeiros e virou o rebanho para o lado dos listados

40 Jakub oddzielał więc jagnięta, a inne owce odłączał od pręgowatych i

e dos pretos nos rebanhos de Labão; e pôs o seu rebanho à parte e não o juntou com o rebanho de Labão.

41 E, todas as vezes que concebiam as ovelhas fortes, punha Jacó as varas à vista do rebanho nos canais de água, para que concebessem diante das varas.

42 Porém, quando o rebanho era fraco, não as punha; assim, as fracas eram de Labão, e as fortes, de Jacó.

43 E o homem se tornou mais e mais rico; teve muitos rebanhos, e servas, e servos, e camelos, e jumentos.

Gênesis 31

Jacó retorna à terra de seus pais

1 Então, ouvia Jacó os comentários dos filhos de Labão, que diziam: Jacó se apossou de tudo o que era de nosso pai; e do que era de nosso pai juntou ele toda esta riqueza.

2 Jacó, por sua vez, reparou que o rosto de Labão não lhe era favorável, como anteriormente.

3 E disse o SENHOR a Jacó: Torna à terra de teus pais e à tua parentela; e eu serei contigo.

4 Então, Jacó mandou vir Raquel e Lia ao campo, para junto do seu rebanho,

5 e lhes disse: Vejo que o rosto de vosso pai não me é favorável como anteriormente; porém o Deus de meu pai tem estado comigo.

6 Vós mesmas sabeis que com todo empenho tenho servido a vosso pai;

wszystkich czarnych w trzodzie Labana, i tak przygotował sobie osobne stada, których nie przyłączał do trzód Labana.

41 Ponadto ilekroć silne owce się parzyły, kładł Jakub pręty przed owcami w koryta, aby się parzyły przed prętami.

42 Lecz gdy owce były słabe, nie kładł ich. Dlatego Laban miał słabe, a Jakub silne.

43 Tak to mąż ów wzbogacił się ogromnie, miał liczne trzody i miał niewolnice i niewolników, wielbłądy i osły.

I Mojżeszowa 31

Ucieczka Jakuba od Labana

1 I usłyszał Jakub, że synowie Labana mówili: Jakub zabrał wszystko, co miał nasz ojciec, i z tego, co należało do ojca naszego, dorobił się całego tego bogactwa.

2 Spostrzegł też Jakub, że oblicze Labana nie było już wobec niego takie jak dawniej.

3 Wtedy rzekł Pan do Jakuba: Wróć do ziemi ojców swoich i do rodziny swojej, a Ja będę z tobą.

4 Posłał więc Jakub i wezwał Rachelę i Leę na pole, gdzie były jego trzody,

5 I rzekł do nich: Widzę ja po obliczu ojca waszego, że wobec mnie nie jest ono już takie jak dawniej, lecz Bóg ojca mojego był ze mną.

6 Wy same przecież wiecie, żem służył ojcu waszemu ze wszystkich sił swoich,

[7] mas vosso pai me tem enganado e por dez vezes me mudou o salário; porém Deus não lhe permitiu que me fizesse mal nenhum.
[8] Se ele dizia: Os salpicados serão o teu salário, então, todos os rebanhos davam salpicados; e se dizia: Os listados serão o teu salário, então, os rebanhos todos davam listados.
[9] Assim, Deus tomou o gado de vosso pai e mo deu a mim.
[10] Pois, chegado o tempo em que o rebanho concebia, levantei os olhos e vi em sonhos que os machos que cobriam as ovelhas eram listados, salpicados e malhados.

[11] E o Anjo de Deus me disse em sonho: Jacó! Eu respondi: Eis-me aqui!

[12] Ele continuou: Levanta agora os olhos e vê que todos os machos que cobrem o rebanho são listados, salpicados e malhados, porque vejo tudo o que Labão te está fazendo.
[13] Eu sou o Deus de Betel, onde ungiste uma coluna, onde me fizeste um voto; levanta-te agora, sai desta terra e volta para a terra de tua parentela.
[14] Então, responderam Raquel e Lia e lhe disseram: Há ainda para nós parte ou herança na casa de nosso pai?
[15] Não nos considera ele como estrangeiras? Pois nos vendeu e consumiu tudo o que nos era devido.

[7] Ale ojciec wasz oszukał mnie i dziesięć razy zmieniał zapłatę moją, lecz Bóg nie dozwolił mu szkodzić mi.
[8] Gdy mówił: Cętkowane będą zapłatą twoją, wtedy cała trzoda rodziła jagnięta cętkowane, a gdy mówił: Pręgowate będą zapłatą twoją, wtedy cała trzoda rodziła jagnięta pręgowate.
[9] Bóg sam odebrał bydło ojcu waszemu, a dał je mnie.

[10] Wtedy bowiem, gdy owce się parzyły, podniosłem oczy i widziałem przez sen, że oto samce, które pokrywały owce, były pręgowate, cętkowane i łaciate.

[11] I wtedy anioł Boży rzekł do mnie we śnie: Jakubie! A ja odpowiedziałem: Otom ja.

[12] On zaś rzekł: Podnieś oczy i zobacz, że wszystkie samce, które pokrywają owce, są pręgowate, cętkowane i łaciate; widziałem bowiem wszystko, co ci czyni Laban.
[13] Jam jest Bogiem z Betel, gdzie namaściłeś pomnik i gdzie złożyłeś mi ślub. Wstań więc teraz, wyjdź z tej ziemi i wróć do swej rodzinnej ziemi.
[14] Wtedy odezwały się Rachela i Lea i rzekły do niego: Czy mamy jeszcze jaki dział i dziedzictwo w domu ojca naszego?
[15] Czy nie byłyśmy uważane przez niego za obce, skoro nas sprzedał i zużył dla siebie uzyskane za nas pieniądze?

[16] Porque toda a riqueza que Deus tirou de nosso pai é nossa e de nossos filhos; agora, pois, faze tudo o que Deus te disse.

[17] Então, se levantou Jacó e, fazendo montar seus filhos e suas mulheres em camelos,

[18] levou todo o seu gado e todos os seus bens que chegou a possuir; o gado de sua propriedade que acumulara em Padã-Arã, para ir a Isaque, seu pai, à terra de Canaã.

[19] Tendo ido Labão fazer a tosquia das ovelhas, Raquel furtou os ídolos do lar que pertenciam a seu pai.

[20] E Jacó logrou a Labão, o arameu, não lhe dando a saber que fugia.

[21] E fugiu com tudo o que lhe pertencia; levantou-se, passou o Eufrates e tomou o rumo da montanha de Gileade.

[22] No terceiro dia, Labão foi avisado de que Jacó ia fugindo.

[23] Tomando, pois, consigo a seus irmãos, saiu-lhe no encalço, por sete dias de jornada, e o alcançou na montanha de Gileade.

Labão segue no encalço de Jacó

[24] De noite, porém, veio Deus a Labão, o arameu, em sonhos, e lhe disse: Guarda-te, não fales a Jacó nem bem nem mal.

[25] Alcançou, pois, Labão a Jacó. Este havia armado a sua tenda naquela montanha; também Labão armou a sua

[16] Tak tedy wszystko bogactwo, które Bóg odebrał ojcu naszemu, należy do nas i do synów naszych. Czyń więc teraz wszystko, co ci Bóg rozkazał.

[17] Wstał więc Jakub i posadził synów swoich i żony swoje na wielbłądach,

[18] I powiódł przed sobą całe stado swoje i cały dobytek swój, który nabył, bydło, które należało do niego, które nabył w Paddan-Aram, aby wrócić do ojca swego Izaaka, do ziemi kanaanejskiej.

[19] A gdy Laban poszedł strzyc owce swoje, Rachela ukradła bożki domowe, które należały do jej ojca.

[20] A Jakub zmylił Labana Aramejczyka, bo nie powiedział, że chce uciec.

[21] Uciekł więc ze wszystkim, co miał. Wyruszył i przeprawił się przez rzekę, i skierował się w stronę pogórza Gilead.

Pogoń Labana za Jakubem

[22] A trzeciego dnia doniesiono Labanowi, że Jakub uciekł.

[23] Wtedy wziął z sobą krewnych swoich, ścigał go przez siedem dni i dogonił go na pogórzu Gilead.

[24] Lecz Bóg przyszedł do Labana Aramejczyka we śnie w nocy i rzekł do niego: Uważaj, abyś tylko uprzejmie rozmawiał z Jakubem.

[25] Laban dogonił Jakuba, gdy Jakub rozbił namiot swój na górze. A Laban z krewnymi swymi też rozbił namiot na pogórzu Gilead.

com seus irmãos, na montanha de Gileade.

26 E disse Labão a Jacó: Que fizeste, que me lograste e levaste minhas filhas como cativas pela espada?

26 Wtedy rzekł Laban do Jakuba: Cóżeś to uczynił? Zmyliłeś mnie i zabrałeś córki moje jak branki wojenne.

27 Por que fugiste ocultamente, e me lograste, e nada me fizeste saber, para que eu te despedisse com alegria, e com cânticos, e com tamboril, e com harpa?

27 Dlaczego potajemnie uciekłeś i okradłeś mnie, a nic mi nie powiedziałeś, abym cię odprawił z radością i z pieśniami, z bębnami i z cytrami?

28 E por que não me permitiste beijar meus filhos e minhas filhas? Nisso procedeste insensatamente.

28 Nie pozwoliłeś mi ucałować wnuków moich i córek moich. Zaiste, głupio postąpiłeś.

29 Há poder em minhas mãos para vos fazer mal, mas o Deus de vosso pai me falou, ontem à noite, e disse: Guarda-te, não fales a Jacó nem bem nem mal.

29 Mógłbym teraz z wami surowo postąpić, lecz Bóg ojca waszego rzekł do mnie minionej nocy: Uważaj, abyś tylko uprzejmie rozmawiał z Jakubem.

30 E agora que partiste de vez, porque tens saudade da casa de teu pai, por que me furtaste os meus deuses?

30 Skoro jednak już wybrałeś się w drogę, bo bardzo zatęskniłeś za domem ojca swego, to dlaczego ukradłeś bożki moje?

31 Respondeu-lhe Jacó: Porque tive medo; pois calculei: não suceda que me tome à força as suas filhas.

31 Odpowiedział Jakub i rzekł do Labana: Bałem się, bo myślałem, że odbierzesz mi córki swoje.

32 Não viva aquele com quem achares os teus deuses; verifica diante de nossos irmãos o que te pertence e que está comigo e leva-o contigo. Pois Jacó não sabia que Raquel os havia furtado.

32 Natomiast ten, u którego znajdziesz bożki swoje, niech umrze! W obecności krewnych naszych zbadaj, co twego jest u mnie, i weź to sobie. A Jakub nie wiedział, że Rachela je skradła.

33 Labão, pois, entrou na tenda de Jacó, na de Lia e na das duas servas, porém não os achou. Tendo saído da tenda de Lia, entrou na de Raquel.

33 Wszedł więc Laban do namiotu Jakuba i do namiotu Lei, i do namiotu obydwu służących, lecz nic nie znalazł. A gdy wyszedł z namiotu Lei, wszedł do namiotu Racheli.

34 Ora, Raquel havia tomado os ídolos do lar, e os pusera na sela de um camelo, e

34 Lecz Rachela wzięła bożki domowe, włożyła je pod siodło wielbłądzie i usiadła

estava assentada sobre eles; apalpou Labão toda a tenda e não os achou.

na nich. Laban przeszukał cały namiot, ale nic nie znalazł,

[35] Então, disse ela a seu pai: Não te agastes, meu senhor, por não poder eu levantar-me na tua presença; pois me acho com as regras das mulheres. Ele procurou, contudo não achou os ídolos do lar.

[35] Ona zaś rzekła do ojca swego: Nie gniewaj się, panie mój, że nie mogę wstać przed tobą, gdyż mam dolegliwość kobiecą. Chociaż więc szukał, nie znalazł bożków domowych.

[36] Então, se irou Jacó e altercou com Labão; e lhe disse: Qual é a minha transgressão? Qual o meu pecado, que tão furiosamente me tens perseguido?

[36] Wtedy rozgniewał się Jakub i czynił wyrzuty Labanowi, mówiąc: Jakiż to mój występek i jaki mój grzech, że tak ostro na mnie nastajesz?

[37] Havendo apalpado todos os meus utensílios, que achaste de todos os utensílios de tua casa? Põe-nos aqui diante de meus irmãos e de teus irmãos, para que julguem entre mim e ti.

[37] Przetrząsnąłeś wszystkie rzeczy moje, a co z gratów swoich u mnie znalazłeś? Połóż to tu przed krewnymi moimi i krewnymi twoimi, niech oni rozstrzygną między nami oboma.

[38] Vinte anos eu estive contigo, as tuas ovelhas e as tuas cabras nunca perderam as crias, e não comi os carneiros de teu rebanho.

[38] Dwadzieścia lat mieszkałem u ciebie, owce twoje i kozy twoje nie roniły, ja nie jadłem baranów z trzody twojej.

[39] Nem te apresentei o que era despedaçado pelas feras; sofri o dano; da minha mão o requerias, tanto o furtado de dia como de noite.

[39] Tego, co dziki zwierz rozszarpał, nie przynosiłem ci, ale z mojego szkodę ci wyrównywałem. Ty zaś ode mnie żądałeś tego, co skradziono we dnie lub co skradziono w nocy.

[40] De maneira que eu andava, de dia consumido pelo calor, de noite, pela geada; e o meu sono me fugia dos olhos.

[40] Bywało, że we dnie pozbawiał mnie siły upał, a w nocy chłód, i sen uchodził z oczu moich.

[41] Vinte anos permaneci em tua casa; catorze anos te servi por tuas duas filhas e seis anos por teu rebanho; dez vezes me mudaste o salário.

[41] Tak oto dwadzieścia lat służyłem w domu twoim, czternaście lat za dwie córki twoje, a sześć lat za trzodę twoją, ty zaś dziesięć razy zmieniałeś zapłatę moją.

[42] Se não fora o Deus de meu pai, o Deus de Abraão e o Temor de Isaque, por certo

[42] Gdyby Bóg ojca mego nie był ze mną, Bóg Abrahama i Bóg, przed którym drżał

me despedirias agora de mãos vazias. Deus me atendeu ao sofrimento e ao trabalho das minhas mãos e te repreendeu ontem à noite.

A aliança entre Labão e Jacó

43 Então, respondeu Labão a Jacó: As filhas são minhas filhas, os filhos são meus filhos, os rebanhos são meus rebanhos, e tudo o que vês é meu; que posso fazer hoje a estas minhas filhas ou aos filhos que elas deram à luz?

44 Vem, pois; e façamos aliança, eu e tu, que sirva de testemunho entre mim e ti.

45 Então, Jacó tomou uma pedra e a erigiu por coluna.

46 E disse a seus irmãos: Ajuntai pedras. E tomaram pedras e fizeram um montão, ao lado do qual comeram.

47 Chamou-lhe Labão Jegar-Saaduta; Jacó, porém, lhe chamou Galeede.

48 E disse Labão: Seja hoje este montão por testemunha entre mim e ti; por isso, se lhe chamou Galeede

49 e Mispa, pois disse: Vigie o SENHOR entre mim e ti e nos julgue quando estivermos separados um do outro.

50 Se maltratares as minhas filhas e tomares outras mulheres além delas, não estando ninguém conosco, atenta que Deus é testemunha entre mim e ti.

Izaak, byłbyś mnie teraz puścił z pustymi rękoma. Lecz Bóg wejrzał na niedolę moją i na trud rąk moich i minionej nocy wydał wyrok.

Przymierze między jakubem i Labanem

43 Wtedy odpowiedział Laban i rzekł do Jakuba: Te córki, to moje córki, a ci synowie, to moi synowie, a ta trzoda, to moja trzoda, i wszystko, co widzisz, jest moje. Lecz cóż mógłbym uczynić dziś tym moim córkom albo ich synom, których one urodziły?

44 Chodź więc teraz, a zawrzyjmy przymierze, ja i ty, i niech ono świadczy o zgodzie między nami.

45 Wziął tedy Jakub kamień i postawił go jako pomnik.

46 I rzekł Jakub do krewnych swoich: Nazbierajcie kamieni. I nazbierali kamieni, i ułożyli z nich kopiec, a potem na tym kopcu urządzili ucztę.

47 Laban nazwał go Jegar Sahaduta, a Jakub nazwał go Galed.

48 Potem rzekł Laban: Ten kopiec niech będzie dzisiaj świadectwem zgody między mną a między tobą. Dlatego nazwał go Galed

49 I Mispa, mówiąc: Niech Pan będzie stróżem między mną i między tobą, gdy się rozstaniemy.

50 Gdybyś skrzywdził córki moje albo wziął sobie inne żony oprócz córek moich, to choć nie ma przy nas żadnego człowieka, zważ, że Bóg jest świadkiem między mną i między tobą.

[51] Disse mais Labão a Jacó: Eis aqui este montão e esta coluna que levantei entre mim e ti.
[52] Seja o montão testemunha, e seja a coluna testemunha de que para mal não passarei o montão para lá, e tu não passarás o montão e a coluna para cá.

[53] O Deus de Abraão e o Deus de Naor, o Deus do pai deles, julgue entre nós. E jurou Jacó pelo Temor de Isaque, seu pai.

[54] E ofereceu Jacó um sacrifício na montanha e convidou seus irmãos para comerem pão; comeram pão e passaram a noite na montanha.
[55] Tendo-se levantado Labão pela madrugada, beijou seus filhos e suas filhas e os abençoou; e, partindo, voltou para sua casa.

[51] Rzekł jeszcze Laban do Jakuba: Ten oto kopiec i ten pomnik, który postawiłem między mną a tobą,
[52] Będą świadkami, że ja, idąc do ciebie, nie przejdę mimo tego kopca, ani ty, idąc do mnie, nie przejdziesz mimo tego kopca i tego pomnika ze złym zamiarem.
[53] Bóg Abrahama i Bóg Nachora, Bóg ojca ich niech będzie sędzią między nami. Jakub zaś przysiągł na tego, przed którym drżał Izaak, ojciec jego.
[54] Potem złożył Jakub ofiarę rzeźną na górze i zaprosił krewnych swoich na posiłek. A gdy spożyli posiłek, przenocowali na górze.
[55] A wstawszy wcześnie rano ucałował Laban wnuki i córki swoje, pobłogosławił ich i poszedł, i wrócił Laban na swoje miejsce.

Gênesis 32

[1] Também Jacó seguiu o seu caminho, e anjos de Deus lhe saíram a encontrá-lo.
[2] Quando os viu, disse: Este é o acampamento de Deus. E chamou àquele lugar Maanaim.

Jacó reconcilia-se com Esaú

[3] Então, Jacó enviou mensageiros adiante de si a Esaú, seu irmão, à terra de Seir, território de Edom,
[4] e lhes ordenou: Assim falareis a meu senhor Esaú: Teu servo Jacó manda dizer isto: Como peregrino morei com Labão, em cuja companhia fiquei até agora.

I Mojżeszowa 32

Jakub przygotowuje spotkanie z Ezawem

[1] A Jakub też poszedł drogą swoją i spotkali go aniołowie Boży.

[2] Jakub, ujrzawszy ich, rzekł: To obóz Boży. I nazwał to miejsce Machanaim.

[3] Potem posłał Jakub przed sobą posłów do Ezawa, brata swego, do ziemi Seir, do krainy Edom,
[4] I dał im takie polecenie: Tak powiecie panu mojemu Ezawowi: To mówi sługa twój, Jakub: Byłem gościem Labana i zatrzymałem się tam aż dotąd.

[5] Tenho bois, jumentos, rebanhos, servos e servas; mando comunicá-lo a meu senhor, para lograr mercê à sua presença.

[6] Voltaram os mensageiros a Jacó, dizendo: Fomos a teu irmão Esaú; também ele vem de caminho para se encontrar contigo, e quatrocentos homens com ele.

[7] Então, Jacó teve medo e se perturbou; dividiu em dois bandos o povo que com ele estava, e os rebanhos, e os bois, e os camelos.

[8] Pois disse: Se vier Esaú a um bando e o ferir, o outro bando escapará.

[9] E orou Jacó: Deus de meu pai Abraão e Deus de meu pai Isaque, ó SENHOR, que me disseste: Torna à tua terra e à tua parentela, e te farei bem;

[10] sou indigno de todas as misericórdias e de toda a fidelidade que tens usado para com teu servo; pois com apenas o meu cajado atravessei este Jordão; já agora sou dois bandos.

[11] Livra-me das mãos de meu irmão Esaú, porque eu o temo, para que não venha ele matar-me e as mães com os filhos.

[12] E disseste: Certamente eu te farei bem e dar-te-ei a descendência como a areia do mar, que, pela multidão, não se pode contar.

[5] A mam woły i osły, trzody, niewolników i niewolnice; i posyłam posłów, aby dać znać o tym panu mojemu, by znaleźć łaskę u ciebie.

[6] A gdy posłowie wrócili do Jakuba, rzekli: Przyszliśmy do brata twego, do Ezawa, lecz on już idzie na twoje spotkanie, a jest z nim czterystu mężów.

[7] Wtedy Jakub zląkł się bardzo i zatrwożył. Rozdzielił więc na dwa obozy ludzi, którzy z nim byli, owce, bydło i wielbłądy,

[8] Pomyślał bowiem: Jeżeli Ezaw napadnie na jeden obóz i pobije go, wtedy ocaleje drugi obóz.

[9] Potem rzekł Jakub: Boże ojca mego Abrahama i Boże ojca mego Izaaka, Panie, który do mnie powiedziałeś: Wróć do ziemi swojej i do ojczyzny swojej, a będę ci czynił dobrze,

[10] Niegodny jestem wszystkich dowodów łaski i wszystkich objawów wierności, jakie okazałeś słudze twemu, bo tylko o tym kiju moim przeprawiłem się przez Jordan, a teraz mam dwa obozy.

[11] Wyrwij mnie, proszę, z ręki brata mego, z ręki Ezawa, bo boję się go, że przyjdzie i zabije mnie oraz matkę z dziećmi.

[12] Wszak sam powiedziałeś: Będę ci czynił dobrze i rozmnożę potomstwo twoje jak piasek morski, którego nie można zliczyć z powodu wielkiej ilości!

[13] E, tendo passado ali aquela noite, separou do que tinha um presente para seu irmão Esaú:
[14] duzentas cabras e vinte bodes; duzentas ovelhas e vinte carneiros;

[15] trinta camelas de leite com suas crias, quarenta vacas e dez touros; vinte jumentas e dez jumentinhos.

[16] Entregou-os às mãos dos seus servos, cada rebanho à parte, e disse aos servos: Passai adiante de mim e deixai espaço entre rebanho e rebanho.
[17] Ordenou ao primeiro, dizendo: Quando Esaú, meu irmão, te encontrar e te perguntar: De quem és, para onde vais, de quem são estes diante de ti?
[18] Responderás: São de teu servo Jacó; é presente que ele envia a meu senhor Esaú; e eis que ele mesmo vem vindo atrás de nós.
[19] Ordenou também ao segundo, ao terceiro e a todos os que vinham conduzindo os rebanhos: Falareis desta maneira a Esaú, quando vos encontrardes com ele.
[20] Direis assim: Eis que o teu servo Jacó vem vindo atrás de nós. Porque dizia consigo mesmo: Eu o aplacarei com o presente que me antecede, depois o verei; porventura me aceitará a presença.
[21] Assim, passou o presente para diante dele; ele, porém, ficou aquela noite no acampamento.

Jacó luta com Deus e transpõe o vau de Jaboque

[13] I przenocował tam tejże nocy. Potem wziął z tego, czego się dorobił, jako dar dla Ezawa, brata swego,
[14] Dwieście kóz i dwadzieścia kozłów, dwieście owiec i dwadzieścia baranów,
[15] Trzydzieści wielbłądzic karmiących wraz z młodymi, czterdzieści krów i dziesięć byków, dwadzieścia oślic i dziesięć osiołków,
[16] Powierzył je sługom swoim, każde stado z osobna, i rzekł do sług swoich: Idźcie przede mną, a zostawiajcie odstęp między pojedynczymi stadami.
[17] Pierwszemu dał takie polecenie: Gdy cię spotka Ezaw, brat mój, i zapyta się ciebie, i powie: Do kogo należysz, dokąd idziesz i do kogo należą te stada przed tobą?

[18] Odpowiedz: To należy do sługi twego, Jakuba. Jest to dar posłany panu memu, Ezawowi, a oto on sam idzie za nami.

[19] Takie samo polecenie dał drugiemu i trzeciemu, i wszystkim, którzy szli za stadami, mówiąc. Tak mówcie do Ezawa, gdy go spotkacie.
[20] Powiedzcie też: Oto i sługa twój Jakub idzie za nami. Pomyślał bowiem: Zjednam go sobie darem, który mnie wyprzedza, a potem dopiero pokażę mu się, może mnie przyjmie łaskawie.

[21] Tak wyprzedził go dar jego, on sam zaś spędził noc w obozie.

Walka Jakuba z aniołem

[22] Levantou-se naquela mesma noite, tomou suas duas mulheres, suas duas servas e seus onze filhos e transpôs o vau de Jaboque.
[23] Tomou-os e fê-los passar o ribeiro; fez passar tudo o que lhe pertencia,
[24] ficando ele só; e lutava com ele um homem, até ao romper do dia.
[25] Vendo este que não podia com ele, tocou-lhe na articulação da coxa; deslocou-se a junta da coxa de Jacó, na luta com o homem.
[26] Disse este: Deixa-me ir, pois já rompeu o dia. Respondeu Jacó: Não te deixarei ir se me não abençoares.
[27] Perguntou-lhe, pois: Como te chamas? Ele respondeu: Jacó.
[28] Então, disse: Já não te chamarás Jacó, e sim Israel, pois como príncipe lutaste com Deus e com os homens e prevaleceste.
[29] Tornou Jacó: Dize, rogo-te, como te chamas? Respondeu ele: Por que perguntas pelo meu nome? E o abençoou ali.
[30] Àquele lugar chamou Jacó Peniel, pois disse: Vi a Deus face a face, e a minha vida foi salva.
[31] Nasceu-lhe o sol, quando ele atravessava Peniel; e manquejava de uma coxa.
[32] Por isso, os filhos de Israel não comem, até hoje, o nervo do quadril, na articulação da coxa, porque o homem

[22] Ale wstawszy tej jeszcze nocy, wziął obie żony swoje, obie służące swoje i jedenastu synów swoich i przebył bród Jabboku.
[23] A wziąwszy je, przeprawił je przez rzekę, następnie przeprawił też to, co miał.
[24] Jakub zaś pozostał sam. I mocował się z nim pewien mąż aż do wzejścia zorzy.
[25] A gdy widział, że go nie przemoże, uderzył go w staw biodrowy i zwichnął staw biodrowy Jakuba, gdy się z nim mocował.
[26] I rzekł: Puść mnie, bo już wzeszła zorza. Ale on odpowiedział: Nie puszczę cię, dopóki mi nie pobłogosławisz.
[27] Wtedy rzekł do niego: Jakie jest imię twoje? I odpowiedział: Jakub.
[28] Wtedy rzekł: Nie będziesz już nazywał się Jakub, lecz Izrael, bo walczyłeś z Bogiem i z ludźmi i zwyciężyłeś.
[29] A Jakub zapytał, mówiąc: Powiedz mi, proszę, jakie jest imię twoje? Na to odpowiedział: Dlaczego pytasz o imię moje? I tam mu błogosławił.
[30] I nazwał Jakub to miejsce Peniel, mówiąc: Oglądałem Boga twarzą w twarz, a jednak ocalało życie moje.
[31] A gdy przechodził przez Peniel, wschodziło nad nim słońce, on zaś utykał z powodu biodra swego.
[32] Dlatego synowie Izraela aż do dnia dzisiejszego nie jedzą ścięgna, które jest w stawie biodrowym, ponieważ uderzył

tocou a articulação da coxa de Jacó no nervo do quadril.

Jakuba w staw biodrowy, w to właśnie ścięgno.

Gênesis 33

O encontro de Esaú e Jacó

[1] Levantando Jacó os olhos, viu que Esaú se aproximava, e com ele quatrocentos homens. Então, passou os filhos a Lia, a Raquel e às duas servas.

[2] Pôs as servas e seus filhos à frente, Lia e seus filhos atrás deles e Raquel e José por últimos.

[3] E ele mesmo, adiantando-se, prostrou-se à terra sete vezes, até aproximar-se de seu irmão.

[4] Então, Esaú correu-lhe ao encontro e o abraçou; arrojou-se-lhe ao pescoço e o beijou; e choraram.

[5] Daí, levantando os olhos, viu as mulheres e os meninos e disse: Quem são estes contigo? Respondeu-lhe Jacó: Os filhos com que Deus agraciou a teu servo.

[6] Então, se aproximaram as servas, elas e seus filhos, e se prostraram.

[7] Chegaram também Lia e seus filhos e se prostraram; por último chegaram José e Raquel e se prostraram.

[8] Perguntou Esaú: Qual é o teu propósito com todos esses bandos que encontrei? Respondeu Jacó: Para lograr mercê na presença de meu senhor.

[9] Então, disse Esaú: Eu tenho muitos bens, meu irmão; guarda o que tens.

[10] Mas Jacó insistiu: Não recuses; se logrei mercê diante de ti, peço-te que aceites o meu presente, porquanto vi o teu rosto

I Mojżeszowa 33

Pojednanie Ezawa z Jakubem

[1] A gdy Jakub podniósł oczy swoje, zobaczył, że Ezaw nadchodzi a z nim czterystu mężów. Rozdzielił więc dzieci pomiędzy Leę, Rachelę i dwie służące.

[2] Na przedzie ustawił służące wraz z ich dziećmi, Leę z jej dziećmi za nimi, Rachelę zaś z Józefem na końcu.

[3] Sam natomiast poszedł przed nimi i pokłonił się siedem razy aż do ziemi, zanim zbliżył się do brata swego.

[4] Ezaw wybiegł naprzeciw niego, objął go, rzucił mu się na szyję i ucałował go; i rozpłakali się.

[5] A gdy Ezaw podniósł oczy i ujrzał żony i dzieci, rzekł: A ci kim są dla ciebie? Odpowiedział: To dzieci, którymi Bóg łaskawie obdarzył sługę twego.

[6] Potem przybliżyły się służące z dziećmi swymi i pokłoniły się.

[7] Przybliżyła się też Lea z dziećmi swymi i pokłoniły się, potem przybliżył się Józef i Rachela i pokłonili się.

[8] A Ezaw rzekł: Co ma znaczyć cały ten twój obóz, który spotkałem? I odpowiedział: Chcę zdobyć życzliwość pana mego.

[9] Wtedy rzekł Ezaw: Ja mam dosyć, bracie mój, zatrzymaj sobie to, co twoje.

[10] Rzekł Jakub: O, nie! Proszę cię, jeślim zdobył życzliwość twoją, przyjmij dar mój ode mnie, bo oglądałem oblicze twoje, jak

como se tivesse contemplado o semblante de Deus; e te agradaste de mim.

[11] Peço-te, pois, recebe o meu presente, que eu te trouxe; porque Deus tem sido generoso para comigo, e tenho fartura. E instou com ele, até que o aceitou.

[12] Disse Esaú: Partamos e caminhemos; eu seguirei junto de ti.

[13] Porém Jacó lhe disse: Meu senhor sabe que estes meninos são tenros, e tenho comigo ovelhas e vacas de leite; se forçadas a caminhar demais um só dia, morrerão todos os rebanhos.

[14] Passe meu senhor adiante de seu servo; eu seguirei guiando-as pouco a pouco, no passo do gado que me vai à frente e no passo dos meninos, até chegar a meu senhor, em Seir.

[15] Respondeu Esaú: Então, permite que eu deixe contigo da gente que está comigo. Disse Jacó: Para quê? Basta que eu alcance mercê aos olhos de meu senhor.

[16] Assim, voltou Esaú aquele dia a Seir, pelo caminho por onde viera.

[17] E Jacó partiu para Sucote, e edificou para si uma casa, e fez palhoças para o seu gado; por isso, o lugar se chamou Sucote.

Jacó chega a Siquém

[18] Voltando de Padã-Arã, chegou Jacó são e salvo à cidade de Siquém, que está na terra de Canaã; e armou a sua tenda junto da cidade.

[19] A parte do campo, onde armara a sua tenda, ele a comprou dos filhos de Hamor,

się ogląda oblicze Boga i przyjąłeś mnie łaskawie.

[11] Przyjmij, proszę, upominek mój, który ci złożyłem, gdyż Bóg był mi łaskawy i mam wszystko! A gdy usilnie nalegał na niego, przyjął.

[12] A potem rzekł: Ruszajmy w drogę i chodźmy, a ja pójdę z tobą.

[13] Odpowiedział mu Jakub: Pan mój wie, że dzieci są jeszcze wątłe, muszę też mieć wzgląd na owce i krowy, które karmią młode. Jeśli popędzi się je przez jeden dzień, zginie całe stado.

[14] Niech pan mój jedzie naprzód przed sługą swoim, a ja będę ciągnął powoli, w miarę jak nadąży bydło, które jest przede mną, i jak nadążą dzieci, aż dojdę do pana mego do Seiru.

[15] Wtedy rzekł Ezaw: Pozwól tedy, że zostawię z tobą kilku z moich ludzi. A on odpowiedział: Po cóż to? Bylem tylko zdobył życzliwość pana mego.

[16] Tego dnia udał się Ezaw w drogę powrotną do Seiru,

[17] A Jakub wyruszył do Sukkot i zbudował sobie dom, a dla stad swoich wystawił szałasy. Dlatego nazwano to miejsce Sukkot.

[18] Na koniec dotarł Jakub szczęśliwie po powrocie z Paddan-Aram do miasta Sychem w ziemi kanaanejskiej i rozbił obóz pod miastem,

[19] Kupiwszy za sto srebrników od synów Chamora, ojca Sychema, część pola, na którym rozbił swój namiot.

pai de Siquém, por cem peças de dinheiro.

[20] E levantou ali um altar e lhe chamou Deus, o Deus de Israel.

Gênesis 34

Diná e os siquemitas

[1] Ora, Diná, filha que Lia dera à luz a Jacó, saiu para ver as filhas da terra.

[2] Viu-a Siquém, filho do heveu Hamor, que era príncipe daquela terra, e, tomando-a, a possuiu e assim a humilhou.

[3] Sua alma se apegou a Diná, filha de Jacó, e amou a jovem, e falou-lhe ao coração.

[4] Então, disse Siquém a Hamor, seu pai: Consegue-me esta jovem para esposa.

[5] Quando soube Jacó que Diná, sua filha, fora violada por Siquém, estavam os seus filhos no campo com o gado; calou-se, pois, até que voltassem.

[6] E saiu Hamor, pai de Siquém, para falar com Jacó.

[7] Vindo os filhos de Jacó do campo e ouvindo o que acontecera, indignaram-se e muito se iraram, pois Siquém praticara um desatino em Israel, violentando a filha de Jacó, o que se não devia fazer.

[8] Disse-lhes Hamor: A alma de meu filho Siquém está enamorada fortemente de vossa filha; peço-vos que lha deis por esposa.

[9] Aparentai-vos conosco, dai-nos as vossas filhas e tomai as nossas;

[20] Tam też postawił ołtarz i nazwał go: Bóg jest Bogiem Izraela.

I Mojżeszowa 34

Zemsta za zhańbienie Diny

[1] A Dina, córka Lei, którą urodziła Jakubowi, wyszła, aby rozejrzeć się między dziewczętami kraju.

[2] Gdy ją ujrzał Sychem, syn Chamora, Chiwwity, księcia tego kraju, porwał ją, spał z nią i zgwałcił ją.

[3] Przylgnął jednak całą duszą do Diny, córki Jakuba, pokochał tę dziewczynę i czule do niej się odzywał.

[4] I rzekł Sychem do Chamora, ojca swego: Weź mi tę dzieweczkę za żonę.

[5] Jakub usłyszał wprawdzie, że zhańbił Dinę, córkę jego, lecz ponieważ synowie jego byli przy bydle na polu, nic nie powiedział Jakub, aż do ich przybycia.

[6] Chamor, ojciec Sychema, udał się do Jakuba, aby się z nim rozmówić.

[7] A gdy synowie Jakuba przyszli z pola i usłyszeli o tym, zasmucili się mężowie ci i bardzo się rozgniewali, że dopuścił się bezwstydnego czynu w Izraelu, śpiąc z córką Jakuba, a tak nie wolno.

[8] Chamor zaś tak odezwał się do nich: Sychem, syn mój, całą duszą przylgnął do córki waszej. Dajcie mu ją za żonę, proszę,

[9] I spowinowaćcie się z nami: Dawajcie nam za żony córki wasze, a bierzcie za żony córki nasze,

[10] habitareis conosco, a terra estará ao vosso dispor; habitai e negociai nela e nela tende possessões.

[11] E o próprio Siquém disse ao pai e aos irmãos de Diná: Ache eu mercê diante de vós e vos darei o que determinardes.

[12] Majorai de muito o dote de casamento e as dádivas, e darei o que me pedirdes; dai-me, porém, a jovem por esposa.

[13] Então, os filhos de Jacó, por causa de lhes haver Siquém violado a irmã, Diná, responderam com dolo a Siquém e a seu pai Hamor e lhes disseram:

[14] Não podemos fazer isso, dar nossa irmã a um homem incircunciso; porque isso nos seria ignomínia.

[15] Sob uma única condição permitiremos: que vos torneis como nós, circuncidando-se todo macho entre vós;

[16] então, vos daremos nossas filhas, tomaremos para nós as vossas, habitaremos convosco e seremos um só povo.

[17] Se, porém, não nos ouvirdes e não vos circuncidardes, tomaremos a nossa filha e nos retiraremos embora.

[18] Tais palavras agradaram a Hamor e a Siquém, seu filho.

[19] Não tardou o jovem em fazer isso, porque amava a filha de Jacó e era o mais honrado de toda a casa de seu pai.

[10] I mieszkajcie z nami. Ziemia stoi przed wami otworem: Osiedlajcie się w niej, uprawiajcie handel i nabywajcie ją na własność!

[11] A Sychem rzekł do ojca i braci jej: Jeżeli tylko doznam życzliwości od was, dam, cokolwiek ode mnie zażądacie.

[12] Zażądajcie ode mnie choćby bardzo wysokiego wiana i daru, a dam, jak mi powiecie, tylko dajcie mi tę dziewczynę za żonę.

[13] Wtedy synowie Jakuba odpowiedzieli Sychemowi i Chamorowi, ojcu jego podstępnie, bo zhańbił siostrę ich Dinę,

[14] Mówiąc do nich: Nie możemy uczynić tego, aby siostrę naszą wydać za człowieka nieobrzezanego, bo to byłoby hańbą dla nas.

[15] Tylko pod tym warunkiem wyrazimy zgodę, jeżeli staniecie się jak my, każąc obrzezać każdego mężczyznę u was.

[16] Wtedy damy wam córki nasze, a córki wasze pojmiemy sobie za żony, zamieszkamy z wami i staniemy się jednym ludem.

[17] Lecz jeśli nas nie usłuchacie i nie obrzeżecie się, weźmiemy córkę naszą i odejdziemy.

[18] Słowa ich podobały się Chamorowi i Sychemowi, synowi Chamora.

[19] Młodzieniec nie zawahał się uczynić tego, bo pokochał córkę Jakuba; był zaś najbardziej poważany w całej swej rodzinie.

[20] Vieram, pois, Hamor e Siquém, seu filho, à porta da sua cidade e falaram aos homens da cidade:

[21] Estes homens são pacíficos para conosco; portanto, habitem na terra e negociem nela. A terra é bastante espaçosa para contê-los; recebamos por mulheres a suas filhas e demos-lhes também as nossas.

[22] Somente, porém, consentirão os homens em habitar conosco, tornando-nos um só povo, se todo macho entre nós se circuncidar, como eles são circuncidados.

[23] O seu gado, as suas possessões e todos os seus animais não serão nossos? Consintamos, pois, com eles, e habitarão conosco.

[24] E deram ouvidos a Hamor e a Siquém, seu filho, todos os que saíam da porta da cidade; e todo homem foi circuncidado, dos que saíam pela porta da sua cidade.

A traição de Simeão e Levi

[25] Ao terceiro dia, quando os homens sentiam mais forte a dor, dois filhos de Jacó, Simeão e Levi, irmãos de Diná, tomaram cada um a sua espada, entraram inesperadamente na cidade e mataram os homens todos.

[26] Passaram também ao fio da espada a Hamor e a seu filho Siquém; tomaram a Diná da casa de Siquém e saíram.

[27] Sobrevieram os filhos de Jacó aos mortos e saquearam a cidade, porque sua irmã fora violada.

[20] Potem przyszedł Chamor i Sychem, syn jego, do bramy miasta swego i rzekli do mieszkańców miasta swego tak:

[21] Mężowie ci są pokojowo usposobieni wobec nas, niech więc zamieszkają z nami w kraju i uprawiają w nim handel; ziemi jest tu dosyć dla nich. Córki ich brać będziemy sobie za żony, a córki nasze będziemy za nich wydawać.

[22] Lecz mężowie ci zgadzają się zamieszkać z nami, aby stać się jednym ludem, tylko pod tym warunkiem, że każdy mężczyzna u nas zostanie obrzezany, tak jak oni są obrzezani.

[23] Czyż trzody ich i dobytek ich, i wszystko bydło ich nie będzie nasze? Dajmy im tylko naszą zgodę, aby zamieszkali wśród nas.

[24] I usłuchali Chamora i Sychema, syna jego, wszyscy mieszkańcy tego miasta i wszyscy mężczyźni obrzezali się, każdy mieszkaniec miasta.

[25] A trzeciego dnia, gdy byli cierpiący, dwaj synowie Jakuba, Symeon i Lewi, bracia Diny, wzięli swoje miecze, wtargnęli bez przeszkód do miasta i wymordowali wszystkich mężczyzn.

[26] Zabili mieczem Chamora oraz Sychema, syna jego, i zabrali Dinę z domu Sychema, i odeszli.

[27] Synowie Jakuba zaś napadli na pobitych i złupili miasto, ponieważ zhańbiono ich siostrę.

[28] Levaram deles os rebanhos, os bois, os jumentos e o que havia na cidade e no campo;

[29] todos os seus bens, e todos os seus meninos, e as suas mulheres levaram cativos e pilharam tudo o que havia nas casas.

[30] Então, disse Jacó a Simeão e a Levi: Vós me afligistes e me fizestes odioso entre os moradores desta terra, entre os cananeus e os ferezeus; sendo nós pouca gente, reunir-se-ão contra mim, e serei destruído, eu e minha casa.

[31] Responderam: Abusaria ele de nossa irmã, como se fosse prostituta?

Gênesis 35

Jacó erige um altar em Betel

[1] Disse Deus a Jacó: Levanta-te, sobe a Betel e habita ali; faze ali um altar ao Deus que te apareceu quando fugias da presença de Esaú, teu irmão.

[2] Então, disse Jacó à sua família e a todos os que com ele estavam: Lançai fora os deuses estranhos que há no vosso meio, purificai-vos e mudai as vossas vestes;

[3] levantemo-nos e subamos a Betel. Farei ali um altar ao Deus que me respondeu no dia da minha angústia e me acompanhou no caminho por onde andei.

[4] Então, deram a Jacó todos os deuses estrangeiros que tinham em mãos e as argolas que lhes pendiam das orelhas; e

[28] Zabrali trzody ich i bydło ich, i osły ich, i to co było w mieście, i co było na polu.

[29] Uprowadzili do niewoli całe ich mienie i wszystkie ich dzieci, i kobiety i złupili wszystko, co było w domach.

[30] Wtedy Jakub rzekł do Symeona i do Lewiego: Sprowadziliście na mnie nieszczęście i hańbę w oczach mieszkańców tej ziemi, Kananejczyków i Peryzejczyków, a przecież ja mam mało ludzi, i gdy oni zbiorą się przeciwko mnie, pobiją mnie i zginę ja i dom mój.

[31] A oni odpowiedzieli: Czy jemu wolno było obejść się z siostrą naszą jak z nierządnicą?

I Mojżeszowa 35

Bóg błogosławi Jakubowi w betelu

[1] Potem rzekł Bóg do Jakuba: Wstań, idź do Betelu i osiądź tam. Zbuduj tam ołtarz Bogu, który ci się ukazał, gdy uciekałeś przed Ezawem, bratem swoim.

[2] Wtedy rzekł Jakub do swej rodziny i do wszystkich, którzy z nim byli: Usuńcie obcych bogów spośród siebie, oczyśćcie się i zmieńcie szaty wasze!

[3] Wstawszy bowiem, pójdziemy do Betelu. Tam zbuduję ołtarz Bogu, który mię wysłuchał w dniu niedoli mojej i był ze mną w drodze, którą odbyłem.

[4] I oddali Jakubowi wszystkich obcych bogów, których mieli, i kolczyki, które mieli w uszach, Jakub zaś zakopał je pod dębem koło Sychemu.

Jacó os escondeu debaixo do carvalho que está junto a Siquém.

5 E, tendo eles partido, o terror de Deus invadiu as cidades que lhes eram circunvizinhas, e não perseguiram aos filhos de Jacó.

6 Assim, chegou Jacó a Luz, chamada Betel, que está na terra de Canaã, ele e todo o povo que com ele estava.

7 E edificou ali um altar e ao lugar chamou El-Betel; porque ali Deus se lhe revelou quando fugia da presença de seu irmão.

8 Morreu Débora, a ama de Rebeca, e foi sepultada ao pé de Betel, debaixo do carvalho que se chama Alom-Bacute.

9 Vindo Jacó de Padã-Arã, outra vez lhe apareceu Deus e o abençoou.

10 Disse-lhe Deus: O teu nome é Jacó. Já não te chamarás Jacó, porém Israel será o teu nome. E lhe chamou Israel.

11 Disse-lhe mais: Eu sou o Deus Todo-Poderoso; sê fecundo e multiplica-te; uma nação e multidão de nações sairão de ti, e reis procederão de ti.

12 A terra que dei a Abraão e a Isaque dar-te-ei a ti e, depois de ti, à tua descendência.

13 E Deus se retirou dele, elevando-se do lugar onde lhe falara.

14 Então, Jacó erigiu uma coluna de pedra no lugar onde Deus falara com ele; e

5 A gdy wyruszyli, przyszedł od Boga strach na miasta okoliczne, tak że nikt nie ścigał synów Jakuba.

6 I przyszedł Jakub do Luz, które jest w ziemi kanaanejskiej, to jest do Betelu, on i wszyscy jego ludzie.

7 I zbudował tam ołtarz, i nazwał to miejsce El-Betel, bo tam objawił mu się Bóg, gdy uciekał przed bratem swoim.

8 Wtedy umarła Debora, mamka Rebeki, i została pochowana poniżej Betelu pod dębem; i nazwano go dębem płaczu.

9 I znów ukazał się Bóg Jakubowi, gdy wracał z Paddan-Aram, i błogosławił mu.

10 I rzekł do niego Bóg: Imię twoje jest Jakub; lecz odtąd nie będziesz się nazywał Jakub, ale imię twoje będzie Izrael. I nazwał go imieniem Izrael.

11 Potem rzekł do niego Bóg: Jam jest Bóg Wszechmogący! Rozradzaj się i rozmnażaj się. Od ciebie pochodzić będzie naród, a nawet mnóstwo narodów, i królowie wywodzić się będą od ciebie.

12 A ziemię, którą dałem Abrahamowi i Izaakowi, dam tobie, i potomstwu twemu po tobie dam tę ziemię.

13 I odszedł Bóg od niego w górę z miejsca, gdzie z nim rozmawiał.

14 Jakub zaś postawił pomnik na tym miejscu, gdzie Bóg z nim rozmawiał,

derramou sobre ela uma libação e lhe deitou óleo.

[15] Ao lugar onde Deus lhe falara, Jacó lhe chamou Betel.

O nascimento de Benjamim e a morte de Raquel

[16] Partiram de Betel, e, havendo ainda pequena distância para chegar a Efrata, deu à luz Raquel um filho, cujo nascimento lhe foi a ela penoso.

[17] Em meio às dores do parto, disse-lhe a parteira: Não temas, pois ainda terás este filho.

[18] Ao sair-lhe a alma (porque morreu), deu-lhe o nome de Benoni; mas seu pai lhe chamou Benjamim.

[19] Assim, morreu Raquel e foi sepultada no caminho de Efrata, que é Belém.

[20] Sobre a sepultura de Raquel levantou Jacó uma coluna que existe até ao dia de hoje.

[21] Então, partiu Israel e armou a sua tenda além da torre de Éder.

[22] E aconteceu que, habitando Israel naquela terra, foi Rúben e se deitou com Bila, concubina de seu pai; e Israel o soube. Eram doze os filhos de Israel.

Descendentes de Jacó

1 Crônicas 2.1,2

[23] Rúben, o primogênito de Jacó, Simeão, Levi, Judá, Issacar e Zebulom, filhos de Lia;

[24] José e Benjamim, filhos de Raquel;

[25] Dã e Naftali, filhos de Bila, serva de Raquel;

pomnik kamienny, i wylał nań ofiarę z płynów, i polał go oliwą.

[15] Miejsce, gdzie Bóg z nim rozmawiał, nazwał Jakub Betel.

Śmierć Racheli przy urodzeniu Beniamina

[16] Potem wyruszyli z Betelu i gdy mieli jeszcze kawałek drogi do Efraty, Rachela poczęła rodzić, a miała ciężki poród.

[17] A gdy ciężko rodziła, rzekła do niej położna: Nie bój się, bo i tym razem masz syna.

[18] A gdy uchodziła z niej dusza, bo umierała, nazwała go: Ben-Oni, lecz ojciec nazwał go Beniamin.

[19] I umarła Rachela, i została pochowana przy drodze do Efraty, czyli do Betlejemu.

[20] A Jakub postawił na jej grobie pomnik. Pomnik ten jest na grobie Racheli po dziś dzień.

[21] Potem wyruszył Izrael i rozbił namiot swój poza Migdal-Eder.

Synowie Jakuba

[22] A gdy Izrael mieszkał w tym kraju, poszedł Ruben i spał z Bilhą, nałożnicą ojca swego. A Izrael dowiedział się o tym. A synów Jakuba było dwunastu.

[23] Synowie Lei: pierworodny Jakuba Ruben, Symeon, Lewi, Juda, Issachar i Zebulon.

[24] Synowie Racheli: Józef i Beniamin.

[25] Synowie Bilhy, służącej Racheli: Dan i Naftali.

[26] e Gade e Aser, filhos de Zilpa, serva de Lia. São estes os filhos de Jacó, que lhe nasceram em Padã-Arã.

[26] Synowie Zylpy, służącej Lei: Gad i Aszer. To są synowie Jakuba, którzy urodzili mu się w Paddan-Aram.

Śmierć Izaaka

[27] Veio Jacó a Isaque, seu pai, a Manre, a Quiriate-Arba (que é Hebrom), onde peregrinaram Abraão e Isaque.

[27] Potem przyszedł Jakub do Izaaka, ojca swego, do Mamre, do miasta Arba, to jest Hebronu, gdzie mieszkał Abraham i Izaak jako gość.

[28] Foram os dias de Isaque cento e oitenta anos.

[28] A Izaak miał sto osiemdziesiąt lat.

[29] Velho e farto de dias, expirou Isaque e morreu, sendo recolhido ao seu povo; e Esaú e Jacó, seus filhos, o sepultaram.

[29] Potem Izaak opadł z sił i umarł, i został przyłączony do przodków swoich, sędziwy i syty dni. A pochowali go synowie jego Ezaw i Jakub.

Gênesis 36

Os descendentes de Esaú

1 Crônicas 1.35-37

I Mojżeszowa 36

Potomkowie Ezawa

[1] São estes os descendentes de Esaú, que é Edom.

[1] A oto dzieje rodu Ezawa, czyli Edomu.

[2] Esaú tomou por mulheres dentre as filhas de Canaã: Ada, filha de Elom, heteu; Oolibama, filha de Aná, filho de Zibeão, heveu;

[2] Ezaw pojął żony spośród córek kananejskich: Adę, córkę Elona, Chetyty, i Oholibamę, córkę Any, syna Sybeona, Chiwwity.

[3] e Basemate, filha de Ismael, irmã de Nebaiote.

[3] I Basematę, córkę Ismaela, siostrę Nebajota.

[4] A Ada de Esaú lhe nasceu Elifaz, a Basemate lhe nasceu Reuel;

[4] Ada urodziła Ezawowi Elifaza, a Basemata urodziła Reuela.

[5] e a Oolibama nasceu Jeús, Jalão e Corá; são estes os filhos de Esaú, que lhe nasceram na terra de Canaã.

[5] Oholibama zaś urodziła Jeusza, Jalama i Koracha. Oni byli synami Ezawa, którzy mu się urodzili w ziemi kanaanejskiej.

[6] Levou Esaú suas mulheres, e seus filhos, e suas filhas, e todas as pessoas de sua casa, e seu rebanho, e todo o seu gado, e toda propriedade, tudo que havia adquirido na terra de Canaã; e se foi para

[6] Potem Ezaw zabrał żony swoje i synów swoich, i córki swoje, i wszystkich domowników swoich, i stada swoje, i wszystko bydło swoje, i całe mienie swoje, które nabył w ziemi kanaanejskiej, i udał

outra terra, apartando-se de Jacó, seu irmão.

[7] Porque os bens deles eram muitos para habitarem juntos; e a terra de suas peregrinações não os podia sustentar por causa do seu gado.

[8] Então, Esaú, que é Edom, habitou no monte Seir.

[9] Esta é a descendência de Esaú, pai dos edomitas, no monte Seir.

[10] São estes os nomes dos filhos de Esaú: Elifaz, filho de Ada, mulher de Esaú; Reuel, filho de Basemate, mulher de Esaú.

[11] Os filhos de Elifaz são: Temã, Omar, Zefô, Gaetã e Quenaz.

[12] Timna era concubina de Elifaz, filho de Esaú, e teve de Elifaz a Amaleque; são estes os filhos de Ada, mulher de Esaú.

[13] E os filhos de Reuel são estes: Naate, Zerá, Samá e Mizá; estes foram os filhos de Basemate, mulher de Esaú.

[14] E são estes os filhos de Oolibama, filha de Aná, filho de Zibeão, mulher de Esaú; e deu a Esaú: Jeús, Jalão e Corá.

[15] São estes os príncipes dos filhos de Esaú; os filhos de Elifaz, o primogênito de Esaú: o príncipe Temã, o príncipe Omar, o príncipe Zefô, o príncipe Quenaz,

[16] o príncipe Corá, o príncipe Gaetã, o príncipe Amaleque; são estes os príncipes que nasceram a Elifaz na terra de Edom; são os filhos de Ada.

[17] São estes os filhos de Reuel, filho de Esaú: o príncipe Naate, o príncipe Zerá, o

się do kraju Seir, z dala od Jakuba, brata swego.

[7] Majątek ich bowiem był tak wielki, że nie mogli mieszkać razem, ziemia zaś, w której przebywali, nie mogła ich pomieścić z powodu dobytku, który posiadali.

[8] Ezaw zamieszkał na pogórzu Seir. Ezaw to Edom.

[9] A oto wykaz rodów Ezawa, praojca Edomitów na pogórzu Seir.

[10] Takie są imiona synów Ezawa: Elifaz, syn Ady, żony Ezawa, Reuel, syn Basematy, żony Ezawa.

[11] A synami Elifaza byli: Teman, Omar, Sefo, Gatam i Kenaz.

[12] A Timna była nałożnicą Elifaza, syna Ezawa, i urodziła Elifazowi Amaleka. To są potomkowie Ady, żony Ezawa.

[13] A oto synowie Reuela: Nachat i Zerach, Szamma i Mizza. Byli to potomkowie Basematy, żony Ezawa.

[14] A oto synowie Oholibamy, córki Any, syna Sybeona, żony Ezawa. Urodziła ona Ezawowi Jeusza, Jalama i Koracha.

[15] Oto naczelnicy rodów spośród potomków Ezawa, czyli synowie Elifaza, pierworodnego Ezawa: naczelnik Teman, naczelnik Omar, naczelnik Sefo, naczelnik Kenaz.

[16] Naczelnik Korach, naczelnik Gatam, naczelnik Amalek. To są naczelnicy rodów od Elifaza w ziemi edomskiej, potomkowie Ady.

[17] A oto synowie Reuela, syna Ezawa: naczelnik Nachat, naczelnik Zerach,

príncipe Samá, o príncipe Mizá; são estes os príncipes que nasceram a Reuel na terra de Edom; são os filhos de Basemate, mulher de Esaú.

[18] São estes os filhos de Oolibama, mulher de Esaú: o príncipe Jeús, o príncipe Jalão, o príncipe Corá; são estes os príncipes que procederam de Oolibama, filha de Aná, mulher de Esaú.

[19] São estes os filhos de Esaú, e esses seus príncipes; ele é Edom.

Descendentes de Seir

1 Crônicas 1.38-42

[20] São estes os filhos de Seir, o horeu, moradores da terra: Lotã, Sobal, Zibeão e Aná,

[21] Disom, Eser e Disã; são estes os príncipes dos horeus, filhos de Seir na terra de Edom.

[22] Os filhos de Lotã são Hori e Homã; a irmã de Lotã é Timna.

[23] São estes os filhos de Sobal: Alvã, Manaate, Ebal, Sefô e Onã.

[24] São estes os filhos de Zibeão: Aiá e Aná; este é o Aná que achou as fontes termais no deserto, quando apascentava os jumentos de Zibeão, seu pai.

[25] São estes os filhos de Aná: Disom e Oolibama, a filha de Aná.

[26] São estes os filhos de Disã: Hendã, Esbã, Itrã e Querã.

[27] São estes os filhos de Eser: Bilã, Zaavã e Acã.

[28] São estes os filhos de Disã: Uz e Arã.

naczelnik Szamma, naczelnik Mizza. To są naczelnicy rodów od Reuela w ziemi edomskiej, potomkowie Basematy, żony Ezawa.

[18] A oto synowie Oholibamy, żony Ezawa: naczelnik Jeusz, naczelnik Jalam, naczelnik Korach. To są naczelnicy rodów, potomkowie Oholibamy, córki Any, żony Ezawa.

[19] To są synowie Ezawa i to są ich naczelnicy: To jest Edom.

Potomkowie Seira

[20] Oto synowie Seira, Choryty, tubylców tego kraju: Lotan, Szobal, Sybeon i Ana,

[21] Diszon, Eser i Diszan; to są naczelnicy Chorytów, synów Seira w ziemi edomskiej.

[22] Synami Lotana byli: Chori i Hemam, a siostrą Lotana była Timna.

[23] A oto synowie Szobala: Alwan, Manachat, Ebal, Szefo i Onam.

[24] A oto synowie Sybeona: Aja i Ana; to jest ten Ana, który znalazł gorące źródła na puszczy, gdy pasł osły Sybeona, ojca swego.

[25] A oto dzieci Any: Diszon i Oholibama, córka Any.

[26] A oto synowie Diszona: Chemdan, Eszban, Jitran i Keran.

[27] Oto synowie Esera: Bilhan, Zaawan i Akan.

[28] Oto synowie Diszana: Us i Aran.

[29] São estes os príncipes dos horeus: o príncipe Lotã, o príncipe Sobal, o príncipe Zibeão, o príncipe Aná,

[30] o príncipe Disom, o príncipe Eser, o príncipe Disã; são estes os príncipes dos horeus, segundo os seus principados na terra de Seir.

Reis e príncipes de Edom

1 Crônicas 1.43-54

[31] São estes os reis que reinaram na terra de Edom, antes que houvesse rei sobre os filhos de Israel.

[32] Em Edom reinou Belá, filho de Beor, e o nome da sua cidade era Dinabá.

[33] Morreu Belá, e, em seu lugar, reinou Jobabe, filho de Zerá, de Bozra.

[34] Morreu Jobabe, e, em seu lugar, reinou Husão, da terra dos temanitas.

[35] Morreu Husão, e, em seu lugar, reinou Hadade, filho de Bedade, o que feriu a Midiã no campo de Moabe; o nome da sua cidade era Avite.

[36] Morreu Hadade, e, em seu lugar, reinou Samlá, de Masreca.

[37] Morreu Samlá, e, em seu lugar, reinou Saul, de Reobote, junto ao Eufrates.

[38] Morreu Saul, e, em seu lugar, reinou Baal-Hanã, filho de Acbor.

[39] Morreu Baal-Hanã, filho de Acbor, e, em seu lugar, reinou Hadar; o nome de sua cidade era Paú; e o de sua mulher era Meetabel, filha de Matrede, filha de Me-Zaabe.

[40] São estes os nomes dos príncipes de Esaú, segundo as suas famílias, os seus

[29] A oto naczelnicy Chorytów: naczelnik Lotan, naczelnik Szobal, naczelnik Sybeon, naczelnik Ana,

[30] Naczelnik Diszon, naczelnik Eser, naczelnik Diszan. To są naczelnicy Chorytów według ich okręgów w kraju Seir.

Królowie Edomu

[31] A oto królowie, którzy panowali w ziemi edomskiej, zanim nad synami Izraela zapanował król.

[32] W Edomie był królem Bela, syn Beora, a gród jego nazywał się Dinhaba.

[33] Gdy Bela umarł, panował po nim Jobab, syn Zeracha z Bosry.

[34] Gdy zaś umarł Jobab, po nim był królem Chuszam, z kraju Temanitów.

[35] Gdy umarł Chuszam, po nim był królem Hadad, syn Bedada, który pobił Midianitów na polu moabskim; a jego gród nazywał się Awit.

[36] Gdy umarł Hadad, po nim był królem Samla z Masreki.

[37] Gdy umarł Samla, po nim był królem Saul z Rechobot nad Rzeką.

[38] Gdy umarł Saul, po nim był królem Baalchanan, syn Achbora.

[39] Gdy umarł Baalchanan, syn Achbora, po nim był królem Hadar, a gród jego nazywał się Pau; a imię żony jego było Mehetabel, córka Matredy, córki Mezahaba.

[40] A oto imiona naczelników Ezawa według ich rodów, ich miejscowości,

lugares e os seus nomes: o príncipe Timna, o príncipe Alva, o príncipe Jetete,
[41] o príncipe Oolibama, o príncipe Elá, o príncipe Pinom,
[42] o príncipe Quenaz, o príncipe Temã, o príncipe Mibzar,
[43] o príncipe Magdiel e o príncipe Irã; são estes os príncipes de Edom, segundo as suas habitações na terra da sua possessão. Este é Esaú, pai de Edom.

Gênesis 37

José vendido pelos irmãos

[1] Habitou Jacó na terra das peregrinações de seu pai, na terra de Canaã.
[2] Esta é a história de Jacó. Tendo José dezessete anos, apascentava os rebanhos com seus irmãos; sendo ainda jovem, acompanhava os filhos de Bila e os filhos de Zilpa, mulheres de seu pai; e trazia más notícias deles a seu pai.
[3] Ora, Israel amava mais a José que a todos os seus filhos, porque era filho da sua velhice; e fez-lhe uma túnica talar de mangas compridas.
[4] Vendo, pois, seus irmãos que o pai o amava mais que a todos os outros filhos, odiaram-no e já não lhe podiam falar pacificamente.

[5] Teve José um sonho e o relatou a seus irmãos; por isso, o odiaram ainda mais.

[6] Pois lhes disse: Rogo-vos, ouvi este sonho que tive:
[7] Atávamos feixes no campo, e eis que o meu feixe se levantou e ficou em pé; e os

według ich imion: naczelnik Timna, naczelnik Alwa, naczelnik Jetet,
[41] Naczelnik Oholibama, naczelnik Ela, naczelnik Pinon,
[42] Naczelnik Kenaz, naczelnik Teman, naczelnik Mibsar,
[43] Naczelnik Magdiel, naczelnik Iram. To są naczelnicy rodów edomskich według ich siedzib w kraju, który posiadali. To jest Ezaw, praojciec Edomitów.

I Mojżeszowa 37

Józef i jego bracia

[1] A Jakub mieszkał w ziemi, gdzie ojciec jego był gościem, w ziemi kanaanejskiej.
[2] A oto dzieje rodu Jakuba: Gdy Józef miał siedemnaście lat i był jeszcze chłopcem, pasał trzodę z braćmi swymi, z synami Bilhy i z synami Zylpy, żony ojca swego. I donosił Józef ojcu ich, co o nich mówiono złego.
[3] A Izrael kochał Józefa najbardziej ze wszystkich synów swoich, ponieważ urodził mu się na starość. Sprawił mu też długą szatę z rękawami.
[4] Bracia jego widzieli, że ojciec kochał go więcej niż wszystkich jego braci, nienawidzili go więc i nie umieli się zdobyć na dobre słowo dla niego.
[5] Pewnego razu miał Józef sen i opowiedział go braciom swoim, oni zaś jeszcze bardziej go znienawidzili.
[6] Powiedział im bowiem: Słuchajcie, proszę, tego snu, który mi się śnił:
[7] Oto wiązaliśmy snopy na polu; wtem snop mój podniósł się i stanął, a wasze

vossos feixes o rodeavam e se inclinavam perante o meu.

[8] Então, lhe disseram seus irmãos: Reinarás, com efeito, sobre nós? E sobre nós dominarás realmente? E com isso tanto mais o odiavam, por causa dos seus sonhos e de suas palavras.

[9] Teve ainda outro sonho e o referiu a seus irmãos, dizendo: Sonhei também que o sol, a lua e onze estrelas se inclinavam perante mim.

[10] Contando-o a seu pai e a seus irmãos, repreendeu-o o pai e lhe disse: Que sonho é esse que tiveste? Acaso, viremos, eu e tua mãe e teus irmãos, a inclinar-nos perante ti em terra?

[11] Seus irmãos lhe tinham ciúmes; o pai, no entanto, considerava o caso consigo mesmo.

[12] E, como foram os irmãos apascentar o rebanho do pai, em Siquém,

[13] perguntou Israel a José: Não apascentam teus irmãos o rebanho em Siquém? Vem, enviar-te-ei a eles. Respondeu-lhe José: Eis-me aqui.

[14] Disse-lhe Israel: Vai, agora, e vê se vão bem teus irmãos e o rebanho; e traze-me notícias. Assim, o enviou do vale de Hebrom, e ele foi a Siquém.

[15] E um homem encontrou a José, que andava errante pelo campo, e lhe perguntou: Que procuras?

[16] Respondeu: Procuro meus irmãos; dize-me: Onde apascentam eles o rebanho?

snopy otoczyły go i pokłoniły się mojemu snopowi.

[8] Rzekli do niego bracia: Czy chciałbyś naprawdę królować nad nami? Czy chciałbyś naprawdę nami rządzić? I jeszcze bardziej znienawidzili go z powodu snów i słów jego.

[9] Potem miał jeszcze inny sen i opowiedział go braciom swoim. Powiedział: Miałem znowu sen: oto słońce, księżyc i jedenaście gwiazd kłaniało mi się.

[10] A gdy to opowiedział ojcu i braciom, zgromił go ojciec i rzekł do niego: Cóż to za sen, który ci się śnił? Czyż więc ja, matka twoja i bracia twoi mielibyśmy przyjść i pokłonić ci się do ziemi?

[11] Wtedy zazdrościli mu bracia, lecz ojciec jego zachował to słowo w pamięci.

Sprzedanie Józefa do Egiptu

[12] Bracia jego poszli paść trzodę ojca swego do Sychemu.

[13] Wtedy rzekł Izrael do Józefa: Bracia twoi pasą w Sychemie; chodź, a poślę cię do nich. A on odpowiedział: Jestem gotów.

[14] Rzekł do niego: Idź więc i zobacz, jak się mają bracia twoi i co się dzieje z trzodą, i przynieś mi wiadomość. I wyprawił go z doliny Hebronu; a on przybył do Sychemu.

[15] Gdy błąkał się po polu, spotkał go pewien mąż. A mąż ten zapytał go mówiąc: Czego szukasz?

[16] On zaś odpowiedział: Szukam braci moich; powiedz mi, proszę, gdzie oni pasą.

[17] Disse-lhe o homem: Foram-se daqui, pois ouvi-os dizer: Vamos a Dotã. Então, seguiu José atrás dos irmãos e os achou em Dotã.

[18] De longe o viram e, antes que chegasse, conspiraram contra ele para o matar.

[19] E dizia um ao outro: Vem lá o tal sonhador!

[20] Vinde, pois, agora, matemo-lo e lancemo-lo numa destas cisternas; e diremos: Um animal selvagem o comeu; e vejamos em que lhe darão os sonhos.

[21] Mas Rúben, ouvindo isso, livrou-o das mãos deles e disse: Não lhe tiremos a vida.

[22] Também lhes disse Rúben: Não derrameis sangue; lançai-o nesta cisterna que está no deserto, e não ponhais mão sobre ele; isto disse para o livrar deles, a fim de o restituir ao pai.

[23] Mas, logo que chegou José a seus irmãos, despiram-no da túnica, a túnica talar de mangas compridas que trazia.

[24] E, tomando-o, o lançaram na cisterna, vazia, sem água.

[25] Ora, sentando-se para comer pão, olharam e viram que uma caravana de ismaelitas vinha de Gileade; seus camelos traziam arômatas, bálsamo e mirra, que levavam para o Egito.

[26] Então, disse Judá a seus irmãos: De que nos aproveita matar o nosso irmão e esconder-lhe o sangue?

[17] A na to ów mąż powiedział: Wyruszyli stąd, bo słyszałem, jak mówili: Pójdziemy do Dotanu! Józef poszedł za braćmi swoimi i znalazł ich w Dotanie.

[18] I ujrzeli go z daleka; lecz zanim się do nich zbliżył, zmówili się, że go zabiją,

[19] Mówiąc jeden do drugiego: Oto idzie ów mistrz od snów!

[20] Nuże, chodźmy i zabijmy go, i wrzućmy go do jakiej studni, a potem powiemy: Dziki zwierz go pożarł. Zobaczymy, co wyjdzie z jego snów.

[21] A gdy to usłyszał Ruben, chciał go wyrwać z ich ręki i rzekł: Nie zabijajmy go.

[22] Potem Ruben rzekł do nich: Nie przelewajcie krwi, wrzućcie go do tej studni na pustkowiu, ale nie podnoście na niego ręki. Chciał go bowiem wyratować z ich rąk i przyprowadzić do ojca.

[23] A gdy Józef przyszedł do braci swoich, ściągnęli z Józefa szatę jego, szatę z długimi rękawami, którą miał na sobie,

[24] Pochwycili go i wrzucili go do studni. A studnia ta była wyschnięta, nie było w niej wody.

[25] Potem zasiedli do posiłku, a gdy podnieśli oczy, ujrzeli karawanę Ismaelitów, przybywającą z Gileadu; wielbłądy ich niosły wonne korzenie, balsam i mirrę, a szły niosąc to do Egiptu.

[26] Wtedy rzekł Juda do braci swoich: Jaki pożytek z tego, że zabijemy brata naszego i zataimy, żeśmy go zabili?

[27] Vinde, vendamo-lo aos ismaelitas; não ponhamos sobre ele a mão, pois é nosso irmão e nossa carne. Seus irmãos concordaram.

[28] E, passando os mercadores midianitas, os irmãos de José o alçaram, e o tiraram da cisterna, e o venderam por vinte siclos de prata aos ismaelitas; estes levaram José ao Egito.

[29] Tendo Rúben voltado à cisterna, eis que José não estava nela; então, rasgou as suas vestes.

[30] E, voltando a seus irmãos, disse: Não está lá o menino; e, eu, para onde irei?

[31] Então, tomaram a túnica de José, mataram um bode e a molharam no sangue.

[32] E enviaram a túnica talar de mangas compridas, fizeram-na levar a seu pai e lhe disseram: Achamos isto; vê se é ou não a túnica de teu filho.

[33] Ele a reconheceu e disse: É a túnica de meu filho; um animal selvagem o terá comido, certamente José foi despedaçado.

[34] Então, Jacó rasgou as suas vestes, e se cingiu de pano de saco, e lamentou o filho por muitos dias.

[35] Levantaram-se todos os seus filhos e todas as suas filhas, para o consolarem; ele, porém, recusou ser consolado e disse: Chorando, descerei a meu filho até à sepultura. E de fato o chorou seu pai.

[27] Chodźcie, sprzedajmy go Ismaelitom. Nie podnośmy na niego ręki naszej, gdyż jest on bratem naszym i z ciała naszego. I usłuchali go bracia.

[28] Gdy więc przechodzili mężowie, kupcy midianiccy, wyciągnęli Józefa ze studni na górę i sprzedali Józefa Ismaelitom za dwadzieścia srebrników, ci zaś przywiedli Józefa do Egiptu.

[29] A gdy Ruben wrócił do studni, a nie było w studni Józefa, rozdarł szaty swoje,

[30] A powróciwszy do braci, rzekł: Nie ma chłopca, dokąd ja teraz pójdę?

[31] Wtedy wzięli szatę Józefa, zabili kozła i umoczyli szatę we krwi.

[32] Potem posłali tę szatę z długimi rękawami do ojca i kazali powiedzieć: Znaleźliśmy to! Rozpoznajże, czy to szata syna twego, czy nie?

[33] A on poznał ją i rzekł: To jest szata syna mojego, dziki zwierz pożarł go tak, z pewnością rozszarpał Józefa.

[34] Wtedy Jakub rozdarł szaty swoje i włożył wór na biodra, i przez długi czas opłakiwał syna swego.

[35] Próbowali go pocieszać wszyscy synowie jego i wszystkie córki jego, ale nie dał się pocieszyć i mówił: W żałobie zejdę do syna mego do grobu. I opłakiwał go ojciec.

[36] Entrementes, os midianitas venderam José no Egito a Potifar, oficial de Faraó, comandante da guarda.

[36] Midianici zaś sprzedali go w Egipcie Potyfarowi, dworzaninowi faraona, dowódcy straży przybocznej.

Gênesis 38

Judá e Tamar

[1] Aconteceu, por esse tempo, que Judá se apartou de seus irmãos e se hospedou na casa de um adulamita, chamado Hira.

[2] Ali viu Judá a filha de um cananeu, chamado Sua; ele a tomou por mulher e a possuiu.

[3] E ela concebeu e deu à luz um filho, e o pai lhe chamou Er.

[4] Tornou a conceber e deu à luz um filho; a este deu a mãe o nome de Onã.

[5] Continuou ainda e deu à luz outro filho, cujo nome foi Selá; ela estava em Quezibe quando o teve.

[6] Judá, pois, tomou esposa para Er, o seu primogênito; o nome dela era Tamar.

[7] Er, porém, o primogênito de Judá, era perverso perante o SENHOR, pelo que o SENHOR o fez morrer.

[8] Então, disse Judá a Onã: Possui a mulher de teu irmão, cumpre o levirato e suscita descendência a teu irmão.

[9] Sabia, porém, Onã que o filho não seria tido por seu; e todas as vezes que possuía a mulher de seu irmão deixava o sêmen cair na terra, para não dar descendência a seu irmão.

I Mojżeszowa 38

Juda i Tamar

[1] W owym czasie odszedł Juda od braci swoich i przyłączył się do męża z Adullam, imieniem Chira.

[2] Tam ujrzał Juda córkę męża kananejskiego, imieniem Szua i pojął ją za żonę i obcował z nią.

[3] A ona poczęła i urodziła syna, któremu dał na imię Er.

[4] I poczęła znowu, i urodziła syna, i nazwała go Onan.

[5] Potem jeszcze urodziła syna i nazwała go Szela. Przebywała zaś w Kezybie, gdy go urodziła.

[6] Juda wziął dla Era, swego pierworodnego, żonę, której było na imię Tamar.

[7] Lecz Er, pierworodny Judy, czynił zło przed Panem i dlatego Pan pozbawił go życia.

[8] Wtedy rzekł Juda do Onana: Obcuj z żoną brata swego i wypełnij wobec niej obowiązek powinowatego, aby zachować potomstwo bratu twemu.

[9] Lecz Onan, wiedząc, że to potomstwo nie będzie należało do niego, ilekroć obcował z żoną brata swego, niszczył nasienie swoje, wylewając je na ziemię, aby nie wzbudzić potomstwa bratu swemu.

[10] Isso, porém, que fazia, era mau perante o SENHOR, pelo que também a este fez morrer.

[10] Panu nie podobało się to, co czynił, dlatego i jego pozbawił życia.

[11] Então, disse Judá a Tamar, sua nora: Permanece viúva em casa de teu pai, até que Selá, meu filho, venha a ser homem. Pois disse: Para que não morra também este, como seus irmãos. Assim, Tamar se foi, passando a residir em casa de seu pai.

[11] Wtedy rzekł Juda do Tamary, synowej swojej: Zamieszkaj jako wdowa w domu ojca twego, aż podrośnie Szela, syn mój. Myślał bowiem: Niech przynajmniej on nie umrze, podobnie jak jego bracia. I poszła Tamar, i mieszkała w domu ojca swego.

[12] No correr do tempo morreu a filha de Sua, mulher de Judá; e, consolado Judá, subiu aos tosquiadores de suas ovelhas, em Timna, ele e seu amigo Hira, o adulamita.

[12] A po upływie wielu dni umarła córka Szuy, żona Judy. Gdy minął czas żałoby, poszedł Juda z przyjacielem swoim Chirą z Adullam do Timny, do tych, którzy strzygli jego owce.

[13] E o comunicaram a Tamar: Eis que o teu sogro sobe a Timna, para tosquiar as ovelhas.

[13] A gdy doniesiono Tamarze, że jej teść idzie do Timny, aby strzyc swoje owce,

[14] Então, ela despiu as vestes de sua viuvez, e, cobrindo-se com um véu, se disfarçou, e se assentou à entrada de Enaim, no caminho de Timna; pois via que Selá já era homem, e ela não lhe fora dada por mulher.

[14] Zdjęła z siebie szaty wdowie, okryła się i otuliła zasłoną, i usiadła przy bramie wejściowej do Enajim, położonego przy drodze do Timny, bo wiedziała, że Szela już dorósł, a nie dano mu jej za żonę.

[15] Vendo-a Judá, teve-a por meretriz; pois ela havia coberto o rosto.

[15] A gdy ją Juda zobaczył, myślał, że to nierządnica, bo zakryła swą twarz.

[16] Então, se dirigiu a ela no caminho e lhe disse: Vem, deixa-me possuir-te; porque não sabia que era a sua nora. Ela respondeu: Que me darás para coabitares comigo?

[16] Wtedy zszedł z drogi ku niej i rzekł: Pozwól, że będę obcował z tobą! Nie wiedział bowiem, że to była jego synowa. I odpowiedziała: Co mi dasz za to, że będziesz obcował ze mną?

[17] Ele respondeu: Enviar-te-ei um cabrito do rebanho. Perguntou ela: Dar-me-ás penhor até que o mandes?

[17] Rzekł: Poślę ci koźlątko z trzody. A ona rzekła: Czy dasz zastaw, póki go nie przyślesz?

[18] Respondeu ele: Que penhor te darei? Ela disse: O teu selo, o teu cordão e o

[18] Rzekł: Co ci mam dać w zastaw? A ona powiedziała: Swoją pieczęć, swój sznur i

cajado que seguras. Ele, pois, lhos deu e a possuiu; e ela concebeu dele.

19 Levantou-se ela e se foi; tirou de sobre si o véu e tornou às vestes da sua viuvez.

20 Enviou Judá o cabrito, por mão do adulamita, seu amigo, para reaver o penhor da mão da mulher; porém não a encontrou.

21 Então, perguntou aos homens daquele lugar: Onde está a prostituta cultual que se achava junto ao caminho de Enaim? Responderam: Aqui não esteve meretriz nenhuma.

22 Tendo voltado a Judá, disse: Não a encontrei; e também os homens do lugar me disseram: Aqui não esteve prostituta cultual nenhuma.

23 Respondeu Judá: Que ela o guarde para si, para que não nos tornemos em opróbrio; mandei-lhe, com efeito, o cabrito, todavia, não a achaste.

24 Passados quase três meses, foi dito a Judá: Tamar, tua nora, adulterou, pois está grávida. Então, disse Judá: Tirai-a fora para que seja queimada.

25 Em tirando-a, mandou ela dizer a seu sogro: Do homem de quem são estas coisas eu concebi. E disse mais: Reconhece de quem é este selo, e este cordão, e este cajado.

26 Reconheceu-os Judá e disse: Mais justa é ela do que eu, porquanto não a dei a Selá, meu filho. E nunca mais a possuiu.

swoją laskę, którą masz w ręku. Wtedy dał jej i obcował z nią. A ona poczęła z niego.

19 Po czym wstała i odeszła; a zdjąwszy z siebie zasłonę, odziała się w szaty wdowie.

20 Potem posłał Juda koźlątko przez przyjaciela swego z Adullam, aby odebrać zastaw z ręki owej kobiety, ale jej nie znalazł.

21 A gdy pytał mężów tej miejscowości, mówiąc: Gdzie jest nierządnica, która siedziała przy drodze w Enajim? Ci odpowiedzieli: Nie było tu nierządnicy.

22 Wrócił więc do Judy i rzekł: Nie znalazłem jej, lecz i ludzie miejscowi powiedzieli: Nie było tu żadnej nierządnicy.

23 Wtedy rzekł Juda: Niech sobie to zatrzyma; obyśmy tylko nie stali się pośmiewiskiem. Posłałem przecież to koźlątko, a ty jej nie znalazłeś.

24 Po upływie około trzech miesięcy doniesiono Judzie: Tamara, synowa twoja, dopuściła się wszeteczeństwa i jest brzemienna z nierządu. Wtedy Juda rzekł: Wyprowadźcie ją i spalcie!

25 A gdy wyprowadzono ją, posłała do teścia swego i kazała mu powiedzieć: Jestem brzemienna z męża, do którego należą te rzeczy. I rzekła: Rozpoznaj, czyja to pieczęć, sznur i laska?

26 Wtedy Juda poznał je i rzekł: Ona jest sprawiedliwsza niż ja, bo nie dałem jej synowi memu, Szeli. Potem już z nią nie obcował.

[27] E aconteceu que, estando ela para dar à luz, havia gêmeos no seu ventre.

[28] Ao nascerem, um pôs a mão fora, e a parteira, tomando-a, lhe atou um fio encarnado e disse: Este saiu primeiro.

[29] Mas, recolhendo ele a mão, saiu o outro; e ela disse: Como rompeste saída? E lhe chamaram Perez.

[30] Depois, lhe saiu o irmão, em cuja mão estava o fio encarnado; e lhe chamaram Zera.

[27] Gdy zbliżył się czas jej porodu, okazało się, że w łonie jej były bliźnięta.

[28] A gdy rodziła, jedno wysunęło rączkę; wtedy położna wzięła nić szkarłatną i uwiązała ją wokoło rączki, mówiąc: Ten wyszedł pierwszy.

[29] Lecz zdarzyło się, że ono cofnęło rączkę swoją, i wyszedł z łona brat jego. Wtedy rzekła: Jakżeś to sobie utorował przejście! I nazwano imię jego Peres.

[30] A potem wyszedł brat jego, na którego rączce była nić szkarłatna. I nazwano imię jego Zerach.

Gênesis 39

José na casa de Potifar

[1] José foi levado ao Egito, e Potifar, oficial de Faraó, comandante da guarda, egípcio, comprou-o dos ismaelitas que o tinham levado para lá.

[2] O SENHOR era com José, que veio a ser homem próspero; e estava na casa de seu senhor egípcio.

[3] Vendo Potifar que o SENHOR era com ele e que tudo o que ele fazia o SENHOR prosperava em suas mãos,

[4] logrou José mercê perante ele, a quem servia; e ele o pôs por mordomo de sua casa e lhe passou às mãos tudo o que tinha.

[5] E, desde que o fizera mordomo de sua casa e sobre tudo o que tinha, o SENHOR abençoou a casa do egípcio por amor de José; a bênção do SENHOR estava sobre tudo o que tinha, tanto em casa como no campo.

I Mojżeszowa 39

Józef i żona Potyfara

[1] Józef został przyprowadzony do Egiptu. A Potyfar, dworzanin faraona, dowódca straży przybocznej, Egipcjanin, kupił go od Ismaelitów, którzy go tam przywiedli.

[2] A Pan był z Józefem, tak że wiodło mu się dobrze, i przebywał w domu pana swego, Egipcjanina.

[3] Pan jego widział, iż Bóg jest z nim i sprawia, iż we wszystkim, co czyni, ma powodzenie.

[4] Józef zdobył jego życzliwość i służył mu. Powołał go więc na zarządcę domu swego i powierzył mu całe swoje mienie.

[5] Od tego czasu, gdy powołał go na zarządcę domu swego i całego swego mienia, błogosławił Pan domowi Egipcjanina przez wzgląd na Józefa. I spoczęło błogosławieństwo Pana na

wszystkim, cokolwiek miał w domu i na polu.

[6] Potifar tudo o que tinha confiou às mãos de José, de maneira que, tendo-o por mordomo, de nada sabia, além do pão com que se alimentava. José era formoso de porte e de aparência.

[6] Powierzył więc całe swoje mienie Józefowi i o nic się już nie troszczył, tylko o chleb, który spożywał. A Józef był pięknej postawy i miał piękny wygląd.

[7] Aconteceu, depois destas coisas, que a mulher de seu senhor pôs os olhos em José e lhe disse: Deita-te comigo.

[7] Po tych wydarzeniach żona pana jego zwróciła uwagę na Józefa i rzekła: Połóż się ze mną!

[8] Ele, porém, recusou e disse à mulher do seu senhor: Tem-me por mordomo o meu senhor e não sabe do que há em casa, pois tudo o que tem me passou ele às minhas mãos.

[8] Ale on nie chciał i rzekł do żony pana swego: Oto pan mój, mając mnie, nie troszczy się o nic w domu, a wszystko, co ma, mnie powierzył.

[9] Ele não é maior do que eu nesta casa e nenhuma coisa me vedou, senão a ti, porque és sua mulher; como, pois, cometeria eu tamanha maldade e pecaria contra Deus?

[9] On sam nie jest w tym domu większy ode mnie, a nie odmówił mi niczego oprócz ciebie, bo ty jesteś żoną jego. Jakże miałbym więc popełnić tak wielką niegodziwość i zgrzeszyć przeciwko Bogu?

[10] Falando ela a José todos os dias, e não lhe dando ele ouvidos, para se deitar com ela e estar com ela,

[10] A chociaż ona namawiała Józefa codziennie, by spał z nią i żył z nią, nie usłuchał jej.

[11] sucedeu que, certo dia, veio ele a casa, para atender aos negócios; e ninguém dos de casa se achava presente.

[11] Pewnego dnia, gdy wszedł do domu, aby wykonać pracę swoją, nie było tam nikogo z domowników w domu,

[12] Então, ela o pegou pelas vestes e lhe disse: Deita-te comigo; ele, porém, deixando as vestes nas mãos dela, saiu, fugindo para fora.

[12] Wtedy chwyciła go za szatę jego, mówiąc: Połóż się ze mną! Lecz on zostawił szatę swą w jej ręku, uciekł i wyszedł na dwór.

[13] Vendo ela que ele fugira para fora, mas havia deixado as vestes nas mãos dela,

[13] A gdy zobaczyła, że zostawił swą szatę w jej ręku i uciekł na dwór,

[14] chamou pelos homens de sua casa e lhes disse: Vede, trouxe-nos meu marido este hebreu para insultar-nos; veio até

[14] Zawołała domowników swoich i rzekła do nich: Patrzcie, sprowadził nam męża Hebrajczyka, aby sobie pozwalał z nami.

mim para se deitar comigo; mas eu gritei em alta voz.

[15] Ouvindo ele que eu levantava a voz e gritava, deixou as vestes ao meu lado e saiu, fugindo para fora.

[16] Conservou ela junto de si as vestes dele, até que seu senhor tornou a casa.

[17] Então, lhe falou, segundo as mesmas palavras, e disse: O servo hebreu, que nos trouxeste, veio ter comigo para insultar-me;

[18] quando, porém, levantei a voz e gritei, ele, deixando as vestes ao meu lado, fugiu para fora.

[19] Tendo o senhor ouvido as palavras de sua mulher, como lhe tinha dito: Desta maneira me fez o teu servo; então, se lhe acendeu a ira.

[20] E o senhor de José o tomou e o lançou no cárcere, no lugar onde os presos do rei estavam encarcerados; ali ficou ele na prisão.

[21] O SENHOR, porém, era com José, e lhe foi benigno, e lhe deu mercê perante o carcereiro;

[22] o qual confiou às mãos de José todos os presos que estavam no cárcere; e ele fazia tudo quanto se devia fazer ali.

[23] E nenhum cuidado tinha o carcereiro de todas as coisas que estavam nas mãos de José, porquanto o SENHOR era com ele, e tudo o que ele fazia o SENHOR prosperava.

Przyszedł do mnie, aby spać ze mną, lecz ja zaczęłam głośno krzyczeć,

[15] I gdy usłyszał, że głośno krzyczałam i wołałam, zostawił szatę swoją u mnie, uciekł i wyszedł na dwór.

[16] I położyła szatę jego obok siebie aż do przybycia pana domu.

[17] Wtedy opowiedziała mu to samo, mówiąc: Przyszedł do mnie ten sługa, Hebrajczyk, którego sprowadziłeś do nas, aby poswawolić ze mną.

[18] Lecz gdy krzyczałam głośno i wołałam, zostawił szatę swoją u mnie i uciekł na dwór.

[19] Gdy pan usłyszał słowa swej żony, które mu powiedziała, mówiąc: Tak to postąpił ze mną twój niewolnik, rozgniewał się bardzo.

[20] Następnie pan kazał pojmać Józefa i wtrącić go do więzienia, tam, gdzie trzymano więźniów królewskich. I tam był w więzieniu.

[21] Ale Pan był z Józefem i sprawił, że zjednał sobie przychylność i zapewnił sobie życzliwość przełożonego więzienia.

[22] Toteż przełożony więzienia powierzył Józefowi nadzór nad wszystkimi więźniami, którzy byli w więzieniu. Wszystko, co tam się działo, działo się pod jego nadzorem.

[23] Przełożony więzienia nie musiał doglądać tego, co powierzył Józefowi, gdyż Pan był z nim i sprawił, że szczęściło mu się we wszystkim, cokolwiek czynił.

Gênesis 40

José na prisão interpreta dois sonhos

[1] Passadas estas coisas, aconteceu que o mordomo do rei do Egito e o padeiro ofenderam o seu senhor, o rei do Egito.

[2] Indignou-se Faraó contra os seus dois oficiais, o copeiro-chefe e o padeiro-chefe.

[3] E mandou detê-los na casa do comandante da guarda, no cárcere onde José estava preso.

[4] O comandante da guarda pô-los a cargo de José, para que os servisse; e por algum tempo estiveram na prisão.

[5] E ambos sonharam, cada um o seu sonho, na mesma noite; cada sonho com a sua própria significação, o copeiro e o padeiro do rei do Egito, que se achavam encarcerados.

[6] Vindo José, pela manhã, viu-os, e eis que estavam turbados.

[7] Então, perguntou aos oficiais de Faraó, que com ele estavam no cárcere da casa do seu senhor: Por que tendes, hoje, triste o semblante?

[8] Eles responderam: Tivemos um sonho, e não há quem o possa interpretar. Disse-lhes José: Porventura, não pertencem a Deus as interpretações? Contai-me o sonho.

O sonho do copeiro-chefe

[9] Então, o copeiro-chefe contou o seu sonho a José e lhe disse: Em meu sonho havia uma videira perante mim.

I Mojżeszowa 40

Józef wykłada sny współwięźniów

[1] Po tych wypadkach zdarzyło się, że podczaszy króla egipskiego i piekarz zawinili przeciw panu swemu, królowi egipskiemu.

[2] Faraon, rozgniewawszy się na obu dworzan swoich, na przełożonego podczaszych i na przełożonego piekarzy,

[3] Oddał ich pod straż w domu dowódcy straży przybocznej, tam, gdzie Józef był więźniem.

[4] A dowódca straży przybocznej przydzielił im Józefa, aby im posługiwał, gdy już pewien czas byli w więzieniu.

[5] Podczaszy i piekarz króla egipskiego mieli obaj jednej i tej samej nocy sen, a sen każdego z nich co innego oznaczał.

[6] A gdy przyszedł do nich Józef rano spostrzegł, że byli zmartwieni.

[7] Zapytał więc dworzan faraona, którzy byli z nim w więzieniu, w domu jego pana, mówiąc: Dlaczego to macie dziś twarze ponure?

[8] Odpowiedzieli mu: Mieliśmy sen, a nie ma nikogo, kto by nam go wyłożył. Rzekł do nich Józef: Czy nie do Boga należy wykład? Opowiedzcie mi je!

[9] Wtedy przełożony podczaszych opowiedział swój sen Józefowi i rzekł:

Śniło mi się, że był przede mną krzew winny.

[10] E, na videira, três ramos; ao brotar a vide, havia flores, e seus cachos produziam uvas maduras.

[10] A na tym krzewie były trzy pędy; a gdy zaczął wypuszczać pąki, zakwitł, a jego grona winne dojrzały.

[11] O copo de Faraó estava na minha mão; tomei as uvas, e as espremi no copo de Faraó, e o dei na própria mão de Faraó.

[11] A miałem w ręku puchar faraona. Wziąłem więc grona i wycisnąłem je do pucharu faraona, a puchar wręczyłem faraonowi.

[12] Então, lhe disse José: Esta é a sua interpretação: os três ramos são três dias;
[13] dentro ainda de três dias, Faraó te reabilitará e te reintegrará no teu cargo, e tu lhe darás o copo na própria mão dele, segundo o costume antigo, quando lhe eras copeiro.

[12] Wtedy rzekł mu Józef: Taki jest jego wykład: trzy pędy, to trzy dni.
[13] Po trzech dniach faraon podniesie do góry głowę twoją i przywróci ci urząd twój, tak że będziesz podawał puchar faraonowi do ręki, jak dawniej, gdy byłeś podczaszym.

[14] Porém lembra-te de mim, quando tudo te correr bem; e rogo-te que sejas bondoso para comigo, e faças menção de mim a Faraó, e me faças sair desta casa;

[14] Jeśli tylko nie zapomnisz o mnie, gdy ci się będzie dobrze powodziło, wyświadcz mi łaskę i wspomnij o mnie przed faraonem, by mnie wydostać z tego więzienia.

[15] porque, de fato, fui roubado da terra dos hebreus; e, aqui, nada fiz, para que me pusessem nesta masmorra.

[15] Uprowadzono mnie bowiem podstępnie z ziemi Hebrajczyków, a tutaj także nie uczyniłem nic złego, za co by mnie miano wtrącić do więzienia.

O sonho do padeiro-chefe

[16] Vendo o padeiro-chefe que a interpretação era boa, disse a José: Eu também sonhei, e eis que três cestos de pão alvo me estavam sobre a cabeça;
[17] e no cesto mais alto havia de todos os manjares de Faraó, arte de padeiro; e as aves os comiam do cesto na minha cabeça.
[18] Então, lhe disse José: A interpretação é esta: os três cestos são três dias;

[16] A przełożony piekarzy widząc, że dobrze to wyłożył, rzekł do Józefa: Ja też miałem sen: Oto trzy kosze białego pieczywa były na mojej głowie.

[17] A w koszu, który był najwyżej, było różne pieczywo, jakie jada faraon, ptaki zaś wyjadały je z kosza na mojej głowie.

[18] Wtedy odpowiedział Józef i rzekł: Oto jego wykład: Trzy kosze, to trzy dni.

[19] dentro ainda de três dias, Faraó te tirará fora a cabeça e te pendurará num madeiro, e as aves te comerão as carnes.
[20] No terceiro dia, que era aniversário de nascimento de Faraó, deu este um banquete a todos os seus servos; e, no meio destes, reabilitou o copeiro-chefe e condenou o padeiro-chefe.
[21] Ao copeiro-chefe reintegrou no seu cargo, no qual dava o copo na mão de Faraó;
[22] mas ao padeiro-chefe enforcou, como José havia interpretado.
[23] O copeiro-chefe, todavia, não se lembrou de José, porém dele se esqueceu.

[19] Po trzech dniach faraon podniesie wysoko głowę twoją, bo powiesi cię na drzewie, i ptaki będą zjadać ciało twoje.
[20] Na trzeci dzień, w dniu urodzin faraona, urządził on ucztę dla wszystkich dworzan swoich i w gronie dworzan swoich podniósł głowę przełożonego podczaszych i przełożonego piekarzy:
[21] Przełożonego podczaszych przywrócił do jego godności podczaszego, tak że znów podawał puchar do rąk faraona,
[22] A przełożonego piekarzy kazał powiesić zgodnie z wykładem snów przez Józefa.
[23] Lecz przełożony podczaszych nie pamiętał o Józefie, bo zapomniał o nim.

Gênesis 41

José interpreta os sonhos de Faraó

[1] Passados dois anos completos, Faraó teve um sonho. Parecia-lhe achar-se ele de pé junto ao Nilo.

[2] Do rio subiam sete vacas formosas à vista e gordas e pastavam no carriçal.

[3] Após elas subiam do rio outras sete vacas, feias à vista e magras; e pararam junto às primeiras, na margem do rio.
[4] As vacas feias à vista e magras comiam as sete formosas à vista e gordas. Então, acordou Faraó.
[5] Tornando a dormir, sonhou outra vez. De uma só haste saíam sete espigas cheias e boas.

[6] E após elas nasciam sete espigas mirradas, crestadas do vento oriental.

I Mojżeszowa 41

Józef wykłada sny faraona

[1] Po upływie dwóch lat śniło się faraonowi, że stoi nad Nilem.

[2] A oto z Nilu wyszło siedem krów pięknych i tłustych i pasło się na pastwisku.
[3] Potem wyszło za nimi z Nilu siedem innych krów, szpetnych i chudych i stanęło obok tamtych krów nad brzegiem Nilu.
[4] I pożarły owe krowy szpetne i chude siedem krów pięknych i tłustych. Wtedy faraon się obudził.
[5] A gdy zasnął, miał znowu sen. Oto siedem kłosów pełnych i pięknych wyrastało z jednej łodygi.
[6] A potem wyrastało za nimi siedem kłosów pustych i wysuszonych przez wiatr wschodni,

[7] As espigas mirradas devoravam as sete espigas grandes e cheias. Então, acordou Faraó. Fora isto um sonho.

[8] De manhã, achando-se ele de espírito perturbado, mandou chamar todos os magos do Egito e todos os seus sábios e lhes contou os sonhos; mas ninguém havia que lhos interpretasse.

[9] Então, disse a Faraó o copeiro-chefe: Lembro-me hoje das minhas ofensas.

[10] Estando Faraó mui indignado contra os seus servos e pondo-me sob prisão na casa do comandante da guarda, a mim e ao padeiro-chefe,

[11] tivemos um sonho na mesma noite, eu e ele; sonhamos, e cada sonho com a sua própria significação.

[12] Achava-se conosco um jovem hebreu, servo do comandante da guarda; contamos-lhe os nossos sonhos, e ele no-los interpretou, a cada um segundo o seu sonho.

[13] E como nos interpretou, assim mesmo se deu: eu fui restituído ao meu cargo, o outro foi enforcado.

[14] Então, Faraó mandou chamar a José, e o fizeram sair à pressa da masmorra; ele se barbeou, mudou de roupa e foi apresentar-se a Faraó.

[15] Este lhe disse: Tive um sonho, e não há quem o interprete. Ouvi dizer, porém, a teu respeito que, quando ouves um sonho, podes interpretá-lo.

[7] A te puste kłosy pożarły siedem kłosów grubych i pełnych. Wtedy faraon się obudził, a był to tylko sen.

[8] Rano, zaniepokojony w duchu, kazał wezwać wszystkich wróżbitów egipskich i wszystkich mędrców. I opowiedział im faraon swoje sny. Nie było jednak nikogo, kto by mógł je wyłożyć faraonowi.

[9] Wtedy odezwał się przełożony podczaszych do faraona i rzekł: Przypominają mi się dziś grzechy moje.

[10] Gdy faraon rozgniewał się raz na sługi swoje, wtrącił mnie do więzienia w domu dowódcy straży przybocznej, mnie i przełożonego piekarzy.

[11] Obaj mieliśmy jednej i tej samej nocy sen, ja i on, a każdy sen co innego oznaczał.

[12] A był tam z nami młody Hebrajczyk, sługa dowódcy straży przybocznej, któremu opowiedzieliśmy to i wyłożył nam sny nasze. Każdemu wyłożył zgodnie z jego snem.

[13] I stało się tak, jak nam wyłożył: Mnie przywrócono do urzędu mojego, a jego powieszono.

[14] Wtedy faraon kazał sprowadzić Józefa, wyprowadzono go więc śpiesznie z więzienia. A gdy się ostrzygł i zmienił szaty, przyszedł do faraona.

[15] Wtedy faraon rzekł do Józefa: Miałem sen, a nie ma nikogo, kto by go wyłożył, ale o tobie słyszałem, że gdy usłyszysz sen, umiesz go wyłożyć.

[16] Respondeu-lhe José: Não está isso em mim; mas Deus dará resposta favorável a Faraó.

[17] Então, contou Faraó a José: No meu sonho, estava eu de pé na margem do Nilo,

[18] e eis que subiam dele sete vacas gordas e formosas à vista e pastavam no carriçal.

[19] Após estas subiam outras vacas, fracas, mui feias à vista e magras; nunca vi outras assim disformes, em toda a terra do Egito.

[20] E as vacas magras e ruins comiam as primeiras sete gordas;

[21] e, depois de as terem engolido, não davam aparência de as terem devorado, pois o seu aspecto continuava ruim como no princípio. Então, acordei.

[22] Depois, vi, em meu sonho, que sete espigas saíam da mesma haste, cheias e boas;

[23] após elas nasceram sete espigas secas, mirradas e crestadas do vento oriental.

[24] As sete espigas mirradas devoravam as sete espigas boas. Contei-o aos magos, mas ninguém houve que mo interpretasse.

[25] Então, lhe respondeu José: O sonho de Faraó é apenas um; Deus manifestou a Faraó o que há de fazer.

[26] As sete vacas boas serão sete anos; as sete espigas boas, também sete anos; o sonho é um só.

[16] Józef odpowiedział faraonowi: Nie w mojej to mocy, lecz Bóg udzieli faraonowi pomyślnej odpowiedzi.

[17] Wtedy rzekł faraon do Józefa: Śniło mi się, że stałem nad brzegiem Nilu,

[18] A z Nilu wyszło siedem krów tłustych i pięknych i pasło się na pastwisku.

[19] A potem wyszło za nimi siedem innych krów, chudych i bardzo szpetnych. Tak szpetnych nie widziałem w całej ziemi egipskiej.

[20] I pożarły krowy chude i szpetne siedem pierwszych krów tłustych.

[21] A chociaż dostały się do ich brzucha, jednak nie było znać, że dostały się do ich brzucha, i wyglądały równie szpetnie jak przedtem. Wtedy obudziłem się.

[22] Potem widziałem we śnie, że z jednej łodygi wyrastało siedem kłosów pełnych i pięknych.

[23] A po nich wyrastało siedem kłosów suchych, cienkich i wysuszonych przez wiatr wschodni.

[24] Kłosy cienkie pochłonęły siedem kłosów pięknych. Opowiedziałem to wróżbitom, lecz nikt nie mógł mi tego wyłożyć.

[25] Wtedy rzekł Józef do faraona: Sny faraona oznaczają jedno i to samo. Bóg oznajmia w nich faraonowi, co zamierza uczynić.

[26] Siedem krów pięknych, to siedem lat, a siedem kłosów pięknych, to też siedem lat; jest to bowiem sen jeden.

[27] As sete vacas magras e feias, que subiam após as primeiras, serão sete anos, bem como as sete espigas mirradas e crestadas do vento oriental serão sete anos de fome.

[27] Siedem krów chudych i szpetnych, które wyszły za tamtymi, to siedem lat, a siedem kłosów pustych i wysuszonych przez wiatr wschodni, to siedem lat głodu.

[28] Esta é a palavra, como acabo de dizer a Faraó, que Deus manifestou a Faraó que ele há de fazer.

[28] To miałem na myśli, gdy powiedziałem faraonowi, że Bóg oznajmił faraonowi, co zamierza uczynić.

[29] Eis aí vêm sete anos de grande abundância por toda a terra do Egito.

[29] Nadejdzie teraz siedem lat wielkiej obfitości w całej ziemi egipskiej,

[30] Seguir-se-ão sete anos de fome, e toda aquela abundância será esquecida na terra do Egito, e a fome consumirá a terra;

[30] A po nich nadejdzie siedem lat głodu i zapomną, że była wielka obfitość w ziemi egipskiej, i głód wyniszczy ziemię,

[31] e não será lembrada a abundância na terra, em vista da fome que seguirá, porque será gravíssima.

[31] Tak że nikt nie będzie pamiętał o obfitości w kraju z powodu tego głodu, który nastąpi, gdyż będzie on bardzo ciężki.

[32] O sonho de Faraó foi dúplice, porque a coisa é estabelecida por Deus, e Deus se apressa a fazê-la.

[32] A że sen powtórzył się faraonowi dwukrotnie, znaczy to, że rzecz ta jest u Boga postanowiona i Bóg niezwłocznie ją wykona.

[33] Agora, pois, escolha Faraó um homem ajuizado e sábio e o ponha sobre a terra do Egito.

[33] Niech więc faraon upatrzy teraz męża rozsądnego i mądrego i niech ustanowi go zarządcą całej ziemi egipskiej.

[34] Faça isso Faraó, e ponha administradores sobre a terra, e tome a quinta parte dos frutos da terra do Egito nos sete anos de fartura.

[34] Niech faraon działa i niech ustanowi namiestników nad krajem i zbiera piątą część urodzajów w ziemi egipskiej przez siedem lat obfitości.

[35] Ajuntem os administradores toda a colheita dos bons anos que virão, recolham cereal debaixo do poder de Faraó, para mantimento nas cidades, e o guardem.

[35] Niech nagromadzą wszelkiej żywności podczas tych dobrych lat, które nadejdą. Niech gromadzą zboże z polecenia faraona, niech składają po miastach żywność i przechowują ją.

[36] Assim, o mantimento será para abastecer a terra nos sete anos da fome

[36] Żywność ta będzie zapasem dla kraju na siedem lat głodu, które nastaną w ziemi

que haverá no Egito; para que a terra não pereça de fome.

José como governador do Egito

[37] O conselho foi agradável a Faraó e a todos os seus oficiais.

[38] Disse Faraó aos seus oficiais: Acharíamos, porventura, homem como este, em quem há o Espírito de Deus?

[39] Depois, disse Faraó a José: Visto que Deus te fez saber tudo isto, ninguém há tão ajuizado e sábio como tu.

[40] Administrarás a minha casa, e à tua palavra obedecerá todo o meu povo; somente no trono eu serei maior do que tu.

[41] Disse mais Faraó a José: Vês que te faço autoridade sobre toda a terra do Egito.

[42] Então, tirou Faraó o seu anel de sinete da mão e o pôs na mão de José, fê-lo vestir roupas de linho fino e lhe pôs ao pescoço um colar de ouro.

[43] E fê-lo subir ao seu segundo carro, e clamavam diante dele: Inclinai-vos! Desse modo, o constituiu sobre toda a terra do Egito.

[44] Disse ainda Faraó a José: Eu sou Faraó, contudo sem a tua ordem ninguém levantará mão ou pé em toda a terra do Egito.

[45] E a José chamou Faraó de Zafenate-Panéia e lhe deu por mulher a Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om; e percorreu José toda a terra do Egito.

egipskiej, i kraj nie będzie wyniszczony przez głód.

Józef namiestnikiem Egiptu

[37] Podobało się to faraonowi i wszystkim jego dworzanom.

[38] Rzekł tedy faraon do dworzan swoich: Czy moglibyśmy znaleźć innego męża, który miałby ducha Bożego tak jak ten?

[39] Do Józefa zaś faraon rzekł: Skoro Bóg oznajmił ci to wszystko, nie ma nikogo, kto by był tak rozsądny i mądry jak ty.

[40] Ty będziesz zarządzał domem moim, a do poleceń twoich będzie się stosował cały lud mój, tylko tronem będę większy od ciebie.

[41] Nadto rzekł faraon do Józefa: Oto ustanawiam cię namiestnikiem całej ziemi egipskiej.

[42] Potem zdjął faraon pierścień z ręki i włożył go na rękę Józefa, kazał go też odziać w szaty z delikatnego płótna i zawiesił złoty łańcuch na jego szyi,

[43] Kazał go też obwozić na drugim wozie swoim, a wołano przed nim: Na kolana! Tak ustanowił go namiestnikiem całej ziemi egipskiej.

[44] Potem rzekł faraon do Józefa: Jam jest faraon, lecz bez twego zezwolenia nie wolno nikomu w całej ziemi egipskiej podnieść ręki ani nogi.

[45] Nadał też faraon Józefowi imię: Safenat-Paneach i dał mu za żonę Asenat, córkę Poti-Fera, kapłana z On. Tak to Józef został namiestnikiem ziemi egipskiej.

46 Era José da idade de trinta anos quando se apresentou a Faraó, rei do Egito, e andou por toda a terra do Egito.

47 Nos sete anos de fartura a terra produziu abundantemente.

48 E ajuntou José todo o mantimento que houve na terra do Egito durante os sete anos e o guardou nas cidades; o mantimento do campo ao redor de cada cidade foi guardado na mesma cidade.

49 Assim, ajuntou José muitíssimo cereal, como a areia do mar, até perder a conta, porque ia além das medidas.

50 Antes de chegar a fome, nasceram dois filhos a José, os quais lhe deu Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om.

51 José ao primogênito chamou de Manassés, pois disse: Deus me fez esquecer de todos os meus trabalhos e de toda a casa de meu pai.

52 Ao segundo, chamou-lhe Efraim, pois disse: Deus me fez próspero na terra da minha aflição.

53 Passados os sete anos de abundância, que houve na terra do Egito,

54 começaram a vir os sete anos de fome, como José havia predito; e havia fome em todas as terras, mas em toda a terra do Egito havia pão.

55 Sentindo toda a terra do Egito a fome, clamou o povo a Faraó por pão; e Faraó dizia a todos os egípcios: Ide a José; o que ele vos disser fazei.

46 A Józef miał trzydzieści lat, gdy stanął przed faraonem, królem Egiptu. Potem wyszedł Józef od faraona i objeżdżał całą ziemię egipską.

47 A ziemia rodziła obficie przez siedem lat urodzaju.

48 W tych siedmiu latach, które nastały w ziemi egipskiej, gromadził wszelką żywność i składał zapasy w miastach, składał w nich zbiory z okolicznych pól.

49 Tak nagromadził Józef tyle zboża, jak piasku morskiego, tak wiele, że zaprzestano je mierzyć, bo nie można było go zmierzyć.

50 A zanim nastał rok głodu, urodzili się Józefowi dwaj synowie, których urodziła mu Asenat, córka Poti-Fera, kapłana z On.

51 Pierworodnego nazwał Józef Manasses, bo powiedział: Bóg mi dozwolił zapomnieć o wszelkiej udręce mojej i o całym domu ojca mego.

52 A drugiego nazwał Efraim, bo powiedział: Rozmnożył mnie Bóg w ziemi niedoli mojej.

53 A gdy skończyło się siedem lat obfitości w ziemi egipskiej,

54 Rozpoczęło się siedem lat głodu, jak przepowiedział Józef. Głód był we wszystkich krajach, ale w całej ziemi egipskiej był chleb.

55 Ale gdy również w całej ziemi egipskiej zapanował głód, lud wołał do faraona o chleb. Wtedy faraon mówił do wszystkich

Egipcjan: Idźcie do Józefa i czyńcie, co on wam powie.

[56] Havendo, pois, fome sobre toda a terra, abriu José todos os celeiros e vendia aos egípcios; porque a fome prevaleceu na terra do Egito.

[56] A głód był na całej ziemi. Wtedy otworzył Józef wszystkie spichrze i sprzedawał Egipcjanom zboże, gdyż głód coraz bardziej dawał się we znaki w ziemi egipskiej.

[57] E todas as terras vinham ao Egito, para comprar de José, porque a fome prevaleceu em todo o mundo.

[57] Ze wszystkich stron ziemi przychodzili ludzie do Egiptu, do Józefa, aby zakupić zboża, gdyż wielki głód był na całej ziemi.

Gênesis 42

Os irmãos de José descem ao Egito

[1] Sabedor Jacó de que havia mantimento no Egito, disse a seus filhos: Por que estais aí a olhar uns para os outros?

[2] E ajuntou: Tenho ouvido que há cereais no Egito; descei até lá e comprai-nos deles, para que vivamos e não morramos.

[3] Então, desceram dez dos irmãos de José, para comprar cereal do Egito.

[4] A Benjamim, porém, irmão de José, não enviou Jacó na companhia dos irmãos, porque dizia: Para que não lhe suceda, acaso, algum desastre.

[5] Entre os que iam, pois, para lá, foram também os filhos de Israel; porque havia fome na terra de Canaã.

[6] José era governador daquela terra; era ele quem vendia a todos os povos da terra; e os irmãos de José vieram e se prostraram rosto em terra, perante ele.

[7] Vendo José a seus irmãos, reconheceu-os, porém não se deu a conhecer, e lhes falou asperamente, e lhes perguntou:

I Mojżeszowa 42

Przybycie braci Józefa do Egiptu po zboże

[1] A gdy Jakub dowiedział się, że w Egipcie było zboże, rzekł do synów swoich: Czemu oglądacie się jeden na drugiego?

[2] Potem rzekł: Oto słyszałem, że w Egipcie jest zboże. Jedźcie tam, a zakupcie dla nas stamtąd zboża, abyśmy ostali się przy życiu i nie pomarli.

[3] Wyruszyło więc dziesięciu braci Józefa, aby zakupić zboże w Egipcie.

[4] Ale Jakub nie puścił Beniamina, brata Józefa, z braćmi jego, bo mówił: Żeby go nie spotkało jakie nieszczęście.

[5] Wraz z innymi przybyli synowie Izraela, aby zakupić zboże, gdyż głód był w ziemi kanaanejskiej.

[6] A Józef był wielkorządcą w kraju. On to sprzedawał zboże całemu ludowi w kraju. A gdy przyszli bracia Józefa, oddali mu głęboki pokłon aż do ziemi.

[7] Gdy Józef ujrzał braci swoich, poznał ich, lecz udawał wobec nich obcego i rozmawiał z nimi szorstko. I rzekł do nich:

Donde vindes? Responderam: Da terra de Canaã, para comprar mantimento.

[8] José reconheceu os irmãos; porém eles não o reconheceram.

[9] Então, se lembrou José dos sonhos que tivera a respeito deles e lhes disse: Vós sois espiões e viestes para ver os pontos fracos da terra.

[10] Responderam-lhe: Não, senhor meu; mas vieram os teus servos para comprar mantimento.

[11] Somos todos filhos de um mesmo homem; somos homens honestos; os teus servos não são espiões.

[12] Ele, porém, lhes respondeu: Nada disso; pelo contrário, viestes para ver os pontos fracos da terra.

[13] Eles disseram: Nós, teus servos, somos doze irmãos, filhos de um homem na terra de Canaã; o mais novo está hoje com nosso pai, outro já não existe.

[14] Então, lhes falou José: É como já vos disse: sois espiões.

[15] Nisto sereis provados: pela vida de Faraó, daqui não saireis, sem que primeiro venha o vosso irmão mais novo.

[16] Enviai um dentre vós, que traga vosso irmão; vós ficareis detidos para que sejam provadas as vossas palavras, se há verdade no que dizeis; ou se não, pela vida de Faraó, sois espiões.

[17] E os meteu juntos em prisão três dias.

Skąd przyszliście? A oni odpowiedzieli: Z ziemi kanaanejskiej, aby zakupić żywność.

[8] Chociaż Józef poznał braci swoich, oni go jednak nie poznali.

[9] I przypomniał sobie Józef sny, które mu się śniły o nich, i rzekł: Szpiegami jesteście! Przybyliście, aby wyśledzić nieobronne miejsca kraju!

[10] A oni powiedzieli do niego: Nie, panie! Słudzy twoi przybyli, aby zakupić żywność.

[11] Jesteśmy wszyscy synami jednego męża, jesteśmy ludźmi uczciwymi, słudzy twoi nie są szpiegami.

[12] Lecz on rzekł do nich: Nie, bo przyszliście wyśledzić nieobronne miejsca kraju.

[13] Na to rzekli: Było nas dwunastu braci, sług twoich, synów jednego męża w ziemi kanaanejskiej, najmłodszy jest teraz z ojcem naszym w domu, a jednego już nie ma.

[14] Rzekł do nich Józef: Jednak jest tak, jak wam powiedziałem: Jesteście szpiegami;

[15] Dlatego, jako żyw faraon, będziecie poddani próbom i nie wyjdziecie stąd, dopóki nie przyjdzie tu wasz najmłodszy brat.

[16] Wyprawcie jednego z was, by przyprowadził brata waszego, a wy będziecie w więzieniu, aż zbada się słowa wasze, czy polegają na prawdzie. Jeżeli nie, to, jako żyw faraon, jesteście szpiegami.

[17] Potem oddał ich pod straż na trzy dni.

[18] Ao terceiro dia, disse-lhes José: Fazei o seguinte e vivereis, pois temo a Deus.

[19] Se sois homens honestos, fique detido um de vós na casa da vossa prisão; vós outros ide, levai cereal para suprir a fome das vossas casas.

[20] E trazei-me vosso irmão mais novo, com o que serão verificadas as vossas palavras, e não morrereis. E eles se dispuseram a fazê-lo.

[21] Então, disseram uns aos outros: Na verdade, somos culpados, no tocante a nosso irmão, pois lhe vimos a angústia da alma, quando nos rogava, e não lhe acudimos; por isso, nos vem esta ansiedade.

[22] Respondeu-lhes Rúben: Não vos disse eu: Não pequeis contra o jovem? E não me quisestes ouvir. Pois vedes aí que se requer de nós o seu sangue.

[23] Eles, porém, não sabiam que José os entendia, porque lhes falava por intérprete.

[24] E, retirando-se deles, chorou; depois, tornando, lhes falou; tomou a Simeão dentre eles e o algemou na presença deles.

Os irmãos de José regressam do Egito

[25] Ordenou José que lhes enchessem de cereal os sacos, e lhes restituíssem o dinheiro, a cada um no saco de cereal, e os suprissem de comida para o caminho; e assim lhes foi feito.

[18] A trzeciego dnia rzekł do nich Józef: Jeśli chcecie żyć, uczyńcie tak, bo ja boję się Boga.

[19] Jeśli jesteście uczciwi, to niech jeden wasz brat pozostanie jako więzień w domu, w którym jesteście pod strażą, a wy idźcie, zabrawszy zboże na potrzeby domów waszych.

[20] Potem przyprowadzicie do mnie najmłodszego brata waszego, a wówczas sprawdzą się słowa wasze i nie poniesiecie śmierci. I uczynili tak.

[21] Wtedy mówili jeden do drugiego: Zaiste, zgrzeszyliśmy przeciwko bratu naszemu, bo widząc utrapienie duszy jego, gdy nas błagał, nie usłuchaliśmy go, dlatego przyszło na nas to utrapienie.

[22] Wtedy odezwał się Ruben, mówiąc: Czy nie mówiłem do was tymi słowy: Nie grzeszcie przeciwko chłopcu? Lecz nie usłuchaliście; otóż teraz żąda się obrachunku za jego krew.

[23] Lecz oni nie wiedzieli, że Józef to rozumie, bo tłumacz pośredniczył między nimi.

[24] Wtedy odwróciwszy się od nich, rozpłakał się; potem znowu wrócił do nich, rozmawiał z nimi, a wziąwszy spośród nich Symeona, kazał go związać na ich oczach.

Powrót braci Józefa do Kanaanu

[25] A Józef rozkazał, aby napełniono wory ich zbożem i zwrócono im pieniądze, każdemu do wora jego, i aby dano im żywność na drogę. Tak im też uczyniono.

[26] E carregaram o cereal sobre os seus jumentos e partiram dali.
[27] Abrindo um deles o saco de cereal, para dar de comer ao seu jumento na estalagem, deu com o dinheiro na boca do saco de cereal.
[28] Então, disse aos irmãos: Devolveram o meu dinheiro; aqui está na boca do saco de cereal. Desfaleceu-lhes o coração, e, atemorizados, entreolhavam-se, dizendo: Que é isto que Deus nos fez?
[29] E vieram para Jacó, seu pai, na terra de Canaã, e lhe contaram tudo o que lhes acontecera, dizendo:
[30] O homem, o senhor da terra, falou conosco asperamente e nos tratou como espiões da terra.
[31] Dissemos-lhe: Somos homens honestos; não somos espiões;
[32] somos doze irmãos, filhos de um mesmo pai; um já não existe, e o mais novo está hoje com nosso pai na terra de Canaã.
[33] Respondeu-nos o homem, o senhor da terra: Nisto conhecerei que sois homens honestos: deixai comigo um de vossos irmãos, tomai o cereal para remediar a fome de vossas casas e parti;
[34] trazei-me vosso irmão mais novo; assim saberei que não sois espiões, mas homens honestos. Então, vos entregarei vosso irmão, e negociareis na terra.

[26] Potem oni włożyli zboże swoje na osły i udali się w drogę.
[27] A gdy jeden z nich rozwiązał wór swój, by w gospodzie dać obrok osłu swemu, spostrzegł pieniądze na wierzchu wora swojego.
[28] Rzekł więc do braci swoich: Zwrócono mi pieniądze! Oto są w worze moim. Wtedy przerazili się i z niepokojem mówili jeden do drugiego: Cóż nam to Bóg uczynił?
[29] A gdy przybyli do Jakuba, ojca swego, do ziemi kanaanejskiej, opowiedzieli mu wszystko, co im się przytrafiło, mówiąc:
[30] Mąż, pan owej ziemi, rozmawiał z nami szorstko i wziął nas za szpiegów swej ziemi.
[31] Myśmy mu powiedzieli: Jesteśmy uczciwi, nigdy nie byliśmy szpiegami;
[32] Było nas dwunastu braci, synów ojca naszego, jednego już nie ma, a najmłodszy jest teraz z ojcem w ziemi kanaanejskiej.
[33] Wtedy rzekł do nas ów mąż, pan tej ziemi: Po tym poznam, że jesteście uczciwi: Zostawcie u mnie jednego brata, a weźcie zboże na potrzeby domów waszych i idźcie,
[34] Ale przyprowadźcie do mnie najmłodszego brata waszego, abym poznał, że nie jesteście szpiegami, lecz ludźmi uczciwymi. Wtedy oddam wam brata waszego i będziecie mogli swobodnie podróżować po kraju.

[35] Aconteceu que, despejando eles os sacos de cereal, eis cada um tinha a sua trouxinha de dinheiro no saco de cereal; e viram as trouxinhas com o dinheiro, eles e seu pai, e temeram.

[36] Então, lhes disse Jacó, seu pai: Tendes-me privado de filhos: José já não existe, Simeão não está aqui, e ides levar a Benjamim! Todas estas coisas me sobrevêm.

[37] Mas Rúben disse a seu pai: Mata os meus dois filhos, se to não tornar a trazer; entrega-mo, e eu to restituirei.

[38] Ele, porém, disse: Meu filho não descerá convosco; seu irmão é morto, e ele ficou só; se lhe sucede algum desastre no caminho por onde fordes, fareis descer minhas cãs com tristeza à sepultura.

Gênesis 43

Os irmãos de José descem outra vez ao Egito

[1] A fome persistia gravíssima na terra.

[2] Tendo eles acabado de consumir o cereal que trouxeram do Egito, disse-lhes seu pai: Voltai, comprai-nos um pouco de mantimento.

[3] Mas Judá lhe respondeu: Fortemente nos protestou o homem, dizendo: Não me vereis o rosto, se o vosso irmão não vier convosco.

[4] Se resolveres enviar conosco o nosso irmão, desceremos e te compraremos mantimento;

[35] A gdy opróżniali wory, każdy znalazł w swoim worze sakiewkę ze swoimi pieniędzmi. Na widok sakiewek z pieniędzmi zlękli się oni i ich ojciec.

[36] Wtedy rzekł do nich Jakub, ojciec ich: Osierociliście mnie. Nie ma Józefa i nie ma Symeona, a chcecie zabrać Beniamina. Wszystko to zwaliło się na mnie!

[37] A Ruben rzekł do ojca swego, mówiąc: Możesz zabić obydwóch synów moich, jeśli nie przyprowadzę go do ciebie. Powierz mi go, a ja przyprowadzę go do ciebie.

[38] Ale on rzekł: Nie pójdzie syn mój z wami, gdyż brat jego umarł, a on jeden tylko pozostał; jeśliby go więc spotkało co złego w drodze, którą pójdziecie, doprowadzicie mnie, osiwiałego ze zmartwienia, do grobu.

I Mojżeszowa 43

Ponowne przybycie braci Józefa do Egiptu z Beniaminem

[1] Lecz w kraju panował srogi głód.

[2] Kiedy więc zjedli wszystko zboże, które sprowadzili z Egiptu, rzekł do nich ojciec: Zakupcie nam znowu trochę żywności!

[3] Rzekł do niego Juda, mówiąc: Mąż ów wyraźnie nam oświadczył: Jeżeli brat wasz nie będzie z wami, nie ujrzycie oblicza mego.

[4] Jeśli więc puścisz z nami brata naszego, pojedziemy i zakupimy ci żywności.

[5] se, porém, não o enviares, não desceremos; pois o homem nos disse: Não me vereis o rosto, se o vosso irmão não vier convosco.

[6] Disse-lhes Israel: Por que me fizestes esse mal, dando a saber àquele homem que tínheis outro irmão?

[7] Responderam eles: O homem nos perguntou particularmente por nós e pela nossa parentela, dizendo: Vive ainda vosso pai? Tendes outro irmão? Respondemos-lhe segundo as suas palavras. Acaso, poderíamos adivinhar que haveria de dizer: Trazei vosso irmão?

[8] Com isto disse Judá a Israel, seu pai: Envia o jovem comigo, e nos levantaremos e iremos; para que vivamos e não morramos, nem nós, nem tu, nem os nossos filhinhos.

[9] Eu serei responsável por ele, da minha mão o requererás; se eu to não trouxer e não to puser à presença, serei culpado para contigo para sempre.

[10] Se não nos tivéssemos demorado já estaríamos, com certeza, de volta segunda vez.

[11] Respondeu-lhes Israel, seu pai: Se é tal, fazei, pois, isto: tomai do mais precioso desta terra nos sacos para o mantimento e levai de presente a esse homem: um pouco de bálsamo e um pouco de mel, arômatas e mirra, nozes de pistácia e amêndoas;

[12] levai também dinheiro em dobro; e o dinheiro restituído na boca dos sacos de

[5] Ale jeśli nie puścisz, nie pojedziemy, bo mąż ów powiedział nam: Jeśli brat wasz nie będzie z wami, nie ujrzycie oblicza mego.

[6] Wtedy rzekł Izrael: Czemu wyrządziliście mi taką przykrość, oznajmiając mężowi temu, że macie jeszcze brata?

[7] Wtedy oni odpowiedzieli: Mąż ów dokładnie wypytywał się o nas i o rodzinę naszą, mówiąc: Czy ojciec wasz żyje jeszcze? Czy macie jeszcze brata? I odpowiedzieliśmy mu na te pytania. Czy mogliśmy wiedzieć, że powie: Przyprowadźcie mi tu brata waszego?

[8] A Juda rzekł do Izraela, ojca swego: Pozwól iść chłopcu temu ze mną. Wyruszymy zaraz i pojedziemy, aby zachować życie i nie umrzeć zarówno my, jak i ty, i dzieci nasze,

[9] Ja ręczę za niego, ode mnie żądaj jego zwrotu. Jeżeli nie przywiodę go do ciebie i nie stawię go przed tobą, będę wobec ciebie obciążony winą po wszystkie dni.

[10] Gdybyśmy bowiem nie zwlekali, bylibyśmy już dwa razy wrócili.

[11] Wtedy rzekł do nich Izrael, ojciec ich: Jeżeli tak musi być, to uczyńcie tak; nabierzcie do swych worów najlepszych płodów ziemi i zanieście w darze temu mężowi trochę balsamu i trochę miodu, korzeni i mirry, orzechów i migdałów.

[12] Weźcie też podwójną kwotę pieniędzy z sobą, a zabierzcie ze sobą pieniądze

cereal, tornai a levá-lo convosco; pode bem ser que fosse engano.

[13] Levai também vosso irmão, levantai-vos e voltai àquele homem.

[14] Deus Todo-Poderoso vos dê misericórdia perante o homem, para que vos restitua o vosso outro irmão e deixe vir Benjamim. Quanto a mim, se eu perder os filhos, sem filhos ficarei.

José hospeda seus irmãos

[15] Tomaram, pois, os homens os presentes, o dinheiro em dobro e a Benjamim; levantaram-se, desceram ao Egito e se apresentaram perante José.

[16] Vendo José a Benjamim com eles, disse ao despenseiro de sua casa: Leva estes homens para casa, mata reses e prepara tudo; pois estes homens comerão comigo ao meio-dia.

[17] Fez ele como José lhe ordenara e levou os homens para a casa de José.

[18] Os homens tiveram medo, porque foram levados à casa de José; e diziam: É por causa do dinheiro que da outra vez voltou nos sacos de cereal, para nos acusar e arremeter contra nós, escravizar-nos e tomar nossos jumentos.

[19] E se chegaram ao mordomo da casa de José, e lhe falaram à porta,

[20] e disseram: Ai! SENHOR meu, já uma vez descemos a comprar mantimento;

[21] quando chegamos à estalagem, abrindo os sacos de cereal, eis que o dinheiro de cada um estava na boca do saco de cereal,

zwrócone wam na wierzchu worów, bo może to była omyłka.

[13] Weźcie brata waszego, udajcie się w drogę i wróćcie do owego męża.

[14] A Bóg Wszechmogący niech was obdarzy miłosierdziem u tego męża, aby wypuścił wolno tamtego brata waszego i Beniamina, a ja, jeśli mam być osierocony, to niech już będę osierocony.

[15] Wzięli więc mężowie ci ten dar, wzięli ze sobą podwójną kwotę pieniędzy oraz Beniamina i udali się w drogę. Pojechali do Egiptu i stanęli przed Józefem.

[16] A gdy Józef ujrzał z nimi Beniamina, rzekł do zarządcy domu swego: Wprowadź tych mężów do domu, zabij i przygotuj sztukę bydła, bo ludzie ci będą w południe jedli ze mną.

[17] I uczynił ów mąż jak mu rozkazał Józef, i wprowadził tych ludzi do domu Józefa.

[18] Gdy wprowadzono ich do domu Józefa, mężowie ci bali się i mówili: Wprowadzono nas tutaj z powodu pieniędzy, które poprzednio włożono do worów naszych, aby rzucić się na nas, napaść nas i wziąć nas wraz z naszymi osłami w niewolę.

[19] Przystąpili do męża, który był zarządcą domu Józefa, i przemówili do niego w bramie domu,

[20] I rzekli: Pozwól, panie mój! Już raz przyjechaliśmy, aby nakupić żywności.

[21] A gdy przyjechaliśmy do gospody i rozwiązaliśmy wory nasze, oto pieniądze każdego były na wierzchu jego woru w

nosso dinheiro intacto; tornamos a trazê-lo conosco.

[22] Trouxemos também outro dinheiro conosco, para comprar mantimento; não sabemos quem tenha posto o nosso dinheiro nos sacos de cereal.

[23] Ele disse: Paz seja convosco, não temais; o vosso Deus, e o Deus de vosso pai, vos deu tesouro nos sacos de cereal; o vosso dinheiro me chegou a mim. E lhes trouxe fora a Simeão.

[24] Depois, levou o mordomo aqueles homens à casa de José e lhes deu água, e eles lavaram os pés; também deu ração aos seus jumentos.

[25] Então, prepararam o presente, para quando José viesse ao meio-dia; pois ouviram que ali haviam de comer.

[26] Chegando José a casa, trouxeram-lhe para dentro o presente que tinham em mãos; e prostraram-se perante ele até à terra.

[27] Ele lhes perguntou pelo seu bem-estar e disse: Vosso pai, o ancião de quem me falastes, vai bem? Ainda vive?

[28] Responderam: Vai bem o teu servo, nosso pai vive ainda; e abaixaram a cabeça e prostraram-se.

[29] Levantando José os olhos, viu a Benjamim, seu irmão, filho de sua mãe, e disse: É este o vosso irmão mais novo, de quem me falastes? E acrescentou: Deus te conceda graça, meu filho.

pełnej ich wadze, dlatego przywieźliśmy je z sobą.

[22] Przywieźliśmy też z sobą inne pieniądze, aby zakupić żywności; nie wiemy, kto tamte nasze pieniądze włożył do worów naszych.

[23] A on rzekł: Pokój wam! Nie bójcie się! Bóg wasz i Bóg ojca waszego włożył wam skarby do worów waszych. Tamte pieniądze wasze doszły do mnie. I przyprowadził do nich Symeona.

[24] Wprowadziwszy ich do domu Józefa, dał im ów mąż wody, aby umyli nogi, dał też obrok ich osłom.

[25] Potem przygotowali dary, zanim Józef przyszedł w południe; słyszeli bowiem, iż mieli tam jeść posiłek.

[26] A gdy Józef przyszedł do domu, złożyli mu dar, który mieli z sobą, i pokłonili mu się do ziemi,

[27] On zaś pytał ich, jak im się powodzi, i rzekł: Czy zdrów jest stary ojciec wasz, o którym mi opowiadaliście? Czy jeszcze żyje?

[28] A oni odpowiedzieli: Zdrów jest sługa twój, ojciec nasz, jeszcze żyje. I ponownie oddali mu głęboki pokłon.

[29] A gdy podniósł oczy, spostrzegł Beniamina, syna matki swojej, i rzekł: Czy to wasz najmłodszy brat, o którym opowiadaliście mi? Potem rzekł: Bóg niech ci będzie miłościw, synu mój!

[30] José se apressou e procurou onde chorar, porque se movera no seu íntimo, para com seu irmão; entrou na câmara e chorou ali.

[31] Depois, lavou o rosto e saiu; conteve-se e disse: Servi a refeição.

[32] Serviram-lhe a ele à parte, e a eles também à parte, e à parte aos egípcios que comiam com ele; porque aos egípcios não lhes era lícito comer pão com os hebreus, porquanto é isso abominação para os egípcios.

[33] E assentaram-se diante dele, o primogênito segundo a sua primogenitura e o mais novo segundo a sua menoridade; disto os homens se maravilhavam entre si.

[34] Então, lhes apresentou as porções que estavam diante dele; a porção de Benjamim era cinco vezes mais do que a de qualquer deles. E eles beberam e se regalaram com ele.

Gênesis 44

Estratagema de José para deter seus irmãos

[1] Deu José esta ordem ao mordomo de sua casa: Enche de mantimento os sacos que estes homens trouxeram, quanto puderem levar, e põe o dinheiro de cada um na boca do saco de mantimento.

[2] O meu copo de prata pô-lo-ás na boca do saco de mantimento do mais novo, com o dinheiro do seu cereal. E assim se fez segundo José dissera.

[30] Zaraz potem Józef wyszedł śpiesznie, gdyż wzruszył się do głębi widokiem brata swego i łzy cisnęły mu się do oczu. Wyszedł więc do komnaty i tam płakał.

[31] Potem umył twarz swoją i wyszedł, a gdy opanował się, rzekł: Podajcie posiłek!

[32] I podali jemu osobno i im osobno oraz Egipcjanom, którzy z nim jedali, osobno, bo Egipcjanie nie mogą jeść chleba razem z Hebrajczykami, gdyż byłoby to dla Egipcjan obrzydliwością.

[33] Usiedli naprzeciw niego, od najstarszego do najmłodszego według wieku, i ze zdziwieniem patrzyli jeden na drugiego.

[34] Potem kazał podawać im ze swego stołu potrawy, przy czym część Beniamina była pięć razy większa niż części wszystkich innych. I pili z nim i podpili sobie.

I Mojżeszowa 44

Kubek Józefa w worze Beniamina

[1] Następnie rozkazał zarządcy swego domu: Napełnij wory tych mężów żywnością, ile tylko mogą unieść, i włóż każdemu pieniądze na wierzch w jego worze.

[2] Lecz kubek mój, kubek srebrny, włóż na wierzch do woru najmłodszego, z pieniędzmi za jego zboże. I uczynił zgodnie z rozkazem, który mu dał Józef.

[3] De manhã, quando já claro, despediram-se estes homens, eles com os seus jumentos.

[4] Tendo saído eles da cidade, não se havendo ainda distanciado, disse José ao mordomo de sua casa: Levanta-te e segue após esses homens; e, alcançando-os, lhes dirás: Por que pagastes mal por bem?

[5] Não é este o copo em que bebe meu senhor? E por meio do qual faz as suas adivinhações? Procedestes mal no que fizestes.

[6] E alcançou-os e lhes falou essas palavras.

[7] Então, lhe responderam: Por que diz meu senhor tais palavras? Longe estejam teus servos de praticar semelhante coisa.

[8] O dinheiro que achamos na boca dos sacos de mantimento, tornamos a trazer-te desde a terra de Canaã; como, pois, furtaríamos da casa do teu senhor prata ou ouro?

[9] Aquele dos teus servos, com quem for achado, morra; e nós ainda seremos escravos do meu senhor.

[10] Então, lhes respondeu: Seja conforme as vossas palavras; aquele com quem se achar será meu escravo, porém vós sereis inculpados.

[11] E se apressaram, e, tendo cada um posto o saco de mantimento em terra, o abriu.

[12] O mordomo os examinou, começando do mais velho e acabando no mais novo;

[3] Gdy zaświtał poranek, wyprawiono mężów wraz z ich osłami.

[4] Zaledwie wyszli z miasta i byli niedaleko, rzekł Józef do zarządcy domu swego: Wstań! Goń za tymi mężami, a gdy ich dogonisz, powiedz im: Dlaczego odpłaciliście złem za dobre?

[5] Czyż to nie ten sam kubek, z którego pija pan mój i za pomocą którego zwykle wróży? Źle postąpiliście.

[6] A gdy ich dogonił, powiedział do nich te słowa.

[7] Ale oni odpowiedzieli mu: Jakże pan nasz może mówić coś takiego? Uchowaj, Boże, by słudzy twoi mieli uczynić coś takiego?

[8] Przecież pieniądze, które znaleźliśmy na wierzchu worów naszych, przynieśliśmy znowu do ciebie z ziemi kanaanejskiej; jakżebyśmy mieli kraść w domu pana twego srebro albo złoto?

[9] U którego ze sług twoich by go znaleziono, ten niechaj umrze, a my też będziemy niewolnikami pana twego.

[10] Wtedy on rzekł: Niech więc będzie tak, jak mówicie; u którego on się znajdzie, ten będzie niewolnikiem moim, wy zaś będziecie bez winy.

[11] Każdy więc złożył prędko swój wór na ziemi i każdy rozwiązał swój wór.

[12] Potem zaczął szukać od najstarszego, a skończył na najmłodszym. I kubek znalazł się w worze Beniamina.

e achou-se o copo no saco de mantimento de Benjamim.

[13] Então, rasgaram as suas vestes e, carregados de novo os jumentos, tornaram à cidade.

A defesa de Judá

[14] E chegou Judá com seus irmãos à casa de José; este ainda estava ali; e prostraram-se em terra diante dele.

[15] Disse-lhes José: Que é isso que fizestes? Não sabíeis vós que tal homem como eu é capaz de adivinhar?

[16] Então, disse Judá: Que responderemos a meu senhor? Que falaremos? E como nos justificaremos? Achou Deus a iniqüidade de teus servos; eis que somos escravos de meu senhor, tanto nós como aquele em cuja mão se achou o copo.

[17] Mas ele disse: Longe de mim que eu tal faça; o homem em cuja mão foi achado o copo, esse será meu servo; vós, no entanto, subi em paz para vosso pai.

[18] Então, Judá se aproximou dele e disse: Ah! SENHOR meu, rogo-te, permite que teu servo diga uma palavra aos ouvidos do meu senhor, e não se acenda a tua ira contra o teu servo; porque tu és como o próprio Faraó.

[19] Meu senhor perguntou a seus servos: Tendes pai ou irmão?

[20] E respondemos a meu senhor: Temos pai já velho e um filho da sua velhice, o mais novo, cujo irmão é morto; e só ele ficou de sua mãe, e seu pai o ama.

[13] Wtedy oni rozdarli szaty swoje. Każdy objuczył osła swego i wrócili do miasta.

[14] A gdy Juda i bracia jego przyszli do domu Józefa, który tam jeszcze był, padli przed nim na ziemię.

[15] A Józef rzekł do nich: Cóżeście to uczynili? Czy nie wiedzieliście, że mąż taki, jak ja, zna się dobrze na wróżbach?

[16] Wtedy powiedział Juda: Cóż mamy powiedzieć panu naszemu? Cóż mamy rzec? Jak mamy się usprawiedliwić? Bóg odsłonił winę sług twoich. Otośmy niewolnikami pana mego, zarówno my jak i ten, u którego znaleziono kubek.

[17] A on rzekł: Daleki jestem od tego, bym miał to uczynić! Tylko ten mąż, u którego znaleziono kubek, będzie moim niewolnikiem, wy zaś idźcie w pokoju do ojca waszego.

Juda wstawia się za Beniaminem

[18] Wtedy przystąpił do niego Juda i rzekł: Proszę, panie mój, pozwól słudze twemu powiedzieć słowo do pana mego i nie gniewaj się na sługę twego, gdyż ty jesteś jak sam faraon.

[19] Pan mój pytał sług twoich, mówiąc: Macie ojca albo brata?

[20] Wtedy odpowiedzieliśmy panu mojemu: Mamy jeszcze ojca staruszka i małego chłopca, który urodził mu się na starość.

Brat zaś jego umarł, tak że on sam jeden pozostał po matce swojej, i ojciec kocha go.

21 Então, disseste a teus servos: Trazei-mo, para que ponha os olhos sobre ele.

21 Ty zaś rzekłeś do sług swoich: Przyprowadźcie go do mnie, abym go oglądał własnymi oczyma.

22 Respondemos ao meu senhor: O moço não pode deixar o pai; se deixar o pai, este morrerá.

22 Powiedzieliśmy panu mojemu: Chłopiec ten nie będzie mógł opuścić ojca swego, bo gdyby opuścił ojca swego, ten by umarł.

23 Então, disseste a teus servos: Se vosso irmão mais novo não descer convosco, nunca mais me vereis o rosto.

23 Wtedy ty rzekłeś do sług swoich: Jeśli brat wasz najmłodszy nie przyjdzie z wami, nie będziecie już oglądać oblicza mojego.

24 Tendo nós subido a teu servo, meu pai, e a ele repetido as palavras de meu senhor,

24 A gdyśmy przyszli do sługi twojego, ojca mojego, i powtórzyliśmy mu słowa pana mego,

25 disse nosso pai: Voltai, comprai-nos um pouco de mantimento.

25 Ojciec nasz rzekł: Jedźcie znowu, kupcie nam trochę żywności.

26 Nós respondemos: Não podemos descer; mas, se nosso irmão mais moço for conosco, desceremos; pois não podemos ver a face do homem, se este nosso irmão mais moço não estiver conosco.

26 A my powiedzieliśmy: Nie możemy jechać! Pojedziemy natomiast, jeżeli nasz najmłodszy brat pojedzie z nami. Bo jeśli brat nasz najmłodszy nie pojedzie z nami, nie będziemy oglądać oblicza owego męża.

27 Então, nos disse o teu servo, nosso pai: Sabeis que minha mulher me deu dois filhos;

27 Wtedy rzekł sługa twój, ojciec mój, do nas: Wy wiecie, że dwóch synów urodziła mi żona moja.

28 um se ausentou de mim, e eu disse: Certamente foi despedaçado, e até agora não mais o vi;

28 Jeden odszedł ode mnie i musiałem sobie powiedzieć: Z pewnością rozszarpał mi go dziki zwierz; i dotąd go nie widziałem.

29 se agora também tirardes este da minha presença, e lhe acontecer algum desastre, fareis descer as minhas cãs com pesar à sepultura.

29 A jeżeli zabierzecie i tego, a spotka go coś złego, wtedy doprowadzicie mnie osiwiałego ze zmartwienia do grobu.

[30] Agora, pois, indo eu a teu servo, meu pai, e não indo o moço conosco, visto a sua alma estar ligada com a alma dele,

[31] vendo ele que o moço não está conosco, morrerá; e teus servos farão descer as cãs de teu servo, nosso pai, com tristeza à sepultura.

[32] Porque teu servo se deu por fiador por este moço para com o meu pai, dizendo: Se eu o não tornar a trazer-te, serei culpado para com o meu pai todos os dias.

[33] Agora, pois, fique teu servo em lugar do moço por servo de meu senhor, e o moço que suba com seus irmãos.

[34] Porque como subirei eu a meu pai, se o moço não for comigo? Para que não veja eu o mal que a meu pai sobrevirá.

[30] Gdybym więc teraz przyszedł do sługi twego, ojca mojego, a nie byłoby z nami chłopca, z którego duszą jest związana dusza jego,

[31] To gdyby spostrzegł, że chłopca nie ma, umarłby. I tak sprawią słudzy twoi, że sługa twój, ojciec nasz, zejdzie osiwiały ze zmartwienia do grobu.

[32] Bo sługa twój ręczył za chłopca ojcu swemu, mówiąc: Jeśli nie przywiodę go do ciebie, wtedy do końca życia będę obciążony winą.

[33] Dlatego niech zostanie zamiast chłopca sługa twój jako niewolnik pana mego, a chłopiec niechaj wróci z braćmi swymi.

[34] Bo jakże ja mógłbym wrócić do ojca mego, gdyby nie było ze mną tego chłopca? Nie mógłbym patrzeć na nieszczęście, które by dotknęło ojca mego.

Gênesis 45

José dá-se a conhecer a seus irmãos

[1] Então, José, não se podendo conter diante de todos os que estavam com ele, bradou: Fazei sair a todos da minha presença! E ninguém ficou com ele, quando José se deu a conhecer a seus irmãos.

[2] E levantou a voz em choro, de maneira que os egípcios o ouviam e também a casa de Faraó.

[3] E disse a seus irmãos: Eu sou José; vive ainda meu pai? E seus irmãos não lhe puderam responder, porque ficaram atemorizados perante ele.

I Mojżeszowa 45

Józef daje się poznać braciom

[1] Wtedy Józef nie mógł już opanować się dłużej wobec wszystkich, którzy stali wokół niego, i zawołał: Wyprowadźcie wszystkich ode mnie. I nie pozostał przy nim nikt, gdy Józef dał się poznać braciom swoim.

[2] Zapłakał tak głośno, że usłyszeli to Egipcjanie i usłyszał to dwór faraona.

[3] Potem rzekł Józef do braci swoich: Jam jest Józef! Czy żyje jeszcze ojciec mój? A bracia jego nie mogli mu odpowiedzieć, bo się go zlękli.

[4] Disse José a seus irmãos: Agora, chegai-vos a mim. E chegaram-se. Então, disse: Eu sou José, vosso irmão, a quem vendestes para o Egito.

[4] Józef zaś rzekł do braci swoich: Zbliżcie się, proszę, do mnie! A gdy się zbliżyli, rzekł: Jam jest Józef, brat wasz, którego sprzedaliście do Egiptu.

[5] Agora, pois, não vos entristeçais, nem vos irriteis contra vós mesmos por me haverdes vendido para aqui; porque, para conservação da vida, Deus me enviou adiante de vós.

[5] Lecz teraz nie trapcie się ani nie róbcie sobie wyrzutów, żeście mnie tu sprzedali, gdyż Bóg wysłał mnie przed wami, aby was zachować przy życiu.

[6] Porque já houve dois anos de fome na terra, e ainda restam cinco anos em que não haverá lavoura nem colheita.

[6] Bo już dwa lata trwa głód na ziemi, a jeszcze będzie pięć lat bez orki i żniwa.

[7] Deus me enviou adiante de vós, para conservar vossa sucessão na terra e para vos preservar a vida por um grande livramento.

[7] Bóg posłał mnie przed wami, aby zapewnić wam przetrwanie na ziemi i aby wielu zostało zachowanych przy życiu.

[8] Assim, não fostes vós que me enviastes para cá, e sim Deus, que me pôs por pai de Faraó, e senhor de toda a sua casa, e como governador em toda a terra do Egito.

[8] Tak więc nie wyście mnie tu posłali, ale Bóg, który mnie ustanowił opiekunem faraona i panem jego domu, i władcą całej ziemi egipskiej.

[9] Apressai-vos, subi a meu pai e dizei-lhe: Assim manda dizer teu filho José: Deus me pôs por senhor em toda terra do Egito; desce a mim, não te demores.

[9] Idźcie więc śpiesznie do ojca mego i powiedzcie mu: To rzekł syn twój, Józef: Bóg ustanowił mnie panem całej ziemi egipskiej, przybądź do mnie niezwłocznie.

[10] Habitarás na terra de Gósen e estarás perto de mim, tu, teus filhos, os filhos de teus filhos, os teus rebanhos, o teu gado e tudo quanto tens.

[10] Zamieszkasz w ziemi Goszen i będziesz blisko mnie, ty wraz z synami twoimi i wnukami twoimi, i trzodami twoimi, i bydłem twoim, i wszystkim, co masz.

[11] Aí te sustentarei, porque ainda haverá cinco anos de fome; para que não te empobreças, tu e tua casa e tudo o que tens.

[11] Zapewnię ci tam utrzymanie, bo głód będzie jeszcze pięć lat, abyś nie żył w niedostatku, ty i dom twój, i wszystko, co masz.

[12] Eis que vedes por vós mesmos, e meu irmão Benjamim vê também, que sou eu mesmo quem vos fala.

[13] Anunciai a meu pai toda a minha glória no Egito e tudo o que tendes visto; apressai-vos e fazei descer meu pai para aqui.

[14] E, lançando-se ao pescoço de Benjamim, seu irmão, chorou; e, abraçado com ele, chorou também Benjamim.

[15] José beijou a todos os seus irmãos e chorou sobre eles; depois, seus irmãos falaram com ele.

Faraó ouve falar dos irmãos de José

[16] Fez-se ouvir na casa de Faraó esta notícia: São vindos os irmãos de José; e isto foi agradável a Faraó e a seus oficiais.

[17] Disse Faraó a José: Dize a teus irmãos: Fazei isto: carregai os vossos animais e parti; tornai à terra de Canaã,

[18] tomai a vosso pai e a vossas famílias e vinde para mim; dar-vos-ei o melhor da terra do Egito, e comereis a fartura da terra.

[19] Ordena-lhes também: Fazei isto: levai da terra do Egito carros para vossos filhinhos e para vossas mulheres, trazei vosso pai e vinde.

[20] Não vos preocupeis com coisa alguma dos vossos haveres, porque o melhor de toda a terra do Egito será vosso.

[12] A oto widzą oczy wasze i oczy brata mego, Beniamina, że to ja mówię do was.

[13] Opowiedzcie też ojcu mojemu o całej chwale mojej w Egipcie i o wszystkim, coście widzieli, i śpiesznie przyprowadźcie tu ojca mego.

[14] Potem rzucił się na szyję bratu swemu Beniaminowi i płakał. Beniamin też płakał w objęciach jego,

[15] Następnie ucałował wszystkich braci swoich i płakał obejmując ich, po czym rozmawiali z nim bracia jego.

[16] A gdy wieść doszła na dwór faraona, że przybyli bracia Józefa, podobało się to faraonowi i dworzanom jego.

[17] Toteż faraon rzekł do Józefa: Powiedz braciom swoim: Uczyńcie tak: Objuczcie bydło wasze i jedźcie do ziemi kanaanejskiej,

[18] Zabierzcie ojca waszego i rodziny wasze i przyjedźcie do mnie, a dam wam najlepszą część ziemi egipskiej, abyście mogli spożywać najwyborniejsze płody ziemi.

[19] Ciebie zaś upoważniam, abyś im nakazał: Uczyńcie tak: Weźcie sobie z ziemi egipskiej wozy dla dzieci i żon waszych i przywieźcie ojca waszego i przyjedźcie;

[20] Nie żałujcie pozostawionych sprzętów, gdyż to, co najlepsze w całej ziemi egipskiej, będzie wasze.

[21] E os filhos de Israel fizeram assim. José lhes deu carros, conforme o mandado de Faraó; também lhes deu provisão para o caminho.

[22] A cada um de todos eles deu vestes festivais, mas a Benjamim deu trezentas moedas de prata e cinco vestes festivais.

[23] Também enviou a seu pai dez jumentos carregados do melhor do Egito, e dez jumentos carregados de cereais e pão, e provisão para o seu pai, para o caminho.

[24] E despediu os seus irmãos. Ao partirem, disse-lhes: Não contendais pelo caminho.

[25] Então, subiram do Egito, e vieram à terra de Canaã, a Jacó, seu pai,

[26] e lhe disseram: José ainda vive e é governador de toda a terra do Egito. Com isto, o coração lhe ficou como sem palpitar, porque não lhes deu crédito.

[27] Porém, havendo-lhe eles contado todas as palavras que José lhes falara, e vendo Jacó, seu pai, os carros que José enviara para levá-lo, reviveu-se-lhe o espírito.

[28] E disse Israel: Basta; ainda vive meu filho José; irei e o verei antes que eu morra.

Gênesis 46

Jacó e toda a sua família descem para o Egito

[1] Partiu, pois, Israel com tudo o que possuía, e veio a Berseba, e ofereceu sacrifícios ao Deus de Isaque, seu pai.

[21] Synowie Izraela uczynili więc tak, a Józef dał im wozy według rozkazu faraona, dał im też żywność na drogę.

[22] Każdemu z nich dał szaty odświętne, lecz Beniaminowi dał trzysta srebrników i pięć szat odświętnych.

[23] Ojcu zaś swojemu posłał dziesięć osłów objuczonych najlepszymi rzeczami egipskimi i dziesięć oślic objuczonych zbożem, chlebem i żywnością dla ojca na drogę.

[24] Potem odprawił braci, a gdy odjeżdżali, rzekł do nich: Nie kłóćcie się w drodze!

[25] Tak więc wyjechali z Egiptu i przybyli do ziemi kanaanejskiej, do Jakuba, ojca swego,

[26] I oznajmili mu: Józef żyje i jest władcą całej ziemi egipskiej. Lecz serce jego nie wzruszyło się, gdyż im nie wierzył.

[27] A gdy powtórzyli mu wszystkie słowa Józefa, które wypowiedział do nich, i gdy ujrzał wozy, które posłał Józef, aby go przewieziono, ożywił się duch Jakuba, ojca ich.

[28] I rzekł Izrael: Najważniejsze, że syn mój Józef żyje jeszcze; pójdę go zobaczyć, zanim umrę.

I Mojżeszowa 46

Jakub wyrusza z rodziną do Egiptu

[1] I wyruszył Izrael w drogę ze wszystkim, co miał, a gdy przybyli do Beer-Szeby, złożył rzeźne ofiary Bogu ojca swego, Izaaka.

[2] Falou Deus a Israel em visões, de noite, e disse: Jacó! Jacó! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[3] Então, disse: Eu sou Deus, o Deus de teu pai; não temas descer para o Egito, porque lá eu farei de ti uma grande nação.

[4] Eu descerei contigo para o Egito e te farei tornar a subir, certamente. A mão de José fechará os teus olhos.

[5] Então, se levantou Jacó de Berseba; e os filhos de Israel levaram Jacó, seu pai, e seus filhinhos, e as suas mulheres nos carros que Faraó enviara para o levar.

[6] Tomaram o seu gado e os bens que haviam adquirido na terra de Canaã e vieram para o Egito, Jacó e toda a sua descendência.

[7] Seus filhos e os filhos de seus filhos, suas filhas e as filhas de seus filhos e toda a sua descendência, levou-os consigo para o Egito.

[8] São estes os nomes dos filhos de Israel, Jacó, e seus filhos, que vieram para o Egito: Rúben, o primogênito de Jacó.

[9] Os filhos de Rúben: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi.

[10] Os filhos de Simeão: Jemuel, Jamim, Oade, Jaquim, Zoar e Saul, filho de uma mulher cananéia.

[11] Os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.

[12] Os filhos de Judá: Er, Onã, Selá, Perez e Zera; Er e Onã, porém, morreram na terra de Canaã. Os filhos de Perez foram: Hezrom e Hamul.

[2] Wtedy rzekł Bóg do Izraela w widzeniach nocnych, mówiąc: Jakubie! Jakubie! A on odpowiedział: Oto jestem.

[3] Rzekł: Jam jest Bóg, Bóg ojca twego! Nie bój się iść do Egiptu, bo tam uczynię cię wielkim narodem.

[4] Ja pójdę z tobą do Egiptu, Ja cię stamtąd wyprowadzę, a Józef zamknie ci oczy.

[5] Wyruszył więc Jakub z Beer-Szeby. Synowie Izraela zaś wieźli Jakuba, ojca swego i dzieci, i żony na wozach, które posłał faraon, aby go przewieziono.

[6] Wzięli też swoje stada i dobytek swój, który nabyli w ziemi kanaanejskiej, i przyszli do Egiptu, Jakub i całe potomstwo jego z nim.

[7] Tak tedy przyprowadził z sobą do Egiptu synów swoich i wnuków swoich, córki swoje i wnuczki swoje, całe potomstwo swoje.

[8] A to są imiona synów Izraela, którzy przybyli do Egiptu: Jakub i synowie jego. Pierworodny Jakuba Ruben.

[9] Synami Rubena byli: Chanoch, Pallu, Chesron i Karmi.

[10] Synami Symeona byli: Jemuel, Jamin, Ohad, Jachin, Sochar i Saul, syn Kananejki.

[11] Synami Lewiego byli: Gerszon, Kehat i Merari.

[12] A synami Judy byli: Er, Onan, Szela, Peres i Zerach. Ale Er i Onan umarli w ziemi kanaanejskiej. Synami Peresa byli: Chesron i Chamul.

[13] Os filhos de Issacar: Tola, Puva, Jó e Sinrom.
[14] Os filhos de Zebulom: Serede, Elom e Jaleel.
[15] São estes os filhos de Lia, que ela deu à luz a Jacó em Padã-Arã, além de Diná, sua filha; todas as pessoas, de seus filhos e de suas filhas, trinta e três.
[16] Os filhos de Gade: Zifiom, Hagi, Suni, Esbom, Eri, Arodi e Areli.
[17] Os filhos de Aser: Imna, Isvá, Isvi, Berias e Sera, irmã deles; e os filhos de Berias: Héber e Malquiel.
[18] São estes os filhos de Zilpa, a qual Labão deu a sua filha Lia; e estes deu ela à luz a Jacó, a saber, dezesseis pessoas.
[19] Os filhos de Raquel, mulher de Jacó: José e Benjamim.
[20] Nasceram a José na terra do Egito Manassés e Efraim, que lhe deu à luz Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om.
[21] Os filhos de Benjamim: Belá, Bequer, Asbel, Gera, Naamã, Eí, Rôs, Mupim, Hupim e Arde.
[22] São estes os filhos de Raquel, que nasceram a Jacó, ao todo catorze pessoas.
[23] O filho de Dã: Husim.
[24] Os filhos de Naftali: Jazeel, Guni, Jezer e Silém.
[25] São estes os filhos de Bila, a qual Labão deu a sua filha Raquel; e estes deu ela à luz a Jacó, ao todo sete pessoas.
[26] Todos os que vieram com Jacó para o Egito, que eram os seus descendentes,

[13] Synami Issachara byli: Tola, Puwwa, Job i Szimron.
[14] Synami Zebulona byli: Sered, Elon i Jachleel.
[15] To są synowie Lei, których urodziła Jakubowi w Paddan-Aram, oraz Dina, córka jego; wszystkich synów i córek jego było trzydzieści troje.
[16] Synami Gada byli: Sifion, Chaggi, Szuni, Esbon, Eri, Arodi i Areli.
[17] Synami Aszera byli: Jimna, Jiszwa, Jiszwi, Beria, a siostrą ich była Serach. A synami Berii byli: Cheber i Malkiel.
[18] To są synowie Zylpy, którą dał Laban córce swej Lei, których ona urodziła Jakubowi; razem szesnaście osób.
[19] A synami Racheli, żony Jakuba byli Józef i Beniamin.
[20] Józefowi urodzili się w ziemi egipskiej synowie, których mu urodziła Asenat, córka Poti-Fera, kapłana z On: Manasses i Efraim.
[21] Synami Beniamina byli: Bela, Becher, Aszbel, Gera, Naaman, Echi, Rosz, Muppim, Chuppim i Ard.
[22] To są synowie Racheli, którzy urodzili się Jakubowi; wszystkich osób czternaście.
[23] Synem Dana był Chuszim.
[24] Synami Naftaliego byli: Jachseel, Guni, Jeser i Szillem.
[25] To są synowie Bilhy, którą dał Laban córce swej Racheli, których ona urodziła Jakubowi; wszystkich osób siedem.
[26] Wszystkich osób, które przybyły z Jakubem do Egiptu i od niego pochodziły,

fora as mulheres dos filhos de Jacó, todos eram sessenta e seis pessoas;

27 e os filhos de José, que lhe nasceram no Egito, eram dois. Todas as pessoas da casa de Jacó, que vieram para o Egito, foram setenta.

O encontro de José com seu pai

28 Jacó enviou Judá adiante de si a José para que soubesse encaminhá-lo a Gósen; e chegaram à terra de Gósen.

29 Então, José aprontou o seu carro e subiu ao encontro de Israel, seu pai, a Gósen. Apresentou-se, lançou-se-lhe ao pescoço e chorou assim longo tempo.

30 Disse Israel a José: Já posso morrer, pois já vi o teu rosto, e ainda vives.

31 E José disse a seus irmãos e à casa de seu pai: Subirei, e farei saber a Faraó, e lhe direi: Meus irmãos e a casa de meu pai, que estavam na terra de Canaã, vieram para mim.

32 Os homens são pastores, são homens de gado, e trouxeram consigo o seu rebanho, e o seu gado, e tudo o que têm.

33 Quando, pois, Faraó vos chamar e disser: Qual é o vosso trabalho?

34 Respondereis: Teus servos foram homens de gado desde a mocidade até agora, tanto nós como nossos pais; para que habiteis na terra de Gósen, porque todo pastor de rebanho é abominação para os egípcios.

oprócz synowych Jakuba, było razem sześćdziesiąt sześć.

27 Synów zaś Józefa, którzy mu się urodzili w Egipcie, było dwóch. Wszystkich osób rodziny Jakuba, która przybyła do Egiptu, było siedemdziesiąt.

Jakub i jego rodzina w Egipcie

28 I posłał przed sobą Judę do Józefa, aby go uprzedzić, zanim przybędzie do Goszen. I przybyli do krainy Goszen.

29 A Józef kazał zaprząc swój wóz i wyjechał do Goszen na spotkanie Izraela, ojca swego. A gdy go zobaczył, rzucił mu się na szyję i długo płakał w objęciach jego.

30 Wtedy rzekł Izrael do Józefa: Teraz mogę już umrzeć, skoro ujrzałem ciebie, że jeszcze żyjesz.

31 Józef zaś rzekł do braci swoich i do domowników ojca swego: Pójdę zawiadomić faraona i powiem mu: Przybyli do mnie bracia moi i domownicy ojca mego, którzy byli w ziemi kanaanejskiej.

32 Mężowie ci są pasterzami owiec. Jako hodowcy bydła przyprowadzili trzody swoje, bydło swoje i wszystek swój dobytek.

33 A gdy faraon was zawezwie i zapyta: Jaki jest wasz zawód?

34 Odpowiecie: Hodowcami bydła byli słudzy twoi od młodości aż dotąd, zarówno my jak i ojcowie nasi - abyście mogli mieszkać w krainie Goszen, bo wszyscy pasterze owiec są dla Egipcjan obrzydliwością.

Gênesis 47

Israel é apresentado a Faraó

[1] Então, veio José e disse a Faraó: Meu pai e meus irmãos, com os seus rebanhos e o seu gado, com tudo o que têm, chegaram da terra de Canaã; e eis que estão na terra de Gósen.

[2] E tomou cinco dos seus irmãos e os apresentou a Faraó.

[3] Então, perguntou Faraó aos irmãos de José: Qual é o vosso trabalho? Eles responderam: Os teus servos somos pastores de rebanho, tanto nós como nossos pais.

[4] Disseram mais a Faraó: Viemos para habitar nesta terra; porque não há pasto para o rebanho de teus servos, pois a fome é severa na terra de Canaã; agora, pois, te rogamos permitas habitem os teus servos na terra de Gósen.

[5] Então, disse Faraó a José: Teu pai e teus irmãos vieram a ti.

[6] A terra do Egito está perante ti; no melhor da terra faze habitar teu pai e teus irmãos; habitem na terra de Gósen. Se sabes haver entre eles homens capazes, põe-nos por chefes do gado que me pertence.

[7] Trouxe José a Jacó, seu pai, e o apresentou a Faraó; e Jacó abençoou a Faraó.

[8] Perguntou Faraó a Jacó: Quantos são os dias dos anos da tua vida?

I Mojżeszowa 47

[1] A Józef, gdy przyjechał, powiadomił faraona, mówiąc: Ojciec mój i bracia moi przybyli z ziemi kanaanejskiej z trzodami swymi, z bydłem, i z całym dobytkiem swoim i są w krainie Goszen.

[2] A wziął spośród braci swoich z sobą pięciu mężów i przedstawił ich faraonowi.

[3] Faraon zapytał braci jego: Jaki jest zawód wasz? A oni odpowiedzieli faraonowi: Słudzy twoi są pasterzami owiec, zarówno my jak i ojcowie nasi.

[4] Następnie powiedzieli jeszcze faraonowi: Przybyliśmy, aby jako goście zatrzymać się w tym kraju, gdyż nie ma paszy dla trzód sług twoich, bo w ziemi kanaanejskiej panuje ciężki głód. Pozwól teraz, aby słudzy twoi zamieszkali w ziemi Goszen.

[5] Wtedy odezwał się faraon do Józefa, mówiąc: Ojciec twój i bracia twoi przybyli do ciebie;

[6] Ziemia egipska stoi dla ciebie otworem. W najlepszej części kraju daj mieszkanie ojcu swemu i braciom swoim, niech mieszkają w krainie Goszen. Jeśli zaś wiesz, że są między nimi ludzie dzielni, uczyń ich nadzorcami trzód, które do mnie należą.

[7] Potem wprowadził Józef Jakuba, ojca swego i przedstawił go faraonowi, Jakub zaś pobłogosławił faraona.

[8] I rzekł faraon do Jakuba: Ile jest lat życia twego?

[9] Jacó lhe respondeu: Os dias dos anos das minhas peregrinações são cento e trinta anos; poucos e maus foram os dias dos anos da minha vida e não chegaram aos dias dos anos da vida de meus pais, nos dias das suas peregrinações.

[10] E, tendo Jacó abençoado a Faraó, saiu de sua presença.

[11] Então, José estabeleceu a seu pai e a seus irmãos e lhes deu possessão na terra do Egito, no melhor da terra, na terra de Ramessés, como Faraó ordenara.

[12] E José sustentou de pão a seu pai, a seus irmãos e a toda a casa de seu pai, segundo o número de seus filhos.

José compra toda a terra do Egito para Faraó

[13] Não havia pão em toda a terra, porque a fome era mui severa; de maneira que desfalecia o povo do Egito e o povo de Canaã por causa da fome.

[14] Então, José arrecadou todo o dinheiro que se achou na terra do Egito e na terra de Canaã, pelo cereal que compravam, e o recolheu à casa de Faraó.

[15] Tendo-se acabado, pois, o dinheiro, na terra do Egito e na terra de Canaã, foram todos os egípcios a José e disseram: Dá-nos pão; por que haveremos de morrer em tua presença? Porquanto o dinheiro nos falta.

[16] Respondeu José: Se vos falta o dinheiro, trazei o vosso gado; em troca do vosso gado eu vos suprirei.

[17] Então, trouxeram o seu gado a José; e José lhes deu pão em troca de cavalos, de

[9] Jakub powiedział faraonowi: Czas mojego pielgrzymowania wynosi sto trzydzieści lat. Krótki i zły był czas życia mojego i nie dosięgnął lat życia ojców moich w czasie ich pielgrzymowania.

[10] Potem pobłogosławił Jakub faraona i wyszedł od faraona.

[11] A Józef osiedlił ojca swego i braci swoich i dał im posiadłość w ziemi egipskiej, w najlepszej części kraju, w ziemi Ramses, jak rozkazał faraon.

[12] Józef zaopatrywał w chleb ojca swego i braci swoich, i cały dom ojca swego według liczby dzieci.

Rządy Józefa w Egipcie w czasie głodu

[13] A w całym kraju nie było chleba, bo głód był bardzo ciężki, tak że ziemia egipska i ziemia kanaanejska ginęły z głodu.

[14] Za zboże, które nabywano, ściągał Józef wszystkie pieniądze, znajdujące się w ziemi egipskiej i w ziemi kanaanejskiej. Pieniądze te oddawał Józef na dworze faraona.

[15] A gdy wyczerpały się zasoby pieniężne w ziemi egipskiej i w ziemi kanaanejskiej, przyszli wszyscy Egipcjanie do Józefa mówiąc: Daj nam chleba! Dlaczego mamy umierać na oczach twoich, skoro brak nam już pieniędzy?

[16] Na to odpowiedział Józef: Dajcie bydło wasze, a dam wam za bydło wasze, skoro brak wam pieniędzy.

[17] Wtedy przygnali bydło swe do Józefa. I dawał im Józef chleb za konie i za stada

rebanhos, de gado e de jumentos; e os sustentou de pão aquele ano em troca do seu gado.

[18] Findo aquele ano, foram a José no ano próximo e lhe disseram: Não ocultaremos a meu senhor que se acabou totalmente o dinheiro; e meu senhor já possui os animais; nada mais nos resta diante de meu senhor, senão o nosso corpo e a nossa terra.

[19] Por que haveremos de perecer diante dos teus olhos, tanto nós como a nossa terra? Compra-nos a nós e a nossa terra a troco de pão, e nós e a nossa terra seremos escravos de Faraó; dá-nos semente para que vivamos e não morramos, e a terra não fique deserta.

[20] Assim, comprou José toda a terra do Egito para Faraó, porque os egípcios venderam cada um o seu campo, porquanto a fome era extrema sobre eles; e a terra passou a ser de Faraó.

[21] Quanto ao povo, ele o escravizou de uma a outra extremidade da terra do Egito.

[22] Somente a terra dos sacerdotes não a comprou ele; pois os sacerdotes tinham porção de Faraó e eles comiam a sua porção que Faraó lhes tinha dado; por isso, não venderam a sua terra.

[23] Então, disse José ao povo: Eis que hoje vos comprei a vós outros e a vossa terra para Faraó; aí tendes sementes, semeai a terra.

owiec, i za stada bydła, i za osły. Tak to w owym roku zaopatrywał ich w chleb za wszystko ich bydło.

[18] A gdy upłynął ów rok, przyszli do niego następnego roku i rzekli do niego: Nie taimy tego przed panem naszym, że skoro skończyły się nam pieniądze, a stada bydła należą do pana naszego, nie pozostało nam już nic, co moglibyśmy dać panu naszemu, jak tylko ciała nasze i role nasze.

[19] Dlaczego mamy ginąć na oczach twoich, zarówno my jak i rola nasza? Kup więc za chleb nas i rolę naszą. Będziemy wraz z naszą rolą niewolnikami faraona. Tylko daj nam ziarna siewnego, abyśmy utrzymali się przy życiu i nie zginęli, a ziemia nie była pustkowiem.

[20] I tak wykupił Józef wszystką ziemię uprawną dla faraona, bo wszyscy Egipcjanie sprzedali role swoje, gdyż głód dał im się we znaki. Tak to cały kraj stał się własnością faraona.

[21] Co do ludności zaś, oddał ją całą w poddaństwo, od jednego krańca Egiptu do drugiego.

[22] Nie wykupił tylko ziemi kapłańskiej, bo kapłani mieli stałe zaopatrzenie wyznaczone przez faraona i żyli z tego zaopatrzenia, które im wyznaczył faraon. Dlatego nie sprzedali ziemi swojej.

[23] I rzekł Józef do ludu: Oto kupiłem dziś dla faraona was i role wasze, macie tu ziarno siewne, obsiejcie więc rolę.

[24] Das colheitas dareis o quinto a Faraó, e as quatro partes serão vossas, para semente do campo, e para o vosso mantimento e dos que estão em vossas casas, e para que comam as vossas crianças.

[24] Lecz ze zbiorów oddacie piątą część faraonowi, natomiast cztery piąte pozostaną wam na zasianie roli i na wyżywienie was, domowników waszych i na wyżywienie dzieci waszych.

[25] Responderam eles: A vida nos tens dado! Achemos mercê perante meu senhor e seremos escravos de Faraó.

[25] Oni odpowiedzieli: Utrzymałeś nas przy życiu, obyśmy tylko zyskali łaskę w oczach pana naszego, a będziemy niewolnikami faraona.

[26] E José estabeleceu por lei até ao dia de hoje que, na terra do Egito, tirasse Faraó o quinto; só a terra dos sacerdotes não ficou sendo de Faraó.

[26] Tak ustanowił Józef przepis, który obowiązuje do dnia dzisiejszego, co do roli w Egipcie, że piąta część zbiorów należy do faraona. Tylko rola samych kapłanów nie stała się własnością faraona.

Ostatnia wola Jakuba

[27] Assim, habitou Israel na terra do Egito, na terra de Gósen; nela tomaram possessão, e foram fecundos, e muito se multiplicaram.

[27] Tak osiadł Izrael w ziemi egipskiej, w krainie Goszen. Nabywali ją na własność, rozradzali się i rozmnażali bardzo.

[28] Jacó viveu na terra do Egito dezessete anos; de sorte que os dias de Jacó, os anos da sua vida, foram cento e quarenta e sete.

[28] Jakub żył w ziemi egipskiej siedemnaście lat, tak że życie Jakuba trwało sto czterdzieści siedem lat.

[29] Aproximando-se, pois, o tempo da morte de Israel, chamou a José, seu filho, e lhe disse: Se agora achei mercê à tua presença, rogo-te que ponhas a mão debaixo da minha coxa e uses comigo de beneficência e de verdade; rogo-te que me não enterres no Egito,

[29] A gdy się zbliżały dni, kiedy Izrael miał umrzeć, wezwał syna swego Józefa i rzekł do niego: Jeślim znalazł łaskę w oczach twoich, połóż, proszę, rękę swoją pod biodro moje i okaż mi miłość i wierność: Nie pochowaj mnie w Egipcie,

[30] porém que eu jaza com meus pais; por isso, me levarás do Egito e me enterrarás no lugar da sepultura deles. Respondeu José: Farei segundo a tua palavra.

[30] Bo chcę spocząć z ojcami moimi; dlatego wywieź mnie z Egiptu i pochowaj mnie w ich grobie. On zaś odpowiedział: Uczynię według życzenia twego.

[31] Então, lhe disse Jacó: Jura-me. E ele jurou-lhe; e Israel se inclinou sobre a cabeceira da cama.

Gênesis 48

Jacó adoece

[1] Passadas estas coisas, disseram a José: Teu pai está enfermo. Então, José tomou consigo a seus dois filhos, Manassés e Efraim.

[2] E avisaram a Jacó: Eis que José, teu filho, vem ter contigo. Esforçou-se Israel e se assentou no leito.

[3] Disse Jacó a José: O Deus Todo-Poderoso me apareceu em Luz, na terra de Canaã, e me abençoou,

[4] e me disse: Eis que te farei fecundo, e te multiplicarei, e te tornarei multidão de povos, e à tua descendência darei esta terra em possessão perpétua.

[5] Agora, pois, os teus dois filhos, que te nasceram na terra do Egito, antes que eu viesse a ti no Egito, são meus; Efraim e Manassés serão meus, como Rúben e Simeão.

[6] Mas a tua descendência, que gerarás depois deles, será tua; segundo o nome de um de seus irmãos serão chamados na sua herança.

[7] Vindo, pois, eu de Padã, me morreu, com pesar meu, Raquel na terra de Canaã, no caminho, havendo ainda pequena distância para chegar a Efrata; sepultei-a ali no caminho de Efrata, que é Belém.

[31] Wtedy rzekł Jakub: Przysięgnij mi! A on przysiągł mu. I skłonił się Izrael wsparty o wierzch laski swojej.

I Mojżeszowa 48

Jakub błogosławi Efraimowi i Manassesowi

[1] Po tych wydarzeniach doniesiono Józefowi: Ojciec twój zachorował. Wtedy wziął on z sobą dwóch swoich synów, Manassesa i Efraima.

[2] A gdy doniesiono Jakubowi: Oto syn twój, Józef, przybył do ciebie, zebrał Izrael siły i usiadł na łożu.

[3] I rzekł Jakub do Józefa: Bóg Wszechmogący ukazał mi się w Luz w ziemi kanaanejskiej, błogosławił mi

[4] I rzekł do mnie: Oto Ja rozpłodzę i rozmnożę cię, i uczynię cię zgromadzeniem ludów, i dam tę ziemię na wieczną własność potomstwu twemu po tobie.

[5] Dlatego teraz do mnie należą obaj synowie twoi, którzy urodzili ci się w ziemi egipskiej, zanim przybyłem do ciebie do Egiptu; Efraim i Manasses będą moimi jak Ruben i Symeon.

[6] Ale potomstwo twoje, które po nich spłodzisz, będzie należało do ciebie. Będą nazywani imieniem braci swoich w swoim dziedzictwie.

[7] Gdy wracałem z Paddanu, umarła mi w drodze Rachela w ziemi kanaanejskiej, gdy jeszcze był kawałek drogi do Efraty; i pochowałem ją tam przy drodze do Efraty, to jest do Betlejemu.

[8] Tendo Israel visto os filhos de José, disse: Quem são estes?

[9] Respondeu José a seu pai: São meus filhos, que Deus me deu aqui. Faze-os chegar a mim, disse ele, para que eu os abençoe.

[10] Os olhos de Israel já se tinham escurecido por causa da velhice, de modo que não podia ver bem. José, pois, fê-los chegar a ele; e ele os beijou e os abraçou.

Jacó abençoa José e os filhos deste

[11] Então, disse Israel a José: Eu não cuidara ver o teu rosto; e eis que Deus me fez ver os teus filhos também.

[12] E José, tirando-os dentre os joelhos de seu pai, inclinou-se à terra diante da sua face.

[13] Depois, tomou José a ambos, a Efraim na sua mão direita, à esquerda de Israel, e a Manassés na sua esquerda, à direita de Israel, e fê-los chegar a ele.

[14] Mas Israel estendeu a mão direita e a pôs sobre a cabeça de Efraim, que era o mais novo, e a sua esquerda sobre a cabeça de Manassés, cruzando assim as mãos, não obstante ser Manassés o primogênito.

[15] E abençoou a José, dizendo: O Deus em cuja presença andaram meus pais Abraão e Isaque, o Deus que me sustentou durante a minha vida até este dia,

[16] o Anjo que me tem livrado de todo mal, abençoe estes rapazes; seja neles chamado o meu nome e o nome de meus

[8] A gdy Izrael zobaczył synów Józefa, rzekł: Kimże oni są?

[9] Na to odpowiedział Józef ojcu swemu: To moi synowie, których dał mi tu Bóg. A on rzekł: Przyprowadź ich do mnie, abym im błogosławił.

[10] Oczy bowiem Izraela były tak osłabione wskutek starości, że niedowidział. A gdy ich przyprowadził do niego, pocałował i uściskał ich.

[11] Potem rzekł Izrael do Józefa: Nie spodziewałem się, że będę oglądał oblicze twoje, a oto Bóg pozwolił mi oglądać nawet potomstwo twoje.

[12] A Józef odsunął ich od jego kolan i pokłonił się przed nim aż do ziemi.

[13] Potem wziął Józef obydwu i przyprowadził ich do niego: Efraima prawą ręką po lewej stronie Izraela, a Manassesa lewą ręką po prawej stronie Izraela.

[14] Wtedy wyciągnął Izrael swoją prawą rękę i położył ją na głowie Efraima, chociaż on był młodszy, a swoją lewą rękę położył na głowie Manassesa. Skrzyżował swe ręce, bo Manasses był pierworodny.

[15] I błogosławił Józefowi, mówiąc: Bóg, z którym ojcowie moi, Abraham i Izaak, trwali w społeczności, Bóg, który prowadził mnie jak pasterz od początku życia aż po dzień dzisiejszy,

[16] Anioł, który wybawił mnie od wszelkiego złego, niech błogosławi tym chłopcom i niech trwa wśród nich imię

pais Abraão e Isaque; e cresçam em multidão no meio da terra.

[17] Vendo José que seu pai pusera a mão direita sobre a cabeça de Efraim, foi-lhe isto desagradável, e tomou a mão de seu pai para mudar da cabeça de Efraim para a cabeça de Manassés.

[18] E disse José a seu pai: Não assim, meu pai, pois o primogênito é este; põe a mão direita sobre a cabeça dele.

[19] Mas seu pai o recusou e disse: Eu sei, meu filho, eu o sei; ele também será um povo, também ele será grande; contudo, o seu irmão menor será maior do que ele, e a sua descendência será uma multidão de nações.

[20] Assim, os abençoou naquele dia, declarando: Por vós Israel abençoará, dizendo: Deus te faça como a Efraim e como a Manassés. E pôs o nome de Efraim adiante do de Manassés.

[21] Depois, disse Israel a José: Eis que eu morro, mas Deus será convosco e vos fará voltar à terra de vossos pais.

[22] Dou-te, de mais que a teus irmãos, um declive montanhoso, o qual tomei da mão dos amorreus com a minha espada e com o meu arco.

Gênesis 49

Bênçãos proféticas de Jacó

[1] Depois, chamou Jacó a seus filhos e disse: Ajuntai-vos, e eu vos farei saber o que vos há de acontecer nos dias vindouros:

moje i imię ojców moich, Abrahama i Izaaka, i niech się zaroi od nich ziemia!

[17] A gdy Józef zobaczył, że ojciec jego położył swą prawą rękę na głowie Efraima, a to mu się nie podobało, ujął rękę ojca swego, aby ją przełożyć z głowy Efraima na głowę Manassesa,

[18] I rzekł Józef do ojca swego: Nie tak, ojcze mój, gdyż ten jest pierworodny, na jego głowę połóż prawicę swoją.

[19] Ale ojciec jego wzbraniał się i rzekł: Wiem, synu mój, wiem; także on stanie się ludem i on będzie wielki, lecz młodszy brat jego będzie większy od niego, a z potomstwa jego wyjdzie mnóstwo ludów.

[20] Błogosławił im więc w owym dniu tymi słowy: Kto w Izraelu będzie błogosławił, niech mówi: Niech Bóg uczyni cię takim, jak Efraim i Manasses. Tak wyróżnił Efraima przed Manassesem.

[21] Potem rzekł Izrael do Józefa: Oto ja umieram, lecz Bóg będzie z wami i pozwoli wam wrócić do ziemi ojców waszych.

[22] Ja zaś daję ci o jedno zbocze górskie więcej niż braciom twoim; odebrałem je z rąk Amorejczyków mieczem i łukiem swoim.

I Mojżeszowa 49

Jakub przepowiada przyszłość swoim synom

[1] Potem wezwał Jakub synów swoich i rzekł: Zbierzcie się, abym oznajmił wam, co was spotka w przyszłości.

[2] Ajuntai-vos e ouvi, filhos de Jacó; ouvi a Israel, vosso pai.

[3] Rúben, tu és meu primogênito, minha força e as primícias do meu vigor, o mais excelente em altivez e o mais excelente em poder.

[4] Impetuoso como a água, não serás o mais excelente, porque subiste ao leito de teu pai e o profanaste; subiste à minha cama.

[5] Simeão e Levi são irmãos; as suas espadas são instrumentos de violência.

[6] No seu conselho, não entre minha alma; com o seu agrupamento, minha glória não se ajunte; porque no seu furor mataram homens, e na sua vontade perversa jarretaram touros.

[7] Maldito seja o seu furor, pois era forte, e a sua ira, pois era dura; dividi-los-ei em Jacó e os espalharei em Israel.

[8] Judá, teus irmãos te louvarão; a tua mão estará sobre a cerviz de teus inimigos; os filhos de teu pai se inclinarão a ti.

[9] Judá é leãozinho; da presa subiste, filho meu. Encurva-se e deita-se como leão e como leoa; quem o despertará?

[10] O cetro não se arredará de Judá, nem o bastão de entre seus pés, até que venha Siló; e a ele obedecerão os povos.

[11] Ele amarrará o seu jumentinho à vide e o filho da sua jumenta, à videira mais excelente; lavará as suas vestes no vinho e a sua capa, em sangue de uvas.

[2] Zgromadźcie się i słuchajcie, synowie Jakuba, słuchajcie Izraela, ojca waszego!

[3] Rubenie, ty jesteś pierworodnym moim, siłą moją i pierworodnym męskiej mocy mojej, pierwszym co do godności, pierwszym co do potęgi.

[4] Burzliwyś jak woda, ale nie będziesz miał pierwszeństwa, boś wszedł na łoże ojca swego; splugawiłeś wówczas moje posłanie, na które wszedłeś.

[5] Symeon i Lewi - to bracia; miecze ich są narzędziami gwałtu.

[6] Nie bierz udziału, duszo moja w radzie ich, nie przyłączaj się do ich wspólnoty, serce moje, bo w gniewie zabili mężów, a w swawoli okaleczyli woły.

[7] Przeklęty ich gniew, bo jest gwałtowny, i zapalczywość ich, bo jest sroga. Rozdzielę ich w Jakubie i rozproszę ich w Izraelu.

[8] Juda - ciebie będą sławić bracia twoi, ręka twoja będzie na karku wrogów twoich, tobie kłaniać się będą synowie ojca twego.

[9] Szczenię lwie, Juda; synu mój, z łupu, synu mój, się podniosłeś; czai się jak lew i jak lwica, któż go spłoszy?

[10] Nie oddali się berło od Judy ani buława od nóg jego, aż przyjdzie władca jego, i jemu będą posłuszne narody.

[11] Uwiąże oślę u krzewu winnego, a młode swojej oślicy u szlachetnej latorośli winnej; wypierze w winie szatę swą, a w krwi winogron płaszcz swój.

12 Os seus olhos serão cintilantes de vinho, e os dentes, brancos de leite.
13 Zebulom habitará na praia dos mares e servirá de porto de navios, e o seu limite se estenderá até Sidom.
14 Issacar é jumento de fortes ossos, de repouso entre os rebanhos de ovelhas.

15 Viu que o repouso era bom e que a terra era deliciosa; baixou os ombros à carga e sujeitou-se ao trabalho servil.

16 Dã julgará o seu povo, como uma das tribos de Israel.
17 Dã será serpente junto ao caminho, uma víbora junto à vereda, que morde os talões do cavalo e faz cair o seu cavaleiro por detrás.
18 A tua salvação espero, ó SENHOR!
19 Gade, uma guerrilha o acometerá; mas ele a acometerá por sua retaguarda.

20 Aser, o seu pão será abundante e ele motivará delícias reais.

21 Naftali é uma gazela solta; ele profere palavras formosas.
22 José é um ramo frutífero, ramo frutífero junto à fonte; seus galhos se estendem sobre o muro.
23 Os flecheiros lhe dão amargura, atiram contra ele e o aborrecem.
24 O seu arco, porém, permanece firme, e os seus braços são feitos ativos pelas mãos do Poderoso de Jacó, sim, pelo Pastor e pela Pedra de Israel,

12 Pociemnieją oczy jego od wina, a zęby jego zbieleją od mleka.
13 Zebulon - mieszka nad brzegiem morza, na brzegu, gdzie jest przystań okrętów, a jego granice sięgają aż do Sydonu.
14 Issachar - to osioł kościsty, wyleguje się między zagrodami.
15 A gdy zobaczył, że spoczynek jest dobry, a ziemia jest urocza, nachylił grzbiet do noszenia ciężarów i stał się sługą pańszczyźnianym.
16 Dan - sądzi swój lud, jak każde plemię izraelskie.

17 Niech będzie Dan wężem na drodze, żmiją na ścieżce, co kąsa w pęcinę konia, tak że jeździec spada na wznak.

18 Zbawienia twego oczekuję, Panie.
19 Gad - rozbójnicy napierać na niego będą, ale on będzie deptał piętę ich.
20 Aszer - tłusty jest pokarm jego, dostarczać będzie przysmaków królewskich.
21 Naftali - smukła łania, rodzi ładne sarnięta.
22 Józef - płodna latorośl, płodna latorośl nad źródłem, której gałązki rozrastają się ponad murem.
23 Niepokoją go, strzelają nań i zwalczają go łucznicy,
24 Jednak łuk jego stale napięty, a ramiona jego i ręce giętkie dzięki pomocy Mocarza Jakuba, stamtąd, gdzie jest pasterz, Opoka Izraela.

[25] pelo Deus de teu pai, o qual te ajudará, e pelo Todo-Poderoso, o qual te abençoará com bênçãos dos altos céus, com bênçãos das profundezas, com bênçãos dos seios e da madre.

[26] As bênçãos de teu pai excederão as bênçãos de meus pais até ao cimo dos montes eternos; estejam elas sobre a cabeça de José e sobre o alto da cabeça do que foi distinguido entre seus irmãos.

[27] Benjamim é lobo que despedaça; pela manhã devora a presa e à tarde reparte o despojo.

[28] São estas as doze tribos de Israel; e isto é o que lhes falou seu pai quando os abençoou; a cada um deles abençoou segundo a bênção que lhe cabia.

[29] Depois, lhes ordenou, dizendo: Eu me reúno ao meu povo; sepultai-me, com meus pais, na caverna que está no campo de Efrom, o heteu,

[30] na caverna que está no campo de Macpela, fronteiro a Manre, na terra de Canaã, a qual Abraão comprou de Efrom com aquele campo, em posse de sepultura.

[31] Ali sepultaram Abraão e Sara, sua mulher; ali sepultaram Isaque e Rebeca, sua mulher; e ali sepultei Lia;

[32] o campo e a caverna que nele está, comprados aos filhos de Hete.

[33] Tendo Jacó acabado de dar determinações a seus filhos, recolheu os

[25] Bóg ojca twego niechaj cię wspomoże, Wszechmogący niech ci błogosławi, niech darzy cię błogosławieństwem niebios, błogosławieństwem toni leżącej w dole, błogosławieństwem piersi i łona.

[26] Błogosławieństwa ojca twego, które przewyższają błogosławieństwa gór odwiecznych, wyborne dary wzgórz odwiecznych, niechaj spłyną na głowę Józefa, i na ciemię poświęconego wśród braci swoich.

[27] Beniamin - wilk drapieżny, rano pożera zdobycz, wieczorem dzieli łup.

[28] Oto wszystkie dwanaście plemion Izraela i oto, co im powiedział ojciec. Błogosławił im, każdemu z osobna. Udzielił każdemu błogosławieństwa stosownego.

Śmierć i pogrzeb Jakuba

[29] Dał im polecenie, mówiąc do nich: Gdy ja będę przyłączony do przodków moich, pochowajcie mnie z ojcami moimi w jaskini, która jest na polu Efrona Chetyty,

[30] W jaskini na polu Machpela, na wschód od Mamre w ziemi kanaanejskiej, którą wraz z polem nabył Abraham na grób dziedziczny od Efrona Chetyty.

[31] Tam pochowano Abrahama i Sarę, żonę jego, tam pochowano Izaaka i Rebekę, żonę jego, tam też pochowałem Leę.

[32] Pole z jaskinią na nim nabyte zostało od Chetytów.

[33] A gdy Jakub dał ostatnie polecenia synom swoim, wciągnął nogi swoje na łoże

pés na cama, e expirou, e foi reunido ao seu povo.

Gênesis 50

A lamentação por Jacó e o seu enterro

1 Então, José se lançou sobre o rosto de seu pai, e chorou sobre ele, e o beijou.

2 Ordenou José a seus servos, aos que eram médicos, que embalsamassem a seu pai; e os médicos embalsamaram a Israel,

3 gastando nisso quarenta dias, pois assim se cumprem os dias do embalsamamento; e os egípcios o choraram setenta dias.

4 Passados os dias de o chorarem, falou José à casa de Faraó: Se agora achei mercê perante vós, rogo-vos que faleis aos ouvidos de Faraó, dizendo:

5 Meu pai me fez jurar, declarando: Eis que eu morro; no meu sepulcro que abri para mim na terra de Canaã, ali me sepultarás. Agora, pois, desejo subir e sepultar meu pai, depois voltarei.

6 Respondeu Faraó: Sobe e sepulta o teu pai como ele te fez jurar.

7 José subiu para sepultar o seu pai; e subiram com ele todos os oficiais de Faraó, os principais da sua casa e todos os principais da terra do Egito,

8 como também toda a casa de José, e seus irmãos, e a casa de seu pai; somente deixaram na terra de Gósen as crianças, e os rebanhos, e o gado.

9 E subiram também com ele tanto carros como cavaleiros; e o cortejo foi grandíssimo.

i skonał; i został przyłączony do przodków swoich.

I Mojżeszowa 50

1 Wtedy Józef rzucił się na twarz ojca swego, płakał nad nim i całował go.

2 Potem Józef rozkazał sługom swoim, lekarzom, aby zabalsamowali ojca jego; i lekarze balsamowali Izraela

3 Przez czterdzieści dni, bo tak długo trwało balsamowanie. Egipcjanie opłakiwali go przez siedemdziesiąt dni.

4 A po upływie dni żałoby po nim rzekł Józef do dworzan faraona: Jeżeli znalazłem łaskę w oczach waszych, powiedzcie, proszę, faraonowi:

5 Ojciec mój zobowiązał mnie przysięgą, mówiąc: Gdy umrę, pochowaj mnie w grobie, który wykopałem sobie w ziemi kanaanejskiej. Dlatego teraz chciałbym pojechać i pochować ojca mego, a potem wrócę.

6 Na to rzekł faraon: Jedź i pochowaj ojca swego, jak cię zobowiązał przysięgą.

7 Pojechał więc Józef, aby pochować ojca swego. Jechali też z nim wszyscy dworzanie faraona, starsi dworu jego i wszyscy starsi ziemi egipskiej,

8 Nadto cały dom Józefa i bracia jego oraz cała rodzina ojca jego. Tylko małe dzieci, owce swoje i bydło zostawili w krainie Goszen.

9 Jechały też z nim wozy i jeźdźcy, tak że orszak był bardzo liczny.

[10] Chegando eles, pois, à eira de Atade, que está além do Jordão, fizeram ali grande e intensa lamentação; e José pranteou seu pai durante sete dias.

[11] Tendo visto os moradores da terra, os cananeus, o luto na eira de Atade, disseram: Grande pranto é este dos egípcios. E por isso se chamou aquele lugar de Abel-Mizraim, que está além do Jordão.

[12] Fizeram-lhe seus filhos como lhes havia ordenado:

[13] levaram-no para a terra de Canaã e o sepultaram na caverna do campo de Macpela, que Abraão comprara com o campo, por posse de sepultura, a Efrom, o heteu, fronteiro a Manre.

[14] Depois disso, voltou José para o Egito, ele, seus irmãos e todos os que com ele subiram a sepultar o seu pai.

A magnanimidade de José para com seus irmãos

[15] Vendo os irmãos de José que seu pai já era morto, disseram: É o caso de José nos perseguir e nos retribuir certamente o mal todo que lhe fizemos.

[16] Portanto, mandaram dizer a José: Teu pai ordenou, antes da sua morte, dizendo:

[17] Assim direis a José: Perdoa, pois, a transgressão de teus irmãos e o seu pecado, porque te fizeram mal; agora, pois, te rogamos que perdoes a transgressão dos servos do Deus de teu pai. José chorou enquanto lhe falavam.

[10] A gdy przyjechali do Goren-ha-Atad, które jest za Jordanem, urządzili tam wielki i bardzo uroczysty obrzęd żałobny. Józef obchodził po swoim ojcu żałobę przez siedem dni.

[11] A gdy mieszkańcy ziemi kanaanejskiej ujrzeli obrzęd żałobny w Goren-ha-Atad, mówili: To ciężka żałoba u Egipcjan. Dlatego nazwano to miejsce Abel-Misraim; leży ono za Jordanem.

[12] Potem postąpili synowie jego z nim tak, jak im rozkazał:

[13] Synowie zawieźli go do ziemi kanaanejskiej i pochowali go w jaskini na polu Machpela, które nabył Abraham wraz z polem na grób dziedziczny od Efrona Chetyty, na wschód od Mamre.

[14] Po pogrzebie ojca swego wrócił Józef do Egiptu wraz z braćmi i wszystkimi, którzy pojechali z nim na pogrzeb jego ojca.

Józef zapewnia braci o swoim przebaczeniu

[15] Bracia Józefa, widząc, że umarł ojciec ich, mówili: Może Józef będzie teraz wrogo do nas usposobiony i odpłaci nam sowicie za wszystko zło, które mu wyrządziliśmy?

[16] Kazali więc Józefowi powiedzieć: Ojciec twój dał takie polecenie przed śmiercią:

[17] Tak powiedzcie Józefowi: Ach, przebacz braciom swoim ich występek i ich grzech oraz zło, które ci wyrządzili. Odpuść przeto teraz występek sług Boga ojca twego. I zapłakał Józef, gdy to mówiono do niego.

[18] Depois, vieram também seus irmãos, prostraram-se diante dele e disseram: Eis-nos aqui por teus servos.
[19] Respondeu-lhes José: Não temais; acaso, estou eu em lugar de Deus?
[20] Vós, na verdade, intentastes o mal contra mim; porém Deus o tornou em bem, para fazer, como vedes agora, que se conserve muita gente em vida.
[21] Não temais, pois; eu vos sustentarei a vós outros e a vossos filhos. Assim, os consolou e lhes falou ao coração.

[22] José habitou no Egito, ele e a casa de seu pai; e viveu cento e dez anos.

A morte de José

[23] Viu José os filhos de Efraim até à terceira geração; também os filhos de Maquir, filho de Manassés, os quais José tomou sobre seus joelhos.

[24] Disse José a seus irmãos: Eu morro; porém Deus certamente vos visitará e vos fará subir desta terra para a terra que jurou dar a Abraão, a Isaque e a Jacó.

[25] José fez jurar os filhos de Israel, dizendo: Certamente Deus vos visitará, e fareis transportar os meus ossos daqui.

[26] Morreu José da idade de cento e dez anos; embalsamaram-no e o puseram num caixão no Egito.

[18] Potem przyszli bracia jego, upadli przed nim i rzekli: Sługami twoimi jesteśmy.

[19] A Józef rzekł do nich: Nie bójcie się! Czyż ja jestem na miejscu Boga?
[20] Wy wprawdzie knuliście zło przeciwko mnie, ale Bóg obrócił to w dobro, chcąc uczynić to, co się dziś dzieje: zachować przy życiu liczny lud.
[21] Nie bójcie się więc. Ja będę utrzymywał was i dzieci wasze. Tak pocieszał ich i przyjaźnie z nimi rozmawiał.

Śmierć Józefa

[22] A Józef mieszkał w Egipcie wraz z rodziną ojca swego. A żył Józef sto dziesięć lat.

[23] I oglądał Józef prawnuki Efraima, a synowie Machira, syna Manassesa, urodzili się na kolanach Józefa.

[24] I rzekł Józef do braci swoich: Ja wkrótce umrę, lecz Bóg nawiedzi was łaskawie i wyprowadzi was z tego kraju do ziemi, którą przysiągł dać Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi.
[25] Potem zobowiązał Józef pod przysięgą synów Izraela, mówiąc: Gdy was Bóg łaskawie nawiedzi, zabierzcie stąd kości moje!
[26] Józef umarł, mając sto dziesięć lat. I zabalsamowano go i włożono do trumny w Egipcie.

O segundo livro de Moisés chamado Êxodo	II Mojżeszowa

Êxodo 1

Os descendentes de Jacó no Egito

[1] São estes os nomes dos filhos de Israel que entraram com Jacó no Egito; cada um entrou com sua família:

[2] Rúben, Simeão, Levi e Judá,

[3] Issacar, Zebulom e Benjamim,

[4] Dã, Naftali, Gade e Aser.

[5] Todas as pessoas, pois, que descenderam de Jacó foram setenta; José, porém, estava no Egito.

[6] Faleceu José, e todos os seus irmãos, e toda aquela geração.

[7] Mas os filhos de Israel foram fecundos, e aumentaram muito, e se multiplicaram, e grandemente se fortaleceram, de maneira que a terra se encheu deles.

[8] Entrementes, se levantou novo rei sobre o Egito, que não conhecera a José.

[9] Ele disse ao seu povo: Eis que o povo dos filhos de Israel é mais numeroso e mais forte do que nós.

[10] Eia, usemos de astúcia para com ele, para que não se multiplique, e seja o caso que, vindo guerra, ele se ajunte com os nossos inimigos, peleje contra nós e saia da terra.

[11] E os egípcios puseram sobre eles feitores de obras, para os afligirem com suas cargas. E os israelitas edificaram a Faraó as cidades-celeiros, Pitom e Ramessés.

II Mojżeszowa 1

Ucisk Izraelitów w Egipcie

[1] Oto imiona synów izraelskich, którzy z Jakubem przybyli do Egiptu; każdy przybył ze swą rodziną:

[2] Ruben, Symeon, Lewi i Juda.

[3] Issachar, Zebulon i Beniamin,

[4] Dan i Naftali, Gad i Aszer.

[5] Wszystkich potomków Jakuba było siedemdziesiąt osób, Józef zaś już był w Egipcie.

[6] Potem umarł Józef i wszyscy jego bracia, i całe to pokolenie.

[7] A synowie izraelscy byli płodni i rozmnożyli się, i byli liczni, i coraz bardziej potężnieli, tak że było ich pełno w całym kraju.

[8] Tymczasem rządy nad Egiptem objął nowy król, który nie znał Józefa.

[9] Rzekł on do ludu swego: Oto lud izraelski stał się liczniejszy i potężniejszy od nas.

[10] Postąpmy więc z nim mądrze, aby się nie mnożył. Bo gdyby nas zaskoczyła wojna, mógłby także on przyłączyć się do naszych wrogów, walczyć przeciwko nam i ujść z kraju.

[11] Ustanowiono przeto nad nim nadzorców pańszczyźnianych, aby go gnębili ciężkimi robotami; budowano wtedy dla faraona miasta-spichlerze: Pitom i Ramses.

[12] Mas, quanto mais os afligiam, tanto mais se multiplicavam e tanto mais se espalhavam; de maneira que se inquietavam por causa dos filhos de Israel;

[12] Lecz im bardziej go gnębili, tym więcej się rozmnażał i rozrastał; i bano się synów izraelskich.

[13] então, os egípcios, com tirania, faziam servir os filhos de Israel

[13] Egipcjanie zmuszali Izraelitów do ciężkich robót

[14] e lhes fizeram amargar a vida com dura servidão, em barro, e em tijolos, e com todo o trabalho no campo; com todo o serviço em que na tirania os serviam.

[14] I uprzykrzali im życie uciążliwą robotą w glinie i przy cegłach i różną pracą na polu. Wszystkie te prace wykonywali pod przymusem.

As parteiras desobedecem a Faraó

[15] O rei do Egito ordenou às parteiras hebréias, das quais uma se chamava Sifrá, e outra, Puá,

[15] Wtedy król egipski rzekł do położnych hebrajskich, z których jedna nazywała się Szifra, a druga Pua,

[16] dizendo: Quando servirdes de parteira às hebréias, examinai: se for filho, matai-o; mas, se for filha, que viva.

[16] Mówiąc: Gdy będziecie przy porodach niewiast hebrajskich, uważajcie, co się rodzi: Jeżeli rodzi się chłopiec, zabijcie go, a jeżeli dziewczynka, niech zostanie przy życiu.

[17] As parteiras, porém, temeram a Deus e não fizeram como lhes ordenara o rei do Egito; antes, deixaram viver os meninos.

[17] Lecz położne bały się Boga i nie czyniły tak, jak im nakazał król egipski, ale pozostawiały chłopców przy życiu.

[18] Então, o rei do Egito chamou as parteiras e lhes disse: Por que fizestes isso e deixastes viver os meninos?

[18] Wtedy król egipski wezwał położne i rzekł do nich: Czemuście to uczyniły i pozostawiały przy życiu także chłopców?

[19] Responderam as parteiras a Faraó: É que as mulheres hebréias não são como as egípcias; são vigorosas e, antes que lhes chegue a parteira, já deram à luz os seus filhos.

[19] Położne odpowiedziały faraonowi: Kobiety hebrajskie nie są takie jak kobiety egipskie; są one tak żywotne, że rodzą wcześniej, niż przyjdzie do nich położna.

[20] E Deus fez bem às parteiras; e o povo aumentou e se tornou muito forte.

[20] A Bóg nagradzał te położne dobrym powodzeniem, lud zaś rozmnażał się i potężniał.

[21] E, porque as parteiras temeram a Deus, ele lhes constituiu família.

[21] A ponieważ położne bały się Boga, obdarzył je rodzinami.

[22] Então, ordenou Faraó a todo o seu povo, dizendo: A todos os filhos que nascerem aos hebreus lançareis no Nilo, mas a todas as filhas deixareis viver.

[22] Wtedy faraon nakazał całemu swemu ludowi: Każdego chłopca, który się urodzi u Hebrajczyków, wrzućcie do Nilu, a każdą dziewczynkę pozostawcie przy życiu.

Êxodo 2

Nascimento e educação de Moisés

[1] Foi-se um homem da casa de Levi e casou com uma descendente de Levi.

[2] E a mulher concebeu e deu à luz um filho; e, vendo que era formoso, escondeu-o por três meses.

[3] Não podendo, porém, escondê-lo por mais tempo, tomou um cesto de junco, calafetou-o com betume e piche e, pondo nele o menino, largou-o no carriçal à beira do rio.

[4] A irmã do menino ficou de longe, para observar o que lhe haveria de suceder.

[5] Desceu a filha de Faraó para se banhar no rio, e as suas donzelas passeavam pela beira do rio; vendo ela o cesto no carriçal, enviou a sua criada e o tomou.

[6] Abrindo-o, viu a criança; e eis que o menino chorava. Teve compaixão dele e disse: Este é menino dos hebreus.

[7] Então, disse sua irmã à filha de Faraó: Queres que eu vá chamar uma das hebréias que sirva de ama e te crie a criança?

[8] Respondeu-lhe a filha de Faraó: Vai. Saiu, pois, a moça e chamou a mãe do menino.

II Mojżeszowa 2

Narodzenie Mojżesza

[1] A pewien mąż z rodu Lewiego poszedł i pojął za żonę córkę z rodu Lewiego.

[2] Kobieta ta poczęła i urodziła syna, a widząc, że jest piękny, ukrywała go przez trzy miesiące.

[3] A gdy nie mogła ukrywać go dłużej, sporządziła dla niego koszyk z trzciny i powlekła go żywicą i smołą, a włożywszy weń dziecko, położyła go w sitowiu na brzegu Nilu.

[4] Siostra zaś jego stanęła z daleka, aby wiedzieć, co się z nim stanie.

[5] I zeszła córka faraona, aby się kąpać w Nilu, a służące jej przechadzały się nad brzegiem Nilu. Gdy ujrzała koszyk w sitowiu, posłała swą służącą, aby go przyniosła.

[6] Gdy go otworzyła, zobaczyła dziecko, a był to chłopiec, który płakał. I ulitowała się nad nim, mówiąc: Jest to jedno z dzieci hebrajskich.

[7] Wtedy siostra jego rzekła do córki faraona: Czy mam pójść i zawołać ci kobietę, mamkę hebrajską, by ci karmiła to dziecko?

[8] I rzekła do niej córka faraona: Idź! Dziewczyna poszła i zawołała matkę dziecka.

[9] Então, lhe disse a filha de Faraó: Leva este menino e cria-mo; pagar-te-ei o teu salário. A mulher tomou o menino e o criou.

[10] Sendo o menino já grande, ela o trouxe à filha de Faraó, da qual passou ele a ser filho. Esta lhe chamou Moisés e disse: Porque das águas o tirei.

Moisés mata um egípcio e foge para Midiã

[11] Naqueles dias, sendo Moisés já homem, saiu a seus irmãos e viu os seus labores penosos; e viu que certo egípcio espancava um hebreu, um do seu povo.

[12] Olhou de um e de outro lado, e, vendo que não havia ali ninguém, matou o egípcio, e o escondeu na areia.

[13] Saiu no dia seguinte, e eis que dois hebreus estavam brigando; e disse ao culpado: Por que espancas o teu próximo?

[14] O qual respondeu: Quem te pôs por príncipe e juiz sobre nós? Pensas matar-me, como mataste o egípcio? Temeu, pois, Moisés e disse: Com certeza o descobriram.

[15] Informado desse caso, procurou Faraó matar a Moisés; porém Moisés fugiu da presença de Faraó e se deteve na terra de Midiã; e assentou-se junto a um poço.

[16] O sacerdote de Midiã tinha sete filhas, as quais vieram a tirar água e encheram os bebedouros para dar de beber ao rebanho de seu pai.

[9] I rzekła do niej córka faraona: Zabierz to dziecko i wykarm mi je, a ja dam ci należną zapłatę. Wzięła więc kobieta dziecko i wykarmiła je.

[10] A gdy dziecko podrosło, przyprowadziła je do córki faraona; ta zaś miała go za syna. I nazwała go Mojżesz, mówiąc: Wyciągnęłam go z wody.

Ucieczka Mojżesza do ziemi Midianitów

[11] I zdarzyło się w tym czasie, gdy Mojżesz już dorósł, że wyszedł do swoich braci i przypatrywał się ich ciężkiej pracy. Zobaczył też pewnego Egipcjanina, który bił Hebrajczyka, jednego z jego rodaków.

[12] Rozejrzał się więc dookoła, a widząc, że nie ma nikogo, zabił Egipcjanina i zagrzebał go w piasku.

[13] Gdy nazajutrz wyszedł, oto dwaj mężowie hebrajscy kłócili się. Wtedy rzekł do tego, który zawinił: Czemu bijesz bliźniego swego?

[14] A ten odpowiedział: Któż cię ustanowił przełożonym i sędzią nad nami? Czy zamierzasz mię zabić, tak jak zabiłeś Egipcjanina? Mojżesz zląkł się i pomyślał: Zapewne sprawa ta wyszła na jaw.

[15] A gdy faraon usłyszał o tym, chciał Mojżesza zabić. Lecz Mojżesz uciekł przed faraonem, udał się do ziemi Midianitów i usiadł przy studni.

[16] A kapłan Midianitów miał siedem córek; przyszły one i czerpały wodę i napełniły koryto, aby napoić trzodę ojca swego.

[17] Então, vieram os pastores e as enxotaram dali; Moisés, porém, se levantou, e as defendeu, e deu de beber ao rebanho.

[17] Ale nadeszli pasterze i odpędzili je. Wtedy Mojżesz powstał i pomógł im, i napoił ich trzodę.

[18] Tendo elas voltado a Reuel, seu pai, este lhes perguntou: Por que viestes, hoje, mais cedo?

[18] A gdy wróciły do Reguela, ojca swego, on rzekł: Czemu to dziś przybyłyście tak wcześnie?

[19] Responderam elas: Um egípcio nos livrou das mãos dos pastores, e ainda nos tirou água, e deu de beber ao rebanho.

[19] A one odpowiedziały: Pewien Egipcjanin obronił nas przed pasterzami, nadto naczerpał nam dużo wody i napoił trzodę.

[20] E onde está ele?, disse às filhas; por que deixastes lá o homem? Chamai-o para que coma pão.

[20] Wtedy rzekł do córek swoich: A gdzie on jest? Dlaczego zostawiłyście tego męża? Przywołajcie go, aby pożywił się chlebem.

[21] Moisés consentiu em morar com aquele homem; e ele deu a Moisés sua filha Zípora,

[21] Mojżesz zgodził się pozostać u tego męża, ten zaś dał Mojżeszowi swoją córkę Sypporę za żonę.

[22] a qual deu à luz um filho, a quem ele chamou Gérson, porque disse: Sou peregrino em terra estranha.

[22] I urodziła syna, a on dał mu na imię Gerszom, bo rzekł: Byłem gościem na obczyźnie.

A morte do rei do Egito

[23] Decorridos muitos dias, morreu o rei do Egito; os filhos de Israel gemiam sob a servidão e por causa dela clamaram, e o seu clamor subiu a Deus.

[23] Po upływie długiego czasu umarł król egipski. Jednak Izraelici jęczeli z powodu ciężkiej pracy i narzekali, a ich wołanie o pomoc z powodu ciężkiej pracy dotarło do Boga.

[24] Ouvindo Deus o seu gemido, lembrou-se da sua aliança com Abraão, com Isaque e com Jacó.

[24] I usłyszał Bóg ich narzekanie. I wspomniał Bóg na swoje przymierze z Abrahamem, Izaakiem i Jakubem.

[25] E viu Deus os filhos de Israel e atentou para a sua condição.

[25] I wejrzał Bóg na Izraelitów: Bóg ujął się za nimi.

Êxodo 3

Deus fala com Moisés do meio da sarça ardente

II Mojżeszowa 3

Powołanie Mojżesza

[1] Apascentava Moisés o rebanho de Jetro, seu sogro, sacerdote de Midiã; e, levando o rebanho para o lado ocidental do deserto, chegou ao monte de Deus, a Horebe.

[1] Gdy Mojżesz pasał trzodę teścia swego Jetry, kapłana Midianitów, pognał raz trzodę poza pustynię i przybył do góry Bożej, do Horebu.

[2] Apareceu-lhe o Anjo do SENHOR numa chama de fogo, no meio de uma sarça; Moisés olhou, e eis que a sarça ardia no fogo e a sarça não se consumia.

[2] Wtem ukazał mu się anioł Pański w płomieniu ognia ze środka krzewu; i spojrzał, a oto krzew płonął ogniem, jednakże krzew nie spłonął.

[3] Então, disse consigo mesmo: Irei para lá e verei essa grande maravilha; por que a sarça não se queima?

[3] Wtedy rzekł Mojżesz: Podejdę, aby zobaczyć to wielkie zjawisko, dlaczego krzew się nie spala.

[4] Vendo o SENHOR que ele se voltava para ver, Deus, do meio da sarça, o chamou e disse: Moisés! Moisés! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[4] Gdy Pan widział, że podchodzi, aby zobaczyć, zawołał nań Bóg spośród krzewu i rzekł: Mojżeszu! Mojżeszu! A on odpowiedział: Oto jestem!

[5] Deus continuou: Não te chegues para cá; tira as sandálias dos pés, porque o lugar em que estás é terra santa.

[5] Wtedy rzekł: Nie zbliżaj się tu! Zdejm z nóg sandały swoje, bo miejsce, na którym stoisz, jest ziemią świętą.

[6] Disse mais: Eu sou o Deus de teu pai, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó. Moisés escondeu o rosto, porque temeu olhar para Deus.

[6] Rzekł też: Jam jest Bóg ojca twego, Bóg Abrahama, Bóg Izaaka, i Bóg Jakuba. Wtedy Mojżesz zakrył oblicze swoje, bał się bowiem patrzeć na Boga.

[7] Disse ainda o SENHOR: Certamente, vi a aflição do meu povo, que está no Egito, e ouvi o seu clamor por causa dos seus exatores. Conheço-lhe o sofrimento;

[7] Rzekł jeszcze Pan: Napatrzyłem się na niedolę ludu mojego w Egipcie i słyszałem krzyk ich z powodu naganiaczy jego; znam cierpienia jego.

[8] por isso, desci a fim de livrá-lo da mão dos egípcios e para fazê-lo subir daquela terra a uma terra boa e ampla, terra que mana leite e mel; o lugar do cananeu, do heteu, do amorreu, do ferezeu, do heveu e do jebuseu.

[8] Zstąpiłem przeto, by go wyrwać z mocy Egiptu i wyprowadzić go z tego kraju do ziemi żyznej i rozległej, do ziemi opływającej w mleko i miód, do siedziby Kananejczyków, Chetejczyków i Amorejczyków, i Chiwwijczyków, i Jebuzejczyków.

[9] Pois o clamor dos filhos de Israel chegou até mim, e também vejo a opressão com que os egípcios os estão oprimindo.
[10] Vem, agora, e eu te enviarei a Faraó, para que tires o meu povo, os filhos de Israel, do Egito.
[11] Então, disse Moisés a Deus: Quem sou eu para ir a Faraó e tirar do Egito os filhos de Israel?
[12] Deus lhe respondeu: Eu serei contigo; e este será o sinal de que eu te enviei: depois de haveres tirado o povo do Egito, servireis a Deus neste monte.
[13] Disse Moisés a Deus: Eis que, quando eu vier aos filhos de Israel e lhes disser: O Deus de vossos pais me enviou a vós outros; e eles me perguntarem: Qual é o seu nome? Que lhes direi?
[14] Disse Deus a Moisés: EU SOU O QUE SOU. Disse mais: Assim dirás aos filhos de Israel: EU SOU me enviou a vós outros.
[15] Disse Deus ainda mais a Moisés: Assim dirás aos filhos de Israel: O SENHOR, o Deus de vossos pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó, me enviou a vós outros; este é o meu nome eternamente, e assim serei lembrado de geração em geração.
[16] Vai, ajunta os anciãos de Israel e dize-lhes: O SENHOR, o Deus de vossos pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó, me apareceu, dizendo: Em verdade vos tenho visitado e visto o que vos tem sido feito no Egito.

[9] Teraz oto krzyk synów izraelskich dotarł do mnie. Widziałem także udrękę, którą Egipcjanie ich dręczą.
[10] Przeto teraz idź! Posyłam cię do faraona. Wyprowadź lud mój, synów izraelskich, z Egiptu.
[11] A Mojżesz rzekł do Boga: Kimże jestem, bym miał pójść do faraona i wyprowadzić synów izraelskich z Egiptu?
[12] I odpowiedział: Będę z tobą, a to będzie dla ciebie znakiem, że Ja cię posłałem: Gdy wyprowadzisz lud z Egiptu, służyć będziecie Bogu na tej górze.
[13] A Mojżesz rzekł do Boga: Gdy przyjdę do synów izraelskich i powiem im: Bóg ojców waszych posłał mnie do was, a oni mnie zapytają, jakie jest imię jego, to co im mam powiedzieć?
[14] A Bóg rzekł do Mojżesza: Jestem, który jestem. I dodał: Tak powiesz do synów izraelskich: Jahwe posłał mnie do was!
[15] I mówił dalej Bóg do Mojżesza: Tak powiesz synom izraelskim: Pan, Bóg ojców waszych, Bóg Abrahama, Bóg Izaaka i Bóg Jakuba posłał mnie do was. To jest imię moje na wieki i tak mnie nazywać będą po wszystkie pokolenia.
[16] Idź i zgromadź starszych Izraela, i powiedz im: Pan, Bóg ojców waszych objawił mi się, Bóg Abrahama, Izaaka i Jakuba, mówiąc: Patrzyłem na was i na to, co wam czyniono w Egipcie.

[17] Portanto, disse eu: Far-vos-ei subir da aflição do Egito para a terra do cananeu, do heteu, do amorreu, do ferezeu, do heveu e do jebuseu, para uma terra que mana leite e mel.

[17] Postanowiłem więc, że wyprowadzę was z niedoli egipskiej do ziemi Kananejczyków i Chetejczyków, i Amorejczyków, i Perezyjczyków, i Chiwwijczyków, i Jebuzejczyków, do ziemi opływającej w mleko i miód.

[18] E ouvirão a tua voz; e irás, com os anciãos de Israel, ao rei do Egito e lhe dirás: O SENHOR, o Deus dos hebreus, nos encontrou. Agora, pois, deixa-nos ir caminho de três dias para o deserto, a fim de que sacrifiquemos ao SENHOR, nosso Deus.

[18] A gdy usłuchają głosu twego, wtedy pójdziesz ty i starsi Izraela do króla egipskiego i powiecie mu: Pan, Bóg Hebrajczyków, objawił się nam. Chcemy więc odbyć trzydniową wędrówkę na pustynię, aby złożyć ofiarę Panu, Bogu naszemu.

[19] Eu sei, porém, que o rei do Egito não vos deixará ir se não for obrigado por mão forte.

[19] Lecz ja wiem, że król egipski nie pozwoli wam pójść, chyba że będzie zmuszony ręką przemożną.

[20] Portanto, estenderei a mão e ferirei o Egito com todos os meus prodígios que farei no meio dele; depois, vos deixará ir.

[20] Wyciągnę przeto rękę swoją i uderzę Egipt wszelkimi cudami moimi, których dokonam pośród nich, a potem wypuści was.

[21] Eu darei mercê a este povo aos olhos dos egípcios; e, quando sairdes, não será de mãos vazias.

[21] Sprawię też, że lud ten znajdzie łaskę w oczach Egipcjan i gdy wychodzić będziecie, nie wyjdziecie z próżnymi rękami.

[22] Cada mulher pedirá à sua vizinha e à sua hóspeda jóias de prata, e jóias de ouro, e vestimentas; as quais poreis sobre vossos filhos e sobre vossas filhas; e despojareis os egípcios.

[22] Niech więc każda kobieta wyprosi od sąsiadki swojej i od współmieszkanki domu swego przedmioty ze złota i srebra oraz szaty; włożycie je na synów i na córki wasze i tak złupicie Egipt.

Êxodo 4

Deus concede poderes a Moisés

[1] Respondeu Moisés: Mas eis que não crerão, nem acudirão à minha voz, pois dirão: O SENHOR não te apareceu.

II Mojżeszowa 4

[1] Na to odezwał się Mojżesz i rzekł: A jeżeli nie uwierzą mi i nie usłuchają mnie, lecz powiedzą: Pan nie objawił się tobie?

[2] Perguntou-lhe o SENHOR: Que é isso que tens na mão? Respondeu-lhe: Um bordão.

[2] A Pan rzekł do niego: Co masz w ręku swoim? A on odpowiedział: Laskę.

[3] Então, lhe disse: Lança-o na terra. Ele o lançou na terra, e o bordão virou uma serpente. E Moisés fugia dela.

[3] I rzekł: Rzuć ją na ziemię. A gdy ją rzucił na ziemię, zamieniła się w węża, Mojżesz zaś uciekał przed nim.

[4] Disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão e pega-lhe pela cauda (estendeu ele a mão, pegou-lhe pela cauda, e ela se tornou em bordão);

[4] I rzekł Pan do Mojżesza: Wyciągnij rękę i chwyć go za ogon; wyciągnął tedy rękę i pochwycił go, a on zamienił się znowu w laskę w jego dłoni.

[5] para que creiam que te apareceu o SENHOR, Deus de seus pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó.

[5] Aby ci uwierzyli, że ci się ukazał Pan, Bóg ojców ich, Bóg Abrahama, Bóg Izaaka i Bóg Jakuba,

[6] Disse-lhe mais o SENHOR: Mete, agora, a mão no peito. Ele o fez; e, tirando-a, eis que a mão estava leprosa, branca como a neve.

[6] Rzekł Pan jeszcze do niego: Włóż rękę swoją w zanadrze. I włożył rękę swoją w zanadrze, a gdy ją wyjął, oto ręka jego była pokryta trądem i biała jak śnieg.

[7] Disse ainda o SENHOR: Torna a meter a mão no peito. Ele a meteu no peito, novamente; e, quando a tirou, eis que se havia tornado como o restante de sua carne.

[7] I rzekł: Włóż znowu rękę swą w zanadrze; włożył ją ponownie w zanadrze, a gdy ją wyjął ze swego zanadrza, oto była znowu jak reszta ciała.

[8] Se eles te não crerem, nem atenderem à evidência do primeiro sinal, talvez crerão na evidência do segundo.

[8] Jeśli ci tedy nie uwierzą i nie usłuchają przestrogi pierwszego znaku, wtedy uwierzą przestrodze drugiego znaku.

[9] Se nem ainda crerem mediante estes dois sinais, nem te ouvirem a voz, tomarás das águas do rio e as derramarás na terra seca; e as águas que do rio tomares tornar-se-ão em sangue sobre a terra.

[9] A jeśli nawet tym znakom nie uwierzą i nie usłuchają głosu twego, zaczerpniesz wody z Nilu i wylejesz ją na ziemię. Wtedy woda, którą zaczerpniesz z Nilu, zamieni się na ziemi w krew.

[10] Então, disse Moisés ao SENHOR: Ah! SENHOR! Eu nunca fui eloqüente, nem outrora, nem depois que falaste a teu servo; pois sou pesado de boca e pesado de língua.

[10] A Mojżesz rzekł do Pana: Proszę, Panie, nie jestem ja mężem wymownym, nie byłem nim dawniej, nie jestem nim teraz, odkąd mówisz do sługi swego, jestem ciężkiej mowy i ciężkiego języka.

[11] Respondeu-lhe o SENHOR: Quem fez a boca do homem? Ou quem faz o mudo, ou o surdo, ou o que vê, ou o cego? Não sou eu, o SENHOR?

[12] Vai, pois, agora, e eu serei com a tua boca e te ensinarei o que hás de falar.

[13] Ele, porém, respondeu: Ah! SENHOR! Envia aquele que hás de enviar, menos a mim.

[14] Então, se acendeu a ira do SENHOR contra Moisés, e disse: Não é Arão, o levita, teu irmão? Eu sei que ele fala fluentemente; e eis que ele sai ao teu encontro e, vendo-te, se alegrará em seu coração.

[15] Tu, pois, lhe falarás e lhe porás na boca as palavras; eu serei com a tua boca e com a dele e vos ensinarei o que deveis fazer.

[16] Ele falará por ti ao povo; ele te será por boca, e tu lhe serás por Deus.

[17] Toma, pois, este bordão na mão, com o qual hás de fazer os sinais.

Moisés regressa ao Egito

[18] Saindo Moisés, voltou para Jetro, seu sogro, e lhe disse: Deixa-me ir, voltar a meus irmãos que estão no Egito para ver se ainda vivem. Disse-lhe Jetro: Vai-te em paz.

[19] Disse também o SENHOR a Moisés, em Midiã: Vai, torna para o Egito, porque são mortos todos os que procuravam tirar-te a vida.

[11] I rzekł Pan do niego: Kto dał człowiekowi usta? Albo kto czyni go niemym albo głuchym, widzącym albo ślepym? Czyż nie Ja, Pan?

[12] Idź więc teraz, a Ja będę z twoimi ustami i pouczę cię, co masz mówić.

[13] Ale on rzekł: Proszę, Panie, poślij kogo innego!

[14] Wtedy rozgniewał się Pan na Mojżesza i rzekł: Czy nie ma Aarona, brata twego, Lewity? Wiem, że on umie mówić; a nawet jest już w drodze i idzie na spotkanie twoje, a gdy cię zobaczy, uraduje się w sercu swoim.

[15] Ty będziesz mówił do niego i włożysz słowa w usta jego, a Ja będę z ustami twoimi i z ustami jego i pouczę was, co macie czynić.

[16] On będzie mówił za ciebie do ludu, on będzie ustami twoimi, a ty będziesz dla niego jakby Bogiem.

[17] A laskę tę weź do ręki swojej, bo nią będziesz dokonywał znaków.

Mojżesz powraca do Egiptu

[18] Potem poszedł Mojżesz z powrotem do teścia swego Jetry i rzekł do niego: Pozwól mi, proszę, wrócić do braci moich, którzy są w Egipcie, aby zobaczyć, czy jeszcze żyją. A Jetro rzekł do Mojżesza: Idź w pokoju!

[19] I rzekł Pan do Mojżesza w ziemi Midianitów: Idź, wróć do Egiptu, bo zmarli wszyscy mężowie, którzy czyhali na twoje życie.

[20] Tomou, pois, Moisés a sua mulher e os seus filhos; fê-los montar num jumento e voltou para a terra do Egito. Moisés levava na mão o bordão de Deus.

[21] Disse o SENHOR a Moisés: Quando voltares ao Egito, vê que faças diante de Faraó todos os milagres que te hei posto na mão; mas eu lhe endurecerei o coração, para que não deixe ir o povo.

[22] Dirás a Faraó: Assim diz o SENHOR: Israel é meu filho, meu primogênito.

[23] Digo-te, pois: deixa ir meu filho, para que me sirva; mas, se recusares deixá-lo ir, eis que eu matarei teu filho, teu primogênito.

[24] Estando Moisés no caminho, numa estalagem, encontrou-o o SENHOR e o quis matar.

[25] Então, Zípora tomou uma pedra aguda, cortou o prepúcio de seu filho, lançou-o aos pés de Moisés e lhe disse: Sem dúvida, tu és para mim esposo sanguinário.

[26] Assim, o SENHOR o deixou. Ela disse: Esposo sanguinário, por causa da circuncisão.

[27] Disse também o SENHOR a Arão: Vai ao deserto para te encontrares com Moisés. Ele foi e, encontrando-o no monte de Deus, o beijou.

[28] Relatou Moisés a Arão todas as palavras do SENHOR, com as quais o enviara, e todos os sinais que lhe mandara.

[20] Wziął tedy Mojżesz swoją żonę i swoich synów, wsadził ich na osła i wrócił do ziemi egipskiej; wziął też Mojżesz laskę Bożą do ręki.

[21] I rzekł Pan do Mojżesza: Gdy wrócisz do Egiptu, bacz, byś dokonał przed faraonem wszystkich tych cudów, do których udzieliłem ci mocy, Ja zaś znieczulę serce jego, tak że nie wypuści ludu.

[22] I powiesz do faraona: Tak mówi Pan: Moim synem pierworodnym jest Izrael.

[23] Mówię do ciebie: Wypuść syna mojego, aby mi służył. Jeśli będziesz się wzbraniał od wypuszczenia go, Ja zabiję twego syna pierworodnego.

[24] W czasie drogi, na noclegu, natarł na niego Pan i chciał go zabić.

[25] Wtedy Sypora wzięła ostry kamień, odcięła napletek syna swego i dotknęła nim sromu Mojżesza, i rzekła: Jesteś mi oblubieńcem krwi.

[26] I zaniechał go. Wtedy ona rzekła: Oblubieńcem krwi przez obrzezanie.

[27] Do Aarona zaś Pan rzekł: Wyjdź na pustynię na spotkanie Mojżesza. I poszedł, i spotkał go przy górze Bożej, i pocałował go.

[28] Mojżesz powtórzył Aaronowi wszystkie słowa Pana, który go posłał, i opowiedział mu o wszystkich znakach, których mu polecił dokonać.

[29] Então, se foram Moisés e Arão e ajuntaram todos os anciãos dos filhos de Israel.
[30] Arão falou todas as palavras que o SENHOR tinha dito a Moisés, e este fez os sinais à vista do povo.
[31] E o povo creu; e, tendo ouvido que o SENHOR havia visitado os filhos de Israel e lhes vira a aflição, inclinaram-se e o adoraram.

Êxodo 5

Moisés e Arão falam a Faraó

[1] Depois, foram Moisés e Arão e disseram a Faraó: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Deixa ir o meu povo, para que me celebre uma festa no deserto.
[2] Respondeu Faraó: Quem é o SENHOR para que lhe ouça eu a voz e deixe ir a Israel? Não conheço o SENHOR, nem tampouco deixarei ir a Israel.
[3] Eles prosseguiram: O Deus dos hebreus nos encontrou; deixa-nos ir, pois, caminho de três dias ao deserto, para que ofereçamos sacrifícios ao SENHOR, nosso Deus, e não venha ele sobre nós com pestilência ou com espada.
[4] Então, lhes disse o rei do Egito: Por que, Moisés e Arão, por que interrompeis o povo no seu trabalho? Ide às vossas tarefas.

[5] Disse também Faraó: O povo da terra já é muito, e vós o distraís das suas tarefas.

Faraó aflige os israelitas

[29] Potem poszedł Mojżesz z Aaronem i zebrali wszystkich starszych Izraela,

[30] Aaron zaś powtórzył wszystkie słowa, które Pan wypowiedział do Mojżesza, a ten dokonywał znaków na oczach ludu.
[31] I lud uwierzył. A gdy usłyszeli, że Pan ujął się za synami izraelskimi i że dojrzał ich niedolę, pochylili głowy i oddali pokłon.

II Mojżeszowa 5

Mojżesz i Aaron przed faraonem

[1] Potem Mojżesz i Aaron przyszli do faraona i rzekli: Tak mówi Pan, Bóg Izraela: Wypuść mój lud, aby obchodzili święto ku mojej czci na pustyni.

[2] A faraon rzekł: Któż to jest Pan, bym miał słuchać głosu jego i wypuścić Izraela? Pana nie znam, a Izraela nie wypuszczę.

[3] Odpowiedzieli: Bóg Hebrajczyków objawił się nam; chcemy odbyć trzydniową wędrówkę na pustynię i złożyć ofiarę Panu, Bogu naszemu, by nas nie dotknął zarazą lub mieczem.

[4] A król egipski rzekł do nich: Dlaczego to, Mojżeszu i Aaronie, chcecie oderwać lud od jego pracy? Idźcie do waszych robót pańszczyźnianych!
[5] I rzekł jeszcze faraon: Oto teraz, gdy są liczniejsi niż ludność kraju, wy chcecie, żeby świętowali zamiast pracować?

[6] Naquele mesmo dia, pois, deu ordem Faraó aos superintendentes do povo e aos seus capatazes, dizendo:

[7] Daqui em diante não torneis a dar palha ao povo, para fazer tijolos, como antes; eles mesmos que vão e ajuntem para si a palha.

[8] E exigireis deles a mesma conta de tijolos que antes faziam; nada diminuireis dela; estão ociosos e, por isso, clamam: Vamos e sacrifiquemos ao nosso Deus.

[9] Agrave-se o serviço sobre esses homens, para que nele se apliquem e não dêem ouvidos a palavras mentirosas.

[10] Então, saíram os superintendentes do povo e seus capatazes e falaram ao povo: Assim diz Faraó: Não vos darei palha.

[11] Ide vós mesmos e ajuntai palha onde a puderdes achar; porque nada se diminuirá do vosso trabalho.

[12] Então, o povo se espalhou por toda a terra do Egito a ajuntar restolho em lugar de palha.

[13] Os superintendentes os apertavam, dizendo: Acabai vossa obra, a tarefa do dia, como quando havia palha.

[14] E foram açoitados os capatazes dos filhos de Israel, que os superintendentes de Faraó tinham posto sobre eles; e os superintendentes lhes diziam: Por que não acabastes nem ontem, nem hoje a vossa tarefa, fazendo tijolos como antes?

Os israelitas queixam-se de Moisés e Arão

[15] Então, foram os capatazes dos filhos de Israel e clamaram a Faraó, dizendo: Por que tratas assim a teus servos?

[6] Tego samego dnia faraon rozkazał naganiaczom i nadzorcom, mówiąc:

[7] Nie dawajcie odtąd ludowi słomy do wyrabiania cegieł tak jak poprzednio. Niech sami idą i zbierają sobie słomę.

[8] Wyznaczcie im też tę samą ilość cegieł, jaką dotychczas wyrabiali, nic z niej nie ujmując; bo są opieszali i dlatego wołają: Chodźmy i złóżmy ofiarę Bogu naszemu!

[9] Niech praca tych ludzi będzie cięższa i niech nią będą zajęci, a nie będą się zajmowali bredniami.

[10] Naganiacze ludu i jego nadzorcy wyszli więc i rzekli do ludu, mówiąc: Tak mówi faraon: Nie dam wam słomy.

[11] Sami idźcie, zbierajcie sobie słomę, gdzie znajdziecie, bo z pracy waszej niczego się nie ujmie.

[12] I rozszedł się lud po całej ziemi egipskiej, aby zbierać ścierń zamiast słomy.

[13] Naganiacze zaś przynaglali, mówiąc: Musicie wykonać codzienną waszą pracę jak wtedy, gdy jeszcze była słoma.

[14] I bito nadzorców izraelskich, których ustanowili nad nimi nadzorcy faraona, mówiąc: Dlaczego nie wykonaliście ani wczoraj, ani dzisiaj cegieł w pełnej ustalonej jak poprzednio ilości?

[15] I przyszli nadzorcy izraelscy do faraona, i biadali, mówiąc: Dlaczego tak postępujesz ze sługami swoimi?

[16] Palha não se dá a teus servos, e nos dizem: Fazei tijolos. Eis que teus servos são açoitados; porém o teu próprio povo é que tem a culpa.

[17] Mas ele respondeu: Estais ociosos, estais ociosos; por isso, dizeis: Vamos, sacrifiquemos ao SENHOR.

[18] Ide, pois, agora, e trabalhai; palha, porém, não se vos dará; contudo, dareis a mesma quantidade de tijolos.

[19] Então, os capatazes dos filhos de Israel se viram em aperto, porquanto se lhes dizia: Nada diminuireis dos vossos tijolos, da vossa tarefa diária.

[20] Quando saíram da presença de Faraó, encontraram Moisés e Arão, que estavam à espera deles;

[21] e lhes disseram: Olhe o SENHOR para vós outros e vos julgue, porquanto nos fizestes odiosos aos olhos de Faraó e diante dos seus servos, dando-lhes a espada na mão para nos matar.

[22] Então, Moisés, tornando-se ao SENHOR, disse: Ó SENHOR, por que afligiste este povo? Por que me enviaste?

[23] Pois, desde que me apresentei a Faraó, para falar-lhe em teu nome, ele tem maltratado este povo; e tu, de nenhuma sorte, livraste o teu povo.

Êxodo 6

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Agora, verás o que hei de fazer a Faraó; pois, por mão

[16] Nie daje się już słomy sługom twoim, a mówi się nam: Róbcie cegły! Ponadto słudzy twoi są bici. Wina to ludu twojego.

[17] A on odpowiedział: Leniwi jesteście, leniwi i dlatego mówicie: Pójdziemy i złożymy ofiarę Panu!

[18] Teraz więc idźcie, ale do pracy! Słomy wam nie dadzą, a jednak musicie oddać wyznaczoną ilość cegieł.

[19] I widzieli nadzorcy izraelscy, że jest z nimi źle, ponieważ im powiedziano: Nie ujmie się nic z codziennej ilości cegieł.

[20] Gdy wychodzili od faraona i natknęli się na Mojżesza i Aarona, którzy stali, oczekując ich,

[21] Rzekli do nich: Niech wejrzy Pan na was i osądzi, żeście nas tak zohydzili u faraona i jego sług. Włożyliście do ręki ich miecz, aby nas zabili.

Modlitwa Mojżesza

[22] Wtedy Mojżesz zwrócił się ponownie do Pana, mówiąc: Panie! Dlaczego wyrządziłeś zło temu ludowi? Dlaczego mnie tu posłałeś?

[23] Wszak od tej chwili, gdy poszedłem do faraona, aby mówić w imieniu twoim, gorzej postępuje z tym ludem, Ty zaś nie wyratowałeś ludu swego.

II Mojżeszowa 6

[1] I rzekł Pan do Mojżesza: Teraz zobaczysz, co uczynię faraonowi, że zmuszony silną ręką wypuści ich i

poderosa, os deixará ir e, por mão poderosa, os lançará fora da sua terra.

Deus promete livrar os israelitas

2 Falou mais Deus a Moisés e lhe disse: Eu sou o SENHOR.

3 Apareci a Abraão, a Isaque e a Jacó como Deus Todo-Poderoso; mas pelo meu nome, O SENHOR, não lhes fui conhecido.

4 Também estabeleci a minha aliança com eles, para dar-lhes a terra de Canaã, a terra em que habitaram como peregrinos.

5 Ainda ouvi os gemidos dos filhos de Israel, os quais os egípcios escravizam, e me lembrei da minha aliança.

6 Portanto, dize aos filhos de Israel: eu sou o SENHOR, e vos tirarei de debaixo das cargas do Egito, e vos livrarei da sua servidão, e vos resgatarei com braço estendido e com grandes manifestações de julgamento.

7 Tomar-vos-ei por meu povo e serei vosso Deus; e sabereis que eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tiro de debaixo das cargas do Egito.

8 E vos levarei à terra a qual jurei dar a Abraão, a Isaque e a Jacó; e vo-la darei como possessão. Eu sou o SENHOR.

9 Desse modo falou Moisés aos filhos de Israel, mas eles não atenderam a Moisés, por causa da ânsia de espírito e da dura escravidão.

zmuszony silną ręką wypędzi ich z ziemi swojej.

Powtórna zpowiedź wybawienia z niewoli egipskiej

2 Odezwał się Bóg do Mojżesza i rzekł: Jam jest Pan.

3 Objawiłem się Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi jako Bóg Wszechmocny, lecz imienia mojego Jahwe im nie objawiłem.

4 Ustanowiłem także przymierze moje z nimi, że im dam ziemię kanaanejską, ziemię pielgrzymostwa ich, w której przebywali jako przychodnie.

5 Ja także słyszałem wzdychanie synów izraelskich, których Egipcjanie zmuszają do niewolniczej pracy i wspomniałem na moje przymierze.

6 Dlatego powiedz do synów izraelskich: Jam jest Pan; Ja was uwolnię od ciężarów nałożonych przez Egipcjan i wybawię was z ich niewoli i wyzwolę was wyciągniętym ramieniem i przez surowe wyroki.

7 I przyjmę was za swój lud, i będę wam Bogiem, i poznacie, żem Ja, Pan, Bogiem waszym, który was uwalnia od ciężarów nałożonych przez Egipcjan.

8 I wprowadzę was do ziemi, którą przysiągłem dać Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi. Dam wam ją w dziedzictwo, Ja, Pan.

9 Tak mówił Mojżesz do synów izraelskich, lecz oni nie słuchali Mojżesza z powodu upadku ducha i ciężkiej pracy.

[10] Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo:

[11] Vai ter com Faraó, rei do Egito, e fala-lhe que deixe sair de sua terra os filhos de Israel.

[12] Moisés, porém, respondeu ao SENHOR, dizendo: Eis que os filhos de Israel não me têm ouvido; como, pois, me ouvirá Faraó? E não sei falar bem.

[13] Não obstante, falou o SENHOR a Moisés e a Arão e lhes deu mandamento para os filhos de Israel e para Faraó, rei do Egito, a fim de que tirassem os filhos de Israel da terra do Egito.

Genealogias de Moisés e Arão

[14] São estes os chefes das famílias: os filhos de Rúben, o primogênito de Israel: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi; são estas as famílias de Rúben.

[15] Os filhos de Simeão: Jemuel, Jamim, Oade, Jaquim, Zoar e Saul, filho de uma cananéia; são estas as famílias de Simeão.

[16] São estes os nomes dos filhos de Levi, segundo as suas gerações: Gérson, Coate e Merari; e os anos da vida de Levi foram cento e trinta e sete.

[17] Os filhos de Gérson: Libni e Simei, segundo as suas famílias.

[18] Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel; e os anos da vida de Coate foram cento e trinta e três.

[19] Os filhos de Merari: Mali e Musi; são estas as famílias de Levi, segundo as suas gerações.

[20] Anrão tomou por mulher a Joquebede, sua tia; e ela lhe deu a Arão e Moisés; e os

[10] I odezwał się Pan do Mojżesza, i rzekł:

[11] Idź, powiedz faraonowi, królowi egipskiemu, by wypuścił synów izraelskich z kraju swego.

[12] Mojżesz zaś wymawiał się przed Panem: Oto synowie izraelscy nie usłuchali mnie, jakże więc usłucha mnie faraon, zwłaszcza że jestem niewprawny w mówieniu.

[13] Wtedy odezwał się Pan do Mojżesza i do Aarona i dał im rozkaz do synów izraelskich i do faraona, króla egipskiego, aby pozwolił wyjść synom izraelskim z ziemi egipskiej.

Rodowód Mojżesza i Aarona

[14] Oto naczelnicy rodów: synowie Rubena, pierworodnego Izraela: Henoch i Pallu, Chesron i Karmi. To są rodziny Rubena.

[15] Synowie Symeona: Jemuel i Jamin, Ohad i Jachin, Sochar i Saul, syn Kananitki. To są rodziny Symeona.

[16] A oto imiona synów Lewiego według ich rodowodów: Gerszon, Kahat i Merari. A Lewi dożył stu trzydziestu siedmiu lat.

[17] Synowie Gerszona: Libni i Szimei według ich rodzin.

[18] Synowie Kahata: Amram, Ishar, Chebron i Uzziel. A Kahat dożył stu trzydziestu trzech lat.

[19] Synowie Merariego: Machli i Muszi. To są rodziny Lewiego według ich rodowodów.

[20] Amram pojął za żonę Jochebed, ciotkę swoją, ta zaś urodziła mu Aarona i

anos da vida de Anrão foram cento e trinta e sete.

[21] Os filhos de Isar: Corá, Nefegue e Zicri.

[22] Os filhos de Uziel: Misael, Elzafã e Sitri.

[23] Arão tomou por mulher a Eliseba, filha de Aminadabe, irmã de Naassom; e ela lhe deu à luz Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[24] Os filhos de Corá: Assir, Elcana e Abiasafe; são estas as famílias dos coraítas.

[25] Eleazar, filho de Arão, tomou por mulher, para si, uma das filhas de Putiel; e ela lhe deu à luz Finéias; são estes os chefes de suas casas, segundo as suas famílias.

[26] São estes Arão e Moisés, aos quais o SENHOR disse: Tirai os filhos de Israel da terra do Egito, segundo as suas hostes.

[27] São estes que falaram a Faraó, rei do Egito, a fim de tirarem do Egito os filhos de Israel; são estes Moisés e Arão.

Moisés fala novamente a Faraó

[28] No dia em que o SENHOR falou a Moisés na terra do Egito,

[29] disse o SENHOR a Moisés: Eu sou o SENHOR; dize a Faraó, rei do Egito, tudo o que eu te digo.

[30] Respondeu Moisés na presença do SENHOR: Eu não sei falar bem; como, pois, me ouvirá Faraó?

Êxodo 7

Mojżesza. A Amram dożył stu trzydziestu siedmiu lat.

[21] Synowie Ishara: Korach, Nefeg i Zichri.

[22] Synowie Uzziela: Miszael, Elsafan i Sitri.

[23] Aaron pojął za żonę Eliszebę, córkę Amminadaba, siostrę Nachszona; ta zaś urodziła mu Nadaba, Abihu, Eleazara i Itamara.

[24] Synowie Koracha: Assir, Elkana i Abiasaf. To są rodziny Koracha.

[25] Eleazar, syn Aarona, pojął za żonę jedną z córek Putiela, ta zaś urodziła mu Pinechasa. To są naczelnicy rodów lewickich według ich rodzin.

Bóg określa wyraźnie zadanie Mojżesza i Aarona

[26] Stąd właśnie wywodzą się Aaron i Mojżesz, do których rzekł Pan: Wyprowadźcie synów izraelskich z ziemi egipskiej według zastępów ich.

[27] Oni to mówili do faraona, króla egipskiego, aby pozwolił wyjść synom izraelskim z Egiptu: Mojżesz i Aaron.

[28] Gdy tedy Pan odezwał się do Mojżesza w ziemi egipskiej,

[29] Powiedział Pan do Mojżesza tak: Jam jest Pan. Mów do faraona, króla egipskiego, wszystko, co Ja tobie powiem!

[30] Lecz Mojżesz wymawiał się przed Panem: Otom ja niewprawny w mówieniu, jakże usłucha mnie faraon?

II Mojżeszowa 7

[1] Então, disse o SENHOR a Moisés: Vê que te constituí como Deus sobre Faraó, e Arão, teu irmão, será teu profeta.

[2] Tu falarás tudo o que eu te ordenar; e Arão, teu irmão, falará a Faraó, para que deixe ir da sua terra os filhos de Israel.

[3] Eu, porém, endurecerei o coração de Faraó e multiplicarei na terra do Egito os meus sinais e as minhas maravilhas.

[4] Faraó não vos ouvirá; e eu porei a mão sobre o Egito e farei sair as minhas hostes, o meu povo, os filhos de Israel, da terra do Egito, com grandes manifestações de julgamento.

[5] Saberão os egípcios que eu sou o SENHOR, quando estender eu a mão sobre o Egito e tirar do meio deles os filhos de Israel.

[6] Assim fez Moisés e Arão; como o SENHOR lhes ordenara, assim fizeram.

[7] Era Moisés de oitenta anos, e Arão, de oitenta e três, quando falaram a Faraó.

[8] Falou o SENHOR a Moisés e a Arão:

[9] Quando Faraó vos disser: Fazei milagres que vos acreditem, dirás a Arão: Toma o teu bordão e lança-o diante de Faraó; e o bordão se tornará em serpente.

[10] Então, Moisés e Arão se chegaram a Faraó e fizeram como o SENHOR lhes ordenara; lançou Arão o seu bordão diante de Faraó e diante dos seus oficiais, e ele se tornou em serpente.

[1] I rzekł Pan do Mojżesza: Oto ustanawiam cię bogiem dla faraona, a brat twój Aaron będzie twoim prorokiem.

[2] Ty będziesz mówił do niego wszystko, co ci rozkażę, a Aaron, brat twój, będzie mówił do faraona, aby wypuścił synów izraelskich z ziemi swojej.

[3] Lecz ja znieczulę serce faraona i uczynię wiele znaków moich i cudów moich w ziemi egipskiej,

[4] Ale faraon nie usłucha was. Wtedy Ja położę rękę moją na Egipt i wyprowadzę zastępy moje, lud mój, synów izraelskich z ziemi egipskiej przez surowe wyroki.

[5] I poznają Egipcjanie, żem Ja Pan, gdy wyciągnę rękę swoją nad Egiptem i wyprowadzę synów izraelskich spośród nich.

[6] Mojżesz i Aaron uczynili więc tak, jak im rozkazał Pan; dokładnie tak uczynili.

[7] A Mojżesz miał osiemdziesiąt lat, Aaron zaś miał osiemdziesiąt trzy lata, gdy rozmawiali z faraonem.

Laska Aarona

[8] Potem odezwał się Pan do Mojżesza i do Aarona, mówiąc:

[9] Gdy faraon powie wam: Wykażcie się jakim cudem, powiesz do Aarona: Weź laskę swoją i rzuć ją przed faraonem, a zamieni się w węża.

[10] Przyszedł więc Mojżesz z Aaronem do faraona i uczynili tak, jak rozkazał Pan. Aaron rzucił laskę swoją przed faraonem i jego sługami, a ona zamieniła się w węża.

[11] Faraó, porém, mandou vir os sábios e encantadores; e eles, os sábios do Egito, fizeram também o mesmo com as suas ciências ocultas.

[12] Pois lançaram eles cada um o seu bordão, e eles se tornaram em serpentes; mas o bordão de Arão devorou os bordões deles.

[13] Todavia, o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

Primeira praga: as águas tornam-se em sangue

[14] Disse o SENHOR a Moisés: O coração de Faraó está obstinado; recusa deixar ir o povo.

[15] Vai ter com Faraó pela manhã; ele sairá às águas; estarás à espera dele na beira do rio, tomarás na mão o bordão que se tornou em serpente

[16] e lhe dirás: O SENHOR, o Deus dos hebreus, me enviou a ti para te dizer: Deixa ir o meu povo, para que me sirva no deserto; e, até agora, não tens ouvido.

[17] Assim diz o SENHOR: Nisto saberás que eu sou o SENHOR: com este bordão que tenho na mão ferirei as águas do rio, e se tornarão em sangue.

[18] Os peixes que estão no rio morrerão, o rio cheirará mal, e os egípcios terão nojo de beber água do rio.

[19] Disse mais o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: toma o teu bordão e estende a mão sobre as águas do Egito, sobre os seus rios, sobre os seus canais, sobre as suas lagoas e sobre todos os seus reservatórios, para que se tornem em sangue; haja sangue em

[11] Wtedy także faraon wezwał mędrców i czarowników, a czarownicy egipscy uczynili to samo czarami swoimi.

[12] Każdy z nich rzucił laskę swoją i zamieniły się w węże. Ale laska Aarona połknęła laski ich.

[13] Lecz serce faraona pozostało nieczułe i nie usłuchał ich, tak jak Pan zapowiedział.

Plagi egipskie: woda Nilu zamieniona w krew

[14] I rzekł Pan do Mojżesza: Twarde jest serce faraona, wzbrania się wypuścić lud.

[15] Idź więc jutro rano do faraona, gdy będzie wychodził nad wodę, stań przed nim na brzegu Nilu, a weź w rękę swoją laskę, która się zamieniła w węża.

[16] I powiedz mu: Pan, Bóg Hebrajczyków, posłał mnie do ciebie z wezwaniem: Wypuść lud mój, aby mi służył na pustyni; lecz ty dotychczas nie usłuchałeś.

[17] Dlatego tak mówi Pan: Po tym poznasz, żem Ja Pan: Oto Ja uderzę laską, którą mam w ręku, wody Nilu, a zamienią się w krew,

[18] I wyginą ryby w Nilu, i Nil zacznie cuchnąć, Egipcjanie zaś nie będą mogli pić wody z Nilu.

[19] Potem rzekł Pan do Mojżesza: Powiedz Aaronowi: Weź laskę swoją i wyciągnij rękę swoją nad wody Egiptu, nad jego rzeki, nad jego kanały i zalewy, i nad wszystkie jego zbiorniki wód, a zamienią się w krew, tak że krew będzie w całej

toda a terra do Egito, tanto nos vasos de madeira como nos de pedra.

[20] Fizeram Moisés e Arão como o SENHOR lhes havia ordenado: Arão, levantando o bordão, feriu as águas que estavam no rio, à vista de Faraó e seus oficiais; e toda a água do rio se tornou em sangue.

[21] De sorte que os peixes que estavam no rio morreram, o rio cheirou mal, e os egípcios não podiam beber a água do rio; e houve sangue por toda a terra do Egito.

[22] Porém os magos do Egito fizeram também o mesmo com as suas ciências ocultas; de maneira que o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

[23] Virou-se Faraó e foi para casa; nem ainda isso considerou o seu coração.

[24] Todos os egípcios cavaram junto ao rio para encontrar água que beber, pois das águas do rio não podiam beber.

[25] Assim se passaram sete dias, depois que o SENHOR feriu o rio.

Êxodo 8

Segunda praga: rãs

[1] Depois, disse o SENHOR a Moisés: Chega-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[2] Se recusares deixá-lo ir, eis que castigarei com rãs todos os teus territórios.

[3] O rio produzirá rãs em abundância, que subirão e entrarão em tua casa, e no teu quarto de dormir, e sobre o teu leito, e nas

ziemi egipskiej, a nawet w naczyniach drewnianych i kamiennych.

[20] Mojżesz i Aaron uczynili tak, jak rozkazał Pan: Podniósłszy laskę uderzył wody Nilu na oczach faraona i na oczach jego sług; i wszystka woda w Nilu zamieniła się w krew,

[21] I wyginęły ryby w Nilu, i Nil zaczął cuchnąć, tak że Egipcjanie nie mogli pić wody z Nilu. A krew była w całej ziemi egipskiej.

[22] Jednak to samo uczynili czarami swoimi czarownicy egipscy i serce faraona pozostało nieczułe, i nie usłuchał ich, jak Pan zapowiedział.

[23] Faraon odwróciwszy się, poszedł do swego pałacu i nie wziął sobie tego do serca.

[24] Wszyscy Egipcjanie zaczęli kopać w okolicach Nilu, szukając wody do picia, bo nie mogli pić wody z Nilu.

[25] I upłynęło pełnych siedem dni od chwili, gdy Pan uderzył Nil.

II Mojżeszowa 8

Plaga żab

[1] I rzekł Pan do Mojżesza: Idź do faraona i powiedz mu: Tak mówi Pan: Wypuść lud mój, aby mi służył.

[2] Bo jeżeli nie zechcesz go wypuścić, to Ja dotknę cały twój kraj plagą żab.

[3] Nil zaroi się od żab, które wyjdą z rzeki i wejdą do pałacu twego i do sypialni twojej, i na łoże twoje, i do domu sług

casas dos teus oficiais, e sobre o teu povo, e nos teus fornos, e nas tuas amassadeiras.

[4] As rãs virão sobre ti, sobre o teu povo e sobre todos os teus oficiais.

[5] Disse mais o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: Estende a mão com o teu bordão sobre os rios, sobre os canais e sobre as lagoas e faze subir rãs sobre a terra do Egito.

[6] Arão estendeu a mão sobre as águas do Egito, e subiram rãs e cobriram a terra do Egito.

[7] Então, os magos fizeram o mesmo com suas ciências ocultas e fizeram aparecer rãs sobre a terra do Egito.

[8] Chamou Faraó a Moisés e a Arão e lhes disse: Rogai ao SENHOR que tire as rãs de mim e do meu povo; então, deixarei ir o povo, para que ofereça sacrifícios ao SENHOR.

[9] Falou Moisés a Faraó: Digna-te dizer-me quando é que hei de rogar por ti, pelos teus oficiais e pelo teu povo, para que as rãs sejam retiradas de ti e das tuas casas e fiquem somente no rio.

[10] Ele respondeu: Amanhã. Moisés disse: Seja conforme a tua palavra, para que saibas que ninguém há como o SENHOR, nosso Deus.

[11] Retirar-se-ão as rãs de ti, e das tuas casas, e dos teus oficiais, e do teu povo; ficarão somente no rio.

[12] Então, saíram Moisés e Arão da presença de Faraó; e Moisés clamou ao

twoich, i między lud twój, i do pieców twoich, i do dzież twoich;

[4] Żaby te wylezą i na ciebie, i na lud twój, i na wszystkie sługi twoje.

[5] I rzekł Pan do Mojżesza: Powiedz Aaronowi: Wyciągnij rękę swoją z laską swoją nad rzeki, nad kanały i nad zalewy, i sprowadź żaby na ziemię egipską.

[6] Aaron wyciągnął rękę swoją nad wody Egiptu i żaby wylazły, i pokryły ziemię egipską.

[7] Lecz i czarownicy uczynili czarami swoimi to samo i sprowadzili żaby na ziemię egipską.

[8] Wtedy faraon wezwał Mojżesza i Aarona, mówiąc: Wstawcie się do Pana, aby oddalił żaby ode mnie i od ludu mojego; wtedy wypuszczę lud, aby złożyli Panu ofiarę.

[9] I rzekł Mojżesz do faraona: Racz mi powiedzieć, kiedy mam się wstawić za tobą i za sługami twymi, i za ludem twoim, aby wyginęły żaby u ciebie i w pałacach twoich, a pozostały tylko w Nilu.

[10] Na to on rzekł: Jutro. A Mojżesz odpowiedział: Stanie się według życzenia twego, abyś poznał, że Pan, Bóg nasz, nie ma sobie równego;

[11] Żaby oddalą się od ciebie i z pałaców twoich, i od sług twoich, i od ludu twego, a pozostaną tylko w Nilu.

[12] A gdy Mojżesz i Aaron wyszli od faraona, błagał Mojżesz Pana z powodu żab, które zesłał na faraona.

SENHOR por causa das rãs, conforme combinara com Faraó.

[13] E o SENHOR fez conforme a palavra de Moisés; morreram as rãs nas casas, nos pátios e nos campos.

[13] A Pan uczynił według prośby Mojżesza. I wyginęły żaby w domach, na podwórzach i na polach.

[14] Ajuntaram-nas em montões e montões, e a terra cheirou mal.

[14] I zgarniali je na kupy, kraj zaś był pełny przykrej woni,

[15] Vendo, porém, Faraó que havia alívio, continuou de coração endurecido e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

[15] A faraon, widząc, że nastała ulga, zaciął się w sercu swoim i nie usłuchał ich, tak jak Pan zapowiedział.

Terceira praga: piolhos

Plaga komarów

[16] Disse o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: Estende o teu bordão e fere o pó da terra, para que se torne em piolhos por toda a terra do Egito.

[16] I rzekł Pan do Mojżesza: Powiedz Aaronowi: Wyciągnij laskę swoją i uderz proch ziemi, a zamieni się w komary w całej ziemi egipskiej.

[17] Fizeram assim; Arão estendeu a mão com seu bordão e feriu o pó da terra, e houve muitos piolhos nos homens e no gado; todo o pó da terra se tornou em piolhos por toda a terra do Egito.

[17] I uczynili tak: Aaron wyciągnął rękę ze swoją laską i uderzył proch ziemi. Wtedy komary opadły ludzi i bydło. Wszystek proch ziemi zamienił się w komary w całej ziemi egipskiej.

[18] E fizeram os magos o mesmo com suas ciências ocultas para produzirem piolhos, porém não o puderam; e havia piolhos nos homens e no gado.

[18] Czarownicy próbowali uczynić to samo swoimi czarami, by sprowadzić komary, lecz nie potrafili; i były komary na ludziach i na bydle.

[19] Então, disseram os magos a Faraó: Isto é o dedo de Deus. Porém o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

[19] Wtedy rzekli czarownicy do faraona: W tym jest palec Boży. Lecz serce faraona pozostało nieczułe i nie usłuchał ich, tak jak Pan zapowiedział.

Quarta praga: moscas

Plaga much

[20] Disse o SENHOR a Moisés: Levanta-te pela manhã cedo e apresenta-te a Faraó; eis que ele sairá às águas; e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[20] I rzekł Pan do Mojżesza: Jutro wczesnym rankiem stań przed faraonem, gdy będzie wychodził nad wodę, i powiedz mu: Tak mówi Pan: Wypuść lud mój, aby mi służył.

[21] Do contrário, se tu não deixares ir o meu povo, eis que eu enviarei enxames de

[21] Bo jeśli nie wypuścisz ludu mojego, to Ja ześlę muchy na ciebie i na sługi twoje,

moscas sobre ti, e sobre os teus oficiais, e sobre o teu povo, e nas tuas casas; e as casas dos egípcios se encherão destes enxames, e também a terra em que eles estiverem.

i na lud twój, i na pałace twoje. Domy Egipcjan, a także ziemia, na której mieszkają, napełnią się muchami.

22 Naquele dia, separarei a terra de Gósen, em que habita o meu povo, para que nela não haja enxames de moscas, e saibas que eu sou o SENHOR no meio desta terra.

22 Ale w tym dniu wyróżnię ziemię Goszen, w której przebywa lud mój, i nie będzie tam much, abyś poznał, że Ja, Pan, jestem wpośród tej ziemi.

23 Farei distinção entre o meu povo e o teu povo; amanhã se dará este sinal.

23 Uczynię też różnicę między ludem moim i między ludem twoim; jutro ukaże się ten znak.

24 Assim fez o SENHOR; e vieram grandes enxames de moscas à casa de Faraó, e às casas dos seus oficiais, e sobre toda a terra do Egito; e a terra ficou arruinada com estes enxames.

24 I tak Pan uczynił. I przedostało się mnóstwo much do pałacu faraona i do domów jego sług w całej ziemi egipskiej. A kraj cierpiał bardzo z powodu tych much.

25 Chamou Faraó a Moisés e a Arão e disse: Ide, oferecei sacrifícios ao vosso Deus nesta terra.

25 Wtedy faraon wezwał Mojżesza i Aarona i rzekł: Idźcie, złóżcie Bogu waszemu ofiarę w tym kraju.

26 Respondeu Moisés: Não convém que façamos assim porque ofereceríamos ao SENHOR, nosso Deus, sacrifícios abomináveis aos egípcios; eis que, se oferecermos tais sacrifícios perante os seus olhos, não nos apedrejarão eles?

26 Na to odpowiedział Mojżesz: Nie godzi się tak uczynić, bo dla Egipcjan byłoby obrzydliwością to, co my ofiarujemy Panu, Bogu naszemu. Jeżeli więc na oczach Egipcjan ofiarować będziemy to, co jest dla nich obrzydliwością, to czy nas wtedy nie ukamienują?

27 Temos de ir caminho de três dias ao deserto e ofereceremos sacrifícios ao SENHOR, nosso Deus, como ele nos disser.

27 Chcemy odbyć trzydniową wędrówkę na pustynię i złożyć ofiarę Panu, Bogu naszemu, tak jak nam powiedział.

28 Então, disse Faraó: Deixar-vos-ei ir, para que ofereçais sacrifícios ao SENHOR, vosso Deus, no deserto; somente que, saindo, não vades muito longe; orai também por mim.

28 Odpowiedział faraon: Wypuszczę was, abyście złożyli Panu, Bogu waszemu, ofiarę na pustyni; lecz nie oddalajcie się zbytnio. Wstawcie się za mną!

[29] Respondeu-lhe Moisés: Eis que saio da tua presença e orarei ao SENHOR; amanhã, estes enxames de moscas se retirarão de Faraó, dos seus oficiais e do seu povo; somente que Faraó não mais me engane, não deixando ir o povo para que ofereça sacrifícios ao SENHOR.

[30] Então, saiu Moisés da presença de Faraó e orou ao SENHOR.

[31] E fez o SENHOR conforme a palavra de Moisés, e os enxames de moscas se retiraram de Faraó, dos seus oficiais e do seu povo; não ficou uma só mosca.

[32] Mas ainda esta vez endureceu Faraó o coração e não deixou ir o povo.

Êxodo 9

Quinta praga: peste nos animais

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Apresenta-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[2] Porque, se recusares deixá-los ir e ainda por força os detiveres,

[3] eis que a mão do SENHOR será sobre o teu rebanho, que está no campo, sobre os cavalos, sobre os jumentos, sobre os camelos, sobre o gado e sobre as ovelhas, com pestilência gravíssima.

[4] E o SENHOR fará distinção entre os rebanhos de Israel e o rebanho do Egito, para que nada morra de tudo o que pertence aos filhos de Israel.

[29] Mojżesz odpowiedział: Gdy wyjdę od ciebie, wstawię się do Pana, i jutro oddalą się muchy od faraona, jego sług i jego ludu; tylko niech faraon znowu nas nie oszuka, nie wypuszczając ludu, by złożył ofiarę Panu.

[30] A gdy Mojżesz wyszedł od faraona, wstawił się do Pana.

[31] Pan uczynił według prośby Mojżesza i oddalił muchy od faraona, od jego sług i od jego ludu, tak iż ani jedna nie została.

[32] Lecz faraon i tym razem zaciął się w sercu swoim i ludu nie wypuścił.

II Mojżeszowa 9

Plaga wyginięcia bydła egipskiego

[1] I rzekł Pan do Mojżesza: Idź do faraona i powiedz mu: Tak mówi Pan, Bóg Hebrajczyków: Wypuść lud mój, aby mi służył,

[2] Bo jeżeli będziesz się wzbraniał go wypuścić i jeszcze go będziesz chciał zatrzymać,

[3] To z ręki Pana spadnie na bydło twoje w polu, na konie, osły, wielbłądy, krowy i owce, bardzo ciężka zaraza.

[4] I uczyni Pan różnicę między bydłem Izraelitów a bydłem Egipcjan; i nie zginie nic z tego, co należy do Izraelitów.

[5] O SENHOR designou certo tempo, dizendo: Amanhã, fará o SENHOR isto na terra.

[6] E o SENHOR o fez no dia seguinte, e todo o rebanho dos egípcios morreu; porém, do rebanho dos israelitas, não morreu nem um.

[7] Faraó mandou ver, e eis que do rebanho de Israel não morrera nem um sequer; porém o coração de Faraó se endureceu, e não deixou ir o povo.

Sexta praga: úlceras

[8] Então, disse o SENHOR a Moisés e a Arão: Apanhai mãos cheias de cinza de forno, e Moisés atire-a para o céu diante de Faraó.

[9] Ela se tornará em pó miúdo sobre toda a terra do Egito e se tornará em tumores que se arrebentem em úlceras nos homens e nos animais, por toda a terra do Egito.

[10] Eles tomaram cinza de forno e se apresentaram a Faraó; Moisés atirou-a para o céu, e ela se tornou em tumores que se arrebentavam em úlceras nos homens e nos animais,

[11] de maneira que os magos não podiam permanecer diante de Moisés, por causa dos tumores; porque havia tumores nos magos e em todos os egípcios.

[12] Porém o SENHOR endureceu o coração de Faraó, e este não os ouviu, como o SENHOR tinha dito a Moisés.

Sétima praga: chuva de pedras

[13] Disse o SENHOR a Moisés: Levanta-te pela manhã cedo, apresenta-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR, o Deus dos

[5] Wyznaczył też Pan czas, mówiąc: Jutro uczyni Pan tę rzecz w kraju.

[6] I uczynił Pan tę rzecz nazajutrz; wszystko bydło Egipcjan wyginęło, lecz z bydła Izraelitów nie zginęło nic.

[7] Faraon kazał to zbadać, a oto z bydła Izraelitów nie zginęło nic. Lecz serce faraona pozostało nieczułe i nie wypuścił ludu.

[8] Potem rzekł Pan do Mojżesza i do Aarona: Weźcie pełne garście sadzy z pieca i niech Mojżesz rozrzuci ją ku niebu na oczach faraona,

Plaga wrzodów

[9] A ona zamieni się nad całą ziemią egipską w pył, który wywoła na ludziach i na bydle w całej ziemi egipskiej, wrzody i pryszcze.

[10] Wzięli więc sadzy z pieca i stanęli przed faraonem, a Mojżesz rzucił ją ku niebu. I powstały na ludziach i na bydle wrzody i pryszcze.

[11] Czarownicy nie mogli stanąć przed Mojżeszem z powodu wrzodów, bo czarowników pokryły wrzody tak samo jak wszystkich Egipcjan.

[12] Lecz Pan spotęgował upór faraona i nie usłuchał ich, tak jak Pan zapowiedział Mojżeszowi.

Plaga gradu

[13] I rzekł Pan do Mojżesza: wstań wcześnie rano i idź do faraona, i powiedz mu: Tak

hebreus: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[14] Pois esta vez enviarei todas as minhas pragas sobre o teu coração, e sobre os teus oficiais, e sobre o teu povo, para que saibas que não há quem me seja semelhante em toda a terra.

[15] Pois já eu poderia ter estendido a mão para te ferir a ti e o teu povo com pestilência, e terias sido cortado da terra;

[16] mas, deveras, para isso te hei mantido, a fim de mostrar-te o meu poder, e para que seja o meu nome anunciado em toda a terra.

[17] Ainda te levantas contra o meu povo, para não deixá-lo ir?

[18] Eis que amanhã, por este tempo, farei cair mui grave chuva de pedras, como nunca houve no Egito, desde o dia em que foi fundado até hoje.

[19] Agora, pois, manda recolher o teu gado e tudo o que tens no campo; todo homem e animal que se acharem no campo e não se recolherem a casa, em caindo sobre eles a chuva de pedras, morrerão.

[20] Quem dos oficiais de Faraó temia a palavra do SENHOR fez fugir os seus servos e o seu gado para as casas;

[21] aquele, porém, que não se importava com a palavra do SENHOR deixou ficar no campo os seus servos e o seu gado.

[22] Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão para o céu, e cairá chuva de pedras em toda a terra do Egito, sobre

mówi Pan, Bóg Hebrajczyków: Wypuść lud mój, aby mi służył,

[14] Gdyż tym razem ześlę wszystkie plagi moje na ciebie i na sługi twoje, i na lud twój, abyś wiedział, że nie ma równego mi na całej ziemi.

[15] Bo już teraz byłbym wyciągnął rękę moją i dotknął zarazą i ciebie, i lud twój, tak że byłbyś starty z powierzchni ziemi,

[16] Lecz tylko dlatego zachowałem cię przy życiu, by ci pokazać swoją siłę i by rozgłaszano imię moje po całej ziemi.

[17] A ty wciąż jeszcze wynosisz się ponad lud mój, nie chcąc go wypuścić.

[18] Otóż Ja jutro o tym czasie spuszczę bardzo ciężki grad, jakiego jeszcze nie było w Egipcie od dnia jego założenia aż dotąd.

[19] Każ więc teraz schronić bydło swoje i wszystko, co masz na polu; gdyż każdy człowiek i każde zwierzę, które znajdzie się na polu i nie zostanie spędzone do domu, zginie, gdy spadnie na nie grad.

[20] Toteż każdy spośród sług faraona, kto bał się słowa Pańskiego, chronił śpiesznie sługi swoje i bydło swoje w domu.

[21] Kto zaś nie zważał na słowo Pana, ten pozostawił sługi swoje i bydło swoje na polu.

[22] I rzekł Pan do Mojżesza: Wyciągnij rękę swoją ku niebu, niech spadnie grad na całą ziemię egipską, na ludzi i na bydło, i na roślinność w ziemi egipskiej.

homens, sobre animais e sobre toda planta do campo na terra do Egito.

23 E Moisés estendeu o seu bordão para o céu; o SENHOR deu trovões e chuva de pedras, e fogo desceu sobre a terra; e fez o SENHOR cair chuva de pedras sobre a terra do Egito.

23 I wyciągnął Mojżesz laskę swoją ku niebu, a Pan zesłał grzmoty i grad, i ogień spadł na ziemię - Pan spuścił grad na ziemię egipską.

24 De maneira que havia chuva de pedras e fogo misturado com a chuva de pedras tão grave, qual nunca houve em toda a terra do Egito, desde que veio a ser uma nação.

24 A grad i ogień, nieustannie błyskający wśród gradu, był bardzo groźny; czegoś podobnego nie było w całej ziemi egipskiej, odkąd była zamieszkana.

25 Por toda a terra do Egito a chuva de pedras feriu tudo quanto havia no campo, tanto homens como animais; feriu também a chuva de pedras toda planta do campo e quebrou todas as árvores do campo.

25 Grad zabił w całej ziemi egipskiej wszystko, co było na polu, zarówno ludzi jak i bydło; grad zniszczył też całą roślinność i połamał wszystkie drzewa na polu.

26 Somente na terra de Gósen, onde estavam os filhos de Israel, não havia chuva de pedras.

26 Tylko w ziemi Goszen, gdzie byli synowie izraelscy, nie było gradu.

27 Então, Faraó mandou chamar a Moisés e a Arão e lhes disse: Esta vez pequei; o SENHOR é justo, porém eu e o meu povo somos ímpios.

27 Faraon kazał wezwać Mojżesza i Aarona i rzekł do nich: Tym razem zgrzeszyłem; Pan jest sprawiedliwy, a ja i lud mój jesteśmy grzeszni.

28 Orai ao SENHOR; pois já bastam estes grandes trovões e a chuva de pedras. Eu vos deixarei ir, e não ficareis mais aqui.

28 Wstawcie się do Pana, bo dosyć już było grzmotów Bożych i gradu. Wypuszczę was, nie pozostaniecie tu dłużej.

29 Respondeu-lhe Moisés: Em saindo eu da cidade, estenderei as mãos ao SENHOR; os trovões cessarão, e já não haverá chuva de pedras; para que saibas que a terra é do SENHOR.

29 A Mojżesz rzekł do niego: Gdy tylko wyjdę z miasta, wyciągnę swe dłonie do Pana. Wtedy ustaną grzmoty i gradu już nie będzie, abyś poznał, że ziemia należy do Pana.

[30] Quanto a ti, porém, e aos teus oficiais, eu sei que ainda não temeis ao SENHOR Deus.

[30] Lecz co do ciebie i sług twoich, wiem, że jeszcze nie boicie się Pana, Boga.

[31] (O linho e a cevada foram feridos, pois a cevada já estava na espiga, e o linho, em flor.

[31] Len i jęczmień były zbite, bo jęczmień miał kłosy, a len kwiaty,

[32] Porém o trigo e o centeio não sofreram dano, porque ainda não haviam nascido.)

[32] Pszenica zaś i orkisz nie były zbite, bo dojrzewają później.

[33] Saiu, pois, Moisés da presença de Faraó e da cidade e estendeu as mãos ao SENHOR; cessaram os trovões e a chuva de pedras, e não caiu mais chuva sobre a terra.

[33] Gdy Mojżesz wyszedł od faraona i z miasta, wyciągnął dłonie swe do Pana; i ustały grzmoty i grad, a deszcz nie padał na ziemię.

[34] Tendo visto Faraó que cessaram as chuvas, as pedras e os trovões, tornou a pecar e endureceu o coração, ele e os seus oficiais.

[34] Faraon zaś widząc, że deszcz, grad i grzmoty ustały, zaczął grzeszyć na nowo i zaciął się w sercu swoim, on i jego słudzy.

[35] E assim Faraó, de coração endurecido, não deixou ir os filhos de Israel, como o SENHOR tinha dito a Moisés.

[35] Serce faraona pozostało nieczułe i nie wypuścił synów izraelskich, tak jak Pan zapowiedział przez Mojżesza.

Êxodo 10

Oitava praga: gafanhotos

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Vai ter com Faraó, porque lhe endureci o coração e o coração de seus oficiais, para que eu faça estes meus sinais no meio deles,

[2] e para que contes a teus filhos e aos filhos de teus filhos como zombei dos egípcios e quantos prodígios fiz no meio deles, e para que saibais que eu sou o SENHOR.

[3] Apresentaram-se, pois, Moisés e Arão perante Faraó e lhe disseram: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Até quando recusarás humilhar-te perante mim? Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

II Mojżeszowa 10

Plaga szarańczy

[1] Potem rzekł Pan do Mojżesza: Idź do faraona, gdyż to Ja sam przywiodłem do zatwardziałości serce jego i serce sług jego, aby czynić te moje znaki wśród nich

[2] I abyś ty opowiadał dzieciom swoim i wnukom swoim, jak obszedłem się z Egipcjanami, i jakie znaki czyniłem wśród nich, byście poznali, żem Ja Pan.

[3] Poszedł więc Mojżesz z Aaronem do faraona i rzekli do niego: Tak mówi Pan, Bóg Hebrajczyków: Jak długo wzbraniać się będziesz, by się przede mną

upokorzyć? Wypuść lud mój, aby mi służył!

[4] Do contrário, se recusares deixar ir o meu povo, eis que amanhã trarei gafanhotos ao teu território;

[4] Bo jeżeli będziesz się wzbraniał wypuścić lud mój, to Ja jutro sprowadzę szarańczę na twój kraj.

[5] eles cobrirão de tal maneira a face da terra, que dela nada aparecerá; eles comerão o restante que escapou, o que vos resta da chuva de pedras, e comerão toda árvore que vos cresce no campo;

[5] Pokryje ona całą ziemię, tak że nie będzie można zobaczyć ziemi, i pożre resztę tego, co ocalało, co pozostało po gradzie, i obgryzie wszystkie drzewa, które wam rosną na polu.

[6] e encherão as tuas casas, e as casas de todos os teus oficiais, e as casas de todos os egípcios, como nunca viram teus pais, nem os teus antepassados desde o dia em que se acharam na terra até ao dia de hoje. Virou-se e saiu da presença de Faraó.

[6] I napełni domy twoje i domy wszystkich sług twoich, i domy wszystkich Egipcjan, czego nie widzieli ojcowie twoi i ojcowie ojców twoich, odkąd żyją na ziemi aż do dnia dzisiejszego. Potem odwrócił się i wyszedł od faraona.

[7] Então, os oficiais de Faraó lhe disseram: Até quando nos será por cilada este homem? Deixa ir os homens, para que sirvam ao SENHOR, seu Deus. Acaso, não sabes ainda que o Egito está arruinado?

[7] A słudzy faraona rzekli do niego: Jak długo będzie nam ten człowiek przynosił nieszczęście? Wypuść tych ludzi, aby służyli Panu, Bogu swemu. Czy jeszcze nie rozumiesz, że Egipt ginie?

[8] Então, Moisés e Arão foram conduzidos à presença de Faraó; e este lhes disse: Ide, servi ao SENHOR, vosso Deus; porém quais são os que hão de ir?

[8] Sprowadzono więc z powrotem Mojżesza i Aarona do faraona, a on rzekł do nich: Idźcie, służcie Panu, Bogu waszemu. Lecz którzy to mają iść?

[9] Respondeu-lhe Moisés: Havemos de ir com os nossos jovens, e com os nossos velhos, e com os filhos, e com as filhas, e com os nossos rebanhos, e com os nossos gados; havemos de ir, porque temos de celebrar festa ao SENHOR.

[9] Mojżesz odpowiedział: Pójdziemy z naszą młodzieżą i z naszymi starcami; pójdziemy z naszymi synami i naszymi córkami, z naszymi trzodami i z naszym bydłem, gdyż mamy obchodzić święto Pana.

[10] Replicou-lhes Faraó: Seja o SENHOR convosco, caso eu vos deixe ir e as crianças. Vede, pois tendes conosco más intenções.

[10] Wtedy rzekł do nich: Pan niech będzie z wami, jeżeli ja kiedykolwiek wypuszczę was i dzieci wasze. Patrzcie, jak złe macie zamiary.

[11] Não há de ser assim; ide somente vós, os homens, e servi ao SENHOR; pois isso é o que pedistes. E os expulsaram da presença de Faraó.

[11] Nie tak! Idźcie wy, mężczyźni, i służcie Panu, skoro tak tego żądacie! I wypędzono ich od faraona.

[12] Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão sobre a terra do Egito, para que venham os gafanhotos sobre a terra do Egito e comam toda a erva da terra, tudo o que deixou a chuva de pedras.

[12] I rzekł Pan do Mojżesza: Wyciągnij rękę swoją nad ziemią egipską, by przyszła szarańcza. Niech spadnie na ziemię egipską i pożre wszelką roślinność ziemi, wszystko, co pozostawił grad.

[13] Estendeu, pois, Moisés o seu bordão sobre a terra do Egito, e o SENHOR trouxe sobre a terra um vento oriental todo aquele dia e toda aquela noite; quando amanheceu, o vento oriental tinha trazido os gafanhotos.

[13] I wyciągnął Mojżesz laskę swoją nad ziemią egipską. A Pan sprowadził wiatr wschodni na kraj i wiał przez cały dzień i całą noc. A gdy nastał poranek, wiatr wschodni przyniósł szarańczę.

[14] E subiram os gafanhotos por toda a terra do Egito e pousaram sobre todo o seu território; eram mui numerosos; antes destes, nunca houve tais gafanhotos, nem depois deles virão outros assim.

[14] I szarańcza przyleciała nad całą ziemię egipską, i osiadła w bardzo wielkiej ilości na całym obszarze Egiptu. Nie było przedtem takiej ilości szarańczy ani już nie będzie.

[15] Porque cobriram a superfície de toda a terra, de modo que a terra se escureceu; devoraram toda a erva da terra e todo fruto das árvores que deixara a chuva de pedras; e não restou nada verde nas árvores, nem na erva do campo, em toda a terra do Egito.

[15] Pokryła ona całą powierzchnię ziemi, tak że ziemia pociemniała. I pożarła całą roślinność ziemi i wszelki owoc drzew, który pozostawił grad. Nie pozostała żadna zieleń na drzewach ani żadna roślinność w całej ziemi egipskiej.

[16] Então, se apressou Faraó em chamar a Moisés e a Arão e lhes disse: Pequei contra o SENHOR, vosso Deus, e contra vós outros.

[16] Wtedy faraon śpiesznie wezwał Mojżesza i Aarona i rzekł: Zgrzeszyłem przeciwko Panu, Bogu waszemu, i przeciwko wam.

[17] Agora, pois, peço-vos que me perdoeis o pecado esta vez ainda e que oreis ao SENHOR, vosso Deus, que tire de mim esta morte.

[17] Przeto przebaczcie mi jeszcze tym razem mój grzech i wstawcie się do Pana, Boga waszego, by przynajmniej tę zagładę oddalił ode mnie.

[18] E Moisés, tendo saído da presença de Faraó, orou ao SENHOR.

[19] Então, o SENHOR fez soprar fortíssimo vento ocidental, o qual levantou os gafanhotos e os lançou no mar Vermelho; nem ainda um só gafanhoto restou em todo o território do Egito.

[20] O SENHOR, porém, endureceu o coração de Faraó, e este não deixou ir os filhos de Israel.

Nona praga: trevas

[21] Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão para o céu, e virão trevas sobre a terra do Egito, trevas que se possam apalpar.

[22] Estendeu, pois, Moisés a mão para o céu, e houve trevas espessas sobre toda a terra do Egito por três dias;

[23] não viram uns aos outros, e ninguém se levantou do seu lugar por três dias; porém todos os filhos de Israel tinham luz nas suas habitações.

[24] Então, Faraó chamou a Moisés e lhe disse: Ide, servi ao SENHOR. Fiquem somente os vossos rebanhos e o vosso gado; as vossas crianças irão também convosco.

[25] Respondeu Moisés: Também tu nos tens de dar em nossas mãos sacrifícios e holocaustos, que ofereçamos ao SENHOR, nosso Deus.

[26] E também os nossos rebanhos irão conosco, nem uma unha ficará; porque deles havemos de tomar, para servir ao SENHOR, nosso Deus, e não sabemos com

[18] A gdy wyszedł od faraona, wstawił się do Pana.

[19] Wtedy odwrócił Pan wiatr, który zaczął dąć bardzo mocno od zachodu. A ten uniósł szarańczę i wrzucił ją do Morza Czerwonego, tak że na całym obszarze Egiptu nie pozostała ani jedna szarańcza.

[20] Lecz Pan przywiódł do zatwardziałości serce faraona, tak iż nie wypuścił synów izraelskich.

Plaga ciemności

[21] Rzekł więc Pan do Mojżesza: Wyciągnij rękę swoją ku niebu i nastanie nad całą ziemią egipską ciemność tak gęsta, że będzie można jej dotknąć.

[22] I wyciągnął Mojżesz swą rękę ku niebu, i nastała gęsta ciemność w całej ziemi egipskiej przez trzy dni.

[23] Przez trzy dni nie widział jeden drugiego i nikt nie mógł wstać z miejsca swego; ale wszyscy synowie izraelscy mieli światło w siedzibach swoich.

[24] Faraon zawołał Mojżesza i rzekł: Idźcie, służcie Panu, tylko trzody i bydło wasze niech pozostaną. Także dzieci wasze mogą iść z wami.

[25] A Mojżesz odpowiedział: W takim razie ty dasz nam zwierzęta na ofiary rzeźne i całopalne, byśmy je mogli przygotować Panu, Bogu naszemu.

[26] Więc także bydło nasze pójdzie z nami, a nie pozostanie nawet kopyto. Z niego bowiem weźmiemy na ofiarę Panu, Bogu naszemu, a my nie wiemy, co ofiarować Panu, dopóki tam nie przyjdziemy.

que havemos de servir ao SENHOR, até que cheguemos lá.

[27] O SENHOR, porém, endureceu o coração de Faraó, e este não quis deixá-los ir.

[28] Disse, pois, Faraó a Moisés: Retira-te de mim e guarda-te que não mais vejas o meu rosto; porque, no dia em que vires o meu rosto, morrerás.

[29] Respondeu-lhe Moisés: Bem disseste; nunca mais tornarei eu a ver o teu rosto.

[27] Lecz Pan doprowadził do zatwardziałości serce faraona, tak iż nie chciał ich wypuścić.

[28] I rzekł do niego faraon: Idź precz ode mnie! A strzeż się! Nie zjawiaj się już przed moim obliczem, bo jeśli raz jeszcze zjawisz się przed moim obliczem, zginiesz.

[29] A Mojżesz odpowiedział: Dobrze powiedziałeś; już nigdy nie zjawię się przed twoim obliczem.

Êxodo 11

Deus anuncia a décima praga

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Ainda mais uma praga trarei sobre Faraó e sobre o Egito. Então, vos deixará ir daqui; quando vos deixar, é certo que vos expulsará totalmente.

[2] Fala, agora, aos ouvidos do povo que todo homem peça ao seu vizinho, e toda mulher, à sua vizinha objetos de prata e de ouro.

[3] E o SENHOR fez que o seu povo encontrasse favor da parte dos egípcios; também o homem Moisés era mui famoso na terra do Egito, aos olhos dos oficiais de Faraó e aos olhos do povo.

[4] Moisés disse: Assim diz o SENHOR: Cerca da meia-noite passarei pelo meio do Egito.

[5] E todo primogênito na terra do Egito morrerá, desde o primogênito de Faraó, que se assenta no seu trono, até ao primogênito da serva que está junto à mó, e todo primogênito dos animais.

II Mojżeszowa 11

Zapowiedź śmierci wszystkich pierworodnych

[1] I rzekł Pan do Mojżesza: Jeszcze jedną plagę ześlę na faraona i na Egipt, potem wypuści was stąd. Wypuści was całkowicie, a nawet was stąd wypędzi.

[2] Powiedz ludowi, ażeby pożyczyli sobie każdy mężczyzna od swego sąsiada, a każda niewiasta od swojej sąsiadki przedmioty srebrne i przedmioty złote.

[3] A Pan usposobił Egipcjan życzliwie do ludu. Także ów mąż, Mojżesz, był bardzo poważany w ziemi egipskiej, zarówno u dworzan faraona jak i u ludu.

[4] I rzekł Mojżesz: Tak mówi Pan: O północy przejdę przez Egipt.

[5] I pomrą wszyscy pierworodni w ziemi egipskiej, od pierworodnego syna faraona, który miał zasiąść na jego tronie, aż do pierworodnego syna niewolnicy, która jest

przy żarnach, i wszelkie pierworodne bydła.

6 Haverá grande clamor em toda a terra do Egito, qual nunca houve, nem haverá jamais;

6 I powstanie wielki krzyk w całej ziemi egipskiej, jakiego przedtem nie było i potem nie będzie.

7 porém contra nenhum dos filhos de Israel, desde os homens até aos animais, nem ainda um cão rosnará, para que saibais que o SENHOR fez distinção entre os egípcios e os israelitas.

7 Lecz na nikogo z Izraelitów nawet pies nie warknie, ani na ludzi, ani na bydło, abyście poznali, że Pan robi różnicę między Egipcjanami a Izraelitami.

8 Então, todos estes teus oficiais descerão a mim e se inclinarão perante mim, dizendo: Sai tu e todo o povo que te segue. E, depois disto, sairei. E, ardendo em ira, se retirou da presença de Faraó.

8 I przyjdą wszyscy ci słudzy twoi do mnie, i złożą mi pokłon, mówiąc: Wyjdź ty i cały lud, który idzie za tobą. Potem wyruszę. I wyszedł od faraona w srogim gniewie.

9 Então, disse o SENHOR a Moisés: Faraó não vos ouvirá, para que as minhas maravilhas se multipliquem na terra do Egito.

9 Ale Pan rzekł do Mojżesza: Faraon was nie usłucha, aby cudów moich było jeszcze więcej w ziemi egipskiej.

10 Moisés e Arão fizeram todas essas maravilhas perante Faraó; mas o SENHOR endureceu o coração de Faraó, que não permitiu saíssem da sua terra os filhos de Israel.

10 A Mojżesz i Aaron dokonali wszystkich tych cudów przed faraonem. Lecz Pan przywiódł do zatwardziałości serce faraona, tak iż nie wypuścił synów izraelskich ze swego kraju.

Êxodo 12

A instituição da Páscoa

1 Disse o SENHOR a Moisés e a Arão na terra do Egito:

2 Este mês vos será o principal dos meses; será o primeiro mês do ano.

3 Falai a toda a congregação de Israel, dizendo: Aos dez deste mês, cada um tomará para si um cordeiro, segundo a

II Mojżeszowa 12

Pascha

1 I rzekł Pan do Mojżesza i do Aarona w ziemi egipskiej, mówiąc:

2 Ten miesiąc będzie wam początkiem miesięcy, będzie wam pierwszym miesiącem roku.

3 Powiedzcie całemu zgromadzeniu Izraela, mówiąc: Dziesiątego dnia tego miesiąca weźmie sobie każdy baranka dla rodziny, baranka dla domu.

casa dos pais, um cordeiro para cada família.

[4] Mas, se a família for pequena para um cordeiro, então, convidará ele o seu vizinho mais próximo, conforme o número das almas; conforme o que cada um puder comer, por aí calculareis quantos bastem para o cordeiro.

[5] O cordeiro será sem defeito, macho de um ano; podereis tomar um cordeiro ou um cabrito;

[6] e o guardareis até ao décimo quarto dia deste mês, e todo o ajuntamento da congregação de Israel o imolará no crepúsculo da tarde.

[7] Tomarão do sangue e o porão em ambas as ombreiras e na verga da porta, nas casas em que o comerem;

[8] naquela noite, comerão a carne assada no fogo; com pães asmos e ervas amargas a comerão.

[9] Não comereis do animal nada cru, nem cozido em água, porém assado ao fogo: a cabeça, as pernas e a fressura.

[10] Nada deixareis dele até pela manhã; o que, porém, ficar até pela manhã, queimá-lo-eis.

[11] Desta maneira o comereis: lombos cingidos, sandálias nos pés e cajado na mão; comê-lo-eis à pressa; é a Páscoa do SENHOR.

[4] Jeżeli zaś rodzina jest za mała na jednego baranka, niech dobierze sąsiada mieszkającego najbliżej jego domu według liczby osób; według tego, ile każdy może zjeść, należy liczyć osoby na jednego baranka.

[5] Ma to być baranek bez skazy, samiec jednoroczny. Może to być baranek lub koziołek.

[6] Będziecie go przechowywać do czternastego dnia tego miesiąca; i zabije go całe zgromadzenie zboru izraelskiego o zmierzchu.

[7] I wezmą z jego krwi, i pomażą oba odrzwia i nadproże w domach, gdzie go spożywają.

[8] Mięso jego upieczone na ogniu spożyją podczas tej nocy; jeść je będą z przaśnikami i gorzkimi ziołami.

[9] Nie jedzcie z niego nic surowego ani ugotowanego w wodzie, lecz tylko upieczone na ogniu w całości: głowa razem z odnóżami i częściami środkowymi.

[10] Nie pozostawiajcie z niego nic do rana, a jeśli z niego zostanie coś do rana, spalcie to w ogniu.

[11] A w ten sposób spożywać go będziecie: Biodra wasze będą przepasane, sandały na waszych nogach i laska w ręku waszym. Zjecie go w pośpiechu. Jest to ofiara paschalna dla Pana.

[12] Porque, naquela noite, passarei pela terra do Egito e ferirei na terra do Egito todos os primogênitos, desde os homens até aos animais; executarei juízo sobre todos os deuses do Egito. Eu sou o SENHOR.

[12] Tej nocy przejdę przez ziemię egipską i zabiję wszystko pierworodne w ziemi egipskiej, od człowieka do bydła, i dokonam sądów nad wszystkimi bogami Egiptu: Ja, Pan.

[13] O sangue vos será por sinal nas casas em que estiverdes; quando eu vir o sangue, passarei por vós, e não haverá entre vós praga destruidora, quando eu ferir a terra do Egito.

[13] A krew ta będzie dla was znakiem na domach, gdzie będziecie. Gdy ujrzę krew, ominę was, i nie dotknie was zgubna plaga, gdy uderzę ziemię egipską.

[14] Este dia vos será por memorial, e o celebrareis como solenidade ao SENHOR; nas vossas gerações o celebrareis por estatuto perpétuo.

[14] Dzień ten będzie wam dniem pamiętnym i będziecie go obchodzili jako święto Pana; będziecie go obchodzili przez wszystkie pokolenia jako ustanowienie wieczne.

[15] Sete dias comereis pães asmos. Logo ao primeiro dia, tirareis o fermento das vossas casas, pois qualquer que comer coisa levedada, desde o primeiro dia até ao sétimo dia, essa pessoa será eliminada de Israel.

[15] Przez siedem dni jeść będziecie przaśniki. Już pierwszego dnia usuniecie kwas z domów waszych, bo każdy, kto od pierwszego do siódmego dnia jeść będzie to, co kwaszone, usunięty będzie z Izraela;

[16] Ao primeiro dia, haverá para vós outros santa assembléia; também, ao sétimo dia, tereis santa assembléia; nenhuma obra se fará nele, exceto o que diz respeito ao comer; somente isso podereis fazer.

[16] Pierwszego dnia i siódmego dnia będzie u was święte zgromadzenie, w tych dniach nie wolno wykonywać żadnej pracy. Tylko to, co każdy potrzebuje do jedzenia, wolno wam przygotować.

[17] Guardai, pois, a Festa dos Pães Asmos, porque, nesse mesmo dia, tirei vossas hostes da terra do Egito; portanto, guardareis este dia nas vossas gerações por estatuto perpétuo.

[17] Przestrzegajcie Święta Przaśników, gdyż w tym właśnie dniu wyprowadziłem zastępy wasze z ziemi egipskiej. Przestrzegajcie tego święta przez wszystkie pokolenia jako ustanowienie wieczne.

[18] Desde o dia catorze do primeiro mês, à tarde, comereis pães asmos até à tarde do dia vinte e um do mesmo mês.

[19] Por sete dias, não se ache nenhum fermento nas vossas casas; porque qualquer que comer pão levedado será eliminado da congregação de Israel, tanto o peregrino como o natural da terra.

[20] Nenhuma coisa levedada comereis; em todas as vossas habitações, comereis pães asmos.

[21] Chamou, pois, Moisés todos os anciãos de Israel e lhes disse: Escolhei, e tomai cordeiros segundo as vossas famílias, e imolai a Páscoa.

[22] Tomai um molho de hissopo, molhai-o no sangue que estiver na bacia e marcai a verga da porta e suas ombreiras com o sangue que estiver na bacia; nenhum de vós saia da porta da sua casa até pela manhã.

[23] Porque o SENHOR passará para ferir os egípcios; quando vir, porém, o sangue na verga da porta e em ambas as ombreiras, passará o SENHOR aquela porta e não permitirá ao Destruidor que entre em vossas casas, para vos ferir.

[24] Guardai, pois, isto por estatuto para vós outros e para vossos filhos, para sempre.

[25] E, uma vez dentro na terra que o SENHOR vos dará, como tem dito, observai este rito.

[18] W pierwszym miesiącu, od wieczora czternastego dnia tego miesiąca aż do wieczora dwudziestego pierwszego dnia będziecie jedli przaśniki.

[19] Przez siedem dni nie będzie kwasu w domach waszych; każdy bowiem kto jeść będzie kwaszone, usunięty będzie ze społeczności Izraela, zarówno przybysz jak i tubylec.

[20] Nie będziecie jedli nic kwaszonego; we wszystkich siedzibach waszych jeść będziecie przaśniki.

[21] Potem Mojżesz wezwał wszystkich starszych Izraela i rzekł do nich: Idźcie i weźcie sobie po jednym baranku na rodzinę, i zabijcie go na ofiarę paschalną.

[22] Weźcie też wiązkę hyzopu i zanurzcie we krwi, która jest w misie, i pomażcie nadproże i oba odrzwia krwią z misy. Niech nikt z was nie wychodzi z drzwi domu swego aż do rana,

[23] Gdyż Pan przechodzić będzie, aby uderzyć Egipcjan. A gdy ujrzy krew na nadprożu i na obu odrzwiach, ominie Pan te drzwi i nie pozwoli niszczycielowi wejść do domów waszych, aby zadać cios.

[24] Przestrzegajcie tego jako ważnego na wieki ustanowienia dla was i synów waszych.

[25] A gdy wejdziecie do ziemi, którą Pan wam da, jak obiecał, przestrzegać będziecie tego obrzędu.

[26] Quando vossos filhos vos perguntarem: Que rito é este?
[27] Respondereis: É o sacrifício da Páscoa ao SENHOR, que passou por cima das casas dos filhos de Israel no Egito, quando feriu os egípcios e livrou as nossas casas. Então, o povo se inclinou e adorou.
[28] E foram os filhos de Israel e fizeram isso; como o SENHOR ordenara a Moisés e a Arão, assim fizeram.

Décima praga: morte dos primogênitos

[29] Aconteceu que, à meia-noite, feriu o SENHOR todos os primogênitos na terra do Egito, desde o primogênito de Faraó, que se assentava no seu trono, até ao primogênito do cativo que estava na enxovia, e todos os primogênitos dos animais.

[30] Levantou-se Faraó de noite, ele, todos os seus oficiais e todos os egípcios; e fez-se grande clamor no Egito, pois não havia casa em que não houvesse morto.

[31] Então, naquela mesma noite, Faraó chamou a Moisés e a Arão e lhes disse: Levantai-vos, saí do meio do meu povo, tanto vós como os filhos de Israel; ide, servi ao SENHOR, como tendes dito.
[32] Levai também convosco vossas ovelhas e vosso gado, como tendes dito; ide-vos embora e abençoai-me também a mim.
[33] Os egípcios apertavam com o povo, apressando-se em lançá-los fora da terra, pois diziam: Todos morreremos.

[26] A gdy was zapytają synowie wasi: Co znaczy ten wasz obrzęd?
[27] Odpowiecie: Jest to rzeźna ofiara paschalna dla Pana, który omijał domy synów Izraela w Egipcie, gdy Egipcjanom zadawał ciosy, a domy nasze ochronił. I lud pochylił głowy, i oddał pokłon.
[28] I poszli synowie izraelscy, i uczynili tak, jak Pan nakazał Mojżeszowi i Aaronowi; tak uczynili.

Ostatnia plaga: śmierć wszystkich pierworodnych

[29] O północy zabił Pan wszystkich pierworodnych w ziemi egipskiej, od pierworodnego syna faraona, który miał zasiąść na jego tronie, aż do pierworodnego syna więźnia, który był w więzieniu, i wszelkie pierworodne bydła.

[30] I wstał faraon tej nocy, on i wszyscy dworzanie jego, i wszyscy Egipcjanie; i powstał wielki krzyk w Egipcie, gdyż nie było domu, w którym nie byłoby umarłego.
[31] I wezwał Mojżesza i Aarona w nocy, mówiąc: Wstańcie, wyjdźcie spośród ludu mojego, zarówno wy jak i synowie izraelscy; idźcie, służcie Panu, jak mówiliście.
[32] Zabierzcie też trzody wasze i bydło wasze, jak mówiliście, i idźcie; a błogosławcie też i mnie.
[33] I nalegali Egipcjanie na lud, by ich śpiesznie wyprawić z kraju, bo mówili: Wszyscy pomrzemy.

[34] O povo tomou a sua massa, antes que levedasse, e as suas amassadeiras atadas em trouxas com seus vestidos, sobre os ombros.

[35] Fizeram, pois, os filhos de Israel conforme a palavra de Moisés e pediram aos egípcios objetos de prata, e objetos de ouro, e roupas.

[36] E o SENHOR fez que seu povo encontrasse favor da parte dos egípcios, de maneira que estes lhes davam o que pediam. E despojaram os egípcios.

A saída dos israelitas do Egito

[37] Assim, partiram os filhos de Israel de Ramessés para Sucote, cerca de seiscentos mil a pé, somente de homens, sem contar mulheres e crianças.

[38] Subiu também com eles um misto de gente, ovelhas, gado, muitíssimos animais.

[39] E cozeram bolos asmos da massa que levaram do Egito; pois não se tinha levedado, porque foram lançados fora do Egito; não puderam deter-se e não haviam preparado para si provisões.

[40] Ora, o tempo que os filhos de Israel habitaram no Egito foi de quatrocentos e trinta anos.

[41] Aconteceu que, ao cabo dos quatrocentos e trinta anos, nesse mesmo dia, todas as hostes do SENHOR saíram da terra do Egito.

[42] Esta noite se observará ao SENHOR, porque, nela, os tirou da terra do Egito; esta é a noite do SENHOR, que devem

[34] Wtedy lud zabrał ciasto swoje, zanim się zakwasiło, dzieże swoje, owinięte w szaty, niosąc je na swoich ramionach.

[35] I synowie izraelscy uczynili tak, jak kazał Mojżesz, i pożyczyli od Egipcjan srebrne i złote przedmioty oraz szaty.

[36] A Pan usposobił Egipcjan życzliwie do ludu, tak że im pożyczyli; i tak złupili Egipcjan.

Wyjście Izraelitów z Egiptu

[37] Synowie izraelscy wyruszyli z Ramses do Sukkot w liczbie około sześciuset tysięcy mężów pieszych oprócz dzieci.

[38] A szło z nimi także mnóstwo obcego ludu i trzody, i bydła, bardzo liczny dobytek.

[39] A z ciasta, które wynieśli z Egiptu, napiekli niekwaszonych placków, gdyż nie zdążyło się zakwasić, zostali bowiem wypędzeni z Egiptu, a nie mogąc zwlekać nie przygotowali sobie zapasów.

[40] Pobyt synów izraelskich w Egipcie trwał czterysta trzydzieści lat.

[41] Po upływie tych czterystu trzydziestu lat, dokładnie tego samego dnia, wyruszyły z ziemi egipskiej wszystkie zastępy Pana.

[42] Była to noc, w której czuwał Pan, aby wyprowadzić je z ziemi egipskiej. Toteż ma ona być nocą czuwania wszystkich

todos os filhos de Israel comemorar nas suas gerações.

43 Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão: Esta é a ordenança da Páscoa: nenhum estrangeiro comerá dela.

44 Porém todo escravo comprado por dinheiro, depois de o teres circuncidado, comerá dela.

45 O estrangeiro e o assalariado não comerão dela.

46 O cordeiro há de ser comido numa só casa; da sua carne não levareis fora da casa, nem lhe quebrareis osso nenhum.

47 Toda a congregação de Israel o fará.

48 Porém, se algum estrangeiro se hospedar contigo e quiser celebrar a Páscoa do SENHOR, seja-lhe circuncidado todo macho; e, então, se chegará, e a observará, e será como o natural da terra; mas nenhum incircunciso comerá dela.

49 A mesma lei haja para o natural e para o forasteiro que peregrinar entre vós.

50 Assim fizeram todos os filhos de Israel; como o SENHOR ordenara a Moisés e a Arão, assim fizeram.

51 Naquele mesmo dia, tirou o SENHOR os filhos de Israel do Egito, segundo as suas turmas.

Êxodo 13

synów Izraela po wszystkie ich pokolenia ku czci Pana.

Dalsze przepisy dotyczące Paschy

43 I rzekł Pan do Mojżesza i do Aarona: Oto ustawa o ofierze paschalnej: Żaden cudzoziemiec nie będzie z niej spożywał.

44 Lecz każdy niewolnik, nabyty za pieniądze, jeśli go obrzeżesz, może z niej spożywać.

45 Obcy mieszkaniec albo najemnik nie będzie z niej spożywał.

46 W jednym i tym samym domu ma być spożyta, ani kawałka tego mięsa nie wyniesiesz z domu na zewnątrz; ani kości z niej nie złamiecie.

47 Cały zbór izraelski będzie tego przestrzegał!

48 A jeśli zatrzyma się u ciebie cudzoziemiec i będzie chciał obchodzić Paschę Pana, spraw wpierw, żeby wszyscy męscy członkowie jego rodziny zostali obrzezani, i wtedy może brać udział w święcie, i będzie zrównany z tubylcem; lecz żaden nieobrzezany nie będzie z niej spożywał.

49 Jedno prawo obowiązywać będzie tubylca i cudzoziemca, goszczącego wśród was.

50 Wszyscy synowie Izraela uczynili tak, jak Pan nakazał Mojżeszowi i Aaronowi; tak uczynili,

51 Tego właśnie dnia wyprowadził Pan synów izraelskich z ziemi egipskiej, zastęp za zastępem.

II Mojżeszowa 13

Consagração dos primogênitos

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Consagra-me todo primogênito; todo que abre a madre de sua mãe entre os filhos de Israel, tanto de homens como de animais, é meu.

[3] Disse Moisés ao povo: Lembrai-vos deste mesmo dia, em que saístes do Egito, da casa da servidão; pois com mão forte o SENHOR vos tirou de lá; portanto, não comereis pão levedado.

[4] Hoje, mês de abibe, estais saindo.

[5] Quando o SENHOR te houver introduzido na terra dos cananeus, e dos heteus, e dos amorreus, e dos heveus, e dos jebuseus, a qual jurou a teus pais te dar, terra que mana leite e mel, guardarás este rito neste mês.

[6] Sete dias comerás pães asmos; e, ao sétimo dia, haverá solenidade ao SENHOR.

[7] Sete dias se comerão pães asmos, e o levedado não se encontrará contigo, nem ainda fermento será encontrado em todo o teu território.

[8] Naquele mesmo dia, contarás a teu filho, dizendo: É isto pelo que o SENHOR me fez, quando saí do Egito.

[9] E será como sinal na tua mão e por memorial entre teus olhos; para que a lei do SENHOR esteja na tua boca; pois com mão forte o SENHOR te tirou do Egito.

Poświęcenie pierworództwa

[1] I odezwał się Pan do Mojżesza, mówiąc:

[2] Poświęć mi wszystko pierworodne; wszystko, co u Izraelitów otwiera łono matki, zarówno u ludzi jak u bydła, do mnie należy.

Święto Przaśników

[3] I rzekł Mojżesz do ludu: Pamiętajcie o tym dniu, w którym wyszliście z Egiptu, z domu niewoli, bo przemożną ręką wyprowadził was Pan stamtąd. Nie wolno tedy jeść chleba kwaszonego.

[4] Dziś wychodzicie, w miesiącu Abib.

[5] A gdy wprowadzi cię Pan do ziemi Kananejczyków, Chetejczyków, Amorejczyków, Chiwwijczyków i Jebuzejczyków, którą pod przysięgą daną ojcom twoim obiecał dać tobie jako kraj opływający w mleko i miód, zachowywać będziesz w tym miesiącu te obrzędy:

[6] Przez siedem dni jeść będziesz przaśniki, a dnia siódmego będzie święto Pana.

[7] Przaśniki będzie się spożywać przez siedem dni; nie znajdzie się u ciebie nic kwaszonego i nie znajdzie się u ciebie kwasu w obrębie wszystkich granic twoich.

[8] W tym dniu opowiadać będziesz synowi swemu, mówiąc: Jest tak z powodu tego, co mi uczynił Pan, gdy wychodziłem z Egiptu.

[9] I będzie ci to jako znak na ręce twojej i jako pamiątka między oczyma twoimi, aby zakon Pański był w ustach twoich,

gdyż ręką przemożną wyprowadził cię Pan z Egiptu.

[10] Portanto, guardarás esta ordenança no determinado tempo, de ano em ano.

[10] I będziesz przestrzegał ustawy tej co rok w jego oznaczonym czasie.

O pierworództwie

[11] Quando o SENHOR te houver introduzido na terra dos cananeus, como te jurou a ti e a teus pais, quando ta houver dado,

[11] Gdy zaś wprowadzi cię Pan do ziemi Kananejczyków, jak to przysiągł tobie i ojcom twoim, i da ci ją,

[12] apartarás para o SENHOR todo que abrir a madre e todo primogênito dos animais que tiveres; os machos serão do SENHOR.

[12] Wtedy przekażesz na własność Pana wszystko, co otwiera łono matki: z każdego pierworodnego miotu bydła, który będziesz miał, samce należą do Pana.

[13] Porém todo primogênito da jumenta resgatarás com cordeiro; se o não resgatares, será desnucado; mas todo primogênito do homem entre teus filhos resgatarás.

[13] A każde pierworodne oślę wykupisz jagnięciem, jeśli zaś nie wykupisz, złamiesz mu kark. Każdego pierworodnego z synów twoich wykupisz.

[14] Quando teu filho amanhã te perguntar: Que é isso? Responder-lhe-ás: O SENHOR com mão forte nos tirou da casa da servidão.

[14] A gdy kiedyś zapyta ciebie syn twój, mówiąc: Co to oznacza? - powiesz mu: Ręką przemożną wyprowadził nas Pan z Egiptu, z domu niewoli.

[15] Pois sucedeu que, endurecendo-se Faraó para não nos deixar sair, o SENHOR matou todos os primogênitos na terra do Egito, desde o primogênito do homem até ao primogênito dos animais; por isso, eu sacrifico ao SENHOR todos os machos que abrem a madre; porém a todo primogênito de meus filhos eu resgato.

[15] Bo gdy faraon uporczywie wzbraniał się wypuścić nas, zabił Pan wszystko pierworodne w ziemi egipskiej, od pierworodnego z ludzi do pierworodnego z bydła. Dlatego ofiaruję Panu wszystkie samce, otwierające łono matki, każdego zaś pierworodnego z synów moich wykupuję.

[16] E isto será como sinal na tua mão e por frontais entre os teus olhos; porque o SENHOR com mão forte nos tirou do Egito.

[16] Niechaj to będzie jako znak na ręce twojej i jako znamię między oczyma twoimi, gdyż ręką przemożną wyprowadził nas Pan z Egiptu.

Deus guia o povo pelo caminho

Słup obłoku i słup ognia

[17] Tendo Faraó deixado ir o povo, Deus não o levou pelo caminho da terra dos filisteus, posto que mais perto, pois disse: Para que, porventura, o povo não se arrependa, vendo a guerra, e torne ao Egito.

[18] Porém Deus fez o povo rodear pelo caminho do deserto perto do mar Vermelho; e, arregimentados, subiram os filhos de Israel do Egito.

[19] Também levou Moisés consigo os ossos de José, pois havia este feito os filhos de Israel jurarem solenemente, dizendo: Certamente, Deus vos visitará; daqui, pois, levai convosco os meus ossos.

[20] Tendo, pois, partido de Sucote, acamparam-se em Etã, à entrada do deserto.

[21] O SENHOR ia adiante deles, durante o dia, numa coluna de nuvem, para os guiar pelo caminho; durante a noite, numa coluna de fogo, para os alumiar, a fim de que caminhassem de dia e de noite.

[22] Nunca se apartou do povo a coluna de nuvem durante o dia, nem a coluna de fogo durante a noite.

Êxodo 14

Perseguição de Israel

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel que retrocedam e se acampem defronte de Pi-Hairote, entre Migdol e o mar, diante de Baal-Zefom; em frente dele vos acampareis junto ao mar.

[17] A gdy faraon wypuścił lud, nie prowadził ich Bóg drogą do ziemi Filistynów, chociaż była bliższa, bo pomyślał Bóg, że lud, przewidując walki, mógłby żałować i mógłby zawrócić do Egiptu.

[18] Prowadził więc Bóg lud drogą okrężną przez pustynię ku Morzu Czerwonemu. A synowie izraelscy wyszli z ziemi egipskiej uzbrojeni.

[19] Mojżesz zabrał też z sobą kości Józefa, gdyż ten związał synów izraelskich uroczystą przysięgą, mówiąc: Gdy was Bóg łaskawie nawiedzi, zabierzcie stąd z sobą moje kości.

[20] I wyruszyli z Sukkot, i rozłożyli się obozem w Etam, na skraju pustyni.

[21] A Pan szedł przed nimi w dzień w słupie obłoku, by ich prowadzić w drodze, a w nocy w słupie ognia, aby im świecić, żeby mogli iść dniem i nocą.

[22] Nie ustępował sprzed ludu słup obłoku w dzień ani słup ognia w nocy.

II Mojżeszowa 14

Przejście przez Morze Czerwone

[1] Potem odezwał się Pan do Mojżesza, mówiąc:

[2] Powiedz synom Izraela, aby zawrócili rozłożyli się obozem pod Pi-Hachirot, między Migdolem a morzem, naprzeciw Baal-Safon. Będziecie obozować naprzeciw niego nad morzem.

[3] Então, Faraó dirá dos filhos de Israel: Estão desorientados na terra, o deserto os encerrou.

[3] Faraon zaś powie o synach izraelskich: Zabłądzili w kraju, zamknęła ich pustynia.

[4] Endurecerei o coração de Faraó, para que os persiga, e serei glorificado em Faraó e em todo o seu exército; e saberão os egípcios que eu sou o SENHOR. Eles assim o fizeram.

[4] Przywiodę do zatwardziałości serce faraona i będzie ich ścigał. Ja zaś okryję się chwałą kosztem faraona i całego jego wojska i poznają Egipcjanie, żem Ja Pan. I tak uczynili.

[5] Sendo, pois, anunciado ao rei do Egito que o povo fugia, mudou-se o coração de Faraó e dos seus oficiais contra o povo, e disseram: Que é isto que fizemos, permitindo que Israel nos deixasse de servir?

[5] A gdy doniesiono królowi Egiptu, że lud uciekł, odmieniło się serce faraona i jego dworzan względem ludu i mówili: Cóżeśmy to uczynili, żeśmy wypuścili Izraelitów, tak że nam już nie służą?

[6] E aprontou Faraó o seu carro e tomou consigo o seu povo;

[6] Kazał więc zaprząc wóz swój i wziął ludzi swoich ze sobą.

[7] e tomou também seiscentos carros escolhidos e todos os carros do Egito com capitães sobre todos eles.

[7] Wziął też sześćset dobranych wozów i wszystkie inne wozy egipskie, i wybranych wojowników na każdym.

[8] Porque o SENHOR endureceu o coração de Faraó, rei do Egito, para que perseguisse os filhos de Israel; porém os filhos de Israel saíram afoitamente.

[8] I przywiódł Pan do zatwardziałości serce faraona, króla Egiptu, tak że ścigał synów izraelskich. A synowie izraelscy wychodzili pod osłoną podniesionej ręki.

[9] Perseguiram-nos os egípcios, todos os cavalos e carros de Faraó, e os seus cavalarianos, e o seu exército e os alcançaram acampados junto ao mar, perto de Pi-Hairote, defronte de Baal-Zefom.

[9] Egipcjanie ścigali ich, wszystkie konie i wozy faraona, jego jeźdźcy i jego wojsko, i dogonili ich obozujących nad morzem, koło Pi-Hachirot naprzeciw Baal-Safon.

[10] E, chegando Faraó, os filhos de Israel levantaram os olhos, e eis que os egípcios vinham atrás deles, e temeram muito; então, os filhos de Israel clamaram ao SENHOR.

[10] A gdy faraon się zbliżył, synowie izraelscy podnieśli oczy swoje i ujrzeli, że Egipcjanie ciągną za nimi, i zlękli się bardzo. Wołali tedy synowie izraelscy do Pana,

[11] Disseram a Moisés: Será, por não haver sepulcros no Egito, que nos tiraste de lá, para que morramos neste deserto? Por que nos trataste assim, fazendo-nos sair do Egito?

[11] A do Mojżesza rzekli: Czy dlatego, że w Egipcie nie było grobów, wyciągnąłeś nas, abyśmy pomarli na pustyni? Cóżeś nam to uczynił, wyprowadzając nas z Egiptu?

[12] Não é isso o que te dissemos no Egito: deixa-nos, para que sirvamos os egípcios? Pois melhor nos fora servir aos egípcios do que morrermos no deserto.

[12] Czy nie powiedzieliśmy ci tego już w Egipcie, mówiąc: Zostaw nas w spokoju, będziemy służyli Egipcjanom, gdyż lepiej nam służyć Egipcjanom, niż umierać na pustyni.

[13] Moisés, porém, respondeu ao povo: Não temais; aquietai-vos e vede o livramento do SENHOR que, hoje, vos fará; porque os egípcios, que hoje vedes, nunca mais os tornareis a ver.

[13] Na to rzekł Mojżesz do ludu: Nie bójcie się, wytrwajcie, a zobaczycie pomoc Pana, której udzieli wam dzisiaj! Egipcjan, których dzisiaj oglądacie, nie będziecie już nigdy oglądali.

[14] O SENHOR pelejará por vós, e vós vos calareis.

[14] Pan za was walczyć będzie, wy zaś milczcie!

A passagem pelo meio do mar

[15] Disse o SENHOR a Moisés: Por que clamas a mim? Dize aos filhos de Israel que marchem.

[15] Potem rzekł Pan do Mojżesza: Dlaczego wołasz do mnie? Powiedz synom izraelskim, aby ruszyli.

[16] E tu, levanta o teu bordão, estende a mão sobre o mar e divide-o, para que os filhos de Israel passem pelo meio do mar em seco.

[16] Ty zaś podnieś laskę swoją i wyciągnij rękę swoją nad morze, i rozdziel je, a synowie izraelscy przejdą środkiem morza po suchym gruncie.

[17] Eis que endurecerei o coração dos egípcios, para que vos sigam e entrem nele; serei glorificado em Faraó e em todo o seu exército, nos seus carros e nos seus cavalarianos;

[17] A oto Ja przywiodę do zatwardziałości serce Egipcjan i pójdą za nimi. Wtedy okryję się chwałą kosztem faraona i całego jego wojska, i jego rydwanów, i jego jeźdźców.

[18] e os egípcios saberão que eu sou o SENHOR, quando for glorificado em Faraó, nos seus carros e nos seus cavalarianos.

[18] I poznają Egipcjanie żem Ja Pan, gdy się okryję chwałą kosztem faraona, jego rydwanów i jego jeźdźców.

[19] Então, o Anjo de Deus, que ia adiante do exército de Israel, se retirou e passou

[19] A anioł Boży, który kroczył przed obozem Izraela, przesunął się i szedł za

para trás deles; também a coluna de nuvem se retirou de diante deles, e se pôs atrás deles,

[20] e ia entre o campo dos egípcios e o campo de Israel; a nuvem era escuridade para aqueles e para este esclarecia a noite; de maneira que, em toda a noite, este e aqueles não puderam aproximar-se.

[21] Então, Moisés estendeu a mão sobre o mar, e o SENHOR, por um forte vento oriental que soprou toda aquela noite, fez retirar-se o mar, que se tornou terra seca, e as águas foram divididas.

[22] Os filhos de Israel entraram pelo meio do mar em seco; e as águas lhes foram qual muro à sua direita e à sua esquerda.

[23] Os egípcios que os perseguiam entraram atrás deles, todos os cavalos de Faraó, os seus carros e os seus cavalarianos, até ao meio do mar.

[24] Na vigília da manhã, o SENHOR, na coluna de fogo e de nuvem, viu o acampamento dos egípcios e alvorotou o acampamento dos egípcios;

[25] emperrou-lhes as rodas dos carros e fê-los andar dificultosamente. Então, disseram os egípcios: Fujamos da presença de Israel, porque o SENHOR peleja por eles contra os egípcios.

Os egípcios perecem no mar

[26] Disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão sobre o mar, para que as águas se voltem sobre os egípcios, sobre os seus carros e sobre os seus cavalarianos.

[27] Então, Moisés estendeu a mão sobre o mar, e o mar, ao romper da manhã,

nimi. I ruszył słup obłoku sprzed oblicza ich i stanął za nimi, tak iż

[20] Wsunął się między obóz Egipcjan i obóz Izraela. Z jednej strony obłok był ciemnością, z drugiej zaś strony rozświetlał noc. I nie zbliżyli się przez całą noc jedni do drugich.

[21] A Mojżesz wyciągnął rękę nad morze. Pan zaś sprowadził gwałtowny wiatr wschodni wiejący przez całą noc i cofnął morze, i zamienił w suchy ląd. Wody się rozstąpiły.

[22] A synowie izraelscy szli środkiem morza po suchym gruncie, wody zaś były im jakby murem po ich prawej i lewej stronie.

[23] Egipcjanie ścigali ich i weszli za nimi w środek morza - wszystkie konie faraona, jego rydwany i jego jeźdźcy.

[24] A nad ranem spojrzał Pan na wojsko Egipcjan ze słupa ognia i obłoku, wzniecił popłoch w wojsku egipskim

[25] I sprawił, że odpadły koła jego rydwanów, tak że z trudnością mogli posuwać się naprzód. Wtedy rzekli Egipcjanie: Uciekajmy przed Izraelem, gdyż Pan walczy za nich z Egipcjanami.

[26] Pan zaś rzekł do Mojżesza: Wyciągnij rękę nad morze, aby się wody wróciły i zalały Egipcjan, ich rydwany i ich jeźdźców.

[27] Mojżesz wyciągnął rękę nad morze i wróciło morze nad ranem na swoje

retomou a sua força; os egípcios, ao fugirem, foram de encontro a ele, e o SENHOR derribou os egípcios no meio do mar.

28 E, voltando as águas, cobriram os carros e os cavalarianos de todo o exército de Faraó, que os haviam seguido no mar; nem ainda um deles ficou.

29 Mas os filhos de Israel caminhavam a pé enxuto pelo meio do mar; e as águas lhes eram quais muros, à sua direita e à sua esquerda.

30 Assim, o SENHOR livrou Israel, naquele dia, da mão dos egípcios; e Israel viu os egípcios mortos na praia do mar.

31 E viu Israel o grande poder que o SENHOR exercitara contra os egípcios; e o povo temeu ao SENHOR e confiou no SENHOR e em Moisés, seu servo.

Êxodo 15

O cântico de Moisés

1 Então, entoou Moisés e os filhos de Israel este cântico ao SENHOR, e disseram: Cantarei ao SENHOR, porque triunfou gloriosamente; lançou no mar o cavalo e o seu cavaleiro.

2 O SENHOR é a minha força e o meu cântico; ele me foi por salvação; este é o meu Deus; portanto, eu o louvarei; ele é o Deus de meu pai; por isso, o exaltarei.

3 O SENHOR é homem de guerra; SENHOR é o seu nome.

4 Lançou no mar os carros de Faraó e o seu exército; e os seus capitães afogaram-se no mar Vermelho.

miejsce, podczas gdy Egipcjanie uciekali w jego stronę. Tak wtrącił Pan Egipcjan w sam środek morza.

28 Powracające wody okryły wozy i jeźdźców całego wojska faraona, które weszło za nimi w morze. Nie ostał się z nich ani jeden.

29 Synowie izraelscy zaś przeszli po suchym gruncie środkiem morza, a wody były im jakby murem po ich prawej i lewej stronie.

30 Tak wybawił Pan w tym dniu Izraela z ręki Egipcjan; i widział Izrael Egipcjan martwych na brzegu morza.

31 Izrael ujrzał wielką moc, jaką okazał Pan na Egipcjanach, a lud bał się Pana i uwierzyli w Pana i w sługę jego Mojżesza.

II Mojżeszowa 15

Pieśń Mojżesza

1 Wtedy zaśpiewał Mojżesz i synowie izraelscy następującą pieśń Panu: Zaśpiewam Panu, gdyż nader wspaniałym się okazał: Konia i jego jeźdźca wrzucił w morze!

2 Pan jest mocą i pieśnią moją, i stał się zbawieniem moim. On Bogiem moim, przeto go uwielbiam; On Bogiem ojca mojego, przeto go wysławiam.

3 Pan jest wojownikiem, Pan - imię jego.

4 Rydwany faraona i jego wojsko wrzucił w morze, a wybrani jego wojownicy zostali pogrążeni w Morzu Czerwonym.

[5] Os vagalhões os cobriram; desceram às profundezas como pedra.
[6] A tua destra, ó SENHOR, é gloriosa em poder; a tua destra, ó SENHOR, despedaça o inimigo.
[7] Na grandeza da tua excelência, derribas os que se levantam contra ti; envias o teu furor, que os consome como restolho.
[8] Com o resfolgar das tuas narinas, amontoaram-se as águas, as correntes pararam em montão; os vagalhões coalharam-se no coração do mar.
[9] O inimigo dizia: Perseguirei, alcançarei, repartirei os despojos; a minha alma se fartará deles, arrancarei a minha espada, e a minha mão os destruirá.
[10] Sopraste com o teu vento, e o mar os cobriu; afundaram-se como chumbo em águas impetuosas.
[11] Ó SENHOR, quem é como tu entre os deuses? Quem é como tu, glorificado em santidade, terrível em feitos gloriosos, que operas maravilhas?
[12] Estendeste a destra; e a terra os tragou.
[13] Com a tua beneficência guiaste o povo que salvaste; com a tua força o levaste à habitação da tua santidade.
[14] Os povos o ouviram, eles estremeceram; agonias apoderaram-se dos habitantes da Filístia.
[15] Ora, os príncipes de Edom se perturbam, dos poderosos de Moabe se apodera temor, esmorecem todos os habitantes de Canaã.

[5] Fale morskie pokryły ich. Jak kamień opadli w głębinę,
[6] Prawica twoja, Panie, jest uświetniona przez siłę, prawica twoja rozbija nieprzyjaciela.
[7] Pełnią swego majestatu powalasz przeciwników swoich, zsyłasz swój gniew, który ich pożera jak słomę.
[8] Pod tchnieniem twoich nozdrzy spiętrzyły się wody, strumienie stanęły jak wał, topiele zakrzepły w sercu morza.
[9] Rzekł nieprzyjaciel: Będę ścigał, dosięgnę, będę dzielił łupy, nasyci się nimi dusza moja, dobędę miecza, zniszczy ich ręka moja.
[10] Wionąłeś swym tchnieniem, okryło ich morze; zatonęli jak ołów w potężnych wodach.
[11] Któż jest jak Ty, wśród bogów, Panie? Któż jest jak Ty, wzniosły w świętości? Straszliwy w chwalebnych czynach, sprawco cudów?
[12] Wyciągnąłeś prawicę swoją, pochłonęła ich ziemia.
[13] Łaską swoją wiodłeś lud, który wykupiłeś; prowadziłeś ich mocą swoją do siedziby twojej świętości.
[14] Usłyszały to narody i zadrżały; dreszcz przejął mieszkańców Filistei.
[15] Wtedy przerazili się książęta Edomu, drżenie ogarnęło władców Moabu, struchleli wszyscy mieszkańcy Kanaanu.

[16] Sobre eles cai espanto e pavor; pela grandeza do teu braço, emudecem como pedra; até que passe o teu povo, ó SENHOR, até que passe o povo que adquiriste.

[17] Tu o introduzirás e o plantarás no monte da tua herança, no lugar que aparelhaste, ó SENHOR, para a tua habitação, no santuário, ó SENHOR, que as tuas mãos estabeleceram.

[18] O SENHOR reinará por todo o sempre.

[19] Porque os cavalos de Faraó, com os seus carros e com os seus cavalarianos, entraram no mar, e o SENHOR fez tornar sobre eles as águas do mar; mas os filhos de Israel passaram a pé enxuto pelo meio do mar.

Antífona de Miriã e das mulheres

[20] A profetisa Miriã, irmã de Arão, tomou um tamborim, e todas as mulheres saíram atrás dela com tamborins e com danças.

[21] E Miriã lhes respondia: Cantai ao SENHOR, porque gloriosamente triunfou e precipitou no mar o cavalo e o seu cavaleiro.

As águas amargas tornam-se doces

[22] Fez Moisés partir a Israel do mar Vermelho, e saíram para o deserto de Sur; caminharam três dias no deserto e não acharam água.

[23] Afinal, chegaram a Mara; todavia, não puderam beber as águas de Mara, porque eram amargas; por isso, chamou-se-lhe Mara.

[16] Bojaźń i strach pada na nich; z powodu potęgi twego ramienia oniemieli jak głaz, dopóki lud twój, Panie, przechodzi, dopóki przechodzi lud twój, który nabyłeś!

[17] Wprowadziłeś ich i zasadziłeś na górze dziedzictwa swego, na miejscu, które uczyniłeś swoją siedzibą, Panie, Świątynią którą przygotowały ręce twoje.

[18] Pan będzie królował na wieki wieków.

[19] Gdy konie faraona z jego rydwanami i jeźdźcami weszły w morze, Pan skierował na nich wody morskie, synowie Izraela zaś przeszli po suchym gruncie środkiem morza.

Pieśń Miriam i kobiet izraelskich

[20] Wtedy prorokini Miriam, siostra Aarona, wzięła w rękę swoją bęben, a wszystkie kobiety wyszły za nią z bębnami i w pląsach.

[21] Wtedy im Miriam zaśpiewała: Śpiewajcie Panu, gdyż nader wspaniałym się okazał: Konia i jego jeźdźca wrzucił w morze!

Gorzka woda w Mara

[22] Potem powiódł Mojżesz Izraela od Morza Czerwonego i wyszli na pustynię Szur. Wędrowali trzy dni po pustyni, a nie znaleźli wody.

[23] I przybyli do miejscowości Mara, i nie mogli tam pić wody, bo była gorzka; dlatego nazwano tę miejscowość Mara.

[24] E o povo murmurou contra Moisés, dizendo: Que havemos de beber?

[25] Então, Moisés clamou ao SENHOR, e o SENHOR lhe mostrou uma árvore; lançou-a Moisés nas águas, e as águas se tornaram doces. Deu-lhes ali estatutos e uma ordenação, e ali os provou,

[26] e disse: Se ouvires atento a voz do SENHOR, teu Deus, e fizeres o que é reto diante dos seus olhos, e deres ouvido aos seus mandamentos, e guardares todos os seus estatutos, nenhuma enfermidade virá sobre ti, das que enviei sobre os egípcios; pois eu sou o SENHOR, que te sara.

[27] Então, chegaram a Elim, onde havia doze fontes de água e setenta palmeiras; e se acamparam junto das águas.

Êxodo 16

Deus manda o maná

[1] Partiram de Elim, e toda a congregação dos filhos de Israel veio para o deserto de Sim, que está entre Elim e Sinai, aos quinze dias do segundo mês, depois que saíram da terra do Egito.

[2] Toda a congregação dos filhos de Israel murmurou contra Moisés e Arão no deserto;

[3] disseram-lhes os filhos de Israel: Quem nos dera tivéssemos morrido pela mão do SENHOR, na terra do Egito, quando estávamos sentados junto às panelas de carne e comíamos pão a fartar! Pois nos trouxestes a este deserto, para matardes de fome toda esta multidão.

[24] Wtedy lud szemrał przeciwko Mojżeszowi, mówiąc: Co będziemy pić?

[25] Mojżesz wołał do Pana, a Pan wskazał mu drzewo; i wrzucił je do wody, a woda stała się słodka. Tam ustanowił dlań przepisy i prawo i tam go doświadczył,

[26] I rzekł: Jeżeli pilnie słuchać będziesz głosu Pana, Boga twego, i czynić będziesz to, co prawe w oczach jego, i jeżeli zważać będziesz na przykazania jego, i strzec będziesz wszystkich przepisów jego, to żadną chorobą, którą dotknąłem Egipt, nie dotknę ciebie, bom Ja, Pan, twój lekarz.

[27] I przybyli do Elim, gdzie było dwanaście źródeł wody i siedemdziesiąt palm; i tam nad wodą rozłożyli się obozem.

II Mojżeszowa 16

Bóg spuszcza mannę

[1] Potem wyruszyli z Elim i piętnastego dnia drugiego roku, po wyjściu ich z ziemi egipskiej, przybył cały zbór synów izraelskich na pustynię Sin, która leży między Elim a Synajem.

[2] Cały zbór synów izraelskich szemrał na pustyni przeciwko Mojżeszowi i Aaronowi.

[3] I rzekli do nich synowie izraelscy: Obyśmy byli pomarli z ręki Pana w ziemi egipskiej, gdyśmy siadali przy garnku mięsa i mogli się najeść chleba do syta! Bo wyprowadziliście nas na tę pustynię, aby całe to zgromadzenie zamorzyć głodem.

[4] Então, disse o SENHOR a Moisés: Eis que vos farei chover do céu pão, e o povo sairá e colherá diariamente a porção para cada dia, para que eu ponha à prova se anda na minha lei ou não.

[4] Na to rzekł Pan do Mojżesza: Oto Ja spuszczę wam jako deszcz chleb z nieba! I wyjdzie lud, i będzie codziennie zbierał, ile mu potrzeba, abym go doświadczył, czy chce postępować według prawa mojego, czy też nie.

[5] Dar-se-á que, ao sexto dia, prepararão o que colherem; e será o dobro do que colhem cada dia.

[5] Lecz gdy szóstego dnia przygotują to, wtedy to, co przyniosą, będzie podwójną ilością tego, co zbierają codziennie.

[6] Então, disse Moisés e Arão a todos os filhos de Israel: à tarde, sabereis que foi o SENHOR quem vos tirou da terra do Egito,

[6] I rzekli Mojżesz i Aaron do wszystkich synów izraelskich: Wieczorem poznacie, że to Pan wyprowadził was z ziemi egipskiej.

[7] e, pela manhã, vereis a glória do SENHOR, porquanto ouviu as vossas murmurações; pois quem somos nós, para que murmureis contra nós?

[7] A rano ujrzycie chwałę Pańską, gdy usłyszy szemranie wasze przeciwko Panu. A my, czym jesteśmy, że szemrzecie przeciwko nam?

[8] Prosseguiu Moisés: Será isso quando o SENHOR, à tarde, vos der carne para comer e, pela manhã, pão que vos farte, porquanto o SENHOR ouviu as vossas murmurações, com que vos queixais contra ele; pois quem somos nós? As vossas murmurações não são contra nós, e sim contra o SENHOR.

[8] I rzekł Mojżesz dalej: Gdy Pan da wam wieczorem mięso do jedzenia, a rano chleb do nasycenia się, bo Pan usłyszał szemranie wasze, które podnosiliście przeciwko niemu, to czym my jesteśmy? Szemranie wasze zwraca się nie przeciwko nam, lecz przeciwko Panu.

[9] Disse Moisés a Arão: Dize a toda a congregação dos filhos de Israel: Chegai-vos à presença do SENHOR, pois ouviu as vossas murmurações.

[9] Potem rzekł Mojżesz do Aarona: Mów do całego zboru synów izraelskich: Zbliżcie się do Pana, bo usłyszał szemranie wasze.

[10] Quando Arão falava a toda a congregação dos filhos de Israel, olharam para o deserto, e eis que a glória do SENHOR apareceu na nuvem.

[10] I stało się, gdy jeszcze Aaron przemawiał do całego zboru synów izraelskich, zwrócili się ku pustyni, a oto ukazała się chwała Pańska w obłoku.

Deus manda codornizes

[11] E o SENHOR disse a Moisés:

[11] I rzekł Pan do Mojżesza:

[12] Tenho ouvido as murmurações dos filhos de Israel; dize-lhes: Ao crepúsculo da tarde, comereis carne, e, pela manhã, vos fartareis de pão, e sabereis que eu sou o SENHOR, vosso Deus.
[13] À tarde, subiram codornizes e cobriram o arraial; pela manhã, jazia o orvalho ao redor do arraial.
[14] E, quando se evaporou o orvalho que caíra, na superfície do deserto restava uma coisa fina e semelhante a escamas, fina como a geada sobre a terra.

[15] Vendo-a os filhos de Israel, disseram uns aos outros: Que é isto? Pois não sabiam o que era. Disse-lhes Moisés: Isto é o pão que o SENHOR vos dá para vosso alimento.

[16] Eis o que o SENHOR vos ordenou: Colhei disso cada um segundo o que pode comer, um gômer por cabeça, segundo o número de vossas pessoas; cada um tomará para os que se acharem na sua tenda.
[17] Assim o fizeram os filhos de Israel; e colheram, uns, mais, outros, menos.
[18] Porém, medindo-o com o gômer, não sobejava ao que colhera muito, nem faltava ao que colhera pouco, pois colheram cada um quanto podia comer.
[19] Disse-lhes Moisés: Ninguém deixe dele para a manhã seguinte.

[20] Eles, porém, não deram ouvidos a Moisés, e alguns deixaram do maná para a manhã seguinte; porém deu bichos e

[12] Usłyszałem szemranie synów izraelskich. Powiedz im tak: O zmierzchu będziecie jedli mięso, a rano nasycicie się chlebem i poznacie, że Ja, Pan, jestem Bogiem waszym.
[13] I stało się pod wieczór, że nadleciały przepiórki i pokryły obóz, a z rana warstwa rosy leżała wokół obozu.
[14] A gdy warstwa rosy się podniosła, oto na powierzchni pustyni było coś drobnego, ziarnistego, drobnego niby szron na ziemi.
[15] Gdy to ujrzeli synowie izraelscy, mówili jeden do drugiego: Co to jest? - bo nie wiedzieli, co to było. A Mojżesz rzekł do nich: To jest chleb, który Pan dał wam do jedzenia.

[16] Oto, co rozkazał Pan: Zbierajcie z niego, każdy według tego, ile potrzebuje do jedzenia, omer na głowę. Niechaj każdy zbierze według liczby osób, które należą do jego namiotu.

[17] Synowie izraelscy uczynili tak i zbierali, jedni więcej, drudzy mniej.
[18] A gdy to odmierzali na omery, ten, co zebrał więcej, nie miał nadmiaru, a ten, co zebrał mniej, nie miał braku. Każdy zebrał tyle, ile mógł zjeść.
[19] I rzekł Mojżesz do nich: Niechaj nikt nie pozostawia z tego nic do rana.
[20] Ale niektórzy nie usłuchali Mojżesza i pozostawili z tego nieco do rana, lecz to pokryło się robactwem i zacuchnęło. I Mojżesz rozgniewał się na nich.

cheirava mal. E Moisés se indignou contra eles.

[21] Colhiam-no, pois, manhã após manhã, cada um quanto podia comer; porque, em vindo o calor, se derretia.

[21] I zbierali to co rano, każdy według swojej potrzeby; a gdy słońce grzało, topniało to.

O povo de Israel recolhe o maná

[22] Ao sexto dia, colheram pão em dobro, dois gômeres para cada um; e os principais da congregação vieram e contaram-no a Moisés.

[22] Szóstego dnia zbierali pokarm w dwójnasób, po dwa omery na każdego. Wtedy przyszli wszyscy przełożeni zboru i donieśli o tym Mojżeszowi.

[23] Respondeu-lhes ele: Isto é o que disse o SENHOR: Amanhã é repouso, o santo sábado do SENHOR; o que quiserdes cozer no forno, cozei-o, e o que quiserdes cozer em água, cozei-o em água; e tudo o que sobrar separai, guardando para a manhã seguinte.

[23] A on rzekł do nich: Tak powiedział Pan: Jutro będzie wypoczynek, poświęcony Panu, dzień sabatu. Upieczcie, co macie upiec, ugotujcie, co macie ugotować. Lecz wszystko, co zbędzie, przechowajcie do następnego rana.

[24] E guardaram-no até pela manhã seguinte, como Moisés ordenara; e não cheirou mal, nem deu bichos.

[24] I przechowali to do następnego rana, jak rozkazał Mojżesz, i nie zacuchnęło to ani też nie było w tym robactwa.

[25] Então, disse Moisés: Comei-o hoje, porquanto o sábado é do SENHOR; hoje, não o achareis no campo.

[25] I rzekł Mojżesz: Zjedzcie to dzisiaj, gdyż dzisiaj jest sabat Pana; dzisiaj nie znajdziecie tego na polu.

[26] Seis dias o colhereis, mas o sétimo dia é o sábado; nele, não haverá.

[26] Przez sześć dni będziecie to zbierać, ale dnia siódmego jest sabat. W tym dniu tego nie będzie.

[27] Ao sétimo dia, saíram alguns do povo para o colher, porém não o acharam.

[27] A dnia siódmego wyszli niektórzy z ludu, aby zbierać, lecz nic nie znaleźli.

[28] Então, disse o SENHOR a Moisés: Até quando recusareis guardar os meus mandamentos e as minhas leis?

[28] I rzekł Pan do Mojżesza: Jak długo będziecie się wzbraniali przestrzegać moich przykazań i moich praw?

[29] Considerai que o SENHOR vos deu o sábado; por isso, ele, no sexto dia, vos dá pão para dois dias; cada um fique onde está, ninguém saia do seu lugar no sétimo dia.

[29] Patrzcie! Pan dał wam sabat. Dlatego daje wam też dnia szóstego chleb na dwa dni. Zostańcie każdy na swoim miejscu, niechaj nikt w siódmy dzień nie opuszcza swego miejsca.

[30] Assim, descansou o povo no sétimo dia.
[31] Deu-lhe a casa de Israel o nome de maná; era como semente de coentro, branco e de sabor como bolos de mel.
[32] Disse Moisés: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou: Dele encherás um gômer e o guardarás para as vossas gerações, para que vejam o pão com que vos sustentei no deserto, quando vos tirei do Egito.

[33] Disse também Moisés a Arão: Toma um vaso, mete nele um gômer cheio de maná e coloca-o diante do SENHOR, para guardar-se às vossas gerações.

[34] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim Arão o colocou diante do Testemunho para o guardar.
[35] E comeram os filhos de Israel maná quarenta anos, até que entraram em terra habitada; comeram maná até que chegaram aos limites da terra de Canaã.
[36] Gômer é a décima parte do efa.

Êxodo 17

A água da rocha em Refidim

[1] Tendo partido toda a congregação dos filhos de Israel do deserto de Sim, fazendo suas paradas, segundo o mandamento do SENHOR, acamparam-se em Refidim; e não havia ali água para o povo beber.
[2] Contendeu, pois, o povo com Moisés e disse: Dá-nos água para beber. Respondeu-lhes Moisés: Por que contendeis comigo? Por que tentais ao SENHOR?

[30] Odpoczywał więc lud dnia siódmego.
[31] Dom Izraela nazwał ten pokarm manną, a była ona jak ziarno kolendra, biała, a miała smak placka z miodem.

[32] I rzekł Mojżesz: Oto, co rozkazał Pan: Przechowajcie z tego jeden pełny omer dla przyszłych pokoleń waszych, aby widzieli chleb, którym was karmiłem na pustyni, gdym was wyprowadził z ziemi egipskiej.

[33] I rzekł Mojżesz do Aarona: Weź jeden dzban i włóż do niego pełny omer manny, i postaw go przed Panem, aby ją przechować dla przyszłych pokoleń waszych.
[34] Tak jak nakazał Pan Mojżeszowi, Aaron postawił go przed Świadectwem na przechowanie.
[35] Synowie izraelscy jedli mannę czterdzieści lat, aż przybyli do ziemi zamieszkałej. Jedli mannę, aż przybyli do granic ziemi kanaanejskiej.
[36] A omer jest dziesiątą częścią efy.

II Mojżeszowa 17

Woda wytryska ze skały

[1] I wyruszył cały zbór synów izraelskich na rozkaz Pana z pustyni Syn i szli od postoju do postoju. I rozłożyli się obozem w Refidim, gdzie lud nie miał wody do picia.
[2] I spierał się lud z Mojżeszem, mówiąc: Dajcie nam wody do picia! Mojżesz im odpowiedział: Dlaczego spieracie się ze mną? Dlaczego kusicie Pana?

[3] Tendo aí o povo sede de água, murmurou contra Moisés e disse: Por que nos fizeste subir do Egito, para nos matares de sede, a nós, a nossos filhos e aos nossos rebanhos?

[4] Então, clamou Moisés ao SENHOR: Que farei a este povo? Só lhe resta apedrejar-me.

[5] Respondeu o SENHOR a Moisés: Passa adiante do povo e toma contigo alguns dos anciãos de Israel, leva contigo em mão o bordão com que feriste o rio e vai.

[6] Eis que estarei ali diante de ti sobre a rocha em Horebe; ferirás a rocha, e dela sairá água, e o povo beberá. Moisés assim o fez na presença dos anciãos de Israel.

[7] E chamou o nome daquele lugar Massá e Meribá, por causa da contenda dos filhos de Israel e porque tentaram ao SENHOR, dizendo: Está o SENHOR no meio de nós ou não?

Amaleque peleja contra os israelitas

[8] Então, veio Amaleque e pelejou contra Israel em Refidim.

[9] Com isso, ordenou Moisés a Josué: Escolhe-nos homens, e sai, e peleja contra Amaleque; amanhã, estarei eu no cimo do outeiro, e o bordão de Deus estará na minha mão.

[10] Fez Josué como Moisés lhe dissera e pelejou contra Amaleque; Moisés, porém, Arão e Hur subiram ao cimo do outeiro.

[11] Quando Moisés levantava a mão, Israel prevalecia; quando, porém, ele abaixava a mão, prevalecia Amaleque.

[3] Ale lud miał tam pragnienie i szemrał przeciw Mojżeszowi, mówiąc: Czy dlatego wyprowadziłeś nas z Egiptu, aby przyprawić nas i dzieci nasze, i dobytek nasz o śmierć z pragnienia?

[4] I wołał Mojżesz do Pana, mówiąc: Co mam począć z tym ludem? Niewiele brakuje, a ukamienują mnie.

[5] I rzekł Pan do Mojżesza: Przejdź się przed ludem i weź z sobą kilku ze starszych Izraela. Weź także do ręki laskę swoją, którą uderzyłeś Nil, i idź!

[6] Oto Ja stanę przed tobą na skale, tam, na Horebie, a ty uderzysz w skałę i wytryśnie z niej woda, i lud będzie pił. Mojżesz uczynił tak na oczach starszych Izraela.

[7] I nazwał to miejsce Massa i Meriba, ponieważ synowie izraelscy spierali się tam i kusili Pana, mówiąc: Czy jest Pan pośród nas, czy nie?

Wojna z Amalekitami

[8] I nadciągnęli Amalekici, aby walczyć z Izraelem w Refidim.

[9] Wtedy rzekł Mojżesz do Jozuego: Wybierz nam mężów i wyrusz do boju z Amalekitami. Jutro ja z laską Bożą w ręku stanę na szczycie wzgórza.

[10] Jozue uczynił tak, jak mu rozkazał Mojżesz, i wyruszył do boju z Amalekitami, a Mojżesz, Aaron i Chur weszli na szczyt wzgórza.

[11] Dopóki Mojżesz trzymał swoje ręce podniesione do góry, miał przewagę

12 Ora, as mãos de Moisés eram pesadas; por isso, tomaram uma pedra e a puseram por baixo dele, e ele nela se assentou; Arão e Hur sustentavam-lhe as mãos, um, de um lado, e o outro, do outro; assim lhe ficaram as mãos firmes até ao pôr-do-sol.

13 E Josué desbaratou a Amaleque e a seu povo a fio de espada.

14 Então, disse o SENHOR a Moisés: Escreve isto para memória num livro e repete-o a Josué; porque eu hei de riscar totalmente a memória de Amaleque de debaixo do céu.

15 E Moisés edificou um altar e lhe chamou: O SENHOR É Minha Bandeira.

16 E disse: Porquanto o SENHOR jurou, haverá guerra do SENHOR contra Amaleque de geração em geração.

Êxodo 18

O sogro de Moisés traz-lhe sua mulher e seus filhos

1 Ora, Jetro, sacerdote de Midiã, sogro de Moisés, ouviu todas as coisas que Deus tinha feito a Moisés e a Israel, seu povo; como o SENHOR trouxera a Israel do Egito.

2 Jetro, sogro de Moisés, tomou a Zípora, mulher de Moisés, depois que este lha enviara,

3 com os dois filhos dela, dos quais um se chamava Gérson, pois disse Moisés: Fui peregrino em terra estrangeira;

Izrael, a gdy opuszczał ręce, mieli przewagę Amalekici.

12 Lecz ręce Mojżesza zdrętwiały. Wzięli więc kamień i podłożyli pod niego, i usiadł na nim; Aaron zaś i Chur podpierali jego ręce, jeden z tej, drugi z tamtej strony. I tak ręce jego były stale podniesione aż do zachodu słońca.

13 Tak pobił Jozue Amalekitów i ich lud ostrzem miecza.

14 Wtedy rzekł Pan do Mojżesza: Zapisz to dla pamięci w księdze i wbij to w głowę Jozuego, że całkowicie wymażę pamięć o Amalekitach pod niebem.

15 Potem zbudował Mojżesz ołtarz i nazwał go: Pan sztandarem moim!

16 I rzekł: Przyłóż rękę do sztandaru Pana; wojna jest między Panem a Amalekitami z pokolenia w pokolenie!

II Mojżeszowa 18

Jetro odwiedza Mojżesza

1 A gdy Jetro, kapłan midiański, teść Mojżesza, usłyszał o wszystkim, co Bóg uczynił dla Mojżesza i ludu swego izraelskiego, że Pan wyprowadził Izraela z Egiptu,

2 Jetro, teść Mojżesza, wziął Syporę, żonę Mojżesza, którą ten przedtem odprawił,

3 I dwóch jej synów, z których jeden nazywał się Gerszom, gdyż rzekł: Byłem gościem na obczyźnie,

[4] e o outro, Eliézer, pois disse: O Deus de meu pai foi a minha ajuda e me livrou da espada de Faraó.

[5] Veio Jetro, sogro de Moisés, com os filhos e a mulher deste, a Moisés no deserto onde se achava acampado, junto ao monte de Deus,

[6] e mandou dizer a Moisés: Eu, teu sogro Jetro, venho a ti, com a tua mulher e seus dois filhos.

[7] Então, saiu Moisés ao encontro do seu sogro, inclinou-se e o beijou; e, indagando pelo bem-estar um do outro, entraram na tenda.

[8] Contou Moisés a seu sogro tudo o que o SENHOR havia feito a Faraó e aos egípcios por amor de Israel, e todo o trabalho que passaram no Egito, e como o SENHOR os livrara.

[9] Alegrou-se Jetro de todo o bem que o SENHOR fizera a Israel, livrando-o da mão dos egípcios,

[10] e disse: Bendito seja o SENHOR, que vos livrou da mão dos egípcios e da mão de Faraó;

[11] agora, sei que o SENHOR é maior que todos os deuses, porque livrou este povo de debaixo da mão dos egípcios, quando agiram arrogantemente contra o povo.

[12] Então, Jetro, sogro de Moisés, tomou holocausto e sacrifícios para Deus; e veio Arão e todos os anciãos de Israel para comerem pão com o sogro de Moisés, diante de Deus.

A nomeação de auxiliares

Deuteronômio 1.9-18

[4] Drugi zaś nazywał się Eliezer, gdyż rzekł: Bóg ojca mojego był pomocą moją i wyratował mnie od miecza faraona.

[5] I przybył Jetro, teść Mojżesza, z synami jego i żoną jego do Mojżesza na pustynię, gdzie obozował pod górą Bożą,

[6] I kazał Mojżeszowi powiedzieć: Ja, Jetro, twój teść, przybyłem do ciebie z żoną twoją i z obu jej synami.

[7] Wtedy Mojżesz wyszedł na spotkanie swego teścia, pokłonił się i ucałował go i wypytywali jeden drugiego o powodzenie, po czym weszli do namiotu.

[8] Mojżesz opowiedział swemu teściowi wszystko, co uczynił Pan faraonowi i Egipcjanom przez wzgląd na Izraela, o wszelkich trudach, jakie ich spotkały w drodze, i jak ich Pan wyratował.

[9] Jetro cieszył ze wszystkiego dobrego, jakie Pan wyświadczył Izraelowi, że go wyratował z ręki Egipcjan.

[10] I rzekł Jetro: Błogosławiony Pan, który wyratował was z ręki Egipcjan i z ręki faraona,

[11] Teraz wiem, że Pan jest większy niż wszyscy bogowie, bo dlatego wyratował lud z niewoli Egipcjan, że ci zuchwale z nim postępowali.

[12] Potem Jetro, teść Mojżesza, złożył Bogu całopalenia i ofiary rzeźne. Przyszedł też Aaron i wszyscy starsi Izraela, aby wraz z teściem Mojżesza spożyć chleb przed Bogiem.

Ustanowienie sędziów

[13] No dia seguinte, assentou-se Moisés para julgar o povo; e o povo estava em pé diante de Moisés desde a manhã até ao pôr-do-sol.

[14] Vendo, pois, o sogro de Moisés tudo o que ele fazia ao povo, disse: Que é isto que fazes ao povo? Por que te assentas só, e todo o povo está em pé diante de ti, desde a manhã até ao pôr-do-sol?

[15] Respondeu Moisés a seu sogro: É porque o povo me vem a mim para consultar a Deus;

[16] quando tem alguma questão, vem a mim, para que eu julgue entre um e outro e lhes declare os estatutos de Deus e as suas leis.

[17] O sogro de Moisés, porém, lhe disse: Não é bom o que fazes.

[18] Sem dúvida, desfalecerás, tanto tu como este povo que está contigo; pois isto é pesado demais para ti; tu só não o podes fazer.

[19] Ouve, pois, as minhas palavras; eu te aconselharei, e Deus seja contigo; representa o povo perante Deus, leva as suas causas a Deus,

[20] ensina-lhes os estatutos e as leis e faze-lhes saber o caminho em que devem andar e a obra que devem fazer.

[21] Procura dentre o povo homens capazes, tementes a Deus, homens de verdade, que aborreçam a avareza; põe-nos sobre eles por chefes de mil, chefes de cem, chefes de cinqüenta e chefes de dez;

[13] Nazajutrz zasiadł Mojżesz, aby sądzić lud. Lud zaś stał przed Mojżeszem od rana do wieczora.

[14] A gdy teść Mojżesza zobaczył wszystko, co on czyni dla ludu, rzekł: Czemu ty sam czynisz to dla ludu? Dlaczego ty sam musisz tu siedzieć, a cały lud staje przed tobą od rana do wieczora?

[15] Wtedy Mojżesz odpowiedział teściowi swemu: Ponieważ lud przychodzi do mnie, aby się radzić Boga.

[16] Gdy mają jaką sprawę, przychodzą do mnie, a ja jestem rozjemcą między jednym a drugim i oznajmiam przepisy i prawa Boże.

[17] Na to rzekł teść Mojżesza do niego: Niedobra to rzecz, którą czynisz.

[18] Męczysz się zarówno ty, jak i ten lud, który jest z tobą, bo sprawa ta jest za trudna dla ciebie, nie podołasz jej sam.

[19] Przeto słuchaj teraz głosu mojego: Udzielę ci rady, a niechaj Bóg będzie z tobą. Ty sam stawaj przed Bogiem za lud i ty sam przedkładaj te sprawy Bogu.

[20] Wdrażaj ich w przepisy i prawa i wskazuj im drogę, po której mają chodzić, i czyny, które mają spełniać.

[21] Ale ty upatrz sobie z całego ludu mężów dzielnych, bogobojnych, mężów godnych zaufania, nieprzekupnych i tych ustanów nad nimi jako przełożonych nad tysiącem albo nad setką, albo nad pięćdziesiątką, albo nad dziesiątką,

[22] para que julguem este povo em todo tempo. Toda causa grave trarão a ti, mas toda causa pequena eles mesmos julgarão; será assim mais fácil para ti, e eles levarão a carga contigo.

[23] Se isto fizeres, e assim Deus to mandar, poderás, então, suportar; e assim também todo este povo tornará em paz ao seu lugar.

[24] Moisés atendeu às palavras de seu sogro e fez tudo quanto este lhe dissera.

[25] Escolheu Moisés homens capazes, de todo o Israel, e os constituiu por cabeças sobre o povo: chefes de mil, chefes de cem, chefes de cinqüenta e chefes de dez.

[26] Estes julgaram o povo em todo tempo; a causa grave trouxeram a Moisés e toda causa simples julgaram eles.

[27] Então, se despediu Moisés de seu sogro, e este se foi para a sua terra.

Êxodo 19

Deus fala com Moisés no monte Sinai

[1] No terceiro mês da saída dos filhos de Israel da terra do Egito, no primeiro dia desse mês, vieram ao deserto do Sinai.

[2] Tendo partido de Refidim, vieram ao deserto do Sinai, no qual se acamparam; ali, pois, se acampou Israel em frente do monte.

[3] Subiu Moisés a Deus, e do monte o SENHOR o chamou e lhe disse: Assim

[22] Aby sądzili lud w każdym czasie. Tobie zaś niech przedkładają każdą ważniejszą sprawę, a każdą pomniejszą sprawę niech rozsądzą sami; tak odciążysz siebie, a oni ponosić będą odpowiedzialność wraz z tobą.

[23] Jeżeli to uczynisz, to podołasz temu, co Bóg ci nakazuje, a również cały ten lud wróci w spokoju do swego miejsca.

[24] Mojżesz usłuchał głosu teścia swojego i uczynił wszystko, co ten powiedział.

[25] Mojżesz wybrał mężów dzielnych z całego Izraela i ustanowił ich naczelnikami nad ludem, przełożonymi nad tysiącem, przełożonymi nad setką, przełożonymi nad pięćdziesiątką i przełożonymi nad dziesiątką.

[26] I sądzili lud w każdym czasie; tylko sprawę trudniejszą przedkładali Mojżeszowi, a każdą sprawę mniejszą rozsądzali sami.

[27] I pożegnał Mojżesz teścia swego, a on poszedł do ziemi swojej.

II Mojżeszowa 19

Izrael pod górą Synaj

[1] Pierwszego dnia trzeciego miesiąca od wyjścia synów izraelskich z ziemi egipskiej, przybyli na pustynię Synaj.

[2] Wyruszyli z Refidim, a przybywszy na pustynię Synaj, rozłożyli się obozem na pustyni. Tam obozował Izrael naprzeciw góry.

[3] A Mojżesz wstąpił na górę do Boga, Pan zaś zawołał nań z góry, mówiąc: Tak

falarás à casa de Jacó e anunciarás aos filhos de Israel:

4 Tendes visto o que fiz aos egípcios, como vos levei sobre asas de águia e vos cheguei a mim.

5 Agora, pois, se diligentemente ouvirdes a minha voz e guardardes a minha aliança, então, sereis a minha propriedade peculiar dentre todos os povos; porque toda a terra é minha;

6 vós me sereis reino de sacerdotes e nação santa. São estas as palavras que falarás aos filhos de Israel.

7 Veio Moisés, chamou os anciãos do povo e expôs diante deles todas estas palavras que o SENHOR lhe havia ordenado.

8 Então, o povo respondeu à uma: Tudo o que o SENHOR falou faremos. E Moisés relatou ao SENHOR as palavras do povo.

9 Disse o SENHOR a Moisés: Eis que virei a ti numa nuvem escura, para que o povo ouça quando eu falar contigo e para que também creiam sempre em ti. Porque Moisés tinha anunciado as palavras do seu povo ao SENHOR.

10 Disse também o SENHOR a Moisés: Vai ao povo e purifica-o hoje e amanhã. Lavem eles as suas vestes

11 e estejam prontos para o terceiro dia; porque no terceiro dia o SENHOR, à vista de todo o povo, descerá sobre o monte Sinai.

powiesz domowi Jakuba i to oznajmisz synom izraelskim:

4 Wy widzieliście, co uczyniłem Egipcjanom, jak nosiłem was na skrzydłach orlich i przywiodłem was do siebie.

5 A teraz, jeżeli pilnie słuchać będziecie głosu mojego i przestrzegać mojego przymierza, będziecie szczególną moją własnością pośród wszystkich ludów, bo moja jest cała ziemia.

6 A wy będziecie mi królestwem kapłańskim i narodem świętym. Takie są słowa, które powiesz synom izraelskim.

7 I przyszedł Mojżesz, i zwołał starszych ludu, i przedstawił im te wszystkie słowa, które Pan mu nakazał.

8 Wtedy cały lud odpowiedział razem, mówiąc: Uczynimy wszystko, co Pan rozkazał. A Mojżesz powtórzył Panu słowa ludu.

9 Potem rzekł Pan do Mojżesza: Oto Ja przyjdę do ciebie w gęstym obłoku, aby lud słyszał, gdy będę rozmawiał z tobą i aby uwierzył ci na zawsze. A Mojżesz oznajmił Panu słowa ludu.

10 I rzekł Pan do Mojżesza: Idź do ludu i nakaż im, by przygotowali się na święto dziś i jutro i wyprali swoje szaty,

11 By byli gotowi na trzeci dzień, gdyż trzeciego dnia zstąpi Pan na oczach całego ludu na górę Synaj.

[12] Marcarás em redor limites ao povo, dizendo: Guardai-vos de subir ao monte, nem toqueis o seu limite; todo aquele que tocar o monte será morto.

[13] Mão nenhuma tocará neste, mas será apedrejado ou flechado; quer seja animal, quer seja homem, não viverá. Quando soar longamente a buzina, então, subirão ao monte.

[14] Moisés, tendo descido do monte ao povo, consagrou o povo; e lavaram as suas vestes.

[15] E disse ao povo: Estai prontos ao terceiro dia; e não vos chegueis a mulher.

[16] Ao amanhecer do terceiro dia, houve trovões, e relâmpagos, e uma espessa nuvem sobre o monte, e mui forte clangor de trombeta, de maneira que todo o povo que estava no arraial se estremeceu.

[17] E Moisés levou o povo fora do arraial ao encontro de Deus; e puseram-se ao pé do monte.

[18] Todo o monte Sinai fumegava, porque o SENHOR descera sobre ele em fogo; a sua fumaça subiu como fumaça de uma fornalha, e todo o monte tremia grandemente.

[19] E o clangor da trombeta ia aumentando cada vez mais; Moisés falava, e Deus lhe respondia no trovão.

[20] Descendo o SENHOR para o cimo do monte Sinai, chamou o SENHOR a Moisés para o cimo do monte. Moisés subiu,

[12] I zakreślisz ludowi granicę dokoła, mówiąc: Strzeżcie się wstępować na górę albo dotykać się jej podnóża. Każdy bowiem, kto się dotknie góry, zginie.

[13] Niechaj nikt nie dotyka jej ręką, bo na pewno będzie ukamienowany albo przeszyty strzałą; czy to zwierzę, czy człowiek, nie pozostanie przy życiu. Gdy odezwie się róg barani, wtedy niech wstąpią na górę.

[14] Mojżesz zstąpił z góry do ludu i kazał się ludowi przygotować na święto i wyprać swoje szaty.

[15] I rzekł do ludu: Bądźcie gotowi na trzeci dzień; nie dotykajcie kobiet.

[16] Trzeciego dnia, z nastaniem poranku, pojawiły się grzmoty i błyskawice, i gęsty obłok nad górą, i doniosły głos trąby, tak że zadrżał cały lud, który był w obozie.

[17] Mojżesz wyprowadził z obozu lud naprzeciw Boga, a oni ustawili się u stóp góry.

[18] A góra Synaj cała dymiła, gdyż Pan zstąpił na nią w ogniu. Jej dym unosił się jak dym z pieca, a cała góra trzęsła się bardzo.

[19] A głos trąby wzmagał się coraz bardziej. Mojżesz przemawiał, a Bóg odpowiadał mu głosem.

[20] A gdy Pan zstąpił na górę Synaj, na szczyt góry, wezwał Pan Mojżesza na szczyt góry i Mojżesz wstąpił.

[21] e o SENHOR disse a Moisés: Desce, adverte ao povo que não traspasse o limite até ao SENHOR para vê-lo, a fim de muitos deles não perecerem.

[22] Também os sacerdotes, que se chegam ao SENHOR, se hão de consagrar, para que o SENHOR não os fira.

[23] Então, disse Moisés ao SENHOR: O povo não poderá subir ao monte Sinai, porque tu nos advertiste, dizendo: Marca limites ao redor do monte e consagra-o.

[24] Replicou-lhe o SENHOR: Vai, desce; depois, subirás tu, e Arão contigo; os sacerdotes, porém, e o povo não traspassem o limite para subir ao SENHOR, para que não os fira.

[25] Desceu, pois, Moisés ao povo e lhe disse tudo isso.

[21] I rzekł Pan do Mojżesza: Zejdź, przestrzeż lud, by nie napierał się na Pana, aby go zobaczyć, boby wielu z nich zginęło.

[22] Również kapłani, którzy poza tym mogą się zbliżać do Pana, niech się oczyszczą, aby Pan ich nie pobił.

[23] I rzekł Mojżesz do Pana: Lud nie może wyjść na górę Synaj, gdyż Ty przestrzegłeś nas, mówiąc: Zakreśl granicę dokoła góry i miej ją za świętą.

[24] A Pan rzekł do niego: Idź, zstąp, a potem wstąpisz ty z Aaronem, kapłani zaś i lud niech nie napierają, by wstąpić do Pana, boby ich pobił.

[25] I zstąpił Mojżesz do ludu, i powiedział im to.

Êxodo 20

Os dez mandamentos
Deuteronômio 5.1-21

[1] Então, falou Deus todas estas palavras:

[2] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei da terra do Egito, da casa da servidão.

[3] Não terás outros deuses diante de mim.

[4] Não farás para ti imagem de escultura, nem semelhança alguma do que há em cima nos céus, nem embaixo na terra, nem nas águas debaixo da terra.

[5] Não as adorarás, nem lhes darás culto; porque eu sou o SENHOR, teu Deus, Deus zeloso, que visito a iniqüidade dos pais nos

II Mojżeszowa 20

Dziesięcioro przykazań

[1] A Pan mówił wszystkie te słowa i rzekł:

[2] Jam jest Pan, Bóg twój, który cię wyprowadził z ziemi egipskiej, z domu niewoli.

[3] Nie będziesz miał innych bogów obok mnie.

[4] Nie czyń sobie podobizny rzeźbionej czegokolwiek, co jest na niebie w górze, i na ziemi w dole, i tego, co jest w wodzie pod ziemią.

[5] Nie będziesz się im kłaniał i nie będziesz im służył, gdyż Ja Pan, Bóg twój, jestem Bogiem zazdrosnym, który karze winę

filhos até à terceira e quarta geração daqueles que me aborrecem

ojców na synach do trzeciego i czwartego pokolenia tych, którzy mnie nienawidzą.

6 e faço misericórdia até mil gerações daqueles que me amam e guardam os meus mandamentos.

6 A okazuję łaskę do tysiącznego pokolenia tym, którzy mnie miłują i przestrzegają moich przykazań.

7 Não tomarás o nome do SENHOR, teu Deus, em vão, porque o SENHOR não terá por inocente o que tomar o seu nome em vão.

7 Nie nadużywaj imienia Pana, Boga twojego, gdyż Pan nie zostawi bez kary tego, który nadużywa imienia jego.

8 Lembra-te do dia de sábado, para o santificar.

8 Pamiętaj o dniu sabatu, aby go święcić.

9 Seis dias trabalharás e farás toda a tua obra.

9 Sześć dni będziesz pracował i wykonywał wszelką swoją pracę,

10 Mas o sétimo dia é o sábado do SENHOR, teu Deus; não farás nenhum trabalho, nem tu, nem o teu filho, nem a tua filha, nem o teu servo, nem a tua serva, nem o teu animal, nem o forasteiro das tuas portas para dentro;

10 Ale siódmego dnia jest sabat Pana, Boga twego: Nie będziesz wykonywał żadnej pracy ani ty, ani twój syn, ani twoja córka, ani twój sługa, ani twoja służebnica, ani twoje bydło, ani obcy przybysz, który mieszka w twoich bramach.

11 porque, em seis dias, fez o SENHOR os céus e a terra, o mar e tudo o que neles há e, ao sétimo dia, descansou; por isso, o SENHOR abençoou o dia de sábado e o santificou.

11 Gdyż w sześciu dniach uczynił Pan niebo i ziemię, morze i wszystko, co w nich jest, a siódmego dnia odpoczął. Dlatego Pan pobłogosławił dzień sabatu i poświęcił go.

12 Honra teu pai e tua mãe, para que se prolonguem os teus dias na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá.

12 Czcij ojca swego i matkę swoją, aby długo trwały twoje dni w ziemi, którą Pan, Bóg twój, da tobie.

13 Não matarás.

13 Nie zabijaj.

14 Não adulterarás.

14 Nie cudzołóż.

15 Não furtarás.

15 Nie kradnij.

16 Não dirás falso testemunho contra o teu próximo.

16 Nie mów fałszywego świadectwa przeciw bliźniemu swemu.

17 Não cobiçarás a casa do teu próximo. Não cobiçarás a mulher do teu próximo, nem o seu servo, nem a sua serva, nem o

17 Nie pożądaj domu bliźniego swego, nie pożądaj żony bliźniego swego ani jego sługi, ani jego służebnicy, ani jego wołu,

seu boi, nem o seu jumento, nem coisa alguma que pertença ao teu próximo.

Moisés, mediador entre Deus e o povo
Deuteronômio 5.22-33

18 Todo o povo presenciou os trovões, e os relâmpagos, e o clangor da trombeta, e o monte fumegante; e o povo, observando, se estremeceu e ficou de longe.

19 Disseram a Moisés: Fala-nos tu, e te ouviremos; porém não fale Deus conosco, para que não morramos.

20 Respondeu Moisés ao povo: Não temais; Deus veio para vos provar e para que o seu temor esteja diante de vós, a fim de que não pequeis.

21 O povo estava de longe, em pé; Moisés, porém, se chegou à nuvem escura onde Deus estava.

Leis acerca dos altares

22 Então, disse o SENHOR a Moisés: Assim dirás aos filhos de Israel: Vistes que dos céus eu vos falei.

23 Não fareis deuses de prata ao lado de mim, nem deuses de ouro fareis para vós outros.

24 Um altar de terra me farás e sobre ele sacrificarás os teus holocaustos, as tuas ofertas pacíficas, as tuas ovelhas e os teus bois; em todo lugar onde eu fizer celebrar a memória do meu nome, virei a ti e te abençoarei.

25 Se me levantares um altar de pedras, não o farás de pedras lavradas; pois, se sobre ele manejares a tua ferramenta, profaná-lo-ás.

ani jego osła, ani żadnej rzeczy, która należy do bliźniego twego.

Bojaźń ludu

18 A gdy wszystek lud zauważył grzmoty i błyskawice, i głos trąby, i górę dymiącą, zląkł się lud i zadrżał, i stanął z daleka,

19 I rzekli do Mojżesza: Mów ty z nami, a będziemy słuchali; a niech nie przemawia do nas Bóg, abyśmy nie pomarli.

20 Wtedy rzekł Mojżesz do ludu: Nie bójcie się, bo Bóg przyszedł, aby was doświadczyć i aby bojaźń przed nim była w was, byście nie grzeszyli.

21 Lecz lud stał z daleka, a Mojżesz zbliżył się do ciemnego obłoku, w którym był Bóg.

Przepisy dotyczące budowy ołtarza

22 I rzekł Pan do Mojżesza: Tak powiesz do synów izraelskich: Widzieliście, że z nieba z wami mówiłem.

23 Nie czyńcie sobie żadnych bogów obok mnie, ani bogów ze srebra, ani bogów ze złota nie czyńcie sobie.

24 Uczynisz mi ołtarz z ziemi i ofiarujesz na nim twoje całopalenia i twoje ofiary pojednania z owiec twoich i z bydła twego. Na każdym miejscu, na którym nakażę ci wspominać imię moje, przyjdę do ciebie i będę ci błogosławił.

25 A jeśli postawisz mi ołtarz kamienny, nie stawiaj go z kamieni ociosanych, bo gdy obrobisz je swoim dłutem, zbezcześcisz go.

[26] Nem subirás por degrau ao meu altar, para que a tua nudez não seja ali exposta.

[26] Nie będziesz wstępował do mojego ołtarza po stopniach, aby się tam nie odsłoniła nagość twoja.

Êxodo 21

Leis acerca dos servos
Deuteronômio 15.12-18

[1] São estes os estatutos que lhes proporás:
[2] Se comprares um escravo hebreu, seis anos servirá; mas, ao sétimo, sairá forro, de graça.
[3] Se entrou solteiro, sozinho sairá; se era homem casado, com ele sairá sua mulher.

[4] Se o seu senhor lhe der mulher, e ela der à luz filhos e filhas, a mulher e seus filhos serão do seu senhor, e ele sairá sozinho.

[5] Porém, se o escravo expressamente disser: Eu amo meu senhor, minha mulher e meus filhos, não quero sair forro.

[6] Então, o seu senhor o levará aos juízes, e o fará chegar à porta ou à ombreira, e o seu senhor lhe furará a orelha com uma sovela; e ele o servirá para sempre.

[7] Se um homem vender sua filha para ser escrava, esta não lhe sairá como saem os escravos.
[8] Se ela não agradar ao seu senhor, que se comprometeu a desposá-la, ele terá de permitir-lhe o resgate; não poderá vendê-la a um povo estranho, pois será isso deslealdade para com ela.

[9] Mas, se a casar com seu filho, tratá-la-á como se tratam as filhas.

II Mojżeszowa 21

Przepisy dotyczące niewolników

[1] A te są prawa, które im przedłożysz:
[2] Jeżeli kupisz niewolnika hebrajskiego, sześć lat służyć ci będzie, a siódmego wyjdzie na wolność bez okupu.
[3] Jeżeli sam przyszedł, odejdzie sam; a jeżeli był żonaty, i żona z nim odejdzie.
[4] Jeżeli jego pan dał mu żonę, a ona urodziła mu synów lub córki, żona i jej dzieci należeć będą do pana, a on odejdzie sam.
[5] Jeżeli niewolnik oświadczy wyraźnie: Miłuję mojego pana, moją żonę i moje dzieci i nie chcę wyjść na wolność,
[6] Wtedy jego pan zaprowadzi go przed Boga, potem postawi go u drzwi albo u odrzwi i przekłuje mu pan jego ucho szydłem, i będzie niewolnikiem jego na zawsze.
[7] Jeżeli zaś ktoś sprzeda swoją córkę jako niewolnicę, to ona nie odejdzie, tak jak odchodzą niewolnicy.
[8] Jeżeli nie spodoba się swemu panu, który ją przeznaczył dla siebie, niech ją pozwoli wykupić. Jednak nie ma prawa sprzedać jej obcemu ludowi, bo postąpiłby wobec niej wiarołomnie.
[9] Jeżeli przeznaczył ją dla swego syna, postąpi z nią według prawa dotyczącego córek.

[10] Se ele der ao filho outra mulher, não diminuirá o mantimento da primeira, nem os seus vestidos, nem os seus direitos conjugais.

[11] Se não lhe fizer estas três coisas, ela sairá sem retribuição, nem pagamento em dinheiro.

Leis acerca da violência

[12] Quem ferir a outro, de modo que este morra, também será morto.

[13] Porém, se não lhe armou ciladas, mas Deus lhe permitiu caísse em suas mãos, então, te designarei um lugar para onde ele fugirá.

[14] Se alguém vier maliciosamente contra o próximo, matando-o à traição, tirá-lo-ás até mesmo do meu altar, para que morra.

[15] Quem ferir seu pai ou sua mãe será morto.

[16] O que raptar alguém e o vender, ou for achado na sua mão, será morto.

[17] Quem amaldiçoar seu pai ou sua mãe será morto.

[18] Se dois brigarem, ferindo um ao outro com pedra ou com o punho, e o ferido não morrer, mas cair de cama;

[19] se ele tornar a levantar-se e andar fora, apoiado ao seu bordão, então, será absolvido aquele que o feriu; somente lhe pagará o tempo que perdeu e o fará curar-se totalmente.

[10] Jeżeli weźmie sobie inną za żonę, nie ujmie jej ani pożywienia, ani odzieży, ani obcowania cielesnego.

[11] Jeżeli tych trzech obowiązków wobec niej nie spełni, to ona odejdzie darmo bez wykupu.

Przepisy dotyczące aktów gwałtu

[12] Kto tak uderzy człowieka, że ten umrze, poniesie śmierć.

[13] Jeżeli na niego nie czyhał, ale to Bóg zdarzył, że wpadł mu pod rękę, wyznaczę ci miejsce, do którego będzie mógł uciec.

[14] Jeżeli ktoś zastawia na bliźniego swego zasadzkę, by go podstępnie zabić, to weźmiesz go nawet od ołtarza mojego, by go ukarać śmiercią.

[15] Kto uderzy ojca swego albo matkę swoją, poniesie śmierć.

[16] Kto porwie człowieka, to czy go sprzedał, czy też znaleziono go jeszcze w jego ręku, poniesie śmierć.

[17] Kto złorzeczy ojcu swemu albo matce swojej, poniesie śmierć.

[18] Jeżeli pokłócą się mężowie i jeden uderzy drugiego kamieniem lub pięścią tak, że ten wprawdzie nie umrze, ale musi położyć się do łóżka,

[19] To gdy wstanie i potrafi chodzić poza domem o swojej lasce, ten, który go uderzył, będzie uniewinniony, lecz da mu odszkodowanie za przymusową bezczynność i za leczenie.

[20] Se alguém ferir com bordão o seu escravo ou a sua escrava, e o ferido morrer debaixo da sua mão, será punido;

[20] Jeżeli ktoś pobije kijem swojego niewolnika albo swoją niewolnicę tak, że umrą pod jego ręką, winien być surowo ukarany.

[21] porém, se ele sobreviver por um ou dois dias, não será punido, porque é dinheiro seu.

[21] Jeżeli jednak przeżyją dzień lub dwa, to nie będzie podlegał karze, gdyż są jego własnością.

[22] Se homens brigarem, e ferirem mulher grávida, e forem causa de que aborte, porém sem maior dano, aquele que feriu será obrigado a indenizar segundo o que lhe exigir o marido da mulher; e pagará como os juízes lhe determinarem.

[22] Jeżeli dwaj mężowie się biją, a przy tym uderzą kobietę brzemienną tak, że poroni, ale nie poniesie dalszej szkody, to sprawca zapłaci grzywnę, jaką mu wyznaczy mąż tej kobiety, a uiści ją w obecności rozjemców.

[23] Mas, se houver dano grave, então, darás vida por vida,

[23] Jeżeli zaś poniesie dalszą szkodę, to wtedy da życie za życie,

[24] olho por olho, dente por dente, mão por mão, pé por pé,

[24] Oko za oko, ząb za ząb, rękę za rękę, nogę za nogę,

[25] queimadura por queimadura, ferimento por ferimento, golpe por golpe.

[25] Oparzelinę za oparzelinę, ranę za ranę, siniec za siniec.

[26] Se alguém ferir o olho do seu escravo ou o olho da sua escrava e o inutilizar, deixá-lo-á ir forro pelo seu olho.

[26] Jeżeli ktoś uderzy w oko swego niewolnika lub w oko swojej niewolnicy tak, że je zniszczy, wtedy wypuści ich na wolność za to oko.

[27] E, se com violência fizer cair um dente do seu escravo ou da sua escrava, deixá-lo-á ir forro pelo seu dente.

[27] A jeżeli ktoś wybije ząb swojego niewolnika albo ząb swojej niewolnicy, wypuści ich na wolność za ten ząb.

Przepisy dotyczące odpowiedzialności właściciela

[28] Se algum boi chifrar homem ou mulher, que morra, o boi será apedrejado, e não lhe comerão a carne; mas o dono do boi será absolvido.

[28] Jeżeli wół zabodzie mężczyznę albo kobietę na śmierć, to należy wołu ukamienować i nie jeść jego mięsa, właściciel zaś wołu będzie niewinny.

[29] Mas, se o boi, dantes, era dado a chifrar, e o seu dono era disso conhecedor e não o prendeu, e o boi matar homem ou mulher,

[29] Jeżeli jednak wół bódł od dawna, a ostrzeżono o tym jego właściciela, ten zaś go nie pilnował, i wół zabił mężczyznę albo kobietę, to wół będzie

o boi será apedrejado, e também será morto o seu dono.

30 Se lhe for exigido resgate, dará, então, como resgate da sua vida tudo o que lhe for exigido.

31 Quer tenha chifrado um filho, quer tenha chifrado uma filha, este julgamento lhe será aplicado.

32 Se o boi chifrar um escravo ou uma escrava, dar-se-ão trinta siclos de prata ao senhor destes, e o boi será apedrejado.

33 Se alguém deixar aberta uma cova ou se alguém cavar uma cova e não a tapar, e nela cair boi ou jumento,

34 o dono da cova o pagará, pagará dinheiro ao seu dono, mas o animal morto será seu.

35 Se um boi de um homem ferir o boi de outro, e o boi ferido morrer, venderão o boi vivo e repartirão o valor; e dividirão entre si o boi morto.

36 Mas, se for notório que o boi era já, dantes, chifrador, e o seu dono não o prendeu, certamente, pagará boi por boi; porém o morto será seu.

Êxodo 22

Leis acerca da propriedade

1 Se alguém furtar boi ou ovelha e o abater ou vender, por um boi pagará cinco bois, e quatro ovelhas por uma ovelha.

2 Se um ladrão for achado arrombando uma casa e, sendo ferido, morrer, quem o feriu não será culpado do sangue.

ukamienowany, a jego właściciel poniesie śmierć.

30 Jeżeli jednak nałożono na niego okup, to da jako okup za swoje życie tyle, ile na niego nałożą.

31 Jeżeli zabodzie na śmierć chłopca lub dziewczynę, postąpią z nim według tego samego prawa.

32 Jeżeli wół zabodzie niewolnika albo niewolnicę, należy dać jego panu trzydzieści sykli srebra, a wół będzie ukamienowany.

33 Jeżeli ktoś zostawi studnię otwartą albo jeżeli ktoś wykopie studnię i nie przykryje jej, a wpadnie do niej wół albo osioł,

34 To właściciel studni winien dać pieniężne odszkodowanie jego właścicielowi, a martwe zwierzę będzie należeć do niego.

35 Jeżeli czyjś wół pobodzie wołu jego bliźniego tak, że padnie, sprzedadzą wołu żywego i podzielą się pieniędzmi za niego, a również podzielą się zabitym.

36 Jeżeli jednak było wiadomo, że wół bódł od dawna, a właściciel jego nie pilnował go, odda wołu za wołu, zabity zaś należeć będzie do niego.

II Mojżeszowa 22

Przepisy dotyczące odszkodowania

1 Jeżeli ktoś ukradnie wołu lub owcę, a potem je zarżnie lub sprzeda, odda pięć wołów za wołu, a cztery owce za owcę.

2 Jeżeli przy włamaniu złodziej zostanie złapany i pobity tak, że umrze, to nie ponosi się winy za przelanie jego krwi.

[3] Se, porém, já havia sol quando tal se deu, quem o feriu será culpado do sangue; neste caso, o ladrão fará restituição total. Se não tiver com que pagar, será vendido por seu furto.

[3] Jeżeli jednak stało się to po wschodzie słońca, powstaje wina przelania krwi. Złodziej powinien dać odszkodowanie; jeżeli nic nie ma, zostanie za swoją kradzież sprzedany.

[4] Se aquilo que roubou for achado vivo em seu poder, seja boi, jumento ou ovelha, pagará o dobro.

[4] Jeżeli w jego posiadaniu znaleziono to, co skradł, czy to wołu, czy osła, czy jagnię jeszcze żywe, winien zapłacić podwójnie.

[5] Se alguém fizer pastar o seu animal num campo ou numa vinha e o largar para comer em campo de outrem, pagará com o melhor do seu próprio campo e o melhor da sua própria vinha.

[5] Jeżeli ktoś wypasie pole albo winnicę, bo puścił samopas swoje bydło i ono pasło się na cudzym polu, to wynagrodzi tym, co ma najlepszego ze swego pola i tym, co ma najlepszego ze swojej winnicy.

[6] Se irromper fogo, e pegar nos espinheiros, e destruir as medas de cereais, ou a messe, ou o campo, aquele que acendeu o fogo pagará totalmente o queimado.

[6] Jeżeli wybuchnie ogień i obejmie ciernie, i potem spali się stóg albo zboże na pniu, albo pole, to wynagrodzi szkodę ten, kto wzniecił ogień.

[7] Se alguém der ao seu próximo dinheiro ou objetos a guardar, e isso for furtado àquele que o recebeu, se for achado o ladrão, este pagará o dobro.

[7] Jeżeli ktoś powierzy bliźniemu swemu pieniądze albo naczynia do przechowania, a zostanie to ukradzione z domu tego człowieka i złodziej zostanie wykryty, to odda w dwójnasób.

[8] Se o ladrão não for achado, então, o dono da casa será levado perante os juízes, a ver se não meteu a mão nos bens do próximo.

[8] Jeżeli zaś złodziej nie zostanie wykryty, stawi się pan domu przed Bogiem, by stwierdzić, że nie wyciągnął ręki swej po własność bliźniego swego.

[9] Em todo negócio frauduloso, seja a respeito de boi, ou de jumento, ou de ovelhas, ou de roupas, ou de qualquer coisa perdida, de que uma das partes diz: Esta é a coisa, a causa de ambas as partes se levará perante os juízes; aquele a quem os juízes condenarem pagará o dobro ao seu próximo.

[9] W każdej sprawie o sprzeniewierzenie, czy to wołu, czy osła, czy jagnięcia, czy szaty, czy jakiejkolwiek zguby, o której ktoś powie, że to jest jego własność, powinni obaj dany przypadek przedłożyć Bogu: kogo Bóg uzna winnym, ten odda bliźniemu swemu podwójnie.

[10] Se alguém der ao seu próximo a guardar jumento, ou boi, ou ovelha, ou outro animal qualquer, e este morrer, ou ficar aleijado, ou for afugentado, sem que ninguém o veja,

[11] então, haverá juramento do SENHOR entre ambos, de que não meteu a mão nos bens do seu próximo; o dono aceitará o juramento, e o outro não fará restituição.

[12] Porém, se, de fato, lhe for furtado, pagá-lo-á ao seu dono.

[13] Se for dilacerado, trá-lo-á em testemunho disso e não pagará o dilacerado.

[14] Se alguém pedir emprestado a seu próximo um animal, e este ficar aleijado ou morrer, não estando presente o dono, pagá-lo-á.

[15] Se o dono esteve presente, não o pagará; se foi alugado, o preço do aluguel será o pagamento.

Leis civis e religiosas

[16] Se alguém seduzir qualquer virgem que não estava desposada e se deitar com ela, pagará seu dote e a tomará por mulher.

[17] Se o pai dela definitivamente recusar dar-lha, pagará ele em dinheiro conforme o dote das virgens.

[18] A feiticeira não deixarás viver.

[19] Quem tiver coito com animal será morto.

[20] Quem sacrificar aos deuses e não somente ao SENHOR será destruído.

[10] Jeżeli ktoś da bliźniemu swemu do pilnowania osła albo wołu, albo owcę, albo inne bydlę, a ono padnie lub zostanie okaleczone albo uprowadzone, a nikt nie widział,

[11] To przysięga przed Panem rozstrzygnie między obydwoma, czy powiernik nie wyciągnął ręki swojej po własność bliźniego swego. Wtedy właściciel to uzna, a tamten odszkodowania nie daje.

[12] Jeżeli mu to skradziono, to da odszkodowanie właścicielowi.

[13] Jeżeli zaś zostało rozszarpane, to przyniesie je jako dowód; za rozszarpane nie daje odszkodowania.

[14] Jeżeli ktoś wynajmie bydlę od swego bliźniego, a ono okaleczeje lub padnie, a właściciela przy tym nie było, to tamten da pełne odszkodowanie.

[15] Jeżeli właściciel był przy tym, to tamten nie da odszkodowania. Bo to, co było wynajęte, wchodzi w jego zapłatę.

Różne przepisy moralne i religijne

[16] Jeżeli ktoś uwiedzie dziewicę nie zaręczoną i śpi z nią, da za nią opłatę ślubną i pojmie ją za żonę.

[17] A jeżeli ojciec jej wzbrania się wydać ją za niego, niech odważy tyle srebra, ile wynosi opłata ślubna za dziewicę.

[18] Czarownicy nie zostawisz przy życiu.

[19] Kto spółkuje ze zwierzęciem, poniesie śmierć.

[20] Kto składa ofiary innym bogom, poza samym Panem, będzie zgładzony.

[21] Não afligirás o forasteiro, nem o oprimirás; pois forasteiros fostes na terra do Egito.

[22] A nenhuma viúva nem órfão afligireis.

[23] Se de algum modo os afligirdes, e eles clamarem a mim, eu lhes ouvirei o clamor;
[24] a minha ira se acenderá, e vos matarei à espada; vossas mulheres ficarão viúvas, e vossos filhos, órfãos.

[25] Se emprestares dinheiro ao meu povo, ao pobre que está contigo, não te haverás com ele como credor que impõe juros.

[26] Se do teu próximo tomares em penhor a sua veste, lha restituirás antes do pôr-do-sol;
[27] porque é com ela que se cobre, é a veste do seu corpo; em que se deitaria? Será, pois, que, quando clamar a mim, eu o ouvirei, porque sou misericordioso.
[28] Contra Deus não blasfemarás, nem amaldiçoarás o príncipe do teu povo.

[29] Não tardarás em trazer ofertas do melhor das tuas ceifas e das tuas vinhas; o primogênito de teus filhos me darás.

[30] Da mesma sorte, farás com os teus bois e com as tuas ovelhas; sete dias ficará a cria com a mãe, e, ao oitavo dia, ma darás.

[31] Ser-me-eis homens consagrados; portanto, não comereis carne dilacerada no campo; deitá-la-eis aos cães.

Êxodo 23

[21] Przychodnia nie będziesz gnębił ani uciskał, bo sami byliście przychodniami w ziemi egipskiej.
[22] Nie będziesz uciskał żadnej wdowy ani sieroty.
[23] Gdybyś je uciskał, a one wołać będą do mnie, na pewno wysłucham ich wołania
[24] I wybuchnę gniewem, i pozabijam was mieczem i żony wasze zostaną wdowami, a dzieci wasze sierotami.
[25] Jeżeli pożyczysz pieniędzy komuś z ludu mojego, ubogiemu, który jest u ciebie, nie postępuj z nim jak lichwiarz; nie ściągajcie od niego odsetek.
[26] Jeżeli weźmiesz w zastaw płaszcz twego bliźniego, zwrócisz mu go przed zachodem słońca,
[27] Bo jest to jego jedyne okrycie, okrycie jego ciała. W czymże innym będzie spał? Gdy wołać będzie do mnie, wysłucham, bo Ja jestem miłosierny.
[28] Bogu nie bluźnij, a księciu ludu swego nie złorzecz.
[29] Nie zwlekaj z oddaniem z obfitości klepiska twego i twojej tłoczni. Pierworodnego z twoich synów mnie oddasz.
[30] Tak samo uczynisz z twoim wołem, z twoją owcą. Siedem dni będzie przy matce swojej, ósmego dnia oddasz mi je.
[31] Będziecie ludźmi mnie poświęconymi; dlatego nie będziecie jedli mięsa zwierzęcia rozszarpanego na polu, rzucicie je psom.

II Mojżeszowa 23

O testemunho falso e a injúria

[1] Não espalharás notícias falsas, nem darás mão ao ímpio, para seres testemunha maldosa.

[2] Não seguirás a multidão para fazeres mal; nem deporás, numa demanda, inclinando-te para a maioria, para torcer o direito.

[3] Nem com o pobre serás parcial na sua demanda.

[4] Se encontrares desgarrado o boi do teu inimigo ou o seu jumento, lho reconduzirás.

[5] Se vires prostrado debaixo da sua carga o jumento daquele que te aborrece, não o abandonarás, mas ajudá-lo-ás a erguê-lo.

Deveres dos juízes
Deuteronômio 16.18-20

[6] Não perverterás o julgamento do teu pobre na sua causa.

[7] Da falsa acusação te afastarás; não matarás o inocente e o justo, porque não justificarei o ímpio.

[8] Também suborno não aceitarás, porque o suborno cega até o perspicaz e perverte as palavras dos justos.

[9] Também não oprimirás o forasteiro; pois vós conheceis o coração do forasteiro, visto que fostes forasteiros na terra do Egito.

O Ano de Descanso
Levítico 25.1-7

[10] Seis anos semearás a tua terra e recolherás os seus frutos;

Sprawiedliwość i prawość

[1] Nie rozgłaszaj fałszywej wieści. Nie wspomagaj winowajcy, świadcząc na korzyść bezprawia.

[2] Nie przyłączaj się do większości ku złemu i nie składaj w spornej sprawie świadectwa za większością, by łamać prawo.

[3] Nawet ubogiego nie popieraj w niesłusznej sprawie.

[4] Jeżeli napotkasz zabłąkanego wołu albo osła twego nieprzyjaciela, odprowadź go zaraz z powrotem do niego.

[5] Jeżeli zobaczysz, że osioł twego przeciwnika upadł pod ciężarem, nie opuszczaj go, lecz dopomóż mu podnieść go.

[6] Nie wpływaj na wyrok, jaki się należy ubogiemu, który się zwraca do ciebie w swojej sprawie.

[7] Od sprawy, która się opiera na oszustwie, stroń. Do zabicia niewinnego i sprawiedliwego nie przyczyniaj się, bo nie uniewinnię winowajcy.

[8] Nie przyjmuj łapówek, gdyż łapówki zaślepiają nawet naocznych świadków i fałszują słuszną sprawę.

[9] Przychodnia nie uciskaj, sami bowiem wiecie, jak się czuje przychodzeń; wszak byliście przychodniami w ziemi egipskiej.

Rok sabatowy i sabat

[10] Przez sześć lat obsiewać będziesz ziemię swoją i zbierać jej plony,

[11] porém, no sétimo ano, a deixarás descansar e não a cultivarás, para que os pobres do teu povo achem o que comer, e do sobejo comam os animais do campo. Assim farás com a tua vinha e com o teu olival.

O Sábado
Levítico 23.3

[12] Seis dias farás a tua obra, mas, ao sétimo dia, descansarás; para que descanse o teu boi e o teu jumento; e para que tome alento o filho da tua serva e o forasteiro.

[13] Em tudo o que vos tenho dito, andai apercebidos; do nome de outros deuses nem vos lembreis, nem se ouça de vossa boca.

As três festas
Êxodo 34.18-26; Levítico 23.4-21,33-44; Deuteronômio 16.1-17

[14] Três vezes no ano me celebrareis festa.

[15] Guardarás a Festa dos Pães Asmos; sete dias comerás pães asmos, como te ordenei, ao tempo apontado no mês de abibe, porque nele saíste do Egito; ninguém apareça de mãos vazias perante mim.

[16] Guardarás a Festa da Sega, dos primeiros frutos do teu trabalho, que houveres semeado no campo, e a Festa da Colheita, à saída do ano, quando recolheres do campo o fruto do teu trabalho.

[11] W siódmym zaś zostawisz ją odłogiem i nie uprawisz jej, niech pożywią się z niej ubodzy twego ludu, a tym, co pozostanie po nich, niech pożywią się zwierzęta polne; tak też postąpisz z twoją winnicą i z twoim ogrodem oliwnym.

[12] Sześć dni wykonywać będziesz swoje prace, ale dnia siódmego będziesz świętował, aby wypoczął twój wół i twój osioł i aby wytchnął syn twojej niewolnicy i przychodzeń.

[13] Wszystkiego, com wam powiedział, przestrzegajcie! Imienia innych bogów nie wspominajcie, by go nie słyszano z ust waszych.

Trzy uroczyste święta

[14] Trzy razy w roku będziesz świętował na moją cześć.

[15] Będziesz przestrzegał Święta Przaśników. Siedem dni jeść będziesz przaśniki, jak ci rozkazałem, w wyznaczonym czasie miesiąca Abib, bo podczas niego wyszedłeś z Egiptu. A niech się nie pokazują przed obliczem moim z próżnymi rękami.

[16] I Święta Żniw, pierwszych plonów prac twoich, z tego, coś wysiał na polu. I Święta Zbiorów z końcem roku, gdy zbierzesz plony twoje z pola.

[17] Três vezes no ano, todo homem aparecerá diante do SENHOR Deus.

[18] Não oferecerás o sangue do meu sacrifício com pão levedado, nem ficará gordura da minha festa durante a noite até pela manhã.

[19] As primícias dos frutos da tua terra trarás à Casa do SENHOR, teu Deus. Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

Deus promete a posse da terra

[20] Eis que eu envio um Anjo adiante de ti, para que te guarde pelo caminho e te leve ao lugar que tenho preparado.

[21] Guarda-te diante dele, e ouve a sua voz, e não te rebeles contra ele, porque não perdoará a vossa transgressão; pois nele está o meu nome.

[22] Mas, se diligentemente lhe ouvires a voz e fizeres tudo o que eu disser, então, serei inimigo dos teus inimigos e adversário dos teus adversários.

[23] Porque o meu Anjo irá adiante de ti e te levará aos amorreus, aos heteus, aos ferezeus, aos cananeus, aos heveus e aos jebuseus; e eu os destruirei.

[24] Não adorarás os seus deuses, nem lhes darás culto, nem farás conforme as suas obras; antes, os destruirás totalmente e despedaçarás de todo as suas colunas.

[25] Servireis ao SENHOR, vosso Deus, e ele abençoará o vosso pão e a vossa água; e tirará do vosso meio as enfermidades.

[17] Trzy razy w roku zjawią się wszyscy mężczyźni twoi przed obliczem Wszechmocnego, Pana.

[18] Nie ofiaruj krwi mojej rzeźnej ofiary razem z kwaszonym chlebem i nie zostawiaj do rana tłuszczu mojej ofiary świątecznej.

[19] Najlepsze pierwociny z plonów ziemi twojej przyniesiesz do domu Pana, Boga twego. Nie będziesz gotował koźlęcia w mleku jego matki.

Anioł Pański przewodnikiem ludzi

[20] Oto Ja posyłam anioła przed tobą, aby cię strzegł w drodze i zaprowadził cię na miejsce, które przygotowałem.

[21] Miej się przed nim na baczności, słuchaj głosu jego i nie przeciwstawiaj mu się, bo nie przebaczy występków waszych, gdyż imię moje jest w nim.

[22] A jeżeli będziesz pilnie słuchał jego głosu i wykonasz wszystko, co powiem, wtedy będę nieprzyjacielem nieprzyjaciół twoich i przeciwnikiem przeciwników twoich.

[23] Albowiem anioł mój pójdzie przed tobą i zaprowadzi cię do Amorejczyków i Chetejczyków, i Peryzyjczyków, i Kananejczyków, i Chiwwijczyków, i Jebuzejczyków, i wytępię ich.

[24] Nie kłaniaj się ich bogom ani im nie służ. Nie czyń tak jak oni, ale doszczętnie zburz i potłucz ich pomniki.

[25] Służcie Panu, Bogu waszemu, a On pobłogosławi chleb twój i wodę twoją. Oddalę też choroby spośród ciebie.

[26] Na tua terra, não haverá mulher que aborte, nem estéril; completarei o número dos teus dias.

[27] Enviarei o meu terror diante de ti, confundindo a todo povo onde entrares; farei que todos os teus inimigos te voltem as costas.

[28] Também enviarei vespas diante de ti, que lancem os heveus, os cananeus e os heteus de diante de ti.

[29] Não os lançarei de diante de ti num só ano, para que a terra se não torne em desolação, e as feras do campo se não multipliquem contra ti.

[30] Pouco a pouco, os lançarei de diante de ti, até que te multipliques e possuas a terra por herança.

[31] Porei os teus limites desde o mar Vermelho até ao mar dos filisteus e desde o deserto até ao Eufrates; porque darei nas tuas mãos os moradores da terra, para que os lances de diante de ti.

[32] Não farás aliança nenhuma com eles, nem com os seus deuses.

[33] Eles não habitarão na tua terra, para que te não façam pecar contra mim; se servires aos seus deuses, isso te será cilada.

Êxodo 24

A aliança de Deus com Israel

[1] Disse também Deus a Moisés: Sobe ao SENHOR, tu, e Arão, e Nadabe, e Abiú, e setenta dos anciãos de Israel; e adorai de longe.

[26] Nie będzie roniącej ani niepłodnej w twoim kraju. Liczbę dni twoich uczynię pełną.

[27] Lęk mój wzbudzę przed tobą i wprawię w przerażenie wszelki lud, przeciw któremu wyruszysz, i sprawię, że uciekać będą przed tobą wszyscy twoi nieprzyjaciele.

[28] Poślę też przed tobą szerszenie, które wypędzą Chiwwijczyków, Kananejczyków i Chetejczyków przed tobą.

[29] Nie wypędzę go przed tobą w jednym roku, aby ziemia nie stała się pustkowiem i nie rozmnożył się zwierz dziki przeciwko tobie.

[30] Powoli będę ich wypędzał przed tobą, aż się tak rozmnożysz, iż będziesz mógł objąć tę ziemię, dziedzictwo twoje.

[31] Ustanowię też granicę twoją od Morza Czerwonego do Morza Filistyńczyków i od pustyni aż do Rzeki, bo oddam w ręce wasze mieszkańców tej ziemi i wypędzisz ich sprzed oblicza swego.

[32] Nie zawieraj przymierza ani z nimi, ani z ich bogami.

[33] Nie będą mieszkać w twojej ziemi, by cię nie zwiedli do grzechu przeciwko mnie; bo jeśli będziesz służył bogom ich, będzie to dla ciebie sidłem.

II Mojżeszowa 24

Zawarcie przymierza

[1] A do Mojżesza rzekł: Wstąp do Pana, ty i Aaron, Nadab i Abihu oraz siedemdziesięciu ze starszych Izraela i złóżcie pokłon z daleka,

[2] Só Moisés se chegará ao SENHOR; os outros não se chegarão, nem o povo subirá com ele.

[3] Veio, pois, Moisés e referiu ao povo todas as palavras do SENHOR e todos os estatutos; então, todo o povo respondeu a uma voz e disse: Tudo o que falou o SENHOR faremos.

[4] Moisés escreveu todas as palavras do SENHOR e, tendo-se levantado pela manhã de madrugada, erigiu um altar ao pé do monte e doze colunas, segundo as doze tribos de Israel.

[5] E enviou alguns jovens dos filhos de Israel, os quais ofereceram ao SENHOR holocaustos e sacrifícios pacíficos de novilhos.

[6] Moisés tomou metade do sangue e o pôs em bacias; e a outra metade aspergiu sobre o altar.

[7] E tomou o livro da aliança e o leu ao povo; e eles disseram: Tudo o que falou o SENHOR faremos e obedeceremos.

[8] Então, tomou Moisés aquele sangue, e o aspergiu sobre o povo, e disse: Eis aqui o sangue da aliança que o SENHOR fez convosco a respeito de todas estas palavras.

[9] E subiram Moisés, e Arão, e Nadabe, e Abiú, e setenta dos anciãos de Israel.

[10] E viram o Deus de Israel, sob cujos pés havia uma como pavimentação de pedra

[2] A niech tylko sam Mojżesz zbliży się do Pana, natomiast oni niech się nie zbliżają, a lud niech nie wstępuje z nim.

[3] Przyszedł więc Mojżesz i obwieścił ludowi wszystkie słowa Pana i wszystkie prawa, lud zaś jednogłośnie odpowiedział, mówiąc: Wszystkie słowa, które wypowiedział Pan, wypełnimy.

[4] Wtedy Mojżesz spisał wszystkie słowa Pana, a wstawszy wcześnie rano, zbudował ołtarz u stóp góry i postawił dwanaście pomników dla dwunastu plemion izraelskich.

[5] Polecił też młodzieńcom z synów izraelskich złożyć ofiarę całopalenia, a ci zarżnęli cielce na rzeźną ofiarę pojednania dla Pana.

[6] Potem wziął Mojżesz połowę krwi i wlał do czaszy, a drugą połowę krwi wylał na ołtarz.

[7] Następnie wziął Księgę Przymierza i głośno przeczytał ludowi, ten zaś rzekł: Wszystko, co powiedział Pan, uczynimy i będziemy posłuszni.

[8] Wziął też Mojżesz krew i pokropił lud, mówiąc: Oto krew przymierza, które Pan zawarł z wami na podstawie wszystkich tych słów.

[9] I wstąpił Mojżesz i Aaron, Nadab i Abihu oraz siedemdziesięciu ze starszych Izraela na górę,

[10] I ujrzeli Boga Izraela, a pod jego stopami jakby twór z płyt szafirowych, błękitny jak samo niebo.

de safira, que se parecia com o céu na sua claridade.

11 Ele não estendeu a mão sobre os escolhidos dos filhos de Israel; porém eles viram a Deus, e comeram, e beberam.

Moisés e os anciãos sobem novamente ao monte

12 Então, disse o SENHOR a Moisés: Sobe a mim, ao monte, e fica lá; dar-te-ei tábuas de pedra, e a lei, e os mandamentos que escrevi, para os ensinares.

13 Levantou-se Moisés com Josué, seu servidor; e, subindo Moisés ao monte de Deus,

14 disse aos anciãos: Esperai-nos aqui até que voltemos a vós outros. Eis que Arão e Hur ficam convosco; quem tiver alguma questão se chegará a eles.

15 Tendo Moisés subido, uma nuvem cobriu o monte.

16 E a glória do SENHOR pousou sobre o monte Sinai, e a nuvem o cobriu por seis dias; ao sétimo dia, do meio da nuvem chamou o SENHOR a Moisés.

17 O aspecto da glória do SENHOR era como um fogo consumidor no cimo do monte, aos olhos dos filhos de Israel.

18 E Moisés, entrando pelo meio da nuvem, subiu ao monte; e lá permaneceu quarenta dias e quarenta noites.

Êxodo 25

Deus manda trazer ofertas para o tabernáculo

Êxodo 35.4-9

1 Disse o SENHOR a Moisés:

2 Fala aos filhos de Israel que me tragam oferta; de todo homem cujo coração o

11 Lecz na najprzedniejszych z synów izraelskich nie wyciągnął swojej ręki; mogli więc oglądać Boga, a potem jedli i pili.

Mojżesz na górze Synaj

12 I rzekł Pan do Mojżesza: Wstąp do mnie na górę i zostań tam, a dam ci tablice kamienne, zakon i przykazania, które napisałem, aby ich pouczyć.

13 Wstał więc Mojżesz i Jozue, jego sługa, i wstąpił Mojżesz na górę Bożą,

14 A do starszych rzekł: Czekajcie na nas tutaj, aż wrócimy do was. Oto Aaron i Chur są z wami. Kto miałby jaką sprawę, niech się zwróci do nich.

15 Gdy Mojżesz wstąpił na górę, obłok zakrył ją.

16 I zamieszkała chwała Pana na górze Synaj, a obłok okrywał ją przez sześć dni. Siódmego dnia zawołał na Mojżesza z obłoku.

17 A chwała Pana wyglądała w oczach synów izraelskich jak ogień trawiący na szczycie góry.

18 Mojżesz wszedł w środek obłoku i wstąpił na górę. A był Mojżesz na górze czterdzieści dni i czterdzieści nocy.

II Mojżeszowa 25

Danina na budowę przybytku

1 I rzekł Pan do Mojżesza, mówiąc:

2 Powiedz synom izraelskim, aby zebrali dla mnie dar ofiarny. Od każdego

mover para isso, dele recebereis a minha oferta.

człowieka, którego pobudzi serce jego, zbierzcie dla mnie dar ofiarny.

3 Esta é a oferta que dele recebereis: ouro, e prata, e bronze,

3 A taki jest dar ofiarny, który od nich zbierzecie: Złoto, srebro i miedź,

4 e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino, e pêlos de cabra,

4 Fioletową purpurę, czerwoną purpurę i karmazyn dwakroć farbowany, bisior i kozią sierść,

5 e peles de carneiro tintas de vermelho, e peles finas, e madeira de acácia,

5 I skóry baranie czerwono farbowane, i skóry borsucze, i drzewo akacjowe,

6 azeite para a luz, especiarias para o óleo de unção e para o incenso aromático,

6 Oliwę do świecznika, wonności do olejku do namaszczania i do wonnego kadzidła,

7 pedras de ônix e pedras de engaste, para a estola sacerdotal e para o peitoral.

7 Kamienie onyksowe i drogie kamienie do oprawy naramiennika i napierśnika.

8 E me farão um santuário, para que eu possa habitar no meio deles.

8 I wystawią mi świątynię, abym zamieszkał pośród nich,

9 Segundo tudo o que eu te mostrar para modelo do tabernáculo e para modelo de todos os seus móveis, assim mesmo o fareis.

9 Dokładnie według wzoru przybytku i wzoru wszystkich jego sprzętów, które ci pokażę; tak wykonacie.

A arca

Êxodo 37.1-5

Skrzynia Świadectwa

10 Também farão uma arca de madeira de acácia; de dois côvados e meio será o seu comprimento, de um côvado e meio, a largura, e de um côvado e meio, a altura.

10 Zrobią też skrzynię z drzewa akacjowego, dwa i pół łokcia długą, półtora łokcia szeroką i półtora łokcia wysoką.

11 De ouro puro a cobrirás; por dentro e por fora a cobrirás e farás sobre ela uma bordadura de ouro ao redor.

11 Pokryjesz ją szczerym złotem. Pokryjesz ją od wewnątrz i z zewnątrz. Zrobisz na niej dokoła złoty wieniec.

12 Fundirás para ela quatro argolas de ouro e as porás nos quatro cantos da arca: duas argolas num lado dela e duas argolas noutro lado.

12 Odlejesz także dla niej cztery złote pierścienie i przytwierdzisz je do czterech jej krawędzi: dwa pierścienie po jednej stronie i dwa pierścienie po drugiej stronie.

13 Farás também varais de madeira de acácia e os cobrirás de ouro;

13 I zrobisz drążki z drzewa akacjowego, i pokryjesz je złotem.

[14] meterás os varais nas argolas aos lados da arca, para se levar por meio deles a arca.
[15] Os varais ficarão nas argolas da arca e não se tirarão dela.
[16] E porás na arca o Testemunho, que eu te darei.

O propiciatório
Êxodo 37.6-9

[17] Farás também um propiciatório de ouro puro; de dois côvados e meio será o seu comprimento, e a largura, de um côvado e meio.
[18] Farás dois querubins de ouro; de ouro batido os farás, nas duas extremidades do propiciatório;
[19] um querubim, na extremidade de uma parte, e o outro, na extremidade da outra parte; de uma só peça com o propiciatório fareis os querubins nas duas extremidades dele.
[20] Os querubins estenderão as asas por cima, cobrindo com elas o propiciatório; estarão eles de faces voltadas uma para a outra, olhando para o propiciatório.
[21] Porás o propiciatório em cima da arca; e dentro dela porás o Testemunho, que eu te darei.
[22] Ali, virei a ti e, de cima do propiciatório, do meio dos dois querubins que estão sobre a arca do Testemunho, falarei contigo acerca de tudo o que eu te ordenar para os filhos de Israel.

A mesa
Êxodo 37.10-16

[14] Drążki te włożysz do pierścieni po bokach skrzyni, aby na nich nosić skrzynię.
[15] W pierścieniach skrzyni pozostaną te drążki; nie będą z nich wyjmowane.
[16] Do tej skrzyni włożysz Świadectwo, które ci dam.
[17] I zrobisz wieko ze szczerego złota dwa i pół łokcia długie, a półtora łokcia szerokie.
[18] Zrobisz też dwa cheruby z litego złota, zrobisz je na obu krawędziach wieka.
[19] Jednego cheruba zrobisz na krawędzi z jednej strony, a drugiego cheruba na krawędzi z drugiej strony; razem z wiekiem połączone zrobicie cheruby na obu jego krawędziach.
[20] Cheruby będą miały skrzydła rozpostarte do góry. Będą one okrywać swoimi skrzydłami wieko, a twarze ich zwrócone będą ku sobie. Twarze cherubów zwrócone będą ku wieku.
[21] Na wierzchu skrzyni położysz wieko, w skrzyni zaś złożysz Świadectwo, które ci dam.
[22] Tam będę się spotykał z tobą i sponad wieka będę z tobą rozmawiał spośród dwu cherubów, które są na Skrzyni Świadectwa, o wszystkim, co jako nakaz przekażę ci dla synów izraelskich.

Stół na chleby pokładne

[23] Também farás a mesa de madeira de acácia; terá o comprimento de dois côvados, a largura, de um côvado, e a altura, de um côvado e meio;

[24] de ouro puro a cobrirás e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor.

[25] Também lhe farás moldura ao redor, da largura de quatro dedos, e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor da moldura.

[26] Também lhe farás quatro argolas de ouro; e porás as argolas nos quatro cantos, que estão nos seus quatro pés.

[27] Perto da moldura estarão as argolas, como lugares para os varais, para se levar a mesa.

[28] Farás, pois, estes varais de madeira de acácia e os cobrirás de ouro; por meio deles, se levará a mesa.

[29] Também farás os seus pratos, e os seus recipientes para incenso, e as suas galhetas, e as suas taças em que se hão de oferecer libações; de ouro puro os farás.

[30] Porás sobre a mesa os pães da proposição diante de mim perpetuamente.

O candelabro

Êxodo 37.17-24

[31] Farás também um candelabro de ouro puro; de ouro batido se fará este candelabro; o seu pedestal, a sua hástea, os seus cálices, as suas maçanetas e as suas flores formarão com ele uma só peça.

[32] Seis hásteas sairão dos seus lados: três de um lado e três do outro.

[23] Zrobisz także stół z drzewa akacjowego, dwa łokcie długi, łokieć szeroki i półtora łokcia wysoki,

[24] I pokryjesz go szczerym złotem, i zrobisz na nim dokoła złoty wieniec.

[25] Zrobisz też wokoło niego listwę na piędź szeroką i wzdłuż jego listwy zrobisz złoty wieniec.

[26] Zrobisz także do niego cztery złote pierścienie i przymocujesz te pierścienie na czterech bokach przy jego czterech nogach.

[27] Tuż przy listwie będą te pierścienie jako uchwyty dla drążków do noszenia stołu.

[28] Zrobisz zaś te drążki z drzewa akacjowego i pokryjesz je złotem. Na nich będzie się nosiło stół.

[29] Zrobisz też jego misy i czasze, jego dzbany i kielichy, którymi składa się ofiary z płynów, zrobisz je ze szczerego złota.

[30] Na tym stole będziesz kładł zawsze przede mną chleby pokładne.

Złoty świecznik

[31] Zrobisz też świecznik ze szczerego złota. Jego podstawę i jego trzon wykujesz z jednej bryły; jego kielichy, gałki i kwiaty będą z tej samej bryły.

[32] Sześć ramion wychodzić będzie z jego boków: trzy ramiona świecznika z jednego, a trzy z drugiego boku.

[33] Numa hástea, haverá três cálices com formato de amêndoas, uma maçaneta e uma flor; e três cálices, com formato de amêndoas na outra hástea, uma maçaneta e uma flor; assim serão as seis hásteas que saem do candelabro.

[33] Trzy kielichy w kształcie kwiatu migdałowego na jednym ramieniu z gałką i kwiatem; i znowu trzy kielichy w kształcie kwiatu migdałowego na drugim ramieniu z gałką i kwiatem. Tak będzie na sześciu ramionach, wychodzących ze świecznika.

[34] Mas no candelabro mesmo haverá quatro cálices com formato de amêndoas, com suas maçanetas e com suas flores.

[34] Na samym świeczniku będą cztery kielichy w kształcie kwiatu migdałowego z gałkami i kwiatami.

[35] Haverá uma maçaneta sob duas hásteas que saem dele; e ainda uma maçaneta sob duas outras hásteas que saem dele; e ainda mais uma maçaneta sob duas outras hásteas que saem dele; assim se fará com as seis hásteas que saem do candelabro.

[35] Pod każdymi dwoma ramionami, wychodzącymi z niego, będzie po jednej gałce. A tak będą gałki pod sześcioma ramionami, wychodzącymi ze świecznika.

[36] As suas maçanetas e as suas hásteas serão do mesmo; tudo será de uma só peça, obra batida de ouro puro.

[36] Ich gałki i ich ramiona wychodzić będą z niego samego. Całość jego ma być wykuta z jednej bryły szczerego złota.

[37] Também lhe farás sete lâmpadas, as quais se acenderão para alumiar defronte dele.

[37] Zrobisz też do niego siedem lamp. Lampy jego należy tak ustawić, aby oświecały przeciwległą stronę.

[38] As suas espevitadeiras e os seus apagadores serão de ouro puro.

[38] Jego szczypce i popielniczki mają być ze szczerego złota.

[39] De um talento de ouro puro se fará o candelabro com todos estes utensílios.

[39] Świecznik i wszystkie te przybory należy wykonać z talentu szczerego złota.

[40] Vê, pois, que tudo faças segundo o modelo que te foi mostrado no monte.

[40] Bacz, abyś uczynił to według wzoru, który ci ukazano na górze.

Êxodo 26

As cortinas do tabernáculo

Êxodo 36.8-18

[1] Farás o tabernáculo, que terá dez cortinas, de linho retorcido, estofo azul, púrpura e carmesim; com querubins, as farás de obra de artista.

II Mojżeszowa 26

Przybytek

[1] Przybytek zaś zrobisz z dziesięciu zasłon ze skręconego bisioru i z fioletowej, i czerwonej purpury, i z karmazynu

dwakroć barwionego, z wyhaftowanymi na nich artystycznie cherubami.

[2] O comprimento de cada cortina será de vinte e oito côvados, e a largura, de quatro côvados; todas as cortinas serão de igual medida.

[2] Długość każdej zasłony wynosić będzie dwadzieścia osiem łokci, a szerokość każdej zasłony cztery łokcie; wszystkie zasłony będą miały jednakowe wymiary.

[3] Cinco cortinas serão ligadas umas às outras; e as outras cinco também ligadas umas às outras.

[3] Pięć zasłon będzie spiętych ze sobą i znowu pięć zasłon będzie spiętych razem.

[4] Farás laçadas de estofo azul na orla da cortina extrema do primeiro agrupamento; e de igual modo farás na orla da cortina extrema do segundo agrupamento.

[4] Na brzegu jednej zasłony zrobisz pętlicę z fioletowej purpury na jej końcu w miejscu spięcia. Tak też zrobisz na brzegu ostatniej zasłony przy drugim spięciu.

[5] Cinqüenta laçadas farás numa cortina, e cinqüenta, na outra cortina no extremo do segundo agrupamento; as laçadas serão contrapostas uma à outra.

[5] Pięćdziesiąt pętlic zrobisz na jednej zasłonie i pięćdziesiąt pętlic zrobisz na brzegu zasłony, która będzie przy drugim spięciu. Pętlice te będą naprzeciw siebie.

[6] Farás cinqüenta colchetes de ouro, com os quais prenderás as cortinas uma à outra; e o tabernáculo passará a ser um todo.

[6] Zrobisz też pięćdziesiąt złotych haczyków i zepniesz zasłony jedną z drugą haczykami tak, że przybytek będzie stanowił jedną całość.

[7] Farás também de pêlos de cabra cortinas para servirem de tenda sobre o tabernáculo; onze cortinas farás.

[7] Zrobisz też jako namiot nad przybytkiem zasłony z koziej sierści. Zasłon takich zrobisz jedenaście.

[8] O comprimento de cada cortina será de trinta côvados, e a largura, de quatro côvados; as onze cortinas serão de igual medida.

[8] Długość jednej zasłony będzie wynosiła trzydzieści łokci, a szerokość jednej zasłony cztery łokcie. Wszystkie jedenaście zasłon będą miały jednakowe wymiary.

[9] Ajuntarás à parte cinco cortinas entre si, e de igual modo as seis restantes, a sexta das quais dobrarás na parte dianteira da tenda.

[9] I zepniesz pięć zasłon osobno, a sześć zasłon osobno; a zasłonę szóstą złożysz we dwoje u wejścia do namiotu.

[10] Farás cinqüenta laçadas na orla da cortina extrema do primeiro agrupamento e cinqüenta laçadas na orla da cortina extrema do segundo agrupamento.

[10] Zrobisz też pięćdziesiąt pętlic na brzegu końcowej zasłony jednego spięcia i pięćdziesiąt pętlic na brzegu zasłony drugiego spięcia.

[11] Farás também cinqüenta colchetes de bronze, e meterás os colchetes nas laçadas, e ajuntarás a tenda, para que venha a ser um todo.

[11] Zrobisz też pięćdziesiąt miedzianych haczyków i włożysz haczyki do pętlic, i zepniesz namiot tak, że stanowić będzie jedną całość.

[12] A parte que restar das cortinas da tenda, a saber, a meia cortina que sobrar, penderá às costas do tabernáculo.

[12] Zwisającą resztę zasłony namiotu, to jest pół pozostałej zasłony, przewiesisz na tylnej stronie przybytku.

[13] O côvado de um lado e o côvado de outro lado, do que sobejar no comprimento das cortinas da tenda, penderão de um e de outro lado do tabernáculo para o cobrir.

[13] A łokieć reszty długości zasłon namiotu z jednej i łokieć z drugiej strony będzie zwisał po bokach przybytku z jednej i z drugiej strony, żeby go okrywać.

A coberta de peles e as tábuas

[14] Também farás de peles de carneiro tintas de vermelho uma coberta para a tenda e outra coberta de peles finas.

[14] Zrobisz też nakrycie na namiot ze skór baranich barwionych na czerwono i nakrycie ze skór borsuczych na wierzch.

[15] Farás também de madeira de acácia as tábuas para o tabernáculo, as quais serão colocadas verticalmente.

[15] I zrobisz też na przybytek deski z drzewa akacjowego, i postawisz je pionowo.

[16] Cada uma das tábuas terá dez côvados de comprimento e côvado e meio de largura.

[16] Każda deska mieć będzie dziesięć łokci długości, półtora łokcia szerokości.

[17] Cada tábua terá dois encaixes, travados um com o outro; assim farás com todas as tábuas do tabernáculo.

[17] Każda deska będzie mieć dwa czopy dopasowane do siebie. Tak zrobisz przy wszystkich deskach przybytku.

[18] No preparar as tábuas para o tabernáculo, farás vinte delas para o lado sul.

[18] Do przybytku zrobisz dwadzieścia desek na ścianę południową, na prawo.

[19] Farás também quarenta bases de prata debaixo das vinte tábuas: duas bases debaixo de uma tábua para os seus dois

[19] Zrobisz też czterdzieści srebrnych podstaw pod te dwadzieścia desek, po dwie podstawy pod każdą deskę do dwóch jej czopów.

encaixes e duas bases debaixo de outra tábua para os seus dois encaixes.

[20] Também haverá vinte tábuas ao outro lado do tabernáculo, para o lado norte,

[20] Na drugą, północną ścianę przybytku zrobisz także dwadzieścia desek

[21] com as suas quarenta bases de prata: duas bases debaixo de uma tábua e duas bases debaixo de outra tábua;

[21] I czterdzieści srebrnych podstaw dla nich, po dwie podstawy pod każdą deskę.

[22] ao lado posterior do tabernáculo para o ocidente, farás seis tábuas.

[22] Na tylną, zachodnią ścianę przybytku zrobisz sześć desek.

[23] Farás também duas tábuas para os cantos do tabernáculo, na parte posterior;

[23] Dwie deski zaś zrobisz jako narożniki przybytku przy tylnej ścianie.

[24] as quais, por baixo, estarão separadas, mas, em cima, se ajustarão à primeira argola; assim se fará com as duas tábuas; serão duas para cada um dos dois cantos.

[24] Będą one spojone po dwie razem od spodu i tak samo od góry jedną obręczą. Tak będzie również z deskami, które stanowić będą inne narożniki.

[25] Assim serão as oito tábuas com as suas bases de prata, dezesseis bases: duas bases debaixo de uma tábua e duas debaixo de outra tábua.

[25] Razem będzie ich osiem desek, a ich srebrnych podstaw szesnaście, po dwie podstawy pod każdą deskę.

[26] Farás travessas de madeira de acácia; cinco para as tábuas de um lado do tabernáculo,

[26] Zrobisz też poprzeczki z drzewa akacjowego: pięć do desek jednej ściany przybytku

[27] cinco para as tábuas do outro lado do tabernáculo e cinco para as tábuas do tabernáculo ao lado posterior que olha para o ocidente.

[27] I pięć poprzeczek do desek drugiej ściany przybytku oraz pięć poprzeczek do desek do tylnej, zachodniej ściany przybytku.

[28] A travessa do meio passará ao meio das tábuas de uma extremidade à outra.

[28] Poprzeczka środkowa przechodzić będzie przez środek desek od końca do końca.

[29] Cobrirás de ouro as tábuas e de ouro farás as suas argolas, pelas quais hão de passar as travessas; e cobrirás também de ouro as travessas.

[29] Deski pokryjesz złotem i zrobisz na nich złote pierścienie jako uchwyty dla poprzeczek, a poprzeczki też pokryjesz złotem.

[30] Levantarás o tabernáculo segundo o modelo que te foi mostrado no monte.

[30] Potem wzniesiesz przybytek według wzoru, który ci pokazano na górze.

O véu, o reposteiro e as colunas

Êxodo 36.35-38

[31] Farás também um véu de estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido; com querubins, o farás de obra de artista.

[31] Zrobisz też zasłonę z fioletowej i czerwonej purpury, z karmazynu i ze skręconego bisioru; zrobisz ją z wyhaftowanymi na niej artystycznie cherubami

[32] Suspendê-lo-ás sobre quatro colunas de madeira de acácia, cobertas de ouro; os seus colchetes serão de ouro, sobre quatro bases de prata.

[32] I zawiesisz ją na czterech słupach z drzewa akacjowego pokrytych złotem, ze złotymi hakami, stojących na czterech srebrnych podstawach.

[33] Pendurarás o véu debaixo dos colchetes e trarás para lá a arca do Testemunho, para dentro do véu; o véu vos fará separação entre o Santo Lugar e o Santo dos Santos.

[33] Zasłonę zawiesisz na hakach i wniesiesz za zasłonę Skrzynię Świadectwa, a ta zasłona będzie wam oddzielać miejsce święte od najświętszego.

[34] Porás a coberta do propiciatório sobre a arca do Testemunho no Santo dos Santos.

[34] Na Skrzyni Świadectwa umieścisz wieko w miejscu najświętszym.

[35] A mesa porás fora do véu e o candelabro, defronte da mesa, ao lado do tabernáculo, para o sul; e a mesa porás para o lado norte.

[35] Na zewnątrz zasłony postawisz stół, a naprzeciw stołu świecznik po południowej stronie przybytku, a stół postawisz po stronie północnej.

[36] Farás também para a porta da tenda um reposteiro de estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido, obra de bordador.

[36] Zrobisz też zasłonę do wejścia do Namiotu z fioletowej i czerwonej purpury, i z karmazynu, i ze skręconego bisioru, wzorzyście haftowaną.

[37] Para este reposteiro farás cinco colunas de madeira de acácia e as cobrirás de ouro; os seus colchetes serão de ouro, e para elas fundirás cinco bases de bronze.

[37] Do tej zasłony zrobisz też pięć słupów akacjowych i pokryjesz je złotem; ich haczyki będą złote, a odlejesz dla nich pięć podstaw miedzianych.

Êxodo 27

O altar do holocausto
Êxodo 38.1-7

[1] Farás também o altar de madeira de acácia; de cinco côvados será o seu comprimento, e de cinco, a largura (será

II Mojżeszowa 27

Ołtarz całopalenia

[1] I zrobisz ołtarz z drzewa akacjowego, pięć łokci długi, pięć łokci szeroki i trzy łokcie wysoki. Ołtarz będzie czworograniasty.

quadrado o altar), e de três côvados, a altura.

[2] Dos quatro cantos farás levantar-se quatro chifres, os quais formarão uma só peça com o altar; e o cobrirás de bronze.

[3] Far-lhe-ás também recipientes para recolher a sua cinza, e pás, e bacias, e garfos, e braseiros; todos esses utensílios farás de bronze.

[4] Far-lhe-ás também uma grelha de bronze em forma de rede, à qual farás quatro argolas de metal nos seus quatro cantos,

[5] e as porás dentro do rebordo do altar para baixo, de maneira que a rede chegue até ao meio do altar.

[6] Farás também varais para o altar, varais de madeira de acácia, e os cobrirás de bronze.

[7] Os varais se meterão nas argolas, de um e de outro lado do altar, quando for levado.

[8] Oco e de tábuas o farás; como se te mostrou no monte, assim o farão.

O átrio do tabernáculo

Êxodo 38.9-20

[9] Farás também o átrio do tabernáculo; ao lado meridional (que dá para o sul), o átrio terá cortinas de linho fino retorcido; o comprimento de cada lado será de cem côvados.

[10] Também as suas vinte colunas e as suas vinte bases serão de bronze; os ganchos das colunas e as sua vergas serão de prata.

[2] Na czterech jego narożnikach zrobisz rogi; rogi te tworzyć będą z nim jedną całość. I pokryjesz go miedzią.

[3] Zrobisz też do niego popielnice do usuwania popiołu oraz łopatki i misy, i widełki, i węglarki. Wszystkie te przybory zrobisz z miedzi.

[4] Zrobisz też dla niego kratę w siatkę z miedzi i zrobisz na tej siatce cztery pierścienie miedziane na czterech jej rogach.

[5] I umieścisz ją pod obramowaniem ołtarza u dołu, tak aby siatka sięgała do połowy ołtarza.

[6] Zrobisz też drążki do ołtarza, drążki z drzewa akacjowego, i pokryjesz je miedzią.

[7] Drążki te będzie się wkładało do pierścieni. Drążki te będą po obu bokach ołtarza, gdy się go będzie nosić.

[8] Zrobisz go z desek, aby był pusty, tak jak ci pokazano na górze, tak niech go zrobią.

Dziedziniec przybytku

[9] Dziedziniec przybytku urządzisz tak: Po stronie prawej w kierunku południa dziedziniec będzie miał zasłony ze skręconego bisioru, długie na sto łokci po jednej stronie.

[10] Do tego zrobisz dwadzieścia słupów i dwadzieścia ich podstaw z miedzi, haczyki zaś u słupów i klamry do nich będą ze srebra.

11 De igual modo, para o lado norte ao comprido, haverá cortinas de cem côvados de comprimento; e as suas vinte colunas e as suas vinte bases serão de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas serão de prata.

11 Tak samo wzdłuż strony północnej będą zasłony sto łokci długie, do tego dwadzieścia słupów i dwadzieścia ich podstaw z miedzi, haczyki zaś u słupów i klamry do nich będą ze srebra.

12 Na largura do átrio para o lado do ocidente, haverá cortinas de cinqüenta côvados; as colunas serão dez, e as suas bases, dez.

12 Co do szerokości dziedzińca, od strony zachodniej będą zasłony na pięćdziesiąt łokci. Do tego dziesięć słupów i dziesięć ich podstaw.

13 A largura do átrio do lado oriental (para o levante) será de cinqüenta côvados.

13 Szerokość dziedzińca od strony wschodniej, ku wschodowi, będzie na pięćdziesiąt łokci;

14 As cortinas para um lado da entrada serão de quinze côvados; as suas colunas serão três, e as suas bases, três.

14 Piętnaście łokci zasłon na jedną stronę oraz ich trzy słupy i ich trzy podstawy.

15 Para o outro lado da entrada, haverá cortinas de quinze côvados; as suas colunas serão três, e as suas bases, três.

15 Tak samo na drugą stronę piętnaście łokci zasłon oraz ich trzy słupy i ich trzy podstawy.

16 À porta do átrio, haverá um reposteiro de vinte côvados, de estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido, obra de bordador; as suas colunas serão quatro, e as suas bases, quatro.

16 Brama dziedzińca mieć będzie kotarę na dwadzieścia łokci, z fioletowej i czerwonej purpury, z karmazynu i ze skręconego bisioru, wzorzyście haftowaną; do niej cztery słupy i cztery podstawy.

17 Todas as colunas ao redor do átrio serão cingidas de vergas de prata; os seus ganchos serão de prata, mas as suas bases, de bronze.

17 Wszystkie słupy dokoła dziedzińca mieć będą srebrne klamry; ich haczyki będą ze srebra, a ich podstawy z miedzi.

18 O átrio terá cem côvados de comprimento, e cinqüenta de largura por todo o lado, e cinco de altura; as suas cortinas serão de linho fino retorcido, e as suas bases, de bronze.

18 Długość dziedzińca wynosić będzie sto łokci, szerokość pięćdziesiąt, a wysokość pięć łokci, a wszystkie zasłony będą ze skręconego bisioru, a ich podstawy z miedzi.

[19] Todos os utensílios do tabernáculo em todo o seu serviço, e todas as suas estacas, e todas as estacas do átrio serão de bronze.

O azeite para o candelabro

Levítico 24.1-4

[20] Ordenarás aos filhos de Israel que te tragam azeite puro de oliveira, batido, para o candelabro, para que haja lâmpada acesa continuamente.

[21] Na tenda da congregação fora do véu, que está diante do Testemunho, Arão e seus filhos a conservarão em ordem, desde a tarde até pela manhã, perante o SENHOR; estatuto perpétuo será este a favor dos filhos de Israel pelas suas gerações.

Êxodo 28

Deus escolhe Arão e seus filhos para sacerdotes

[1] Faze também vir para junto de ti Arão, teu irmão, e seus filhos com ele, dentre os filhos de Israel, para me oficiarem como sacerdotes, a saber, Arão e seus filhos Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

As vestes sacerdotais

Êxodo 39.1-31

[2] Farás vestes sagradas para Arão, teu irmão, para glória e ornamento.

[3] Falarás também a todos os homens hábeis a quem enchi do espírito de sabedoria, que façam vestes para Arão para consagrá-lo, para que me ministre o ofício sacerdotal.

[4] As vestes, pois, que farão são estas: um peitoral, uma estola sacerdotal, uma sobrepeliz, uma túnica bordada, mitra e cinto. Farão vestes sagradas para Arão, teu

[19] Wszystkie naczynia przybytku do całej służby w nim i wszystkie jego paliki i wszystkie paliki dziedzińca będą z miedzi.

Dostawa oliwy do świecznika

[20] Rozkażesz też synom izraelskim, aby przynosili ci do świecznika oliwę z oliwek, czystą, wytłoczoną, aby stale można było wystawiać lampy.

[21] W Namiocie Zgromadzenia poza zasłoną, która jest przed Skrzynią Świadectwa, będzie ją przyrządzał Aaron i jego synowie, aby od wieczora do rana świeciła przed Panem. Jest to przepis wieczysty dla wszystkich pokoleń synów izraelskich.

II Mojżeszowa 28

Szaty kapłanów

[1] A ty każ stanąć przed sobą spośród synów izraelskich Aaronowi, swemu bratu, i jego synom z nim, aby pełnił mi służbę kapłana: Aaron, Nadab i Abihu, Eleazar i Itamar, synowie Aarona.

[2] Sprawisz też bratu swemu Aaronowi święte szaty na cześć i dla ozdoby.

[3] Porozmawiaj też ze wszystkimi wprawionymi w rzemiośle, których obdarowałem duchem mądrości, aby zrobili szaty dla Aarona, by wyświęcony pełnił mi służbę jako kapłan.

[4] A oto szaty, które mają zrobić: Napierśnik, efod, płaszcz, tunika haftowana, zawój i pas. I zrobią te święte szaty dla Aarona, twojego brata, i dla jego synów, aby mi pełnili służbę jako kapłani.

irmão, e para seus filhos, para me oficiarem como sacerdotes.

[5] Tomarão ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino

[5] Niech wezmą złoto, fioletową i czerwoną purpurę, karmazyn i bisior.

[6] e farão a estola sacerdotal de ouro, e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido, obra esmerada.

[6] Efod zrobią ze złota, z fioletowej i czerwonej purpury, i karmazynu, i ze skręconego bisioru, wzorzyście haftowany.

[7] Terá duas ombreiras que se unam às suas duas extremidades, e assim se unirá.

[7] Będzie on miał dwa naramienniki przylegające do siebie i połączone ze sobą na obu jego końcach.

[8] E o cinto de obra esmerada, que estará sobre a estola sacerdotal, será de obra igual, da mesma obra de ouro, e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido.

[8] A przepaska, która jest na nim, aby go ściągnąć, będzie tak samo wykonana ze złota, z fioletowej i czerwonej purpury, z karmazynu i ze skręconego bisioru.

[9] Tomarás duas pedras de ônix e gravarás nelas os nomes dos filhos de Israel:

[9] Weźmiesz też dwa kamienie onyksowe i wyryjesz na nich imiona synów izraelskich.

[10] seis de seus nomes numa pedra e os outros seis na outra pedra, segundo a ordem do seu nascimento.

[10] Sześć ich imion na jednym kamieniu, a sześć pozostałych imion na drugim kamieniu, według kolejności ich urodzenia.

[11] Conforme a obra de lapidador, como lavores de sinete, gravarás as duas pedras com os nomes dos filhos de Israel; engastadas ao redor de ouro, as farás.

[11] Jak rytownik rżnie pieczęcie, tak ty wyryjesz na obu kamieniach imiona synów izraelskich i otoczysz je oprawą ze złota.

[12] E porás as duas pedras nas ombreiras da estola sacerdotal, por pedras de memória aos filhos de Israel; e Arão levará os seus nomes sobre ambos os seus ombros, para memória diante do SENHOR.

[12] Te dwa kamienie umieścisz na naramiennikach efodu, jako kamienie pamiątkowe dla synów izraelskich; i nosić będzie Aaron ich imiona przed Panem na swych obu ramionach na pamiątkę.

[13] Farás também engastes de ouro

[13] Zrobisz też oprawy ze złota

[14] e duas correntes de ouro puro; obra de fieira as farás; e as correntes de fieira prenderás nos engastes.

[15] Farás também o peitoral do juízo de obra esmerada, conforme a obra da estola sacerdotal o farás: de ouro, e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido o farás.

[16] Quadrado e duplo, será de um palmo o seu comprimento, e de um palmo, a sua largura.

[17] Colocarás nele engaste de pedras, com quatro ordens de pedras: a ordem de sárdio, topázio e carbúnculo será a primeira ordem;

[18] a segunda ordem será de esmeralda, safira e diamante;

[19] a terceira ordem será de jacinto, ágata e ametista;

[20] a quarta ordem será de berilo, ônix e jaspe; elas serão guarnecidas de ouro nos seus engastes.

[21] As pedras serão conforme os nomes dos filhos de Israel, doze, segundo os seus nomes; serão esculpidas como sinetes, cada uma com o seu nome, para as doze tribos.

[22] Para o peitoral farás correntes como cordas, de obra trançada de ouro puro.

[23] Também farás para o peitoral duas argolas de ouro e porás as duas argolas nas extremidades do peitoral.

[24] Então, meterás as duas correntes de ouro nas duas argolas, nas extremidades do peitoral.

[14] I dwa łańcuszki ze szczerego złota, kręcone jak sznury; i przymocujesz te kręcone łańcuszki do opraw.

[15] Zrobisz też napierśnik wyroczny. Wykonasz go artystycznie, tak samo jak efod. Zrobisz go ze złota, z fioletowej i czerwonej purpury, z karmazynu i ze skręconego bisioru.

[16] Będzie czworograniasty, złożony we dwoje, na piędź długi i na piędź szeroki.

[17] Osadzisz na nim zestaw z drogich kamieni w czterech rzędach: pierwszy rząd to rubin, topaz i szmaragd;

[18] Drugi rząd to karbunkuł, szafir i beryl.

[19] Trzeci rząd to opal, agat i ametyst.

[20] Czwarty rząd to chryzolit, onyks i jaspis. Osadzone będą w oprawach ze złota.

[21] A kamieni tych będzie, według imion synów izraelskich, dwanaście, według ich imion; na każdym będzie wyryte jak na pieczęci imię jednego z dwunastu plemion.

[22] Na napierśniku zrobisz łańcuszki, skręcone jak sznurki, ze szczerego złota.

[23] Zrobisz też na napierśniku dwa złote pierścienie i przymocujesz te dwa pierścienie do dwóch końców napierśnika,

[24] I włożysz te dwa złote łańcuszki do dwóch pierścieni na końcach napierśnika.

[25] As duas pontas das correntes prenderás nos dois engastes e as porás nas ombreiras da estola sacerdotal na frente dele.

[25] A drugie końce obu łańcuszków przymocujesz do dwóch opraw, które przytwierdzisz do dwóch naramienników efodu z przodu.

[26] Farás também duas argolas de ouro e as porás nas duas extremidades do peitoral, na sua orla interior junto à estola sacerdotal.

[26] Zrobisz też dwa złote pierścienie i przymocujesz je do dwóch końców napierśnika na jego brzegu wewnętrznym od strony efodu.

[27] Farás também duas argolas de ouro e as porás nas duas ombreiras da estola sacerdotal, abaixo, na frente dele, perto da sua juntura, sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal.

[27] Zrobisz też jeszcze dwa złote pierścienie i przymocujesz je do dwóch naramienników efodu od dołu z przedniej jego strony, tuż przy jego spojeniu, ponad przepaską efodu,

[28] E ligarão o peitoral com as suas argolas às argolas da estola sacerdotal por cima com uma fita azul, para que esteja sobre o cinto da estola sacerdotal; e nunca o peitoral se separará da estola sacerdotal.

[28] Potem zwiąże się napierśnik jego pierścieniami z pierścieniami efodu sznurem z fioletowej purpury, aby był nad przepaską efodu i aby napierśnik nie przesuwał się na efodzie.

[29] Assim, Arão levará os nomes dos filhos de Israel no peitoral do juízo sobre o seu coração, quando entrar no santuário, para memória diante do SENHOR continuamente.

[29] Aaron będzie nosił imiona synów izraelskich na napierśniku wyrocznym na swoim sercu, gdy będzie wchodził do miejsca świętego, ku stałej pamięci przed Panem.

[30] Também porás no peitoral do juízo o Urim e o Tumim, para que estejam sobre o coração de Arão, quando entrar perante o SENHOR; assim, Arão levará o juízo dos filhos de Israel sobre o seu coração diante do SENHOR continuamente.

[30] Do napierśnika wyrocznego włożysz urim i tummim, aby były na sercu Aarona, gdy będzie stawał przed obliczem Pana. Tak nosić będzie Aaron na swym sercu ustawicznie przed obliczem Pana wyrocznie dla synów izraelskich.

[31] Farás também a sobrepeliz da estola sacerdotal toda de estofo azul.

[31] Płaszcz pod efod zrobisz cały z fioletowej purpury.

[32] No meio dela, haverá uma abertura para a cabeça; será debruada essa abertura, como a abertura de uma saia de malha, para que não se rompa.

[32] W jego środku będzie otwór na głowę. Otwór ten będzie miał dokoła obwódkę utkaną jak w otworze skórzanego pancerza, aby się nie podarł.

[33] Em toda a orla da sobrepeliz, farás romãs de estofo azul, e púrpura, e carmesim; e campainhas de ouro no meio delas.

[34] Haverá em toda a orla da sobrepeliz uma campainha de ouro e uma romã, outra campainha de ouro e outra romã.

[35] Esta sobrepeliz estará sobre Arão quando ministrar, para que se ouça o seu sonido, quando entrar no santuário diante do SENHOR e quando sair; e isso para que não morra.

[36] Farás também uma lâmina de ouro puro e nela gravarás à maneira de gravuras de sinetes: Santidade ao SENHOR.

[37] Atá-la-ás com um cordão de estofo azul, de maneira que esteja na mitra; bem na frente da mitra estará.

[38] E estará sobre a testa de Arão, para que Arão leve a iniqüidade concernente às coisas santas que os filhos de Israel consagrarem em todas as ofertas de suas coisas santas; sempre estará sobre a testa de Arão, para que eles sejam aceitos perante o SENHOR.

[39] Tecerás, quadriculada, a túnica de linho fino e farás uma mitra de linho fino e um cinto de obra de bordador.

[40] Para os filhos de Arão farás túnicas, e cintos, e tiaras; fá-los-ás para glória e ornamento.

[41] E, com isso, vestirás Arão, teu irmão, bem como seus filhos; e os ungirás, e

[33] Na jego dolnych brzegach zrobisz dookoła jabłuszka granatu z fioletowej i czerwonej purpury i z karmazynu, a między nimi wokoło złote dzwoneczki.

[34] Złoty dzwoneczek i jabłuszko granatu, i znowu złoty dzwoneczek i jabłuszko granatu będą dokoła na dolnych brzegach płaszcza.

[35] Aaron będzie to miał na sobie podczas pełnienia służby, aby słychać było dźwięk wokół niego, gdy będzie wchodził do miejsca świętego przed Pana i gdy będzie wychodził, aby nie umarł.

[36] Zrobisz też diadem ze szczerego złota i wyryjesz na nim jak na pieczęci napis: Poświęcony Panu.

[37] Przymocujesz go sznurem z fioletowej purpury do zawoju na głowie. Będzie on na przedzie zawoju.

[38] Aaron będzie go miał na czole, ponieważ Aaron będzie nosił uchybienia popełnione przy świętych ofiarach, które składać będą synowie izraelscy przy wszystkich swoich świętych darach. I będzie zawsze na jego czole dla zjednania im łaski Pana.

[39] Utkasz też wzorzyście tunikę z bisioru i zrobisz zawój z bisioru oraz pas wzorzyście haftowany.

[40] Dla synów Aarona zrobisz także tuniki i zrobisz im pasy i nakrycia głowy na cześć i dla ozdoby.

[41] Ubierzesz w nie Aarona, swego brata, i jego synów razem z nim i namaścisz ich, i

consagrarás, e santificarás, para que me oficiem como sacerdotes.

[42] Faze-lhes também calções de linho, para cobrirem a pele nua; irão da cintura às coxas.

[43] E estarão sobre Arão e sobre seus filhos, quando entrarem na tenda da congregação ou quando se chegarem ao altar para ministrar no santuário, para que não levem iniqüidade e morram; isto será estatuto perpétuo para ele e para sua posteridade depois dele.

wprowadzisz ich w urząd, i poświęcisz ich, i będą moimi kapłanami.

[42] Zrobisz też dla nich spodnie lniane dla zakrycia nagości od bioder do goleni.

[43] Aaron i jego synowie będą je nosić, gdy będą wchodzić do Namiotu Zgromadzenia lub zbliżać się do ołtarza, aby sprawować służbę w miejscu świętym, by nie ściągnęli na siebie winy i nie pomarli. Taka jest wieczysta ustawa dla niego i dla jego potomków po nim.

Êxodo 29

O sacrifício e as cerimônias da consagração

Levítico 8.1-36

[1] Isto é o que lhes farás, para os consagrar, a fim de que me oficiem como sacerdotes: toma um novilho, e dois carneiros sem defeito,

[2] e pães asmos, e bolos asmos, amassados com azeite, e obreias asmas untadas com azeite; de flor de farinha de trigo os farás,

[3] e os porás num cesto, e no cesto os trarás; trarás também o novilho e os dois carneiros.

[4] Então, farás que Arão e seus filhos se cheguem à porta da tenda da congregação e os lavarás com água;

[5] depois, tomarás as vestes, e vestirás Arão da túnica, da sobrepeliz, da estola sacerdotal e do peitoral, e o cingirás com o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal;

II Mojżeszowa 29

Wyświęcenie Aarona i jego synów

[1] W ten zaś sposób postąpisz z nimi, gdy będziesz ich poświęcał na moich kapłanów: Weźmiesz jednego młodego cielca i dwa barany bez skazy,

[2] I niekwaszony chleb, i niekwaszone placki zaczynione na oliwie, i niekwaszone opłatki namaszczone oliwą. Zrobisz je z najprzedniejszej mąki pszennej.

[3] I włożysz je do jednego kosza, i przyniesiesz je w tym koszu; sprowadzisz też tego młodego cielca i te dwa barany.

[4] Aaronowi zaś i jego synom każesz podejść ku wejściu do Namiotu Zgromadzenia i obmyjesz ich wodą.

[5] Potem weźmiesz szaty i przyodziejesz Aarona w tunikę, w płaszcz pod efod, w efod, w napierśnik, i opaszesz go pasem efodu,

[6] pôr-lhe-ás a mitra na cabeça e sobre a mitra, a coroa sagrada.

[6] Na jego głowę włożysz zawój i przymocujesz święty diadem do zawoju.

[7] Então, tomarás o óleo da unção e lho derramarás sobre a cabeça; assim o ungirás.

[7] Potem weźmiesz olej namaszczenia, wylejesz na jego głowę i namaścisz go.

[8] Farás, depois, que se cheguem os filhos de Arão, e os vestirás de túnicas,

[8] Następnie każesz podejść jego synom i przyodziejesz ich w tuniki,

[9] e os cingirás com o cinto, Arão e seus filhos, e lhes atarás as tiaras, para que tenham o sacerdócio por estatuto perpétuo, e consagrarás Arão e seus filhos.

[9] Przepaszesz ich pasem, Aarona i jego synów, na głowy ich włożysz zawoje, i do nich będzie należało kapłaństwo na mocy wieczystej ustawy. I wprowadzisz w urząd Aarona i jego synów.

[10] Farás chegar o novilho diante da tenda da congregação, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.

[10] Potem przywiedziesz młodego cielca przed Namiot Zgromadzenia, a Aaron i jego synowie położą swoje ręce na głowie młodego cielca.

[11] Imolarás o novilho perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação.

[11] I zarżniesz młodego cielca przed Panem u wejścia do Namiotu Zgromadzenia,

[12] Depois, tomarás do sangue do novilho e o porás com o teu dedo sobre os chifres do altar; o restante do sangue derramá-lo-ás à base do altar.

[12] Weźmiesz też nieco z krwi młodego cielca i pomażesz swoim palcem rogi ołtarza, a resztę krwi wylejesz u podstawy ołtarza.

[13] Também tomarás toda a gordura que cobre as entranhas, o redenho do fígado, os dois rins e a gordura que está neles e queimá-los-ás sobre o altar;

[13] Potem weźmiesz cały tłuszcz pokrywający wnętrzności i otrzewną nad wątrobą, obie nerki i tłuszcz, który jest na nich, i spalisz to na ołtarzu.

[14] mas a carne do novilho, a pele e os excrementos, queimá-los-ás fora do arraial; é sacrifício pelo pecado.

[14] Lecz mięso młodego cielca i jego skórę, i odchody spalisz w ogniu poza obozem, bo jest to ofiara za grzech.

[15] Depois, tomarás um carneiro, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.

[15] Weźmiesz jednego barana, a Aaron i jego synowie położą swoje ręce na głowie tego barana.

[16] Imolarás o carneiro, e tomarás o seu sangue, e o jogarás sobre o altar ao redor;

[16] Potem zarżniesz tego barana i weźmiesz jego krew, i pokropisz nią ołtarz dookoła.

[17] partirás o carneiro em seus pedaços e, lavadas as entranhas e as pernas, pô-las-ás sobre os pedaços e sobre a cabeça.

[18] Assim, queimarás todo o carneiro sobre o altar; é holocausto para o SENHOR, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[19] Depois, tomarás o outro carneiro, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.

[20] Imolarás o carneiro, e tomarás do seu sangue, e o porás sobre a ponta da orelha direita de Arão e sobre a ponta da orelha direita de seus filhos, como também sobre o polegar da sua mão direita e sobre o polegar do seu pé direito; o restante do sangue jogarás sobre o altar ao redor.

[21] Tomarás, então, do sangue sobre o altar e do óleo da unção e os aspergirás sobre Arão e suas vestes e sobre seus filhos e as vestes de seus filhos com ele; para que ele seja santificado, e as suas vestes, e também seus filhos e as vestes de seus filhos com ele.

[22] Depois, tomarás do carneiro a gordura, a cauda gorda, a gordura que cobre as entranhas, o redenho do fígado, os dois rins, a gordura que está neles e a coxa direita, porque é carneiro da consagração;

[23] e também um pão, um bolo de pão azeitado e uma obreia do cesto dos pães asmos que estão diante do SENHOR.

[24] Todas estas coisas porás nas mãos de Arão e nas de seus filhos e, movendo-as de

[17] Barana tego pokroisz na części, obmyjesz jego wnętrzności i jego nogi i położysz je na tych jego częściach i na jego głowie,

[18] I spalisz całego tego barana na ołtarzu. Jest to ofiara całopalna dla Pana, woń przyjemna, ofiara ognista dla Pana.

[19] Potem weźmiesz drugiego barana, a Aaron i jego synowie położą swoje ręce na głowie tego barana.

[20] I zarżniesz tego barana, i weźmiesz nieco z jego krwi, i pomażesz nią małżowinę prawego ucha Aarona i małżowiny prawych uszu jego synów, i kciuki ich prawych rąk, i wielkie palce ich prawych nóg, a resztą krwi pokropisz ołtarz dookoła.

[21] Potem weźmiesz z krwi, która jest na ołtarzu, i z oliwy namaszczenia i pokropisz Aarona i jego szaty, i jego synów, i szaty jego synów z nim, i będzie poświęcony on i jego szaty, i z nim jego synowie, i szaty jego synów.

[22] Z barana tego weźmiesz tłuszcz i ogon, tłuszcz okrywający wnętrzności, otrzewną nad wątrobą, obie nerki i tłuszcz, który jest na nich, i prawy udziec, bo jest to baran wyświęcenia.

[23] I jeden bochenek chleba, i jeden placek zaczyniony na oliwie, i jeden opłatek z kosza przaśników, który jest przed Panem.

[24] Wszystko to położysz na dłoniach Aarona i na dłoniach jego synów i

um lado para outro, as oferecerás como ofertas movidas perante o SENHOR.

[25] Depois, as tomarás das suas mãos e as queimarás sobre o altar; é holocausto para o SENHOR, de agradável aroma, oferta queimada ao SENHOR.

[26] Tomarás o peito do carneiro da consagração, que é de Arão, e, movendo-o de um lado para outro, o oferecerás como oferta movida perante o SENHOR; e isto será a tua porção.

[27] Consagrarás o peito da oferta movida e a coxa da porção que foi movida, a qual se tirou do carneiro da consagração, que é de Arão e de seus filhos.

[28] Isto será a obrigação perpétua dos filhos de Israel, devida a Arão e seus filhos, por ser a porção do sacerdote, oferecida, da parte dos filhos de Israel, dos sacrifícios pacíficos; é a sua oferta ao SENHOR.

[29] As vestes santas de Arão passarão a seus filhos depois dele, para serem ungidos nelas e consagrados nelas.

[30] Sete dias as vestirá o filho que for sacerdote em seu lugar, quando entrar na tenda da congregação para ministrar no santuário.

[31] Tomarás o carneiro da consagração e cozerás a sua carne no lugar santo;

wykonasz tym obrzęd potrząsania przed Panem.

[25] Potem odbierzesz to z ich rąk i spalisz na ołtarzu nad całopaleniem na woń przyjemną przed Panem. Jest to ofiara ognista dla Pana.

[26] Następnie weźmiesz mostek barana ofiarowanego na wyświęcenie Aarona i wykonasz nim obrzęd potrząsania przed Panem. To będzie twoim działem.

[27] I odłączysz jako rzecz świętą - mostek jako część do potrząsania i łopatkę jako dar ofiarny, którymi potrząsano i które ofiarowano z barana przeznaczonego do wyświęcenia, będące działem Aarona i jego synów,

[28] I będą należały do Aarona i jego synów na mocy wieczystej ustawy od synów izraelskich, gdyż jest to dar ofiarny i część do potrząsania od synów izraelskich z ich ofiar pojednania, z ich darów ofiarnych dla Pana.

[29] A święte szaty Aarona należeć będą po nim do jego synów, aby w nich byli namaszczani i aby w nich byli wprowadzani w urząd.

[30] Przez siedem dni będzie je przywdziewać ten z jego synów, który w jego miejsce zostanie kapłanem i będzie wchodził do Namiotu Zgromadzenia, by pełnić służbę w miejscu świętym.

[31] Weźmiesz też barana ofiarowanego przy wyświęceniu i ugotujesz jego mięso w miejscu świętym.

[32] e Arão e seus filhos comerão a carne deste carneiro e o pão que está no cesto à porta da tenda da congregação

[32] Aaron i jego synowie spożywać będą mięso tego barana i chleb, który jest w koszu u wejścia do Namiotu Zgromadzenia,

[33] e comerão das coisas com que for feita a expiação, para consagrá-los e para santificá-los; o estranho não comerá delas, porque são santas.

[33] I będą jeść to, czym dokonano zmazania winy, gdy ich wprowadzano w urząd przez wyświęcanie ich. Ale inni jeść tego nie będą, gdyż jest to rzecz święta.

[34] Se sobrar alguma coisa da carne das consagrações ou do pão, até pela manhã, queimarás o que restar; não se comerá, porque é santo.

[34] A jeżeli coś z mięsa wyświęcenia i z chleba pozostanie do rana, spalisz to, co pozostało, w ogniu; nie można tego jeść, gdyż jest to rzecz święta.

[35] Assim, pois, farás a Arão e a seus filhos, conforme tudo o que te hei ordenado; por sete dias, os consagrarás.

[35] I postąpisz z Aaronem i z jego synami we wszystkim tak, jak ci nakazałem. Przez siedem dni będziesz ich wyświęcał.

[36] Também cada dia prepararás um novilho como oferta pelo pecado para as expiações; e purificarás o altar, fazendo expiação por ele mediante oferta pelo pecado; e o ungirás para consagrá-lo.

[36] A młodego cielca jako ofiarę za grzech złożysz codziennie na przebłaganie i oczyścisz z grzechu ołtarz przez złożenie na nim ofiary przebłagalnej i namaścisz go, aby go poświęcić.

[37] Sete dias farás expiação pelo altar e o consagrarás; e o altar será santíssimo; tudo o que o tocar será santo.

[37] Przez siedem dni będziesz oczyszczał ołtarz z grzechu i poświęcał go. Ołtarz stanie się świętością nad świętościami. Wszystko, co dotknie się ołtarza, będzie też święte.

Ofertas contínuas

Números 28.1-8

[38] Isto é o que oferecerás sobre o altar: dois cordeiros de um ano, cada dia, continuamente.

[38] A to będziesz czynił na ołtarzu: Codziennie ofiarować będziesz stale dwa roczne jagnięta:

[39] Um cordeiro oferecerás pela manhã e o outro, ao pôr-do-sol.

[39] Jedno jagnię ofiarujesz rano, a drugie jagnię ofiarujesz przed wieczorem.

[40] Com um cordeiro, a décima parte de um efa de flor de farinha, amassada com a quarta parte de um him de azeite batido;

[40] Przy pierwszym jagnięciu także jedną dziesiątą część efy najprzedniejszej mąki pszennej, rozczynionej z ćwiercią hinu

e, para libação, a quarta parte de um him de vinho;

oliwy, a jako ofiarę z płynów ćwierć hinu wina.

[41] o outro cordeiro oferecerás ao pôr-do-sol, como oferta de manjares, e a libação como de manhã, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[41] Drugie jagnię ofiarujesz przed wieczorem. Ofiarujesz je z taką samą ofiarą pokarmową i ofiarą z płynów jak rano - ku przyjemnej woni, ofiarę ognistą dla Pana.

[42] Este será o holocausto contínuo por vossas gerações, à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR, onde vos encontrarei, para falar contigo ali.

[42] Będzie to stała ofiara całopalenia składana z pokolenia na pokolenie, przed Panem, przy wejściu do Namiotu Zgromadzenia, gdzie będę się spotykał z wami i tam rozmawiał z tobą.

[43] Ali, virei aos filhos de Israel, para que, por minha glória, sejam santificados,

[43] Objawię się tam synom izraelskim, a miejsce to będzie poświęcone moją chwałą.

[44] e consagrarei a tenda da congregação e o altar; também santificarei Arão e seus filhos, para que me oficiem como sacerdotes.

[44] I poświęcę Namiot Zgromadzenia i ołtarz. Aarona zaś i jego synów poświęcę, aby byli moimi kapłanami.

[45] E habitarei no meio dos filhos de Israel e serei o seu Deus.

[45] I mieszkać będę pośród synów izraelskich, i będę ich Bogiem.

[46] E saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus, que os tirou da terra do Egito, para habitar no meio deles; eu sou o SENHOR, seu Deus.

[46] I poznają, żem Ja, Pan, ich Bóg, który ich wyprowadziłem z ziemi egipskiej, aby mieszkać pośród nich, Ja, Pan, ich Bóg.

Êxodo 30

O altar do incenso

Êxodo 37.25-28

[1] Farás também um altar para queimares nele o incenso; de madeira de acácia o farás.

[2] Terá um côvado de comprimento, e um de largura (será quadrado), e dois de altura; os chifres formarão uma só peça com ele.

II Mojżeszowa 30

Ołtarz kadzidlany

[1] Zrobisz też ołtarz do spalania kadzidła, a zrobisz go z drzewa akacjowego.

[2] Będzie na łokieć długi i na łokieć szeroki, czworograniasty, a wysokości na dwa łokcie. Narożniki jego będą z nim stanowiły jedną całość.

[3] De ouro puro o cobrirás, a parte superior, as paredes ao redor e os chifres; e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor.

[4] Também lhe farás duas argolas de ouro debaixo da bordadura; de ambos os lados as farás; nelas, se meterão os varais para se levar o altar.

[5] De madeira de acácia farás os varais e os cobrirás de ouro.

[6] Porás o altar defronte do véu que está diante da arca do Testemunho, diante do propiciatório que está sobre o Testemunho, onde me avistarei contigo.

[7] Arão queimará sobre ele o incenso aromático; cada manhã, quando preparar as lâmpadas, o queimará.

[8] Quando, ao crepúsculo da tarde, acender as lâmpadas, o queimará; será incenso contínuo perante o SENHOR, pelas vossas gerações.

[9] Não oferecereis sobre ele incenso estranho, nem holocausto, nem ofertas de manjares; nem tampouco derramareis libações sobre ele.

[10] Uma vez no ano, Arão fará expiação sobre os chifres do altar com o sangue da oferta pelo pecado; uma vez no ano, fará expiação sobre ele, pelas vossas gerações; santíssimo é ao SENHOR.

O pagamento do resgate

[11] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[12] Quando fizeres recenseamento dos filhos de Israel, cada um deles dará ao SENHOR o resgate de si próprio, quando

[3] Pokryjesz go szczerym złotem, jego wierzch i jego ściany dookoła oraz jego narożniki. Zrobisz na nim wokoło złoty wieniec.

[4] Poniżej tego obramowania przymocujesz do niego dwa złote pierścienie z jednej i z drugiej strony, na drążki, na których będzie się go nosić.

[5] Drążki te zrobisz z drzewa akacjowego i pokryjesz je złotem.

[6] Umieścisz go przed zasłoną, która jest przed Skrzynią Świadectwa, przed pokrywą, która jest nad Świadectwem, gdzie będę się z tobą spotykał.

[7] Na nim będzie Aaron spalał wonne kadzidło. Każdego poranka, gdy będzie przygotowywał lampy, będzie je spalał.

[8] Także przed wieczorem, gdy Aaron będzie wstawiał lampy, będzie je spalał. Jest to stała ofiara kadzidlana przed Panem po wszystkie pokolenia wasze.

[9] Natomiast nie będziecie na nim składać innej ofiary kadzidlanej ani całopalenia, ani ofiary z pokarmu, ani ofiary z płynów nie będziecie na nim składać.

[10] Raz w roku Aaron oczyści jego rogi. Krwią z ofiary za grzech dopełni na nim oczyszczenia raz w roku po wszystkie pokolenia wasze. Będzie on świętością nad świętościami dla Pana.

Opłata przebłagalna

[11] I rzekł Pan do Mojżesza te słowa:

[12] Gdy będziesz liczył synów izraelskich, podlegających spisowi, każdy złoży dla Pana okup za swoje życie podczas spisu,

os contares; para que não haja entre eles praga nenhuma, quando os arrolares.

[13] Todo aquele que passar ao arrolamento dará isto: metade de um siclo, segundo o siclo do santuário (este siclo é de vinte geras); a metade de um siclo é a oferta ao SENHOR.

[14] Qualquer que entrar no arrolamento, de vinte anos para cima, dará a oferta ao SENHOR.

[15] O rico não dará mais de meio siclo, nem o pobre, menos, quando derem a oferta ao SENHOR, para fazerdes expiação pela vossa alma.

[16] Tomarás o dinheiro das expiações dos filhos de Israel e o darás ao serviço da tenda da congregação; e será para memória aos filhos de Israel diante do SENHOR, para fazerdes expiação pela vossa alma.

A bacia de bronze

Êxodo 38.8

[17] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[18] Farás também uma bacia de bronze com o seu suporte de bronze, para lavar. Pô-la-ás entre a tenda da congregação e o altar e deitarás água nela.

[19] Nela, Arão e seus filhos lavarão as mãos e os pés.

[20] Quando entrarem na tenda da congregação, lavar-se-ão com água, para que não morram; ou quando se chegarem ao altar para ministrar, para acender a oferta queimada ao SENHOR.

[21] Lavarão, pois, as mãos e os pés, para que não morram; e isto lhes será por estatuto

aby nie spadła na nich jakaś plaga, gdy będą spisywani.

[13] A to niech da każdy, kto podlega spisowi: Pół sykla według sykla świątynnego, a sykl to dwadzieścia gerów. Pół sykla wynosi więc dar ofiarny dla Pana.

[14] Każdy, kto podlega spisowi, od dwudziestego roku życia wzwyż, niech da dar ofiarny dla Pana.

[15] Bogaty nie da więcej, a ubogi nie da mniej niż pół sykla jako dar ofiarny dla Pana, na okup za wasze życie.

[16] Weźmiesz te pieniądze jako przebłaganie od synów izraelskich i przeznaczysz je na służbę przy Namiocie Zgromadzenia. Będzie to dla synów izraelskich na pamiątkę przed Panem okupem za wasze życie.

[17] I rzekł Pan do Mojżesza te słowa:

Kadź miedziana

[18] Zrobisz też kadź miedzianą i podstawę dla niej z miedzi do obmywań i postawisz ją między Namiotem Zgromadzenia a ołtarzem, i nalejesz do niej wody.

[19] Aaron i jego synowie będą w niej obmywać swoje ręce i swoje nogi.

[20] Gdy wchodzić będą do Namiotu Zgromadzenia, obmyją się wodą, aby nie umarli, również gdy będą przystępować do ołtarza, by służyć Panu, spalając dla niego ofiarę ogniową.

[21] Obmyją wtedy swoje ręce i nogi, by nie umarli. To będzie dla niego i dla jego

perpétuo, a ele e à sua posteridade, através de suas gerações.

O óleo da santa unção
Êxodo 37.29

22 Disse mais o SENHOR a Moisés:

23 Tu, pois, toma das mais excelentes especiarias: de mirra fluida quinhentos siclos, de cinamomo odoroso a metade, a saber, duzentos e cinqüenta siclos, e de cálamo aromático duzentos e cinqüenta siclos,

24 e de cássia quinhentos siclos, segundo o siclo do santuário, e de azeite de oliveira um him.

25 Disto farás o óleo sagrado para a unção, o perfume composto segundo a arte do perfumista; este será o óleo sagrado da unção.

26 Com ele ungirás a tenda da congregação, e a arca do Testemunho,

27 e a mesa com todos os seus utensílios, e o candelabro com os seus utensílios, e o altar do incenso,

28 e o altar do holocausto com todos os utensílios, e a bacia com o seu suporte.

29 Assim consagrarás estas coisas, para que sejam santíssimas; tudo o que tocar nelas será santo.

30 Também ungirás Arão e seus filhos e os consagrarás para que me oficiem como sacerdotes.

31 Dirás aos filhos de Israel: Este me será o óleo sagrado da unção nas vossas gerações.

potomków wieczystym przepisem po wszystkie ich pokolenia.

Sporządzenie oleju do namaszczenia

22 I rzekł Pan do Mojżesza te słowa:

23 A ty weź sobie najprzedniejszych wonności: Pięćset łutów wybornej mirry, wonnego cynamonu połowę tego, czyli dwieście pięćdziesiąt łutów, i wonnej trzciny dwieście pięćdziesiąt łutów,

24 I kasji pięćset łutów według sykla świątynnego, i jeden hin oliwy z oliwek.

25 Zrobisz z tego święty olej do obrzędowego namaszczania, wonną mieszaninę, tak jak się sporządza wonności; będzie to święty olej do namaszczania.

26 Namaścisz nią Namiot Zgromadzenia i Skrzynię Świadectwa,

27 I stół, i wszystkie jego naczynia, świecznik i jego przybory, ołtarz kadzenia,

28 Ołtarz całopaleń i wszystkie jego naczynia, i kadź oraz jej podstawę.

29 Poświęcisz je i będą świętością nad świętościami. Cokolwiek się ich dotknie, będzie poświęcone.

30 Namaścisz też Aarona i jego synów i poświęcisz ich na moich kapłanów.

31 Do synów izraelskich zaś powiesz: Świętym olejem namaszczania będzie to dla mnie po wszystkie pokolenia wasze.

[32] Não se ungirá com ele o corpo do homem que não seja sacerdote, nem fareis outro semelhante, da mesma composição; é santo e será santo para vós outros.

[33] Qualquer que compuser óleo igual a este ou dele puser sobre um estranho será eliminado do seu povo.

O incenso sagrado

[34] Disse mais o SENHOR a Moisés: Toma substâncias odoríferas, estoraque, ônica e gálbano; estes arômatas com incenso puro, cada um de igual peso;

[35] e disto farás incenso, perfume segundo a arte do perfumista, temperado com sal, puro e santo.

[36] Uma parte dele reduzirás a pó e o porás diante do Testemunho na tenda da congregação, onde me avistarei contigo; será para vós outros santíssimo.

[37] Porém o incenso que fareis, segundo a composição deste, não o fareis para vós mesmos; santo será para o SENHOR.

[38] Quem fizer tal como este para o cheirar será eliminado do seu povo.

[32] Nie wolno go wylewać na ciało innych ludzi i nie będziecie sporządzać innego z takich samych składników. Jest on święty i święty będzie dla was.

[33] Ktokolwiek by sporządził taki sam i namaścił nim kogoś innego, zostanie wytracony ze swojego ludu.

Sporządzenie kadzidła

[34] I rzekł Pan do Mojżesza: Weź sobie wonności: pachnącej żywicy i goździków, i galbanu wonnego, i czystego kadzidła, w różnych ilościach,

[35] I zrób z tego wonne kadzidło, mieszaninę, tak jak się robi wonności: posoloną, czystą, świętą.

[36] Rozetrzyj to na proszek i połóż część tego przed Skrzynią Świadectwa w Namiocie Zgromadzenia, gdzie będę się z tobą spotykał. To będzie dla was świętością nad świętościami.

[37] A kadzidła, które sporządzisz według tego składu, nie sporządzajcie dla siebie. Dla ciebie będzie to święte, poświęcone tylko dla Pana.

[38] Ktokolwiek by takie sporządził i używał jako pachnidła, zostanie wytracony ze swojego ludu.

Êxodo 31

Os artífices da obra do tabernáculo
Êxodo 35.30–36.1

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Eis que chamei pelo nome a Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá,

[3] e o enchi do Espírito de Deus, de habilidade, de inteligência e de conhecimento, em todo artifício,

II Mojżeszowa 31

Powołanie Besalela i Oholiaba

[1] I rzekł Pan do Mojżesza:

[2] Patrz! Powołałem imiennie Besalela, syna Uriego, syna Chura z plemienia Judy,

[3] I napełniłem go duchem Bożym, mądrością, rozumem, poznaniem, wszechstronną zręcznością w rzemiośle,

[4] para elaborar desenhos e trabalhar em ouro, em prata, em bronze,
[5] para lapidação de pedras de engaste, para entalho de madeira, para toda sorte de lavores.

[6] Eis que lhe dei por companheiro Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã; e dei habilidade a todos os homens hábeis, para que me façam tudo o que tenho ordenado:

[7] a tenda da congregação, e a arca do Testemunho, e o propiciatório que está por cima dela, e todos os pertences da tenda;
[8] e a mesa com os seus utensílios, e o candelabro de ouro puro com todos os seus utensílios, e o altar do incenso;
[9] e o altar do holocausto com todos os seus utensílios e a bacia com seu suporte;
[10] e as vestes finamente tecidas, e as vestes sagradas do sacerdote Arão, e as vestes de seus filhos, para oficiarem como sacerdotes;
[11] e o óleo da unção e o incenso aromático para o santuário; eles farão tudo segundo tenho ordenado.

O sábado santo e as duas tábuas do Testemunho

[12] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[13] Tu, pois, falarás aos filhos de Israel e lhes dirás: Certamente, guardareis os meus sábados; pois é sinal entre mim e vós nas vossas gerações; para que saibais que eu sou o SENHOR, que vos santifica.

[4] Pomysłowością w wyrobach ze złota, srebra i miedzi,
[5] W szlifowaniu drogich kamieni do oprawy, w snycerstwie i we wszelkiej artystycznej robocie.
[6] I oto przydałem mu Oholiaba, syna Achisamacha, z plemienia Dan. A serce każdego zręcznego obdarzyłem umiejętnością wykonania wszystkiego, co ci rozkazałem:

[7] Namiot Zgromadzenia, Skrzynię Świadectwa, wieko, które jest na niej, i wszystkie sprzęty Namiotu,

[8] I stół z jego przyborami, i świecznik ze szczerego złota ze wszystkimi jego przyborami, ołtarz kadzenia,
[9] Ołtarz całopalenia ze wszystkimi jego przyborami i kadź wraz z jej podstawą,

[10] Szaty haftowane, święte szaty dla Aarona, kapłana, i szaty jego synów do służby kapłańskiej,

[11] Olej namaszczania i wonne kadzidło dla przybytku. Niech uczynią wszystko, jak ci nakazałem.

[12] I rzekł Pan do Mojżesza:

Sabat jako znak

[13] Powiedz synom izraelskim: Zaiste, przestrzegać będziecie sabatów moich, gdyż to jest znakiem między mną a wami po wszystkie pokolenia wasze, abyście wiedzieli, żem Ja Pan, który was poświęcam.

[14] Portanto, guardareis o sábado, porque é santo para vós outros; aquele que o profanar morrerá; pois qualquer que nele fizer alguma obra será eliminado do meio do seu povo.

[15] Seis dias se trabalhará, porém o sétimo dia é o sábado do repouso solene, santo ao SENHOR; qualquer que no dia do sábado fizer alguma obra morrerá.

[16] Pelo que os filhos de Israel guardarão o sábado, celebrando-o por aliança perpétua nas suas gerações.

[17] Entre mim e os filhos de Israel é sinal para sempre; porque, em seis dias, fez o SENHOR os céus e a terra, e, ao sétimo dia, descansou, e tomou alento.

[18] E, tendo acabado de falar com ele no monte Sinai, deu a Moisés as duas tábuas do Testemunho, tábuas de pedra, escritas pelo dedo de Deus.

Êxodo 32

O bezerro de ouro

Deuteronômio 9.6-21

[1] Mas, vendo o povo que Moisés tardava em descer do monte, acercou-se de Arão e lhe disse: Levanta-te, faze-nos deuses que vão adiante de nós; pois, quanto a este Moisés, o homem que nos tirou do Egito, não sabemos o que lhe terá sucedido.

[2] Disse-lhes Arão: Tirai as argolas de ouro das orelhas de vossas mulheres, vossos filhos e vossas filhas e trazei-mas.

[14] Przestrzegajcie więc sabatu, bo jest dla was święty. Kto go znieważy, poniesie śmierć, gdyż każdy, kto wykonuje weń jakąkolwiek pracę, będzie wytracony spośród swego ludu.

[15] Sześć dni będzie się pracować, ale w dniu siódmym będzie sabat, dzień całkowitego odpoczynku, poświęcony Panu. Każdy, kto w dniu sabatu wykona jakąkolwiek pracę, poniesie śmierć.

[16] Synowie izraelscy będą przestrzegać sabatu, zachowując sabat w pokoleniach swoich jako przymierze wieczne.

[17] Między mną a synami izraelskimi będzie on znakiem na wieki, bo w sześciu dniach stworzył Pan niebo i ziemię, a dnia siódmego odpoczął i wytchnął.

[18] A gdy dokończył rozmowy z Mojżeszem na górze Synaj, dał mu dwie tablice Świadectwa, tablice kamienne, zapisane palcem Bożym.

II Mojżeszowa 32

Złoty cielec

[1] A gdy lud widział, że Mojżesz opóźniał zejście z góry, zgromadził się wokół Aarona i rzekli do niego: Nuże, uczyń nam bogów, którzy pójdą przed nami, nie wiemy bowiem, co się stało z owym Mojżeszem, mężem, który nas wyprowadził z ziemi egipskiej.

[2] Odpowiedział im Aaron: Zdejmijcie złote kolczyki, które mają w uszach wasze żony, wasi synowie i wasze córki, i przynieście do mnie.

[3] Então, todo o povo tirou das orelhas as argolas e as trouxe a Arão.

[4] Este, recebendo-as das suas mãos, trabalhou o ouro com buril e fez dele um bezerro fundido. Então, disseram: São estes, ó Israel, os teus deuses, que te tiraram da terra do Egito.

[5] Arão, vendo isso, edificou um altar diante dele e, apregoando, disse: Amanhã, será festa ao SENHOR.

[6] No dia seguinte, madrugaram, e ofereceram holocaustos, e trouxeram ofertas pacíficas; e o povo assentou-se para comer e beber e levantou-se para divertir-se.

[7] Então, disse o SENHOR a Moisés: Vai, desce; porque o teu povo, que fizeste sair do Egito, se corrompeu

[8] e depressa se desviou do caminho que lhe havia eu ordenado; fez para si um bezerro fundido, e o adorou, e lhe sacrificou, e diz: São estes, ó Israel, os teus deuses, que te tiraram da terra do Egito.

[9] Disse mais o SENHOR a Moisés: Tenho visto este povo, e eis que é povo de dura cerviz.

[10] Agora, pois, deixa-me, para que se acenda contra eles o meu furor, e eu os consuma; e de ti farei uma grande nação.

Moisés intercede pelo povo

Êxodo 32.30-35; Deuteronômio 9.25-29

[11] Porém Moisés suplicou ao SENHOR, seu Deus, e disse: Por que se acende, SENHOR, a tua ira contra o teu povo, que tiraste da

[3] I pozdejmował cały lud złote kolczyki, które mieli w uszach swoich, i przynieśli je do Aarona.

[4] I przyjął je z ich rąk, i ulał z tego w formie z gliny posąg cielca. Wtedy oni rzekli: To są bogowie twoi, Izraelu, którzy cię wyprowadzili z ziemi egipskiej.

[5] Zobaczywszy to, zbudował Aaron ołtarz przed nim i kazał obwołać: Jutro będzie święto Pana.

[6] I wstawszy nazajutrz wcześnie rano, złożyli ofiary całopalne i przynieśli ofiary pojednania; i usiadł lud, aby jeść i pić. Potem wstali, aby się bawić.

[7] Wtedy rzekł Pan do Mojżesza: Zejdź na dół, gdyż sprzeniewierzył się lud twój, który wyprowadziłeś z ziemi egipskiej.

[8] Rychło zeszli z drogi, jaką im nakazałem. Zrobili sobie cielca ulanego, oddali mu pokłon, złożyli mu ofiarę i mówili: To są bogowie twoi, Izraelu, którzy cię wyprowadzili z ziemi egipskiej.

[9] Rzekł jeszcze Pan do Mojżesza: Patrzę na lud ten i widzę, że jest to lud twardego karku.

[10] Teraz zostaw mnie, żeby zapłonął mój gniew na nich. Wytracę ich, a ciebie uczynię wielkim ludem.

[11] Lecz Mojżesz łagodził gniew Pana, Boga swego i mówił: Dlaczegóż, Panie, płonie gniew twój przeciwko ludowi twojemu,

terra do Egito com grande fortaleza e poderosa mão?

[12] Por que hão de dizer os egípcios: Com maus intentos os tirou, para matá-los nos montes e para consumi-los da face da terra? Torna-te do furor da tua ira e arrepende-te deste mal contra o teu povo.

[13] Lembra-te de Abraão, de Isaque e de Israel, teus servos, aos quais por ti mesmo tens jurado e lhes disseste: Multiplicarei a vossa descendência como as estrelas do céu, e toda esta terra de que tenho falado, dá-la-ei à vossa descendência, para que a possuam por herança eternamente.

[14] Então, se arrependeu o SENHOR do mal que dissera havia de fazer ao povo.

[15] E, voltando-se, desceu Moisés do monte com as duas tábuas do Testemunho nas mãos, tábuas escritas de ambos os lados; de um e de outro lado estavam escritas.

[16] As tábuas eram obra de Deus; também a escritura era a mesma escritura de Deus, esculpida nas tábuas.

[17] Ouvindo Josué a voz do povo que gritava, disse a Moisés: Há alarido de guerra no arraial.

[18] Respondeu-lhe Moisés: Não é alarido dos vencedores nem alarido dos vencidos, mas alarido dos que cantam é o que ouço.

[19] Logo que se aproximou do arraial, viu ele o bezerro e as danças; então,

który wyprowadziłeś z ziemi egipskiej wielką siłą i ręką potężną?

[12] Dlaczego to mają rozpowiadać Egipcjanie: W złym zamiarze wyprowadził ich, by pozabijać ich w górach i wytracić z powierzchni ziemi. Odwróć się od zapalczywości swego gniewu i użal się nad złem, jakie chcesz zgotować ludowi swemu.

[13] Wspomnij na Abrahama, Izaaka i Izraela, sługi twoje, którym poprzysiągłeś na siebie samego, mówiąc do nich: Rozmnożę potomstwo wasze jak gwiazdy niebieskie i całą tę ziemię, o której mówiłem, dam potomstwu waszemu i posiądą ją na wieki.

[14] I użalił się Pan nad złem, które zamierzał sprowadzić na swój lud.

[15] Potem Mojżesz odwrócił się i zszedł z góry, mając w ręku dwie tablice Świadectwa, tablice zapisane z obu stron; z jednej i z drugiej strony były one zapisane.

[16] Tablice te były dziełem Bożym, a pismo było pismem Boga, wyrytym na tablicach,

[17] Jozue usłyszał odgłos okrzyków ludu i rzekł do Mojżesza: Wrzawa wojenna w obozie.

[18] On zaś odpowiedział: Nie jest to odgłos okrzyków po zwycięstwie, nie jest to odgłos okrzyków po klęsce, lecz słyszę odgłos śpiewu.

[19] A gdy Mojżesz zbliżył się do obozu, ujrzał cielca i tańce. Wtedy Mojżesz

acendendo-se-lhe a ira, arrojou das mãos as tábuas e quebrou-as ao pé do monte;

[20] e, pegando no bezerro que tinham feito, queimou-o, e o reduziu a pó, que espalhou sobre a água, e deu de beber aos filhos de Israel.

[21] Depois, perguntou Moisés a Arão: Que te fez este povo, que trouxeste sobre ele tamanho pecado?

[22] Respondeu-lhe Arão: Não se acenda a ira do meu senhor; tu sabes que o povo é propenso para o mal.

[23] Pois me disseram: Faze-nos deuses que vão adiante de nós; pois, quanto a este Moisés, o homem que nos tirou da terra do Egito, não sabemos o que lhe terá acontecido.

[24] Então, eu lhes disse: quem tem ouro, tire-o. Deram-mo; e eu o lancei no fogo, e saiu este bezerro.

Moisés manda matar os idólatras

[25] Vendo Moisés que o povo estava desenfreado, pois Arão o deixara à solta para vergonha no meio dos seus inimigos,

[26] pôs-se em pé à entrada do arraial e disse: Quem é do SENHOR venha até mim. Então, se ajuntaram a ele todos os filhos de Levi,

[27] aos quais disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Cada um cinja a espada sobre o lado, passai e tornai a passar pelo arraial de porta em porta, e mate cada um a seu irmão, cada um, a seu amigo, e cada um, a seu vizinho.

zapłonął gniewem i wyrzucił tablice z rąk swoich i potłukł je pod górą.

[20] Potem wziął cielca, którego sobie zrobili, spalił go w ogniu, starł na proch, wsypał do wody i dał ją wypić synom izraelskim,

[21] Następnie rzekł Mojżesz do Aarona: Co uczynił ci ten lud, że sprowadziłeś nań tak wielki grzech?

[22] Aaron odpowiedział: Niech pan mój się nie gniewa! Ty znasz ten lud, że jest skłonny do złego.

[23] Powiedzieli mi: Uczyń nam bogów, którzy pójdą przed nami, gdyż nie wiemy, co się stało z Mojżeszem, tym mężem, który nas wyprowadził z ziemi egipskiej.

[24] Więc rzekłem do nich: Kto ma złoto, niech je zdejmie z siebie. I dali mi je, potem wrzuciłem je do ognia, i tak powstał ten cielec.

[25] A gdy Mojżesz widział, że ten lud jest rozwydrzony, gdyż Aaron dopuścił go do tego rozwydrzenia ku pośmiewisku wobec ich przeciwników,

[26] Stanął Mojżesz w bramie obozu i zawołał: Kto jest za Panem, do mnie! I zebrali się wokoło niego wszyscy synowie Lewiego.

[27] I rzekł do nich: Tak mówi Pan, Bóg Izraela: Przypaszcie każdy swój miecz do boku! Przejdźcie tam i z powrotem od bramy do bramy w obozie i zabijajcie każdego, czy to brat, czy przyjaciel, czy krewny.

[28] E fizeram os filhos de Levi segundo a palavra de Moisés; e caíram do povo, naquele dia, uns três mil homens.

[28] Synowie Lewiego uczynili według rozkazu Mojżesza i padło w tym dniu z ludu około trzech tysięcy mężów.

[29] Pois Moisés dissera: Consagrai-vos, hoje, ao SENHOR; cada um contra o seu filho e contra o seu irmão, para que ele vos conceda, hoje, bênção.

[29] Potem rzekł Mojżesz: Wyście dziś wyświęcili siebie samych do służby dla Pana, gdyż nikt z was nie zawahał się wystąpić przeciwko synowi czy bratu swemu. Niech więc udzieli wam dziś błogosławieństwa.

Moisés intercede pelo povo

Êxodo 32.11-14; Deuteronômio 9.25-29

[30] No dia seguinte, disse Moisés ao povo: Vós cometestes grande pecado; agora, porém, subirei ao SENHOR e, porventura, farei propiciação pelo vosso pecado.

[30] Następnego dnia rzekł Mojżesz do ludu: Popełniliście ciężki grzech, lecz teraz wstąpię ponownie do Pana, może zdołam przebłagać go za wasz grzech.

[31] Tornou Moisés ao SENHOR e disse: Ora, o povo cometeu grande pecado, fazendo para si deuses de ouro.

[31] Wrócił tedy Mojżesz do Pana i rzekł: Oto lud ten popełnił ciężki grzech, bo uczynili sobie bogów ze złota.

[32] Agora, pois, perdoa-lhe o pecado; ou, se não, risca-me, peço-te, do livro que escreveste.

[32] Teraz, racz odpuścić ich grzech, lecz jeżeli nie, to wymaż mnie ze swojej księgi, którą napisałeś.

[33] Então, disse o SENHOR a Moisés: Riscarei do meu livro todo aquele que pecar contra mim.

[33] I rzekł Pan do Mojżesza: Tego, kto zgrzeszył przeciwko mnie, wymażę z księgi mojej.

[34] Vai, pois, agora, e conduze o povo para onde te disse; eis que o meu Anjo irá adiante de ti; porém, no dia da minha visitação, vingarei, neles, o seu pecado.

[34] Teraz zaś idź, prowadź ten lud, dokąd ci kazałem; oto anioł mój pójdzie przed tobą. W dniu nawiedzenia mojego nawiedzę ich za ich grzech.

[35] Feriu, pois, o SENHOR ao povo, porque fizeram o bezerro que Arão fabricara.

[35] I zesłał Pan karę na lud za to, że uczynili cielca, którego sporządził Aaron.

Êxodo 33

O Anjo de Deus irá adiante do povo

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Vai, sobe daqui, tu e o povo que tiraste da terra do Egito, para a terra a respeito da qual jurei

II Mojżeszowa 33

Nakaz wyruszenia

[1] Potem rzekł Pan do Mojżesza: Idź, wyrusz stąd, ty i lud, który wyprowadziłeś z ziemi egipskiej, do ziemi, którą pod przysięgą obiecałem Abrahamowi,

a Abraão, a Isaque e a Jacó, dizendo: à tua descendência a darei.

[2] Enviarei o Anjo adiante de ti; lançarei fora os cananeus, os amorreus, os heteus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

[3] Sobe para uma terra que mana leite e mel; eu não subirei no meio de ti, porque és povo de dura cerviz, para que te não consuma eu no caminho.

[4] Ouvindo o povo estas más notícias, pôs-se a prantear, e nenhum deles vestiu seus atavios.

[5] Porquanto o SENHOR tinha dito a Moisés: Dize aos filhos de Israel: És povo de dura cerviz; se por um momento eu subir no meio de ti, te consumirei; tira, pois, de ti os atavios, para que eu saiba o que te hei de fazer.

[6] Então, os filhos de Israel tiraram de si os seus atavios desde o monte Horebe em diante.

[7] Ora, Moisés costumava tomar a tenda e armá-la para si, fora, bem longe do arraial; e lhe chamava a tenda da congregação. Todo aquele que buscava ao SENHOR saía à tenda da congregação, que estava fora do arraial.

[8] Quando Moisés saía para a tenda, fora, todo o povo se erguia, cada um em pé à porta da sua tenda, e olhavam pelas costas, até entrar ele na tenda.

Izaakowi i Jakubowi, mówiąc: Dam ją potomstwu twojemu;

[2] I poślę przed tobą anioła, i wypędzę Kananejczyka, Amorejczyka, Chetejczyka, Peryzyjczyka, Chiwwijczyka i Jebuzejczyka.

[3] Wyrusz do ziemi opływającej w mleko i miód. Lecz ponieważ jesteś ludem twardego karku, sam nie pójdę pośród ciebie, aby cię nie wytępić po drodze.

[4] Gdy lud usłyszał te surowe słowa, zasmucił się, i nikt nie włożył na siebie swojej ozdoby.

[5] Rzekł Pan do Mojżesza: Powiedz do synów izraelskich: Jesteście ludem twardego karku; jeślibym tylko przez jedną chwilę szedł pośród ciebie, zgładziłbym cię; zdejmij więc teraz z siebie swoje ozdoby, a zobaczę, co z tobą zrobić.

[6] I zdjęli synowie izraelscy swoje ozdoby od razu przy górze Horeb.

Namiot Zgromadzenia

[7] Mojżesz zaś zwykł był zabierać namiot, rozbijał go sobie poza obozem, z dala od obozu. I nazwał go Namiotem Zgromadzenia. Toteż każdy, kto miał sprawę do Pana, przychodził do Namiotu Zgromadzenia, który był poza obozem.

[8] A ilekroć Mojżesz szedł do Namiotu, cały lud powstawał i ustawiał się, każdy przy wejściu do swojego namiotu, i patrzyli za Mojżeszem, dopóki nie wszedł do Namiotu.

[9] Uma vez dentro Moisés da tenda, descia a coluna de nuvem e punha-se à porta da tenda; e o SENHOR falava com Moisés.

[10] Todo o povo via a coluna de nuvem que se detinha à porta da tenda; todo o povo se levantava, e cada um, à porta da sua tenda, adorava ao SENHOR.

[11] Falava o SENHOR a Moisés face a face, como qualquer fala a seu amigo; então, voltava Moisés para o arraial, porém o moço Josué, seu servidor, filho de Num, não se apartava da tenda.

Moisés roga a Deus a sua presença

[12] Disse Moisés ao SENHOR: Tu me dizes: Faze subir este povo, porém não me deste saber a quem hás de enviar comigo; contudo, disseste: Conheço-te pelo teu nome; também achaste graça aos meus olhos.

[13] Agora, pois, se achei graça aos teus olhos, rogo-te que me faças saber neste momento o teu caminho, para que eu te conheça e ache graça aos teus olhos; e considera que esta nação é teu povo.

[14] Respondeu-lhe: A minha presença irá contigo, e eu te darei descanso.

[15] Então, lhe disse Moisés: Se a tua presença não vai comigo, não nos faças subir deste lugar.

[16] Pois como se há de saber que achamos graça aos teus olhos, eu e o teu povo? Não é, porventura, em andares conosco, de maneira que somos separados, eu e o teu povo, de todos os povos da terra?

[9] Ilekroć zaś Mojżesz wszedł do Namiotu, słup obłoku opuszczał się i stawał u wejścia do Namiotu, a Pan rozmawiał z Mojżeszem.

[10] I widział cały lud słup obłoku stojący u wejścia do Namiotu, i wtedy powstawał cały lud, i kłaniali się, każdy u wejścia do swego namiotu.

[11] I rozmawiał Pan z Mojżeszem twarzą w twarz, tak jak człowiek rozmawia ze swoim przyjacielem, po czym wracał Mojżesz do obozu, podczas gdy młody sługa jego, Jozue, syn Nuna, nie oddalał się z Namiotu.

Obietnica obecności Pana

[12] I rzekł Mojżesz do Pana: Oto Ty mówisz do mnie: Prowadź ten lud, a nie oznajmiłeś mi, kogo poślesz ze mną, chociaż powiedziałeś: Znam cię po imieniu, oraz: Znalazłeś łaskę w oczach moich.

[13] Toteż jeśli znalazłem łaskę w oczach twoich, daj mi poznać zamysły twoje, abym cię poznał i wiedział, że znalazłem łaskę w oczach twoich; zważ też, że twoim ludem jest ten naród.

[14] Odpowiedział Pan: Oblicze moje pójdzie i zaznasz spokoju ode mnie.

[15] Rzekł do niego Mojżesz: Jeżeli oblicze twoje nie pójdzie z nami, to nie każ nam stąd wyruszać.

[16] Po czym bowiem można poznać, że znalazłem łaskę w oczach twoich, ja i lud twój, jak nie po tym, że Ty pójdziesz z nami, bo wtedy będziemy wyróżnieni, ja i

lud twój, spośród wszystkich ludów, które są na powierzchni ziemi.

Moisés roga a Deus que lhe mostre a sua glória

[17] Disse o SENHOR a Moisés: Farei também isto que disseste; porque achaste graça aos meus olhos, e eu te conheço pelo teu nome.

[17] I rzekł Pan do Mojżesza: Także tę rzecz, o której mówiłeś, spełnię, gdyż znalazłeś łaskę w oczach moich i znam cię po imieniu.

[18] Então, ele disse: Rogo-te que me mostres a tua glória.

[18] I rzekł Mojżesz: Pokaż mi, proszę, chwałę twoją!

[19] Respondeu-lhe: Farei passar toda a minha bondade diante de ti e te proclamarei o nome do SENHOR; terei misericórdia de quem eu tiver misericórdia e me compadecerei de quem eu me compadecer.

[19] I odpowiedział Pan: Sprawię, że całe dostojeństwo moje przejdzie przed tobą, i ogłoszę imię "Pan" przed tobą, i zmiłuję się, nad kim się zmiłuję, i zlituję się, nad kim się zlituję.

[20] E acrescentou: Não me poderás ver a face, porquanto homem nenhum verá a minha face e viverá.

[20] Nadto powiedział: Nie możesz oglądać oblicza mojego, gdyż nie może mnie człowiek oglądać i pozostać przy życiu.

[21] Disse mais o SENHOR: Eis aqui um lugar junto a mim; e tu estarás sobre a penha.

[21] I rzekł Pan: Oto miejsce przy mnie. Stań na skale.

[22] Quando passar a minha glória, eu te porei numa fenda da penha e com a mão te cobrirei, até que eu tenha passado.

[22] A gdy przechodzić będzie chwała moja, postawię cię w rozpadlinie skalnej i osłonię cię dłonią moją, aż przejdę,

[23] Depois, em tirando eu a mão, tu me verás pelas costas; mas a minha face não se verá.

[23] A gdy usunę dłoń moją, ujrzysz mnie z tyłu, oblicza mojego oglądać nie można.

Êxodo 34

As segundas tábuas da lei
Deuteronômio 10.1-5

[1] Então, disse o SENHOR a Moisés: Lavra duas tábuas de pedra, como as primeiras; e eu escreverei nelas as mesmas palavras que estavam nas primeiras tábuas, que quebraste.

II Mojżeszowa 34

Drugie tablice kamienne

[1] Rzekł Pan do Mojżesza: Wyciosaj sobie dwie tablice kamienne takie jak poprzednie, a Ja wypiszę na tych tablicach słowa, które były na poprzednich tablicach, które potłukłeś.

[2] E prepara-te para amanhã, para que subas, pela manhã, ao monte Sinai e ali te apresentes a mim no cimo do monte.

[3] Ninguém suba contigo, ninguém apareça em todo o monte; nem ainda ovelhas nem gado se apascentem defronte dele.

[4] Lavrou, pois, Moisés duas tábuas de pedra, como as primeiras; e, levantando-se pela manhã de madrugada, subiu ao monte Sinai, como o SENHOR lhe ordenara, levando nas mãos as duas tábuas de pedra.

[5] Tendo o SENHOR descido na nuvem, ali esteve junto dele e proclamou o nome do SENHOR.

[6] E, passando o SENHOR por diante dele, clamou: SENHOR, SENHOR Deus compassivo, clemente e longânimo e grande em misericórdia e fidelidade;

[7] que guarda a misericórdia em mil gerações, que perdoa a iniqüidade, a transgressão e o pecado, ainda que não inocenta o culpado, e visita a iniqüidade dos pais nos filhos e nos filhos dos filhos, até à terceira e quarta geração!

[8] E, imediatamente, curvando-se Moisés para a terra, o adorou;

[9] e disse: SENHOR, se, agora, achei graça aos teus olhos, segue em nosso meio conosco; porque este povo é de dura cerviz. Perdoa a nossa iniqüidade e o nosso pecado e toma-nos por tua herança.

Deus faz uma aliança e admoesta contra a infidelidade

Deuteronômio 7.1-5

[2] Bądź gotów na rano i wstąp rankiem na górę Synaj, i stań tam przede mną na szczycie góry.

[3] Niech nikt z tobą nie wchodzi, niech też nikt nie pokazuje się na całej górze; również owce i bydło niech się nie pasą na stokach tej góry.

[4] Wyciosał więc Mojżesz dwie tablice kamienne takie jak poprzednie, wstał wcześnie rano i wstąpił na górę Synaj, jak mu Pan nakazał; do ręki wziął dwie tablice kamienne.

[5] I zstąpił Pan w obłoku, a on stanął tam przy nim i wezwał imienia Pańskiego.

[6] Wtedy Pan przeszedł obok niego, a on zawołał: Panie, Panie, Boże miłosierny i łaskawy, nieskory do gniewu, bogaty w łaskę i wierność,

[7] Zachowujący łaskę dla tysięcy, odpuszczający winę, występek i grzech, nie pozostawiający w żadnym razie bez kary, lecz nawiedzający winę ojców na synach i na wnukach do trzeciego i czwartego pokolenia!

[8] I pochylił się Mojżesz śpiesznie aż do ziemi, złożył pokłon

[9] I rzekł: Jeżeli znalazłem łaskę w oczach twoich, Panie, racz pójść, Panie, w pośrodku nas, gdyż jest to lud twardego karku; odpuść winy nasze i grzechy nasze i weź nas w dziedziczne posiadanie.

Odnowienie przymierza

[10] Então, disse: Eis que faço uma aliança; diante de todo o teu povo farei maravilhas que nunca se fizeram em toda a terra, nem entre nação alguma, de maneira que todo este povo, em cujo meio tu estás, veja a obra do SENHOR; porque coisa terrível é o que faço contigo.

[11] Guarda o que eu te ordeno hoje: eis que lançarei fora da sua presença os amorreus, os cananeus, os heteus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

[12] Abstém-te de fazer aliança com os moradores da terra para onde vais, para que te não sejam por cilada.

[13] Mas derribareis os seus altares, quebrareis as suas colunas e cortareis os seus postes-ídolos

[14] (porque não adorarás outro deus; pois o nome do SENHOR é Zeloso; sim, Deus zeloso é ele);

[15] para que não faças aliança com os moradores da terra; não suceda que, em se prostituindo eles com os deuses e lhes sacrificando, alguém te convide, e comas dos seus sacrifícios

[16] e tomes mulheres das suas filhas para os teus filhos, e suas filhas, prostituindo-se com seus deuses, façam que também os teus filhos se prostituam com seus deuses.

[17] Não farás para ti deuses fundidos.

As três festas

[10] Na to On rzekł: Oto Ja zawrę przymierze. Wobec całego ludu czynić będę cuda, jakie się nie działy po całej ziemi i u żadnych narodów. Cały lud, wśród którego przebywasz, ujrzy dzieło Pana, gdyż straszne będzie to, co Ja z tobą uczynię.

[11] Przestrzegaj tego, co Ja dzisiaj nakazuję tobie. Oto Ja wypędzę przed tobą Amorejczyka, Kananejczyka, Chetejczyka, Peryzyjczyka, Chiwwijczyka i Jebuzejczyka.

[12] Wystrzegaj się, byś nie zawierał przymierza z mieszkańcami ziemi, do której idziesz, by się nie stali dla ciebie pułapką.

[13] Przeciwnie, zburzcie ich ołtarze, potłuczcie ich pomniki, i wytnijcie ich święte drzewa.

[14] Gdyż nie będziesz się kłaniał innemu bogu. Albowiem Pan, którego imię jest "Zazdrosny", jest Bogiem zazdrosnym.

[15] Nie zawieraj też przymierza z mieszkańcami tej ziemi, gdyż oni nierządem chwalą bogów swoich, składają rzeźne ofiary bogom swoim i mogą cię zaprosić, a ty mógłbyś jeść z rzeźnej ofiary ich,

[16] I brać spośród ich córek żony dla synów twoich, a córki ich nierządem będą chwalić bogów swoich, i doprowadzić synów twoich do nierządnego chwalenia ich bogów.

[17] Nie będziesz sobie sporządzał bogów odlewanych.

Êxodo 23.14-19; Levítico 23.4-21,33-44; Deuteronômio 16.1-17

18 Guardarás a Festa dos Pães Asmos; sete dias comerás pães asmos, como te ordenei, no tempo indicado no mês de abibe; porque no mês de abibe saíste do Egito.

18 Święta Przaśników przestrzegaj! Przez siedem dni będziesz spożywał przaśniki, jak ci nakazałem, w oznaczonym czasie miesiąca Abib, gdyż w miesiącu Abib wyszedłeś z Egiptu.

19 Todo o que abre a madre é meu; também de todo o teu gado, sendo macho, o que abre a madre de vacas e de ovelhas.

19 Każdy pierworodny należy do mnie; z całej własności twojej męskie pierworodne z bydła i owiec.

20 O jumento, porém, que abrir a madre, resgatá-lo-ás com cordeiro; mas, se o não resgatares, será desnucado. Remirás todos os primogênitos de teus filhos. Ninguém aparecerá diante de mim de mãos vazias.

20 Pierworodne osła wykupisz jagnięciem, a jeśli go nie wykupisz, złamiesz mu kark. Każdego pierworodnego z synów twoich wykupisz i niech się nie pokazują przed obliczem moim z próżnymi rękoma.

21 Seis dias trabalharás, mas, ao sétimo dia, descansarás, quer na aradura, quer na sega.

21 Przez sześć dni pracować będziesz, ale dnia siódmego odpoczniesz; w czasie orki i w czasie żniwa odpoczniesz;

22 Também guardarás a Festa das Semanas, que é a das primícias da sega do trigo, e a Festa da Colheita no fim do ano.

22 Ustanowisz też sobie Święto Tygodni przy pierwocinach żniwa pszenicy oraz Święto Zbioru na przełomie roku.

23 Três vezes no ano, todo homem entre ti aparecerá perante o SENHOR Deus, Deus de Israel.

23 Trzy razy w roku każdy z twoich mężczyzn ukaże się przed obliczem Pana, Boga izraelskiego.

24 Porque lançarei fora as nações de diante de ti e alargarei o teu território; ninguém cobiçará a tua terra quando subires para comparecer na presença do SENHOR, teu Deus, três vezes no ano.

24 Gdy wypędzę ludy przed tobą i rozszerzę granice twoje, nikt nie pokusi się o ziemię twoją, gdy pójdziesz, aby oglądać oblicze Pana, Boga twego, trzy razy w roku.

25 Não oferecerás o sangue do meu sacrifício com pão levedado; nem ficará o sacrifício da Festa da Páscoa da noite para a manhã.

25 Krwi z rzeźnej ofiary mojej nie składaj razem z kwasem. Nie może też pozostać przez noc aż do rana ofiara paschalna.

26 As primícias dos primeiros frutos da tua terra trarás à Casa do SENHOR, teu Deus.

26 Najlepsze z pierwocin ziemi twojej przyniesiesz do domu Pana, Boga twego.

Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

27 Disse mais o SENHOR a Moisés: Escreve estas palavras, porque, segundo o teor destas palavras, fiz aliança contigo e com Israel.

28 E, ali, esteve com o SENHOR quarenta dias e quarenta noites; não comeu pão, nem bebeu água; e escreveu nas tábuas as palavras da aliança, as dez palavras.

O rosto de Moisés resplandece

29 Quando desceu Moisés do monte Sinai, tendo nas mãos as duas tábuas do Testemunho, sim, quando desceu do monte, não sabia Moisés que a pele do seu rosto resplandecia, depois de haver Deus falado com ele.

30 Olhando Arão e todos os filhos de Israel para Moisés, eis que resplandecia a pele do seu rosto; e temeram chegar-se a ele.

31 Então, Moisés os chamou; Arão e todos os príncipes da congregação tornaram a ele, e Moisés lhes falou.

32 Depois, vieram também todos os filhos de Israel, aos quais ordenou ele tudo o que o SENHOR lhe falara no monte Sinai.

33 Tendo Moisés acabado de falar com eles, pôs um véu sobre o rosto.

34 Porém, vindo Moisés perante o SENHOR para falar-lhe, removia o véu até sair; e, saindo, dizia aos filhos de Israel tudo o que lhe tinha sido ordenado.

Nie będziesz też gotował koźlęcia w mleku matki jego.

27 I rzekł Pan do Mojżesza: Spisz sobie te słowa, gdyż na podstawie tych słów zawarłem przymierze z tobą i z Izraelem.

28 I pozostał tam u Pana przez czterdzieści dni i czterdzieści nocy. Nie jadł chleba i nie pił wody, i spisał na tablicach słowa przymierza, dziesięcioro słów.

Mojżesz zstępuje z góry

29 A gdy Mojżesz zstępował z góry Synaj, mając w ręku dwie tablice Świadectwa, nie wiedział Mojżesz, gdy zstępował z góry, że skóra na twarzy jego promieniała od rozmowy z Panem.

30 A gdy Aaron i wszyscy synowie izraelscy ujrzeli Mojżesza, spostrzegli, że skóra na twarzy jego promieniała, i bali się przystąpić do niego.

31 Gdy zaś Mojżesz ich przywołał, zwrócili się Aaron i wszyscy przywódcy zboru do niego, a Mojżesz rozmawiał z nimi.

32 Potem przystąpili wszyscy synowie izraelscy, a on przekazał im wszystko to, co Pan rzekł do niego na górze Synaj.

33 A gdy Mojżesz przestał z nimi rozmawiać, włożył zasłonę na swoje oblicze.

34 Ilekroć szedł Mojżesz przed oblicze Pana, by z nim rozmawiać, zdejmował zasłonę aż do swego wyjścia, a gdy wyszedł, mówił do synów izraelskich wszystko, co mu nakazano.

[35] Assim, pois, viam os filhos de Israel o rosto de Moisés, viam que a pele do seu rosto resplandecia; porém Moisés cobria de novo o rosto com o véu até entrar a falar com ele.

[35] A gdy synowie izraelscy patrzyli na twarz Mojżesza, a skóra na twarzy Mojżesza promieniała, Mojżesz nakładał z powrotem zasłonę na swoją twarz, aż do czasu, gdy odchodził, by rozmawiać z nim.

Êxodo 35

O Sábado

[1] Tendo Moisés convocado toda a congregação dos filhos de Israel, disse-lhes: São estas as palavras que o SENHOR ordenou que se cumprissem:

[2] Trabalhareis seis dias, mas o sétimo dia vos será santo, o sábado do repouso solene ao SENHOR; quem nele trabalhar morrerá.

[3] Não acendereis fogo em nenhuma das vossas moradas no dia do sábado.

Deus manda trazer ofertas para o tabernáculo

Êxodo 25.1-9

[4] Disse mais Moisés a toda a congregação dos filhos de Israel: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou, dizendo:

[5] Tomai, do que tendes, uma oferta para o SENHOR; cada um, de coração disposto, voluntariamente a trará por oferta ao SENHOR: ouro, prata, bronze,

[6] estofo azul, púrpura, carmesim, linho fino, pêlos de cabra,

[7] peles de carneiro tintas de vermelho, peles finas, madeira de acácia,

[8] azeite para a iluminação, especiarias para o óleo da unção e para o incenso aromático,

[9] pedras de ônix e pedras de engaste para a estola sacerdotal e para o peitoral.

II Mojżeszowa 35

Przepisy dotyczące sabatu

[1] Mojżesz zgromadził cały zbór synów izraelskich i rzekł do nich: Oto, co Pan nakazał czynić.

[2] Przez sześć dni wykonywać się będzie pracę, a w dniu siódmym będziecie mieli święty sabat całkowitego odpoczynku dla Pana; każdy, kto w nim będzie wykonywał pracę, poniesie śmierć.

[3] Nie będziecie rozpalać ognia w żadnej z waszych siedzib w dzień sabatu.

Dar ofiarny dla Pana

[4] Tedy rzekł Mojżesz do całego zboru synów izraelskich, mówiąc: Oto sprawa, którą nakazał Pan:

[5] Zbierzcie od siebie dar ofiarny dla Pana. Każdy, kto jest ochotnego serca, przyniesie ją, jako dar ofiarny dla Pana: złoto, srebro i miedź;

[6] Fioletową i czerwoną purpurę, karmazyn dwakroć barwiony, bisior i sierść kozią,

[7] Skóry baranie barwione na czerwono, skóry borsucze, drzewo akacjowe,

[8] Oliwę do świecznika, wonności do oleju namaszczania i do wonnego kadzidła,

[9] Kamienie onyksowe i drogie kamienie do oprawy naramiennika i napierśnika.

Os utensílios do tabernáculo
Êxodo 39.32-43

[10] Venham todos os homens hábeis entre vós e façam tudo o que o SENHOR ordenou:

[11] o tabernáculo com sua tenda e a sua coberta, os seus ganchos, as suas tábuas, as sua vergas, as suas colunas e as suas bases;

[12] a arca e os seus varais, o propiciatório e o véu do reposteiro;

[13] a mesa e os seus varais, e todos os seus utensílios, e os pães da proposição;

[14] o candelabro da iluminação, e os seus utensílios, e as suas lâmpadas, e o azeite para a iluminação;

[15] o altar do incenso e os seus varais, e o óleo da unção, e o incenso aromático, e o reposteiro da porta à entrada do tabernáculo;

[16] o altar do holocausto e a sua grelha de bronze, os seus varais e todos os seus utensílios, a bacia e o seu suporte;

[17] as cortinas do átrio, e as suas colunas, e as suas bases, e o reposteiro da porta do átrio;

[18] as estacas do tabernáculo, e as estacas do átrio, e as suas cordas;

[19] as vestes do ministério para ministrar no santuário, as vestes santas do sacerdote Arão e as vestes de seus filhos, para oficiarem como sacerdotes.

A prontidão do povo em trazer ofertas

[20] Então, toda a congregação dos filhos de Israel saiu da presença de Moisés,

[21] e veio todo homem cujo coração o moveu e cujo espírito o impeliu e trouxe a

Przybytek i co się nań składa

[10] Wszyscy zaś, którzy są wprawieni w rzemiośle wśród was, niech przyjdą i zrobią wszystko, co Pan rozkazał:

[11] Przybytek, jego namiot i przykrycie, zapinki, deski, rygle, słupy i podstawy,

[12] Skrzynię i jej drążki, wieko, okrywającą zasłonę,

[13] Stół i jego drążki, wszystkie jego przybory, chleb pokładny,

[14] Świecznik do oświetlania i wszystkie jego przybory, jego lampy i oliwę do oświetlania,

[15] Ołtarz do kadzenia i jego drążki, olej do namaszczania, wonne kadzidło, i zasłonę u wejścia do przybytku,

[16] Ołtarz całopalenia i należącą do niego kratę miedzianą, jego drążki i wszystkie jego przybory, kadź i jej podstawę,

[17] Zasłony dziedzińca, jego słupy i podstawy, zasłonę na bramę dziedzińca,

[18] Paliki przybytku i paliki dziedzińca z ich sznurami,

[19] Szaty haftowane do służby w świętym przybytku, święte szaty dla Aarona jako kapłana i szaty synów do pełnienia służby kapłańskiej.

Lud składa ofiary na wzniesienie przybytku

[20] I odszedł cały zbór synów izraelskich sprzed oblicza Mojżesza.

[21] Potem przychodził każdy, kto miał ochotne serce, i każdy, kogo duch

oferta ao SENHOR para a obra da tenda da congregação, e para todo o seu serviço, e para as vestes sagradas.

pobudził, i przynosili dar ofiarny Panu na wykonanie Namiotu Zgromadzenia i na wszelką służbę w nim, i na święte szaty.

22 Vieram homens e mulheres, todos dispostos de coração; trouxeram fivelas, pendentes, anéis, braceletes, todos os objetos de ouro; todo homem fazia oferta de ouro ao SENHOR;

22 Przychodzili zarówno mężczyźni, jak kobiety, i przynosili wszyscy, którzy byli ochotnego serca, obrączki i kolczyki, i pierścienie, i naszyjniki, wszelkie przedmioty złote, i każdy składał dar ofiarny ze złota Panu.

23 e todo homem possuidor de estofo azul, púrpura, carmesim, linho fino, pêlos de cabra, peles de carneiro tintas de vermelho e peles de animais marinhos os trazia.

23 Każdy też, kto posiadał fioletową i czerwoną purpurę, karmazyn dwakroć barwiony, bisior, sierść kozią, skóry baranie na czerwono barwione, skóry borsucze, przynosił je.

24 Todo aquele que fazia oferta de prata ou de bronze por oferta ao SENHOR a trazia; e todo possuidor de madeira de acácia para toda obra do serviço a trazia.

24 Ktokolwiek zaś ofiarował dar ofiarny ze srebra lub z miedzi, składał to w darze ofiarnym dla Pana; każdy też, kto posiadał drzewo akacjowe, przynosił je na wykonanie różnych prac.

25 Todas as mulheres hábeis traziam o que, por suas próprias mãos, tinham fiado: estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino.

25 Wszystkie kobiety biegłe przędły własnoręcznie i przynosiły przędziwo: fioletową i czerwoną purpurę, karmazyn dwakroć barwiony i bisior.

26 E todas as mulheres cujo coração as moveu em habilidade fiavam os pêlos de cabra.

26 Wszystkie też kobiety, które pobudziło serce, przędły umiejętnie kozią sierść.

27 Os príncipes traziam pedras de ônix, e pedras de engaste para a estola sacerdotal e para o peitoral,

27 Książęta zaś przynosili kamienie onyksowe i drogie kamienie na naramiennik i na napierśnik,

28 e os arômatas, e o azeite para a iluminação, e para o óleo da unção, e para o incenso aromático.

28 Wonności i oliwę do oświetlania i do oleju na namaszczenie, i do wonnego kadzidła.

29 Os filhos de Israel trouxeram oferta voluntária ao SENHOR, a saber, todo homem e mulher cujo coração os dispôs

29 Każdy mężczyzna i każda kobieta z Izraela, których pobudziło serce, składali się na wszelkie dzieło, jakie Pan nakazał

para trazerem uma oferta para toda a obra que o SENHOR tinha ordenado se fizesse por intermédio de Moisés.

Deus chama a Bezalel e a Aoliabe

Êxodo 31.1-11

30 Disse Moisés aos filhos de Israel: Eis que o SENHOR chamou pelo nome a Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá,

31 e o Espírito de Deus o encheu de habilidade, inteligência e conhecimento em todo artifício,

32 e para elaborar desenhos e trabalhar em ouro, em prata, em bronze,

33 e para lapidação de pedras de engaste, e para entalho de madeira, e para toda sorte de lavores.

34 Também lhe dispôs o coração para ensinar a outrem, a ele e a Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã.

35 Encheu-os de habilidade para fazer toda obra de mestre, até a mais engenhosa, e a do bordador em estofo azul, em púrpura, em carmesim e em linho fino, e a do tecelão, sim, toda sorte de obra e a elaborar desenhos.

Êxodo 36

1 Assim, trabalharam Bezalel, e Aoliabe, e todo homem hábil a quem o SENHOR dera habilidade e inteligência para saberem fazer toda obra para o serviço do santuário, segundo tudo o que o SENHOR havia ordenado.

Moisés entrega aos obreiros as ofertas do povo

Mojżeszowi wykonać, i przynosili dobrowolne dary dla Pana.

Powołanie Besalela i Oholiaba

30 I rzekł Mojżesz do synów izraelskich: Oto Pan powołał imiennie Besalela, syna Uriego, syna Chura, z plemienia Judy,

31 I napełnił go duchem Bożym, mądrością, rozumem, poznaniem i wszechstronną zręcznością w rzemiośle,

32 Pomysłowością w wyrobach ze złota, ze srebra i miedzi,

33 W szlifowaniu drogich kamieni do oprawy, w snycerstwie i we wszelkiej artystycznej robocie.

34 Dał też zdolność nauczania, jemu i Oholiabowi, synowi Achisamacha, z plemienia Dan;

35 Napełnił ich umiejętnością wykonywania wszelkich prac rzemieślniczych, rzeźbiarskich i hafciarskich w fioletowej i czerwonej purpurze, w karmazynie dwakroć barwionym, w bisiorze i w tkaninie, sporządzania wszelkich rzeczy i obmyślania wszelkich wzorów.

II Mojżeszowa 36

1 Niech tedy Besalel i Oholiab i wszyscy zręczni mężowie, którym Pan dał mądrość i umiejętność, aby umieli wykonać wszelką pracę potrzebną do służby w świątyni, zrobią wszystko, jak rozkazał Pan.

Obfitość darów ludu

[2] Moisés chamou a Bezalel, e a Aoliabe, e a todo homem hábil em cujo coração o SENHOR tinha posto sabedoria, isto é, a todo homem cujo coração o impeliu a se chegar à obra para fazê-la.

[3] Estes receberam de Moisés todas as ofertas que os filhos de Israel haviam trazido para a obra do serviço do santuário, para fazê-la; e, ainda, cada manhã o povo trazia a Moisés ofertas voluntárias.

[4] Então, deixando cada um a obra que fazia, vieram todos os homens sábios que se ocupavam em toda a obra do santuário

[5] e disseram a Moisés: O povo traz muito mais do que é necessário para o serviço da obra que o SENHOR ordenou se fizesse.

[6] Então, ordenou Moisés – e a ordem foi proclamada no arraial, dizendo: Nenhum homem ou mulher faça mais obra alguma para a oferta do santuário. Assim, o povo foi proibido de trazer mais.

[7] Porque o material que tinham era suficiente para toda a obra que se devia fazer e ainda sobejava.

As cortinas do tabernáculo
Êxodo 26.1-13

[8] Assim, todos os homens hábeis, entre os que faziam a obra, fizeram o tabernáculo com dez cortinas de linho fino retorcido, estofo azul, púrpura e carmesim com querubins; de obra de artista as fizeram.

[9] O comprimento de cada cortina era de vinte e oito côvados, e a largura, de quatro

[2] I wezwał Mojżesz Besalela i Oholiaba, i wszystkich zręcznych mężów, których serce Pan obdarzył mądrością, wszystkich, których serce poniosło, aby przystąpić do pracy i ją wykonać.

[3] I odebrali od Mojżesza wszystkie dary, które przynieśli synowie izraelscy na wykonanie prac, potrzebnych do służby w świątyni. Oni zaś nadal przynosili do niego dobrowolne dary każdego rana.

[4] I zeszli się wszyscy zręczni wykonawcy wszelkiej pracy potrzebnej do służby w świątyni, każdy od swojej własnej pracy, jaką dotąd wykonywali,

[5] I rzekli do Mojżesza: Lud przynosi więcej, niż potrzeba na wykonanie tego, co Pan nakazał wykonać.

[6] Wtedy Mojżesz wydał rozkaz, który ogłoszono w obozie: Niechaj już nikt - ani mężczyzna, ani kobieta, nie przynosi ze swego dorobku żadnego daru ofiarnego na rzecz świątyni. I lud zaprzestał przynosić.

[7] A tego, co zniesiono, wystarczało na wykonanie wszelkich prac, a nawet zbywało.

Budowa przybytku

[8] Zrobili tedy wszyscy mistrze wśród wykonawców prac przybytek z dziesięciu zasłon ze skręconego bisioru, z fioletowej i czerwonej purpury, z karmazynu dwakroć barwionego z wyhaftowanymi na nich artystycznie cherubami.

[9] Długość każdej zasłony wynosiła dwadzieścia osiem łokci, a szerokość

côvados; todas as cortinas eram de igual medida.

10 Cinco cortinas eram ligadas uma à outra; e as outras cinco também ligadas uma à outra.

11 Fizeram laçadas de estofo azul na orla da cortina, que estava na extremidade do primeiro agrupamento; e de igual modo fizeram na orla da cortina, que estava na extremidade do segundo agrupamento.

12 Cinqüenta laçadas fizeram numa cortina, e cinqüenta, na outra cortina na extremidade do segundo agrupamento; as laçadas eram contrapostas uma à outra.

13 Fizeram cinqüenta colchetes de ouro, com os quais prenderam as cortinas uma à outra; e o tabernáculo passou a ser um todo.

14 Fizeram também de pêlos de cabra cortinas para servirem de tenda sobre o tabernáculo; fizeram onze cortinas.

15 O comprimento de cada cortina era de trinta côvados, e a largura, de quatro côvados; as onze cortinas eram de igual medida.

16 Ajuntaram à parte cinco cortinas entre si e, de igual modo, as seis restantes.

17 E fizeram cinqüenta laçadas na orla da cortina, que estava na extremidade do primeiro agrupamento.

18 Fizeram também cinqüenta colchetes de bronze para ajuntar a tenda, para que viesse a ser um todo.

każdej zasłony cztery łokcie; wszystkie zasłony miały jednaką miarę.

10 I spiął pięć zasłon razem w jedno i znowu pięć zasłon razem w jedno.

11 I zrobił na brzegu jednej zasłony na jej końcu w miejscu ich spięcia fioletowe pętlice; tak też zrobił na brzegu krańcowej zasłony przy drugim spięciu.

12 Pięćdziesiąt pętlic zrobił na jednej zasłonie i pięćdziesiąt pętlic zrobił na brzegu zasłony, który był przy drugim spięciu; pętlice te były naprzeciw siebie.

13 Zrobił też pięćdziesiąt złotych haczyków i spiął zasłony jedną z drugą haczykami tak, że przybytek stanowił jedną całość.

14 Zrobił też jako namiot nad przybytkiem zasłony z sierści koziej. Takich zasłon zrobił jedenaście.

15 Długość każdej zasłony wynosiła trzydzieści łokci, a szerokość każdej zasłony cztery łokcie; wszystkie jedenaście zasłon miały jednakowe wymiary.

16 Spiął też pięć zasłon osobno i sześć zasłon osobno.

17 Zrobił też pięćdziesiąt pętlic na brzegu końcowej zasłony jednego spięcia i pięćdziesiąt pętlic na brzegu zasłony drugiego spięcia.

18 Zrobił też pięćdziesiąt miedzianych haczyków, aby spiąć namiot w jedną całość.

[19] Fizeram também de peles de carneiro tintas de vermelho uma coberta para a tenda e outra coberta de peles finas.

A coberta de peles e as tábuas
Êxodo 26.14-30

[20] Fizeram também de madeira de acácia as tábuas para o tabernáculo, as quais eram colocadas verticalmente.

[21] Cada uma das tábuas tinha dez côvados de comprimento e côvado e meio de largura.

[22] Cada tábua tinha dois encaixes, travados um com o outro; assim fizeram com todas as tábuas do tabernáculo.

[23] No preparar as tábuas para o tabernáculo, fizeram vinte delas para o lado sul.

[24] Fizeram também quarenta bases de prata debaixo das vinte tábuas: duas bases debaixo de uma tábua para os seus dois encaixes e duas bases debaixo de outra tábua para os seus dois encaixes.

[25] Também fizeram vinte tábuas ao outro lado do tabernáculo, para o lado norte,

[26] com as suas quarenta bases de prata: duas bases debaixo de uma tábua e duas bases debaixo de outra tábua;

[27] ao lado do tabernáculo para o ocidente, fizeram seis tábuas.

[28] Fizeram também duas tábuas para os cantos do tabernáculo de ambos os lados,

[29] as quais, por baixo, estavam separadas, mas, em cima, se ajustavam à primeira argola; assim se fez com as duas tábuas nos dois cantos.

[19] Zrobił też nakrycie na namiot ze skór baranich barwionych na czerwono i nakrycie ze skór borsuczych na wierzch.

[20] Zrobił też na przybytek deski z drzewa akacjowego i postawił je pionowo.

[21] Każda deska miała dziesięć łokci długości, a półtora łokcia szerokości.

[22] Każda deska miała dwa czopy, osadzone jeden przy drugim; tak zrobił przy wszystkich deskach przybytku.

[23] Zrobił też deski na przybytek. Dwadzieścia desek zrobił na ścianę południową, na prawo.

[24] Zrobił też czterdzieści srebrnych podstaw pod te dwadzieścia desek, po dwie podstawy pod każdą deskę do dwóch jej czopów; tak samo po dwie podstawy pod drugą deskę do dwóch jej czopów.

[25] Na drugą, północną ścianę przybytku zrobił też dwadzieścia desek

[26] I czterdzieści srebrnych podstaw dla nich, po dwie podstawy pod każdą deskę.

[27] Na tylną, zachodnią ścianę przybytku zrobił sześć desek.

[28] Dwie deski zaś zrobił jako narożniki przybytku przy tylnej ścianie.

[29] Były one spojone po dwie razem od spodu i tak samo od góry jedną obręczą. Tak zrobił z obydwoma na obu narożnikach.

[30] Assim eram as oito tábuas com as suas bases de prata, dezesseis bases: duas bases debaixo de uma tábua e duas debaixo de outra tábua.

[31] Fizeram também travessas de madeira de acácia; cinco para as tábuas de um lado do tabernáculo,

[32] cinco para as tábuas do outro lado do tabernáculo e cinco para as tábuas do tabernáculo, ao lado posterior, que olha para o ocidente.

[33] A travessa do meio passava ao meio das tábuas, de uma extremidade à outra.

[34] Cobriram de ouro as tábuas e de ouro fizeram as suas argolas, pelas quais passavam as travessas; e cobriram também de ouro as travessas.

O véu, o reposteiro e as colunas
Êxodo 26.31-37

[35] Fizeram também o véu de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido; com querubins o fizeram de obra de artista.

[36] E fizeram-lhe quatro colunas de madeira de acácia, cobertas de ouro; os seus colchetes eram de ouro, sobre quatro bases de prata.

[37] Fizeram também para a porta da tenda um reposteiro de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido, obra de bordador,

[38] e as suas cinco colunas, e os seus colchetes; as suas cabeças e as suas

[30] Było więc osiem desek, a szesnaście ich srebrnych podstaw, po dwie podstawy pod każdą deskę.

[31] Zrobił też poprzeczki z drzewa akacjowego: pięć do desek jednej ściany przybytku

[32] I pięć poprzeczek do desek drugiej ściany przybytku oraz pięć poprzeczek do desek tylnej, zachodniej ściany przybytku;

[33] Poprzeczkę środkową zaś zrobił tak, iż przechodziła przez środek desek, od końca do końca.

[34] Deski pokrył złotem i zrobił na nich złote pierścienie jako uchwyty dla poprzeczek; również i poprzeczki pokrył złotem.

[35] Zrobił też zasłonę z fioletowej i czerwonej purpury, z karmazynu i ze skręconego bisioru; zrobił ją z wyhaftowanymi na niej artystycznie cherubami.

[36] I zrobił do niej cztery słupy z drzewa akacjowego, i pokrył je złotem, a haczyki ich były także złote; ulał też do nich cztery podstawy ze srebra.

[37] Zrobił też zasłonę do wejścia do Namiotu z fioletowej i czerwonej purpury, z karmazynu i ze skręconego bisioru, wzorzyście haftowaną.

[38] A do niej pięć słupów z ich haczykami i pokrył złotem ich wierzchy i ich klamry. A pięć ich podstaw było z miedzi.

molduras cobriram de ouro, mas as suas cinco bases eram de bronze.

Êxodo 37

A arca
Êxodo 25.10-15

[1] Fez também Bezalel a arca de madeira de acácia; de dois côvados e meio era o seu comprimento, de um côvado e meio, a largura, e, de um côvado e meio, a altura.

[2] De ouro puro a cobriu; por dentro e por fora a cobriu e fez uma bordadura de ouro ao redor.

[3] Fundiu para ela quatro argolas de ouro e as pôs nos quatro cantos da arca: duas argolas num lado dela e duas argolas noutro lado.

[4] Fez também varais de madeira de acácia e os cobriu de ouro;

[5] meteu os varais nas argolas aos lados da arca, para se levar por meio deles a arca.

O propiciatório
Êxodo 25.17-22

[6] Fez também o propiciatório de ouro puro; de dois côvados e meio era o seu comprimento, e a largura, de um côvado e meio.

[7] Fez também dois querubins de ouro; de ouro batido os fez, nas duas extremidades do propiciatório.

[8] Um querubim, na extremidade de uma parte, e o outro, na extremidade da outra parte; de uma só peça com o propiciatório fez os querubins nas duas extremidades dele.

[9] Os querubins estendiam as asas por cima, cobrindo com elas o propiciatório;

II Mojżeszowa 37

Zrobienie Skrzyni

[1] Następnie zrobił Besalel skrzynię z drzewa akacjowego, dwa i pół łokcia długą, półtora łokcia szeroką i półtora łokcia wysoką.

[2] I pokrył ją szczerym złotem od wewnątrz i z zewnątrz, i zrobił na niej dokoła złoty wieniec.

[3] Odlał też dla niej cztery złote pierścienie do czterech jej krawędzi; dwa pierścienie po jednej jej stronie i dwa pierścienie po drugiej jej stronie.

[4] I zrobił drążki z drzewa akacjowego, i pokrył je złotem.

[5] Drążki te włożył do pierścieni po bokach skrzyni, aby na nich nosić skrzynię.

[6] I zrobił wieko ze szczerego złota, dwa i pół łokcia długie a półtora łokcia szerokie.

[7] Zrobił też dwa cheruby z litego złota, na obu krawędziach wieka.

[8] Jednego cheruba na krawędzi z jednej strony, a drugiego cheruba na krawędzi z drugiej strony; razem z wiekiem połączone zrobił cheruby na obu jego krawędziach.

[9] Cheruby miały skrzydła rozpostarte do góry. Okrywały one swymi skrzydłami

estavam eles de faces voltadas uma para a outra, olhando para o propiciatório.

wieko, a ich twarze zwrócone były ku sobie; twarze cherubów zwrócone były ku wieku.

A mesa
Êxodo 25.23-30

[10] Fez também a mesa de madeira de acácia; tinha o comprimento de dois côvados, a largura, de um côvado, e a altura, de um côvado e meio.
[11] De ouro puro a cobriu e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor.
[12] Também lhe fez moldura ao redor, na largura de quatro dedos, e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor da moldura.
[13] Também lhe fundiu quatro argolas de ouro e pôs as argolas nos quatro cantos que estavam nos seus quatro pés.
[14] Perto da moldura estavam as argolas, como lugares para os varais, para se levar a mesa.
[15] Fez os varais de madeira de acácia e os cobriu de ouro, para se levar a mesa.
[16] Também fez de ouro puro os utensílios que haviam de estar sobre a mesa: os seus pratos, e os seus recipientes para incenso, e as suas galhetas, e as suas taças em que se haviam de oferecer libações.

Zrobienie stołu na chleby pokładne

[10] Zrobił też stół z drzewa akacjowego, dwa łokcie długi, łokieć szeroki i półtora łokcia wysoki,
[11] I pokrył go szczerym złotem, i zrobił na nim dokoła złoty wieniec.
[12] Zrobił też wokoło niego listwę na piędź szeroką i wzdłuż jego listwy złoty wieniec.
[13] I odlał doń cztery złote pierścienie, i przymocował te pierścienie na czterech bokach przy jego czterech nogach.
[14] Tuż przy listwie były te pierścienie jako uchwyty dla drążków do noszenia stołu.
[15] Drążki te zrobił z drzewa akacjowego i pokrył je złotem. Na nich noszono ten stół.
[16] Zrobił też przybory, które należą do stołu; jego misy i czasze, jego dzbany i kielichy, którymi składa się ofiary z płynów; zrobił je ze szczerego złota.

O candelabro
Êxodo 25.31-39

[17] Fez também o candelabro de ouro puro; de ouro batido o fez; o seu pedestal, a sua hástea, os seus cálices, as suas maçanetas e as suas flores formavam com ele uma só peça.
[18] Seis hásteas saíam dos seus lados; três de um lado e três do outro.

Zrobienie świecznika

[17] Zrobił też świecznik ze szczerego złota. Jego podstawa, jego trzon, jego kielichy, gałki i kwiaty były wykute z jednej bryły.
[18] Sześć ramion wychodziło z jego boków; trzy ramiona świecznika z jednego, a trzy z drugiego boku.

19 Numa hástea havia três cálices com formato de amêndoas, uma maçaneta e uma flor; e três cálices com formato de amêndoas na outra hástea, uma maçaneta e uma flor; assim eram as seis hásteas que saíam do candelabro.

20 Mas no candelabro mesmo havia quatro cálices com formato de amêndoas, com suas maçanetas e com suas flores.

21 Havia uma maçaneta sob duas hásteas que saíam dele; e ainda uma maçaneta sob duas outras hásteas que saíam dele; e ainda mais uma maçaneta sob duas outras hásteas que saíam dele; assim se fez com as seis hásteas que saíam do candelabro.

22 As suas maçanetas e as suas hásteas eram do mesmo; tudo era de uma só peça, obra batida de ouro puro.

23 Também lhe fez sete lâmpadas; as suas espevitadeiras e os seus apagadores eram de ouro puro.

24 De um talento de ouro puro se fez o candelabro com todos os seus utensílios.

O altar do incenso

Êxodo 30.1-10

25 Fez de madeira de acácia o altar do incenso; tinha um côvado de comprimento, e um de largura (era quadrado), e dois de altura; os chifres formavam uma só peça com ele.

26 De ouro puro o cobriu, a parte superior, as paredes ao redor e os chifres; e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor.

27 Também lhe fez duas argolas de ouro debaixo da bordadura, de ambos os lados

19 Trzy kielichy w kształcie kwiatu migdałowego na jednym ramieniu, z gałką i kwiatem i znowu trzy kielichy w kształcie kwiatu migdałowego na drugim ramieniu z gałką i kwiatem. Tak było na sześciu ramionach, wychodzących ze świecznika.

20 Na samym świeczniku były cztery kielichy w kształcie kwiatu migdałowego z gałkami i kwiatami.

21 Pod każdymi dwoma jego ramionami, wychodzącymi z niego, było po jednej gałce. A tak były gałki pod sześcioma ramionami, wychodzącymi ze świecznika.

22 Ich gałki i ich ramiona wychodziły z niego samego, a całość jego była wykuta z jednej bryły szczerego złota.

23 Zrobił też do niego siedem lamp. Jego szczypce i popielniczki były ze szczerego złota.

24 Zrobił go i wszystkie jego przybory z talentu szczerego złota.

Zrobienie ołtarza kadzidlanego

25 Zrobił też ołtarz do spalania kadzidła z drzewa akacjowego, na łokieć długi i na łokieć szeroki, czworograniasty, a na dwa łokcie wysoki. Rogi jego stanowiły z nim jedną całość.

26 I pokrył go szczerym złotem, jego wierzch i jego ściany dokoła oraz jego rogi; i zrobił na nim wokoło złoty wieniec.

27 Poniżej tego wieńca przymocował do niego dwa złote pierścienie z jednej i z

as fez; nelas, se meteram os varais para se levar o altar;

[28] de madeira de acácia fez os varais e os cobriu de ouro.

O óleo sagrado e o incenso santo
Êxodo 30.22-38

[29] Fez também o óleo santo da unção e o incenso aromático, puro, de obra de perfumista.

Êxodo 38

O altar do holocausto
Êxodo 27.1-8

[1] Fez também o altar do holocausto de madeira de acácia; de cinco côvados era o comprimento, e de cinco, a largura (era quadrado o altar), e de três côvados, a altura.

[2] Dos quatro cantos fez levantar-se quatro chifres, os quais formavam uma só peça com o altar; e o cobriu de bronze.

[3] Fez também todos os utensílios do altar: recipientes para recolher as suas cinzas, e pás, e bacias, e garfos, e braseiros; todos esses utensílios, de bronze os fez.

[4] Fez também para o altar uma grelha de bronze em forma de rede, do rebordo do altar para baixo, a qual chegava até ao meio do altar.

[5] Fundiu quatro argolas para os quatro cantos da grelha de bronze, para nelas se meterem os varais.

[6] Fez os varais de madeira de acácia e os cobriu de bronze.

[7] Meteu os varais nas argolas, de um e de outro lado do altar, para ser levado; oco e de tábuas o fez.

A bacia de bronze

drugiej strony, na drążki, na których się go nosi.

[28] Drążki te zrobił z drzewa akacjowego i pokrył je złotem.

Sporządzenie oleju do namaszczania

[29] Sporządził też, tak jak się sporządza wonności, święty olej do namaszczania i wonne, czyste kadzidło.

II Mojżeszowa 38

Zrobienie ołtarza całopaleń

[1] Zrobił także ołtarz całopaleń z drzewa akacjowego, pięć łokci długi, pięć łokci szeroki, trzy łokcie wysoki, czworograniasty.

[2] Na czterech jego narożnikach zrobił rogi, rogi te tworzyły z nim jedną całość, i pokrył go miedzią.

[3] Zrobił też wszystkie przybory do ołtarza: garnki na popiół, łopatki, misy, widełki i węglarki. Wszystkie jego przybory zrobił z miedzi.

[4] Zrobił też do ołtarza kratę w siatkę z miedzi, pod obramowaniem ołtarza u dołu aż do połowy ołtarza.

[5] Odlał też cztery pierścienie miedziane na czterech końcach obramowania jako uchwyty dla drążków.

[6] Zrobił też drążki z drzewa akacjowego i pokrył je miedzią,

[7] Drążki te wsunął do pierścieni po bokach ołtarza, aby go na nich przenosić, a zrobił go z desek, pusty.

Zrobienie kadzi miedzianej

Êxodo 30.17-21

[8] Fez também a bacia de bronze, com o seu suporte de bronze, dos espelhos das mulheres que se reuniam para ministrar à porta da tenda da congregação.

O átrio e o reposteiro

Êxodo 27.9-19

[9] Fez também o átrio ao lado meridional (que dá para o sul); as cortinas do átrio eram de linho fino retorcido, de cem côvados de comprimento.

[10] As suas vinte colunas e as suas bases eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[11] De igual modo para o lado norte havia cortinas de cem côvados de comprimento; as suas vinte colunas e as suas vinte bases eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[12] Para o lado do ocidente havia cortinas de cinqüenta côvados; as suas colunas eram dez, e as suas bases, dez; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[13] Do lado oriental (para o levante), eram as cortinas de cinqüenta côvados.

[14] As cortinas para um lado da entrada eram de quinze côvados; e as suas colunas eram três, e as suas bases, três.

[15] Para o outro lado da entrada do átrio, de um e de outro lado da entrada, eram as cortinas de quinze côvados; as suas colunas eram três, e as suas bases, três.

[16] Todas as cortinas ao redor do átrio eram de linho fino retorcido.

[8] Zrobił też kadź z miedzi i jej podstawę także z miedzi, z lusterek kobiet, które pełniły służbę przy wejściu do Namiotu Zgromadzenia.

Urządzenie dziedzińca przybytku

[9] Urządził też dziedziniec: Po stronie prawej w kierunku południa były zasłony dziedzińca ze skręconego bisioru na sto łokci;

[10] A do nich było dwadzieścia słupów i dwadzieścia ich podstaw, z miedzi; haczyki zaś u słupów i klamry do nich były ze srebra.

[11] Tak samo były zasłony po stronie północnej na sto łokci; do tego dwadzieścia słupów oraz dwadzieścia ich podstaw, z miedzi; haczyki zaś u słupów i klamry do nich były ze srebra.

[12] Po stronie zachodniej były zasłony na pięćdziesiąt łokci oraz dziesięć ich słupów i dziesięć ich podstaw; haczyki zaś u słupów i klamry do nich były ze srebra.

[13] Po stronie wschodniej, ku wschodowi były też na pięćdziesiąt łokci,

[14] Zasłony na piętnaście łokci na jedną stronę oraz ich trzy słupy i trzy ich podstawy.

[15] Tak samo na drugą stronę, po obu stronach bramy dziedzińca, zasłony też miały piętnaście łokci, trzy słupy i trzy podstawy.

[16] Wszystkie zasłony wokoło dziedzińca były ze skręconego bisioru.

[17] As bases das colunas eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[18] O reposteiro da porta do átrio era de obra de bordador, de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido; o comprimento era de vinte côvados, e a altura, na largura, era de cinco côvados, segundo a medida das cortinas do átrio.

[19] As suas quatro colunas e as suas quatro bases eram de bronze, os seus ganchos eram de prata, e o revestimento das suas cabeças e as suas vergas, de prata.

[20] Todos os pregos do tabernáculo e do átrio ao redor eram de bronze.

A enumeração das coisas do tabernáculo

[21] Esta é a enumeração das coisas para o tabernáculo, a saber, o tabernáculo do Testemunho, segundo, por ordem de Moisés, foram contadas para o serviço dos levitas, por intermédio de Itamar, filho do sacerdote Arão.

[22] Fez Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá, tudo quanto o SENHOR ordenara a Moisés.

[23] E, com ele, Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã, mestre de obra, desenhista e bordador em estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino.

[24] Todo o ouro empregado na obra, em toda a obra do santuário, a saber, o ouro da oferta, foram vinte e nove talentos e

[17] Podstawy do słupów były z miedzi, haczyki zaś u słupów i klamry do nich ze srebra; także głowice ich były ze srebra; w ten sposób wszystkie słupy dokoła dziedzińca były obite obręczami ze srebra.

[18] Kotara bramy dziedzińca była wzorzyście haftowana z fioletowej i czerwonej purpury, z karmazynu i ze skręconego bisioru, dwadzieścia łokci długa, pięć łokci szeroka, odpowiednio do zasłon dziedzińca.

[19] Cztery jej słupy i cztery ich podstawy były z miedzi; haczyki do nich były ze srebra, a także ich głowice i ich klamry były ze srebra.

[20] A wszystkie paliki przybytku na dziedzińcu wokoło były z miedzi.

Ilość szlachetnego kruszcu zużytego na przybytek

[21] Oto obliczenie kosztów Przybytku Świadectwa, które zostało dokonane na rozkaz Mojżesza przez Lewitów pod kierownictwem Itamara, syna Aarona, kapłana.

[22] Besalel zaś, syn Uriego, syna Chura, z plemienia Judy, wykonał wszystko, co Pan nakazał Mojżeszowi.

[23] A z nim Oholiab, syn Achisamacha, z plemienia Dan, pomysłowy rzeźbiarz i hafciarz, i farbiarz fioletowej i czerwonej purpury, karmazynu i kręconego bisioru.

[24] Wszystkiego złota, które zużyto na wykonanie wszystkich robót wokoło świątyni - a złoto to pochodziło z darów - było dwadzieścia dziewięć talentów i

setecentos e trinta siclos, segundo o siclo do santuário.

25 A prata dos arrolados da congregação foram cem talentos e mil e setecentos e setenta e cinco siclos, segundo o siclo do santuário:

26 um beca por cabeça, isto é, meio siclo, segundo o siclo do santuário, de qualquer dos arrolados, de vinte anos para cima, que foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

27 Empregaram-se cem talentos de prata para fundir as bases do santuário e as bases do véu; para as cem bases, cem talentos: um talento para cada base.

28 Dos mil setecentos e setenta e cinco siclos, fez os colchetes das colunas, e cobriu as suas cabeças, e lhes fez as vergas.

29 O bronze da oferta foram setenta talentos e dois mil e quatrocentos siclos.

30 Dele fez as bases da porta da tenda da congregação, e o altar de bronze, e a sua grelha de bronze, e todos os utensílios do altar,

31 e as bases do átrio ao redor, e as bases da porta do átrio, e todas as estacas do tabernáculo, e todas as estacas do átrio ao redor.

Êxodo 39

As vestes dos sacerdotes

Êxodo 28.1-43

1 Fizeram também de estofo azul, púrpura e carmesim as vestes, finamente tecidas,

siedemset trzydzieści sykli, według wagi sykla świątynnego.

25 Srebra zaś od objętych spisem członków zboru było sto talentów i tysiąc siedemset siedemdziesiąt pięć sykli, według wagi sykla świątynnego.

26 Beka na głowę, czyli pół sykla według wagi sykla świątynnego na każdego, kto podlegał spisowi, począwszy od dwudziestoletniego wzwyż, to jest od sześciuset trzech tysięcy pięciuset pięćdziesięciu mężczyzn.

27 A sto talentów tego srebra zużyto na odlanie podstaw do świątyni i podstaw do zasłon; było sto podstaw ze stu talentów, czyli po talencie na jedną podstawę.

28 A z tysiąca siedmiuset siedemdziesięciu pięciu sykli zrobił haczyki do słupów, pokrył ich głowice i obił je obręczami.

29 Miedzi zaś złożonej w darze było siedemdziesiąt talentów i dwa tysiące czterysta sykli.

30 Z niej zrobił podstawy do wejścia do Namiotu Zgromadzenia, ołtarz miedziany i jego miedziane okratowanie, i wszystkie przybory do ołtarza.

31 Podstawy wokoło dziedzińca, podstawy do bramy dziedzińca, wszystkie paliki przybytku i wszystkie paliki wokoło dziedzińca.

II Mojżeszowa 39

Sporządzenie szat kapłańskich

1 Z fioletowej i czerwonej purpury oraz z karmazynu zrobili szaty haftowane do

para ministrar no santuário, e também fizeram as vestes sagradas para Arão, como o SENHOR ordenara a Moisés.

służby w świątyni; zrobili też szaty święte dla Aarona, jak nakazał Pan Mojżeszowi.

2 Fizeram a estola sacerdotal de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido.

2 Zrobił efod ze złota, z fioletowej i czerwonej purpury, z karmazynu i ze skręconego bisioru.

3 De ouro batido fizeram lâminas delgadas e as cortaram em fios, para permearem entre o estofo azul, a púrpura, o carmesim e o linho fino da obra de desenhista.

3 Wykuli ze złota cieniutkie blaszki i pocięli je na nitki do wplecenia ich sposobem tkackim w fioletową i czerwoną purpurę, w karmazyn i w bisior.

4 Tinha duas ombreiras que se ajuntavam às suas duas extremidades, e assim se uniam.

4 Zrobili też nań dwa naramienniki przylegające do siebie i połączone ze sobą na obu jego końcach.

5 O cinto de obra esmerada, que estava sobre a estola sacerdotal, era de obra igual, da mesma obra de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

5 A przepaska, która jest na nim, aby go ściągnąć, była tak samo wykonana ze złota, z fioletowej i czerwonej purpury, z karmazynu i ze skręconego bisioru, jak Pan nakazał Mojżeszowi.

6 Também se prepararam as pedras de ônix, engastadas em ouro, trabalhadas como lavores de sinete, com os nomes dos filhos de Israel,

6 Obrobili też kamienie onyksowe, otoczone oprawami ze złota, z wyrytymi na nich, tak jak na pieczęci, imionami synów izraelskich,

7 e as puseram nas ombreiras da estola sacerdotal, por pedras de memória aos filhos de Israel, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

7 I umieścili je na naramiennikach efodu jako kamienie pamiątkowe dla synów izraelskich, jak Pan nakazał Mojżeszowi.

8 Fizeram também o peitoral de obra esmerada, conforme a obra da estola sacerdotal: de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido.

8 Zrobili też napierśnik, artystycznie wykonany, tak samo jak efod, ze złota, z fioletowej i czerwonej purpury, z karmazynu i ze skręconego bisioru.

9 Era quadrado; duplo fizeram o peitoral: de um palmo era o seu comprimento, e de um palmo dobrado, a sua largura.

9 Napierśnik zrobili czworograniasty, podwójny, na piędź długi i na piędź szeroki.

10 Colocaram, nele, engastes de pedras, com quatro ordens de pedras: a ordem de

10 Osadzili na nim cztery rzędy kamieni; pierwszy rząd to rubin, topaz i szmaragd,

sárdio, topázio e carbúnculo era a primeira;

11 a segunda ordem era de esmeralda, safira e diamante;

12 a terceira ordem era de jacinto, ágata e ametista;

13 e a quarta ordem era de berilo, ônix e jaspe; eram elas guarnecidas de ouro nos seus engastes.

14 As pedras eram conforme os nomes dos filhos de Israel, doze segundo os seus nomes; eram esculpidas como sinete, cada uma com o seu nome para as doze tribos.

15 E fizeram para o peitoral correntes como cordas, de obra trançada de ouro puro.

16 Também fizeram para o peitoral dois engastes de ouro e duas argolas de ouro; e puseram as duas argolas nas extremidades do peitoral.

17 E meteram as duas correntes trançadas de ouro nas duas argolas, nas extremidades do peitoral.

18 As outras duas pontas das duas correntes trançadas meteram nos dois engastes e as puseram nas ombreiras da estola sacerdotal, na frente dele.

19 Fizeram também duas argolas de ouro e as puseram nas duas extremidades do peitoral, na sua orla interior oposta à estola sacerdotal.

20 Fizeram também mais duas argolas de ouro e as puseram nas duas ombreiras da estola sacerdotal, abaixo, na frente dele,

11 Drugi rząd to karbunkuł, szafir i beryl,

12 Trzeci rząd to opal, agat i ametyst,

13 Czwarty rząd to chryzolit, onyks i jaspis; osadzone one były w oprawach ze złota.

14 A kamieni tych było, według imion synów izraelskich, dwanaście; według ich imion na każdym, jak na pieczęci, wyryto imię jednego z dwunastu plemion.

15 Zrobili też na napierśniku łańcuszki, skręcone jak sznurki, ze szczerego złota.

16 Zrobili dwie złote oprawy i dwa złote pierścienie i przymocowali te dwa pierścienie do dwóch końców napierśnika.

17 I włożyli te dwa złote łańcuszki do dwóch pierścieni na końcach napierśnika.

18 Natomiast dwa inne końce tych dwóch łańcuszków przymocowali do dwóch opraw, te zaś przytwierdzili do naramienników efodu z przodu.

19 Zrobili jeszcze dwa złote pierścienie i przymocowali je do dwóch końców napierśnika, na jego brzegu wewnętrznym od strony efodu.

20 Zrobili też dwa złote pierścienie i przymocowali je do dwóch naramienników efodu od spodu z

perto da sua juntura, sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal.

[21] E ligaram o peitoral com as suas argolas às argolas da estola sacerdotal, por cima com uma fita azul, para que estivesse sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal, e nunca o peitoral se separasse da estola sacerdotal, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[22] Fizeram também a sobrepeliz da estola sacerdotal, de obra tecida, toda de estofo azul.

[23] No meio dela havia uma abertura; era debruada como abertura de uma saia de malha, para que se não rompesse.

[24] Em toda a orla da sobrepeliz, fizeram romãs de estofo azul, carmesim e linho retorcido.

[25] Fizeram campainhas de ouro puro e as colocaram no meio das romãs em toda a orla da sobrepeliz;

[26] uma campainha e uma romã, outra campainha e outra romã, em toda a orla da sobrepeliz, para se usar ao ministrar, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[27] Fizeram também as túnicas de linho fino, de obra tecida, para Arão e para seus filhos,

przedniej jego strony, tuż przy jego spojeniu, ponad przepaską efodu,

[21] I przywiązali napierśnik jego pierścieniami do pierścieni efodu sznurem z fioletowej purpury, aby był nad przepaską efodu i aby napierśnik nie przesuwał się na efodzie, jak Pan nakazał Mojżeszowi.

[22] Zrobili też płaszcz do efodu, utkany w całości z fioletowej purpury,

[23] A otwór płaszcza na głowę w jego środku był jak otwór skórzanego pancerza. Otwór ten miał dookoła obwódkę, aby się nie podarł.

[24] Na dolnych brzegach płaszcza zrobili dookoła jabłuszka granatu z fioletowej i czerwonej purpury, z karmazynu i ze skręconego bisioru.

[25] Zrobili też dzwoneczki ze szczerego złota i umieścili te dzwoneczki pomiędzy jabłuszkami granatu dookoła na dolnych brzegach płaszcza, pomiędzy jabłuszkami granatu.

[26] Dzwoneczek i jabłuszko granatu, i znowu dzwoneczek i jabłuszko granatu były kolejno dookoła na dolnych brzegach płaszcza do świętej służby, jak Pan nakazał Mojżeszowi.

[27] Zrobili też wzorzyście tkane tuniki z bisioru dla Aarona i dla jego synów.

[28] e a mitra de linho fino, e as tiaras de linho fino, e os calções de linho fino retorcido,
[29] e o cinto de linho fino retorcido, e de estofo azul, e de púrpura, e de carmesim, obra de bordador, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.
[30] Também fizeram de ouro puro a lâmina da coroa sagrada e, nela, gravaram à maneira de gravuras de sinete: Santidade ao SENHOR.
[31] E ataram-na com um cordão de estofo azul, para prender a lâmina à parte superior da mitra, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

Os utensílios do tabernáculo completados
Êxodo 35.10-19

[32] Assim se concluiu toda a obra do tabernáculo da tenda da congregação; e os filhos de Israel fizeram tudo segundo o SENHOR tinha ordenado a Moisés; assim o fizeram.
[33] Depois, trouxeram a Moisés o tabernáculo, a tenda e todos os seus pertences, os seus colchetes, as suas tábuas, as suas vergas, as suas colunas e as suas bases;
[34] a coberta de peles de carneiro tintas de vermelho, e a coberta de peles finas, e o véu do reposteiro;
[35] a arca do Testemunho, e os seus varais, e o propiciatório;
[36] a mesa com todos os seus utensílios e os pães da proposição;

[28] Zawój z bisioru, nakrycia głowy z bisioru i lniane spodnie ze skręconego bisioru,
[29] Pas ze skręconego bisioru i z fioletowej i czerwonej purpury, i z karmazynu wzorzyście haftowany, jak Pan nakazał Mojżeszowi.
[30] Zrobili wreszcie diadem, koronę świętą ze szczerego złota, i wypisali na nim, jak się ryje na pieczęciach, napis: Poświęcony Panu.
[31] I przymocowali do niego sznurek z fioletowej purpury, by przywiązać go do zawoju z wierzchu, jak Pan nakazał Mojżeszowi.

Dokończenie pracy nad przybytkiem

[32] Tak została ukończona wszelka praca nad przybytkiem Namiotu Zgromadzenia. Synowie izraelscy zrobili wszystko tak, jak nakazał Pan Mojżeszowi; tak zrobili.
[33] I przynieśli przybytek do Mojżesza, namiot ze wszystkimi jego przyborami: haki, deski, rygle, słupy i podstawy jego,
[34] I nakrycie ze skór baranich czerwono barwionych, i nakrycie ze skór borsuczych, kotarę zasłaniającą,
[35] Skrzynię Świadectwa i jej drążki i wieko,
[36] Stół ze wszystkimi jego przyborami i chleby pokładne;

[37] o candelabro de ouro puro com suas lâmpadas; as lâmpadas colocadas em ordem, e todos os seus utensílios, e o azeite para a iluminação;
[38] também o altar de ouro, e o óleo da unção, e o incenso aromático, e o reposteiro da porta da tenda;
[39] o altar de bronze, e a sua grelha de bronze, e os seus varais, e todos os seus utensílios, e a bacia, e o seu suporte;
[40] as cortinas do átrio, e as suas colunas, e as suas bases, e o reposteiro para a porta do átrio, e as suas cordas, e os seus pregos, e todos os utensílios do serviço do tabernáculo, para a tenda da congregação;
[41] as vestes finamente tecidas para ministrar no santuário, e as vestes sagradas do sacerdote Arão, e as vestes de seus filhos, para oficiarem como sacerdotes.
[42] Tudo segundo o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel toda a obra.
[43] Viu, pois, Moisés toda a obra, e eis que a tinham feito segundo o SENHOR havia ordenado; assim a fizeram, e Moisés os abençoou.

Êxodo 40

Deus manda Moisés levantar o tabernáculo

[1] Depois, disse o SENHOR a Moisés:
[2] No primeiro dia do primeiro mês, levantarás o tabernáculo da tenda da congregação.
[3] Porás, nele, a arca do Testemunho e a cobrirás com o véu.

[37] Świecznik szczerozłoty, jego lampy, lampy ustawione w rzędzie ze wszystkimi jego przyborami, i olej do oświetlania,
[38] Złoty ołtarz, olej do namaszczania, wonne kadzidło i zasłonę przy wejściu do Namiotu,
[39] Ołtarz miedziany, jego okratowanie z miedzi, jego drążki i wszystkie jego przybory; kadź z jej podstawą,
[40] Zasłony dziedzińca, jego słupy i podstawy, kotarę przy wejściu na dziedziniec, jej sznury i paliki oraz wszystkie przybory do służby w przybytku, w Namiocie Zgromadzenia.
[41] Szaty wzorzyście haftowane do służby w świątyni, święte szaty dla Aarona, kapłana, i szaty jego synów do sprawowania służby kapłańskiej;
[42] Jak nakazał Pan Mojżeszowi, tak wykonali synowie izraelscy wszystką pracę.
[43] A gdy Mojżesz obejrzał całe dzieło, zobaczył, że zrobili je tak, jak nakazał Pan, tak je zrobili; więc pobłogosławił ich Mojżesz.

II Mojżeszowa 40

Wzniesienie i poświęcenie przybytku

[1] I rzekł Pan do Mojżesza:
[2] W pierwszym dniu pierwszego miesiąca wzniesiesz przybytek, Namiot Zgromadzenia.
[3] Ustawisz tam Skrzynię Świadectwa i nakryjesz ją zasłoną.

[4] Meterás, nele, a mesa e porás por ordem as coisas que estão sobre ela; também meterás, nele, o candelabro e acenderás as suas lâmpadas.

[4] Wniesiesz też stół i ustawisz na nim to, co tam należy, wniesiesz świecznik i nasadzisz na nim jego lampy,

[5] Porás o altar de ouro para o incenso diante da arca do Testemunho e pendurarás o reposteiro da porta do tabernáculo.

[5] I ustawisz złoty ołtarz do kadzenia przed Skrzynią Świadectwa, i zawiesisz kotarę u wejścia do przybytku.

[6] Porás o altar do holocausto diante da porta do tabernáculo da tenda da congregação.

[6] Ustawisz też ołtarz całopalenia przed wejściem do przybytku, Namiotu Zgromadzenia,

[7] Porás a bacia entre a tenda da congregação e o altar e a encherás de água.

[7] Kadź zaś umieścisz między Namiotem Zgromadzenia a ołtarzem i nalejesz do niej wody.

[8] Depois, porás o átrio ao redor e pendurarás o reposteiro à porta do átrio.

[8] I wytyczysz wokoło dziedziniec, i zawiesisz kotarę w bramie dziedzińca.

[9] E tomarás o óleo da unção, e ungirás o tabernáculo e tudo o que nele está, e o consagrarás com todos os seus pertences; e será santo.

[9] Potem weźmiesz olej namaszczania i namaścisz przybytek i wszystko, co w nim jest, i poświęcisz go wraz ze wszystkimi jego przyborami, i będzie święty.

[10] Ungirás também o altar do holocausto e todos os seus utensílios e consagrarás o altar; e o altar se tornará santíssimo.

[10] Namaścisz też ołtarz całopalenia wraz ze wszystkimi jego przyborami, poświęcisz ołtarz i stanie się ołtarz świętością nad świętościami.

[11] Então, ungirás a bacia e o seu suporte e a consagrarás.

[11] I namaścisz kadź z podstawą jej, i poświęcisz ją.

[12] Farás também chegar Arão e seus filhos à porta da tenda da congregação e os lavarás com água.

[12] Potem przyprowadzisz Aarona i jego synów do wejścia do Namiotu Zgromadzenia i obmyjesz ich wodą.

[13] Vestirás Arão das vestes sagradas, e o ungirás, e o consagrarás para que me oficie como sacerdote.

[13] I ubierzesz Aarona w święte szaty, i namaścisz go, i poświęcisz go, by mi pełnił służbę jako kapłan.

[14] Também farás chegar seus filhos, e lhes vestirás as túnicas,

[14] Przyprowadzisz też jego synów i ubierzesz ich w tuniki,

[15] e os ungirás como ungiste seu pai, para que me oficiem como sacerdotes; sua unção lhes será por sacerdócio perpétuo durante as suas gerações.

O tabernáculo é levantado

[16] E tudo fez Moisés segundo o SENHOR lhe havia ordenado; assim o fez.

[17] No primeiro mês do segundo ano, no primeiro dia do mês, se levantou o tabernáculo.

[18] Moisés levantou o tabernáculo, e pôs as suas bases, e armou as suas tábuas, e meteu, nele, as suas vergas, e levantou as suas colunas;

[19] estendeu a tenda sobre o tabernáculo e pôs a coberta da tenda por cima, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[20] Tomou o Testemunho, e o pôs na arca, e meteu os varais na arca, e pôs o propiciatório em cima da arca.

[21] Introduziu a arca no tabernáculo, e pendurou o véu do reposteiro, e com ele cobriu a arca do Testemunho, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[22] Pôs também a mesa na tenda da congregação, ao lado do tabernáculo, para o norte, fora do véu,

[23] e sobre ela pôs em ordem os pães da proposição perante o SENHOR, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[24] Pôs também, na tenda da congregação, o candelabro defronte da mesa, ao lado do tabernáculo, para o sul,

[15] I namaścisz ich tak, jak namaściłeś ich ojca, i będą mi pełnić służbę jako kapłani, a przez to namaszczenie będą mieli kapłaństwo na wieki po wszystkie ich pokolenia.

[16] Mojżesz uczynił wszystko tak, jak mu nakazał Pan; tak uczynił,

[17] A przybytek został wzniesiony pierwszego dnia pierwszego miesiąca drugiego roku.

[18] Mojżesz postawił przybytek i umieścił jego podstawy, i ustawił jego deski, założył jego poprzeczki i ustawił jego słupy,

[19] I rozpiął namiot nad przybytkiem, i ustawił nad namiotem z wierzchu nakrycie, jak Pan nakazał Mojżeszowi.

[20] A wziąwszy Świadectwo włożył je do Skrzyni, założył drążki u Skrzyni, a z wierzchu umieścił na Skrzyni wieko.

[21] I wniósł Skrzynię do przybytku, i zawiesił kotarę zasłaniającą, i zakrył Skrzynię Świadectwa, jak Pan nakazał Mojżeszowi.

[22] W Namiocie Zgromadzenia umieścił stół po północnej stronie przybytku na zewnątrz kotary

[23] I ułożył na nim chleby pokładne przed Panem, jak Pan nakazał Mojżeszowi.

[24] Umieścił świecznik w Namiocie Zgromadzenia, naprzeciw stołu, po południowej stronie przybytku,

[25] e preparou as lâmpadas perante o SENHOR, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[25] I nasadził na nim lampy przed Panem, jak Pan nakazał Mojżeszowi.

[26] Pôs o altar de ouro na tenda da congregação, diante do véu,

[26] I ustawił złoty ołtarz w Namiocie Zgromadzenia przed zasłoną,

[27] e acendeu sobre ele o incenso aromático, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[27] I spalił na nim wonne kadzidło, jak Pan nakazał Mojżeszowi,

[28] Pendurou também o reposteiro da porta do tabernáculo,

[28] I zawiesił zasłonę u wejścia do przybytku.

[29] pôs o altar do holocausto à porta do tabernáculo da tenda da congregação e ofereceu sobre ele holocausto e oferta de cereais, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[29] Ołtarz całopalenia ustawił u wejścia do przybytku, do Namiotu Zgromadzenia i złożył na nim ofiarę całopalną i ofiarę z pokarmów, jak Pan nakazał Mojżeszowi.

[30] Pôs a bacia entre a tenda da congregação e o altar e a encheu de água, para se lavar.

[30] Miednicę ustawił między Namiotem Zgromadzenia a ołtarzem i nalał do niej wody do obmywania.

[31] Nela, Moisés, Arão e seus filhos lavavam as mãos e os pés,

[31] Mojżesz, Aaron i jego synowie obmywali w niej swoje ręce i swoje nogi;

[32] quando entravam na tenda da congregação e quando se chegavam ao altar, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[32] Ilekroć wchodzili do namiotu Zgromadzenia i zbliżali się do ołtarza, obmywali się, jak Pan nakazał Mojżeszowi.

[33] Levantou também o átrio ao redor do tabernáculo e do altar e pendurou o reposteiro da porta do átrio. Assim Moisés acabou a obra.

[33] Na koniec urządził dziedziniec wokoło przybytku i ołtarza i zawiesił zasłonę w bramie dziedzińca. W ten sposób Mojżesz dokonał dzieła.

A nuvem cobre o tabernáculo

Números 9.15-23

Obłok nad Namiotem Zgromadzenia

[34] Então, a nuvem cobriu a tenda da congregação, e a glória do SENHOR encheu o tabernáculo.

[34] Wtedy obłok zakrył Namiot Zgromadzenia, a chwała Pana napełniła przybytek.

[35] Moisés não podia entrar na tenda da congregação, porque a nuvem permanecia

[35] Mojżesz nie mógł wejść do Namiotu Zgromadzenia, gdyż spoczywał na nim

sobre ela, e a glória do SENHOR enchia o tabernáculo.

36 Quando a nuvem se levantava de sobre o tabernáculo, os filhos de Israel caminhavam avante, em todas as suas jornadas;

37 se a nuvem, porém, não se levantava, não caminhavam, até ao dia em que ela se levantava.

38 De dia, a nuvem do SENHOR repousava sobre o tabernáculo, e, de noite, havia fogo nela, à vista de toda a casa de Israel, em todas as suas jornadas.

obłok a chwała Pana napełniała przybytek.

36 Ilekroć obłok podnosił się w górę nad przybytkiem, wyruszali synowie izraelscy w drogę w ciągu całej swej wędrówki,

37 Gdy zaś obłok nie podnosił się, nie wyruszali w drogę aż do dnia, gdy znów się podniósł.

38 Obłok Pana bowiem był nad przybytkiem w dzień, w nocy zaś był w nim ogień przed oczyma całego domu izraelskiego w ciągu całej ich wędrówki.

O terceiro livro de Moisés chamado Levítico	III Mojżeszowa

Levítico 1

Os holocaustos

[1] Chamou o SENHOR a Moisés e, da tenda da congregação, lhe disse:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando algum de vós trouxer oferta ao SENHOR, trareis a vossa oferta de gado, de rebanho ou de gado miúdo.

[3] Se a sua oferta for holocausto de gado, trará macho sem defeito; à porta da tenda da congregação o trará, para que o homem seja aceito perante o SENHOR.

[4] E porá a mão sobre a cabeça do holocausto, para que seja aceito a favor dele, para a sua expiação.

[5] Depois, imolará o novilho perante o SENHOR; e os filhos de Arão, os sacerdotes, apresentarão o sangue e o aspergirão ao redor sobre o altar que está diante da porta da tenda da congregação.

[6] Então, ele esfolará o holocausto e o cortará em seus pedaços.

[7] E os filhos de Arão, o sacerdote, porão fogo sobre o altar e porão em ordem lenha sobre o fogo.

[8] Também os filhos de Arão, os sacerdotes, colocarão em ordem os pedaços, a saber, a cabeça e o redenho, sobre a lenha que está no fogo sobre o altar.

III Mojżeszowa 1

Ofiary całopalne

[1] I przywołał Pan Mojżesza i przemówił do niego z Namiotu Zgromadzenia tymi słowy:

[2] Przemów do synów izraelskich i powiedz im: Jeżeli ktoś z was chce złożyć ofiarę Panu, to niech złoży ofiarę swoją z bydła rogatego lub z trzody.

[3] Jeżeli ofiara jego ma być całopalna z bydła rogatego, to niechaj złoży na nią samca bez skazy; niech przyprowadzi go do wejścia do Namiotu Zgromadzenia, aby znaleźć upodobanie u Pana;

[4] Niech położy rękę swoją na głowie zwierzęcia ofiary całopalnej, aby zostało przyjęte z upodobaniem jako przebłaganie za niego.

[5] Potem zarżnie tego cielca przed Panem, a synowie Aarona, kapłani, ofiarują krew i pokropią tą krwią dookoła ołtarz, który jest u wejścia do Namiotu Zgromadzenia.

[6] Następnie zdejmie skórę ze zwierzęcia ofiary całopalnej i pokroi ją na części.

[7] Synowie Aarona, kapłani, przyniosą ogień na ołtarz i ułożą drwa na ogniu.

[8] Następnie synowie Aarona, kapłani, ułożą owe części oraz głowę i tłuszcz na drwach, które są na ogniu na ołtarzu,

[9] Porém as entranhas e as pernas, o sacerdote as lavará com água; e queimará tudo isso sobre o altar; é holocausto, oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[9] Wnętrzności jego zaś i nogi obmyją wodą. Kapłan wszystko to spali na ołtarzu jako ofiarę całopalną, ofiarę ogniową, woń przyjemną dla Pana.

[10] Se a sua oferta for de gado miúdo, de carneiros ou de cabritos, para holocausto, trará macho sem defeito.

[10] Jeżeli zaś jego ofiara ma być z trzody, z owiec lub z kóz na całopalenie, niech przyprowadzi samca bez skazy

[11] E o imolará ao lado do altar, para o lado norte, perante o SENHOR; e os filhos de Arão, os sacerdotes, aspergirão o seu sangue em redor sobre o altar.

[11] I zarżnie go przed Panem z boku ołtarza od strony północnej, a synowie Aarona, kapłani, pokropią krwią jego ołtarz dookoła.

[12] Depois, ele o cortará em seus pedaços, como também a sua cabeça e o seu redenho; e o sacerdote os porá em ordem sobre a lenha que está no fogo sobre o altar;

[12] Potem pokroi go na części i wraz z jego głową i tłuszczem ułoży je kapłan na drwach, które są na ogniu na ołtarzu,

[13] porém as entranhas e as pernas serão lavadas com água; e o sacerdote oferecerá tudo isso e o queimará sobre o altar; é holocausto, oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[13] Wnętrzności zaś i nogi obmyje wodą; kapłan wszystko to ofiaruje i spali na ołtarzu; jest to całopalenie, ofiara ogniowa, woń przyjemna dla Pana.

[14] Se a sua oferta ao SENHOR for holocausto de aves, trará a sua oferta de rolas ou de pombinhos.

[14] A jeżeli jego ofiara całopalna dla Pana ma być z ptactwa, to niech złoży swoją ofiarę z synogarlic lub z gołąbków.

[15] O sacerdote a trará ao altar, e, com a unha, lhe destroncará a cabeça, sem a separar do pescoço, e a queimará sobre o altar; o seu sangue, ele o fará correr na parede do altar;

[15] Kapłan przyniesie ją do ołtarza, przekręci jej głowę i spali na ołtarzu, a krew jej wyciśnie na ścianę ołtarza.

[16] tirará o papo com suas penas e o lançará junto ao altar, para o lado oriental, no lugar da cinza;

[16] Wole jej wraz z pierzem usunie i rzuci obok ołtarza od strony wschodniej na popielisko,

[17] rasgá-la-á pelas asas, porém não a partirá; o sacerdote a queimará sobre o

[17] Skrzydła jej zaś naderwie, nie oddzielając ich od ciała, i spali ją kapłan

altar, em cima da lenha que está no fogo; é holocausto, oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

Levítico 2

As ofertas de manjares

[1] Quando alguma pessoa fizer oferta de manjares ao SENHOR, a sua oferta será de flor de farinha; nela, deitará azeite e, sobre ela, porá incenso.

[2] Levá-la-á aos filhos de Arão, os sacerdotes, um dos quais tomará dela um punhado da flor de farinha e do seu azeite com todo o seu incenso e os queimará como porção memorial sobre o altar; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[3] O que ficar da oferta de manjares será de Arão e de seus filhos; é coisa santíssima das ofertas queimadas ao SENHOR.

[4] Quando trouxeres oferta de manjares, cozida no forno, será de bolos asmos de flor de farinha amassados com azeite e obreias asmas untadas com azeite.

[5] Se a tua oferta for de manjares cozida na assadeira, será de flor de farinha sem fermento amassada com azeite.

[6] Em pedaços a partirás e, sobre ela, deitarás azeite; é oferta de manjares.

[7] Se a tua oferta for de manjares de frigideira, far-se-á de flor de farinha com azeite.

na ołtarzu na drwach, które są na ogniu. Jest to całopalenie, ofiara ogniowa, woń przyjemna dla Pana.

III Mojżeszowa 2

Ofiary z pokarmów

[1] Jeżeli ktoś chce złożyć Panu ofiarę z pokarmów, to niechaj ofiarą jego będzie przednia mąka; niechaj poleje ją oliwą i nałoży na nią kadzidła.

[2] Potem przyniesie ją do synów Aarona, kapłanów. Kapłan weźmie z tego pełną swoją garść mąki z oliwą wraz z całym jej kadzidłem i spali ją na ołtarzu jako pamiątkę, jako ofiarę ogniową, woń przyjemną dla Pana.

[3] Co zaś pozostanie z ofiary z pokarmów, przypadnie Aaronowi i jego synom. Będzie to najświętszą częścią z ofiar ogniowych dla Pana.

[4] Jeżeli zaś chcesz złożyć na ofiarę z pokarmów to, co pieczone w piecu, niech to będzie ciasto przaśne z przedniej mąki, zaczynione oliwą i cienkie placki przaśne pomaszczone oliwą.

[5] A jeżeli twoją ofiarą ma być ofiara z pokarmów smażonych na patelni, to niech nią będzie przaśnik z mąki przedniej zaczynionej oliwą.

[6] Pokruszysz go na drobne kawałki i nalejesz nań oliwy; to jest ofiara z pokarmów.

[7] Jeżeli twoją ofiarą ma być ofiara z pokarmów gotowanych w rondlu, to niech

będzie zrobiona z mąki przedniej zaczynionej oliwą;

[8] E a oferta de manjares, que daquilo se fará, trarás ao SENHOR; será apresentada ao sacerdote, o qual a levará ao altar.

[8] I przyniesiesz ofiarę z pokarmów przyrządzoną dla Pana z tych rzeczy, i oddasz ją kapłanowi, a on złoży ją na ołtarzu.

[9] Da oferta de manjares tomará o sacerdote a porção memorial e a queimará sobre o altar; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[9] Potem kapłan wydzieli z tej ofiary z pokarmów część jej jako pamiątkę i spali ją na ołtarzu. Jest ofiara ogniowa, woń przyjemna dla Pana.

[10] O que ficar da oferta de manjares será de Arão e de seus filhos; é coisa santíssima das ofertas queimadas ao SENHOR.

[10] To, co pozostanie z ofiary z pokarmów, przypadnie Aaronowi i jego synom. Będzie to najświętszą częścią z ofiar ogniowych dla Pana.

[11] Nenhuma oferta de manjares, que fizerdes ao SENHOR, se fará com fermento; porque de nenhum fermento e de mel nenhum queimareis por oferta ao SENHOR.

[11] Żadna ofiara z pokarmów, którą składać będzie Panu, nie może być przyrządzana na kwasie; gdyż nic kwaszonego ani miodu nie możecie składać na ofiarę ogniową dla Pana.

[12] Deles, trareis ao SENHOR por oferta das primícias; todavia, não se porão sobre o altar como aroma agradável.

[12] Możecie je składać Panu jako ofiarę pierwocin, lecz nie możecie ich kłaść na ołtarzu, aby się przemieniły w woń przyjemną.

[13] Toda oferta dos teus manjares temperarás com sal; à tua oferta de manjares não deixarás faltar o sal da aliança do teu Deus; em todas as tuas ofertas aplicarás sal.

[13] Każdą twoją ofiarę z pokarmów posolisz; żadnej twojej ofiary z pokarmów nie pozbawisz soli przymierza Boga twego. Przy każdej ofierze swojej składać będziesz i sól.

[14] Se trouxeres ao SENHOR oferta de manjares das primícias, farás a oferta de manjares das tuas primícias de espigas verdes, tostadas ao fogo, isto é, os grãos esmagados de espigas verdes.

[14] Jeżeli zaś z pierwocin składać będziesz Panu ofiarę z pokarmów, to złożysz kłosy prażone na ogniu, krupy ze świeżego ziarna jako ofiarę z pokarmów z pierwocin twoich.

[15] Deitarás azeite sobre ela e, por cima, lhe porás incenso; é oferta de manjares.

[15] Nalejesz na nią oliwy i nałożysz na nią kadzidła. To jest ofiara z pokarmów.

[16] Assim, o sacerdote queimará a porção memorial dos grãos de espigas esmagados e do azeite, com todo o incenso; é oferta queimada ao SENHOR.

[16] Kapłan spali na ofiarę pamiątki krupy i oliwę wraz z całym kadzidłem jako ofiarę ogniową dla Pana.

Levítico 3

Os sacrifícios pacíficos

[1] Se a oferta de alguém for sacrifício pacífico, se a fizer de gado, seja macho ou fêmea, oferecê-la-á sem defeito diante do SENHOR.

[2] E porá a mão sobre a cabeça da sua oferta e a imolará diante da porta da tenda da congregação; e os filhos de Arão, os sacerdotes, aspergirão o sangue sobre o altar, ao redor.

[3] Do sacrifício pacífico fará oferta queimada ao SENHOR: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

[4] como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

[5] E os filhos de Arão queimarão tudo isso sobre o altar, em cima do holocausto, que estará sobre a lenha no fogo; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[6] Se a sua oferta por sacrifício pacífico ao SENHOR for de gado miúdo, seja macho ou fêmea, sem defeito a oferecerá.

[7] Se trouxer um cordeiro por sua oferta, oferecê-lo-á perante o SENHOR.

[8] E porá a mão sobre a cabeça da sua oferta e a imolará diante da tenda da

III Mojżeszowa 3

Ofiary pojednania

[1] A jeżeli jego ofiara ma być rzeźną ofiarą pojednania, jeżeli chce ją złożyć z bydła rogatego, to niech złoży na nią przed Panem samca lub samicę bez skazy.

[2] Niech położy rękę na głowie swojej ofiary i zarżnie ją u wejścia do Namiotu Zgromadzenia, a synowie Aarona, kapłani, pokropią krwią ołtarz dookoła.

[3] A z tej ofiary pojednania złoży jako ofiarę ogniową dla Pana tłuszcz pokrywający wnętrzności i wszystek tłuszcz, który jest przy wnętrznościach,

[4] I obie nerki wraz z tłuszczem, który jest na nich i który jest na polędwicach, a otrzewną, która jest na wątrobie, niech oddzieli wraz z nerkami,

[5] A synowie Aarona spalą to na ołtarzu przy ofierze całopalnej, która jest na drwach znajdujących się na ogniu; jest to ofiara ogniowa, woń przyjemna dla Pana.

[6] A jeżeli jego ofiara z drobnej trzody ma być jego ofiarą pojednania dla Pana, to niech złoży samca lub samicę bez skazy.

[7] Jeżeli składa jagnię jako swoją ofiarę, to przywiedzie je przed Pana

[8] I położy rękę swoją na głowie swej ofiary i zarżnie ją przed Namiotem

congregação; e os filhos de Arão aspergirão o sangue sobre o altar, em redor.

Zgromadzenia, a synowie Aarona pokropią krwią jego ołtarz dookoła,

[9] Então, do sacrifício pacífico trará ao SENHOR por oferta queimada a sua gordura: a cauda toda, a qual tirará rente ao espinhaço, e a gordura que cobre as entranhas, e toda a gordura que está sobre as entranhas,

[9] A on złoży z ofiary pojednania jako ofiarę ogniową dla Pana jej tłuszcz, cały ogon, który odetnie u samej kości krzyżowej, i tłuszcz pokrywający wnętrzności i wszystek tłuszcz, który jest przy wnętrznościach.

[10] como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

[10] Obie nerki i tłuszcz, który jest na nich i na polędwicach, a otrzewną, która jest na wątrobie, niech oddzieli wraz z nerkami;

[11] E o sacerdote queimará tudo isso sobre o altar; é manjar da oferta queimada ao SENHOR.

[11] A kapłan spali to na ołtarzu jako pokarm ofiary ogniowej dla Pana.

[12] Mas, se a sua oferta for uma cabra, perante o SENHOR a trará.

[12] A jeżeli jego ofiarą ma być koza, to przywiedzie ją przed Pana,

[13] E porá a mão sobre a sua cabeça e a imolará diante da tenda da congregação; e os filhos de Arão aspergirão o sangue sobre o altar, em redor.

[13] Położy rękę na jej głowie i zarżnie ją przed Namiotem Zgromadzenia, a synowie Aarona pokropią krwią jej ołtarz dookoła,

[14] Depois, trará dela a sua oferta, por oferta queimada ao SENHOR: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

[14] I złoży z niej swoją ofiarę jako ofiarę ogniową dla Pana; tłuszcz pokrywający wnętrzności i wszystek tłuszcz, który jest przy wnętrznościach,

[15] como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

[15] Obie nerki i tłuszcz, który jest na nich i na polędwicach, a otrzewną, która jest na wątrobie, niech oddzieli wraz z nerkami.

[16] E o sacerdote queimará tudo isso sobre o altar; é manjar da oferta queimada, de aroma agradável. Toda a gordura será do SENHOR.

[16] A kapłan spali je na ołtarzu jako pokarm ofiary ogniowej, jako woń przyjemną. Wszystek tłuszcz należy do Pana.

[17] Estatuto perpétuo será durante as vossas gerações, em todas as vossas moradas; gordura nenhuma nem sangue jamais comereis.

Levítico 4

O sacrifício pelos pecados por ignorância dos sacerdotes

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém pecar por ignorância contra qualquer dos mandamentos do SENHOR, por fazer contra algum deles o que não se deve fazer,

[3] se o sacerdote ungido pecar para escândalo do povo, oferecerá pelo seu pecado um novilho sem defeito ao SENHOR, como oferta pelo pecado.

[4] Trará o novilho à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR; porá a mão sobre a cabeça do novilho e o imolará perante o SENHOR.

[5] Então, o sacerdote ungido tomará do sangue do novilho e o trará à tenda da congregação;

[6] e, molhando o dedo no sangue, aspergirá dele sete vezes perante o SENHOR, diante do véu do santuário.

[7] Também daquele sangue porá o sacerdote sobre os chifres do altar do incenso aromático, perante o SENHOR, altar que está na tenda da congregação; e todo o restante do sangue do novilho derramará à base do altar do holocausto, que está à porta da tenda da congregação.

[17] Ustawą wieczystą dla pokoleń waszych, we wszystkich siedzibach waszych będzie to, że żadnego tłuszczu i żadnej krwi spożywać nie będziecie.

III Mojżeszowa 4

Ofiary przebłagalne za grzechy

[1] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[2] Przemów do synów izraelskich tymi słowy: Jeżeli ktoś nieświadomie zgrzeszy przeciwko jakiemukolwiek z przykazań Pańskich i popełni to, czego nie wolno, a więc wykroczy przeciwko jednemu z nich:

[3] Jeżeli zgrzeszy namaszczony kapłan i obciąży winą lud, to złoży Panu za swój grzech, który popełnił, młodego cielca bez skazy jako ofiarę za grzech.

[4] Przywiedzie tego cielca do wejścia do Namiotu Zgromadzenia przed Pana, położy swoją rękę na głowie cielca i zarżnie go przed Panem.

[5] Namaszczony kapłan weźmie nieco z krwi tego cielca i wniesie do Namiotu Zgromadzenia.

[6] Potem kapłan zanurzy swój palec we krwi i pokropi tą krwią siedem razy przed Panem przednią stronę zasłony świątyni,

[7] Następnie kapłan rozmaże nieco z tej krwi po rogach ołtarza kadzenia stojącego przed Panem w Namiocie Zgromadzenia, resztę zaś krwi cielca wyleje u podstawy ołtarza całopaleń, który jest u wejścia do Namiotu Zgromadzenia.

[8] Toda a gordura do novilho da expiação tirará dele: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

[9] como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á

[10] como se tiram os do novilho do sacrifício pacífico; e o sacerdote os queimará sobre o altar do holocausto.

[11] Mas o couro do novilho, toda a sua carne, a cabeça, as pernas, as entranhas e o excremento,

[12] a saber, o novilho todo, levá-lo-á fora do arraial, a um lugar limpo, onde se lança a cinza, e o queimará sobre a lenha; será queimado onde se lança a cinza.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de toda a congregação

Números 15.22-26

[13] Mas, se toda a congregação de Israel pecar por ignorância, e isso for oculto aos olhos da coletividade, e se fizerem, contra algum dos mandamentos do SENHOR, aquilo que se não deve fazer, e forem culpados,

[14] e o pecado que cometeram for notório, então, a coletividade trará um novilho como oferta pelo pecado e o apresentará diante da tenda da congregação.

[15] Os anciãos da congregação porão as mãos sobre a cabeça do novilho perante o SENHOR; e será imolado o novilho perante o SENHOR.

[8] Wszystek tłuszcz cielca ofiarowanego za grzech zdejmie z niego, to znaczy tłuszcz pokrywający wnętrzności i wszystek tłuszcz, który jest przy wnętrznościach,

[9] Obie nerki wraz z tłuszczem, który jest na nich i który jest na polędwicach, a otrzewną na wątrobie zdejmie wraz z nerkami,

[10] Tak jak się zdejmuje z wołu składanego na ofiarę pojednania, i spali je kapłan na ołtarzu całopaleń,

[11] Skórę zaś cielca i całe jego mięso wraz z głową i nogami, jego wnętrzności i nieczystości,

[12] W ogóle całego cielca wyniesie poza obóz na miejsce czyste, na wysypisko popiołu i spali go na drwach w ogniu; na wysypisku popiołu będzie spalony.

[13] A jeżeli cały zbór izraelski zgrzeszy nieświadomie i sprawa ta będzie zakryta przed oczami zgromadzenia, i tak przekroczą jedno z przykazań Pańskich, czyniąc to, czego nie powinni czynić, i ściągną na siebie winę,

[14] A potem wyjdzie na jaw ten grzech, który popełnili, wtedy zgromadzenie złoży cielca na ofiarę za grzech; przywiodą go przed Namiot Zgromadzenia,

[15] A starsi zboru położą swoje ręce na głowie tego cielca przed Panem, kapłan zaś zarżnie tego cielca przed Panem.

[16] Então, o sacerdote ungido trará do sangue do novilho à tenda da congregação;

[16] Namaszczony kapłan przyniesie nieco z krwi tego cielca do Namiotu Zgromadzenia.

[17] molhará o dedo no sangue e o aspergirá sete vezes perante o SENHOR, diante do véu.

[17] Potem kapłan zanurzy swój palec we krwi i pokropi krwią tą siedem razy zasłonę przed Panem,

[18] E daquele sangue porá sobre os chifres do altar que está perante o SENHOR, na tenda da congregação; e todo o restante do sangue derramará à base do altar do holocausto, que está à porta da tenda da congregação.

[18] Następnie rozmaże nieco z tej krwi po rogach ołtarza, który jest przed Panem w Namiocie Zgromadzenia, resztę zaś krwi wyleje u podstaw ołtarza całopaleń, który jest u wejścia do Namiotu Zgromadzenia.

[19] Tirará do novilho toda a gordura e a queimará sobre o altar;

[19] Wszystek zaś tłuszcz zdejmie z niego i spali na ołtarzu.

[20] e fará a este novilho como fez ao novilho da oferta pelo pecado; assim lhe fará, e o sacerdote por eles fará expiação, e eles serão perdoados.

[20] Postąpi z tym cielcem tak, jak postąpił z cielcem złożonym na ofiarę za grzech. Tak samo z nim postąpi. Tak dokona kapłan przebłagania i będą mieli grzech odpuszczony.

[21] Depois, levará o novilho fora do arraial e o queimará como queimou o primeiro novilho; é oferta pelo pecado da coletividade.

[21] I wyniesie cielca poza obóz, i spali go, tak jak spalił poprzedniego cielca. Jest to ofiara za grzech zgromadzenia.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de um príncipe

[22] Quando um príncipe pecar, e por ignorância fizer alguma de todas as coisas que o SENHOR, seu Deus, ordenou se não fizessem, e se tornar culpado;

[22] Jeżeli zgrzeszy książę i przekroczy jedno z przykazań Pana, Boga jego, których przekraczać nie wolno, a uczyni to bezwiednie i ściągnie na siebie winę,

[23] ou se o pecado em que ele caiu lhe for notificado, trará por sua oferta um bode sem defeito.

[23] A potem uświadomi sobie swój grzech, który popełnił, złoży jako ofiarę swoją kozła, samca bez skazy,

[24] E porá a mão sobre a cabeça do bode e o imolará no lugar onde se imola o holocausto, perante o SENHOR; é oferta pelo pecado.

[24] Położy rękę na głowie tego kozła i zarżnie go w tym samym miejscu, gdzie się zarzyna przed Panem zwierzęta ofiar całopalenia. Jest to ofiara za grzech.

[25] Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta pelo pecado e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar do holocausto.

[25] Kapłan weźmie nieco z tej krwi ofiary za grzech na swój palec i rozmaże ją po rogach ołtarza całopaleń; resztę zaś jego krwi wyleje u podstawy ołtarza całopaleń.

[26] Toda a gordura da oferta, queimá-la-á sobre o altar, como a gordura do sacrifício pacífico; assim, o sacerdote fará expiação por ele, no tocante ao seu pecado, e este lhe será perdoado.

[26] A wszystek jego tłuszcz spali na ołtarzu, tak samo jak tłuszcz ofiary pojednania. Tak oczyści go kapłan z grzechu jego i będzie mu odpuszczony.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de qualquer pessoa

[27] Se qualquer pessoa do povo da terra pecar por ignorância, por fazer alguma das coisas que o SENHOR ordenou se não fizessem, e se tornar culpada;

[27] A jeżeli jakiś człowiek z prostego ludu zgrzeszy nieświadomie, wykraczając przeciwko jednemu z przykazań Pańskich, których przekraczać nie wolno, i ściągnie na siebie winę,

[28] ou se o pecado em que ela caiu lhe for notificado, trará por sua oferta uma cabra sem defeito, pelo pecado que cometeu.

[28] A potem uświadomi sobie swój grzech, który popełnił, złoży jako swoją ofiarę kozę, samicę bez skazy, za swój grzech, który popełnił;

[29] E porá a mão sobre a cabeça da oferta pelo pecado e a imolará no lugar do holocausto.

[29] Położy rękę swoją na głowie ofiary za grzech i zarżnie to zwierzę ofiary za grzech na miejscu, gdzie się składa ofiary całopalne.

[30] Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar.

[30] Kapłan weźmie nieco z jej krwi na swój palec i rozmaże ją po rogach ołtarza całopaleń, resztę zaś jej krwi wyleje u podstawy ołtarza.

[31] Tirará toda a gordura, como se tira a gordura do sacrifício pacífico; o sacerdote a queimará sobre o altar como aroma agradável ao SENHOR; e o sacerdote fará expiação pela pessoa, e lhe será perdoado.

[31] Wszystek zaś jej tłuszcz usunie, tak jak się usuwa tłuszcz z ofiary pojednania, i spali go kapłan na ołtarzu jako woń przyjemną dla Pana. Kapłan dokona za niego przebłagania i będzie mu odpuszczone.

32 Mas, se pela sua oferta trouxer uma cordeira como oferta pelo pecado, fêmea sem defeito a trará.
33 E porá a mão sobre a cabeça da oferta pelo pecado e a imolará por oferta pelo pecado, no lugar onde se imola o holocausto.
34 Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta pelo pecado e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar.
35 Tirará toda a gordura, como se tira a gordura do cordeiro do sacrifício pacífico; o sacerdote a queimará sobre o altar, em cima das ofertas queimadas do SENHOR; assim, o sacerdote, por essa pessoa, fará expiação do seu pecado que cometeu, e lhe será perdoado.

32 A jeżeli zechce przyprowadzić owieczkę na swoją ofiarę za grzech, to niech przyprowadzi owieczkę bez skazy;
33 Położy swoją rękę na głowie ofiary za grzech i zarżnie ją na ofiarę za grzech na miejscu, gdzie się zarzyna ofiary całopaleń.
34 Kapłan weźmie nieco z krwi ofiary za grzech na swój palec i rozmaże ją po rogach ołtarza całopaleń, resztę zaś krwi wyleje u podstawy ołtarza.
35 A wszystek tłuszcz usunie tak, jak się usuwa tłuszcz z baranka ofiary pojednania, i spali to kapłan na ołtarzu przy ofiarach ogniowych dla Pana. I tak dokona kapłan przebłagania za jego grzech, który popełnił, i będzie mu odpuszczony.

Levítico 5

O sacrifício pelos pecados ocultos

1 Quando alguém pecar nisto: tendo ouvido a voz da imprecação, sendo testemunha de um fato, por ter visto ou sabido e, contudo, não o revelar, levará a sua iniqüidade;
2 ou quando alguém tocar em alguma coisa imunda, seja corpo morto de besta-fera imunda, seja corpo morto de animal imundo, seja corpo morto de réptil imundo, ainda que lhe fosse oculto, e tornar-se imundo, então, será culpado;
3 ou quando tocar a imundícia de um homem, seja qual for a imundícia com que

III Mojżeszowa 5

1 Jeżeli kto zgrzeszy przez to, że usłyszał zaklęcie i był świadkiem tego albo dowiedział się o tym, a nie oznajmił tego, i w ten sposób zawinił;
2 Albo jeżeli kto dotknie się czegoś nieczystego, czy to padliny dzikiego zwierzęcia nieczystego albo padliny domowego zwierzęcia nieczystego, albo padliny płaza nieczystego, nie wiedząc o tym, ale tak, że stał się nieczystym i ściągnął na siebie winę;
3 Albo jeżeli kto dotknie się nieczystości ludzkiej czy jakiejkolwiek nieczystości,

se faça imundo, e lhe for oculto, e o souber depois, será culpado;

4 ou quando alguém jurar temerariamente com seus lábios fazer mal ou fazer bem, seja o que for que o homem pronuncie temerariamente com juramento, e lhe for oculto, e o souber depois, culpado será numa destas coisas.

5 Será, pois, que, sendo culpado numa destas coisas, confessará aquilo em que pecou.

6 Como sua oferta pela culpa, pelo pecado que cometeu, trará ele ao SENHOR, do gado miúdo, uma cordeira ou uma cabrita como oferta pelo pecado; assim, o sacerdote, por ele, fará expiação do seu pecado.

7 Se as suas posses não lhe permitirem trazer uma cordeira, trará ao SENHOR, como oferta pela culpa, pelo pecado que cometeu, duas rolas ou dois pombinhos: um como oferta pelo pecado, e o outro como holocausto.

8 Entregá-los-á ao sacerdote, o qual primeiro oferecerá aquele que é como oferta pelo pecado e lhe destroncará, com a unha, a cabeça, sem a separar do pescoço.

9 Do sangue da oferta pelo pecado aspergirá sobre a parede do altar e o restante do sangue, fá-lo-á correr à base do altar; é oferta pelo pecado.

przez którą staje się nieczystym, a sam nie wiedząc o tym, ale potem się dowie o tym, że ściągnął na siebie winę;

4 Albo jeżeli kto przysięga paplając niebacznie swymi ustami, że zrobi coś złego lub dobrego, jak to się może nieraz człowiekowi wymknąć niebacznie przysięga, a sam na razie o tym nie wie, ale potem sobie to uświadomi, że ściągnął na siebie winę przez jedną z tych rzeczy;

5 Jeżeli więc ktoś ściąga na siebie winę przez jedną z tych rzeczy, niech wyzna to, przez co zgrzeszył,

6 I niech przyniesie za swoje przewinienie, które popełnił, jako pokutną ofiarę dla Pana, samicę z trzody, owcę albo kozę, na ofiarę za grzech, i kapłan dokona oczyszczenia go z jego grzechu.

7 Jeżeli zaś nie stać go na owcę, niech przyniesie dla Pana jako swoją pokutną ofiarę za grzech, który popełnił, dwie synogarlice albo dwa gołąbki, jedno na ofiarę za grzech, drugie na ofiarę całopalną.

8 Niech przyniesie je do kapłana, a ten złoży najpierw to, co było przeznaczone na ofiarę za grzech. Naderwie jego głowę tuż przy szyi, ale jej całkiem nie oddzieli;

9 Pokropi krwią tej ofiary za grzech ścianę ołtarza, a resztę krwi wyciśnie u podstawy ołtarza. Jest to ofiara za grzech.

[10] E do outro fará holocausto, conforme o estabelecido; assim, o sacerdote, por ele, fará oferta pelo pecado que cometeu, e lhe será perdoado.

[11] Porém, se as suas posses não lhe permitirem trazer duas rolas ou dois pombinhos, então, aquele que pecou trará, por sua oferta, a décima parte de um efa de flor de farinha como oferta pelo pecado; não lhe deitará azeite, nem lhe porá em cima incenso, pois é oferta pelo pecado.

[12] Entregá-la-á ao sacerdote, e o sacerdote dela tomará um punhado como porção memorial e a queimará sobre o altar, em cima das ofertas queimadas ao SENHOR; é oferta pelo pecado.

[13] Assim, o sacerdote, por ele, fará oferta pelo pecado que cometeu em alguma destas coisas, e lhe será perdoado; o restante será do sacerdote, como a oferta de manjares.

O sacrifício pelo sacrilégio

[14] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[15] Quando alguém cometer ofensa e pecar por ignorância nas coisas sagradas do SENHOR, então, trará ao SENHOR, por oferta, do rebanho, um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação em siclos de prata, segundo o siclo do santuário, como oferta pela culpa.

[16] Assim, restituirá o que ele tirou das coisas sagradas, e ainda acrescentará o seu quinto, e o dará ao sacerdote; assim, o

[10] Drugiego złoży jako ofiarę całopalną według przepisu. Kapłan dokona jego oczyszczenia z grzechu, który popełnił, i będzie mu odpuszczony.

[11] A jeśli nie stać go także na dwie synogarlice lub dwa gołąbki, to niech złoży jako swoją ofiarę za grzech, który popełnił, dziesiątą część efy mąki przedniej na ofiarę za grzech, lecz niech nie nalewa na nią oliwy i nie daje na nią kadzidła, gdyż jest to ofiara za grzech.

[12] Niech przyniesie ją do kapłana, a kapłan nabierze z niej pełną garść jako ofiarę pamiątki i spali ją na ołtarzu przy ofiarach ogniowych dla Pana. Jest to ofiara za grzech.

[13] Kapłan dokona jego oczyszczenia z jego grzechu, który popełnił w jednej z tych rzeczy, i będzie mu odpuszczony. Reszta zaś należeć będzie do kapłana, jak przy ofierze z pokarmów.

Ofiary pokutne

[14] I przemówił Pan do Mojżesza:

[15] Jeżeli ktoś dopuści się sprzeniewierzenia i nieświadomie zgrzeszy przez przywłaszczenie sobie jakiejś świętości należącej do Pana, to przyniesie z trzody na swoją ofiarę pokutną dla Pana baranka bez skazy według twojego oszacowania na dwa srebrne sykle w syklach świątynnych. Jest to ofiara pokutna.

[16] A za tę świętą rzecz, którą sobie przywłaszczył, zapłaci i dołoży do tego jeszcze jedną piątą, i da to kapłanowi,

sacerdote, com o carneiro da oferta pela culpa, fará expiação por ele, e lhe será perdoado.

O sacrifício pelos pecados de ignorância

[17] E, se alguma pessoa pecar e fizer contra algum de todos os mandamentos do SENHOR aquilo que se não deve fazer, ainda que o não soubesse, contudo, será culpada e levará a sua iniqüidade.

[18] E do rebanho trará ao sacerdote um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação, para oferta pela culpa, e o sacerdote, por ela, fará expiação no tocante ao erro que, por ignorância, cometeu, e lhe será perdoado.

[19] Oferta pela culpa é; certamente, se tornou culpada ao SENHOR.

kapłan zaś dokona jego oczyszczenia, ofiarując za niego tego barana jako ofiarę pokutną, i będzie mu odpuszczone.

[17] A jeżeli kto popełni grzech, przekraczając bezwiednie którekolwiek z przykazań Pańskich, których przekroczyć nie wolno, i ściągnie na siebie winę, i podlega karze za grzech,

[18] To przywiedzie z trzody do kapłana na ofiarę pokutną barana bez skazy według twojego oszacowania, a kapłan dokona jego oczyszczenia za to uchybienie, którego się nieświadomie dopuścił, i będzie mu odpuszczone.

[19] Jest to ofiara pokutna za winę, za winę, której się dopuścił wobec Pana.

Levítico 6

O sacrifício pelos pecados voluntários

[1] Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo:

[2] Quando alguma pessoa pecar, e cometer ofensa contra o SENHOR, e negar ao seu próximo o que este lhe deu em depósito, ou penhor, ou roubar, ou tiver usado de extorsão para com o seu próximo;

[3] ou que, tendo achado o perdido, o negar com falso juramento, ou fizer alguma outra coisa de todas em que o homem costuma pecar,

[4] será, pois, que, tendo pecado e ficado culpada, restituirá aquilo que roubou, ou que extorquiu, ou o depósito que lhe foi dado, ou o perdido que achou,

III Mojżeszowa 6

[1] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[2] Jeżeli kto zgrzeszy sprzeniewierzając się Panu przez to, że zaprze się wobec swojego bliźniego rzeczy powierzonej lub oddanej do przechowania lub zrabowanej, albo że ograbi swego bliźniego,

[3] Albo znalazł rzecz zgubioną i zaparł się tego, i nawet fałszywie przysięgał w jakiejkolwiek z tych spraw, które człowiek popełniając, grzeszy;

[4] Jeżeli tedy zgrzeszy i obciąży się winą, niechaj zwróci to, co zrabował albo to, z czego kogoś ograbił, albo rzecz powierzoną, którą zataił u siebie, albo rzecz zgubioną, którą znalazł,

5 ou tudo aquilo sobre que jurou falsamente; e o restituirá por inteiro e ainda a isso acrescentará a quinta parte; àquele a quem pertence, lho dará no dia da sua oferta pela culpa.

6 E, por sua oferta pela culpa, trará, do rebanho, ao SENHOR um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação, para a oferta pela culpa; trá-lo-á ao sacerdote.

7 E o sacerdote fará expiação por ela diante do SENHOR, e será perdoada de qualquer de todas as coisas que fez, tornando-se, por isso, culpada.

A lei do holocausto

8 Disse mais o SENHOR a Moisés:

9 Dá ordem a Arão e a seus filhos, dizendo: Esta é a lei do holocausto: o holocausto ficará na lareira do altar toda a noite até pela manhã, e nela se manterá aceso o fogo do altar.

10 O sacerdote vestirá a sua túnica de linho e os calções de linho sobre a pele nua, e levantará a cinza, quando o fogo houver consumido o holocausto sobre o altar, e a porá junto a este.

11 Depois, despirá as suas vestes e porá outras; e levará a cinza para fora do arraial a um lugar limpo.

12 O fogo, pois, sempre arderá sobre o altar; não se apagará; mas o sacerdote acenderá lenha nele cada manhã, e sobre ele porá em ordem o holocausto, e sobre ele queimará a gordura das ofertas pacíficas.

13 O fogo arderá continuamente sobre o altar; não se apagará.

5 Albo to wszystko, co do czego fałszywie przysięgał. Zwróci pełną wartość tej rzeczy i jeszcze dołoży do tego jedną piątą. W dniu swojej pokuty odda to temu, do kogo to należy,

6 A jako swoją ofiarę pokutną przyprowadzi z trzody dla Pana do kapłana barana bez skazy, według twojego oszacowania,

7 A kapłan dokona jego oczyszczenia przed Panem i będzie mu odpuszczony każdy z uczynków, który popełnił, obciążając się przezeń winą.

Dalsze przepisy ofiarnicze

8 I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

9 Daj Aaronowi i jego synom taki nakaz: Takie jest prawo dotyczące ofiary całopalnej: Ofiara całopalna pozostaje na ognisku na ołtarzu przez całą noc aż do rana, a ogień ołtarza będzie na nim płonął.

10 Kapłan wdzieje swoją lnianą szatę i spodnie lniane wdzieje na ciało swoje, i zgarnie popiół, na który ogień spalił ofiarę całopalną na ołtarzu i wysypie go obok ołtarza.

11 Następnie zdejmie swoje szaty, a wdzieje szaty inne i wyniesie popiół poza obóz na miejsce czyste.

12 A ogień będzie płonął na ołtarzu i nie wygaśnie. Kapłan zapalać będzie na nim drwa każdego rana i ułoży na nim ofiarę całopalną, i spali przy niej tłuszcze ofiar pojednania.

13 Ogień będzie stale płonął na ołtarzu i nie wygaśnie.

A lei da oferta de manjares

[14] Esta é a lei da oferta de manjares: os filhos de Arão a oferecerão perante o SENHOR, diante do altar.

[15] Um deles tomará dela um punhado de flor de farinha da oferta de manjares com seu azeite e todo o incenso que está sobre a oferta de manjares; então, o queimará sobre o altar, como porção memorial de aroma agradável ao SENHOR.

[16] O restante dela comerão Arão e seus filhos; asmo se comerá no lugar santo; no pátio da tenda da congregação, o comerão.

[17] Levedado não se cozerá; sua porção dei-lhes das minhas ofertas queimadas; coisa santíssima é, como a oferta pelo pecado e a oferta pela culpa.

[18] Todo varão entre os filhos de Arão comerá da oferta de manjares; estatuto perpétuo será para as vossas gerações dentre as ofertas queimadas do SENHOR; tudo o que tocar nelas será santo.

A oferta na consagração dos sacerdotes

[19] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[20] Esta é a oferta de Arão e de seus filhos, que oferecerão ao SENHOR no dia em que aquele for ungido: a décima parte de um efa de flor de farinha pela oferta de manjares contínua; metade dela será oferecida pela manhã, e a outra metade, à tarde.

[14] A takie jest prawo dotyczące ofiary z pokarmów: Składać ją będą synowie Aarona przed Panem po przedniej stronie ołtarza.

[15] Weźmie z ofiary z pokarmów garść przedniej mąki z oliwą wraz z całym kadzidłem, które jest na ofierze z pokarmów, i spali to na ołtarzu jako ofiarę pamiątki, woń przyjemną dla Pana,

[16] A to, co z niej pozostanie, spożyją Aaron i jego synowie. Będzie się to spożywało jako przaśniki na miejscu świętym, na dziedzińcu Namiotu Zgromadzenia spożywać to będą.

[17] Nie będzie się tego piekło na kwasie. Dałem im ją jako ich dział z moich ogniowych ofiar. Jest to świętością nad świętościami, podobnie jak ofiara za grzech i jak ofiara pokutna.

[18] Każdy mężczyzna wśród synów Aarona może to spożywać. Jest to przepis wieczny dla waszych pokoleń, dotyczący ofiar ogniowych Pana. Każdy, kto się ich dotknie, staje się świętym.

[19] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[20] Taka jest ofiara Aarona i jego synów, którą złożą Panu w dniu swojego namaszczenia: Dziesiątą część efy mąki przedniej jako stałą ofiarę z pokarmów, połowę z tego rano, a drugą połowę wieczorem.

[21] Numa assadeira, se fará com azeite; bem amassada a trarás; em pedaços cozidos trarás a oferta de manjares de aroma agradável ao SENHOR.

[21] Będzie się to przyrządzać na oliwie na patelni. Przyniesiesz to dobrze wypieczone i złożysz rozkruszone jako ofiarę z pokarmów, woń przyjemną dla Pana.

[22] Também o sacerdote, que dentre os filhos de Arão for ungido em seu lugar, fará o mesmo; por estatuto perpétuo será de todo queimada ao SENHOR.

[22] Kapłan, który będzie namaszczony na jego miejsce spośród jego synów, będzie to czynił. Taki jest wieczny przepis Pana: Będzie to spalone całkowicie.

[23] Assim, toda a oferta de manjares do sacerdote será totalmente queimada; não se comerá.

[23] Każda ofiara kapłańska z pokarmów będzie spalona całkowicie; nie będzie spożywana.

A lei da oferta pelo pecado

[24] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[24] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[25] Fala a Arão e a seus filhos, dizendo: Esta é a lei da oferta pelo pecado: no lugar onde se imola o holocausto, se imolará a oferta pelo pecado, perante o SENHOR; coisa santíssima é.

[25] Powiedz do Aarona i synów jego: Takie jest prawo dotyczące ofiary za grzech: Ofiara za grzech będzie zabijana przed Panem na tym samym miejscu, co ofiara całopalna. Świętość to jest nad świętościami.

[26] O sacerdote que a oferecer pelo pecado a comerá; no lugar santo, se comerá, no pátio da tenda da congregação.

[26] Kapłan składający ofiarę za grzech będzie ją spożywał. Na miejscu świętym będzie spożywana, na dziedzińcu Namiotu Zgromadzenia.

[27] Tudo o que tocar a carne da oferta será santo; se aspergir alguém do seu sangue sobre a sua veste, lavarás aquilo sobre que caiu, no lugar santo.

[27] Każdy, kto się dotknie mięsa z niej, stanie się święty, a jeśli krew z niej tryśnie na szatę, to to, co zbryzgane, wypierzesz w miejscu świętym.

[28] E o vaso de barro em que for cozida será quebrado; porém, se for cozida num vaso de bronze, esfregar-se-á e lavar-se-á na água.

[28] Naczynie gliniane, w którym je gotowano, zostanie rozbite, a jeżeli gotowano je w naczyniu miedzianym, to zostanie ono wyczyszczone i wypłukane wodą.

29 Todo varão entre os sacerdotes a comerá; coisa santíssima é.

30 Porém não se comerá nenhuma oferta pelo pecado, cujo sangue se traz à tenda da congregação, para fazer expiação no santuário; no fogo será queimada.

Levítico 7

A lei da oferta pela culpa

1 Esta é a lei da oferta pela culpa; coisa santíssima é.

2 No lugar onde imolam o holocausto, imolarão a oferta pela culpa, e o seu sangue se aspergirá sobre o altar, em redor.

3 Dela se oferecerá toda a gordura, a cauda e a gordura que cobre as entranhas;

4 também ambos os rins e a gordura que neles há, junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins se tirará.

5 O sacerdote o queimará sobre o altar em oferta queimada ao SENHOR; é oferta pela culpa.

6 Todo varão entre os sacerdotes a comerá; no lugar santo, se comerá; coisa santíssima é.

7 Como a oferta pelo pecado, assim será a oferta pela culpa; uma única lei haverá para elas: será do sacerdote que, com ela, fizer expiação.

29 Każdy mężczyzna spośród kapłanów może ją spożywać. Świętość to jest nad świętościami.

30 Lecz żadnej ofiary za grzech, której krew wnosi się do Namiotu Zgromadzenia, by dokonać oczyszczenia w świątyni, nie wolno spożywać; będzie spalona w ogniu.

III Mojżeszowa 7

1 A takie jest prawo dotyczące ofiary pokutnej: Jest ona świętością nad świętościami.

2 Ofiarę pokutną zarzynać się będzie na tym samym miejscu, gdzie zarzyna się ofiarę całopalną, a jej krwią pokropi się ołtarz dookoła.

3 Na ofiarę złoży się wszystek tłuszcz z niej, ogon i tłuszcz pokrywający wnętrzności,

4 Obie nerki i tłuszcz, który jest na nich, przy polędwicach, i otrzewną na wątrobie; przy nerkach oddzieli się ją.

5 Kapłan spali je na ołtarzu jako ofiarę ogniową dla Pana. Jest to ofiara pokutna.

6 Każdy mężczyzna spośród kapłanów może ją spożywać. Spożywana będzie w miejscu świętym. Jest to świętość nad świętościami.

7 Zarówno do ofiary za grzech, jak i do ofiary pokutnej odnosi się jednakowe prawo. Należy ona do kapłana, który przez nią dokonuje oczyszczenia.

[8] O sacerdote que oferecer o holocausto de alguém terá o couro do holocausto que oferece,

[9] como também toda oferta de manjares que se cozer no forno, com tudo que se preparar na frigideira e na assadeira, será do sacerdote que a oferece.

[10] Toda oferta de manjares amassada com azeite ou seca será de todos os filhos de Arão, tanto de um como do outro.

A lei das ofertas pacíficas

[11] Esta é a lei das ofertas pacíficas que alguém pode oferecer ao SENHOR.

[12] Se fizer por ação de graças, com a oferta de ação de graças trará bolos asmos amassados com azeite, obreias asmas untadas com azeite e bolos de flor de farinha bem amassados com azeite.

[13] Com os bolos trará, por sua oferta, pão levedado, com o sacrifício de sua oferta pacífica por ação de graças.

[14] E, de toda oferta, trará um bolo por oferta ao SENHOR, que será do sacerdote que aspergir o sangue da oferta pacífica.

[15] Mas a carne do sacrifício de ação de graças da sua oferta pacífica se comerá no dia do seu oferecimento; nada se deixará dela até à manhã.

[16] E, se o sacrifício da sua oferta for voto ou oferta voluntária, no dia em que oferecer o seu sacrifício, se comerá; e o

[8] Do kapłana, który składa za kogoś ofiarę całopalną, należeć będzie skóra tej ofiary, którą złożył. Należeć będzie do tego kapłana.

[9] Każda ofiara z pokarmów, którą się piecze w piecu, i wszystko, co się przyrządza w rondlu albo na patelni, należeć będzie do kapłana, który ją składa; należeć będzie do niego.

[10] Ale każda ofiara z pokarmów, zaczyniona oliwą lub sucha, należeć będzie do wszystkich synów Aarona, po równej części.

[11] A takie jest prawo dotyczące rzeźnej ofiary pojednania, którą składać się będzie Panu:

[12] Jeżeli składa ją jako ofiarę dziękczynną, to przy tej rzeźnej ofierze dziękczynnej złoży placki przaśne zaczynione oliwą i opłatki przaśne pomazane oliwą; z mąki przedniej zaczynione oliwą placki.

[13] Wraz z plackami złoży przy dziękczynnej ofierze pojednania jako swoją ofiarę chleb kwaszony.

[14] Z całej tej ofiary złoży jedno jako dar ofiarny dla Pana, a należeć to będzie do kapłana, który pokropił krwią ofiary pojednania; należeć to będzie do niego.

[15] Mięso z dziękczynnej ofiary pojednania będzie się spożywać w dniu jej ofiarowania; nic z tego nie odłoży się do rana.

[16] A jeżeli jego ofiara jest ślubem lub darem dobrowolnym, będzie się ją spożywało w dniu ofiarowania oraz

que dele ficar também se comerá no dia seguinte.

[17] Porém o que ainda restar da carne do sacrifício, ao terceiro dia, será queimado.

[18] Se da carne do seu sacrifício pacífico se comer ao terceiro dia, aquele que a ofereceu não será aceito, nem lhe será atribuído o sacrifício; coisa abominável será, e a pessoa que dela comer levará a sua iniqüidade.

[19] A carne que tocar alguma coisa imunda não se comerá; será queimada. Qualquer que estiver limpo comerá a carne do sacrifício.

[20] Porém, se alguma pessoa, tendo sobre si imundícia, comer a carne do sacrifício pacífico, que é do SENHOR, será eliminada do seu povo.

[21] Se uma pessoa tocar alguma coisa imunda, como imundícia de homem, ou de gado imundo, ou de qualquer réptil imundo e da carne do sacrifício pacífico, que é do SENHOR, ela comer, será eliminada do seu povo.

Deus proíbe comer gordura e sangue

[22] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[23] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Não comereis gordura de boi, nem de carneiro, nem de cabra.

[24] A gordura do animal que morre por si mesmo e a do dilacerado por feras podem servir para qualquer outro uso, mas de maneira nenhuma as comereis;

nazajutrz to, co z niej pozostanie; także nazajutrz będzie się to spożywało.

[17] Ale to co pozostanie z mięsa tej rzeźnej ofiary do dnia trzeciego, będzie spalone w ogniu.

[18] A jeżeli z mięsa ofiary pojednania zje się coś trzeciego dnia, to ten, który ją składał, nie znajdzie upodobania. Nie będzie mu ona zaliczona. Jest to rzecz nieczysta, a ten, kto z niej będzie jadł, ściągnie na siebie winę.

[19] Mięsa, które dotknęło czegoś nieczystego, nie wolno spożywać, będzie spalone w ogniu. Co zaś do mięsa, to każdy, kto jest czysty, może jeść mięso.

[20] Kto spożywa mięso z ofiary pojednania, która należy do Pana, a jest nieczysty, wytracony będzie spośród swego ludu.

[21] A kto dotknie się czegokolwiek nieczystego: nieczystości pochodzącej od człowieka lub nieczystego zwierzęcia, lub w ogóle jakiejś nieczystej obrzydliwości, a zje coś z mięsa ofiary pojednania, która należy do Pana, będzie wytracony spośród swego ludu.

[22] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[23] Powiedz synom izraelskim tak: Nie będziecie jedli żadnego tłuszczu z wołu, ani z owcy, ani z kozy,

[24] Tłuszcz zwierzęcia padłego i tłuszcz zwierzęcia rozszarpanego może być użyty do czegokolwiek, ale spożywać go nie będziecie,

25 porque qualquer que comer a gordura do animal, do qual se trouxer ao SENHOR oferta queimada, será eliminado do seu povo.

26 Não comereis sangue em qualquer das vossas habitações, quer de aves, quer de gado.

27 Toda pessoa que comer algum sangue será eliminada do seu povo.

A porção dos sacerdotes

28 Disse mais o SENHOR a Moisés:

29 Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quem oferecer ao SENHOR o seu sacrifício pacífico trará a sua oferta ao SENHOR; do seu sacrifício pacífico

30 trará com suas próprias mãos as ofertas queimadas do SENHOR; a gordura do peito com o peito trará para movê-lo por oferta movida perante o SENHOR.

31 O sacerdote queimará a gordura sobre o altar, porém o peito será de Arão e de seus filhos.

32 Também a coxa direita dareis ao sacerdote por oferta dos vossos sacrifícios pacíficos.

33 Aquele dos filhos de Arão que oferecer o sangue do sacrifício pacífico e a gordura, esse terá a coxa direita por sua porção;

34 porque o peito movido e a coxa da oferta tomei dos filhos de Israel, dos seus sacrifícios pacíficos, e os dei a Arão, o sacerdote, e a seus filhos, por direito perpétuo dos filhos de Israel.

25 Gdyż każdy, kto spożywa tłuszcz z bydła, które składa się jako ofiarę ogniową Panu, za to, że go spożywa, będzie wytracony spośród swego ludu.

26 Żadnej krwi ani z ptactwa, ani z bydła, spożywać nie będziecie we wszystkich siedzibach waszych.

27 Każdy, kto będzie spożywał jakąkolwiek krew, będzie wytracony spośród swego ludu.

28 I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

29 Powiedz synom izraelskim tak: Kto chce złożyć Panu swoją ofiarę pojednania, niech przyprowadzi swój dar ze swojej ofiary pojednania do Pana.

30 Niech własnymi rękami przyniesie ofiary ogniowe dla Pana: tłuszcz wraz z mostkiem. Niech przyniesie mostek do wykonania nim obrzędu potrząsania przed Panem.

31 Kapłan spali tłuszcz na ołtarzu, a mostek należeć będzie do Aarona i jego synów.

32 Łopatkę prawą dacie kapłanowi jako dar ofiarny z waszych ofiar pojednania.

33 Prawa łopatka należeć będzie jako jego cząstka do tego spośród synów Aarona, który składa krew ofiar pojednania.

34 Gdyż mostek jako część do potrząsania i łopatkę jako dar ofiarny wziąłem od synów izraelskich z ich ofiar pojednania i dałem je kapłanowi Aaronowi i jego

synom jako wieczystą należność od synów izraelskich.

35 Esta é a porção de Arão e a porção de seus filhos, das ofertas queimadas do SENHOR, no dia em que os apresentou para oficiarem como sacerdotes ao SENHOR;

35 To jest cząstka należna Aaronowi i cząstka należna jego synom z ogniowych ofiar dla Pana od dnia, kiedy ich poświęcił do służby kapłańskiej dla Pana,

36 a qual o SENHOR ordenou que se lhes desse dentre os filhos de Israel no dia em que os ungiu; estatuto perpétuo é pelas suas gerações.

36 Gdy Pan rozkazał, żeby im to synowie izraelscy dawali, począwszy od dnia ich namaszczenia. Jest to wieczysta ustawa dla ich pokoleń.

37 Esta é a lei do holocausto, da oferta de manjares, da oferta pelo pecado, da oferta pela culpa, da consagração e do sacrifício pacífico,

37 Takie jest prawo dotyczące ofiary całopalnej, ofiary z pokarmów, ofiary za grzech, ofiary pokutnej, ofiary wyświęcenia i ofiary pojednania,

38 que o SENHOR ordenou a Moisés no monte Sinai, no dia em que ordenou aos filhos de Israel que oferecessem as suas ofertas ao SENHOR, no deserto do Sinai.

38 Które Pan nadał Mojżeszowi na górze Synaj w dniu, kiedy nakazał synom izraelskim składać Panu swoje ofiary na pustyni synajskiej.

Levítico 8

A consagração de Arão e de seus filhos
Êxodo 29.1-37

1 Disse mais o SENHOR a Moisés:

2 Toma Arão, e seus filhos, e as vestes, e o óleo da unção, como também o novilho da oferta pelo pecado, e os dois carneiros, e o cesto dos pães asmos

3 e ajunta toda a congregação à porta da tenda da congregação.

4 Fez, pois, Moisés como o SENHOR lhe ordenara, e a congregação se ajuntou à porta da tenda da congregação.

5 Então, disse Moisés à congregação: Isto é o que o SENHOR ordenou que se fizesse.

III Mojżeszowa 8

Wyświęcenie Aarona i jego synów

1 I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

2 Weź Aarona i z nim jego synów oraz szaty, oliwę do namaszczenia, cielca na ofiarę za grzech, dwa barany i kosz przaśników,

3 Cały zaś zbór zgromadź u wejścia do Namiotu Zgromadzenia.

4 Mojżesz uczynił tak, jak mu rozkazał Pan; i zgromadził się zbór u wejścia do Namiotu Zgromadzenia.

5 I rzekł Mojżesz do zboru: To nakazał Pan uczynić.

[6] E fez chegar a Arão e a seus filhos e os lavou com água.

[6] Potem Mojżesz kazał zbliżyć się Aaronowi i jego synom i obmył ich wodą.

[7] Vestiu a Arão da túnica, cingiu-o com o cinto e pôs sobre ele a sobrepeliz; também pôs sobre ele a estola sacerdotal, e o cingiu com o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal, e o ajustou com ele.

[7] Wdział nań tunikę i opasał go pasem, i ubrał go w płaszcz, włożył nań efod, przepasał go pasem efodu i przymocował go na nim.

[8] Depois, lhe colocou o peitoral, pondo no peitoral o Urim e o Tumim;

[8] Potem włożył nań napierśnik i do napierśnika włożył urim i tummim.

[9] e lhe pôs a mitra na cabeça e na mitra, na sua parte dianteira, pôs a lâmina de ouro, a coroa sagrada, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[9] Na jego głowę włożył zawój, a z przedniej strony zawoju umieścił złoty diadem, świętą koronę, tak jak rozkazał Pan Mojżeszowi.

[10] Então, Moisés tomou o óleo da unção, e ungiu o tabernáculo e tudo o que havia nele, e o consagrou;

[10] Potem wziął Mojżesz oliwę do namaszczenia, namaścił przybytek i wszystko, co było w nim, i poświęcił je,

[11] e dele aspergiu sete vezes sobre o altar e ungiu o altar e todos os seus utensílios, como também a bacia e o seu suporte, para os consagrar.

[11] Pokropił nią ołtarz siedem razy, namaścił ołtarz i wszystkie przybory jego i kadź, i jej podstawę, aby je poświęcić.

[12] Depois, derramou do óleo da unção sobre a cabeça de Arão e ungiu-o, para consagrá-lo.

[12] Wylał nieco oliwy do namaszczenia na głowę Aarona i namaścił go, aby go poświęcić.

[13] Também Moisés fez chegar os filhos de Arão, e vestiu-lhes as túnicas, e cingiu-os com o cinto, e atou-lhes as tiaras, como o SENHOR lhe ordenara.

[13] Potem kazał Mojżesz przystąpić synom Aarona i wdział na nich tuniki, opasał ich pasami i nałożył im zawoje, tak jak rozkazał Pan Mojżeszowi.

[14] Então, fez chegar o novilho da oferta pelo pecado; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do novilho da oferta pelo pecado;

[14] Następnie przyprowadził cielca na ofiarę za grzech, a Aaron i jego synowie położyli ręce swoje na głowie cielca ofiary za grzech.

[15] e Moisés o imolou, e tomou o sangue, e dele pôs, com o dedo, sobre os chifres do altar em redor, e purificou o altar; depois,

[15] Mojżesz zarżnął go, wziął krew, palcem swoim pomazał rogi ołtarza wokoło i oczyścił ołtarz. Resztę krwi wylał u

derramou o resto do sangue à base do altar e o consagrou, para fazer expiação por ele.

podstawy ołtarza i poświęcił go, dokonując na nim oczyszczenia.

16 Depois, tomou toda a gordura que está sobre as entranhas, e o redenho do fígado, e os dois rins, e sua gordura; e Moisés os queimou sobre o altar.

16 Następnie wziął Mojżesz wszystek tłuszcz, który jest na wnętrznościach, i otrzewną okrywającą wątrobę, i obie nerki wraz z ich tłuszczem, i spalił to Mojżesz na ołtarzu.

17 Mas o novilho com o seu couro, e a sua carne, e o seu excremento queimou fora do arraial, como o SENHOR ordenara a Moisés.

17 A cielca, to jest jego skórę, mięso i odchody spalił w ogniu poza obozem, tak jak nakazał Pan Mojżeszowi.

18 Depois, fez chegar o carneiro do holocausto; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do carneiro.

18 Następnie kazał przyprowadzić barana na ofiarę całopalną, a Aaron i jego synowie położyli ręce swoje na głowie barana.

19 E Moisés o imolou e aspergiu o sangue sobre o altar, em redor.

19 Mojżesz zarżnął go i pokropił krwią ołtarz wokoło.

20 Partiu também o carneiro nos seus pedaços; Moisés queimou a cabeça, os pedaços e a gordura.

20 Potem Mojżesz rozkroił barana na części, spalił głowę, te części i tłuszcz,

21 Porém as entranhas e as pernas lavou com água; e Moisés queimou todo o carneiro sobre o altar; holocausto de aroma agradável, oferta queimada era ao SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

21 Wnętrzności zaś i nogi obmył wodą. Potem Mojżesz spalił całego barana na ołtarzu. Jest to ofiara całopalna, woń przyjemna, ofiara ogniowa dla Pana, tak jak rozkazał Pan Mojżeszowi.

22 Então, fez chegar o outro carneiro, o carneiro da consagração; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do carneiro.

22 Potem kazał przyprowadzić drugiego barana, barana ofiary wyświęcenia. Aaron i jego synowie położyli ręce swoje na głowie barana.

23 E Moisés o imolou, e tomou do seu sangue, e o pôs sobre a ponta da orelha direita de Arão, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

23 Potem Mojżesz zarżnął go, wziął nieco z jego krwi i pomazał płatek prawego ucha Aarona, kciuk prawej jego ręki i wielki palec jego prawej nogi;

[24] Também fez chegar os filhos de Arão; pôs daquele sangue sobre a ponta da orelha direita deles, e sobre o polegar da mão direita, e sobre o polegar do pé direito; e aspergiu Moisés o resto do sangue sobre o altar, em redor.

[24] Następnie kazał Mojżesz przystąpić synom Aarona i pomazał płatki ich prawych uszu, kciuki ich prawych rąk i wielkie palce ich prawych nóg. Pozostałą zaś krwią skropił Mojżesz ołtarz wokoło.

[25] Tomou a gordura, e a cauda, e toda a gordura que está nas entranhas, e o redenho do fígado, e ambos os rins, e a sua gordura, e a coxa direita.

[25] I wziął tłuszcz, ogon, wszystek tłuszcz, który jest na wnętrznościach, i otrzewną okrywającą wątrobę, obie nerki wraz z ich tłuszczem i prawą łopatkę,

[26] Também do cesto dos pães asmos, que estava diante do SENHOR, tomou um bolo asmo, um bolo de pão azeitado e uma obreia e os pôs sobre a gordura e sobre a coxa direita.

[26] A z kosza przaśników, który był przed Panem, wziął jeden przaśny placek, jeden chleb zaczyniony oliwą i jeden opłatek i położył je na tych tłuszczach i na prawej łopatce.

[27] E tudo isso pôs nas mãos de Arão e de seus filhos e o moveu por oferta movida perante o SENHOR.

[27] Wszystko to położył na dłoniach Aarona i na dłoniach jego synów i kazał im wykonać tym obrzęd potrząsania przed Panem.

[28] Depois, Moisés o tomou das suas mãos e o queimou no altar sobre o holocausto; era uma oferta da consagração, por aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[28] Potem wziął to Mojżesz z ich dłoni i spalił na ołtarzu obok ofiary całopalnej. Jest to ofiara wyświęcenia; woń przyjemna, ofiara ogniowa dla Pana.

[29] Tomou Moisés o peito e moveu-o por oferta movida perante o SENHOR; era a porção que tocava a Moisés, do carneiro da consagração, como o SENHOR lhe ordenara.

[29] Wziął też Mojżesz mostek i dokonał nim obrzędu potrząsania przed Panem. Była to część Mojżesza z barana ofiary wyświęcenia, tak jak rozkazał Pan Mojżeszowi.

[30] Tomou Moisés também do óleo da unção e do sangue que estava sobre o altar e o aspergiu sobre Arão e as suas vestes, bem como sobre os filhos de Arão e as suas vestes; e consagrou a Arão, e as suas vestes, e a seus filhos, e as vestes de seus filhos.

[30] Następnie wziął Mojżesz nieco oliwy do namaszczenia i nieco krwi, która była na ołtarzu, i pokropił Aarona, jego szaty, a z nim jego synów i szaty jego synów. Tak wyświęcił Aarona i jego szaty, a z nim jego synów i szaty jego synów.

[31] Disse Moisés a Arão e a seus filhos: Cozei a carne diante da porta da tenda da congregação e ali a comereis com o pão que está no cesto da consagração, como tenho ordenado, dizendo: Arão e seus filhos a comerão.

[32] Mas o que restar da carne e do pão queimareis.

[33] Também da porta da tenda da congregação não saireis por sete dias, até ao dia em que se cumprirem os dias da vossa consagração; porquanto por sete dias o SENHOR vos consagrará.

[34] Como se fez neste dia, assim o SENHOR ordenou se fizesse, em expiação por vós.

[35] Ficareis, pois, à porta da tenda da congregação dia e noite, por sete dias, e observareis as prescrições do SENHOR, para que não morrais; porque assim me foi ordenado.

[36] E Arão e seus filhos fizeram todas as coisas que o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés.

Levítico 9

Arão oferece sacrifícios por si e pelo povo

[1] Ao oitavo dia, chamou Moisés a Arão, e a seus filhos, e aos anciãos de Israel

[2] e disse a Arão: Toma um bezerro, para oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto, ambos sem defeito, e traze-os perante o SENHOR.

[3] Depois, dirás aos filhos de Israel: Tomai um bode, para oferta pelo pecado, um

[31] I rzekł Mojżesz do Aarona i do jego synów: Ugotujcie to mięso u wejścia do Namiotu Zgromadzenia i tam je zjedzcie wraz z chlebem, który jest w koszu ofiary wyświęcenia, jak rozkazałem w słowach: Aaron i jego synowie jeść je będą.

[32] Co zaś pozostanie z mięsa i z chleba, w ogniu spalicie.

[33] Od wejścia do Namiotu Zgromadzenia nie odejdziecie przez siedem dni aż do dnia, gdy wypełni się czas waszego wyświęcenia; gdyż siedem dni trwać będzie wasze wyświęcenie.

[34] Jak uczynił w dniu dzisiejszym, tak nakazał Pan czynić nadal, aby dokonać za was przebłagania.

[35] U wejścia do Namiotu Zgromadzenia przebywać będziecie siedem dni, dzień i noc wykonując służbę Pańską, abyście nie pomarli, gdyż tak mi rozkazano.

[36] I uczynił Aaron i jego synowie to wszystko, co nakazał Pan przez Mojżesza.

III Mojżeszowa 9

Aaron składa ofiary

[1] Ósmego dnia wezwał Mojżesz Aarona i jego synów oraz starszych izraelskich.

[2] I rzekł do Aarona: Weź sobie młodego cielca na ofiarę za grzech, a barana na ofiarę całopalną, oba bez skazy, i przyprowadź je przed Pana.

[3] A do synów izraelskich powiedz tak: Weźcie kozła na ofiarę za grzech, a cielca

bezerro e um cordeiro, ambos de um ano e sem defeito, como holocausto;

[4] e um boi e um carneiro, por oferta pacífica, para sacrificar perante o SENHOR, e oferta de manjares amassada com azeite; porquanto, hoje, o SENHOR vos aparecerá.

[5] Então, trouxeram o que ordenara Moisés, diante da tenda da congregação, e chegou-se toda a congregação e se pôs perante o SENHOR.

[6] Disse Moisés: Esta coisa que o SENHOR ordenou fareis; e a glória do SENHOR vos aparecerá.

[7] Depois, disse Moisés a Arão: Chega-te ao altar, faze a tua oferta pelo pecado e o teu holocausto; e faze expiação por ti e pelo povo; depois, faze a oferta do povo e a expiação por ele, como ordenou o SENHOR.

[8] Chegou-se, pois, Arão ao altar e imolou o bezerro da oferta pelo pecado que era por si mesmo.

[9] Os filhos de Arão trouxeram-lhe o sangue; ele molhou o dedo no sangue e o pôs sobre os chifres do altar; e o resto do sangue derramou à base do altar.

[10] Mas a gordura, e os rins, e o redenho do fígado da oferta pelo pecado queimou sobre o altar, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[11] Porém a carne e o couro queimou fora do arraial.

i jagnię jednoroczne, oba bez skazy, na ofiarę całopalną,

[4] Wołu zaś i barana na ofiarę pojednania, aby je zarżnąć przed Panem, i ofiarę z pokarmów zaczynioną oliwą, gdyż dzisiaj ukaże się wam Pan.

[5] I przywiedli to, co Mojżesz nakazał, przed Namiot Zgromadzenia. Potem przystąpił cały zbór i stanęli przed Panem.

[6] Wtedy rzekł Mojżesz: Uczyńcie to, co nakazał Pan, a ukaże się wam chwała Pana.

[7] Potem rzekł Mojżesz do Aarona: Zbliż się do ołtarza i złóż swoją ofiarę za grzech i swoją ofiarę całopalną, i dokonaj przebłagania za siebie i za lud. Złóż też ofiarę ludu i dokonaj przebłagania za nich, tak jak rozkazał Pan.

[8] Aaron zbliżył się więc do ołtarza i zarżnął cielca na ofiarę za grzech za siebie.

[9] Synowie Aarona podali mu krew, a on zanurzył swój palec we krwi i rozmazał ją na rogach ołtarza, a pozostałą krew wylał u podstawy ołtarza.

[10] Tłuszcz zaś, nerki i otrzewną okrywającą wątrobę z ofiary za grzech spalił na ołtarzu, tak jak nakazał Pan Mojżeszowi,

[11] Mięso zaś i skórę spalił w ogniu poza obozem.

[12] Depois, imolou o holocausto, e os filhos de Arão lhe entregaram o sangue, e ele o aspergiu sobre o altar, em redor.

[12] Potem zarżnął ofiarę całopalną, a synowie Aarona podali mu krew, którą on skropił ołtarz wokoło.

[13] Também lhe entregaram o holocausto nos seus pedaços, com a cabeça; e queimou-o sobre o altar.

[13] Podali mu też poćwiartowaną ofiarę całopalną wraz z głową i spalił to na ołtarzu.

[14] E lavou as entranhas e as pernas e as queimou sobre o holocausto, no altar.

[14] Wnętrzności zaś i nogi obmył i spalił na ołtarzu przy ofierze całopalnej.

[15] Depois, fez chegar a oferta do povo, e, tomando o bode da oferta pelo pecado, que era pelo povo, o imolou, e o preparou por oferta pelo pecado, como fizera com o primeiro.

[15] Następnie złożył ofiarę ludu. Wziął mianowicie kozła na ofiarę za grzech ludu, zarżnął go i złożył go na ofiarę za grzech, jak poprzednio.

[16] Também fez chegar o holocausto e o ofereceu segundo o rito.

[16] Potem złożył ofiarę całopalną i dopełnił jej zgodnie z przepisem.

[17] Fez chegar a oferta de manjares, e dela tomou um punhado, e queimou sobre o altar, além do holocausto da manhã.

[17] Złożył też ofiarę z pokarmów, wziął z niej pełną garść i spalił to na ołtarzu, oprócz całopalenia porannego.

[18] Depois, imolou o boi e o carneiro em sacrifício pacífico, que era pelo povo; e os filhos de Arão entregaram-lhe o sangue, que aspergiu sobre o altar, em redor,

[18] Na koniec zarżnął wołu i barana jako ofiarę pojednania za lud, synowie Aarona podali mu krew, którą on skropił ołtarz wokoło.

[19] como também a gordura do boi e do carneiro, e a cauda, e o que cobre as entranhas, e os rins, e o redenho do fígado.

[19] Tłuszcze zaś z wołu i z barana, ogon oraz tłuszcz, który okrywa wnętrzności i nerki, i otrzewną okrywającą wątrobę,

[20] E puseram a gordura sobre o peito, e ele a queimou sobre o altar;

[20] Czyli tłuszcz, położyli na mostkach, a on spalił ten tłuszcz na ołtarzu,

[21] mas o peito e a coxa direita Arão moveu por oferta movida perante o SENHOR, como Moisés tinha ordenado.

[21] Mostkiem zaś i prawą łopatką wykonał Aaron obrzęd potrząsania przed Panem, tak jak nakazał Mojżesz.

[22] Depois, Arão levantou as mãos para o povo e o abençoou; e desceu, havendo feito a oferta pelo pecado, e o holocausto, e a oferta pacífica.

[22] Potem Aaron podniósł swoje ręce w stronę ludu i pobłogosławił go, następnie zstąpił, dokonawszy ofiary za grzech, ofiary całopalnej i ofiary pojednania.

[23] Então, entraram Moisés e Arão na tenda da congregação; e, saindo, abençoaram o povo; e a glória do SENHOR apareceu a todo o povo.
[24] E eis que, saindo fogo de diante do SENHOR, consumiu o holocausto e a gordura sobre o altar; o que vendo o povo, jubilou e prostrou-se sobre o rosto.

Levítico 10

Nadabe e Abiú morrem diante do SENHOR

[1] Nadabe e Abiú, filhos de Arão, tomaram cada um o seu incensário, e puseram neles fogo, e sobre este, incenso, e trouxeram fogo estranho perante a face do SENHOR, o que lhes não ordenara.
[2] Então, saiu fogo de diante do SENHOR e os consumiu; e morreram perante o SENHOR.
[3] E falou Moisés a Arão: Isto é o que o SENHOR disse: Mostrarei a minha santidade naqueles que se cheguem a mim e serei glorificado diante de todo o povo. Porém Arão se calou.
[4] Então, Moisés chamou a Misael e a Elzafã, filhos de Uziel, tio de Arão, e disse-lhes: Chegai, tirai vossos irmãos de diante do santuário, para fora do arraial.
[5] Chegaram-se, pois, e os levaram nas suas túnicas para fora do arraial, como Moisés tinha dito.
[6] Moisés disse a Arão e a seus filhos Eleazar e Itamar: Não desgrenheis os cabelos, nem rasgueis as vossas vestes, para que não morrais, nem venha grande

[23] Mojżesz i Aaron weszli do Namiotu Zgromadzenia, a potem wyszli i błogosławili lud, a chwała Pana ukazała się całemu ludowi.
[24] Wyszedł bowiem ogień od Pana i strawił na ołtarzu ofiarę całopalną i tłuszcz. A gdy to ujrzał cały lud, wydał radosny okrzyk i padł na twarz.

III Mojżeszowa 10

Śmierć dwóch synów Aarona

[1] Synowie Aarona, Nadab i Abihu, wzięli kadzielnice, każdy swoją, włożyli w nie ogień i nasypali nań kadzidła, i ofiarowali przed Panem inny ogień, którego im nie nakazał.
[2] Wtedy wyszedł ogień od Pana i spalił ich, tak że zmarli przed Panem.
[3] I rzekł Mojżesz do Aarona: Oto, co Pan rzekł: Na bliskich moich okazuje się świętość moja, a wobec całego ludu chwała moja. I Aaron zamilkł.
[4] Mojżesz przywołał Miszaela i Elsafana, synów Uzziela, stryja Aarona, i rzekł do nich: Zbliżcie się i wynieście braci waszych sprzed świątyni poza obóz.
[5] Zbliżyli się więc i wynieśli ich w tunikach ich poza obóz, tak jak powiedział Mojżesz.

Zakaz żałoby

[6] Potem rzekł Mojżesz do Aarona i do jego synów Eleazara i Itamara: Włosów na głowach waszych nie rozwichrzajcie i szat waszych nie rozdzierajcie, abyście nie

ira sobre toda a congregação; mas vossos irmãos, toda a casa de Israel, lamentem o incêndio que o SENHOR suscitou.

pomarli i aby Pan nie rozgniewał się na cały zbór; lecz bracia wasi, cały dom izraelski, niech opłakują ten pożar, który wzniecił Pan.

[7] Não saireis da porta da tenda da congregação, para que não morrais; porque está sobre vós o óleo da unção do SENHOR. E fizeram conforme a palavra de Moisés.

[7] Nie odchodźcie od wejścia do Namiotu Zgromadzenia, abyście nie pomarli, gdyż oliwa namaszczenia Pańskiego jest na was. I uczynili tak, jak im Mojżesz powiedział.

Deveres e porções dos sacerdotes

Należności i obowiązki kapłanów

[8] Falou também o SENHOR a Arão, dizendo:

[8] I przemówił Pan do Aarona tymi słowy:

[9] Vinho ou bebida forte tu e teus filhos não bebereis quando entrardes na tenda da congregação, para que não morrais; estatuto perpétuo será isso entre as vossas gerações,

[9] Wina i mocnego napoju nie pijcie ani ty, ani synowie twoi z tobą, gdy będziecie wchodzić do Namiotu Zgromadzenia, abyście nie pomarli. Jest to przepis wieczny dla waszych pokoleń,

[10] para fazerdes diferença entre o santo e o profano e entre o imundo e o limpo

[10] Abyście umieli rozróżniać między tym, co święte, a tym, co nie święte, między tym, co czyste, a tym, co nieczyste,

[11] e para ensinardes aos filhos de Israel todos os estatutos que o SENHOR lhes tem falado por intermédio de Moisés.

[11] I abyście nauczali synów izraelskich wszystkich ustaw, które im ogłosił Pan przez Mojżesza.

[12] Disse Moisés a Arão e aos filhos deste, Eleazar e Itamar, que lhe ficaram: Tomai a oferta de manjares, restante das ofertas queimadas ao SENHOR, e comei-a, sem fermento, junto ao altar, porquanto coisa santíssima é.

[12] I przemówił Mojżesz do Aarona oraz do Eleazara i Itamara, jego synów, którzy mu pozostali: Weźcie ofiarę z pokarmów, która pozostała z ogniowych ofiar Pana i zjedzcie ją jako przaśniki obok ołtarza, gdyż jest ona świętością nad świętościami.

[13] Comê-la-eis em lugar santo, porque isto é a tua porção e a porção de teus filhos, das ofertas queimadas do SENHOR; porque assim me foi ordenado.

[13] Będziecie ją więc spożywać w miejscu świętym, gdyż jest to część należna tobie i twoim synom z ofiar ogniowych Pana; tak mi bowiem rozkazano.

[14] Também o peito da oferta movida e a coxa da oferta comereis em lugar limpo, tu, e teus filhos, e tuas filhas, porque

[14] Także mostek jako część do potrząsania i łopatkę jako dar ofiarny będziecie spożywać w miejscu czystym, ty i twoi

foram dados por tua porção e por porção de teus filhos, dos sacrifícios pacíficos dos filhos de Israel.

[15] A coxa da oferta e o peito da oferta movida trarão com as ofertas queimadas de gordura, para mover por oferta movida perante o SENHOR, o que será por estatuto perpétuo, para ti e para teus filhos, como o SENHOR tem ordenado.

[16] Moisés diligentemente buscou o bode da oferta pelo pecado, e eis que já era queimado; portanto, indignando-se grandemente contra Eleazar e contra Itamar, os filhos que de Arão ficaram, disse:

[17] Por que não comestes a oferta pelo pecado no lugar santo? Pois coisa santíssima é; e o SENHOR a deu a vós outros, para levardes a iniqüidade da congregação, para fazerdes expiação por eles diante do SENHOR.

[18] Eis que desta oferta não foi trazido o seu sangue para dentro do santuário; certamente, devíeis tê-la comido no santuário, como eu tinha ordenado.

[19] Respondeu Arão a Moisés: Eis que, hoje, meus filhos ofereceram a sua oferta pelo pecado e o seu holocausto perante o SENHOR; e tais coisas me sucederam; se eu, hoje, tivesse comido a oferta pelo pecado, seria isso, porventura, aceito aos olhos do SENHOR?

synowie oraz twoje córki z tobą, gdyż zostały dane tobie i twoim synom jako należność z ofiar pojednania synów izraelskich.

[15] Łopatkę jako dar ofiarny i mostek jako część do potrząsania będą przynosić wraz z tłuszczem ogniowych ofiar, aby wykonać obrzęd potrząsania przed Panem. Będzie to dla ciebie i dla twoich synów z tobą przepisem wiecznym, jak nakazał Pan.

[16] A gdy Mojżesz pilnie szukał kozła ofiary za grzech, okazało się, że został on spalony. Mojżesz rozgniewał się na Eleazara i na Itamara, synów Aarona, którzy mu pozostali, mówiąc:

[17] Dlaczego nie spożyliście ofiary za grzech w miejscu świętym? Wszak jest ona świętością nad świętościami. A Pan dał ją wam, abyście zgładzili winę zboru, abyście przebłagali za nich Pana.

[18] Wszak krew z niej nie została wniesiona do wnętrza świątyni; powinniście byli spożyć ją w świątyni, jak nakazałem.

[19] Aaron odpowiedział Mojżeszowi: Oto oni złożyli dzisiaj przed Panem swoją ofiarę za grzech i swoją ofiarę całopalną, a taka rzecz mnie spotkała! Gdybym dzisiaj spożył ofiarę za grzech, czyżby to spodobało się Panu?

[20] O que ouvindo Moisés, deu-se por satisfeito.

Levítico 11

Leis sobre os animais limpos e os imundos
Deuteronômio 14.3-20

[1] Falou o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo-lhes:

[2] Dizei aos filhos de Israel: São estes os animais que comereis de todos os quadrúpedes que há sobre a terra:
[3] todo o que tem unhas fendidas, e o casco se divide em dois, e rumina, entre os animais, esse comereis.

[4] Destes, porém, não comereis: dos que ruminam ou dos que têm unhas fendidas: o camelo, que rumina, mas não tem unhas fendidas; este vos será imundo;

[5] o arganaz, porque rumina, mas não tem as unhas fendidas; este vos será imundo;

[6] a lebre, porque rumina, mas não tem as unhas fendidas; esta vos será imunda.

[7] Também o porco, porque tem unhas fendidas e o casco dividido, mas não rumina; este vos será imundo;

[8] da sua carne não comereis, nem tocareis no seu cadáver. Estes vos serão imundos.

[9] De todos os animais que há nas águas comereis os seguintes: todo o que tem

[20] Gdy to usłyszał Mojżesz, uznał to za słuszne.

III Mojżeszowa 11

Zwierzęta czyste i nieczyste

[1] I przemówił Pan do Mojżesza i do Aarona tymi słowy: Powiedzcie do synów izraelskich tak:

[2] Takie zwierzęta możecie jeść spośród wszelkich zwierząt, jakie są na ziemi:

[3] Każde spośród bydła, które ma rozdzielone kopyto i rozszczepioną racicę i przeżuwa pokarm, możecie jeść;
[4] Lecz spośród przeżuwających pokarm i mających rozdzielone kopyto jeść nie będziecie: wielbłąda, ponieważ przeżuwa pokarm, lecz nie ma rozdzielonego kopyta, ten jest dla was nieczysty;
[5] Świstaka, ponieważ przeżuwa pokarm, lecz nie ma rozdzielonego kopyta, ten jest dla was nieczysty;
[6] Zająca, ponieważ przeżuwa pokarm, lecz nie ma rozdzielonego kopyta, ten jest dla was nieczysty;
[7] Wieprza, ponieważ ma rozdzielone kopyto i rozszczepioną racicę, lecz nie przeżuwa połkniętego pokarmu, ten jest dla was nieczysty;
[8] Mięsa ich jeść nie będziecie ani nie będziecie się dotykać ich padliny, są one dla was nieczyste;
[9] Z tego wszystkiego, co żyje w wodzie, możecie jeść: Wszystko, co żyje w wodzie,

barbatanas e escamas, nos mares e nos rios; esses comereis.

10 Porém todo o que não tem barbatanas nem escamas, nos mares e nos rios, todos os que enxameiam as águas e todo ser vivente que há nas águas, estes serão para vós outros abominação.

11 Ser-vos-ão, pois, por abominação; da sua carne não comereis e abominareis o seu cadáver.

12 Todo o que nas águas não tem barbatanas ou escamas será para vós outros abominação.

13 Das aves, estas abominareis; não se comerão, serão abominação: a águia, o quebrantosso e a águia marinha;

14 o milhano e o falcão, segundo a sua espécie,

15 todo corvo, segundo a sua espécie,

16 o avestruz, a coruja, a gaivota, o gavião, segundo a sua espécie,

17 o mocho, o corvo marinho, a íbis,

18 a gralha, o pelicano, o abutre,

19 a cegonha, a garça, segundo a sua espécie, a poupa e o morcego.

20 Todo inseto que voa, que anda sobre quatro pés será para vós outros abominação.

21 Mas de todo inseto que voa, que anda sobre quatro pés, cujas pernas traseiras são mais compridas, para saltar com elas sobre a terra, estes comereis.

22 Deles, comereis estes: a locusta, segundo a sua espécie, o gafanhoto devorador, segundo a sua espécie, o grilo,

w morzach i w rzekach, ma płetwy i łuski, jeść możecie;

10 Wszystko zaś, co nie ma płetw i łusek w morzach i w rzekach, wszystko, co się roi w wodzie, wszystkie istoty żywe, które są w wodzie, będą dla was obrzydliwością.

11 I pozostaną dla was obrzydliwością: Mięsa ich jeść nie będziecie i będziecie się brzydzić ich padliną.

12 Wszystko w wodzie, co nie ma płetw i łusek, będzie dla was obrzydliwością.

13 Z ptactwa zaś tymi brzydzić się będziecie i nie będziecie ich spożywali, bo są obrzydliwością: orzeł, sęp górski, orlik,

14 Wszelkie gatunki kani i sokołów,

15 Wszelkie gatunki kruków,

16 Struś, sowa, mewa i wszelkie gatunki jastrzębi,

17 Puszczyk, kormoran i puchacz,

18 Sójka, pelikan, ścierwojad,

19 Bocian, wszelkie gatunki czapli, dudek i nietoperz.

20 Wszelkie uskrzydlone czworonożne owady będą dla was obrzydliwością.

21 Lecz z wszelkich uskrzydlonych czworonożnych owadów możecie jeść te, które mają ponad swymi nogami tylne kończyny do skakania na nich po ziemi;

22 Te z nich możecie jeść: Wszelkie gatunki szarańczy wędrownej i wszelkie gatunki szarańczy solam, wszelkie gatunki

segundo a sua espécie, e o gafanhoto, segundo a sua espécie.

szarańczy chagab i wszelkie gatunki koników polnych;

23 Mas todos os outros insetos que voam, que têm quatro pés serão para vós outros abominação.

23 Wszelkie zaś uskrzydlone czworonożne owady będą dla was obrzydliwością.

24 E por estes vos tornareis imundos; qualquer que tocar o seu cadáver imundo será até à tarde.

24 Przez te zaś zwierzęta staniecie się nieczyści i każdy, kto się dotknie ich padliny, będzie nieczystym do wieczora,

25 Qualquer que levar o seu cadáver lavará as suas vestes e será imundo até à tarde.

25 A każdy, kto nosi ich padlinę, wypierze swoje szaty i będzie nieczysty do wieczora;

26 Todo animal que tem unhas fendidas, mas o casco não dividido em dois e não rumina vos será por imundo; qualquer que tocar neles será imundo.

26 To, które ma rozdzielone kopyto, ale nie przeżuwa połkniętego pokarmu, będzie dla was nieczyste i każdy, kto się go dotyka, stanie się nieczysty.

27 Todo animal quadrúpede que anda na planta dos pés vos será por imundo; qualquer que tocar o seu cadáver será imundo até à tarde.

27 Wszystko, co chodzi na łapach swych spośród zwierząt czworonożnych, będzie dla was nieczyste. Każdy, kto się dotyka ich padliny, będzie nieczysty do wieczora.

28 E o que levar o seu cadáver lavará as suas vestes e será imundo até à tarde; eles vos serão por imundos.

28 A kto będzie nosił ich padlinę, wypierze swoje szaty i będzie nieczysty do wieczora. Są one dla was nieczyste.

29 Estes vos serão imundos entre o enxame de criaturas que povoam a terra: a doninha, o rato, o lagarto, segundo a sua espécie,

29 A wśród małych zwierząt, które biegają po ziemi, będą dla was nieczyste: kret, mysz i wszelkie gatunki jaszczurek,

30 o geco, o crocodilo da terra, a lagartixa, o lagarto da areia e o camaleão;

30 Łasica, żółw, salamandra, skolopendra i kameleon.

31 estes vos serão por imundos entre todo o enxame de criaturas; qualquer que os tocar, estando eles mortos, será imundo até à tarde.

31 Te będą dla was nieczyste spośród wszystkich małych zwierząt. Każdy, kto się ich dotknie, gdy są nieżywe, będzie nieczysty do wieczora.

32 E tudo aquilo sobre que cair qualquer deles, estando eles mortos, será imundo, seja vaso de madeira, ou veste, ou pele, ou

32 Wszystko, na co spadnie którekolwiek z nich, gdy są nieżywe, będzie nieczyste. Każdy przedmiot drewniany lub szata, lub

pano de saco, ou qualquer instrumento com que se faz alguma obra, será metido em água e será imundo até à tarde; então, será limpo.

skóra, lub worek, każdy przedmiot, którym wykonuje się jakąś pracę, należy włożyć do wody i będzie nieczysty do wieczora, a potem będzie czysty.

33 E todo vaso de barro, dentro do qual cair alguma coisa deles, tudo o que houver nele será imundo; o vaso quebrareis.

33 Jeżeli do jakiegoś naczynia glinianego wpadnie którekolwiek z nich, to to, co jest wewnątrz tego naczynia, będzie nieczyste, a wy je stłuczecie.

34 Todo alimento que se come, preparado com água, será imundo; e todo líquido que se bebe, em todo vaso, será imundo.

34 Każdy pokarm, który się spożywa, do którego dostanie się woda z tego naczynia, będzie nieczysty, wszelki zaś napój, który się pije, będzie w takim naczyniu nieczysty.

35 E aquilo sobre o que cair alguma coisa do seu corpo morto será imundo; se for um forno ou um fogareiro de barro, serão quebrados; imundos são; portanto, vos serão por imundos.

35 Wszystko, na co spadnie cokolwiek z ich padliny, będzie nieczyste, czy to piec, czy palenisko; należy je rozwalić, są bowiem nieczyste i będą dla was nieczyste.

36 Porém a fonte ou cisterna, em que se recolhem águas, será limpa; mas quem tocar no cadáver desses animais será imundo.

36 Tylko źródło i studnia, jako zbiorniki wody, będą czyste. Natomiast kto dotknie się w nich padliny, która w nie wpadła, będzie nieczysty.

37 Se do seu cadáver cair alguma coisa sobre alguma semente de semear, esta será limpa;

37 Jeżeli zaś z ich padliny spadnie coś na ziarno przeznaczone do siewu, to będzie ono czyste.

38 mas, se alguém deitar água sobre a semente, e, se do cadáver cair alguma coisa sobre ela, vos será imunda.

38 Jeżeli jednak na to ziarno wylano wodę, a potem spadło na nie coś z ich padliny, to będzie ono dla was nieczyste.

39 Se morrer algum dos animais de que vos é lícito comer, quem tocar no seu cadáver será imundo até à tarde;

39 Jeżeli padnie jedno ze zwierząt, które możecie jeść, to ten, kto się dotknie jego padliny, będzie nieczysty do wieczora.

40 quem do seu cadáver comer lavará as suas vestes e será imundo até à tarde; e quem levar o seu corpo morto lavará as suas vestes e será imundo até à tarde.

40 Kto by zaś zjadł coś z tej padliny, wypierze swoje szaty i będzie nieczysty do wieczora. A kto by niósł taką padlinę,

wypierze szaty swoje i będzie nieczysty do wieczora.

[41] Também todo enxame de criaturas que povoam a terra será abominação; não se comerá.

[41] Wszelkie małe zwierzęta, które biegają po ziemi, są obrzydliwością, nie wolno ich jeść.

[42] Tudo o que anda sobre o ventre, e tudo o que anda sobre quatro pés ou que tem muitos pés, entre todo enxame de criaturas que povoam a terra, não comereis, porquanto são abominação.

[42] Nie będziecie też jedli niczego, co się czołga na brzuchu, i niczego, co chodzi na czterech i więcej nogach spośród wszystkich małych zwierząt, które biegają po ziemi, gdyż są obrzydliwością.

[43] Não vos façais abomináveis por nenhum enxame de criaturas, nem por elas vos contaminareis, para não serdes imundos.

[43] Nie kalajcie siebie samych przez spożywanie któregokolwiek płaza, który pełza i nie zanieczyszczajcie się nimi, bo przez nie staniecie się nieczystymi,

[44] Eu sou o SENHOR, vosso Deus; portanto, vós vos consagrareis e sereis santos, porque eu sou santo; e não vos contaminareis por nenhum enxame de criaturas que se arrastam sobre a terra.

[44] Albowiem Ja, Pan, jestem Bogiem waszym! Uświęcajcie się i bądźcie świętymi, bo Ja jestem święty! Nie zanieczyszczajcie siebie samych żadnym płazem, który pełza po ziemi,

[45] Eu sou o SENHOR, que vos faço subir da terra do Egito, para que eu seja vosso Deus; portanto, vós sereis santos, porque eu sou santo.

[45] Bom Ja Pan, który was wyprowadziłem z ziemi egipskiej, aby być Bogiem waszym. Bądźcie więc świętymi, bom Ja jest święty.

[46] Esta é a lei dos animais, e das aves, e de toda alma vivente que se move nas águas, e de toda criatura que povoa a terra,

[46] To jest prawo, dotyczące bydła i ptactwa, i wszelkich istot żyjących, które roją się w wodzie, i wszelkiego, co żywe pełza po ziemi,

[47] para fazer diferença entre o imundo e o limpo e entre os animais que se podem comer e os animais que se não podem comer.

[47] Abyście rozróżniali między tym, co nieczyste, a tym, co czyste, oraz między zwierzętami, które się spożywa, a zwierzętami, których jeść nie wolno.

Levítico 12

A purificação da mulher depois do parto

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

III Mojżeszowa 12

Oczyszczenie położnicy

[1] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[2] Fala aos filhos de Israel: Se uma mulher conceber e tiver um menino, será imunda sete dias; como nos dias da sua menstruação, será imunda.

[2] Powiedz synom izraelskim tak: Jeżeli kobieta zajdzie w ciążę i urodzi chłopca, będzie nieczysta przez siedem dni; tak samo jak w dniach krwawienia miesięcznego będzie nieczystą.

[3] E, no oitavo dia, se circuncidará ao menino a carne do seu prepúcio.

[3] Ósmego dnia obrzezany zostanie jego napletek.

[4] Depois, ficará ela trinta e três dias a purificar-se do seu sangue; nenhuma coisa santa tocará, nem entrará no santuário até que se cumpram os dias da sua purificação.

[4] Potem pozostanie ona w domu przez trzydzieści trzy dni z powodu krwi oczyszczenia. Nie będzie dotykać żadnej świętej rzeczy i nie będzie wchodzić do świątyni, aż skończą się dni jej oczyszczenia.

[5] Mas, se tiver uma menina, será imunda duas semanas, como na sua menstruação; depois, ficará sessenta e seis dias a purificar-se do seu sangue.

[5] A jeżeli porodzi dziewczynkę, będzie nieczysta przez dwa tygodnie, jak podczas krwawienia miesięcznego, i pozostanie w domu przez sześćdziesiąt sześć dni z powodu krwi oczyszczenia.

[6] E, cumpridos os dias da sua purificação por filho ou filha, trará ao sacerdote um cordeiro de um ano, por holocausto, e um pombinho ou uma rola, por oferta pelo pecado, à porta da tenda da congregação;

[6] A gdy się skończą dni jej oczyszczenia po urodzeniu syna czy córki, przyprowadzi przed wejście do Namiotu Zgromadzenia do kapłana roczne jagnię na ofiarę całopalną i młodego gołąbka lub synogarlicę na ofiarę za grzech.

[7] o sacerdote o oferecerá perante o SENHOR e, pela mulher, fará expiação; e ela será purificada do fluxo do seu sangue; esta é a lei da que der à luz menino ou menina.

[7] Kapłan ofiaruje to przed Panem i dokona za nią przebłagania, i będzie oczyszczona od upływu swojej krwi. Takie jest prawo dotyczące tej, która urodziła chłopca lub dziewczynkę.

[8] Mas, se as suas posses não lhe permitirem trazer um cordeiro, tomará, então, duas rolas ou dois pombinhos, um para o holocausto e o outro para a oferta pelo pecado; assim, o sacerdote fará expiação pela mulher, e será limpa.

[8] A jeżeli nie stać jej na jagnię, to weźmie dwie synogarlice lub dwa młode gołąbki: jednego na ofiarę całopalną, a drugiego na ofiarę za grzech. Kapłan zaś dokona przebłagania za nią i będzie czysta.

Levítico 13

As leis acerca da lepra

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] O homem que tiver na sua pele inchação, ou pústula, ou mancha lustrosa, e isto nela se tornar como praga de lepra, será levado a Arão, o sacerdote, ou a um de seus filhos, sacerdotes.

[3] O sacerdote lhe examinará a praga na pele; se o pêlo na praga se tornou branco, e a praga parecer mais profunda do que a pele da sua carne, é praga de lepra; o sacerdote o examinará e o declarará imundo.

[4] Se a mancha lustrosa na pele for branca e não parecer mais profunda do que a pele, e o pêlo não se tornou branco, então, o sacerdote encerrará por sete dias o que tem a praga.

[5] Ao sétimo dia, o sacerdote o examinará; se, na sua opinião, a praga tiver parado e não se estendeu na sua pele, então, o sacerdote o encerrará por outros sete dias.

[6] O sacerdote, ao sétimo dia, o examinará outra vez; se a lepra se tornou baça e na pele se não estendeu, então, o sacerdote o declarará limpo; é pústula; o homem lavará as suas vestes e será limpo.

III Mojżeszowa 13

Przepisy dotyczące trądu

[1] I przemówił Pan do Mojżesza i do Aarona tymi słowy:

[2] Jeżeli u jakiegoś człowieka pojawi się na skórze jego ciała obrzęk albo wysypka, albo plama i rozwinie się to na skórze jego ciała tak, że wygląda to na trąd, to zaprowadzą tego człowieka do kapłana Aarona lub do jednego z jego synów, kapłanów,

[3] A gdy kapłan obejrzy to chore miejsce na skórze ciała i zauważy, że włosy na tym chorym miejscu zbielały i to chore miejsce wygląda jak wgłębienie na skórze ciała, to jest to plaga trądu. Gdy kapłan to stwierdzi, uzna go za nieczystego.

[4] A jeżeli to jest biała plama na jego skórze, lecz nie wygląda na wgłębienie w skórze i włos na niej nie zbielał, to kapłan odosobni tego chorego na siedem dni.

[5] A gdy kapłan dnia siódmego stwierdzi, że porażone miejsce pozostało takie same, a zakażenie nie rozszerzyło się na skórze, to odosobni go kapłan na dalsze siedem dni.

[6] A gdy kapłan zobaczy go po raz drugi siódmego dnia i stwierdzi, że miejsce zarażone stało się bezbarwne i zakażenie nie rozszerzyło się na skórze, to kapłan uzna go za czystego. Jest to tylko wysypka, więc tamten wypierze swoje szaty i będzie czysty.

[7] Mas, se a pústula se estende muito na pele, depois de se ter mostrado ao sacerdote para a sua purificação, outra vez se mostrará ao sacerdote.

[8] Este o examinará, e se a pústula se tiver estendido na pele, o sacerdote o declarará imundo; é lepra.

[9] Quando no homem houver praga de lepra, será levado ao sacerdote.

[10] E o sacerdote o examinará; se há inchação branca na pele, a qual tornou o pêlo branco, e houver carne viva na inchação,

[11] é lepra inveterada na pele; portanto, o sacerdote o declarará imundo; não o encerrará, porque é imundo.

[12] Se a lepra se espalhar de todo na pele e cobrir a pele do que tem a lepra, desde a cabeça até aos pés, quanto podem ver os olhos do sacerdote,

[13] então, este o examinará. Se a lepra cobriu toda a sua carne, declarará limpo o que tem a mancha; a lepra tornou-se branca; o homem está limpo.

[14] Mas, no dia em que aparecer nele carne viva, será imundo.

[15] Vendo, pois, o sacerdote a carne viva, declará-lo-á imundo; a carne viva é imunda; é lepra.

[16] Se a carne viva mudar e ficar de novo branca, então, virá ao sacerdote,

[7] A jeżeli wysypka na skórze po pokazaniu jej kapłanowi w celu uznania go za czystego będzie się rozszerzała, wtedy pokaże się kapłanowi po raz drugi.

[8] I gdy kapłan zobaczy, że wysypka na skórze się rozszerzyła, to uzna go za nieczystego; bo jest to trąd.

[9] Jeżeli porażenie trądem wystąpi u człowieka, to zostanie on przyprowadzony do kapłana.

[10] I gdy kapłan zobaczy, że na skórze jest biały obrzęk i że włosy na nim bieleją, a na obrzęku tworzy się żywe mięso,

[11] To jest to zastarzały trąd na skórze jego ciała i kapłan uzna go za nieczystego, lecz go już nie odosobni, gdyż już jest nieczysty.

[12] A jeżeli trąd rozwinie się bardzo na skórze i pokryje całą skórę chorego od głowy aż do stóp, gdziekolwiek tylko sięgnie wzrok kapłana,

[13] I kapłan zobaczy, że trąd pokrył całe jego ciało, to uzna go za czystego: cały zbielał, a więc jest czysty.

[14] Lecz skoro tylko ukaże się na nim żywe mięso, będzie nieczysty.

[15] Gdy kapłan zobaczy żywe mięso, uzna go za nieczystego. Żywe mięso jest nieczyste; jest to trąd.

[16] Jeżeli jednak żywe mięso cofnie się i zbieleje, to człowiek ten winien przyjść do kapłana;

[17] e este o examinará. Se a lepra se tornou branca, então, o sacerdote declarará limpo o que tem a praga; está limpo.

[18] Quando sarar a carne em cuja pele houver uma úlcera,

[19] e no lugar da úlcera aparecer uma inchação branca ou mancha lustrosa, branca que tira a vermelho, mostrar-se-á ao sacerdote.

[20] O sacerdote a examinará; se ela parece mais funda do que a pele, e o seu pêlo se tornou branco, o sacerdote o declarará imundo; praga de lepra é, que brotou da úlcera.

[21] Porém, se o sacerdote a examinar, e nela não houver pêlo branco, e não estiver ela mais funda do que a pele, porém baça, então, o sacerdote o encerrará por sete dias.

[22] Se ela se estender na pele, o sacerdote declarará imundo o homem; é lepra.

[23] Mas, se a mancha lustrosa parar no seu lugar, não se estendendo, é cicatriz da úlcera; o sacerdote, pois, o declarará limpo.

[24] Quando, na pele, houver queimadura de fogo, e a carne viva da queimadura se tornar em mancha lustrosa, branca que tira a vermelho ou branco,

[25] o sacerdote a examinará. Se o pêlo da mancha lustrosa se tornou branco, e ela parece mais funda do que a pele, é lepra que brotou na queimadura. O sacerdote

[17] A gdy kapłan zobaczy i stwierdzi, że chore miejsce zbielało, kapłan uzna go za czystego; jest on czysty.

[18] Jeżeli na czyimś ciele na skórze pojawi się wrzód i zagoi się,

[19] A na miejscu tego wrzodu wystąpi biała wysypka lub biało-czerwonawa plama, należy ją pokazać kapłanowi.

[20] Gdy kapłan zobaczy, że jest ona wgłębiona i włosy na niej zbielały, kapłan uzna go za nieczystego. Jest to porażenie trądem, które się rozwinęło na wrzodzie.

[21] A jeżeli kapłan zobaczy, że nie ma na tym białych włosów i że nie ma też na nim wgłębienia na skórze, i że jest to bezbarwne, kapłan odosobni go na siedem dni.

[22] Ale jeżeli się bardzo rozszerzy na skórze, kapłan uzna go za nieczystego. Jest to trąd.

[23] A jeżeli plama ta pozostanie bez zmiany i nie będzie się rozszerzała, to jest blizna po wrzodzie, i kapłan uzna go za czystego.

[24] Jeżeli zaś na skórze ciała jest oparzelizna od ognia i żywe mięso tej oparzelizny stanie się plamą biało-czerwoną albo białą,

[25] I kapłan zobaczy, że włos na plamie zbielał i na skórze widać wgłębienie, to jest to trąd, który się rozwinął na oparzeliźnie. Kapłan uzna go za nieczystego. Jest to porażenie trądem.

declarará imundo o homem; é a praga de lepra.

[26] Porém, se o sacerdote a examinar, e não houver pêlo branco na mancha lustrosa, e ela não estiver mais funda que a pele, mas for de cor baça, o sacerdote encerrará por sete dias o homem.

[26] Jeżeliby jednak kapłan stwierdził, że na plamie nie ma białych włosów ani wgłębienia na skórze i ona blednie, to kapłan odosobni go na siedem dni;

[27] Depois, o sacerdote o examinará ao sétimo dia; se ela se tiver estendido na pele, o sacerdote o declarará imundo; é praga de lepra.

[27] Siódmego dnia zobaczy go. Jeżeli się to bardzo na skórze rozszerza, to kapłan uzna go za nieczystego. Jest to porażenie trądem.

[28] Mas, se a mancha lustrosa parar no seu lugar e na pele não se estender, mas se tornou baça, é inchação da queimadura; portanto, o sacerdote o declarará limpo, porque é cicatriz da queimadura.

[28] A jeżeli plama ta pozostanie bez zmiany, nie rozszerza się po skórze i blednie, to jest to obrzęk z oparzelizny, i kapłan uzna go za czystego, gdyż jest to tylko blizna po oparzeliźnie.

[29] Quando o homem (ou a mulher) tiver praga na cabeça ou na barba,

[29] Jeżeli u mężczyzny lub kobiety wystąpi schorzenie na głowie lub na brodzie,

[30] o sacerdote examinará a praga; se ela parece mais funda do que a pele, e pêlo amarelo fino nela houver, o sacerdote o declarará imundo; é tinha, é lepra da cabeça ou da barba.

[30] To kapłan obejrzy to schorzenie. Jeżeli stwierdzi, że na skórze powstaje wgłębienie i włosy na nim są żółte i cienkie, to kapłan uzna go za nieczystego. Jest to liszaj, trąd głowy lub brody.

[31] Mas, se o sacerdote, havendo examinado a praga da tinha, achar que ela não parece mais funda do que a pele, e, se nela não houver pêlo preto, então, o sacerdote encerrará o que tem a praga da tinha por sete dias.

[31] A gdy kapłan obejrzy ten zaraźliwy liszaj i stwierdzi, że nie ma wgłębienia na skórze, ale nie ma też na nim ciemnych włosów, to kapłan odosobni dotkniętego tym zaraźliwym liszajem na siedem dni.

[32] Ao sétimo dia, o sacerdote examinará a praga; se a tinha não se tiver espalhado, e nela não houver pêlo amarelo, e a tinha não parecer mais funda do que a pele,

[32] A gdy siódmego dnia kapłan obejrzy to schorzenie i stwierdzi, że liszaj się nie rozszerza i nie ma na nim żółtych włosów ani wgłębienia na skórze,

[33] então, o homem será rapado; mas não se rapará a tinha. O sacerdote, por mais sete dias, encerrará o que tem a tinha.

[33] Niech się dotknięty liszajem da ogolić, lecz samego liszaju niech nie goli. Kapłan zaś odosobni go powtórnie na siedem dni.

[34] Ao sétimo dia, o sacerdote examinará a tinha; se ela não se houver estendido na pele e não parecer mais funda do que a pele, o sacerdote declarará limpo o homem; este lavará as suas vestes e será limpo.

[34] A gdy kapłan obejrzy liszaj siódmego dnia i stwierdzi, że liszaj nie rozszerzył się na skórze i nie ma wgłębienia na skórze, to kapłan uzna go za czystego, a on wypierze swoje szaty i będzie czysty.

[35] Mas, se a tinha, depois da sua purificação, se tiver espalhado muito na pele,

[35] A jeżeli po uznaniu go za czystego, liszaj bardzo się rozszerzył na skórze

[36] então, o sacerdote o examinará; se a tinha se tiver espalhado na pele, o sacerdote não procurará pêlo amarelo; está imundo.

[36] I kapłan zobaczy, że liszaj rozszerza się na skórze, to kapłan już nie będzie szukał żółtych włosów, jest on nieczysty.

[37] Mas, se a tinha, a seu ver, parou, e pêlo preto cresceu nela, a tinha está sarada; ele está limpo, e o sacerdote o declarará limpo.

[37] Jeżeli jednak w jego oczach liszaj pozostał bez zmiany i są na nim ciemne włosy, to liszaj zagoił się; jest on czysty i kapłan uzna go za czystego.

[38] E, quando o homem (ou a mulher) tiver manchas lustrosas na pele,

[38] Jeżeli u mężczyzny lub kobiety pojawią się na skórze ich ciała plamy, plamy białe,

[39] então, o sacerdote o examinará; se na pele aparecerem manchas baças, brancas, é impigem branca que brotou na pele; está limpo.

[39] I gdy zobaczy kapłan, że na skórze ich ciała są blade, białe plamy, to jest to wyrzut, który się rozwinął na skórze. Jest on czysty.

[40] Quando os cabelos do homem lhe caírem da cabeça, é calva; contudo, está limpo.

[40] Jeżeli komu wyłysieje głowa, to jest on łysy, ale jest czysty.

[41] Se lhe caírem na frente da cabeça, é antecalva; contudo, está limpo.

[41] Jeżeli komu wyłysieje głowa od strony czoła, to ma łysinę, ale jest czysty.

[42] Porém, se, na calva ou na antecalva, houver praga branca, que tira a vermelho, é lepra, brotando na calva ou na antecalva.

[42] Ale jeżeli na łysinie lub na łysinie nad czołem ukaże się chorobliwa plama biało-czerwonawa, to jest to trąd, który się

rozwinął na jego łysinie lub na jego łysinie nad czołem.

43 Havendo, pois, o sacerdote examinado, se a inchação da praga, na sua calva ou antecalva, está branca, que tira a vermelho, como parece a lepra na pele,

43 Jeżeli kapłan obejrzy go i stwierdzi, że chorobliwa plama biało-czerwonawa na jego łysinie lub na jego łysinie nad czołem wygląda jak trąd na skórze ciała,

44 é leproso aquele homem, está imundo; o sacerdote o declarará imundo; a sua praga está na cabeça.

44 To człowiek ten jest trędowaty. Jest on nieczysty. Kapłan uzna go za nieczystego. Choroba jest na jego głowie.

45 As vestes do leproso, em quem está a praga, serão rasgadas, e os seus cabelos serão desgrenhados; cobrirá o bigode e clamará: Imundo! Imundo!

45 Trędowaty, na którym jest ta plaga, winien mieć szaty rozdarte, włosy na głowie rozwichrzone, brodę zasłoniętą i winien wołać: Nieczysty, nieczysty!

46 Será imundo durante os dias em que a praga estiver nele; é imundo, habitará só; a sua habitação será fora do arraial.

46 Przez cały czas trwania tej choroby będzie nieczysty. Samotnie mieszkać będzie, jego mieszkanie będzie poza obozem.

47 Quando também em alguma veste houver praga de lepra, veste de lã ou de linho,

47 Jeżeli plaga trądu wystąpi na szacie: na szacie wełnianej lub na szacie lnianej,

48 seja na urdidura, seja na trama, de linho ou de lã, em pele ou em qualquer obra de peles,

48 Lub na osnowie tkaniny, lub na wątku z lnu czy z wełny, albo na skórze czy na jakimś wyrobie skórzanym,

49 se a praga for esverdinhada ou avermelhada na veste, ou na pele, ou na urdidura, ou na trama, em qualquer coisa feita de pele, é a praga de lepra, e mostrar-se-á ao sacerdote.

49 A będzie ta plaga na szacie czy na skórze, czy na osnowie, czy na wątku, czy na jakimś wyrobie skórzanym zielonawa lub czerwonawa, to jest to plaga trądu. Należy ją pokazać kapłanowi;

50 O sacerdote examinará a praga e encerrará, por sete dias, aquilo que tem a praga.

50 A gdy kapłan stwierdzi, że to zaraza, odosobni zarażony przedmiot na siedem dni;

51 Então, examinará a praga ao sétimo dia; se ela se houver estendido na veste, na urdidura ou na trama, seja na pele, seja

51 Siódmego dnia obejrzy plagę. A jeżeli plaga rozszerzyła się na szacie czy na osnowie, czy na wątku, czy na skórze, czy na jakimś wyrobie skórzanym, to jest to

qual for a obra em que se empregue, é lepra maligna; isso é imundo.

52 Pelo que se queimará aquela veste, seja a urdidura, seja a trama, de lã, ou de linho, ou qualquer coisa feita de pele, em que se acha a praga, pois é lepra maligna; tudo se queimará.

53 Mas, examinando o sacerdote, se a praga não se tiver espalhado na veste, nem na urdidura, nem na trama, nem em qualquer coisa feita de pele,

54 então, o sacerdote ordenará que se lave aquilo em que havia a praga e o encerrará por mais sete dias;

55 o sacerdote, examinando a coisa em que havia praga, depois de lavada aquela, se a praga não mudou a sua cor, nem se espalhou, está imunda; com fogo a queimarás; é lepra roedora, seja no avesso ou no direito.

56 Mas, se o sacerdote examinar a mancha, e esta se tornou baça depois de lavada, então, a rasgará da veste, ou da pele, ou da urdidura, ou da trama.

57 Se a praga ainda aparecer na veste, quer na urdidura, quer na trama, ou em qualquer coisa feita de pele, é lepra que se espalha; com fogo queimarás aquilo em que está a praga.

58 Mas a veste, quer na urdidura, quer na trama, ou qualquer coisa de peles, que lavares e de que a praga se retirar, se lavará segunda vez e será limpa.

plaga złośliwego trądu. Rzecz ta jest nieczysta.

52 Toteż spali tę szatę czy osnowę, czy wątek wełniany czy lniany, czy wszelki przedmiot skórzany, na którym jest plaga, gdyż jest to trąd złośliwy. Niech będzie spalone w ogniu.

53 A jeżeli kapłan stwierdzi, że plaga na szacie czy na osnowie, czy na wątku, czy na jakimś przedmiocie skórzanym nie rozszerzyła się,

54 To kapłan rozkaże, żeby wyprano to, na czym plaga wystąpiła, i odosobni to powtórnie na siedem dni.

55 A gdy po wypraniu kapłan obejrzy to, na czym była plaga, i stwierdzi, że plaga nie zmieniła swego wyglądu, ale i nie rozszerzyła się, to rzecz ta jest nieczysta. Spalisz ją w ogniu, gdyż jest głęboko przeżarta bądź ze zwierzchniej, bądź ze spodniej strony.

56 Jeżeli zaś kapłan stwierdzi, że po wypraniu plaga zbladła, to wyrwie ją z szaty czy ze skóry, czy z osnowy, czy z wątku,

57 A jeżeli nadal będzie widoczna na szacie czy na osnowie, czy na wątku, czy na jakimś przedmiocie skórzanym, to znaczy, że się rozwija, więc spalisz w ogniu to, na czym jest ta plaga.

58 Natomiast szatę czy to osnowę, czy wątek, czy jakiś przedmiot skórzany, które wyprałeś i z których ustąpiła plaga, należy wyprać powtórnie i będą czyste.

[59] Esta é a lei da praga da lepra da veste de lã ou de linho, quer na urdidura, quer na trama; ou de qualquer coisa de peles, para se poder declará-las limpas ou imundas.

Levítico 14

A lei acerca do leproso depois de sarado

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Esta será a lei do leproso no dia da sua purificação: será levado ao sacerdote;

[3] este sairá fora do arraial e o examinará. Se a praga da lepra do leproso está curada,

[4] então, o sacerdote ordenará que se tomem, para aquele que se houver de purificar, duas aves vivas e limpas, e pau de cedro, e estofo carmesim, e hissopo.

[5] Mandará também o sacerdote que se imole uma ave num vaso de barro, sobre águas correntes.

[6] Tomará a ave viva, e o pau de cedro, e o estofo carmesim, e o hissopo e os molhará no sangue da ave que foi imolada sobre as águas correntes.

[7] E, sobre aquele que há de purificar-se da lepra, aspergirá sete vezes; então, o declarará limpo e soltará a ave viva para o campo aberto.

[8] Aquele que tem de se purificar lavará as vestes, rapará todo o seu pêlo, banhar-se-á com água e será limpo; depois, entrará no arraial, porém ficará fora da sua tenda por sete dias.

[59] To jest prawo dotyczące plagi trądu na szacie wełnianej czy lnianej, czy na osnowie, czy na wątku, czy na jakimś przedmiocie skórzanym, aby uznać je za czyste lub nieczyste.

III Mojżeszowa 14

Dalszy ciąg przepisów dotyczących trądu

[1] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[2] Takie jest prawo, dotyczące trędowatego w dniu jego oczyszczenia: Przyprowadzi się go do kapłana.

[3] Kapłan wyjdzie poza obóz. Gdy kapłan stwierdzi, że została wyleczona choroba trądu na trędowatym,

[4] To kapłan nakaże, by wzięto dla oczyszczającego się dwa żywe, czyste ptaki, kawałek drzewa cedrowego, nitki karmazynowe i hizop,

[5] Potem kapłan nakaże, by zarżnięto jednego ptaka nad glinianym naczyniem z wodą źródlaną,

[6] Ptaka żywego zaś weźmie wraz z drzewem cedrowym, nitkami karmazynowymi i hizopem i zanurzy je wraz z żywym ptakiem we krwi ptaka zarżniętego nad wodą źródlaną,

[7] I pokropi tym siedem razy tego, który się oczyszcza z trądu, i uzna go za czystego, ptaka zaś żywego wypuści na pole.

[8] A ten, który się oczyszcza, wypierze swoje szaty, zgoli wszystkie swoje włosy, umyje się w wodzie i będzie czysty. Potem może wejść do obozu, lecz będzie

przebywał poza swoim namiotem przez siedem dni.

[9] Ao sétimo dia, rapará todo o seu cabelo, a cabeça, a barba e as sobrancelhas; rapará todo pêlo, lavará as suas vestes, banhará o corpo com água e será limpo.

[9] Siódmego dnia zgoli wszystkie swoje włosy, głowę, brodę i brwi, zgoli wszystkie swoje włosy i wypierze swoje szaty, i umyje swoje ciało w wodzie, i będzie czysty.

[10] No oitavo dia, tomará dois cordeiros sem defeito, uma cordeira sem defeito, de um ano, e três dízimas de um efa de flor de farinha, para oferta de manjares, amassada com azeite, e separadamente um sextário de azeite;

[10] A ósmego dnia weźmie dwa baranki bez skazy i jedną roczną owieczkę bez skazy, i trzy dziesiąte efy przedniej mąki zaczynionej oliwą na ofiarę z pokarmów oraz jeden log oliwy;

[11] e o sacerdote que faz a purificação apresentará o homem que houver de purificar-se e essas coisas diante do SENHOR, à porta da tenda da congregação;

[11] I kapłan dokonujący oczyszczenia postawi tego, który się oczyszcza, oraz to wszystko przed Panem u wejścia do Namiotu Zgromadzenia;

[12] tomará um dos cordeiros e o oferecerá por oferta pela culpa e o sextário de azeite; e os moverá por oferta movida perante o SENHOR.

[12] Potem kapłan weźmie jednego baranka i złoży go wraz z logiem oliwy jako ofiarę pokutną, i dokona nimi obrzędu potrząsania przed Panem.

[13] Então, imolará o cordeiro no lugar em que se imola a oferta pelo pecado e o holocausto, no lugar santo; porque quer a oferta pela culpa como a oferta pelo pecado são para o sacerdote; são coisas santíssimas.

[13] Zarżnie zaś tego baranka w miejscu, gdzie się zarzyna ofiarę za grzech i ofiarę całopalną, w miejscu świętym, gdyż ofiara pokutna podobnie jak ofiara za grzech należy do kapłana. Jest to świętość nad świętościami.

[14] O sacerdote tomará do sangue da oferta pela culpa e o porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

[14] Następnie kapłan weźmie nieco z krwi ofiary pokutnej i pomaże płatek prawego ucha tego, który się oczyszcza, kciuk jego prawej ręki i wielki palec jego prawej nogi,

15 Também tomará do sextário de azeite e o derramará na palma da própria mão esquerda.

15 Weźmie też kapłan nieco z logu oliwy i wyleje na swoją lewą dłoń,

16 Molhará o dedo direito no azeite que está na mão esquerda e daquele azeite aspergirá, com o dedo, sete vezes perante o SENHOR;

16 Następnie umoczy kapłan wielki palec swej prawej ręki w oliwie, którą ma na lewej dłoni, i pokropi oliwą, którą ma na palcu swoim, siedem razy przed Panem;

17 do restante do azeite que está na mão, o sacerdote porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito, em cima do sangue da oferta pela culpa;

17 Z reszty oliwy, którą ma na swojej dłoni, pomaże kapłan płatek prawego ucha tego, który się oczyszcza, kciuk jego prawej ręki i wielki palec jego prawej nogi na miejscu, gdzie poprzednio pomazał krwią ofiary pokutnej,

18 o restante do azeite que está na mão do sacerdote, pô-lo-á sobre a cabeça daquele que tem de purificar-se; assim, o sacerdote fará expiação por ele perante o SENHOR.

18 A co pozostanie z oliwy, którą kapłan ma na dłoni, rozetrze na głowie tego, który się oczyszcza. W ten sposób kapłan przebłaga zań Pana.

19 Então, o sacerdote fará a oferta pelo pecado e fará expiação por aquele que tem de purificar-se da sua imundícia. Depois, imolará o holocausto

19 Następnie przygotuje kapłan ofiarę za grzech i przebłaga za tego, który się oczyszcza ze swojej nieczystości, po czym zarżnie ofiarę całopalną.

20 e o oferecerá com a oferta de manjares sobre o altar; assim, o sacerdote fará expiação pelo homem, e este será limpo.

20 I złoży kapłan na ołtarzu ofiarę całopalną i ofiarę z pokarmów. Kapłan dokona za niego przebłagania i będzie czysty.

21 Se for pobre, e as suas posses não lhe permitirem trazer tanto, tomará um cordeiro para oferta pela culpa como oferta movida, para fazer expiação por ele, e a dízima de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares, e um sextário de azeite,

21 A jeżeli jest ubogi i nie stać go na to, weźmie jedno jagnię na ofiarę pokutną, aby wykonać obrzęd potrząsania ku jego oczyszczeniu, i jedną dziesiątą efy przedniej mąki zaczynionej oliwą na ofiarę z pokarmów oraz log oliwy,

22 duas rolas ou dois pombinhos, segundo as suas posses, dos quais um será para

22 Nadto dwie synogarlice albo dwa gołębie, na co go stać, i będzie jeden na

oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto.

[23] Ao oitavo dia da sua purificação, os trará ao sacerdote, à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR.

[24] O sacerdote tomará o cordeiro da oferta pela culpa e o sextário de azeite e os moverá por oferta movida perante o SENHOR.

[25] Então, o sacerdote imolará o cordeiro da oferta pela culpa, e tomará do sangue da oferta pela culpa, e o porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

[26] Derramará do azeite na palma da própria mão esquerda;

[27] e, com o dedo direito, aspergirá do azeite que está na sua mão esquerda, sete vezes perante o SENHOR;

[28] porá do azeite que está na sua mão na ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e no polegar da sua mão direita, e no polegar do seu pé direito, por cima do sangue da oferta pela culpa;

[29] o restante do azeite que está na mão do sacerdote porá sobre a cabeça do que tem de purificar-se, para fazer expiação por ele perante o SENHOR.

[30] Oferecerá uma das rolas ou um dos pombinhos, segundo as suas posses;

[31] será um para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto, além da oferta de manjares; e, assim, o sacerdote fará

ofiarę za grzech, a drugi na ofiarę całopalną.

[23] I przyniesie je ósmego dnia dla swojego oczyszczenia do kapłana do wejścia do Namiotu Zgromadzenia przed Pana,

[24] Kapłan weźmie jagnię ofiary pokutnej i log oliwy i wykona nimi obrzęd potrząsania przed Panem.

[25] Następnie zarżnie jagnię ofiary pokutnej i weźmie nieco z krwi ofiary pokutnej, i pomaże nią płatek prawego ucha tego, który się oczyszcza, kciuk jego prawej ręki i wielki palec jego prawej nogi;

[26] Nieco oliwy naleje kapłan na swoją lewą dłoń,

[27] Z oliwy, którą ma na swojej lewej dłoni, pokropi siedem razy swoim prawym palcem przed Panem,

[28] Po czym kapłan pomaże odrobiną oliwy, którą ma na dłoni, płatek prawego ucha tego, który się oczyszcza, kciuk jego prawej ręki i wielki palec jego prawej nogi na miejscu, gdzie poprzednio pomazał krwią ofiary pokutnej.

[29] A co pozostanie z oliwy, którą kapłan ma na dłoni, rozetrze na głowie tego, który się oczyszcza. Tak przebłaga zań Pana.

[30] I złoży jedną z synogarlic lub jednego z gołębi, na które go było stać,

[31] Jedno na ofiarę za grzech, a drugie na ofiarę całopalną razem z ofiarą z

expiação por aquele que tem de purificar-se perante o SENHOR.

[32] Esta é a lei daquele em quem está a praga da lepra, cujas posses não lhe permitem o devido para a sua purificação.

A lei acerca da lepra numa casa

[33] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:

[34] Quando entrardes na terra de Canaã, que vos darei por possessão, e eu enviar a praga da lepra a alguma casa da terra da vossa possessão,

[35] o dono da casa fará saber ao sacerdote, dizendo: Parece-me que há como que praga em minha casa.

[36] O sacerdote ordenará que despejem a casa, antes que venha para examinar a praga, para que não seja contaminado tudo o que está na casa; depois, virá o sacerdote, para examinar a casa,

[37] e examinará a praga. Se, nas paredes da casa, há manchas esverdinhadas ou avermelhadas e parecem mais fundas que a parede,

[38] então, o sacerdote sairá da casa e a cerrará por sete dias.

[39] Ao sétimo dia, voltará o sacerdote e examinará; se vir que a praga se estendeu nas paredes da casa,

[40] ele ordenará que arranquem as pedras em que estiver a praga e que as lancem fora da cidade num lugar imundo;

pokarmów. Tak kapłan przebłaga Pana za tego, który się oczyszcza.

[32] Takie jest prawo dotyczące dotkniętego plagą trądu, gdy go nie stać na ofiarę oczyszczenia.

[33] I przemówił Pan do Mojżesza i do Aarona tymi słowy:

[34] Gdy wejdziecie do ziemi kanaanejskiej, którą wam daję w posiadanie, a ześlę plagę trądu na jakiś dom w tej ziemi, którą posiądziecie,

[35] To właściciel tego domu przyjdzie i powie do kapłana: Jakaś plaga ukazała się na moim domu.

[36] Wtedy nakaże kapłan, by opróżnili dom, zanim przyjdzie obejrzeć tę plagę, aby nie stało się nieczyste wszystko, co jest w tym domu. Dopiero potem przyjdzie kapłan obejrzeć ten dom.

[37] A gdy obejrzy tę plagę i stwierdzi, że na ścianach domu jest plaga w postaci wgłębień zielonkawych lub czerwonawych, które wyglądają jakby były w głębi ściany,

[38] To kapłan wyjdzie z tego domu przed wejście domu i każe zamknąć ten dom na siedem dni.

[39] Siódmego dnia zaś kapłan wróci. Jeżeli zobaczy, że plaga rozszerzyła się po ścianach domu,

[40] To nakaże kapłan wyrwać kamienie, na których jest plaga, i wyrzucić je za miasto na miejsce nieczyste,

[41] e fará raspar a casa por dentro, ao redor, e o pó que houverem raspado lançarão, fora da cidade, num lugar imundo.

[42] Depois, tomarão outras pedras e as porão no lugar das primeiras; tomar-se-á outra argamassa e se rebocará a casa.

[43] Se a praga tornar a brotar na casa, depois de arrancadas as pedras, raspada a casa e de novo rebocada,

[44] então, o sacerdote entrará e examinará. Se a praga se tiver estendido na casa, há nela lepra maligna; está imunda.

[45] Derribar-se-á, portanto, a casa, as pedras e a sua madeira, como também todo o reboco da casa; e se levará tudo para fora da cidade, a um lugar imundo.

[46] Aquele que entrar na casa, enquanto está fechada, será imundo até à tarde.

[47] Também o que se deitar na casa lavará as suas vestes; e quem nela comer lavará as suas vestes.

[48] Porém, tornando o sacerdote a entrar, e, examinando, se a praga na casa não se tiver estendido depois que a casa foi rebocada, o sacerdote a declarará limpa, porque a praga está curada.

[49] Para purificar a casa, tomará duas aves, e pau de cedro, e estofo carmesim, e hissopo,

[50] imolará uma ave num vaso de barro sobre águas correntes,

[41] A dom wewnątrz naokoło oskrobać, tynk, który zeskrobano, wysypać poza miastem w miejscu nieczystym,

[42] Wziąć też inne kamienie i wstawić je w miejsce tamtych kamieni, wziąć także inny tynk i otynkować ten dom.

[43] A jeżeli plaga powróci i rozszerzy się po domu już po wyłamaniu kamieni i po oskrobaniu, i otynkowaniu domu,

[44] A kapłan przyjdzie i zobaczy, że plaga się rozszerzyła po domu, to jest to trąd złośliwy w domu. Dom ten jest nieczysty,

[45] Dom ten należy zburzyć, kamienie z niego i drewno oraz cały tynk tego domu wynieść poza miasto na miejsce nieczyste.

[46] Kto wejdzie do tego domu w czasie, gdy był zamknięty, będzie nieczysty do wieczora.

[47] Kto zaś śpi w takim domu, niech wypierze swoje szaty, a kto je w takim domu, niech również wypierze swoje szaty.

[48] Jeżeli kapłan przyjdzie i zobaczy, że plaga nie rozszerzyła się po domu po otynkowaniu go, to kapłan uzna dom ten za czysty, gdyż plaga została wyleczona.

[49] Potem weźmie celem oczyszczenia tego domu dwa ptaki i drewno cedrowe, nitki karmazynowe i hizop,

[50] Zarżnie jednego ptaka tak, by krew spłynęła do glinianego naczynia nad wodą źródlaną,

[51] tomará o pau de cedro, e o hissopo, e o estofo carmesim, e a ave viva, e os molhará no sangue da ave imolada e nas águas correntes, e aspergirá a casa sete vezes.

[51] Weźmie drewno cedrowe, hizop, nitkę karmazynową oraz żywego ptaka, zanurzy je w krwi ptaka zarżniętego i w wodzie źródlanej i pokropi ten dom siedem razy.

[52] Assim, purificará aquela casa com o sangue da ave, e com as águas correntes, e com a ave viva, e com o pau de cedro, e com o hissopo, e com o estofo carmesim.

[52] Tak oczyści dom ten krwią tego ptaka, wodą źródlaną, ptakiem żywym, drewnem cedrowym, hizopem i nitką karmazynową,

[53] Então, soltará a ave viva para fora da cidade, para o campo aberto; assim, fará expiação pela casa, e será limpa.

[53] Żywego zaś ptaka wypuści za miasto na pole. Tak dokona przebłagania za dom i będzie czysty.

[54] Esta é a lei de toda sorte de praga de lepra, e de tinha,

[54] Takie jest prawo dotyczące wszelkiej plagi trądu, liszaju na ciele,

[55] e da lepra das vestes, e das casas,

[55] Trądu na szacie i na domu,

[56] e da inchação, e da pústula, e das manchas lustrosas,

[56] Obrzęku, wysypki i plamy,

[57] para ensinar quando qualquer coisa é limpa ou imunda. Esta é a lei da lepra.

[57] Dla pouczenia, kiedy coś należy uznać za nieczyste, a kiedy za czyste. To jest prawo dotyczące trądu.

Levítico 15

Imundícias do homem e da mulher

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] Falai aos filhos de Israel e dizei-lhes: Qualquer homem que tiver fluxo seminal do seu corpo será imundo por causa do fluxo.

[3] Esta, pois, será a sua imundícia por causa do seu fluxo: se o seu corpo vaza o fluxo ou se o seu corpo o estanca, esta é a sua imundícia.

III Mojżeszowa 15

Wycieki zanieczyszczające

[1] I przemówił Pan do Mojżesza i do Aarona tymi słowy:

[2] Powiedzcie do synów izraelskich i mówcie do nich tak: Jeżeli mężczyzna ma wyciek ze swego członka, to jego wyciek jest nieczysty.

[3] Oto na czym polega nieczystość, co się tyczy jego wycieku: Czy jego członek wydziela wyciek, czy jego członek zatrzymuje i nie wydziela wycieku, to zachodzi stan nieczystości.

[4] Toda cama em que se deitar o que tiver fluxo será imunda; e tudo sobre que se assentar será imundo.

[5] Qualquer que lhe tocar a cama lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[6] Aquele que se assentar sobre aquilo em que se assentara o que tem o fluxo lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[7] Quem tocar o corpo do que tem o fluxo lavará as sua vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[8] Se o homem que tem o fluxo cuspir sobre uma pessoa limpa, então, esta lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imunda até à tarde.

[9] Também toda sela em que cavalgar o que tem o fluxo será imunda.

[10] Qualquer que tocar alguma coisa que esteve debaixo dele será imundo até à tarde; e aquele que a levar lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[11] Também todo aquele em quem tocar o que tiver o fluxo, sem haver lavado as suas mãos com água, lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[12] O vaso de barro em que tocar o que tem o fluxo será quebrado; porém todo vaso de madeira será lavado em água.

[4] Każde łoże, na którym będzie leżał mający wyciek, będzie nieczyste i każdy sprzęt, na którym usiądzie, będzie nieczysty.

[5] A każdy, kto się dotknie jego łoża, wypierze swoje szaty i obmyje się wodą, i będzie nieczysty do wieczora.

[6] A kto siądzie na sprzęcie, na którym siedział mający wyciek, wypierze swoje szaty i obmyje się wodą, i będzie nieczysty do wieczora.

[7] A kto się dotknie ciała tego, który ma wyciek, wypierze swoje szaty i obmyje się wodą, i będzie nieczysty do wieczora.

[8] A jeżeli splunie ten, który ma wyciek na czystego, to ten wypierze swoje szaty i obmyje się wodą, i będzie nieczysty do wieczora.

[9] Każde siodło, na którym siedział mający wyciek, będzie nieczyste.

[10] Każdy, kto się dotknie czegokolwiek, co było pod nim, będzie nieczysty do wieczora, a kto taką rzecz będzie nosił, wypierze swoje szaty i obmyje się wodą, i będzie nieczysty do wieczora.

[11] Każdy, kogo się dotknie mający wyciek, a nie opłukał swoich rąk wodą, wypierze swoje szaty i obmyje się wodą, i będzie nieczysty do wieczora.

[12] Naczynie zaś gliniane, którego się dotknie mający wyciek, zostanie stłuczone, a naczynie drewniane, będzie wymyte wodą.

[13] Quando, pois, o que tem o fluxo dele estiver limpo, contar-se-ão sete dias para a sua purificação; lavará as suas vestes, banhará o corpo em águas correntes e será limpo.

[14] Ao oitavo dia, tomará duas rolas ou dois pombinhos, e virá perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação, e os dará ao sacerdote;

[15] este os oferecerá, um, para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto; e, assim, o sacerdote fará, por ele, expiação do seu fluxo perante o SENHOR.

[16] Também o homem, quando se der com ele emissão do sêmen, banhará todo o seu corpo em água e será imundo até à tarde.

[17] Toda veste e toda pele em que houver sêmen se lavarão em água e serão imundas até à tarde.

[18] Se um homem coabitar com mulher e tiver emissão do sêmen, ambos se banharão em água e serão imundos até à tarde.

[19] A mulher, quando tiver o fluxo de sangue, se este for o fluxo costumado do seu corpo, estará sete dias na sua menstruação, e qualquer que a tocar será imundo até à tarde.

[20] Tudo sobre que ela se deitar durante a menstruação será imundo; e tudo sobre que se assentar será imundo.

[21] Quem tocar no leito dela lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[13] Gdy mający wyciek oczyści się od swego wycieku, to odliczy sobie siedem dni od swego oczyszczenia, wypierze swoje szaty i obmyje swoje ciało wodą źródlaną, i będzie czysty.

[14] A ósmego dnia weźmie sobie dwie synogarlice lub dwa gołębie i przyjdzie przed Pana do wejścia do Namiotu Zgromadzenia, i odda je kapłanowi.

[15] Kapłan przyrządzi je: jedno jako ofiarę za grzech, a drugie jako ofiarę całopalną, tak dokona kapłan za niego przebłagania przed Panem z powodu jego wycieku.

[16] Jeżeli mężczyźnie wypłynie we śnie nasienie, to obmyje on wodą całe swoje ciało i będzie nieczysty do wieczora.

[17] Każdą szatę, każdą skórę, na które wypłynie nasienie, należy wyprać w wodzie i będą nieczyste do wieczora.

[18] A jeżeli mężczyzna obcował z kobietą, a miał upływ nasienia, to oboje obmyją się wodą i będą nieczyści do wieczora.

[19] Jeżeli kobieta ma krwawy upływ, a jest to zwykłe krwawienie z jej ciała, to będzie siedem dni w swojej nieczystości i każdy, kto się jej dotknie, będzie nieczysty do wieczora.

[20] Wszystko zaś, na czym się położy w swojej nieczystości, będzie nieczyste i wszystko, na czym usiądzie, będzie nieczyste.

[21] Każdy, kto się dotknie jej łoża, wypierze swoje szaty i obmyje się wodą, i będzie nieczysty do wieczora.

[22] Quem tocar alguma coisa sobre que ela se tiver assentado lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[23] Também quem tocar alguma coisa que estiver sobre a cama ou sobre aquilo em que ela se assentou, esse será imundo até à tarde.

[24] Se um homem coabitar com ela, e a sua menstruação estiver sobre ele, será imundo por sete dias; e toda cama sobre que ele se deitar será imunda.

[25] Também a mulher, quando manar fluxo do seu sangue, por muitos dias fora do tempo da sua menstruação ou quando tiver fluxo do sangue por mais tempo do que o costumado, todos os dias do fluxo será imunda, como nos dias da sua menstruação.

[26] Toda cama sobre que se deitar durante os dias do seu fluxo ser-lhe-á como a cama da sua menstruação; e toda coisa sobre que se assentar será imunda, conforme a impureza da sua menstruação.

[27] Quem tocar estas será imundo; portanto, lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[28] Porém, quando lhe cessar o fluxo, então, se contarão sete dias, e depois será limpa.

[29] Ao oitavo dia, tomará duas rolas ou dois pombinhos e os trará ao sacerdote à porta da tenda da congregação.

[22] Każdy, kto się dotknie jakiegokolwiek sprzętu, na którym siądzie, wypierze swoje szaty i obmyje się wodą, i będzie nieczysty do wieczora.

[23] Jeżeli coś było na jej łożu lub na sprzęcie, na którym siedziała, to ten, kto się go dotknie, będzie nieczysty do wieczora.

[24] A jeżeli mężczyzna jednak z nią obcuje i jej nieczystość przejdzie na niego, to będzie on nieczysty siedem dni, i każde łoże, na którym się położy, będzie nieczyste.

[25] Jeżeli kobieta będzie miała upływ krwi przez wiele dni, a nie jest to czas jej nieczystości, albo jeżeli będzie miała upływ krwi poza czasem jej nieczystości, to będzie nieczysta przez wszystkie dni upływu tak samo, jak w czasie jej nieczystości. Będzie ona nieczysta.

[26] Każde łoże, na którym by leżała przez cały czas swojego upływu krwi, będzie dla niej jak łoże jej nieczystości. Każdy sprzęt, na którym usiądzie, będzie nieczysty, tak jak jest nieczysty w czasie jej nieczystości.

[27] Każdy, kto się ich dotyka, będzie nieczysty, wypierze więc swoje szaty i obmyje się wodą, i będzie nieczysty do wieczora.

[28] A gdy jest już wolna od swojego upływu, odliczy sobie siedem dni i potem będzie czysta.

[29] A ósmego dnia weźmie sobie dwie synogarlice lub dwa gołębie i przyniesie je

do kapłana do wejścia do Namiotu Zgromadzenia.

[30] Então, o sacerdote oferecerá um, para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto; o sacerdote fará, por ela, expiação do fluxo da sua impureza perante o SENHOR.

[30] Kapłan je przyrządzi: jedno jako ofiarę za grzech, a drugie jako ofiarę całopalną i tak dokona kapłan za nią przebłagania przed Panem za jej nieczysty upływ.

[31] Assim, separareis os filhos de Israel das suas impurezas, para que não morram nelas, ao contaminarem o meu tabernáculo, que está no meio deles.

[31] Tak ochraniajcie synów izraelskich od ich nieczystości, aby nie pomarli z powodu swojej nieczystości przez to, że zanieczyszczają przybytek mój, który jest pośród nich.

[32] Esta é a lei daquele que tem o fluxo, e daquele com quem se dá emissão do sêmen e que fica por ela imundo,

[32] Takie jest prawo, dotyczące tego, który ma wyciek, i tego, z którego wypływa nasienie, przez co staje się nieczysty,

[33] e também da mulher passível da sua menstruação, e daquele que tem o fluxo, seja homem ou mulher, e do homem que se deita com mulher imunda.

[33] Oraz kobiety w czasie jej nieczystości miesięcznej i osoby mającej upływy, zarówno mężczyzny, jak kobiety, a także mężczyzny, który obcuje z nieczystą.

Levítico 16

O Dia da Expiação

[1] Falou o SENHOR a Moisés, depois que morreram os dois filhos de Arão, tendo chegado aqueles diante do SENHOR.

[2] Então, disse o SENHOR a Moisés: Dize a Arão, teu irmão, que não entre no santuário em todo tempo, para dentro do véu, diante do propiciatório que está sobre a arca, para que não morra; porque aparecerei na nuvem sobre o propiciatório.

[3] Entrará Arão no santuário com isto: um novilho, para oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto.

III Mojżeszowa 16

Dzień Pojednania

[1] I przemówił Pan do Mojżesza po śmierci dwóch synów Aarona, którzy zmarli, gdy zbliżyli się do Pana.

[2] I rzekł Pan do Mojżesza: Powiedz Aaronowi, bratu swemu, żeby nie wchodził o każdym czasie do miejsca świętego poza zasłonę przed wieko, które jest na Skrzyni, aby nie umarł, gdyż ukażę się nad wiekiem w obłoku.

[3] Oto jak będzie Aaron wchodził do świątyni: z młodym cielcem na ofiarę za grzech i z baranem na ofiarę całopalną.

[4] Vestirá ele a túnica de linho, sagrada, terá as calças de linho sobre a pele, cingir-se-á com o cinto de linho e se cobrirá com a mitra de linho; são estas as vestes sagradas. Banhará o seu corpo em água e, então, as vestirá.

[4] Ubierze świętą lnianą tunikę i na ciele swoim będzie miał lniane spodnie, opasze się lnianym pasem, nawinie sobie lniany zawój. Są to szaty święte; obmyje najpierw swoje ciało wodą, a potem je wdzieje.

[5] Da congregação dos filhos de Israel tomará dois bodes, para a oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto.

[5] Od zboru synów izraelskich weźmie dwa kozły na ofiarę za grzech i jednego barana na ofiarę całopalną.

[6] Arão trará o novilho da sua oferta pelo pecado e fará expiação por si e pela sua casa.

[6] Aaron przyprowadzi na ofiarę za swój własny grzech cielca i dokona przebłagania za siebie i swój dom.

[7] Também tomará ambos os bodes e os porá perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação.

[7] Potem weźmie owe dwa kozły i postawi je przed Panem u wejścia do Namiotu Zgromadzenia.

[8] Lançará sortes sobre os dois bodes: uma, para o SENHOR, e a outra, para o bode emissário.

[8] Następnie Aaron rzuci losy o te dwa kozły: jeden los dla Pana, a drugi los dla Azazela.

[9] Arão fará chegar o bode sobre o qual cair a sorte para o SENHOR e o oferecerá por oferta pelo pecado.

[9] Potem przyprowadzi Aaron tego kozła, na którego padł los dla Pana, i złoży go na ofiarę za grzech,

[10] Mas o bode sobre que cair a sorte para bode emissário será apresentado vivo perante o SENHOR, para fazer expiação por meio dele e enviá-lo ao deserto como bode emissário.

[10] Kozła zaś, na którego padł los dla Azazela, postawi żywego przed Panem, by nim dokonać przebłagania, a potem wypędzić go do Azazela na pustynię.

O sacrifício pelo próprio sumo sacerdote

[11] Arão fará chegar o novilho da sua oferta pelo pecado e fará expiação por si e pela sua casa; imolará o novilho da sua oferta pelo pecado.

[11] Potem przyprowadzi Aaron na ofiarę za swój własny grzech cielca i dokona przebłagania za siebie i za swój dom, i zarżnie tego cielca na ofiarę za swój własny grzech.

[12] Tomará também, de sobre o altar, o incensário cheio de brasas de fogo, diante do SENHOR, e dois punhados de incenso

[12] Następnie weźmie pełną kadzielnicę rozżarzonych węgli z ołtarza, który jest przed Panem, i pełne garście miałkiego wonnego kadzidła i wniesie poza zasłonę,

aromático bem moído e o trará para dentro do véu.

13 Porá o incenso sobre o fogo, perante o SENHOR, para que a nuvem do incenso cubra o propiciatório, que está sobre o Testemunho, para que não morra.

14 Tomará do sangue do novilho e, com o dedo, o aspergirá sobre a frente do propiciatório; e, diante do propiciatório, aspergirá sete vezes do sangue, com o dedo.

O sacrifício pelo povo

15 Depois, imolará o bode da oferta pelo pecado, que será para o povo, e trará o seu sangue para dentro do véu; e fará com o seu sangue como fez com o sangue do novilho; aspergi-lo-á no propiciatório e também diante dele.

16 Assim, fará expiação pelo santuário por causa das impurezas dos filhos de Israel, e das suas transgressões, e de todos os seus pecados. Da mesma sorte, fará pela tenda da congregação, que está com eles no meio das suas impurezas.

17 Nenhum homem estará na tenda da congregação quando ele entrar para fazer propiciação no santuário, até que ele saia depois de feita a expiação por si mesmo, e pela sua casa, e por toda a congregação de Israel.

18 Então, sairá ao altar, que está perante o SENHOR, e fará expiação por ele. Tomará do sangue do novilho e do sangue do bode e o porá sobre os chifres do altar, ao redor.

13 I nasypie kadzidła na ogień przed Panem, aby obłok z kadzidła okrył wieko, które jest ponad Świadectwem, i aby nie zginąć.

14 Potem weźmie nieco krwi z cielca i pokropi swoim palcem ponad wiekiem ku wschodowi oraz przed wiekiem pokropi z tej krwi siedem razy swoim palcem.

15 Następnie zarżnie kozła na ofiarę za grzech ludu i wniesie jego krew poza zasłonę, i uczyni z jego krwią podobnie, jak uczynił z krwią cielca: pokropi nią ponad wiekiem i przed wiekiem.

16 Tak dokona przebłagania za świątynię z powodu nieczystości synów izraelskich i ich przestępstw spowodowanych wszystkimi ich grzechami. Tak samo też uczyni z Namiotem Zgromadzenia, który jest u nich wśród ich nieczystości.

17 Żaden człowiek nie będzie przebywał w Namiocie Zgromadzenia, gdy on tam będzie wchodził, aby dokonać przebłagania w świątyni za samego siebie i za swój dom, i za całe zgromadzenie Izraela, dopóki nie wyjdzie.

18 Potem wyjdzie do ołtarza, który jest przed Panem, i dokona przebłagania nad nim. Weźmie mianowicie nieco z krwi cielca i nieco z krwi kozła i pomaże nią rogi ołtarza wokoło,

[19] Do sangue aspergirá, com o dedo, sete vezes sobre o altar, e o purificará, e o santificará das impurezas dos filhos de Israel.

[20] Havendo, pois, acabado de fazer expiação pelo santuário, pela tenda da congregação e pelo altar, então, fará chegar o bode vivo.

[21] Arão porá ambas as mãos sobre a cabeça do bode vivo e sobre ele confessará todas as iniqüidades dos filhos de Israel, todas as suas transgressões e todos os seus pecados; e os porá sobre a cabeça do bode e enviá-lo-á ao deserto, pela mão de um homem à disposição para isso.

[22] Assim, aquele bode levará sobre si todas as iniqüidades deles para terra solitária; e o homem soltará o bode no deserto.

[23] Depois, Arão virá à tenda da congregação, e despirá as vestes de linho, que havia usado quando entrara no santuário, e ali as deixará.

[24] Banhará o seu corpo em água no lugar santo e porá as suas vestes; então, sairá, e oferecerá o seu holocausto e o holocausto do povo, e fará expiação por si e pelo povo.

[25] Também queimará a gordura da oferta pelo pecado sobre o altar.

[26] E aquele que tiver levado o bode emissário lavará as suas vestes, banhará o seu corpo em água e, depois, entrará no arraial.

[19] Odrobiną tej krwi pokropi go palcem swoim siedem razy i oczyści go od nieczystości synów izraelskich oraz poświęci go.

[20] A gdy skończy obrzęd przebłagania za świątynię, za Namiot Zgromadzenia oraz ołtarz, przyprowadzi kozła żywego.

[21] I położy Aaron obie swoje ręce na głowie kozła żywego, i wyzna nad nim wszystkie przewinienia synów izraelskich i wszystkie ich przestępstwa, którymi zgrzeszyli, i złoży je na głowę kozła, i wypędzi go przez wyznaczonego męża na pustynię.

[22] Tak poniesie na sobie ten kozioł wszystkie ich przewinienia do ziemi pustynnej; a tamten wypuści tego kozła na pustynię.

[23] Potem wejdzie Aaron do Namiotu Zgromadzenia i zdejmie lniane szaty, które ubrał, gdy wchodził do świątyni, i tam je zostawi.

[24] Obmyje swoje ciało wodą w miejscu świętym i włoży własne szaty, wyjdzie i złoży swoją ofiarę całopalną i ofiarę całopalną ludu, i dokona przebłagania za siebie i za lud,

[25] A tłuszcz ofiary za grzech spali na ołtarzu.

[26] Ten zaś, który wypędzał kozła do Azazela, wypierze swoje szaty i obmyje swoje ciało wodą, a potem wejdzie do obozu.

[27] Mas o novilho e o bode da oferta pelo pecado, cujo sangue foi trazido para fazer expiação no santuário, serão levados fora do arraial; porém as suas peles, a sua carne e o seu excremento se queimarão.

[27] A cielca ofiary za grzech i kozła ofiary za grzech, których krew została wniesiona dla dokonania nią obrzędu przebłagania w świątyni, każe wynieść poza obóz i spalą w ogniu ich skóry, ich mięso i ich odchody.

[28] Aquele que o queimar lavará as suas vestes, banhará o seu corpo em água e, depois, entrará no arraial.

[28] Ten zaś, który je spala, wypierze swoje szaty i obmyje swoje ciało wodą, po czym może wejść do obozu.

A Festa anual das Expiações

[29] Isso vos será por estatuto perpétuo: no sétimo mês, aos dez dias do mês, afligireis a vossa alma e nenhuma obra fareis, nem o natural nem o estrangeiro que peregrina entre vós.

[29] A to będzie dla was wieczną ustawą: W miesiącu siódmym dziesiątego dnia tegoż miesiąca ukorzycie się i nie będziecie wykonywać żadnej pracy, zarówno tubylec jak i obcy przybysz, który osiadł wśród was.

[30] Porque, naquele dia, se fará expiação por vós, para purificar-vos; e sereis purificados de todos os vossos pecados, perante o SENHOR.

[30] W tym dniu bowiem zostanie dokonane przebłaganie za was, aby was oczyścić. Od wszystkich waszych grzechów będziecie oczyszczeni przed Panem.

[31] É sábado de descanso solene para vós outros, e afligireis a vossa alma; é estatuto perpétuo.

[31] Jest to dla was sabat, dzień całkowitego odpoczynku. Ukorzycie się w waszych duszach. Ustawa to wieczna.

[32] Quem for ungido e consagrado para oficiar como sacerdote no lugar de seu pai fará a expiação, havendo posto as vestes de linho, as vestes santas;

[32] Przebłagania zaś dokonywać będzie kapłan, którego się do tego namaści i którego się wprowadzi w urząd, aby sprawował służbę kapłańską zamiast swego ojca; a wdzieje szaty lniane, szaty święte.

[33] fará expiação pelo santuário, pela tenda da congregação e pelo altar; também a fará pelos sacerdotes e por todo o povo da congregação.

[33] Dokona on przebłagania nad przenajświętszym miejscem świątyni, nad Namiotem Zgromadzenia i ołtarzem, dokona też przebłagania za kapłanów i za cały lud zgromadzenia.

[34] Isto vos será por estatuto perpétuo, para fazer expiação uma vez por ano pelos

[34] Będzie to dla was wieczną ustawą, aby raz w roku dokonywać przebłagania za

filhos de Israel, por causa dos seus pecados. E fez Arão como o SENHOR ordenara a Moisés.

Levítico 17

Leis referentes à matança dos animais

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala a Arão, e a seus filhos, e a todos os filhos de Israel e dize-lhes: Isto é o que o SENHOR ordenou, dizendo:

[3] Qualquer homem da casa de Israel que imolar boi, ou cordeiro, ou cabra, no arraial ou fora dele,

[4] e os não trouxer à porta da tenda da congregação, como oferta ao SENHOR diante do seu tabernáculo, a tal homem será imputada a culpa do sangue; derramou sangue, pelo que esse homem será eliminado do seu povo;

[5] para que os filhos de Israel, trazendo os seus sacrifícios, que imolam em campo aberto, os apresentem ao SENHOR, à porta da tenda da congregação, ao sacerdote, e os ofereçam por sacrifícios pacíficos ao SENHOR.

[6] O sacerdote aspergirá o sangue sobre o altar do SENHOR, à porta da tenda da congregação, e queimará a gordura de aroma agradável ao SENHOR.

[7] Nunca mais oferecerão os seus sacrifícios aos demônios, com os quais eles se prostituem; isso lhes será por estatuto perpétuo nas suas gerações.

[8] Dize-lhes, pois: Qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que

wszystkie grzechy synów izraelskich. I uczynił tak, jak Pan nakazał Mojżeszowi.

III Mojżeszowa 17

Jedno miejsce ofiar

[1] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[2] Powiedz do Aarona i do jego synów, i do wszystkich synów izraelskich tak: Oto, co nakazał Pan:

[3] Każdemu, kto z domu izraelskiego zarżnie wołu albo owcę, albo kozę w obozie, albo poza obozem,

[4] A nie przyprowadzi ich do wejścia do Namiotu zgromadzenia, aby je złożyć w darze dla Pana przed przybytkiem Pana, poczytane to zostanie za przelanie krwi, bo przelał krew; człowiek ten będzie wytracony spośród swego ludu;

[5] Dlatego więc synowie izraelscy będą przyprowadzać swoje rzeźne ofiary, które zarzynają na polu, do Pana, do wejścia do Namiotu Zgromadzenia, do kapłana, i będą je zarzynali jako ofiary pojednania dla Pana.

[6] Kapłan pokropi krwią ołtarz Pana u wejścia do Namiotu Zgromadzenia, a tłuszcz spali jako woń przyjemną dla Pana.

[7] I nie będą już zarzynali swoich zwierząt na rzeźną ofiarę dla demonów, z którymi popełniają cudzołóstwo. Będzie to dla nich ustawą wieczną dla ich pokoleń.

[8] Powiesz też do nich: Ktokolwiek z domu izraelskiego albo z obcych przybyszów,

peregrinam entre vós que oferecer holocausto ou sacrifício

9 e não o trouxer à porta da tenda da congregação, para oferecê-lo ao SENHOR, esse homem será eliminado do seu povo.

A proibição de comer sangue

10 Qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que comer algum sangue, contra ele me voltarei e o eliminarei do seu povo.

11 Porque a vida da carne está no sangue. Eu vo-lo tenho dado sobre o altar, para fazer expiação pela vossa alma, porquanto é o sangue que fará expiação em virtude da vida.

12 Portanto, tenho dito aos filhos de Israel: nenhuma alma de entre vós comerá sangue, nem o estrangeiro que peregrina entre vós o comerá.

13 Qualquer homem dos filhos de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que caçar animal ou ave que se come derramará o seu sangue e o cobrirá com pó.

14 Portanto, a vida de toda carne é o seu sangue; por isso, tenho dito aos filhos de Israel: não comereis o sangue de nenhuma carne, porque a vida de toda carne é o seu sangue; qualquer que o comer será eliminado.

którzy mieszkają pośród nich, będzie składał ofiarę całopalną albo inną,

9 A nie przyprowadzi jej do wejścia do Namiotu Zgromadzenia, aby ją ofiarować Panu, mąż ten będzie wytracony ze swego ludu.

Zakaz spożywania krwi

10 A ktokolwiek z domu izraelskiego albo z obcych przybyszów, którzy mieszkają pośród nich, będzie spożywał jakąkolwiek krew, zwrócę swoje oblicze przeciwko spożywającemu krew i wytracę go spośród jego ludu,

11 Gdyż życie ciała jest we krwi, a Ja dałem wam ją do użytku na ołtarzu, abyście dokonywali nią przebłagania za dusze wasze, gdyż to krew dokonuje przebłagania za życie.

12 Dlatego powiedziałem do synów izraelskich: Nikt z was nie będzie spożywał krwi, także obcy przybysz, który mieszka pośród was, nie będzie spożywał krwi.

13 Każdy, kto z synów izraelskich i z obcych przybyszów mieszkających pośród nich, upoluje zwierzę albo ptaka, które wolno jeść, niech wypuści jego krew i przykryje ją ziemią.

14 Gdyż życie wszelkiego ciała jest w jego krwi, w niej ono tkwi; dlatego powiedziałem do synów izraelskich: Nie będziecie spożywać krwi z żadnego ciała, gdyż życie wszelkiego ciała jest w jego krwi, więc każdy, kto ją spożywa, będzie wytracony.

[15] Todo homem, quer natural, quer estrangeiro, que comer o que morre por si ou dilacerado lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde; depois, será limpo.

[16] Mas, se não as lavar, nem banhar o corpo, levará sobre si a sua iniqüidade.

[15] I każdy, kto by jadł padlinę lub rozszarpane zwierzę, czy to tubylec, czy obcy przybysz, wypierze swoje szaty i obmyje się wodą, i będzie nieczysty do wieczora, a potem będzie czysty.

[16] Jeżeli nie wypierze swoich szat i nie obmyje swojego ciała, ściągnie na siebie winę.

Levítico 18

Casamentos ilícitos

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[3] Não fareis segundo as obras da terra do Egito, em que habitastes, nem fareis segundo as obras da terra de Canaã, para a qual eu vos levo, nem andareis nos seus estatutos.

[4] Fareis segundo os meus juízos e os meus estatutos guardareis, para andardes neles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[5] Portanto, os meus estatutos e os meus juízos guardareis; cumprindo-os, o homem viverá por eles. Eu sou o SENHOR.

[6] Nenhum homem se chegará a qualquer parenta da sua carne, para lhe descobrir a nudez. Eu sou o SENHOR.

[7] Não descobrirás a nudez de teu pai e de tua mãe; ela é tua mãe; não lhe descobrirás a nudez.

[8] Não descobrirás a nudez da mulher de teu pai; é nudez de teu pai.

III Mojżeszowa 18

Zakaz czynów niemoralnych

[1] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[2] Przemów do synów izraelskich i powiedz im: Ja, Pan, jestem Bogiem waszym.

[3] Nie czyńcie tak, jak się czyni w ziemi egipskiej, w której mieszkaliście. Nie czyńcie też tak, jak się czyni w ziemi kanaanejskiej, do której was prowadzę. Nie postępujcie według ich obyczajów.

[4] Prawa moje wypełniajcie, ustaw moich przestrzegajcie i według nich postępujcie; Ja, Pan, jestem Bogiem waszym.

[5] Przepisów moich i praw moich przestrzegajcie. Człowiek, który je wykonuje, żyje przez nie; Jam jest Pan!

[6] Nikt nie będzie się zbliżał do swojego krewnego, aby odsłaniać jego nagość; Jam jest Pan!

[7] Nie będziesz odsłaniał nagości swojego ojca i nagości swojej matki. Jest ona twoją matką. Nie będziesz odsłaniał jej nagości.

[8] Nie będziesz odsłaniał nagości żony swojego ojca, gdyż jest to nagość ojca twojego.

[9] A nudez da tua irmã, filha de teu pai ou filha de tua mãe, nascida em casa ou fora de casa, a sua nudez não descobrirás.

[9] Nie będziesz odsłaniał nagości siostry swojej, córki twojego ojca lub córki twojej matki, czy się urodziła w domu rodzinnym, czy się urodziła poza nim.

[10] A nudez da filha do teu filho ou da filha de tua filha, a sua nudez não descobrirás, porque é tua nudez.

[10] Nie będziesz odsłaniał nagości córki twojego syna lub córki twojej córki, gdyż są one twoją nagością.

[11] Não descobrirás a nudez da filha da mulher de teu pai, gerada de teu pai; ela é tua irmã.

[11] Nie będziesz odsłaniał nagości córki żony twojego ojca, urodzonej z ojca twojego, gdyż jest ona twoją siostrą.

[12] A nudez da irmã do teu pai não descobrirás; ela é parenta de teu pai.

[12] Nie będziesz odsłaniał nagości siostry twojego ojca, jest ona krewną twojego ojca.

[13] A nudez da irmã de tua mãe não descobrirás; pois ela é parenta de tua mãe.

[13] Nie będziesz odsłaniał nagości siostry twojej matki, jest ona krewną matki twojej.

[14] A nudez do irmão de teu pai não descobrirás; não te chegarás à sua mulher; ela é tua tia.

[14] Nie będziesz odsłaniał nagości brata ojca twojego, nie zbliżysz się do jego żony, jest ona twoją stryjenką.

[15] A nudez de tua nora não descobrirás; ela é mulher de teu filho; não lhe descobrirás a nudez.

[15] Nie będziesz odsłaniał nagości twojej synowej, jest ona żoną twojego syna, nie będziesz odsłaniał jej nagości.

[16] A nudez da mulher de teu irmão não descobrirás; é a nudez de teu irmão.

[16] Nie będziesz odsłaniał nagości żony twojego brata, jest ona nagością twojego brata.

[17] A nudez de uma mulher e de sua filha não descobrirás; não tomarás a filha de seu filho, nem a filha de sua filha, para lhe descobrir a nudez; parentes são; maldade é.

[17] Nie będziesz odsłaniał nagości kobiety i jej córki. Nie weźmiesz córki jej syna ani córki jej córki, aby odsłonić jej nagość, są one krewne między sobą. Jest to sprośnością.

[18] E não tomarás com tua mulher outra, de sorte que lhe seja rival, descobrindo a sua nudez com ela durante sua vida.

[18] Nie weźmiesz sobie kobiety i jej siostry za nałożnicę i nie będziesz odsłaniał jej nagości za życia tamtej.

Uniões abomináveis

[19] Não te chegarás à mulher, para lhe descobrir a nudez, durante a sua menstruação.

[20] Nem te deitarás com a mulher de teu próximo, para te contaminares com ela.

[21] E da tua descendência não darás nenhum para dedicar-se a Moloque, nem profanarás o nome de teu Deus. Eu sou o SENHOR.

[22] Com homem não te deitarás, como se fosse mulher; é abominação.

[23] Nem te deitarás com animal, para te contaminares com ele, nem a mulher se porá perante um animal, para ajuntar-se com ele; é confusão.

[24] Com nenhuma destas coisas vos contaminareis, porque com todas estas coisas se contaminaram as nações que eu lanço de diante de vós.

[25] E a terra se contaminou; e eu visitei nela a sua iniqüidade, e ela vomitou os seus moradores.

[26] Porém vós guardareis os meus estatutos e os meus juízos, e nenhuma destas abominações fareis, nem o natural, nem o estrangeiro que peregrina entre vós;

[27] porque todas estas abominações fizeram os homens desta terra que nela estavam antes de vós; e a terra se contaminou.

[28] Não suceda que a terra vos vomite, havendo-a vós contaminado, como

[19] Nie zbliżaj się do kobiety, aby odsłaniać jej nagość w czasie jej nieczystości miesięcznej.

[20] Z żoną twego bliźniego nie będziesz dzielił swego małżeńskiego łoża, bo się przez nią staniesz nieczysty.

[21] Z potomstwa swego nie będziesz oddawał żadnego na ofiarę dla Molocha i nie będziesz przez to bezcześcił imienia Boga swojego; Jam jest Pan.

[22] Nie będziesz cieleśnie obcował z mężczyzną jak z kobietą. Jest to obrzydliwością.

[23] Nie będziesz obcował z żadnym zwierzęciem, bo przez to stałbyś się nieczysty. Także kobieta nie będzie się kładła pod zwierzę, aby się z nim parzyć. Jest to ohyda.

[24] Nie kalajcie się tym wszystkim, gdyż tym wszystkim kalały się narody, które Ja przed wami wypędzam.

[25] Także i ziemia została skalana, przeto ukarałem ją za jej winę i wyrzuciła ziemia swoich mieszkańców.

[26] Przestrzegajcie zatem ustaw moich i praw moich i nie czyńcie żadnej z tych wszystkich obrzydliwości, ani tubylec, ani obcy przybysz, mieszkający pośród was.

[27] Albowiem wszystkie te obrzydliwości czynili mieszkańcy tej ziemi, którzy tu byli przed wami, i ziemia ta stała się nieczystą,

[28] Aby was ziemia ta nie wyrzuciła, gdy ją zanieczyszczacie, tak jak wyrzuciła naród, który tu był przed wami.

vomitou o povo que nela estava antes de vós.

[29] Todo que fizer alguma destas abominações, sim, aqueles que as cometerem serão eliminados do seu povo.

[30] Portanto, guardareis a obrigação que tendes para comigo, não praticando nenhum dos costumes abomináveis que se praticaram antes de vós, e não vos contaminareis com eles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[29] Gdyż wszyscy, którzy uczynią którąkolwiek z tych wszystkich obrzydliwości, będą wytraceni spośród ludu swego, ci co je uczynią.

[30] Toteż przestrzegajcie nakazu mojego, by nie czynić nic z obrzydliwych obyczajów, jakie tu były stosowane przed wami, abyście się nimi nie skalali. Jam jest Pan, Bóg wasz!

Levítico 19

A repetição de diversas leis

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala a toda a congregação dos filhos de Israel e dize-lhes: Santos sereis, porque eu, o SENHOR, vosso Deus, sou santo.

[3] Cada um respeitará a sua mãe e o seu pai e guardará os meus sábados. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[4] Não vos virareis para os ídolos, nem vos fareis deuses de fundição. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[5] Quando oferecerdes sacrifício pacífico ao SENHOR, oferecê-lo-eis para que sejais aceitos.

[6] No dia em que o oferecerdes e no dia seguinte, se comerá; mas o que sobejar, ao terceiro dia, será queimado.

[7] Se alguma coisa dele for comida ao terceiro dia, é abominação; não será aceita.

III Mojżeszowa 19

Przepisy dotyczące świętości i sprawiedliwości

[1] I przemówił Pan do Mojżesza:

[2] Mów do całego zboru synów izraelskich i powiedz im: Świętymi bądźcie, bom Ja jest święty, Pan, Bóg wasz.

[3] Niechaj każdy czci swoją matkę i swego ojca. Przestrzegajcie też moich sabatów; Ja, Pan, jestem Bogiem waszym.

[4] Nie zwracajcie się do bałwanów i nie sporządzajcie sobie bogów odlewanych z metalu. Ja, Pan, jestem Bogiem waszym.

[5] A gdy składać będziecie Panu ofiarę pojednania, ofiarujcie ją tak, aby zyskać upodobanie.

[6] Będzie ona spożywana w dniu waszej ofiary i nazajutrz, a co pozostanie do trzeciego dnia, będzie spalone w ogniu.

[7] Jeżeliby spożywano ją trzeciego dnia, będzie nieczysta, nie zyska upodobania.

[8] Qualquer que o comer levará a sua iniqüidade, porquanto profanou coisa santa do SENHOR; por isso, será eliminado do seu povo.

[8] Ten, kto ją spożyje, stanie się winny, gdyż zbezcześcił świętość Pana, i wytracony będzie ze swego ludu.

[9] Quando também segares a messe da tua terra, o canto do teu campo não segarás totalmente, nem as espigas caídas colherás da tua messe.

[9] A gdy będziecie żąć zboże w waszej ziemi, nie będziesz żął do samego skraju swego pola i nie będziesz zbierał pokłosia po swoim żniwie.

[10] Não rebuscarás a tua vinha, nem colherás os bagos caídos da tua vinha; deixá-los-ás ao pobre e ao estrangeiro. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[10] Także swojej winnicy nie obieraj doszczętnie i nie zbieraj winogron pozostałych po winobraniu. Pozostaw je dla ubogiego i dla obcego przybysza. Ja, Pan, jestem Bogiem twoim.

[11] Não furtareis, nem mentireis, nem usareis de falsidade cada um com o seu próximo;

[11] Nie będziecie kradli i nie będziecie się zapierali i nie będziecie okłamywali jeden drugiego.

[12] nem jurareis falso pelo meu nome, pois profanaríeis o nome do vosso Deus. Eu sou o SENHOR.

[12] Nie będziecie fałszywie przysięgali na moje imię i nie będziesz znieważał imienia Boga swojego; Jam jest Pan.

[13] Não oprimirás o teu próximo, nem o roubarás; a paga do jornaleiro não ficará contigo até pela manhã.

[13] Nie będziesz uciskał swego bliźniego i nie będziesz go obdzierał. Nie będziesz zatrzymywał u siebie przez noc do rana zapłaty najemnika.

[14] Não amaldiçoarás o surdo, nem porás tropeço diante do cego; mas temerás o teu Deus. Eu sou o SENHOR.

[14] Nie będziesz złorzeczył głuchemu, a przed ślepym nie będziesz kładł przeszkody, ale będziesz się bał Boga swojego; Jam jest Pan.

[15] Não farás injustiça no juízo, nem favorecendo o pobre, nem comprazendo ao grande; com justiça julgarás o teu próximo.

[15] Nie będziecie czynić krzywdy w sądzie; nie będziesz dawał pierwszeństwa biedakowi, ale też nie będziesz miał względów dla bogatego. Sprawiedliwie sądzić będziesz bliźniego swego.

[16] Não andarás como mexeriqueiro entre o teu povo; não atentarás contra a vida do teu próximo. Eu sou o SENHOR.

[16] Nie będziesz szerzył oszczerstw wśród ludu swojego i nie będziesz nastawał na życie swego bliźniego; Jam jest Pan.

[17] Não aborrecerás teu irmão no teu íntimo; mas repreenderás o teu próximo e, por causa dele, não levarás sobre ti pecado.
[18] Não te vingarás, nem guardarás ira contra os filhos do teu povo; mas amarás o teu próximo como a ti mesmo. Eu sou o SENHOR.
[19] Guardarás os meus estatutos; não permitirás que os teus animais se ajuntem com os de espécie diversa; no teu campo, não semearás semente de duas espécies; nem usarás roupa de dois estofos misturados.

[20] Se alguém se deitar com uma mulher, se for escrava desposada com outro homem e não for resgatada, nem se lhe houver dado liberdade, então, serão açoitados; não serão mortos, pois não foi libertada.

[21] O homem, como oferta pela sua culpa, trará um carneiro ao SENHOR, à porta da tenda da congregação.
[22] Com o carneiro da oferta pela culpa, o sacerdote fará expiação, por ele, perante o SENHOR, pelo pecado que cometeu, e ser-lhe-á perdoado o pecado que cometeu.

[23] Quando entrardes na terra e plantardes toda sorte de árvore de comer, ser-vos-á vedado o seu fruto; três anos vos será vedado; dele não se comerá.

[17] Nie będziesz chował w sercu swoim nienawiści do brata swego. Będziesz gorliwie upominał bliźniego swego, abyś nie ponosił za niego grzechu.
[18] Nie będziesz się mścił i nie będziesz chował urazy do synów twego ludu, lecz będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego. Jam jest Pan!
[19] Będziecie przestrzegać ustaw moich. Nie będziesz twego bydła parzył z odrębnym gatunkiem. Twego pola nie będziesz obsiewał dwojakim gatunkiem ziarna i nie wdziewaj na siebie szaty zrobionej z dwóch rodzajów przędzy.
[20] Jeżeli mężczyzna będzie obcował cieleśnie z kobietą, a ona jest niewolnicą przeznaczoną dla innego męża, lecz jeszcze nie wykupioną z niewoli lub jeszcze nie obdarzoną wolnością, należy go ukarać, lecz nie będą ukarani śmiercią, gdyż ona nie została wyzwolona.
[21] Przyprowadzi więc jako swoją ofiarę pokutną dla Pana do wejścia do Namiotu Zgromadzenia barana ofiary pokutnej.
[22] Kapłan dokona za niego przebłagania przez barana ofiary pokutnej przed Panem za jego grzech, który popełnił, i będzie mu odpuszczony grzech, który popełnił.
[23] A gdy wejdziecie do ziemi i zasadzicie różnorodne drzewa owocowe, pozostawcie pędy ich nieobrzynane wraz z ich owocem przez trzy lata. Miejcie je za nie nadające się do obrzynania, owocu ich jeść nie będziecie.

[24] Porém, no quarto ano, todo o seu fruto será santo, será oferta de louvores ao SENHOR.
[25] No quinto ano, comereis fruto dela para que vos faça aumentar a sua produção. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.
[26] Não comereis coisa alguma com sangue; não agourareis, nem adivinhareis.

[27] Não cortareis o cabelo em redondo, nem danificareis as extremidades da barba.

[28] Pelos mortos não ferireis a vossa carne; nem fareis marca nenhuma sobre vós. Eu sou o SENHOR.

[29] Não contaminarás a tua filha, fazendo-a prostituir-se; para que a terra não se prostitua, nem se encha de maldade.
[30] Guardareis os meus sábados e reverenciareis o meu santuário. Eu sou o SENHOR.

[31] Não vos voltareis para os necromantes, nem para os adivinhos; não os procureis para serdes contaminados por eles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[32] Diante das cãs te levantarás, e honrarás a presença do ancião, e temerás o teu Deus. Eu sou o SENHOR.
[33] Se o estrangeiro peregrinar na vossa terra, não o oprimireis.

[34] Como o natural, será entre vós o estrangeiro que peregrina convosco; amá-lo-eis como a vós mesmos, pois

[24] W czwartym roku wszystek ich owoc będzie poświęcony na uroczystości pochwalne dla Pana.
[25] Dopiero w piątym roku jeść możecie ich owoc, i tak przysporzy On wam jego urodzaju; Ja, Pan, jestem Bogiem waszym.
[26] Nie będziecie jedli niczego z krwią; nie będziecie wróżyć ani czarować.
[27] Nie będziecie strzygli włosów dookoła waszej głowy, ani nie podcinaj końca twojej brody.
[28] Nie będziecie na znak żałoby po zmarłym czynić nacięć na ciele swoim ani nakłuwać napisów na skórze swojej; Jam jest Pan.
[29] Nie będziesz hańbił twojej córki, nakłaniając ją do nierządu, aby kraj nie stał się nierządny i pełny rozpusty.
[30] Będziecie przestrzegać moich sabatów i będziecie moją świątynię zbożnie czcić; Jam jest Pan.
[31] Nie będziecie się zwracać do wywoływaczy duchów ani do wróżbitów. Nie wypytujcie ich, bo staniecie się przez nich nieczystymi; Ja, Pan, jestem Bogiem waszym.
[32] Przed siwą głową wstaniesz i będziesz szanował osobę starca; tak okażesz swoją bojaźń Bożą; Jam jest Pan.
[33] Jeżeli w waszej ziemi zamieszka z tobą obcy przybysz, nie będziesz go gnębił.
[34] Obcy przybysz, który mieszka z wami, niech będzie jako tubylec wpośród was samych; będziesz go miłował jak siebie samego, gdyż i wy byliście obcymi

estrangeiros fostes na terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

Pesos e medidas justos
Deuteronômio 25.13-16

[35] Não cometereis injustiça no juízo, nem na vara, nem no peso, nem na medida.

[36] Balanças justas, pesos justos, efa justo e justo him tereis. Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito.

[37] Guardareis todos os meus estatutos e todos os meus juízos e os cumprireis. Eu sou o SENHOR.

Levítico 20

As penas de diversos crimes

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Também dirás aos filhos de Israel: Qualquer dos filhos de Israel, ou dos estrangeiros que peregrinam em Israel, que der de seus filhos a Moloque será morto; o povo da terra o apedrejará.

[3] Voltar-me-ei contra esse homem, e o eliminarei do meio do seu povo, porquanto deu de seus filhos a Moloque, contaminando, assim, o meu santuário e profanando o meu santo nome.

[4] Se o povo da terra fechar os olhos para não ver esse homem, quando der de seus filhos a Moloque, e o não matar,

[5] então, eu me voltarei contra esse homem e contra a sua família e o eliminarei do meio do seu povo, com todos os que após ele se prostituem com Moloque.

przybyszami w ziemi egipskiej; Ja, Pan, jestem Bogiem waszym.

[35] Nie czyńcie nikomu krzywdy w sądzie ani co się tyczy miary, ani wagi, ani objętości.

[36] Będziecie mieli wagi rzetelne, odważniki rzetelne, efę rzetelną, hin rzetelny; Ja, Pan, jestem Bogiem waszym, który was wyprowadziłem z ziemi egipskiej.

[37] Będziecie więc przestrzegać wszystkich moich ustaw i wszystkich moich praw, i będziecie je wykonywać; Ja jestem Pan.

III Mojżeszowa 20

Kary za nieposłuszeństwo

[1] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[2] Powiedz do synów izraelskich: Ktokolwiek z synów izraelskich i z obcych przybyszów mieszkających w Izraelu odda kogoś ze swego potomstwa Molochowi, poniesie śmierć; miejscowa ludność ukamienuje go.

[3] Ja zaś zwrócę się przeciwko mężowi temu i wytracę go spośród jego ludu, gdyż oddał Molochowi jedno ze swego potomstwa i skalał moją świątynię, i zbezcześcił moje święte imię.

[4] A jeśliby miejscowa ludność nie zwróciła uwagi na tego męża, że oddał Molochowi kogoś ze swego potomstwa, i nie zabiła go,

[5] To Ja sam zwrócę swoje oblicze przeciwko temu mężowi i przeciwko jego rodzinie i wytracę go oraz wszystkich

spośród ich ludu, którzy go naśladują cudzołożąc z Molochem.

[6] Quando alguém se virar para os necromantes e feiticeiros, para se prostituir com eles, eu me voltarei contra ele e o eliminarei do meio do seu povo.

[6] Kto zaś zwróci się do wywoływaczy duchów i do wróżbitów, by naśladować ich w cudzołóstwie, to zwrócę swoje oblicze przeciwko takiemu i wytracę go spośród jego ludu.

[7] Portanto, santificai-vos e sede santos, pois eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[7] Uświęcajcie się i bądźcie świętymi, gdyż Ja, Pan, jestem Bogiem waszym.

[8] Guardai os meus estatutos e cumpri-os. Eu sou o SENHOR, que vos santifico.

[8] Będziecie przestrzegać moich ustaw i wypełniać je; Jam Pan, który was uświęcam.

[9] Se um homem amaldiçoar a seu pai ou a sua mãe, será morto; amaldiçoou a seu pai ou a sua mãe; o seu sangue cairá sobre ele.

[9] Ktokolwiek złorzeczy swemu ojcu i swojej matce, poniesie śmierć. Złorzeczył swojemu ojcu i swojej matce, przeto krew jego spadnie na niego.

[10] Se um homem adulterar com a mulher do seu próximo, será morto o adúltero e a adúltera.

[10] Mężczyzna, który cudzołoży z żoną swego bliźniego, poniesie śmierć, zarówno cudzołożnik jak i cudzołożnica.

[11] O homem que se deitar com a mulher de seu pai terá descoberto a nudez de seu pai; ambos serão mortos; o seu sangue cairá sobre eles.

[11] Mężczyzna, który obcuje cieleśnie z żoną swego ojca, odkrył nagość swego ojca; oboje poniosą śmierć; krew ich spadnie na nich.

[12] Se um homem se deitar com a nora, ambos serão mortos; fizeram confusão; o seu sangue cairá sobre eles.

[12] Mężczyzna, który obcuje cieleśnie ze swoją synową, razem z nią poniesie śmierć; popełnili ohydę, krew ich spadnie na nich.

[13] Se também um homem se deitar com outro homem, como se fosse mulher, ambos praticaram coisa abominável; serão mortos; o seu sangue cairá sobre eles.

[13] Mężczyzna, który obcuje cieleśnie z mężczyzną tak jak z kobietą, popełnia obrzydliwość; obaj poniosą śmierć; krew ich spadnie na nich.

[14] Se um homem tomar uma mulher e sua mãe, maldade é; a ele e a elas queimarão, para que não haja maldade no meio de vós.

[14] Jeżeli mężczyzna pojmie za żonę kobietę oraz jej matkę, to jest to sprośność. W ogniu spalą jego i je, aby nie było sprośności wśród was.

[15] Se também um homem se ajuntar com um animal, será morto; e matarás o animal.

[16] Se uma mulher se achegar a algum animal e se ajuntar com ele, matarás tanto a mulher como o animal; o seu sangue cairá sobre eles.

[17] Se um homem tomar a sua irmã, filha de seu pai ou filha de sua mãe, e vir a nudez dela, e ela vir a dele, torpeza é; portanto, serão eliminados na presença dos filhos do seu povo; descobriu a nudez de sua irmã; levará sobre si a sua iniqüidade.

[18] Se um homem se deitar com mulher no tempo da enfermidade dela e lhe descobrir a nudez, descobrindo a sua fonte, e ela descobrir a fonte do seu sangue, ambos serão eliminados do meio do seu povo.

[19] Também a nudez da irmã de tua mãe ou da irmã de teu pai não descobrirás; porquanto descobriu a nudez da sua parenta, sobre si levarão a sua iniqüidade.

[20] Também se um homem se deitar com a sua tia, descobriu a nudez de seu tio; seu pecado sobre si levarão; morrerão sem filhos.

[21] Se um homem tomar a mulher de seu irmão, imundícia é; descobriu a nudez de seu irmão; ficarão sem filhos.

[15] Mężczyzna, który obcuje cieleśnie ze zwierzęciem, poniesie śmierć; zwierzę także zabijcie.

[16] Kobietę, która zbliży się do jakiegoś zwierzęcia, aby się z nim parzyć, zabijesz, zarówno kobietę jak i zwierzę to także; oboje poniosą śmierć i krew ich spadnie na nich.

[17] Mężczyzna, który pojmie za żonę swoją siostrę, córkę swego ojca lub córkę swojej matki, i ujrzy jej nagość, a ona ujrzy jego nagość, to jest to rzecz haniebna. Zostaną zabici na oczach swojego ludu. Odsłonił nagość swojej siostry. Poniosą swoją winę.

[18] Mężczyzna, który obcuje cieleśnie z kobietą w czasie jej miesięcznego krwawienia i odsłania jej nagość oraz obnaża źródło jej upływu krwi, a ona też odsłoni źródło upływu krwi swojej, to oboje zostaną wytraceni spośród swego ludu.

[19] Nie będziesz odsłaniał nagości siostry swojej matki ani siostry swojego ojca, gdyż obnażyłbyś swoją krewną. Poniosą swoją winę.

[20] Mężczyzna, który obcuje cieleśnie ze swoją ciotką, odkrywa nagość swego wuja. Poniosą swój grzech, umrą bezdzietnie.

[21] Mężczyzna, który pojmie żonę swego brata, dopuszcza się rzeczy haniebnej, odkrył on nagość swego brata, będą bezdzietni.

[22] Guardai, pois, todos os meus estatutos e todos os meus juízos e cumpri-os, para que vos não vomite a terra para a qual vos levo para habitardes nela.

[23] Não andeis nos costumes da gente que eu lanço de diante de vós, porque fizeram todas estas coisas; por isso, me aborreci deles.

[24] Mas a vós outros vos tenho dito: em herança possuireis a sua terra, e eu vo-la darei para a possuirdes, terra que mana leite e mel. Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos separei dos povos.

[25] Fareis, pois, distinção entre os animais limpos e os imundos e entre as aves imundas e as limpas; não vos façais abomináveis por causa dos animais, ou das aves, ou de tudo o que se arrasta sobre a terra, as quais coisas apartei de vós, para tê-las por imundas.

[26] Ser-me-eis santos, porque eu, o SENHOR, sou santo e separei-vos dos povos, para serdes meus.

[27] O homem ou mulher que sejam necromantes ou sejam feiticeiros serão mortos; serão apedrejados; o seu sangue cairá sobre eles.

Levítico 21

Leis para os sacerdotes

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Fala aos sacerdotes, filhos de Arão, e dize-lhes: O sacerdote não se contaminará por causa de um morto entre o seu povo,

[22] Będziecie przestrzegać wszystkich moich ustaw i wszystkich moich praw i będziecie je wypełniać, aby nie wyrzuciła was ziemia, do której Ja was prowadzę, abyście w niej mieszkali.

[23] A nie postępujcie według ustaw ludu, który Ja wypędzam przed wami, gdyż to wszystko czynili i obrzydziłem ich sobie.

[24] I rzekłem do was: Wy odziedziczycie ich ziemię, a Ja dam ją wam, abyście ją posiedli, ziemię opływającą w mleko i miód. Ja, Pan, jestem Bogiem waszym, który was oddzieliłem od ludów.

[25] Będziecie więc rozróżniali między zwierzętami czystymi a nieczystymi i między ptactwem nieczystym a czystym. Nie kalajcie siebie samych przez zwierzęta i ptactwo i przez wszystko, co pełza po ziemi, a co oddzieliłem, aby było dla was nieczyste.

[26] Będziecie mi więc świętymi, bo Ja jestem święty, Ja, Pan i oddzieliłem was od innych ludów, abyście byli moimi.

[27] A jeżeli mężczyzna albo kobieta będą wywoływać duchy lub wróżyć, to poniosą śmierć. Ukamienują ich, krew ich spadnie na nich.

III Mojżeszowa 21

Świętość kapłanów

[1] I rzekł Pan do Mojżesza: Przemów do kapłanów, synów Aarona, i powiedz im: Niechaj się nikt z nich nie zanieczyści z powodu zmarłego z jego ludu,

[2] salvo por seu parente mais chegado: por sua mãe, e por seu pai, e por seu filho, e por sua filha, e por seu irmão;

[2] A tylko z powodu swojego najbliższego krewnego, swojej matki i swojego ojca, swojego syna, swojej córki, swojego brata

[3] e também por sua irmã virgem, chegada a ele, que ainda não teve marido, pode contaminar-se.

[3] Oraz swojej siostry, dziewicy, bliskiej mu, która nie należała jeszcze do mężczyzny; z powodu niej może się zanieczyścić.

[4] Ele, sendo homem principal entre o seu povo, não se contaminará, pois que se profanaria.

[4] Poza tym nie będzie się zanieczyszczał z powodu kogokolwiek ze swojego ludu; byłby bowiem skalany.

[5] Não farão calva na sua cabeça e não cortarão as extremidades da barba, nem ferirão a sua carne.

[5] Nie będą strzygli głów swoich do goła ani boków swoich bród nie będą przycinali, ani też nie będą robić nacięć na swoim ciele.

[6] Santos serão a seu Deus e não profanarão o nome do seu Deus, porque oferecem as ofertas queimadas do SENHOR, o pão de seu Deus; portanto, serão santos.

[6] Będą świętymi dla swojego Boga i nie będą znieważali imienia swego Boga, gdyż to oni składają ofiary ogniowe Panu, pokarm swojemu Bogu; będą więc świętymi.

[7] Não tomarão mulher prostituta ou desonrada, nem tomarão mulher repudiada de seu marido, pois o sacerdote é santo a seu Deus.

[7] Nie będą brać za żonę kobiety nierządnej ani zbezczeszczonej, także kobiety porzuconej przez męża brać nie będą za żonę, gdyż każdy z nich jest święty dla swojego Boga.

[8] Portanto, o consagrarás, porque oferece o pão do teu Deus. Ele vos será santo, pois eu, o SENHOR que vos santifico, sou santo.

[8] Miej go więc i ty za świętego, gdyż on składa w ofierze pokarm swego Boga. Będzie dla ciebie świętym, gdyż Ja jestem święty, Pan, który was uświęcam.

[9] Se a filha de um sacerdote se desonra, prostituindo-se, profana a seu pai; será queimada.

[9] Jeśli córka kapłana zbezcześci się przez nierząd, to bezcześci swojego ojca. Będzie spalona w ogniu.

[10] O sumo sacerdote entre seus irmãos, sobre cuja cabeça foi derramado o óleo da unção, e que for consagrado para vestir as

[10] A kapłan w gronie swoich braci najwyższy godnością, na którego głowę została wylana oliwa namaszczenia i którego ręce zostały upoważnione przez

vestes sagradas, não desgrenhará os cabelos, nem rasgará as suas vestes.

włożenie na niego świętych szat, nie będzie rozwichrzał włosów głowy swojej ani swoich szat rozdzierał.

11 Não se chegará a cadáver algum, nem se contaminará por causa de seu pai ou de sua mãe.

11 Nie przystąpi do zwłok żadnego zmarłego, nawet przy zmarłym swoim ojcu i przy zmarłej swojej matce nie będzie się zanieczyszczał.

12 Não sairá do santuário, nem profanará o santuário do seu Deus, pois a consagração do óleo da unção do seu Deus está sobre ele. Eu sou o SENHOR.

12 Nie wyjdzie ze świątyni, by nie zbezcześcić świątyni swego Boga, gdyż jest poświęcony oliwą namaszczenia swego Boga. Jam jest Pan,

13 Ele tomará por mulher uma virgem.

13 Weźmie sobie dziewicę za żonę.

14 Viúva, ou repudiada, ou desonrada, ou prostituta, estas não tomará, mas virgem do seu povo tomará por mulher.

14 Nie pojmie za żonę ani wdowy, ani rozwiedzionej, ani zbezczeszczonej przez nierząd, lecz pojmie za żonę tylko dziewicę spośród ludu swego,

15 E não profanará a sua descendência entre o seu povo, porque eu sou o SENHOR, que o santifico.

15 Aby nie zbezcześcił swego potomstwa wśród swojego ludu; gdyż Ja, Pan, uświęcam go.

16 Disse mais o SENHOR a Moisés:

16 I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

17 Fala a Arão, dizendo: Ninguém dos teus descendentes, nas suas gerações, em quem houver algum defeito se chegará para oferecer o pão do seu Deus.

17 Przemów do Aarona tymi słowy: Nikt ułomny z twojego potomstwa w ich przyszłych pokoleniach nie będzie przystępował, aby składać w ofierze pokarm swojemu Bogu.

18 Pois nenhum homem em quem houver defeito se chegará: como homem cego, ou coxo, ou de rosto mutilado, ou desproporcionado,

18 Żaden mężczyzna, który ma jakąś wadę, nie będzie przystępował: a więc ani ślepy, ani chromy, ani ze zniekształconą twarzą, ani z przydługimi kończynami,

19 ou homem que tiver o pé quebrado ou mão quebrada,

19 Ani mężczyzna, który ma złamaną nogę lub złamaną rękę,

20 ou corcovado, ou anão, ou que tiver belida no olho, ou sarna, ou impigens, ou que tiver testículo quebrado.

20 Ani garbaty, ani karłowaty, ani z bielmem na oku, ani chory na świerzb, ani parszywy, ani z uszkodzonymi jądrami.

[21] Nenhum homem da descendência de Arão, o sacerdote, em quem houver algum defeito se chegará para oferecer as ofertas queimadas do SENHOR; ele tem defeito; não se chegará para oferecer o pão do seu Deus.

[22] Comerá o pão do seu Deus, tanto do santíssimo como do santo.

[23] Porém até ao véu não entrará, nem se chegará ao altar, porque tem defeito, para que não profane os meus santuários, porque eu sou o SENHOR, que os santifico.

[24] Assim falou Moisés a Arão, aos filhos deste e a todos os filhos de Israel.

[21] Żaden z potomków Aarona, kapłana, który ma jakąś wadę, niech nie przystąpi, aby składać ofiary ogniowe Panu. Jest ułomny, nie będzie więc przystępował, aby składać w ofierze pokarm swojemu Bogu,

[22] Lecz będzie spożywał pokarm swojego Boga zarówno z najświętszych, jak i ze świętych darów,

[23] Wszakże poza zasłonę nie będzie wchodził i do ołtarza nie będzie przystępował, gdyż jest ułomny. Niech więc nie bezcześci moich świętości, gdyż Ja, Pan, je uświęcam.

[24] Mojżesz powiedział to Aaronowi i jego synom oraz wszystkim synom izraelskim.

Levítico 22

A lei acerca de comer coisas santas

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Dize a Arão e aos seus filhos que se abstenham das coisas sagradas, dedicadas a mim pelos filhos de Israel, para que não profanem o meu santo nome. Eu sou o SENHOR.

[3] Dize-lhes: Todo homem, que entre as vossas gerações, de toda a vossa descendência, se chegar às coisas sagradas que os filhos de Israel dedicam ao SENHOR, tendo sobre si a sua imundícia, aquela alma será eliminada de diante de mim. Eu sou o SENHOR.

[4] Ninguém da descendência de Arão que for leproso ou tiver fluxo comerá das coisas sagradas, até que seja limpo; como também o que tocar alguma coisa imunda

III Mojżeszowa 22

Świętość ofiar

[1] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[2] Powiedz Aaronowi i jego synom, aby byli ostrożni ze świętymi rzeczami synów izraelskich, które mi oni poświęcają, i aby nie bezcześcili mego świętego imienia; Jam jest Pan.

[3] Powiedz im dla przyszłych waszych pokoleń: Ktokolwiek z waszego potomstwa przystąpi do świętych rzeczy, które synowie izraelscy poświęcają Panu, a będzie nieczysty, to zostanie wytracony sprzed oblicza mego; Jam jest Pan.

[4] Nikt z potomstwa Aarona, kto jest trędowaty albo ma wyciek, nie będzie spożywał niczego z rzeczy poświęconych, dopóki się nie oczyści. A kto dotyka

por causa de um morto ou aquele com quem se der a emissão do sêmen;

kogokolwiek, kto stał się nieczystym przez zetknięcie ze zmarłym lub mężczyzny, z którego upływa nasienie,

5 ou qualquer que tocar algum réptil, com o que se faz imundo, ou a algum homem, com o que se faz imundo, seja qual for a sua imundícia.

5 Albo mężczyzny, który dotyka się jakiegoś płazu i przez to staje się nieczysty, albo człowieka, który uczyni go nieczystym, jakąkolwiek by była nieczystość jego,

6 O homem que o tocar será imundo até à tarde e não comerá das coisas sagradas sem primeiro banhar o seu corpo em água.

6 Ktokolwiek więc dotknie się tego, będzie nieczysty aż do wieczora. Nie będzie jadł niczego ze świętych rzeczy, dopóki swojego ciała nie obmyje wodą;

7 Posto o sol, então, será limpo e, depois, comerá das coisas sagradas, porque isto é o seu pão.

7 Gdy zajdzie słońce, będzie czysty i potem będzie jadł ze świętych rzeczy, gdyż jest to jego pokarm.

8 Do animal que morre por si mesmo ou é dilacerado não comerá, para, com isso, não contaminar-se. Eu sou o SENHOR.

8 Nie będzie jadł padliny ani mięsa ze zwierzęcia rozszarpanego, bo przez nie stałby się nieczysty; Jam jest Pan.

9 Guardarão, pois, a obrigação que têm para comigo, para que, por isso, não levem sobre si pecado e morram, havendo-o profanado. Eu sou o SENHOR, que os santifico.

9 Będą przestrzegać mojego nakazu, aby nie obciążyli się grzechem i przezeń nie umarli dlatego, że go zbezcześcili; Jam jest Pan, który ich uświęcam.

10 Nenhum estrangeiro comerá das coisas sagradas; o hóspede do sacerdote nem o seu jornaleiro comerão das coisas sagradas.

10 Żaden obcy nie będzie jadł świętych rzeczy, również mieszkaniec domu kapłana ani najemnik nie będą jedli świętych rzeczy.

11 Mas, se o sacerdote comprar algum escravo com o seu dinheiro, este comerá delas; os que nascerem na sua casa, estes comerão do seu pão.

11 Jeżeli jednak kapłan nabędzie na własność za pieniądze sługę, to ten będzie jadł z tego. Także ci, którzy urodzili się w jego domu, będą jedli jego pokarm.

12 Quando a filha do sacerdote se casar com estrangeiro, ela não comerá da oferta das coisas sagradas.

12 A jeżeli córka kapłana wyjdzie za mąż za obcego, to nie będzie ona jadła ze świętych darów złożonych na obrzęd podniesienia.

[13] Mas, se a filha do sacerdote for viúva ou repudiada, e não tiver filhos, e se houver tornado à casa de seu pai, como na sua mocidade, do pão de seu pai comerá; mas nenhum estrangeiro comerá dele.

[13] Jeżeli córka kapłana owdowieje lub zostanie porzucona, a nie ma potomstwa i wraca do domu swojego ojca, to będzie jadła z pokarmu ojca swojego tak jak w swojej młodości, lecz żaden obcy jeść z niego nie będzie.

[14] Se alguém, por ignorância, comer a coisa sagrada, ajuntar-se-lhe-á a sua quinta parte e a dará ao sacerdote com a coisa sagrada.

[14] A jeżeli ktoś będzie jadł przez pomyłkę rzeczy święte, to doda do tego jedną piątą wartości i odda wraz z rzeczą świętą kapłanowi.

[15] Não profanarão as coisas sagradas que os filhos de Israel oferecem ao SENHOR,

[15] Ci zaś nie będą bezcześcić rzeczy świętych, które synowie izraelscy ofiarują Panu na obrzęd podniesienia,

[16] pois assim os fariam levar sobre si a culpa da iniqüidade, comendo as coisas sagradas; porque eu sou o SENHOR, que os santifico.

[16] Albowiem ściągną na nich grzech i winę, gdyby jedli rzeczy przez nich poświęcone, gdyż Jam jest Pan, który je uświęcam.

Os animais sacrificados devem ser sem defeito

[17] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[17] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[18] Fala a Arão, e a seus filhos, e a todos os filhos de Israel e dize-lhes: Qualquer que, da casa de Israel ou dos estrangeiros em Israel, apresentar a sua oferta, quer em cumprimento de seus votos ou como ofertas voluntárias, que apresentar ao SENHOR em holocausto,

[18] Powiedz Aaronowi i jego synom oraz wszystkim synom izraelskim tak: Jeżeli kto z domu izraelskiego i spośród obcych przybyszów mieszkających w Izraelu składa swój dar czy to jako zobowiązany ślubem, czy też jako dar dobrowolny, na ofiarę całopalną dla Pana,

[19] para que seja aceitável, oferecerá macho sem defeito, ou do gado, ou do rebanho de ovelhas, ou de cabras.

[19] To dla zyskania upodobania musi to być samiec bez skazy z bydła, z owiec lub z kóz.

[20] Porém todo o que tiver defeito, esse não oferecereis; porque não seria aceito a vosso favor.

[20] Nic, co ma wadę, nie składajcie w ofierze, gdyż przez to nie zyskacie upodobania.

[21] Quando alguém oferecer sacrifício pacífico ao SENHOR, quer em cumprimento de voto ou como oferta

[21] A jeżeli kto składać będzie ofiarę pojednania dla Pana z bydła lub z owiec, spełniając ślub czy też dobrowolnie, to dla

voluntária, do gado ou do rebanho, o animal deve ser sem defeito para ser aceitável; nele, não haverá defeito nenhum.

zyskania upodobania musi to być okaz bez skazy, żadnej wady na nim być nie może:

22 O cego, ou aleijado, ou mutilado, ou ulceroso, ou sarnoso, ou cheio de impigens, não os oferecereis ao SENHOR e deles não poreis oferta queimada ao SENHOR sobre o altar.

22 Nie będziecie ofiarowywać Panu zwierzęcia ślepego ani ułomnego, ani okaleczonego, ani owrzodzonego, ani parszywego, ani krostowatego. Nie będziecie z nich składać ofiar ognistych na ołtarzu dla Pana.

23 Porém novilho ou cordeiro desproporcionados poderás oferecer por oferta voluntária, mas, por voto, não será aceito.

23 Wołu lub barana, które mają przydługie lub krótkie kończyny, możesz złożyć jako ofiarę dobrowolną, lecz złożone jako ofiara ślubowana nie znajdą upodobania.

24 Não oferecereis ao SENHOR animal que tiver os testículos machucados, ou moídos, ou arrancados, ou cortados; nem fareis isso na vossa terra.

24 Zwierząt z jądrami zgniecionymi, rozbitymi, oderwanymi lub wyciętymi nie będziecie składać Panu w ofierze ani w kraju waszym takimi ich nie czyńcie,

25 Também da mão do estrangeiro nenhum desses animais oferecereis como pão do vosso Deus, porque são corrompidos pelo defeito que há neles; não serão aceitos a vosso favor.

25 Z ręki cudzoziemców takich nie będziecie kupowali, aby je ofiarować jako pokarm dla Boga waszego, gdyż są okaleczone i mają wadę. Nie zostaną przyjęte od was z upodobaniem.

26 Disse mais o SENHOR a Moisés:

26 I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

27 Quando nascer o boi, ou cordeiro, ou cabra, sete dias estará com a mãe; do oitavo dia em diante, será aceito por oferta queimada ao SENHOR.

27 Gdy urodzi się cielę lub jagnię, lub koźlę, to przez siedem dni pozostaną przy swojej matce. Od ósmego dnia począwszy, będą przyjęte z upodobaniem na ofiarę ogniową dla Pana.

28 Ou seja vaca, ou seja ovelha, não imolarás a ela e seu filho, ambos no mesmo dia.

28 Nie zabijajcie tego samego dnia krowy lub owcy wraz z jego młodym.

[29] Quando oferecerdes sacrifício de louvores ao SENHOR, fá-lo-eis para que sejais aceitos.

[29] Jeżeli będzie składać rzeźną ofiarę dziękczynną dla Pana, to złóżcie ją tak, aby zyskać sobie upodobanie:

[30] No mesmo dia, será comido; e, dele, nada deixareis ficar até pela manhã. Eu sou o SENHOR.

[30] Tego samego dnia będzie spożyta, nic z niej nie zostawiajcie do rana, Jam jest Pan.

[31] Pelo que guardareis os meus mandamentos e os cumprireis. Eu sou o SENHOR.

[31] Będziecie przestrzegać przykazań moich i wypełniać je. Jam jest Pan.

[32] Não profanareis o meu santo nome, mas serei santificado no meio dos filhos de Israel. Eu sou o SENHOR, que vos santifico,

[32] Nie będziecie bezcześcić świętego imienia mojego, abym był uświęcony pośród synów izraelskich; Jam jest Pan, który was uświęcam,

[33] que vos tirei da terra do Egito, para ser o vosso Deus. Eu sou o SENHOR.

[33] Który was wyprowadziłem z ziemi egipskiej, aby być waszym Bogiem; Jam jest Pan.

Levítico 23

As festas solenes do SENHOR

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: As festas fixas do SENHOR, que proclamareis, serão santas convocações; são estas as minhas festas.

III Mojżeszowa 23

Przepisy dotyczące określonych świąt

[1] Przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[2] Mów do synów izraelskich i powiedz im tak: Te są uroczystości świąteczne Pana, w które będziecie zwoływać święte zgromadzenia. Te są moje święta:

O Sábado

Êxodo 23.12

[3] Seis dias trabalhareis, mas o sétimo será o sábado do descanso solene, santa convocação; nenhuma obra fareis; é sábado do SENHOR em todas as vossas moradas.

[3] Sześć dni będziesz wykonywał pracę, ale dnia siódmego będzie sabat, dzień całkowitego odpoczynku, uroczyście ogłoszone święto. Żadnej pracy nie będziecie wykonywać. Jest to sabat Pana we wszystkich waszych siedzibach.

A Páscoa

Êxodo 23.14,15; 34.18; Deuteronômio 16.1-8

[4] São estas as festas fixas do SENHOR, as santas convocações, que proclamareis no seu tempo determinado:

[4] Te są uroczystości świąteczne Pana, święte zgromadzenia, które będziecie ogłaszać w ich oznaczonych czasach:

[5] no mês primeiro, aos catorze do mês, no crepúsculo da tarde, é a Páscoa do SENHOR.
[6] E aos quinze dias deste mês é a Festa dos Pães Asmos do SENHOR; sete dias comereis pães asmos.
[7] No primeiro dia, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis;
[8] mas sete dias oferecereis oferta queimada ao SENHOR; ao sétimo dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

As Primícias

Êxodo 23.16; 34.22,26

[9] Disse mais o SENHOR a Moisés:
[10] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra, que vos dou, e segardes a sua messe, então, trareis um molho das primícias da vossa messe ao sacerdote;
[11] este moverá o molho perante o SENHOR, para que sejais aceitos;
[12] no dia imediato ao sábado, o sacerdote o moverá. No dia em que moverdes o molho, oferecereis um cordeiro sem defeito, de um ano, em holocausto ao SENHOR.
[13] A sua oferta de manjares serão duas dízimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR, e a sua libação será de vinho, a quarta parte de um him.

[5] W miesiącu pierwszym, czternastego dnia tegoż miesiąca o zmierzchu jest Pascha Pana,
[6] A piętnastego dnia tegoż miesiąca jest Święto Przaśników Pana. Przez siedem dni będziecie jedli przaśniki.
[7] Pierwszego dnia będzie dla was ogłoszone święte zgromadzenie; żadnej ciężkiej pracy wykonywać nie będziecie,
[8] Lecz będziecie składać Panu ofiary ogniowe przez siedem dni. Siódmego dnia będzie święte zgromadzenie, nie będziecie wykonywać żadnej ciężkiej pracy.
[9] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:
[10] Przemów do synów izraelskich i powiedz im tak: Gdy wejdziecie do ziemi, którą ja wam dam, i będziecie zbierać żniwo, to snop z pierwocin waszego żniwa przyniesiecie do kapłana,
[11] A on dokona obrzędu potrząsania tym snopem przed Panem, aby zyskać dla was upodobanie. Nazajutrz po sabacie kapłan dokona nim obrzędu potrząsania.
[12] W dniu obrzędu potrząsania tym snopem złożycie roczne jagnię bez skazy na ofiarę całopalną dla Pana,
[13] Wraz z ofiarą z pokarmów dla niego z dwóch dziesiątych efy przedniej mąki, zaczynionej oliwą, jako ofiarę ogniową, woń przyjemną dla Pana, oraz jako ofiarę z płynów dla niego jedną czwartą hinu wina;

[14] Não comereis pão, nem trigo torrado, nem espigas verdes, até ao dia em que trouxerdes a oferta ao vosso Deus; é estatuto perpétuo por vossas gerações, em todas as vossas moradas.

[14] Chleba zaś ani prażonego lub świeżego ziarna zboża jeść nie będziecie aż do tego dnia, w którym przyniesiecie swojemu Bogu dar. Jest to ustawa wieczna dla waszych pokoleń we wszystkich siedzibach waszych.

O Pentecostes

Deuteronômio 16.9-12

[15] Contareis para vós outros desde o dia imediato ao sábado, desde o dia em que trouxerdes o molho da oferta movida; sete semanas inteiras serão.

[15] Od następnego dnia po sabacie, kiedyście przynieśli snop dla dokonania obrzędu potrząsania, odliczycie sobie pełnych siedem tygodni.

[16] Até ao dia imediato ao sétimo sábado, contareis cinqüenta dias; então, trareis nova oferta de manjares ao SENHOR.

[16] Aż do następnego dnia po siódmym sabacie odliczycie pięćdziesiąt dni i wtedy złożycie nową ofiarę z pokarmów dla Pana.

[17] Das vossas moradas trareis dois pães para serem movidos; de duas dízimas de um efa de farinha serão; levedados se cozerão; são primícias ao SENHOR.

[17] Ze swoich siedzib przyniesiecie na obrzęd potrząsania po dwa chleby, każdy z dwóch dziesiątych efy przedniej mąki. Będą one upieczone na kwasie jako pierwociny dla Pana.

[18] Com o pão oferecereis sete cordeiros sem defeito de um ano, e um novilho, e dois carneiros; holocausto serão ao SENHOR, com a sua oferta de manjares e as suas libações, por oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[18] Oprócz chleba złożycie w ofierze siedem rocznych jagniąt bez skazy, jednego cielca i dwa barany; będą one ofiarą całopalną dla Pana wraz z ich ofiarą z pokarmów i ofiarami z płynów. Są to ofiary ogniowe, woń przyjemna dla Pana.

[19] Também oferecereis um bode, para oferta pelo pecado, e dois cordeiros de um ano, por oferta pacífica.

[19] Przyrządzicie też jednego kozła na ofiarę za grzech i dwa roczne jagnięta na ofiarę pojednania.

[20] Então, o sacerdote os moverá, com o pão das primícias, por oferta movida perante o SENHOR, com os dois cordeiros; santos serão ao SENHOR, para o uso do sacerdote.

[20] Kapłan dokona nimi wraz z chlebem pierwocin i oboma jagniętami obrzędu potrząsania przed Panem; są one poświęcone Panu, a należą do kapłana.

[21] No mesmo dia, se proclamará que tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; é estatuto perpétuo em todas as vossas moradas, pelas vossas gerações.

[21] W tym samym dniu obwołacie święto. Będzie to dla was święte zgromadzenie. Nie będziecie wykonywać żadnej ciężkiej pracy. Jest to wieczna ustawa we wszystkich waszych siedzibach dla waszych pokoleń.

[22] Quando segardes a messe da vossa terra, não rebuscareis os cantos do vosso campo, nem colhereis as espigas caídas da vossa sega; para o pobre e para o estrangeiro as deixareis. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[22] A gdy będziecie żąć zboże ziemi waszej, to nie będziesz żął przy żniwie swoim pola swego do samego końca i nie będziesz zbierał pokłosia po swoim żniwie, pozostaw je dla ubogiego i dla obcego przybysza; Ja, Pan, jestem Bogiem waszym.

[23] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[23] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[24] Fala aos filhos de Israel, dizendo: No mês sétimo, ao primeiro do mês, tereis descanso solene, memorial, com sonidos de trombetas, santa convocação.

[24] Powiedz synom izraelskim tak: W miesiącu siódmym, pierwszego dnia tegoż miesiąca, będziecie mieli dzień odpoczynku, dzień pamiętny, obwołane trąbieniem, święte zgromadzenie;

[25] Nenhuma obra servil fareis, mas trareis oferta queimada ao SENHOR.

[25] Żadnej ciężkiej pracy wykonywać nie będziecie, a składać będziecie ofiary ogniowe dla Pana.

O Dia da Expiação

[26] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[26] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[27] Mas, aos dez deste mês sétimo, será o Dia da Expiação; tereis santa convocação e afligireis a vossa alma; trareis oferta queimada ao SENHOR.

[27] Dziesiątego dnia jednak tego samego siódmego miesiąca będzie dzień pojednania. Będzie to dla was święte zgromadzenie. Ukorzycie się i złożycie Panu ofiary ogniowe.

[28] Nesse mesmo dia, nenhuma obra fareis, porque é o Dia da Expiação, para fazer expiação por vós perante o SENHOR, vosso Deus.

[28] Żadnej pracy w tym dniu wykonywać nie będziecie, gdyż jest to dzień pojednania, aby pojednać się z Panem, Bogiem waszym.

[29] Porque toda alma que, nesse dia, se não afligir será eliminada do seu povo.

[30] Quem, nesse dia, fizer alguma obra, a esse eu destruirei do meio do seu povo.

[31] Nenhuma obra fareis; é estatuto perpétuo pelas vossas gerações, em todas as vossas moradas.

[32] Sábado de descanso solene vos será; então, afligireis a vossa alma; aos nove do mês, de uma tarde a outra tarde, celebrareis o vosso sábado.

A Festa dos Tabernáculos

[33] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[34] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Aos quinze dias deste mês sétimo, será a Festa dos Tabernáculos ao SENHOR, por sete dias.

[35] Ao primeiro dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

[36] Sete dias oferecereis ofertas queimadas ao SENHOR; ao dia oitavo, tereis santa convocação e oferecereis ofertas queimadas ao SENHOR; é reunião solene, nenhuma obra servil fareis.

[37] São estas as festas fixas do SENHOR, que proclamareis para santas convocações, para oferecer ao SENHOR oferta queimada, holocausto e oferta de manjares, sacrifício e libações, cada qual em seu dia próprio,

[29] Każdy zaś, kto się nie ukorzy w tym dniu, będzie wytracony ze swojego ludu.

[30] Każdego, kto w tym dniu wykonywać będzie jakąkolwiek pracę, wytępię spośród jego ludu.

[31] Żadnej pracy wykonywać nie będziecie; jest to wieczna ustawa dla waszych pokoleń we wszystkich siedzibach waszych.

[32] Jest to sabat, dzień całkowitego odpoczynku. Ukórzcie się więc. Dziewiątego dnia tego miesiąca wieczorem, od wieczora do wieczora obchodzić będziecie wasz sabat.

[33] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[34] Powiedz synom izraelskim tak: Piętnastego dnia tego samego siódmego miesiąca będzie przez siedem dni Święto Szałasów dla Pana.

[35] Pierwszego dnia będzie święte zgromadzenie. Żadnej ciężkiej pracy wykonywać nie będziecie,

[36] Przez siedem dni będziecie składać Panu ofiarę ogniową. Ósmego dnia będziecie mieli święte zgromadzenie i złożycie Panu ofiarę ogniową. Jest to uroczyste zgromadzenie, żadnej ciężkiej pracy wykonywać nie będziecie.

[37] To są święta Pana, które obwołacie jako święte zgromadzenia, aby składać Panu ogniowe ofiary: całopalne, z pokarmów, rzeźne i z płynów, każdą w swój dzień,

[38] além dos sábados do SENHOR, e das vossas dádivas, e de todos os vossos votos, e de todas as vossas ofertas voluntárias que dareis ao SENHOR.

[38] Niezależnie od sabatów Pana, niezależnie od waszych darów i niezależnie od wszystkich waszych ślubów, i niezależnie od wszystkich waszych dobrowolnych ofiar, jakie będziecie składać Panu.

[39] Porém, aos quinze dias do mês sétimo, quando tiverdes recolhido os produtos da terra, celebrareis a festa do SENHOR, por sete dias; ao primeiro dia e também ao oitavo, haverá descanso solene.

[39] Lecz piętnastego dnia siódmego miesiąca, gdy zbierzecie plony ziemi, obchodzić będziecie święto Pana przez siedem dni. W pierwszym dniu będzie całkowity odpoczynek i w ósmym dniu będzie całkowity odpoczynek.

[40] No primeiro dia, tomareis para vós outros frutos de árvores formosas, ramos de palmeiras, ramos de árvores frondosas e salgueiros de ribeiras; e, por sete dias, vos alegrareis perante o SENHOR, vosso Deus.

[40] W pierwszym dniu weźmiecie sobie owocu ze szlachetnych drzew, gałązki palmowe, gałązki z drzew rozłożystych i z wierzby znad potoku i będziecie się weselić przed Panem, Bogiem waszym, przez siedem dni.

[41] Celebrareis esta como festa ao SENHOR, por sete dias cada ano; é estatuto perpétuo pelas vossas gerações; no mês sétimo, a celebrareis.

[41] Będziecie je uroczyście obchodzić jako święto Pana przez siedem dni co rok. Jest to wieczna ustawa dla waszych pokoleń. W siódmym miesiącu będziecie je obchodzić,

[42] Sete dias habitareis em tendas de ramos; todos os naturais de Israel habitarão em tendas,

[42] Będziecie mieszkać w szałasach przez siedem dni. Wszyscy krajowcy w Izraelu mieszkać będą w szałasach,

[43] para que saibam as vossas gerações que eu fiz habitar os filhos de Israel em tendas, quando os tirei da terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[43] Aby wiedziały wasze przyszłe pokolenia, że w szałasach kazałem mieszkać synom izraelskim, gdy wyprowadziłem ich z ziemi egipskiej. Ja, Pan, jestem Bogiem waszym.

[44] Assim, declarou Moisés as festas fixas do SENHOR aos filhos de Israel.

[44] I ogłosił Mojżesz synom izraelskim te święta Pana.

Levítico 24

O azeite para o candelabro

III Mojżeszowa 24

Ustawienie lamp na świeczniku

Êxodo 27.20,21

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Ordena aos filhos de Israel que te tragam azeite puro de oliveira, batido, para o candelabro, para que haja lâmpada acesa continuamente.

[3] Na tenda da congregação fora do véu, que está diante do Testemunho, Arão a conservará em ordem, desde a tarde até pela manhã, de contínuo, perante o SENHOR; estatuto perpétuo será este pelas suas gerações.

[4] Sobre o candeeiro de ouro puro conservará em ordem as lâmpadas perante o SENHOR, continuamente.

O pão para a mesa do SENHOR

[5] Também tomarás da flor de farinha e dela cozerás doze pães, cada um dos quais será de duas dízimas de um efa.

[6] E os porás em duas fileiras, seis em cada fileira, sobre a mesa de ouro puro, perante o SENHOR.

[7] Sobre cada fileira porás incenso puro, que será, para o pão, como porção memorial; é oferta queimada ao SENHOR.

[8] Em cada sábado, Arão os porá em ordem perante o SENHOR, continuamente, da parte dos filhos de Israel, por aliança perpétua.

[9] E serão de Arão e de seus filhos, os quais os comerão no lugar santo, porque são coisa santíssima para eles, das ofertas queimadas ao SENHOR, como estatuto perpétuo.

A pena do pecado de blasfêmia

[1] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[2] Nakaż synom izraelskim, aby ci przynieśli do świecznika czystego, wytłoczonego z oliwek oleju, aby można było nieustannie palić lampę.

[3] Na zewnątrz zasłony Skrzyni Świadectwa w Namiocie Zgromadzenia będzie ją Aaron przygotowywał, aby świeciła od wieczora do rana nieustannie. Jest to ustawa wieczna dla waszych pokoleń.

[4] Ustawi te lampy na szczerozłotym świeczniku, aby świeciły przed Panem nieustannie.

Chleby pokładne

[5] Weźmiesz też przedniej mąki i upieczesz z niej dwanaście placków, każdy placek z dwóch dziesiątych efy mąki.

[6] Ułożysz je w dwóch rzędach, po sześć w rzędzie, na szczerozłotym stole przed Panem;

[7] Następnie na każdy rząd położysz czystego kadzidła, aby było na tym chlebie ofiarą przypomnienia, ofiarą ogniową dla Pana.

[8] W każdy sabat będzie się je nieustannie układać przed Panem od synów izraelskich jako wieczne przymierze.

[9] Będą one należały do Aarona i do jego synów; będą je jedli w świętym miejscu, gdyż jest to świętość nad świętościami z ogniowych ofiar dla Pana jako należność wieczysta.

Kara za bluźnierstwo

[10] Apareceu entre os filhos de Israel o filho de uma israelita, o qual era filho de um egípcio; o filho da israelita e certo homem israelita contenderam no arraial.

[11] Então, o filho da mulher israelita blasfemou o nome do SENHOR e o amaldiçoou, pelo que o trouxeram a Moisés. O nome de sua mãe era Selomite, filha de Dibri, da tribo de Dã.

[12] E o levaram à prisão, até que se lhes fizesse declaração pela boca do SENHOR.

[13] Disse o SENHOR a Moisés:

[14] Tira o que blasfemou para fora do arraial; e todos os que o ouviram porão as mãos sobre a cabeça dele, e toda a congregação o apedrejará.

[15] Dirás aos filhos de Israel: Qualquer que amaldiçoar o seu Deus levará sobre si o seu pecado.

[16] Aquele que blasfemar o nome do SENHOR será morto; toda a congregação o apedrejará; tanto o estrangeiro como o natural, blasfemando o nome do SENHOR, será morto.

[17] Quem matar alguém será morto.

[18] Mas quem matar um animal o restituirá: igual por igual.

[19] Se alguém causar defeito em seu próximo, como ele fez, assim lhe será feito:

[10] A oto był między synami izraelskimi syn pewnej kobiety, Izraelitki, ale męża Egipcjanina. Ten syn Izraelitki pokłócił się w obozie z pewnym mężem Izraelitą.

[11] Syn tej kobiety Izraelitki bluźnił imieniu Pana i przeklinał go; przyprowadzono go tedy do Mojżesza. Matka jego nazywała się Szelamit, a była córką Dibriego, z plemienia Dan.

[12] I osadzili go pod strażą, aż sprawa zostanie rozstrzygnięta przez orzeczenie Pana.

[13] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[14] Wyprowadź bluźniercę poza obóz, a wszyscy, którzy to słyszeli, niech położą ręce swoje na jego głowie i niech ukamienuje go cały zbór.

[15] A synom izraelskim powiedz tak: Każdy, kto przeklina swego Boga, poniesie karę za swój grzech.

[16] Kto bluźni imieniu Pana, poniesie śmierć. Ukamienuje go cały zbór; zarówno obcy przybysz jak i krajowiec za bluźnierstwo imieniu Pana poniesie śmierć.

Kara za zabójstwo i skaleczenie

[17] Jeżeli kto zabije człowieka, poniesie śmierć.

[18] A kto zabije zwierzę, zapłaci za nie, zwierzę za zwierzę.

[19] Jeżeli kto okaleczy swego bliźniego, uczyni mu się tak, jak sam uczynił.

[20] fratura por fratura, olho por olho, dente por dente; como ele tiver desfigurado a algum homem, assim se lhe fará.
[21] Quem matar um animal restituirá outro; quem matar um homem será morto.
[22] Uma e a mesma lei havereis, tanto para o estrangeiro como para o natural; pois eu sou o SENHOR, vosso Deus.
[23] Então, falou Moisés aos filhos de Israel que levassem o que tinha blasfemado para fora do arraial e o apedrejassem; e os filhos de Israel fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

Levítico 25

O Ano de Descanso
Êxodo 23.10,11

[1] Disse o SENHOR a Moisés, no monte Sinai:
[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra, que vos dou, então, a terra guardará um sábado ao SENHOR.
[3] Seis anos semearás o teu campo, e seis anos podarás a tua vinha, e colherás os seus frutos.
[4] Porém, no sétimo ano, haverá sábado de descanso solene para a terra, um sábado ao SENHOR; não semearás o teu campo, nem podarás a tua vinha.

[5] O que nascer de si mesmo na tua seara não segarás e as uvas da tua vinha não podada não colherás; ano de descanso solene será para a terra.

[20] Złamanie za złamanie, oko za oko, ząb za ząb. Jak okaleczył człowieka, tak mu będzie oddane.
[21] Kto zabije zwierzę, zapłaci za nie, a kto zabije człowieka, poniesie śmierć.
[22] Będzie u was jedno prawo, zarówno dla obcego przybysza jak i dla krajowca, gdyż Ja, Pan, jestem Bogiem waszym.
[23] I przemówił Mojżesz do synów izraelskich, a oni wyprowadzili bluźniercę poza obóz i ukamienowali go. Synowie izraelscy uczynili tak, jak Pan nakazał Mojżeszowi.

III Mojżeszowa 25

Rok sabatowy

[1] I przemówił Pan do Mojżesza na górze Synaj tymi słowy:
[2] Mów do synów izraelskich i powiedz im tak: Gdy wejdziecie do ziemi, którą Ja wam daję, to ziemia ta będzie obchodzić sabat dla Pana:
[3] Przez sześć lat będziesz obsiewał swoje pole i przez sześć lat będziesz obcinał swoją winnicę, i będziesz zbierał jej plon.
[4] Lecz w roku siódmym będzie mieć ziemia sabat całkowity, odpoczynek, sabat dla Pana. Nie będziesz obsiewał swego pola ani obcinał swojej winnicy.
[5] Nie będziesz zbierał żniwa z tego, co samo wyrosło po żniwie twoim, i nie będziesz zrywał winogron z nie obciętych pędów. Ziemia mieć będzie rok odpoczynku.

[6] Mas os frutos da terra em descanso vos serão por alimento, a ti, e ao teu servo, e à tua serva, e ao teu jornaleiro, e ao estrangeiro que peregrina contigo;

[7] e ao teu gado, e aos animais que estão na tua terra, todo o seu produto será por mantimento.

O Ano do Jubileu

[8] Contarás sete semanas de anos, sete vezes sete anos, de maneira que os dias das sete semanas de anos te serão quarenta e nove anos.

[9] Então, no mês sétimo, aos dez do mês, farás passar a trombeta vibrante; no Dia da Expiação, fareis passar a trombeta por toda a vossa terra.

[10] Santificareis o ano qüinquagésimo e proclamareis liberdade na terra a todos os seus moradores; ano de jubileu vos será, e tornareis, cada um à sua possessão, e cada um à sua família.

[11] O ano qüinquagésimo vos será jubileu; não semeareis, nem segareis o que nele nascer de si mesmo, nem nele colhereis as uvas das vinhas não podadas.

[12] Porque é jubileu, santo será para vós outros; o produto do campo comereis.

[13] Neste Ano do Jubileu, tornareis cada um à sua possessão.

[6] To, co ziemia wyda w czasie swego odpoczynku, będzie dla was pożywieniem - dla ciebie i dla twego sługi, i dla twojej służebnicy, i dla twego najemnika, i dla tych, którzy u ciebie mieszkają,

[7] Dla twojego bydła i dla zwierząt, które są na twojej ziemi będzie pożywieniem cały jej plon.

[8] Naliczysz sobie siedem lat sabatowych, siedem razy po siedem lat. Czas tych siedmiu lat sabatowych obejmować będzie czterdzieści dziewięć lat.

[9] W dziesiątym dniu siódmego miesiąca każesz zadąć w róg. W dniu pojednania każecie dąć w rogi po całej waszej ziemi.

Rok jubileuszowy

[10] Poświęcicie pięćdziesiąty rok i obwołacie w ziemi wolność dla wszystkich jej mieszkańców. Będzie to dla was rok jubileuszowy. Wrócicie każdy do dawanej swej własności i wrócicie każdy do swojej rodziny.

[11] Rokiem jubileuszowym będzie dla was ten pięćdziesiąty rok. Nie będziecie obsiewać i nie będziecie żąć tego, co w ciągu niego samo wyrosło, i nie będziecie zbierać winogron z nie obciętych w ciągu niego pędów.

[12] Gdyż jest to rok jubileuszowy. Będzie on dla was święty; lecz wprost z pola będziecie jedli jego plon.

[13] W tym roku jubileuszowym wrócicie każdy do swojej własności.

[14] Quando venderes alguma coisa ao teu próximo ou a comprares da mão do teu próximo, não oprimas teu irmão.

[14] A kiedy będziecie sprzedawać coś swemu bliźniemu lub coś kupować od swego bliźniego, niechaj nikt nie oszukuje swego brata.

[15] Segundo o número dos anos desde o Jubileu, comprarás de teu próximo; e, segundo o número dos anos das messes, ele venderá a ti.

[15] Według liczby lat, które upłynęły od roku jubileuszowego, będziesz kupował od swego bliźniego, on zaś sprzeda tobie według liczby lat, przez które korzystał z plonów.

[16] Sendo muitos os anos, aumentarás o preço e, sendo poucos, abaixarás o preço; porque ele te vende o número das messes.

[16] Im więcej będzie lat, tym wyższa będzie cena tego kupna, a im mniej będzie lat, tym niższa będzie cena tego kupna, gdyż on ci sprzedaje ilość rocznych plonów.

[17] Não oprimais ao vosso próximo; cada um, porém, tema a seu Deus; porque eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[17] A nie będziecie oszukiwać jeden drugiego, lecz będziecie się bać swego Boga, gdyż Ja, Pan, jestem Bogiem waszym.

[18] Observai os meus estatutos, guardai os meus juízos e cumpri-os; assim, habitareis seguros na terra.

[18] Wykonujcie moje ustawy i przestrzegajcie moich praw, i wypełniajcie je, a będziecie mieszkać na ziemi bezpiecznie.

[19] A terra dará o seu fruto, e comereis a fartar e nela habitareis seguros.

[19] A ziemia wyda swój plon, będziecie jedli do syta i mieszkać będziecie na niej bezpiecznie.

[20] Se disserdes: Que comeremos no ano sétimo, visto que não havemos de semear, nem colher a nossa messe?

[20] A jeślibyście pomyśleli: Co będziemy jedli w siódmym roku, skoro nie będziemy siali i nie będziemy zbierali naszego plonu?

[21] Então, eu vos darei a minha bênção no sexto ano, para que dê fruto por três anos.

[21] To Ja ześlę takie błogosławieństwo moje dla was w szóstym roku, iż wyda plon na trzy lata.

[22] No oitavo ano, semeareis e comereis da colheita anterior até ao ano nono; até que venha a sua messe, comereis da antiga.

[22] Będziecie siali w ósmym roku, ale będziecie jedli jeszcze z plonu zeszłorocznego aż do roku dziewiątego;

dopóki nie będzie nowego plonu, będziecie jedli stary.

[23] Também a terra não se venderá em perpetuidade, porque a terra é minha; pois vós sois para mim estrangeiros e peregrinos.

[23] Ziemi nie będzie się sprzedawać na zawsze, gdyż ziemia należy do mnie, a wy jesteście u mnie przybyszami i mieszkańcami.

[24] Portanto, em toda a terra da vossa possessão dareis resgate à terra.

[24] W całym kraju, który jest w waszym posiadaniu, ustanowicie dla ziemi prawo wykupu:

[25] Se teu irmão empobrecer e vender alguma parte das suas possessões, então, virá o seu resgatador, seu parente, e resgatará o que seu irmão vendeu.

[25] Gdy zubożeje twój brat i sprzeda coś ze swojej posiadłości, wtedy wystąpi jako wykupiciel jego najbliższy krewny i wykupi to, co sprzedał jego brat.

[26] Se alguém não tiver resgatador, porém vier a tornar-se próspero e achar o bastante com que a remir,

[26] A jeśli kto nie będzie miał wykupiciela, lecz potem stać go będzie i znajdzie dosyć na swój wykup,

[27] então, contará os anos desde a sua venda, e o que ficar restituirá ao homem a quem vendeu, e tornará à sua possessão.

[27] To odliczy lata od swojej sprzedaży i zwróci resztę temu, komu sprzedał, i powróci do swojej posiadłości.

[28] Mas, se as suas posses não lhe permitirem reavê-la, então, a que for vendida ficará na mão do comprador até ao Ano do Jubileu; porém, no Ano do Jubileu, sairá do poder deste, e aquele tornará à sua possessão.

[28] Jeżeli jednak nie znajdzie dosyć, aby mógł zwrócić to, co sprzedał, pozostanie w ręku nabywcy aż do roku jubileuszowego. Ale w roku jubileuszowym zostanie zwolniona i on wróci do swojej posiadłości.

[29] Quando alguém vender uma casa de moradia em cidade murada, poderá resgatá-la dentro de um ano a contar de sua venda; durante um ano, será lícito o seu resgate.

[29] Jeżeli kto sprzeda dom mieszkalny w mieście otoczonym murem, to będzie miał prawo wykupu do końca roku jego sprzedaży; jego prawo wykupu jest ograniczone.

[30] Se, passando-se-lhe um ano, não for resgatada, então, a casa que estiver na cidade que tem muro ficará em perpetuidade ao que a comprou, pelas

[30] A jeżeli nie zostanie wykupiony do końca pełnego roku, wtedy dom w mieście otoczonym murem pozostanie na zawsze u jego nabywcy i jego potomstwa. Nie będzie zwolniony w roku jubileuszowym.

suas gerações; não sairá do poder dele no Jubileu.

31 Mas as casas das aldeias que não têm muro em roda serão estimadas como os campos da terra; para elas haverá resgate, e sairão do poder do comprador no Jubileu.

31 Domy po wsiach, które nie są otoczone wokoło murem, będą uważane za równe z polem uprawnym. Będą one podlegały prawu wykupu i w roku jubileuszowym staną się wolne.

32 Mas, com respeito às cidades dos levitas, às casas das cidades da sua possessão, terão direito perpétuo de resgate os levitas.

32 Co do miast Lewitów i domów w miastach przez nich posiadanych, to Lewitom przysługuje prawo wykupu każdego czasu.

33 Se o levita não resgatar a casa que vendeu, então, a casa comprada na cidade da sua possessão sairá do poder do comprador, no Jubileu; porque as casas das cidades dos levitas são a sua possessão no meio dos filhos de Israel.

33 A jeżeli kto z Lewitów nie skorzysta z prawa wykupu, wówczas sprzedany dom w mieście, które do nich należy, zostanie zwolniony w roku jubileuszowym, gdyż domy miast Lewitów są ich posiadłością pośród synów izraelskich.

34 Mas o campo no arrabalde das suas cidades não se venderá, porque lhes é possessão perpétua.

34 Również pole przynależne do ich miast nie będzie sprzedawane, gdyż jest ono ich posiadłością wieczystą.

Leis a favor dos pobres

Deuteronômio 15.7-11

35 Se teu irmão empobrecer, e as suas forças decaírem, então, sustentá-lo-ás. Como estrangeiro e peregrino ele viverá contigo.

35 Jeżeli zubożeje twój brat i podupadnie, to ty go wspomożesz na równi z obcym przybyszem czy tubylcem, aby mógł żyć obok ciebie.

36 Não receberás dele juros nem ganho; teme, porém, ao teu Deus, para que teu irmão viva contigo.

36 Nie bierz od niego odsetek ani lichwy, a bój się swojego Boga, aby twój brat mógł żyć obok ciebie.

37 Não lhe darás teu dinheiro com juros, nem lhe darás o teu mantimento por causa de lucro.

37 Nie dasz mu swoich pieniędzy na odsetki, a swojej żywności mu nie dasz, aby więcej odebrać.

38 Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para vos dar a terra de Canaã e para ser o vosso Deus.

38 Jam jest Pan, Bóg twój, który was wyprowadziłem z ziemi egipskiej, aby wam dać ziemię kanaanejską i być waszym Bogiem.

Leis a favor dos escravos

[39] Também se teu irmão empobrecer, estando ele contigo, e vender-se a ti, não o farás servir como escravo.

[40] Como jornaleiro e peregrino estará contigo; até ao Ano do Jubileu te servirá;

[41] então, sairá de tua casa, ele e seus filhos com ele, e tornará à sua família e à possessão de seus pais.

[42] Porque são meus servos, que tirei da terra do Egito; não serão vendidos como escravos.

[43] Não te assenhorearás dele com tirania; teme, porém, ao teu Deus.

[44] Quanto aos escravos ou escravas que tiverdes, virão das nações ao vosso derredor; delas comprareis escravos e escravas.

[45] Também os comprareis dos filhos dos forasteiros que peregrinam entre vós, deles e das suas famílias que estiverem convosco, que nasceram na vossa terra; e vos serão por possessão.

[46] Deixá-los-eis por herança para vossos filhos depois de vós, para os haverem como possessão; perpetuamente os fareis servir, mas sobre vossos irmãos, os filhos de Israel, não vos assenhoreareis com tirania, um sobre os outros.

[47] Quando o estrangeiro ou peregrino que está contigo se tornar rico, e teu irmão junto dele empobrecer e vender-se ao estrangeiro, ou peregrino que está

[39] Jeżeli zubożeje przy tobie twój brat i sprzeda się tobie, nie będziesz go obarczał pracą niewolnika.

[40] Będzie u ciebie jak najemnik, jak osiedleniec. Będzie służył u ciebie do roku jubileuszowego.

[41] Wtedy wyjdzie od ciebie jako wolny, on i jego synowie z nim, i wróci do rodziny swojej i do posiadłości ojców swoich wróci.

[42] Gdyż są oni moimi sługami, których wyprowadziłem z ziemi egipskiej. Nie będą sprzedawani jako niewolnicy.

[43] Nie będziesz się z nim obchodził surowo, ale będziesz się bał swego Boga.

[44] Co do twojego niewolnika i twojej niewolnicy, których chciałbyś mieć, to niewolników i niewolnice kupujcie od narodów, które są wokoło was.

[45] Również spośród synów osiedleńców mieszkających z wami kupujcie ich i spośród ich potomków, którzy są z wami, których zrodzili w waszej ziemi. Oni mogą być waszą własnością.

[46] Będziecie ich przekazywać po sobie na dziedziczną własność synom swoim na zawsze. Jako niewolników mieć ich będziecie. Lecz z waszymi braćmi, synami izraelskimi, nie będziecie obchodzić się surowo.

[47] A jeżeli wzbogaci się przy tobie obcy przybysz i osiedleniec, a twój brat przy nim zubożeje i sprzeda się przybyszowi osiadłemu przy tobie albo potomkowi rodziny przybysza,

contigo, ou a alguém da família do estrangeiro,

[48] depois de haver-se vendido, haverá ainda resgate para ele; um de seus irmãos poderá resgatá-lo:

[49] seu tio ou primo o resgatará; ou um dos seus, parente da sua família, o resgatará; ou, se lograr meios, se resgatará a si mesmo.

[50] Com aquele que o comprou acertará contas desde o ano em que se vendeu a ele até ao Ano do Jubileu; o preço da sua venda será segundo o número dos anos, conforme se paga a um jornaleiro.

[51] Se ainda faltarem muitos anos, devolverá proporcionalmente a eles, do dinheiro pelo qual foi comprado, o preço do seu resgate.

[52] Se restarem poucos anos até ao Ano do Jubileu, então, fará contas com ele e pagará, em proporção aos anos restantes, o preço do seu resgate.

[53] Como jornaleiro, de ano em ano, estará com ele; não se assenhoreará dele com tirania à tua vista.

[54] Se desta sorte se não resgatar, sairá no Ano do Jubileu, ele e seus filhos com ele.

[55] Porque os filhos de Israel me são servos; meus servos são eles, os quais tirei da terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

Levítico 26

[48] To po sprzedaniu się ma on prawo wykupu. Jeden z jego braci wykupi go.

[49] Albo jego stryj, albo syn jego stryja wykupi go, albo ktokolwiek z jego bliskiej rodziny go wykupi, albo jeżeli go stać na to, sam się wykupi.

[50] Ze swoim nabywcą rozliczy się od roku, w którym mu się sprzedał aż do roku jubileuszowego, a pieniądze, za które się sprzedał, zostaną obliczone według liczby lat; jako dni najemnika będzie mu się je zaliczać.

[51] Jeżeli pozostanie jeszcze wiele lat, to według ich liczby niech zwróci swój wykup z pieniędzy, za które został kupiony.

[52] A jeżeli pozostaje niewiele lat do roku jubileuszowego, niech mu się je zaliczy. Według liczby tych lat niech zwróci swój wykup.

[53] Będzie u niego jako najemnik z roku na rok. Nie będzie się z nim surowo obchodził na twoich oczach.

[54] Ale jeżeli nie zostanie wykupiony według tych sposobów, to w roku jubileuszowym wyjdzie wolny ze swymi synami,

[55] Gdyż moimi sługami są synowie izraelscy. Moimi sługami są ci, których Ja wyprowadziłem z ziemi egipskiej. Ja, Pan, jestem Bogiem waszym.

III Mojżeszowa 26

Admoestação contra a idolatria

[1] Não fareis para vós outros ídolos, nem vos levantareis imagem de escultura nem coluna, nem poreis pedra com figuras na vossa terra, para vos inclinardes a ela; porque eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[2] Guardareis os meus sábados e reverenciareis o meu santuário. Eu sou o SENHOR.

Bênçãos decorrentes da obediência
Deuteronômio 7.12-24; 28.1-14

[3] Se andardes nos meus estatutos, guardardes os meus mandamentos e os cumprirdes,

[4] então, eu vos darei as vossas chuvas a seu tempo; e a terra dará a sua messe, e a árvore do campo, o seu fruto.

[5] A debulha se estenderá até à vindima, e a vindima, até à sementeira; comereis o vosso pão a fartar e habitareis seguros na vossa terra.

[6] Estabelecerei paz na terra; deitar-vos-eis, e não haverá quem vos espante; farei cessar os animais nocivos da terra, e pela vossa terra não passará espada.

[7] Perseguireis os vossos inimigos, e cairão à espada diante de vós.

[8] Cinco de vós perseguirão a cem, e cem dentre vós perseguirão a dez mil; e os vossos inimigos cairão à espada diante de vós.

[9] Para vós outros olharei, e vos farei fecundos, e vos multiplicarei, e confirmarei a minha aliança convosco.

Błogosławieństwo za posłuszeństwo

[1] Nie będziecie czynili sobie bałwanów ani stawiali sobie podobizny rzeźbionej, ani kamiennych pomników, ani też umieszczali kamiennych obrazów w ziemi waszej, by im się kłaniać; gdyż Ja, Pan, jestem Bogiem waszym.

[2] Będziecie przestrzegać moich sabatów i czcić moją świątynię; Jam jest Pan.

[3] Jeżeli będziecie postępować według moich ustaw i przestrzegać moich przykazań i je wykonywać,

[4] To dam wam deszcze w swoim czasie właściwym, a ziemia dawać będzie swój plon i drzewo polne swój owoc.

[5] Młocka trwać będzie u was do winobrania, a winobranie trwać będzie do siewu, będziecie jedli swój chleb do syta i będziecie mieszkać bezpiecznie w swojej ziemi.

[6] Udzielę pokoju temu krajowi, będziecie spoczywać, a nikt was nie przestraszy. Wytępię dzikie zwierzęta z ziemi i miecz nie będzie przechodził przez wasz kraj.

[7] Będziecie ścigać swoich wrogów, a oni padną przed wami od miecza.

[8] Pięciu waszych będzie ścigać stu, a stu waszych będzie ścigać dziesięć tysięcy i wasi wrogowie padną przed wami od miecza.

[9] Zwrócę się ku wam, rozplenię was i rozmnożę oraz umocnię przymierze moje z wami.

[10] Comereis o velho da colheita anterior e, para dar lugar ao novo, tirareis fora o velho.

[11] Porei o meu tabernáculo no meio de vós, e a minha alma não vos aborrecerá.

[12] Andarei entre vós e serei o vosso Deus, e vós sereis o meu povo.

[13] Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para que não fôsseis seus escravos; quebrei os timões do vosso jugo e vos fiz andar eretos.

Os castigos da desobediência
Deuteronômio 28.15-68

[14] Mas, se me não ouvirdes e não cumprirdes todos estes mandamentos;

[15] se rejeitardes os meus estatutos, e a vossa alma se aborrecer dos meus juízos, a ponto de não cumprir todos os meus mandamentos, e violardes a minha aliança,

[16] então, eu vos farei isto: porei sobre vós terror, a tísica e a febre ardente, que fazem desaparecer o lustre dos olhos e definhar a vida; e semeareis debalde a vossa semente, porque os vossos inimigos a comerão.

[17] Voltar-me-ei contra vós outros, e sereis feridos diante de vossos inimigos; os que vos aborrecerem assenhorear-se-ão de vós e fugireis, sem ninguém vos perseguir.

[10] Będziecie spożywali zboże z poprzednich zbiorów, ale potem usuniecie stare, aby móc zrobić miejsce dla nowego.

[11] Umieszczę też przybytek mój wśród was i dusza moja nie obrzydzi was sobie.

[12] Będę się przechadzał wśród was i będę waszym Bogiem, a wy będziecie moim ludem.

[13] Jam jest Pan, Bóg wasz, który wyprowadziłem was z ziemi egipskiej, abyście nie zostali ich niewolnikami, połamałem drewna waszego jarzma i sprawiłem, że wyprostowani chodzić możecie.

Zapowiedź kary za nieposłuszeństwo

[14] Ale jeżeli nie będziecie mnie słuchać i nie będziecie wypełniać tych wszystkich przykazań,

[15] Jeżeli wzgardzicie moimi ustawami oraz jeżeli będziecie odczuwali odrazę do moich praw i nie będziecie wypełniali wszystkich moich przykazań, podważając moje przymierze z wami,

[16] To i Ja uczynię wam to: Nawiedzę was trwogą, wycieńczeniem i gorączką, które wyniszczają oczy i trawią życie. Daremnie będziecie siać swoje ziarno, bo zjedzą je wasi nieprzyjaciele.

[17] I zwrócę moje oblicze przeciwko wam, i będziecie pobici przez waszych nieprzyjaciół. Panować będą nad wami wasi przeciwnicy i rzucicie się do ucieczki, choć nikt was nie będzie ścigał.

[18] Se ainda assim com isto não me ouvirdes, tornarei a castigar-vos sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

[19] Quebrantarei a soberba da vossa força e vos farei que os céus sejam como ferro e a vossa terra, como bronze.

[20] Debalde se gastará a vossa força; a vossa terra não dará a sua messe, e as árvores da terra não darão o seu fruto.

[21] E, se andardes contrariamente para comigo e não me quiserdes ouvir, trarei sobre vós pragas sete vezes mais, segundo os vossos pecados.

[22] Porque enviarei para o meio de vós as feras do campo, as quais vos desfilharão, e acabarão com o vosso gado, e vos reduzirão a poucos; e os vossos caminhos se tornarão desertos.

[23] Se ainda com isto não vos corrigirdes para volverdes a mim, porém andardes contrariamente comigo,

[24] eu também serei contrário a vós outros e eu mesmo vos ferirei sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

[25] Trarei sobre vós a espada vingadora da minha aliança; e, então, quando vos ajuntardes nas vossas cidades, enviarei a peste para o meio de vós, e sereis entregues na mão do inimigo.

[26] Quando eu vos tirar o sustento do pão, dez mulheres cozerão o vosso pão num só forno e vo-lo entregarão por peso; comereis, porém não vos fartareis.

[18] A jeżeli mimo to nie będziecie mnie słuchać, to nadal was smagać będę siedmiokrotnie za wasze grzechy.

[19] Złamię wyniosłą pychę waszą i uczynię wasze niebo jak z żelaza, a ziemię waszą jak ze spiżu.

[20] Daremne będą wysiłki wasze, ziemia wasza nie wyda swego plonu, a drzewo tej ziemi nie wyda swego owocu.

[21] A jeżeli będziecie postępować wobec mnie opornie i nie będziecie chcieli mnie słuchać, pomnożę siedmiokrotnie ciosy na was za wasze grzechy:

[22] Ześlę na was dzikie zwierzęta, a te pozbawią was dzieci i wytępią wasze bydło oraz uszczuplą waszą liczbę tak, że wasze drogi opustoszeją.

[23] Jeżeli i przez to nie dacie mi się pouczyć i będziecie postępować wobec mnie opornie,

[24] To również i Ja postąpię wobec was opornie i także Ja uderzę was siedmiokrotnie za wasze grzechy.

[25] Sprowadzę na was miecz, który pomści złamane przymierze. A gdy zbierzecie się w waszych miastach, ześlę na was zarazę i będziecie wydani w ręce wroga.

[26] A kiedy złamię podporę waszego chleba, dziesięć kobiet będzie piec wasz chleb w jednym piecu. Będą wam wydzielać chleb na wagę, wy zaś będziecie wprawdzie jeść, ale się nie nasycicie.

[27] Se ainda com isto me não ouvirdes e andardes contrariamente comigo,

[28] eu também, com furor, serei contrário a vós outros e vos castigarei sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

[29] Comereis a carne de vossos filhos e de vossas filhas.

[30] Destruirei os vossos altos, e desfarei as vossas imagens do sol, e lançarei o vosso cadáver sobre o cadáver dos vossos deuses; a minha alma se aborrecerá de vós.

[31] Reduzirei as vossas cidades a deserto, e assolarei os vossos santuários, e não aspirarei o vosso aroma agradável.

[32] Assolarei a terra, e se espantarão disso os vossos inimigos que nela morarem.

[33] Espalhar-vos-ei por entre as nações e desembainharei a espada atrás de vós; a vossa terra será assolada, e as vossas cidades serão desertas.

[34] Então, a terra folgará nos seus sábados, todos os dias da sua assolação, e vós estareis na terra dos vossos inimigos; nesse tempo, a terra descansará e folgará nos seus sábados.

[35] Todos os dias da assolação descansará, porque não descansou nos vossos sábados, quando habitáveis nela.

[36] Quanto aos que de vós ficarem, eu lhes meterei no coração tal ansiedade, nas

[27] Jeżeli i po tym słuchać mnie nie będziecie i będziecie postępować wobec mnie opornie,

[28] To i Ja wystąpię z gniewem przeciwko wam i także Ja ukarzę was siedmiokrotnie za wasze grzechy.

[29] Będziecie jedli ciało waszych synów, również ciało waszych córek jeść będziecie.

[30] Spustoszę wasze wzgórza i rozwalę wasze obeliski, i rzucę wasze trupy na rozwaliska waszych bałwanów, i obrzydzi was sobie moja dusza.

[31] Obrócę wasze miasta w ruiny i spustoszę wasze świątynie, i nie będę wąchał woni waszych ofiar.

[32] Ja sam spustoszę ziemię tak, że osłupieją nad nią wasi wrogowie, którzy na niej zamieszkają.

[33] Was zaś rozproszę między narodami i jeszcze za wami dobędę miecza, i ziemia wasza stanie się pustkowiem, a miasta wasze ruiną.

[34] Wtedy ta ziemia będzie miała spłacone jej zaległe sabaty przez wszystkie dni jej spustoszenia, a wy będziecie w ziemi waszych wrogów. Wtedy odpocznie ziemia i otrzyma swoje sabaty.

[35] Przez wszystkie dni spustoszenia będzie odpoczywać, gdyż nie odpoczywała w czasie waszych sabatów, kiedyście wy na niej mieszkali.

[36] Tym, którzy pozostaną przy życiu wśród was, włożę zwątpienie do ich serc w

terras dos seus inimigos, que o ruído de uma folha movida os perseguirá; fugirão como quem foge da espada; e cairão sem ninguém os perseguir.	ziemiach ich wrogów, i płoszyć ich będzie nawet szelest zdmuchniętego z drzewa liścia, i będą uciekać jak się ucieka przed mieczem, i będą padać, choć nikt ich nie ściga.
37 Cairão uns sobre os outros como diante da espada, sem ninguém os perseguir; não podereis levantar-vos diante dos vossos inimigos.	37 Będą się potykać jeden o drugiego, jak się to dzieje, gdy się ucieka przed mieczem, choć nikt nie ściga. Nie będziecie mogli ostać się wobec waszych wrogów.
38 Perecereis entre as nações, e a terra dos vossos inimigos vos consumirá.	38 Zginiecie wśród narodów i pochłonie was ziemia waszych wrogów.
39 Aqueles que dentre vós ficarem serão consumidos pela sua iniqüidade nas terras dos vossos inimigos e pela iniqüidade de seus pais com eles serão consumidos.	39 A ci, którzy z was się ostaną, zgniją za swoje grzechy w ziemiach waszych wrogów, a także za winy swoich ojców zgniją jak i oni.
40 Mas, se confessarem a sua iniqüidade e a iniqüidade de seus pais, na infidelidade que cometeram contra mim, como também confessarem que andaram contrariamente para comigo,	40 Będą wyznawać swój grzech i grzech swoich ojców, że odstąpili ode mnie i że postępowali wobec mnie opornie.
41 pelo que também fui contrário a eles e os fiz entrar na terra dos seus inimigos; se o seu coração incircunciso se humilhar, e tomarem eles por bem o castigo da sua iniqüidade,	41 Więc i Ja będę postępował wobec nich opornie i zaprowadzę ich do ziemi ich wrogów. Może wtedy ukorzy się ich nieobrzezane serce i wtedy zapłacą za swoje winy.
42 então, me lembrarei da minha aliança com Jacó, e também da minha aliança com Isaque, e também da minha aliança com Abraão, e da terra me lembrarei.	42 Wspomnę na moje przymierze z Jakubem, a także na moje przymierze z Izaakiem, a ponadto wspomnę na moje przymierze z Abrahamem; wspomnę i tę ziemię.
43 Mas a terra na sua assolação, deixada por eles, folgará nos seus sábados; e tomarão eles por bem o castigo da sua iniqüidade, visto que rejeitaram os meus	43 A ziemia ta będzie przez nich opuszczona i będzie miała spłacone jej zaległe sabaty przez to, że opustoszeje z ich powodu, oni zaś odpłacą za swoje

juízos e a sua alma se aborreceu dos meus estatutos.

[44] Mesmo assim, estando eles na terra dos seus inimigos, não os rejeitarei, nem me aborrecerei deles, para consumi-los e invalidar a minha aliança com eles, porque eu sou o SENHOR, seu Deus.
[45] Antes, por amor deles, me lembrarei da aliança com os seus antepassados, que tirei da terra do Egito à vista das nações, para lhes ser por Deus. Eu sou o SENHOR.
[46] São estes os estatutos, juízos e leis que deu o SENHOR entre si e os filhos de Israel, no monte Sinai, pela mão de Moisés.

Levítico 27

Votos particulares e a avaliação deles

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:
[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando alguém fizer voto com respeito a pessoas, estas serão do SENHOR, segundo a tua avaliação.

[3] Se o objeto da tua avaliação for homem, da idade de vinte anos até à de sessenta, será a tua avaliação de cinqüenta siclos de prata, segundo o siclo do santuário.

[4] Porém, se for mulher, a tua avaliação será de trinta siclos.

[5] Se a idade for de cinco anos até vinte, a tua avaliação do homem será de vinte siclos, e a da mulher, de dez siclos.

winy, ponieważ wzgardzili moimi prawami, a moje ustawy obrzydziła sobie ich dusza.
[44] A jednak, gdy przebywać będą w ziemi swoich wrogów, nie wzgardzę nimi i nie obrzydzę ich sobie tak dalece, by ich wytępić i naruszyć moje przymierze z nimi, gdyż Ja, Pan, jestem ich Bogiem.
[45] I wspomnę dla nich na przymierze z przodkami, których wyprowadziłem z ziemi egipskiej na oczach narodów, aby być ich Bogiem; Jam jest Pan.
[46] Te są ustawy, wyroki i prawa, które Pan ustanowił między sobą a między synami izraelskimi na górze Synaj za pośrednictwem Mojżesza.

III Mojżeszowa 27

Wypełnienie ślubów i opłaty za wykup

[1] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:
[2] Mów do synów izraelskich i powiedz im tak: Jeżeli kto składa Panu jakieś szczególne ślubowanie dotyczące jakichś osób według twojej oceny,
[3] To twoja ocena będzie taka: Za mężczyznę od dwudziestu lat do lat sześćdziesięciu będzie twoja ocena wynosiła pięćdziesiąt sykli srebra według sykla świątynnego.
[4] Jeżeli to jest kobieta, to twoja ocena będzie wynosiła trzydzieści sykli.
[5] Jeżeli chodzi o młodzież od pięciu do dwudziestu lat; to twoja ocena będzie wynosiła za rodzaj męski dwadzieścia sykli, a za rodzaj żeński dziesięć sykli.

[6] Se a idade for de um mês até cinco anos, a tua avaliação do homem será de cinco siclos de prata, e a tua avaliação pela mulher será de três siclos de prata.

[6] Jeżeli chodzi o dziecko od jednego miesiąca do pięciu lat, to twoja ocena będzie wynosiła za dziecko płci męskiej pięć sykli srebra, a za dziecko płci żeńskiej twoja ocena będzie wynosiła trzy sykle srebra.

[7] De sessenta anos para cima, se for homem, a tua avaliação será de quinze siclos; se mulher, dez siclos.

[7] Jeżeli chodzi o sześćdziesięcioletniego i wyżej, to za mężczyznę twoja ocena będzie wynosiła piętnaście sykli, a za kobietę dziesięć sykli.

[8] Mas, se for mais pobre do que a tua avaliação, então, apresentar-se-á diante do sacerdote, para que este o avalie; segundo o que permitem as posses do que fez o voto, o avaliará o sacerdote.

[8] Jeżeli jest za ubogi, aby płacić według takiej twojej oceny, postawią go przed kapłanem, a kapłan go oszacuje. Zależnie od tego, na ile stać ślubującego, kapłan go oszacuje.

[9] Se for animal dos que se oferecem ao SENHOR, tudo quanto dele se der ao SENHOR será santo.

[9] Jeżeli coś z bydła składają jako ofiarę dla Pana, to wszystko, co z niego daje się Panu, jest święte.

[10] Não o mudará, nem o trocará bom por mau ou mau por bom; porém, se dalgum modo se trocar animal por animal, um e outro serão santos.

[10] Nie będziecie go zamieniali ani zastępowali innym, ani lepszym gorszego, ani gorszym lepszego. Jeżeli jednak zastąpi się bydlę bydlęciem, to i jedno, i drugie, na które je wymieniono, będzie świętym - i to ofiarowane, i to, które ma je zastąpić.

[11] Se for animal imundo dos que se não oferecem ao SENHOR, então, apresentará o animal diante do sacerdote.

[11] A jeżeli któreś ze zwierząt nieczystych, których się nie składa w ofierze, ma być darem dla Pana, to niech postawi to zwierzę przed kapłanem,

[12] O sacerdote o avaliará, seja bom ou mau; segundo a avaliação do sacerdote, assim será.

[12] A kapłan je oszacuje, drożej lub taniej. Jak ty, kapłanie, je ocenisz, tak będzie!

[13] Porém, se dalgum modo o resgatar, então, acrescentará a quinta parte à tua avaliação.

[13] Jeżeli potem chce je wykupić, to dołoży jedną piątą do twojej oceny.

[14] Quando alguém dedicar a sua casa para ser santa ao SENHOR, o sacerdote a avaliará, seja boa ou seja má; como o sacerdote a avaliar, assim será.

[14] Jeżeli kto poświęci swój dom Panu jako świętość, kapłan go oceni drożej lub taniej. Jak go kapłan oceni, tak się stanie!

[15] Mas, se aquele que a dedicou quiser resgatar a casa, então, acrescentará a quinta parte do dinheiro à tua avaliação, e será sua.

[15] Jeżeli ofiarodawca będzie chciał swój dom wykupić, to dołoży do niego jedną piątą twojej oceny i będzie jego.

Voto de um campo e o resgate dele

[16] Se alguém dedicar ao SENHOR parte do campo da sua herança, então, a tua avaliação será segundo a semente necessária para o semear: um gômer pleno de cevada será avaliado por cinqüenta siclos de prata.

[16] Jeżeli kto poświęci Panu kawałek pola ze swej posiadłości, to twoja ocena będzie zależna od ilości wysianego ziarna. Wysiany chomer jęczmienia odpowiada pięćdziesięciu syklom srebra.

[17] Se dedicar o seu campo desde o Ano do Jubileu, segundo a tua plena avaliação, ficará.

[17] Jeżeli poświęcił swoje pole od roku jubileuszowego, to stanie się według twojej oceny.

[18] Mas, se dedicar o seu campo depois do Ano do Jubileu, então, o sacerdote lhe contará o dinheiro segundo os anos restantes até ao Ano do Jubileu, e isto se abaterá da tua avaliação.

[18] Lecz jeżeli dopiero po roku jubileuszowym poświęcił swoje pole, to kapłan obliczy mu pieniądze według lat, jakie pozostają do następnego roku jubileuszowego, i odejmie się to od twojej oceny.

[19] Se aquele que dedicou o campo dalgum modo o quiser resgatar, então, acrescentará a quinta parte do dinheiro à tua avaliação, e ficará seu.

[19] A jeżeli ofiarodawca pola chce je wykupić, to dołoży do niego w pieniądzach jedną piątą twojej oceny i stanie się znów jego.

[20] Se não quiser resgatar o campo ou se o vender a outro homem, nunca mais se resgatará.

[20] Jeżeli nie wykupi pola, a jednak sprzeda je komu innemu, nie może ono już być wykupione.

[21] Porém, havendo o campo saído livre no Ano do Jubileu, será santo ao SENHOR, como campo consagrado; a posse dele será do sacerdote.

[21] Pole takie, gdy zwolni się w roku jubileuszowym, będzie poświęcone Panu, tak jak pole obłożone klątwą; będzie ono należało do kapłana jako jego własność.

[22] Se alguém dedicar ao SENHOR o campo que comprou, e não for parte da sua herança,

[23] então, o sacerdote lhe contará o preço da avaliação até ao Ano do Jubileu; e, no mesmo dia, dará o importe da avaliação como coisa santa ao SENHOR.

[24] No Ano do Jubileu, o campo tornará àquele que o vendeu, àquele de quem era a posse do campo por herança.

[25] Toda a tua avaliação se fará segundo o siclo do santuário; o siclo será de vinte geras.

[26] Mas o primogênito de um animal, por já pertencer ao SENHOR, ninguém o dedicará; seja boi ou gado miúdo, é do SENHOR.

[27] Mas, se for de um animal imundo, resgatar-se-á, segundo a tua avaliação, e sobre ele acrescentará a quinta parte; se não for resgatado, vender-se-á, segundo a tua avaliação.

Não há resgate para certas coisas consagradas

[28] No entanto, nada do que alguém dedicar irremissivelmente ao SENHOR, de tudo o que tem, seja homem, ou animal, ou campo da sua herança, se poderá vender, nem resgatar; toda coisa assim consagrada será santíssima ao SENHOR.

[29] Ninguém que dentre os homens for dedicado irremissivelmente ao SENHOR se poderá resgatar; será morto.

Sobre as dízimas

[22] A jeżeli ktoś poświęci Panu pole kupione, które nie było jego dziedziczną posiadłością.

[23] To kapłan obliczy mu cenę szacunkową aż do roku jubileuszowego i on da tę twoją cenę z tego samego dnia jako rzecz świętą Panu.

[24] W roku jubileuszowym powróci to pole do tego, od którego zostało kupione, czyli do tego, czyją ta ziemia była posiadłością.

[25] Każda twoja ocena dokonywana będzie w syklach świątynnych, a ten sykl ma dwadzieścia gerów.

[26] Jednak pierworodnego, które jako pierworodne z bydła i tak należy do Pana, niech nikt nie poświęca. Czy to wół, czy owca, należy do Pana.

[27] A jeżeli jest ono ze zwierząt nieczystych, to wykupi je według twojej oceny, dodając do jego ceny jedną piątą. Jeżeli zaś nie zostanie wykupione, to będzie sprzedane według twojej oceny.

[28] Jednak wszystko, co jest obłożone klątwą, co ktoś przez zaklęcie poświęca Panu ze wszystkiego, co posiada - czy to będzie człowiek, czy bydlę, czy dziedziczne pole - nie może zostać sprzedane ani wykupione. Wszystko co jest obłożone klątwą, należy jako świętość nad świętościami do Pana.

[29] Każdy człowiek, który zostanie poświęcony przez obłożenie klątwą, nie może być wykupiony, lecz poniesie śmierć.

[30] Também todas as dízimas da terra, tanto dos cereais do campo como dos frutos das árvores, são do SENHOR; santas são ao SENHOR.

[30] Wszelka dziesięcina z płodów ziemi, czy to z plonów polnych, czy z owoców drzew, należy do Pana. Jest ona poświęcona Panu.

[31] Se alguém, das suas dízimas, quiser resgatar alguma coisa, acrescentará a sua quinta parte sobre ela.

[31] A jeżeli ktoś chce wykupić coś ze swojej dziesięciny, to dołoży do niej jedną piątą.

[32] No tocante às dízimas do gado e do rebanho, de tudo o que passar debaixo do bordão do pastor, o dízimo será santo ao SENHOR.

[32] Wszelka dziesięcina z bydła i z trzody, wszystko, co przejdzie pod laską pasterską, co dziesiąte będzie poświęcone Panu.

[33] Não se investigará se é bom ou mau, nem o trocará; mas, se dalgum modo o trocar, um e outro serão santos; não serão resgatados.

[33] Nie będzie się przebierać między lepszym a gorszym i nie będzie się zamieniać na inne. Jeżeli jednak je się zamieni, to jedno i drugie, i ono i to, na które zostało zamienione, będzie święte i nie może być wykupione.

[34] São estes os mandamentos que o SENHOR ordenou a Moisés, para os filhos de Israel, no monte Sinai.

[34] To są przykazania, które Pan nadał przez Mojżesza synom izraelskim na górze Synaj.

O quarto livro de Moisés chamado Números	IV Mojżeszowa

Números 1

Deus manda Moisés levantar o censo de Israel

[1] No segundo ano após a saída dos filhos de Israel do Egito, no primeiro dia do segundo mês, falou o SENHOR a Moisés, no deserto do Sinai, na tenda da congregação, dizendo:

[2] Levantai o censo de toda a congregação dos filhos de Israel, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, contando todos os homens, nominalmente, cabeça por cabeça.

[3] Da idade de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra em Israel, a esses contareis segundo os seus exércitos, tu e Arão.

[4] De cada tribo vos assistirá um homem que seja cabeça da casa de seus pais.

[5] Estes, pois, são os nomes dos homens que vos assistirão: de Rúben, Elizur, filho de Sedeur;

[6] de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai;

[7] de Judá, Naassom, filho de Aminadabe;

[8] de Issacar, Natanael, filho de Zuar;

[9] de Zebulom, Eliabe, filho de Helom;

[10] dos filhos de José: de Efraim, Elisama, filho de Amiúde; de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur;

[11] de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni;

[12] de Dã, Aiezer, filho de Amisadai;

[13] de Aser, Pagiel, filho de Ocrã;

[14] de Gade, Eliasafe, filho de Deuel;

IV Mojżeszowa 1

Pierwszy spis ludu izraelskiego

[1] Pierwszego dnia drugiego miesiąca w drugim roku po wyjściu z ziemi egipskiej przemówił Pan do Mojżesza na pustyni Synaj w Namiocie Zgromadzenia tymi słowy:

[2] Zróbcie spis całego zboru synów izraelskich według ich szczepów i rodów, spis imienny wszystkich mężczyzn, głowa po głowie,

[3] Wszystkich, którzy w Izraelu są zdatni do służby wojskowej od dwudziestego roku życia wzwyż, spiszcie według ich zastępów ty i Aaron,

[4] A z wami będzie po jednym mężu z każdego plemienia. Będą oni naczelnikami rodów.

[5] A te są imiona mężów, którzy staną z wami: z Rubena Elisur, syn Szedeura;

[6] Z Symeona Szelumiel, syn Suriszaddaja;

[7] Z Judy Nachszon, syn Amminadaba;

[8] Z Issachara Netanael, syn Suara;

[9] Z Zebulona Eliab, syn Chelona;

[10] Co się tyczy synów Józefa, to z Efraima Eliszama, syn Ammihuda, z Manassesa Gamliel, syn Pedasura;

[11] Z Beniamina Abidan, syn Gideoniego;

[12] Z Dana Achiezer, syn Ammiszaddaja;

[13] Z Aszera Pagiel, syn Ochrana;

[14] Z Gada Eliasaf, syn Deuela;

[15] de Naftali, Aira, filho de Enã.

[16] Estes foram os chamados da congregação, os príncipes das tribos de seus pais, os cabeças dos milhares de Israel.

[17] Então, Moisés e Arão tomaram estes homens, que foram designados pelos seus nomes.

[18] E, tendo ajuntado toda a congregação no primeiro dia do mês segundo, declararam a descendência deles, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, cabeça por cabeça.

[19] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim os contou no deserto do Sinai.

[20] Dos filhos de Rúben, o primogênito de Israel, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, cabeça por cabeça, todos os homens de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[21] foram contados deles, da tribo de Rúben, quarenta e seis mil e quinhentos.

[22] Dos filhos de Simeão, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, cabeça por cabeça, todos os homens de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[23] foram contados deles, da tribo de Simeão, cinqüenta e nove mil e trezentos.

[24] Dos filhos de Gade, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus

[15] Z Naftaliego Achira, syn Enana.

[16] Ci są powołani przez zbór na książąt rodów ojcowskich, na dowódców tysięcznych oddziałów izraelskich.

[17] A Mojżesz i Aaron sprowadzili tych mężów, wyznaczonych imiennie,

[18] I pierwszego dnia drugiego miesiąca zgromadzili cały zbór, a oni podawali swoje pochodzenie, zapisując się imiennie według swoich szczepów i rodów, od dwudziestego roku życia wzwyż, głowa po głowie,

[19] Jak Pan nakazał Mojżeszowi; a tak dokonał ich przeglądu na pustyni Synaj.

[20] Było zaś synów Rubena, pierworodnego Izraela, w ich rodowodach, według szczepów i rodów, policzonych głowa po głowie, według liczby imion, wszystkich mężczyzn od dwudziestego roku życia wzwyż, wszystkich zdatnych do służby wojskowej,

[21] Spisanych z plemienia Rubena było czterdzieści sześć tysięcy pięćset;

[22] Synów Symeona, w ich rodowodach, według szczepów i rodów policzonych głowa po głowie, według liczby imion, wszystkich mężczyzn od dwudziestego roku życia wzwyż, wszystkich zdatnych do służby wojskowej,

[23] Spisanych z plemienia Symeona było pięćdziesiąt dziewięć tysięcy trzysta;

[24] Synów Gada, w ich rodowodach, według szczepów i rodów, według liczby

pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[25] foram contados deles, da tribo de Gade, quarenta e cinco mil seiscentos e cinqüenta.

[26] Dos filhos de Judá, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[27] foram contados deles, da tribo de Judá, setenta e quatro mil e seiscentos.

[28] Dos filhos de Issacar, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[29] foram contados deles, da tribo de Issacar, cinqüenta e quatro mil e quatrocentos.

[30] Dos filhos de Zebulom, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[31] foram contados deles, da tribo de Zebulom, cinqüenta e sete mil e quatrocentos.

[32] Dos filhos de José, dos filhos de Efraim, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

imion, od dwudziestego roku życia wzwyż, wszystkich zdatnych do służby wojskowej,

[25] Spisanych z plemienia Gada było czterdzieści pięć tysięcy sześćset pięćdziesiąt;

[26] Synów Judy, w ich rodowodach, według szczepów i rodów, według liczby imion, od dwudziestego roku życia wzwyż, wszystkich zdatnych do służby wojskowej,

[27] Spisanych z plemienia Judy było siedemdziesiąt cztery tysiące sześćset;

[28] Synów Issachara, w ich rodowodach, według szczepów i rodów, według liczby imion, od dwudziestego roku życia wzwyż, wszystkich zdatnych do służby wojskowej,

[29] Spisanych z plemienia Issachara było pięćdziesiąt cztery tysiące czterysta;

[30] Synów Zebulona, w ich rodowodach, według szczepów i rodów, według liczby imion, od dwudziestego roku życia wzwyż, wszystkich zdatnych do służby wojskowej,

[31] Spisanych z plemienia Zebulona było pięćdziesiąt siedem tysięcy czterysta;

[32] Synów Józefa, mianowicie synów Efraima, w ich rodowodach, według szczepów i rodów, według liczby imion, od dwudziestego roku życia wzwyż, wszystkich zdatnych do służby wojskowej,

[33] foram contados deles, da tribo de Efraim, quarenta mil e quinhentos.
[34] Dos filhos de Manassés, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,
[35] foram contados deles, da tribo de Manassés, trinta e dois mil e duzentos.
[36] Dos filhos de Benjamim, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,
[37] foram contados deles, da tribo de Benjamim, trinta e cinco mil e quatrocentos.
[38] Dos filhos de Dã, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,
[39] foram contados deles, da tribo de Dã, sessenta e dois mil e setecentos.
[40] Dos filhos de Aser, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,
[41] foram contados deles, da tribo de Aser, quarenta e um mil e quinhentos.
[42] Dos filhos de Naftali, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte

[33] Spisanych z plemienia Efraima było czterdzieści tysięcy pięćset;
[34] Synów Manassesa, w ich rodowodach, według szczepów i rodów, według liczby imion, od dwudziestego roku życia wzwyż, wszystkich zdatnych do służby wojskowej,
[35] Spisanych z plemienia Manassesa było trzydzieści dwa tysiące dwieście;
[36] Synów Beniamina, w ich rodowodach, według szczepów i rodów, według liczby imion, od dwudziestego roku życia wzwyż, wszystkich zdatnych do służby wojskowej,
[37] Spisanych z plemienia Beniamina było trzydzieści pięć tysięcy czterysta;
[38] Synów Dana, w ich rodowodach, według szczepów i rodów, według liczby imion, od dwudziestego roku życia wzwyż, wszystkich zdatnych do służby wojskowej,
[39] Spisanych z plemienia Dana było sześćdziesiąt dwa tysiące siedemset;
[40] Synów Asera, w ich rodowodach, według szczepów i rodów, według liczby imion od dwudziestego roku życia wzwyż, wszystkich zdatnych do służby wojskowej,
[41] Spisanych z plemienia Asera było czterdzieści jeden tysięcy pięćset;
[42] Synów Naftaliego, w ich rodowodach, według szczepów i rodów, według liczby imion, od dwudziestego roku życia

anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[43] foram contados deles, da tribo de Naftali, cinqüenta e três mil e quatrocentos.

[44] Foram estes os contados, contados por Moisés e Arão; e os príncipes de Israel eram doze homens; cada um era pela casa de seus pais.

[45] Assim, pois, todos os contados dos filhos de Israel, segundo a casa de seus pais, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[46] todos os contados foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

Os levitas não são contados

[47] Mas os levitas, segundo a tribo de seus pais, não foram contados entre eles,

[48] porquanto o SENHOR falara a Moisés, dizendo:

[49] Somente não contarás a tribo de Levi, nem levantarás o censo deles entre os filhos de Israel;

[50] mas incumbe tu os levitas de cuidarem do tabernáculo do Testemunho, e de todos os seus utensílios, e de tudo o que lhe pertence; eles levarão o tabernáculo e todos os seus utensílios; eles ministrarão no tabernáculo e acampar-se-ão ao redor dele.

[51] Quando o tabernáculo partir, os levitas o desarmarão; e, quando assentar no arraial, os levitas o armarão; o estranho que se aproximar morrerá.

wzwyż, wszystkich zdatnych do służby wojskowej,

[43] Spisanych z plemienia Naftaliego było pięćdziesiąt trzy tysiące czterysta.

[44] To są spisani, których przeglądu dokonał Mojżesz i Aaron, i książęta izraelscy w liczbie dwunastu mężów, po jednym mężu z każdego rodu.

[45] A było wszystkich spisanych synów izraelskich, według ich rodów, od dwudziestego roku życia wzwyż, wszystkich zdatnych do służby wojskowej w Izraelu,

[46] Było tych wszystkich spisanych sześćset trzy tysiące pięćset pięćdziesiąt.

Lewici przeznaczeni do służby w Przybytku

[47] Lecz Lewici, według pochodzenia swego rodu, nie zostali wraz z nimi spisani.

[48] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[49] Zaiste, nie obejmuj spisem plemienia Lewiego i nie wliczaj ich do innych Izraelitów,

[50] Lecz wyznacz Lewitów do służby w Przybytku Świadectwa i zleć im staranie o wszystkie jego sprzęty i wszystko, co do niego należy. Oni będą nosić przybytek i wszystkie jego sprzęty, oni też będą go obsługiwali i wokoło przybytku mieszkali.

[51] A kiedy przybytek ma być przeniesiony gdzie indziej, niech go rozbiorą Lewici, w czasie obozowania zaś przybytek ustawią Lewici. Obcy, który się zbliży do niego, poniesie śmierć.

[52] Os filhos de Israel se acamparão, cada um no seu arraial e cada um junto ao seu estandarte, segundo as suas turmas.
[53] Mas os levitas se acamparão ao redor do tabernáculo do Testemunho, para que não haja ira sobre a congregação dos filhos de Israel; pelo que os levitas tomarão a si o cuidar do tabernáculo do Testemunho.
[54] Assim fizeram os filhos de Israel; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, assim o fizeram.

[52] Synowie izraelscy obozować będą, każdy w swoim obozie i każdy przy swoim sztandarze, według swoich zastępów.
[53] Lewici zaś będą obozować wokół Przybytku Świadectwa, aby nie spadł gniew na zbór synów izraelskich; Lewici będą więc pełnić straż przy Przybytku Świadectwa.

[54] Synowie izraelscy uczynili wszystko tak, jak Pan nakazał uczynić Mojżeszowi.

Números 2

A ordem das tribos no acampamento

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] Os filhos de Israel se acamparão junto ao seu estandarte, segundo as insígnias da casa de seus pais; ao redor, de frente para a tenda da congregação, se acamparão.
[3] Os que se acamparem ao lado oriental (para o nascente) serão os do estandarte do arraial de Judá, segundo as suas turmas; e Naassom, filho de Aminadabe, será príncipe dos filhos de Judá.
[4] E o seu exército, segundo o censo, foram setenta e quatro mil e seiscentos.
[5] E junto a ele se acampará a tribo de Issacar; e Natanael, filho de Zuar, será príncipe dos filhos de Issacar.
[6] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e quatro mil e quatrocentos.
[7] Depois, a tribo de Zebulom; e Eliabe, filho de Helom, será príncipe dos filhos de Zebulom.

IV Mojżeszowa 2

Wyznaczenie stanowisk plemion w obozie oraz ich wodzów

[1] I przemówił Pan do Mojżesza i Aarona tymi słowy:
[2] Synowie izraelscy będą stawać obozem, każdy przy swoim sztandarze, przy znakach swoich rodów. Stawać będą osobno wokoło Namiotu Zgromadzenia.
[3] Od strony wschodniej stanie obozem pod sztandarem swojego obozu plemię Judy według swoich zastępów. Wodzem zaś synów Judy będzie Nachszon, syn Amminadaba.
[4] Jego zaś zastęp spisanych liczy siedemdziesiąt cztery tysiące sześćset.
[5] Obok niego stanie obozem plemię Issachara, wodzem zaś synów Issachara będzie Netanel, syn Suara;
[6] Jego zaś zastęp spisanych liczy pięćdziesiąt cztery tysiące czterysta.
[7] Następnie plemię Zebulona, wodzem zaś synów Zebulona będzie Eliab, syn Chelona;

[8] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e sete mil e quatrocentos.
[9] Todos os que foram contados do arraial de Judá foram cento e oitenta e seis mil e quatrocentos, segundo as suas turmas; e estes marcharão primeiro.
[10] O estandarte do arraial de Rúben, segundo as suas turmas, estará para o lado sul; e Elizur, filho de Sedeur, será príncipe dos filhos de Rúben.
[11] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e seis mil e quinhentos.
[12] E junto a ele se acampará a tribo de Simeão; e Selumiel, filho de Zurisadai, será príncipe dos filhos de Simeão.
[13] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e nove mil e trezentos.
[14] Depois, a tribo de Gade; e Eliasafe, filho de Deuel, será príncipe dos filhos de Gade.
[15] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e cinco mil seiscentos e cinqüenta.
[16] Todos os que foram contados no arraial de Rúben foram cento e cinqüenta e um mil quatrocentos e cinqüenta, segundo as suas turmas; e estes marcharão em segundo lugar.
[17] Então, partirá a tenda da congregação com o arraial dos levitas no meio dos arraiais; como se acamparem, assim marcharão, cada um no seu lugar, segundo os seus estandartes.
[18] O estandarte do arraial de Efraim, segundo as suas turmas, estará para o lado

[8] Jego zaś zastęp spisanych liczy pięćdziesiąt siedem tysięcy czterysta.
[9] Wszystkich spisanych w obozie Judy jest sto osiemdziesiąt sześć tysięcy czterysta według ich zastępów. Ci wyruszać będą jako pierwsi.
[10] Sztandar obozu Rubena stanie od strony południowej według ich zastępów. Wodzem zaś synów Rubena będzie Elisur, syn Szedeura,
[11] Jego zaś zastęp spisanych liczy czterdzieści sześć tysięcy pięćset.
[12] Obok niego stanie obozem plemię Symeona. Wodzem zaś synów Symeona będzie Szelumiel, syn Suriszaddaja.
[13] Jego zaś zastęp spisanych liczy pięćdziesiąt dziewięć tysięcy trzysta.
[14] Następnie plemię Gada, wodzem zaś synów Gada będzie Eljasaf, syn Reuela.
[15] Jego zaś zastęp spisanych liczy czterdzieści pięć tysięcy sześćset pięćdziesiąt.
[16] Wszystkich spisanych w obozie Rubena jest sto pięćdziesiąt jeden tysięcy czterysta pięćdziesiąt według ich zastępów. Oni będą wyruszać jako drudzy.
[17] Następnie wyruszy Namiot Zgromadzenia z obozem Lewitów w pośrodku obozów. Jak będą obozować, tak będą wyruszać, każdy pod swoim sztandarem na swoim miejscu.
[18] Sztandar obozu Efraima stanie od strony zachodniej według ich zastępów. Wodzem

ocidental; e Elisama, filho de Amiúde, será príncipe dos filhos de Efraim.

zaś synów Efraima będzie Eliszama, syn Ammihuda;

[19] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta mil e quinhentos.

[19] Jego zaś zastęp spisanych liczy czterdzieści tysięcy pięćset.

[20] E junto a ele, a tribo de Manassés; e Gamaliel, filho de Pedazur, será príncipe dos filhos de Manassés.

[20] Obok niego plemię Manassesa, wodzem zaś synów Manassesa będzie Gamliel, syn Pedasura;

[21] E o seu exército, segundo o censo, foram trinta e dois mil e duzentos.

[21] Jego zaś zastęp spisanych liczy trzydzieści dwa tysiące dwieście.

[22] Depois, a tribo de Benjamim; e Abidã, filho de Gideoni, será príncipe dos filhos de Benjamim.

[22] Następnie plemię Beniamina, wodzem zaś synów Beniamina będzie Abidan, syn Gideoniego;

[23] O seu exército, segundo o censo, foram trinta e cinco mil e quatrocentos.

[23] Jego zaś zastęp spisanych liczy trzydzieści pięć tysięcy czterysta.

[24] Todos os que foram contados no arraial de Efraim foram cento e oito mil e cem, segundo as suas turmas; e estes marcharão em terceiro lugar.

[24] Wszystkich spisanych w obozie Efraima jest sto osiem tysięcy sto według ich zastępów. Oni wyruszać będą jako trzeci.

[25] O estandarte do arraial de Dã estará para o norte, segundo as suas turmas; e Aiezer, filho de Amisadai, será príncipe dos filhos de Dã.

[25] Sztandar obozu Dana stanie od strony północnej według ich zastępów. Wodzem zaś synów Dana będzie Achiezer, syn Ammiszaddaja;

[26] E o seu exército, segundo o censo, foram sessenta e dois mil e setecentos.

[26] Jego zaś zastęp spisanych liczy sześćdziesiąt dwa tysiące siedemset.

[27] E junto a ele se acampará a tribo de Aser; e Pagiel, filho de Ocrã, será príncipe dos filhos de Aser.

[27] Obok niego plemię Asera. Wodzem zaś synów Asera będzie Pagiel, syn Ochrana;

[28] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e um mil e quinhentos.

[28] Jego zaś zastęp spisanych liczy czterdzieści jeden tysięcy pięćset.

[29] Depois, a tribo de Naftali; e Aira, filho de Enã, será príncipe dos filhos de Naftali.

[29] Następnie plemię Naftaliego. Wodzem zaś synów Naftaliego będzie Achira, syn Enana;

[30] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e três mil e quatrocentos.

[30] Jego zaś zastęp spisanych liczy pięćdziesiąt trzy tysiące czterysta.

[31] Todos os que foram contados no arraial de Dã foram cento e cinqüenta e sete mil e seiscentos; e estes marcharão no último lugar, segundo os seus estandartes.

[32] São estes os que foram contados dos filhos de Israel, segundo a casa de seus pais; todos os que foram contados dos arraiais pelas suas turmas foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

[33] Mas os levitas não foram contados entre os filhos de Israel, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[34] Assim fizeram os filhos de Israel; conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, se acamparam segundo os seus estandartes e assim marcharam, cada qual segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais.

[31] Wszystkich spisanych w obozie Dana jest sto pięćdziesiąt siedem tysięcy sześćset. Oni wyruszać będą jako ostatni ze swoimi sztandarami.

[32] To są spisani z synów izraelskich według ich rodów. Wszystkich spisanych w obozach według ich zastępów jest sześćset trzy tysiące pięćset pięćdziesiąt.

[33] Lewici jednak nie zostali spisani wśród synów izraelskich, tak jak Pan nakazał Mojżeszowi.

[34] Synowie izraelscy uczynili wszystko tak, jak nakazał Pan Mojżeszowi, tak stawali pod swoimi sztandarami i tak wyruszali, każdy w swojej rodzinie razem ze swoim rodem.

Números 3

Número e ofício dos levitas

[1] São estas, pois, as gerações de Arão e de Moisés, no dia em que o SENHOR falou com Moisés no monte Sinai.

[2] E são estes os nomes dos filhos de Arão: o primogênito, Nadabe; depois, Abiú, Eleazar e Itamar.

[3] Estes são os nomes dos filhos de Arão, os sacerdotes ungidos, consagrados para oficiar como sacerdotes.

[4] Mas Nadabe e Abiú morreram perante o SENHOR, quando ofereciam fogo estranho perante o SENHOR, no deserto do Sinai, e não tiveram filhos; porém Eleazar e Itamar

IV Mojżeszowa 3

Lewici, ich liczba i obowiązki

[1] A oto rodowód Aarona i Mojżesza w czasie, gdy Pan przemawiał do Mojżesza na górze Synaj:

[2] Oto imiona synów Aarona: pierworodny Nadab, następnie Abihu, Eleazar i Itamar;

[3] To są imiona synów Aarona; namaszczonych kapłanów, których poświęcił, aby byli kapłanami.

[4] Lecz Nadab i Abihu zginęli przed Panem, gdy ofiarowali przed Panem na pustyni Synaj inny ogień, którego im nie nakazał; a nie mieli synów, pełnili więc służbę

oficiaram como sacerdotes diante de Arão, seu pai.

kapłańską przy Aaronie, ojcu swoim, Eleazar i Itamar.

5 Disse o SENHOR a Moisés:

5 I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

6 Faze chegar a tribo de Levi e põe-na diante de Arão, o sacerdote, para que o sirvam

6 Każ zbliżyć się plemieniu Lewiego i stanąć przed Aaronem, kapłanem aby mu usługiwali

7 e cumpram seus deveres para com ele e para com todo o povo, diante da tenda da congregação, para ministrarem no tabernáculo.

7 I aby pilnowali tego wszystkiego, o co troszczyć się ma on i cały zbór odnośnie Namiotu Zgromadzenia, pełniąc służbę w przybytku,

8 Terão cuidado de todos os utensílios da tenda da congregação e cumprirão o seu dever para com os filhos de Israel, no ministrar no tabernáculo.

8 I aby pilnowali wszystkich sprzętów Namiotu Zgromadzenia i tego wszystkiego, o co troszczyć się mają synowie izraelscy, pełniąc służbę w przybytku.

9 Darás, pois, os levitas a Arão e a seus filhos; dentre os filhos de Israel lhe são dados.

9 Lewitów oddasz Aaronowi i jego synom; będą mu oni całkowicie oddani jako dar od synów izraelskich,

10 Mas a Arão e a seus filhos ordenarás que se dediquem só ao seu sacerdócio, e o estranho que se aproximar morrerá.

10 Aarona zaś i jego synów ustanowisz, aby strzegli swego kapłaństwa, a obcy, który się zbliży, poniesie śmierć.

11 Disse o SENHOR a Moisés:

11 I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

12 Eis que tenho eu tomado os levitas do meio dos filhos de Israel, em lugar de todo primogênito que abre a madre, entre os filhos de Israel; e os levitas serão meus.

12 Oto Ja wziąłem Lewitów spośród synów izraelskich w zamian za każdego pierworodnego, otwierającego łono macierzyńskie u synów izraelskich, toteż do mnie należeć będą Lewici,

13 Porque todo primogênito é meu; desde o dia em que feri a todo primogênito na terra do Egito, consagrei para mim todo primogênito em Israel, desde o homem até ao animal; serão meus. Eu sou o SENHOR.

13 Gdyż do mnie należy każdy pierworodny. W dniu, gdy zabiłem każdego pierworodnego w ziemi egipskiej, poświęciłem sobie każdego pierworodnego w Izraelu, od człowieka do bydlęcia. Do mnie należeć będą; Jam jest Pan.

[14] Falou o SENHOR a Moisés no deserto do Sinai, dizendo:

[15] Conta os filhos de Levi, segundo a casa de seus pais, pelas suas famílias; contarás todo homem da idade de um mês para cima.

[16] E Moisés os contou segundo o mandado do SENHOR, como lhe fora ordenado.

[17] São estes os filhos de Levi pelos seus nomes: Gérson, Coate e Merari.

[18] E estes são os nomes dos filhos de Gérson pelas suas famílias: Libni e Simei.

[19] E os filhos de Coate pelas suas famílias: Anrão, Izar, Hebrom e Uziel.

[20] E os filhos de Merari pelas suas famílias: Mali e Musi; são estas as famílias dos levitas, segundo a casa de seus pais.

[21] De Gérson é a família dos libnitas e a dos simeítas; são estas as famílias dos gersonitas.

[22] Todos os homens que deles foram contados, cada um nominalmente, de um mês para cima, foram sete mil e quinhentos.

[23] As famílias dos gersonitas se acamparão atrás do tabernáculo, ao ocidente.

[24] O príncipe da casa paterna dos gersonitas será Eliasafe, filho de Lael.

[25] Os filhos de Gérson terão a seu cargo, na tenda da congregação, o tabernáculo, a tenda e sua coberta, o reposteiro para a porta da tenda da congregação,

[26] as cortinas do pátio, o reposteiro da porta do pátio, que rodeia o tabernáculo e

[14] I przemówił Pan do Mojżesza na pustyni Synaj tymi słowy:

[15] Spisz synów Lewiego według ich rodów i szczepów. Wszystkich mężczyzn w wieku od miesiąca wzwyż spiszesz.

[16] I spisał ich Mojżesz zgodnie ze słowem Pana, jak mu nakazano.

[17] A oto synowie Lewiego według swoich imion: Gerszon, Kehat i Merari.

[18] A oto imiona synów Gerszona według ich rodzin: Libni i Szimei.

[19] A synowie Kehata według ich rodzin: Amram, Jishar, Chebron i Uzziel.

[20] Synowie zaś Merariego według ich rodzin: Machli i Muszi. To są rodziny Lewiego według ich rodów.

[21] Od Gerszona pochodzi rodzina Libnitów i rodzina Szimeitów; to są rodziny Gerszonitów.

[22] Liczba spisanych mężczyzn, wszystkich od miesiąca wzwyż, wynosiła siedem tysięcy pięćset.

[23] Rodziny Gerszonitów obozować będą za przybytkiem po stronie zachodniej.

[24] Wodzem zaś rodu Gerszonitów będzie Eliasaf, syn Laela.

[25] Pod strażą Gerszonitów w Namiocie Zgromadzenia będzie przybytek i namiot, jego okrycie, zasłona u wejścia do Namiotu Zgromadzenia,

[26] Zasłony dziedzińca, zasłona u wejścia na dziedziniec, który otacza wokół

o altar, as suas cordas e todo o serviço a eles devido.

27 De Coate é a família dos anramitas, e a dos izaritas, e a dos hebronitas, e a dos uzielitas; são estas as famílias dos coatitas.

28 Contados todos os homens, da idade de um mês para cima, foram oito mil e seiscentos, que tinham a seu cargo o santuário.

29 As famílias dos filhos de Coate se acamparão ao lado do tabernáculo, do lado sul.

30 O príncipe da casa paterna das famílias dos coatitas será Elisafã, filho de Uziel.

31 Terão eles a seu cargo a arca, a mesa, o candelabro, os altares, os utensílios do santuário com que ministram, o reposteiro e todo o serviço a eles devido.

32 O príncipe dos príncipes de Levi será Eleazar, filho de Arão, o sacerdote; terá a superintendência dos que têm a seu cargo o santuário.

33 De Merari é a família dos malitas e a dos musitas; são estas as famílias de Merari.

34 Todos os homens que deles foram contados, de um mês para cima, foram seis mil e duzentos.

35 O príncipe da casa paterna das famílias de Merari será Zuriel, filho de Abiail; acampar-se-ão ao lado do tabernáculo, do lado norte.

36 Os filhos de Merari, por designação, terão a seu cargo as tábuas do

przybytek i ołtarz, oraz jego sznury wraz z całym jego urządzeniem.

27 Od Kehata zaś pochodzi rodzina Amramitów i rodzina Jisharytów, rodzina Chebronitów i rodzina Uzzielitów. To są rodziny Kehatytów.

28 Liczba wszystkich mężczyzn, od miesiąca wzwyż, wynosiła osiem tysięcy sześćset pełniących służbę w świątyni.

29 Rodziny synów Kehata obozować będą po południowej stronie przybytku.

30 Wodzem zaś rodzin Kehatytów będzie Elisafan, syn Uzziela.

31 Pod strażą ich będzie skrzynia, stół, świecznik, ołtarze, święte sprzęty, potrzebne do pełnienia służby, i zasłona wraz z jej obsługą.

32 Wodzem przywódców Lewitów będzie Eleazar, syn Aarona, kapłana; on będzie miał nadzór nad pełniącymi służbę w świątyni.

33 Od Merariego pochodzi rodzina Machlitów i rodzina Muszytów. To są rodziny Merarytów.

34 A liczba spisanych u nich mężczyzn, wszystkich od miesiąca wzwyż, wynosiła sześć tysięcy dwieście.

35 Wodzem zaś rodu Merarytów będzie Suriel, syn Abichaila; obozować oni będą po północnej stronie przybytku.

36 Pod nadzorem i strażą Merarytów będą deski przybytku, jego zasuwy, jego słupy,

tabernáculo, as suas travessas, as suas colunas, as suas bases, todos os seus utensílios e todo o serviço a eles devido;

jego podstawy i wszystkie jego sprzęty wraz z całym jego urządzeniem,

[37] também as colunas do pátio em redor, as suas bases, as suas estacas e as suas cordas.

[37] Słupy wokoło dziedzińca, ich podstawy, ich kołki oraz ich sznury.

[38] Os que se acamparão diante do tabernáculo, ao oriente, diante da tenda da congregação, para o lado do nascente, serão Moisés e Arão, com seus filhos, tendo a seu cargo os ritos do santuário, para cumprirem seus deveres prescritos, em prol dos filhos de Israel; o estranho que se aproximar morrerá.

[38] Przed przybytkiem zaś, na przedzie, więc przed Namiotem Zgromadzenia po stronie wschodniej obozować będą Mojżesz i Aaron ze swymi synami, pełniącymi straż przy świątyni za synów izraelskich; obcy zaś, który się zbliży, poniesie śmierć.

[39] Todos os que foram contados dos levitas, contados por Moisés e Arão, por mandado do SENHOR, segundo as suas famílias, todo homem de um mês para cima, foram vinte e dois mil.

[39] Wszystkich zaś spisanych Lewitów, których spisał Mojżesz i Aaron według ich rodzin, zgodnie z rozkazem Pana, wszystkich mężczyzn, od miesiąca wzwyż, było dwadzieścia dwa tysiące.

O resgate dos primogênitos

Wyodrębnienie Lewitów w zamian za pierworodnych

[40] Disse o SENHOR a Moisés: Conta todo primogênito varão dos filhos de Israel, cada um nominalmente, de um mês para cima,

[40] I rzekł Pan do Mojżesza: Spisz wszystkich pierworodnych mężczyzn u synów izraelskich, od miesiąca wzwyż i sporządź ich imienny spis.

[41] e para mim tomarás os levitas (eu sou o SENHOR) em lugar de todo primogênito dos filhos de Israel e os animais dos levitas em lugar de todo primogênito entre os animais dos filhos de Israel.

[41] Lewitów zaś wyodrębnisz jako moją wyłączną własność, bom Ja jest Pan, w zamian za wszystkich pierworodnych z synów izraelskich, a bydło Lewitów w zamian za wszelkie pierworodne wśród bydła synów izraelskich.

[42] Contou Moisés, como o SENHOR lhe ordenara, todo primogênito entre os filhos de Israel.

[42] I spisał Mojżesz, jak mu nakazał Pan, wszystkich pierworodnych wśród Izraelitów.

[43] Todos os primogênitos varões, contados nominalmente, de um mês para cima,

[43] A wszystkich spisanych pierworodnych mężczyzn od miesiąca wzwyż, według

segundo o censo, foram vinte e dois mil duzentos e setenta e três.

[44] Disse o SENHOR a Moisés:

[45] Toma os levitas em lugar de todo primogênito entre os filhos de Israel e os animais dos levitas em lugar dos animais dos filhos de Israel, porquanto os levitas serão meus. Eu sou o SENHOR.

[46] Pelo resgate dos duzentos e setenta e três dos primogênitos dos filhos de Israel, que excedem o número dos levitas,

[47] tomarás por cabeça cinco siclos; segundo o siclo do santuário, os tomarás, a vinte geras o siclo.

[48] E darás a Arão e a seus filhos o dinheiro com o qual são resgatados os que são demais entre eles.

[49] Então, Moisés tomou o dinheiro do resgate dos que excederam os que foram resgatados pelos levitas.

[50] Dos primogênitos dos filhos de Israel tomou o dinheiro, mil trezentos e sessenta e cinco siclos, segundo o siclo do santuário.

[51] E deu Moisés o dinheiro dos resgatados a Arão e a seus filhos, segundo o mandado do SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

Números 4

Deveres dos coatitas

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

liczby imion było dwadzieścia dwa tysiące dwieście siedemdziesiąt trzy.

[44] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[45] Wyodrębnij dla mnie Lewitów jako moją wyłączną własność w zamian za wszystkich pierworodnych wśród synów izraelskich, a bydło Lewitów w zamian za ich bydło. Lewici będą należeć do mnie, bom Ja jest Pan.

[46] A jako okup za owych dwustu siedemdziesięciu trzech pierworodnych spośród synów izraelskich, którzy przewyższają liczbę Lewitów,

[47] Weź po pięć sykli na głowę, weźmiesz zaś według sykla świątynnego, po dwadzieścia ger za sykl;

[48] Pieniądze te dasz Aaronowi i jego synom jako okup za tych, którzy są nadwyżką liczbową.

[49] Mojżesz wziął pieniądze okupu za tych, którzy przewyższali liczbę okupionych przez Lewitów.

[50] Za pierworodnych synów izraelskich wziął tysiąc trzysta sześćdziesiąt pięć sykli według sykla świątynnego.

[51] Pieniądze okupu dał Mojżesz Aaronowi i jego synom zgodnie z poleceniem Pana, jak Pan nakazał Mojżeszowi.

IV Mojżeszowa 4

Szczegółowy przydział pracy Lewitów

[1] I przemówił Pan do Mojżesza i do Aarona tymi słowy:

[2] Levanta o censo dos filhos de Coate, do meio dos filhos de Levi, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais;

[2] Zrób spis synów Kehata spośród synów Lewiego, według ich rodzin i szczepów,

[3] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta será todo aquele que entrar neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.

[3] Od trzydziestego do pięćdziesiątego roku życia, wszystkich zdatnych do służby, aby wykonywali pracę w Namiocie Zgromadzenia.

[4] É este o serviço dos filhos de Coate na tenda da congregação, nas coisas santíssimas.

[4] A do służby synów Kehata w Namiocie Zgromadzenia należeć będzie troska o rzeczy najświętsze:

[5] Quando partir o arraial, Arão e seus filhos virão, e tirarão o véu de cobrir, e, com ele, cobrirão a arca do Testemunho;

[5] Gdy obóz będzie miał ruszyć, wejdzie Aaron ze swoimi synami, zdejmą zakrywającą zasłonę i owiną w nią Skrzynię Świadectwa,

[6] e, por cima, lhe porão uma coberta de peles finas, e sobre ela estenderão um pano, todo azul, e lhe meterão os varais.

[6] Następnie położą na niej okrycie ze skór borsuczych, a na nim rozciągną sukno z błękitnej purpury i założą drążki.

[7] Também sobre a mesa da proposição estenderão um pano azul; e, sobre ela, porão os pratos, os recipientes do incenso, as taças e as galhetas; também o pão contínuo estará sobre ela.

[7] Również na stół pokładny nałożą sukno z błękitnej purpury i położą na nim misy i czasze, puchary i dzbany do ofiar z płynów; także stałe chleby pokładne będą na nim.

[8] Depois, estenderão, em cima deles, um pano de carmesim, e, com a coberta de peles finas, o cobrirão, e lhe porão os varais.

[8] Potem rozciągną na nich sukno karmazynowe i przykryją to okryciem ze skór borsuczych, i założą drążki.

[9] Tomarão um pano azul e cobrirão o candelabro da luminária, as suas lâmpadas, os seus espevitadores, os seus apagadores e todos os seus vasos de azeite com que o servem.

[9] Następnie wezmą sukno z błękitnej purpury i przykryją świecznik do oświetlania wraz z jego lampami, szczypcami, popielnicami i wszystkimi naczyniami na olej, których się przy nim używa.

[10] E envolverão a ele e todos os seus utensílios na coberta de peles finas e o porão sobre os varais.

[10] Nałożą też na niego i na wszystkie jego przybory okrycie ze skór borsuczych i umieszczą na noszach;

[11] Sobre o altar de ouro estenderão um pano azul, e, com a coberta de peles finas, o cobrirão, e lhe porão os varais;

[12] tomarão todos os utensílios do serviço com os quais servem no santuário; e os envolverão num pano azul, e os cobrirão com uma coberta de peles finas, e os porão sobre os varais.

[13] Do altar tirarão as cinzas e, por cima dele, estenderão um pano de púrpura.

[14] Sobre ele porão todos os seus utensílios com que o servem: os braseiros, os garfos, as pás e as bacias, todos os utensílios do altar; e, por cima dele, estenderão uma coberta de peles finas e lhe porão os varais.

[15] Havendo, pois, Arão e seus filhos, ao partir o arraial, acabado de cobrir o santuário e todos os móveis dele, então, os filhos de Coate virão para levá-lo; mas, nas coisas santas, não tocarão, para que não morram; são estas as coisas da tenda da congregação que os filhos de Coate devem levar.

[16] Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, terá a seu cargo o azeite da luminária, o incenso aromático, a contínua oferta dos manjares e o óleo da unção, sim, terá a seu cargo todo o tabernáculo e tudo o que nele há, o santuário e os móveis.

[11] Następnie zaś rozciągną nad złotym ołtarzem sukno z błękitnej purpury i przykryją go okryciem ze skór borsuczych, i założą drążki.

[12] Potem wezmą wszystkie naczynia, których się używa w świątyni do służby Bożej, i włożą w sukno z błękitnej purpury, i przykryją je okryciem ze skór borsuczych, i umieszczą na noszach.

[13] Następnie oczyszczą ołtarz z popiołu i rozciągną na nim sukno z czerwonej purpury,

[14] Umieszczą na nim wszystkie jego przybory, których się przy nim używa, popielnice, widełki, łopatki, kropielnice, wszystkie naczynia ołtarzowe, i rozciągną na nim okrycie ze skór borsuczych, i założą drążki.

[15] Gdy tedy obóz będzie miał ruszyć, Aaron ze swoimi synami zakończy okrywanie świętych przedmiotów i wszystkich sprzętów świątynnych, a potem przystąpią Kehatyci, aby je nieść. Lecz nie będą dotykać się świętych przedmiotów, aby nie zginęli. Taka jest służba synów Kehata przy Namiocie Zgromadzenia.

[16] Eleazar zaś, syn kapłana Aarona, będzie czuwał nad olejem do świecznika, wonnym kadzidłem, stałą ofiarą z pokarmów i olejem do namaszczania. Będzie również czuwał nad całym przybytkiem i wszystkim, co w nim jest ze świętych sprzętów i naczyń.

[17] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[18] Não deixareis que a tribo das famílias dos coatitas seja eliminada do meio dos levitas.

[19] Isto, porém, lhe fareis, para que vivam e não morram, quando se aproximarem das coisas santíssimas: Arão e seus filhos entrarão e lhes designarão a cada um o seu serviço e a sua carga.

[20] Porém os coatitas não entrarão, nem por um instante, para ver as coisas santas, para que não morram.

Deveres dos gersonitas

[21] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[22] Levanta o censo dos filhos de Gérson, segundo a casa de seus pais, segundo as suas famílias.

[23] Da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta será todo aquele que entrar neste serviço, para algum encargo na tenda da congregação.

[24] É este o serviço das famílias dos gersonitas para servir e levar cargas:

[25] levarão as cortinas do tabernáculo, a tenda da congregação, sua coberta, a coberta de peles finas, que está sobre ele, o reposteiro da porta da tenda da congregação,

[26] as cortinas do pátio, o reposteiro da porta do pátio, que rodeia o tabernáculo e o altar, as suas cordas e todos os objetos do seu serviço e servirão em tudo quanto diz respeito a estas coisas.

[17] I przemówił Pan do Mojżesza i do Aarona tymi słowy:

[18] Nie dopuśćcie, by plemię rodowe Kehatytów zostało wytracone spośród Lewitów,

[19] A raczej dołóżcie starań, aby utrzymali się przy życiu i nie poginęli; gdy przystępować będą do przenajświętszego, niech Aaron i jego synowie przyjdą i wyznaczą każdemu z nich, co ma robić i co ma nosić.

[20] Niech jednak nie przychodzą, aby przyglądać się rozbiórce tego, co święte, aby nie poginęli.

[21] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[22] Zrób także spis wszystkich Gerszonitów, według ich szczepów i rodzin,

[23] Od trzydziestego do pięćdziesiątego roku życia spiszesz ich, wszystkich zdatnych do służby, aby wykonywali pracę w Namiocie Zgromadzenia.

[24] A do służby rodu Gerszonitów, którą pełnić i wykonywać będą, należy:

[25] Nosić będą zasłony przybytku i Namiot Zgromadzenia, jego okrycie i okrycie borsucze, które jest na nim z wierzchu, i zasłonę wejścia do Namiotu Zgromadzenia

[26] Oraz zasłony dziedzińca, zasłonę bramy wejściowej na dziedziniec okalający przybytek i ołtarz wokoło, ich sznury i wszystkie narzędzia do pracy przy nich.

Wszystko, co ma być przy nich zrobione, niech oni robią.

[27] Todo o serviço dos filhos dos gersonitas, toda a sua carga e tudo o que devem fazer será segundo o mandado de Arão e de seus filhos; e lhes determinareis tudo o que devem carregar.

[27] Wszelka służba Gerszonitów, odnośnie tego, co mają nosić, jak i tego, co mają robić, odbywać się będzie według rozkazu Aarona i jego synów. Wyznaczcie im dokładnie to, co mają nosić.

[28] Este é o serviço das famílias dos filhos dos gersonitas na tenda da congregação; o seu cargo estará sob a direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

[28] Taka jest służba rodu Gerszonitów przy Namiocie Zgromadzenia. Nadzór zaś nad nimi sprawować będzie Itamar, syn kapłana Aarona.

Deveres dos filhos de Merari

[29] Quanto aos filhos de Merari, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais os contarás.

[29] Spisz również Merarytów, według ich rodzin i szczepów,

[30] Da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta contarás todo aquele que entrar neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.

[30] Od trzydziestego do pięćdziesiątego roku życia spiszesz ich, wszystkich zdatnych do pełnienia służby w Namiocie Zgromadzenia.

[31] Isto será o que é de sua obrigação levar, segundo todo o seu serviço, na tenda da congregação: as tábuas do tabernáculo, os seus varais, as suas colunas e as suas bases;

[31] A takie będzie ich zadanie w całej ich służbie w Namiocie Zgromadzenia: Będą nosić deski przybytku i jego rygle, jego słupy i jego podstawy,

[32] as colunas do pátio em redor, as suas bases, as suas estacas e as suas cordas, com todos os seus utensílios e com tudo o que pertence ao seu serviço; e designareis, nome por nome, os objetos que devem levar.

[32] Słupy otaczające dziedziniec i ich podstawy, kołki i sznury oraz wszystkie ich sprzęty i wszystko, co do tej służby należy. Spiszecie według nazw sprzęty, których noszenie będzie ich zadaniem.

[33] É este o encargo das famílias dos filhos de Merari, segundo todo o seu serviço, na tenda da congregação, sob a direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

[33] Taka będzie służba rodzin Merarytów przy wszelkiej ich pracy w Namiocie Zgromadzenia, pod nadzorem Itamara, syna kapłana Aarona.

Número dos coatitas

[34] Moisés, pois, e Arão, e os príncipes do povo contaram os filhos dos coatitas,

[34] Mojżesz i Aaron, i książęta zboru spisali Kehatytów według ich rodzin i szczepów

segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

35 da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.

35 Od trzydziestego do pięćdziesiątego roku życia, wszystkich zdatnych do służby, do pracy w Namiocie Zgromadzenia.

36 Os que deles foram contados, pois, segundo as suas famílias, foram dois mil setecentos e cinqüenta.

36 Było ich spisanych według rodzin dwa tysiące siedemset pięćdziesiąt.

37 São estes os que foram contados das famílias dos coatitas, todos os que serviam na tenda da congregação, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.

37 Są to spisani z rodzin Kehatytów wszyscy pełniący służbę w Namiocie Zgromadzenia, których spisał Mojżesz i Aaron zgodnie z rozkazem Pana, przekazanym przez Mojżesza.

Número dos filhos de Gérson

38 Os que foram contados dos filhos de Gérson, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

38 A spisanych Gerszonitów, według ich rodzin i szczepów

39 da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação,

39 Od trzydziestego do pięćdziesiątego roku życia, wszystkich zdatnych do służby, do pracy w Namiocie Zgromadzenia,

40 os que deles foram contados, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, foram dois mil seiscentos e trinta.

40 Spisanych według ich rodzin, w ich szczepach było dwa tysiące sześćset trzydzieści.

41 São estes os contados das famílias dos filhos de Gérson, todos os que serviam na tenda da congregação, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR.

41 To są spisani z rodzin Gerszonitów, wszyscy pełniący służbę w Namiocie Zgromadzenia, których spisał Mojżesz i Aaron zgodnie z rozkazem Pana,

Número dos filhos de Merari

42 Os que foram contados das famílias dos filhos de Merari, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

42 A spisanych z rodzin Merarytów, według ich rodzin, w ich szczepach

43 da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou

43 Od trzydziestego do pięćdziesiątego roku życia, wszystkich zdatnych do

neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação,

[44] os que deles foram contados, segundo as suas famílias, foram três mil e duzentos.

[45] São estes os contados das famílias dos filhos de Merari, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.

Número de todos os levitas

[46] Todos os que foram contados dos levitas, contados por Moisés, e Arão, e os príncipes de Israel, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

[47] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todos os que entraram para cumprir a tarefa do serviço e a de levarem cargas na tenda da congregação,

[48] os que deles foram contados foram oito mil quinhentos e oitenta.

[49] Segundo o mandado do SENHOR, por Moisés, foram designados, cada um para o seu serviço e a sua carga; e deles foram contados, como o SENHOR ordenara a Moisés.

Números 5

O leproso e o imundo são lançados fora do arraial

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Ordena aos filhos de Israel que lancem para fora do arraial todo leproso, todo o que padece fluxo e todo imundo por ter tocado em algum morto;

[3] tanto homem como mulher os lançareis; para fora do arraial os lançareis, para que

służby, do pracy w Namiocie Zgromadzenia,

[44] Spisanych według ich rodzin było trzy tysiące dwieście.

[45] To są spisani z rodzin Merarytów, których spisał Mojżesz i Aaron zgodnie z rozkazem Pana, przekazanym przez Mojżesza.

[46] Wszystkich spisanych Lewitów, których spisał Mojżesz i Aaron, i książęta izraelscy, według ich rodzin i szczepów

[47] Od trzydziestego do pięćdziesiątego roku życia, wszystkich zdatnych do wykonywania pracy i do noszenia ciężarów przy Namiocie Zgromadzenia

[48] Było spisanych osiem tysięcy pięćset osiemdziesiąt.

[49] Zgodnie z rozkazem Pana przekazanym przez Mojżesza przeznaczono każdego z osobna do jego służby i do noszenia jego ciężarów, tak jak Pan rozkazał Mojżeszowi.

IV Mojżeszowa 5

Usunięcie z obozu nieczystych

[1] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[2] Rozkaż synom izraelskim, aby usunęli z obozu wszystkich trędowatych, wszystkich cierpiących na wyciek i wszystkich, którzy się zanieczyścili przez zetknięcie ze zmarłym.

[3] Usuńcie zarówno mężczyznę, jak kobietę poza obóz, usuńcie ich, aby nie

não contaminem o arraial, no meio do qual eu habito.

[4] Os filhos de Israel fizeram assim e os lançaram para fora do arraial; como o SENHOR falara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel.

A lei da restituição

[5] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[6] Dize aos filhos de Israel: Quando homem ou mulher cometer algum dos pecados em que caem os homens, ofendendo ao SENHOR, tal pessoa é culpada.

[7] Confessará o pecado que cometer; e, pela culpa, fará plena restituição, e lhe acrescentará a sua quinta parte, e dará tudo àquele contra quem se fez culpado.

[8] Mas, se esse homem não tiver parente chegado, a quem possa fazer restituição pela culpa, então, o que se restitui ao SENHOR pela culpa será do sacerdote, além do carneiro expiatório com que se fizer expiação pelo culpado.

[9] Toda oferta de todas as coisas santas dos filhos de Israel, que trouxerem ao sacerdote, será deste

[10] e também as coisas sagradas de cada um; o que alguém der ao sacerdote será deste.

A prova da mulher suspeita de adultério

[11] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[12] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Se a mulher de alguém se desviar e lhe for infiel,

zanieczyszczali swojego obozu, gdzie Ja mieszkam pośród nich.

[4] I uczynili tak synowie izraelscy, i usunęli ich poza obóz. Jak powiedział Pan do Mojżesza, tak uczynili synowie izraelscy.

Zwrot dobra sprzeniewierzonego

[5] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[6] Powiedz do synów izraelskich: Jeżeli mężczyzna albo kobieta popełnią jakikolwiek grzech wobec człowieka, to sprzeniewierzają się wobec Pana. Gdy tacy ludzie obciążą się tą winą,

[7] Niech wyznają swój grzech, który popełnili, i niech też w całości zwrócą to, co winni, dodając do tego jedną piątą, i niech oddają temu, wobec kogo zawinili.

[8] A jeżeli człowiek ten nie ma krewnego, któremu by należało zwrócić należność, wtedy zwrot należny Panu przejdzie na kapłana z wyjątkiem barana przeznaczonego na ofiarę pojednania, którym dokonuje się za niego przebłaganie.

[9] Do niego też należeć będą wszystkie święte dary synów izraelskich, które składają kapłanowi.

[10] Cokolwiek ktoś poświęca, do niego będzie należeć: Co kapłanowi składa, do niego należy.

Postępowanie przy podejrzeniu o cudzołóstwo

[11] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[12] Powiedz do synów izraelskich: Jeżeli czyjaś żona zbłądzi i zdradzi męża

[13] de maneira que algum homem se tenha deitado com ela, e for oculto aos olhos de seu marido, e ela o tiver ocultado, havendo-se ela contaminado, e contra ela não houver testemunha, e não for surpreendida em flagrante,

[13] Przez to, że inny mężczyzna cieleśnie z nią obcuje, lecz mąż jej o tym nie wie, bo ona się z tym kryje, że staje się nieczystą, a nie ma na to świadka i ona nie została na tym schwytana;

[14] e o espírito de ciúmes vier sobre ele, e de sua mulher tiver ciúmes, por ela se haver contaminado, ou o tiver, não se havendo ela contaminado,

[14] Lecz mąż poweźmie podejrzenie i posądza swoją żonę, że stała się nieczysta; lub jeżeli poweźmie podejrzenie i posądza swoją żonę, a ona nie stała się nieczystą;

[15] então, esse homem trará a sua mulher perante o sacerdote e juntamente trará a sua oferta por ela: uma décima de efa de farinha de cevada, sobre a qual não deitará azeite, nem sobre ela porá incenso, porquanto é oferta de manjares de ciúmes, oferta memorativa, que traz a iniqüidade à memória.

[15] To przyprowadzi ten mąż swoją żonę do kapłana i przyniesie na ofiarę za nią jedną dziesiątą efy mąki jęczmiennej. Nie wyleje na nią oliwy i nie doda do niej kadzidła, gdyż jest to ofiara z pokarmów, złożona jako ofiara posądzenia, ofiara pamięci, przypominająca winę.

[16] O sacerdote a fará chegar e a colocará perante o SENHOR.

[16] Wtedy kapłan każe jej się zbliżyć i stawi ją przed Panem,

[17] O sacerdote tomará água santa num vaso de barro; também tomará do pó que houver no chão do tabernáculo e o deitará na água.

[17] I nabierze kapłan wody poświęconej do naczynia glinianego. Weźmie też kapłan nieco prochu, który jest na podłodze przybytku, i wsypie do wody.

[18] Apresentará a mulher perante o SENHOR e soltará a cabeleira dela; e lhe porá nas mãos a oferta memorativa de manjares, que é a oferta de manjares dos ciúmes. A água amarga, que traz consigo a maldição, estará na mão do sacerdote.

[18] Potem kapłan każe tej kobiecie stanąć przed Panem, rozpuści włosy tej kobiety i złoży na jej dłoniach pokarmową ofiarę pamięci - jest to ofiara z pokarmów złożona jako ofiara posądzenia - w ręku kapłana zaś będzie gorzka woda przekleństwa.

[19] O sacerdote a conjurará e lhe dirá: Se ninguém contigo se deitou, e se não te desviaste para a imundícia, estando sob o

[19] I zaprzysięgnie kapłan tę kobietę, i powie do niej: Jeżeli nie obcował z tobą inny mężczyzna i jeżeli nie byłaś niewierną swemu mężowi, i nie stałaś się

domínio de teu marido, destas águas amargas, amaldiçoantes, serás livre.

[20] Mas, se te desviaste, quando sob o domínio de teu marido, e te contaminaste, e algum homem, que não é o teu marido, se deitou contigo

[21] (então, o sacerdote fará que a mulher tome o juramento de maldição e lhe dirá), o SENHOR te ponha por maldição e por praga no meio do teu povo, fazendo-te o SENHOR descair a coxa e inchar o ventre;

[22] e esta água amaldiçoante penetre nas tuas entranhas, para te fazer inchar o ventre e te fazer descair a coxa. Então, a mulher dirá: Amém! Amém!

[23] O sacerdote escreverá estas maldições num livro e, com a água amarga, as apagará.

[24] E fará que a mulher beba a água amarga, que traz consigo a maldição; e, sendo bebida, lhe causará amargura.

[25] Da mão da mulher tomará o sacerdote a oferta de manjares de ciúmes e a moverá perante o SENHOR; e a trará ao altar.

[26] Tomará um punhado da oferta de manjares, da oferta memorativa, e sobre o altar o queimará; e, depois, dará a beber a água à mulher.

[27] E, havendo-lhe dado a beber a água, será que, se ela se tiver contaminado, e a seu marido tenha sido infiel, a água amaldiçoante entrará nela para amargura,

nieczystą, to niech ta gorzka woda przekleństwa nie przyniesie ci szkody.

[20] Lecz jeżeli byłaś niewierna swojemu mężowi i stałaś się nieczystą, i jeżeli inny mężczyzna oprócz twojego męża obcował z tobą cieleśnie,

[21] To kapłan zaprzysięgnie tę kobietę przysięgą przekleństwa i powie kapłan do tej kobiety: Niech cię Pan uczyni złorzeczeniem i przekleństwem pośród ludu twego. Niech Pan sprawi, że zwiotczeją twoje biodra i spuchnie twoje łono.

[22] Niech też przeniknie ta woda przekleństwa twoje wnętrzności, aby ci spuchło łono i zwiotczały biodra. A kobieta ta odpowie: Amen, amen.

[23] Potem kapłan wypisze te przekleństwa na zwoju i zmyje je wodą goryczy,

[24] Następnie da tej kobiecie wypić gorzką wodę przekleństwa. I przeniknie ją woda przekleństwa, i wywoła gorycz.

[25] Potem kapłan odbierze z ręki tej kobiety pokarmową ofiarę podejrzenia, wykona nią obrzęd potrząsania przed Panem i złoży ją na ołtarzu.

[26] Kapłan weźmie też z ofiary z pokarmów pełną garść jako ofiarę pamiątki i spali na ołtarzu, a następnie da tej kobiecie napić się wody.

[27] A gdy się jej da napić tej wody, to jeżeli stała się nieczystą i zdradziła swojego męża, przeniknie ją woda przekleństwa i wywoła gorycz, a łono jej spuchnie i

e o seu ventre se inchará, e a sua coxa descairá; a mulher será por maldição no meio do seu povo.

zwiotczeją jej biodra, i kobieta ta będzie przekleństwem pośród swego ludu.

28 Se a mulher se não tiver contaminado, mas estiver limpa, então, será livre e conceberá.

28 Lecz jeżeli kobieta ta nie była skalana i jest czysta, to nie poniesie szkody i może mieć potomstwo.

29 Esta é a lei para o caso de ciúmes, quando a mulher, sob o domínio de seu marido, se desviar e for contaminada;

29 Takie jest prawo dotyczące posądzenia: Jeżeli żona nie dochowa wierności swojemu mężowi i stanie się nieczysta

30 ou quando sobre o homem vier o espírito de ciúmes, e tiver ciúmes de sua mulher, apresente a mulher perante o SENHOR, e o sacerdote nela execute toda esta lei.

30 Albo jeżeli mąż poweźmie podejrzenie i posądza swoją żonę, to postawi swoją żonę przed Panem, a kapłan postąpi z nią zgodnie z całym tym prawem.

31 O homem será livre da iniqüidade, porém a mulher levará a sua iniqüidade.

31 Mąż będzie wolny od winy, a kobieta ta poniesie karę za swoją winę.

Números 6

A lei do nazireado

1 Disse o SENHOR a Moisés:

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando alguém, seja homem seja mulher, fizer voto especial, o voto de nazireu, a fim de consagrar-se para o SENHOR,

3 abster-se-á de vinho e de bebida forte; não beberá vinagre de vinho, nem vinagre de bebida forte, nem tomará beberagens de uvas, nem comerá uvas frescas nem secas.

4 Todos os dias do seu nazireado não comerá de coisa alguma que se faz da vinha, desde as sementes até às cascas.

5 Todos os dias do seu voto de nazireado não passará navalha pela cabeça; até que

IV Mojżeszowa 6

Prawo nazyreatu

1 I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

2 Przemów do synów izraelskich i powiedz im: Jeżeli mężczyzna lub kobieta złoży szczególny ślub, ślub nazyreatu, aby się poświęcić Panu,

3 To niech powstrzyma się od wina i napoju odurzającego. Nie będzie pił octu winnego i octu z napoju odurzającego, nie będzie pił żadnego soku z winogron i nie będzie jadł winogron ani świeżych, ani suszonych.

4 Przez cały czas swojego nazyreatu nie będzie jadł niczego, co się zbiera z winnego krzewu, począwszy od niedojrzałych winogron aż do wytłoczyn.

5 Przez cały czas jego ślubu nazyreatu brzytwa nie przejdzie po jego głowie.

se cumpram os dias para os quais se consagrou ao SENHOR, santo será, deixando crescer livremente a cabeleira.

Dopóki nie wypełnią się dni, na które poświęcił się Panu, będzie poświęcony. Pozwoli swobodnie róść włosom na swojej głowie.

6 Todos os dias da sua consagração para o SENHOR, não se aproximará de um cadáver.

6 Przez cały czas, na jaki poświęcił się Panu, nie będzie przystępował do zmarłego.

7 Por seu pai, ou por sua mãe, ou por seu irmão, ou por sua irmã, por eles se não contaminará, quando morrerem; porquanto o nazireado do seu Deus está sobre a sua cabeça.

7 Nie będzie się zanieczyszczał nawet przy swoim zmarłym ojcu, matce, bracie i siostrze swojej, gdyż na jego głowie jest znak poświęcenia się swojemu Bogu.

8 Por todos os dias do seu nazireado, santo será ao SENHOR.

8 Przez cały czas swojego nazyreatu jest poświęcony Panu.

9 Se alguém vier a morrer junto a ele subitamente, e contaminar a cabeça do seu nazireado, rapará a cabeça no dia da sua purificação; ao sétimo dia, a rapará.

9 Jeśli jednak ktoś nagle umarł przy nim i przez to zanieczyściłby jego poświęconą głowę, to ogoli swoją głowę w dniu swego oczyszczenia. Ogoli ją siódmego dnia,

10 Ao oitavo dia, trará duas rolas ou dois pombinhos ao sacerdote, à porta da tenda da congregação;

10 A dnia ósmego przyniesie do kapłana dwie synogarlice lub dwa gołąbki, do wejścia do Namiotu Zgromadzenia.

11 o sacerdote oferecerá um como oferta pelo pecado e o outro, para holocausto; e fará expiação por ele, visto que pecou relativamente ao morto; assim, naquele mesmo dia, consagrará a sua cabeça.

11 Kapłan złoży jedno na ofiarę za grzech, a drugie na ofiarę całopalną i dokona za niego przebłagania za to, że zgrzeszył przez zetknięcie się ze zmarłym, i tego samego dnia poświęci na nowo jego głowę,

12 Então, consagrará os dias do seu nazireado ao SENHOR e, para oferta pela culpa, trará um cordeiro de um ano; os dias antecedentes serão perdidos, porquanto o seu nazireado foi contaminado.

12 On zaś poświęci się ponownie Panu na czas swojego nazyreatu i przyniesie rocznego baranka na ofiarę pokutną. Jednak poprzedni czas przepadnie, gdyż jego nazyreat został zanieczyszczony.

[13] Esta é a lei do nazireu: no dia em que se cumprirem os dias do seu nazireado, será trazido à porta da tenda da congregação.

[14] Ele apresentará a sua oferta ao SENHOR, um cordeiro de um ano, sem defeito, em holocausto, e uma cordeira de um ano, sem defeito, para oferta pelo pecado, e um carneiro, sem defeito, por oferta pacífica,

[15] e um cesto de pães asmos, bolos de flor de farinha com azeite, amassados, e obreias asmas untadas com azeite, como também a sua oferta de manjares e as suas libações.

[16] O sacerdote os trará perante o SENHOR e apresentará a sua oferta pelo pecado e o seu holocausto;

[17] oferecerá o carneiro em sacrifício pacífico ao SENHOR, com o cesto dos pães asmos; o sacerdote apresentará também a devida oferta de manjares e a libação.

[18] O nazireu, à porta da tenda da congregação, rapará a cabeleira do seu nazireado, e tomá-la-á, e a porá sobre o fogo que está debaixo do sacrifício pacífico.

[19] Depois, o sacerdote tomará a espádua cozida do carneiro, e um bolo asmo do cesto, e uma obreia asma e os porá nas mãos do nazireu, depois de haver este rapado a cabeleira do seu nazireado.

[20] O sacerdote os moverá em oferta movida perante o SENHOR; isto é santo para o sacerdote, juntamente com o peito

[13] A takie jest prawo dotyczące nazyrejczyka: W dniu, gdy wypełni się czas jego nazyreatu, przyprowadzi się go do wejścia do Namiotu Zgromadzenia.

[14] Złoży on w darze ofiarnym Panu jednego baranka rocznego bez skazy na ofiarę całopalną, jedną owieczkę roczną bez skazy na ofiarę za grzech, jednego barana bez skazy na ofiarę pojednania,

[15] Kosz przaśników z przedniej mąki, placki zaczynione oliwą, przaśne opłatki pomazane oliwą wraz z ich ofiarą z pokarmów i ofiarą z płynów.

[16] Kapłan złoży to przed Panem i dokona za niego ofiary za grzech i ofiary całopalnej,

[17] Barana zaś złoży Panu jako ofiarę pojednania wraz z koszem przaśników. Dokona też kapłan za niego ofiary z pokarmów i ofiary z płynów.

[18] Potem nazyrejczyk ogoli u wejścia do Namiotu Zgromadzenia swoją poświęconą głowę, weźmie włosy ze swojej poświęconej głowy i położy na ogień, który płonie pod ofiarą pojednania.

[19] Następnie kapłan weźmie ugotowaną łopatkę z barana i jeden przaśny placek z kosza, i jeden przaśny opłatek i położy na dłoniach nazyrejczyka, gdy ten ogoli swoje poświęcone włosy.

[20] Kapłan dokona tym obrzędu potrząsania przed Panem; jest to rzecz święta przeznaczona dla kapłana, wraz z

da oferta movida e com a coxa da oferta; depois disto, o nazireu pode beber vinho.

mostkiem jako częścią do potrząsania i z łopatką jako darem ofiarnym podniesienia. Potem nazyrejczyk może pić wino.

[21] Esta é a lei do nazireu que fizer voto; a sua oferta ao SENHOR será segundo o seu nazireado, afora o que as suas posses lhe permitirem; segundo o voto que fizer, assim fará conforme a lei do seu nazireado.

[21] Takie jest prawo dotyczące zarówno nazyrejczyka, który złożył ślub, jak i jego daru ofiarnego dla Pana zgodnie ze ślubem jego nazyreatu, niezależnie od tego, na co go poza tym stać. Zgodnie ze swoim ślubem, jaki złożył, postąpi według prawa dotyczącego jego nazyreatu.

A bênção sacerdotal

Kapłańskie błogosławieństwo

[22] Disse o SENHOR a Moisés:

[22] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[23] Fala a Arão e a seus filhos, dizendo: Assim abençoareis os filhos de Israel e dir-lhes-eis:

[23] Powiedz Aaronowi i jego synom: Tak będziecie błogosławić synów izraelskich, mówiąc do nich:

[24] O SENHOR te abençoe e te guarde;

[24] Niech ci błogosławi Pan i niechaj cię strzeże;

[25] o SENHOR faça resplandecer o rosto sobre ti e tenha misericórdia de ti;

[25] Niech rozjaśni Pan oblicze swoje nad tobą i niech ci miłościw będzie;

[26] o SENHOR sobre ti levante o rosto e te dê a paz.

[26] Niech obróci Pan twarz swoją ku tobie i niech ci da pokój.

[27] Assim, porão o meu nome sobre os filhos de Israel, e eu os abençoarei.

[27] Tak będą wzywać imienia mojego nad synami izraelskimi, a Ja będę im błogosławił.

Números 7

As ofertas dos príncipes na dedicação do altar

[1] No dia em que Moisés acabou de levantar o tabernáculo, e o ungiu, e o consagrou e todos os seus utensílios, bem como o altar e todos os seus pertences,

[2] os príncipes de Israel, os cabeças da casa de seus pais, os que foram príncipes das

IV Mojżeszowa 7

Dary ofiarne wodzów ludu

[1] W dniu, kiedy Mojżesz ukończył budowę przybytku, namaścił go i poświęcił wraz ze wszystkimi jego sprzętami, a także ołtarz wraz ze wszystkimi jego sprzętami namaścił i poświęcił,

[2] Zbliżyli się książęta izraelscy, naczelnicy rodów - są oni naczelnikami plemion i

tribos, que haviam presidido o censo, ofereceram

[3] e trouxeram a sua oferta perante o SENHOR: seis carros cobertos e doze bois; cada dois príncipes ofereceram um carro, e cada um deles, um boi; e os apresentaram diante do tabernáculo.

[4] Disse o SENHOR a Moisés:

[5] Recebe-os deles, e serão destinados ao serviço da tenda da congregação; e os darás aos levitas, a cada um segundo o seu serviço.

[6] Moisés recebeu os carros e os bois e os deu aos levitas.

[7] Dois carros e quatro bois deu aos filhos de Gérson, segundo o seu serviço;

[8] quatro carros e oito bois deu aos filhos de Merari, segundo o seu serviço, sob a direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

[9] Mas aos filhos de Coate nada deu, porquanto a seu cargo estava o santuário, que deviam levar aos ombros.

[10] Ofereceram os príncipes para a consagração do altar, no dia em que foi ungido; sim, apresentaram a sua oferta perante o altar.

[11] Disse o SENHOR a Moisés: Cada príncipe apresentará, no seu dia, a sua oferta para a consagração do altar.

[12] O que, pois, no primeiro dia, apresentou a sua oferta foi Naassom, filho de Aminadabe, pela tribo de Judá.

[13] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de

przełożonymi nad tymi, którzy zostali spisani -

[3] I przywiedli swoje dary ofiarne przed Pana: Sześć krytych wozów i dwanaście wołów, po jednym wozie na dwóch książąt i po jednym wole na każdego, i przyprowadzili je przed przybytek.

[4] Wtedy rzekł Pan do Mojżesza tak:

[5] Weź je od nich do posług przy Namiocie Zgromadzenia i daj je Lewitom, każdemu z nich według jego służby.

[6] Mojżesz wziął te wozy i te woły i dał je Lewitom.

[7] Dwa wozy i cztery woły dał Gerszonitom stosownie do ich służby.

[8] Cztery wozy zaś i osiem wołów dał Merarytom stosownie do ich służby, pod nadzorem Itamara, syna kapłana Aarona.

[9] Kehatytom nie dał nic, gdyż mieli nosić na ramionach to, co należało do ich służby przy rzeczach świętych.

[10] Przynieśli też książęta dary na poświęcenie ołtarza w dniu jego namaszczenia; książęta złożyli swoje dary przed ołtarzem.

[11] I rzekł Pan do Mojżesza: Niech każdego dnia tylko jeden książę przynosi swój dar na poświęcenie ołtarza.

[12] Pierwszego dnia przyniósł swój dar Nachszon, syn Amminadaba, z plemienia Judy.

[13] Dar jego stanowiły jedna srebrna misa wagi stu trzydziestu sykli, jedna srebrna

prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

14 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

15 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

16 um bode, para oferta pelo pecado;

17 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Naassom, filho de Aminadabe.

18 No segundo dia, fez a sua oferta Natanael, filho de Zuar, príncipe de Issacar.

19 Como sua oferta apresentou um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

20 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

21 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

22 um bode, para oferta pelo pecado;

23 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Natanael, filho de Zuar.

24 No terceiro dia, chegou o príncipe dos filhos de Zebulom, Eliabe, filho de Helom.

25 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de

czasza wagi siedemdziesięciu sykli według sykla świątynnego, obie pełne przedniej mąki zaczynionej oliwą na ofiarę z pokarmów,

14 Jedna złota czara wagi dziesięciu sykli, pełna kadzidła,

15 Jeden cielec, jeden baran i jedno roczne jagnię, na ofiarę całopalną,

16 Jeden kozioł na ofiarę za grzech,

17 A na ofiarę pojednania dwa woły, pięć baranów, pięć kozłów, pięć rocznych jagniąt. Taki był dar Nachszona, syna Amminadaba.

18 Drugiego dnia przyniósł dar Netanael, syn Suara, wódz plemienia Issachara.

19 Przyniósł on jako swój dar jedną srebrną misę wagi stu trzydziestu sykli, jedną srebrną czaszę wagi siedemdziesięciu sykli według sykla świątynnego, obie pełne mąki przedniej zaczynionej oliwą na ofiarę z pokarmów,

20 Jedną złotą czarę wagi dziesięciu sykli, pełną kadzidła,

21 Jednego cielca, jednego barana, jedno roczne jagnię na ofiarę całopalną,

22 Jednego kozła na ofiarę za grzech,

23 A na ofiarę pojednania dwa woły, pięć baranów, pięć kozłów, pięć rocznych jagniąt. Taki był dar Netanaela, syna Suara.

24 Trzeciego dnia książę synów Zebulona Eliab, syn Chelona.

25 Dar jego stanowiły jedna srebrna misa wagi stu trzydziestu sykli, jedna srebrna

prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

26 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

27 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

28 um bode, para oferta pelo pecado;

29 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Eliabe, filho de Helom.

30 No quarto dia, chegou o príncipe dos filhos de Rúben, Elizur, filho de Sedeur.

31 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

32 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

33 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

34 um bode, para oferta pelo pecado;

35 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Elizur, filho de Sedeur.

36 No quinto dia, chegou o príncipe dos filhos de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai.

37 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de

czasza wagi siedemdziesięciu sykli według sykla świątynnego, obie pełne mąki przedniej zaczynionej oliwą, na ofiarę z pokarmów,

26 Jedna złota czara wagi dziesięciu sykli, pełna kadzidła,

27 Jeden cielec, jeden baran, jedno roczne jagnię na ofiarę całopalną,

28 Jeden kozioł na ofiarę za grzech,

29 A na ofiarę pojednania dwa woły, pięć baranów, pięć kozłów, pięć rocznych jagniąt. Taki był dar Eliaba, syna Chelona.

30 Czwartego dnia książę synów Rubena Elisur, syn Szedeura.

31 Dar jego stanowiły jedna srebrna misa wagi stu trzydziestu sykli, jedna srebrna czasza wagi siedemdziesięciu sykli według sykla świątynnego, obie pełne przedniej mąki zaczynionej oliwą na ofiarę z pokarmów,

32 Jedna złota czara wagi dziesięciu sykli, pełna kadzidła,

33 Jeden cielec, jeden baran, jedno roczne jagnię na ofiarę całopalną,

34 Jeden kozioł na ofiarę za grzech,

35 A na ofiarę pojednania dwa woły, pięć baranów, pięć kozłów, pięć rocznych jagniąt. Taki był dar Elisura, syna Szedeura.

36 Piątego dnia książę synów Symeona Szelumiel, syn Suriszaddaja.

37 Dar jego stanowiły jedna srebrna misa wagi stu trzydziestu sykli, jedna srebrna

prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

38 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

39 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

40 um bode, para oferta pelo pecado;

41 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Selumiel, filho de Zurisadai.

42 No sexto dia, chegou o príncipe dos filhos de Gade, Eliasafe, filho de Deuel.

43 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

44 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

45 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

46 um bode, para oferta pelo pecado;

47 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Eliasafe, filho de Deuel.

48 No sétimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Efraim, Elisama, filho de Amiúde.

49 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de

czasza wagi siedemdziesięciu sykli według sykla świątynnego, obie pełne przedniej mąki zaczynionej oliwą na ofiarę z pokarmów,

38 Jedna złota czara wagi dziesięciu sykli, pełna kadzidła,

39 Jeden cielec, jeden baran, jedno roczne jagnię na ofiarę całopalną,

40 Jeden kozioł na ofiarę za grzech,

41 A na ofiarę pojednania dwa woły, pięć baranów, pięć kozłów, pięć rocznych jagniąt. Taki był dar Szelumiela, syna Suriszaddaja.

42 Szóstego dnia książę synów Gada Eliasaf, syn Deuela.

43 Dar jego stanowiły jedna srebrna misa wagi stu trzydziestu sykli, jedna srebrna czasza wagi siedemdziesięciu sykli według sykla świątynnego, obie pełne mąki przedniej zaczynionej oliwą na ofiarę z pokarmów,

44 Jedna złota czara wagi dziesięciu sykli, pełna kadzidła,

45 Jeden cielec, jeden baran, jedno roczne jagnię na ofiarę całopalną,

46 Jeden kozioł na ofiarę za grzech,

47 A na ofiarę pojednania dwa woły, pięć baranów, pięć kozłów, pięć rocznych jagniąt. Taki był dar Eliasafa, syna Deuela.

48 Siódmego dnia książę synów Efraima Eliszama, syn Ammihuda.

49 Dar jego stanowiły jedna srebrna misa wagi stu trzydziestu sykli, jedna srebrna

prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

50 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

51 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

52 um bode, para oferta pelo pecado;

53 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Elisama, filho de Amiúde.

54 No oitavo dia, chegou o príncipe dos filhos de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur.

55 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

56 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

57 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

58 um bode, para oferta pelo pecado;

59 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Gamaliel, filho de Pedazur.

60 No dia nono, chegou o príncipe dos filhos de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni.

czasza wagi siedemdziesięciu sykli według sykla świątynnego, obie pełne przedniej mąki zaczynionej oliwą na ofiarę z pokarmów,

50 Jedna złota czara wagi dziesięciu sykli, pełna kadzidła,

51 Jeden cielec, jeden baran, jedno roczne jagnię na ofiarę całopalną,

52 Jeden kozioł na ofiarę za grzech,

53 A na ofiarę pojednania dwa woły, pięć baranów, pięć kozłów, pięć rocznych jagniąt. Taki był dar Eliszamy, syna Ammihuda.

54 Ósmego dnia książę synów Manassesa Gamliel, syn Pedasura.

55 Dar jego stanowiły jedna srebrna misa wagi stu trzydziestu sykli, jedna srebrna czasza wagi siedemdziesięciu sykli według sykla świątynnego, obie pełne mąki przedniej zaczynionej oliwą na ofiarę z pokarmów,

56 Jedna złota czara wagi dziesięciu sykli, pełna kadzidła,

57 Jeden cielec, jeden baran, jedno roczne jagnię na ofiarę całopalną,

58 Jeden kozioł na ofiarę za grzech,

59 A na ofiarę pojednania dwa woły, pięć baranów, pięć kozłów, pięć rocznych jagniąt. Taki był dar Gamliela, syna Pedasura.

60 Dziewiątego dnia książę synów Beniamina Abidan, syn Gideoniego.

61 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;
62 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;
63 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;
64 um bode, para oferta pelo pecado;
65 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Abidã, filho de Gideoni.
66 No décimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Dã, Aiezer, filho de Amisadai.
67 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;
68 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;
69 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;
70 um bode, para oferta pelo pecado;
71 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Aiezer, filho de Amisadai.
72 No dia undécimo, chegou o príncipe dos filhos de Aser, Pagiel, filho de Ocrã.

61 Dar jego stanowiły jedna srebrna misa wagi stu trzydziestu sykli, jedna srebrna czasza wagi siedemdziesięciu sykli według sykla świątynnego, obie pełne mąki przedniej zaczynionej oliwą na ofiarę z pokarmów,
62 Jedna złota czara wagi dziesięciu sykli, pełna kadzidła,
63 Jeden cielec, jeden baran, jedno roczne jagnię na ofiarę całopalną,
64 Jeden kozioł na ofiarę za grzech,
65 A na ofiarę pojednania dwa woły, pięć baranów, pięć kozłów, pięć rocznych jagniąt. Taki był dar Abidana, syna Gideoniego.
66 Dziesiątego dnia książę synów Dana Achiezer, syn Ammiszaddaja.
67 Dar jego stanowiły jedna srebrna misa wagi stu trzydziestu sykli, jedna srebrna czasza wagi siedemdziesięciu sykli według sykla świątynnego, obie pełne mąki przedniej zaczynionej oliwą, na ofiarę z pokarmów,
68 Jedna złota czara wagi dziesięciu sykli, pełna kadzidła,
69 Jeden cielec, jeden baran, jedno roczne jagnię na ofiarę całopalną,
70 Jeden kozioł na ofiarę za grzech,
71 A na ofiarę pojednania dwa woły, pięć baranów, pięć kozłów, pięć rocznych jagniąt. Taki był dar Achiezera, syna Ammiszaddaja.
72 Jedenastego dnia książę synów Aszera Pagiel, syn Ochrana.

73 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;
74 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;
75 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;
76 um bode, para oferta pelo pecado;
77 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Pagiel, filho de Ocrã.
78 No duodécimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Naftali, Aira, filho de Enã.
79 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;
80 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;
81 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;
82 um bode, para oferta pelo pecado;
83 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Aira, filho de Enã.
84 Esta é a dádiva feita pelos príncipes de Israel para a consagração do altar, no dia em que foi ungido: doze pratos de prata,

73 Dar jego stanowiły jedna srebrna misa wagi stu trzydziestu sykli, jedna srebrna czasza wagi siedemdziesięciu sykli według sykla świątynnego, obie pełne mąki przedniej zaczynionej oliwą, na ofiarę z pokarmów,
74 Jedna złota czara wagi dziesięciu sykli, pełna kadzidła,
75 Jeden cielec, jeden baran, jedno roczne jagnię na ofiarę całopalną,
76 Jeden kozioł na ofiarę za grzech,
77 A na ofiarę pojednania dwa woły, pięć baranów, pięć kozłów, pięć rocznych jagniąt. Taki był dar Pagiela, syna Ochrana.
78 Dwunastego dnia książę synów Naftaliego Achira, syn Enana.
79 Dar jego stanowiły jedna srebrna misa wagi stu trzydziestu sykli, jedna srebrna czasza wagi siedemdziesięciu sykli według sykla świątynnego, obie pełne mąki przedniej zaczynionej oliwą, na ofiarę z pokarmów,
80 Jedna złota czara wagi dziesięciu sykli, pełna kadzidła,
81 Jeden cielec, jeden baran, jedno roczne jagnię na ofiarę całopalną,
82 Jeden kozioł na ofiarę za grzech,
83 A na ofiarę pojednania dwa woły, pięć baranów, pięć kozłów, pięć rocznych jagniąt. Taki był dar Achiry, syna Enana.
84 Takie były dary od książąt izraelskich na poświęcenie ołtarza w dniu jego namaszczenia: Dwanaście mis srebrnych,

doze bacias de prata, doze recipientes de ouro;

[85] cada prato de prata, de cento e trinta siclos, e cada bacia, de setenta; toda a prata dos utensílios foi de dois mil e quatrocentos siclos, segundo o siclo do santuário;

[86] doze recipientes de ouro cheios de incenso, cada um de dez siclos, segundo o siclo do santuário; todo o ouro dos recipientes foi de cento e vinte siclos;

[87] todos os animais para o holocausto foram doze novilhos; carneiros, doze; doze cordeiros de um ano, com a sua oferta de manjares; e doze bodes para oferta pelo pecado.

[88] E todos os animais para o sacrifício pacífico foram vinte e quatro novilhos; os carneiros, sessenta; os bodes, sessenta; os cordeiros de um ano, sessenta; esta é a dádiva para a consagração do altar, depois que foi ungido.

[89] Quando entrava Moisés na tenda da congregação para falar com o SENHOR, então, ouvia a voz que lhe falava de cima do propiciatório, que está sobre a arca do Testemunho entre os dois querubins; assim lhe falava.

Números 8

As sete lâmpadas do santuário

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala a Arão e dize-lhe: Quando colocares as lâmpadas, seja de tal maneira que

dwanaście czasz srebrnych, dwanaście czar złotych,

[85] Po sto trzydzieści sykli srebra każda misa, a po siedemdziesiąt sykli każda czasza. Wszystkiego srebra w tych naczyniach było dwa tysiące czterysta sykli według sykla świątynnego.

[86] Złotych czar było dwanaście, pełnych kadzidła, każda czara po dziesięć sykli według sykla świątynnego. Wszystkiego złota w tych czarach było sto dwadzieścia sykli.

[87] Wszystkiego bydła na ofiarę całopalną było: Dwanaście cielców, dwanaście baranów, dwanaście rocznych jagniąt wraz z ich ofiarami z pokarmów i dwanaście kozłów na ofiarę za grzech.

[88] A wszystkiego bydła na ofiarę pojednania było dwadzieścia cztery cielce, sześćdziesiąt baranów, sześćdziesiąt kozłów, sześćdziesiąt rocznych jagniąt. Takie były dary na poświęcenie ołtarza po jego namaszczeniu.

[89] A gdy Mojżesz wchodził do Namiotu Zgromadzenia, aby rozmawiać z Nim, usłyszał głos mówiący do niego znad wieka, które było na Skrzyni Świadectwa, spomiędzy dwóch cherubów; i przemówił do niego.

IV Mojżeszowa 8

Ustawienie lamp świecznika

[1] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[2] Przemów do Aarona i powiedz mu: Gdy będziesz ustawiał lampy, to przednią

venham as sete a alumiar defronte do candelabro.

[3] E Arão fez assim; colocou as lâmpadas para que alumiassem defronte do candelabro, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[4] O candelabro era feito de ouro batido desde o seu pedestal até às suas flores; segundo o modelo que o SENHOR mostrara a Moisés, assim ele fez o candelabro.

A consagração dos levitas

[5] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[6] Toma os levitas do meio dos filhos de Israel e purifica-os;

[7] assim lhes farás, para os purificar: asperge sobre eles a água da expiação; e sobre todo o seu corpo farão passar a navalha, lavarão as suas vestes e se purificarão;

[8] e tomarão um novilho, com a sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite; tu, porém, tomarás outro novilho para oferta pelo pecado.

[9] Farás chegar os levitas perante a tenda da congregação; e ajuntarás toda a congregação dos filhos de Israel.

[10] Quando, pois, fizerem chegar os levitas perante o SENHOR, os filhos de Israel porão as mãos sobre eles.

[11] Arão apresentará os levitas como oferta movida perante o SENHOR, da parte dos filhos de Israel; e serão para o serviço do SENHOR.

[12] Os levitas porão as mãos sobre a cabeça dos novilhos; e tu sacrificarás um para

stronę świecznika niech oświetla siedem lamp.

[3] Aaron uczynił tak; z przedniej strony świecznika ustawił jego lampy, jak Pan nakazał Mojżeszowi.

[4] A takie było wykonanie świecznika: Był on wykuty z litego złota; zarówno jego trzon, jak i jego kwiaty były kute. Świecznik wykonał według wzoru, jaki Pan pokazał Mojżeszowi.

Poświęcenie Lewitów

[5] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[6] Wyłącz spośród synów izraelskich Lewitów i oczyść ich.

[7] A tak postąpisz z nimi, aby ich oczyścić: Pokrop ich wodą oczyszczającą grzech, oni zaś niech ogolą brzytwą swoje ciało, wypiorą swoje szaty i niech się oczyszczą.

[8] Potem niech wezmą cielca wraz z jego ofiarą z pokarmów, to jest przedniej mąki zaczynionej oliwą, drugiego zaś cielca weźmiesz ty na ofiarę za grzech.

[9] I każesz Lewitom zbliżyć się do Namiotu Zgromadzenia, zgromadzisz też cały zbór synów izraelskich

[10] I przyprowadzisz Lewitów przed Pana, synowie izraelscy zaś położą swoje ręce na Lewitów,

[11] Potem Aaron ofiaruje Lewitów Panu jako ofiarę od synów izraelskich i będą pełnili służbę dla Pana,

[12] Lewici zaś położą swoje ręce na głowy cielców, ty złożysz jednego na ofiarę za

oferta pelo pecado e o outro para holocausto ao SENHOR, para fazer expiação pelos levitas.

13 Porás os levitas perante Arão e perante os seus filhos e os apresentarás por oferta movida ao SENHOR.

14 E separarás os levitas do meio dos filhos de Israel; os levitas serão meus.

15 Depois disso, entrarão os levitas para fazerem o serviço da tenda da congregação; e tu os purificarás e, por oferta movida, os apresentarás,

16 porquanto eles dentre os filhos de Israel me são dados; em lugar de todo aquele que abre a madre, do primogênito de cada um dos filhos de Israel, para mim os tomei.

17 Porque meu é todo primogênito entre os filhos de Israel, tanto de homens como de animais; no dia em que, na terra do Egito, feri todo primogênito, os consagrei para mim.

18 Tomei os levitas em lugar de todo primogênito entre os filhos de Israel.

19 E os levitas, dados a Arão e a seus filhos, dentre os filhos de Israel, entreguei-os para fazerem o serviço dos filhos de Israel na tenda da congregação e para fazerem expiação por eles, para que não haja praga entre o povo de Israel, chegando-se os filhos de Israel ao santuário.

20 E assim fez Moisés, e Arão, e toda a congregação dos filhos de Israel com os levitas; segundo tudo o que o SENHOR

grzech, a drugiego na ofiarę całopalną dla Pana, aby dokonać przebłagania za Lewitów.

13 I każesz stanąć Lewitom przed Aaronem i przed jego synami, i przedstawisz ich jako ofiarę dla Pana.

14 I tak oddzielisz Lewitów spośród synów izraelskich, i Lewici będą należeć do mnie.

15 Potem Lewici wejdą, aby pełnić służbę w Namiocie Zgromadzenia, gdy ich oczyścisz i przedstawisz ich jako ofiarę,

16 Gdyż oni są mi oddani na własność spośród synów izraelskich, w zamian za wszystko, co otwiera łono, za każdego pierworodnego z synów izraelskich wziąłem ich sobie.

17 Moim bowiem jest każdy pierworodny wśród synów izraelskich, zarówno z ludzi jak z bydła. W dniu, kiedy pobiłem wszystkich pierworodnych w ziemi egipskiej, poświęciłem ich sobie.

18 Wziąłem Lewitów w zamian za wszystkich pierworodnych wśród synów izraelskich.

19 Podarowałem Lewitów Aaronowi i jego synom spośród synów izraelskich, aby pełnili za synów izraelskich służbę w Namiocie Zgromadzenia i aby dokonywali przebłagania za synów izraelskich, aby nie spotkał ich cios, gdy zbliżać się będą do świątyni.

20 Mojżesz i Aaron, i cały zbór synów izraelskich postąpili z Lewitami zgodnie z tym wszystkim, co rozkazał Pan

ordenara a Moisés acerca dos levitas, assim lhes fizeram os filhos de Israel.

21 Os levitas se purificaram e lavaram as suas vestes, e Arão os apresentou por oferta movida perante o SENHOR e fez expiação por eles, para purificá-los.

22 Depois disso, chegaram os levitas, para fazerem o seu serviço na tenda da congregação, perante Arão e seus filhos; como o SENHOR ordenara a Moisés acerca dos levitas, assim lhes fizeram.

23 Disse mais o SENHOR a Moisés:

24 Isto é o que toca aos levitas: da idade de vinte e cinco anos para cima entrarão, para fazerem o seu serviço na tenda da congregação;

25 mas desde a idade de cinqüenta anos desobrigar-se-ão do serviço e nunca mais servirão;

26 porém ajudarão aos seus irmãos na tenda da congregação, no tocante ao cargo deles; não terão mais serviço. Assim farás com os levitas quanto aos seus deveres.

Números 9

A celebração da Páscoa

1 Falou o SENHOR a Moisés no deserto do Sinai, no ano segundo da sua saída da terra do Egito, no mês primeiro, dizendo:

2 Celebrem os filhos de Israel a Páscoa a seu tempo.

Mojżeszowi odnośnie do Lewitów; tak postąpili z nimi synowie izraelscy.

21 Lewici oczyścili się i wyprali swoje szaty, a Aaron przedstawił ich Panu jako ofiarę i Aaron dokonał nad nimi przebłagania, aby ich oczyścić.

22 Potem Lewici weszli, aby pełnić swoją służbę w Namiocie Zgromadzenia wobec Aarona i wobec jego synów. Tak jak Mojżeszowi nakazał Pan odnośnie do Lewitów, postąpili z nimi.

Czas trwania służby Lewitów

23 I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

24 Oto, co odnosi się do Lewitów: Od dwudziestego piątego roku życia i wzwyż przystąpi każdy do pełnienia służby w Namiocie Zgromadzenia.

25 A od pięćdziesiątego roku życia wycofa się z wykonywanej służby i nie będzie już służył.

26 Będzie jednak usługiwał swoim braciom w Namiocie Zgromadzenia przy spełnianiu ich obowiązków służby, lecz samej służby pełnić już nie będzie. Tak postąpisz z Lewitami, co się tyczy ich służby.

IV Mojżeszowa 9

Dodatkowe przepisy dotyczące Paschy

1 I przemówił Pan do Mojżesza na pustyni Synaj w drugim roku po ich wyjściu z ziemi egipskiej, w pierwszym miesiącu, tymi słowy:

2 Niech synowie izraelscy obchodzą Paschę w oznaczonym czasie.

[3] No dia catorze deste mês, ao crepúsculo da tarde, a seu tempo a celebrareis; segundo todos os seus estatutos e segundo todos os seus ritos, a celebrareis.

[3] Będziecie ją obchodzili w oznaczonym czasie czternastego dnia tego miesiąca pod wieczór. Zgodnie ze wszystkimi przepisami i wszystkimi prawami obchodzić ją będziecie.

[4] Disse, pois, Moisés aos filhos de Israel que celebrassem a Páscoa.

[4] Mojżesz powiedział więc synom izraelskim, aby obchodzili Paschę.

[5] Então, celebraram a Páscoa no dia catorze do mês primeiro, ao crepúsculo da tarde, no deserto do Sinai; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel.

[5] I obchodzili Paschę w pierwszym miesiącu, czternastego dnia tego miesiąca, pod wieczór, na pustyni Synaj. Synowie izraelscy uczynili wszystko tak, jak Pan rozkazał Mojżeszowi.

[6] Houve alguns que se acharam imundos por terem tocado o cadáver de um homem, de maneira que não puderam celebrar a Páscoa naquele dia; por isso, chegando-se perante Moisés e Arão,

[6] Znaleźli się jednak mężowie, którzy stali się nieczystymi przez zetknięcie ze zwłokami ludzkimi i nie mogli w tym dniu obchodzić Paschy. Przystąpili oni tego samego dnia do Mojżesza i do Aarona.

[7] disseram-lhes: Estamos imundos por termos tocado o cadáver de um homem; por que havemos de ser privados de apresentar a oferta do SENHOR, a seu tempo, no meio dos filhos de Israel?

[7] Mężowie ci rzekli do niego: Staliśmy się nieczystymi przez zetknięcie ze zwłokami ludzkimi; dlaczego mamy być upośledzeni wśród synów izraelskich, nie mogąc złożyć Panu daru ofiarnego w oznaczonym czasie?

[8] Respondeu-lhes Moisés: Esperai, e ouvirei o que o SENHOR vos ordenará.

[8] Wtedy rzekł do nich Mojżesz: Zaczekajcie, a posłucham, co Pan wam rozkaże.

[9] Então, disse o SENHOR a Moisés:

[9] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[10] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém entre vós ou entre as vossas gerações achar-se imundo por causa de um morto ou se achar em jornada longe de vós, contudo, ainda celebrará a Páscoa ao SENHOR.

[10] Powiedz synom izraelskim tak: Każdy wśród was lub z waszych potomków, który stanie się nieczysty przez zetknięcie się ze zwłokami albo będzie w dalekiej podróży, powinien jednak obchodzić Paschę dla Pana,

[11] No mês segundo, no dia catorze, no crepúsculo da tarde, a celebrarão; com pães asmos e ervas amargas a comerão.

[12] Dela nada deixarão até à manhã e dela não quebrarão osso algum; segundo todo o estatuto da Páscoa, a celebrarão.

[13] Porém, se um homem achar-se limpo, e não estiver de caminho, e deixar de celebrar a Páscoa, essa alma será eliminada do seu povo, porquanto não apresentou a oferta do SENHOR, a seu tempo; tal homem levará sobre si o seu pecado.

[14] Se um estrangeiro habitar entre vós e também celebrar a Páscoa ao SENHOR, segundo o estatuto da Páscoa e segundo o seu rito, assim a celebrará; um só estatuto haverá para vós outros, tanto para o estrangeiro como para o natural da terra.

A nuvem sobre o tabernáculo

Êxodo 40.34-38

[15] No dia em que foi erigido o tabernáculo, a nuvem o cobriu, a saber, a tenda do Testemunho; e, à tarde, estava sobre o tabernáculo uma aparência de fogo até à manhã.

[16] Assim era de contínuo: a nuvem o cobria, e, de noite, havia aparência de fogo.

[17] Quando a nuvem se erguia de sobre a tenda, os filhos de Israel se punham em marcha; e, no lugar onde a nuvem parava, aí os filhos de Israel se acampavam.

[11] Będą ją obchodzić w drugim miesiącu, czternastego dnia, pod wieczór; będą ją spożywać z przaśnikami i gorzkimi ziołami.

[12] Nie zostawią z niej nic do rana, a kości z niej nie połamią. Obchodzić ją będą według wszystkich przepisów dotyczących Paschy.

[13] Lecz kto był czysty i nie był w podróży, a zaniecha Paschy, zostanie wytracony ze swego ludu, gdyż nie złożył Panu daru ofiarnego w oznaczonym czasie; człowiek ten poniesie karę za swój grzech.

[14] A jeżeli zamieszka u was obcy przybysz i chce obchodzić Paschę dla Pana, to niech uczyni to według przepisów i praw dotyczących Paschy; jednakowy jest przepis dla was, zarówno dla obcego przybysza jak dla tubylca.

Obłok nad przybytkiem

[15] A w dniu, kiedy wzniesiono przybytek, obłok zakrył przybytek nad Namiotem Świadectwa. Od wieczora zaś aż do rana wyglądał on jak blask ognia nad przybytkiem.

[16] Tak było stale: Obłok okrywał go w dzień, w nocy zaś blask ognia,

[17] A ilekroć obłok wznosił się znad Namiotu, to synowie izraelscy wyruszali za nim, a w miejscu, gdzie obłok się zatrzymał, tam synowie izraelscy stawali obozem.

[18] Segundo o mandado do SENHOR, os filhos de Israel partiam e, segundo o mandado do SENHOR, se acampavam; por todo o tempo em que a nuvem pairava sobre o tabernáculo, permaneciam acampados.

[18] Synowie izraelscy wyruszali na rozkaz Pana i na rozkaz Pana stawali obozem, i przez cały czas, gdy obłok pozostawał nad przybytkiem, również i oni stali obozem.

[19] Quando a nuvem se detinha muitos dias sobre o tabernáculo, então, os filhos de Israel cumpriam a ordem do SENHOR e não partiam.

[19] Nawet wtedy, gdy obłok przez długi czas pozostawał nad przybytkiem, synowie izraelscy przestrzegali wskazań Pana i nie wyruszali.

[20] Às vezes, a nuvem ficava poucos dias sobre o tabernáculo; então, segundo o mandado do SENHOR, permaneciam e, segundo a ordem do SENHOR, partiam.

[20] Zdarzało się czasem, że obłok tylko kilka dni pozostawał nad przybytkiem, oni jednak i wtedy na rozkaz Pana stali obozem i na rozkaz Pana wyruszali.

[21] Às vezes, a nuvem ficava desde a tarde até à manhã; quando, pela manhã, a nuvem se erguia, punham-se em marcha; quer de dia, quer de noite, erguendo-se a nuvem, partiam.

[21] Zdarzało się także czasem, że obłok pozostawał tylko od wieczora do rana, a rano obłok się wznosił, wtedy zaraz wyruszali, albo obłok pozostawał dzień i noc i potem się wznosił, wtedy i oni wyruszali.

[22] Se a nuvem se detinha sobre o tabernáculo por dois dias, ou um mês, ou por mais tempo, enquanto pairava sobre ele, os filhos de Israel permaneciam acampados e não se punham em marcha; mas, erguendo-se ela, partiam.

[22] Albo jeżeli przez dwa dni albo przez miesiąc, albo przez długi czas obłok pozostawał nad przybytkiem i stał nad nim, to synowie izraelscy także stali obozem i nie wyruszali; skoro zaś się wzniósł, wyruszali.

[23] Segundo o mandado do SENHOR, se acampavam e, segundo o mandado do SENHOR, se punham em marcha; cumpriam o seu dever para com o SENHOR, segundo a ordem do SENHOR por intermédio de Moisés.

[23] Na rozkaz Pana stali obozem i na rozkaz Pana wyruszali; przestrzegali wskazań Pana zgodnie z rozkazem Pana przekazanym przez Mojżesza.

Números 10

As duas trombetas de prata

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

IV Mojżeszowa 10

Srebrne trąby

[1] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

2 Faze duas trombetas de prata; de obra batida as farás; servir-te-ão para convocares a congregação e para a partida dos arraiais.

3 Quando tocarem, toda a congregação se ajuntará a ti à porta da tenda da congregação.

4 Mas, quando tocar uma só, a ti se ajuntarão os príncipes, os cabeças dos milhares de Israel.

5 Quando as tocardes a rebate, partirão os arraiais que se acham acampados do lado oriental.

6 Mas, quando a segunda vez as tocardes a rebate, então, partirão os arraiais que se acham acampados do lado sul; a rebate, as tocarão para as suas partidas.

7 Mas, se se houver de ajuntar a congregação, tocá-las-eis, porém não a rebate.

8 Os filhos de Arão, sacerdotes, tocarão as trombetas; e a vós outros será isto por estatuto perpétuo nas vossas gerações.

9 Quando, na vossa terra, sairdes a pelejar contra os opressores que vos apertam, também tocareis as trombetas a rebate, e perante o SENHOR, vosso Deus, haverá lembrança de vós, e sereis salvos de vossos inimigos.

10 Da mesma sorte, no dia da vossa alegria, e nas vossas solenidades, e nos princípios dos vossos meses, também tocareis as vossas trombetas sobre os vossos holocaustos e sobre os vossos sacrifícios

2 Spraw sobie dwie srebrne trąby, kute. Będziesz nimi zwoływał zbór i dawał znak do zwijania obozów.

3 Gdy zatrąbią na obu, zejdzie się do ciebie cały zbór u wejścia do Namiotu Zgromadzenia.

4 Gdy zaś zatrąbią na jednej, to zejdą się do ciebie książęta, naczelnicy tysięcy izraelskich.

5 Gdy zatrąbicie dźwiękiem urywanym, wyruszą obozy, które obozują po stronie wschodniej.

6 Gdy powtórnie zatrąbicie dźwiękiem urywanym, wyruszą obozy, które obozują po stronie południowej. Gdy będą mieli ruszyć w pochód, zatrąbią dźwiękiem urywanym.

7 Gdy będzie się zwoływać zgromadzenie, zatrąbicie zwyczajnie, ale nie dźwiękiem urywanym.

8 W trąby dąć będą synowie Aarona, kapłani. Używanie ich będzie dla was ustawą wieczystą dla waszych pokoleń.

9 Gdy w waszej ziemi będziecie wyruszać na wojnę przeciwko wrogowi, który was gnębi, zadmiecie w trąby dźwiękiem urywanym. Przez to przypomnicie się Panu, Bogu waszemu, i będziecie wybawieni od nieprzyjaciół waszych.

10 W dni waszej radości i w wasze uroczyste święta oraz w wasze dni nowiu będziecie dąć w trąby przy waszych całopaleniach i przy ofiarach pojednania.

pacíficos, e vos serão por lembrança perante vosso Deus. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

Będą one przypominały was Bogu waszemu; Jam jest Pan, Bóg wasz.

Os israelitas partem do Sinai

[11] Aconteceu, no ano segundo, no segundo mês, aos vinte do mês, que a nuvem se ergueu de sobre o tabernáculo da congregação.

[12] Os filhos de Israel puseram-se em marcha do deserto do Sinai, jornada após jornada; e a nuvem repousou no deserto de Parã.

[13] Assim, pela primeira vez, se puseram em marcha, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.

[14] Primeiramente, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Judá, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Naassom, filho de Aminadabe;

[15] sobre o exército da tribo dos filhos de Issacar, Natanael, filho de Zuar;

[16] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Zebulom, Eliabe, filho de Helom.

[17] Então, desarmaram o tabernáculo, e os filhos de Gérson e os filhos de Merari partiram, levando o tabernáculo.

[18] Depois, partiu o estandarte do arraial de Rúben, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Elizur, filho de Sedeur;

[19] sobre o exército da tribo dos filhos de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai;

[20] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Gade, Eliasafe, filho de Deuel.

Wymarsz Izraelitów spod góry Synaj

[11] Drugiego roku, w drugim miesiącu, dwudziestego dnia tegoż miesiąca, wzniósł się obłok znad Przybytku Świadectwa

[12] I wyruszyli synowie izraelscy w pochód z pustyni Synaj, obłok zaś zatrzymał się na pustyni Paran.

[13] Wyruszyli wtedy po raz pierwszy, jak rozkazał Pan przez Mojżesza.

[14] Najpierw wyruszył sztandar obozu synów Judy ze swoimi zastępami. Na czele zaś jego zastępu stał Nachszon, syn Amminadaba.

[15] Na czele zastępu plemienia synów Issachara stał Netanael, syn Suara.

[16] Na czele zastępu plemienia synów Zebulona stał Eliab, syn Chelona.

[17] A gdy rozebrano przybytek, wyruszyli Gerszonici i Meraryci, niosąc przybytek.

[18] Następnie wyruszył sztandar obozu synów Rubena ze swoimi zastępami. Na czele jego zastępu stał Elisur, syn Szedeura.

[19] Na czele zastępu plemienia synów Symeona stał Szelumiel, syn Suriszaddaja.

[20] Na czele zastępu plemienia synów Gada stał Eliasaf, syn Deuela.

[21] Então, partiram os coatitas, levando as coisas santas; e erigia-se o tabernáculo até que estes chegassem.

[22] Depois, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Efraim, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Elisama, filho de Amiúde;

[23] sobre o exército da tribo dos filhos de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur;

[24] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni.

[25] Então, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Dã, formando a retaguarda de todos os arraiais, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Aiezer, filho de Amisadai;

[26] sobre o exército da tribo dos filhos de Aser, Pagiel, filho de Ocrã;

[27] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Naftali, Aira, filho de Enã.

[28] Nesta ordem, puseram-se em marcha os filhos de Israel, segundo os seus exércitos.

Moisés roga a Hobabe que vá com eles

[29] Disse Moisés a Hobabe, filho de Reuel, o midianita, sogro de Moisés: Estamos de viagem para o lugar de que o SENHOR disse: Dar-vo-lo-ei; vem conosco, e te faremos bem, porque o SENHOR prometeu boas coisas a Israel.

[30] Porém ele respondeu: Não irei; antes, irei à minha terra e à minha parentela.

[31] Tornou-lhe Moisés: Ora, não nos deixes, porque tu sabes que devemos acampar-nos no deserto; e nos servirás de guia.

[21] Następnie wyruszyli Kehatyci, niosąc święte sprzęty. Zanim oni nadejdą, przybytek wzniosą.

[22] Potem wyruszył sztandar obozu synów Efraima ze swoimi zastępami. Na czele jego zastępu stał Eliszama, syn Ammihuda.

[23] Na czele zastępu plemienia synów Manassesa stał Gamliel, syn Pedasura.

[24] Na czele zastępu plemienia synów Beniamina stał Abidan, syn Gideoniego.

[25] Następnie wyruszył sztandar obozu synów Dana ze swoimi zastępami, stanowiąc straż tylną wszystkich obozów, a na czele tego zastępu stał Achiezer, syn Ammiszaddaja.

[26] Na czele zastępu plemienia synów Asera stał Pagiel, syn Ochrana.

[27] Na czele zastępu plemienia synów Naftaliego stał Achira, syn Enana.

[28] Taki był pochód synów izraelskich według ich zastępów i tak ruszali.

[29] I rzekł Mojżesz do Chobaba, syna Midianity Reguela, teścia Mojżeszowego: Wyruszamy do miejsca, o którym Pan powiedział: Dam je wam. Pójdź z nami, a dobrze ci będzie u nas, gdyż Pan obiecał, że dobrze się będzie powodzić Izraelowi.

[30] Lecz on mu odpowiedział: Nie pójdę, ale wrócę do mojej ziemi i do moich krewnych.

[31] Wtedy Mojżesz rzekł: Nie opuszczaj nas, gdyż wiesz, gdzie moglibyśmy obozować na pustyni i możesz być dla nas przewodnikiem.

[32] Se vieres conosco, far-te-emos o mesmo bem que o SENHOR a nós nos fizer.

[33] Partiram, pois, do monte do SENHOR caminho de três dias; a arca da Aliança do SENHOR ia adiante deles caminho de três dias, para lhes deparar lugar de descanso.

[34] A nuvem do SENHOR pairava sobre eles de dia, quando partiam do arraial.

[35] Partindo a arca, Moisés dizia: Levanta-te, SENHOR, e dissipados sejam os teus inimigos, e fujam diante de ti os que te odeiam.

[36] E, quando pousava, dizia: Volta, ó SENHOR, para os milhares de milhares de Israel.

[32] Jeżeli pójdziesz z nami, to my ci się odwzajemnimy dobrami, jakich nam Pan udzieli.

[33] Potem wyruszyli od góry Pańskiej na odległość trzech dni drogi. A Skrzynia Przymierza Pańskiego w ciągu tych trzech dni szła przed nimi, aby upatrzyć dla nich miejsce odpoczynku.

[34] A obłok Pański był nad nimi w dzień, gdy wyruszali z obozu.

[35] Gdy Skrzynia wyruszała, Mojżesz mówił: Powstań, Panie, a niech się rozproszą twoi wrogowie. I niech uciekną przed tobą ci, którzy cię nienawidzą.

[36] Gdy zaś zatrzymała się, mówił: Wróć, Panie, do niezliczonych tysięcy Izraela.

Números 11

As murmurações dos israelitas

[1] Queixou-se o povo de sua sorte aos ouvidos do SENHOR; ouvindo-o o SENHOR, acendeu-se-lhe a ira, e fogo do SENHOR ardeu entre eles e consumiu extremidades do arraial.

[2] Então, o povo clamou a Moisés, e, orando este ao SENHOR, o fogo se apagou.

[3] Pelo que chamou aquele lugar Taberá, porque o fogo do SENHOR se acendera entre eles.

[4] E o populacho que estava no meio deles veio a ter grande desejo das comidas dos egípcios; pelo que os filhos de Israel tornaram a chorar e também disseram: Quem nos dará carne a comer?

IV Mojżeszowa 11

Szemranie ludu z powodu braku mięsa

[1] Lecz gdy lud zaczął utyskiwać przed Panem na swoją niedolę i Pan to usłyszał, wtedy zapłonął jego gniew i zapalił się wśród nich ogień Pana, i pochłonął skraj obozu.

[2] Wówczas lud zaczął krzyczeć przed Mojżeszem, a Mojżesz pomodlił się do Pana i ogień wygasł.

[3] Miejsce to nazwano Tabera, gdyż zapalił się wśród nich ogień Pana.

[4] Pospólstwo zaś, które znalazło się wśród nich, ogarnęła pożądliwość, więc także i synowie izraelscy zaczęli na nowo biadać i mówili: Obyśmy mogli najeść się mięsa!

[5] Lembramo-nos dos peixes que, no Egito, comíamos de graça; dos pepinos, dos melões, dos alhos silvestres, das cebolas e dos alhos.

[6] Agora, porém, seca-se a nossa alma, e nenhuma coisa vemos senão este maná.

[7] Era o maná como semente de coentro, e a sua aparência, semelhante à de bdélio.

[8] Espalhava-se o povo, e o colhia, e em moinhos o moía ou num gral o pisava, e em panelas o cozia, e dele fazia bolos; o seu sabor era como o de bolos amassados com azeite.

[9] Quando, de noite, descia o orvalho sobre o arraial, sobre este também caía o maná.

Moisés acha pesado o seu cargo

[10] Então, Moisés ouviu chorar o povo por famílias, cada um à porta de sua tenda; e a ira do SENHOR grandemente se acendeu, e pareceu mal aos olhos de Moisés.

[11] Disse Moisés ao SENHOR: Por que fizeste mal a teu servo, e por que não achei favor aos teus olhos, visto que puseste sobre mim a carga de todo este povo?

[12] Concebi eu, porventura, todo este povo? Dei-o eu à luz, para que me digas: Leva-o ao teu colo, como a ama leva a criança que mama, à terra que, sob juramento, prometeste a seus pais?

[13] Donde teria eu carne para dar a todo este povo? Pois chora diante de mim, dizendo: Dá-nos carne que possamos comer.

[5] Przypominamy sobie ryby, któreśmy jadali w Egipcie za darmo, i ogórki, dynie i pory, i cebulę, i czosnek;

[6] A teraz opadliśmy z sił, bo nie mamy nic, a musimy patrzeć tylko na tę mannę.

[7] Manna zaś była jak ziarno kolendra, a wygląd jej był jak żywica bdelium.

[8] Ludzie rozchodzili się i zbierali ją, i mielili w żarnach albo tłukli w moździerzach, i gotowali w garnkach, i robili z niej placki, smak jej zaś był jak smak placka na oliwie.

[9] Gdy rosa opadała w nocy na obóz, opadała nań także manna.

[10] Kiedy Mojżesz usłyszał, że lud biada w każdej rodzinie, każdy u wejścia do swego namiotu, zapłonął wielki gniew Pana, a również w oczach Mojżesza złym się to wydało.

[11] I rzekł Mojżesz do Pana: Dlaczego tak źle obszedłeś się ze swoim sługą? I dlaczego nie znalazłem łaski w twoich oczach, żeś włożył na mnie cały ciężar tego ludu?

[12] Czy ja począłem ten lud? Czy ja go zrodziłem, że mówisz do mnie: Nieś go na łonie swoim, jak piastun nosi niemowlę, do ziemi, którą poprzysiągłeś jego ojcom?

[13] Skąd mam wziąć mięso, aby dać całemu temu ludowi? Gdyż biadają wobec mnie, mówiąc: Daj nam mięsa, abyśmy jedli!

[14] Eu sozinho não posso levar todo este povo, pois me é pesado demais.

[15] Se assim me tratas, mata-me de uma vez, eu te peço, se tenho achado favor aos teus olhos; e não me deixes ver a minha miséria.

Deus designa setenta anciãos para ajudarem Moisés

[16] Disse o SENHOR a Moisés: Ajunta-me setenta homens dos anciãos de Israel, que sabes serem anciãos e superintendentes do povo; e os trarás perante a tenda da congregação, para que assistam ali contigo.

[17] Então, descerei e ali falarei contigo; tirarei do Espírito que está sobre ti e o porei sobre eles; e contigo levarão a carga do povo, para que não a leves tu somente.

[18] Dize ao povo: Santificai-vos para amanhã e comereis carne; porquanto chorastes aos ouvidos do SENHOR, dizendo: Quem nos dará carne a comer? Íamos bem no Egito. Pelo que o SENHOR vos dará carne, e comereis.

[19] Não comereis um dia, nem dois dias, nem cinco, nem dez, nem ainda vinte;

[20] mas um mês inteiro, até vos sair pelos narizes, até que vos enfastieis dela, porquanto rejeitastes o SENHOR, que está no meio de vós, e chorastes diante dele, dizendo: Por que saímos do Egito?

[14] Ja sam nie mogę unieść całego tego ludu, gdyż za ciężki jest dla mnie.

[15] A jeżeli tak postępujesz ze mną, to zabij mnie raczej zaraz, jeżeli znalazłem łaskę w twoich oczach, abym nie musiał patrzeć na moje nieszczęście.

[16] I rzekł Pan do Mojżesza: Zbierz mi siedemdziesięciu mężów spośród starszych Izraela, których znasz jako starszych ludu i jego nadzorców, i przywiedź ich do Namiotu Zgromadzenia, i niech tam staną wraz z tobą;

[17] Ja zaś zstąpię i będę tam mówił z tobą, i wezmę nieco z ducha, który jest w tobie, i włożę w nich, i nieść będą wraz z tobą ciężar ludu, abyś nie ty sam musiał go nosić.

[18] A do ludu powiesz: Oczyśćcie się na jutro, a będziecie jeść mięso, gdyż biadaliście przed Panem, mówiąc: Obyśmy mogli najeść się mięsa! Wszak dobrze nam było w Egipcie. Pan da wam mięsa i będziecie jeść.

[19] Nie będziecie jeść przez jeden dzień ani przez dwa dni, ani przez pięć dni, ani przez dziesięć dni, ani przez dwadzieścia dni,

[20] Ale przez cały miesiąc, aż wam nozdrzami będzie wychodzić i będzie wam wstrętne, dlatego żeście wzgardzili Panem, który jest wśród was, i biadaliście przed nim, mówiąc: Dlaczego wyszliśmy z Egiptu?

[21] Respondeu Moisés: Seiscentos mil homens de pé é este povo no meio do qual estou; e tu disseste: Dar-lhes-ei carne, e a comerão um mês inteiro.
[22] Matar-se-ão para eles rebanhos de ovelhas e de gado que lhes bastem? Ou se ajuntarão para eles todos os peixes do mar que lhes bastem?
[23] Porém o SENHOR respondeu a Moisés: Ter-se-ia encurtado a mão do SENHOR? Agora mesmo, verás se se cumprirá ou não a minha palavra!

[24] Saiu, pois, Moisés, e referiu ao povo as palavras do SENHOR, e ajuntou setenta homens dos anciãos do povo, e os pôs ao redor da tenda.
[25] Então, o SENHOR desceu na nuvem e lhe falou; e, tirando do Espírito que estava sobre ele, o pôs sobre aqueles setenta anciãos; quando o Espírito repousou sobre eles, profetizaram; mas, depois, nunca mais.

[26] Porém, no arraial, ficaram dois homens; um se chamava Eldade, e o outro, Medade. Repousou sobre eles o Espírito, porquanto estavam entre os inscritos, ainda que não saíram à tenda; e profetizavam no arraial.

[27] Então, correu um moço, e o anunciou a Moisés, e disse: Eldade e Medade profetizam no arraial.

[28] Josué, filho de Num, servidor de Moisés, um dos seus escolhidos, respondeu e disse: Moisés, meu senhor, proíbe-lho.

[21] I rzekł Mojżesz: Sześćset tysięcy pieszych liczy lud, pośród którego jestem, a Ty mówisz: Dam im mięsa i będą jeść cały miesiąc.
[22] Czy można zarżnąć dla nich tyle owiec i bydła, żeby im starczyło? Albo gdyby się złowiło wszystkie ryby morskie, to czy im starczy?

[23] I rzekł Pan do Mojżesza: Czy ręka Pana jest na to za krótka? Zobaczysz teraz, czy moje słowo ci się spełni, czy nie.

Siedemdziesięciu starszych ludu prorokuje

[24] Mojżesz wyszedł i opowiedział ludowi słowa Pana. Potem zgromadził siedemdziesięciu mężów ze starszych ludu i kazał im stanąć wokół namiotu.
[25] I zstąpił Pan w obłoku, i przemówił do niego. Wziął też nieco z ducha, który był w nim, i złożył na siedemdziesięciu starszych mężach. A gdy duch spoczął na nich, prorokowali, co im się potem już nie zdarzyło.
[26] Lecz w obozie pozostali dwaj mężowie; jeden nazywał się Eldad, a drugi Medad; na nich także spoczął duch, gdyż i oni byli wśród wyznaczonych, ale nie wyszli ku namiotowi. Oni też prorokowali, lecz w obozie.
[27] I przybiegło pachołę, i oznajmiło Mojżeszowi: Eldad i Medad prorokują w obozie.
[28] Na to odezwał się Jozue, syn Nuna, usługujący Mojżeszowi od swojej młodości, i rzekł Panie mój, Mojżeszu, zabroń im tego.

[29] Porém Moisés lhe disse: Tens tu ciúmes por mim? Tomara todo o povo do SENHOR fosse profeta, que o SENHOR lhes desse o seu Espírito!

[30] Depois, Moisés se recolheu ao arraial, ele e os anciãos de Israel.

Deus manda codornizes

[31] Então, soprou um vento do SENHOR, e trouxe codornizes do mar, e as espalhou pelo arraial quase caminho de um dia, ao seu redor, cerca de dois côvados sobre a terra.

[32] Levantou-se o povo todo aquele dia, e a noite, e o outro dia e recolheu as codornizes; o que menos colheu teve dez ômeres; e as estenderam para si ao redor do arraial.

[33] Estava ainda a carne entre os seus dentes, antes que fosse mastigada, quando se acendeu a ira do SENHOR contra o povo, e o feriu com praga mui grande.

[34] Pelo que o nome daquele lugar se chamou Quibrote-Hataavá, porquanto ali enterraram o povo que teve o desejo das comidas dos egípcios.

[35] De Quibrote-Hataavá partiu o povo para Hazerote e ali ficou.

Números 12

A sedição de Miriã e Arão

[1] Falaram Miriã e Arão contra Moisés, por causa da mulher cuxita que tomara; pois tinha tomado a mulher cuxita.

[29] Odpowiedział mu Mojżesz: Czyż byłbyś zazdrosny o mnie? Oby cały lud zamienił się w proroków Pana, aby Pan złożył na nich swojego ducha!

[30] Potem Mojżesz ze starszymi Izraela wycofał się do obozu.

Pan zsyła na obóz przepiórki

[31] I zerwał się wicher zesłany przez Pana, przywiał od morza przepiórki i rzucił na obóz, na dzień drogi z jednej i na dzień drogi z drugiej strony, wokół obozu, mniej więcej dwa łokcie na ziemi.

[32] I zabrał się lud do zbierania przepiórek przez cały ten dzień i przez całą noc, i przez cały dzień następny. Nawet ten, co najmniej zebrał, miał dziesięć chomerów. I rozłożyli je sobie wokoło obozu.

[33] Lecz gdy mięso było jeszcze między ich zębami, zanim zostało ono spożyte, zapłonął gniew Pana przeciwko ludowi. Pan zadał ludowi bardzo ciężki cios.

[34] Miejsce to nazwano Kibrot-Hattaawa (Groby Rozkoszy), gdyż tam pogrzebano ludzi pożądliwych.

[35] A z Kibrot-Hattaawa wyruszył lud do Chaserot i przebywali w Chaserot.

IV Mojżeszowa 12

Miriam i Aaron występują przeciwko Mojżeszowi

[1] Wtedy Miriam i Aaron zaczęli wypowiadać się przeciw Mojżeszowi z powodu żony, Kuszytki, którą pojął, gdyż pojął za żonę Kuszytkę.

[2] E disseram: Porventura, tem falado o SENHOR somente por Moisés? Não tem falado também por nós? O SENHOR o ouviu.

[3] Era o varão Moisés mui manso, mais do que todos os homens que havia sobre a terra.

[4] Logo o SENHOR disse a Moisés, e a Arão, e a Miriã: Vós três, saí à tenda da congregação. E saíram eles três.

[5] Então, o SENHOR desceu na coluna de nuvem e se pôs à porta da tenda; depois, chamou a Arão e a Miriã, e eles se apresentaram.

[6] Então, disse: Ouvi, agora, as minhas palavras; se entre vós há profeta, eu, o SENHOR, em visão a ele, me faço conhecer ou falo com ele em sonhos.

[7] Não é assim com o meu servo Moisés, que é fiel em toda a minha casa.

[8] Boca a boca falo com ele, claramente e não por enigmas; pois ele vê a forma do SENHOR; como, pois, não temestes falar contra o meu servo, contra Moisés?

[9] E a ira do SENHOR contra eles se acendeu; e retirou-se.

[10] A nuvem afastou-se de sobre a tenda; e eis que Miriã achou-se leprosa, branca como neve; e olhou Arão para Miriã, e eis que estava leprosa.

[11] Então, disse Arão a Moisés: Ai! SENHOR meu, não ponhas, te rogo, sobre nós este

[2] I mówili: Czy tylko przez Mojżesza przemawiał Pan? Czy także przez nas nie przemawia? A Pan to usłyszał.

[3] Mojżesz był człowiekiem bardzo skromnym, najskromniejszym ze wszystkich ludzi, którzy są na ziemi.

[4] I rzekł Pan nagle do Mojżesza, do Aarona i do Miriam: Przyjdźcie wy troje do Namiotu Zgromadzenia. I wyszli we troje.

[5] A Pan zstąpił w słupie obłocznym, stanął u wejścia do namiotu, wezwał Aarona i Miriam, a oni wyszli oboje.

[6] I rzekł Pan: Słuchajcie moich słów: Jeżeli jest u was prorok Pana, to objawiam mu się w widzeniu, przemawiam do niego we śnie.

[7] Lecz nie tak jest ze sługą moim, Mojżeszem. W całym moim domu jest on wiernym.

[8] Z ust do ust przemawiam do niego, i jasno, a nie w zagadkach. I prawdziwą postać Pana ogląda on. Dlaczego więc ośmieliliście się wypowiadać się przeciwko słudze memu, Mojżeszowi?

[9] I zapłonął gniew Pana przeciwko nim, i odszedł.

[10] A zaledwie ustąpił obłok znad namiotu, oto Miriam okryła się trądem jak śniegiem, i gdy Aaron zwrócił się ku Miriam, oto była ona trędowata.

[11] I rzekł Aaron do Mojżesza: Ach, panie mój, nie poczytaj nam za grzech tego,

pecado, pois loucamente procedemos e pecamos.

[12] Ora, não seja ela como um aborto, que, saindo do ventre de sua mãe, tenha metade de sua carne já consumida.

[13] Moisés clamou ao SENHOR, dizendo: Ó Deus, rogo-te que a cures.

[14] Respondeu o SENHOR a Moisés: Se seu pai lhe cuspira no rosto, não seria envergonhada por sete dias? Seja detida sete dias fora do arraial e, depois, recolhida.

[15] Assim, Miriã foi detida fora do arraial por sete dias; e o povo não partiu enquanto Miriã não foi recolhida.

[16] Porém, depois, o povo partiu de Hazerote e acampou-se no deserto de Parã.

Números 13

Doze homens são enviados para espiar a terra de Canaã

Deuteronômio 1.19-25

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Envia homens que espiem a terra de Canaã, que eu hei de dar aos filhos de Israel; de cada tribo de seus pais enviareis um homem, sendo cada qual príncipe entre eles.

[3] Enviou-os Moisés do deserto de Parã, segundo o mandado do SENHOR; todos aqueles homens eram cabeças dos filhos de Israel.

[4] São estes os seus nomes: da tribo de Rúben, Samua, filho de Zacur;

cośmy w głupocie swojej popełnili i ściągnęli na siebie winę.

[12] Niechaj ona nie będzie jak płód poroniony, który od razu przy swoim wyjściu z łona matki swojej ma na pół zżarte ciało.

[13] Mojżesz wołał do Pana, mówiąc: O Boże, proszę, uzdrów ją!

[14] I rzekł Pan do Mojżesza: Gdyby jej ojciec plunął jej w twarz, czyż nie musiałaby się wstydzić przez siedem dni? Niech będzie przez siedem dni wyłączona z obozu, a potem niech wróci.

[15] I była Miriam wyłączona z obozu przez siedem dni, a lud nie ruszył w pochód, aż powróciła Miriam.

[16] Potem zaś lud wyruszył z Chaserot i stanęli obozem na pustyni Paran.

IV Mojżeszowa 13

Wysłanie wywiadowców do Kanaanu

[1] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[2] Wypraw mężów, aby poszli na zwiady do ziemi kanaanejskiej, którą daję synom izraelskim; wyprawcie po jednym mężu z każdego plemienia ich ojców, wszystkich, którzy są wśród nich wodzami.

[3] Mojżesz wyprawił ich z pustyni Paran, zgodnie z rozkazem Pana. Wszyscy ci mężowie byli naczelnikami wśród synów izraelskich.

[4] A takie są ich imiona: z plemienia Rubena Szammua, syn Zakkura;

[5] da tribo de Simeão, Safate, filho de Hori;

[5] Z plemienia Symeona Szafat, syn Choriego;

[6] da tribo de Judá, Calebe, filho de Jefoné;

[6] Z plemienia Judy Kaleb, syn Jefunnego;

[7] da tribo de Issacar, Jigeal, filho de José;

[7] Z plemienia Issachara Jigal, syn Józefa;

[8] da tribo de Efraim, Oseias, filho de Num;

[8] Z plemienia Efraima Hoszea, syn Nuna;

[9] da tribo de Benjamim, Palti, filho de Rafu;

[9] Z plemienia Beniamina Palti, syn Rafua;

[10] da tribo de Zebulom, Gadiel, filho de Sodi;

[10] Z plemienia Zebulona Gaddiel, syn Sodiego;

[11] da tribo de José, pela tribo de Manassés, Gadi, filho de Susi;

[11] Z plemienia Józefa, z plemienia Manassesa Gaddi, syn Susiego;

[12] da tribo de Dã, Amiel, filho de Gemali;

[12] Z plemienia Dana Ammiel, syn Gemalliego;

[13] da tribo de Aser, Setur, filho de Micael;

[13] Z plemienia Asera Setur, syn Michaela;

[14] da tribo de Naftali, Nabi, filho de Vofsi;

[14] Z plemienia Naftaliego Nachbi, syn Wafsiego;

[15] da tribo de Gade, Geuel, filho de Maqui.

[15] Z plemienia Gada Geuel, syn Machiego.

[16] São estes os nomes dos homens que Moisés enviou a espiar aquela terra; e a Oseias, filho de Num, Moisés chamou Josué.

[16] Takie są imiona mężów, których wyprawił Mojżesz, aby poszli na zwiady do tej ziemi; Hoszeę, syna Nuna, Mojżesz nazwał Jozue.

[17] Enviou-os, pois, Moisés a espiar a terra de Canaã; e disse-lhes: Subi ao Neguebe e penetrai nas montanhas.

[17] Wyprawił ich tedy Mojżesz, aby poszli na zwiady do ziemi kanaanejskiej, i rzekł do nich: Idźcie przez Negeb, a potem wejdźcie na góry

[18] Vede a terra, que tal é, e o povo que nela habita, se é forte ou fraco, se poucos ou muitos.

[18] I zobaczycie, jaka jest ta ziemia, i czy lud, który ją zamieszkuje, jest silny czy słaby, czy jest nieliczny, czy liczny,

[19] E qual é a terra em que habita, se boa ou má; e que tais são as cidades em que habita, se em arraiais, se em fortalezas.

[19] I jaka jest ziemia, którą on zamieszkuje, czy dobra, czy zła, i jakie są miasta, w których mieszka, czy to są obozowiska, czy warownie,

[20] Também qual é a terra, se fértil ou estéril, se nela há matas ou não. Tende ânimo e trazei do fruto da terra. Eram

[20] I jaka jest gleba, czy urodzajna, czy jałowa; czy są na niej drzewa, czy nie ma. Bądźcie odważni; zabierzcie też z sobą coś

aqueles dias os dias das primícias das uvas.

21 Assim, subiram e espiaram a terra desde o deserto de Zim até Reobe, à entrada de Hamate.

22 E subiram pelo Neguebe e vieram até Hebrom; estavam ali Aimã, Sesai e Talmai, filhos de Anaque (Hebrom foi edificada sete anos antes de Zoã, no Egito).

23 Depois, vieram até ao vale de Escol e dali cortaram um ramo de vide com um cacho de uvas, o qual trouxeram dois homens numa vara, como também romãs e figos.

24 Esse lugar se chamou o vale de Escol, por causa do cacho que ali cortaram os filhos de Israel.

O relatório dos espias recebido com incredulidade

Deuteronômio 1.26-33

25 Ao cabo de quarenta dias, voltaram de espiar a terra,

26 caminharam e vieram a Moisés, e a Arão, e a toda a congregação dos filhos de Israel no deserto de Parã, a Cades; deram-lhes conta, a eles e a toda a congregação, e mostraram-lhes o fruto da terra.

27 Relataram a Moisés e disseram: Fomos à terra a que nos enviaste; e, verdadeiramente, mana leite e mel; este é o fruto dela.

28 O povo, porém, que habita nessa terra é poderoso, e as cidades, mui grandes e fortificadas; também vimos ali os filhos de Anaque.

z płodów ziemi. A był to czas dojrzewania winogron.

21 I poszli, zbadali tę ziemię, od pustyni Syn aż po Rechob, tuż przy wejściu do Chamat.

22 Poszli przez Negeb i przybyli do Hebronu, gdzie mieszkali Achiman, Szeszaj i Talmaj, potomkowie Anaka; a Hebron został zbudowany na siedem lat przed Soan w Egipcie.

23 I przybyli aż do doliny Eszkol, i ucięli tam gałąź krzewu winnego z jedną kiścią winogron, i nieśli ją we dwóch na drążku; nabrali także nieco jabłek granatu i fig.

24 Miejsce to zostało nazwane doliną Eszkol ze względu na kiść winogron, którą synowie izraelscy tam ucięli.

25 Ze zwiadów w tej ziemi powrócili dopiero po czterdziestu dniach.

26 I przyszli do Mojżesza i do Aarona, i do całego zboru izraelskiego na pustyni Paran, do Kadesz, zdali sprawę im i całemu zborowi oraz pokazali im płody tej ziemi.

27 I opowiedzieli mu, mówiąc: Przyszliśmy do ziemi, do której nas wyprawiłeś; ona rzeczywiście opływa w mleko i miód, a to są jej płody.

28 Tylko że mocny jest lud, który mieszka w tej ziemi, a miasta są obwarowane, bardzo wielkie; widzieliśmy tam także potomków Anaka.

[29] Os amalequitas habitam na terra do Neguebe; os heteus, os jebuseus e os amorreus habitam na montanha; os cananeus habitam ao pé do mar e pela ribeira do Jordão.

[29] Amalekici mieszkają w ziemi Negeb, Chetejczycy, Jebuzejczycy i Amorejczycy w górach, a Kananejczycy nad morzem i nad brzegami Jordanu.

[30] Então, Calebe fez calar o povo perante Moisés e disse: Eia! Subamos e possuamos a terra, porque, certamente, prevaleceremos contra ela.

[30] Kaleb uspakajał lud wzburzony na Mojżesza, mówiąc: Gdy wyruszymy na nią, to ją zdobędziemy, gdyż ją przemożemy.

[31] Porém os homens que com ele tinham subido disseram: Não poderemos subir contra aquele povo, porque é mais forte do que nós.

[31] Lecz mężowie, którzy poszli z nim, mówili: Nie możemy wyruszyć na ten lud, gdyż jest on od nas silniejszy.

[32] E, diante dos filhos de Israel, infamaram a terra que haviam espiado, dizendo: A terra pelo meio da qual passamos a espiar é terra que devora os seus moradores; e todo o povo que vimos nela são homens de grande estatura.

[32] I rozpuszczali między synami izraelskimi złą wieść o ziemi, którą zbadali, mówiąc: Ziemia, przez którą przeszliśmy, aby ją zbadać, to ziemia, która pożera swoich mieszkańców, a wszystek lud, który w niej widzieliśmy, to mężowie rośli.

[33] Também vimos ali gigantes (os filhos de Anaque são descendentes de gigantes), e éramos, aos nossos próprios olhos, como gafanhotos e assim também o éramos aos seus olhos.

[33] Widzieliśmy też tam olbrzymów, synów Anaka, z rodu olbrzymów, i wydawaliśmy się sobie w porównaniu z nimi jak szarańcza, i takimi też byliśmy w ich oczach.

Números 14

Sedição do povo

[1] Levantou-se, pois, toda a congregação e gritou em voz alta; e o povo chorou aquela noite.

[2] Todos os filhos de Israel murmuraram contra Moisés e contra Arão; e toda a congregação lhes disse: Tomara tivéssemos morrido na terra do Egito ou mesmo neste deserto!

IV Mojżeszowa 14

Lud buntuje się przeciwko Panu

[1] Wtedy wzburzył się cały zbór i podniósł swój głos, i płakał lud tej nocy.

[2] I szemrali wszyscy synowie izraelscy przeciwko Mojżeszowi i Aaronowi. I mówił cały zbór do nich: Obyśmy byli pomarli w Egipcie albo na tej pustyni obyśmy pomarli!

[3] E por que nos traz o SENHOR a esta terra, para cairmos à espada e para que nossas mulheres e nossas crianças sejam por presa? Não nos seria melhor voltarmos para o Egito?

[3] Po cóż Pan prowadzi nas do tej ziemi? Abyśmy padli od miecza? Aby nasze żony i dzieci stały się łupem? Czy nie lepiej nam wrócić do Egiptu?

[4] E diziam uns aos outros: Levantemos um capitão e voltemos para o Egito.

[4] I mówili jeden do drugiego: Obierzmy sobie wodza i wróćmy do Egiptu!

[5] Então, Moisés e Arão caíram sobre o seu rosto perante a congregação dos filhos de Israel.

[5] A Mojżesz i Aaron padli na twarz przed całym zgromadzeniem zboru synów izraelskich.

[6] E Josué, filho de Num, e Calebe, filho de Jefoné, dentre os que espiaram a terra, rasgaram as suas vestes

[6] A Jozue, syn Nuna, i Kaleb, syn Jefunnego, spośród tych, którzy zbadali tę ziemię, rozdarli swoje szaty

[7] e falaram a toda a congregação dos filhos de Israel, dizendo: A terra pelo meio da qual passamos a espiar é terra muitíssimo boa.

[7] I rzekli do całego zboru izraelskiego: Ziemia, przez którą przeszliśmy, aby ją zbadać, jest ziemią bardzo, bardzo dobrą.

[8] Se o SENHOR se agradar de nós, então, nos fará entrar nessa terra e no-la dará, terra que mana leite e mel.

[8] Jeżeli Pan ma w nas upodobanie, to wprowadzi nas do tej ziemi i da nam tę ziemię, która opływa w mleko i miód,

[9] Tão-somente não sejais rebeldes contra o SENHOR e não temais o povo dessa terra, porquanto, como pão, os podemos devorar; retirou-se deles o seu amparo; o SENHOR é conosco; não os temais.

[9] Tylko nie buntujcie się przeciwko Panu. Nie lękajcie się ludu tej ziemi, będą oni naszym pokarmem; odeszła od nich ich osłona, a Pan jest z nami. Nie bójcie się ich!

[10] Apesar disso, toda a congregação disse que os apedrejassem; porém a glória do SENHOR apareceu na tenda da congregação a todos os filhos de Israel.

[10] A gdy cały zbór zamierzał ich ukamienować, chwała Pana ukazała się w Namiocie Zgromadzenia wszystkim synom izraelskim.

[11] Disse o SENHOR a Moisés: Até quando me provocará este povo e até quando não crerá em mim, a despeito de todos os sinais que fiz no meio dele?

[11] Wtedy rzekł Pan do Mojżesza: Jak długo znieważać mnie będzie ten lud? Jak długo nie będą mi wierzyć mimo wszystkich znaków, które wśród nich uczyniłem?

[12] Com pestilência o ferirei e o deserdarei; e farei de ti povo maior e mais forte do que este.

Moisés intercede pelo povo

[13] Respondeu Moisés ao SENHOR: Os egípcios não somente ouviram que, com a tua força, fizeste subir este povo do meio deles,

[14] mas também o disseram aos moradores desta terra; ouviram que tu, ó SENHOR, estás no meio deste povo, que face a face, ó SENHOR, lhes apareces, tua nuvem está sobre eles, e vais adiante deles numa coluna de nuvem, de dia, e, numa coluna de fogo, de noite.

[15] Se matares este povo como a um só homem, as gentes, pois, que, antes, ouviram a tua fama, dirão:

[16] Não podendo o SENHOR fazer entrar este povo na terra que lhe prometeu com juramento, os matou no deserto.

[17] Agora, pois, rogo-te que a força do meu SENHOR se engrandeça, como tens falado, dizendo:

[18] O SENHOR é longânimo e grande em misericórdia, que perdoa a iniqüidade e a transgressão, ainda que não inocenta o culpado, e visita a iniqüidade dos pais nos filhos até à terceira e quarta gerações.

[19] Perdoa, pois, a iniqüidade deste povo, segundo a grandeza da tua misericórdia e como também tens perdoado a este povo desde a terra do Egito até aqui.

O castigo dado por Deus

Deuteronômio 1.34-40

[20] Tornou-lhe o SENHOR: Segundo a tua palavra, eu lhe perdoei.

[12] Wytracę ich zarazą i wygubię ich, a ciebie uczynię ludem większym i silniejszym od nich.

[13] Lecz Mojżesz rzekł do Pana: Egipcjanie usłyszą o tym, że spośród nich wywiodłeś mocą swoją ten lud,

[14] I powiedzą to mieszkańcom tej ziemi. Oni też już słyszeli, że Ty, Panie, jesteś wpośród ludu tego, że oko w oko im się ukazujesz, Ty, Panie, i że twój obłok stoi nad nimi, i że w słupie obłocznym kroczysz przed nimi w dzień, a w słupie ognia w nocy.

[15] Jeżeli tedy zabijesz ten lud jak jednego męża, to narody, które słyszały wieść o tobie, będą mówić:

[16] Ponieważ nie mógł Pan wprowadzić ludu tego do ziemi, którą im poprzysiągł, zabił ich na pustyni.

[17] Niechże więc teraz wielką okaże się moc Pana mojego, jak rzekłeś, mówiąc:

[18] Pan nierychły do gniewu i bardzo łaskawy przebacza winę i występek, choć nie pozostawia bez kary, lecz za winę ojców nawiedza synów do trzeciego i czwartego pokolenia.

[19] Odpuść przeto winę tego ludu według wielkości twojej łaski, jak już przebaczałeś ludowi temu od czasu wyjścia z Egiptu aż dotąd.

[20] I rzekł Pan: Odpuściłem na twoje słowo;

[21] Porém, tão certo como eu vivo, e como toda a terra se encherá da glória do SENHOR,

[22] nenhum dos homens que, tendo visto a minha glória e os prodígios que fiz no Egito e no deserto, todavia, me puseram à prova já dez vezes e não obedeceram à minha voz,

[23] nenhum deles verá a terra que, com juramento, prometi a seus pais, sim, nenhum daqueles que me desprezaram a verá.

[24] Porém o meu servo Calebe, visto que nele houve outro espírito, e perseverou em seguir-me, eu o farei entrar a terra que espiou, e a sua descendência a possuirá.

[25] Ora, os amalequitas e os cananeus habitam no vale; mudai, amanhã, de rumo e caminhai para o deserto, pelo caminho do mar Vermelho.

[26] Depois, disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[27] Até quando sofrerei esta má congregação que murmura contra mim? Tenho ouvido as murmurações que os filhos de Israel proferem contra mim.

[28] Dize-lhes: Por minha vida, diz o SENHOR, que, como falastes aos meus ouvidos, assim farei a vós outros.

[29] Neste deserto, cairá o vosso cadáver, como também todos os que de vós foram contados segundo o censo, de vinte anos para cima, os que dentre vós contra mim murmurastes;

Zapowiedź kary za bunt: nie wejdą do Kanaanu

[21] Ale - jak żyję i jak pełna jest cała ziemia chwały Pana -

[22] Żaden z tych mężów, którzy widzieli moją chwałę i moje znaki, jakich dokonywałem w Egipcie i na pustyni, a oto już dziesięciokrotnie wystawiali mnie na próbę i nie słuchali mojego głosu,

[23] Nie zobaczy ziemi, którą przysiągłem ich ojcom. Żaden z tych, którzy mnie znieważyli, jej nie zobaczy.

[24] Jednakże sługę mojego Kaleba, za to, że inny duch jest w nim i on był mi wierny całkowicie, wprowadzę do ziemi, do której poszedł, i jego potomstwo ją posiądzie.

[25] A ponieważ Amalekici i Kananejczycy mieszkają w dolinie, zawróćcie jutro i wyruszcie na pustynię w kierunku Morza Czerwonego.

[26] I przemówił Pan do Mojżesza i do Aarona tymi słowy:

[27] Jak długo jeszcze będzie ten zły zbór szemrać przeciwko mnie? Słyszałem bowiem szemranie synów izraelskich, z jakim występują przeciwko mnie.

[28] Powiedz im więc: Jako żyję - mówi Pan - uczynię wam tak, jak mówiliście wobec mnie:

[29] Na tej pustyni legną wasze trupy i wszyscy zapisani spośród was, w pełnej liczbie, od dwudziestego roku życia wzwyż, wy, którzy szemraliście przeciwko mnie,

[30] não entrareis na terra a respeito da qual jurei que vos faria habitar nela, salvo Calebe, filho de Jefoné, e Josué, filho de Num.

[31] Mas os vossos filhos, de que dizeis: Por presa serão, farei entrar nela; e eles conhecerão a terra que vós desprezastes.

[32] Porém, quanto a vós outros, o vosso cadáver cairá neste deserto.

[33] Vossos filhos serão pastores neste deserto quarenta anos e levarão sobre si as vossas infidelidades, até que o vosso cadáver se consuma neste deserto.

[34] Segundo o número dos dias em que espiastes a terra, quarenta dias, cada dia representando um ano, levareis sobre vós as vossas iniqüidades quarenta anos e tereis experiência do meu desagrado.

[35] Eu, o SENHOR, falei; assim farei a toda esta má congregação, que se levantou contra mim; neste deserto, se consumirão e aí falecerão.

[36] Os homens que Moisés mandara a espiar a terra e que, voltando, fizeram murmurar toda a congregação contra ele, infamando a terra,

[37] esses mesmos homens que infamaram a terra morreram de praga perante o SENHOR.

[38] Mas Josué, filho de Num, e Calebe, filho de Jefoné, que eram dos homens que foram espiar a terra, sobreviveram.

O povo derrotado em Horma

Deuteronômio 1.41-46

[30] Nie wejdziecie do ziemi, w której poprzysiągłem was osiedlić, z wyjątkiem Kaleba, syna Jefunnego i Jozuego, syna Nuna.

[31] Lecz dzieci wasze, o których mówiliście, że staną się łupem, te wprowadzę i one posiądą ziemię, którą wy pogardziliście.

[32] Wasze trupy zaś legną na tej pustyni.

[33] Lecz i synowie wasi będą koczowali na pustyni przez czterdzieści lat i poniosą karę za waszą niewierność, aż zniszczeją wasze trupy na pustyni.

[34] Według liczby dni, w ciągu których badaliście tę ziemię, a było ich czterdzieści, dzień licząc za rok, będziecie ponosić karę za wasze winy przez czterdzieści lat i doznacie mojej niechęci.

[35] Ja, Jahwe, powiedziałem tak i tak postąpię z całym tym złym zborem, który zmówił się przeciwko mnie. Na tej pustyni wyginą i tu pomrą.

Śmierć dziesięciu wywiadowców

[36] Ci mężowie, których Mojżesz wyprawił, aby zbadali ziemię, a po powrocie, rozpuszczając złą wieść o ziemi sprawili, że cały zbór szemrał przeciwko niemu,

[37] Ci mężowie, którzy rozpuścili złą wieść o ziemi, pomarli, porażeni przez Pana.

[38] Tylko Jozue, syn Nuna, i Kaleb, syn Jefunnego, pozostali przy życiu z tych mężów, którzy poszli na zwiady do tej ziemi.

Niepowodzenie zbrojnego wypadu pod Chormą

[39] Falou Moisés estas palavras a todos os filhos de Israel, e o povo se contristou muito.

[40] Levantaram-se pela manhã de madrugada e subiram ao cimo do monte, dizendo: Eis-nos aqui e subiremos ao lugar que o SENHOR tem prometido, porquanto havemos pecado.

[41] Porém Moisés respondeu: Por que transgredis o mandado do SENHOR? Pois isso não prosperará.

[42] Não subais, pois o SENHOR não estará no meio de vós, para que não sejais feridos diante dos vossos inimigos.

[43] Porque os amalequitas e os cananeus ali estão diante de vós, e caireis à espada; pois, uma vez que vos desviastes do SENHOR, o SENHOR não será convosco.

[44] Contudo, temerariamente, tentaram subir ao cimo do monte, mas a arca da Aliança do SENHOR e Moisés não se apartaram do meio do arraial.

[45] Então, desceram os amalequitas e os cananeus que habitavam na montanha e os feriram, derrotando-os até Horma.

Números 15

Leis a respeito de ofertas

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra das vossas habitações, que eu vos hei de dar,

[3] e ao SENHOR fizerdes oferta queimada, holocausto ou sacrifício, em cumprimento de um voto ou em oferta voluntária, ou, nas vossas festas fixas, apresentardes ao

[39] A gdy Mojżesz powiedział te słowa wszystkim synom izraelskim, lud bardzo się zasmucił.

[40] I wstali wcześnie rano, i chcieli wyruszyć na szczyt góry, mówiąc: Teraz gotowiśmy pójść na to miejsce, o którym mówił Pan; myśmy bowiem zgrzeszyli.

[41] Lecz Mojżesz rzekł: Dlaczego chcecie przekroczyć rozkaz Pana? To się nie uda.

[42] Nie wyruszajcie tam, gdyż nie ma Pana wśród was, abyście nie zostali pobici przez waszych nieprzyjaciół.

[43] Gdyż Amalekici i Kananejczycy są tam przed wami, i padniecie od miecza, ponieważ odwróciliście się od Pana i Pan nie będzie z wami.

[44] Oni jednak uparli się, aby wejść na szczyt góry. Ale Skrzynia Przymierza Pana i Mojżesz nie oddalali się z obozu.

[45] Amalekici zaś i Kananejczycy, mieszkający w tych górach, zeszli w dół, pobili ich i przepędzili aż do Chormy.

IV Mojżeszowa 15

Przepisy dotyczące ofiar

[1] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[2] Przemów do Izraelitów i powiedz im: Gdy wejdziecie do ziemi waszych siedzib, którą Ja wam daję,

[3] A będziecie chcieli złożyć dla Pana ofiarę ogniową z bydła lub z owiec - czy to całopalną, czy rzeźną, spełniając ślub albo dobrowolnie, albo w szczególne wasze

SENHOR aroma agradável com o sacrifício de gado e ovelhas,

[4] então, aquele que apresentar a sua oferta ao SENHOR, por oferta de manjares, trará a décima parte de um efa de flor de farinha, misturada com a quarta parte de um him de azeite.

[5] E de vinho para libação prepararás a quarta parte de um him para cada cordeiro, além do holocausto ou do sacrifício.

[6] Para cada carneiro prepararás uma oferta de manjares de duas décimas de um efa de flor de farinha, misturada com a terça parte de um him de azeite;

[7] e de vinho para a libação oferecerás a terça parte de um him ao SENHOR, em aroma agradável.

[8] Quando preparares novilho para holocausto ou sacrifício, em cumprimento de um voto ou um sacrifício pacífico ao SENHOR,

[9] com o novilho, trarás uma oferta de manjares de três décimas de um efa de flor de farinha, misturada com a metade de um him de azeite,

[10] e de vinho para a libação trarás a metade de um him, oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[11] Assim se fará com todos os novilhos, carneiros, cordeiros e bodes.

[12] Segundo o número que oferecerdes, assim o fareis para cada um.

święta, aby zgotować Panu woń przyjemną,

[4] To niechaj składający swój dar ofiarny Panu złoży też na ofiarę z pokarmów jedną dziesiątą efy przedniej mąki, zaczynionej jedną czwartą hinu oliwy,

[5] A na ofiarę z płynów jedną czwartą hinu wina. Tak postąpisz przy ofierze całopalnej czy rzeźnej, na każde jagnię.

[6] Przy baranie zaś złożysz na ofiarę z pokarmów dwie dziesiąte efy przedniej mąki, zaczynionej jedną trzecią hinu oliwy,

[7] A na ofiarę z płynów jedną trzecią hinu wina. Złożysz to jako woń przyjemną dla Pana.

[8] Jeżeli zaś na ofiarę całopalną lub rzeźną złożysz cielca, aby spełnić ślub albo jako ofiarę pojednania dla Pana,

[9] To przy cielcu złoży się na ofiarę z pokarmów trzy dziesiąte efy przedniej mąki, zaczynionej połową hinu oliwy,

[10] Na ofiarę zaś z płynów złożysz pół hinu wina. Będzie to ofiara ogniowa, woń przyjemna dla Pana,

[11] Tak należy postąpić przy każdym wole, przy każdym baranie oraz przy każdym jagnięciu z owiec lub przy koźlęciu.

[12] Jaka będzie liczba zwierząt, które składacie, taka będzie ilość dodatków do ofiar.

[13] Todos os naturais assim farão estas coisas, trazendo oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[13] Tak postąpi każdy tubylec, składając ofiarę ogniową, woń przyjemną dla Pana.

[14] Se também morar convosco algum estrangeiro ou quem quer que estiver entre vós durante as vossas gerações, e trouxer uma oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR, como vós fizerdes, assim fará ele.

[14] A jeżeli zamieszka pośród was cudzoziemiec albo jeżeli ktokolwiek żyje na stałe wśród waszych potomków, a będzie chciał złożyć ofiarę ogniową, woń przyjemną dla Pana, to niech uczyni tak, jak wy czynicie.

[15] Quanto à congregação, haja apenas um estatuto, tanto para vós outros como para o estrangeiro que morar entre vós, por estatuto perpétuo nas vossas gerações; como vós sois, assim será o estrangeiro perante o SENHOR.

[15] W ogóle, jednakowy jest przepis dla was i dla cudzoziemca, który u was przebywa. Będzie to przepis wieczny, dla waszych pokoleń przed Panem, zarówno dla was jak i dla cudzoziemca.

[16] A mesma lei e o mesmo rito haverá para vós outros e para o estrangeiro que mora convosco.

[16] Jednakowe prawo i jednakowy przepis będzie dla was i dla cudzoziemca, przebywającego u was.

[17] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[17] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[18] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando chegardes à terra em que vos farei entrar,

[18] Przemów do synów izraelskich i powiedz im: Gdy wejdziecie do ziemi, do której was prowadzę,

[19] ao comerdes do pão da terra, apresentareis oferta ao SENHOR.

[19] I będziecie jedli chleb tej ziemi, wyznaczcie dla Pana dar ofiarny.

[20] Das primícias da vossa farinha grossa apresentareis um bolo como oferta; como oferta da eira, assim o apresentareis.

[20] Złożycie na dar ofiarny pierwociny ciasta z mąki razowej. Złożycie ją jako ofiarę z gumna.

[21] Das primícias da vossa farinha grossa apresentareis ao SENHOR oferta nas vossas gerações.

[21] Dar ofiarny z pierwocin waszego ciasta dawać będziecie Panu z pokolenia na pokolenie.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância

Levítico 4.13-21

[22] Quando errardes e não cumprirdes todos estes mandamentos que o SENHOR falou a Moisés,

[22] A jeżeli nieumyślnie uchybicie i nie spełnicie tych wszystkich przykazań, jakie Pan nadał Mojżeszowi,

[23] sim, tudo quanto o SENHOR vos tem mandado por Moisés, desde o dia em que o SENHOR ordenou e daí em diante, nas vossas gerações,

[23] Jakiekolwiek z nich, które Pan wam nakazał przez Mojżesza, od dnia, w którym Pan to nakazał, i nadal po wszystkie pokolenia,

[24] será que, quando se fizer alguma coisa por ignorância e for encoberta aos olhos da congregação, toda a congregação oferecerá um novilho, para holocausto de aroma agradável ao SENHOR, com a sua oferta de manjares e libação, segundo o rito, e um bode, para oferta pelo pecado.

[24] To jeżeli błąd ten został popełniony przez przeoczenie całego zboru, cały zbór złoży jednego cielca na ofiarę całopalną, woń przyjemną dla Pana, wraz z jego ofiarą z pokarmów i z płynów, według prawa, oraz jednego kozła na ofiarę za grzech.

[25] O sacerdote fará expiação por toda a congregação dos filhos de Israel, e lhes será perdoado, porquanto foi erro, e trouxeram a sua oferta, oferta queimada ao SENHOR, e a sua oferta pelo pecado perante o SENHOR, por causa do seu erro.

[25] Kapłan dokona przebłagania za cały zbór synów izraelskich i będzie im odpuszczone; gdyż było to tylko przeoczenie i oni złożyli dar swój na ofiarę ogniową Panu i swoją ofiarę za grzech przynieśli przed Pana za przeoczenie swoje.

[26] Será, pois, perdoado a toda a congregação dos filhos de Israel e mais ao estrangeiro que habita no meio deles, pois no erro foi envolvido todo o povo.

[26] I będzie odpuszczone całemu zborowi synów izraelskich i cudzoziemcowi przebywającemu wśród was. Cały bowiem lud popełnił to przez przeoczenie.

[27] Se alguma pessoa pecar por ignorância, apresentará uma cabra de um ano como oferta pelo pecado.

[27] A jeżeli pojedynczy człowiek zgrzeszy przez przeoczenie, to złoży jednoroczną kozę na ofiarę za grzech.

[28] O sacerdote fará expiação pela pessoa que errou, quando pecar por ignorância perante o SENHOR, fazendo expiação por ela, e lhe será perdoado.

[28] Kapłan dokona przebłagania za tego człowieka, który uchybił, popełniając przed Panem grzech przez przeoczenie; gdy dokona za niego przebłagania, będzie mu odpuszczone.

[29] Para o natural dos filhos de Israel e para o estrangeiro que no meio deles habita, tereis a mesma lei para aquele que isso fizer por ignorância.

[29] Zarówno tubylca z synów izraelskich, jak cudzoziemca, przebywającego wśród was, którzy popełnili błąd przez przeoczenie, obowiązuje jednakowe prawo.

[30] Mas a pessoa que fizer alguma coisa atrevidamente, quer seja dos naturais quer dos estrangeiros, injuria ao SENHOR; tal pessoa será eliminada do meio do seu povo,

[31] pois desprezou a palavra do SENHOR e violou o seu mandamento; será eliminada essa pessoa, e a sua iniqüidade será sobre ela.

Castigo pela violação do sábado

[32] Estando, pois, os filhos de Israel no deserto, acharam um homem apanhando lenha no dia de sábado.

[33] Os que o acharam apanhando lenha o trouxeram a Moisés, e a Arão, e a toda a congregação.

[34] Meteram-no em guarda, porquanto ainda não estava declarado o que se lhe devia fazer.

[35] Então, disse o SENHOR a Moisés: Tal homem será morto; toda a congregação o apedrejará fora do arraial.

[36] Levou-o, pois, toda a congregação para fora do arraial, e o apedrejaram; e ele morreu, como o SENHOR ordenara a Moisés.

A lei acerca das borlas das vestes

Deuteronômio 22.12

[37] Disse o SENHOR a Moisés:

[38] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes que nos cantos das suas vestes façam borlas pelas suas gerações; e as borlas em cada canto, presas por um cordão azul.

[39] E as borlas estarão ali para que, vendo-as, vos lembreis de todos os mandamentos do SENHOR e os cumprais; não seguireis

[30] Lecz człowiek, zarówno tubylec jak i cudzoziemiec, który popełni to rozmyślnie, znieważa Pana. Człowiek ten będzie wytracony spośród swego ludu,

[31] Gdyż pogardził słowem Pańskim i naruszył przykazania Pańskie. Człowiek ten będzie więc wytracony, a grzech jego pozostanie na nim.

Ukamienowanie łamiącego sabat

[32] A gdy synowie izraelscy przebywali na pustyni, napotkali człowieka, zbierającego drwa w dzień sabatu.

[33] Ci, którzy go napotkali zbierającego drwa, przyprowadzili go do Mojżesza i Aarona oraz do całego zboru.

[34] I osadzili go pod strażą, gdyż jeszcze nie było rozstrzygnięte, co ma się z nim uczynić.

[35] I rzekł Pan do Mojżesza: Mąż ten poniesie śmierć. Niech cały zbór go ukamienuje poza obozem.

[36] I wyprowadził go cały zbór poza obóz, i ukamienowali go, i umarł, jak Pan nakazał Mojżeszowi.

Frędzle na skrajach szat

[37] I rzekł Pan do Mojżesza:

[38] Przemów do synów izraelskich i powiedz im, żeby oni i ich potomkowie porobili sobie frędzle na skrajach swoich szat, a przy frędzlach na skraju umieścili sznurki z fioletowej purpury.

[39] Będziecie mieli te frędzle po to, abyście, gdy na nie spojrzycie, przypomnieli sobie wszystkie przykazania Pańskie, i abyście

os desejos do vosso coração, nem os dos vossos olhos, após os quais andais adulterando,

40 para que vos lembreis de todos os meus mandamentos, e os cumprais, e santos sereis a vosso Deus.

41 Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para vos ser por Deus. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

je pełnili, a nie dali się zwieść swoim sercom i swoim oczom, które was prowadzą do bałwochwalstwa,

40 Abyście pamiętali i wypełniali wszystkie moje przykazania, i byli świętymi Boga waszego.

41 Jam jest Pan, wasz Bóg, który was wywiodłem z ziemi egipskiej, aby być dla was Bogiem, Jam jest Pan, Bóg wasz.

Números 16

A rebelião de Corá, Datã e Abirão

1 Corá, filho de Isar, filho de Coate, filho de Levi, tomou consigo a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe, e a Om, filho de Pelete, filhos de Rúben.

2 Levantaram-se perante Moisés com duzentos e cinqüenta homens dos filhos de Israel, príncipes da congregação, eleitos por ela, varões de renome,

3 e se ajuntaram contra Moisés e contra Arão e lhes disseram: Basta! Pois que toda a congregação é santa, cada um deles é santo, e o SENHOR está no meio deles; por que, pois, vos exaltais sobre a congregação do SENHOR?

4 Tendo ouvido isto, Moisés caiu sobre o seu rosto.

5 E falou a Corá e a todo o seu grupo, dizendo: Amanhã pela manhã, o SENHOR fará saber quem é dele e quem é o santo que ele fará chegar a si; aquele a quem escolher fará chegar a si.

6 Fazei isto: tomai vós incensários, Corá e todo o seu grupo;

IV Mojżeszowa 16

Bunt Koracha, Datana i Abirama

1 Wtedy Korach, syn Jishara, syna Kehata, syna Lewiego, oraz Datan i Abiram, synowie Eliaba, i On, syn Peleta, z synów Rubena,

2 Zbuntowali się przeciwko Mojżeszowi, a wraz z nimi dwustu pięćdziesięciu mężów izraelskich, książąt zboru, powoływanyh na uroczyste zebrania, mężów znakomitych,

3 Połączyli się, by wystąpić przeciwko Mojżeszowi i Aaronowi, i rzekli do nich: Dość tego! Cały bowiem zbór, wszyscy w nim są święci, i Pan jest wśród nich; dlaczego więc wynosicie się ponad zgromadzenie Pańskie?

4 Gdy to Mojżesz usłyszał, padł na oblicze swoje,

5 A potem przemówił do Koracha i do całego jego zastępu: Jutro ukaże Pan, kto jest jego i kto jest święty, i może zbliżyć się do niego; kogo zaś wybierze, temu pozwoli zbliżyć się do siebie.

6 Tak uczyńcie, ty, Korach i wy, i cały zastęp jego: Weźcie sobie kadzielnice

[7] e, pondo fogo neles amanhã, sobre eles deitai incenso perante o SENHOR; e será que o homem a quem o SENHOR escolher, este será o santo; basta-vos, filhos de Levi.

[8] Disse mais Moisés a Corá: Ouvi agora, filhos de Levi:

[9] acaso, é para vós outros coisa de somenos que o Deus de Israel vos separou da congregação de Israel, para vos fazer chegar a si, a fim de cumprirdes o serviço do tabernáculo do SENHOR e estardes perante a congregação para ministrar-lhe;

[10] e te fez chegar, Corá, e todos os teus irmãos, os filhos de Levi, contigo? Ainda também procurais o sacerdócio?

[11] Pelo que tu e todo o teu grupo juntos estais contra o SENHOR; e Arão, que é ele para que murmureis contra ele?

[12] Mandou Moisés chamar a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe; porém eles disseram: Não subiremos;

[13] porventura, é coisa de somenos que nos fizeste subir de uma terra que mana leite e mel, para fazer-nos morrer neste deserto, senão que também queres fazer-te príncipe sobre nós?

[14] Nem tampouco nos trouxeste a uma terra que mana leite e mel, nem nos deste campos e vinhas em herança; pensas que lançarás pó aos olhos destes homens? Pois não subiremos.

[15] Então, Moisés irou-se muito e disse ao SENHOR: Não atentes para a sua oferta;

[7] I włóżcie w nie ogień, i jutro nasypcie nań kadzidła przed Panem; ten mąż, którego Pan sobie obierze, będzie świętym; dość tego, synowie Lewiego!

[8] I rzekł Mojżesz do Koracha: Posłuchajcie, synowie Lewiego!

[9] Czy wam było za mało, iż Bóg Izraela wyróżnił was w zborze izraelskim, aby was zbliżyć do siebie, byście mogli sprawować służbę w przybytku Pańskim i stawać przed zborem, aby im służyć?

[10] Pozwolił tobie, a z tobą wszystkim twoim braciom, synom Lewiego, zbliżać się do siebie, a wy żądacie jeszcze i kapłaństwa?

[11] Dlatego ty i cały twój zastęp połączyliście się, aby wystąpić przeciwko Panu, kim zaś jest Aaron, że szemrzecie przeciwko niemu?

[12] I rozkazał Mojżesz przywołać Datana i Abirama, synów Eliaba, lecz oni odpowiedzieli: Nie przyjdziemy!

[13] Czy mało tego, że nas wyprowadziłeś z ziemi opływającej w mleko i miód, aby nas wygubić na pustyni, że jeszcze chcesz narzucić się nam jako władca?

[14] Wszak nie wprowadziłeś nas do ziemi opływającej w mleko i miód ani nie dałeś nam w posiadanie pól i winnic. Czy chcesz tym mężom wyłupić oczy? Nie przyjdziemy!

[15] Wtedy Mojżesz bardzo się rozgniewał i rzekł do Pana: Nie zważaj na ich ofiarę.

nem um só jumento levei deles e a nenhum deles fiz mal.

Nie wziąłem od nich ani jednego osła, ani też nikogo z nich nie skrzywdziłem.

16 Disse mais Moisés a Corá: Tu e todo o teu grupo, ponde-vos perante o SENHOR, tu, e eles, e Arão, amanhã.

16 I rzekł Mojżesz do Koracha: Ty i cały twój zastęp oraz Aaron stawicie się jutro przed Panem.

17 Tomai cada um o seu incensário e neles ponde incenso; trazei-o, cada um o seu, perante o SENHOR, duzentos e cinqüenta incensários; também tu e Arão, cada qual o seu.

17 Weźcie każdy swoją kadzielnicę i nałóżcie na nie kadzidła, i złóżcie przed Panem każdy swoją kadzielnicę, razem dwieście pięćdziesiąt kadzielnic; ty i Aaron też, każdy ze swoją kadzielnicą.

18 Tomaram, pois, cada qual o seu incensário, neles puseram fogo, sobre eles deitaram incenso e se puseram perante a porta da tenda da congregação com Moisés e Arão.

18 I wziął każdy swoją kadzielnicę, i włożyli w nie ogień, i nasypali kadzidła, i stanęli u wejścia do Namiotu Zgromadzenia, a także Mojżesz i Aaron.

19 Corá fez ajuntar contra eles todo o povo à porta da tenda da congregação; então, a glória do SENHOR apareceu a toda a congregação.

19 Korach zgromadził naprzeciw nich cały zbór u wejścia do Namiotu Zgromadzenia i wtedy ukazała się całemu zborowi chwała Pańska.

Os rebeldes castigados

20 Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

20 I przemówił Pan do Mojżesza i do Aarona tymi słowy:

21 Apartai-vos do meio desta congregação, e os consumirei num momento.

21 Odłączcie się od tego zboru, a Ja ich zniszczę w mgnieniu oka.

22 Mas eles se prostraram sobre o seu rosto e disseram: Ó Deus, Autor e Conservador de toda a vida, acaso, por pecar um só homem, indignar-te-ás contra toda esta congregação?

22 Lecz oni upadli na swoje oblicza i rzekli: Boże, Boże duchów wszelkiego ciała! Czy jeżeli zgrzeszy jeden mąż, będziesz się gniewał na cały zbór?

23 Respondeu o SENHOR a Moisés:

23 Wtedy odezwał się Pan do Mojżesza tymi słowy:

24 Fala a toda esta congregação, dizendo: Levantai-vos do redor da habitação de Corá, Datã e Abirão.

24 Przemów do zboru tak: Oddalcie się z obrębu mieszkań Koracha, Datana i Abirama.

[25] Então, se levantou Moisés e foi a Datã e a Abirão; e após ele foram os anciãos de Israel.

[25] I wstał Mojżesz, i poszedł do Datana i Abirama, a za nim poszli starsi izraelscy.

[26] E disse à congregação: Desviai-vos, peço-vos, das tendas destes homens perversos e não toqueis nada do que é seu, para que não sejais arrebatados em todos os seus pecados.

[26] I przemówił do zboru tymi słowy: Odstąpcie od namiotów tych bezbożnych mężów. Nie dotykajcie niczego, co do nich należy, abyście nie zginęli przez wszystkie ich grzechy.

[27] Levantaram-se, pois, do redor da habitação de Corá, Datã e Abirão; e Datã e Abirão saíram e se puseram à porta da sua tenda, juntamente com suas mulheres, seus filhos e suas crianças.

[27] I oddalili się od mieszkań Koracha, Datana i Abirama. Datan zaś i Abiram wyszli i stanęli u wejścia do swoich namiotów ze swoimi żonami, synami i dziećmi.

[28] Então, disse Moisés: Nisto conhecereis que o SENHOR me enviou a realizar todas estas obras, que não procedem de mim mesmo:

[28] A Mojżesz rzekł: Po tym poznacie, że Pan mnie posłał, abym dokonał wszystkich tych czynów, i że z własnej woli nic nie czyniłem:

[29] se morrerem estes como todos os homens morrem e se forem visitados por qualquer castigo como se dá com todos os homens, então, não sou enviado do SENHOR.

[29] Jeżeli oni umrą taką śmiercią jak wszyscy ludzie i spotka ich los wszystkich ludzi, to nie Pan mnie posłał.

[30] Mas, se o SENHOR criar alguma coisa inaudita, e a terra abrir a sua boca e os tragar com tudo o que é seu, e vivos descerem ao abismo, então, conhecereis que estes homens desprezaram o SENHOR.

[30] Lecz jeżeli Pan dokona rzeczy nadzwyczajnej, że ziemia otworzy swoją czeluść i pochłonie ich oraz wszystko, co do nich należy, i żywcem zstąpią do podziemi, wtedy poznacie, że ci mężowie zbezcześcili Pana.

[31] E aconteceu que, acabando ele de falar todas estas palavras, a terra debaixo deles se fendeu,

[31] A gdy wypowiedział wszystkie te słowa, rozstąpiła się ziemia pod ich nogami.

[32] abriu a sua boca e os tragou com as suas casas, como também todos os homens que pertenciam a Corá e todos os seus bens.

[32] Ziemia rozwarła swoją czeluść i pochłonęła ich oraz ich domy i wszystkich ludzi Koracha i cały ich dobytek.

[33] Eles e todos os que lhes pertenciam desceram vivos ao abismo; a terra os cobriu, e pereceram do meio da congregação.
[34] Todo o Israel que estava ao redor deles fugiu do seu grito, porque diziam: Não suceda que a terra nos trague a nós também.
[35] Procedente do SENHOR saiu fogo e consumiu os duzentos e cinqüenta homens que ofereciam o incenso.
[36] Disse o SENHOR a Moisés:
[37] Dize a Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, que tome os incensários do meio do incêndio e espalhe o fogo longe, porque santos são;
[38] quanto aos incensários daqueles que pecaram contra a sua própria vida, deles se façam lâminas para cobertura do altar; porquanto os trouxeram perante o SENHOR; pelo que santos são e serão por sinal aos filhos de Israel.
[39] Eleazar, o sacerdote, tomou os incensários de metal, que tinham trazido aqueles que foram queimados, e os converteram em lâminas para cobertura do altar,
[40] por memorial para os filhos de Israel, para que nenhum estranho, que não for da descendência de Arão, se chegue para acender incenso perante o SENHOR; para que não seja como Corá e o seu grupo,

[33] Oni zaś wpadli ze wszystkim, co mieli, żywcem do podziemi, a ziemia zamknęła się nad nimi; tak zginęli spośród zgromadzenia.
[34] Wszyscy zaś Izraelici, którzy byli wokoło nich, uciekli na ich krzyk, mówiąc do siebie: Oby i nas ziemia nie pochłonęła!
[35] Ogień też wyszedł od Pana i pochłonął owych dwustu pięćdziesięciu mężów, którzy ofiarowali kadzidło.

IV Mojżeszowa 17

Usunięcie skutków kary za bunt Koracha

[1] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:
[2] Powiedz do Eleazara, syna Aarona, kapłana, niech pozbiera kadzielnice z pogorzeliska, a ogień niech rozrzuci daleko. Były bowiem poświęcone
[3] Kadzielnice tych, którzy swój grzech przypłacili życiem. Przekujcie je więc na blachy na pokrycie ołtarza, gdyż oni przynieśli je przed Pana, więc są poświęcone. Niech będą znakiem dla synów izraelskich.
[4] Wziął więc Eleazar, kapłan, miedziane kadzielnice, które przynieśli ci spaleni, i przekuli je na blachy na pokrycie ołtarza.
[5] Jest to przypomnienie dla synów izraelskich, ażeby żaden obcy, który nie jest z rodziny Aarona, nie przystępował do kadzenia przed Panem i aby nie stał się podobnym do Koracha i jego zastępu, jak mu to powiedział Pan przez Mojżesza.

como o SENHOR lhe tinha dito por Moisés.

Novo tumulto e seu castigo

[41] Mas, no dia seguinte, toda a congregação dos filhos de Israel murmurou contra Moisés e contra Arão, dizendo: Vós matastes o povo do SENHOR.

[42] Ajuntando-se o povo contra Moisés e Arão e virando-se para a tenda da congregação, eis que a nuvem a cobriu, e a glória do SENHOR apareceu.

[43] Vieram, pois, Moisés e Arão perante a tenda da congregação.

[44] Então, falou o SENHOR a Moisés, dizendo:

[45] Levantai-vos do meio desta congregação, e a consumirei num momento; então, se prostraram sobre o seu rosto.

[46] Disse Moisés a Arão: Toma o teu incensário, põe nele fogo do altar, deita incenso sobre ele, vai depressa à congregação e faze expiação por eles; porque grande indignação saiu de diante do SENHOR; já começou a praga.

[47] Tomou-o Arão, como Moisés lhe falara, correu ao meio da congregação (eis que já a praga havia começado entre o povo), deitou incenso nele e fez expiação pelo povo.

[48] Pôs-se em pé entre os mortos e os vivos; e cessou a praga.

[49] Ora, os que morreram daquela praga foram catorze mil e setecentos, fora os que morreram por causa de Corá.

Ponowne szemranie ludu i dalsza kara

[6] Nazajutrz znowu cały zbór synów izraelskich szemrał przeciwko Mojżeszowi i Aaronowi, mówiąc: Wyście spowodowali śmierć ludu Pana.

[7] A gdy zbór gromadził się przeciwko Mojżeszowi i przeciwko Aaronowi i gdy zwrócili się ku Namiotowi Zgromadzenia, oto okrył go obłok i ukazała się chwała Pańska,

[8] A Mojżesz i Aaron przyszli przed Namiot Zgromadzenia.

[9] Wtedy przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[10] Usuńcie się spośród tego zboru, a Ja ich zniszczę w mgnieniu oka. Oni zaś padli na swoje twarze.

[11] I rzekł Mojżesz do Aarona: Weź kadzielnicę, włóż w nią ogień z ołtarza, nasyp kadzidła i udaj się śpiesznie do zboru, i dokonaj za nich przebłagania, gdyż Pan rozgniewał się i zaczęła się plaga.

[12] Aaron wziął kadzielnicę, jak mu powiedział Mojżesz, i pobiegł w sam środek zgromadzenia, gdzie już zaczęła się plaga wśród ludu. Nasypał kadzidła i dokonał przebłagania za lud,

[13] Stanął pomiędzy umarłymi i żywymi, i plaga została powstrzymana.

[14] Zmarłych od tej plagi było czternaście tysięcy siedemset, oprócz tych, którzy poginęli w związku ze sprawą Koracha.

[50] Voltou Arão a Moisés, à porta da tenda da congregação; e cessou a praga.

[15] Potem Aaron powrócił do Mojżesza do wejścia do Namiotu Zgromadzenia i plaga została powstrzymana.

Números 17

O bordão de Arão floresce

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[16] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[2] Fala aos filhos de Israel e recebe deles bordões, um pela casa de cada pai de todos os seus príncipes, segundo as casas de seus pais, isto é, doze bordões; escreve o nome de cada um sobre o seu bordão.

[17] Przemów do synów Izraelskich i weź od nich po lasce od każdego rodu, od wszystkich książąt szczepów, więc dwanaście lasek. Imię każdego napisz na jego lasce.

[3] Porém o nome de Arão escreverás sobre o bordão de Levi; porque cada cabeça da casa de seus pais terá um bordão.

[18] Imię Aarona zaś napisz na lasce Lewiego, ponieważ ma być po jednej lasce od naczelnika rodu.

[4] E os porás na tenda da congregação, perante o Testemunho, onde eu vos encontrarei.

[19] Połóż je potem w Namiocie Zgromadzenia przed Skrzynią świadectwa, gdzie się wam objawiam.

[5] O bordão do homem que eu escolher, esse florescerá; assim, farei cessar de sobre mim as murmurações que os filhos de Israel proferem contra vós.

[20] Zakwitnie laska tego męża, którego sobie wybiorę, i uśmierzę przed sobą to szemranie synów izraelskich, w którym oni uskarżają się na was.

[6] Falou, pois, Moisés aos filhos de Israel, e todos os seus príncipes lhe deram bordões; cada um lhe deu um, segundo as casas de seus pais: doze bordões; e, entre eles, o bordão de Arão.

[21] A gdy Mojżesz przemówił do synów izraelskich, a wszyscy ich książęta dali mu laski, po jednej lasce na jeden ród, razem więc dwanaście lasek. Laska Aarona była między ich laskami.

[7] Moisés pôs estes bordões perante o SENHOR, na tenda do Testemunho.

[22] Mojżesz położył laski przed Panem w Namiocie świadectwa.

[8] No dia seguinte, Moisés entrou na tenda do Testemunho, e eis que o bordão de Arão, pela casa de Levi, brotara, e, tendo inchado os gomos, produzira flores, e dava amêndoas.

[23] A gdy nazajutrz wszedł Mojżesz do Namiotu świadectwa, oto kwitła laska Aarona z domu Lewiego, wypuściła pączki i wydała kwiat i dojrzałe migdały.

[9] Então, Moisés trouxe todos os bordões de diante do SENHOR a todos os filhos de Israel; e eles o viram, e tomou cada um o seu bordão.

[10] Disse o SENHOR a Moisés: Torna a pôr o bordão de Arão perante o Testemunho, para que se guarde por sinal para filhos rebeldes; assim farás acabar as suas murmurações contra mim, para que não morram.

[11] E Moisés fez assim; como lhe ordenara o SENHOR, assim fez.

[12] Então, falaram os filhos de Israel a Moisés, dizendo: Eis que expiramos, perecemos, perecemos todos.

[13] Todo aquele que se aproximar do tabernáculo do SENHOR morrerá; acaso, expiraremos todos?

[24] Wtedy Mojżesz wyniósł wszystkie laski sprzed Pana do wszystkich synów izraelskich. Oni je obejrzeli i każdy wziął swoją laskę.

[25] I rzekł Pan do Mojżesza: Odnieś z powrotem laskę Aarona przed Skrzynię świadectwa, aby się zachowała jako znak dla buntowników, aby ustało ich szemranie na mnie i aby oni nie poginęli.

[26] Mojżesz postąpił, tak jak mu nakazał Pan, tak postąpił.

[27] Wtedy synowie izraelscy rzekli do Mojżesza: Oto konamy! Giniemy! Wszyscy giniemy!

[28] Ginie każdy, kto zbliża się do przybytku Pańskiego. Czy mamy doszczętnie zginąć?

Números 18

Deveres e direitos dos sacerdotes

[1] Disse o SENHOR a Arão: Tu, e teus filhos, e a casa de teu pai contigo levareis sobre vós a iniqüidade relativamente ao santuário; tu e teus filhos contigo levareis sobre vós a iniqüidade relativamente ao vosso sacerdócio.

[2] Também farás chegar contigo a teus irmãos, a tribo de Levi, a tribo de teu pai, para que se ajuntem a ti e te sirvam, quando tu e teus filhos contigo estiverdes perante a tenda do Testemunho.

[3] Farão o serviço que lhes é devido para contigo e para com a tenda; porém não se aproximarão dos utensílios do santuário,

IV Mojżeszowa 18

Rozgraniczenie służby kapłanów i Lewitów

[1] I rzekł Pan do Aarona: Ty i twoi synowie oraz cała twoja rodzina będziecie ponosili odpowiedzialność za uchybienia przeciwko świątyni. Ty także wraz ze swoimi synami będziecie ponosili odpowiedzialność za wykroczenia przeciwko waszemu kapłaństwu.

[2] Lecz i braci twoich, plemię Lewiego, ród twego ojca, dopuść do siebie, niechaj się przyłączą do ciebie i niech ci usługują, gdy ty i twoi synowie będziecie pełnili służbę przed Namiotem świadectwa.

[3] Oni będą ci pomagali przy twojej służbie i będą wykonywali wszelkie usługi przy namiocie, lecz do świętych naczyń i do

nem do altar, para que não morram, nem eles, nem vós.

[4] Ajuntar-se-ão a ti e farão todo o serviço da tenda da congregação; o estranho, porém, não se chegará a vós outros.

[5] Vós, pois, fareis o serviço do santuário e o do altar, para que não haja outra vez ira contra os filhos de Israel.

[6] Eu, eis que tomei vossos irmãos, os levitas, do meio dos filhos de Israel; são dados a vós outros para o SENHOR, para servir na tenda da congregação.

[7] Mas tu e teus filhos contigo atendereis ao vosso sacerdócio em tudo concernente ao altar, e ao que estiver para dentro do véu, isto é vosso serviço; eu vos tenho entregue o vosso sacerdócio por ofício como dádiva; porém o estranho que se aproximar morrerá.

[8] Disse mais o SENHOR a Arão: Eis que eu te dei o que foi separado das minhas ofertas, com todas as coisas consagradas dos filhos de Israel; dei-as por direito perpétuo como porção a ti e a teus filhos.

[9] Isto terás das coisas santíssimas, não dadas ao fogo: todas as suas ofertas, com todas as suas ofertas de manjares, e com todas as suas ofertas pelo pecado, e com todas as suas ofertas pela culpa, que me apresentarem, serão coisas santíssimas para ti e para teus filhos.

ołtarza nie będą się zbliżać, aby nie poginęli zarówno oni, jak i wy.

[4] Oni przyłączą się do ciebie i będą wykonywali wszelkie usługi i wszelką pracę przy Namiocie Zgromadzenia. Lecz obcy niechaj do was nie przystępuje.

[5] Wy będziecie wykonywali służbę w świątyni i służbę przy ołtarzu, aby nie było już gniewu na synów izraelskich.

[6] A oto Ja wybrałem spośród synów izraelskich waszych braci Lewitów. Oni są wam oddani jako dar dla Pana, aby pełnili służbę przy Namiocie Zgromadzenia.

[7] Ty zaś ze swoimi synami będziecie pilnowali waszego kapłaństwa w każdej sprawie dotyczącej ołtarza i tego, co jest poza zasłoną. Przy tym będziecie usługiwali. Służbę waszego kapłaństwa daję wam jako wolny dar. Obcy zaś, który się zbliży, poniesie śmierć.

[8] I przemówił Pan do Aarona: Oto Ja oddałem tobie to, co należy zachować z moich darów ofiarnych. Ze wszystkich świętych darów synów izraelskich tobie oraz twoim synom oddałem je jako dział według wieczystego prawa.

[9] To będzie do ciebie należeć z rzeczy przenajświętszych, które nie zostaną spalone: wszystkie ich dary ofiarne, ofiary z pokarmów i ofiary za grzech, i ofiary pokutne, jakie mi będą składać. Jako rzeczy przenajświętsze należeć będą do ciebie i do twoich synów.

[10] No lugar santíssimo, o comerás; todo homem o comerá; ser-te-á santo.

[11] Também isto será teu: a oferta das suas dádivas com todas as ofertas movidas dos filhos de Israel; a ti, a teus filhos e a tuas filhas contigo, dei-as por direito perpétuo; todo o que estiver limpo na tua casa as comerá.

[12] Todo o melhor do azeite, do mosto e dos cereais, as suas primícias que derem ao SENHOR, dei-as a ti.

[13] Os primeiros frutos de tudo que houver na terra, que trouxerem ao SENHOR, serão teus; todo o que estiver limpo na tua casa os comerá.

[14] Toda coisa consagrada irremissivelmente em Israel será tua.

[15] Todo o que abrir a madre, de todo ser vivente, que trouxerem ao SENHOR, tanto de homens como de animais, será teu; porém os primogênitos dos homens resgatarás; também os primogênitos dos animais imundos resgatarás.

[16] O resgate, pois (desde a idade de um mês os resgatarás), será segundo a tua avaliação, por cinco siclos de dinheiro, segundo o siclo do santuário, que é de vinte geras.

[17] Mas o primogênito do gado, ou primogênito de ovelhas, ou primogênito de cabra não resgatarás; são santos; o seu sangue aspergirás sobre o altar e a sua

[10] W przenajświętszym miejscu będziesz to jadł; każdy mężczyzna będzie to jadł, lecz świętością to będzie dla ciebie.

[11] A także to należeć będzie do ciebie: Dar ofiarny ze wszystkich ich ofiar przynoszonych przez synów izraelskich. Tobie je daję i twoim synom, i twoim córkom według wieczystego prawa. Każdy czysty w twoim domu może ją jeść.

[12] Wszystko, co najprzedniejsze z oliwy, i wszystko, co najprzedniejsze z wina i zboża, ich pierwociny, które oni Panu dają, tobie oddałem.

[13] Pierwsze plony ich ziemi, które przynoszą Panu, będą do ciebie należeć. Każdy czysty w twoim domu może je jeść.

[14] Wszystko, co będzie obłożone klątwą w Izraelu, będzie do ciebie należeć.

[15] Wszystko, co otwiera łono istot obdarzonych ciałem, które oni przynoszą Panu, czy to człowiek, czy zwierzę, będzie należeć do ciebie. Ale pierworodnego z ludzi każesz wykupić, a także pierworodne ze zwierząt nieczystych każesz wykupić.

[16] Okup za nie będzie taki: Za jednomiesięcznego weźmiesz okupu pięć sykli w srebrze według sykla świątynnego, który równa się dwudziestu gerom.

[17] Lecz pierworodnego z bydła lub pierworodnego z owiec lub pierworodnego z kóz nie będziesz wykupywał; są one święte: ich krwią

gordura queimarás em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[18] A carne deles será tua, assim como será teu o peito movido e a coxa direita.

[19] Todas as ofertas sagradas, que os filhos de Israel oferecerem ao SENHOR, dei-as a ti, e a teus filhos, e a tuas filhas contigo, por direito perpétuo; aliança perpétua de sal perante o SENHOR é esta, para ti e para tua descendência contigo.

[20] Disse também o SENHOR a Arão: Na sua terra, herança nenhuma terás e, no meio deles, nenhuma porção terás. Eu sou a tua porção e a tua herança no meio dos filhos de Israel.

Os dízimos e os levitas

[21] Aos filhos de Levi dei todos os dízimos em Israel por herança, pelo serviço que prestam, serviço da tenda da congregação.

[22] E nunca mais os filhos de Israel se chegarão à tenda da congregação, para que não levem sobre si o pecado e morram.

[23] Mas os levitas farão o serviço da tenda da congregação e responderão por suas faltas; estatuto perpétuo é este para todas as vossas gerações. E não terão eles nenhuma herança no meio dos filhos de Israel.

[24] Porque os dízimos dos filhos de Israel, que apresentam ao SENHOR em oferta, dei-os por herança aos levitas; porquanto

skropisz ołtarz, tłuszcz ich spalisz jako ofiarę ogniową, woń przyjemną dla Pana.

[18] Mięso ich zaś będzie należeć do ciebie. Podobnie jak mostek podniesiony na ofiarę, tak i prawa łopatka będzie należeć do ciebie.

[19] Wszystkie dary ofiarne z obrzędu podnoszenia z rzeczy poświęconych, które synowie izraelscy składać będą Panu, oddałem tobie i twoim synom, i twoim córkom, według wieczystego prawa. Jest to wieczyste przymierze soli przed Panem dla ciebie i twojego potomstwa.

[20] I rzekł Pan do Aarona: W ich ziemi nie będziesz miał dziedzictwa, nie będzie też dla ciebie wśród nich działu. Ja jestem twoim działem i twoim dziedzictwem wśród synów izraelskich.

[21] Lewitom zaś dałem oto jako dziedzictwo każdą dziesięcinę w Izraelu za ich służbę, którą spełniają w Namiocie Zgromadzenia.

[22] Synowie izraelscy już nie będą przystępować do Namiotu Zgromadzenia, aby nie ściągnąć na siebie grzechu i nie umrzeć.

[23] Lewici sami będą spełniać służbę w Namiocie Zgromadzenia i dźwigać swoją winę. Jest to ustawa wieczna dla waszych pokoleń. Nie będą mieć dziedzictwa wśród synów izraelskich.

[24] Ponieważ dziesięcinę synów izraelskich, którą ci składają w darze ofiarnym Panu, dałem jako dziedzictwo Lewitom, dlatego

eu lhes disse: No meio dos filhos de Israel, nenhuma herança tereis.

25 Disse o SENHOR a Moisés:

26 Também falarás aos levitas e lhes dirás: Quando receberdes os dízimos da parte dos filhos de Israel, que vos dei por vossa herança, deles apresentareis uma oferta ao SENHOR: o dízimo dos dízimos.

27 Atribuir-se-vos-á a vossa oferta como se fosse cereal da eira e plenitude do lagar.

28 Assim, também apresentareis ao SENHOR uma oferta de todos os vossos dízimos que receberdes dos filhos de Israel e deles dareis a oferta do SENHOR a Arão, o sacerdote.

29 De todas as vossas dádivas apresentareis toda oferta do SENHOR: do melhor delas, a parte que lhe é sagrada.

30 Portanto, lhes dirás: Quando oferecerdes o melhor que há nos dízimos, o restante destes, como se fosse produto da eira e produto do lagar, se contará aos levitas.

31 Comê-lo-eis em todo lugar, vós e a vossa casa, porque é vossa recompensa pelo vosso serviço na tenda da congregação.

32 Pelo que não levareis sobre vós o pecado, quando deles oferecerdes o melhor; e não profanareis as coisas sagradas dos filhos de Israel, para que não morrais.

powiedziałem o nich: Nie będą mieć dziedzictwa wśród synów izraelskich.

25 I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

26 Do Lewitów zaś przemów i powiedz im: Gdy będziecie pobierać od synów izraelskich dziesięcinę, którą dałem wam od nich jako wasze dziedzictwo, odłóżcie od niej jako dar ofiarny dla Pana dziesięcinę z tej dziesięciny.

27 Wasz dar ofiarny będzie wam poczytany za plon z gumna i za plon z tłoczni.

28 Tak samo też odłóżcie dar ofiarny dla Pana od wszystkich dziesięcin, które pobieracie od synów izraelskich. Dar z tego wydzielony dla Pana oddajcie Aaronowi, kapłanowi.

29 Ze wszystkich darów wam składanych odłóżcie dar ofiarny wydzielony dla Pana, ze wszystkiego co najprzedniejsze, jego poświęconą część.

30 I powiedz im: Gdy odłożycie z tego to, co najprzedniejsze, to będzie to, co pozostanie, poczytane Lewitom jako plon z gumna i jako plon z tłoczni.

31 Możecie to jeść na każdym miejscu, wy i wasze rodziny, gdyż jest to wasza zapłata za waszą służbę w Namiocie Zgromadzenia,

32 A gdy złożycie na ofiarę to, co najprzedniejsze, nie ściągniecie na siebie grzechu i nie zbezcześcicie poświęconych darów synów izraelskich, i nie pomrzecie.

Números 19

A água purificadora

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] Esta é uma prescrição da lei que o SENHOR ordenou, dizendo: Dize aos filhos de Israel que vos tragam uma novilha vermelha, perfeita, sem defeito, que não tenha ainda levado jugo.

[3] Entregá-la-eis a Eleazar, o sacerdote; este a tirará para fora do arraial, e será imolada diante dele.

[4] Eleazar, o sacerdote, tomará do sangue com o dedo e dele aspergirá para a frente da tenda da congregação sete vezes.

[5] À vista dele, será queimada a novilha; o couro, a carne, o sangue e o excremento, tudo se queimará.

[6] E o sacerdote, tomando pau de cedro, hissopo e estofo carmesim, os lançará no meio do fogo que queima a novilha.

[7] Então, o sacerdote lavará as vestes, e banhará o seu corpo em água, e, depois, entrará no arraial, e será imundo até à tarde.

[8] Também o que a queimou lavará as suas vestes com água, e em água banhará o seu corpo, e imundo será até à tarde.

[9] Um homem limpo ajuntará a cinza da novilha e a depositará fora do arraial, num lugar limpo, e será ela guardada para a

IV Mojżeszowa 19

Przepisy dotyczące oczyszczenia

[1] I przemówił Pan do Mojżesza i Aarona tymi słowy:

[2] Taki jest przepis zakonu, nadanego przez Pana w tych słowach: Powiedz do synów izraelskich, niech przywiodą do ciebie jałówkę maści czerwonej, nietkniętą, która nie ma żadnej wady i na której jeszcze nie było jarzma,

[3] I dacie ją Eleazarowi, kapłanowi, on zaś każe ją wyprowadzić poza obóz i zabić w swojej obecności.

[4] Eleazar, kapłan, weźmie nieco krwi jej na palec i pokropi jej krwią siedem razy na wprost w stronę Namiotu Zgromadzenia.

[5] Następnie każe tę jałówkę spalić na swoich oczach, zarówno jej skórę jak i jej mięso, i krew wraz z jej odchodami.

[6] Potem kapłan weźmie drzewo cedrowe, hizop i karmazyn dwakroć farbowany i wrzuci to w środek ognia, w którym płonie ta jałówka.

[7] Kapłan wypierze swoje szaty i wodą obmyje swoje ciało, a potem wejdzie do obozu, lecz kapłan ten będzie nieczysty do wieczora.

[8] Także ten, który ją spalił, wypierze swoje szaty i obmyje wodą swoje ciało, i będzie nieczysty do wieczora.

[9] A człowiek czysty zbierze popiół z tej jałówki i złoży go poza obozem w czystym miejscu, i będzie on przechowywany dla

congregação dos filhos de Israel, para a água purificadora; é oferta pelo pecado.
10 O que apanhou a cinza da novilha lavará as vestes e será imundo até à tarde; isto será por estatuto perpétuo aos filhos de Israel e ao estrangeiro que habita no meio deles.
11 Aquele que tocar em algum morto, cadáver de algum homem, imundo será sete dias.

12 Ao terceiro dia e ao sétimo dia, se purificará com esta água e será limpo; mas, se ao terceiro dia e ao sétimo não se purificar, não será limpo.

13 Todo aquele que tocar em algum morto, cadáver de algum homem, e não se purificar, contamina o tabernáculo do SENHOR; essa pessoa será eliminada de Israel; porque a água purificadora não foi aspergida sobre ele, imundo será; está nele ainda a sua imundícia.
14 Esta é a lei quando morrer algum homem em alguma tenda: todo aquele que entrar nessa tenda e todo aquele que nela estiver serão imundos sete dias.

15 Também todo vaso aberto, sobre que não houver tampa amarrada, será imundo.

16 Todo aquele que, no campo aberto, tocar em alguém que for morto pela espada, ou em outro morto, ou nos ossos de algum homem, ou numa sepultura será imundo sete dias.

zboru synów izraelskich do wody oczyszczenia. Jest to ofiara za grzech.
10 A ten, który zebrał popiół z tej jałówki, wypierze swoje szaty i będzie nieczysty do wieczora. Będzie to przepisem wiecznym dla synów izraelskich i obcych przybyszów, mieszkających wśród was.
11 Kto dotknie jakiegokolwiek zmarłego człowieka, będzie nieczysty przez siedem dni.
12 Powinien on oczyścić się wodą oczyszczenia trzeciego dnia i siódmego dnia i wtedy będzie czysty. A jeżeli się nie oczyści trzeciego i siódmego dnia, nie będzie czysty.
13 Każdy, kto dotknie umarłego, to jest człowieka, który umarł, a nie oczyści się, ten skala przybytek Pana. Taki człowiek będzie wytracony z Izraela. Ponieważ nie został skropiony wodą oczyszczenia, jest nieczysty i jego nieczystość pozostaje na stałe na nim.
14 Takie jest prawo: Gdy ktoś umrze w namiocie, to każdy, kto wchodzi do tego namiotu, i każdy, kto przebywa w tym namiocie, jest nieczysty przez siedem dni.
15 Każde naczynie otwarte, na którym nie ma pokrywy przymocowanej sznurem, będzie nieczyste.

16 Także każdy, kto w otwartym polu dotknie zabitego mieczem lub umarłego, lub kości ludzkich, lub grobu, będzie nieczysty przez siedem dni,

O wodzie oczyszczenia

[17] Para o imundo, pois, tomarão da cinza da queima da oferta pelo pecado e sobre esta cinza porão água corrente, num vaso.

[18] Um homem limpo tomará hissopo, e o molhará naquela água, e a aspergirá sobre aquela tenda, e sobre todo utensílio, e sobre as pessoas que ali estiverem; como também sobre aquele que tocar nos ossos, ou em alguém que foi morto, ou que faleceu, ou numa sepultura.

[19] O limpo aspergirá sobre o imundo ao terceiro e sétimo dias; purificá-lo-á ao sétimo dia; e aquele que era imundo lavará as suas vestes, e se banhará na água, e à tarde será limpo.

[20] No entanto, quem estiver imundo e não se purificar, esse será eliminado do meio da congregação, porquanto contaminou o santuário do SENHOR; água purificadora sobre ele não foi aspergida; é imundo.

[21] Isto lhes será por estatuto perpétuo; e o que aspergir a água purificadora lavará as suas vestes, e o que tocar a água purificadora será imundo até à tarde.

[22] Tudo o que o imundo tocar também será imundo; e quem o tocar será imundo até à tarde.

Números 20

A morte de Miriã

[1] Chegando os filhos de Israel, toda a congregação, ao deserto de Zim, no mês

[17] Wezmą tedy dla tego nieczystego nieco popiołu z pogorzeliska po ofierze za grzech i naleją nań do naczynia żywej wody.

[18] Człowiek czysty weźmie hizopu, zanurzy go w wodzie i pokropi namiot, wszystkie naczynia i wszystkie osoby, które tam były oraz tego, który dotknął kości lub zabitego mieczem, lub umarłego, lub grobu,

[19] Ten czysty pokropi nieczystego trzeciego dnia i siódmego dnia i oczyści go dnia siódmego, on zaś wypierze swoje szaty i obmyje się w wodzie, a wieczorem będzie czysty.

[20] Lecz człowiek, który się skalał, a nie oczyścił się, będzie wytracony spośród zboru, gdyż zbezcześcił świątynię Pana, nie został skropiony wodą oczyszczenia i jest nieczysty.

[21] Będzie to dla nich przepisem wiecznym: Ten, który kropi wodą oczyszczenia, wypierze swoje szaty, kto zaś dotyka wody oczyszczenia, będzie nieczysty do wieczora.

[22] Wszystko, czegokolwiek dotknie nieczysty, staje się nieczyste, a osoba dotykająca go będzie nieczysta do wieczora.

IV Mojżeszowa 20

Woda ze skały w Meriba

[1] W pierwszym miesiącu przyszli synowie izraelscy, cały zbór, na pustynię Syn. Lud

primeiro, o povo ficou em Cades. Ali, morreu Miriã e, ali, foi sepultada.

zamieszkał w Kadesz. Tam umarła Miriam i tam została pogrzebana.

Moisés fere a rocha em Meribá

[2] Não havia água para o povo; então, se ajuntaram contra Moisés e contra Arão.

[2] Lecz zbór nie miał wody; zebrali się więc przeciw Mojżeszowi i przeciw Aaronowi.

[3] E o povo contendeu com Moisés, e disseram: Antes tivéssemos perecido quando expiraram nossos irmãos perante o SENHOR!

[3] I kłócił się lud z Mojżeszem, mówiąc: Obyśmy to byli pomarli wtedy, gdy nasi bracia pomarli przed Panem!

[4] Por que trouxestes a congregação do SENHOR a este deserto, para morrermos aí, nós e os nossos animais?

[4] Dlaczego przywiedliście zgromadzenie Pana na pustynię? Czy dlatego, abyśmy tu pomarli, my i nasze bydło?

[5] E por que nos fizestes subir do Egito, para nos trazer a este mau lugar, que não é de cereais, nem de figos, nem de vides, nem de romãs, nem de água para beber?

[5] I dlaczego to wyprowadziliście nas z Egiptu, czy dlatego, aby nas przywieść na to nędzne miejsce, gdzie nie ma zboża, fig, winorośli i jabłek granatu, a zwłaszcza nie ma wody do picia?

[6] Então, Moisés e Arão se foram de diante do povo para a porta da tenda da congregação e se lançaram sobre o seu rosto; e a glória do SENHOR lhes apareceu.

[6] Mojżesz i Aaron odeszli sprzed zgromadzenia, skierowali się ku wejściu do Namiotu Zgromadzenia, upadli na swoje twarze i wtedy ukazała się im chwała Pana.

[7] Disse o SENHOR a Moisés:

[7] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[8] Toma o bordão, ajunta o povo, tu e Arão, teu irmão, e, diante dele, falai à rocha, e dará a sua água; assim lhe tirareis água da rocha e dareis a beber à congregação e aos seus animais.

[8] Weź laskę i zgromadź zbór, ty i Aaron, twój brat. Przemówcie na ich oczach do skały, a ona wypuści z siebie wodę. Wydobędziesz dla nich wodę ze skały i napoisz zbór i ich bydło.

[9] Então, Moisés tomou o bordão de diante do SENHOR, como lhe tinha ordenado.

[9] Mojżesz wziął laskę sprzed oblicza Pana, jak mu Pan rozkazał.

[10] Moisés e Arão reuniram o povo diante da rocha, e Moisés lhe disse: Ouvi, agora, rebeldes: porventura, faremos sair água desta rocha para vós outros?

[10] Zgromadzili tedy Mojżesz i Aaron zbór przed skałą. I rzekł do nich: Słuchajcie, przekorni! Czy z tej skały wydobędziemy dla was wodę?

[11] Moisés levantou a mão e feriu a rocha duas vezes com o seu bordão, e saíram

[11] I podniósł Mojżesz rękę swoją, i uderzył dwa razy swoją laską o skałę. Wtedy

muitas águas; e bebeu a congregação e os seus animais.

[12] Mas o SENHOR disse a Moisés e a Arão: Visto que não crestes em mim, para me santificardes diante dos filhos de Israel, por isso, não fareis entrar este povo na terra que lhe dei.

[13] São estas as águas de Meribá, porque os filhos de Israel contenderam com o SENHOR; e o SENHOR se santificou neles.

Moisés solicita passagem por Edom

[14] Enviou Moisés, de Cades, mensageiros ao rei de Edom, a dizer-lhe: Assim diz teu irmão Israel: Bem sabes todo o trabalho que nos tem sobrevindo;

[15] como nossos pais desceram ao Egito, e nós no Egito habitamos muito tempo, e como os egípcios nos maltrataram, a nós e a nossos pais;

[16] e clamamos ao SENHOR, e ele ouviu a nossa voz, e mandou o Anjo, e nos tirou do Egito. E eis que estamos em Cades, cidade nos confins do teu país.

[17] Deixa-nos passar pela tua terra; não o faremos pelo campo, nem pelas vinhas, nem beberemos a água dos poços; iremos pela estrada real; não nos desviaremos para a direita nem para a esquerda, até que passemos pelo teu país.

[18] Porém Edom lhe disse: Não passarás por mim, para que não saia eu de espada ao teu encontro.

[19] Então, os filhos de Israel lhe disseram: Subiremos pelo caminho trilhado, e, se eu

trysnęła obficie woda i napił się zbór oraz ich bydło.

[12] I rzekł Pan do Mojżesza i do Aarona: Ponieważ mi nie zaufaliście, aby mnie uwielbić na oczach synów izraelskich, dlatego nie wprowadzicie tego zgromadzenia do ziemi, którą im daję.

[13] To są wody Meriba, gdzie kłócili się synowie izraelscy z Panem, a On okazał przez nie swoją świętość.

Edom odmawia Izraelowi przejścia

[14] Potem wyprawił Mojżesz z Kadesz posłańców do króla Edomu, żeby mu powiedzieli: Tak mówi twój brat Izrael: Ty znasz całą udrękę, która nas spotkała,

[15] Że ojcowie nasi poszli do Egiptu. Mieszkaliśmy w Egipcie przez długi czas, lecz Egipcjanie gnębili nas i naszych ojców.

[16] Wołaliśmy więc do Pana, a On wysłuchał naszego głosu i zesłał anioła, a ten wyprowadził nas z Egiptu. Teraz jesteśmy w Kadesz, w mieście na granicy twojej ziemi.

[17] Pozwól nam przejść przez twoją ziemię. Nie pójdziemy przez pola uprawne ani przez winnice i nie będziemy pić wody ze studzien; pójdziemy drogą królewską, nie zboczywszy ni w prawo, ni w lewo, aż przejdziemy przez twoją ziemię.

[18] I odpowiedział mu Edom: Nie wolno wam przejść przez moją ziemię; w przeciwnym razie wystąpimy z mieczem przeciwko tobie.

[19] Synowie izraelscy odpowiedzieli mu: Pójdziemy utartą drogą, a jeżeli już my i

e o meu gado bebermos das tuas águas, pagarei o preço delas; outra coisa não desejo senão passar a pé.

[20] Porém ele disse: Não passarás. E saiu-lhe Edom ao encontro, com muita gente e com mão forte.

[21] Assim recusou Edom deixar passar a Israel pelo seu país; pelo que Israel se desviou dele.

A morte de Arão

Números 33.38,39

[22] Então, partiram de Cades; e os filhos de Israel, toda a congregação, foram ao monte Hor.

[23] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão no monte Hor, nos confins da terra de Edom:

[24] Arão será recolhido a seu povo, porque não entrará na terra que dei aos filhos de Israel, pois fostes rebeldes à minha palavra, nas águas de Meribá.

[25] Toma Arão e Eleazar, seu filho, e faze-os subir ao monte Hor;

[26] depois, despe Arão das suas vestes e veste com elas a Eleazar, seu filho; porque Arão será recolhido a seu povo e aí morrerá.

[27] Fez Moisés como o SENHOR lhe ordenara; subiram ao monte Hor, perante os olhos de toda a congregação.

[28] Moisés, pois, despiu a Arão de suas vestes e vestiu com elas a Eleazar, seu filho; morreu Arão ali sobre o cimo do monte; e dali desceram Moisés e Eleazar.

nasze stada będziemy pić twoją wodę, to zapłacimy za nią; rzecz to błaha. Chodzi tylko o to, abym pieszo przeszedł.

[20] A ten odpowiedział: Nie przejdziesz! I Edom wyruszył przeciwko niemu z licznym wojskiem dobrze uzbrojonym.

[21] I nie pozwolił Edom synom izraelskim przejść przez swoją ziemię, toteż synowie izraelscy ominęli go.

Śmierć Aarona na górze Hor

[22] Potem ruszyli synowie izraelscy z Kadesz i przyszedł cały zbór do góry Hor.

[23] I rzekł Pan do Mojżesza i Aarona pod górą Hor na granicy ziemi edomskiej:

[24] Aaron będzie przyłączony do ludu swego, albowiem nie wejdzie do ziemi, którą dałem synom izraelskim, za to, że sprzeciwiliście się moim słowom u wód Meriba.

[25] Weź Aarona i jego syna Eleazara i wyprowadź ich na górę Hor,

[26] I każ Aaronowi zdjąć jego szaty, i odziej w nie jego syna Eleazara. Aaron zaś tam umrze i będzie przyłączony do ludu swego.

[27] I uczynił Mojżesz tak, jak rozkazał Pan, i wstąpili na górę Hor na oczach całego zboru.

[28] Tam kazał Mojżesz Aaronowi zdjąć jego szaty i odział w nie syna jego Eleazara. I umarł tam Aaron na szczycie góry, Mojżesz zaś i Eleazar zeszli z góry.

[29] Vendo, pois, toda a congregação que Arão era morto, choraram por Arão trinta dias, isto é, toda a casa de Israel.

[29] A gdy cały zbór zobaczył, że Aaron nie żyje, opłakiwał Aarona cały dom Izraela przez trzydzieści dni.

Números 21

Derrota do rei de Arade

[1] Ouvindo o cananeu, rei de Arade, que habitava no Neguebe, que Israel vinha pelo caminho de Atarim, pelejou contra Israel e levou alguns deles cativos.

[2] Então, Israel fez voto ao SENHOR, dizendo: Se, de fato, entregares este povo nas minhas mãos, destruirei totalmente as suas cidades.

[3] Ouviu, pois, o SENHOR a voz de Israel e lhe entregou os cananeus. Os israelitas os destruíram totalmente, a eles e a suas cidades; e aquele lugar se chamou Horma.

A serpente de bronze

[4] Então, partiram do monte Hor, pelo caminho do mar Vermelho, a rodear a terra de Edom, porém o povo se tornou impaciente no caminho.

[5] E o povo falou contra Deus e contra Moisés: Por que nos fizestes subir do Egito, para que morramos neste deserto, onde não há pão nem água? E a nossa alma tem fastio deste pão vil.

[6] Então, o SENHOR mandou entre o povo serpentes abrasadoras, que mordiam o povo; e morreram muitos do povo de Israel.

[7] Veio o povo a Moisés e disse: Havemos pecado, porque temos falado contra o SENHOR e contra ti; ora ao SENHOR que

IV Mojżeszowa 21

Kananejczycy walczą z Izraelem

[1] A gdy król Aradu, Kananejczyk, osiadły w Negebie, usłyszał, że Izrael nadciąga drogą od Atarim, ruszył do boju przeciwko Izraelowi i wziął do niewoli jeńców.

[2] Wtedy Izrael złożył taki ślub Panu: Jeżeli wydasz ten lud w moją rękę, zburzę ich miasta jako obłożone klątwą.

[3] I wysłuchał Pan głosu Izraela, i wydał mu Kananejczyka. Wtedy wytracił ich oraz zburzył ich miasta jako obłożone klątwą i nadał temu miejscu nazwę Chorma.

Jadowite węże

[4] Od góry Hor wyruszyli potem ku Morzu Czerwonemu, aby obejść ziemię Edom. Lecz lud zniecierpliwił się w drodze.

[5] I zaczął lud mówić przeciw Bogu i przeciw Mojżeszowi: Po co wyprowadziliście nas z Egiptu, czy po to, abyśmy pomarli na pustyni? Gdyż nie mamy chleba ani wody i zbrzydł nam ten nędzny pokarm.

[6] Wtedy zesłał Pan na lud jadowite węże, które kąsały lud, i wielu z Izraela pomarło.

[7] Przyszedł więc lud do Mojżesza i rzekli: Zgrzeszyliśmy, bo mówiliśmy przeciwko Panu i przeciwko tobie; módl się do Pana,

tire de nós as serpentes. Então, Moisés orou pelo povo.

8 Disse o SENHOR a Moisés: Faze uma serpente abrasadora, põe-na sobre uma haste, e será que todo mordido que a mirar viverá.

9 Fez Moisés uma serpente de bronze e a pôs sobre uma haste; sendo alguém mordido por alguma serpente, se olhava para a de bronze, sarava.

Jornadas dos israelitas

10 Então, partiram os filhos de Israel e se acamparam em Obote.

11 Depois, partiram de Obote e se acamparam em Ijé-Abarim, no deserto que está defronte de Moabe, para o nascente.

12 Dali, partiram e se acamparam no vale de Zerede.

13 E, dali, partiram e se acamparam na outra margem do Arnom, que está no deserto que se estende do território dos amorreus; porque o Arnom é o limite de Moabe, entre Moabe e os amorreus.

14 Pelo que se diz no Livro das Guerras do SENHOR: Vaebe em Sufa, e os vales do Arnom,

15 e o declive dos vales que se inclina para a sede de Ar e se encosta aos limites de Moabe.

16 Dali partiram para Beer; este é o poço do qual disse o SENHOR a Moisés: Ajunta o povo, e lhe darei água.

żeby oddalił od nas te węże. I modlił się Mojżesz za lud.

8 I rzekł Pan do Mojżesza: Zrób sobie węża i osadź go na drzewcu. I stanie się, że każdy ukąszony, który spojrzy na niego, będzie żył.

9 I zrobił Mojżesz miedzianego węża, i osadził go na drzewcu. A jeśli wąż ukąsił człowieka, a ten spojrzał na miedzianego węża, pozostawał przy życiu.

10 I wyruszyli synowie izraelscy, i rozłożyli się obozem w Obot.

Izraelici omijają Moab

11 Potem wyruszyli z Obot i rozłożyli się obozem w Ijje-Abarim na pustyni, która leży na wschód od Moabu.

12 A gdy stamtąd ruszyli, rozłożyli się obozem nad potokiem Zered.

13 Ruszywszy stamtąd, rozłożyli się obozem po drugiej stronie Arnonu, który płynie przez pustynię, a bierze początek w kraju Amorejczyka; gdyż Arnon stanowi granicę moabską między Moabitą a Amorejczykiem.

14 Dlatego powiedziane jest w księdze Wojen Pana: Waheb w Sufa i doliny Arnonu,

15 I łożysko potoków, które ciągnie się ku osadzie Ar, i przylega do granicy Moabu.

16 A stamtąd ruszyli do Beer. To jest ta studnia, o której powiedział Pan do Mojżesza: Zgromadź lud, a Ja dam im wody.

17 Então, cantou Israel este cântico: Brota, ó poço! Entoai-lhe cânticos!

18 Poço que os príncipes cavaram, que os nobres do povo abriram, com o cetro, com os seus bordões. Do deserto, partiram para Matana.

19 E, de Matana, para Naaliel e, de Naaliel, para Bamote.

20 De Bamote, ao vale que está no campo de Moabe, no cimo de Pisga, que olha para o deserto.

Vitória sobre Seom, rei de Hesbom

Deuteronômio 2.26-37

21 Então, Israel mandou mensageiros a Seom, rei dos amorreus, dizendo:

22 Deixa-me passar pela tua terra; não nos desviaremos pelos campos nem pelas vinhas; as águas dos poços não beberemos; iremos pela estrada real até que passemos o teu país.

23 Porém Seom não deixou passar a Israel pelo seu país; antes, reuniu todo o seu povo, e saiu ao encontro de Israel ao deserto, e veio a Jasa, e pelejou contra Israel.

24 Mas Israel o feriu a fio de espada e tomou posse de sua terra, desde o Arnom até ao Jaboque, até aos filhos de Amom, cuja fronteira era fortificada.

25 Assim, Israel tomou todas estas cidades dos amorreus e habitou em todas elas, em Hesbom e em todas as suas aldeias.

17 Wtedy to Izrael zaśpiewał tę pieśń: Wzbierz studnio, śpiewajcie o niej,

18 Studnia, którą wykopali książęta, Wydrążyli dostojnicy ludu berłem, swoimi laskami. A z tej pustyni Beer poszli do Mattany,

19 A z Mattany do Nachaliel, a z Nachaliel do Bamot,

20 A z Bamot do kotliny, która jest na polach Moabu koło szczytu Pizga, widocznego nad pustynią.

Izrael zwycięża Sychona Amorejczyka

21 Wtedy Izrael wyprawił posłańców do Sychona, króla amorejskiego, aby powiedzieli:

22 Pozwól mi przejść przez twoją ziemię; nie zboczymy na pola ani do winnic, nie będziemy pić wody ze studzien; pójdziemy drogą królewską, aż przejdziemy przez twoją ziemię.

23 Lecz Sychon nie pozwolił Izraelowi przejść przez swoją ziemię, przeciwnie, Sychon zgromadził cały swój lud, wyszedł na pustynię przeciwko Izraelowi, dotarł do Jachas i ruszył do boju przeciwko Izraelowi.

24 Ale Izrael pobił go mieczem i zawładnął jego ziemią od Arnonu do Jabboku, aż do ziemi Ammonitów, gdyż granica Ammonitów była obwarowana.

25 Izrael zdobył wszystkie te miasta. Potem zamieszkał Izrael we wszystkich miastach amorejskich, w Cheszbonie i we wszystkich okolicznych osiedlach.

[26] Porque Hesbom era cidade de Seom, rei dos amorreus, que tinha pelejado contra o precedente rei dos moabitas, de cuja mão tomara toda a sua terra até ao Arnom.

[27] Pelo que dizem os poetas: Vinde a Hesbom! Edifique-se, estabeleça-se a cidade de Seom!

[28] Porque fogo saiu de Hesbom, e chama, da cidade de Seom, e consumiu a Ar, de Moabe, e os senhores dos altos do Arnom.

[29] Ai de ti, Moabe! Perdido estás, povo de Quemos; entregou seus filhos como fugitivos e suas filhas, como cativas a Seom, rei dos amorreus.

[30] Nós os asseteamos; estão destruídos desde Hesbom até Dibom; e os assolamos até Nofa e com fogo, até Medeba.

Vitória sobre Ogue, rei de Basã

Deuteronômio 3.1-11

[31] Assim, Israel habitou na terra dos amorreus.

[32] Depois, mandou Moisés espiar a Jazer, tomaram as suas aldeias e desapossaram os amorreus que se achavam ali.

[33] Então, voltaram e subiram o caminho de Basã; e Ogue, rei de Basã, saiu contra eles, ele e todo o seu povo, à peleja em Edrei.

[34] Disse o SENHOR a Moisés: Não o temas, porque eu o dei na tua mão, a ele, e a todo o seu povo, e a sua terra; e far-lhe-ás como fizeste a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom.

[26] Gdyż Cheszbon było stolicą Sychona, króla amorejskiego. Walczył on z poprzednim królem Moabu i zabrał mu całą jego ziemię aż po Arnon.

[27] Dlatego powiadają pieśniarze: Wejdźcie do Cheszbonu, Niech się odbuduje i utwierdzi stolica Sychona,

[28] Gdyż ogień wyszedł z Cheszbonu, Płomień z miasta Sychona, I pochłonął Ar w Moabie, Wzgórza królujące nad Arnonem.

[29] Biada ci, Moabie, zginąłeś, ludu Kemosza, Twoich synów wydał na tułaczkę A twoje córki w niewolę króla amorejskiego Sychona,

[30] My ich pokonaliśmy! Zginęło Cheszbon aż po Dibon! Rozpaliliśmy ogień aż do Nofach i aż do Medby.

[31] Izrael osiadł w ziemi amorejskiej.

Izrael zwycięża Oga z Baszanu

[32] Następnie Mojżesz wysłał wywiadowców, aby zbadano Jaezer. Zdobyli oni jego okoliczne osiedla i wypędzili Amorejczyka, który tam mieszkał.

[33] Potem zawrócili i poszli drogą ku Baszanowi. Naprzeciw nich wyszedł Og, król Baszanu, z całym swoim ludem, aby stoczyć bitwę pod Edrei.

[34] I rzekł Pan do Mojżesza: Nie bój się go, gdyż wydam go w twoje ręce wraz z całym jego ludem oraz jego ziemią. Uczynisz z nim tak, jak uczyniłeś z Sychonem, królem amorejskim, który mieszkał w Cheszbonie.

[35] De tal maneira o feriram, a ele, e a seus filhos, e a todo o seu povo, que nenhum deles escapou; e lhe tomaram posse da terra.

[35] I pobili go oraz jego synów i cały jego lud, tak iż nie pozostała po nim nawet resztka, i zawładnęli jego ziemią.

Números 22

Balaque envia mensageiros a Balaão

[1] Tendo partido os filhos de Israel, acamparam-se nas campinas de Moabe, além do Jordão, na altura de Jericó.

[2] Viu, pois, Balaque, filho de Zipor, tudo o que Israel fizera aos amorreus;

[3] Moabe teve grande medo deste povo, porque era muito; e andava angustiado por causa dos filhos de Israel;

[4] pelo que Moabe disse aos anciãos dos midianitas: Agora, lamberá esta multidão tudo quando houver ao redor de nós, como o boi lambe a erva do campo. Balaque, filho de Zipor, naquele tempo, era rei dos moabitas.

[5] Enviou ele mensageiros a Balaão, filho de Beor, a Petor, que está junto ao rio Eufrates, na terra dos filhos do seu povo, a chamá-lo, dizendo: Eis que um povo saiu do Egito, cobre a face da terra e está morando defronte de mim.

[6] Vem, pois, agora, rogo-te, amaldiçoa-me este povo, pois é mais poderoso do que eu; para ver se o poderei ferir e lançar fora da terra, porque sei que a quem tu abençoares será abençoado, e a quem tu amaldiçoares será amaldiçoado.

[7] Então, foram-se os anciãos dos moabitas e os anciãos dos midianitas, levando

IV Mojżeszowa 22

Balak sprowadza wieszcza Bileama

[1] Następnie synowie izraelscy wyruszyli i rozłożyli się obozem na stepach Moabu z tamtej strony Jordanu naprzeciw Jerycha.

[2] Gdy Balak, syn Syppora, widział wszystko, co Izrael uczynił Amorejczykom,

[3] Moabitów ogarnął wielki lęk przed ludem, ponieważ był liczny, i mieli strach przed synami izraelskimi.

[4] I rzekli Moabici do starszych midiańskich: Teraz to mnóstwo pożre to wszystko wokoło nas, jak wół pożera trawę na polu. A w tym czasie królem Moabu był Balak, syn Syppora.

[5] Wysłał on posłańców do Bileama, syna Beora, do Petor, które leży nad rzeką, do ziemi swoich współplemieńców, aby go zaprosić i powiedzieć mu: Oto z Egiptu wyszedł lud i przykrył całą ziemię, i mieszka naprzeciw mnie.

[6] Przybądź więc teraz, przeklnij mi ten lud, gdyż jest silniejszy ode mnie; może wtedy zdołam go pobić i wypędzę go z tej ziemi; wiem bowiem, że kogo ty pobłogosławisz, będzie błogosławiony, a kogo przeklniesz, będzie przeklęty.

[7] Poszli więc starsi moabscy i starsi midiańscy, mając zapłatę za wróżbę w

consigo o preço dos encantamentos; e chegaram a Balaão e lhe referiram as palavras de Balaque.

[8] Balaão lhes disse: Ficai aqui esta noite, e vos trarei a resposta, como o SENHOR me falar; então, os príncipes dos moabitas ficaram com Balaão.

[9] Veio Deus a Balaão e disse: Quem são estes homens contigo?

[10] Respondeu Balaão a Deus: Balaque, rei dos moabitas, filho de Zipor, os enviou para que me dissessem:

[11] Eis que o povo que saiu do Egito cobre a face da terra; vem, agora, amaldiçoa-mo; talvez eu possa combatê-lo e lançá-lo fora.

[12] Então, disse Deus a Balaão: Não irás com eles, nem amaldiçoarás o povo; porque é povo abençoado.

[13] Levantou-se Balaão pela manhã e disse aos príncipes de Balaque: Tornai à vossa terra, porque o SENHOR recusa deixar-me ir convosco.

[14] Tendo-se levantado os príncipes dos moabitas, foram a Balaque e disseram: Balaão recusou vir conosco.

[15] De novo, enviou Balaque príncipes, em maior número e mais honrados do que os primeiros,

[16] os quais chegaram a Balaão e lhe disseram: Assim diz Balaque, filho de Zipor: Peço-te não te demores em vir a mim,

swoich rękach, i przyszli do Bileama, i przemówili do niego słowami Balaka.

[8] On zaś rzekł do nich: Spędźcie tu tę noc, a ja przekażę wam wyrocznię zgodnie z tym, co powie do mnie Pan. I zatrzymali się książęta moabscy u Bileama.

[9] I przyszedł Bóg do Bileama, i rzekł: Cóż to za ludzie są u ciebie?

[10] Bileam odpowiedział Bogu: Balak, syn Syppora, król moabski, przysłał mi wiadomość,

[11] Że oto lud wyszedł z Egiptu i przykrył całą ziemię, więc przyjdź i przeklnij mi go, może wtedy zdołam go zwalczyć i wypędzić.

[12] I rzekł Pan do Bileama: Nie idź z nimi i nie przeklinaj tego ludu, gdyż jest on błogosławiony.

[13] Bileam wstał rano i rzekł do książąt Balaka: Idźcie do ziemi swojej, gdyż Pan nie pozwolił mi pójść z wami.

[14] Wstali tedy książęta moabscy, poszli do Balaka i rzekli: Bileam nie chciał pójść z nami.

[15] Wówczas Balak ponownie posłał książąt w większej jeszcze liczbie i znakomitszych niż tamci.

[16] Przybyli oni do Bileama i rzekli do niego: Tak mówi Balak, syn Syppora: Nie wzbraniaj się przyjść do mnie,

[17] porque grandemente te honrarei e farei tudo o que me disseres; vem, pois, rogo-te, amaldiçoa-me este povo.

[18] Respondeu Balaão aos oficiais de Balaque: Ainda que Balaque me desse a sua casa cheia de prata e de ouro, eu não poderia traspassar o mandado do SENHOR, meu Deus, para fazer coisa pequena ou grande;

[19] agora, pois, rogo-vos que também aqui fiqueis esta noite, para que eu saiba o que mais o SENHOR me dirá.

[20] Veio, pois, o SENHOR a Balaão, de noite, e disse-lhe: Se aqueles homens vieram chamar-te, levanta-te, vai com eles; todavia, farás somente o que eu te disser.

O Anjo do SENHOR e a jumenta de Balaão

[21] Então, Balaão levantou-se pela manhã, albardou a sua jumenta e partiu com os príncipes de Moabe.

[22] Acendeu-se a ira de Deus, porque ele se foi; e o Anjo do SENHOR pôs-se-lhe no caminho por adversário. Ora, Balaão ia caminhando, montado na sua jumenta, e dois de seus servos, com ele.

[23] Viu, pois, a jumenta o Anjo do SENHOR parado no caminho, com a sua espada desembainhada na mão; pelo que se desviou a jumenta do caminho, indo pelo campo; então, Balaão espancou a jumenta para fazê-la tornar ao caminho.

[24] Mas o Anjo do SENHOR pôs-se numa vereda entre as vinhas, havendo muro de um e outro lado.

[17] Gdyż uczczę cię bardzo i uczynię wszystko, co mi powiesz. Przyjdź tylko, proszę, i przeklnij mi ten lud.

[18] Bileam odpowiedział sługom Balaka tymi słowy: Nawet gdyby Balak dawał mi swój dom, pełen srebra i złota, to nie mógłbym przestąpić zakazu Pana, mojego Boga, ani w małym, ani w wielkim.

[19] Lecz zatrzymajcie się tutaj także wy przez tę noc, a ja dowiem się, co Pan znowu do mnie powie.

[20] I przyszedł Bóg do Bileama w nocy, i rzekł do niego: Jeżeli mężowie ci przyszli, aby cię zaprosić, wstań i idź z nimi, lecz czyń tylko to, co Ja ci powiem.

Anioł Pański i oślica Bileama

[21] I wstał Bileam rano, osiodłał swoją oślicę i pojechał z książętami moabskimi.

[22] I zapłonął Pan gniewem, że poszedł, a anioł Pański stanął na drodze jako jego przeciwnik; on zaś jechał na swojej oślicy, a z nim dwaj jego słudzy.

[23] Gdy oślica zobaczyła anioła Pańskiego stojącego na drodze z dobytym mieczem w ręku, zboczyła z drogi i poszła w pole, Bileam zaś bił oślicę, aby ją zawrócić na drogę.

[24] Wtedy anioł Pański stanął na ścieżce między winnicami, gdzie był płot z jednej i z drugiej strony.

25 Vendo, pois, a jumenta o Anjo do SENHOR, coseu-se contra o muro e comprimiu contra este o pé de Balaão; por isso, tornou a espancá-la.

26 Então, o Anjo do SENHOR passou mais adiante e pôs-se num lugar estreito, onde não havia caminho para se desviar nem para a direita, nem para a esquerda.

27 Vendo a jumenta o Anjo do SENHOR, deixou-se cair debaixo de Balaão; acendeu-se a ira de Balaão, e espancou a jumenta com a vara.

28 Então, o SENHOR fez falar a jumenta, a qual disse a Balaão: Que te fiz eu, que me espancaste já três vezes?

29 Respondeu Balaão à jumenta: Porque zombaste de mim; tivera eu uma espada na mão e, agora, te mataria.

30 Replicou a jumenta a Balaão: Porventura, não sou a tua jumenta, em que toda a tua vida cavalgaste até hoje? Acaso, tem sido o meu costume fazer assim contigo? Ele respondeu: Não.

31 Então, o SENHOR abriu os olhos a Balaão, ele viu o Anjo do SENHOR, que estava no caminho, com a sua espada desembainhada na mão; pelo que inclinou a cabeça e prostrou-se com o rosto em terra.

32 Então, o Anjo do SENHOR lhe disse: Por que já três vezes espancaste a jumenta? Eis que eu saí como teu adversário, porque o teu caminho é perverso diante de mim;

25 Gdy oślica, zobaczywszy anioła Pańskiego, przycisnęła się do muru, przygniotła do muru nogę Bileama; a on bił ją znowu.

26 Anioł Pański zaś poszedł dalej i stanął w miejscu tak ciasnym, że nie było można go wyminąć ani w prawo, ani w lewo.

27 Gdy oślica zobaczyła anioła Pańskiego, legła pod Bileamem. Wtedy Bileam rozgniewał się i zaczął bić oślicę kijem.

28 Wówczas Pan otworzył usta oślicy i ona rzekła do Bileama: Co ci zrobiłam, że mnie tak zbiłeś już trzy razy?

29 Bileam zaś odpowiedział oślicy: Dlatego, że sobie drwiłaś ze mnie; gdybym miał miecz w ręku, zaraz bym cię zabił.

30 Wtedy oślica rzekła do Bileama: Czyż nie jestem twoją oślicą, na której jeździłeś od dawna i jeździsz aż do dziś dnia? Czym zwykła była czynić ci tak? A on rzekł: Nie.

31 Wtedy Pan zdjął zasłonę z oczu Bileama i ten zobaczył anioła Pańskiego, stojącego na drodze z dobytym mieczem w ręku. Wówczas pochylił się i upadł na twarz swoją.

32 I rzekł do niego anioł Pański: Dlaczego zbiłeś już trzy razy swoją oślicę? Przecież to ja wyszedłem jako twój przeciwnik, gdyż droga twoja jest zgubna i wbrew mojej woli.

[33] a jumenta me viu e já três vezes se desviou de diante de mim; na verdade, eu, agora, te haveria matado e a ela deixaria com vida.

[34] Então, Balaão disse ao Anjo do SENHOR: Pequei, porque não soube que estavas neste caminho para te opores a mim; agora, se parece mal aos teus olhos, voltarei.

[35] Tornou o Anjo do SENHOR a Balaão: Vai-te com estes homens; mas somente aquilo que eu te disser, isso falarás. Assim, Balaão se foi com os príncipes de Balaque.

[36] Tendo Balaque ouvido que Balaão havia chegado, saiu-lhe ao encontro até à cidade de Moabe, que está nos confins do Arnom e na fronteira extrema.

[37] Perguntou Balaque a Balaão: Porventura, não enviei mensageiros a chamar-te? Por que não vieste a mim? Não posso eu, na verdade, honrar-te?

[38] Respondeu Balaão a Balaque: Eis-me perante ti; acaso, poderei eu, agora, falar alguma coisa? A palavra que Deus puser na minha boca, essa falarei.

[39] Balaão foi com Balaque, e chegaram a Quiriate-Huzote.

[40] Então, Balaque sacrificou bois e ovelhas; e deles enviou a Balaão e aos príncipes que estavam com ele.

[41] Sucedeu que, pela manhã, Balaque tomou a Balaão e o fez subir a Bamote-Baal; e Balaão viu dali a parte mais próxima do povo.

[33] Oślica mnie widziała i trzy razy przede mną ustępowała; gdyby nie była ustąpiła przede mną, byłbym cię zabił, a ją zachował przy życiu.

[34] Bileam rzekł do anioła Pańskiego: Zgrzeszyłem, gdyż nie wiedziałem, że to ty stałeś naprzeciw mnie na drodze; jeżeli więc to się tobie nie podoba, to gotów jestem zawrócić do siebie.

[35] Wtedy rzekł anioł Pański do Bileama: Idź z tymi mężami, lecz będziesz mówił tylko to, co ja ci powiem. I poszedł Bileam z książętami Balaka.

Bileam i Balak

[36] A gdy Balak usłyszał, że Bileam nadchodzi, wyszedł na jego spotkanie do Ir-Moab, położonego na granicy nad Arnonem, na samej granicy kraju.

[37] I rzekł Balak do Bileama: Tyle razy posyłałem już po ciebie, zapraszając cię; dlaczego nie przychodziłeś do mnie? Czy nie potrafię cię uczcić?

[38] A Bileam odpowiedział Balakowi: Wszak przyszedłem teraz do ciebie, lecz czy będę mógł cokolwiek powiedzieć? Będę mówił tylko to słowo, które Bóg włoży w moje usta.

[39] I poszedł Bileam z Balakiem, i przyszli do Kiriat-Chusot.

[40] Balak kazał zarżnąć bydło i owce i posłał je do Bileama i do książąt, którzy z nim byli.

[41] A nazajutrz zabrał Balak Bileama i wyprowadził go na Wzgórza Baala, skąd mógł zobaczyć skraj obozowiska ludu.

Números 23

Balaão abençoa a Israel pela primeira vez

[1] Então, Balaão disse a Balaque: Edifica-me, aqui, sete altares e prepara-me sete novilhos e sete carneiros.

[2] Fez, pois, Balaque como Balaão dissera; e Balaque e Balaão ofereceram um novilho e um carneiro sobre cada altar.

[3] Disse mais Balaão a Balaque: Fica-te junto do teu holocausto, e eu irei; porventura, o SENHOR me sairá ao encontro, e o que me mostrar to notificarei. Então, subiu a um morro desnudo.

[4] Encontrando-se Deus com Balaão, este lhe disse: Preparei sete altares e sobre cada um ofereci um novilho e um carneiro.

[5] Então, o SENHOR pôs a palavra na boca de Balaão e disse: Torna para Balaque e falarás assim.

[6] E, tornando para ele, eis que estava junto do seu holocausto, ele e todos os príncipes dos moabitas.

[7] Então, proferiu a sua palavra e disse: Balaque me fez vir de Arã, o rei de Moabe, dos montes do Oriente; vem, amaldiçoa-me a Jacó, e vem, denuncia a Israel.

[8] Como posso amaldiçoar a quem Deus não amaldiçoou? Como posso denunciar a quem o SENHOR não denunciou?

[9] Pois do cimo das penhas vejo Israel e dos outeiros o contemplo: eis que é povo que

IV Mojżeszowa 23

[1] I rzekł Bileam do Balaka: Zbuduj mi tutaj siedem ołtarzy i przygotuj mi tutaj siedem cielców i siedem baranów.

[2] Balak uczynił, jak Bileam powiedział, i ofiarowali Balak i Bileam na każdym z ołtarzy po cielcu i po baranie.

[3] I rzekł Bileam do Balaka: Pozostań przy swoim całopaleniu, a ja pójdę; może Pan wyjdzie na moje spotkanie, a cokolwiek mi objawi, oznajmię ci. I poszedł na nie zalesione wzgórze.

Bileam błogosławi Izraela

[4] I Bóg raczył się spotkać z Bileamem, ten zaś rzekł do niego: Postawiłem siedem ołtarzy i na każdym ołtarzu ofiarowałem po cielcu i po baranie.

[5] Wówczas włożył Pan słowo w usta Bileama i rzekł: Wróć do Balaka i powiedz tak.

[6] A gdy powrócił do niego, stał jeszcze przy swoim całopaleniu, on i wszyscy książęta moabscy.

[7] I wygłosił swoją wyrocznię, mówiąc: Z Aramu sprowadził mnie Balak, Król Moabu, z gór Wschodu: Przyjdź, przeklinaj mi Jakuba, Przyjdź, złorzecz Izraelowi!

[8] Jakże mam przeklinać, kogo Bóg nie przeklina? I jak mam złorzeczyć, komu Pan nie złorzeczy?

[9] Wszak ze szczytu skał go widzę I z pagórków go oglądam: Oto lud, który

habita só e não será reputado entre as nações.

[10] Quem contou o pó de Jacó ou enumerou a quarta parte de Israel? Que eu morra a morte dos justos, e o meu fim seja como o dele.

[11] Então, disse Balaque a Balaão: Que me fizeste? Chamei-te para amaldiçoar os meus inimigos, mas eis que somente os abençoaste.

[12] Mas ele respondeu: Porventura, não terei cuidado de falar o que o SENHOR pôs na minha boca?

Balaão abençoa a Israel pela segunda vez

[13] Então, Balaque lhe disse: Rogo-te que venhas comigo a outro lugar, donde verás o povo; verás somente a parte mais próxima dele e não o verás todo; e amaldiçoa-mo dali.

[14] Levou-o consigo ao campo de Zofim, ao cimo de Pisga; e edificou sete altares e sobre cada um ofereceu um novilho e um carneiro.

[15] Então, disse Balaão a Balaque: Fica, aqui, junto do teu holocausto, e eu irei ali ao encontro do SENHOR.

[16] Encontrando-se o SENHOR com Balaão, pôs-lhe na boca a palavra e disse: Torna para Balaque e assim falarás.

[17] Vindo a ele, eis que estava junto do holocausto, e os príncipes dos moabitas, com ele. Perguntou-lhe, pois, Balaque: Que falou o SENHOR?

mieszka na osobności, I między narody się nie zalicza.

[10] Któż policzy Jakuba jak proch licznego, Któż policzy choćby czwartą część Izraela? Niechaj umrze moja dusza śmiercią prawych, Niech mój kres będzie taki jak jego!

[11] I rzekł Balak do Bileama: Cóżeś mi to uczynił? Sprowadziłem cię, byś przeklinał moich wrogów, a oto ich pobłogosławiłeś!

[12] A ten odpowiedział: Czy nie tego mam pilnować, aby mówić to, co Pan włożył w moje usta?

[13] Wtedy Balak rzekł do niego: Chodź, proszę, ze mną na inne miejsce, skąd go ujrzysz. Stąd widzisz tylko skraj jego obozowiska i całego nie widzisz. Stamtąd mi go przeklnij!

[14] I wziął go z sobą na Pole Czatujących, na szczyt góry Pizga. Tam zbudował siedem ołtarzy i ofiarował na każdym ołtarzu po cielcu i po baranie.

[15] Potem Bileam rzekł do Balaka: Pozostań tutaj przy swoim całopaleniu, ja zaś pójdę tam na spotkanie Pana.

[16] Pan raczył się spotkać z Bileamem, włożył słowo w jego usta i rzekł: Wróć do Balaka i powiedz tak!

[17] A gdy przyszedł do niego, stał oto jeszcze przy swoim całopaleniu, a z nim książęta moabscy. I rzekł do niego Balak: Co powiedział Pan?

[18] Então, proferiu a sua palavra e disse: Levanta-te, Balaque, e ouve; escuta-me, filho de Zipor:

[19] Deus não é homem, para que minta; nem filho de homem, para que se arrependa. Porventura, tendo ele prometido, não o fará? Ou, tendo falado, não o cumprirá?

[20] Eis que para abençoar recebi ordem; ele abençoou, não o posso revogar.

[21] Não viu iniqüidade em Jacó, nem contemplou desventura em Israel; o SENHOR, seu Deus, está com ele, no meio dele se ouvem aclamações ao seu Rei.

[22] Deus os tirou do Egito; as forças deles são como as do boi selvagem.

[23] Pois contra Jacó não vale encantamento, nem adivinhação contra Israel; agora, se poderá dizer de Jacó e de Israel: Que coisas tem feito Deus!

[24] Eis que o povo se levanta como leoa e se ergue como leão; não se deita até que devore a presa e beba o sangue dos que forem mortos.

[25] Então, disse Balaque a Balaão: Nem o amaldiçoarás, nem o abençoarás.

[26] Porém Balaão respondeu e disse a Balaque: Não te disse eu: tudo o que o SENHOR falar, isso farei?

[27] Disse mais Balaque a Balaão: Ora, vem, e te levarei a outro lugar; porventura, parecerá bem aos olhos de Deus que dali mo amaldiçoes.

[18] I wygłosił swoją wyrocznię, mówiąc: Powstań, Balaku, i słuchaj, Nakłoń ku mnie swoich uszu, synu Syppora!

[19] Bóg nie jest człowiekiem, aby nie dotrzymał słowa Ani synem człowieczym, aby żałował. Czy On powiada, a nie czyni, I mówi, a nie spełnia?

[20] Oto nakazano mi błogosławić, On pobłogosławił, ja tego nie odmienię.

[21] W Jakubie nie dopatrzyłem się niczego zdrożnego Nie widziałem obłudy w Izraelu. Pan, jego Bóg, jest z nim, Wykrzykują na cześć jego jako króla.

[22] Bóg, który ich wyprowadził z Egiptu, Jest dla nich rogami bawołu.

[23] Gdyż zaklęcie nie ma mocy nad Jakubem Ani czary nad Izraelem; Już teraz powiedzą o Jakubie i Izraelu, Czego dokonał Bóg.

[24] Oto lud! Jak lwica powstaje, jak lew się podnosi! Nie spocznie, aż pożre zdobycz i krwi pobitych się napije.

[25] I rzekł Balak do Bileama: Skoro go już nie przeklinałeś, to go przynajmniej nie błogosław!

[26] W odpowiedzi rzekł Bileam do Balaka: Czy nie powiedziałem ci, że będę czynił wszystko, co Pan nakaże?

[27] I rzekł Balak do Bileama: Chodź, proszę, wezmę cię z sobą na inne miejsce; może spodoba się Bogu i stamtąd mi go przekleniesz.

[28] Então, Balaque levou Balaão consigo ao cimo de Peor, que olha para o lado do deserto.
[29] Balaão disse a Balaque: Edifica-me, aqui, sete altares e prepara-me sete novilhos e sete carneiros.
[30] Balaque, pois, fez como dissera Balaão e ofereceu sobre cada altar um novilho e um carneiro.

[28] I wziął Balak Bileama z sobą na szczyt Peor, który jest widoczny nad pustynią.

[29] I rzekł Bileam do Balaka: Zbuduj mi tutaj siedem ołtarzy i przygotuj mi tutaj siedem cielców i siedem baranów.

[30] A Balak uczynił, jak rzekł Bileam, i ofiarował na każdym ołtarzu po cielcu i baranie.

Números 24

Balaão abençoa a Israel pela terceira vez

[1] Vendo Balaão que bem parecia aos olhos do SENHOR que abençoasse a Israel, não foi esta vez, como antes, ao encontro de agouros, mas voltou o rosto para o deserto.
[2] Levantando Balaão os olhos e vendo Israel acampado segundo as suas tribos, veio sobre ele o Espírito de Deus.
[3] Proferiu a sua palavra e disse: Palavra de Balaão, filho de Beor, palavra do homem de olhos abertos;
[4] palavra daquele que ouve os ditos de Deus, o que tem a visão do Todo-Poderoso e prostra-se, porém de olhos abertos:
[5] Que boas são as tuas tendas, ó Jacó! Que boas são as tuas moradas, ó Israel!
[6] Como vales que se estendem, como jardins à beira dos rios, como árvores de sândalo que o SENHOR plantou, como cedros junto às águas.
[7] Águas manarão de seus baldes, e as suas sementeiras terão águas abundantes; o seu rei se levantará mais do que Agague, e o seu reino será exaltado.

IV Mojżeszowa 24

[1] Gdy tedy Bileam widział, że Panu podoba się to, iż błogosławi Izraela, nie poszedł jak poprzednio szukać wyroczni, lecz zwrócił swoją twarz ku pustyni,

[2] A podniósłszy swoje oczy, ujrzał Izraela rozłożonego według swoich plemion. Wtedy ogarnął go duch Boży

[3] I wygłosił swoje proroctwo, mówiąc: Słowo Bileama, syna Beora, Słowo męża o otwartym oku.

[4] Słowo tego, który słyszy słowa Boga, Który ogląda widzenie Wszechmocnego, Który pada, lecz z otwartymi oczyma.

[5] Jakże piękne są twoje namioty, Jakubie, Twoje siedziby, Izraelu!

[6] Jak doliny potoków się ciągną, Jak ogrody nad strumieniami, Jak aloesy, które zasadził Pan, Jak cedry nad wodami.

[7] Z jego wiader wylewa się woda, A jego zasiew ma wilgoć obfitą. Król jego przewyższy Agaga, Królestwo jego będzie wyniesione.

[8] Deus tirou do Egito a Israel, cujas forças são como as do boi selvagem; consumirá as nações, seus inimigos, e quebrará seus ossos, e, com as suas setas, os atravessará.
[9] Este abaixou-se, deitou-se como leão e como leoa; quem o despertará? Benditos os que te abençoarem, e malditos os que te amaldiçoarem.

[10] Então, a ira de Balaque se acendeu contra Balaão, e bateu ele as suas palmas. Disse Balaque a Balaão: Chamei-te para amaldiçoares os meus inimigos; porém, agora, já três vezes, somente os abençoaste.
[11] Agora, pois, vai-te embora para tua casa; eu dissera que te cumularia de honras; mas eis que o SENHOR te privou delas.
[12] Então, Balaão disse a Balaque: Não falei eu também aos teus mensageiros, que me enviaste, dizendo:
[13] ainda que Balaque me desse a sua casa cheia de prata e ouro, não poderia traspassar o mandado do SENHOR, fazendo de mim mesmo bem ou mal; o que o SENHOR falar, isso falarei?
[14] Agora, eis que vou ao meu povo; vem, avisar-te-ei do que fará este povo ao teu, nos últimos dias.

A profecia de Balaão. A estrela de Jacó

[15] Então, proferiu a sua palavra e disse: Palavra de Balaão, filho de Beor, palavra do homem de olhos abertos,
[16] palavra daquele que ouve os ditos de Deus e sabe a ciência do Altíssimo;

[8] Bóg, który go wyprowadził z Egiptu, Jest dla niego jak rogi bawołu, Pożera narody, które go uciskają, Kości ich gruchocze, strzałami swymi przebija.
[9] Przyczaił się, położył się jak lwica, jak lew; któż go spłoszy? Błogosławieni są, którzy cię błogosławią, A przeklęci, którzy cię przeklinają.

Proroctwo Bileama

[10] Wtedy Balak rozgniewał się na Bileama i uderzył w swoje dłonie. I rzekł Balak do Bileama: Zaprosiłem cię, abyś przeklinał moich wrogów, a ty ich pobłogosławiłeś już po raz trzeci.

[11] Uchodź czym prędzej do swego kraju. Obiecałem bardzo cię uczcić, lecz oto Pan pozbawił cię czci.
[12] Rzekł więc Bileam do Balaka: Czyż nie zapowiedziałem już twoim posłańcom, których do mnie przysłałeś:
[13] Nawet gdyby Balak dał mi swój dom pełen srebra i złota, to nie mógłbym przestąpić rozkazu Pańskiego, by zrobić coś dobrego czy złego z własnej woli; będę mówił tylko to, co powie Pan.
[14] Teraz oto ja idę do mego ludu, lecz chodź i ty, a powiem ci, co ten lud uczyni twemu ludowi w przyszłości.
[15] I wygłosił swoje proroctwa, mówiąc: Słowo Bileama, syna Beora, Słowo męża o otwartym oku,
[16] Słowo tego, który słyszy słowa Boga, Który zna myśli Najwyższego, Który

daquele que tem a visão do Todo-Poderoso e prostra-se, porém de olhos abertos:

[17] Vê-lo-ei, mas não agora; contemplá-lo-ei, mas não de perto; uma estrela procederá de Jacó, de Israel subirá um cetro que ferirá as têmporas de Moabe e destruirá todos os filhos de Sete.

[18] Edom será uma possessão; Seir, seus inimigos, também será uma possessão; mas Israel fará proezas.

[19] De Jacó sairá o dominador e exterminará os que restam das cidades.

[20] Viu Balaão a Amaleque, proferiu a sua palavra e disse: Amaleque é o primeiro das nações; porém o seu fim será destruição.

[21] Viu os queneus, proferiu a sua palavra e disse: Segura está a tua habitação, e puseste o teu ninho na penha.

[22] Todavia, o queneu será consumido. Até quando? Assur te levará cativo.

[23] Proferiu ainda a sua palavra e disse: Ai! Quem viverá, quando Deus fizer isto?

[24] Homens virão das costas de Quitim em suas naus; afligirão a Assur e a Héber; e também eles mesmos perecerão.

[25] Então, Balaão se levantou, e se foi, e voltou para a sua terra; e também Balaque se foi pelo seu caminho.

Números 25

A adoração a Baal-Peor e o zelo de Fineias

[1] Habitando Israel em Sitim, começou o povo a prostituir-se com as filhas dos moabitas.

ogląda widzenie Wszechmocnego, Który pada, lecz z otwartymi oczyma.

[17] Widzę go, lecz nie teraz, oglądam go, lecz nie z bliska. Wzejdzie gwiazda z Jakuba, Powstanie berło z Izraela, I roztrzaska skronie Moabu, Ciemię wszystkich synów Seta.

[18] Edom stanie się jego dziedzictwem, Seir będzie dziedzictwem swoich wrogów, Izrael zaś nabierze mocy.

[19] Władca wywodzić się będzie z Jakuba, Wygubi resztki z miasta.

[20] Potem ujrzał Amalekitów i wygłosił swoje proroctwo: Amalek był pierwszym z narodów, Lecz jego końcem zagłada.

[21] Potem ujrzał Kenitów i wygłosił swoje proroctwo: Mocna jest twoja siedziba, Na skale założone twoje gniazdo,

[22] A jednak Kain będzie spustoszony: Rychło Aszszur weźmie cię w niewolę.

[23] Potem wygłosił swoje proroctwo, mówiąc: Biada! Kto żyw zostanie, gdy Bóg to uczyni?

[24] Okręty przybędą od strony Kittim I upokorzą Aszszura, upokorzą Ebera. Lecz i on będzie spustoszony.

[25] Potem wstał Bileam i wyruszył w drogę, i wrócił do swojej ojczyzny. Balak także poszedł swoją drogą.

IV Mojżeszowa 25

Izrael oddaje cześć Baalowi Peorowi

[1] Gdy Izrael osiadł w Szittim, zaczął lud uprawiać nierząd z Moabitkami.

[2] Estas convidaram o povo aos sacrifícios dos seus deuses; e o povo comeu e inclinou-se aos deuses delas.

[3] Juntando-se Israel a Baal-Peor, a ira do SENHOR se acendeu contra Israel.

[4] Disse o SENHOR a Moisés: Toma todos os cabeças do povo e enforca-os ao SENHOR ao ar livre, e a ardente ira do SENHOR se retirará de Israel.

[5] Então, Moisés disse aos juízes de Israel: Cada um mate os homens da sua tribo que se juntaram a Baal-Peor.

[6] Eis que um homem dos filhos de Israel veio e trouxe a seus irmãos uma midianita perante os olhos de Moisés e de toda a congregação dos filhos de Israel, enquanto eles choravam diante da tenda da congregação.

[7] Vendo isso Finéias, filho de Eleazar, o filho de Arão, o sacerdote, levantou-se do meio da congregação, e, pegando uma lança,

[8] foi após o homem israelita até ao interior da tenda, e os atravessou, ao homem israelita e à mulher, a ambos pelo ventre; então, a praga cessou de sobre os filhos de Israel.

[9] Os que morreram da praga foram vinte e quatro mil.

[10] Então, disse o SENHOR a Moisés:

[11] Finéias, filho de Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, desviou a minha ira de sobre os filhos de Israel, pois estava animado

[2] Zapraszały one lud na rzeźne ofiary swoich bogów, a lud jadł i oddawał pokłony ich bogom.

[3] Izrael sprzęgnął się z Baalem Peor. Wtedy Pan rozgniewał się na Izraela,

[4] I rzekł Pan do Mojżesza: Zbierz wszystkich naczelników ludu i wbij ich na pal przed Panem w słońcu, a odwróci się płomienny gniew Pana od Izraela.

[5] I rzekł Mojżesz do sędziów izraelskich: Niech każdy zabije ze swojej grupy tych mężów, którzy się sprzęgli z Baalem Peorem.

[6] A oto przyszedł pewien mąż z synów izraelskich i przyprowadził do swoich braci Midianitkę na oczach Mojżesza i na oczach całego zboru synów izraelskich, ci zaś płakali u wejścia do Namiotu Zgromadzenia.

[7] Gdy to zobaczył Pinechas, syn Eleazara, syna Aarona, kapłana, wstał i wyszedł ze zboru, wziął do ręki włócznię

[8] I poszedł za tym mężem izraelskim do namiotu, i przebił oboje, tego męża izraelskiego i ową kobietę przez jej podbrzusze. Wtedy została odwrócona klęska od synów izraelskich.

[9] A tych, którzy od tej klęski poginęli, było dwadzieścia cztery tysiące.

[10] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[11] Pinechas, syn Eleazara, syna Aarona, kapłana, odwrócił moją zapalczywość od synów izraelskich przez to, że okazał

com o meu zelo entre eles; de sorte que, no meu zelo, não consumi os filhos de Israel.

wśród nich gorliwość o mnie, tak iż nie wytępiłem synów izraelskich w zapalczywości mojej.

12 Portanto, dize: Eis que lhe dou a minha aliança de paz.

12 Powiedz przeto: Oto zawieram z nim przymierze pokoju;

13 E ele e a sua descendência depois dele terão a aliança do sacerdócio perpétuo; porquanto teve zelo pelo seu Deus e fez expiação pelos filhos de Israel.

13 Będzie ono dla niego i dla jego potomków po nim przymierzem wiecznego kapłaństwa za to, że okazał gorliwość o swego Boga i dokonał przebłagania za synów izraelskich.

14 O nome do israelita que foi morto (morto com a midianita) era Zinri, filho de Salu, príncipe da casa paterna dos simeonitas.

14 A ów zabity mąż izraelski, który poniósł śmierć wraz z Midianitką, nazywał się Zymri, syn Salu, księcia jednego z rodów z plemienia Symeona;

15 O nome da mulher midianita que foi morta era Cosbi, filha de Zur, cabeça do povo da casa paterna entre os midianitas.

15 Zabita zaś kobieta, Midianitka, nazywała się Kozbi, córka Sura, naczelnika rodu jednego ze szczepów w Midianie.

16 Disse mais o SENHOR a Moisés:

16 I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

17 Afligireis os midianitas e os ferireis,

17 Odnoście się wrogo do Midianitów i bijcie ich,

18 porque eles vos afligiram a vós outros quando vos enganaram no caso de Peor e no caso de Cosbi, filha do príncipe dos midianitas, irmã deles, que foi morta no dia da praga no caso de Peor.

18 Gdyż oni odnoszą się wrogo do was przez swoje knowania, które uknuli przeciwko wam przez Peora i przez Kozbę, córkę księcia midiańskiego, ich siostrę, która została zabita w dniu klęski wywołanej sprawą Peora.

Números 26

O censo de todos os israelitas

1 Passada a praga, falou o SENHOR a Moisés e a Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, dizendo:

2 Levantai o censo de toda a congregação dos filhos de Israel, da idade de vinte anos

IV Mojżeszowa 26

Spis ludu izraelskiego w Moabie

1 A po tej klęsce rzekł Pan do Mojżesza i do Eleazara, syna Aarona, kapłana, mówiąc:

2 Sporządź spis całego zboru synów izraelskich od dwudziestego roku wzwyż

para cima, segundo as casas de seus pais, todo que, em Israel, for capaz de sair à guerra.

według ich rodów, wszystkich zdatnych do służby wojskowej w Izraelu.

[3] Moisés e Eleazar, o sacerdote, pois, nas campinas de Moabe, ao pé do Jordão, na altura de Jericó, falaram aos cabeças de Israel, dizendo:

[3] Mojżesz wraz z Eleazarem, kapłanem, przemówili do nich na stepach moabskich nad Jordanem naprzeciw Jerycha,

[4] Contai o povo da idade de vinte anos para cima, como o SENHOR ordenara a Moisés e aos filhos de Israel que saíram do Egito:

[4] Mówiąc: Sporządźcie spis od dwudziestego roku życia wzwyż - jak Pan rozkazał Mojżeszowi. A oto synowie izraelscy, którzy wyszli z ziemi egipskiej:

[5] Rúben, o primogênito de Israel; os filhos de Rúben: de Enoque, a família dos enoquitas; de Palu, a família dos paluítas;

[5] Ruben, pierworodny Izraela. Synowie Rubena to: Chanoch, od którego wywodzi się rodzina Chanochitów; Palu, od którego wywodzi się rodzina Paluitów;

[6] de Hezrom, a família dos hezronitas; de Carmi, a família dos carmitas.

[6] Od Chesrona wywodzi się rodzina Chesronitów; od Karmiego wywodzi się rodzina Karmitów.

[7] São estas as famílias dos rubenitas; os que foram deles contados foram quarenta e três mil e setecentos e trinta.

[7] To są rodziny Rubenitów. A było ich objętych spisem czterdzieści trzy tysiące siedemset trzydzieści.

[8] O filho de Palu: Eliabe.

[8] Syn Palu to Eliab,

[9] Os filhos de Eliabe: Nemuel, Datã e Abirão; estes, Datã e Abirão, são os que foram eleitos pela congregação, os quais moveram a contenda contra Moisés e contra Arão, no grupo de Corá, quando moveram a contenda contra o SENHOR;

[9] A synowie Eliaba to Nemuel, Datan i Abiram. Ten to Datan i Abiram, powołani przez zbór, zbuntowali się przeciwko Mojżeszowi i Aaronowi w zastępie Koracha, gdy ci zbuntowali się przeciwko Panu.

[10] quando a terra abriu a boca e os tragou com Corá, morrendo aquele grupo; quando o fogo consumiu duzentos e cinqüenta homens, e isso serviu de advertência.

[10] I rozwarła ziemia swoją czeluść, i pochłonęła ich wraz z Korachem, podczas gdy zastęp Koracha zginął od ognia, który strawił dwustu pięćdziesięciu mężów. I stali się oni przestrogą.

[11] Mas os filhos de Corá não morreram.

[11] Lecz synowie Koracha nie zginęli.

[12] Os filhos de Simeão, segundo as suas famílias: de Nemuel, a família dos nemuelitas; de Jamim, a família dos jaminitas; de Jaquim, a família dos jaquinitas;

[13] de Zera, a família dos zeraítas; de Saul, a família dos saulitas.

[14] São estas as famílias dos simeonitas, num total de vinte e dois mil e duzentos.

[15] Os filhos de Gade, segundo as suas famílias: de Zefom, a família dos zefonitas; de Hagi, a família dos hagitas; de Suni, a família dos sunitas;

[16] de Ozni, a família dos oznitas; de Eri, a família dos eritas;

[17] de Arodi, a família dos aroditas; de Areli, a família dos arelitas.

[18] São estas as famílias dos filhos de Gade, segundo os que foram deles contados, num total de quarenta mil e quinhentos.

[19] Os filhos de Judá: Er e Onã; mas Er e Onã morreram na terra de Canaã.

[20] Assim, os filhos de Judá foram, segundo as suas famílias: de Selá, a família dos selaítas; de Perez, a família dos perezitas; de Zera, a família dos zeraítas.

[21] Os filhos de Perez foram: de Hezrom, a família dos hezronitas; de Hamul, a família dos hamulitas.

[12] Synowie Symeona według swoich rodzin to: Od Nemuela wywodzi się rodzina Nemuelitów, od Jamina wywodzi się rodzina Jaminitów, od Jachina wywodzi się rodzina Jachinitów;

[13] Od Zeracha wywodzi się rodzina Zerachitów, od Szaula wywodzi się rodzina Szaulitów.

[14] To są rodziny Symeonitów. A było ich dwadzieścia dwa tysiące dwieście.

[15] Synowie Gada według swoich rodzin to: Od Sefona wywodzi się rodzina Sefonitów, od Chaggiego wywodzi się rodzina Chaggitów; od Szuniego wywodzi się rodzina Szuniitów;

[16] Od Ozniego wywodzi się rodzina Ozniitów; od Eriego wywodzi się rodzina Eriitów;

[17] Od Aroda wywodzi się rodzina Arodytów; od Areliego wywodzi się rodzina Areliitów.

[18] To są rodziny synów Gada objętych spisem. A było ich czterdzieści tysięcy pięćset.

[19] Synami Judy byli Er i Onan. Er i Onan zmarli jeszcze w ziemi kanaanejskiej.

[20] Synowie Judy według swoich rodzin to: Od Szeli wywodzi się rodzina Szelanitów; od Peresa wywodzi się rodzina Peresytów; od Zeracha wywodzi się rodzina Zerachitów.

[21] Synami Peresa byli: Od Chesrona wywodzi się rodzina Chesronitów, od Chamula wywodzi się rodzina Chamulitów.

[22] São estas as famílias de Judá, segundo os que foram deles contados, num total de setenta e seis mil e quinhentos.

[22] To są rodziny synów Judy objętych spisem. A było ich siedemdziesiąt sześć tysięcy pięćset.

[23] Os filhos de Issacar, segundo as suas famílias, foram: de Tola, a família dos tolaítas; de Puva, a família dos puvitas;

[23] Synami Issachara według swoich rodzin byli: Od Tolego wywodzi się rodzina Tolaitów; od Puwwy wywodzi się rodzina Puwwitów;

[24] de Jasube, a família dos jasubitas; de Sinrom, a família dos sinronitas.

[24] Od Jaszuba wywodzi się rodzina Jaszubitów; od Szimrona wywodzi się rodzina Szimronitów.

[25] São estas as famílias de Issacar, segundo os que foram deles contados, num total de sessenta e quatro mil e trezentos.

[25] To są rodziny synów Issachara objętych spisem. A było ich sześćdziesiąt cztery tysiące trzysta.

[26] Os filhos de Zebulom, segundo a suas famílias, foram: de Serede, a família dos sereditas; de Elom, a família dos elonitas, de Jaleel, a família dos jaleelitas.

[26] Synami Zebulona według swoich rodzin byli: Od Sereda wywodzi się rodzina Seredytów; od Elona wywodzi się rodzina Elonitów; od Jachleela wywodzi się rodzina Jachleelitów.

[27] São estas as famílias dos zebulonitas, segundo os que foram deles contados, num total de sessenta mil e quinhentos.

[27] To są rodziny synów Zebulona objętych spisem. A było ich sześćdziesiąt tysięcy pięćset.

[28] Os filhos de José, segundo as suas famílias, foram Manassés e Efraim.

[28] Synami Józefa według swoich rodzin byli: Manasses i Efraim.

[29] Os filhos de Manassés foram: de Maquir, a família dos maquiritas; e Maquir gerou a Gileade; de Gileade, a família dos gileaditas.

[29] Synowie Manassesa to: Od Machira wywodzi się rodzina Machirytów; Machir zaś zrodził Gileada. Od Gileada wywodzi się rodzina Gileadytów.

[30] São estes os filhos de Gileade: de Jezer, a família dos jezeritas; de Heleque, a família dos helequitas;

[30] Synami Gileada są: Od Jezera wywodzi się rodzina Jezerytów, od Cheleka wywodzi się rodzina Chelekitów,

[31] de Asriel, a família dos asrielitas; de Siquém, a família dos siquemitas.

[31] Od Asriela wywodzi się rodzina Asrielitów, od Szechema wywodzi się rodzina Szechemitów,

[32] De Semida, a família dos semidaítas; de Héfer, a família dos heferitas.

[33] Porém Zelofeade, filho de Héfer, não tinha filhos, senão filhas; os nomes das filhas de Zelofeade foram: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.

[34] São estas as famílias de Manassés; os que foram deles contados foram cinqüenta e dois mil e setecentos.

[35] São estes os filhos de Efraim, segundo as suas famílias: de Sutela, a família dos sutelaítas; de Bequer, a família dos bequeritas; de Taã, a família dos taanitas.

[36] De Erã, filho de Sutela: de Erã, a família dos eranitas.

[37] São estas as famílias dos filhos de Efraim, segundo os que foram deles contados, num total de trinta e dois mil e quinhentos. São estes os filhos de José, segundo as suas famílias.

[38] Os filhos de Benjamim, segundo as suas famílias: de Belá, a família dos belaítas; de Asbel, a família dos asbelitas; de Airão, a família dos airamitas;

[39] de Sufã, a família dos sufamitas; de Hufã, a família dos hufamitas.

[40] Os filhos de Belá foram: Arde e Naamã; de Arde, a família dos arditas; de Naamã, a família dos naamanitas.

[32] Od Szemidy wywodzi się rodzina Szemidaitów, od Chefera wywodzi się rodzina Cheferytów.

[33] Selofchad, syn Chefera, nie miał synów, lecz tylko córki, a imiona córek Selofchada to: Machla, Noa, Chogla, Milka i Tirsa.

[34] To są rodziny Manassesa. A było ich objętych spisem pięćdziesiąt dwa tysiące siedemset.

[35] To są rodziny synów Efraima: Od Szutelacha wywodzi się rodzina Szutelachitów, od Bechera wywodzi się rodzina Becherytów, od Tachana wywodzi się rodzina Tachanitów.

[36] A synowie Szutelacha to: Od Erana wywodzi się rodzina Eranitów.

[37] To są rodziny synów Efraima objętych spisem. A było ich trzydzieści dwa tysiące pięćset. To byli synowie Józefa według swoich rodzin.

[38] Synami Beniamina według swoich rodzin są: Od Beli wywodzi się rodzina Belaitów, od Aszbela wywodzi się rodzina Aszbelitów, od Achirama wywodzi się rodzina Achiramitów.

[39] Od Szefufama wywodzi się rodzina Szufamitów, od Chufama wywodzi się rodzina Chufamitów.

[40] Synami Beli byli Ard i Naaman: Od Arda wywodzi się rodzina Ardytów, od Naamana wywodzi się rodzina Naamanitów.

41 São estes os filhos de Benjamim, segundo as suas famílias; os que foram deles contados foram quarenta e cinco mil e seiscentos.

42 São estes os filhos de Dã, segundo as suas famílias: de Suão, a família dos suamitas. São estas as famílias de Dã, segundo as suas famílias.

43 Todas as famílias dos suamitas, segundo os que foram deles contados, tinham sessenta e quatro mil e quatrocentos.

44 Os filhos de Aser, segundo as suas famílias: de Imna, a família dos imnaítas; de Isvi, a família dos isvitas; de Berias, a família dos beriaítas.

45 Os filhos de Berias foram: de Héber, a família dos heberitas; de Malquiel, a família dos malquielitas.

46 O nome da filha de Aser foi Sera.

47 São estas as famílias dos filhos de Aser, segundo os que foram deles contados, num total de cinqüenta e três mil e quatrocentos.

48 Os filhos de Naftali, segundo as suas famílias: de Jazeel, a família dos jazeelitas; de Guni, a família dos gunitas;

49 de Jezer, a família dos jezeritas; de Silém, a família dos silemitas.

50 São estas as famílias de Naftali, segundo as suas famílias; os que foram deles contados, foram quarenta e cinco mil e quatrocentos.

41 To są synowie Beniamina według swoich rodzin. A było ich objętych spisem czterdzieści pięć tysięcy sześćset.

42 To zaś są synowie Dana według swoich rodzin: Od Szuchama wywodzi się rodzina Szuchamitów. To są rody synów Dana według ich rodzin.

43 Wszystkich rodzin Szuchamitów objętych spisem było sześćdziesiąt cztery tysiące czterysta.

44 Synowie Aszera według swoich rodzin to: Od Jimny wywodzi się rodzina Jimnitów, od Jiszwy wywodzi się rodzina Jiszwitów, od Berii wywodzi się rodzina Beriaitów.

45 Beriaici to: Od Chebera wywodzi się rodzina Cheberytów, od Malkiela wywodzi się rodzina Malkielitów.

46 A córka Aszera nazywała się Sarach.

47 To są rodziny synów Aszera objętych spisem. A było ich pięćdziesiąt trzy tysiące czterysta.

48 Synowie Naftaliego według swoich rodzin to: Od Jachsela wywodzi się rodzina Jachseelitów, od Guniego wywodzi się rodzina Guniitów,

49 Od Jesera wywodzi się rodzina Jeserytów, od Szillema wywodzi się rodzina Szillemitów.

50 To są rodziny Naftaliego, według swoich rodzin objętych spisem. A było ich czterdzieści pięć tysięcy czterysta.

[51] São estes os contados dos filhos de Israel: seiscentos e um mil setecentos e trinta.

A lei acerca da divisão da terra

[52] Disse o SENHOR a Moisés:

[53] A estes se repartirá a terra em herança, segundo o censo.

[54] À tribo mais numerosa darás herança maior, à pequena, herança menor; a cada uma, em proporção ao seu número, se dará a herança.

[55] Todavia, a terra se repartirá por sortes; segundo os nomes das tribos de seus pais, a herdarão.

[56] Segundo a sorte, repartir-se-á a herança deles entre as tribos maiores e menores.

O censo dos levitas

[57] São estes os que foram contados dos levitas, segundo as suas famílias: de Gérson, a família dos gersonitas; de Coate, a família dos coatitas; de Merari, a família dos meraritas.

[58] São estas as famílias de Levi: a família dos libnitas, a família dos hebronitas, a família dos malitas, a família dos musitas, a família dos coraítas. Coate gerou a Anrão.

[59] A mulher de Anrão chamava-se Joquebede, filha de Levi, a qual lhe nasceu no Egito; teve ela, de Anrão, a Arão, e a Moisés, e a Miriã, irmã deles.

[51] Objętych spisem synów izraelskich było sześćset jeden tysięcy siedemset trzydzieści.

[52] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[53] Między tych podzielona zostanie ziemia w dziedziczne posiadanie według liczby imion.

[54] Liczniejszemu powiększysz jego dziedzictwo, mniej licznemu zmniejszysz jego dziedzictwo. Każdemu będzie dane jego dziedzictwo według liczby objętych spisem.

[55] Jednakże ziemia będzie przydzielona przez losowanie; dziedzictwo otrzymają według imion plemion swoich ojców.

[56] Zgodnie z losem zostanie przydzielone jego dziedzictwo pomiędzy liczniejszego i mniej licznego.

[57] A oto są objęci spisem Lewici według swoich rodzin: Od Gerszona wywodzi się rodzina Gerszonitów, od Kehata wywodzi się rodzina Kehatytów, od Merariego wywodzi się rodzina Merarytów.

[58] To są rodziny Lewiego: rodzina Libnitów, rodzina Chebronitów, rodzina Machlitów, rodzina Muszitów, rodzina Korachitów. Kehat zaś zrodził Amrama.

[59] Żona Amrama nazywała się Jochebed, córka Lewiego, która urodziła się Lewiemu w Egipcie. Urodziła ona Amramowi Aarona i Mojżesza oraz ich siostrę Miriam.

60 A Arão nasceram Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

61 Nadabe e Abiú morreram quando levaram fogo estranho perante o SENHOR.

62 Os que foram deles contados foram vinte e três mil, todo homem da idade de um mês para cima; porque estes não foram contados entre os filhos de Israel, porquanto lhes não foi dada herança com os outros.

63 São estes os que foram contados por Moisés e o sacerdote Eleazar, que contaram os filhos de Israel nas campinas de Moabe, ao pé do Jordão, na altura de Jericó.

64 Entre estes, porém, nenhum houve dos que foram contados por Moisés e pelo sacerdote Arão, quando levantaram o censo dos filhos de Israel no deserto do Sinai.

65 Porque o SENHOR dissera deles que morreriam no deserto; e nenhum deles ficou, senão Calebe, filho de Jefoné, e Josué, filho de Num.

Números 27

A lei acerca dos direitos de filhas herdeiras. As filhas de Zelofeade

1 Então, vieram as filhas de Zelofeade, filho de Héfer, filho de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, entre as famílias de Manassés, filho de José. São estes os nomes de suas filhas: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.

60 Aaronowi zaś urodzili się Nadab i Abihu, Eleazar i Itamar.

61 Lecz Nadab i Abihu zginęli, gdy złożyli Panu w ofierze obcy ogień.

62 A było ich objętych spisem dwadzieścia trzy tysiące, wszystkich mężczyzn od jednego miesiąca życia wzwyż. Nie zostali oni bowiem objęci spisem razem z innymi synami izralskimi, gdyż nie dano im dziedzicznego działu pośród synów izraelskich.

63 To są objęci spisem przez Mojżesza i Eleazara, kapłana, którzy sporządzili spis synów izraelskich na stepach Moabu nad Jordanem, naprzeciw Jerycha.

64 Wśród nich nie było ani jednego z objętych spisem przez Mojżesza i Aarona, kapłana, którzy sporządzili spis synów izraelskich na pustyni Synaj,

65 Gdyż Pan powiedział o nich, że umrą na pustyni. I nie ostał się nikt z nich oprócz Kaleba, syna Jefunnego i Jozuego, syna Nuna.

IV Mojżeszowa 27

Prośba córek Selofchada

1 Wtedy przyszły córki Selofchada, syna Chefera, syna Gileada, syna Machira, syna Manassesa, z rodziny Manassesa, syna Józefa - a córki jego nazywały się: Machla, Noa, Chogla, Milka i Tirsa,

[2] Apresentaram-se diante de Moisés, e diante de Eleazar, o sacerdote, e diante dos príncipes, e diante de todo o povo, à porta da tenda da congregação, dizendo:

[3] Nosso pai morreu no deserto e não estava entre os que se ajuntaram contra o SENHOR no grupo de Corá; mas morreu no seu próprio pecado e não teve filhos.

[4] Por que se tiraria o nome de nosso pai do meio da sua família, porquanto não teve filhos? Dá-nos possessão entre os irmãos de nosso pai.

[5] Moisés levou a causa delas perante o SENHOR.

[6] Disse o SENHOR a Moisés:

[7] As filhas de Zelofeade falam o que é justo; certamente, lhes darás possessão de herança entre os irmãos de seu pai e farás passar a elas a herança de seu pai.

[8] Falarás aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém morrer e não tiver filho, então, fareis passar a sua herança a sua filha.

[9] E, se não tiver filha, então, a sua herança dareis aos irmãos dele.

[10] Porém, se não tiver irmãos, dareis a sua herança aos irmãos de seu pai.

[11] Se também seu pai não tiver irmãos, dareis a sua herança ao parente mais chegado de sua família, para que a possua; isto aos filhos de Israel será prescrição de direito, como o SENHOR ordenou a Moisés.

Deus prediz a morte de Moisés

Deuteronômio 3.23-29

[2] I stanęły przed Mojżeszem, przed Eleazarem, kapłanem, przed książętami i przed całym zborem u wejścia do Namiotu Zgromadzenia, i rzekły:

[3] Ojciec nasz umarł na pustyni; lecz nie należał on do zastępu tych, którzy się zbuntowali przeciwko Panu w zastępie Koracha. Umarł on za swój własny grzech, a nie miał synów.

[4] Dlaczego imię naszego ojca, który nie miał syna, ma zniknąć spośród jego rodziny? Daj nam posiadłość wśród braci naszego ojca.

[5] Mojżesz przedłożył ich sprawę Panu,

[6] A Pan rzekł do Mojżesza:

[7] Słusznie mówią córki Selofchada. Daj im posiadłość dziedziczną wśród braci ich ojca i przenieś na nie dziedzictwo ich ojca.

[8] Do synów izraelskich zaś przemów tak: Jeżeli umrze ktoś, a nie pozostawi po sobie syna, to przenieście jego dziedzictwo na jego córkę.

[9] A jeżeli nie ma córki, dajcie jego dziedzictwo jego braciom.

[10] A jeżeli nie ma braci, dajcie jego dziedzictwo braciom jego ojca.

[11] A jeżeli jego ojciec nie ma braci, dajcie jego dziedzictwo najbliższemu krewnemu z jego rodziny, aby objął je w posiadanie. I będzie to dla synów izraelskich przepisem prawnym, jak Pan rozkazał Mojżeszowi.

Mojżesz wyznacza Jozuego swoim następcą

[12] Depois, disse o SENHOR a Moisés: Sobe a este monte Abarim e vê a terra que dei aos filhos de Israel.

[13] E, tendo-a visto, serás recolhido também ao teu povo, assim como o foi teu irmão Arão;

[14] porquanto, no deserto de Zim, na contenda da congregação, fostes rebeldes ao meu mandado de me santificar nas águas diante dos seus olhos. São estas as águas de Meribá de Cades, no deserto de Zim.

[15] Então, disse Moisés ao SENHOR:

[16] O SENHOR, autor e conservador de toda vida, ponha um homem sobre esta congregação

[17] que saia adiante deles, e que entre adiante deles, e que os faça sair, e que os faça entrar, para que a congregação do SENHOR não seja como ovelhas que não têm pastor.

Josué designado sucessor de Moisés

[18] Disse o SENHOR a Moisés: Toma Josué, filho de Num, homem em quem há o Espírito, e impõe-lhe as mãos;

[19] apresenta-o perante Eleazar, o sacerdote, e perante toda a congregação; e dá-lhe, à vista deles, as tuas ordens.

[20] Põe sobre ele da tua autoridade, para que lhe obedeça toda a congregação dos filhos de Israel.

[21] Apresentar-se-á perante Eleazar, o sacerdote, o qual por ele consultará, segundo o juízo do Urim, perante o SENHOR; segundo a sua palavra, sairão e,

[12] I rzekł Pan do Mojżesza: Wejdź na tę oto górę Abarim i zobacz ziemię, którą daję synom izraelskim.

[13] A gdy ją obejrzysz, zostaniesz także i ty przyłączony do swojego ludu, jak został przyłączony twój brat Aaron,

[14] Za to, że podczas waśni ludu ze mną sprzeciwialiście się rozkazowi mojemu na pustyni Syn, aby mnie uwielbić na ich oczach przez dostarczenie im wody. To są wody Meriba w Kadesz na pustyni Syn.

[15] I przemówił Mojżesz do Pana tymi słowy:

[16] Niechaj Pan, Bóg duchów wszelkiego ciała, wyznaczy męża, który by przewodził zborowi,

[17] Który by szedł na ich czele i chodził przed nimi, który by ich wyprowadzał i przyprowadzał, aby zbór Pana nie był jak owce, które nie mają pasterza.

[18] I rzekł Pan do Mojżesza: Weź Jozuego, syna Nuna, męża obdarzonego duchem, i połóż na nim swoją rękę.

[19] I postaw go przed Eleazarem, kapłanem, i przed całym zborem, i na ich oczach ustanów go wodzem,

[20] Złóż na niego część swojego dostojeństwa, aby mu byli posłuszni wszyscy w zborze synów izraelskich.

[21] Lecz przed Eleazara, kapłana, on przychodzić będzie, a ten będzie pytał dla niego Pana o wyrok urim. Na jego słowo będą wychodzić i na jego słowo wchodzić,

segundo a sua palavra, entrarão, ele, e todos os filhos de Israel com ele, e toda a congregação.

on a z nim wszyscy synowie izraelscy i cały zbór.

[22] Fez Moisés como lhe ordenara o SENHOR, porque tomou a Josué e apresentou-o perante Eleazar, o sacerdote, e perante toda a congregação;

[22] I uczynił Mojżesz, jak mu rozkazał Pan: Wziął Jozuego i kazał mu stanąć przed Eleazarem, kapłanem, i przed całym zborem,

[23] e lhe impôs as mãos e lhe deu as suas ordens, como o SENHOR falara por intermédio de Moisés.

[23] I położył na nim swoją rękę, i ustanowił go wodzem, jak Pan powiedział przez Mojżesza.

Números 28

Ofertas contínuas

Êxodo 29.38-42

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Dá ordem aos filhos de Israel e dize-lhes: Da minha oferta, do meu manjar para as minhas ofertas queimadas, do aroma agradável, tereis cuidado, para mas trazer a seu tempo determinado.

[3] Dir-lhes-ás: Esta é a oferta queimada que oferecereis ao SENHOR, dia após dia: dois cordeiros de um ano, sem defeito, em contínuo holocausto;

[4] um cordeiro oferecerás pela manhã, e o outro, ao crepúsculo da tarde;

[5] e a décima parte de um efa de flor de farinha, em oferta de manjares, amassada com a quarta parte de um him de azeite batido.

[6] É holocausto contínuo, instituído no monte Sinai, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[7] A sua libação será a quarta parte de um him para o cordeiro; no santuário,

IV Mojżeszowa 28

Ofiary codzienne

[1] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[2] Rozkaż synom izraelskim i powiedz im: Przestrzegajcie składania mi w oznaczonym czasie mojej ofiary, mojego chleba na ofiarę ogniową dla mnie, woni przyjemnej dla mnie.

[3] I powiedz im: To jest ofiara ogniowa, którą będziecie składać dla Pana: Dwoje rocznych jagniąt bez skazy codziennie jako stałą ofiarę całopalną.

[4] Jedno jagnię przyrządzisz rano, drugie jagnię przyrządzisz wieczorem,

[5] Wraz z jedną dziesiątą efy przedniej mąki na ofiarę z pokarmów, zaczynionej jedną czwartą hinu oliwy wytłoczonej z oliwek.

[6] Jest to stała ofiara całopalna złożona już ongiś na górze Synaj jako woń przyjemna ofiary ogniowej dla Pana.

[7] Jej ofiarą z płynów jest jedna czwarta hinu na jedno jagnię. Ofiarę z płynów

oferecerás a libação de bebida forte ao SENHOR.

[8] E o outro cordeiro oferecerás no crepúsculo da tarde; como a oferta de manjares da manhã e como a sua libação, o trarás em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[9] No dia de sábado, oferecerás dois cordeiros de um ano, sem defeito, e duas décimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, e a sua libação;

[10] é holocausto de cada sábado, além do holocausto contínuo e a sua libação.

[11] Nos princípios dos vossos meses, oferecereis, em holocausto ao SENHOR, dois novilhos e um carneiro, sete cordeiros de um ano, sem defeito,

[12] e três décimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um novilho; duas décimas de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um carneiro;

[13] e uma décima de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um cordeiro; é holocausto de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[14] As suas libações serão a metade de um him de vinho para um novilho, e a terça parte de um him para um carneiro, e a quarta parte de um him para um cordeiro;

wylej w miejscu świętym z mocnego napoju dla Pana.

[8] Drugie jagnię przyrządzisz wieczorem z taką samą ofiarą z pokarmów jak rano i z taką samą ofiarą z płynów. Przyrządzisz je jako ofiarę ogniową, woń przyjemną dla Pana.

Ofiary w sabat i w pierwszy dzień miesiąca

[9] W dzień sabatu zaś dwoje jagniąt rocznych bez skazy oraz dwie dziesiąte efy przedniej mąki na ofiarę z pokarmów, zaczynionej oliwą, wraz z jej ofiarą z płynów.

[10] Jest to ofiara całopalna sabatu składana w każdy sabat oprócz całopalenia stałego wraz z jego ofiarą z płynów.

[11] W każdy pierwszy dzień każdego waszego miesiąca złożycie Panu na ofiarę całopalną dwa cielce, jednego barana i siedem rocznych jagniąt bez skazy

[12] Oraz na ofiarę z pokarmów trzy dziesiąte efy przedniej mąki zaczynionej oliwą na jednego cielca, a dwie dziesiąte przedniej mąki zaczynionej oliwą jako ofiarę z pokarmów na jednego barana,

[13] I po jednej dziesiątej efy przedniej mąki zaczynionej oliwą jako ofiarę z pokarmów na każde jagnię. Całopalenie to jest ofiarą ogniową, wonią przyjemną dla Pana.

[14] Ich ofiarami z płynów zaś będzie pół hinu wina na każdego cielca, jedna trzecia hinu na każdego barana, a jedna czwarta hinu na każde jagnię. Takie będzie

este é o holocausto da lua nova de cada mês, por todos os meses do ano.

[15] Também se trará um bode como oferta pelo pecado, ao SENHOR, além do holocausto contínuo, com a sua libação.

[16] No primeiro mês, aos catorze dias do mês, é a Páscoa do SENHOR.

[17] Aos quinze dias do mesmo mês, haverá festa; sete dias se comerão pães asmos.

[18] No primeiro dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis;

[19] mas apresentareis oferta queimada em holocausto ao SENHOR, dois novilhos, um carneiro e sete cordeiros de um ano; ser-vos-ão eles sem defeito.

[20] A sua oferta de manjares será flor de farinha, amassada com azeite; oferecereis três décimas para um novilho e duas décimas para um carneiro.

[21] Para cada um dos sete cordeiros oferecereis uma décima;

[22] e um bode, para oferta pelo pecado, para fazer expiação por vós.

[23] Estas coisas oferecereis, além do holocausto da manhã, que é o holocausto contínuo.

[24] Assim, oferecereis cada dia, por sete dias, o manjar da oferta queimada em aroma agradável ao SENHOR; além do holocausto contínuo, se oferecerá isto com a sua libação.

[25] No sétimo dia, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

comiesięczne całopalenie przez wszystkie miesiące roku.

[15] Jednego kozła przyrządzisz na ofiarę za grzech dla Pana oprócz stałej ofiary całopalnej oraz jej ofiary z płynów.

Ofiary w określone święta

[16] A w miesiącu pierwszym, czternastego dnia miesiąca jest Pascha Pańska.

[17] Piętnastego dnia zaś tegoż miesiąca jest uroczyste święto. Przez siedem dni jeść się będzie przaśniki.

[18] W pierwszym dniu jest uroczyście ogłoszone święto. Nie będziecie wykonywać żadnej ciężkiej pracy.

[19] Złożycie wtedy Panu na ogniowe ofiary całopalne dwa cielce, jednego barana i siedem rocznych jagniąt. Mają one być bez skazy.

[20] Przy nich na ofiarę z pokarmów złożycie trzy dziesiąte efy przedniej mąki zaczynionej oliwą na cielca i dwie dziesiąte na barana;

[21] Po jednej dziesiątej zaś złożysz na każde jagnię z tych siedmiu jagniąt

[22] Oraz jednego kozła za grzech, aby dokonać za was przebłagania.

[23] To wszystko będziecie składać oprócz porannej ofiary całopalnej, będącej stałą ofiarą całopalną.

[24] Te same ofiary będziecie składać co dzień przez siedem dni. Jest to pokarm ofiary ogniowej, woń przyjemna dla Pana. Będzie się to składać oprócz stałej ofiary całopalnej wraz z jej ofiarą z pokarmów.

[25] Siódmego dnia zaś będziecie mieli uroczyście ogłoszone święto. Nie

26 Também tereis santa convocação no dia das primícias, quando trouxerdes oferta nova de manjares ao SENHOR, segundo a vossa Festa das Semanas; nenhuma obra servil fareis.

27 Então, oferecereis ao SENHOR por holocausto, em aroma agradável: dois novilhos, um carneiro e sete cordeiros de um ano;

28 a sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite: três décimas de um efa para um novilho, duas décimas para um carneiro,

29 uma décima para cada um dos sete cordeiros;

30 e um bode, para fazer expiação por vós.

31 Oferecê-los-eis, além do holocausto contínuo, e da sua oferta de manjares, e das suas libações. Ser-vos-ão eles sem defeito.

Números 29

Ofertas nas outras festas solenes

1 No primeiro dia do sétimo mês, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; ser-vos-á dia do sonido de trombetas.

2 Então, por holocausto, de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um

będziecie wykonywać żadnej ciężkiej pracy.

26 A w dniu pierwszych zbiorów, gdy będziecie składać Panu nową ofiarę z pokarmów, w wasze Święto Tygodnia, będziecie mieli uroczyście ogłoszone święto i nie będziecie wykonywać żadnej ciężkiej pracy.

27 Złożycie na ofiarę całopalną, woń przyjemną dla Pana, dwa cielce, jednego barana, siedem rocznych jagniąt,

28 A na ich ofiarę z pokarmów trzy dziesiąte efy przedniej mąki zaczynionej oliwą na każdego cielca, dwie dziesiąte na każdego barana,

29 A po jednej dziesiątej na każde jagnię z siedmiu jagniąt,

30 Jednego kozła, aby dokonać za was przebłagania.

31 Będziecie to składać oprócz stałej ofiary całopalnej oraz jej ofiary z pokarmów. Mają być u was bez skazy wraz z ich ofiarami z płynów.

IV Mojżeszowa 29

Dalsze szczegóły o ofiarach świątecznych

1 W siódmym miesiącu, pierwszego dnia miesiąca, będziecie mieli uroczyście ogłoszone święto; nie będziecie wykonywać żadnej ciężkiej pracy, będzie to dla was dzień radości przy dźwięku trąb.

2 I złożycie na ofiarę całopalną, jako woń przyjemną dla Pana, jednego cielca,

novilho, um carneiro e sete cordeiros de um ano, sem defeito;

jednego barana, siedem rocznych jagniąt bez skazy,

[3] e, pela sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, três décimas de um efa para o novilho, duas décimas para o carneiro

[3] A na ich ofiarę z pokarmów trzy dziesiąte efy przedniej mąki zaczynionej oliwą na cielca, dwie dziesiąte efy na barana

[4] e uma décima para cada um dos sete cordeiros;

[4] I jedną dziesiątą na każde jagnię z siedmiu jagniąt,

[5] e um bode, para oferta pelo pecado, para fazer expiação por vós,

[5] I jednego kozła jako ofiarę za grzech, aby dokonać za was przebłagania,

[6] além do holocausto do mês e a sua oferta de manjares, do holocausto contínuo e a sua oferta de manjares, com as suas libações, segundo o seu estatuto, em aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[6] Oprócz comiesięcznej ofiary całopalnej i jej ofiary z pokarmów oraz oprócz stałej ofiary całopalnej z jej ofiarą z pokarmów i jej ofiarą z płynów zgodnie z dotyczącym ich przepisem jako woń przyjemną ofiary ogniowej dla Pana.

[7] No dia dez deste sétimo mês, tereis santa convocação e afligireis a vossa alma; nenhuma obra fareis.

[7] W dziesiątym zaś dniu tego siódmego miesiąca będziecie mieli uroczyście ogłoszone święto i będziecie pościć. Nie będziecie wykonywać żadnej pracy.

[8] Mas, por holocausto, em aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um novilho, um carneiro e sete cordeiros de um ano; ser-vos-ão eles sem defeito.

[8] I złożycie na ofiarę całopalną, woń przyjemną dla Pana, jednego cielca, jednego barana, siedem rocznych jagniąt, a mają być u was bez skazy.

[9] Pela sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, oferecereis três décimas de um efa para o novilho, duas décimas para o carneiro

[9] A na ich ofiarę z pokarmów trzy dziesiąte efy przedniej mąki zaczynionej oliwą na cielca, dwie dziesiąte efy na jednego barana,

[10] e uma décima para cada um dos sete cordeiros;

[10] Po jednej dziesiątej na każde jagnię z tych siedmiu jagniąt,

[11] um bode, para oferta pelo pecado, além da oferta pelo pecado, para fazer expiação, e do holocausto contínuo, e da sua oferta de manjares com as suas libações.

[11] I jednego kozła jako ofiarę za grzech oprócz ofiary przebłagalnej za grzech i oprócz stałej ofiary całopalnej wraz z ich ofiarą z pokarmów i ich ofiarami z płynów.

[12] Aos quinze dias do sétimo mês, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; mas sete dias celebrareis festa ao SENHOR.

[12] A piętnastego dnia siódmego miesiąca będziecie mieli uroczyście ogłoszone święto. Nie będziecie wykonywać żadnej pracy. Będziecie obchodzić święto Pana przez siedem dni.

[13] Por holocausto em oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis treze novilhos, dois carneiros e catorze cordeiros de um ano; serão eles sem defeito.

[13] Złożycie na całopalną ofiarę ogniową, woń przyjemną dla Pana, trzynaście cielców, dwa barany, czternaście rocznych jagniąt; mają one być bez skazy.

[14] Pela oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, três décimas de um efa para cada um dos treze novilhos, duas décimas para cada um dos dois carneiros

[14] Do tego złożycie na ich ofiarę z pokarmów trzy dziesiąte efy przedniej mąki zaczynionej oliwą na każdego cielca z tych trzynastu cielców, dwie dziesiąte efy na każdego barana z tych dwóch baranów

[15] e uma décima para cada um dos catorze cordeiros;

[15] I po jednej dziesiątej efy na każde jagnię z tych czternastu jagniąt

[16] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[16] Oraz jednego kozła na ofiarę za grzech oprócz stałej ofiary całopalnej wraz z jej ofiarą z pokarmów i z płynów.

[17] No segundo dia, oferecereis doze novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[17] A drugiego dnia ofiarujecie dwanaście cielców, dwa barany, czternaście rocznych jagniąt bez skazy

[18] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[18] Oraz ich ofiarę z pokarmów i ofiary z płynów do cielców, do baranów i do jagniąt zgodnie z ich liczbą według przepisu,

[19] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[19] Jednego kozła na ofiarę za grzech oprócz stałej ofiary całopalnej wraz z jej ofiarą z pokarmów i ofiarami z płynów.

[20] No terceiro dia, oferecereis onze novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[20] A trzeciego dnia ofiarujecie jedenaście cielców, dwa barany, czternaście rocznych jagniąt bez skazy

[21] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[22] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[23] No quarto dia, dez novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[24] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[25] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[26] No quinto dia, nove novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[27] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[28] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[29] No sexto dia, oito novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[30] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[21] Oraz ich ofiarę z pokarmów i ofiary z płynów do cielców, do baranów i do jagniąt zgodnie z ich liczbą według przepisu,

[22] I jednego kozła na ofiarę za grzech oprócz stałej ofiary całopalnej wraz z jej ofiarą z pokarmów i ofiarami z płynów.

[23] A czwartego dnia ofiarujecie dziesięć cielców, dwa barany, czternaście rocznych jagniąt bez skazy

[24] Oraz ich ofiarę z pokarmów i ofiary z płynów do cielców, do baranów i do jagniąt zgodnie z ich liczbą według przepisu,

[25] I jednego kozła na ofiarę za grzech oprócz stałej ofiary całopalnej wraz z jej ofiarą z pokarmów i ofiarą z płynów.

[26] A piątego dnia ofiarujecie dziewięć cielców, dwa barany, czternaście rocznych jagniąt bez skazy

[27] Oraz ich ofiarę z pokarmów i ich ofiary z płynów do cielców, do baranów i do jagniąt zgodnie z ich liczbą według przepisu,

[28] I jednego kozła na ofiarę za grzech oprócz stałej ofiary całopalnej wraz z jej ofiarą z pokarmów i ofiarą z płynów.

[29] A szóstego dnia ofiarujecie osiem cielców, dwa barany, czternaście rocznych jagniąt bez skazy

[30] Oraz ich ofiarę z pokarmów i ich ofiary z płynów do cielców, do baranów i do jagniąt zgodnie z ich liczbą według przepisu,

[31] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[32] No sétimo dia, sete novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[33] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[34] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[35] No oitavo dia, tereis reunião solene; nenhuma obra servil fareis;

[36] e, por holocausto, em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um novilho, um carneiro, sete cordeiros de um ano, sem defeito,

[37] com a oferta de manjares e as libações para o novilho, para o carneiro e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[38] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[39] Estas coisas oferecereis ao SENHOR nas vossas festas fixas, além dos vossos votos e das vossas ofertas voluntárias, para os vossos holocaustos, as vossas ofertas de manjares, as vossas libações e as vossas ofertas pacíficas.

[31] I jednego kozła na ofiarę za grzech, oprócz stałej ofiary całopalnej wraz z jej ofiarą z pokarmów i ofiarami z płynów.

[32] A siódmego dnia ofiarujecie siedem cielców, dwa barany, czternaście rocznych jagniąt bez skazy

[33] Oraz ich ofiarę z pokarmów i ofiary z płynów do cielców, do baranów i do jagniąt zgodnie z ich liczbą według przepisu,

[34] I jednego kozła na ofiarę za grzech oprócz stałej ofiary całopalnej wraz z jej ofiarą z pokarmów i ofiarami z płynów.

[35] Ósmego dnia będziecie mieli uroczyste święto. Nie będziecie wykonywać żadnej ciężkiej pracy.

[36] Złożycie na ogniową ofiarę całopalną, woń przyjemną dla Pana, jednego cielca, jednego barana, siedem rocznych jagniąt bez skazy

[37] Oraz ich ofiarę z pokarmów i ich ofiary z płynów do cielca, do barana i do jagniąt zgodnie z ich liczbą według przepisu,

[38] I jednego kozła na ofiarę za grzech oprócz stałej ofiary całopalnej oraz jej ofiary z pokarmów i z płynów.

[39] To ofiarować będziecie Panu podczas waszych świąt oprócz waszych ofiar ślubowanych i dobrowolnych na wasze ofiary całopalne i na ofiary z pokarmów, na ofiary z płynów i na ofiary pojednania.

IV Mojżeszowa 30

[40] E falou Moisés aos filhos de Israel, conforme tudo o que o SENHOR lhe ordenara.

[1] I powiedział Mojżesz synom izraelskim wszystko, co mu rozkazał Pan.

Números 30

Acerca de votos
Deuteronômio 23.21-23

Przepisy o ślubach

[1] Falou Moisés aos cabeças das tribos dos filhos de Israel, dizendo: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou:

[2] Do naczelników plemion izraelskich przemówił Mojżesz tymi słowy: Oto, co Pan rozkazał!

[2] Quando um homem fizer voto ao SENHOR ou juramento para obrigar-se a alguma abstinência, não violará a sua palavra; segundo tudo o que prometeu, fará.

[3] Jeżeli mężczyzna złoży Panu ślub albo przysięgę, zobowiązując się do wstrzemięźliwości, to niech nie łamie swego słowa, lecz wykona wszystko, co wychodzi z jego ust.

[3] Quando, porém, uma mulher fizer voto ao SENHOR ou se obrigar a alguma abstinência, estando em casa de seu pai, na sua mocidade,

[4] Jeżeli jednak kobieta złoży ślub Panu i zobowiąże się do wstrzemięźliwości jeszcze w domu swego ojca w swojej młodości,

[4] e seu pai, sabendo do voto e da abstinência a que ela se obrigou, calar-se para com ela, todos os seus votos serão válidos; terá de observar toda a abstinência a que se obrigou.

[5] To gdy jej ojciec słyszał jej ślub i zobowiązanie, którym zobowiązała się do wstrzemięźliwości, a nie odezwał się do niej, ważne będą wszystkie jej śluby i wszelkie zobowiązanie do wstrzemięźliwości, które na się wzięła.

[5] Mas, se o pai, no dia em que tal souber, o desaprovar, não será válido nenhum dos votos dela, nem lhe será preciso observar a abstinência a que se obrigou; o SENHOR lhe perdoará, porque o pai dela a isso se opôs.

[6] Lecz jeżeli jej ojciec sprzeciwi się jej w dniu, kiedy usłyszał o wszystkich jej ślubach i zobowiązaniach, którymi zobowiązała się do wstrzemięźliwości, to nie będą one ważne. Pan jej odpuści, gdyż jej ojciec się jej sprzeciwił.

[6] Porém, se ela se casar, ainda sob seus votos ou dito irrefletido dos seus lábios, com que a si mesma se obrigou,

[7] A jeżeli wyjdzie za mąż, a będzie jeszcze związana swoimi ślubami lub wypowiedzią swych ust, którą się zobowiązała do wstrzemięźliwości,

[7] e seu marido, ouvindo-o, calar-se para com ela no dia em que o ouvir, serão válidos os votos dela, e lhe será preciso observar a abstinência a que se obrigou.

[8] A jej mąż usłyszał o tym, lecz nie odezwał się do niej wtedy, gdy o tym usłyszał, to śluby jej są ważne i ważne jej zobowiązania, którymi zobowiązała się do wstrzemięźliwości.

[8] Mas, se seu marido o desaprovar no dia em que o ouvir e anular o voto que estava sobre ela, como também o dito irrefletido dos seus lábios, com que a si mesma se obrigou, o SENHOR lho perdoará.

[9] Jeżeli jednak jej mąż sprzeciwi się jej w dniu, gdy usłyszy o tym, to unieważnia jej ślub, który na niej ciąży, i wypowiedź jej ust, którą się zobowiązała do wstrzemięźliwości, a Pan jej odpuści.

[9] No tocante ao voto da viúva ou da divorciada, tudo com que se obrigar lhe será válido.

[10] Każdy ślub wdowy lub rozwiedzionej, którym się związała, będzie dla niej ważny.

[10] Porém, se fez voto na casa de seu marido ou com juramento se obrigou a alguma abstinência,

[11] Jeżeli jednak w domu swego męża złożyła ślub lub zobowiązała się przysięgą do wstrzemięźliwości,

[11] e seu marido o soube, e se calou para com ela, e lho não desaprovou, todos os votos dela serão válidos; e lhe será preciso observar toda a abstinência a que a si mesma se obrigou.

[12] A jej mąż usłyszy o tym, lecz nie odezwie się do niej i jej się nie sprzeciwi, to ważne będą wszystkie jej śluby i wszystkie zobowiązania, którymi zobowiązała się do wstrzemięźliwości.

[12] Porém, se seu marido lhos anulou no dia em que o soube, tudo quanto saiu dos lábios dela, quer dos seus votos, quer da abstinência a que a si mesma se obrigou, não será válido; seu marido lhos anulou, e o SENHOR perdoará a ela.

[13] Jeżeli jednak mąż unieważni je w dniu, kiedy o nich usłyszy, to wtedy wszystko, co wyszło z jej ust, więc jej śluby i zobowiązania do wstrzemięźliwości, nie będą ważne. Mąż je unieważnił, a Pan jej odpuści.

[13] Todo voto e todo juramento com que ela se obrigou, para afligir a sua alma, seu marido pode confirmar ou anular.

[14] Każdy ślub i każdą przysięgę wstrzemięźliwości złożoną w celu umartwienia się może jej mąż zatwierdzić i może unieważnić.

[14] Porém, se seu marido, dia após dia, se calar para com ela, então, confirma todos os votos dela e tudo aquilo a que ela se

[15] Lecz jeżeli jej mąż milczy o tej sprawie do następnego dnia, to uznaje za ważne wszystkie jej śluby i wszystkie jej zobowiązania do wstrzemięźliwości, które

obrigou, porquanto se calou para com ela no dia em que o soube.

[15] Porém, se lhos anular depois de os ter ouvido, responderá pela obrigação dela.

[16] São estes os estatutos que o SENHOR ordenou a Moisés, entre o marido e sua mulher, entre o pai e sua filha moça se ela estiver em casa de seu pai.

na niej ciążą; zatwierdził je, ponieważ nie odezwał się do niej w dniu, gdy o tym usłyszał.

[16] Jeżeli chciałby je unieważnić dopiero w jakiś czas po tym, gdy o nich usłyszał, to poniesie jej winę.

[17] To są przepisy, które nadał Pan Mojżeszowi, dotyczące spraw między mężem a jego żoną, między ojcem a jego córką jeszcze niezamężną, gdy w swojej młodości przebywała w domu swego ojca.

Números 31

A vitória sobre os midianitas

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Vinga os filhos de Israel dos midianitas; depois, serás recolhido ao teu povo.

[3] Falou, pois, Moisés ao povo, dizendo: Armai alguns de vós para a guerra, e que saiam contra os midianitas, para fazerem a vingança do SENHOR contra eles.

[4] Mil homens de cada tribo entre todas as tribos de Israel enviareis à guerra.

[5] Assim, dos milhares de Israel foram dados mil de cada tribo: doze mil ao todo, armados para a guerra.

[6] Mandou-os Moisés à guerra, de cada tribo mil, a estes e a Finéias, filho do sacerdote Eleazar, o qual levava consigo os utensílios sagrados, a saber, as trombetas para o toque de rebate.

[7] Pelejaram contra os midianitas, como o SENHOR ordenara a Moisés,

IV Mojżeszowa 31

Zemsta na Midianitach

[1] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[2] Zemścij się za krzywdę synów izraelskich na Midianitach; potem będziesz przyłączony do ludu swojego.

[3] Wtedy Mojżesz przemówił do ludu tymi słowy: Przygotujcie spośród siebie zbrojny hufiec mężów do boju, aby ruszyli przeciwko Midianitom i wykonali na nich zemstę Pana.

[4] Wyprawcie do boju po jednym tysiącu na plemię ze wszystkich plemion izraelskich.

[5] Wydzielono więc z tysięcy izraelskich po tysiącu na plemię, dwanaście tysięcy gotowych do boju.

[6] I wyprawił ich Mojżesz po tysiącu na plemię do boju, wraz z Pinechasem, synem Eleazara, kapłana, mającym przy sobie święte naczynia i surmy bojowe.

[7] Wyruszyli tedy do boju z Midianitami, tak jak Pan rozkazał Mojżeszowi, i pozabijali wszystkich mężczyzn.

[8] e mataram todo homem feito. Mataram, além dos que já haviam sido mortos, os reis dos midianitas, Evi, Requém, Zur, Hur e Reba, cinco reis dos midianitas; também Balaão, filho de Beor, mataram à espada.

[9] Porém os filhos de Israel levaram presas as mulheres dos midianitas e as suas crianças; também levaram todos os seus animais, e todo o seu gado, e todos os seus bens.

[10] Queimaram-lhes todas as cidades em que habitavam e todos os seus acampamentos.

[11] Tomaram todo o despojo e toda a presa, tanto de homens como de animais.

[12] Trouxeram a Moisés, e ao sacerdote Eleazar, e à congregação dos filhos de Israel os cativos, e a presa, e o despojo, para o arraial, nas campinas de Moabe, junto do Jordão, na altura de Jericó.

O tratamento dos cativos

[13] Moisés, e Eleazar, o sacerdote, e todos os príncipes da congregação saíram a recebê-los fora do arraial.

[14] Indignou-se Moisés contra os oficiais do exército, capitães dos milhares e capitães das centenas, que vinham do serviço da guerra.

[15] Disse-lhes Moisés: Deixastes viver todas as mulheres?

[16] Eis que estas, por conselho de Balaão, fizeram prevaricar os filhos de Israel contra o SENHOR, no caso de Peor, pelo que houve a praga entre a congregação do SENHOR.

[8] Oprócz poległych w bitwie królów midiańskich zabili też Ewiego, Rekema, Sura, Chura i Rebę, pięciu królów midiańskich. Zabili też mieczem Bileama, syna Beora.

[9] Do niewoli zaś wzięli synowie izraelscy kobiety midiańskie i ich dzieci; zabrali też jako łup całe ich bydło, wszystkie ich stada owiec i całe mienie,

[10] A wszystkie ich miasta w zamieszkałych okolicach i wszystkie ich osady spalili ogniem.

[11] Wzięli tedy cały łup i wszelką zdobycz w ludziach i bydle.

[12] Jeńców, zdobycz i łup przywiedli potem do Mojżesza i do Eleazara, kapłana, i do zboru synów izraelskich, w obozie na stepach moabskich nad Jordanem naprzeciw Jerycha.

[13] Mojżesz i Eleazar, kapłan, oraz wszyscy książęta zboru wyszli naprzeciw nich poza obóz.

[14] Ale Mojżesz rozgniewał się na ustanowionych nad wojskiem, na dowódców tysięcy i setników, którzy wracali z wyprawy wojennej,

[15] I rzekł do nich Mojżesz: Jakże to! Zostawiliście przy życiu wszystkie kobiety?

[16] Wszak to one za radą Bileama pobudziły synów izraelskich do odstępstwa od Pana na rzecz Peora i stąd wynikła klęska dla zboru Pana.

17 Agora, pois, matai, dentre as crianças, todas as do sexo masculino; e matai toda mulher que coabitou com algum homem, deitando-se com ele.

18 Porém todas as meninas, e as jovens que não coabitaram com algum homem, deitando-se com ele, deixai-as viver para vós outros.

A purificação dos soldados e da presa

19 Acampai-vos sete dias fora do arraial; qualquer de vós que tiver matado alguma pessoa e qualquer que tiver tocado em algum morto, ao terceiro dia e ao sétimo dia, vos purificareis, tanto vós como os vossos cativos.

20 Também purificareis toda veste, e toda obra de peles, e toda obra de pêlos de cabra, e todo artigo de madeira.

21 Então, disse o sacerdote Eleazar aos homens do exército que partiram à guerra: Este é o estatuto da lei que o SENHOR ordenou a Moisés.

22 Contudo, o ouro, a prata, o bronze, o ferro, o estanho e o chumbo,

23 tudo o que pode suportar o fogo fareis passar pelo fogo, para que fique limpo; todavia, se purificará com a água purificadora; mas tudo o que não pode suportar o fogo fareis passar pela água.

24 Também lavareis as vossas vestes ao sétimo dia, para que fiqueis limpos; e, depois, entrareis no arraial.

A divisão da presa

25 Disse mais o SENHOR a Moisés:

17 Przeto teraz zabijcie wszystkich chłopców wśród dzieci, zabijcie też wszystkie kobiety, które już obcowały z mężczyznami,

18 Ale zostawcie przy życiu dla siebie wszystkie małe dziewczęta, które jeszcze nie poznały współżycia z mężczyzną.

Oczyszczenie zwycięzców przed podziałem zdobyczy

19 Wy sami zaś pozostańcie przez siedem dni poza obozem. Każdy, kto zabił człowieka i każdy, kto dotknął się poległego, niech się oczyści trzeciego dnia i siódmego dnia, wy i wasi jeńcy;

20 Oczyśćcie także wszelkie szaty i wszelkie przedmioty skórzane, wszelkie wyroby z koziej sierści i wszelkie przedmioty drewniane.

21 I rzekł Eleazar, kapłan, do wojowników, którzy wyruszyli do boju: Taki jest przepis zakonu, jaki Pan nadał Mojżeszowi:

22 Tylko złoto i srebro, miedź, żelazo, cynę i ołów,

23 Wszystko, co wytrzyma próbę ognia, przeprowadzicie przez ogień, i to zostanie uznane za czyste. Jednak należy to oczyścić wodą oczyszczającą. Wszystko zaś, co nie wytrzymuje próby ognia, przeprowadzicie przez wodę.

24 Siódmego dnia wypierzcie swoje szaty i oczyśćcie się, a potem wejdziecie do obozu.

Podział zdobyczy

25 I rzekł Pan do Mojżesza:

[26] Faze a contagem da presa que foi tomada, tanto de homens como de animais, tu, e Eleazar, o sacerdote, e os cabeças das casas dos pais da congregação;

[27] divide a presa em duas partes iguais, uma para os que, hábeis na peleja, saíram à guerra, e a outra para toda a congregação.

[28] Então, para o SENHOR tomarás tributo dos homens do exército que saíram a esta guerra, de cada quinhentas cabeças, uma, tanto dos homens como dos bois, dos jumentos e das ovelhas.

[29] Da metade que lhes toca o tomareis e o dareis ao sacerdote Eleazar, para a oferta do SENHOR.

[30] Mas, da metade que toca aos filhos de Israel, tomarás, de cada cinqüenta, um, tanto dos homens como dos bois, dos jumentos e das ovelhas, de todos os animais; e os darás aos levitas que têm a seu cargo o serviço do tabernáculo do SENHOR.

[31] Moisés e o sacerdote Eleazar fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

[32] Foi a presa, restante do despojo que tomaram os homens de guerra, seiscentas e setenta e cinco mil ovelhas,

[33] setenta e dois mil bois,

[34] sessenta e um mil jumentos

[35] e trinta e duas mil pessoas, as mulheres que não coabitaram com homem algum, deitando-se com ele.

[26] Policzcie, ty i Eleazar, kapłan, i naczelnicy rodów w zborze, zdobycz w ludziach i w bydle,

[27] Podziel tę zdobycz na pół pomiędzy uczestników bitwy, którzy wyruszyli do boju, i pomiędzy cały zbór.

[28] Od wojowników, którzy wyruszyli w bój, pobierzesz jako daninę dla Pana po jednym na pięćset, zarówno z ludzi, jak z bydła, jak z osłów, jak z owiec.

[29] Weźmiesz to z ich połowy i dasz Eleazarowi, kapłanowi, jako dar ofiarny dla Pana.

[30] Z połowy zaś, która przypadła synom izraelskim, weźmiesz po jednym z pięćdziesięciu, zarówno z ludzi, jak z bydła, jak z osłów, jak z owiec, ze wszystkich zwierząt domowych, i dasz je Lewitom, pełniącym służbę przy przybytku Pana.

[31] Mojżesz i Eleazar, kapłan, uczynili tak, jak Pan rozkazał Mojżeszowi.

[32] Zdobycz, stanowiącą resztki łupu, jaki zdobył lud wojenny, obejmowała: Owiec sześćset siedemdziesiąt pięć tysięcy,

[33] Wołów siedemdziesiąt dwa tysiące,

[34] Osłów sześćdziesiąt jeden tysięcy,

[35] Kobiet czyli dziewcząt, które jeszcze nie poznały współżycia z mężczyzną, było wszystkich trzydzieści dwa tysiące.

[36] E a metade, parte que toca aos que saíram à guerra, foi em número de trezentas e trinta e sete mil e quinhentas ovelhas.

[37] O tributo em ovelhas para o SENHOR foram seiscentas e setenta e cinco.

[38] E foram os bois trinta e seis mil; e o seu tributo para o SENHOR, setenta e dois.

[39] E foram os jumentos trinta mil e quinhentos; e o seu tributo para o SENHOR, sessenta e um.

[40] As pessoas foram dezesseis mil; e o seu tributo para o SENHOR, trinta e duas.

[41] Então, Moisés deu a Eleazar, o sacerdote, o tributo da oferta do SENHOR, como este ordenara a Moisés.

[42] E, da metade que toca aos filhos de Israel, que Moisés separara da dos homens que pelejaram

[43] (a metade para a congregação foram, em ovelhas, trezentas e trinta e sete mil e quinhentas;

[44] em bois, trinta e seis mil;

[45] em jumentos, trinta mil e quinhentos;

[46] e, em pessoas, dezesseis mil),

[47] desta metade que toca aos filhos de Israel, Moisés tomou um de cada cinqüenta, tanto de homens como de animais, e os deu aos levitas que tinham a seu cargo o serviço do tabernáculo do SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

A oferta voluntária dos capitães

[48] Então, se chegaram a Moisés os oficiais sobre os milhares do exército, capitães sobre mil e capitães sobre cem,

[36] Połowa, stanowiąca dział tych, którzy wyruszyli do boju, wynosiła: Owiec trzysta trzydzieści siedem tysięcy pięćset,

[37] Danina dla Pana z owiec wynosiła sześćset siedemdziesiąt pięć;

[38] Wołów trzydzieści sześć tysięcy, danina zaś z tego dla Pana siedemdziesiąt dwa.

[39] Osłów trzydzieści tysięcy pięćset, danina zaś z tego dla Pana sześćdziesiąt jeden.

[40] Ludzi szesnaście tysięcy dusz, danina zaś z tego dla Pana trzydzieści dwie dusze.

[41] Daninę ściągniętą jako dar ofiarny dla Pana przekazał Mojżesz Eleazarowi, kapłanowi, jak Pan rozkazał Mojżeszowi.

[42] Z połowy zaś, która przypadła synom izraelskim, a którą Mojżesz oddzielił od części przeznaczonej dla wojowników,

[43] Było tego, co przypadło na zbór, owiec trzysta trzydzieści siedem tysięcy pięćset,

[44] Wołów trzydzieści sześć tysięcy,

[45] Osłów trzydzieści tysięcy pięćset,

[46] Ludzi szesnaście tysięcy dusz.

[47] Z połowy, która przypadła synom izraelskim, wziął Mojżesz po jednym na pięćdziesiąt, zarówno z ludzi, jak z bydła, i dał Lewitom, pełniącym służbę przy przybytku Pana, jak Pan rozkazał Mojżeszowi.

[48] Wtedy przystąpili do Mojżesza ustanowieni nad tysiącami wojska, dowódcy tysięcy i setnicy

[49] e lhe disseram: Teus servos fizeram a conta dos homens de guerra que estiveram sob as nossas ordens, e nenhum falta dentre eles e nós.

[50] Pelo que trouxemos uma oferta ao SENHOR, cada um o que achou: objetos de ouro, ornamentos para o braço, pulseiras, sinetes, arrecadas e colares, para fazer expiação por nós mesmos perante o SENHOR.

[51] Assim, Moisés e o sacerdote Eleazar receberam deles o ouro, sendo todos os objetos bem trabalhados.

[52] Foi todo o ouro da oferta que os capitães de mil e os capitães de cem trouxeram ao SENHOR dezesseis mil setecentos e cinqüenta siclos.

[53] Pois cada um dos homens de guerra havia tomado despojo para si.

[54] Moisés e o sacerdote Eleazar receberam o ouro dos capitães de mil e dos capitães de cem e o trouxeram à tenda da congregação, como memorial para os filhos de Israel perante o SENHOR.

[49] I rzekli do Mojżesza: My, twoi słudzy, policzyliśmy wojowników, którzy byli pod naszym dowództwem, i nie brak z nas nikogo.

[50] Jako dar ofiarny dla Pana przynosimy każdy to, co znaleźliśmy ze złotych przedmiotów, czy bransoletę, czy naramiennik, czy pierścień, czy kolczyk, czy naszyjnik, aby dokonano za nas przebłagania przed Panem.

[51] Mojżesz i Eleazar, kapłan, przyjęli od nich to złoto, wszelkie kosztowności.

[52] A było wszystkiego złota, które zebrali dla Pana, od dowódców tysięcy i od setników szesnaście tysięcy siedemset pięćdziesiąt sykli.

[53] Zwykli żołnierze łupili każdy dla siebie.

[54] Mojżesz i Eleazar przyjęli to złoto od dowódców tysięcy i od setników i zanieśli je do Namiotu Zgromadzenia, aby Pan łaskawie pamiętał o Izraelu.

Números 32

Duas tribos e meia desejam habitar na Transjordânia

[1] Os filhos de Rúben e os filhos de Gade tinham gado em muitíssima quantidade; e viram a terra de Jazer e a terra de Gileade, e eis que o lugar era lugar de gado.

[2] Vieram, pois, os filhos de Gade e os filhos de Rúben e falaram a Moisés, e ao

IV Mojżeszowa 32

Rubenici, Gadyci i połowa Manassesytów zajmują Zajordanie

[1] A synowie Rubena i synowie Gada mieli wiele stad bardzo licznych. Gdy tedy zobaczyli ziemię Jazer i ziemię Gilead, uznali, że okolice te nadawały się na pastwiska dla stad;

[2] Przyszli więc synowie Gada i synowie Rubena i rzekli do Mojżesza i do Eleazara, kapłana, i do książąt zboru tak:

sacerdote Eleazar, e aos príncipes da congregação, dizendo:

[3] Atarote, Dibom, Jazer, Ninra, Hesbom, Eleale, Sebã, Nebo e Beom,

[4] a terra que o SENHOR feriu diante da congregação de Israel é terra de gado; e os teus servos têm gado.

[5] Disseram mais: Se achamos mercê aos teus olhos, dê-se esta terra em possessão aos teus servos; e não nos faças passar o Jordão.

[6] Porém Moisés disse ao filhos de Gade e aos filhos de Rúben: Irão vossos irmãos à guerra, e ficareis vós aqui?

[7] Por que, pois, desanimais o coração dos filhos de Israel, para que não passem à terra que o SENHOR lhes deu?

[8] Assim fizeram vossos pais, quando os enviei de Cades-Barnéia a ver esta terra.

[9] Chegando eles até ao vale de Escol e vendo a terra, descorajaram o coração dos filhos de Israel, para que não viessem à terra que o SENHOR lhes tinha dado.

[10] Então, a ira do SENHOR se acendeu naquele mesmo dia, e jurou, dizendo:

[11] Certamente, os varões que subiram do Egito, de vinte anos para cima, não verão a terra que prometi com juramento a Abraão, a Isaque e a Jacó, porquanto não perseveraram em seguir-me,

[3] Atarot, Dibon, Jazer, Nimra, Cheszbon, Eleale, Sebam, Nebo i Beon,

[4] Ta ziemia, którą Pan podbił na oczach zboru izraelskiego, to ziemia nadająca się na pastwiska dla bydła, a słudzy twoi mają właśnie bydło.

[5] I mówili dalej: Jeśli znaleźliśmy łaskę w oczach twoich, to niech ta ziemia zostanie nadana na własność twoim sługom. Nie każ nam więc przeprawiać się przez Jordan.

[6] Wtedy rzekł Mojżesz do synów Gada i do synów Rubena: Jakże to! To bracia wasi mają pójść na wojnę, a wy chcecie tu pozostać?

[7] Dlaczego odwodzicie serca synów izraelskich od przeprawienia się do ziemi, którą Pan im dał?

[8] Tak postąpili ojcowie wasi, gdy wysłałem ich z Kadesz-Barnea, aby obejrzeli tę ziemię:

[9] Doszli do doliny Eszkol, obejrzeli ziemię, lecz potem odwodzili serca synów izraelskich od pójścia dalej do ziemi, którą Pan im dał.

[10] Toteż tego dnia rozgorzał gniew Pana, który przysiągł:

[11] Zaiste, ci mężowie, którzy wyszli z Egiptu, od dwudziestu lat i wzwyż, nie ujrzą tej ziemi, którą poprzysiągłem Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi, ponieważ niezupełnie byli mi posłuszni,

[12] exceto Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, e Josué, filho de Num, porque perseveraram em seguir ao SENHOR.

[13] Pelo que se acendeu a ira do SENHOR contra Israel, e fê-los andar errantes pelo deserto quarenta anos, até que se consumiu toda a geração que procedera mal perante o SENHOR.

[14] Eis que vós, raça de homens pecadores, vos levantastes em lugar de vossos pais, para aumentardes ainda o furor da ira do SENHOR contra Israel.

[15] Se não quiserdes segui-lo, também ele deixará todo o povo, novamente, no deserto, e sereis a sua ruína.

[16] Então, se chegaram a ele e disseram: Edificaremos currais aqui para o nosso gado e cidades para as nossas crianças;

[17] porém nós nos armaremos, apressando-nos adiante dos filhos de Israel, até que os levemos ao seu lugar; e ficarão as nossas crianças nas cidades fortes, por causa dos moradores da terra.

[18] Não voltaremos para nossa casa até que os filhos de Israel estejam de posse, cada um, da sua herança.

[19] Porque não herdaremos com eles do outro lado do Jordão, nem mais adiante, porquanto já temos a nossa herança deste lado do Jordão, ao oriente.

[20] Então, Moisés lhes disse: Se isto fizerdes assim, se vos armardes para a guerra perante o SENHOR,

[12] Z wyjątkiem Kaleba, syna Jefunnego, Kenizyty, i Jozuego, syna Nuna, którzy wiernie wytrwali przy Panu.

[13] I rozgorzał gniew Pana na Izraela, i sprawił, że tułali się po pustyni przez czterdzieści lat, aż wyginęło pokolenie, które czyniło zło w oczach Pana.

[14] A oto teraz wystąpiliście z kolei wy zamiast waszych ojców, potomstwo grzesznych ludzi, aby jeszcze wzmóc żar gniewu Pana na Izraela.

[15] Jeżeli odstąpicie od niego i nie pójdziecie za nim, pomnoży jeszcze jego tułaczkę po pustyni, i wygubicie cały ten lud.

[16] Wtedy oni przystąpili do niego i rzekli: Zbudujemy tutaj tylko zagrody dla naszych stad i miasta dla naszych dzieci,

[17] My zaś zbrojnie pociągniemy przed synami izraelskimi, aż zaprowadzimy ich do ich siedzib, dzieci zaś nasze pozostaną w warownych miastach z powodu mieszkańców tej ziemi.

[18] Nie powrócimy do naszych domów, dopóki synowie izraelscy nie obejmą każdy swego dziedzictwa.

[19] Nie weźmiemy też działu razem z nimi po tamtej stronie Jordanu i dalej, jeżeli otrzymamy nasze dziedzictwo z tej strony Jordanu po stronie wchodniej.

[20] I rzekł do nich Mojżesz: Jeżeli tak postąpicie, jeżeli pociągniecie zbrojnie przed Panem na wojnę

[21] e cada um de vós, armado, passar o Jordão perante o SENHOR, até que haja lançado fora os seus inimigos de diante dele,
[22] e a terra estiver subjugada perante o SENHOR, então, voltareis e sereis desobrigados perante o SENHOR e perante Israel; e a terra vos será por possessão perante o SENHOR.
[23] Porém, se não fizerdes assim, eis que pecastes contra o SENHOR; e sabei que o vosso pecado vos há de achar.
[24] Edificai vós cidades para as vossas crianças e currais para as vossas ovelhas; e cumpri o que haveis prometido.
[25] Então, os filhos de Gade e os filhos de Rúben falaram a Moisés, dizendo: Como ordena meu senhor, assim farão teus servos.
[26] Nossas crianças, nossas mulheres, nossos rebanhos e todos os nossos animais estarão aí nas cidades de Gileade,
[27] mas os teus servos passarão, cada um armado para a guerra, perante o SENHOR, como diz meu senhor.
[28] Então, Moisés deu ordem a respeito deles a Eleazar, o sacerdote, e a Josué, filho de Num, e aos cabeças das casas dos pais das tribos dos filhos de Israel;
[29] e disse-lhes: Se os filhos de Gade e os filhos de Rúben passarem convosco o Jordão, armado cada um para a guerra, perante o SENHOR, e a terra estiver subjugada diante de vós, então, lhes dareis em possessão a terra de Gileade;

[21] I każdy zbrojny z was przekroczy Jordan przed Panem, aż wypędzi On swoich wrogów przed sobą
[22] I ziemia ta zostanie podbita w obliczu Pana, i dopiero potem wrócicie, to będziecie niewinni wobec Pana i wobec Izraela, a ta ziemia stanie się waszą posiadłością przed Panem.
[23] Lecz jeżeli tak nie postąpicie, wtedy zgrzeszycie przed Panem, a wiedzcie, że kara za wasz grzech was spotka.
[24] Zbudujcie sobie miasta dla waszych dzieci i zagrody dla waszych owiec, lecz uczyńcie i to, co wyszło z waszych ust!
[25] Rzekli tedy synowie Gada i synowie Rubena do Mojżesza: My, słudzy twoi, uczynimy, co nasz pan nakazuje.
[26] Nasze dzieci, nasze żony, nasze stada i wszystko nasze bydło pozostaną tam, w miastach Gileadu,
[27] My zaś, twoi słudzy, wszyscy gotowi do boju wyruszymy przed Panem na wojnę, jak nasz pan powiada.
[28] I wydał Mojżesz w ich sprawie rozkaz Eleazarowi, kapłanowi, i Jozuemu, synowi Nuna, i naczelnikom rodów plemion izraelskich,
[29] I rzekł Mojżesz do nich: Jeżeli synowie Gada i synowie Rubena wszyscy zbrojnie ruszą z wami przez Jordan na wojnę w obliczu Pana i kraj ten zostanie przez was podbity, to dacie im ziemię Gilead w posiadanie.

[30] porém, se não passarem, armados, convosco, terão possessões entre vós na terra de Canaã.

[30] Lecz jeżeli z wami zbrojnie nie ruszą, to otrzymają posiadłość wśród was w ziemi kanaanejskiej.

[31] Responderam os filhos de Gade e os filhos de Rúben, dizendo: O que o SENHOR disse a teus servos, isso faremos.

[31] Wtedy synowie Gada i synowie Rubena odpowiedzieli tak: Uczynimy tak, jak Pan powiedział do twoich sług:

[32] Passaremos, armados, perante o SENHOR à terra de Canaã e teremos a possessão de nossa herança deste lado do Jordão.

[32] Przeprawimy się zbrojnie w obliczu Pana do ziemi kanaanejskiej, a naszą dziedziczną posiadłość będziemy mieli z tej strony Jordanu.

Distribuição da Transjordânia

Deuteronômio 3.12-17

[33] Deu Moisés aos filhos de Gade, e aos filhos de Rúben, e à meia tribo de Manassés, filho de José, o reino de Seom, rei dos amorreus, e o reino de Ogue, rei de Basã: a terra com as cidades e seus distritos, as cidades em toda a extensão do país.

[33] Mojżesz dał wtedy im, to jest synom Gada, synom Rubena i połowie plemienia Manassesa, syna Józefa, królestwo Sychona, króla amorejskiego, i królestwo Oga, króla Baszanu, ziemię wraz z jej miastami i przynależnymi do tych miast okolicami.

[34] Os filhos de Gade edificaram Dibom, Atarote e Aroer;

[34] Synowie Gada odbudowali Dibon, Atarot i Aroer

[35] Atarote-Sofã, Jazer e Jogbeá;

[35] Oraz Atrot Szofan, Jazer, Jogboha,

[36] Bete-Ninra e Bete-Harã, cidades fortificadas, e currais de ovelhas.

[36] Bet-Nimra i Bet-Haran, warowne miasta, i zagrody dla owiec.

[37] Os filhos de Rúben edificaram Hesbom, Eleale e Quiriataim;

[37] Synowie Rubena zaś odbudowali pod innymi nazwami Cheszbon, Eleale, Kiriataim,

[38] Nebo e Baal-Meom, mudando-lhes o nome, e Sibma; e deram outros nomes às cidades que edificaram.

[38] Nebo i Baal-Meon oraz Sybmę i nadali nazwy miastom, które odbudowali.

[39] Os filhos de Maquir, filho de Manassés, foram-se para Gileade, e a tomaram, e desapossaram os amorreus que estavam nela.

[39] Synowie Machira, syna Manassesa, poszli do Gilead, zdobyli go i wypędzili Amorejczyków, którzy w nim byli.

[40] Deu, pois, Moisés Gileade a Maquir, filho de Manassés, o qual habitou nela.

[40] Mojżesz nadał więc Gilead Machirowi, synowi Manassesa, i on tam się osiedlił.

41 Foi Jair, filho de Manassés, e tomou as suas aldeias; e chamou-lhes Havote-Jair.

42 Foi Noba e tomou a Quenate com as suas aldeias; e chamou-lhe Noba, segundo o seu nome.

41 Także Jair, syn Manassesa, poszedł i zdobył ich osady, i nazwał je osadami Jaira.

42 Nobach zaś poszedł i zdobył Kenat wraz z jego okolicznymi osiedlami, i nazwał je od swego imienia Nobach.

Números 33

Os acampamentos desde o Egito

1 São estas as caminhadas dos filhos de Israel que saíram da terra do Egito, segundo os seus exércitos, sob as ordens de Moisés e Arão.

2 Escreveu Moisés as suas saídas, caminhada após caminhada, conforme o mandado do SENHOR; e são estas as suas caminhadas, segundo as suas saídas:

3 partiram, pois, de Ramessés no décimo quinto dia do primeiro mês; no dia seguinte ao da Páscoa, saíram os filhos de Israel, corajosamente, aos olhos de todos os egípcios,

4 enquanto estes sepultavam todos os seus primogênitos, a quem o SENHOR havia ferido entre eles; também contra os deuses executou o SENHOR juízos.

5 Partidos, pois, os filhos de Israel de Ramessés, acamparam-se em Sucote.

6 E partiram de Sucote e acamparam-se em Etã, que está no fim do deserto.

7 E partiram de Etã, e voltaram a Pi-Hairote, que está defronte de Baal-Zefom, e acamparam-se diante de Migdol.

IV Mojżeszowa 33

Etapy wędrówki Izraelitów

1 Oto postoje synów izraelskich, którzy wyszli z ziemi egipskiej w swoich zastępach, pod wodzą Mojżesza i Aarona.

2 Na rozkaz Pana Mojżesz spisał miejsca ich wymarszu w pochód; to zaś są ich postoje według miejsc ich wymarszów.

3 Wyruszyli z Ramses w pierwszym miesiącu piętnastego dnia pierwszego miesiąca. Nazajutrz po święcie Paschy synowie izraelscy wyszli z ręką podniesioną na oczach wszystkich Egipcjan,

4 Podczas gdy Egipcjanie grzebali wszystkich pierworodnych pobitych przez Pana wśród nich; także na ich bogach dokonał Pan sądu.

5 Wyruszyli więc synowie izraelscy z Ramses i rozłożyli się obozem w Sukkot.

6 Potem wyruszyli z Sukkot i rozłożyli się obozem w Etam, które leży na skraju pustyni.

7 Potem wyruszyli z Etam, skierowali się w stronę Pi-Hachirot, które leży naprzeciw Baal-Sefon i rozłożyli się obozem przed Migdol.

[8] E partiram de Pi-Hairote, passaram pelo meio do mar ao deserto e, depois de terem andado caminho de três dias no deserto de Etã, acamparam-se em Mara.

[8] Potem wyruszyli z Pi-Hachirot, przeprawili się przez środek morza na pustynię, szli trzy dni przez pustynię Etam i rozłożyli się obozem w Mara.

[9] E partiram de Mara e vieram a Elim. Em Elim, havia doze fontes de águas e setenta palmeiras; e acamparam-se ali.

[9] Potem wyruszyli z Mara i przyszli do Elim. W Elim było dwanaście źródeł wody i siedemdziesiąt palm; i rozłożyli się tam obozem.

[10] E partiram de Elim e acamparam-se junto ao mar Vermelho;

[10] Potem wyruszyli z Elim i rozłożyli się obozem nad Morzem Czerwonym.

[11] partiram do mar Vermelho e acamparam-se no deserto de Sim;

[11] Potem wyruszyli znad Morza Czerwonego i rozłożyli się obozem na pustyni Syn.

[12] partiram do deserto de Sim e acamparam-se em Dofca;

[12] Potem wyruszyli z pustyni Syn i rozłożyli się obozem w Dofka.

[13] partiram de Dofca e acamparam-se em Alus;

[13] Potem wyruszyli z Dofka i rozłożyli się obozem w Alusz.

[14] partiram de Alus e acamparam-se em Refidim, porém não havia ali água, para que o povo bebesse;

[14] Potem wyruszyli z Alusz i rozłożyli się obozem w Refidim; lecz lud nie miał tam wody do picia.

[15] partiram de Refidim e acamparam-se no deserto do Sinai;

[15] Potem wyruszyli z Refidim i rozłożyli się obozem na pustyni Synaj.

[16] partiram do deserto do Sinai e acamparam-se em Quibrote-Hataavá;

[16] Potem wyruszyli z pustyni Synaj i rozłożyli się obozem w Kibrot-Hattaawa.

[17] partiram de Quibrote-Hataavá e acamparam-se em Hazerote;

[17] Potem wyruszyli z Kibrot-Hattaawa i rozłożyli się obozem w Chaserot.

[18] partiram de Hazerote e acamparam-se em Ritma;

[18] Potem wyruszyli z Chaserot i rozłożyli się obozem w Ritma.

[19] partiram de Ritma e acamparam-se em Rimom-Perez;

[19] Potem wyruszyli z Ritma i rozłożyli się obozem w Rimmon-Peres.

[20] partiram de Rimom-Perez e acamparam-se em Libna;

[20] Potem wyruszyli z Rimmon-Peres i rozłożyli się obozem w Libna.

[21] partiram de Libna e acamparam-se em Rissa;

[21] Potem wyruszyli z Libna i rozłożyli się obozem w Rissa.

[22] partiram de Rissa e acamparam-se em Queelata;
[23] partiram de Queelata e acamparam-se no monte Sefer;
[24] partiram do monte Sefer e acamparam-se em Harada;
[25] partiram de Harada e acamparam-se em Maquelote;
[26] partiram de Maquelote e acamparam-se em Taate;
[27] partiram de Taate e acamparam-se em Tera;
[28] partiram de Tera e acamparam-se em Mitca;
[29] partiram de Mitca e acamparam-se em Hasmona;
[30] partiram de Hasmona e acamparam-se em Moserote;
[31] partiram de Moserote e acamparam-se em Benê-Jaacã;
[32] partiram de Benê-Jaacã e acamparam-se em Hor-Hagidgade;
[33] partiram de Hor-Hagidgade e acamparam-se em Jotbatá;
[34] partiram de Jotbatá e acamparam-se em Abrona;
[35] partiram de Abrona e acamparam-se em Eziom-Geber;
[36] partiram de Eziom-Geber e acamparam-se no deserto de Zim, que é Cades;
[37] partiram de Cades e acamparam-se no monte Hor, na fronteira da terra de Edom.

A morte de Arão
Números 20.22-29

[22] Potem wyruszyli z Rissa i rozłożyli się obozem w Kehelata.
[23] Potem wyruszyli z Kehelata i rozłożyli się obozem pod górą Szefer.
[24] Potem wyruszyli spod góry Szefer i rozłożyli się obozem w Charada.
[25] Potem wyruszyli z Charada i rozłożyli się obozem w Makkelot.
[26] Potem wyruszyli z Makkelot i rozłożyli się obozem w Tachat.
[27] Potem wyruszyli z Tachat i rozłożyli się obozem w Terach.
[28] Potem wyruszyli z Terach i rozłożyli się obozem w Mitka.
[29] Potem wyruszyli z Mitka i rozłożyli się obozem w Chaszmona.
[30] Potem wyruszyli z Chaszmona i rozłożyli się obozem w Moserot.
[31] Potem wyruszyli z Moserot i rozłożyli się obozem w Bene-Jaakan.
[32] Potem wyruszyli z Bene-Jaakan i rozłożyli się obozem w Chor-Haggidgad.
[33] Potem wyruszyli z Chor-Haggidgad i rozłożyli się obozem w Jotbata,
[34] Potem wyruszyli z Jotbata i rozłożyli się obozem w Abrona.
[35] Potem wyruszyli z Abrona i rozłożyli się obozem w Esjon-Geber.
[36] Potem wyruszyli z Esjon-Geber i rozłożyli się obozem na pustyni Syn, to jest w Kadesz.
[37] Potem wyruszyli z Kadesz i rozłożyli się obozem pod górą Hor, na skraju ziemi edomskiej.

[38] Então, Arão, o sacerdote, subiu ao monte Hor, segundo o mandado do SENHOR; e morreu ali, no quinto mês do ano quadragésimo da saída dos filhos de Israel da terra do Egito, no primeiro dia do mês.

[39] Era Arão da idade de cento e vinte e três anos, quando morreu no monte Hor.

[40] Então, ouviu o cananeu, rei de Arade, que habitava o Sul da terra de Canaã, que chegavam os filhos de Israel.

[41] E partiram do monte Hor e acamparam-se em Zalmona;

[42] partiram de Zalmona e acamparam-se em Punom;

[43] partiram de Punom e acamparam-se em Obote;

[44] partiram de Obote e acamparam-se em Ijé-Abarim, no limite de Moabe;

[45] partiram de Ijé-Abarim e acamparam-se em Dibom-Gade;

[46] partiram de Dibom-Gade e acamparam-se em Almom-Diblataim;

[47] partiram de Almom-Diblataim e acamparam-se nos montes de Abarim, defronte de Nebo;

[48] partiram dos montes de Abarim e acamparam-se nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó.

[49] E acamparam-se junto ao Jordão, desde Bete-Jesimote até Abel-Sitim, nas campinas de Moabe.

Deus manda lançar fora os moradores de Canaã

[38] Na rozkaz Pana wstąpił Aaron, kapłan, na górę Hor i umarł tam w czterdziestym roku po wyjściu synów izraelskich z ziemi egipskiej pierwszego dnia piątego miesiąca.

[39] A Aaron liczył sto dwadzieścia trzy lata, gdy umarł na górze Hor.

[40] Wtedy usłyszał Kananejczyk, król Aradu, który mieszkał w Negebie w ziemi kanaanejskiej, że nadciągają synowie izraelscy.

[41] Następnie wyruszyli spod góry Hor i rozłożyli się obozem w Salmona.

[42] Potem wyruszyli z Salmona i rozłożyli się obozem w Punon.

[43] Potem wyruszyli z Punon i rozłożyli się obozem w Obot.

[44] Potem wyruszyli z Obot i rozłożyli się obozem w Ijje-Haabarim na granicy Moabu.

[45] Potem wyruszyli z Ijjim i rozłożyli się obozem w Dibon-Gad.

[46] Potem wyruszyli z Dibon-Gad i rozłożyli się obozem w Almon-Diblataim.

[47] Potem wyruszyli z Almon-Diblataim i rozłożyli się obozem w górach Abarim naprzeciw Nebo.

[48] Potem wyruszyli z gór Abarim i rozłożyli się obozem na stepach Moabu nad Jordanem naprzeciw Jerycha.

[49] I rozłożyli się obozem nad Jordanem od Bet-Hajjeszimot do Abel-Haszszittim na stepach Moabu.

Nakaz usunięcia tubylców z Kanaanu

[50] Disse o SENHOR a Moisés, nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó:
[51] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando houverdes passado o Jordão para a terra de Canaã,

[52] desapossareis de diante de vós todos os moradores da terra, destruireis todas as pedras com figura e também todas as suas imagens fundidas e deitareis abaixo todos os seus ídolos;

[53] tomareis a terra em possessão e nela habitareis, porque esta terra, eu vo-la dei para a possuirdes;

[54] herdareis a terra por sortes, segundo as vossas famílias; à tribo mais numerosa dareis herança maior; à pequena, herança menor. Onde lhe cair a sorte, esse lugar lhe pertencerá; herdareis segundo as tribos de vossos pais.

[55] Porém, se não desapossardes de diante de vós os moradores da terra, então, os que deixardes ficar ser-vos-ão como espinhos nos vossos olhos e como aguilhões nas vossas ilhargas e vos perturbarão na terra em que habitardes.
[56] E será que farei a vós outros como pensei fazer-lhes a eles.

Números 34

Os confins da terra

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[50] Na stepach Moabu nad Jordanem naprzeciw Jerycha, przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:
[51] Przemów do synów izraelskich i powiedz im: Gdy przeprawicie się przez Jordan do ziemi kanaanejskiej,
[52] To wypędzicie przed sobą wszystkich mieszkańców tej ziemi i zniszczycie wszystkie podobizny ich bogów, zniszczycie wszystkie ich posągi ulane z metalu, spustoszycie wszystkie ich święte gaje na wzgórzach.
[53] Potem obejmiecie tę ziemię w posiadanie i zamieszkacie w niej, gdyż dałem wam tę ziemię, abyście ją wzięli w dziedziczne posiadanie.
[54] A weźmiecie tę ziemię w dziedziczne posiadanie przez los, według rodzin waszych; liczniejszemu dacie większe dziedzictwo, mniej licznemu dacie mniejsze dziedzictwo, i co komu przypadnie przez los, to będzie jego; według plemion waszych ojców otrzymacie dziedzictwo.
[55] Ale jeżeli nie wypędzicie przed sobą mieszkańców tej ziemi, to ci z nich, których pozostawicie, będą jak ciernie dla waszych oczu i jak kolce w waszych bokach. Będą was uciskać w ziemi, na której się osiedlicie.
[56] Wtedy uczynię wam to, co im zamyślałem uczynić.

IV Mojżeszowa 34

Granice ziemi kanaanejskiej i jej podział

[1] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[2] Dá ordem aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra de Canaã, será esta a que vos cairá em herança: a terra de Canaã, segundo os seus limites.

[2] Rozkaż Izraelitom i powiedz im: Gdy przyjdziecie do ziemi kanaanejskiej - a jest to ziemia, która wam przypadnie w dziedzictwie, ziemia kanaanejska w jej granicach -

[3] A região sul vos será desde o deserto de Zim até aos limites de Edom; e o limite do sul vos será desde a extremidade do mar Salgado para o lado oriental.

[3] Waszym południowym krańcem będzie teren od pustyni Syn wzdłuż Edomu a wasza południowa granica ciągnąć się będzie od brzegu Morza Słonego ku wschodowi.

[4] Este limite vos irá rodeando do sul para a subida de Acrabim e passará até Zim; e as suas saídas serão do sul a Cades-Barnéia; e sairá a Hazar-Adar e passará a Azmom.

[4] Potem wasza granica skręci na południe od Maale-Akrabim i przejdzie ku pustyni Syn, i krańce jej sięgać będą na południu do Kadesz-Barnea, stąd biec będzie dalej na Chasar-Addar, minie Asmon,

[5] Rodeará mais este limite de Azmom até ao ribeiro do Egito; e as suas saídas serão para o lado do mar.

[5] Następnie od Asmon granica ta skręci ku Rzece Egipskiej i sięgać będzie aż do morza.

[6] Por vosso limite ocidental tereis o mar Grande; este vos será a fronteira do ocidente.

[6] Granicą zachodnią zaś będzie dla was Wielkie Morze; ono będzie waszą granicą zachodnią.

[7] Este vos será o limite do norte: desde o mar Grande marcareis ao monte Hor.

[7] Wasza granica północna będzie taka: Wymierzycie ją sobie od Wielkiego Morza aż do góry Hor.

[8] Desde o monte Hor marcareis até à entrada de Hamate; e as saídas deste limite serão até Zedade;

[8] Od góry Hor pociągniecie ją aż do miejsca, gdzie się idzie do Chamat, a krańce tej granicy sięgną do Sedad.

[9] dali, seguirá até Zifrom, e as suas saídas serão em Hazar-Enã; este vos será o limite do norte.

[9] Następnie granica będzie biec do Zifron, a skończy się w Chasar-Enan. To będzie wasza granica północna.

[10] E, por limite do lado oriental, marcareis de Hazar-Enã até Sefã.

[10] Granicę wschodnią wytyczycie sobie od Chasar-Enan do Szefam;

[11] O limite descerá desde Sefã até Ribla, para o lado oriental de Aim; depois,

[11] Następnie granica ta zejdzie od Szefam do Rybla na wschód od źródła i potem granica ta schodzić będzie w dół, i dotknie

descerá este e irá ao longo da borda do mar de Quinerete para o lado oriental;

12 descerá ainda ao longo do Jordão, e as suas saídas serão no mar Salgado; esta vos será a terra, segundo os limites de seu contorno.

13 Moisés deu ordem aos filhos de Israel, dizendo: Esta é a terra que herdareis por sortes, a qual o SENHOR mandou dar às nove tribos e à meia tribo.

14 Porque a tribo dos filhos dos rubenitas, segundo a casa de seus pais, e a tribo dos filhos dos gaditas, segundo a casa de seus pais, já receberam; também a meia tribo de Manassés já recebeu a sua herança.

15 Estas duas tribos e meia receberam a sua herança deste lado do Jordão, na altura de Jericó, do lado oriental.

Os homens que devem repartir a terra

16 Disse mais o SENHOR a Moisés:

17 São estes os nomes dos homens que vos repartirão a terra por herança: Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num.

18 Tomareis mais de cada tribo um príncipe, para repartir a terra em herança.

19 São estes os nomes dos homens: da tribo de Judá, Calebe, filho de Jefoné;

20 da tribo dos filhos de Simeão, Samuel, filho de Amiúde;

21 da tribo de Benjamim, Elidade, filho de Quislom;

22 da tribo dos filhos de Dã, o príncipe Buqui, filho de Jogli;

brzegu morza Kinneret od strony wschodniej;

12 Potem granica ta zejdzie w dół ku Jordanowi, a krańce jej będą sięgać do Morza Słonego. W obrębie tych granic mieścić się będzie wasza ziemia.

13 I rozkazał Mojżesz synom izraelskim: To jest ziemia, którą przez los obejmiecie w dziedziczne posiadanie, a którą Pan rozkazał nadać dziewięciu i pół plemionom,

14 Gdyż plemię synów Rubena według swych rodów i plemię synów Gada według swych rodów, i pół plemienia Manassesa wzięły już swoje dziedzictwo;

15 Dwa i pół plemienia wzięły już swoje dziedzictwo za Jordanem naprzeciw Jerycha na wschodzie.

16 I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

17 To są imiona mężów, którzy wam rozdzielą ziemię: Kapłan Eleazar i Jozue, syn Nuna,

18 Dobierzecie sobie po jednym księciu z plemienia celem podziału ziemi.

19 A oto są imiona tych mężów: Z plemienia Judy Kaleb, syn Jefunnego;

20 Z plemienia Symeona Szemuel, syn Ammihuda;

21 Z plemienia Beniamina Elidad, syn Kislona;

22 Z plemienia synów Dana książę Bukki, syn Jogliego;

[23] dos filhos de José, da tribo dos filhos de Manassés, o príncipe Haniel, filho de Éfode;

[24] da tribo dos filhos de Efraim, o príncipe Quemuel, filho de Siftã;

[25] da tribo dos filhos de Zebulom, o príncipe Elizafã, filho de Parnaque;

[26] da tribo dos filhos de Issacar, o príncipe Paltiel, filho de Azã;

[27] da tribo dos filhos de Aser, o príncipe Aiúde, filho de Selomi;

[28] da tribo dos filhos de Naftali, o príncipe Pedael, filho de Amiúde.

[29] A estes o SENHOR ordenou que repartissem a herança pelos filhos de Israel, na terra de Canaã.

Números 35

As cidades dos levitas

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés, nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó:

[2] Dá ordem aos filhos de Israel que, da herança da sua possessão, dêem cidades aos levitas, em que habitem; e também, em torno delas, dareis aos levitas arredores para o seu gado.

[3] Terão eles estas cidades para habitá-las; porém os seus arredores serão para o gado, para os rebanhos e para todos os seus animais.

[4] Os arredores das cidades que dareis aos levitas, desde o muro da cidade para fora, serão de mil côvados em redor.

[23] Z synów Józefa, z plemienia synów Manassesa książę Channiel, syn Efoda;

[24] Z plemienia synów Efraima książę Kemuel, syn Sziftana;

[25] Z plemienia synów Zebulona książę Elisafan, syn Parnacha;

[26] Z plemienia synów Issachara książę Paltiel, syn Azzana;

[27] Z plemienia synów Asera książę Achihud, syn Szelomiego,

[28] Z plemienia synów Naftaliego książę Pedahel, syn Ammihuda.

[29] To są ci, których Pan wyznaczył, aby przekazali synom izraelskim dziedzictwo w ziemi kanaanejskiej.

IV Mojżeszowa 35

Miasta Lewitów

[1] Na stepach Moabu nad Jordanem naprzeciw Jerycha przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[2] Rozkaż synom izraelskim, aby ze swoich dziedzicznych posiadłości dali Lewitom miasta na mieszkanie; niech też dadzą Lewitom pastwiska wokoło ich miast.

[3] Miasta będą mieli na mieszkanie, a pastwiska będą mieli dla swego bydła i dla swego dobytku, i dla wszelkich swoich zwierząt.

[4] Pastwiska podmiejskie, które dacie Lewitom, będą się rozciągały na tysiąc łokci wokoło muru miejskiego na zewnątrz.

[5] Fora da cidade, do lado oriental, medireis dois mil côvados; do lado sul, dois mil côvados; do lado ocidental, dois mil côvados e do lado norte, dois mil côvados, ficando a cidade no meio; estes lhes serão os arredores das cidades.

[6] Das cidades, pois, que dareis aos levitas, seis haverá de refúgio, as quais dareis para que, nelas, se acolha o homicida; além destas, lhes dareis quarenta e duas cidades.

[7] Todas as cidades que dareis aos levitas serão quarenta e oito cidades, juntamente com os seus arredores.

[8] Quanto às cidades que derdes da herança dos filhos de Israel, se for numerosa a tribo, tomareis muitas; se for pequena, tomareis poucas; cada um dará das suas cidades aos levitas, na proporção da herança que lhe tocar.

Seis cidades de refúgio

Deuteronômio 4.41-43; 19.1-3

[9] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[10] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando passardes o Jordão para a terra de Canaã,

[11] escolhei para vós outros cidades que vos sirvam de refúgio, para que, nelas, se acolha o homicida que matar alguém involuntariamente.

[12] Estas cidades vos serão para refúgio do vingador do sangue, para que o homicida não morra antes de ser apresentado perante a congregação para julgamento.

[5] Poza miastem odmierzycie dwa tysiące łokci po stronie wschodniej, dwa tysiące łokci po stronie południowej, dwa tysiące łokci po stronie zachodniej i dwa tysiące łokci po stronie północnej, miasto zaś będzie w środku. To będą ich podmiejskie pastwiska.

[6] Miasta zaś, które dacie Lewitom, stanowić będą sześć miast schronienia, do których pozwolicie schronić się zabójcy. Oprócz nich dacie im czterdzieści dwa miasta.

[7] Wszystkich miast, które dacie Lewitom, będzie czterdzieści osiem; miasta wraz z ich pastwiskami.

[8] Liczniejsze plemiona dadzą więcej, mniej liczne dadzą mniej miast, które dacie z posiadłości synów izraelskich. Według dziedzictwa, które każde plemię objęło w posiadanie, da ze swoich miast Lewitom.

Miasta schronienia

[9] I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[10] Przemów do synów izraelskich i powiedz im: Gdy przekroczycie Jordan i wejdziecie do ziemi kanaanejskiej,

[11] Wyznaczcie sobie niektóre miasta, aby były dla was miastami schronienia, dokąd będzie mógł schronić się zabójca, który zabił człowieka nieumyślnie.

[12] I będą one dla was miastami schronienia przed mścicielem, aby zabójca nie zginął, dopóki nie stanie przed zborem na sąd.

[13] As cidades que derdes serão seis cidades de refúgio para vós outros.

[14] Três destas cidades dareis deste lado do Jordão e três dareis na terra de Canaã; cidades de refúgio serão.

[15] Serão de refúgio estas seis cidades para os filhos de Israel, e para o estrangeiro, e para o que se hospedar no meio deles, para que, nelas, se acolha aquele que matar alguém involuntariamente.

Execução do homicida
Deuteronômio 19.11-13

[16] Todavia, se alguém ferir a outrem com instrumento de ferro, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.

[17] Ou se alguém ferir a outrem, com pedra na mão, que possa causar a morte, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.

[18] Ou se alguém ferir a outrem com instrumento de pau que tiver na mão, que possa causar a morte, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.

[19] O vingador do sangue, ao encontrar o homicida, matá-lo-á.

[20] Se alguém empurrar a outrem com ódio ou com mau intento lançar contra ele alguma coisa, e ele morrer,

[21] ou, por inimizade, o ferir com a mão, e este morrer, será morto aquele que o feriu; é homicida; o vingador do sangue, ao encontrar o homicida, matá-lo-á.

Privilégios oferecidos pelas cidades de refúgio
Deuteronômio 19.4-10

[13] Z miast, które oddacie, sześć będzie dla was miejscem schronienia;

[14] Z nich trzy miasta dacie za Jordanem, a trzy miasta dacie w ziemi kanaanejskiej. Będą one miastami schronienia.

[15] Tych sześć miast będzie miejscem schronienia dla synów izraelskich, dla obcych przybyszów i dla osadników pośród was, aby mógł tam zbiec każdy, kto zabił człowieka nieumyślnie.

[16] Jeżeli jednak narzędziem żelaznym uderzył kogoś tak, że umarł, to jest mordercą. Morderca poniesie śmierć.

[17] Jeżeli uderzył go kamieniem, który ręka udźwignie, a od uderzenia tego można umrzeć, i tamten umarł, to jest mordercą. Morderca poniesie śmierć.

[18] Albo jeżeli uderzył kogoś ręcznym narzędziem drewnianym, od którego to uderzenia można umrzeć, i tamten umarł, jest mordercą. Morderca poniesie śmierć.

[19] Mściciel krwi sam może zabić mordercę. Gdziekolwiek go spotka, może go zabić.

[20] Jeżeli z nienawiści wymierzył komu cios albo w złym zamiarze rzucił czymś na niego, tak iż ten umarł,

[21] Albo z wrogim nastawieniem uderzył go ręką tak, iż umarł, to ten, który uderzył, poniesie śmierć, bo jest mordercą. Mściciel krwi może zabić mordercę, gdziekolwiek go spotka.

[22] Porém, se o empurrar subitamente, sem inimizade, ou contra ele lançar algum instrumento, sem mau intento,

[23] ou, não o vendo, deixar cair sobre ele alguma pedra que possa causar-lhe a morte, e ele morrer, não sendo ele seu inimigo, nem o tendo procurado para o mal,

[24] então, a congregação julgará entre o matador e o vingador do sangue, segundo estas leis,

[25] e livrará o homicida da mão do vingador do sangue, e o fará voltar à sua cidade de refúgio, onde se tinha acolhido; ali, ficará até à morte do sumo sacerdote, que foi ungido com o santo óleo.

[26] Porém, se, de alguma sorte, o homicida sair dos limites da sua cidade de refúgio, onde se tinha acolhido,

[27] e o vingador do sangue o achar fora dos limites dela, se o vingador do sangue matar o homicida, não será culpado do sangue.

[28] Pois deve ficar na sua cidade de refúgio até à morte do sumo sacerdote; porém, depois da morte deste, o homicida voltará à terra da sua possessão.

[29] Estas coisas vos serão por estatuto de direito a vossas gerações, em todas as vossas moradas.

[22] Lecz jeżeli uderzył kogokolwiek znienacka bez wrogiego nastawienia albo rzucił nań jakimkolwiek narzędziem bez złego zamiaru,

[23] Albo nie widząc go upuścił nań jakikolwiek kamień, od którego uderzenia można umrzeć i tamten umarł, a nie był mu wrogiem i nie chciał jego krzywdy,

[24] To zbór rozsądzi sprawę między tym, który uderzył, a mścicielem krwi, według tych praw.

[25] Zbór uratuje zabójcę z rąk mściciela krwi. Zbór też sprowadzi go z powrotem do tego miasta schronienia, do którego się schronił, i będzie tam mieszkał aż do śmierci najwyższego kapłana namaszczonego świętym olejem.

[26] Jeżeli jednak zabójca wyjdzie z granic miasta schronienia, do którego zbiegł,

[27] A mściciel krwi spotka go poza obrębem miasta jego schronienia i mściciel krwi zabije zabójcę, to nie będzie winien przelania krwi,

[28] Ponieważ zabójca miał przebywać w mieście swojego schronienia aż do śmierci najwyższego kapłana, a dopiero po śmierci najwyższego kapłana mógł zabójca powrócić do swojego miejsca zamieszkania.

Przepis dotyczący świadków i okupu

[29] Taki będzie dla was przepis prawny dla waszych pokoleń na przyszłość we wszystkich waszych siedzibach.

[30] Todo aquele que matar a outrem será morto conforme o depoimento das testemunhas; mas uma só testemunha não deporá contra alguém para que morra.

[31] Não aceitareis resgate pela vida do homicida que é culpado de morte; antes, será ele morto.

[32] Também não aceitareis resgate por aquele que se acolher à sua cidade de refúgio, para tornar a habitar na sua terra, antes da morte do sumo sacerdote.

[33] Assim, não profanareis a terra em que estais; porque o sangue profana a terra; nenhuma expiação se fará pela terra por causa do sangue que nela for derramado, senão com o sangue daquele que o derramou.

[34] Não contaminareis, pois, a terra na qual vós habitais, no meio da qual eu habito; pois eu, o SENHOR, habito no meio dos filhos de Israel.

Números 36

Casamento de herdeiras

[1] Chegaram os cabeças das casas paternas da família dos filhos de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, das famílias dos filhos de José, e falaram diante de Moisés e diante dos príncipes, cabeças das casas paternas dos filhos de Israel,

[2] e disseram: O SENHOR ordenou a meu senhor que dê esta terra por sorte em

[30] Jeżeli ktoś zabił człowieka, to zabójcę można zabić na podstawie wypowiedzi świadków; lecz jeden świadek nie może świadczyć przeciw człowiekowi, aby go skazano na śmierć.

[31] Nie wolno wam też przyjmować okupu za życie zabójcy, którego uznano za winnego śmierci. Winien on bowiem ponieść śmierć.

[32] Nie wolno wam też przyjmować okupu za tego, kto zbiegł do miasta swego schronienia, aby mógł powrócić i mieszkać w swej ziemi, zanim umrze najwyższy kapłan.

[33] Nie bezcześćcie ziemi, w której mieszkacie! Krew bowiem bezcześci ziemię, a ziemi nie można oczyścić od krwi, która na niej została przelana, inaczej jak tylko krwią tego, który ją przelewa.

[34] I nie zanieczyszczajcie ziemi, w której mieszkacie, wpośród której i Ja mieszkam; gdyż Ja, Pan, mieszkam wśród synów izraelskich.

IV Mojżeszowa 36

Przepis dotyczący dziedzictwa kobiet zamężnych

[1] Wtedy przystąpili naczelnicy rodów z rodziny synów Gileada, syna Machira, syna Manassesa z rodziny synów Józefa, i przemówili do Mojżesza i do książąt, naczelników rodów izraelskich,

[2] I rzekli: Tobie, panu naszemu, rozkazał Pan nadać przez los synom izraelskim

herança aos filhos de Israel; e a meu senhor foi ordenado pelo SENHOR que a herança do nosso irmão Zelofeade se desse a suas filhas.

3 Porém, casando-se elas com algum dos filhos das outras tribos dos filhos de Israel, então, a sua herança seria diminuída da herança de nossos pais e acrescentada à herança da tribo a que vierem pertencer; assim, se tiraria da nossa herança que nos tocou em sorte.

4 Vindo também o Ano do Jubileu dos filhos de Israel, a herança delas se acrescentaria à herança da tribo daqueles a que vierem pertencer; assim, a sua herança será tirada da tribo de nossos pais.

5 Então, Moisés deu ordem aos filhos de Israel, segundo o mandado do SENHOR, dizendo: A tribo dos filhos de José fala o que é justo.

6 Esta é a palavra que o SENHOR mandou acerca das filhas de Zelofeade, dizendo: Sejam por mulheres a quem bem parecer aos seus olhos, contanto que se casem na família da tribo de seu pai.

7 Assim, a herança dos filhos de Israel não passará de tribo em tribo; pois os filhos de Israel se hão de vincular cada um à herança da tribo de seus pais.

8 Qualquer filha que possuir alguma herança das tribos dos filhos de Israel se casará com alguém da família da tribo de

ziemię w dziedziczne posiadanie. Pan nasz otrzymał też rozkaz od Pana, aby nadać dziedzictwo brata naszego Selofchada jego córkom;

3 Jeżeli wyjdą one za mąż za któregoś z członków plemion izraelskich, to ich dziedzictwo zostanie odjęte od dziedzictwa naszych ojców i dodane do dziedzictwa plemienia, do którego będą należeć, a nasze dziedzictwo przydzielone nam losem zostanie uszczuplone.

4 Gdy więc u synów izraelskich będzie rok jubileuszowy, to ich dziedzictwo zostanie przyłączone do dziedzictwa tego plemienia, do którego będą należeć, a dziedzictwo plemienia naszych ojców zostanie uszczuplone o ich dziedzictwo.

5 Na rozkaz Pana rozkazał tedy Mojżesz synom izraelskim tak: Słusznie mówi plemię synów Józefa.

6 Pan wydał w sprawie córek Selofchada taki rozkaz: Niech wychodzą za mąż, za kogo im się podoba, lecz wolno im za mąż wychodzić tylko w obrębie rodu swojego ojca,

7 Aby dziedzictwo synów izraelskich nie przechodziło od jednego plemienia do drugiego. Każdy bowiem Izraelita powinien trzymać się dziedzictwa plemienia swoich ojców,

8 A każda córka, otrzymująca dziedzictwo w którymkolwiek z plemion izraelskich, powinna wychodzić za mąż za kogoś z rodziny w obrębie swojego plemienia, aby

seu pai, para que os filhos de Israel possuam cada um a herança de seus pais.

9 Assim, a herança não passará de uma tribo a outra; pois as tribos dos filhos de Israel se hão de vincular cada uma à sua herança.

10 Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram as filhas de Zelofeade,

11 pois Macla, Tirza, Hogla, Milca e Noa, filhas de Zelofeade, se casaram com os filhos de seus tios paternos.

12 Casaram-se nas famílias dos filhos de Manassés, filho de José, e a herança delas permaneceu na tribo da família de seu pai.

13 São estes os mandamentos e os juízos que ordenou o SENHOR, por intermédio de Moisés, aos filhos de Israel nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó.

synowie izraelscy dziedziczyli, każdy posiadłość swoich ojców,

9 Aby nie przechodziło dziedzictwo od jednego plemienia do drugiego, gdyż każde plemię synów izraelskich powinno się trzymać swojego dziedzictwa.

10 Jak tedy rozkazał Pan Mojżeszowi, tak postąpiły córki Selofchada,

11 I Machla, Tirsa, Chogla, Milka i Noa, córki Selofchada, wyszły za mąż za synów swoich stryjów;

12 Wyszły za mąż w obrębie rodzin synów Manassesa, syna Józefa, i ich dziedzictwo pozostało przy plemieniu rodziny ich ojca.

13 To są przykazania i prawa, jakie Pan nadał przez Mojżesza synom izraelskim na stepach Moabu nad Jordanem naprzeciw Jerycha.

O quinto livro de Moisés chamado Deuteronômio

Deuteronômio 1

O Primeiro Discurso de Moisés na Planície do Jordão
Moisés conta a história de Israel

[1] São estas as palavras que Moisés falou a todo o Israel, dalém do Jordão, no deserto, na Arabá, defronte do mar de Sufe, entre Parã, Tofel, Labã, Hazerote e Di-Zaabe.

[2] Jornada de onze dias há desde Horebe, pelo caminho da montanha de Seir, até Cades-Barnéia.

[3] Sucedeu que, no ano quadragésimo, no primeiro dia do undécimo mês, falou Moisés aos filhos de Israel, segundo tudo o que o SENHOR lhe mandara a respeito deles,

[4] depois que feriu a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom, e a Ogue, rei de Basã, que habitava em Astarote, em Edrei.

[5] Além do Jordão, na terra de Moabe, encarregou-se Moisés de explicar esta lei, dizendo:

[6] O SENHOR, nosso Deus, nos falou em Horebe, dizendo: Tempo bastante haveis estado neste monte.

[7] Voltai-vos e parti; ide à região montanhosa dos amorreus, e a todos os seus vizinhos, na Arabá, e à região montanhosa, e à baixada, e ao Neguebe, e à costa marítima, terra dos cananeus, e ao Líbano, até ao grande rio Eufrates.

[8] Eis aqui a terra que eu pus diante de vós; entrai e possuí a terra que o SENHOR, com

V Mojżeszowa

V Mojżeszowa 1

Przypomnienie obietnicy danej na Horebie

[1] Oto słowa, które wypowiedział Mojżesz do całego Izraela za Jordanem, na pustyni, w Araba naprzeciw Suf, pomiędzy Paran, Tofel, Laban, Chaserot i Di-Zahab.

[2] Z Horebu do Kadesz-Barnea jest jedenaście dni drogi, przez góry Seir.

[3] W czterdziestym roku, pierwszego dnia jedenastego miesiąca Mojżesz powiedział synom izraelskim wszystko, co mu Pan dla nich nakazał,

[4] Gdy pobił Sychona, króla Amorejczyków, który mieszkał w Cheszbon, i Oga, króla Baszanu, który mieszkał w Asztarot w Edrei.

[5] Za Jordanem, w ziemi moabskiej, Mojżesz zaczął wykładać ten zakon następująco:

[6] Pan, nasz Bóg, przemówił do nas na Horebie: Już dosyć waszego pobytu na tej górze.

[7] Wyruszcie więc i idźcie w stronę gór Amorejczyków i do wszystkich ich sąsiadów w Araba, na pogórzu i na nizinie, w Negebie i na wybrzeżu morza, do ziemi Kananejczyków i Libanu, aż do wielkiej rzeki, rzeki Eufratu.

[8] Oto przekazałem wam tę ziemię, która jest przed wami. Wejdźcie do niej i weźcie

juramento, deu a vossos pais, Abraão, Isaque e Jacó, a eles e à sua descendência depois deles.

A nomeação de auxiliares
Êxodo 18.13-27

9 Nesse mesmo tempo, eu vos disse: eu sozinho não poderei levar-vos.

10 O SENHOR, vosso Deus, vos tem multiplicado; e eis que, já hoje, sois multidão como as estrelas dos céus.

11 O SENHOR, Deus de vossos pais, vos faça mil vezes mais numerosos do que sois e vos abençoe, como vos prometeu.

12 Como suportaria eu sozinho o vosso peso, a vossa carga e a vossa contenda?

13 Tomai-vos homens sábios, inteligentes e experimentados, segundo as vossas tribos, para que os ponha por vossos cabeças.

14 Então, me respondestes e dissestes: É bom cumprir a palavra que tens falado.

15 Tomei, pois, os cabeças de vossas tribos, homens sábios e experimentados, e os fiz cabeças sobre vós, chefes de milhares, chefes de cem, chefes de cinqüenta, chefes de dez e oficiais, segundo as vossas tribos.

16 Nesse mesmo tempo, ordenei a vossos juízes, dizendo: ouvi a causa entre vossos irmãos e julgai justamente entre o homem e seu irmão ou o estrangeiro que está com ele.

w posiadanie tę ziemię, którą Pan przysiągł dać waszym ojcom, Abrahamowi, Izaakowi, i Jakubowi oraz ich potomstwu po nich.

Wyznaczenie naczelników i sędziów

9 W owym czasie rzekłem do was: Nie mogę już sam was nosić.

10 Pan, wasz Bóg, rozmnożył was, i oto dzisiaj jesteście liczni jak gwiazdy na niebie.

11 Niech Pan, Bóg waszych ojców, pomnoży was tysiąckrotnie i niech wam błogosławi, jak wam powiedział.

12 Ale jakże sam poniosę wasze ciężary, wasze kłopoty i wasze spory?

13 Postarajcie się o mądrych, roztropnych i doświadczonych mężów z waszych plemion, a ustanowię ich waszymi naczelnikami.

14 Wtedy odpowiedzieliście mi tymi słowy: Dobra to rzecz, którą rozkazałeś uczynić.

15 Wziąłem więc naczelników waszych plemion, mężów mądrych i doświadczonych, i ustanowiłem ich waszymi zwierzchnikami, dowódcami nad tysiącami, dowódcami nad setkami, dowódcami nad pięćdziesiątkami i dowódcami nad dziesiątkami, oraz nadzorcami dla waszych plemion.

16 W tym czasie nakazałem waszym sędziom: Wysłuchujcie waszych braci i rozsądzajcie sprawiedliwie w sprawach, jakie ktoś ma ze swym współplemieńcem lub z obcym przybyszem.

[17] Não sereis parciais no juízo, ouvireis tanto o pequeno como o grande; não temereis a face de ninguém, porque o juízo é de Deus; porém a causa que vos for demasiadamente difícil fareis vir a mim, e eu a ouvirei.

[18] Assim, naquele tempo, vos ordenei todas as coisas que havíeis de fazer.

Doze homens foram enviados para espiar a terra de Canaã

Números 13.1-24

[19] Então, partimos de Horebe e caminhamos por todo aquele grande e terrível deserto que vistes, pelo caminho da região montanhosa dos amorreus, como o SENHOR, nosso Deus, nos ordenara; e chegamos a Cades-Barnéia.

[20] Então, eu vos disse: tendes chegado à região montanhosa dos amorreus, que o SENHOR, nosso Deus, nos dá.

[21] Eis que o SENHOR, teu Deus, te colocou esta terra diante de ti. Sobe, possui-a, como te falou o SENHOR, Deus de teus pais: Não temas e não te assustes.

[22] Então, todos vós vos chegastes a mim e dissestes: Mandemos homens adiante de nós, para que nos espiem a terra e nos digam por que caminho devemos subir e a que cidades devemos ir.

[23] Isto me pareceu bem; de maneira que tomei, dentre vós, doze homens, de cada tribo um homem.

[24] E foram-se, e subiram à região montanhosa, e, espiando a terra, vieram até o vale de Escol,

[17] Nie bądźcie stronniczy w sądzie, wysłuchujcie jednakowo małego i wielkiego, nie lękajcie się nikogo, gdyż sąd należy do Boga; sprawy zaś, które będą dla was zbyt trudne, mnie przedkładajcie, a ja się nimi zajmę.

[18] Nakazałem wam wtedy wszystko co macie czynić.

Wysłanie wywiadowców z Kadesz-Barnea

[19] Potem wyruszyliśmy od Horebu i przeszliśmy całą tę wielką i straszną pustynię, którą widzieliście po drodze do pogórza Amorejczyków, jak nam rozkazał Pan, nasz Bóg, i przyszliśmy do Kadesz-Barnea.

[20] Wtedy rzekłem do was: Przyszliście do pogórza Amorejczyków, które nam daje Pan, nasz Bóg.

[21] Oto Pan, twój Bóg, dał ci tę ziemię. Wejdź do niej i weź ją w posiadanie, jak ci powiedział Pan, Bóg twoich ojców! Nie bój się i nie lękaj się!

[22] Wtedy wy wszyscy przystąpiliście do mnie i powiedzieliście: Wyślijmy mężów przed sobą, aby zbadali tę ziemię i przynieśli nam wiadomość o drodze, jaką mamy iść, i o miastach, do których mamy wejść.

[23] Uznałem tę sprawę za dobrą, wybrałem więc spośród was dwunastu mężów, po jednym z każdego plemienia.

[24] Oni niezwłocznie wyruszyli, przeszli pogórze i dotarli do doliny Eszkol, i przebadali ją.

[25] e tomaram do fruto da terra nas mãos, e no-lo trouxeram, e nos informaram, dizendo: É terra boa que nos dá o SENHOR, nosso Deus.

[25] Zabrali też z sobą nieco z owoców tej ziemi i przynieśli do nas, a zdając nam sprawę mówili: Dobra to ziemia, którą Pan, nasz Bóg, nam daje.

O relatório dos espias recebido com incredulidade

Números 13.25-33

[26] Porém vós não quisestes subir, mas fostes rebeldes à ordem do SENHOR, vosso Deus.

[26] Lecz wy nie chcieliście iść i sprzeciwiliście się rozkazowi Pana, waszego Boga,

[27] Murmurastes nas vossas tendas e dissestes: Tem o SENHOR contra nós ódio; por isso, nos tirou da terra do Egito para nos entregar nas mãos dos amorreus e destruir-nos.

[27] I szemraliście w swoich namiotach przeciwko Bogu, mówiąc: Z nienawiści do nas wyprowadził nas Pan z Egiptu, aby nas wydać w ręce Amorejczyków na naszą zgubę.

[28] Para onde subiremos? Nossos irmãos fizeram com que se derretesse o nosso coração, dizendo: Maior e mais alto do que nós é este povo; as cidades são grandes e fortificadas até aos céus. Também vimos ali os filhos dos anaquins.

[28] Dokąd więc mamy iść? Nasi bracia strwożyli serca nasze, mówiąc: Lud ten jest od nas liczniejszy, przewyższa nas wzrostem, miasta są wielkie i obwarowane aż pod niebo, a ponadto widzieliśmy tam olbrzymów.

[29] Então, eu vos disse: não vos espanteis, nem os temais.

[29] Wtedy rzekłem do was: Nie bójcie się ich, ani się nie lękajcie;

[30] O SENHOR, vosso Deus, que vai adiante de vós, ele pelejará por vós, segundo tudo o que fez conosco, diante de vossos olhos, no Egito,

[30] Pan, wasz Bóg, który idzie przed wami, będzie walczyć za was tak samo, jak to na waszych oczach uczynił w Egipcie,

[31] como também no deserto, onde vistes que o SENHOR, vosso Deus, nele vos levou, como um homem leva a seu filho, por todo o caminho pelo qual andastes, até chegardes a este lugar.

[31] A także na pustyni, gdzie, jak widziałeś, Pan, twój Bóg, nosił cię, tak jak ojciec nosi swoje dziecię, przez całą drogę, którą szliście, aż doszliście do tego miejsca.

[32] Mas nem por isso crestes no SENHOR, vosso Deus,

[32] Lecz mimo to nie uwierzyliście Panu, waszemu Bogu,

[33] que foi adiante de vós por todo o caminho, para vos procurar o lugar onde deveríeis acampar; de noite, no fogo, para

[33] Który szedł przed wami po tej drodze, aby wyszukać wam miejsce na obóz, w

vos mostrar o caminho por onde havíeis de andar, e, de dia, na nuvem.

O castigo de Deus
Números 14.20-38

[34] Tendo, pois, ouvido o SENHOR as vossas palavras, indignou-se e jurou, dizendo:

[35] Certamente, nenhum dos homens desta maligna geração verá a boa terra que jurei dar a vossos pais,

[36] salvo Calebe, filho de Jefoné; ele a verá, e a terra que pisou darei a ele e a seus filhos, porquanto perseverou em seguir ao SENHOR.

[37] Também contra mim se indignou o SENHOR por causa de vós, dizendo: Também tu lá não entrarás.

[38] Josué, filho de Num, que está diante de ti, ele ali entrará; anima-o, porque ele fará que Israel a receba por herança.

[39] E vossos meninos, de quem dissestes: Por presa serão; e vossos filhos, que, hoje, nem sabem distinguir entre bem e mal, esses ali entrarão, e a eles darei a terra, e eles a possuirão.

[40] Porém vós virai-vos e parti para o deserto, pelo caminho do mar Vermelho.

O povo derrotado em Horma
Números 14.39-45

[41] Então, respondestes e me dissestes: Pecamos contra o SENHOR; nós subiremos e pelejaremos, segundo tudo o que nos ordenou o SENHOR, nosso Deus. Vós vos armastes, cada um dos seus instrumentos

nocy w ogniu, aby wskazać wam drogę, którą iść macie, a za dnia w obłoku.

Zapowiedź kary

[34] A gdy Pan usłyszał wasze słowa, rozgniewał się i tak poprzysiągł:

[35] Nikt z tych mężów, z tego złego pokolenia nie ujrzy ziemi dobrej, którą przysiągłem dać waszym ojcom

[36] Oprócz Kaleba syna Jefunnego. On jeden ujrzy ją i jemu oraz jego synom dam tę ziemię, po której chodził, dlatego że stale trzymał się Pana.

[37] Także na mnie rozgniewał się Pan z powodu was, mówiąc: Ty również tam nie wejdziesz!

[38] Wejdzie tam natomiast Jozue, syn Nuna, który ci pomaga. Jego natchnij odwagą, gdyż on odda ją w posiadanie Izraelowi.

[39] Także wasze małe dzieci, o których mówiliście, że staną się łupem, i wasi synowie, którzy dziś jeszcze nie rozróżniają między dobrem a złem, tam wejdą. Im ją dam i oni wezmą ją w posiadanie.

[40] A wy zawróćcie i wyruszcie na pustynię w kierunku Morza Czerwonego.

Klęska Izraela pod Chormą

[41] Wtedy odpowiedzieliście mi tymi słowy: Zgrzeszyliśmy przeciwko Panu, wyruszymy i będziemy walczyć, jak rozkazał nam Pan, nasz Bóg. A gdy każdy z was przypasał swój oręż i ośmieliliście się wyruszyć na górę,

de guerra, e vos mostrastes temerários em subindo à região montanhosa.

[42] Disse-me o SENHOR: Dize-lhes: Não subais, nem pelejeis, pois não estou no meio de vós, para que não sejais derrotados diante dos vossos inimigos.

[43] Assim vos falei, e não escutastes; antes, fostes rebeldes às ordens do SENHOR e, presunçosos, subistes às montanhas.

[44] Os amorreus que habitavam naquela região montanhosa vos saíram ao encontro; e vos perseguiram como fazem as abelhas e vos derrotaram desde Seir até Horma.

[45] Tornastes-vos, pois, e chorastes perante o SENHOR, porém o SENHOR não vos ouviu, não inclinou os ouvidos a vós outros.

[46] Assim, permanecestes muitos dias em Cades.

Deuteronômio 2

A jornada de Cades até Zerede

[1] Depois, viramo-nos, e seguimos para o deserto, caminho do mar Vermelho como o SENHOR me dissera, e muitos dias rodeamos a montanha de Seir.

[2] Então, o SENHOR me falou, dizendo:

[3] Tendes já rodeado bastante esta montanha; virai-vos para o norte.

[4] Ordena ao povo, dizendo: Passareis pelos limites de vossos irmãos, os filhos de Esaú, que habitam em Seir; e eles terão medo de vós; portanto, guardai-vos bem.

[42] Rzekł Pan do mnie: Powiedz im: Nie wyruszajcie i nie wszczynajcie walki, gdyż nie ma mnie wśród was, abyście nie zostali pobici przez waszych nieprzyjaciół.

[43] A choć wam to powiedziałem, nie usłuchaliście. Sprzeciwiliście się rozkazowi Pana i ośmieliliście się wyruszyć na górę.

[44] Wtedy Amorejczycy, zamieszkujący te góry, wyszli naprzeciw was i ścigali was, jak to robią pszczoły, i razili was od Seir aż do Chorma.

[45] Wróciwszy płakaliście przed Panem, lecz Pan nie wysłuchał waszego biadania i nie zwrócił na was uwagi.

[46] I mieszkaliście w Kadesz przez wiele dni, gdy tam przebywaliście.

V Mojżeszowa 2

Lata wędrówki wokół ziem Edomitów, Moabitów i Ammonitów

[1] Zawróciliśmy więc i poszliśmy na pustynię w stronę Morza Czerwonego, jak mi Pan powiedział, i krążyliśmy przez wiele dni wokół gór Seir.

[2] I rzekł Pan do mnie:

[3] Dosyć już krążyliście wokół tej góry; zawróćcie na północ.

[4] Ludowi zaś daj taki rozkaz: Będziecie przechodzić przez obszar waszych braci, potomków Ezawa, mieszkających w Seir;

5 Não vos entremetais com eles, porque vos não darei da sua terra nem ainda a pisada da planta de um pé; pois a Esaú dei por possessão a montanha de Seir.

6 Comprareis deles, por dinheiro, comida que comais; também água que bebais comprareis por dinheiro.

7 Pois o SENHOR, teu Deus, te abençoou em toda a obra das tuas mãos; ele sabe que andas por este grande deserto; estes quarenta anos o SENHOR, teu Deus, esteve contigo; coisa nenhuma te faltou.

8 Passamos, pois, flanqueando assim nossos irmãos, os filhos de Esaú, que habitavam em Seir, como o caminho da Arabá, de Elate e de Eziom-Geber, viramo-nos e seguimos o caminho do deserto de Moabe.

9 Então, o SENHOR me disse: Não molestes Moabe e não contendas com eles em peleja, porque te não darei possessão da sua terra; pois dei Ar em possessão aos filhos de Ló.

10 (Os emins, dantes, habitavam nela, povo grande, numeroso e alto como os anaquins;

11 também eles foram considerados refains, como os anaquins; e os moabitas lhes chamavam emins.

12 Os horeus também habitavam, outrora, em Seir; porém os filhos de Esaú os desapossaram, e os destruíram de diante

oni wprawdzie bać się was będą, ale i wy bądźcie bardzo ostrożni

5 I nie wszczynajcie z nimi wojny, gdyż nie dam wam z ich ziemi ani jednej piędzi; góry Seir dałem bowiem w dziedziczne posiadanie Ezawowi.

6 Żywność będziecie od nich kupować za pieniądze, abyście mieli co jeść; również wodę do picia będziecie od nich kupować za pieniądze.

7 Gdyż Pan, twój Bóg, błogosławił cię w każdym dziele rąk twoich. Wiedział o twojej wędrówce po tej wielkiej pustyni. Przez czterdzieści lat był Pan, twój Bóg, z tobą, a niczego ci nie brakowało.

8 Wyminęliśmy więc naszych braci, potomków Ezawa, mieszkających w Seir, drogą przez step z Elat i z Esjon-Geber, po czym zawróciliśmy i poszliśmy drogą w stronę pustyni moabskiej.

9 Wtedy Pan rzekł do mnie: Nie nastawaj na Moabitów i nie wszczynaj z nimi wojny, gdyż nie dam ci z ich ziemi nic w dziedziczne posiadanie, Ar bowiem dałem w dziedziczne posiadanie synom Lota.

10 Dawniej mieszkali w niej Emici, lud wielki i liczny, i rosły jak olbrzymy.

11 Również Refaitów uważano za olbrzymów, lecz Moabici nazywają ich Emitami.

12 A w Seir mieszkali dawniej Horyci, ale potomkowie Ezawa wyparli ich i wytępili, i zamieszkali na ich miejscu, jak to potem

de si, e habitaram no lugar deles, assim como Israel fez à terra da sua possessão, que o SENHOR lhes tinha dado.)

uczynił Izrael w swojej ziemi dziedzicznej, którą im dał Pan.

13 Levantai-vos, agora, e passai o ribeiro de Zerede; assim, passamos o ribeiro de Zerede.

13 Wstańcie więc teraz i przeprawcie się przez potok Zered. I przeprawiliśmy się przez potok Zered.

14 O tempo que caminhamos, desde Cades-Barnéia até passarmos o ribeiro de Zerede, foram trinta e oito anos, até que toda aquela geração dos homens de guerra se consumiu do meio do arraial, como o SENHOR lhes jurara.

14 A od Kadesz-Barnea aż do czasu, gdyśmy przekroczyli potok Zered, wędrowaliśmy trzydzieści osiem lat, aż wymarło całe pokolenie wojowników z obozu, jak im to poprzysiągł Pan.

15 Também foi contra eles a mão do SENHOR, para os destruir do meio do arraial, até os haver consumido.

15 Tak zaciążyła nad nimi ręka Pańska i do ostatniego wyginęli z obozu.

A travessia de Ar e Arnom

16 Sucedeu que, consumidos já todos os homens de guerra pela morte, do meio do povo,

16 A gdy wyginęli wszyscy wojownicy z ludu,

17 o SENHOR me falou, dizendo:

17 Przemówił Pan do mnie tymi słowy:

18 Hoje, passarás por Ar, pelos limites de Moabe,

18 Przekraczasz dziś granicę moabską pod Ar.

19 e chegarás até defronte dos filhos de Amom; não os molestes e com eles não contendas, porque da terra dos filhos de Amom te não darei possessão, porquanto aos filhos de Ló a tenho dado por possessão.

19 Zbliżasz się bardzo do synów Ammonowych; nie nastawaj na nich i nie wszczynaj z nimi wojny, gdyż nie dam ci nic z ziemi Ammonitów w dziedziczne posiadanie, dałem ją bowiem w dziedziczne posiadanie synom Lota.

20 (Também esta é considerada terra dos refains; dantes, habitavam nela refains, e os amonitas lhes chamavam zanzumins,

20 Również ją uważano za ziemię Refaitów. Mieszkali w niej dawniej Refaici, a Ammonici nazywali ich "Zamzummim".

21 povo grande, numeroso e alto como os anaquins; o SENHOR os destruiu diante dos amonitas; e estes, tendo-os desapossado, habitaram no lugar deles;

21 Był to lud wielki i liczny, i rosły jak olbrzymy, lecz Pan wytępił ich przed nimi, tak iż objęli ich ziemię w posiadanie i zamieszkali na ich miejscu,

[22] assim como fez com os filhos de Esaú que habitavam em Seir, de diante dos quais destruiu os horeus. Os filhos de Esaú, tendo-os desapossado, habitaram no lugar deles até este dia;

[23] também os caftorins que saíram de Caftor destruíram os aveus, que habitavam em vilas até Gaza, e habitaram no lugar deles.)

[24] Levantai-vos, parti e passai o ribeiro de Arnom; eis aqui na tua mão tenho dado a Seom, amorreu, rei de Hesbom, e a sua terra; passa a possuí-la e contende com eles em peleja.

[25] Hoje, começarei a meter o terror e o medo de ti aos povos que estão debaixo de todo o céu; os que ouvirem a tua fama tremerão diante de ti e se angustiarão.

Vitória sobre Seom, rei de Hesbom

Números 21.21-30

[26] Então, mandei mensageiros desde o deserto de Quedemote a Seom, rei de Hesbom, com palavras de paz, dizendo:

[27] deixa-me passar pela tua terra; somente pela estrada irei; não me desviarei para a direita nem para a esquerda.

[28] A comida que eu coma vender-me-ás por dinheiro e dar-me-ás também por dinheiro a água que beba; tão-somente deixa-me passar a pé,

[29] como fizeram comigo os filhos de Esaú, que habitam em Seir, e os moabitas, que habitam em Ar; até que eu passe o Jordão, à terra que o SENHOR, nosso Deus, nos dá.

[22] Podobnie, jak to uczynił potomkom Ezawa, mieszkającym w Seir, przed którymi wytępił Chorytów, tak iż objęli ziemię ich w posiadanie i zamieszkali na ich miejscu, aż do dnia dzisiejszego.

[23] Chiwwijczyków zaś, którzy mieszkali w osiedlach aż do Gazy, wytępili Kaftoryci, którzy wyszli z Kaftor i zamieszkali na ich miejscu.

[24] Wstańcie, ruszczcie i przeprawcie się przez potok Arnon. Patrz! Wydaję w ręce twoje Amorejczyka Sychona, króla Cheszbonu, i jego ziemię. Zaczynaj! Bierz ją w posiadanie i rozpocznij z nim wojnę.

Zwycięstwo nad Sychonem

[25] Od dziś strach i lęk przed tobą rzucę na wszystkie ludy pod niebem, że gdy usłyszą wieść o tobie, będą się bać i drżeć przed tobą.

[26] Wysłałem tedy posłańców z pustyni Kedemot do Sychona, króla Cheszbonu, ze słowami pokoju:

[27] Pozwól mi przejść przez twoją ziemię, a pójdę utartą drogą, nie zboczę ani w prawo, ani w lewo.

[28] Będziesz mi sprzedawał żywność za pieniądze, abym miał co jeść, także wodę będziesz mi dawał za pieniądze, abym miał co pić, pozwól mi tylko przejść piechotą,

[29] Jak pozwolili mi potomkowie Ezawa, mieszkający w Seir, i Moabici, mieszkający w Ar, aż przeprawię się przez Jordan do ziemi, którą daje nam Pan, nasz Bóg.

[30] Mas Seom, rei de Hesbom, não nos quis deixar passar por sua terra, porquanto o SENHOR, teu Deus, endurecera o seu espírito e fizera obstinado o seu coração, para to dar nas mãos, como hoje se vê.

[30] Lecz Sychon, król Cheszbonu, nie chciał nam pozwolić przejść przez swoją ziemię, gdyż Pan, twój Bóg, uczynił zawziętym jego ducha i znieczulił jego serce, aby go wydać w twoje ręce, jak to jest dziś.

[31] Disse-me, pois, o SENHOR: Eis aqui, tenho começado a dar-te Seom e a sua terra; passa a desapossá-lo, para lhe ocupares o país.

[31] Wtedy rzekł Pan do mnie: Oto daję ci Sychona i jego ziemię. Zaczynaj! Bierz w posiadanie jego ziemię!

[32] Então, Seom saiu-nos ao encontro, ele e todo o seu povo, à peleja em Jasa.

[32] I Sychon wyruszył przeciwko nam wraz z całym swoim wojskiem do walki do Jahas.

[33] E o SENHOR, nosso Deus, no-lo entregou, e o derrotamos, a ele, e a seus filhos, e a todo o seu povo.

[33] Lecz Pan, nasz Bóg, wydał go nam i pobiliśmy go wraz z jego synami i całym jego wojskiem.

[34] Naquele tempo, tomamos todas as suas cidades e a cada uma destruímos com os seus homens, mulheres e crianças; não deixamos sobrevivente algum.

[34] Zdobyliśmy w tym czasie wszystkie jego miasta. Obłożyliśmy klątwą każde miasto i wszystkie zburzyliśmy, wycięliśmy także w pień mężczyzn, kobiety i dzieci, nie pozostawiliśmy przy życiu nikogo.

[35] Somente tomamos, por presa, o gado para nós e o despojo das cidades que tínhamos tomado.

[35] Zatrzymaliśmy tylko sobie bydło i łupy z miast, które zdobyliśmy.

[36] Desde Aroer, que está à borda do vale de Arnom, e a cidade que nele está, até Gileade, nenhuma cidade houve alta demais para nós; tudo isto o SENHOR, nosso Deus, nos entregou.

[36] Od Aroer nad potokiem Arnon i od miasta, które jest w dolinie, aż do Gilead nie było dla nas miasta nie do zdobycia, wszystkie wydał nam Pan, nasz Bóg.

[37] Somente à terra dos filhos de Amom não chegaste; nem a toda a borda do ribeiro de Jaboque, nem às cidades da região montanhosa, nem a lugar algum que nos proibira o SENHOR, nosso Deus.

[37] Tylko do ziemi synów Ammonowych nie zbliżyłeś się, do żadnego miejsca na brzegu potoku Jabbok ani do grodów w górach, dokładnie tak, jak rozkazał Pan, nasz Bóg.

Deuteronômio 3

Vitória sobre Ogue, rei de Basã

V Mojżeszowa 3

Zwycięstwo nad Ogiem z Baszanu

Números 21.31-35

[1] Depois, nos viramos e subimos o caminho de Basã; e Ogue, rei de Basã, nos saiu ao encontro, ele e todo o seu povo, à peleja em Edrei.

[2] Então, o SENHOR me disse: Não temas, porque a ele, e todo o seu povo, e sua terra dei na tua mão; e far-lhe-ás como fizeste a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom.

[3] Deu-nos o SENHOR, nosso Deus, em nossas mãos também a Ogue, rei de Basã, e a todo o seu povo; e ferimo-lo, até que lhe não ficou nenhum sobrevivente.

[4] Nesse tempo, tomamos todas as suas cidades; nenhuma cidade houve que lhe não tomássemos: sessenta cidades, toda a região de Argobe, o reino de Ogue, em Basã.

[5] Todas estas cidades eram fortificadas com altos muros, portas e ferrolhos; tomamos também outras muitas cidades, que eram sem muros.

[6] Destruímo-las totalmente, como fizemos a Seom, rei de Hesbom, fazendo perecer, por completo, cada uma das cidades com os seus homens, suas mulheres e crianças.

[7] Porém todo o gado e o despojo das cidades tomamos para nós, por presa.

[8] Assim, nesse tempo, tomamos a terra da mão daqueles dois reis dos amorreus que estavam dalém do Jordão: desde o rio de Arnom até ao monte Hermom

[1] Potem zawróciliśmy i ruszyliśmy drogą w kierunku Baszanu. Wtedy wyszedł nam naprzeciw Og, król Baszanu, wraz z całym swoim ludem, aby stoczyć z nimi walkę pod Edrei.

[2] I rzekł Pan do mnie: Nie bój się go, gdyż wydałem go w twoją rękę wraz z całym jego ludem i jego ziemią. Postąpisz z nim tak, jak postąpiłeś z Sychonem, królem amorejskim, mieszkającym w Cheszbonie.

[3] Pan, nasz Bóg, wydał w nasze ręce również Oga, króla Baszanu, i cały jego lud. Pobiliśmy go tak, że nikt z nich nie ocalał.

[4] Zdobyliśmy w owym czasie wszystkie jego miasta. Nie było żadnego grodu, którego byśmy im nie wzięli. Sześćdziesiąt miast, cały obwód Argob, królestwo Oga w Baszanie,

[5] Wszystkie te miasta były obwarowane wysokimi murami, bramami i ryglami, prócz tego było bardzo wiele osiedli niewarownych.

[6] Obłożyliśmy je klątwą, podobnie jak uczyniliśmy z Sychonem, królem Cheszbonu, wykonując klątwę nad każdym miastem, mężczyznami, kobietami i dziećmi.

[7] Lecz wszystko bydło i łupy z tych miast zatrzymaliśmy jako zdobycz.

[8] Tak zabraliśmy wtedy z rąk dwóch królów amorejskich ziemię, która leży za Jordanem od potoku Arnon aż do góry Hermonu.

[9] (Os sidônios a Hermom chamam Siriom; porém os amorreus lhe chamam Senir.),
[10] tomamos todas as cidades do planalto, e todo o Gileade, e todo o Basã, até Salca e Edrei, cidades do reino de Ogue, em Basã
[11] (Porque só Ogue, rei de Basã, restou dos refains; eis que o seu leito, leito de ferro, não está, porventura, em Rabá dos filhos de Amom, sendo de nove côvados o seu comprimento, e de quatro, a sua largura, pelo côvado comum?).

Distribuição da Transjordânia

Números 32.33-42

[12] Tomamos, pois, esta terra em possessão nesse tempo; desde Aroer, que está junto ao vale de Arnom, e a metade da região montanhosa de Gileade, com as suas cidades, dei aos rubenitas e gaditas.
[13] O resto de Gileade, como também todo o Basã, o reino de Ogue, dei à meia tribo de Manassés; toda aquela região de Argobe, todo o Basã, se chamava a terra dos refains.
[14] Jair, filho de Manassés, tomou toda a região de Argobe até ao limite dos gesuritas e maacatitas, isto é, Basã, e às aldeias chamou pelo seu nome: Havote-Jair, até o dia de hoje.
[15] A Maquir dei Gileade.
[16] Mas aos rubenitas e gaditas dei desde Gileade até ao vale de Arnom, cujo meio serve de limite; e até ao ribeiro de Jaboque, o limite dos filhos de Amom,
[17] como também a Arabá e o Jordão por limite, desde Quinerete até ao mar da

[9] Sydończycy nazywają Hermon, Syrion a Amorejczycy nazywają go Senir.
[10] Wszystkie miasta na równinie i cały Gilead, cały Baszan, aż po Salcha i Edrei, były miastami królestwa Oga z Baszanu.
[11] Gdyż ów Og, król Baszanu, był ostatnim z rodu olbrzymów; wszak jego grobowiec, grobowiec żelazny znajduje się w Rabbat synów Ammonowych, a ma dziewięć łokci długości, cztery łokcie szerokości według zwykłego łokcia męskiego.

Rubenici, Gadyci i połowa Manassesytów zajmują Zajordanie

[12] Posiedliśmy w owym czasie całą tę ziemię. Od Aroer, które leży nad potokiem Arnon, oraz połowę gór Gileadu z ich miastami dałem Rubenitom i Gadytom,
[13] Resztę zaś Gileadu i cały Baszan, królestwo Oga, dałem połowie plemienia Manassesa, cały obwód Argob. Cały ten Baszan nosi nazwę: Kraj Olbrzymów.
[14] Jair, syn Manassesa, zajął cały obwód Argob aż do granicy Geszurytów i Maachatytów. Tę część Baszanu nazwał od swego imienia: "Sioła Jaira"; tak nazywa się do dnia dzisiejszego.
[15] Machirowi zaś dałem Gilead.
[16] A Rubenitom i Gadytom dałem ziemię od Gileadu aż do potoku Arnon, ze środkiem potoku jako granicą, i aż do Jabboku, potoku, który jest granicą z Ammonitami,
[17] Nadto dolinę Jordanu z granicą od Kinneret aż do morza w dolinie, to jest

Arabá, o mar Salgado, pelas faldas de Pisga, para o oriente.

[18] Nesse mesmo tempo, vos ordenei, dizendo: o SENHOR, vosso Deus, vos deu esta terra, para a possuirdes; passai, pois, armados, todos os homens valentes, adiante de vossos irmãos, os filhos de Israel.

[19] Tão-somente vossas mulheres, e vossas crianças, e vosso gado (porque sei que tendes muito gado) ficarão nas vossas cidades que já vos tenho dado,

[20] até que o SENHOR dê descanso a vossos irmãos como a vós outros, para que eles também ocupem a terra que o SENHOR, vosso Deus, lhes dá dalém do Jordão; então, voltareis cada qual à sua possessão que vos dei.

[21] Também, nesse tempo, dei ordem a Josué, dizendo: os teus olhos vêem tudo o que o SENHOR, vosso Deus, tem feito a estes dois reis; assim fará o SENHOR a todos os reinos a que tu passarás.

[22] Não os temais, porque o SENHOR, vosso Deus, é o que peleja por vós.

A oração de Moisés para entrar em Canaã

Números 27.12-23

[23] Também eu, nesse tempo, implorei graça ao SENHOR, dizendo:

[24] Ó SENHOR Deus! Passaste a mostrar ao teu servo a tua grandeza e a tua poderosa mão; porque que deus há, nos céus ou na terra, que possa fazer segundo as tuas obras, segundo os teus poderosos feitos?

Morza Słonego, u stoków gór Pizga, na wschodzie.

[18] Dałem wam wówczas taki rozkaz: Pan, wasz Bóg, dał wam tę ziemię w posiadanie, a wy wszyscy, którzyście zdolni do noszenia broni, przeprawcie się zbrojni przed waszymi braćmi, synami izraelskimi.

[19] Tylko wasze żony i dzieci oraz stada wasze - a wiem, że macie wiele stad - pozostaną w waszych miastach, które wam dałem.

[20] Powrócicie każdy do swojej posiadłości, którą wam dałem, dopiero wtedy, gdy Pan da uspokojenie waszym braciom jak i wam, gdy również oni wezmą w posiadanie ziemię, którą Pan, wasz Bóg, daje im po drugiej stronie Jordanu.

[21] A Jozuemu dałem wówczas taki rozkaz: Oczy twoje widzą wszystko, co Pan, wasz Bóg, uczynił tym dwom królom. Tak samo uczyni Pan wszystkim królestwom, do których wkroczysz.

[22] Nie bójcie się ich, gdyż Pan, wasz Bóg, walczy za was.

Mojżesz nie wejdzie do Kanaanu

[23] Zanosiłem wówczas do Pana błaganie:

[24] Panie! Boże mój! Zacząłeś ukazywać swemu słudze swoją wielkość i możną rękę swoją. Któryż Bóg na niebie i na ziemi dokonuje takich dzieł jak twoje, i tak potężnych czynów jak twoje.

[25] Rogo-te que me deixes passar, para que eu veja esta boa terra que está dalém do Jordão, esta boa região montanhosa e o Líbano.

[25] Pozwól, proszę, niech i ja przejdę i zobaczę tę piękną ziemię, która leży za Jordanem, te piękne góry i Liban.

[26] Porém o SENHOR indignou-se muito contra mim, por vossa causa, e não me ouviu; antes, me disse: Basta! Não me fales mais nisto.

[26] Lecz Pan rozgniewał się na mnie z powodu was, nie wysłuchał mnie i rzekł do mnie: Dosyć! Nie mów już do mnie o tej sprawie.

[27] Sobe ao cimo de Pisga, levanta os olhos para o ocidente, e para o norte, e para o sul, e para o oriente e contempla com os próprios olhos, porque não passarás este Jordão.

[27] Wejdź na szczyt góry Pizga i skieruj swe oczy na zachód, na północ, na południe i na wschód, i obejrzyj to własnymi oczyma, gdyż Jordanu tego nie przekroczysz.

[28] Dá ordens a Josué, e anima-o, e fortalece-o; porque ele passará adiante deste povo e o fará possuir a terra que tu apenas verás.

[28] Lecz daj rozkaz Jozuemu, wzmocnij go i dodaj mu odwagi, gdyż on przeprawi się na czele tego ludu i on im da w posiadanie tę ziemię, którą ty zobaczysz.

[29] Assim, ficamos no vale defronte de Bete-Peor.

[29] I pozostaliśmy w dolinie naprzeciw Bet-Peor.

Deuteronômio 4

Moisés exorta o povo à obediência

[1] Agora, pois, ó Israel, ouve os estatutos e os juízos que eu vos ensino, para os cumprirdes, para que vivais, e entreis, e possuais a terra que o SENHOR, Deus de vossos pais, vos dá.

[2] Nada acrescentareis à palavra que vos mando, nem diminuireis dela, para que guardeis os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, que eu vos mando.

[3] Os vossos olhos viram o que o SENHOR fez por causa de Baal-Peor; pois a todo homem que seguiu a Baal-Peor o SENHOR, vosso Deus, consumiu do vosso meio.

V Mojżeszowa 4

Mojżesz wzywa Izraela do posłuszeństwa

[1] A teraz, Izraelu, posłuchaj ustaw i praw, które was uczę wypełniać, abyście zachowali życie, weszli i wzięli w posiadanie ziemię, którą wam daje Pan, Bóg waszych ojców.

[2] Niczego nie dodacie do tego, co ja wam nakazuję, i niczego z tego nie ujmiecie, przestrzegając przykazań Pana, waszego Boga, które ja wam nakazuję.

[3] Na własne oczy widzieliście, co Pan uczynił za Baal-Peora, jak każdego, który poszedł za Baal-Peorem, Pan, wasz Bóg, wytępił spośród ciebie.

4 Porém vós que permanecestes fiéis ao SENHOR, vosso Deus, todos, hoje, estais vivos.

5 Eis que vos tenho ensinado estatutos e juízos, como me mandou o SENHOR, meu Deus, para que assim façais no meio da terra que passais a possuir.

6 Guardai-os, pois, e cumpri-os, porque isto será a vossa sabedoria e o vosso entendimento perante os olhos dos povos que, ouvindo todos estes estatutos, dirão: Certamente, este grande povo é gente sábia e inteligente.

7 Pois que grande nação há que tenha deuses tão chegados a si como o SENHOR, nosso Deus, todas as vezes que o invocamos?

8 E que grande nação há que tenha estatutos e juízos tão justos como toda esta lei que eu hoje vos proponho?

9 Tão-somente guarda-te a ti mesmo e guarda bem a tua alma, que te não esqueças daquelas coisas que os teus olhos têm visto, e se não apartem do teu coração todos os dias da tua vida, e as farás saber a teus filhos e aos filhos de teus filhos.

10 Não te esqueças do dia em que estiveste perante o SENHOR, teu Deus, em Horebe, quando o SENHOR me disse: Reúne este povo, e os farei ouvir as minhas palavras, a fim de que aprenda a temer-me todos os dias que na terra viver e as ensinará a seus filhos.

11 Então, chegastes e vos pusestes ao pé do monte; e o monte ardia em fogo até ao

4 Wy zaś, którzyście przylgnęli do Pana, waszego Boga, wszyscy do dziś żyjecie.

5 Patrzcie! Nauczyłem was ustaw i praw, jak mi rozkazał Pan, mój Bóg, abyście tak postępowali w ziemi, do której wchodzicie, aby ją wziąć w posiadanie.

6 Przestrzegajcie ich więc i spełniajcie je, gdyż one są mądrością waszą i roztropnością waszą w oczach ludów, które usłyszawszy o wszystkich tych ustawach, powiedzą: Zaprawdę, mądry i roztropny jest ten wielki naród.

7 Bo któryż wielki naród ma bogów tak bliskich, jak bliski jest nam Pan, nasz Bóg, ilekroć go wzywamy.

8 I któryż wielki naród ma ustawy i prawa tak sprawiedliwe, jak cały ten zakon, który wam dziś nadaję.

Przypomnienie wydarzeń na Horebie

9 Tylko strzeż się i pilnuj swojej duszy, abyś nie zapomniał tych rzeczy, które widziały twoje oczy, i aby nie odstąpiły od twego serca po wszystkie dni twojego życia, ale opowiadaj o nich swoim synom i synom swoich synów

10 O dniu, w którym stanąłeś na Horebie przed Panem, twoim Bogiem, kiedy to Pan rzekł do mnie: Zgromadź mi lud, a Ja obwieszczę im moje słowa, aby nauczyli się bać się mnie przez wszystkie dni swego życia na ziemi i aby nauczali tego swoich synów.

11 Wtedy przystąpiliście i stanęliście u stóp góry - a góra ta płonęła ogniem aż do

meio dos céus, e havia trevas, e nuvens, e escuridão.

12 Então, o SENHOR vos falou do meio do fogo; a voz das palavras ouvistes; porém, além da voz, não vistes aparência nenhuma.

13 Então, vos anunciou ele a sua aliança, que vos prescreveu, os dez mandamentos, e os escreveu em duas tábuas de pedra.

14 Também o SENHOR me ordenou, ao mesmo tempo, que vos ensinasse estatutos e juízos, para que os cumprísseis na terra a qual passais a possuir.

15 Guardai, pois, cuidadosamente, a vossa alma, pois aparência nenhuma vistes no dia em que o SENHOR, vosso Deus, vos falou em Horebe, no meio do fogo;

16 para que não vos corrompais e vos façais alguma imagem esculpida na forma de ídolo, semelhança de homem ou de mulher,

17 semelhança de algum animal que há na terra, semelhança de algum volátil que voa pelos céus,

18 semelhança de algum animal que rasteja sobre a terra, semelhança de algum peixe que há nas águas debaixo da terra.

19 Guarda-te não levantes os olhos para os céus e, vendo o sol, a lua e as estrelas, a saber, todo o exército dos céus, sejas seduzido a inclinar-te perante eles e dês culto àqueles, coisas que o SENHOR, teu

samego nieba, w ciemnościach, chmurach i mgle.

12 I przemówił Pan do was z tego ognia; głos słów słyszeliście, lecz postaci żadnej nie widzieliście, był tylko sam głos.

13 I oznajmił wam swoje przymierze, które nakazał wam zachowywać: dziesięć słów, które wypisał na dwóch kamiennych tablicach.

14 Mnie zaś rozkazał Pan w tym czasie nauczyć was ustaw i praw, abyście je pełnili na ziemi, do której zdążacie, aby ją wziąć w posiadanie.

Ostrzeżenie przed bałwochwalstwem

15 Strzeżcie usilnie dusz waszych, gdyż nie widzieliście żadnej postaci, gdy Pan mówił do was na Horebie spośród ognia,

16 Abyście nie popełnili grzechu i nie sporządzili sobie podobizny rzeźbionej, czy to w kształcie mężczyzny, czy kobiety,

17 Czy w kształcie jakiegokolwiek zwierzęcia, które jest na ziemi, czy w kształcie jakiegokolwiek skrzydlatego ptaka, który lata pod niebem,

18 Czy w kształcie czegokolwiek, co pełza po ziemi, czy w kształcie jakiejkolwiek ryby, która jest w wodzie pod ziemią,

19 I abyś, gdy podniesiesz swoje oczy ku niebu i ujrzysz słońce, księżyc i gwiazdy, cały zastęp niebieski, nie dał się zwieść i nie oddawał im pokłonu, i nie służył im, skoro Pan, twój Bóg, przydzielił je wszystkim ludom pod całym niebem.

Deus, repartiu a todos os povos debaixo de todos os céus.

[20] Mas o SENHOR vos tomou e vos tirou da fornalha de ferro do Egito, para que lhe sejais povo de herança, como hoje se vê.

[20] Lecz was zabrał Pan i wyprowadził z żelaznego pieca, z Egiptu, abyście byli mu jego własnym ludem, jak to jest dzisiaj.

[21] Também o SENHOR se indignou contra mim, por vossa causa, e jurou que eu não passaria o Jordão e não entraria na boa terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança.

[21] Na mnie zaś rozgniewał się Pan z powodu was i przysiągł, że nie przekroczę Jordanu i nie wejdę do tej pięknej ziemi, którą Pan, twój Bóg, daje tobie na własność.

[22] Porque eu morrerei neste lugar, não passarei o Jordão; porém vós o passareis e possuireis aquela boa terra.

[22] Ja bowiem umrę w tej ziemi, nie przekroczę Jordanu, wy zaś przekroczycie go i weźmiecie w posiadanie tę piękną ziemię.

[23] Guardai-vos não vos esqueçais da aliança do SENHOR, vosso Deus, feita convosco, e vos façais alguma imagem esculpida, semelhança de alguma coisa que o SENHOR, vosso Deus, vos proibiu.

[23] Strzeżcie się, abyście nie zapomnieli o przymierzu Pana, waszego Boga, które zawarł z wami, i nie sporządzali sobie żadnej podobizny rzeźbionej, jak ci to nakazał Pan, twój Bóg.

[24] Porque o SENHOR, teu Deus, é fogo que consome, é Deus zeloso.

[24] Gdyż Pan, twój Bóg, jest ogniem trawiącym. On jest Bogiem zazdrosnym.

[25] Quando, pois, gerardes filhos e filhos de filhos, e vos envelhecerdes na terra, e vos corromperdes, e fizerdes alguma imagem esculpida, semelhança de alguma coisa, e fizerdes mal aos olhos do SENHOR, teu Deus, para o provocar à ira,

[25] Gdy zrodzisz synów i wnuki i usadowicie się na tej ziemi, lecz popełnicie grzech, sporządzając sobie podobiznę rzeźbioną jakiegokolwiek kształtu, i uczynicie to, co jest złe w oczach Pana, waszego Boga, pobudzając go do gniewu,

[26] hoje, tomo por testemunhas contra vós outros o céu e a terra, que, com efeito, perecereis, imediatamente, da terra a qual, passado o Jordão, ides possuir; não prolongareis os vossos dias nela; antes, sereis de todo destruídos.

[26] To biorę dziś niebo i ziemię na świadków przeciwko wam, że rychło doszczętnie wyginiecie w tej ziemi, do której przeprawiacie się przez Jordan, aby ją wziąć w posiadanie. Długo w niej nie będziecie, gdyż zostaniecie całkowicie wytępieni.

[27] O SENHOR vos espalhará entre os povos, e restareis poucos em número entre as gentes aonde o SENHOR vos conduzirá.

[28] Lá, servireis a deuses que são obra de mãos de homens, madeira e pedra, que não vêem, nem ouvem, nem comem, nem cheiram.

[29] De lá, buscarás ao SENHOR, teu Deus, e o acharás, quando o buscares de todo o teu coração e de toda a tua alma.

[30] Quando estiveres em angústia, e todas estas coisas te sobrevierem nos últimos dias, e te voltares para o SENHOR, teu Deus, e lhe atenderes a voz,

[31] então, o SENHOR, teu Deus, não te desamparará, porquanto é Deus misericordioso, nem te destruirá, nem se esquecerá da aliança que jurou a teus pais.

[32] Agora, pois, pergunta aos tempos passados, que te precederam, desde o dia em que Deus criou o homem sobre a terra, desde uma extremidade do céu até à outra, se sucedeu jamais coisa tamanha como esta ou se se ouviu coisa como esta;

[33] ou se algum povo ouviu falar a voz de algum deus do meio do fogo, como tu a ouviste, ficando vivo;

[34] ou se um deus intentou ir tomar para si um povo do meio de outro povo, com provas, e com sinais, e com milagres, e com peleja, e com mão poderosa, e com braço estendido, e com grandes espantos,

[27] I rozproszy was Pan między ludami, a pozostaniecie tylko nieliczną garstką wśród narodów, do których was Pan zaprowadzi.

[28] A tam będziecie służyli bogom będącym dziełem rąk ludzkich z drzewa i kamienia, którzy nie widzą i nie słyszą, nie jedzą i nie wąchają.

[29] I będziecie tam szukać Pana, swego Boga. Znajdziesz go, jeżeli będziesz go szukał całym swoim sercem i całą swoją duszą.

[30] Gdy znajdziesz się w niedoli i spotka cię to wszystko u kresu dni, nawrócisz się do Pana, swego Boga, i będziesz słuchał jego głosu,

[31] Gdyż Pan, twój Bóg, jest Bogiem miłosiernym, nie opuści cię ani cię nie zniszczy i nie zapomni o przymierzu z ojcami twoimi, które im zaprzysiągł.

[32] Zapytaj się dawnych czasów, które były przed tobą od dnia, kiedy stworzył Bóg na ziemi człowieka, i od krańca aż po kraniec niebios, czy stało się już coś tak wielkiego albo czy słyszano kiedy o czymś podobnym?

[33] Czy kiedykolwiek jakiś lud słyszał głos Boga przemawiającego spośród ognia, jak ty słyszałeś, i pozostał żywy?

[34] Albo czy spróbował jakiś bóg przyjść i wziąć sobie jakiś naród spośród innego narodu przez doświadczenia, znaki i cuda oraz przez wojnę, ręką możną i wyciągniętym ramieniem, przez wielkie i straszne czyny, jak to wszystko, co Pan,

segundo tudo quanto o SENHOR, vosso Deus, vos fez no Egito, aos vossos olhos.

[35] A ti te foi mostrado para que soubesses que o SENHOR é Deus; nenhum outro há, senão ele.

[36] Dos céus te fez ouvir a sua voz, para te ensinar, e sobre a terra te mostrou o seu grande fogo, e do meio do fogo ouviste as suas palavras.

[37] Porquanto amou teus pais, e escolheu a sua descendência depois deles, e te tirou do Egito, ele mesmo presente e com a sua grande força,

[38] para lançar de diante de ti nações maiores e mais poderosas do que tu, para te introduzir na sua terra e ta dar por herança, como hoje se vê.

[39] Por isso, hoje, saberás e refletirás no teu coração que só o SENHOR é Deus em cima no céu e embaixo na terra; nenhum outro há.

[40] Guarda, pois, os seus estatutos e os seus mandamentos que te ordeno hoje, para que te vá bem a ti e a teus filhos depois de ti e para que prolongues os dias na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá para todo o sempre.

Três cidades de refúgio

Números 35.9-15; Deuteronômio 19.1-3

[41] Então, Moisés separou três cidades dalém do Jordão, do lado do nascimento do sol,

[42] para que se acolhesse ali o homicida que matasse, involuntariamente, o seu próximo, a quem, dantes, não tivesse ódio

wasz Bóg, na oczach twoich uczynił dla was w Egipcie?

[35] Tobie to ukazano, abyś poznał, że Pan jest Bogiem. Oprócz niego nie ma innego.

[36] Z nieba dał ci słyszeć swój głos, aby cię utrzymać w karności, a na ziemi ukazał ci swój wielki ogień, i słyszałeś jego słowa spośród ognia.

[37] A ponieważ umiłował twoich ojców i wybrał po nich ich potomstwo, więc osobiście wyprowadził cię wielką swoją mocą z Egiptu,

[38] Aby wypędzić przed tobą narody większe i mocniejsze od ciebie, a ciebie zaprowadzić do ich ziemi i dać ci ją w posiadanie, jak to jest dzisiaj.

[39] Dowiedz się tedy dzisiaj i weź to sobie do serca, że Pan jest Bogiem na niebie w górze i na ziemi w dole, nie ma innego!

[40] Przestrzegaj zatem ustaw jego i przykazań, które ja tobie dziś nakazuję, aby dobrze było tobie i twoim synom po tobie i abyś długo żył na ziemi, którą Pan, twój Bóg, daje ci po wszystkie dni.

Wydzielenie trzech miast schronienia za Jordanem

[41] Wtedy Mojżesz wydzielił trzy miasta za Jordanem na wschodzie,

[42] Aby w nich mógł się schronić zabójca, który zabił swego bliźniego nieumyślnie, nie mając go przedtem w nienawiści, i aby

algum, e se acolhesse a uma destas cidades e vivesse:

[43] Bezer, no deserto, no planalto, para os rubenitas; Ramote, em Gileade, para os gaditas; e Golã, em Basã, para os manassitas.

O Segundo Discurso de Moisés
Moisés conta a história da legislação

[44] Esta é a lei que Moisés propôs aos filhos de Israel.

[45] São estes os testemunhos, e os estatutos, e os juízos que Moisés falou aos filhos de Israel, quando saíram do Egito,

[46] além do Jordão, no vale defronte de Bete-Peor, na terra de Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom, a quem Moisés e os filhos de Israel feriram ao saírem do Egito,

[47] e tomaram a sua terra em possessão, como também a terra de Ogue, rei de Basã, dois reis dos amorreus, que estavam além do Jordão, do lado do nascimento do sol;

[48] desde Aroer, que está à borda do vale de Arnom, até ao monte Siom, que é Hermom,

[49] e toda a Arabá, além do Jordão, do lado oriental, até ao mar da Arabá, pelas faldas de Pisga.

ocalał schroniwszy się w jednym z tych miast.

[43] Są to: Beser w stepie na równinie dla Rubenitów, Ramot w Gileadzie dla Gadytów i Golan w Baszanie dla Manassesytów.

Słowa wstępne do przepisów zakonu

[44] A taki zakon przedłożył Mojżesz synom izraelskim.

[45] Takie są świadectwa, ustawy i prawa, które oznajmił Mojżesz synom izraelskim po ich wyjściu z Egiptu,

[46] Za Jordanem, w dolinie, naprzeciw Bet-Peor w kraju Sychona, króla Amorejczyków, mieszkającego w Cheszbon, którego Mojżesz wraz z synami izraelskimi pobił po ich wyjściu z Egiptu

[47] I którego ziemię wzięli w posiadanie, podobnie jak ziemię Oga, króla Baszanu, dwóch królów amorejskich, którzy mieszkali za Jordanem na wschodzie

[48] Od Aroer, leżącego nad brzegiem potoku Arnon, aż do góry Sirion, czyli do Chermonu,

[49] Oraz cały step za Jordanem na wschodzie, aż do morza stepowego u stóp zbocza Pizga.

Deuteronômio 5

A repetição dos dez mandamentos
Êxodo 20.1-17

[1] Chamou Moisés a todo o Israel e disse-lhe: Ouvi, ó Israel, os estatutos e juízos que hoje vos falo aos ouvidos, para que os aprendais e cuideis em os cumprirdes.

V Mojżeszowa 5

Dziesięcioro przykazań

[1] Mojżesz zwołał wszystkich Izraelitów i rzekł do nich: Słuchaj, Izraelu, ustaw i praw, które wam dziś ogłaszam, abyście się ich nauczyli i przestrzegali ich wykonywania.

[2] O SENHOR, nosso Deus, fez aliança conosco em Horebe.
[3] Não foi com nossos pais que fez o SENHOR esta aliança, e sim conosco, todos os que, hoje, aqui estamos vivos.
[4] Face a face falou o SENHOR conosco, no monte, do meio do fogo
[5] (Nesse tempo, eu estava em pé entre o SENHOR e vós, para vos notificar a palavra do SENHOR, porque temestes o fogo e não subistes ao monte.), dizendo:

[6] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei do Egito, da casa da servidão.

[7] Não terás outros deuses diante de mim.

[8] Não farás para ti imagem de escultura, nem semelhança alguma do que há em cima no céu, nem embaixo na terra, nem nas águas debaixo da terra;
[9] não as adorarás, nem lhes darás culto; porque eu, o SENHOR, teu Deus, sou Deus zeloso, que visito a iniqüidade dos pais nos filhos até a terceira e quarta geração daqueles que me aborrecem,
[10] e faço misericórdia até mil gerações daqueles que me amam e guardam os meus mandamentos.
[11] Não tomarás o nome do SENHOR, teu Deus, em vão, porque o SENHOR não terá por inocente o que tomar o seu nome em vão.
[12] Guarda o dia de sábado, para o santificar, como te ordenou o SENHOR, teu Deus.

[2] Pan, nasz Bóg, zawarł z nami przymierze na Horebie.
[3] Nie z ojcami naszymi zawarł Pan to przymierze, lecz z nami, z nami, którzyśmy tu wszyscy dziś przy życiu.
[4] Twarzą w twarz Pan z wami mówił na górze z ognia.
[5] Ja zaś stałem wówczas pomiędzy Panem a wami, aby wam obwieszczać słowo Pana, gdyż baliście się ognia i nie wstąpiliście na górę. I rzekł:
[6] Jam jest Pan, Bóg twój, który cię wyprowadził z ziemi egipskiej, z domu niewoli.
[7] Nie będziesz miał innych bogów obok mnie.
[8] Nie czyń sobie podobizny rzeźbionej czegokolwiek, co jest na niebie w górze i co jest na ziemi w dole, i tego, co jest w wodzie pod ziemią.
[9] Nie będziesz się im kłaniał i nie będziesz im służył, gdyż Ja, Pan, twój Bóg, jestem Bogiem zazdrosnym, który karze winę ojców na synach do trzeciego i czwartego pokolenia tych, którzy mię nienawidzą,
[10] A okazuję łaskę aż do tysięcznego pokolenia tym, którzy mię miłują i przestrzegają moich przykazań.

[11] Nie nadużywaj imienia Pana, Boga twojego, gdyż Pan nie pozostawi bez kary tego, który nadużywa imienia jego.

[12] Przestrzegaj dnia sabatu, aby go święcić, jak rozkazał ci Pan, twój Bóg.

[13] Seis dias trabalharás e farás toda a tua obra.

[14] Mas o sétimo dia é o sábado do SENHOR, teu Deus; não farás nenhum trabalho, nem tu, nem o teu filho, nem a tua filha, nem o teu servo, nem a tua serva, nem o teu boi, nem o teu jumento, nem animal algum teu, nem o estrangeiro das tuas portas para dentro, para que o teu servo e a tua serva descansem como tu;

[15] porque te lembrarás que foste servo na terra do Egito e que o SENHOR, teu Deus, te tirou dali com mão poderosa e braço estendido; pelo que o SENHOR, teu Deus, te ordenou que guardasses o dia de sábado.

[16] Honra a teu pai e a tua mãe, como o SENHOR, teu Deus, te ordenou, para que se prolonguem os teus dias e para que te vá bem na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá.

[17] Não matarás.

[18] Não adulterarás.

[19] Não furtarás.

[20] Não dirás falso testemunho contra o teu próximo.

[21] Não cobiçarás a mulher do teu próximo. Não desejarás a casa do teu próximo, nem o seu campo, nem o seu servo, nem a sua serva, nem o seu boi, nem o seu jumento, nem coisa alguma do teu próximo.

Moisés, mediador entre Deus e o povo
Êxodo 20.18-21

[22] Estas palavras falou o SENHOR a toda a vossa congregação no monte, do meio do fogo, da nuvem e da escuridade, com

[13] Sześć dni będziesz pracował i wykonywał wszelką twoją pracę,

[14] Ale siódmego dnia jest sabat Pana, twojego Boga. Nie będziesz wykonywał żadnej pracy ani ty, ani twój syn, ani twoja córka, ani twój sługa, ani twoja służąca, ani twój wół, ani twój osioł, ani twoje bydlę, ani obcy przybysz, który mieszka w twoich bramach, aby odpoczął twój sługa i twoja służebnica tak jak ty.

[15] Pamiętaj, że byłeś niewolnikiem w ziemi egipskiej i że Pan, twój Bóg, wyprowadził cię stamtąd ręką możną i ramieniem wyciągniętym. Dlatego rozkazał ci Pan, twój Bóg, abyś obchodził dzień sabatu.

[16] Czcij ojca twego i matkę twoją, jak ci rozkazał Pan, twój Bóg, aby długo trwały twoje dni i aby ci się dobrze działo w ziemi, którą Pan, twój Bóg, ci daje.

[17] Nie zabijaj.

[18] Nie cudzołóż.

[19] Nie kradnij.

[20] Nie mów fałszywego świadectwa przeciw bliźniemu swemu.

[21] Nie pożądaj żony bliźniego swego i nie pożądaj domu bliźniego swego ani jego pola, ani jego sługi, ani jego służebnicy, ani jego wołu, ani jego osła, ani żadnej rzeczy, która należy do bliźniego twego.

[22] Słowa te wypowiedział Pan na górze donośnym głosem do całego waszego zgromadzenia spośród ognia, chmury i

grande voz, e nada acrescentou. Tendo-as escrito em duas tábuas de pedra, deu-mas a mim.

[23] Sucedeu que, ouvindo a voz do meio das trevas, enquanto ardia o monte em fogo, vos achegastes a mim, todos os cabeças das vossas tribos e vossos anciãos,

[24] e dissestes: Eis aqui o SENHOR, nosso Deus, nos fez ver a sua glória e a sua grandeza, e ouvimos a sua voz do meio do fogo; hoje, vimos que Deus fala com o homem, e este permanece vivo.

[25] Agora, pois, por que morreríamos? Pois este grande fogo nos consumiria; se ainda mais ouvíssemos a voz do SENHOR, nosso Deus, morreríamos.

[26] Porque quem há, de toda carne, que tenha ouvido a voz do Deus vivo falar do meio do fogo, como nós ouvimos, e permanecido vivo?

[27] Chega-te, e ouve tudo o que disser o SENHOR, nosso Deus; e tu nos dirás tudo o que te disser o SENHOR, nosso Deus, e o ouviremos, e o cumpriremos.

[28] Ouvindo, pois, o SENHOR as vossas palavras, quando me faláveis a mim, o SENHOR me disse: Eu ouvi as palavras deste povo, as quais te disseram; em tudo falaram eles bem.

[29] Quem dera que eles tivessem tal coração, que me temessem e guardassem em todo o tempo todos os meus mandamentos, para que bem lhes fosse a eles e a seus filhos, para sempre!

mgły, a nic nie dodał. Spisał zaś je na dwu kamiennych tablicach, które mi dał.

Lęk ludu

[23] A gdy usłyszeliście ten głos spośród ciemności, a góra płonęła ogniem, zbliżyliście się do mnie, wszyscy naczelnicy plemion i starsi,

[24] I rzekliście: Oto Pan, nasz Bóg, ukazał nam swoją chwałę i wielkość. Słyszeliśmy też jego głos spośród ognia. Dzisiaj widzieliśmy, że Bóg przemawia do człowieka i on żyje.

[25] Dlaczego więc teraz mamy umrzeć? Pochłonie nas bowiem ten wielki ogień! Jeżeli nadal będziemy słuchać głosu Pana, naszego Boga, pomrzemy!

[26] Któż bowiem ze śmiertelnych, kto słyszał głos żywego Boga, przemawiającego spośród ognia, tak jak my, zachował życie?

[27] Raczej ty się zbliż i wysłuchaj wszystkiego, co powie Pan, nasz Bóg, i ty powiesz nam wszystko, co Pan, nasz Bóg, powie do ciebie, a posłuchamy i wykonamy to,

[28] I wysłuchał Pan głosu waszych słów do mnie, i rzekł Pan do mnie: Słyszałem głos słów tego ludu, które mówili do ciebie, i dobre było to, co mówili.

[29] Oby ich serce było takie, aby się mnie bali i przestrzegali wszystkich moich przykazań po wszystkie dni, aby im i ich synom dobrze się powodziło na wieki.

[30] Vai, dize-lhes: Tornai-vos às vossas tendas.
[31] Tu, porém, fica-te aqui comigo, e eu te direi todos os mandamentos, e estatutos, e juízos que tu lhes hás de ensinar que cumpram na terra que eu lhes darei para possuí-la.
[32] Cuidareis em fazerdes como vos mandou o SENHOR, vosso Deus; não vos desviareis, nem para a direita, nem para a esquerda.

[33] Andareis em todo o caminho que vos manda o SENHOR, vosso Deus, para que vivais, bem vos suceda, e prolongueis os dias na terra que haveis de possuir.

Deuteronômio 6

O fim da lei é a obediência

[1] Estes, pois, são os mandamentos, os estatutos e os juízos que mandou o SENHOR, teu Deus, se te ensinassem, para que os cumprisses na terra a que passas para a possuir;
[2] para que temas ao SENHOR, teu Deus, e guardes todos os seus estatutos e mandamentos que eu te ordeno, tu, e teu filho, e o filho de teu filho, todos os dias da tua vida; e que teus dias sejam prolongados.
[3] Ouve, pois, ó Israel, e atenta em os cumprires, para que bem te suceda, e muito te multipliques na terra que mana leite e mel, como te disse o SENHOR, Deus de teus pais.

[30] Idź, powiedz im: Wróćcie do swoich namiotów!
[31] Lecz ty pozostań tu ze mną, a powiem ci wszystkie przykazania, ustawy i prawa, których będziesz ich nauczał, i będą je pełnili w ziemi, którą im dam w posiadanie.

[32] Starajcie się więc czynić tak, jak rozkazał wam Pan, wasz Bóg. Nie zbaczajcie ani w prawo, ani w lewo.

[33] Idźcie dokładnie drogą, jaką wam nakazał Pan, wasz Bóg, abyście zachowali życie, aby się wam dobrze powodziło i abyście długo żyli w ziemi, którą posiądziecie!

V Mojżeszowa 6

Największe przykazanie

[1] A to są przykazania, ustawy i prawa, których Pan, wasz Bóg, nakazał was uczyć, abyście je pełnili w ziemi, do której się przeprawiacie, aby ją posiąść.

[2] Abyś był przejęty czcią dla Pana, Boga twego, przestrzegając po wszystkie dni twego życia wszystkich jego ustaw i przykazań, które Ja dziś nakazuję tobie, twoim synom i wnukom, i abyś żył długo.

[3] Słuchaj ich, Izraelu, i starannie je wykonuj, aby ci się dobrze powodziło i abyście się rozmnożyli bardzo w ziemi opływającej w mleko i miód, jak ci przyrzekł Pan, Bóg twoich ojców.

[4] Ouve, Israel, o SENHOR, nosso Deus, é o único SENHOR.

[5] Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma e de toda a tua força.

[6] Estas palavras que, hoje, te ordeno estarão no teu coração;

[7] tu as inculcarás a teus filhos, e delas falarás assentado em tua casa, e andando pelo caminho, e ao deitar-te, e ao levantar-te.

[8] Também as atarás como sinal na tua mão, e te serão por frontal entre os olhos.

[9] E as escreverás nos umbrais de tua casa e nas tuas portas.

[10] Havendo-te, pois, o SENHOR, teu Deus, introduzido na terra que, sob juramento, prometeu a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó, te daria, grandes e boas cidades, que tu não edificaste;

[11] e casas cheias de tudo o que é bom, casas que não encheste; e poços abertos, que não abriste; vinhais e olivais, que não plantaste; e, quando comeres e te fartares,

[12] guarda-te, para que não esqueças o SENHOR, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão.

[13] O SENHOR, teu Deus, temerás, a ele servirás, e, pelo seu nome, jurarás.

[14] Não seguirás outros deuses, nenhum dos deuses dos povos que houver à roda de ti,

[4] Słuchaj, Izraelu! Pan jest Bogiem naszym, Pan jedynie!

[5] Będziesz tedy miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej siły swojej.

[6] Niechaj słowa te, które Ja ci dziś nakazuję, będą w twoim sercu.

[7] Będziesz je wpajał w twoich synów i będziesz o nich mówił, przebywając w swoim domu, idąc drogą, kładąc się i wstając.

[8] Przywiążesz je jako znak do swojej ręki i będą jako przepaska między twoimi oczyma.

[9] Wypiszesz je też na odrzwiach twojego domu i na twoich bramach.

Ostrzeżenie przed nieposłuszeństwem

[10] A gdy Pan, twój Bóg, wprowadzi cię do ziemi, którą twoim ojcom: Abrahamowi, Izaakowi, Jakubowi poprzysiągł dać tobie wraz z wielkimi i pięknymi miastami, których nie budowałeś,

[11] Domy, pełne wszelkich dóbr, których nie gromadziłeś, i wykute studnie, których nie wykuwałeś, winnice i sady oliwkowe, których nie sadziłeś, a jednak będziesz z nich jadł do syta,

[12] Strzeż się, abyś nie zapomniał o Panu, który cię wyprowadził z ziemi egipskiej, z domu niewoli.

[13] Będziesz przejęty czcią dla Pana, twojego Boga, i jemu będziesz służył, i na imię jego przysięgał.

[14] Nie pójdziecie za innymi bogami, za bogami ludów, które są na około was,

[15] porque o SENHOR, teu Deus, é Deus zeloso no meio de ti, para que a ira do SENHOR, teu Deus, se não acenda contra ti e te destrua de sobre a face da terra.

[16] Não tentarás o SENHOR, teu Deus, como o tentaste em Massá.

[17] Diligentemente, guardarás os mandamentos do SENHOR, teu Deus, e os seus testemunhos, e os seus estatutos que te ordenou.

[18] Farás o que é reto e bom aos olhos do SENHOR, para que bem te suceda, e entres, e possuas a boa terra a qual o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais,

[19] lançando todos os teus inimigos de diante de ti, como o SENHOR tem dito.

[20] Quando teu filho, no futuro, te perguntar, dizendo: Que significam os testemunhos, e estatutos, e juízos que o SENHOR, nosso Deus, vos ordenou?

[21] Então, dirás a teu filho: Éramos servos de Faraó, no Egito; porém o SENHOR de lá nos tirou com poderosa mão.

[22] Aos nossos olhos fez o SENHOR sinais e maravilhas, grandes e terríveis, contra o Egito e contra Faraó e toda a sua casa;

[23] e dali nos tirou, para nos levar e nos dar a terra que sob juramento prometeu a nossos pais.

[24] O SENHOR nos ordenou cumpríssemos todos estes estatutos e temêssemos o SENHOR, nosso Deus, para o nosso

[15] Gdyż pośród ciebie jest Pan, Bóg twój, Bóg zazdrosny. Niechaj więc nie zapłonie przeciwko tobie gniew Pana, Boga twego, by cię nie wytępił z powierzchni ziemi.

[16] Nie będziesz kusił Pana, Boga swego, jak kusiliście go w Massa.

[17] Pilnie będziecie przestrzegać przykazań Pana, Boga waszego, jego nakazów i ustaw, które ci nakazał.

[18] Będziesz czynił to, co jest prawe i dobre w oczach Pana, aby ci się dobrze powodziło, abyś wszedł i objął w posiadanie tę piękną ziemię, którą Pan przysiągł twoim ojcom,

[19] Abyś wypędził przed sobą wszystkich swoich nieprzyjaciół, jak powiedział Pan.

[20] A gdy twój syn zapyta cię kiedyś: Co to za nakazy, ustawy i prawa, które nakazał wam Pan, Bóg wasz,

[21] To odpowiesz twojemu synowi: Byliśmy niewolnikami faraona w Egipcie i Pan wyprowadził nas z Egiptu możną ręką.

[22] I czynił Pan na naszych oczach znaki i cuda wielkie i dotkliwe przeciw Egiptowi i przeciw faraonowi, i przeciw całemu jego domowi.

[23] Lecz nas stamtąd wyprowadził, aby nas wprowadzić tutaj i dać nam tę ziemię, którą przysiągł naszym ojcom.

[24] I nakazał nam Pan spełniać te wszystkie przepisy, okazywać cześć zbożną Panu, Bogu naszemu, aby nam się dobrze

perpétuo bem, para nos guardar em vida, como tem feito até hoje.

25 Será por nós justiça, quando tivermos cuidado de cumprir todos estes mandamentos perante o SENHOR, nosso Deus, como nos tem ordenado.

Deuteronômio 7

Admoestações contra a infidelidade
Êxodo 34.10-17

1 Quando o SENHOR, teu Deus, te introduzir na terra a qual passas a possuir, e tiver lançado muitas nações de diante de ti, os heteus, e os girgaseus, e os amorreus, e os cananeus, e os ferezeus, e os heveus, e os jebuseus, sete nações mais numerosas e mais poderosas do que tu;

2 e o SENHOR, teu Deus, as tiver dado diante de ti, para as ferir, totalmente as destruirás; não farás com elas aliança, nem terás piedade delas;

3 nem contrairás matrimônio com os filhos dessas nações; não darás tuas filhas a seus filhos, nem tomarás suas filhas para teus filhos;

4 pois elas fariam desviar teus filhos de mim, para que servissem a outros deuses; e a ira do SENHOR se acenderia contra vós outros e depressa vos destruiria.

5 Porém assim lhes fareis: derribareis os seus altares, quebrareis as suas colunas, cortareis os seus postes-ídolos e queimareis as suas imagens de escultura.

6 Porque tu és povo santo ao SENHOR, teu Deus; o SENHOR, teu Deus, te escolheu,

powodziło po wszystkie dni naszego życia, jak to jest dzisiaj.

25 I będzie nam poczytane za sprawiedliwość, gdy dołożymy starań, aby spełniać wobec Pana, Boga naszego, te wszystkie przykazania, jak nam nakazał.

V Mojżeszowa 7

Izrael ludem świętym

1 Gdy Pan, Bóg twój, wprowadzi cię do ziemi, do której idziesz, aby ją objąć w posiadanie, wypędzi przed tobą wiele narodów: Chetejczyków, Girgazyjczyków, Amorejczyków, Kananejczyków, Perezyjczyków, Chiwwijczyków i Jebuzejczyków, siedem narodów liczniejszych i potężniejszych niż ty,

2 I wyda je Pan, Bóg twój, tobie, i ty je wytracisz: Obłożysz je klątwą, nie zawrzerz z nimi przymierza ani się nad nimi nie zlitujesz.

3 Nie będziesz z nimi zawierał małżeństw. Swojej córki nie oddasz jego synowi, a jego córki nie weźmiesz dla swojego syna,

4 Gdyż odciągnęłaby ode mnie twojego syna i oni służyliby innym bogom. Wtedy zapłonąłby przeciwko wam gniew Pana i szybko by cię wytępił.

5 Lecz tak z nimi postąpicie: ołtarze ich zburzycie, pomniki ich potłuczecie, święte ich drzewa wytniecie i ich podobizny rzeźbione w ogniu spalicie.

6 Gdyż ty jesteś świętym ludem Pana, Boga twego. Ciebie wybrał Pan, Bóg twój,

para que lhe fosses o seu povo próprio, de todos os povos que há sobre a terra.

[7] Não vos teve o SENHOR afeição, nem vos escolheu porque fôsseis mais numerosos do que qualquer povo, pois éreis o menor de todos os povos,

[8] mas porque o SENHOR vos amava e, para guardar o juramento que fizera a vossos pais, o SENHOR vos tirou com mão poderosa e vos resgatou da casa da servidão, do poder de Faraó, rei do Egito.

[9] Saberás, pois, que o SENHOR, teu Deus, é Deus, o Deus fiel, que guarda a aliança e a misericórdia até mil gerações aos que o amam e cumprem os seus mandamentos;

[10] e dá o pago diretamente aos que o odeiam, fazendo-os perecer; não será demorado para com o que o odeia; prontamente, lho retribuirá.

[11] Guarda, pois, os mandamentos, e os estatutos, e os juízos que hoje te mando cumprir.

Bênçãos decorrentes da obediência

Levítico 26.3-13; Deuteronômio 28.1-14

[12] Será, pois, que, se, ouvindo estes juízos, os guardares e cumprires, o SENHOR, teu Deus, te guardará a aliança e a misericórdia prometida sob juramento a teus pais;

[13] ele te amará, e te abençoará, e te fará multiplicar; também abençoará os teus filhos, e o fruto da tua terra, e o teu cereal, e o teu vinho, e o teu azeite, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas, na terra que,

spośród wszystkich ludów na ziemi, abyś był jego wyłączną własnością.

[7] Nie dlatego, że jesteście liczniejsi niż wszystkie inne ludy, przylgnął Pan do was i was wybrał, gdyż jesteście najmniej liczni ze wszystkich ludów.

[8] Lecz w miłości swej ku wam i dlatego że dochowuje przysięgi, którą złożył waszym ojcom, wyprowadził was Pan możną ręką i wybawił cię z domu niewoli, z ręki faraona, króla egipskiego.

[9] A tak wiedz, że Pan, Bóg twój, jest Bogiem, Bogiem wiernym, który do tysiącznego pokolenia dochowuje przymierza i okazuje łaskę tym którzy go miłują i strzegą jego przykazań.

[10] Lecz sam odpłaca tym, którzy go nienawidzą, aby ich wytracić. Nie zwleka, ale odpłaca temu samemu, kto go nienawidzi.

[11] Przestrzegaj więc przykazań, ustaw i praw, które Ja ci dzisiaj nakazuję spełniać.

Błogosławieństwo nagrodą za posłuszeństwo

[12] Za to zaś, że będziecie słuchać tych praw i przestrzegać ich oraz je spełniać, Pan, Bóg twój, dochowa ci przymierza i obietnicy łaski, które przysiągł twoim ojcom.

[13] Będzie cię miłował, błogosławił i rozmnoży cię. Pobłogosławi twoje potomstwo i płody twojej roli, twoje zboże, twój moszcz i twoją oliwę, przychówek twojego bydła i miot twoich

sob juramento a teus pais, prometeu dar-te.

[14] Bendito serás mais do que todos os povos; não haverá entre ti nem homem, nem mulher estéril, nem entre os teus animais.

[15] O SENHOR afastará de ti toda enfermidade; sobre ti não porá nenhuma das doenças malignas dos egípcios, que bem sabes; antes, as porá sobre todos os que te odeiam.

[16] Consumirás todos os povos que te der o SENHOR, teu Deus; os teus olhos não terão piedade deles, nem servirás a seus deuses, pois isso te seria por ciladas.

[17] Se disseres no teu coração: Estas nações são mais numerosas do que eu; como poderei desapossá-las?

[18] Delas não tenhas temor; lembrar-te-ás do que o SENHOR, teu Deus, fez a Faraó e a todo o Egito;

[19] das grandes provas que viram os teus olhos, e dos sinais, e maravilhas, e mão poderosa, e braço estendido, com que o SENHOR, teu Deus, te tirou; assim fará o SENHOR, teu Deus, com todos os povos, aos quais temes.

[20] Além disso, o SENHOR, teu Deus, mandará entre eles vespões, até que pereçam os que ficarem e se esconderem de diante de ti.

[21] Não te espantes diante deles, porque o SENHOR, teu Deus, está no meio de ti, Deus grande e temível.

trzód na ziemi, którą przysiągł dać twoim ojcom.

[14] Będziesz najbardziej błogosławionym ze wszystkich ludów. Nie będzie niepłodnego i niepłodnej ani u ciebie, ani wśród twojego bydła.

[15] Pan oddali od ciebie wszelką chorobę i wszystkie zgubne zarazy egipskie, które poznałeś. Nie dopuści ich do ciebie, lecz ześle je na wszystkich, którzy cię nienawidzą.

[16] Pochłoniesz wszystkie ludy, które Pan, Bóg twój, tobie da je. Nie pofolguje im twoje oko, nie będziesz służył ich bogom, bo byłoby to dla ciebie sidłem.

[17] Jeślibyś pomyślał w swoim sercu: Te narody są liczniejsze ode mnie, jakże zdołam je wypędzić?

[18] Nie obawiaj się ich! Wspomnij raczej, co Pan, Bóg twój, uczynił faraonowi i całemu Egiptowi,

[19] Te wielkie doświadczenia, które widziały twoje oczy, znaki, cuda, rękę możną i ramię wyciągnięte, którymi Pan, Bóg twój, wyprowadził cię. Tak uczyni Pan, Bóg twój, wszystkim tym ludom, których się obawiasz.

[20] Ześle też Pan, Bóg twój, na nich szerszenie, aż wyginą ci, którzy pozostali, i ci, którzy przed tobą się ukryli.

[21] Nie lękaj się ich, gdyż Pan, Bóg twój, jest pośród ciebie, Bóg wielki i straszny.

[22] O SENHOR, teu Deus, lançará fora estas nações, pouco a pouco, de diante de ti; não poderás destruí-las todas de pronto, para que as feras do campo se não multipliquem contra ti.
[23] Mas o SENHOR, teu Deus, tas entregará e lhes infligirá grande confusão, até que sejam destruídas.
[24] Entregar-te-á também nas mãos os seus reis, para que apagues o nome deles de debaixo dos céus; nenhum homem poderá resistir-te, até que os destruas.
[25] As imagens de escultura de seus deuses queimarás; a prata e o ouro que estão sobre elas não cobiçarás, nem os tomarás para ti, para que te não enlaces neles; pois são abominação ao SENHOR, teu Deus.
[26] Não meterás, pois, coisa abominável em tua casa, para que não sejas amaldiçoado, semelhante a ela; de todo, a detestarás e, de todo, a abominarás, pois é amaldiçoada.

[22] Lecz Pan, Bóg twój, będzie wypędzał te narody przed tobą po trosze; nie będziesz mógł ich szybko wytępić, aby dzikie zwierzęta nie rozmnożyły się przeciwko tobie.
[23] Pan, Bóg twój, wyda je tobie i sprawi wśród nich wielkie zamieszanie, aż zostaną wytępione.
[24] Wyda też w twoje ręce ich królów, a ty wymażesz ich imię pod niebem; nikt się nie ostoi przed tobą, aż ich wytępisz.
[25] Posągi ich bogów spalisz ogniem. Nie pożądaj srebra i złota, które jest na nich, abyś się przez nie nie usidlił, gdyż jest to obrzydliwością dla Pana, Boga twego.
[26] Nie przynoś tej obrzydliwości do twego domu, bo zostaniesz obłożony klątwą tak, jak ono. Będziesz się tym brzydził i czuł do tego wstręt, gdyż jest to obłożone klątwą.

Deuteronômio 8

Exortação a ter em memória os benefícios do SENHOR

[1] Cuidareis de cumprir todos os mandamentos que hoje vos ordeno, para que vivais, e vos multipliqueis, e entreis, e possuais a terra que o SENHOR prometeu sob juramento a vossos pais.
[2] Recordar-te-ás de todo o caminho pelo qual o SENHOR, teu Deus, te guiou no deserto estes quarenta anos, para te humilhar, para te provar, para saber o que

V Mojżeszowa 8

Piękno Ziemi Obiecanej

[1] Starannie spełniajcie wszystkie przykazania, które ci dziś nadaję, abyście zachowali życie, rozmnożyli się, weszli do ziemi, którą poprzysiągł Pan waszym ojcom, i wzięli ją w posiadanie.
[2] Zachowaj też w pamięci całą drogę, którą Pan, Bóg twój, prowadził cię przez czterdzieści lat po pustyni, aby cię ukorzyć i doświadczyć, i aby poznać, co

estava no teu coração, se guardarias ou não os seus mandamentos.

[3] Ele te humilhou, e te deixou ter fome, e te sustentou com o maná, que tu não conhecias, nem teus pais o conheciam, para te dar a entender que não só de pão viverá o homem, mas de tudo o que procede da boca do SENHOR viverá o homem.

[4] Nunca envelheceu a tua veste sobre ti, nem se inchou o teu pé nestes quarenta anos.

[5] Sabe, pois, no teu coração, que, como um homem disciplina a seu filho, assim te disciplina o SENHOR, teu Deus.

[6] Guarda os mandamentos do SENHOR, teu Deus, para andares nos seus caminhos e o temeres;

[7] porque o SENHOR, teu Deus, te faz entrar numa boa terra, terra de ribeiros de águas, de fontes, de mananciais profundos, que saem dos vales e das montanhas;

[8] terra de trigo e cevada, de vides, figueiras e romeiras; terra de oliveiras, de azeite e mel;

[9] terra em que comerás o pão sem escassez, e nada te faltará nela; terra cujas pedras são ferro e de cujos montes cavarás o cobre.

[10] Comerás, e te fartarás, e louvarás o SENHOR, teu Deus, pela boa terra que te deu.

jest w twoim sercu, czy będziesz przestrzegał jego przykazań, czy nie.

[3] Upokarzał cię i morzył cię głodem, ale też karmił cię manną, której nie znałeś ani ty, ani nie znali twoi ojcowie, aby dać ci poznać, iż człowiek nie samym chlebem żyje, lecz że człowiek żyć będzie wszystkim, co wychodzi z ust Pana.

[4] Twoja odzież nie zniszczała na tobie ani twoja noga nie nabrzmiała przez te czterdzieści lat.

[5] Poznaj tedy w swoim sercu, że jak człowiek ćwiczy swego syna, tak Pan, Bóg twój, ćwiczy ciebie.

[6] Będziesz więc przestrzegał przykazań Pana, Boga twego, chodząc jego drogami i okazując mu zbożną cześć;

[7] Gdyż Pan, Bóg twój, wprowadza cię do ziemi pięknej, do ziemi, gdzie bystre rzeki i źródła tryskają w dolinie i na górze;

[8] Do ziemi pszenicy, jęczmienia, winnej latorośli, drzewa figowego i drzewa granatu, do ziemi drzewa oliwnego, oliwy i miodu;

[9] Do ziemi, w której bez ograniczeń będziesz spożywał chleb i niczego ci nie będzie brakować, do ziemi, której kamienie są z żelaza i z której gór będziesz wydobywał miedź;

Ostrzeżenie przed zapomnieniem Pana

[10] Gdzie będziesz jadł do syta i błogosławił Pana, Boga twego, za tę piękną ziemię, którą ci dał.

[11] Guarda-te não te esqueças do SENHOR, teu Deus, não cumprindo os seus mandamentos, os seus juízos e os seus estatutos, que hoje te ordeno;

[11] Bacz, abyś nie zapomniał Pana, Boga twego, zaniedbując jego przykazania, prawa i ustawy, które ci dziś nadaję.

[12] para não suceder que, depois de teres comido e estiveres farto, depois de haveres edificado boas casas e morado nelas;

[12] Aby gdy się najesz do syta, gdy pobudujesz sobie piękne domy, gdzie będziesz mieszkał,

[13] depois de se multiplicarem os teus gados e os teus rebanhos, e se aumentar a tua prata e o teu ouro, e ser abundante tudo quanto tens,

[13] I gdy twoje bydło i trzody rozmnożą się, i gdy będziesz posiadał wiele srebra i złota, i wszystkiego będziesz miał wiele,

[14] se eleve o teu coração, e te esqueças do SENHOR, teu Deus, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão,

[14] Serce twoje nie stało się wyniosłe oraz abyś nie zapomniał Pana, Boga twego, który cię wyprowadził z ziemi egipskiej, z domu niewoli,

[15] que te conduziu por aquele grande e terrível deserto de serpentes abrasadoras, de escorpiões e de secura, em que não havia água; e te fez sair água da pederneira;

[15] Który cię prowadził przez tę wielką i straszną pustynię, gdzie były węże jadowite i skorpiony; przez bezwodne pustkowie, gdzie wydobył dla ciebie wodę z krzemiennej skały;

[16] que no deserto te sustentou com maná, que teus pais não conheciam; para te humilhar, e para te provar, e, afinal, te fazer bem.

[16] Który na pustyni karmił cię manną, której nie znali twoi ojcowie, aby cię upokorzyć i aby cię doświadczyć, lecz w przyszłości obrócić ci to ku dobremu.

[17] Não digas, pois, no teu coração: A minha força e o poder do meu braço me adquiriram estas riquezas.

[17] Abyś nie mówił w swoim sercu: Moja moc i siła mojej ręki zdobyła mi to bogactwo.

[18] Antes, te lembrarás do SENHOR, teu Deus, porque é ele o que te dá força para adquirires riquezas; para confirmar a sua aliança, que, sob juramento, prometeu a teus pais, como hoje se vê.

[18] Pamiętaj, że to Pan, Bóg twój, daje ci siłę do zdobywania bogactwa, aby potwierdzić swoje przymierze, które poprzysiągł twoim ojcom, jak się to dziś okazuje.

[19] Se te esqueceres do SENHOR, teu Deus, e andares após outros deuses, e os servires,

[19] Ale jeżeli zapomnisz Pana, Boga twego, i pójdziesz za innymi bogami, będziesz im służył i oddawał im pokłon, to

e os adorares, protesto, hoje, contra vós outros que perecereis.

[20] Como as nações que o SENHOR destruiu de diante de vós, assim perecereis; porquanto não quisestes obedecer à voz do SENHOR, vosso Deus.

Deuteronômio 9

Moisés lembra aos israelitas o socorro divino

[1] Ouve, ó Israel, tu passas, hoje, o Jordão para entrares a possuir nações maiores e mais fortes do que tu; cidades grandes e amuralhadas até aos céus;

[2] povo grande e alto, filhos dos anaquins, que tu conheces e de que já ouvistes: Quem poderá resistir aos filhos de Enaque?

[3] Sabe, pois, hoje, que o SENHOR, teu Deus, é que passa adiante de ti; é fogo que consome, e os destruirá, e os subjugará diante de ti; assim, os desapossarás e, depressa, os farás perecer, como te prometeu o SENHOR.

[4] Quando, pois, o SENHOR, teu Deus, os tiver lançado de diante de ti, não digas no teu coração: Por causa da minha justiça é que o SENHOR me trouxe a esta terra para a possuir, porque, pela maldade destas gerações, é que o SENHOR as lança de diante de ti.

[5] Não é por causa da tua justiça, nem pela retitude do teu coração que entras a possuir a sua terra, mas pela maldade destas nações o SENHOR, teu Deus, as lança de diante de ti; e para confirmar a

oświadczam wam, że niechybnie zginiecie.

[20] Jak narody, które Pan wytraca przed wami, tak samo i wy zginiecie za to, że nie będziecie słuchać głosu Pana, Boga waszego.

V Mojżeszowa 9

Zapowiedź pokonania ludów Kanaanu

[1] Słuchaj, Izraelu! Ty przekroczysz dziś Jordan, aby wejść i podbić narody większe i potężniejsze od ciebie, i zdobędziesz miasta wielkie i obwarowane aż pod niebiosa;

[2] Pokonasz wielki i rosły lud, Anakitów, których znasz i o których słyszałeś: Któż sprosta synom Anaka?

[3] Ale dziś poznasz, że Pan, Bóg twój, przechodzi przed tobą jak trawiący ogień. On ich wytępi i On ich powali przed tobą, a ty szybko ich wypędzisz i wygubisz, jak ci przyrzekł Pan.

[4] Lecz gdy Pan, Bóg twój, wypędzi ich przed tobą, nie mów w swoim sercu: Przez wzgląd na moją sprawiedliwość wprowadził mnie Pan, abym wziął w posiadanie tę ziemię, a z powodu niegodziwości tych narodów wypędził je Pan przed tobą.

[5] Nie przez wzgląd na twoją sprawiedliwość i prawość twego serca idziesz, aby wziąć ich ziemię w posiadanie, lecz z powodu niegodziwości tych narodów wypędza je Pan, Bóg twój,

palavra que o SENHOR, teu Deus, jurou a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

As infidelidades de Israel
Êxodo 32.1-20

[6] Sabe, pois, que não é por causa da tua justiça que o SENHOR, teu Deus, te dá esta boa terra para possuí-la, pois tu és povo de dura cerviz.

[7] Lembrai-vos e não vos esqueçais de que muito provocastes à ira o SENHOR, vosso Deus, no deserto; desde o dia em que saístes do Egito até que chegastes a este lugar, rebeldes fostes contra o SENHOR;

[8] pois, em Horebe, tanto provocastes à ira o SENHOR, que a ira do SENHOR se acendeu contra vós para vos destruir.

[9] Subindo eu ao monte a receber as tábuas de pedra, as tábuas da aliança que o SENHOR fizera convosco, fiquei no monte quarenta dias e quarenta noites; não comi pão, nem bebi água.

[10] Deu-me o SENHOR as duas tábuas de pedra, escritas com o dedo de Deus; e, nelas, estavam todas as palavras segundo o SENHOR havia falado convosco no monte, do meio do fogo, estando reunido todo o povo.

[11] Ao fim dos quarenta dias e quarenta noites, o SENHOR me deu as duas tábuas de pedra, as tábuas da aliança.

[12] E o SENHOR me disse: Levanta-te, desce depressa daqui, porque o teu povo, que tiraste do Egito, já se corrompeu; cedo se

przed tobą i aby dotrzymać słowa, które Pan dał pod przysięgą twoim ojcom, Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi.

[6] Wiedz tedy, że nie przez wzgląd na twoją sprawiedliwość daje ci Pan, Bóg twój, tę piękną ziemię w posiadanie, gdyż jesteś ludem twardego karku.

Przypomnienie bałwochwalstwa pod Horebem

[7] Pamiętaj, a nie zapominaj, jak pobudzałeś do gniewu Pana, Boga twego, na pustyni; od dnia, którego wyszliście z ziemi egipskiej, aż do przyjścia waszego na to miejsce byliście krnąbrni wobec Pana.

[8] Także pod Horebem pobudziliście Pana do gniewu. Pan rozgniewał się wtedy na was tak, że chciał was wytępić.

[9] Gdy wstąpiłem na górę, aby przyjąć kamienne tablice, tablice przymierza, które Pan zawarł z wami, przebywałem na górze przez czterdzieści dni i czterdzieści nocy, nie jedząc chleba i nie pijąc wody,

[10] Pan dał mi dwie kamienne tablice, zapisane palcem Bożym, a na nich prawie wszystkie słowa, które Pan wypowiedział do was na górze spośród ognia w dniu zgromadzenia.

[11] Po upływie czterdziestu dni i czterdziestu nocy dał mi Pan dwie kamienne tablice, tablice przymierza,

[12] I rzekł Pan do mnie: Wstań, zejdź stąd szybko na dół, gdyż twój lud, który wyprowadziłeś z Egiptu, źle postąpił.

desviou do caminho que lhe ordenei; imagem fundida para si fez.

[13] Falou-me ainda o SENHOR, dizendo: Atentei para este povo, e eis que ele é povo de dura cerviz.

[14] Deixa-me que o destrua e apague o seu nome de debaixo dos céus; e te faça a ti nação mais forte e mais numerosa do que esta.

[15] Então, me virei e desci do monte; e o monte ardia em fogo; as duas tábuas da aliança estavam em ambas as minhas mãos.

[16] Olhei, e eis que havíeis pecado contra o SENHOR, vosso Deus; tínheis feito para vós outros um bezerro fundido; cedo vos desviastes do caminho que o SENHOR vos ordenara.

[17] Então, peguei as duas tábuas, e as arrojei das minhas mãos, e as quebrei ante os vossos olhos.

[18] Prostrado estive perante o SENHOR, como dantes, quarenta dias e quarenta noites; não comi pão e não bebi água, por causa de todo o vosso pecado que havíeis cometido, fazendo mal aos olhos do SENHOR, para o provocar à ira.

[19] Pois temia por causa da ira e do furor com que o SENHOR tanto estava irado contra vós outros para vos destruir; porém ainda esta vez o SENHOR me ouviu.

[20] O SENHOR se irou muito contra Arão para o destruir; mas também orei por Arão ao mesmo tempo.

Rychło zboczyli z drogi, którą im nakazałem: zrobili sobie ulany posąg.

[13] Pan rzekł do mnie te słowa: Widzę, że ten lud to lud twardego karku.

[14] Zostaw mnie! Wytępię ich i wymażę ich imię pod niebem, z ciebie zaś uczynię naród potężniejszy i liczniejszy niż oni.

[15] Odwróciłem się więc i zszedłem z góry, a góra ta płonęła ogniem, zaś dwie tablice przymierza były w obu moich rękach.

[16] Ujrzałem, że zgrzeszyliście wobec Pana, Boga waszego, zrobiwszy sobie ulany posąg. Rychło zboczyliście z drogi, którą wam Pan nakazał.

[17] Pochwyciłem obie tablice i rzuciłem je oburącz, i rozbiłem je na waszych oczach.

[18] Padłem na ziemię przed Panem, jak poprzednio, przez czterdzieści dni i czterdzieści nocy, nie jedząc chleba i nie pijąc wody z powodu wszystkich grzechów waszych, któreście popełnili, czyniąc zło na jego oczach i pobudzając go do gniewu.

[19] Bałem się bowiem gniewu i zapalczywości, jakimi zapłonął Pan na was, chcąc was wytępić. Ale i tym razem Pan mnie wysłuchał.

[20] Także na Aarona rozgniewał się Pan bardzo i chciał go zgładzić. Modliłem się wtedy także za Aarona.

[21] Porém tomei o vosso pecado, o bezerro que tínheis feito, e o queimei, e o esmaguei, moendo-o bem, até que se desfez em pó; e o seu pó lancei no ribeiro que descia do monte.

[21] A dzieło waszego grzechu, owego cielca, wziąłem i spaliłem w ogniu, rozbiłem go doszczętnie, aż stał się miałki jak proch, po czym proch z niego wrzuciłem do potoku, spływającego z góry.

[22] Também em Taberá, em Massá e em Quibrote-Hataavá provocastes muito a ira do SENHOR.

[22] Również w Tabera, w Massa i w Kibrot-Hattaawa pobudzaliście Pana do gniewu.

[23] Quando também o SENHOR vos enviou de Cades-Barnéia, dizendo: Subi e possuí a terra que vos dei, rebeldes fostes ao mandado do SENHOR, vosso Deus, e não o crestes, e não obedecestes à sua voz.

[23] A gdy was Pan wyprawiał z Kadesz-Barnea, mówiąc: Wyruszcie i weźcie w posiadanie tę ziemię, którą wam dałem, byliście nieposłuszni rozkazowi Pana, Boga waszego, i nie uwierzyliście mu, i nie usłuchaliście jego głosu.

[24] Rebeldes fostes contra o SENHOR, desde o dia em que vos conheci.

[24] Byliście krnąbni wobec Pana od dnia, w którym was poznałem.

Moisés intercede pelo povo

Êxodo 32.11-14,30-35

[25] Prostrei-me, pois, perante o SENHOR e, quarenta dias e quarenta noites, estive prostrado; porquanto o SENHOR dissera que vos queria destruir.

[25] Padłszy przed obliczem Pana, leżałem przez owe czterdzieści dni i czterdzieści nocy, Pan bowiem powiedział, że was wytępi.

[26] Orei ao SENHOR, dizendo: Ó SENHOR Deus! Não destruas o teu povo e a tua herança, que resgataste com a tua grandeza, que tiraste do Egito com poderosa mão.

[26] Modliłem się do Pana tymi słowy: Panie, Boże mój, nie gub swego ludu ani swojego dziedzictwa, które swoją wielkością wyzwoliłeś, który potężną ręką wyprowadziłeś z Egiptu.

[27] Lembra-te dos teus servos Abraão, Isaque e Jacó; não atentes para a dureza deste povo, nem para a sua maldade, nem para o seu pecado,

[27] Wspomnij na swoje sługi, na Abrahama, na Izaaka i na Jakuba, nie zważaj na upór tego ludu, na jego złość i grzech,

[28] para que o povo da terra donde nos tiraste não diga: Não tendo podido o SENHOR introduzi-los na terra de que lhes

[28] Aby w tej ziemi, z której nas wyprowadziłeś, nie mówiono: Ponieważ Pan nie mógł ich wprowadzić do ziemi, którą im obiecał, i z nienawiści do nich

tinha falado e porque os aborrecia, os tirou para matá-los no deserto.

29 Todavia, são eles o teu povo e a tua herança, que tiraste com a tua grande força e com o braço estendido.

wyprowadził ich, aby ich wygubić na pustyni.

29 A przecież oni są twoim ludem i twoim dziedzictwem, które też wyprowadziłeś swoją wielką mocą i swoim ramieniem wyciągniętym.

Deuteronômio 10

As segundas tábuas da lei

1 Naquele tempo, me disse o SENHOR: Lavra duas tábuas de pedra, como as primeiras, e sobe a mim ao monte, e faze uma arca de madeira.

2 Escreverei nas duas tábuas as palavras que estavam nas primeiras que quebraste, e as porás na arca.

3 Assim, fiz uma arca de madeira de acácia, lavrei duas tábuas de pedra, como as primeiras, e subi ao monte com as duas tábuas na mão.

4 Então, escreveu o SENHOR nas tábuas, segundo a primeira escritura, os dez mandamentos que ele vos falara no dia da congregação, no monte, no meio do fogo; e o SENHOR mas deu a mim.

5 Virei-me, e desci do monte, e pus as tábuas na arca que eu fizera; e ali estão, como o SENHOR me ordenou.

Da vocação da tribo de Levi

6 Partiram os filhos de Israel de Beerote-Benê-Jaacã para Mosera. Ali faleceu Arão e ali foi sepultado. Eleazar, seu filho, oficiou como sacerdote em seu lugar.

V Mojżeszowa 10

Drugie kamienne tablice

1 W owym czasie rzekł Pan do mnie: Wyciosaj sobie dwie kamienne tablice, takie jak poprzednie, i wstąp do mnie na górę. Sporządź sobie też drewnianą skrzynię,

2 A Ja napiszę na tych tablicach słowa, jakie były na pierwszych tablicach, które ty potłukłeś, i włożysz je do skrzyni.

3 Sporządziłem więc skrzynię z drzewa akacjowego, wyciosałem też dwie kamienne tablice, takie jak poprzednie, i z tymi dwiema tablicami w ręku wstąpiłem na górę.

4 I napisał Pan na tablicach takim pismem, jak poprzednio, dziesięć słów, które wypowiedział do was na górze spośród ognia w dniu zgromadzenia, i wręczył mi je Pan.

5 A obróciwszy się, zstąpiłem z góry i włożyłem tablice do skrzyni, którą sporządziłem; i były tam, jak mi rozkazał Pan.

6 Synowie Izraelscy wyruszyli z Beerot Jaakanitów do Mosery. Tam umarł Aaron i tam został pogrzebany, a syn jego

Eleazar objął urząd kapłański zamiast niego.

[7] Dali partiram para Gudgoda e de Gudgoda para Jotbatá, terra de ribeiros de águas.

[7] Stamtąd ruszyli do Gudgody, a z Gudgody do Jotbaty, ziemi obfitującej w potoki.

[8] Por esse mesmo tempo, o SENHOR separou a tribo de Levi para levar a arca da Aliança do SENHOR, para estar diante do SENHOR, para o servir e para abençoar em seu nome até ao dia de hoje.

[8] W tym czasie oddzielił Pan plemię Lewiego do noszenia Skrzyni Przymierza Pana, do stawania przed Panem, służenia mu i udzielania w jego imieniu błogosławieństwa aż do dnia dzisiejszego.

[9] Pelo que Levi não tem parte nem herança com seus irmãos; o SENHOR é a sua herança, como o SENHOR, teu Deus, lhe tem prometido.

[9] Dlatego Lewi nie miał działu ani dziedzictwa ze swymi braćmi. Pan jest jego dziedzictwem, jak mu powiedział Pan, twój Bóg.

[10] Permaneci no monte, como da primeira vez, quarenta dias e quarenta noites; o SENHOR me ouviu ainda por esta vez; não quis o SENHOR destruir-te.

[10] Ja zaś pozostałem na górze, jak poprzednio, przez czterdzieści dni i czterdzieści nocy. Także tym razem wysłuchał mnie Pan i nie chciał cię wytracić.

[11] Porém o SENHOR me disse: Levanta-te, põe-te a caminho diante do povo, para que entre e possua a terra que, sob juramento, prometi dar a seus pais.

[11] I rzekł Pan do mnie: Wstań, wyrusz na czele ludu, niech wejdą i wezmą w posiadanie ziemię, którą przysiągłem dać ich ojcom.

Exortação à obediência

[12] Agora, pois, ó Israel, que é que o SENHOR requer de ti? Não é que temas o SENHOR, teu Deus, e andes em todos os seus caminhos, e o ames, e sirvas ao SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração e de toda a tua alma,

[13] para guardares os mandamentos do SENHOR e os seus estatutos que hoje te ordeno, para o teu bem?

[14] Eis que os céus e os céus dos céus são do SENHOR, teu Deus, a terra e tudo o que nela há.

Żądania Boże

[12] Teraz więc, Izraelu, czego żąda od ciebie Pan, twój Bóg! Tylko, abyś okazywał cześć Panu, swemu Bogu, abyś chodził tylko jego drogami, abyś go miłował i służył Panu, swemu Bogu, z całego serca i z całej duszy,

[13] Abyś przestrzegał przykazań Pana i jego ustaw, które Ja ci dziś nadaję dla twego dobra.

[14] Oto do Pana, twego Boga, należą niebiosa i niebiosa niebios, ziemia i wszystko, co na niej się znajduje,

[15] Tão-somente o SENHOR se afeiçoou a teus pais para os amar; a vós outros, descendentes deles, escolheu de todos os povos, como hoje se vê.

[15] Jednak tylko do twoich ojców przywiązał się Pan, twój Bóg, aby ich miłować, a po nich wybrał ze wszystkich ludów was, ich potomków, jak to jest dziś.

[16] Circuncidai, pois, o vosso coração e não mais endureçais a vossa cerviz.

[16] Obrzeżcie więc nieobrzezkę waszego serca, a waszego karku już nie zatwardzajcie,

[17] Pois o SENHOR, vosso Deus, é o Deus dos deuses e o SENHOR dos senhores, o Deus grande, poderoso e temível, que não faz acepção de pessoas, nem aceita suborno;

[17] Gdyż Pan, wasz Bóg, jest Bogiem bogów i Panem panów, Bogiem wielkim, potężnym i strasznym, który nie ma względu na osobę ani nie przyjmuje darów,

[18] que faz justiça ao órfão e à viúva e ama o estrangeiro, dando-lhe pão e vestes.

[18] On wymierza sprawiedliwość sierocie i wdowie, a miłuje obcego przybysza, dając mu chleb i odzież.

[19] Amai, pois, o estrangeiro, porque fostes estrangeiros na terra do Egito.

[19] Więc i wy miłujcie obcego przybysza, gdyż sami byliście obcymi przybyszami w ziemi egipskiej.

[20] Ao SENHOR, teu Deus, temerás; a ele servirás, a ele te chegarás e, pelo seu nome, jurarás.

[20] Pana, Boga swego, będziesz się bał, jemu będziesz służył, przy nim będziesz trwał i na jego imię będziesz przysięgał.

[21] Ele é o teu louvor e o teu Deus, que te fez estas grandes e temíveis coisas que os teus olhos têm visto.

[21] On jest twoją chwałą i On jest twoim Bogiem, który dokonał z tobą tych wielkich i strasznych rzeczy, jakie oglądały twoje oczy.

[22] Com setenta almas, teus pais desceram ao Egito; e, agora, o SENHOR, teu Deus, te pôs como as estrelas dos céus em multidão.

[22] W siedemdziesiąt osób zstąpili do Egiptu twoi ojcowie, a teraz Pan, twój Bóg, uczynił cię licznym jak gwiazdy na niebie.

Deuteronômio 11

V Mojżeszowa 11

Wielkość Pana

[1] Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, e todos os dias guardarás os seus preceitos, os seus estatutos, os seus juízos e os seus mandamentos.

[1] Będziesz więc miłował Pana, Boga swego, i przestrzegał jego zarządzeń, jego ustaw i jego przykazań;

[2] Considerai hoje (não falo com os vossos filhos que não conheceram, nem viram a disciplina do SENHOR, vosso Deus), considerai a grandeza do SENHOR, a sua poderosa mão e o seu braço estendido;

[3] e também os seus sinais, as suas obras, que fez no meio do Egito a Faraó, rei do Egito, e a toda a sua terra;

[4] e o que fez ao exército do Egito, aos seus cavalos e aos seus carros, fazendo passar sobre eles as águas do mar Vermelho, quando vos perseguiam, e como o SENHOR os destruiu até ao dia de hoje;

[5] e o que fez no deserto, até que chegastes a este lugar;

[6] e ainda o que fez a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe, filho de Rúben; como a terra abriu a boca e os tragou e bem assim a sua família, suas tendas e tudo o que os seguia, no meio de todo o Israel;

[7] porquanto os vossos olhos são os que viram todas as grandes obras que fez o SENHOR.

Os benefícios da obediência

[8] Guardai, pois, todos os mandamentos que hoje vos ordeno, para que sejais fortes, e entreis, e possuais a terra para onde vos dirigis;

[9] para que prolongueis os dias na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a vossos pais e à sua descendência, terra que mana leite e mel.

[10] Porque a terra que passais a possuir não é como a terra do Egito, donde saístes, em

[2] Dzisiaj wy znacie - lecz nie wasi synowie, którzy tego nie poznali i nie widzieli - karanie Pana, Boga waszego, jego wielkość, jego możną rękę i jego wyciągnięte ramię,

[3] Jego cuda i czyny, których dokonał w Egipcie na faraonie, królu egipskim, i na całej jego ziemi,

[4] Oraz to, co uczynił wojsku egipskiemu, jego koniom i jego wozom, które zalał wodą Morza Czerwonego, gdy was ścigali; a zgładził ich Pan, aż do dziś;

[5] I to, co uczynił dla was na pustyni, aż do waszego przybycia na to miejsce,

[6] I to, co uczynił Datanowi i Abiramowi, synom Eliaba, syna Rubena, gdy ziemia rozwarła swoją czeluść i pochłonęła ich spośród całego Izraela oraz ich rodziny i namioty, i cały dobytek, który ciągnął z nimi,

[7] Gdyż wasze oczy widziały całe to wielkie dzieło Pana, którego dokonał.

Błogosławieństwo Ziemi Obiecanej

[8] Przestrzegajcie więc wszystkich przykazań, które Ja wam dzisiaj daję, abyście się wzmocnili, poszli i posiedli ziemię, do której ciągniecie, aby ją wziąć w posiadanie.

[9] I abyście długo żyli na ziemi, którą Pan poprzysiągł dać waszym ojcom i ich potomkom, ziemię opływającą w mleko i w miód.

[10] Gdyż ziemia, do której idziecie, aby ją posiąść, nie jest taką jak ziemia egipska,

que semeáveis a vossa semente e, com o pé, a regáveis como a uma horta;

skąd wyszliście, którą zasiawszy swoim ziarnem, nawadniałeś swoimi nogami, jak ogród warzywny.

[11] mas a terra que passais a possuir é terra de montes e de vales; da chuva dos céus beberá as águas;

[11] Lecz ziemia, do której się przeprawiacie, aby ją posiąść, to ziemia gór i dolin, zraszana z nieba wodą deszczu.

[12] terra de que cuida o SENHOR, vosso Deus; os olhos do SENHOR, vosso Deus, estão sobre ela continuamente, desde o princípio até ao fim do ano.

[12] Jest to ziemia, o którą Pan, Bóg twój, się troszczy. Stale spoczywają na niej oczy Pana, Boga twego, od początku roku do końca roku.

[13] Se diligentemente obedecerdes a meus mandamentos que hoje vos ordeno, de amar o SENHOR, vosso Deus, e de o servir de todo o vosso coração e de toda a vossa alma,

[13] A zatem, jeżeli słuchać będziecie moich przykazań, które Ja wam dziś daję, miłując Pana, Boga waszego, i służąc mu z całego serca swego i z całej swojej duszy,

[14] darei as chuvas da vossa terra a seu tempo, as primeiras e as últimas, para que recolhais o vosso cereal, e o vosso vinho, e o vosso azeite.

[14] To On będzie spuszczał deszcz na waszą ziemię we właściwym czasie: jesienny i wiosenny, a ty będziesz zbierał swoje zboże, swój moszcz i swoją oliwę;

[15] Darei erva no vosso campo aos vossos gados, e comereis e vos fartareis.

[15] On też będzie dawał na twoich polach trawę dla twego bydła, a ty będziesz jadał do syta.

[16] Guardai-vos não suceda que o vosso coração se engane, e vos desvieis, e sirvais a outros deuses, e vos prostreis perante eles;

[16] Strzeżcie się, aby wasze serce nie dało się zwieść i abyście nie odstąpili i nie służyli bogom innym i nie oddawali im pokłonu,

[17] que a ira do SENHOR se acenda contra vós outros, e feche ele os céus, e não haja chuva, e a terra não dê a sua messe, e cedo sejais eliminados da boa terra que o SENHOR vos dá.

[17] Gdyż Pan wybuchnie na was gniewem i zamknie niebiosa, że nie będzie deszczu, a ziemia nie wyda swego plonu, i szybko zginiecie w tej pięknej ziemi, którą Pan wam daje.

[18] Ponde, pois, estas minhas palavras no vosso coração e na vossa alma; atai-as por

[18] Przyjmijcie zatem te moje słowa do swego serca i do swojej duszy i przywiążcie je jako znak do swojej ręki, i

sinal na vossa mão, para que estejam por frontal entre os olhos.

[19] Ensinai-as a vossos filhos, falando delas assentados em vossa casa, e andando pelo caminho, e deitando-vos, e levantando-vos.

[20] Escrevei-as nos umbrais de vossa casa e nas vossas portas,

[21] para que se multipliquem os vossos dias e os dias de vossos filhos na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a vossos pais, e sejam tão numerosos como os dias do céu acima da terra.

[22] Porque, se diligentemente guardardes todos estes mandamentos que vos ordeno para os guardardes, amando o SENHOR, vosso Deus, andando em todos os seus caminhos, e a ele vos achegardes,

[23] o SENHOR desapossará todas estas nações, e possuireis nações maiores e mais poderosas do que vós.

[24] Todo lugar que pisar a planta do vosso pé, desde o deserto, desde o Líbano, desde o rio, o rio Eufrates, até ao mar ocidental, será vosso.

[25] Ninguém vos poderá resistir; o SENHOR, vosso Deus, porá sobre toda terra que pisardes o vosso terror e o vosso temor, como já vos tem dito.

A bênção e a maldição

[26] Eis que, hoje, eu ponho diante de vós a bênção e a maldição:

[27] a bênção, quando cumprirdes os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, que hoje vos ordeno;

niech będą jako opaska między waszymi oczyma;

[19] Nauczajcie ich swoich synów, mówiąc o nich, gdy siedzisz w domu i gdy jesteś w drodze, i gdy się kładziesz, i gdy wstajesz.

[20] Wypisz je także na odrzwiach twojego domu i na swoich bramach,

[21] Aby pomnożyły się dni wasze i dni waszych synów w ziemi, którą Pan przysiągł dać waszym ojcom, tak jak dni niebios, które są nad ziemią.

[22] Jeśli bowiem będziecie przestrzegać wszystkich tych przykazań, które Ja wam nadaję, abyście je pełnili, miłując Pana, Boga swego, chodząc jego drogami i jego się trzymając,

[23] To Pan wypędzi przed wami wszystkie te narody, a wy zawładniecie narodami większymi i silniejszymi od was.

[24] Każde miejsce, po którym stąpać będzie twoja stopa, będzie wasze. Granica wasza sięgać będzie od pustyni do Libanu i od rzeki Eufrat do Morza Zachodniego.

[25] Nikt się przed wami nie ostoi. Pan, wasz Bóg, będzie szerzył lęk i trwogę przed wami w każdej ziemi, po której będziecie kroczyć, jak wam przyrzekł.

[26] Oto ja kładę dziś przed wami błogosławieństwo i przekleństwo.

[27] Błogosławieństwo, jeżeli będziecie słuchać przykazań Pana, Boga waszego, które ja wam dziś daję;

[28] a maldição, se não cumprirdes os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, mas vos desviardes do caminho que hoje vos ordeno, para seguirdes outros deuses que não conhecestes.

[29] Quando, porém, o SENHOR, teu Deus, te introduzir na terra a que vais para possuí-la, então, pronunciarás a bênção sobre o monte Gerizim e a maldição sobre o monte Ebal.

[30] Porventura, não estão eles além do Jordão, na direção do pôr-do-sol, na terra dos cananeus, que habitam na Arabá, defronte de Gilgal, junto aos carvalhais de Moré?

[31] Pois ides passar o Jordão para entrardes e possuirdes a terra que vos dá o SENHOR, vosso Deus; possuí-la-eis e nela habitareis.

[32] Tende, pois, cuidado em cumprir todos os estatutos e os juízos que eu, hoje, vos prescrevo.

Deuteronômio 12

O lugar do culto verdadeiro

[1] São estes os estatutos e os juízos que cuidareis de cumprir na terra que vos deu o SENHOR, Deus de vossos pais, para a possuirdes todos os dias que viverdes sobre a terra.

[2] Destruireis por completo todos os lugares onde as nações que ides desapossar serviram aos seus deuses, sobre as altas montanhas, sobre os outeiros e debaixo de toda árvore frondosa;

[28] A przekleństwo, jeżeli nie będziecie słuchać przykazań Pana, Boga waszego, i zejdziecie z drogi, którą wam dziś wskazuję, i pójdziecie za innymi bogami, których nie znacie.

[29] Gdy więc Pan, Bóg twój, wprowadzi cię do ziemi, do której wchodzisz, aby ją wziąć w posiadanie, udzielisz błogosławieństwa na górze Garizim, a przekleństwo wypowiesz na górze Ebal.

[30] Są one z tamtej strony Jordanu, idąc drogą na zachód, w ziemi Kananejczyków mieszkających na stepie, naprzeciw Gilgal, w pobliżu dąbrowy More.

[31] Gdy przekroczycie Jordan, aby wejść i wziąć w posiadanie ziemię, którą Pan, Bóg wasz, wam daje, a posiądziecie ją i zamieszkacie w niej,

[32] Starannie spełniajcie wszystkie ustawy i prawa, i nakazy, które kładę dziś przed wami.

V Mojżeszowa 12

Jedno miejsce kultu

[1] Oto są ustawy i prawa, które będziecie starannie spełniać na ziemi, którą Pan, Bóg twoich ojców, dał tobie w posiadanie po wszystkie dni życia waszego na ziemi.

[2] Doszczętnie zniszczycie wszystkie miejsca na wysokich górach, na pagórkach i pod każdym zielonym drzewem, gdzie służyły swoim bogom narody, którymi zawładniecie.

[3] deitareis abaixo os seus altares, e despedaçareis as suas colunas, e os seus postes-ídolos queimareis, e despedaçareis as imagens esculpidas dos seus deuses, e apagareis o seu nome daquele lugar.

[3] Zburzycie ich ołtarze, potłuczecie ich pomniki, popalicie ich święte drzewa, porąbiecie ich podobizny rzeźbione i zetrzecie ich imię z tego miejsca.

[4] Não fareis assim para com o SENHOR, vosso Deus,

[4] Dla Pana, waszego Boga, nic takiego nie uczynicie.

[5] mas buscareis o lugar que o SENHOR, vosso Deus, escolher de todas as vossas tribos, para ali pôr o seu nome e sua habitação; e para lá ireis.

[5] Lecz będziecie szukać miejsca, które Pan, Bóg wasz, wybierze na swoje mieszkanie wśród wszystkich waszych plemion, aby tam złożyć swoje imię, i tam będziesz przychodził,

[6] A esse lugar fareis chegar os vossos holocaustos, e os vossos sacrifícios, e os vossos dízimos, e a oferta das vossas mãos, e as ofertas votivas, e as ofertas voluntárias, e os primogênitos das vossas vacas e das vossas ovelhas.

[6] Tam też będziecie przynosić wasze całopalenia i swoje rzeźne ofiary, dziesięciny i dary ofiarne swoich rąk, ślubowane i dobrowolne, oraz pierworodne z waszego bydła i z trzody.

[7] Lá, comereis perante o SENHOR, vosso Deus, e vos alegrareis em tudo o que fizerdes, vós e as vossas casas, no que vos tiver abençoado o SENHOR, vosso Deus.

[7] Tam, przed obliczem Pana, Boga waszego, będziecie je spożywać i radować się całym waszym dobytkiem, wy i wasze rodziny, którymi ubłogosławił cię Pan, Bóg twój.

[8] Não procedereis em nada segundo estamos fazendo aqui, cada qual tudo o que bem parece aos seus olhos,

[8] Nie będziecie czynić tak, jak my tu dziś czynimy, każdy wszystko, co mu się podoba,

[9] porque, até agora, não entrastes no descanso e na herança que vos dá o SENHOR, vosso Deus.

[9] Gdyż dotychczas nie doszliśmy jeszcze do miejsca spoczynku i do posiadłości, które Pan, Bóg twój, tobie daje.

[10] Mas passareis o Jordão e habitareis na terra que vos fará herdar o SENHOR, vosso Deus; e vos dará descanso de todos os vossos inimigos em redor, e morareis seguros.

[10] Lecz gdy przeprawicie się przez Jordan i osiądziecie w ziemi, którą Pan, wasz Bóg, was obdarzy, i sprawi, że zaznacie spokoju od wszystkich waszych nieprzyjaciół wokoło i będziecie mieszkać bezpiecznie,

[11] Então, haverá um lugar que escolherá o SENHOR, vosso Deus, para ali fazer habitar o seu nome; a esse lugar fareis chegar tudo o que vos ordeno: os vossos holocaustos, e os vossos sacrifícios, e os vossos dízimos, e a oferta das vossas mãos, e toda escolha dos vossos votos feitos ao SENHOR,

[12] e vos alegrareis perante o SENHOR, vosso Deus, vós, os vossos filhos, as vossas filhas, os vossos servos, as vossas servas e o levita que mora dentro das vossas cidades e que não tem porção nem herança convosco.

[13] Guarda-te, não ofereças os teus holocaustos em todo lugar que vires;

[14] mas, no lugar que o SENHOR escolher numa das tuas tribos, ali oferecerás os teus holocaustos e ali farás tudo o que te ordeno.

De como comer a carne e as ofertas

[15] Porém, consoante todo desejo da tua alma, poderás matar e comer carne nas tuas cidades, segundo a bênção do SENHOR, teu Deus; o imundo e o limpo dela comerão, assim como se come da carne do corço e do veado.

[16] Tão-somente o sangue não comerás; sobre a terra o derramarás como água.

[17] Nas tuas cidades, não poderás comer o dízimo do teu cereal, nem do teu vinho, nem do teu azeite, nem os primogênitos das tuas vacas, nem das tuas ovelhas, nem

[11] Na miejsce, które Pan, Bóg wasz, wybierze na mieszkanie dla swego imienia, będziecie przynosić wszystko, co wam dziś nakazuję: wasze całopalenia i rzeźne ofiary, wasze dziesięciny i dary ofiarne waszych rąk, i cały wybór ofiar ślubowanych, jakie ślubować będziecie Panu.

[12] I będziecie się radować przed obliczem Pana, Boga waszego, wraz z synami i córkami swymi, sługami i służebnicami swymi oraz z Lewitą, który jest w twoich bramach, gdyż on nie ma działu i dziedzictwa z wami.

[13] Strzeż się, abyś nie składał ofiar całopalnych na każdym miejscu, które zobaczysz.

[14] Ale swoje ofiary całopalne będziesz składał tylko na miejscu, które Pan wybierze w jednym z twoich plemion, i tam będziesz czynił wszystko, co Ja ci nakazuję.

[15] Możesz natomiast zarzynać i jeść mięso, ile dusza zapragnie, według błogosławieństwa Pana, twego Boga, którego ci udzieli, we wszystkich twoich bramach. Zarówno nieczysty, jak czysty może je spożywać, podobnie jak gazelę czy jelenia.

[16] Tylko krwi nie będziecie jeść, wylejecie ją na ziemię jak wodę.

[17] Nie możesz jeść w twoich miejscowościach niczego z dziesięciny zboża, wina i oliwy, z pierworodnych twego bydła i twoich trzód, niczego z

nenhuma das tuas ofertas votivas, que houveres prometido, nem as tuas ofertas voluntárias, nem as ofertas das tuas mãos;

danin, ani tych, które ślubowałeś, ani z dobrowolnych, ani z darów ofiarnych twej ręki.

[18] mas o comerás perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher, tu, e teu filho, e tua filha, e teu servo, e tua serva, e o levita que mora na tua cidade; e perante o SENHOR, teu Deus, te alegrarás em tudo o que fizeres.

[18] Tylko przed Panem, twoim Bogiem, będziesz je spożywał na miejscu, które wybierze Pan, Bóg twój, ty i twój syn, i twoja córka, i twój sługa, i twoja służąca oraz Lewita, który mieszka w twoich bramach. Przed Panem, Bogiem twoim, będziesz się radował ze wszystkiego, co twoja ręka osiągnie.

[19] Guarda-te, não desampares o levita todos os teus dias na terra.

[19] Strzeż się, abyś nie opuszczał Lewity przez wszystkie twoje dni na twojej ziemi.

[20] Quando o SENHOR, teu Deus, alargar o teu território, como te prometeu, e, por desejares comer carne, disseres: Comerei carne, então, segundo o teu desejo, comerás carne.

[20] Gdy Pan, Bóg twój, poszerzy twoje granice, jak ci obiecał, a ty powiesz: Chcę jeść mięso! - gdyż dusza twoja pragnie jeść mięso - możesz jeść mięso, ile tylko zapragnie twoja dusza.

[21] Se estiver longe de ti o lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para nele pôr o seu nome, então, matarás das tuas vacas e tuas ovelhas, que o SENHOR te houver dado, como te ordenei; e comerás dentro da tua cidade, segundo todo o teu desejo.

[21] Jeżeli miejsce, które Pan, Bóg twój, wybierze, aby złożyć tam swoje imię, będzie zbyt odległe od ciebie, będziesz zarzynał swoje bydło i owce, które dał ci Pan, jak ci rozkazałem, i będziesz jadł w swoich bramach, ile tylko zapragnie twoja dusza,

[22] Porém, como se come da carne do corço e do veado, assim comerás destas carnes; destas comerá tanto o homem imundo como o limpo.

[22] Lecz będziesz je jadł tak, jak się je gazelę lub jelenia, zarówno nieczysty jak czysty mogą je jeść.

[23] Somente empenha-te em não comeres o sangue, pois o sangue é a vida; pelo que não comerás a vida com a carne.

[23] Wystrzegaj się tylko, aby nie spożywać krwi, gdyż krew to dusza, a nie będziesz spożywał duszy wraz z mięsem.

[24] Não o comerás; na terra o derramarás como água.

[24] Nie będziesz jej spożywał, wylejesz ją na ziemię jak wodę.

[25] Não o comerás, para que bem te suceda a ti e a teus filhos, depois de ti, quando fizeres o que é reto aos olhos do SENHOR.

[26] Porém tomarás o que houveres consagrado daquilo que te pertence e as tuas ofertas votivas e virás ao lugar que o SENHOR escolher.

[27] E oferecerás os teus holocaustos, a carne e o sangue sobre o altar do SENHOR, teu Deus; e o sangue dos teus sacrifícios se derramará sobre o altar do SENHOR, teu Deus; porém a carne comerás.

[28] Guarda e cumpre todas estas palavras que te ordeno, para que bem te suceda a ti e a teus filhos, depois de ti, para sempre, quando fizeres o que é bom e reto aos olhos do SENHOR, teu Deus.

[29] Quando o SENHOR, teu Deus, eliminar de diante de ti as nações, para as quais vais para possuí-las, e as desapossares e habitares na sua terra,

[30] guarda-te, não te enlaces com imitá-las, após terem sido destruídas diante de ti; e que não indagues acerca dos seus deuses, dizendo: Assim como serviram estas nações aos seus deuses, do mesmo modo também farei eu.

[31] Não farás assim ao SENHOR, teu Deus, porque tudo o que é abominável ao SENHOR e que ele odeia fizeram eles a seus deuses, pois até seus filhos e suas filhas queimaram aos seus deuses.

[25] Nie będziesz jej spożywał, aby dobrze się powodziło tobie i twoim synom po tobie, gdy będziesz czynił to, co prawe w oczach Pana.

[26] Tylko dary poświęcone, które będziesz miał, i dary ślubowane weźmiesz i przyjdziesz na miejsce, które wybierze Pan.

[27] Swoje ofiary całopalne, zarówno mięso jak i krew, przyrządzisz na ołtarzu Pana, Boga twego, lecz krew twoich rzeźnych ofiar będzie wylana na ołtarz Pana, Boga twego, mięso zaś możesz zjeść.

[28] Przestrzegaj i słuchaj tych wszystkich słów, które ja ci nakazuję, aby dobrze się powodziło tobie i twoim synom po tobie na wieki, jeżeli będziesz czynił to, co dobre i prawe w oczach Pana, Boga twego.

Ostrzeżenie przed bałwochwalstwem

[29] Gdy Pan, Bóg twój, wytępi przed tobą narody, do których idziesz, aby nimi zawładnąć, i opanujesz je, i osiedlisz się w ich ziemi,

[30] To strzeż się, abyś nie wpadł w sidła za nimi po ich wytępieniu sprzed oblicza twego i abyś nie pytał o ich bogów, mówiąc: Podobnie jak te narody służyły swoim bogom, tak i ja uczynię.

[31] Nie uczynisz tak Panu, Bogu twemu, gdyż czyniły one dla swoich bogów to wszystko, co jest obrzydliwością dla Pana i czego Pan nienawidzi, paląc dla nich w ogniu nawet swoich synów i swoje córki.

V Mojżeszowa 13

32 Tudo o que eu te ordeno observarás; nada lhe acrescentarás, nem diminuirás.

Stanowisko wobec zwodzicieli do odstępstwa

1 Wszystko, co ja wam powiedziałem, starannie wypełniajcie. Nic do tego nie będziesz dodawał ani niczego od tego nie ujmiesz.

Deuteronômio 13

Contra os falsos profetas e os idólatras

1 Quando profeta ou sonhador se levantar no meio de ti e te anunciar um sinal ou prodígio,

2 Jeśliby powstał pośród ciebie prorok albo ten, kto ma sny, i zapowiedziałby ci znak albo cud,

2 e suceder o tal sinal ou prodígio de que te houver falado, e disser: Vamos após outros deuses, que não conheceste, e sirvamo-los,

3 I potem nastąpiłby ten znak albo cud, o którym ci powiedział, i namawiałby cię: Pójdźmy za innymi bogami, których nie znasz, i służmy im,

3 não ouvirás as palavras desse profeta ou sonhador; porquanto o SENHOR, vosso Deus, vos prova, para saber se amais o SENHOR, vosso Deus, de todo o vosso coração e de toda a vossa alma.

4 To nie usłuchasz słów tego proroka ani tego, kto ma sny, gdyż to Pan, wasz Bóg, wystawia was na próbę, aby poznać, czy miłujecie Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej.

4 Andareis após o SENHOR, vosso Deus, e a ele temereis; guardareis os seus mandamentos, ouvireis a sua voz, a ele servireis e a ele vos achegareis.

5 Za Panem, waszym Bogiem, pójdziecie i jego będziecie się bać, i jego przykazań przestrzegać. Jego głosu będziecie słuchać, jemu będziecie służyć i jego się trzymać.

5 Esse profeta ou sonhador será morto, pois pregou rebeldia contra o SENHOR, vosso Deus, que vos tirou da terra do Egito e vos resgatou da casa da servidão, para vos apartar do caminho que vos ordenou o SENHOR, vosso Deus, para andardes nele. Assim, eliminarás o mal do meio de ti.

6 A ten prorok albo ten, kto ma sny, poniesie śmierć, gdyż namawiał do odstępstwa od Pana, Boga waszego, który was wyprowadził z ziemi egipskiej i wykupił cię z domu niewoli, aby cię sprowadzić z drogi, którą Pan, Bóg twój, nakazał ci iść. Tak wyplenisz to zło spośród siebie.

6 Se teu irmão, filho de tua mãe, ou teu filho, ou tua filha, ou a mulher do teu amor, ou teu amigo que amas como à tua

7 Jeśliby rodzony twój brat albo twój syn, albo twoja córka, albo twoja żona, albo twój przyjaciel, którego miłujesz jak siebie

alma te incitar em segredo, dizendo: Vamos e sirvamos a outros deuses, que não conheceste, nem tu, nem teus pais,

[7] dentre os deuses dos povos que estão em redor de ti, perto ou longe de ti, desde uma até à outra extremidade da terra,

[8] não concordarás com ele, nem o ouvirás; não olharás com piedade, não o pouparás, nem o esconderás,

[9] mas, certamente, o matarás. A tua mão será a primeira contra ele, para o matar, e depois a mão de todo o povo.

[10] Apedrejá-lo-ás até que morra, pois te procurou apartar do SENHOR, teu Deus, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão.

[11] E todo o Israel ouvirá e temerá, e não se tornará a praticar maldade como esta no meio de ti.

[12] Quando em alguma das tuas cidades que o SENHOR, teu Deus, te dá, para ali habitares, ouvires dizer

[13] que homens malignos saíram do meio de ti e incitaram os moradores da sua cidade, dizendo: Vamos e sirvamos a outros deuses, que não conheceste,

[14] então, inquirirás, investigarás e, com diligência, perguntarás; e eis que, se for verdade e certo que tal abominação se cometeu no meio de ti,

[15] então, certamente, ferirás a fio de espada os moradores daquela cidade, destruindo-a completamente e tudo o que nela houver, até os animais.

samego, namawiał cię potajemnie, mówiąc: Chodźmy i służmy innym bogom, których nie znałeś ani ty, ani twoi ojcowie,

[8] Któremuś spośród bogów ludów będących wokół was, zarówno tych bliskich jak i tych odległych od ciebie, od krańca ziemi do krańca ziemi,

[9] Nie zgodzisz się ani go nie usłuchasz, a twoje oko nie zlituje się nad nim i nie pożałujesz go ani go nie ukryjesz,

[10] Ale nieodwołalnie zabijesz go. Ty pierwszy podniesiesz przeciw niemu swoją rękę, aby go zabić, a potem cały lud,

[11] I ukamienujesz go, zadając mu śmierć za to, że usiłował odwieść cię od Pana, Boga twego, który wyprowadził cię z ziemi egipskiej, z domu niewoli.

[12] A cały Izrael usłyszy i zlęknie się, aby już nie popełnić u siebie tak złego czynu jak ten.

[13] A jeślibyś usłyszał, że w jednym z twoich miast, które Pan, Bóg twój, daje ci na mieszkanie, mówi się:

[14] Wyszli mężowie niegodziwi spośród ciebie i zwodzili mieszkańców swego miasta, powiadając: Chodźmy i służmy innym bogom, których nie znacie,

[15] To gdy wyśledzisz, zbadasz i dowiesz się dokładnie, a okaże się prawdą i rzeczą pewną, że taką obrzydliwość uczyniono pośród ciebie,

[16] To bez litości zabijesz mieszkańców tego miasta ostrzem miecza, obłożysz je klątwą i wszystko, co w nim jest, także jego bydło, zabijesz ostrzem miecza,

16 Ajuntarás todo o seu despojo no meio da sua praça e a cidade e todo o seu despojo queimarás por oferta total ao SENHOR, teu Deus, e será montão perpétuo de ruínas; nunca mais se edificará.

17 A cały jego łup zgromadzisz na środku placu i doszczętnie spalisz całe miasto wraz z całym jego łupem, jako ofiarę całopalną dla Pana, Boga twego, i pozostanie na wieki ruiną, nie będzie już odbudowane.

17 Também nada do que for condenado deverá ficar em tua mão, para que o SENHOR se aparte do ardor da sua ira, e te faça misericórdia, e tenha piedade de ti, e te multiplique, como jurou a teus pais,

18 Nie przylgnie do twojej ręki nic z tego, co obłożono klątwą, aby Pan zaniechał zapalczywości swojego gniewu i okazał ci miłosierdzie, zlitował się nad tobą i rozmnożył cię, jak poprzysiągł twoim ojcom.

18 se ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, e guardares todos os seus mandamentos que hoje te ordeno, para fazeres o que é reto aos olhos do SENHOR, teu Deus.

19 Usłuchasz bowiem głosu Pana, Boga swego, przestrzegając wszystkich jego przykazań, które ja ci dziś nadaję, czyniąc to, co prawe w oczach Pana, Boga twego.

Deuteronômio 14

Mutilação do corpo proibida

1 Filhos sois do SENHOR, vosso Deus; não vos dareis golpes, nem sobre a testa fareis calva por causa de algum morto.

2 Porque sois povo santo ao SENHOR, vosso Deus, e o SENHOR vos escolheu de todos os povos que há sobre a face da terra, para lhe serdes seu povo próprio.

Leis sobre os animais limpos e os imundos

Levítico 11.1-47

3 Não comereis coisa alguma abominável.

4 São estes os animais que comereis: o boi, a ovelha, a cabra,

5 o veado, a gazela, a corça, a cabra montês, o antílope, a ovelha montês e o gamo.

6 Todo animal que tem unhas fendidas, e o casco se divide em dois, e rumina, entre os animais, isso comereis.

V Mojżeszowa 14

Zakaz zabobonnych praktyk żałobnych

1 Jesteście synami Pana, waszego Boga, nie czyńcie po umarłym nacięć na sobie i nie czyńcie sobie łysiny nad czołem,

2 Gdyż ty jesteś świętym ludem Pana, twego Boga, i ciebie wybrał Pan spośród wszystkich ludów, które są na ziemi, abyś był jego wyłącznym ludem.

Zwierzęta czyste i nieczyste

3 Nie będziesz jadł nic obrzydliwego.

4 To są zwierzęta, które będziecie jeść: woły, owce i kozy,

5 Jelenie, gazele, daniele, kozice, antylopy, bawoły i sarny.

6 Będziecie jedli każde bydlę, mające kopyto, rozszczepioną na dwoje racicę i przeżuwające połknięty pokarm.

[7] Porém estes não comereis, dos que somente ruminam ou que têm a unha fendida: o camelo, a lebre e o arganaz, porque ruminam, mas não têm a unha fendida; imundos vos serão.

[8] Nem o porco, porque tem unha fendida, mas não rumina; imundo vos será. Destes não comereis a carne e não tocareis no seu cadáver.

[9] Isto comereis de tudo o que há nas águas: tudo o que tem barbatanas e escamas.

[10] Mas tudo o que não tiver barbatanas nem escamas não o comereis; imundo vos será.

[11] Toda ave limpa comereis.

[12] Estas, porém, são as que não comereis: a águia, o quebrantosso, a águia marinha,

[13] o açor, o falcão e o milhano, segundo a sua espécie;

[14] e todo corvo, segundo a sua espécie;

[15] o avestruz, a coruja, a gaivota e o gavião, segundo a sua espécie;

[16] o mocho, a íbis, a gralha,

[17] o pelicano, o abutre, o corvo marinho,

[18] a cegonha, e a garça, segundo a sua espécie, e a poupa, e o morcego.

[19] Também todo inseto que voa vos será imundo; não se comerá.

[20] Toda ave limpa comereis.

[7] Ale spośród tych, które przeżuwają połknięty pokarm i mają kopyto rozszczepione, nie będziecie jedli: wielbłąda, zająca, świstaka, choć bowiem przeżuwają, jednak nie mają kopyta rozszczepionego. Będą one dla was nieczyste;

[8] Także i świnia, choć ma kopyto rozszczepione, ale ponieważ nie przeżuwa, będzie wam nieczysta. Jej mięsa jeść nie będziecie ani jej padliny nie będziecie się dotykać.

[9] To zaś będziecie jedli ze wszystkiego, co żyje w wodzie: wszystko, co ma płetwy i łuski, będziecie jedli.

[10] Lecz tego wszystkiego, co nie ma płetw i łusek, jeść nie będziecie. To jest dla was nieczyste.

[11] Wszelkie ptactwo czyste będziecie jedli;

[12] Ale z nich nie będziecie jedli orła, sępa górskiego, orła morskiego,

[13] Kani, sokoła i sępa, według ich rodzaju,

[14] I kruka według jego rodzaju,

[15] Strusia, sowy, mewy ani jastrzębia według jego rodzaju,

[16] Sójki, puszczyka, puchacza,

[17] Pelikana, białego sępa, kormorana,

[18] Bociana, czapli według jej rodzaju, dudka i nietoperza.

[19] Także każdy owad będzie wam nieczysty, nie będziesz go spożywać.

[20] Lecz wolno wam jeść wszelkie ptactwo czyste.

[21] Não comereis nenhum animal que morreu por si. Podereis dá-lo ao estrangeiro que está dentro da tua cidade, para que o coma, ou vendê-lo ao estranho, porquanto sois povo santo ao SENHOR, vosso Deus. Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

Os dízimos para o serviço do SENHOR

[22] Certamente, darás os dízimos de todo o fruto das tuas sementes, que ano após ano se recolher do campo.

[23] E, perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que escolher para ali fazer habitar o seu nome, comerás os dízimos do teu cereal, do teu vinho, do teu azeite e os primogênitos das tuas vacas e das tuas ovelhas; para que aprendas a temer o SENHOR, teu Deus, todos os dias.

[24] Quando o caminho te for comprido demais, que os não possas levar, por estar longe de ti o lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali pôr o seu nome, quando o SENHOR, teu Deus, te tiver abençoado,

[25] então, vende-os, e leva o dinheiro na tua mão, e vai ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher.

[26] Esse dinheiro, dá-lo-ás por tudo o que deseja a tua alma, por vacas, ou ovelhas, ou vinho, ou bebida forte, ou qualquer coisa que te pedir a tua alma; come-o ali perante o SENHOR, teu Deus, e te alegrarás, tu e a tua casa;

[21] Nie wolno wam jeść żadnej padliny. Dasz ją do zjedzenia obcemu przybyszowi, który jest w twoich bramach, albo sprzedasz obcemu, gdyż ty jesteś świętym ludem Pana, Boga twego. Nie będziesz gotował koźlęcia w mleku jego matki.

Przepisy dotyczące dziesięciny

[22] Będziesz dawał dziesięcinę z każdego plonu twojego nasienia, które rokrocznie wydaje pole.

[23] Na miejscu, które Pan wybierze na mieszkanie dla swego imienia, będziesz jadł przed Panem, Bogiem twoim, dziesięcinę z twego zboża, wina i oliwy oraz z pierworodnych twojego bydła i trzody, abyś się uczył bojaźni Pana, Boga twego, po wszystkie dni.

[24] Jeśli jednak droga będzie dla ciebie za daleka i nie będziesz mógł jej tam zanieść, gdyż miejsce, które obierze Pan, Bóg twój, aby tam złożyć swoje imię, będzie zbyt oddalone od ciebie, kiedy Pan, Bóg twój, cię pobłogosławi,

[25] To możesz ją spieniężyć i zawiniesz pieniądze w swej ręce i pójdziesz na miejsce, które sobie wybierze Pan, Bóg twój,

[26] I wydasz te pieniądze na to wszystko, czego zapragnie twoja dusza: z bydła, owiec, wina, napoju upajającego i wszystkiego, czego zapragnie twoja dusza, i będziesz tam jadł przed Panem, i będziesz się weselił, ty i twój dom

[27] porém não desampararás o levita que está dentro da tua cidade, pois não tem parte nem herança contigo.
[28] Ao fim de cada três anos, tirarás todos os dízimos do fruto do terceiro ano e os recolherás na tua cidade.

[29] Então, virão o levita (pois não tem parte nem herança contigo), o estrangeiro, o órfão e a viúva que estão dentro da tua cidade, e comerão, e se fartarão, para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em todas as obras que as tuas mãos fizerem.

Deuteronômio 15

O ano da remissão

[1] Ao fim de cada sete anos, farás remissão.

[2] Este, pois, é o modo da remissão: todo credor que emprestou ao seu próximo alguma coisa remitirá o que havia emprestado; não o exigirá do seu próximo ou do seu irmão, pois a remissão do SENHOR é proclamada.
[3] Do estranho podes exigi-lo, mas o que tiveres em poder de teu irmão, quitá-lo-ás;
[4] para que entre ti não haja pobre; pois o SENHOR, teu Deus, te abençoará abundantemente na terra que te dá por herança, para a possuíres,
[5] se apenas ouvires, atentamente, a voz do SENHOR, teu Deus, para cuidares em cumprir todos estes mandamentos que hoje te ordeno.
[6] Pois o SENHOR, teu Deus, te abençoará, como te tem dito; assim, emprestarás a

[27] Oraz Lewita, który jest w twoich bramach. Nie opuścisz go, gdyż on nie ma działu i dziedzictwa z tobą.
[28] Pod koniec trzech lat oddzielisz całą dziesięcinę z twoich plonów tego roku i złożysz ją w swych bramach.
[29] Wtedy przyjdzie Lewita, ponieważ nie ma on działu i dziedzictwa z tobą, oraz obcy przybysz, sierota i wdowa, którzy są w twoich bramach, i będą jedli, i nasycą się, aby ci błogosławił Pan, Bóg twój, w każdym dziele twojej ręki, które będziesz wykonywał.

V Mojżeszowa 15

Rok umorzenia długów

[1] Po upływie siedmiu lat zarządzisz umorzenie długów.

[2] Taki zaś jest sposób umorzenia długów: Każdy wierzyciel umorzy pożyczkę, której udzielił bliźniemu, nie będzie jej ściągał od swego bliźniego i brata, gdyż obwołano umorzenie długów na cześć Pana.

[3] Od obcego możesz ją ściągnąć, lecz co masz u twego brata, twoja ręka umorzy.
[4] Bo oczywiście nie będzie u ciebie ubogiego, gdyż Pan błogosławić ci będzie w ziemi, którą Pan, Bóg twój, daje ci w dziedziczne posiadanie,

[5] Jeżeli tylko będziesz słuchał głosu Pana, Boga swego, i starannie spełniał to przykazanie, które ci dziś nadaję,

[6] Gdyż Pan, Bóg twój, błogosławić ci będzie, jak ci obiecał, abyś wielu ludom

muitas nações, mas não tomarás empréstimos; e dominarás muitas nações, porém elas não te dominarão.

pożyczał w zastaw, ale ty sam nie będziesz się zapożyczał i dawał zastawu. Będziesz panował nad wielu ludami, ale one nie będą nad tobą panować.

Leis a favor dos pobres
Levítico 25.35-38

[7] Quando entre ti houver algum pobre de teus irmãos, em alguma das tuas cidades, na tua terra que o SENHOR, teu Deus, te dá, não endurecerás o teu coração, nem fecharás as mãos a teu irmão pobre;

[7] Jeśliby jednak był u ciebie jakiś ubogi spośród twoich braci w jednej z twoich bram, w twojej ziemi, którą Pan, twój Bóg, ci daje, to nie zamkniesz swego serca i nie zaciśniesz swojej ręki przed twoim ubogim bratem.

[8] antes, lhe abrirás de todo a mão e lhe emprestarás o que lhe falta, quanto baste para a sua necessidade.

[8] Lecz otworzysz przed nim swoją rękę i pożyczysz mu pod dostatkiem tego, czego mu będzie brakowało.

[9] Guarda-te não haja pensamento vil no teu coração, nem digas: Está próximo o sétimo ano, o ano da remissão, de sorte que os teus olhos sejam malignos para com teu irmão pobre, e não lhe dês nada, e ele clame contra ti ao SENHOR, e haja em ti pecado.

[9] Strzeż się, aby nie powstała w twoim sercu niegodziwa myśl: Zbliża się siódmy rok, rok umorzenia długów, i abyś nie patrzył nieprzychylnie na twego ubogiego brata i nic mu nie dał. On będzie wzywał przeciwko tobie Pana i grzech będzie ciążył na tobie.

[10] Livremente, lhe darás, e não seja maligno o teu coração, quando lho deres; pois, por isso, te abençoará o SENHOR, teu Deus, em toda a tua obra e em tudo o que empreenderes.

[10] Ochotnie będziesz mu dawał, a serce twoje nie będzie smutne, że mu dajesz, za to bowiem błogosławić ci będzie Pan, Bóg twój, w każdym twoim uczynku i w każdym twoim przedsięwzięciu.

[11] Pois nunca deixará de haver pobres na terra; por isso, eu te ordeno: livremente, abrirás a mão para o teu irmão, para o necessitado, para o pobre na tua terra.

[11] Gdyż nie braknie ubogich na tej ziemi, i dlatego nakazuję ci: W ziemi swojej otwieraj szczodrze swoją rękę przed swoim bratem, przed nędzarzem i biedakiem.

Leis acerca dos servos
Êxodo 21.1-11

[12] Quando um de teus irmãos, hebreu ou hebréia, te for vendido, seis anos servir-te-á, mas, no sétimo, o despedirás forro.

Przepisy dotyczące wyzwolenia niewolników

[12] Jeżeli zaprzeda ci się twój brat, Hebrajczyk lub Hebrajka, to będzie ci

służył sześć lat, a w siódmym roku wypuścisz go od siebie wolnym.

[13] E, quando de ti o despedires forro, não o deixarás ir vazio.

[13] A wypuszczając go od siebie wolnym, nie wypuścisz go bez niczego.

[14] Liberalmente, lhe fornecerás do teu rebanho, da tua eira e do teu lagar; daquilo com que o SENHOR, teu Deus, te houver abençoado, lhe darás.

[14] Szczodrze go obdarujesz z twojej trzody, z twego gumna i z twojej tłoczni tym, czym ubłogosławił cię Pan, Bóg twój.

[15] Lembrar-te-ás de que foste servo na terra do Egito e de que o SENHOR, teu Deus, te remiu; pelo que, hoje, isso te ordeno.

[15] Będziesz pamiętał, że byłeś niewolnikiem w ziemi egipskiej i że Pan, Bóg twój, wykupił cię. Dlatego Ja nakazuję ci to dzisiaj.

[16] Se, porém, ele te disser: Não sairei de ti; porquanto te ama, a ti e a tua casa, por estar bem contigo,

[16] Ale jeśliby rzekł do ciebie: Nie odejdę od ciebie, gdyż umiłował ciebie i twój dom, i dobrze mu było u ciebie,

[17] então, tomarás uma sovela e lhe furarás a orelha, na porta, e será para sempre teu servo; e também assim farás à tua serva.

[17] Wtedy weźmiesz szydło i przekłujesz mu ucho o drzwi, i będzie twoim niewolnikiem na zawsze; również ze swoją niewolnicą postąpisz tak samo.

[18] Não pareça aos teus olhos duro o despedi-lo forro; pois seis anos te serviu por metade do salário do jornaleiro; assim, o SENHOR, teu Deus, te abençoará em tudo o que fizeres.

[18] Niech to nie będzie uciążliwe dla ciebie, że go masz wypuścić wolno, gdyż przez te sześć lat wysłużył u ciebie podwójną zapłatę najemnika, a Pan, twój Bóg, będzie ci błogosławił we wszystkim, co będziesz czynił.

Leis acerca dos primogênitos do gado

Pierworodne ze zwierząt należą do Pana

[19] Todo primogênito que nascer do teu gado ou de tuas ovelhas, o macho consagrarás ao SENHOR, teu Deus; com o primogênito do teu gado não trabalharás, nem tosquiarás o primogênito das tuas ovelhas.

[19] Każdego pierworodnego samca, który się urodzi wśród twego bydła i wśród twoich owiec, poświęcisz Panu, Bogu twemu. Nie użyjesz do pracy pierworodnego z twego bydła ani nie będziesz strzygł pierworodnego z twoich owiec.

[20] Comê-lo-ás perante o SENHOR, tu e a tua casa, de ano em ano, no lugar que o SENHOR escolher.

[20] Będziesz je spożywał wobec Pana, Boga twego, ty i twoja rodzina, w miejscu, które Pan wybierze.

[21] Porém, havendo nele algum defeito, se for coxo, ou cego, ou tiver outro defeito grave, não o sacrificarás ao SENHOR, teu Deus.
[22] Na tua cidade, o comerás; o imundo e o limpo o comerão juntamente, como a carne do corço ou do veado.
[23] Somente o seu sangue não comerás; sobre a terra o derramarás como água.

Deuteronômio 16

As três festas dos judeus
A Páscoa
Êxodo 23.14-15; 34.18; Levítico 23.4-8

[1] Guarda o mês de abibe e celebra a Páscoa do SENHOR, teu Deus; porque, no mês de abibe, o SENHOR, teu Deus, te tirou do Egito, de noite.
[2] Então, sacrificarás como oferta de Páscoa ao SENHOR, teu Deus, do rebanho e do gado, no lugar que o SENHOR escolher para ali fazer habitar o seu nome.

[3] Nela, não comerás levedado; sete dias, nela, comerás pães asmos, pão de aflição (porquanto, apressadamente, saíste da terra do Egito), para que te lembres, todos os dias da tua vida, do dia em que saíste da terra do Egito.

[4] Fermento não se achará contigo por sete dias, em todo o teu território; também da carne que sacrificares à tarde, no primeiro dia, nada ficará até pela manhã.

[5] Não poderás sacrificar a Páscoa em nenhuma das tuas cidades que te dá o SENHOR, teu Deus,

[21] Jeśliby zaś była na nim jakaś wada, jeśliby było chrome albo ślepe, albo z jakąkolwiek przykrą wadą, nie złożysz go na ofiarę Panu, Bogu twemu.
[22] Możesz je spożywać w swoich bramach, zarówno nieczysty jak czysty, tak jak gazelę i jelenia;
[23] Tylko krwi jego nie będziesz spożywał. Wylejesz ją na ziemię jak wodę.

V Mojżeszowa 16

Trzy główne święta

[1] Bacz, abyś w miesiącu Kłosów odprawiał Paschę dla Pana, Boga twego, gdyż w miesiącu Kłosów wyprowadził cię Pan, Bóg twój, z Egiptu w nocy.
[2] Złożysz na ofiarę paschalną dla Pana, Boga twego, owce i bydło, w miejscu, które Pan wybierze na mieszkanie dla imienia swego.
[3] Nie będziesz przy niej jadł zakwaszonego ciasta przez siedem dni. Będziesz jadł przy niej przaśniki - chleb nędzy, gdyż w pośpiechu wyszedłeś z ziemi egipskiej - abyś pamiętał dzień twego wyjścia z ziemi egipskiej przez wszystkie dni twojego życia.
[4] Przez siedem dni nie pojawi się u ciebie kwaśny zaczyn na całym twoim obszarze. Z mięsa, które złożysz na ofiarę wieczorem pierwszego dnia, niech nic nie zostanie przez noc do rana.
[5] Nie będziesz mógł składać ofiary paschalnej w żadnej miejscowości z tych, jakie Pan, Bóg twój, ci daje,

[6] senão no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para fazer habitar o seu nome, ali sacrificarás a Páscoa à tarde, ao pôr-do-sol, ao tempo em que saíste do Egito.

[6] Tylko na miejscu, które Pan, Bóg twój, wybierze na mieszkanie dla swego imienia, składać będziesz ofiarę paschalną wieczorem po zachodzie słońca, o tym samym czasie, kiedy wychodziłeś z Egiptu,

[7] Então, a cozerás e comerás no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher; sairás pela manhã e voltarás às tuas tendas.

[7] Ugotujesz je i będziesz jadł na miejscu, które wybierze Pan, Bóg twój. Rano możesz pójść z powrotem do swoich namiotów.

[8] Seis dias comerás pães asmos, e, no sétimo dia, é solenidade ao SENHOR, teu Deus; nenhuma obra farás.

[8] Przez sześć dni będziesz jadł przaśniki, a siódmego dnia będzie święte zgromadzenie na cześć Pana, Boga twego. Nie będziesz wykonywał żadnej pracy.

O Pentecostes

Êxodo 23.16; 34.22; Levítico 23.15-21

[9] Sete semanas contarás; quando a foice começar na seara, entrarás a contar as sete semanas.

[9] Odliczysz sobie siedem tygodni - zaczniesz liczyć siedem tygodni od początku zapuszczenia sierpa w zboże;

[10] E celebrarás a Festa das Semanas ao SENHOR, teu Deus, com ofertas voluntárias da tua mão, segundo o SENHOR, teu Deus, te houver abençoado.

[10] I będziesz obchodził Święto Tygodni na cześć Pana, Boga twego, z dobrowolnymi szczodrymi darami, jakie dawać będziesz odpowiednio do tego, jak pobłogosławił ci Pan, Bóg twój.

[11] Alegrar-te-ás perante o SENHOR, teu Deus, tu, e o teu filho, e a tua filha, e o teu servo, e a tua serva, e o levita que está dentro da tua cidade, e o estrangeiro, e o órfão, e a viúva que estão no meio de ti, no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali fazer habitar o seu nome.

[11] W miejscu, które wybierze Pan, twój Bóg, na mieszkanie dla swego imienia, będziesz się weselił przed Panem, Bogiem twoim, ty i twój syn, i twoja córka, i twój sługa, i twoja służebnica oraz Lewita, który mieszka w twoich bramach, i obcy przybysz, i sierota, i wdowa, którzy są pośród was.

[12] Lembrar-te-ás de que foste servo no Egito, e guardarás estes estatutos, e os cumprirás.

[12] I będziesz pamiętał, że byłeś niewolnikiem w Egipcie, więc będziesz przestrzegał i wykonywał te przepisy.

Os Tabernáculos

Levítico 23.33-43

[13] A Festa dos Tabernáculos, celebrá-la-ás por sete dias, quando houveres recolhido da tua eira e do teu lagar.

[14] Alegrar-te-ás, na tua festa, tu, e o teu filho, e a tua filha, e o teu servo, e a tua serva, e o levita, e o estrangeiro, e o órfão, e a viúva que estão dentro das tuas cidades.

[15] Sete dias celebrarás a festa ao SENHOR, teu Deus, no lugar que o SENHOR escolher, porque o SENHOR, teu Deus, há de abençoar-te em toda a tua colheita e em toda obra das tuas mãos, pelo que de todo te alegrarás.

[16] Três vezes no ano, todo varão entre ti aparecerá perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que escolher, na Festa dos Pães Asmos, e na Festa das Semanas, e na Festa dos Tabernáculos; porém não aparecerá de mãos vazias perante o SENHOR;

[17] cada um oferecerá na proporção em que possa dar, segundo a bênção que o SENHOR, seu Deus, lhe houver concedido.

Deveres dos juízes

Êxodo 23.6-9

[18] Juízes e oficiais constituirás em todas as tuas cidades que o SENHOR, teu Deus, te der entre as tuas tribos, para que julguem o povo com reto juízo.

[19] Não torcerás a justiça, não farás acepção de pessoas, nem tomarás suborno; porquanto o suborno cega os olhos dos sábios e subverte a causa dos justos.

[13] Święto Szałasów będziesz obchodził przez siedem dni, gdy zbierzesz plon ze swego gumna i ze swojej tłoczni.

[14] Będziesz się weselił w to swoje święto, ty i twój syn, i twoja córka, i twój sługa, i twoja służebnica, oraz Lewita i obcy przybysz, i sierota, i wdowa, którzy są w twoich bramach;

[15] Przez siedem dni będziesz świętował na cześć Pana, Boga twego, na miejscu, które Pan wybierze, gdyż błogosławić ci będzie Pan, Bóg twój, we wszystkich twoich plonach i w każdym dziele twoich rąk, i będziesz prawdziwie radosny.

[16] Trzy razy w roku zjawi się każdy mężczyzna z pośród was przed Panem, Bogiem twoim, na miejscu, które wybierze: w Święto Przaśników, w Święto Tygodni i w Święto Szałasów, lecz nie zjawi się przed Panem z próżnymi rękami,

[17] Ale każdy przyjdzie z odpowiednim darem swoim według błogosławieństwa, jakiego Pan, Bóg twój, ci udzielił.

Sądownictwo i sprawiedliwość

[18] We wszystkich twoich miejscowościach, które da ci Pan, Bóg twój, ustanowisz sobie sędziów i nadzorców dla każdego plemienia, aby sprawiedliwie sądzili lud.

[19] Nie będziesz naginał prawa, nie będziesz stronniczy, nie będziesz brał łapówki, gdyż łapówka zaślepia oczy mądrych i zniekształca sprawy tych, którzy mają słuszność.

[20] A justiça seguirás, somente a justiça, para que vivas e possuas em herança a terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

[21] Não estabelecerás poste-ídolo, plantando qualquer árvore junto ao altar do SENHOR, teu Deus, que fizeres para ti.

[22] Nem levantarás coluna, a qual o SENHOR, teu Deus, odeia.

Deuteronômio 17

O castigo da idolatria

[1] Não sacrificarás ao SENHOR, teu Deus, novilho ou ovelha em que haja imperfeição ou algum defeito grave; pois é abominação ao SENHOR, teu Deus.

[2] Quando no meio de ti, em alguma das tuas cidades que te dá o SENHOR, teu Deus, se achar algum homem ou mulher que proceda mal aos olhos do SENHOR, teu Deus, transgredindo a sua aliança,

[3] que vá, e sirva a outros deuses, e os adore, ou ao sol, ou à lua, ou a todo o exército do céu, o que eu não ordenei;

[4] e te seja denunciado, e o ouvires; então, indagarás bem; e eis que, sendo verdade e certo que se fez tal abominação em Israel,

[5] então, levarás o homem ou a mulher que fez este malefício às tuas portas e os apedrejarás, até que morram.

[20] O sprawiedliwość, li tylko o sprawiedliwość będziesz zabiegał, abyś zachował życie i utrzymał w posiadaniu ziemię, którą ci da Pan, Bóg twój.

[21] Nie będziesz sobie sadził świętego drzewa jakiegokolwiek rodzaju przy ołtarzu Pana, Boga twego, który sobie zbudujesz.

[22] Nie postawisz też sobie pomnika, którego Pan, Bóg twój nienawidzi.

V Mojżeszowa 17

Zwierzę ofiarne musi być bez wady

[1] Nie będziesz ofiarował Panu, Bogu swemu, cielca ani owcy, na których jest wada, jakikolwiek brak, gdyż jest to obrzydliwością dla Pana, Boga twego.

Sąd nad bałwochwalcami

[2] Jeśli znajdzie się wpośród was, w jednym z twoich osiedli, które ci daje Pan, Bóg twój, mężczyzna lub kobieta, którzy uczynią coś złego w oczach Pana, Boga twego, przekraczając jego przymierze,

[3] I pójdą, i będą służyć innym bogom, i będą im oddawać pokłon, więc słońcu albo księżycowi, albo całemu zastępowi niebieskiemu, co zakazałem,

[4] I doniosą ci o tym, to ty wysłuchasz to i należycie zbadasz, a jeśli okaże się to prawdą, rzeczą dowiedzioną, że popełniona została ta obrzydliwość w Izraelu,

[5] Wyprowadzisz tego męża czy tę kobietę, którzy popełnili tę rzecz niegodziwą, do twoich bram, i będziesz kamienował tego męża czy tę kobietę, aż umrą.

[6] Por depoimento de duas ou três testemunhas, será morto o que houver de morrer; por depoimento de uma só testemunha, não morrerá.
[7] A mão das testemunhas será a primeira contra ele, para matá-lo; e, depois, a mão de todo o povo; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

Julgamento de questões difíceis

[8] Quando alguma coisa te for difícil demais em juízo, entre caso e caso de homicídio, e de demanda e demanda, e de violência e violência, e outras questões de litígio, então, te levantarás e subirás ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher.

[9] Virás aos levitas sacerdotes e ao juiz que houver naqueles dias; inquirirás, e te anunciarão a sentença do juízo.

[10] E farás segundo o mandado da palavra que te anunciarem do lugar que o SENHOR escolher; e terás cuidado de fazer consoante tudo o que te ensinarem.
[11] Segundo o mandado da lei que te ensinarem e de acordo com o juízo que te disserem, farás; da sentença que te anunciarem não te desviarás, nem para a direita nem para a esquerda.
[12] O homem, pois, que se houver soberbamente, não dando ouvidos ao sacerdote, que está ali para servir ao SENHOR, teu Deus, nem ao juiz, esse morrerá; e eliminarás o mal de Israel,
[13] para que todo o povo o ouça, tema e jamais se ensoberbeça.

[6] Na podstawie zeznania dwóch świadków lub trzech świadków skazuje się na śmierć. Nie skazuje się na śmierć na podstawie zeznania jednego świadka.
[7] Świadkowie pierwsi podniosą przeciwko niemu swoją rękę, aby mu zadać śmierć, a potem cały lud, i wyplenisz zło spośród siebie.

Wymiar sprawiedliwości w ręku kapłanów

[8] Jeśliby za trudno było dla ciebie rozsądzić sprawy dotyczące przelania krwi, roszczeń majątkowych i obrażeń cielesnych jako sprawy sporne prowadzone w twoich miastach, to wstaniesz i pójdziesz do miejsca, które wybierze Pan, Bóg twój,
[9] I przyjdziesz do kapłanów, Lewitów i do sędziego, który będzie wtedy urzędował, i zapytasz się, a oni ogłoszą ci wyrok zgodnie z prawem,
[10] A ty postąpisz zgodnie z wyrokiem, jaki ci ogłoszą z miejsca, które wybrał Pan, i starannie wykonasz wszystko tak, jak cię pouczą.

[11] Postąpisz zgodnie z pouczeniem, jak cię pouczą, i zgodnie z prawem, jak oni orzekną. Nie odstąpisz od wyroku, jaki ci oznajmili, ani w prawo, ani w lewo.

[12] A jeśli ktoś w zuchwalstwie swoim nie usłucha kapłana, będącego tam na służbie u Pana, Boga twego, lub sędziego, to ten człowiek poniesie śmierć, i wyplenisz to zło z Izraela.
[13] I usłyszy o tym cały lud, i będzie się bał, i już zuchwale nie postąpi.

A eleição e os deveres de um rei

[14] Quando entrares na terra que te dá o SENHOR, teu Deus, e a possuíres, e nela habitares, e disseres: Estabelecerei sobre mim um rei, como todas as nações que se acham em redor de mim,

[15] estabelecerás, com efeito, sobre ti como rei aquele que o SENHOR, teu Deus, escolher; homem estranho, que não seja dentre os teus irmãos, não estabelecerás sobre ti, e sim um dentre eles.

[16] Porém este não multiplicará para si cavalos, nem fará voltar o povo ao Egito, para multiplicar cavalos; pois o SENHOR vos disse: Nunca mais voltareis por este caminho.

[17] Tampouco para si multiplicará mulheres, para que o seu coração se não desvie; nem multiplicará muito para si prata ou ouro.

[18] Também, quando se assentar no trono do seu reino, escreverá para si um traslado desta lei num livro, do que está diante dos levitas sacerdotes.

[19] E o terá consigo e nele lerá todos os dias da sua vida, para que aprenda a temer o SENHOR, seu Deus, a fim de guardar todas as palavras desta lei e estes estatutos, para os cumprir.

[20] Isto fará para que o seu coração não se eleve sobre os seus irmãos e não se aparte do mandamento, nem para a direita nem para a esquerda; de sorte que prolongue os dias no seu reino, ele e seus filhos no meio de Israel.

Prawo dotyczące władzy królewskiej

[14] Gdy wejdziesz do ziemi, którą Pan, Bóg twój, ci daje, obejmiesz ją w posiadanie, osiądziesz w niej i powiesz sobie: Ustanowię nad sobą króla, jak wszystkie narody wokół mnie,

[15] To możesz ustanowić nad sobą króla, którego Pan, twój Bóg, wybierze. Ustanowisz nad sobą króla spośród swoich braci. Nie możesz ustanowić nad sobą męża obcego, który nie jest twoim bratem.

[16] Tylko niech nie trzyma sobie wiele koni i niech nie prowadzi ludu z powrotem do Egiptu, aby mnożyć sobie konie, gdyż Pan powiedział do was: Nie wracajcie już nigdy na tę drogę.

[17] Niech też nie bierze sobie wiele żon, aby nie odstąpiło jego serce. Także srebra i złota niech wiele nie gromadzi.

[18] A gdy zasiądzie na swoim królewskim tronie, niech sporządzi sobie na zwoju odpis tego Prawa od kapłanów, Lewitów.

[19] I będzie go miał u siebie, i będzie go czytał przez wszystkie dni swojego życia, aby nauczyć się bojaźni Pańskiej, przestrzegania wszystkich słów tego Prawa i spełniania tych wszystkich przepisów,

[20] Aby serce jego nie wyniosło się ponad jego braci i aby nie odstąpił od przykazania ani w prawo, ani w lewo, aby był długo królem w Izraelu, on i jego synowie.

Deuteronômio 18

A herança e os direitos dos sacerdotes e dos levitas

1 Os sacerdotes levitas e toda a tribo de Levi não terão parte nem herança em Israel; das ofertas queimadas ao SENHOR e daquilo que lhes é devido comerão.

2 Pelo que não terão herança no meio de seus irmãos; o SENHOR é a sua herança, como lhes tem dito.

3 Será este, pois, o direito devido aos sacerdotes, da parte do povo, dos que oferecerem sacrifício, seja gado ou rebanho: que darão ao sacerdote a espádua, e as queixadas, e o bucho.

4 Dar-lhe-ás as primícias do teu cereal, do teu vinho e do teu azeite e as primícias da tosquia das tuas ovelhas.

5 Porque o SENHOR, teu Deus, o escolheu de entre todas as tuas tribos para ministrar em o nome do SENHOR, ele e seus filhos, todos os dias.

6 Quando vier um levita de alguma das tuas cidades de todo o Israel, onde ele habita, e vier com todo o desejo da sua alma ao lugar que o SENHOR escolheu,

7 e ministrar em o nome do SENHOR, seu Deus, como também todos os seus irmãos, os levitas, que assistem ali perante o SENHOR,

8 porção igual à deles terá para comer, além das vendas do seu patrimônio.

Contra os adivinhos e os feiticeiros

V Mojżeszowa 18

Dział kapłanów i Lewitów

1 Kapłani, Lewici, całe plemię Lewiego, nie będą mieli działu i dziedzictwa z Izraelem. Będą się żywili z ofiar ogniowych Pana i z jego dziedzictwa.

2 Lecz nie będą mieli dziedzictwa pośród swoich braci; Pan będzie ich dziedzictwem, jak im obiecał.

3 Takie zaś będzie prawo kapłanów wobec ludu, wobec składających rzeźną ofiarę: jeżeli to będzie wół czy owca, to odda się kapłanowi łopatkę, obie szczęki i żołądek;

4 Oddasz mu pierwociny twego zboża, twego moszczu i twojej oliwy oraz pierwociny wełny twoich owiec,

5 Jego bowiem wybrał Pan, Bóg twój, ze wszystkich twoich plemion, aby po wszystkie dni stał na służbie w imię Pana, on i jego synowie.

6 A jeśli Lewita zechce pójść z jednego z twoich miast w całym Izraelu, gdzie przebywa jako przychodzień, i przyjdzie, kiedy zechce, na miejsce, które Pan wybierze,

7 To będzie służył w imię Pana, Boga swego, na równi ze wszystkimi braćmi swymi Lewitami, którzy służą tam przed Panem,

8 Będzie spożywał równe części z innymi, oprócz tego, co będzie miał ze sprzedaży ojcowizny.

Ostrzeżenie przed pogańskimi praktykami

[9] Quando entrares na terra que o SENHOR, teu Deus, te der, não aprenderás a fazer conforme as abominações daqueles povos.
[10] Não se achará entre ti quem faça passar pelo fogo o seu filho ou a sua filha, nem adivinhador, nem prognosticador, nem agoureiro, nem feiticeiro;

[11] nem encantador, nem necromante, nem mágico, nem quem consulte os mortos;

[12] pois todo aquele que faz tal coisa é abominação ao SENHOR; e por estas abominações o SENHOR, teu Deus, os lança de diante de ti.
[13] Perfeito serás para com o SENHOR, teu Deus.
[14] Porque estas nações que hás de possuir ouvem os prognosticadores e os adivinhadores; porém a ti o SENHOR, teu Deus, não permitiu tal coisa.

A promessa do grande profeta

[15] O SENHOR, teu Deus, te suscitará um profeta do meio de ti, de teus irmãos, semelhante a mim; a ele ouvirás,
[16] segundo tudo o que pediste ao SENHOR, teu Deus, em Horebe, quando reunido o povo: Não ouvirei mais a voz do SENHOR, meu Deus, nem mais verei este grande fogo, para que não morra.
[17] Então, o SENHOR me disse: Falaram bem aquilo que disseram.
[18] Suscitar-lhes-ei um profeta do meio de seus irmãos, semelhante a ti, em cuja boca porei as minhas palavras, e ele lhes falará tudo o que eu lhe ordenar.

[9] Gdy tedy wejdziesz do ziemi, którą Pan, Bóg twój, ci daje, nie naucz się czynić obrzydliwości tych ludów;
[10] Niech nie znajdzie się u ciebie taki, który przeprowadza swego syna czy swoją córkę przez ogień, ani wróżbita, ani wieszczbiarz, ani guślarz, ani czarodziej,
[11] Ani zaklinacz, ani wywoływacz duchów, ani znachor, ani wzywający zmarłych;
[12] Gdyż obrzydliwością dla Pana jest każdy, kto to czyni, i z powodu tych obrzydliwości Pan, Bóg twój, wypędza ich przed tobą.
[13] Bądź bez skazy przed Panem, Bogiem twoim,

[14] Gdyż te narody, które ty wypędzasz, słuchają wieszczbiarzy i wróżbitów, a na to Pan tobie nie pozwolił.

Obietnica wzbudzenia proroka jak Mojżesz

[15] Proroka takiego jak ja jestem, wzbudzi ci Pan, Bóg twój, spośród ciebie, spośród twoich braci. Jego słuchać będziecie.
[16] Według tego, jak prosiłeś Pana, Boga twego, na Horebie, w dniu zgromadzenia, mówiąc: Nie chciałbym już słyszeć głosu Pana, Boga swego, i patrzeć nadal na ten wielki ogień, abym nie zginął,

[17] Pan rzekł do mnie: Słusznie powiedzieli.

[18] Wzbudzę im proroka spośród ich braci, takiego jak ty. Włożę moje słowa w jego usta i będzie mówił do nich wszystko, co mu rozkażę.

[19] De todo aquele que não ouvir as minhas palavras, que ele falar em meu nome, disso lhe pedirei contas.

[20] Porém o profeta que presumir de falar alguma palavra em meu nome, que eu lhe não mandei falar, ou o que falar em nome de outros deuses, esse profeta será morto.

[21] Se disseres no teu coração: Como conhecerei a palavra que o SENHOR não falou?

[22] Sabe que, quando esse profeta falar em nome do SENHOR, e a palavra dele se não cumprir, nem suceder, como profetizou, esta é palavra que o SENHOR não disse; com soberba, a falou o tal profeta; não tenhas temor dele.

Deuteronômio 19

Seis cidades de refúgio

Números 35.9-15; Deuteronômio 4.41-43

[1] Quando o SENHOR, teu Deus, eliminar as nações cuja terra te dará o SENHOR, teu Deus, e as desapossares e morares nas suas cidades e nas suas casas,

[2] três cidades separarás no meio da tua terra que te dará o SENHOR, teu Deus, para a possuíres.

[3] Preparar-te-ás o caminho e os limites da tua terra que te fará possuir o SENHOR, teu Deus, dividirás em três; e isto será para que nelas se acolha todo homicida.

[4] Este é o caso tocante ao homicida que nelas se acolher, para que viva: aquele

[19] Jeśli więc kto nie usłucha moich słów, które on mówić będzie w moim imieniu, to Ja będę tego dochodził na nim.

[20] Wszakże prorok, który ośmieli się mówić w moim imieniu słowo, którego mu nie nakazałem mówić, albo który będzie przemawiał w imieniu innych bogów, taki prorok poniesie śmierć.

[21] A jeśli powiesz w swoim sercu: Po czym poznamy słowo, którego Pan nie wypowiedział?

[22] Jeżeli słowo, które wypowiedział prorok nie w imieniu Pana, nie spełni się i nie nastąpi, jest ono słowem, którego Pan nie wypowiedział, lecz w zuchwalstwie wypowiedział je prorok; więc nie bój się go.

V Mojżeszowa 19

Miasta schronienia w dawnych granicach

[1] Gdy Pan, twój Bóg, wytępi narody, których ziemię Pan, twój Bóg, ci daje, i ty je pokonasz, i zamieszkasz w ich miastach i domach,

[2] To wydzielisz sobie trzy miasta z twojej ziemi, którą Pan, twój Bóg, daje ci w posiadanie,

[3] Przygotujesz sobie drogę i podzielisz na trzy części obszar twojej ziemi, którą Pan, twój Bóg, daje ci w dziedziczne posiadanie, aby mógł tam schronić się każdy zabójca.

[4] A tak ma się rzecz z zabójcą, który tam się chroniąc zachowa życie: Kto zabił

que, sem o querer, ferir o seu próximo, a quem não aborrecia dantes.

swego bliźniego nieumyślnie, a nie miał go przedtem w nienawiści,

Privilégios oferecidos pelas cidades de refúgio
Números 35.22-28

5 Assim, aquele que entrar com o seu próximo no bosque, para cortar lenha, e, manejando com impulso o machado para cortar a árvore, o ferro saltar do cabo e atingir o seu próximo, e este morrer, o tal se acolherá em uma destas cidades e viverá;

5 Albo ten, kto pójdzie ze swoim bliźnim do lasu, aby rąbać drzewo, i jego ręka machnie siekierą, aby ściąć drzewo, a siekiera spadnie z toporzyska i trafi w bliźniego, i ten umrze; taki może się schronić do jednego z tych miast i zachować życie,

6 para que o vingador do sangue não persiga o homicida, quando se lhe enfurecer o coração, e o alcance, por ser comprido o caminho, e lhe tire a vida, porque não é culpado de morte, pois não o aborrecia dantes.

6 Aby mściciel krwi nie ścigał zabójcy w gniewie serca swego i aby go nie dogonił, bo droga jest daleka, i nie zabił go. Nie zasłużył na śmierć, gdyż nie miał go przedtem w nienawiści.

7 Portanto, te ordeno: três cidades separarás.

7 Dlatego Ja nakazuję ci: Wydzielisz sobie trzy miasta.

8 Se o SENHOR, teu Deus, dilatar os teus limites, como jurou a teus pais, e te der toda a terra que lhes prometeu,

8 A gdy Pan, Bóg twój, rozszerzy twoje granice, jak poprzysiągł twoim ojcom, i da ci całą ziemię, którą obiecał dać twoim ojcom,

9 desde que guardes todos estes mandamentos que hoje te ordeno, para cumpri-los, amando o SENHOR, teu Deus, e andando nos seus caminhos todos os dias, então, acrescentarás outras três cidades além destas três,

9 To jeżeli będziesz przestrzegał całego tego przykazania i spełniał je tak, jak ja ci dzisiaj nakazuję, i będziesz miłował Pana, Boga twego, i chodził jego drogami po wszystkie dni, dodasz sobie wtedy jeszcze trzy miasta do tamtych trzech,

10 para que o sangue inocente se não derrame no meio da tua terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, pois haveria sangue sobre ti.

10 By nie przelewano niewinnej krwi na twojej ziemi, którą daje ci Pan, Bóg twój, w posiadanie, i aby wina przelania krwi nie ciążyła na tobie.

Execução do homicida
Números 35.16-21

11 Mas, havendo alguém que aborrece a seu próximo, e lhe arma ciladas, e se

11 Lecz jeżeli ktoś miał w nienawiści swego bliźniego i czyhał na niego, i powstawszy

levanta contra ele, e o fere de golpe mortal, e se acolhe em uma dessas cidades,

[12] os anciãos da sua cidade enviarão a tirá-lo dali e a entregá-lo na mão do vingador do sangue, para que morra.

[13] Não o olharás com piedade; antes, exterminarás de Israel a culpa do sangue inocente, para que te vá bem.

Acerca dos limites e das testemunhas

[14] Não mudes os marcos do teu próximo, que os antigos fixaram na tua herança, na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá para a possuíres.

[15] Uma só testemunha não se levantará contra alguém por qualquer iniqüidade ou por qualquer pecado, seja qual for que cometer; pelo depoimento de duas ou três testemunhas, se estabelecerá o fato.

[16] Quando se levantar testemunha falsa contra alguém, para o acusar de algum transvio,

[17] então, os dois homens que tiverem a demanda se apresentarão perante o SENHOR, diante dos sacerdotes e dos juízes que houver naqueles dias.

[18] Os juízes indagarão bem; se a testemunha for falsa e tiver testemunhado falsamente contra seu irmão,

przeciwko niemu ugodził go śmiertelnie, a potem schronił się w jednym z tych miast,

[12] To wtedy starsi jego miasta poślą i sprowadzą go stamtąd, i oddadzą w ręce mściciela krwi, i poniesie śmierć.

[13] Nie ulitujesz się nad nim, lecz zetrzesz z Izraela winę przelania krwi niewinnej, aby ci się dobrze powodziło.

Nienaruszalność granic

[14] Nie przesuwaj granicy twego bliźniego, jaką zakreślili przodkowie na twoim dziedzicznym dziale, nadanym ci w ziemi, którą daje ci Pan, Bóg twój, abyś ją objął w posiadanie.

Wiarogodność zeznań

[15] Niech nie występuje jeden tylko świadek przeciwko komukolwiek w sprawie wszelkiego przewinienia i grzechu, jakie tamten popełnił. Na podstawie zeznania dwóch świadków lub na podstawie zeznania trzech świadków rozstrzygnie się sprawę.

[16] Jeżeli wystąpi przeciwko komuś krzywdzący świadek, oskarżając go o przestępstwo,

[17] To staną obaj ci mężowie, którzy mają spór, przed Panem, przed kapłanami i sędziami, którzy będą w tym czasie.

[18] Sędziowie zbadają sprawę dokładnie i jeżeli okaże się, że ten świadek jest świadkiem fałszywym, że fałszywie świadczył przeciwko swemu bratu,

[19] far-lhe-eis como cuidou fazer a seu irmão; e, assim, exterminarás o mal do meio de ti;
[20] para que os que ficarem o ouçam, e temam, e nunca mais tornem a fazer semelhante mal no meio de ti.
[21] Não o olharás com piedade: vida por vida, olho por olho, dente por dente, mão por mão, pé por pé.

Deuteronômio 20

Acerca da guerra

[1] Quando saíres à peleja contra os teus inimigos e vires cavalos, e carros, e povo maior em número do que tu, não os temerás; pois o SENHOR, teu Deus, que te fez sair da terra do Egito, está contigo.

[2] Quando vos achegardes à peleja, o sacerdote se adiantará, e falará ao povo,
[3] e dir-lhe-á: Ouvi, ó Israel, hoje, vos achegais à peleja contra os vossos inimigos; que não desfaleça o vosso coração; não tenhais medo, não tremais, nem vos aterrorizeis diante deles,
[4] pois o SENHOR, vosso Deus, é quem vai convosco a pelejar por vós contra os vossos inimigos, para vos salvar.

[5] Os oficiais falarão ao povo, dizendo: Qual o homem que edificou casa nova e ainda não a consagrou? Vá, torne-se para casa, para que não morra na peleja, e outrem a consagre.

[6] Qual o homem que plantou uma vinha e ainda não a desfrutou? Vá, torne-se para

[19] To uczynicie mu tak, jak on zamierzał uczynić swemu bratu; i wytępisz zło spośród siebie,
[20] A pozostali niech to usłyszą i niech się lękają, aby nie uczynili już tak złej rzeczy wśród ciebie.
[21] Oko twoje nie ulituje się: życie za życie, oko za oko, ząb za ząb, ręka za rękę, noga za nogę.

V Mojżeszowa 20

Prawa dotyczące wojny

[1] Gdy wyruszysz na wojnę przeciwko swoim nieprzyjaciołom i zobaczysz, że koni, wozów wojennych i wojska jest u nich więcej niż u ciebie, to nie bój się ich, gdyż jest z tobą Pan, Bóg twój, który cię wyprowadził z ziemi egipskiej.
[2] A gdy już będziecie mieli ruszyć do walki, wystąpi kapłan, przemówi do ludu
[3] I powie do nich: Słuchaj Izraelu! Ruszacie dziś do walki przeciwko waszym nieprzyjaciołom. Niechaj nie upada wasze serce, nie bójcie się, nie trwóżcie się i nie lękajcie się ich,
[4] Gdyż Pan, Bóg wasz, idzie z wami, aby walczyć za was z waszymi nieprzyjaciółmi, by was wybawić.
[5] Następnie przemówią do wojowników nadzorcy tak: Jeżeli ktoś z was zbudował nowy dom, a jeszcze go nie poświęcił, niech wróci do swego domu, aby nie zginął w walce i by ktoś inny go nie poświęcił.
[6] I jeżeli ktoś zasadził winnicę, a jeszcze z niej nie korzystał, niech idzie z powrotem

casa, para que não morra na peleja, e outrem a desfrute.

[7] Qual o homem que está desposado com alguma mulher e ainda não a recebeu? Vá, torne-se para casa, para que não morra na peleja, e outro homem a receba.

[8] E continuarão os oficiais a falar ao povo, dizendo: Qual o homem medroso e de coração tímido? Vá, torne-se para casa, para que o coração de seus irmãos se não derreta como o seu coração.

[9] Quando os oficiais tiverem falado ao povo, designarão os capitães dos exércitos para a dianteira do povo.

[10] Quando te aproximares de alguma cidade para pelejar contra ela, oferecer-lhe-ás a paz.

[11] Se a sua resposta é de paz, e te abrir as portas, todo o povo que nela se achar será sujeito a trabalhos forçados e te servirá.

[12] Porém, se ela não fizer paz contigo, mas te fizer guerra, então, a sitiarás.

[13] E o SENHOR, teu Deus, a dará na tua mão; e todos os do sexo masculino que houver nela passarás a fio de espada;

[14] mas as mulheres, e as crianças, e os animais, e tudo o que houver na cidade, todo o seu despojo, tomarás para ti; e desfrutarás o despojo dos inimigos que o SENHOR, teu Deus, te deu.

do swego domu, aby nie zginął w walce i by ktoś inny z niej nie korzystał.

[7] A jeżeli ktoś zaręczył się z kobietą, a jeszcze jej nie pojął, niech idzie z powrotem do swego domu, aby nie zginął w walce i by ktoś inny jej nie pojął.

[8] I niech nadzorcy jeszcze dalej mówią do wojowników tak: Jeżeli ktoś jest bojaźliwy i lękliwego serca, niech idzie z powrotem do swego domu, niechaj nie osłabia serca swoich braci jak swoje.

[9] A gdy nadzorcy skończą swoje przemówienie do wojowników, postawią dowódców oddziałów na czele wojowników.

[10] Gdy podejdziesz do jakiegoś miasta, aby przeciw niemu walczyć, obwieścisz mu pokój.

[11] Jeżeli odpowie ci pokojem i otworzy ci swoje bramy, to cały lud znajdujący się w nim stanie się twoim hołdownikiem i będzie ci służył.

[12] Lecz jeżeli nie zawrze z tobą pokoju i rozpocznie z tobą wojnę, to je oblegniesz,

[13] I gdy Pan, Bóg twój, wyda je w twoje ręce, wybijesz wszystkich jego mężczyzn mieczem.

[14] Tylko kobiety i dzieci oraz bydło i wszystko, co będzie w tym mieście, cały łup z niego weźmiesz sobie jako zdobycz i będziesz korzystał z łupu twoich nieprzyjaciół, których dał ci Pan, Bóg twój.

[15] Assim farás a todas as cidades que estiverem mui longe de ti, que não forem das cidades destes povos.

[16] Porém, das cidades destas nações que o SENHOR, teu Deus, te dá em herança, não deixarás com vida tudo o que tem fôlego.

[17] Antes, como te ordenou o SENHOR, teu Deus, destruí-las-ás totalmente: os heteus, os amorreus, os cananeus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus,

[18] para que não vos ensinem a fazer segundo todas as suas abominações, que fizeram a seus deuses, pois pecaríeis contra o SENHOR, vosso Deus.

[19] Quando sitiares uma cidade por muito tempo, pelejando contra ela para a tomar, não destruirás o seu arvoredo, metendo nele o machado, porque dele comerás; pelo que não o cortarás, pois será a árvore do campo algum homem, para que fosse sitiada por ti?

[20] Mas as árvores cujos frutos souberes não se comem, destruí-las-ás, cortando-as; e, contra a cidade que guerrear contra ti, edificarás baluartes, até que seja derribada.

Deuteronômio 21

Expiação por morte cujo autor é desconhecido

[1] Quando na terra que te der o SENHOR, teu Deus, para possuí-la se achar alguém morto, caído no campo, sem que se saiba quem o matou,

[15] Tak postąpisz ze wszystkimi miastami, bardzo oddalonymi od ciebie, które nie należą do miast tych narodów.

[16] Jednakże z miast tych ludów, które daje ci Pan, Bóg twój, w dziedziczne posiadanie, nie zachowasz przy życiu żadnej żywej istoty,

[17] Gdyż obłożysz je klątwą, mianowicie: Chetejczyków, Amorejczyków, Kananejczyków, Peryzyjczyków, Chiwwijczyków i Jebuzejczyków, jak ci nakazał Pan, Bóg twój,

[18] Aby nie uczyli was czynić tych wszystkich obrzydliwości, jakie oni czynią swoim bogom, i abyście nie zgrzeszyli wobec Pana, Boga waszego.

[19] Jeżeli będziesz oblegał jakieś miasto przez długi czas, walcząc przeciwko niemu, aby je zdobyć, nie niszcz jego drzew podnosząc na nie siekierę, bo z nich możesz się żywić; nie wycinaj ich więc, bo czyż drzewo polne jest człowiekiem, aby miało być przez ciebie oblegane?

[20] Tylko drzewo, które znasz jako drzewo nie wydające owocu, możesz zniszczyć, ściąć i budować z niego narzędzia oblężnicze przeciwko miastu, które wszczęło z tobą wojnę, aż padnie.

V Mojżeszowa 21

Postępowanie w razie niewykrycia zabójcy

[1] Jeżeli w ziemi, którą daje ci Pan, Bóg twój, w dziedziczne posiadanie, znajdzie się zabitego, leżącego na polu, a nie wiadomo, kto go zabił,

[2] sairão os teus anciãos e os teus juízes e medirão a distância até às cidades que estiverem em redor do morto.

[3] Os anciãos da cidade mais próxima do morto tomarão uma novilha da manada, que não tenha trabalhado, nem puxado com o jugo,

[4] e a trarão a um vale de águas correntes, que não foi lavrado, nem semeado; e ali, naquele vale, desnucarão a novilha.

[5] Chegar-se-ão os sacerdotes, filhos de Levi, porque o SENHOR, teu Deus, os escolheu para o servirem, para abençoarem em nome do SENHOR e, por sua palavra, decidirem toda demanda e todo caso de violência.

[6] Todos os anciãos desta cidade, mais próximos do morto, lavarão as mãos sobre a novilha desnucada no vale

[7] e dirão: As nossas mãos não derramaram este sangue, e os nossos olhos o não viram derramar-se.

[8] Sê propício ao teu povo de Israel, que tu, ó SENHOR, resgataste, e não ponhas a culpa do sangue inocente no meio do teu povo de Israel. E a culpa daquele sangue lhe será perdoada.

[9] Assim, eliminarás a culpa do sangue inocente do meio de ti, pois farás o que é reto aos olhos do SENHOR.

Acerca da mulher prisioneira

[10] Quando saíres à peleja contra os teus inimigos, e o SENHOR, teu Deus, os

[2] To twoi starsi i sędziowie wyjdą i odmierzą odległość między okolicznymi miastami a tym zabitym.

[3] Następnie starsi miasta, które jest najbliżej zabitego, wezmą jałówkę, której jeszcze nie użyto do pracy i która jeszcze nie ciągnęła w jarzmie,

[4] I starsi tego miasta zaprowadzą tę jałówkę do nie wysychającego potoku na miejsce, którego nie obrabiano i nie obsiewano, i tam w potoku złamią tej jałówce kark.

[5] Potem przystąpią kapłani, synowie Lewiego, gdyż ich wybrał Pan, Bóg twój, aby mu służyli i aby błogosławili w imieniu Pana, i aby według ich orzeczenia rozstrzygano każdy spór i każdą sprawę o uszkodzenie,

[6] I umyją wszyscy starsi tego miasta, mieszkający najbliżej tego zabitego, swoje ręce nad jałówką, której złamano kark w potoku,

[7] I odezwą się tak: Nasze ręce nie wylały tej krwi i nasze oczy tego nie widziały.

[8] Panie, oczyść twój lud izraelski, który odkupiłeś, i nie dopuść, aby niewinna krew była pośród twojego ludu izraelskiego. I będą od tej krwi oczyszczeni.

[9] W ten sposób zmażesz winę niewinnie przelanej krwi spośród siebie, gdyż uczynisz to, co jest prawe w oczach Pana.

Sprawa kobiet wziętych do niewoli

[10] Jeżeli wyruszysz na wojnę przeciwko swoim nieprzyjaciołom i Pan, Bóg twój,

entregar nas tuas mãos, e tu deles levares cativos,

[11] e vires entre eles uma mulher formosa, e te afeiçoares a ela, e a quiseres tomar por mulher,

[12] então, a levarás para casa, e ela rapará a cabeça, e cortará as unhas,

[13] e despirá o vestido do seu cativeiro, e ficará na tua casa, e chorará a seu pai e a sua mãe durante um mês. Depois disto, a tomarás; tu serás seu marido, e ela, tua mulher.

[14] E, se não te agradares dela, deixá-la-ás ir à sua própria vontade; porém, de nenhuma sorte, a venderás por dinheiro, nem a tratarás mal, pois a tens humilhado.

O direito do primogênito

[15] Se um homem tiver duas mulheres, uma a quem ama e outra a quem aborrece, e uma e outra lhe derem filhos, e o primogênito for da aborrecida,

[16] no dia em que fizer herdar a seus filhos aquilo que possuir, não poderá dar a primogenitura ao filho da amada, preferindo-o ao filho da aborrecida, que é o primogênito.

[17] Mas ao filho da aborrecida reconhecerá por primogênito, dando-lhe dobrada porção de tudo quanto possuir, porquanto aquele é o primogênito do seu vigor; o direito da primogenitura é dele.

Acerca dos filhos desobedientes

wyda ich w twoje ręce, i weźmiesz z nich jeńców,

[11] I ujrzysz wśród jeńców kobietę pięknej postaci, i zakochasz się w niej, i chciałbyś ją pojąć za żonę,

[12] To wprowadzisz ją do swego domu, a ona ostrzyże swoją głowę i obetnie sobie paznokcie

[13] Oraz zdejmie z siebie szatę branki. Niech zamieszka w twoim domu, opłakując swego ojca i matkę przez cały miesiąc. Potem możesz zbliżyć się do niej i pojąć ją, i będzie twoją żoną.

[14] Lecz gdyby przestała ci się podobać, pozwolisz jej odejść, dokąd zechce. Ale nie sprzedasz jej za pieniądze i nie będziesz odnosił się do niej jak do niewolnicy, gdyż ją poniżyłeś.

Prawo pierworodnego

[15] Jeżeli ktoś będzie miał dwie żony, jedną ulubioną, drugą nie lubianą, a one obie - i ta ulubiona, i ta nie lubiana - urodzą mu synów, a pierworodnym będzie syn tej nie lubianej,

[16] To gdy będzie przydzielał swoim synom dziedzictwo, nie może nadać pierworodztwa synowi ulubionej z pominięciem syna tej nie lubianej, który jest jego pierworodnym,

[17] Lecz uzna za pierworodnego syna tej nie lubianej, dając mu podwójnie ze wszystkiego, co posiada, gdyż on jest pierwociną siły jego, jemu przysługuje prawo pierworodztwa.

Ukaranie syna krnąbrnego

[18] Se alguém tiver um filho contumaz e rebelde, que não obedece à voz de seu pai e à de sua mãe e, ainda castigado, não lhes dá ouvidos,

[19] seu pai e sua mãe o pegarão, e o levarão aos anciãos da cidade, à sua porta,

[20] e lhes dirão: Este nosso filho é rebelde e contumaz, não dá ouvidos à nossa voz, é dissoluto e beberrão.

[21] Então, todos os homens da sua cidade o apedrejarão até que morra; assim, eliminarás o mal do meio de ti; todo o Israel ouvirá e temerá.

Os cadáveres serão tirados do patíbulo

[22] Se alguém houver pecado, passível da pena de morte, e tiver sido morto, e o pendurares num madeiro,

[23] o seu cadáver não permanecerá no madeiro durante a noite, mas, certamente, o enterrarás no mesmo dia; porquanto o que for pendurado no madeiro é maldito de Deus; assim, não contaminarás a terra que o SENHOR, teu Deus, te dá em herança.

Deuteronômio 22

Acerca do que se perdeu

[1] Vendo extraviado o boi ou a ovelha de teu irmão, não te furtarás a eles; restituí-los-ás, sem falta, a teu irmão.

[2] Se teu irmão não for teu vizinho ou tu o não conheceres, recolhê-los-ás na tua casa, para que fiquem contigo até que teu irmão os busque, e tu lhos restituas.

[18] Jeżeli ktoś ma syna upartego i krnąbrnego, który nie słucha ani głosu swojego ojca, ani głosu swojej matki, a choć oni go karcą, on ich nie słucha,

[19] To pochwycą go jego ojciec i matka i przyprowadzą do starszych jego miasta, do bramy tej miejscowości,

[20] I powiedzą do starszych miasta: Ten nasz syn jest uparty i krnąbrny, nie słucha naszego głosu, żarłok to i pijak.

[21] Wtedy wszyscy mężowie tego miasta ukamienują go i poniesie śmierć. Wytępisz zło spośród siebie, a cały Izrael to usłyszy i będzie się bał.

O grzebaniu zbrodniarzy

[22] A jeśli ktoś popełni grzech, pociągający za sobą wyrok śmierci, i poniesie śmierć, i ty powiesisz go na drzewie,

[23] To nie mogą jego zwłoki pozostać na drzewie przez noc, ale mają być pochowane tego samego dnia, gdyż ten który wisi, jest przeklęty przez Boga. Nie kalaj więc ziemi, którą Pan, Bóg twój, daje ci w dziedziczne posiadanie.

V Mojżeszowa 22

Różne przepisy

[1] Jeżeli zobaczysz, że wół twego brata lub jego owca zabłąkały się, nie możesz się od nich uchylać, ale odprowadzisz je do swego brata.

[2] A jeżeli twój brat nie jest blisko ciebie i nie znasz go, to wprowadzisz je do swego domu i pozostaną u ciebie, aż twój brat poszuka ich i wtedy mu je zwrócisz.

[3] Assim também farás com o seu jumento e assim farás com as suas vestes; o mesmo farás com toda coisa que se perder de teu irmão, e tu achares; não te poderás furtar a ela.

[3] Tak samo postąpisz z jego osłem, tak samo postąpisz z jego szatą, tak samo postąpisz z każdą zgubioną rzeczą swego brata, którą on zgubił, a ty znalazłeś. Nie możesz się od nich uchylić.

[4] O jumento que é de teu irmão ou o seu boi não verás caído no caminho e a eles te furtarás; sem falta o ajudarás a levantá-lo.

[4] Jeżeli zobaczysz, że osioł twego brata albo jego wół padł na drodze, to nie uchylisz się od nich, ale je z nim podniesiesz.

Diversas leis

[5] A mulher não usará roupa de homem, nem o homem, veste peculiar à mulher; porque qualquer que faz tais coisas é abominável ao SENHOR, teu Deus.

[5] Kobieta nie będzie nosiła ubioru męskiego, a mężczyzna nie ubierze szaty kobiecej, gdyż obrzydliwością dla Pana jest każdy, kto to czyni.

[6] Se de caminho encontrares algum ninho de ave, nalguma árvore ou no chão, com passarinhos, ou ovos, e a mãe sobre os passarinhos ou sobre os ovos, não tomarás a mãe com os filhotes;

[6] Jeżeli natkniesz się w drodze na ptasie gniazdo na drzewie lub na ziemi, z pisklętami lub z jajkami, a matka wysiaduje pisklęta lub jajka, nie zabierzesz matki z młodymi,

[7] deixarás ir, livremente, a mãe e os filhotes tomarás para ti, para que te vá bem, e prolongues os teus dias.

[7] Lecz wypuścisz matkę, a młode weźmiesz sobie, aby ci się dobrze powodziło i abyś żył długo.

[8] Quando edificares uma casa nova, far-lhe-ás, no terraço, um parapeito, para que nela não ponhas culpa de sangue, se alguém de algum modo cair dela.

[8] Jeżeli zbudujesz nowy dom, to postaw na dachu poręcz, abyś nie sprowadził na swój dom krwi, gdyby ktoś z niego spadł.

[9] Não semearás a tua vinha com duas espécies de semente, para que não degenere o fruto da semente que semeaste e a messe da vinha.

[9] Nie obsadzaj twojej winnicy dwojako, aby wszystko nie przepadło na rzecz świątyni: sadzonka, którą sadziłeś, i cały plon winnicy.

[10] Não lavrarás com junta de boi e jumento.

[10] Nie będziesz zaprzęgał do orki razem wołu i osła.

[11] Não te vestirás de estofos de lã e linho juntamente.

[11] Nie będziesz się ubierał w mieszaną tkaninę z wełny i z lnu.

A lei acerca das borlas

[12] Farás borlas nos quatro cantos do manto com que te cobrires.

Leis da castidade e do casamento

[13] Se um homem casar com uma mulher, e, depois de coabitar com ela, a aborrecer,

[14] e lhe atribuir atos vergonhosos, e contra ela divulgar má fama, dizendo: Casei com esta mulher e me cheguei a ela, porém não a achei virgem,

[15] então, o pai da moça e sua mãe tomarão as provas da virgindade da moça e as levarão aos anciãos da cidade, à porta.

[16] O pai da moça dirá aos anciãos: Dei minha filha por mulher a este homem; porém ele a aborreceu;

[17] e eis que lhe atribuiu atos vergonhosos, dizendo: Não achei virgem a tua filha; todavia, eis aqui as provas da virgindade de minha filha. E estenderão a roupa dela diante dos anciãos da cidade,

[18] os quais tomarão o homem, e o açoitarão,

[19] e o condenarão a cem siclos de prata, e o darão ao pai da moça, porquanto divulgou má fama sobre uma virgem de Israel. Ela ficará sendo sua mulher, e ele não poderá mandá-la embora durante a sua vida.

[20] Porém, se isto for verdade, que se não achou na moça a virgindade,

[21] então, a levarão à porta da casa de seu pai, e os homens de sua cidade a

[12] Sporządź sobie frędzle na czterech końcach płaszcza, którym się okrywasz.

Przepisy dotyczące niewinności

[13] Jeżeli mężczyzna pojmie dziewczynę za żonę i złączy się z nią, a potem uprzykrzy ją sobie

[14] I wytoczy przeciwko niej ubliżające zarzuty, i zniesławi ją, mówiąc: Pojąłem tę kobietę za żonę, lecz gdy złączyłem się z nią, stwierdziłem, że nie była dziewicą,

[15] Wtedy ojciec i matka jej wezmą i przyniosą dowody dziewictwa tej dziewczyny do starszych miasta, do bramy,

[16] A ojciec dziewczyny powie do starszych: Moją córkę dałem temu mężczyźnie za żonę, lecz on uprzykrzył ją sobie

[17] I oto wytacza ubliżające zarzuty, mówiąc: Stwierdziłem, że twoja córka nie była dziewicą; lecz tu są dowody dziewictwa mojej córki; i rozłożą bieliznę przed starszymi miasta,

[18] Wtedy starsi miasta wezmą tego mężczyznę i ukarzą go:

[19] Nałożą na niego grzywnę w wysokości stu srebrników i dadzą ojcu tej dziewczyny, gdyż zniesławił dziewicę izraelską. Pozostanie ona jego żoną i nie będzie mógł jej oddalić przez całe życie.

[20] Lecz jeżeli ta mowa będzie prawdą i nie znajdą się dowody dziewictwa tej dziewczyny,

[21] To wyprowadzą tę dziewczynę do drzwi domu jej ojca i ukamienują ją mężczyzni

apedrejarão até que morra, pois fez loucura em Israel, prostituindo-se na casa de seu pai; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

jej miasta. Poniesie śmierć, gdyż dopuściła się haniebnego czynu w Izraelu, uprawiając nierząd w domu swego ojca. Wyplenisz to zło spośród siebie.

22 Se um homem for achado deitado com uma mulher que tem marido, então, ambos morrerão, o homem que se deitou com a mulher e a mulher; assim, eliminarás o mal de Israel.

22 Jeżeli zastanie się mężczyznę złączonego z kobietą zamężną, to śmierć poniosą oboje; zarówno ten mężczyzna, złączony z kobietą zamężną, jak i ta kobieta. Wytępisz to zło z Izraela.

23 Se houver moça virgem, desposada, e um homem a achar na cidade e se deitar com ela,

23 Jeżeli jakąś dziewczynę, dziewicę, zaręczoną z mężczyzną, napotka w mieście inny mężczyzna i złączy się z nią,

24 então, trareis ambos à porta daquela cidade e os apedrejareis até que morram; a moça, porque não gritou na cidade, e o homem, porque humilhou a mulher do seu próximo; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

24 To wyprowadzicie ich oboje do bramy tego miasta i ukamienujecie ich, i poniosą śmierć; dziewczyna za to, że w mieście nie wołała o pomoc, a mężczyzna za to, że znieważył żonę swego bliźniego. Wytępisz to zło spośród siebie.

25 Porém, se algum homem no campo achar moça desposada, e a forçar, e se deitar com ela, então, morrerá só o homem que se deitou com ela;

25 Lecz jeżeli mężczyzna napotka zaręczoną z kim innym dziewczynę na polu, zniewolił ją, i złączył się z nią, to ten mężczyzna, który się z nią złączył, sam poniesie śmierć,

26 à moça não farás nada; ela não tem culpa de morte, porque, como o homem que se levanta contra o seu próximo e lhe tira a vida, assim também é este caso.

26 Ale dziewczynie tej nic nie uczynisz. Dziewczyna ta nie zasłużyła na śmierć. Ze sprawą tą jest podobnie, jak gdy ktoś powstanie przeciwko swemu bliźniemu i zabije go.

27 Pois a achou no campo; a moça desposada gritou, e não houve quem a livrasse.

27 Wszak napotkał ją na polu; dziewczyna zaręczona z innym wołała o pomoc, lecz nikt jej nie udzielił pomocy.

28 Se um homem achar moça virgem, que não está desposada, e a pegar, e se deitar com ela, e forem apanhados,

28 Jeżeli mężczyzna napotka dziewczynę, dziewicę nie zaręczoną, pochwyci ją i złączy się z nią, i tak się ich zastanie,

29 então, o homem que se deitou com ela dará ao pai da moça cinqüenta siclos de prata; e, uma vez que a humilhou, lhe será por mulher; não poderá mandá-la embora durante a sua vida.

29 To mężczyzna, który się z nią złączył, da ojcu dziewczyny pięćdziesiąt srebrników, a ona zostanie jego żoną. Za to, że ją znieważył, nie będzie mógł jej oddalić przez całe swoje życie.

V Mojżeszowa 23

30 Nenhum homem tomará sua madrasta e não profanará o leito de seu pai.

1 Nikt nie pojmie żony swego ojca ani nie odsłoni poły płaszcza swego ojca.

Deuteronômio 23

Pessoas excluídas das assembleias santas

1 Aquele a quem forem trilhados os testículos ou cortado o membro viril não entrará na assembléia do SENHOR.

2 Nenhum bastardo entrará na assembléia do SENHOR; nem ainda a sua décima geração entrará nela.

3 Nenhum amonita ou moabita entrará na assembléia do SENHOR; nem ainda a sua décima geração entrará na assembléia do SENHOR, eternamente.

4 Porquanto não foram ao vosso encontro com pão e água, no caminho, quando saíeis do Egito; e porque alugaram contra ti Balaão, filho de Beor, de Petor, da Mesopotâmia, para te amaldiçoar.

5 Porém o SENHOR, teu Deus, não quis ouvir a Balaão; antes, trocou em bênção a maldição, porquanto o SENHOR, teu Deus, te amava.

6 Não lhes procurarás nem paz nem bem em todos os teus dias, para sempre.

Wykluczenie ze zboru

2 Ten, kto ma zmiażdżone jądra i odcięte prącie, nie może wejść do zgromadzenia Pańskiego.

3 Nie może wejść do zgromadzenia Pańskiego ten, kto jest z nieprawego łoża. Również dziesiąte pokolenie po nim nie może wejść do zgromadzenia Pańskiego.

4 Nie może Ammonita i Moabita wejść do zgromadzenia Pańskiego. Również dziesiąte pokolenie po nich nie może wejść do zgromadzenia Pańskiego, a więc po wszystkie czasy,

5 Za to, że nie spotkali was z chlebem i wodą w czasie drogi, gdy wyszliście z Egiptu, i że najęli przeciwko tobie Bileama, syna Beora, z Petor w Aram-Naharaim, aby cię przeklinał.

6 Lecz Pan, Bóg twój, nie chciał wysłuchać Bileama i zamienił ci Pan, Bóg twój, przekleństwo w błogosławieństwo, gdyż umiłował cię Pan, Bóg twój.

7 Nie troszcz się o ich szczęście i powodzenie po wszystkie twoje dni, na wieki.

[7] Não aborrecerás o edomita, pois é teu irmão; nem aborrecerás o egípcio, pois estrangeiro foste na sua terra.

[8] Os filhos que lhes nascerem na terceira geração, cada um deles entrará na assembléia do SENHOR.

Limpeza do acampamento

[9] Quando sair o exército contra os teus inimigos, então, te guardarás de toda coisa má.

[10] Se houver entre vós alguém que, por motivo de polução noturna, não esteja limpo, sairá do acampamento; não permanecerá nele.

[11] Porém, em declinando a tarde, lavar-se-á em água; e, posto o sol, entrará para o meio do acampamento.

[12] Também haverá um lugar fora do acampamento, para onde irás.

[13] Dentre as tuas armas terás um porrete; e, quando te abaixares fora, cavarás com ele e, volvendo-te, cobrirás o que defecaste.

[14] Porquanto o SENHOR, teu Deus, anda no meio do teu acampamento para te livrar e para entregar-te os teus inimigos; portanto, o teu acampamento será santo, para que ele não veja em ti coisa indecente e se aparte de ti.

Acerca de fugitivos, prostitutas e usura

[15] Não entregarás ao seu senhor o escravo que, tendo fugido dele, se acolher a ti.

[8] Nie gardź Edomitą, gdyż jest twoim bratem, i nie gardź Egipcjaninem, gdyż byłeś w jego ziemi obcym przybyszem.

[9] Ich potomkowie, którzy im się urodzą w trzecim pokoleniu, mogą wejść do zgromadzenia Pańskiego.

Czystość obozu wojennego

[10] Gdy wyruszysz z obozem wojennym przeciwko twoim nieprzyjaciołom, wystrzegaj się wszelkiej złej rzeczy.

[11] Jeśli będzie u ciebie ktoś nieczysty z powodu zmazy nocnej, to niech wyjdzie poza obóz i niech nie wchodzi z powrotem do środka obozu.

[12] Pod wieczór niechaj umyje się wodą, a po zachodzie słońca może wejść do obozu.

[13] Poza obozem będziesz miał pewne miejsce i tam na zewnątrz będziesz wychodził.

[14] Wśród swoich przyborów będziesz miał łopatkę, a gdy przykucniesz na zewnątrz, wykopiesz nią dołek, po przykucnięciu przykryjesz to, co z ciebie wyszło,

[15] Gdyż Pan, Bóg twój, przechadza się po twoim obozie, aby cię ratować i wydać tobie twoich nieprzyjaciół. Więc twój obóz powinien być święty, aby nie ujrzał u ciebie nic niechlujnego i nie odwrócił się od ciebie.

Różne przepisy

[16] Niewolnika, który od swojego pana schronił się u ciebie, nie wydasz jego panu.

[16] Contigo ficará, no meio de ti, no lugar que escolher, em alguma de tuas cidades onde lhe agradar; não o oprimirás.

[17] Das filhas de Israel não haverá quem se prostitua no serviço do templo, nem dos filhos de Israel haverá quem o faça.

[18] Não trarás salário de prostituição nem preço de sodomita à Casa do SENHOR, teu Deus, por qualquer voto; porque uma e outra coisa são igualmente abomináveis ao SENHOR, teu Deus.

[19] A teu irmão não emprestarás com juros, seja dinheiro, seja comida ou qualquer coisa que é costume se emprestar com juros.

[20] Ao estrangeiro emprestarás com juros, porém a teu irmão não emprestarás com juros, para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em todos os teus empreendimentos na terra a qual passas a possuir.

Acerca de votos

[21] Quando fizeres algum voto ao SENHOR, teu Deus, não tardarás em cumpri-lo; porque o SENHOR, teu Deus, certamente, o requererá de ti, e em ti haverá pecado.

[22] Porém, abstendo-te de fazer o voto, não haverá pecado em ti.

[23] O que proferiram os teus lábios, isso guardarás e o farás, porque votaste livremente ao SENHOR, teu Deus, o que falaste com a tua boca.

[17] Niech zamieszka u ciebie wśród twoich, w miejscowości, którą wybrał, w jednym z twoich miast, gdzie mu będzie najlepiej. Nie będziesz go gnębił.

[18] Nie będzie wśród córek izraelskich nierządnicy świątynnej ani wśród synów izraelskich nierządnika świątynnego.

[19] Nie będziesz wnosił do skarbca świątyni Pana, Boga twego, zapłaty nierządnicy ani ceny psa na podstawie jakiegokolwiek ślubu, gdyż obie są obrzydliwością dla Pana, Boga twego.

[20] Nie będziesz pożyczał na lichwiarskie odsetki twemu bratu, nie będziesz brał odsetek za wierzytelność pieniężną ani za wierzytelność żywnościową, ani za cokolwiek, za co się bierze odsetki.

[21] Obcemu możesz pożyczać na lichwiarskie odsetki, ale twemu bratu nie będziesz pożyczał na lichwiarskie odsetki, aby ci błogosławił Pan, Bóg twój, w każdym twoim przedsięwzięciu, w ziemi, do której wchodzisz, aby ją wziąć w posiadanie.

[22] Jeżeli złożysz Panu, Bogu twemu, ślub, to nie ociągaj się z jego spełnieniem, gdyż Pan, Bóg twój, upomni się oń u ciebie i miałbyś grzech na sobie.

[23] Jeżeli zaś nie złożysz ślubu, to nie będziesz miał grzechu na sobie.

[24] Co wyszło z twoich ust, tego dotrzymaj i postąp tak, jak ślubowałeś Panu, Bogu twemu, dobrowolnie, jak powiedziałeś swoimi ustami.

[24] Quando entrares na vinha do teu próximo, comerás uvas segundo o teu desejo, até te fartares, porém não as levarás no cesto.

[25] Jeżeli wejdziesz do winnicy twego bliźniego, możesz jeść winogrona, ile zechcesz, do syta; lecz do swego naczynia nie kładź.

[25] Quando entrares na seara do teu próximo, com as mãos arrancarás as espigas; porém na seara não meterás a foice.

[26] Jeżeli wejdziesz na łan zboża swego bliźniego, możesz rwać kłosy swoją ręką, lecz sierpa nie zapuszczaj w łan zboża swego bliźniego.

Deuteronômio 24

V Mojżeszowa 24

Acerca do divórcio

[1] Se um homem tomar uma mulher e se casar com ela, e se ela não for agradável aos seus olhos, por ter ele achado coisa indecente nela, e se ele lhe lavrar um termo de divórcio, e lho der na mão, e a despedir de casa;

Prawo rozwodowe

[1] Jeżeli ktoś pojmie kobietę za żonę, a potem zdarzy się, że ona nie znajdzie upodobania w jego oczach, gdyż on odkrył w niej coś odrażającego, to wypisze jej list rozwodowy, wręczy jej go i odprawi ją ze swego domu.

[2] e se ela, saindo da sua casa, for e se casar com outro homem;

[2] Jeżeli ona odejdzie z jego domu i wyjdzie za mąż za innego,

[3] e se este a aborrecer, e lhe lavrar termo de divórcio, e lho der na mão, e a despedir da sua casa ou se este último homem, que a tomou para si por mulher, vier a morrer,

[3] A także ten drugi mąż znienawidzi ją i również wypisze jej list rozwodowy, wręczy jej go i odprawi ją ze swego domu, albo też jeżeli ten drugi mąż, który ją pojął za żonę, umrze,

[4] então, seu primeiro marido, que a despediu, não poderá tornar a desposá-la para que seja sua mulher, depois que foi contaminada, pois é abominação perante o SENHOR; assim, não farás pecar a terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança.

[4] To ten pierwszy jej mąż, który ją odprawił, nie będzie mógł ponownie pojąć jej za żonę, skoro została ona przezeń uznana za nieczystą, gdyż jest to obrzydliwością przed Panem. Nie sprowadzaj więc grzechu na ziemię, którą Pan, Bóg twój, daje ci w posiadanie.

Leis de caráter humanitário

[5] Homem recém-casado não sairá à guerra, nem se lhe imporá qualquer encargo; por um ano ficará livre em casa e promoverá felicidade à mulher que tomou.

Różne przepisy

[5] Jeżeli ktoś niedawno się ożenił, to nie wyruszy na wojnę i nie nałoży się nań żadnych uciążliwych świadczeń, ale niech będzie wolny przez jeden rok dla swojej

rodziny, niech raduje się swoją żoną, którą pojął.

[6] Não se tomarão em penhor as duas mós, nem apenas a de cima, pois se penhoraria, assim, a vida.

[6] Nie wolno brać w zastaw żaren ani wierzchniego kamienia młyńskiego, gdyż przez to bierze się w zastaw samo życie.

[7] Se se achar alguém que, tendo roubado um dentre os seus irmãos, dos filhos de Israel, o trata como escravo ou o vende, esse ladrão morrerá. Assim, eliminarás o mal do meio de ti.

[7] Jeżeli znajdzie się ktoś, kto ukradnie kogoś ze swoich braci, z synów izraelskich, pozbawi go wolności i sprzeda go jako niewolnika, to ten złodziej poniesie śmierć i wytępisz zło spośród siebie.

[8] Guarda-te da praga da lepra e tem diligente cuidado de fazer segundo tudo o que te ensinarem os sacerdotes levitas; como lhes tenho ordenado, terás cuidado de o fazer.

[8] W wypadku zarazy trądu dbaj o to, aby przestrzegać bardzo starannie wszystkiego, czego was uczą kapłani z rodu Lewitów. Będziecie starannie spełniać to, co im przykazałem.

[9] Lembra-te do que o SENHOR, teu Deus, fez a Miriã no caminho, quando saíste do Egito.

[9] Pamiętaj, co Pan, Bóg twój, uczynił Miriam w czasie drogi, gdy wyszliście z Egiptu.

[10] Se emprestares alguma coisa ao teu próximo, não entrarás em sua casa para lhe tirar o penhor.

[10] Jeżeli udzielisz swemu bliźniemu jakiejkolwiek pożyczki pod zastaw, to nie wejdziesz do jego domu, aby odebrać zastaw;

[11] Ficarás do lado de fora, e o homem, a quem emprestaste, aí te trará o penhor.

[11] Będziesz stał na zewnątrz, a ten, któremu pożyczyłeś, wyniesie ci zastaw na zewnątrz.

[12] Porém, se for homem pobre, não usarás de noite o seu penhor;

[12] A jeżeli to jest człowiek ubogi, to nie położysz się spać pod jego zastawem.

[13] em se pondo o sol, restituir-lhe-ás, sem falta, o penhor para que durma no seu manto e te abençoe; isto te será justiça diante do SENHOR, teu Deus.

[13] Zwróć mu zastaw przed zachodem słońca, aby mógł położyć się do snu w swojej odzieży i aby ci błogosławił, a tobie zostanie to poczytane za sprawiedliwość przed Panem, Bogiem twoim.

[14] Não oprimirás o jornaleiro pobre e necessitado, seja ele teu irmão ou

[14] Nie czyń krzywdy najemnikowi, biedakowi i ubogiemu z twoich braci albo

estrangeiro que está na tua terra e na tua cidade.

[15] No seu dia, lhe darás o seu salário, antes do pôr-do-sol, porquanto é pobre, e disso depende a sua vida; para que não clame contra ti ao SENHOR, e haja em ti pecado.

[16] Os pais não serão mortos em lugar dos filhos, nem os filhos, em lugar dos pais; cada qual será morto pelo seu pecado.

[17] Não perverterás o direito do estrangeiro e do órfão; nem tomarás em penhor a roupa da viúva.

[18] Lembrar-te-ás de que foste escravo no Egito e de que o SENHOR te livrou dali; pelo que te ordeno que faças isso.

[19] Quando, no teu campo, segares a messe e, nele, esqueceres um feixe de espigas, não voltarás a tomá-lo; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será; para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em toda obra das tuas mãos.

[20] Quando sacudires a tua oliveira, não voltarás a colher o fruto dos ramos; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será.

[21] Quando vindimares a tua vinha, não tornarás a rebuscá-la; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será o restante.

[22] Lembrar-te-ás de que foste escravo na terra do Egito; pelo que te ordeno que faças isso.

z obcych przybyszów, którzy są w twojej ziemi, w twoich bramach.

[15] W tym samym dniu, kiedy wykonał swoją pracę, dasz mu jego zapłatę, przed zachodem słońca, gdyż on jest biedny i z tego się utrzymuje, aby nie wołał do Pana przeciwko tobie, bo miałbyś grzech.

[16] Nie poniosą śmierci ojcowie za synów ani synowie nie poniosą śmierci za ojców; każdy za swój grzech poniesie śmierć.

[17] Nie naruszaj prawa obcego przybysza ani sieroty; nie bierz w zastaw odzienia wdowy.

[18] Pamiętaj też, że byłeś niewolnikiem w Egipcie, a odkupił cię stamtąd Pan, Bóg twój; dlatego Ja nakazuję ci, abyś to czynił.

[19] Gdy będziesz żął zboże na swoim polu, a zapomnisz snop na polu, to nie wracaj, aby go zabrać. Niech pozostanie dla obcego przybysza, dla sieroty i dla wdowy, aby ci błogosławił Pan, Bóg twój, we wszystkim, co czynisz.

[20] Gdy będziesz otrząsał swoje drzewo oliwne, to nie przeglądaj za sobą gałązek. To, co pozostanie, będzie dla obcego przybysza, dla sieroty i dla wdowy.

[21] Gdy będziesz zbierał winogrona w swojej winnicy, to nie zbieraj ostatków winobrania. To, co pozostanie, będzie dla obcego przybysza, dla sieroty i dla wdowy.

[22] Pamiętaj też, że byłeś niewolnikiem w ziemi egipskiej; dlatego Ja nakazuję ci, abyś to czynił.

Deuteronômio 25

A pena de açoites

[1] Em havendo contenda entre alguns, e vierem a juízo, os juízes os julgarão, justificando ao justo e condenando ao culpado.

[2] Se o culpado merecer açoites, o juiz o fará deitar-se e o fará açoitar, na sua presença, com o número de açoites segundo a sua culpa.

[3] Quarenta açoites lhe fará dar, não mais; para que, porventura, se lhe fizer dar mais do que estes, teu irmão não fique aviltado aos teus olhos.

[4] Não atarás a boca ao boi quando debulha.

O levirato

[5] Se irmãos morarem juntos, e um deles morrer sem filhos, então, a mulher do que morreu não se casará com outro estranho, fora da família; seu cunhado a tomará, e a receberá por mulher, e exercerá para com ela a obrigação de cunhado.

[6] O primogênito que ela lhe der será sucessor do nome do seu irmão falecido, para que o nome deste não se apague em Israel.

[7] Porém, se o homem não quiser tomar sua cunhada, subirá esta à porta, aos anciãos, e dirá: Meu cunhado recusa suscitar a seu irmão nome em Israel; não quer exercer para comigo a obrigação de cunhado.

V Mojżeszowa 25

Kara chłosty

[1] Jeżeli wyniknie spór między mężczyznami i staną oni przed sądem, gdzie się ich osądzi i uniewinni sprawiedliwego, a potępi winowajcę,

[2] To jeżeli winowajca zostanie skazany na chłostę, sędzia każe go położyć na ziemi i wymierzyć mu w swojej obecności ilość uderzeń odpowiednią do jego przewinienia.

[3] Czterdzieści uderzeń każe mu wymierzyć, nie więcej, aby twój brat nie został w twoich oczach pohańbiony przez wymierzenie mu większej ilości uderzeń.

Młócący wół

[4] Młócącemu wołowi nie zawiązuj pyska.

Małżeństwa lewirackie

[5] Jeżeli bracia mieszkają razem, a jeden z nich umrze, nie pozostawiwszy po sobie syna, żona zmarłego nie wyjdzie za mąż na zewnątrz za obcego mężczyznę. Jej szwagier sprowadzi się do niej i weźmie ją sobie za żonę, i ożeni się z bezdzietną wdową po swoim bracie.

[6] Pierworodny, którego ona urodzi, zostanie uznany za syna zmarłego jego brata i tak nie będzie jego imię wymazane z Izraela.

[7] Lecz jeżeli ten mężczyzna nie będzie chciał pojąć swojej bratowej, to jego bratowa pójdzie do bramy miasta do starszych i powie: Mój szwagier wzbrania się podtrzymać imię swego brata w

Izraelu, nie chce ożenić się ze mną, bezdzietną wdową po swoim bracie.

[8] Então, os anciãos da sua cidade devem chamá-lo e falar-lhe; e, se ele persistir e disser: Não quero tomá-la,

[8] Wtedy starsi jego miasta przywołają go i przemówią do niego. Jeżeli on stanie i powie: Nie chcę jej pojąć za żonę,

[9] então, sua cunhada se chegará a ele na presença dos anciãos, e lhe descalçará a sandália do pé, e lhe cuspirá no rosto, e protestará, e dirá: Assim se fará ao homem que não quer edificar a casa de seu irmão;

[9] To jego bratowa przystąpi do niego na oczach starszych, zdejmie mu z nogi jego sandał i plunie mu w twarz, a potem odezwie się i powie do niego; tak postępuje się z mężczyzną, który nie chce odbudować domu swego brata.

[10] e o nome de sua casa se chamará em Israel: A casa do descalçado.

[10] I zostanie mu nadany w Izraelu przydomek: Dom tego, któremu zdjęto sandał.

Zasady przyzwoitości

[11] Quando brigarem dois homens, um contra o outro, e a mulher de um chegar para livrar o marido da mão do que o fere, e ela estender a mão, e o pegar pelas suas vergonhas,

[11] Jeżeli dwaj mężczyzni będą się bić z sobą, a podbiegnie żona jednego z nich, aby wyrwać swego męża z rąk tego, który go bije, i wyciągnie swoją rękę, i pochwyci tamtego za jego narządy wstydliwe,

[12] cortar-lhe-ás a mão; não a olharás com piedade.

[12] To odetniesz jej dłoń. Oko twoje nie ulituje się.

Pesos e medidas justos

Zasady uczciwości

[13] Na tua bolsa, não terás pesos diversos, um grande e um pequeno.

[13] Nie będziesz miał w swojej torbie dwojakich odważników, większego i mniejszego.

[14] Na tua casa, não terás duas sortes de efa, um grande e um pequeno.

[14] Nie będziesz miał u siebie w domu dwojakiej efy, większej i mniejszej.

[15] Terás peso integral e justo, efa integral e justo; para que se prolonguem os teus dias na terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

[15] Będziesz miał odważnik o pełnej wadze, rzetelny; będziesz miał efę o pełnej zawartości i rzetelną, abyś długo żył na ziemi, którą daje ci Pan, Bóg twój.

[16] Porque é abominação ao SENHOR, teu Deus, todo aquele que pratica tal injustiça.

[16] Gdyż obrzydliwością dla Pana, Boga twego, jest każdy, kto tak czyni, każdy, kto popełnia bezprawie.

Amaleque será destruído

Polecenie wytępienia Amalekitów

[17] Lembra-te do que te fez Amaleque no caminho, quando saías do Egito;

[18] como te veio ao encontro no caminho e te atacou na retaguarda todos os desfalecidos que iam após ti, quando estavas abatido e afadigado; e não temeu a Deus.

[19] Quando, pois, o SENHOR, teu Deus, te houver dado sossego de todos os teus inimigos em redor, na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, para a possuíres, apagarás a memória de Amaleque de debaixo do céu; não te esqueças.

Deuteronômio 26

As primícias da terra

[1] Ao entrares na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, ao possuí-la e nela habitares,

[2] tomarás das primícias de todos os frutos do solo que recolheres da terra que te dá o SENHOR, teu Deus, e as porás num cesto, e irás ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali fazer habitar o seu nome.

[3] Virás ao que, naqueles dias, for sacerdote e lhe dirás: Hoje, declaro ao SENHOR, teu Deus, que entrei na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a nossos pais.

[4] O sacerdote tomará o cesto da tua mão e o porá diante do altar do SENHOR, teu Deus.

[17] Pamiętaj, co ci uczynił Amalek w czasie drogi, gdy wyszliście z Egiptu,

[18] Że stanął ci w drodze i gdy ty byłeś zmęczony i strudzony, wybił wszystkich osłabionych, którzy pozostali w tyle, i nie bał się Boga.

[19] Gdy tedy Pan, Bóg twój, sprawi, że zaznacie spokoju od wszystkich waszych nieprzyjaciół okolicznych w tej ziemi, którą daje ci Pan, Bóg twój, w dziedziczne posiadanie, to ty wymażesz pamięć o Amaleku pod niebem. Nie zapomnij o tym!

V Mojżeszowa 26

Obrzędy w związku z pierwocinami płodów rolnych

[1] A gdy wejdziesz do ziemi, którą daje ci Pan, Bóg twój, w posiadanie, i zajmiesz ją, i osiedlisz się w niej,

[2] To weźmiesz z pierwocin wszelkich płodów rolnych, jakie uzyskasz w ziemi, którą daje ci Pan, Bóg twój, i włożysz do kosza, i pójdziesz na miejsce, które Pan, Bóg twój, wybierze na mieszkanie dla imienia swego;

[3] Przyjdziesz do kapłana, który będzie w owych dniach, i powiesz do niego: Wyznaję dziś przed Panem, Bogiem twoim, że przyszedłem do ziemi, o której przysiągł Pan naszym ojcom, że nam ją da.

[4] Kapłan weźmie kosz z twojej ręki i postawi go przed ołtarzem Pana, Boga twego,

5 Então, testificarás perante o SENHOR, teu Deus, e dirás: Arameu prestes a perecer foi meu pai, e desceu para o Egito, e ali viveu como estrangeiro com pouca gente; e ali veio a ser nação grande, forte e numerosa.

5 Potem odezwiesz się i powiesz przed Panem, Bogiem twoim: Zabłąkanym Aramejczykiem był mój ojciec i zstąpił do Egiptu, i przebywał tam jako obcy przybysz w nielicznej garstce, lecz stał się tam wielkim, potężnym i licznym narodem.

6 Mas os egípcios nos maltrataram, e afligiram, e nos impuseram dura servidão.

6 Lecz Egipcjanie źle się z nami obchodzili, uciskali nas i nakładali na nas ciężką pracę przymusową,

7 Clamamos ao SENHOR, Deus de nossos pais; e o SENHOR ouviu a nossa voz e atentou para a nossa angústia, para o nosso trabalho e para a nossa opressão;

7 My zaś wołaliśmy do Pana, Boga naszych ojców, i Pan wysłuchał naszego głosu, i wejrzał na naszą udrękę i mozół oraz na nasz ucisk,

8 e o SENHOR nos tirou do Egito com poderosa mão, e com braço estendido, e com grande espanto, e com sinais, e com milagres;

8 I wyprowadził nas Pan z Egiptu ręką możną i podniesionym ramieniem wśród wielkiej zgrozy, znaków i cudów,

9 e nos trouxe a este lugar e nos deu esta terra, terra que mana leite e mel.

9 I przyprowadził nas na to miejsce, i dał nam tę ziemię, ziemię opływającą w mleko i miód.

10 Eis que, agora, trago as primícias dos frutos da terra que tu, ó SENHOR, me deste. Então, as porás perante o SENHOR, teu Deus, e te prostrarás perante ele.

10 A teraz oto przyniosłem pierwociny płodów ziemi, którą dałeś mi, Panie. Położysz to przed Panem, Bogiem twoim, i oddasz pokłon Panu, Bogu twemu,

11 Alegrar-te-ás por todo o bem que o SENHOR, teu Deus, te tem dado a ti e a tua casa, tu, e o levita, e o estrangeiro que está no meio de ti.

11 I będziesz się weselił z wszelkiego dobra, które Pan, Bóg twój, dał tobie i twemu domowi, ty, Lewita i obcy przybysz, który jest pośród ciebie.

Os dízimos

12 Quando acabares de separar todos os dízimos da tua messe no ano terceiro, que é o dos dízimos, então, os darás ao levita, ao estrangeiro, ao órfão e à viúva, para que comam dentro das tuas cidades e se fartem.

Dziesięciny

12 A gdy w trzecim roku, roku dziesięcin, zakończysz składanie wszelkich dziesięcin ze swoich plonów i oddasz, co się należy Lewicie, obcemu przybyszowi, sierocie i wdowie, aby i oni spożywali w twoich bramach i zostali nasyceni,

[13] Dirás perante o SENHOR, teu Deus: Tirei de minha casa o que é consagrado e dei também ao levita, e ao estrangeiro, e ao órfão, e à viúva, segundo todos os teus mandamentos que me tens ordenado; nada transgredi dos teus mandamentos, nem deles me esqueci.

[14] Dos dízimos não comi no meu luto e deles nada tirei estando imundo, nem deles dei para a casa de algum morto; obedeci à voz do SENHOR, meu Deus; segundo tudo o que me ordenaste, tenho feito.

[15] Olha desde a tua santa habitação, desde o céu, e abençoa o teu povo, a Israel, e a terra que nos deste, como juraste a nossos pais, terra que mana leite e mel.

Exortação à obediência

[16] Hoje, o SENHOR, teu Deus, te manda cumprir estes estatutos e juízos; guarda-os, pois, e cumpre-os de todo o teu coração e de toda a tua alma.

[17] Hoje, fizeste o SENHOR declarar que te será por Deus, e que andarás nos seus caminhos, e guardarás os seus estatutos, e os seus mandamentos, e os seus juízos, e darás ouvidos à sua voz.

[18] E o SENHOR, hoje, te fez dizer que lhe serás por povo seu próprio, como te disse, e que guardarás todos os seus mandamentos.

[19] Para, assim, te exaltar em louvor, renome e glória sobre todas as nações que

[13] Wtedy powiesz przed Panem, Bogiem twoim: Usunąłem z domu to, co święte, udzieliłem z tego także Lewicie, obcemu przybyszowi, sierocie i wdowie, zgodnie ze wszystkimi twoimi przykazaniami, jakie mi dałeś. Nie przekroczyłem i nie zapomniałem żadnego z twoich przykazań;

[14] Nie jadłem z tego, gdy byłem w żałobie, nie usunąłem z tego nic, gdy byłem nieczysty, nie dałem z tego nic dla zmarłego. Usłuchałem głosu Pana, Boga mego, postąpiłem we wszystkim zgodnie z tym, co mi nakazałeś;

[15] Spójrz tedy ze swego świętego przybytku, z nieba, i pobłogosław twój lud, Izraela, i tę ziemię, którą nam dałeś, jak przysiągłeś naszym ojcom, ziemię opływającą w mleko i miód.

Izrael świętym ludem Pana

[16] W dniu dzisiejszym Pan, Bóg twój, nakazuje ci, abyś spełniał te przepisy i prawa; przestrzegaj ich tedy i spełniaj je z całego swego serca i z całej swojej duszy.

[17] Dzisiaj oświadczyłeś Panu, że będzie twoim Bogiem i że będziesz chodził jego drogą, i przestrzegał jego ustaw, przykazań i praw, i słuchał jego głosu.

[18] Pan zaś oświadczył dzisiaj co do ciebie, że jako lud będziesz wyłączną jego własnością, jak ci obiecał, i że ty masz przestrzegać wszystkich jego przykazań.

[19] I że wywyższy cię ponad wszystkie narody, które stworzył, ku chwale, sławie

fez e para que sejas povo santo ao SENHOR, teu Deus, como tem dito.

i chlubie, i że będziesz świętym ludem Pana, Boga twego, jak powiedział.

Deuteronômio 27

O Terceiro Discurso de Moisés
Solene promulgação da lei

[1] Moisés e os anciãos de Israel deram ordem ao povo, dizendo: Guarda todos estes mandamentos que, hoje, te ordeno.

[2] No dia em que passares o Jordão à terra que te der o SENHOR, teu Deus, levantar-te-ás pedras grandes e as caiarás.

[3] Havendo-o passado, escreverás, nelas, todas as palavras desta lei, para entrares na terra que te dá o SENHOR, teu Deus, terra que mana leite e mel, como te prometeu o SENHOR, Deus de teus pais.

[4] Quando houveres passado o Jordão, levantarás estas pedras, que hoje te ordeno, no monte Ebal, e as caiarás.

[5] Ali, edificarás um altar ao SENHOR, teu Deus, altar de pedras, sobre as quais não manejarás instrumento de ferro.

[6] De pedras toscas edificarás o altar do SENHOR, teu Deus; e sobre ele lhe oferecerás holocaustos.

[7] Também sacrificarás ofertas pacíficas; ali, comerás e te alegrarás perante o SENHOR, teu Deus.

[8] Nestas pedras, escreverás, mui distintamente, as palavras todas desta lei.

[9] Falou mais Moisés, juntamente com os sacerdotes levitas, a todo o Israel, dizendo:

V Mojżeszowa 27

Przypomnienie zakonu na górze Ebal

[1] Mojżesz wraz ze starszymi Izraela nakazał ludowi: Przestrzegaj każdego przykazania, które ja wam dziś nadaję.

[2] W tym dniu, kiedy przeprawicie się przez Jordan do ziemi, którą daje ci Pan, Bóg twój, ustawisz sobie wielkie kamienie i pobielisz je wapnem,

[3] I wypiszesz na nich wszystkie słowa tego zakonu, gdy się przeprawisz, aby wejść do ziemi, którą daje ci Pan, Bóg twój, ziemi opływającej w mleko i miód, jak ci obiecał Pan, Bóg twoich ojców.

[4] Gdy tedy przeprawicie się przez Jordan, ustawicie te kamienie, o których wam dziś rozkazuję, na górze Ebal, i pobielisz je wapnem.

[5] Zbudujesz tam ołtarz Panu, Bogu twemu, ołtarz z kamieni. Nie podniesiesz na nie narzędzia z żelaza.

[6] Z kamieni nie ciosanych zbudujesz ołtarz Panu, Bogu twemu, i złożysz na nim ofiary całopalne Panu, Bogu swemu,

[7] Złożysz też ofiary pojednania i będziesz tam jadł, i weselił się przed Panem, Bogiem twoim.

[8] Wypiszesz na tych kamieniach wszystkie słowa tego zakonu jasno i wyraźnie.

[9] Przemówił tedy Mojżesz i kapłani Lewici do całego Izraela tymi słowy: Zamilknij i

Guarda silêncio e ouve, ó Israel! Hoje, vieste a ser povo do SENHOR, teu Deus.

10 Portanto, obedecerás à voz do SENHOR, teu Deus, e lhe cumprirás os mandamentos e os estatutos que hoje te ordeno.

Maldições do monte Ebal

11 Moisés deu ordem, naquele dia, ao povo, dizendo:

12 Quando houveres passado o Jordão, estarão sobre o monte Gerizim, para abençoarem o povo, estes: Simeão, Levi, Judá, Issacar, José e Benjamim.

13 E estes, para amaldiçoar, estarão sobre o monte Ebal: Rúben, Gade, Aser, Zebulom, Dã e Naftali.

14 Os levitas testificarão a todo o povo de Israel em alta voz e dirão:

15 Maldito o homem que fizer imagem de escultura ou de fundição, abominável ao SENHOR, obra de artífice, e a puser em lugar oculto. E todo o povo responderá: Amém!

16 Maldito aquele que desprezar a seu pai ou a sua mãe. E todo o povo dirá: Amém!

17 Maldito aquele que mudar os marcos do seu próximo. E todo o povo dirá: Amém!

18 Maldito aquele que fizer o cego errar o caminho. E todo o povo dirá: Amém!

19 Maldito aquele que perverter o direito do estrangeiro, do órfão e da viúva. E todo o povo dirá: Amém!

20 Maldito aquele que se deitar com a madrasta, porquanto profanaria o leito de seu pai. E todo o povo dirá: Amém!

słuchaj, Izraelu! W dniu dzisiejszym stałeś się ludem Pana, Boga twego.

10 Przeto słuchaj głosu Pana, Boga twego, i spełniaj jego przykazania i ustawy, które ja ci dziś nadaję.

Przekleństwo z góry Ebal

11 W tym dniu dał Mojżesz ludowi taki rozkaz:

12 Gdy przekroczycie Jordan, to na górze Garizim staną, ażeby błogosławić ludowi: Symeon, Lewi, Juda, Issachar, Józef i Beniamin.

13 Na górze Ebal zaś staną, ażeby przeklinać: Ruben, Gad, Aser, Zebulon, Dan i Naftali.

14 I odezwą się lewici, i będą mówić głosem donośnym do wszystkich mężów izraelskich tak:

15 Przeklęty mąż, który zrobi podobiznę rzeźbioną lub laną, obrzydliwość dla Pana, dzieło rąk rzemieślnika, i ustawi go w ukryciu. A cały lud odezwie się i powie: Amen.

16 Przeklęty, kto zlekceważy swego ojca i matkę. A cały lud powie: Amen.

17 Przeklęty, kto przesuwa granicę swego bliźniego. A cały lud powie: Amen.

18 Przeklęty, kto na drodze wprowadza w błąd ślepego. A cały lud powie: Amen.

19 Przeklęty, kto narusza prawo obcego przybysza, sieroty i wdowy. A cały lud powie: Amen.

20 Przeklęty, kto łączy się cieleśnie z żoną swego ojca, gdyż odsłonił połę płaszcza swego ojca. A cały lud powie: Amen.

[21] Maldito aquele que se ajuntar com animal. E todo o povo dirá: Amém!

[22] Maldito aquele que se deitar com sua irmã, filha de seu pai ou filha de sua mãe. E todo o povo dirá: Amém!

[23] Maldito aquele que se deitar com sua sogra. E todo o povo dirá: Amém!

[24] Maldito aquele que ferir o seu próximo em oculto. E todo o povo dirá: Amém!

[25] Maldito aquele que aceitar suborno para matar pessoa inocente. E todo o povo dirá: Amém!

[26] Maldito aquele que não confirmar as palavras desta lei, não as cumprindo. E todo o povo dirá: Amém!

Deuteronômio 28

As bênçãos decorrentes da obediência

Levítico 26.3-13; Deuteronômio 7.12-26

[1] Se atentamente ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, tendo cuidado de guardar todos os seus mandamentos que hoje te ordeno, o SENHOR, teu Deus, te exaltará sobre todas as nações da terra.

[2] Se ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, virão sobre ti e te alcançarão todas estas bênçãos:

[3] Bendito serás tu na cidade e bendito serás no campo.

[4] Bendito o fruto do teu ventre, e o fruto da tua terra, e o fruto dos teus animais, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas.

[5] Bendito o teu cesto e a tua amassadeira.

[21] Przeklęty, kto łączy się cieleśnie z jakimkolwiek zwierzęciem. A cały lud powie: Amen.

[22] Przeklęty, kto łączy się cieleśnie ze swoją siostrą, córką swego ojca lub matki. A cały lud powie: Amen.

[23] Przeklęty, kto łączy się cieleśnie ze swoją teściową. A cały lud powie: Amen.

[24] Przeklęty, kto skrycie zabija swego bliźniego. A cały lud powie: Amen.

[25] Przeklęty, kto daje się przekupić, aby zabić człowieka i przelać krew niewinną. A cały lud powie: Amen.

[26] Przeklęty, kto nie dochowa słów tego zakonu, aby je spełnić. A cały lud powie: Amen.

V Mojżeszowa 28

Błogosławieństwa za posłuszeństwo

[1] Jeżeli zaś usłuchasz głosu Pana, Boga twego, i będziesz pilnie spełniał wszystkie jego przykazania, które ja ci dziś nadaję, to Pan, Bóg twój, wywyższy cię ponad wszystkie narody ziemi.

[2] I spłyną na ciebie, i dosięgną cię wszystkie te błogosławieństwa, jeżeli usłuchasz głosu Pana, Boga twego.

[3] Błogosławiony będziesz w mieście, błogosławiony będziesz na polu.

[4] Błogosławione będzie twoje potomstwo, plon twojej ziemi, rozpłód twego bydła, miot twojej rogacizny i przychówek twoich trzód.

[5] Błogosławiony będzie twój kosz i twoja dzieża;

[6] Bendito serás ao entrares e bendito, ao saíres.

[7] O SENHOR fará que sejam derrotados na tua presença os inimigos que se levantarem contra ti; por um caminho, sairão contra ti, mas, por sete caminhos, fugirão da tua presença.

[8] O SENHOR determinará que a bênção esteja nos teus celeiros e em tudo o que colocares a mão; e te abençoará na terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

[9] O SENHOR te constituirá para si em povo santo, como te tem jurado, quando guardares os mandamentos do SENHOR, teu Deus, e andares nos seus caminhos.

[10] E todos os povos da terra verão que és chamado pelo nome do SENHOR e terão medo de ti.

[11] O SENHOR te dará abundância de bens no fruto do teu ventre, no fruto dos teus animais e no fruto do teu solo, na terra que o SENHOR, sob juramento a teus pais, prometeu dar-te.

[12] O SENHOR te abrirá o seu bom tesouro, o céu, para dar chuva à tua terra no seu tempo e para abençoar toda obra das tuas mãos; emprestarás a muitas gentes, porém tu não tomarás emprestado.

[13] O SENHOR te porá por cabeça e não por cauda; e só estarás em cima e não debaixo, se obedeceres aos mandamentos do

[6] Błogosławione będzie twoje wejście i twoje wyjście;

[7] Powali Pan twoich nieprzyjaciół, którzy powstają przeciwko tobie; jedną drogą wyjdą przeciwko tobie, a siedmioma drogami uciekać będą przed tobą.

[8] Pan każe, aby było z tobą błogosławieństwo w twoich spichlerzach i w każdym przedsięwzięciu twoich rąk. Pobłogosławi cię na ziemi, którą daje ci Pan, Bóg twój.

[9] Pan ustanowi cię sobie jako lud święty, tak jak ci poprzysiągł, jeżeli będziesz przestrzegał przykazań Pana, Boga twego, i chodził jego drogami.

[10] I ujrzą wszystkie ludy ziemi, że imię Pana jest wzywane u ciebie, i będą się ciebie bać.

[11] Ponad miarę obdarzy cię Pan dobrem w twoim potomstwie, w rozpłodzie twego bydła, w plonach twojej roli, na ziemi, co do której Pan poprzysiągł twoim ojcom, że ci ją da.

[12] Otworzy Pan przed tobą swój skarbiec dobra, niebiosa, aby dawać deszcz na twoją ziemię w czasie właściwym i aby błogosławić wszelką pracę twoich rąk tak, że będziesz mógł pożyczać wielu narodom, ale ty sam nie będziesz pożyczał.

[13] I uczyni cię Pan głową, a nie ogonem, i będziesz zawsze tylko na górze, a nigdy nie będziesz na dole, jeżeli będziesz słuchał przykazań Pana, Boga twego,

SENHOR, teu Deus, que hoje te ordeno, para os guardar e cumprir.

[14] Não te desviarás de todas as palavras que hoje te ordeno, nem para a direita nem para a esquerda, seguindo outros deuses, para os servires.

Os castigos da desobediência
Levítico 26.14-46

[15] Será, porém, que, se não deres ouvidos à voz do SENHOR, teu Deus, não cuidando em cumprir todos os seus mandamentos e os seus estatutos que, hoje, te ordeno, então, virão todas estas maldições sobre ti e te alcançarão:

[16] Maldito serás tu na cidade e maldito serás no campo.

[17] Maldito o teu cesto e a tua amassadeira.

[18] Maldito o fruto do teu ventre, e o fruto da tua terra, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas.

[19] Maldito serás ao entrares e maldito, ao saíres.

[20] O SENHOR mandará sobre ti a maldição, a confusão e a ameaça em tudo quanto empreenderes, até que sejas destruído e repentinamente pereças, por causa da maldade das tuas obras, com que me abandonaste.

[21] O SENHOR fará que a pestilência te pegue a ti, até que te consuma a terra a que passas para possuí-la.

[22] O SENHOR te ferirá com a tísica, e a febre, e a inflamação, e com o calor ardente, e a secura, e com o crestamento,

które ja ci dziś nadaję, abyś ich pilnie przestrzegał;

[14] Nie odstąpisz ani w prawo, ani w lewo od żadnego ze słów, które ja wam dziś nakazuję po to, aby pójść za innymi bogami i im służyć.

Skutki nieposłuszeństwa

[15] Lecz jeżeli nie usłuchasz głosu Pana, Boga twego, i nie będziesz pilnie spełniał wszystkich jego przykazań i ustaw jego, które ja ci dziś nadaję, to przyjdą na cię te wszystkie przekleństwa i dosięgną cię.

[16] Przeklęty będziesz w mieście i przeklęty będziesz na polu.

[17] Przeklęty będzie twój kosz i twoja dzieża.

[18] Przeklęte będzie twoje potomstwo i plony twojej ziemi, i rozpłód twojego bydła, i przychówek twoich trzód.

[19] Przeklęte będzie twoje wejście i twoje wyjście.

[20] Rzuci Pan na ciebie klątwę, zamieszanie i niepowodzenie w każdym przedsięwzięciu twoich rąk, które podejmiesz, aż będziesz wytępiony i nagle zginiesz z powodu niegodziwości twoich uczynków, przez które mnie opuściłeś.

[21] Spuści Pan na ciebie zarazę, aż wytraci cię z ziemi, do której idziesz, aby ją objąć w posiadanie.

[22] Uderzy cię Pan suchotami, zimnicą, gorączką, zapaleniem, posuchą, śniecią i rdzą zbożową i będą cię gnębić, aż zginiesz.

e a ferrugem; e isto te perseguirá até que pereças.

[23] Os teus céus sobre a tua cabeça serão de bronze; e a terra debaixo de ti será de ferro.

[23] Niebo, które jest nad twoją głową, stanie się jak miedź, a ziemia, która jest pod twoimi nogami, jak żelazo.

[24] Por chuva da tua terra, o SENHOR te dará pó e cinza; dos céus, descerá sobre ti, até que sejas destruído.

[24] Pan sprawi, że deszczem twojej ziemi będzie proch i pył. Padać będzie na ciebie z nieba, aż zginiesz.

[25] O SENHOR te fará cair diante dos teus inimigos; por um caminho, sairás contra eles, e, por sete caminhos, fugirás diante deles, e serás motivo de horror para todos os reinos da terra.

[25] Pan sprawi, że będziesz pobity przez twoich nieprzyjaciół. Jedną drogą wyjdziesz naprzeciw nich, a siedmioma drogami będziesz uciekał przed nimi i staniesz się przyczyną odrazy dla wszystkich królestw ziemi.

[26] O teu cadáver servirá de pasto a todas as aves dos céus e aos animais da terra; e ninguém haverá que os espante.

[26] Trup twój będzie żerem dla wszelakiego ptactwa niebieskiego i zwierza polnego. Nikt nie będzie ich płoszył.

[27] O SENHOR te ferirá com as úlceras do Egito, com tumores, com sarna e com prurido de que não possas curar-te.

[27] Dotknie cię Pan wrzodem egipskim, guzami odbytnicy, świerzbem i liszajem, z których nie będziesz mógł się wyleczyć.

[28] O SENHOR te ferirá com loucura, com cegueira e com perturbação do espírito.

[28] Porazi cię Pan obłędem i ślepotą, i przytępieniem umysłu,

[29] Apalparás ao meio-dia, como o cego apalpa nas trevas, e não prosperarás nos teus caminhos; porém somente serás oprimido e roubado todos os teus dias; e ninguém haverá que te salve.

[29] Tak że w południe chodzić będziesz po omacku, jak ślepy chodzi po omacku w ciemności, i nie będzie ci się wiodło na twoich drogach, i będziesz tylko uciskany i łupiony po wszystkie dni, a nikt cię nie będzie ratował.

[30] Desposar-te-ás com uma mulher, porém outro homem dormirá com ela; edificarás casa, porém não morarás nela; plantarás vinha, porém não a desfrutarás.

[30] Zaręczysz się z kobietą, a inny mężczyzna będzie z nią obcował. Wybudujesz sobie dom, lecz w nim nie zamieszkasz. Zasadzisz winnicę, a nie będziesz jej użytkował.

[31] O teu boi será morto aos teus olhos, porém dele não comerás; o teu jumento

[31] Twój wół na twoich oczach zostanie zarżnięty, ale ty jeść z niego nie będziesz,

será roubado diante de ti e não voltará a ti; as tuas ovelhas serão dadas aos teus inimigos; e ninguém haverá que te salve.

twój osioł sprzed twego oblicza zostanie ci zrabowany, ale do ciebie nie wróci, twoje owce zostaną oddane twoim wrogom, a nikt ci nie pomoże.

32 Teus filhos e tuas filhas serão dados a outro povo; os teus olhos o verão e desfalecerão de saudades todo o dia; porém a tua mão nada poderá fazer.

32 Twoi synowie i twoje córki będą wydane innemu ludowi, a twoje oczy codziennie będą ich wyglądać i tęsknić za nimi, ale ty będziesz bezsilny.

33 O fruto da tua terra e todo o teu trabalho, comê-los-á um povo que nunca conheceste; e tu serás oprimido e quebrantado todos os dias;

33 Plon twojej ziemi i cały twój dorobek spożyje lud, którego nie znałeś, i będziesz tylko uciskany i ciemiężony po wszystkie dni.

34 e te enlouquecerás pelo que vires com os teus olhos.

34 Oszalejesz na widok tego, co będą oglądać twoje oczy.

35 O SENHOR te ferirá com úlceras malignas nos joelhos e nas pernas, das quais não te possas curar, desde a planta do pé até ao alto da cabeça.

35 Pan dotknie cię złośliwymi wrzodami na twoich kolanach i na twoich udach, z których nie będziesz mógł się wyleczyć, od stopy twojej nogi aż do wierzchu twojej głowy.

36 O SENHOR te levará e o teu rei que tiveres constituído sobre ti a uma gente que não conheceste, nem tu, nem teus pais; e ali servirás a outros deuses, feitos de madeira e de pedra.

36 Ciebie i twego króla, którego nad sobą ustanowisz, zaprowadzi Pan do narodu, którego nie znałeś ani ty, ani twoi ojcowie, i tam będziesz służył innym bogom z drewna i z kamienia.

37 Virás a ser pasmo, provérbio e motejo entre todos os povos a que o SENHOR te levará.

37 Wśród wszystkich ludów, do których zaprowadzi cię Pan, będziesz przedmiotem grozy, szyderczych przypowieści i drwin.

38 Lançarás muita semente ao campo; porém colherás pouco, porque o gafanhoto a consumirá.

38 Dużo ziarna wyniesiesz na pole, a mało zbierzesz, gdyż zeżre je szarańcza.

39 Plantarás e cultivarás muitas vinhas, porém do seu vinho não beberás, nem colherás as uvas, porque o verme as devorará.

39 Zasadzisz i obrobisz winnice, ale ani wina pić nie będziesz, ani winogron zbierać, gdyż pożre je robactwo.

[40] Em todos os teus limites terás oliveiras; porém não te ungirás com azeite, porque as tuas azeitonas cairão.

[41] Gerarás filhos e filhas, porém não ficarão contigo, porque serão levados ao cativeiro.

[42] Todo o teu arvoredo e o fruto da tua terra o gafanhoto os consumirá.

[43] O estrangeiro que está no meio de ti se elevará mais e mais, e tu mais e mais descerás.

[44] Ele te emprestará a ti, porém tu não lhe emprestarás a ele; ele será por cabeça, e tu serás por cauda.

[45] Todas estas maldições virão sobre ti, e te perseguirão, e te alcançarão, até que sejas destruído, porquanto não ouviste a voz do SENHOR, teu Deus, para guardares os mandamentos e os estatutos que te ordenou.

[46] Serão, no teu meio, por sinal e por maravilha, como também entre a tua descendência, para sempre.

[47] Porquanto não serviste ao SENHOR, teu Deus, com alegria e bondade de coração, não obstante a abundância de tudo.

[48] Assim, com fome, com sede, com nudez e com falta de tudo, servirás aos inimigos que o SENHOR enviará contra ti; sobre o teu pescoço porá um jugo de ferro, até que te haja destruído.

[49] O SENHOR levantará contra ti uma nação de longe, da extremidade da terra

[40] Drzewa oliwne będziesz miał we wszystkich twoich granicach, lecz oliwą nie będziesz się nacierał, gdyż oliwki twoje opadną.

[41] Synów i córki spłodzisz, ale nie będziesz ich miał, bo pójdą do niewoli.

[42] Wszystkie twoje drzewa i plon twojej ziemi obejmie w posiadanie robactwo.

[43] Obcy przybysz, który jest pośród ciebie, będzie się wznosił coraz wyżej nad ciebie, a ty będziesz schodził coraz niżej.

[44] On będzie tobie pożyczał, a nie ty jemu, on będzie głową, a ty będziesz ogonem.

[45] Spadną na ciebie te wszystkie przekleństwa i będą cię ścigały, i dosięgną cię, aż zginiesz, gdyż nie słuchałeś głosu Pana, Boga twego, aby przestrzegać jego przykazań i ustaw, jakie ci nadał.

[46] I będą na tobie i na twoim potomstwie jako znak i cudowny dowód na wieki

[47] Za to, że nie służyłeś Panu, Bogu twemu, w radości i dobroci serca, mając wszystkiego w bród,

[48] Będziesz służył twoim nieprzyjaciołom, których Pan ześle na ciebie, w głodzie, w pragnieniu, w nagości i w niedostatku wszystkiego i włoży żelazne jarzmo na twój kark, aż cię wytępi.

[49] Sprowadzi Pan na ciebie naród z daleka, z krańca ziemi, jakby orlim lotem, naród, którego języka nie słyszałeś,

virá, como o vôo impetuoso da águia, nação cuja língua não entenderás;

[50] nação feroz de rosto, que não respeitará ao velho, nem se apiedará do moço.

[51] Ela comerá o fruto dos teus animais e o fruto da tua terra, até que sejas destruído; e não te deixará cereal, mosto, nem azeite, nem as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas, até que te haja consumido.

[52] Sitiar-te-á em todas as tuas cidades, até que venham a cair, em toda a tua terra, os altos e fortes muros em que confiavas; e te sitiará em todas as tuas cidades, em toda a terra que o SENHOR, teu Deus, te deu.

[53] Comerás o fruto do teu ventre, a carne de teus filhos e de tuas filhas, que te der o SENHOR, teu Deus, na angústia e no aperto com que os teus inimigos te apertarão.

[54] O mais mimoso dos homens e o mais delicado do teu meio será mesquinho para com seu irmão, e para com a mulher do seu amor, e para com os demais de seus filhos que ainda lhe restarem;

[55] de sorte que não dará a nenhum deles da carne de seus filhos, que ele comer; porquanto nada lhe ficou de resto na angústia e no aperto com que o teu inimigo te apertará em todas as tuas cidades.

[56] A mais mimosa das mulheres e a mais delicada do teu meio, que de mimo e delicadeza não tentaria pôr a planta do pé

[50] Naród o srogim obliczu, który nie okaże względu starcowi i nad pacholęciem się nie zlituje.

[51] Ten pożre pogłowie twego bydła i plon twojej ziemi, aż będziesz wytępiony, i nie pozostawi ci ani zboża, ani moszczu, ani oliwy, ani rozpłodu twojego bydła, ani przychówku twojej trzody, aż cię zniszczy.

[52] Będzie cię oblegał we wszystkich twoich miastach, aż padną twoje wysokie i warowne mury, w których pokładałeś ufność w całej twojej ziemi. Będzie cię oblegał we wszystkich twoich miastach w całej ziemi, którą dał ci Pan, Bóg twój.

[53] Będziesz jadł twoje własne potomstwo, ciała twoich synów i córek, które dał ci Pan, Bóg twój, w czasie oblężenia i ucisku, jakim uciśnie cię twój nieprzyjaciel.

[54] Mężczyzna najbardziej między wami wybredny i wypieszczony będzie zazdrościł swemu bratu i umiłowanej swojej żonie, i swoim dzieciom, które jeszcze pozostały,

[55] Tak iż nie da żadnemu z nich ani kawałka z ciała swoich dzieci, które będzie zjadał, gdyż nic mu nie pozostało w oblężeniu i ucisku, jakim uciśnie cię twój nieprzyjaciel we wszystkich twoich miastach.

[56] Kobieta najbardziej między wami wydelikacona i wypieszczona, która nigdy nie próbowała postawić stopy swojej nogi

sobre a terra, será mesquinha para com o marido de seu amor, e para com seu filho, e para com sua filha;

na ziemi, ponieważ była zbyt wypieszczona i wydelikacona, będzie zazdrościć umiłowanemu swemu mężowi i swemu synowi, i córce

57 mesquinha da placenta que lhe saiu dentre os pés e dos filhos que tiver, porque os comerá às escondidas pela falta de tudo, na angústia e no aperto com que o teu inimigo te apertará nas tuas cidades.

57 Nawet łożyska, które wychodzi spomiędzy jej nóg, i nawet swoich dzieci, które porodzi, gdyż sama potajemnie zjadać je będzie z braku czegokolwiek innego w czasie oblężenia i ucisku, jakim uciśnie cię twój nieprzyjaciel w twoich miastach.

58 Se não tiveres cuidado de guardar todas as palavras desta lei, escritas neste livro, para temeres este nome glorioso e terrível, o SENHOR, teu Deus,

58 Jeżeli nie będziesz pilnie spełniał wszystkich słów tego zakonu, zapisanych w tej księdze, w bojaźni przed chwalebnym i strasznym imieniem Pana, Boga twego,

59 então, o SENHOR fará terríveis as tuas pragas e as pragas de tua descendência, grandes e duradouras pragas, e enfermidades graves e duradouras;

59 To Pan niezwykłymi ciosami ugodzi ciebie i twoje potomstwo, ciosami potężnymi i długotrwałymi, chorobami złymi i długotrwałymi,

60 fará voltar contra ti todas as moléstias do Egito, que temeste; e se apegarão a ti.

60 I sprowadzi z powrotem na ciebie wszelkie zarazy egipskie, których się tak bałeś, i one przylgną do ciebie.

61 Também o SENHOR fará vir sobre ti toda enfermidade e toda praga que não estão escritas no livro desta Lei, até que sejas destruído.

61 Także wszelką chorobę i wszelką plagę, która nie jest zapisana w księdze tego zakonu, sprowadzi Pan na ciebie, aż będziesz zniszczony,

62 Ficareis poucos em número, vós que éreis como as estrelas dos céus em multidão, porque não destes ouvidos à voz do SENHOR, vosso Deus.

62 Pozostanie tylko nieliczna garstka z was, którzy byliście liczni jak gwiazdy na niebie, dlatego że nie słuchałeś głosu Pana, Boga twego.

63 Assim como o SENHOR se alegrava em vós outros, em fazer-vos bem e multiplicar-vos, da mesma sorte o SENHOR se alegrará em vos fazer perecer

63 A jak Pan radował się, wyświadczając wam dobro i rozmnażając was, tak radować się będzie, gubiąc was i tępiąc, i

e vos destruir; sereis desarraigados da terra à qual passais para possuí-la.

64 O SENHOR vos espalhará entre todos os povos, de uma até à outra extremidade da terra. Servirás ali a outros deuses que não conheceste, nem tu, nem teus pais; servirás à madeira e à pedra.

65 Nem ainda entre estas nações descansarás, nem a planta de teu pé terá repouso, porquanto o SENHOR ali te dará coração tremente, olhos mortiços e desmaio de alma.

66 A tua vida estará suspensa como por um fio diante de ti; terás pavor de noite e de dia e não crerás na tua vida.

67 Pela manhã dirás: Ah! Quem me dera ver a noite! E, à noitinha, dirás: Ah! Quem me dera ver a manhã! Isso pelo pavor que sentirás no coração e pelo espetáculo que terás diante dos olhos.

68 O SENHOR te fará voltar ao Egito em navios, pelo caminho de que te disse: Nunca jamais o verás; sereis ali oferecidos para venda como escravos e escravas aos vossos inimigos, mas não haverá quem vos compre.

Deuteronômio 29

O Quarto Discurso de Moisés
Deus faz nova aliança com o povo

1 São estas as palavras da aliança que o SENHOR ordenou a Moisés fizesse com os filhos de Israel na terra de Moabe, além da aliança que fizera com eles em Horebe.

zostaniecie wytępieni z ziemi, do której idziesz, aby ją objąć w posiadanie.

64 I rozproszy cię Pan pomiędzy wszystkie ludy od krańca po kraniec ziemi, i będziesz tam służył innym bogom, których nie znałeś ani ty, ani twoi ojcowie, bogom z drewna i kamienia.

65 Ale i u tych narodów nie będziesz miał wytchnienia i nie będzie odpoczynku dla stopy twojej nogi, lecz Pan da ci tam serce zatrwożone, oczy przygasłe i duszę zbolałą.

66 Życie twoje będzie ustawicznie zagrożone i lękać się będziesz nocą i dniem, i nie będziesz pewny swego życia.

67 Rano będziesz mówił: Oby już był wieczór, a wieczorem będziesz mówił: Oby już było rano, z powodu trwogi twego serca, która cię ogarnie, i na widok tego, co będziesz oglądał twymi oczyma.

68 Pan sprowadzi cię z powrotem do Egiptu na okrętach, drogą, o której ci powiedziałem, że już jej nigdy nie zobaczysz, i zostaniecie tam wystawieni na sprzedaż twoim nieprzyjaciołom jako niewolnicy i niewolnice, lecz nie będzie kupującego.

69 To są słowa przymierza, które Pan rozkazał Mojżeszowi zawrzeć z synami izraelskimi w ziemi moabskiej, oprócz przymierza, które zawarł z nimi na Herebie.

V Mojżeszowa 29

Ponowne zawarcie przymierza na polach moabskich

[2] Chamou Moisés a todo o Israel e disse-lhe: Tendes visto tudo quanto o SENHOR fez na terra do Egito, perante vós, a Faraó, e a todos os seus servos, e a toda a sua terra;

[3] as grandes provas que os vossos olhos viram, os sinais e grandes maravilhas;

[4] porém o SENHOR não vos deu coração para entender, nem olhos para ver, nem ouvidos para ouvir, até ao dia de hoje.

[5] Quarenta anos vos conduzi pelo deserto; não envelheceram sobre vós as vossas vestes, nem se gastou no vosso pé a sandália.

[6] Pão não comestes e não bebestes vinho nem bebida forte, para que soubésseis que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[7] Quando viestes a este lugar, Seom, rei de Hesbom, e Ogue, rei de Basã, nos saíram ao encontro, à peleja, e nós os ferimos;

[8] tomamos-lhes a terra e a demos por herança aos rubenitas, e aos gaditas, e à meia tribo dos manassitas.

[9] Guardai, pois, as palavras desta aliança e cumpri-as, para que prospereis em tudo quanto fizerdes.

[10] Vós estais, hoje, todos perante o SENHOR, vosso Deus: os cabeças de vossas

[1] Potem zwołał Mojżesz całego Izraela i rzekł do niego: Wy widzieliście wszystko, co w ziemi egipskiej uczynił Pan na waszych oczach faraonowi i wszystkim jego sługom, i całej jego ziemi,

[2] Te wielkie doświadczenia, które oglądały twoje oczy, te znaki i wielkie cuda.

[3] Lecz aż do dnia dzisiejszego nie dał wam Pan serca, które by rozumiało, ani oczu, które by widziały, ani uszu, które by słyszały.

[4] Prowadziłem was przez czterdzieści lat po pustyni, a nie zetlały wasze szaty na was i nie zbutwiało twoje obuwie na twoich nogach.

[5] Chleba nie jadaliście, wina i mocnego napoju nie pijaliście, abyście poznali, że Ja, Pan, jestem Bogiem waszym.

[6] A gdy przyszliście na to miejsce i wystąpił Sychon, król Cheszbonu, i Og, król Baszanu, przeciwko nam do walki, i my pobiliśmy ich,

[7] Zabraliśmy ich ziemię i oddaliśmy ją w posiadanie Rubenitom i Gadytom, i połowie plemienia Manassesa.

[8] Przestrzegajcie tedy słów tego przymierza i wypełniajcie je, by się wam powodziło we wszystkim, co będziecie czynić.

[9] Stanęliście dzisiaj wszyscy przed Panem, Bogiem waszym, naczelnicy waszych

tribos, vossos anciãos e os vossos oficiais, todos os homens de Israel,

[11] os vossos meninos, as vossas mulheres e o estrangeiro que está no meio do vosso arraial, desde o vosso rachador de lenha até ao vosso tirador de água,

[12] para que entres na aliança do SENHOR, teu Deus, e no juramento que, hoje, o SENHOR, teu Deus, faz contigo;

[13] para que, hoje, te estabeleça por seu povo, e ele te seja por Deus, como te tem prometido, como jurou a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

[14] Não é somente convosco que faço esta aliança e este juramento,

[15] porém com aquele que, hoje, aqui, está conosco perante o SENHOR, nosso Deus, e também com aquele que não está aqui, hoje, conosco.

[16] Porque vós sabeis como habitamos na terra do Egito e como passamos pelo meio das nações pelas quais viestes a passar;

[17] vistes as suas abominações e os seus ídolos, feitos de madeira e de pedra, bem como vistes a prata e o ouro que havia entre elas;

[18] para que, entre vós, não haja homem, nem mulher, nem família, nem tribo cujo coração, hoje, se desvie do SENHOR, nosso Deus, e vá servir aos deuses destas nações; para que não haja entre vós raiz que produza erva venenosa e amarga,

[19] ninguém que, ouvindo as palavras desta maldição, se abençoe no seu íntimo,

plemion, wasi starsi i wasi nadzorcy, wszyscy mężowie izraelscy,

[10] Wasze dzieci, wasze żony i twój obcy przybysz, który jest w twoim obozie, od tego, który drwa rąbie, aż do tego, który wodę czerpie,

[11] Aby pod przysięgą wejść w przymierze z Panem, Bogiem twoim, jakie Pan, Bóg twój, dziś z tobą zawiera,

[12] Aby dziś ustanowić cię swoim ludem, a On będzie twoim Bogiem, jak obiecał i jak przysiągł twoim ojcom, Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi.

[13] Lecz nie tylko z wami zawieram to przymierze, obwarowane przysięgą,

[14] Ale także z tym, który jest tutaj dziś z nami przed Panem, Bogiem naszym, oraz z tym, którego nie ma tu dziś z nami.

[15] Wiecie bowiem o tym, jak mieszkaliśmy w ziemi egipskiej, i jak przechodziliśmy pośród narodów, które minęliśmy.

[16] Widzieliście obrzydliwe ich bałwany i bożki z drzewa i kamienia, ze srebra i złota, jakie są u nich.

[17] Niechże nie będzie wśród was mężczyzny ani kobiety, ani rodziny, ani plemienia, których serce odwróciłoby się dziś od Pana, Boga naszego, aby pójść i służyć bogom tych narodów. Niechaj nie będzie wśród was korzenia, wydającego truciznę i piołun,

[18] Który by, słysząc słowa tego zaprzysiężonego przymierza, pochlebiał

dizendo: Terei paz, ainda que ande na perversidade do meu coração, para acrescentar à sede a bebedice.

sobie w swoim sercu, mówiąc: Dobrze mi będzie, choćbym nawet trwał w zatwardziałości swego serca. To doprowadziłoby do tego, że zostałoby zniszczone to, co nawodnione, wraz z tym, co wyschnięte.

[20] O SENHOR não lhe quererá perdoar; antes, fumegará a ira do SENHOR e o seu zelo sobre tal homem, e toda maldição escrita neste livro jazerá sobre ele; e o SENHOR lhe apagará o nome de debaixo do céu.

[19] Pan bowiem nie zechce mu przebaczyć, przeciwnie, wtedy zapłonie gniew Pana i jego zapalczywość na tego męża i spadną na niego wszystkie przekleństwa zapisane w tej księdze, i wymaże Pan jego imię pod niebem,

[21] O SENHOR o separará de todas as tribos de Israel para calamidade, segundo todas as maldições da aliança escrita neste Livro da Lei.

[20] I odłączy go Pan ku złemu ze wszystkich plemion izraelskich, zgodnie ze wszystkimi przekleństwami przymierza, zapisanego w księdze tego zakonu.

[22] Então, dirá a geração vindoura, os vossos filhos, que se levantarem depois de vós, e o estrangeiro que virá de terras longínquas, vendo as pragas desta terra e as suas doenças, com que o SENHOR a terá afligido,

[21] I powie następne pokolenie, wasi synowie, którzy powstaną po was, i cudzoziemiec, który przyjdzie z ziemi dalekiej, gdy zobaczą klęski tej ziemi i schorzenia, którymi ją Pan porazi:

[23] e toda a sua terra abrasada com enxofre e sal, de sorte que não será semeada, e nada produzirá, nem crescerá nela erva alguma, assim como foi a destruição de Sodoma e de Gomorra, de Admá e de Zeboim, que o SENHOR destruiu na sua ira e no seu furor,

[22] Cała jej gleba jest siarką, solą i pogorzeliskiem. Nie będzie obsiewana, nic na niej nie wyrośnie, nie wzejdzie na niej żadna trawa. Będzie jak zwaliska Sodomy i Gomory, Admy i Seboim, które Pan obrócił w gruzy w swoim gniewie i zapalczywości.

[24] isto é, todas as nações dirão: Por que fez o SENHOR assim com esta terra? Qual foi a causa do furor de tamanha ira?

[23] I będą mówić wszystkie narody: Za co Pan uczynił tak tej ziemi? Co za przyczyna tego wielkiego żaru jego gniewu?

[25] Então, se dirá: Porque desprezaram a aliança que o SENHOR, Deus de seus pais, fez com eles, quando os tirou do Egito;

[24] I odpowiedzą: Za to, że opuścili przymierze z Panem, Bogiem swoich

26 e se foram, e serviram a outros deuses, e os adoraram; deuses que não conheceram e que ele não lhes havia designado.
27 Pelo que a ira do SENHOR se acendeu contra esta terra, trazendo sobre ela toda a maldição que está escrita neste livro.
28 O SENHOR os arrancou, com ira, de sua terra, mas também com indignação e grande furor, e os lançou para outra terra, como hoje se vê.
29 As coisas encobertas pertencem ao SENHOR, nosso Deus, porém as reveladas nos pertencem, a nós e a nossos filhos, para sempre, para que cumpramos todas as palavras desta lei.

ojców, które z nimi zawarł, gdy wyprowadził ich z ziemi egipskiej,

25 A oni poszli i służyli innym bogom i oddawali im pokłon, bogom, których nie znali i których im nie przydzielił.

26 Rozgorzał więc gniew Pana przeciwko tej ziemi, tak iż przywiódł na nią wszelkie przekleństwo, zapisane w tej księdze.
27 I wyrwał ich Pan z ich ziemi w gniewie, w zapalczywości i w wielkiej popędliwości, i wyrzucił ich do innej ziemi, jak to jest dzisiaj.

28 To, co jest zakryte, należy do Pana, Boga naszego, a co jest jawne, do nas i do naszych synów po wieczne czasy, abyśmy wypełniali wszystkie słowa tego zakonu.

Deuteronômio 30

Promessas de misericórdia

1 Quando, pois, todas estas coisas vierem sobre ti, a bênção e a maldição que pus diante de ti, se te recordares delas entre todas as nações para onde te lançar o SENHOR, teu Deus;

2 e tornares ao SENHOR, teu Deus, tu e teus filhos, de todo o teu coração e de toda a tua alma, e deres ouvidos à sua voz, segundo tudo o que hoje te ordeno,

3 então, o SENHOR, teu Deus, mudará a tua sorte, e se compadecerá de ti, e te ajuntará, de novo, de todos os povos entre os quais te havia espalhado o SENHOR, teu Deus.

V Mojżeszowa 30

Warunki odnowy i błogosławieństwa

1 Gdy tedy przyjdzie na cię to wszystko, błogosławieństwo i przekleństwo, które ci przedłożyłem, i weźmiesz je sobie do serca pośród wszystkich narodów, dokąd wypędzi cię Pan, Bóg twój,
2 I nawrócisz się do Pana, Boga twego, i będziesz słuchał jego głosu zgodnie z tym wszystkim, co ja ci dziś nakazuję, ty i twoi synowie, z całego serca twego i z całej duszy twojej,

3 To wtedy przywróci Pan, Bóg twój, twoich jeńców i zmiłuje się nad tobą, i zgromadzi cię z powrotem ze wszystkich ludów, gdzie cię rozproszył Pan, Bóg twój.

[4] Ainda que os teus desterrados estejam para a extremidade dos céus, desde aí te ajuntará o SENHOR, teu Deus, e te tomará de lá.

[4] Choćby twoi wygnańcy byli na krańcu nieba, to i stamtąd zgromadzi cię Pan, Bóg twój, i stamtąd cię zabierze,

[5] O SENHOR, teu Deus, te introduzirá na terra que teus pais possuíram, e a possuirás; e te fará bem e te multiplicará mais do que a teus pais.

[5] I sprowadzi cię Pan, Bóg twój, do ziemi, którą posiadali twoi ojcowie, i posiądziesz ją i ty, i uczyni cię szczęśliwszym i liczniejszym od twoich ojców.

[6] O SENHOR, teu Deus, circuncidará o teu coração e o coração de tua descendência, para amares o SENHOR, teu Deus, de todo o coração e de toda a tua alma, para que vivas.

[6] I obrzeże Pan, Bóg twój, twoje serce i serce twego potomstwa, abyś miłował Pana, Boga twego, z całego serca twego i z całej duszy twojej, abyś żył.

[7] O SENHOR, teu Deus, porá todas estas maldições sobre os teus inimigos e sobre os teus aborrecedores, que te perseguiram.

[7] Włoży zaś Pan, Bóg twój, wszystkie te przekleństwa na twoich nieprzyjaciół i na tych, którzy cię nienawidzili i prześladowali.

[8] De novo, pois, darás ouvidos à voz do SENHOR; cumprirás todos os seus mandamentos que hoje te ordeno.

[8] Ty zaś nawrócisz się i będziesz słuchał głosu Pana, i spełniał wszystkie jego przykazania, które ja ci dziś nadaję.

[9] O SENHOR, teu Deus, te dará abundância em toda obra das tuas mãos, no fruto do teu ventre, no fruto dos teus animais e no fruto da tua terra e te beneficiará; porquanto o SENHOR tornará a exultar em ti, para te fazer bem, como exultou em teus pais;

[9] Obficie obdarzy cię Pan, Bóg twój, dobrem w każdym dziele twoich rąk, w twoim potomstwie, w rozpłodzie twojego bydła, w plonie twojej ziemi, gdyż Pan znów radować się będzie twoją pomyślnością, jak radował się twoimi ojcami,

[10] se deres ouvidos à voz do SENHOR, teu Deus, guardando os seus mandamentos e os seus estatutos, escritos neste Livro da Lei, se te converteres ao SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração e de toda a tua alma.

[10] Jeżeli będziesz słuchał głosu Pana, Boga twego, i będziesz przestrzegał jego przykazań i ustaw zapisanych w księdze tego zakonu, jeżeli nawrócisz się do Pana, Boga twego, z całego serca twego i z całej duszy twojej.

11 Porque este mandamento que, hoje, te ordeno não é demasiado difícil, nem está longe de ti.

12 Não está nos céus, para dizeres: Quem subirá por nós aos céus, que no-lo traga e no-lo faça ouvir, para que o cumpramos?

13 Nem está além do mar, para dizeres: Quem passará por nós além do mar que no-lo traga e no-lo faça ouvir, para que o cumpramos?

14 Pois esta palavra está mui perto de ti, na tua boca e no teu coração, para a cumprires.

A vida ou a morte

15 Vê que proponho, hoje, a vida e o bem, a morte e o mal;

16 se guardares o mandamento que hoje te ordeno, que ames o SENHOR, teu Deus, andes nos seus caminhos, e guardes os seus mandamentos, e os seus estatutos, e os seus juízos, então, viverás e te multiplicarás, e o SENHOR, teu Deus, te abençoará na terra à qual passas para possuí-la.

17 Porém, se o teu coração se desviar, e não quiseres dar ouvidos, e fores seduzido, e te inclinares a outros deuses, e os servires,

18 então, hoje, te declaro que, certamente, perecerás; não permanecerás longo tempo na terra à qual vais, passando o Jordão, para a possuíres.

19 Os céus e a terra tomo, hoje, por testemunhas contra ti, que te propus a vida e a morte, a bênção e a maldição;

11 To przykazanie bowiem, które ja ci dziś nadaję, nie jest dla ciebie ani za trudne, ani za dalekie.

12 Nie jest ono na niebie, aby trzeba było mówić: Któż nam wstąpi do nieba i do nas je sprowadzi, i nam je oznajmi, abyśmy je spełniali?

13 Nie jest też ono za morzem, aby trzeba było mówić: Któż nam się przeprawi za morze i do nas je sprowadzi, i nam je oznajmi, abyśmy je spełniali?

14 Lecz bardzo blisko ciebie jest słowo, w twoich ustach i w twoim sercu, abyś je czynił.

15 Patrz! Kładę dziś przed tobą życie i dobro oraz śmierć i zło;

16 Gdyż ja nakazuję ci dzisiaj, abyś miłował Pana, Boga twego, chodził jego drogami i przestrzegał jego przykazań, ustaw i praw, abyś żył i rozmnażał się, a Pan, Bóg twój, będzie ci błogosławił w ziemi, do której idziesz, aby ją posiąść.

17 Jeżeli zaś odwróci się twoje serce i nie będziesz słuchał, jeżeli dasz się odwieść i będziesz oddawał pokłon innym bogom oraz im służył,

18 To oznajmiam wam dzisiaj, że zginiecie i niedługie będą wasze dni na ziemi, do której przeprawiasz się przez Jordan, aby dojść do niej i objąć ją w posiadanie.

19 Biorę dziś przeciwko wam na świadków niebo i ziemię. Położyłem dziś przed tobą życie i śmierć, błogosławieństwo i

escolhe, pois, a vida, para que vivas, tu e a tua descendência,

[20] amando o SENHOR, teu Deus, dando ouvidos à sua voz e apegando-te a ele; pois disto depende a tua vida e a tua longevidade; para que habites na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

Deuteronômio 31

As Últimas Disposições
Josué, sucessor de Moisés

[1] Passou Moisés a falar estas palavras a todo o Israel

[2] e disse-lhes: Sou, hoje, da idade de cento e vinte anos. Já não posso sair e entrar, e o SENHOR me disse: Não passarás o Jordão.

[3] O SENHOR, teu Deus, passará adiante de ti; ele destruirá estas nações de diante de ti, e tu as possuirás; Josué passará adiante de ti, como o SENHOR tem dito.

[4] O SENHOR lhes fará como fez a Seom e a Ogue, reis dos amorreus, os quais destruiu, bem como a sua terra.

[5] Quando, pois, o SENHOR vos entregar estes povos diante de vós, então, com eles fareis segundo todo o mandamento que vos tenho ordenado.

[6] Sede fortes e corajosos, não temais, nem vos atemorizeis diante deles, porque o SENHOR, vosso Deus, é quem vai convosco; não vos deixará, nem vos desamparará.

przekleństwo. Wybierz przeto życie, abyś żył, ty i twoje potomstwo,

[20] Miłując Pana, Boga twego, słuchając jego głosu i lgnąc do niego, gdyż w tym jest twoje życie i przedłużenie twoich dni, abyś mieszkał na ziemi, którą Pan przysiągł dać twoim ojcom, Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi.

V Mojżeszowa 31

Jozue następcą Mojżesza

[1] Potem poszedł Mojżesz i przemówił w te słowa do całego Izraela,

[2] I rzekł do nich: Mam dzisiaj sto dwadzieścia lat, nie mogę już wychodzić ni wchodzić, a także Pan rzekł do mnie: Nie przekroczysz tego Jordanu.

[3] Pan, Bóg twój, sam przejdzie przed tobą. On wytępi te narody przed tobą i ty je wydziedziczysz. Jozue pójdzie przed tobą, jak Pan zapowiedział.

[4] I postąpi z nimi Pan tak, jak postąpił z Sychonem i z Ogiem, królami amorejskimi, i z ich ziemią, gdy ich zgładził.

[5] Pan wyda ich wam, a wy postąpicie z nimi zgodnie ze wszystkimi moimi przykazaniami, jakie wam nadałem.

[6] Bądźcie mocni, bądźcie odważni! Nie bójcie się ich i nie drżyjcie przed nimi, gdyż Pan, Bóg twój, sam pójdzie z tobą. nie porzuci i nie opuści cię.

[7] Chamou Moisés a Josué e lhe disse na presença de todo o Israel: Sê forte e corajoso; porque, com este povo, entrarás na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais; e tu os farás herdá-la.

[8] O SENHOR é quem vai adiante de ti; ele será contigo, não te deixará, nem te desamparará; não temas, nem te atemorizes.

A lei deve ser lida ao povo de sete em sete anos

[9] Esta lei, escreveu-a Moisés e a deu aos sacerdotes, filhos de Levi, que levavam a arca da Aliança do SENHOR, e a todos os anciãos de Israel.

[10] Ordenou-lhes Moisés, dizendo: Ao fim de cada sete anos, precisamente no ano da remissão, na Festa dos Tabernáculos,

[11] quando todo o Israel vier a comparecer perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que este escolher, lerás esta lei diante de todo o Israel.

[12] Ajuntai o povo, os homens, as mulheres, os meninos e o estrangeiro que está dentro da vossa cidade, para que ouçam, e aprendam, e temam o SENHOR, vosso Deus, e cuidem de cumprir todas as palavras desta lei;

[13] para que seus filhos que não a souberem ouçam e aprendam a temer o SENHOR, vosso Deus, todos os dias que viverdes sobre a terra à qual ides, passando o Jordão, para a possuir.

A futura rebeldia de Israel

[7] Potem przywołał Mojżesz Jozuego i rzekł do niego na oczach całego Izraela: Bądź mocny, bądź odważny, gdyż ty wejdziesz z tym ludem do ziemi, którą Pan przysiągł dać ich ojcom, i ty im ją oddasz w dziedziczne posiadanie.

[8] Pan sam pójdzie przed tobą i będzie z tobą. Nie zawiedzie i nie opuści cię; nie bój się więc i nie trwóż się!

[9] I spisał Mojżesz ten zakon, i dał go kapłanom, synom Lewiego, którzy noszą Skrzynię Przymierza Pańskiego, i starszym izraelskim.

Polecenie odczytywania zakonu co siedem lat

[10] Dał im też Mojżesz taki rozkaz: Po upływie każdego siedmiolecia, w roku umorzenia długu, w Święto Szałasów,

[11] Gdy przyjdzie cały Izrael, by pokazać się przed obliczem Pana, Boga twego, na miejscu, które wybierze, odczytasz ten zakon przed uszami całego Izraela.

[12] Zgromadź lud, mężczyzn, kobiety, dzieci i obcych przybyszów, którzy przebywają w twoich bramach, aby usłyszeli i aby nauczyli się bojaźni Pana, Boga waszego, i pilnie spełniali wszystkie słowa tego zakonu;

[13] Ich synowie zaś, którzy go jeszcze nie znają, niech go wysłuchają i nauczą się bojaźni Pana, Boga waszego, po wszystkie dni waszego życia na ziemi, do której przeprawicie się przez Jordan, aby ją objąć w posiadanie.

Ostatnie polecenie Pana dla Mojżesza

[14] Disse o SENHOR a Moisés: Eis que os teus dias são chegados, para que morras; chama Josué, e apresentai-vos na tenda da congregação, para que eu lhe dê ordens. Assim, foram Moisés e Josué e se apresentaram na tenda da congregação.

[14] Potem rzekł Pan do Mojżesza: Oto bliskie już są dni twojej śmierci; przywołaj Jozuego i stańcie w Namiocie Zgromadzenia, a Ja dam mu rozkazy. I poszedł Mojżesz z Jozuem i stanęli w Namiocie Zgromadzenia,

[15] Então, o SENHOR apareceu, ali, na coluna de nuvem, a qual se deteve sobre a porta da tenda.

[15] I ukazał się Pan przy Namiocie w słupie obłocznym. A ten słup obłoczny stanął u wejścia do Namiotu

[16] Disse o SENHOR a Moisés: Eis que estás para dormir com teus pais; e este povo se levantará, e se prostituirá, indo após deuses estranhos na terra para cujo meio vai, e me deixará, e anulará a aliança que fiz com ele.

[16] I rzekł Pan do Mojżesza: Oto, gdy ty spoczniesz w gronie twoich ojców, lud ten powstanie i będzie cudzołożył, idąc za obcymi bogami ziemi, do której wchodzi, opuści mnie i złamie moje przymierze, które z nim zawarłem.

[17] Nesse dia, a minha ira se acenderá contra ele; desampará-lo-ei e dele esconderei o rosto, para que seja devorado; e tantos males e angústias o alcançarão, que dirá naquele dia: Não nos alcançaram estes males por não estar o nosso Deus no meio de nós?

[17] W tym dniu zapłonie mój gniew przeciwko niemu. Opuszczę ich i zakryję moje oblicze przed nimi. Zostanie pochłonięty i dosięgną go liczne niedole i uciski, i będzie mówił w tym dniu: Czy nie dlatego, że nie ma Boga pośród mnie, dosięgły mnie te niedole?

[18] Esconderei, pois, certamente, o rosto naquele dia, por todo o mal que tiverem feito, por se haverem tornado a outros deuses.

[18] Lecz Ja zakryję całkiem w tym dniu moje oblicze z powodu wszelkiego zła, jakie popełnił, zwracając się do innych bogów.

[19] Escrevei para vós outros este cântico e ensinai-o aos filhos de Israel; ponde-o na sua boca, para que este cântico me seja por testemunha contra os filhos de Israel.

[19] Więc teraz spiszcie sobie tę pieśń i naucz jej synów izraelskich. Włóż ją w ich usta, aby ta pieśń była dla mnie świadkiem przeciwko synom izraelskim.

[20] Quando eu tiver introduzido o meu povo na terra que mana leite e mel, a qual, sob juramento, prometi a seus pais, e, tendo ele comido, e se fartado, e engordado, e houver tornado a outros

[20] Kiedy bowiem wprowadzę go do ziemi, opływającej w mleko i miód, którą przysiągłem jego ojcom, będzie jadł i naje się do syta, i utyje, i zwróci się do innych

deuses, e os houver servido, e me irritado, e anulado a minha aliança;

bogów, i będzie im służył, mną zaś pogardzi i złamie moje przymierze.

21 e, quando o tiverem alcançado muitos males e angústias, então, este cântico responderá contra ele por testemunha, pois a sua descendência, sempre, o trará na boca; porquanto conheço os desígnios que, hoje, estão formulando, antes que o introduza na terra que, sob juramento, prometi.

21 A gdy dosięgną go liczne niedole i uciski, wtedy odezwie się ta pieśń przed nimi jako świadek - nie będzie bowiem zapomniana w ustach jego potomstwa - gdyż Ja znałem ich zamysł, według którego dziś postępują, jeszcze zanim wprowadziłem ich do ziemi, którą im przysiągłem.

22 Assim, Moisés, naquele mesmo dia, escreveu este cântico e o ensinou aos filhos de Israel.

22 Mojżesz spisał tę pieśń w owym dniu i nauczył jej synów izraelskich.

23 Ordenou o SENHOR a Josué, filho de Num, e disse: Sê forte e corajoso, porque tu introduzirás os filhos de Israel na terra que, sob juramento, lhes prometi; e eu serei contigo.

23 Pan zaś wprowadził Jozuego, syna Nuna, na jego stanowisko i rzekł: Bądź mocny i odważny, bo ty wprowadzisz synów izraelskich do ziemi, którą przysiągłem im, a Ja będę z tobą.

O Livro da Lei posto ao lado da arca

24 Tendo Moisés acabado de escrever, integralmente, as palavras desta lei num livro,

24 A gdy Mojżesz spisał do końca słowa tego zakonu w księdze,

25 deu ordem aos levitas que levavam a arca da Aliança do SENHOR, dizendo:

25 To dał Mojżesz Lewitom, którzy nosili Skrzynię Przymierza Bożego, taki rozkaz:

26 Tomai este Livro da Lei e ponde-o ao lado da arca da Aliança do SENHOR, vosso Deus, para que ali esteja por testemunha contra ti.

26 Weźcie księgę tego zakonu i połóżcie ją z boku Skrzyni Przymierza Pana, Boga waszego, i niech będzie tam świadkiem przeciwko tobie,

27 Porque conheço a tua rebeldia e a tua dura cerviz. Pois, se, vivendo eu, ainda hoje, convosco, sois rebeldes contra o SENHOR, quanto mais depois da minha morte?

27 Znam bowiem twój upór i twój twardy kark. Wszak oto już dziś, gdy jeszcze żyję między wami, byliście oporni wobec Pana, a cóż dopiero po mojej śmierci?

28 Ajuntai perante mim todos os anciãos das vossas tribos e vossos oficiais, para que eu fale aos seus ouvidos estas palavras

28 Zgromadźcie u mnie wszystkich starszych waszych plemion i waszych nadzorców, a wypowiem do nich

e contra eles, por testemunhas, tomarei os céus e a terra.

29 Porque sei que, depois da minha morte, por certo, procedereis corruptamente e vos desviareis do caminho que vos tenho ordenado; então, este mal vos alcançará nos últimos dias, porque fareis mal perante o SENHOR, provocando-o à ira com as obras das vossas mãos.

O cântico de Moisés

30 Então, Moisés pronunciou, integralmente, as palavras deste cântico aos ouvidos de toda a congregação de Israel:

wszystkie te słowa i wezwę na świadków przeciwko nim niebo i ziemię,

29 Wiem bowiem, że po mojej śmierci ulegniecie całkowitemu zepsuciu i zejdziecie z drogi, którą wam nakazałem, i spotka was w przyszłości nieszczęście, bo będziecie czynić to, co jest złe w oczach Pana, drażniąc go dziełem swoich rąk.

30 I przemówił Mojżesz do całego zgromadzenia izraelskiego słowami całej tej pieśni

Deuteronômio 32

1 Inclinai os ouvidos, ó céus, e falarei; e ouça a terra as palavras da minha boca.

2 Goteje a minha doutrina como a chuva, destile a minha palavra como o orvalho, como chuvisco sobre a relva e como gotas de água sobre a erva.

3 Porque proclamarei o nome do SENHOR. Engrandecei o nosso Deus.

4 Eis a Rocha! Suas obras são perfeitas, porque todos os seus caminhos são juízo; Deus é fidelidade, e não há nele injustiça; é justo e reto.

5 Procederam corruptamente contra ele, já não são seus filhos, e sim suas manchas; é geração perversa e deformada.

6 É assim que recompensas ao SENHOR, povo louco e ignorante? Não é ele teu pai, que te adquiriu, te fez e te estabeleceu?

V Mojżeszowa 32

Pieśń Mojżesza

1 Nakłońcie uszy, niebiosa, a ja mówić będę, I niech słucha ziemia słów ust moich!

2 Niech kropi jak deszcz nauka moja, Niech ścieka jak rosa mowa moja, Jak drobny deszcz na świeżą ruń, Jak ulewa na trawę,

3 Gdyż imię Pana głosić będę, Oddajcie uwielbienie Bogu naszemu.

4 On jest skałą! Doskonałe jest dzieło jego, Gdyż wszystkie drogi jego są prawe, Jest Bogiem wiernym, bez fałszu, Sprawiedliwy On i prawy.

5 Źle postąpił wobec niego - Nie są synami jego przez przywary swoje - Ród krnąbrny i przewrotny.

6 Czy Panu tak odpłacicie, Ludu głupi i nie mądry? Czyż nie jest On ojcem twoim,

stwórcą twoim, Czy nie On cię stworzył i utwierdził?

[7] Lembra-te dos dias da antiguidade, atenta para os anos de gerações e gerações; pergunta a teu pai, e ele te informará, aos teus anciãos, e eles to dirão.

[7] Wspomnij dni dawne, rozważcie lata dawnych pokoleń, Zapytaj ojca twego, a oznajmi ci, Starszych twoich, a powiedzą ci.

[8] Quando o Altíssimo distribuía as heranças às nações, quando separava os filhos dos homens uns dos outros, fixou os limites dos povos, segundo o número dos filhos de Israel.

[8] Gdy Najwyższy przydzielał dziedzictwa narodom, Gdy rozdzielał synów ludzkich, Już ustalał granice ludów Według liczby synów izraelskich.

[9] Porque a porção do SENHOR é o seu povo; Jacó é a parte da sua herança.

[9] Gdyż dziełem Pana jest lud jego, Jakub wyznaczonym mu dziedzictwem.

[10] Achou-o numa terra deserta e num ermo solitário povoado de uivos; rodeou-o e cuidou dele, guardou-o como a menina dos olhos.

[10] Znalazł go w ziemi pustynnej I w bezludnym zawodzeniu pustyni. Otoczył go, doglądał go, Strzegł go jak źrenicy oka.

[11] Como a águia desperta a sua ninhada e voeja sobre os seus filhotes, estende as asas e, tomando-os, os leva sobre elas,

[11] Jak orzeł pobudza do lotu swoje młode, Unosi się nad swymi pisklętami, Rozpościera swoje skrzydła, bierze na nie młode I niesie je na lotkach swoich,

[12] assim, só o SENHOR o guiou, e não havia com ele deus estranho.

[12] Tak Pan sam jeden prowadził go, Nie było przy nim obcego boga.

[13] Ele o fez cavalgar sobre os altos da terra, comer as messes do campo, chupar mel da rocha e azeite da dura pederneira,

[13] Powiódł go po wzgórzach ziemi, Aby spożywał plony pól; Karmił go miodem ze skały, I oliwą z opoki krzemiennej,

[14] coalhada de vacas e leite de ovelhas, com a gordura dos cordeiros, dos carneiros que pastam em Basã e dos bodes, com o mais escolhido trigo; e bebeste o sangue das uvas, o mosto.

[14] Śmietanką krowią i mlekiem owczym, Wraz z tłuszczem jagniąt I baranów z Baszanu, i kozłów Oraz najwyborniejszą mąką pszeniczną, A zapijesz to winem z krwi winogron.

[15] Mas, engordando-se o meu amado, deu coices; engordou-se, engrossou-se, ficou

[15] Utył Jeszurun i wierzga - Utyłeś, stłuściałeś, zgrubiałeś - I porzucił Boga,

nédio e abandonou a Deus, que o fez, desprezou a Rocha da sua salvação.

16 Com deuses estranhos o provocaram a zelos, com abominações o irritaram.

17 Sacrifícios ofereceram aos demônios, não a Deus; a deuses que não conheceram, novos deuses que vieram há pouco, dos quais não se estremeceram seus pais.

18 Olvidaste a Rocha que te gerou; e te esqueceste do Deus que te deu o ser.

19 Viu isto o SENHOR e os desprezou, por causa da provocação de seus filhos e suas filhas;

20 e disse: Esconderei deles o rosto, verei qual será o seu fim; porque são raça de perversidade, filhos em quem não há lealdade.

21 A zelos me provocaram com aquilo que não é Deus; com seus ídolos me provocaram à ira; portanto, eu os provocarei a zelos com aquele que não é povo; com louca nação os despertarei à ira.

22 Porque um fogo se acendeu no meu furor e arderá até ao mais profundo do inferno, consumirá a terra e suas messes e abrasará os fundamentos dos montes.

23 Amontoarei males sobre eles; as minhas setas esgotarei contra eles.

24 Consumidos serão pela fome, devorados pela febre e peste violenta; e contra eles enviarei dentes de feras e ardente peçonha de serpentes do pó.

który go stworzył, Znieważył skałę zbawienia swojego.

16 Pobudzili jego zazdrość cudzymi bogami, Podniecili go obrzydliwościami,

17 Składali ofiary demonom, które nie są bogami, Bogom, których ojcowie wasi nie znali, Nowym, które nie dawno się pojawiły.

18 Skałę, która cię zrodziła, zaniedbałeś, Zapomniałeś Boga, który cię w boleściach na świat wydał.

19 A gdy Pan to ujrzał, wzgardził nimi I z niechęci do swych synów i córek

20 Rzekł: Zakryję przed nimi oblicze moje, Zobaczę, jaka będzie przyszłość ich, Gdyż ród to przewrotny, Synowie, w których nie ma wierności.

21 Pobudzili mnie do zazdrości tym, co nie jest bogiem, Podniecili mnie marnościami swoimi, Więc i Ja pobudzę ich do zazdrości tymi, którzy nie są ludem, Podniecę ich narodem nikczemnym.

22 Gdyż ogień zapalił się przez gniew mój I płonie do głębin podziemi, Trawi ziemię wraz z plonem jej, Wypala posady gór.

23 Zgarnę na nich nieszczęścia, Strzały moje na nich zużyję.

24 Będą wyczerpani głodem, strawieni gorączką I jadowitą zarazą. Wypuszczę na nich kły zwierząt Wraz z jadem tych, co pełzają w prochu.

[25] Fora devastará a espada, em casa, o pavor, tanto ao jovem como à virgem, tanto à criança de peito como ao homem encanecido.

[26] Eu teria dito: Por todos os cantos os espalharei e farei cessar a sua memória dentre os homens,

[27] se eu não tivesse receado a provocação do inimigo, para que os seus adversários não se iludam, para que não digam: A nossa mão tem prevalecido, e não foi o SENHOR quem fez tudo isto.

[28] Porque o meu povo é gente falta de conselhos, e neles não há entendimento.

[29] Tomara fossem eles sábios! Então, entenderiam isto e atentariam para o seu fim.

[30] Como poderia um só perseguir mil, e dois fazerem fugir dez mil, se a sua Rocha lhos não vendera, e o SENHOR lhos não entregara?

[31] Porque a rocha deles não é como a nossa Rocha; e os próprios inimigos o atestam.

[32] Porque a sua vinha é da vinha de Sodoma e dos campos de Gomorra; as suas uvas são uvas de veneno, seus cachos, amargos;

[33] o seu vinho é ardente veneno de répteis e peçonha terrível de víboras.

[34] Não está isto guardado comigo, selado nos meus tesouros?

[35] A mim me pertence a vingança, a retribuição, a seu tempo, quando resvalar o seu pé; porque o dia da sua calamidade

[25] Na zewnątrz osierocać będzie miecz A w mieszkaniach groza, Zarówno młodzieńca, jak pannę, Jak niemowlę oraz męża sędziwego.

[26] Byłbym rzekł: Potłukę ich, Wytracę między ludźmi pamięć o nich,

[27] Gdybym się nie wzdrygał przed zniewagą wroga, Aby nie wypaczyli tego ciemiężcy ich, Aby nie powiedzieli: Nasza ręka jest górą, A nie Pan uczynił to wszystko.

[28] Gdyż są narodem pozbawionym dobrej rady I nie ma w nich roztropności.

[29] Gdyby byli mądrzy, zastanowiliby się nad tym, Zrozumieliby, co ich czeka.

[30] Jakżeby jeden mógł gonić przed sobą tysiąc, A dwaj zmusić do ucieczki dziesięć tysięcy, Gdyby ten, który jest ich skałą, nie był ich zaprzedał, A Pan ich nie porzucił?!

[31] Gdyż nie jest jako nasza skała ich skała; Także nieprzyjaciele nasi są tego sędziami.

[32] Gdyż z winorośli Sodomy jest winorośl ich I z niw uprawnych Gomory; Winogrona ich to winogrona jadowite, Gorzkie są ich jagody.

[33] Smoczym jadem jest wino ich, Okrutną trucizną żmij.

[34] Czyż nie jest to zakryte u mnie, Zapieczętowane w skarbcach moich?

[35] Pomsta do mnie należy, Ja odpłacę Do czasu, gdy zachwieje się noga ich. Gdyż bliski jest dzień klęski ich, I śpieszą się ich przeznaczenia.

está próximo, e o seu destino se apressa em chegar.

36 Porque o SENHOR fará justiça ao seu povo e se compadecerá dos seus servos, quando vir que o seu poder se foi, e já não há nem escravo nem livre.

37 Então, dirá: Onde estão os seus deuses? E a rocha em quem confiavam?

38 Deuses que comiam a gordura de seus sacrifícios e bebiam o vinho de suas libações? Levantem-se eles e vos ajudem, para que haja esconderijo para vós outros!

39 Vede, agora, que Eu Sou, Eu somente, e mais nenhum deus além de mim; eu mato e eu faço viver; eu firo e eu saro; e não há quem possa livrar alguém da minha mão.

40 Levanto a mão aos céus e afirmo por minha vida eterna:

41 se eu afiar a minha espada reluzente, e a minha mão exercitar o juízo, tomarei vingança contra os meus adversários e retribuirei aos que me odeiam.

42 Embriagarei as minhas setas de sangue (a minha espada comerá carne), do sangue dos mortos e dos prisioneiros, das cabeças cabeludas do inimigo.

43 Louvai, ó nações, o seu povo, porque o SENHOR vingará o sangue dos seus servos, tomará vingança dos seus adversários e fará expiação pela terra do seu povo.

44 Veio Moisés e falou todas as palavras deste cântico aos ouvidos do povo, ele e Josué, filho de Num.

45 Tendo Moisés falado todas estas palavras a todo o Israel,

36 Gdyż Pan upomni się o prawo ludu swego, Ulituje się nad sługami swoimi, Gdy zobaczy, że znikła siła I że nie ma ani niewolnika, ani wolnego.

37 I powie: Gdzież są bogowie ich, Skała, na której polegali,

38 Którzy tłuszcz rzeźnych ofiar ich zjadali I wypijali wino ich ofiar z płynów? Niech powstaną i pomogą wam, Niech będą wam osłoną!

39 Patrzcie teraz, że to Ja, Ja jestem A oprócz mnie nie ma boga. Ja pozbawiam życia i darzę życiem, Ja ranię i leczę, I z ręki mojej nikt nie zdoła się wyrwać.

40 Gdyż podniosę ku niebu rękę moją I powiem: Ja żyję na wieki.

41 Gdy wyostrzę miecz mój błyszczący I sąd podejmie ręka moja, Wywrę zemstę na wrogach moich, I odpłacę tym, którzy mnie nienawidzą;

42 Krwią upoję strzały moje, A miecz mój naje się mięsa, Krwią poległych i pojmanych Z nieczesanych głów wrogów.

43 Wysławiajcie, narody, lud jego, Gdyż pomści krew sług swoich I zemstę wywrze na wrogach swoich, Ale ziemię swoją i lud oczyści z grzechu.

44 I przyszedł Mojżesz, i przemówił słowami całej tej pieśni do ludu, on i Jozue, syn Nuna.

45 A gdy Mojżesz wypowiedział do końca te słowa do całego Izraela,

[46] disse-lhes: Aplicai o coração a todas as palavras que, hoje, testifico entre vós, para que ordeneis a vossos filhos que cuidem de cumprir todas as palavras desta lei.

[47] Porque esta palavra não é para vós outros coisa vã; antes, é a vossa vida; e, por esta mesma palavra, prolongareis os dias na terra à qual, passando o Jordão, ides para a possuir.

O Último Dia da Vida de Moisés

Moisés vê do monte Nebo a terra de Canaã

[48] Naquele mesmo dia, falou o SENHOR a Moisés, dizendo:

[49] Sobe a este monte de Abarim, ao monte Nebo, que está na terra de Moabe, defronte de Jericó, e vê a terra de Canaã, que aos filhos de Israel dou em possessão.

[50] E morrerás no monte, ao qual terás subido, e te recolherás ao teu povo, como Arão, teu irmão, morreu no monte Hor e se recolheu ao seu povo,

[51] porquanto prevaricastes contra mim no meio dos filhos de Israel, nas águas de Meribá de Cades, no deserto de Zim, pois me não santificastes no meio dos filhos de Israel.

[52] Pelo que verás a terra defronte de ti, porém não entrarás nela, na terra que dou aos filhos de Israel.

Deuteronômio 33

A bênção de Moisés

[1] Esta é a bênção que Moisés, homem de Deus, deu aos filhos de Israel, antes da sua morte.

[46] Rzekł do nich jeszcze: Weźmijcie do serca swego wszystkie słowa, którymi ja was dziś ostrzegam, abyście je przekazali waszym synom, by starannie spełniali wszystkie słowa tego zakonu.

[47] Gdyż nie jest to dla was słowo puste, lecz jest ono waszym życiem; i przez to słowo przedłużycie życie swoje na ziemi, do której przeprawiacie się przez Jordan, aby ją objąć w posiadanie.

Mojżesz ogląda Ziemię Obiecaną z daleka

[48] Tego samego dnia przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy:

[49] Wstąp na górę Abarim, górę Nebo, która jest w ziemi moabskiej naprzeciw Jerycha, i spójrz na ziemię kanaanejską, którą daję synom izraelskim na własność;

[50] Na górze, na którą wstąpisz, umrzesz i zostaniesz przyłączony do swojego ludu, jak umarł Aaron, twój brat, na górze Hor i został przyłączony do swojego ludu.

[51] Za to, że sprzeniewierzyliście mi się pośród synów izraelskich przy wodach Meriba w Kadesz, na pustyni Syn, za to, że nie uczciliście mnie jako świętego pośród synów izraelskich;

[52] Tylko z daleka zobaczysz ziemię, lecz tam nie wejdziesz, do ziemi, którą Ja daję synom izraelskim.

V Mojżeszowa 33

Mojżesz błogosławi plemiona izraelskie

[1] A to jest błogosławieństwo, którym Mojżesz, mąż Boży, pobłogosławił synów izraelskich przed swoją śmiercią.

[2] Disse, pois: O SENHOR veio do Sinai e lhes alvoreceu de Seir, resplandeceu desde o monte Parã; e veio das miríades de santos; à sua direita, havia para eles o fogo da lei.

[2] Powiedział: Pan przyszedł z Synaju i zaświecił im z Seiru Zajaśniał z góry Paran I nadszedł z Meribat przy Kadesz, Po prawicy jego płonący ogień.

[3] Na verdade, amas os povos; todos os teus santos estão na tua mão; eles se colocam a teus pés e aprendem das tuas palavras.

[3] Zaiste, miłuje On lud swój, Wszyscy poświęceni jego są w ręce twojej, I kroczyli oni za stopami twoimi, Przyjęli wypowiedzi twoje:

[4] Moisés nos prescreveu a lei por herança da congregação de Jacó.

[4] Naukę, którą podał nam Mojżesz, Jako dziedzictwo zgromadzenia Jakubowego.

[5] E o SENHOR se tornou rei ao seu povo amado, quando se congregaram os cabeças do povo com as tribos de Israel.

[5] I został Pan królem w Jeszurun, Gdy zebrali się naczelnicy ludu, Pospołu z plemionami Izraela.

[6] Viva Rúben e não morra; e não sejam poucos os seus homens!

[6] Niech żyje Ruben i niech nie umiera, Niech mężczyzn jego będzie sporo.

[7] Isto é o que disse de Judá: Ouve, ó SENHOR, a voz de Judá e introduze-o no seu povo; com as tuas mãos, peleja por ele e sê tu ajuda contra os seus inimigos.

[7] A to o Judzie; i rzekł: Słuchaj, Panie, głosu Judy, I do ludu jego przywiedź go; Rękoma swymi za niego walcz, Bądź mu pomocą przeciwko gnębicielom jego.

[8] De Levi disse: Dá, ó Deus, o teu Tumim e o teu Urim para o homem, teu fidedigno, que tu provaste em Massá, com quem contendeste nas águas de Meribá;

[8] A o Lewim rzekł: Tummim są twoje i urim są twoje, Twojego męża nabożnego, Którego doświadczyłeś w Massa, Z którym walczyłeś u wód Meriba.

[9] aquele que disse a seu pai e a sua mãe: Nunca os vi; e não conheceu a seus irmãos e não estimou a seus filhos, pois guardou a tua palavra e observou a tua aliança.

[9] Który mówi o ojcu swoim i matce: Nie widziałem ich, I braci swoich ma za obcych, A synów swoich nie zna; Gdyż przestrzegają słowa twojego, A przymierza twojego pilnują.

[10] Ensinou os teus juízos a Jacó e a tua lei, a Israel; ofereceu incenso às tuas narinas e holocausto, sobre o teu altar.

[10] Niech uczą Jakuba praw twoich, A Izraela zakonu twojego, Niech kładą kadzidło w nozdrza twoje, A całopalenie na ołtarzu twoim.

[11] Abençoa o seu poder, ó SENHOR, e aceita a obra das suas mãos, fere os

[11] Błogosław, Panie, siłę jego, A w dziele rąk jego miej upodobanie, Skrusz biodra

lombos dos que se levantam contra ele e o aborrecem, para que nunca mais se levantem.

tych, którzy powstają przeciwko niemu, A nienawidzący go niech już nie powstaną.

[12] De Benjamim disse: O amado do SENHOR habitará seguro com ele; todo o dia o SENHOR o protegerá, e ele descansará nos seus braços.

[12] O Beniaminie rzekł: Ulubieniec Pana bezpiecznie mieszka przy nim, Osłania go przez wszystkie dni, A w ramionach jego przebywa.

[13] De José disse: Bendita do SENHOR seja a sua terra, com o que é mais excelente dos céus, do orvalho e das profundezas,

[13] O Józefie rzekł: Błogosławiona przez Pana ziemia jego, Najcenniejszym darem niebios, rosą, I otchłanią, która jest rozlana w dole,

[14] com o que é mais excelente daquilo que o sol amadurece e daquilo que os meses produzem,

[14] Najcenniejszym darem, który dojrzewa w słońcu, Najcenniejszym darem, któremu księżyce wzrost dają,

[15] com o que é mais excelente dos montes antigos e mais excelente dos outeiros eternos,

[15] Najcenniejszymi płodami odwiecznych gór, Najcenniejszymi darami wzgórz wiekuistych,

[16] com o que é mais excelente da terra e da sua plenitude e da benevolência daquele que apareceu na sarça; que tudo isto venha sobre a cabeça de José, sobre a cabeça do príncipe entre seus irmãos.

[16] Najcenniejszymi darami ziemi i napełnienia jej, I łaską tego, który mieszka w krzaku. Niechaj to zstąpi na głowę Józefa I na ciemię wybrańca pośród braci jego.

[17] Ele tem a imponência do primogênito do seu touro, e as suas pontas são como as de um boi selvagem; com elas rechaçará todos os povos até às extremidades da terra. Tais, pois, as miríades de Efraim, e tais, os milhares de Manassés.

[17] Pierworodny cielec jego pełen jest chwały, Rogami bawołu są rogi jego, Nimi pobodzie ludy wraz z krańcami ziemi. Takie są dziesiątki tysięcy Efraima, Takie są tysiące Manassesa.

[18] De Zebulom disse: Alegra-te, Zebulom, nas tuas saídas marítimas, e tu, Issacar, nas tuas tendas.

[18] O Zebulonie rzekł: Raduj się, Zebulonie, gdy wyruszasz, A ty, Issacharze, w namiotach swoich.

[19] Os dois chamarão os povos ao monte; ali apresentarão ofertas legítimas, porque chuparão a abundância dos mares e os tesouros escondidos da areia.

[19] Ludy na górę zwołują, Tam składać będą rzeźne ofiary właściwe, Gdyż dostatki z mórz wysysają I skarby ukryte w piasku.

[20] De Gade disse: Bendito aquele que faz dilatar Gade, o qual habita como a leoa e despedaça o braço e o alto da cabeça.

[20] A o Gadzie rzekł: Błogosławiony ten, kto Gadowi dał szeroką przestrzeń; Przysiadł jak lwica, Urwał kęs od ramienia po ciemię,

[21] E se proveu da melhor parte, porquanto ali estava escondida a porção do chefe; ele marchou adiante do povo, executou a justiça do SENHOR e os seus juízos para com Israel.

[21] Upatrzył sobie część przednią, Gdyż tam został wyznaczony dział wodza, I zebrali się naczelnicy ludu; Sprawiedliwości Pana dopełnił I sądów jego z Izraelem.

[22] De Dã disse: Dã é leãozinho; saltará de Basã.

[22] A o Danie rzekł: Dan jako lwie szczenię Wyskakuje z Baszanu.

[23] De Naftali disse: Naftali goza de favores e, cheio da bênção do SENHOR, possuirá o lago e o Sul.

[23] A o Naftalim rzekł: Naftali jest syty łaski I pełen błogosławieństwa Pana, zachodem i południem niech zawładnie.

[24] De Aser disse: Bendito seja Aser entre os filhos de Jacó, agrade a seus irmãos e banhe em azeite o pé.

[24] A o Aszerze rzekł: Bardziej niż inni synowie błogosławiony jest Aszer, Niech będzie ulubieńcem braci swoich I zanurza w oliwie nogę swoją.

[25] Sejam de ferro e de bronze os teus ferrolhos, e, como os teus dias, durará a tua paz.

[25] Z żelaza i spiżu niech będą zasuwy twoje, A ile dni twoich, tyle niech będzie wygody twojej.

[26] Não há outro, ó amado, semelhante a Deus, que cavalga sobre os céus para a tua ajuda e com a sua alteza sobre as nuvens.

[26] Nikt nie jest taki, jak Bóg, o Jeszurunie, Który jeździ po niebie tobie na pomoc I we wspaniałości swojej nad obłokami.

[27] O Deus eterno é a tua habitação e, por baixo de ti, estende os braços eternos; ele expulsou o inimigo de diante de ti e disse: Destrói-o.

[27] Schronem pewnym jest Bóg wiekuisty, A tu na dole ramiona wieczne; I przepędził przed tobą wroga, I rzekł: Wytęp!

[28] Israel, pois, habitará seguro, a fonte de Jacó habitará a sós numa terra de cereal e de vinho; e os seus céus destilarão orvalho.

[28] Zatem Izrael mieszka bezpiecznie, Na osobności źródło Jakubowe, Na ziemi pełnej zboża i moszczu, Nawet niebo jego kropi rosą.

[29] Feliz és tu, ó Israel! Quem é como tu? Povo salvo pelo SENHOR, escudo que te socorre, espada que te dá alteza. Assim, os

[29] Błogo ci, Izraelu! Któż jest jak ty? Lud wspomagany przez Pana, Tarczą pomocy twojej. On też jest mieczem chwały twojej;

teus inimigos te serão sujeitos, e tu pisarás os seus altos.

Deuteronômio 34

A morte de Moisés

[1] Então, subiu Moisés das campinas de Moabe ao monte Nebo, ao cimo de Pisga, que está defronte de Jericó; e o SENHOR lhe mostrou toda a terra de Gileade até Dã;

[2] e todo o Naftali, e a terra de Efraim, e Manassés; e toda a terra de Judá até ao mar ocidental;

[3] e o Neguebe e a campina do vale de Jericó, a cidade das Palmeiras, até Zoar.

[4] Disse-lhe o SENHOR: Esta é a terra que, sob juramento, prometi a Abraão, a Isaque e a Jacó, dizendo: à tua descendência a darei; eu te faço vê-la com os próprios olhos; porém não irás para lá.

[5] Assim, morreu ali Moisés, servo do SENHOR, na terra de Moabe, segundo a palavra do SENHOR.

[6] Este o sepultou num vale, na terra de Moabe, defronte de Bete-Peor; e ninguém sabe, até hoje, o lugar da sua sepultura.

[7] Tinha Moisés a idade de cento e vinte anos quando morreu; não se lhe escureceram os olhos, nem se lhe abateu o vigor.

[8] Os filhos de Israel prantearam Moisés por trinta dias, nas campinas de Moabe; então, se cumpriram os dias do pranto no luto por Moisés.

[9] Josué, filho de Num, estava cheio do espírito de sabedoria, porquanto Moisés

I schlebiać ci będą wrogowie twoi, A ty będziesz kroczył po ich wzgórzach.

V Mojżeszowa 34

Śmierć Mojżesza

[1] Potem wstąpił Mojżesz ze stepów moabskich na górę Nebo, na szczyt Pizga, który jest naprzeciw Jerycha; i Pan pokazał mu całą ziemię, od Gileadu aż po Dan,

[2] Cały okrąg Naftaliego, ziemię Efraima i Manassesa, całą ziemię judzką, aż po Morze Zachodnie,

[3] I Negeb, i obwód doliny Jerycha, miasta palm, aż po Soar.

[4] I rzekł Pan do niego: To jest ziemia, którą poprzysiągłem Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi, mówiąc: Twojemu potomstwu dam ją; pokazałem ci ją naocznie, lecz do niej nie wejdziesz.

[5] I umarł tam Mojżesz, sługa Pana, w ziemi moabskiej, zgodnie ze słowem Pana.

[6] I pogrzebał go w dolinie, w ziemi moabskiej naprzeciw Bet-Peor; a nikt nie zna po dziś dzień jego grobu.

[7] A Mojżesz miał sto dwadzieścia lat w chwili swojej śmierci, ale wzrok jego nie był przyćmiony i nie ustała jego świeżość.

[8] I opłakiwali synowie izraelscy Mojżesza na stepach moabskich przez trzydzieści dni; potem minęły dni płaczu i żałoby po Mojżeszu.

[9] Jozue zaś, syn Nuna, był pełen ducha mądrości, gdyż Mojżesz włożył nań swoje

impôs sobre ele as mãos; assim, os filhos de Israel lhe deram ouvidos e fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

[10] Nunca mais se levantou em Israel profeta algum como Moisés, com quem o SENHOR houvesse tratado face a face,

[11] no tocante a todos os sinais e maravilhas que, por mando do SENHOR, fez na terra do Egito, a Faraó, a todos os seus oficiais e a toda a sua terra;

[12] e no tocante a todas as obras de sua poderosa mão e aos grandes e terríveis feitos que operou Moisés à vista de todo o Israel.

ręce; słuchali go więc synowie izraelscy i postępowali zgodnie z tym, co Pan nakazał przez Mojżesza.

[10] I nie powstał już w Izraelu prorok taki jak Mojżesz, z którym by Pan obcował tak bezpośrednio,

[11] Przez wszystkie znaki i cuda, dla których posłał go Pan, aby je czynił w ziemi egipskiej nad faraonem i wszystkimi jego sługami, i całą jego ziemią,

[12] I przez wszystkie przejawy mocy, i wszystkie wspaniałe i wielkie czyny, jakich Mojżesz dokonał na oczach całego Izraela.

O livro de Josué

Josué 1

Deus fala a Josué e anima-o

1 Sucedeu, depois da morte de Moisés, servo do SENHOR, que este falou a Josué, filho de Num, servidor de Moisés, dizendo:
2 Moisés, meu servo, é morto; dispõe-te, agora, passa este Jordão, tu e todo este povo, à terra que eu dou aos filhos de Israel.
3 Todo lugar que pisar a planta do vosso pé, vo-lo tenho dado, como eu prometi a Moisés.
4 Desde o deserto e o Líbano até ao grande rio, o rio Eufrates, toda a terra dos heteus e até ao mar Grande para o poente do sol será o vosso limite.
5 Ninguém te poderá resistir todos os dias da tua vida; como fui com Moisés, assim serei contigo; não te deixarei, nem te desampararei.
6 Sê forte e corajoso, porque tu farás este povo herdar a terra que, sob juramento, prometi dar a seus pais.
7 Tão-somente sê forte e mui corajoso para teres o cuidado de fazer segundo toda a lei que meu servo Moisés te ordenou; dela não te desvies, nem para a direita nem para a esquerda, para que sejas bem-sucedido por onde quer que andares.
8 Não cesses de falar deste Livro da Lei; antes, medita nele dia e noite, para que tenhas cuidado de fazer segundo tudo quanto nele está escrito; então, farás

Jozuego

Jozuego 1

Przygotowanie wkroczenia do Ziemi Obiecanej

1 Po śmierci Mojżesza, sługi Pana, rzekł Pan do Jozuego, syna Nuna, sługi Mojżesza tak:
2 Mojżesz, mój sługa, umarł. Teraz więc wstań, przepraw się tu przez ten Jordan, ty i cały ten lud, do ziemi, którą Ja im, synom izraelskim, daję.
3 Każde miejsce, na którym wasza stopa stanie, dam wam, jak przyobiecałem Mojżeszowi.
4 Od pustyni i od Libanu aż do wielkiej rzeki, rzeki Eufrat, poprzez cały kraj Chetejczyków aż do wielkiego morza na zachodzie będzie sięgać wasz obszar.
5 Nikt przed tobą się nie ostoi, dopóki żyć będziesz; jak byłem z Mojżeszem, tak będę z tobą, nie odstąpię cię ani cię nie opuszczę.
6 Bądź mocny i mężny, bo ty oddasz temu ludowi w posiadanie ziemię, którą przysiągłem dać ich ojcom.
7 Tylko bądź mocny i bardzo mężny, aby ściśle czynić wszystko według zakonu, jak ci Mojżesz, mój sługa, nakazał. Nie odstępuj od niego ani w prawo, ani w lewo, aby ci się wiodło wszędzie, dokądkolwiek pójdziesz.
8 Niechaj nie oddala się księga tego zakonu od twoich ust, ale rozmyślaj o niej we dnie i w nocy, aby ściśle czynić wszystko, co w niej jest napisane, bo

prosperar o teu caminho e serás bem-sucedido.

[9] Não to mandei eu? Sê forte e corajoso; não temas, nem te espantes, porque o SENHOR, teu Deus, é contigo por onde quer que andares.

Preparação para atravessar o Jordão

[10] Então, deu ordem Josué aos príncipes do povo, dizendo:

[11] Passai pelo meio do arraial e ordenai ao povo, dizendo: Provede-vos de comida, porque, dentro de três dias, passareis este Jordão, para que entreis na terra que vos dá o SENHOR, vosso Deus, para a possuirdes.

[12] Falou Josué aos rubenitas, e aos gaditas, e à meia tribo de Manassés, dizendo:

[13] Lembrai-vos do que vos ordenou Moisés, servo do SENHOR, dizendo: O SENHOR, vosso Deus, vos concede descanso e vos dá esta terra.

[14] Vossas mulheres, vossos meninos e vosso gado fiquem na terra que Moisés vos deu deste lado do Jordão; porém vós, todos os valentes, passareis armados na frente de vossos irmãos e os ajudareis,

[15] até que o SENHOR conceda descanso a vossos irmãos, como a vós outros, e eles também tomem posse da terra que o SENHOR, vosso Deus, lhes dá; então, tornareis à terra da vossa herança e possuireis a que vos deu Moisés, servo do SENHOR, deste lado do Jordão, para o nascente do sol.

wtedy poszczęści się twojej drodze i wtedy będzie ci się powodziło.

[9] Czy nie przykazałem ci: Bądź mocny i mężny? Nie bój się i nie lękaj się, bo Pan, Bóg twój, będzie z tobą wszędzie, dokądkolwiek pójdziesz.

[10] Wtedy wydał Jozue przełożonym ludu taki rozkaz:

[11] Przejdźcie środkiem obozu i nakażcie ludowi: Przygotujcie sobie żywność na drogę, bo za trzy dni przeprawicie się tu przez Jordan, aby pójść i zająć ziemię, którą Pan, Bóg wasz, daje wam na własność.

[12] Do Rubenitów, Gadytów i połowy plemienia Manassesa rzekł Jozue:

[13] Pamiętajcie o tym rozkazie, który dał wam Mojżesz, sługa Pana: Pan, Bóg wasz, dał wam już odpoczynek i obdarzył was tą ziemią.

[14] Wasze kobiety, dzieci i bydło niech pozostaną w ziemi, którą dał wam Mojżesz po tej stronie Jordanu. Wy wszyscy zaś, dzielni mężowie, przeprawicie się uzbrojeni przed waszymi braćmi i wesprzecie ich,

[15] Aż Pan także waszym braciom, podobnie jak wam, da odpoczynek i oni także wezmą w posiadanie ziemię, którą Pan, Bóg wasz, im da; wtedy powrócicie do ziemi waszego dziedzictwa, którą dał wam Mojżesz, sługa Pana, po tej stronie Jordanu na wschodzie.

16 Então, responderam a Josué, dizendo: Tudo quanto nos ordenaste faremos e aonde quer que nos enviares iremos.

17 Como em tudo obedecemos a Moisés, assim obedeceremos a ti; tão-somente seja o SENHOR, teu Deus, contigo, como foi com Moisés.

18 Todo homem que se rebelar contra as tuas ordens e não obedecer às tuas palavras em tudo quanto lhe ordenares será morto; tão-somente sê forte e corajoso.

16 I odpowiedzieli Jozuemu, mówiąc: Wszystko, co nam rozkazałeś, uczynimy i dokądkolwiek nas poślesz, pójdziemy;

17 Jak byliśmy posłuszni we wszystkim Mojżeszowi, tak będziemy posłuszni i tobie. Oby tylko Pan, Bóg twój, był z tobą, jak był z Mojżeszem.

18 Ktokolwiek sprzeciwi się twoim rozkazom i nie usłucha twoich słów we wszystkim, co mu rozkażesz, poniesie śmierć. Tylko bądź mocny i mężny.

Josué 2

Espias mandados a Jericó. Raabe

1 De Sitim enviou Josué, filho de Num, dois homens, secretamente, como espias, dizendo: Andai e observai a terra e Jericó. Foram, pois, e entraram na casa de uma mulher prostituta, cujo nome era Raabe, e pousaram ali.

2 Então, se deu notícia ao rei de Jericó, dizendo: Eis que, esta noite, vieram aqui uns homens dos filhos de Israel para espiar a terra.

3 Mandou, pois, o rei de Jericó dizer a Raabe: Faze sair os homens que vieram a ti e entraram na tua casa, porque vieram espiar toda a terra.

4 A mulher, porém, havia tomado e escondido os dois homens; e disse: É verdade que os dois homens vieram a mim, porém eu não sabia donde eram.

Jozuego 2

Wywiadowcy wysłani do Jerycha

1 Jozue, syn Nuna, wysłał z Szittim potajemnie dwóch mężów jako wywiadowców, mówiąc: Idźcie, obejrzyjcie ziemię i Jerycho. Poszli tedy i wstąpili do domu pewnej nierządnicy, imieniem Rachab, i ułożyli się tam do snu.

2 Wtedy doniesiono królowi Jerycha: Tej nocy przyszli tutaj jacyś mężowie z synów izraelskich, aby przeszukać ziemię.

3 Wtedy król Jerycha posłał do Rachab i kazał jej powiedzieć: Wydaj mężów, którzy przyszli do ciebie i weszli do twojego domu, gdyż przyszli, aby przeszukać całą tę ziemię.

4 Lecz kobieta ta wzięła obu tych mężów i ukryła ich, potem zaś rzekła: Rzeczywiście, przyszli do mnie jacyś mężowie, ja jednak nie wiedziałam, skąd oni są.

[5] Havendo-se de fechar a porta, sendo já escuro, eles saíram; não sei para onde foram; ide após eles depressa, porque os alcançareis.
[6] Ela, porém, os fizera subir ao eirado e os escondera entre as canas do linho que havia disposto em ordem no eirado.
[7] Foram-se aqueles homens após os espias pelo caminho que dá aos vaus do Jordão; e, havendo saído os que iam após eles, fechou-se a porta.
[8] Antes que os espias se deitassem, foi ela ter com eles ao eirado
[9] e lhes disse: Bem sei que o SENHOR vos deu esta terra, e que o pavor que infundis caiu sobre nós, e que todos os moradores da terra estão desmaiados.
[10] Porque temos ouvido que o SENHOR secou as águas do mar Vermelho diante de vós, quando saíeis do Egito; e também o que fizestes aos dois reis dos amorreus, Seom e Ogue, que estavam além do Jordão, os quais destruístes.
[11] Ouvindo isto, desmaiou-nos o coração, e em ninguém mais há ânimo algum, por causa da vossa presença; porque o SENHOR, vosso Deus, é Deus em cima nos céus e embaixo na terra.
[12] Agora, pois, jurai-me, vos peço, pelo SENHOR que, assim como usei de misericórdia para convosco, também dela usareis para com a casa de meu pai; e que me dareis um sinal certo
[13] de que conservareis a vida a meu pai e a minha mãe, como também a meus

[5] Lecz gdy z nastaniem ciemności miano zamknąć bramę miasta, mężowie ci wyszli i nie wiem, dokąd poszli. Gońcie szybko za nimi, to ich dogonicie.
[6] Sama zaś zaprowadziła ich na dach i ukryła pod łodygami lnu, które miała ułożone na dachu.
[7] Wyznaczeni tedy mężowie gonili za nimi w kierunku Jordanu aż do brodów, bramę miasta zaś zamknięto, kiedy pogoń za nimi wyszła.
[8] Zanim ci mężowie ułożyli się do snu, ona wyszła do nich na dach
[9] I rzekła do nich: Wiem, że Pan dał wam tę ziemię, gdyż padł na nas strach przed wami i wszyscy mieszkańcy tej ziemi drżą przed wami.
[10] Słyszeliśmy bowiem, że Pan wysuszył przed wami wodę Morza Czerwonego, gdy wychodziliście z Egiptu, i co uczyniliście obu królom amorejskim po tamtej stronie Jordanu, Sychonowi i Ogowi, których obłożyliście klątwą na zagładę.
[11] A gdy to usłyszeliśmy, zwątpiło serce nasze i wszystkim zbrakło wobec was odwagi, gdyż Pan, Bóg wasz, jest Bogiem w górze na niebie i w dole na ziemi.
[12] Więc przysięgnijcie mi teraz na Pana, że, jak ja okazałam wam łaskę, tak wy również okażecie łaskę domowi mojego ojca, i dajcie mi porękę,
[13] Że pozostawicie przy życiu mojego ojca i moją matkę, i moich braci, i moje siostry,

irmãos e a minhas irmãs, com tudo o que têm, e de que livrareis a nossa vida da morte.

i wszystkich ich bliskich i ocalicie nas od śmierci.

[14] Então, lhe disseram os homens: A nossa vida responderá pela vossa se não denunciardes esta nossa missão; e será, pois, que, dando-nos o SENHOR esta terra, usaremos contigo de misericórdia e de fidelidade.

[14] Rzekli jej tedy ci mężowie: Życiem naszym ręczymy za was, jeżeli nie rozgłosicie tej naszej sprawy. A gdy potem Pan da nam tę ziemię, okażemy ci łaskę i dochowamy wierności.

[15] Ela, então, os fez descer por uma corda pela janela, porque a casa em que residia estava sobre o muro da cidade.

[15] Następnie spuściła ich na linie przez okno, bo dom jej był wbudowany w mur miasta i w murze mieszkała.

[16] E disse-lhes: Ide-vos ao monte, para que, porventura, vos não encontrem os perseguidores; escondei-vos lá três dias, até que eles voltem; e, depois, tomareis o vosso caminho.

[16] Powiedziała też do nich: Idźcie w góry, aby nie natknęli się na was ścigający. Tam się ukrywajcie przez trzy dni, aż powrócą ścigający, a potem idźcie swoją drogą.

[17] Disseram-lhe os homens: Desobrigados seremos deste teu juramento que nos fizeste jurar,

[17] Rzekli do niej mężowie: Chcemy dotrzymać tej przysięgi, którą kazałaś nam złożyć.

[18] se, vindo nós à terra, não atares este cordão de fio de escarlata à janela por onde nos fizeste descer; e se não recolheres em casa contigo teu pai, e tua mãe, e teus irmãos, e a toda a família de teu pai.

[18] Kiedy więc wejdziemy do tej ziemi, przywiążesz ten sznur z czerwonej nici do okna, przez które nas spuściłaś, a swego ojca i matkę, i braci, i całą rodzinę swego ojca zbierzesz u siebie w domu.

[19] Qualquer que sair para fora da porta da tua casa, o seu sangue lhe cairá sobre a cabeça, e nós seremos inocentes; mas o sangue de qualquer que estiver contigo em casa caia sobre a nossa cabeça, se alguém nele puser mão.

[19] Każdy, kto wyjdzie z drzwi twojego domu na zewnątrz, będzie sam winien przelania swojej krwi, a my będziemy bez winy. Ale za przelanie krwi każdego, kto będzie u ciebie w domu, a ugodzi go czyjaś ręka, my winę poniesiemy.

[20] Também, se tu denunciares esta nossa missão, seremos desobrigados do juramento que nos fizeste jurar.

[20] Jeżeli zaś ty rozgłosisz tę naszą sprawę, my będziemy wolni od przysięgi, którą kazałaś nam złożyć.

[21] E ela disse: Segundo as vossas palavras, assim seja. Então, os despediu; e eles se foram; e ela atou o cordão de escarlata à janela.

[22] Foram-se, pois, e chegaram ao monte, e ali ficaram três dias, até que voltaram os perseguidores; porque os perseguidores os procuraram por todo o caminho, porém não os acharam.

[23] Assim, os dois homens voltaram, e desceram do monte, e passaram, e vieram a Josué, filho de Num, e lhe contaram tudo quanto lhes acontecera;

[24] e disseram a Josué: Certamente, o SENHOR nos deu toda esta terra nas nossas mãos, e todos os seus moradores estão desmaiados diante de nós.

[21] Ona rzekła: Jak powiedzieliście, tak będzie. Wypuściła ich tedy, a oni poszli. Ona zaś przywiązała czerwony sznur do okna.

[22] Odszedłszy stamtąd, przyszli do gór i pozostali tam trzy dni, aż powrócili ścigający. A szukali ich ścigający po wszystkich drogach, ale nie znaleźli.

[23] Zawrócili tedy ci dwaj mężowie i zeszli z gór, przeprawili się na drugą stronę i przyszli do Jozuego, syna Nuna, i opowiedzieli mu wszystko, co ich spotkało.

[24] I rzekli do Jozuego: Pan dał całą tę ziemię w nasze ręce, a także wszyscy jej mieszkańcy drżą przed nami.

Josué 3

A passagem do Jordão

[1] Levantou-se, pois, Josué de madrugada, e, tendo ele e todos os filhos de Israel partido de Sitim, vieram até ao Jordão e pousaram ali antes que passassem.

[2] Sucedeu, ao fim de três dias, que os oficiais passaram pelo meio do arraial

[3] e ordenaram ao povo, dizendo: Quando virdes a arca da Aliança do SENHOR, vosso Deus, e que os levitas sacerdotes a levam, partireis vós também do vosso lugar e a seguireis.

[4] Contudo, haja a distância de cerca de dois mil côvados entre vós e ela. Não vos chegueis a ela, para que conheçais o

Jozuego 3

Przejście Izraelitów przez Jordan

[1] Jozue wstał wcześnie rano i wyruszyli, on oraz wszyscy synowie izraelscy z Szittim, i przyszli do Jordanu. Tam przenocowali, zanim się przeprawili.

[2] Po upływie trzech dni przeszli przełożeni przez obóz

[3] I nakazali ludowi: Gdy ujrzycie Skrzynię Przymierza Pana, Boga waszego i kapłanów Lewitów niosących ją, to także wy wyruszcie z waszych miejsc i idźcie za nią.

[4] Tylko niech będzie pomiędzy wami a nią odległość około dwóch tysięcy łokci; nie zbliżajcie się do niej, abyście wiedzieli,

caminho pelo qual haveis de ir, visto que, por tal caminho, nunca passastes antes.

5 Disse Josué ao povo: Santificai-vos, porque amanhã o SENHOR fará maravilhas no meio de vós.

6 E também falou aos sacerdotes, dizendo: Levantai a arca da Aliança e passai adiante do povo. Levantaram, pois, a arca da Aliança e foram andando adiante do povo.

7 Então, disse o SENHOR a Josué: Hoje, começarei a engrandecer-te perante os olhos de todo o Israel, para que saibam que, como fui com Moisés, assim serei contigo.

8 Tu, pois, ordenarás aos sacerdotes que levam a arca da Aliança, dizendo: Ao chegardes à borda das águas do Jordão, parareis aí.

9 Então, disse Josué aos filhos de Israel: Chegai-vos para cá e ouvi as palavras do SENHOR, vosso Deus.

10 Disse mais Josué: Nisto conhecereis que o Deus vivo está no meio de vós e que de todo lançará de diante de vós os cananeus, os heteus, os heveus, os ferezeus, os girgaseus, os amorreus e os jebuseus.

11 Eis que a arca da Aliança do SENHOR de toda a terra passa o Jordão diante de vós.

12 Tomai, pois, agora, doze homens das tribos de Israel, um de cada tribo;

13 porque há de acontecer que, assim que as plantas dos pés dos sacerdotes que

jaką drogą macie pójść, bo tą drogą przedtem nigdy nie przechodziliście.

5 A Jozue rzekł do ludu: Poświęćcie się, bo jutro Pan dokona wśród was cudów.

6 Do kapłanów zaś Jozue rzekł: podnieście Skrzynię Przymierza i przejdźcie przed ludem. Podnieśli więc Skrzynię Przymierza i szli przed ludem.

7 A Pan rzekł do Jozuego: Dzisiaj zacznę cię wywyższać na oczach całego Izraela, który pozna, że jak byłem z Mojżeszem, tak będę i z tobą.

8 Ty zaś nakaż kapłanom, niosącym Skrzynię Przymierza: Gdy dojdziecie do samych wód Jordanu, zatrzymajcie się w Jordanie.

9 Po czym rzekł Jozue do synów izraelskich: Zbliżcie się tu i posłuchajcie słów Pana, Boga waszego.

10 Jozue rzekł: Po tym poznacie, że Bóg żywy jest pośród was i że na pewno wypędzi przed wami Kananejczyków, Chetejczyków, Chiwwijczyków, Peryzyjczyków, Girgazyjczyków, Amorejczyków i Jebuzejczyków.

11 Oto Skrzynia Przymierza Pana całej ziemi przejdzie przed wami przez Jordan.

12 Weźcie sobie więc dwunastu mężów z plemion izraelskich, po jednym na każde plemię.

13 Gdy zaś stopy kapłanów, niosących Skrzynię Pana, władcy całej ziemi, staną w

levam a arca do SENHOR, o SENHOR de toda a terra, pousem nas águas do Jordão, serão elas cortadas, a saber, as que vêm de cima, e se amontoarão.

wodzie Jordanu, wody Jordanu zostaną rozdzielone i wody płynące z góry staną jak jeden wał.

[14] Tendo partido o povo das suas tendas, para passar o Jordão, levando os sacerdotes a arca da Aliança diante do povo;

[14] Gdy więc lud wyruszył ze swoich namiotów, aby przejść przez Jordan, i kapłani, niosący Skrzynię Przymierza, szli przed ludem,

[15] e, quando os que levavam a arca chegaram até ao Jordão, e os seus pés se molharam na borda das águas (porque o Jordão transbordava sobre todas as suas ribanceiras, todos os dias da sega),

[15] I gdy niosący Skrzynię doszli do Jordanu, a nogi kapłanów niosących Skrzynię zanurzyły się w przybrzeżnej wodzie - Jordan bowiem przez cały okres żniwa występuje z brzegów -

[16] pararam-se as águas que vinham de cima; levantaram-se num montão, mui longe da cidade de Adã, que fica ao lado de Sartã; e as que desciam ao mar da Arabá, que é o mar Salgado, foram de todo cortadas; então, passou o povo defronte de Jericó.

[16] Wody zatrzymały się: płynące z góry stanęły jak jeden wał w znacznej odległości od miasta Adam, położonego w bok od Zartan, a płynące w kierunku morza stepowego, Morza Słonego, znikły zupełnie i lud przeprawił się naprzeciw Jerycha.

[17] Porém os sacerdotes que levavam a arca da Aliança do SENHOR pararam firmes no meio do Jordão, e todo o Israel passou a pé enxuto, atravessando o Jordão.

[17] Kapłani niosący Skrzynię Przymierza Pana stanęli pewnie na suchym gruncie pośrodku Jordanu, a cały Izrael przeprawiał się po suchej ziemi, aż wreszcie cały naród zakończył przeprawę przez Jordan.

Josué 4

As doze pedras tiradas do meio do Jordão

[1] Tendo, pois, todo o povo passado o Jordão, falou o SENHOR a Josué, dizendo:

[2] Tomai do povo doze homens, um de cada tribo,

[3] e ordenai-lhes, dizendo: Daqui do meio do Jordão, do lugar onde, parados, pousaram os sacerdotes os pés, tomai doze

Jozuego 4

Dwanaście pamiątkowych kamieni z Jordanu

[1] Gdy tedy cały lud zakończył przeprawę przez Jordan, rzekł Pan do Jozuego:

[2] Weźcie sobie z ludu dwunastu mężów, po jednym z każdego plemienia,

[3] I nakażcie im: Wydobądźcie ze środka Jordanu, stamtąd, gdzie stały nogi kapłanów, dwanaście kamieni,

pedras; e levai-as convosco e depositai-as no alojamento em que haveis de passar esta noite.

[4] Chamou, pois, Josué os doze homens que escolhera dos filhos de Israel,

[5] um de cada tribo, e disse-lhes: Passai adiante da arca do SENHOR, vosso Deus, ao meio do Jordão; e cada um levante sobre o ombro uma pedra, segundo o número das tribos dos filhos de Israel,

[6] para que isto seja por sinal entre vós; e, quando vossos filhos, no futuro, perguntarem, dizendo: Que vos significam estas pedras?,

[7] então, lhes direis que as águas do Jordão foram cortadas diante da arca da Aliança do SENHOR; em passando ela, foram as águas do Jordão cortadas. Estas pedras serão, para sempre, por memorial aos filhos de Israel.

[8] Fizeram, pois, os filhos de Israel como Josué ordenara, e levantaram doze pedras do meio do Jordão, como o SENHOR tinha dito a Josué, segundo o número das tribos dos filhos de Israel, e levaram-nas consigo ao alojamento, e as depositaram ali.

[9] Levantou Josué também doze pedras no meio do Jordão, no lugar em que, parados, pousaram os pés os sacerdotes que levavam a arca da Aliança; e ali estão até ao dia de hoje.

przynieście je ze sobą i złóżcie na miejscu, gdzie dziś będziecie nocować.

[4] Jozue przywołał więc dwunastu mężów, których wyznaczył spośród synów izraelskich, po jednym z każdego plemienia,

[5] I rzekł do nich: Przejdźcie przed Skrzynią Przymierza Pana, Boga waszego, na środek Jordanu i przynieście każdy na swoich barkach jeden kamień według liczby plemion izraelskich,

[6] Aby to było znakiem pośród was, gdy wasze dzieci w przyszłości pytać się będą: Co znaczą dla was te kamienie?

[7] Odpowiecie im, że wody Jordanu zostały rozdzielone przed Skrzynią Przymierza Pana, gdy przechodziła przez Jordan; zostały rozdzielone wody Jordanu, i te kamienie są dla synów izraelskich pamiątką na wieki.

[8] I uczynili synowie izraelscy tak, jak nakazał Jozue: wydobyli dwanaście kamieni ze środka Jordanu, jak powiedział Pan do Jozuego, według liczby plemion izraelskich, i przynieśli je z sobą na miejsce, gdzie mieli nocować, i tam je złożyli.

[9] Postawił też Jozue dwanaście kamieni pośrodku Jordanu w miejscu, gdzie stały nogi kapłanów niosących Skrzynię Przymierza. Są one tam do dnia dzisiejszego.

[10] Porque os sacerdotes que levavam a arca haviam parado no meio do Jordão, em pé, até que se cumpriu tudo quanto o SENHOR, por intermédio de Moisés, ordenara a Josué falasse ao povo; e o povo se apressou e passou.

[11] Tendo passado todo o povo, então, passou a arca do SENHOR, e os sacerdotes, à vista de todo o povo.

[12] Passaram os filhos de Rúben, e os filhos de Gade, e a meia tribo de Manassés, armados, na frente dos filhos de Israel, como Moisés lhes tinha dito;

[13] uns quarenta mil homens de guerra armados passaram diante do SENHOR para a batalha, às campinas de Jericó.

[14] Naquele dia, o SENHOR engrandeceu a Josué na presença de todo o Israel; e respeitaram-no todos os dias da sua vida, como haviam respeitado a Moisés.

[15] Disse, pois, o SENHOR a Josué:

[16] Dá ordem aos sacerdotes que levam a arca do Testemunho que subam do Jordão.

[17] Então, ordenou Josué aos sacerdotes, dizendo: Subi do Jordão.

[18] Ao subirem do meio do Jordão os sacerdotes que levavam a arca da Aliança do SENHOR, e assim que as plantas dos seus pés se puseram na terra seca, as águas do Jordão se tornaram ao seu lugar e corriam, como dantes, sobre todas as suas ribanceiras.

[10] Kapłani zaś, niosący Skrzynię, stali pośrodku Jordanu, aż wykonano wszystko, co Pan kazał Jozuemu powiedzieć ludowi, tak jak Mojżesz nakazał Jozuemu. Lud zaś śpiesznie się przeprawiał.

[11] A kiedy lud zakończył przeprawę, przeszła też Skrzynia Pana i kapłani przed całym ludem.

[12] Synowie Rubena zaś i synowie Gada oraz połowa plemienia Manassesa przeprawili się uzbrojeni przed synami izraelskimi, jak im Mojżesz powiedział.

[13] Około czterdziestu tysięcy zbrojnych wojowników przeprawiło się przed Panem do walki na stepach Jerycha.

[14] W tym dniu wywyższył Pan Jozuego na oczach całego Izraela i bali się go, jak bali się Mojżesza przez całe jego życie.

[15] I rzekł Pan do Jozuego:

[16] Rozkaż kapłanom, niosącym Skrzynię Świadectwa, aby wyszli z Jordanu.

[17] Wtedy Jozue rozkazał kapłanom: Wyjdźcie z Jordanu.

[18] A kiedy kapłani, niosący Skrzynię Przymierza Pana wyszli z Jordanu i stopy ich stanęły na suchym lądzie, wróciły wody Jordanu na swoje miejsce i jak przedtem wszędzie wystąpiły z brzegów.

[19] Subiu, pois, do Jordão o povo no dia dez do primeiro mês; e acamparam-se em Gilgal, do lado oriental de Jericó.
[20] As doze pedras que tiraram do Jordão, levantou-as Josué em coluna em Gilgal.
[21] E disse aos filhos de Israel: Quando, no futuro, vossos filhos perguntarem a seus pais, dizendo: Que significam estas pedras?,

[22] fareis saber a vossos filhos, dizendo: Israel passou em seco este Jordão.

[23] Porque o SENHOR, vosso Deus, fez secar as águas do Jordão diante de vós, até que passásseis, como o SENHOR, vosso Deus, fez ao mar Vermelho, ao qual secou perante nós, até que passamos.

[24] Para que todos os povos da terra conheçam que a mão do SENHOR é forte, a fim de que temais ao SENHOR, vosso Deus, todos os dias.

Josué 5

A circuncisão dos filhos de Israel

[1] Sucedeu que, ouvindo todos os reis dos amorreus que habitavam deste lado do Jordão, ao ocidente, e todos os reis dos cananeus que estavam ao pé do mar que o SENHOR tinha secado as águas do Jordão, de diante dos filhos de Israel, até que passamos, desmaiou-se-lhes o coração, e não houve mais alento neles, por causa dos filhos de Israel.

[19] Lud wyszedł z Jordanu dziesiątego dnia pierwszego miesiąca i rozłożył się obozem w Gilgal po wschodniej stronie Jerycha.
[20] A owe dwanaście kamieni, które zabrali z Jordanu, postawił Jozue w Gilgal
[21] I rzekł do synów izraelskich: Gdy w przyszłości wasi potomkowie pytać się będą swoich ojców: Co znaczą te kamienie?
[22] Pouczcie waszych synów, mówiąc: Suchą nogą przeszedł tu Izrael przez Jordan,
[23] Gdyż Pan, Bóg wasz, wysuszył wody Jordanu przed wami, aż się przeprawiliście, podobnie jak Pan, Bóg wasz, uczynił z Morzem Czerwonym, które wysuszył przed nami, aż się przeprawiliśmy,

[24] Aby poznały wszystkie ludy ziemi, że ręka Pana jest mocna, i abyście się bali Pana, Boga waszego, po wszystkie dni.

Jozuego 5

Obrzezanie młodego pokolenia Izraelitów

[1] Gdy tedy usłyszeli wszyscy królowie amorejscy, mieszkający po tamtej stronie Jordanu na zachodzie, i wszyscy królowie kananejscy nad morzem, że Pan wysuszył wody Jordanu przed synami izraelskimi, aż się przeprawili, zwątpiło ich serce i nie mieli już odwagi wobec synów izraelskich.

[2] Naquele tempo, disse o SENHOR a Josué: Faze facas de pederneira e passa, de novo, a circuncidar os filhos de Israel.

[3] Então, Josué fez para si facas de pederneira e circuncidou os filhos de Israel em Gibeate-Haralote.

[4] Foi esta a razão por que Josué os circuncidou: todo o povo que tinha saído do Egito, os homens, todos os homens de guerra, eram já mortos no deserto, pelo caminho.

[5] Porque todo o povo que saíra estava circuncidado, mas a nem um deles que nascera no deserto, pelo caminho, depois de terem saído do Egito, haviam circuncidado.

[6] Porque quarenta anos andaram os filhos de Israel pelo deserto, até se acabar toda a gente dos homens de guerra que saíram do Egito, que não obedeceram à voz do SENHOR, aos quais o SENHOR tinha jurado que lhes não havia de deixar ver a terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a seus pais, terra que mana leite e mel.

[7] Porém em seu lugar pôs a seus filhos; a estes Josué circuncidou, porquanto estavam incircuncisos, porque os não circuncidaram no caminho.

[8] Tendo sido circuncidada toda a nação, ficaram no seu lugar no arraial, até que sararam.

[9] Disse mais o SENHOR a Josué: Hoje, removi de vós o opróbrio do Egito; pelo

[2] W tym czasie rzekł Pan do Jozuego: Zrób sobie krzemienne noże i obrzeż synów izraelskich po raz wtóry.

[3] I zrobił sobie Jozue noże z krzemienia, i obrzezał synów izraelskich na wzgórzu Aralot.

[4] A oto powód, dla którego Jozue ich obrzezał: cały lud rodzaju męskiego, który wyszedł z Egiptu, wszyscy wojownicy, zmarli w drodze na pustyni, po wyjściu z Egiptu.

[5] Cały zaś lud, który wyszedł, był obrzezany, ale ludu, który urodził się w drodze na pustyni, po wyjściu z Egiptu, nie obrzezano.

[6] Gdyż przez czterdzieści lat szli synowie izraelscy przez pustynię, aż wymarł wszystek lud, wojownicy, którzy wyszli z Egiptu, gdyż nie usłuchali głosu Pana; Pan bowiem przysiągł im, że nie da im oglądać ziemi, którą przysiągł Pan ich ojcom, że nam ją da, ziemię opływającą w mleko i miód.

[7] Ich to, synów, których wzbudził na ich miejsce, Jozue obrzezał, bo byli nieobrzezani, albowiem w drodze ich nie obrzezano.

[8] A kiedy zakończono obrzezanie całego narodu, pozostali na miejscu w obozie, aż powrócili do zdrowia.

[9] I rzekł Pan do Jozuego: Dzisiaj zdjąłem z was hańbę Egiptu. Miejscowość ta nazywa się Gilgal aż do dnia dzisiejszego.

que o nome daquele lugar se chamou Gilgal até o dia de hoje.

Celebra-se a Páscoa

[10] Estando, pois, os filhos de Israel acampados em Gilgal, celebraram a Páscoa no dia catorze do mês, à tarde, nas campinas de Jericó.

[11] Comeram do fruto da terra, no dia seguinte à Páscoa; pães asmos e cereais tostados comeram nesse mesmo dia.

[12] No dia imediato, depois que comeram do produto da terra, cessou o maná, e não o tiveram mais os filhos de Israel; mas, naquele ano, comeram das novidades da terra de Canaã.

Deus aparece a Josué

[13] Estando Josué ao pé de Jericó, levantou os olhos e olhou; eis que se achava em pé diante dele um homem que trazia na mão uma espada nua; chegou-se Josué a ele e disse-lhe: És tu dos nossos ou dos nossos adversários?

[14] Respondeu ele: Não; sou príncipe do exército do SENHOR e acabo de chegar. Então, Josué se prostrou com o rosto em terra, e o adorou, e disse-lhe: Que diz meu senhor ao seu servo?

[15] Respondeu o príncipe do exército do SENHOR a Josué: Descalça as sandálias dos pés, porque o lugar em que estás é santo. E fez Josué assim.

Josué 6

A destruição de Jericó

Pierwsza Pascha na nowej ziemi

[10] A gdy synowie izraelscy rozłożyli się obozem w Gilgal, obchodzili Paschę czternastego dnia miesiąca wieczorem na polach Jerycha.

[11] Nazajutrz po Święcie Paschy jedli z płodów ziemi przaśniki i prażone ziarno. W tym właśnie dniu,

[12] Gdy jedli z płodów ziemi, rano ustała manna i synowie izraelscy nie otrzymywali już manny, lecz w tym roku jedli z plonów ziemi kanaanejskiej.

Wódź wojska Pana ukazuje się Jozuemu

[13] A gdy Jozue był pod Jerychem, zdarzyło się, że podniósł swoje oczy i ujrzał stojącego naprzeciw siebie męża z wydobytym mieczem w ręku. Jozue podszedł do niego i zapytał go: Czy należysz do nas, czy do naszych nieprzyjaciół?

[14] A ten odpowiedział: Nie, ale jestem wodzem wojska Pana; przyszedłem teraz. Wtedy Jozue upadł twarzą na ziemię, oddał mu pokłon i rzekł do niego: Co rozkaże mój pan słudze swemu?

[15] A wódz wojska Pana rzekł do Jozuego: Zdejm z nóg sandały swoje, bo miejsce, na którym stoisz, jest święte. I Jozue tak uczynił.

Jozuego 6

Zdobycie Jerycha

[1] Ora, Jericó estava rigorosamente fechada por causa dos filhos de Israel; ninguém saía, nem entrava.

[2] Então, disse o SENHOR a Josué: Olha, entreguei na tua mão Jericó, o seu rei e os seus valentes.

[3] Vós, pois, todos os homens de guerra, rodeareis a cidade, cercando-a uma vez; assim fareis por seis dias.

[4] Sete sacerdotes levarão sete trombetas de chifre de carneiro adiante da arca; no sétimo dia, rodeareis a cidade sete vezes, e os sacerdotes tocarão as trombetas.

[5] E será que, tocando-se longamente a trombeta de chifre de carneiro, ouvindo vós o sonido dela, todo o povo gritará com grande grita; o muro da cidade cairá abaixo, e o povo subirá nele, cada qual em frente de si.

[6] Então, Josué, filho de Num, chamou os sacerdotes e disse-lhes: Levai a arca da Aliança; e sete sacerdotes levem sete trombetas de chifre de carneiro adiante da arca do SENHOR.

[7] E disse ao povo: Passai e rodeai a cidade; e quem estiver armado passe adiante da arca do SENHOR.

[8] Assim foi que, como Josué dissera ao povo, os sete sacerdotes, com as sete trombetas de chifre de carneiro diante do SENHOR, passaram e tocaram as trombetas; e a arca da Aliança do SENHOR os seguia.

[1] Jerycho zaś było zewnątrz i wewnątrz zamknięte przed synami izraelskimi. Nikt nie mógł ani wyjść, ani wejść.

[2] Wtedy Pan rzekł do Jozuego: Oto oddaję w twoje ręce Jerycho, jego króla i wszystkich jego wojowników.

[3] Obejdziecie miasto wokoło, wy, wszyscy wojownicy, okrążając je jeden raz. Tak będziesz robił przez sześć dni.

[4] Siedmiu kapłanów nieść będzie przed Skrzynią siedem trąb z baranich rogów. W siódmym dniu zaś obejdziecie miasto siedem razy, a kapłani będą trąbić na baranich rogach.

[5] A gdy będą przeciągle trąbić na baranich rogach i wy usłyszycie głos trąb, niech cały lud wzniesie głośny okrzyk bojowy. Wtedy mur miasta rozpadnie się w miejscu, a lud wkroczy do niego, każdy prosto przed siebie.

[6] Wtedy Jozue, syn Nuna, przywołał kapłanów i rzekł do nich: Podnieście Skrzynię Przymierza, a siedmiu kapłanów niech poniesie siedem trąb z baranich rogów przed Skrzynią Pana.

[7] Do ludu zaś rzekł: Ruszajcie i obejdźcie miasto wokoło, a zbrojni niech idą przed Skrzynią Pana.

[8] A gdy Jozue powiedział to ludowi, ruszyło siedmiu kapłanów, niosących siedem trąb z baranich rogów przed Panem i trąbili na trąbach; zaś Skrzynia Przymierza Pana szła za nimi.

[9] Os homens armados iam adiante dos sacerdotes que tocavam as trombetas; a retaguarda seguia após a arca, e as trombetas soavam continuamente.

[10] Porém ao povo ordenara Josué, dizendo: Não gritareis, nem fareis ouvir a vossa voz, nem sairá palavra alguma da vossa boca, até ao dia em que eu vos diga: gritai! Então, gritareis.

[11] Assim, a arca do SENHOR rodeou a cidade, contornando-a uma vez. Entraram no arraial e ali pernoitaram.

[12] Levantando-se Josué de madrugada, os sacerdotes levaram, de novo, a arca do SENHOR.

[13] Os sete sacerdotes que levavam as sete trombetas de chifre de carneiro diante da arca do SENHOR iam tocando continuamente; os homens armados iam adiante deles, e a retaguarda seguia após a arca do SENHOR, enquanto as trombetas soavam continuamente.

[14] No segundo dia, rodearam, outra vez, a cidade e tornaram para o arraial; e assim fizeram por seis dias.

[15] No sétimo dia, madrugaram ao subir da alva e, da mesma sorte, rodearam a cidade sete vezes; somente naquele dia rodearam a cidade sete vezes.

[16] E sucedeu que, na sétima vez, quando os sacerdotes tocavam as trombetas, disse Josué ao povo: Gritai, porque o SENHOR vos entregou a cidade!

[9] Zbrojni szli przed kapłanami, trąbiącymi na trąbach, straż tylna zaś szła za Skrzynią, trąbiąc bez ustanku na trąbach.

[10] Ludowi zaś Jozue przykazał: Nie wznoście okrzyku bojowego i nie podnoście swego głosu, i niech z waszych ust nie wyjdzie słowo aż do dnia, kiedy wam powiem: Wznieście okrzyk bojowy. Wtedy wzniesiecie okrzyk bojowy.

[11] I zarządził, że Skrzynia Pana obeszła miasto wokoło, raz je okrążając. Potem weszli do obozu i pozostali przez noc w obozie.

[12] Jozue wstał wcześnie rano i kapłani ponieśli Skrzynię Pana,

[13] A siedmiu kapłanów, niosących przed Skrzynią Pana siedem trąb z baranich rogów, bez ustanku trąbiło na trąbach, zbrojni zaś szli przed nimi, a straż tylna kroczyła za Skrzynią Pana, przy czym bez ustanku trąbiono na trąbach.

[14] Także w drugim dniu obeszli miasto jeden raz, po czym wrócili do obozu. Tak czynili przez sześć dni.

[15] Ale siódmego dnia wstali wcześnie, gdy wzeszła zorza poranna, i obeszli miasto w ten sam sposób, lecz siedem razy. Tylko tego dnia obeszli miasto siedem razy.

[16] Za siódmym razem, gdy kapłani zatrąbili na trąbach, rzekł Jozue do ludu: Wznieście okrzyk bojowy, gdyż Pan dał wam to miasto.

[17] Porém a cidade será condenada, ela e tudo quanto nela houver; somente viverá Raabe, a prostituta, e todos os que estiverem com ela em casa, porquanto escondeu os mensageiros que enviamos.

[18] Tão-somente guardai-vos das coisas condenadas, para que, tendo-as vós condenado, não as tomeis; e assim torneis maldito o arraial de Israel e o confundais.

[19] Porém toda prata, e ouro, e utensílios de bronze e de ferro são consagrados ao SENHOR; irão para o seu tesouro.

[20] Gritou, pois, o povo, e os sacerdotes tocaram as trombetas. Tendo ouvido o povo o sonido da trombeta e levantado grande grito, ruíram as muralhas, e o povo subiu à cidade, cada qual em frente de si, e a tomaram.

[21] Tudo quanto na cidade havia destruíram totalmente a fio de espada, tanto homens como mulheres, tanto meninos como velhos, também bois, ovelhas e jumentos.

Raabe é salva

[22] Então, disse Josué aos dois homens que espiaram a terra: Entrai na casa da mulher prostituta e tirai-a de lá com tudo quanto tiver, como lhe jurastes.

[23] Então, entraram os jovens, os espias, e tiraram Raabe, e seu pai, e sua mãe, e seus irmãos, e tudo quanto tinha; tiraram

[17] A miasto to i wszystko, co w nim się znajduje, będzie pod klątwą Pana: Tylko Rachab, nierządnica, pozostanie przy życiu, ona i wszyscy, którzy są z nią w domu, ponieważ ukryła posłańców, których wysłaliśmy.

[18] Wystrzegajcie się tylko tego, co jest pod klątwą, abyście nie zabierali nic z tego, co obłożyliście klątwą, i abyście przez to nie narazili na klątwę obozu Izraela i nie wtrącili go w nieszczęście.

[19] Wszystko srebro i złoto oraz przedmioty z miedzi i żelaza poświęcone są Panu; wejdą do skarbca Pana.

[20] Wtedy lud wzniósł okrzyk bojowy i zatrąbili na trąbach. A gdy lud usłyszał głos trąb, wzniósł potężny okrzyk bojowy i mur rozpadł się w miejscu, lud zaś wkroczył do miasta, każdy prosto przed siebie i zdobyli miasto.

[21] I wyrżnęli do nogi ostrzem miecza wszystko, co było w mieście, mężczyzn i kobiety, młodych i starych, woły, owce i osły.

[22] Do obu zaś mężów, którzy przeprowadzili wywiad w tej ziemi, rzekł Jozue: Idźcie do domu nierządnicy i wyprowadźcie stamtąd tę kobietę i wszystkich jej najbliższych, jak to jej przysięgliście.

[23] I poszli młodzieńcy, którzy przeprowadzili wywiad, i wyprowadzili Rachab, jej ojca i matkę, jej braci, i wszystkich jej najbliższych, całą jej

também toda a sua parentela e os acamparam fora do arraial de Israel.

[24] Porém a cidade e tudo quanto havia nela, queimaram-no; tão-somente a prata, o ouro e os utensílios de bronze e de ferro deram para o tesouro da Casa do SENHOR.

[25] Mas Josué conservou com vida a prostituta Raabe, e a casa de seu pai, e tudo quanto tinha; e habitou no meio de Israel até ao dia de hoje, porquanto escondera os mensageiros que Josué enviara a espiar Jericó.

[26] Naquele tempo, Josué fez o povo jurar e dizer: Maldito diante do SENHOR seja o homem que se levantar e reedificar esta cidade de Jericó; com a perda do seu primogênito lhe porá os fundamentos e, à custa do mais novo, as portas.

[27] Assim, era o SENHOR com Josué; e corria a sua fama por toda a terra.

Josué 7

Os israelitas derrotados em Ai. Acã

[1] Prevaricaram os filhos de Israel nas coisas condenadas; porque Acã, filho de Carmi, filho de Zabdi, filho de Zera, da tribo de Judá, tomou das coisas condenadas. A ira do SENHOR se acendeu contra os filhos de Israel.

[2] Enviando, pois, Josué, de Jericó, alguns homens a Ai, que está junto a Bete-Áven, ao oriente de Betel, falou-lhes, dizendo: Subi e espiai a terra. Subiram, pois, aqueles homens e espiaram Ai.

rodzinę wyprowadzili i umieścili ich poza obozem izraelskim.

[24] Miasto zaś wraz ze wszystkim, co w nim było, spalili ogniem, a tylko srebro i złoto oraz przedmioty z miedzi i żelaza oddali do skarbca domu Pana.

[25] Nierządnicę Rachab, rodzinę jej ojca i wszystko, co miała, zachował Jozue przy życiu. Zamieszkała ona wśród Izraela po dzień dzisiejszy, ponieważ ukryła posłańców, których wysłał Jozue, aby przeprowadzili wywiad w Jerychu.

[26] W tym czasie kazał Jozue ludowi złożyć przysięgę: Przeklęty będzie przed Panem mąż, który podejmie odbudowę tego miasta, Jerycha! Na swoim pierworodnym założy jego fundament i na swoim najmłodszym postawi jego bramy.

[27] I był Pan z Jozuem, a wieść o nim rozeszła się po całym kraju.

Jozuego 7

Porażka Izraelitów pod Aj

[1] Lecz synowie izraelscy targnęli się na to, co było obłożone klątwą. Achan, syn Karmiego, syna Zabdiego, syna Zeracha z plemienia Judy, wziął nieco z tego, co było obłożone klątwą. Wtedy zapłonął gniew Pana przeciwko synom izraelskim.

[2] I wysłał Jozue mężów z Jerycha do Aj, które jest koło Bet-Awen na wschód od Betel, i rzekł do nich: Idźcie i przeprowadźcie wywiad w tej ziemi. Mężowie ci poszli i przeprowadzili wywiad w Aj.

[3] E voltaram a Josué e lhe disseram: Não suba todo o povo; subam uns dois ou três mil homens, a ferir Ai; não fatigueis ali todo o povo, porque são poucos os inimigos.
[4] Assim, subiram lá do povo uns três mil homens, os quais fugiram diante dos homens de Ai.
[5] Os homens de Ai feriram deles uns trinta e seis, e aos outros perseguiram desde a porta até às pedreiras, e os derrotaram na descida; e o coração do povo se derreteu e se tornou como água.

[6] Então, Josué rasgou as suas vestes e se prostrou em terra sobre o rosto perante a arca do SENHOR até à tarde, ele e os anciãos de Israel; e deitaram pó sobre a cabeça.
[7] Disse Josué: Ah! SENHOR Deus, por que fizeste este povo passar o Jordão, para nos entregares nas mãos dos amorreus, para nos fazerem perecer? Tomara nos contentáramos com ficarmos dalém do Jordão.

[8] Ah! SENHOR, que direi? Pois Israel virou as costas diante dos seus inimigos!

[9] Ouvindo isto os cananeus e todos os moradores da terra, nos cercarão e desarraigarão o nosso nome da terra; e, então, que farás ao teu grande nome?

[10] Então, disse o SENHOR a Josué: Levanta-te! Por que estás prostrado assim sobre o rosto?

[3] A kiedy wrócili do Jozuego, rzekli do niego: Niech nie wyrusza cały lud. Niech wyruszy około dwóch albo trzech tysięcy mężów i uderzy na Aj. Nie trudź tam całego ludu, bo tamtych jest niewielu.
[4] I wyruszyło tam z ludu około trzech tysięcy mężów, lecz uciekli oni przed mężami z Aj,
[5] A mężowie z Aj zabili z nich około trzydziestu sześciu mężów i gonili ich od bramy miasta aż do kamieniołomów, i pobili ich na zboczu. Stopniało przeto serce ludu i stało się jak woda.

Pokuta Jozuego i starszych izraelskich

[6] Wtedy Jozue rozdarł swoje szaty i padł twarzą na ziemię przed Skrzynią Pana i leżał tak aż do wieczora, on i starsi izraelscy, i sypali proch na swoje głowy.

[7] I rzekł Jozue: Ach, Panie, Panie mój, dlaczego przeprowadziłeś ten lud przez Jordan? Czy aby wydać nas w ręce Amorejczyków na zagładę? Obyśmy byli pozostali po tamtej stronie Jordanu!

[8] O Panie, cóż mam powiedzieć, gdy oto Izrael odwrócił się tyłem do swoich nieprzyjaciół?
[9] Usłyszą to Kananejczycy i wszyscy mieszkańcy tej ziemi, zwrócą się przeciwko nam i wytępią imię nasze z tej ziemi. Co wtedy uczynisz dla wielkiego imienia twego?

[10] A Pan rzekł do Jozuego: Wstań! Czemu leżysz twarzą do ziemi?

[11] Israel pecou, e violaram a minha aliança, aquilo que eu lhes ordenara, pois tomaram das coisas condenadas, e furtaram, e dissimularam, e até debaixo da sua bagagem o puseram.

[12] Pelo que os filhos de Israel não puderam resistir aos seus inimigos; viraram as costas diante deles, porquanto Israel se fizera condenado; já não serei convosco, se não eliminardes do vosso meio a coisa roubada.

[13] Dispõe-te, santifica o povo e dize: Santificai-vos para amanhã, porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Há coisas condenadas no vosso meio, ó Israel; aos vossos inimigos não podereis resistir, enquanto não eliminardes do vosso meio as coisas condenadas.

[14] Pela manhã, pois, vos chegareis, segundo as vossas tribos; e será que a tribo que o SENHOR designar por sorte se chegará, segundo as famílias; e a família que o SENHOR designar se chegará por casas; e a casa que o SENHOR designar se chegará homem por homem.

[15] Aquele que for achado com a coisa condenada será queimado, ele e tudo quanto tiver, porquanto violou a aliança do SENHOR e fez loucura em Israel.

Wykrycie świętokradztwa Achana

[11] Izrael zgrzeszył: Naruszyli moje przymierze, które im narzuciłem. Wzięli nieco z tego, co było obłożone klątwą, ukradli, zataili i włączyli to do swoich rzeczy.

[12] Dlatego nie mogą synowie izraelscy ostać się wobec swoich nieprzyjaciół, ale podają tyły swoim nieprzyjaciołom, bo sami zostali obłożeni klątwą. Nie pozostanę nadal z wami, jeżeli nie usuniecie spośród siebie tego, co jest obłożone klątwą.

[13] Wstań! Poświęć lud i powiedz: Poświęćcie się na jutro, gdyż tak mówi Pan, Bóg Izraela: To, co jest obłożone klątwą, jest pośród ciebie, Izraelu. Nie będziesz mógł ostać się wobec swoich nieprzyjaciół, dopóki nie usuniecie spośród siebie tego, co jest obłożone klątwą.

[14] Jutro rano wystąpicie według waszych plemion. Plemię, które Pan przez los wyznaczy, wystąpi według rodów, a ród, który Pan przez los wyznaczy, wystąpi według rodzin, rodzina zaś, którą Pan przez los wyznaczy, wystąpi według mężów.

[15] Kto zaś zostanie przychwycony na tym, że posiada to, co jest obłożone klątwą, ten zostanie spalony ogniem ze wszystkim, co do niego należy, ponieważ naruszył przymierze Pana i dopuścił się rzeczy nikczemnej w Izraelu.

[16] Então, Josué se levantou de madrugada e fez chegar a Israel, segundo as suas tribos; e caiu a sorte sobre a tribo de Judá.
[17] Fazendo chegar a tribo de Judá, caiu sobre a família dos zeraítas; fazendo chegar a família dos zeraítas, homem por homem, caiu sobre Zabdi;
[18] e, fazendo chegar a sua casa, homem por homem, caiu sobre Acã, filho de Carmi, filho de Zabdi, filho de Zera, da tribo de Judá.

[19] Então, disse Josué a Acã: Filho meu, dá glória ao SENHOR, Deus de Israel, e a ele rende louvores; e declara-me, agora, o que fizeste; não mo ocultes.

[20] Respondeu Acã a Josué e disse: Verdadeiramente, pequei contra o SENHOR, Deus de Israel, e fiz assim e assim.
[21] Quando vi entre os despojos uma boa capa babilônica, e duzentos siclos de prata, e uma barra de ouro do peso de cinqüenta siclos, cobicei-os e tomei-os; e eis que estão escondidos na terra, no meio da minha tenda, e a prata, por baixo.
[22] Então, Josué enviou mensageiros que foram correndo à tenda; e eis que tudo estava escondido nela, e a prata, por baixo.
[23] Tomaram, pois, aquelas coisas do meio da tenda, e as trouxeram a Josué e a todos os filhos de Israel, e as colocaram perante o SENHOR.

[16] Jozue wstał wcześnie rano i kazał Izraelowi wystąpić według plemion, a los padł na plemię Judy.
[17] Potem kazał wystąpić rodom Judy, a los padł na ród Zeracha. Potem kazał wystąpić rodowi Zeracha, rodzina za rodziną, a los padł na rodzinę Zabdiego.
[18] Potem kazał wystąpić jego rodzinie według mężów, a los padł na Achana, syna Karmiego, syna Zabdiego, syna Zeracha, z plemienia Judy.
[19] Wtedy Jozue rzekł do Achana: Synu mój, oddaj Panu, Bogu Izraela, chwałę i złóż mu wyznanie. Oznajmij mi to, co uczyniłeś, niczego przede mną nie ukrywaj!

[20] I Achan, odpowiadając Jozuemu, rzekł: Zaiste, ja zgrzeszyłem przeciwko Panu, Bogu Izraela. Postąpiłem mianowicie tak:

[21] Ujrzałem wśród łupów piękny płaszcz babiloński, dwieście sykli srebra i jedną sztabę złota wagi pięćdziesięciu sykli. Zapragnąłem ich i zabrałem je. Oto są one zakopane w ziemi w obrębie mojego namiotu, a srebro na spodzie.
[22] Wysłał więc Jozue posłańców, którzy pobiegli do namiotu, i oto był on zakopany w jego namiocie, a srebro na spodzie.

[23] Zabrali je z namiotu i przynieśli do Jozuego i do wszystkich synów izraelskich, i złożyli je przed Panem.

[24] Então, Josué e todo o Israel com ele tomaram Acã, filho de Zera, e a prata, e a capa, e a barra de ouro, e seus filhos, e suas filhas, e seus bois, e seus jumentos, e suas ovelhas, e sua tenda, e tudo quanto tinha e levaram-nos ao vale de Acor.

[25] Disse Josué: Por que nos conturbaste? O SENHOR, hoje, te conturbará. E todo o Israel o apedrejou; e, depois de apedrejá-los, queimou-os.

[26] E levantaram sobre ele um montão de pedras, que permanece até ao dia de hoje; assim, o SENHOR apagou o furor da sua ira; pelo que aquele lugar se chama o vale de Acor até ao dia de hoje.

[24] Wtedy Jozue wziął Achana, syna Zeracha, srebro, płaszcz i sztabę złota, jego synów i córki, jego woły, osły i owce, namiot i całe jego mienie, a cały Izrael był z nim, i zaprowadzili ich do doliny Achor.

Ukamienowanie Achana i jego rodziny

[25] I rzekł Jozue: Jak ty sprowadziłeś na nas nieszczęście, tak niech dziś Pan sprowadzi na ciebie nieszczęście! I ukamienował go cały Izrael. Spalili ich i ukamienowali.

[26] Następnie wznieśli nad nim wielki stos kamieni, który jest tam do dnia dzisiejszego, Pan zaś uśmierzył swój płomienny gniew. Dlatego to miejsce nazywa się do dnia dzisiejszego doliną Achor.

Josué 8

Ai é destruída

[1] Disse o SENHOR a Josué: Não temas, não te atemorizes; toma contigo toda a gente de guerra, e dispõe-te, e sobe a Ai; olha que entreguei nas tuas mãos o rei de Ai, e o seu povo, e a sua cidade, e a sua terra.

[2] Farás a Ai e a seu rei como fizeste a Jericó e a seu rei; somente que para vós outros saqueareis os seus despojos e o seu gado; põe emboscadas à cidade, por detrás dela.

[3] Então, Josué se levantou, e toda a gente de guerra, para subir contra Ai; escolheu Josué trinta mil homens valentes e os enviou de noite.

[4] Deu-lhes ordem, dizendo: Eis que vos poreis de emboscada contra a cidade, por

Jozuego 8

Zdobycie miasta Aj dzięki zasadzce

[1] I rzekł Pan do Jozuego: Nie bój się i nie lękaj się! Weź z sobą cały zbrojny lud, powstań i wyrusz do Aj. Patrz, oto Ja wydam w twoje ręce króla Aj z jego ludem, miastem i ziemią.

[2] A postąpisz z Aj i z jego królem tak, jak postąpiłeś z Jerychem i jego królem. Możecie jednak podzielić między siebie jego łupy i bydło. Zastaw na miasto zasadzkę od jego tyłów.

[3] Ruszył tedy Jozue i cały zbrojny lud przeciwko Aj. Jozue wybrał trzydzieści tysięcy dzielnych wojowników i wyprawił ich nocą,

[4] Nakazawszy im: Oto wy ustawicie się jako zasadzka dla miasta od jego tyłów.

detrás dela; não vos distancieis muito da cidade; e todos estareis alertas.

Nie oddalajcie się bardzo od miasta i bądźcie wszyscy w pogotowiu.

5 Porém eu e todo o povo que está comigo nos aproximaremos da cidade; e será que, quando saírem, como dantes, contra nós, fugiremos diante deles.

5 Ja zaś i cały lud, który pozostanie przy mnie, zbliżymy się do miasta. A gdy oni ruszą na nas jak poprzednio, będziemy przed nimi uciekać.

6 Deixemo-los, pois, sair atrás de nós, até que os tiremos da cidade; porque dirão: Fogem diante de nós como dantes. Assim, fugiremos diante deles.

6 Oni wyjdą za nami, aż ich odciągniemy od miasta, bo powiedzą sobie: Uciekają przed nami, jak poprzednio. Podczas gdy my będziemy przed nimi uciekali,

7 Então, saireis vós da emboscada e tomareis a cidade; porque o SENHOR, vosso Deus, vo-la entregará nas vossas mãos.

7 Wy wypadniecie z zasadzki i zajmiecie miasto, a Pan, Bóg wasz, wyda je w wasze ręce.

8 Havendo vós tomado a cidade, pôr-lhe-eis fogo; segundo a palavra do SENHOR, fareis; eis que vo-lo ordenei.

8 Gdy zaś zajmiecie miasto, podpalicie je. Uczynicie tak zgodnie ze słowem Pańskim. Oto taki jest mój rozkaz.

9 Assim, Josué os enviou, e eles se foram à emboscada; e ficaram entre Betel e Ai, ao ocidente de Ai; porém Josué passou aquela noite no meio do povo.

9 I odprawił ich Jozue, a oni poszli, aby zrobić zasadzkę, i rozłożyli się między Betel i Aj, na zachód od Aj. Jozue zaś spędził tę noc wśród ludu.

10 Levantou-se Josué de madrugada, passou revista ao povo, e subiram ele e os anciãos de Israel, diante do povo, contra Ai.

10 Nazajutrz Jozue wstał wczesnym rankiem, odbył przegląd ludu i ruszył ze starszymi Izraela na czele ludu do Aj.

11 Subiram também todos os homens de guerra que estavam com ele, e chegaram-se, e vieram defronte da cidade; e alojaram-se do lado norte de Ai. Havia um vale entre eles e Ai.

11 Cały zbrojny lud, który był z nim, ciągnął naprzód, dotarł do miasta i rozłożył się po stronie północnej miasta Aj, tak, że między nim a Aj była dolina.

12 Tomou também uns cinco mil homens e os pôs entre Betel e Ai, em emboscada, ao ocidente da cidade.

12 Następnie wziął około pięciu tysięcy mężów i ustawił ich jako zasadzkę między Betel a Aj, na zachód od miasta.

13 Assim foi posto o povo: todo o acampamento ao norte da cidade e a

13 Ustawili też lud, cały obóz po stronie północnej od miasta, a straż tylną po

emboscada ao ocidente dela; e foi Josué aquela noite até ao meio do vale.

stronie zachodniej od miasta; Jozue zaś udał się tej nocy na środek doliny.

14 E sucedeu que, vendo-o o rei de Ai, ele e os homens da cidade apressaram-se e, levantando-se de madrugada, saíram de encontro a Israel, à batalha, defronte das campinas, porque ele não sabia achar-se contra ele uma emboscada atrás da cidade.

14 Gdy to król Aj ujrzał, on i cały jego lud, mężowie miasta, wyruszyli śpiesznie wczesnym rankiem na zbocze na skraju Araba, aby walczyć z Izraelem. Nie wiedział jednak, że za miastem jest zastawiona na niego zasadzka.

15 Josué, pois, e todo o Israel se houveram como feridos diante deles e fugiram pelo caminho do deserto.

15 Jozue i cały Izrael udawali, że są przez nich rozgromieni i uciekali w kierunku pustyni.

16 Pelo que todo o povo que estava na cidade foi convocado para os perseguir; e perseguiram Josué e foram afastados da cidade.

16 Wtedy zwołano całą ludność, która była w mieście, aby ich ścigano. Ścigali więc Jozuego i zostali odciągnięci od miasta.

17 Nem um só homem ficou em Ai, nem em Betel que não saísse após os israelitas; e deixaram a cidade aberta e perseguiram Israel.

17 W Aj i w Betel nie pozostał ani jeden mąż, który by nie był wyruszył za Izraelem; pozostawili miasto otwarte i ścigali Izraela.

18 Então, disse o SENHOR a Josué: Estende para Ai a lança que tens na mão; porque a esta darei na tua mão; e Josué estendeu para a cidade a lança que tinha na mão.

18 Wtedy rzekł Pan do Jozuego: Wyciągnij oszczep. który masz w ręce, w kierunku Aj, bo wydam je w twoją rękę. Jozue wyciągnął oszczep, który miał w swojej ręce, w kierunku miasta.

19 Então, a emboscada se levantou apressadamente do seu lugar, e, ao estender ele a mão, vieram à cidade e a tomaram; e apressaram-se e nela puseram fogo.

19 Gdy wciągnął swoją rękę, ludzie z zasadzki szybko zerwali się ze swego miejsca, pobiegli i wtargnęli do miasta, zajęli je i szybko je podpalili.

20 Virando-se os homens de Ai para trás, olharam, e eis que a fumaça da cidade subia ao céu, e não puderam fugir nem para um lado nem para outro; porque o

20 Wtem obejrzeli się mężowie z Aj i zobaczyli, jak dym z miasta wznosi się ku niebu, i nie mieli siły do ucieczki ani w tę, ani w tamtą stronę. Lud zaś, który uciekał

povo que fugia para o deserto se tornou contra os que os perseguiam.

[21] Vendo Josué e todo o Israel que a emboscada tomara a cidade e que a fumaça da cidade subia, voltaram e feriram os homens de Ai.

[22] Da cidade saíram os outros ao encontro do inimigo, que, assim, ficou no meio de Israel, uns de uma parte, outros de outra; e feriram-nos de tal sorte, que nenhum deles sobreviveu, nem escapou.

[23] Porém ao rei de Ai tomaram vivo e o trouxeram a Josué.

[24] Tendo os israelitas acabado de matar todos os moradores de Ai no campo e no deserto onde os tinham perseguido, e havendo todos caído a fio de espada, e sendo já todos consumidos, todo o Israel voltou a Ai, e a passaram a fio de espada.

[25] Os que caíram aquele dia, tanto homens como mulheres, foram doze mil, todos os moradores de Ai.

[26] Porque Josué não retirou a mão que estendera com a lança até haver destruído totalmente os moradores de Ai.

[27] Os israelitas saquearam, entretanto, para si o gado e os despojos daquela cidade, segundo a palavra do SENHOR, que ordenara a Josué.

[28] Então, Josué pôs fogo a Ai e a reduziu, para sempre, a um montão, a ruínas até ao dia de hoje.

[29] Ao rei de Ai, enforcou-o e o deixou no madeiro até à tarde; ao pôr-do-sol, por ordem de Josué, tiraram do madeiro o

w stronę pustyni, zwrócił się przeciwko ścigającym.

[21] Jozue bowiem i cały Izrael, widząc, że ludzie z zasadzki zajęli miasto i że dym z miasta wznosi się ku górze, zawrócili i uderzyli na mężów z Aj.

[22] Tamci wyszli z miasta przeciwko nim i dostali się między Izraelitów z jednej i z drugiej strony. Ci zaś rozgromili ich tak, że nikt się nie ostał i nikt nie uszedł,

[23] Króla Aj zaś pojmali żywcem i przyprowadzili go do Jozuego.

[24] Gdy Izrael wyciął w pień wszystkich mieszkańców Aj w otwartym polu i na pustyni, gdzie ich ścigali, i gdy już wszyscy aż do ostatniego polegli od miecza, zwrócił się cały Izrael przeciwko Aj i pobił je ostrzem miecza.

[25] Wszystkich poległych w owym dniu mężczyzn i kobiet było dwanaście tysięcy, wszystko mieszkańcy Aj.

[26] Jozue nie cofał ręki, którą wyciągnął z oszczepem, dopóki nie zostali wybici wszyscy obłożeni klątwą mieszkańcy Aj.

[27] Jedynie bydło i łupy tego miasta zabrał Izrael dla siebie zgodnie z nakazem Pana, danym Jozuemu.

[28] Jozue spalił Aj i zrobił z niego kupę gruzu po wieczne czasy, pustkowie aż do dnia dzisiejszego,

[29] Król Aj natomiast wisiał na drzewie aż do wieczora, a gdy słońce zaszło, Jozue kazał zdjąć jego zwłoki z drzewa i

cadáver, e o lançaram à porta da cidade, e sobre ele levantaram um montão de pedras, que até hoje permanece.

porzucić je u wejścia do bramy miasta. Wzniesiono nad nim wielki stos kamieni, który istnieje aż do dnia dzisiejszego.

Renovação da aliança

30 Então, Josué edificou um altar ao SENHOR, Deus de Israel, no monte Ebal,

30 Wtedy zbudował Jozue ołtarz dla Pana, Boga Izraela, na górze Ebal,

31 como Moisés, servo do SENHOR, ordenara aos filhos de Israel, segundo o que está escrito no Livro da Lei de Moisés, a saber, um altar de pedras toscas, sobre o qual se não manejara instrumento de ferro; sobre ele ofereceram holocaustos ao SENHOR e apresentaram ofertas pacíficas.

31 Jak nakazał synom izraelskim Mojżesz, sługa Pana, jak jest napisane w księdze zakonu Mojżeszowego: ołtarz z nie ciosanych kamieni, nie obrabianych żelazem. Na nim złożono Panu ofiary całopalne i ofiary pojednania.

32 Escreveu, ali, em pedras, uma cópia da lei de Moisés, que já este havia escrito diante dos filhos de Israel.

32 Tam też sporządził na kamieniach odpis zakonu, jaki Mojżesz spisał wobec synów izraelskich.

33 Todo o Israel, com os seus anciãos, e os seus príncipes, e os seus juízes estavam de um e de outro lado da arca, perante os levitas sacerdotes que levavam a arca da Aliança do SENHOR, tanto estrangeiros como naturais; metade deles, em frente do monte Gerizim, e a outra metade, em frente do monte Ebal; como Moisés, servo do SENHOR, outrora, ordenara que fosse abençoado o povo de Israel.

33 Cały Izrael ze swoimi starszymi, przełożonymi i sędziami, zarówno obcy przybysze jak i tubylcy, stali z jednej i drugiej strony Skrzyni, naprzeciw kapłanów Lewitów, noszących Skrzynię Przymierza Pana, przy czym jedna jego połowa zwrócona była ku górze Garizim, a druga połowa ku górze Ebal, jak poprzednio Mojżesz, sługa Pana, nakazał błogosławić lud izraelski.

34 Depois, leu todas as palavras da lei, a bênção e a maldição, segundo tudo o que está escrito no Livro da Lei.

34 Potem odczytał wszystkie słowa zakonu, błogosławieństwa i przekleństwa, wszystko tak, jak było napisane w księdze zakonu.

35 Palavra nenhuma houve, de tudo o que Moisés ordenara, que Josué não lesse para toda a congregação de Israel, e para as mulheres, e os meninos, e os estrangeiros que andavam no meio deles.

35 Nie było ani jednego słowa, które Mojżesz nakazał, którego by Jozue nie odczytał wobec całego zgromadzenia izraelskiego, także wobec kobiet, dzieci i obcych przybyszów, którzy z nimi przestawali.

Josué 9

O estratagema dos gibeonitas

[1] Sucedeu que, ouvindo isto todos os reis que estavam daquém do Jordão, nas montanhas, e nas campinas, em toda a costa do mar Grande, defronte do Líbano, os heteus, os amorreus, os cananeus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus,

[2] se ajuntaram eles de comum acordo, para pelejar contra Josué e contra Israel.

[3] Os moradores de Gibeão, porém, ouvindo o que Josué fizera com Jericó e com Ai,

[4] usaram de estratagema, e foram, e se fingiram embaixadores, e levaram sacos velhos sobre os seus jumentos e odres de vinho, velhos, rotos e consertados;

[5] e, nos pés, sandálias velhas e remendadas e roupas velhas sobre si; e todo o pão que traziam para o caminho era seco e bolorento.

[6] Foram ter com Josué, ao arraial, a Gilgal, e lhe disseram, a ele e aos homens de Israel: Chegamos de uma terra distante; fazei, pois, agora, aliança conosco.

[7] E os homens de Israel responderam aos heveus: Porventura, habitais no meio de nós; como, pois, faremos aliança convosco?

[8] Então, disseram a Josué: Somos teus servos. Então, lhes perguntou Josué: Quem sois vós? Donde vindes?

Jozuego 9

Podstępne wyłudzenie przymierza przez Gibeonitów

[1] A gdy usłyszeli o tym wszyscy królowie, którzy mieszkali z tamtej strony Jordanu, w górach i na nizinach oraz na całym wybrzeżu Wielkiego Morza aż do Libanu, więc Chetejczycy, Amorejczycy, Kananejczycy, Peryzyjczycy, Chiwwijczycy i Jebuzejczycy,

[2] Połączyli się, aby jednomyślnie podjąć walkę z Jozuem i z Izraelem.

[3] Lecz mieszkańcy Gibeonu, usłyszawszy o tym, jak Jozue postąpił z Jerychem i z Aj,

[4] Postanowili także użyć podstępu. Wybrali się w drogę, zaopatrzeni w żywność, wzięli z sobą stare worki na swoje osły i stare, popękane i połatane łagwie na wino,

[5] Włożyli na swoje nogi zdarte i połatane sandały, a na siebie zniszczone szaty; wszystek zaś ich chleb na drogę był suchy i pokruszony.

[6] I przyszli do Jozuego do obozu w Gilgal i rzekli do niego i do mężów izraelskich: Przybyliśmy z dalekiego kraju, zawrzyjcie więc z nami przymierze.

[7] A mężowie izraelscy odpowiedzieli Chiwwijczykom: Może mieszkacie wpośród nas, jakże więc mamy zawrzeć z wami przymierze?

[8] Oni zaś rzekli do Jozuego: Sługami twoimi jesteśmy. A Jozue rzekł do nich: Kim jesteście i skąd przybywacie?

[9] Responderam-lhe: Teus servos vieram de uma terra mui distante, por causa do nome do SENHOR, teu Deus; porquanto ouvimos a sua fama e tudo quanto fez no Egito;

[10] e tudo quanto fez aos dois reis dos amorreus que estavam dalém do Jordão, Seom, rei de Hesbom, e Ogue, rei de Basã, que estava em Astarote.

[11] Pelo que nossos anciãos e todos os moradores da nossa terra nos disseram: Tomai convosco provisão alimentar para o caminho, e ide ao encontro deles, e dizei-lhes: Somos vossos servos; fazei, pois, agora, aliança conosco.

[12] Este nosso pão tomamos quente das nossas casas, no dia em que saímos para vir ter convosco; e ei-lo aqui, agora, já seco e bolorento;

[13] e estes odres eram novos quando os enchemos de vinho; e ei-los aqui já rotos; e estas nossas vestes e estas nossas sandálias já envelheceram, por causa do mui longo caminho.

[14] Então, os israelitas tomaram da provisão e não pediram conselho ao SENHOR.

[15] Josué concedeu-lhes paz e fez com eles a aliança de lhes conservar a vida; e os príncipes da congregação lhes prestaram juramento.

[16] Ao cabo de três dias, depois de terem feito a aliança com eles, ouviram que eram

[9] Oni odpowiedzieli mu: Z bardzo dalekiej ziemi przybyli słudzy twoi dla imienia Pana, Boga twego; słyszeliśmy bowiem wieść o nim i o wszystkim, co uczynił w Egipcie;

[10] I o wszystkim, co uczynił obu królom amorejskim z tamtej strony Jordanu, Sychonowi, królowi Cheszbonu, i Ogowi, królowi Baszanu, który mieszkał w Asztarot.

[11] Rzekli więc do nas nasi starsi i wszyscy mieszkańcy naszej ziemi: Weźcie z sobą żywność na drogę i wyjdźcie na ich spotkanie, i powiedzcie im: Jesteśmy waszymi sługami, zawrzyjcie więc z nami przymierze.

[12] Ten chleb nasz był jeszcze ciepły, gdy zaopatrywaliśmy się weń w domach naszych na drogę, wyruszając do was, teraz zaś jest już suchy i pokruszony.

[13] Te łagwie na wino, które były nowe, kiedy je napełnialiśmy, są oto popękane; te szaty nasze i sandały są zdarte z powodu bardzo dalekiej drogi.

[14] Wtedy mężowie izraelscy przyjęli nieco z ich żywności na drogę, ale wyroczni Pana nie pytali.

[15] Jozue zawarł z nimi pokój i przymierze, że zachowa ich przy życiu, a przełożeni zboru im to zaprzysięgli.

[16] Ale w trzy dni po zawarciu z nimi przymierza dowiedzieli się, że są z bliska i że mieszkają wśród nich.

seus vizinhos e que moravam no meio deles.

[17] Pois, partindo os filhos de Israel, chegaram às cidades deles ao terceiro dia; suas cidades eram Gibeão, Cefira, Beerote e Quiriate-Jearim.

[17] Wyruszyli więc synowie izraelscy i trzeciego dnia dotarli do ich miast; a miastami tymi były: Gibeon, Kefira, Beerot i Kiriat-Jearim.

[18] Os filhos de Israel não os feriram, porquanto os príncipes da congregação lhes juraram pelo SENHOR, Deus de Israel; pelo que toda a congregação murmurou contra os príncipes.

[18] Synowie izraelscy nie pozabijali ich, ponieważ przełożeni zboru zaprzysięgli im to na Pana, Boga Izraela. Cały zbór jednak szemrał przeciwko przełożonym.

[19] Então, todos os príncipes disseram a toda a congregação: Nós lhes juramos pelo SENHOR, Deus de Israel; por isso, não podemos tocar-lhes.

[19] Wtedy rzekli wszyscy przełożeni do całego zboru: Zaprzysięgliśmy im to na Pana, Boga Izraela, i teraz nie możemy ich tknąć.

[20] Isto, porém, lhes faremos: Conservar-lhes-emos a vida, para que não haja grande ira sobre nós, por causa do juramento que já lhes fizemos.

[20] Lecz to im uczynimy, skoro pozostawimy ich przy życiu, aby nie spadł na nas gniew z powodu złożonej im przysięgi.

[21] Disseram-lhes, pois, os príncipes: Vivam. E se tornaram rachadores de lenha e tiradores de água para toda a congregação, como os príncipes lhes haviam dito.

[21] Powiedzieli im więc przełożeni: Pozostaną przy życiu, lecz będą rąbali drzewo i nosili wodę dla całego zboru, jak powiedzieli im przełożeni.

[22] Chamou-os Josué e disse-lhes: Por que nos enganastes, dizendo: Habitamos mui longe de vós, sendo que viveis em nosso meio?

[22] Jozue przywołał ich i rzekł do nich: Dlaczego oszukaliście nas, mówiąc: Jesteśmy z bardzo daleka, skoro mieszkacie wpośród nas.

[23] Agora, pois, sois malditos; e dentre vós nunca deixará de haver escravos, rachadores de lenha e tiradores de água para a casa do meu Deus.

[23] Będziecie więc przeklęci i nigdy nie zostaniecie zwolnieni od rąbania drzewa i noszenia wody dla domu mojego Boga.

[24] Então, responderam a Josué: É que se anunciou aos teus servos, como certo, que o SENHOR, teu Deus, ordenara a seu servo

[24] A oni odpowiedzieli Jozuemu: Słudzy twoi dowiedzieli się jako o rzeczy pewnej, że Pan, Bóg twój, nakazał Mojżeszowi,

Moisés que vos desse toda esta terra e destruísse todos os moradores dela diante de vós. Por isso, tememos muito por nossa vida por causa de vós e fizemos assim.

słudze swemu, oddać wam całą tę ziemię i wytępić wszystkich mieszkańców tej ziemi przed waszym nadejściem. Baliśmy się więc bardzo z waszego powodu o nasze życie i tak postąpiliśmy.

[25] Eis que estamos na tua mão; trata-nos segundo te parecer bom e reto.

[25] Otóż teraz jesteśmy w twoim ręku; co ci się dobrym i słusznym wydaje, aby z nami uczynić, to uczyń.

[26] Assim lhes fez e livrou-os das mãos dos filhos de Israel; e não os mataram.

[26] Tak im też uczynił: wyrwał ich z ręki synów izraelskich i ci ich nie zabili.

[27] Naquele dia, Josué os fez rachadores de lenha e tiradores de água para a congregação e para o altar do SENHOR, até ao dia de hoje, no lugar que Deus escolhesse.

[27] Ale Jozue przeznaczył ich w tym dniu do rąbania drzewa i noszenia wody dla zboru i dla ołtarza Pana aż do dnia dzisiejszego w miejscu, które miał wybrać.

Josué 10

Gibeão sitiada por cinco reis

[1] Tendo Adoni-Zedeque, rei de Jerusalém, ouvido que Josué tomara a Ai e a havia destruído totalmente e feito a Ai e ao seu rei como fizera a Jericó e ao seu rei e que os moradores de Gibeão fizeram paz com os israelitas e estavam no meio deles,

[2] temeu muito; porque Gibeão era cidade grande como uma das cidades reais e ainda maior do que Ai, e todos os seus homens eram valentes.

[3] Pelo que Adoni-Zedeque, rei de Jerusalém, enviou mensageiros a Hoão, rei de Hebrom, e a Pirã, rei de Jarmute, e a Jafia, rei de Laquis, e a Debir, rei de Eglom, dizendo:

Jozuego 10

Kolejne pokonywanie tubylców ziemi kanaanejskiej

[1] A gdy Adoni-Sedek, król Jeruzalemu, usłyszał, że Jozue zajął Aj i zniszczył je jako obłożone klątwą - bo jak uczynił z Jerychem i jego królem, tak uczynił też z Aj i jego królem - i że mieszkańcy Gibeonu zawarli pokój z Izraelem, i przebywali wśród nich,

[2] Zląkł się bardzo, bo Gibeon było wielkim miastem, jako jedno z miast królewskich, większym nawet niż Aj, a wszyscy jego mężczyźni byli wojownikami,

[3] Wysłał więc Adoni-Sedek, król Jeruzalemu, do Hohama, króla Hebronu, do Pireama, króla Jarmutu, do Japii, króla Lachisz, i do Debira, króla Eglonu, poselstwo tej treści:

[4] Subi a mim e ajudai-me; firamos Gibeão, porquanto fez paz com Josué e com os filhos de Israel.

[5] Então, se ajuntaram e subiram cinco reis dos amorreus, o rei de Jerusalém, o rei de Hebrom, o rei de Jarmute, o rei de Laquis e o rei de Eglom, eles e todas as suas tropas; e se acamparam junto a Gibeão e pelejaram contra ela.

Josué socorre a Gibeão

[6] Os homens de Gibeão mandaram dizer a Josué, no arraial de Gilgal: Não retires as tuas mãos de teus servos; sobe apressadamente a nós, e livra-nos, e ajuda-nos, pois todos os reis dos amorreus que habitam nas montanhas se ajuntaram contra nós.

[7] Então, subiu Josué de Gilgal, ele e toda a gente de guerra com ele e todos os valentes.

[8] Disse o SENHOR a Josué: Não os temas, porque nas tuas mãos os entreguei; nenhum deles te poderá resistir.

[9] Josué lhes sobreveio de repente, porque toda a noite veio subindo desde Gilgal.

[10] O SENHOR os conturbou diante de Israel, e os feriu com grande matança em Gibeão, e os foi perseguindo pelo caminho que sobe a Bete-Horom, e os derrotou até Azeca e Maquedá.

[11] Sucedeu que, fugindo eles de diante de Israel, à descida de Bete-Horom, fez o SENHOR cair do céu sobre eles grandes pedras, até Azeca, e morreram. Mais foram os que morreram pela chuva de

[4] Przyjdźcie do mnie i pomóżcie mi zniszczyć Gibeon za to, że zawarło pokój z Jozuem i z synami izraelskimi.

[5] Zebrało się tedy i wyruszyło pięciu królów amorejskich: król Jeruzalemu, król Hebronu, król Jarmutu, król Lachiszu i król Eglonu z całym swoim wojskiem, oblegli Gibeon i nacierali na nie.

[6] Wtedy mężowie Gibeonu wysłali do Jozuego do obozu w Gilgal poselstwo tej treści: Nie cofaj swojej ręki od sług twoich, przybądź do nas śpiesznie, ocal nas i pomóż nam; bo zebrali się przeciwko nam wszyscy królowie amorejscy, mieszkający w górach.

[7] Wyruszyli więc Jozue z Gilgal, on, a z nim cały lud wojenny i wszyscy zbrojni mężowie.

[8] I rzekł Pan do Jozuego: Nie bój się ich, gdyż wydam ich w twoje ręce; nikt z nich nie ostoi się przed tobą.

[9] Gdy Jozue napadł na nich znienacka - przez całą noc ciągnął z Gilgal -

[10] Pan wzbudził wśród nich strach przed Izraelem i zadał im wielką klęskę pod Gibeonem i ścigał ich w stronę wzniesienia w Bet-Choron, a bił ich aż do Azeka i aż do Makkeda.

[11] A gdy, uciekając przed Izraelem, znaleźli się na zboczu Bet-Choron, Pan godził w nich z nieba wielkimi kamieniami aż do Azeka, tak że poginęli. Tych, którzy poginęli od gradu kamieni,

pedra do que os mortos à espada pelos filhos de Israel.

O sol e a lua são detidos

[12] Então, Josué falou ao SENHOR, no dia em que o SENHOR entregou os amorreus nas mãos dos filhos de Israel; e disse na presença dos israelitas: Sol, detém-te em Gibeão, e tu, lua, no vale de Aijalom.

[13] E o sol se deteve, e a lua parou até que o povo se vingou de seus inimigos. Não está isto escrito no Livro dos Justos? O sol, pois, se deteve no meio do céu e não se apressou a pôr-se, quase um dia inteiro.

[14] Não houve dia semelhante a este, nem antes nem depois dele, tendo o SENHOR, assim, atendido à voz de um homem; porque o SENHOR pelejava por Israel.

[15] Voltou Josué, e todo o Israel com ele, ao arraial, a Gilgal.

Josué prende os cinco reis e mata-os

[16] Aqueles cinco reis, porém, fugiram e se esconderam numa cova em Maquedá.

[17] E anunciaram a Josué: Foram achados os cinco reis escondidos numa cova em Maquedá.

[18] Disse, pois, Josué: Rolai grandes pedras à boca da cova e ponde junto a ela homens que os guardem; porém vós não vos detenhais;

[19] persegui os vossos inimigos e matai os que vão ficando atrás; não os deixeis entrar nas suas cidades, porque o SENHOR, vosso Deus, já vo-los entregou nas vossas mãos.

było więcej niż tych, których synowie izraelscy wybili mieczem.

[12] Wtedy - a było to w dniu, kiedy Pan wydał Amorejczyków w ręce synów izraelskich - powiedział Jozue do Pana wobec Izraela: Słońce, zatrzymaj się w Gibeonie, A ty, księżycu, w dolinie Ajalon!

[13] I zatrzymało się słońce, i stanął księżyc, dopóki naród nie zemścił się na swoich nieprzyjaciołach. Czy nie jest to zapisane w Księdze Prawego? I zatrzymało się słońce pośrodku nieba i nie śpieszyło się do zachodu nieomal przez cały dzień.

[14] A takiego dnia, jak ten nie było ani przedtem, ani potem, aby Pan wysłuchał głosu człowieka, gdyż Pan walczył za Izraela.

[15] Potem Jozue i cały Izrael z nim powrócił do obozu, do Gilgal.

[16] Lecz owych pięciu królów zbiegło i ukryło się w jaskini pod Mekkeda.

[17] I doniesiono Jozuemu: Znaleziono pięciu królów, ukrytych w jaskini pod Makkeda.

[18] I rzekł Jozue: Zatoczcie wielkie kamienie przed wejście do jaskini i postawcie przy niej mężów, aby ich pilnowali,

[19] Wy zaś nie zatrzymujcie się! Ścigajcie waszych nieprzyciół, wybijcie pozostających z nich w tyle i nie pozwólcie im wejść do swoich miast, gdyż Pan, Bóg wasz, wydał ich w wasze ręce.

[20] Tendo Josué e os filhos de Israel acabado de os ferir com mui grande matança, até consumi-los, e tendo os restantes que deles ficaram entrado nas cidades fortificadas,

[21] voltou todo o povo em paz ao acampamento a Josué, em Maquedá; não havendo ninguém que movesse a língua contra os filhos de Israel.

[22] Depois, disse Josué: Abri a boca da cova e dali trazei-me aqueles cinco reis.

[23] Fizeram, pois, assim e da cova lhe trouxeram os cinco reis: o rei de Jerusalém, o de Hebrom, o de Jarmute, o de Laquis e o de Eglom.

[24] Trazidos os reis a Josué, chamou este todos os homens de Israel e disse aos capitães do exército que tinham ido com ele: Chegai, ponde o pé sobre o pescoço destes reis. E chegaram e puseram os pés sobre os pescoços deles.

[25] Então, Josué lhes disse: Não temais, nem vos atemorizeis; sede fortes e corajosos, porque assim fará o SENHOR a todos os vossos inimigos, contra os quais pelejardes.

[26] Depois disto, Josué, ferindo-os, os matou e os pendurou em cinco madeiros; e ficaram eles pendentes dos madeiros até à tarde.

[27] Ao pôr-do-sol, deu Josué ordem que os tirassem dos madeiros; e lançaram-nos na cova onde se tinham escondido e, na boca

[20] Gdy tedy Jozue i synowie izraelscy wycięli ich w pień w straszliwej rzezi aż do ich całkowitego wytępienia, a ocalałe ich resztki schroniły się w warownych miastach,

[21] Powrócił cały lud zdrowo do obozu do Jozuego w Makkeda. Nikt nie ośmielił się przeciwko synom izraelskim nawet słowo wypowiedzieć.

[22] Potem rzekł Jozue: Otwórzcie wejście do jaskini i wyprowadźcie do mnie owych pięciu królów z jaskini.

[23] I uczynili tak, i wyprowadzili do niego owych pięciu królów z jaskini: króla Jeruzalemu, króla Hebronu, króla Jarmutu, króla Lachiszu, króla Eglonu.

[24] Kiedy wyprowadzono owych królów do Jozuego, Jozue zwołał wszystkich mężów izraelskich i rzekł do dowódców wojowników, którzy z nim ciągnęli: Zbliżcie się i postawcie swoje nogi na karkach tych królów. Zbliżyli się więc i postawili swoje nogi na ich karkach.

[25] I rzekł do nich Jozue: Nie bójcie się i nie lękajcie się, bądźcie silni i odważni, bo tak uczyni Pan wszystkim waszym nieprzyjaciołom, z którymi będziecie walczyć.

[26] Następnie Jozue kazał ich stracić, pozbawić życia i powiesić na pięciu drzewach. I wisieli na tych drzewach aż do wieczora.

[27] A gdy słońce zachodziło, nakazał Jozue, żeby ich zdjęto z drzew i wrzucono do jaskini, gdzie się ukryli. A u wejścia do

da cova, puseram grandes pedras que ainda lá se encontram até ao dia de hoje.

jaskini położono wielkie kamienie, które tam się znajdują aż do dnia dzisiejszego.

Josué vence mais sete reis

[28] No mesmo dia, tomou Josué a Maquedá e a feriu à espada, bem como ao seu rei; destruiu-os totalmente e a todos os que nela estavam, sem deixar nem sequer um. Fez ao rei de Maquedá como fizera ao rei de Jericó.

[28] Jozue zajął w tym dniu także Makkeda i wytracił jej mieszkańców oraz jej króla ostrzem miecza jako obłożonych klątwą wraz ze wszystkim, co w niej żyło. Nikogo nie zostawił przy życiu, a z królem Makkeda postąpił tak, jak postąpił z królem Jerycha.

[29] Então, Josué, e todo o Israel com ele, passou de Maquedá a Libna e pelejou contra ela.

[29] Potem ruszył Jozue i cały Izrael z nim z Makkeda do Libny i walczył przeciwko Libnie.

[30] E o SENHOR a deu nas mãos de Israel, a ela e ao seu rei, e a feriu à espada, a ela e todos os que nela estavam, sem deixar nem sequer um. Fez ao seu rei como fizera ao rei de Jericó.

[30] Także i tę wraz z jej królem wydał Pan w ręce Izraela i wytracił ją ostrzem miecza, a ze wszystkich, którzy tam żyli, nikogo nie zostawił przy życiu i postąpił z jej królem tak, jak postąpił z królem Jerycha.

[31] Então, Josué, e todo o Israel com ele, passou de Libna a Laquis, sitiou-a e pelejou contra ela;

[31] Potem ruszył Jozue i cały lud Izraelski z nim z Libny do Lachiszu, obległ je i wszczął przeciwko niemu działania wojenne.

[32] e o SENHOR deu Laquis nas mãos de Israel, que, no dia seguinte, a tomou e a feriu à espada, a ela e todos os que nela estavam, conforme tudo o que fizera a Libna.

[32] I wydał Pan Lachisz w ręce Izraela; zdobył je drugiego dnia i wytracił ostrzem miecza wszystkich, którzy tam żyli tak samo, jak postąpił z Libną.

[33] Então, Hoão, rei de Gezer, subiu para ajudar Laquis; porém Josué o feriu, a ele e o seu povo, sem deixar nem sequer um.

[33] Wtedy Horam, król Gezeru, wyruszył na pomoc Lachiszowi. Lecz Jozue pobił go wraz z jego ludem tak, iż nikogo nie zostawił przy życiu.

[34] E Josué, e todo o Israel com ele, passou de Laquis a Eglom, e a sitiaram e pelejaram contra ela;

[34] Potem ruszył Jozue i cały Izrael z nim z Lachiszu do Eglonu: oblegli je i wszczęli przeciwko niemu działania wojenne.

[35] e, no mesmo dia, a tomaram e a feriram à espada; e totalmente destruíram os que nela estavam, conforme tudo o que fizeram a Laquis.

[35] Zajęli je tego samego dnia i wytracili ostrzem miecza wszystkich, którzy tam żyli; tego samego dnia wytracił je jako obłożone klątwą podobnie, jak postąpił z Lachisz.

[36] Depois, Josué, e todo o Israel com ele, subiu de Eglom a Hebrom, e pelejaram contra ela;

[36] Potem Jozue i cały Izrael z nim wyruszył z Eglonu do Hebronu i wszczęli przeciwko niemu działania wojenne,

[37] e a tomaram e a feriram à espada, tanto o seu rei como todas as suas cidades e todos os que nelas estavam, sem deixar nem sequer um, conforme tudo o que fizeram a Eglom; e Josué executou a condenação contra ela e contra todos os que nela estavam.

[37] Zdobyli go i wytracili ostrzem miecza wraz z jego królem i ze wszystkimi jego miastami, i nikogo w nim nie zostawili przy życiu. Podobnie jak postąpił z Eglonem, wytracił go wraz ze wszystkimi, którzy w nim żyli, jako obłożone klątwą.

[38] Então, Josué, e todo o Israel com ele, voltou a Debir e pelejou contra ela;

[38] Potem Jozue i cały Izrael z nim zawrócił do Debiru i wszczął przeciwko niemu działania wojenne,

[39] e tomou-a com o seu rei e todas as suas cidades e as feriu à espada; todos os que nelas estavam, destruiu-os totalmente sem deixar nem sequer um; como fizera a Hebrom, a Libna e a seu rei, também fez a Debir e a seu rei.

[39] Zdobył go i wytracił ostrzem miecza wraz z jego królem i ze wszystkimi jego miastami, i wszystkich, którzy w nim żyli, wybili jako obłożonych klątwą, nikogo nie zostawiając przy życiu; jak postąpił z Hebronem oraz z Libną i jej królem, tak postąpił z Debirem i jego królem.

[40] Assim, feriu Josué toda aquela terra, a região montanhosa, o Neguebe, as campinas, as descidas das águas e todos os seus reis; destruiu tudo o que tinha fôlego, sem deixar nem sequer um, como ordenara o SENHOR, Deus de Israel.

[40] Tak podbił Jozue całą tę ziemię: góry i krainę południową, nizinę i zbocza gór oraz wszystkich ich królów, nikogo nie zostawiając przy życiu, a wszystko, co żyło, wytracając jako obłożone klątwą, jak nakazał Pan, Bóg Izraela.

[41] Feriu-os Josué desde Cades-Barnéia até Gaza, como também toda a terra de Gósen até Gibeão.

[41] Jozue wytracił ich od Kadesz-Barnea aż do Gazy oraz całą ziemię Goszen aż do Gibeonu.

[42] E, de uma vez, tomou Josué todos estes reis e as suas terras, porquanto o SENHOR, Deus de Israel, pelejava por Israel.

[43] Então, Josué, e todo o Israel com ele, voltou ao arraial em Gilgal.

Josué 11

Outras vitórias de Josué

[1] Tendo Jabim, rei de Hazor, ouvido isto, enviou mensageiros a Jobabe, rei de Madom, e ao rei Sinrom, e ao rei Acsafe,

[2] e aos reis que estavam ao norte, na região montanhosa, na Arabá, ao sul de Quinerete, nas planícies e nos planaltos de Dor, do lado do mar,

[3] aos cananeus do oriente e do ocidente: aos amorreus, aos heteus, aos ferezeus, aos jebuseus nas montanhas e aos heveus ao pé do Hermom, na terra de Mispa.

[4] Saíram, pois, estes e todas as suas tropas com eles, muito povo, em multidão como a areia que está na praia do mar, e muitíssimos cavalos e carros.

[5] Todos estes reis se ajuntaram, e vieram, e se acamparam junto às águas de Merom, para pelejarem contra Israel.

[6] Disse o SENHOR a Josué: Não temas diante deles, porque amanhã, a esta mesma hora, já os terás traspassado diante dos filhos de Israel; os seus cavalos jarretarás e queimarás os seus carros.

[42] Wszystkich tych królów wytracił i ziemię ich podbił Jozue za jednym zamachem, gdyż Pan, Bóg Izraela, walczył za Izraela.

[43] Potem Jozue i cały Izrael z nim powrócił do obozu, do Gilgal.

Jozuego 11

Pokonanie Jabina i jego sprzymierzeńców

[1] A gdy Jabin, król Chasoru, usłyszał o tym, posłał wiadomość do Jobaba, króla Madonu, do króla Szimronu, do króla Achszafu

[2] I do królów, którzy mieszkali na północy, w górach i w stepie na południe od Kinneret, na nizinie i w pasmach górskich koło Dor na zachodzie,

[3] Do Kananejczyków na wschodzie i na zachodzie, i do Amorejczyków, i Chetejczyków, i Peryzyjczyków, i Jebuzejczyków w górach, i do Chiwwijczyków u stóp Hermonu w ziemi Mispa.

[4] A oni wyruszyli z całym swoim wojskiem, lud liczny, jak piasek na brzegu morskim, mając koni i wozów bardzo wiele.

[5] Wszyscy ci królowie skupili swoje siły, wyruszyli i stanęli razem obozem nad wodami Merom, aby walczyć przeciwko Izraelowi.

[6] I rzekł Pan do Jozuego: Nie bój się ich, bo jutro o tej porze sprawię, że wszyscy padną trupem przed Izraelem. Konie ich okulawisz, a wozy ich spalisz w ogniu.

[7] Josué, e todos os homens de guerra com ele, veio apressadamente contra eles às águas de Merom, e os atacaram.
[8] O SENHOR os entregou nas mãos de Israel; e os feriram e os perseguiram até à grande Sidom, e até Misrefote-Maim, e até ao vale de Mispa, ao oriente; feriram-nos sem deixar nem sequer um.
[9] Fez-lhes Josué como o SENHOR lhe dissera; os seus cavalos jarretou e os seus carros queimou.
[10] Nesse mesmo tempo, voltou Josué, tomou a Hazor e feriu à espada o seu rei, porquanto Hazor, dantes, era a capital de todos estes reinos.

[11] A todos os que nela estavam feriram à espada e totalmente os destruíram, e ninguém sobreviveu; e a Hazor queimou.

[12] Josué tomou todas as cidades desses reis e também a eles e os feriu à espada, destruindo-os totalmente, como ordenara Moisés, servo do SENHOR.

[13] Tão-somente não queimaram os israelitas as cidades que estavam sobre os outeiros, exceto Hazor, a qual Josué queimou.
[14] E a todos os despojos destas cidades e ao gado os filhos de Israel saquearam para si; porém a todos os homens feriram à espada, até que os destruíram; e ninguém sobreviveu.
[15] Como ordenara o SENHOR a Moisés, seu servo, assim Moisés ordenou a Josué; e

[7] A gdy Jozue i wszyscy jego wojownicy podeszli niepostrzeżenie ku nim nad wody Merom i napadli na nich,
[8] Pan wydał ich w ręce Izraelitów i rozgromili ich, i ścigali aż po Wielki Sydon i aż po Misrefot-Maim, i aż po dolinę Mispe na wschodzie. Rozgromili ich tak, że nikt z nich nie pozostał przy życiu.
[9] I postąpił z nimi Jozue tak, jak mu nakazał Pan; konie ich okulawił, a wozy ich spalił w ogniu.
[10] W tym czasie Jozue zawrócił i zajął Chasor, a jego króla zabił mieczem; Chasor bowiem było poprzednio stolicą wszystkich tych królestw.
[11] Pobili ostrzem miecza i wytracili jako obłożone klątwą wszystko, co w nim żyło; nic nie zachowało się przy życiu, Chasor zaś kazał spalić w ogniu.
[12] Jozue zajął także wszystkie miasta tych królów, wziął do niewoli wszystkich ich królów, pobił ich ostrzem miecza i wytracił jako obłożonych klątwą, jak nakazał Mojżesz, sługa Pana.
[13] Izrael nie spalił natomiast żadnego z miast, położonych na wzgórzach, z wyjątkiem Chasoru; jedynie to kazał Jozue spalić.
[14] Wszystkie łupy z tych miast oraz bydło zabrali synowie izraelscy dla siebie, wszystkich ludzi zaś pobili ostrzem miecza aż do zupełnego ich wytępienia, nie pozostawiając nikogo przy życiu.
[15] Jak Pan nakazał swemu słudze Mojżeszowi, tak Mojżesz nakazał Jozuemu

assim Josué o fez; nem uma só palavra deixou de cumprir de tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés.

[16] Tomou, pois, Josué toda aquela terra, a saber, a região montanhosa, todo o Neguebe, toda a terra de Gósen, as planícies, a Arabá e a região montanhosa de Israel com suas planícies;

[17] desde o monte Halaque, que sobe a Seir, até Baal-Gade, no vale do Líbano, ao pé do monte Hermom; também tomou todos os seus reis, e os feriu, e os matou.

[18] Por muito tempo, Josué fez guerra contra todos estes reis.

[19] Não houve cidade que fizesse paz com os filhos de Israel, senão os heveus, moradores de Gibeão; por meio de guerra, as tomaram todas.

[20] Porquanto do SENHOR vinha o endurecimento do seu coração para saírem à guerra contra Israel, a fim de que fossem totalmente destruídos e não lograssem piedade alguma; antes, fossem de todo destruídos, como o SENHOR tinha ordenado a Moisés.

[21] Naquele tempo, veio Josué e eliminou os anaquins da região montanhosa, de Hebrom, de Debir, de Anabe, e de todas as montanhas de Judá, e de todas as montanhas de Israel; Josué os destruiu totalmente com as suas cidades.

i tak Jozue postąpił; nie zaniechał niczego z tego wszystkiego, co Pan nakazał Mojżeszowi.

Zajęcie całej ziemi kanaanejskiej

[16] Tak wziął Jozue tę ziemię, góry i cały kraj południowy, całą ziemię Goszen, nizinę i step, pogórze izraelskie i jego niziny,

[17] Od Łysej Góry, wznoszącej się w stronę Seiru aż po Baal-Gad w dolinie Libanu u stóp pasma górskiego Hermonu, a wszystkich ich królów pojmał i wytracił.

[18] Wojna, którą prowadził Jozue ze wszystkimi tymi królami, była długotrwała.

[19] Nie było miasta, które by zawarło pokój z synami izraelskimi, oprócz Chiwwijczyków, mieszkających w Gibeonie; wszystkie inne wzięli w walce orężnej.

[20] Bo Pan to sprawił, że serce ich było harde, tak iż prowadzili wojnę z Izraelem, aby obłożyć ich klątwą i aby nie było dla nich litości, lecz aby ich wytracono, jak Pan nakazał Mojżeszowi.

[21] W owym czasie wyruszył Jozue i wytępił Anakitów z okolic górzystych, z Hebronu, z Debiru, z Anabu, z całego pogórza judzkiego i z całego pogórza izraelskiego. Jozue obłożył ich klątwą wraz z ich miastami.

[22] Nem um dos anaquins sobreviveu na terra dos filhos de Israel; somente em Gaza, em Gate e em Asdode alguns subsistiram.

[23] Assim, tomou Josué toda esta terra, segundo tudo o que o SENHOR tinha dito a Moisés; e Josué a deu em herança aos filhos de Israel, conforme as suas divisões e tribos; e a terra repousou da guerra.

[22] Anakici nie uchowali się w ziemi izraelskiej; utrzymali się tylko w Gazie, w Gat i w Aszdodzie.

[23] W ten sposób Jozue zajął całą ziemię, zgodnie z tym wszystkim, co Pan mówił do Mojżesza; Jozue oddał ją Izraelitom w posiadanie, każdemu jego dział według ich plemion. A ziemia doznała wytchnienia od wojny.

Josué 12

Os reis vencidos por Moisés

[1] São estes os reis da terra, aos quais os filhos de Israel feriram, de cujas terras se apossaram dalém do Jordão para o nascente, desde o ribeiro de Arnom até ao monte Hermom e toda a planície do oriente:

[2] Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom e dominava desde Aroer, que está à beira do vale de Arnom, e desde o meio do vale e a metade de Gileade até ao ribeiro de Jaboque, limite dos filhos de Amom;

[3] desde a campina até ao mar de Quinerete, para o oriente, e até ao mar da Campina, o mar Salgado, para o oriente, pelo caminho de Bete-Jesimote; e desde o sul abaixo de Asdote-Pisga.

[4] Como também o limite de Ogue, rei de Basã, que havia ficado dos refains e que habitava em Astarote e em Edrei;

[5] e dominava no monte Hermom, e em Salca, e em toda a Basã, até ao limite dos

Jozuego 12

Królowie pokonani przez Izraela pod wodzą Mojżesza

[1] A oto królowie ziemi, których synowie izraelscy wytracili i których ziemię wzięli w posiadanie za Jordanem, na wschodzie, od rzeki Arnon aż do góry Hermonu oraz cały step na wschodzie:

[2] Sychon, król Amorejczyków, który mieszkał w Cheszbonie, a panował od Aroer, które leży nad brzegiem rzeki Arnon, poprzez środek doliny i połowę Gileadu, aż do rzeki Jabbok, granicy Ammonitów,

[3] I nad stepem aż do morza Kinneret na wschodzie, i aż do morza stepu, Morza Słonego na wschodzie w kierunku Bet-Hajjeszimot, a na południu nad ziemią pod zboczem gór Pizga

[4] Oraz nad obszarem, należącym do Oga, króla Baszanu, który ocalał z rodu olbrzymów, mieszkał w Asztarot i w Edrei;

[5] A panował nad pasmem gór Hermon i nad Salchą, całym Baszanem aż do granic

gesuritas e dos maacatitas, e metade de Gileade, limite de Seom, rei de Hesbom.

6 Moisés, servo do SENHOR, e os filhos de Israel feriram a estes; e Moisés, servo do SENHOR, deu esta terra em possessão aos rubenitas, aos gaditas e à meia tribo de Manassés.

Os reis vencidos por Josué

7 São estes os reis da terra aos quais Josué e os filhos de Israel feriram daquém do Jordão, para o ocidente, desde Baal-Gade, no vale do Líbano, até ao monte Halaque, que sobe a Seir, e cuja terra Josué deu em possessão às tribos de Israel, segundo as suas divisões,

8 a saber, o que havia na região montanhosa, nas planícies, na Arabá, nas descidas das águas, no deserto e no Neguebe, onde estava o heteu, o amorreu, o cananeu, o ferezeu, o heveu e o jebuseu:

9 o rei de Jericó, um; o de Ai, que está ao lado de Betel, outro;

10 o rei de Jerusalém, outro; o rei de Hebrom, outro;

11 o rei de Jarmute, outro; o de Laquis, outro;

12 o rei de Eglom, outro; o de Gezer, outro;

13 o rei de Debir, outro; o de Geder, outro;

14 o rei de Horma, outro; o de Arade, outro;

15 o rei de Libna, outro; o de Adulão, outro;

Geruszytów i Maachatytów oraz połową Gileadu, stanowiącego też granicę Sychona, króla Cheszbonu.

6 Mojżesz, sługa Pana, i synowie izraelscy wytracili ich; Mojżesz, sługa Pana, oddał ich ziemię w posiadanie Rubenitom, Gadytom i połowie plemienia Manassesa.

Królowie pokonani przez Izraela pod wodzą Jozuego

7 A oto królowie ziemi, których wytracił Jozue i synowie izraelscy po drugiej stronie Jordanu na zachodzie, począwszy od Baal-Gad w dolinie Libanu aż do Łysej Góry, wznoszącej się w stronę Seiru. Jozue oddał ich ziemię w posiadanie plemionom izraelskim, każdemu odpowiedni dla niego dział,

8 W górach, na nizinie, na stepie, na zboczach górskich, na puszczy, w krainie południowej: ziemie Chetejczyków, Amorejczyków, Kananejczyków, Peryzyjczyków, Chiwwijczyków i Jebuzejczyków.

9 Król Jerycha jeden; król Aj obok Betelu jeden;

10 Król Jeruzalem jeden; król Hebronu jeden;

11 Król Jarmutu jeden; król Lachiszu jeden;

12 Król Eglonu jeden; król Gezeru jeden;

13 Król Debiru jeden; król Gederu jeden;

14 Król Hormu jeden; król Aradu jeden;

15 Król Libny jeden; król Adullam jeden;

[16] o rei de Maquedá, outro; o de Betel, outro;

[17] o rei de Tapua, outro; o de Héfer, outro;

[18] o rei de Afeca, outro; o de Lasarom, outro;

[19] o rei de Madom, outro; o de Hazor, outro;

[20] o rei de Sinrom-Merom, outro; o de Acsafe, outro;

[21] o rei de Taanaque, outro; o de Megido, outro;

[22] o rei de Quedes, outro; o de Jocneão do Carmelo, outro;

[23] o rei de Dor, em Nafate-Dor, outro; o de Goim, em Gilgal, outro;

[24] o rei de Tirza, outro; ao todo, trinta e um reis.

Josué 13

As terras ainda não conquistadas

[1] Era Josué, porém, já idoso, entrado em dias; e disse-lhe o SENHOR: Já estás velho, entrado em dias, e ainda muitíssima terra ficou para se possuir.

[2] Esta é a terra ainda não conquistada: todas as regiões dos filisteus e toda a Gesur;

[3] desde Sior, que está defronte do Egito, até ao limite de Ecrom, para o norte, que se considera como dos cananeus; cinco príncipes dos filisteus: o de Gaza, o de Asdode, o de Asquelom, o de Gate e o de Ecrom;

[16] Król Makkeda jeden; król Betelu jeden;

[17] Król Tappuachu jeden; król Cheferu jeden;

[18] Król Efeku jeden; król Laszaronu jeden;

[19] Król Madonu jeden; król Chasoru jeden;

[20] Król Szimron-Meronu jeden; król Achszafu jeden;

[21] Król Taanachu jeden; król Megiddo jeden;

[22] Król Kedeszu jeden; król Joknoamu pod Karmelem jeden;

[23] Król Doru w paśmie gór Dor jeden; król Goim w Gilgal jeden;

[24] Król Tirsy jeden; razem trzydziestu jeden królów.

Jozuego 13

Ziemia jeszcze nie objęta w posiadanie

[1] Kiedy Jozue się zestarzał i był w podeszłym wieku, rzekł Pan do niego: Ty się zestarzałeś i jesteś w podeszłym wieku, a pozostało jeszcze bardzo wiele ziemi do objęcia w posiadanie.

[2] Ta ziemia jeszcze pozostała: wszystkie okręgi Filistynów oraz Geszurytów,

[3] Od Szichoru, który płynie na wschód od Egiptu, aż do północnej granicy Ekronu - uważana za ziemię kanaanejską - jest pięciu książąt filistyńskich z Gazy, z Aszdodu, z Aszkalonu, z Gat, z Ekronu: nadto Awwijczycy

[4] ao sul, os aveus, também toda a terra dos cananeus e Meara, que é dos sidônios, até Afeca, ao limite dos amorreus;

[5] e ainda a terra dos gibleus e todo o Líbano, para o nascente do sol, desde Baal-Gade, ao pé do monte Hermom, até à entrada de Hamate;

[6] todos os que habitam nas montanhas desde o Líbano até Misrefote-Maim, todos os sidônios; eu os lançarei de diante dos filhos de Israel; reparte, pois, a terra por herança a Israel, como te ordenei.

[7] Distribui, pois, agora, a terra por herança às nove tribos e à meia tribo de Manassés.

[8] Com a outra meia tribo, os rubenitas e os gaditas já receberam a sua herança dalém do Jordão, para o oriente, como já lhes tinha dado Moisés, servo do SENHOR.

[9] Começando com Aroer, que está à borda do vale de Arnom, mais a cidade que está no meio do vale, todo o planalto de Medeba até Dibom;

[10] e todas as cidades de Seom, rei dos amorreus, que reinou em Hesbom, até ao limite dos filhos de Amom.

[11] E Gileade, e o limite dos gesuritas, e o dos maacatitas, e todo o monte Hermom, e toda a Basã até Salca;

[12] todo o reino de Ogue, em Basã, que reinou em Astarote e em Edrei, que ficou

[4] Na południu: cała ziemia kanaanejska oraz Meara, która należy do Sydończyków, aż do Afek, aż do granicy Amorejczyków.

[5] Ponadto ziemia Giblitów, cały Liban na wschodzie od Baal-Gad u podnóża gór Hermon aż do miejsca, gdzie się idzie do Hamat;

[6] Wszystkich mieszkańców gór, od Libanu aż do Misrefot-Maim, wszystkich Sydończyków Ja wypędzę przed synami izraelskimi. Rozlosuj tylko ich ziemię jako dziedzictwo między Izraelitów, jak ci nakazałem.

[7] Podziel więc teraz tę ziemię jako dziedzictwo między dziewięć plemion i pół plemienia Manassesa,

Przydział dla plemion: Rubena, Gada i połowy Manassesa

[8] Gdyż połowa plemienia Manassesa oraz Rubenici i Gadyci otrzymali już swoje dziedzictwo, które dał im Mojżesz z tamtej strony Jordanu na wschodzie, gdy przydzielał im je Mojżesz, sługa Pana.

[9] Od Aroer, które leży na skraju doliny Arnonu, i od miasta, które jest w środku doliny wraz z całą równiną od Medeba aż do Dibonu,

[10] I wszystkie miasta Sychona, króla Amorejczyków, który panował w Cheszbonie aż do granicy Ammonitów,

[11] I Gilead oraz obszar Geszurytów i Maachatytów, całe pasmo górskie Hermon i cały Baszan aż po Salcha,

[12] Całe królestwo Oga w Baszanie, który panował w Asztarot i w Edrei; on jeden

do resto dos gigantes, o qual Moisés feriu e expulsou.

ocalał z rodu olbrzymów. Tych Mojżesz pobił i wypędził.

[13] Porém os filhos de Israel não desapossaram os gesuritas, nem os maacatitas; antes, Gesur e Maacate permaneceram no meio de Israel até ao dia de hoje.

[13] Lecz synowie izraelscy nie wypędzili Geszurytów i Maachatytów, tak że Geszuryci i Maachatyci mieszkają między Izraelitami aż do dnia dzisiejszego.

As heranças distribuídas por Moisés

[14] Tão-somente à tribo de Levi não deu herança; as ofertas queimadas do SENHOR, Deus de Israel, são a sua herança, como já lhe tinha dito.

[14] Tylko plemieniu Lewiego nie dał dziedzictwa; ofiary ogniowe składane Panu, Bogu Izraela, są jego dziedzictwem, jak mu to powiedział.

[15] Deu, pois, Moisés à tribo dos filhos de Rúben, segundo as suas famílias,

[15] I dał Mojżesz plemieniu Rubenitów dziedzictwo, według ich rodów.

[16] começando o seu território com Aroer, que está à borda do vale de Arnom, mais a cidade que está no meio do vale e todo o planalto até Medeba;

[16] Mieli oni obszar od Aroer, które leży na skraju doliny Arnonu i od miasta, które jest w środku doliny, wraz z całą równiną wokół Medeba,

[17] Hesbom e todas as suas cidades, que estão no planalto: Dibom, Bamote-Baal e Bete-Baal-Meom,

[17] Cheszbon i wszystkie jego miasta, które leżą na równinie Dibon, Bamot-Baal i Bet-Baal-Meon,

[18] Jaza, Quedemote, Mefaate;

[18] Jachsa, Kedemot, Mefaat,

[19] Quiriataim, Sibma, Zerete-Saar, no monte do vale;

[19] Kiriataim, Sibma, Zeret-Haszszachar na wzgórzu w tej równinie

[20] Bete-Peor, as faldas de Pisga e Bete-Jesimote;

[20] I Bet-Peor, i zbocze górskie Pizga, i Bet-Jeszimot

[21] e todas as cidades do planalto e todo o reino de Seom, rei dos amorreus, que reinou em Hesbom, a quem Moisés feriu, como também os príncipes de Midiã, Evi, Requém, Zur, Hur e Reba, príncipes de Seom, moradores da terra.

[21] Oraz wszystkie miasta na równinie, całe królestwo króla Amorejczyków Sychona, który panował w Cheszbonie, a którego Mojżesz pobił wraz z książętami Midianitów Ewi, Rekem, Sur, Chur, i Reba, książęta Sychona, zamieszkali w tej ziemi.

[22] Também os filhos de Israel mataram à espada Balaão, filho de Beor, o adivinho, com outros mais que mataram.

[22] Również wróżbitę Bileama, syna Beora, zabili synowie izraelscy mieczem, wśród innych poległych.

[23] A fronteira dos filhos de Rúben é o Jordão e suas imediações; esta é a herança dos filhos de Rúben, segundo as suas famílias: as cidades com suas aldeias.

[23] Granicę Rubenitów stanowił Jordan i jego nabrzeże. To jest dziedzictwo Rubenitów, według ich rodów, miasta i przyległe do nich osiedla.

[24] Deu Moisés a herança à tribo de Gade, a saber, a seus filhos, segundo as suas famílias.

[24] Plemieniu Gadytów dał Mojżesz dziedzictwo według ich rodów.

[25] Foi o seu território: Jazer, todas as cidades de Gileade e metade da terra dos filhos de Amom, até Aroer, que está defronte de Rabá;

[25] Mieli oni obszar Jazer, wszystkie miasta Gileadu oraz połowę ziemi Ammonitów aż do Aroer, które leży na wschód od Rabba,

[26] desde Hesbom até Ramate-Mispa e Betonim; e desde Maanaim até ao limite de Debir;

[26] Od Cheszbonu do Ramat-Mispa i do Betonim oraz od Machanaim aż do Lo-Debar,

[27] e, no vale: Bete-Arã, Bete-Ninra, Sucote e Zafom, o resto do reino de Seom, rei de Hesbom, mais o Jordão e suas imediações, até à extremidade do mar de Quinerete, dalém do Jordão, para o oriente.

[27] W dolinie zaś Bet-Haram, Bet-Nimra, Sukkot i Safon, resztę królestwa Sychona, króla Cheszbonu, Jordan i jego nabrzeże aż do krańca jeziora Kinneret z tamtej strony Jordanu, na wschodzie.

[28] Esta é a herança dos filhos de Gade, segundo as suas famílias: as cidades com suas aldeias.

[28] To jest dziedzictwo Gadytów, według ich rodów, miasta i przyległe do nich osiedla.

[29] Deu também Moisés herança à meia tribo de Manassés, segundo as suas famílias.

[29] Połowie plemienia Manassesa Mojżesz dał dziedzictwo, według ich rodów.

[30] Foi o seu território: começando com Maanaim, mais todo o Basã, todo o reino de Ogue, rei de Basã, e todas as aldeias de Jair, que estão em Basã, sessenta cidades;

[30] Obszar ich sięgał od Machanaim i obejmował cały Baszan, całe królestwo Oga, króla Baszanu, oraz wszystkie osiedla Jaira, które leżą w Baszanie, w liczbie sześćdziesięciu miast.

[31] e metade de Gileade, Astarote e Edrei, cidades do reino de Ogue, em Basã; estas foram dadas aos filhos de Maquir, filho de Manassés, a saber, à metade dos filhos de Maquir, segundo as suas famílias.

[31] I połowę Gileadu, Asztarot i Edrei, królewskie miasta Oga w Baszanie. To przypadło w udziale synom Machira, syna Manassesa dla połowy synów Machira, według ich rodów.

[32] São estas as heranças que Moisés repartiu nas campinas de Moabe, dalém do Jordão, na altura de Jericó, para o oriente.
[33] Porém à tribo de Levi Moisés não deu herança; o SENHOR, Deus de Israel, é a sua herança, como já lhes tinha dito.

Josué 14

A terra de Canaã distribuída por sorte

[1] São estas as heranças que os filhos de Israel tiveram na terra de Canaã, o que Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num, e os cabeças dos pais das tribos dos filhos de Israel lhes fizeram repartir
[2] por sorte da sua herança, como o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés, acerca das nove tribos e meia.
[3] Porquanto às duas tribos e meia já dera Moisés herança além do Jordão; mas aos levitas não tinha dado herança entre seus irmãos.
[4] Os filhos de José foram duas tribos, Manassés e Efraim; aos levitas não deram herança na terra, senão cidades em que habitassem e os seus arredores para seu gado e para sua possessão.
[5] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel e repartiram a terra.

Josué dá Hebrom a Calebe

[6] Chegaram os filhos de Judá a Josué em Gilgal; e Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, lhe disse: Tu sabes o que o SENHOR falou a Moisés, homem de Deus,

[32] To są dziedzictwa, które nadał Mojżesz na polach moabskich z tamtej strony Jordanu, na wschód od Jerycha.
[33] Lecz plemieniu Lewiego nie dał Mojżesz dziedzictwa; Pan, Bóg Izraela, On jest ich dziedzictwem, jak im powiedział.

Jozuego 14

Przydziały ziemi przez los

[1] A to są dziedzictwa objęte przez synów izraelskich w ziemi kanaanejskiej, które przydzielili im kapłan Eleazar i Jozue, syn Nuna, oraz naczelnicy rodów w obrębie plemion izraelskich.
[2] Przydzieli im je przez los, jak nakazał Pan przez Mojżesza dla dziewięciu i pół plemienia,
[3] Gdyż Mojżesz nadał już dziedzictwo dwom i pół plemieniu z tamtej strony Jordanu, a Lewitom nie nadał dziedzictwa wśród nich.
[4] Synowie Józefa stanowili bowiem dwa plemiona: Manassesa i Efraima. A Lewitom nie dali działu w ziemi, tylko miasta na mieszkanie i przyległe do nich pastwiska dla ich trzód i ich dobytku.
[5] Synowie izraelscy uczynili tak, jak nakazał Pan Mojżeszowi: porozdzielali ziemię.

Przydział Kaleba - Hebron

[6] Tedy synowie Judy przystąpili do Jozuego w Gilgal i Kaleb, syn Jefunnego, Kenizyta, rzekł do niego: Ty znasz to słowo, które wyrzekł Pan do Mojżesza,

em Cades-Barnéia, a respeito de mim e de ti.

7 Tinha eu quarenta anos quando Moisés, servo do SENHOR, me enviou de Cades-Barnéia para espiar a terra; e eu lhe relatei como sentia no coração.

8 Mas meus irmãos que subiram comigo desesperaram o povo; eu, porém, perseverei em seguir o SENHOR, meu Deus.

9 Então, Moisés, naquele dia, jurou, dizendo: Certamente, a terra em que puseste o pé será tua e de teus filhos, em herança perpetuamente, pois perseveraste em seguir o SENHOR, meu Deus.

10 Eis, agora, o SENHOR me conservou em vida, como prometeu; quarenta e cinco anos há desde que o SENHOR falou esta palavra a Moisés, andando Israel ainda no deserto; e, já agora, sou de oitenta e cinco anos.

11 Estou forte ainda hoje como no dia em que Moisés me enviou; qual era a minha força naquele dia, tal ainda agora para o combate, tanto para sair a ele como para voltar.

12 Agora, pois, dá-me este monte de que o SENHOR falou naquele dia, pois, naquele dia, ouviste que lá estavam os anaquins e grandes e fortes cidades; o SENHOR, porventura, será comigo, para os desapossar, como prometeu.

męża Bożego, w Kadesz-Barnea odnośnie do mnie i odnośnie do ciebie.

7 Miałem czterdzieści lat, gdy Mojżesz, sługa Pana, wysłał mnie z Kadesz-Barnea, abym przeszpiegował tę ziemię, i przyniosłem mu wieści, według najlepszej wiedzy i sumienia.

8 Lecz moi bracia, którzy poszli ze mną, zastraszyli serce ludu, ja natomiast bez zastrzeżeń poszedłem za Panem, Bogiem moim.

9 I Mojżesz przysiągł tego dnia: Ziemia, po której stąpała twoja noga, należeć będzie po wsze czasy jako dziedzictwo do ciebie i do twoich synów, gdyż bez zastrzeżeń poszedłeś za Panem, Bogiem moim.

10 I oto, zgodnie ze słowem, które wypowiedział Pan do Mojżesza, Pan zachował mnie przy życiu przez te czterdzieści pięć lat, w czasie których Izrael wędrował po pustyni. I oto teraz mam lat osiemdziesiąt pięć,

11 A jeszcze dziś jestem tak mocny, jak byłem w dniu, kiedy wysłał mnie Mojżesz, i jaką była wtedy moja siła, taką jest jeszcze teraz moja siła bądź do bitwy, bądź do pochodu.

12 Daj mi więc teraz te góry, o których mówił Pan w tym dniu. Sam bowiem słyszałeś tego dnia, że są tam Anakici i wielkie warowne miasta. Może Pan będzie ze mną i wypędzę ich, jak powiedział Pan.

[13] Josué o abençoou e deu a Calebe, filho de Jefoné, Hebrom em herança.

[14] Portanto, Hebrom passou a ser de Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, em herança até ao dia de hoje, visto que perseverara em seguir o SENHOR, Deus de Israel.

[15] Dantes o nome de Hebrom era Quiriate-Arba; este Arba foi o maior homem entre os anaquins. E a terra repousou da guerra.

[13] Jozue pobłogosławił tedy Kaleba, syna Jefunnego, i dał mu Hebron jako dziedzictwo.

[14] Hebron dlatego stało się dziedzictwem Kaleba, syna Jefunnego, Kenizyty i jest nim do dnia dzisiejszego, ponieważ bez zastrzeżeń poszedł za Panem, Bogiem Izraela.

[15] Hebron zaś nazywało się dawniej Kiriat-Arba - Miasto Arby; Arba był największym mężem wśród Anakitów. A ziemia doznała wytchnienia od wojny.

Josué 15

As heranças das nove tribos e meia

A herança de Judá

[1] A sorte da tribo dos filhos de Judá, segundo as suas famílias, caiu para o sul, até ao limite de Edom, até ao deserto de Zim, até à extremidade do lado sul.

[2] Foi o seu limite ao sul, desde a extremidade do mar Salgado, desde a baía que olha para o sul;

[3] e sai para o sul, até à subida de Acrabim, passa a Zim, sobe do sul a Cades-Barnéia,

[4] passa por Hezrom, sobe a Adar e rodeia Carca; passa por Azmom e sai ao ribeiro do Egito; as saídas deste limite vão até ao mar; este será o vosso limite do lado sul.

[5] O limite, porém, para o oriente será o mar Salgado, até à foz do Jordão; e o

Jozuego 15

Ziemia przydzielona plemieniu Judy

[1] Plemieniu synów Judy według ich rodów przypadła losem ziemia do granic Edomu, do pustyni Syn, miejsc najdalej na południe wysuniętych.

[2] Ich granicą południową był brzeg Morza Słonego od zatoki zwróconej ku południowi.

[3] Wychodzi ona na południe od Wzniesienia Skorpionów, ciągnie się do Syn, wznosi się na południe od Kadesz-Barnea, przechodzi do Chesronu, wznosi się w stronę Adaru i skręca w kierunku Karka.

[4] Następnie przechodzi do Asmon, ciągnie się dalej do Potoku Egipskiego a kończy u wybrzeża morskiego. To będzie wasza granica południowa.

[5] Granicą wschodnią zaś jest Morze Słone aż do ujścia Jordanu, a granicą północną

limite para o norte será da baía do mar, começando com a embocadura do Jordão,
[6] limite que sobe até Bete-Hogla e passa do norte a Bete-Arabá, subindo até à pedra de Boã, filho de Rúben,
[7] subindo ainda este limite a Debir desde o vale de Acor, olhando para o norte, rumo a Gilgal, a qual está à subida de Adumim, que está para o sul do ribeiro; daí, o limite passa até às águas de En-Semes; e as suas saídas estarão do lado de En-Rogel.

[8] Deste ponto sobe pelo vale do Filho de Hinom, do lado dos jebuseus do Sul, isto é, Jerusalém; e sobe este limite até ao cimo do monte que está diante do vale de Hinom, para o ocidente, que está no fim do vale dos Refains, do lado norte.

[9] Então, vai o limite desde o cimo do monte até à fonte das águas de Neftoa; e sai até às cidades do monte Efrom; vai mais este limite até Baalá, isto é, Quiriate-Jearim.
[10] Então, dá volta o limite desde Baalá, para o ocidente, até ao monte Seir, passa ao lado do monte de Jearim do lado norte, isto é, Quesalom, e, descendo a Bete-Semes, passa por Timna.

[11] Segue mais ainda o limite ao lado de Ecrom, para o norte, e, indo a Siquerom, passa o monte de Baalá, saindo em Jabneel, para terminar no mar.

zatoka morska, począwszy od ujścia Jordanu.
[6] Granica ta wznosi się do Bet-Chogla, mija od północy Bet-Araba i ciągnie się do kamienia Bohana, syna Rubena.

[7] Następnie granica ta wznosi się od doliny Achor ku Debirowi, skręca na północ do Gilgal, które leży naprzeciwko wzniesienia Adummim na południe od rzeki; dalej granica przechodzi wzdłuż wód En-Szemesz, a kończy się w En-Rogel.

[8] Następnie granica ta wznosi się ku dolinie Ben-Hinnom grzbietem górskim Jebuzejczyków ku południowi - to jest Jeruzalem - po czym granica wznosi się na szczyt góry, która leży za zachód od doliny Hinnom, na północnym krańcu równiny Refaim.

[9] Potem granica ta skręca od szczytu góry do źródła Me-Neftoach, dochodzi do osad na górze Efron i skręca do Baala, to jest Kiriat-Jearim.

[10] Od Baala zawraca granica na zachód ku górze Seir i ciągnie się w kierunku grzbietu górskiego Jearim po stronie północnej - to jest Kesalon - schodzi do Bet-Szemesz i dociera do Timny.
[11] Następnie granica ta ciągnie się północnym zboczem góry Ekron, skręca do Szichron, dochodzi do góry Baala, wychodzi na Jabneel i kończy się na brzegu morza.

[12] O limite, porém, do lado ocidental é o mar Grande e as suas imediações. São estes os limites dos filhos de Judá ao redor, segundo as suas famílias.

Calebe conquista Hebrom

Juízes 1.11-15

[13] A Calebe, filho de Jefoné, porém, deu Josué uma parte no meio dos filhos de Judá, segundo lhe ordenara o SENHOR, a saber, Quiriate-Arba, isto é, Hebrom; este Arba era o pai de Anaque.

[14] Dali expulsou Calebe os três filhos de Anaque: Sesai, Aimã e Talmai, gerados de Anaque.

[15] Subiu aos habitantes de Debir, cujo nome, dantes, era Quiriate-Sefer.

[16] Disse Calebe: A quem derrotar Quiriate-Sefer e a tomar, darei minha filha Acsa por mulher.

[17] Tomou-a, pois, Otniel, filho de Quenaz, irmão de Calebe; este lhe deu a filha Acsa por mulher.

[18] Esta, quando se foi a Otniel, insistiu com ele para que pedisse um campo ao pai dela; e ela apeou do jumento; então, Calebe lhe perguntou: Que desejas?

[19] Respondeu ela: Dá-me um presente; deste-me terra seca, dá-me também fontes de água. Então, lhe deu as fontes superiores e as fontes inferiores.

As cidades de Judá

[20] Esta é a herança da tribo dos filhos de Judá, segundo as suas famílias.

[12] Od zachodu zaś granicą jest Morze Wielkie i jego wybrzeże. Okolona tą granicą ziemia należy do synów Judy według ich rodów.

Kaleb zyskuje Hebron i Bebir

[13] Kalebowi zaś, synowi Jefunnego, nadał dział wśród synów Judy według nakazu Pana, danego Jozuemu, mianowicie Miasto Arby, ojca Anakitów, to jest Hebron.

[14] A Kaleb wypędził stamtąd trzech synów Anaka: Szeszaja, Achimana i Talmaja, Anakitów.

[15] Stamtąd ruszył przeciwko mieszkańcom Debiru. A Debir nazywało się dawniej Kiriat-Sefer.

[16] I rzekł Kaleb: Temu, kto zdobędzie Kiriat-Sefer i zajmie je, dam Achsę, moją córkę za żonę.

[17] Zajął je Otniel, syn Kenaza, brat Kaleba; dał mu więc Achsę, swoją córkę za żonę.

[18] Gdy do niego przybyła, nakłoniła go, aby zażądał od jej ojca pola. Zsiadła potem z osła, a wtedy Kaleb rzekł do niej: Czego chcesz?

[19] Ona odpowiedziała: Daj mi wiano! Skoro mnie wydałeś do suchej ziemi południowej, daj mi też źródła wód. Dał jej tedy górne i dolne źródła.

[20] To jest dziedzictwo plemienia synów Judy według ich rodów.

Miejscowości plemienia Judy

[21] São, pois, as cidades no extremo sul da tribo dos filhos de Judá, rumo do território de Edom: Cabzeel, Éder, Jagur,
[22] Quiná, Dimona, Adada,
[23] Quedes, Hazor, Itnã,
[24] Zife, Telém, Bealote,
[25] Hazor-Hadata, Queriote-Hezrom (que é Hazor),
[26] Amã, Sema, Molada,
[27] Hazar-Gada, Hesmom, Bete-Palete,
[28] Hazar-Sual, Berseba, Biziotiá,
[29] Baalá, Iim, Ezém,
[30] Eltolade, Quesil, Horma,
[31] Ziclague, Madmana, Sansana,
[32] Lebaote, Silim, Aim e Rimom; ao todo, vinte e nove cidades com suas aldeias.
[33] Nas planícies: Estaol, Zorá, Asná,
[34] Zanoa, En-Ganim, Tapua, Enã,
[35] Jarmute, Adulão, Socó, Azeca,
[36] Saaraim, Aditaim, Gedera e Gederotaim; ao todo, catorze cidades com suas aldeias.
[37] Zenã, Hadasa, Migdal-Gade,
[38] Dileã, Mispa, Jocteel,
[39] Laquis, Boscate, Eglom,
[40] Cabom, Laamás, Quitlis,
[41] Gederote, Bete-Dagom, Naamá e Maquedá; ao todo, dezesseis cidades com suas aldeias.
[42] Libna, Eter, Asã,
[43] Ifta, Asná, Nezibe,
[44] Queila, Aczibe e Maressa; ao todo, nove cidades com suas aldeias.

[21] Miejscowościami granicznymi plemienia synów Judy od strony Edomu na południu były: Kabseel, Eder, Jagur,
[22] Kina, Dimona, Adada,
[23] Kedesz, Chasor, Itnan,
[24] Zif, Telem, Bealot,
[25] Chasor-Chadatta, Keriot-Chesron, to jest Chasor,
[26] Amam, Szema, Molada,
[27] Chasar-Gadda, Cheszmon, Bet-Pelet,
[28] Chasar-Szual, Beer-Szeba i jej przyległe osady,
[29] Baala, Ijjim, Esem,
[30] Eltolad, Kesil, Chorma,
[31] Siklag, Madmana, Sansanna,
[32] Lebaot, Szilchim, Ain-Rimmon; razem dwadzieścia dziewięć miast z ich osiedlami.
[33] Na nizinie: Esztaol, Sorea, Aszna,
[34] Zanoach, En-Gannim, Tappuach, Enam,
[35] Jarmut, Adullam, Socho, Azeka,
[36] Szaaraim, Aditaim, Gedera, Gederotaim, miast czternaście z ich osiedlami.
[37] Senan, Chadasza, Migdal-Gad,
[38] Dilean, Mispe, Jokteel,
[39] Lachisz, Boskat, Eglon,
[40] Kabbon, Lachmas, Kitlisz,
[41] Gederot, Bet-Dagon, Naama, Makkeda, miast szesnaście z ich osiedlami.
[42] Libna, Eter, Aszan,
[43] Jiptach, Aszna, Nesib,
[44] Keila, Achzib, Maresza; miast dziewięć z ich osiedlami.

[45] Ecrom com suas vilas e aldeias;

[46] desde Ecrom até ao mar, todas as que estão do lado de Asdode, com suas aldeias.

[47] Asdode, suas vilas e aldeias; Gaza, suas vilas e aldeias, até ao rio do Egito e o mar Grande com as suas imediações.

[48] Na região montanhosa: Samir, Jatir, Socó,

[49] Daná, Quiriate-Sana, que é Debir,

[50] Anabe, Estemoa, Anim,

[51] Gósen, Holom e Gilo; ao todo, onze cidades com suas aldeias.

[52] Arabe, Dumá, Esã,

[53] Janim, Bete-Tapua, Afeca,

[54] Hunta, Quiriate-Arba (que é Hebrom) e Zior; ao todo, nove cidades com suas aldeias.

[55] Maom, Carmelo, Zife, Jutá,

[56] Jezreel, Jocdeão, Zanoa,

[57] Caim, Gibeá e Timna; ao todo, dez cidades com suas aldeias.

[58] Halul, Bete-Zur, Gedor,

[59] Maarate, Bete-Anote e Eltecom; ao todo, seis cidades com suas aldeias.

[60] Quiriate-Baal (que é Quiriate-Jearim) e Rabá; ao todo, duas cidades com suas aldeias.

[61] No deserto: Bete-Arabá, Midim, Secaca,

[62] Nibsã, Cidade do Sal e En-Gedi; ao todo, seis cidades com suas aldeias.

[63] Não puderam, porém, os filhos de Judá expulsar os jebuseus que habitavam em Jerusalém; assim, habitam os jebuseus

[45] Ekron z jego przyległymi osadami i osiedlami.

[46] Od Ekronu aż do morza wszystko, co leży w bok Aszdodu oraz ich osiedla.

[47] Aszdod, jego osady i osiedla; Gaza, jej osady i osiedla aż po Potok Egipski i Morze Wielkie z wybrzeżem.

[48] A w górach: Szamir, Jattir, Socho,

[49] Danna, Kiriat-Sanna, to jest Debir,

[50] Anab, Esztemo, Anim,

[51] Goszen, Cholon, Gilo; miast jedenaście z ich osiedlami.

[52] Arab, Duma, Eszean,

[53] Janum, Bet-Tappuach, Afeka,

[54] Chumta, Kiriat-Arba, to jest Hebron, Sior, miast dziesięć z ich osiedlami.

[55] Maon, Karmel, Zif, Jutta,

[56] Jizreel, Jokdeam, Zanoach,

[57] Kain, Gibea i Timna; miast dziesięć z ich osiedlami.

[58] Chalchul, Bet-Sur, Gedor,

[59] Maarat, Bet-Anot, Eltekon; miast sześć z ich osiedlami.

[60] Kiriat-Baal, to jest Kiriat-Jearim i Rabba; dwa miasta z ich osiedlami.

[61] Na pustyni: Bet-Araba, Middin i Sechacha,

[62] Nibszan, Ir-Hammelach i En-Gedi; miast sześć z ich osiedlami.

[63] Lecz Jebuzejczyków, mieszkających w Jeruzalemie, nie mogli synowie Judy wypędzić i Jebuzejczycy mieszkają z

com os filhos de Judá em Jerusalém até ao dia de hoje.

Josué 16

A herança de Efraim

[1] O território que, em sorte, caiu aos filhos de José, começando no Jordão, na altura de Jericó e no lado oriental das águas de Jericó, vai ao deserto que sobe de Jericó pela região montanhosa até Betel.

[2] De Betel sai para Luz, passa ao limite dos arquitas até Atarote

[3] e desce, rumo ao ocidente, ao limite de Jaflete, até ao limite de Bete-Horom de baixo e até Gezer, terminando no mar.

[4] Assim, alcançaram a sua herança os filhos de José, Manassés e Efraim.

[5] Foi o limite da herança dos filhos de Efraim, segundo as suas famílias, no oriente, Atarote-Adar até Bete-Horom de cima;

[6] e vai o limite para o mar com Micmetate, ao norte, de onde torna para o oriente até Taanate-Siló, e passa por ela ao oriente de Janoa;

[7] desce desde Janoa a Atarote e a Naarate, toca em Jericó, terminando no Jordão.

[8] De Tapua vai o limite, para o ocidente, ao ribeiro de Caná, terminando no mar; esta é a herança da tribo dos filhos de Efraim, segundo as suas famílias,

synami Judy w Jeruzalemie do dnia dzisiejszego.

Jozuego 16

Ziemia przydzielona synom Efraima

[1] Synom Józefa przypadła losem ziemia od Jordanu przy Jerycho do wód jerychońskich na wschodzie, dochodząca do pustyni i wznosząca się od Jerycha ku górom Betelu.

[2] Od Betelu sięga do Luz i ciągnie się do Atarot, które należy do Architów.

[3] Następnie schodzi w kierunku zachodnim do obszaru Jafletytów, aż po granicę dolnego Bet-Choron i do Gezer a kończy się na wybrzeżu morskim.

[4] Tak tedy otrzymali dziedzictwo synowie Józefa - Manasses i Efraim.

[5] Granicą posiadłości synów Efraima według ich rodów było na wschodzie Aterot-Addar aż do górnego Bet-Choron;

[6] Dalej biegnie granica w kierunku morza; na północ jest Michmetat; potem skręca ta granica na wschód w stronę Taanat-Szilo i mija je, i dochodzi na wschodzie do Janoach.

[7] Od Janoach schodzi w dół do Atarot i do Naarat, dotyka Jerycha i kończy się na Jordanie.

[8] Od Tappuach zaś granica biegnie na zachód do potoku Kana, a kończy się na wybrzeżu morskim. To jest dziedzictwo plemienia synów Efraima według ich rodów.

[9] mais as cidades que se separaram para os filhos de Efraim, que estavam no meio da herança dos filhos de Manassés; todas aquelas cidades com suas aldeias.

[10] Não expulsaram aos cananeus que habitavam em Gezer; assim, habitam eles no meio dos efraimitas até ao dia de hoje; porém sujeitos a trabalhos forçados.

[9] Ponadto synowie Efraima mieli miasta wydzielone wśród dziedzictwa synów Manassesa, całe miasta i ich osiedla.

[10] Lecz nie wypędzili Kananejczyków, którzy mieszkali w Gezer, tak, że Kananejczycy mieszkają wśród Efraima do dnia dzisiejszego, ale odrabiają pańszczyznę.

Josué 17

A herança da meia tribo de Manassés

[1] Também caiu a sorte à tribo de Manassés, o qual era o primogênito de José. Maquir, o primogênito de Manassés, pai de Gileade, porquanto era homem de guerra, teve Gileade e Basã.

[2] Os mais filhos de Manassés também tiveram a sua parte, segundo as suas famílias, a saber, os filhos de Abiezer, e os filhos de Heleque, e os filhos de Asriel, e os filhos de Siquém, e os filhos de Héfer, e os filhos de Semida; são estes os filhos de Manassés, filho de José, segundo as suas famílias.

[3] Zelofeade, porém, filho de Héfer, filho de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, não teve filhos, mas só filhas, cujos nomes são estes: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.

[4] Estas chegaram diante de Eleazar, o sacerdote, e diante de Josué, filho de Num, e diante dos príncipes, dizendo: O SENHOR ordenou a Moisés que se nos desse herança no meio de nossos irmãos.

Jozuego 17

Dziedzictwo plemienia Manassesa

[1] Potem rzucono los o dziedzictwo dla plemienia Manasessa, gdyż był on pierworodnym synem Józefa. Machirowi, pierworodnemu synowi Manassesa, ojcu Gileada, dlatego że był wojownikiem, przypadł Gilead i Baszan.

[2] Także dla pozostałych synów Manassesa według ich rodów, rzucono losy, mianowicie dla synów Abiezera, dla synów Cheleka, dla synów Asriela, dla synów Szechema, dla synów Chefera i dla synów Szemidy, męskich potomków Manassesa, syna Józefa, według ich rodów.

[3] Lecz Selofchad, syn Chefera, syna Gileada, syna Machira, syna Manassesa, nie miał synów, tylko córki. A takie były imiona jego córek: Machla, Noa, Chogla, Milka i Tirsa.

[4] Przystąpiły one przed kapłana Eleazara, przed Jozuego, syna Nuna, i przed książąt i rzekły: Pan nakazał Mojżeszowi, aby nam dał dziedzictwo wśród naszych braci.

Pelo que, segundo o dito do SENHOR, Josué lhes deu herança no meio dos irmãos de seu pai.

Dał im więc zgodnie z rozkazem Pana dziedzictwo wśród braci ich ojca.

5 Couberam a Manassés dez quinhões, afora a terra de Gileade e Basã, que está dalém do Jordão;

5 I przypadło Manassesowi dziesięć działów oprócz ziemi Gilead i Baszan z tamtej strony Jordanu,

6 porque as filhas de Manassés, no meio de seus filhos, possuíram herança; os outros filhos de Manassés tiveram a terra de Gileade.

6 Gdyż córki Manassesa otrzymały dziedzictwo wśród jego synów, a ziemia Gilead należała do pozostałych synów Manassesa.

7 O limite de Manassés foi desde Aser até Micmetate, que está a leste de Siquém; e vai este limite, rumo sul, até aos moradores de En-Tapua.

7 Granica Manassesa biegnie od Aszer do Michmetat, które leży na wschód od Szechem, a potem ciągnie się w stronę południa do mieszkańców En-Tappuach.

8 Tinha Manassés a terra de Tapua; porém Tapua, ainda que situada no limite de Manassés, era dos filhos de Efraim.

8 Ziemia Tappuach należała do Manassesa, samo zaś Tappuach, graniczące z posiadłościami Manassesa, do synów Efraima.

9 Então, desce o limite ao ribeiro de Caná. As cidades, entre as de Manassés, ao sul do ribeiro, pertenciam a Efraim; então, o limite de Manassés vai ao norte do ribeiro, terminando no mar.

9 Potem granica schodzi w dół do potoku Kana, na południe od potoku. Te miasta, leżące wśród miast Manassesa, należą do Efraima, a posiadłości Manassesa leżą na północ od potoku i kończą się nad morzem.

10 Efraim, ao sul, Manassés, ao norte, e o mar é seu limite; pelo norte, tocam em Aser e, pelo oriente, em Issacar.

10 Ziemia po stronie południowej należy do Efraima, a po stronie północnej do Manassesa, morze zaś jest ich granicą. Z Aszerem stykają się na północy, z Issacharem na wschodzie.

11 Porque, em Issacar e em Aser, tinha Manassés a Bete-Seã e suas vilas, Ibleão e suas vilas, os habitantes de Dor e suas vilas, os habitantes de En-Dor e suas vilas, os habitantes de Taanaque e suas vilas e

11 Ponadto należały do Manassesa w obrębie posiadłości Issachara i Aszera Bet-Szean i jego osady, Jibleam i jego osady, mieszkańcy Dor i jego osady, i mieszkańcy En-Dor i jego osady, Taanach i jego osady,

os habitantes de Megido e suas vilas, a região dos três outeiros.

[12] E os filhos de Manassés não puderam expulsar os habitantes daquelas cidades, porquanto os cananeus persistiam em habitar nessa terra.

[13] Sucedeu que, tornando-se fortes os filhos de Israel, sujeitaram aos cananeus a trabalhos forçados, porém não os expulsaram de todo.

[14] Então, o povo dos filhos de José disse a Josué: Por que me deste por herança uma sorte apenas e um quinhão, sendo eu tão grande povo, visto que o SENHOR até aqui me tem abençoado?

[15] Disse-lhe Josué: Se és grande povo, sobe ao bosque e abre ali clareira na terra dos ferezeus e dos refains, visto que a região montanhosa de Efraim te é estreita demais.

[16] Então, disseram os filhos de José: A região montanhosa não nos basta; e todos os cananeus que habitam na terra do vale têm carros de ferro, tanto os que estão em Bete-Seã e suas vilas como os que estão no vale de Jezreel.

[17] Falou Josué à casa de José, a Efraim e a Manassés, dizendo: Tu és povo numeroso e forte; não terás uma sorte apenas;

[18] porém a região montanhosa será tua. Ainda que é bosque, cortá-lo-ás, e até às suas extremidades será todo teu; porque expulsarás os cananeus, ainda que possuem carros de ferro e são fortes.

mieszkańcy Megiddo i jego osady, trzy górzyste okręgi.

[12] Lecz synowie Manassesa nie mogli objąć w posiadanie tych miast i Kananejczycy zdołali utrzymać się w tej ziemi.

[13] Gdy jednak synowie izraelscy się wzmocnili, narzucili Kananejczykom pańszczyznę, lecz całkiem ich nie wypędzili.

[14] Tedy rzekli synowie Józefa do Jozuego: Dlaczego przydzieliłeś nam losem tylko jeden dział jako dziedzictwo, przecież jesteśmy ludem licznym i dotychczas Pan nam błogosławił?

[15] I rzekł do nich Jozue: Jeżeli jesteście ludem licznym, to idźcie sobie do lasu i tam wykarczujcie sobie siedziby w ziemi Peryzyjczyków i Refaitów, skoro góry Efraim są wam za ciasne.

[16] I odpowiedzieli synowie Józefa: Góry nam nie wystarczają, a wszyscy Kananejczycy, mieszkający na równinie, zarówno ci w Bet-Szeanie i jego osadach, jak i ci w dolinie Jezreel, posiadają żelazne wozy.

[17] I rzekł Jozue do rodu Józefa, do Efraima i Manassesa: Jesteście licznym ludem i macie wielką siłę, będziecie więc mieli niejeden tylko wylosowany dział,

[18] Lecz będziecie mieli także góry; a ponieważ to jest las, więc wykarczujecie go i posiądziecie go aż do jego krańców, gdyż wypędzicie Kananejczyków, chociaż mają oni żelazne wozy i są silni.

Josué 18

O resto da terra dividido em sete partes

[1] Reuniu-se toda a congregação dos filhos de Israel em Siló, e ali armaram a tenda da congregação; e a terra estava sujeita diante deles.

[2] Dentre os filhos de Israel ficaram sete tribos que ainda não tinham repartido a sua herança.

[3] Disse Josué aos filhos de Israel: Até quando sereis remissos em passardes para possuir a terra que o SENHOR, Deus de vossos pais, vos deu?

[4] De cada tribo escolhei três homens, para que eu os envie, eles se disponham, e corram a terra, e façam dela um gráfico relativamente à herança das tribos, e se tornem a mim.

[5] Dividirão a terra em sete partes: Judá ficará no seu território, ao sul, e a casa de José, no seu, ao norte.

[6] Em sete partes fareis o gráfico da terra e mo trareis a mim, para que eu aqui vos lance as sortes perante o SENHOR, nosso Deus.

[7] Porquanto os levitas não têm parte entre vós, pois o sacerdócio do SENHOR é a sua parte. Gade, e Rúben, e a meia tribo de Manassés já haviam recebido a sua herança dalém do Jordão, para o oriente, a qual lhes deu Moisés, servo do SENHOR.

[8] Dispuseram-se, pois, aqueles homens e se foram, e Josué deu ordem aos que iam

Jozuego 18

Przydział ziemi pozostałym plemionom

[1] I zgromadził się cały zbór synów izraelskich w Sylo, i umieścił tam Namiot Zgromadzenia, bo kraj był już przez nich podbity.

[2] Pozostało jednak wśród synów izraelskich siedem plemion, którym ich dziedzictwa jeszcze nie przydzielono.

[3] Jozue rzekł więc do synów izraelskich: Dokąd będziecie zwlekać z tym, by pójść i objąć w posiadanie ziemię, którą dał wam Pan, Bóg ojców waszych?

[4] Wybierzcie sobie po trzech mężów z każdego plemienia, a ja ich wyślę; niech wyruszą, obejdą ziemię i opiszą ją zgodnie z jej przydziałem dla nich, a potem niech przyjdą do mnie.

[5] Podzielcie ją między sobą na siedem części. Juda pozostanie na swoim obszarze na południu, a ród Józefa pozostanie na swoim obszarze na północy.

[6] Wy zaś sporządźcie opis ziemi podzielonej na siedem części i przynieście mi go tutaj, a ja rzucę dla was losy tutaj przed Panem, Bogiem naszym.

[7] Gdyż Lewici nie mają działu wśród was, lecz kapłaństwo Pana jest ich dziedzictwem, zaś Gad, Ruben i połowa plemienia Manassesa otrzymali już swoje dziedzictwo po tamej stronie Jordanu na wschodzie, które nadał im Mojżesz, sługa Pana.

[8] Tedy mężowie ci ruszyli w drogę, Jozue zaś nakazał tym, którzy wyruszyli, aby

levantar o gráfico da terra, dizendo: Ide, correi a terra, levantai-lhe o gráfico e tornai a mim; aqui vos lançarei as sortes perante o SENHOR, em Siló.

[9] Foram, pois, os homens, passaram pela terra, levantaram dela o gráfico, cidade por cidade, em sete partes, num livro, e voltaram a Josué, ao arraial em Siló.

[10] Então, Josué lhes lançou as sortes em Siló, perante o SENHOR; e ali repartiu Josué a terra, segundo as suas divisões, aos filhos de Israel.

A herança de Benjamim

[11] Saiu a sorte da tribo dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias; e o território da sua sorte caiu entre os filhos de Judá e os filhos de José.

[12] O seu limite foi para o lado norte desde o Jordão; subia ao lado de Jericó, para o norte, e subia pela montanha, para o ocidente, para terminar no deserto de Bete-Áven.

[13] E dali passava o limite a Luz, ao lado de Luz (que é Betel), para o sul; descia a Atarote-Adar, ao pé do monte que está do lado sul de Bete-Horom de baixo.

[14] Seguia o limite, e tornava ao lado ocidental, para o sul do monte que está defronte de Bete-Horom, para o sul, e terminava em Quiriate-Baal (que é Quiriate-Jearim), cidade dos filhos de Judá; este era o lado ocidental.

sporządzili opis ziemi, mówiąc: Ruszajcie i obejdźcie ziemię, sporządźcie jej opis i powróćcie do mnie, a wtedy ja rzucę dla was losy tutaj przed Panem w Sylo.

[9] Mężowie ci poszli, obeszli ziemię i sporządzili jej opis w księdze według miast w siedmiu częściach, a potem przyszli do Jozuego do obozu w Sylo.

[10] A Jozue rzucił dla nich losy przed Panem w Sylo, i rozdzielił tam ziemię między synów izraelskich, każdemu jego dział.

Przydział plemienia Beniamina

[11] I padł los dla plemienia synów Beniamina według ich rodów, mianowicie obszar ich wylosowanego działu wypadł między synami Judy a synami Józefa.

[12] Granica ich po stronie północnej zaczyna się od Jordanu, potem granica ciągnie się do grzbietu górskiego na północ od Jerycha i wznosi się w kierunku zachodnim do gór i kończy się na pustyni Bet-Awen.

[13] Stamtąd granica biegnie do Luz na południe od grzbietu górskiego Luz - to jest Betel - następnie granica schodzi do Atarot-Addar w stronę góry, leżącej na południe od dolnego Bet-Choron.

[14] Potem granica skręca i po stronie zachodniej zawraca na południe, począwszy od góry, która leży naprzeciw Bet-Choron na południu, a kończy się w Kiriat-Baal, to jest w judzkim mieście Kiriat-Jearim. To jest strona zachodnia.

[15] O lado do sul começava na extremidade oriental de Quiriate-Jearim e seguia até à fonte das águas de Neftoa;

[16] descia o limite até à extremidade do monte que está defronte do vale do Filho de Hinom, ao norte do vale dos Refains, e descia pelo vale de Hinom do lado dos jebuseus, para o sul; e baixava a En-Rogel;

[17] volvia-se para o norte, chegava a En-Semes, de onde passava para Gelilote, que está defronte da subida de Adumim, e descia à pedra de Boã, filho de Rúben;

[18] passava pela vertente norte, defronte da planície, e descia à planície.

[19] Depois, passava o limite até ao lado de Bete-Hogla, para o norte, para terminar na baía do mar Salgado, na desembocadura do Jordão, ao sul; este era o limite do sul.

[20] Do lado oriental, o Jordão era o seu limite; esta era a herança dos filhos de Benjamim nos seus limites em redor, segundo as suas famílias.

As cidades de Benjamim

[21] As cidades da tribo dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias, eram: Jericó, Bete-Hogla, Emeque-Quesis,

[22] Bete-Arabá, Zemaraim, Betel,

[23] Avim, Pará, Ofra,

[24] Quefar-Amonai, Ofni e Gaba; ao todo, doze cidades com suas aldeias.

[25] Gibeão, Ramá, Beerote,

[26] Mispa, Cefira, Mosa,

[15] A strona południowa zaczyna się od krańca Kiriat-Jearim. Granica biegnie na zachód i dochodzi do źródła Me-Neftoach.

[16] Potem granica schodzi w dół do skraju góry, która leży na wschód od doliny Ben-Hinnom, a na północ od niziny Refaim, schodzi zaś w dół do doliny Ben-Hinnom na południe od grzbietu górskiego Jebuzejczyków i dalej do źródła Rogel.

[17] Następnie skręca na północ, dochodzi do En-Szemesz, dalej do Gelilot, które leży naprzeciw Wzniesienia Adummim i schodzi w dół do kamienia Bohana, syna Rubena,

[18] Potem ciągnie się dalej na północ do grzbietu górskiego Bet-Araba i schodzi w dół do Araba.

[19] Następnie granica biegnie na północ do grzbietu górskiego Bet-Chogla, a kończy się przy północnej zatoce Morza Słonego, u południowego ujścia Jordanu. To jest granica południowa.

[20] Granicę od strony wschodniej stanowi Jordan. W tych granicach mieści się dziedzictwo synów Beniamina według ich rodów.

[21] A miastami plemienia synów Beniamina według ich rodów są: Jerycho, Bet-Chogla i Emek-Kesis.

[22] Bet-Araba, Semaraim, Betel,

[23] Awwim, Para, Ofra,

[24] Kefar-Ammonai, Ofni i Geba, miast dwanaście z ich osiedlami.

[25] Gibeon, Rama, Beerot,

[26] Mispe, Kefira, Mosa,

[27] Requém, Irpeel, Tarala,

[28] Zela, Elefe, Jebus (esta é Jerusalém), Gibeá e Quiriate; ao todo, catorze cidades com suas aldeias; esta era a herança dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias.

Josué 19

A herança de Simeão

[1] Saiu a segunda sorte a Simeão, à tribo dos filhos de Simeão, segundo as suas famílias, e foi a sua herança no meio da dos filhos de Judá.

[2] Na herança, tiveram: Berseba, Seba, Molada,

[3] Hazar-Sual, Balá, Ezém,

[4] Eltolade, Betul, Horma,

[5] Ziclague, Bete-Marcabote, Hazar-Susa,

[6] Bete-Lebaote e Saruém; ao todo, treze cidades com suas aldeias.

[7] Aim, Rimom, Eter e Asã; ao todo, quatro cidades com suas aldeias.

[8] E todas as aldeias que havia em redor destas cidades, até Baalate-Ber, que é Ramá do Neguebe; esta era a herança da tribo dos filhos de Simeão, segundo as suas famílias.

[9] A herança dos filhos de Simeão se tirou de entre a porção dos filhos de Judá, pois a herança destes era demasiadamente grande para eles, pelo que os filhos de Simeão tiveram a sua herança no meio deles.

A herança de Zebulom

[27] Rekem, Jirpeel, Tarala,

[28] Sela, Elef i Jebus - to jest Jeruzalem - Gibea i Kiriat-Jearim, miast czternaście z ich osiedlami. To jest dziedzictwo synów Beniamina według ich rodów.

Jozuego 19

Przydział plemienia Symeona

[1] A drugi los padł na Symeona, dla plemienia synów Symeona według ich rodów; dziedzictwo ich było wśród dziedzictwa synów Judy.

[2] Do dziedzictwa ich należały: Beer-Szeba, Szeba, Molada,

[3] Chasar-Szual, Bala, Esem,

[4] Eltolad, Betul, Chorma,

[5] Siklag, Bet-Markabot, Chasar-Susa,

[6] Bet-Lebaot, Szaruchen; miast trzynaście z ich osiedlami.

[7] Ain, Rimmon, Eter, Aszan; cztery miasta z ich osiedlami.

[8] Nadto wszystkie osiedla, które są wokoło tych miast aż do Baalat-Beer, Ramy Negebu. To było dziedzictwo plemienia synów Symeona według ich rodów.

[9] Dziedzictwo synów Symeona stanowi część posiadłości synów Judy; ponieważ posiadłość synów Judy była dla nich za duża, przeto synom Symeona zostało nadane ich dziedzictwo wśród dziedzictwa synów Judy.

[10] Saiu a terceira sorte aos filhos de Zebulom, segundo as suas famílias. O limite da sua herança ia até Saride.

[11] Subia o seu limite, pelo ocidente, a Marala, tocava em Dabesete e chegava até ao ribeiro que está defronte de Jocneão.

[12] De Saride, dava volta para o oriente, para o nascente do sol, até ao limite de Quislote-Tabor, saía a Daberate, e ia subindo a Jafia;

[13] dali, passava, para o nascente, a Gate-Hefer, a Ete-Cazim, ia a Rimom, que se estendia até Neá,

[14] e, rodeando-a, o limite passava, para o norte, a Hanatom e terminava no vale de Ifta-El.

[15] Ainda Catate, Naalal, Sinrom, Idala e Belém, completando doze cidades com suas aldeias.

[16] Esta era a herança dos filhos de Zebulom, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

A herança de Issacar

[17] A quarta sorte saiu a Issacar, aos filhos de Issacar, segundo as suas famílias.

[18] O seu território incluía Jezreel, Quesulote, Sunén,

[19] Hafaraim, Siom, Anacarate,

[20] Rabite, Quisião, Ebes,

[21] Remete, En-Ganim, En-Hada e Bete-Pasês.

[22] O limite tocava o Tabor, Saazima e Bete-Semes e terminava no Jordão; ao todo, dezesseis cidades com suas aldeias.

[10] A trzeci los padł dla synów Zebulona według ich rodów. Granica ich dziedzictwa sięgała do Sarid.

[11] Następnie wznosi się ich granica w kierunku zachodnim do Mareal, styka się z Dabeszet i sięga do potoku, który płynie na wschód od Jokneam.

[12] Natomiast w kierunku wschodnim skręca od Sarid w stronę Kislot-Tabor, dalej biegnie do Daberat, a potem w górę do Jafia.

[13] Stamtąd biegnie na wschód do Gat-Chefer, do Itta-Kasin, ciągnie się do Rimmon i skręca do Nea.

[14] Potem od strony północnej granica zatacza koło do Channaton i kończy się w dolinie Jiftach-El.

[15] Należą tu także Kattat, Nahalal, Szimron, Idala i Betlejem - miast dwanaście z ich osiedlami.

[16] To było dziedzictwo synów Zebulona według ich rodów, te miasta z ich osiedlami.

Przydział plemienia Issachara

[17] Dla Issachara, dla synów Issachara według ich rodów padł czwarty los.

[18] Obszar ich obejmował Jezreel, Kesulot, Szunem,

[19] Chafaraim, Szion, Anacharat,

[20] Rabbit, Kiszjon, Ebes,

[21] Remet, En-Gannim, En-Chadda, Bet-Pases;

[22] Granica ta styka się z Taborem, Szachasymą, Bet-Szemeszem, a kończy się na Jordanie. Miast szesnaście z ich osiedlami.

[23] Esta era a herança da tribo dos filhos de Issacar, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

[23] To jest dziedzictwo plemienia synów Issachara według ich rodów, miasta z ich osiedlami.

A herança de Aser

Przydział plemienia Asera

[24] Saiu a quinta sorte à tribo dos filhos de Aser, segundo as suas famílias.

[24] A piąty los padł dla plemienia synów Asera według ich rodów.

[25] O seu território incluía Helcate, Hali, Béten, Acsafe,

[25] Obszar ich obejmował Chelkat, Chali, Beten, Achszaf,

[26] Alameleque, Amade e Misal; e tocava o Carmelo, para o ocidente, e Sior-Libnate;

[26] Alammelek, Amad, Miszal; styka się on na zachodzie z Karmelem i z Szichor-Libnat.

[27] volvendo-se para o nascente do sol, Bete-Dagom, tocava Zebulom e o vale de Ifta-El, ao norte de Bete-Emeque e de Neiel, e vinha sair a Cabul, pela esquerda,

[27] Następnie granica ich skręca ku wschodowi, dochodzi do Bet-Dagon, styka się z Zebulonem i z doliną Jiftach-El na północ od Bet-Emek i Neijel, i ciągnie się dalej w lewo do Kabul,

[28] Ebrom, Reobe, Hamom e Caná, até à grande Sidom.

[28] Do Ebron, Rechob, Chammom i Kana aż do Wielkiego Sydonu.

[29] Voltava o limite a Ramá e até à forte cidade de Tiro; então, tornava a Hosa, para terminar no mar, na região de Aczibe;

[29] Potem granica skręca do Ramy i ciągnie się aż do warownego grodu Tyru; następnie granica skręca do Chosa i kończy się nad morzem. Należą tu także Mechebel, Achzib,

[30] também Umá, Afeca e Reobe, completando vinte e duas cidades com suas aldeias.

[30] Umma, Afek, Rechob; dwadzieścia dwa miasta z ich osiedlami.

[31] Esta era a herança da tribo dos filhos de Aser, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

[31] To jest dziedzictwo plemienia synów Asera według ich rodów, te miasta z ich osiedlami.

A herança de Naftali

Przydział plemienia Naftalego

[32] Saiu a sexta sorte aos filhos de Naftali, segundo as suas famílias.

[32] Dla synów Naftaliego padł szósty los, dla synów Naftaliego według ich rodów.

[33] Era o seu limite desde Helefe, do carvalho em Zaananim, Adami-Nequebe, Jabneel, até Lacum e terminava no Jordão.

[33] Obszar ich sięgał od Chelef, od dębu przy Saanannim poprzez Adami-Nekeb i Jabneel do Lakkum, a kończy się na Jordanie.

[34] Voltava o limite, pelo ocidente, a Aznote-Tabor, de onde passava a Hucoque; tocava Zebulom, ao sul, e Aser, ao ocidente, e Judá, pelo Jordão, ao nascente do sol.
[35] As cidades fortificadas eram: Zidim, Zer, Hamate, Racate, Quinerete,
[36] Adamá, Ramá, Hazor,
[37] Quedes, Edrei, En-Hazor,
[38] Irom, Migdal-El, Horém, Bete-Anate e Bete-Semes; ao todo, dezenove cidades com suas aldeias.
[39] Esta era a herança da tribo dos filhos de Naftali, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

A herança de Dã

[40] A sétima sorte saiu à tribo dos filhos de Dã, segundo as suas famílias.
[41] O território da sua herança incluía Zorá, Estaol, Ir-Semes,
[42] Saalabim, Aijalom, Itla,
[43] Elom, Timna, Ecrom,
[44] Elteque, Gibetom, Baalate,
[45] Jeúde, Benê-Beraque, Gate-Rimom,
[46] Me-Jarcom e Racom, com o território defronte de Jope.
[47] Saiu, porém, pequeno o limite aos filhos de Dã, pelo que subiram os filhos de Dã, e pelejaram contra Lesém, e a tomaram, e a feriram a fio de espada; e, tendo-a possuído, habitaram nela e lhe chamaram Dã, segundo o nome de Dã, seu pai.
[48] Esta era a herança da tribo dos filhos de Dã, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

A herança de Josué

[34] Następnie granica skręca na zachód do Aznot-Tabor, stamtąd biegnie do Chukok i styka się na południu z Zebulonem, na zachodzie z Aserem, a na wschodzie z Judą nad Jordanem.
[35] Warownymi grodami są tutaj: Siddim, Ser, Chammat, Rakkat, Kinneret,
[36] Adama, Rama, Chasor,
[37] Kedesz, Edrei, En-Chasor,
[38] Jireon, Migdal-El, Chorem, Bet-Anat i Bet-Szemesz; miast dziewiętnaście z ich osiedlami.
[39] To jest dziedzictwo plemienia synów Naftaliego według ich rodów, miasta z ich osiedlami.

Przydział plemienia Dan

[40] Dla plemienia synów Dana według ich rodów padł siódmy los.
[41] Granica ich dziedzictwa obejmowała Sorea, Esztaol, Ir-Szemesz,
[42] Szaalabbin, Ajjalon, Jitla,
[43] Elon, Timna, Ekron,
[44] Elteke, Gibbeton, Baalot,
[45] Jehud, Bene-Berak, Gat-Rimmon,
[46] Me-Hajjarkon, Rakkon wraz z obszarem leżącym naprzeciw Jafo.
[47] Gdy synowie Dana utracili swoją posiadłość, wyruszyli na wojnę przeciwko Leszem, zdobyli je, wytracili jego mieszkańców mieczem, objęli je w posiadanie, zamieszkali w nim i nazwali je Dan, według imienia ich ojca Dana.
[48] To jest dziedzictwo plemienia synów Dana według ich rodów, te miasta z ich osiedlami.

Nadanie dziedzictwa Jozuemu

[49] Acabando, pois, de repartir a terra em herança, segundo os seus territórios, deram os filhos de Israel a Josué, filho de Num, herança no meio deles.

[50] Deram-lhe, segundo o mandado do SENHOR, a cidade que pediu, Timnate-Sera, na região montanhosa de Efraim; reedificou ele a cidade e habitou nela.

[51] Eram estas as heranças que Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num, e os cabeças dos pais das famílias repartiram por sorte, em herança, pelas tribos dos filhos de Israel, em Siló, perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação. E assim acabaram de repartir a terra.

[49] A gdy synowie izraelscy dokończyli podziału ziemi na dziedziczne obszary, nadali też pośród siebie dziedzictwo Jozuemu, synowi Nuna,

[50] Zgodnie z rozkazem Pana dali mu miasto, którego zażądał, mianowicie Timnat-Serach w górach Efraim; odbudował on to miasto i zamieszkał w nim.

[51] To są dziedzictwa, które przydzielili losem kapłan Eleazar, Jozue, syn Nuna i naczelnicy rodów plemion synów izraelskich w Szilo przed Panem u wejścia do Namiotu Zgromadzenia. W ten sposób dokończyli podziału ziemi.

Josué 20

Estabelecem-se as cidades de refúgio

[1] Disse mais o SENHOR a Josué:

[2] Fala aos filhos de Israel: Apartai para vós outros as cidades de refúgio de que vos falei por intermédio de Moisés;

[3] para que fuja para ali o homicida que, por engano, matar alguma pessoa sem o querer; para que vos sirvam de refúgio contra o vingador do sangue.

[4] E, fugindo para alguma dessas cidades, pôr-se-á à porta dela e exporá o seu caso perante os ouvidos dos anciãos da tal cidade; então, o tomarão consigo na cidade e lhe darão lugar, para que habite com eles.

[5] Se o vingador do sangue o perseguir, não lhe entregarão nas mãos o homicida,

Jozuego 20

Miasta schronienia

[1] I odezwał się Pan do Jozuego tymi słowy:

[2] Przemów do Izraelitów tymi słowy: Wyznaczcie sobie miasta schronienia, o których mówiłem wam przez Mojżesza,

[3] Aby mógł się tam schronić zabójca, który zabił człowieka nieumyślnie i bezwiednie. Będą one dla was schronieniem przed mścicielem krwi.

[4] I schroni się w jednym z tych miast, zatrzyma się w bramie miasta, przedłoży swoją sprawę starszym tego miasta, a oni przyjmą go do siebie do miasta i wyznaczą mu miejsce, aby mieszkał z nimi.

[5] A gdy ścigać go będzie mściciel krwi, nie wydadzą w jego ręce zabójcy, gdyż

porquanto feriu a seu próximo sem querer e não o aborrecia dantes.

[6] Habitará, pois, na mesma cidade até que compareça em juízo perante a congregação, até que morra o sumo sacerdote que for naqueles dias; então, tornará o homicida e voltará à sua cidade e à sua casa, à cidade de onde fugiu.

[7] Designaram, pois, solenemente, Quedes, na Galiléia, na região montanhosa de Naftali, e Siquém, na região montanhosa de Efraim, e Quiriate-Arba, ou seja, Hebrom, na região montanhosa de Judá.

[8] Dalém do Jordão, na altura de Jericó, para o oriente, designaram Bezer, no deserto, no planalto da tribo de Rúben; e Ramote, em Gileade, da tribo de Gade; e Golã, em Basã, da tribo de Manassés.

[9] São estas as cidades que foram designadas para todos os filhos de Israel e para o estrangeiro que habitava entre eles; para que se refugiasse nelas todo aquele que, por engano, matasse alguma pessoa, para que não morresse às mãos do vingador do sangue, até comparecer perante a congregação.

Josué 21

As cidades dos levitas

1 Crônicas 6.54-81

[1] Então, se chegaram os cabeças dos pais dos levitas a Eleazar, o sacerdote, e a Josué, filho de Num, e aos cabeças dos pais das tribos dos filhos de Israel;

bezwiednie zabił swego bliźniego, którego wrogiem przedtem nie był.

[6] I mieszkać będzie w tym mieście, dopóki nie stanie przed zborem na rozprawie sądowej, aż do zgonu arcykapłana, który będzie w tym czasie. Wtedy zabójca wróci do swego miasta i do swego domu w mieście, z którego zbiegł.

[7] I wydzielili na ten cel Kedesz w Galilei na pogórzu Naftaliego, Sychem na pogórzu Efraima i Kiriat-Arba, to znaczy Hebron, na pogórzu judzkim.

[8] Z tamtej strony Jordanu na wschód od Jerycha wyznaczyli Beser na pustyni, na równinie należącej do plemienia Rubena, Ramot w Gilead, należącym do plemienia Gada i Golan w Baszanie, należącym do plemienia Manassesa.

[9] To były miasta wyznaczone dla wszystkich synów izraelskich i dla obcych przybyszów zamieszkałych wśród nich, aby mógł się tam schronić każdy, kto zabił człowieka nieumyślnie, i nie musiał zginąć z ręki mściciela krwi, dopóki nie stanie przed zborem.

Jozuego 21

Miasta Lewitów

[1] I przystąpili naczelnicy rodów Lewitów do kapłana Eleazara i do Jozuego, syna Nuna oraz do naczelników rodów plemion synów izraelskich.

[2] e falaram-lhes em Siló, na terra de Canaã, dizendo: O SENHOR ordenou, por intermédio de Moisés, que se nos dessem cidades para habitar e os seus arredores para os nossos animais.

[3] E os filhos de Israel deram aos levitas, da sua herança, segundo o mandado do SENHOR, estas cidades e os seus arredores.

[4] Caiu a sorte pelas famílias dos coatitas. Assim, os filhos de Arão, o sacerdote, que eram dos levitas, tiveram, por sorte, da tribo de Judá, da tribo de Simeão e da tribo de Benjamim treze cidades.

[5] Os outros filhos de Coate tiveram, por sorte, das famílias da tribo de Efraim, da tribo de Dã e da meia tribo de Manassés dez cidades.

[6] Os filhos de Gérson tiveram, por sorte, das famílias da tribo de Issacar, da tribo de Aser, da tribo de Naftali e da meia tribo de Manassés, em Basã, treze cidades.

[7] Os filhos de Merari tiveram, por sorte, segundo as suas famílias, da tribo de Rúben, da tribo de Gade e da tribo de Zebulom doze cidades.

[8] Deram os filhos de Israel aos levitas estas cidades e os seus arredores, por sorte, como o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés.

[9] Deram mais, da tribo dos filhos de Judá e da tribo dos filhos de Simeão, estas

[2] I przemówili do nich w Sylo, w ziemi kanaanejskiej, tymi słowy: Pan nakazał przez Mojżesza, aby nam dano miasta do zamieszkania i przynależne do nich pastwiska dla naszego bydła.

[3] Dali więc synowie izraelscy Lewitom ze swego dziedzictwa według nakazu Pana następujące miasta i przynależne do nich pastwiska.

[4] I padł los dla rodów Kehatytów; ci potomkowie kapłana Aarona, z Lewitów, otrzymali losem od plemienia Judy, od plemienia Symeona i od plemienia Beniamina trzynaście miast.

[5] Pozostali zaś potomkowie Kehata otrzymali losem od rodów plemienia Efraima, od plemienia Dana oraz od połowy plemienia Manassesa dziesięć miast.

[6] A potomkowie Gerszona otrzymali losem od rodów plemienia Issachara, od plemienia Asera, od plemienia Naftaliego oraz od drugiej połowy plemienia Manassesa w Baszanie trzynaście miast.

[7] Potomkowie Merariego według ich rodów otrzymali od plemienia Rubena, od plemienia Gada oraz od plemienia Zebulona dwanaście miast.

[8] Tak więc dali synowie izraelscy Lewitom te miasta i przynależne do nich pastwiska losem, jak Pan nakazał przez Mojżesza.

[9] Dali tedy z własności plemienia synów Judy i plemienia synów Symeona następujące miasta, wymienione z nazwy.

cidades que, nominalmente, foram designadas,

[10] para que fossem dos filhos de Arão, das famílias dos coatitas, dos filhos de Levi, porquanto a primeira sorte foi deles.

[10] Otrzymali więc potomkowie Aarona z rodów Kehatytów, z potomków Lewiego - gdyż dla nich padł najpierw los -

[11] Assim, lhes deram Quiriate-Arba (Arba era pai de Anaque), que é Hebrom, na região montanhosa de Judá, e, em torno dela, os seus arredores.

[11] Miasto Arby, ojca Anaka, to jest Hebron na pogórzu judzkim, i przynależne do niego okoliczne pastwiska.

[12] Porém o campo da cidade, com suas aldeias, deram a Calebe, filho de Jefoné, por sua possessão.

[12] Lecz orne pola tego miasta oraz jego osiedla dali Kalebowi, synowi Jefunnego, na własność.

[13] Assim, aos filhos de Arão, o sacerdote, deram Hebrom, cidade de refúgio do homicida, com seus arredores, Libna com seus arredores,

[13] Potomkom kapłana Aarona dali miasto schronienia dla zabójcy Hebron wraz z jego pastwiskami, Libnę wraz z jej pastwiskami,

[14] Jatir com seus arredores, Estemoa com seus arredores,

[14] Jattir wraz z jego pastwiskami, Esztemoa wraz z jego pastwiskami,

[15] Holom com seus arredores, Debir com seus arredores,

[15] Cholon wraz z jego pastwiskami, Debir wraz z jego pastwiskami,

[16] Aim com seus arredores, Jutá com seus arredores e Bete-Semes com seus arredores; ao todo, nove cidades dessas duas tribos.

[16] Ain wraz z jego pastwiskami, Juttę wraz z jej pastwiskami, Bet-Szemesz wraz z jego pastwiskami, dziesięć miast od obu tych plemion.

[17] Da tribo de Benjamim, deram Gibeão com seus arredores, Gaba com seus arredores,

[17] A od plemienia Beniamina Gibeon wraz z jego pastwiskami, Gebę wraz z jej pastwiskami,

[18] Anatote com seus arredores e Almom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[18] Anatot wraz z jego pastwiskami i Almon wraz z jego pastwiskami, cztery miasta.

[19] Total das cidades dos sacerdotes, filhos de Arão: treze cidades com seus arredores.

[19] Wszystkich miast kapłanów, synów Aarona - było trzynaście wraz z ich pastwiskami.

[20] As mais famílias dos levitas de Coate tiveram as cidades da sua sorte da tribo de Efraim.

[21] Deram-lhes Siquém, cidade de refúgio do homicida, com seus arredores, na região montanhosa de Efraim, Gezer com seus arredores,

[22] Quibzaim com seus arredores e Bete-Horom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[23] Da tribo de Dã, deram Elteque com seus arredores, Gibetom com seus arredores,

[24] Aijalom com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[25] Da meia tribo de Manassés, deram Taanaque com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores; ao todo, duas cidades.

[26] Total: dez cidades com seus arredores, para as famílias dos demais filhos de Coate.

[27] Aos filhos de Gérson, das famílias dos levitas, deram, em Basã, da tribo de Manassés, Golã, a cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, e Beesterá com seus arredores; ao todo, duas cidades.

[28] Da tribo de Issacar, deram Quisião com seus arredores, Daberate com seus arredores,

[29] Jarmute com seus arredores e En-Ganim com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[20] A rody Kehatytów, z Lewitów, pozostałe z potomków Kehata, otrzymały losem miasta od plemienia Efraima.

[21] Dali im mianowicie miasto schronienia dla zabójcy Szechrem wraz z jego pastwiskami na pogórzu efraimskim, Gezer wraz z jego pastwiskami,

[22] Kibsaim wraz z jego pastwiskami i Bet-Choron wraz z jego pastwiskami, cztery miasta.

[23] A od plemienia Dana Elteke wraz z jego pastwiskami, Gibbeton wraz z jego pastwiskami,

[24] Ajjalon wraz z jego pastwiskami i Gat-Rimmon wraz z jego pastwiskami, cztery miasta.

[25] Od połowy plemienia Manassesa Taanak wraz z jego pastwiskami i Jibleam wraz z jego pastwiskami, dwa miasta.

[26] Pozostałe więc rody Kehatytów otrzymały wszystkich miast dziesięć wraz z ich pastwiskami.

[27] Z rodów Lewitów otrzymali dalej potomkowie Gerszona od drugiej połowy plemienia Manassesa miasto schronienia dla zabójcy Golan w Baszanie wraz z jego pastwiskami i Beeszterę wraz z jej pastwiskami, dwa miasta.

[28] Od plemienia Issachara Kiszjon wraz z jego pastwiskami, Daberat wraz z jego pastwiskami,

[29] Jarmut wraz z jego pastwiskami i En-Gannin wraz z jego pastwiskami, cztery miasta.

[30] Da tribo de Aser, deram Misal com seus arredores, Abdom com seus arredores,

[31] Helcate com seus arredores e Reobe com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[32] Da tribo de Naftali, deram, na Galiléia, Quedes, cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, Hamote-Dor com seus arredores e Cartã com seus arredores; ao todo, três cidades.

[33] Total das cidades dos gersonitas, segundo as suas famílias: treze cidades com seus arredores.

[34] Às famílias dos demais levitas dos filhos de Merari deram, da tribo de Zebulom, Jocneão com seus arredores, Cartá com seus arredores,

[35] Dimna com seus arredores e Naalal com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[36] Da tribo de Rúben, deram Bezer com seus arredores, Jaza com seus arredores,

[37] Quedemote com seus arredores e Mefaate com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[38] Da tribo de Gade, deram, em Gileade, Ramote, cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, Maanaim com seus arredores,

[39] Hesbom com seus arredores e Jazer com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[30] Od plemienia Asera zaś Miszeal wraz z jego pastwiskami, Abdon wraz z jego pastwiskami,

[31] Chelkat wraz z jego pastwiskami i Rechob wraz z jego pastwiskami, cztery miasta.

[32] A od plemienia Naftaliego miasto schronienia dla zabójcy Kedesz w Galilei wraz z jego pastwiskami, Chammot-Dor wraz z jego pastwiskami i Kartan wraz z jego pastwiskami, trzy miasta.

[33] Wszystkich miast Gerszonitów, według ich rodów, było trzynaście wraz z ich pastwiskami.

[34] A pozostali Lewici, rody potomków Merariego, otrzymali od plemienia Zebulona Jokneam wraz z jego pastwiskami, Kartę wraz z jej pastwiskami,

[35] Dimnę wraz z jej pastwiskami i Nahalel wraz z jego pastwiskami, cztery miasta.

[36] A od plemienia Rubena Beser wraz z jego pastwiskami, Jachsa wraz z jej pastwiskami,

[37] Kedemot wraz z jego pastwiskami i Mefaat wraz z jego pastwiskami, cztery miasta.

[38] A od plemienia Gada miasto schronienia dla zabójcy Ramot w Gileadzie wraz z jego pastwiskami, Machanaim wraz z jego pastwiskami,

[39] Cheszbon wraz z jego pastwiskami, Jazer wraz z jego pastwiskami, cztery miasta.

[40] Todas estas cidades tocaram por sorte aos filhos de Merari, segundo as suas famílias, que ainda restavam das famílias dos levitas: doze cidades.

[41] As cidades, pois, dos levitas, no meio da herança dos filhos de Israel, foram, ao todo, quarenta e oito cidades com seus arredores;

[42] cada uma das quais com seus arredores em torno de si; assim foi com todas estas cidades.

[43] Desta maneira, deu o SENHOR a Israel toda a terra que jurara dar a seus pais; e a possuíram e habitaram nela.

[44] O SENHOR lhes deu repouso em redor, segundo tudo quanto jurara a seus pais; nenhum de todos os seus inimigos resistiu diante deles; a todos eles o SENHOR lhes entregou nas mãos.

[45] Nenhuma promessa falhou de todas as boas palavras que o SENHOR falara à casa de Israel; tudo se cumpriu.

Josué 22

Josué abençoa e manda para casa as duas tribos e meia

[1] Então, Josué chamou os rubenitas, os gaditas e a meia tribo de Manassés

[2] e lhes disse: Tendes guardado tudo quando vos ordenou Moisés, servo do SENHOR, e também a mim me tendes obedecido em tudo quando vos ordenei.

[3] A vossos irmãos, durante longo tempo, até ao dia de hoje, não desamparastes;

[40] Tak tedy potomkowie Merariego według ich rodów, pozostali z rodów Lewitów, otrzymali losem dwanaście miast.

[41] Wszystkich miast Lewitów wśród posiadłości synów izraelskich było czterdzieści osiem miast wraz z ich pastwiskami.

[42] A każde takie miasto składało się z samego miasta i leżącego wokoło niego pastwiska. Tak było z każdym z tych miast.

Izrael w posiadaniu całej Ziemi Obiecanej

[43] Dał więc Pan Izraelowi całą tę ziemię, którą przysiągł dać ich ojcom. Oni zaś objęli ją w posiadanie i zamieszkali w niej.

[44] I sprawił im Pan wytchnienie ze wszystkich stron, tak jak przysiągł ich ojcom. Nie ostał się przed nimi żaden ze wszystkich ich nieprzyjaciół, owszem, wszystkich ich nieprzyjaciół wydał Pan w ich ręce.

[45] Nie zawiodła żadna dobra obietnica, jaką uczynił Pan domowi izraelskiemu. Spełniły się wszystkie.

Jozuego 22

Odprawienie plemion zajordańskich

[1] Wówczas Jozue przywołał Rubenitów, Gadytów i pół plemienia Manassesa

[2] I rzekł do nich: Dotrzymaliście wszystkiego, co wam nakazał Mojżesz, sługa Pana, usłuchaliście też mojego głosu we wszystkim, co wam nakazałem.

[3] Nie opuściliście braci swoich przez długi czas aż do dnia dzisiejszego i

antes, tivestes o cuidado de guardar o mandamento do SENHOR, vosso Deus.

[4] Tendo o SENHOR, vosso Deus, dado repouso a vossos irmãos, como lhes havia prometido, voltai-vos, pois, agora, e ide-vos para as vossas tendas, à terra da vossa possessão, que Moisés, servo do SENHOR, vos deu dalém do Jordão.

[5] Tende cuidado, porém, de guardar com diligência o mandamento e a lei que Moisés, servo do SENHOR, vos ordenou: que ameis o SENHOR, vosso Deus, andeis em todos os seus caminhos, guardeis os seus mandamentos, e vos achegueis a ele, e o sirvais de todo o vosso coração e de toda a vossa alma.

[6] Assim, Josué os abençoou e os despediu; e eles se foram para as suas tendas.

[7] Ora, Moisés dera herança em Basã à meia tribo de Manassés; porém à outra metade deu Josué entre seus irmãos, daquém do Jordão, para o ocidente. E Josué, ao despedi-los para as suas tendas, os abençoou

[8] e lhes disse: Voltais às vossas tendas com grandes riquezas, com muitíssimo gado, prata, ouro, bronze, ferro e muitíssima roupa; reparti com vossos irmãos o despojo dos vossos inimigos.

[9] Assim, os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés voltaram e se retiraram dos filhos de Israel em Siló, que está na terra de Canaã, para se irem à terra de Gileade, à terra da sua possessão,

przestrzegaliście wiernie nakazów Pana, Boga waszego.

[4] Teraz zaś Pan, Bóg nasz, sprawił wytchnienie braciom waszym, jak im zapowiedział; zawróćcie więc i idźcie do namiotów swoich, do ziemi, która do was należy, a którą Mojżesz, sługa Pana, dał wam po tamtej stronie Jordanu.

[5] Starajcie się tylko usilnie, aby wypełniać przykazanie i prawo, jakie nadał wam Mojżesz, sługa Pana, abyście miłowali Pana, Boga waszego - i chodzili wytrwale jego drogami, abyście przestrzegali jego przykazań i lgnęli do niego - i służyli mu z całego serca swego i z całej duszy swojej.

[6] I pobłogosławił ich Jozue, i odprawił ich, a oni odeszli do swoich namiotów.

[7] Jednej połowie plemienia Manassesa dał Mojżesz posiadłość w Baszanie, drugiej zaś jego połowie dał Jozue posiadłość wśród ich braci po tej, zachodniej stronie Jordanu; a gdy ich odprawił do ich namiotów, również ich błogosławił

[8] I rzekł do nich: Wracajcie z wielkim bogactwem do swoich namiotów, z bardzo licznym bydłem, ze srebrem, złotem, miedzią i żelazem, z pokaźną ilością szat; podzielcie się ze swoimi braćmi łupem zdobytym na waszych nieprzyjaciołach.

[9] I zawrócili synowie Rubena, synowie Gada i połowa plemienia Manassesa, i odeszli od synów izraelskich z Sylo, które leży w ziemi kanaanejskiej, aby się udać do ziemi Gilead, ich ziemi dziedzicznej, w

de que foram feitos possuidores, segundo o mandado do SENHOR, por intermédio de Moisés.

której się osiedlili według słowa Pańskiego, podanego im przez Mojżesza.

O altar junto ao Jordão

Posądzenie plemion zajordańskich o odstępstwo

10 Vindo eles para os limites pegados ao Jordão, na terra de Canaã, ali os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés edificaram um altar junto ao Jordão, altar grande e vistoso.

10 A gdy synowie Rubena, synowie Gada i połowa plemienia Manassesa przybyli do okręgów nadjordańskich w ziemi kanaanejskiej, zbudowali tam ołtarz nad Jordanem, ołtarz z wyglądu okazały.

11 Os filhos de Israel ouviram dizer: Eis que os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés edificaram um altar defronte da terra de Canaã, nos limites pegados ao Jordão, do lado dos filhos de Israel.

11 I usłyszeli synowie izraelscy tę wieść: Oto zbudowali synowie Rubena, synowie Gada i połowa plemienia Manassesa ołtarz na pograniczu ziemi kanaanejskiej w okręgach nadjordańskich po stronie synów izraelskich.

12 Ouvindo isto os filhos de Israel, ajuntou-se toda a congregação dos filhos de Israel em Siló, para saírem à peleja contra eles.

12 A gdy to synowie izraelscy usłyszeli, zebrał się cały zbór izraelski w Sylo, aby wyruszyć przeciwko nim na wojnę.

13 E aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e à meia tribo de Manassés enviaram os filhos de Israel, para a terra de Gileade, Finéias, filho de Eleazar, o sacerdote,

13 Wysłali tedy synowie izraelscy do synów Rubena, synów Gada i połowy plemienia Manassesa do ziemi Gilead, Pinechasa, syna kapłana Eleazara,

14 e dez príncipes com ele, de cada casa paterna um príncipe de todas as tribos de Israel; e cada um era cabeça da casa de seus pais entre os grupos de milhares de Israel.

14 A z nim dziesięciu naczelników, po jednym naczelniku z każdego rodu wszystkich plemion izraelskich. Każdy z nich był głową swego rodu pośród tysięcy izraelskich.

15 Indo eles aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e à meia tribo de Manassés, à terra de Gileade, falaram-lhes, dizendo:

15 A gdy oni przybyli do synów Rubena, synów Gada i połowy plemienia Manassesa, do ziemi Gilead, przemówili do nich tymi słowy:

16 Assim diz toda a congregação do SENHOR: Que infidelidade é esta, que cometestes contra o Deus de Israel, deixando, hoje, de seguir o SENHOR,

16 Tak mówi cały zbór Pana: Cóż to za wiarołomstwo, którego się dopuściliście wobec Boga izraelskiego, odwracając się dziś od Pana przez zbudowanie sobie

edificando-vos um altar, para vos rebelardes contra o SENHOR?

[17] Acaso, não nos bastou a iniqüidade de Peor, de que até hoje não estamos ainda purificados, posto que houve praga na congregação do SENHOR,

[18] para que, hoje, abandoneis o SENHOR? Se, hoje, vos rebelais contra o SENHOR, amanhã, se irará contra toda a congregação de Israel.

[19] Se a terra da vossa herança é imunda, passai-vos para a terra da possessão do SENHOR, onde habita o tabernáculo do SENHOR, e tomai possessão entre nós; não vos rebeleis, porém, contra o SENHOR, nem vos rebeleis contra nós, edificando-vos altar, afora o altar do SENHOR, nosso Deus.

[20] Não cometeu Acã, filho de Zera, infidelidade no tocante às coisas condenadas? E não veio ira sobre toda a congregação de Israel? Pois aquele homem não morreu sozinho na sua iniqüidade.

[21] Então, responderam os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés e disseram aos cabeças dos grupos de milhares de Israel:

[22] O Poderoso, o Deus, o SENHOR, o Poderoso, o Deus, o SENHOR, ele o sabe, e Israel mesmo o saberá. Se foi em rebeldia ou por infidelidade contra o SENHOR, hoje, não nos preserveis.

ołtarza, aby podnieść dziś bunt przeciwko Panu?!

[17] Czy nie dosyć nam grzechu z Peor, z którego się jeszcze do dnia dzisiejszego nie oczyściliśmy, a za który plaga dotknęła zbór Pana,

[18] Że wy dziś znowu odwracacie się od Pana? Jeżeli wy dziś podniesiecie bunt przeciwko Panu, On jutro zapłonie gniewem na cały zbór izraelski.

[19] Jeżeli ziemia, którą posiadacie, jest nieczysta, to przejdźcie do ziemi, która należy do Pana, gdzie znajduje się mieszkanie Pana, i osiedlijcie się między nami, lecz nie podnoście buntu przeciwko Panu, nie podnoście też buntu przeciwko nam, wznosząc sobie ołtarz oprócz ołtarza Pana, Boga naszego.

[20] Czy gdy Achan, syn Zeracha, targnął się na to, co było obłożone klątwą, nie zwrócił się gniew przeciwko całemu zborowi izraelskimu? A chociaż on był pojedynczym człowiekiem, to nie sam jeden zginął za swój grzech.

[21] Wtedy odpowiedzieli synowie Rubena, synowie Gada i połowa plemienia Manassesa naczelnikom nad tysiącami izraelskimi, mówiąc:

Wyjaśnienie sprawy budowy ołtarza nad Jordanem

[22] Bóg nad bogami, Pan, Bóg nad bogami, Pan, On wie, a Izrael niech się dowie: Jeżeli się to stało przez bunt czy przez wiarołomstwo wobec Pana, to niech nas dziś nie oszczędza!

[23] Se edificamos altar para nos apartarmos do SENHOR, ou para, sobre ele, oferecermos holocausto e oferta de manjares, ou, sobre ele, fazermos oferta pacífica, o SENHOR mesmo de nós o demande.

[23] Jeżeli zbudowaliśmy sobie ołtarz, aby odwrócić się od Pana, i jeżeli uczyniliśmy to, aby składać na nim ofiary całopalne i ofiary z pokarmów i ofiary pojednania, to niech Pan sam to pomści!

[24] Pelo contrário, fizemos por causa da seguinte preocupação: amanhã vossos filhos talvez dirão a nossos filhos: Que tendes vós com o SENHOR, Deus de Israel?

[24] Czy nie uczyniliśmy tego raczej z troski o to, że kiedyś w przyszłości będą mówić wasi synowie do naszych synów: Co was obchodzi Pan, Bóg Izraela?

[25] Pois o SENHOR pôs o Jordão por limite entre nós e vós, ó filhos de Rúben e filhos de Gade; não tendes parte no SENHOR; e, assim, bem poderiam os vossos filhos apartar os nossos do temor do SENHOR.

[25] Wszak Pan uczynił Jordan granicą pomiędzy nami a wami, synami Rubena i synami Gada, i nie macie żadnej społeczności z Panem. A tak synowie wasi odstręczą naszych synów od bojaźni przed Panem.

[26] Pelo que dissemos: preparemo-nos, edifiquemos um altar, não para holocausto, nem para sacrifício,

[26] Więc pomyśleliśmy sobie: Zbudujmy sobie ołtarz, lecz nie do składania ofiar całopalnych i zwykłych,

[27] mas, para que entre nós e vós e entre as nossas gerações depois de nós, nos seja testemunho, e possamos servir ao SENHOR diante dele com os nossos holocaustos, e os nossos sacrifícios, e as nossas ofertas pacíficas; e para que vossos filhos não digam amanhã a nossos filhos: Não tendes parte no SENHOR.

[27] Ale aby był świadkiem między nami a między wami i między potomkami naszymi po nas, że chcemy przy nim oddawać cześć Panu przez nasze ofiary całopalne, przez nasze ofiary zwykłe i przez nasze ofiary pojednania, i aby kiedyś w przyszłości nie mówili wasi synowie do naszych synów: Nie macie żadnej społeczności z Panem.

[28] Pelo que dissemos: quando suceder que, amanhã, assim nos digam a nós e às nossas gerações, então, responderemos: vede o modelo do altar do SENHOR que fizeram nossos pais, não para holocausto, nem

[28] Więc pomyśleliśmy sobie: Jeżeliby mieli kiedyś w przyszłości tak mówić do nas i do naszych potomków, to my możemy odpowiedzieć: Spójrzcie na budowę tego ołtarza Pańskiego, który wznieśli nasi ojcowie nie do składania ofiar całopalnych

para sacrifício, mas para testemunho entre nós e vós.

29 Longe de nós o rebelarmo-nos contra o SENHOR e deixarmos, hoje, de seguir o SENHOR, edificando altar para holocausto, oferta de manjares ou sacrifício, afora o altar do SENHOR, nosso Deus, que está perante o seu tabernáculo.

30 Ouvindo, pois, Finéias, o sacerdote, e os príncipes da congregação, e os cabeças dos grupos de milhares de Israel que com ele estavam as palavras que disseram os filhos de Rúben, os filhos de Gade e os filhos de Manassés, deram-se por satisfeitos.

31 E disse Finéias, filho de Eleazar, o sacerdote, aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e aos filhos de Manassés: Hoje, sabemos que o SENHOR está no meio de nós, porquanto não cometestes infidelidade contra o SENHOR; agora, livrastes os filhos de Israel da mão do SENHOR.

32 Finéias, filho do sacerdote Eleazar, e os príncipes, deixando os filhos de Rúben e os filhos de Gade, voltaram da terra de Gileade para a terra de Canaã, aos filhos de Israel, e deram-lhes conta de tudo.

33 Com esta resposta deram-se por satisfeitos os filhos de Israel, os quais bendisseram a Deus; e não falaram mais de subir a pelejar contra eles, para destruírem a terra em que habitavam os filhos de Rúben e os filhos de Gade.

i zwykłych, ale aby był świadkiem między nami a wami.

29 Niech nas Bóg uchowa od tego, abyśmy mieli podnieść bunt przeciwko Panu i odwrócić się dziś od Pana, wznosząc ołtarz do składania ofiar całopalnych, ofiar z pokarmów i ofiar zwykłych oprócz ołtarza Pana, Boga naszego, który jest przed jego przybytkiem.

Potwierdzenie zachowania wspólnoty międzyplemiennej

30 Gdy tedy kapłan Pinechas i naczelnicy zboru oraz zwierzchnicy nad tysiącami izraelskimi, którzy z nim byli, usłyszeli słowa, które wypowiedzieli synowie Rubena, synowie Gada i synowie Manassesa, uznali je za słuszne.

31 Rzekł więc Pinechas, syn kapłana Eleazara, do synów Rubena, do synów Gada i do synów Manassesa: Dzisiaj wiemy, że Pan jest pośród nas, ponieważ nie dopuściliście się tego wiarołomstwa wobec Pana; a tak wyrwaliście synów izraelskich z ręki Pana.

32 Wtedy Pinechas, syn kapłana Eleazara powrócił wraz z naczelnikami od synów Rubena i od synów Gada z ziemi Gilead do ziemi kanaanejskiej do synów izraelskich i zdali im sprawę.

33 A synowie izraelscy uznali to za słuszne, oddali cześć Bogu i nie myśleli już o tym, aby wyruszyć przeciw nim na wojnę i spustoszyć ziemię, którą zamieszkiwali synowie Rubena i synowie Gada.

[34] Os filhos de Rúben e os filhos de Gade chamaram o altar de Testemunho, porque disseram: É um testemunho entre nós de que o SENHOR é Deus.

[34] I nazwali synowie Rubena i synowie Gada ten ołtarz Ed, bo - jak mówili - jest on świadkiem między nami, że Pan jest Bogiem.

Josué 23

Josué exorta o povo a observar a Lei do Senhor

[1] Passado muito tempo depois que o SENHOR dera repouso a Israel de todos os seus inimigos em redor, e sendo Josué já velho e entrado em dias,

[2] chamou Josué a todo o Israel, os seus anciãos, os seus cabeças, os seus juízes e os seus oficiais e disse-lhes: Já sou velho e entrado em dias,

[3] e vós já tendes visto tudo quanto fez o SENHOR, vosso Deus, a todas estas nações por causa de vós, porque o SENHOR, vosso Deus, é o que pelejou por vós.

[4] Vede aqui que vos fiz cair em sorte às vossas tribos estas nações que restam, juntamente com todas as nações que tenho eliminado, umas e outras, desde o Jordão até ao mar Grande, para o pôr-do-sol.

[5] O SENHOR, vosso Deus, as afastará de vós e as expulsará de vossa presença; e vós possuireis a sua terra, como o SENHOR, vosso Deus, vos prometeu.

[6] Esforçai-vos, pois, muito para guardardes e cumprirdes tudo quanto está escrito no Livro da Lei de Moisés, para que dela não vos aparteis, nem para a direita nem para a esquerda;

[7] para que não vos mistureis com estas nações que restaram entre vós. Não façais

Jozuego 23

Mowa pożegnalna Jozuego

[1] A po wielu latach, gdy Pan dał Izraelowi wytchnienie od wszystkich jego nieprzyjaciół wokoło, a Jozue się postarzał i posunął w latach,

[2] Zwołał Jozue całego Izraela, jego starszych, naczelników, sędziów i przełożonych i rzekł do nich: Postarzałem się i posunąłem się w latach.

[3] Wy zaś widzieliście wszystko, co Pan, Bóg wasz, ze względu na was uczynił wszystkim tym narodom, gdyż to Pan, Bóg wasz, walczył za was.

[4] Patrzcie! Przydzieliłem wam przez los jako dziedzictwo dla każdego plemienia te narody, które jeszcze pozostały, jak również wszystkie narody, które już wytraciłem, od Jordanu aż po Wielkie Morze na zachód słońca.

[5] A Pan, Bóg wasz, sam wypędzi je przed wami i wydziedziczy je, abyście wy objęli w posiadanie ich ziemię, jak wam Pan, Bóg wasz, przyobiecał.

[6] Starajcie się tylko nader usilnie o to, aby przestrzegać wszystkiego i czynić to, co jest napisane w księdze zakonu Mojżeszowego i nie odstępować od niego ani w prawo, ani w lewo,

[7] Abyście się nie pomieszali z tymi narodami, które jeszcze pozostały u was, a

menção dos nomes de seus deuses, nem por eles façais jurar, nem os sirvais, nem os adoreis.

imion ich bogów nie wspominali ani na nich nie przysięgali, nie służyli im i nie oddawali im pokłonów,

8 Mas ao SENHOR, vosso Deus, vos apegareis, como fizestes até ao dia de hoje;

8 Tylko do Pana, Boga waszego, lgnijcie tak, jak czyniliście do dnia dzisiejszego.

9 pois o SENHOR expulsou de diante de vós grandes e fortes nações; e, quanto a vós outros, ninguém vos resistiu até ao dia de hoje.

9 Dlatego bowiem wypędził Pan przed wami narody wielkie i potężne i nikt nie sprostał wam do dnia dzisiejszego.

10 Um só homem dentre vós perseguirá mil, pois o SENHOR, vosso Deus, é quem peleja por vós, como já vos prometeu.

10 Jeden mąż spośród was pędzi przed sobą tysiąc, gdyż to Pan, Bóg wasz, walczy za was, jak wam przyobiecał.

11 Portanto, empenhai-vos em guardar a vossa alma, para amardes o SENHOR, vosso Deus.

11 Pilnujcie się usilnie ze względu na wasze życie, aby miłować Pana, Boga waszego.

12 Porque, se dele vos desviardes e vos apegardes ao restante destas nações ainda em vosso meio, e com elas vos aparentardes, e com elas vos misturardes, e elas convosco,

12 Bo jeśli się odwrócicie i przylgniecie do resztki tych narodów, które pozostały u was, i będziecie zawierać z nimi małżeństwa, i pomieszacie się wy z nimi, a oni z wami,

13 sabei, certamente, que o SENHOR, vosso Deus, não expulsará mais estas nações de vossa presença, mas vos serão por laço e rede, e açoite às vossas ilhargas, e espinhos aos vossos olhos, até que pereçais nesta boa terra que vos deu o SENHOR, vosso Deus.

13 To wiedzcie, że Pan, Bóg wasz, tych narodów już nie wypędzi przed wami i one staną się dla was pułapką i sidłem, biczem na wasze boki i cierniem dla waszych oczu, aż wyginiecie z tej dobrej ziemi, którą dał wam Pan, Bóg wasz.

14 Eis que, já hoje, sigo pelo caminho de todos os da terra; e vós bem sabeis de todo o vosso coração e de toda a vossa alma que nem uma só promessa caiu de todas as boas palavras que falou de vós o SENHOR, vosso Deus; todas vos sobrevieram, nem uma delas falhou.

14 A oto ja idę dziś drogą całej ziemi; poznajcie tedy całym swoim sercem i całą swoją duszą, że nie zawiodła żadna z tych wszystkich dobrych obietnic, jakie dał wam Pan, Bóg wasz; wszystkie się wam wypełniły, a nie zawiodło z nich żadne słowo.

[15] E sucederá que, assim como vieram sobre vós todas estas boas coisas que o SENHOR, vosso Deus, vos prometeu, assim cumprirá o SENHOR contra vós outros todas as ameaças até vos destruir de sobre a boa terra que vos deu o SENHOR, vosso Deus.

[16] Quando violardes a aliança que o SENHOR, vosso Deus, vos ordenou, e fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes, então, a ira do SENHOR se acenderá sobre vós, e logo perecereis na boa terra que vos deu.

[15] A jak wypełniło się wam każde dobre słowo, jakie wypowiedział do was Pan, Bóg wasz, tak wypełni Pan nad wami każde złe słowo, aż was wygubi z tej dobrej ziemi, którą dał wam Pan, Bóg wasz,

[16] Jeżeli naruszycie przymierze z Panem, Bogiem waszym, jakie zawarł z wami, i pójdziecie służyć innym bogom, i będziecie im oddawali pokłony, rozpali się wtedy gniew Pana na was i wyginiecie rychło z tej dobrej ziemi, jaką wam dał.

Josué 24

Josué despede-se do povo

[1] Depois, reuniu Josué todas as tribos de Israel em Siquém e chamou os anciãos de Israel, os seus cabeças, os seus juízes e os seus oficiais; e eles se apresentaram diante de Deus.

[2] Então, Josué disse a todo o povo: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Antigamente, vossos pais, Tera, pai de Abraão e de Naor, habitaram dalém do Eufrates e serviram a outros deuses.

[3] Eu, porém, tomei Abraão, vosso pai, dalém do rio e o fiz percorrer toda a terra de Canaã; também lhe multipliquei a descendência e lhe dei Isaque.

[4] A Isaque dei Jacó e Esaú e a Esaú dei em possessão as montanhas de Seir; porém Jacó e seus filhos desceram para o Egito.

Jozuego 24

Odnowienie przymierza z Sychem

[1] Potem Jozue zgromadził wszystkie plemiona izraelskie w Sychem i zwołał starszych Izraela i jego naczelników, sędziów i przełożonych, i ci stanęli przed Bogiem.

[2] I rzekł Jozue do całego ludu: Tak mówi Pan, Bóg Izraela: Dawnymi czasy mieszkali za Rzeką ojcowie wasi - Terach, ojciec Abrahama i ojciec Nachora, i służyli innym bogom.

[3] Wtedy zabrałem ojca waszego Abrahama zza Rzeki i prowadziłem go po całej ziemi kanaanejskiej i rozmnożyłem jego potomstwo, dałem mu bowiem Izaaka,

[4] A Izaakowi dałem Jakuba i Ezawa. Ezawowi dałem w posiadanie góry Seir, Jakub zaś i jego synowie wywędrowali do Egiptu.

[5] Então, enviei Moisés e Arão e feri o Egito com o que fiz no meio dele; e, depois, vos tirei de lá.

[6] Tirando eu vossos pais do Egito, viestes ao mar; os egípcios perseguiram vossos pais, com carros e com cavaleiros, até ao mar Vermelho.

[7] E, clamando vossos pais, o SENHOR pôs escuridão entre vós e os egípcios, e trouxe o mar sobre estes, e o mar os cobriu; e os vossos olhos viram o que eu fiz no Egito. Então, habitastes no deserto por muito tempo.

[8] Daí eu vos trouxe à terra dos amorreus, que habitavam dalém do Jordão, os quais pelejaram contra vós outros; porém os entreguei nas vossas mãos, e possuístes a sua terra; e os destruí diante de vós.

[9] Levantou-se, também, o rei de Moabe, Balaque, filho de Zipor, e pelejou contra Israel; mandou chamar Balaão, filho de Beor, para que vos amaldiçoasse.

[10] Porém eu não quis ouvir Balaão; e ele teve de vos abençoar; e, assim, vos livrei da sua mão.

[11] Passando vós o Jordão e vindo a Jericó, os habitantes de Jericó pelejaram contra vós outros e também os amorreus, os ferezeus, os cananeus, os heteus, os girgaseus, os heveus e os jebuseus; porém os entreguei nas vossas mãos.

[5] Potem wysłałem Mojżesza i Aarona i uderzyłem Egipt plagami przez to, co uczyniłem wśród niego, następnie zaś wyprowadziłem was.

[6] Wyprowadziłem waszych ojców z Egiptu i przyszliście nad morze; Egipcjanie ścigali waszych ojców na wozach wojennych i rumakach do Morza Czerwonego.

[7] Wtedy wołali do Pana, a On położył ciemność pomiędzy wami i Egipcjanami i sprowadził na nich morze, które ich przykrywało, i widziały wasze oczy, co uczyniłem w Egipcie. Potem przebywaliście na pustyni przez długi czas.

[8] Następnie wprowadziłem was do ziemi Amorejczyków, mieszkających z tamtej strony Jordanu, a gdy oni walczyli z wami, wydałem ich w wasze ręce i objęliście w posiadanie ziemię ich, a ich wytępiłem przed wami.

[9] Potem wystąpił Balak, syn Syppora, król Moabu, i walczył z Izraelem; posłał on i przywołał Bileama, syna Beora, aby was przeklinał.

[10] Lecz ja nie chciałem słuchać Bileama i on was raczej błogosławił, i wyrwałem was z jego ręki.

[11] Gdy zaś przeprawiliście się przez Jordan i przyszliście do Jerycha, to walczyli z wami obywatele Jerycha, Amorejczycy, Peryzyjczycy, Kananejczycy, Chetejczycy, Girgazejczycy, Chiwwijczycy i Jebuzejczycy, a Ja wydałem ich w wasze ręce.

[12] Enviei vespões adiante de vós, que os expulsaram da vossa presença, bem como os dois reis dos amorreus, e isso não com a tua espada, nem com o teu arco.

[13] Dei-vos a terra em que não trabalhastes e cidades que não edificastes, e habitais nelas; comeis das vinhas e dos olivais que não plantastes.

Renovação da aliança

[14] Agora, pois, temei ao SENHOR e servi-o com integridade e com fidelidade; deitai fora os deuses aos quais serviram vossos pais dalém do Eufrates e no Egito e servi ao SENHOR.

[15] Porém, se vos parece mal servir ao SENHOR, escolhei, hoje, a quem sirvais: se aos deuses a quem serviram vossos pais que estavam dalém do Eufrates ou aos deuses dos amorreus em cuja terra habitais. Eu e a minha casa serviremos ao SENHOR.

[16] Então, respondeu o povo e disse: Longe de nós o abandonarmos o SENHOR para servirmos a outros deuses;

[17] porque o SENHOR é o nosso Deus; ele é quem nos fez subir, a nós e a nossos pais, da terra do Egito, da casa da servidão, quem fez estes grandes sinais aos nossos olhos e nos guardou por todo o caminho em que andamos e entre todos os povos pelo meio dos quais passamos.

[18] O SENHOR expulsou de diante de nós todas estas gentes, até o amorreu, morador da terra; portanto, nós também

[12] Wysłałem przed wami szerszenie i te wypędziły ich przed wami, dwóch królów amorejskich, a nie twój miecz ani twój łuk.

[13] Dałem wam ziemię, nad którą się nie mozoliliście, miasta, których nie budowaliście, a jednak w nich zamieszkaliście, jecie zaś z winnic i drzew oliwnych, których nie sadziliście.

[14] Oddajcie tedy Panu zbożną cześć i służcie mu szczerze i wiernie: usuńcie bogów, którym służyli wasi ojcowie za Rzeką i w Egipcie, a służcie Panu.

[15] A jeśliby się wam wydawało, że źle jest służyć Panu, to wybierzcie sobie dzisiaj, komu będziecie służyć: czy bogom, którym służyli wasi ojcowie, gdy byli za Rzeką, czy też bogom amorejskim, w których ziemi teraz mieszkacie. Lecz ja i dom mój służyć będziemy Panu.

[16] I odpowiedział lud tymi słowy: Niech nas Bóg uchowa od tego, abyśmy mieli opuścić Pana, a służyć innym bogom.

[17] Gdyż to Pan, Bóg nasz, wyprowadził nas i naszych ojców z ziemi egipskiej, z domu niewoli, i On uczynił na naszych oczach te wielkie cuda, i strzegł nas przez całą tę drogę, którą szliśmy, i wśród wszystkich ludów, wśród których ciągnęliśmy.

[18] I wypędził Pan przed nami wszystkie ludy, i Amorejczyków, mieszkających w tej ziemi; więc także my służyć będziemy Panu, gdyż On jest Bogiem naszym.

serviremos ao SENHOR, pois ele é o nosso Deus.

19 Então, Josué disse ao povo: Não podereis servir ao SENHOR, porquanto é Deus santo, Deus zeloso, que não perdoará a vossa transgressão nem os vossos pecados.

20 Se deixardes o SENHOR e servirdes a deuses estranhos, então, se voltará, e vos fará mal, e vos consumirá, depois de vos ter feito bem.

21 Então, disse o povo a Josué: Não; antes, serviremos ao SENHOR.

22 Josué disse ao povo: Sois testemunhas contra vós mesmos de que escolhestes o SENHOR para o servir. E disseram: Nós o somos.

23 Agora, pois, deitai fora os deuses estranhos que há no meio de vós e inclinai o coração ao SENHOR, Deus de Israel.

24 Disse o povo a Josué: Ao SENHOR, nosso Deus, serviremos e obedeceremos à sua voz.

25 Assim, naquele dia, fez Josué aliança com o povo e lha pôs por estatuto e direito em Siquém.

A pedra-testemunha

26 Josué escreveu estas palavras no Livro da Lei de Deus; tomou uma grande pedra e a erigiu ali debaixo do carvalho que estava em lugar santo do SENHOR.

27 Disse Josué a todo o povo: Eis que esta pedra nos será testemunha, pois ouviu todas as palavras que o SENHOR nos tem

19 I rzekł Jozue do ludu: Nie możecie służyć Panu, gdyż jest On Bogiem świętym, Bogiem zazdrosnym, nie odpuści wam przewinień i grzechów waszych.

20 Jeżeli opuścicie Pana i służyć będziecie obcym bogom, to On odwróci się, sprowadzi na was nieszczęście i wygubi was, chociaż przedtem wyświadczał wam dobrodziejstwa.

21 Lecz lud rzekł do Jozuego: Nie tak, ale Panu służyć będziemy.

22 Wtedy Jozue rzekł do ludu: Wy sami jesteście świadkami przeciwko sobie, że obraliście sobie Pana, aby mu służyć. A oni odpowiedzieli: Jesteśmy świadkami.

23 A on na to: Usuńcie tedy obcych bogów, którzy są pośród was i skłońcie serca wasze do Pana, Boga Izraela.

24 I rzekł lud do Jozuego: Panu, Bogu naszemu, służyć będziemy i głosu jego słuchać.

25 I zawarł Jozue tego dnia przymierze z ludem, i nadał mu w Sychem przepisy i prawo.

26 Jozue spisał też te słowa w księdze zakonu Bożego oraz wziął wielki kamień i postawił go tam pod dębem, który był przy świątyni Pana.

27 Wtedy Jozue rzekł do całego ludu: Oto ten kamień będzie świadkiem przeciwko nam, gdyż słyszał wszystkie słowa Pana, którymi On do nas przemówił; będzie też

dito; portanto, será testemunha contra vós outros para que não mintais a vosso Deus.

28 Então, Josué despediu o povo, cada um para a sua herança.

A morte de Josué e de Eleazar

Juízes 2.6-9

29 Depois destas coisas, sucedeu que Josué, filho de Num, servo do SENHOR, faleceu com a idade de cento e dez anos.

30 Sepultaram-no na sua própria herança, em Timnate-Sera, que está na região montanhosa de Efraim, para o norte do monte Gaás.

31 Serviu, pois, Israel ao SENHOR todos os dias de Josué e todos os dias dos anciãos que ainda sobreviveram por muito tempo depois de Josué e que sabiam todas as obras feitas pelo SENHOR a Israel.

32 Os ossos de José, que os filhos de Israel trouxeram do Egito, enterraram-nos em Siquém, naquela parte do campo que Jacó comprara aos filhos de Hamor, pai de Siquém, por cem peças de prata, e que veio a ser a herança dos filhos de José.

33 Faleceu também Eleazar, filho de Arão, e o sepultaram em Gibeá, pertencente a Finéias, seu filho, a qual lhe fora dada na região montanhosa de Efraim.

świadkiem przeciwko wam, abyście się nie zaparli Boga waszego.

28 Potem Jozue odprawił lud, każdego do jego posiadłości.

Śmierć i pogrzeb Jozuego i Eleazara

29 Po tych wydarzeniach umarł Jozue, syn Nuna, sługa Pana, mając sto dziesięć lat.

30 I pogrzebano go na obszarze jego posiadłości w Timnat-Serach, które leży na pogórzu efraimskim, na północ od góry Gaasz.

31 Izrael służył Panu przez wszystkie dni życia Jozuego i przez wszystkie dni życia starszych, którzy przeżyli Jozuego, a którzy znali wszystkie dzieła Pana, jakich On dokonał dla Izraela.

32 Również kości Józefa, które synowie izraelscy sprowadzili z Egiptu, pogrzebano w Sychem na kawałku pola, które nabył Jakub za sto kesytów od synów Chamora, ojca Sychema; należało ono jako dziedziczna posiadłość do synów Józefa.

33 A gdy umarł Eleazar, syn Aarona, pogrzebano go w Gibei, należącej do jego syna Pinechasa, która została nadana mu na pogórzu efraimskim.

Juízes	Sędziów

Juízes 1

A Guerra contra os Cananeus Restantes

[1]Depois da morte de Josué, os israelitas perguntaram ao Senhor: “Quem de nós será o primeiro a atacar os cananeus?”

[2]O Senhor respondeu: “Judá será o primeiro; eu entreguei a terra em suas mãos”.

[3]Então os homens de Judá disseram aos seus irmãos de Simeão: “Venham conosco ao território que nos foi designado por sorteio, e lutemos contra os cananeus. Iremos juntos para o território”. E os homens de Simeão foram com eles.

[4]Quando os homens de Judá atacaram, o Senhor entregou os cananeus e os ferezeus nas mãos deles, e eles mataram dez mil homens em Bezeque.

[5]Foi lá que encontraram Adoni-Bezeque, lutaram contra ele e derrotaram os cananeus e os ferezeus.

[6]Adoni-Bezeque fugiu, mas eles o perseguiram e o prenderam, e lhe cortaram os polegares das mãos e dos pés.

[7]Então Adoni-Bezeque disse: “Setenta reis com os polegares das mãos e dos pés cortados apanhavam migalhas debaixo da minha mesa. Agora Deus me retribuiu aquilo que lhes fiz”. Eles o levaram para Jerusalém, onde morreu.

[8]Os homens de Judá atacaram também Jerusalém e a conquistaram. Mataram

Sędziów 1

Plemiona Judy i Symeona pokonują Adonibezeka

[1] Po śmierci Jozuego pytali synowie izraelscy Pana, mówiąc: Kto z nas ma wyruszyć pierwszy przeciwko Kananejczykom, aby walczyć z nimi?

[2] A Pan rzekł: Juda wyruszy! Oto dałem tę ziemię w jego ręce.

[3] Juda zaś rzekł do Symeona, swego brata: Wyrusz ze mną do przyznanej mi losem ziemi i będziemy walczyli z Kananejczykami, a ja również wyruszę z tobą do przyznanej ci losem ziemi. I Symeon wyruszył z nim.

[4] Wyruszył więc Juda, Pan zaś wydał Kananejczyka i Peryzyjczyka w ich ręce i pobili w Bezek dziesięć tysięcy mężów.

[5] W Bezek napotkali Adonibezeka, walczyli z nim i pobili Kananejczyków i Peryzyjczyków.

[6] Lecz Adonibezek uciekł, oni zaś gonili go i pochwycili, i obcięli mu kciuki u rąk i nóg.

[7] Wtedy rzekł Adonibezek: Siedemdziesięciu królów z obciętymi kciukami u rąk i nóg zbierało okruszyny pod moim stołem; jak ja uczyniłem, tak odpłacił mi Bóg. Następnie przyprowadzili go do Jeruzalemu i tam umarł.

Pokonanie Jeruzalemu i Hebronu

[8] Potem walczyli synowie Judy przeciwko Jeruzalemowi, zdobyli je, wybili

seus habitantes ao fio da espada e a incendiaram.

[9]Depois disso eles desceram para lutar contra os cananeus que viviam na serra, no Neguebe e na Sefelá.

[10]Avançaram contra os cananeus que viviam em Hebrom, anteriormente chamada Quiriate-Arba, e derrotaram Sesai, Aimã e Talmai.

[11]Dali avançaram contra o povo que morava em Debir, anteriormente chamada Quiriate-Sefer.

[12]E disse Calebe: “Darei minha filha Acsa em casamento ao homem que atacar e conquistar Quiriate-Sefer”.

[13]Otoniel, filho de Quenaz, irmão mais novo de Calebe, conquistou a cidade; por isso Calebe lhe deu sua filha Acsa por mulher.

[14]Um dia, quando já vivia com Otoniel, ela o persuadiu a pedir um campo ao pai dela. Assim que ela desceu do jumento, Calebe lhe perguntou: “O que você quer?”

[15]Ela respondeu: “Dê-me um presente. Já que o senhor me deu terras no Neguebe, dê-me também fontes de água”. E Calebe lhe deu as fontes superiores e as inferiores.

[16]Os descendentes do sogro de Moisés, o queneu, saíram da Cidade das Palmeiras com os homens de Judá e passaram a viver no meio do povo do deserto de Judá, no Neguebe, perto de Arade.

mieszkańców jego ostrzem miecza, a miasto puścili z dymem.

[9] Następnie synowie Judy zeszli w dół, aby walczyć z Kananejczykami mieszkającymi w górach, na południu i na nizinie.

[10] Potem wyruszył Juda przeciwko Kananejczykom mieszkającym w Hebronie; a Hebron nazywało się przedtem Kiriat-Arba. I pobili Szeszaja, Achimana i Talmaja.

Zdobycie Debiru przez Otniela

[11] Stamtąd wyruszył przeciwko mieszkańcom Debiru, które przedtem nazywało się Kiriat-Sefer.

[12] I rzekł Kaleb: Temu, kto pobije Kiriat-Sefer i zdobędzie je, dam Achsę, moją córkę, za żonę.

[13] Zdobył je Otniel, syn Kenaza, młodszego brata Kaleba; dał mu więc Achsę, swoją córkę, za żonę.

[14] A gdy ta przybyła do niego, namówiła go, aby wyprosił od jej ojca pole. Gdy zaś zsiadła z osła, rzekł do niej Kaleb: Co chcesz?

[15] Rzekła do niego: Daj mi wiano. Dałeś mi suchą ziemię południową, daj mi więc także źródła wód. I Kaleb dał jej źródła górne i źródła dolne.

Zasięg zdobyczy Judy i Beniamina

[16] Potomkowie Kenity Chobaba, teścia Mojżesza, wyruszyli z synami Judy z Miasta Palm na pustynię judzką, która jest na południe od Arad, i przyszedłszy tam, zamieszkali wraz z ludem.

[17]Depois os homens de Judá foram com seus irmãos de Simeão e derrotaram os cananeus que viviam em Zefate e destruíram totalmente a cidade. Por essa razão ela foi chamada Hormá.

[18]Os homens de Judá também conquistaram Gaza, Ascalom e Ecrom, com os seus territórios.

[19]O Senhor estava com os homens de Judá. Eles ocuparam a serra central, mas não conseguiram expulsar os habitantes dos vales, pois estes possuíam carros de guerra feitos de ferro.

[20]Conforme Moisés havia prometido, Hebrom foi dada a Calebe, que expulsou de lá os três filhos de Enaque.

[21]Já os benjamitas deixaram de expulsar os jebuseus que estavam morando em Jerusalém. Os jebuseus vivem ali com os benjamitas até o dia de hoje.

[22]Os homens das tribos de José, por sua vez, atacaram Betel, e o Senhor estava com eles.

[23]Enviaram espias a Betel, anteriormente chamada Luz.

[24]Quando os espias viram um homem saindo da cidade, disseram-lhe: “Mostre-nos como entrar na cidade, e nós pouparemos a sua vida”.

[25]Ele mostrou como entrar, e eles mataram os habitantes da cidade ao fio da espada, mas pouparam o homem e toda a sua família.

[17] Lecz Juda wyruszył z Symeonem, swoim bratem, i pobili Kananejczyków mieszkających w Sefat, obłożyli je klątwą, i nazwali to miasto Chorma.

[18] Potem Juda zdobył Gazę wraz z jej okolicą i Aszkalon wraz z jego okolicą oraz Ekron wraz z jego okolicą.

[19] A Pan był z Judą; objął on w posiadanie góry, lecz nie wypędził mieszkańców dolin, gdyż ci mieli żelazne wozy.

[20] Kalebowi dali Hebron, jak powiedział Mojżesz. Wypędził on stamtąd trzech synów Anaka.

[21] Synowie Beniamina nie wypędzili Jebuzejczyków mieszkających w Jeruzalemie, i Jebuzejczycy mieszkają z synami Beniamina w Jeruzalemie aż do dnia dzisiejszego.

Zdobycie Betel przez ród Józefa

[22] Również ród Józefa wyruszył do Betel, a Pan był z nimi.

[23] Synowie Józefa przeprowadzili w Betel wywiad; a miasto to nazywało się przedtem Luz.

[24] Wywiadowcy zobaczyli męża wychodzącego z miasta i rzekli do niego: Pokaż nam wejście do miasta, a okażemy ci łaskę.

[25] On pokazał im wejście do miasta, oni zaś wybili mieszkańców miasta ostrzem miecza, lecz męża tego wraz z całą jego rodziną puścili wolno.

[26]Ele foi, então, para a terra dos hititas, onde fundou uma cidade e lhe deu o nome de Luz, que é o seu nome até o dia de hoje.

[27]Manassés, porém, não expulsou o povo de Bete-Seã, o de Taanaque, o de Dor, o de Ibleã, o de Megido, nem tampouco o dos povoados ao redor dessas cidades, pois os cananeus estavam decididos a permanecer naquela terra.

[28]Quando Israel se tornou forte, impôs trabalhos forçados aos cananeus, mas não os expulsou completamente.

[29]Efraim também não expulsou os cananeus que viviam em Gezer, mas os cananeus continuaram a viver entre eles.

[30]Nem Zebulom expulsou os cananeus que viviam em Quitrom e em Naalol, mas estes permaneceram entre eles e foram submetidos a trabalhos forçados.

[31]Nem Aser expulsou os que viviam em Aco, Sidom, Alabe, Aczibe, Helba, Afeque e Reobe,

[32]e, por esse motivo, o povo de Aser vivia entre os cananeus que habitavam naquela terra.

[33]Nem Naftali expulsou os que viviam em Bete-Semes e em Bete-Anate; mas o povo de Naftali também vivia entre os cananeus que habitavam a terra, e aqueles que viviam em Bete-Semes e em Bete-Anate

[26] Mąż ten udał się do ziemi Chetejczyków, zbudował miasto i nazwał je Luz. Taka jest jego nazwa aż do dnia dzisiejszego.

Zasięg zdobyczy Manassesa i Efraima

[27] Manasses zaś nie posiadł Bet-Szean i jego osad ani Taanak i jego osad, ani nie wypędził mieszkańców Dor i jego osad, ani mieszkańców Jibleam i jego osad, ani mieszkańców Megiddo i jego osad. Kananejczycy więc zdołali utrzymać się w tej ziemi.

[28] Gdy zaś Izrael się wzmocnił, narzucił Kananejczykom pańszczyznę, ale ich nie wypędził.

[29] Również Efraim nie wypędził Kananejczyków mieszkających w Gezer; Kananejczycy więc mieszkali wśród nich w Gezer.

Zasięg zdobyczy innych plemion

[30] Zebulon nie wypędził mieszkańców Kitron i mieszkańców Nachalol. Kananejczycy więc mieszkali wśród nich, lecz obrabiali pańszczyznę.

[31] Aszer nie wypędził mieszkańców Akko i mieszkańców Sydon, Achlab, Achzib, Chelba, Afik i Rechob.

[32] Aszeryci więc mieszkali wśród Kananejczyków mieszkających w tej ziemi, gdyż ich nie wypędzili.

[33] Naftali nie wypędził mieszkańców Bet-Szemesz i mieszkańców Bet-Anat, mieszkał więc wśród Kananejczyków mieszkających w tej ziemi, lecz mieszkańcy Bet-Szemesz i Bet-Anat odrabiali dla nich pańszczyznę.

passaram a fazer trabalhos forçados para eles.

[34]Os amorreus confinaram a tribo de Dã à serra central, não permitindo que descessem ao vale.

[35]E os amorreus igualmente estavam decididos a resistir no monte Heres, em Aijalom e em Saalbim, mas, quando as tribos de José ficaram mais poderosas, eles também foram submetidos a trabalhos forçados.

[36]A fronteira dos amorreus ia da subida de Acrabim até Selá, e mais adiante.

[34] Amorejczycy wyparli synów Dana w górskie okolice i nie pozwolili im zejść w doliny.

[35] Amorejczycy utrzymali się w Har-Cheres, w Ajjalon i w Szaalbim, lecz ręka rodu Józefa zaciążyła nad nimi i odrabiali dla nich pańszczyznę.

[36] A obszar Amorejczyków sięgał od Wzniesienia Skorpionów do Sela i wzwyż.

Juízes 2

O Anjo do Senhor em Boquim

[1]O Anjo do Senhor subiu de Gilgal a Boquim e disse: “Tirei vocês do Egito e os trouxe para a terra que prometi com juramento dar a seus antepassados. Eu disse: Jamais quebrarei a minha aliança com vocês.

[2]E vocês não farão acordo com o povo desta terra, mas demolirão os seus altares. Por que vocês não me obedeceram?

[3]Portanto, agora digo a vocês que não os expulsarei da presença de vocês; eles serão seus adversários, e os deuses deles serão uma armadilha para vocês”.

[4]Quando o Anjo do Senhor acabou de falar a todos os israelitas, o povo chorou em alta voz,

[5]e ao lugar chamaram Boquim. Ali ofereceram sacrifícios ao Senhor.

Desobediência e Derrota

Sędziów 2

Wystąpienia anioła Pańskiego w Bochim

[1] I wstąpił anioł Pański z Gilgal do Bochim, i rzekł: Wywiodłem was z Egiptu i wprowadziłem was do ziemi, którą przysiągłem waszym ojcom, mówiąc: Nie naruszę przymierza mego z wami na wieki.

[2] Tylko wy nie zawierajcie przymierza z mieszkańcami tej ziemi, ale zburzcie ich ołtarze. Wy jednak nie usłuchaliście mojego głosu. Czemu to uczyniliście?

[3] Przeto i Ja powiadam: Nie wypędzę ich spośród was, będą wam wrogami, a ich bogowie będą dla was sidłem.

[4] Gdy tedy anioł Pański wyrzekł te słowa do wszystkich synów izraelskich, lud podniósł swój głos i zapłakali,

[5] I nadali tej miejscowości nazwę Bochim, i złożyli tam Panu ofiarę.

Śmierć Jozuego

[6]Depois que Josué despediu os israelitas, eles saíram para ocupar a terra, cada um a sua herança.

[7]O povo prestou culto ao Senhor durante toda a vida de Josué e dos líderes que sobreviveram a Josué e que tinham visto todos os grandes feitos do Senhor em favor de Israel.

[8]Josué, filho de Num, servo do Senhor, morreu com a idade de cento e dez anos.

[9]Foi sepultado na terra de sua herança, em Timnate-Heres, nos montes de Efraim, ao norte do monte Gaás.

[10]Depois que toda aquela geração foi reunida a seus antepassados, surgiu uma nova geração que não conhecia o Senhor e o que ele havia feito por Israel.

[11]Então os israelitas fizeram o que o Senhor reprova e prestaram culto aos baalins.

[12]Abandonaram o Senhor, o Deus dos seus antepassados, que os havia tirado do Egito, e seguiram e adoraram vários deuses dos povos ao seu redor, provocando a ira do Senhor.

[13]Abandonaram o Senhor e prestaram culto a Baal e a Astarote.

[14]A ira do Senhor se acendeu contra Israel, e ele os entregou nas mãos de invasores que os saquearam. Ele os entregou aos inimigos ao seu redor, aos quais já não conseguiam resistir.

[15]Sempre que os israelitas saíam para a batalha, a mão do Senhor era contra eles

[6] A gdy Jozue rozpuścił lud i synowie izraelscy poszli każdy do swego dziedzictwa, aby objąć ziemię w posiadanie,

[7] Lud służył Panu przez wszystkie dni życia Jozuego oraz przez wszystkie dni życia starszych, którzy Jozuego przeżyli, a którzy oglądali wszystkie wielkie dzieła, jakich Pan dokonał dla Izraela.

[8] Jozue, syn Nuna, sługa Pana, umarł, licząc sto dziesięć lat.

[9] Pogrzebano go w obrębie jego dziedzictwa w Timnat-Cheres, na pogórzu efraimskim, na północ od góry Gaasz.

[10] A gdy również całe to pokolenie wymarło i nastało po nich inne pokolenie, które nie znało Pana ani tego, co On uczynił dla Izraela,

Odstąpienie Izraela i rola dziejowa sędziów

[11] Zaczęli synowie izraelscy czynić zło w oczach Pana i służyli Baalom.

[12] Opuścili Pana, Boga ojców swoich, który ich wywiódł z ziemi egipskiej, i chodzili za innymi bogami spośród bogów ludów okolicznych, i oddawali im pokłon, drażniąc Pana.

[13] Tak opuścili Pana, a służyli Baalowi i Asztartom.

[14] Wtedy zapłonął gniew Pana na Izraela, wydał ich więc w rękę łupieżców, którzy ich łupili, i zaprzedał ich w ręce ich okolicznych wrogów i nie mogli się już ostać przed swoimi wrogami.

[15] Dokądkolwiek wyszli, wszędzie tam była ręka Pańska przeciwko nim na ich

para derrotá-los, conforme havia advertido e jurado a vocês. Grande angústia os dominava.

nieszczęście, jak zapowiedział Pan i jak im Pan poprzysiągł. I utrapił ich bardzo.

[16]Então o Senhor levantou juízes, que os libertaram das mãos daqueles que os atacavam.

[16] Wtedy Pan wzbudzał sędziów i ci ratowali ich z rąk ich łupieżców.

[17]Mesmo assim eles não quiseram ouvir os juízes, antes se prostituíram com outros deuses e os adoraram. Ao contrário dos seus antepassados, logo se desviaram do caminho pelo qual os seus antepassados tinham andado, o caminho da obediência aos mandamentos do Senhor.

[17] Lecz nawet swoich sędziów nie słuchali, tylko cudzołożyli, idąc za innymi bogami, i oddawali im pokłon; rychło zboczyli z drogi, którą kroczyli ich ojcowie, słuchając przykazań Pana; oni tak nie postępowali.

[18]Sempre que o Senhor lhes levantava um juiz, ele estava com o juiz e os salvava das mãos de seus inimigos enquanto o juiz vivia; pois o Senhor tinha misericórdia por causa dos gemidos deles diante daqueles que os oprimiam e os afligiam.

[18] Ilekroć zaś Pan wzbudzał im sędziów, to Pan był z tym sędzią i wybawiał ich z rąk ich wrogów, póki żył ten sędzia, gdyż Pan litował się nad ich skargami na ich gnębicieli i ciemiężców.

[19]Mas, quando o juiz morria, o povo voltava a caminhos ainda piores do que os caminhos dos seus antepassados, seguindo outros deuses, prestando-lhes culto e adorando-os. Recusavam-se a abandonar suas práticas e seu caminho obstinado.

[19] Lecz po śmierci sędziego odwracali się i postępowali jeszcze gorzej niż ich ojcowie, idąc za innymi bogami, aby im służyć i oddawać im pokłon; nie zaniechali żadnego ze swych czynów i upartych postępków.

[20]Por isso a ira do Senhor acendeu-se contra Israel, e ele disse: “Como este povo violou a aliança que fiz com os seus antepassados e não tem ouvido a minha voz,

[20] I zapłonął gniew Pana przeciwko Izraelowi, więc mówił: Ponieważ naród ten przekroczył postanowienia przymierza ze mną, jakie zawarłem z ich ojcami, i nie usłuchali głosu mojego,

[21]não expulsarei de diante dele nenhuma das nações que Josué deixou quando morreu.

[21] Więc i Ja nie wypędzę już przed nimi żadnego z narodów, jakie pozostawił Jozue, gdy umierał,

[22]Eu as usarei para pôr Israel à prova e ver se guardará o caminho do Senhor e se andará nele como o fizeram os seus antepassados”.
[23]O Senhor havia permitido que essas nações permanecessem; não as expulsou de imediato e não as entregou nas mãos de Josué.

[22] Aby przez nie doświadczyć Izraela, czy będą strzec drogi Pana i po niej kroczyć, jak strzegli jej ich ojcowie, czy nie.

[23] Dlatego Pan pozostawił w spokoju te narody, nie wypędzając ich zaraz, i nie dał ich w ręce Jozuego.

Juízes 3

[1]São estas as nações que o Senhor deixou para pôr à prova todos os israelitas que não tinham visto nenhuma das guerras em Canaã
[2](fez isso apenas para treinar na guerra os descendentes dos israelitas, pois não tinham tido experiência anterior de combate):

[3]os cinco governantes dos filisteus, todos os cananeus, os sidônios e os heveus que viviam nos montes do Líbano, desde o monte Baal-Hermom até Lebo-Hamate.

[4]Essas nações foram deixadas para que por elas os israelitas fossem postos à prova, se obedeceriam aos mandamentos que o Senhor dera aos seus antepassados por meio de Moisés.

[5]Os israelitas viviam entre os cananeus, os hititas, os amorreus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

Sędziów 3

Narody pozostawione w Kanaanie, aby doświadczyć Izraela

[1] A to są narody, które Pan pozostawił w spokoju, aby przez nie doświadczyć Izraela, tych wszystkich, którzy już nie wiedzieli o wszystkich wojnach o Kanaan,
[2] A to jedynie w tym celu, aby późniejsze pokolenia synów izraelskich nauczyły się prowadzenia wojny, więc tylko ci, którzy przedtem tego nie umieli.
[3] Pięciu książąt filistyńskich i wszyscy Kananejczycy, i Sydończycy, i Chiwwijczycy, mieszkający na pogórzu libańskim od góry Baal-Hermon aż do wejścia do Chamat.

[4] Byli oni tam po to, aby przez nich doświadczyć Izraela, aby dowiedzieć się, czy będą słuchać przykazań Pana, jakie nadał ich ojcom przez Mojżesza.

[5] Synowie izraelscy mieszkali tedy pośród Kananejczyków i Chetejczyków, i Amorejczyków, i Peryzyjczyków, i Chiwwijczyków i Jebuzejczyków,

[6]Tomaram as filhas deles em casamento e deram suas filhas aos filhos deles, e prestaram culto aos deuses deles.

Otoniel

[7]Os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, pois se esqueceram do Senhor, o seu Deus, e prestaram culto aos baalins e a Aserá.

[8]Acendeu-se a ira do Senhor de tal forma contra Israel que ele os entregou nas mãos de Cuchã-Risataim, rei da Mesopotâmia, por quem os israelitas foram subjugados durante oito anos.

[9]Mas, quando clamaram ao Senhor, ele lhes levantou um libertador, Otoniel, filho de Quenaz, o irmão mais novo de Calebe, que os libertou.

[10]O Espírito do Senhor veio sobre ele, de modo que liderou Israel e foi à guerra. O Senhor entregou Cuchã-Risataim, rei da Mesopotâmia, nas mãos de Otoniel, que prevaleceu contra ele.

[11]E a terra teve paz durante quarenta anos, até a morte de Otoniel, filho de Quenaz.

Eúde

[12]Mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, e por isso o Senhor deu a Eglom, rei de Moabe, poder sobre Israel.

[13]Conseguindo uma aliança com os amonitas e com os amalequitas, Eglom veio e derrotou Israel e conquistou a Cidade das Palmeiras.

[6] I brali sobie ich córki za żony a córki swoje wydawali za mąż za ich synów i służyli ich bogom.

Sędzia Otniel uwalnia Izraela od Kuszana z Aramu

[7] Synowie izraelscy czynili tedy zło w oczach Pana i zapomnieli o Panu, Bogu swoim, i służyli Baalom i Aszerom.

[8] Zapłonął więc gniew Pana na Izraela i zaprzedał ich w rękę Kuszan-Riszataima, króla Aram-Nacharaim; i byli synowie izraelscy w niewoli u Kuszan-Riszataima przez osiem lat.

[9] Lecz gdy synowie izraelscy wołali do Pana, wzbudził Pan synom izraelskim wybawcę, który ich wyratował, Otniela, syna Kenaza, młodszego brata Kaleba.

[10] I zawładnął nim Duch Pański, więc sądził w Izraelu, a gdy wyruszył na wojnę, Pan wydał Kuszan-Riszataima, króla Aramu, w jego rękę, i zyskał on przewagę nad Kuszan-Riszataimem.

[11] I zaznała ziemia spokoju przez czterdzieści lat. A gdy umarł Otniel, syn Kenaza,

Sędzia Ehud uwalnia Izraela od Eglona z Moabu

[12] I synowie izraelscy w dalszym ciągu czynili zło w oczach Pana, dał Pan Eglonowi, królowi Moabu, przewagę nad Izraelem za to, że czynili zło w oczach Pana.

[13] Skupił on przy sobie Ammonitów i Amalekitów a wyruszywszy, pobił Izraela, i zajęli miasto Palm.

[14]Os israelitas ficaram sob o domínio de Eglom, rei de Moabe, durante dezoito anos.

[15]Novamente os israelitas clamaram ao Senhor, que lhes deu um libertador chamado Eúde, homem canhoto, filho do benjamita Gera. Os israelitas o enviaram com o pagamento de tributos a Eglom, rei de Moabe.

[16]Eúde havia feito uma espada de dois gumes, de quarenta e cinco centímetros de comprimento, e a tinha amarrado na coxa direita, debaixo da roupa.

[17]Ele entregou o tributo a Eglom, rei de Moabe, homem muito gordo.

[18]Em seguida, Eúde mandou embora os carregadores.

[19]Junto aos ídolos que estão perto de Gilgal, ele voltou e disse: “Tenho uma mensagem secreta para ti, ó rei”. O rei respondeu: “Calado!” E todos os seus auxiliares saíram de sua presença.

[20]Eúde aproximou-se do rei, que estava sentado sozinho na sala superior do palácio de verão, e repetiu: “Tenho uma mensagem de Deus para ti”. Quando o rei se levantou do trono,

[21]Eúde estendeu a mão esquerda, apanhou a espada de sua coxa direita e cravou-a na barriga do rei.

[14] I byli synowie izraelscy w niewoli u Eglona, króla Moabu przez osiemnaście lat.

[15] A gdy synowie izraelscy wołali do Pana, wzbudził im Pan wybawcę, Ehuda, syna Gery, Beniaminitę, męża leworękiego; przez niego wysłali synowie izraelscy haracz Eglonowi, królowi Moabu.

[16] Ehud kazał sobie zrobić miecz dwusieczny, na łokieć długi, który przypasał sobie pod płaszczem do prawego boku.

[17] I przyjechał z haraczem do Eglona, króla Moabu. A Eglon był to mąż bardzo otyły.

[18] Gdy tedy dokończył składania haraczu i odprawił ludzi, którzy haracz nieśli,

[19] Sam zawrócił od posążków, które są przy Gilgal i kazał powiedzieć królowi: Królu, mam ci coś tajnego do powiedzenia. A ten odpowiedział: Cicho! I odeszli od niego wszyscy, którzy stali przy nim.

[20] Ehud więc podszedł do niego. On zaś siedział wtedy w chłodnej komnacie górnej, przeznaczonej wyłącznie dla niego. I rzekł Ehud: Mam dla ciebie słowo od Boga. Na to ten podniósł się ze swego tronu.

[21] Wtedy Ehud wciągnął swoją lewą rękę, chwycił za miecz u prawego swego boku i pchnął go nim w brzuch,

[22]Até o cabo penetrou com a lâmina; e, como não tirou a espada, a gordura se fechou sobre ela.

[23]Então Eúde saiu para o pórtico, depois de fechar e trancar as portas da sala atrás de si.

[24]Depois que ele saiu, vieram os servos e encontraram trancadas as portas da sala superior, e disseram: “Ele deve estar fazendo suas necessidades em seu cômodo privativo”.

[25]Cansaram-se de esperar e, como ele não abria a porta da sala, pegaram a chave e a abriram. E lá estava o seu senhor, caído no chão, morto!

[26]Enquanto esperavam, Eúde escapou. Passou pelos ídolos e fugiu para Seirá.

[27]Quando chegou, tocou a trombeta nos montes de Efraim, e os israelitas desceram dos montes, com ele à sua frente.

[28]“Sigam-me”, ordenou, “pois o Senhor entregou Moabe, o inimigo de vocês, em suas mãos.” Eles o seguiram, tomaram posse do lugar de passagem do Jordão que levava a Moabe e não deixaram ninguém atravessar o rio.

[29]Naquela ocasião, mataram cerca de dez mil moabitas, todos eles fortes e vigorosos; nem um só homem escapou.

[22] Tak iż za ostrzem weszła także rękojeść, a tłuszcz zamknął się za ostrzem, gdyż nie wyciągnął miecza z jego brzucha; i nawet kał wyszedł z niego.

[23] Ehud zaś wyszedł do przedsionka i zamknął za sobą drzwi górnej komnaty, i zaryglował je.

[24] A gdy wyszedł, przyszli jego słudzy i spostrzegłszy, że drzwi górnej komnaty są zaryglowane, pomyśleli sobie: Zapewne załatwia swoją potrzebę w chłodnej komórce.

[25] A naczekawszy się, aż im się uprzykrzyło, gdy nikt drzwi górnej komnaty nie otwierał, wzięli klucz i otworzyli, a oto pan ich leżał martwy na ziemi.

[26] Ehud zaś, podczas gdy oni marudzili, uszedł, i minąwszy posążki schronił się w Seira.

[27] A gdy tam przyszedł, zadął w trąbę na pogórzu efraimskim; i zstąpili z nim synowie izraelscy z góry, a on na ich czele.

[28] I rzekł do nich: Chodźcie za mną, gdyż Pan wydał waszych nieprzyjaciół, Moabitów, w wasze ręce. I poszli za nim, obsadzili brody jordańskie do Moabu i nie pozwolili nikomu przechodzić.

[29] W tym czasie wybili Moabitów w liczbie około dziesięciu tysięcy mężów, wszystko ludzi silnych i zdatnych do boju, i nikt nie ocalał.

[30]Naquele dia, Moabe foi subjugado por Israel, e a terra teve paz durante oitenta anos.

Sangar

[31]Depois de Eúde veio Sangar, filho de Anate, que matou seiscentos filisteus com uma aguilhada de bois. Ele também libertou Israel.

[30] W tym dniu został Moab poddany pod władzę Izraela i ziemia zażywała spokoju przez osiemdziesiąt lat.

Sędzia Szamgar zwycięża Filistynów

[31] A po nim nastał Szamgar, syn Anata, który wybił Filistynów w liczbie sześciuset mężów ościeniem na woły. On także wyratował Izraela.

Juízes 4

Débora

[1]Depois da morte de Eúde, mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova.

[2]Assim o Senhor os entregou nas mãos de Jabim, rei de Canaã, que reinava em Hazor. O comandante do seu exército era Sísera, que habitava em Harosete-Hagoim.

[3]Os israelitas clamaram ao Senhor, porque Jabim, que tinha novecentos carros de ferro, os havia oprimido cruelmente durante vinte anos.

[4]Débora, uma profetisa, mulher de Lapidote, liderava Israel naquela época.

[5]Ela se sentava debaixo da tamareira de Débora, entre Ramá e Betel, nos montes de Efraim, e os israelitas a procuravam, para que ela decidisse as suas questões.

[6]Débora mandou chamar Baraque, filho de Abinoão, de Quedes, em Naftali, e lhe disse: “O Senhor, o Deus de Israel, ordena a você que reúna dez mil homens de Naftali e Zebulom e vá ao monte Tabor.

[7]Ele fará que Sísera, o comandante do exército de Jabim, vá atacá-lo, com seus

Sędziów 4

Zwycięstwo Debory i Baraka nad Syserą

[1] A gdy umarł Ehud, synowie izraelscy nadal czynili zło w oczach Pana,

[2] Więc Pan wydał ich w ręce Jabina, króla Kanaanu, który panował w Chasor. A wodzem jego wojska był Sysera, który mieszkał w Charoszet-Haggoim.

[3] Synowie izraelscy wołali tedy do Pana. Miał on bowiem dziewięćset żelaznych wozów bojowych i srodze uciskał synów izraelskich przez dwadzieścia lat.

[4] W tym czasie sądziła Izraelitów prorokini Debora, żona Lappidota.

[5] Siadywała ona pod palmą Debory, pomiędzy Ramą a Betelem na pogórzu efraimskim, i synowie izraelscy przychodzili do niej na sąd.

[6] Posłała ona wezwanie do Baraka, syna Abinoama, z Kedesz-Naftali, i kazała mu powiedzieć: Oto tak nakazuje Pan, Bóg Izraela: Wyrusz i pociągnij na górę Tabor, a weź ze sobą dziesięć tysięcy mężów z synów Naftaliego i z synów Zebulona,

[7] Ja zaś ściągnę ku tobie nad potok Kiszon Syserę, wodza wojska Jabina wraz z jego

carros de guerra e tropas, junto ao rio Quisom, e os entregará em suas mãos”.

[8]Baraque disse a ela: “Se você for comigo, irei; mas, se não for, não irei”.

[9]Respondeu Débora: “Está bem, irei com você. Mas saiba que, por causa do seu modo de agir, a honra não será sua; porque o Senhor entregará Sísera nas mãos de uma mulher”. Então Débora foi a Quedes com Baraque,

[10]onde ele convocou Zebulom e Naftali. Dez mil homens o seguiram, e Débora também foi com ele.

[11]Ora, o queneu Héber se havia separado dos outros queneus, descendentes de Hobabe, sogro de Moisés, e tinha armado sua tenda junto ao carvalho de Zaanim, perto de Quedes.

[12]Quando disseram a Sísera que Baraque, filho de Abinoão, tinha subido o monte Tabor,

[13]Sísera reuniu seus novecentos carros de ferro e todos os seus soldados, de Harosete-Hagoim ao rio Quisom.

[14]E Débora disse também a Baraque: “Vá! Este é o dia em que o Senhor entregou Sísera em suas mãos. O Senhor está indo à sua frente!” Então Baraque desceu o monte Tabor, seguido por dez mil homens.

[15]Diante do avanço de Baraque, o Senhor derrotou Sísera e todos os seus carros de guerra e o seu exército ao fio da

wozami i z jego zgiełkliwą gromadą i wydam go w twoją rękę.

[8] Barak kazał jej odpowiedzieć: Jeżeli ty pójdziesz ze mną, to pójdę, lecz jeżeli ty nie pójdziesz ze mną, to nie pójdę.

[9] A ona rzekła: Pójdę z tobą, tylko że nie tobie przypadnie sława tej wyprawy, na którą ciągniesz, gdyż Pan wyda Syserę w ręce kobiety. Powstała tedy Debora i wyruszyła z Barakiem do Kedesz.

[10] I zwołał Barak Zebulonitów i Naftalitów do Kedesz, i dziesięć tysięcy mężów szło za nim; szła z nim także Debora.

[11] A Cheber Kenita odłączył się od Kenitów, potomków Chobaba, teścia Mojżesza, i rozbił swój namiot przy dąbrowie w Saannaim, które jest przy Kedesz.

[12] A gdy doniesiono Syserze, że Barak, syn Abinoama, wyruszył na górę Tabor,

[13] Sysera zwołał wszystkie swoje wozy w liczbie dziewięciuset, żelazne wozy bojowe i całe swoje wojsko, które miał pod sobą, z Charoszet-Haggoim nad potok Kiszon.

[14] Wtedy rzekła Debora do Baraka: Ruszaj, gdyż to dzisiaj wyda Pan Syserę w twoje ręce; oto Pan ruszył już przed tobą. Zstąpił tedy Barak z góry Tabor, a za nim dziesięć tysięcy mężów.

[15] I wzbudził Pan popłoch u Sysery i wśród wszystkich jego wozów, i w całym jego

espada, e Sísera desceu do seu carro e fugiu a pé.

[16]Baraque perseguiu os carros de guerra e o exército até Harosete-Hagoim. Todo o exército de Sísera caiu ao fio da espada; não sobrou um só homem.

[17]Sísera, porém, fugiu a pé para a tenda de Jael, mulher do queneu Héber, pois havia paz entre Jabim, rei de Hazor, e o clã do queneu Héber.

[18]Jael saiu ao encontro de Sísera e o convidou: "Venha, entre na minha tenda, meu senhor. Não tenha medo!" Ele entrou, e ela o cobriu com um pano.

[19]"Estou com sede", disse ele. "Por favor, dê-me um pouco de água." Ela abriu uma vasilha de leite feita de couro, deu-lhe de beber, e tornou a cobri-lo.

[20]E Sísera disse à mulher: "Fique à entrada da tenda. Se alguém passar e perguntar se há alguém aqui, responda que não".

[21]Entretanto, Jael, mulher de Héber, apanhou uma estaca da tenda e um martelo e aproximou-se silenciosamente enquanto ele, exausto, dormia um sono profundo. E cravou-lhe a estaca na têmpora até penetrar o chão, e ele morreu.

[22]Baraque passou à procura de Sísera, e Jael saiu ao seu encontro. "Venha", disse ela, "eu mostrarei a você o homem que você está procurando." E entrando ele na tenda, viu ali caído Sísera, morto, com a estaca atravessada nas têmporas.

[23]Naquele dia, Deus subjugou Jabim, o rei cananeu, perante os israelitas.

obozie przez Baraka, tak iż Sysera zeskoczył z wozu i uciekał pieszo,

[16] Barak zaś ścigał wozy i wojsko aż do Charoszet-Haggoim i padło całe wojsko Sysery od miecza, ani jeden się nie ostał.

[17] Sysera zaś uciekał pieszo i schronił się w namiocie Jael, żony Chebera, gdyż między Jabinem, królem Chasoru, a domem Chebera, Kenity, panował pokój.

[18] I wyszła Jael na spotkanie Sysery, i rzekła do niego: Wstąp, mój panie, wstąp do mnie, nie bój się. Wstąpił więc do niej do namiotu, a ona przykryła go zasłoną,

[19] On zaś rzekł do niej: Podaj mi trochę wody do picia, bom spragniony. A ona otworzywszy łagiew z mlekiem dała mu się napić, a potem go przykryła.

[20] On zaś rzekł do niej: Stań u wejścia do namiotu, a jeśliby ktoś przyszedł i pytał się ciebie, czy jest tu ktoś, powiedz, że nie ma.

[21] Potem wzięła Jael, żona Chebera, palik od namiotu, następnie chwyciła do ręki młot, podeszła do niego cicho i wbiła palik w jego skroń, aż utkwił w ziemi, bo zasnął twardo, gdyż był zmęczony; i tak zginął.

[22] Barak zaś ścigał Syserę. Wtedy wyszła Jael na jego spotkanie i powiedziała mu: Chodź, a pokażę ci męża, którego szukasz. I wstąpił do niej, a oto Sysera leżał martwy z palikiem w skroni.

[23] W tym dniu upokorzył Pan Jabina, króla Kanaanu wobec synów izraelskich,

[24]E os israelitas atacaram cada vez mais a Jabim, o rei cananeu, até que eles o destruíram.

Juízes 5

O Cântico de Débora

[1]Naquele dia, Débora e Baraque, filho de Abinoão, entoaram este cântico:

[2]“Consagrem-se para a guerra os chefes de Israel. Voluntariamente o povo se apresenta. Louvem o Senhor!

[3]“Ouçam, ó reis! Governantes, escutem! Cantarei ao Senhor, cantarei; comporei músicas ao Senhor, o Deus de Israel.

[4]“Ó Senhor, quando saíste de Seir, quando marchaste desde os campos de Edom, a terra estremeceu, os céus gotejaram, as nuvens despejaram água!

[5]Os montes tremeram perante o Senhor, o Deus do Sinai, perante o Senhor, o Deus de Israel.

[6]“Nos dias de Sangar, filho de Anate, nos dias de Jael, as estradas estavam desertas; os que viajavam seguiam caminhos tortuosos.

[7]Já tinham desistido os camponeses de Israel, já tinham desistido, até que eu, Débora, me levantei; levantou-se uma mãe em Israel.

[8]Quando escolheram novos deuses, a guerra chegou às portas, e não se via um só escudo ou lança entre quarenta mil de Israel.

[9]Meu coração está com os comandantes de Israel, com os voluntários dentre o povo. Louvem o Senhor!

[24] A ręka synów izraelskich była coraz twardsza dla Jabina, króla Kanaanu, aż zgładzili Jabina, króla Kanaanu.

Sędziów 5

Pieśń Debory

[1] Tego dnia Debora i Barak, syn Abinoama zaśpiewali tak:

[2] Za to, że w Izraelu zapuszczono bujne włosy, Za to, że ochoczo stanął lud, Błogosławcie Pana!

[3] Słuchajcie, królowie, przysłuchujcie się, książęta! Ja Panu, ja śpiewać będę, Grać będę Panu, Bogu Izraela.

[4] Panie, gdy wychodziłeś z Seir, Gdy kroczyłeś z pól edomskich, Ziemia zatrzęsła się, Również niebiosa kropiły, Tak, obłoki kropiły wodą.

[5] Góry zachwiały się przed Panem, (To Synaj), przed Panem, Bogiem Izraela.

[6] W dniach Szamgara, syna Anata, W dniach Jael ustały karawany, A wędrowcy po drogach Musieli chodzić krętymi ścieżkami.

[7] Ustali wieśniacy w Izraelu, ustali, Aż powstałaś, Deboro, Powstałaś jako matka w Izraelu,

[8] Gdy obrano sobie nowych bogów, Bogów, których przedtem nie znano, Wtedy nie było widać tarczy ani włóczni. U czterdziestu tysięcy w Izraelu.

[9] Serce moje należy do wodzów Izraela, Do ochotników w ludzie. Błogosławcie Pana!

[10]"Vocês, que cavalgam em brancos jumentos, que se assentam em ricos tapetes, que caminham pela estrada, considerem!

[11]Mais alto que a voz dos que distribuem água junto aos bebedouros, recitem-se os justos feitos do Senhor, os justos feitos em favor dos camponeses de Israel. "Então o povo do Senhor desceu às portas.

[12]'Desperte, Débora! Desperte! Desperte, desperte, irrompa em cânticos! Levante-se, Baraque! Leve presos os seus prisioneiros, ó filho de Abinoão!'

[13]"Então desceram os restantes e foram aos nobres; o povo do Senhor veio a mim contra os poderosos.

[14]Alguns vieram de Efraim, das raízes de Amaleque; Benjamim estava com o povo que seguiu você. De Maquir desceram comandantes; de Zebulom, os que levam a vara de oficial.

[15]Os líderes de Issacar estavam com Débora; sim, Issacar também estava com Baraque, apressando-se após ele até o vale. Nas divisões de Rúben houve muita inquietação.

[16]Por que vocês permaneceram entre as fogueiras a ouvir o balido dos rebanhos? Nas divisões de Rúben houve muita indecisão.

[17]Gileade permaneceu do outro lado do Jordão. E Dã, por que se deteve junto aos

[10] Wy, którzy jeździcie na płowych oślicach, Siedzicie na kobiercach I wybieracie się w drogę, śpiewajcie!

[11] Słuchaj! Ci, którzy rozlewają wodę po korytach do pojenia, Opiewają tam zbawcze czyny Pana, Zbawcze czyny dokonane na wieśniakach jego w Izraelu; Potem zstąpili do bram, jako zbrojny lud Pana.

[12] Ocknij się, ocknij się, Deboro, Ocknij się, ocknij się, zanuć pieśń! Powstań, Baraku, i poprowadź w niewolę Tych, którzy ciebie w niewolę prowadzili, Synu Abinoama.

[13] Wtedy zstąpiła resztka, wraz z zacnymi zbrojny lud; Panie, zstąp do mnie wśród bohaterów.

[14] Z Efraima zstąpili w dolinę, Idąc za tobą, Beniaminie, z twoimi rodakami. Z Machiru zstąpili wodzowie A z Zebulona trzymający buławę.

[15] I książęta z Issachara byli z Deborą, A jak Issachar, tak i Barak, W dolinę poniosły go jego nogi; Lecz w oddziałach Rubena były długie rozważania:

[16] Dlaczego siedziałeś bezczynnie między dwiema owczarniami? By słuchać fujarek przy trzodach? W oddziałach Rubena były długie rozważania.

[17] Gilead mieszkał sobie za Jordanem, A Dan? Dlaczego żeglował na okrętach? Aszer mieszkał na wybrzeżu morskim,

navios? Aser permaneceu no litoral e em suas enseadas ficou.

[18]O povo de Zebulom arriscou a vida, como o fez Naftali nas altas regiões do campo.

[19]“Vieram reis e lutaram. Os reis de Canaã lutaram em Taanaque, junto às águas de Megido, mas não levaram prata alguma, despojo algum.

[20]Desde o céu lutaram as estrelas, desde as suas órbitas lutaram contra Sísera.

[21]O rio Quisom os levou, o antigo rio, o rio Quisom. Avante, minh’alma! Seja forte!

[22]Os cascos dos cavalos faziam tremer o chão; galopavam, galopavam os seus poderosos cavalos.

[23]‘Amaldiçoem Meroz’, disse o anjo do Senhor. ‘Amaldiçoem o seu povo, pois não vieram ajudar o Senhor, ajudar o Senhor contra os poderosos.’

[24]“Que Jael seja a mais bendita das mulheres, Jael, mulher de Héber, o queneu! Seja ela bendita entre as mulheres que habitam em tendas!

[25]Ele pediu água, e ela lhe deu leite; numa tigela digna de príncipes trouxe-lhe coalhada.

[26]Ela estendeu a mão e apanhou a estaca da tenda; e com a mão direita o martelo do trabalhador. Golpeou Sísera, esmigalhou sua cabeça, esmagou e traspassou suas têmporas.

[27]Aos seus pés ele se curvou, caiu e ali ficou prostrado. Aos seus pés ele se curvou e caiu; onde caiu, ali ficou. Morto!

Spokojnie mieszkał sobie nad swoimi zatokami.

[18] Zebulon to lud, który z pogardą naraża swe życie na śmierć. Także Naftali na wyżynnych polach.

[19] Przyszli królowie i walczyli, Walczyli wówczas królowie kananejscy W Taanak, nad wodami Megiddo, Lecz łupu w srebrze nie wzięli.

[20] Z nieba walczyły gwiazdy, Ze swoich torów walczyły z Syserą.

[21] Potok Kiszon porwał ich, Prąd potoku Kiszon. Wystąp duszo moja, z mocą!

[22] Donośny był wtedy tupot kopyt końskich Od pędu, od pędu ich jeźdźców.

[23] Przeklnijcie Meroz, rzekł anioł Pana, Przeklnijcie jego mieszkańców Za to, że nie przyszli na pomoc Panu, Na pomoc Panu wśród bohaterów.

[24] Błogosławiona niech będzie ponad inne kobiety Jael, Żona Chebera, Kenity, Ponad inne kobiety w namiocie niech będzie błogosławiona.

[25] O wodę prosił, a ona podała mu mleka I na wspaniałej czaszy podsunęła śmietanę.

[26] Swą lewą rękę wyciągnęła po palik, A prawą po młot roboczy, Uderzyła Syserę, rozbiła mu skroń.

[27] Do jej nóg osunął się, padł, legł, Do jej nóg osunął się, padł, Gdzie się osunął, tam padł zabity.

[28]“Pela janela olhava a mãe de Sísera; atrás da grade ela exclamava: ‘Por que o seu carro se demora tanto? Por que custa a chegar o ruído de seus carros?’

[29]As mais sábias de suas damas respondiam, e ela continuava falando consigo mesma:

[30]‘Estarão achando e repartindo os despojos? Uma ou duas moças para cada homem, roupas coloridas como despojo para Sísera, roupas coloridas e bordadas, tecidos bordados para o meu pescoço, tudo isso como despojo?’

[31]“Assim pereçam todos os teus inimigos, ó Senhor! Mas os que te amam sejam como o sol quando se levanta na sua força”. E a terra teve paz durante quarenta anos.

Juízes 6

Gideão

[1]De novo os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, e durante sete anos ele os entregou nas mãos dos midianitas.

[2]Os midianitas dominaram Israel; por isso os israelitas fizeram para si esconderijos nas montanhas, nas cavernas e nas fortalezas.

[3]Sempre que os israelitas faziam as suas plantações, os midianitas, os amalequitas e outros povos da região a leste deles as invadiam.

[4]Acampavam na terra e destruíam as plantações ao longo de todo o caminho,

[28] Przez okno wyglądała, biadając, matka Sysery, Przez kratę: Dlaczego opóźnia się nadejście jego wozu? Dlaczego odwleka się turkot jego zaprzęgów?

[29] Najroztropniejsze z jej księżniczek odpowiedziały jej, Zresztą ona sama dała sobie taką odpowiedź:

[30] Zapewne natrafili na łup i dzielą go, Jedną brankę, dwie branki na głowę rycerza, Łup z barwnych tkanin dla Sysery, Łup z barwnych tkanin, Barwne, podwójnie tkane chusty na szyję jako łup...

[31] Tak niechaj zginą wszyscy twoi wrogowie, Panie, A ci, którzy go miłują, Są jak słońce, gdy wschodzi w swojej mocy. I miała ziemia spokój przez czterdzieści lat.

Sędziów 6

Powołanie Gedeona na wodza do walki z Midiańczykami

[1] Potem czynili synowie izraelscy zło w oczach Pana, wydał ich więc Pan w rękę Midiańczyków na siedem lat.

[2] A gdy się wzmogła przemoc Midiańczyków nad Izraelem, poczynili sobie synowie izraelscy przed Midiańczykami podziemne lochy w górach, jaskinie i warownie.

[3] I zdarzało się, że gdy Izrael zasiał nadciągnęli Midiańczycy i Amalekici, i ludzie ze wschodu i napadali go,

[4] Rozkładali się u nich obozem i niszczyli plon ziemi aż do okolic Gazy, i nie

até Gaza, e não deixavam nada vivo em Israel, nem ovelhas nem gado nem jumentos.

zostawiali w Izraelu żywności ani owcy, ani wołu, ani osła,

[5]Eles subiam trazendo os seus animais e suas tendas, e vinham como enxames de gafanhotos; era impossível contar os homens e os seus camelos. Invadiam a terra para devastá-la.

[5] Gdyż nadciągali wraz ze swoimi stadami i z namiotami i przybywali tak licznie jak szarańcza, a zarówno ich jak i ich wielbłądów było bez liku, tak iż gdy weszli do ziemi, spustoszyli ją.

[6]Por causa de Midiã, Israel empobreceu tanto que os israelitas clamaram por socorro ao Senhor.

[6] Zubożał tedy Izrael bardzo przez Midiańczyków i wołali synowie izraelscy do Pana.

[7]Quando os israelitas clamaram ao Senhor por causa de Midiã,

[7] A gdy synowie izraelscy wołali do Pana z powodu Midiańczyków,

[8]ele lhes enviou um profeta, que disse: “Assim diz o Senhor, o Deus de Israel: ‘Tirei vocês do Egito, da terra da escravidão.

[8] Posłał Pan do synów izraelskich męża, proroka, który rzekł do nich: Tak mówi Pan, Bóg Izraela: Ja wywiodłem was z Egiptu i wyprowadziłem was z domu niewoli,

[9]Eu os livrei do poder do Egito e das mãos de todos os seus opressores. Expulsei-os e dei a vocês a terra deles.

[9] I wyrwałem was z ręki Egipcjan i z ręki wszystkich waszych gnębicieli, których wygnałem przed wami, dając wam ich ziemię.

[10]E também disse a vocês: Eu sou o Senhor, o seu Deus; não adorem os deuses dos amorreus, em cuja terra vivem, mas vocês não me deram ouvidos’ ”.

[10] I rzekłem do was: Jam jest Pan, Bóg wasz. Nie lękajcie się bogów Amorejczyków, w których ziemi mieszkacie; lecz wy nie usłuchaliście mojego głosu.

[11]Então o Anjo do Senhor veio e sentou-se sob a grande árvore de Ofra, que pertencia ao abiezrita Joás. Gideão, filho de Joás, estava malhando o trigo num tanque de prensar uvas, para escondê-lo dos midianitas.

[11] Pewnego razu przyszedł anioł Pański i usiadł pod dębem, który był w Ofra, a należał do Joasza, potomka Abiezera, podczas gdy Gedeon, jego syn, wyklepywał pszenicę w tłoczni winnej, aby ją zabezpieczyć przed Midiańczykami.

[12]Então o Anjo do Senhor apareceu a Gideão e lhe disse: “O Senhor está com você, poderoso guerreiro”.

[13]“Ah, Senhor”, Gideão respondeu, “se o Senhor está conosco, por que aconteceu tudo isso? Onde estão todas as suas maravilhas que os nossos pais nos contam quando dizem: ‘Não foi o Senhor que nos tirou do Egito?’ Mas agora o Senhor nos abandonou e nos entregou nas mãos de Midiã”.

[14]O Senhor se voltou para ele e disse: “Com a força que você tem, vá libertar Israel das mãos de Midiã. Não sou eu quem o está enviando?”

[15]“Ah, Senhor”, respondeu Gideão, “como posso libertar Israel? Meu clã é o menos importante de Manassés, e eu sou o menor da minha família.”

[16]“Eu estarei com você”, respondeu o Senhor, “e você derrotará todos os midianitas como se fossem um só homem”.

[17]E Gideão prosseguiu: “Se de fato posso contar com o teu favor, dá-me um sinal de que és tu que estás falando comigo.

[18]Peço-te que não vás embora até que eu volte e traga minha oferta e a coloque diante de ti”. E o Senhor respondeu: “Esperarei até você voltar”.

[19]Gideão foi para casa, preparou um cabrito e com uma arroba de farinha fez pães sem fermento. Pôs a carne num cesto

[12] I ukazał mu się anioł Pański i rzekł do niego: Pan z tobą, mężu waleczny!

[13] A Gedeon rzekł do niego: Za pozwoleniem, panie mój. Jeżeli Pan jest z nami, to dlaczego spotkało nas to wszystko? Gdzież są wszystkie jego cuda, o których opowiadali nam nasi ojcowie, mówiąc: Czyż nie Pan wywiódł nas z Egiptu? Teraz zaś porzucił nas Pan i wydał nas w rękę Midiańczyków.

[14] Wtedy Pan zwrócił się do niego i rzekł: Idź w tej mocy twojej i wybaw Izraela z ręki Midiańczyków. Przecież to Ja cię wysyłam.

[15] On zaś rzekł do niego: Za pozwoleniem, Panie mój! Czym wybawię Izraela? Oto mój ród jest najbiedniejszy wśród Manassesytów, ja sam zaś najmłodszy w domu mego ojca.

[16] A Pan rzekł do niego: Ponieważ Ja będę z tobą, pobijesz Midiańczyków jak jednego męża.

[17] I odpowiedział mu: Jeżeli znalazłem łaskę w twoich oczach, to daj mi jakiś znak, że to Ty rozmawiasz ze mną.

[18] Nie odchodź stąd, aż wrócę do ciebie i przyniosę ci ofiarę z pokarmów, i położę ją przed tobą. A tamten rzekł: Pozostanę tu, aż wrócisz.

[19] I poszedł Gedeon i przyrządził koźlę oraz placki z jednej efy mąki; mięso włożył do kosza, polewkę wlał do garnka i

e o caldo numa panela, trouxe-os para fora e ofereceu-os a ele sob a grande árvore.

przyniósł do niego pod dąb i położył przed nim.

[20]E o Anjo de Deus lhe disse: “Apanhe a carne e os pães sem fermento, ponha-os sobre esta rocha e derrame o caldo”. Gideão assim o fez.

[20] A anioł Boży rzekł do niego: Weź mięso i placki i połóż na tej tam skale, a polewkę wylej. I uczynił tak.

[21]Com a ponta do cajado que estava em sua mão, o Anjo do Senhor tocou a carne e os pães sem fermento. Fogo subiu da rocha, consumindo a carne e os pães. E o Anjo do Senhor desapareceu.

[21] Wtedy anioł Pański wyciągnął laskę, którą trzymał w ręce i dotknął jej końcem mięsa i placków, a wtem buchnął ogień ze skały i strawił mięso i placki. Ale anioł Pański zniknął z jego oczu.

[22]Quando Gideão viu que era o Anjo do Senhor, exclamou: “Ah, Senhor Soberano! Vi o Anjo do Senhor face a face!”

[22] Gdy Gedeon przekonał się, że to był anioł Pański, rzekł: Ach, Panie, Boże mój, przecież to anioła Pańskiego oglądałem twarzą w twarz.

[23]Disse-lhe, porém, o Senhor: “Paz seja com você! Não tenha medo. Você não morrerá”.

[23] Lecz Pan rzekł do niego: Pokój z tobą; nie bój się, nie umrzesz.

[24]Gideão construiu ali um altar em honra ao Senhor e lhe deu este nome: O Senhor é Paz. Até hoje o altar está em Ofra dos abiezritas.

[24] I zbudował tam Gedeon ołtarz Panu, i nazwał go: "Pan jest pokojem". Jest on jeszcze do dnia dzisiejszego w Ofrze abiezerejskiej.

[25]Naquela mesma noite, o Senhor lhe disse: “Separe o segundo novilho do rebanho de seu pai, aquele de sete anos de idade. Despedace o altar de Baal, que pertence a seu pai, e corte o poste sagrado de Aserá que está ao lado do altar.

[25] Tejże nocy rzekł Pan do niego: Weź cielca z bydła twojego ojca i drugiego siedmioletniego cielca i rozwal ołtarz Baala, który należy do twojego ojca, i zetnij słup, który jest przy nim,

[26]Depois faça um altar para o Senhor, o seu Deus, no topo desta elevação. Ofereça o segundo novilho em holocausto com a madeira do poste sagrado que você irá cortar”.

[26] A zbuduj dla Pana, Boga twego, na szczycie tej warowni ołtarz z ułożonych kamieni i weź drugiego cielca, i złóż całopalenie na drwach ze słupa, który ściąłeś.

[27]Assim Gideão chamou dez dos seus servos e fez como o Senhor lhe ordenara.

[27] Gedeon wziął więc dziesięciu mężów spośród swoich sług i uczynił, jak mu

Mas, com medo da sua família e dos homens da cidade, fez tudo de noite, e não durante o dia.

powiedział Pan; ponieważ jednak bał się domowników swojego ojca i obywateli miasta, aby uczynić to w dzień, uczynił to w nocy.

[28]De manhã, quando os homens da cidade se levantaram, lá estava demolido o altar de Baal, com o poste sagrado ao seu lado, cortado, e com o segundo novilho sacrificado no altar recém-construído!

[28] A gdy wstali wcześnie rano obywatele miasta, oto ołtarz Baala był zburzony a słup, który był obok niego, ścięty, na nowo zaś zbudowanym ołtarzu złożone było całopalenie z drugiego cielca.

[29]Perguntaram uns aos outros: “Quem fez isso?” Depois de investigar, concluíram: “Foi Gideão, filho de Joás”.

[29] Mówili tedy jeden do drugiego: Któż to uczynił? A gdy przeprowadzili dochodzenie, powiedzieli: Uczynił to Gedeon, syn Joasza.

[30]Os homens da cidade disseram a Joás: “Traga seu filho para fora. Ele deve morrer, pois derrubou o altar de Baal e quebrou o poste sagrado que ficava ao seu lado”.

[30] Wtedy rzekli obywatele miasta do Joasza: Wyprowadź swego syna, niech zginie, gdyż zburzył ołtarz Baala i ściął słup, który był przy nim.

[31]Joás, porém, respondeu à multidão hostil que o cercava: “Vocês vão defender a causa de Baal? Estão tentando salvá-lo? Quem lutar por ele será morto pela manhã! Se Baal fosse realmente um deus, poderia defender-se quando derrubaram o seu altar”.

[31] I rzekł Joasz do wszystkich, którzy stali przy nim: Czy chcecie walczyć o Baala, czy chcecie go ratować? Kto o niego będzie walczył, do rana zginie. Jeżeli jest bogiem, niech sam o siebie walczy, przecież to jego ołtarz został zburzony.

[32]Por isso naquele dia chamaram Gideão de “Jerubaal”, dizendo: “Que Baal dispute com ele, pois derrubou o seu altar”.

[32] Tego dnia nadano mu imię Jerubbaal, powiadając: Niech sam Baal walczy z nim, gdyż zburzył jego ołtarz.

[33]Nesse meio tempo, todos os midianitas, amalequitas e outros povos que vinham do leste uniram os seus exércitos, atravessaram o Jordão e acamparam no vale de Jezreel.

[33] Wtedy zebrali się razem wszyscy Midiańczycy, Amalekici i ludzie ze wschodu, przeprawili się i rozłożyli się obozem w dolinie Jezreel.

[34]Então o Espírito do Senhor apoderou-se de Gideão, e ele, com toque de trombeta, convocou os abiezritas para segui-lo.

[34] Lecz Gedeona ogarnął Duch Pański, tak iż zadął w trąbę i skrzyknęli się wokół niego potomkowie Abiezera.

[35]Enviou mensageiros a todo o Manassés, chamando-o às armas, e também a Aser, a Zebulom e a Naftali, que também subiram ao seu encontro.

[35] Wtedy rozesłał posłańców do wszystkich Manassesytów i również ci zebrali się wokół niego. Wysłał też posłańców do Aszerytów, do Zebulonitów i do Naftalitów, i ci wyruszyli na ich spotkanie.

[36]E Gideão disse a Deus: “Quero saber se vais libertar Israel por meu intermédio, como prometeste.

[36] Wtedy rzekł Gedeon do Boga: Jeżeli wybawisz moją ręką Izraela, jak obiecałeś,

[37]Vê, colocarei uma porção de lã na eira. Se o orvalho molhar apenas a lã e todo o chão estiver seco, saberei que tu libertarás Israel por meu intermédio, como prometeste”.

[37] To ja rozłożę runo wełny na klepisku; jeżeli rosa będzie tylko na runie a cała ziemia wokoło pozostanie sucha, to będę wiedział, że wybawisz moją ręką Izraela, jak obiecałeś.

[38]E assim aconteceu. Gideão levantou-se bem cedo no dia seguinte, torceu a lã e encheu uma tigela de água do orvalho.

[38] I tak się stało. Gdy bowiem wstał nazajutrz i ścisnął runo, wygniótł z runa tyle rosy, że czasza była pełna wody.

[39]Disse ainda Gideão a Deus: “Não se acenda a tua ira contra mim. Deixa-me fazer só mais um pedido. Permite-me fazer mais um teste com a lã. Desta vez faze ficar seca a lã e o chão coberto de orvalho”.

[39] Lecz Gedeon rzekł jeszcze do Boga: Niech nie zapłonie gniew twój na mnie, że jeszcze raz się odezwę; niech jeszcze raz wypróbuję to na runie: niech tylko runo pozostanie suche, a na całej ziemi wokoło będzie rosa.

[40]E Deus assim fez naquela noite. Somente a lã estava seca; o chão estava todo coberto de orvalho.

[40] I uczynił tak Bóg tej nocy. Tylko runo było suche, a na całej ziemi wokoło była rosa.

Juízes 7

A Vitória de Gideão sobre os Midianitas

[1]De madrugada Jerubaal, isto é, Gideão, e todo o seu exército acampou junto à fonte de Harode. O acampamento de Midiã

Sędziów 7

Zwycięstwo Gedeona nad Midiańczykami

[1] Jerubbaal, to jest Gedeon wraz z całym swoim zastępem wstał wcześnie rano i rozłożyli się obozem u źródła Charod, zaś

estava ao norte deles, no vale, perto do monte Moré.

2E o Senhor disse a Gideão: “Você tem gente demais, para eu entregar Midiã nas suas mãos. A fim de que Israel não se orgulhe contra mim, dizendo que a sua própria força o libertou,

3anuncie, pois, ao povo que todo aquele que estiver tremendo de medo poderá ir embora do monte Gileade”. Então vinte e dois mil homens partiram, e ficaram apenas dez mil.

4Mas o Senhor tornou a dizer a Gideão: “Ainda há gente demais. Desça com eles à beira d’água, e eu separarei os que ficarão com você. Se eu disser: Este irá com você, ele irá; mas, se eu disser: Este não irá com você, ele não irá”.

5Assim Gideão levou os homens à beira d’água, e o Senhor lhe disse: “Separe os que beberem a água lambendo-a como faz o cachorro, daqueles que se ajoelharem para beber”.

6O número dos que lamberam a água levando-a com as mãos à boca foi de trezentos homens. Todos os demais se ajoelharam para beber.

7O Senhor disse a Gideão: “Com os trezentos homens que lamberam a água livrarei vocês e entregarei os midianitas nas suas mãos. Mande para casa todos os outros homens”.

obóz Midiańczyków miał na północ od wzgórza More, w dolinie.

2 I rzekł Pan do Gedeona: Za liczny jest przy tobie zastęp, abym wydał Midiańczyków w ich ręce, bo Izrael wynosiłby się ponad mnie, powiadając: Sami się wybawiliśmy.

3 Każ więc ogłosić ludowi tak, aby usłyszał: Kto bojaźliwy i lękliwy, niech zawróci. I dokonał Gedeon przeglądu, wskutek czego zawróciło z zastępu dwadzieścia dwa tysiące, a pozostało dziesięć tysięcy.

4 I rzekł Pan do Gedeona: Jeszcze zastęp jest za liczny. Sprowadź ich w dół nad wodę, a zamiast ciebie Ja ich tam wypróbuję; o którym ci powiem: Ten pójdzie z tobą, pójdzie z tobą, żaden zaś z tych, o którym ci powiem: Ten nie pójdzie z tobą, nie pójdzie.

5 Sprowadził więc zastęp nad wodę. Wtedy rzekł Pan do Gedeona: Każdego, który chłeptać będzie wodę językiem jak pies chłepce, odstaw osobno; tak samo każdego, który klęknie na kolana, aby pić.

6 A liczba tych, którzy chłeptali wodę z ręki przy ustach, wyniosła trzystu mężów, cała zaś reszta zastępu klękała na kolana, aby się napić wody.

7 I rzekł Pan do Gedeona: Przez tych trzystu mężów, którzy chłeptali wodę, wybawię was i wydam Midiańczyków w twoje ręce; cała zaś reszta ludu niech idzie, każdy do swojej miejscowości.

[8]Gideão mandou os israelitas para as suas tendas, mas reteve os trezentos. E estes ficaram com as provisões e as trombetas dos que partiram. O acampamento de Midiã ficava abaixo deles, no vale.

[8] Zabrali tedy z sobą żywność dla zastępu i swoje trąby, resztę zaś mężów izraelskich odesłał do domów, lecz owych trzystu mężów zatrzymał; a obóz Midiańczyków miał poniżej od siebie, w dolinie.

[9]Naquela noite, o Senhor disse a Gideão: “Levante-se e desça ao acampamento, pois vou entregá-lo nas suas mãos.

[9] Tejże nocy rzekł Pan do niego: Wstań, wtargnij do obozu, gdyż wydałem go w ręce twoje.

[10]Se você está com medo de atacá-los, desça ao acampamento com o seu servo Pura

[10] Lecz jeżeli się boisz wtargnąć, to podejdź najpierw wraz ze swoim giermkiem Purą pod obóz

[11]e ouça o que estiverem dizendo. Depois disso você terá coragem para atacar”. Então ele e o seu servo Pura desceram até os postos avançados do acampamento.

[11] I posłuchaj, co tam mówią, a potem nabierzesz otuchy i wtargniesz do obozu. Poszedł tedy wraz ze swoim giermkiem Purą aż ku samym zbrojnym, którzy byli na skraju obozu.

[12]Os midianitas, os amalequitas e todos os outros povos que vinham do leste haviam se instalado no vale; eram numerosos como nuvens de gafanhotos. Assim como não se pode contar a areia da praia, também não se podia contar os seus camelos.

[12] Midiańczycy zaś i Amalekici oraz synowie wschodu rozłożyli się wszyscy w dolinie w takiej ilości jak szarańcza, a ich wielbłądów było bez liku, jak piasku nad brzegiem morza.

[13]Gideão chegou bem no momento em que um homem estava contando seu sonho a um amigo. “Tive um sonho”, dizia ele. “Um pão de cevada vinha rolando dentro do acampamento midianita e atingiu a tenda com tanta força que ela tombou e se desmontou.”

[13] A gdy Gedeon tam podszedł, oto jeden wojownik opowiadał swojemu towarzyszowi, co mu się śniło. Mówił: Oto śniło mi się, że bochenek jęczmiennego chleba wtoczył się do obozu Midiańczyków, dotarł do namiotu i ugodził weń tak, że się obalił i całkowicie przewrócił, i namiot upadł.

[14]Seu amigo respondeu: “Não pode ser outra coisa senão a espada de Gideão, filho de Joás, o israelita. Deus entregou os

[14] A towarzysz jego odpowiedział: Nic to innego jak tylko miecz Gedeona, syna Joasza, męża izraelskiego; Bóg wydał w jego ręce Midiańczyków i cały obóz.

midianitas e todo o acampamento nas mãos dele”.

[15]Quando Gideão ouviu o sonho e a sua interpretação, adorou a Deus. Voltou para o acampamento de Israel e gritou: “Levantem-se! O Senhor entregou o acampamento midianita nas mãos de vocês”.

[16]Dividiu os trezentos homens em três companhias e pôs nas mãos de todos eles trombetas e jarros vazios, com tochas dentro.

[17]E ele lhes disse: “Observem-me. Façam o que eu fizer. Quando eu chegar à extremidade do acampamento, façam o que eu fizer.

[18]Quando eu e todos os que estiverem comigo tocarmos as nossas trombetas ao redor do acampamento, toquem as suas, e gritem: Pelo Senhor e por Gideão!”

[19]Gideão e os cem homens que o acompanhavam chegaram aos postos avançados do acampamento pouco depois da meia-noite, assim que foram trocadas as sentinelas. Então tocaram as suas trombetas e quebraram os jarros que tinham nas mãos;

[20]as três companhias tocaram as trombetas e despedaçaram os jarros. Empunhando as tochas com a mão esquerda e as trombetas com a direita, gritaram: “À espada, pelo Senhor e por Gideão!”

[21]Cada homem mantinha a sua posição em torno do acampamento, e todos os midianitas fugiam correndo e gritando.

[15] Gdy tedy Gedeon usłyszał opowiadanie tego snu i jego wykład, oddał cześć Bogu, potem powrócił do obozu izraelskiego i rozkazał: Wstańcie, gdyż Pan wydał w wasze ręce obóz Midiańczyków.

[16] Potem podzielił tych trzystu mężów na trzy hufce, kazał im wszystkim wziąć do rąk trąby i puste dzbany oraz pochodnie do środka dzbanów.

[17] I rzekł do nich: Patrzcie na mnie i róbcie to, co ja robię. Oto ja pójdę na sam skraj obozu; co ja robić będę, to i wy róbcie.

[18] Gdy zadmę w trąbę, ja i wszyscy, którzy są ze mną, tedy i wy zadmijcie w trąby wokół całego obozu i zawołajcie: Za Pana i za Gedeona!

[19] Gdy tedy Gedeon wraz ze stu mężami, którzy byli z nim, dotarł na skraj obozu na początku środkowej straży nocnej - a właśnie rozstawiono straże - zadęli w trąby i rozbili dzbany, które mieli w rękach.

[20] Wtem zadęły w trąby trzy hufce i potłukli dzbany, pochwycili w swoje lewe ręce pochodnie a w prawe ręce trąby, aby zatrąbić i zawołali: Miecz dla Pana i dla Gedeona.

[21] Lecz zatrzymali się wszyscy tam, gdzie stali wokół obozu, w obozie zaś wszyscy biegali wokoło, krzyczeli i uciekali.

[22]Quando as trezentas trombetas soaram, o Senhor fez que em todo o acampamento os homens se voltassem uns contra os outros com as suas espadas. Mas muitos fugiram para Bete-Sita, na direção de Zererá, até a fronteira de Abel-Meolá, perto de Tabate.

[22] Gdy zaś zadęło owych trzysta trąb, Pan sprawił, że jeden raził drugiego mieczem w całym obozie i rzucił się obóz do ucieczki aż do Bet-Szytta w kierunku Serera, aż do krańca Abel-Mechola koło Tabbat.

[23]Os israelitas de Naftali, de Aser e de todo o Manassés foram convocados, e perseguiram os midianitas.

[23] Skrzyknęli się tedy mężowie izraelscy z plemion Naftaliego, Aszera i całego plemienia Manassesa i puścili się w pogoń za Midiańczykami.

[24]Gideão enviou mensageiros a todos os montes de Efraim, dizendo: “Desçam para atacar os midianitas e cerquem as águas do Jordão à frente deles até Bete-Bara”. Foram, pois, convocados todos os homens de Efraim, e eles ocuparam as águas do Jordão até Bete-Bara.

[24] Wtedy Gedeon posłał gońców poprzez całe pogórze efraimskie z rozkazem: Zstąpcie, aby zabiec drogę Midiańczykom i odetnijcie im dostęp do wód aż do Bet-Bara nad Jordanem. Skrzyknęli się tedy wszyscy mężowie efraimscy i odcięli dostęp do wód aż do Bet-Bara nad Jordanem.

[25]Eles prenderam dois líderes midianitas, Orebe e Zeebe. Mataram Orebe na rocha de Orebe e Zeebe no tanque de prensar uvas de Zeebe. E, depois de perseguir os midianitas, trouxeram a cabeça de Orebe e a de Zeebe a Gideão, que estava do outro lado do Jordão.

[25] Wzięli wtedy do niewoli dwóch książąt midiańskich, Oreba i Zeeba; Oreba zabili na Skale Oreba, a Zeeba zabili przy tłoczni Zeeba i gonili Midiańczyków, a głowę Oreba i Zeeba przynieśli do Gedeona na tamten brzeg Jordanu.

Juízes 8

A Derrota de Zeba e Zalmuna

[1]Os efraimitas perguntaram, então, a Gideão: “Por que você nos tratou dessa forma? Por que não nos chamou quando foi lutar contra Midiã?” E o criticaram duramente.

[2]Ele, porém, lhes respondeu: “Que é que eu fiz, em comparação com vocês? O resto

Sędziów 8

Załagodzenie sporu z Efraimitami

[1] Rzekli tedy do niego mężowie z Efraima: Cóż nam to uczyniłeś, że nas nie wezwałeś, ruszając do boju z Midiańczykami? I mocno się z nim spierali,

[2] On zaś powiedział do nich: Cóż to ja takiego uczyniłem w porównaniu z tym,

das uvas de Efraim não são melhores do que toda a colheita de Abiezer?

co wy uczyniliście? Czy powtórne winobranie Efraima nie jest lepsze niż plon winny Abiezera?

[3]Deus entregou os líderes midianitas Orebe e Zeebe nas mãos de vocês. O que pude fazer não se compara com o que vocês fizeram!” Diante disso, acalmou-se a indignação deles contra Gideão.

[3] Wszak Pan wydał w wasze ręce książąt midiańskich, Oreba i Zeeba. Cóż ja mogłem zrobić w porównaniu z wami? I wtedy, gdy wypowiedział te słowa, ustało ich oburzenie na niego.

Walki Gedeona w Zajordaniu

[4]Gideão e seus trezentos homens, já exaustos, continuaram a perseguição, chegaram ao Jordão e o atravessaram.

[4] Gdy następnie przyszedł Gedeon nad Jordan, przeprawił się przezeń wraz z trzystu wojownikami, których miał przy sobie, mimo zmęczenia ścigającymi wroga.

[5]Em Sucote, disse ele aos homens dali: “Peço a vocês um pouco de pão para as minhas tropas; os homens estão cansados, e eu ainda estou perseguindo os reis de Midiã, Zeba e Zalmuna”.

[5] I rzekł do mężów z Sukkot: Dajcie po bochenku chleba wojownikom, którzy mi towarzyszą, gdyż są zmęczeni, a ja jestem w pościgu za Zebachem i Salmunną, królami midiańskimi.

[6]Os líderes de Sucote, porém, disseram: “Ainda não estão em seu poder Zeba e Zalmuna? Por que deveríamos dar pão às suas tropas?”

[6] Lecz naczelnicy Sukkot odpowiedzieli: Czy dłonie Zebacha i Salmunny są już w twoich rękach, że mamy twojemu zastępowi dać chleba?

[7]“É assim?”, replicou Gideão. “Quando o Senhor entregar Zeba e Zalmuna em minhas mãos, rasgarei a carne de vocês com espinhos e espinheiros do deserto.”

[7] I rzekł Gedeon: Dobrze! Lecz gdy Pan wyda Zebacha i Salmunnę w moje ręce, będę młócił wasze ciała cierniami pustynnymi i głogiem.

[8]Dali subiu a Peniel e fez o mesmo pedido aos homens de Peniel, mas eles responderam como os de Sucote.

[8] Stamtąd ruszył do Penuel i przemówił do nich podobnie; a mężowie z Penuel odpowiedzieli mu tak samo jak odpowiedzieli mężowie z Sukkot.

[9]Aos homens de Peniel ele disse: “Quando eu voltar triunfante, destruirei esta fortaleza”.

[9] Rzekł tedy również do mężów z Penuel: Gdy powrócę cało, zrównam z ziemią tę warownię.

[10]Ora, Zeba e Zalmuna estavam em Carcor, e com eles cerca de quinze mil

[10] Zebach zaś i Salmunna byli w Karkor, a z nimi ich wojsko w liczbie około

homens. Estes foram todos os que sobraram dos exércitos dos povos que vinham do leste, pois cento e vinte mil homens que portavam espada tinham sido mortos.

piętnastu tysięcy niedobitków z całego wojska ludu ze wschodu, poległo zaś z nich sto dwadzieścia tysięcy mężów zbrojnych w miecze.

[11]Gideão subiu pela rota dos nômades, a leste de Noba e Jogbeá, e atacou de surpresa o exército.

[11] Gedeon ruszył szlakiem karawan na wschód od Nobach i Jogboha i napadł na obóz, który czuł się bezpieczny.

[12]Zeba e Zalmuna, os dois reis de Midiã, fugiram, mas ele os perseguiu e os capturou, derrotando também o exército.

[12] Zebach i Salmunna pierzchnęli, a on puścił się za nimi w pościg i wziął do niewoli obu królów midiańskich, Zebacha i Salmunnę, a w całym ich obozie wzniecił popłoch.

[13]Depois Gideão, filho de Joás, voltou da batalha, pela subida de Heres.

[13] A gdy Gedeon, syn Joasza wracał z walki od przełęczy Chares,

[14]Ele capturou um jovem de Sucote e o interrogou, e o jovem escreveu para Gideão os nomes dos setenta e sete líderes e autoridades da cidade.

[14] Pochwycił pewnego młodzieńca spośród mężów z Sukkot, wypytał go a on wymienił mu naczelników i starszych z Sukkot w liczbie siedemdziesięciu siedmiu mężów;

[15]Gideão foi então a Sucote e disse aos homens de lá: “Aqui estão Zeba e Zalmuna, acerca dos quais vocês zombaram de mim, dizendo: ‘Ainda não estão em seu poder Zeba e Zalmuna? Por que deveríamos dar pão aos seus homens exaustos?’ ”

[15] Potem przybył do mężów z Sukkot i rzekł: Oto Zebach i Salmunna, z powodu których zelżyliście mnie powiadając: Czy dłonie Zebacha i Salmunny są już w twoich rękach, że mamy dać twoim zmęczonym wojownikom chleba?

[16]Gideão prendeu os líderes da cidade de Sucote, castigando-os com espinhos e espinheiros do deserto;

[16] Następnie kazał pojmać starszych miasta, wziął też ciernie pustynne i głóg i wysmagał nimi mężów z Sukkot,

[17]depois derrubou a fortaleza de Peniel e matou os homens daquela cidade.

[17] Warownię w Penuel zrównał z ziemią, a mężów tego miasta wybił do nogi.

[18]Então perguntou a Zeba e a Zalmuna: “Como eram os homens que vocês mataram em Tabor?” “Eram como você”,

[18] Do Zebacha zaś i Salmunny rzekł: Co to byli za mężowie, których wybiliście w

responderam, “cada um tinha o porte de um príncipe.”

[19]Gideão prosseguiu: “Aqueles homens eram meus irmãos, filhos de minha própria mãe. Juro pelo nome do Senhor que, se vocês tivessem poupado a vida deles, eu não mataria vocês”.

[20]E Gideão voltou-se para Jéter, seu filho mais velho, e lhe disse: “Mate-os!” Jéter, porém, teve medo e não desembainhou a espada, pois era muito jovem.

[21]Mas Zeba e Zalmuna disseram: “Venha, mate-nos você mesmo. Isso exige coragem de homem”. Então Gideão avançou e os matou, e tirou os enfeites do pescoço dos camelos deles.

O Manto Sacerdotal de Gideão

[22]Os israelitas disseram a Gideão: “Reine sobre nós, você, seu filho e seu neto, pois você nos libertou das mãos de Midiã”.

[23]“Não reinarei sobre vocês”, respondeu-lhes Gideão, “nem meu filho reinará sobre vocês. O Senhor reinará sobre vocês.”

[24]E prosseguiu: “Só faço a vocês um pedido: que cada um de vocês me dê um brinco da sua parte dos despojos”. (Os ismaelitas costumavam usar brincos de ouro.)

[25]Eles responderam: “De boa vontade os daremos a você!” Então estenderam uma capa, e cada homem jogou sobre ela um brinco tirado de seus despojos.

Tabor? A oni rzekli: Takim jak ty był każdy z nich, z wyglądu jak królewicz.

[19] Wtedy on rzekł: Bracia moi to byli, synowie mojej matki. Jako żyje Pan, gdybyście ich zachowali przy życiu, oszczędziłbym was.

[20] Potem rzekł do Jetera, swego pierworodnego: Nuże, zabij ich! Lecz młodzian nie dobył swego miecza, gdyż wzdrygnął się przed tym, bo był jeszcze młody.

[21] Rzekli więc Zebach i Salmunna: Nuże, ty sam zadaj nam cios, gdyż jaki mąż, taka jego siła. Wstał więc Gedeon i zabił Zebacha i Salmunnę, po czym zabrał srebrne rożki, które były na szyjach ich wielbłądów.

Odrzucenie godności króla przez Gedeona

[22] Wówczas rzekli mężowie izraelscy do Gedeona: Panuj nad nami ty i twój syn, i twój wnuk, wybawiłeś nas bowiem z ręki Midiańczyków.

[23] Odpowiedział im Gedeon: Ja nie będę panował nad wami ani mój syn nie będzie panował nad wami; Pan będzie panował nad wami.

[24] Rzekł jeszcze do nich Gedeon: Chciałbym was o coś poprosić; niech mi każdy z was da kolczyki ze swojego łupu. Złupieni mieli bowiem złote kolczyki, ponieważ byli Ismaelitami.

[25] A oni rzekli: Chętnie damy. I rozpostarli szatę, i wrzucili na nią wszyscy kolczyki ze swojego łupu.

[26]O peso dos brincos de ouro chegou a vinte quilos e meio, sem contar os enfeites, os pendentes e as roupas de púrpura que os reis de Midiã usavam e os colares que estavam no pescoço de seus camelos.

[26] A waga złotych kolczyków, które sobie wyprosił, wyniosła tysiąc siedemset sykli złota, oprócz rożków, wisiorków i szat szkarłatnych, które należały do królów midiańskich, i oprócz łańcuszków, które były na szyjach wielbłądów.

Posąg kultowy w Ofrze

[27]Gideão usou o ouro para fazer um manto sacerdotal, que ele colocou em sua cidade, em Ofra. Todo o Israel prostituiu-se, fazendo dele objeto de adoração; e veio a ser uma armadilha para Gideão e sua família.

[27] A Gedeon kazał z tego sporządzić posąg, który ustawił w swoim mieście Ofra; i uprawiał przy nim cały Izrael nierząd kultowy, tak iż posąg ten stał się pułapką dla Gedeona i jego domu.

A Morte de Gideão

[28]Assim Midiã foi subjugado pelos israelitas, e não tornou a erguer a cabeça. Durante a vida de Gideão a terra desfrutou paz quarenta anos.

[28] Tak zostali Midiańczycy upokorzeni przed Izraelitami i już nie podnosili swej głowy; ziemia zaś zaznawała spokoju przez czterdzieści lat za dni Gedeona.

[29]Jerubaal, filho de Joás, retirou-se e foi para casa, onde ficou morando.

[29] Potem poszedł Jerubbaal, syn Joasza i osiadł w swoim domu.

Rodzina Gedeona i jego śmierć

[30]Teve setenta filhos, todos gerados por ele, pois tinha muitas mulheres.

[30] A Gedeon miał siedemdziesięciu własnych synów, gdyż miał wiele żon.

[31]Sua concubina, que morava em Siquém, também lhe deu um filho, a quem ele deu o nome de Abimeleque.

[31] A również jego nałożnica, przebywająca w Sychem, urodziła mu syna; temu nadał imię Abimelech.

[32]Gideão, filho de Joás, morreu em idade avançada e foi sepultado no túmulo de seu pai, Joás, em Ofra dos abiezritas.

[32] A gdy umarł Gedeon, syn Joasza, w podeszłym już wieku, został pochowany w grobie Joasza, swojego ojca, w Ofrze abiezerejskiej.

Nawrót do bałwochwalstwa i niewdzięczność Izraela

[33]Logo depois que Gideão morreu, os israelitas voltaram a prostituir-se com os baalins, cultuando-os. Ergueram Baal-Berite como seu deus e

[33] A po śmierci Gedeona odwrócili się synowie izraelscy od Pana, zaczęli znów uprawiać nierząd z Baalami i ustanowili sobie bogiem Baala Berit.

[34]não se lembraram do Senhor, o seu Deus, que os tinha livrado das mãos dos seus inimigos em redor.

[35]Também não foram bondosos com a família de Jerubaal, isto é, Gideão, pois não reconheceram todo o bem que ele tinha feito a Israel.

[34] Synowie izraelscy nie pamiętali o Panu, swoim Bogu, który ich wyrwał z ręki wszystkich ich okolicznych nieprzyjaciół.

[35] I nie odnieśli się przychylnie do domu Jerubbaala Gedeona odpowiednio do wszystkich dobrodziejstw, jakie on wyświadczył Izraelowi.

Juízes 9

Abimeleque

[1]Abimeleque, filho de Jerubaal, foi aos irmãos de sua mãe em Siquém e disse a eles e a todo o clã da família de sua mãe:

[2]“Perguntem a todos os cidadãos de Siquém o que é melhor para eles, ter todos os setenta filhos de Jerubaal governando sobre eles, ou somente um homem? Lembrem-se de que eu sou sangue do seu sangue”.

[3]Os irmãos de sua mãe repetiram tudo aos cidadãos de Siquém, e estes se mostraram propensos a seguir Abimeleque, pois disseram: “Ele é nosso irmão”.

[4]Deram-lhe setenta peças de prata tiradas do templo de Baal-Berite, as quais Abimeleque usou para contratar alguns desocupados e vadios, que se tornaram seus seguidores.

[5]Foi à casa de seu pai em Ofra e matou seus setenta irmãos, filhos de Jerubaal, sobre uma rocha. Mas Jotão, o filho mais novo de Jerubaal, escondeu-se e escapou.

Sędziów 9

Abimelech królem w Sychem

[1] Lecz Abimelech, syn Jerubbaala, poszedł do Sychem do braci swojej matki i przemówił do nich i do wszystkich krewnych swojej matki tak:

[2] Zapytajcie się wyraźnie wszystkich obywateli Sychem: Co jest dla was lepiej, czy żeby panowało nad wami siedemdziesięciu mężów, samych tylko synów Jerubbaala, czy też żeby panował nad wami jeden mąż? Pamiętajcie także, żem ja ciało z ciała waszego i kość z kości waszej.

[3] Przemówili tedy bracia jego matki wyraźnie za nim do wszystkich obywateli Sychem tymi właśnie słowy i serce ich skłoniło się ku Abimelechowi; powiedzieli sobie bowiem: Brat to nasz.

[4] Dali mu też siedemdziesiąt srebrników ze skarbca świątynnego Baala Berit i Abimelech zwerbował sobie za nie lekkomyślnych i zuchwałych mężów, którzy stanowili jego orszak.

[5] Następnie przyszedł do domu swojego ojca do Ofry i wymordował za jednym zamachem swoich braci, synów Jerubbaala w liczbie siedemdziesięciu

mężów; ostał się tylko najmłodszy syn Jerubbaala, Jotam, gdyż się ukrył.

[6]Então todos os cidadãos de Siquém e de Bete-Milo reuniram-se ao lado do Carvalho, junto à coluna de Siquém, para coroar Abimeleque rei.

[6] Potem zeszli się wszyscy obywatele Sychem i cała załoga warowni i zgromadzili się pod dębem przy słupie, który był w Sychem, i tam obwołali Abimelecha królem.

Bajka Jotama

[7]Quando Jotão soube disso, subiu ao topo do monte Gerizim e gritou para eles: “Ouçam-me, cidadãos de Siquém, para que Deus os ouça.

[7] Gdy o tym doniesiono Jotamowi, poszedł, stanął na szczycie góry Garizim, podniósł swój głos i zawołał na nich donośnie: Słuchajcie mnie, obywatele Sychem, A wtedy i Bóg słuchać was będzie.

[8]Certo dia as árvores saíram para ungir um rei para si. Disseram à oliveira: ‘Seja o nosso rei!’

[8] Zeszły się raz drzewa, aby ustanowić nad sobą króla, I rzekły do oliwki: Bądź naszym królem!

[9]“A oliveira, porém, respondeu: ‘Deveria eu renunciar ao meu azeite, com o qual se presta honra aos deuses e aos homens, para dominar sobre as árvores?’

[9] Lecz oliwka rzekła do nich: Czy mam zaniechać tłustości mojej, która jest we mnie, A którą cześć się oddaje bogom i ludziom, A mam pójść, aby bujać nad drzewami?

[10]“Então as árvores disseram à figueira: ‘Venha ser o nosso rei!’

[10] Wtedy rzekły drzewa do drzewa figowego: Nuże! Zostań ty naszym królem!

[11]“A figueira, porém, respondeu: ‘Deveria eu renunciar ao meu fruto saboroso e doce, para dominar sobre as árvores?’

[11] Lecz drzewo figowe odpowiedziało im: Czy mam zaniechać mojej słodyczy i mojego dobrego plonu, A mam pójść, aby bujać nad drzewami?

[12]“Depois as árvores disseram à videira: ‘Venha ser o nosso rei!’

[12] Wtedy rzekły drzewa do winorośli: Nuże! Zostań ty naszym królem!

[13]“A videira, porém, respondeu: ‘Deveria eu renunciar ao meu vinho, que alegra os deuses e os homens, para ter domínio sobre as árvores?’

[13] Lecz winorośl odpowiedziała im: Czy mam zaniechać moszczu mojego, Który rozwesela bogów i ludzi, A mam pójść, aby bujać nad drzewami?

[14]“Finalmente todas as árvores disseram ao espinheiro: ‘Venha ser o nosso rei!’

[14] Wtedy rzekły wszystkie drzewa do głogu: Nuże! Zostań ty naszym królem!

[15]“O espinheiro disse às árvores: ‘Se querem realmente ungir-me rei sobre vocês, venham abrigar-se à minha sombra; do contrário, sairá fogo do espinheiro e consumirá até os cedros do Líbano!’

[16]“Será que vocês agiram de fato com sinceridade quando fizeram Abimeleque rei? Foram justos com Jerubaal e sua família, como ele merecia?

[17]Meu pai lutou por vocês e arriscou a vida para livrá-los das mãos de Midiã.

[18]Hoje, porém, vocês se revoltaram contra a família de meu pai, mataram seus setenta filhos sobre a mesma rocha e proclamaram Abimeleque, o filho de sua escrava, rei sobre os cidadãos de Siquém pelo fato de ser irmão de vocês.

[19]Se hoje vocês de fato agiram com sinceridade para com Jerubaal e sua família, alegrem-se com Abimeleque, e alegre-se ele com vocês!

[20]Entretanto, se não foi assim, que saia fogo de Abimeleque e consuma os cidadãos de Siquém e de Bete-Milo, e que saia fogo dos cidadãos de Siquém e de Bete-Milo, e consuma Abimeleque!”

[21]Depois Jotão fugiu para Beer, onde ficou morando, longe de seu irmão Abimeleque.

[22]Fazia três anos que Abimeleque governava Israel,

[15] A głóg odpowiedział drzewom: Jeżeli naprawdę chcecie mnie namaścić na swojego króla, Chodźcie, schrońcie się w moim cieniu. A jeżeli nie, to niech wyjdzie ogień z głogu I strawi cedry Libanu.

[16] Jeżeli tedy w sposób godny i prawy uczyniliście to, że ustanowiliście Abimelecha królem, i jeżeli dobrze postąpiliście z Jerubbaalem i z jego domem, i jeżeli odpłaciliście mu według tego, jak zasłużył,

[17] Boć przecież on, mój ojciec, walczył za was, swoje życie narażał i wyrwał was z ręki Midiańczyków,

[18] Wy zaś powstaliście dziś przeciwko domowi mojego ojca i wymordowaliście za jednym zamachem jego synów w liczbie siedemdziesięciu mężów i ustanowiliście Abimelecha, syna jego służącej, królem nad obywatelami Sychem, dlatego że jest waszym bratem -

[19] Jeżeli w sposób godny i prawy postąpiliście dziś z Jerubbaalem i z jego domem, to cieszcie się z Abimelecha i niech on także cieszy się z was.

[20] Lecz jeżeli nie, to niech wyjdzie ogień z Abimelecha i pochłonie obywateli Sychem wraz z załogą warowni, i niech wyjdzie ogień z obywateli Sychem i z załogi warowni, i pochłonie Abimelecha.

[21] Potem umknął Jotam, zbiegł i poszedł do Beer, i zamieszkał tam, chroniąc się przed Abimelechem, swoim bratem.

[22] A gdy Abimelech panował już trzy lata nad Izraelem,

[23]quando Deus enviou um espírito maligno entre Abimeleque e os cidadãos de Siquém, e estes agiram traiçoeiramente contra Abimeleque.

[24]Isso aconteceu para que o crime contra os setenta filhos de Jerubaal, o derramamento do sangue deles, fosse vingado em seu irmão Abimeleque e nos cidadãos de Siquém que o ajudaram a assassinar os seus irmãos.

[25]Os cidadãos de Siquém enviaram homens para o alto das colinas para emboscarem os que passassem por ali, e Abimeleque foi informado disso.

[26]Nesse meio tempo, Gaal, filho de Ebede, mudou-se com seus parentes para Siquém, cujos cidadãos confiavam nele.

[27]Sucedeu que foram ao campo, colheram uvas, pisaram-nas e fizeram uma festa no templo do seu deus. Comendo e bebendo, amaldiçoaram Abimeleque.

[28]Então Gaal, filho de Ebede, disse: “Quem é Abimeleque para que o sirvamos? E quem é Siquém? Não é ele o filho de Jerubaal, e não é Zebul o seu representante? Sirvam aos homens de Hamor, o pai de Siquém! Por que servir a Abimeleque?

[29]Ah! Se eu tivesse esse povo sob o meu comando! Eu me livraria de Abimeleque e lhe diria: Mobilize o seu exército e venha!”

[23] Pan poróżnił Abimelecha z obywatelami Sychem tak, iż obywatele Sychem odstąpili od Abimelecha,

[24] Aby pomszczony został gwałt zadany siedemdziesięciu synom Jerubbaala i aby ich krew spadła na Abimelecha, ich brata, który ich wymordował, i na obywateli Sychem, którzy dopomogli mu wymordować swoich braci.

[25] Obywatele Sychem urządzali na niego zasadzki na szczytach górskich i obrabowywali każdego, kto obok nich przechodził drogą; i doniesiono o tym Abimelechowi.

[26] Po pewnym czasie przyszedł Gaal, syn Obeda, wraz ze swymi współplemieńcami i przenieśli się do Sychem, a obywatele Sychem obdarzyli go zaufaniem.

[27] Pewnego razu wyszli w pole, urządzili winobranie w swoich winnicach, tłoczyli winogrona i obchodzili uroczystość. Poszli też do domu swojego Boga, jedli i pili, i przeklinali Abimelecha.

[28] Gaal, syn Obeda, powiedział wtedy: Kim jest Abimelech, a kim my, Sychemici, żebyśmy mu mieli służyć? Czyż syn Jerubbaala i Zebul jego namiestnik nie służyli potomkom Chamora, ojca Sychema? Dlaczegoż to my mielibyśmy mu służyć?

[29] Gdybym ja miał władzę nad tym ludem, tobym usunął Abimelecha i rzekłbym do Abimelecha: Liczny jest twój zastęp, więc wystąp.

[30]Quando Zebul, o governante da cidade, ouviu o que dizia Gaal, filho de Ebede, ficou indignado.

[30] A gdy Zebul, dowódca miasta, usłyszał słowa Gaala, syna Obeda, wpadł w gniew

[31]Secretamente enviou mensageiros a Abimeleque dizendo: “Gaal, filho de Ebede, e seus parentes vieram a Siquém e estão agitando a cidade contra você.

[31] I wysłał gońców do Abimelecha do Aruma z wieścią: Oto przybyli do Sychem Gaal, syn Obeda, wraz ze swoimi współplemieńcami i buntują miasto przeciwko tobie.

[32]Venha de noite, você e seus homens, e fiquem à espera no campo.

[32] Wyrusz więc nocą, ty i twój zastęp, i urządź w szczerym polu zasadzkę,

[33]De manhã, ao nascer do sol, avance contra a cidade. Quando Gaal e sua tropa atacarem, faça com eles o que achar melhor”.

[33] A rano, gdy wzejdzie słońce, wstań wcześnie i rusz na miasto, a gdy on i zastęp, który ma przy sobie, wyjdą do ciebie, zrób z nim, co możesz.

[34]E assim Abimeleque e todas as suas tropas partiram de noite e prepararam emboscadas perto de Siquém, em quatro companhias.

[34] Ruszył więc Abimelech wraz ze swoim zastępem jeszcze w nocy i urządzili w czterech miejscach zasadzkę na Sychemitów.

[35]Ora, Gaal, filho de Ebede, tinha saído e estava à porta da cidade quando Abimeleque e seus homens saíram da sua emboscada.

[35] Wtedy wyszedł Gaal, syn Obeda, i stanął u wejścia bramy miasta, Abimelech zaś wraz ze swoim zastępem ruszył z zasadzki.

[36]Quando Gaal os viu, disse a Zebul: “Veja, vem gente descendo do alto das colinas!” Zebul, porém, respondeu: “Você está confundindo as sombras dos montes com homens”.

[36] A gdy Gaal ujrzał lud zbrojny, rzekł do Zebula: Oto lud zbrojny zstępuje ze szczytów górskich. Lecz Zebul odpowiedział mu: Cień gór uważasz za wojowników.

[37]Mas Gaal tornou a falar: “Veja, vem gente descendo da parte central do território, e uma companhia está vindo pelo caminho do carvalho dos Adivinhadores”.

[37] Gaal jednak ponownie rzekł: Oto lud zbrojny zstępuje z samego środka ziemi, a jeden hufiec idzie od strony dębu wróżbitów.

[38]Disse-lhe Zebul: “Onde está toda aquela sua conversa? Você dizia: ‘Quem é Abimeleque, para que o sirvamos?’ Não

[38] Odpowiedział mu Zebul: Gdzie teraz niepowściągliwe usta twoje, którymi mówiłeś: Kimże jest Abimelech, byśmy mu

são estes os homens que você ridicularizou? Saia e lute contra eles!”

mieli służyć? Czyż nie są to ci wojownicy, którym pogardliwie urągałeś? Wystąpże teraz i walcz z nimi!

[39]Então Gaal conduziu para fora os cidadãos de Siquém e lutou contra Abimeleque.

[39] Wystąpił tedy Gaal na czele obywateli Sychem i stoczył bitwę z Abimelechem.

[40]Abimeleque o perseguiu, e ele fugiu. Muitos dos homens de Siquém caíram mortos ao longo de todo o caminho, até a porta da cidade.

[40] Lecz Abimelech zmusił go do odwrotu, więc pierzchnął i wielu padło trupem aż do samego wejścia do bramy.

[41]Abimeleque permaneceu em Arumá, e Zebul expulsou Gaal e os seus parentes de Siquém.

[41] Potem zatrzymał się Abimelech w Aruma, Zebul zaś wypędził Gaala wraz z jego współplemieńcami, tak że nie mogli mieszkać w Sychem.

[42]No dia seguinte, o povo de Siquém saiu aos campos, e Abimeleque ficou sabendo disso.

[42] Następnego ranka lud wyszedł w pole i Abimelech został o tym powiadomiony.

[43]Então dividiu os seus homens em três companhias e armou emboscadas no campo. Quando viu o povo saindo da cidade, levantou-se contra ele e atacou-o.

[43] Wziął tedy zbrojny zastęp, rozdzielił go na trzy hufce i urządził zasadzkę w polu. A gdy dostrzegł, że lud wychodzi z miasta, napadł na nich i wybił ich do nogi.

[44]Abimeleque e as tropas que estavam com ele avançaram até a porta da cidade. Então duas companhias avançaram sobre os que estavam nos campos e os mataram.

[44] Abimelech bowiem i hufiec, który był przy nim, natarli na nich i zajęli stanowisko przy samej bramie miasta, dwa inne hufce zaś natarły na tych wszystkich, którzy byli w polu, i wybili ich.

[45]E Abimeleque atacou a cidade o dia todo, até conquistá-la e matar o seu povo. Depois destruiu a cidade e espalhou sal sobre ela.

[45] Następnie nacierał Abimelech na miasto przez cały ten dzień, zdobył miasto a lud, który był w nim, wybił do nogi, miasto zrównał z ziemią i posypał miejsce to solą.

[46]Ao saberem disso, os cidadãos que estavam na torre de Siquém entraram na fortaleza do templo de El-Berite.

[46] Gdy usłyszała o tym cała załoga warowni sychemskiej, zeszła do podziemia świątyni Baal-Berit.

[47]Quando Abimeleque soube que se haviam reunido lá,

[48]ele e todos os seus homens subiram o monte Zalmom. Ele apanhou um machado, cortou um galho de árvore e o pôs nos ombros. Então deu esta ordem aos homens que estavam com ele: “Rápido! Façam o que eu estou fazendo!”

[49]Todos os homens cortaram galhos e seguiram Abimeleque. Empilharam os galhos junto à fortaleza e a incendiaram. Assim morreu também o povo que estava na torre de Siquém, cerca de mil homens e mulheres.

[50]A seguir, Abimeleque foi a Tebes, sitiou-a e conquistou-a.

[51]Mas dentro da cidade havia uma torre bastante forte, para a qual fugiram todos os homens e mulheres, todo o povo da cidade. Trancaram-se por dentro e subiram para o telhado da torre.

[52]Abimeleque foi para a torre e atacou-a. E, quando se aproximava da entrada da torre para incendiá-la,

[53]uma mulher jogou uma pedra de moinho na cabeça dele, e lhe rachou o crânio.

[54]Imediatamente ele chamou seu escudeiro e lhe ordenou: “Tire a espada e mate-me, para que não digam que uma mulher me matou”. Então o jovem o atravessou, e ele morreu.

[47] A gdy doniesiono Abimelechowi o tym, że zebrała się tam cała załoga warowni sychemskiej,

[48] Ruszył Abimelech wraz z całym ludem zbrojnym, który był z nim, na górę Salmon, wziął siekierę do swojej ręki, naścinał gałęzi z drzew, wziął je i włożył na swoje ramiona i rzekł do swojego zbrojnego zastępu: Co ujrzycie, że ja uczynię, szybko to samo uczyńcie.

[49] Również wszyscy zbrojni mężowie z całego jego zastępu naścinali gałęzi i podążyli za Abimelechem, ułożyli je wokoło warowni i spalili nimi warownię ogniem, tak iż poginęli wszyscy mieszkańcy warowni Sychemskiej w liczbie około tysiąca mężczyzn i kobiet.

[50] Potem ruszył Abimelech na Tebes, obległ Tebes i zdobył je.

[51] Ale w środku miasta stała potężna baszta, do której schronili się wszyscy mężowie i kobiety, wszyscy obywatele miasta, i zamknąwszy ją za sobą weszli na dach baszty.

[52] Wtedy podszedł Abimelech do baszty i nacierał na nią; lecz gdy zbliżył się do drzwi baszty, aby ją podpalić,

[53] Pewna kobieta rzuciła kamień młyński na głowę Abimelecha i roztrzaskała mu czaszkę.

[54] Wtedy on przywołał śpiesznie swojego giermka i rzekł do niego: Dobądź swojego miecza i dobij mnie, aby nie mówiono o mnie: Kobieta go zabiła; przebił go więc jego giermek i on zmarł.

[55]Quando os israelitas viram que Abimeleque estava morto, voltaram para casa.
[56]Assim Deus retribuiu a maldade que Abimeleque praticara contra o seu pai, matando os seus setenta irmãos.
[57]Deus fez também os homens de Siquém pagarem por toda a sua maldade. A maldição de Jotão, filho de Jerubaal, caiu sobre eles.

[55] A gdy mężowie izraelscy zobaczyli, że Abimelech zginął, rozeszli się każdy do swojej miejscowości.
[56] Tak odpłacił Bóg Abimelechowi za zło, jakie popełnił wobec swojego ojca, zabijając siedemdziesięciu swoich braci.
[57] Bóg również odpłacił za wszelkie zło mężom sychemskim. I spełniło się na nich przekleństwo Jotama, syna Jerubbaala.

Juízes 10

Tolá

[1]Depois de Abimeleque, um homem de Issacar chamado Tolá, filho de Puá, filho de Dodô, levantou-se para libertar Israel. Ele morava em Samir, nos montes de Efraim,

[2]e liderou Israel durante vinte e três anos; então morreu e foi sepultado em Samir.

Jair

[3]Depois dele veio Jair, de Gileade, que liderou Israel durante vinte e dois anos.
[4]Teve trinta filhos, que montavam trinta jumentos. Eles tinham autoridade sobre trinta cidades, as quais até hoje são chamadas “povoados de Jair” e ficam em Gileade.
[5]Quando Jair morreu, foi sepultado em Camom.

Jefté

[6]Mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova. Serviram aos baalins, às imagens de Astarote, aos deuses de Arã, aos deuses de Sidom, aos deuses de Moabe, aos deuses dos amonitas e aos

Sędziów 10

Sędziowie Tola i Jair

[1] Po Abimelechu wystąpił, aby ratować Izraela, Tola, syn Pui, wnuk Doda, z plemienia Issachara; mieszkał on w Szamir na pogórzu efraimskim.

[2] Sądził on Izraela przez dwadzieścia trzy lata, po czym umarł i został pochowany w Szamir.

[3] Po nim wystąpił Jair Gileadczyk, który sądził Izraela przez dwadzieścia dwa lata.
[4] Miał on trzydziestu synów, którzy jeździli na trzydziestu oślich ogierach, a mieli trzydzieści miast, zwanych do dnia dzisiejszego "osadami Jaira", które leżą w ziemi Gilead.
[5] A gdy Jair umarł, pochowano go w Kamon.

Ucisk ze strony Ammonitów karą za odstępstwo

[6] Lecz synowie izraelscy znowu czynili zło w oczach Pana i służyli Baalom i Asztartom, i bogom aramejskim, i bogom sydońskim, i bogom moabskim, i bogom

deuses dos filisteus. E como os israelitas abandonaram o Senhor e não mais lhe prestaram culto,

[7]a ira do Senhor se acendeu contra eles. Ele os entregou nas mãos dos filisteus e dos amonitas,

[8]que naquele ano os humilharam e os oprimiram. Durante dezoito anos oprimiram todos os israelitas do lado leste do Jordão, em Gileade, terra dos amorreus.

[9]Os amonitas também atravessaram o Jordão para lutar contra Judá, contra Benjamim e contra a tribo de Efraim; e grande angústia dominou Israel.

[10]Então os israelitas clamaram ao Senhor, dizendo: "Temos pecado contra ti, pois abandonamos o nosso Deus e prestamos culto aos baalins!"

[11]O Senhor respondeu: "Quando os egípcios, os amorreus, os amonitas, os filisteus,

[12]os sidônios, os amalequitas e os maonitas os oprimiram, e vocês clamaram a mim, eu os libertei das mãos deles.

[13]Mas vocês me abandonaram e prestaram culto a outros deuses. Por isso não os livrarei mais.

[14]Clamem aos deuses que vocês escolheram. Que eles os livrem na hora do aperto!"

[15]Os israelitas, porém, disseram ao Senhor: "Nós pecamos. Faze conosco o

ammonickim, i bogom filistyńskim. Opuścili Pana i nie służyli mu.

[7] I zapłonął gniew Pana na Izraela, i wydał ich Pan w ręce Filistynów i w ręce Ammonitów.

[8] Ci gnębili i uciskali synów izraelskich od owego roku przez osiemnaście lat, wszystkich synów izraelskich za Jordanem w ziemi Amorejczyków, którzy są w Gileadzie.

[9] Nadto przeprawili się Ammonici przez Jordan, aby wojować z Judą i z Beniaminem oraz z domem Efraima, i popadł Izrael w wielką niedolę.

[10] Synowie izraelscy wołali tedy do Pana, mówiąc: Zgrzeszyliśmy przeciwko tobie, iż opuściliśmy swego Boga a służyliśmy Baalom.

[11] I rzekł Pan do synów izraelskich: Czy nie jest tak, że ilekroć gnębili was Egipcjanie, Amorejczycy i Ammonici, i Filistyni,

[12] I Sydończycy, i Amalekici, i Maonici, a wy wołaliście do mnie, Ja wybawiałem was z ich rąk?

[13] Wy jednak opuściliście mnie i służyliście innym bogom? Dlatego nie będę was już nadal wybawiał.

[14] Idźcie, wołajcie do bogów, których sobie obraliście; niech was oni wybawią w czasie waszego ucisku.

[15] I rzekli synowie izraelscy do Pana: Zgrzeszyliśmy; uczyń z nami to, co ci się dobrym wydaje, tylko wyrwij nas dzisiaj!

que achares melhor, mas te rogamos, livra-nos agora".

[16]Então eles se desfizeram dos deuses estrangeiros que havia no meio deles e prestaram culto ao Senhor. E ele não pôde mais suportar o sofrimento de Israel.

[17]Quando os amonitas foram convocados e acamparam em Gileade, os israelitas reuniram-se e acamparam em Mispá.

[18]Os líderes do povo de Gileade disseram uns aos outros: "Quem iniciar o ataque contra os amonitas será chefe dos que vivem em Gileade".

[16] Usunęli więc obcych bogów spośród siebie i zaczęli służyć Panu. Wtedy zniecierpliwił się Pan niedolą Izraela.

[17] A gdy Ammonici zebrali się i rozłożyli się obozem w Gileadzie, synowie izraelscy zgromadzili się i rozłożyli się obozem w Mispa,

[18] I mówili, zarówno lud zbrojny jak i przełożeni Gileadu, jedni do drugich: Kto jest tym mężem, który rozpocznie bój z Ammonitami? Zostanie on naczelnikiem wszystkich mieszkańców Gileadu.

Juízes 11

[1]Jefté, o gileadita, era um guerreiro valente. Sua mãe era uma prostituta; seu pai chamava-se Gileade.

[2]A mulher de Gileade também lhe deu filhos, que, quando já estavam grandes, expulsaram Jefté, dizendo: "Você não vai receber nenhuma herança de nossa família, pois é filho de outra mulher".

[3]Então Jefté fugiu dos seus irmãos e se estabeleceu em Tobe. Ali um bando de vadios uniu-se a ele e o seguia.

[4]Algum tempo depois, quando os amonitas entraram em guerra contra Israel,

[5]os líderes de Gileade foram buscar Jefté em Tobe.

Sędziów 11

Powołanie Jefty na wodza

[1] Jefta z Gileadu był to rycerz waleczny, lecz był synem kobiety wszetecznej, z której Gilead spłodził Jeftę.

[2] Lecz i żona Gileada urodziła mu synów; a gdy ci synowie żony dorośli, wygnali Jeftę, mówiąc do niego: Nie możesz dziedziczyć w rodzie naszego ojca, gdyż jesteś synem innej kobiety.

[3] Toteż Jefta uciekł od swoich braci i osiedlił się w krainie Tob, gdzie zebrało się przy nim sporo nicponiów i grasowali razem z nim.

[4] Po niejakim czasie wszczęli Ammonici wojnę z Izraelem.

[5] Gdy zaś Ammonici wszczęli wojnę z Izraelem, przyszli starsi Gileadu do Jefty, aby sprowadzić go z krainy Tob.

[6]“Venha”, disseram. “Seja nosso comandante, para que possamos combater os amonitas.”

[7]Disse-lhes Jefté: “Vocês não me odiavam e não me expulsaram da casa de meu pai? Por que me procuram agora, quando estão em dificuldades?”

[8]“Apesar disso, agora estamos apelando para você”, responderam os líderes de Gileade. “Venha conosco combater os amonitas, e você será o chefe de todos os que vivem em Gileade.”

[9]Jefté respondeu: “Se vocês me levarem de volta para combater os amonitas e o Senhor os entregar a mim, serei o chefe de vocês?”

[10]Os líderes de Gileade responderam: “O Senhor é nossa testemunha; faremos conforme você diz”.

[11]Assim Jefté foi com os líderes de Gileade, e o povo o fez chefe e comandante sobre todos. E ele repetiu perante o Senhor, em Mispá, todas as palavras que tinha dito.

[12]Jefté enviou mensageiros ao rei amonita com a seguinte pergunta: “Que é que tens contra nós, para teres atacado a nossa terra?”

[13]O rei dos amonitas respondeu aos mensageiros de Jefté: “Quando Israel veio do Egito tomou as minhas terras, desde o

[6] I rzekli do Jefty: Pójdź i zostań naszym wodzem, a podejmiemy wojnę z Ammonitami.

[7] Lecz Jefta odpowiedział starszym Gileadu: Czy to nie wy z nienawiści wygnaliście mnie z domu mego ojca? Dlaczego przychodzicie do mnie teraz, gdy popadliście w niedolę?

[8] Starsi Gileadu odpowiedzieli Jefcie: Właśnie dlatego zwróciliśmy się teraz do ciebie, abyś poszedł z nami i wojował z Ammonitami jako nasz wódz, wódz wszystkich mieszkańców Gileadu.

[9] I rzekł Jefta do starszych Gileadu: Czy jeżeli mnie sprowadzacie z powrotem, abym wojował z Ammonitami, a Pan mi ich wyda, to czy zostanę waszym wodzem?

[10] Starsi Gileadu odpowiedzieli Jefcie: Pan niech będzie świadkiem między nami, jeślibyśmy nie mieli postąpić według twego słowa.

[11] Jefta poszedł więc ze starszymi Gileadu i lud ustanowił go nad sobą naczelnikiem i wodzem. I przedłożył Jefta całą swoją sprawę Panu w Mispa.

Rokowania Jefty z królem Ammonitów

[12] Następnie Jefta wyprawił posłów do króla Ammonitów z takim oświadczeniem: Co za przyczyna, że przybyłeś do mnie, aby wojować w mojej ziemi?

[13] Król Ammonitów odpowiedział posłom Jefty: Dlatego, że po wyjściu z Egiptu Izrael zajął moją ziemię od Arnonu aż po

Arnom até o Jaboque e até o Jordão. Agora, devolvam-me essas terras pacificamente”.

[14]Jefté mandou de novo mensageiros ao rei amonita,

[15]dizendo: “Assim diz Jefté: Israel não tomou a terra de Moabe, e tampouco a terra dos amonitas.

[16]Quando veio do Egito, Israel foi pelo deserto até o mar Vermelho e daí para Cades.

[17]Então Israel enviou mensageiros ao rei de Edom, dizendo: ‘Deixa-nos atravessar a tua terra’, mas o rei de Edom não quis ouvi-lo. Enviou o mesmo pedido ao rei de Moabe, e ele também não consentiu. Assim Israel permaneceu em Cades.

[18]“Em seguida, os israelitas viajaram pelo deserto e contornaram Edom e Moabe; passaram a leste de Moabe e acamparam do outro lado do Arnom. Não entraram no território de Moabe, pois o Arnom era a sua fronteira.

[19]“Depois Israel enviou mensageiros a Seom, rei dos amorreus, em Hesbom, e lhe pediu: ‘Deixa-nos atravessar a tua terra para irmos ao lugar que nos pertence!’

[20]Seom, porém, não acreditou que Israel fosse apenas atravessar o seu território; assim convocou todos os seus homens, acampou em Jaza e lutou contra Israel.

Jabbok i aż po Jordan. Oddaj ją więc z powrotem dobrowolnie.

[14] Wtedy Jefta ponownie wyprawił posłów do króla Ammonitów

[15] Z takim oświadczeniem: Tak mówi Jefta: Nie zajął Izrael ziemi Moabitów ani ziemi Ammonitów.

[16] Po wyjściu z Egiptu Izrael wędrował przez pustynię aż do Morza Czerwonego i przyszedł do Kadesz.

[17] Wtedy Izrael wysłał posłów do króla edomskiego z prośbą: Pozwól mi, proszę przejść przez twoją ziemię. Lecz król edomski nie chciał o tym słyszeć. Posłał również do króla moabskiego, lecz i ten nie był skłonny, więc Izrael zatrzymał się w Kadesz.

[18] Potem szedł przez pustynię i obszedł ziemię edomską i ziemię moabską, i doszedł od wschodu do ziemi moabskiej, i rozłożyli się obozem z tamtej strony Arnonu, a nie doszli do granic Moabu, gdyż Arnon jest granicą Moabu.

[19] Izrael wyprawił też posłów do Sychona, króla amorejskiego, króla Cheszbonu, i kazał mu Izrael powiedzieć: Pozwól nam przejść przez twoją ziemię aż do naszego miejsca.

[20] Lecz Sychon nie uwierzył Izraelowi, że chce tylko przejść przez jego obszar, przeciwnie, Sychon zebrał całe swoje wojsko i rozłożyli się obozem w Jahas, i wszczął wojnę z Izraelem.

[21]“Então o Senhor, o Deus de Israel, entregou Seom e todos os seus homens nas mãos de Israel, e este os derrotou. Israel tomou posse de todas as terras dos amorreus que viviam naquela região,
[22]conquistando-a por inteiro, desde o Arnom até o Jaboque, e desde o deserto até o Jordão.

[23]“Agora que o Senhor, o Deus de Israel, expulsou os amorreus da presença de Israel, seu povo, queres tu tomá-la?

[24]Acaso não tomas posse daquilo que o teu deus Camos te dá? Da mesma forma tomaremos posse do que o Senhor, o nosso Deus, nos deu.

[25]És tu melhor do que Balaque, filho de Zipor, rei de Moabe? Entrou ele alguma vez em conflito com Israel ou lutou com ele?

[26]Durante trezentos anos Israel ocupou Hesbom, Aroer, os povoados ao redor e todas as cidades às margens do Arnom. Por que não os reconquistaste todo esse tempo?

[27]Nada fiz contra ti, mas tu estás cometendo um erro, lutando contra mim. Que o Senhor, o Juiz, julgue hoje a disputa entre os israelitas e os amonitas”.

[28]Entretanto, o rei de Amom não deu atenção à mensagem de Jefté.

[21] Wtedy Pan, Bóg Izraela, wydał Sychona i cały jego zbrojny lud w rękę Izraela; i pobił ich Izrael, i objął w posiadanie całą ziemię Amorejczyków, mieszkających w tej ziemi.
[22] I objęli w posiadanie cały obszar Amorejczyków od Arnonu aż do Jabboku i od pustyni aż do Jordanu.
[23] Tak tedy Pan, Bóg Izraela, wygnał Amorejczyków sprzed oblicza swego ludu izraelskiego, a ty znowu jego chcesz wygnać?
[24] Czy nie jest tak, że kogo Kamosz, twój bóg, wypędza, tego posiadłość ty zajmujesz, ale posiadłość każdego, kogo sprzed naszego oblicza wypędził Pan, nasz Bóg, my zajmujemy?
[25] Czy więc ty jesteś lepszy od Balaka, syna Syppora, króla moabskiego? Czy prawował on się z Izraelem, czy wojował z nimi?
[26] Gdy Izrael mieszkał przez trzysta lat w Cheszbonie i w jego osadach, i w Aroer i w jego osadach, i we wszystkich miastach, które są po obu brzegach Arnonu, dlaczego wtedy ich nie oderwaliście od nich?
[27] Ja w niczym ci nie zawiniłem, lecz ty źle postępujesz wobec mnie, wszczynając ze mną wojnę; niech Pan, sędzia, rozsądzi dzisiaj między synami izraelskimi i Ammonitami.
[28] Lecz król Ammonitów nie usłuchał synów Jefty, z którymi ten do niego się zwrócił.

29Então o Espírito do Senhor se apossou de Jefté. Este atravessou Gileade e Manassés, passou por Mispá de Gileade, e daí avançou contra os amonitas.

30E Jefté fez este voto ao Senhor: "Se entregares os amonitas nas minhas mãos, 31aquele que estiver saindo da porta da minha casa ao meu encontro, quando eu retornar da vitória sobre os amonitas, será do Senhor, e eu o oferecerei em holocausto".

32Então Jefté foi combater os amonitas, e o Senhor os entregou nas suas mãos.

33Ele conquistou vinte cidades, desde Aroer até as vizinhanças de Minite, chegando a Abel-Queramim. Assim os amonitas foram subjugados pelos israelitas.

34Quando Jefté chegou à sua casa em Mispá, sua filha saiu ao seu encontro, dançando ao som de tamborins. E ela era filha única. Ele não tinha outro filho ou filha.

35Quando a viu, rasgou suas vestes e gritou: "Ah, minha filha! Estou angustiado e desesperado por sua causa, pois fiz ao Senhor um voto que não posso quebrar".

36"Meu pai", respondeu ela, "sua palavra foi dada ao Senhor. Faça comigo o que prometeu, agora que o Senhor o vingou dos seus inimigos, os amonitas."

29 Wtedy Duch Pański zstąpił na Jeftę. I obszedł on Gileadczyków i Manassesytów, obszedł też Mispę Gileadzką, i z Mispy Gileadzkiej wyruszył na Ammonitów.

Ślubowanie Jefty i jego zwycięstwo

30 A Jefta złożył Panu ślub tej treści: Jeżeli wydasz Ammonitów w moje ręce,

31 To wówczas, gdy cało powrócę z wyprawy na Ammonitów, do Pana należeć będzie i na całopalenie złożę mu to, co wyjdzie na moje spotkanie z drzwi mojego domu.

32 I wyruszył Jefta przeciwko Ammonitom, aby z nimi walczyć, a Pan wydał ich w jego ręce.

33 I zadał im bardzo ciężką klęskę na obszarze od Aroer aż do okolic Minnit, zdobywając dwadzieścia miast, i aż do Abel-Keramim. Tak zostali Ammonici upokorzeni wobec synów izraelskich.

Jefte i jego jedynaczka

34 A gdy Jefta przyszedł do Mispa i zbliżył się do domu swojego, oto córka jego wyszła na jego spotkanie z bębenkami i tańcami; była zaś ona jedynaczką, oprócz niej nie miał ani syna, ani córki.

35 Toteż gdy ją zobaczył, rozdarł swoje szaty i rzekł: Ach, córko moja, zdruzgotałaś mnie, sama zaś stałaś się dla mnie nietykalną, złożyłem bowiem ślub Panu i nie mogę się cofnąć.

36 A ona rzekła do niego: Ojcze mój, skoro złożyłeś ślub Panu, uczyń ze mną, jak ślubowałeś, gdy Pan sprawił, że wziąłeś pomstę na twoich wrogach, na Ammonitach.

[37]E prosseguiu: “Mas conceda-me dois meses para vagar pelas colinas e chorar com as minhas amigas, porque jamais me casarei”.

[37] Poprosiła tylko swojego ojca: Niech to będzie mi użyczone: pozostaw mi dwa miesiące czasu, abym mogła pójść i chodzić po górach, i opłakiwać moje dziewictwo wraz z moimi towarzyszkami.

[38]“Vá!”, disse ele. E deixou que ela fosse por dois meses. Ela e suas amigas foram para as colinas e choraram porque ela jamais se casaria.

[38] A on opowiedział: Idź! I wypuścił ją na dwa miesiące. Poszła tedy wraz ze swoimi towarzyszkami i opłakiwała swoje dziewictwo na górach.

[39]Passados os dois meses, ela voltou a seu pai, e ele fez com ela o que tinha prometido no voto. Assim, ela nunca deixou de ser virgem. Daí vem o costume em Israel

[39] A po upływie dwóch miesięcy powróciła do swojego ojca, on zaś uczynił z nią zgodnie ze ślubem, jaki złożył. Ona nie obcowała z żadnym mężczyzną. I weszło to w zwyczaj w Izraelu,

[40]de saírem as moças durante quatro dias, todos os anos, para celebrar a memória da filha de Jefté, o gileadita.

[40] Że rokrocznie schodzą się dziewczęta izraelskie, aby przez cztery dni w roku nucić pieśni ku czci córki Jefty Gileadczyka.

Juízes 12

O Conflito de Jefté contra Efraim

Sędziów 12

Zatarg między Efraimitami a Jeftą

[1]Os homens de Efraim foram convocados para a batalha; dirigiram-se para Zafom e disseram a Jefté: “Por que você foi lutar contra os amonitas sem nos chamar para irmos juntos? Vamos queimar a sua casa e você junto!”

[1] Potem zebrali się Efraimici, ruszyli na północ i rzekli do Jefty: Dlaczego wyruszyłeś na wojnę z Ammonitami a nas nie wezwałeś, abyśmy z tobą poszli? Toteż spalimy twój dom razem z tobą.

[2]Jefté respondeu: “Eu e meu povo estávamos envolvidos numa grande contenda com os amonitas, e, embora eu os tenha chamado, vocês não me livraram das mãos deles.

[2] Odpowiedział im Jefta: Ja i mój lud miałem z Ammonitami spór bardzo ciężki, a gdy was wzywałem, nie wybawiliście mnie z ich rąk.

[3]Quando vi que vocês não ajudariam, arrisquei a vida e fui lutar contra os amonitas, e o Senhor me deu a vitória

[3] Gdy więc widziałem, że nie ma u was pomocnika, naraziłem swoje życie i ruszyłem na Ammonitów, a Pan wydał ich

sobre eles. E, por que vocês vieram para cá hoje? Para lutar contra mim?"

[4]Jefté reuniu então todos os homens de Gileade e lutou contra Efraim. Os gileaditas feriram os efraimitas porque estes tinham dito: "Vocês, gileaditas, são desertores de Efraim e de Manassés".

[5]Os gileaditas tomaram as passagens do Jordão que conduziam a Efraim. Sempre que um fugitivo de Efraim dizia: "Deixem-me atravessar", os homens de Gileade perguntavam: "Você é efraimita?" Se respondesse que não,

[6]diziam: "Então diga: Chibolete". Se ele dissesse: "Sibolete", sem conseguir pronunciar corretamente a palavra, prendiam-no e matavam-no no lugar de passagem do Jordão. Quarenta e dois mil efraimitas foram mortos naquela ocasião.

[7]Jefté liderou Israel durante seis anos. Então o gileadita Jefté morreu e foi sepultado numa cidade de Gileade.

Ibsã, Elom e Abdom

[8]Depois de Jefté, Ibsã, de Belém, liderou Israel.

[9]Teve trinta filhos e trinta filhas. Deu suas filhas em casamento a homens de fora do seu clã e trouxe para os seus filhos trinta mulheres de fora do seu clã. Ibsã liderou Israel durante sete anos.

[10]Então Ibsã morreu e foi sepultado em Belém.

w moją rękę; dlaczego więc przyszliście dziś do mnie, aby mnie napastować?

[4] I zebrał Jefta wszystkich wojowników gileadzkich, i wszczął wojnę z Efraitami, i pobili wojownicy gileadzcy Efraimitów. Ci bowiem mówili pogardliwie: Jesteście zbiegami z Efraima, wszak Gileadczycy mieszkają między Efraimitami i Manassesytami.

[5] Gileadczycy zajęli wtedy Efraimitom brody jordańskie. Gdy potem zbiegowie efraimscy mówili: Pozwólcie mi przejść, wojownicy gileadzcy odpowiadali: Czy jesteś Efraimita? A gdy ten mówił: Nie!

[6] Wtedy mówili do niego: Powiedz Szibbolet, a ten wymawiał Sibbolet, bo nie mógł wymówić inaczej. Wtedy go chwytano i zabijano przy brodach jordańskich. W tym czasie padło z Efraimitów czterdzieści dwa tysiące.

Następcy Jefty: Ibsan, Elon i Abdon

[7] Jefta sądził Izraela przez sześć lat. A gdy umarł Jefta Gileadczyk, został pochowany w swym mieście Mispa w Gileadzie.

[8] Po nim sądził Izraela Ibsan z Betlejemu.

[9] Miał on trzydziestu synów; trzydzieści córek wydał za mąż poza dom, a dla swoich synów sprowadził trzydzieści dziewcząt spoza domu. Sądził on Izraela przez siedem lat.

[10] A gdy zmarł Ibsan, został pochowany w Betlejemie.

[11]Depois dele, Elom, da tribo de Zebulom, liderou Israel durante dez anos.
[12]Elom morreu e foi sepultado em Aijalom, na terra de Zebulom.
[13]Depois dele, Abdom, filho de Hilel, de Piratom, liderou Israel.

[14]Teve quarenta filhos e trinta netos, que montavam setenta jumentos. Abdom liderou Israel durante oito anos.

[15]Então Abdom, filho de Hilel, morreu e foi sepultado em Piratom, na terra de Efraim, na serra dos amalequitas.

Juízes 13

O Nascimento de Sansão

[1]Os israelitas voltaram a fazer o que o Senhor reprova, e por isso o Senhor os entregou nas mãos dos filisteus durante quarenta anos.

[2]Certo homem de Zorá, chamado Manoá, do clã da tribo de Dã, tinha mulher estéril.

[3]Certo dia o Anjo do Senhor apareceu a ela e lhe disse: “Você é estéril, não tem filhos, mas engravidará e dará à luz um filho.
[4]Todavia, tenha cuidado, não beba vinho nem outra bebida fermentada e não coma nada impuro;
[5]e não se passará navalha na cabeça do filho que você vai ter, porque o menino será nazireu, consagrado a Deus desde o nascimento; ele iniciará a libertação de Israel das mãos dos filisteus”.

[11] Po nim sądził Izraela Elon Zebulonita. Sądził on Izraela przez dziesięć lat.
[12] A gdy umarł Elon Zebulonita, został pochowany w Ajjalon w ziemi Zebulon.
[13] Po nim sądził Izraela Abdon, syn Hillela, Piratończyk.
[14] Miał on czterdziestu synów i trzydziestu wnuków, którzy jeździli na siedemdziesięciu oślich ogierach; ten sądził Izraela przez osiem lat.
[15] A gdy umarł Abdon, syn Hillela, Piratończyk, został pochowany w Piraton, w ziemi efraimskiej, na pogórzu amalekickim.

Sędziów 13

Zapowiedź narodzenia Samsona

[1] Lecz Izraelici znowu czynili zło w oczach Pana, Pan więc wydał ich w rękę Filistyńczyków na czterdzieści lat.

[2] A był pewien mąż w Sorea, z rodziny Danitów, imieniem Manoach; żona jego była niepłodna, nie rodziła.

[3] Kobiecie tej ukazał się anioł Pański i rzekł do niej: Oto ty jesteś niepłodna i nie rodziłaś, ale poczniesz i porodzisz syna.

[4] Tylko teraz uważaj, nie pij wina i mocnego napoju ani nie jedz niczego nieczystego.
[5] Gdyż oto poczniesz i porodzisz syna: brzytwa nie przejdzie po jego głowie, gdyż chłopiec ten od urodzenia będzie nazyrejczykiem Bożym i zacznie wybawiać Izraela z ręki Filistyńczyków.

[6]Então a mulher foi contar tudo ao seu marido: “Um homem de Deus veio falar comigo. Era como um anjo de Deus, de aparência impressionante. Não lhe perguntei de onde tinha vindo, e ele não me disse o seu nome,

[7]mas ele me assegurou: ‘Você engravidará e dará à luz um filho. Todavia, não beba vinho nem outra bebida fermentada, e não coma nada impuro, porque o menino será nazireu, consagrado a Deus, desde o nascimento até o dia da sua morte’ ”.

[8]Então Manoá orou ao Senhor: “Senhor, eu te imploro que o homem de Deus que enviaste volte para nos instruir sobre o que fazer com o menino que vai nascer”.

[9]Deus ouviu a oração de Manoá, e o Anjo de Deus veio novamente falar com a mulher quando ela estava sentada no campo; Manoá, seu marido, não estava com ela.

[10]Mas ela foi correndo contar ao marido: “O homem que me apareceu outro dia está aqui!”

[11]Manoá levantou-se e seguiu a mulher. Quando se aproximou do homem, perguntou: “Foste tu que falaste com a minha mulher?” “Sim”, disse ele.

[12]“Quando as tuas palavras se cumprirem”, Manoá perguntou, “como devemos criar o menino? O que ele deverá fazer?”

[6] I poszła ta kobieta, i powiedziała do swego męża tak: Przyszedł do mnie mąż Boży, wygląd jego był jak wygląd anioła Bożego, niesamowity bardzo; nie zapytałam go, skąd jest, a on nie powiedział mi swego imienia,

[7] Tylko rzekł do mnie: Oto poczniesz i porodzisz syna; ale teraz nie pij wina ani mocnego napoju, ani nie jedz niczego nieczystego, gdyż chłopiec ten od urodzenia aż do dnia swojej śmierci będzie nazyrejczykiem Bożym.

[8] Wtedy modlił się Manoach do Pana tymi słowy: O Panie mój! Niechaj ten mąż Boży, którego posłałeś, przyjdzie jeszcze raz do nas i niech nas pouczy, co mamy czynić z tym chłopcem, który ma się urodzić.

[9] I wysłuchał Bóg głosu Manoacha, i anioł Boży przyszedł jeszcze raz do kobiety, a ona przebywała na polu, ale jej męża nie było przy niej.

[10] Kobieta pobiegła więc szybko i doniosła o tym swemu mężowi, mówiąc do niego: Oto ukazał mi się mąż, który przyszedł do mnie owego dnia.

[11] Manoach wstał więc, poszedł za swoją żoną, doszedł do tego męża i rzekł do niego: Czy ty jesteś tym mężem, który rozmawiał z moją żoną? A on na to: Tak, jestem.

[12] I rzekł Manoach: Gdy się więc spełni twoje słowo, to jaki ma być sposób życia tego chłopca i co ma robić?

[13]O Anjo do Senhor respondeu: “Sua mulher terá que seguir tudo o que eu ordenei a você.

[13] Anioł Pański odpowiedział Manoachowi: Niech się kobieta wystrzega wszystkiego tego, o czym jej powiedziałem.

[14]Ela não poderá comer nenhum produto da videira, nem vinho ou bebida fermentada, nem comer nada impuro. Terá que obedecer a tudo o que ordenei a você”.

[14] Niczego, co pochodzi z winorośli niechaj nie je, wina i mocnego napoju niech nie pije, niczego nieczystego niech nie je, niech przestrzega wszystkiego, co jej nakazałem.

[15]Manoá disse ao Anjo do Senhor: “Gostaríamos que ficasses conosco; queremos oferecer-te um cabrito”.

[15] Wtedy rzekł Manoach do anioła Pańskiego: Chcielibyśmy cię zatrzymać i przyrządzić ci koźlątko.

[16]O Anjo do Senhor respondeu: “Se eu ficar, não comerei nada. Mas, se você preparar um holocausto, ofereça-o ao Senhor”. Manoá não sabia que ele era o Anjo do Senhor.

[16] Anioł Pański odpowiedział Manoachowi: Choćbyś mnie zatrzymywał, nie będę jadł z twojej potrawy, lecz jeżeli chcesz ją przyrządzić, to złóż ją Panu jako całopalenie, Manoach nie wiedział bowiem, że to jest anioł Pański.

[17]Então Manoá perguntou ao Anjo do Senhor: “Qual é o teu nome, para que te prestemos homenagem quando se cumprir a tua palavra?”

[17] Potem rzekł Manoach do anioła Pańskiego: Jakie jest twoje imię, abyśmy mogli cię uczcić, gdy spełnią się twoje słowa.

[18]Ele respondeu: “Por que pergunta o meu nome? Meu nome está além do entendimento”.

[18] Anioł Pański rzekł do niego: Czemu się pytasz o moje imię? Ono jest dziwne.

[19]Então Manoá apanhou um cabrito e a oferta de cereal e os ofereceu ao Senhor sobre uma rocha. E o Senhor fez algo estranho enquanto Manoá e sua mulher observavam:

[19] Wtedy Manoach wziął koźlątko i ofiarę z pokarmów i złożył je na skale Panu, temu, który czyni dziwne rzeczy, a Manoach i jego żona widzieli, że

[20]quando a chama do altar subiu ao céu, o Anjo do Senhor subiu na chama. Vendo isso, Manoá e sua mulher prostraram-se com o rosto em terra.

[20] Gdy płomień buchnął znad ołtarza ku niebu, także anioł Pański wzniósł się w płomieniu ołtarzowym w górę. Toteż Manoach i jego żona widząc to, upadli na swoje twarze na ziemię.

[21]Como o Anjo do Senhor não voltou a manifestar-se a Manoá e à sua mulher, Manoá percebeu que era o Anjo do Senhor.

[22]“Sem dúvida vamos morrer!” disse ele à mulher, “pois vimos a Deus!”

[23]Mas a mulher respondeu: “Se o Senhor tivesse a intenção de nos matar, não teria aceitado o holocausto e a oferta de cereal das nossas mãos, não nos teria mostrado todas essas coisas e não nos teria revelado o que agora nos revelou”.

[24]A mulher deu à luz um menino e pôs-lhe o nome de Sansão. Ele cresceu, e o Senhor o abençoou,

[25]e o Espírito do Senhor começou a agir nele quando ele se achava em Maané-Dã, entre Zorá e Estaol.

Juízes 14

O Casamento de Sansão

[1]Sansão desceu a Timna e viu ali uma mulher do povo filisteu.

[2]Quando voltou para casa, disse a seu pai e a sua mãe: “Vi uma mulher filisteia em Timna; consigam essa mulher para ser minha esposa”.

[3]Seu pai e sua mãe lhe perguntaram: “Será que não há mulher entre os seus parentes ou entre todo o seu povo? Você tem que ir aos filisteus incircuncisos para conseguir esposa?” Sansão, porém, disse ao pai: “Consiga-a para mim. É ela que me agrada”.

[21] I nie ukazywał się już anioł Pański Manoachowi i jego żonie. Wtedy też poznał Manoach, że to był anioł Pański.

[22] I rzekł Manoach do swojej żony: Na pewno pomrzemy, gdyż oglądaliśmy Boga.

[23] Lecz jego żona odpowiedziała mu: Jeśliby Pan chciał naszej śmierci, to nie przyjąłby z naszych rąk całopalenia ani ofiary z pokarmów i nie ukazałby nam tego wszystkiego ani teraz nie objawiłby nam czegoś podobnego.

[24] I porodziła ta kobieta syna, i nazwała jego imię Samson; a chłopiec rósł i Pan mu błogosławił.

[25] I zaczął działać w nim Duch Pański po obszarze zamieszkałym przez Danitów między Sorea i Esztaol.

Sędziów 14

Wesele Samsona i jego zagadka

[1] Pewnego razu poszedł Samson do Timny i zobaczył w Timnie kobietę, Filistynkę.

[2] Gdy przyszedł z powrotem, oznajmił swemu ojcu i matce: Widziałem w Timnie kobietę, Filistynkę, weźcie mi ją za żonę.

[3] Odpowiedzieli mu jego ojciec i matka: Czy nie ma kobiet wśród dziewcząt twoich współplemieńców i w całym ludzie naszym, że musisz brać żonę spośród tych nieobrzezańców Filistynów? Lecz Samson odpowiedział swojemu ojcu: Weź mi tę, gdyż ona wydaje mi się najodpowiedniejsza.

[4]Seus pais não sabiam que isso vinha do Senhor, que buscava ocasião contra os filisteus; pois naquela época eles dominavam Israel.

[5]Sansão foi para Timna com seu pai e sua mãe. Quando se aproximavam das vinhas de Timna, de repente um leão forte veio rugindo na direção dele.

[6]O Espírito do Senhor apossou-se de Sansão, e ele, sem nada nas mãos, rasgou o leão como se fosse um cabrito. Mas não contou nem ao pai nem à mãe o que fizera.

[7]Então foi conversar com a mulher de quem gostava.

[8]Algum tempo depois, quando voltou para casar-se com ela, Sansão saiu do caminho para olhar o cadáver do leão, e nele havia um enxame de abelhas e mel.

[9]Tirou o mel com as mãos e o foi comendo pelo caminho. Quando voltou aos seus pais, repartiu com eles o mel, e eles também comeram. Mas não lhes contou que tinha tirado o mel do cadáver do leão.

[10]Seu pai desceu à casa da mulher, e Sansão deu ali uma festa, como era costume dos noivos.

[11]Quando ele chegou, trouxeram-lhe trinta rapazes para o acompanharem na festa.

[12]“Vou propor um enigma para vocês”, disse-lhes Sansão. “Se vocês puderem dar-me a resposta certa durante os sete dias da festa, então eu darei a vocês trinta vestes de linho e trinta mudas de roupas.

[4] A jego ojciec i matka nie wiedzieli, że to wyszło od Pana, gdyż szukał on zaczepki z Filistynami; w tym czasie bowiem Filistyni władali nad Izraelem.

[5] Zstąpił więc Samson wraz z ojcem i matką swoją do Timny; a gdy doszli do winnic Timny, oto młody lew rycząc zabiegł mu drogę.

[6] Jego zaś ogarnął Duch Pański, toteż rozdarł go na dwoje jak się rozdziera koźlę, choć nic nie miał w ręku; ale ojcu swemu i matce swojej nie powiedział, co zrobił.

[7] Potem zstąpił i rozmówił się z tą kobietą, i ona wydała mu się najodpowiedniejszą.

[8] Gdy po pewnym czasie wrócił, aby ją pojąć za żonę, zboczył z drogi, aby obejrzeć padlinę lwa, a oto rój pszczół był w cielsku lwa oraz miód.

[9] Nabrawszy go nieco do swoich dłoni, poszedł dalej i idąc jadł, a przyszedłszy do swojego ojca i swojej matki dał im także, i oni też jedli; lecz nie powiedział im, że z cielska lwa nabrał tego miodu.

[10] Potem zstąpił jego ojciec do tej kobiety a Samson wyprawił tam ucztę weselną; taki bowiem jest zwyczaj u młodzieńców.

[11] Ponieważ jednak bali się go, sprowadzili trzydziestu towarzyszy, aby byli przy nim.

[12] Wtedy Samson rzekł do nich: Zadam wam zagadkę; jeżeli mi ją rozwiążecie w ciągu siedmiu dni uczty weselnej i odgadniecie, dam wam trzydzieści szat lnianych i trzydzieści szat świątecznych.

[13]Se não conseguirem dar-me a resposta, vocês me darão trinta vestes de linho e trinta mudas de roupas.” “Proponha-nos o seu enigma”, disseram. “Vamos ouvi-lo.”

[13] Lecz jeżeli nie potraficie mi jej rozwiązać, to wy mi dacie trzydzieści szat lnianych i trzydzieści szat świątecznych. Oni rzekli do niego: Zadaj twoją zagadkę a posłuchamy jej.

[14]Disse ele então: “Do que come saiu comida; do que é forte saiu doçura”. Durante três dias eles não conseguiram dar a resposta.

[14] Wtedy rzekł do nich: Z pożeracza wyszedł żer A z mocnego wyszła słodycz. I nie potrafili rozwiązać zagadki przez trzy dni.

[15]No quarto dia disseram à mulher de Sansão: “Convença o seu marido a explicar o enigma. Caso contrário, poremos fogo em você e na família de seu pai, e vocês morrerão. Você nos convidou para nos roubar?”

[15] Czwartego dnia rzekli do żony Samsona: Namów swego męża, niech nam powie, co oznacza ta zagadka, w przeciwnym razie spalimy ciebie i dom twego ojca. Czy zaprosiliście nas tutaj, aby nas zrujnować?

[16]Então a mulher de Sansão implorou-lhe aos prantos: “Você me odeia! Você não me ama! Você deu ao meu povo um enigma, mas não me contou a resposta!” “Nem a meu pai nem à minha mãe expliquei o enigma”, respondeu ele. “Por que deveria explicá-lo a você?”

[16] Płakała tedy żona Samsona przed nim i mówiła: Ty mnie tylko nienawidzisz, a nie kochasz mnie; zadałeś zagadkę moim rodakom, ale mnie nie powiedziałeś, co ona znaczy. Odpowiedział jej: Wszak ani ojcu ani matce nie powiedziałem jej, a tobie miałbym powiedzieć?

[17]Ela chorou durante o restante da semana da festa. Por fim, no sétimo dia, ele lhe contou, pois ela continuava a perturbá-lo. Ela, por sua vez, revelou o enigma ao seu povo.

[17] I płakała przed nim przez całe siedem dni, póki trwała uczta weselna. A siódmego dnia powiedział jej, gdyż napierała nań, ona zaś odsłoniła znaczenie zagadki swoim rodakom.

[18]Antes do pôr do sol do sétimo dia, os homens da cidade vieram lhe dizer: “O que é mais doce que o mel? O que é mais forte que o leão?” Sansão lhes disse: “Se vocês não tivessem arado com a minha novilha, não teriam solucionado o meu enigma”.

[18] Siódmego dnia, jeszcze przed zachodem słońca, powiedzieli do niego mężowie tego miasta: Co jest słodsze niż miód, A co jest mocniejsze niż lew? A on odpowiedział im: Gdybyście nie orali moją jałówką, Nie rozwiązalibyście mojej zagadki.

[19]Então o Espírito do Senhor apossou-se de Sansão. Ele desceu a Ascalom, matou trinta homens, pegou as suas roupas e as deu aos que tinham explicado o enigma. Depois, enfurecido, foi para a casa do seu pai.

[20]E a mulher de Sansão foi dada ao amigo que tinha sido o acompanhante dele no casamento.

[19] I ogarnął go Duch Pański: zszedł więc do Aszkalonu i zabił trzydziestu mężów z jego mieszkańców, zabrał z nich, co mieli na sobie i dał szaty świąteczne tym, którzy rozwiązali zagadkę, po czym pełen gniewu poszedł do domu swego ojca.

[20] Żona Samsona zaś dostała się jego towarzyszowi, który mu drużbował.

Juízes 15

A Vingança de Sansão

[1]Algum tempo depois, na época da colheita do trigo, Sansão foi visitar a sua mulher e levou-lhe um cabrito. “Vou ao quarto da minha mulher”, disse ele. Mas o pai dela não quis deixá-lo entrar.

[2]“Eu estava tão certo de que você a odiava”, disse ele, “que a dei ao seu amigo. A sua irmã mais nova não é mais bonita? Fique com ela no lugar da irmã”.

[3]Sansão lhes disse: “Desta vez ninguém poderá me culpar quando eu acertar as contas com os filisteus!”

[4]Então saiu, capturou trezentas raposas e as amarrou aos pares pela cauda. Depois prendeu uma tocha em cada par de caudas,

[5]acendeu as tochas e soltou as raposas no meio das plantações dos filisteus. Assim ele queimou os feixes, o cereal que iam colher e também as vinhas e os olivais.

Sędziów 15

Zatarg Samsona z Filistyńczykami

[1] Po pewnym czasie, w okresie żniwa pszenicznego, odwiedził Samson swoją żonę, wziąwszy z sobą koźlątko, i rzekł: Chcę pójść do mojej żony do jej izby; lecz jej ojciec nie pozwolił mu tam wejść.

[2] Powiedział jeszcze jej ojciec: Myślałem naprawdę, że ty ją znienawidziłeś, toteż dałem ją twojemu drużbie. Lecz czy jej młodsza siostra nie jest przystojniejsza od niej? Niech ona zostanie twoją zamiast tamtej.

[3] Wtedy rzekł Samson do nich: Tym razem nie popełnię winy wobec Filistyńczyków, jeżeli uczynię im coś złego.

[4] I poszedł Samson, nałapał trzysta lisów, potem wziął pochodnie, powiązał ich ogony i powkładał po jednej pochodni między ich dwa ogony.

[5] A gdy pozapalał te pochodnie, wypuścił te lisy na łany zbożowe Filistyńczyków ze zbożem jeszcze na pniu i podpalił zarówno ich stogi jak i zboże na pniu, jak i winnice, i ogrody oliwne.

[6]Os filisteus perguntaram: “Quem fez isso?” Responderam-lhes: “Foi Sansão, o genro do timnita, porque a sua mulher foi dada ao seu amigo”. Então os filisteus foram e queimaram a mulher e seu pai.

[6] I pytali Filistyńczycy: Któż to uczynił? I odpowiedziano: Samson, zięć Timnity, za to, że ten wziął jego żonę i oddał ją jego drużbie. Poszli więc Filistyńczycy i spalili ją i jej ojca w ogniu.

[7]Sansão lhes disse: “Já que fizeram isso, não sossegarei enquanto não me vingar de vocês”.

[7] Rzekł do nich Samson: Jeżeli będziecie tak robić, to nie zaprzestanę wcześniej, aż się na was zemszczę.

[8]Ele os atacou sem dó nem piedade e fez terrível matança. Depois desceu e ficou numa caverna da rocha de Etã.

[8] I urządził wśród nich rzeź okrutną, a potem poszedł i zamieszkał w pieczarze skalnej Etam.

[9]Os filisteus foram para Judá e lá acamparam, espalhando-se pelas proximidades de Leí.

[9] Wtedy nadciągnęli Filistyńczycy i rozłożyli się obozem w Judzie, i rozparli się w Lechi.

[10]Os homens de Judá perguntaram: “Por que vocês vieram lutar contra nós?” Eles responderam: “Queremos levar Sansão amarrado, para tratá-lo como ele nos tratou”.

[10] Mówili więc mężowie judzcy: Dlaczego wystąpiliście przeciwko nam? A oni odpowiedzieli: Wystąpiliśmy, aby pojmać i związać Samsona, i zrobić mu tak, jak on nam zrobił.

[11]Três mil homens de Judá desceram então à caverna da rocha de Etã e disseram a Sansão: “Você não sabe que os filisteus dominam sobre nós? Você viu o que nos fez?” Ele respondeu: “Fiz a eles apenas o que eles me fizeram”.

[11] Zeszło tedy trzy tysiące mężów z Judy do pieczary skalnej Etam i rzekli do Samsona: Czy nie wiedziałeś, że władają nad nami Filistyńczycy? Cóż nam to zrobiłeś? A on im odpowiedział: Jak oni mnie zrobili, tak ja im zrobiłem.

[12]Disseram-lhe: “Viemos amarrá-lo para entregá-lo aos filisteus”. Sansão disse: “Jurem-me que vocês mesmos não me matarão”.

[12] Rzekli do niego: Zeszliśmy tutaj, aby cię pojmać, związać i wydać w ręce Filistyńczyków. A Samson rzekł do nich: Przysięgnijcie mi, że wy sami nie targniecie się na mnie.

[13]“Certamente que não!”, responderam. “Somente vamos amarrá-lo e entregá-lo nas mãos deles. Não o mataremos.” E o prenderam com duas cordas novas e o fizeram sair da rocha.

[13] A oni rzekli do niego: Nie! My tylko cię zwiążemy i wydamy w ich ręce, ale cię nie zabijemy. Związali go więc dwoma nowymi powrozami i wyprowadzili z pieczary skalnej.

[14]Quando ia chegando a Leí, os filisteus foram ao encontro dele aos gritos. Mas o Espírito do Senhor apossou-se dele. As cordas em seus braços se tornaram como fibra de linho queimada, e os laços caíram das suas mãos.

[15]Encontrando a carcaça de um jumento, pegou a queixada e com ela matou mil homens.

[16]Disse ele então: "Com uma queixada de jumento fiz deles montões. Com uma queixada de jumento matei mil homens".

[17]Quando acabou de falar, jogou fora a queixada; e o local foi chamado Ramate-Leí.

[18]Sansão estava com muita sede e clamou ao Senhor: "Deste pela mão de teu servo esta grande vitória. Morrerei eu agora de sede para cair nas mãos dos incircuncisos?"

[19]Deus então abriu a rocha que há em Leí, e dela saiu água. Sansão bebeu, suas forças voltaram, e ele recobrou o ânimo. Por esse motivo essa fonte foi chamada En-Hacoré, e ainda lá está, em Leí.

[20]Sansão liderou Israel durante vinte anos, no tempo do domínio dos filisteus.

Juízes 16

Sansão e Dalila

[1]Certa vez Sansão foi a Gaza, viu ali uma prostituta e passou a noite com ela.

[14] A gdy przyszedł do Lechi, Filistyńczycy z krzykiem wyszli na jego spotkanie. Wtedy ogarnął go Duch Pański, i powrozy, które opasywały jego ramiona, stały się jakby zwiotczały od ognia len, i jego pęta po prostu zsunęły się z jego rąk.

[15] Znalazłszy zaś świeżą szczękę oślą, wyciągnął po nią swoją rękę i wziąwszy ją zabił nią tysiąc mężów.

[16] Potem rzekł Samson: Przez oślą szczękę kupa na kupie, Oślą szczęką tysiąc mężów zabiłem.

[17] A gdy przestał mówić, wypuścił z ręki szczękę i nazwał tę miejscowość Wzgórze Szczęki.

[18] Potem poczuł wielkie pragnienie i zawołał do Pana tymi słowy: Ty sprawiłeś przez rękę swego sługi to wielkie wybawienie, lecz ja teraz umrę z pragnienia i wpadnę w ręce nieobrzezanych.

[19] Wtedy Bóg rozszczepił wgłębienie skalne, które jest w Lechi, i wyszła z niego woda, napił się więc i wróciła mu ochota, i ożywił się; dlatego nazwał je Źródłem Wołającego, które jest w Lechi do dnia dzisiejszego.

[20] I sądził Izraela w czasach Filistyńczyków przez dwadzieścia lat.

Sędziów 16

Wyczyn Samsona w Gazie

[1] Potem poszedł Samson do Gazy i zobaczył tam kobietę nierządną i wstąpił do niej.

[2]Disseram ao povo de Gaza: “Sansão está aqui!” Então cercaram o local e ficaram à espera dele a noite toda, junto à porta da cidade. Não se moveram a noite inteira, dizendo: “Ao amanhecer o mataremos”.

[2] I powiedziano mieszkańcom Gazy: Przyszedł tutaj Samson. Więc krążyli wokoło i czatowali na niego przez całą noc w bramie miasta, i zachowywali się cicho przez całą noc, mówiąc: Rano, skoro świt, zabijemy go.

[3]Sansão, porém, ficou deitado só até a meia-noite. Levantou-se, agarrou firme a porta da cidade, com os dois batentes, e os arrancou, com tranca e tudo. Pôs tudo nos ombros e o levou ao topo da colina que fica defronte de Hebrom.

[3] Samson zaś spał do północy, o północy wstał, pochwycił wrota bramy miejskiej wraz z oboma zawiasami i wyrwał je wraz z zaworą, włożył sobie na plecy i zaniósł na szczyt góry, która leży naprzeciw Hebronu.

Samson i zdradziecka Dalia

[4]Depois dessas coisas, ele se apaixonou por uma mulher do vale de Soreque, chamada Dalila.

[4] Niebawem zakochał się w kobiecie imieniem Dalila w dolinie Sorek.

[5]Os líderes dos filisteus foram dizer a ela: “Veja se consegue induzi-lo a mostrar para você o segredo da sua grande força e como poderemos dominá-lo, para que o amarremos e o subjuguemos. Cada um de nós dará a você treze quilos de prata”.

[5] Wtedy przyszli do niej książęta filistyńscy i rzekli do niej: Omamij go i dowiedz się, w czym tkwi jego wielka siła i jakim sposobem moglibyśmy go zmóc, związać i pokonać. My zaś damy ci każdy po tysiąc sto srebrników.

[6]Disse, pois, Dalila a Sansão: “Conte-me, por favor, de onde vem a sua grande força e como você pode ser amarrado e subjugado”.

[6] Rzekła więc Dalila do Samsona: Powiedzże mi, w czym tkwi twoja wielka siła i jakim sposobem można by cię związać i pokonać?

[7]Respondeu-lhe Sansão: “Se alguém me amarrar com sete tiras de couro ainda úmidas, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem”.

[7] Odpowiedział jej Samson: Jeśli by mnie związano siedmiu świeżymi, jeszcze nie wyschniętymi ścięgnami, osłabnę i stanę się jak każdy inny człowiek.

[8]Então os líderes dos filisteus trouxeram a ela sete tiras de couro ainda úmidas, e Dalila o amarrou com elas.

[8] Książęta filistyńscy dostarczyli jej siedem świeżych, jeszcze nie wyschniętych ścięgien, a ona związała go nimi.

[9]Tendo homens escondidos no quarto, ela o chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Mas ele arrebentou as tiras de

[9] Czatownicy siedzieli u niej w komorze. Wtem ona rzekła do niego: Filistyńczycy nad tobą, Samsonie! A wtedy on rozerwał

couro como se fossem um fio de estopa posto perto do fogo. Assim, não se descobriu de onde vinha a sua força.

ścięgna, jak się rozrywa sznur ukręcony z paździerzy, gdy go przypiecze ogień; i nie odkryto źródła jego siły.

[10]Disse Dalila a Sansão: “Você me fez de boba; mentiu para mim! Agora conte-me, por favor, como você pode ser amarrado”.

[10] Wtedy powiedziała Dalila do Samsona: Oto oszukałeś mnie i okłamałeś, lecz teraz powiedz mi naprawdę, czym można cię związać.

[11]Ele disse: “Se me amarrarem firmemente com cordas que nunca tenham sido usadas, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem”.

[11] I rzekł do niej: Jeśliby mnie związano nowymi powrozami, którymi jeszcze nie wykonano żadnej roboty, osłabnę i stanę się jak każdy inny człowiek.

[12]Dalila o amarrou com cordas novas. Depois, tendo homens escondidos no quarto, ela o chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Mas ele arrebentou as cordas de seus braços como se fossem uma linha.

[12] Wtedy Dalila wzięła nowe powrozy, związała go nimi i rzekła do niego: Filistyńczycy nad tobą, Samsonie! A czatownicy siedzieli w komorze. On zaś zerwał je ze swoich ramion jak nici.

[13]Disse Dalila a Sansão: “Até agora você me fez de boba e mentiu para mim. Diga-me como pode ser amarrado”. Ele respondeu: “Se você tecer num pano as sete tranças da minha cabeça e o prender com uma lançadeira, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem”. Assim, enquanto ele dormia, Dalila teceu as sete tranças da sua cabeça num pano

[13] Rzekła więc Dalila do Samsona: Dotychczas natrząsałeś się ze mnie i skłamałeś przede mną. Powiedz mi, czym można cię związać? A on rzekł do niej: Jeślibyś wplotła siedem kędziorów włosów mojej głowy do przędziwa twojego krosna i przybiłabyś to kołkiem do ściany, to osłabnę i będę jak każdy inny człowiek.

[14]e o prendeu com a lançadeira. Novamente ela o chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Ele despertou do sono e arrancou a lançadeira e o tear, com os fios.

[14] Wtedy uśpiła go i splotła siedem kędziorów włosów jego głowy z przędziwem jej krosna i przybiła kołkiem do ściany. I rzekła do niego: Filistyńczycy nad tobą, Samsonie! A on zbudził się ze swojego snu i wyrwał kołek wraz z przędziwem,

[15]Então ela lhe disse: “Como você pode dizer que me ama se não confia em mim?

[15] Wówczas rzekła do niego: Jak możesz mówić: Kocham cię, skoro sercem nie

Esta é a terceira vez que você me fez de boba e não contou o segredo da sua grande força”.

[16]Importunando-o o tempo todo, ela o cansava dia após dia, ficando ele a ponto de morrer.

[17]Por isso ele lhe contou o segredo: “Jamais se passou navalha em minha cabeça”, disse ele, “pois sou nazireu, desde o ventre materno. Se fosse rapado o cabelo da minha cabeça, a minha força se afastaria de mim, e eu ficaria tão fraco quanto qualquer outro homem”.

[18]Quando Dalila viu que Sansão lhe tinha contado todo o segredo, enviou esta mensagem aos líderes dos filisteus: “Subam mais esta vez, pois ele me contou todo o segredo”. Os líderes dos filisteus voltaram a ela levando a prata.

[19]Fazendo-o dormir no seu colo, ela chamou um homem para cortar as sete tranças do cabelo dele, e assim começou a subjugá-lo. E a sua força o deixou.

[20]Então ela chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Ele acordou do sono e pensou: “Sairei como antes e me livrarei”. Mas não sabia que o Senhor o tinha deixado.

[21]Os filisteus o prenderam, furaram os seus olhos e o levaram para Gaza. Prenderam-no com algemas de bronze, e o puseram a girar um moinho na prisão.

[22]Mas, logo o cabelo da sua cabeça começou a crescer de novo.

jesteś przy mnie? Oto już trzy razy okpiłeś mnie i nie powiedziałeś mi, w czym tkwi twoja wielka siła.

[16] Toteż, gdy naprzykrzała mu się przez codzienne swoje gadanie i dała mu się we znaki tak, że życie mu już zbrzydło,

[17] Wyjawił jej całą swoją tajemnicę i rzekł do niej: Brzytwa nie przeszła jeszcze po mojej głowie, gdyż jestem nazyrejczykiem Bożym od mego urodzenia; jeśliby mnie ogolono, odeszłaby mnie moja siła i osłabłbym i stałbym się jak każdy inny człowiek.

[18] A gdy Dalila spostrzegła, że wyjawił jej całą swoją tajemnicę, posłała i przywołała książąt filistyńskich, i rzekła do nich: Przyjdźcie! Tym razem bowiem wyjawił mi całą swoją tajemnicę. Książęta filistyńscy przyszli więc do niej i przynieśli z sobą srebrniki.

[19] Potem uśpiła go na swoich kolanach, wezwała pewnego człowieka, kazała ogolić siedem kędziorów z jego głowy i on zaczął słabnąć, i odeszła go jego siła.

[20] Wtedy zawołała: Filistyńczycy nad tobą, Samsonie! A gdy się ocknął ze swego snu, pomyślał sobie: Wyrwę się, jak za każdym razem dotąd i otrząsnę się. Nie wiedział jednak, że Pan odstąpił od niego.

Uwięzienie Samsona, jego zemsta i śmierć

[21] Wtedy pochwycili go Filistyńczycy, wyłupili mu oczy i sprowadzili go do Gazy, związawszy go dwoma spiżowymi łańcuchami, i musiał mleć w więzieniu.

[22] Lecz włosy na jego głowie zaczęły odrastać po ogoleniu.

A Morte de Sansão

[23]Os líderes dos filisteus se reuniram para oferecer um grande sacrifício a seu deus Dagom e para festejar. Comemorando sua vitória, diziam: “O nosso deus entregou o nosso inimigo Sansão em nossas mãos”.

[24]Quando o povo o viu, louvou o seu deus: “O nosso deus nos entregou o nosso inimigo, o devastador da nossa terra, aquele que multiplicava os nossos mortos”.

[25]Com o coração cheio de alegria, gritaram: “Tragam-nos Sansão para nos divertir!” E mandaram trazer Sansão da prisão, e ele os divertia. Quando o puseram entre as colunas,

[26]Sansão disse ao jovem que o guiava pela mão: “Ponha-me onde eu possa apalpar as colunas que sustentam o templo, para que eu me apoie nelas”.

[27]Homens e mulheres lotavam o templo; todos os líderes dos filisteus estavam presentes e, no alto, na galeria, havia cerca de três mil homens e mulheres vendo Sansão, que os divertia.

[28]E Sansão orou ao Senhor: “Ó Soberano Senhor, lembra-te de mim! Ó Deus, eu te suplico, dá-me forças, mais uma vez, e faze com que eu me vingue dos filisteus por causa dos meus dois olhos!”

[29]Então Sansão forçou as duas colunas centrais sobre as quais o templo se firmava. Apoiando-se nelas, tendo a mão direita numa coluna e a esquerda na outra,

[30]disse: “Que eu morra com os filisteus!” Em seguida, ele as empurrou com toda a

[23] A gdy książęta filistyńscy zebrali się, aby złożyć swojemu bogu Dagonowi wielką ofiarę całopalną z tej radosnej przyczyny, mówili: Wydał nasz bóg w nasze ręce Samsona, naszego wroga.

[24] Lud, oglądając go, wielbił swego boga w słowach: Wydał nasz bóg w nasze ręce naszego wroga, Tego, który spustoszył naszą ziemię, I który wielu naszych ubił.

[25] Gdy tedy wesoło się już bawili, rzekli: Sprowadźcie Samsona, niech nas zabawia! Sprowadzili tedy z więzienia Samsona, a jego widok bawił ich. Potem kazali mu stanąć między słupami.

[26] Wtedy rzekł Samson do chłopca, który go trzymał za rękę: Puść mnie! Daj mi się dotknąć słupów, na których dom się wspiera, abym mógł się o nie oprzeć.

[27] Dom zaś był pełen mężczyzn i kobiet. Byli tam wszyscy książęta filistyńscy, na dachu zaś było około trzech tysięcy mężczyzn i kobiet, przyglądających się wyśmiewaniu Samsona.

[28] Samson zaś zawołał do Pana tymi słowy: Panie, Boże, wspomnij na mnie i wzmocnij mnie jeszcze ten raz, Boże, abym mógł się zemścić na Filistyńczykach choćby za jedno z dwojga moich oczu.

[29] Potem objął Samson obydwa środkowe słupy, na których dom się wspierał, oparł się o nie, o jeden swoją prawą ręką, o drugi swoją lewą ręką.

[30] I rzekł Samson: Niech zginę razem z Filistyńczykami. Potem naparł z całej siły

força, e o templo desabou sobre os líderes e sobre todo o povo que ali estava. Assim, na sua morte, Sansão matou mais homens do que em toda a sua vida.

i dom upadł na książęta i na wszystek lud, który był w nim. A było zabitych, których przyprawił o śmierć sam ginąc, więcej niż zabitych, których uśmiercił za swego życia.

[31]Foram, então, os seus irmãos e toda a família do seu pai para buscá-lo. Trouxeram-no e o sepultaram entre Zorá e Estaol, no túmulo de Manoá, seu pai. Sansão liderou Israel durante vinte anos.

[31] Potem nadeszli jego bracia i cały ród jego ojca, wydobyli go i przenieśli, i pogrzebali pomiędzy Sorea a Esztaol w grobie Manoacha, jego ojca. A sądził on Izraela przez dwadzieścia lat.

Juízes 17

Os Ídolos de Mica

[1]Havia um homem chamado Mica, dos montes de Efraim,

[2]que disse certa vez à sua mãe: “Os treze quilos de prata que foram roubados de você e pelos quais eu a ouvi pronunciar uma maldição, na verdade a prata está comigo; eu a peguei”. Disse-lhe sua mãe: “O Senhor o abençoe, meu filho!”

[3]Quando ele devolveu os treze quilos de prata à mãe, ela disse: “Consagro solenemente a minha prata ao Senhor para que o meu filho faça uma imagem esculpida e um ídolo de metal. Eu a devolvo a você”.

[4]Mas ele devolveu a prata à sua mãe, e ela separou dois quilos e quatrocentos gramas, e os deu a um ourives, que deles fez a imagem e o ídolo. E estes foram postos na casa de Mica.

[5]Ora, esse homem, Mica, possuía um santuário, fez um manto sacerdotal e

Sędziów 17

Bałwochwalstwo Micheasza i jego kapłan

[1] Był pewien mąż z pogórza efraimskiego imieniem Micheasz.

[2] Rzekł on do swojej matki: Te tysiąc sto srebrników, które ci ukradziono, a ty przeklęłaś ten postępek, mówiąc to także przede mną, otóż srebrniki te są u mnie, ja je wziąłem, ale ci je zwracam. I rzekła jego matka: Niech będzie mój syn błogosławiony przez Pana!

[3] I zwrócił swojej matce owe tysiąc sto srebrników. Wtedy rzekła jego matka: Poświęciłam te srebrniki Panu od siebie na rzecz mojego syna, aby zrobiono z tego posąg ryty i lany.

[4] Zwrócił więc owe srebrniki swojej matce. Matka jego wzięła z tego dwieście srebrników i dała je odlewaczowi, a ten zrobił z tego posąg ryty i lany, który potem był w domu Micheasza.

[5] Tak więc ten mąż, Micheasz, miał dom Boży. Kazał też sporządzić efod kapłański

alguns ídolos da família e pôs um dos seus filhos como seu sacerdote.

[6]Naquela época, não havia rei em Israel; cada um fazia o que lhe parecia certo.

[7]Um jovem levita de Belém de Judá, procedente do clã de Judá,

[8]saiu daquela cidade em busca de outro lugar para morar. Em sua viagem, chegou à casa de Mica, nos montes de Efraim.

[9]Mica lhe perguntou: “De onde você vem?” “Sou levita, de Belém de Judá”, respondeu ele. “Estou procurando um lugar para morar.”

[10]“Fique comigo”, disse-lhe Mica. “Seja meu pai e sacerdote, e eu darei a você cento e vinte gramas de prata por ano, roupas e comida.”

[11]O jovem levita concordou em ficar com Mica, e tornou-se como um dos seus filhos.

[12]Mica acolheu o levita, e o jovem se tornou seu sacerdote, e ficou morando em sua casa.

[13]E Mica disse: “Agora sei que o Senhor me tratará com bondade, pois esse levita se tornou meu sacerdote”.

Juízes 18

A Tribo de Dã se Estabelece em Laís

[1]Naquela época, não havia rei em Israel, e a tribo de Dã estava procurando um local

i bożki domowe i powołał jednego ze swoich synów, aby był jego kapłanem.

[6] W tym czasie nie było króla w Izraelu, każdy robił, co mu się podobało.

[7] Był też pewien młodzieniec z Betlejemu judzkiego, z rodu Judy, Lewita, który tam przebywał jako obcy przybysz.

[8] Mąż ten wyszedł ze swojego miasta Betlejemu judzkiego, aby osiedlić się jako obcy przybysz gdziekolwiek się nadarzy. Wędrując tak, przyszedł na pogórze efraimskie do domu Micheasza.

[9] I rzekł do niego Micheasz: Skąd przybywasz? A ten odpowiedział: Jestem Lewitą z Betlejemu judzkiego, a idę, aby osiedlić się jako obcy przybysz gdziekolwiek się nadarzy.

[10] I rzekł do niego Micheasz: Zamieszkaj u mnie i bądź mi ojcem i kapłanem; dam ci za to dziesięć srebrników rocznie, odzienie i żywność. I przymusił Lewitę.

[11] Zgodził się tedy Lewita pozostać u tego męża i młodzieniec ten był dlań jak jeden z jego synów.

[12] Micheasz powołał tego Lewitę i młodzieniec ten został jego kapłanem, i pozostał w domu Micheasza.

[13] Wtedy Micheasz rzekł: Teraz wiem, że Pan będzie mnie darzył powodzeniem, gdyż Lewita został u mnie kapłanem.

Sędziów 18

Wędrówka Danitów i przeniesienie kapliczki Micheasza do Dan

[1] W tym czasie nie było jeszcze króla w Izraelu. W tym też czasie plemię Dana

onde se estabelecer, pois ainda não tinha recebido herança entre as tribos de Israel.

szukało sobie dziedzictwa, aby się osiedlić, gdyż dotychczas nie przypadło mu w udziale żadne dziedzictwo wśród plemion izraelskich.

[2]Então enviaram cinco guerreiros de Zorá e de Estaol para espionarem a terra e explorá-la. Esses homens representavam todos os clãs da tribo. Disseram-lhes: “Vão, explorem a terra”. Os homens chegaram aos montes de Efraim e foram à casa de Mica, onde passaram a noite.

[2] Wyprawili tedy synowie Dana pięciu mężów ze swoich rodzin, ze swoich okręgów, mężów nader dzielnych, z Sorea i Esztaol celem przeszpiegowania ziemi i przebadania jej, i rzekli do nich: Idźcie, przebadajcie ziemię! I oni doszli do pogórza efraimskiego aż do domu Micheasza, i zatrzymali się tam przez noc.

[3]Quando estavam perto da casa de Mica, reconheceram a voz do jovem levita; aproximaram-se e lhe perguntaram: “Quem o trouxe para cá? O que você está fazendo neste lugar? Por que você está aqui?”

[3] A gdy byli w pobliżu domu Micheasza, poznali głos młodzieńca Lewity, wstąpili tam więc i rzekli do niego: Kto cię tutaj sprowadził? Co tutaj robisz? I co tu masz za sprawę?

[4]O jovem lhes contou o que Mica fizera por ele, e disse: “Ele me contratou, e eu sou seu sacerdote”.

[4] A on im odpowiedział: Tak a tak postąpił ze mną Micheasz; wynajął mnie sobie i zostałem u niego kapłanem.

[5]Então eles lhe pediram: “Pergunte a Deus se a nossa viagem será bem-sucedida”.

[5] A oni rzekli do niego: Zapytaj się Boga, abyśmy się dowiedzieli, czy powiedzie nam się ta droga, w którą się wybraliśmy.

[6]O sacerdote lhes respondeu: “Vão em paz. Sua viagem tem a aprovação do Senhor”.

[6] I rzekł do nich kapłan: Idźcie w pokoju, pod opieką Pana jest wasza droga, w którą się wybraliście.

[7]Os cinco homens partiram e chegaram a Laís, onde viram que o povo vivia em segurança, como os sidônios, despreocupado e tranquilo, e gozava prosperidade, pois a sua terra não lhe deixava faltar nada. Viram também que o povo vivia longe dos sidônios e não tinha relações com nenhum outro povo.

[7] Szło tedy tych pięciu mężów dalej i przybyli do Laisz. I zobaczyli, że lud, który w nim mieszka, żył beztrosko, na modłę Sydończyków, cicho i spokojnie, że niczego im nie brakowało z tego, co jest na ziemi, owszem nawet mieli dostatki. Będąc zaś z dala od Sydończyków, z nikim też nie mieli żadnej sprawy spornej.

[8]Quando voltaram a Zorá e a Estaol, seus irmãos lhes perguntaram: “O que descobriram?”

[9]Eles responderam: “Vamos atacá-los! Vimos que a terra é muito boa. Vocês vão ficar aí sem fazer nada? Não hesitem em ir apossar-se dela.

[10]Chegando lá, vocês encontrarão um povo despreocupado e uma terra espaçosa que Deus pôs nas mãos de vocês, terra onde não falta coisa alguma!”

[11]Então seiscentos homens da tribo de Dã partiram de Zorá e de Estaol, armados para a guerra.

[12]Na viagem armaram acampamento perto de Quiriate-Jearim, em Judá. É por isso que até hoje o local, a oeste de Quiriate-Jearim, é chamado Maané-Dã.

[13]Dali foram para os montes de Efraim e chegaram à casa de Mica.

[14]Os cinco homens que haviam espionado a terra de Laís disseram a seus irmãos: “Vocês sabiam que numa dessas casas há um manto sacerdotal, ídolos da família, uma imagem esculpida e um ídolo de metal? Agora vocês sabem o que devem fazer”.

[15]Então eles se aproximaram e foram à casa do jovem levita, à casa de Mica, e o saudaram.

[16]Os seiscentos homens de Dã, armados para a guerra, ficaram junto à porta.

[8] Gdy więc powrócili do swoich braci w Sorea i w Esztaol, rzekli do nich ich bracia: Co powiecie?

[9] A oni na to: Nuże! Ruszmy na nich! Widzieliśmy bowiem tę ziemię, że jest bardzo urodzajna. Czy jeszcze chcecie zwlekać? Nie leńcie się pójść i zająć tę ziemię.

[10] Gdy ruszycie, to dojdziecie do ludu beztroskiego, do ziemi przestronnej; Bóg dał ją w wasze ręce jako miejsce, gdzie nie brak niczego z tych rzeczy, które są na ziemi.

[11] Wyruszył więc stamtąd lud Dana z Sorea i Esztaol, w liczbie sześciuset mężów w rynsztunku bojowym.

[12] Pociągnęli i rozłożyli się obozem przy Kiriat-Jearim w Judzie; dlatego miejscowość ta zwie się Obozem Dana aż do dnia dzisiejszego, a leży ona na zachód od Kiriat-Jearim.

[13] Stamtąd przeszli na pogórze efraimskie i doszli pod sam dom Micheasza.

[14] Wtedy odezwało się tych pięciu mężów, którzy wyruszyli, aby przeszpiegować ziemię Laisz, i rzekli do swoich braci: Czy wiecie, że w tych zabudowaniach znajduje się efod kapłański i bożki domowe, i posąg ryty i lany? Wiedzcie więc, jak macie postąpić.

[15] Skierowali się więc tam i wstąpili do domu młodzieńca, Lewity, do domu Micheasza, i zapytali o jego zdrowie.

[16] A sześciuset mężów w rynsztunku bojowym, Danitów, stało u wejścia bramy.

[17]Os cinco homens que haviam espionado a terra entraram e apanharam a imagem, o manto sacerdotal, os ídolos da família e o ídolo de metal, enquanto o sacerdote e os seiscentos homens armados permaneciam à porta.

[17] Owych pięciu mężów zaś, którzy wyszli, aby przeszpiegować ziemię, wstąpiło tam, zabrało posąg i efod kapłański, i bożki domowe, i posąg lany. Kapłan stał u wejścia bramy podobnie jak tych sześciuset mężów w rynsztunku bojowym.

[18]Quando os homens entraram na casa de Mica e apanharam a imagem, o manto sacerdotal, os ídolos da família e o ídolo de metal, o sacerdote lhes perguntou: "Que é que vocês estão fazendo?"

[18] Gdy zaś oni weszli do domu Micheasza i zabierali posąg, i efod kapłański, i bożki domowe, i posąg lany, rzekł do nich kapłan: Cóż to robicie?

[19]Eles lhe responderam: "Silêncio! Não diga nada. Venha conosco, e seja nosso pai e sacerdote. Não será melhor para você servir como sacerdote uma tribo e um clã de Israel do que apenas a família de um só homem?"

[19] A oni mu odpowiedzieli: Zamilknij! Połóż dłoń swoją na usta swoje i chodź z nami, i zostań u nas ojcem i kapłanem. Czy lepiej ci być kapłanem w domu jednego człowieka, niż być kapłanem całego plemienia i rodu w Izraelu?

[20]Então o sacerdote se alegrou, apanhou o manto sacerdotal, os ídolos da família e a imagem esculpida e se juntou à tropa.

[20] Udobruchał się więc kapłan i zabrał efod kapłański, i bożki domowe, i posąg, i przyłączył się do zbrojnego ludu.

[21]Pondo os seus filhos, os seus animais e os seus bens na frente deles, partiram de volta.

[21] Potem zawrócili i ruszyli, wysunąwszy naprzód dzieci i bydło, i swój dobytek.

[22]Quando já estavam a certa distância da casa, os homens que moravam perto de Mica foram convocados e alcançaram os homens de Dã.

[22] Zaledwie jednak oddalili się od domu Micheasza, skrzyknęli się mężowie z zabudowań obok domu Micheasza i dopędzili synów Dana,

[23]Como vinham gritando atrás deles, estes se voltaram e perguntaram a Mica: "Qual é o seu problema? Por que convocou os seus homens para lutar?"

[23] I wołali za synami Dana; ci zaś odwrócili się i rzekli do Michasza: O co ci chodzi, że skrzyknąłeś swoich koło siebie?

[24]Ele respondeu: "Vocês estão levando embora os deuses que fiz e o meu sacerdote. O que me sobrou? Como é que

[24] A on odpowiedział: Zabraliście mi mojego boga, którego sobie zrobiłem, i kapłana, i odchodzicie; cóż mi jeszcze

ainda podem perguntar: ‘Qual é o seu problema?’ ”

[25]Os homens de Dã responderam: “Não discuta conosco, senão alguns homens de temperamento violento o atacarão, e você e a sua família perderão a vida”.

[26]E assim os homens de Dã seguiram seu caminho. Vendo que eles eram fortes demais para ele, Mica virou-se e voltou para casa.

[27]Os homens de Dã levaram o que Mica fizera e o seu sacerdote, e foram para Laís, lugar de um povo pacífico e despreocupado. Eles mataram todos ao fio da espada e queimaram a cidade.

[28]Não houve quem os livrasse, pois viviam longe de Sidom e não tinham relações com nenhum outro povo. A cidade ficava num vale que se estende até Bete-Reobe. Os homens de Dã reconstruíram a cidade e se estabeleceram nela.

[29]Deram à cidade anteriormente chamada Laís o nome de Dã, em homenagem a seu antepassado Dã, filho de Israel.

[30]Eles levantaram para si o ídolo, e Jônatas, filho de Gérson, neto de Moisés, e os seus filhos foram sacerdotes da tribo de Dã até que o povo foi para o exílio.

[31]Ficaram com o ídolo feito por Mica durante todo o tempo em que o santuário de Deus esteve em Siló.

pozostało? Jak więc możecie mówić do mnie: O co ci chodzi?

[25] A synowie Dana rzekli do niego: Niech twój głos już się wśród nas nie rozlega, bo inaczej natrą na was rozgoryczeni mężowie i utracisz swoje życie wraz z życiem swojej rodziny.

[26] Gdy potem synowie Dana ruszyli w dalszą drogę, Micheasz widział, że oni są od niego silniejsi, zawrócił więc i poszedł do swojego domu.

[27] Tamci zaś zabrali to, co sobie sporządził Micheasz, oraz kapłana, którego miał, i ruszyli na Laisz, na lud beztroski i bezpieczny, i wybili ich ostrzem miecza, miasto zaś spalili,

[28] A nikt nie przyszedł im z pomocą, gdyż miasto było oddalone od Sydonu, a oni nie utrzymywali z nikim stosunków. Miasto to leżało w dolinie ciągnącej się ku Bet-Rechob. Lecz oni odbudowali to miasto i zamieszkali w nim.

[29] Miastu temu nadali nazwę Dan od imienia ich ojca Dana, który się urodził Izraelowi. Poprzednio miasto to nazywało się Laisz.

[30] I wznieśli sobie synowie Dana posąg boga, a kapłanami plemienia Danitów byli Jehonatan, syn Gerszoma, wnuk Mojżesza, i jego synowie aż do czasu uprowadzenia do niewoli mieszkańców tej ziemi.

[31] I postawili sobie posąg, który sobie sporządził Micheasz, na cały czas, dopóki dom Boży był w Sylo.

Juízes 19

O Levita e a Morte da sua Concubina

[1]Naquela época, não havia rei em Israel. Aconteceu que um levita que vivia nos montes de Efraim, numa região afastada, tomou para si uma concubina, que era de Belém de Judá.

[2]Mas ela lhe foi infiel. Deixou-o e voltou para a casa do seu pai, em Belém de Judá. Quatro meses depois,

[3]seu marido foi convencê-la a voltar. Ele tinha levado o seu servo e dois jumentos. A mulher o levou para dentro da casa do seu pai, e quando seu pai o viu, alegrou-se.

[4]O sogro dele o convenceu a ficar ali; e ele permaneceu com eles três dias; todos comendo, bebendo e dormindo ali.

[5]No quarto dia, eles se levantaram cedo, e o levita se preparou para partir, mas o pai da moça disse ao genro: “Coma alguma coisa, e depois vocês poderão partir”.

[6]Os dois se assentaram para comer e beber juntos. Mas o pai da moça disse: “Eu peço a você que fique esta noite, e que se alegre”.

[7]E, quando o homem se levantou para partir, seu sogro o convenceu a ficar ainda aquela noite.

[8]Na manhã do quinto dia, quando ele se preparou para partir, o pai da moça disse: “Vamos comer! Espere até a tarde!” E os dois comeram juntos.

Sędziów 19

Haniebny postępek Gibeonitów

[1] W tymże czasie - a nie było wtedy jeszcze króla w Izraelu - żył na skraju pogórza efraimskiego jako obcy przybysz pewien mąż Lewita, który wziął sobie nałożnicę z Betlejemu judzkiego.

[2] Ta jego nałożnica poróżniła się z nim i odeszła od niego do domu swego ojca, do Betlejemu judzkiego, i przebywała tam przez cztery miesiące.

[3] Wybrał się tedy za nią jej mąż, aby ją nakłonić do powrotu; miał ze sobą parobka i parę osłów. A gdy ona wprowadziła go do domu swego ojca, zobaczywszy go ucieszył się ojciec owej dziewczyny, że się z nim spotkał.

[4] I zatrzymał go u siebie jego teść, ojciec dziewczyny; więc zamieszkał tam przez trzy dni, i jedli, pili i nocowali tam.

[5] Czwartego dnia wstali wcześnie rano, aby wybrać się w drogę, a wtedy ojciec dziewczyny rzekł do swego zięcia: Posil się kromką chleba a potem pojedziecie.

[6] Usiedli więc i jedli, i pili obaj razem; po czym ojciec dziewczyny rzekł do tamtego: Zechciej pozostać jeszcze przez noc i bądź dobrej myśli!

[7] Lecz tamten zabierał się do odejścia. Wtedy jego teść nalegał nań, więc znów tam przenocował.

[8] I wstał wcześnie rano piątego dnia, aby odjechać, lecz ojciec dziewczyny rzekł: Posilże się! I marudzili, aż dzień się nachylił, i obaj spożyli posiłek.

[9]Então, quando o homem, sua concubina e seu servo levantaram-se para partir, o pai da moça, disse outra vez: “Veja, o dia está quase acabando, é quase noite; passe a noite aqui. Fique e alegre-se. Amanhã de madrugada vocês poderão levantar-se e ir para casa”.

[9] Potem ten mąż zabierał się do odejścia, on, jego nałożnica i parobek, lecz wtedy rzekł do niego jego teść, ojciec dziewczyny: Zważ, że dzień nachylił się już ku wieczorowi, przenocujcież! Oto dzień się kończy, przenocuj tu i bądź dobrej myśli; jutro rano wstaniecie wcześnie, aby się udać w swoją drogę i ruszycie do swojego domu.

[10]Não desejando ficar outra noite, o homem partiu rumo a Jebus, isto é, Jerusalém, com dois jumentos selados e com a sua concubina.

[10] Lecz mąż ten nie chciał już nocować i ruszył w drogę i doszedł aż do okolic naprzeciw Jebus, to jest Jeruzalemu, a z nim para objuczonych osłów i jego nałożnica także.

[11]Quando estavam perto de Jebus e já se findava o dia, o servo disse a seu senhor: “Venha. Vamos parar nesta cidade dos jebuseus e passar a noite aqui”.

[11] Gdy byli już przy Jebus, a dzień już się bardzo nachylił, rzekł parobek do swego pana: Pójdź, skręćmy do tego miasta Jebuzejczyków i w nim przenocujmy.

[12]O seu senhor respondeu: “Não. Não vamos entrar numa cidade estrangeira, cujo povo não é israelita. Iremos para Gibeá”.

[12] Lecz jego pan rzekł do niego: Nie skręcimy do obcego miasta, gdzie nie ma synów izraelskich, lecz pojedziemy aż do Gibei.

[13]E acrescentou: “Ande! Vamos tentar chegar a Gibeá ou a Ramá e passar a noite num desses lugares”.

[13] I rzekł jeszcze do swego parobka: Starajmy się dojechać do jednej z tych miejscowości i przenocujmy w Gibei lub w Ramie.

[14]Então prosseguiram, e o sol se pôs quando se aproximavam de Gibeá de Benjamim.

[14] I jechali dalej, a słońce zaszło, gdy byli tuż pod Gibeą, która należy do Beniaminitów,

[15]Ali entraram para passar a noite. Foram sentar-se na praça da cidade. E ninguém os convidou para passarem a noite em sua casa.

[15] I skręcili, aby tam dojść i przenocować w Gibei. Gdy doszli, musieli zatrzymać się na placu miejskim, gdyż nie było nikogo, kto by ich przyjął do swego domu na nocleg.

[16]Naquela noite, um homem idoso procedente dos montes de Efraim e que estava morando em Gibeá (os homens do lugar eram benjamitas), voltava de seu trabalho no campo.

[17]Quando viu o viajante na praça da cidade, o homem idoso perguntou: “Para onde você está indo? De onde vem?”

[18]Ele respondeu: “Estamos de viagem, indo de Belém de Judá para uma região afastada, nos montes de Efraim, onde moro. Fui a Belém de Judá, e agora estou indo ao santuário do Senhor. Mas aqui ninguém me recebeu em casa.

[19]Temos palha e forragem para os nossos jumentos, e para nós mesmos, que somos seus servos, temos pão e vinho, para mim, para a sua serva e para o jovem que está conosco. Não temos falta de nada”.

[20]“Você é bem-vindo em minha casa”, disse o homem idoso. “Vou atendê-lo no que você precisar. Não passe a noite na praça.”

[21]E os levou para a sua casa e alimentou os jumentos. Depois de lavarem os pés, comeram e beberam alguma coisa.

[22]Quando estavam entretidos, alguns vadios da cidade cercaram a casa. Esmurrando a porta, gritaram para o homem idoso, dono da casa: “Traga para fora o homem que entrou em sua casa para que tenhamos relações com ele!”

[16] Wtem pewien stary człowiek wracał wieczorem od swojej pracy z pola. A człowiek ten pochodził z pogórza efraimskiego, tu zaś w Gibei był obcym przybyszem, podczas gdy mieszkańcy tej miejscowości byli Beniaminitami.

[17] Gdy podniósł swoje oczy i ujrzał podróżnych na placu miejskim, ten stary człowiek rzekł: Dokąd idziesz i skąd przychodzisz?

[18] A on mu odpowiedział: Jedziemy z Betlejemu judzkiego na skraj pogórza efraimskiego; stamtąd jestem, a szedłem aż do Betlejemu judzkiego, teraz zaś wracam do domu, lecz nie ma tu nikogo, kto by mnie przyjął do swego domu.

[19] A przecież mamy i sieczkę i siano dla naszych osłów, mam też chleb i wino dla siebie i dla twojej służebnicy i dla parobka u twoich sług; niczego mi nie brak.

[20] Wtedy odpowiedział ten stary człowiek: Pokój ci! Troska o twoje braki to moja sprawa, tylko na placu przez noc nie pozostawaj.

[21] I sprowadził go do swojego domu, dał obrok jego osłom, a gdy umyli swoje nogi, jedli i pili.

[22] A gdy sobie podochocili, oto niektórzy mieszkańcy miasta, ludzie niegodziwi obstąpili dom i zaczęli kołatać do drzwi i wołać na sędziwego gospodarza domu: Wyprowadź męża, który wszedł do twego domu, a będziemy z nim cieleśnie obcowali.

[23]O dono da casa saiu e lhes disse: “Não sejam tão perversos, meus amigos. Já que esse homem é meu hóspede, não cometam essa loucura.

[24]Vejam, aqui está minha filha virgem e a concubina do meu hóspede. Eu as trarei para vocês, e vocês poderão usá-las e fazer com elas o que quiserem. Mas, nada façam com esse homem, não cometam tal loucura!”

[25]Mas os homens não quiseram ouvi-lo. Então o levita mandou a sua concubina para fora, e eles a violentaram e abusaram dela a noite toda. Ao alvorecer a deixaram.

[26]Ao romper do dia a mulher voltou para a casa onde o seu senhor estava hospedado, caiu junto à porta e ali ficou até o dia clarear.

[27]Quando o seu senhor se levantou de manhã, abriu a porta da casa e saiu para prosseguir viagem, lá estava a sua concubina, caída à entrada da casa, com as mãos na soleira da porta.

[28]Ele lhe disse: “Levante-se, vamos!” Não houve resposta. Então o homem a pôs em seu jumento e foi para casa.

[29]Quando chegou, apanhou uma faca e cortou o corpo da sua concubina em doze partes, e as enviou a todas as regiões de Israel.

[23] Wtedy wyszedł do nich gospodarz domu i rzekł: Nie, bracia moi, nie popełniajcie tego zła! Przecież ten mąż wszedł do mojego domu, nie czyńcie tej niegodziwości!

[24] Oto córkę moją, pannę, i nałożnicę tamtego wyprowadzę, je zgwałćcie i z nimi zróbcie, co się wam podoba, lecz mężowi temu nie czyńcie tej niegodziwości.

[25] Lecz mężowie ci nie chcieli go usłuchać, więc ten mąż wziął jego nałożnicę i wyprowadził ją do nich na dwór; obcowali z nią cieleśnie i gwałcili ją przez całą noc aż do rana, a puścili ją dopiero, gdy wschodziła zorza.

[26] A gdy o świcie kobieta ta przyszła, padła u drzwi domu człowieka, u którego był jej pan, i leżała tam, aż się rozwidniło.

[27] A gdy rano jej pan wstał i otworzył drzwi domu, i wyszedł, aby ruszyć w dalszą drogę, oto kobieta, jego nałożnica, leżała u drzwi domu z rękami na progu.

[28] Rzekł więc do niej: Wstań, pojedziemy. A ona nie odezwała się. Posadził ją więc ten mąż na osła i ruszył w drogę do swojej miejscowości.

[29] A gdy przyszedł do swojego domu, wziął nóż, pochwycił swoją nałożnicę i pokrajał ją członek za członkiem na dwanaście kawałów i rozesłał po całym obszarze Izraela.

[30]Todos os que viram isso disseram: “Nunca se viu nem se fez uma coisa dessas desde o dia em que os israelitas saíram do Egito. Pensem! Reflitam! Digam o que se deve fazer!”

[30] Każdy, kto to widział, mówił: Nie było i nie widziano takiej rzeczy od czasu wyjścia synów izraelskich z ziemi egipskiej aż do dnia dzisiejszego. Rozważcie to sobie, naradźcie się i rozpowiadajcie!

Juízes 20

A Guerra entre os Israelitas e os Benjamitas

[1]Então todos os israelitas, de Dã a Berseba, e de Gileade, saíram como um só homem e se reuniram em assembleia perante o Senhor, em Mispá.

[2]Os líderes de todo o povo das tribos de Israel tomaram seus lugares na assembleia do povo de Deus, quatrocentos mil soldados armados de espada.

[3](Os benjamitas souberam que os israelitas haviam subido a Mispá.) Os israelitas perguntaram: “Como aconteceu essa perversidade?”

[4]Então o levita, marido da mulher assassinada, disse: “Eu e a minha concubina chegamos a Gibeá de Benjamim para passar a noite.

[5]Durante a noite os homens de Gibeá vieram para atacar-me e cercaram a casa, com a intenção de matar-me. Então violentaram minha concubina, e ela morreu.

[6]Peguei minha concubina, cortei-a em pedaços e enviei um pedaço a cada região da herança de Israel, pois eles cometeram

Sędziów 20

Wojna z Beniaminitami zakończona ich klęską

[1] Wtedy wyruszyli wszyscy synowie izraelscy i zgromadził się zbór jak jeden mąż, od Dan aż po Beerszebę, także i ziemia gileadzka, przed Panem w Mispa.

[2] I stawili się przywódcy całego ludu, wszystkich plemion izraelskich w zgromadzeniu ludu Bożego, czterysta tysięcy mężów pieszych, zbrojnych w miecze.

[3] Toteż Beniaminici usłyszeli, że synowie izraelscy pociągnęli do Mispy. Synowie izraelscy zaś mówili: Powiedzcie, jak mogło się stać to bezprawie?

[4] I odezwał się mąż, Lewita, mąż tej zamordowanej kobiety w te słowa: Przyszedłem do Gibei, która należy do Beniaminitów, ja i moja nałożnica, aby przenocować.

[5] I powstali przeciwko mnie obywatele Gibei i otoczyli we wrogim zamiarze dom w nocy, chcąc mnie zabić, moją nałożnicę zaś zgwałcili tak, iż umarła.

[6] Chwyciłem więc moją nałożnicę i pokrajałem ją na kawałki i rozesłałem je poprzez wszystkie pola dziedzictwa

essa perversidade e esse ato vergonhoso em Israel.

[7]Agora, todos vocês, israelitas, manifestem-se e deem o seu veredicto”.

[8]Todo o povo se levantou como se fosse um só homem, dizendo: “Nenhum de nós irá para casa. Nenhum de nós voltará para o seu lar.

[9]Mas é isto que faremos agora contra Gibeá: separaremos, por sorteio, de todas as tribos de Israel,

[10]de cada cem homens dez, de cada mil homens cem, de cada dez mil homens mil, para conseguirem provisões para o exército poder chegar a Gibeá de Benjamim e dar a eles o que merecem por esse ato vergonhoso cometido em Israel”.

[11]E todos os israelitas se ajuntaram e se uniram como um só homem contra a cidade.

[12]As tribos de Israel enviaram homens a toda a tribo de Benjamim, dizendo: “O que vocês dizem dessa maldade terrível que foi cometida no meio de vocês?

[13]Agora, entreguem esses canalhas de Gibeá, para que os matemos e eliminemos esse mal de Israel”. Mas os benjamitas não quiseram ouvir seus irmãos israelitas.

[14]Vindos de suas cidades, reuniram-se em Gibeá para lutar contra os israelitas.

[15]Naquele dia, os benjamitas mobilizaram vinte e seis mil homens armados de espada que vieram das suas cidades, além dos

izraelskiego, gdyż dopuścili się czynu haniebnego i ohydnego w Izraelu.

[7] Otoście wszyscy tutaj, synowie izraelscy, więc wypowiedzcie się i radźcie.

[8] I powstał cały lud jak jeden mąż, mówiąc: Nikt z nas nie pójdzie do swego namiotu i nikt nie wróci do swego domu,

[9] Lecz teraz tak postąpimy z Gibeą, że przeciwko niej wystąpimy, jak wskaże los.

[10] Weźmiemy dziesięciu mężów ze stu we wszystkich plemionach izraelskich, stu z tysiąca, tysiąc z dziesięciu tysięcy, aby dostarczyli żywności dla ludu zbrojnego, który ruszy na Gibeę w Beniaminie za tę ohydę, jaką popełniono w Izraelu.

[11] Tak więc zebrali się wszyscy mężowie izraelscy przy tym mieście zwarcie jak jeden mąż.

[12] Potem rozesłały plemiona izraelskie mężów do wszystkich rodów Beniamina z takim orędziem: Co to za bezprawie zostało u was popełnione?

[13] Wydajcie teraz tych mężów, ludzi niegodziwych, którzy są w Gibei, a zabijemy ich i usuniemy zło z Izraela. Lecz Beniaminici nie chcieli wysłuchać głosu swoich braci, synów izraelskich.

[14] Owszem, Beniaminici z innych miast zebrali się w Gibei, aby ruszyć do walki z synami izraelskimi.

[15] Beniaminici dokonali w tym dniu przeglądu ludu z miast na liczbę dwudziestu sześciu tysięcy mężów

setecentos melhores soldados que viviam em Gibeá.

zbrojnych w miecze oprócz mieszkańców Gibei w liczbie siedmiuset mężów doborowych.

[16]Dentre todos esses soldados havia setecentos canhotos, muito hábeis, e cada um deles podia atirar com a funda uma pedra num cabelo sem errar.

[16] W całym tym zastępie zbrojnym było siedmiuset mężów doborowych, leworękich, każdy z nich trafiał rzuconym z procy kamieniem co do włosa, nie chybiając.

[17]Israel, sem os de Benjamim, convocou quatrocentos mil homens armados de espada, todos eles homens de guerra.

[17] Oprócz Beniamina dokonano przeglądu czterystu tysięcy mężów izraelskich zbrojnych w miecze, a każdy z nich był wojownikiem.

[18]Os israelitas subiram a Betel e consultaram a Deus. “Quem de nós irá lutar primeiro contra os benjamitas?”, perguntaram. O Senhor respondeu: “Judá irá primeiro”.

[18] I wyruszyli synowie izraelscy i poszli do Betelu, i zapytywali Boga, mówiąc: Kto z nas pójdzie jako pierwszy do walki z Beniaminitami? A Pan rzekł: Juda pójdzie jako pierwszy.

[19]Na manhã seguinte, os israelitas se levantaram e armaram acampamento perto de Gibeá.

[19] Ruszyli więc synowie izraelscy rano i rozłożyli się obozem naprzeciw Gibei.

[20]Os homens de Israel saíram para lutar contra os benjamitas e tomaram posição de combate contra eles em Gibeá.

[20] I wyszli mężowie izraelscy do walki z Beniaminem, i stanęli w szyku bojowym pod Gibeą.

[21]Os benjamitas saíram de Gibeá e, naquele dia, mataram vinte e dois mil israelitas no campo de batalha.

[21] Beniaminici też wyszli z Gibei i w tym dniu położyli wśród Izraela trupem dwadzieścia dwa tysiące mężów.

[22]Mas os homens de Israel procuraram animar-se uns aos outros e novamente ocuparam as mesmas posições do primeiro dia.

[22] Lud zbrojny, mężowie izraelscy, nabrali więc otuchy i ponownie stanęli do walki w tym samym miejscu, w którym stanęli do walki pierwszego dnia.

[23]Os israelitas subiram, choraram perante o Senhor até a tarde e consultaram o Senhor: “Devemos atacar de novo os nossos irmãos benjamitas?”

[23] Poszli więc synowie izraelscy do Betelu i tam płakali przed Panem aż do wieczora, a potem zapytali Pana: Czy mamy ponownie ruszyć do walki z

O Senhor respondeu: "Vocês devem atacar".

[24]Então os israelitas avançaram contra os benjamitas no segundo dia.

[25]Dessa vez, quando os benjamitas saíram de Gibeá para enfrentá-los, derrubaram outros dezoito mil israelitas, todos eles armados de espada.

[26]Então todos os israelitas subiram a Betel, e ali se assentaram, chorando perante o Senhor. Naquele dia, jejuaram até a tarde e apresentaram holocaustos e ofertas de comunhão ao Senhor.

[27]E os israelitas consultaram ao Senhor. (Naqueles dias, a arca da aliança estava ali,

[28]e Fineias, filho de Eleazar, filho de Arão, ministrava perante ela.) Perguntaram: "Sairemos de novo ou não, para lutar contra os nossos irmãos benjamitas?" O Senhor respondeu: "Vão, pois amanhã eu os entregarei nas suas mãos".

[29]Então os israelitas armaram uma emboscada em torno de Gibeá.

[30]Avançaram contra os benjamitas no terceiro dia e tomaram posição contra Gibeá, como tinham feito antes.

[31]Os benjamitas saíram para enfrentá-los e foram atraídos para longe da cidade. Começaram a ferir alguns dos israelitas

Beniaminitami, naszymi braćmi? A Pan odpowiedział: Ruszcie na nich!

[24] Ruszyli więc synowie izraelscy na Beniaminitów w tym drugim dniu.

[25] Lecz Beniaminici wyszli z Gibei w tym drugim dniu na ich spotkanie i jeszcze raz położyli trupem wśród synów izraelskich osiemnaście tysięcy mężów zbrojnych w miecze.

[26] Ruszyli tedy wszyscy synowie izraelscy, cały lud zbrojny, i przyszli do Betelu, i tam trwali przed Panem płacząc i poszcząc w tym dniu aż do wieczora, a potem złożyli przed Panem ofiary całopalne i ofiary pojednania.

[27] I zapytali synowie izraelscy Pana - tam bowiem była w tych czasach Skrzynia Przymierza Bożego,

[28] A Pinechas, syn Eleazara, syna Aarona, sprawował w tych czasach przy niej służbę - i zapytali tymi słowy: Czy mamy ponownie wyjść do walki z Beniaminitami, naszymi braćmi, czy też tego zaniechać? A Pan odpowiedział: Ruszcie, gdyż jutro wydam ich w wasze ręce.

[29] Wtedy urządzili Izraelici wokół całej Gibei zasadzki.

[30] I ruszyli synowie izraelscy trzeciego dnia na Beniaminitów i stanęli w szyku bojowym przeciwko Gibei jak poprzednimi razy.

[31] Gdy zaś Beniaminici wyszli naprzeciw zbrojnego ludu, zostali odciągnięci od miasta i zaczęli bić niektórych ze

como tinham feito antes, e uns trinta homens foram mortos em campo aberto e nas estradas, uma que vai para Betel e a outra que vai para Gibeá.

[32]Enquanto os benjamitas diziam: “Nós os derrotamos como antes”, os israelitas diziam: “Vamos retirar-nos e atraí-los para longe da cidade, para as estradas”.

[33]Todos os homens de Israel saíram dos seus lugares e ocuparam posições em Baal-Tamar, e a emboscada israelita atacou da sua posição a oeste de Gibeá.

[34]Então dez mil dos melhores soldados de Israel iniciaram um ataque frontal contra Gibeá. O combate foi duro, e os benjamitas não perceberam que a desgraça estava próxima deles.

[35]O Senhor derrotou Benjamim perante Israel, e naquele dia os israelitas feriram vinte e cinco mil e cem benjamitas, todos armados de espada.

[36]Então os benjamitas viram que estavam derrotados. Os israelitas bateram em retirada diante de Benjamim, pois confiavam na emboscada que tinham preparado perto de Gibeá.

[37]Os da emboscada avançaram repentinamente para dentro de Gibeá, espalharam-se e mataram todos os habitantes da cidade à espada.

[38]Os israelitas tinham combinado com os da emboscada que estes fariam subir da cidade uma grande nuvem de fumaça,

zbrojnego ludu jak poprzednimi razy po drogach, z których jedna prowadzi do Betelu a druga do Gibei, kładąc trupem około trzydziestu ludzi, mężów z Izraela.

[32] Myśleli zaś Beniaminici: Bici są przez nas jak poprzednio. Izraelici wszakże umówili się: Uciekajmy i odciągnijmy ich od miasta na drogi.

[33] Wszyscy wojownicy izraelscy wycofali się ze swoich stanowisk i stanęli w szyku bojowym dopiero w Baal-Tamar, podczas gdy zasadzki izraelskie wyłoniły się ze swego ukrycia w pobliżu Gibei.

[34] I dziesięć tysięcy doborowych mężów z całego Izraela natarło z przodu na Gibeę, i wywiązała się ciężka walka; a tamci nawet nie wiedzieli, że spotyka ich klęska.

[35] I ugodził Pan Beniamina wobec Izraela, i wytracili synowie izraelscy w tym dniu wśród Beniaminitów dwadzieścia pięć tysięcy mężów, samych zbrojnych w miecze.

[36] Wtedy dopiero ujrzeli Beniaminici, że zostali pobici. Wojownicy izraelscy bowiem ustąpili miejsca Beniaminitom, gdyż polegali na zasadzce, którą urządzili przeciw Gibei,

[37] A ci, którzy byli w zasadzce, szybko wypadli na Gibeę, nadciągnęli i wybili całe miasto ostrzem miecza.

[38] A był umówiony znak między wojownikami izraelskimi a tymi, którzy

byli w zasadzce, że ci puszczą z miasta w górę potężny kłąb dymu.

[39]e então os israelitas voltariam a combater. Os benjamitas tinham começado a ferir os israelitas, matando cerca de trinta deles, e disseram: “Nós os derrotamos como na primeira batalha”.

[39] Gdy tedy wojownicy izraelscy zawrócili do bitwy a Beniaminici początkowo położyli trupem około trzydziestu mężów spośród wojowników izraelskich, myśleli bowiem: Zaiste bici są przez nas jak w poprzedniej bitwie,

[40]Mas, quando a coluna de fumaça começou a se levantar da cidade, os benjamitas se viraram e viram a fumaça subindo ao céu.

[40] Wówczas zaczął się z miasta wznosić ku górze słup dymu, i gdy Beniaminici spojrzeli za siebie, oto całe miasto płonęło aż pod niebo.

[41]Então os israelitas se voltaram contra eles, e os homens de Benjamim ficaram apavorados, pois perceberam que a sua desgraça havia chegado.

[41] Że zaś wojownicy izraelscy zawrócili, przerazili się wojownicy Beniamina, widząc że spotyka ich klęska,

[42]Assim, fugiram da presença dos israelitas tomando o caminho do deserto, mas não conseguiram escapar do combate. E os homens de Israel que saíram das cidades os mataram ali.

[42] Toteż w ucieczce przed wojownikami izraelskimi skierowali się na drogę wiodącą na pustynię, lecz bitwa i tam ich dosięgła, a ci, którzy byli z innych miast, wybili ich pośród siebie,

[43]Cercaram os benjamitas e os perseguiram, e facilmente os alcançaram nas proximidades de Gibeá, no lado leste.

[43] Otoczyli bowiem Beniaminitów i ścigali ich i deptali im po piętach od Nochach aż do okolic na wschód od Gibei.

[44]Dezoito mil benjamitas morreram, todos eles soldados valentes.

[44] I padło z Beniaminitów osiemnaście tysięcy mężów, samych dzielnych wojowników.

[45]Quando se viraram e fugiram rumo ao deserto, para a rocha de Rimom, os israelitas abateram cinco mil homens ao longo das estradas. Até Gidom eles pressionaram os benjamitas e mataram mais de dois mil homens.

[45] Inni zaś zawrócili i uciekali na pustynię ku skale Rimmon. Tamci jednak wyłapali z nich na ścieżkach pięć tysięcy mężów i ścigali ich dalej, aż ich wytracili, zabijając z nich dwa tysiące mężów.

[46]Naquele dia, vinte e cinco mil benjamitas que portavam espada morreram, todos eles soldados valentes.

[47]Seiscentos homens, porém, viraram as costas e fugiram para o deserto, para a rocha de Rimom, onde ficaram durante quatro meses.

[48]Os israelitas voltaram a Benjamim e passaram todas as cidades à espada, matando inclusive os animais e tudo o que encontraram nelas. E incendiaram todas as cidades por onde passaram.

[46] I było wszystkich poległych z Beniamina w tym dniu dwadzieścia pięć tysięcy mężów zbrojnych w miecze, samych dzielnych wojowników.

[47] Lecz sześciuset mężów zawróciło i uciekało na pustynię do skały Rimmon, i pozostali tam przy skale Rimmon przez okres czterech miesięcy.

[48] Wojownicy izraelscy zaś wrócili do Beniaminitów pozostałych jeszcze w mieście i wybili ostrzem miecza ludzi i bydło, i w ogóle wszystko, co się znalazło, a także wszystkie napotkane miasta puścili z dymem.

Juízes 21

Mulheres para os Benjamitas

[1]Os homens de Israel tinham feito este juramento em Mispá: “Nenhum de nós dará sua filha em casamento a um benjamita”.

[2]O povo foi a Betel, onde esteve sentado perante Deus até a tarde, chorando alto e amargamente.

[3]“Ó Senhor Deus de Israel”, lamentaram, “por que aconteceu isso em Israel? Por que teria que faltar hoje uma tribo em Israel?”

[4]Na manhã do dia seguinte, o povo se levantou cedo, construiu um altar e apresentou holocaustos e ofertas de comunhão.

[5]Os israelitas perguntaram: “Quem dentre todas as tribos de Israel deixou de vir à assembleia perante o Senhor?” Pois tinham feito um juramento solene de que

Sędziów 21

Dziewice z Jabesz przeznaczone na żony dla Beniaminitów

[1] Potem złożyli wojownicy izraelscy w Mispie taką przysięgę: Nikt z nas nie da Beniaminicie swojej córki za żonę.

[2] Poszedł też lud do Betelu i pozostali tam przed Panem aż do wieczora, podnosząc swój głos i rzewnie płacząc,

[3] I mówiąc: Dlaczego, Panie, Boże Izraela, stało się to w Izraelu, że ubyło dziś z Izraela jedno plemię?

[4] A wstawszy nazajutrz wcześnie rano zbudował tam lud ołtarz i złożył ofiary całopalne i ofiary pojednania.

[5] Potem rzekli synowie izraelscy: Kto spośród wszystkich plemion izraelskich nie przyszedł na zgromadzenie do Pana? Złożyli bowiem uroczystą przysięgę, że

qualquer que deixasse de se reunir perante o Senhor em Mispá seria morto.

6Os israelitas prantearam pelos seus irmãos benjamitas. “Hoje uma tribo foi eliminada de Israel”, diziam.

7“Como poderemos conseguir mulheres para os sobreviventes, visto que juramos pelo Senhor não lhes dar em casamento nenhuma de nossas filhas?”

8Então perguntaram: “Qual das tribos de Israel deixou de reunir-se perante o Senhor em Mispá?” Descobriu-se então que ninguém de Jabes-Gileade tinha vindo ao acampamento para a assembleia.

9Quando contaram o povo, verificaram que ninguém do povo de Jabes-Gileade estava ali.

10Então a comunidade enviou doze mil homens de guerra com instruções para irem a Jabes-Gileade e matarem à espada todos os que viviam lá, inclusive mulheres e crianças.

11“É isto o que vocês deverão fazer”, disseram, “matem todos os homens e todas as mulheres que não forem virgens.”

12No meio de todo o povo que vivia em Jabes-Gileade encontraram quatrocentas moças virgens e as levaram para o acampamento de Siló, em Canaã.

13Depois a comunidade toda enviou uma oferta de comunhão aos benjamitas que estavam na rocha de Rimom.

14Os benjamitas voltaram naquela ocasião e receberam as mulheres de Jabes-Gileade

ten, kto nie przyjdzie do Pana do Mispy, poniesie śmierć.

6 I żal było synom izraelskim Beniamina, ich brata, gdy pomyśleli: Dziś zostało odcięte jedno plemię od Izraela.

7 Jak mamy postąpić z tymi, którzy pozostali, aby mogli mieć żony, bośmy przecież poprzysięgli na Pana, że nie damy im naszych córek za żony?

8 I rzekli jeszcze: Czy jest jakieś z plemion izraelskich, które nie przyszło do Pana do Mispy? A oto okazało się, że nie przyszedł do obozu na zgromadzenie nikt z Jabesz gileadzkiego,

9 Bo gdy zrobiono przegląd ludu, nie było tam nikogo z mieszkańców Jabesz gileadzkiego.

10 I wysłał tam zbór dwanaście tysięcy mężów spośród wojowników, dając im taki rozkaz: Idźcie i wybijcie ostrzem miecza mieszkańców Jabesz gileadzkiego wraz z niewiastami i dziećmi.

11 Lecz postąpicie tak: Każdego mężczyznę i każdą niewiastę, która już obcowała z mężczyzną, obłożycie klątwą.

12 Lecz znalazło się wśród mieszkańców Jabesz gileadzkiego czterysta dziewcząt, które jeszcze nie obcowały cieleśnie z mężczyzną i te przyprowadzili do obozu do Sylo, które jest w ziemi kanaanejskiej.

13 Posłali więc - cały zbór - wiadomość do Beniaminitów, którzy byli przy skale Rimmon i obwieścili im pokój.

14 W tym czasie powrócili Beniaminici i tym dali za żony kobiety, które ostały się

que tinham sido poupadas. Mas não havia mulheres suficientes para todos eles.

[15]O povo pranteou Benjamim, pois o Senhor tinha aberto uma lacuna nas tribos de Israel.

[16]E os líderes da comunidade disseram: “Mortas as mulheres de Benjamim, como conseguiremos mulheres para os homens que restaram?

[17]Os benjamitas sobreviventes precisam ter herdeiros, para que uma tribo de Israel não seja destruída.

[18]Não podemos dar-lhes nossas filhas em casamento, pois nós, israelitas, fizemos este juramento: Maldito seja todo aquele que der mulher a um benjamita.

[19]Há, porém, a festa anual do Senhor em Siló, ao norte de Betel, a leste da estrada que vai de Betel a Siquém, e ao sul de Lebona”.

[20]Então mandaram para lá os benjamitas, dizendo: “Vão, escondam-se nas vinhas

[21]e fiquem observando. Quando as moças de Siló forem para as danças, saiam correndo das vinhas e cada um de vocês apodere-se de uma das moças de Siló e vá para a terra de Benjamim.

[22]Quando os pais ou irmãos delas se queixarem a nós, diremos: Tenham misericórdia deles, pois não conseguimos mulheres para eles durante a guerra, e vocês são inocentes, visto que não lhes deram suas filhas”.

żywe spośród kobiet Jabesz gileadzkiego. Lecz nie wystarczyło ich dla nich.

[15] I żal było ludowi Beniaminitów, że Pan uczynił wyrwę wśród plemion izraelskich.

[16] Wtedy rzekli starsi zboru: Jak mamy postąpić z pozostałymi, aby mogli mieć żony, jako że kobiety Beniamina zostały wytracone?

[17] Rzekli ponadto: Jak mają ostać się ci, którzy ocaleli z Beniamina, aby nie zostało starte jedno plemię z Izraela?

[18] Boć przecie my nie możemy dać im naszych córek za żony, gdyż tak przysięgli synowie izraelscy: Przeklęty ten, kto da żonę Beniaminowi.

[19] Rzekli więc: Oto rokrocznie odbywa się święto Pana w Sylo, które leży na północ od Betelu a na wschód od drogi wiodącej z Betelu do Sychemu, na południe od Lebona.

[20] I dali Beniaminitom takie polecenie: Idźcie i przyczajcie się w winnicach,

[21] I baczcie! Otóż, gdy wyjdą dziewczęta z Sylo, aby sobie potańczyć, wy wypadnijcie z winnic i porwijcie sobie każdy żonę z dziewcząt sylońskich i wracajcie do ziemi Beniamina.

[22] Gdy potem przyjdą do nas ich ojcowie lub bracia na skargę, my powiemy im: Zlitujcie się nad nimi ze względu na nas, gdyż nikt z nich nie wziął swojej żony w walce ani też wy im nie daliście; inaczej bylibyście teraz winni.

[23]Foi o que os benjamitas fizeram. Quando as moças estavam dançando, cada homem tomou uma para fazer dela sua mulher. Depois voltaram para a sua herança, reconstruíram as cidades e se estabeleceram nelas.

[23] Beniaminici uczynili tak i wzięli sobie żony, ilu ich było, spośród tych, które tańczyły, a które porwali. Potem odeszli, wracając do swoich dziedzicznych posiadłości, odbudowali miasta i zamieszkali w nich.

[24]Na mesma ocasião os israelitas saíram daquele local e voltaram para as suas tribos e para os seus clãs, cada um para a sua própria herança.

[24] Także synowie izraelscy rozeszli się stamtąd w tym czasie, każdy do swego plemienia i do swojej rodziny; odeszli stamtąd każdy do dziedzicznej posiadłości swojej.

[25]Naquela época, não havia rei em Israel; cada um fazia o que lhe parecia certo.

[25] W tym czasie nie było jeszcze króla w Izraelu; każdy robił, co mu się podobało.

O livro de Rute

Rute 1

Noemi e Rute

[1] Nos dias em que julgavam os juízes, houve fome na terra; e um homem de Belém de Judá saiu a habitar na terra de Moabe, com sua mulher e seus dois filhos.

[2] Este homem se chamava Elimeleque, e sua mulher, Noemi; os filhos se chamavam Malom e Quiliom, efrateus, de Belém de Judá; vieram à terra de Moabe e ficaram ali.

[3] Morreu Elimeleque, marido de Noemi; e ficou ela com seus dois filhos,

[4] os quais casaram com mulheres moabitas; era o nome de uma Orfa, e o nome da outra, Rute; e ficaram ali quase dez anos.

[5] Morreram também ambos, Malom e Quiliom, ficando, assim, a mulher desamparada de seus dois filhos e de seu marido.

[6] Então, se dispôs ela com as suas noras e voltou da terra de Moabe, porquanto, nesta, ouviu que o SENHOR se lembrara do seu povo, dando-lhe pão.

[7] Saiu, pois, ela com suas duas noras do lugar onde estivera; e, indo elas caminhando, de volta para a terra de Judá,

[8] disse-lhes Noemi: Ide, voltai cada uma à casa de sua mãe; e o SENHOR use

Rut

Rut 1

Rut przybywa z teściową do Betlejemu

[1] W czasach, gdy rządzili sędziowie, nastał głód w kraju. Wtedy wyszedł z Betlejemu judzkiego pewien mąż wraz ze swoją żoną i dwoma synami, aby osiąść jako obcy przybysz na polach moabskich.

[2] On nazywał się Elimelech, a jego żona Noemi, synowie jego zaś Machlon i Kilion; byli to Efratejczycy z Betlejemu judzkiego. I przyszli na pola moabskie i przebywali tam.

[3] Potem umarł Elimelech, mąż Noemi, i pozostała ona sama wraz z dwoma swoimi synami.

[4] Ci wzięli sobie za żony Moabitki: jedna nazywała się Orpa, a druga nazywała się Rut; i mieszkali tam około dziesięciu lat.

[5] Gdy obaj, Machlon i Kilion, też umarli, pozostała ta kobieta osierocona, bez obu swoich synów i bez męża.

[6] Wtedy wybrała się wraz ze swoimi synowymi i wróciła z pól moabskich, gdyż usłyszała na polach moabskich, że Pan ujął się za swoim ludem i dał im chleb.

[7] Wyszła tedy z miejscowości, w której przebywała, a wraz z nią obie jej synowe, i wybrały się w drogę powrotną do ziemi judzkiej.

[8] Wtedy rzekła Noemi do obu swoich synowych: Idźcie, powróćcie każda do domu swej matki. Niech Pan okaże wam

convosco de benevolência, como vós usastes com os que morreram e comigo.

dobroć, jak wy okazałyście zmarłym i mnie.

[9] O SENHOR vos dê que sejais felizes, cada uma em casa de seu marido. E beijou-as. Elas, porém, choraram em alta voz

[9] Niech Pan sprawi, aby każda z was znalazła dom u boku swojego męża; i pocałowała je. A wtedy one głośno zapłakały

[10] e lhe disseram: Não! Iremos contigo ao teu povo.

[10] I rzekły do niej: My z tobą wrócimy do twojego ludu.

[11] Porém Noemi disse: Voltai, minhas filhas! Por que iríeis comigo? Tenho eu ainda no ventre filhos, para que vos sejam por maridos?

[11] Lecz Noemi odpowiedziała: Zawróćcie, córki moje! Po cóż macie iść ze mną? Czy mogę jeszcze urodzić synów, którzy by zostali waszymi mężami?

[12] Tornai, filhas minhas! Ide-vos embora, porque sou velha demais para ter marido. Ainda quando eu dissesse: tenho esperança ou ainda que esta noite tivesse marido e houvesse filhos,

[12] Zawróćcie, córki moje, i idźcie, gdyż jestem za stara, aby wyjść za mąż. A choćbym nawet pomyślała, że jest jeszcze nadzieja, a nawet choćbym tej nocy wyszła za mąż i od razu urodziła synów,

[13] esperá-los-íeis até que viessem a ser grandes? Abster-vos-íeis de tomardes marido? Não, filhas minhas! Porque, por vossa causa, a mim me amarga o ter o SENHOR descarregado contra mim a sua mão.

[13] To czy wy czekałybyście, aż dorosną? Czy miałybyście wyrzec się ponownego zamążpójścia? Nie, córki moje, boć wielką gorycz mam w duszy ze względu na was, że przeciw mnie zwróciła się ręka Pana.

[14] Então, de novo, choraram em voz alta; Orfa, com um beijo, se despediu de sua sogra, porém Rute se apegou a ela.

[14] Lecz one jeszcze głośniej zapłakały. Potem Orpa ucałowała swoją teściową, lecz Rut pozostała przy niej.

[15] Disse Noemi: Eis que tua cunhada voltou ao seu povo e aos seus deuses; também tu, volta após a tua cunhada.

[15] Następnie rzekła Noemi: Oto twoja szwagierka wraca do swojego ludu i do swojego boga; zawróć i ty za swoją szwagierką.

[16] Disse, porém, Rute: Não me instes para que te deixe e me obrigue a não seguir-te; porque, aonde quer que fores, irei eu e, onde quer que pousares, ali pousarei eu; o

[16] Lecz Rut odpowiedziała: Nie nalegaj na mnie, abym cię opuściła i odeszła od ciebie; albowiem dokąd ty pójdziesz i ja pójdę; gdzie ty zamieszkasz i ja

teu povo é o meu povo, o teu Deus é o meu Deus.

[17] Onde quer que morreres, morrerei eu e aí serei sepultada; faça-me o SENHOR o que bem lhe aprouver, se outra coisa que não seja a morte me separar de ti.

[18] Vendo, pois, Noemi que de todo estava resolvida a acompanhá-la, deixou de insistir com ela.

[19] Então, ambas se foram, até que chegaram a Belém; sucedeu que, ao chegarem ali, toda a cidade se comoveu por causa delas, e as mulheres diziam: Não é esta Noemi?

[20] Porém ela lhes dizia: Não me chameis Noemi; chamai-me Mara, porque grande amargura me tem dado o Todo-Poderoso.

[21] Ditosa eu parti, porém o SENHOR me fez voltar pobre; por que, pois, me chamareis Noemi, visto que o SENHOR se manifestou contra mim e o Todo-Poderoso me tem afligido?

[22] Assim, voltou Noemi da terra de Moabe, com Rute, sua nora, a moabita; e chegaram a Belém no princípio da sega da cevada.

Rute 2

Rute vai rebuscar espigas

[1] Tinha Noemi um parente de seu marido, senhor de muitos bens, da família de Elimeleque, o qual se chamava Boaz.

[2] Rute, a moabita, disse a Noemi: Deixa-me ir ao campo, e apanharei espigas atrás

zamieszkam; lud twój - lud mój, a Bóg twój - Bóg mój.

[17] Gdzie ty umrzesz, tam i ja umrę i tam pochowana będę. Niech mi uczyni Pan, cokolwiek zechce, a jednak tylko śmierć odłączy mnie od ciebie.

[18] Noemi, widząc, że tamta obstaje przy tym, aby iść z nią, zaniechała z nią dalszej rozmowy.

[19] I szły obie, aż doszły do Betlejemu. A gdy doszły do Betlejemu, powstało z powodu nich w całym mieście wielkie poruszenie i kobiety mówiły: Czy to jest Noemi?

[20] A ona rzekła do nich: Nie nazywajcie mnie Noemi, nazywajcie mnie Mara, gdyż Wszechmogący napoił mnie wielką goryczą.

[21] Bogata wyszłam, a Pan zgotował mi powrót w niedostatku; dlaczego więc nazywacie mnie Noemi, skoro Pan wystąpił przeciwko mnie, a Wszechmogący zło mi zgotował?

[22] Tak powróciła Noemi a wraz z nią Rut Moabitka, jej synowa, z pól moabskich. A przyszły do Betlejemu na początku żniwa jęczmiennego.

Rut 2

Rut zbiera kłosy na polu Boaza

[1] A Noemi miała dalekiego krewnego ze strony swego męża, z rodziny Elimelecha, człowieka bardzo zamożnego, który nazywał się Boaz.

[2] Rzekła tedy Rut Moabitka do Noemi: Pozwól mi pójść na pole zbierać kłosy za

daquele que mo favorecer. Ela lhe disse: Vai, minha filha!
[3] Ela se foi, chegou ao campo e apanhava após os segadores; por casualidade entrou na parte que pertencia a Boaz, o qual era da família de Elimeleque.
[4] Eis que Boaz veio de Belém e disse aos segadores: O SENHOR seja convosco! Responderam-lhe eles: O SENHOR te abençoe!
[5] Depois, perguntou Boaz ao servo encarregado dos segadores: De quem é esta moça?
[6] Respondeu-lhe o servo: Esta é a moça moabita que veio com Noemi da terra de Moabe.
[7] Disse-me ela: Deixa-me rebuscar espigas e ajuntá-las entre as gavelas após os segadores. Assim, ela veio; desde pela manhã até agora está aqui, menos um pouco que esteve na choça.

Boaz fala a Rute benignamente

[8] Então, disse Boaz a Rute: Ouve, filha minha, não vás colher em outro campo, nem tampouco passes daqui; porém aqui ficarás com as minhas servas.
[9] Estarás atenta ao campo que segarem e irás após elas. Não dei ordem aos servos, que te não toquem? Quando tiveres sede, vai às vasilhas e bebe do que os servos tiraram.
[10] Então, ela, inclinando-se, rosto em terra, lhe disse: Como é que me favoreces e fazes caso de mim, sendo eu estrangeira?

tym, w którego oczach znajdę łaskę. A ona jej odpowiedziała: Idź, córko moja!
[3] I poszła, a przyszedłszy na pole, zbierała za żeńcami. Zdarzyło się zaś, że trafiła na kawałek pola, należącego do Boaza, który był z rodziny Elimelecha.
[4] Właśnie też przyszedł Boaz z Betlejemu i pozdrowił żeńców: Pan z wami! A oni mu odpowiedzieli: Niech ci Pan błogosławi!
[5] Wtedy rzekł Boaz do swojego sługi postawionego nad żeńcami: Czyja to dziewczyna?
[6] A sługa postawiony nad żeńcami odpowiedział: Jest to młoda Moabitka, która powróciła z Noemi z pól moabskich.
[7] Powiedziała ona do mnie: Chciałabym za żeńcami zbierać i składać kłosy między snopami; a odkąd tylko przyszła rano, trwa przy pracy aż dotąd, ani chwilki nie odpoczywa.
[8] Wtedy rzekł Boaz do Rut: Słuchaj, córko moja! Nie chodź na inne pole, aby zbierać kłosy, nie odchodź też stąd, lecz trzymaj się tutaj moich dziewcząt,
[9] Zwróć swoje oczy na to pole, na którym żną żeńcy, i chodź za nimi, bo oto nakazałem moim parobkom, by cię nie nagabywali, a gdy będziesz miała pragnienie, podejdź do dzbanów i napij się tego, co parobcy naczerpią.
[10] Wtedy ona upadła przed nim na twarz i pokłoniwszy mu się aż do ziemi, rzekła do niego: Skąd to znalazłam łaskę w twoich

oczach, że zwracasz na mnie uwagę, chociażem cudzoziemka?

[11] Respondeu Boaz e lhe disse: Bem me contaram tudo quanto fizeste a tua sogra, depois da morte de teu marido, e como deixaste a teu pai, e a tua mãe, e a terra onde nasceste e vieste para um povo que dantes não conhecias.

[11] A Boaz odpowiedział jej, mówiąc: Opowiedziano mi wszystko dokładnie, jak postąpiłaś ze swoją teściową, gdy umarł twój mąż, że opuściłaś swego ojca i swoją matkę, i swoją ziemię, w której się urodziłaś, i poszłaś do ludu, którego przedtem nie znałaś.

[12] O SENHOR retribua o teu feito, e seja cumprida a tua recompensa do SENHOR, Deus de Israel, sob cujas asas vieste buscar refúgio.

[12] Niech ci wynagrodzi Pan twój postępek i niech będzie pełna twoja odpłata od Pana, Boga izraelskiego, do którego przyszłaś, aby się schronić pod jego skrzydłami.

[13] Disse ela: Tu me favoreces muito, senhor meu, pois me consolaste e falaste ao coração de tua serva, não sendo eu nem ainda como uma das tuas servas.

[13] A ona rzekła: Łaskawy jesteś dla mnie, panie mój, boś mnie pocieszył i serdecznie przemówił do służebnicy swojej, chociaż nie mogę się nawet równać z żadną z twoich służebnic.

[14] À hora de comer, Boaz lhe disse: Achega-te para aqui, e come do pão, e molha no vinho o teu bocado. Ela se assentou ao lado dos segadores, e ele lhe deu grãos tostados de cereais; ela comeu e se fartou, e ainda lhe sobejou.

[14] W porze posiłku rzekł do niej Boaz: Podejdź tutaj i jedz z tego chleba i maczaj swoją kromkę w polewce. Przysiadła się więc do żeńców, a on podawał jej prażone ziarno; i najadła się do syta, i jeszcze jej zostało.

[15] Levantando-se ela para rebuscar, Boaz deu ordem aos seus servos, dizendo: Até entre as gavelas deixai-a colher e não a censureis.

[15] A gdy powstała, aby zbierać, nakazał Boaz swoim sługom mówiąc: Niech zbiera także pomiędzy snopami, nie róbcie jej wymówek.

[16] Tirai também dos molhos algumas espigas, e deixai-as, para que as apanhe, e não a repreendais.

[16] Owszem, wyciągajcie dla niej kłosy ze snopków i upuszczajcie je, niech je sobie zbiera, i nie strofujcie jej.

[17] Esteve ela apanhando naquele campo até à tarde; debulhou o que apanhara, e foi quase um efa de cevada.

[17] Zbierała więc na polu aż do wieczora. Potem wymłóciła to, co zebrała, a było tego około efy jęczmienia.

[18] Tomou-o e veio à cidade; e viu sua sogra o que havia apanhado; também o que lhe sobejara depois de fartar-se tirou e deu a sua sogra.

[19] Então, lhe disse a sogra: Onde colheste hoje? Onde trabalhaste? Bendito seja aquele que te acolheu favoravelmente! E Rute contou a sua sogra onde havia trabalhado e disse: O nome do senhor, em cujo campo trabalhei, é Boaz.

[20] Então, Noemi disse a sua nora: Bendito seja ele do SENHOR, que ainda não tem deixado a sua benevolência nem para com os vivos nem para com os mortos. Disse-lhe mais Noemi: Esse homem é nosso parente chegado e um dentre os nossos resgatadores.

[21] Continuou Rute, a moabita: Também ainda me disse: Com os meus servos ficarás, até que acabem toda a sega que tenho.

[22] Disse Noemi a sua nora, Rute: Bom será, filha minha, que saias com as servas dele, para que, noutro campo, não te molestem.

[23] Assim, passou ela à companhia das servas de Boaz, para colher, até que a sega da cevada e do trigo se acabou; e ficou com a sua sogra.

Rute 3

Rute e Boaz na eira

[1] Disse-lhe Noemi, sua sogra: Minha filha, não hei de eu buscar-te um lar, para que sejas feliz?

[18] Narzuciwszy to na siebie, poszła do miasta, a teściowa zobaczyła to, co nazbierała. Potem wyjęła jeszcze to, co pozostało jej z posiłku, i dała jej.

[19] A jej teściowa rzekła do niej: Gdzie zbierałaś dzisiaj i gdzie pracowałaś? Niech będzie błogosławiony ten, który zwrócił na ciebie uwagę. Wtedy opowiedziała swojej teściowej, u kogo pracowała, i rzekła: Ten mąż, u którego pracowałam dzisiaj, nazywa się Boaz.

[20] Wtedy rzekła Noemi do swojej synowej: Niech mu błogosławi Pan, który nie zaniechał swego miłosierdzia dla żywych ani dla umarłych. Powiedziała jeszcze Noemi: Mąż ten jest naszym bliskim krewnym, jest jednym z naszych wykupicieli.

[21] I rzekła Rut Moabitka: Mąż ten powiedział jeszcze do mnie: Przyłącz się do moich służących aż do czasu zakończenia całego mojego żniwa.

[22] Noemi odezwała się więc do Rut, swojej synowej: To dobrze, córko moja, że będziesz chodziła z jego służącymi, aby cię nie nagabywali na innym polu.

[23] I przyłączyła się do służących Boaza, aby zbierać, dopóki nie zakończono żniwa jęczmiennego i żniwa pszenicznego. Mieszkała zaś ze swoją teściową.

Rut 3

Rut i Boaz na klepisku

[1] Potem rzekła do niej Noemi, jej teściowa: Córko moja! Czy nie powinnam poszukać

dla ciebie ogniska domowego, przy którym dobrze byś się miała?

[2] Ora, pois, não é Boaz, na companhia de cujas servas estiveste, um dos nossos parentes? Eis que esta noite alimpará a cevada na eira.

[2] Przecież Boaz, wśród którego służących byłaś, jest naszym krewnym. Oto dzisiejszej nocy będzie on przesiewał jęczmień na klepisku.

[3] Banha-te, e unge-te, e põe os teus melhores vestidos, e desce à eira; porém não te dês a conhecer ao homem, até que tenha acabado de comer e beber.

[3] Umyj się przeto i namaść, włóż na siebie strojne szaty i zejdź na to klepisko, tylko nie daj się poznać temu mężowi, aż się naje i napije.

[4] Quando ele repousar, notarás o lugar em que se deita; então, chegarás, e lhe descobrirás os pés, e te deitarás; ele te dirá o que deves fazer.

[4] A gdy się położy spać, odszukaj miejsce, gdzie się położy, podejdź doń, odkryj jego nogi i połóż się. On ci już potem powie, co masz zrobić.

[5] Respondeu-lhe Rute: Tudo quanto me disseres farei.

[5] A ona jej odpowiedziała: Zrobię wszystko, jak mi mówisz.

Boaz promete a Rute casar com ela

[6] Então, foi para a eira e fez conforme tudo quanto sua sogra lhe havia ordenado.

[6] Zeszła tedy na klepisko i zrobiła wszystko, co jej kazała teściowa.

[7] Havendo, pois, Boaz comido e bebido e estando já de coração um tanto alegre, veio deitar-se ao pé de um monte de cereais; então, chegou ela de mansinho, e lhe descobriu os pés, e se deitou.

[7] A gdy Boaz najadł się i napił, i był w dobrym nastroju, poszedł położyć się na skraju kupy zboża; wówczas i ona przyszła niepostrzeżenie, odkryła jego nogi i położyła się.

[8] Sucedeu que, pela meia-noite, assustando-se o homem, sentou-se; e eis que uma mulher estava deitada a seus pés.

[8] A o północy poderwał się ten mąż, obrócił się i spostrzegł kobietę u swoich nóg.

[9] Disse ele: Quem és tu? Ela respondeu: Sou Rute, tua serva; estende a tua capa sobre a tua serva, porque tu és resgatador.

[9] Zapytał więc: Kto ty jesteś? Ona zaś odpowiedziała: Ja jestem Rut, służebnica twoja. Rozciągnij swój płaszcz na swoją służebnicę, boś ty wykupiciel.

[10] Disse ele: Bendita sejas tu do SENHOR, minha filha; melhor fizeste a tua última benevolência que a primeira, pois não foste após jovens, quer pobres, quer ricos.

[10] A on na to: Błogosławionaś ty u Pana, córko moja. Ten drugi dowód twojej miłości lepszy jest niż pierwszy, gdyż nie uganiałaś się za młodzieńcami ani biednymi, ani bogatymi.

[11] Agora, pois, minha filha, não tenhas receio; tudo quanto disseste eu te farei, pois toda a cidade do meu povo sabe que és mulher virtuosa.

[11] Nie kłopocz się teraz, córko moja, uczynię dla ciebie, cokolwiek sobie życzysz, wie bowiem całe miasto, żeś dzielna kobieta.

[12] Ora, é muito verdade que eu sou resgatador; mas ainda outro resgatador há mais chegado do que eu.

[12] Prawdą jest, że jestem twoim wykupicielem, lecz jest jeden wykupiciel jeszcze bliższy ode mnie.

[13] Fica-te aqui esta noite, e será que, pela manhã, se ele te quiser resgatar, bem está, que te resgate; porém, se não lhe apraz resgatar-te, eu o farei, tão certo como vive o SENHOR; deita-te aqui até à manhã.

[13] Pozostań tu przez noc, a rano, jeżeli on zechce cię wykupić, to dobrze, niech to uczyni; lecz jeżeli nie zechce cię wykupić, to ja cię wykupię, jako żyje Pan! Śpij do rana!

[14] Ficou-se, pois, deitada a seus pés até pela manhã e levantou-se antes que pudessem conhecer um ao outro; porque ele disse: Não se saiba que veio mulher à eira.

[14] I leżała u jego nóg do rana. Potem wstała, zanim można rozpoznać drugiego, a on pomyślał: Niech nikt o tym nie wie, że ta kobieta przyszła na klepisko.

[15] Disse mais: Dá-me o manto que tens sobre ti e segura-o. Ela o segurou, ele o encheu com seis medidas de cevada e lho pôs às costas; então, entrou ela na cidade.

[15] Potem rzekł: Weź chustę, którą masz na sobie i potrzymaj ją; ona potrzymała ją, on odmierzył jej sześć miar jęczmienia i narzucił na nią, a ona poszła potem do miasta.

[16] Em chegando à casa de sua sogra, esta lhe disse: Como se te passaram as coisas, filha minha? Ela lhe contou tudo quanto aquele homem lhe fizera.

[16] Gdy zaś przyszła do swojej teściowej, ta rzekła: Co z tobą, córko moja? I opowiedziała jej wszystko, co dla niej ten mąż uczynił.

[17] E disse ainda: Estas seis medidas de cevada, ele mas deu e me disse: Não voltes para a tua sogra sem nada.

[17] Powiedziała też: Te sześć miar jęczmienia dał mi, bo mówił: Nie możesz z pustymi rękoma przyjść do swojej teściowej.

[18] Então, lhe disse Noemi: Espera, minha filha, até que saibas em que darão as coisas, porque aquele homem não descansará, enquanto não se resolver este caso ainda hoje.

[18] A ona rzekła: Bądź spokojna, córko moja, a wnet się dowiesz, jak się ta sprawa potoczy, gdyż mąż ten nie zaniecha tej sprawy, dopóki jej nie doprowadzi do końca, i to dziś jeszcze.

Rute 4

Boaz casa com Rute

[1] Boaz subiu à porta da cidade e assentou-se ali. Eis que o resgatador de que Boaz havia falado ia passando; então, lhe disse: Ó fulano, chega-te para aqui e assenta-te; ele se virou e se assentou.

[2] Então, Boaz tomou dez homens dos anciãos da cidade e disse: Assentai-vos aqui. E assentaram-se.

[3] Disse ao resgatador: Aquela parte da terra que foi de Elimeleque, nosso irmão, Noemi, que tornou da terra dos moabitas, a tem para venda.

[4] Resolvi, pois, informar-te disso e dizer-te: compra-a na presença destes que estão sentados aqui e na de meu povo; se queres resgatá-la, resgata-a; se não, declara-mo para que eu o saiba, pois outro não há senão tu que a resgate, e eu, depois de ti. Respondeu ele: Eu a resgatarei.

[5] Disse, porém, Boaz: No dia em que tomares a terra da mão de Noemi, também a tomarás da mão de Rute, a moabita, já viúva, para suscitar o nome do esposo falecido, sobre a herança dele.

[6] Então, disse o resgatador: Para mim não a poderei resgatar, para que não prejudique a minha; redime tu o que me cumpria resgatar, porque eu não poderei fazê-lo.

Rut 4

Rut żoną Boaza i prababką Dawida

[1] Tymczasem Boaz poszedł do bramy miejskiej i usiadł tam. A właśnie przechodził tamtędy wykupiciel, o którym Boaz mówił. Zawołał więc na niego: Hej, ty, zatrzymaj się i przysiądź się do mnie. A on zatrzymał się i przysiadł się do niego.

[2] Potem sprowadził dziesięciu mężów spośród starszych miasta i rzekł do nich: Siadajcie tutaj. A oni usiedli.

[3] I rzekł do wykupiciela: Noemi, która powróciła z pól moabskich, chce sprzedać ten kawałek pola, który należał do naszego brata Elimelecha.

[4] Pomyślałem więc sobie, że wyjawię to przed tobą i powiem: Nabądź go ty w obecności tych oto obywateli i w obecności starszych ludu. Jeżeli chcesz go wykupić, wykup, a jeżeli nie chcesz go wykupić, powiedz mi, abym to wiedział, gdyż oprócz ciebie nie ma innego wykupiciela, ja zaś jestem dopiero po tobie. A tamten rzekł: Ja go wykupię.

[5] I rzekł Boaz: W dniu, w którym nabędziesz pole z ręki Noemi, musisz też pojąć i Rut Moabitkę, wdowę po zmarłym, aby zachować imię zmarłego na jego dziedzicznej posiadłości.

[6] Wówczas wykupiciel odpowiedział: Nie mogę wykupić go dla siebie, aby nie narazić mojego własnego dziedzictwa. Przejmij ty dla siebie moje prawo wykupu, gdyż ja nie mogę go wykupić.

[7] Este era, outrora, o costume em Israel, quanto a resgates e permutas: o que queria confirmar qualquer negócio tirava o calçado e o dava ao seu parceiro; assim se confirmava negócio em Israel.

[7] Taki zaś był starodawny zwyczaj w Izraelu przy wykupie i przy zamianie, że gdy ktoś chciał zatwierdzić układ, to zdejmował swój sandał z nogi i dawał go temu drugiemu. Tak zaświadczano każdą sprawę w Izraelu.

[8] Disse, pois, o resgatador a Boaz: Compra-a tu. E tirou o calçado.

[8] Gdy więc wykupiciel powiedział do Boaza: Nabądź go ty dla siebie, zdjął swój sandał.

[9] Então, Boaz disse aos anciãos e a todo o povo: Sois, hoje, testemunhas de que comprei da mão de Noemi tudo o que pertencia a Elimeleque, a Quiliom e a Malom;

[9] Wtedy Boaz powiedział do starszych i do całego ludu: Wy dziś jesteście świadkami, że nabyłem z ręki Noemi wszystko, co należało do Elimelecha i wszystko, co należało do Kiliona i do Machlona.

[10] e também tomo por mulher Rute, a moabita, que foi esposa de Malom, para suscitar o nome deste sobre a sua herança, para que este nome não seja exterminado dentre seus irmãos e da porta da sua cidade; disto sois, hoje, testemunhas.

[10] Także i Rut Moabitkę, wdowę po Machlonie, biorę sobie za żonę, aby zachować imię zmarłego na jego dziedzicznej posiadłości i aby nie zginęło imię zmarłego pośród jego braci ani w obrębie jego rodzinnej miejscowości. Wy jesteście dziś tego świadkami.

[11] Todo o povo que estava na porta e os anciãos disseram: Somos testemunhas; o SENHOR faça a esta mulher, que entra na tua casa, como a Raquel e como a Lia, que ambas edificaram a casa de Israel; e tu, Boaz, há-te valorosamente em Efrata e faze-te nome afamado em Belém.

[11] A cały lud, który był w bramie, i starsi rzekli: Jesteśmy tego świadkami. Niech Pan sprawi, żeby ta kobieta, która wchodzi do twojego domu, była jak Rachel i jak Lea, które wspólnie wzniosły dom izraelski. Nabywaj mocy w Efracie i zyskuj rozgłos w Betlejemie.

[12] Seja a tua casa como a casa de Perez, que Tamar teve de Judá, pela prole que o SENHOR te der desta jovem.

[12] Niechaj twój ród będzie jak ród Peresa, którego Tamar urodziła Judzie, przez potomstwo, które ci da Pan z tej kobiety.

Rute dá à luz Obede

[13] Assim, tomou Boaz a Rute, e ela passou a ser sua mulher; coabitou com ela, e o SENHOR lhe concedeu que concebesse, e teve um filho.

[13] Boaz pojął więc Rut za żonę. A gdy z nią obcował, Pan sprawił, że poczęła i urodziła syna.

14 Então, as mulheres disseram a Noemi: Seja o SENHOR bendito, que não deixou, hoje, de te dar um neto que será teu resgatador, e seja afamado em Israel o nome deste.

14 Wtedy powiedziały kobiety do Noemi: Błogosławiony niech będzie Pan, który cię dziś nie pozostawił bez wykupiciela, i niech imię jego będzie głośne w Izraelu.

15 Ele será restaurador da tua vida e consolador da tua velhice, pois tua nora, que te ama, o deu à luz, e ela te é melhor do que sete filhos.

15 Niechaj ten będzie dla ciebie krzepicielem duszy i żywicielem w twojej starości, gdyż urodziła go twoja synowa, która cię miłuje i która jest dla ciebie lepsza niż siedmiu synów.

16 Noemi tomou o menino, e o pôs no regaço, e entrou a cuidar dele.

16 Wtedy wzięła Noemi dziecię i położyła je na swoim łonie, i była dla niego piastunką.

17 As vizinhas lhe deram nome, dizendo: A Noemi nasceu um filho. E lhe chamaram Obede. Este é o pai de Jessé, pai de Davi.

17 A sąsiadki nadały mu imię, powiadając: Noemi narodził się syn. I nazwały go Obed, a ten był ojcem Isajego, który był ojcem Dawida.

18 São estas, pois, as gerações de Perez: Perez gerou a Esrom,

18 A tacy są potomkowie Peresa: Peres zrodził Chesrona,

19 Esrom gerou a Rão, Rão gerou a Aminadabe,

19 Chesron zrodził Rama, Ram zrodził Amminadaba.

20 Aminadabe gerou a Naassom, Naassom gerou a Salmom,

20 Amminadab zrodził Nachszona, Nachszon zrodził Salmona,

21 Salmom gerou a Boaz, Boaz gerou a Obede,

21 Salmon zrodził Boaza, Boaz zrodził Obeda.

22 Obede gerou a Jessé, e Jessé gerou a Davi.

22 Obed zaś zrodził Isajego, a Isaj zrodził Dawida.

O primeiro livro de Samuel

1 Samuel 1

Elcana e suas mulheres

[1] Houve um homem de Ramataim-Zofim, da região montanhosa de Efraim, cujo nome era Elcana, filho de Jeroão, filho de Eliú, filho de Toú, filho de Zufe, efraimita.

[2] Tinha ele duas mulheres: uma se chamava Ana, e a outra, Penina; Penina tinha filhos; Ana, porém, não os tinha.

[3] Este homem subia da sua cidade de ano em ano a adorar e a sacrificar ao SENHOR dos Exércitos, em Siló. Estavam ali os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias, como sacerdotes do SENHOR.

[4] No dia em que Elcana oferecia o seu sacrifício, dava ele porções deste a Penina, sua mulher, e a todos os seus filhos e filhas.

[5] A Ana, porém, dava porção dupla, porque ele a amava, ainda mesmo que o SENHOR a houvesse deixado estéril.

[6] (A sua rival a provocava excessivamente para a irritar, porquanto o SENHOR lhe havia cerrado a madre.)

[7] E assim o fazia ele de ano em ano; e, todas as vezes que Ana subia à Casa do SENHOR, a outra a irritava; pelo que chorava e não comia.

[8] Então, Elcana, seu marido, lhe disse: Ana, por que choras? E por que não comes? E por que estás de coração triste? Não te sou eu melhor do que dez filhos?

I Samuela

I Samuela 1

Narodzenie Samuela

[1] Był pewien mąż z Ramy, Sufita, z pogórza efraimskiego, imieniem Elkana, syn Jerochama, syna Elihu, syna Tochu, syna Sufa, Efraimita.

[2] Miał on dwie żony; jednej było na imię Anna, drugiej było na imię Peninna. Peninna miała dzieci, a Anna była bezdzietna.

[3] Mąż ten udawał się corocznie ze swego miasta, aby złożyć pokłon i ofiary Panu Zastępów w Sylo. Tam byli kapłanami Pana dwaj synowie Heliego, Chofni i Pinechas.

[4] Ilekroć Elkana składał ofiary, dawał Peninnie, swojej żonie i wszystkim jej synom i córkom działy ofiarne.

[5] Ale Annie dawał podwójny dział, bo Annę miłował bardziej, chociaż Pan uczynił ją bezpłodną.

[6] Jej przeciwniczka wyrządzała jej liczne przykrości i upokarzała ją dlatego, że Pan uczynił ją bezpłodną.

[7] Tak działo się corocznie; ilekroć przychodziła do domu Pańskiego, w ten sposób wyrządzała jej przykrość. Ta zaś płakała i nie jadła.

[8] I rzekł do niej Elkana, jej mąż: Anno, dlaczego płaczesz i dlaczego nie jesz? Dlaczego smutne jest twoje serce? Czy ja nie jestem dla ciebie lepszy niż dziesięciu synów?

A oração e o voto de Ana

[9] Após terem comido e bebido em Siló, estando Eli, o sacerdote, assentado numa cadeira, junto a um pilar do templo do SENHOR,

[10] levantou-se Ana, e, com amargura de alma, orou ao SENHOR, e chorou abundantemente.

[11] E fez um voto, dizendo: SENHOR dos Exércitos, se benignamente atentares para a aflição da tua serva, e de mim te lembrares, e da tua serva te não esqueceres, e lhe deres um filho varão, ao SENHOR o darei por todos os dias da sua vida, e sobre a sua cabeça não passará navalha.

[12] Demorando-se ela no orar perante o SENHOR, passou Eli a observar-lhe o movimento dos lábios,

[13] porquanto Ana só no coração falava; seus lábios se moviam, porém não se lhe ouvia voz nenhuma; por isso, Eli a teve por embriagada

[14] e lhe disse: Até quando estarás tu embriagada? Aparta de ti esse vinho!

[15] Porém Ana respondeu: Não, senhor meu! Eu sou mulher atribulada de espírito; não bebi nem vinho nem bebida forte; porém venho derramando a minha alma perante o SENHOR.

[16] Não tenhas, pois, a tua serva por filha de Belial; porque pelo excesso da minha ansiedade e da minha aflição é que tenho falado até agora.

[9] A gdy skończyli w Sylo spożywanie i picie, Anna wstała; kapłan Heli zaś siedział na krześle w podwojach świątyni Pańskiej.

[10] Z goryczą w duszy modliła się ona do Pana i bardzo płakała,

[11] I złożyła ślubowanie, mówiąc: Panie Zastępów! Jeśli wejrzysz na niedolę swojej służebnicy i jeśli wspomnisz na mnie, a nie zapomnisz o swojej służebnicy i dasz swojej służebnicy męskiego potomka, to ja oddam go Panu po wszystkie dni jego życia, i nożyce nie dotkną jego głowy.

[12] A gdy tak długo przed Panem się modliła, Heli przypatrywał się jej ustom,

[13] Lecz Anna ledwo szeptała, a tylko wargi jej się poruszały, głosu jej zaś nie było słychać; toteż Heli miał ją za pijaną.

[14] I rzekł do niej Heli: Dopókiż będziesz się zachowywać jak pijana? Wytrzeźwiej ze swego upicia!

[15] Anna zaś odpowiedziała, mówiąc: Nie, mój panie! Lecz jestem kobietą przygnębioną. Ani wina, ani innego trunku nie piłam, ale wylałam swoją duszę przed Panem.

[16] Nie uważaj swojej służebnicy za kobietę przewrotną, gdyż z głębi swej troski i zmartwienia dotychczas mówiłam.

[17] Então, lhe respondeu Eli: Vai-te em paz, e o Deus de Israel te conceda a petição que lhe fizeste.

[18] E disse ela: Ache a tua serva mercê diante de ti. Assim, a mulher se foi seu caminho e comeu, e o seu semblante já não era triste.

Nasce Samuel e é consagrado a Deus

[19] Levantaram-se de madrugada, e adoraram perante o SENHOR, e voltaram, e chegaram a sua casa, a Ramá. Elcana coabitou com Ana, sua mulher, e, lembrando-se dela o SENHOR,

[20] ela concebeu e, passado o devido tempo, teve um filho, a que chamou Samuel, pois dizia: Do SENHOR o pedi.

[21] Subiu Elcana, seu marido, com toda a sua casa, a oferecer ao SENHOR o sacrifício anual e a cumprir o seu voto.

[22] Ana, porém, não subiu e disse a seu marido: Quando for o menino desmamado, levá-lo-ei para ser apresentado perante o SENHOR e para lá ficar para sempre.

[23] Respondeu-lhe Elcana, seu marido: Faze o que melhor te agrade; fica até que o desmames; tão-somente confirme o SENHOR a sua palavra. Assim, ficou a mulher e criou o filho ao peito, até que o desmamou.

[24] Havendo-o desmamado, levou-o consigo, com um novilho de três anos, um efa de farinha e um odre de vinho, e o

[17] Wtedy odpowiedział Heli, mówiąc: Idź w pokoju, a Bóg Izraela da ci to, o co go prosiłaś.

[18] Ona zaś rzekła: Oby twoja służebnica znalazła łaskę w twoich oczach. I odeszła ta kobieta swoją drogą, i spożyła posiłek, a nie wyglądała już na przygnębioną.

[19] Następnego dnia wcześnie rano pokłonili się Panu i wrócili do swego domu w Ramie; a gdy Elkana złączył się z Anną, swoją żoną, Pan wspomniał na nią.

[20] Po upływie pewnego czasu Anna poczęła i porodziła syna, i dała mu na imię Samuel, gdyż - jak mówiła: Od Pana go wyprosiłam.

Oddanie Samuela na służbę Panu

[21] A gdy ten mąż, Elkana, udał się z całym swoim domem, aby złożyć ofiarę doroczną i to, co był ślubował,

[22] Anna nie poszła, lecz powiedziała do swego męża: Gdy odstawię chłopca od piersi, zaprowadzę go, aby stanął przed obliczem Pana, i pozostanie tam na zawsze.

[23] A Elkana, jej mąż, rzekł do niej: Czyń, co ci się dobrym wydaje, pozostań w domu, aż go odstawisz od piersi. Niechaj tylko Pan ziści swoje słowo. I pozostała ta kobieta w domu, i karmiła swego syna aż do czasu, gdy go odstawiła.

[24] A gdy go odstawiła, wzięła go z sobą, nadto trzyletniego cielca, jedną efę mąki i łagiew wina, i zaprowadziła go do domu Pana do Sylo; a chłopiec był mały.

apresentou à Casa do SENHOR, a Siló. Era o menino ainda muito criança.

[25] Imolaram o novilho e trouxeram o menino a Eli.

[25] I zarznęli cielca, a chłopca zaprowadzili do Heliego.

[26] E disse ela: Ah! Meu senhor, tão certo como vives, eu sou aquela mulher que aqui esteve contigo, orando ao SENHOR.

[26] I rzekła: Wybacz, mój panie, jako żyje dusza twoja, mój panie. Ja jestem tą kobietą, która stała tutaj przy tobie, modląc się do Pana.

[27] Por este menino orava eu; e o SENHOR me concedeu a petição que eu lhe fizera.

[27] O tego chłopca się modliłam, a Pan spełnił moją prośbę, jaką do niego zaniosłam.

[28] Pelo que também o trago como devolvido ao SENHOR, por todos os dias que viver; pois do SENHOR o pedi. E eles adoraram ali o SENHOR.

[28] Więc i ja odstąpię go Panu; po wszystkie dni życia będzie oddany Panu. I pokłonili się tam Panu.

1 Samuel 2

O cântico de Ana

[1] Então, orou Ana e disse: O meu coração se regozija no SENHOR, a minha força está exaltada no SENHOR; a minha boca se ri dos meus inimigos, porquanto me alegro na tua salvação.

[2] Não há santo como o SENHOR; porque não há outro além de ti; e Rocha não há, nenhuma, como o nosso Deus.

[3] Não multipliqueis palavras de orgulho, nem saiam coisas arrogantes da vossa boca; porque o SENHOR é o Deus da sabedoria e pesa todos os feitos na balança.

[4] O arco dos fortes é quebrado, porém os débeis, cingidos de força.

[5] Os que antes eram fartos hoje se alugam por pão, mas os que andavam famintos não sofrem mais fome; até a estéril tem

I Samuela 2

Modlitwa pochwalna Anny

[1] I modliła się Anna i rzekła: Weseli się serce moje w Panu, Wywyższony jest róg mój w Panu, Szeroko rozwarte są usta moje nad wrogami mymi, Gdyż raduję się ze zbawienia twego.

[2] Nikt nie jest tak święty, jak Pan, Gdyż nie ma nikogo oprócz ciebie, Nikt taką skałą jak nasz Bóg.

[3] Nie mówcie ustawicznie wyniośle, Niech nie wychodzi zuchwalstwo z ust waszych, Gdyż Pan jest Bogiem, który wszystko wie, Bogiem, który waży uczynki.

[4] Łuk bohaterów będzie złamany, Lecz ci, którzy się potkną, opaszą się mocą.

[5] Syci wynajmują się za kawałek chleba, A głodni przestają głodować, Niepłodna

sete filhos, e a que tinha muitos filhos perde o vigor.

rodzi siedemkroć, A ta, która ma wiele dzieci, więdnie.

[6] O SENHOR é o que tira a vida e a dá; faz descer à sepultura e faz subir.

[6] Pan zadaje śmierć, ale i przywraca do życia, Strąca do krainy umarłych, ale i wyprowadza,

[7] O SENHOR empobrece e enriquece; abaixa e também exalta.

[7] Pan zuboża, ale i wzbogaca, Poniża, ale i wywyższa.

[8] Levanta o pobre do pó e, desde o monturo, exalta o necessitado, para o fazer assentar entre os príncipes, para o fazer herdar o trono de glória; porque do SENHOR são as colunas da terra, e assentou sobre elas o mundo.

[8] Wywodzi z prochu biedaka, Podnosi ze śmietniska ubogiego, Aby go posadzić z dostojnikami, Przyznać mu krzesło zaszczytne, Albowiem do Pana należą słupy ziemi, On na nich położył ląd stały.

[9] Ele guarda os pés dos seus santos, porém os perversos emudecem nas trevas da morte; porque o homem não prevalece pela força.

[9] Nogi swoich nabożnych ochrania, Lecz bezbożni giną w mroku, Gdyż nie przez własną siłę mąż staje się mocny.

[10] Os que contendem com o SENHOR são quebrantados; dos céus troveja contra eles. O SENHOR julga as extremidades da terra, dá força ao seu rei e exalta o poder do seu ungido.

[10] Walczący z Panem będą zdruzgotani, Najwyższy w niebie pobije ich. Pan sądzić będzie krańce ziemi I da moc królowi swemu, I wywyższy róg Pomazańca swego.

Nikczemność synów Heliego i zapowiedź ich zagłady

[11] Então, Elcana foi-se a Ramá, a sua casa; porém o menino ficou servindo ao SENHOR, perante o sacerdote Eli.

[11] Elkana wrócił do Ramy, do swego domu, a chłopiec służył Panu przy kapłanie Helim.

Os crimes dos filhos de Eli

[12] Eram, porém, os filhos de Eli filhos de Belial e não se importavam com o SENHOR;

[12] Ale synowie Heliego byli nikczemni i nie znali Pana.

[13] pois o costume daqueles sacerdotes com o povo era que, oferecendo alguém sacrifício, vinha o moço do sacerdote, estando-se cozendo a carne, com um garfo de três dentes na mão;

[13] Nie trzymali się też prawa obowiązującego kapłanów i lud. Bo gdy ktoś składał ofiarę, przychodził sługa kapłański, gdy mięso się gotowało, z trójzębnym widelcem w ręku,

[14] e metia-o na caldeira, ou na panela, ou no tacho, ou na marmita, e tudo quanto o garfo tirava o sacerdote tomava para si; assim se fazia a todo o Israel que ia ali, a Siló.

[14] I wsadzał go do kotła lub do garnka, czy do rondla, czy do misy, i wszystko, co widelec wydobył, brał kapłan dla siebie. Tak czynili całemu Izraelowi, który przychodził tam do Sylo.

[15] Também, antes de se queimar a gordura, vinha o moço do sacerdote e dizia ao homem que sacrificava: Dá essa carne para assar ao sacerdote; porque não aceitará de ti carne cozida, senão crua.

[15] A nawet, zanim tłuszcz spalili przychodził sługa kapłański i mówił do ofiarującego: Daj mięso na pieczeń dla kapłana, bo on nie przyjmie od ciebie mięsa gotowanego, tylko surowe.

[16] Se o ofertante lhe respondia: Queime-se primeiro a gordura, e, depois, tomarás quanto quiseres, então, ele lhe dizia: Não, porém hás de ma dar agora; se não, tomá-la-ei à força.

[16] A jeśli ten człowiek rzekł: Najpierw należy spalić tłuszcz, a potem weź sobie, czego tylko pragnie dusza twoja, to on mówił do niego: Nie, lecz zaraz teraz daj, a jeśli nie, to zabiorę gwałtem.

[17] Era, pois, mui grande o pecado destes moços perante o SENHOR, porquanto eles desprezavam a oferta do SENHOR.

[17] I bardzo wielki był grzech tych młodzieńców przed obliczem Pana, gdyż ludzie lekceważyli składanie Panu ofiar.

A mocidade de Samuel

[18] Samuel ministrava perante o SENHOR, sendo ainda menino, vestido de uma estola sacerdotal de linho.

[18] A Samuel służył przed Panem jako pacholę ubrane w lniany efod.

[19] Sua mãe lhe fazia uma túnica pequena e, de ano em ano, lha trazia quando, com seu marido, subia a oferecer o sacrifício anual.

[19] Jego matka szyła mu mały płaszczyk i przynosiła mu go corocznie, gdy przychodziła z mężem, aby składać doroczną ofiarę.

[20] Eli abençoava a Elcana e a sua mulher e dizia: O SENHOR te dê filhos desta mulher, em lugar do filho que devolveu ao SENHOR. E voltavam para a sua casa.

[20] I błogosławił Heli Elkanie i jego żonie, mówiąc: Niechaj ci Pan wzbudzi potomstwo z tej żony w zamian za tego, którego odstąpiła Panu. Potem poszli do swojej miejscowości.

[21] Abençoou, pois, o SENHOR a Ana, e ela concebeu e teve três filhos e duas filhas; e o jovem Samuel crescia diante do SENHOR.

[21] I wejrzał Pan na Annę, i poczęła, i porodziła trzech synów i dwie córki. Pacholę Samuel zaś wzrastało przed Panem.

Eli repreende os seus filhos

[22] Era, porém, Eli já muito velho e ouvia tudo quanto seus filhos faziam a todo o Israel e de como se deitavam com as mulheres que serviam à porta da tenda da congregação.

[23] E disse-lhes: Por que fazeis tais coisas? Pois de todo este povo ouço constantemente falar do vosso mau procedimento.

[24] Não, filhos meus, porque não é boa fama esta que ouço; estais fazendo transgredir o povo do SENHOR.

[25] Pecando o homem contra o próximo, Deus lhe será o árbitro; pecando, porém, contra o SENHOR, quem intercederá por ele? Entretanto, não ouviram a voz de seu pai, porque o SENHOR os queria matar.

[26] Mas o jovem Samuel crescia em estatura e no favor do SENHOR e dos homens.

Profecia contra a casa de Eli

[27] Veio um homem de Deus a Eli e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Não me manifestei, na verdade, à casa de teu pai, estando os israelitas ainda no Egito, na casa de Faraó?

[28] Eu o escolhi dentre todas as tribos de Israel para ser o meu sacerdote, para subir ao meu altar, para queimar o incenso e para trazer a estola sacerdotal perante mim; e dei à casa de teu pai todas as ofertas queimadas dos filhos de Israel.

[29] Por que pisais aos pés os meus sacrifícios e as minhas ofertas de manjares, que ordenei se me fizessem na

[22] A gdy Heli zestarzał się bardzo i dowiedział się o wszystkim, co jego synowie czynili całemu Izraelowi, a także o tym, że obcowali z niewiastami, które służyły u wejścia do Namiotu Zgromadzenia,

[23] Mawiał do nich: Czemu dopuszczacie się tych rzeczy, o których słyszę jako o waszych złych uczynkach od całego tego ludu?

[24] Nie tak, moi synowie, gdyż nie dobra to wieść, którą słyszę i którą lud Pana rozpowszechnia.

[25] Jeżeli zgrzeszy człowiek przeciwko człowiekowi, sędzią jego jest Bóg. Ale jeżeli człowiek zgrzeszy przeciwko Panu, kto się za nim wstawi? Lecz nie usłuchali głosu swego ojca, gdyż Pan postanowił ich zgubić.

[26] A pacholę Samuel stale wzrastało i było miłe zarówno Panu, jak i ludziom.

[27] I przyszedł pewien mąż Boży do Heliego i rzekł do niego: Tak mówi Pan: Zaiste objawiłem się domowi twego ojca, gdy byli w Egipcie poddani domowi faraona.

[28] I wybrałem go sobie spośród wszystkich plemion izraelskich na kapłana, aby składał ofiary na moim ołtarzu i palił kadzidła i nosił efod przede mną. I dałem domowi twego ojca wszystkie ofiary ogniowe synów izraelskich.

[29] Dlaczego wzgardziliście moją ofiarą ze zwierząt i z pokarmów, które nakazałem sprawować w moim przybytku? Ty zaś

minha morada? E, tu, por que honras a teus filhos mais do que a mim, para tu e eles vos engordardes das melhores de todas as ofertas do meu povo de Israel?

cenisz synów swoich więcej ode mnie, abyście się utuczyli z pierwocin wszystkich ofiar Izraela, mojego ludu?

30 Portanto, diz o SENHOR, Deus de Israel: Na verdade, dissera eu que a tua casa e a casa de teu pai andariam diante de mim perpetuamente; porém, agora, diz o SENHOR: Longe de mim tal coisa, porque aos que me honram, honrarei, porém os que me desprezam serão desmerecidos.

30 Dlatego taki jest wyrok Pana, Boga izraelskiego: Mówiłem wprawdzie o twoim domu i o domu twego ojca, że po wieczne czasy chodzić będziecie przed moim obliczem, lecz teraz taki jest wyrok Pana: Nie będzie tak! Gdyż tych, którzy mnie czczą, i ja uczczę, a którzy mną gardzą, będą wzgardzeni.

31 Eis que vêm dias em que cortarei o teu braço e o braço da casa de teu pai, para que não haja mais velho nenhum em tua casa.

31 Oto idą dni, i odetnę twoje ramię i ramię domu twego ojca, aby nie było już starca w twoim domu.

32 E verás o aperto da morada de Deus, a um tempo com o bem que fará a Israel; e jamais haverá velho em tua casa.

32 Wtedy zazdrośnie spoglądać będziesz na wszystko, co dobrego wyświadczę Izraelowi, i już nigdy nie będzie starca w twoim domu.

33 O homem, porém, da tua linhagem a quem eu não afastar do meu altar será para te consumir os olhos e para te entristecer a alma; e todos os descendentes da tua casa morrerão na flor da idade.

33 Wprawdzie nie każdego z twoich usunę od mego ołtarza, aby twoje oczy utrapić i twoją duszę do omdlenia doprowadzić, jednak większość twojej rodziny padnie od miecza w wieku męskim.

34 Ser-te-á por sinal o que sobrevirá a teus dois filhos, a Hofni e Finéias: ambos morrerão no mesmo dia.

34 A to będzie ci znakiem, który się pojawi co do obu twoich synów, Chofniego i Pinechasa: Obaj w jednym dniu zginą.

35 Então, suscitarei para mim um sacerdote fiel, que procederá segundo o que tenho no coração e na mente; edificar-lhe-ei uma casa estável, e andará ele diante do meu ungido para sempre.

35 I wzbudzę sobie kapłana wiernego, który postępować będzie według mego serca i według mojej duszy, i zbuduję mu trwały dom. On chodzić będzie przed Pomazańcem moim po wszystkie dni.

36 Será que todo aquele que restar da tua casa virá a inclinar-se diante dele, para

36 Każdy, kto z twojego domu się zachowa, przyjdzie mu się pokłonić, aby wyprosić

obter uma moeda de prata e um bocado de pão, e dirá: Rogo-te que me admitas a algum dos cargos sacerdotais, para ter um pedaço de pão, que coma.

1 Samuel 3

Deus fala com Samuel numa visão

[1] O jovem Samuel servia ao SENHOR, perante Eli. Naqueles dias, a palavra do SENHOR era mui rara; as visões não eram freqüentes.

[2] Certo dia, estando deitado no lugar costumado o sacerdote Eli, cujos olhos já começavam a escurecer-se, a ponto de não poder ver,

[3] e tendo-se deitado também Samuel, no templo do SENHOR, em que estava a arca, antes que a lâmpada de Deus se apagasse,

[4] o SENHOR chamou o menino: Samuel, Samuel! Este respondeu: Eis-me aqui!

[5] Correu a Eli e disse: Eis-me aqui, pois tu me chamaste. Mas ele disse: Não te chamei; torna a deitar-te. Ele se foi e se deitou.

[6] Tornou o SENHOR a chamar: Samuel! Este se levantou, foi a Eli e disse: Eis-me aqui, pois tu me chamaste. Mas ele disse: Não te chamei, meu filho, torna a deitar-te.

[7] Porém Samuel ainda não conhecia o SENHOR, e ainda não lhe tinha sido manifestada a palavra do SENHOR.

[8] O SENHOR, pois, tornou a chamar a Samuel, terceira vez, e ele se levantou, e foi a Eli, e disse: Eis-me aqui, pois tu me

pieniądze lub bochenek chleba, mówiąc: Przydziel mnie, proszę, do jednego z urzędów kapłańskich, abym miał kawałek chleba.

I Samuela 3

Pan objawia się Samuelowi

[1] A pacholę Samuel służyło Panu przed Helim. Słowo Pańskie było w tych czasach rzadkością, a widzenia nie były rozpowszechnione.

[2] Pewnego dnia, gdy Heli leżał na swoim miejscu, oczy jego zaś zaczęły słabnąć, i nie mógł widzieć,

[3] Lecz lampa Boża jeszcze nie zgasła, Samuel spał w przybytku Pana tam, gdzie była Skrzynia Boża.

[4] I zawołał Pan: Samuelu! A on odrzekł: Oto jestem!

[5] I przybiegł do Heliego i rzekł: Oto jestem, wołałeś mnie. A on na to: Nie wołałem, wróć, połóż się. I odszedł, i położył się.

[6] A Pan ponownie zawołał: Samuelu! I wstał Samuel, poszedł do Heliego i rzekł: Oto jestem, wołałeś mnie? A ten na to: Nie wołałem, synu mój, wróć, połóż się.

[7] Lecz Samuel jeszcze nie znał Pana, a słowo Pana jeszcze mu się nie objawiło.

[8] A Pan ponownie, po raz trzeci zawołał: Samuelu! Wstał więc i poszedł do Heliego, i rzekł: Oto jestem, wołałeś mnie? I zrozumiał Heli, że to Pan woła pacholę.

chamaste. Então, entendeu Eli que era o SENHOR quem chamava o jovem.

[9] Por isso, Eli disse a Samuel: Vai deitar-te; se alguém te chamar, dirás: Fala, SENHOR, porque o teu servo ouve. E foi Samuel para o seu lugar e se deitou.

[10] Então, veio o SENHOR, e ali esteve, e chamou como das outras vezes: Samuel, Samuel! Este respondeu: Fala, porque o teu servo ouve.

[11] Disse o SENHOR a Samuel: Eis que vou fazer uma coisa em Israel, a qual todo o que a ouvir lhe tinirão ambos os ouvidos.

[12] Naquele dia, suscitarei contra Eli tudo quanto tenho falado com respeito à sua casa; começarei e o cumprirei.

[13] Porque já lhe disse que julgarei a sua casa para sempre, pela iniqüidade que ele bem conhecia, porque seus filhos se fizeram execráveis, e ele os não repreendeu.

[14] Portanto, jurei à casa de Eli que nunca lhe será expiada a iniqüidade, nem com sacrifício, nem com oferta de manjares.

Samuel conta a visão a Eli

[15] Ficou Samuel deitado até pela manhã e, então, abriu as portas da Casa do SENHOR; porém temia relatar a visão a Eli.

[16] Chamou Eli a Samuel e disse: Samuel, meu filho! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[17] Então, ele disse: Que é que o SENHOR te falou? Peço-te que mo não encubras; assim Deus te faça o que bem lhe aprouver

[9] Rzekł więc Heli do Samuela: Idź, połóż się. A gdy cię zawoła, powiedz: Mów, Panie, bo sługa twój słucha. I poszedł Samuel i położył się na swoim miejscu.

[10] I przyszedł Pan, stanął i zawołał jak i poprzednio: Samuelu, Samuelu! A Samuel rzekł: Mów, bo sługa twój słucha.

[11] I rzekł Pan do Samuela: Oto Ja uczynię w Izraelu rzecz, od której każdemu, kto o niej usłyszy, w obu uszach zadźwięczy.

[12] W dniu owym spełnię na Helim wszystko, co mówiłem o jego domu, od początku do końca.

[13] Donieś mu, że Ja osądzę jego dom na wieki za grzech, o którym wiedział, że jego synowie znieważali Boga, a on ich nie strofował.

[14] Dlatego przysiągłem domowi Heliego, że grzech domu Heliego nie będzie zmazany ani ofiarą ze zwierząt, ani ofiarą z pokarmów na wieki.

[15] Samuel spał do rana, a potem otworzył drzwi domu Pańskiego; lecz Samuel bał się opowiedzieć Heliemu o tym widzeniu.

[16] Heli zaś przywołał Samuela i rzekł: Samuelu, synu mój! A ten na to: Oto jestem.

[17] I rzekł: Co to za rzecz, o której On ci mówił? Nie ukrywaj jej przede mną. Niech ci Bóg odpłaci sowicie i z okładem, jeżeli

se me encobrires alguma coisa de tudo o que te falou.

[18] Então, Samuel lhe referiu tudo e nada lhe encobriu. E disse Eli: É o SENHOR; faça o que bem lhe aprouver.

[19] Crescia Samuel, e o SENHOR era com ele, e nenhuma de todas as suas palavras deixou cair em terra.

[20] Todo o Israel, desde Dã até Berseba, conheceu que Samuel estava confirmado como profeta do SENHOR.

[21] Continuou o SENHOR a aparecer em Siló, enquanto por sua palavra o SENHOR se manifestava ali a Samuel.

ukryjesz przede mną choć jedną z tych rzeczy, o których mówił do ciebie.

[18] I odpowiedział mu Samuel całą rzecz i nie ukrył przed nim. On zaś rzekł: Pan to jest. Niech więc czyni, co jest dobre w oczach jego.

[19] I rósł Samuel, a Pan był z nim. I żadnego ze słów jego nie pozostawił nie spełnionym.

Samuel prorokiem

[20] I dowiedział się cały Izrael od Dan aż do Beer-Szeby, że Samuelowi zostało powierzone być prorokiem Pana.

[21] Pan zaś nadal ukazywał się w Sylo, Pan bowiem objawiał się w Sylo Samuelowi w swoim słowie.

1 Samuel 4

Os filisteus vencem os israelitas

[1] Veio a palavra de Samuel a todo o Israel. Israel saiu à peleja contra os filisteus e se acampou junto a Ebenézer; e os filisteus se acamparam junto a Afeca.

[2] Dispuseram-se os filisteus em ordem de batalha, para sair de encontro a Israel; e, travada a peleja, Israel foi derrotado pelos filisteus; e estes mataram, no campo aberto, cerca de quatro mil homens.

[3] Voltando o povo ao arraial, disseram os anciãos de Israel: Por que nos feriu o SENHOR, hoje, diante dos filisteus? Tragamos de Siló a arca da Aliança do SENHOR, para que venha no meio de nós e nos livre das mãos de nossos inimigos.

I Samuela 4

Skrzynia Przymierza zdobyta przez Filistyńczyków

[1] I dotarło słowo Samuela do całego Izraela. Wyruszył tedy Izrael na wojnę z Filistyńczykami i stanęli obozem koło Eben-Haezer, Filistyńczycy zaś założyli obóz pod Afek.

[2] Filistyńczycy ustawili się w szyku bojowym naprzeciw Izraela, a gdy walka rozgorzała, Izrael został pobity przez Filistyńczyków, którzy zabili na polu bitwy około czterech tysięcy mężów.

[3] A gdy lud przyszedł do obozu, rzekli starsi izraelscy: Dlaczego Pan dopuścił dziś do naszej porażki od Filistyńczyków? Sprowadźmy z Sylo do siebie Skrzynię Przymierza Pańskiego, niech wejdzie między nas i wybawi nas z ręki naszych nieprzyjaciół.

[4] Mandou, pois, o povo trazer de Siló a arca do SENHOR dos Exércitos, entronizado entre os querubins; os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias, estavam ali com a arca da Aliança de Deus.

[4] Posłał więc lud do Sylo, i sprowadzili stamtąd Skrzynię Przymierza Pana Zastępów, siedzącego na tronie między cherubami. A obaj synowie Heliego, Chofni i Pinechas, towarzyszyli Skrzyni Przymierza Bożego.

A arca é tomada. Hofni e Fineias são mortos

[5] Sucedeu que, vindo a arca da Aliança do SENHOR ao arraial, rompeu todo o Israel em grandes brados, e ressoou a terra.

[5] A gdy Skrzynia Przymierza Pańskiego dotarła do obozu, cały Izrael podniósł ogromny krzyk, aż ziemia zadrżała.

[6] Ouvindo os filisteus a voz do júbilo, disseram: Que voz de grande júbilo é esta no arraial dos hebreus? Então, souberam que a arca do SENHOR era vinda ao arraial.

[6] Gdy Filistyńczycy usłyszeli ten donośny krzyk, rzekli: Cóż to za donośny krzyk w obozie Hebrajczyków? A gdy się dowiedzieli, że Skrzynia Pańska dotarła do obozu,

[7] E se atemorizaram os filisteus e disseram: Os deuses vieram ao arraial. E diziam mais: Ai de nós! Que tal jamais sucedeu antes.

[7] Przestraszyli się Filistyńczycy, gdyż mówiono: Przybył ich Bóg do obozu. Rzekli więc: Biada nam, gdyż czegoś takiego dotąd nie było.

[8] Ai de nós! Quem nos livrará das mãos destes grandiosos deuses? São os deuses que feriram aos egípcios com toda sorte de pragas no deserto.

[8] Biada nam! Kto nas wyrwie z ręki tego potężnego Boga. To jest bowiem ten Bóg, który uderzył Egipcjan wszelką plagą na pustyni.

[9] Sede fortes, ó filisteus! Portai-vos varonilmente, para que não venhais a ser escravos dos hebreus, como eles serviram a vós outros! Portai-vos varonilmente e pelejai!

[9] Zbierzcie siły i okażcie się mężni, Filistyńczycy, abyście nie popadli w niewolę Hebrajczyków, jak oni w naszą; okażcie się mężni i walczcie!

[10] Então, pelejaram os filisteus; Israel foi derrotado, e cada um fugiu para a sua tenda; foi grande a derrota, pois foram mortos de Israel trinta mil homens de pé.

[10] A gdy Filistyńczycy natarli, Izrael został pobity; wszyscy uciekli do swoich namiotów. Była to bardzo wielka klęska, gdyż z Izraela padło trzydzieści tysięcy pieszych.

[11] Foi tomada a arca de Deus, e mortos os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias.

[11] Także Skrzynia Boża została wzięta, zginęli też obaj synowie Heliego, Chofni i Pinechas.

A morte de Eli

12 Então, correu um homem de Benjamim, saído das fileiras, e, no mesmo dia, chegou a Siló; trazia rasgadas as vestes e terra sobre a cabeça.

13 Quando chegou, Eli estava assentado numa cadeira, ao pé do caminho, olhando como quem espera, porque o seu coração estava tremendo pela arca de Deus. Depois de entrar o homem na cidade e dar as novas, toda a cidade prorrompeu em gritos.

14 Eli, ouvindo os gritos, perguntou: Que alvoroço é esse? Então, se apressou o homem e, vindo, deu as notícias a Eli.

15 Era Eli da idade de noventa e oito anos; os seus olhos tinham cegado, e já não podia ver.

16 Disse o homem a Eli: Eu sou o que saí das fileiras e delas fugi hoje mesmo. Perguntou-lhe Eli: Que sucedeu, meu filho?

17 Então, respondeu o que trazia as novas e disse: Israel fugiu de diante dos filisteus, houve grande morticínio entre o povo, e também os teus dois filhos, Hofni e Finéias, foram mortos, e a arca de Deus foi tomada.

18 Ao fazer ele menção da arca de Deus, caiu Eli da cadeira para trás, junto ao portão, e quebrou-se-lhe o pescoço, e morreu, porque era já homem velho e pesado; e havia ele julgado a Israel quarenta anos.

19 Estando sua nora, a mulher de Finéias, grávida, e próximo o parto, ouvindo estas

12 A pewien Beniaminita wyrwał się z szyku bojowego i przybył tego samego dnia do Sylo, mając szaty rozdarte i kurz na głowie.

13 Gdy tam dotarł, Heli właśnie siedział na krześle przy drodze, wypatrując, gdyż serce jego trwożyło się o Skrzynię Bożą. A gdy ten mąż wszedł do miasta, aby oznajmić tę wieść, w całym mieście rozległ się krzyk.

14 Heli usłyszał ten głośny krzyk i zapytał: Cóż to za zgiełk? A mąż ten śpiesznie przybiegł i oznajmił Heliemu tę wieść.

15 Heli miał wtedy dziewięćdziesiąt osiem lat. Na oczach miał bielmo i nie mógł widzieć.

16 I rzekł ten mąż do Heliego: Przychodzę z pola walki. Dzisiaj zbiegłem z placu boju. A on na to: Co się stało, mój synu?

17 A zwiastun odpowiadając, rzekł: Pierzchnął Izrael przed Filistyńczykami, wielką też lud poniósł klęskę. Także obaj twoi synowie, Chofni i Pinechas, zginęli, a Skrzynia Boża została wzięta.

18 A gdy on wspomniał o Skrzyni Bożej, Heli spadł z krzesła na wznak obok bramy, złamał kark i umarł, gdyż był to mąż stary i ociężały. Przez czterdzieści lat był sędzią w Izraelu.

19 A synowa jego, żona Pinechasa, była brzemienna i krótko przed rozwiązaniem.

novas, de que a arca de Deus fora tomada e de que seu sogro e seu marido morreram, encurvou-se e deu à luz; porquanto as dores lhe sobrevieram.

[20] Ao expirar, disseram as mulheres que a assistiam: Não temas, pois tiveste um filho. Ela, porém, não respondeu, nem fez caso disso.

[21] Mas chamou ao menino Icabô, dizendo: Foi-se a glória de Israel. Isto ela disse, porque a arca de Deus fora tomada e por causa de seu sogro e de seu marido.

[22] E falou mais: Foi-se a glória de Israel, pois foi tomada a arca de Deus.

1 Samuel 5

A arca na casa de Dagom

[1] Os filisteus tomaram a arca de Deus e a levaram de Ebenézer a Asdode.

[2] Tomaram os filisteus a arca de Deus e a meteram na casa de Dagom, junto a este.

[3] Levantando-se, porém, de madrugada os de Asdode, no dia seguinte, eis que estava caído Dagom com o rosto em terra, diante da arca do SENHOR; tomaram-no e tornaram a pô-lo no seu lugar.

[4] Levantando-se de madrugada no dia seguinte, pela manhã, eis que Dagom jazia caído de bruços diante da arca do SENHOR; a cabeça de Dagom e as duas mãos estavam cortadas sobre o limiar; dele ficara apenas o tronco.

[5] Por isso, os sacerdotes de Dagom e todos os que entram no seu templo não lhe

Gdy usłyszała wieść o zdobyciu Skrzyni Bożej i o zgonie swego teścia i męża, zległa i porodziła, gdyż zdjęły ją bóle porodowe.

[20] A gdy umierała, rzekły do niej kobiety, które obok stały: Nie bój się, gdyż urodziłaś syna. Lecz ona nic nie odpowiedziała i nie zwróciła na to uwagi.

[21] Nazwała natomiast dziecko Ikabod, mówiąc: Odeszła chwała od Izraela z powodu zdobycia Skrzyni Bożej i z powodu jej teścia i męża.

[22] Rzekła: Odeszła chwała od Izraela, gdyż zdobyta została Skrzynia Boża.

I Samuela 5

Skrzynia Przymierza w niewoli filistyńskiej

[1] Filistyńczycy zabrali Skrzynię Bożą i zawieźli ją z Eben-Haezer do Aszdodu.

[2] Następnie zabrali Filistyńczycy Skrzynię Bożą i wnieśli ją do świątyni Dagona, i ustawili ją obok Dagona.

[3] A gdy następnego dnia rano Aszdodczycy weszli do świątyni, oto posąg Dagona leżał twarzą ku ziemi przed Skrzynią Pańską. Wzięli więc posąg Dagona i przywrócili go na jego miejsce.

[4] Gdy następnego dnia wstali wcześnie rano, oto posąg Dagona leżał twarzą ku ziemi przed Skrzynią Pańską, a głowa Dagona i obie jego dłonie leżały odcięte na progu i tylko tułów pozostał z niego.

[5] Dlatego kapłani Dagona i wszyscy, którzy wchodzą do świątyni Dagona w

pisam o limiar em Asdode, até ao dia de hoje.

[6] Porém a mão do SENHOR castigou duramente os de Asdode, e os assolou, e os feriu de tumores, tanto em Asdode como no seu território.

[7] Vendo os homens de Asdode que assim era, disseram: Não fique conosco a arca do Deus de Israel; pois a sua mão é dura sobre nós e sobre Dagom, nosso deus.

[8] Pelo que enviaram mensageiros, e congregaram a si todos os príncipes dos filisteus, e disseram: Que faremos da arca do Deus de Israel? Responderam: Seja levada a arca do Deus de Israel até Gate e, depois, de cidade em cidade. E a levaram até Gate.

[9] Depois de a terem levado, a mão do SENHOR foi contra aquela cidade, com mui grande terror; pois feriu os homens daquela cidade, desde o pequeno até ao grande; e lhes nasceram tumores.

[10] Então, enviaram a arca de Deus a Ecrom. Sucedeu, porém, que, em lá chegando, os ecronitas exclamaram, dizendo: Transportaram até nós a arca do Deus de Israel, para nos matarem, a nós e ao nosso povo.

[11] Então, enviaram mensageiros, e congregaram a todos os príncipes dos filisteus, e disseram: Devolvei a arca do Deus de Israel, e torne para o seu lugar, para que não mate nem a nós nem ao nosso povo. Porque havia terror de morte

Aszdodzie, nie stąpają po progu świątyni Dagona do dnia dzisiejszego.

[6] I zaciążyła ręka Pana na Aszdodczykach; spowodował wśród nich zniszczenia i nawiedzał ich wrzodami odbytnicy w samym Aszdodzie i w jego granicach.

[7] Gdy tedy mężowie z Aszdod widzieli, że tak jest, rzekli: Nie może Skrzynia Boga izraelskiego pozostać u nas, gdyż zaciążyła jego ręka na nas i na Dagonie, naszym bogu.

[8] Wysłali więc i zgromadzili wszystkich książąt filistyńskich u siebie, i powiedzieli: Co mamy czynić ze Skrzynią Boga izraelskiego? A ci odpowiedzieli: Niechaj Skrzynia Boga izraelskiego uda się do Gat. Sprowadzili więc tam Skrzynię Boga izraelskiego.

[9] A gdy ją tam sprowadzili, powstało w tym mieście z ręki Pana bardzo wielkie zamieszanie, i ugodził mieszkańców tego miasta, od małego do wielkiego tak, iż wysypały się im wrzody odbytnicy.

[10] Wyprawili więc Skrzynię Bożą do Ekronu. A gdy Skrzynia Boża dotarła do Ekronu, wołali Ekronici: Sprowadzili do nas Skrzynię Boga izraelskiego, aby pozbawić życia nas i lud nasz.

[11] Posłali więc, zgromadzili wszystkich książąt filistyńskich i rzekli: Odeślijcie Skrzynię Boga izraelskiego, niechaj powróci na swoje miejsce, aby nie wygubiła nas ani naszego ludu, gdyż w całym mieście panowało śmiertelne

em toda a cidade, e a mão de Deus castigara duramente ali.

[12] Os homens que não morriam eram atingidos com os tumores; e o clamor da cidade subiu até ao céu.

1 Samuel 6

Os filisteus enviam a arca para fora da sua terra

[1] Sete meses esteve a arca do SENHOR na terra dos filisteus.

[2] Estes chamaram os sacerdotes e os adivinhadores e lhes disseram: Que faremos da arca do SENHOR? Fazei-nos saber como a devolveremos para o seu lugar.

[3] Responderam eles: Quando enviardes a arca do Deus de Israel, não a envieis vazia, porém enviá-la-eis a seu Deus com uma oferta pela culpa; então, sereis curados e sabereis por que a sua mão se não tira de vós.

[4] Então, disseram: Qual será a oferta pela culpa que lhe havemos de apresentar? Responderam: Segundo o número dos príncipes dos filisteus, cinco tumores de ouro e cinco ratos de ouro, porquanto a praga é uma e a mesma sobre todos vós e sobre todos os vossos príncipes.

[5] Fazei umas imitações dos vossos tumores e dos vossos ratos, que andam destruindo a terra, e dai glória ao Deus de Israel; porventura, aliviará a sua mão de cima de vós, e do vosso deus, e da vossa terra.

[6] Por que, pois, endureceríeis o coração, como os egípcios e Faraó endureceram o

zamieszanie i dotkliwie ciążyła na nich ręka Boża.

[12] A mężowie, którzy nie pomarli, dotknięci zostali wrzodami odbytnicy, i krzyk tego miasta wzbił się ku niebu.

I Samuela 6

Zwrot Skrzyni Przymierza Izraelitom

[1] Skrzynia Pana była w ziemi Filistyńczyków siedem miesięcy.

[2] Potem Filistyńczycy zwołali kapłanów i wróżbitów, mówiąc: Co mamy uczynić ze Skrzynią Pańską? Powiedzcie nam, w jaki sposób mamy ją odesłać na jej miejsce?

[3] A ci odpowiedzieli: Jeżeli chcecie odesłać Skrzynię Boga izraelskiego, nie odsyłajcie jej z niczym, lecz dołączcie dla niego daninę pokutną. Wtedy wyzdrowiejecie i dowiecie się, dlaczego ręka jego nie przestaje was gnębić.

[4] A oni zapytali: Jaką daninę pokutną mamy mu złożyć? A tamci odpowiedzieli: Według liczby książąt filistyńskich pięć złotych podobizn wrzodów odbytnicy i pięć myszy ze złota, gdyż jedna i ta sama plaga dotknęła was wszystkich i waszych książąt.

[5] Każcie więc sporządzić podobizny waszych wrzodów i podobizny myszy, które niszczą waszą ziemię, i oddajcie chwałę Bogu izraelskiemu. Może zdejmie ciężką rękę swoją z was i z waszych bogów, i z waszej ziemi.

[6] Dlaczego znieczulacie wasze serca tak, jak Egipcjanie i faraon znieczulili swoje

coração? Porventura, depois de os haverem tratado tão mal, não os deixaram ir, e eles não se foram?

serca? Czyż nie jest tak, że dopiero gdy się z nimi rozprawił, wypuścili ich, więc ci mogli odejść?

[7] Agora, pois, fazei um carro novo, tomai duas vacas com crias, sobre as quais não se pôs ainda jugo, e atai-as ao carro; seus bezerros, levá-los-eis para casa.

[7] Weźcie więc teraz i przygotujcie jeden nowy wóz i dwie mleczne krowy, które jeszcze nie miały na sobie jarzma, i zaprzęgnijcie te krowy do wozu, lecz ich cielęta oddzielcie od nich i odprowadźcie do domu.

[8] Então, tomai a arca do SENHOR, e ponde-a sobre o carro, e metei num cofre, ao seu lado, as figuras de ouro que lhe haveis de entregar como oferta pela culpa; e deixai-a ir.

[8] Weźcie Skrzynię Pańską i włóżcie ją na wóz, a złote przedmioty, które przydajecie dla niego jako daninę pokutną włóżcie do skrzynki obok niej i odeślijcie ją, niech jedzie!

[9] Reparai: se subir pelo caminho rumo do seu território a Bete-Semes, foi ele que nos fez este grande mal; e, se não, saberemos que não foi a sua mão que nos feriu; foi casual o que nos sucedeu.

[9] I baczcie! Jeżeli pojedzie w swoje strony drogą wzwyż ku Bet-Szemesz, to On wyrządził nam to wielkie zło. Jeżeli zaś nie, to będziemy wiedzieć, że to nie jego ręka nas dotknęła, ale że był to dla nas przypadek.

A arca chega a Bete-Semes

[10] Assim fizeram aqueles homens, e tomaram duas vacas com crias, e as ataram ao carro, e os seus bezerros encerraram em casa.

[10] Mężowie ci tak uczynili: Wzięli dwie mleczne krowy i zaprzęgli je do wozu, ale cielęta ich zatrzymali w domu.

[11] Puseram a arca do SENHOR sobre o carro, como também o cofre com os ratos de ouro e com as imitações dos tumores.

[11] Na wozie postawili Skrzynię Pańską i skrzynkę ze złotymi myszami i z podobiznami swoich wrzodów.

[12] As vacas se encaminharam diretamente para Bete-Semes e, andando e berrando, seguiam sempre por esse mesmo caminho, sem se desviarem nem para a direita nem para a esquerda; os príncipes dos filisteus foram atrás delas, até ao território de Bete-Semes.

[12] Krowy ruszyły prosto drogą w kierunku Bet-Szemesz i szły jedną drogą, a idąc ryczały, lecz nie zbaczały ani w prawo, ani w lewo, książęta filistyńscy zaś szli za nimi aż do granic Bet-Szemesz.

[13] Andavam os de Bete-Semes fazendo a sega do trigo no vale e, levantando os olhos, viram a arca; e, vendo-a, se alegraram.

[14] O carro veio ao campo de Josué, o bete-semita, e parou ali, onde havia uma grande pedra; fenderam a madeira do carro e ofereceram as vacas ao SENHOR, em holocausto.

[15] Os levitas desceram a arca do SENHOR, como também o cofre que estava junto a ela, em que estavam as obras de ouro, e os puseram sobre a grande pedra. No mesmo dia, os homens de Bete-Semes ofereceram holocaustos e imolaram sacrifícios ao SENHOR.

[16] Viram aquilo os cinco príncipes dos filisteus e voltaram para Ecrom no mesmo dia.

[17] São estes, pois, os tumores de ouro que enviaram os filisteus ao SENHOR como oferta pela culpa: por Asdode, um; por Gaza, outro; por Asquelom, outro; por Gate, outro; por Ecrom, outro;

[18] como também os ratos de ouro, segundo o número de todas as cidades dos filisteus, pertencentes aos cinco príncipes, desde as cidades fortes até às aldeias campestres. A grande pedra, sobre a qual puseram a arca do SENHOR, está até ao dia de hoje no campo de Josué, o bete-semita.

A arca chega a Quiriate-Jearim

[19] Feriu o SENHOR os homens de Bete-Semes, porque olharam para dentro da arca do SENHOR, sim, feriu deles setenta

[13] A mieszkańcy Bet-Szemesz żęli właśnie pszenicę w dolinie. Podniósłszy oczy ujrzeli Skrzynię i uradowali się na jej widok.

[14] Wóz zaś dojechał do pola Jozuego, mieszkańca Bet-Szemesz, i stanął tam w miejscu, gdzie był duży kamień. Wtedy porąbali drewniane części wozu i złożyli krowy na ofiarę całopalną dla Pana.

[15] Lewici zdjęli Skrzynię Pańską i skrzynkę ze złotymi przedmiotami, która była obok niej, ustawili ją na tym wielkim kamieniu, mieszkańcy Bet-Szemesz zaś złożyli w tym dniu Panu całopalenia i ofiary ze zwierząt.

[16] Pięciu książąt filistyńskich przyglądało się temu, a potem tego samego dnia zawróciło do Ekronu.

[17] A złote podobizny wrzodów, które Filistyńczycy złożyli Panu jako daninę pokutną, są następujące: jedna z Aszdod, jedna z Gazy, jedna Aszkalonu, jedna z Gat i jedna z Ekronu.

[18] Złote myszy zaś według liczby wszystkich miast filistyńskich, należących do pięciu książąt, począwszy od miast warowanych aż do osad wiejskich. A świadkiem tego aż do dnia dzisiejszego jest wielki kamień, na którym złożyli Skrzynię Pańską na polu Jozuego, mieszkańca Bet-Szemesz.

[19] Pan wytracił spośród mężów Bet-Szemesz pięćdziesiąt tysięcy siedemdziesięciu mężów za to, że

homens; então, o povo chorou, porquanto o SENHOR fizera tão grande morticínio entre eles.

[20] Então, disseram os homens de Bete-Semes: Quem poderia estar perante o SENHOR, este Deus santo? E para quem subirá desde nós?

[21] Enviaram, pois, mensageiros aos habitantes de Quiriate-Jearim, dizendo: Os filisteus devolveram a arca do SENHOR; descei, pois, e fazei-a subir para vós outros.

zaglądali do Skrzyni Pańskiej. I odprawił lud żałobne obrzędy, że Pan tak wielki zadał mu cios.

[20] Mówili też mężowie z Bet-Szemesz: Któż może ostać się przed Panem, tym świętym Bogiem? I do kogo uda On się od nas?

[21] Wysłali tedy posłańców do mieszkańców Kiriat-Jearim z wieścią: Filistyńczycy zwrócili Skrzynię Pańską, przyjedźcie i zabierzcie ją do siebie.

1 Samuel 7

[1] Então, vieram os homens de Quiriate-Jearim e levaram a arca do SENHOR à casa de Abinadabe, no outeiro; e consagraram Eleazar, seu filho, para que guardasse a arca do SENHOR.

Exortação de Samuel ao arrependimento

[2] Sucedeu que, desde aquele dia, a arca ficou em Quiriate-Jearim, e tantos dias se passaram, que chegaram a vinte anos; e toda a casa de Israel dirigia lamentações ao SENHOR.

[3] Falou Samuel a toda a casa de Israel, dizendo: Se é de todo o vosso coração que voltais ao SENHOR, tirai dentre vós os deuses estranhos e os astarotes, e preparai o coração ao SENHOR, e servi a ele só, e ele vos livrará das mãos dos filisteus.

[4] Então, os filhos de Israel tiraram dentre si os baalins e os astarotes e serviram só ao SENHOR.

I Samuela 7

Skrzynia Przymierza w Kiriat-Jearim

[1] Przyszli tedy mężowie z Kiriat-Jearim i sprowadzili Skrzynię Pańską, i zawieźli ją do domu Abinadaba na wzgórzu. Syna zaś jego, Eleazara, poświęcili, aby pilnował Skrzyni Pańskiej.

[2] Od tego dnia, gdy Skrzynia pozostawała w Kiriat-Jearim, upłynęło sporo czasu, mianowicie dwadzieścia lat, cały zaś dom Izraela żałował i nawrócił się do Pana.

Samuel sędzią w Izraelu

[3] I rzekł Samuel do całego Izraela, mówiąc: Jeżeli chcecie z całego serca nawrócić się do Pana, usuńcie obcych bogów spośród siebie oraz Asztarty i zwróćcie wasze serca do Pana, i służcie wyłącznie jemu, a wybawi was z ręki Filistyńczyków.

[4] I usunęli synowie izraelscy Baalów i Asztarty, i służyli wyłącznie Panu.

Os filisteus são vencidos

[5] Disse mais Samuel: Congregai todo o Israel em Mispa, e orarei por vós ao SENHOR.

[6] Congregaram-se em Mispa, tiraram água e a derramaram perante o SENHOR; jejuaram aquele dia e ali disseram: Pecamos contra o SENHOR. E Samuel julgou os filhos de Israel em Mispa.

[7] Quando, pois, os filisteus ouviram que os filhos de Israel estavam congregados em Mispa, subiram os príncipes dos filisteus contra Israel; o que ouvindo os filhos de Israel, tiveram medo dos filisteus.

[8] Então, disseram os filhos de Israel a Samuel: Não cesses de clamar ao SENHOR, nosso Deus, por nós, para que nos livre da mão dos filisteus.

[9] Tomou, pois, Samuel um cordeiro que ainda mamava e o sacrificou em holocausto ao SENHOR; clamou Samuel ao SENHOR por Israel, e o SENHOR lhe respondeu.

[10] Enquanto Samuel oferecia o holocausto, os filisteus chegaram à peleja contra Israel; mas trovejou o SENHOR aquele dia com grande estampido sobre os filisteus e os aterrou de tal modo, que foram derrotados diante dos filhos de Israel.

[11] Saindo de Mispa os homens de Israel, perseguiram os filisteus e os derrotaram até abaixo de Bete-Car.

[12] Tomou, então, Samuel uma pedra, e a pôs entre Mispa e Sem, e lhe chamou

[5] Samuel zaś rzekł: Zgromadźcie całego Izraela w Mispie, a ja modlić się będę za was do Pana.

[6] I zgromadzili się w Mispie, czerpali wodę i wylewali ją przed Panem, i pościli w tym dniu, i mówili tam: Zgrzeszyliśmy przeciwko Panu. A Samuel był sędzią synów izraelskich w Mispie.

[7] Lecz gdy Filistyńczycy usłyszeli, że synowie izraelscy zgromadzili się w Mispie, ruszyli książęta filistyńscy na Izraela; synowie izraelscy usłyszawszy to, zlękli się Filistyńczyków.

[8] I rzekli synowie izraelscy do Samuela: Nie przestań wołać za nami do Pana, Boga naszego, aby nas wybawił z rąk Filistyńczyków.

[9] Wziął tedy Samuel jedno jagnię ssące i złożył je Panu na ofiarę całopalną, i wołał Samuel za Izraelem do Pana, a Pan wysłuchał go.

Klęska Filistyńczyków

[10] Tego dnia, gdy Samuel składał tę ofiarę, a Filistyńczycy podeszli, aby wszcząć walkę z Izraelem, Pan zagrzmiał donośnie nad Filistyńczykami i wzbudził wśród nich popłoch, i zostali pobici przez Izraela.

[11] Wojownicy izraelscy ruszyli z Mispy w pościgu za Filistyńczykami i bili ich aż pod Bet-Kar.

Kamień pamiątkowy Eben-Haezer

[12] Samuel zaś wziął kamień i położył go między Mispą a Jeszaną i nazwał go Eben-

Ebenézer, e disse: Até aqui nos ajudou o SENHOR.

[13] Assim, os filisteus foram abatidos e nunca mais vieram ao território de Israel, porquanto foi a mão do SENHOR contra eles todos os dias de Samuel.

[14] As cidades que os filisteus haviam tomado a Israel foram-lhe restituídas, desde Ecrom até Gate; e até os territórios delas arrebatou Israel das mãos dos filisteus. E houve paz entre Israel e os amorreus.

[15] E julgou Samuel todos os dias de sua vida a Israel.

[16] De ano em ano, fazia uma volta, passando por Betel, Gilgal e Mispa; e julgava a Israel em todos esses lugares.

[17] Porém voltava a Ramá, porque sua casa estava ali, onde julgava a Israel e onde edificou um altar ao SENHOR.

1 Samuel 8

Os israelitas pedem um rei

[1] Tendo Samuel envelhecido, constituiu seus filhos por juízes sobre Israel.

[2] O primogênito chamava-se Joel, e o segundo, Abias; e foram juízes em Berseba.

[3] Porém seus filhos não andaram pelos caminhos dele; antes, se inclinaram à avareza, e aceitaram subornos, e perverteram o direito.

[4] Então, os anciãos todos de Israel se congregaram, e vieram a Samuel, a Ramá,

Haezer, mówiąc: Aż dotąd pomagał nam Pan.

[13] Tak to Filistyńczycy zostali upokorzeni i już nie napadali na obszar Izraela. Ręka Pana zaś ciążyła nad Filistyńczykami po wszystkie dni życia Samuela.

[14] Wróciły też do Izraela miasta które Filistyńczycy zabrali Izraelowi od Ekronu po Gat, i obszar ich także wyrwał Izrael z ręki Filistyńczyków. Również między Izraelem a Amorejczykami panował pokój.

[15] A Samuel był sędzią w Izraelu przez całe swe życie.

[16] Corocznie wychodził do Betelu i Gilgalu, i Mispy i odprawiał sądy nad Izraelem we wszystkich tych miejscowościach.

[17] Potem wracał do Ramy, ponieważ tam był jego dom i tam sądził Izraela. Tam też zbudował ołtarz Panu.

I Samuela 8

Izrael chce mieć króla

[1] A gdy się Samuel zestarzał, ustanowił swoich synów sędziami nad Izraelem.

[2] Starszemu jego synowi było na imię Joel, młodszemu zaś Abiasz. Byli oni sędziami w Beer-Szebie.

[3] Lecz jego synowie nie chodzili jego drogami, gonili raczej za zyskiem, brali datki i naginali prawo.

[4] Zebrali się tedy wszyscy starsi izraelscy, przyszli do Samuela do Ramy

[5] e lhe disseram: Vê, já estás velho, e teus filhos não andam pelos teus caminhos; constitui-nos, pois, agora, um rei sobre nós, para que nos governe, como o têm todas as nações.

[6] Porém esta palavra não agradou a Samuel, quando disseram: Dá-nos um rei, para que nos governe. Então, Samuel orou ao SENHOR.

[7] Disse o SENHOR a Samuel: Atende à voz do povo em tudo quanto te diz, pois não te rejeitou a ti, mas a mim, para eu não reinar sobre ele.

[8] Segundo todas as obras que fez desde o dia em que o tirei do Egito até hoje, pois a mim me deixou, e a outros deuses serviu, assim também o faz a ti.

[9] Agora, pois, atende à sua voz, porém adverte-o solenemente e explica-lhe qual será o direito do rei que houver de reinar sobre ele.

[10] Referiu Samuel todas as palavras do SENHOR ao povo, que lhe pedia um rei,

[11] e disse: Este será o direito do rei que houver de reinar sobre vós: ele tomará os vossos filhos e os empregará no serviço dos seus carros e como seus cavaleiros, para que corram adiante deles;

[12] e os porá uns por capitães de mil e capitães de cinqüenta; outros para lavrarem os seus campos e ceifarem as suas messes; e outros para fabricarem suas

[5] I rzekli do niego: Oto zestarzałeś się, a twoi synowie nie chodzą twoimi drogami, ustanów więc nad nami króla, aby nas sądził, jak to jest u wszystkich ludów.

[6] Ale Samuelowi nie podobało się to, że mówili: Daj nam króla, aby nas sądził. I modlił się Samuel do Pana.

[7] A Pan rzekł do Samuela: Wysłuchaj głosu ludu we wszystkim, co mówią do ciebie, gdyż nie tobą wzgardzili, lecz mną wzgardzili, bym nie był królem nad nimi.

[8] Zgodnie ze swoimi postępkami, jak postępowali ze mną od dnia, gdy wyprowadziłem ich z Egiptu, aż do dnia dzisiejszego, porzucając mnie, aby służyć innym bogom, tak postępują oni także z tobą.

[9] Otóż teraz usłuchaj ich głosu. Ostrzeż ich jednak uroczyście i podaj im do wiadomości uprawnienie króla, który będzie nad nimi królował.

[10] I powiedział Samuel wszystkie te słowa Pana ludowi, który domagał się od niego króla.

Uprawnienia króla

[11] Rzekł więc: Takie będzie uprawnienie króla, który będzie nad wami królował: Będzie zabierał waszych synów i sadzał ich na swoich wozach i rumakach, aby biegali przed jego wozem,

[12] Aby byli mu dowódcami nad tysiącami i dowódcami nad pięćdziesiątkami, aby uprawiali jego rolę, sprzątali jego żniwo,

armas de guerra e o aparelhamento de seus carros.

13 Tomará as vossas filhas para perfumistas, cozinheiras e padeiras.

14 Tomará o melhor das vossas lavouras, e das vossas vinhas, e dos vossos olivais e o dará aos seus servidores.

15 As vossas sementeiras e as vossas vinhas dizimará, para dar aos seus oficiais e aos seus servidores.

16 Também tomará os vossos servos, e as vossas servas, e os vossos melhores jovens, e os vossos jumentos e os empregará no seu trabalho.

17 Dizimará o vosso rebanho, e vós lhe sereis por servos.

18 Então, naquele dia, clamareis por causa do vosso rei que houverdes escolhido; mas o SENHOR não vos ouvirá naquele dia.

19 Porém o povo não atendeu à voz de Samuel e disse: Não! Mas teremos um rei sobre nós.

20 Para que sejamos também como todas as nações; o nosso rei poderá governar-nos, sair adiante de nós e fazer as nossas guerras.

21 Ouvindo, pois, Samuel todas as palavras do povo, as repetiu perante o SENHOR.

22 Então, o SENHOR disse a Samuel: Atende à sua voz e estabelece-lhe um rei. Samuel disse aos filhos de Israel: Volte cada um para sua cidade.

1 Samuel 9

sporządzali oręż i przybory do jego wozów wojennych.

13 Będzie zabierał wasze córki, aby sporządzały wonne maści, aby gotowały i piekły.

14 Najlepsze wasze pola i winnice, i gaje oliwne zabierze i da swoim sługom.

15 Z waszych plonów i winnic będzie pobierał dziesięcinę i dawał z niej swoim dworzanom i sługom.

16 Najlepsze wasze sługi i służebnice, i najlepsze wasze bydło, i osły zabierze i zatrudni w swojej gospodarce,

17 Na wasze trzody nałoży dziesięcinę, a wy będziecie mu za sługi.

18 A jeśli kiedyś będziecie narzekali z powodu króla, którego sobie obraliście, Pan wam wtedy nie odpowie.

19 Lud jednakże nie chciał słuchać głosu Samuela, lecz odpowiedział: Nie tak, ale niech król będzie nad nami!

20 I my chcemy być takimi, jak wszystkie ludy, niech nas sądzi nasz król, niech nam przewodzi i niech on prowadzi nasze wojny!

21 Samuel wysłuchał wszystkich słów ludu i przedstawił je Panu.

22 Pan zaś rzekł do Samuela: Usłuchaj ich głosu i ustanów im króla! Samuel rzekł więc do mężów izraelskich: Idźcie każdy do swego miasta!

I Samuela 9

Saul busca as jumentas extraviadas e vai ter com Samuel

[1] Havia um homem de Benjamim, cujo nome era Quis, filho de Abiel, filho de Zeror, filho de Becorate, filho de Afias, benjamita, homem de bens.

[2] Tinha ele um filho cujo nome era Saul, moço e tão belo, que entre os filhos de Israel não havia outro mais belo do que ele; desde os ombros para cima, sobressaía a todo o povo.

[3] Extraviaram-se as jumentas de Quis, pai de Saul. Disse Quis a Saul, seu filho: Toma agora contigo um dos moços, dispõe-te e vai procurar as jumentas.

[4] Então, atravessando a região montanhosa de Efraim e a terra de Salisa, não as acharam; depois, passaram à terra de Saalim; porém elas não estavam ali; passaram ainda à terra de Benjamim; todavia, não as acharam.

[5] Vindo eles, então, à terra de Zufe, Saul disse para o seu moço, com quem ele ia: Vem, e voltemos; não suceda que meu pai deixe de preocupar-se com as jumentas e se aflija por causa de nós.

[6] Porém ele lhe disse: Nesta cidade há um homem de Deus, e é muito estimado; tudo quanto ele diz sucede; vamo-nos, agora, lá; mostrar-nos-á, porventura, o caminho que devemos seguir.

[7] Então, Saul disse ao seu moço: Eis, porém, se lá formos, que levaremos, então, àquele homem? Porque o pão de nossos alforjes se acabou, e presente não temos que levar ao homem de Deus. Que temos?

Saul szukając zgubionych oślic przybywa do Samuela

[1] Był pewien mąż z plemienia Beniamina, któremu na imię było Kisz, syn Abiela, syna Serora, syna Bechorata, syna Afiacha, Beniaminity, mąż dzielny.

[2] Miał on syna imieniem Saul, młodziana urodziwego. Nie było w całym Izraelu piękniejszego od niego, a o głowę przewyższał cały lud.

[3] Kiszowi, ojcu Saula, zaginęły oślice; rzekł więc Kisz do Saula, swego syna: Weź z sobą jednego ze sług i idź szukać oślic.

[4] I przeszli przez wzgórza Efraim, przeszli przez krainę Szalisza, ale nie znaleźli. Następnie przeszli przez ziemię Saalim i tam ich także nie było, i przeszli przez ziemię Jemini, i nie znaleźli.

[5] Wreszcie doszli do ziemi Suf, i Saul rzekł do swojego sługi, który był z nim: Zawróćmy, aby ojciec mój, wyrzekłszy się oślic, nie zaczął się martwić o nas.

[6] A ten mu odrzekł: Wszak jest w tym mieście mąż Boży; jest to mąż czcigodny. Wszystko co mówi, sprawdza się. Pójdźmy więc tam, a może objaśni nas co do naszej drogi, w którą się wybraliśmy.

[7] A Saul odpowiedział swojemu słudze: Oto, jeślibyśmy poszli, to co przyniesiemy temu mężowi? Wszak wyczerpał się chleb w naszych torbach, a podarku nie mamy,

[8] O moço tornou a responder a Saul e disse: Eis que tenho ainda em mãos um quarto de siclo de prata, o qual darei ao homem de Deus, para que nos mostre o caminho.

[9] (Antigamente, em Israel, indo alguém consultar a Deus, dizia: Vinde, vamos ter com o vidente; porque ao profeta de hoje, antigamente, se chamava vidente.)

[10] Então, disse Saul ao moço: Dizes bem; anda, pois, vamos. E foram-se à cidade onde estava o homem de Deus.

[11] Subindo eles pela encosta da cidade, encontraram umas moças que saíam a tirar água e lhes perguntaram: Está aqui o vidente?

[12] Elas responderam: Está. Eis aí o tens diante de ti; apressa-te, pois, porque, hoje, veio à cidade; porquanto o povo oferece, hoje, sacrifício no alto.

[13] Entrando vós na cidade, logo o achareis, antes que suba ao alto para comer; porque o povo não comerá enquanto ele não chegar, porque ele tem de abençoar o sacrifício, e só depois comem os convidados; subi, pois, agora, que, hoje, o achareis.

[14] Subiram, pois, à cidade; ao entrarem, eis que Samuel lhes saiu ao encontro, para subir ao alto.

aby go przynieść temu mężowi Bożemu. Cóż mamy?

[8] Sługa odrzekł ponownie Saulowi, mówiąc: Mam tu jeszcze przy sobie ćwierć srebrnego sykla, tego dam mężowi Bożemu, a objaśni nas co do naszej drogi.

[9] Dawniej w Izraelu mawiał każdy, kto wybierał się, aby zasięgnąć rady Bożej: Chodźmy do jasnowidza! Albowiem kogo dziś zwie się prorokiem, dawniej nazywano jasnowidzem.

[10] Rzekł tedy Saul do swego sługi: Dobra jest twoja rada, chodźmy więc. I poszli do miasta, w którym mieszkał mąż Boży.

[11] A gdy ruszyli drogą, wiodącą w górę ku miastu, spotkali dziewczęta, które wyszły czerpać wodę. I rzekli do nich: Czy mieszka tu jasnowidz?

[12] A one im odpowiedziały, mówiąc: Mieszka. Oto jest przed tobą, pośpiesz się, bo teraz właśnie przyszedł do miasta, gdyż dzisiaj lud składa ofiarę na wzgórzu.

[13] Gdy wejdziecie do miasta, jeszcze go spotkacie, zanim wstąpi na wzgórze na ucztę ofiarną. Lud bowiem nie rozpoczyna uczty, zanim on nie nadejdzie. On bowiem błogosławi ofiarę, a potem dopiero jedzą zaproszeni. Wstąpcie więc wyżej, gdyż właśnie teraz możecie go spotkać.

[14] I wstąpili do miasta, a gdy weszli do bramy miasta, oto Samuel wychodził naprzeciw nich, by wstąpić na wzgórze.

[15] Ora, o SENHOR, um dia antes de Saul chegar, o revelara a Samuel, dizendo:

[16] Amanhã a estas horas, te enviarei um homem da terra de Benjamim, o qual ungirás por príncipe sobre o meu povo de Israel, e ele livrará o meu povo das mãos dos filisteus; porque atentei para o meu povo, pois o seu clamor chegou a mim.

[17] Quando Samuel viu a Saul, o SENHOR lhe disse: Eis o homem de quem eu já te falara. Este dominará sobre o meu povo.

[18] Saul se chegou a Samuel no meio da porta e disse: Mostra-me, peço-te, onde é aqui a casa do vidente.

[19] Samuel respondeu a Saul e disse: Eu sou o vidente; sobe adiante de mim ao alto; hoje, comereis comigo. Pela manhã, te despedirei e tudo quanto está no teu coração to declararei.

[20] Quanto às jumentas que há três dias se te perderam, não se preocupe o teu coração com elas, porque já se encontraram. E para quem está reservado tudo o que é precioso em Israel? Não é para ti e para toda a casa de teu pai?

[21] Então, respondeu Saul e disse: Porventura, não sou benjamita, da menor das tribos de Israel? E a minha família, a menor de todas as famílias da tribo de Benjamim? Por que, pois, me falas com tais palavras?

[22] Samuel, tomando a Saul e ao seu moço, levou-os à sala de jantar e lhes deu o lugar

[15] Pan bowiem objawił Samuelowi na dzień przed przyjściem Saula, mówiąc doń:

[16] Jutro o tym czasie przyślę do ciebie męża z ziemi Beniamin, tego namaścisz na księcia nad ludem moim izraelskim, on wybawi mój lud z ręki Filistyńczyków, gdyż wejrzałem na mój lud i jego krzyk dotarł do mnie.

[17] Zaledwie Samuel spojrzał na Saula, Pan wyjawił mu: To jest ten mąż, o którym ci mówiłem, że będzie panował nad moim ludem.

[18] I przystąpił Saul do Samuela w bramie i rzekł do niego: Powiedz mi, proszę, gdzie tu jest dom jasnowidza?

[19] Samuel odpowiedział Saulowi: Ja jestem jasnowidzem. Idź przede mną na wzgórze i będziecie dziś jeść ze mną, a jutro rano odprawię cię i objaśnię ci wszystko, co porusza twoje serce.

[20] O oślice zaś, które ci zaginęły trzy dni temu, nie troskaj się, gdyż znalazły się. Do kogóż bowiem, jeśli nie do ciebie i do całego domu twego ojca należy wszystko, co jest pożądania godne w Izraelu?

[21] Saul odpowiedział: Przecież jestem tylko Beniaminitą, więc z najmniejszego plemienia izraelskiego, a ród mój jest najmniejszy z rodów plemienia Beniamin. Dlaczego takie rzeczy do mnie powiedziałeś?

[22] I zabrał Samuel Saula i jego sługę, i wprowadził ich do sali i wyznaczył im

de honra entre os convidados, que eram cerca de trinta pessoas.

[23] Então, disse Samuel ao cozinheiro: Traze a porção que te dei, de que te disse: Põe-na à parte contigo.

[24] Tomou, pois, o cozinheiro a coxa com o que havia nela e a pôs diante de Saul. Disse Samuel: Eis que isto é o que foi reservado; toma-o e come, pois se guardou para ti para esta ocasião, ao dizer eu: Convidei o povo. Assim, comeu Saul com Samuel naquele dia.

[25] Tendo descido do alto para a cidade, falou Samuel com Saul sobre o eirado.

[26] Levantaram-se de madrugada; e, quase ao subir da alva, chamou Samuel a Saul ao eirado, dizendo: Levanta-te; eu irei contigo para te encaminhar. Levantou-se Saul, e saíram ambos, ele e Samuel.

[27] Desciam eles para a extremidade da cidade, quando Samuel disse a Saul: Dize ao moço que passe adiante de nós, e tu, tendo ele passado, espera, que te farei saber a palavra de Deus.

1 Samuel 10

Samuel unge a Saul rei de Israel

[1] Tomou Samuel um vaso de azeite, e lho derramou sobre a cabeça, e o beijou, e disse: Não te ungiu, porventura, o SENHOR por príncipe sobre a sua herança, o povo de Israel?

[2] Quando te apartares, hoje, de mim, acharás dois homens junto ao sepulcro de

miejsce najprzedniejsze wśród zaproszonych mężów, których było około trzydziestu.

[23] I rzekł Samuel do kucharza: Podaj tę część, którą ci dałem, a o której ci powiedziałem, abyś ją zatrzymał u siebie.

[24] Wtedy kucharz przyniósł udziec wraz z tym, co było na nim, i położył go przed Saulem, a Samuel rzekł: Oto, co pozostało. Połóż to przed sobą i jedz, gdyż na odpowiednią chwilę został on dla ciebie zachowany, abyś go spożył z zaproszonymi. I jadł Saul w tym dniu z Samuelem.

[25] A gdy zeszli ze wzgórza do miasta, pościelono Saulowi na dachu i zasnął.

[26] A gdy wzeszła zorza poranna, zawołał Samuel na Saula śpiącego na dachu, mówiąc: Wstań a odprawię cię. I wstał Saul, i wyszli obaj, on i Samuel, na dwór.

[27] A gdy zeszli ku granicy miasta, rzekł Samuel do Saula: Powiedz słudze, aby szedł przed nami, a gdy pójdzie, ty zatrzymaj się na chwilę, a ja ci wyjawię słowo Boże.

I Samuela 10

Namaszczenie Saula na króla

[1] Potem wziął Samuel dzbanek z olejkiem i wylał na jego głowę, pocałował go i rzekł: Namaścił cię Pan na księcia nad swoim dziedzictwem.

[2] Gdy dziś odejdziesz ode mnie, spotkasz dwóch mężów u grobu Racheli na granicy

Raquel, no território de Benjamim, em Zelza, os quais te dirão: Acharam-se as jumentas que foste procurar, e eis que teu pai já não pensa no caso delas e se aflige por causa de vós, dizendo: Que farei eu por meu filho?

Beniamina, w Selsach, którzy ci powiedzą: Znalazły się oślice, których poszedłeś szukać. A oto ojciec twój zaniechał już sprawy z oślicami, a jest zatroskany o was i mówi: Co mam czynić w sprawie mego syna?

3 Quando dali passares adiante e chegares ao carvalho de Tabor, ali te encontrarão três homens, que vão subindo a Deus a Betel: um levando três cabritos; outro, três bolos de pão, e o outro, um odre de vinho.

3 A gdy ruszysz stamtąd dalej i dojdziesz do dębu Tabor, spotkają się tam z tobą trzej mężowie, podążający do Boga w Betel. Jeden nieść będzie troje koźląt, drugi nieść będzie trzy bochenki chleba, a trzeci nieść będzie łagiew wina.

4 Eles te saudarão e te darão dois pães, que receberás da sua mão.

4 Oni pozdrowią cię życzeniem pokoju i dadzą ci dwa chleby. Przyjmij je z ich ręki.

5 Então, seguirás a Gibeá-Eloim, onde está a guarnição dos filisteus; e há de ser que, entrando na cidade, encontrarás um grupo de profetas que descem do alto, precedidos de saltérios, e tambores, e flautas, e harpas, e eles estarão profetizando.

5 Następnie dojdziesz do Gibei Bożej, gdzie jest załoga filistyńska. A gdy tam wejdziesz do miasta, natkniesz się na gromadę proroków, schodzących ze wzgórza; a przed nimi będą grający na harfie, bębnie, piszczałce i lutni. Oni zaś będą w zachwyceniu.

6 O Espírito do SENHOR se apossará de ti, e profetizarás com eles e tu serás mudado em outro homem.

6 I zstąpi na ciebie Duch Pana, i wespół z nimi ogarnie cię zachwycenie, i przemienisz się w innego człowieka.

7 Quando estes sinais te sucederem, faze o que a ocasião te pedir, porque Deus é contigo.

7 A gdy te znaki wystąpią u ciebie, uczyń, cokolwiek ci się nadarzy, gdyż Bóg jest z tobą.

8 Tu, porém, descerás adiante de mim a Gilgal, e eis que eu descerei a ti, para sacrificar holocausto e para apresentar ofertas pacíficas; sete dias esperarás, até que eu venha ter contigo e te declare o que hás de fazer.

8 Potem zejdziesz przede mną do Gilgal, a ja zstąpię do ciebie, aby złożyć ofiary całopalne i rzeźne ofiary pojednania. Przez siedem dni będziesz czekał, aż ja przyjdę do ciebie, i potem ci objawię, co masz czynić.

Saul entre os profetas

9 Sucedeu, pois, que, virando-se ele para despedir-se de Samuel, Deus lhe mudou o

9 A gdy Saul odwrócił się od Samuela, aby od niego odejść, przemienił Bóg jego serce

coração; e todos esses sinais se deram naquele mesmo dia.

[10] Chegando eles a Gibeá, eis que um grupo de profetas lhes saiu ao encontro; o Espírito de Deus se apossou de Saul, e ele profetizou no meio deles.

[11] Todos os que, dantes, o conheciam, vendo que ele profetizava com os profetas, diziam uns aos outros: Que é isso que sucedeu ao filho de Quis? Está também Saul entre os profetas?

[12] Então, um homem respondeu: Pois quem é o pai deles? Pelo que se tornou em provérbio: Está também Saul entre os profetas?

[13] E, tendo profetizado, seguiu para o alto.

[14] Perguntou o tio de Saul, a ele e ao seu moço: Aonde fostes? Respondeu ele: A buscar as jumentas e, vendo que não apareciam, fomos a Samuel.

[15] Então, disse o tio de Saul: Conta-me, peço-te, que é o que vos disse Samuel?

[16] Respondeu Saul a seu tio: Informou-nos de que as jumentas foram encontradas. Porém, com respeito ao reino, de que Samuel falara, não lho declarou.

Saul escolhido rei

[17] Convocou Samuel o povo ao SENHOR, em Mispa,

[18] e disse aos filhos de Israel: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Fiz subir a Israel do Egito e livrei-vos das mãos dos egípcios e das mãos de todos os reinos que vos oprimiam.

w inne i w tym dniu wystąpiły wszystkie te znaki.

[10] Poszli tedy stamtąd do Gibei i spotkała ich gromada proroków, a duch Boży ogarnął go, i wpadł w ich gronie w zachwycenie.

[11] A gdy ci, którzy go znali z dawniejszych czasów, widzieli, że wespół z prorokami jest w zachwyceniu, mówili jedni do drugich: Cóż to się stało synowi Kisza? Czy i Saul między prorokami?

[12] A pewien mąż stamtąd odezwał się i rzekł: Któż tedy jest ojcem ich? Dlatego utarło się powiedzenie: Czy także Saul między prorokami?

[13] A gdy zachwycenie przeminęło, poszedł do domu.

[14] I rzekł stryj Saula do niego i do jego sługi: Dokąd to chodziliście? A on odpowiedział: Szukać oślic. Ale gdyśmy stwierdzili, że ich nie ma, poszliśmy do Samuela.

[15] Tedy rzekł stryj Saula: Opowiedzże mi, co wam powiedział Samuel!

[16] A Saul odrzekł stryjowi: Powiedział nam wyraźnie, że oślice się znalazły. Lecz co Samuel powiedział o sprawie królestwa, tego mu nie wyjawił.

Uznanie Saula przez lud za króla

[17] A Samuel zwołał lud do Pana do Mispy.

[18] I rzekł do synów izraelskich: Tak mówi Pan, Bóg Izraela: Ja wyprowadziłem Izraela z Egiptu i wyrwałem was z ręki Egipcjan, i z ręki wszystkich królestw, które was uciskały.

[19] Mas vós rejeitastes, hoje, a vosso Deus, que vos livrou de todos os vossos males e trabalhos, e lhe dissestes: Não! Mas constitui um rei sobre nós. Agora, pois, ponde-vos perante o SENHOR, pelas vossas tribos e pelos vossos grupos de milhares.

[19] Wy zaś wzgardziliście dzisiaj Bogiem swoim, który was wybawił ze wszystkich waszych niedoli i ucisków, i mówicie do niego: Ustanów nad nami króla. Toteż stańcie teraz przed Panem według waszych plemion i według waszych tysięcy.

[20] Tendo Samuel feito chegar todas as tribos, foi indicada por sorte a de Benjamim.

[20] A gdy Samuel kazał wystąpić wszystkim plemionom izraelskim, los padł na plemię Beniamina.

[21] Tendo feito chegar a tribo de Benjamim pelas suas famílias, foi indicada a família de Matri; e dela foi indicado Saul, filho de Quis. Mas, quando o procuraram, não podia ser encontrado.

[21] Następnie kazał wystąpić plemieniu Beniamina, ród za rodem, i los padł na ród Matriego, a potem padł los na Saula, syna Kisza. I szukali go, ale go nie znaleźli.

[22] Então, tornaram a perguntar ao SENHOR se aquele homem viera ali. Respondeu o SENHOR: Está aí escondido entre a bagagem.

[22] Więc ponownie pytali Pana, czy w ogóle przyszedł tutaj ten mąż. Pan odrzekł: Tak, lecz ukrył się w taborze.

[23] Correram e o tomaram dali. Estando ele no meio do povo, era o mais alto e sobressaía de todo o povo do ombro para cima.

[23] Pobiegli więc tam i sprowadzili go stamtąd, i stanął między ludem. A przewyższał cały lud o głowę.

[24] Então, disse Samuel a todo o povo: Vedes a quem o SENHOR escolheu? Pois em todo o povo não há nenhum semelhante a ele. Então, todo o povo rompeu em gritos, exclamando: Viva o rei!

[24] I rzekł Samuel do całego ludu: Czy widzicie tego, którego wybrał Pan? Nie ma drugiego takiego, jak on, w całym ludzie. A cały lud wykrzykiwał radośnie: Niech żyje król!

[25] Declarou Samuel ao povo o direito do reino, escreveu-o num livro e o pôs perante o SENHOR. Então, despediu Samuel todo o povo, cada um para sua casa.

[25] I ogłosił Samuel ludowi prawo królewskie, spisał je w księdze i złożył przed Panem. I rozpuścił Samuel cały lud do domów.

[26] Também Saul se foi para sua casa, a Gibeá; e foi com ele uma tropa de homens cujo coração Deus tocara.
[27] Mas os filhos de Belial disseram: Como poderá este homem salvar-nos? E o desprezaram e não lhe trouxeram presentes. Porém Saul se fez de surdo.

1 Samuel 11

Saul vence os amonitas

[1] Então, subiu Naás, amonita, e sitiou a Jabes-Gileade; e disseram todos os homens de Jabes a Naás: Faze aliança conosco, e te serviremos.
[2] Porém Naás, amonita, lhes respondeu: Farei aliança convosco sob a condição de vos serem vazados os olhos direitos, trazendo assim eu vergonha sobre todo o Israel.
[3] Então, os anciãos de Jabes lhe disseram: Concede-nos sete dias, para que enviemos mensageiros por todos os limites de Israel e, não havendo ninguém que nos livre, então, nos entregaremos a ti.
[4] Chegando os mensageiros a Gibeá de Saul, relataram este caso ao povo. Então, todo o povo chorou em voz alta.
[5] Eis que Saul voltava do campo, atrás dos bois, e perguntou: Que tem o povo, que chora? Então, lhe referiram as palavras dos homens de Jabes.
[6] E o Espírito de Deus se apossou de Saul, quando ouviu estas palavras, e acendeu-se sobremodo a sua ira.

[26] Także i Saul poszedł do swojego domu do Gibei. A szli z nim rycerze, których serca poruszył Bóg.
[27] Lecz pospólstwo mówiło: Co nam ten może pomóc? Wzgardzili nim i daru mu nie złożyli. Lecz on zbył to milczeniem.

I Samuela 11

Zwycięstwo Saula nad Ammonitami

[1] I wyruszył Ammonita Nachasz i obległ Jabesz w Gileadzie. Wtedy rzekli wszyscy Jabeszyci do Nachasza: Zawrzyj z nami przymierze, a poddamy ci się.
[2] Lecz Ammonita Nachasz rzekł do nich: Zawrę z wami przymierze w taki sposób, że każdemu z was wyłupię prawe oko i wyrządzę tym zniewagę całemu Izraelowi.
[3] Rzekli do niego starsi z Jabesz: Udziel nam siedem dni zwłoki, a my tymczasem roześlemy posłańców po całym obszarze Izraela, a jeśli nie znajdzie się nikt, kto by nas mógł wyratować, poddamy ci się.
[4] A gdy posłańcy dotarli do Gibei Saulowej i opowiedzieli o tych wydarzeniach ludowi, wszystek lud podniósł krzyk i zapłakali.
[5] A Saul zjeżdżał właśnie ze swoimi wołami z pola; i rzekł Saul: Cóż się stało ludowi, że płacze? I opowiedzieli mu o sprawie Jabeszytów.
[6] Wtedy zstąpił na Saula Duch Boży, gdy usłyszał o tych wydarzeniach, i wybuchnął wielkim gniewem,

[7] Tomou uma junta de bois, cortou-os em pedaços e os enviou a todos os territórios de Israel por intermédio de mensageiros que dissessem: Assim se fará aos bois de todo aquele que não seguir a Saul e a Samuel. Então, caiu o temor do SENHOR sobre o povo, e saíram como um só homem.

[8] Contou-os em Bezeque; dos filhos de Israel, havia trezentos mil; dos homens de Judá, trinta mil.

[9] Então, disseram aos mensageiros que tinham vindo: Assim direis aos homens de Jabes-Gileade: Amanhã, quando aquentar o sol, sereis socorridos. Vindo, pois, os mensageiros, e, anunciando-o aos homens de Jabes, estes se alegraram

[10] e disseram aos amonitas: Amanhã, nos entregaremos a vós outros; então, nos fareis segundo o que melhor vos parecer.

[11] Sucedeu que, ao outro dia, Saul dividiu o povo em três companhias, que, pela vigília da manhã, vieram para o meio do arraial e feriram a Amom, até que se fez sentir o calor do dia. Os sobreviventes se espalharam, e não ficaram dois deles juntos.

Saul proclamado rei

[12] Então, disse o povo a Samuel: Quem são aqueles que diziam: Reinará Saul sobre nós? Trazei-os para aqui, para que os matemos.

[13] Porém Saul disse: Hoje, ninguém será morto, porque, no dia de hoje, o SENHOR salvou a Israel.

[7] I wziął parę wołów, rozrąbał je na sztuki i rozesłał te sztuki przez posłańców po całym obszarze Izraela z wezwaniem: Kto nie wyruszy za Saulem i za Samuelem, tak stanie się z jego bydłem. I padł strach Pański na lud, i wyruszyli jak jeden mąż.

[8] I dokonał ich przeglądu w Bezek, a było synów izraelskich trzysta tysięcy, Judejczyków zaś trzydzieści tysięcy.

[9] I rzekł do posłańców, którzy nadeszli: Tak powiedzcie mężom z Jabesz Gileadzkiego: Jutro, gdy nastanie upał, będziecie ocaleni. A gdy posłańcy odeszli i donieśli to Jabeszytom, ci uradowali się.

[10] A Jabeszyci rzekli do Nachasza: Jutro wam się poddamy i będziecie mogli zrobić z nami wszystko, co wam się podoba.

[11] Nazajutrz rozdzielił Saul lud na trzy hufce i wtargnęli jeszcze przed świtem w sam środek obozu, i bili Ammonitów aż do upalnej pory dnia. Ci, którzy się ostali, rozpierzchnęli się tak, iż nawet dwóch razem nie pozostało.

[12] Wtedy rzekł lud do Samuela: Któż to mówił: Czy Saul ma nad nami królować? Wydajcie nam tych mężów, a wybijemy ich.

[13] Ale Saul rzekł: Dzisiaj nikt nie zginie, gdyż dziś dokonał Pan wybawienia w Izraelu.

[14] Disse Samuel ao povo: Vinde, vamos a Gilgal e renovemos ali o reino.

[15] E todo o povo partiu para Gilgal, onde proclamaram Saul seu rei, perante o SENHOR, a cuja presença trouxeram ofertas pacíficas; e Saul muito se alegrou ali com todos os homens de Israel.

[14] Samuel zaś rzekł do ludu: Chodźcie, wyruszmy do Gilgal i tam odnowimy królestwo.

Umocnienie królestwa Saulowego

[15] I wyruszył cały lud do Gilgal, i tam ustanowili Saula królem w obliczu Pana w Gilgal, i złożyli tam przed Panem rzeźne ofiary pojednania, i weselił się tam Saul bardzo wraz ze wszystkimi wojownikami izraelskimi.

1 Samuel 12

Samuel resigna o seu cargo

[1] Então, disse Samuel a todo o Israel: Eis que ouvi a vossa voz em tudo quanto me dissestes e constituí sobre vós um rei.

[2] Agora, pois, eis que tendes o rei à vossa frente. Já envelheci e estou cheio de cãs, e meus filhos estão convosco; o meu procedimento esteve diante de vós desde a minha mocidade até ao dia de hoje.

[3] Eis-me aqui, testemunhai contra mim perante o SENHOR e perante o seu ungido: de quem tomei o boi? De quem tomei o jumento? A quem defraudei? A quem oprimi? E das mãos de quem aceitei suborno para encobrir com ele os meus olhos? E vo-lo restituirei.

[4] Então, responderam: Em nada nos defraudaste, nem nos oprimiste, nem tomaste coisa alguma das mãos de ninguém.

[5] E ele lhes disse: O SENHOR é testemunha contra vós outros, e o seu ungido é, hoje, testemunha de que nada tendes achado

I Samuela 12

Orędzie Samuela do ludu

[1] Wtedy rzekł Samuel do całego Izraela: Oto wysłuchałem waszego głosu we wszystkim, co mi mówiliście, i ustanowiłem króla nad wami.

[2] Odtąd więc król będzie wam przewodził, bo ja zestarzałem się i posiwiałem; teraz moi synowie są z wami, ja jednak przewodziłem wam od mojej młodości aż do dnia dzisiejszego.

[3] Oto jestem. Zaświadczcie mi tu przed Panem i przed Jego pomazańcem: Komu zabrałem wołu? Komu zabrałem osła? Kogo uciskałem, komu gwałt zadałem, od kogo wziąłem datek, aby przymykać oczy na jego winę - a zwrócę wam!

[4] A oni odpowiedzieli: Nie uciskałeś nas i nie zadawałeś nam gwałtu, i od nikogo nic nie wziąłeś.

[5] Wtedy on rzekł do nich: Świadkiem jest Pan przeciwko wam i świadkiem jest w dniu dzisiejszym jego pomazaniec, że nic

nas minhas mãos. E o povo confirmou: Deus é testemunha.

[6] Então, disse Samuel ao povo: Testemunha é o SENHOR, que escolheu a Moisés e a Arão e tirou vossos pais da terra do Egito.

[7] Agora, pois, ponde-vos aqui, e pleitearei convosco perante o SENHOR, relativamente a todos os seus atos de justiça que fez a vós outros e a vossos pais.

[8] Havendo entrado Jacó no Egito, clamaram vossos pais ao SENHOR, e o SENHOR enviou a Moisés e a Arão, que os tiraram do Egito e os fizeram habitar neste lugar.

[9] Porém esqueceram-se do SENHOR, seu Deus; então, os entregou nas mãos de Sísera, comandante do exército de Hazor, e nas mãos dos filisteus, e nas mãos do rei de Moabe, que pelejaram contra eles.

[10] E clamaram ao SENHOR e disseram: Pecamos, pois deixamos o SENHOR e servimos aos baalins e astarotes; agora, pois, livra-nos das mãos de nossos inimigos, e te serviremos.

[11] O SENHOR enviou a Jerubaal, e a Baraque, e a Jefté, e a Samuel; e vos livrou das mãos de vossos inimigos em redor, e habitastes em segurança.

[12] Vendo vós que Naás, rei dos filhos de Amom, vinha contra vós outros, me dissestes: Não! Mas reinará sobre nós um rei; ao passo que o SENHOR, vosso Deus, era o vosso rei.

nie znaleźliście w mojej ręce. A oni rzekli: On jest świadkiem.

[6] I rzekł Samuel do ludu: To Pan, który posłał Mojżesza i Aarona i który wyprowadził waszych ojców z ziemi egipskiej.

[7] Teraz tedy stańcie tu, a będę się z wami rozprawiał przed Panem co do wszystkich dobrodziejstw Pana, jakie wyświadczył wam i waszym ojcom.

[8] Kiedy przyszedł Jakub do Egiptu a wasi ojcowie wołali do Pana, posłał Pan Mojżesza i Aarona i wyprowadzili waszych ojców z Egiptu, i osadzili ich w tym kraju.

[9] Ale zapomnieli Pana, Boga swego, więc wydał ich w ręce Sysery, wodza wojsk Chasoru, i w ręce Filistyńczyków, i w ręce króla moabskiego, którzy wojowali z nimi.

[10] I wołali do Pana, mówiąc: Zgrzeszyliśmy, gdyż opuściliśmy Pana i służyliśmy Baalom i Asztartom. Ale teraz wybaw nas z ręki naszych nieprzyjaciół, a będziemy służyli tobie.

[11] Więc posłał Pan Jerubbaala, Baraka, Jeftę i Samuela i wyrwał was z ręki waszych okolicznych nieprzyjaciół, i mieszkaliście bezpiecznie.

[12] A potem, widząc, że Nachasz, król Ammonitów, wyruszył przeciwko wam, rzekliście do mnie: Nie tak, ale król niech panuje nad nami, a przecież Pan, Bóg wasz, jest waszym królem.

[13] Agora, pois, eis aí o rei que elegestes e que pedistes; e eis que o SENHOR vos deu um rei.

[14] Se temerdes ao SENHOR, e o servirdes, e lhe atenderdes à voz, e não lhe fordes rebeldes ao mandado, e seguirdes o SENHOR, vosso Deus, tanto vós como o vosso rei que governa sobre vós, bem será.

[15] Se, porém, não derdes ouvidos à voz do SENHOR, mas, antes, fordes rebeldes ao seu mandado, a mão do SENHOR será contra vós outros, como o foi contra vossos pais.

[16] Ponde-vos também, agora, aqui e vede esta grande coisa que o SENHOR fará diante dos vossos olhos.

[17] Não é, agora, o tempo da sega do trigo? Clamarei, pois, ao SENHOR, e dará trovões e chuva; e sabereis e vereis que é grande a vossa maldade, que tendes praticado perante o SENHOR, pedindo para vós outros um rei.

[18] Então, invocou Samuel ao SENHOR, e o SENHOR deu trovões e chuva naquele dia; pelo que todo o povo temeu em grande maneira ao SENHOR e a Samuel.

[19] Todo o povo disse a Samuel: Roga pelos teus servos ao SENHOR, teu Deus, para que não venhamos a morrer; porque a todos os nossos pecados acrescentamos o mal de pedir para nós um rei.

[20] Então, disse Samuel ao povo: Não temais; tendes cometido todo este mal; no entanto, não vos desvieis de seguir o

[13] Więc oto macie króla, którego sobie obraliście, jakiego pragnęliście. Oto Pan dał wam króla nad wami.

[14] Jeżeli Pana bać się będziecie i jemu służyć, i jego głosu słuchać, a nie będziecie sprzeciwiać się słowu Pana, i zarówno wy, jak i wasz król, który nad wami panuje, za nim pójdziecie, to dobrze!

[15] Ale jeżeli nie będziecie słuchać głosu Pana i będziecie sprzeciwiać się słowu Pana, ręka Pana będzie przeciwko wam i przeciwko królowi waszemu, aby was zgubić.

[16] Teraz zaś przystąpcie i zobaczcie tę wielką rzecz, którą Pan na waszych oczach uczyni.

[17] Czy nie mamy obecnie żniwa pszenicznego? Lecz ja wzywać będę Pana i spuści grzmoty i deszcz. Wtedy poznacie i zobaczycie, jak wielkie zło popełniliście w oczach Pana, domagając się króla.

[18] I wołał Samuel do Pana, a Pan spuścił w tym dniu grzmoty i deszcz; i cały lud bał się bardzo Pana i Samuela.

[19] Rzekł więc cały lud do Samuela: Módl się za swymi sługami do Pana, Boga swego, abyśmy nie pomarli, gdyż do wszystkich naszych grzechów dodaliśmy jeszcze i to zło, że chcieliśmy mieć króla.

[20] I odpowiedział Samuel ludowi: Nie bójcie się: Wprawdzie popełniliście wszystko to zło, lecz przynajmniej nie

SENHOR, mas servi ao SENHOR de todo o vosso coração.

[21] Não vos desvieis; pois seguiríeis coisas vãs, que nada aproveitam e tampouco vos podem livrar, porque vaidade são.

[22] Pois o SENHOR, por causa do seu grande nome, não desampará o seu povo, porque aprouve ao SENHOR fazer-vos o seu povo.

[23] Quanto a mim, longe de mim que eu peque contra o SENHOR, deixando de orar por vós; antes, vos ensinarei o caminho bom e direito.

[24] Tão-somente, pois, temei ao SENHOR e servi-o fielmente de todo o vosso coração; pois vede quão grandiosas coisas vos fez.

[25] Se, porém, perseverardes em fazer o mal, perecereis, tanto vós como o vosso rei.

odstępujcie od Pana, a służcie Panu z całego swego serca.

[21] Nie odstępujcie od niego do nicości, które nie mogą pomóc ani wyratować, gdyż są nicościami.

[22] Nie porzuci bowiem Pan swego ludu przez wzgląd na wielkie imię swoje, gdyż raczył uczynić was swoim ludem.

[23] Również i ja daleki jestem od tego, aby zgrzeszyć przeciwko Panu przez zaniechanie modlitwy za wami. Owszem, uczyć was będę drogi dobrej i prawej.

[24] Tylko bójcie się Pana i służcie mu wiernie z całego swego serca, widząc, jak wielkich rzeczy dokonał z wami.

[25] Jeżeli atoli będziecie źle postępować, to zginiecie zarówno wy, jak i wasz król.

1 Samuel 13

Guerra entre os israelitas e os filisteus

[1] Um ano reinara Saul em Israel. No segundo ano de seu reinado sobre o povo,

[2] escolheu para si três mil homens de Israel; estavam com Saul dois mil em Micmás e na região montanhosa de Betel, e mil estavam com Jônatas em Gibeá de Benjamim; e despediu o resto do povo, cada um para sua casa.

[3] Jônatas derrotou a guarnição dos filisteus que estava em Gibeá, o que os filisteus ouviram; pelo que Saul fez tocar a trombeta por toda a terra, dizendo: Ouçam isso os hebreus.

I Samuela 13

Początek wojny z Filistyńczykami

[1] Saul miał pięćdziesiąt lat, gdy został królem, i dwadzieścia dwa lata panował nad Izraelem.

[2] Saul wybrał sobie trzy tysiące mężów z Izraela. Dwa tysiące było z Saulem w Michmas i na pogórzu Betelu, a tysiąc było z Jonatanem w Gibei Beniaminowej. Resztę ludu zaś odprawił do domów.

[3] Jonatan pobił załogę filistyńską, która była w Gibei; toteż gdy Filistyńczycy usłyszeli o tym, że Hebrajczycy się zbuntowali, a Saul kazał trąbić po całym kraju

[4] Todo o Israel ouviu dizer: Saul derrotou a guarnição dos filisteus, e também Israel se fez odioso aos filisteus. Então, o povo foi convocado para junto de Saul, em Gilgal.

[5] Reuniram-se os filisteus para pelejar contra Israel: trinta mil carros, e seis mil cavaleiros, e povo em multidão como a areia que está à beira-mar; e subiram e se acamparam em Micmás, ao oriente de Bete-Áven.

[6] Vendo, pois, os homens de Israel que estavam em apuros (porque o povo estava apertado), esconderam-se pelas cavernas, e pelos buracos, e pelos penhascos, e pelos túmulos, e pelas cisternas.

[7] Também alguns dos hebreus passaram o Jordão para a terra de Gade e Gileade; e o povo que permaneceu com Saul, estando este ainda em Gilgal, se encheu de temor.

Saul oferece sacrifícios e é reprovado por Samuel

[8] Esperou Saul sete dias, segundo o prazo determinado por Samuel; não vindo, porém, Samuel a Gilgal, o povo se foi espalhando dali.

[9] Então, disse Saul: Trazei-me aqui o holocausto e ofertas pacíficas. E ofereceu o holocausto.

[10] Mal acabara ele de oferecer o holocausto, eis que chega Samuel; Saul lhe saiu ao encontro, para o saudar.

[11] Samuel perguntou: Que fizeste? Respondeu Saul: Vendo que o povo se ia

[4] I cały Izrael usłyszał tę wieść, że Saul kazał pobić załogę filistyńską oraz że Izrael stał się obmierzłym dla Filistyńczyków, lud podążył na zew Saula za nim do Gilgal.

[5] Filistyńczycy także zebrali się, aby rozpocząć wojnę z Izraelem, w trzydzieści tysięcy wozów wojennych, sześć tysięcy jezdnych, a ludu takie mnóstwo, jak piasku nad brzegiem morza. Ruszyli więc i stanęli obozem pod Michmas, na wschód od Bet-Awen.

[6] A gdy mężowie izraelscy widzieli, że znaleźli się w niebezpieczeństwie, bo na lud napierano, poukrywali się w jaskiniach i w norach, i w rozpadlinach skalnych, w pieczarach i w jamach,

[7] A znaczna ilość przeprawiła się przez Jordan do ziemi Gad i Gilead. Saul pozostał jeszcze w Gilgal, a wszyscy wojownicy, którzy szli za nim, byli przerażeni.

[8] I czekał siedem dni do czasu oznaczonego przez Samuela, lecz Samuel nie nadszedł do Gilgal. Wtedy lud opuścił go i rozproszył się.

[9] I rzekł Saul: Przygotujcie mi ofiarę całopalną i ofiarę pojednania. I złożył ofiarę całopalną.

[10] Kiedy dokończył całopalenia, nadszedł Samuel i Saul wyszedł na jego spotkanie, aby go pozdrowić.

[11] I zapytał Samuel: Co uczyniłeś? A Saul odrzekł: Gdy widziałem, że lud pierzchnął

espalhando daqui, e que tu não vinhas nos dias aprazados, e que os filisteus já se tinham ajuntado em Micmás,

[12] eu disse comigo: Agora, descerão os filisteus contra mim a Gilgal, e ainda não obtive a benevolência do SENHOR; e, forçado pelas circunstâncias, ofereci holocaustos.

[13] Então, disse Samuel a Saul: Procedeste nesciamente em não guardar o mandamento que o SENHOR, teu Deus, te ordenou; pois teria, agora, o SENHOR confirmado o teu reino sobre Israel para sempre.

[14] Já agora não subsistirá o teu reino. O SENHOR buscou para si um homem que lhe agrada e já lhe ordenou que seja príncipe sobre o seu povo, porquanto não guardaste o que o SENHOR te ordenou.

[15] Então, se levantou Samuel e subiu de Gilgal a Gibeá de Benjamim. Logo, Saul contou o povo que se achava com ele, cerca de seiscentos homens.

[16] Saul, e Jônatas, seu filho, e o povo que se achava com eles ficaram em Geba de Benjamim; porém os filisteus se acamparam em Micmás.

[17] Os saqueadores saíram do campo dos filisteus em três tropas; uma delas tomou o caminho de Ofra à terra de Sual;

ode mnie, a ty nie nadszedłeś w oznaczonym czasie, Filistyńczycy natomiast są zebrani w Michmas,

[12] Pomyślałem, że Filistyńczycy wkrótce ruszą na mnie do Gilgal, a ja nie zdążyłem pozyskać łaski przed obliczem Pańskim, ośmieliłem się przeto złożyć ofiarę całopalną.

[13] Tedy rzekł Samuel do Saula: Popełniłeś głupstwo! Gdybyś był dochował przykazania Pana, Boga twego, które On ci nadał, Pan byłby utwierdził królestwo twoje nad Izraelem na wieki.

[14] Lecz teraz królestwo twoje nie utrzyma się. Pan wyszukał sobie męża według swego serca i Pan ustanowił go księciem nad swoim ludem za to, iż nie dochowałeś tego, co ci Pan rozkazał.

[15] I ruszył Samuel, i odszedł z Gilgal swoją drogą do Gibei Beniaminowej, a reszta ludu poszła za Saulem, aby się spotkać z wojownikami. I doszli z Gilgal do Gibei Beniaminowej, a Saul dokonał przeglądu ludu, który się znalazł przy nim, w liczbie około sześciuset mężów.

[16] A Saul i Jonatan, jego syn, i zastęp, który się znalazł przy nich, mieszkali w Gibei Beniaminowej, Filistyńczycy zaś stanęli obozem w Michmas.

[17] Wtedy wyruszyli z obozu filistyńskiego łupieżcy w trzech hufcach: jeden hufiec skierował się w stronę Ofry ku krainie Szual,

[18] outra tomou o caminho de Bete-Horom; e a terceira, o caminho a cavaleiro do vale de Zeboim, na direção do deserto.

[19] Ora, em toda a terra de Israel nem um ferreiro se achava, porque os filisteus tinham dito: Para que os hebreus não façam espada, nem lança.

[20] Pelo que todo o Israel tinha de descer aos filisteus para amolar a relha do seu arado, e a sua enxada, e o seu machado, e a sua foice.

[21] Os filisteus cobravam dos israelitas dois terços de um siclo para amolar os fios das relhas e das enxadas e um terço de um siclo para amolar machados e aguilhadas.

[22] Sucedeu que, no dia da peleja, não se achou nem espada, nem lança na mão de nenhum do povo que estava com Saul e com Jônatas; porém se acharam com Saul e com Jônatas, seu filho.

[23] Saiu a guarnição dos filisteus ao desfiladeiro de Micmás.

1 Samuel 14

A vitória de Jônatas sobre os filisteus

[1] Sucedeu que, um dia, disse Jônatas, filho de Saul, ao seu jovem escudeiro: Vem, passemos à guarnição dos filisteus, que está do outro lado. Porém não o fez saber a seu pai.

[2] Saul se encontrava na extremidade de Gibeá, debaixo da romeira em Migrom; e o povo que estava com ele eram cerca de seiscentos homens.

[18] Drugi hufiec skierował się w stronę Bet-Choron, a trzeci hufiec skierował się w stronę Geby, zwróconej ku dolinie hien w stronę pustyni.

[19] A w całej ziemi izraelskiej nie można było znaleźć kowala, gdyż Filistyńczycy uważali, że Hebrajczycy mogliby sobie sporządzić miecze lub oszczepy.

[20] Więc cały Izrael chodził do Filistyńczyków, jeśli chcieli sobie naostrzyć swój lemiesz czy motykę, czy siekierę, czy oścień.

[21] Gdyż naprawa wyszczerbionych ostrzy lemieszów, i motyk, trójzębnych wideł, i siekier i nasadzanie ościeni na drągi u nich tylko było możliwe.

[22] Toteż czasu wojny nie było ani miecza, ani oszczepu w ręku całego zastępu, który był z Saulem i Jonatanem. Tylko Saul i Jonatan, jego syn, mieli je.

[23] A jeden oddział filistyński ruszył ku przełęczy Michmas.

I Samuela 14

Bohaterski wyczyn Jonatana

[1] Pewnego dnia rzekł Jonatan, syn Saula, do swojego giermka: Chodź, przeprawmy się ku czatom filistyńskim, które są po tamtej stronie. Lecz ojcu swojemu o tym nie powiedział.

[2] Saul zaś przebywał na skraju Gibei pod jabłonią granatową, która została przy klepisku, a wojowników było przy nim około sześciuset.

[3] Aías, filho de Aitube, irmão de Icabô, filho de Finéias, filho de Eli, sacerdote do SENHOR em Siló, trazia a estola sacerdotal. O povo não sabia que Jônatas tinha ido.

[4] Entre os desfiladeiros pelos quais Jônatas procurava passar à guarnição dos filisteus, deste lado havia uma penha íngreme, e do outro, outra; uma se chamava Bozez; a outra, Sené.

[5] Uma delas se erguia ao norte, defronte de Micmás; a outra, ao sul, defronte de Geba.

[6] Disse, pois, Jônatas ao seu escudeiro: Vem, passemos à guarnição destes incircuncisos; porventura, o SENHOR nos ajudará nisto, porque para o SENHOR nenhum impedimento há de livrar com muitos ou com poucos.

[7] Então, o seu escudeiro lhe disse: Faze tudo segundo inclinar o teu coração; eis-me aqui contigo, a tua disposição será a minha.

[8] Disse, pois, Jônatas: Eis que passaremos àqueles homens e nos daremos a conhecer a eles.

[9] Se nos disserem assim: Parai até que cheguemos a vós outros; então, ficaremos onde estamos e não subiremos a eles.

[10] Porém se disserem: Subi a nós; então, subiremos, pois o SENHOR no-los entregou nas mãos. Isto nos servirá de sinal.

[11] Dando-se, pois, ambos a conhecer à guarnição dos filisteus, disseram estes: Eis

[3] A Achiasz, syn Achituba, brata Ikaboda, syna Pinechasa, syna Heliego, kapłana Pańskiego w Sylo, nosił efod, wojownicy zaś nie wiedzieli, że Jonatan poszedł.

[4] Otóż, w pośrodku przełęczy, gdzie Jonatan szukał przejścia ku czatom filistyńskim, było z jednej i z drugiej strony urwisko, z których jedno nazywało się Boses, a drugie Senne.

[5] Jedno urwisko wznosi się stromo ku północy w stronę Michmas, a drugie ku południowi w stronę Geby.

[6] Jonatan rzekł do swojego giermka: Choć, przeprawmy się ku czatom tych nieobrzezańców; może Pan uczyni coś dla nas, gdyż Panu nietrudno wybawić przez wielu czy przez niewielu.

[7] Giermek odpowiedział mu: Rób wszystko, co chcesz, zwróć się gdziekolwiek, ja pójdę z tobą według twojego życzenia.

[8] Więc Jonatan rzekł: Dobrze. Oto przeprawimy się ku tym mężom i pokażemy się im.

[9] Jeżeli zawołają na nas: Stójcie, aż do was podejdziemy, będziemy stać w miejscu i nie pójdziemy ku nim,

[10] Jeżeli natomiast powiedzą: Podejdźcie do nas, to podejdziemy, gdyż Pan wydał ich w nasze ręce. To będzie dla nas znakiem.

[11] I pokazali się obaj czatom filistyńskim. A Filistyńczycy rzekli: Oto Hebrajczycy

que já os hebreus estão saindo dos buracos em que se tinham escondido.

wychodzą z nor, w których się poukrywali.

[12] Os homens da guarnição responderam a Jônatas e ao seu escudeiro e disseram: Subi a nós, e nós vos daremos uma lição. Disse Jônatas ao escudeiro: Sobe atrás de mim, porque o SENHOR os entregou nas mãos de Israel.

[12] I odezwali się mężowie stojący na czatach do Jonatana i do jego giermka: Podejdźcie do nas, a damy wam nauczkę. Jonatan rzekł do swego giermka: Chodź za mną, gdyż wydał ich Pan w ręce Izraela.

[13] Então, trepou Jônatas de gatinhas, e o seu escudeiro, atrás; e os filisteus caíram diante de Jônatas, e o seu escudeiro os matava atrás dele.

[13] I wspinał się Jonatan na rękach i nogach, a giermek za nim. Ci zaś padali pod ciosami Jonatana, a jego giermek za nim ich dobijał.

[14] Sucedeu esta primeira derrota, em que Jônatas e o seu escudeiro mataram perto de vinte homens, em cerca de meia jeira de terra.

[14] Ta pierwsza rzeź, którą sprawił Jonatan i jego giermek, objęła około dwudziestu mężów, poległych na przestrzeni mniej więcej morgi pola.

[15] Houve grande espanto no arraial, no campo e em todo o povo; também a mesma guarnição e os saqueadores tremeram, e até a terra se estremeceu; e tudo passou a ser um terror de Deus.

[15] I padł strach na obóz w polu i na wszystkich wojowników. Także ludzi z czatów i łupieżców ogarnął lęk, w dodatku nastało trzęsienie ziemi, które wywołało lęk przed Bogiem.

Saul w zwycięskiej bitwie

[16] Olharam as sentinelas de Saul, em Gibeá de Benjamim, e eis que a multidão se dissolvia, correndo uns para cá, outros para lá.

[16] A gdy wywiadowcy Saula w Gibei Beniaminowej wypatrzyli, że pospólstwo w obozie biega tam i z powrotem,

[17] Então, disse Saul ao povo que estava com ele: Ora, contai e vede quem é que saiu dentre nós. Contaram, e eis que nem Jônatas nem o seu escudeiro estavam ali.

[17] Rzekł Saul do wojowników, którzy byli przy nim: Zróbcie przegląd i zobaczcie, kto od nas odszedł. Zrobili więc przegląd i stwierdzili, że nie ma Jonatana i jego giermka.

[18] Saul disse a Aías: Traze aqui a arca de Deus (porque, naquele dia, ela estava com os filhos de Israel).

[18] I rzekł Saul do Achiasza: Sprowadź Skrzynię Bożą, gdyż Skrzynia Boża była wówczas u synów izraelskich.

[19] Enquanto Saul falava ao sacerdote, o alvoroço que havia no arraial dos filisteus

[19] Gdy Saul jeszcze mówił z kapłanem, zgiełk w obozie filistyńskim bardzo się

crescia mais e mais, pelo que disse Saul ao sacerdote: Desiste de trazer a arca.

[20] Então, Saul e todo o povo que estava com ele se ajuntaram e vieram à peleja; e a espada de um era contra o outro, e houve mui grande tumulto.

[21] Também com os filisteus dantes havia hebreus, que subiram com eles ao arraial; e também estes se ajuntaram com os israelitas que estavam com Saul e Jônatas.

[22] Ouvindo, pois, todos os homens de Israel que se esconderam pela região montanhosa de Efraim que os filisteus fugiram, eles também os perseguiram de perto na peleja.

[23] Assim, livrou o SENHOR a Israel naquele dia; e a batalha passou além de Bete-Áven.

O voto de Saul

[24] Estavam os homens de Israel angustiados naquele dia, porquanto Saul conjurara o povo, dizendo: Maldito o homem que comer pão antes de anoitecer, para que me vingue de meus inimigos. Pelo que todo o povo se absteve de provar pão.

[25] Todo o povo chegou a um bosque onde havia mel no chão.

[26] Chegando o povo ao bosque, eis que corria mel; porém ninguém chegou a mão à boca, porque o povo temia a conjuração.

wzmógł. Rzekł tedy Saul do kapłana: Zaniechaj!

[20] A potem Saul i wszyscy wojownicy, którzy byli z nim, wydali okrzyk bojowy, a gdy dotarli do pola bitwy, oto tam każdy kierował miecz przeciwko drugiemu i powstało bardzo wielkie zamieszanie.

[21] Bo Hebrajczycy, którzy poprzednio stanęli po stronie Filistyńczyków i z nimi wyruszyli do obozu, odstąpili ich, aby stanąć po stronie Izraelitów, którzy byli z Saulem i z Jonatanem.

[22] A gdy wszyscy mężowie izraelscy, którzy się schronili w górach efraimskich, słyszeli, że Filistyńczycy uciekają, także puścili się w pogoń za nimi w tej bitwie.

[23] I wspomógł Pan Izraela w tym dniu, bitwa zaś przeniosła się aż pod Bet Awen.

Gorliwość kultowa Saula

[24] Lecz mimo że Izrael był onego dnia strudzony, Saul kazał ludowi złożyć ślubowanie: Przeklęty niech będzie mąż, który spożyje cokolwiek przed wieczorem, zanim wywrę zemstę na swoich wrogach. Dlatego wszystek lud nawet nie zakosztował chleba.

[25] Lecz na polu znajdowały się w obfitości plastry miodu. I był miód na polanie.

[26] A gdy lud podszedł do tych plastrów, właśnie opływały miodem. Ale nikt nie podniósł ręki do ust, bo lud bał się złożonej przysięgi;

Jonatan bezwiednie naraża się na klątwę

[27] Jônatas, porém, não tinha ouvido quando seu pai conjurara o povo, e estendeu a ponta da vara que tinha na mão, e a molhou no favo de mel; e, levando a mão à boca, tornaram a brilhar os seus olhos.

[28] Então, respondeu um do povo: Teu pai conjurou solenemente o povo e disse: Maldito o homem que, hoje, comer pão; estava exausto o povo.

[29] Então, disse Jônatas: Meu pai turbou a terra; ora, vede como brilham os meus olhos por ter eu provado um pouco deste mel.

[30] Quanto mais se o povo, hoje, tivesse comido livremente do que encontrou do despojo de seus inimigos; porém desta vez não foi tão grande a derrota dos filisteus.

[31] Feriram, porém, aquele dia aos filisteus, desde Micmás até Aijalom. O povo se achava exausto em extremo;

[32] e, lançando-se ao despojo, tomaram ovelhas, bois e bezerros, e os mataram no chão, e os comeram com sangue.

[33] Disto informaram a Saul, dizendo: Eis que o povo peca contra o SENHOR, comendo com sangue. Disse ele: Procedestes aleivosamente; rolai para aqui, hoje, uma grande pedra.

[34] Disse mais Saul: Espalhai-vos entre o povo e dizei-lhe: Cada um me traga o seu boi, a sua ovelha, e matai-os aqui, e comei, e não pequeis contra o SENHOR, comendo com sangue. Então, todo o povo trouxe de

[27] Lecz Jonatan nie słyszał o tym, że jego ojciec zobowiązał lud przysięgą, i skierował koniec laski, którą trzymał w swojej ręce, i umoczył w plastrze miodu, i zwrócił rękę do ust. I wtedy oczy jego nabrały blasku.

[28] Wtem odezwał się ktoś z ludu, mówiąc: Twój ojciec przysięgą zobowiązał lud tymi słowy: Przeklęty każdy, kto dzisiaj spożyje jakiś pokarm. Dlatego lud jest zmęczony.

[29] Jonatan rzekł: Mój ojciec sprowadza nieszczęście na kraj. Zobaczcie, jaki blask mają moje oczy, że skosztowałem nieco tego miodu.

[30] Gdyby lud dziś był zjadł z łupu zdobytego na swoich wrogach, i ileż większa byłaby klęska Filistyńczyków.

[31] A jednak w owym dniu bili Filistyńczyków od Michmas aż do Ajjalon, choć lud był bardzo zmęczony.

[32] Rzucił się tedy lud na łup i nałapali owiec i krów, i cieląt, i zarzynali je wprost na ziemi, i lud jadł z krwią.

[33] Gdy doniesiono o tym Saulowi, że lud grzeszy przeciwko Panu, jedząc z krwią, Saul rzekł: Odstąpiliście od Pana! Przytoczcie tutaj do mnie wielki kamień.

[34] I rzekł Saul: Rozejdźcie się między ludem, a powiedzcie do nich: Niech każdy przyprowadzi do mnie swego wołu czy swoją owcę i zarzynajcie na nim, a potem dopiero jedzcie, a nie grzeszcie przeciwko Panu, jedząc z krwią. I przyprowadził

noite, cada um o seu boi de que já lançara mão, e os mataram ali.

[35] Edificou Saul um altar ao SENHOR; este foi o primeiro altar que lhe edificou.

Jônatas salvo pelo povo

[36] Disse mais Saul: Desçamos esta noite no encalço dos filisteus, e despojemo-los, até o raiar do dia, e não deixemos de resto um homem sequer deles. E disseram: Faze tudo o que bem te parecer.

[37] Disse, porém, o sacerdote: Cheguemo-nos aqui a Deus. Então, consultou Saul a Deus, dizendo: Descerei no encalço dos filisteus? Entregá-los-ás nas mãos de Israel? Porém aquele dia Deus não lhe respondeu.

[38] Então, disse Saul: Chegai-vos para aqui, todos os chefes do povo, e informai-vos, e vede qual o pecado que, hoje, se cometeu.

[39] Porque tão certo como vive o SENHOR, que salva a Israel, ainda que com meu filho Jônatas esteja a culpa, seja morto. Porém nenhum de todo o povo lhe respondeu.

[40] Disse mais a todo o Israel: Vós estareis de um lado, e eu e meu filho Jônatas, do outro. Então, disse o povo a Saul: Faze o que bem te parecer.

[41] Falou, pois, Saul ao SENHOR, Deus de Israel: Mostra a verdade. Então, Jônatas e Saul foram indicados por sorte, e o povo saiu livre.

wszystek lud swoje woły jeszcze tej nocy, i zarzynali je tam.

[35] I zbudował Saul ołtarz Panu. To był jego pierwszy ołtarz zbudowany dla Pana.

[36] Następnie Saul rzekł: Puśćmy się w pogoń za Filistyńczykami jeszcze nocą i łupmy ich aż do świtu, aby ani jeden wśród nich żyw nie pozostał. A oni odpowiedzieli: Czyń wszystko, co ci się wydaje dobre. Lecz kapłan rzekł: Przystąpmy tutaj do Boga!

[37] I zapytał Saul Boga: Jeżeli puszczę się w pogoń za Filistyńczykami, czy wydasz ich w ręce Izraela? Lecz Pan nie dał mu w tym dniu odpowiedzi.

Wstawiennictwo ludu ocala Jonatana

[38] Więc Saul rzekł: Przystąpcie tutaj wszyscy przywódcy ludu i zbadajcie, na czym polegał ten dzisiejszy grzech.

[39] Gdyż jako żyje Bóg, który wybawił Izraela, choćby go popełnił był Jonatan, syn mój, musiałby umrzeć. Lecz nikt z całego ludu nie dał mu odpowiedzi.

[40] Rzekł tedy do całego Izraela: Wy będziecie po jednej stronie, a ja i Jonatan, mój syn, będziemy po drugiej stronie. A lud odrzekł Saulowi: Czyń, co ci się dobre wydaje.

[41] I rzekł Saul do Pana: Boże Izraela! Dlaczego nie dałeś dzisiaj odpowiedzi słudze swemu? Jeżeli grzech ten jest na mnie lub na Jonatanie, moim synu, Panie,

Boże Izraela, daj urim, a jeśli grzech ten jest na twoim ludzie izraelskim, daj tummim. I los padł na Jonatana i Saula, a lud wyszedł czysto.

[42] Disse Saul: Lançai a sorte entre mim e Jônatas, meu filho. E foi indicado Jônatas.

[42] Następnie rzekł Saul: Rzućcie losy między mną a między Jonatanem, moim synem. I los padł na Jonatana.

[43] Disse, então, Saul a Jônatas: Declara-me o que fizeste. E Jônatas lhe disse: Tão-somente provei um pouco de mel com a ponta da vara que tinha na mão. Eis-me aqui; estou pronto para morrer.

[43] Rzekł więc Saul do Jonatana: Powiedz mi, co uczyniłeś? I rzekł mu Jonatan te słowa: Skosztowałem końcem laski, którą miałem w ręce, nieco miodu, lecz oto gotów jestem umrzeć.

[44] Então, disse Saul: Deus me faça o que bem lhe aprouver; é certo que morrerás, Jônatas.

[44] I rzekł Saul: To niech mi uczyni Bóg i to niech doda! Tak jest, musisz umrzeć, Jonatanie!

[45] Porém o povo disse a Saul: Morrerá Jônatas, que efetuou tamanha salvação em Israel? Tal não suceda. Tão certo como vive o SENHOR, não lhe há de cair no chão um só cabelo da cabeça! Pois foi com Deus que fez isso, hoje. Assim, o povo salvou a Jônatas, para que não morresse.

[45] Lecz lud rzekł do Saula: Czy miałby zginąć Jonatan, który sprawił Izraelowi to wielkie ocalenie. Nie daj tego Boże, żeby włos z jego głowy miał spaść na ziemię. Gdyż z pomocą Bożą dokonał dziś tego. I wykupił lud Jonatana, tak iż nie zginął.

[46] E Saul deixou de perseguir os filisteus; e estes se foram para a sua terra.

[46] Zaniechał tedy Saul pościgu za Filistyńczykami, i Filistyńczycy powrócili do swoich siedzib.

Wojny Saula

[47] Tendo Saul assumido o reinado de Israel, pelejou contra todos os seus inimigos em redor: contra Moabe, os filhos de Amom e Edom; contra os reis de Zobá e os filisteus; e, para onde quer que se voltava, era vitorioso.

[47] Gdy Saul objął panowanie nad Izraelem, prowadził wojny ze wszystkimi swoimi okolicznymi wrogami, z Moabitami, z Ammonitami, z Edomitami, z królami Soby, z Filistyńczykami, i wszędzie, dokądkolwiek się zwrócił, zwyciężał.

[48] Houve-se varonilmente, e feriu os amalequitas, e libertou a Israel das mãos dos que o saqueavam.

[48] Sprawował się mężnie i pobił Amalekitów, i wyrwał Izraela z ręki tych, którzy jego kraj plądrowali.

Stosunki rodzinne Saula

[49] Os filhos de Saul eram Jônatas, Isvi e Malquisua; os nomes de suas duas filhas eram: o da mais velha, Merabe; o da mais nova, Mical.

[49] Synami Saula byli: Jonatan, Jiszwi, Malkiszua, a jego dwie córki nazywały się: starsza Merob, młodsza Michal.

[50] A mulher de Saul chamava-se Ainoã, filha de Aimaás. O nome do general do seu exército, Abner, filho de Ner, tio de Saul.

[50] Żona Saula nazywała się Achinoam, córka Achimaasa, a hetman jego wojska Abner, syn Nera, stryja Saulowego.

[51] Quis era pai de Saul; e Ner, pai de Abner, era filho de Abiel.

[51] Kisz zaś, ojciec Saula, i Ner, ojciec Abnera, byli synami Abiela.

[52] Por todos os dias de Saul, houve forte guerra contra os filisteus; pelo que Saul, a todos os homens fortes e valentes que via, os agregava a si.

[52] Przez wszystkie dni Saulowe była zażarta wojna z Filistyńczykami; a gdy Saul ujrzał jakiegoś męża rycerskiego i wojowniczego, pozyskiwał go dla siebie.

1 Samuel 15

A desobediência de Saul e a sua rejeição

[1] Disse Samuel a Saul: Enviou-me o SENHOR a ungir-te rei sobre o seu povo, sobre Israel; atenta, pois, agora, às palavras do SENHOR.

[2] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Castigarei Amaleque pelo que fez a Israel: ter-se oposto a Israel no caminho, quando este subia do Egito.

[3] Vai, pois, agora, e fere a Amaleque, e destrói totalmente a tudo o que tiver, e nada lhe poupes; porém matarás homem e mulher, meninos e crianças de peito, bois e ovelhas, camelos e jumentos.

[4] Saul convocou o povo e os contou em Telaim: duzentos mil homens de pé e dez mil homens de Judá.

[5] Chegando, pois, Saul à cidade de Amaleque, pôs emboscadas no vale.

I Samuela 15

Zwycięska wojna Saula z Amalekitami

[1] I rzekł Samuel do Saula: Mnie posłał Pan, abym cię namaścił na króla nad jego ludem, nad Izraelem, więc teraz słuchaj słów Pańskich.

[2] Tak mówi Pan Zastępów: Chcę pomścić to, co uczynił Amalek Izraelowi, stając mu na drodze, gdy wychodził z Egiptu.

[3] Idź więc teraz i pobij Amaleka, i wytęp jako obłożonego klątwą jego i wszystko, co do niego należy; nie lituj się nad nim, ale wytrać mężczyznę i kobietę, dziecię i niemowlę, wołu i owcę, wielbłąda i osła.

[4] Wtedy Saul powołał lud pod broń i dokonał przeglądu w Telaim nad dwustu tysiącami pieszych, a nadto dziesięcioma tysiącami z Judy.

[5] I przyciągnął Saul pod miasto Amaleka i urządził zasadzkę w dolinie nad potokiem.

[6] E disse aos queneus: Ide-vos, retirai-vos e saí do meio dos amalequitas, para que eu vos não destrua juntamente com eles, porque usastes de misericórdia para com todos os filhos de Israel, quando subiram do Egito. Assim, os queneus se retiraram do meio dos amalequitas.

[6] Lecz do Kenitów Saul rzekł: Nuże, odejdźcie i oddalcie się od Amalekitów, abym was razem z nimi nie wytępił, bo wy okazaliście życzliwość wszystkim synom izraelskim, gdy wyruszyli z Egiptu. I Kenici odłączyli się od Amalekitów.

[7] Então, feriu Saul os amalequitas, desde Havilá até chegar a Sur, que está defronte do Egito.

[7] I pobił Saul Amalekitów od Chawila aż do Szur, które leży na wschód od Egiptu.

[8] Tomou vivo a Agague, rei dos amalequitas; porém a todo o povo destruiu a fio de espada.

[8] Agaga, króla Amalekitów pojmał żywcem, natomiast wszystek lud wybił mieczem.

Nieposłuszeństwo Saula i jego odrzucenie

[9] E Saul e o povo pouparam Agague, e o melhor das ovelhas e dos bois, e os animais gordos, e os cordeiros, e o melhor que havia e não os quiseram destruir totalmente; porém toda coisa vil e desprezível destruíram.

[9] Lecz Saul i jego lud oszczędzili Agaga i to, co było najlepsze wśród owiec i bydła, najtłustsze okazy i jagnięta, i wszystkiego, co było wartościowe nie chcieli przeznaczyć na zniszczenie, zniszczyli natomiast dobytek lichy i marny.

[10] Então, veio a palavra do SENHOR a Samuel, dizendo:

[10] I doszło do Samuela słowo Pana tej treści:

[11] Arrependo-me de haver constituído Saul rei, porquanto deixou de me seguir e não executou as minhas palavras. Então, Samuel se contristou e toda a noite clamou ao SENHOR.

[11] Żałuję, że Saula posadziłem na królestwie, gdyż odwrócił się ode mnie i słowa mojego nie wykonał. Samuela ogarnął gniew i wołał do Pana przez całą noc.

[12] Madrugou Samuel para encontrar a Saul pela manhã; e anunciou-se àquele: Já chegou Saul ao Carmelo, e eis que levantou para si um monumento; e, dando volta, passou e desceu a Gilgal.

[12] Samuel wstał wcześnie rano, aby spotkać się z Saulem. Lecz doniesiono Samuelowi, że Saul poszedł do Karmelu i postawił tam sobie pomnik zwycięstwa, następnie zawrócił i pociągnął dalej do Gilgal.

[13] Veio, pois, Samuel a Saul, e este lhe disse: Bendito sejas tu do SENHOR; executei as palavras do SENHOR.

[13] A gdy Samuel przybył do Saula, Saul rzekł do niego: Błogosławionyś ty u Pana! Wypełniłem rozkaz Pański!

[14] Então, disse Samuel: Que balido, pois, de ovelhas é este nos meus ouvidos e o mugido de bois que ouço?

[15] Respondeu Saul: De Amaleque os trouxeram; porque o povo poupou o melhor das ovelhas e dos bois, para os sacrificar ao SENHOR, teu Deus; o resto, porém, destruímos totalmente.

[16] Então, disse Samuel a Saul: Espera, e te declararei o que o SENHOR me disse esta noite. Respondeu-lhe Saul: Fala.

[17] Prosseguiu Samuel: Porventura, sendo tu pequeno aos teus olhos, não foste por cabeça das tribos de Israel, e não te ungiu o SENHOR rei sobre ele?

[18] Enviou-te o SENHOR a este caminho e disse: Vai, e destrói totalmente estes pecadores, os amalequitas, e peleja contra eles, até exterminá-los.

[19] Por que, pois, não atentaste à voz do SENHOR, mas te lançaste ao despojo e fizeste o que era mau aos olhos do SENHOR?

[20] Então, disse Saul a Samuel: Pelo contrário, dei ouvidos à voz do SENHOR e segui o caminho pelo qual o SENHOR me enviou; e trouxe a Agague, rei de Amaleque, e os amalequitas, os destruí totalmente;

[21] mas o povo tomou do despojo ovelhas e bois, o melhor do designado à destruição para oferecer ao SENHOR, teu Deus, em Gilgal.

[14] Samuel zaś rzekł: A co to za beczenie owiec, które dochodzi do moich uszu, i ryk bydła, który słyszę?

[15] Saul odrzekł: Od Amalekitów je przyprowadzili, ponieważ lud oszczędził najlepsze sztuki z owiec i z bydła, aby je ofiarować Panu, Bogu twojemu; resztę jednak wybiliśmy do nogi.

[16] Rzekł tedy Samuel do Saula: Przestań! Oznajmię ci, co Pan powiedział do mnie tej nocy. A ten rzekł: Powiedz.

[17] Więc Samuel powiedział: Czy nie jest tak, że chociaż we własnych oczach wydałeś się sobie mały, zostałeś naczelnikiem plemion izraelskich i Pan namaścił cię na króla nad Izraelem?

[18] Następnie kazał ci Pan wyruszyć w pole, mówiąc: Idź i wybij do nogi grzeszników, Amalekitów i walcz z nimi, aż ich wytracisz.

[19] Więc dlaczego nie usłuchałeś głosu Pana, lecz rzuciłeś się na łup i uczyniłeś zło przed Panem?

[20] A Saul odrzekł Samuelowi: Przecież usłuchałem głosu Pana i wyruszyłem w pole, dokąd posłał mnie Pan, i przyprowadziłem Agaga, króla Amalekitów, a Amalekitów wybiłem do nogi!

[21] Ale lud pobrał z łupu w owcach i w bydle najprzedniejsze z obłożonego klątwą dobytku, aby je ofiarować Panu, Bogu twojemu w Gilgal.

[22] Porém Samuel disse: Tem, porventura, o SENHOR tanto prazer em holocaustos e sacrifícios quanto em que se obedeça à sua palavra? Eis que o obedecer é melhor do que o sacrificar, e o atender, melhor do que a gordura de carneiros.

[23] Porque a rebelião é como o pecado de feitiçaria, e a obstinação é como a idolatria e culto a ídolos do lar. Visto que rejeitaste a palavra do SENHOR, ele também te rejeitou a ti, para que não sejas rei.

[24] Então, disse Saul a Samuel: Pequei, pois transgredi o mandamento do SENHOR e as tuas palavras; porque temi o povo e dei ouvidos à sua voz.

[25] Agora, pois, te rogo, perdoa-me o meu pecado e volta comigo, para que adore o SENHOR.

[26] Porém Samuel disse a Saul: Não tornarei contigo; visto que rejeitaste a palavra do SENHOR, já ele te rejeitou a ti, para que não sejas rei sobre Israel.

[27] Virando-se Samuel para se ir, Saul o segurou pela orla do manto, e este se rasgou.

[28] Então, Samuel lhe disse: O SENHOR rasgou, hoje, de ti o reino de Israel e o deu ao teu próximo, que é melhor do que tu.

[29] Também a Glória de Israel não mente, nem se arrepende, porquanto não é homem, para que se arrependa.

[30] Então, disse Saul: Pequei; honra-me, porém, agora, diante dos anciãos do meu

[22] Samuel odpowiedział: Czy takie ma Pan upodobanie w całopaleniach i w rzeźnych ofiarach, co w posłuszeństwie dla głosu Pana? Oto: Posłuszeństwo lepsze jest niż ofiara, a uważne słuchanie lepsze niż tłuszcz barani.

[23] Gdyż nieposłuszeństwo jest takim samym grzechem, jak czary, a krnąbrność, jak bałwochwalstwo i oddawanie czci obrazom. Ponieważ wzgardziłeś rozkazem Pana, więc i On wzgardził tobą i nie będziesz królem.

[24] I rzekł Saul do Samuela: Zgrzeszyłem, gdyż przekroczyłem rozkaz Pana i słowo twoje; lecz bałem się ludu, więc usłuchałem jego głosu.

[25] Teraz jednak odpuść mi mój grzech i zawróć ze mną, a oddam pokłon Panu.

[26] Samuel odrzekł Saulowi: Nie zawrócę z tobą, gdyż wzgardziłeś rozkazem Pana, i Pan wzgardził tobą, abyś nie był królem nad Izraelem.

[27] A gdy Samuel się odwrócił, aby odejść, Saul pochwycił kraj jego płaszcza, i ten rozdarł się.

[28] Wtedy Samuel rzekł do niego: Dziś odebrał ci Pan królowanie nad Izraelem i nada je innemu, lepszemu od ciebie.

[29] A doprawdy ten, który jest chwałą Izraela, nie kłamie i nie żałuje, bo nie jest człowiekiem, aby żałować.

[30] A on odrzekł: Zgrzeszyłem! Lecz teraz uczcij mnie przed starszymi mego ludu i

povo e diante de Israel; e volta comigo, para que adore o SENHOR, teu Deus.

31 Então, Samuel seguiu a Saul, e este adorou o SENHOR.

przez Izraelem i zawróć ze mną, abym oddał pokłon Panu, Bogu twojemu.

31 Zawrócił więc Samuel i szedł za Saulem, a Saul złożył pokłon Panu.

Samuel mata a Agague

32 Disse Samuel: Traze-me aqui Agague, rei dos amalequitas. Agague veio a ele, confiante; e disse: Certamente, já se foi a amargura da morte.

32 I rzekł Samuel: Przywiedźcie do mnie Agaga, króla Amalekitów. A Agag szedł do niego odważnie. I rzekł Agag: Zaiste ustąpiła gorycz umierania.

33 Disse, porém, Samuel: Assim como a tua espada desfilhou mulheres, assim desfilhada ficará tua mãe entre as mulheres. E Samuel despedaçou a Agague perante o SENHOR, em Gilgal.

33 Samuel zaś rzekł: Jak miecz twój pozbawiał kobiety dzieci, Tak niech wśród kobiet i twoja matka będzie pozbawiona dzieci. I porąbał Samuel Agaga w kawałki przed Panem w Gilgal.

34 Então, Samuel se foi a Ramá; e Saul subiu à sua casa, a Gibeá de Saul.

34 I poszedł Samuel do Ramy, Saul zaś podążył do swego domu do Gibei Saulowej.

35 Nunca mais viu Samuel a Saul até ao dia da sua morte; porém tinha pena de Saul. O SENHOR se arrependeu de haver constituído Saul rei sobre Israel.

35 A Samuel nie oglądał już Saula do dnia swojej śmierci i bolał Samuel nad Saulem. Pan zaś żałował, iż uczynił Saula królem nad Izraelem.

1 Samuel 16

Samuel enviado a Jessé

1 Disse o SENHOR a Samuel: Até quando terás pena de Saul, havendo-o eu rejeitado, para que não reine sobre Israel? Enche um chifre de azeite e vem; enviar-te-ei a Jessé, o belemita; porque, dentre os seus filhos, me provi de um rei.

2 Disse Samuel: Como irei eu? Pois Saul o saberá e me matará. Então, disse o SENHOR: Toma contigo um novilho e dize: Vim para sacrificar ao SENHOR.

I Samuela 16

Dawid namaszczony na króla

1 I rzekł Pan do Samuela: Dopókiż będziesz bolał nad Saulem, że Ja nim wzgardziłem, aby nie był królem nad Izraelem? Napełnij swój róg olejem i idź; posyłam cię do Isajego w Betlejem, albowiem upatrzyłem sobie króla między jego synami.

2 Samuel zaś rzekł: Jakże mogę pójść? Gdy usłyszy o tym Saul, zabije mnie! A Pan odrzekł: Weź z sobą jałówkę i mów, że przybyłeś złożyć ofiarę Panu.

[3] Convidarás Jessé para o sacrifício; eu te mostrarei o que hás de fazer, e ungir-me-ás a quem eu te designar.

[4] Fez, pois, Samuel o que dissera o SENHOR e veio a Belém. Saíram-lhe ao encontro os anciãos da cidade, tremendo, e perguntaram: É de paz a tua vinda?

[5] Respondeu ele: É de paz; vim sacrificar ao SENHOR. Santificai-vos e vinde comigo ao sacrifício. Santificou ele a Jessé e os seus filhos e os convidou para o sacrifício.

[6] Sucedeu que, entrando eles, viu a Eliabe e disse consigo: Certamente, está perante o SENHOR o seu ungido.

[7] Porém o SENHOR disse a Samuel: Não atentes para a sua aparência, nem para a sua altura, porque o rejeitei; porque o SENHOR não vê como vê o homem. O homem vê o exterior, porém o SENHOR, o coração.

[8] Então, chamou Jessé a Abinadabe e o fez passar diante de Samuel, o qual disse: Nem a este escolheu o SENHOR.

[9] Então, Jessé fez passar a Samá, porém Samuel disse: Tampouco a este escolheu o SENHOR.

[10] Assim, fez passar Jessé os seus sete filhos diante de Samuel; porém Samuel disse a Jessé: O SENHOR não escolheu estes.

[11] Perguntou Samuel a Jessé: Acabaram-se os teus filhos? Ele respondeu: Ainda falta o mais moço, que está apascentando as

[3] Zaproś też Isajego na ucztę ofiarną, a Ja cię potem powiadomię, co masz dalej czynić. Namaścisz mi zaś tego, którego ci wskażę.

[4] I uczynił Samuel, jak mu nakazał Pan: Poszedł do Betlejemu, a starsi miasta, wystraszeni, wyszli naprzeciw niego i rzekli: Czy twoje przyjście oznacza pokój?

[5] On odrzekł: Pokój! Przyszedłem, aby złożyć ofiarę Panu. Poświęćcie się, aby móc pójść ze mną na ucztę ofiarną. Poświęcił też Isajego wraz z jego synami i zaprosił ich na ucztę ofiarną.

[6] A gdy przyszli, zobaczył Eliaba i pomyślał: Zapewne ten jest pomazańcem Pana.

[7] Ale Pan rzekł do Samuela: Nie patrz na jego wygląd i na jego wysoki wzrost; nie uważam go za godnego, albowiem Bóg nie patrzy na to, na co patrzy człowiek. Człowiek patrzy na to, co jest przed oczyma, ale Pan patrzy na serce.

[8] Potem przywołał Isaj Abinadaba i kazał mu przejść przed Samuelem. Ale ten rzekł: Także tego nie wybrał Pan.

[9] Isaj przyprowadził Szammę. Ale Samuel rzekł: I tego nie wybrał Pan.

[10] I przyprowadził Isaj siedmiu swoich synów przed Samuela. Ale Samuel rzekł do Isajego: Nie wybrał ich Pan.

[11] Potem rzekł Samuel do Isajego: Czy to już wszyscy młodzieńcy? A ten odrzekł: Pozostał jeszcze najmłodszy, lecz on pasie

ovelhas. Disse, pois, Samuel a Jessé: Manda chamá-lo, pois não nos assentaremos à mesa sem que ele venha.

[12] Então, mandou chamá-lo e fê-lo entrar. Era ele ruivo, de belos olhos e boa aparência. Disse o SENHOR: Levanta-te e unge-o, pois este é ele.

[13] Tomou Samuel o chifre do azeite e o ungiu no meio de seus irmãos; e, daquele dia em diante, o Espírito do SENHOR se apossou de Davi. Então, Samuel se levantou e foi para Ramá.

Davi tange sua harpa perante Saul

[14] Tendo-se retirado de Saul o Espírito do SENHOR, da parte deste um espírito maligno o atormentava.

[15] Então, os servos de Saul lhe disseram: Eis que, agora, um espírito maligno, enviado de Deus, te atormenta.

[16] Manda, pois, senhor nosso, que teus servos, que estão em tua presença, busquem um homem que saiba tocar harpa; e será que, quando o espírito maligno, da parte do SENHOR, vier sobre ti, então, ele a dedilhará, e te acharás melhor.

[17] Disse Saul aos seus servos: Buscai-me, pois, um homem que saiba tocar bem e trazei-mo.

[18] Então, respondeu um dos moços e disse: Conheço um filho de Jessé, o belemita, que sabe tocar e é forte e valente, homem de guerra, sisudo em palavras e de boa aparência; e o SENHOR é com ele.

trzodę. Rzekł więc Samuel do Isajego: Poślij po niego i sprowadź go. Nie zasiądziemy do stołu, aż przyjdzie tutaj.

[12] Posłał więc i sprowadził go. A on był rumiany i miał piękne oczy i ładny wygląd. I rzekł Pan: Wstań, namaść go, gdyż to jest ten.

[13] Wtedy wziął Samuel róg z olejem i namaścił go w gronie jego braci; i od tego dnia Duch Pański spoczął na Dawidzie i pozostał na nim nadal, Samuel zaś powstał i poszedł do Ramy.

Dawid dostaje się do otoczenia Saula

[14] A gdy od Saula odstąpił Duch Pański, zaczął go trapić duch zły, też od Pana.

[15] Rzekli tedy słudzy Saula do niego: Oto duch zły od Boga trapi cię;

[16] Niechaj rozkaże nasz pan sługom swoim, którzy są przy tobie, a poszukają męża umiejącego grać na harfie, aby ci zagrał, gdy przypadnie na cię duch zły od Boga i ulży ci.

[17] Rzekł więc Saul do swoich sług: Rozejrzyjcie się dla mnie za mężem grającym i przyprowadźcie go do mnie.

[18] Wtedy odezwał się jeden z młodzieńców i rzekł: Oto widziałem syna Isajego, Betlejemity, znającego się na grze; jest to dzielny rycerz i mąż waleczny, wymowny i urodziwy, a Pan jest z nim.

[19] Saul enviou mensageiros a Jessé, dizendo: Envia-me Davi, teu filho, o que está com as ovelhas.

[20] Tomou, pois, Jessé um jumento, e o carregou de pão, um odre de vinho e um cabrito, e enviou-os a Saul por intermédio de Davi, seu filho.

[21] Assim, Davi foi a Saul e esteve perante ele; este o amou muito e o fez seu escudeiro.

[22] Saul mandou dizer a Jessé: Deixa estar Davi perante mim, pois me caiu em graça.

[23] E sucedia que, quando o espírito maligno, da parte de Deus, vinha sobre Saul, Davi tomava a harpa e a dedilhava; então, Saul sentia alívio e se achava melhor, e o espírito maligno se retirava dele.

1 Samuel 17

O desafio de Golias

[1] Ajuntaram os filisteus as suas tropas para a guerra, e congregaram-se em Socó, que está em Judá, e acamparam-se entre Socó e Azeca, em Efes-Damim.

[2] Porém Saul e os homens de Israel se ajuntaram, e acamparam no vale de Elá, e ali ordenaram a batalha contra os filisteus.

[3] Estavam estes num monte do lado dalém, e os israelitas, no outro monte do lado daquém; e, entre eles, o vale.

[19] Wysłał tedy Saul posłańców do Isajego z rozkazem: Przyślij do mnie Dawida, swego syna, który jest przy trzodzie.

[20] I wziął Isaj osła objuczonego chlebami, łagiew wina i jednego koziołka, i posłał przez swego syna Dawida Saulowi.

[21] W ten sposób dostał się Dawid do Saula na służbę u jego boku, a ten polubił go bardzo i Dawid został jego giermkiem.

[22] I posłał Saul do Isajego i kazał mu powiedzieć: Niech pozostanie Dawid u mego boku, znalazł bowiem łaskę w moich oczach.

[23] A gdy duch zły od Boga opadał Saula, Dawid brał harfę i grał na niej, i przychodziła na Saula ulga, i było mu lepiej, a duch zły odstępował od niego.

I Samuela 17

Dawid i Goliat

[1] Wtedy zebrali Filistyńczycy swoje wojska na wojnę. Zebrali się w Socho, które należy do Judy, i rozłożyli się obozem w Efez-Dammim między Socho a Aseka.

[2] Saul zaś i wojownicy izraelscy zebrali i rozłożyli się obozem w dolinie dębów i ustawili się do bitwy, aby potykać się z Filistyńczykami.

[3] Filistyńczycy stali na górze z jednej strony, a Izraelici stali na górze z drugiej strony, a między nimi była dolina.

[4] Então, saiu do arraial dos filisteus um homem guerreiro, cujo nome era Golias, de Gate, da altura de seis côvados e um palmo.

[5] Trazia na cabeça um capacete de bronze e vestia uma couraça de escamas cujo peso era de cinco mil siclos de bronze.

[6] Trazia caneleiras de bronze nas pernas e um dardo de bronze entre os ombros.

[7] A haste da sua lança era como o eixo do tecelão, e a ponta da sua lança, de seiscentos siclos de ferro; e diante dele ia o escudeiro.

[8] Parou, clamou às tropas de Israel e disse-lhes: Para que saís, formando-vos em linha de batalha? Não sou eu filisteu, e vós, servos de Saul? Escolhei dentre vós um homem que desça contra mim.

[9] Se ele puder pelejar comigo e me ferir, seremos vossos servos; porém, se eu o vencer e o ferir, então, sereis nossos servos e nos servireis.

[10] Disse mais o filisteu: Hoje, afronto as tropas de Israel. Dai-me um homem, para que ambos pelejemos.

[11] Ouvindo Saul e todo o Israel estas palavras do filisteu, espantaram-se e temeram muito.

Davi enviado a seus irmãos

[12] Davi era filho daquele efrateu de Belém de Judá cujo nome era Jessé, que tinha

[4] Wtem wystąpił z szeregów filistyńskich pewien harcownik, imieniem Goliat, z Gat, o wzroście sześć łokci i piędź.

[5] Na głowie miał hełm spiżowy a odziany był w pancerz łuskowy, a waga jego pancerza wynosiła pięć tysięcy sykli kruszcu.

[6] Miał również nagolenice spiżowe na nogach i dzidę spiżową na plecach.

[7] Drzewce jego dzidy było jak drąg tkacki, grot jego dzidy ważył sześćset sykli żelaza, a giermek z jego tarczą kroczył przed nim.

[8] Ten stanął i zawołał w stronę hufców izraelskich te słowa: Po co wychodzicie, aby się sposobić do bitwy? Czy ja nie jestem Filistyńczykiem a wy sługami Saula? Wybierzcie sobie wojownika i niech wystąpi przeciwko mnie!

[9] Jeżeli potrafi walczyć ze mną i położy mnie trupem, będziemy waszymi niewolnikami; ale jeżeli ja go przemogę i położę go trupem, wy będziecie naszymi niewolnikami i będziecie nam służyć.

[10] Rzekł jeszcze Filistyńczyk: Ja zelżyłem dzisiaj szeregi Izraela, powiadając: Stawcie mi wojownika, a będziemy walczyć z sobą.

[11] Gdy zaś Saul i cały Izrael usłyszeli te słowa Filistyńczyka, upadli na duchu i bali się bardzo.

[12] A Dawid był synem wspomnianego Efratejczyka, z Betlejemu judzkiego, imieniem Isaj, który miał ośmiu synów;

oito filhos; nos dias de Saul, era já velho e adiantado em anos entre os homens.

[13] Apresentaram-se os três filhos mais velhos de Jessé a Saul e o seguiram à guerra; chamavam-se: Eliabe, o primogênito, o segundo, Abinadabe, e o terceiro, Samá.

[14] Davi era o mais moço; só os três maiores seguiram Saul.

[15] Davi, porém, ia a Saul e voltava, para apascentar as ovelhas de seu pai, em Belém.

[16] Chegava-se, pois, o filisteu pela manhã e à tarde; e apresentou-se por quarenta dias.

[17] Disse Jessé a Davi, seu filho: Leva, peço-te, para teus irmãos um efa deste trigo tostado e estes dez pães e corre a levá-los ao acampamento, a teus irmãos.

[18] Porém estes dez queijos, leva-os ao comandante de mil; e visitarás teus irmãos, a ver se vão bem; e trarás uma prova de como passam.

[19] Saul, e eles, e todos os homens de Israel estão no vale de Elá, pelejando com os filisteus.

[20] Davi, pois, no dia seguinte, se levantou de madrugada, deixou as ovelhas com um guarda, carregou-se e partiu, como Jessé lhe ordenara; e chegou ao acampamento quando já as tropas saíam para formar-se em ordem de batalha e, a gritos, chamavam à peleja.

mąż ten w czasach Saula był już za stary, aby stanąć w gronie wojowników;

[13] Wyruszyli więc za Saulem na wojnę trzej najstarsi synowie Isajego; a imiona trzech jego synów, którzy wyruszyli na wojnę, to: najstarszy Eliab, drugi po nim Abinadab, a trzeci Szamma.

[14] A Dawid był najmłodszy. Za Saulem wyruszyli trzej najstarsi,

[15] Dawid zaś nieraz odchodził od Saula, aby paść trzody swojego ojca w Betlejemie.

[16] Ale Filistyńczyk ów występował co poranek i co wieczór, i stawał tak przez czterdzieści dni.

[17] I rzekł raz Isaj do Dawida, swego syna: Weź no dla swoich braci efę tego oto prażonego ziarna i tych dziesięć chlebów i pobiegnij z tym do obozu do swoich braci,

[18] Tych zaś dziesięć kawałków sera zanieś pułkownikowi; zapytaj o powodzenie swoich braci i weź od nich dowód;

[19] Saul bowiem i oni oraz cały lud izraelski wojują z Filistyńczykami w dolinie dębów.

[20] Wstał tedy Dawid wcześnie rano i powierzywszy trzodę stróżowi, zabrał juki i wyruszył, jak mu nakazał Isaj. A gdy przybył do obozowiska, właśnie wojsko wychodziło w szyku bojowym i wzniosło okrzyk bojowy.

[21] Os israelitas e filisteus se puseram em ordem, fileira contra fileira.

[21] Zarówno Izraelici jak i Filistyńczycy ustawili się w szyku bojowym, szereg naprzeciw szeregu.

[22] Davi, deixando o que trouxera aos cuidados do guarda da bagagem, correu à batalha; e, chegando, perguntou a seus irmãos se estavam bem.

[22] A Dawid zrzucił z siebie juki, oddał je w ręce stróża juków, pobiegł do przedniego szeregu i doszedłszy tam, zapytał swoich braci o powodzenie.

[23] Estando Davi ainda a falar com eles, eis que vinha subindo do exército dos filisteus o duelista, cujo nome era Golias, o filisteu de Gate; e falou as mesmas coisas que antes falara, e Davi o ouviu.

[23] Jeszcze rozmawiał z nimi, gdy wtem wystąpił z szeregów filistyńskich harcownik filistyński imieniem Goliat z Gat i odezwał się tymi samymi słowy. I usłyszał to Dawid.

O gigante Golias insulta os israelitas

[24] Todos os israelitas, vendo aquele homem, fugiam de diante dele, e temiam grandemente,

[24] A wszyscy wojownicy izraelscy, ilekroć widzieli tego męża, uciekali przed nim, bo się bardzo bali.

[25] e diziam uns aos outros: Vistes aquele homem que subiu? Pois subiu para afrontar a Israel. A quem o matar, o rei o cumulará de grandes riquezas, e lhe dará por mulher a filha, e à casa de seu pai isentará de impostos em Israel.

[25] I mówili wojownicy izraelscy: Czy widzicie tego harcownika, który występuje tylko po to, aby lżyć Izraela? Toteż tego, który by go położył trupem, obdarzy król wielkim bogactwem i da mu swoją córkę za żonę, a dom jego ojca uczyni wolnym od danin w Izraelu.

[26] Então, falou Davi aos homens que estavam consigo, dizendo: Que farão àquele homem que ferir a este filisteu e tirar a afronta de sobre Israel? Quem é, pois, esse incircunciso filisteu, para afrontar os exércitos do Deus vivo?

[26] I odezwał się Dawid do wojowników, którzy stali przy nim: Co to stanie się z tym mężem, który położy trupem owego Filistyńczyka i zdejmie hańbę z Izraela? Bo kimże jest ten Filistyńczyk nieobrzezany, że lży szeregi Boga żywego?

[27] E o povo lhe repetiu as mesmas palavras, dizendo: Assim farão ao homem que o ferir.

[27] I powtórzył mu lud te słowa: Tak a tak stanie się z mężem, który go położy trupem.

[28] Ouvindo-o Eliabe, seu irmão mais velho, falar àqueles homens, acendeu-se-lhe a ira contra Davi, e disse: Por que desceste aqui? E a quem deixaste aquelas poucas

[28] A gdy Eliab, najstarszy jego brat usłyszał, że tak rozmawia z wojownikami, uniósł się gniewem na Dawida i rzekł: Po co właściwie tu przyszedłeś i komu

ovelhas no deserto? Bem conheço a tua presunção e a tua maldade; desceste apenas para ver a peleja.

[29] Respondeu Davi: Que fiz eu agora? Fiz somente uma pergunta.

[30] Desviou-se dele para outro e falou a mesma coisa; e o povo lhe tornou a responder como dantes.

Davi dispõe-se a pelejar contra o gigante

[31] Ouvidas as palavras que Davi falara, anunciaram-nas a Saul, que mandou chamá-lo.

[32] Davi disse a Saul: Não desfaleça o coração de ninguém por causa dele; teu servo irá e pelejará contra o filisteu.

[33] Porém Saul disse a Davi: Contra o filisteu não poderás ir para pelejar com ele; pois tu és ainda moço, e ele, guerreiro desde a sua mocidade.

[34] Respondeu Davi a Saul: Teu servo apascentava as ovelhas de seu pai; quando veio um leão ou um urso e tomou um cordeiro do rebanho,

[35] eu saí após ele, e o feri, e livrei o cordeiro da sua boca; levantando-se ele contra mim, agarrei-o pela barba, e o feri, e o matei.

[36] O teu servo matou tanto o leão como o urso; este incircunciso filisteu será como um deles, porquanto afrontou os exércitos do Deus vivo.

[37] Disse mais Davi: O SENHOR me livrou das garras do leão e das do urso; ele me livrará das mãos deste filisteu. Então, disse

powierzyłeś tych kilka owiec na puszczy? Znam ja twoją zuchwałość i złość twojego serca, a przyszedłeś tutaj tylko, aby się przyglądać bitwie.

[29] I odrzekł Dawid: Cóż więc teraz uczyniłem? Przecież to było tylko słowo.

[30] I odwrócił się od niego ku innemu i rozmawiał o tym samym. Ludzie zaś dali mu taką samą odpowiedź, jak poprzednio.

[31] A gdy rozgłoszono słowa, które wypowiedział Dawid, doniesiono o tym Saulowi i ten kazał go sprowadzić.

[32] I rzekł Dawid do Saula: Niech w nikim nie upada serce z powodu tamtego; twój sługa pójdzie i będzie walczył z tym Filistyńczykiem.

[33] Saul zaś rzekł do Dawida: Ty nie możesz pójść do tego Filistyńczyka, aby z nim walczyć, gdyż jesteś młodzieńcem, on zaś jest wojownikiem od swojej młodości.

[34] Wtedy Dawid odpowiedział Saulowi: Sługa twój pasał owce ojca swego i bywało tak, że przyszedł lew lub niedźwiedź i porwał jagnię z trzody;

[35] Wtedy ja biegłem za nim, pokonywałem go i wyrywałem je z paszczy jego; a jeśli rzucił się na mnie, to go chwytałem za grzywę, tłukłem i zabijałem go;

[36] Otóż lwa i niedźwiedzia kładł trupem sługa twój i ten Filistyńczyk nieobrzezany będzie jak jeden z nich, ponieważ lży szeregi Boga żywego.

[37] I rzekł jeszcze Dawid: Pan, który mnie wyrwał z mocy lwa czy niedźwiedzia, wyrwie mnie też z ręki tego Filistyńczyka.

Saul a Davi: Vai-te, e o SENHOR seja contigo.

[38] Saul vestiu a Davi da sua armadura, e lhe pôs sobre a cabeça um capacete de bronze, e o vestiu de uma couraça.

[39] Davi cingiu a espada sobre a armadura e experimentou andar, pois jamais a havia usado; então, disse Davi a Saul: Não posso andar com isto, pois nunca o usei. E Davi tirou aquilo de sobre si.

[40] Tomou o seu cajado na mão, e escolheu para si cinco pedras lisas do ribeiro, e as pôs no alforje de pastor, que trazia, a saber, no surrão; e, lançando mão da sua funda, foi-se chegando ao filisteu.

Davi encontra-se com o gigante e mata-o

[41] O filisteu também se vinha chegando a Davi; e o seu escudeiro ia adiante dele.

[42] Olhando o filisteu e vendo a Davi, o desprezou, porquanto era moço ruivo e de boa aparência.

[43] Disse o filisteu a Davi: Sou eu algum cão, para vires a mim com paus? E, pelos seus deuses, amaldiçoou o filisteu a Davi.

[44] Disse mais o filisteu a Davi: Vem a mim, e darei a tua carne às aves do céu e às bestas-feras do campo.

[45] Davi, porém, disse ao filisteu: Tu vens contra mim com espada, e com lança, e com escudo; eu, porém, vou contra ti em nome do SENHOR dos Exércitos, o Deus

Rzekł więc Saul do Dawida: Idź, a Pan będzie z tobą.

[38] Przyodział tedy Saul Dawida w swój rynsztunek, włożył mu na głowę hełm spiżowy i ubrał go w pancerz łuskowy,

[39] Przypasał też Dawidowi swój miecz na jego odzienie i on próbował chodzić, chociaż nie był do tego przywykły. I rzekł Dawid do Saula: Nie mogę w tym chodzić, gdyż nie jestem przywykły. I Dawid zdjął je z siebie.

[40] Wziął natomiast do ręki swój kij i wybrał sobie pięć gładkich kamieni z potoku i włożył je do torby pastuszej, którą miał przy sobie, a służyła mu ona jako sajdak na kamienie, i tak z procą w ręku podchodził do Filistyńczyka.

[41] Także i Filistyńczyk zbliżał się coraz bardziej do Dawida, a przed nim jego giermek.

[42] Gdy Filistyńczyk spojrzał i zobaczył Dawida, odniósł się doń pogardliwie, gdyż był to jeszcze młodzieniec, rumiany i przystojny.

[43] Rzekł tedy Filistyńczyk do Dawida: Czy ja jestem psem, że przychodzisz do mnie z kijami? I Filistyńczyk przeklął Dawida przez swoich bogów.

[44] I rzekł Filistyńczyk do Dawida: Podejdź do mnie, a dam twoje ciało ptactwu niebieskiemu i zwierzynie polnej.

[45] Wtedy Dawid odpowiedział Filistyńczykowi: Ty wyszedłeś do mnie z mieczem, z oszczepem i z włócznią, a ja wyszedłem do ciebie w imieniu Pana

dos exércitos de Israel, a quem tens afrontado.

[46] Hoje mesmo, o SENHOR te entregará nas minhas mãos; ferir-te-ei, tirar-te-ei a cabeça e os cadáveres do arraial dos filisteus darei, hoje mesmo, às aves dos céus e às bestas-feras da terra; e toda a terra saberá que há Deus em Israel.

[47] Saberá toda esta multidão que o SENHOR salva, não com espada, nem com lança; porque do SENHOR é a guerra, e ele vos entregará nas nossas mãos.

[48] Sucedeu que, dispondo-se o filisteu a encontrar-se com Davi, este se apressou e, deixando as suas fileiras, correu de encontro ao filisteu.

[49] Davi meteu a mão no alforje, e tomou dali uma pedra, e com a funda lha atirou, e feriu o filisteu na testa; a pedra encravou-se-lhe na testa, e ele caiu com o rosto em terra.

[50] Assim, prevaleceu Davi contra o filisteu, com uma funda e com uma pedra, e o feriu, e o matou; porém não havia espada na mão de Davi.

[51] Pelo que correu Davi, e, lançando-se sobre o filisteu, tomou-lhe a espada, e desembainhou-a, e o matou, cortando-lhe com ela a cabeça. Vendo os filisteus que era morto o seu herói, fugiram.

[52] Então, os homens de Israel e Judá se levantaram, e jubilaram, e perseguiram os filisteus, até Gate e até às portas de Ecrom.

Zastępów, Boga szeregów izraelskich, które zelżyłeś.

[46] Dzisiaj wyda cię Pan w moją rękę i zabiję cię, i odetnę ci głowę, i dam dziś jeszcze trupy wojska filistyńskiego ptactwu niebieskiemu i zwierzynie polnej, i dowie się cała ziemia, że Izrael ma Boga.

[47] I dowie się całe to zgromadzenie, że nie mieczem i włócznią wspomaga Pan, gdyż wojna należy do Pana i On wyda was w ręce nasze.

[48] Gdy tedy Filistyńczyk ruszył i zaczął się zbliżać do Dawida. Dawid śpiesznie wybiegł z szyku bojowego, aby podejść blisko do Filistyńczyka.

[49] I sięgnął Dawid swoją ręką do torby, wydobył stamtąd kamień, wypuścił go z procy i ugodził nim Filistyńczyka w czoło; kamień utkwił w jego czole i Filistyńczyk upadł twarzą na ziemię.

[50] Tak zwyciężył Dawid Filistyńczyka kamieniem wyrzuconym z procy i powalił Filistyńczyka, i zabił go, choć nie miał Dawid miecza w ręku.

[51] Potem pobiegł Dawid, stanął przy Filistyńczyku, chwycił za jego miecz, wyciągnął go z pochwy, dobił go i uciął mu nim głowę; Filistyńczycy zaś, ujrzawszy, że zginął ich rycerz, pierzchnęli.

[52] Wtedy powstali wojownicy izraelscy i judzcy, wydali radosny okrzyk i puścili się w pogoń za Filistyńczykami aż do doliny Gat i do bram Ekronu, tak iż trupy

E caíram filisteus feridos pelo caminho, de Saaraim até Gate e até Ecrom.

53 Então, voltaram os filhos de Israel de perseguirem os filisteus e lhes despojaram os acampamentos.

54 Tomou Davi a cabeça do filisteu e a trouxe a Jerusalém; porém as armas dele pô-las Davi na sua tenda.

55 Quando Saul viu sair Davi a encontrar-se com o filisteu, disse a Abner, o comandante do exército: De quem é filho este jovem, Abner? Respondeu Abner: Tão certo como tu vives, ó rei, não o sei.

56 Disse o rei: Pergunta, pois, de quem é filho este jovem.

57 Voltando Davi de haver ferido o filisteu, Abner o tomou e o levou à presença de Saul, trazendo ele na mão a cabeça do filisteu.

58 Então, Saul lhe perguntou: De quem és filho, jovem? Respondeu Davi: Filho de teu servo Jessé, belemita.

1 Samuel 18

A amizade de Jônatas para com Davi

1 Sucedeu que, acabando Davi de falar com Saul, a alma de Jônatas se ligou com a de Davi; e Jônatas o amou como à sua própria alma.

2 Saul, naquele dia, o tomou e não lhe permitiu que tornasse para casa de seu pai.

3 Jônatas e Davi fizeram aliança; porque Jônatas o amava como à sua própria alma.

Filistyńczyków leżały na drodze od Szaaraim aż do Gat i Ekronu.

53 Potem powrócili synowie izraelscy z pościgu za Filistyńczykami i splądrowali ich obóz.

54 Głowę Filistyńczyka zaś wziął Dawid i zaniósł ją do Jeruzalemu, a zbroję jego złożył w swoim namiocie.

55 A gdy Saul widział, że Dawid wyrusza, aby potykać się z Filistyńczykiem, rzekł do Abnera, dowódcy wojska: Czyim synem jest ten młodzieniec, Abnerze? A Abner odparł: Jakeś żyw, królu, nie wiem.

56 I rzekł król: Wypytaj się ty, czyim synem jest ten młody siłacz.

57 A gdy Dawid wracał po zabiciu Filistyńczyka, zabrał go Abner i zaprowadził przed Saula, głowę Filistyńczyka zaś trzymał Dawid w swoim ręku.

58 Saul rzekł do niego: Czyim synem jesteś, młodzieńcze? A Dawid odpowiedział: Synem twego sługi Isajego Betlejemczyka.

I Samuela 18

Jonatan i Dawid przyjaciółmi

1 A gdy dokończył rozmowy z Saulem, dusza Jonatana przylgnęła do duszy Dawida, i umiłował go Jonatan jak siebie samego.

2 I zabrał go Saul tegoż dnia z sobą i nie pozwolił mu już powrócić do domu jego ojca.

3 Zawarli tedy Jonatan z Dawidem związek przyjaźni, ponieważ umiłował go jak siebie samego.

[4] Despojou-se Jônatas da capa que vestia e a deu a Davi, como também a armadura, inclusive a espada, o arco e o cinto.

[5] Saía Davi aonde quer que Saul o enviava e se conduzia com prudência; de modo que Saul o pôs sobre tropas do seu exército, e era ele benquisto de todo o povo e até dos próprios servos de Saul.

[6] Sucedeu, porém, que, vindo Saul e seu exército, e voltando também Davi de ferir os filisteus, as mulheres de todas as cidades de Israel saíram ao encontro do rei Saul, cantando e dançando, com tambores, com júbilo e com instrumentos de música.

O cântico das mulheres indigna a Saul

[7] As mulheres se alegravam e, cantando alternadamente, diziam: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares.

[8] Então, Saul se indignou muito, pois estas palavras lhe desagradaram em extremo; e disse: Dez milhares deram elas a Davi, e a mim somente milhares; na verdade, que lhe falta, senão o reino?

[9] Daquele dia em diante, Saul não via a Davi com bons olhos.

[10] No dia seguinte, um espírito maligno, da parte de Deus, se apossou de Saul, que teve uma crise de raiva em casa; e Davi, como nos outros dias, dedilhava a harpa; Saul, porém, trazia na mão uma lança,

[11] que arrojou, dizendo: Encravarei a Davi na parede. Porém Davi se desviou dele por duas vezes.

[4] Jonatan zdjął płaszcz, który miał na sobie, i dał go Dawidowi, tak samo swoją odzież - aż do swego miecza i łuku, i pasa.

[5] A ilekroć Dawid wyruszał, dokądkolwiek go Saul wysyłał, miał powodzenie, tak iż Saul ustanowił go wodzem nad wojownikami. I podobało się to całemu ludowi, a także sługom Saula.

Zazdrość Saula o sławę Dawida

[6] A gdy szli w czasie powrotu Dawida po zabiciu Filistyńczyka, wyszły kobiety ze wszystkich miast izraelskich na spotkanie króla Saula ze śpiewem i pląsami przy wtórze bębnów z radosnymi okrzykami i przy dźwiękach cymbałów.

[7] I odezwały się pląsające kobiety w te słowa: Pobił Saul swój tysiąc, Ale Dawid swoje dziesięć tysięcy.

[8] I gniewało to Saula bardzo, i nie podobało mu się to powiedzenie, i rzekł: Przypisały Dawidowi dziesięć tysięcy, a mnie przypisały tylko tysiąc. Teraz brak mu już tylko królestwa.

[9] Od tego dnia i nadal spoglądał Saul na Dawida z zazdrością.

[10] Następnego dnia wstąpił w Saula zły duch od Boga, tak iż w domu popadł w szał; Dawid grał na harfie jak co dzień, Saul zaś trzymał w ręku włócznię.

[11] Wtem rzucił Saul włócznię z tym zamiarem: Przygwożdżę Dawida do

ściany. Lecz Dawid uskoczył przed nim dwukrotnie.

12 Saul temia a Davi, porque o SENHOR era com este e se tinha retirado de Saul.

12 I Saul zaczął się bać Dawida, gdyż Pan był z nim, a od Saula odstąpił.

13 Pelo que Saul o afastou de si e o pôs por chefe de mil; ele fazia saídas e entradas militares diante do povo.

13 Saul usunął go więc od siebie i ustanowił go dowódcą tysiąca wojowników. Tedy Dawid przedsiębrał wyprawy wojenne na czele tego oddziału.

14 Davi lograva bom êxito em todos os seus empreendimentos, pois o SENHOR era com ele.

14 Dawidowi udawało się wszystko, co przedsięwziął, gdyż Pan był z nim.

15 Então, vendo Saul que Davi lograva bom êxito, tinha medo dele.

15 Gdy zaś Saul widział, że tamten ma tak wielkie powodzenie, zdjął go lęk przed nim.

16 Porém todo o Israel e Judá amavam Davi, porquanto fazia saídas e entradas militares diante deles.

16 Cały zaś Izrael i Juda lubili, gdy Dawid na ich czele przedsiębrał wyprawy wojenne.

Saul intenta matar a Davi pela astúcia

17 Disse Saul a Davi: Eis aqui Merabe, minha filha mais velha, que te darei por mulher; sê-me somente filho valente e guerreia as guerras do SENHOR; porque Saul dizia consigo: Não seja contra ele a minha mão, e sim a dos filisteus.

Dawid zięciem Saula

17 I rzekł Saul do Dawida: Oto najstarsza moja córka Merab; dam ci ją za żonę. Tylko okaż mi się waleczny i prowadź wojny Pana. Myślał zaś Saul tak: Nie chciałbym tknąć go moją ręką, ale niech go dotknie ręka filistyńska.

18 Respondeu Davi a Saul: Quem sou eu, e qual é a minha vida e a família de meu pai em Israel, para vir a ser eu genro do rei?

18 Dawid zaś odpowiedział Saulowi: Kimże ja jestem, a czym jest ród mojego ojca w Izraelu, że miałbym zostać zięciem królewskim?

19 Sucedeu, porém, que, ao tempo em que Merabe, filha de Saul, devia ser dada a Davi, foi dada por mulher a Adriel, meolatita.

19 Gdy jednak nadszedł czas, by oddano córkę Saula Merab Dawidowi, oddano ją za żonę Adrielowi z Mechola.

Mical ama a Davi e casa com ele

20 Mas Mical, a outra filha de Saul, amava a Davi. Contaram-no a Saul, e isso lhe agradou.

20 Dawida zaś pokochała córka Saula Michal; a gdy doniesiono o tym Saulowi, podobała mu się ta rzecz.

[21] Disse Saul: Eu lha darei, para que ela lhe sirva de laço e para que a mão dos filisteus venha a ser contra ele. Pelo que Saul disse a Davi: Com esta segunda serás, hoje, meu genro.

[22] Ordenou Saul aos seus servos: Falai confidencialmente a Davi, dizendo: Eis que o rei tem afeição por ti, e todos os seus servos te amam; consente, pois, em ser genro do rei.

[23] Os servos de Saul falaram estas palavras a Davi, o qual respondeu: Parece-vos coisa de somenos ser genro do rei, sendo eu homem pobre e de humilde condição?

[24] Os servos de Saul lhe referiram isto, dizendo: Tais foram as palavras que falou Davi.

[25] Então, disse Saul: Assim direis a Davi: O rei não deseja dote algum, mas cem prepúcios de filisteus, para tomar vingança dos inimigos do rei. Porquanto Saul tentava fazer cair a Davi pelas mãos dos filisteus.

[26] Tendo os servos de Saul referido estas palavras a Davi, agradou-se este de que viesse a ser genro do rei. Antes de vencido o prazo,

[27] dispôs-se Davi e partiu com os seus homens, e feriram dentre os filisteus duzentos homens; trouxe os seus prepúcios e os entregou todos ao rei, para que lhe fosse genro. Então, Saul lhe deu por mulher a sua filha Mical.

[21] Pomyślał bowiem Saul: Dam mu ją, a niech mu będzie sidłem i niech go dosięgnie ręka Filistyńczyków. Do Dawida zaś rzekł Saul: Od dziś za dwa lata możesz zostać moim zięciem.

[22] I dał Saul swoim sługom polecenie: Porozmawiajcie potajemnie z Dawidem, mówiąc mu: Oto król upodobał cię sobie i wszyscy jego słudzy miłują cię, możesz więc teraz zostać zięciem królewskim.

[23] Słudzy Saula powtórzyli więc te słowa Dawidowi; lecz Dawid odrzekł: Czy to drobna rzecz w oczach waszych zostać zięciem królewskim? Bo przecież jestem mężem ubogim i nieznacznym.

[24] I donieśli to słudzy Saulowi, mówiąc: Tak oto wyraził się Dawid.

[25] A Saul rzekł: Tak powiedzcie Dawidowi: Król nie chce innego wiana, jak tylko sto napletków filistyńskich, aby zemścić się na wrogach króla. Saul zaś zmierzał do tego, aby Dawid wpadł w ręce Filistyńczyków.

[26] A gdy donieśli o tym jego słudzy Dawidowi, spodobała się ta rzecz Dawidowi, aby zostać zięciem królewskim; lecz zanim jeszcze termin minął,

[27] Powstał Dawid, wyruszył wraz ze swoimi wojownikami i zabił spośród Filistyńczyków dwustu mężów. Dawid sprowadził ich napletki i złożył je w pełnej liczbie królowi, tak iż mógł zostać jego

zięciem; i dał mu Saul swoją córkę Michal za żonę.

[28] Viu Saul e reconheceu que o SENHOR era com Davi; e Mical, filha de Saul, o amava.

[28] A gdy Saul widział i przekonał się, że Pan jest z Dawidem, a Michal, córka Saula kochała go,

[29] Então, Saul temeu ainda mais a Davi e continuamente foi seu inimigo.

[29] Obawiał się Saul Dawida jeszcze bardziej. I tak stał się Saul wrogiem Dawida po wszystkie czasy.

[30] Cada vez que os príncipes dos filisteus saíam à batalha, Davi lograva mais êxito do que todos os servos de Saul; portanto, o seu nome se tornou muito estimado.

[30] A książęta filistyńscy wyruszali w pole; lecz ilekroć wyruszali, wiodło się Dawidowi lepiej niż wszystkim wojownikom Saula, tak iż wsławiło się bardzo jego imię.

1 Samuel 19

Jônatas intercede por Davi

[1] Falou Saul a Jônatas, seu filho, e a todos os servos sobre matar Davi. Jônatas, filho de Saul, mui afeiçoado a Davi,

[2] o fez saber a este, dizendo: Meu pai, Saul, procura matar-te; acautela-te, pois, pela manhã, fica num lugar oculto e esconde-te.

[3] Eu sairei e estarei ao lado de meu pai no campo onde estás; falarei a teu respeito a meu pai, e verei o que houver, e te farei saber.

[4] Então, Jônatas falou bem de Davi a Saul, seu pai, e lhe disse: Não peque o rei contra seu servo Davi, porque ele não pecou contra ti, e os seus feitos para contigo têm sido mui importantes.

[5] Arriscando ele a vida, feriu os filisteus e efetuou o SENHOR grande livramento a

I Samuela 19

Zamachy Saula na Dawida

[1] A Saul mawiał do Jonatana, swego syna, i do wszystkich swoich sług, że chce zabić Dawida; Jonatan jednak, syn Saula, sprzyjał bardzo Dawidowi.

[2] Jonatan zawiadomił o tym Dawida, mówiąc: Ojciec mój Saul chce cię zabić, strzeż się więc jutro rano, pozostań w ukryciu i schowaj się.

[3] Ja zaś wyjdę i stanę przy moim ojcu na polu tam, gdzie ty będziesz, i porozmawiam o tobie z moim ojcem, a gdy się czegoś dowiem, powiadomię cię.

[4] Jonatan rozmawiał z Saulem, swoim ojcem, o Dawidzie życzliwie i rzekł do niego: Niechaj nie zgrzeszy król przeciwko swemu słudze Dawidowi, gdyż nie zgrzeszył on przeciw tobie, a czyny jego są raczej dla ciebie korzystne.

[5] Wszak naraził on swoje życie i zabił Filistyńczyka, dzięki czemu Pan dał

todo o Israel; tu mesmo o viste e te alegraste; por que, pois, pecarias contra sangue inocente, matando Davi sem causa?

wielkie zwycięstwo całemu Izraelowi. Sam to widziałeś i cieszyłeś się; dlaczego więc miałbyś zgrzeszyć przeciwko krwi niewinnej, zabijając Dawida bez przyczyny.

6 Saul atendeu à voz de Jônatas e jurou: Tão certo como vive o SENHOR, ele não morrerá.

6 I usłuchał Saul Jonatana i poprzysiągł: Jako żyje Pan, nie będzie zabity.

7 Jônatas chamou a Davi, contou-lhe todas estas palavras e o levou a Saul; e esteve Davi perante este como dantes.

7 Potem przywołał Jonatan Dawida; i opowiedział mu Jonatan o tym wszystkim, co zaszło. Przyprowadził też Jonatan Dawida do Saula i był przy nim, jak poprzednio.

Saul procura, de novo, matar a Davi

8 Tornou a haver guerra, e, quando Davi pelejou contra os filisteus e os feriu com grande derrota, e fugiram diante dele,

8 Gdy zaś wojna na nowo wybuchła, wyruszył Dawid w pole i walczył z Filistyńczykami, zadając im wielką klęskę, tak iż pierzchnęli przed nim.

9 o espírito maligno, da parte do SENHOR, tornou sobre Saul; estava este assentado em sua casa e tinha na mão a sua lança, enquanto Davi dedilhava o seu instrumento músico.

9 Saula zaś opadł zły duch, zesłany przez Pana; gdy pewnego razu przebywał w swoim domu, trzymając w ręku włócznię, Dawid zaś grał na harfie,

10 Procurou Saul encravar a Davi na parede, porém ele se desviou do seu golpe, indo a lança ferir a parede; então, fugiu Davi e escapou.

10 Chciał Saul przebić Dawida włócznią i przygwoździć go do ściany, lecz ten wymknął się Saulowi, tak iż tamten wbił włócznię w ścianę, Dawid zaś uciekł i uratował się. Tejże nocy

11 Porém Saul, naquela mesma noite, mandou mensageiros à casa de Davi, que o vigiassem, para ele o matar pela manhã; disto soube Davi por Mical, sua mulher, que lhe disse: Se não salvares a tua vida esta noite, amanhã serás morto.

11 Wysłał Saul oprawców pod dom Dawida, by go pilnowali i rano go zabili. Lecz Michal, jego żona, doniosła o tym Dawidowi, mówiąc: Jeżeli w ciągu tej nocy nie ujdziesz z życiem, jutro zostaniesz zabity.

Mical engana a seu pai e salva a Davi

[12] Então, Mical desceu Davi por uma janela; e ele se foi, fugiu e escapou.

[13] Mical tomou um ídolo do lar, e o deitou na cama, e pôs-lhe à cabeça um tecido de pêlos de cabra, e o cobriu com um manto.

[14] Tendo Saul enviado mensageiros que trouxessem Davi, ela disse: Está doente.

[15] Então, Saul mandou mensageiros que vissem Davi, ordenando-lhes: Trazei-mo mesmo na cama, para que o mate.

[16] Vindo, pois, os mensageiros, eis que estava na cama o ídolo do lar, e o tecido de pêlos de cabra, ao redor de sua cabeça.

[17] Então, disse Saul a Mical: Por que assim me enganaste e deixaste ir e escapar o meu inimigo? Respondeu-lhe Mical: Porque ele me disse: Deixa-me ir; se não, eu te mato.

Saul e seus mensageiros profetizam

[18] Assim, Davi fugiu, e escapou, e veio a Samuel, a Ramá, e lhe contou tudo quanto Saul lhe fizera; e se retiraram, ele e Samuel, e ficaram na casa dos profetas.

[19] Foi dito a Saul: Eis que Davi está na casa dos profetas, em Ramá.

[20] Então, enviou Saul mensageiros para trazerem Davi, os quais viram um grupo de profetas profetizando, onde estava Samuel, que lhes presidia; e o Espírito de Deus veio sobre os mensageiros de Saul, e também eles profetizaram.

[12] I Michal spuściła Dawida na dół przez okno, tak iż uszedł i wymknął się, i uratował.

[13] Potem wzięła Michal bożka domowego i położyła go na łożu, a plecionkę z koziej sierści położyła u jego wezgłowia i przykryła płaszczem.

[14] A gdy Saul wysłał oprawców, aby pojmali Dawida, rzekła: Chory jest.

[15] Saul wysłał ponownie oprawców, aby zobaczyli Dawida, nakazując im: Sprowadźcie go do mnie na łożu, a zabiję go.

[16] A gdy oprawcy przybyli, oto na łożu leżał bożek domowy i plecionka z koziej sierści była u jego wezgłowia.

[17] Wtedy rzekł Saul do Michal: Dlaczego mnie tak oszukałaś i wypuściłaś mojego wroga, tak iż się uratował? A Michal odpowiedziała Saulowi: On mi zagroził: Puść mnie, inaczej cię zabiję.

Dawid chroni się u Samuela w osiedlu prorockim

[18] A gdy Dawid uciekł i ocalał, przybył do Samuela do Ramy i opowiedział mu wszystko, jak z nim postąpił Saul. Potem poszedł wraz z Samuelem i zamieszkali w osiedlu prorockim.

[19] I doniesiono Saulowi: Oto Dawid przebywa w osiedlu prorockim w Ramie.

[20] Wysłał więc Saul oprawców, aby pojmali Dawida. A gdy oni ujrzeli poczet proroków będących w zachwyceniu, a na ich czele Samuela, na oprawców Saula zstąpił Duch Boży i oni również wpadli w zachwycenie.

[21] Avisado disto, Saul enviou outros mensageiros, e também estes profetizaram; então, enviou Saul ainda uns terceiros, os quais também profetizaram.
[22] Então, foi também ele mesmo a Ramá e, chegando ao poço grande que estava em Seco, perguntou: Onde estão Samuel e Davi? Responderam-lhe: Eis que estão na casa dos profetas, em Ramá.

[23] Então, foi para a casa dos profetas, em Ramá; e o mesmo Espírito de Deus veio sobre ele, que, caminhando, profetizava até chegar à casa dos profetas, em Ramá.

[24] Também ele despiu a sua túnica, e profetizou diante de Samuel, e, sem ela, esteve deitado em terra todo aquele dia e toda aquela noite; pelo que se diz: Está também Saul entre os profetas?

[21] I donieśli o tym Saulowi; wysłał więc innych oprawców, lecz także oni wpadli w zachwycenie. Toteż Saul wysłał ponownie trzecich już oprawców, ale i oni wpadli w zachwycenie.
[22] Wreszcie i on sam udał się do Ramy, a przyszedłszy do wielkiej studni, która jest przy Sęk, zapytał: Gdzie jest Samuel i Dawid? I odpowiedziano mu: W osiedlu prorockim w Ramie.
[23] Udał się tedy do osiedla prorockiego w Ramie; lecz i nim owładnął Duch Boży i wpadł w zachwycenie, i był w tym zachwyceniu, aż doszedł do osiedla prorockiego w Ramie.
[24] Tam także i on zrzucił z siebie swoje szaty i był w zachwyceniu przed Samuelem, a padłszy na ziemię leżał nagi przez cały ten dzień i przez całą noc; dlatego mówi się: Czy i Saul między prorokami?

1 Samuel 20

A amizade entre Davi e Jônatas

[1] Então, fugiu Davi da casa dos profetas, em Ramá, e veio, e disse a Jônatas: Que fiz eu? Qual é a minha culpa? E qual é o meu pecado diante de teu pai, que procura tirar-me a vida?

[2] Ele lhe respondeu: Tal não suceda; não serás morto. Meu pai não faz coisa nenhuma, nem grande nem pequena, sem primeiro me dizer; por que, pois, meu pai me ocultaria isso? Não há nada disso.

I Samuela 20

Dowód szczerej przyjaźni Jonatana z Dawidem

[1] Dawid zaś zbiegł z osiedla prorockiego w Ramie i przybywszy do Jonatana rzekł do niego: Cóż uczyniłem? Jaka jest moja wina i mój grzech wobec twojego ojca, że nastaje na moje życie?
[2] A on mu odpowiedział: Bynajmniej! Nie zginiesz. Wiedz o tym, że mój ojciec nie podejmuje niczego - czy to wielkie, czy małe, nie wyjawiwszy mi tego; czemuż miałby mój ojciec kryć się z tym przede mną? Tak nie jest!

[3] Então, Davi respondeu enfaticamente: Mui bem sabe teu pai que da tua parte achei mercê; pelo que disse consigo: Não saiba isto Jônatas, para que não se entristeça. Tão certo como vive o SENHOR, e tu vives, Jônatas, apenas há um passo entre mim e a morte.

[4] Disse Jônatas a Davi: O que tu desejares eu te farei.

[5] Disse Davi a Jônatas: Amanhã é a Festa da Lua Nova, em que sem falta deveria assentar-me com o rei para comer; mas deixa-me ir, e esconder-me-ei no campo, até à terceira tarde.

[6] Se teu pai notar a minha ausência, dirás: Davi me pediu muito que o deixasse ir a toda pressa a Belém, sua cidade; porquanto se faz lá o sacrifício anual para toda a família.

[7] Se disser assim: Está bem! Então, teu servo terá paz. Porém, se muito se indignar, sabe que já o mal está, de fato, determinado por ele.

[8] Usa, pois, de misericórdia para com o teu servo, porque lhe fizeste entrar contigo em aliança no SENHOR; se, porém, há em mim culpa, mata-me tu mesmo; por que me levarias a teu pai?

[9] Então, disse Jônatas: Longe de ti tal coisa; porém, se dalguma sorte soubesse que já este mal estava, de fato, determinado por meu pai, para que viesse sobre ti, não to declararia eu?

[3] Na to odpowiedział jeszcze Dawid tymi słowy: Wie dobrze twój ojciec, żeś mi życzliwy, pomyśli więc: Niech nie wie o tym Jonatan, aby się nie martwił; ale jako żyje Pan i żyje dusza twoja, że tylko krok jest między mną a między śmiercią.

[4] I odpowiedział Jonatan Dawidowi: Czego tylko życzy sobie dusza twoja, uczynię to dla ciebie.

[5] Odpowiedział Dawid Jonatanowi: Oto jutro będzie nów, a ja zwykle zasiadam z królem do uczty. Pozwól mi zatem ukryć się w polu aż do wieczora dnia trzeciego.

[6] Jeżeli twój ojciec będzie się dopytywał o mnie, odpowiesz mu: Dawid wyprosił sobie u mnie, aby mógł pobiec do swego miasta, Betlejemu, gdyż tam cała rodzina składa doroczną ofiarę.

[7] Jeżeli tedy powie: Dobrze, to twój sługa będzie bezpieczny; jeżeli natomiast wpadnie w gniew, to wiedz, że powziął złe postanowienie.

[8] Wyświadcz tedy łaskę słudze swemu, gdyż związałeś się świętym przymierzem w Panu ze swoim sługą. Jeżeli jednak jest jakaś wina po mojej stronie, to ty mnie zabij, lecz po co masz mnie prowadzić do swego ojca?

[9] Jonatan odpowiedział: Nie daj tego, Boże, abym ja miał wiedzieć, iż mój ojciec powziął złe postanowienie co do ciebie, a ja bym ci o tym nie doniósł.

[10] Perguntou Davi a Jônatas: Quem tal me fará saber, se, por acaso, teu pai te responder asperamente?

[11] Então, disse Jônatas a Davi: Vem, e saiamos ao campo. E saíram.

Jônatas faz aliança com Davi

[12] E disse Jônatas a Davi: O SENHOR, Deus de Israel, seja testemunha. Amanhã ou depois de amanhã, a estas horas sondarei meu pai; se algo houver favorável a Davi, eu to mandarei dizer.

[13] Mas, se meu pai quiser fazer-te mal, faça com Jônatas o SENHOR o que a este aprouver, se não to fizer saber eu e não te deixar ir embora, para que sigas em paz. E seja o SENHOR contigo, como tem sido com meu pai.

[14] Se eu, então, ainda viver, porventura, não usarás para comigo da bondade do SENHOR, para que não morra?

[15] Nem tampouco cortarás jamais da minha casa a tua bondade; nem ainda quando o SENHOR desarraigar da terra todos os inimigos de Davi.

[16] Assim, fez Jônatas aliança com a casa de Davi, dizendo: Vingue o SENHOR os inimigos de Davi.

[17] Jônatas fez jurar a Davi de novo, pelo amor que este lhe tinha, porque Jônatas o amava com todo o amor da sua alma.

[18] Disse-lhe Jônatas: Amanhã é a Festa da Lua Nova; perguntar-se-á por ti, porque o teu lugar estará vazio.

[10] A Dawid odpowiedział Jonatanowi: Niechby mi tylko kto doniósł, czy twój ojciec da ci twardą odpowiedź.

[11] A Jonatan rzekł do Dawida: Chodź, wyjdźmy w pole. I wyszli obaj w pole.

[12] Tam rzekł Jonatan do Dawida: Świadkiem niech będzie Pan, Bóg izraelski, że wybadam mojego ojca o tym czasie jutro lub pojutrze, a jeżeli dobrze stoi sprawa Dawida, to gdybym wtedy nie posłał do ciebie i nie powiadomił cię o tym,

[13] Niech Pan odpłaci to Jonatanowi teraz i potem. Jeżeli spodoba się mojemu ojcu wyrządzić ci zło, to sam cię o tym powiadomię i odprawię cię tak, że odejdziesz bezpieczny, a Pan będzie z tobą, jak był z moim ojcem.

[14] I nie tylko to; bo jeżeli jeszcze będę żył, to okaż mi przychylność w imię Pana, jeżeli zaś zginę,

[15] To też nie zaprzestań darzyć swoją przychylnością mojego domu po wszystkie czasy. A gdy Pan wytępi wszystkich wrogów Dawida z powierzchni ziemi,

[16] Niech nie będzie wytępione imię Jonatana obok domu Dawida, niech raczej dokona Pan odpłaty tylko na wrogach Dawida.

[17] I Jonatan ponownie przysiągł Dawidowi na swoją miłość do niego, gdyż miłował go jak własne życie,

[18] Mówiąc do niego: Jutro jest nów; zauważą, że cię nie ma, bo twoje miejsce będzie puste.

[19] Ao terceiro dia, descerás apressadamente e irás para o lugar em que te escondeste no dia do ajuste; e fica junto à pedra de Ezel.

[20] Atirarei três flechas para aquele lado, como quem atira ao alvo.

[21] Eis que mandarei o moço e lhe direi: Vai, procura as flechas; se eu disser ao moço: Olha que as flechas estão para cá de ti, traze-as; então, vem, Davi, porque, tão certo como vive o SENHOR, terás paz, e nada há que temer.

[22] Porém, se disser ao moço: Olha que as flechas estão para lá de ti. Vai-te embora, porque o SENHOR te manda ir.

[23] Quanto àquilo de que eu e tu falamos, eis que o SENHOR está entre mim e ti, para sempre.

[24] Escondeu-se, pois, Davi no campo; e, sendo a Festa da Lua Nova, pôs-se o rei à mesa para comer.

[25] Assentou-se o rei na sua cadeira, segundo o costume, no lugar junto à parede; Jônatas, defronte dele, e Abner, ao lado de Saul; mas o lugar de Davi estava desocupado.

[26] Porém, naquele dia, não disse Saul nada, pois pensava: Aconteceu-lhe alguma coisa, pela qual não está limpo; talvez esteja contaminado.

[27] Sucedeu também ao outro dia, o segundo da Festa da Lua Nova, que o lugar de Davi continuava desocupado; disse, pois, Saul a Jônatas, seu filho: Por que não

[19] Pojutrze zaś jeszcze bardziej; przybądź wtedy na miejsce, gdzie się ukryłeś w dniu zamachu, i usiądź tam obok kupy kamieni.

[20] Ja zaś wypuszczę trzy strzały w bok od niego, jakbym strzelał do celu.

[21] Potem wyślę pacholę i powiem mu: Idź, znajdź strzały. Jeżeli powiem do pacholęcia: Strzały są tu bliżej od ciebie, przynieś je, to możesz przyjść, gdyż jesteś bezpieczny i nic ci nie grozi, jako żyje Pan.

[22] Jeżeli zaś zawołam na pacholę: Oto strzały są tam dalej od ciebie, to uchodź, gdyż sam Pan cię odprawia.

[23] Świadkiem zaś sprawy, którą omawialiśmy ja i ty, jest między nami Pan na wieki.

[24] I Dawid ukrył się na polu: a gdy nastał nów, król zasiadł do wieczerzy, aby się posilić.

[25] I siedział król na zwykłym swoim miejscu pod ścianą, Jonatan naprzeciw, Abner zaś usiadł obok Saula, a miejsce Dawida było puste.

[26] Tego dnia Saul nie powiedział o tym ani słowa, gdyż sądził, że to przypadek, że może jest nieczysty, gdyż nie zdążył się oczyścić.

[27] Lecz następnego dnia po nowiu, gdy miejsce Dawida było puste, rzekł Saul do Jonatana, swego syna: Dlaczego syn Isajego nie przybył ani wczoraj, ani dzisiaj na wieczerzę?

veio a comer o filho de Jessé, nem ontem nem hoje?

[28] Respondeu Jônatas a Saul: Davi me pediu, encarecidamente, que o deixasse ir a Belém.

[28] Jonatan odpowiedział Saulowi: Dawid prosił mnie bardzo, aby mu pozwolić pójść do Betlejemu,

[29] Ele me disse: Peço-te que me deixes ir, porque a nossa família tem um sacrifício na cidade, e um de meus irmãos insiste comigo para que eu vá. Se, pois, agora, achei mercê aos teus olhos, peço-te que me deixes partir, para que veja meus irmãos. Por isso, não veio à mesa do rei.

[29] Mówiąc: Zwolnij mnie, proszę, gdyż składamy ofiarę rodzinną w tym mieście; kazali mi przyjść bracia moi; otóż teraz, jeżeli znalazłem łaskę w twoich oczach, pozwól, że udam się tam i odwiedzę moich braci. Dlatego nie przyszedł do stołu królewskiego.

Saul irado contra Jônatas

[30] Então, se acendeu a ira de Saul contra Jônatas, e disse-lhe: Filho de mulher perversa e rebelde; não sei eu que elegeste o filho de Jessé, para vergonha tua e para vergonha do recato de tua mãe?

[30] I wybuchnął Saul gniewem na Jonatana, i rzekł do niego: Synu przewrotnej i przekornej niewiasty! Dobrze wiem, że się przyjaźnisz z synem Isajego ku twojej hańbie i hańbie łona twojej matki.

[31] Pois, enquanto o filho de Jessé viver sobre a terra, nem tu estarás seguro, nem seguro o teu reino; pelo que manda buscá-lo, agora, porque deve morrer.

[31] Gdy dopóki żyje syn Isajego na ziemi, nie ostoisz się ani ty, ani twoje królestwo. Poślij więc zaraz i dostaw mi go, gdyż zasłużył na śmierć.

[32] Então, respondeu Jônatas a Saul, seu pai, e lhe disse: Por que há de ele morrer? Que fez ele?

[32] A Jonatan odpowiedział Saulowi, swemu ojcu, tymi słowy: Dlaczego ma być zabity? Co uczynił?

[33] Então, Saul atirou-lhe com a lança para o ferir; com isso entendeu Jônatas que, de fato, seu pai já determinara matar a Davi.

[33] Wtedy Saul rzucił w niego włócznię, aby go przebić; poznał tedy Jonatan, że postanowieniem jego ojca było zabić Dawida.

[34] Pelo que Jônatas, todo encolerizado, se levantou da mesa e, neste segundo dia da Festa da Lua Nova, não comeu pão, pois ficara muito sentido por causa de Davi, a quem seu pai havia ultrajado.

[34] Wstał więc Jonatan od stołu w gniewie i nie jadł drugiego dnia po nowiu posiłku, gdyż martwił się o Dawida oraz że jego ojciec go znieważył.

Jônatas despede-se de Davi

[35] Na manhã seguinte, saiu Jônatas ao campo, no tempo ajustado com Davi, e levou consigo um rapaz.
[36] Então, disse ao seu rapaz: Corre a buscar as flechas que eu atirar. Este correu, e ele atirou uma flecha, que fez passar além do rapaz.

[37] Chegando o rapaz ao lugar da flecha que Jônatas havia atirado, gritou Jônatas atrás dele e disse: Não está a flecha mais para lá de ti?

[38] Tornou Jônatas a gritar: Apressa-te, não te demores. O rapaz de Jônatas apanhou as flechas e voltou ao seu senhor.

[39] O rapaz não entendeu coisa alguma; só Jônatas e Davi sabiam deste ajuste.
[40] Então, Jônatas deu as suas armas ao rapaz que o acompanhava e disse-lhe: Anda, leva-as à cidade.
[41] Indo-se o rapaz, levantou-se Davi do lado do sul e prostrou-se rosto em terra três vezes; e beijaram-se um ao outro e choraram juntos; Davi, porém, muito mais.

[42] Disse Jônatas a Davi: Vai-te em paz, porquanto juramos ambos em nome do SENHOR, dizendo: O SENHOR seja para sempre entre mim e ti e entre a minha descendência e a tua.

[35] A rankiem wyszedł Jonatan na pole o czasie umówionym z Dawidem, a pacholę z nim.
[36] I rzekł do swojego pacholęcia: Biegnij i znajdź strzały, które ja wypuszczę. Pacholę pobiegło, a on wypuścił strzałę tak, że je minęła.
[37] A gdy pacholę przyszło do miejsca, gdzie była strzała wypuszczona przez Jonatana, zawołał Jonatan za pacholęciem: Czy strzała nie jest dalej za tobą?
[38] I zawołał Jonatan na pacholę: Szybko, pośpiesz się, nie stój. I pacholę Jonatana podniosło strzałę i przyszło do swego pana.
[39] Lecz pacholę nic nie wiedziało, a tylko Jonatan i Dawid wiedzieli, o co chodzi.
[40] I oddał Jonatan swój oręż pacholęciu, które miał z sobą, i rzekł do niego: Idź, odnieś to do miasta.
[41] A gdy pacholę odeszło, Dawid wstał i wyszedł spoza kupy kamieni, padł twarzą do ziemi i złożył trzy pokłony, po czym pocałowali się wzajemnie i wspólnie płakali, aż Dawid zaczął szlochać.
[42] Wreszcie rzekł Jonatan do Dawida: Idź w pokoju! Cośmy sobie obaj poprzysięgli w imię Pana, tego świadkiem będzie Pan między mną i między tobą, między potomstwem moim i między potomstwem twoim na wieki.

I Samuela 21

Dawid na samotnej tułaczce w Nob i Gat

[43] Então, se levantou Davi e se foi; e Jônatas entrou na cidade.

[1] A wstawszy odszedł, Jonatan zaś powrócił do miasta.

1 Samuel 21

Davi vai ter com o sacerdote Aimeleque

[1] Então, veio Davi a Nobe, ao sacerdote Aimeleque; Aimeleque, tremendo, saiu ao encontro de Davi e disse-lhe: Por que vens só, e ninguém, contigo?

[2] I przyszedł Dawid do Nob, do kapłana Achimeleka, a Achimelek wystraszony wyszedł naprzeciw Dawida i rzekł do niego: Dlaczego jesteś sam, a nikogo nie ma z tobą?

[2] Respondeu Davi ao sacerdote Aimeleque: O rei deu-me uma ordem e me disse: Ninguém saiba por que te envio e de que te incumbo; quanto aos meus homens, combinei que me encontrassem em tal e tal lugar.

[3] A Dawid odpowiedział kapłanowi Achimelekowi: Król zlecił mi pewną sprawę i rzekł do mnie: Niechaj nikt nie wie o tej sprawie, z którą ja cię wysyłam i którą ci zleciłem. Toteż żołnierzom kazałem się zejść w pewnym miejscu.

[3] Agora, que tens à mão? Dá-me cinco pães ou o que se achar.

[4] Jeżeli masz może pod ręką pięć chlebów, daj mi je albo cokolwiek się znajdzie.

[4] Respondendo o sacerdote a Davi, disse-lhe: Não tenho pão comum à mão; há, porém, pão sagrado, se ao menos os teus homens se abstiveram das mulheres.

[5] I odpowiedział kapłan Dawidowi: Nie ma pod ręką chleba zwyczajnego, jest tylko chleb poświęcony. Czy jednak żołnierze wstrzymali się od kobiet?

[5] Respondeu Davi ao sacerdote e lhe disse: Sim, como sempre, quando saio à campanha, foram-nos vedadas as mulheres, e os corpos dos homens não estão imundos. Se tal se dá em viagem comum, quanto mais serão puros hoje!

[6] W odpowiedzi rzekł Dawid do kapłana: Zapewne! Kobiety były od nas z dala i to już od dłuższego czasu. Odkąd wyruszyłem, członki żołnierzy były czyste, a wszak zwyczajna to była wyprawa. O ileż czystszymi są dziś w swoich członkach.

[6] Deu-lhe, pois, o sacerdote o pão sagrado, porquanto não havia ali outro, senão os pães da proposição, que se tiraram de diante do SENHOR, quando trocados, no devido dia, por pão quente.

[7] I dał mu kapłan chleby poświęcone, gdyż nie było tam innego chleba, jak tylko chleby pokładne, które usuwa się sprzed oblicza Pańskiego, aby w dniu, kiedy się je usuwa, położyć świeże.

[7] Achava-se ali, naquele dia, um dos servos de Saul, detido perante o SENHOR, cujo

[8] Lecz w tym dniu przebywał tam zamknięty przed Panem jeden ze sług

nome era Doegue, edomita, o maioral dos pastores de Saul.

[8] Disse Davi a Aimeleque: Não tens aqui à mão lança ou espada alguma? Porque não trouxe comigo nem a minha espada nem as minhas armas, porque a ordem do rei era urgente.

[9] Respondeu o sacerdote: A espada de Golias, o filisteu, a quem mataste no vale de Elá, está aqui, envolta num pano detrás da estola sacerdotal; se a queres levar, leva-a, porque não há outra aqui, senão essa. Disse Davi: Não há outra semelhante; dá-ma.

Davi foge para Aquis, rei de Gate

[10] Levantou-se Davi, naquele dia, e fugiu de diante de Saul, e foi a Aquis, rei de Gate.

[11] Porém os servos de Aquis lhe disseram: Este não é Davi, o rei da sua terra? Não é a este que se cantava nas danças, dizendo: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares?

[12] Davi guardou estas palavras, considerando-as consigo mesmo, e teve muito medo de Aquis, rei de Gate.

[13] Pelo que se contrafez diante deles, em cujas mãos se fingia doido, esgravatava nos postigos das portas e deixava correr saliva pela barba.

[14] Então, disse Aquis aos seus servos: Bem vedes que este homem está louco; por que mo trouxestes a mim?

[15] Faltam-me a mim doidos, para que trouxésseis este para fazer doidices diante de mim? Há de entrar este na minha casa?

Saulowych imieniem Doeg, Edomita, przełożony nad pasterzami Saula.

[9] I rzekł Dawid do Achimeleka: Czy nie masz tu pod ręką włóczni albo miecza? Nie zabrałem bowiem z sobą mojego miecza ani mojego oręża, gdyż rozkaz królewski przynaglał.

[10] I odrzekł kapłan: Jest tu miecz Goliata, Filistyńczyka, którego położyłeś trupem w dolinie dębów, zawinięty w szatę za efodem. Jeżeli chcesz go sobie wziąć, to weź. Nie ma tu bowiem innego oprócz tego. I rzekł Dawid: Żaden mu nie dorówna, daj mi go.

[11] I ruszył Dawid tego dnia, uciekając przed Saulem; i przyszedł do Achisza, króla Gat.

[12] I rzekli słudzy Achisza do niego: Czy nie jest to Dawid, król tego kraju? Czy to nie o nim śpiewano wśród pląsów: Pobił Saul swój tysiąc, ale Dawid swoje dziesięć tysięcy?

[13] Słowa te zaniepokoiły Dawida i bał się bardzo Achisza, króla Gat.

[14] I zachowywał się przed nimi niepoczytalnie, udawał obłąkanego, gdy go chwytali rękami, bił pięściami w odrzwia bramy i obśliniał swoją brodę.

[15] I rzekł Achisz do swoich sług: Oto widzicie, że to człowiek obłąkany; dlaczego przyprowadziliście go do mnie?

[16] Czy mało mam obłąkanych, że jeszcze tego sprowadziliście, aby szalał przede mną? Czy ten ma wejść do mojego domu?

1 Samuel 22

Davi esconde-se em Adulão e em Moabe

[1] Davi retirou-se dali e se refugiou na caverna de Adulão; quando ouviram isso seus irmãos e toda a casa de seu pai, desceram ali para ter com ele.

[2] Ajuntaram-se a ele todos os homens que se achavam em aperto, e todo homem endividado, e todos os amargurados de espírito, e ele se fez chefe deles; e eram com ele uns quatrocentos homens.

[3] Dali passou Davi a Mispa de Moabe e disse ao seu rei: Deixa estar meu pai e minha mãe convosco, até que eu saiba o que Deus há de fazer de mim.

[4] Trouxe-os perante o rei de Moabe, e com este moraram por todo o tempo que Davi esteve neste lugar seguro.

[5] Porém o profeta Gade disse a Davi: Não fiques neste lugar seguro; vai e entra na terra de Judá. Então, Davi saiu e foi para o bosque de Herete.

Saul mata todos os sacerdotes de Nobe

[6] Ouviu Saul que Davi e os homens que o acompanhavam foram descobertos. Achando-se Saul em Gibeá, debaixo de um arvoredo, numa colina, tendo na mão a sua lança, e todos os seus servos com ele,

[7] disse a todos estes: Ouvi, peço-vos, filhos de Benjamim, dar-vos-á também o filho de Jessé, a todos vós, terras e vinhas e vos

I Samuela 22

Dawid w Adullam

[1] I odszedł Dawid stamtąd, i schronił się w jaskini Adullam. A gdy usłyszeli o tym jego bracia wraz z całą rodziną jego ojca, przybyli tam do niego.

[2] I zgromadzili się wokół niego wszyscy ludzie uciśnieni i wszyscy zadłużeni oraz wszyscy rozgoryczeni, a on został ich przywódcą. Tak znalazło się przy nim około czterystu mężów.

Dawid zabezpiecza spokojny pobyt rodziców u króla moabskiego

[3] Ruszył tedy stamtąd Dawid do Mispy Moabskiej i rzekł do króla Moabu: Niechże wolno będzie mojemu ojcu i mojej matce zamieszkać u was, dopóki się nie dowiem, co Bóg uczyni ze mną!

[4] I umieścił ich u króla moabskiego, i mieszkali u niego przez cały czas, dopóki Dawid był w tej warowni.

[5] Lecz prorok Gad rzekł do Dawida: Nie pozostawaj w warowni; wyrusz, a udaj się do ziemi judzkiej. I wyruszył Dawid, i przybył do Jear-Cheret.

Saul ręką Edomity Doega morduje kapłanów Pana z Nob

[6] A gdy Saul usłyszał, iż Dawid ujawnił się wraz z ludźmi, którzy z nim byli - Saul siedział wtedy właśnie w Gibei pod tamaryszkiem na wzniesieniu i miał w ręku włócznię, a wszyscy jego słudzy stali przy nim -

[7] Rzekł Saul do swoich sług, stojących przy nim: Słuchajcie, Beniaminici! Czy syn Isajego rozda wam wszystkim także pola i winnice? Czy ustanowi was wszystkich

fará a todos chefes de milhares e chefes de centenas,

[8] para que todos tenhais conspirado contra mim? E ninguém houve que me desse aviso de que meu filho fez aliança com o filho de Jessé; e nenhum dentre vós há que se doa por mim e me participe que meu filho contra mim instigou a meu servo, para me armar ciladas, como se vê neste dia.

[9] Então, respondeu Doegue, o edomita, que também estava com os servos de Saul, e disse: Vi o filho de Jessé chegar a Nobe, a Aimeleque, filho de Aitube,

[10] e como Aimeleque, a pedido dele, consultou o SENHOR, e lhe fez provisões, e lhe deu a espada de Golias, o filisteu.

[11] Então, o rei mandou chamar Aimeleque, sacerdote, filho de Aitube, e toda a casa de seu pai, a saber, os sacerdotes que estavam em Nobe; todos eles vieram ao rei.

[12] Disse Saul: Ouve, peço-te, filho de Aitube! Este respondeu: Eis-me aqui, meu senhor!

[13] Então, lhe disse Saul: Por que conspirastes contra mim, tu e o filho de Jessé? Pois lhe deste pão e espada e consultaste a favor dele a Deus, para que se levantasse contra mim e me armasse ciladas, como hoje se vê.

[14] Respondeu Aimeleque ao rei e disse: E quem, entre todos os teus servos, há tão fiel como Davi, o genro do rei, chefe da tua guarda pessoal e honrado na tua casa?

przywódcami nad tysiącami i przywódcami nad setkami,

[8] Żeście się wszyscy sprzysięgli przeciwko mnie, a nie ujawnił mi nikt, iż mój syn sprzymierzył się z synem Isajego, i nikt z was nie współczuł ze mną, aby mi ujawnić, że mój syn zbuntował mojego sługę przeciwko mnie, aby nastawał na mnie, jak to jest dzisiaj?

[9] Na to odezwał się Doeg Edomita który stał w gronie sług Saula, i rzekł: Widziałem, jak syn Isajego przybył do Nob, do Achimeleka, syna Achituba.

[10] Ten zapytywał Pana o niego, dał mu też żywność na drogę oraz oddał mu miecz Goliata Filistyńczyka.

[11] Posłał tedy król, aby przywołano kapłana Achimeleka, syna Achituba, i całą rodzinę jego ojca, kapłanów w Nob. Wszyscy oni przyszli do króla.

[12] I rzekł Saul: Słuchaj, synu Achituba! A ten odpowiedział: Oto jestem, panie mój.

[13] Rzekł do niego Saul: Dlaczego sprzysięgliście się przeciwko mnie, ty i syn Isajego, że dałeś mu żywność i miecz i zapytałeś Boga o niego, tak iż powstał przeciwko mnie i nastaje na mnie, jak to jest dzisiaj?

[14] W odpowiedzi rzekł Achimelek do króla: Któż wśród wszystkich twoich sług jest tak wierny, jak Dawid, który jest zięciem królewskim i dowódcą twojej

straży przybocznej i jest poważany w twoim domu?

15 Acaso, é de hoje que consulto a Deus em seu favor? Não! Jamais impute o rei coisa nenhuma a seu servo, nem a toda a casa de meu pai, pois o teu servo de nada soube de tudo isso, nem muito nem pouco.

15 Czy dzisiaj dopiero zacząłem zapytywać Boga o niego? Bynajmniej! Niech król niczego nie przypisuje swemu słudze ani rodzinie mojego ojca, gdyż twój sługa nic zgoła nie wiedział o tej sprawie.

16 Respondeu o rei: Aimeleque, morrerás, tu e toda a casa de teu pai.

16 Król jednak rzekł: Zginiesz, Achimeleku, ty i cała rodzina twojego ojca.

17 Disse o rei aos da guarda, que estavam com ele: Volvei e matai os sacerdotes do SENHOR, porque também estão de mãos dadas com Davi e porque souberam que fugiu e não mo fizeram saber. Porém os servos do rei não quiseram estender as mãos contra os sacerdotes do SENHOR.

17 I nakazał król swojej przybocznej straży: Przystąpcie i wybijcie kapłanów Pana, gdyż i oni popierają Dawida, a chociaż wiedzieli, że uciekł, nie zawiadomili mnie. Lecz słudzy królewscy nie chcieli przyłożyć swej ręki do tego, aby wytracić kapłanów Pana.

18 Então, disse o rei a Doegue: Volve-te e arremete contra os sacerdotes. Então, se virou Doegue, o edomita, e arremeteu contra os sacerdotes, e matou, naquele dia, oitenta e cinco homens que vestiam estola sacerdotal de linho.

18 Rzekł więc król do Doega: Przystąp ty i wybij kapłanów! Przystąpił tedy Doeg Edomita i on targnął się na kapłanów, i wymordował w tym dniu osiemdziesięciu pięciu mężów noszących lniany efod.

19 Também a Nobe, cidade destes sacerdotes, passou a fio de espada: homens, e mulheres, e meninos, e crianças de peito, e bois, e jumentos, e ovelhas.

19 A w mieście kapłańskim Nob wytępił ostrzem miecza mężczyzn i kobiety, dzieci i niemowlęta, i woły, i osły, i owce, wszystko to wybił ostrzem miecza.

Abiatar refugia-se com Davi

20 Porém dos filhos de Aimeleque, filho de Aitube, um só, cujo nome era Abiatar, salvou-se e fugiu para Davi;

20 Ocalał tylko jeden syn Achimeleka, syna Achituba, imieniem Ebiatar; ten uszedł i przyłączył się do Dawida.

21 e lhe anunciou que Saul tinha matado os sacerdotes do SENHOR.

21 I doniósł Ebiatar Dawidowi o tym, iż Saul wymordował kapłanów Pana.

22 Então, Davi disse a Abiatar: Bem sabia eu, naquele dia, que, estando ali Doegue, o edomita, não deixaria de o dizer a Saul.

22 Wtedy rzekł Dawid do Ebiatara: Wiedziałem już w owym dniu, że Edomita, który tam był, doniesie o tym Saulowi. Ja

Fui a causa da morte de todas as pessoas da casa de teu pai.

23 Fica comigo, não temas, porque quem procura a minha morte procura também a tua; estarás a salvo comigo.

spowodowałem śmierć wszystkich z rodziny twojego ojca.

23 Pozostań przy mnie, nie bój się; kto nastawać będzie na moje życie nastawać będzie i na twoje życie, lecz u mnie jesteś pod dobrą opieką.

1 Samuel 23

Davi livra a Queila

1 Foi dito a Davi: Eis que os filisteus pelejam contra Queila e saqueiam as eiras.

2 Consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Irei eu e ferirei estes filisteus? Respondeu o SENHOR a Davi: Vai, e ferirás os filisteus, e livrarás Queila.

3 Porém os homens de Davi lhe disseram: Temos medo aqui em Judá, quanto mais indo a Queila contra as tropas dos filisteus.

4 Então, Davi tornou a consultar o SENHOR, e o SENHOR lhe respondeu e disse: Dispõe-te, desce a Queila, porque te dou os filisteus nas tuas mãos.

5 Partiu Davi com seus homens a Queila, e pelejou contra os filisteus, e levou todo o gado, e fez grande morticínio entre eles; assim, Davi salvou os moradores de Queila.

6 Sucedeu que, quando Abiatar, filho de Aimeleque, fugiu para Davi, a Queila, desceu com a estola sacerdotal na mão.

7 Foi anunciado a Saul que Davi tinha ido a Queila. Disse Saul: Deus o entregou nas

I Samuela 23

Dawid ratuje Keilę

1 Doniesiono wtedy Dawidowi: Oto Filistyńczycy oblegają Keilę i już plądrują gumna.

2 Zapytał więc Dawid Pana: Czy mam pójść i pobić tych Filistyńczyków? Pan zaś odpowiedział Dawidowi: Idź i pobij Filistyńczyków, i oswobódź Keilę.

3 Lecz wojownicy Dawida rzekli do niego: Oto my już tutaj w Judzie jesteśmy w strachu, a co dopiero, gdy wyruszymy do Keili przeciw hufcom filistyńskim!

4 Toteż Dawid ponownie zapytał Pana, a Pan mu odpowiedział: Wstań i wyrusz do Keili, gdyż Ja wydam Filistyńczyków w twoje ręce.

5 Wyruszył więc Dawid ze swoimi wojownikami do Keili, stoczył bitwę z Filistyńczykami, uprowadził ich stada i zadał im wielką klęskę. Tak Dawid oswobodził mieszkańców Keili.

6 A gdy Ebiatar, syn Achimeleka, uciekł do Dawida, przyniósł z sobą do Keili efod.

Saul ściga Dawida

7 I doniesiono Saulowi, że Dawid przybył do Keili. Rzekł tedy Saul: Wydał go Bóg w

minhas mãos; está encerrado, pois entrou numa cidade de portas e ferrolhos.

8 Então, Saul mandou chamar todo o povo à peleja, para que descessem a Queila e cercassem Davi e os seus homens.

9 Sabedor, porém, Davi de que Saul maquinava o mal contra ele, disse a Abiatar, sacerdote: Traze aqui a estola sacerdotal.

10 Orou Davi: Ó SENHOR, Deus de Israel, teu servo ouviu que Saul, de fato, procura vir a Queila, para destruir a cidade por causa de mim.

11 Entregar-me-ão os homens de Queila nas mãos dele? Descerá Saul, como o teu servo ouviu? Ah! SENHOR, Deus de Israel, faze-o saber ao teu servo. E disse o SENHOR: Descerá.

12 Perguntou-lhe Davi: Entregar-me-ão os homens de Queila, a mim e aos meus servos, nas mãos de Saul? Respondeu o SENHOR: Entregarão.

13 Então, se dispôs Davi com os seus homens, uns seiscentos, saíram de Queila e se foram sem rumo certo. Sendo anunciado a Saul que Davi fugira de Queila, cessou de persegui-lo.

14 Permaneceu Davi no deserto, nos lugares seguros, e ficou na região montanhosa no deserto de Zife. Saul buscava-o todos os dias, porém Deus não o entregou nas suas mãos.

Davi e Jônatas renovam a aliança

moją rękę, bo sam się zamknął, wchodząc do miasta, które ma bramy i rygle.

8 I powołał Saul cały lud pod broń, aby wyruszyli do Keili i oblegli Dawida i jego wojowników.

9 A gdy Dawid dowiedział się, iż Saul gotuje mu klęskę, rzekł do kapłana Ebiatara: Przynieś efod.

10 I modlił się Dawid: Panie, Boże Izraela! Słyszał twój sługa, iż Saul zamierza przybyć do Keili i zburzyć to miasto z powodu mnie.

11 Czy wydadzą mnie obywatele Keili w jego ręce? Czy przybędzie tu Saul, jak to słyszał twój sługa? Panie, Boże Izraela, oznajmij to swemu słudze! A Pan rzekł: Przybędzie.

12 A Dawid rzekł: Czy wydadzą obywatele Keili mnie i moich wojowników w ręce Saula? A Pan odpowiedział: Wydadzą.

Dawid tuła się po pustyni Zyf. Jonatan wznawia z nim przymierze

13 Wstał tedy Dawid wraz ze swoimi wojownikami w liczbie około sześciuset mężów i wyszli z Keili, i tułali się tu i tam. Gdy zaś doniesiono Saulowi, że Dawid umknął z Keili, zaniechał wyprawy.

14 Przebywał tedy Dawid na pustyni, w niedostępnych górskich miejscach na pustyni Zyf, Saul zaś tropił go przez cały czas, lecz Bóg nie wydał go w jego ręce.

[15] Vendo, pois, Davi que Saul saíra a tirar-lhe a vida, deteve-se no deserto de Zife, em Horesa.

[16] Então, se levantou Jônatas, filho de Saul, e foi para Davi, a Horesa, e lhe fortaleceu a confiança em Deus,

[17] e lhe disse: Não temas, porque a mão de Saul, meu pai, não te achará; porém tu reinarás sobre Israel, e eu serei contigo o segundo, o que também Saul, meu pai, bem sabe.

[18] E ambos fizeram aliança perante o SENHOR. Davi ficou em Horesa, e Jônatas voltou para sua casa.

A traição dos zifeus

[19] Então, subiram os zifeus a Saul, a Gibeá, dizendo: Não se escondeu Davi entre nós, nos lugares seguros de Horesa, no outeiro de Haquila, que está ao sul de Jesimom?

[20] Agora, pois, ó rei, desce conforme te impõe o coração; toca-nos a nós entregarmo-lo nas mãos do rei.

[21] Disse Saul: Benditos sejais vós do SENHOR, porque vos compadecestes de mim.

[22] Ide, pois, informai-vos ainda melhor, sabei e notai o lugar que freqüenta e quem o tenha visto ali; porque me foi dito que é astutíssimo.

[23] Pelo que atentai bem e informai-vos acerca de todos os esconderijos em que ele se oculta; então, voltai a ter comigo com seguras informações, e irei convosco; se

[15] Lękał się więc Dawid, że Saul wyruszył i czyha na jego życie. A gdy Dawid przebywał na pustyni Zyf w Choreszy,

[16] Jonatan, syn Saula, wybrał się do Dawida do Choreszy i dodawał mu otuchy w Bogu,

[17] I rzekł do niego: Nie bój się, gdyż nie dosięgnie cię ręka mojego ojca Saula; ty będziesz królem nad Izraelem, ja zaś będę drugim po tobie; także mój ojciec Saul wie o tym.

[18] I zawarli obaj przymierze przed Panem, i pozostał Dawid w Choreszy, a Jonatan poszedł do swojego domu.

Donosicielstwo Zyfitów bezskuteczne

[19] Lecz mieszkańcy Zyf wyprawili się do Saula do Gibei z doniesieniem: Dawid ukrywa się u nas w miejscach niedostępnych w Choreszy, na wzgórzu Chakila, na południe od pustyni.

[20] Teraz tedy, jeżeli tylko zechcesz, królu, zstąpić tam, to zstąp, a już naszą rzeczą będzie wydać go w ręce króla.

[21] I odpowiedział Saul: Błogosławieństwo Pana niechaj spocznie na was, że zlitowaliście się nade mną;

[22] Idźcie więc, pilnujcie nadal, dowiedzcie się i wypatrzcie to miejsce, gdzie stąpa jego noga, czy go tam kto widział, gdyż powiedziano mi, że na pewno knuje podstęp.

[23] Wypatrzcie więc i dowiedzcie się o wszystkich kryjówkach, w których się chowa, potem powróćcie do mnie z czymś pewnym, a wyruszę z wami. Jeżeli jest w

ele estiver na terra, buscá-lo-ei entre todos os milhares de Judá.

[24] Então, se levantaram eles e se foram a Zife, adiante de Saul; Davi, porém, e os seus homens estavam no deserto de Maom, na planície, ao sul de Jesimom.

[25] Saul e os seus homens se foram ao encalço dele, e isto foi dito a Davi; pelo que desceu para a penha que está no deserto de Maom. Ouvindo-o Saul, perseguiu a Davi no deserto de Maom.

[26] Saul ia de um lado do monte, e Davi e os seus homens, da outra; apressou-se Davi em fugir para escapar de Saul; porém este e os seus homens cercaram Davi e os seus homens para os prender.

[27] Então, veio um mensageiro a Saul, dizendo: Apressa-te e vem, porque os filisteus invadiram a terra.

[28] Pelo que Saul desistiu de perseguir a Davi e se foi contra os filisteus. Por esta razão, aquele lugar se chamou Pedra de Escape.

[29] Subiu Davi daquele lugar e ficou nos lugares seguros de En-Gedi.

1 Samuel 24

Davi poupa a vida de Saul

kraju, tropić go będę wśród wszystkich rodów judzkich.

[24] Ruszyli tedy do Zyf przed Saulem; lecz Dawid i jego wojownicy znajdowali się na pustyni Maon, na stepie, na południe od pustyni.

[25] Lecz gdy Saul wyruszył ze swoimi wojownikami, aby go tropić, doniesiono o tym Dawidowi, toteż ustąpił ku skale, leżącej na pustyni Maon. Gdy Saul o tym usłyszał, puścił się w pościg za Dawidem na pustyni Maon.

[26] I szedł Saul po jednej stronie góry, a Dawid ze swoimi wojownikami po przeciwległej stronie góry; a gdy Dawid śpiesznie uchodził przed Saulem, Saul zaś ze swoimi wojownikami już otaczał Dawida i jego wojowników, aby ich pojmać,

Najazd Filistyńczyków przerywa pościg za Dawidem

[27] Przybył posłaniec do Saula z doniesieniem: Pójdź śpiesznie, gdyż Filistyńczycy wtargnęli do kraju.

[28] Zaniechał więc Saul pościgu za Dawidem i wyruszył na spotkanie z Filistyńczykami. Dlatego nazwano tę miejscowość Skała Rozstania.

I Samuela 24

Wspaniałomyślność Dawida wobec Saula

[1] A Dawid wyruszył stamtąd i zatrzymał się w niedostępnych miejscach En-Gedi.

[1] Tendo Saul voltado de perseguir os filisteus, foi-lhe dito: Eis que Davi está no deserto de En-Gedi.

[2] Tomou, então, Saul três mil homens, escolhidos dentre todo o Israel, e foi ao encalço de Davi e dos seus homens, nas faldas das penhas das cabras monteses.

[3] Chegou a uns currais de ovelhas no caminho, onde havia uma caverna; entrou nela Saul, a aliviar o ventre. Ora, Davi e os seus homens estavam assentados no mais interior da mesma.

[4] Então, os homens de Davi lhe disseram: Hoje é o dia do qual o SENHOR te disse: Eis que te entrego nas mãos o teu inimigo, e far-lhe-ás o que bem te parecer. Levantou-se Davi e, furtivamente, cortou a orla do manto de Saul.

[5] Sucedeu, porém, que, depois, sentiu Davi bater-lhe o coração, por ter cortado a orla do manto de Saul;

[6] e disse aos seus homens: O SENHOR me guarde de que eu faça tal coisa ao meu senhor, isto é, que eu estenda a mão contra ele, pois é o ungido do SENHOR.

[7] Com estas palavras, Davi conteve os seus homens e não lhes permitiu que se levantassem contra Saul; retirando-se Saul da caverna, prosseguiu o seu caminho.

[8] Depois, também Davi se levantou e, saindo da caverna, gritou a Saul, dizendo: Ó rei, meu senhor! Olhando Saul para trás, inclinou-se Davi e fez-lhe reverência, com o rosto em terra.

[2] Gdy zaś Saul powrócił z pościgu za Filistyńczykami, doniesiono mu: Oto Dawid jest na pustyni En-Gedi.

[3] Wziął tedy Saul ze sobą trzy tysiące wojowników wybranych z całego Izraela i wyruszył, aby tropić Dawida i jego wojowników na wschód od Skał Kozic.

[4] I doszedł do szałasów owczych przy drodze, gdzie była jaskinia. Saul wszedł do niej z potrzebą, Dawid zaś i jego wojownicy siedzieli w głębi jaskini.

[5] I rzekli wojownicy Dawida do niego: Oto dzień, o którym zapowiedział ci Pan: Wydam twoich wrogów w twoje ręce i będziesz mógł zrobić z nimi, co będziesz chciał. Wstał tedy Dawid i uciął ukradkiem kraj płaszcza Saulowego.

[6] Lecz potem ruszyło Dawida sumienie, iż uciął kraj płaszcza Saulowego,

[7] I rzekł do swoich wojowników: Broń Boże, abym miał uczynić tę rzecz memu panu, pomazańcowi Pańskiemu, podnosząc swoją rękę na niego, gdyż jest pomazańcem Pańskim.

[8] I zgromił Dawid swoich wojowników tymi słowami, i nie pozwolił im wystąpić przeciwko Saulowi; Saul zaś wstał, wyszedł z jaskini i poszedł swoją drogą.

[9] Potem wstał również Dawid i wyszedłszy z jaskini, wołał za Saulem: Panie mój, królu! A gdy Saul obejrzał się poza siebie, Dawid padł twarzą ku ziemi i oddał mu pokłon.

9 Disse Davi a Saul: Por que dás tu ouvidos às palavras dos homens que dizem: Davi procura fazer-te mal?

10 Os teus próprios olhos viram, hoje, que o SENHOR te pôs em minhas mãos nesta caverna, e alguns disseram que eu te matasse; porém a minha mão te poupou; porque disse: Não estenderei a mão contra o meu senhor, pois é o ungido de Deus.

11 Olha, pois, meu pai, vê aqui a orla do teu manto na minha mão. No fato de haver eu cortado a orla do teu manto sem te matar, reconhece e vê que não há em mim nem mal nem rebeldia, e não pequei contra ti, ainda que andas à caça da minha vida para ma tirares.

12 Julgue o SENHOR entre mim e ti e vingue-me o SENHOR a teu respeito; porém a minha mão não será contra ti.

13 Dos perversos procede a perversidade, diz o provérbio dos antigos; porém a minha mão não está contra ti.

14 Após quem saiu o rei de Israel? A quem persegue? A um cão morto? A uma pulga?

15 Seja o SENHOR o meu juiz, e julgue entre mim e ti, e veja, e pleiteie a minha causa, e me faça justiça, e me livre da tua mão.

16 Tendo Davi acabado de falar a Saul todas estas palavras, disse Saul: É isto a tua voz, meu filho Davi? E chorou Saul em voz alta.

10 I rzekł Dawid do Saula: Dlaczego słuchasz słów ludzi mówiących: Oto Dawid ma złe zamysły wobec ciebie.

11 Oto w dniu dzisiejszym przekonałeś się, że Pan wydał cię w jaskini w moją rękę. Mówiono mi, aby cię zabić, lecz ja oszczędziłem cię, postanawiając, że nie wyciągnę swojej ręki na mojego pana, gdyż jest pomazańcem Pańskim.

12 Ojcze mój, zobaczże, zobacz skraj twego płaszcza w mojej ręce, a stąd że ucinając skraj twego płaszcza, nie zabiłem cię, możesz poznać i stwierdzić, że nie zamyślam nic złego ni występnego i że nic nie zawiniłem przeciwko tobie, ty zaś czyhasz na moje życie, aby mi je odebrać.

13 Niech Pan rozsądzi między mną a między tobą i niech ci odpłaci Pan za mnie, lecz ręka moja nie podniesie się na ciebie,

14 Jak to głosi starodawna przypowieść: Od przewrotnych wychodzi przewrotność, Lecz moja ręka nie podniesie się na ciebie.

15 Za kim to wyruszył w pole król izraelski, kogóż to ścigasz? Psa zdechłego, pchłę jakąś?

16 Niech tedy Pan będzie sędzią i rozsądzi między mną a między tobą, niech zobaczy i ujmie się za sprawą moją, o odda mi sprawiedliwość przed tobą.

17 A gdy Dawid skończył swoje przemówienie do Saula, rzekł Saul: Czy to twój głos, synu mój, Dawidzie? I wybuchnął głośnym płaczem,

[17] Disse a Davi: Mais justo és do que eu; pois tu me recompensaste com bem, e eu te paguei com mal.

[18] Mostraste, hoje, que me fizeste bem; pois o SENHOR me havia posto em tuas mãos, e tu me não mataste.

[19] Porque quem há que, encontrando o inimigo, o deixa ir por bom caminho? O SENHOR, pois, te pague com bem, pelo que, hoje, me fizeste.

[20] Agora, pois, tenho certeza de que serás rei e de que o reino de Israel há de ser firme na tua mão.

[21] Portanto, jura-me pelo SENHOR que não eliminarás a minha descendência, nem desfarás o meu nome da casa de meu pai.

[22] Então, jurou Davi a Saul, e este se foi para sua casa; porém Davi e os seus homens subiram ao lugar seguro.

[18] I rzekł do Dawida: Jesteś sprawiedliwszy ode mnie, gdyż ty wyświadczyłeś mi dobrodziejstwo, a ja wyrządziłem ci zło.

[19] I dałeś dziś dowód, że postąpiłeś ze mną szlachetnie nie zabijając mnie, choć Pan wydał mnie w twoje ręce.

[20] Gdy ktoś natknie się na swego wroga, czy pozwala mu spokojnie odejść? Niech Pan odpłaci ci dobrem za to, co dziś dla mnie uczyniłeś.

[21] Teraz oto wiem, że na pewno zostaniesz królem i że w twojej osobie utrwali się królestwo izraelskie.

[22] Przysięgnij mi więc na Pana, że nie wytępisz mojego potomstwa po mnie i nie zetrzesz mojego imienia w rodzinie mojego ojca.

[23] I przysiągł Dawid Saulowi. Potem ruszył Saul do swego domu, a Dawid ze swoimi wojownikami wycofał się do obronnego miejsca.

1 Samuel 25

A morte de Samuel

[1] Faleceu Samuel; todos os filhos de Israel se ajuntaram, e o prantearam, e o sepultaram na sua casa, em Ramá. Davi se levantou e desceu ao deserto de Parã.

Davi e Nabal

[2] Havia um homem, em Maom, que tinha as suas possessões no Carmelo; homem abastado, tinha três mil ovelhas e mil cabras e estava tosquiando as suas ovelhas no Carmelo.

I Samuela 25

Śmierć i pogrzeb Samuela

[1] Wtem umarł Samuel. Wtedy zebrali się wszyscy Izraelici, odbyli po nim żałobę i pochowali go przy jego domu w Ramie. Dawid zaś ruszył i udał się na pustynię Paran.

Nabal i Abigail a Dawid

[2] W Maon żył pewien mąż, który miał swoją posiadłość w Karmelu. Mąż ten był bardzo zamożny, miał bowiem trzy tysiące owiec i tysiąc kóz. Zajęty był właśnie strzyżeniem owiec w Karmelu.

[3] Nabal era o nome deste homem, e Abigail, o de sua mulher; esta era sensata e formosa, porém o homem era duro e maligno em todo o seu trato. Era ele da casa de Calebe.

[3] Mąż ten nazywał się Nabal, a żona jego Abigail. Kobieta ta była roztropna i piękna, mąż zaś był nieokrzesany i niecnych postępków, z rodu Kalebita.

[4] Ouvindo Davi, no deserto, que Nabal tosquiava as suas ovelhas,

[4] Gdy Dawid usłyszał na pustyni, że Nabal strzyże swoje owce,

[5] enviou dez moços e lhes disse: Subi ao Carmelo, ide a Nabal, perguntai-lhe, em meu nome, como está.

[5] Posłał dziesięciu sług i dał im takie polecenie: - Idźcie do Karmelu, wstąpcie do Nabala, pozdrówcie go w moim imieniu.

[6] Direis àquele próspero: Paz seja contigo, e tenha paz a tua casa, e tudo o que possuis tenha paz!

[6] I powiedzcie tak do mego brata: Pokój niech będzie z tobą i pokój z twoim domem, i pokój ze wszystkim, co twoje.

[7] Tenho ouvido que tens tosquiadores. Os teus pastores estiveram conosco; nenhum agravo lhes fizemos, e de nenhuma coisa sentiram falta todos os dias que estiveram no Carmelo.

[7] Właśnie słyszałem, że strzygą u ciebie owce; otóż gdy twoi pasterze byli przy nas, nie lżyliśmy ich i nic im nie zginęło przez cały czas, dopóki byli w Karmelu;

[8] Pergunta aos teus moços, e eles to dirão; achem mercê, pois, os meus moços na tua presença, porque viemos em boa hora; dá, pois, a teus servos e a Davi, teu filho, qualquer coisa que tiveres à mão.

[8] Zapytaj twoich sług, a powiedzą ci; niech więc nasi młodzieńcy znajdą łaskę w twoich oczach, wszak przybyliśmy w dzień świąteczny. Daj więc, proszę, twoim sługom i twojemu synowi Dawidowi, co masz pod ręką.

[9] Chegando, pois, os moços de Davi e tendo falado a Nabal todas essas palavras em nome de Davi, aguardaram.

[9] Poszli więc słudzy Dawida i powtórzyli Nabalowi w imieniu Dawida wszystkie te słowa i czekali.

[10] Respondeu Nabal aos moços de Davi e disse: Quem é Davi, e quem é o filho de Jessé? Muitos são, hoje em dia, os servos que fogem ao seu senhor.

[10] W odpowiedzi rzekł Nabal sługom Dawida: Któż to jest Dawid, a któż to jest syn Isajego? W obecnym czasie wiele jest sług, którzy się buntują przeciwko swoim panom.

[11] Tomaria eu, pois, o meu pão, e a minha água, e a carne das minhas reses que

[11] Mamże wziąć mój chleb i moje wino, i mięso z moich zwierząt, które zarżnąłem

degolei para os meus tosquiadores e o daria a homens que eu não sei donde vêm?

dla moich postrzygaczy, i oddać mężom, o których nie wiem, skąd są?

12 Então, os moços de Davi puseram-se a caminho, voltaram e, tendo chegado, lhe contaram tudo, segundo todas estas palavras.

12 Zawrócili tedy słudzy Dawida i przyszedłszy doń donieśli mu o tym wszystkim.

13 Pelo que disse Davi aos seus homens: Cada um cinja a sua espada. E cada um cingiu a sua espada, e também Davi, a sua; subiram após Davi uns quatrocentos homens, e duzentos ficaram com a bagagem.

13 Rzekł więc Dawid do swoich wojowników: Przypaszcie każdy swój miecz! I przypasał każdy swój miecz, a także i Dawid przypasał swój miecz. I poszło za Dawidem około czterystu mężów, a dwustu pozostało przy jukach.

14 Nesse meio tempo, um dentre os moços de Nabal o anunciou a Abigail, mulher deste, dizendo: Davi enviou do deserto mensageiros a saudar a nosso senhor; porém este disparatou com eles.

14 Tymczasem jeden ze sług doniósł Abigail żonie Nabala: Oto wysłał Dawid z pustyni, aby pozdrowili naszego pana, lecz on ich zbeształ.

15 Aqueles homens, porém, nos têm sido muito bons, e nunca fomos agravados por eles e de nenhuma coisa sentimos falta em todos os dias de nosso trato com eles, quando estávamos no campo.

15 A wojownicy ci byli dla nas bardzo dobrzy, nie zostaliśmy znieważeni i nic nam nie zginęło przez cały czas, gdy z nimi przestawaliśmy, będąc w polu.

16 De muro em redor nos serviram, tanto de dia como de noite, todos os dias que estivemos com eles apascentando as ovelhas.

16 Murem byli dla nas zarówno w nocy, jak we dnie przez cały czas, gdy byliśmy z nimi, pasąc owce.

17 Agora, pois, considera e vê o que hás de fazer, porque já o mal está, de fato, determinado contra o nosso senhor e contra toda a sua casa; e ele é filho de Belial, e não há quem lhe possa falar.

17 Rozważ więc teraz i obmyśl, co zrobić, gdyż zguba pana naszego i całego jego domu jest postanowiona, on sam zaś jest zbyt złośliwy, żeby można z nim rozmawiać.

Abigail apazigua a Davi

18 Então, Abigail tomou, a toda pressa, duzentos pães, dois odres de vinho, cinco ovelhas preparadas, cinco medidas de trigo tostado, cem cachos de passas e

18 Abigail wzięła więc śpiesznie dwieście chlebów, dwie łagwie wina, pięć owiec już oprawionych, pięć korców prażonego

duzentas pastas de figos, e os pôs sobre jumentos,

[19] e disse aos seus moços: Ide adiante de mim, pois vos seguirei de perto. Porém nada disse ela a seu marido Nabal.

[20] Enquanto ela, cavalgando um jumento, descia, encoberta pelo monte, Davi e seus homens também desciam, e ela se encontrou com eles.

[21] Ora, Davi dissera: Com efeito, de nada me serviu ter guardado tudo quanto este possui no deserto, e de nada sentiu falta de tudo quanto lhe pertence; ele me pagou mal por bem.

[22] Faça Deus o que lhe aprouver aos inimigos de Davi, se eu deixar, ao amanhecer, um só do sexo masculino dentre os seus.

[23] Vendo, pois, Abigail a Davi, apressou-se, desceu do jumento e prostrou-se sobre o rosto diante de Davi, inclinando-se até à terra.

[24] Lançou-se-lhe aos pés e disse: Ah! SENHOR meu, caia a culpa sobre mim; permite falar a tua serva contigo e ouve as palavras da tua serva.

[25] Não se importe o meu senhor com este homem de Belial, a saber, com Nabal; porque o que significa o seu nome ele é. Nabal é o seu nome, e a loucura está com ele; eu, porém, tua serva, não vi os moços de meu senhor, que enviaste.

ziarna, sto pęczków rodzynków i dwieście placków figowych, załadowała to na osły.

[19] I rzekła do swoich sług: Idźcie przede mną, a ja pójdę za wami. Lecz mężowi swemu Nabalowi o tym nie powiedziała.

[20] A gdy zakryta przez górę, siedząc na ośle w dół zjeżdżała, oto znienacka natknęła się na Dawida, który wraz ze swoimi wojownikami schodził w dół naprzeciw niej.

[21] Dawid zaś myślał: Całkiem daremnie ochraniałem wszystko na pustyni, co do tamtego należy, tak, że nic z jego własności nie zginęło, a on odpłacił mi złym za dobre.

[22] Tak niechaj Bóg sprzyja wrogom Dawida teraz i nadal, jeżeli do rana pozostawię przy życiu któregokolwiek mężczyznę z tych, którzy do niego należą.

[23] A gdy Abigail zobaczyła Dawida, zsiadła śpiesznie z osła i padła przed Dawidem twarzą ku ziemi, składając mu pokłon,

[24] Następnie rzuciwszy mu się do nóg, rzekła: Moja to wina, mój panie! Niech wolno będzie twojej służebnicy przemówić do ciebie, ty zaś wysłuchaj słów twojej służebnicy.

[25] Niechaj mój pan nie zwraca uwagi na tego męża niegodziwego, na Nabala, gdyż jakie jest jego imię, taki i on sam: Nabal się nazywa i jest głupcem, a ja, twoja służebnica, nie widziałam sług mojego pana, których wysłałeś.

[26] Agora, pois, meu senhor, tão certo como vive o SENHOR e a tua alma, foste pelo SENHOR impedido de derramar sangue e de vingar-te por tuas próprias mãos. Como Nabal, sejam os teus inimigos e os que procuram fazer mal ao meu senhor.

[27] Este é o presente que trouxe a tua serva a meu senhor; seja ele dado aos moços que seguem ao meu senhor.

[28] Perdoa a transgressão da tua serva; pois, de fato, o SENHOR te fará casa firme, porque pelejas as batalhas do SENHOR, e não se ache mal em ti por todos os teus dias.

[29] Se algum homem se levantar para te perseguir e buscar a tua vida, então, a tua vida será atada no feixe dos que vivem com o SENHOR, teu Deus; porém a vida de teus inimigos, este a arrojará como se a atirasse da cavidade de uma funda.

[30] E há de ser que, usando o SENHOR contigo segundo todo o bem que tem dito a teu respeito e te houver estabelecido príncipe sobre Israel,

[31] então, meu senhor, não te será por tropeço, nem por pesar ao coração o sangue que, sem causa, vieres a derramar e o te haveres vingado com as tuas próprias mãos; quando o SENHOR te houver feito o bem, lembrar-te-ás da tua serva.

[26] Oto teraz, mój panie, jako żyje Pan i jako żyje twoja dusza, którą powstrzymał Pan od przelewu krwi i od ratowania siebie swoją własną ręką, niechaj do Nabala będą podobni twoi wrogowie i ci, którzy obmyślają zło przeciwko mojemu panu.

[27] Niechaj tedy ten dar, który przyniosła twoja służebnica mojemu panu, oddany będzie sługom, którzy towarzyszą mojemu panu.

[28] Przebacz winę twojej służebnicy, a Pan wzniesie mojemu Panu trwały dom; wojny Pana bowiem prowadzi mój pan, a zła nie będzie w tobie po wszystkie dni twoje.

[29] A jeśli powstanie ktoś, aby cię prześladować i nastawać na twoje życie, to niechaj życie mojego pana będzie przechowane w wiązance żyjących u Pana, Boga twego, życie zaś twoich wrogów niechaj wyrzuci, jak z samego środka procy.

[30] A gdy Pan wykona na moim panu wszystko to dobre, które wypowiedział o tobie, i ustanowi cię księciem nad Izraelem,

[31] To nie będzie to dla ciebie, mojego pana, potknięciem i wyrzutem sumienia, jakby było, gdybyś wylał krew niewinną, i sam siebie ratował swoją własną rękę. Gdy zaś Pan wyświadczy dobro mojemu panu, wspomnij na swoją służebnicę.

[32] Então, Davi disse a Abigail: Bendito o SENHOR, Deus de Israel, que, hoje, te enviou ao meu encontro.
[33] Bendita seja a tua prudência, e bendita sejas tu mesma, que hoje me tolheste de derramar sangue e de que por minha própria mão me vingasse.
[34] Porque, tão certo como vive o SENHOR, Deus de Israel, que me impediu de que te fizesse mal, se tu não te apressaras e me não vieras ao encontro, não teria ficado a Nabal, até ao amanhecer, nem um sequer do sexo masculino.

[35] Então, Davi recebeu da mão de Abigail o que esta lhe havia trazido e lhe disse: Sobe em paz à tua casa; bem vês que ouvi a tua petição e a ela atendi.

A morte de Nabal

[36] Voltou Abigail a Nabal. Eis que ele fazia em casa um banquete, como banquete de rei; o seu coração estava alegre, e ele, já mui embriagado, pelo que não lhe referiu ela coisa alguma, nem pouco nem muito, até ao amanhecer.
[37] Pela manhã, estando Nabal já livre do vinho, sua mulher lhe deu a entender aquelas coisas; e se amorteceu nele o coração, e ficou ele como pedra.
[38] Passados uns dez dias, feriu o SENHOR a Nabal, e este morreu.

Davi casa com Abigail

[39] Ouvindo Davi que Nabal morrera, disse: Bendito seja o SENHOR, que pleiteou a causa da afronta que recebi de Nabal e me deteve de fazer o mal, fazendo o SENHOR

[32] I rzekł Dawid do Abigail: Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, który cię wysłał dzisiaj na spotkanie ze mną.
[33] I błogosławiona twoja roztropność, i błogosławionaś ty, że powstrzymałaś mnie dzisiaj od przelewu krwi i ratowania siebie swoją własną ręką.

[34] Lecz jako żyje Pan, Bóg Izraela, który powstrzymał mnie od wyrządzenia ci krzywdy; gdybyś nie była wyszła mi śpiesznie na spotkanie, do jutra rana nie byłby ocalał u Nabala żaden mężczyzna.

[35] I przyjął Dawid z jej ręki wszystko, co dla niego przywiozła, do niej samej zaś rzekł: Idź w pokoju do swojego domu: patrz, wysłuchałem twojej prośby i odniosłem się do ciebie życzliwie.

[36] A gdy Abigail przyszła do Nabala, ten wyprawiał w swoim domu ucztę prawie po królewsku i był dobrze usposobiony, gdyż był bardzo pijany, toteż nie powiedziała do niego najdrobniejszego słówka aż do następnego poranka.
[37] Lecz rano, gdy Nabal wytrzeźwiał, opowiedziała mu jego żona o tym, co zaszło; a w nim serce zamarło i zdrętwiał jak kamień.
[38] A po mniej więcej dziesięciu dniach dotknął Pan Nabala, i ten umarł.

[39] A gdy Dawid usłyszał, że Nabal umarł, rzekł: Błogosławiony Pan, że pomścił na Nabalu zniewagę przez niego mi wyrządzoną, sługę swego powstrzymał od

cair o mal de Nabal sobre a sua cabeça. Mandou Davi falar a Abigail que desejava tomá-la por mulher.

złа, a zło Nabala zwrócił na jego własną głowę. Potem posłał Dawid swatów do Abigail z oświadczeniem, że chce ją pojąć za żonę.

40 Tendo ido os servos de Davi a Abigail, no Carmelo, lhe disseram: Davi nos mandou a ti, para te levar por sua mulher.

40 I przybyli słudzy Dawida do Abigail do Karmelu, i rzekli do niej: Dawid posłał nas do ciebie, bo chce cię pojąć za żonę.

41 Então, ela se levantou, e se inclinou com o rosto em terra, e disse: Eis que a tua serva é criada para lavar os pés aos criados de meu senhor.

41 Wstała tedy i złożyła pokłon z twarzą ku ziemi, i rzekła: Oto twoja służebnica będzie niewolnicą, aby obmywać nogi sług mojego pana.

42 Abigail se apressou e, dispondo-se, cavalgou um jumento com as cinco moças que a assistiam; e ela seguiu os mensageiros de Davi, que a recebeu por mulher.

42 I powstała Abigail śpiesznie, i wsiadła na osła, a pięć dziewcząt jej towarzyszyło. Pojechała tedy za posłańcami Dawida i została jego żoną.

43 Também tomou Davi a Ainoã de Jezreel, e ambas foram suas mulheres,

43 Z Jezreel zaś pojął za żonę Achinoam, i obie były jego żonami.

44 porque Saul tinha dado sua filha Mical, mulher de Davi, a Palti, filho de Laís, o qual era de Galim.

44 Saul zaś wydał swoją córkę Michal, żonę Dawida za Paltiego, syna Laisza z Gallim.

1 Samuel 26

Davi, outra vez, poupa a vida de Saul

1 Vieram os zifeus a Saul, a Gibeá, e disseram: Não se acha Davi escondido no outeiro de Haquila, defronte de Jesimom?

2 Então, Saul se levantou e desceu ao deserto de Zife, e com ele, três mil homens escolhidos de Israel, a buscar a Davi.

3 Acampou-se Saul no outeiro de Haquila, defronte de Jesimom, junto ao caminho; porém Davi ficou no deserto, e, sabendo que Saul vinha para ali à sua procura,

I Samuela 26

Ponowny objaw wspaniałomyślności Dawida wobec Saula

1 I przyszli Zyfijczycy do Saula do Gibei z doniesieniem: Dawid ukrywa się na wzgórzu Chakila na skraju puszczy.

2 Ruszył tedy Saul i pociągnął ku pustyni Zyf, a z nim trzy tysiące wojowników wybranych z Izraela, aby tropić Dawida na pustyni Zyf.

3 Saul rozbił obóz na wzgórzu Chakila, które jest na skraju puszczy koło drogi, Dawid zaś przebywał na pustyni; gdy tedy

Dawid stwierdził, że Saul przyciągnął za nim na pustynię,

[4] enviou espias, e soube que Saul tinha vindo.

[4] Wysłał wywiadowców i przekonał się, że Saul przybył na pewno.

[5] Davi se levantou, e veio ao lugar onde Saul acampara, e viu o lugar onde se deitaram Saul e Abner, filho de Ner, comandante do seu exército. Saul estava deitado no acampamento, e o povo, ao redor dele.

[5] Wtedy ruszył Dawid i dotarł do miejsca, gdzie obozował Saul; a gdy wypatrzył miejsce, gdzie spał Saul i Abner, syn Nera, dowódca jego wojska - Saul spał mianowicie w środku obozowiska, a lud obozował wokół niego -

[6] Disse Davi a Aimeleque, o heteu, e a Abisai, filho de Zeruia, irmão de Joabe: Quem descerá comigo a Saul, ao arraial? Respondeu Abisai: Eu descerei contigo.

[6] Odezwał się Dawid do Chetejczyka Achimeleka i do Abiszaja, syna Serui, brata Joaba, w te słowa: Kto pójdzie ze mną do Saula do obozu? I odrzekł Abiszaj: Ja pójdę z tobą.

[7] Vieram, pois, Davi e Abisai, de noite, ao povo, e eis que Saul estava deitado, dormindo no acampamento, e a sua lança, fincada na terra à sua cabeceira; Abner e o povo estavam deitados ao redor dele.

[7] A gdy Dawid i Abiszaj przybyli nocą do wojowników, oto Saul spał w środku obozowiska, a jego włócznia była wetknięta w ziemię u jego głowy, Abner zaś i żołnierze spali wokoło niego.

[8] Então, disse Abisai a Davi: Deus te entregou, hoje, nas mãos o teu inimigo; deixa-me, pois, agora, encravá-lo com a lança, ao chão, de um só golpe; não será preciso segundo.

[8] Wtedy rzekł Abiszaj do Dawida: Dzisiaj Bóg wydał twojego wroga w twoją rękę. Pozwól, że przygwożdżę go teraz włócznią do ziemi za jednym uderzeniem i drugiego nie będzie potrzeba.

[9] Davi, porém, respondeu a Abisai: Não o mates, pois quem haverá que estenda a mão contra o ungido do SENHOR e fique inocente?

[9] Ale Dawid rzekł do Abiszaja: Nie zabijaj go, bo któż podnosi rękę na pomazańca Pańskiego bezkarnie?

[10] Acrescentou Davi: Tão certo como vive o SENHOR, este o ferirá, ou o seu dia chegará em que morra, ou em que, descendo à batalha, seja morto.

[10] I rzekł jeszcze Dawid: Jako żyje Pan, że tylko On, Pan go ugodzi; albo nadejdzie jego dzień i umrze, albo wyruszy na wojnę i zginie.

[11] O SENHOR me guarde de que eu estenda a mão contra o seu ungido; agora,

[11] Niech mnie Bóg zachowa, abym miał podnieść rękę swoją na pomazańca

porém, toma a lança que está à sua cabeceira e a bilha da água, e vamo-nos.

Pańskiego; toteż weź włócznię, która jest u jego głowy, i dzbanek na wodę i odejdźmy.

12 Tomou, pois, Davi a lança e a bilha da água da cabeceira de Saul, e foram-se; ninguém o viu, nem o soube, nem se despertou, pois todos dormiam, porquanto, da parte do SENHOR, lhes havia caído profundo sono.

12 I zabrał Dawid włócznię i dzbanek na wodę, które były u głowy Saula, i odeszli, nikt zaś tego nie widział ani nie zauważył, ani się nie obudził, wszyscy bowiem spali, gdyż twardy sen od Pana spadł na nich.

13 Tendo Davi passado ao outro lado, pôs-se no cimo do monte ao longe, de maneira que entre eles havia grande distância.

13 Następnie Dawid przeszedł na drugą stronę i stanął w pewnym oddaleniu na szczycie góry, tak że znaczna przestrzeń była między nimi.

14 Bradou ao povo e a Abner, filho de Ner, dizendo: Não respondes, Abner? Então, Abner acudiu e disse: Quem és tu, que bradas ao rei?

14 Wtedy zawołał Dawid na wojsko i na Abnera, syna Nera, tymi słowy: Czy nie odpowiesz, Abnerze? Abner odpowiedział, mówiąc: Któż ty jesteś, że wołasz na króla?

15 Então, disse Davi a Abner: Porventura, não és homem? E quem há em Israel como tu? Por que, pois, não guardaste o rei, teu senhor? Porque veio um do povo para destruir o rei, teu senhor.

15 I rzekł Dawid do Abnera: Wszak jesteś mężem, któremu nie ma równego w Izraelu; dlaczego tedy nie ustrzegłeś swojego pana, króla? Ktoś z ludu wtargnął bowiem, aby zgubić króla, twojego pana!

16 Não é bom isso que fizeste; tão certo como vive o SENHOR, deveis morrer, vós que não guardastes a vosso senhor, o ungido do SENHOR; vede, agora, onde está a lança do rei e a bilha da água, que tinha à sua cabeceira.

16 Niedobra to rzecz, którą uczyniłeś. Jako żyje Pan, zasługujecie na śmierć, bo nie strzegliście swojego pana, pomazańca Pańskiego; popatrz tylko, gdzie jest włócznia króla i dzbanek na wodę, które były u jego głowy?

Saul, outra vez, se reconcilia com Davi

17 Então, reconheceu Saul a voz de Davi e disse: Não é a tua voz, meu filho Davi? Respondeu Davi: Sim, a minha, ó rei, meu senhor.

17 Wtedy poznał Saul głos Dawida i rzekł: Czy to twój głos synu mój, Dawidzie? A Dawid odpowiedział: Mój to głos, panie mój, królu.

18 Disse mais: Por que persegue o meu senhor assim seu servo? Pois que fiz eu? E que maldade se acha nas minhas mãos?

18 I rzekł jeszcze: Dlaczego to pan mój ściga sługę swego? Cóż uczyniłem i co złego plami moją rękę?

[19] Ouve, pois, agora, te rogo, ó rei, meu senhor, as palavras de teu servo: se é o SENHOR que te incita contra mim, aceite ele a oferta de manjares; porém, se são os filhos dos homens, malditos sejam perante o SENHOR; pois eles me expulsaram hoje, para que eu não tenha parte na herança do SENHOR, como que dizendo: Vai, serve a outros deuses.

[19] Niechaj teraz posłucha mój pan, król, słów swego sługi: Jeżeli to Pan pobudził cię przeciwko mnie, niech powącha ofiary; jeżeli zaś ludzie, niech będą przeklęci przed Panem, że odtrącają mnie dziś od udziału w dziedzictwie Pana, powiadając: Idź, służ obcym bogom!

[20] Agora, pois, não se derrame o meu sangue longe desta terra do SENHOR; pois saiu o rei de Israel em busca de uma pulga, como quem persegue uma perdiz nos montes.

[20] Niech tedy nie spłynie moja krew na ziemię z dala od oblicza Pańskiego; wyruszył bowiem król izraelski, aby tropić pchłę jakąś, tak jak się goni za kuropatwą po górach.

[21] Então, disse Saul: Pequei; volta, meu filho Davi, pois não tornarei a fazer-te mal; porque foi, hoje, preciosa a minha vida aos teus olhos. Eis que tenho procedido como louco e errado excessivamente.

[21] A Saul rzekł: Zgrzeszyłem; wróć więc synu mój, Dawidzie, bo nie skrzywdzę cię już nigdy za to, że ci dzisiaj drogim było życie moje. Oto postępowałem głupio i bardzo błądziłem.

[22] Davi, então, respondeu e disse: Eis aqui a lança, ó rei; venha aqui um dos moços e leve-a.

[22] A Dawid odpowiedział: Oto włócznia króla, niechaj podejdzie tutaj jeden z młodzieńców i odbierze ją.

[23] Pague, porém, o SENHOR a cada um a sua justiça e a sua lealdade; pois o SENHOR te havia entregado, hoje, nas minhas mãos, porém eu não quis estendê-las contra o ungido do SENHOR.

[23] A Pan nagradza każdego za jego sprawiedliwość i wierność; wydał cię bowiem Pan dzisiaj w moją rękę, ale ja nie chciałem podnieść mojej ręki na pomazańca Pańskiego.

[24] Assim como foi a tua vida, hoje, de muita estima aos meus olhos, assim também seja a minha aos olhos do SENHOR, e ele me livre de toda tribulação.

[24] Oto, jak cenne było dzisiaj twoje życie w moich oczach, tak niechaj będzie cenne moje życie w oczach Pana i niech wyrwie mnie z wszelkiego ucisku.

[25] Então, Saul disse a Davi: Bendito sejas tu, meu filho Davi; pois grandes coisas

[25] I rzekł Saul do Dawida: Błogosławionyś, synu mój, Dawidzie, wiele jeszcze

farás e, de fato, prevalecerás. Então, Davi continuou o seu caminho, e Saul voltou para o seu lugar.

1 Samuel 27

Davi, outra vez, com Aquis, rei de Gate

[1] Disse, porém, Davi consigo mesmo: Pode ser que algum dia venha eu a perecer nas mãos de Saul; nada há, pois, melhor para mim do que fugir para a terra dos filisteus; para que Saul perca de todo as esperanças e deixe de perseguir-me por todos os limites de Israel; assim, me livrarei da sua mão.

[2] Dispôs-se Davi e, com os seiscentos homens que com ele estavam, passou a Aquis, filho de Maoque, rei de Gate.

[3] Habitou Davi com Aquis em Gate, ele e os seus homens, cada um com a sua família; Davi, com ambas as suas mulheres, Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

[4] Avisado Saul de que Davi tinha fugido para Gate, desistiu de o perseguir.

[5] Disse Davi a Aquis: Se achei mercê na tua presença, dá-me lugar numa das cidades da terra, para que ali habite; por que há de habitar o teu servo contigo na cidade real?

[6] Então, lhe deu Aquis, naquele dia, a cidade de Ziclague. Pelo que Ziclague pertence aos reis de Judá, até ao dia de hoje.

zdziałasz i będziesz miał powodzenie. Potem ruszył Dawid w swoją stronę, a Saul powrócił na swoje miejsce.

I Samuela 27

Pozorna przyjaźń Dawida z Akiszem

[1] A Dawid rozważał w swoim sercu: Tak jak rzeczy stoją, zginę któregoś dnia z ręki Saula; toteż najlepiej będzie dla mnie, jeżeli schronię się do ziemi Filistyńczyków. Wtedy Saul zaniecha mnie i przestanie mnie tropić po całej krainie izraelskiej, i tak ujdę jego ręki.

[2] Ruszył tedy Dawid i przeszedł wraz z sześciuset wojownikami, którzy byli z nim, do Akisza, syna Moaka, króla Gat.

[3] I mieszkał Dawid u Akisza w Gat wraz ze swoimi wojownikami, każdy ze swoją rodziną, a Dawid z dwiema swoimi żonami, z Achinoam z Jezreel i z Abigail, wdową po Nabalu z Karmelu.

[4] Gdy doniesiono Saulowi, że Dawid umknął do Gat, zaniechał pościgu.

[5] I rzekł Dawid do Akisza: Jeżeli znalazłem łaskę w twoich oczach, to niech mi dadzą miejsce w jednym z miast okolicznych i tam się osiedlę, bo po cóż ma twój sługa mieszkać wraz z tobą w mieście stołecznym?

[6] I dał mu Akisz tego dnia Syklag; dlatego Syklag należy do królów judzkich do dnia dzisiejszego.

[7] E todo o tempo que Davi permaneceu na terra dos filisteus foi um ano e quatro meses.

[8] Subia Davi com os seus homens, e davam contra os gesuritas, os gersitas e os amalequitas; porque eram estes os moradores da terra desde Telã, na direção de Sur, até à terra do Egito.

[9] Davi feria aquela terra, e não deixava com vida nem homem nem mulher, e tomava as ovelhas, e os bois, e os jumentos, e os camelos, e as vestes; voltava e vinha a Aquis.

[10] E perguntando Aquis: Contra quem deste hoje? Davi respondia: Contra o Sul de Judá, e o Sul dos jerameelitas, e o Sul dos queneus.

[11] Davi não deixava com vida nem homem nem mulher, para os trazer a Gate, pois dizia: Para que não nos denunciem, dizendo: Assim Davi o fazia. Este era o seu proceder por todos os dias que habitou na terra dos filisteus.

[12] Aquis confiava em Davi, dizendo: Fez-se ele, por certo, aborrecível para com o seu povo em Israel; pelo que me será por servo para sempre.

1 Samuel 28

Saul consulta a médium de En-Dor

[1] Sucedeu, naqueles dias, que, juntando os filisteus os seus exércitos para a peleja, para fazer guerra contra Israel, disse Aquis

[7] I mieszkał Dawid w krainie Filistyńczyków przez rok i cztery miesiące.

Łupieżcze wyprawy Dawida na ludy południowe

[8] Dawid wyprawiał się wraz ze swoimi wojownikami i czynili wypady na Geszurytów, Girzytów i Amalekitów; ci bowiem zamieszkują ziemię, która się ciągnie od Telam aż do Szur i aż do Egiptu.

[9] A ilekroć Dawid uderzał na jakiś kraj, nie pozostawiał przy życiu ani mężczyzny, ani kobiety; zabierał owce i bydło, osły i wielbłądy, i szaty i wracał do Akisza.

[10] A gdy Akisz zapytał: Dokąd wyprawiliście się dzisiaj? Dawid odpowiadał: Na południową Judeę, albo: Do południowego okręgu Jerachmeelitów, albo: Do południowego okręgu Kenitów.

[11] Mężczyzn zaś i kobiet dlatego nie zachowywał Dawid przy życiu i nie sprowadzał do Gat, ponieważ mówił sobie: Niech nie świadczą przeciwko nam, powiadając: Tak postępował Dawid. Taki był jego sposób postępowania przez cały czas pobytu w krainie Filistyńczyków.

[12] Akisz zaś ufał Dawidowi, myśląc sobie: Zniesławił się wśród swojego ludu, w Izraelu, toteż będzie na zawsze moim poddanym.

I Samuela 28

Saul u wróżki w En-Dor rozmawia z duchem Samuela

[1] W tym czasie zebrali Filistyńczycy swoje wojska na wyprawę wojenną z Izraelem. I rzekł Akisz do Dawida: Wiesz zapewne, że

a Davi: Fica sabendo que comigo sairás à peleja, tu e os teus homens.

musisz wyruszyć, ty i twoi wojownicy, ze mną w moim hufcu.

[2] Então, disse Davi a Aquis: Assim saberás quanto pode o teu servo fazer. Disse Aquis a Davi: Por isso, te farei minha guarda pessoal para sempre.

[2] A Dawid odpowiedział Akiszowi: Dobrze, sam się przekonasz, czego dokona twój sługa. Więc Akisz rzekł do Dawida: Dlatego mianuję cię moim stróżem przybocznym na cały czas.

[3] Já Samuel era morto, e todo o Israel o tinha chorado e o tinha sepultado em Ramá, que era a sua cidade; Saul havia desterrado os médiuns e os adivinhos.

[3] Samuel już umarł i cały lud izraelski odbył po nim żałobę, i pochowali go w Ramie, rodzinnym jego mieście. Saul zaś usunął z kraju wywołujących duchy i wróżbitów.

[4] Ajuntaram-se os filisteus e vieram acampar-se em Suném; ajuntou Saul a todo o Israel, e se acamparam em Gilboa.

[4] Zebrali się tedy Filistyńczycy i wkroczywszy rozłożyli się obozem w Szunem. Także Saul zebrał wszystkich Izraelitów i rozłożył się obozem w Gilboa.

[5] Vendo Saul o acampamento dos filisteus, foi tomado de medo, e muito se estremeceu o seu coração.

[5] A gdy Saul zobaczył obóz Filistyńczyków, zląkł się i serce jego bardzo się zatrwożyło.

[6] Consultou Saul ao SENHOR, porém o SENHOR não lhe respondeu, nem por sonhos, nem por Urim, nem por profetas.

[6] I pytał się Saul Pana, ale Pan nie dał mu odpowiedzi ani przez sny, ani przez święte losy, ani przez proroków.

[7] Então, disse Saul aos seus servos: Apontai-me uma mulher que seja médium, para que me encontre com ela e a consulte. Disseram-lhe os seus servos: Há uma mulher em En-Dor que é médium.

[7] Wtedy rzekł Saul do swoich sług: Poszukajcie mi kobiety wywołującej duchy, a pójdę do niej i zapytam się jej. I odpowiedzieli mu jego słudzy: Jest oto kobieta wywołująca duchy w En-Dor.

[8] Saul disfarçou-se, vestiu outras roupas e se foi, e com ele, dois homens, e, de noite, chegaram à mulher; e lhe disse: Peço-te que me adivinhes pela necromancia e me faças subir aquele que eu te disser.

[8] Przybrał więc Saul inny wygląd, przywdział inne szaty i wybrał się z dwoma wojownikami. A gdy w nocy przyszli do tej kobiety, rzekli: Powróż mi przez ducha zmarłego, a wywołaj mi tego, kogo ci wymienię.

[9] Respondeu-lhe a mulher: Bem sabes o que fez Saul, como eliminou da terra os

[9] Lecz ta kobieta rzekła do niego: Wiesz przecie, co uczynił Saul, że wytępił

médiuns e adivinhos; por que, pois, me armas cilada à minha vida, para me matares?

[10] Então, Saul lhe jurou pelo SENHOR, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR, nenhum castigo te sobrevirá por isso.

[11] Então, lhe disse a mulher: Quem te farei subir? Respondeu ele: Faze-me subir Samuel.

[12] Vendo a mulher a Samuel, gritou em alta voz; e a mulher disse a Saul: Por que me enganaste? Pois tu mesmo és Saul.

[13] Respondeu-lhe o rei: Não temas; que vês? Então, a mulher respondeu a Saul: Vejo um deus que sobe da terra.

[14] Perguntou ele: Como é a sua figura? Respondeu ela: Vem subindo um ancião e está envolto numa capa. Entendendo Saul que era Samuel, inclinou-se com o rosto em terra e se prostrou.

[15] Samuel disse a Saul: Por que me inquietaste, fazendo-me subir? Então, disse Saul: Mui angustiado estou, porque os filisteus guerreiam contra mim, e Deus se desviou de mim e já não me responde, nem pelo ministério dos profetas, nem por sonhos; por isso, te chamei para que me reveles o que devo fazer.

[16] Então, disse Samuel: Por que, pois, a mim me perguntas, visto que o SENHOR te desamparou e se fez teu inimigo?

[17] Porque o SENHOR fez para contigo como, por meu intermédio, ele te dissera;

wywołujących duchy i wróżbitów w kraju. Dlaczego ty nastajesz na moje życie i chcesz, abym zginęła?

[10] I przysiągł jej Saul na Pana, mówiąc: Jako żyje Pan, że nie ściągniesz na siebie przez to żadnej winy.

[11] Rzekła kobieta: Kogo mam ci wywołać? I rzekł: Samuela mi wywołaj.

[12] Gdy ta kobieta ujrzała Samuela, krzyknęła wielkim głosem i rzekła do Saula: Dlaczego mnie oszukałeś? Wszak ty jesteś Saul!

[13] I rzekł do niej król: Nie bój się. Lecz co widzisz? Kobieta odrzekła Saulowi: Widzę nadludzką istotę wychodzącą z ziemi.

[14] I rzekł do niej: Jaki wygląd jej? I rzekła: Starzec to, który wychodzi otulony w płaszcz. I poznał Saul, że to Samuel, i pochylił się twarzą ku ziemi, i oddał pokłon.

[15] Samuel zaś rzekł do Saula: Czemu mnie niepokoisz, każąc mi przyjść? A Saul rzekł: Jestem w ciężkiej niedoli, Filistyńczycy wojują ze mną, a Bóg odstąpił ode mnie i już nie daje mi odpowiedzi ani przez proroków, ani przez sny; przywołałem więc ciebie, abyś mi oznajmił, co mam czynić.

[16] I rzekł Samuel: Dlaczego tedy pytasz mnie, skoro Pan odstąpił od ciebie i stał się twoim wrogiem?

[17] Pan uczynił ci, jak zapowiedział przeze mnie: Pan wydarł władzę królewską z twojej ręki i dał ją innemu, Dawidowi.

tirou o reino da tua mão e o deu ao teu companheiro Davi.

18 Como tu não deste ouvidos à voz do SENHOR e não executaste o que ele, no furor da sua ira, ordenou contra Amaleque, por isso, o SENHOR te fez, hoje, isto.

19 O SENHOR entregará também a Israel contigo nas mãos dos filisteus, e, amanhã, tu e teus filhos estareis comigo; e o acampamento de Israel o SENHOR entregará nas mãos dos filisteus.

20 De súbito, caiu Saul estendido por terra e foi tomado de grande medo por causa das palavras de Samuel; e faltavam-lhe as forças, porque não comera pão todo aquele dia e toda aquela noite.

21 Aproximou-se de Saul a mulher e, vendo-o assaz perturbado, disse-lhe: Eis que a tua serva deu ouvidos à tua voz, e, arriscando a minha vida, atendi às palavras que me falaste.

22 Agora, pois, ouve também tu as palavras da tua serva e permite que eu ponha um bocado de pão diante de ti; come, para que tenhas forças e te ponhas a caminho.

23 Porém ele o recusou e disse: Não comerei. Mas os seus servos e a mulher o constrangeram; e atendeu. Levantou-se do chão e se assentou no leito.

24 Tinha a mulher em casa um bezerro cevado; apressou-se e matou-o, e, tomando farinha, a amassou, e a cozeu em bolos asmos.

18 Ponieważ nie usłuchałeś głosu Pańskiego i nie wywarłeś zapalczywego gniewu Pana na Amaleku, dlatego uczynił ci to Pan w dniu dzisiejszym.

19 Nadto wyda Pan Izraela wraz z tobą w ręce Filistyńczyków i jutro będziesz ty i twoi synowie ze mną. Również i obóz izraelski wyda Pan w ręce Filistyńczyków.

20 I zaraz padł Saul jak długi na ziemię, gdyż przeraził się bardzo z powodu słów Samuela; opadł też zupełnie z sił, gdyż już cały dzień i całą noc nic nie jadł.

21 A gdy ta kobieta przystąpiła do Saula i ujrzała, że jest bardzo wstrząśnięty, rzekła do niego: Oto twoja służebnica usłuchała twojego głosu; naraziłam swoje życie i usłuchałam twoich słów, które powiedziałeś do mnie,

22 Teraz więc i ty usłuchaj głosu twojej służebnicy; położę przed tobą kromkę chleba, jedz, abyś miał siłę, gdy wyruszysz w drogę.

23 Nie chciał jednak, mówiąc: Nie będę jadł. Lecz gdy napierali nań jego słudzy, a także ta kobieta, usłuchał ich, wstał z ziemi i usiadł na posłaniu.

24 A owa kobieta miała w domu karmne cielę; szybko je więc zarżnęła i wziąwszy mąki zarobiła ciasto i upiekła z niego placki.

[25] E os trouxe diante de Saul e de seus servos, e comeram. Depois, se levantaram e se foram naquela mesma noite.

1 Samuel 29

Os filisteus desconfiam de Davi

[1] Ajuntaram os filisteus todos os seus exércitos em Afeca, e acamparam-se os israelitas junto à fonte que está em Jezreel.

[2] Os príncipes dos filisteus se foram para lá com centenas e com milhares; e Davi e seus homens iam com Aquis, na retaguarda.

[3] Disseram, então, os príncipes dos filisteus: Estes hebreus, que fazem aqui? Respondeu Aquis aos príncipes dos filisteus: Não é este Davi, o servo de Saul, rei de Israel, que esteve comigo há muitos dias ou anos? E coisa nenhuma achei contra ele desde o dia em que, tendo desertado, passou para mim, até ao dia de hoje.

[4] Porém os príncipes dos filisteus muito se indignaram contra ele; e lhe disseram: Faze voltar este homem, para que torne ao lugar que lhe designaste e não desça conosco à batalha, para que não se faça nosso adversário no combate; pois de que outro modo se reconciliaria como o seu senhor? Não seria, porventura, com as cabeças destes homens?

[5] Não é este aquele Davi, de quem uns aos outros respondiam nas danças, dizendo: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares?

[25] Potem przyniosła to przed Saula i przed jego sługi; a gdy się posilili, wstali i jeszcze tej samej nocy wyruszyli.

I Samuela 29

Dawid wydalony z obozu Filistyńczyków

[1] Filistyńczycy ściągnęli wszystkie swoje wojska do Afek, Izraelici zaś rozłożyli się obozem przy źródle w Jezreel.

[2] A gdy książęta filistyńscy ciągnęli setkami i tysiącami, a na ostatek ciągnął i Dawid ze swoimi wojownikami razem z Akiszem,

[3] Rzekli dowódcy filistyńscy: Po co są tutaj ci Hebrajczycy? Lecz Akisz odrzekł dowódcom filistyńskim: To jest Dawid, sługa Saula, króla izraelskiego, który jest u mnie już od dłuższego czasu, a nie mam mu nic do zarzucenia od czasu, gdy do mnie przyszedł, aż do dnia dzisiejszego.

[4] Lecz dowódcy filistyńscy popadli w gniew i rzekli do niego: Oddal tego męża i niech wróci na swoje miejsce, gdzie go osiedliłeś, niech nie rusza z nami do bitwy, bo mógłby stać się naszym przeciwnikiem w bitwie. Przez co bowiem innego mógłby on pojednać się ze swoim panem, jak nie przez wydanie im głów tych oto wojowników?

[5] Czyż to nie jest Dawid, o którym nuci się wśród pląsów: Pobił Saul swój tysiąc, Ale Dawid swoje dziesięć tysięcy?

[6] Então, Aquis chamou a Davi e lhe disse: Tão certo como vive o SENHOR, tu és reto, e me parece bem que tomes parte comigo nesta campanha; porque nenhum mal tenho achado em ti, desde o dia em que passaste para mim até ao dia de hoje; porém aos príncipes não agradas.
[7] Volta, pois, agora, e volta em paz, para que não desagrades aos príncipes dos filisteus.
[8] Então, Davi disse a Aquis: Porém que fiz eu? Ou que achaste no teu servo, desde o dia em que entrei para o teu serviço até hoje, para que não vá pelejar contra os inimigos do rei, meu senhor?
[9] Respondeu, porém, Aquis e disse a Davi: Bem o sei; e que, na verdade, aos meus olhos és bom como um anjo de Deus; porém os príncipes dos filisteus disseram: Não suba este conosco à batalha.

[10] Levanta-te, pois, amanhã de madrugada com os teus servos, que vieram contigo; e, levantando-vos, logo que haja luz, parti.

[11] Então, Davi de madrugada se levantou, ele e os seus homens, para partirem e voltarem à terra dos filisteus. Os filisteus, porém, subiram a Jezreel.

1 Samuel 30

Ziclague é saqueada pelos amalequitas

[1] Sucedeu, pois, que, chegando Davi e os seus homens, ao terceiro dia, a Ziclague, já os amalequitas tinham dado com ímpeto contra o Sul e Ziclague e a esta, ferido e queimado;

[6] Akisz przywołał tedy Dawida i rzekł do niego: Jako żyje Pan, żeś prawy i cieszyłbym się, gdybyś mógł odbywać wyprawy wojenne ze mną, gdyż nie mam ci nic do zarzucenia, odkąd do mnie przyszedłeś, aż do dnia dzisiejszego; lecz książętom się nie podobasz.
[7] Dlatego wracaj i idź w pokoju, i nie zrób niczego, czym byś sobie zraził książąt filistyńskich.
[8] A Dawid rzekł do Akisza: Cóż uczyniłem i co znalazłeś na swoim słudze od chwili, kiedy przystałem do ciebie, aż do dnia dzisiejszego, że nie mogę ruszyć do boju z nieprzyjaciółmi króla, mojego pana?
[9] Akisz odpowiedział Dawidowi: Wiem, iżeś tak prawy w oczach moich, jak anioł Boży, lecz dowódcy filistyńscy powiedzieli: Niech nie rusza z nami do bitwy.
[10] Dlatego wstań jutro rano wcześnie wraz ze sługami twojego pana, którzy przyszli z tobą, wstańcie jutro rano wcześnie, a skoro świt odejdźcie.
[11] I wstał Dawid wcześnie rano wraz ze swoimi wojownikami, aby ruszyć z powrotem do krainy filistyńskiej. Filistyni zaś pociągnęli do Jezreel.

I Samuela 30

Zwycięska walka Dawida z Amalekitami

[1] A gdy Dawid wraz ze swoimi wojownikami przyszedł do Syklag, był to już trzeci dzień od czasu, gdy Amalekici wtargnęli do Negeb i do Syklag, zdobyli Syklag i puścili je z dymem,

[2] tinham levado cativas as mulheres que lá se achavam, porém a ninguém mataram, nem pequenos nem grandes; tão-somente os levaram consigo e foram seu caminho.
[3] Davi e os seus homens vieram à cidade, e ei-la queimada, e suas mulheres, seus filhos e suas filhas eram levados cativos.
[4] Então, Davi e o povo que se achava com ele ergueram a voz e choraram, até não terem mais forças para chorar.
[5] Também as duas mulheres de Davi foram levadas cativas: Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

[6] Davi muito se angustiou, pois o povo falava de apedrejá-lo, porque todos estavam em amargura, cada um por causa de seus filhos e de suas filhas; porém Davi se reanimou no SENHOR, seu Deus.

Davi livra os cativos

[7] Disse Davi a Abiatar, o sacerdote, filho de Aimeleque: Traze-me aqui a estola sacerdotal. E Abiatar a trouxe a Davi.
[8] Então, consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Perseguirei eu o bando? Alcançá-lo-ei? Respondeu-lhe o SENHOR: Persegue-o, porque, de fato, o alcançarás e tudo libertarás.
[9] Partiu, pois, Davi, ele e os seiscentos homens que com ele se achavam, e chegaram ao ribeiro de Besor, onde os retardatários ficaram.

[10] Davi, porém, e quatrocentos homens continuaram a perseguição, pois que duzentos ficaram atrás, por não poderem,

[2] Wzięli do niewoli kobiety, które w nim były, małe i dorosłe, lecz nikogo nie zabili, tylko uprowadzili z sobą i odeszli z powrotem.
[3] A gdy Dawid i jego wojownicy weszli do miasta, było ono spalone, a ich żony, ich synowie i córki uprowadzeni.
[4] I wybuchnął Dawid i wojsko, które z nim było, głośnym płaczem, tak że im wreszcie nie stało łez do płaczu.
[5] Zostały też uprowadzone obie żony Dawida: Achinoam z Jezreel i Abigail, wdowa po Nabalu z Karmelu.
[6] Dawid znalazł się w wielkim niebezpieczeństwie, gdyż lud zamierzał go ukamienować. Wszyscy bowiem byli rozgoryczeni z powodu straty swoich synów i córek; lecz Dawid pokładał zaufanie swoje w Panu, swoim Bogu.

[7] Rzekł tedy Dawid do kapłana Ebiatara, syna Achimeleka: Przynieś mi efod. I Ebiatar przyniósł efod Dawidowi.

[8] Dawid zapytał się Pana tymi słowy: Jeżeli puszczę się w pogoń za tą zgrają, to czy ich dogonię? I rzekł mu: Puść się w pogoń, a na pewno dogonisz i uratujesz!

[9] I ruszył Dawid z sześciuset wojownikami, którzy byli z nim, i dotarli do potoku Besor, gdzie zatrzymali się ci, którzy pozostawali w tyle.
[10] Lecz Dawid z czterystu wojownikami puścił się w dalszy pościg, zatrzymało się zaś dwustu wojowników, którzy byli zbyt osłabieni, aby przejść przez potok Besor.

de cansados que estavam, passar o ribeiro de Besor.

11 Acharam no campo um homem egípcio e o trouxeram a Davi; deram-lhe pão, e comeu, e deram-lhe a beber água.

12 Deram-lhe também um pedaço de pasta de figos secos e dois cachos de passas, e comeu; recobrou, então, o alento, pois havia três dias e três noites que não comia pão, nem bebia água.

13 Então, lhe perguntou Davi: De quem és tu e de onde vens? Respondeu o moço egípcio: Sou servo de um amalequita, e meu senhor me deixou aqui, porque adoeci há três dias.

14 Nós demos com ímpeto contra o lado sul dos queretitas, contra o território de Judá e contra o lado sul de Calebe e pusemos fogo em Ziclague.

15 Disse-lhe Davi: Poderias, descendo, guiar-me a esse bando? Respondeu-lhe: Jura-me, por Deus, que me não matarás, nem me entregarás nas mãos de meu senhor, e descerei e te guiarei a esse bando.

16 E, descendo, o guiou. Eis que estavam espalhados sobre toda a região, comendo, bebendo e fazendo festa por todo aquele grande despojo que tomaram da terra dos filisteus e da terra de Judá.

17 Feriu-os Davi, desde o crepúsculo vespertino até à tarde do dia seguinte, e nenhum deles escapou, senão só

11 Wtem natknęli się na polu na pewnego Egipcjanina, którego zabrali i przyprowadzili do Dawida. Dali mu chleba do jedzenia i wody do picia,

12 Dali mu także kawał kołacza z figami i dwa pęczki rodzynków; a gdy to zjadł, przyszedł do siebie, gdyż od trzech dni i trzech nocy nie jadł nic i nie pił.

13 I rzekł do niego Dawid: Czyj jesteś i skąd się tu wziąłeś? A on odrzekł: Jestem młodzieńcem egipskim, niewolnikiem pewnego Amalekity; pan mój porzucił mnie, gdyż zachorowałem trzy dni temu.

14 Wtargnęliśmy do Negebu Kreteńskiego i na obszar judzki, i do Negebu Kalebickiego, a Syklag puściliśmy z dymem.

15 A Dawid rzekł do niego: Czy mógłbyś mnie zaprowadzić do tej zgrai? A ten odparł: Przysięgnij mi na Boga, że mnie nie zabijesz i że mnie nie wydasz w rękę mojego pana, a zaprowadzę cię do tej zgrai.

16 I zaprowadził go tam. A oto byli oni rozproszeni po całej okolicy, jedli i pili, i weselili się z powodu obfitego łupu, jaki zagarnęli w ziemi filistyńskiej i w ziemi judzkiej.

17 Dawid urządził wśród nich rzeź od zmierzchu aż do wieczora następnego dnia, a uratowało się z nich tylko czterystu

quatrocentos moços que, montados em camelos, fugiram.

[18] Assim, Davi salvou tudo quanto haviam tomado os amalequitas; também salvou as suas duas mulheres.

[19] Não lhes faltou coisa alguma, nem pequena nem grande, nem os filhos, nem as filhas, nem o despojo, nada do que lhes haviam tomado: tudo Davi tornou a trazer.

[20] Também tomou Davi todas as ovelhas e o gado, e o levaram diante de Davi e diziam: Este é o despojo de Davi.

Davi estabelece a lei da divisão da presa

[21] Chegando Davi aos duzentos homens que, de cansados que estavam, não o puderam seguir e ficaram no ribeiro de Besor, estes saíram ao encontro de Davi e do povo que com ele vinha; Davi, aproximando-se destes, os saudou cordialmente.

[22] Então, todos os maus e filhos de Belial, dentre os homens que tinham ido com Davi, responderam e disseram: Visto que não foram conosco, não lhes daremos do despojo que salvamos; cada um, porém, leve sua mulher e seus filhos e se vá embora.

[23] Porém Davi disse: Não fareis assim, irmãos meus, com o que nos deu o SENHOR, que nos guardou e entregou às nossas mãos o bando que contra nós vinha.

[24] Quem vos daria ouvidos nisso? Porque qual é a parte dos que desceram à peleja,

młodzieńców, którzy dosiedli wielbłądów i umknęli.

[18] I uratował Dawid wszystkich, których zagarnęli Amalekici, a także obie swoje żony wyratował Dawid.

[19] A nic im nie przepadło, od najmniejszego aż do największego - ani z synów, ani z córek, ani z łupu, ani z czegokolwiek, co im zabrali, wszystko to Dawid odzyskał.

[20] Zebrali potem wszystkie owce i bydło, które spędzono przed nim, i wołano: To jest zdobycz Dawida.

[21] A gdy Dawid przyszedł do dwustu wojowników, którzy byli zbyt osłabieni, aby pójść za Dawidem, tak iż pozostawił ich nad potokiem Besor, oni wyszli na spotkanie Dawida i wojska, które było z nim; a gdy Dawid zbliżył się do tych ludzi, pozdrowił ich.

[22] Lecz odezwali się niektórzy źli i niegodziwi spośród wojowników, którzy wyruszyli z Dawidem, i rzekli: Ponieważ nie poszli oni z nami, nie damy im nic ze zdobyczy, którą odzyskaliśmy; niech każdy zabiera tylko swoją żonę i dzieci, i niech idą.

[23] A Dawid na to: Nie róbcie tak, bracia moi, z tym, co nam Pan dał. On nas uchronił i wydał tę zgraję, która na nas napadła, w nasze ręce.

[24] Któż was usłucha w tej sprawie? Gdyż jaki jest dział tego, który rusza do bitwy,

tal será a parte dos que ficaram com a bagagem; receberão partes iguais.

[25] E assim, desde aquele dia em diante, foi isso estabelecido por estatuto e direito em Israel, até ao dia de hoje.

[26] Chegando Davi a Ziclague, enviou do despojo aos anciãos de Judá, seus amigos, dizendo: Eis para vós outros um presente do despojo dos inimigos do SENHOR:

[27] aos de Betel, aos de Ramote do Neguebe, aos de Jatir,

[28] aos de Aroer, aos de Sifmote, aos de Estemoa,

[29] aos de Racal, aos que estavam nas cidades dos jerameelitas e nas cidades dos queneus,

[30] aos de Horma, aos de Borasã, aos de Atace,

[31] aos de Hebrom e a todos os lugares em que andara Davi, ele e os seus homens.

1 Samuel 31

A derrota de Israel e a morte de Saul

1 Crônicas 10.1-7

[1] Entretanto, os filisteus pelejaram contra Israel, e, tendo os homens de Israel fugido de diante dos filisteus, caíram feridos no monte Gilboa.

[2] Os filisteus apertaram com Saul e seus filhos e mataram Jônatas, Abinadabe e Malquisua, filhos de Saul.

[3] Agravou-se a peleja contra Saul; os flecheiros o avistaram, e ele muito os temeu.

taki też dział tego, który pozostaje przy jukach; jednakowo się podzielą.

[25] Od tego dnia począwszy uczynił to ustawą i prawem dla Izraela, i tak jest aż do dnia dzisiejszego.

[26] A gdy przyszedł Dawid do Syklag, wysłał część łupu starszym Judy według ich miast z tymi słowy: Oto dar dla was z łupu wrogów Pana,

Miejscowości obdarowane łupem Amalekitów

[27] Dla tych w Betelu i tych w Ramat-Negeb, i tych w Jatir,

[28] I tych w Aroer, i tych w Sifmot, i tych w Esztemoa,

[29] I tych w Rakal, i tych w miastach Jerachmeelitów, i tych w miastach Kenitów,

[30] I tych w Chorma, i tych w Bor-Aszan, i tych w Atach,

[31] I tych w Hebronie oraz tych wszystkich miejscowości, po których krążył Dawid ze swoimi wojownikami.

I Samuela 31

Klęska Izraelitów i śmierć Saula i jego synów

[1] A gdy Filistyńczycy stoczyli bitwę z Izraelem, pierzchnęli wojownicy izraelscy przed Filistyńczykami i wielu zabitych zaległo górę Gilboa.

[2] Filistyńczycy dopędzili Saula i jego synów i zabili Jonatana i Abinadaba, i Malkiszuę, synów Saula.

[3] A gdy rozgorzała bitwa wokół Saula, wytropili go łucznicy i ciężko zranili w podbrzusze.

[4] Então, disse Saul ao seu escudeiro: Arranca a tua espada e atravessa-me com ela, para que, porventura, não venham estes incircuncisos, e me traspassem, e escarneçam de mim. Porém o seu escudeiro não o quis, porque temia muito; então, Saul tomou da espada e se lançou sobre ela.

[4] I rzekł Saul do swojego giermka: Dobądź miecza i przebij mnie nim, aby gdy nadejdą ci nieobrzezańcy, nie przebili mnie i nie naigrawali się ze mnie. Lecz giermek nie chciał, gdyż bał się bardzo. Wziął więc Saul miecz i nań się rzucił.

[5] Vendo, pois, o seu escudeiro que Saul já era morto, também ele se lançou sobre a sua espada e morreu com ele.

[5] A gdy giermek zobaczył, że Saul nie żyje, również rzucił się na swój miecz i zginął razem z nim.

[6] Morreu, pois, Saul, e seus três filhos, e o seu escudeiro, e também todos os seus homens foram mortos naquele dia com ele.

[6] Tak poległ w tym dniu Saul i jego trzej synowie oraz jego giermek i wszyscy jego wojownicy z nim.

[7] Vendo os homens de Israel que estavam deste lado do vale e daquém do Jordão que os homens de Israel fugiram e que Saul e seus filhos estavam mortos, desampararam as cidades e fugiram; e vieram os filisteus e habitaram nelas.

[7] Gdy zaś mężowie izraelscy mieszkający z drugiej strony równiny i za Jordanem, dowiedzieli się, że wojownicy izraelscy pierzchnęli i że poległ Saul i jego synowie, porzucili osiedla i uciekli. Wtedy przyszli Filistyńczycy i zamieszkali w nich.

A sepultura de Saul

1 Crônicas 10.8-12

[8] Sucedeu, pois, que, vindo os filisteus ao outro dia a despojar os mortos, acharam Saul e seus três filhos caídos no monte Gilboa.

[8] Gdy następnego dnia po bitwie nadeszli Filistyńczycy, aby obdzierać zabitych, znaleźli Saula i jego trzech synów, poległych na górze Gilboa.

[9] Cortaram a cabeça a Saul e o despojaram das suas armas; enviaram mensageiros pela terra dos filisteus, em redor, a levar as boas-novas à casa dos seus ídolos e entre o povo.

[9] Odcięli jego głowę i zdarli zeń zbroję, i obnosili je wokoło po ziemi filistyńskiej, aby obwieścić swoim bożkom i ludowi swoje zwycięstwo.

[10] Puseram as armas de Saul no templo de Astarote e o seu corpo afixaram no muro de Bete-Seã.

[10] Zbroję zaś jego złożyli w świątyni Asztarty, a jego zwłoki powiesili na murze Bet-Szeanu.

[11] Então, ouvindo isto os moradores de Jabes-Gileade, o que os filisteus fizeram a Saul,
[12] todos os homens valentes se levantaram, e caminharam toda a noite, e tiraram o corpo de Saul e os corpos de seus filhos do muro de Bete-Seã, e, vindo a Jabes, os queimaram.
[13] Tomaram-lhes os ossos, e os sepultaram debaixo de um arvoredo, em Jabes, e jejuaram sete dias.

[11] A gdy mieszkańcy Jabesz-Gilead usłyszeli o tym, co Filistyńczycy zrobili z Saulem,
[12] Zerwali się wszyscy zdatni do boju mężczyzni i po całonocnym pochodzie przyszli i zdjęli zwłoki Saula i zwłoki jego synów z muru Bet-Szeanu, i przyszedłszy do Jabesz spalili je tam,
[13] Kości zaś ich zebrali i pogrzebali pod tamaryszkiem w Jabesz, i pościli przez siedem dni.

O segundo livro de Samuel	II Samuela

2 Samuel 1

Davi recebe a notícia da derrota e da morte de Saul

[1] Depois da morte de Saul, voltando Davi da derrota dos amalequitas e estando já dois dias em Ziclague,

[2] sucedeu, ao terceiro dia, aparecer do arraial de Saul um homem com as vestes rotas e terra sobre a cabeça; em chegando ele a Davi, inclinou-se, lançando-se em terra.

[3] Perguntou-lhe Davi: Donde vens? Ele respondeu: Fugi do arraial de Israel.

[4] Disse-lhe Davi: Como foi lá isso? Conta-mo. Ele lhe respondeu: O povo fugiu da batalha, e muitos caíram e morreram, bem como Saul e Jônatas, seu filho.

[5] Disse Davi ao moço que lhe dava as novas: Como sabes tu que Saul e Jônatas, seu filho, são mortos?

[6] Então, disse o moço portador das notícias: Cheguei, por acaso, à montanha de Gilboa, e eis que Saul estava apoiado sobre a sua lança, e os carros e a cavalaria apertavam com ele.

[7] Olhando ele para trás, viu-me e chamou-me. Eu disse: Eis-me aqui.

[8] Ele me perguntou: Quem és tu? Eu respondi: Sou amalequita.

II Samuela 1

Dawid dowiaduje się o śmierci Saula i Jonatana

[1] Po śmierci Saula, gdy Dawid po rozgromieniu Amalekitów powrócił do Syklag i dwa dni tam przebywał,

[2] Oto trzeciego dnia przybył z obozu Saula pewien człowiek. Szaty jego były podarte i proch ziemi był na jego głowie. Przyszedłszy do Dawida padł na ziemię i oddał mu pokłon.

[3] Dawid rzekł do niego: Skąd przybywasz? A on mu odpowiedział: Wymknąłem się z obozu izraelskiego.

[4] Dawid rzekł do niego: Jak to było? Opowiedzże mi! A on odpowiedział: Lud uciekł z pola walki, wielu też z ludu padło i poginęło, zginęli również Saul i Jonatan, jego syn.

[5] Dawid zapytał młodzieńca, który mu przyniósł te wieści: Skąd wiesz, że zginął Saul i Jonatan, jego syn?

[6] A młodzieniec, który mu przyniósł te wieści, rzekł: Przypadkowo znalazłem się na pogórzu Gilboa, a oto Saul stał tam oparty na swojej włóczni, a tu już wozy i jeźdźcy go dosięgali,

[7] Wtem obejrzał się i zobaczywszy mnie, zawołał na mnie, więc ja rzekłem: Oto jestem.

[8] A on rzekł do mnie: Kto ty jesteś? Odpowiedziałem mu: Jestem Amalekitą.

[9] Então, me disse: Arremete sobre mim e mata-me, pois me sinto vencido de cãibra, mas o tino se acha ainda todo em mim.

[9] On rzekł do mnie; Przystąp do mnie i dobij mnie, gdyż zdrętwienie mnie już ogarnęło, a życie kołacze się jeszcze we mnie.

[10] Arremessei-me, pois, sobre ele e o matei, porque bem sabia eu que ele não viveria depois de ter caído. Tomei-lhe a coroa que trazia na cabeça e o bracelete e os trouxe aqui ao meu senhor.

[10] Przystąpiłem więc do niego i dobiłem go, wiedziałem bowiem, że nie przeżyje swojego upadku. Potem zdjąłem diadem, który miał na głowie, i naramiennik, który miał na ramieniu, i przyniosłem je oto do mojego pana!

Davi manda matar o amalequita

[11] Então, apanhou Davi as suas próprias vestes e as rasgou, e assim fizeram todos os homens que estavam com ele.

[11] Wtedy Dawid chwycił swoje szaty i rozdarł je, również wszyscy mężowie, którzy z nim byli.

[12] Prantearam, choraram e jejuaram até à tarde por Saul, e por Jônatas, seu filho, e pelo povo do SENHOR, e pela casa de Israel, porque tinham caído à espada.

[12] I zanucili pieśń żałobną, i płakali, i pościli aż do wieczora na znak żałoby po Saulu i po Jonatanie, jego synu, i po ludzie Pana, i po domu izraelskim, że padli od miecza.

[13] Então, perguntou Davi ao moço portador das notícias: Donde és tu? Ele respondeu: Sou filho de um homem estrangeiro, amalequita.

[13] Potem Dawid zapytał młodzieńca, który mu przyniósł te wieści: Skąd jesteś? A on rzekł: Jestem synem przybysza amalekickiego.

[14] Davi lhe disse: Como não temeste estender a mão para matares o ungido do SENHOR?

[14] A Dawid rzekł do niego: Jakże! Nie bałeś się podnieść swej ręki, aby zabić pomazańca Pańskiego?

[15] Então, chamou Davi a um dos moços e lhe disse: Vem, lança-te sobre esse homem. Ele o feriu, de sorte que morreu.

[15] I Dawid przywołał jednego ze swoich sług, i rzekł: Przystąp i przebij go. Ten ugodził weń tak, że zginął.

[16] Disse-lhe Davi: O teu sangue seja sobre a tua cabeça, porque a tua própria boca testificou contra ti, dizendo: Matei o ungido do SENHOR.

[16] A Dawid rzekł jeszcze do niego: Twoja krew niech spadnie na twoją głowę, gdyż twoje usta świadczyły przeciwko tobie, gdy rzekłeś: Ja zabiłem pomazańca Pańskiego.

O lamento de Davi por Saul e Jônatas

Pieśń żałobna Dawida o Saulu i Jonatanie

[17] Pranteou Davi a Saul e a Jônatas, seu filho, com esta lamentação,

[18] determinando que fosse ensinado aos filhos de Judá o Hino ao Arco, o qual está escrito no Livro dos Justos.

[19] A tua glória, ó Israel, foi morta sobre os teus altos! Como caíram os valentes!

[20] Não o noticieis em Gate, nem o publiqueis nas ruas de Asquelom, para que não se alegrem as filhas dos filisteus, nem saltem de contentamento as filhas dos incircuncisos.

[21] Montes de Gilboa, não caia sobre vós nem orvalho, nem chuva, nem haja aí campos que produzam ofertas, pois neles foi profanado o escudo dos valentes, o escudo de Saul, que jamais será ungido com óleo.

[22] Sem sangue dos feridos, sem gordura dos valentes, nunca se recolheu o arco de Jônatas, nem voltou vazia a espada de Saul.

[23] Saul e Jônatas, queridos e amáveis, tanto na vida como na morte não se separaram! Eram mais ligeiros do que as águias, mais fortes do que os leões.

[24] Vós, filhas de Israel, chorai por Saul, que vos vestia de rica escarlata, que vos punha sobre os vestidos adornos de ouro.

[25] Como caíram os valentes no meio da peleja! Jônatas sobre os montes foi morto!

[26] Angustiado estou por ti, meu irmão Jônatas; tu eras amabilíssimo para

[17] Wtedy Dawid zaśpiewał pieśń żałobną o Saulu i o Jonatanie, jego synu,

[18] Polecając, aby jej uczono Judejczyków. Jest ona zapisana w Księdze Prawego:

[19] Chluba twoja, o Izraelu, Na twoich wzgórzach poległa, Jakże padli bohaterzy!

[20] Nie mówcie o tym w Gat, Nie głoście po ulicach Aszkalonu, Aby się nie weseliły córki filistyńskie, Aby nie wykrzykiwały radośnie córki nieobrzezanych!

[21] O góry Gilboa! Niechaj nie pada na was rosa ni deszcz, Wy pola oszukańcze, Gdyż tam splamiona została tarcza bohaterów, Tarcza Saula, jakby nie była namaszczona olejem.

[22] Przed krwią pobitych, przed tłuszczem bohaterów Nie cofał się nigdy łuk Jonatana, A miecz Saula nie wracał próżno.

[23] Saul i Jonatan, ukochani i przyjemni, I za życia swego i w godzinie śmierci nie rozłączeni; Od orłów szybsi, od lwów silniejsi.

[24] Córki izraelskie! Płaczcie nad Saulem, Który was ubierał w szkarłat ozdobny, Który przypinał złote ozdoby do szat waszych.

[25] Jakże padli bohaterzy pośród bitwy, Jonatan na twoich wzgórzach leży zabity.

[26] Żal mi ciebie, bracie mój, Jonatanie, Byłeś mi bardzo miły; Miłość twoja była mi rozkoszniejsza Niż miłość kobiety.

comigo! Excepcional era o teu amor, ultrapassando o amor de mulheres.

27 Como caíram os valentes, e pereceram as armas de guerra!

27 Jakże padli bohaterzy, Poginęły rynsztunki bojowe.

2 Samuel 2

Davi é aclamado rei de Judá

1 Depois disto, consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Subirei a alguma das cidades de Judá? Respondeu-lhe o SENHOR: Sobe. Perguntou Davi: Para onde subirei? Respondeu o SENHOR: Para Hebrom.

2 Subiu Davi para lá, e também as suas duas mulheres, Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

3 Fez Davi subir os homens que estavam com ele, cada um com sua família; e habitaram nas aldeias de Hebrom.

4 Então, vieram os homens de Judá e ungiram ali Davi rei sobre a casa de Judá. E informaram Davi de que os homens de Jabes-Gileade foram os que sepultaram Saul.

5 Então, enviou Davi mensageiros aos homens de Jabes-Gileade para dizer-lhes: Benditos do SENHOR sejais vós, por esta humanidade para com vosso senhor, para com Saul, pois o sepultastes!

6 Agora, pois, o SENHOR use convosco de misericórdia e fidelidade; eu vos recompensarei este bem que fizestes.

7 Agora, pois, sejam fortes as vossas mãos, e sede valentes, pois Saul, vosso senhor, é

II Samuela 2

Dawid królem nad plemieniem Judy

1 Potem pytał Dawid Pana: Czy mam ruszyć do któregoś z miast judzkich? A Pan mu odpowiedział: Ruszaj! I pytał jeszcze Dawid: Dokąd mam ruszyć? A On odrzekł: Do Hebronu.

2 I ruszył Dawid wraz z obiema swymi żonami, z Achinoam z Jezreela i Abigail, wdową po Nabalu z Karmelu,

3 Również ludzi, którzy byli przy nim, sprowadził Dawid, i to wszystkich z rodzinami. I osiedlili się w osadach wokół Hebronu.

4 Wtedy przyszli mężowie z Judy i namaścili tam Dawida na króla nad plemieniem Judy. A gdy Dawidowi doniesiono, że to mężowie z Jabesz w Gileadzie pochowali Saula,

5 Wysłał Dawid posłańców do mężów w Jabesz w Gileadzie i kazał im powiedzieć: Błogosławieni jesteście u Pana za to, że tę łaskawą przysługę wyświadczyliście waszemu panu, Saulowi, grzebiąc go.

6 Niech więc teraz Pan okaże wam łaskę i wierność, a również i ja świadczyć wam będę dobro, że uczyniliście tę rzecz:

7 Bądźcie więc dobrej myśli, bądźcie też mężni, gdyż zginął wprawdzie wasz pan,

morto, e os da casa de Judá me ungiram rei sobre si.

Abner faz Isbosete rei de Israel

[8] Abner, filho de Ner, capitão do exército de Saul, tomou a Isbosete, filho de Saul, e o fez passar a Maanaim,

[9] e o constituiu rei sobre Gileade, sobre os assuritas, sobre Jezreel, Efraim, Benjamim e sobre todo o Israel.

[10] Da idade de quarenta anos era Isbosete, filho de Saul, quando começou a reinar sobre Israel, e reinou dois anos; somente a casa de Judá seguia a Davi.

[11] O tempo que Davi reinou em Hebrom sobre a casa de Judá foram sete anos e seis meses.

Vitória de Davi sobre Isbosete

[12] Saiu Abner, filho de Ner, com os homens de Isbosete, filho de Saul, de Maanaim a Gibeão.

[13] Saíram também Joabe, filho de Zeruia, e os homens de Davi e se encontraram uns com os outros perto do açude de Gibeão; pararam estes do lado de cá do açude, e aqueles, do lado de lá.

[14] Disse Abner a Joabe: Levantem-se os moços e batam-se diante de nós. Respondeu Joabe: Levantem-se.

[15] Então, se levantaram e avançaram em igual número: doze de Benjamim, da parte de Isbosete, filho de Saul, e doze dos homens de Davi.

[16] Cada um lançou mão da cabeça do outro, meteu-lhe a espada no lado, e caíram juntamente; donde se chamou

Saul, lecz plemię Judy namaściło mnie na króla nad sobą.

Syn Saula Iszboszet królem północnych plemion izraelskich

[8] Lecz Abner, syn Nera, dowódca zastępu Saula, zabrał Iszboszeta, syna Saula, sprowadził go do Machanaim

[9] I obwołał go królem nad Gileadem, nad Aszerem, nad Jezreelem, nad Efraimem, nad Beniaminem i nad całym Izraelem.

[10] Iszboszet, syn Saula, miał czterdzieści lat, gdy został królem nad Izraelem, a królował dwa lata. Lecz plemię Judy było za Dawidem.

[11] A czas panowania Dawida jako króla w Hebronie nad plemieniem Judy wynosił siedem lat i sześć miesięcy.

Bratobójcze walki między wodzami królów

[12] Potem Abner, syn Nera, wyruszył wraz ze sługami Iszboszeta, syna Saula, z Machanaim do Gibeonu.

[13] Natomiast Joab, syn Serui, oraz słudzy Dawida wyruszyli z Hebronu i zetknęli się z sobą nad stawem gibeońskim, i zatrzymali się jedni z jednej, a drudzy z drugiej strony stawu.

[14] Abner zawołał na Joaba: Niech wystąpią harcownicy i poharcują przed nami. A Joab odpowiedział: Niech wystąpią!

[15] Wystąpiło więc i zostało odliczonych ze strony Beniamina i Iszboszeta, syna Saula, dwunastu, a ze sług Dawida dwunastu.

[16] I pochwycił każdy z nich, jeden drugiego, za głowę i nawzajem utopili swoje miecze w boku przeciwnika, tak że

àquele lugar Campo das Espadas, que está junto a Gibeão.

17 Seguiu-se crua peleja naquele dia; porém Abner e os homens de Israel foram derrotados diante dos homens de Davi.

Abner mata a Asael

18 Estavam ali os três filhos de Zeruia: Joabe, Abisai e Asael; Asael era ligeiro de pés, como gazela selvagem.

19 Asael perseguiu a Abner e, na sua perseguição, não se desviou nem para a direita, nem para a esquerda.

20 Então, olhou Abner para trás e perguntou: És tu Asael? Ele respondeu: Eu mesmo.

21 Então, lhe disse Abner: Desvia-te para a direita ou para a esquerda, lança mão de um dos moços e toma-lhe a armadura. Porém Asael não quis apartar-se dele.

22 Então, Abner tornou a dizer-lhe: Desvia-te de detrás de mim; por que hei de eu ferir-te e dar contigo em terra? E como me avistaria rosto a rosto com Joabe, teu irmão?

23 Porém, recusando ele desviar-se, Abner o feriu no abdômen com a extremidade inferior da lança, que lhe saiu por detrás. Asael caiu e morreu no mesmo lugar; todos quantos chegavam no lugar em que Asael caíra e morrera paravam.

Joabe persegue os homens de Abner

24 Porém Joabe e Abisai perseguiram Abner; e pôs-se o sol, quando chegaram eles ao outeiro de Amá, que está diante de Giá, junto ao caminho do deserto de Gibeão.

padli jednocześnie. I nazwano to miejsce Polem Noży, a leży ono w Gibeonie.

17 W tym dniu rozgorzała bardzo ciężka walka. Abner i mężowie izraelscy zostali pobici przez sługi Dawida.

18 Byli tam także trzej synowie Serui: oprócz Joaba Abiszaj i Asael. Asael zaś był tak szybkonogi jak gazela w polu.

19 Ten to Asael ścigał Abnera, a nie zboczył w tym pościgu za Abnerem ani w prawo, ani w lewo.

20 Abner obejrzał się za siebie i zawołał: Czy to ty jesteś, Asaelu? A on na to: Ja!

21 Rzekł do niego Abner: Zbocz w prawo lub w lewo, złap sobie któregoś z żołnierzy i weź sobie jego zbroję! Lecz Asael nie chciał od niego odstąpić.

22 Abner ponownie zawołał na Asaela: Odstąp ode mnie! Czemu miałbym cię powalić na ziemię? Jakże mógłbym wtedy podnieść swoje oczy na Joaba, twego brata?

23 A gdy tamten nie chciał odstąpić, Abner uderzył go końcem włóczni w brzuch, tak iż włócznia przeszyła go na wylot i upadł tam, i skonał od razu. A każdy, kto doszedł do miejsca, gdzie padł i zginął Asael, przystawał.

24 Joab zaś i Abiszaj ścigali dalej Abnera. A gdy słońce zaszło, dotarli do wzgórza Amma, obok Giach, przy drodze wiodącej na pustynię gibeońską.

[25] Os filhos de Benjamim se ajuntaram atrás de Abner e, cerrados numa tropa, puseram-se no cimo de um outeiro.
[26] Então, Abner gritou a Joabe e disse: Consumirá a espada para sempre? Não sabes que serão amargas as suas conseqüências? Até quando te demorarás em ordenar ao povo que deixe de perseguir a seus irmãos?
[27] Respondeu Joabe: Tão certo como vive Deus, se não tivesses falado, só amanhã cedo o povo cessaria de perseguir cada um a seu irmão.
[28] Então, Joabe tocou a trombeta, e todo o povo parou, e eles não perseguiram mais a Israel e já não pelejaram.
[29] Abner e seus homens marcharam toda aquela noite pela planície; passaram o Jordão e, caminhando toda a manhã, chegaram a Maanaim.
[30] Joabe deixou de perseguir a Abner; e, tendo ele ajuntado todo o povo, faltavam dezenove dos homens de Davi, além de Asael.
[31] Porém os servos de Davi tinham ferido, dentre os de Benjamim e dentre os homens de Abner, a trezentos e sessenta homens, que ali ficaram mortos.
[32] Levaram Asael e o enterraram na sepultura de seu pai, a qual estava em Belém. Joabe e seus homens caminharam toda aquela noite, e amanheceu-lhes o dia em Hebrom.

2 Samuel 3

[25] A Beniaminici skupili się przy Abnerze w jeden hufiec i stanęli na szczycie wzgórza Amma.
[26] Wtedy Abner zawołał na Joaba: Czy miecz będzie zawsze pożerał? Czy nie wiesz, że na ostatek będzie gorycz? Jak długo jeszcze nie powiesz swoim ludziom, aby zaniechali pościgu za swoimi braćmi?
[27] A wtedy Joab rzekł: Jako żyje Bóg, że gdybyś się nie był odezwał, to dopiero jutro rano każdy wojownik zaniechałby pościgu za swoim bratem.
[28] I Joab kazał zatrąbić, a cały lud się zatrzymał i nie ścigali już Izraelitów, i zaniechali walki.
[29] Potem Abner i jego ludzie maszerowali całą tę noc stepem, przeprawili się przez Jordan, przeszli przez cały wąwóz i dotarli do Machanaim.
[30] Gdy Joab wrócił z pościgu za Abnerem, zebrał cały swój lud, a ze sług Dawida brakowało dziewiętnastu mężów oraz Asaela.
[31] Słudzy Dawida zaś położyli trupem trzystu sześćdziesięciu mężów z Beniaminitów i z ludzi Abnera, którzy zginęli.
[32] Potem zabrali Asaela i pochowali go w grobie jego ojca w Betlejemie, a Joab i jego ludzie maszerowali całą noc i o świcie dotarli do Hebronu.

II Samuela 3

Dawid wzrasta w siły

[1] Durou muito tempo a guerra entre a casa de Saul e a casa de Davi; Davi se ia fortalecendo, porém os da casa de Saul se iam enfraquecendo.

[1] Wojna między domem Saula i między domem Dawida przeciągała się, lecz Dawid wzrastał w siły, natomiast dom Saula słabnął.

A família de Davi em Hebrom

1 Crônicas 3.1-4

[2] Em Hebrom, nasceram filhos a Davi; o primogênito foi Amnom, de Ainoã, a jezreelita;

[2] Dawidowi urodzili się w Hebronie synowie: jego pierworodnym był Amnon z Achinoam Jezreelitki.

[3] o segundo, Quileabe, de Abigail, viúva de Nabal, o carmelita; o terceiro, Absalão, filho de Maaca, filha de Talmai, rei de Gesur;

[3] Jego drugim synem był Kileab z Abigail, dawnej żony Nabala z Karmelu, trzecim Absalom, syn Maachy, córki Talmaja, króla Geszur,

[4] o quarto, Adonias, filho de Hagite; o quinto, Sefatias, filho de Abital;

[4] Czwartym Adoniasz, syn Chaggity, piątym Szefatia, syn Abitali,

[5] o sexto, Itreão, de Eglá, mulher de Davi; estes nasceram a Davi em Hebrom.

[5] Szóstym Jitream z Egli, żony Dawida. Ci urodzili się Dawidowi w Hebronie.

Abner faz aliança com Davi

Zatarg między Abnerem a Iszboszetem o Rispę

[6] Havendo guerra entre a casa de Saul e a casa de Davi, Abner se fez poderoso na casa de Saul.

[6] Dopóki trwała wojna między domem Saula a domem Dawida, Abner stał mocno po stronie domu Saula.

[7] Teve Saul uma concubina, cujo nome era Rispa, filha de Aiá. Perguntou Isbosete a Abner: Por que coabitaste com a concubina de meu pai?

[7] A Saul miał ongiś nałożnicę imieniem Rispa, córkę Ajji. Iszboszet zaś rzekł do Abnera: Dlaczego wszedłeś do nałożnicy po moim ojcu?

[8] Então, se irou muito Abner por causa das palavras de Isbosete e disse: Sou eu cabeça de cão para Judá? Ainda hoje faço beneficência à casa de Saul, teu pai, a seus irmãos e a seus amigos e te não entreguei nas mãos de Davi? Contudo, me queres, hoje, culpar por causa desta mulher.

[8] Wtedy Abner rozgniewał się bardzo z powodu tych słów Iszboszeta i rzekł: Czy jestem psią głową z Judy? Podczas gdy ja okazuję przychylność domowi Saula, twego ojca, jego krewnym i przyjaciołom i nie dopuszczam, abyś się znalazł w ręku Dawida, to ty czynisz mi dziś zarzuty z powodu jednej kobiety?

[9] Assim faça Deus segundo lhe parecer a Abner, se, como jurou o SENHOR a Davi, não fizer eu,

[9] Niech Bóg uczyni Abnerowi to i jeszcze więcej, jeżeli nie dopomogę Dawidowi w tym, co mu Pan poprzysiągł,

[10] transferindo o reino da casa de Saul e estabelecendo o trono de Davi sobre Israel e sobre Judá, desde Dã até Berseba.

[11] E nenhuma palavra pôde Isbosete responder a Abner, porque o temia.

[12] Então, de sua parte ordenou Abner mensageiros a Davi, dizendo: De quem é a terra? Faze comigo aliança, e eu te ajudarei em fazer passar-te a ti todo o Israel.

[13] Respondeu Davi: Bem, eu farei aliança contigo, porém uma coisa exijo: quando vieres a mim, não verás a minha face, se primeiro me não trouxeres a Mical, filha de Saul.

[14] Também enviou Davi mensageiros a Isbosete, filho de Saul, dizendo: Dá-me de volta minha mulher Mical, que eu desposei por cem prepúcios de filisteus.

[15] Então, Isbosete mandou tirá-la a seu marido, a Paltiel, filho de Laís.

[16] Seu marido a acompanhou, caminhando e chorando após ela, até Baurim. Disse Abner: Vai-te, volta. E ele voltou.

[17] Falou Abner com os anciãos de Israel, dizendo: Outrora, procuráveis que Davi reinasse sobre vós.

[18] Fazei-o, pois, agora, porque o SENHOR falou a Davi, dizendo: Por intermédio de Davi, meu servo, livrarei o meu povo das mãos dos filisteus e das mãos de todos os seus inimigos.

[10] Odbierając godność królewską domowi Saula, a wznosząc tron Dawida nad Izraelem i nad Judą od Dan aż po Beer-Szebę.

[11] I nie mógł już odrzec Abnerowi ani słowa, bo się go bał.

Abner sprzymierza się z Dawidem przeciw Iszboszetowi

[12] Potem wysłał Abner posłów do Dawida w swojej sprawie i kazał mu powiedzieć: Do kogo należy ta ziemia? Zawrzyj ze mną przymierze, a oto będę cię wspierał, aby zjednać dla ciebie całego Izraela.

[13] A on dał mu odpowiedź: Dobrze! Ja zawrę z tobą przymierze, ale żądam od ciebie jednej rzeczy: Nie zobaczysz mojego oblicza, dopóki nie sprowadzisz Michal, córki Saula, do mnie, gdy przyjedzisz, aby mnie zobaczyć.

[14] Posłał też Dawid posłów do Iszboszeta, syna Saula, z wezwaniem: Oddaj mi żonę moją Michal, którą zdobyłem za cenę stu napletków filistyńskich.

[15] Posłał więc Iszboszet i odebrał ją mężowi, Paltielowi, synowi Lawisza.

[16] A ten jej mąż towarzyszył jej, ciągle za nią płacząc, aż do Bachurim. Tam rzekł do niego Abner: Wracaj już. I on zawrócił.

[17] A Abner układał się ze starszymi Izraela, mówiąc: Już dawno chcieliście mieć Dawida królem nad sobą.

[18] Zróbcie to teraz, gdyż Pan powiedział o Dawidzie tak: Ręką Dawida, mego sługi, wybawię mój lud izraelski z mocy Filistyńczyków i z mocy wszystkich jego nieprzyjaciół.

[19] Da mesma sorte falou também Abner aos ouvidos de Benjamim; e foi ainda dizer a Davi, em Hebrom, tudo o que agradava a Israel e a toda a casa de Benjamim.

[20] Veio Abner ter com Davi, em Hebrom, e vinte homens, com ele; Davi ofereceu um banquete a Abner e aos homens que com ele vieram.

[21] Então, disse Abner a Davi: Levantar-me-ei e irei para ajuntar todo o Israel ao rei, meu senhor, para fazerem aliança contigo; tu reinarás sobre tudo que desejar a tua alma. Assim, despediu Davi a Abner, e ele se foi em paz.

Joabe mata a Abner à traição

[22] Eis que os servos de Davi e Joabe vieram de uma investida e traziam consigo grande despojo; Abner, porém, já não estava com Davi, em Hebrom, porque este o havia despedido, e ele se fora em paz.

[23] Chegando, pois, Joabe e toda a tropa que vinha com ele, disseram-lhe: Abner, filho de Ner, veio ter com o rei, o qual o despediu, e ele se foi em paz.

[24] Então, Joabe foi ao rei e disse: Que fizeste? Eis que Abner veio ter contigo; como, pois, o despediste, indo-se ele livremente?

[25] Bem conheces Abner, filho de Ner. Veio para enganar-te, tomar conhecimento de tuas empresas e sondar todos os teus planos.

[26] Retirando-se Joabe de Davi, enviou mensageiros após Abner, e o fizeram

[19] Abner przemawiał również do Beniaminitów oraz poszedł, aby rozmówić się z Dawidem w Hebronie i powiedzieć mu wszystko, co uznali za dobre Izrael i cały dom Beniamina.

[20] A gdy Abner przyszedł do Dawida do Hebronu wraz z pocztem dwudziestu wojowników, Dawid urządził dla Abnera i dla jego wojowników ucztę.

[21] Wtedy rzekł Abner do Dawida: Wstanę i pójdę, aby zgromadzić u mojego pana, króla, całego Izraela, niech zawrą z tobą przymierze i będziesz królował nad wszystkimi, czego pragnie dusza twoja. I Dawid wyprawił Abnera, który odszedł w pokoju.

Joab zabija Abnera, mszcząc się za śmierć brata

[22] Wtem powrócili słudzy Dawida wraz z Joabem z pewnej wyprawy, wioząc ze sobą obfity łup. Lecz Abnera już nie było u Dawida w Hebronie, gdyż go odprawił, tak iż odszedł w pokoju.

[23] Gdy tedy Joab i cały jego zastęp przybyli, doniesiono Joabowi: Abner, syn Nera, przyszedł do króla, a on go odprawił i tamten odszedł w pokoju.

[24] Joab poszedł więc do króla i rzekł: Cóż to uczyniłeś? Oto Abner przyszedł do ciebie, czemu go wypuściłeś, że mógł odejść?

[25] Znasz przecież Abnera, syna Nera, że przyszedł tu, aby cię omamić, aby poznać twoje plany i aby się dowiedzieć o wszystkim, co zamierzasz.

[26] Toteż Joab wyszedł od Dawida i wysłał posłańców za Abnerem, którzy zawrócili

voltar desde o poço de Sirá, sem que Davi o soubesse.

[27] Tornando, pois, Abner a Hebrom, Joabe o tomou à parte, no interior da porta, para lhe falar em segredo, e ali o feriu no abdômen, e ele morreu, agindo assim Joabe em vingança do sangue de seu irmão Asael.

[28] Sabendo-o depois Davi, disse: Inocentes somos eu e o meu reino, para com o SENHOR, para sempre, do sangue de Abner, filho de Ner.

[29] Caia este sangue sobre a cabeça de Joabe e sobre toda a casa de seu pai! Jamais falte da casa de Joabe quem tenha fluxo, quem seja leproso, quem se apóie em muleta, quem caia à espada, quem necessite de pão.

[30] Joabe, pois, e seu irmão Abisai mataram Abner, por ter morto seu irmão Asael na peleja, em Gibeão.

Davi lamenta a morte de Abner

[31] Disse, pois, Davi a Joabe e a todo o povo que com ele estava: Rasgai as vossas vestes, cingi-vos de panos de saco e ide pranteando diante de Abner. E o rei Davi ia seguindo o féretro.

[32] Sepultaram Abner em Hebrom; o rei levantou a voz e chorou junto da sepultura de Abner; chorou também todo o povo.

[33] E o rei, pranteando a Abner, disse: Teria de morrer Abner como se fora um perverso?

[34] As tuas mãos não estavam atadas, nem os teus pés, carregados de grilhões; caíste

go od studni Syra. Lecz Dawid o tym nie wiedział.

[27] Gdy Abner wrócił do Hebronu, Joab odprowadził go na bok do bramy, aby z nim porozmawiać na osobności. Tam pchnął go w brzuch, tak iż umarł, za krew Asaela, swego brata.

Dawid odbywa żałobę po Abnerze

[28] Gdy potem Dawid usłyszał o tym, rzekł: Nie ponoszę odpowiedzialności ani ja, ani moje królestwo przed Panem po wszystkie czasy za krew Abnera, syna Nera.

[29] Niech ona spadnie na głowę Joaba i cały dom jego ojca i niech w rodzinie Joaba nie braknie nigdy dotkniętych upławami i trądem, chodzących o kulach i poległych od miecza, i nie mających chleba.

[30] Joab zaś i Abiszaj, jego brat, zabili Abnera za to, że on pozbawił życia ich brata Asaela w bitwie pod Gibeonem.

[31] Potem rzekł Dawid do Joaba i do całego ludu, który był z nim: Rozedrzyjcie wasze szaty i wdziejcie na siebie wory, i nućcie pieśni żałobne nad Abnerem, a sam król Dawid szedł za marami.

[32] A gdy pochowali Abnera w Hebronie, król podniósł swój głos i płakał nad grobem Abnera, płakał też cały lud.

[33] I zanucił król nad Abnerem pieśń żałobną tej treści: Czy Abner musiał zginąć, jak ginie bezbożnik?

[34] Ręce twoje nie były związane, Nogi twoje nie były skute w kajdany, Padłeś jak

como os que caem diante dos filhos da maldade! E todo o povo chorou muito mais por ele.

ten, który pada od ciosu nikczemnych. I cały lud jeszcze bardziej płakał nad nim.

[35] Então, veio todo o povo fazer que Davi comesse pão, sendo ainda dia; porém Davi jurou, dizendo: Assim me faça Deus o que lhe aprouver, se eu provar pão ou alguma coisa antes do sol posto.

[35] A gdy jeszcze za dnia przyszedł cały lud zbrojny, aby skłonić Dawida do spożycia chleba, Dawid przysiągł, mówiąc: Tak niech mi uczyni Pan i jeszcze więcej, jeżeli skosztuję chleba lub czegokolwiek przed zachodem słońca.

[36] Todo o povo notou isso e lhe pareceu bem, assim como lhe pareceu bem tudo quanto o rei fez.

[36] A gdy cały lud o tym się dowiedział, podobało im się to bardzo, jak wszystko, co król czynił.

[37] Todo o povo e todo o Israel, naquele mesmo dia, ficaram sabendo que não procedera do rei que matassem a Abner, filho de Ner.

[37] Wtedy też przekonał się cały lud i cały Izrael, że nie od króla to wyszło, iż Abnera, syna Nera, pozbawiono życia.

[38] Então, disse o rei aos seus homens: Não sabeis que, hoje, caiu em Israel um príncipe e um grande homem?

[38] I rzekł król do swoich sług: Czy nie wiecie, że wódz, i to wielki, poległ dziś w Izraelu?

[39] No presente, sou fraco, embora ungido rei; estes homens, filhos de Zeruia, são mais fortes do que eu. Retribua o SENHOR ao que fez mal segundo a sua maldade.

[39] Ja jestem dziś jeszcze słaby, chociaż jestem namaszczonym królem, ci mężowie zaś, synowie Serui, są potężniejsi ode mnie. Niechaj Pan odpłaci temu, który zło czyni, według jego złości.

2 Samuel 4

A morte de Isbosete

[1] Ouvindo, pois, o filho de Saul que Abner morrera em Hebrom, as mãos se lhe afrouxaram, e todo o Israel pasmou.

[2] Tinha o filho de Saul a seu serviço dois homens, capitães de tropas; um se chamava Baaná, o outro, Recabe, filhos de Rimom, o beerotita, dos filhos de Benjamim, porque também Beerote era tida como pertencente a Benjamim.

II Samuela 4

Skrytobójstwo dokonane na Izboszecie

[1] Kiedy syn Saula dowiedział się o tym, że Abner zginął w Hebronie, opadły mu ręce, a cały Izrael się przestraszył.

[2] Syn Saula zaś miał dwóch ludzi jako dowódców oddziałów wojskowych. Jeden nazywał się Baana, a drugi Rekab, synowie Rimmona Beerotczyka, z Beniaminitów. Beerot bowiem także zaliczano do Beniamina.

[3] Tinham fugido os beerotitas para Gitaim e ali têm morado até ao dia de hoje.

[4] Jônatas, filho de Saul, tinha um filho aleijado dos pés. Era da idade de cinco anos quando de Jezreel chegaram as notícias da morte de Saul e de Jônatas; então, sua ama o tomou e fugiu; sucedeu que, apressando-se ela a fugir, ele caiu e ficou manco. Seu nome era Mefibosete.

[5] Indo Recabe e Baaná, filhos de Rimom, beerotita, chegaram à casa de Isbosete, no maior calor do dia, estando este a dormir, ao meio-dia.

[6] Ali, entraram para o interior da casa, como que vindo buscar trigo, e o feriram no abdômen; Recabe e Baaná, seu irmão, escaparam.

[7] Tendo eles entrado na casa, estando ele no seu leito, no quarto de dormir, feriram-no e o mataram. Cortaram-lhe depois a cabeça e a levaram, andando toda a noite pelo caminho da planície.

[8] Trouxeram a cabeça de Isbosete ao rei Davi, a Hebrom, e lhe disseram: Eis aqui a cabeça de Isbosete, filho de Saul, teu inimigo, que procurava tirar-te a vida; assim, o SENHOR vingou, hoje, ao rei, meu senhor, de Saul e da sua descendência.

[9] Porém Davi, respondendo a Recabe e a Baaná, seu irmão, filhos de Rimom, o beerotita, disse-lhes: Tão certo como vive

[3] Później zaś Beerotczycy wywędrowali do Gittaim i tam zostali jako obcy przybysze aż do dnia dzisiejszego.

[4] A Jonatan, syn Saula, miał syna kulawego na obie nogi. Gdy bowiem miał pięć lat, a z Jezreel nadeszła wtedy wieść o śmierci Saula i Jonatana, zabrała go jego piastunka, aby uciekać, lecz w pośpiechu tej ucieczki on wypadł jej i przez to okulał. Nazywał się Mefiboszet.

[5] Rekab i Baana, synowie Rimmona Beerotczyka, wyruszyli tedy i doszli o upalnej porze dnia do domu Iszboszeta, podczas jego południowej drzemki.

[6] Odźwierna domu była właśnie zajęta czyszczeniem pszenicy i zdrzemnęła się przy tym; wtedy Rekab i Baana, jego brat, wtargnęli do środka domu i pchnęli go w brzuch, i umknęli.

[7] Kiedy weszli do domu, on spał na swoim łóżku w pokoju sypialnym i pchnęli go, i pozbawili go życia, ucięli mu głowę i zabrali ją z sobą, i szli całą noc drogą przez Araba.

[8] I przynieśli głowę Iszboszeta do Dawida do Chebronu, i rzekli do króla: Oto głowa Iszboszeta, syna Saula, twojego wroga, który czyhał na twoje życie. Lecz Pan wymierzył dziś mojemu panu, królowi, pomstę na Saulu i jego potomstwie.

[9] Lecz Dawid odpowiedział Rekabowi i Baanie, jego bratu, synom Rimmona Beerotczyka, tak: Jako żyje Pan, który wybawił moją duszę z wszelkiej niedoli,

o SENHOR, que remiu a minha alma de toda a angústia,

[10] se eu logo lancei mão daquele que me trouxe notícia, dizendo: Eis que Saul é morto, parecendo-lhe porém aos seus olhos que era como quem trazia boas-novas, e como recompensa o matei em Ziclague,

[11] muito mais a perversos, que mataram a um homem justo em sua casa, no seu leito; agora, pois, não requereria eu o seu sangue de vossas mãos e não vos exterminaria da terra?

[12] Deu Davi ordem aos seus moços; eles, pois, os mataram e, tendo-lhes cortado as mãos e os pés, os penduraram junto ao açude em Hebrom; tomaram, porém, a cabeça de Isbosete, e a enterraram na sepultura de Abner, em Hebrom.

[10] Że ja tego, który mi doniósł: Oto zginął Saul, a który uważał się za zwiastuna dobrej wieści, kazałem pojmać i zabić w Syklag, chociaż powinienem był dać mu zapłatę za dobrą wieść.

[11] Gdy zaś wy, ludzie podli, zabiliście człowieka sprawiedliwego w jego domu, na jego łożu, czy nie powinienem zażądać jego krwi z waszych rąk i usunąć was z ziemi?

[12] I kazał Dawid swoim sługom ich zabić, obciąć im ręce i nogi i powiesić ich nad stawem w Hebronie. Głowę zaś Iszboszeta wzięli i pochowali w grobie Abnera w Hebronie.

2 Samuel 5

Davi é ungido rei de todo o Israel

1 Crônicas 11.1-3

[1] Então, todas as tribos de Israel vieram a Davi, a Hebrom, e falaram, dizendo: Somos do mesmo povo de que tu és.

[2] Outrora, sendo Saul ainda rei sobre nós, eras tu que fazias entradas e saídas militares com Israel; também o SENHOR te disse: Tu apascentarás o meu povo de Israel e serás chefe sobre Israel.

[3] Assim, pois, todos os anciãos de Israel vieram ter com o rei, em Hebrom; e o rei Davi fez com eles aliança em Hebrom, perante o SENHOR. Ungiram Davi rei sobre Israel.

II Samuela 5

Dawid królem nad całym Izraelem

[1] Potem zeszły się wszystkie plemiona izraelskie u Dawida w Hebronie i rzekły: Otośmy kość twoja i ciało twoje.

[2] Już dawniej, gdy jeszcze Saul był królem nad nami, ty wyprowadzałeś i przyprowadzałeś Izraela, i Pan rzekł do ciebie: Ty będziesz pasł mój lud, Izraela, i ty będziesz wodzem nad Izraelem.

[3] Zeszli tedy wszyscy starsi Izraela u króla w Hebronie i król Dawid zawarł z nimi przymierze w Hebronie przed Panem, po czym namaścili Dawida na króla nad Izraelem.

[4] Da idade de trinta anos era Davi quando começou a reinar; e reinou quarenta anos.

[5] Em Hebrom, reinou sobre Judá sete anos e seis meses; em Jerusalém, reinou trinta e três anos sobre todo o Israel e Judá.

Davi conquista Sião

1 Crônicas 11.4-9

[6] Partiu o rei com os seus homens para Jerusalém, contra os jebuseus que habitavam naquela terra e que disseram a Davi: Não entrarás aqui, porque os cegos e os coxos te repelirão, como quem diz: Davi não entrará neste lugar.

[7] Porém Davi tomou a fortaleza de Sião; esta é a Cidade de Davi.

[8] Davi, naquele dia, mandou dizer: Todo o que está disposto a ferir os jebuseus suba pelo canal subterrâneo e fira os cegos e os coxos, a quem a alma de Davi aborrece. (Por isso, se diz: Nem cego nem coxo entrará na casa.)

[9] Assim, habitou Davi na fortaleza e lhe chamou a Cidade de Davi; foi edificando em redor, desde Milo e para dentro.

[10] Ia Davi crescendo em poder cada vez mais, porque o SENHOR, Deus dos Exércitos, era com ele.

O reinado de Davi reconhecido por Hirão

1 Crônicas 14.1-2

[11] Hirão, rei de Tiro, enviou mensageiros a Davi, e madeira de cedro, e carpinteiros, e

[4] Dawid miał trzydzieści lat, gdy został królem, a królował czterdzieści lat.

[5] W Hebronie królował nad Judą siedem lat i sześć miesięcy, a w Jeruzalemie królował trzydzieści trzy lata nad całym Izraelem i Judą.

Dawid zdobywa Syjon

[6] I wyruszył król wraz ze swoimi ludźmi do Jeruzalemu przeciwko Jebuzejczykom mieszkającym w tej ziemi, którzy kazali powiedzieć Dawidowi: Nie wejdziesz tutaj, lecz ślepi i kulawi cię przepędzą. Co miało oznaczać: Nie wejdzie tutaj Dawid.

[7] Dawid jednak zdobył twierdzę Syjon; jest ona miastem Dawida.

[8] W tym dniu Dawid powiedział: Kto pokona Jebuzejczyka i przedrze się przez kanał, i pobije ślepych i kulawych, których nienawidzi dusza Dawida, zostanie wodzem. I przedarł się jako pierwszy Joab, i został wodzem. Dlatego mówi się: Ślepy i kulawy nie wejdzie do świątyni.

[9] Zamieszkał tedy Dawid w twierdzy i nazwał ją Miastem Dawida. Obudował ją też Dawid wokoło, począwszy od Millo ku środkowi.

[10] I wzrastał Dawid w potęgę, a Pan, Bóg Zastępów, był z nim.

Chiram pomocny przy rozbudowie siedziby Dawida

[11] Potem przysłał Chiram, król Tyru, do Dawida posłów z drzewem cedrowym

pedreiros, que edificaram uma casa a Davi.

[12] Reconheceu Davi que o SENHOR o confirmara rei sobre Israel e que exaltara o seu reino por amor do seu povo.

Os filhos de Davi que nasceram em Jerusalém
1 Crônicas 3.5-9; 14.3-7

[13] Tomou Davi mais concubinas e mulheres de Jerusalém, depois que viera de Hebrom, e nasceram-lhe mais filhos e filhas.

[14] São estes os nomes dos que lhe nasceram em Jerusalém: Samua, Sobabe, Natã, Salomão,

[15] Ibar, Elisua, Nefegue, Jafia,

[16] Elisama, Eliada e Elifelete.

Davi derrota os filisteus
1 Crônicas 14.8-16

[17] Ouvindo, pois, os filisteus que Davi fora ungido rei sobre Israel, subiram todos para prender a Davi; ouvindo-o, desceu Davi à fortaleza.

[18] Mas vieram os filisteus e se estenderam pelo vale dos Refains.

[19] Davi consultou ao SENHOR, dizendo: Subirei contra os filisteus? Entregar-mos-ás nas mãos? Respondeu-lhe o SENHOR: Sobe, porque, certamente, entregarei os filisteus nas tuas mãos.

[20] Então, veio Davi a Baal-Perazim e os derrotou ali; e disse: Rompeu o SENHOR as fileiras inimigas diante de mim, como

oraz cieśli i murarzy, i ci zbudowali Dawidowi dom.

[12] I poznał Dawid, że to Pan ustanowił go królem nad Izraelem i wyniósł wysoko jego królestwo ze względu na swój lud izraelski.

Powiększenie rodziny Dawida

[13] Gdy Dawid przeniósł się z Hebronu, dobrał sobie jeszcze nałożnice i żony z Jeruzalemu; urodziło mu się też jeszcze więcej synów i córek.

[14] A takie są imiona tych, którzy mu się urodzili w Jeruzalemie: Szamua, Szobab, Natan, Salomon,

[15] Jibchar, Eliszua, Nefeg, Jafia,

[16] Eliszama, Eliada, i Elifelet.

[17] Gdy zaś Filistyńczycy usłyszeli, że Dawida namaszczono na króla nad Izraelem, wyruszyli wszyscy Filistyńczycy, aby pochwycić Dawida; Dawid zaś dowiedziawszy się o tym, wycofał się do twierdzy.

Dwukrotne zwycięstwo nad Filistyńczykami

[18] Gdy zaś Filistyńczycy nadciągnęli i rozłożyli się w dolinie Refaim,

[19] Dawid zapytał Pana: Czy mam ruszyć na Filistyńczyków? Czy wydasz ich w moje ręce? A Pan odpowiedział Dawidowi: Ruszaj, gdyż na pewno wydam Filistyńczyków w twoje ręce.

[20] I pociągnął Dawid do Baal-Perasim. Tam pobił ich Dawid i rzekł: Pan przełamał moich nieprzyjaciół przede mną, jak przełamują się wody. Dlatego

quem rompe águas. Por isso, chamou o nome daquele lugar Baal-Perazim.

[21] Os filisteus deixaram lá os seus ídolos; e Davi e os seus homens os levaram.

[22] Os filisteus tornaram a subir e se estenderam pelo vale dos Refains.

[23] Davi consultou ao SENHOR, e este lhe respondeu: Não subirás; rodeia por detrás deles e ataca-os por defronte das amoreiras.

[24] E há de ser que, ouvindo tu um estrondo de marcha pelas copas das amoreiras, então, te apressarás: é o SENHOR que saiu diante de ti, a ferir o arraial dos filisteus.

[25] Fez Davi como o SENHOR lhe ordenara; e feriu os filisteus desde Geba até chegar a Gezer.

2 Samuel 6

Davi traz para Jerusalém a arca

1 Crônicas 13.5-14

[1] Tornou Davi a ajuntar todos os escolhidos de Israel, em número de trinta mil.

[2] Dispôs-se e, com todo o povo que tinha consigo, partiu para Baalá de Judá, para levarem de lá para cima a arca de Deus, sobre a qual se invoca o Nome, o nome do SENHOR dos Exércitos, que se assenta acima dos querubins.

[3] Puseram a arca de Deus num carro novo e a levaram da casa de Abinadabe, que estava no outeiro; e Uzá e Aiô, filhos de Abinadabe, guiavam o carro novo.

nazwał to miejsce Baal-Perasim (Pan Przełomów).

[21] Filistyńczycy porzucili tam nawet swoje bożki, które Dawid i jego wojownicy zabrali.

[22] Lecz Filistyńczycy nadciągnęli ponownie i rozłożyli się w dolinie Refaim.

[23] I zapytał Dawid Pana, a On odpowiedział: Nie wyruszaj, lecz zajdź ich z tyłu i natrzyj na nich od strony krzewów balsamowych.

[24] A gdy usłyszysz odgłos stąpania po wierzchołkach krzewów balsamowych, wtedy natrzyj rączo, gdyż wtedy Pan pójdzie przed tobą, by pobić wojsko Filistyńczyków.

[25] I uczynił Dawid tak, jak mu nakazał Pan, i pobił Filistyńczyków od Gibeon aż do miejsca, skąd się idzie do Gezer.

II Samuela 6

Sprowadzenie Skrzyni Przymierza do Jeruzalemu

[1] Potem Dawid zgromadził znów trzydzieści tysięcy doborowych wojowników z całego Izraela.

[2] I ruszył Dawid wraz z całym swoim ludem do Baali judzkiej, aby sprowadzić stamtąd Skrzynię Bożą, która jest nazwana imieniem Pana Zastępów, siedzącego nad cherubami.

[3] I wieźli Skrzynię Bożą na nowym wozie, zabrawszy ją z domu Abinadaba, położonego na wzgórzu; Uzza zaś i Achio,

synowie Abinadaba, prowadzili ten nowy wóz

[4] Levaram-no com a arca de Deus, da casa de Abinadabe, que estava no outeiro; e Aiô ia adiante da arca.

[4] Ze Skrzynią Bożą, a Achio szedł przed Skrzynią.

[5] Davi e toda a casa de Israel alegravam-se perante o SENHOR, com toda sorte de instrumentos de pau de faia, com harpas, com saltérios, com tamboris, com pandeiros e com címbalos.

[5] Dawid zaś i cały dom Izraela tańczyli i grali z całej siły przed Panem na różnego rodzaju instrumentach z cyprysowego drzewa, na cytrach, harfach, fletach, bębnach, dzwonkach i cymbałach.

[6] Quando chegaram à eira de Nacom, estendeu Uzá a mão à arca de Deus e a segurou, porque os bois tropeçaram.

[6] A gdy dotarli do klepiska Nachona, Uzza wyciągnął swoją rękę ku Skrzyni Bożej i chciał ją podtrzymać, gdyż woły się potknęły.

[7] Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Uzá, e Deus o feriu ali por esta irreverência; e morreu ali junto à arca de Deus.

[7] I rozpalił się gniew Pana na Uzzę, i zabił go tam Bóg za to, że wyciągnął swoją rękę ku Skrzyni, i umarł tam przy Skrzyni Bożej.

[8] Desgostou-se Davi, porque o SENHOR irrompera contra Uzá; e chamou aquele lugar Perez-Uzá, até ao dia de hoje.

[8] I zmartwił się Dawid tym, że Pan poraził Uzzę takim ciosem, i nazwał to miejsce Peres-Uzza, i tak nazywa się ono do dnia dzisiejszego.

[9] Temeu Davi ao SENHOR, naquele dia, e disse: Como virá a mim a arca do SENHOR?

[9] Dawid zląkł się w tym dniu i rzekł: Jakże ma być sprowadzona do mnie Skrzynia Boża?

[10] Não quis Davi retirar para junto de si a arca do SENHOR, para a Cidade de Davi; mas a fez levar à casa de Obede-Edom, o geteu.

[10] Nie chciał więc Dawid sprowadzić do siebie Skrzyni Pańskiej do miasta Dawida, lecz skierował ją do domu Obeda Edomczyka z Gat.

[11] Ficou a arca do SENHOR em casa de Obede-Edom, o geteu, três meses; e o SENHOR o abençoou e a toda a sua casa.

[11] I pozostała Skrzynia Pańska w domu Obeda Edomczyka z Gat przez trzy miesiące, a Pan błogosławił Obedowi Edomczykowi i całemu jego domowi.

A arca é levada para Jerusalém
1 Crônicas 15.25—16.3

[12] Então, avisaram a Davi, dizendo: O SENHOR abençoou a casa de Obede-Edom e tudo quanto tem, por amor da arca de Deus; foi, pois, Davi e, com alegria, fez subir a arca de Deus da casa de Obede-Edom, à Cidade de Davi.

[13] Sucedeu que, quando os que levavam a arca do SENHOR tinham dado seis passos, sacrificava ele bois e carneiros cevados.

[14] Davi dançava com todas as suas forças diante do SENHOR; e estava cingido de uma estola sacerdotal de linho.

[15] Assim, Davi, com todo o Israel, fez subir a arca do SENHOR, com júbilo e ao som de trombetas.

[16] Ao entrar a arca do SENHOR na Cidade de Davi, Mical, filha de Saul, estava olhando pela janela e, vendo ao rei Davi, que ia saltando e dançando diante do SENHOR, o desprezou no seu coração.

[17] Introduziram a arca do SENHOR e puseram-na no seu lugar, na tenda que lhe armara Davi; e este trouxe holocaustos e ofertas pacíficas perante o SENHOR.

[18] Tendo Davi trazido holocaustos e ofertas pacíficas, abençoou o povo em nome do SENHOR dos Exércitos.

[19] E repartiu a todo o povo e a toda a multidão de Israel, tanto homens como mulheres, a cada um, um bolo de pão, um bom pedaço de carne e passas. Então, se

[12] A gdy doniesiono królowi Dawidowi: Pan błogosławi domowi Obeda Edomczyka i wszystkiemu, co do niego należy, ze względu na Skrzynię Bożą, wyruszył Dawid i sprowadził Skrzynię Bożą z domu Obeda Edomczyka do Miasta Dawida z radością.

[13] Kiedy niosący Skrzynię Pana postąpili sześć kroków, on składał na rzeźną ofiarę wołu i tucznego barana.

[14] Tańczył też Dawid z całej siły przed Panem, odziany zaś był w lniany efod.

[15] I sprowadził Dawid wraz z całym domem Izraela Skrzynię Pana wśród okrzyków i donośnego trąbienia.

[16] A gdy Skrzynia Pańska dotarła do Miasta Dawida, Michal, córka Saula, wyjrzała przez okno i widziała, że król Dawid skakał i tańczył przed Panem, i wzgardziła nim w swoim sercu.

[17] Tak więc sprowadzili Skrzynię Pańską i ustawili ją w miejscu dla niej przeznaczonym, w środku namiotu, który Dawid kazał dla niej rozpiąć, i złożył Dawid przed Panem ofiary całopalne i ofiary pojednania.

[18] A gdy Dawid dokończył składania ofiar całopalnych i ofiar pojednania, pobłogosławił lud w imieniu Pana Zastępów.

[19] I kazał rozdzielić między cały lud, między całe pospólstwo izraelskie, każdemu mężczyźnie i każdej kobiecie po jednym bochenku chleba, po kawałku

retirou todo o povo, cada um para sua casa.

Mical repreendida por Davi

[20] Voltando Davi para abençoar a sua casa, Mical, filha de Saul, saiu a encontrar-se com ele e lhe disse: Que bela figura fez o rei de Israel, descobrindo-se, hoje, aos olhos das servas de seus servos, como, sem pejo, se descobre um vadio qualquer!

[21] Disse, porém, Davi a Mical: Perante o SENHOR, que me escolheu a mim antes do que a teu pai e a toda a sua casa, mandando-me que fosse chefe sobre o povo do SENHOR, sobre Israel, perante o SENHOR me tenho alegrado.

[22] Ainda mais desprezível me farei e me humilharei aos meus olhos; quanto às servas, de quem falaste, delas serei honrado.

[23] Mical, filha de Saul, não teve filhos, até ao dia da sua morte.

2 Samuel 7

A aliança do Senhor com Davi

1 Crônicas 17.1-15

[1] Sucedeu que, habitando o rei Davi em sua própria casa, tendo-lhe o SENHOR dado descanso de todos os seus inimigos em redor,

[2] disse o rei ao profeta Natã: Olha, eu moro em casa de cedros, e a arca de Deus se acha numa tenda.

mięsa i po jednym placku rodzynkowym, po czym cały lud rozszedł się, każdy do swojego domu.

[20] Gdy Dawid powrócił do domu, aby pobłogosławić swój dom, wyszła na jego spotkanie Michal, córka Saula, i rzekła: Jakże wspaniale zachował się dziś król izraelski, który obnażył się dzisiaj na oczach niewolnic swoich wojowników, jak obnaża się chyba tylko jakiś lekkoduch.

[21] A Dawid rzekł do Michal: To przed Panem tańczyłem, przed Panem, który wybrał raczej mnie niż twojego ojca i niż cały jego dom, aby ustanowić mnie księciem nad ludem Pańskim,

[22] A choćbym jeszcze bardziej się poniżył niż tym razem i stał się w twoich oczach godnym pogardy, to jednak u tych niewolnic, o których mówiłaś, będę poważany.

[23] A Michal, córka Saula, nie miała dzieci aż do dnia swojej śmierci.

II Samuela 7

Zapowiedź trwałości dynastii Dawida

[1] Gdy pewnego razu król siedział w swoim domu, a Pan dał mu wytchnienie od wszystkich okolicznych nieprzyjaciół jego wokoło,

[2] Rzekł król do Natana, proroka: Patrz! Ja mieszkam w domu z drzewa cedrowego, a Skrzynia Boża jest pomieszczona w środku namiotu!

[3] Disse Natã ao rei: Vai, faze tudo quanto está no teu coração, porque o SENHOR é contigo.
[4] Porém, naquela mesma noite, veio a palavra do SENHOR a Natã, dizendo:
[5] Vai e dize a meu servo Davi: Assim diz o SENHOR: Edificar-me-ás tu casa para minha habitação?

[6] Porque em casa nenhuma habitei desde o dia em que fiz subir os filhos de Israel do Egito até ao dia de hoje; mas tenho andado em tenda, em tabernáculo.

[7] Em todo lugar em que andei com todos os filhos de Israel, falei, acaso, alguma palavra com qualquer das suas tribos, a quem mandei apascentar o meu povo de Israel, dizendo: Por que não me edificais uma casa de cedro?

[8] Agora, pois, assim dirás ao meu servo Davi: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tomei-te da malhada, de detrás das ovelhas, para que fosses príncipe sobre o meu povo, sobre Israel.

[9] E fui contigo, por onde quer que andaste, eliminei os teus inimigos diante de ti e fiz grande o teu nome, como só os grandes têm na terra.

[10] Prepararei lugar para o meu povo, para Israel, e o plantarei, para que habite no seu lugar e não mais seja perturbado, e jamais os filhos da perversidade o aflijam, como dantes,

[3] Wtedy Natan odpowiedział królowi: Wszystko, co masz w swoim sercu, uczyń, gdyż Pan jest z tobą.
[4] Lecz jeszcze tej samej nocy doszło Natana słowo Pana tej treści:
[5] Idź, powiedz memu słudze Dawidowi: Tak mówi Pan: Czy ty miałbyś zbudować mi dom, abym w nim mieszkał?
[6] Nie mieszkam bowiem w domu od dnia, kiedy wywiodłem synów izraelskich z Egiptu aż do dnia dzisiejszego, ale wędrowałem, mając za mieszkanie namiot.
[7] Czy kiedykolwiek, wędrując wraz ze wszystkimi synami izraelskimi, przemówiłem do któregoś z plemion izraelskich, któremu zleciłem przewodnictwo nad moim ludem, Izraelem, w te słowa: Dlaczego nie budujecie mi domu z drzewa cedrowego?
[8] Teraz tedy tak powiedz memu słudze Dawidowi: Tak mówi Pan Zastępów: Ja wziąłem cię z pastwiska od trzody, abyś był księciem nad moim ludem, nad Izraelem,
[9] I byłem z tobą wszędzie, dokądkolwiek się wyprawiłeś, i wytępiłem wszystkich twoich nieprzyjaciół przed tobą, i uczynię wielkim imię twoje, jak imię wielkich na ziemi.
[10] Wyznaczę też miejsce memu ludowi, Izraelowi, i zaszczepię go, aby tam bezpiecznie mieszkał, i nie będzie się już trwożył, i nie będą go już gnębić nikczemnicy. A jak to było poprzednio,

[11] desde o dia em que mandei houvesse juízes sobre o meu povo de Israel. Dar-te-ei, porém, descanso de todos os teus inimigos; também o SENHOR te faz saber que ele, o SENHOR, te fará casa.

[12] Quando teus dias se cumprirem e descansares com teus pais, então, farei levantar depois de ti o teu descendente, que procederá de ti, e estabelecerei o seu reino.

[13] Este edificará uma casa ao meu nome, e eu estabelecerei para sempre o trono do seu reino.

[14] Eu lhe serei por pai, e ele me será por filho; se vier a transgredir, castigá-lo-ei com varas de homens e com açoites de filhos de homens.

[15] Mas a minha misericórdia se não apartará dele, como a retirei de Saul, a quem tirei de diante de ti.

[16] Porém a tua casa e o teu reino serão firmados para sempre diante de ti; teu trono será estabelecido para sempre.

[17] Segundo todas estas palavras e conforme toda esta visão, assim falou Natã a Davi.

Ações de graças de Davi

1 Crônicas 17.16-27

[18] Então, entrou o rei Davi na Casa do SENHOR, ficou perante ele e disse: Quem sou eu, SENHOR Deus, e qual é a minha casa, para que me tenhas trazido até aqui?

[19] Foi isso ainda pouco aos teus olhos, SENHOR Deus, de maneira que também falaste a respeito da casa de teu servo para

[11] Odkąd wyznaczyłem sędziów nad moim ludem izraelskim, dam ci wytchnienie od wszystkich twoich nieprzyjaciół. Zwiastuje ci też Pan, że wzniesie ci dom,

[12] A gdy dopełnią się dni twoje i zaśniesz ze swoimi ojcami, Ja wzbudzę ci potomka po tobie, który wyjdzie z twego łona, i utrwalę twoje królestwo.

[13] On zbuduje dom mojemu imieniu i utwierdzę tron królestwa jego na wieki.

[14] Ja będę mu ojcem, a on będzie mi synem; gdy zgrzeszy, ukarzę go rózgą ludzką i ciosami synów ludzkich,

[15] Lecz łaska moja od niego nie odstąpi, jak odjąłem ją Saulowi, którego usunąłem sprzed ciebie.

[16] I trwać będzie twój dom i twoje królestwo na wieki przede mną; tron twój też utwierdzony będzie na wieki.

[17] Gdy Natan powiedział Dawidowi wszystko zgodnie z tymi słowami i zgodnie z całym tym objawieniem,

[18] Poszedł król Dawid i usiadł przed Panem, i rzekł: Kim ja jestem, Panie, Boże, a czym jest mój dom, że doprowadziłeś mnie aż dotąd?

[19] Ale mało to jeszcze było w twoich oczach, Panie, Boże, gdyż rozciągnąłeś na dom twojego sługi obietnice twoje na

tempos distantes; e isto é instrução para todos os homens, ó SENHOR Deus.

[20] Que mais ainda te poderá dizer Davi? Pois tu conheces bem a teu servo, ó SENHOR Deus.

[21] Por causa da tua palavra e segundo o teu coração, fizeste toda esta grandeza, dando-a a conhecer a teu servo.

[22] Portanto, grandíssimo és, ó SENHOR Deus, porque não há semelhante a ti, e não há outro Deus além de ti, segundo tudo o que nós mesmos temos ouvido.

[23] Quem há como o teu povo, como Israel, gente única na terra, a quem tu, ó Deus, foste resgatar para ser teu povo? E para fazer a ti mesmo um nome e fazer a teu povo estas grandes e tremendas coisas, para a tua terra, diante do teu povo, que tu resgataste do Egito, desterrando as nações e seus deuses?

[24] Estabeleceste teu povo Israel por teu povo para sempre e tu, ó SENHOR, te fizeste o seu Deus.

[25] Agora, pois, ó SENHOR Deus, quanto a esta palavra que disseste acerca de teu servo e acerca da sua casa, confirma-a para sempre e faze como falaste.

[26] Seja para sempre engrandecido o teu nome, e diga-se: O SENHOR dos Exércitos é Deus sobre Israel; e a casa de Davi, teu servo, será estabelecida diante de ti.

[27] Pois tu, ó SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, fizeste ao teu servo esta revelação, dizendo: Edificar-te-ei casa. Por

daleką przyszłość i dałeś mi oglądać przyszłe pokolenie ludzkie, Panie, Boże.

[20] Cóż tedy ma ci jeszcze Dawid do powiedzenia, przecież Ty znasz twego sługę, Panie Boże.

[21] Ze względu na swoją obietnicę i zgodnie ze swoim sercem uczyniłeś wszystkie te wielkie rzeczy, aby je poznał twój sługa.

[22] Dlatego wielki jesteś, Panie, Boże, bo nikt nie jest taki jak Ty, i nie ma Boga oprócz ciebie we wszystkim, co słyszeliśmy na własne uszy.

[23] A który lud jest jak twój, jak Izrael, jedyny naród na ziemi, dla którego Bóg wyruszył, by go sobie wykupić jako lud, aby mu nadać imię i dokonać dla nich tych wielkich i strasznych rzeczy, wypędzając narody i ich bogów sprzed twojego ludu, który sobie wykupiłeś z Egiptu.

[24] I ustanowiłeś sobie swój lud izraelski jako swój lud na wieki, a Ty, Panie, jesteś ich Bogiem.

[25] Teraz więc, Panie, Boże, potwierdź na wieki obietnicę, którą wypowiedziałeś o swoim słudze i o jego domu, i uczyń, jak powiedziałeś,

[26] A imię twoje będzie wielkie na wieki, aby mówiono: Pan Zastępów jest Bogiem nad Izraelem, a dom twojego sługi Dawida będzie utwierdzony przed tobą.

[27] Gdyż Ty, Panie Zastępów, Boże Izraela, objawiłeś uszom twojego sługi, mówiąc: Zbuduję ci dom, dlatego twój sługa nabrał

isso, o teu servo se animou para fazer-te esta oração.

[28] Agora, pois, ó SENHOR Deus, tu mesmo és Deus, e as tuas palavras são verdade, e tens prometido a teu servo este bem.

[29] Sê, pois, agora, servido de abençoar a casa do teu servo, a fim de permanecer para sempre diante de ti, pois tu, ó SENHOR Deus, o disseste; e, com a tua bênção, será, para sempre, bendita a casa do teu servo.

otuchy, aby pomodlić się do ciebie tymi słowy.

[28] Teraz, o Panie, Boże, Ty jesteś Bogiem, a słowa twoje są prawdą, Ty obiecałeś twemu słudze to dobrodziejstwo.

[29] Zechciej więc pobłogosławić dom sługi twego, aby trwał na wieki przed tobą, bo Ty, Panie, Boże, to obiecałeś i błogosławieństwem twoim pobłogosławiony będzie dom twojego sługi na wieki.

2 Samuel 8

Diversas vitórias de Davi

1 Crônicas 18.1-13

[1] Depois disto, feriu Davi os filisteus e os sujeitou; e tomou de suas mãos as rédeas da metrópole.

[2] Também derrotou os moabitas; fê-los deitar em terra e os mediu: duas vezes um cordel, para os matar; uma vez um cordel, para os deixar com vida. Assim, ficaram os moabitas por servos de Davi e lhe pagavam tributo.

[3] Também Hadadezer, filho de Reobe, rei de Zobá, foi derrotado por Davi, quando aquele foi restabelecer o seu domínio sobre o rio Eufrates.

[4] Tomou-lhe Davi mil e setecentos cavaleiros e vinte mil homens de pé; Davi jarretou todos os cavalos dos carros, menos para cem deles.

II Samuela 8

Zwycięskie wojny Dawida z sąsiednimi ludami

[1] Następnie Dawid pobił Filistyńczyków i ujarzmił ich, i odebrał Dawid Filistyńczykom zwierzchnictwo nad ich stolicą,

[2] Pobił też Moabitów i nakazawszy im pokłaść się na ziemi, odmierzył ich sznurem, następnie przeznaczył dwa sznury na uśmiercenie, a po całym jednym sznurze na zachowanie przy życiu. Moabici zostali hołdownikami Dawida, składającymi daninę.

[3] Potem Dawid pobił Hadadezera, syna Rechoba, króla Soby, gdy ten wyprawił się, ażeby przywrócić swoją władzę nad rzeką Eufrat.

[4] Dawid zdobył na nim tysiąc siedmiuset jezdnych i dwadzieścia tysięcy pieszych; wszystkie konie kazał Dawid okulawić, pozostawiając z nich dla siebie sto zaprzęgów.

5 Vieram os siros de Damasco a socorrer Hadadezer, rei de Zobá; porém Davi matou dos siros vinte e dois mil homens.

5 Gdy zaś nadciągnęli Aramejczycy damasceńscy na pomoc Hadadezerowi, królowi Soby, Dawid pobił z Aramejczyków dwadzieścia dwa tysiące wojowników.

6 Davi pôs guarnições na Síria de Damasco, e os siros ficaram por servos de Davi e lhe pagavam tributo; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

6 Dawid obsadził też załogami Aram Damasceński, i tak zostali Aramejczycy hołdownikami Dawida, składającymi daninę. I wspomagał Pan Dawida we wszystkim, do czegokolwiek się zabrał.

7 Tomou Davi os escudos de ouro que havia com os oficiais de Hadadezer e os trouxe a Jerusalém.

7 Dawid zabrał też złote puklerze, które mieli słudzy Hadadezera, i sprowadził je do Jeruzalemu.

8 Tomou mais o rei Davi mui grande quantidade de bronze de Betá e de Berotai, cidades de Hadadezer.

8 Również z miast Hadadezera Betach i Berotai król Dawid zabrał wielką ilość miedzi.

9 Então, ouvindo Toí, rei de Hamate, que Davi derrotara a todo o exército de Hadadezer,

9 Gdy zaś Toi, król Chamatu, usłyszał, że Dawid zdruzgotał całą potęgę wojskową Hadadezera,

10 mandou seu filho Jorão ao rei Davi, para o saudar e congratular-se com ele por haver pelejado contra Hadadezer e por havê-lo ferido (porque Hadadezer de contínuo fazia guerra a Toí). Jorão trouxe consigo objetos de prata, de ouro e de bronze,

10 Wysłał Toi swego syna Jorama do króla Dawida, ażeby go pozdrowić i złożyć mu życzenia z powodu zwycięskiego zakończenia wojny z Hadadezerem, gdyż Toi musiał ustawicznie prowadzić wojny z Hadadezerem; a przyniósł z sobą naczynia srebrne, naczynia złote i naczynia miedziane.

11 os quais também o rei Davi consagrou ao SENHOR, juntamente com a prata e o ouro que já havia consagrado de todas as nações que sujeitara:

11 Również i te ofiarował król Dawid Panu wraz ze srebrem i złotem, jakie ofiarował z łupów zabranych wszystkim podbitym przez siebie narodom,

12 da Síria, de Moabe, dos filhos de Amom, dos filisteus, de Amaleque e dos despojos de Hadadezer, filho de Reobe, rei de Zobá.

12 Mianowicie: Aramejczykom, Moabitom, Ammonitom, Filistyńczykom, Amalekitom i z łupów od Hadadezera, syna Rechoba, króla Soby.

[13] Ganhou Davi renome, quando, ao voltar de ferir os siros, matou dezoito mil homens no vale do Sal.

[13] I tak zyskał Dawid sławę. Gdy zaś powrócił po zwycięstwie nad Aramejczykami, pobił jeszcze Edomitów w Dolinie Solnej w liczbie osiemnastu tysięcy wojowników

[14] Pôs guarnições em Edom, em todo o Edom pôs guarnições, e todos os edomitas ficaram por servos de Davi; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

[14] I obsadził cały Edom załogami, i byli Edomici hołdownikami Dawida. Pan wspomagał Dawida we wszystkim, do czegokolwiek się zabrał.

Oficiais de Davi

2 Samuel 20.23-26; 1 Crônicas 18.14-17

[15] Reinou, pois, Davi sobre todo o Israel; julgava e fazia justiça a todo o seu povo.

[15] I tak panował Dawid jako król nad całym Izraelem, Dawid przestrzegał prawa i zasad sprawiedliwości wobec całego swojego ludu;

Dostojnicy dworu królewskiego Dawida

[16] Joabe, filho de Zeruia, era comandante do exército; Josafá, filho de Ailude, era cronista.

[16] Joab, syn Serui, dowodził wojskiem, a Jehoszafat, syn Achiluda, był kanclerzem,

[17] Zadoque, filho de Aitube, e Aimeleque, filho de Abiatar, eram sacerdotes, e Seraías, escrivão.

[18] E Benaia, filho de Joiada, era o comandante da guarda real. Os filhos de Davi, porém, eram seus ministros.

[17] Sadok, syn Achituba, i Achimelek, syn Ebiatara, byli kapłanami, Seraja był pisarzem, Benaja, syn Jehojady, stał na czele Kreteńczyków i Pletejczyków; również synowie Dawida byli kapłanami.

2 Samuel 9

A bondade de Davi para com o filho de Jônatas

[1] Disse Davi: Resta ainda, porventura, alguém da casa de Saul, para que use eu de bondade para com ele, por amor de Jônatas?

[2] Havia um servo na casa de Saul cujo nome era Ziba; chamaram-no que viesse a Davi. Perguntou-lhe o rei: És tu Ziba? Respondeu: Eu mesmo, teu servo.

II Samuela 9

Wspaniałomyślność Dawida wobec syna Jonatana

[1] Pewnego razu Dawid zapytał: Czy pozostał jeszcze ktoś z domu Saula, abym mógł mu wyświadczyć łaskę ze względu na Jonatana?

[2] W domu zaś Saula był pewien sługa imieniem Syba; tego wezwano do Dawida, król zaś rzekł do niego: Czy ty jesteś Syba? A on odpowiedział: Sługą twoim jestem.

[3] Disse-lhe o rei: Não há ainda alguém da casa de Saul para que use eu da bondade de Deus para com ele? Então, Ziba respondeu ao rei: Ainda há um filho de Jônatas, aleijado de ambos os pés.

[4] E onde está? Perguntou-lhe o rei. Ziba lhe respondeu: Está na casa de Maquir, filho de Amiel, em Lo-Debar.

[5] Então, mandou o rei Davi trazê-lo de Lo-Debar, da casa de Maquir, filho de Amiel.

[6] Vindo Mefibosete, filho de Jônatas, filho de Saul, a Davi, inclinou-se, prostrando-se com o rosto em terra. Disse-lhe Davi: Mefibosete! Ele disse: Eis aqui teu servo!

[7] Então, lhe disse Davi: Não temas, porque usarei de bondade para contigo, por amor de Jônatas, teu pai, e te restituirei todas as terras de Saul, teu pai, e tu comerás pão sempre à minha mesa.

[8] Então, se inclinou e disse: Quem é teu servo, para teres olhado para um cão morto tal como eu?

[9] Chamou Davi a Ziba, servo de Saul, e lhe disse: Tudo o que pertencia a Saul e toda a sua casa dei ao filho de teu senhor.

[10] Trabalhar-lhe-ás, pois, a terra, tu, e teus filhos, e teus servos, e recolherás os frutos, para que a casa de teu senhor tenha pão que coma; porém Mefibosete, filho de teu senhor, comerá pão sempre à minha mesa. Tinha Ziba quinze filhos e vinte servos.

[3] Król zapytał: Czy jest jeszcze jakiś mąż w domu Saula, abym mógł mu wyświadczyć łaskę Bożą? A Syba odpowiedział królowi: Jest jeszcze syn Jonatana, kulawy na obie nogi.

[4] I zapytał go król: Gdzie on jest? Syba odpowiedział: Mieszka on w domu Machira, syna Ammiela, w Lo-Dabar.

[5] I posłał król Dawid, i zabrał go z domu Machira, syna Ammiela, z Lo-Dabar.

[6] A gdy Mefiboszet, syn Jonatana, wnuk Saula, przybył do króla, padł na twarz i oddał mu pokłon, a Dawid rzekł: Mefiboszecie! A ten na to: Oto sługa twój!

[7] I rzekł do niego Dawid: Nie bój się, gdyż chcę ci wyświadczyć łaskę ze względu na twego ojca, Jonatana. Chcę ci zwrócić całą posiadłość ziemską Saula, twego dziadka, ty sam zaś będziesz jadał u mojego stołu po wszystkie czasy.

[8] I oddając mu pokłon, rzekł: Czymże jest twój sługa, że zwróciłeś uwagę na takiego zdechłego psa, jakim ja jestem.

[9] Następnie król kazał przywołać Sybę, sługę Saula, i rzekł do niego: Wszystko, co należało do Saula i do całego jego domu, daję synowi twojego pana.

[10] Będziesz uprawiał dla niego ziemię, ty i twoi synowie, i twoi słudzy i będziesz zbierał plony, które będą stanowiły źródło utrzymania dla domu twojego pana; lecz sam Mefiboszet, syn twojego pana, jadać będzie po wszystkie czasy u mego stołu. Syba zaś miał piętnastu synów i dwadzieścia sług.

[11] Disse Ziba ao rei: Segundo tudo quanto meu senhor, o rei, manda a seu servo, assim o fará. Comeu, pois, Mefibosete à mesa de Davi, como um dos filhos do rei.
[12] Tinha Mefibosete um filho pequeno, cujo nome era Mica. Todos quantos moravam em casa de Ziba eram servos de Mefibosete.

[13] Morava Mefibosete em Jerusalém, porquanto comia sempre à mesa do rei. Ele era coxo de ambos os pés.

2 Samuel 10

Davi derrota os amonitas e os siros
1 Crônicas 19.1-19

[1] Depois disto, morreu o rei dos filhos de Amom, e seu filho Hanum reinou em seu lugar.

[2] Então, disse Davi: Usarei de bondade para com Hanum, filho de Naás, como seu pai usou de bondade para comigo. E enviou Davi servos seus para o consolar acerca de seu pai; e vieram os servos de Davi à terra dos filhos de Amom.

[3] Mas os príncipes dos filhos de Amom disseram a seu senhor, Hanum: Pensas que, por Davi te haver mandado consoladores, está honrando a teu pai? Porventura, não te enviou ele os seus servos para reconhecerem a cidade, espiá-la e destruí-la?

[4] Tomou, então, Hanum os servos de Davi, e lhes rapou metade da barba, e lhes

[11] Syba rzekł do króla: Wszystko, co rozkazał mój pan, król, to twój sługa uczyni. I Mefiboszet jadał u stołu króla, jak każdy z synów królewskich.

[12] Mefiboszet zaś miał małego synka, imieniem Micha. Wszyscy mieszkańcy domu Syby byli sługami Mefiboszeta.

[13] Sam Mefiboszet zaś mieszkał w Jeruzalemie, gdyż jadał po wszystkie czasy u stołu króla. Był zaś kulawy na obie nogi.

II Samuela 10

Pokonanie Ammonitów i Aramejczyków

[1] Stało się potem, że umarł król Ammonitów i został po nim królem jego syn Chanun.
[2] Wtedy Dawid rzekł: Okażę przychylność Chanunowi, synowi Nachasza, jak jego ojciec mnie okazał przychylność. I wyprawił Dawid posłów, i kazał wyrazić mu przez swoje sługi współczucie z powodu zgonu jego ojca. I przybyli posłowie Dawida do ziemi Ammonitów.
[3] Lecz książęta ammoniccy rzekli do Chanuna, swojego pana: Czy myślisz, że Dawid zamierza uczcić twojego ojca przez to, że przysłał do ciebie tych, którzy wyrazili ci współczucie? Czy Dawid nie przysłał swoich sług do ciebie raczej po to, aby przeszpiegować i prześledzić miasto, a potem je zburzyć?
[4] Toteż Chanun kazał pojmać sługi Dawida i ogolić im brody do połowy, i poobcinać

cortou metade das vestes até às nádegas, e os despediu.

[5] Sabedor disso, enviou Davi mensageiros a encontrá-los, porque estavam sobremaneira envergonhados. Mandou o rei dizer-lhes: Deixai-vos estar em Jericó, até que vos torne a crescer a barba; e, então, vinde.

[6] Vendo, pois, os filhos de Amom que se haviam tornado odiosos a Davi, mandaram mensageiros tomar a soldo vinte mil homens de pé dos siros de Bete-Reobe e dos siros de Zobá, mil homens do rei de Maaca e doze mil de Tobe.

[7] O que ouvindo Davi, enviou contra eles a Joabe com todo o exército dos valentes.

[8] Saíram os filhos de Amom e ordenaram a batalha à entrada da porta, e os siros de Zobá e Reobe e os homens de Tobe e Maaca estavam à parte no campo.

[9] Vendo, pois, Joabe que estava preparada contra ele a batalha, tanto pela frente como pela retaguarda, escolheu dentre todos o que havia de melhor em Israel e os formou em linha contra os siros;

[10] e o resto do povo, entregou-o a Abisai, seu irmão, o qual o formou em linha contra os filhos de Amom.

[11] Disse Joabe: Se os siros forem mais fortes do que eu, tu me virás em socorro; e, se os filhos de Amom forem mais fortes do que tu, eu irei ao teu socorro.

szaty do połowy, aż do pośladków, i tak ich puścił.

[5] Gdy o tym doniesiono Dawidowi, wysłał na ich spotkanie posłów, gdyż mężowie ci byli bardzo zhańbieni. Król kazał im powiedzieć: Zatrzymajcie się w Jerycho, aż wam odrosną brody, a potem wrócicie.

[6] Gdy zaś Ammonici spostrzegli, że się zniesławili w oczach Dawida, wysłali posłów i wynajęli sobie Aramejczyków z Bet-Rechob i Aramejczyków z Soby, dwadzieścia tysięcy pieszych, a także króla Maachu z tysiącem wojowników i z Tob dwanaście tysięcy wojowników.

[7] Gdy Dawid o tym usłyszał, wysłał Joaba z całym zastępem najdzielniejszych rycerzy.

[8] Wyszli tedy Ammonici i ustawili się do bitwy przed wejściem do bramy, a Aramejczycy z Soby, Aramejczycy z Bet-Rechob, z Tob i od króla Maachu stali oddzielnie w polu.

[9] Gdy zaś Joab spostrzegł, że grozi mu walka i z przodu, i z tyłu, wybrał z całego Izraela najdoborowszych i ustawił naprzeciw Amorejczyków,

[10] Resztę zaś wojska oddał pod dowództwo Abiszaja, swojego brata, i ustawił ich naprzeciw Ammonitów.

[11] I wydał taki rozkaz: Jeżeli Aramejczycy będą mieli przewagę nade mną, ty przyjdziesz mi z odsieczą, a jeżeli

Ammonici będą mieli przewagę na tobą, ja ruszę ci z odsieczą.

[12] Sê forte, pois; pelejemos varonilmente pelo nosso povo e pelas cidades de nosso Deus; e faça o SENHOR o que bem lhe parecer.

[12] Bądź mężny! Walczmy dzielnie za nasz lud i za miasta naszego Boga, a Pan niech uczyni, co uzna za dobre.

[13] Então, avançou Joabe com o povo que estava com ele, e travaram peleja contra os siros; e estes fugiram de diante deles.

[13] Potem Joab i lud zbrojny, który był z nim, ruszył do walki z Aramejczykami, i ci pierzchnęli przed nim.

[14] Vendo os filhos de Amom que os siros fugiam, também eles fugiram de diante de Abisai e entraram na cidade; voltou Joabe dos filhos de Amom e tornou a Jerusalém.

[14] Gdy zaś Ammonici ujrzeli, że Aramejczycy pierzchnęli, pierzchnęli także przed Abiszajem i wycofali się do miasta. Wtedy Joab zaniechał Ammonitów i przybył do Jeruzalemu.

[15] Vendo, pois, os siros que tinham sido desbaratados diante de Israel, tornaram a refazer-se.

[15] Gdy Aramejczycy widzieli, że zostali pobici przez Izraelitów, zebrali się ponownie,

[16] E Hadadezer fez sair os siros que estavam do outro lado do rio, e vieram a Helã; Sobaque, chefe do exército de Hadadezer, marchava adiante deles.

[16] A Hadadezer sprowadził przez posłańców Aramejczyków, którzy byli z tamtej strony rzeki. Przyciągnęli oni do Chelam, a Szobach, wódz wojska Hadadezera, stanął na ich czele.

[17] Informado Davi, ajuntou a todo o Israel, passou o Jordão e foi a Helã; os siros se puseram em ordem de batalha contra Davi e pelejaram contra ele.

[17] Gdy doniesiono o tym Dawidowi, zebrał on całego Izraela, przeprawił się przez Jordan i przybył do Chelam. Aramejczycy ustawili się naprzeciw Dawida i stoczyli z nim bitwę.

[18] Porém os siros fugiram de diante de Israel, e Davi matou dentre os siros os homens de setecentos carros e quarenta mil homens de cavalo; também feriu a Sobaque, chefe do exército, de tal sorte que morreu ali.

[18] Lecz Aramejczycy pierzchnęli przed Izraelem, a Dawid pobił z Aramejczyków siedemset wozów wojennych i czterdzieści tysięcy jeźdźców, Szobacha zaś, wodza ich wojska, tak zranił, że tam umarł.

[19] Vendo, pois, todos os reis, servos de Hadadezer, que foram vencidos, fizeram

[19] Gdy tedy wszyscy królowie, poddani Hadadezera, zobaczyli, że zostali pobici

paz com Israel e o serviram; e temeram os siros de ainda socorrer aos filhos de Amom.

przez Izraela, zawarli pokój z Izraelem i składali mu hołd; toteż Aramejczycy bali się odtąd wspomagać nadal Ammonitów.

2 Samuel 11

Davi comete adultério com Bate-Seba

[1] Decorrido um ano, no tempo em que os reis costumam sair para a guerra, enviou Davi a Joabe, e seus servos, com ele, e a todo o Israel, que destruíram os filhos de Amom e sitiaram Rabá; porém Davi ficou em Jerusalém.

[2] Uma tarde, levantou-se Davi do seu leito e andava passeando no terraço da casa real; daí viu uma mulher que estava tomando banho; era ela mui formosa.

[3] Davi mandou perguntar quem era. Disseram-lhe: É Bate-Seba, filha de Eliã e mulher de Urias, o heteu.

[4] Então, enviou Davi mensageiros que a trouxessem; ela veio, e ele se deitou com ela. Tendo-se ela purificado da sua imundícia, voltou para sua casa.

[5] A mulher concebeu e mandou dizer a Davi: Estou grávida.

Davi e Urias

[6] Então, enviou Davi mensageiros a Joabe, dizendo: Manda-me Urias, o heteu. Joabe enviou Urias a Davi.

II Samuela 11

Dawid, Uriasz i Batszeba

[1] Następnego roku, w czasie kiedy królowie zwykli wyruszać na wojnę, wysłał Dawid Joaba wraz ze swoimi wojownikami i z całym Izraelem, i ci splądrowali ziemię Ammonitów i oblegli Rabbę. Dawid wszakże pozostał w Jeruzalemie.

[2] I przytrafiło się, że pod wieczór Dawid wstał ze swojego łoża i przechadzał się po tarasie swojego królewskiego domu, i ujrzał z tego tarasu kąpiącą się kobietę. A była to kobieta wielkiej urody.

[3] Dawid posłał, aby się czegoś dowiedzieć o tej kobiecie. Powiedziano mu: Jest to Batszeba, córka Eliama, żona Uriasza Chetejczyka.

[4] Dawid posłał gońców i kazał ją sprowadzić. A gdy ona przyszła do niego, obcował z nią. A właśnie była ona po swoim oczyszczeniu. Potem powróciła do swojego domu.

[5] Kobieta ta poczęła. Posłała więc wiadomość do Dawida tej treści: Poczęłam.

[6] Wtedy Dawid posłał do Joaba rozkaz: Przyślij do mnie Uriasza Chetejczyka. I Joab przysłał Uriasza do Dawida.

[7] Vindo, pois, Urias a Davi, perguntou este como passava Joabe, como se achava o povo e como ia a guerra.

[8] Depois, disse Davi a Urias: Desce a tua casa e lava os pés. Saindo Urias da casa real, logo se lhe seguiu um presente do rei.

[9] Porém Urias se deitou à porta da casa real, com todos os servos do seu senhor, e não desceu para sua casa.

[10] Fizeram-no saber a Davi, dizendo: Urias não desceu a sua casa. Então, disse Davi a Urias: Não vens tu de uma jornada? Por que não desceste a tua casa?

[11] Respondeu Urias a Davi: A arca, Israel e Judá ficam em tendas; Joabe, meu senhor, e os servos de meu senhor estão acampados ao ar livre; e hei de eu entrar na minha casa, para comer e beber e para me deitar com minha mulher? Tão certo como tu vives e como vive a tua alma, não farei tal coisa.

[12] Então, disse Davi a Urias: Demora-te aqui ainda hoje, e amanhã te despedirei. Urias, pois, ficou em Jerusalém aquele dia e o seguinte.

[13] Davi o convidou, e comeu e bebeu diante dele, e o embebedou; à tarde, saiu Urias a deitar-se na sua cama, com os servos de seu senhor; porém não desceu a sua casa.

A morte de Urias

[7] A gdy Uriasz przybył do niego, wypytywał go Dawid, jak się powodzi Joabowi, jak się powodzi wojsku i jaki przebieg ma wojna.

[8] Potem rzekł Dawid do Uriasza: Idź do swojego domu i umyj swoje nogi. A gdy Uriasz wyszedł z domu króla, niesiono za nim dar od króla.

[9] Lecz Uriasz położył się w bramie domu królewskiego razem ze wszystkimi sługami swojego pana, a do swojego domu nie poszedł.

[10] I doniesiono Dawidowi: Uriasz nie poszedł do swojego domu. Dawid kazał więc powiedzieć Uriaszowi: Czy nie odbyłeś dalekiej drogi? Dlaczego nie poszedłeś do swojego domu?

[11] Uriasz odpowiedział Dawidowi: Skrzynia Boża, Izrael i Juda przebywają w szałasach, mój dowódca Joab i wojownicy mojego pana obozują w otwartym polu, a ja miałbym pójść do mojego domu, jeść, pić i obcować z moją żoną? Jakoś żyw i jak żyje dusza twoja, że takiej rzeczy nie uczynię!

[12] Rzekł więc Dawid do Uriasza: Zatrzymaj się tutaj jeszcze dziś, a jutro cię odprawię. I zatrzymał się Uriasz w Jeruzalemie przez ten dzień i przez dzień następny.

[13] Dawid zaprosił go, aby jadł i pił u niego, i upił go. Wieczorem wyszedł, aby się położyć na swoim posłaniu wraz ze sługami swojego pana. Lecz do swojego domu nie poszedł.

[14] Pela manhã, Davi escreveu uma carta a Joabe e lha mandou por mão de Urias.

[15] Escreveu na carta, dizendo: Ponde Urias na frente da maior força da peleja; e deixai-o sozinho, para que seja ferido e morra.

[16] Tendo, pois, Joabe sitiado a cidade, pôs a Urias no lugar onde sabia que estavam homens valentes.

[17] Saindo os homens da cidade e pelejando com Joabe, caíram alguns do povo, dos servos de Davi; e morreu também Urias, o heteu.

[18] Então, Joabe enviou notícias e fez saber a Davi tudo o que se dera na batalha.

[19] Deu ordem ao mensageiro, dizendo: Se, ao terminares de contar ao rei os acontecimentos desta peleja,

[20] suceder que ele se encolerize e te diga: Por que vos chegastes assim perto da cidade a pelejar? Não sabíeis vós que haviam de atirar do muro?

[21] Quem feriu a Abimeleque, filho de Jerubesete? Não lançou uma mulher sobre ele, do muro, um pedaço de mó corredora, de que morreu em Tebes? Por que vos chegastes ao muro? Então, dirás: Também morreu teu servo Urias, o heteu.

[22] Partiu o mensageiro e, chegando, fez saber a Davi tudo o que Joabe lhe havia mandado dizer.

[23] Disse o mensageiro a Davi: Na verdade, aqueles homens foram mais poderosos do

[14] Rano napisał Dawid list do Joaba i posłał go przez Uriasza.

[15] W tym liście zaś napisał tak: Postawcie Uriasza na samym przedzie, gdzie bitwa jest najzaciętsza, a potem odstąpcie od niego, tak by został ugodzony i poległ.

[16] A gdy Joab oblegał miasto, postawił Uriasza w miejscu, o którym wiedział, że tam są najdzielniejsi wojownicy.

[17] Gdy zaś wojownicy wypadli z miasta i wszczęli walkę z Joabem, poległo kilku z jego ludzi, z wojowników Dawida, zginął też Uriasz Chetejczyk.

[18] Wtedy Joab wysłał posłańca i kazał Dawida powiadomić o całym przebiegu bitwy,

[19] I dał posłańcowi takie polecenie: Gdy złożysz królowi sprawozdanie o całym przebiegu bitwy

[20] I wzbierze wtedy w królu gniew, i powie do ciebie: Dlaczego podeszliście tak blisko do miasta, aby stoczyć bitwę? Czy nie wiedzieliście, że strzelają z muru?

[21] Któż to zabił Abimelecha, syna Jerubboszeta? Czy nie kobieta, która zrzuciła na niego górny kamień młyński z muru, i on zginął w Tebes? Dlaczego podeszliście tak blisko muru? Wtedy powiedz: Także Uriasz Chetejczyk, twój wojownik, zginął.

[22] Posłaniec poszedł, a gdy przybył do Dawida, doniósł mu o wszystkim, z czym wysłał go Joab.

[23] I powiedział posłaniec do Dawida: Mężowie ci mieli zrazu nad nami

que nós e saíram contra nós ao campo; porém nós fomos contra eles, até à entrada da porta.

[24] Então, os flecheiros, do alto do muro, atiraram contra os teus servos, e morreram alguns dos servos do rei; e também morreu o teu servo Urias, o heteu.

[25] Disse Davi ao mensageiro: Assim dirás a Joabe: Não pareça isto mal aos teus olhos, pois a espada devora tanto este como aquele; intensifica a tua peleja contra a cidade e derrota-a; e, tu, anima a Joabe.

Davi casa com Bate-Seba

[26] Ouvindo, pois, a mulher de Urias que seu marido era morto, ela o pranteou.

[27] Passado o luto, Davi mandou buscá-la e a trouxe para o palácio; tornou-se ela sua mulher e lhe deu à luz um filho. Porém isto que Davi fizera foi mau aos olhos do SENHOR.

przewagę i wyszli naprzeciw nas w głąb pola, lecz potem my odepchnęliśmy ich aż ku wejściu do bramy.

[24] Wtedy jednak łucznicy zaczęli strzelać do twoich wojowników z muru i niektórzy z wojowników króla zginęli; zginął także twój wojownik Uriasz.

[25] Dawid rzekł do posłańca: Tak powiesz Joabowi: Nie martw się tą sprawą, gdyż miecz pożera raz tego, raz innego. Wzmóż twoje natarcie na miasto i zburz je! W ten sposób dodawaj mu otuchy.

[26] A gdy żona Uriasza usłyszała, że Uriasz, jej mąż, zginął, opłakiwała swego męża.

[27] Lecz gdy przeminęła żałoba, posłał Dawid i sprowadził ją do swojego domu. I została jego żoną, i urodziła mu syna. Lecz ten postępek, który popełnił Dawid, nie podobał się Panu.

2 Samuel 12

Natã repreende a Davi

[1] O SENHOR enviou Natã a Davi. Chegando Natã a Davi, disse-lhe: Havia numa cidade dois homens, um rico e outro pobre.

[2] Tinha o rico ovelhas e gado em grande número;

[3] mas o pobre não tinha coisa nenhuma, senão uma cordeirinha que comprara e criara, e que em sua casa crescera, junto com seus filhos; comia do seu bocado e do seu copo bebia; dormia nos seus braços, e a tinha como filha.

II Samuela 12

Prorocka nagana dla Dawida i jego pokuta

[1] Wtedy Pan posłał Natana do Dawida, a ten, przyszedłszy do niego, powiedział: W pewnym mieście było dwóch mężów, Jeden bogaty, a drugi ubogi.

[2] Bogaty miał bardzo wiele owiec i bydła,

[3] Ubogi zaś nie miał nic oprócz jednej małej owieczki, Którą nabył. I żywił ją, a ona wyrosła u niego Razem z jego dziećmi. Z chleba jego jadała, z kubka jego piła, Na łonie jego sypiała i była mu jak córka.

[4] Vindo um viajante ao homem rico, não quis este tomar das suas ovelhas e do gado para dar de comer ao viajante que viera a ele; mas tomou a cordeirinha do homem pobre e a preparou para o homem que lhe havia chegado.

[5] Então, o furor de Davi se acendeu sobremaneira contra aquele homem, e disse a Natã: Tão certo como vive o SENHOR, o homem que fez isso deve ser morto.

[6] E pela cordeirinha restituirá quatro vezes, porque fez tal coisa e porque não se compadeceu.

[7] Então, disse Natã a Davi: Tu és o homem. Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eu te ungi rei sobre Israel e eu te livrei das mãos de Saul;

[8] dei-te a casa de teu senhor e as mulheres de teu senhor em teus braços e também te dei a casa de Israel e de Judá; e, se isto fora pouco, eu teria acrescentado tais e tais coisas.

[9] Por que, pois, desprezaste a palavra do SENHOR, fazendo o que era mau perante ele? A Urias, o heteu, feriste à espada; e a sua mulher tomaste por mulher, depois de o matar com a espada dos filhos de Amom.

[10] Agora, pois, não se apartará a espada jamais da tua casa, porquanto me desprezaste e tomaste a mulher de Urias, o heteu, para ser tua mulher.

[11] Assim diz o SENHOR: Eis que da tua própria casa suscitarei o mal sobre ti, e

[4] Pewnego razu przybył do męża bogatego podróżny. Żal mu było wziąć ze swoich owiec czy ze swojego bydła, Aby je przyrządzić dla podróżnego, Który do niego przybył. Wziął więc owieczkę tego męża ubogiego, I ją przyrządził dla męża, który do niego przybył.

[5] Wtedy Dawid wybuchnął wielkim gniewem na owego męża i rzekł do Natana: Jako żyje Pan, że na śmierć zasługuje mąż, który tak postąpił.

[6] Za owieczkę zapłaci w czwórnasób, dlatego że taką rzecz uczynił i że nie miał litości.

[7] Wtedy Natan rzekł do Dawida: Ty jesteś tym mężem. Tak mówi Pan, Bóg Izraela: Ja cię namaściłem na króla nad Izraelem i Ja cię wyrwałem z ręki Saula.

[8] Dałem ci dom twojego pana i żony twojego pana na twoje łono, dałem ci dom Izraela i Judy, a jeśliby to było za mało, byłbym dodał ci jeszcze nadto.

[9] Dlaczego więc wzgardziłeś słowem Pana, popełniając zło w oczach jego? Uriasza Chetejczyka zabiłeś mieczem, jego żonę wziąłeś sobie za żonę, jego zaś zabiłeś mieczem Ammonitów.

[10] Teraz już nie odstąpi miecz od twojego domu po wszystkie czasy, dlatego że mną wzgardziłeś i wziąłeś żonę Uriasza Chetejczyka, aby była twoją żoną.

[11] Tak mówi Pan: Oto Ja wzbudzę zło w twoim własnym domu przeciwko tobie, na

tomarei tuas mulheres à tua própria vista, e as darei a teu próximo, o qual se deitará com elas, em plena luz deste sol.

[12] Porque tu o fizeste em oculto, mas eu farei isto perante todo o Israel e perante o sol.

[13] Então, disse Davi a Natã: Pequei contra o SENHOR. Disse Natã a Davi: Também o SENHOR te perdoou o teu pecado; não morrerás.

[14] Mas, posto que com isto deste motivo a que blasfemassem os inimigos do SENHOR, também o filho que te nasceu morrerá.

[15] Então, Natã foi para sua casa.

A morte do filho de Bate-Seba

E o SENHOR feriu a criança que a mulher de Urias dera à luz a Davi; e a criança adoeceu gravemente.

[16] Buscou Davi a Deus pela criança; jejuou Davi e, vindo, passou a noite prostrado em terra.

[17] Então, os anciãos da sua casa se achegaram a ele, para o levantar da terra; porém ele não quis e não comeu com eles.

[18] Ao sétimo dia, morreu a criança; e temiam os servos de Davi informá-lo de que a criança era morta, porque diziam: Eis que, estando a criança ainda viva, lhe falávamos, porém não dava ouvidos à nossa voz; como, pois, lhe diremos que a criança é morta? Porque mais se afligirá.

[19] Viu, porém, Davi que seus servos cochichavam uns com os outros e entendeu que a criança era morta, pelo

twoich oczach zabiorę ci twoje żony i dam je innemu, i będzie z nimi obcował w blasku tego słońca.

[12] Ty wprawdzie uczyniłeś to potajemnie, Ja jednak uczynię to wobec całego Izraela i przy blasku słońca.

[13] Wtedy rzekł Dawid do Natana: Zgrzeszyłem wobec Pana. Natan zaś rzekł do Dawida: Pan również odpuścił twój grzech, nie umrzesz.

[14] Ponieważ jednak czynem tym zbezcześciłeś Pana, przeto syn, który ci się urodził, musi umrzeć.

[15] Potem Natan poszedł do swojego domu. Pan zaś ugodził dziecię, które żona Uriasza urodziła Dawidowi, i ono zachorowało.

[16] Wtedy Dawid błagał Boga za dziecięciem i pościł Dawid, a gdy przyszedł na noc do domu, leżał całą noc na ziemi,

[17] Gdy zaś przystąpili do niego starsi jego domu, aby go podnieść z ziemi, nie chciał wstać i nie spożył z nimi posiłku.

[18] Siódmego dnia dziecię zmarło. Słudzy Dawida bali się powiedzieć mu, że dziecię nie żyje, myśleli bowiem: Jeżeli oto, póki jeszcze dziecię żyło i my mówiliśmy do niego, on nie słuchał naszego głosu, to jakże mamy mu powiedzieć, że dziecię nie żyje? Gotów jeszcze zrobić sobie coś złego.

[19] Lecz Dawid spostrzegł, że jego słudzy szepcą między sobą, domyślił się więc, że dziecię nie żyje. I zapytał Dawid swoich

que disse aos seus servos: É morta a criança? Eles responderam: Morreu.

[20] Então, Davi se levantou da terra; lavou-se, ungiu-se, mudou de vestes, entrou na Casa do SENHOR e adorou; depois, veio para sua casa e pediu pão; puseram-no diante dele, e ele comeu.

[21] Disseram-lhe seus servos: Que é isto que fizeste? Pela criança viva jejuaste e choraste; porém, depois que ela morreu, te levantaste e comeste pão.

[22] Respondeu ele: Vivendo ainda a criança, jejuei e chorei, porque dizia: Quem sabe se o SENHOR se compadecerá de mim, e continuará viva a criança?

[23] Porém, agora que é morta, por que jejuaria eu? Poderei eu fazê-la voltar? Eu irei a ela, porém ela não voltará para mim.

[24] Então, Davi veio a Bate-Seba, consolou-a e se deitou com ela; teve ela um filho a quem Davi deu o nome de Salomão; e o SENHOR o amou.

[25] Davi o entregou nas mãos do profeta Natã, e este lhe chamou Jedidias, por amor do SENHOR.

Davi conquista Rabá

1 Crônicas 20.1-3

[26] Entretanto, pelejou Joabe contra Rabá, dos filhos de Amom, e tomou a cidade real.

[27] Então, mandou Joabe mensageiros a Davi e disse: Pelejei contra Rabá e tomei a cidade das águas.

sług: Czy dziecię zmarło? A oni odpowiedzieli: Zmarło.

[20] Wtedy Dawid podniósł się z ziemi, umył się, namaścił, zmienił swoje szaty i poszedł do świątyni Pana, aby mu oddać pokłon. Potem powrócił do swojego domu, poprosił o posiłek, a gdy mu go podano, spożył go.

[21] Wtedy rzekli do niego jego słudzy: Co ma znaczyć to, co uczyniłeś? Dopóki dziecię żyło, pościłeś i płakałeś, a gdy dziecię zmarło, podniosłeś się i spożyłeś posiłek?

[22] A on odpowiedział: Dopóki dziecię żyło, pościłem i płakałem, gdyż myślałem sobie: Kto wie? Może Pan zlituje się nade mną i dziecię będzie żyło?

[23] Teraz zaś, gdy zmarło, po cóż mam pościć? Czy mogę je jeszcze przywrócić życiu? To ja pójdę za nim, a nie ono powróci do mnie.

[24] Następnie Dawid pocieszał Batszebę, swoją żonę, przybył do niej i obcował z nią. Potem ona urodziła syna, któremu nadał imię Salomon. A Pan go miłował.

[25] I poruczył go opiece Natana, proroka, a ten nadał mu imię Jedidia (Umiłowany przez Pana) ze względu na Pana.

Zwycięstwo nad Ammonitami

[26] Tymczasem Joab stoczył bitwę o Rabbę ammonicką i zdobył stolicę królewską.

[27] Wyprawił więc Joab posłańców do Dawida z doniesieniem: Stoczyłem bitwę

o Rabbę i właśnie zdobyłem dzielnicę wód.

[28] Ajunta, pois, agora o resto do povo, e cerca a cidade, e toma-a, para não suceder que, tomando-a eu, se aclame sobre ela o meu nome.

[28] Zbierz więc resztę zbrojnego ludu i oblegnij pozostałą część miasta, i zdobądź ją, abym to nie ja zdobył miasto i aby nie nazywano go moim imieniem.

[29] Reuniu, pois, Davi a todo o povo, e marchou para Rabá, e pelejou contra ela, e a tomou.

[29] Zebrał tedy Dawid cały zbrojny lud i podążył do Rabby, stoczył o nią bitwę i zdobył ją.

[30] Tirou a coroa da cabeça do seu rei; o peso da coroa era de um talento de ouro, e havia nela pedras preciosas, e foi posta na cabeça de Davi; e da cidade levou mui grande despojo.

[30] Potem zdjął koronę z głowy Milkoma; waga jej wynosiła talent złota, nadto miała ona w sobie kamień drogocenny. Dawid włożył ją sobie na głowę, wyniósł też z miasta bardzo wiele łupów.

[31] Trazendo o povo que havia nela, fê-lo passar a serras, e a picaretas, e a machados de ferro, e em fornos de tijolos; e assim fez a todas as cidades dos filhos de Amom. Voltou Davi com todo o povo para Jerusalém.

[31] Następnie kazał wyprowadzić mieszkańców miasta i zatrudnił ich przy piłach do obróbki kamienia i przy żelaznych zębatych młockarniach, i przy żelaznych siekierach, zapędził ich też do wyrobu cegieł. Tak postąpił Dawid ze wszystkimi miastami Ammonitów, po czym Dawid powrócił wraz z całym zbrojnym ludem do Jeruzalemu.

2 Samuel 13

O incesto de Amnom

[1] Tinha Absalão, filho de Davi, uma formosa irmã, cujo nome era Tamar. Amnom, filho de Davi, se enamorou dela.

[2] Angustiou-se Amnom por Tamar, sua irmã, a ponto de adoecer, pois, sendo ela virgem, parecia-lhe impossível fazer-lhe coisa alguma.

II Samuela 13

Ammon hańbi Tamarę

[1] Po tych wydarzeniach stała się taka rzecz: Absalom, syn Dawida, miał siostrę nader piękną imieniem Tamar, w której zakochał się Amnon, syn Dawida.

[2] Amnon tak się trapił, że aż zachorował z powodu Tamar, swojej siostry. Była ona dziewicą i Amnonowi się wydawało rzeczą niemożliwą, aby coś u niej wskórać.

[3] Tinha, porém, Amnom um amigo cujo nome era Jonadabe, filho de Siméia, irmão de Davi; Jonadabe era homem mui sagaz.

[3] Lecz Amnon miał przyjaciela imieniem Jonadab, syna Szimei, brata Dawidowego. A Jonadab był człowiekiem bardzo przebiegłym

[4] E ele lhe disse: Por que tanto emagreces de dia para dia, ó filho do rei? Não mo dirás? Então, lhe disse Amnom: Amo Tamar, irmã de Absalão, meu irmão.

[4] I rzekł do niego: Dlaczego z każdym dniem wyglądasz coraz gorzej, synu królewski? Czy nie zechciałbyś mi powiedzieć? Amnon powiedział mu: Zakochałem się w Tamar, siostrze Absaloma, mojego brata.

[5] Disse-lhe Jonadabe: Deita-te na tua cama e finge-te doente; quando teu pai vier visitar-te, dize-lhe: Peço-te que minha irmã Tamar venha e me dê de comer pão, pois, vendo-a eu preparar-me a comida, comerei de sua mão.

[5] I poradził mu Jonadab: Połóż się do swojego łóżka i udawaj chorego. A gdy przyjdzie twój ojciec, aby cię odwiedzić, powiedz mu: Pozwól, aby przyszła moja siostra Tamar i przygotowała mi posiłek, aby zrobiła dla mnie na moich oczach potrawę tak, żebym na to patrzył, tobym się posilił z jej ręki.

[6] Deitou-se, pois, Amnom e fingiu-se doente; vindo o rei visitá-lo, Amnom lhe disse: Peço-te que minha irmã Tamar venha e prepare dois bolos à minha presença, para que eu coma de sua mão.

[6] Amnon położył się więc i udawał chorego. A gdy przyszedł król, aby go odwiedzić, Amnon rzekł do króla: Pozwól, aby przyszła Tamar, moja siostra, i przyrządziła na moich oczach dwa placuszki, tobym jadł z jej ręki.

[7] Então, Davi mandou dizer a Tamar em sua casa: Vai à casa de Amnom, teu irmão, e faze-lhe comida.

[7] Posłał tedy król do Tamar do jej mieszkania takie polecenie: Idź do domu Amnona, twojego brata, i przyrządź mu posiłek.

[8] Foi Tamar à casa de Amnom, seu irmão, e ele estava deitado. Tomou ela a massa e a amassou, fez bolos diante dele e os cozeu.

[8] I Tamar przyszła do domu Amnona, swojego brata, a on leżał w łóżku. Wzięła tedy ciasto, zamiesiła je na jego oczach, ugniotła i upiekła te placuszki.

[9] Tomou a assadeira e virou os bolos diante dele; porém ele recusou comer.

[9] Potem wzięła patelnię i położyła je przed nim, lecz Amnon nie chciał jeść, ale rzekł:

Disse Amnom: Fazei retirar a todos da minha presença. E todos se retiraram.

Niech wyjdą stąd wszyscy! Wszyscy więc od niego wyszli.

10 Então, disse Amnom a Tamar: Traze a comida à câmara, e comerei da tua mão. Tomou Tamar os bolos que fizera e os levou a Amnom, seu irmão, à câmara.

10 Potem rzekł Amnon do Tamar: Zanieś potrawę do komnaty, a ja przyjmę ją z twojej ręki. Tamar wzięła więc placuszki, które upiekła, i przyniosła je Amnonowi, swemu bratu, do komnaty.

11 Quando lhos oferecia para que comesse, pegou-a e disse-lhe: Vem, deita-te comigo, minha irmã.

11 A gdy mu je podawała do jedzenia, on porwał ją w objęcia i rzekł do niej: Chodź do mnie i oddaj mi się, moja siostro!

12 Porém ela lhe disse: Não, meu irmão, não me forces, porque não se faz assim em Israel; não faças tal loucura.

12 Lecz ona mu odpowiedziała: Nie, bracie mój, nie zhańb mnie! Tak się nie robi w Izraelu, nie popełniaj takiego bezeceństwa!

13 Porque, aonde iria eu com a minha vergonha? E tu serias como um dos loucos de Israel. Agora, pois, peço-te que fales ao rei, porque não me negará a ti.

13 Co do mnie, to dokąd miałabym pójść z moją hańbą? A co do ciebie, to będziesz jak jeden z nikczemników w Izraelu. Pomów raczej z królem, a on mnie tobie nie odmówi.

14 Porém ele não quis dar ouvidos ao que ela lhe dizia; antes, sendo mais forte do que ela, forçou-a e se deitou com ela.

14 Lecz on nie chciał jej posłuchać, ale zgwałcił ją i zhańbił, gdyż z nią obcował.

15 Depois, Amnom sentiu por ela grande aversão, e maior era a aversão que sentiu por ela que o amor que ele lhe votara. Disse-lhe Amnom: Levanta-te, vai-te embora.

15 Potem zaś Amnon poczuł do niej bardzo wielką nienawiść, a jego nienawiść ku niej była większa niż poprzednio miłość, jaką do niej żywił; rzekł więc Amnon do niej: Ruszaj stąd!

16 Então, ela lhe disse: Não, meu irmão; porque maior é esta injúria, lançando-me fora, do que a outra que me fizeste. Porém ele não a quis ouvir.

16 Wtedy ona rzekła do niego: Nie tak, bracie mój, gdyż odprawiając mnie w ten sposób, popełniasz większą niegodziwość niż poprzednia, której się dopuściłeś wobec mnie. Lecz on nie chciał jej usłuchać,

17 Chamou a seu moço, que o servia, e disse: Deita fora esta e fecha a porta após ela.

18 Trazia ela uma túnica talar de mangas compridas, porque assim se vestiam as donzelas filhas do rei. Mesmo assim o servo a deitou fora e fechou a porta após ela.

19 Então, Tamar tomou cinza sobre a cabeça, rasgou a túnica talar de mangas compridas que trazia, pôs as mãos sobre a cabeça e se foi andando e clamando.

20 Absalão, seu irmão, lhe disse: Esteve Amnom, teu irmão, contigo? Ora, pois, minha irmã, cala-te; é teu irmão. Não se angustie o teu coração por isso. Assim ficou Tamar e esteve desolada em casa de Absalão, seu irmão.

21 Ouvindo o rei Davi todas estas coisas, muito se lhe acendeu a ira.

22 Porém Absalão não falou com Amnom nem mal nem bem; porque odiava a Amnom, por ter este forçado a Tamar, sua irmã.

Absalão mata a Amnom

23 Passados dois anos, Absalão tosquiava em Baal-Hazor, que está junto a Efraim, e convidou Absalão todos os filhos do rei.

17 A nawet przywołał swego sługę, który mu usługiwał, i nakazał mu: Wyprowadźże tę precz ode mnie i zarygluj za nią drzwi!

18 Miała zaś ona na sobie sukienkę z rękawami, gdyż tak ubierały się od dawien dawna córki królewskie, które były dziewicami. Gdy więc sługa jego wyprowadził ją precz i zaryglował za nią drzwi,

19 Tamar posypała popiołem swoją głowę, a sukienkę z rękawami, którą miała na sobie, rozdarła, położyła swoje ręce na głowie i szła głośno szlochając.

20 Wtedy rzekł do niej Absalom, jej brat: Czy Amnon, twój brat, był u ciebie? W takim razie, siostro moja, zachowaj milczenie, to twój brat! Nie bierz sobie tej sprawy zbytnio do serca. I zamieszkała Tamar rozgoryczona i samotna, w domu Absaloma, swojego brata.

21 A gdy król Dawid dowiedział się o tym wydarzeniu, bardzo się rozgniewał, lecz nie wyrządził żadnej przykrości Amnonowi, gdyż go miłował jako swojego pierworodnego.

22 Absalom zaś nie rozmawiał z Amnonem ani dobrze, ani źle. Absalom bowiem znienawidził Amnona za to, że ten zhańbił Tamar, jego siostrę.

Zemsta Absaloma i jego ucieczka

23 Dwa lata później miało się odbyć u Absaloma strzyżenie owiec w Baal-Chasor, które jest w pobliżu Efraima, i Absalom zaprosił na nie wszystkich synów królewskich.

[24] Foi ter Absalão com o rei e disse: Eis que teu servo faz a tosquia; peço que com o teu servo venham o rei e os seus servidores.

[24] Wstąpił też Absalom do króla i rzekł: Oto ma się odbyć strzyżenie owiec u twego sługi, przyjdź, o królu, wraz ze swoją świtą do twego sługi.

[25] O rei, porém, disse a Absalão: Não, filho meu, não vamos todos juntos, para não te sermos pesados. Instou com ele Absalão, porém ele não quis ir; contudo, o abençoou.

[25] Lecz król odpowiedział Absalomowi: Nie, mój synu, nie możemy iść wszyscy, nie możemy cię obciążać. I choć na niego nalegał, Dawid jednak nie chciał pójść i odprawił go z błogosławieństwem.

[26] Então, disse Absalão: Se não queres ir, pelo menos deixa ir conosco Amnom, meu irmão. Porém o rei lhe disse: Para que iria ele contigo?

[26] Wtedy Absalom rzekł: Jeżeli nie, to proszę, niech pójdzie z nami Amnon, mój brat. A król na to: Po co on miałby z tobą pójść?

[27] Insistindo Absalão com ele, deixou ir com ele Amnom e todos os filhos do rei.

[27] Ale Absalom nalegał na niego; wysłał więc z nim Amnona i wszystkich synów królewskich.

[28] Absalão deu ordem aos seus moços, dizendo: Tomai sentido; quando o coração de Amnom estiver alegre de vinho, e eu vos disser: Feri a Amnom, então, o matareis. Não temais, pois não sou eu quem vo-lo ordena? Sede fortes e valentes.

[28] Absalom zaś rozkazał swoim sługom: Uważajcie! Gdy Amnon podochoci się już winem, a ja dam wam rozkaz: Zabijcie Amnona! wtedy go uśmiercicie. Nie bójcie się, wszak to ja wam tak nakazuję. Bądźcie odważni i okażcie się dzielnymi mężami!

[29] E os moços de Absalão fizeram a Amnom como Absalão lhes havia ordenado. Então, todos os filhos do rei se levantaram, cada um montou seu mulo, e fugiram.

[29] Słudzy Absaloma postąpili z Amnonem tak, jak im Absalom nakazał. Zerwali się więc wszyscy synowie królewscy i dosiadłszy każdy swojego muła, pierzchnęli.

[30] Iam eles ainda de caminho, quando chegou a notícia a Davi: Absalão feriu todos os filhos do rei, e nenhum deles ficou.

[30] A gdy byli jeszcze w drodze, doszła Dawida następująca wieść: Absalom kazał pozabijać wszystkich synów królewskich, ani jeden z nich nie ocalał.

[31] Então, o rei se levantou, rasgou as suas vestes e se lançou por terra; e todos os seus servos que estavam presentes rasgaram também as suas vestes.

[31] Wtedy król wstał, rozdarł swoje szaty i położył się na ziemi, a wszyscy jego słudzy stali obok w rozdartych szatach.

[32] Mas Jonadabe, filho de Siméia, irmão de Davi, respondeu e disse: Não pense o meu senhor que mataram a todos os jovens, filhos do rei, porque só morreu Amnom; pois assim já o revelavam as feições de Absalão, desde o dia em que sua irmã Tamar foi forçada por Amnom.

[32] Lecz wtedy odezwał się Jonadab, syn Szymei, brata Dawidowego, i powiedział: Niechaj nie sądzi mój pan, że cała młódź, synowie królewscy, poginęli, zginął tylko sam Amnon, albowiem takie postanowienie powziął Absalom tego dnia, gdy tamten zhańbił Tamar, jego siostrę.

[33] Não meta, pois, agora, na cabeça o rei, meu senhor, tal coisa, supondo que morreram todos os filhos do rei; porque só morreu Amnom.

[33] Niechaj tedy mój pan, król, nie dopuszcza do swego serca tej myśli, że zginęli wszyscy synowie królewscy, zginął tylko sam Amnon.

[34] Absalão fugiu. O moço que estava de guarda, levantando os olhos, viu que vinha muito povo pelo caminho por detrás dele, pelo lado do monte.

[34] Absalom zaś uciekł. A gdy strażnik podniósł swoje oczy, ujrzał, że oto gromada ludzi podąża stokiem góry drogą na Choronaim.

[35] Então, disse Jonadabe ao rei: Eis aí vêm os filhos do rei; segundo a palavra de teu servo, assim sucedeu.

[35] Toteż Jonadab rzekł do króla: Oto nadchodzą synowie królewscy; jest więc tak, jak mówił twój sługa.

[36] Mal acabara de falar, chegavam os filhos do rei e, levantando a voz, choraram; também o rei e todos os seus servos choraram amargamente.

[36] Zaledwie przestał mówić, a oto weszli synowie królewscy i podniósłszy swe głosy płakali, wybuchnął też wielkim płaczem król i cała jego świta.

Absalão foge para Talmai

[37] Absalão, porém, fugiu e se foi a Talmai, filho de Amiúde, rei de Gesur. E Davi pranteava a seu filho todos os dias.

[37] Absalom zaś, uciekłszy, przybył do Talmaja, syna Ammihuda, króla Geszur. Dawid zaś opłakiwał swego syna całymi dniami.

Ułaskawienie Absaloma

[38] Assim, Absalão fugiu, indo para Gesur, onde esteve três anos.

[38] Gdy zaś Absalom po swojej ucieczce przyszedł do Talmaja, króla Geszur, i przebywał tam już trzy lata, zatęskniło serce Dawida za spotkaniem z Absalomem, gdyż pocieszył się już po śmierci Amnona.

[39] Então, o rei Davi cessou de perseguir a Absalão, porque já se tinha consolado acerca de Amnom, que era morto.

2 Samuel 14

Absalão volta para Jerusalém

[1] Percebendo, pois, Joabe, filho de Zeruia, que o coração do rei começava a inclinar-se para Absalão,

[2] mandou trazer de Tecoa uma mulher sábia e lhe disse: Finge que estás profundamente triste, põe vestidos de luto, não te unjas com óleo e sê como mulher que há já muitos dias está de luto por algum morto.

[3] Apresenta-te ao rei e fala-lhe tais e tais palavras. E Joabe lhe pôs as palavras na boca.

[4] A mulher tecoíta apresentou-se ao rei, e, inclinando-se, prostrou-se com o rosto em terra, e disse: Salva-me, ó rei!

[5] Perguntou-lhe o rei: Que tens? Ela respondeu: Ah! Sou mulher viúva; morreu meu marido.

[6] Tinha a tua serva dois filhos, os quais brigaram entre si no campo, e não houve quem os apartasse; um feriu ao outro e o matou.

[7] Eis que toda a parentela se levantou contra a tua serva, e disseram: Dá-nos aquele que feriu a seu irmão, para que o matemos, em vingança da vida de quem ele matou e para que destruamos também o herdeiro. Assim, apagarão a última brasa que me ficou, de sorte que não deixam a meu marido nome, nem sobrevivente na terra.

II Samuela 14

Orędownictwo Joaba za powrotem Absaloma

[1] Nie uszło uwagi Joaba, syna Serui, że król jest swoim sercem przy Absalomie;

[2] Toteż posłał do Tekoa, sprowadził stamtąd bardzo rozumną kobietę i rzekł do niej: Udawaj, że jesteś w żałobie, przywdziej też szaty żałobne, nie namaszczaj się olejkiem i zachowuj się jak kobieta, która już od dawien dawna nosi żałobę po zmarłym,

[3] I idź do króla, i przemów do niego w te słowa: - i tutaj Joab poddał jej te słowa, którymi miała przemówić.

[4] Przemówiła tedy ta kobieta z Tekoa do króla; upadłszy twarzą do ziemi i oddawszy mu pokłon, rzekła: Ratuj, królu!

[5] A król odezwał się do niej: Co ci to? Ona odpowiedziała: Ach! Jestem wdową, mój mąż umarł!

[6] Dwóch synów miała twoja służebnica, pokłócili się oni z sobą na polu, a nie było nikogo, kto by ich rozdzielił. I oto uderzył jeden drugiego i zabił go.

[7] Teraz cała rodzina powstała przeciwko twojej służebnicy, mówiąc: Wydaj zabójcę swego brata, a zabijemy go za życie jego brata, którego zabił, a także dziedzica zgładzimy. Tak oto chcą oni zgasić ostatnią iskierkę, jaka mi pozostała, aby nie zachować pamięci po moim mężu i potomstwa na tej ziemi.

[8] Disse o rei à mulher: Vai para tua casa, e eu darei ordens a teu respeito.

[9] Disse a mulher tecoíta ao rei: A culpa, ó rei, meu senhor, caia sobre mim e sobre a casa de meu pai; o rei, porém, e o seu trono sejam inocentes.

[10] Disse o rei: Quem falar contra ti, traze-mo a mim; e nunca mais te tocará.

[11] Disse ela: Ora, lembra-te, ó rei, do SENHOR, teu Deus, para que os vingadores do sangue não se multipliquem a matar e exterminem meu filho. Respondeu ele: Tão certo como vive o SENHOR, não há de cair no chão nem um só dos cabelos de teu filho.

[12] Então, disse a mulher: Permite que a tua serva fale uma palavra contigo, ó rei, meu senhor. Disse ele: Fala.

[13] Prosseguiu a mulher: Por que pensas tu doutro modo contra o povo de Deus? Pois, em pronunciando o rei esse juízo, condena-se a si mesmo, visto que não quer fazer voltar o seu desterrado.

[14] Porque temos de morrer e somos como águas derramadas na terra que já não se podem juntar; pois Deus não tira a vida, mas cogita meios para que o banido não permaneça arrojado de sua presença.

[15] Se vim, agora, falar esta palavra ao rei, meu senhor, é porque o povo me

[8] Wtedy król odpowiedział kobiecie: Wracaj do swojego domu, a ja wydam zarządzenie w twojej sprawie.

[9] Lecz kobieta z Tekoa rzekła do króla: Na mnie, mój panie, królu, niech spadnie wina i na dom mojego ojca, król zaś i jego tron niech będą bez winy.

[10] Król rzekł: Tego, kto by mówił coś przeciwko tobie, przyprowadź do mnie, a nie będzie już ciebie napastował.

[11] Ona zaś rzekła: Niechaj jednak pamięta król o Panu, Bogu swoim, aby mściciel krwi nie sprowadził jeszcze większej zguby i aby nie zgładzono mojego syna. Rzekł więc król: Jako żyje Pan, ani jeden włos z głowy twojego syna nie spadnie na ziemię.

[12] Kobieta rzekła: Niech będzie wolno twojej służebnicy przemówić jeszcze jedno słówko do mojego pana, króla. A on odpowiedział: Mów!

[13] Wtedy kobieta rzekła: Dlaczego umyśliłeś taką rzecz przeciwko ludowi Bożemu? Skoro bowiem król tak tę sprawę rozstrzygnął, jest poniekąd winien, jeżeli nie sprowadza z powrotem swojego wygnańca.

[14] My bowiem musimy umrzeć i jesteśmy jak woda rozlana po ziemi, której nie da się już zebrać; Bóg jednak nie odbiera życia, ale obmyśla sposoby, jakby skazanego wygnańca sprowadzić z powrotem.

[15] A jeżeli przybyłam, aby przemówić do króla, mojego pana, w tej sprawie, to

atemorizou; pois dizia a tua serva: Falarei ao rei; porventura, ele fará segundo a palavra da sua serva.

dlatego, że trwoży mnie lud. Pomyślała więc twoja służebnica: Przemówię do króla, może król spełni prośbę swojej służebnicy.

16 Porque o rei atenderá, para livrar a sua serva da mão do homem que intenta destruir tanto a mim como a meu filho da herança de Deus.

16 Wysłucha bowiem król i wyrwie swoją służebnicę z ręki tego męża, który chce zgładzić i mnie, i mojego syna z dziedzictwa Bożego.

17 Dizia mais a tua serva: Seja, agora, a palavra do rei, meu senhor, para a minha tranqüilidade; porque, como um anjo de Deus, assim é o rei, meu senhor, para discernir entre o bem e o mal. O SENHOR, teu Deus, será contigo.

17 Pomyślała tedy twoja służebnica: Niech słowo mojego pana, króla, będzie uspokojeniem, bo jak anioł Boży jest mój pan, król, aby wysłuchać, co dobre i co złe, a Pan, Bóg twój, niechaj będzie z tobą.

18 Então, respondeu o rei e disse à mulher: Peço-te que não me encubras o que eu te perguntar. Respondeu a mulher: Pois fale o rei, meu senhor.

18 Odpowiadając, rzekł król do tej kobiety: Nie zataj przede mną sprawy, o którą chcę się ciebie zapytać. Kobieta rzekła: Niech więc mówi mój pan, król!

19 Disse o rei: Não é certo que a mão de Joabe anda contigo em tudo isto? Respondeu ela: Tão certo como vive a tua alma, ó rei, meu senhor, ninguém se poderá desviar, nem para a direita nem para a esquerda, de tudo quanto o rei, meu senhor, tem dito; porque Joabe, teu servo, é quem me deu ordem e foi ele quem ditou à tua serva todas estas palavras.

19 Wtedy król rzekł: Czy w całej tej sprawie kieruje tobą ręka Joaba? Kobieta odpowiadając rzekła: Jako żyje twoja dusza, mój panie, królu, że nie sposób ani w prawo, ani w lewo uchylić się od tego wszystkiego, co powiada mój pan, król, gdyż istotnie twój sługa Joab nakazał mi to i on to włożył w usta twojej służebnicy te wszystkie słowa.

20 Para mudar o aspecto deste caso foi que o teu servo Joabe fez isto. Porém sábio é meu senhor, segundo a sabedoria de um anjo de Deus, para entender tudo o que se passa na terra.

20 Lecz aby zmienić znaczenie tej sprawy, twój sługa Joab tę rzecz uczynił. Mój pan zaś jest mądry jak anioł Boży i wie o wszystkim, co się dzieje na ziemi.

21 Então, o rei disse a Joabe: Atendi ao teu pedido; vai, pois, e traze o jovem Absalão.

21 Potem rzekł król do Joaba: Niech tak będzie, chcę spełnić twoją prośbę. Idź i sprowadź tego młodzieńca Absaloma.

[22] Inclinando-se Joabe, prostrou-se em terra, abençoou o rei e disse: Hoje, reconheço que achei mercê diante de ti, ó rei, meu senhor; porque o rei fez segundo a palavra do seu servo.

[22] Wtedy Joab upadł twarzą do ziemi, oddał królowi pokłon, podziękował mu i rzekł: Dzisiaj poznał twój sługa, iż znalazłem łaskę w twoich oczach, mój panie, królu, gdyż król spełnił życzenie swojego sługi.

[23] Levantou-se Joabe, foi a Gesur e trouxe Absalão a Jerusalém.

[23] Wyruszył tedy Joab do Geszur i sprowadził stamtąd Absaloma do Jeruzalemu.

[24] Disse o rei: Torne para a sua casa e não veja a minha face. Tornou, pois, Absalão para sua casa e não viu a face do rei.

[24] Król zaś tak rozkazał: Niech wraca do swojego domu, ale niech mi się na oczy nie pokazuje. Powrócił więc Absalom do swojego domu i nie pokazywał się królowi na oczy.

A beleza de Absalão

Uroda Absaloma - jego dzieci

[25] Não havia, porém, em todo o Israel homem tão celebrado por sua beleza como Absalão; da planta do pé ao alto da cabeça, não havia nele defeito algum.

[25] A w całym Izraelu nie było mężczyzny równie sławnego z piękności jak Absalom, od stóp aż do głów nie było na nim żadnej skazy.

[26] Quando cortava o cabelo (e isto se fazia no fim de cada ano, porquanto muito lhe pesava), seu peso era de duzentos siclos, segundo o peso real.

[26] A gdy dał ostrzyc włosy swojej głowy - a zwykł był strzyc je co rok, gdyż mu tak ciążyły, iż musiał je strzyc - to ważyły włosy jego głowy dwieście sykli według wagi ustalonej przez króla.

[27] Também nasceram a Absalão três filhos e uma filha, cujo nome era Tamar; esta era mulher formosa à vista.

[27] Absalomowi urodziło się trzech synów i jedna córka, której było na imię Tamar; a była to kobieta nader urodziwa.

Absalão admitido à presença de Davi

Joab doprowadza do pojednania Dawida z Absalomem

[28] Tendo ficado Absalão dois anos em Jerusalém e sem ver a face do rei,

[28] Absalom mieszkał już w Jeruzalemie dwa lata, a nie został dopuszczony przed oblicze królewskie.

[29] mandou ele chamar a Joabe, para o enviar ao rei; porém ele não quis vir. Mandou chamá-lo segunda vez, mas ainda não quis ele vir.

[29] Potem jednak posłał Absalom po Joaba, aby go wyprawić do króla; lecz ten nie chciał przyjść. Posłał tedy drugi raz, ale nie chciał przyjść.

[30] Então, disse aos seus servos: Vede ali o pedaço de campo de Joabe pegado ao meu, e tem cevada nele; ide e metei-lhe fogo. E os servos de Absalão meteram fogo nesse pedaço de campo.
[31] Então, Joabe se levantou, e foi à casa de Absalão, e lhe disse: Por que meteram fogo os teus servos no pedaço de campo que é meu?

[32] Respondeu Absalão a Joabe: Mandei chamar-te, dizendo: Vem cá, para que te envie ao rei, a dizer-lhe: Para que vim de Gesur? Melhor me fora estar ainda lá. Agora, pois, quero ver a face do rei; se há em mim alguma culpa, que me mate.

[33] Então, Joabe foi ao rei e lho disse. Chamou o rei a Absalão, e este se lhe apresentou e inclinou-se sobre o rosto em terra, diante do rei. O rei beijou a Absalão.

2 Samuel 15

A revolta de Absalão e a fuga de Davi

[1] Depois disto, Absalão fez aparelhar para si um carro e cavalos e cinqüenta homens que corressem adiante dele.
[2] Levantando-se Absalão pela manhã, parava à entrada da porta; e a todo homem que tinha alguma demanda para vir ao rei a juízo, o chamava Absalão a si e lhe dizia: De que cidade és tu? Ele respondia: De tal tribo de Israel é teu servo.

[30] Rzekł więc do swoich sług: Patrzcie! Tam oto jest łan Joaba, tuż obok mojego. Ma na nim jęczmień; idźcie i podpalcie go. I słudzy Absaloma podpalili ten łan.

[31] Wtedy Joab wybrał się do Absaloma do jego domu i rzekł do niego: Dlaczego twoi słudzy podpalili mój łan?

[32] Absalom odpowiedział Joabowi: Oto posłałem po ciebie i kazałem ci powiedzieć: Przyjdź do mnie, bo chcę cię wyprawić do króla z zapytaniem: Po co przybyłem tutaj z Geszur? Lepiej byłoby, gdybym tam pozostał. Teraz chciałbym ujrzeć oblicze królewskie! A jeżeli ciąży na mnie jaka wina, to niech mnie każe pozbawić życia.
[33] Wybrał się więc Joab do króla i doniósł mu o tym. Wezwał tedy król Absaloma i ten udał się do króla, oddał mu pokłon, padłszy przed królem twarzą do ziemi, a król pocałował Absaloma.

II Samuela 15

Bunt Absaloma

[1] I stało się potem, że Absalom sprawił sobie powóz i konie oraz straż przyboczną złożoną z pięćdziesięciu mężów.

[2] Zwykł też był Absalom od wczesnego rana stawać na drodze przy bramie, a ilekroć jakiś człowiek miał sprawę sporną do rozstrzygnięcia na sądzie przez króla, Absalom przywoływał go do siebie i mawiał: Z którego miasta jesteś? A gdy ten

[3] Então, Absalão lhe dizia: Olha, a tua causa é boa e reta, porém não tens quem te ouça da parte do rei.

[4] Dizia mais Absalão: Ah! Quem me dera ser juiz na terra, para que viesse a mim todo homem que tivesse demanda ou questão, para que lhe fizesse justiça!

[5] Também, quando alguém se chegava para inclinar-se diante dele, ele estendia a mão, pegava-o e o beijava.

[6] Desta maneira fazia Absalão a todo o Israel que vinha ao rei para juízo e, assim, ele furtava o coração dos homens de Israel.

[7] Ao cabo de quatro anos, disse Absalão ao rei: Deixa-me ir a Hebrom cumprir o voto que fiz ao SENHOR.

[8] Porque, morando em Gesur, na Síria, fez o teu servo um voto, dizendo: Se o SENHOR me fizer tornar a Jerusalém, prestarei culto ao SENHOR.

[9] Então, lhe disse o rei: Vai-te em paz. Levantou-se, pois, e foi para Hebrom.

[10] Enviou Absalão emissários secretos por todas as tribos de Israel, dizendo: Quando ouvirdes o som das trombetas, direis: Absalão é rei em Hebrom!

[11] De Jerusalém foram com Absalão duzentos homens convidados, porém iam na sua simplicidade, porque nada sabiam daquele negócio.

odpowiadał: Z tego a tego plemienia izraelskiego jest twój sługa,

[3] Wtedy Absalom mawiał do niego: Patrz! Twoja sprawa jest dobra i słuszna, ale nie ma u króla nikogo, kto by cię wysłuchał.

[4] Mawiał jeszcze Absalom: Gdyby to mnie ustanowiono sędzią w tej ziemi i gdyby do mnie przychodził każdy, kto ma sprawę sporną do rozstrzygnięcia, to wymierzyłbym mu sprawiedliwość.

[5] Gdy zaś ktoś podchodził do niego, aby mu się pokłonić, on wyciągał do niego rękę, brał go w objęcia i całował.

[6] Tak postępował Absalom z każdym Izraelitą, który szedł do króla na sąd, i pozyskiwał sobie serca mężów izraelskich.

[7] Po upływie czterech lat rzekł Absalom do króla: Wybieram się, aby dopełnić w Hebronie ślubu, jaki złożyłem Panu,

[8] Gdyż twój sługa złożył ślub, gdy przebywał w Geszur w Aramie, tej treści: Jeżeli Pan pozwoli mi powrócić do Jeruzalemu, to złożę hołd Panu.

[9] Rzekł więc król do niego: Idź w pokoju. I on wybrał się do Hebronu.

[10] Rozesłał też Absalom tajnych gońców do wszystkich plemion izraelskich z hasłem: Gdy usłyszycie głos trąby, wołajcie: Absalom został królem w Hebronie!

[11] Z Absalomem zaś wyruszyło z Jeruzalemu dwustu ludzi zaproszonych przez niego, którzy poszli w swojej prostocie i o niczym nie wiedzieli.

[12] Também Absalão mandou vir Aitofel, o gilonita, do conselho de Davi, da sua cidade de Gilo; enquanto ele oferecia os seus sacrifícios, tornou-se poderosa a conspirata, e crescia em número o povo que tomava o partido de Absalão.

[13] Então, veio um mensageiro a Davi, dizendo: Todo o povo de Israel segue decididamente a Absalão.

[14] Disse, pois, Davi a todos os seus homens que estavam com ele em Jerusalém: Levantai-vos, e fujamos, porque não poderemos salvar-nos de Absalão. Dai-vos pressa a sair, para que não nos alcance de súbito, lance sobre nós algum mal e fira a cidade a fio de espada.

[15] Então, os homens do rei lhe disseram: Eis aqui os teus servos, para tudo quanto determinar o rei, nosso senhor.

[16] Saiu o rei, e todos os de sua casa o seguiram; deixou, porém, o rei dez concubinas, para cuidarem da casa.

[17] Tendo, pois, saído o rei com todo o povo após ele, pararam na última casa.

[18] Todos os seus homens passaram ao pé dele; também toda a guarda real e todos os geteus, seiscentos homens que o seguiram de Gate, passaram adiante do rei.

A lealdade de Itai

[19] Disse, pois, o rei a Itai, o geteu: Por que irias também tu conosco? Volta e fica-te

[12] Posłał też Absalom w czasie składania ofiar rzeźnych po Achitofela Gilończyka, doradcę Dawidowego, z jego rodzinnego miasta Gilo. W ten sposób spisek się wzmógł i coraz więcej ludzi przystawało do Absaloma.

Dawid wycofuje się z Jeruzalemu

[13] Gdy do Dawida przybył zwiastun z wieścią: Przychylność mężów izraelskich jest po stronie Absaloma,

[14] Dawid rzekł do wszystkich swoich sług, którzy z nim byli w Jeruzalemie: Ruszajcie i uchodźmy, bo inaczej nie uratujemy się przed Absalomem! Pośpieszcie się z wymarszem, aby nas znienacka nie napadł i nie sprowadził na nas klęski, i nie wybił mieszkańców miasta ostrzem miecza.

[15] Na to rzekli słudzy królewscy do króla: Co tylko postanowi nasz pan, król, my, twoi słudzy, jesteśmy przy tobie.

[16] I wyruszył król piechotą z całym swoim domem. Na miejscu król pozostawił dziesięć swoich nałożnic do pilnowania domu.

[17] A gdy król wyszedł z całym swoim zbrojnym ludem piechotą, zatrzymali się przy ostatnim domu.

[18] Wszyscy jego dworzanie pozostali u jego boku, a wszyscy Kreteńczycy i wszyscy Pletejczycy i wszyscy Gittejczycy w liczbie sześciuset mężczyzn, którzy towarzyszyli mu od Gat, przemaszerowali przed królem.

[19] Wtedy rzekł król do Ittaja Gittejczyka: Dlaczego i ty idziesz z nami? Wróć się i

com quem vier a ser o rei, porque és estrangeiro e desterrado de tua pátria.

pozostań przy królu, boś cudzoziemiec, a poza tym wygnaniec ze swojego kraju.

[20] Chegaste ontem, e já te levaria eu, hoje, conosco a vaguear, quando eu mesmo não sei para onde vou? Volta, pois, e faze voltar a teus irmãos contigo. E contigo sejam misericórdia e fidelidade.

[20] Zaledwie wczoraj przyszedłeś, a ja miałbym cię już dzisiaj brać z sobą na wędrówkę, gdy idę, sam nie wiedząc, dokąd iść? Wróć się i pozwól powrócić swoim braciom, a niech Pan okaże ci łaskę i wierność.

[21] Respondeu, porém, Itai ao rei: Tão certo como vive o SENHOR, e como vive o rei, meu senhor, no lugar em que estiver o rei, meu senhor, seja para morte seja para vida, lá estará também o teu servo.

[21] Lecz Ittaj odpowiedział królowi: Jako żyje Pan i jako żyje mój pan, król, że będę tam, gdzie będzie mój pan, król, czy na śmierć, czy na życie; tam będzie twój sługa.

[22] Então, disse Davi a Itai: Vai e passa adiante. Assim, passou Itai, o geteu, e todos os seus homens, e todas as crianças que estavam com ele.

[22] Wtedy Dawid rzekł do Ittaja: Idź tedy i przemaszeruj! I przemaszerował Ittaj Gittejczyk wraz ze wszystkimi swoimi wojownikami i z całą gromadą kobiet i dzieci, które były z nim.

[23] Toda a terra chorava em alta voz; e todo o povo e também o rei passaram o ribeiro de Cedrom, seguindo o caminho do deserto.

[23] A cały kraj głośno płakał, gdy wszystek zbrojny lud przemaszerował. Król zaś przeprawił się przez potok Kidron, a cały zbrojny lud przeszedł drogą w kierunku pustyni.

Zadoque, Abiatar e Husai voltam para Jerusalém

[24] Eis que Abiatar subiu, e também Zadoque, e com este todos os levitas que levavam a arca da Aliança de Deus; puseram ali a arca de Deus, até que todo o povo acabou de sair da cidade.

[24] Był także wśród nich Sadok wraz ze wszystkimi Lewitami, noszącymi Skrzynię Przymierza Bożego, Ebiatar zaś złożył ofiarę całopalną i postawili Skrzynię Bożą, dopóki nie wyszedł z miasta cały lud.

[25] Então, disse o rei a Zadoque: Torna a levar a arca de Deus à cidade. Se achar eu graça aos olhos do SENHOR, ele me fará voltar para lá e me deixará ver assim a arca como a sua habitação.

[25] Lecz król rzekł do Sadoka: Każ odnieść Skrzynię Bożą z powrotem do miasta; jeżeli bowiem znajdę łaskę w oczach Pana, to pozwoli mi powrócić i znowu oglądać ją i jej przybytek.

[26] Se ele, porém, disser: Não tenho prazer em ti, eis-me aqui; faça de mim como melhor lhe parecer.

[27] Disse mais o rei a Zadoque, o sacerdote: Ó vidente, tu e Abiatar, voltai em paz para a cidade, e convosco também vossos dois filhos, Aimaás, teu filho, e Jônatas, filho de Abiatar.

[28] Olhai que me demorarei nos vaus do deserto até que me venham informações vossas.

[29] Zadoque, pois, e Abiatar levaram a arca de Deus para Jerusalém e lá ficaram.

[30] Seguiu Davi pela encosta das Oliveiras, subindo e chorando; tinha a cabeça coberta e caminhava descalço; todo o povo que ia com ele, de cabeça coberta, subiu chorando.

[31] Então, fizeram saber a Davi, dizendo: Aitofel está entre os que conspiram com Absalão. Pelo que disse Davi: Ó SENHOR, peço-te que transtornes em loucura o conselho de Aitofel.

[32] Ao chegar Davi ao cimo, onde se costuma adorar a Deus, eis que Husai, o arquita, veio encontrar-se com ele, de manto rasgado e terra sobre a cabeça.

[33] Disse-lhe Davi: Se fores comigo, ser-me-ás pesado.

[34] Porém, se voltares para a cidade e disseres a Absalão: Eu serei, ó rei, teu

[26] Jeżeli zaś tak Pan orzekł: Nie mam w tobie upodobania, to - oto jestem - niech mi uczyni, co mu się podoba!

[27] Nadto rzekł król do Sadoka, kapłana: Baczcie! Powróćcie, ty i Ebiatar, spokojnie do miasta, również Achimaas, twój syn, i Jonatan, syn Ebiatara, obaj wasi synowie wraz z wami;

[28] Baczcie też: Oto ja będę czekał przy brodach jordańskich na pustyni, dopóki nie przyjdzie od was wieść, powiadamiająca mnie.

[29] Kazali więc Sadok i Ebiatar odnieść Skrzynię Bożą do Jeruzalemu i pozostali tam obaj.

[30] Dawid zaś wstąpił na górę Oliwną i płakał, wstępując na nią, a głowę miał nakrytą i szedł boso; cały też zbrojny lud, który był z nim, miał głowy nakryte i wstępując na nią ciągle płakali.

[31] Gdy zaś doniesiono Dawidowi, że Achitofel jest między spiskowcami u Absaloma, Dawid rzekł: Obróć Panie wniwecz radę Achitofela!

Dawid organizuje tajny wywiad w opuszczonym mieście

[32] A gdy Dawid wszedł na szczyt góry, gdzie zwykle oddawano pokłon Bogu, oto wyszedł naprzeciw niego Chuszaj Arkijczyk w podartej szacie i z głową posypaną prochem ziemi.

[33] Dawid rzekł do niego: Jeżeli pójdziesz ze mną, będziesz mi ciężarem,

[34] Jeżeli natomiast wrócisz do miasta i powiesz do Absaloma: Sługą twoim chcę

servo, como fui, dantes, servo de teu pai, assim, agora, serei teu servo, dissipar-me-ás, então, o conselho de Aitofel.

[35] Tens lá contigo Zadoque e Abiatar, sacerdotes. Todas as coisas, pois, que ouvires da casa do rei farás saber a esses sacerdotes.

[36] Lá estão com eles seus dois filhos, Aimaás, filho de Zadoque, e Jônatas, filho de Abiatar; por meio deles, me mandareis notícias de todas as coisas que ouvirdes.

[37] Husai, pois, amigo de Davi, veio para a cidade, e Absalão entrou em Jerusalém.

2 Samuel 16

Davi e Ziba

[1] Tendo Davi passado um pouco além, dobrando o cimo, eis que lhe saiu ao encontro Ziba, servo de Mefibosete, com dois jumentos albardados e sobre eles duzentos pães, cem cachos de passas, cem frutas de verão e um odre de vinho.

[2] Perguntou o rei a Ziba: Que pretendes com isto? Respondeu Ziba: Os jumentos são para a casa do rei, para serem montados; o pão e as frutas de verão, para os moços comerem; o vinho, para beberem os cansados no deserto.

[3] Então, disse o rei: Onde está, pois, o filho de teu senhor? Respondeu Ziba ao rei: Eis que ficou em Jerusalém, pois disse: Hoje, a casa de Israel me restituirá o reino de meu pai.

być, królu! Byłem poprzednio sługą twojego ojca, lecz teraz chcę być twoim sługą - to obrócisz wniwecz radę Achitofela.

[35] Będą tam z tobą i Sadok, i Ebiatar, kapłani; jakąkolwiek usłyszysz wiadomość z domu królewskiego, donieś o niej Sadokowi i Ebiatarowi, kapłanom.

[36] Są tam także z nimi dwaj ich synowie, Achimaas, syn Sadoka, i Jonatan, syn Ebiatara; przez nich przysyłajcie mi każdą wiadomość, jaką usłyszycie.

[37] I udał się Chuszaj, przyjaciel Dawida, do miasta. Absalom również przybył do Jeruzalemu.

II Samuela 16

Postępowanie przyjaciół i wrogów Dawida w czasie jego tułaczki

[1] Gdy zaś Dawid zszedł nieco ze szczytu góry, oto wyszedł naprzeciw niego Syba, sługa Mefiboszeta, z parą osiodłanych osłów, a na nich dwieście chlebów, sto kiści rodzynków, sto świeżych owoców i łagiew wina.

[2] I rzekł król do Syby: Na co to masz? A Syba odpowiedział: Osły należą do domu królewskiego i są przeznaczone do jazdy, chleb i owoce zaś do jedzenia dla służby, a wino do picia, gdy będą znużeni na pustyni.

[3] A król zapytał: A gdzież jest syn twojego pana? Syba odpowiedział królowi: Oto pozostał w Jeruzalemie, pomyślał sobie bowiem: Teraz zwróci mi dom izraelski królestwo mojego ojca.

[4] Então, disse o rei a Ziba: Teu é tudo que pertence a Mefibosete. Disse Ziba: Eu me inclino e ache eu mercê diante de ti, ó rei, meu senhor.

[4] Wtedy król rzekł do Syby: twoje będzie wszystko, co było własnością Mefiboszeta. A Syba odpowiedział: Pokłon ci oddaję; obym i nadal znajdował łaskę w twoich oczach, mój panie, królu!

Davi amaldiçoado por Simei

[5] Tendo chegado o rei Davi a Baurim, eis que dali saiu um homem da família da casa de Saul, cujo nome era Simei, filho de Gera; saiu e ia amaldiçoando.

[5] A gdy król Dawid przybył do Bachurim, oto wyszedł stamtąd pewien człowiek z rodziny Saula imieniem Szymei, syn Gery; ten, wyszedłszy stamtąd, ciągle złorzeczył.

[6] Atirava pedras contra Davi e contra todos os seus servos, ainda que todo o povo e todos os valentes estavam à direita e à esquerda do rei.

[6] Obrzucał też Dawida i wszystkie sługi króla Dawida kamieniami, chociaż cały orszak zbrojnych i wszyscy rycerze szli po jego prawej i lewej stronie.

[7] Amaldiçoando-o, dizia Simei: Fora daqui, fora, homem de sangue, homem de Belial;

[7] Tak zaś wołał Szymei, złorzecząc: Precz, precz, mężu krwią splamiony, nikczemniku!

[8] o SENHOR te deu, agora, a paga de todo o sangue da casa de Saul, cujo reino usurpaste; o SENHOR já o entregou nas mãos de teu filho Absalão; eis-te, agora, na tua desgraça, porque és homem de sangue.

[8] Sprowadził Pan na ciebie wszystką krew domu Saula, w miejsce którego ty zostałeś królem, i oddał Pan królestwo w rękę Absaloma, twojego syna! I oto jesteś w niedoli, którą ściągnąłeś na siebie, gdyż jesteś mężem splamionym krwią.

[9] Então, Abisai, filho de Zeruia, disse ao rei: Por que amaldiçoaria este cão morto ao rei, meu senhor? Deixa-me passar e lhe tirarei a cabeça.

[9] Wtedy rzekł Abiszaj, syn Serui, do króla: Dlaczego ten zdechły pies ośmiela się złorzeczyć mojemu panu, królowi? Pozwól, że podejdę do niego i utnę mu głowę!

[10] Respondeu o rei: Que tenho eu convosco, filhos de Zeruia? Ora, deixai-o amaldiçoar; pois, se o SENHOR lhe disse: Amaldiçoa a Davi, quem diria: Por que assim fizeste?

[10] Lecz król odpowiedział: Co wam do tego, synowie Serui? Niech złorzeczy, gdyż to Pan nakazał mu: Złorzecz Dawidowi! W takim razie zaś któż może rzec: Dlaczego to czynisz?

[11] Disse mais Davi a Abisai e a todos os seus servos: Eis que meu próprio filho procura tirar-me a vida, quanto mais

[11] Powiedział jeszcze Dawid do Abiszaja i do wszystkich swoich sług: Jeżeli własny mój syn, który wyszedł z mojego łona,

ainda este benjamita? Deixai-o; que amaldiçoe, pois o SENHOR lhe ordenou.

nastaje na moje życie, to cóż dopiero ten Beniaminita? Zaniechajcie go, niech złorzeczy, gdyż Pan mu tak kazał.

12 Talvez o SENHOR olhará para a minha aflição e o SENHOR me pagará com bem a sua maldição deste dia.

12 Może Pan wejrzy na moją nędzę i przywróci mi szczęście w zamian za jego dzisiejsze złorzeczenie.

13 Prosseguiam, pois, o seu caminho, Davi e os seus homens; também Simei ia ao longo do monte, ao lado dele, caminhando e amaldiçoando, e atirava pedras e terra contra ele.

13 I ruszył Dawid ze swoim orszakiem w dalszą drogę; lecz Szymei szedł zboczem gór opodal niego, ustawicznie złorzecząc i obrzucając go z boku kamieniami i gliną.

14 O rei e todo o povo que ia com ele chegaram exaustos ao Jordão e ali descansaram.

14 Król i cały lud, który był z nim, doszli zmęczeni nad Jordan i odpoczywali tam.

Husai professa lealdade a Absalão

15 Absalão, pois, e todo o povo, homens de Israel, vieram a Jerusalém; e, com ele, Aitofel.

15 Absalom zaś i cały zbrojny lud, mężowie izraelscy, wkroczyli do Jeruzalemu, a Achitofel z nimi.

16 Tendo-se apresentado Husai, o arquita, amigo de Davi, a Absalão, disse-lhe: Viva o rei, viva o rei!

16 A gdy Chuszaj Arkijczyk, przyjaciel Dawida, przyszedł do Absaloma, zawołał na Absaloma: Niech żyje król, niech żyje król!

17 Porém Absalão disse a Husai: É assim a tua fidelidade para com o teu amigo Davi? Por que não foste com o teu amigo?

17 Lecz Absalom rzekł do Chuszaja: Taka to jest miłość twoja do twojego przyjaciela? Dlaczego to nie poszedłeś ze swoim przyjacielem?

18 Respondeu Husai a Absalão: Não, mas àquele a quem o SENHOR elegeu, e todo este povo, e todos os homens de Israel, a ele pertencerei e com ele ficarei.

18 Chuszaj odpowiedział Absalomowi: Nie! Bo kogo wybrał Pan i ten lud, i wszyscy mężowie izraelscy, do tego należę i przy tym pozostanę!

19 Ainda mais, a quem serviria eu? Porventura, não seria diante de seu filho? Como servi diante de teu pai, assim serei diante de ti.

19 Następnie rzekł: Komu będę służył? Czy nie jego synowi? Jak służyłem twojemu ojcu, tak będę służył i tobie.

Absalão e as concubinas de Davi

[20] Então, disse Absalão a Aitofel: Dai o vosso conselho sobre o que devemos fazer.

[21] Disse Aitofel a Absalão: Coabita com as concubinas de teu pai, que deixou para cuidar da casa; e, em ouvindo todo o Israel que te fizeste odioso para com teu pai, animar-se-ão todos os que estão contigo.

[22] Armaram, pois, para Absalão uma tenda no eirado, e ali, à vista de todo o Israel, ele coabitou com as concubinas de seu pai.

[23] O conselho que Aitofel dava, naqueles dias, era como resposta de Deus a uma consulta; tal era o conselho de Aitofel, tanto para Davi como para Absalão.

[20] Potem rzekł Absalom do Achitofela: Dajcie jakąś radę, co mamy czynić?

[21] Wtedy Achitofel rzekł do Absaloma: Idź do nałożnic twojego ojca, które pozostawił, aby pilnowały domu. Gdy cały Izrael się dowie, że okryłeś się u swojego ojca niesławą, okrzepną ręce wszystkich twoich zwolenników.

[22] Rozpięli więc dla Absaloma namiot na dachu, po czym Absalom poszedł do nałożnic swojego ojca na oczach całego Izraela.

[23] A każda rada Achitofela, jakiej w tym czasie udzielał, znaczyła tyle samo, co wyrocznia Boża; tyle znaczyła każda rada Achitofela zarówno u Dawida, jak u Absaloma.

2 Samuel 17

O conselho de Aitofel e de Husai

[1] Disse ainda Aitofel a Absalão: Deixa-me escolher doze mil homens, e me disporei, e perseguirei Davi esta noite.

[2] Assaltá-lo-ei, enquanto está cansado e frouxo de mãos; espantá-lo-ei; fugirá todo o povo que está com ele; então, matarei apenas o rei.

[3] Farei voltar a ti todo o povo; pois a volta de todos depende daquele a quem procuras matar; assim, todo o povo estará em paz.

[4] O parecer agradou a Absalão e a todos os anciãos de Israel.

II Samuela 17

Pada Achitofela udaremniona przez Chuszaja

[1] Potem rzekł Achitofel do Absaloma: Pozwól, że wybiorę dwanaście tysięcy wojowników i wyruszę w pogoń za Dawidem jeszcze tej nocy,

[2] I uderzę nań, póki jeszcze jest znużony i strwożony i przerażę go tak, że ucieknie od niego cały lud, który jest z nim, a wtedy zabiję samego króla,

[3] I przywiodę do ciebie z powrotem cały lud, jak powraca młoda żona do swojego męża. Gdyż ty nastajesz tylko na życie jednego męża, cały zaś lud powinien mieć spokój.

[4] I rada ta podobała się Absalomowi i wszystkim starszym Izraela.

[5] Disse, porém, Absalão: Chamai, agora, a Husai, o arquita, e ouçamos também o que ele dirá.

[6] Tendo Husai chegado a Absalão, este lhe falou, dizendo: Desta maneira falou Aitofel; faremos segundo a sua palavra? Se não, fala tu.

[7] Então, disse Husai a Absalão: O conselho que deu Aitofel desta vez não é bom.

[8] Continuou Husai: Bem conheces teu pai e seus homens e sabes que são valentes e estão enfurecidos como a ursa no campo, roubada dos seus cachorros; também teu pai é homem de guerra e não passará a noite com o povo.

[9] Eis que, agora, estará de espreita nalguma cova ou em qualquer outro lugar; e será que, caindo no primeiro ataque alguns dos teus, cada um que o ouvir dirá: Houve derrota no povo que segue a Absalão.

[10] Então, até o homem valente, cujo coração é como o de leões, sem dúvida desmaiará; porque todo o Israel sabe que teu pai é herói e que homens valentes são os que estão com ele.

[11] Eu, porém, aconselho que a toda pressa se reúna a ti todo o Israel, desde Dã até Berseba, em multidão como a areia do mar; e que tu em pessoa vás no meio deles.

[5] Niemniej rzekł jeszcze Absalom: Przywołajcie także Chuszaja Arkijczyka, a posłuchamy, co on na to powie.

[6] Gdy tedy przyszedł Chuszaj do Absaloma, rzekł do niego Absalom tak: Achitofel dał taką a taką radę, powiedz ty, czy mamy postąpić według jego rady, czy nie!

[7] A Chuszaj odpowiedział Absalomowi: Niedobra jest rada, której tym razem udzielił Achitofel.

[8] Chuszaj mówił dalej: Ty znasz swojego ojca i jego wojowników, że to prawdziwi rycerze, i tak rozjuszeni, jak niedźwiedzica w polu, której zabrano młode; nadto ojciec twój to wojownik, który nie da swoim wojownikom odpoczywać w nocy.

[9] Zapewne ukrył się obecnie w jakiejś jaskini lub w innym jakimś miejscu. Jeśliby teraz, zaraz na początku padli jacyś ludzie, to każdy, kto o tym się dowie, mówić będzie: Poniosło klęskę wojsko, które przystało do Absaloma,

[10] I nawet najdzielniejszy, o sercu jak serce lwa, struchleje, wie bowiem cały Izrael, że twój ojciec to bohater, i dzielni są ci, którzy są z nim.

[11] Dlatego radzę, aby zgromadzić wokół siebie całego Izraela od Dan aż po Beer-Szebę, tylu, ile jest piasku nad brzegiem morza, i abyś sam osobiście ruszył do boju.

[12] Então, iremos a ele em qualquer lugar em que se achar e facilmente cairemos sobre ele, como o orvalho cai sobre a terra; ele não ficará, e nenhum dos homens que com ele estão, nem um só.

[13] Se ele se retirar para alguma cidade, todo o Israel levará cordas àquela cidade; e arrastá-la-emos até ao ribeiro, até que lá não se ache nem uma só pedrinha.

[14] Então, disseram Absalão e todos os homens de Israel: Melhor é o conselho de Husai, o arquita, do que o de Aitofel. Pois ordenara o SENHOR que fosse dissipado o bom conselho de Aitofel, para que o mal sobreviesse contra Absalão.

[15] Disse Husai a Zadoque e a Abiatar, sacerdotes: Assim e assim aconselhou Aitofel a Absalão e aos anciãos de Israel; porém assim e assim aconselhei eu.

[16] Agora, pois, mandai avisar depressa a Davi, dizendo: Não passes esta noite nos vaus do deserto, mas passa, sem demora, ao outro lado, para que não seja destruído o rei e todo o povo que com ele está.

[17] Estavam Jônatas e Aimaás junto a En-Rogel; e uma criada lhes dava aviso, e eles iam e diziam ao rei Davi, porque não podiam ser vistos entrar na cidade.

[12] Jeżeli więc uderzymy nań w którymś z tych miejsc, gdzie się znajduje, i spadniemy na niego, jak rosa spada na ziemię, to nie ostanie się ani on, ani żaden z tych mężów, którzy są z nim.

[13] Jeśliby zaś wycofał się do jakiegoś miasta, to cały Izrael naznosi pod to miasto tyle powrozów, że ściągniemy je w dolinę tak, iż nawet kamyka się już tam nie znajdzie.

[14] Wtedy rzekł Absalom i wszyscy mężowie izraelscy: Lepsza jest rada Chuszaja Arkijczyka niż rada Achitofela. I było to zrządzeniem Pana, że dobra rada Achitofela została wniwecz obrócona, aby Pan sprowadził zgubę na Absaloma.

Tajny wywiad jeruzalemski przekazuje wieści Dawidowi

[15] Następnie opowiedział Chuszaj Sadokowi i Ebiatarowi, kapłanom: Tak a tak doradził Achitofel Absalomowi i starszym izraelskim, a tak a tak doradziłem ja.

[16] Teraz więc poślijcie jak najśpieszniej następującą wiadomość Dawidowi: Nie zatrzymuj się tej nocy przy brodach jordańskich na pustyni, lecz przepraw się, aby nie został pochłonięty król wraz z całym zbrojnym ludem, który jest z nim.

[17] Jonatan zaś i Achimaas mieli stanowisko przy Ain-Rogel; tam przychodziła zwykle służąca i przynosiła im wiadomości, które przekazywali królowi Dawidowi, gdyż nie było im wolno pokazywać się w mieście i do niego przychodzić.

[18] Viu-os, porém, um moço e avisou a Absalão; porém ambos partiram logo, apressadamente, e entraram em casa de um homem, em Baurim, que tinha um poço no seu pátio, ao qual desceram.

[19] A mulher desse homem tomou uma coberta, e a estendeu sobre a boca do poço, e espalhou grãos pilados de cereais sobre ela; assim, nada se soube.

[20] Chegando, pois, os servos de Absalão à mulher, àquela casa, disseram: Onde estão Aimaás e Jônatas? Respondeu-lhes a mulher: Já passaram o vau das águas. Havendo-os procurado, sem os achar, voltaram para Jerusalém.

[21] Mal se retiraram, saíram logo os dois do poço, e foram dar aviso a Davi, e lhe disseram: Levantai-vos e passai depressa as águas, porque assim e assim aconselhou Aitofel contra vós outros.

[22] Então, Davi e todo o povo que com ele estava se levantaram e passaram o Jordão; quando amanheceu, já nem um só havia que não tivesse passado o Jordão.

[23] Vendo, pois, Aitofel que não fora seguido o seu conselho, albardou o jumento, dispôs-se e foi para casa e para a sua cidade; pôs em ordem os seus negócios e se enforcou; morreu e foi sepultado na sepultura do seu pai.

[18] Lecz pewnego razu dostrzegł ich pewien pacholik i doniósł o tym Absalomowi. Toteż oni obaj szybko pobiegli i przybyli do domu pewnego męża w Bachurim, który miał na swoim podwórzu studnię. Oni tedy do niej się spuścili.

[19] A jego żona wzięła płachtę i rozpostarła ją nad otworem studni, i nasypała na nią krup tak, że nic nie można było zauważyć.

[20] Gdy zaś słudzy Absaloma przyszli do tej kobiety do domu i zapytali: Gdzie są Achimaas i Jonatan, kobieta ta odpowiedziała: Poszli dalej ku strumykowi. A gdy oni, przeszukawszy domostwo, nie znaleźli ich, powrócili do Jeruzalemu,

[21] Po ich odejściu wyszli oni ze studni i ruszywszy zanieśli królowi Dawidowi wiadomość, mówiąc: Wyruszcie i przeprawcie się szybko przez rzekę, gdyż Achitofel taką a taką radę przeciwko wam obmyślił.

[22] Wyruszył tedy Dawid wraz z całym ludem, który był z nim, i przeprawili się przez Jordan. Do świtu nie brakowało ani jednego, kto by się nie przeprawił przez Jordan.

[23] Gdy Achitofel widział, że jego rada nie została wykonana, osiodłał swojego osła i ruszył do swojego domu w mieście rodzinnym. Potem rozporządził swoim domem i powiesił się. Gdy umarł, pochowano go w grobie jego ojca.

Zaopatrzenie Dawida w Zajordaniu przez tamtejszych przyjaciół

[24] Davi chegou a Maanaim. Absalão, tendo passado o Jordão com todos os homens de Israel,

[25] constituiu a Amasa em lugar de Joabe sobre o exército. Era Amasa filho de certo homem chamado Itra, o ismaelita, o qual se deitara com Abigail, filha de Naás, e irmã de Zeruia, mãe de Joabe.

[26] Israel, pois, e Absalão acamparam-se na terra de Gileade.

A vitória do exército de Davi sobre o de Absalão

[27] Tendo Davi chegado a Maanaim, Sobi, filho de Naás, de Rabá, dos filhos de Amom, e Maquir, filho de Amiel, de Lo-Debar, e Barzilai, o gileadita, de Rogelim, [28] tomaram camas, bacias e vasilhas de barro, trigo, cevada, farinha, grãos torrados, favas e lentilhas;

[29] também mel, coalhada, ovelhas e queijos de gado e os trouxeram a Davi e ao povo que com ele estava, para comerem, porque disseram: Este povo no deserto está faminto, cansado e sedento.

2 Samuel 18

[1] Contou Davi o povo que tinha consigo e pôs sobre eles capitães de mil e capitães de cem.

[2] Davi enviou o povo: um terço sob o comando de Joabe, outro terço sob o de Abisai, filho de Zeruia e irmão de Joabe, e

[24] Tymczasem Dawid zdążył już dojść do Machanaim, podczas gdy Absalom dopiero przeprawiał się przez Jordan wraz ze wszystkimi mężami izraelskimi.

[25] Absalom ustanowił wodzem wojsk w miejsce Joaba Amasę; Amasa zaś był synem pewnego Ismaelity imieniem Jitro, który był żonaty z Abigail, córką Nachasza, siostry Serui, matki Joaba.

[26] Izrael oraz Absalom rozłożyli się obozem w ziemi Gilead.

[27] Gdy zaś Dawid przybył do Machanaim, Szobi, syn Nachasza z Rabby ammonickiej, i Machir, syn Ammiela z Lo-Dabar, i Barzillaj Gileadczyk z Rogelim nazwozili pościeli, derek, czasz, naczyń glinianych, pszenicy, jęczmienia, mąki, ziarna prażonego, bobu, soczewicy,

[28] Miodu, śmietany, owiec, serów krowich dla Dawida i dla jego zbrojnego ludu, który był z nim, na zaopatrzenie; pomyśleli sobie bowiem: Lud zbrojny jest głodny, zmęczony i spragniony marszem przez pustynię.

II Samuela 18

Klęska i śmierć Absaloma

[1] Potem dokonał Dawid przeglądu zbrojnego ludu, który był z nim, i ustanowił dla niego dowódców nad tysiącami i nad setkami.

[2] Dawid podzielił zbrojny lud na trzy oddziały, oddając jeden pod dowództwo Joaba, drugi pod dowództwo Abiszaja, syna Serui, brata Joabowego, a trzeci pod

o outro terço sob o de Itai, o geteu. Disse o rei ao povo: Eu também sairei convosco.

dowództwo Ittaja Gittejczyka. Rzekł też król do zbrojnego ludu: Ja również wyruszę z wami.

[3] Respondeu, porém, o povo: Não sairás, porque, se formos obrigados a fugir, não se importarão conosco, nem ainda que metade de nós morra, pois tu vales por dez mil de nós. Melhor será que da cidade nos prestes socorro.

[3] Lecz zbrojny lud odpowiedział: Nie wyruszaj! Gdyż, choćbyśmy uciekli, nie będą na nas zwracali uwagi, i choćby z nas połowa zginęła, nie będą na nas zwracali uwagi, ty bowiem staniesz za dziesięć tysięcy naszych; lepiej będzie, gdy będziesz mógł przyjść nam z pomocą z miasta.

[4] Tornou-lhes Davi: O que vos agradar, isso farei. Pôs-se o rei ao lado da porta, e todo o povo saiu a centenas e a milhares.

[4] Odpowiedział im król: Co wy uznacie za dobre, to ja uczynię. I stanął król w bramie, a całe wojsko przechodziło w setkach i w tysiącach.

[5] Deu ordem o rei a Joabe, a Abisai e a Itai, dizendo: Tratai com brandura o jovem Absalão, por amor de mim. Todo o povo ouviu quando o rei dava a ordem a todos os capitães acerca de Absalão.

[5] Wydał też król taki rozkaz Joabowi i Abiszajowi, i Ittajowi: Łagodnie mi postąpcie z młodzieńcem, z Absalomem. A całe wojsko słyszało, gdy król dawał wodzom ten rozkaz odnośnie do Absaloma.

[6] Saiu, pois, o povo ao campo, a encontrar-se com Israel, e deu-se a batalha no bosque de Efraim.

[6] Gdy tedy wyruszyło wojsko w pole, aby potykać się z Izraelem, rozgorzała bitwa w lesie efraimskim.

[7] Ali, foi o povo de Israel batido diante dos servos de Davi; e, naquele mesmo dia, houve ali grande derrota, com a perda de vinte mil homens.

[7] Wojsko izraelskie zostało tam pobite przez zwolenników Dawida, poniesiona tam została w tym dniu wielka klęska - poległo dwadzieścia tysięcy.

[8] Porque aí se estendeu a batalha por toda aquela região; e o bosque, naquele dia, consumiu mais gente do que a espada.

[8] Gdy bowiem bitwa rozciągnęła się tam po całej okolicznej krainie, las pochłonął w tym dniu więcej zbrojnego ludu, niż go w tym dniu pożarł miecz.

A morte de Absalão

[9] Indo Absalão montado no seu mulo, encontrou-se com os homens de Davi; entrando o mulo debaixo dos ramos

[9] Absalom natknął się przypadkowo na sługi Dawida; jechał on na mule, a muł ten wbiegł pod gęste gałęzie wielkiego dębu

espessos de um carvalho, Absalão, preso nele pela cabeça, ficou pendurado entre o céu e a terra; e o mulo, que ele montava, passou adiante.

tak, iż jego głowa zaczepiła o dąb i zawisł między niebem a ziemią, muł zaś, na którym jechał, pocwałował dalej.

10 Vendo isto um homem, fez saber a Joabe e disse: Vi Absalão pendurado num carvalho.

10 Dostrzegł to jeden człowiek i doniósł o tym Joabowi, mówiąc: Widziałem Absaloma wiszącego na dębie.

11 Então, disse Joabe ao homem que lho fizera saber: Viste-o! Por que logo não o feriste ali, derrubando-o por terra? E forçoso me seria dar-te dez moedas de prata e um cinto.

11 Wtedy rzekł Joab do tego człowieka, który mu o tym doniósł: Jeżeli widziałeś, to dlaczego go tam z miejsca nie powaliłeś na ziemię? Byłbym ci za to dał dziesięć srebrników i jeden pas.

12 Disse, porém, o homem a Joabe: Ainda que me pesassem nas mãos mil moedas de prata, não estenderia a mão contra o filho do rei, pois bem ouvimos que o rei te deu ordem a ti, a Abisai e a Itai, dizendo: Guardai-me o jovem Absalão.

12 Lecz człowiek ten rzekł do Joaba: Choćby mi miano odważyć na rękę tysiąc srebrników, nie wyciągnąłbym mojej ręki na syna królewskiego, gdyż na własne uszy słyszałem, jak król nakazał tobie i Abiszajowi, i Ittajowi: Strzeżcie mi młodzieńca, Absaloma.

13 Se eu tivesse procedido traiçoeiramente contra a vida dele, nada disso se esconderia ao rei, e tu mesmo te oporias.

13 Czyż miałbym podstępnie godzić na jego życie? Wszak żadna rzecz nie ukryje się przed królem, i ty sam wystąpiłbyś przeciwko mnie!

14 Então, disse Joabe: Não devo perder tempo, assim, contigo. Tomou três dardos e traspassou com eles o coração de Absalão, estando ele ainda vivo no meio do carvalho.

14 Joab odpowiedział: W takim razie nie będę się dłużej przy tobie zatrzymywał. Potem wziął trzy włócznie do ręki i wbił je w serce Absaloma, gdy ten jeszcze żywy wisiał na dębie.

15 Cercaram-no dez jovens, que levavam as armas de Joabe, e feriram a Absalão, e o mataram.

15 Potem otoczyło Absaloma dziesięciu młodzieńców, giermków Joaba, którzy nosili jego zbroję, rzucili się na niego i zabili go.

16 Então, tocou Joabe a trombeta, e o povo voltou de perseguir a Israel, porque Joabe deteve o povo.

16 Wtedy Joab zadął w trąbę i wojsko zawróciło z pogoni za Izraelem, gdyż Joab je wstrzymał.

[17] Levaram Absalão, e o lançaram no bosque, numa grande cova, e levantaram sobre ele mui grande montão de pedras; todo o Israel fugiu, cada um para a sua casa.

[18] Ora, Absalão, quando ainda vivia, levantara para si uma coluna, que está no vale do Rei, porque dizia: Filho nenhum tenho para conservar a memória do meu nome; e deu o seu próprio nome à coluna; pelo que até hoje se chama o Monumento de Absalão.

Davi chora amargamente a morte de Absalão

[19] Então, disse Aimaás, filho de Zadoque: Deixa-me correr e dar notícia ao rei de que já o SENHOR o vingou do poder de seus inimigos.

[20] Mas Joabe lhe disse: Tu não serás, hoje, o portador de novas, porém outro dia o serás; hoje, não darás a nova, porque é morto o filho do rei.

[21] Disse Joabe ao etíope: Vai tu e dize ao rei o que viste. Inclinou-se a Joabe e correu.

[22] Prosseguiu Aimaás, filho de Zadoque, e disse a Joabe: Seja o que for, deixa-me também correr após o etíope. Disse Joabe: Para que, agora, correrias tu, meu filho, pois não terás recompensa das novas?

[23] Seja o que for, tornou Aimaás, correrei. Então, Joabe lhe disse: Corre. Aimaás

[17] Absaloma zaś wzięli i wrzucili w lesie do wielkiego dołu, i narzucili na niego bardzo wielką kupę kamieni; cały Izrael zaś pierzchnął, każdy do swojego namiotu.

[18] Absalom jeszcze za swojego życia wystawił sobie słup, który jest w dolinie królewskiej; mawiał bowiem: Nie mam syna, aby zachowała się pamięć o moim imieniu. Nazwał więc ten słup swoim imieniem i jest on do dnia dzisiejszego zwany pomnikiem Absaloma.

[19] Achimaas zaś, syn Sadoka, rzekł: Pozwólcie, że pobiegnę i zaniosę królowi pomyślną wieść, że Pan wymierzył mu sprawiedliwość wobec jego nieprzyjaciół.

[20] Lecz Joab rzekł do niego: Nie będziesz w dniu dzisiejszym zwiastunem dobrej wieści; zaniesiesz tę wieść w innym dniu, ale w dniu dzisiejszym nie zanoś tej wieści; wszak to syn królewski zginął.

[21] Potem rzekł Joab do pewnego niewolnika murzyńskiego: Idź i donieś królowi, co widziałeś. Niewolnik murzyński oddał Joabowi pokłon i pobiegł.

[22] Lecz Achimaas, syn Sadoka, ponownie rzekł do Joaba: Niech się co chce dzieje, pobiegnę i ja za niewolnikiem murzyńskim. A Joab odpowiedział: Po cóż chcesz biec, mój synu? Przecież nie otrzymasz nagrody za dobrą wieść.

[23] Ten rzekł: Niech się dzieje co chce, ja pobiegnę. Więc Joab rzekł do niego: Biegnij tedy! I Achimaas pobiegł drogą w

correu pelo caminho da planície e passou o etíope.

[24] Davi estava assentado entre as duas portas da entrada; subiu a sentinela ao terraço da porta sobre o muro e, levantando os olhos, viu que um homem chegava correndo só.

[25] Gritou, pois, a sentinela e o disse ao rei. O rei respondeu: Se vem só, traz boas notícias. E vinha andando e chegando.

[26] Viu a sentinela outro homem que corria; então, gritou para a porta e disse: Eis que vem outro homem correndo só. Então, disse o rei: Também este traz boas-novas.

[27] Disse mais a sentinela: Vejo o correr do primeiro; parece ser o correr de Aimaás, filho de Zadoque. Então, disse o rei: Este homem é de bem e trará boas-novas.

[28] Gritou Aimaás e disse ao rei: Paz! Inclinou-se ao rei, com o rosto em terra, e disse: Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que nos entregou os homens que levantaram a mão contra o rei, meu senhor.

[29] Então, perguntou o rei: Vai bem o jovem Absalão? Respondeu Aimaás: Vi um grande alvoroço, quando Joabe mandou o teu servo, ó rei, porém não sei o que era.

[30] Disse o rei: Põe-te ao lado e espera aqui. Ele se pôs e esperou.

kierunku doliny nadjordańskiej i wyprzedził niewolnika murzyńskiego.

[24] Dawid siedział właśnie między dwiema bramami, strażnik zaś wyszedł na szczyt bramy tuż przy murze i podniósłszy swoje oczy, ujrzał jakiegoś nadbiegającego pojedynczego człowieka.

[25] Strażnik zawołał i doniósł o tym królowi. A król rzekł: Jeżeli jest sam jeden, to przynosi pomyślną wiadomość. A gdy ten już znacznie się przybliżył,

[26] Dostrzegł strażnik drugiego człowieka biegnącego i zawołał na odźwiernego. Oto nadbiega drugi pojedynczy człowiek. A król rzekł: Ten także przynosi pomyślną wiadomość.

[27] Wtedy strażnik powiedział: Wydaje mi się, że ten pierwszy, który biegnie, to Achimaas, syn Sadoka. I rzekł król: Wspaniały to człowiek, z pomyślną wieścią przychodzi.

[28] Achimaas rzekł głośno do króla: Pokój! I padł przed królem twarzą do ziemi, mówiąc: Błogosławiony Pan, Bóg twój, że wydał mężów, którzy podnieśli swoją rękę na mojego pana, króla.

[29] A gdy król zapytał: Czy zdrów jest młodzieniec, Absalom? Achimaas odpowiedział: Widziałem wielkie zamieszanie, gdy sługa królewski Joab wysyłał twojego sługę, i nie mogłem się dowiedzieć, co zaszło.

[30] Rzekł więc król: Usuń się na bok i stań tutaj! A gdy się usunął na bok i stanął,

[31] Chegou o etíope e disse: Boas-novas ao rei, meu senhor. Hoje, o SENHOR te vingou do poder de todos os que se levantaram contra ti.

[31] Wtedy wszedł niewolnik murzyński i rzekł: Niech pozwoli mój pan, król, oznajmić sobie pomyślną wiadomość, iż Pan wymierzył ci dzisiaj sprawiedliwość wobec wszystkich, którzy powstali przeciwko tobie!

[32] Então, disse o rei ao etíope: Vai bem o jovem Absalão? Respondeu o etíope: Sejam como aquele os inimigos do rei, meu senhor, e todos os que se levantam contra ti para o mal.

[32] Lecz gdy król zapytał niewolnika murzyńskiego: Czy zdrów jest młodzieniec, Absalom? Ten odpowiedział: Niech stanie się ze wszystkimi nieprzyjaciółmi mojego pana, króla, i ze wszystkimi, którzy wrogo wystąpili przeciwko tobie tak, jak z tym młodzieńcem!

Płacz Dawida nad śmiercią Absaloma

[33] Então, o rei, profundamente comovido, subiu à sala que estava por cima da porta e chorou; e, andando, dizia: Meu filho Absalão, meu filho, meu filho Absalão! Quem me dera que eu morrera por ti, Absalão, meu filho, meu filho!

[33] Wtedy król zadrżał i wstąpiwszy do górnej komnaty nad bramą, zaczął płakać. I chodząc tam i z powrotem tak wołał: Synu mój, Absalomie! Obym to ja był umarł zamiast ciebie! Absalomie, synu mój, synu mój!

2 Samuel 19

Joabe reprova a Davi

[1] Disseram a Joabe: Eis que o rei anda chorando e lastima-se por Absalão.

[2] Então, a vitória se tornou, naquele mesmo dia, em luto para todo o povo; porque, naquele dia, o povo ouvira dizer: O rei está de luto por causa de seu filho.

[3] Naquele mesmo dia, entrou o povo às furtadelas na cidade, como o faz quando foge envergonhado da batalha.

II Samuela 19

Joab strofuje Dawida za płacz nad Absalomem

[1] Gdy tedy doniesiono Joabowi: Król płacze i lamentuje nad Absalomem,

[2] Zmieniła się w tym dniu radość ze zwycięstwa w żałobę dla całego ludu. Lud bowiem dowiedział się w tym dniu: Przygnębiony jest król z powodu swego syna.

[3] Toteż wojsko w tym dniu tylko ukradkiem wchodziło do miasta, jak ukradkiem wchodzi wojsko, które okryło się hańbą przez to, że uciekło z pola bitwy.

[4] Tendo o rei coberto o rosto, exclamava em alta voz: Meu filho Absalão, Absalão, meu filho, meu filho!

[5] Então, Joabe entrou na casa do rei e lhe disse: Hoje, envergonhaste a face de todos os teus servos, que livraram, hoje, a tua vida, e a vida de teus filhos, e de tuas filhas, e a vida de tuas mulheres, e de tuas concubinas,

[6] amando tu os que te aborrecem e aborrecendo aos que te amam; porque, hoje, dás a entender que nada valem para contigo príncipes e servos; porque entendo, agora, que, se Absalão vivesse e todos nós, hoje, fôssemos mortos, então, estarias contente.

[7] Levanta-te, agora, sai e fala segundo o coração de teus servos. Juro pelo SENHOR que, se não saíres, nem um só homem ficará contigo esta noite; e maior mal te será isto do que todo o mal que tem vindo sobre ti desde a tua mocidade até agora.

[8] Então, o rei se levantou e se assentou à porta, e o fizeram saber a todo o povo, dizendo: Eis que o rei está assentado à porta. Veio, pois, todo o povo apresentar-se diante do rei. Ora, Israel havia fugido, cada um para a sua tenda.

[9] Todo o povo, em todas as tribos de Israel, andava altercando entre si, dizendo: O rei nos tirou das mãos de nossos inimigos,

[4] Król zaś zasłonił swoją twarz i głośno krzyczał: Synu mój, Absalomie! Absalomie, synu mój, synu mój!

[5] Wtedy Joab poszedł do króla do jego domu i rzekł: Znieważyłeś dzisiaj wszystkich twoich wojowników, którzy dziś uratowali twoje życie i życie twoich synów i twoich córek, i życie twoich żon, i życie twoich nałożnic,

[6] Okazując miłość tym, którzy cię nienawidzą, i nienawidząc tych, którzy cię miłują. Dziś bowiem dałeś do zrozumienia, że niczym są dla ciebie wodzowie i wojownicy, ja zaś wiem już dzisiaj, że gdyby Absalom pozostał przy życiu, a my byśmy dziś wszyscy poginęli, wtedy wydałoby ci się to słuszne.

[7] Lecz teraz wstań, wystąp i przemów serdecznie do swoich sług. Przysięgam bowiem na Pana, że jeżeli nie wystąpisz, to nie pozostanie przy tobie dzisiejszej nocy ani jeden, to zaś będzie dla ciebie większym nieszczęściem niż wszystkie nieszczęścia, jakie spadły na ciebie od twojej młodości do dzisiejszego dnia.

[8] Wstał tedy król i zajął swoje miejsce w bramie. Doniesiono więc całemu zbrojnemu ludowi: Oto król zajął swoje miejsce w bramie. Toteż przyszedł cały lud zbrojny i stanął przed królem. A gdy Izraelici zbiegli, każdy do swego namiotu,

Powrót Dawida do Jeruzalemu

[9] Zaczął się cały lud we wszystkich plemionach izraelskich sprzeczać, mówiąc: Król wyrwał nas z ręki wrogów naszych, on wyzwolił nas z ręki

livrou-nos das mãos dos filisteus e, agora, fugiu da terra por causa de Absalão.

10 Absalão, a quem ungimos sobre nós, já morreu na peleja; agora, pois, por que vos calais e não fazeis voltar o rei?

Davi volta para Jerusalém

11 Então, o rei Davi mandou dizer a Zadoque e a Abiatar, sacerdotes: Falai aos anciãos de Judá: Por que seríeis vós os últimos em tornar a trazer o rei para a sua casa, visto que aquilo que todo o Israel dizia já chegou ao rei, até à sua casa?

12 Vós sois meus irmãos, sois meu osso e minha carne; por que, pois, seríeis os últimos em tornar a trazer o rei?

13 Dizei a Amasa: Não és tu meu osso e minha carne? Deus me faça o que lhe aprouver, se não vieres a ser para sempre comandante do meu exército, em lugar de Joabe.

14 Com isto moveu o rei o coração de todos os homens de Judá, como se fora um só homem, e mandaram dizer-lhe: Volta, ó rei, tu e todos os teus servos.

15 Então, o rei voltou e chegou ao Jordão; Judá foi a Gilgal, para encontrar-se com o rei, a fim de fazê-lo passar o Jordão.

Simei encontra-se com Davi

Filistyńczyków, a teraz uciekł z kraju przed Absalomem;

10 Absalom zaś, którego namaściliśmy na króla nad sobą, poległ w bitwie; dlaczego więc ociągacie się, aby króla sprowadzić z powrotem?

11 Król Dawid zaś posłał do Sadoka i do Ebiatara, kapłanów, takie wezwanie: Porozmawiajcie ze starszymi judzkimi i zapytajcie ich: Dlaczego wy macie być ostatnimi z tych, którzy chcą króla sprowadzić z powrotem do jego domu, skoro odnośne słowo całego Izraela doszło już do króla, do jego domu?

12 Wszak braćmi moimi jesteście, kością moją i ciałem moim jesteście, dlaczegóż więc macie być ostatnimi z tych, którzy chcą króla sprowadzić z powrotem?

13 A do Amasy powiedzcie: Wszak jesteś kością moją i ciałem moim. Niech mnie skarze Bóg, jeżeli nie ty będziesz z mnie wodzem wojska po wszystkie dni zamiast Joaba.

14 W ten sposób pozyskał on serca wszystkich Judejczyków, że byli jakby jeden mąż zgodni i wysłali do króla poselstwo: Wracaj ty i wszyscy twoi słudzy!

15 Król powracając, przybył nad Jordan, Judejczycy zaś przybyli do Gilgal, aby wyjść królowi na spotkanie i przeprawić króla przez Jordan.

[16] Apressou-se Simei, filho de Gera, benjamita, que era de Baurim, e desceu com os homens de Judá a encontrar-se com o rei Davi.

[17] E, com ele, mil homens de Benjamim, como também Ziba, servo da casa de Saul, acompanhado de seus quinze filhos e seus vinte servos, e meteram-se pelo Jordão à vista do rei

[18] e o atravessaram, para fazerem passar a casa real e para fazerem o que lhe era agradável. Então, Simei, filho de Gera, prostrou-se diante do rei, quando este ia passar o Jordão,

[19] e lhe disse: Não me imputes, senhor, a minha culpa e não te lembres do que tão perversamente fez teu servo, no dia em que o rei, meu senhor, saiu de Jerusalém; não o conserves, ó rei, em teu coração.

[20] Porque eu, teu servo, deveras confesso que pequei; por isso, sou o primeiro que, de toda a casa de José, desci a encontrar-me com o rei, meu senhor.

[21] Então, respondeu Abisai, filho de Zeruia, e disse: Não morreria, pois, Simei por isto, havendo amaldiçoado ao ungido do SENHOR?

[22] Porém Davi disse: Que tenho eu convosco, filhos de Zeruia, para que, hoje, me sejais adversários? Morreria alguém, hoje, em Israel? Pois não sei eu que, hoje, novamente sou rei sobre Israel?

[16] Na spotkanie króla Dawida pośpieszył także Szymei, syn Gery, Beniaminita z Bachurim, wraz z Judejczykami.

[17] Szło też z nim tysiąc Beniaminitów; Syba natomiast, zarządca domu Saula, wraz z piętnastu swoimi synami i dwudziestu sługami przeprawił się przez Jordan jeszcze przed królem.

[18] Przeszli bród, aby przeprawić dom królewski i w ten sposób wyświadczyć mu przysługę. Szymei zaś, syn Gery, rzucił się królowi do nóg wtedy, gdy się miał przeprawiać przez Jordan,

[19] I rzekł do króla: Niech mój pan, król, nie poczyta mi za winę i niech nie pamięta tego, czym zawinił twój sługa w tym dniu, gdy mój pan, król, wychodził z Jeruzalemu, i niech król nie bierze tego zbytnio do serca.

[20] Wie bowiem twój sługa, iż zgrzeszył, ale oto dzisiaj przyszedłem jako pierwszy z całego domu Józefa, aby wyjść na spotkanie mojego pana, króla.

[21] Wtedy odezwał się Abiszaj, syn Serui, tak: Czy Szymei nie powinien ponieść śmierci za to, że złorzeczył pomazańcowi Pańskiemu?

[22] Lecz król odpowiedział: Co mam począć z wami, synowie Serui, gdy dziś stajecie przede mną jako przeciwnicy? Czy dziś miałby ktoś ponieść śmierć w Izraelu? Czy miałbym zapomnieć o tym, że dzisiaj znowu jestem królem nad Izraelem?

[23] Então, disse o rei a Simei: Não morrerás. E lho jurou.

Mefibosete encontra-se com Davi

[24] Também Mefibosete, filho de Saul, desceu a encontrar-se com o rei; não tinha tratado dos pés, nem espontado a barba, nem lavado as vestes, desde o dia em que o rei saíra até ao dia em que voltou em paz.

[25] Tendo ele chegado a Jerusalém a encontrar-se com o rei, este lhe disse: Por que não foste comigo, Mefibosete?

[26] Ele respondeu: Ó rei, meu senhor, o meu servo me enganou; porque eu, teu servo, dizia: albardarei um jumento e montarei para ir com o rei; pois o teu servo é coxo.

[27] Demais disto, ele falsamente me acusou a mim, teu servo, diante do rei, meu senhor; porém o rei, meu senhor, é como um anjo de Deus; faze, pois, o que melhor te parecer.

[28] Porque toda a casa de meu pai não era senão de homens dignos de morte diante do rei, meu senhor; contudo, puseste teu servo entre os que comem à tua mesa; que direito, pois, tenho eu de clamar ao rei?

[29] Respondeu-lhe o rei: Por que ainda falas dos teus negócios? Resolvo que repartas com Ziba as terras.

[30] Disse Mefibosete ao rei: Fique ele, muito embora, com tudo, pois já voltou o rei, meu senhor, em paz à sua casa.

[23] Potem rzekł król do Szymejego: Nie zginiesz! I król mu to zaprzysiągł.

[24] Także Mefiboszet, wnuk Saula, wyszedł królowi na spotkanie. Od dnia, kiedy król odszedł z Jeruzalemu aż do dnia szczęśliwego jego powrotu nie mył on swoich nóg i nie strzygł swojej brody, i nie prał swoich szat.

[25] Gdy tedy przyszedł z Jeruzalemu i spotkał się z królem, rzekł król do niego: Dlaczego nie wyruszyłeś ze mną, Mefiboszecie?

[26] A on odpowiedział: Panie mój, królu! Sługa mój oszukał mnie. Nakazał mu bowiem twój sługa: Osiodłaj mi osła, a wsiądę na niego i pojadę z królem, gdyż twój sługa jest kulawy;

[27] Oczernił on twego sługę przed moim panem, królem; lecz mój pan, król, jest jak anioł Boży; uczyń tedy, co uznasz za dobre!

[28] Gdyż chociaż cały dom mojego ojca nie mógł niczego innego oczekiwać od mojego pana, króla jak tylko śmierci, ty jednak umieściłeś twego sługę w gronie tych, którzy jadają u twego stołu; jakież tedy jeszcze pozostaje mi prawo oprócz tego, by błagać króla o litość?

[29] A król rzekł do niego: Po cóż mówisz jeszcze o swoich sprawach? Rozstrzygam tak: Ty i Syba podzielicie się posiadłością.

[30] Wtedy Mefiboszet odpowiedział królowi: Niechby i wszystko zabrał, skoro

tylko mój pan, król, szczęśliwie powraca do swojego domu.

Barzilai encontra-se com Davi

31 Também Barzilai, o gileadita, desceu de Rogelim e passou com o rei o Jordão, para o acompanhar até ao outro lado.

31 Barzillaj zaś, Gileadczyk, przyszedł z Rogelim i pociągnął z królem nad Jordan, aby go przeprawić przez Jordan.

32 Era Barzilai mui velho, da idade de oitenta anos; ele sustentara o rei quando este estava em Maanaim, porque era homem mui rico.

32 Ten Barzillaj był bardzo stary, liczył bowiem osiemdziesiąt lat, i on to zaopatrywał w żywność króla podczas jego pobytu w Machanaim, gdyż był człowiekiem bardzo zamożnym.

33 Disse o rei a Barzilai: Vem tu comigo, e te sustentarei em Jerusalém.

33 Rzekł tedy król do Barzillaja: Pójdź teraz ty ze mną, a ja będę cię utrzymywał u siebie w Jeruzalemie.

34 Respondeu Barzilai ao rei: Quantos serão ainda os dias dos anos da minha vida? Não vale a pena subir com o rei a Jerusalém.

34 Lecz Barzillaj odpowiedział królowi: Ileż to jeszcze dni życia mi pozostaje, żebym miał się udać z królem do Jeruzalemu?

35 Oitenta anos tenho hoje; poderia eu discernir entre o bom e o mau? Poderia o teu servo ter gosto no que come e no que bebe? Poderia eu mais ouvir a voz dos cantores e cantoras? E por que há de ser o teu servo ainda pesado ao rei, meu senhor?

35 Mam obecnie osiemdziesiąt lat. Czy mogę jeszcze odróżniać dobre od złego? Czy sługa twój umie jeszcze określać smak tego, co je lub pije? Czy potrafię jeszcze przysłuchiwać się śpiewom śpiewaków czy śpiewaczek? Po cóż jeszcze miałby twój sługa być ciężarem dla mojego pana, króla?

36 Com o rei irá o teu servo ainda um pouco além do Jordão; por que há de me retribuir o rei com tal recompensa?

36 Sługa twój pójdzie z królem jeszcze nieco poza Jordan, ale po cóż miałby król tak sowicie mnie wynagradzać?

37 Deixa voltar o teu servo, e morrerei na minha cidade e serei sepultado junto de meu pai e de minha mãe; mas eis aí o teu servo Quimã; passe ele com o rei, meu senhor, e faze-lhe o que bem te parecer.

37 Pozwól raczej powrócić twemu słudze, aby mógł umrzeć w swoim ojczystym mieście w pobliżu grobu swojego ojca i swojej matki. Oto sługa twój Kimham pójdzie z moim panem, królem; uczyń mu, co uznasz za dobre.

[38] Respondeu o rei: Quimã passará comigo, e eu lhe farei como for do teu agrado e tudo quanto desejares de mim eu te farei.

[38] I odpowiedział król: Niech tedy pójdzie ze mną Kimham, a ja uczynię mu, co uznasz za dobre, i wszystko, czego sobie życzyć będziesz ode mnie, uczynię dla ciebie.

[39] Havendo, pois, todo o povo passado o Jordão e passado também o rei, este beijou a Barzilai e o abençoou; e ele voltou para sua casa.

[39] Przeprawił się tedy cały zbrojny lud przez Jordan, a potem przeprawił się i król. Następnie król pocałował Barzillaja i pożegnał go, i ten powrócił do swojej miejscowości.

[40] Dali, passou o rei a Gilgal, e Quimã passou com ele; todo o povo de Judá e metade do povo de Israel acompanharam o rei.

[40] Następnie król pociągnął do Gilgal. Kimham szedł z nim. Także cały zbrojny lud z Judy pociągnął za królem, jak również połowa zbrojnego ludu z Izraela.

[41] Eis que todos os homens de Israel vieram ter com o rei e lhe disseram: Por que te furtaram nossos irmãos, os homens de Judá, e conduziram o rei, e a sua casa através do Jordão, e todos os homens de Davi com eles?

[41] Wkrótce potem przyszli do króla pozostali mężowie izraelscy i zapytali króla: Dlaczego uprowadzili cię ukradkiem nasi bracia, mężowie judzcy, i przeprawili przez Jordan króla wraz z jego domem, a z nim także cały orszak Dawidowy?

[42] Então, responderam todos os homens de Judá aos homens de Israel: Porque o rei é nosso parente; por que, pois, vos irais por isso? Porventura, comemos à custa do rei ou nos deu algum presente?

[42] Na to odpowiedzieli wszyscy mężowie judzcy Izraelitom: Dlatego że król jest nam bliższy. A dlaczego to popadliście w gniew z tego powodu? Czy coś uszczknęliśmy z króla albo czy został przez nas uprowadzony?

[43] Responderam os homens de Israel aos homens de Judá e disseram: Dez tantos temos no rei, e mais a nós nos toca Davi do que a vós outros; por que, pois, fizestes pouco caso de nós? Não foi a nossa palavra a primeira para fazer voltar o nosso rei? Porém a palavra dos homens de Judá foi

[43] Mężowie izraelscy jednak odpowiedzieli mężom judzkim tak: Dziesięć udziałów my mamy w królu, a także co do Dawida my mamy pierwszeństwo. Dlaczego więc zlekceważyliście nas? A czy to nie od nas wyszło pierwsze słowo, aby sprowadzić króla naszego z powrotem? A słowa

mais dura do que a palavra dos homens de Israel.

2 Samuel 20

A sedição de Seba e a sua morte

1 Então, se achou ali, por acaso, um homem de Belial, cujo nome era Seba, filho de Bicri, homem de Benjamim, o qual tocou a trombeta e disse: Não fazemos parte de Davi, nem temos herança no filho de Jessé; cada um para as suas tendas, ó Israel.

2 Então, todos os homens de Israel se separaram de Davi e seguiram Seba, filho de Bicri; porém os homens de Judá se apegaram ao seu rei, conduzindo-o desde o Jordão até Jerusalém.

3 Vindo, pois, Davi para sua casa, a Jerusalém, tomou o rei as suas dez concubinas, que deixara para cuidar da casa, e as pôs em custódia, e as sustentou, porém não coabitou com elas; e estiveram encerradas até ao dia em que morreram, vivendo como viúvas.

4 Disse o rei a Amasa: Convoca-me, para dentro de três dias, os homens de Judá e apresenta-te aqui.

5 Partiu Amasa para convocar os homens de Judá; porém demorou-se além do tempo que lhe fora aprazado.

6 Então, disse Davi a Abisai: Mais mal, agora, nos fará Seba, o filho de Bicri, do que Absalão; pelo que toma tu os servos de teu senhor e persegue-o, para que não ache para si cidades fortificadas e nos escape.

mężów judzkich były jeszcze ostrzejsze niż słowa mężów izraelskich.

II Samuela 20

Rokosz Szeby i jego stłumienie

1 Zdarzyło się, że był tam pewien niegodziwy człowiek imieniem Szeba, syn Bikriego, Beniaminita, który zadął w trąbę i zawołał: My udziału w Dawidzie nie mamy, Nie mamy dziedzictwa w synu Isajego, Izraelici, idźcie, każdy do swojego namiotu!

2 Odeszli więc wszyscy mężowie izraelscy od Dawida i poszli za Szebą, synem Bikriego; lecz mężowie judzcy od Jordanu aż po Jeruzalem skupili się wokół swojego króla.

3 A gdy Dawid przybył do swojego domu w Jeruzalemie, kazał zabrać owe dziesięć nałożnic, które pozostawił, aby strzegły domu, i oddał je pod straż; utrzymywał je, lecz z nimi nie obcował. I były one pod strażą aż do dnia swojej śmierci, żyjąc niby we wdowieństwie.

4 Potem rozkazał król Amasie: Skrzyknij mi mężów judzkich w ciągu trzech dni; ty także się staw!

5 Poszedł więc Amasa, aby skrzyknąć Judejczyków. Lecz gdy przeciągnął termin zbiórki, jaki mu król wyznaczył,

6 Rzekł Dawid do Abiszaja: Teraz Szeba wyrządzi nam większą szkodę niż Absalom; weź więc ty sługi swego pana i puść się za nim w pogoń, aby przypadkiem nie zajął jakich miast warownych i nie sprawił nam kłopotu.

[7] Então, o perseguiram os homens de Joabe, a guarda real e todos os valentes; estes saíram de Jerusalém para perseguirem Seba, filho de Bicri.

[7] Wyruszyli z nim tedy wojownicy Joaba i Kreteńczycy, i Pletejczycy wraz ze wszystkimi rycerzami, i wyszli z Jeruzalemu, aby puścić się w pogoń za Szebą, synem Bikriego.

[8] Chegando eles, pois, à pedra grande que está junto a Gibeão, Amasa veio perante eles; trazia Joabe vestes militares e sobre elas um cinto, no qual, presa aos seus lombos, estava uma espada dentro da bainha; adiantando-se ele, fez cair a espada.

[8] Gdy byli przy wielkim kamieniu, który jest w Gibeonie, Amasa ich wyprzedził. A Joab miał na sobie płaszcz żołnierski, a na nim miecz w pochwie przypasany do bioder, lecz ten mu się wysunął i wypadł.

[9] Disse Joabe a Amasa: Vais bem, meu irmão? E, com a mão direita, lhe pegou a barba, para o beijar.

[9] I rzekł Joab do Amasy: Czyś zdrów, mój bracie? I pochwycił Joab Amasę prawą ręką za brodę, pod pozorem, że chce go pocałować.

[10] Amasa não se importou com a espada que estava na mão de Joabe, de sorte que este o feriu com ela no abdômen e lhe derramou por terra as entranhas; não o feriu segunda vez, e morreu. Então, Joabe e Abisai, seu irmão, perseguiram a Seba, filho de Bicri.

[10] Amasa zaś nie zauważył miecza w drugiej ręce Joaba. Ten zaś ugodził go w brzuch, tak iż wylał jego wnętrzności na ziemię bez drugiego ciosu, i tamten umarł. Potem Joab wraz ze swoim bratem Abiszajem puścili się w pogoń za Szebą, synem Bikriego.

[11] Mas um, dentre os moços de Joabe, parou junto de Amasa e disse: Quem está do lado de Joabe e é por Davi, siga a Joabe.

[11] Jeden zaś z pachołków Joaba stał przy zwłokach i wołał: Kto sprzyja Joabowi i kto jest za Dawidem, niech podąża za Joabem.

[12] Amasa se revolvia no seu sangue no meio do caminho; vendo o moço que todo o povo parava, desviou a Amasa do caminho para o campo e lançou sobre ele um manto; porque via que todo aquele que chegava a ele parava.

[12] Amasa zaś zbroczony krwią leżał na środku gościńca; lecz gdy ten człowiek zauważył, że każdy przystaje przy nim, usunął Amasę z gościńca na pole i narzucił na niego płaszcz, ponieważ zauważył, że każdy, kto przechodził, przystawał.

[13] Uma vez afastado do caminho, todos os homens seguiram Joabe, para perseguirem Seba, filho de Bicri.

[14] Seba passou por todas as tribos de Israel até Abel-Bete-Maaca; e apenas os beritas se ajuntaram todos e o seguiram.

[15] Vieram Joabe e os homens, e o cercaram em Abel-Bete-Maaca, e levantaram contra a cidade um montão da altura do muro; e todo o povo que estava com Joabe trabalhava no muro para o derribar.

[16] Então, uma mulher sábia gritou de dentro da cidade: Ouvi, ouvi; dizei a Joabe: Chega-te cá, para que eu fale contigo.

[17] Chegando-se ele, perguntou-lhe a mulher: És tu Joabe? Respondeu: Eu sou. Ela lhe disse: Ouve as palavras de tua serva. Disse ele: Ouço.

[18] Então, disse ela: Antigamente, se costumava dizer: Peça-se conselho em Abel; e assim davam cabo das questões.

[19] Eu sou uma das pacíficas e das fiéis em Israel; e tu procuras destruir uma cidade e uma mãe em Israel; por que, pois, devorarias a herança do SENHOR?

[20] Respondeu Joabe e disse: Longe, longe de mim que eu devore e destrua!

[21] A coisa não é assim; porém um homem da região montanhosa de Efraim, cujo nome é Seba, filho de Bicri, levantou a mão contra o rei, contra Davi; entregai-me

[13] Gdy tedy uprzątnięto go z gościńca, szedł każdy za Joabem w pogoni za Szebą, synem Bikriego.

[14] Ten zaś przeciągnął przez wszystkie plemiona izraelskie aż do Abel-Beer-Maaka; zebrali się też wszyscy Bikryci i także poszli za nim.

[15] Gdy doszli tam, oblegli go w Abel-Beer-Maaka i usypali wokół miasta szaniec, sięgający aż do muru, a wszystek lud zbrojny, który był z Joabem, szturmował, aby zburzyć mur.

[16] Wtem pewna roztropna kobieta zawołała z wewnątrz miasta: Słuchajcie, słuchajcie! Powiedzcie Joabowi: Podejdź tutaj, a ja z tobą porozmawiam.

[17] A gdy podszedł do niej, kobieta zapytała: Czy ty jesteś Joab? A on odpowiedział: Ja jestem. I rzekła do niego: Wysłuchaj słów swojej służebnicy! On odpowiedział: Słucham.

[18] Ona rzekła: Dawnymi czasy mówiono tak: Niech się zapytają w Abel i w Dan, a rzecz dobrze się skończy.

[19] Ja jestem jednym ze spokojnych i wiernych miast Izraela, a ty chcesz zniszczyć gród, matkę w Izraelu. Dlaczego chcesz pochłonąć dziedzictwo Pana?

[20] W odpowiedzi Joab rzekł: Uchowaj Boże, uchowaj Boże, żebym miał gubić i niszczyć!

[21] Nie tak ma się ta sprawa; lecz pewien człowiek z pogórza efraimskiego imieniem Szeba, syn Bikriego, podniósł swoją rękę na króla, na Dawida; wydajcie jego

só este, e retirar-me-ei da cidade. Então, disse a mulher a Joabe: Eis que te será lançada a sua cabeça pelo muro.

[22] E a mulher, na sua sabedoria, foi ter com todo o povo, e cortaram a cabeça de Seba, filho de Bicri, e a lançaram a Joabe. Então, tocou este a trombeta, e se retiraram da cidade, cada um para sua casa. E Joabe voltou a Jerusalém, a ter com o rei.

Oficiais de Davi

2 Samuel 8.15-18; 1 Crônicas 18.14-17

[23] Joabe era comandante de todo o exército de Israel; e Benaia, filho de Joiada, da guarda real;

[24] Adorão, dos que estavam sujeitos a trabalhos forçados; Josafá, filho de Ailude, era o cronista.

[25] Seva, o escrivão; Zadoque e Abiatar, os sacerdotes;

[26] e também Ira, o jairita, era ministro de Davi.

2 Samuel 21

Vingados os gibeonitas

[1] Houve, em dias de Davi, uma fome de três anos consecutivos. Davi consultou ao SENHOR, e o SENHOR lhe disse: Há culpa de sangue sobre Saul e sobre a sua casa, porque ele matou os gibeonitas.

[2] Então, chamou o rei os gibeonitas e lhes falou. Os gibeonitas não eram dos filhos de Israel, mas do resto dos amorreus; e os filhos de Israel lhes tinham jurado poupá-los, porém Saul procurou destruí-los no seu zelo pelos filhos de Israel e de Judá.

samego, a odstąpię od miasta. Wtedy rzekła ta kobieta do Joaba: Zaraz zostanie ci wyrzucona jego głowa przez mur.

[22] I kobieta ta zwróciła się do całego ludu ze swoją mądrością, i ucięli Szebie, synowi Bikriego, głowę, i rzucili ją Joabowi. Ten zaś kazał zatrąbić i odstąpili od miasta. Każdy udał się do swego namiotu, Joab zaś powrócił do Jeruzalemu, do króla.

Dostojnicy królewskiego dworu Dawida

[23] Joab został postawiony nad całym wojskiem izraelskim, Benaja, syn Jehojady, nad Kreteńczykami i Pletejczykami,

[24] Adoram nad pańszczyzną, Jehoszafat, syn Achiluda, był kanclerzem,

[25] Szewa pisarzem, Sadok i Ebiatar kapłanami.

[26] Również Ira Jairyta był kapłanem Dawida.

II Samuela 21

Zemsta Gibeonitów na potomstwie Saula

[1] Za panowania Dawida nastał raz głód, który trwał trzy lata z rzędu; Dawid więc szukał wyroczni Pańskiej, a Pan rzekł: Na Saulu i na jego domu ciąży wina przelewu krwi, dlatego że wytracił Gibeonitów.

[2] Wtedy król wezwał Gibeonitów i zapytał ich - Gibeonici zaś nie pochodzą z synów izraelskich, ale z pozostałości po Amorejczykach i chociaż synowie izraelscy zawarli z nimi przymierze potwierdzone przysięgą, Saul w swej

gorliwości o Izraela i Judę starał się ich wytępić -

3 Perguntou Davi aos gibeonitas: Que quereis que eu vos faça? E que resgate vos darei, para que abençoeis a herança do SENHOR?

3 Otóż Dawid zapytał Gibeonitów: Co mam dla was uczynić i czym was przejednać, abyście pobłogosławili dziedzictwo Pańskie?

4 Então, os gibeonitas lhe disseram: Não é por prata nem ouro que temos questão com Saul e com sua casa; nem tampouco pretendemos matar pessoa alguma em Israel. Disse Davi: Que é, pois, que quereis que vos faça?

4 Gibeonici odpowiedzieli mu: Nie chodzi nam ani o srebro, ani o złoto, co się tyczy Saula i jego domu, nie do nas też należy to, aby kogoś przyprawić w Izraelu o śmierć. Zapytał tedy Dawid: Czego więc żądacie, abym dla was uczynił?

5 Responderam ao rei: Quanto ao homem que nos destruiu e procurou que fôssemos assolados, sem que pudéssemos subsistir em limite algum de Israel,

5 Oni odpowiedzieli królowi: Z synów tego męża, który nas wytracił i który przemyśliwał nad tym, jak nas wytępić tak, iżbyśmy przestali istnieć na całym obszarze Izraela,

6 de seus filhos se nos dêem sete homens, para que os enforquemos ao SENHOR, em Gibeá de Saul, o eleito do SENHOR. Disse o rei: Eu os darei.

6 Niech nam wydadzą siedmiu mężów, a my wbijemy ich na pal w Gibeonie na górze Pańskiej. I rzekł król: Wydam ich wam.

7 Porém o rei poupou a Mefibosete, filho de Jônatas, filho de Saul, por causa do juramento ao SENHOR, que entre eles houvera, entre Davi e Jônatas, filho de Saul.

7 Oszczędził jednak król Mefiboszeta, syna Jonatana, syna Saula, ze względu na przysięgę, jaką wobec Pana nawzajem sobie złożyli Dawid z jednej, a Jonatan, syn Saula, z drugiej strony.

8 Porém tomou o rei os dois filhos de Rispa, filha de Aiá, que tinha tido de Saul, a saber, a Armoni e a Mefibosete, como também os cinco filhos de Merabe, filha de Saul, que tivera de Adriel, filho de Barzilai, meolatita;

8 Kazał więc król pojmać dwóch synów Rispy, córki Ajji, których urodziła Saulowi, mianowicie Armoniego i Mefiboszeta, i pięciu synów Mikal, córki Saulowej, których urodziła ona Adrielowi, synowi Barzillaja z Mecholi,

9 e os entregou nas mãos dos gibeonitas, os quais os enforcaram no monte, perante o SENHOR; caíram os sete juntamente.

9 I wydał ich Gibeonitom. Ci wbili ich na pal na górze przed Panem, tak iż siedmiu ich zginęło naraz. Pozbawieni zaś zostali

Foram mortos nos dias da ceifa, nos primeiros dias, no princípio da ceifa da cevada.

10 Então, Rispa, filha de Aiá, tomou um pano de saco e o estendeu para si sobre uma penha, desde o princípio da ceifa até que sobre eles caiu água do céu; e não deixou que as aves do céu se aproximassem deles de dia, nem os animais do campo, de noite.

11 Foi dito a Davi o que fizera Rispa, filha de Aiá e concubina de Saul.

12 Então, foi Davi e tomou os ossos de Saul e os ossos de Jônatas, seu filho, dos moradores de Jabes-Gileade, os quais os furtaram da praça de Bete-Seã, onde os filisteus os tinham pendurado, no dia em que feriram Saul em Gilboa.

13 Dali, transportou os ossos de Saul e os ossos de Jônatas, seu filho; e ajuntaram também os ossos dos enforcados.

14 Enterraram os ossos de Saul e de Jônatas, seu filho, na terra de Benjamim, em Zela, na sepultura de Quis, seu pai. Fizeram tudo o que o rei ordenara. Depois disto, Deus se tornou favorável para com a terra.

Gigantes mortos pelos homens de Davi

1 Crônicas 20.4-8

15 De novo, fizeram os filisteus guerra contra Israel. Desceu Davi com os seus

życia w pierwszych dniach żniwa na początku żniwa jęczmiennego.

10 Lecz Rispa, córka Ajji, wzięła szatę żałobną i rozścieliła ją sobie na skale, od początku żniwa aż do czasu, gdy spadł na nich deszcz z nieba. Nie dopuściła, aby ptactwo niebieskie rzucało się na nich w dzień, a dzikie zwierzęta w nocy.

Dawid urządza pogrzeb szczątkom Saula i jego potomków

11 A gdy doniesiono Dawidowi o tym, co zrobiła Rispa, córka Ajji, nałożnica Saulowa,

12 Wyruszył Dawid i kazał mieszkańcom Jabesz Gileadzkiego wydać sobie kości Saula i kości Jonatana, jego syna. Oni bowiem zabrali je potajemnie z rynku Betszeanu, gdzie ich powiesili na palu Filistyńczycy w tym dniu, kiedy Filistyńczycy pobili Saula pod Gilboa.

13 Wywiózł on stamtąd kości Saula i kości Jonatana, jego syna, następnie zabrali też kości wbitych na pal

14 I pochowali kości Saula i kości Jonatana, jego syna, w ziemi Beniaminitów w Sela, w grobie Kisza, jego ojca. Wszystko uczyniono zgodnie z nakazem króla. Odtąd Bóg był znowu łaskawy dla ziemi.

Bohaterskie czyny wojowników Dawida w walkach z Filistyńczykami

15 Gdy pewnego razu znowu wybuchła wojna między Filistyńczykami a Izraelem i Dawid wyruszył wespół ze swoimi

homens, e pelejaram contra os filisteus, ficando Davi mui fatigado.

[16] Isbi-Benobe descendia dos gigantes; o peso do bronze de sua lança era de trezentos siclos, e estava cingido de uma armadura nova; este intentou matar a Davi.

[17] Porém Abisai, filho de Zeruia, socorreu-o, feriu o filisteu e o matou; então, os homens de Davi lhe juraram, dizendo: Nunca mais sairás conosco à peleja, para que não apagues a lâmpada de Israel.

[18] Depois disto, houve ainda, em Gobe, outra peleja contra os filisteus; então, Sibecai, o husatita, feriu a Safe, que era descendente dos gigantes.

[19] Houve ainda, em Gobe, outra peleja contra os filisteus; e Elanã, filho de Jaaré-Oregim, o belemita, feriu a Golias, o geteu, cuja lança tinha a haste como eixo de tecelão.

[20] Houve ainda outra peleja; esta foi em Gate, onde estava um homem de grande estatura, que tinha em cada mão e em cada pé seis dedos, vinte e quatro ao todo; também este descendia dos gigantes.

[21] Quando ele injuriava a Israel, Jônatas, filho de Siméia, irmão de Davi, o feriu.

[22] Estes quatro nasceram dos gigantes em Gate; e caíram pela mão de Davi e pela mão de seus homens.

2 Samuel 22

Cântico de Davi em ações de graças

Salmos 18.1-50

wojownikami, aby stoczyć walkę z Filistyńczykami, a Dawid był zmęczony,

[16] Postanowił wtedy Iszbi z Not, potomek rodu olbrzymów, którego włócznia ważyła trzysta sykli kruszcu, a który miał przypasany nowy miecz, zabić Dawida.

[17] Lecz Abiszaj, syn Serui, przyszedł mu z pomocą, ugodził Filistyńczyka i zabił go. Wtedy wojownicy Dawida zaprzysięgli go tymi słowy: Nie możesz już wyruszać z nami na wojnę, abyś nie zgasił pochodni Izraela.

[18] Zdarzyło się potem, że ponownie doszło do walki z Filistyńczykami w Gob, i wtedy Sybbekai Chuszatyta zabił Safa, który także wywodził się z rodu olbrzymów.

[19] Gdy następnie znowu wybuchła w Gob walka z Filistyńczykami, Elchanan, syn Jaira z Betlejemu, położył trupem Goliata Gittejczyka, którego drzewce włóczni miały rozmiary wału tkackiego.

[20] Potem była jeszcze jedna walka w Gat. Był tam pewien mąż ogromnego wzrostu, mający po sześć palców u rąk i nóg, czyli razem dwadzieścia cztery, który także wywodził się z rodu olbrzymów. Gdy złorzeczył on Izraelowi, położył go trupem Jonatan, syn Szymei, brata Dawida.

[21] Wymienieni czterej wywodzili się z rodu olbrzymów w Gat, a polegli z ręki Dawida i z ręki jego wojowników.

II Samuela 22

Dziękczynna pieśń Dawida

[1] Falou Davi ao SENHOR as palavras deste cântico, no dia em que o SENHOR o livrou das mãos de todos os seus inimigos e das mãos de Saul.

[1] Gdy Pan wyrwał Dawida z ręki wszystkich jego nieprzyjaciół i z ręki Saula, przemówił on przed Panem słowami następującej pieśni:

[2] E disse: O SENHOR é a minha rocha, a minha cidadela, o meu libertador;

[2] Pan jest opoką moją i twierdzą moją, i wybawicielem moim,

[3] o meu Deus, o meu rochedo em que me refugio; o meu escudo, a força da minha salvação, o meu baluarte e o meu refúgio. Ó Deus, da violência tu me salvas.

[3] Bóg skałą moją, jemu ufam, Tarczą moją, rogiem zbawienia mojego, schronieniem moim i ucieczką moją, Wybawicielem moim, który mnie od przemocy wybawia.

[4] Invoco o SENHOR, digno de ser louvado, e serei salvo dos meus inimigos.

[4] Uwielbionego wzywam, Pana, I będę wybawiony od nieprzyjaciół moich.

[5] Porque ondas de morte me cercaram, torrentes de impiedade me impuseram terror;

[5] Ogarnęły mnie fale śmierci, Nurty groźne przeraziły mnie,

[6] cadeias infernais me cingiram, e tramas de morte me surpreenderam.

[6] Więzy grobu spętały mnie, Pochwyciły mnie sidła śmierci.

[7] Na minha angústia, invoquei o SENHOR, clamei a meu Deus; ele, do seu templo, ouviu a minha voz, e o meu clamor chegou aos seus ouvidos.

[7] Gdy jestem w niedoli, wzywam Pana i Boga mojego wzywam, A On wysłuchuje z świątyni swojej głosu mojego. I wołanie moje dociera do uszu jego.

[8] Então, a terra se abalou e tremeu, vacilaram também os fundamentos dos céus e se estremeceram, porque ele se indignou.

[8] Poruszyła i zatrzęsła się ziemia, Podwaliny nieba zadrżały, Zachwiały się, gdyż rozgniewał się na mnie.

[9] Das suas narinas, subiu fumaça, e, da sua boca, fogo devorador; dele saíram carvões, em chama.

[9] Dym wystąpił z nozdrzy jego, A ogień z ust jego pożera, Węgle rozżarzone rozpalają się od niego.

[10] Baixou ele os céus, e desceu, e teve sob os pés densa escuridão.

[10] Pochylił niebiosa i zstąpił, Mrok jest pod stopami jego.

[11] Cavalgava um querubim e voou; e foi visto sobre as asas do vento.

[11] Dosiadł cheruba i wzleciał, I ukazał się na skrzydłach wiatru,

[12] Por pavilhão pôs, ao redor de si, trevas, ajuntamento de águas, nuvens dos céus.

[12] Roztoczył ciemność wokół siebie jakby szałas, Ciemne wody i gęste obłoki.

[13] Do resplendor que diante dele havia, brasas de fogo se acenderam.

[14] Trovejou o SENHOR desde os céus; o Altíssimo levantou a sua voz.

[15] Despediu setas, e espalhou os meus inimigos, e raios, e os desbaratou.

[16] Então, se viu o leito das águas, e se descobriram os fundamentos do mundo, pela repreensão do SENHOR, pelo iroso resfolgar das suas narinas.

[17] Do alto, me estendeu ele a mão e me tomou; tirou-me das muitas águas.

[18] Livrou-me do forte inimigo, dos que me aborreciam, porque eram mais poderosos do que eu.

[19] Assaltaram-me no dia da minha calamidade, mas o SENHOR me serviu de amparo.

[20] Trouxe-me para um lugar espaçoso; livrou-me, porque ele se agradou de mim.

[21] Retribuiu-me o SENHOR segundo a minha justiça, recompensou-me conforme a pureza das minhas mãos.

[22] Pois tenho guardado os caminhos do SENHOR e não me apartei perversamente do meu Deus.

[23] Porque todos os seus juízos me estão presentes, e dos seus estatutos não me desviei.

[24] Também fui inculpável para com ele e me guardei da iniqüidade.

[13] Od blasku, który z niego bije, zapłonęły węgle rozżarzone.

[14] Pan zagrzmiał z nieba, Najwyższy wydał głos z siebie,

[15] Wypuścił strzały i rozrzucił je, Błyskawicę, i pognał je.

[16] Wtedy ukazały się głębiny morza, Odsłoniły się podwaliny ziemi, Od groźnego łajania Pana, Od podmuchu z nozdrzy jego,

[17] Sięgnął z wysokości i pochwycił mnie, Wyciągnął mnie z toni wielkiej,

[18] Wyrwał mnie mocnemu nieprzyjacielowi mojemu, Tym, którzy mnie nienawidzą, Choć są mocniejsi ode mnie.

[19] Napadli na mnie w dniu niedoli mojej, Ale Pan stał się podporą moją.

[20] Wyprowadził mnie na miejsce przestronne, Wyratował mnie, gdyż mnie sobie upodobał.

[21] Wynagradza mnie według sprawiedliwości mojej, Według czystości rąk moich odpłaca mi.

[22] Albowiem strzegłem dróg Pańskich I nie odszedłem, grzesząc, od Boga mojego.

[23] Gdyż wszystkie prawa jego mam przed oczyma, A od przykazań jego nie odstąpiłem

[24] I byłem bez winy wobec niego, Wystrzegałem się wszelkiego grzechu.

[25] Daí, retribuir-me o SENHOR segundo a minha justiça, segundo a minha pureza diante dos seus olhos.

[25] Dlatego Pan odpłaca mi według sprawiedliwości mojej, Według czystości mojej, która wobec niego obowiązuje.

[26] Para com o benigno, benigno te mostras; com o íntegro, também íntegro.

[26] Z łaskawym postępujesz łaskawie, Z mężem nienagannym nienagannie,

[27] Com o puro, puro te mostras; com o perverso, inflexível.

[27] Ze szczerym postępujesz szczerze, Z przewrotnym surowo.

[28] Tu salvas o povo humilde, mas, com um lance de vista, abates os altivos.

[28] Lud uciśniony wybawiasz, Oczy wyniosłych poniżasz,

[29] Tu, SENHOR, és a minha lâmpada; o SENHOR derrama luz nas minhas trevas.

[29] Gdyż ty jesteś pochodnią moją, Panie, Pan rozjaśnia ciemność moją.

[30] Pois contigo desbarato exércitos, com o meu Deus, salto muralhas.

[30] Gdyż dzięki tobie przebiję się przez zgraję, Dzięki Bogu mojemu przeskoczę mur.

[31] O caminho de Deus é perfeito; a palavra do SENHOR é provada; ele é escudo para todos os que nele se refugiam.

[31] Bóg jest doskonały w postępowaniu swoim, Słowo Pańskie spolegliwe. On jest tarczą dla wszystkich, którzy mu ufają.

[32] Pois quem é Deus, senão o SENHOR? E quem é rochedo, senão o nosso Deus?

[32] Bo któż jest Bogiem oprócz Pana I któż skałą oprócz Boga naszego?

[33] Deus é a minha fortaleza e a minha força e ele perfeitamente desembaraça o meu caminho.

[33] Ten Bóg opasał mnie mocą I prostą uczynił drogę moją.

[34] Ele deu a meus pés a ligeireza das corças e me firmou nas minhas alturas.

[34] Nogi moje upodobnił do nóg jelenich, Na miejscach wyżynnych postawił mnie.

[35] Ele adestrou as minhas mãos para o combate, de sorte que os meus braços vergaram um arco de bronze.

[35] Zaprawia do walki ręce moje, Sprawia, że ramię moje zdoła napiąć łuk spiżowy.

[36] Também me deste o escudo do teu salvamento, e a tua clemência me engrandeceu.

[36] Dałeś mi tarczę zbawienia twego, A pobłażliwość twoja zmogła mnie.

[37] Alongaste sob meus passos o caminho, e os meus pés não vacilaram.

[37] Poszerzyłeś miejsce, po którym kroczyć mogę, A stawy moje nie chwieją się.

[38] Persegui os meus inimigos, e os derrotei, e só voltei depois de haver dado cabo deles.

[38] Gdy puszczam się pogoń za wrogami moimi, wytracam ich I nie zawracam, dopóki ich nie wygubię.

[39] Acabei com eles, esmagando-os a tal ponto, que não puderam levantar-se; caíram sob meus pés.

[39] Gubię ich i rozbijam, tak iż już powstać nie mogą I padają pod nogi moje.

[40] Pois de força me cingiste para o combate e me submeteste os que se levantaram contra mim.

[40] Opasałeś mnie mocą do walki, Powaliłeś pode mną tych, którzy przeciwko mnie powstali,

[41] Também puseste em fuga os meus inimigos, e os que me odiaram, eu os exterminei.

[41] Sprawiasz, że wrogowie moi tył podają, Tym, którzy mnie nienawidzą, nakazuję milczenie.

[42] Olharam, mas ninguém lhes acudiu, sim, para o SENHOR, mas ele não respondeu.

[42] Wyglądają pomocy, a tu nie ma, kto by ratował, Wołają do Pana, lecz On nie daje odpowiedzi.

[43] Então, os moí como o pó da terra; esmaguei-os e, como a lama das ruas, os amassei.

[43] Starłem ich jak proch ziemi, Jak błoto ulic rozdeptałem ich na miazgę.

[44] Das contendas do meu povo me livraste e me fizeste cabeça das nações; povo que não conheci me serviu.

[44] Uwolniłeś mnie od zatargów z ludem moim, Ustrzegłeś mnie jako głowę narodów, Ludy, których nie znałem, są mi podległe.

[45] Os estrangeiros se me sujeitaram; ouvindo a minha voz, me obedeceram.

[45] Cudzoziemcy schlebiają mi, Zaledwie posłyszeli o mnie, już byli mi posłuszni.

[46] Sumiram-se os estrangeiros e das suas fortificações saíram espavoridos.

[46] Cudzoziemcy opadli z sił I z drżeniem wychodzą z zamków swoich.

[47] Vive o SENHOR, e bendita seja a minha Rocha! Exaltado seja o meu Deus, a Rocha da minha salvação!

[47] Pan żyje, błogosławiona jest opoka moja, Wywyższony niech będzie Bóg, skała zbawienia mojego!

[48] O Deus que por mim tomou vingança e me submeteu povos;

[48] Bóg, który jest mścicielem moim, Który podbił pod władanie moje ludy,

[49] o Deus que me tirou dentre os meus inimigos; sim, tu que me exaltaste acima dos meus adversários e me livraste do homem violento.

[49] Który wyzwala mnie z zależności od wrogów moich. Wywyższyłeś mnie nad tych, którzy przeciwko mnie powstali, Wyratowałeś mnie od gwałtowników.

[50] Celebrar-te-ei, pois, entre as nações, ó SENHOR, e cantarei louvores ao teu nome.

[50] Dlatego chwalić cię będę, Panie, wśród narodów, Imieniu twojemu śpiewać będę.

[51] É ele quem dá grandes vitórias ao seu rei e usa de benignidade para com o seu ungido, com Davi e sua posteridade, para sempre.

2 Samuel 23

As últimas palavras de Davi

[1] São estas as últimas palavras de Davi: Palavra de Davi, filho de Jessé, palavra do homem que foi exaltado, do ungido do Deus de Jacó, do mavioso salmista de Israel.

[2] O Espírito do SENHOR fala por meu intermédio, e a sua palavra está na minha língua.

[3] Disse o Deus de Israel, a Rocha de Israel a mim me falou: Aquele que domina com justiça sobre os homens, que domina no temor de Deus,

[4] é como a luz da manhã, quando sai o sol, como manhã sem nuvens, cujo esplendor, depois da chuva, faz brotar da terra a erva.

[5] Não está assim com Deus a minha casa? Pois estabeleceu comigo uma aliança eterna, em tudo bem definida e segura. Não me fará ele prosperar toda a minha salvação e toda a minha esperança?

[6] Porém os filhos de Belial serão todos lançados fora como os espinhos, pois não podem ser tocados com as mãos,

[7] mas qualquer, para os tocar, se armará de ferro e da haste de uma lança; e a fogo serão totalmente queimados no seu lugar.

Os valentes de Davi

1 Crônicas 11.10-47

[51] Który wielkie wybawienie zgotowałeś królowi twojemu, Łaskę wyświadczasz pomazańcowi twojemu, Dawidowi i potomstwu jego na wieki.

II Samuela 23

Ostatnie słowa Dawida

[1] To są ostatnie słowa Dawida: Wypowiedź Dawida, syna Isajego, wypowiedź męża wysoko wyniesionego, Pomazańca Jakubowego i miłego piewcy izraelskiego:

[2] Duch Pana przemawia przeze mnie, A słowo jego jest na języku moim.

[3] Rzekł Bóg Izraela, przemówiła do mnie opoka Izraela: Kto sprawiedliwie panuje nad ludźmi, Kto panuje w bojaźni Bożej,

[4] Jest jak brzask poranku, gdy słońce poranne wschodzi na bezchmurnym niebie, Jak deszcz, który sprawia, że ruń wychodzi z ziemi.

[5] Czy nie tak jest z domem moim u Boga? Wszak przymierze wieczne zawarł ze mną, Pod każdym względem ułożone i zabezpieczone. Czyżby nie miał rozwinąć wszystkiego, Co dotyczy zbawienia mojego i co jest życzeniem moim?

[6] Lecz nikczemnicy, wszyscy oni są jak ciernie rozwiane, Których nie bierze się do ręki.

[7] Nikt ich nie tknie, Chyba że uzbroi się w żelazo i w drzewce włóczni, I ogniem zostają spalone tam, gdzie są.

Rycerze Dawida i ich najsławniejsze czyny

[8] São estes os nomes dos valentes de Davi: Josebe-Bassebete, filho de Taquemoni, o principal de três; este brandiu a sua lança contra oitocentos e os feriu de uma vez.

[8] To są imiona rycerzy Dawidowych: Joszeb-Baszszebet, Tachmonita, najprzedniejszy z trzech; on to wywinął włócznią nad ośmiuset, których pobił za jednym zamachem.

[9] Depois dele, Eleazar, filho de Dodô, filho de Aoí, entre os três valentes que estavam com Davi, quando desafiaram os filisteus ali reunidos para a peleja. Quando já se haviam retirado os filhos de Israel,

[9] Za nim idzie Eleazar, syn Dodiego, wnuk Achochiego. Był to jeden z trzech rycerzy, którzy byli z Dawidem, gdy lżono Filistyńczyków zebranych tam do bitwy. Gdy wtedy wojownicy izraelscy ustępowali,

[10] ele se levantou e feriu os filisteus, até lhe cansar a mão e ficar pegada à espada; naquele dia, o SENHOR efetuou grande livramento; e o povo voltou para onde Eleazar estava somente para tomar os despojos.

[10] On stanął i bił Filistyńczyków, aż mu zdrętwiała ręka i przywarła do miecza, a Pan dał w tym dniu wielkie zwycięstwo. Wtedy wojsko zawróciło za jego przykładem, lecz już tylko po to, aby złupić poległych.

[11] Depois dele, Sama, filho de Agé, o hararita, quando os filisteus se ajuntaram em Leí, onde havia um pedaço de terra cheio de lentilhas; e o povo fugia de diante dos filisteus.

[11] Za nim idzie Szamma, syn Agea, Hararejczyk. Pewnego razu Filistyńczycy ściągnęli do Chaja, gdzie była działka pola obsiana soczewicą. Gdy wojsko pierzchnęło przed Filistyńczykami,

[12] Pôs-se Sama no meio daquele terreno, e o defendeu, e feriu os filisteus; e o SENHOR efetuou grande livramento.

[12] On stanął w środku działki, odbił im ją i pobił Filistyńczyków, a Pan dał wielkie zwycięstwo.

[13] Também três dos trinta cabeças desceram e, no tempo da sega, foram ter com Davi, à caverna de Adulão; e uma tropa de filisteus se acampara no vale dos Refains.

[13] Co dotyczy tych trzech spośród trzydziestu dowódców, to zstąpili oni i przyszli w okresie żniwa do Dawida do pieczary Adullam, podczas gdy oddział Filistyńczyków obozował w dolinie Refaim.

[14] Davi estava na fortaleza, e a guarnição dos filisteus, em Belém.

[14] Dawid przebywał wtedy w warowni, a w Betlejemie stała wówczas załoga filistyńska.

[15] Suspirou Davi e disse: Quem me dera beber água do poço que está junto à porta de Belém!

[16] Então, aqueles três valentes romperam pelo acampamento dos filisteus, e tiraram água do poço junto à porta de Belém, e tomaram-na, e a levaram a Davi; ele não a quis beber, porém a derramou como libação ao SENHOR.

[17] E disse: Longe de mim, ó SENHOR, fazer tal coisa; beberia eu o sangue dos homens que lá foram com perigo de sua vida? De maneira que não a quis beber. São estas as coisas que fizeram os três valentes.

[18] Também Abisai, irmão de Joabe, filho de Zeruia, era cabeça de trinta; e alçou a sua lança contra trezentos e os feriu. E tinha nome entre os primeiros três.

[19] Era ele mais nobre do que os trinta e era o primeiro deles; contudo, aos primeiros três não chegou.

[20] Também Benaia, filho de Joiada, era homem valente de Cabzeel e grande em obras; feriu ele dois heróis de Moabe. Desceu numa cova e nela matou um leão no tempo da neve.

[21] Matou também um egípcio, homem de grande estatura; o egípcio trazia uma lança, mas Benaia o atacou com um cajado, arrancou-lhe da mão a lança e com ela o matou.

[22] Estas coisas fez Benaia, filho de Joiada, pelo que teve nome entre os primeiros três valentes.

[15] Dawid miał pragnienie, rzekł więc: Kto da mi się napić wody ze studni betlejemskiej, która jest przy bramie?

[16] Wtedy to ci trzej rycerze przebili się przez obóz filistyński, naczerpali wody ze studni betlejemskiej, która jest przy bramie, i przynieśli ją Dawidowi. Lecz Dawid nie chciał jej pić, ale wylał ją jako ofiarę laną dla Pana,

[17] Mówiąc: Niech mnie Pan zachowa, abym to miał uczynić. Czyż miałbym pić krew mężów, którzy poszli z narażeniem własnego życia? I nie chciał jej pić. Tego dokonali ci trzej rycerze.

[18] A na czele owych trzydziestu stał Abiszaj, brat Joaba, syn Serui. Wywijał on włócznią nad trzystu, których położył trupem, miał więc też sławę między tymi trzydziestoma.

[19] Między tymi trzydziestoma był poważany i on był ich wodzem, lecz owym trzem nie dorównał.

[20] A Benaja, syn Jehojady, mąż dzielny, który dokonał wielu czynów, pochodził z Kabseel. Zabił on obu synów Ariela z Moabu. On też, gdy pewnego razu spadł śnieg, zstąpił do dołu i zabił tam lwa.

[21] Zabił on również pewnego Egipcjanina olbrzymiego wzrostu. Egipcjanin ten miał w ręku włócznię, on zaś podszedł do niego z kijem tylko, wyrwał Egipcjaninowi z ręki włócznię i zabił go tą jego włócznią.

[22] Tego to dokonał Benaja, syn Jehojady, miał więc sławę między tymi trzydziestoma rycerzami.

[23] Era mais nobre do que os trinta, porém aos três primeiros não chegou, e Davi o pôs sobre a sua guarda.

[24] Entre os trinta figuravam: Asael, irmão de Joabe; Elanã, filho de Dodô, de Belém;

[25] Sama, harodita; Elica, harodita;

[26] Heles, paltita; Ira, filho de Iques, tecoíta;

[27] Abiezer, anatotita; Mebunai, husatita;

[28] Zalmom, aoíta; Maarai, netofatita;

[29] Helebe, filho de Baaná, netofatita; Itai, filho de Ribai, de Gibeá, dos filhos de Benjamim;

[30] Benaia, piratonita; Hidai, do ribeiro de Gaás;

[31] Abi-Albom, arbatita; Azmavete, barumita;

[32] Eliaba, saalbonita; os filhos de Jasém; Jônatas;

[33] Sama, hararita; Aião, filho de Sarar, ararita;

[34] Elifelete, filho de Aasbai, filho de um maacatita; Eliã, filho de Aitofel, gilonita;

[35] Hezrai, carmelita; Paarai, arbita;

[36] Igal, filho de Natã, de Zobá; Bani, gadita;

[37] Zeleque, amonita; Naarai, beerotita, o que trazia as armas de Joabe, filho de Zeruia;

[38] Ira, itrita; Garebe, itrita;

[39] Urias, heteu; ao todo, trinta e sete.

2 Samuel 24

[23] Między tymi trzydziestoma był poważany, lecz owym trzem nie dorównał. Dawid postawił go na czele swojej straży przybocznej.

[24] Między tymi trzydziestoma był Asael, brat Joaba, oraz Elchanan, syn Dody z Betlejemu,

[25] Szamma z Charod, Elika z Charod,

[26] Cheles z Pelet, Ira, syn Ikkesza z Tekoa,

[27] Abiezer z Anatot, Mebunai z Chuszy,

[28] Salmon z Achoach, Macharai z Netofy,

[29] Cheleb, syn Baany z Netofy, Ittaj, syn Rybaja z Gibei Beniaminickiej,

[30] Benajahu z Pireatonu, Hiddai z Nachale-Gaasz,

[31] Abi-Albon z Arbe, Azmawet z Barchuma,

[32] Eliachba z Szaalbon, Bene-Jaszen, Jehonatan,

[33] Szamma z Harar, Achiam, syn Szarara z Araru,

[34] Elipelet, syn Achasbaja z Maaka, Eliam, syn Achitofela z Gilo.

[35] Chesraj z Karmelu, Paarai z Arby,

[36] Jigal, syn Natana z Soby, Bani z Gad,

[37] Selek Ammonita, Nacharai z Beerot, giermek Joaba, syna Serui,

[38] Ira z Jeter, Gareb z Jeter,

[39] Uriasz Chetejczyk, razem wszystkich trzydziestu siedmiu.

II Samuela 24

O levantamento do censo
1 Crônicas 21.1-6

[1] Tornou a ira do SENHOR a acender-se contra os israelitas, e ele incitou a Davi contra eles, dizendo: Vai, levanta o censo de Israel e de Judá.

[2] Disse, pois, o rei a Joabe, comandante do seu exército: Percorre todas as tribos de Israel, de Dã até Berseba, e levanta o censo do povo, para que eu saiba o seu número.

[3] Então, disse Joabe ao rei: Ora, multiplique o SENHOR, teu Deus, a este povo cem vezes mais, e o rei, meu senhor, o veja; mas por que tem prazer nisto o rei, meu senhor?

[4] Porém a palavra do rei prevaleceu contra Joabe e contra os chefes do exército; saiu, pois, Joabe com os chefes do exército da presença do rei, a levantar o censo do povo de Israel.

[5] Tendo eles passado o Jordão, acamparam-se em Aroer, à direita da cidade que está no meio do vale de Gade, e foram a Jazer.

[6] Daqui foram a Gileade e chegaram até Cades, na terra dos heteus; seguiram a Dã-Jaã e viraram-se para Sidom;

[7] chegaram à fortaleza de Tiro e a todas as cidades dos heveus e dos cananeus, donde saíram para o Neguebe de Judá, a Berseba.

[8] Assim, percorreram toda a terra e, ao cabo de nove meses e vinte dias, chegaram a Jerusalém.

Spis ludności i jego następstwa

[1] Potem ponownie rozgorzał gniew Pana na Izraela, tak iż pobudził Dawida przeciwko nim, mówiąc: Nuże, policz Izraela i Judę!

[2] Rzekł więc król do Joaba i do dowódców wojsk, którzy byli przy nim: Obejdźcie wszystkie plemiona izraelskie od Dan aż po Beer-Szebę i przeprowadźcie spis ludności, abym się dowiedział, ile jej jest.

[3] Lecz Joab rzekł do króla: Oby Pan, twój Bóg, pomnożył lud stokrotnie w porównaniu z tym, ile go jest teraz, i oby oglądały to jeszcze oczy mojego pana, króla! Ale dlaczego mój pan, król, chce tego?

[4] Słowo króla przeważyło jednak wobec Joaba i wobec dowódców wojska. Wyruszył więc Joab i dowódcy wojska od króla, aby przeprowadzić spis ludności w Izraelu.

[5] Przeprawili się więc przez Jordan i zaczęli od Aroer i od miasta, które leży w środku doliny, w kierunku na Gad i Jaezer.

[6] Następnie poszli do Gileadu i do ziemi Chetejczyków, do Kadesz; a gdy doszli do Dan, skręcili od Dan w stronę Sydonu,

[7] Potem doszli do twierdzy Tyr i do wszystkich grodów Chiwwijczyków i Kananejczyków, skąd pociągnęli do południowej Judei aż do Beer-Szeby.

[8] Gdy tak obeszli cały kraj, doszli po upływie dziewięciu miesięcy i dwudziestu dni do Jeruzalemu.

[9] Deu Joabe ao rei o recenseamento do povo: havia em Israel oitocentos mil homens de guerra, que puxavam da espada; e em Judá eram quinhentos mil.

[9] Joab podał królowi wynik spisu ludności, było mianowicie w Izraelu osiemset tysięcy mężczyzn zdatnych do walki orężnej, w Judzie zaś pięćset tysięcy mężczyzn.

Davi escolhe o castigo

1 Crônicas 21.7-17

[10] Sentiu Davi bater-lhe o coração, depois de haver recenseado o povo, e disse ao SENHOR: Muito pequei no que fiz; porém, agora, ó SENHOR, peço-te que perdoes a iniqüidade do teu servo; porque procedi mui loucamente.

[10] Lecz potem Dawida ruszyło sumienie, że kazał przeprowadzić spis ludności. Rzekł więc Dawid do Pana: Zgrzeszyłem bardzo, że to uczyniłem; lecz teraz, Panie, odpuść winę sługi twego, gdyż postąpiłem bardzo nierozsądnie.

[11] Ao levantar-se Davi pela manhã, veio a palavra do SENHOR ao profeta Gade, vidente de Davi, dizendo:

[11] A gdy Dawid wstał rano, takie słowo Pańskie doszło proroka Gada, jasnowidza Dawidowego:

[12] Vai e dize a Davi: Assim diz o SENHOR: Três coisas te ofereço; escolhe uma delas, para que ta faça.

[12] Idź i przemów do Dawida: Tak mówi Pan: Daję ci do wyboru trzy rzeczy, wybierz sobie jedną z nich, a Ja ci ją spełnię.

[13] Veio, pois, Gade a Davi e lho fez saber, dizendo: Queres que sete anos de fome te venham à tua terra? Ou que, por três meses, fujas diante de teus inimigos, e eles te persigam? Ou que, por três dias, haja peste na tua terra? Delibera, agora, e vê que resposta hei de dar ao que me enviou.

[13] Poszedł więc Gad do Dawida i doniósł mu o tym w tych słowach: Czy ma nastać u ciebie siedem lat głodu w twojej ziemi, czy raczej trzy miesiące twojej tułaczki przed twoimi wrogami, którzy cię będą ścigać, czy wreszcie raczej trzy dni zarazy w twojej ziemi? Namyśl się i bacz, co mam odpowiedzieć temu, który mnie przysyła.

[14] Então, disse Davi a Gade: Estou em grande angústia; porém caiamos nas mãos do SENHOR, porque muitas são as suas misericórdias; mas, nas mãos dos homens, não caia eu.

[14] Dawid odpowiedział Gadowi: Jestem w wielkiej rozsterce, ale proszę, byśmy raczej wpadli w rękę Pana, gdyż wielkie jest jego miłosierdzie, lecz w rękę człowieka wpaść nie chcę.

[15] Então, enviou o SENHOR a peste a Israel, desde a manhã até ao tempo que

[15] Spuścił tedy pan zarazę na Izraela od tego rana aż do wyznaczonej pory. Zmarło

determinou; e, de Dã até Berseba, morreram setenta mil homens do povo.

[16] Estendendo, pois, o Anjo do SENHOR a mão sobre Jerusalém, para a destruir, arrependeu-se o SENHOR do mal e disse ao Anjo que fazia a destruição entre o povo: Basta, retira a mão. O Anjo estava junto à eira de Araúna, o jebuseu.

[17] Vendo Davi ao Anjo que feria o povo, falou ao SENHOR e disse: Eu é que pequei, eu é que procedi perversamente; porém estas ovelhas que fizeram? Seja, pois, a tua mão contra mim e contra a casa de meu pai.

Davi erige um altar na eira de Araúna

1 Crônicas 21.18-27

[18] Naquele mesmo dia, veio Gade ter com Davi e lhe disse: Sobe, levanta ao SENHOR um altar na eira de Araúna, o jebuseu.

[19] Davi subiu segundo a palavra de Gade, como o SENHOR lhe havia ordenado.

[20] Olhou Araúna do alto e, vendo que vinham para ele o rei e os seus homens, saiu e se inclinou diante do rei, com o rosto em terra.

[21] E perguntou: Por que vem o rei, meu senhor, ao seu servo? Respondeu Davi: Para comprar de ti esta eira, a fim de edificar nela um altar ao SENHOR, para que cesse a praga de sobre o povo.

[22] Então, disse Araúna a Davi: Tome e ofereça o rei, meu senhor, o que bem lhe parecer; eis aí os bois para o holocausto, e os trilhos, e a apeiragem dos bois para a lenha.

wtedy z ludu od Dan aż po Beer-Szebę siedemdziesiąt tysięcy mężów.

[16] Lecz gdy anioł wyciągnął swoją rękę nad Jeruzalemem, aby je wytracić, Pan użalił się niedoli i rzekł do anioła, który wytracał lud: Dosyć! Teraz powstrzymaj swoją rękę! A anioł Pański znajdował się właśnie koło klepiska Arawny Jebuzejczyka.

[17] Gdy tedy Dawid ujrzał anioła, który wytracał lud, rzekł do Pana: Oto ja zgrzeszyłem i ja zawiniłem, co zaś uczyniły te owce? Niechaj raczej twoja rękę dotknie mnie i dom mojego ojca.

Dawid wznosi ołtarz na klepisku Arawny

[18] W tym dniu poszedł Gad do Dawida i rzekł do niego: Idź, wznieś ołtarz dla Pana na klepisku Arawny Jebuzejczyka.

[19] Poszedł tedy Dawid zgodnie ze słowami Gada, jak Pan nakazał.

[20] Gdy Arawna wyjrzał i zobaczył króla wraz z jego sługami, zbliżających się do niego, wyszedł i oddając królowi pokłon aż do ziemi,

[21] Rzekł: Po co przychodzi mój pan, król, do swego sługi? Dawid odpowiedział: Po to, aby kupić od ciebie klepisko i zbudować na nim ołtarz dla Pana, aby zatrzymana została zaraza wśród ludu.

[22] Arawna odpowiedział królowi: Niechaj mój pan, król, zabiera i składa na całopalenie, co mu się podoba. Patrz, oto bydło na całopalenie, a wał do młócenia i jarzma z bydła jako drwa.

[23] Tudo isto, ó rei, Araúna oferece ao rei; e ajuntou: Que o SENHOR, teu Deus, te seja propício.

[24] Porém o rei disse a Araúna: Não, mas eu to comprarei pelo devido preço, porque não oferecerei ao SENHOR, meu Deus, holocaustos que não me custem nada. Assim, Davi comprou a eira e pelos bois pagou cinqüenta siclos de prata.

[25] Edificou ali Davi ao SENHOR um altar e apresentou holocaustos e ofertas pacíficas. Assim, o SENHOR se tornou favorável para com a terra, e a praga cessou de sobre Israel.

[23] Wszystko to, o królu, Arawna oddaje królowi. Rzekł jeszcze Arawna do króla: Niechaj Pan, Bóg twój, będzie ci miłościw!

[24] Lecz król rzekł do Arawny: Nie tak, ale chcę to kupić od ciebie za pieniądze; nie chcę bowiem składać Panu, Bogu mojemu, całopaleń darmowych. Toteż Dawid kupił klepisko i bydło za pięćdziesiąt sykli srebra.

[25] I zbudował tam Dawid ołtarz Panu, i złożył ofiary całopalne i ofiary pojednania, a Pan dał się przebłagać za ziemię i zatrzymana została zaraza w Izraelu.

O primeiro livro dos Reis

1 Reis 1

A velhice de Davi

[1] Sendo o rei Davi já velho e entrado em dias, envolviam-no com roupas, porém não se aquecia.

[2] Então, lhe disseram os seus servos: Procure-se para o rei, nosso senhor, uma jovem donzela, que esteja perante o rei, e tenha cuidado dele, e durma nos seus braços, para que o rei, nosso senhor, se aqueça.

[3] Procuraram, pois, por todos os limites de Israel uma jovem formosa; acharam Abisague, sunamita, e a trouxeram ao rei.

[4] A jovem era sobremaneira formosa; cuidava do rei e o servia, porém o rei não a possuiu.

Adonias usurpa o trono

[5] Então, Adonias, filho de Hagite, se exaltou e disse: Eu reinarei. Providenciou carros, e cavaleiros, e cinqüenta homens que corressem adiante dele.

[6] Jamais seu pai o contrariou, dizendo: Por que procedes assim? Além disso, era ele de aparência mui formosa e nascera depois de Absalão.

[7] Entendia-se ele com Joabe, filho de Zeruia, e com Abiatar, o sacerdote, que, seguindo-o, o ajudavam.

[8] Porém Zadoque, o sacerdote, e Benaia, filho de Joiada, e Natã, o profeta, e Simei, e Reí, e os valentes que Davi tinha não apoiavam Adonias.

I Królewska

I Królewska 1

Abiszag, Szunamitka, pielęgniarka Dawida

[1] Gdy król Dawid się zestarzał i posunął się w latach, choć go okrywano derkami, nie mógł się rozgrzać.

[2] Rzekli do niego jego słudzy: Należałoby poszukać dla naszego pana, króla, młodej dziewczyny, która by była przy królu i pielęgnowała go, i sypiając z nim, ogrzewała naszego pana, króla.

[3] I szukano pięknej dziewczyny po całym obszarze Izraela, a gdy znaleziono Abiszag, Szunamitkę, przyprowadzono ją do króla.

[4] Była to bardzo piękna dziewczyna; pielęgnowała i obsługiwała króla, lecz król z nią nie obcował.

Knowania Adoniasza w sprawie następstwa po Dawidzie

[5] Wtedy Adoniasz, syn Chaggity, chełpił się i mawiał: Ja zostanę królem. I sprawił sobie wozy i konie, i dobrał sobie świtę z pięćdziesięciu mężów.

[6] Jego ojciec nigdy go nie karcił, mówiąc: Dlaczego tak postępujesz? Również i on był bardzo urodziwy, a według czasu urodzenia szedł zaraz po Absalomie.

[7] Był on w zmowie z Joabem, synem Serui, i z Ebiatarem, kapłanem, którzy popierali Adoniasza.

[8] Natomiast kapłan Sadok i Benaja, syn Jehojady, i prorok Natan, i Szymei, i Rei oraz rycerstwo Dawidowe nie byli za Adoniaszem.

[9] Imolou Adonias ovelhas, e bois, e animais cevados, junto à pedra de Zoelete, que está perto da fonte de Rogel, e convidou todos os seus irmãos, os filhos do rei, e todos os homens de Judá, servos do rei,

[10] porém a Natã, profeta, e a Benaia, e os valentes, e a Salomão, seu irmão, não convidou.

Natã e Bate-Seba advogam a causa de Salomão

[11] Então, disse Natã a Bate-Seba, mãe de Salomão: Não ouviste que Adonias, filho de Hagite, reina e que nosso senhor, Davi, não o sabe?

[12] Vem, pois, e permite que eu te dê um conselho, para que salves a tua vida e a de Salomão, teu filho.

[13] Vai, apresenta-te ao rei Davi e dize-lhe: Não juraste, ó rei, senhor meu, à tua serva, dizendo: Teu filho Salomão reinará depois de mim e se assentará no meu trono? Por que, pois, reina Adonias?

[14] Eis que, estando tu ainda a falar com o rei, eu também entrarei depois de ti e confirmarei as tuas palavras.

[15] Apresentou-se, pois, Bate-Seba ao rei na recâmara; era já o rei mui velho, e Abisague, a sunamita, o servia.

[16] Bate-Seba inclinou a cabeça e prostrou-se perante o rei, que perguntou: Que desejas?

[17] Respondeu-lhe ela: SENHOR meu, juraste à tua serva pelo SENHOR, teu

[9] Gdy raz Adoniasz składał ofiarę z owiec i bydła, i tucznych cieląt przy Śliskim Kamieniu, który jest obok Źródła Foluszników, zaprosił wszystkich swoich braci, synów królewskich, i wszystkich pochodzących z Judy dworzan królewskich;

[10] Lecz nie zaprosił proroka Natana i Benai, i rycerstwa, i Salomona, swojego brata.

Natan zapewnia tron Salomonowi

[11] Wtedy rzekł Natan do Batszeby, matki Salomona: Czy nie słyszałaś o tym, że Adoniasz, syn Chaggity, obwołał się królem bez wiedzy naszego pana, Dawida?

[12] Idźże teraz - pozwól, że ci dam radę - i ratuj swoje życie i życie twego syna Salomona;

[13] Idź zaraz do króla Dawida i powiedz mu: Przecież przysiągłeś, panie mój, królu, twojej służebnicy, mówiąc: Salomon, twój syn, zostanie po mnie królem i on zasiądzie na moim tronie. Dlaczego więc został królem Adoniasz?

[14] Otóż, gdy ty jeszcze będziesz tam rozmawiać z królem, ja wejdę po tobie i potwierdzę twoje słowa.

[15] I weszła Batszeba do króla do komnaty; król zaś był już bardzo stary, a Abiszag, Szunamitka, usługiwała królowi.

[16] Gdy zaś Batszeba przyklękneła i oddała królowi pokłon, król zapytał: Czego chcesz?

[17] A ona mu odpowiedziała: Panie mój! Ty przysiągłeś twojej służebnicy na Pana,

Deus, dizendo: Salomão, teu filho, reinará depois de mim e ele se assentará no meu trono.

[18] Agora, eis que Adonias reina, e tu, ó rei, meu senhor, não o sabes.

[19] Imolou bois, e animais cevados, e ovelhas em abundância. Convidou todos os filhos do rei, a Abiatar, o sacerdote, e a Joabe, comandante do exército, mas a teu servo Salomão não convidou.

[20] Porém, ó rei, meu senhor, todo o Israel tem os olhos em ti, para que lhe declares quem será o teu sucessor que se assentará no teu trono.

[21] Do contrário, sucederá que, quando o rei, meu senhor, jazer com seus pais, eu e Salomão, meu filho, seremos tidos por culpados.

[22] Estando ela ainda a falar com o rei, eis que entra o profeta Natã.

[23] E o fizeram saber ao rei, dizendo: Aí está o profeta Natã. Apresentou-se ele ao rei, prostrou-se com o rosto em terra perante ele

[24] e disse: Ó rei, meu senhor, acaso disseste: Adonias reinará depois de mim e ele é quem se assentará no meu trono?

[25] Porque, hoje, desceu, imolou bois, e animais cevados, e ovelhas em abundância e convidou todos os filhos do rei, e os chefes do exército, e a Abiatar, o sacerdote, e eis que estão comendo e bebendo perante ele; e dizem: Viva o rei Adonias!

Boga twego: Salomon, twój syn, zostanie po mnie królem i on zasiądzie na moim tronie,

[18] Tymczasem zaś Adoniasz został królem, a ty, mój panie, królu, o tym nie wiesz.

[19] Kazał on zabić na ofiarę wiele wołów i tucznych cieląt, i owiec i zaprosił wszystkich synów królewskich i Ebiatara, kapłana, i Joaba, dowódcę wojska, lecz Salomona, twojego sługi, nie zaprosił.

[20] Na ciebie, panie mój, królu, zwrócone są oczy całego Izraela, abyś im ogłosił, kto zasiądzie na tronie mojego pana, króla, po nim.

[21] W przeciwnym razie, gdy pan mój, król, zaśnie z ojcami swoimi, ja i syn mój Salomon zostaniemy uznani za buntowników.

[22] A gdy ona jeszcze rozmawiała z królem, przyszedł Natan, prorok.

[23] I doniesiono królowi: Oto Natan, prorok, przyszedł! Stanął więc Natan przed obliczem królewskim i oddał królowi pokłon do samej ziemi.

[24] I rzekł Natan: Panie mój, królu! Czy ty tak rozstrzygnąłeś: Adoniasz zostanie po mnie królem i on zasiądzie na moim tronie?

[25] Gdyż zstąpił dzisiaj i kazał zabić na ofiarę wiele wołów i tucznych cieląt, i owiec i zaprosił wszystkich synów królewskich i dowódców wojska, i Ebiatara, kapłana, i jedzą, i piją oto u niego, i wołają: Niech żyje król Adoniasz!

26 Porém a mim, sendo eu teu servo, e a Zadoque, o sacerdote, e a Benaia, filho de Joiada, e a Salomão, teu servo, não convidou.

27 Foi isto feito da parte do rei, meu senhor? E não fizeste saber a teu servo quem se assentaria no teu trono, depois de ti?

28 Respondeu o rei Davi e disse: Chamai-me a Bate-Seba. Ela se apresentou ao rei e se pôs diante dele.

29 Então, jurou o rei e disse: Tão certo como vive o SENHOR, que remiu a minha alma de toda a angústia,

30 farei no dia de hoje, como te jurei pelo SENHOR, Deus de Israel, dizendo: Teu filho Salomão reinará depois de mim e se assentará no meu trono, em meu lugar.

31 Então, Bate-Seba se inclinou, e se prostrou com o rosto em terra diante do rei, e disse: Viva o rei Davi, meu senhor, para sempre!

Salomão é constituído rei

32 Disse o rei Davi: Chamai-me Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, e Benaia, filho de Joiada. E eles se apresentaram ao rei.

33 Disse-lhes o rei: Tomai convosco os servos de vosso senhor, e fazei montar meu filho Salomão na minha mula, e levai-o a Giom.

34 Zadoque, o sacerdote, com Natã, o profeta, ali o ungirão rei sobre Israel;

26 Mnie wszakże, twojego sługi, i Sadoka, kapłana, i Benai, syna Jehojady, i Salomona, twojego sługi, nie zaprosił.

27 Czyżby od mojego pana, króla, wyszła ta rzecz, a nie powiadomiłbyś twojego sługi, kto zasiądzie na tronie mojego pana, króla, po nim?

28 Odpowiadając król Dawid rzekł: Przywołajcie mi Batszebę! A gdy weszła i stanęła przed obliczem króla,

29 Przysiągł król, mówiąc: Jako żyje Pan, który wybawił życie moje z wszelkiej niedoli,

30 Iż jak przysiągłem ci na Pana, Boga izraelskiego, mówiąc: Salomon, twój syn, zostanie po mnie królem i on zasiądzie na moim tronie po mnie, tak uczynię w dniu dzisiejszym.

31 I przyklęknęła Batszeba, i oddała królowi pokłon do samej ziemi, i rzekła: Niech mój pan, król, żyje na wieki!

32 Potem król Dawid rzekł: Przywołajcie mi Sadoka, kapłana, i Natana, proroka, i Benaję, syna Jehojady. A gdy przybyli przed oblicze króla,

Dawid zarządza namaszczenie Salomona na króla

33 Rzekł król do nich: Weźcie z sobą sługi waszego pana, następnie wsadźcie Salomona, mojego syna, na moją mulicę i zaprowadźcie go do Gichonu.

34 Tam namaści go Sadok, kapłan, i Natan, prorok, na króla nad Izraelem; potem

então, tocareis a trombeta e direis: Viva o rei Salomão!

każcie zadąć w rogi i zawołajcie; Niech żyje król Salomon!

[35] Subireis após ele, e virá e se assentará no meu trono, pois é ele quem reinará em meu lugar; porque ordenei seja ele príncipe sobre Israel e sobre Judá.

[35] Potem idźcie za nim, gdy przyjdzie i usiądzie na moim tronie; on zostanie królem po mnie, jego bowiem ustanowiłem księciem nad Izraelem i Judą.

[36] Então, Benaia, filho de Joiada, respondeu ao rei e disse: Amém! Assim o diga o SENHOR, Deus do rei, meu senhor.

[36] I odpowiedział Benaja, syn Jehojady, królowi: Niechaj Pan, Bóg mojego pana, powie na to: Niech się tak stanie!

[37] Como o SENHOR foi com o rei, meu senhor, assim seja com Salomão e faça que o trono deste seja maior do que o trono do rei Davi, meu senhor.

[37] Jak był Pan z moim panem, królem, tak niech będzie z Salomonem, i niech wyniesie jego tron ponad tron mojego pana, króla Dawida.

[38] Então, desceu Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, e Benaia, filho de Joiada, e a guarda real, fizeram montar Salomão a mula que era do rei Davi e o levaram a Giom.

[38] Następnie zeszli Sadok, kapłan, i Natan, prorok, i Benaja, syn Jehojady, wraz z Kreteńczykami i Pletejczykami i wsadzili Salomona na mulicę króla Dawida, i zaprowadzili go nad Gichon.

[39] Zadoque, o sacerdote, tomou do tabernáculo o chifre do azeite e ungiu a Salomão; tocaram a trombeta, e todo o povo exclamou: Viva o rei Salomão!

[39] Potem wziął Sadok, kapłan, róg z olejem z Namiotu i namaścił Salomona, po czym zadęli w róg, a cały lud zbrojny zawołał: Niech żyje król Salomon!

[40] Após ele, subiu todo o povo, tocando gaitas e alegrando-se com grande alegria, de maneira que, com o seu clamor, parecia fender-se a terra.

[40] I pociągnął za nim cały lud zbrojny, grając przy tym na fletach i wykrzykując tak radośnie, iż nieledwie ziemia pękała od ich okrzyków.

Adonias e seus adeptos alarmam-se

[41] Adonias e todos os convidados que com ele estavam o ouviram, quando acabavam de comer; também Joabe ouviu o sonido das trombetas e disse: Que significa esse ruído de cidade alvoroçada?

[41] Usłyszał o tym Adoniasz i wszyscy zaproszeni, którzy byli u niego, a właśnie kończyli ucztę. Gdy jednak Joab usłyszał głos rogu, rzekł: Co znaczy ta wrzawa w mieście?

[42] Estando ele ainda a falar, eis que vem Jônatas, filho de Abiatar, o sacerdote;

[42] A gdy on jeszcze mówił, oto nadszedł Jonatan, syn Ebiatara, kapłana; Adoniasz

disse Adonias: Entra, porque és homem valente e trazes boas-novas.

43 Respondeu Jônatas e disse a Adonias: Pelo contrário, nosso senhor, o rei Davi, constituiu rei a Salomão.

44 E Davi enviou com ele a Zadoque, o sacerdote, e a Natã, o profeta, e a Benaia, filho de Joiada, e aos da guarda real; e o fizeram montar a mula que era do rei.

45 Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, o ungiram rei em Giom e dali subiram alegres, e a cidade se alvoroçou; esse é o clamor que ouviste.

46 Também Salomão já está assentado no trono do reino.

47 Ademais, os oficiais do rei Davi vieram congratular-se com ele e disseram: Faça teu Deus que o nome de Salomão seja mais célebre do que o teu nome; e faça que o seu trono seja maior do que o teu trono. E o rei se inclinou sobre o leito.

48 Também disse o rei assim: Bendito o SENHOR, Deus de Israel, que deu, hoje, quem se assente no meu trono, vendo-o os meus próprios olhos.

49 Então, estremeceram e se levantaram todos os convidados que estavam com Adonias, e todos se foram, tomando cada um seu caminho.

Adonias pede indulto

50 Porém Adonias, temendo a Salomão, levantou-se, foi e pegou nas pontas do altar.

zaś rzekł: Wejdź, gdyżeś mąż dzielny i zapewne pomyślą wieść przynosisz.

43 Na to Jonatan odrzekł Adoniaszowi: Niestety nie! Nasz pan, król Dawid, ustanowił Salomona królem.

44 Król wyprawił z nim Sadoka, kapłana, i Natana, proroka, i Benaję, syna Jehojady, wraz z Kreteńczykami i Pletejczykami i wsadzili go na mulicę króla,

45 I namaścili go nad Gichonem na króla kapłan Sadok i prorok Natan, i sprowadzili go stamtąd wśród oznak radości, tak iż miasto jest poruszone i stąd ta wrzawa, którą słyszeliście.

46 Już też i Salomon zasiadł na tronie królewskim;

47 Przyszli również słudzy królewscy, aby złożyć życzenia naszemu panu, królowi Dawidowi, mówiąc: Niech Bóg twój jeszcze sławniejszym uczyni imię Salomona niż twoje imię i wyniesie jego tron ponad twój tron; król zaś skłonił się na swoim łożu.

48 A nadto rzekł król tak: Błogosławiony niech będzie Pan, Bóg Izraela, że sprawił, iż jeden z mojego rodu zasiadł dzisiaj na tronie moim i oczy moje mogą to oglądać.

49 Wtedy wszyscy goście Adoniasza zerwali się przerażeni i rozeszli się każdy swoją drogą.

50 Adoniasz również, bojąc się Salomona, zerwał się, poszedł i uchwycił się narożników ołtarza.

Pierwszy akt łaski nowego króla Salomona

[51] Foi dito a Salomão: Eis que Adonias tem medo de ti, porque pega nas pontas do altar, dizendo: Jure-me, hoje, o rei Salomão que não matará a seu servo à espada.

[52] Respondeu Salomão: Se for homem de bem, nem um de seus cabelos cairá em terra; porém, se se achar nele maldade, morrerá.

[53] Enviou o rei Salomão mensageiros, e o fizeram descer do altar; então, veio ele e se prostrou perante o rei Salomão, e este lhe disse: Vai para tua casa.

1 Reis 2

Davi dá instruções a Salomão e morre

[1] Aproximando-se os dias da morte de Davi, deu ele ordens a Salomão, seu filho, dizendo:

[2] Eu vou pelo caminho de todos os mortais. Coragem, pois, e sê homem!

[3] Guarda os preceitos do SENHOR, teu Deus, para andares nos seus caminhos, para guardares os seus estatutos, e os seus mandamentos, e os seus juízos, e os seus testemunhos, como está escrito na Lei de Moisés, para que prosperes em tudo quanto fizeres e por onde quer que fores;

[4] para que o SENHOR confirme a palavra que falou de mim, dizendo: Se teus filhos guardarem o seu caminho, para andarem perante a minha face fielmente, de todo o

[51] Gdy doniesiono o tym Salomonowi, mówiąc: Adoniasz boi się króla Salomona, przeto uchwycił się narożników ołtarza, bo powiada: Niech mi przysięgnie dziś król Salomon, że nie każe ściąć swojego sługi mieczem.

[52] Salomon rzekł: Jeżeli okaże się zacnym, ani jeden włos z jego głowy nie spadnie na ziemię; lecz jeżeli zostanie przyłapany na jakiejś zdradzie, poniesie śmierć.

[53] Posłał tedy król Salomon ludzi i ci odciągnęli go od ołtarza; a gdy przyszedł do króla Salomona i oddał mu pokłon, Salomon rzekł do niego: Idź do swego domu.

I Królewska 2

Ostatnie zalecenie Dawida dane Salomonowi

[1] A gdy się przybliżył czas zgonu Dawida, dał on jeszcze Salomonowi, swojemu synowi, takie rozkazy:

[2] Ja idę drogą całej ziemi. Bądź tedy mocny i okaż się mężem!

[3] Przestrzegaj wiernie służby Pana, Boga swego, i chodź jego drogami, przestrzegając jego ustaw, jego przykazań, jego praw i jego ustanowień, jak są zapisane w zakonie Mojżeszowym, aby ci się wiodło we wszystkim, co będziesz czynił, i wszystko, dokądkolwiek się zwrócisz,

[4] Aby i Pan dotrzymał obietnicy, jaką mi dał, mówiąc: Jeżeli synowie twoi spełniać będą swoje obowiązki i postępować wobec mnie wiernie z całego swego serca i z całej

seu coração e de toda a sua alma, nunca te faltará sucessor ao trono de Israel.

[5] Também tu sabes o que me fez Joabe, filho de Zeruia, e o que fez aos dois comandantes do exército de Israel, a Abner, filho de Ner, e a Amasa, filho de Jéter, os quais matou, e, em tempo de paz, vingou o sangue derramado em guerra, manchando com ele o cinto que trazia nos lombos e as sandálias nos pés.

[6] Faze, pois, segundo a tua sabedoria e não permitas que suas cãs desçam à sepultura em paz.

[7] Porém, com os filhos de Barzilai, o gileadita, usarás de benevolência, e estarão entre os que comem à tua mesa, porque assim se houveram comigo, quando eu fugia por causa de teu irmão Absalão.

[8] Eis que também contigo está Simei, filho de Gera, filho de Benjamim, de Baurim, que me maldisse com dura maldição, no dia em que ia a Maanaim; porém ele saiu a encontrar-se comigo junto ao Jordão, e eu, pelo SENHOR, lhe jurei, dizendo que o não mataria à espada.

[9] Mas, agora, não o tenhas por inculpável, pois és homem prudente e bem saberás o que lhe hás de fazer para que as suas cãs desçam à sepultura com sangue.

[10] Davi descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi.

swojej duszy, to nie braknie ci potomka na tronie Izraela.

[5] Wiadomo ci także, co mi uczynił Joab, syn Serui, co uczynił dwom wodzom zastępów izraelskich, Abnerowi, synowi Nera, i Amasie, synowi Jetera, których zamordował i za krew przelaną na wojnie dokonał pomsty w czasie pokoju, i krwią niewinną splamił swój pas, który nosił na swoich biodrach, i sandały, które miał na swoich nogach.

[6] Postąpisz, jak ci mądrość twoja podyktuje, lecz nie dopuść, aby jego siwizna w pokoju zeszła do grobu.

[7] Synom Barzillaja z Gileadu okazuj łaskę, niechaj będą w gronie tych, którzy jadają u twojego stołu, gdyż tak podchodzili do mnie, gdy ja musiałem uchodzić przed Absalomem, twoim bratem.

[8] Jest też u ciebie Szymei, syn Gery, Beniaminita z Bachurim; on złorzeczył mi dotkliwie w dniu, gdy uchodziłem do Machanaim. Wprawdzie wyszedł mi na spotkanie nad Jordan i ja przysiągłem mu na Pana: Nie każę cię ściąć mieczem.

[9] Lecz teraz, ty nie daruj mu tego, skoroś mąż mądry i zapewne będziesz wiedział, co masz z nim zrobić, aby jego siwizna zbroczona krwią zstąpiła do grobu.

Śmierć i pogrzeb Dawida

[10] Potem spoczął Dawid ze swoimi ojcami i został pochowany w Mieście Dawida.

[11] Foi o tempo que Davi reinou sobre Israel quarenta anos: sete anos em Hebrom e em Jerusalém trinta e três.

[11] Czterdzieści lat panował Dawid nad Izraelem. W Hebronie panował siedem lat, a Jeruzalemie panował trzydzieści trzy lata.

Salomon na tronie Dawida

[12] Salomão assentou-se no trono de Davi, seu pai, e o seu reino se fortificou sobremaneira.

[12] Zasiadł więc Salomon na tronie Dawida, swojego ojca, a jego królestwo było mocno ugruntowane.

Morte de Adonias

[13] Então, veio Adonias, filho de Hagite, a Bate-Seba, mãe de Salomão; disse ela: É de paz a tua vinda? Respondeu ele: É de paz.

[13] Potem przyszedł Adoniasz, syn Chaggity, do Batszeby, matki Salomona. Gdy ona zapytała go: Czy twoje przyjście oznacza pokój? On odpowiedział: Pokój!

[14] E acrescentou: Uma palavra tenho que dizer-te. Ela disse: Fala.

[14] I powiedział jeszcze: Mam do ciebie sprawę. A ona rzekła: Mów!

[15] Disse, pois, ele: Bem sabes que o reino era meu, e todo o Israel esperava que eu reinasse, ainda que o reino se transferiu e veio a ser de meu irmão, porque do SENHOR ele o recebeu.

[15] Wtedy odpowiedział: Ty wiesz, że mnie należało się królestwo i na mnie nastawił się cały Izrael, że zostanę królem, lecz sprawa władzy królewskiej uległa zmianie i królestwo dostało się memu bratu, gdyż Pan mu je przyznał.

[16] Agora, um só pedido te faço; não mo rejeites. Ela lhe disse: Fala.

[16] Otóż teraz jedną jedyną prośbę mam do ciebie, nie odmawiaj mi. Ona rzekła do niego: Więc powiedz.

[17] Ele disse: Peço-te que fales ao rei Salomão (pois não to recusará) que me dê por mulher a Abisague, sunamita.

[17] Wtedy on rzekł: Przemów do Salomona, króla - tobie wszak nie odmówi - żeby mi dał Abiszag, Szunamitkę, za żonę.

[18] Respondeu Bate-Seba: Bem, eu falarei por ti ao rei.

[18] Batszeba odpowiedziała: Dobrze, porozmawiam w twojej sprawie z królem.

[19] Foi, pois, Bate-Seba ter com o rei Salomão, para falar-lhe por Adonias. O rei se levantou a encontrar-se com ela e se inclinou diante dela; então, se assentou no seu trono e mandou pôr uma cadeira para sua mãe, e ela se assentou à sua mão direita.

[19] A gdy Batszeba przyszła do Salomona, aby porozmawiać z nim w sprawie Adoniasza, król, wstawszy wyszedł jej na spotkanie i oddał jej pokłon, potem zasiadł na tronie swoim i kazał postawić krzesło matce królewskiej, i siadła po jego prawej ręce.

[20] Então, disse ela: Só um pequeno pedido te faço; não mo rejeites. E o rei lhe disse: Pede, minha mãe, porque to não recusarei.

[21] Disse ela: Dê-se Abisague, a sunamita, a Adonias, teu irmão, por mulher.

[22] Então, respondeu o rei Salomão e disse a sua mãe: Por que pedes Abisague, a sunamita, para Adonias? Pede também para ele o reino (porque é meu irmão maior), para ele, digo, e também para Abiatar, o sacerdote, e para Joabe, filho de Zeruia.

[23] E jurou o rei Salomão pelo SENHOR, dizendo: Deus me faça o que lhe aprouver, se não falou Adonias esta palavra contra a sua vida.

[24] Agora, pois, tão certo como vive o SENHOR, que me estabeleceu e me fez assentar no trono de Davi, meu pai, e me edificou casa, como tinha dito, hoje, morrerá Adonias.

[25] Enviou o rei Salomão a Benaia, filho de Joiada, o qual arremeteu contra ele, de sorte que morreu.

Expulso o sacerdote Abiatar

[26] E a Abiatar, o sacerdote, disse o rei: Vai para Anatote, para teus campos, porque és homem digno de morte; porém não te matarei hoje, porquanto levaste a arca do SENHOR Deus diante de Davi, meu pai, e porque te afligiste com todas as aflições de meu pai.

[20] Potem rzekła: Mam do ciebie jedną małą prośbę, tylko nie odmawiaj mi. Wtedy król rzekł do niej: Przedstaw swoją prośbę, moja matko, a z pewnością ci nie odmówię.

[21] Wtedy ona rzekła: Niech oddadzą Abiszag, Szunamitkę, Adoniaszowi, twemu bratu, za żonę.

[22] Król Salomon, odpowiadając rzekł do swojej matki: Dlaczego prosisz dla Adoniasza tylko o Abiszag, Szunamitkę? Owszem, poproś dla niego także o królestwo, bo wszak on jest moim bratem i to starszym ode mnie, a Ebiatar, kapłan, i Joab, syn Serui, są po jego stronie.

[23] I przysiągł król Salomon na Pana tymi słowy: Niech mnie Bóg skarze, jeżeli tej prośby nie przypłaci Adoniasz życiem!

[24] Teraz oto, jako żyje Pan, który mnie ustanowił i posadził na tronie Dawida, mojego ojca, i który uczynił mi dom, jak zapowiedział, że dziś jeszcze Adoniasz poniesie śmierć!

Salomon usuwa niebezpiecznych dla siebie ludzi: Adoniasza

[25] Zaraz też król Salomon posłał Benaję, syna Jehojady, który zadał mu cios, tak że zginął.

...Ebiatara...

[26] Ebiatarowi zaś, kapłanowi, dał król taki rozkaz: Udaj się do Anatot, do swojej posiadłości, gdyż zasłużyłeś na śmierć. Lecz dzisiaj jeszcze nie pozbawię cię życia, gdyż nosiłeś Skrzynię Pana, Boga, przed Dawidem, moim ojcem, i wycierpiałeś wszystko, co mój ojciec wycierpiał.

[27] Expulsou, pois, Salomão a Abiatar, para que não mais fosse sacerdote do SENHOR, cumprindo, assim, a palavra que o SENHOR dissera sobre a casa de Eli, em Siló.

Morte de Joabe

[28] Chegando esta notícia a Joabe (porque Joabe se tinha desviado seguindo a Adonias, ainda que se não desviara seguindo a Absalão), fugiu ele para o tabernáculo do SENHOR e pegou nas pontas do altar.

[29] Foi dito ao rei Salomão que Joabe havia fugido para o tabernáculo do SENHOR; e eis que está junto ao altar. Enviou, pois, Salomão a Benaia, filho de Joiada, dizendo: Vai, arremete contra ele.

[30] Foi Benaia ao tabernáculo do SENHOR e disse a Joabe: Assim diz o rei: Sai daí. Ele respondeu: Não, morrerei aqui. Benaia tornou com a resposta ao rei, dizendo: Assim falou Joabe e assim me respondeu.

[31] Disse-lhe o rei: Faze como ele te disse; arremete contra ele e sepulta-o, para que tires de mim e da casa de meu pai a culpa do sangue que Joabe sem causa derramou.

[32] Assim, o SENHOR fará recair a culpa de sangue de Joabe sobre a sua cabeça, porque arremeteu contra dois homens mais justos e melhores do que ele e os matou à espada, sem que Davi, meu pai, o soubesse; isto é: a Abner, filho de Ner, comandante do exército de Israel, e a

[27] Tak to pozbawił Salomon Ebiatara godności kapłana Pańskiego, spełniając słowo Pana, jakie wypowiedział odnośnie do domu Heliego w Sylo.

...Joaba...

[28] Gdy zaś wieść o tym dotarła do Joaba, a Joab opowiedział się za Adoniaszem, chociaż nie opowiedział się za Absalomem, schronił się Joab w Namiocie Pana i uchwycił się narożników ołtarza.

[29] Gdy doniesiono królowi Salomonowi, iż Joab schronił się w Namiocie Pana i znajduje się przy ołtarzu, Salomon posłał Benaję, syna Jehojady, dawszy mu taki rozkaz: Idź i zabij go.

[30] Poszedł więc Benaja do Namiotu Pana i rzekł do Joaba: Tak nakazuje król: Wyjdź! Lecz ten odpowiedział: Nie wyjdę, ale tutaj zginę! I przyniósł Benaja królowi wiadomość: Tak rzekł Joab i taką mi dał odpowiedź.

[31] Rzekł więc król do niego: Uczyń, jak sam powiedział, zabij go i pogrzeb go. W ten sposób usuniesz ze mnie i z domu mojego ojca winę krwi, którą Joab przelał bez przyczyny,

[32] A Pan sprowadzi jego krew na jego własną głowę, ponieważ on zadał cios dwom mężom sprawiedliwym i lepszym niż on i zamordował ich mieczem bez wiedzy mojego ojca Dawida, Abnera, syna Nera, dowódcę zastępu izraelskiego, i Amasę, syna Jetera, dowódcę zastępu judzkiego.

Amasa, filho de Jéter, comandante do exército de Judá.

33 Assim, recairá o sangue destes sobre a cabeça de Joabe e sobre a cabeça da sua descendência para sempre; mas a Davi, e à sua descendência, e à sua casa, e ao seu trono, dará o SENHOR paz para todo o sempre.

33 Niech krew ich spadnie na głowę Joaba i na głowę jego potomstwa po wszystkie czasy, Dawid zaś i jego potomstwo, i jego dom, i tron niech mają pokój od Pana na wieki.

34 Subiu Benaia, filho de Joiada, arremeteu contra ele e o matou; e foi sepultado em sua casa, no deserto.

34 Poszedł tedy Benaja, syn Jehojady, i pchnąwszy go, pozbawił go życia. Pochowano go zaś w jego domu na pustyni.

35 Em lugar de Joabe constituiu o rei por comandante do exército a Benaia, filho de Joiada, e, em lugar de Abiatar, a Zadoque por sacerdote.

35 Potem zamiast niego ustanowił król Benaję, syna Jehojady, wodzem nad wojskiem, a Sadoka, kapłana, ustanowił król zamiast Ebiatara.

Morte de Simei

...Szymejego...

36 Depois, mandou o rei chamar a Simei e lhe disse: Edifica-te uma casa em Jerusalém, e habita aí, e daí não saias, nem para uma parte nem para outra.

36 Następnie posłał król po Szymejego i nakazał mu: Zbuduj sobie dom w Jeruzalemie i zamieszkaj w nim, i nie odchodź stamtąd nigdzie.

37 Porque há de ser que, no dia em que saíres e passares o ribeiro de Cedrom, fica sabendo que serás morto; o teu sangue cairá, então, sobre a tua cabeça.

37 Zapamiętaj to sobie: W tym dniu, w którym oddalisz się stamtąd i przekroczysz potok Kidron, poniesiesz śmierć, a twoja krew spadnie na twoją głowę.

38 Simei disse ao rei: Boa é essa palavra; como disse o rei, meu senhor, assim fará o teu servo. E Simei habitou em Jerusalém muitos dias.

38 Szymei odpowiedział królowi: Słuszny to rozkaz, i jak nakazał mój pan, król, tak postąpi twój sługa. I zamieszkał Szymei w Jeruzalemie przez długi czas.

39 Ao cabo de três anos, porém, dois escravos de Simei fugiram para Aquis, filho de Maaca, rei de Gate; e deram parte a Simei, dizendo: Eis que teus servos estão em Gate.

39 Zdarzyło się jednak po upływie trzech lat, że Szymejemu uciekli dwaj niewolnicy do Akisza, syna Maachy, króla Gat. Gdy doniesiono Szymejemu, mówiąc: Oto twoi niewolnicy są w Gat,

[40] Então, Simei se dispôs, albardou o seu jumento e foi a Gate ter com Aquis em busca dos seus escravos; e trouxe de Gate os seus escravos.

[40] Szymei wstał, osiodłał swojego osła i ruszył do Gat do Akisza, aby odszukać swoich niewolników. Poszedł tam i sprowadził swoich niewolników z Gat.

[41] Foi Salomão avisado de que Simei de Jerusalém fora a Gate e já havia voltado.

[41] Gdy doniesiono Salomonowi, że Szymei poszedł z Jeruzalemu do Gat, lecz znów powrócił,

[42] Então, mandou o rei chamar a Simei e lhe disse: Não te fiz eu jurar pelo SENHOR e não te protestei, dizendo: No dia em que saíres para uma ou outra parte, fica sabendo que serás morto? E tu me disseste: Boa é essa palavra que ouvi.

[42] Król posłał do Szymejego i rzekł do niego: Czy nie zaprzysiągłem cię na Pana i nie ostrzegłem, oświadczając ci: Zapamiętaj to sobie, że w tym dniu, w którym wyjdziesz stąd i udasz się gdziekolwiek, poniesiesz śmierć? A ty mi odpowiedziałeś: Słuszny to rozkaz, przyjąłem go do wiadomości,

[43] Por que, pois, não guardaste o juramento do SENHOR, nem a ordem que te dei?

[43] Dlaczego więc nie dotrzymałeś przysięgi złożonej na Pana i nie wykonałeś rozkazu, jaki ci dałem?

[44] Disse mais o rei a Simei: Bem sabes toda a maldade que o teu coração reconhece que fizeste a Davi, meu pai; pelo que o SENHOR te fez recair sobre a cabeça a tua maldade.

[44] Po czym rzekł król do Szymejego: Ty znasz całe to zło i twoje serce jest świadome tego, co wyrządziłeś Dawidowi, mojemu ojcu. Niechaj tedy Pan sprowadzi zło, jakie sam wyrządziłeś, na twoją głowę!

[45] Mas o rei Salomão será abençoado, e o trono de Davi, mantido perante o SENHOR, para sempre.

[45] Król Salomon zaś niech będzie błogosławiony, a tron Dawida utwierdzony przed Panem na wieki!

[46] O rei deu ordem a Benaia, filho de Joiada, o qual saiu e arremeteu contra ele, de sorte que morreu; assim se firmou o reino sob o domínio de Salomão.

[46] Kazał tedy król Benai, synowi Jehojady, i ten wyszedł, i zadał mu cios, tak że zginął. Królestwo zaś umacniało się dzięki Salomonowi.

1 Reis 3

Salomão casa com a filha de Faraó

[1] Salomão aparentou-se com Faraó, rei do Egito, pois tomou por mulher a filha de

I Królewska 3

Salomon pojmuje za żonę córkę faraona

[1] Salomon spowinowacił się z faraonem, królem egipskim, biorąc córkę faraona za

Faraó e a trouxe à Cidade de Davi, até que acabasse de edificar a sua casa, e a Casa do SENHOR, e a muralha à roda de Jerusalém.

[2] Entretanto, o povo oferecia sacrifícios sobre os altos, porque até àqueles dias ainda não se tinha edificado casa ao nome do SENHOR.

Salomão pede a Deus sabedoria

2 Crônicas 1.2-13

[3] Salomão amava ao SENHOR, andando nos preceitos de Davi, seu pai; porém sacrificava ainda nos altos e queimava incenso.

[4] Foi o rei a Gibeão para lá sacrificar, porque era o alto maior; ofereceu mil holocaustos Salomão naquele altar.

[5] Em Gibeão, apareceu o SENHOR a Salomão, de noite, em sonhos. Disse-lhe Deus: Pede-me o que queres que eu te dê.

[6] Respondeu Salomão: De grande benevolência usaste para com teu servo Davi, meu pai, porque ele andou contigo em fidelidade, e em justiça, e em retidão de coração, perante a tua face; mantiveste-lhe esta grande benevolência e lhe deste um filho que se assentasse no seu trono, como hoje se vê.

[7] Agora, pois, ó SENHOR, meu Deus, tu fizeste reinar teu servo em lugar de Davi, meu pai; não passo de uma criança, não sei como conduzir-me.

żonę i sprowadzając ją do Miasta Dawidowego, zanim jeszcze ukończył budowę swojego domu i przybytku dla Pana oraz muru wokół Jeruzalemu.

[2] Tylko lud składał jeszcze ofiary na wzgórzach, gdyż nie wzniesiono jeszcze do tego czasu przybytku dla imienia Pańskiego.

Ofiary Salomona w Gibeonie i modlitwa o mądrość

[3] Lecz Salomon miłował Pana, postępując zgodnie z postanowieniami Dawida, swojego ojca, tylko że składał też ofiary i spalał kadzidła na wzgórzach.

[4] Król udał się też do Gibeonu, aby tam złożyć ofiary, gdyż to było najprzedniejsze wzgórze ofiarne; na tym ołtarzu złożył Salomon tysiąc ofiar całopalnych.

[5] W Gibeonie ukazał się Pan Salomonowi nocą we śnie. I rzekł Bóg: Proś, co ci mam dać?

[6] Salomon odrzekł: Ty okazałeś twemu słudze Dawidowi, mojemu ojcu, wielką łaskę, dlatego, że postępował przed tobą wiernie, sprawiedliwie i w prawości serca i zachowałeś dla niego tę wielką łaskę, że dałeś mu syna, który zasiadł na jego tronie jak to jest dzisiaj.

[7] Teraz tedy Panie, Boże mój, Ty ustanowiłeś królem twego sługę w miejsce Dawida, mojego ojca, ja zaś jestem jeszcze bardzo młody i nie wiem, jak należy postępować.

[8] Teu servo está no meio do teu povo que elegeste, povo grande, tão numeroso, que se não pode contar.

[9] Dá, pois, ao teu servo coração compreensivo para julgar a teu povo, para que prudentemente discirna entre o bem e o mal; pois quem poderia julgar a este grande povo?

[10] Estas palavras agradaram ao SENHOR, por haver Salomão pedido tal coisa.

[11] Disse-lhe Deus: Já que pediste esta coisa e não pediste longevidade, nem riquezas, nem a morte de teus inimigos; mas pediste entendimento, para discernires o que é justo;

[12] eis que faço segundo as tuas palavras: dou-te coração sábio e inteligente, de maneira que antes de ti não houve teu igual, nem depois de ti o haverá.

[13] Também até o que me não pediste eu te dou, tanto riquezas como glória; que não haja teu igual entre os reis, por todos os teus dias.

[14] Se andares nos meus caminhos e guardares os meus estatutos e os meus mandamentos, como andou Davi, teu pai, prolongarei os teus dias.

[15] Despertou Salomão; e eis que era sonho. Veio a Jerusalém, pôs-se perante a arca da Aliança do SENHOR, ofereceu holocaustos, apresentou ofertas pacíficas e deu um banquete a todos os seus oficiais.

[8] A twój sługa jest pośród twojego ludu, który wybrałeś, ludu licznego, który trudno dokładnie zliczyć z powodu wielkiej jego ilości.

[9] Daj przeto twemu słudze serce rozumne, aby umiał sądzić twój lud, rozróżniać między dobrem i złem, inaczej bowiem któż potrafi sądzić ten twój ogromny lud?

[10] I podobało się to Panu, że Salomon prosił o taką rzecz.

[11] Toteż rzekł Bóg do niego: Dlatego że o taką rzecz prosiłeś, a nie prosiłeś dla siebie ani o długie życie, ani nie prosiłeś dla siebie o bogactwo, ani nie prosiłeś o śmierć dla twoich wrogów, lecz prosiłeś o rozum, aby umieć być posłusznym prawu,

[12] Przeto uczynię zgodnie z twoim życzeniem: Oto daję ci serce mądre i rozumne, że takiego jak ty jeszcze nie było przez tobą i takiego jak ty również po tobie nie będzie.

[13] Oprócz tego daję ci to, o co nie prosiłeś, a więc bogactwo, jako też sławę, tak iż takiego jak ty męża nie będzie między królami po wszystkie dni twoje.

[14] A jeżeli chodzić będziesz moimi drogami, przestrzegając moich ustaw i przykazań, jak chodził Dawid, twój ojciec, przedłużę twoje dni.

[15] A gdy Salomon się obudził, okazało się, iż to był tylko sen. Gdy tedy przybył do Jeruzalemu, stanął przed Skrzynią Przymierza Pańskiego i złożył ofiary całopalne i ofiary pojednania oraz

wyprawił ucztę dla wszystkich swoich sług.

Salomão julga a causa de duas mulheres

[16] Então, vieram duas prostitutas ao rei e se puseram perante ele.

[17] Disse-lhe uma das mulheres: Ah! SENHOR meu, eu e esta mulher moramos na mesma casa, onde dei à luz um filho.

[18] No terceiro dia, depois do meu parto, também esta mulher teve um filho. Estávamos juntas; nenhuma outra pessoa se achava conosco na casa; somente nós ambas estávamos ali.

[19] De noite, morreu o filho desta mulher, porquanto se deitara sobre ele.

[20] Levantou-se à meia-noite, e, enquanto dormia a tua serva, tirou-me a meu filho do meu lado, e o deitou nos seus braços; e a seu filho morto deitou-o nos meus.

[21] Levantando-me de madrugada para dar de mamar a meu filho, eis que estava morto; mas, reparando nele pela manhã, eis que não era o filho que eu dera à luz.

[22] Então, disse a outra mulher: Não, mas o vivo é meu filho; o teu é o morto. Porém esta disse: Não, o morto é teu filho; o meu é o vivo. Assim falaram perante o rei.

[23] Então, disse o rei: Esta diz: Este que vive é meu filho, e teu filho é o morto; e esta outra diz: Não, o morto é teu filho, e o meu filho é o vivo.

Mądry wyrok Salomona

[16] Wtedy przyszły do króla dwie kobiety nierządne i stanęły przed nim.

[17] I rzekła jedna z tych kobiet: Proszę, panie mój, ja i ta kobieta mieszkamy w jednym domu i porodziłam przy niej w tym samym domu.

[18] Trzeciego dnia po moim porodzie zdarzyło się, że porodziła również ta kobieta; mieszkamy razem, nie było nikogo obcego z nami w tym domu, tylko my dwie byłyśmy w tym domu.

[19] Otóż syn tej kobiety zmarł w nocy, ponieważ ona go przygniotła.

[20] Wstała więc w nocy i zabrała mojego syna leżącego u mojego boku, podczas gdy służebnica twoja spała, i położyła go obok siebie, a swojego zmarłego chłopczyka położyła obok mnie.

[21] Gdy wstałam rano, aby nakarmić mojego syna, oto był martwy. Lecz gdy się rano przyjrzałam, okazało się, że to nie był mój syn, którego urodziłam.

[22] Wtedy odezwała się druga kobieta: Nieprawda! Bo moim synem jest ten żywy, a twoim ten umarły. Tamta zaś rzekła: Nieprawda! Twoim synem jest ten umarły, a moim ten żywy. I tak mówiły wobec króla.

[23] Wtedy król rzekł: Ta mówi: Moim synem jest ten żywy, a twoim synem ten umarły, tamta zaś mówi: Nieprawda! Bo twoim synem jest ten umarły, a moim synem ten żywy.

[24] Disse mais o rei: Trazei-me uma espada. Trouxeram uma espada diante do rei.
[25] Disse o rei: Dividi em duas partes o menino vivo e dai metade a uma e metade a outra.

[26] Então, a mulher cujo filho era o vivo falou ao rei (porque o amor materno se aguçou por seu filho) e disse: Ah! SENHOR meu, dai-lhe o menino vivo e por modo nenhum o mateis. Porém a outra dizia: Nem meu nem teu; seja dividido.

[27] Então, respondeu o rei: Dai à primeira o menino vivo; não o mateis, porque esta é sua mãe.
[28] Todo o Israel ouviu a sentença que o rei havia proferido; e todos tiveram profundo respeito ao rei, porque viram que havia nele a sabedoria de Deus, para fazer justiça.

1 Reis 4

Os oficiais de Salomão

[1] O rei Salomão reinou sobre todo o Israel.

[2] Eram estes os seus homens principais: Azarias, filho de Zadoque, o principal.
[3] Eliorefe e Aías, filhos de Sisa, eram secretários; Josafá, filho de Ailude, era o cronista;
[4] Benaia, filho de Joiada, era comandante do exército; Zadoque e Abiatar eram sacerdotes;
[5] Azarias, filho de Natã, era intendente-chefe; Zabude, filho de Natã, ministro, amigo do rei;

[24] I rzekł król: Podajcie mi miecz! Przyniesiono więc miecz przed króla.
[25] A król rzekł jeszcze: Rozetnijcie to żywe dziecię na dwoje i dajcie połowę jednej, a połowę drugiej.
[26] Wtedy kobieta, której synem był ten żywy, odezwała się do króla - gdyż wezbrała w niej litość nad swoim synem - i zawołała: Proszę, panie mój, dajcie jej to dziecię żywe, tylko go nie zabijajcie! Tamta natomiast wołała: Niech nie będzie ani moje, ani twoje, rozetnijcie je!
[27] Wtedy król zabrał głos i rzekł: Dajcie tej to żywe dziecię i nie zabijajcie go! Ona jest bowiem jego matką.
[28] A gdy wszyscy Izraelici dowiedzieli się o tym wyroku, jaki wydał król, nabrali szacunku do króla, widzieli bowiem, że jest w nim mądrość Boża do wymierzania sprawiedliwości.

I Królewska 4

Dostojnicy dworscy i urzędnicy Salomona

[1] Tak tedy król Salomon został królem nad całym Izraelem.

[2] Najprzedniejszymi jego dostojnikami byli: Azaria, syn Sadoka, kapłana,
[3] Elichofer i Achia, synowie Szyszy, pisarze, Jehoszafat, syn Achiluda, kanclerz,

[4] Benaja, syn Jehojady, postawiony nad wojskiem, Sadok i Ebiatar, kapłani,

[5] Azaria, syn Natana, postawiony nad namiestnikami, Zabud, syn Natana, był kapłanem, przyjacielem króla.

[6] Aisar, mordomo; Adonirão, filho de Abda, superintendente dos que trabalhavam forçados.
[7] Tinha Salomão doze intendentes sobre todo o Israel, que forneciam mantimento ao rei e à sua casa; cada um tinha de fornecer durante um mês do ano.
[8] São estes os seus nomes: Ben-Hur, nas montanhas de Efraim;
[9] Ben-Dequer, em Macaz, Saalabim, Bete-Semes, Elom e Bete-Hanã;
[10] Ben-Hesede, em Arubote; a este pertencia também Socó e toda a terra de Héfer;
[11] Ben-Abinadabe tinha toda a cordilheira de Dor; Tafate, filha de Salomão, era sua mulher.
[12] Baaná, filho de Ailude, tinha a Taanaque, e a Megido, e a toda a Bete-Seã, que está junto a Zaretã, abaixo de Jezreel, desde Bete-Seã até Abel-Meolá, até além de Jocmeão.
[13] Ben-Geber, em Ramote-Gileade; tinha este as aldeias de Jair, filho de Manassés, as quais estão em Gileade; também tinha a região de Argobe, a qual está em Basã, sessenta grandes cidades com muros e ferrolhos de bronze.
[14] Ainadabe, filho de Ido, em Maanaim;
[15] Aimaás, em Naftali; também este tomou filha de Salomão por mulher, a saber, Basemate.
[16] Baaná, filho de Husai, em Aser e Bealote;

[6] Achiszar był postawiony nad dworem, Adoniram, syn Abdy, był postawiony nad tymi, którzy obrabiali pańszczyznę.
[7] Salomon miał dwunastu namiestników nad całym Izraelem; oni zaopatrywali króla i jego dwór w żywność; co miesiąc w ciągu roku miał inny zaopatrywać.
[8] A to są ich imiona: Ben-Chur był namiestnikiem na pogórze efraimskie,
[9] Ben-Deker był w Makas, w Szaalbim, w Bet-Szemesz, w Elon i w Bet-Chanan.
[10] Ben-Cheset był w Arubbot; do niego należało Socho i cała kraina Chefer.
[11] Ben-Abinadab był nad całym Nafat-Dor; żoną jego była Tafat, córka Salomona.
[12] Baana, syn Achiluda, miał pod sobą Taanak, Megiddo i cały Bet-Szean tuż przy Sartan pod Jezreelem, od Bet-Szean po Abel-Mechola i poza Jokmeam.
[13] Ben-Geber był nad Ramot-Gilead; do niego należały Sioła Jaira Manassesa, położone w Gileadzie; do niego należał też pas ziemi Argob w Baszanie, sześćdziesiąt dużych miast, zaopatrzonych w mur i spiżowe zawory.
[14] Achinadab, syn Iddo, był w Machanaim.
[15] Achimaas był w Naftali; również on pojął za żonę córkę Salomona Basemat.
[16] Baana, syn Chuszaja, był w Aszer i w Bealot,

[17] Josafá, filho de Parua, em Issacar;

[18] Simei, filho de Elá, em Benjamim;

[19] Geber, filho de Uri, na terra de Gileade, a terra de Seom, rei dos amorreus, e de Ogue, rei de Basã; e havia só um intendente nesta terra.

A prosperidade do reino de Salomão

[20] Eram, pois, os de Judá e Israel muitos, numerosos como a areia que está ao pé do mar; comiam, bebiam e se alegravam.

[21] Dominava Salomão sobre todos os reinos desde o Eufrates até à terra dos filisteus e até à fronteira do Egito; os quais pagavam tributo e serviram a Salomão todos os dias da sua vida.

[22] Era, pois, o provimento diário de Salomão trinta coros de flor de farinha e sessenta coros de farinha;

[23] dez bois cevados, vinte bois de pasto e cem carneiros, afora os veados, as gazelas, os corços e aves cevadas.

[24] Porque dominava sobre toda a região e sobre todos os reis aquém do Eufrates, desde Tifsa até Gaza, e tinha paz por todo o derredor.

[25] Judá e Israel habitavam confiados, cada um debaixo da sua videira e debaixo da sua figueira, desde Dã até Berseba, todos os dias de Salomão.

[26] Tinha também Salomão quarenta mil cavalos em estrebarias, para os seus carros, e doze mil cavaleiros.

[17] Jehoszafat, syn Paruacha, był w Issacharze.

[18] Szymei, syn Eli, w Beniaminie,

[19] Geber, syn Uriego, w ziemi Gilead, ziemi Sychona, króla Amorejczyków i Oga, króla Baszanu; i tylko jeden namiestnik był w każdej z tych ziem.

Dobrobyt w królestwie Salomona

[20] A Judejczyków i Izraelitów było tak wiele jak piasku nad brzegiem morza; toteż jedli, pili i weselili się.

[21] A Salomon panował nad wszystkimi królestwami od rzeki Eufrat aż po ziemię Filistyńską i aż po granicę egipską; składały one daniny i były podległe Salomonowi przez całe jego życie.

[22] Do wyżywienia Salomon potrzebował w ciągu jednego dnia trzydzieści korców mąki przedniej i sześćdziesiąt korców mąki zwykłej,

[23] Dziesięć tucznych wołów, dwadzieścia wołów z pastwiska i sto owiec, oprócz jeleni, gazeli, saren i tucznego drobiu.

[24] Władał bowiem krainami z tej strony Rzeki od Tifsach aż po Gazę, nad wszystkimi królami z tej strony Rzeki i miał pokój ze wszystkich stron wokoło.

[25] Judejczycy i Izraelici mieszkali tedy bezpiecznie, każdy pod swoim krzewem winnym i pod swoim drzewem figowym od Dan aż po Beer-Szebę przez wszystkie dni Salomona.

[26] Miał też Salomon cztery tysiące zaprzęgów do swoich wozów bojowych i dwanaście tysięcy jeźdźców.

27 Forneciam, pois, os intendentes provisões, cada um no seu mês, ao rei Salomão e a todos quantos lhe chegavam à mesa; coisa nenhuma deixavam faltar.

28 Também levavam a cevada e a palha para os cavalos e os ginetes, para o lugar onde estivesse o rei, segundo lhes fora prescrito.

A sabedoria de Salomão

29 Deu também Deus a Salomão sabedoria, grandíssimo entendimento e larga inteligência como a areia que está na praia do mar.

30 Era a sabedoria de Salomão maior do que a de todos os do Oriente e do que toda a sabedoria dos egípcios.

31 Era mais sábio do que todos os homens, mais sábio do que Etã, ezraíta, e do que Hemã, Calcol e Darda, filhos de Maol; e correu a sua fama por todas as nações em redor.

32 Compôs três mil provérbios, e foram os seus cânticos mil e cinco.

33 Discorreu sobre todas as plantas, desde o cedro que está no Líbano até ao hissopo que brota do muro; também falou dos animais e das aves, dos répteis e dos peixes.

34 De todos os povos vinha gente a ouvir a sabedoria de Salomão, e também enviados de todos os reis da terra que tinham ouvido da sua sabedoria.

1 Reis 5

Salomão faz aliança com Hirão

27 Namiestnicy zaopatrywali króla Salomona i wszystkich, którzy korzystali ze stołu króla Salomona, każdy w wyznaczonym mu miejscu, nie dopuszczając, by czegokolwiek zabrakło.

28 Również jęczmień i sieczkę dla wierzchowców i koni pociągowych dostawiali na miejsce, gdzie należało, według kolejności.

Sława wielkiej mądrości Salomona

29 Dał też Bóg Salomonowi bardzo wielką mądrość i roztropność, nadto rozum tak rozległy jak piasek nad brzegiem morza.

30 A mądrość Salomona przewyższała mądrość wszystkich ludzi Wschodu i całą mądrość Egiptu.

31 Był on mędrszy niż wszyscy ludzie, niż Etan Ezdrachida, i Heman, i Kalkol, i Darda, synowie Machola; jego sława dotarła do wszystkich okolicznych narodów.

32 Ułożył on trzy tysiące przypowieści i tysiąc pięć pieśni.

33 Mówił on w nich o drzewach, począwszy od cedru, który rośnie w Libanie, aż do hizopu, który wyrasta z muru; mówił o zwierzętach i ptakach, o płazach i o rybach.

34 Toteż ze wszystkich ludów przychodzili ludzie, aby słuchać mądrości Salomona, od wszystkich królów ziemi, którzy posłyszeli o jego mądrości.

I Królewska 5

Umowa handlowa między Salomonem i Chiramem z Tyru

2 Crônicas 2.1-16

[1] Enviou também Hirão, rei de Tiro, os seus servos a Salomão (porque ouvira que ungiram a Salomão rei em lugar de seu pai), pois Hirão sempre fora amigo de Davi.

[2] Então, Salomão enviou mensageiros a Hirão, dizendo:

[3] Bem sabes que Davi, meu pai, não pôde edificar uma casa ao nome do SENHOR, seu Deus, por causa das guerras com que o envolveram os seus inimigos, até que o SENHOR lhos pôs debaixo dos pés.

[4] Porém a mim o SENHOR, meu Deus, me tem dado descanso de todos os lados; não há nem inimigo, nem adversidade alguma.

[5] Pelo que intento edificar uma casa ao nome do SENHOR, meu Deus, como falou o SENHOR a Davi, meu pai, dizendo: Teu filho, que porei em teu lugar no teu trono, esse edificará uma casa ao meu nome.

[6] Dá ordem, pois, que do Líbano me cortem cedros; os meus servos estarão com os teus servos, e eu te pagarei o salário destes segundo determinares; porque bem sabes que entre o meu povo não há quem saiba cortar a madeira como os sidônios.

[7] Ouvindo Hirão as palavras de Salomão, muito se alegrou e disse: Bendito seja, hoje, o SENHOR, que deu a Davi um filho sábio sobre este grande povo.

[1] Wtedy Chiram, król Tyru, usłyszawszy, że Salomona namaszczono na króla po jego ojcu, wysłał do niego swoje sługi; Chiram był bowiem zaprzyjaźniony z Dawidem przez całe jego życie.

[2] Salomon zaś przysłał do Chirama takie poselstwo:

[3] Wiadomo ci o Dawidzie, moim ojcu, że nie zdołał on zbudować świątyni imieniu Pana, swego Boga, z powodu wojen, w jakie go uwikłali jego nieprzyjaciele, aż Pan poddał ich pod jego stopy.

[4] Lecz teraz Pan, Bóg mój, dał mi wytchnienie ze wszystkich stron, tak iż nie ma przeciwnika ani złej przygody.

[5] Postanowiłem tedy zbudować świątynię imieniu Pana, Boga mojego, jak to zapowiedział Pan Dawidowi, mojemu ojcu, mówiąc: Twój syn, którego posadzę po tobie na twoim tronie, ten zbuduje świątynię mojemu imieniu.

Przygotowania do budowy świątyni

[6] Nakaż więc teraz naścinać dla mnie cedrów w Libanie i niech przyłączą się moi robotnicy do twoich robotników; zapłatę dla twoich robotników uiszczę ci dokładnie, jaką ty sam wyznaczysz. Wszak wiesz, że nie ma u nas ludzi znających się na wyrębie drzew tak, jak Sydończycy.

[7] A gdy Chiram usłyszał słowa Salomona, ucieszył się bardzo i zawołał: Błogosławiony niech dziś będzie Pan, który dał Dawidowi mądrego syna jako władcę nad tym wielkim ludem.

[8] Enviou Hirão mensageiros a Salomão, dizendo: Ouvi o que mandaste dizer. Farei toda a tua vontade acerca das madeiras de cedro e de cipreste.

[9] Os meus servos as levarão desde o Líbano até ao mar, e eu as farei conduzir em jangadas pelo mar até ao lugar que me designares e ali as desamarrarei; e tu as receberás. Tu também farás a minha vontade, dando provisões à minha casa.

[10] Assim, deu Hirão a Salomão madeira de cedro e madeira de cipreste, segundo este queria.

[11] Salomão deu a Hirão vinte mil coros de trigo, para sustento da sua casa, e vinte coros de azeite batido; e o fazia de ano em ano.

[12] Deu o SENHOR sabedoria a Salomão, como lhe havia prometido. Havia paz entre Hirão e Salomão; e fizeram ambos entre si aliança.

Os preparativos para edificar o templo

2 Crônicas 2.17-18

[13] Formou o rei Salomão uma leva de trabalhadores dentre todo o Israel, e se compunha de trinta mil homens.

[14] E os enviava ao Líbano alternadamente, dez mil por mês; um mês estavam no Líbano, e dois meses, cada um em sua casa; e Adonirão dirigia a leva.

[8] Do Salomona zaś Chiram wysłał poselstwo tej treści: Wysłuchałem tego, co mi kazałeś powiedzieć. Spełnię wszystkie twoje życzenia dotyczące drzew cedrowych i drzew cyprysowych.

[9] Moi robotnicy sprowadzą je z Libanu nad morze, a tam każę je powiązać w tratwy i sprowadzić morzem na miejsce, jakie mi wyznaczysz. Tam każę je rozwiązać, a ty je sobie zabierzesz. W zamian za to ty spełnisz moje życzenie, dostarczając żywności mojemu dworowi.

[10] I tak dostarczał Chiram Salomonowi drzewa cedrowego i drzewa cyprysowego, ile tylko chciał,

[11] Salomon zaś dostarczał Chiramowi dwadzieścia tysięcy korców pszenicy na zaopatrzenie jego dworu i dwadzieścia tysięcy wiader wytłaczanej oliwy. Tyle dostarczał Salomon Chiramowi corocznie.

[12] A Pan obdarzył Salomona mądrością, jak mu obiecał. I panował pokój między Chiramem i Salomonem; zawarli też z sobą przymierze.

Przymusowe roboty mieszkańców

[13] Następnie król Salomon kazał przeznaczyć z całego Izraela ludzi do przymusowych robót, a liczba przeznaczonych do przymusowych robót wynosiła trzydzieści tysięcy mężczyzn.

[14] Z tych wysyłał do Libanu po dziesięć tysięcy co miesiąc na przemian; jeden miesiąc przebywali oni w Libanie, a dwa miesiące u siebie w domu. Adoniram był

postawiony nad tymi, którzy byli przeznaczeni do przymusowych robót.

[15] Tinha também Salomão setenta mil que levavam as cargas e oitenta mil que talhavam pedra nas montanhas,

[15] Miał też Salomon siedemdziesiąt tysięcy tragarzy i osiemdziesiąt tysięcy robotników w kamieniołomach w górach,

[16] afora os chefes-oficiais de Salomão, em número de três mil e trezentos, que dirigiam a obra e davam ordens ao povo que a executava.

[16] Oprócz urzędników, ustanowionych przez Salomona nad robocizną w liczbie trzech tysięcy trzystu, którzy nadzorowali ludzi wykonujących robociznę.

[17] Mandou o rei que trouxessem pedras grandes, e pedras preciosas, e pedras lavradas para fundarem a casa.

[17] Na rozkaz króla wydobywano duże kosztowne kamienie, aby położyć fundamenty świątyni z kamieni ciosanych.

[18] Lavravam-nas os edificadores de Salomão, e os de Hirão, e os giblitas; e preparavam a madeira e as pedras para se edificar a casa.

[18] Obrabiali je budowniczowie Salomona i budowniczowie Chirama oraz rzemieślnicy z Gebal, przygotowując drzewo i kamienie na budowę świątyni.

1 Reis 6

Salomão edifica o templo

2 Crônicas 3.1-9

[1] No ano quatrocentos e oitenta, depois de saírem os filhos de Israel do Egito, Salomão, no ano quarto do seu reinado sobre Israel, no mês de zive (este é o mês segundo), começou a edificar a Casa do SENHOR.

[2] A casa que o rei Salomão edificou ao SENHOR era de sessenta côvados de comprimento, vinte de largura e trinta de altura.

[3] O pórtico diante do templo da casa media vinte côvados no sentido da largura do Lugar Santo, contra dez de fundo.

[4] Para a casa, fez janelas de fasquias fixas superpostas.

I Królewska 6

Budowa Świątyni

[1] W czterysta osiemdziesiąt lat po wyjściu synów izraelskich z ziemi egipskiej, w czwartym roku a miesiącu drugim panowania Salomona nad Izraelem, w miesiącu Ziw, zaczął Salomon budować świątynię Panu.

[2] A świątynia, którą Salomon zaczął budować Panu, miała sześćdziesiąt łokci długości, dwadzieścia szerokości i trzydzieści wysokości.

[3] Przedsionek przed nawą główną świątyni miał dwadzieścia łokci długości wszerz świątyni i dziesięć łokci szerokości wzdłuż świątyni.

[4] Kazał też zrobić w świątyni zakratowane okna w kamiennych framugach

[5] Contra a parede da casa, tanto do santuário como do Santo dos Santos, edificou andares ao redor e fez câmaras laterais ao redor.

[6] O andar de baixo tinha cinco côvados de largura, o do meio, seis, e o terceiro, sete; porque, pela parte de fora da casa em redor, fizera reentrâncias para que as vigas não fossem introduzidas nas paredes.

[7] Edificava-se a casa com pedras já preparadas nas pedreiras, de maneira que nem martelo, nem machado, nem instrumento algum de ferro se ouviu na casa quando a edificavam.

[8] A porta da câmara do meio do andar térreo estava ao lado sul da casa, e por caracóis se subia ao segundo e, deste, ao terceiro.

[9] Assim, edificou a casa e a rematou, cobrindo-a com um tabuado de cedro.

[10] Os andares que edificou contra a casa toda eram de cinco côvados de altura, e os ligou com a casa com madeira de cedro.

[11] Então, veio a palavra do SENHOR a Salomão, dizendo:

[12] Quanto a esta casa que tu edificas, se andares nos meus estatutos, e executares os meus juízos, e guardares todos os meus mandamentos, andando neles, cumprirei para contigo a minha palavra, a qual falei a Davi, teu pai.

[5] I zbudować przy murze świątyni wokoło ganki, biegnące zarówno wzdłuż ścian świątyni wokoło, jak i nawy głównej oraz miejsca najświętszego; zrobił też wokoło komnaty boczne.

[6] Ganek dolny miał pięć łokci szerokości, środkowy sześć łokci szerokości, trzeci zaś siedem łokci szerokości; kazał bowiem porobić uskoki na zewnątrz w ścianach świątyni wokoło, aby belki nie wchodziły w ściany świątyni.

[7] Świątynię zaś budowano z kamieni gotowych, przyciosanych już w kamieniołomach, tak iż w czasie budowy w świątyni nie było słychać w niej młotów czy siekier, w ogóle żadnego narzędzia żelaznego.

[8] Wejście do komnaty środkowej było po prawej stronie świątyni, po schodach schodziło się do środkowej, a ze środkowej do trzeciej.

[9] Tak zbudował świątynię, a gdy ją wykańczał, kazał ją nakryć belkami i deskami cedrowymi.

[10] Zbudował też wokoło całej świątyni krużganek na pięć łokci wysoki i połączył go ze świątynią belkami cedrowymi.

[11] Potem usłyszał Salomon słowa Pana:

[12] Co się tyczy świątyni, którą budujesz, to: Jeśli będziesz postępował według moich przykazań i moje prawa będziesz wypełniał i przestrzegał wszystkich moich nakazów, postępując według nich, i Ja dotrzymam mojego słowa dotyczącego

ciebie, jakie wypowiedziałem do Dawida, twojego ojca.

[13] E habitarei no meio dos filhos de Israel e não desampararei o meu povo.

[13] I zamieszkam wśród synów izraelskich, i nie opuszczę mojego ludu izraelskiego.

O Santo dos Santos

[14] Assim, edificou Salomão a casa e a rematou.

[14] Zbudował tedy Salomon świątynię i wykończył ją.

[15] Também revestiu as paredes da casa por dentro com tábuas de cedro; desde o soalho da casa até ao teto, cobriu com madeira por dentro; e cobriu o piso da casa com tábuas de cipreste.

[15] Ściany świątyni wyłożył od wewnątrz deskami cedrowymi, od posadzki świątyni aż do stropu wyłożył ją wewnątrz drzewem, samą zaś posadzkę świątyni wyłożył deskami cyprysowymi.

[16] Da mesma sorte, revestiu também os vinte côvados dos fundos da casa com tábuas de cedro, desde o soalho até ao teto; e esse interior ele constituiu em santuário, a saber, o Santo dos Santos.

[16] W odległości dwudziestu łokci od tyłu świątyni wzniósł przegrodę z desek cedrowych od posadzki aż do stropu i w ten sposób zbudował wewnętrzny przybytek, miejsce najświętsze.

[17] Era, pois, o Santo Lugar do templo de quarenta côvados.

[17] Nawa główna świątyni od przodu miała czterdzieści łokci.

[18] O cedro da casa por dentro era lavrado de colocíntidas e flores abertas; tudo era cedro, pedra nenhuma se via.

[18] Wykładzina cedrowa wewnątrz świątyni była pokryta płaskorzeźbami w kształcie liści i rozwartych kielichów kwiatowych. Wszystko było z drzewa cedrowego, kamienia nie było widać.

[19] No mais interior da casa, preparou o Santo dos Santos para nele colocar a arca da Aliança do SENHOR.

[19] A miejsce najświętsze urządził wewnątrz w środku świątyni, aby umieścić tam Skrzynię Przymierza Pańskiego.

[20] Era o Santo dos Santos de vinte côvados de comprimento, vinte de largura e vinte de altura; cobriu-o de ouro puro. Cobriu também de ouro o altar de cedro.

[20] Przed miejscem najświętszym, które miało dwadzieścia łokci długości i dwadzieścia łokci wysokości, a które kazał pokryć szczerym złotem, kazał ustawić ołtarz z drzewa cedrowego.

[21] Por dentro, Salomão revestiu a casa de ouro puro; e fez passar cadeias de ouro por

[21] Salomon kazał też wyłożyć świątynię od wewnątrz szczerym złotem i przeciągnąć

dentro do Santo dos Santos, que também cobrira de ouro.

22 Assim, cobriu de ouro toda a casa, inteiramente, e também todo o altar que estava diante do Santo dos Santos.

Os dois querubins

2 Crônicas 3.10-13

23 No Santo dos Santos, fez dois querubins de madeira de oliveira, cada um da altura de dez côvados.

24 Cada asa de um querubim era de cinco côvados; dez côvados havia, pois, de uma a outra extremidade de suas asas.

25 Assim, também era de dez côvados o outro querubim; ambos mediam o mesmo e eram da mesma forma.

26 A altura de um querubim era de dez côvados; e assim a do outro.

27 Pôs os querubins no mais interior da casa; os querubins estavam de asas estendidas, de maneira que a asa de um tocava numa parede, e a asa do outro tocava na outra parede; e as suas asas no meio da casa tocavam uma na outra.

28 E cobriu de ouro os querubins.

Ornamentação das paredes e das portas

29 Nas paredes todas, tanto no mais interior da casa como no seu exterior, lavrou, ao redor, entalhes de querubins, palmeiras e flores abertas.

30 Também cobriu de ouro o soalho, tanto no mais interior da casa como no seu exterior.

złote łańcuchy przed miejscem najświętszym, które kazał wyłożyć złotem.

22 Całą świątynię kazał dokładnie wyłożyć złotem, także i ołtarz, który był wewnątrz przybytku, kazał wyłożyć złotem.

23 W miejscu najświętszym kazał wyrzeźbić z drzewa oliwkowego dwa cheruby wysokie na dziesięć łokci.

24 Pięć łokci miało jedno skrzydło cheruba i pięć łokci drugie skrzydło cheruba; było tedy dziesięć łokci od jednego końca skrzydła do drugiego końca skrzydła.

25 Dziesięć łokci miał też drugi cherub. Oba cheruby miały tę samą wielkość i ten sam kształt.

26 Wysokość jednego i drugiego cheruba wynosiła po dziesięć łokci.

27 Cheruby te kazał umieścić w głębi wnętrza świątyni. Skrzydła cherubów rozpostarto tak, że skrzydło jednego cheruba dotykało jednej ściany, a skrzydło drugiego cheruba dotykało drugiej ściany, skrzydła środkowe zaś dotykały się nawzajem.

28 Także cheruby kazał pokryć złotem.

29 Na wszystkich ścianach świątyni wokoło kazał wyryć jako płaskorzeźby postacie cherubów, liście palmowe i rozwarte kielichy kwiatów, od wewnątrz i na zewnątrz.

30 Także posadzkę świątyni kazał wyłożyć złotem zarówno w pomieszczeniu wewnętrznym, jak i zewnętrznym.

[31] Para entrada do Santo dos Santos, fez folhas de madeira de oliveira; a verga com as ombreiras formavam uma porta pentagonal.

[32] Assim, fabricou de madeira de oliveira duas folhas e lavrou nelas entalhes de querubins, de palmeiras e de flores abertas; a estas, como as palmeiras e os querubins, cobriu de ouro.

[33] Fez, para entrada do Santo Lugar, ombreiras de madeira de oliveira; entrada quadrilateral,

[34] cujas duas folhas eram de madeira de cipreste; e as duas tábuas de cada folha eram dobradiças.

[35] E as lavrou de querubins, de palmeiras e de flores abertas e as cobriu de ouro acomodado ao lavor.

[36] Também edificou o átrio interior de três ordens de pedras cortadas e de uma ordem de vigas de cedro.

[37] No ano quarto, se pôs o fundamento da Casa do SENHOR, no mês de zive.

[38] E, no ano undécimo, no mês de bul, que é o oitavo, se acabou esta casa com todas as suas dependências, tal como devia ser. Levou Salomão sete anos para edificá-la.

1 Reis 7

[31] U wejścia do miejsca najświętszego kazał sporządzić drzwi z drzewa oliwkowego, przy czym futryna i dźwigar tworzyły pięciobok.

[32] Na obu skrzydłach drzwi z drzewa oliwkowego kazał wyryć jako płaskorzeźby postacie cherubów, liście i rozwarte kielichy kwiatów i pokryć je złotem, przy czym na tych cherubach i liściach palmowych kazał to złoto rozklepać.

[33] Tak samo u wejścia do przybytku kazał zrobić futryny z drzewa oliwkowego w kształcie czworoboku,

[34] Dwoje zaś drzwi z drzewa cyprysowego. Jedne drzwi miały dwa skrzydła wahadłowe i drugie drzwi miały dwa skrzydła wahadłowe.

[35] Kazał też wyryć na nich jako płaskorzeźby postacie cherubów, liście palmowe i rozwarte kielichy kwiatów oraz pokryć je złotą blachą dokładnie dopasowując ją do rzeźby.

[36] Kazał też wnieść mur wokół dziedzińca wewnętrznego z trzech rzędów ciosanych kamieni i jednego rzędu belek cedrowych.

[37] Fundament pod świątynię Pańską położono w czwartym roku, w miesiącu Ziw.

[38] A wykończono świątynię we wszystkich jej częściach i ze wszystkim, co do niej należało, w roku jedenastym w miesiącu Bul, który jest ósmym miesiącem, czyli budował ją siedem lat.

I Królewska 7

Salomão edifica palácios reais

[1] Edificou Salomão os seus palácios, levando treze anos para os concluir.

[2] Edificou a Casa do Bosque do Líbano, de cem côvados de comprimento, cinqüenta de largura e trinta de altura, sobre quatro ordens de colunas de cedro e vigas de cedro sobre as colunas.

[3] A cobertura era de cedro, abrangendo as câmaras laterais em número de quarenta e cinco, quinze em cada andar, as quais repousavam sobre colunas.

[4] Havia janelas em três ordens e janela oposta a janela em três fileiras.

[5] Todas as portas e janelas eram quadradas; e janela oposta a janela em três fileiras.

[6] Depois, fez o Salão das Colunas, de cinqüenta côvados de comprimento e trinta de largura; e havia um pórtico de colunas defronte dele, um baldaquino.

[7] Também fez a Sala do Trono, onde julgava, a saber, a Sala do Julgamento, coberta de cedro desde o soalho até ao teto.

[8] A sua casa, em que moraria, fê-la noutro pátio atrás da Sala do Trono, de obra semelhante a esta; também para a filha de Faraó, que tomara por mulher, fez Salomão uma casa semelhante à Sala do Trono.

[9] Todas estas construções eram de pedras de valor, cortadas à medida, serradas para o lado de dentro e para o de fora; e isto

Inne budowle Salomona

[1] Własny zaś dom budował Salomon trzynaście lat, zanim go całkowicie wykończył.

[2] Zbudował mianowicie Leśny Dom Libański sto łokci długi, pięćdziesiąt łokci szeroki, trzydzieści łokci wysoki, a był on wzniesiony na czterech rzędach cedrowych kolumn z cedrowymi belkami na tych kolumnach,

[3] Wyłożony drzewem cedrowym nad bocznymi komnatami, wzniesionymi na tych kolumnach w liczbie czterdziestu pięciu, po piętnaście w jednym rzędzie.

[4] Były też trzy rzędy okien, jedno naprzeciw drugiego.

[5] Wszystkie zaś drzwi i futryny były czworokątne, również jedno naprzeciw drugiego w trzech rzędach.

[6] Kazał też zrobić salę kolumnową pięćdziesiąt łokci długą, trzydzieści łokci szeroką, a przed nią była jeszcze inna sala z kolumnami oraz okap przed nią.

[7] Zbudował też salę tronową, gdzie odbywał sądy, a więc salę sądową, którą kazał wyłożyć drzewem cedrowym od posadzki aż do stropu.

[8] Dom zaś jego, w którym mieszkał, w drugim podwórzu z tyłu tej sali, był zbudowany tak samo. Dla córki faraona, którą Salomon pojął za żonę, też kazał zbudować taki sam dom, jak ta sala.

[9] Wszystko to było z kosztownego kamienia tych samych wymiarów, co kamienie ciosane, więc z kamieni

desde o fundamento até às beiras do teto, e por fora até ao átrio maior.

ciosanych według miary, rżniętych piłą, od wewnątrz i z zewnątrz, od fundamentu aż do stropu, i od zewnątrz aż do wielkiego podwórza.

[10] O fundamento era de pedras de valor, pedras grandes; pedras de dez côvados e pedras de oito côvados;

[10] Także fundament był z kosztownych kamieni, kamieni wielkich, kamieni dziesięcio - i ośmiołokciowych.

[11] por cima delas, pedras de valor, cortadas segundo as medidas, e cedros.

[11] Na tym zaś spoczywały kosztowne kamienie ciosane według miary oraz belki cedrowe.

[12] Ao redor do grande átrio, havia três ordens de pedras cortadas e uma ordem de vigas de cedro; assim era também o átrio interior da Casa do SENHOR e o pórtico daquela casa.

[12] Wielki dziedziniec miał także wokoło trzy rzędy ciosanych kamieni i rząd belek cedrowych, podobnie jak wewnętrzny dziedziniec świątyni Pańskiej i nawa świątyni.

Wystrój świątyni

[13] Enviou o rei Salomão mensageiros que de Tiro trouxessem Hirão.

[13] Król Salomon sprowadził z Tyru Chirama.

[14] Era este filho de uma mulher viúva, da tribo de Naftali, e fora seu pai um homem de Tiro que trabalhava em bronze; Hirão era cheio de sabedoria, e de entendimento, e de ciência para fazer toda obra de bronze. Veio ter com o rei Salomão e fez toda a sua obra.

[14] Był to syn pewnej wdowy z plemienia Naftali, ojciec zaś jego był Tyryjczykiem, odlewnikiem brązu niezwykle mądrym, roztropnym i znawcą wszelkiej roboty w brązie; przybył on do króla Salomona i wykonał dla niego całą robotę.

As duas colunas do templo

2 Crônicas 3.15-17

[15] Formou duas colunas de bronze; a altura de cada uma era de dezoito côvados, e um fio de doze côvados era a medida de sua circunferência.

[15] Ulał mianowicie dwie kolumny z brązu; jedna kolumna miała osiemnaście łokci wysokości, a każda kolumna miała w obwodzie dwanaście łokci.

[16] Também fez dois capitéis de fundição de bronze para pôr sobre o alto das colunas; de cinco côvados era a altura de cada um deles.

[16] Sporządził też dwie ulane z brązu głowice, aby położyć je na wierzchach kolumn; obie głowice miały po pięć łokci wysokości.

[17] Havia obra de rede e ornamentos torcidos em forma de cadeia, para os

[17] Do pokrycia głowic, które miały być na wierzchu kolumn, sporządził plecionki

capitéis que estavam sobre o alto das colunas; sete para um capitel e sete para o outro.

[18] Fez também romãs em duas fileiras por cima de uma das obras de rede, para cobrir o capitel no alto da coluna; o mesmo fez com o outro capitel.

[19] Os capitéis que estavam no alto das colunas eram de obra de lírios, como na Sala do Trono, e de quatro côvados.

[20] Perto do bojo, próximo à obra de rede, os capitéis que estavam no alto das duas colunas tinham duzentas romãs, dispostas em fileiras em redor, sobre um e outro capitel.

[21] Depois, levantou as colunas no pórtico do templo; tendo levantado a coluna direita, chamou-lhe Jaquim; e, tendo levantado a coluna esquerda, chamou-lhe Boaz.

[22] No alto das colunas, estava a obra de lírios. E, assim, se acabou a obra das colunas.

O mar de fundição

2 Crônicas 4.1-5

[23] Fez também o mar de fundição, redondo, de dez côvados de uma borda até à outra borda, e de cinco de altura; e um fio de trinta côvados era a medida de sua circunferência.

[24] Por baixo da sua borda em redor, havia colocíntidas, dez em cada côvado; estavam em duas fileiras, fundidas quando se fundiu o mar.

łańcuszkowe, po siedem dla każdej głowicy.

[18] Sporządził też po dwa rzędy jabłek granatu wokoło każdej plecionki pokrywającej głowice na wierzchu kolumn, dla jednej i dla drugiej kolumny.

[19] A głowice na wierzchu kolumn, w nawie były wykonane w kształcie lilii, szerokie na cztery łokcie.

[20] Głowice te spoczywały na dwóch kolumnach również i powyżej, tuż przy wypukłości, która była po stronie plecionki; jabłek granatu zaś było dwieście w rzędach wokoło jednej i drugiej głowicy.

[21] Potem ustawił te kolumny w przedsionku świątyni. Ustawiwszy prawą kolumnę, nazwał ją Jachin, a ustawiwszy lewą kolumnę, nazwał ją Boaz.

[22] Na wierzchu kolumn wyrobiony był kształt lilii. W ten sposób dokończono robotę nad kolumnami.

[23] Sporządził też kadź odlewną wyobrażającą morze, okrągłą, długości dziesięciu łokci od krawędzi do krawędzi; pięć łokci wynosiła jej wysokość na krawędzi, obwód zaś jej wynosił trzydzieści łokci.

[24] Pod jej krawędzią były wokoło ozdoby w kształcie pączków kwiatu po dziesięć na każdy łokieć długości, okalając kadź

dokoła. Po dwa rzędy takich ozdób były odlane razem z nią.

[25] Assentava-se o mar sobre doze bois; três olhavam para o norte, três, para o ocidente, três, para o sul, e três, para o oriente; o mar apoiava-se sobre eles, cujas partes posteriores convergiam para dentro.

[25] Stała ona na dwunastu bykach, z których trzy były zwrócone ku północy, trzy ku zachodowi, trzy ku południowi, a trzy ku wschodowi, kadź zaś była na nich z wierzchu, a zady ich były zwrócone do wewnątrz.

[26] A grossura dele era de quatro dedos, e a sua borda, como borda de copo, como flor de lírios; comportava dois mil batos.

[26] Jej ściana była gruba na dłoń, krawędź zaś była zrobiona jak krawędź pucharu na kształt kwiatu lilii, a mieściła ona w sobie dwa tysiące wiader.

Outros utensílios para o templo
2 Crônicas 4.6-22

[27] Fez também de bronze dez suportes; cada um media quatro côvados de comprimento, quatro de largura e três de altura;

[27] Sporządził również dziesięć brązowych umywalni, każdą na cztery łokcie długą, cztery łokcie szeroką, trzy łokcie wysoką.

[28] e eram do seguinte modo: tinham painéis, que estavam entre molduras,

[28] Umywalnie te zaś były zrobione tak: miały one listwy, a te listwy były pomiędzy szczeblami.

[29] nos quais havia leões, bois e querubins; nas molduras de cima e de baixo dos leões e dos bois, havia festões pendentes.

[29] Na listwach, które były między szczeblami, były lwy, byki i cheruby, a na szczeblach w górę i w dół od lwów i byków zwisały wieńce.

[30] Tinha cada suporte quatro rodas de bronze e eixos de bronze; os seus quatro pés tinham apoios debaixo da pia, apoios fundidos, e ao lado de cada um havia festões.

[30] Każda umywalnia miała cztery koła z brązu wraz z osiami brązowymi, a w czterech jej rogach były uchwyty; uchwyty te były odlane poniżej umywalni, od każdej zaś zwisały wieńce.

[31] A boca dos suportes estava dentro de uma guarnição que media um côvado de altura; a boca era redonda como a obra de um pedestal e tinha o diâmetro de um côvado e meio. Também nela havia

[31] Otwór jej był wewnątrz głowicy i miał wzwyż łokieć w przekroju, a otwór ten był okrągły, w kształcie basenu i miał półtora łokcia; również na jego krawędziach były płaskorzeźby, lecz jego listwy były czworokątne, nie okrągłe.

entalhes, e os seus painéis eram quadrados, não redondos.

32 As quatro rodas estavam debaixo dos painéis, e os eixos das rodas formavam uma peça com o suporte; cada roda era de um côvado e meio de altura.

32 Poniżej listew były cztery koła, osie kół zaś były przymocowane do podpory, każde koło miało półtora łokcia średnicy.

33 As rodas eram como as de um carro: seus eixos, suas cambas, seus raios e seus cubos, todos eram fundidos.

33 Koła te zaś były zrobione jak koła u wozu. Osie ich i obręcze, i dzwona, i piasty, wszystko było lane.

34 Havia quatro apoios aos quatro cantos de cada suporte, que com este formavam uma peça.

34 W czterech rogach jednej umywalni były cztery ramiona, stanowiły one z nimi jedną całość.

35 No alto de cada suporte, havia um cilindro de meio côvado de altura; também, no alto de cada suporte, os apoios e painéis formavam uma peça só com ele.

35 Na wierzchu każdej umywalni było obramowanie na około pół łokcia wysokie, u góry każdej umywalni były jej uchwyty i listwy z niej wychodzące.

36 Na superfície dos seus apoios e dos seus painéis, gravou querubins, leões e palmeiras, segundo o espaço de cada um, com festões ao redor.

36 Na płaszczyznach tych uchwytów i na listwach wyrył też cheruby, lwy i liście palmowe, na ile miejsca starczyło, a wokoło wieńce.

37 Deste modo, fez os dez suportes; todos tinham a mesma fundição, o mesmo tamanho e o mesmo entalhe.

37 W taki sam sposób sporządził dziesięć umywalni, wszystkie z jednego odlewu, jednego wymiaru i jednego kształtu.

38 Também fez dez pias de bronze; em cada uma cabiam quarenta batos, e cada uma era de quatro côvados; sobre cada um dos dez suportes estava uma pia.

38 Sporządził też dziesięć brązowych wanien, każdą o pojemności czterdziestu wiader i czterech łokciach długości. Dla każdej z dziesięciu umywalni przeznaczona była jedna wanna.

39 Pôs cinco suportes à direita da casa e cinco, à esquerda; porém o mar pôs ao lado direito da casa, para o lado sudeste.

39 Pięć umywalni umieścił po prawej stronie świątyni, pięć po lewej stronie, kadź zaś umieścił po prawej stronie świątyni, w kierunku południowo-wschodnim.

[40] Depois, fez Hirão os caldeirões, e as pás, e as bacias. Assim, terminou ele de fazer toda a obra para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR:

[40] Chiram sporządził też garnki, łopatki i kropielnice. W ten sposób dokończył Chiram całą robotę, jaką wykonywał z polecenia króla Salomona dla świątyni Pańskiej.

[41] as duas colunas, os dois globos dos capitéis que estavam no alto das duas colunas; as duas redes, para cobrir os dois globos dos capitéis que estavam ao alto das colunas;

[41] Mianowicie: dwie kolumny wraz z dwiema okrągłymi głowicami na wierzchach kolumn oraz dwie plecionki do pokrycia dwóch okrągłych głowic na wierzchach kolumn,

[42] as quatrocentas romãs para as duas redes, isto é, duas fileiras de romãs para cada rede, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas;

[42] Oraz czterysta jabłek granatu dla tych dwóch plecionek, po dwa rzędy jabłek dla każdej plecionki do pokrycia dwóch okrągłych głowic umieszczonych na kolumnach.

[43] os dez suportes e as dez pias sobre eles;

[43] Dziesięć umywalni i dziesięć wanien dla tych umywalni,

[44] o mar com os doze bois por baixo;

[44] Jedną kadź brązową i dwanaście byków pod ową kadzią,

[45] os caldeirões, as pás, as bacias e todos estes utensílios que fez Hirão para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR, todos eram de bronze polido.

[45] I garnki, i łopatki, i kropielnice, i wszelkie te przybory, jakie sporządził Chiram z polecenia króla Salomona dla świątyni Pańskiej. Wszystkie one były z brązu polerowanego.

[46] Na planície do Jordão, o rei os fez fundir em terra barrenta, entre Sucote e Zaretã.

[46] Król kazał je odlewać w dolinie nadjordańskiej w glinianych formach pomiędzy Sukkot a Sartan.

[47] Deixou Salomão de pesar todos os utensílios pelo seu excessivo número, não se verificando, pois, o peso do seu bronze.

[47] I pozostawił Salomon wszystkie te przybory nie zważone z powodu nadzwyczajnego ich mnóstwa, nie zdołano bowiem stwierdzić wagi zużytego brązu.

[48] Também fez Salomão todos os utensílios do Santo Lugar do SENHOR: o altar de

[48] Następnie Salomon kazał sporządzić wszystkie przedmioty dla świątyni

ouro e a mesa de ouro, sobre a qual estavam os pães da proposição;

Pańskiej: ołtarz ze złota i złoty stół na chleby pokładne,

[49] os castiçais de ouro finíssimo, cinco à direita e cinco à esquerda, diante do Santo dos Santos; as flores, as lâmpadas e as espevitadeiras, também de ouro;

[49] Pięć świeczników z prawej i pięć z lewej strony ze szczerego złota przed miejscem najświętszym, z kwiatami i lampami, i szczypcami ze złota,

[50] também as taças, as espevitadeiras, as bacias, os recipientes para incenso e os braseiros, de ouro finíssimo; as dobradiças para as portas da casa interior para o Santo dos Santos e as das portas do Santo Lugar do templo, também de ouro.

[50] Do tego miednice i noże, i kropielnice, i kadzielnice, i węglarki ze szczerego złota, także zawiasy do podwoi wewnętrznego przybytku, miejsca najświętszego, i do podwoi przybytku głównego ze złota.

As dádivas de Davi colocadas no templo

2 Crônicas 5.1

[51] Assim, se acabou toda a obra que fez o rei Salomão para a Casa do SENHOR; então, trouxe Salomão as coisas que Davi, seu pai, havia dedicado; a prata, o ouro e os utensílios, ele os pôs entre os tesouros da Casa do SENHOR.

[51] A gdy dokończono całą robotę, jaką podjęto z polecenia króla Salomona nad świątynią Pańską, sprowadził tam Salomon święte dary Dawida, swojego ojca, srebro i złoto, i naczynia i złożył je w skarbcu świątyni Pańskiej.

1 Reis 8

Salomão traz para o templo a arca

2 Crônicas 5.2-14

[1] Congregou Salomão os anciãos de Israel, todos os cabeças das tribos, os príncipes das famílias dos israelitas, diante de si em Jerusalém, para fazerem subir a arca da Aliança do SENHOR da Cidade de Davi, que é Sião, para o templo.

[2] Todos os homens de Israel se congregaram junto ao rei Salomão na ocasião da festa, no mês de etanim, que é o sétimo.

[3] Vieram todos os anciãos de Israel, e os sacerdotes tomaram a arca do SENHOR

I Królewska 8

Przeniesienie Skrzyni Przymierza do świątyni

[1] Wtedy zgromadził Salomon starszych izraelskich i wszystkich naczelników plemion, przywódców rodów izraelskich, u siebie, u króla Salomona w Jeruzalemie, aby przenieść Skrzynię Przymierza Pańskiego z Miasta Dawida, czyli Syjonu.

[2] Zgromadzili się więc na święto u króla Salomona wszyscy mężowie izraelscy w miesiącu Etanim, to jest w miesiącu siódmym.

[3] A gdy przybyli wszyscy starsi izraelscy, kapłani podnieśli Skrzynię

[4] e a levaram para cima, com a tenda da congregação, e também os utensílios sagrados que nela havia; os sacerdotes e levitas é que os fizeram subir.
[5] O rei Salomão e toda a congregação de Israel, que se reunira a ele, estavam todos diante da arca, sacrificando ovelhas e bois, que, de tão numerosos, não se podiam contar.
[6] Puseram os sacerdotes a arca da Aliança do SENHOR no seu lugar, no santuário mais interior do templo, no Santo dos Santos, debaixo das asas dos querubins.

[7] Pois os querubins estendiam as asas sobre o lugar da arca e, do alto, cobriam a arca e os varais.

[8] Os varais sobressaíam tanto, que suas pontas eram vistas do Santo Lugar, defronte do Santo dos Santos, porém de fora não se viam. Ali, estão até ao dia de hoje.
[9] Nada havia na arca senão as duas tábuas de pedra, que Moisés ali pusera junto a Horebe, quando o SENHOR fez aliança com os filhos de Israel, ao saírem da terra do Egito.
[10] Tendo os sacerdotes saído do santuário, uma nuvem encheu a Casa do SENHOR,
[11] de tal sorte que os sacerdotes não puderam permanecer ali, para ministrar, por causa da nuvem, porque a glória do SENHOR enchera a Casa do SENHOR.

Salomão fala ao povo

2 Crônicas 6.1-11

[4] I przenieśli Skrzynię Pańską oraz Namiot Zgromadzenia wraz ze wszystkimi świętymi przyborami, które były w Namiocie; przenieśli je kapłani i lewici,
[5] Król Salomon zaś i cały zbór izraelski, wszyscy, którzy się zgromadzili u niego przed Skrzynią, składali ofiary z owiec i wołów w tak wielkiej ilości, że nie można ich było zliczyć ani porachować.
[6] Kapłani wnieśli Skrzynię Przymierza Pańskiego na jej miejsce do przybytku wewnętrznego świątyni, do miejsca najświętszego, pod skrzydła cherubów.
[7] Cheruby bowiem miały skrzydła rozpostarte nad miejscem dla Skrzyni, tak iż cheruby okrywały Skrzynię i jej drążki z wierzchu.
[8] Drążki te zaś były tak długie, że końce ich widać było ze świątyni z przedniej strony miejsca najświętszego, nie było ich jednak widać z zewnątrz. Tam są one aż do dnia dzisiejszego.
[9] W Skrzyni nie było nic oprócz dwóch kamiennych tablic, które tam złożył Mojżesz pod Chorebem, gdzie Pan zawarł przymierze z synami izraelskimi po ich wyjściu z ziemi egipskiej.
[10] Gdy zaś kapłani wychodzili ze świątyni, obłok napełnił przybytek Pański,
[11] Tak iż kapłani nie mogli tam ustać z powodu tego obłoku, aby pełnić swoją służbę, gdyż chwała Pańska napełniła świątynię Pańską.

Poświęcenie świątyni

[12] Então, disse Salomão: O SENHOR declarou que habitaria em trevas espessas.

[12] Wtedy Salomon rzekł: Pan powiedział, że będzie mieszkał w mroku!

[13] Na verdade, edifiquei uma casa para tua morada, lugar para a tua eterna habitação.

[13] Zbudowałem ci oto dom ten na mieszkanie, Siedzibę, abyś tu przebywał na wieki!

[14] Voltou, então, o rei o rosto e abençoou a toda a congregação de Israel, enquanto se mantinha toda em pé;

[14] Po czym król odwrócił się i pobłogosławił całe zgromadzenie izraelskie, a całe zgromadzenie izraelskie stało,

[15] e disse: Bendito seja o SENHOR, o Deus de Israel, que falou pessoalmente a Davi, meu pai, e pelo seu poder o cumpriu, dizendo:

[15] I rzekł: Błogosławiony niech będzie Pan, Bóg Izraela, który w mocy swojej spełnił to, co wyrzekł swoimi ustami do Dawida, mojego ojca, mówiąc:

[16] Desde o dia em que tirei Israel, o meu povo, do Egito, não escolhi cidade alguma de todas as tribos de Israel, para edificar uma casa a fim de ali estabelecer o meu nome; porém escolhi a Davi para chefe do meu povo de Israel.

[16] Od dnia, w którym wyprowadziłem mój lud, Izraela, z Egiptu, nie wybrałem spośród wszystkich plemion izraelskich żadnego miasta, aby w nim wybudowano dom na mieszkanie dla imienia mojego, wybrałem natomiast Dawida, aby stał na czele mojego ludu izraelskiego.

[17] Também Davi, meu pai, propusera em seu coração o edificar uma casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

[17] Dawid, mój ojciec, zamyślał w prawdzie zbudować przybytek imieniu Pana, Boga Izraela,

[18] Porém o SENHOR disse a Davi, meu pai: Já que desejaste edificar uma casa ao meu nome, bem fizeste em o resolver em teu coração.

[18] Lecz Pan rzekł do Dawida, mojego ojca: Iż zamierzałeś zbudować dom dla imienia mojego, postąpiłeś dobrze, tak zamyślając,

[19] Todavia, tu não edificarás a casa, porém teu filho, que descenderá de ti, ele a edificará ao meu nome.

[19] Jednak nie ty będziesz budował ten dom, ale twój syn, twój prawowity potomek, on zbuduje dom imieniu mojemu.

[20] Assim, cumpriu o SENHOR a sua palavra que tinha dito, pois me levantei em lugar de Davi, meu pai, e me assentei no trono de Israel, como prometera o

[20] I Pan dotrzymał swojego słowa, jakie wypowiedział, i ja wszedłem w miejsce Dawida, mojego ojca, i zasiadłem na tronie izraelskim, jak powiedział Pan, i ja

SENHOR; e edifiquei a casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

21 E nela constituí um lugar para a arca, em que estão as tábuas da aliança que o SENHOR fez com nossos pais, quando os tirou da terra do Egito.

Salomão ora a Deus
2 Crônicas 6.12-42

22 Pôs-se Salomão diante do altar do SENHOR, na presença de toda a congregação de Israel; e estendeu as mãos para os céus

23 e disse: Ó SENHOR, Deus de Israel, não há Deus como tu, em cima nos céus nem embaixo na terra, como tu que guardas a aliança e a misericórdia a teus servos que de todo o coração andam diante de ti;

24 que cumpriste para com teu servo Davi, meu pai, o que lhe prometeste; pessoalmente o disseste e pelo teu poder o cumpriste, como hoje se vê.

25 Agora, pois, ó SENHOR, Deus de Israel, faze a teu servo Davi, meu pai, o que lhe declaraste, dizendo: Não te faltará sucessor diante de mim, que se assente no trono de Israel, contanto que teus filhos guardem o seu caminho, para andarem diante de mim como tu andaste.

26 Agora também, ó Deus de Israel, cumpra-se a tua palavra que disseste a teu servo Davi, meu pai.

zbudowałem dom imieniu Pana, Boga Izraela.

21 I przygotowałem tam miejsce dla Skrzyni, w której złożony jest Zakon Przymierza Pańskiego, jakie zawarł Pan z naszymi ojcami, gdy wyprowadził ich z ziemi egipskiej.

22 Potem Salomon stanął przed ołtarzem Pana wobec całego zgromadzenia izraelskiego, wyciągnął swoje dłonie ku niebu

23 I rzekł: Panie, Boże Izraela! Nie ma ani na niebie w górze, ani na ziemi w dole takiego Boga jak Ty, który dotrzymujesz przymierza i okazujesz łaskę wobec swoich sług, którzy chcą z całego serca być z tobą,

24 Który dotrzymałeś swojemu słudze Dawidowi, mojemu ojcu, tego, co mu obiecałeś; swoimi ustami obiecałeś, a w swojej mocy spełniłeś, jak to jest dzisiaj.

25 Teraz więc, Panie, Boże Izraela, dotrzymaj twojemu słudze Dawidowi, mojemu ojcu, tego, co mu obiecałeś, mówiąc: Nie zabraknie ci przed moim obliczem męskiego potomka, który by zasiadał na tronie izraelskim, jeśli tylko synowie twoi pilnować będą swej drogi i postępować tak, jak ty postępowałeś przede mną.

26 Teraz więc, Boże Izraela, potwierdź, proszę, swoje obietnice, jakie wypowiedziałeś do swojego sługi Dawida, mojego ojca.

[27] Mas, de fato, habitaria Deus na terra? Eis que os céus e até o céu dos céus não te podem conter, quanto menos esta casa que eu edifiquei.

[28] Atenta, pois, para a oração de teu servo e para a sua súplica, ó SENHOR, meu Deus, para ouvires o clamor e a oração que faz, hoje, o teu servo diante de ti.

[29] Para que os teus olhos estejam abertos noite e dia sobre esta casa, sobre este lugar, do qual disseste: O meu nome estará ali; para ouvires a oração que o teu servo fizer neste lugar.

[30] Ouve, pois, a súplica do teu servo e do teu povo de Israel, quando orarem neste lugar; ouve no céu, lugar da tua habitação; ouve e perdoa.

[31] Se alguém pecar contra o seu próximo, e lhe for exigido que jure, e ele vier a jurar diante do teu altar, nesta casa,

[32] ouve tu nos céus, e age, e julga teus servos, condenando o perverso, fazendo recair o seu proceder sobre a sua cabeça e justificando ao justo, para lhe retribuíres segundo a sua justiça.

[33] Quando o teu povo de Israel, por ter pecado contra ti, for ferido diante do inimigo, e se converter a ti, e confessar o teu nome, e orar, e suplicar a ti, nesta casa,

[27] Lecz czy naprawdę zamieszka Bóg na ziemi? Oto niebiosa i niebiosa niebios nie mogą cię ogarnąć, a cóż dopiero ten dom, który zbudowałem?!

[28] Wejrzyj na modlitwę swojego sługi i na jego błaganie, Panie, Boże mój, wysłuchaj wołania i modlitwy, jaką twój sługa zanosi dziś do ciebie.

[29] Niechaj twoje oczy będą otwarte nad tym domem nocą i dniem, nad tym miejscem, o którym powiedziałeś: Tam będzie imię moje, abyś wysłuchał modlitwy, jaką twój sługa będzie zanosić na tym miejscu.

[30] Zechciej wysłuchać błagania twojego sługi i twojego ludu izraelskiego, gdy będą się modlić na tym miejscu. Tak, wysłuchaj w miejscu, gdzie przebywasz, w niebie, a wysłuchując, racz odpuścić!

[31] Jeżeli ktoś zgrzeszy przeciwko swojemu bliźniemu i zostanie zmuszony do przysięgi, że się przeklnie, i przyjdzie z tą przysięgą przed twój ołtarz w tym przybytku,

[32] To Ty usłysz w niebie tę przysięgę, wkrocz i oddaj sprawiedliwość swoim sługom: niech grzesznik będzie poczytany za grzesznika i jego czyn spadnie na jego głowę, niewinny zaś otrzyma zadośćuczynienie, aby mu zostało oddane według jego sprawiedliwości.

[33] Gdy twój lud izraelski zostanie pobity przez nieprzyjaciela za to, że zgrzeszyli przeciwko tobie, lecz potem nawrócą się

do ciebie, wyznają twoje imię i będą się modlić i błagać cię w tym przybytku,

[34] ouve tu nos céus, e perdoa o pecado do teu povo de Israel, e faze-o voltar à terra que deste a seus pais.

[34] To Ty usłysz to w niebie i odpuść grzech twojego ludu izraelskiego i pozwól im wrócić do ziemi, którą dałeś ich ojcom.

[35] Quando os céus se cerrarem, e não houver chuva, por ter o povo pecado contra ti, e orar neste lugar, e confessar o teu nome, e se converter dos seus pecados, havendo-o tu afligido,

[35] Gdy niebiosa będą zamknięte i nie będzie deszczu, dlatego że zgrzeszyli przed tobą, lecz potem będą się modlić na tym miejscu i wyznawać twoje imię, i odwrócą się od swojego grzechu, gdyż ich poniżyłeś,

[36] ouve tu nos céus, perdoa o pecado de teus servos e do teu povo de Israel, ensinando-lhes o bom caminho em que andem, e dá chuva na tua terra, que deste em herança ao teu povo.

[36] To Ty usłysz to w niebie i odpuść grzech twoich sług i twojego ludu izraelskiego, bo Ty uczysz ich drogi dobrej, jaką mają kroczyć; a potem spuścisz deszcz na twoją ziemię, którą dałeś twojemu ludowi w dziedziczne posiadanie,

[37] Quando houver fome na terra ou peste, quando houver crestamento ou ferrugem, gafanhotos e larvas, quando o seu inimigo o cercar em qualquer das suas cidades ou houver alguma praga ou doença,

[37] A gdy nastanie głód w ziemi i gdy przyjdzie zaraza, śnieć, rdza, szarańcza, gdy jego nieprzyjaciel udręczy go w którymś z miast jego ziemi, gdy nastanie jakakolwiek plaga, jakakolwiek choroba,

[38] toda oração e súplica que qualquer homem ou todo o teu povo de Israel fizer, conhecendo cada um a chaga do seu coração e estendendo as mãos para o rumo desta casa,

[38] Wtedy wszelką modlitwę, wszelkie błaganie, jakiekolwiek wypowie poszczególny człowiek lub cały twój lud izraelski, kto tylko odczuje to w swoim sercu jako cios i wzniesie swoje dłonie ku temu przybytkowi,

[39] ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, perdoa, age e dá a cada um segundo todos os seus caminhos, já que lhe conheces o coração, porque tu, só tu, és conhecedor do coração de todos os filhos dos homens;

[39] Ty racz wysłuchać w niebie, w miejscu, gdzie mieszkasz, i odpuścić i wkroczyć, i dać każdemu według wszystkich jego postępków, Ty bowiem znasz jego serce, gdyż Ty jedynie znasz serca wszystkich synów ludzkich,

[40] para que te temam todos os dias que viverem na terra que deste a nossos pais.

[41] Também ao estrangeiro, que não for do teu povo de Israel, porém vier de terras remotas, por amor do teu nome

[42] (porque ouvirão do teu grande nome, e da tua mão poderosa, e do teu braço estendido), e orar, voltado para esta casa,

[43] ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, e faze tudo o que o estrangeiro te pedir, a fim de que todos os povos da terra conheçam o teu nome, para te temerem como o teu povo de Israel e para saberem que esta casa, que eu edifiquei, é chamada pelo teu nome.

[44] Quando o teu povo sair à guerra contra o seu inimigo, pelo caminho por que o enviares, e orar ao SENHOR, voltado para esta cidade, que tu escolheste, e para a casa, que edifiquei ao teu nome,

[45] ouve tu nos céus a sua oração e a sua súplica e faze-lhe justiça.

[46] Quando pecarem contra ti (pois não há homem que não peque), e tu te indignares contra eles, e os entregares às mãos do inimigo, a fim de que os leve cativos à terra inimiga, longe ou perto esteja;

[47] e, na terra aonde forem levados cativos, caírem em si, e se converterem, e, na terra

[40] Aby się ciebie bali po wszystkie dni swojego życia w ziemi, którą dałeś naszym ojcom.

[41] A także cudzoziemca, który nie należy do twojego ludu izraelskiego, a przyjdzie z ziemi dalekiej ze względu na twoje imię -

[42] Usłyszą bowiem o twoim wielkim imieniu i o twojej potężnej mocy, i o twoim wyciągniętym ramieniu - gdy tedy przyjdzie i modlić się będzie w tym przybytku,

[43] Ty racz wysłuchać w niebie, w miejscu, gdzie mieszkasz, i spełnić to wszystko, o co woła do ciebie ten cudzoziemiec, aby wszystkie ludy ziemi poznały twoje imię i bały się ciebie, jak twój lud izraelski, i aby wiedziały, że twoje imię wymieniane jest w tym przybytku, który zbudowałem.

[44] Gdy twój lud wyruszy na wojnę przeciwko twojemu nieprzyjacielowi, drogą, którą Ty ich wyślesz, i pomodlą się do Pana, zwróceni w stronę miasta, które wybrałeś, i w stronę przybytku, który zbudowałem dla twojego imienia,

[45] Ty racz wysłuchać w niebie ich modlitwy i błagania i uznać ich prawo.

[46] Lecz jeżeli zgrzeszą przeciwko tobie - gdyż nie ma człowieka, który by nie zgrzeszył - i Ty rozgniewawszy się na nich wydasz ich w ręce nieprzyjaciela, i uprowadzą ich zaborcy ich do ziemi nieprzyjacielskiej, dalekiej czy bliskiej -

[47] I wezmą to sobie do serca w ziemi, do której zostali uprowadzeni, i nawrócą się

do seu cativeiro, te suplicarem, dizendo: Pecamos, e perversamente procedemos, e cometemos iniqüidade;

do ciebie, i będą cię błagać w ziemi tych, którzy ich uprowadzili, powiadając: Zgrzeszyliśmy i zawiniliśmy, i postąpiliśmy bezbożnie,

48 e se converterem a ti de todo o seu coração e de toda a sua alma, na terra de seus inimigos que os levarem cativos, e orarem a ti, voltados para a sua terra, que deste a seus pais, para esta cidade que escolheste e para a casa que edifiquei ao teu nome;

48 I nawrócą się do ciebie z całego swego serca i z całej swojej duszy w ziemi swoich nieprzyjaciół, którzy ich uprowadzili, i będą się modlić do ciebie zwróceni w stronę swojej ziemi, którą dałeś ich ojcom, i w stronę miasta, które wybrałeś, i w stronę przybytku, który zbudowałem dla imienia twojego,

49 ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, a sua prece e a sua súplica e faze-lhes justiça,

49 Ty racz wysłuchać w niebie, w miejscu, gdzie mieszkasz, ich modlitwy i błagania i uznać ich prawo,

50 perdoa o teu povo, que houver pecado contra ti, todas as suas transgressões que houverem cometido contra ti; e move tu à compaixão os que os levaram cativos para que se compadeçam deles.

50 I odpuścić twojemu ludowi to, czym zgrzeszyli przeciwko tobie, i wszystkie wykroczenia, którymi zawinili przeciwko tobie, i wzbudzić litość nad nimi u tych, którzy ich uprowadzili, aby się nad nimi zlitowali.

51 Porque é o teu povo e a tua herança, que tiraste da terra do Egito, do meio do forno de ferro;

51 Gdyż twój to lud i twoje dziedzictwo, które wyprowadziłeś z Egiptu, z samego środka tygla żelaznego.

52 para que teus olhos estejam abertos à súplica do teu servo e à súplica do teu povo de Israel, a fim de os ouvires em tudo quanto clamarem a ti.

52 Niechże tedy twoje oczy będą otwarte na błaganie sługi twego i na błaganie twojego ludu izraelskiego, abyś ich wysłuchał, ilekroć zawołają do ciebie.

53 Pois tu, ó SENHOR Deus, os separaste dentre todos os povos da terra para tua herança, como falaste por intermédio do teu servo Moisés, quando tiraste do Egito a nossos pais.

53 Gdyż Ty wybrałeś ich sobie na własność ze wszystkich ludów ziemi, jak obiecał przez Mojżesza, sługę twojego, kiedy wyprowadzałeś naszych ojców z Egiptu, Panie, Boże!

Salomão abençoa ao povo

54 Tendo Salomão acabado de fazer ao SENHOR toda esta oração e súplica,

54 A gdy Salomon dokończył wszystkich swoich modlitw do Pana i wszystkich tych

estando de joelhos e com as mãos estendidas para os céus, se levantou de diante do altar do SENHOR,

[55] pôs-se em pé e abençoou a toda a congregação de Israel em alta voz, dizendo:

[56] Bendito seja o SENHOR, que deu repouso ao seu povo de Israel, segundo tudo o que prometera; nem uma só palavra falhou de todas as suas boas promessas, feitas por intermédio de Moisés, seu servo.

[57] O SENHOR, nosso Deus, seja conosco, assim como foi com nossos pais; não nos desampare e não nos deixe;

[58] a fim de que a si incline o nosso coração, para andarmos em todos os seus caminhos e guardarmos os seus mandamentos, e os seus estatutos, e os seus juízos, que ordenou a nossos pais.

[59] Que estas minhas palavras, com que supliquei perante o SENHOR, estejam presentes, diante do SENHOR, nosso Deus, de dia e de noite, para que faça ele justiça ao seu servo e ao seu povo de Israel, segundo cada dia o exigir,

[60] para que todos os povos da terra saibam que o SENHOR é Deus e que não há outro.

[61] Seja perfeito o vosso coração para com o SENHOR, nosso Deus, para andardes nos seus estatutos e guardardes os seus mandamentos, como hoje o fazeis.

A conclusão da solenidade

2 Crônicas 7.4-10

błagalnych próśb, powstał ze swojego miejsca przed ołtarzem Pana, gdzie klęczał na kolanach z rękami wzniesionymi ku niebu,

[55] A wstawszy, pobłogosławił całe zgromadzenie izraelskie, mówiąc donośnym głosem:

[56] Błogosławiony niech będzie Pan, który dał wytchnienie swojemu ludowi izraelskiemu, tak jak to obiecał; ziściła się każda obietnica z wszystkich jego dobrych obietnic, jakie dał przez Mojżesza, sługę swojego.

[57] Niech Pan, Bóg nasz, będzie z nami, jak był z naszymi ojcami, niech nas nie opuści ani nas nie porzuci,

[58] Niech raczej skłoni nasze serca ku sobie, abyśmy postępowali wszystkimi jego drogami, przestrzegając jego przykazań i ustaw, i praw, jakie nadał naszym ojcom,

[59] I niech będą te moje słowa, którymi błagałem Pana, blisko Pana Boga naszego w dzień i w nocy, aby potwierdził prawo swojego sługi i prawo swojego ludu izraelskiego, stosownie do potrzeb każdego dnia,

[60] Aby poznały wszystkie ludy ziemi, że Pan jest Bogiem i nie ma innego.

[61] Niech będzie wasze serce szczere wobec Pana, Boga naszego, abyście postępowali według jego ustaw i przestrzegali jego przykazań, jak to jest dzisiaj.

[62] E o rei e todo o Israel com ele ofereceram sacrifícios diante do SENHOR.
[63] Ofereceu Salomão em sacrifício pacífico o que apresentou ao SENHOR, vinte e dois mil bois e cento e vinte mil ovelhas. Assim, o rei e todos os filhos de Israel consagraram a Casa do SENHOR.
[64] No mesmo dia, consagrou o rei o meio do átrio que estava diante da Casa do SENHOR; porquanto ali preparara os holocaustos e as ofertas com a gordura dos sacrifícios pacíficos; porque o altar de bronze que estava diante do SENHOR era muito pequeno para nele caberem os holocaustos, as ofertas de manjares e a gordura dos sacrifícios pacíficos.
[65] No mesmo tempo, celebrou Salomão também a Festa dos Tabernáculos e todo o Israel com ele, uma grande congregação, desde a entrada de Hamate até ao rio do Egito, perante o SENHOR, nosso Deus; por sete dias além dos primeiros sete, a saber, catorze dias.
[66] No oitavo dia desta festa, despediu o povo, e eles abençoaram o rei; então, se foram às suas tendas, alegres e de coração contente por causa de todo o bem que o SENHOR fizera a Davi, seu servo, e a Israel, seu povo.

1 Reis 9

A aliança do Senhor com Salomão
2 Crônicas 7.11-22

[1] Sucedeu, pois, que, tendo acabado Salomão de edificar a Casa do SENHOR, e

[62] Następnie król i z nim cały Izrael składali ofiary Panu.
[63] Salomon złożył jako ofiarę pojednania Panu dwadzieścia dwa tysiące sztuk bydła i sto dwadzieścia tysięcy owiec; w ten sposób poświęcili przybytek Pański król i wszyscy synowie izraelscy.
[64] Tego samego dnia poświęcił król środek dziedzińca, który był przed domem Pana, złożywszy tam ofiarę całopalną i ofiarę z pokarmów, i tłuszcz ofiar pojednania. Ołtarz spiżowy bowiem, który był przed Panem, był za mały, aby pomieścić ofiary całopalne i ofiary z pokarmów, i tłuszcz ofiar pojednania.
[65] Tak to obchodził Salomon w owym czasie tę uroczystość, a wraz z nim cały Izrael, ogromne zgromadzenie ludu, od wejścia do Chamat aż po Rzekę egipską, przed Panem, Bogiem naszym, przez dwakroć po siedem dni, razem tedy czternaście dni.
[66] Ósmego dnia zaś rozpuścił lud. Błogosławili więc króla i odeszli do swoich namiotów, radośni i dobrej myśli z powodu wszelkiego dobra, jakie Pan wyświadczył Dawidowi, swojemu słudze, i Izraelowi, swojemu ludowi.

I Królewska 9

Ponowne ukazanie się Pana Salomonowi

[1] A gdy Salomon dokończył budowy przybytku Pańskiego i pałacu

a casa do rei, e tudo o que tinha desejado e designara fazer,

[2] o SENHOR tornou a aparecer-lhe, como lhe tinha aparecido em Gibeão,

[3] e o SENHOR lhe disse: Ouvi a tua oração e a tua súplica que fizeste perante mim; santifiquei a casa que edificaste, a fim de pôr ali o meu nome para sempre; os meus olhos e o meu coração estarão ali todos os dias.

[4] Se andares perante mim como andou Davi, teu pai, com integridade de coração e com sinceridade, para fazeres segundo tudo o que te mandei e guardares os meus estatutos e os meus juízos,

[5] então, confirmarei o trono de teu reino sobre Israel para sempre, como falei acerca de Davi, teu pai, dizendo: Não te faltará sucessor sobre o trono de Israel.

[6] Porém, se vós e vossos filhos, de qualquer maneira, vos apartardes de mim e não guardardes os meus mandamentos e os meus estatutos, que vos prescrevi, mas fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes,

[7] então, eliminarei Israel da terra que lhe dei, e a esta casa, que santifiquei a meu nome, lançarei longe da minha presença; e Israel virá a ser provérbio e motejo entre todos os povos.

[8] E desta casa, agora tão exaltada, todo aquele que por ela passar pasmará, e assobiará, e dirá: Por que procedeu o

królewskiego oraz wszystkiego, co pragnął wykonać,

[2] Ukazał się Pan Salomonowi po raz drugi, tak jak mu się ukazał ongiś w Gibeonie.

[3] I rzekł do niego: Słyszałem modlitwę i błagania twoje, które zanosiłeś do mnie. Poświęciłem ten przybytek, który zbudowałeś, aby tam przebywało moje imię po wieczne czasy; tam będą też moje oczy i moje serce po wszystkie dni.

[4] Jeżeli zatem będziesz postępował przede mną jak postępował Dawid, twój ojciec, w szczerości serca i w prawości, czyniąc wszystko zgodnie z tym, co ci nakazałem, przestrzegając moich przykazań i praw,

[5] Utwierdzę twój tron królewski nad Izraelem na wieki, jak obiecałem Dawidowi, twojemu ojcu, mówiąc: Nie zabraknie ci męskiego potomka na tronie Izraela.

[6] Lecz jeżeli wy i wasi synowie odwrócicie się ode mnie i nie będziecie przestrzegali moich przykazań i ustaw, które postawiłem przed wami, i pójdziecie służyć innym bogom, i pokłon będziecie im oddawali,

[7] To zgładzę Izraela z powierzchni ziemi, którą im dałem, a przybytek, który poświęciłem dla imienia mojego, usunę sprzed mojego oblicza i stanie się Izrael osnową przypowieści i przedmiotem drwin u wszystkich ludów.

[8] A przybytek ten zostanie zburzony, tak iż każdy, kto będzie tędy przechodził, wzdrygnie się nad nim i zagwiżdże, i

SENHOR assim para com esta terra e esta casa?

[9] Responder-se-lhe-á: Porque deixaram o SENHOR, seu Deus, que tirou da terra do Egito os seus pais, e se apegaram a outros deuses, e os adoraram, e os serviram. Por isso, trouxe o SENHOR sobre eles todo este mal.

As demais atividades de Salomão
2 Crônicas 8.1-18

[10] Ao fim de vinte anos, terminara Salomão as duas casas, a Casa do SENHOR e a casa do rei.

[11] Ora, como Hirão, rei de Tiro, trouxera a Salomão madeira de cedro e de cipreste e ouro, segundo todo o seu desejo, este lhe deu vinte cidades na terra da Galiléia.

[12] Saiu Hirão de Tiro a ver as cidades que Salomão lhe dera, porém não lhe agradaram.

[13] Pelo que disse: Que cidades são estas que me deste, irmão meu? E lhes chamaram Terra de Cabul, até hoje.

[14] Hirão tinha enviado ao rei cento e vinte talentos de ouro.

[15] A razão por que Salomão impôs o trabalho forçado é esta: edificar a Casa do SENHOR, e a sua própria casa, e Milo, e o muro de Jerusalém, como também Hazor, e Megido, e Gezer;

[16] porque Faraó, rei do Egito, subira, e tomara a Gezer, e a queimara, e matara os cananeus que moravam nela, e com ela dotara a sua filha, mulher de Salomão.

powiedzą: Za co Pan uczynił tak tej ziemi i temu przybytkowi?

[9] Wtedy odpowiedzą: Za to, że opuścili Pana, swojego Boga, który wyprowadził ich ojców z ziemi egipskiej, a przyłączyli się do innych bogów i pokłon im oddawali, i im służyli, za to sprowadził Pan na nich całe to nieszczęście.

Rządy Salomona i stosunki z zagranicą

[10] Po upływie dwudziestu lat, w czasie których Salomon wzniósł te dwie budowle, mianowicie przybytek Pana i pałac królewski,

[11] Chiram zaś, król Tyru, dostarczał Salomonowi drzew cedrowych i drzew cyprysowych, i złota, ile tylko żądał, odstąpił król Salomon Chiramowi dwadzieścia miast w ziemi galilejskiej.

[12] Gdy jednak Chiram wyruszył z Tyru, aby obejrzeć miasta, które mu Salomon odstąpił, one mu się nie podobały.

[13] Rzekł więc: Cóż to za miasta, które mi odstąpiłeś, mój bracie? I nazywają się one Ziemią Jałową do dnia dzisiejszego.

[14] Lecz Chiram przysłał królowi sto dwadzieścia talentów złota.

[15] Tak się zaś miała rzecz z pańszczyzną, jaką wprowadził król Salomon, budując przybytek Pana i swój pałac, i twierdzę Millo, i mury Jeruzalemu, i warownie Chasor, Megiddo i Gezer;

[16] Faraon mianowicie, król egipski, wyruszył i zdobywszy Gezer spalił je ogniem, a Kananejczyków zamieszkujących to miasto wytracił,

następnie zaś dał je jako posag swojej córce, żonie Salomona;

[17] Assim, edificou Salomão Gezer, Bete-Horom, a baixa,

[17] Salomon zaś odbudował Gezer i Dolne Bet-Choron,

[18] Baalate, Tadmor, no deserto daquela terra,

[18] I Baalat, i Tamar na pustyni w ziemi judzkiej,

[19] todas as cidades-armazéns que Salomão tinha, as cidades para os carros, as cidades para os cavaleiros e o que desejou enfim edificar em Jerusalém, no Líbano e em toda a terra do seu domínio.

[19] Także wszystkie miasta ze spichlerzami, jakie Salomon posiadał, i miasta dla wozów, i miasta dla konnicy, i to, co Salomon pragnął zbudować w Jeruzalemie i w Libanie, i w całej krainie, w której panował.

Tubylcza ludność przy robotach

[20] Quanto a todo o povo que restou dos amorreus, heteus, ferezeus, heveus e jebuseus, e que não eram dos filhos de Israel,

[20] Całą pozostałą ludność po Amorejczykach, Chetejczykach, Peryzejczykach, Jebuzejczykach, nie należącą do Izraela,

[21] a seus filhos, que restaram depois deles na terra, os quais os filhos de Israel não puderam destruir totalmente, a esses fez Salomão trabalhadores forçados, até hoje.

[21] Mianowicie potomków ich, pozostałych po nich w ziemi, których synowie izraelscy nie zdołali wybić do nogi, tych Salomon zaciągnął do robót pańszczyźnianych, i tak jest do dnia dzisiejszego.

[22] Porém dos filhos de Israel não fez Salomão escravo algum; eram homens de guerra, e seus oficiais, e seus príncipes, e seus capitães, e chefes dos seus carros e dos seus cavalarianos.

[22] Z synów izraelskich Salomon nikogo nie zaciągnął do robót pańszczyźnianych, lecz byli oni jego wojownikami i urzędnikami, naczelnikami i rotmistrzami, dowódcami wozów bojowych i konnicy.

[23] Os principais oficiais que estavam sobre a obra de Salomão eram quinhentos e cinqüenta; tinham estes a seu cargo o povo que trabalhava na obra.

[23] Ustanowionych zaś nadzorców nad robotami wykonywanymi dla Salomona było pięćset pięćdziesiąt dozorujących ludzi pańszczyźnianych.

[24] Subiu, porém, a filha de Faraó da Cidade de Davi à sua casa, que Salomão lhe edificara; então, edificou a Milo.

[24] Skoro tylko córka faraona wyprowadziła się z Miasta Dawida do własnego pałacu, który Salomon dla niej

zbudował, od razu przystąpił on do budowy twierdzy Millo.

25 Oferecia Salomão, três vezes por ano, holocaustos e sacrifícios pacíficos sobre o altar que edificara ao SENHOR e queimava incenso sobre o altar perante o SENHOR. Assim, acabou ele a casa.

Doroczne ofiary w świątyni

25 Salomon składał trzy razy w roku ofiary całopalne i ofiary pojednania na ołtarzu, który zbudował dla Pana, jak również ofiary z kadzidła na tym, który był przed Panem. Tak ukończył przybytek.

26 Fez o rei Salomão também naus em Eziom-Geber, que está junto a Elate, na praia do mar Vermelho, na terra de Edom.

Budowa floty i zamorskie wyprawy

26 Salomon kazał także zbudować okręty w Esjon-Geber, które jest przy Elat nad brzegiem Morza Czerwonego w ziemi edomskiej.

27 Mandou Hirão, com aquelas naus, os seus servos, marinheiros, conhecedores do mar, com os servos de Salomão.

27 Na okręty te wysłał Chiram swoich poddanych, żeglarzy, obeznanych z morzem wraz z poddanymi Salomona.

28 Chegaram a Ofir e tomaram de lá quatrocentos e vinte talentos de ouro, que trouxeram ao rei Salomão.

28 Pojechali oni do Ofir i przywieźli stamtąd czterysta dwadzieścia talentów złota, i przywieźli je do króla Salomona.

1 Reis 10

A rainha de Sabá visita a Salomão

2 Crônicas 9.1-12

1 Tendo a rainha de Sabá ouvido a fama de Salomão, com respeito ao nome do SENHOR, veio prová-lo com perguntas difíceis.

2 Chegou a Jerusalém com mui grande comitiva; com camelos carregados de especiarias, e muitíssimo ouro, e pedras preciosas; compareceu perante Salomão e lhe expôs tudo quanto trazia em sua mente.

3 Salomão lhe deu resposta a todas as perguntas, e nada lhe houve profundo demais que não pudesse explicar.

I Królewska 10

Odwiedziny królowej Saby

1 A gdy królowa Saby usłyszała wieść o Salomonie opartą na chwale Pana, wybrała się do niego, żeby go doświadczyć przez stawianie trudnych pytań.

2 Przybyła do Jeruzalemu z nadzwyczaj wspaniałym orszakiem na wielbłądach objuczonych wonnościami, wielką ilością złota i drogimi kamieniami i przyszedłszy do Salomona rozmawiała z nim o wszystkim, co miała na sercu.

3 Salomon zaś odpowiadał na wszystkie jej pytania i nie było takiego pytania, na które król nie umiałby dać jej odpowiedzi.

[4] Vendo, pois, a rainha de Sabá toda a sabedoria de Salomão, e a casa que edificara,

[5] e a comida da sua mesa, e o lugar dos seus oficiais, e o serviço dos seus criados, e os trajes deles, e seus copeiros, e o holocausto que oferecia na Casa do SENHOR, ficou como fora de si

[6] e disse ao rei: Foi verdade a palavra que a teu respeito ouvi na minha terra e a respeito da tua sabedoria.

[7] Eu, contudo, não cria naquelas palavras, até que vim e vi com os meus próprios olhos. Eis que não me contaram a metade: sobrepujas em sabedoria e prosperidade a fama que ouvi.

[8] Felizes os teus homens, felizes estes teus servos, que estão sempre diante de ti e que ouvem a tua sabedoria!

[9] Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que se agradou de ti para te colocar no trono de Israel; é porque o SENHOR ama a Israel para sempre, que te constituiu rei, para executares juízo e justiça.

[10] Deu ela ao rei cento e vinte talentos de ouro, e muitíssimas especiarias, e pedras preciosas; nunca mais veio especiaria em tanta abundância, como a que a rainha de Sabá ofereceu ao rei Salomão.

[11] Também as naus de Hirão, que de Ofir transportavam ouro, traziam de lá grande

[4] Gdy więc królowa Saby poznała całą mądrość Salomona i obejrzała pałac, który zbudował,

[5] Potrawy na jego stole i stanowiska jego dostojników, i sprawność w usługiwaniu jego sług, ich stroje, podawane napoje oraz jego ofiarę całopalną, jaką złożył w przybytku Pana, nie mogła wyjść z podziwu

[6] I rzekła do króla: Prawdą okazało się to, co o twoich sprawach i o twojej mądrości słyszałam w mojej ziemi,

[7] Lecz nie wierzyłam tym słowom, aż przybyłam i zobaczyłam na własne oczy; a i tak nie powiedziano mi ani połowy tego, bo znacznie przewyższyłeś mądrością i zacnością to, co o tobie słyszałam.

[8] Szczęśliwi twoi ludzie, szczęśliwi ci twoi słudzy, którzy stoją przed tobą, że mogą zawsze słuchać twojej mądrości.

[9] Niech będzie błogosławiony Pan, Bóg twój, który cię sobie upodobał, aby cię posadzić na tronie Izraela; dlatego że umiłował Pan Izraela na wieki, ustanowił cię królem, abyś stosował prawo i sprawiedliwość.

[10] Po czym podarowała królowi sto dwadzieścia talentów złota i ogromną ilość wonności i drogich kamieni. Nigdy już nie nadeszło tyle wonności, ile wtedy podarowała królowa Saby królowi Salomonowi.

[11] Również okręty Chirama, które przywoziły złoto z Ofiru, przywiozły z

quantidade de madeira de sândalo e pedras preciosas.

[12] Desta madeira de sândalo, fez o rei balaústres para a Casa do SENHOR e para a casa real, como também harpas e alaúdes para os cantores; tal madeira nunca se havia trazido para ali, nem se viu mais semelhante madeira até ao dia de hoje.

[13] O rei Salomão deu à rainha de Sabá tudo quanto ela desejou e pediu, afora tudo o que lhe deu por sua generosidade real. Assim, voltou e se foi para a sua terra, com os seus servos.

As riquezas de Salomão
2 Crônicas 1.14-17; 9.13-28

[14] O peso do ouro que se trazia a Salomão cada ano era de seiscentos e sessenta e seis talentos de ouro,

[15] além do que entrava dos vendedores, e do tráfico dos negociantes, e de todos os reis da Arábia, e dos governadores da terra.

[16] Fez o rei Salomão duzentos paveses de ouro batido; seiscentos siclos de ouro mandou pesar para cada pavês;

[17] fez também trezentos escudos de ouro batido; três arráteis de ouro mandou pesar para cada escudo. E o rei os pôs na Casa do Bosque do Líbano.

[18] Fez mais o rei um grande trono de marfim e o cobriu de ouro puríssimo.

Ofiru ogromną ilość drzewa sandałowego i drogich kamieni.

[12] Wtedy król kazał sporządzić z drzewa sandałowego poręcze dla przybytku Pana i dla pałacu królewskiego, jak również cytry i harfy dla śpiewaków; nie nadeszło już nigdy tyle drzewa sandałowego, co wtedy i nie widziano go tyle aż do dnia dzisiejszego.

[13] Król Salomon zaś podarował królowej Saby wszystko, czego zapragnęła i co sobie wyprosiła oprócz tego, co jej darował od siebie jako król Salomon. Potem ona wybrała się w drogę powrotną i pojechała do swojej ziemi wraz ze swoimi dworzanami.

Roczne dochody Salomona

[14] Ilość złota, jakie napływało do Salomona w ciągu jednego roku, wynosiła sześćset sześćdziesiąt sześć talentów,

[15] Nie licząc dochodów od wędrownych handlarzy i z ceł od kupców, i od wszystkich królów arabskich i namiestników ziemi.

Wystrój pałacu królewskiego

[16] Następnie król Salomon kazał sporządzić dwieście tarcz z kutego złota, na jedną tarczę zaś wychodziło sześćset sykli złota,

[17] Poza tym trzysta puklerzy z kutego złota, a na jeden puklerz wychodziły trzy miny złota; i złożył je król w Leśnym Domu Libańskim.

[18] Dalej kazał król sporządzić wielki tron z kości słoniowej i powlec go szczerym złotem.

[19] O trono tinha seis degraus; o espaldar do trono, ao alto, era redondo; de ambos os lados tinha braços junto ao assento e dois leões junto aos braços.

[20] Também doze leões estavam ali sobre os seis degraus, um em cada extremo destes. Nunca se fizera obra semelhante em nenhum dos reinos.

[21] Todas as taças de que se servia o rei Salomão para beber eram de ouro, e também de ouro puro todas as da Casa do Bosque do Líbano; não havia nelas prata, porque nos dias de Salomão não se dava a ela estimação nenhuma.

[22] Porque o rei tinha no mar uma frota de Társis, com as naus de Hirão; de três em três anos, voltava a frota de Társis, trazendo ouro, prata, marfim, bugios e pavões.

[23] Assim, o rei Salomão excedeu a todos os reis do mundo, tanto em riqueza como em sabedoria.

[24] Todo o mundo procurava ir ter com ele para ouvir a sabedoria que Deus lhe pusera no coração.

[25] Cada um trazia o seu presente: objetos de prata e de ouro, roupas, armaduras, especiarias, cavalos e mulas; assim, ano após ano.

[26] Também ajuntou Salomão carros e cavaleiros, tinha mil e quatrocentos carros e doze mil cavalarianos, que distribuiu às cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.

[19] Tron miał sześć stopni, a z tyłu miał ten tron łby byków, z obu stron siedzenia były poręcze, a dwa lwy stały obok poręczy.

[20] Dwanaście lwów zaś stało tam przy tych sześciu stopniach z jednej i z drugiej strony; w żadnym innym królestwie czegoś takiego nie zrobiono

[21] Wszystkie kielichy króla Salomona były ze złota, także wszystkie przybory w Leśnym Domu Libańskim były ze szczerego złota, nic nie było ze srebra, gdyż srebro w czasach Salomona za nic było uważane,

[22] Gdyż król posiadał okręty, które płynęły do Tarszysz morzem wraz z okrętami Chirama; raz na trzy lata przypływały okręty z Tarszysz, przywożąc złoto i srebro, kość słoniową, małpy i pawie.

Bogactwo, mądrość i sława Salomona

[23] Tak tedy król Salomon bogactwem i mądrością przewyższał wszystkich królów ziemi

[24] I cały świat pragnął oglądać Salomona, aby słuchać jego mądrości, jaką Pan włożył w jego serce.

[25] A wszyscy oni przynosili rokrocznie swoje daniny, naczynia srebrne, naczynia złote, szaty, broń, wonności, konie, muły.

[26] I nagromadził Salomon wozów i jezdnych tak, iż miał tysiąc czterysta wozów wojennych i dwanaście tysięcy jezdnych, a rozmieścił je po miastach przeznaczonych dla wozów oraz przy osobie króla w Jeruzalemie.

[27] Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata como pedras e cedros em abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

[28] Os cavalos de Salomão vinham do Egito e da Cilícia; e comerciantes do rei os recebiam da Cilícia por certo preço.

[29] Importava-se, do Egito, um carro por seiscentos siclos de prata e um cavalo por cento e cinqüenta; nas mesmas condições, as caravanas os traziam e os exportavam para todos os reis dos heteus e para os reis da Síria.

1 Reis 11

A idolatria de Salomão

[1] Ora, além da filha de Faraó, amou Salomão muitas mulheres estrangeiras: moabitas, amonitas, edomitas, sidônias e hetéias,

[2] mulheres das nações de que havia o SENHOR dito aos filhos de Israel: Não caseis com elas, nem casem elas convosco, pois vos perverteriam o coração, para seguirdes os seus deuses. A estas se apegou Salomão pelo amor.

[3] Tinha setecentas mulheres, princesas e trezentas concubinas; e suas mulheres lhe perverteram o coração.

[4] Sendo já velho, suas mulheres lhe perverteram o coração para seguir outros deuses; e o seu coração não era de todo fiel para com o SENHOR, seu Deus, como fora o de Davi, seu pai.

[27] Król sprawił, że srebra było w Jeruzalemie tyle co kamieni, a drzewa cedrowego tyle, co dzikich figowców, które rosną na nizinie w obfitości.

[28] Konie przeznaczone dla Salomona sprowadzano z Egiptu, z Koe; handlarze królewscy zakupywali je w Koe za określoną cenę.

[29] Wóz można było dostać w Egipcie za sześćset srebrników, a konia za sto pięćdziesiąt; w ten sposób za ich pośrednictwem dostawały się one do wszystkich królów chetyckich i królów aramejskich.

I Królewska 11

Odstępstwo Salomona od Pana

[1] Król Salomon pokochał wiele kobiet cudzoziemskich: córkę faraona, Moabitki, Ammonitki, Edomitki, Sydonitki, Chetytki,

[2] Z narodów, co do których Pan nakazał Izraelitom: Nie łączcie się z nimi i one niech się nie łączą z wami, nakłonią bowiem na pewno wasze serca do swoich bogów. Otóż do tych zapałał Salomon miłością.

[3] Miał on siedemset żon prawowitych i trzysta nałożnic, a te jego kobiety omamiły jego serce.

[4] Gdy się zaś Salomon zestarzał, jego żony odwróciły jego serce do innych bogów, tak że jego serce nie było szczere wobec Pana, Boga jego, jak serce Dawida, jego ojca.

[5] Salomão seguiu a Astarote, deusa dos sidônios, e a Milcom, abominação dos amonitas.

[5] Toteż poszedł Salomon za Asztartą, boginią Sydończyków, i za Milkomem, ohydnym bałwanem Ammonitów.

[6] Assim, fez Salomão o que era mau perante o SENHOR e não perseverou em seguir ao SENHOR, como Davi, seu pai.

[6] Salomon postępował źle wobec Pana i nie wytrwał wiernie przy Panu jak Dawid, jego ojciec.

[7] Nesse tempo, edificou Salomão um santuário a Quemos, abominação de Moabe, sobre o monte fronteiro a Jerusalém, e a Moloque, abominação dos filhos de Amom.

[7] Wtedy to założył Salomon święty gaj dla Kemosza, ohydnego bałwana Moabitów, na górze położonej na wschód od Jeruzalemu, i dla Molocha, ohydnego bałwana Ammonitów.

[8] Assim fez para com todas as suas mulheres estrangeiras, as quais queimavam incenso e sacrificavam a seus deuses.

[8] Podobnie uczynił dla wszystkich swoich cudzoziemskich żon, które paliły kadzidła i składały ofiary swoim bogom.

A ira de Deus contra Salomão

[9] Pelo que o SENHOR se indignou contra Salomão, pois desviara o seu coração do SENHOR, Deus de Israel, que duas vezes lhe aparecera.

[9] Toteż Pan rozgniewał się na Salomona za to, że odwrócił serce swoje od Pana, Boga izraelskiego, który mu się dwukrotnie ukazał

[10] E acerca disso lhe tinha ordenado que não seguisse a outros deuses. Ele, porém, não guardou o que o SENHOR lhe ordenara.

[10] I to mu szczególnie przykazał, aby nie poszedł za innymi bogami. Lecz on nie przestrzegał tego, co Pan przykazał.

[11] Por isso, disse o SENHOR a Salomão: Visto que assim procedeste e não guardaste a minha aliança, nem os meus estatutos que te mandei, tirarei de ti este reino e o darei a teu servo.

[11] Przeto rzekł Pan do Salomona: Ponieważ dopuściłeś się tego i nie dotrzymałeś przymierza ze mną, aby przestrzegać przykazań, które ci nadałem, przeto wyrwę ci królestwo, a dam je twojemu słudze.

[12] Contudo, não o farei nos teus dias, por amor de Davi, teu pai; da mão de teu filho o tirarei.

[12] Lecz nie uczynię tego za twojego życia przez wzgląd na Dawida, twojego ojca, ale twojemu synowi je wyrwę.

[13] Todavia, não tirarei o reino todo; darei uma tribo a teu filho, por amor de Davi,

[13] Wszakże nie wyrwę całego królestwa; jedno plemię pozostawię twojemu synowi przez wzgląd na Dawida, mojego sługę, i

meu servo, e por amor de Jerusalém, que escolhi.

Deus suscita adversários contra Salomão

[14] Levantou o SENHOR contra Salomão um adversário, Hadade, o edomita; este era da linhagem real de Edom.

[15] Porque, estando Davi em Edom e tendo subido Joabe, comandante do exército, a sepultar os mortos, feriu todos os varões em Edom.

[16] (Porque Joabe ficou ali seis meses com todo o Israel, até que eliminou todos os varões em Edom.)

[17] Hadade, porém, fugiu, e, com ele, alguns homens edomitas, dos servos de seu pai, para ir ao Egito; era Hadade ainda muito jovem.

[18] Partiram de Midiã e seguiram a Parã, de onde tomaram consigo homens e chegaram ao Egito, a Faraó, rei do Egito, o qual deu a Hadade uma casa, e lhe prometeu sustento, e lhe deu terras.

[19] Achou Hadade grande mercê por parte de Faraó, tanta que este lhe deu por mulher a irmã de sua própria mulher,

[20] a irmã de Tafnes, a rainha. A irmã de Tafnes deu-lhe à luz seu filho Genubate, o qual Tafnes criou na casa de Faraó, onde Genubate ficou entre os filhos de Faraó.

[21] Tendo, pois, Hadade ouvido no Egito que Davi descansara com seus pais e que Joabe, comandante do exército, era

przez wzgląd na Jeruzalem, który wybrałem.

Zagraniczni przeciwnicy Salomona: Hadad i Rezon

[14] Potem wzbudził Pan Salomonowi przeciwnika w osobie Hadada Edomczyka, który wywodził się z królewskiego rodu w Edomie.

[15] Gdy bowiem Dawid pobił Edomitów, a Joab, wódz wojska, wyruszył, aby pogrzebać poległych, wytracił on wszystkich mężczyzn w Edomie.

[16] A Joab i cały Izrael przebywał tam przez sześć miesięcy, dopóki nie wybili wszystkich mężczyzn w Edomie.

[17] Wtedy Hadad uciekł wraz z kilku Edomczykami należącymi do dworzan jego ojca, aby się udać do Egiptu, a Hadad był wtedy małym chłopcem.

[18] Ruszyli tedy z Midian i dotarli do Paran; zabrawszy z sobą ludzi z Paran doszli do Egiptu, do faraona, króla egipskiego. Ten dał mu dom i wyznaczył mu przydział żywności i nadał mu ziemię.

[19] Hadad zyskał wielką przychylność faraona, tak iż ten dał mu za żonę siostrę swojej żony, siostrę królowej Tachpenes.

[20] Siostra królowej Tachpenes urodziła mu syna, Genubata, którego wychowywała Tachpenes na dworze faraona, i Genubat przebywał na dworze faraona w gronie dzieci faraonowych.

[21] Gdy Hadad dowiedział się w Egipcie, że Dawid zasnął ze swoimi ojcami i że nie żyje Joab, wódz wojska, rzekł do faraona: Pozwól mi wrócić do mojej ziemi.

morto, disse a Faraó: Deixa-me voltar para a minha terra.

22 Então, Faraó lhe disse: Pois que te falta comigo, que procuras partir para a tua terra? Respondeu ele: Nada; porém deixa-me ir.

23 Também Deus levantou a Salomão outro adversário, Rezom, filho de Eliada, que havia fugido de seu senhor Hadadezer, rei de Zobá.

24 Ele ajuntou homens e se fez capitão de um bando; depois do morticínio feito por Davi, eles se foram para Damasco, onde habitaram e onde constituíram rei a Rezom.

25 Este foi adversário de Israel por todos os dias de Salomão, fez-lhe mal como Hadade, detestava a Israel e reinava sobre a Síria.

Aías prediz a Jeroboão que este reinará sobre Israel

26 Jeroboão, filho de Nebate, efraimita de Zereda, servo de Salomão, e cuja mãe era mulher viúva, por nome Zerua, levantou a mão contra o rei.

27 Esta foi a causa por que levantou a mão contra o rei: Salomão estava edificando a Milo e terraplenando depressões da Cidade de Davi, seu pai.

28 Ora, vendo Salomão que Jeroboão era homem valente e capaz, moço laborioso, ele o pôs sobre todo o trabalho forçado da casa de José.

22 Faraon odpowiedział mu: Czegóż ci to brak u mnie, że chcesz iść do swojej ziemi? Ten rzekł: Niczego, ale jednak pozwól mi odejść.

23 Wzbudził mu też Bóg przeciwnika w osobie Rezona, syna Eliady, który uciekł od Hadadezera, króla Soby, swojego władcy.

24 Zebrał on wokoło siebie wojowników i został wodzem bandy. Gdy Dawid ich pobił, udali się do Damaszku i tam się osiedlili, i uczynili go królem nad Damaszkiem.

25 Był on przeciwnikiem Izraela przez wszystkie dni Salomona, oprócz tego zła, jakie wyrządził Hadad, który czuł odrazę do Izraela, a władał nad Aramem.

Wróg wewnętrzny - buntownik Jeroboam Efraimita

26 Również Jeroboam, syn Nebata, Efraimita z Seredy, którego matka nazywała się Serua i była wdową, dworzanin Salomona, zbuntował się przeciwko królowi,

27 Powodem zaś buntu było to: Salomon budował twierdzę Millo, aby wypełnić wyłom w murze wokoło Miasta Dawida, swego ojca.

28 Ów Jeroboam zaś był mężem obrotnym; toteż gdy Salomon zobaczył, że młodzieniec ten dobrze wykonuje swoją pracę, ustanowił go nadzorcą nad całą robotą pańszczyźnianą plemienia Józefa.

Prorok Achiasz z Sylo

[29] Sucedeu, nesse tempo, que, saindo Jeroboão de Jerusalém, o encontrou o profeta Aías, o silonita, no caminho; este se tinha vestido de uma capa nova, e estavam sós os dois no campo.

[30] Aías pegou na capa nova que tinha sobre si, rasgou-a em doze pedaços

[31] e disse a Jeroboão: Toma dez pedaços, porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eis que rasgarei o reino da mão de Salomão, e a ti darei dez tribos.

[32] Porém ele terá uma tribo, por amor de Davi, meu servo, e por amor de Jerusalém, a cidade que escolhi de todas as tribos de Israel.

[33] Porque Salomão me deixou e se encurvou a Astarote, deusa dos sidônios, a Quemos, deus de Moabe, e a Milcom, deus dos filhos de Amom; e não andou nos meus caminhos para fazer o que é reto perante mim, a saber, os meus estatutos e os meus juízos, como fez Davi, seu pai.

[34] Porém não tomarei da sua mão o reino todo; pelo contrário, fá-lo-ei príncipe todos os dias da sua vida, por amor de Davi, meu servo, a quem elegi, porque guardou os meus mandamentos e os meus estatutos.

[35] Mas da mão de seu filho tomarei o reino, a saber, as dez tribos, e tas darei a ti.

[36] E a seu filho darei uma tribo; para que Davi, meu servo, tenha sempre uma lâmpada diante de mim em Jerusalém, a

[29] W tym czasie wyszedł raz Jeroboam z Jeruzalemu i spotkał go na drodze prorok Achiasz z Sylo, który miał na sobie nowy płaszcz; a byli na polu sami.

[30] Wtedy pochwycił Achiasz ten nowy płaszcz, który miał na sobie, podarł go na dwanaście kawałków

[31] I rzekł do Jeroboama: Weź sobie dziesięć kawałków! Tak bowiem mówi Pan, Bóg Izraela: Oto Ja wyrywam królestwo z ręki Salomona i tobie daję dziesięć plemion.

[32] Jemu pozostanie jedno plemię przez wzgląd na mojego sługę Dawida i przez wzgląd na Jeruzalem, miasto, które wybrałem ze wszystkich plemion Izraela,

[33] Dlatego, że opuścił mnie i oddawał pokłon Asztarcie, bogini Sydończyków, i Kemoszowi, bogu Moabu, i Milkomowi, bogu Ammonitów, a nie postępował moją drogą, czyniąc to, co prawe w moich oczach, i według moich ustaw i praw, jak to czynił Dawid, jego ojciec.

[34] Nie wyrwę już teraz całego królestwa z jego ręki; pozostawię go władcą po wszystkie dni jego życia przez wzgląd na Dawida, mojego sługę, którego wybrałem i który przestrzegał moich przykazań i ustaw.

[35] Wyrwę natomiast królestwo z ręki jego syna, a tobie dam dziesięć plemion.

[36] Jego synowi zaś dam jedno plemię, aby Dawid, mój sługa, miał na zawsze pochodnię przede mną w Jeruzalemie,

cidade que escolhi para pôr ali o meu nome.

[37] Tomar-te-ei, e reinarás sobre tudo o que desejar a tua alma; e serás rei sobre Israel.

[38] Se ouvires tudo o que eu te ordenar, e andares nos meus caminhos, e fizeres o que é reto perante mim, guardando os meus estatutos e os meus mandamentos, como fez Davi, meu servo, eu serei contigo, e te edificarei uma casa estável, como edifiquei a Davi, e te darei Israel.

[39] Por isso, afligirei a descendência de Davi; todavia, não para sempre.

[40] Pelo que Salomão procurou matar a Jeroboão; este, porém, se dispôs e fugiu para o Egito, a ter com Sisaque, rei do Egito; e ali permaneceu até à morte de Salomão.

A morte de Salomão
2 Crônicas 9.29-31

[41] Quanto aos mais atos de Salomão, a tudo quanto fez, e à sua sabedoria, porventura, não estão escritos no Livro da História de Salomão?

[42] Foi de quarenta anos o tempo que reinou Salomão em Jerusalém sobre todo o Israel.

[43] Descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Roboão, seu filho, reinou em seu lugar.

1 Reis 12

Roboão causa separação entre as tribos
2 Crônicas 10.1-15

mieście, które sobie wybrałem, aby tam złożyć swoje imię.

[37] Ciebie zaś wezmę i będziesz panował nad wszystkim, czego zapragnie twoja dusza, i zostaniesz królem nad Izraelem.

[38] Jeśli więc słuchać będziesz wszystkiego, co ci nakazuję, i kroczyć będziesz moimi drogami, i czynić to, co prawe w moich oczach, przestrzegając moich ustaw i przykazań, jak czynił Dawid, sługa mój, wtedy Ja będę z tobą i zbuduję ci dom trwały, jak zbudowałem Dawidowi, i oddam ci Izraela.

[39] Ród Dawida natomiast przez to upokorzę, wszakże nie na zawsze.

[40] Wtedy Salomon usiłował pozbawić życia Jeroboama, lecz Jeroboam zerwał się i uciekł do Egiptu do Szyszaka, króla egipskiego, i pozostał w Egipcie aż do śmierci Salomona.

Śmierć i pogrzeb Salomona

[41] Co zaś dotyczy pozostałych spraw Salomona i tego, co zdziałał, oraz jego mądrości, wszystko to zapisane jest w Księdze Dziejów Salomona.

[42] Salomon panował jako król w Jeruzalemie nad całym Izraelem czterdzieści lat.

[43] I zasnął Salomon z ojcami swymi, i został pochowany w Mieście Dawida, swego ojca, a po nim został królem jego syn Rechabeam.

I Królewska 12

Podział królestwa

[1] Foi Roboão a Siquém, porque todo o Israel se reuniu lá, para o fazer rei.

[1] Rechabeam udał się do Sychem, gdyż do Sychem przybył cały Izrael, aby go obwołać królem.

[2] Tendo Jeroboão, filho de Nebate, ouvido isso (pois estava ainda no Egito, para onde fugira da presença do rei Salomão, onde habitava

[2] Gdy usłyszał o tym Jeroboam, syn Nebata, który przebywał wtedy jeszcze w Egipcie, dokąd uciekł przed królem Salomonem, powrócił Jeroboam z Egiptu;

[3] e donde o mandaram chamar), veio com toda a congregação de Israel a Roboão, e lhe falaram:

[3] Posłano bowiem po niego i wezwano go, po czym przyszli Jeroboam i całe zgromadzenie izraelskie i rzekli do Rechabeama tak:

[4] Teu pai fez pesado o nosso jugo; agora, pois, alivia tu a dura servidão de teu pai e o seu pesado jugo que nos impôs, e nós te serviremos.

[4] Ojciec twój nałożył na nas twarde jarzmo; lecz teraz ty uczyń nam lżejszą twardą pańszczyznę twojego ojca - ciężkie jarzmo, jakie na nas nałożył - a będziemy ci służyli.

[5] Ele lhes respondeu: Ide-vos e, após três dias, voltai a mim. E o povo se foi.

[5] A on rzekł do nich: Odejdźcie jeszcze na trzy dni, a potem powróćcie do mnie. I lud odszedł.

[6] Tomou o rei Roboão conselho com os homens idosos que estiveram na presença de Salomão, seu pai, quando este ainda vivia, dizendo: Como aconselhais que se responda a este povo?

[6] Wtedy król Rechabeam zasięgnął rady starszych, którzy stawali przed Salomonem, jego ojcem, póki jeszcze żył, pytając ich: Jaką radzicie mi dać odpowiedź temu ludowi?

[7] Eles lhe disseram: Se, hoje, te tornares servo deste povo, e o servires, e, atendendo, falares boas palavras, eles se farão teus servos para sempre.

[7] Oni odpowiedzieli mu tak: Jeżeli ty wystąpisz dzisiaj jako sługa tego ludu i usłużysz im, wysłuchasz ich i odezwiesz się do nich łagodnymi słowy, to będą ci służyć po wszystkie dni.

[8] Porém ele desprezou o conselho que os anciãos lhe tinham dado e tomou conselho com os jovens que haviam crescido com ele e o serviam.

[8] Lecz on odrzucił radę starszych, której mu udzielili, a poszedł za radą młodzieńców, którzy z nim wyrośli, a obecnie byli w jego orszaku.

[9] E disse-lhes: Que aconselhais vós que respondamos a este povo que me falou,

[9] I zapytał ich: Jaką wy radzicie mi dać odpowiedź temu ludowi, który prosił

dizendo: Alivia o jugo que teu pai nos impôs?

[10] E os jovens que haviam crescido com ele lhe disseram: Assim falarás a este povo que disse: Teu pai fez pesado o nosso jugo, mas tu alivia-o de sobre nós; assim lhe falarás: Meu dedo mínimo é mais grosso do que os lombos de meu pai.

[11] Assim que, se meu pai vos impôs jugo pesado, eu ainda vo-lo aumentarei; meu pai vos castigou com açoites, porém eu vos castigarei com escorpiões.

[12] Veio, pois, Jeroboão e todo o povo, ao terceiro dia, a Roboão, como o rei lhes ordenara, dizendo: Voltai a mim ao terceiro dia.

[13] Dura resposta deu o rei ao povo, porque desprezara o conselho que os anciãos lhe haviam dado;

[14] e lhe falou segundo o conselho dos jovens, dizendo: Meu pai fez pesado o vosso jugo, porém eu ainda o agravarei; meu pai vos castigou com açoites; eu, porém, vos castigarei com escorpiões.

[15] O rei, pois, não deu ouvidos ao povo; porque este acontecimento vinha do SENHOR, para confirmar a palavra que o SENHOR tinha dito por intermédio de Aías, o silonita, a Jeroboão, filho de Nebate.

Dez tribos seguem Jeroboão

2 Crônicas 10.16-19

mnie: Uczyń nam lżejszym jarzmo, jakie nałożył na nas twój ojciec.

[10] I rzekli do niego młodzieńcy, którzy z nim wyrośli: Powiedz tak temu ludowi, który rzekł do ciebie: Ojciec twój uczynił ciężkim nasze jarzmo, lecz ty uczyń nam je lżejszym. Tak powiedz do nich: Mój mały palec jest grubszy niż biodra mojego ojca.

[11] Otóż jeżeli mój ojciec nałożył na was ciężkie jarzmo, to ja jeszcze dołożę do waszego jarzma; ojciec mój chłostał was biczami, a ja chłostać was będę kańczugami.

[12] A gdy Jeroboam i cały lud przyszedł do Rechabeama dnia trzeciego, jak król polecił w słowach: Powróćcie do mnie dnia trzeciego,

[13] Odezwał się król do ludu twardo, odrzuciwszy radę starszych, jakiej mu udzielili,

[14] I przemówił do nich według rady młodszych tak: Mój ojciec uczynił ciężkim wasze jarzmo, lecz ja dołożę jeszcze do waszego jarzma; mój ojciec chłostał was biczami, lecz ja chłostać was będę kańczugami.

[15] I nie wysłuchał król ludu, gdyż takie było zrządzenie Pana, by utrzymać w mocy słowo jego, jakie wyrzekł przez Achiasza z Sylo do Jeroboama, syna Nebata.

[16] Vendo, pois, todo o Israel que o rei não lhe dava ouvidos, reagiu, dizendo: Que parte temos nós com Davi? Não há para nós herança no filho de Jessé! Às vossas tendas, ó Israel! Cuida, agora, da tua casa, ó Davi! Então, Israel se foi às suas tendas.

[17] Quanto aos filhos de Israel, porém, que habitavam nas cidades de Judá, sobre eles reinou Roboão.

[18] Então, o rei Roboão enviou a Adorão, superintendente dos que trabalhavam forçados; porém todo o Israel o apedrejou, e morreu. Mas o rei Roboão conseguiu tomar o seu carro e fugir para Jerusalém.

[19] Assim, Israel se mantém rebelado contra a casa de Davi, até ao dia de hoje.

[20] Tendo ouvido todo o Israel que Jeroboão tinha voltado, mandaram chamá-lo para a congregação e o fizeram rei sobre todo o Israel; ninguém seguiu a casa de Davi, senão somente a tribo de Judá.

Deus proíbe que Roboão peleje contra as dez tribos

2 Crônicas 11.1-4

[21] Vindo, pois, Roboão a Jerusalém, reuniu toda a casa de Judá e a tribo de Benjamim, cento e oitenta mil escolhidos, destros para a guerra, para pelejar contra a casa de Israel, a fim de restituir o reino a Roboão, filho de Salomão.

[16] Gdy tedy cały Izrael widział, że król ich nie wysłuchał, dał lud królowi taką odpowiedź: Nie mamy nic wspólnego z Dawidem! Nie mamy dziedzictwa z synem Isajego! Do namiotów swoich, o Izraelu! Teraz troszcz się ty o swój dom, Dawidzie! I rozszedł się Izrael do swoich namiotów.

[17] A Rechabeam królował tylko nad synami izraelskimi, którzy mieszkali w osadach judzkich.

[18] Wtedy król Rechabeam wyprawił Adonirama, który miał nadzór nad robotnikami pańszczyźnianymi, lecz cały Izrael zatłukł go kamieniami na śmierć. Wówczas król Rechabeam wsiadł śpiesznie na swój wóz i uciekł do Jeruzalem.

[19] W ten sposób odpadł Izrael od domu Dawidowego aż po dziś dzień.

Jeroboam królem Izraela

[20] Gdy zaś cały Izrael usłyszał, że Jeroboam powrócił, wyprawili do niego poselstwo z wezwaniem na zgromadzenie i obwołali go królem nad całym Izraelem. Przy domu Dawidowym pozostało jedynie plemię Judy.

[21] A gdy Rechabeam przybył do Jeruzalemu, zgromadził cały dom Judy oraz plemię Beniamina w liczbie stu osiemdziesięciu tysięcy zaprawionych w walce, aby wszcząć wojnę z domem Izraela w celu przywrócenia królestwa Rechabeamowi, synowi Salomona.

Zażegnanie niebezpieczeństwa wojny domowej

[22] Porém veio a palavra de Deus a Semaías, homem de Deus, dizendo:

[23] Fala a Roboão, filho de Salomão, rei de Judá, e a toda a casa de Judá, e a Benjamim, e ao resto do povo, dizendo:

[24] Assim diz o SENHOR: Não subireis, nem pelejareis contra vossos irmãos, os filhos de Israel; cada um volte para a sua casa, porque eu é que fiz isto. E, obedecendo eles à palavra do SENHOR, voltaram como este lhes ordenara.

A idolatria de Jeroboão

[25] Jeroboão edificou Siquém, na região montanhosa de Efraim, e passou a residir ali; dali edificou Penuel.

[26] Disse Jeroboão consigo: Agora, tornará o reino para a casa de Davi.

[27] Se este povo subir para fazer sacrifícios na Casa do SENHOR, em Jerusalém, o coração dele se tornará a seu senhor, a Roboão, rei de Judá; e me matarão e tornarão a ele, ao rei de Judá.

[28] Pelo que o rei, tendo tomado conselhos, fez dois bezerros de ouro; e disse ao povo: Basta de subirdes a Jerusalém; vês aqui teus deuses, ó Israel, que te fizeram subir da terra do Egito!

[29] Pôs um em Betel e o outro, em Dã.

[22] Wtedy doszło do Szemajasza, męża Bożego, słowo Boże tej treści:

[23] Powiedz tak Rechabeamowi, synowi Salomona, królowi judzkiemu, i całemu domowi Judy i Beniamina oraz pozostałemu ludowi:

[24] Tak mówi Pan: Nie wyruszycie i nie będziecie walczyć ze swoimi braćmi, synami izraelskimi! Niech każdy wróci do swojego domu, gdyż ode mnie wyszła ta sprawa. Usłuchali więc słowa Pańskiego i zawrócili, i rozeszli się zgodnie ze słowem Pańskim.

Jeroboam rozbija jedność religijną ludu izraelskiego

[25] Potem Jeroboam rozbudował Sychem na pogórzu efraimskim i zamieszkał w nim. Odszedłszy zaś stamtąd, zbudował Penuel.

[26] Wtedy przyszło Jeroboamowi na myśl: Łatwo teraz może wrócić władza królewska do domu Dawidowego.

[27] Jeżeli bowiem lud ten będzie chodził składać ofiary do domu Pańskiego do Jeruzalemu, przylgnie z powrotem serce tego ludu do ich pana, Rechabeama, króla judzkiego, i wtedy, zabiwszy mnie, powrócą do Rechabeama, króla judzkiego.

[28] Naradziwszy się tedy, kazał król sporządzić dwa cielce ze złota i ogłosić ludowi: Dosyć już napielgrzymowaliście się do Jeruzalemu; oto bogowie twoi, Izraelu, którzy cię wyprowadzili z ziemi egipskiej.

[29] I kazał jednego ustawić w Betelu, a drugiego ustawił w Dan.

[30] E isso se tornou em pecado, pois que o povo ia até Dã, cada um para adorar o bezerro.

[31] Jeroboão fez também santuários nos altos e, dentre o povo, constituiu sacerdotes que não eram dos filhos de Levi.

[32] Fez uma festa no oitavo mês, no dia décimo quinto do mês, igual à festa que se fazia em Judá, e sacrificou no altar; semelhantemente fez em Betel e ofereceu sacrifícios aos bezerros que fizera; também em Betel estabeleceu sacerdotes dos altos que levantara.

[33] No décimo quinto dia do oitavo mês, escolhido a seu bel-prazer, subiu ele ao altar que fizera em Betel e ordenou uma festa para os filhos de Israel; subiu para queimar incenso.

1 Reis 13

Um profeta prediz contra o altar

[1] Eis que, por ordem do SENHOR, veio de Judá a Betel um homem de Deus; e Jeroboão estava junto ao altar, para queimar incenso.

[2] Clamou o profeta contra o altar, por ordem do SENHOR, e disse: Altar, altar! Assim diz o SENHOR: Eis que um filho nascerá à casa de Davi, cujo nome será Josias, o qual sacrificará sobre ti os sacerdotes dos altos que queimam sobre ti

[30] Rzecz ta stała się pobudką do grzechu, lud bowiem pielgrzymował albo do tego w Betelu albo do tego w Dan.

[31] Pobudował też świątynki na wzgórzach i ustanowił kapłanami pierwszych lepszych z ludu, którzy nie należeli do domu Lewiego.

[32] Nadto ustanowił Jeroboam w ósmym miesiącu, piętnastego dnia tegoż miesiąca, święto na wzór święta, jakie było obchodzone w Judzie, i składał ofiary na ołtarzu. Tak uczynił również w Betelu, składając ofiary cielcom, które kazał sporządzić. Osadził też w Betelu kapłanów ze świątynek na wzgórzach, które kazał pobudować.

[33] Tak więc składał ofiary na ołtarzu, który kazał sporządzić w Betelu, piętnastego dnia ósmego miesiąca, to jest miesiąca, który sam wymyślił, aby w nim ustanowić święto dla synów izraelskich, i składał ofiary na ołtarzu, składając też ofiarę z kadzidła.

I Królewska 13

Prorok z Judy zapowiada upadek Jeroboamowi

[1] A oto przyszedł z Judy do Betelu na rozkaz Pana mąż Boży, a Jeroboam stał właśnie przy ołtarzu, aby złożyć ofiarę z kadzidła,

[2] I zawołał na rozkaz Pana w stronę ołtarza: Ołtarzu, ołtarzu! Tak mówi Pan: Oto w rodzie Dawida narodzi się syn imieniem Jozjasz; ten zgładzi na tobie kapłanów wzgórz, którzy na tobie kadzą, i spali na tobie kości ludzkie.

incenso, e ossos humanos se queimarão sobre ti.

3 Deu, naquele mesmo dia, um sinal, dizendo: Este é o sinal de que o SENHOR falou: Eis que o altar se fenderá, e se derramará a cinza que há sobre ele.

4 Tendo o rei ouvido as palavras do homem de Deus, que clamara contra o altar de Betel, Jeroboão estendeu a mão de sobre o altar, dizendo: Prendei-o! Mas a mão que estendera contra o homem de Deus secou, e não a podia recolher.

5 O altar se fendeu, e a cinza se derramou do altar, segundo o sinal que o homem de Deus apontara por ordem do SENHOR.

6 Então, disse o rei ao homem de Deus: Implora o favor do SENHOR, teu Deus, e ora por mim, para que eu possa recolher a mão. Então, o homem de Deus implorou o favor do SENHOR, e a mão do rei se lhe recolheu e ficou como dantes.

7 Disse o rei ao homem de Deus: Vem comigo a casa e fortalece-te; e eu te recompensarei.

8 Porém o homem de Deus disse ao rei: Ainda que me desses metade da tua casa, não iria contigo, nem comeria pão, nem beberia água neste lugar.

9 Porque assim me ordenou o SENHOR pela sua palavra, dizendo: Não comerás pão, nem beberás água; e não voltarás pelo caminho por onde foste.

10 E se foi por outro caminho; e não voltou pelo caminho por onde viera a Betel.

A desobediência e o castigo do profeta

3 Dał też znak tego samego dnia, mówiąc: Taki jest znak, że Pan to powiedział: Oto ołtarz ten rozpadnie się i popiół, który jest na nim, rozsypie się,

4 Gdy król usłyszał słowo męża Bożego, które wypowiedział o ołtarzu w Betelu, wciągnął Jeroboam swoją rękę od ołtarza i zawołał: Pochwyćcie go! Lecz jego ręka, którą wyciągnął przeciwko niemu, uschła i nie mógł jej opuścić z powrotem.

5 Ołtarz zaś rozpadł się, a popiół rozsypał się z ołtarza zgodnie ze znakiem, jaki dał na rozkaz Pana mąż Boży.

6 Odezwał się więc król i rzekł do męża Bożego: Przebłagaj, proszę, oblicze Pana, Boga twego, i módl się za mną, abym mógł opuścić z powrotem moją rękę. I przebłagał mąż Boży oblicze Pana, tak że król mógł opuścić z powrotem swoją rękę, i była jak poprzednio.

7 Potem rzekł król do męża Bożego: Chodź ze mną do domu i posil się, chcę ci też dać upominek.

8 Lecz mąż Boży odrzekł królowi: Choćbyś mi dał nawet połowę twojego mienia, nie pójdę z tobą i nie spożyję chleba, i nie napiję się wody na tym miejscu.

9 Taki bowiem mam rozkaz od Pana: Nie spożyjesz chleba i nie napijesz się wody ani nie wrócisz tą samą drogą, którą przyszedłeś.

10 Poszedł też inną drogą, a nie wracał tą, którą przyszedł do Betelu.

Ukarane nieposłuszeństwo proroka z Judy

[11] Morava em Betel um profeta velho; vieram seus filhos e lhe contaram tudo o que o homem de Deus fizera aquele dia em Betel; as palavras que dissera ao rei, contaram-nas a seu pai.

[11] Mieszkał zaś w Betelu pewien prorok, starzec; a gdy jego synowie przyszli i opowiedzieli mu wszystko, co w tym dniu uczynił w Betelu mąż Boży i słowa, które wypowiedział do króla - opowiedzieli to swojemu ojcu -

[12] Perguntou-lhes o pai: Por que caminho se foi? Mostraram seus filhos o caminho por onde fora o homem de Deus que viera de Judá.

[12] Rzekł do nich ich ojciec: Którą drogą poszedł? Synowie jego pokazali mu drogę, którą poszedł mąż Boży, przybyły z Judy.

[13] Então, disse a seus filhos: Albardai-me um jumento. Albardaram-lhe o jumento, e ele montou.

[13] On zaś rzekł do swoich synów: Osiodłajcie mi osła! A gdy oni osiodłali mu osła, wsiadł nań

[14] E foi após o homem de Deus e, achando-o sentado debaixo de um carvalho, lhe disse: És tu o homem de Deus que vieste de Judá? Ele respondeu: Eu mesmo.

[14] I pojechał za mężem Bożym, a spotkawszy go siedzącego pod dębem, zapytał go: Czy ty jesteś owym mężem Bożym, który przyszedł z Judy? A on odpowiedział: Ja jestem.

[15] Então, lhe disse: Vem comigo a casa e come pão.

[15] Rzekł tedy do niego: Chodź ze mną do domu i posil się chlebem.

[16] Porém ele disse: Não posso voltar contigo, nem entrarei contigo; não comerei pão, nem beberei água contigo neste lugar.

[16] A ten na to: Nie mogę zawrócić i pójść z tobą, nie posilę się też chlebem i nie napiję się u ciebie wody w tamtym miejscu.

[17] Porque me foi dito pela palavra do SENHOR: Ali, não comerás pão, nem beberás água, nem voltarás pelo caminho por que foste.

[17] Taki bowiem mam rozkaz od Pana: Nie jedz tam chleba i nie pij tam wody, nie wracaj też tą samą drogą, którą przyszedłeś.

[18] Tornou-lhe ele: Também eu sou profeta como tu, e um anjo me falou por ordem do SENHOR, dizendo: Faze-o voltar contigo a tua casa, para que coma pão e beba água. (Porém mentiu-lhe.)

[18] A on rzekł do niego: Także ja jestem prorokiem jak ty, a anioł rzekł do mnie z rozkazu Pana tak: Sprowadź go z sobą z powrotem do swojego domu, niech zje chleb i napije się wody. Tak go okłamał.

[19] Então, voltou ele, e comeu pão em sua casa, e bebeu água.

[19] Zawrócił więc z nim i spożył chleb w jego domu, i napił się wody.

[20] Estando eles à mesa, veio a palavra do SENHOR ao profeta que o tinha feito voltar;

[21] e clamou ao homem de Deus, que viera de Judá, dizendo: Assim diz o SENHOR: Porquanto foste rebelde à palavra do SENHOR e não guardaste o mandamento que o SENHOR, teu Deus, te mandara,

[22] antes, voltaste, e comeste pão, e bebeste água no lugar de que te dissera: Não comerás pão, nem beberás água, o teu cadáver não entrará no sepulcro de teus pais.

[23] Depois de o profeta a quem fizera voltar haver comido pão e bebido água, albardou para ele o jumento.

[24] Foi-se, pois, e um leão o encontrou no caminho e o matou; o seu cadáver estava atirado no caminho, e o jumento e o leão, parados junto ao cadáver.

[25] Eis que os homens passaram e viram o corpo lançado no caminho, como também o leão parado junto ao corpo; e vieram e o disseram na cidade onde o profeta velho habitava.

[26] Ouvindo-o o profeta que o fizera voltar do caminho, disse: É o homem de Deus, que foi rebelde à palavra do SENHOR; por isso, o SENHOR o entregou ao leão, que o despedaçou e matou, segundo a palavra que o SENHOR lhe tinha dito.

[27] Então, disse a seus filhos: Albardai-me o jumento. Eles o albardaram.

[28] Ele se foi e achou o cadáver atirado no caminho e o jumento e o leão, parados

[20] A gdy oni siedzieli przy stole, doszło słowo Pana proroka, który go zawrócił z drogi,

[21] I ten odezwał się do męża Bożego, który przyszedł z Judy: Tak mówi Pan: Ponieważ sprzeciwiłeś się słowu z ust Pana i nie wypełniłeś rozkazu, jaki ci dał Pan, Bóg twój,

[22] I wróciłeś się, i jadłeś chleb, i piłeś wodę w miejscu, o którym powiedział ci: Nie jedz chleba i nie pij wody, zwłoki twoje nie spoczną w grobie twoich ojców.

[23] A gdy ten zjadł chleb i napił się wody, kazał osiodłać osła dla proroka, którego zawrócił z drogi,

[24] I ten poszedł; lecz w drodze napadł nań lew i zagryzł go. I leżały zwłoki jego porzucone na drodze, a osioł stał obok nich, również i lew stał obok zwłok.

[25] A gdy przechodzący ludzie zobaczyli zwłoki porzucone na drodze i lwa stojącego obok zwłok, przyszli i opowiedzieli o tym w mieście, w którym mieszkał ów prorok, starzec.

[26] Usłyszawszy o tym prorok, który zawrócił go z drogi, rzekł: Jest to ów mąż Boży, który sprzeciwił się słowu z ust Pana; Pan przeto wydał go na pastwę lwa, który go pogruchotał i zagryzł zgodnie ze słowem, jakie doń wypowiedział.

[27] Następnie rzekł do swoich synów: Osiodłajcie mi osła. I osiodłali.

[28] Pojechał tedy i znalazł zwłoki porzucone na drodze i osła, i lwa,

junto ao cadáver; o leão não tinha devorado o corpo, nem despedaçado o jumento.

[29] Então, o profeta levantou o cadáver do homem de Deus, e o pôs sobre o jumento, e o tornou a levar; assim, veio o profeta velho à cidade, para o chorar e enterrar.

[30] Depositou o cadáver no seu próprio sepulcro; e o prantearam, dizendo: Ah! Irmão meu!

[31] Depois de o haver sepultado, disse a seus filhos: Quando eu morrer, enterrai-me no sepulcro em que o homem de Deus está sepultado; ponde os meus ossos junto aos ossos dele.

[32] Porque certamente se cumprirá o que por ordem do SENHOR clamou contra o altar que está em Betel e contra todas as casas dos altos que estão nas cidades de Samaria.

A persistência de Jeroboão no pecado

[33] Depois destas coisas, Jeroboão ainda não deixou o seu mau caminho; antes, de entre o povo tornou a constituir sacerdotes para lugares altos; a quem queria, consagrava para sacerdote dos lugares altos.

[34] Isso se tornou em pecado à casa de Jeroboão, para destruí-la e extingui-la da terra.

1 Reis 14

A profecia de Aías contra Jeroboão

[1] Naquele tempo, adoeceu Abias, filho de Jeroboão.

stojących obok zwłok, lecz lew nie pożarł zwłok ani nie rozszarpał osła.

[29] Podniósł więc prorok zwłoki męża Bożego i wsadziwszy je na osła, sprowadził z powrotem do miasta owego proroka, starca, aby odbyć żałobę i urządzić mu pogrzeb.

[30] I złożył jego zwłoki w swoim własnym grobie, i opłakiwał go pieśnią żałobną: Biada, mój bracie!

[31] A pogrzebawszy go, rzekł do swoich synów: Gdy umrę, pochowajcie mnie w grobie, w którym został pochowany mąż Boży; przy jego kościach złóżcie moje kości.

[32] Spełni się bowiem na pewno słowo, które z rozkazu Pana wygłosił przeciwko ołtarzowi w Betelu i przeciwko wszystkim świątynkom na wzgórzach, jakie są w miastach samaryjskich.

[33] Lecz i po tym wydarzeniu nie zawrócił Jeroboam ze swojej złej drogi, ale w dalszym ciągu ustanawiał pierwszych lepszych z ludu kapłanami wzgórz. Kto chciał, tego ustanawiał kapłanem wzgórz.

[34] Sprawa ta była przyczyną grzechu domu Jeroboama, aby został wytępiony i zgładzony z powierzchni ziemi.

I Królewska 14

Prorok Achiasz grozi wygaśnięciem rodu Jeroboama

[1] W tym czasie zachorował Abiasz, syn Jeroboama.

[2] Disse este a sua mulher: Dispõe-te, agora, e disfarça-te, para que não conheçam que és mulher de Jeroboão; e vai a Siló. Eis que lá está o profeta Aías, o qual a meu respeito disse que eu seria rei sobre este povo.

[3] Leva contigo dez pães, bolos e uma botija de mel e vai ter com ele; ele te dirá o que há de suceder a este menino.

[4] A mulher de Jeroboão assim o fez; levantou-se, foi a Siló e entrou na casa de Aías; Aías já não podia ver, porque os seus olhos já se tinham escurecido, por causa da sua velhice.

[5] Porém o SENHOR disse a Aías: Eis que a mulher de Jeroboão vem consultar-te sobre seu filho, que está doente. Assim e assim lhe falarás, porque, ao entrar, fingirá ser outra.

[6] Ouvindo Aías o ruído de seus pés, quando ela entrava pela porta, disse: Entra, mulher de Jeroboão; por que finges assim? Pois estou encarregado de te dizer duras novas.

[7] Vai e dize a Jeroboão: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Porquanto te levantei do meio do povo, e te fiz príncipe sobre o meu povo de Israel,

[8] e tirei o reino da casa de Davi, e to entreguei, e tu não foste como Davi, meu servo, que guardou os meus mandamentos e andou após mim de todo o seu coração, para fazer somente o que parecia reto aos meus olhos;

[2] Rzekł tedy Jeroboam do swojej żony: Wstań i przebierz się, aby nie poznano, że jesteś żoną Jeroboama, a wybierz się do Sylo. Tam oto jest prorok Achiasz, ten sam, który przepowiedział mi, że zostanę królem nad tym ludem.

[3] Weź też z sobą dziesięć chlebów, placki i dzban miodu i zajdź do niego. On ci oznajmi, co będzie z chłopcem.

[4] I postąpiła tak żona Jeroboama: wyruszyła do Sylo i weszła do domu Achiasza. Lecz Achiasz był już niewidomy, gdyż oślepły jego oczy z powodu starości.

[5] Wtedy rzekł Pan do Achiasza: Oto nadchodzi żona Jeroboama, aby dowiedzieć się od ciebie coś o swoim synu, bo zachorował. Powiedz jej tak a tak. Gdy zaś weszła, udała kogoś innego.

[6] Zaledwie Achiasz usłyszał głos jej kroków, gdy weszła do drzwi, rzekł: Wejdź, żono Jeroboama! Dlaczego to udajesz kogoś innego, gdy zlecono mi dla ciebie przykrą wiadomość.

[7] Idź i powiedz Jeroboamowi: Tak mówi Pan, Bóg Izraela: Wywyższyłem cię spośród ludu, ustanowiłem cię księciem nad moim ludem izraelskim;

[8] Odebrałem domowi Dawidowemu władzę królewską i dałem ją tobie, ty jednak nie byłeś takim, jak mój sługa Dawid, który przestrzegał moich przykazań i który naśladował mnie z całego swego serca, aby czynić tylko to, co prawe w moich oczach;

[9] antes, fizeste o mal, pior do que todos os que foram antes de ti, e fizeste outros deuses e imagens de fundição, para provocar-me à ira, e me viraste as costas;

[10] portanto, eis que trarei o mal sobre a casa de Jeroboão, e eliminarei de Jeroboão todo e qualquer do sexo masculino, tanto o escravo como o livre, e lançarei fora os descendentes da casa de Jeroboão, como se lança fora o esterco, até que, de todo, ela se acabe.

[11] Quem morrer a Jeroboão na cidade, os cães o comerão, e o que morrer no campo aberto, as aves do céu o comerão, porque o SENHOR o disse.

[12] Tu, pois, dispõe-te e vai para tua casa; quando puseres os pés na cidade, o menino morrerá.

[13] Todo o Israel o pranteará e o sepultará; porque de Jeroboão só este dará entrada em sepultura, porquanto se achou nele coisa boa para com o SENHOR, Deus de Israel, em casa de Jeroboão.

[14] O SENHOR, porém, suscitará para si um rei sobre Israel, que eliminará, no seu dia, a casa de Jeroboão. Que digo eu? Há de ser já.

[15] Também o SENHOR ferirá a Israel para que se agite como a cana se agita nas águas; arrancará a Israel desta boa terra que dera a seus pais e o espalhará para além do Eufrates, porquanto fez os seus

[9] Lecz postępowałeś gorzej niż wszyscy twoi poprzednicy, zacząłeś czynić sobie innych bogów, bałwany lane, aby mnie pobudzić do gniewu, mnie zaś odrzuciłeś precz na ubocze.

[10] Dlatego oto Ja sprowadzę nieszczęście na dom Jeroboama i wytępię u Jeroboama każdego męskiego potomka, niewolników i wolnych w Izraelu i wymiotę dom Jeroboama, jak się wymiata do cna śmieci, aż wszystko jest wymiecione.

[11] Kto u Jeroboama umrze w mieście, tego pożrą psy, a kto umrze w polu, tego rozdziobią ptaki niebieskie, gdyż Pan tak powiedział.

[12] Ty zaś wstań i idź do swojego domu; gdy dojdziesz do miasta, dziecię umrze.

[13] I będzie je opłakiwał cały Izrael, i pochowają je, gdyż jedynie ono z domu Jeroboama zejdzie do grobu, gdyż jedynie u niego z domu Jeroboama znalazło się coś, co podobało się Panu, Bogu izraelskiemu.

[14] Pan zaś ustanowi sobie króla nad Izraelem, który wytępi ród Jeroboama, już teraz, a rychło.

[15] I uderzy Pan Izraela tak, że się zachwieje jak trzcina nad wodą, i wykorzeni Izraela z tej urodzajnej ziemi, którą dał ich ojcom, i zapędzi ich aż poza Eufrat, za to że sporządzili sobie Aszery, pobudzając Pana do gniewu.

postes-ídolos, provocando o SENHOR à ira.

16 Abandonará a Israel por causa dos pecados que Jeroboão cometeu e pelos que fez Israel cometer.

16 I wyda Izraela z powodu grzechów Jeroboama, które popełnił i którymi przywiódł do grzechu Izraela.

17 Então, a mulher de Jeroboão se levantou, foi e chegou a Tirza; chegando ela ao limiar da casa, morreu o menino.

17 Żona Jeroboama powstała i odeszła, i przybyła do Tirsy; a gdy przekraczała próg domu, chłopiec umarł.

18 Sepultaram-no, e todo o Israel o pranteou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Aías, seu servo.

18 I pochowali go, i opłakiwał go cały Izrael według słowa Pana, jakie wypowiedział przez swojego sługę Achiasza, proroka.

19 Quanto aos mais atos de Jeroboão, como guerreou e como reinou, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

19 Pozostałe zaś sprawy Jeroboama, jakie prowadził wojny i jak panował, te zapisane są w Księdze Dziejów Królów Izraelskich.

20 Foi de vinte e dois anos o tempo que reinou Jeroboão; e descansou com seus pais; e Nadabe, seu filho, reinou em seu lugar.

20 Panował zaś Jeroboam dwadzieścia dwa lata, po czym spoczął obok swoich ojców, a władzę królewską po nim objął Nadab, jego syn.

O reinado de Roboão, de Judá

2 Crônicas 12.1-16

21 Roboão, filho de Salomão, reinou em Judá; de quarenta e um anos de idade era Roboão quando começou a reinar e reinou dezessete anos em Jerusalém, na cidade que o SENHOR escolhera de todas as tribos de Israel, para estabelecer ali o seu nome. Naamá era o nome de sua mãe, amonita.

22 Fez Judá o que era mau perante o SENHOR; e, com os pecados que cometeu, o provocou a zelo, mais do que fizeram os seus pais.

Panowanie Rechabeama

21 Rechabeam zaś, syn Salomona, panował w Judzie. Czterdzieści jeden lat miał Rechabeam, gdy objął władzę królewską, a siedemnaście lat panował w Jeruzalemie, mieście, które wybrał Pan spośród wszystkich plemion izraelskich, aby tam złożyć swoje imię. Matka zaś jego nazywała się Naama, a była Ammonitką.

22 Także Judejczycy czynili to, co jest złe w oczach Pana, i pobudzali go do gniewu swoimi grzechami, które popełniali, bardziej niż to wszystko, co czynili ich ojcowie.

[23] Porque também os de Judá edificaram altos, estátuas, colunas e postes-ídolos no alto de todos os elevados outeiros e debaixo de todas as árvores verdes.

[24] Havia também na terra prostitutos-cultuais; fizeram segundo todas as coisas abomináveis das nações que o SENHOR expulsara de diante dos filhos de Israel.

[25] No quinto ano do rei Roboão, Sisaque, rei do Egito, subiu contra Jerusalém

[26] e tomou os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; tomou tudo. Também levou todos os escudos de ouro que Salomão tinha feito.

[27] Em lugar destes, fez o rei Roboão escudos de bronze e os entregou nas mãos dos capitães da guarda, que guardavam a porta da casa do rei.

[28] Toda vez que o rei entrava na Casa do SENHOR, os da guarda usavam os escudos e tornavam a trazê-los para a câmara da guarda.

[29] Quanto aos mais dos atos de Roboão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[30] Houve guerra entre Roboão e Jeroboão todos os seus dias.

[31] Roboão descansou com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi. Naamá era o nome de sua mãe, amonita; e Abias, filho de Roboão, reinou em seu lugar.

[23] Również oni wznosili sobie świątynki na wzgórzach i słupy, i Aszery na każdym wzniesieniu i pod każdym zielonym drzewem.

[24] Byli także w tym kraju uprawiający nierząd kultowy. Popełniali więc wszystkie te obrzydliwości narodów, które Pan wygnał przed synami izraelskimi.

[25] W piątym roku panowania Rechebeama najechał na Jeruzalem Szyszak, król egipski

[26] I zabrał skarby świątyni Pańskiej i skarby domu królewskiego; wszystko to zabrał. Zabrał też wszystkie złote tarcze, które kazał sporządzić Salomon.

[27] Wtedy król Rechabeam kazał sporządzić zamiast nich tarcze miedziane i powierzył je dowódcom straży przybocznej, którzy pilnowali wejścia do domu królewskiego.

[28] Ilekroć król wchodził do świątyni Pańskiej, brała je straż przyboczna z sobą, po czym znów przynosiła je z powrotem do wartowni straży przybocznej.

[29] Pozostałe zaś sprawy Rechabeama i wszystko, czego dokonał, zapisane są w Księdze Dziejów Królów Judzkich.

[30] Między Rechabeamem zaś i Jeroboamem toczyła się wojna przez cały czas.

[31] I spoczął Rechabeam ze swoimi ojcami, i został pochowany obok swoich ojców w Mieście Dawida. Matka jego nazywała się Naama, a była Ammonitką. Władzę królewską po nim objął Abijjam, jego syn.

1 Reis 15

O reinado de Abias, de Judá
2 Crônicas 13.1-22

[1] No décimo oitavo ano do rei Jeroboão, filho de Nebate, Abias começou a reinar sobre Judá.

[2] Três anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Maaca, filha de Absalão.

[3] Andou em todos os pecados que seu pai havia cometido antes dele; e seu coração não foi perfeito para com o SENHOR, seu Deus, como o coração de Davi, seu pai.
[4] Mas, por amor de Davi, o SENHOR, seu Deus, lhe deu uma lâmpada em Jerusalém, levantando a seu filho depois dele e dando estabilidade a Jerusalém.
[5] Porquanto Davi fez o que era reto perante o SENHOR e não se desviou de tudo quanto lhe ordenara, em todos os dias da sua vida, senão no caso de Urias, o heteu.

[6] Houve guerra entre Roboão e Jeroboão todos os dias da sua vida.

[7] Quanto aos mais atos de Abias e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá? Também houve guerra entre Abias e Jeroboão.

[8] Abias descansou com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi; e Asa, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Asa, de Judá
2 Crônicas 14.1-8; 15.16—16.14

I Królewska 15

Królowie judzcy: Abijjam i Asa

[1] Abijjam objął władzę królewską nad Judą w osiemnastym roku panowania Jeroboama, syna Nebata,
[2] A sprawował ją w Jeruzalemie trzy lata. Matka zaś jego nazywała się Maacha, a była córką Abszaloma.
[3] Popełniał on wszystkie grzechy swojego ojca, które ten czynił przed nim, a jego serce nie było szczerze oddane Panu, Bogu jego, jak serce Dawida, jego praojca.
[4] Lecz przez wzgląd na Dawida pozwolił Pan świecić jego pochodni w Jeruzalemie, wzbudzając mu syna jako następcę i pozwalając ostać się Jeruzalemowi.
[5] Dawid bowiem czynił to, co prawe w oczach Pana, i przez całe swoje życie nie odstąpił od niczego, co On mu nakazał, wyjąwszy sprawę z Uriaszem Chetejczykiem.
[6] Wojna zaś, która wybuchła między Rechabeamem a Jeroboamem, trwała podczas całego jego życia.
[7] A pozostałe sprawy Abijjama i wszystko, czego dokonał, a także wojna, która toczyła się między Abijjamem a Jeroboamem, zapisane są w Księdze Dziejów Królów Judzkich.
[8] I spoczął Abijjam ze swoimi ojcami, i pochowano go w Mieście Dawida, a władzę królewską po nim objął Asa, jego syn.

[9] No vigésimo ano de Jeroboão, rei de Israel, começou Asa a reinar sobre Judá.

[10] Quarenta e um anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Maaca, filha de Absalão.

[11] Asa fez o que era reto perante o SENHOR, como Davi, seu pai.

[12] Porque tirou da terra os prostitutos-cultuais e removeu todos os ídolos que seus pais fizeram;

[13] e até a Maaca, sua mãe, depôs da dignidade de rainha-mãe, porquanto ela havia feito ao poste-ídolo uma abominável imagem; pois Asa destruiu essa imagem e a queimou no vale de Cedrom;

[14] os altos, porém, não foram tirados; todavia, o coração de Asa foi, todos os seus dias, totalmente do SENHOR.

[15] Trouxe à Casa do SENHOR as coisas consagradas por seu pai e as coisas que ele mesmo consagrara: prata, ouro e objetos de utilidade.

[16] Houve guerra entre Asa e Baasa, rei de Israel, todos os seus dias.

[17] Porque Baasa, rei de Israel, subiu contra Judá e edificou a Ramá, para que a ninguém fosse permitido sair de junto de Asa, rei de Judá, nem chegar a ele.

[18] Então, Asa tomou toda a prata e ouro restantes nos tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei e os entregou nas mãos de seus servos; e o rei Asa os

[9] Asa objął władzę królewską nad Judą w dwudziestym roku panowania Jeroboama, króla izraelskiego.

[10] A sprawował ją w Jeruzalemie czterdzieści jeden lat; babka zaś jego nazywała się Maacha, a była córką Abszaloma.

[11] Asa czynił to, co prawe w oczach Pana, tak jak Dawid, jego praojciec.

[12] Uprawiających nierząd kultowy wypędził z kraju i usunął wszystkie bałwany, które sporządzili jego ojcowie.

[13] Nawet Maachę, swoją babkę, pozbawił godności królowej matki za to, że kazała sporządzić obrzydliwego bałwana Astarty. Asa kazał zwalić obrzydliwego bałwana i spalić nad potokiem Kidron.

[14] Lecz świątynki na wzgórzach nie zostały usunięte; jednak serce Asy było szczere oddane Panu przez całe jego życie.

[15] Sprowadził też do świątyni Pańskiej poświęcone dary swojego ojca i swoje własne poświęcone dary w srebrze i złocie oraz naczynia.

Przymierze Asy z Benhadadem z Damaszku

[16] A między Asą a Baaszą, królem izraelskim, toczyła się wojna przez całe ich życie.

[17] Baasza, król izraelski, wyruszył bowiem przeciwko Judzie i obwarował Ramę, aby odciąć ludziom dostęp do Asy, króla judzkiego.

[18] Wtedy Asa wziął całe srebro i złoto pozostałe jeszcze w skarbcu świątyni Pańskiej oraz skarby domu królewskiego, wręczył je swoim sługom i wyprawił ich

enviou a Ben-Hadade, filho de Tabrimom, filho de Heziom, rei da Síria, e que habitava em Damasco, dizendo:

[19] Haja aliança entre mim e ti, como houve entre meu pai e teu pai. Eis que te mando um presente, prata e ouro; vai e anula a tua aliança com Baasa, rei de Israel, para que se retire de mim.

[20] Ben-Hadade deu ouvidos ao rei Asa e enviou os capitães dos seus exércitos contra as cidades de Israel; e feriu a Ijom, a Dã, a Abel-Bete-Maaca e todo o distrito de Quinerete, com toda a terra de Naftali.

[21] Ouvindo isso, Baasa deixou de edificar a Ramá e ficou em Tirza.

[22] Então, o rei Asa fez apregoar por toda a região de Judá que todos, sem exceção, trouxessem as pedras de Ramá e a sua madeira, com que Baasa a edificara; com elas edificou o rei Asa a Geba de Benjamim e a Mispa.

[23] Quanto aos mais atos de Asa, e a todo o seu poder, e a tudo quanto fez, e às cidades que edificou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá? Porém, no tempo da sua velhice, padeceu dos pés.

[24] Descansou Asa com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Josafá, seu filho, reinou em seu lugar.

O mau reinado de Nadabe, de Israel

do Benhadada, syna Tabirimmona, wnuka Hezjona, króla Aramu, mieszkającego w Damaszku, z takim poselstwem:

[19] Niech będzie przymierze między mną a tobą, między moim ojcem a twoim ojcem. Oto ja przysyłam ci dar w srebrze i złocie, a ty zerwij swoje przymierze z Baaszą, królem izraelskim, i niech odstąpi ode mnie.

[20] Benhadad przychylił się do prośby króla Asy i wyprawił dowódców swoich wojsk przeciwko miastom izraelskim, spustoszył Iljon i Dan i Abel-Bet-Maacha, całe Kinneret, a poza tym całą ziemię Naftali.

[21] Gdy Baasza usłyszał o tym, zaprzestał rozbudowywać Ramę i zamieszkał w Tirsie.

[22] Król Asa zwołał wszystkich bez wyjątku Judejczyków i ci uprzątnęli kamienie i belki Ramy, którymi Baasza kazał ją obwarować, król Asa zaś obwarował nimi Geba Beniamin i Mispę.

[23] A pozostały sprawy Asy i cała jego potęga oraz wszystko, czego dokonał, i miasta, które obwarował, są opisane w Księdze Dziejów Królów Judzkich. Na starość atoli chorował na nogi.

[24] I spoczął Asa ze swoimi ojcami, i został pochowany obok swoich ojców w Mieście Dawida, swojego praojca, a władzę królewską po nim objął Jehoszafat, jego syn.

Królowie izraelscy: Nadab i Baasza

[25] Nadabe, filho de Jeroboão, começou a reinar sobre Israel no ano segundo de Asa, rei de Judá; e reinou sobre Israel dois anos.

[26] Fez o que era mau perante o SENHOR e andou nos caminhos de seu pai e no pecado com que seu pai fizera pecar a Israel.

[27] Conspirou contra ele Baasa, filho de Aías, da casa de Issacar, e o feriu em Gibetom, que era dos filisteus, quando Nadabe e todo o Israel cercavam Gibetom.

[28] Baasa, no ano terceiro de Asa, rei de Judá, matou a Nadabe e passou a reinar em seu lugar.

[29] Logo que começou a reinar, matou toda a descendência de Jeroboão; não lhe deixou ninguém com vida, a todos exterminou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do seu servo Aías, o silonita,

[30] por causa dos pecados que Jeroboão cometera e pelos que fizera Israel cometer, por causa da provocação com que irritara ao SENHOR, Deus de Israel.

[31] Quanto aos mais atos de Nadabe e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[32] Houve guerra entre Asa e Baasa, rei de Israel, todos os seus dias.

O reinado de Baasa, de Israel

[33] No ano terceiro de Asa, rei de Judá, Baasa, filho de Aías, começou a reinar

[25] W drugim roku panowania króla judzkiego Asy objął władzę królewską nad Izraelem Nadab, syn Jeroboama, a panował nad Izraelem dwa lata.

[26] I czynił to, co złe w oczach Pana, i kroczył drogą swojego ojca i w jego grzechu, którym przywiódł do grzechu Izraela.

[27] Ale Baasza, syn Achiasza, z plemienia Issachara, zbuntował się przeciwko niemu i zabił go Baasza w Gibbeton, które należy do Filistyńczyków, gdy Nadab i cały Izrael oblegli Gibbeton.

[28] Baasza pozbawił go życia w trzecim roku panowania Asy, króla judzkiego, i objął za niego władzę królewską.

[29] Objąwszy zaś władzę królewską, wytracił cały ród Jeroboama; z całego rodu Jeroboama nie pozostawił nikogo przy życiu, aż do całkowitej jego zagłady, według słowa Pana, które wypowiedział przez swojego sługę Achiasza w Sylo.

[30] Za grzechy Jeroboama, które popełnił i którymi przywiódł do grzechu Izraela, pobudzając do gniewu Pana, Boga Izraela.

[31] Pozostałe zaś sprawy Nadaba i wszystko, czego dokonał, zapisane jest w Księdze Dziejów Królów Izraelskich.

[32] A między Asą i Baaszą, królem izraelskim, toczyła się wojna przez całe ich życie.

[33] W trzecim roku panowania Asy, króla judzkiego, objął władzę królewską nad

sobre todo o Israel, em Tirza, e reinou vinte e quatro anos.

34 Fez o que era mau perante o SENHOR e andou no caminho de Jeroboão e no seu pecado, o qual fizera Israel cometer.

całym Izraelem Baasza, syn Achiasza, a panował w Tirsie dwadzieścia cztery lata.

34 Lecz czynił to, co złe w oczach Pana i kroczył drogą Jeroboama i w jego grzechu, którym przywiódł Izraela do grzechu.

1 Reis 16

A profecia de Jeú contra Baasa

1 Então, veio a palavra do SENHOR a Jeú, filho de Hanani, contra Baasa, dizendo:

2 Porquanto te levantei do pó e te constituí príncipe sobre o meu povo de Israel, e tens andado no caminho de Jeroboão e tens feito pecar a meu povo de Israel, irritando-me com os seus pecados,

3 eis que te exterminarei a ti, Baasa, e os teus descendentes e farei à tua casa como à casa de Jeroboão, filho de Nebate.

4 Quem morrer a Baasa na cidade, os cães o comerão, e o que dele morrer no campo aberto, as aves do céu o comerão.

5 Quanto aos mais atos de Baasa, e ao que fez, e ao seu poder, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

6 Baasa descansou com seus pais e foi sepultado em Tirza; e Elá, seu filho, reinou em seu lugar.

7 Assim, veio a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Jeú, filho de Hanani, contra Baasa e contra a sua descendência; e isso por todo o mal que fizera perante o SENHOR, irritando-o com

I Królewska 16

Powołanie Jehu na zwiastuna kary za grzechy Baaszy

1 Wtedy doszło słowo Pana Jehu, syna Chananiego, przeciwko Baaszy, tej treści:

2 Ponieważ Ja wywyższyłem cię z prochu i uczyniłem cię księciem nad moim ludem izraelskim, a ty kroczyłeś drogą Jeroboama i przywiodłeś do grzechu mój lud izraelski, aby mnie pobudzić do gniewu ich grzechami,

3 Przeto Ja zmiotę z powierzchni Baaszę i cały jego ród i postąpię z twoim rodem jak z rodem Jeroboama, syna Nebata.

4 Kto z ludzi Baaszy umrze w mieście, tego pożrą psy, a kto u ludzi jego umrze na polu, tego rozdziobią ptaki niebieskie.

5 Pozostałe zaś sprawy Baaszy i to, czego dokonał, i jego potęga opisane są w Księdze Dziejów Królów Izraelskich.

6 I spoczął Baasza ze swoimi ojcami, i został pochowany w Tirsie, a władzę królewską po nim objął Ela, jego syn.

7 Tak to przez Jehu, syna Chananiego, proroka, spełniło się słowo Pana o Baaszy i całym jego rodzie, zarówno za wszelkie zło, które czynił w oczach Pana, pobudzając do gniewu czynami swoich

as suas obras, para ser como a casa de Jeroboão, e também porque matara a casa de Jeroboão.

rąk, aby stać się podobnym do rodu Jeroboama, jak też za to, że go wytracił.

O reinado de Elá, de Israel, e a conspiração de Zinri

[8] No vigésimo sexto ano de Asa, rei de Judá, Elá, filho de Baasa, começou a reinar em Tirza sobre Israel; e reinou dois anos.

[9] Zinri, seu servo, comandante da metade dos carros, conspirou contra ele. Achava-se Elá em Tirza, bebendo e embriagando-se em casa de Arsa, seu mordomo em Tirza.

[10] Entrou Zinri, e o feriu, e o matou, no ano vigésimo sétimo de Asa, rei de Judá; e reinou em seu lugar.

[11] Logo que começou a reinar e se assentou no trono, feriu todos os descendentes de Baasa; não lhe deixou nenhum do sexo masculino, nem dos parentes, nem dos seus amigos.

[12] Assim, exterminou Zinri todos os descendentes de Baasa, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Jeú, contra Baasa,

[13] por todos os pecados de Baasa, e os pecados de Elá, seu filho, que cometeram, e pelos que fizeram Israel cometer, irritando ao SENHOR, Deus de Israel, com os seus ídolos.

Król izraelski Ela

[8] Ela, syn Baaszy, objął władzę królewską nad Izraelem w dwudziestym szóstym roku panowania Asy, króla judzkiego, a panował Ela, syn Baaszy, w Tirsie dwa lata.

[9] Lecz Zimri, jego dworzanin, dowódca połowy wozów wojennych, uknuł przeciwko niemu spisek. Gdy pewnego razu upił się w Tirsie w czasie uczty w domu Arsy, który był nadzorcą jego pałacu w Tirsie,

[10] Zimri wtargnął tam, pchnął go i pozbawił go życia w dwudziestym siódmym roku panowania Asy, króla judzkiego, i objął władzę królewską po nim.

[11] Po objęciu władzy królewskiej, zasiadłszy na tronie, wytracił cały ród Baaszy, jego powinowatych i przyjaciół, nie pozostawiając po nim żadnego męskiego potomka.

[12] Zimri tedy wytracił cały ród Baaszy, według słowa Pana, jakie wypowiedział o Baaszy przez proroka Jehu,

[13] Za wszystkie grzechy Baaszy i za grzechy Eli, jego syna, które popełnili i którymi przywiedli do grzechu Izraela, pobudzając do gniewu Pana, Boga Izraela, swoim bałwochwalstwem.

[14] Quanto aos mais atos de Elá e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

O reinado de Zinri, de Israel

[15] No ano vigésimo sétimo de Asa, rei de Judá, reinou Zinri sete dias em Tirza; e o povo estava acampado contra Gibetom, que era dos filisteus.

[16] O povo que estava acampado ouviu dizer: Zinri conspirou contra o rei e o matou. Pelo que todo o Israel, no mesmo dia, no arraial, constituiu rei sobre Israel a Onri, comandante do exército.

[17] Subiu Onri de Gibetom, e todo o Israel, com ele, e sitiaram Tirza.

[18] Vendo Zinri que a cidade era tomada, foi-se ao castelo da casa do rei, e o queimou sobre si, e morreu,

[19] por causa dos pecados que cometera, fazendo o que era mau perante o SENHOR, andando no caminho de Jeroboão e no pecado que cometera, fazendo pecar a Israel.

[20] Quanto aos mais atos de Zinri e à conspiração que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

O reinado de Onri, de Israel

[21] Então, o povo de Israel se dividiu em dois partidos: metade do povo seguia a Tibni, filho de Ginate, para o fazer rei, e a outra metade seguia a Onri.

[14] Pozostałe zaś sprawy Eli i wszystko, czego dokonał, zapisane jest w Księdze Dziejów Królów Izraelskich.

Król izraelski Zimri

[15] Zimri objął władzę królewską w dwudziestym siódmym roku panowania Asy, króla judzkiego, ale panował tylko siedem dni w Tirsie, podczas gdy wojownicy oblegli Gibbeton, należące do Filistyńczyków.

[16] Gdy zaś w obozie wojownicy usłyszeli wieść, że Zimri uknuł spisek i nawet zabił króla, w tym dniu cały Izrael obwołał tam w obozie królem nad Izraelem Omriego, dowódcę wojska.

[17] Wtedy Omri, a z nim cały Izrael, wyprawił się z Gibbeton i oblegli Tirsę.

[18] Gdy zaś Zimri zobaczył, że miasto zostało zdobyte, wycofał się do warowni zamku królewskiego i podpaliwszy nad sobą zamek królewski, zginął

[19] Za swoje grzechy, które popełnił, czyniąc to, co złe w oczach Pana, i krocząc drogą Jeroboama, i żyjąc w jego grzechach, które popełnił, przywodząc do grzechu Izraela.

[20] Pozostałe zaś sprawy Zimriego i jego spisek, jaki uknuł, wszystko to opisane jest w Księdze Dziejów Królów Izraelskich.

Król izraelski Omri

[21] Wtedy lud izraelski rozdzielił się na dwie części: jedna część ludu była za Tibnim, synem Ginata, i chciała jego obwołać królem, druga część była za Omrim.

[22] Mas o povo que seguia a Onri prevaleceu contra o que seguia a Tibni, filho de Ginate. Tibni morreu, e passou a reinar Onri.

[23] No trigésimo primeiro ano de Asa, rei de Judá, Onri começou a reinar sobre Israel e reinou doze anos. Em Tirza, reinou seis anos.

[24] De Semer comprou ele o monte de Samaria por dois talentos de prata e o fortificou; à cidade que edificou sobre o monte, chamou-lhe Samaria, nome oriundo de Semer, dono do monte.

[25] Fez Onri o que era mau perante o SENHOR; fez pior do que todos quantos foram antes dele.

[26] Andou em todos os caminhos de Jeroboão, filho de Nebate, como também nos pecados com que este fizera pecar a Israel, irritando ao SENHOR, Deus de Israel, com os seus ídolos.

[27] Quanto aos mais atos de Onri, ao que fez e ao poder que manifestou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[28] Onri descansou com seus pais e foi sepultado em Samaria; e Acabe, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Acabe, de Israel. Seu casamento com Jezabel

[29] Acabe, filho de Onri, começou a reinar sobre Israel no ano trigésimo oitavo de Asa, rei de Judá; e reinou Acabe, filho de Onri, sobre Israel, em Samaria, vinte e dois anos.

[22] Lecz ta część wojska, która była za Omrim, zwyciężyła tę, która była za Tibnim, synem Gitana. Tibni zginął i władzę królewską objął Omri.

[23] Omri objął władzę królewską nad Izraelem w trzydziestym pierwszym roku panowania Asy, króla judzkiego, a panował dwanaście lat, z tego w Tirsie sześć lat.

Samaria stolicą państwa izraelskiego

[24] Potem nabył za dwa talenty srebra od Szemera górę Szomron i obwarował tę górę, i nazwał gród, który zbudował, Samaria według imienia właściciela tej góry Szemera.

[25] Lecz Omri czynił to, co złe w oczach Pana, i postępował gorzej, niż wszyscy jego poprzednicy.

[26] Kroczył całkowicie drogą Jeroboama, syna Nebata, i żył w jego grzechach, którymi przywiódł do grzechu Izraela, pobudzając do gniewu Pana, Boga Izraela, swoim bałwochwalstwem.

[27] Pozostałe zaś sprawy Omriego, jakich dokonał, i jego potęga, jaką zyskał, opisane są w Księdze Dziejów Królów Izraelskich.

[28] I spoczął Omri ze swoimi ojcami, i został pochowany w Samarii, a Achab, jego syn, objął władzę królewską po nim.

Król izraelski Achab

[29] Achab zaś, syn Omriego, objął władzę królewską nad Izraelem w trzydziestym ósmym roku panowania Asy, króla judzkiego, panował zaś Achab, syn

Omriego, nad Izraelem w Samarii dwadzieścia dwa lata.

[30] Fez Acabe, filho de Onri, o que era mau perante o SENHOR, mais do que todos os que foram antes dele.

[30] Lecz Achab, syn Omriego, postępował w oczach Pana gorzej niż wszyscy jego poprzednicy.

[31] Como se fora coisa de somenos andar ele nos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, tomou por mulher a Jezabel, filha de Etbaal, rei dos sidônios; e foi, e serviu a Baal, e o adorou.

[31] Niczym to jeszcze było, że chodził w grzechach Jeroboama, syna Nebata, lecz ponadto pojął on za żonę Izebel, córkę Etbaala, króla Sydonu, i służył Baalowi, i oddawał mu pokłon,

[32] Levantou um altar a Baal, na casa de Baal que edificara em Samaria.

[32] I wzniósł ołtarz Baalowi w świątyni Baala, którą zbudował w Samarii.

[33] Também Acabe fez um poste-ídolo, de maneira que cometeu mais abominações para irritar ao SENHOR, Deus de Israel, do que todos os reis de Israel que foram antes dele.

[33] Achab kazał też sporządzić Aszerę; czynów takich, pobudzających do gniewu Pana, Boga Izraela, popełnił więcej aniżeli wszyscy królowie izraelscy, jego poprzednicy.

[34] Em seus dias, Hiel, o betelita, edificou a Jericó; quando lhe lançou os fundamentos, morreu-lhe Abirão, seu primogênito; quando lhe pôs as portas, morreu Segube, seu último, segundo a palavra do SENHOR, que falara por intermédio de Josué, filho de Num.

[34] Za jego to czasów Chiel z Betelu odbudował Jerycho. Na Abiramie, swoim pierworodnym, założył jego fundamenty, a na Segubie, swoim najmłodszym jego, bramy, według słowa Pana, jakie wypowiedział przez Jozuego, syna Nuna.

1 Reis 17

Elias prediz grande seca. Corvos o sustentam

[1] Então, Elias, o tesbita, dos moradores de Gileade, disse a Acabe: Tão certo como vive o SENHOR, Deus de Israel, perante cuja face estou, nem orvalho nem chuva haverá nestes anos, segundo a minha palavra.

[2] Veio-lhe a palavra do SENHOR, dizendo:

I Królewska 17

Prorok Eliasz, zwiastun posuchy

[1] Wtedy Eliasz Tiszbita z Tiszbe w Gileadzie rzekł do Achaba: Jako żyje Pan, Bóg Izraela, przed którego obliczem stoję, że nie będzie w tych latach rosy ani deszczu, tylko na moje słowo.

[2] I doszło go takie słowo Pana:

Eliasz nad potokiem Kerit

[3] Retira-te daqui, vai para o lado oriental e esconde-te junto à torrente de Querite, fronteira ao Jordão.
[4] Beberás da torrente; e ordenei aos corvos que ali mesmo te sustentem.

[5] Foi, pois, e fez segundo a palavra do SENHOR; retirou-se e habitou junto à torrente de Querite, fronteira ao Jordão.

[6] Os corvos lhe traziam pela manhã pão e carne, como também pão e carne ao anoitecer; e bebia da torrente.
[7] Mas, passados dias, a torrente secou, porque não chovia sobre a terra.

Elias e a viúva de Sarepta

[8] Então, lhe veio a palavra do SENHOR, dizendo:
[9] Dispõe-te, e vai a Sarepta, que pertence a Sidom, e demora-te ali, onde ordenei a uma mulher viúva que te dê comida.
[10] Então, ele se levantou e se foi a Sarepta; chegando à porta da cidade, estava ali uma mulher viúva apanhando lenha; ele a chamou e lhe disse: Traze-me, peço-te, uma vasilha de água para eu beber.
[11] Indo ela a buscá-la, ele a chamou e lhe disse: Traze-me também um bocado de pão na tua mão.
[12] Porém ela respondeu: Tão certo como vive o SENHOR, teu Deus, nada tenho cozido; há somente um punhado de farinha numa panela e um pouco de azeite numa botija; e, vês aqui, apanhei dois cavacos e vou preparar esse resto de comida para mim e para o meu filho; comê-lo-emos e morreremos.

[3] Odejdź stąd, a udaj się na wschód i ukryj się nad potokiem Kerit, który wpływa od wschodu do Jordanu.
[4] Z potoku tego będziesz pił, a krukom nakazałem, aby cię tam żywiły.
[5] Poszedł więc i postąpił według słowa Pana; odszedłszy, zamieszkał nad potokiem Kerit, który wpływa od wschodu do Jordanu.
[6] Kruki zaś przynosiły mu chleb i mięso rano oraz chleb i mięso wieczorem, a z potoku pił wodę.
[7] Lecz po pewnym czasie wysechł potok, gdyż nie było deszczu w tym kraju.

Eliasz u wdowy w Sarepcie

[8] I wtedy doszło go takie słowo Pana:

[9] Wstań i idź do Sarepty, która należy do Sydonu, i zamieszkaj tam. Oto nakazałem pewnej tamtejszej wdowie, aby cię żywiła.
[10] Wstał więc i poszedł do Sarepty, a gdy wchodził do bramy miasta, oto pewna wdowa zbierała tam drwa. Odezwał się więc do niej tymi słowy: Przynieś mi nieco wody w naczyniu, abym się napił.
[11] A gdy ona szła, aby nabrać, zawołał jeszcze na nią: Przynieś mi też, proszę, kawałek chleba.

[12] Lecz ona odpowiedziała: Jako żyje Pan, Bóg twój, że nie mam nic upieczonego, a tylko garść mąki w dzbanie i odrobinę oliwy w bańce. Oto właśnie zbieram trochę drwa, potem pójdę i przyrządzę to dla siebie i dla mojego syna, a gdy to zjemy, to chyba umrzemy.

[13] Elias lhe disse: Não temas; vai e faze o que disseste; mas primeiro faze dele para mim um bolo pequeno e traze-mo aqui fora; depois, farás para ti mesma e para teu filho.

[14] Porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: A farinha da tua panela não se acabará, e o azeite da tua botija não faltará, até ao dia em que o SENHOR fizer chover sobre a terra.

[15] Foi ela e fez segundo a palavra de Elias; assim, comeram ele, ela e a sua casa muitos dias.

[16] Da panela a farinha não se acabou, e da botija o azeite não faltou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio de Elias.

[17] Depois disto, adoeceu o filho da mulher, da dona da casa, e a sua doença se agravou tanto, que ele morreu.

[18] Então, disse ela a Elias: Que fiz eu, ó homem de Deus? Vieste a mim para trazeres à memória a minha iniqüidade e matares o meu filho?

[19] Ele lhe disse: Dá-me o teu filho; tomou-o dos braços dela, e o levou para cima, ao quarto, onde ele mesmo se hospedava, e o deitou em sua cama;

[20] então, clamou ao SENHOR e disse: Ó SENHOR, meu Deus, também até a esta viúva, com quem me hospedo, afligiste, matando-lhe o filho?

[21] E, estendendo-se três vezes sobre o menino, clamou ao SENHOR e disse: Ó

[13] Lecz Eliasz rzekł do niej: Nie bój się! Idź i zrób, jak powiadasz, lecz najpierw przyrządź mi z tego mały placek i przynieś mi go, dla siebie zaś i syna swojego przyrządzisz później.

[14] Gdyż tak mówi Pan, Bóg Izraela: Mąka w garncu nie wyczerpie się, Oliwy w bańce nie zabraknie Aż do dnia, kiedy Pan spuści deszcz na ziemię.

[15] Poszła więc i postąpiła według słowa Eliasza, i mieli co jeść, ona i on, i jej rodzina, dzień w dzień.

[16] Mąka w garnku nie wyczerpała się, oliwy w bańce nie zabrakło według słowa Pana, które wypowiedział przez Eliasza.

[17] Po tych wydarzeniach zachorował syn tej niewiasty, właścicielki domu, a tak się wzmogła jego choroba, że przestał oddychać.

[18] Wtedy ona rzekła do Eliasza: Cóż ja mam z tobą, mężu Boży! Przyszedłeś do mnie po to, aby przywieść na pamięć mój grzech i przyprawić o życie mojego syna.

[19] Lecz Eliasz rzekł: Daj mi twego syna. Potem wziął go z jej łona i wyniósł do izdebki na poddaszu, gdzie mieszkał, i położył go na swoim łożu.

[20] Następnie zawołał do Pana tak: Panie, Boże mój! Czy także na tę wdowę, u której jestem gościem, chcesz sprowadzić nieszczęście, pozbawiając życia jej syna?

[21] Potem wyciągnął się trzy razy nad dzieckiem i zawołał do Pana tak: Panie,

SENHOR, meu Deus, rogo-te que faças a alma deste menino tornar a entrar nele.

22 O SENHOR atendeu à voz de Elias; e a alma do menino tornou a entrar nele, e reviveu.

23 Elias tomou o menino, e o trouxe do quarto à casa, e o deu a sua mãe, e lhe disse: Vê, teu filho vive.

24 Então, a mulher disse a Elias: Nisto conheço agora que tu és homem de Deus e que a palavra do SENHOR na tua boca é verdade.

Boże mój, przywróć, proszę, życie temu dziecku.

22 I wysłuchał Pan prośby Eliasza, i wróciła dusza tego dziecka do niego, i ożyło.

23 Eliasz wziął dziecię, zniósł je z poddasza na dół i oddał je jego matce, mówiąc: Patrz, syn twój żyje,

24 Wtedy rzekła kobieta do Eliasza: Teraz poznałam, że jesteś mężem Bożym i słowo Pana naprawdę jest w ustach twoich.

1 Reis 18

Elias apresenta-se diante de Acabe

1 Muito tempo depois, veio a palavra do SENHOR a Elias, no terceiro ano, dizendo: Vai, apresenta-te a Acabe, porque darei chuva sobre a terra.

2 Partiu, pois, Elias a apresentar-se a Acabe; e a fome era extrema em Samaria.

3 Acabe chamou a Obadias, o mordomo. (Obadias temia muito ao SENHOR,

4 porque, quando Jezabel exterminava os profetas do SENHOR, Obadias tomou cem profetas, e de cinqüenta em cinqüenta os escondeu numa cova, e os sustentou com pão e água.)

5 Disse Acabe a Obadias: Vai pela terra a todas as fontes de água e a todos os vales; pode ser que achemos erva, para que salvemos a vida aos cavalos e mulos e não percamos todos os animais.

I Królewska 18

Spotkanie Eliasza z Achabem

1 Po upływie długiego czasu, w trzecim roku, doszło Eliasza słowo Pana tej treści: Idź, pokaż się Achabowi, gdyż chcę spuścić na ziemię deszcz.

2 Poszedł więc Eliasz, aby pokazać się Achabowi, a w Samarii panował wielki głód.

3 Wtedy wezwał Achab Obadiasza, ochmistrza domu królewskiego; a ten Obadiasz był bardzo wiernym wyznawcą Pana.

4 Gdy bowiem Izebel kazała tępić proroków Pana, Obadiasz zgromadził stu proroków, ukrył ich po pięćdziesięciu w pieczarach i żywił ich chlebem i wodą.

5 I rzekł Achab do Obadiasza: Przejdź się po kraju, zwłaszcza gdzie są źródła wód, może znajdziemy trawę, abyśmy zachowali przy życiu konie i muły i nie musieli wybić części bydła.

[6] Repartiram entre si a terra, para a percorrerem; Acabe foi à parte por um caminho, e Obadias foi sozinho por outro.

[6] I podzielili między siebie kraj, aby go przejść; Achab poszedł osobno jedną drogą, a Obadiasz poszedł osobno drugą drogą.

[7] Estando Obadias já de caminho, eis que Elias se encontrou com ele. Obadias, reconhecendo-o, prostrou-se com o rosto em terra e disse: És tu meu senhor Elias?

[7] A gdy Obadiasz szedł drogą, oto wyszedł mu naprzeciw Eliasz. Poznawszy go, padł na twarz i rzekł: Czy to ty jesteś, panie mój, Eliaszu?

[8] Respondeu-lhe ele: Sou eu; vai e dize a teu senhor: Eis que aí está Elias.

[8] A on mu na to: Ja jestem. Idź powiedz swojemu panu: Oto jest Eliasz.

[9] Porém ele disse: Em que pequei, para que entregues teu servo na mão de Acabe, e ele me mate?

[9] A ten odrzekł: Cóż zawiniłem, że chcesz swego sługę wydać w rękę Achaba, aby mnie kazał zgładzić.

[10] Tão certo como vive o SENHOR, teu Deus, não houve nação nem reino aonde o meu senhor não mandasse homens à tua procura; e, dizendo eles: Aqui não está; fazia jurar aquele reino e aquela nação que te não haviam achado.

[10] Jako żyje Pan, twój Bóg, że nie ma narodu ani królestwa, do którego by nie posyłał mój pan, aby cię tam szukano, a gdy mówiono: Nie ma go tu, to odbierał przysięgę od królestw i od narodów, że cię nie znaleziono.

[11] Agora, tu dizes: Vai, dize a teu senhor: Eis que aí está Elias.

[11] A teraz ty powiadasz: Idź, powiedz swemu panu: Oto Eliasz!

[12] Poderá ser que, apartando-me eu de ti, o Espírito do SENHOR te leve não sei para onde, e, vindo eu a dar as novas a Acabe, e não te achando ele, me matará; eu, contudo, teu servo, temo ao SENHOR desde a minha mocidade.

[12] Gdy ja ruszę się stąd, duch Pana może cię zanieść na miejsce, którego nie znam. Ja pójdę zanieść Achabowi wiadomość, a on cię tu już nie zastanie i wtedy mnie zabije. A wszak twój sługa należy do wyznawców Pana od samej młodości.

[13] Acaso, não disseram a meu senhor o que fiz, quando Jezabel matava os profetas do SENHOR, como escondi cem homens dos profetas do SENHOR, de cinqüenta em cinqüenta, numas covas, e os sustentei com pão e água?

[13] Czy nie doniesiono mojemu panu o tym, co uczyniłem, gdy Izebel kazała tępić proroków Pana, że ukryłem stu z proroków Pana, po pięćdziesięciu mężów, w pieczarach i żywiłem ich chlebem i wodą?

[14] E, agora, tu dizes: Vai, dize a teu senhor: Eis que aí está Elias. Ele me matará.

[15] Disse Elias: Tão certo como vive o SENHOR dos Exércitos, perante cuja face estou, deveras, hoje, me apresentarei a ele.

[16] Então, foi Obadias encontrar-se com Acabe e lho anunciou; e foi Acabe ter com Elias.

[17] Vendo-o, disse-lhe: És tu, ó perturbador de Israel?

[18] Respondeu Elias: Eu não tenho perturbado a Israel, mas tu e a casa de teu pai, porque deixastes os mandamentos do SENHOR e seguistes os baalins.

[19] Agora, pois, manda ajuntar a mim todo o Israel no monte Carmelo, como também os quatrocentos e cinqüenta profetas de Baal e os quatrocentos profetas do poste-ídolo que comem da mesa de Jezabel.

Elias e os profetas de Baal no monte Carmelo

[20] Então, enviou Acabe mensageiros a todos os filhos de Israel e ajuntou os profetas no monte Carmelo.

[21] Então, Elias se chegou a todo o povo e disse: Até quando coxeareis entre dois pensamentos? Se o SENHOR é Deus, segui-o; se é Baal, segui-o. Porém o povo nada lhe respondeu.

[22] Então, disse Elias ao povo: Só eu fiquei dos profetas do SENHOR, e os profetas de Baal são quatrocentos e cinqüenta homens.

[14] A teraz ty powiadasz: Idź, powiedz twemu panu: Oto Eliasz. Przecież mnie zabije.

[15] Wtedy Eliasz rzekł: Jako żyje Pan Zastępów, przed którego obliczem stoję, że jeszcze dziś mu się pokażę.

[16] Poszedł więc Obadiasz, aby się spotkać z Achabem, i doniósł mu o tym. Achab zaś ruszył na spotkanie z Eliaszem.

[17] Gdy Achab zobaczył Eliasza, rzekł Achab do niego: Czy to ty jesteś, sprawco nieszczęść w Izraelu?

[18] A on odpowiedział: Nie ja sprowadziłem nieszczęście na Izraela, lecz ty i ród twojego ojca przez to, że zaniedbaliście przykazania Pana, a ty poszedłeś za Baalami.

[19] Poślij tedy teraz i zgromadź do mnie całego Izraela na górze Karmel oraz owych czterystu pięćdziesięciu proroków Baala i czterystu proroków Aszery, którzy jadają u stołu Izebel.

Sąd Boży nad prorokami Baala na górze Karmel

[20] Achab wysłał więc zew do wszystkich synów izraelskich i zgromadził proroków na górze Karmel.

[21] Wtedy Eliasz przystąpił do całego ludu i rzekł: Jak długo będziecie kuleć na dwie strony? Jeżeli Pan jest Bogiem, idźcie za nim, a jeżeli Baal, idźcie za nim! Lecz lud nie odrzekł mu ani słowa.

[22] Rzekł więc Eliasz do ludu: Ja jeden tylko pozostałem jako prorok Pana, proroków Baala zaś jest czterystu pięćdziesięciu.

[23] Dêem-se-nos, pois, dois novilhos; escolham eles para si um dos novilhos e, dividindo-o em pedaços, o ponham sobre a lenha, porém não lhe metam fogo; eu prepararei o outro novilho, e o porei sobre a lenha, e não lhe meterei fogo.
[24] Então, invocai o nome de vosso deus, e eu invocarei o nome do SENHOR; e há de ser que o deus que responder por fogo esse é que é Deus. E todo o povo respondeu e disse: É boa esta palavra.
[25] Disse Elias aos profetas de Baal: Escolhei para vós outros um dos novilhos, e preparai-o primeiro, porque sois muitos, e invocai o nome de vosso deus; e não lhe metais fogo.
[26] Tomaram o novilho que lhes fora dado, prepararam-no e invocaram o nome de Baal, desde a manhã até ao meio-dia, dizendo: Ah! Baal, responde-nos! Porém não havia uma voz que respondesse; e, manquejando, se movimentavam ao redor do altar que tinham feito.

[27] Ao meio-dia, Elias zombava deles, dizendo: Clamai em altas vozes, porque ele é deus; pode ser que esteja meditando, ou atendendo a necessidades, ou de viagem, ou a dormir e despertará.

[28] E eles clamavam em altas vozes e se retalhavam com facas e com lancetas, segundo o seu costume, até derramarem sangue.
[29] Passado o meio-dia, profetizaram eles, até que a oferta de manjares se oferecesse;

[23] Niech nam przeto dadzą dwa cielce. Niech oni wybiorą sobie jednego cielca i poćwiartują go, i położą na drwach, lecz ognia niech nie podkładają. Ja również przygotuję jednego cielca i położę go na drwach, ale ognia nie podłożę.
[24] Potem wzywajcie wy imienia waszego boga, ja zaś będę wzywał imienia Pana. Ten zaś Bóg, który odpowie ogniem, ten zaiste jest Bogiem. I odpowiedział cały lud: Dobrze, niech tak będzie.
[25] Następnie Eliasz rzekł do proroków Baala: Wybierzcie sobie jednego cielca i przygotujcie go pierwsi, gdyż was jest więcej, i wzywajcie imienia waszego boga, lecz ognia nie podkładajcie.

[26] Wzięli tedy cielca, którego im dano, oprawili go i wzywali imienia Baala od rana aż do południa, mówiąc: Baalu, wysłuchaj nas. Lecz nie było żadnej odpowiedzi. Wykonywali przy tym taniec kultowy wokoło ołtarza, który wznieśli.

[27] A gdy nastało południe, Eliasz zaczął drwić z nich, mówiąc: Wołajcie głośniej, wszak jest bogiem, ale może się zamyślił lub jest czym innym zajęty, lub może udał się w drogę, albo może śpi? Niech się więc obudzi!

[28] Wołali więc głośno i według swojego zwyczaju zadawali sobie rany nożami i włóczniami, aż krew po nich spływała.

[29] A gdy minęło południe, oni trwali jeszcze w swoim upojeniu aż do pory

porém não houve voz, nem resposta, nem atenção alguma.

[30] Então, Elias disse a todo o povo: Chegai-vos a mim. E todo o povo se chegou a ele; Elias restaurou o altar do SENHOR, que estava em ruínas.

[31] Tomou doze pedras, segundo o número das tribos dos filhos de Jacó, ao qual viera a palavra do SENHOR, dizendo: Israel será o teu nome.

[32] Com aquelas pedras edificou o altar em nome do SENHOR; depois, fez um rego em redor do altar tão grande como para semear duas medidas de sementes.

[33] Então, armou a lenha, dividiu o novilho em pedaços, pô-lo sobre a lenha

[34] e disse: Enchei de água quatro cântaros e derramai-a sobre o holocausto e sobre a lenha. Disse ainda: Fazei-o segunda vez; e o fizeram. Disse mais: Fazei-o terceira vez; e o fizeram terceira vez.

[35] De maneira que a água corria ao redor do altar; ele encheu também de água o rego.

[36] No devido tempo, para se apresentar a oferta de manjares, aproximou-se o profeta Elias e disse: Ó SENHOR, Deus de Abraão, de Isaque e de Israel, fique, hoje, sabido que tu és Deus em Israel, e que eu sou teu servo e que, segundo a tua palavra, fiz todas estas coisas.

[37] Responde-me, SENHOR, responde-me, para que este povo saiba que tu, SENHOR,

składania ofiary z pokarmów, ale nie było żadnej odpowiedzi.

[30] Wtedy Eliasz rzekł do całego ludu: Przystąpcie do mnie. A gdy cały lud zbliżył się do niego, on naprawił zburzony ołtarz Pana.

[31] Eliasz wziął dwanaście kamieni według liczby plemion potomków Jakuba, którego doszło słowo Pana tej treści: Izrael będzie imię twoje.

[32] Z tych kamieni zbudował ołtarz w imię Pana, wykopał wokoło ołtarza rów o pojemności dwóch miar zboża,

[33] Następnie ułożył drwa, poćwiartował cielca i ułożył na drwach,

[34] I rzekł: Napełnijcie cztery wiadra wodą i wylejcie je na ofiarę całopalną i na drwa. Potem rzekł: Powtórzcie to jeszcze raz. I oni powtórzyli to jeszcze raz. I znów rzekł: Uczyńcie to po raz trzeci. I oni uczynili po raz trzeci.

[35] I spłynęły wody te z ołtarza tak, że i rów wypełnił się wodą.

[36] A gdy nadeszła pora składania ofiary z pokarmów, prorok Eliasz przystąpił i rzekł: Panie, Boże Abrahama, Izaaka i Izraela! Niech się dziś okaże, że Ty jesteś Bogiem w Izraelu, a ja twoim sługą i że według twego słowa uczyniłem to wszystko.

[37] Odezwij się, Panie, odpowiedz mi, a niech ten lud pozna, że Ty, Panie, jesteś

és Deus e que a ti fizeste retroceder o coração deles.

[38] Então, caiu fogo do SENHOR, e consumiu o holocausto, e a lenha, e as pedras, e a terra, e ainda lambeu a água que estava no rego.

[39] O que vendo todo o povo, caiu de rosto em terra e disse: O SENHOR é Deus! O SENHOR é Deus!

[40] Disse-lhes Elias: Lançai mão dos profetas de Baal, que nem um deles escape. Lançaram mão deles; e Elias os fez descer ao ribeiro de Quisom e ali os matou.

Elias ora para que chova

[41] Então, disse Elias a Acabe: Sobe, come e bebe, porque já se ouve ruído de abundante chuva.

[42] Subiu Acabe a comer e a beber; Elias, porém, subiu ao cimo do Carmelo, e, encurvado para a terra, meteu o rosto entre os joelhos,

[43] e disse ao seu moço: Sobe e olha para o lado do mar. Ele subiu, olhou e disse: Não há nada. Então, lhe disse Elias: Volta. E assim por sete vezes.

[44] À sétima vez disse: Eis que se levanta do mar uma nuvem pequena como a palma da mão do homem. Então, disse ele: Sobe e dize a Acabe: Aparelha o teu carro e desce, para que a chuva não te detenha.

[45] Dentro em pouco, os céus se enegreceram, com nuvens e vento, e caiu grande chuva. Acabe subiu ao carro e foi para Jezreel.

Bogiem prawdziwym i że Ty odmienisz ich serca.

[38] Wtedy spadł ogień Pana i strawił ofiarę całopalną i drwa, i kamienie, i ziemię, a wodę, która była w rowie, wysuszył.

[39] Gdy to cały lud zobaczył, padł na twarz, mówiąc: Pan jest Bogiem, Pan jest Bogiem!

[40] Wtedy Eliasz rzekł do nich: Pochwyćcie proroków Baala, niech nikt z nich nie ujdzie. I pochwycili ich, po czym Eliasz sprowadził ich nad potok Kiszon i tam kazał ich zabić.

Eliasz dzięki modlitwie sprowadza deszcz

[41] Potem rzekł Eliasz do Achaba: Podnieś się, jedz i pij, gdyż słychać szum ulewnego deszczu.

[42] Achab wstał, aby jeść i pić, Eliasz zaś wstąpił na szczyt Karmelu, przykucnął na ziemi, mając twarz między swoimi kolanami.

[43] Do swojego sługi zaś rzekł: Nuże, wstąp wyżej i spójrz w stronę morza. A ten, wstąpiwszy i spojrzawszy, rzekł: Nie ma nic. I rzekł do niego: Powtórz to siedem razy.

[44] Za siódmym razem rzekł: Oto maleńka chmurka jak dłoń ludzka wznosi się z morza. Wtedy rzekł: Idź i powiedz Achabowi: Zaprzęgaj i jedź, aby cię ulewa nie zaskoczyła.

[45] Tymczasem niebo pokryło się chmurami, zadął wiatr i spadł ulewny deszcz. Achab więc wsiadł na rydwan i pojechał do Jezreelu.

[46] A mão do SENHOR veio sobre Elias, o qual cingiu os lombos e correu adiante de Acabe, até à entrada de Jezreel.

1 Reis 19

Elias no monte Horebe

[1] Acabe fez saber a Jezabel tudo quanto Elias havia feito e como matara todos os profetas à espada.

[2] Então, Jezabel mandou um mensageiro a Elias a dizer-lhe: Façam-me os deuses como lhes aprouver se amanhã a estas horas não fizer eu à tua vida como fizeste a cada um deles.

[3] Temendo, pois, Elias, levantou-se, e, para salvar sua vida, se foi, e chegou a Berseba, que pertence a Judá; e ali deixou o seu moço.

[4] Ele mesmo, porém, se foi ao deserto, caminho de um dia, e veio, e se assentou debaixo de um zimbro; e pediu para si a morte e disse: Basta; toma agora, ó SENHOR, a minha alma, pois não sou melhor do que meus pais.

[5] Deitou-se e dormiu debaixo do zimbro; eis que um anjo o tocou e lhe disse: Levanta-te e come.

[6] Olhou ele e viu, junto à cabeceira, um pão cozido sobre pedras em brasa e uma botija de água. Comeu, bebeu e tornou a dormir.

[7] Voltou segunda vez o anjo do SENHOR, tocou-o e lhe disse: Levanta-te e come,

[46] Eliasza zaś ogarnęła moc Pana, bo przepasawszy swoje biodra, biegł przed Achabem aż do wejścia do Jezreelu.

I Królewska 19

Eliasz chroni się na pustyni przed pogróżkami Izebel

[1] Achab opowiedział Izebel wszystko, co uczynił Eliasz i jak kazał wybić mieczem wszystkich proroków Baala.

[2] Wtedy Izebel wyprawiła gońca do Eliasza z takim poselstwem: To niechaj uczynią bogowie i niechaj to sprawią, że jutro o tym czasie uczynię z twoim życiem to samo, co stało się z życiem każdego z nich.

[3] Zląkł się więc i ruszył w drogę, aby ocalić swoje życie, i przyszedł do Beer-Szeby, która należy do Judy, i tam pozostawił swojego sługę.

[4] Sam zaś poszedł na pustynię o jeden dzień drogi, a doszedłszy tam, usiadł pod krzakiem jałowca i życzył sobie śmierci, mówiąc: Dosyć już, Panie, weź życie moje, gdyż nie jestem lepszy niż moi ojcowie.

[5] Potem położył się i zasnął pod krzakiem jałowca. Lecz oto dotknął go anioł i rzekł do niego: Wstań, posil się!

[6] A gdy spojrzał, oto przy jego głowie leżał placek upieczony i dzban z wodą. Posilił się więc i znowu się położył.

[7] Lecz anioł przyszedł po raz drugi, dotknął go i rzekł: Wstań, posil się, gdyż masz daleką drogę przed sobą.

porque o caminho te será sobremodo longo.

[8] Levantou-se, pois, comeu e bebeu; e, com a força daquela comida, caminhou quarenta dias e quarenta noites até Horebe, o monte de Deus.

[9] Ali, entrou numa caverna, onde passou a noite; e eis que lhe veio a palavra do SENHOR e lhe disse: Que fazes aqui, Elias?

[10] Ele respondeu: Tenho sido zeloso pelo SENHOR, Deus dos Exércitos, porque os filhos de Israel deixaram a tua aliança, derribaram os teus altares e mataram os teus profetas à espada; e eu fiquei só, e procuram tirar-me a vida.

[11] Disse-lhe Deus: Sai e põe-te neste monte perante o SENHOR. Eis que passava o SENHOR; e um grande e forte vento fendia os montes e despedaçava as penhas diante do SENHOR, porém o SENHOR não estava no vento; depois do vento, um terremoto, mas o SENHOR não estava no terremoto;

[12] depois do terremoto, um fogo, mas o SENHOR não estava no fogo; e, depois do fogo, um cicio tranqüilo e suave.

[13] Ouvindo-o Elias, envolveu o rosto no seu manto e, saindo, pôs-se à entrada da caverna. Eis que lhe veio uma voz e lhe disse: Que fazes aqui, Elias?

[14] Ele respondeu: Tenho sido em extremo zeloso pelo SENHOR, Deus dos Exércitos, porque os filhos de Israel deixaram a tua aliança, derribaram os teus altares e

Eliasz na górze Choreb otrzymuje wskazania od Pana

[8] Wstał więc i posiliwszy się, szedł w mocy tego posiłku czterdzieści dni i czterdzieści nocy aż do góry Bożej Choreb.

[9] I wszedł tam do pieczary, aby tam przenocować. Lecz oto doszło go słowo Pana tej treści: Co tu robisz, Eliaszu?

[10] A on odpowiedział: Gorliwie stawałem w obronie Pana, Boga Zastępów, gdyż synowie izraelscy porzucili przymierze z tobą, poburzyli twoje ołtarze, a twoich proroków wybili mieczem. Pozostałem tylko ja sam, lecz i tak nastają na moje życie, aby mi je odebrać.

[11] Rzekł więc do niego: Wyjdź i stań na górze przed Panem. A oto Pan przechodził, a wicher potężny i silny, wstrząsający górami i kruszący skały szedł przed Panem; lecz w tym wichrze nie było Pana. A po wichrze było trzęsienie ziemi, lecz w tym trzęsieniu ziemi nie było Pana.

[12] Po trzęsieniu ziemi był ogień, lecz w tym ogniu nie było Pana. A po ogniu cichy łagodny powiew.

[13] Gdy go Eliasz usłyszał, zakrył płaszczem swoją twarz, wyszedł i stanął u wejścia do pieczary, a wtedy doszedł go głos: Co tu robisz, Eliaszu?

[14] A on odpowiedział: Gorliwie stawałem w obronie Pana, Boga Zastępów, gdyż synowie izraelscy porzucili przymierze z tobą, twoje ołtarze poburzyli, a twoich

mataram os teus profetas à espada; e eu fiquei só, e procuram tirar-me a vida.

[15] Disse-lhe o SENHOR: Vai, volta ao teu caminho para o deserto de Damasco e, em chegando lá, unge a Hazael rei sobre a Síria.

[16] A Jeú, filho de Ninsi, ungirás rei sobre Israel e também Eliseu, filho de Safate, de Abel-Meolá, ungirás profeta em teu lugar.

[17] Quem escapar à espada de Hazael, Jeú o matará; quem escapar à espada de Jeú, Eliseu o matará.

[18] Também conservei em Israel sete mil, todos os joelhos que não se dobraram a Baal, e toda boca que o não beijou.

A vocação de Eliseu

[19] Partiu, pois, Elias dali e achou a Eliseu, filho de Safate, que andava lavrando com doze juntas de bois adiante dele; ele estava com a duodécima. Elias passou por ele e lançou o seu manto sobre ele.

[20] Então, deixou este os bois, correu após Elias e disse: Deixa-me beijar a meu pai e a minha mãe e, então, te seguirei. Elias respondeu-lhe: Vai e volta; pois já sabes o que fiz contigo.

[21] Voltou Eliseu de seguir a Elias, tomou a junta de bois, e os imolou, e, com os aparelhos dos bois, cozeu as carnes, e as deu ao povo, e comeram. Então, se dispôs, e seguiu a Elias, e o servia.

proroków wybili mieczem. Pozostałem tylko ja sam, lecz i tak nastają na moje życie, aby mi je odebrać.

[15] A Pan rzekł do niego: Idź, udaj się w drogę powrotną na pustynię damasceńską, a gdy tam dojdziesz, namaścisz Chazaela na króla nad Aramem.

[16] A Jehu, syna Nimsziego, namaścisz na króla nad Izraelem, Elizeusza zaś, syna Szafata, z Abel-Mechola, namaścisz na proroka na twoje miejsce.

[17] I stanie się tak, że kto ujdzie przed mieczem Chazaela, tego zabije Jehu, a kto ujdzie przed mieczem Jehu, tego zabije Elizeusz.

[18] Zachowam w Izraelu jako resztkę siedem tysięcy, tych wszystkich, których kolana nie ugięły się przed Baalem, i tych wszystkich, których usta go nie całowały.

Powołanie Elizeusza na proroka

[19] Odszedł więc stamtąd i znalazł Elizeusza, syna Szafata, przy orce. Dwanaście zaprzęgów szło przed nim, a on był przy dwunastym. Eliasz podszedł do niego i zarzucił na niego swój płaszcz.

[20] Wtedy opuścił woły, pobiegł za Eliaszem i rzekł: Pozwól mi pocałować mojego ojca i moją matkę, a potem pójdę za tobą. A on mu odpowiedział: Idź, ale potem wróć, bo po cóż ci to uczyniłem?

[21] Wrócił więc do niego i wziąwszy parę wołów zarżnął je, a na uprzęży z tych wołów ugotował ich mięso i podał swoim ludziom, a oni jedli. Potem ruszył i poszedł za Eliaszem, i usługiwał mu.

1 Reis 20

Acabe derrota os siros

[1] Ben-Hadade, rei da Síria, ajuntou todo o seu exército; havia com ele trinta e dois reis, e cavalos, e carros. Subiu, cercou a Samaria e pelejou contra ela.

[2] Enviou mensageiros à cidade, a Acabe, rei de Israel,

[3] que lhe disseram: Assim diz Ben-Hadade: A tua prata e o teu ouro são meus; tuas mulheres e os melhores de teus filhos são meus.

[4] Respondeu o rei de Israel e disse: Seja conforme a tua palavra, ó rei, meu senhor; eu sou teu, e tudo o que tenho.

[5] Tornaram a vir os mensageiros e disseram: Assim diz Ben-Hadade: Enviei-te, na verdade, mensageiros que dissessem: Tens de entregar-me a tua prata, o teu ouro, as tuas mulheres e os teus filhos.

[6] Todavia, amanhã a estas horas enviar-te-ei os meus servos, que esquadrinharão a tua casa e as casas dos teus oficiais, meterão as mãos em tudo o que for aprazível aos teus olhos e o levarão.

[7] Então, o rei de Israel chamou todos os anciãos da sua terra e lhes disse: Notai e vede como este homem procura o mal; pois me mandou exigir minhas mulheres, meus filhos, minha prata e meu ouro, e não lho neguei.

I Królewska 20

Zwycięskie wojny Achaba z Benhadadem z Damaszku

[1] Benhadad, król Aramu, zgromadził całe swoje wojsko, a trzydziestu dwóch królów wyruszyło z nim wraz z konnicą i wozami wojennymi. I wyruszywszy, obległ Samarię i walczył przeciwko niej.

[2] Wyprawił też posłów do Achaba, króla izraelskiego, do miasta

[3] I kazał mu powiedzieć: Tak mówi Benhadad: Twoje srebro i twoje złoto należą do mnie; również twoje najpiękniejsze kobiety i twoje dzieci należą do mnie.

[4] A król izraelski odpowiedział tak: Według twego słowa, mój panie, królu, do ciebie należę ja i wszystko, co moje.

[5] Posłowie ci powróciwszy, rzekli: Tak mówi Benhadad: Wprawdzie posłałem do ciebie, aby ci powiedziano: Twoje srebro i twoje złoto, i twoje kobiety, i twoje dzieci masz mi oddać,

[6] Lecz jutro o tej porze przyślę moje sługi do ciebie i oni przetrząsną twój dom i domy twoich sług, i na wszystkim, co tobie jest miłe, położą rękę, i zabiorą.

[7] Wtedy król izraelski zwołał wszystkich starszych w kraju i rzekł: Rozważcie i zobaczcie, proszę, jak niegodziwe ma zamysły. Bo gdy posłał do mnie, żądając moich kobiet i moich dzieci, mojego srebra i złota, nie broniłem się przed tym.

[8] Todos os anciãos e todo o povo lhe disseram: Não lhe dês ouvidos, nem o consintas.
[9] Pelo que disse aos mensageiros de Ben-Hadade: Dizei ao rei, meu senhor: Tudo o que primeiro demandaste do teu servo farei, porém isto, agora, não posso consentir. E se foram os mensageiros e deram esta resposta.

[10] Ben-Hadade tornou a enviar mensageiros, dizendo: Façam-me os deuses como lhes aprouver, se o pó de Samaria bastar para encher as mãos de todo o povo que me segue.

[11] Porém o rei de Israel respondeu e disse: Dizei-lhe: Não se gabe quem se cinge como aquele que vitorioso se descinge.

[12] Tendo Ben-Hadade ouvido esta resposta, quando bebiam ele e os reis nas tendas, disse aos seus servos: Ponde-vos de prontidão. E eles se puseram de prontidão contra a cidade.
[13] Eis que um profeta se chegou a Acabe, rei de Israel, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Viste toda esta grande multidão? Pois, hoje, a entregarei nas tuas mãos, e saberás que eu sou o SENHOR.
[14] Perguntou Acabe: Por quem? Ele respondeu: Assim diz o SENHOR: Pelos moços dos chefes das províncias. E disse: Quem começará a peleja? Tu! – respondeu ele.

[8] Rzekli tedy do niego wszyscy starsi i cały lud: Nie słuchaj i nie gódź się!

[9] Dał więc taką odpowiedź posłom Benhadada: Powiedzcie mojemu panu, królowi: Wszystko, z czym posłałeś poprzednio do twego sługi, spełnię, lecz tego spełnić nie mogę. Wtedy posłowie odeszli i przekazali mu tę odpowiedź.
[10] Lecz Benhadad posłał znów do niego i kazał powiedzieć: To niech uczynią bogowie i to niech sprawią, że nie starczy popiołu po Samarii, aby napełnić dłonie wszystkich wojowników, którzy są ze mną.
[11] Król izraelski dał taką odpowiedź: Powiedzcie mu tak: Niech się nie chełpi, ten który pas zapina, jak ten, który go rozpina.

[12] Gdy usłyszał tę odpowiedź, a właśnie ucztował wraz z królami w namiotach, rzekł do swoich sług: Przypuśćcie szturm. I zaczęli szturmować miasto.

[13] Wtedy przystąpił do Achaba, króla izraelskiego, pewien prorok i rzekł: Tak mówi pan: Czy widzisz cały ten ogromny tłum? Oto Ja wydam go dziś w twoją rękę i poznasz, żem Ja Pan.
[14] Achab zapytał: Za czyją sprawą? A on odpowiedział: Tak mówi Pan: Za sprawą sług naczelników okręgów. I pytał dalej: Kto ma wszcząć bitwę? A on odpowiedział: Ty.

[15] Então, contou os moços dos chefes das províncias, e eram duzentos e trinta e dois; depois, contou todo o povo, todos os filhos de Israel, sete mil.

[16] Saíram ao meio-dia. Ben-Hadade, porém, estava bebendo e embriagando-se nas tendas, ele e os reis, os trinta e dois reis que o ajudavam.

[17] Saíram primeiro os moços dos chefes das províncias; Ben-Hadade mandou observadores que lhe deram avisos, dizendo: Saíram de Samaria uns homens.

[18] Ele disse: Quer venham tratar de paz, tomai-os vivos; quer venham pelejar, tomai-os vivos.

[19] Saíram, pois, da cidade os moços dos chefes das províncias e o exército que os seguia.

[20] Eles feriram, cada um ao homem que se lhe opunha; os siros fugiram, e Israel os perseguiu; porém Ben-Hadade, rei da Síria, escapou a cavalo, com alguns cavaleiros.

[21] Saiu o rei de Israel e destroçou os cavalos e os carros; e feriu os siros com grande estrago.

[22] Então, o profeta se chegou ao rei de Israel e lhe disse: Vai, sê forte, considera e vê o que hás de fazer; porque daqui a um ano subirá o rei da Síria contra ti.

[15] Zrobił więc przegląd sług naczelników okręgów i było ich dwustu trzydziestu dwóch. Po nich zaś zrobił przegląd wszystkich wojowników z całego Izraela, a tych było siedem tysięcy.

[16] I wyruszyli w południe. Benhadad zaś pił na umór w namiotach wraz z trzydziestu dwoma królami, którzy mu pomagali.

[17] Jako pierwsi wystąpili słudzy naczelników okręgów. A gdy Benhadad wysłał ludzi na zwiady, doniesiono mu: Z Samarii wyruszyli wojownicy.

[18] Wtedy rzekł: Jeżeli wyruszyli w celach pokojowych, schwytajcie ich żywych, a jeżeli w celach wojennych, także schwytajcie ich żywych.

[19] Gdy tedy oni wyszli z grodu, to jest słudzy naczelników okręgów, a za nimi wojsko,

[20] Pobił każdy swojego, tak iż Aramejczycy pierzchnęli, a Izraelici puścili się za nimi w pogoń. Benhadad zaś, król Aramu, ratował się ucieczką konno wraz z wozami wojennymi.

[21] Następnie wyruszył król izraelski i pobił konie i wojowników na wozach, stoczywszy z Aramejczykami wielką bitwę.

[22] Wtedy znowu przystąpił do króla izraelskiego prorok i rzekł do niego: Idź! Zbierz siły i dobrze się zastanów, co masz czynić, gdyż w przyszłym roku król Aramu ruszy na ciebie.

[23] Os servos do rei da Síria lhe disseram: Seus deuses são deuses dos montes; por isso, foram mais fortes do que nós; mas pelejemos contra eles em planície, e, por certo, seremos mais fortes do que eles.

[23] Lecz dworzanie króla Aramu rzekli do niego: Ich bogowie są bogami gór, dlatego nas zwyciężyli. Gdybyśmy stoczyli z nimi bitwę na równinie, może zwyciężylibyśmy.

[24] Faze, pois, isto: tira os reis, cada um do seu lugar, e substitui-os por capitães,

[24] Uczyń przeto tak: Usuń wszystkich królów z ich stanowisk i zamiast nich ustanów namiestników.

[25] e forma outro exército igual em número ao que perdeste, com outros tantos cavalos e outros tantos carros, e pelejemos contra eles em planície e, por certo, seremos mais fortes do que eles. Ele deu ouvidos ao que disseram e assim o fez.

[25] Następnie sam zbierz swoje wojsko w liczbie równej temu, które ci poległo: Konnicy tyle, ile było tamtej konnicy, wozów wojennych tyle, ile było tamtych wozów wojennych, i stoczymy z nimi bitwę na równinie, a na pewno ich pobijemy. I usłuchał ich rady, i tak postąpił.

[26] Decorrido um ano, Ben-Hadade passou revista aos siros e subiu a Afeca para pelejar contra Israel.

[26] Następnego roku zrobił Benhadad pobór Aramejczyków i ruszył do Afek, aby walczyć z Izraelem.

[27] Também aos filhos de Israel se passou revista, foram providos de víveres e marcharam contra eles. Os filhos de Israel acamparam-se defronte deles, como dois pequenos rebanhos de cabras; mas os siros enchiam a terra.

[27] Również u Izraelitów zrobiono pobór i zaopatrzono ich w żywność. Potem ruszyli na ich spotkanie. Ale Izraelici stali przed nimi obozem jak dwa stadka kóz, Aramejczycy zaś zapełnili całą okolicę.

[28] Chegou um homem de Deus, e falou ao rei de Israel, e disse: Assim diz o SENHOR: Porquanto os siros disseram: O SENHOR é deus dos montes e não dos vales, toda esta grande multidão entregarei nas tuas mãos, e assim sabereis que eu sou o SENHOR.

[28] Wtedy znowu przystąpił mąż Boży do króla izraelskiego i rzekł do niego: Tak mówi Pan: Ponieważ Aramejczycy powiedzieli: Pan jest Bogiem gór, a nie jest On Bogiem dolin, przeto wydam cały ten ogromny tłum w twoją rękę i poznacie, żem Ja Pan.

[29] Sete dias estiveram acampados uns defronte dos outros. Ao sétimo dia, travou-se a batalha, e os filhos de Israel,

[29] I stali jedni na przeciw drugich obozem przez siedem dni; siódmego dnia jednak rozgorzała bitwa i synowie izraelscy pobili

num só dia, feriram dos siros cem mil homens de pé.

[30] Os restantes fugiram para Afeca e entraram na cidade; e caiu o muro sobre os vinte e sete mil homens que restaram. Ben-Hadade fugiu, veio à cidade e se escondia de câmara em câmara.

[31] Então, lhe disseram os seus servos: Eis que temos ouvido que os reis da casa de Israel são reis clementes; ponhamos, pois, panos de saco sobre os lombos e cordas à roda da cabeça e saiamos ao rei de Israel; pode ser que ele te poupe a vida.

[32] Então, se cingiram com pano de saco pelos lombos, puseram cordas à roda da cabeça, vieram ao rei de Israel e disseram: Diz o teu servo Ben-Hadade: Poupa-me a vida. Disse Acabe: Pois ainda vive? É meu irmão.

[33] Aqueles homens tomaram isto por presságio, valeram-se logo dessa palavra; e disseram: Teu irmão Ben-Hadade! Ele disse: Vinde, trazei-mo. Então, Ben-Hadade saiu a ter com ele, e ele o fez subir ao carro.

[34] Ben-Hadade disse-lhe: As cidades que meu pai tomou a teu pai, eu tas restituirei; monta os teus bazares em Damasco, como meu pai o fez em Samaria. E eu, disse Acabe, com esta aliança, te deixarei livre. Fez com ele aliança e o despediu.

Aramejczyków, kładąc trupem w jednym dniu sto tysięcy pieszych.

[30] Pozostali więc uciekli do grodu Afek, ale tam runął mur na dwadzieścia siedem tysięcy pozostałych wojowników. Również Benhadad uciekł do grodu i krył się z jednej izby do drugiej.

[31] Wtedy jego dworzanie rzekli do niego: Oto słyszeliśmy, że królowie domu izraelskiego to królowie łaskawi. Włóżmy więc wory na nasze biodra, a powrozy na nasze szyje i poddajmy się królowi izraelskiemu, może zachowa cię przy życiu.

[32] Włożyli więc wory na swoje biodra i powrozy na swoje szyje i poszli do króla izraelskiego, i rzekli: Sługa twój Benhadad prosi: Zachowaj mnie, proszę, przy życiu. A on odpowiedział: Czy żyje jeszcze? Wszak to mój brat!

[33] Mężowie ci wzięli to za pomyślny znak i szybko pochwycili tę myśl, i rzekli: Czy Benhadad jest twoim bratem? A on odpowiedział: Idźcie i sprowadźcie go tu. Benhadad wyszedł do niego, a on kazał mu wsiąść na swój rydwan.

[34] Ten zaś rzekł do niego: Miasta, które zabrał mój ojciec twojemu ojcu, zwrócę, ty zaś możesz sobie w Damaszku urządzić bazary, jak mój ojciec urządził sobie w Samarii. Ja zaś - rzekł Achab - wypuszczę cię na wolność jako mojego sprzymierzeńca. I zawarł z nim przymierze, i wypuścił go wolno.

[35] Então, um dos discípulos dos profetas disse ao seu companheiro por ordem do SENHOR: Esmurra-me; mas o homem recusou fazê-lo.
[36] Ele lhe disse: Visto que não obedeceste à voz do SENHOR, eis que, em te apartando de mim, um leão te matará. Tendo ele se apartado, um leão o encontrou e o matou.
[37] Encontrando o profeta outro homem, lhe disse: Esmurra-me. Ele o esmurrou e o feriu.
[38] Então, se foi o profeta e se pôs no caminho do rei, disfarçado com uma venda sobre os olhos.

[39] Ao passar o rei, gritou e disse: Teu servo estava no meio da peleja, quando, voltando-se-me um companheiro, me trouxe um homem e me disse: Vigia este homem; se vier a faltar, a tua vida responderá pela vida dele ou pagarás um talento de prata.

[40] Estando o teu servo ocupado daqui e dali, ele se foi. Respondeu-lhe o rei de Israel: Esta é a tua sentença; tu mesmo a pronunciaste.
[41] Então, ele se apressou e tirou a venda de sobre os seus olhos; e o rei de Israel reconheceu que era um dos profetas.
[42] E disse-lhe: Assim diz o SENHOR: Porquanto soltaste da mão o homem que eu havia condenado, a tua vida será em lugar da sua vida, e o teu povo, em lugar do seu povo.

[35] Wtedy jeden z uczniów prorockich z rozkazu Pana rzekł do swego towarzysza: Uderz mnie! Lecz mąż ten nie chciał go uderzyć.
[36] Rzekł więc do niego: Ponieważ nie usłuchałeś głosu Pana, oto gdy odejdziesz ode mnie, zagryzie cię lew. A gdy odszedł od niego, natknął się na lwa, który go zagryzł.
[37] Następnie spotkał innego człowieka i rzekł do niego: Uderz mnie! A człowiek ten uderzył go mocno i zranił go.
[38] I odszedł ów prorok, i stanął królowi na drodze, i zmienił swój wygląd, nałożywszy na oczy opaskę.
[39] A gdy król tamtędy przejeżdżał, krzyknął na króla tymi słowy: Gdy twój sługa dostał się w środek walki, oto pewien mąż wystąpił z szeregu i przyprowadził do mnie jednego jeńca, i rzekł: Pilnuj tego człowieka! Jeśliby ci umknął, przypłacisz to życiem albo zapłacisz talent srebra.
[40] Podczas gdy sługa twój tym i owym był zajęty, tamten umknął. Wtedy rzekł do niego król izraelski: Taki jest twój wyrok, ty sam go wydałeś.
[41] Wtedy ten szybko zdjął opaskę ze swoich oczu i król izraelski poznał, że należy do proroków.
[42] A on rzekł do niego: Tak mówi Pan: Za to, że wypuściłeś z ręki swojej męża, który był obłożony moją klątwą, zapłacisz swoim życiem za jego życie, a swoim ludem za jego lud.

[43] Foi-se o rei de Israel para sua casa, desgostoso e indignado, e chegou a Samaria.

1 Reis 21

Nabote recusa vender a sua vinha a Acabe

[1] Sucedeu, depois disto, o seguinte: Nabote, o jezreelita, possuía uma vinha ao lado do palácio que Acabe, rei de Samaria, tinha em Jezreel.

[2] Disse Acabe a Nabote: Dá-me a tua vinha, para que me sirva de horta, pois está perto, ao lado da minha casa. Dar-te-ei por ela outra, melhor; ou, se for do teu agrado, dar-te-ei em dinheiro o que ela vale.

[3] Porém Nabote disse a Acabe: Guarde-me o SENHOR de que eu dê a herança de meus pais.

[4] Então, Acabe veio desgostoso e indignado para sua casa, por causa da palavra que Nabote, o jezreelita, lhe falara, quando disse: Não te darei a herança de meus pais. E deitou-se na sua cama, voltou o rosto e não comeu pão.

[5] Porém, vindo Jezabel, sua mulher, ter com ele, lhe disse: Que é isso que tens assim desgostoso o teu espírito e não comes pão?

[6] Ele lhe respondeu: Porque falei a Nabote, o jezreelita, e lhe disse: Dá-me a tua vinha por dinheiro; ou, se te apraz, dar-te-ei outra em seu lugar. Porém ele disse: Não te darei a minha vinha.

[43] I odszedł król izraelski do swego domu posępny i gniewny, i przyszedł do Samarii.

I Królewska 21

Achab i winnica Nabota

[1] Po tych wydarzeniach miała miejsce następująca sprawa: Jezreelczyk Nabot miał w Jezreel winnicę tuż obok pałacu Achaba króla Samarii.

[2] I rzekł Achab do Nabota: Odstąp mi swoją winnicę, a ja urządzę sobie tam ogród warzywny, gdyż jest ona tuż obok mojego pałacu; ja zaś dam ci za nią winnicę lepszą od niej albo - jeśli wolisz - zapłacę ci za nią cenę kupna w srebrze.

[3] Lecz Nabot odpowiedział Achabowi: Niech mnie Pan ustrzeże, abym ci miał odstąpić dziedzictwo po moich ojcach.

[4] Achab odszedł do swojego domu posępny i gniewny z powodu odpowiedzi, jaką mu dał Jezreelczyk Nabot, mówiąc: Nie odstąpię ci dziedzictwa po moich ojcach. Potem położył się na łożu swoim i odwrócił się twarzą do ściany i nie przyjmował posiłku.

[5] A gdy przyszła do niego Izebel, jego żona, zapytała go: Czemu jesteś taki posępny i nie przyjmujesz posiłków?

[6] Odezwał się do niej: Rozmawiałem z Nabotem Jezreelczykiem i rzekłem do niego: Odstąp mi swoją winnicę za pieniądze lub - jeśli wolisz - dam ci także w zamian winnicę. A on na to: Nie odstąpię ci mojej winnicy.

[7] Então, Jezabel, sua mulher, lhe disse: Governas tu, com efeito, sobre Israel? Levanta-te, come, e alegre-se o teu coração; eu te darei a vinha de Nabote, o jezreelita.

Jezabel ordena a morte de Nabote

[8] Então, escreveu cartas em nome de Acabe, selou-as com o sinete dele e as enviou aos anciãos e aos nobres que havia na sua cidade e habitavam com Nabote.

[9] E escreveu nas cartas, dizendo: Apregoai um jejum e trazei Nabote para a frente do povo.

[10] Fazei sentar defronte dele dois homens malignos, que testemunhem contra ele, dizendo: Blasfemaste contra Deus e contra o rei. Depois, levai-o para fora e apedrejai-o, para que morra.

[11] Os homens da sua cidade, os anciãos e os nobres que nela habitavam fizeram como Jezabel lhes ordenara, segundo estava escrito nas cartas que lhes havia mandado.

[12] Apregoaram um jejum e trouxeram Nabote para a frente do povo.

[13] Então, vieram dois homens malignos, sentaram-se defronte dele e testemunharam contra ele, contra Nabote, perante o povo, dizendo: Nabote blasfemou contra Deus e contra o rei. E o levaram para fora da cidade e o apedrejaram, e morreu.

[14] Então, mandaram dizer a Jezabel: Nabote foi apedrejado e morreu.

[7] Izebel, jego żona, rzekła do niego: To ty sprawujesz władzę królewską w Izraelu? Wstań, przyjmij posiłek i bądź dobrej myśli. Ja dam ci winnicę Nabota Jezreelczyka.

Podstęp Izebel

[8] Potem napisała w imieniu Achaba listy i opatrzyła je jego pieczęcią, i wysłała te listy do starszyzny i przedniejszych obywateli, którzy mieszkali w jego mieście razem z Nabotem.

[9] W listach tych zaś napisała tak: Ogłoście post, a Nabota postawcie wśród ludu na przedzie.

[10] Wysuńcie przeciwko niemu dwóch nikczemnych ludzi, którzy złożą świadectwo tej treści: Bluźniłeś przeciwko Bogu i królowi. Potem wyprowadźcie go i ukamienujcie go na śmierć.

[11] Obywatele jego miasta, mianowicie starszyzna i przedniejsi obywatele, którzy mieszkali w jego mieście, uczynili według rozkazu Izebel, zawartego w listach, które ona przysłała do nich.

[12] Ogłosili post i postawili Nabota wśród ludu na przedzie.

[13] Potem przyszli dwaj nikczemni ludzie, zasiedli na przeciw niego i ci nikczemni ludzie złożyli wobec ludu takie świadectwo przeciwko Nabotowi: Nabot bluźnił przeciwko Bogu i królowi. Wyprowadzili go tedy poza miasto i ukamienowali, i umarł.

[14] Następnie posłali do Izebel wiadomość, że Nabot został ukamienowany i nie żyje.

[15] Tendo Jezabel ouvido que Nabote fora apedrejado e morrera, disse a Acabe: Levanta-te e toma posse da vinha que Nabote, o jezreelita, recusou dar-te por dinheiro; pois Nabote já não vive, mas é morto.

[16] Tendo Acabe ouvido que Nabote era morto, levantou-se para descer para a vinha de Nabote, o jezreelita, para tomar posse dela.

Elias ameaça a Acabe e Jezabel

[17] Então, veio a palavra do SENHOR a Elias, o tesbita, dizendo:

[18] Dispõe-te, desce para encontrar-te com Acabe, rei de Israel, que habita em Samaria; eis que está na vinha de Nabote, aonde desceu para tomar posse dela.

[19] Falar-lhe-ás, dizendo: Assim diz o SENHOR: Mataste e, ainda por cima, tomaste a herança? Dir-lhe-ás mais: Assim diz o SENHOR: No lugar em que os cães lamberam o sangue de Nabote, cães lamberão o teu sangue, o teu mesmo.

[20] Perguntou Acabe a Elias: Já me achaste, inimigo meu? Respondeu ele: Achei-te, porquanto já te vendeste para fazeres o que é mau perante o SENHOR.

[21] Eis que trarei o mal sobre ti, arrancarei a tua posteridade e exterminarei de Acabe a todo do sexo masculino, quer escravo quer livre, em Israel.

[22] Farei a tua casa como a casa de Jeroboão, filho de Nebate, e como a casa de Baasa, filho de Aías, por causa da

[15] Gdy więc Izebel dowiedziała się, iż Nabot został ukamienowany i nie żyje, rzekła do Achaba: Wstań! Weź w posiadanie winnicę Nabota Jezreelczyka, której nie chciał ci odstąpić za pieniądze, Nabot bowiem nie żyje, gdyż umarł.

[16] Toteż Achab, usłyszawszy, że Nabot nie żyje, wstał, aby pójść do winnicy Nabota Jezreelczyka i objąć ją w posiadanie.

Eliasz zapowiada karę Achabowi i Izebel

[17] Wtedy doszło Eliasza Tiszbity słowo Pana tej treści:

[18] Wstań, wyjdź na spotkanie z Achabem, królem izraelskim, który mieszka w Samarii, a obecnie jest w winnicy Nabota, dokąd poszedł, aby ją objąć w posiadanie,

[19] I powiedz mu tak: Tak mówi Pan: Dokonałeś mordu i już objąłeś w posiadanie? Powiedz jeszcze tak: Tak mówi Pan: W miejscu, gdzie psy lizały krew Nabota, psy będą lizać również twoją własną krew.

[20] A Achab odpowiedział Eliaszowi: Już mnie znalazłeś, wrogu mój? A on odpowiedział: Tak, znalazłem, gdyż całkowicie się zaprzedałeś, aby czynić to, co złe w oczach Pana.

[21] Oto ja sprowadzę na ciebie nieszczęście i zetrę po tobie wszelki ślad, wytracę u Achaba męskie potomstwo oraz niewolnych i wolnych w Izraelu.

[22] Postąpię z twoim rodem jak z rodem Jeroboama, syna Nebata, i z rodem Baaszy, syna Achiasza, z powodu gniewu,

provocação com que me irritaste e fizeste pecar a Israel.

[23] Também de Jezabel falou o SENHOR: Os cães devorarão Jezabel dentro dos muros de Jezreel.

[24] Quem morrer de Acabe na cidade, os cães o comerão, e quem morrer no campo, as aves do céu o comerão.

[25] Ninguém houve, pois, como Acabe, que se vendeu para fazer o que era mau perante o SENHOR, porque Jezabel, sua mulher, o instigava;

[26] que fez grandes abominações, seguindo os ídolos, segundo tudo o que fizeram os amorreus, os quais o SENHOR lançou de diante dos filhos de Israel.

[27] Tendo Acabe ouvido estas palavras, rasgou as suas vestes, cobriu de pano de saco o seu corpo e jejuou; dormia em panos de saco e andava cabisbaixo.

[28] Então, veio a palavra do SENHOR a Elias, o tesbita, dizendo:

[29] Não viste que Acabe se humilha perante mim? Portanto, visto que se humilha perante mim, não trarei este mal nos seus dias, mas nos dias de seu filho o trarei sobre a sua casa.

1 Reis 22

Aliança entre Josafá, de Judá, e Acabe

2 Crônicas 18.1-3

[1] Três anos se passaram sem haver guerra entre a Síria e Israel.

[2] Porém, no terceiro ano, desceu Josafá, rei de Judá, para avistar-se com o rei de Israel.

do którego mnie pobudziłeś, i grzechu, do którego przywiodłeś Izraela.

[23] A o Izebel powiedział Pan tak: Psy pożrą Izebel przy posiadłości w Jezreel.

[24] Kto z ludzi Achabowych umrze w mieście, tego pożrą psy, a kto umrze na polu, tego rozdziobią ptaki niebieskie.

[25] Nie było doprawdy takiego jak Achab, który by tak się zaprzedał, czyniąc to, co złe w oczach Pana, do czego przywiodła go Izebel, jego żona.

[26] Postępował nader ohydnie, chodząc za bałwanami, podobnie jak to czynili Amorejczycy, których Pan wypędził przed synami izraelskimi.

[27] A gdy Achab usłyszał te słowa, rozdarł swoje szaty, wdział wór na swoje ciało i pościł, i sypiał w worze, i chodził przygnębiony.

[28] Toteż doszło Eliasza Tiszbity słowo Pana tej treści:

[29] Czy widziałeś, że Achab ukorzył się przede mną? Dlatego, że ukorzył się przede mną, nie sprowadzę nieszczęścia na jego życie, ale za życia jego syna sprowadzę nieszczęście na jego ród.

I Królewska 22

Przymierze Achaba z Jehoszafatem

[1] Przez trzy lata nie było wojny między Aramejczykami a Izraelem.

[2] Lecz w trzecim roku zajechał Jehoszafat, król judzki, do króla izraelskiego.

3 Disse o rei de Israel aos seus servos: Não sabeis vós que Ramote-Gileade é nossa, e nós hesitamos em tomá-la das mãos do rei da Síria?

3 Toteż król izraelski rzekł do swoich dworzan: Czy wiecie, że do nas należy Ramot Gileadzkie? My jednak zwlekamy z odebraniem go z ręki króla aramejskiego.

4 Então, perguntou a Josafá: Irás tu comigo à peleja, a Ramote-Gileade? Respondeu Josafá ao rei de Israel: Serei como tu és, o meu povo, como o teu povo, os meus cavalos, como os teus cavalos.

4 Rzekł też do Jehoszafata: Czy ruszysz ze mną na wojnę pod Ramot Gileadzkie? Jehoszafat zaś odpowiedział królowi izraelskiemu: Ja zrobię tak jak ty, mój lud jak twój lud, a konie moje jak twoje konie.

As profecias dos falsos profetas
2 Crônicas 18.4-11

5 Disse mais Josafá ao rei de Israel: Consulta primeiro a palavra do SENHOR.

5 Jehoszafat rzekł jeszcze do króla izraelskiego: Wpierw jednak zapytaj Pana o wyrocznię.

Prorok Micheasz, syn Jimli, zapowiada klęskę

6 Então, o rei de Israel ajuntou os profetas, cerca de quatrocentos homens, e lhes disse: Irei à peleja contra Ramote-Gileade ou deixarei de ir? Eles disseram: Sobe, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

6 Król izraelski zgromadził więc proroków w liczbie około czterystu mężów i zapytał ich: Czy mam wyruszać na wojnę pod Ramot Gileadzkie, czy też mam tego zaniechać? A oni odpowiedzieli: Wyrusz, a Pan wyda je w rękę króla.

7 Disse, porém, Josafá: Não há aqui ainda algum profeta do SENHOR para o consultarmos?

7 Lecz Jehoszafat zapytał: Czy nie ma tutaj jeszcze jakiegoś proroka Pana, abyśmy i jego zapytali?

8 Respondeu o rei de Israel a Josafá: Há um ainda, pelo qual se pode consultar o SENHOR, porém eu o aborreço, porque nunca profetiza de mim o que é bom, mas somente o que é mau. Este é Micaías, filho de Inlá. Disse Josafá: Não fale o rei assim.

8 Król izraelski odpowiedział Jehoszafatowi: Jest jeszcze jeden mąż, przez którego moglibyśmy zapytać się Pana, lecz ja go nienawidzę, gdyż nie zwiastuje mi nigdy nic dobrego, a tylko zło. Jest to Micheasz, syn Jimli. A Jehoszafat rzekł: Niech król tak nie mówi.

9 Então, o rei de Israel chamou um oficial e disse: Traze-me depressa Micaías, filho de Inlá.

9 Wtedy król izraelski zawołał jednego z dworzan i rzekł: Sprowadź tu szybko Micheasza, syna Jimli.

10 O rei de Israel e Josafá, rei de Judá, estavam assentados, cada um no seu trono, vestidos de trajes reais, numa eira à

10 Król izraelski zaś i Jehoszafat, król judzki, siedzieli na swoich tronach przyodziani w szaty uroczyste na placu,

entrada da porta de Samaria; e todos os profetas profetizavam diante deles.

naprzeciwko bramy wjazdowej do Samarii, a wszyscy prorocy prorokowali przed nimi.

11 Zedequias, filho de Quenaana, fez para si uns chifres de ferro e disse: Assim diz o SENHOR: Com este escornearás os siros até de todo os consumir.

11 Jeden z nich, Sedekiasz, syn Kenaany, sporządził sobie żelazne rogi i mówił: Tak mówi Pan: Nimi będziesz bódł Aramejczyków, dopóki ich zupełnie nie wytępisz.

12 Todos os profetas profetizaram assim, dizendo: Sobe a Ramote-Gileade e triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

12 Wszyscy też prorocy tak samo prorokowali, mówiąc: Wyrusz do Ramot Gileadzkiego, a poszczęści ci się i Pan wyda je w ręce króla.

A profecia de Micaías

2 Crônicas 18.12-27

13 O mensageiro que fora chamar a Micaías falou-lhe, dizendo: Eis que as palavras dos profetas a uma voz predizem coisas boas para o rei; seja, pois, a tua palavra como a palavra de um deles e fala o que é bom.

13 A posłaniec, który poszedł aby przywołać Micheasza, rzekł do niego tak: Oto wszystkie wypowiedzi proroków są jednakowo pomyślne dla króla; oby i twoje słowa były jak słowa każdego z nich: przepowiadaj dobrze.

14 Respondeu Micaías: Tão certo como vive o SENHOR, o que o SENHOR me disser, isso falarei.

14 A Micheasz odpowiedział: Jako żyje Pan, że będę mówił tylko to, co mi powie Pan.

15 E, vindo ele ao rei, este lhe perguntou: Micaías, iremos a Ramote-Gileade à peleja ou deixaremos de ir? Ele lhe respondeu: Sobe e triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

15 A gdy przyszedł do króla, król rzekł do niego: Micheaszu, czy mamy ruszyć przeciwko Ramot Gileadzkiemu na wojnę, czy też tego zaniechać? A on odpowiedział: Wyrusz, a poszczęści ci się i Pan wyda je w ręce króla.

16 O rei lhe disse: Quantas vezes te conjurarei, que não me fales senão a verdade em nome do SENHOR?

16 Tedy rzekł król do niego: Ileż razy mam cię zaklinać, abyś mi nie mówił nic innego, jak tylko prawdę w imieniu Pana?

17 Então, disse ele: Vi todo o Israel disperso pelos montes, como ovelhas que não têm pastor; e disse o SENHOR: Estes

17 Wtedy rzekł: Widziałem całego Izraela rozproszonego po górach Jak owce, które nie mają pasterza. Pan zaś rzekł: Ci nie

não têm dono; torne cada um em paz para a sua casa.

mają pana, Niechaj każdy wraca do swego domu w pokoju.

[18] Então, o rei de Israel disse a Josafá: Não te disse eu que ele não profetiza a meu respeito o que é bom, mas somente o que é mau?

[18] Wtedy król izraelski rzekł do Jehoszafata: Czy nie mówiłem ci, że ten nie zwiastuje mi nic dobrego, a tylko złe?

[19] Micaías prosseguiu: Ouve, pois, a palavra do SENHOR: Vi o SENHOR assentado no seu trono, e todo o exército do céu estava junto a ele, à sua direita e à sua esquerda.

[19] On zaś rzekł: Słuchaj przeto słowa Pańskiego: Widziałem Pana siedzącego na swoim tronie, a cały zastęp niebieski stał przy nim, po jego prawicy i po lewicy.

[20] Perguntou o SENHOR: Quem enganará a Acabe, para que suba e caia em Ramote-Gileade? Um dizia desta maneira, e outro, de outra.

[20] A Pan rzekł: Kto zwiedzie Achaba, aby wyruszył i poległ w Ramot Gileadzkim? I jeden mówił to, a drugi owo.

[21] Então, saiu um espírito, e se apresentou diante do SENHOR, e disse: Eu o enganarei. Perguntou-lhe o SENHOR: Com quê?

[21] Wtedy wystąpił Duch i stanął przed Panem, i rzekł: Ja go zwiodę. A Pan rzekł do niego: W jaki sposób?

[22] Respondeu ele: Sairei e serei espírito mentiroso na boca de todos os seus profetas. Disse o SENHOR: Tu o enganarás e ainda prevalecerás; sai e faze-o assim.

[22] A on odpowiedział: Wyjdę i stanę się duchem kłamliwym w ustach wszystkich jego proroków. Wtedy On rzekł: Tak, ty go zwiedziesz, ty to potrafisz. Idź więc i uczyń tak!

[23] Eis que o SENHOR pôs o espírito mentiroso na boca de todos estes teus profetas e o SENHOR falou o que é mau contra ti.

[23] Otóż teraz włożył Pan ducha kłamliwego w usta tych wszystkich twoich proroków; Pan zapowiedział tobie nieszczęście.

[24] Então, Zedequias, filho de Quenaana, chegou, deu uma bofetada em Micaías e disse: Por onde saiu de mim o Espírito do SENHOR para falar a ti?

[24] Wtedy przystąpił Sedekiasz, syn Kenaana, i uderzył Micheasza w policzek, mówiąc: Jak to? Więc Duch Pana odszedł ode mnie, aby mówić przez ciebie?

[25] Disse Micaías: Eis que o verás naquele mesmo dia, quando entrares de câmara em câmara, para te esconderes.

[25] A Micheasz rzekł: Przekonasz się o tym w tym dniu, kiedy będziesz biegał z izby do izby, aby się ukryć.

[26] Então, disse o rei de Israel: Tomai Micaías e devolvei-o a Amom, governador da cidade, e a Joás, filho do rei;

[27] e direis: Assim diz o rei: Metei este homem na casa do cárcere e angustiai-o, com escassez de pão e de água, até que eu volte em paz.

[28] Disse Micaías: Se voltares em paz, não falou o SENHOR, na verdade, por mim. Disse mais: Ouvi isto, vós, todos os povos!

A morte de Acabe
2 Crônicas 18.28-34

[29] Subiram o rei de Israel e Josafá, rei de Judá, a Ramote-Gileade.

[30] Disse o rei de Israel a Josafá: Eu me disfarçarei e entrarei na peleja; tu, porém, traja as tuas vestes. Disfarçou-se, pois, o rei de Israel e entrou na peleja.

[31] Ora, o rei da Síria dera ordem aos trinta e dois capitães dos seus carros, dizendo: Não pelejareis nem contra pequeno nem contra grande, mas somente contra o rei de Israel.

[32] Vendo os capitães dos carros Josafá, disseram: Certamente, este é o rei de Israel. E a ele se dirigiram para o atacar. Porém Josafá gritou.

[33] Vendo os capitães dos carros que não era o rei de Israel, deixaram de o perseguir.

[26] Wtedy król izraelski rzekł: Zabierz Micheasza i zaprowadź go z powrotem do Amona, dowódcy miasta, i do Joasza, syna królewskiego,

[27] I powiedz im: Tak mówi król: Osadźcie go w więzieniu i żywcie go skąpo chlebem i wodą, dopóki nie wrócę szczęśliwie.

[28] Micheasz zaś rzekł: Jeżeli ty szczęśliwie powrócisz, to Pan nie mówił przeze mnie. I dodał jeszcze: Słuchajcie tego wszyscy ludzie!

[29] Potem wyruszył król izraelski oraz Jehoszafat, król judzki przeciwko Ramot Gileadzkiemu.

[30] Król izraelski rzekł tam do Jehoszafata, że pójdzie do walki w przebraniu. Ty wszakże - rzekł do niego - zachowaj swoje szaty. Potem król izraelski przebrał się i ruszył do walki.

[31] Król aramejski zaś dał taki rozkaz swoim trzydziestu dwom dowódcom wozów wojennych: Nie wdawajcie się w bitwie z byle kim, czy pospolitym, czy znakomitym, ale tylko z samym królem izraelskim.

[32] Gdy więc dowódcy wozów wojennych dostrzegli Jehoszafata, pomyśleli: Zapewne ten jest królem izraelskim i zwrócili się przeciwko niemu, aby z nim stoczyć bój, lecz Jehoszafat wydał okrzyk

[33] I po tym dowódcy wozów wojennych poznali, że nie on jest królem izraelskim; odstąpili więc od niego.

[34] Então, um homem entesou o arco e, atirando ao acaso, feriu o rei de Israel por entre as juntas da sua armadura; então, disse este ao seu cocheiro: Vira e leva-me para fora do combate, porque estou gravemente ferido.

[34] Wtem pewien wojownik ni stąd ni zowąd naciągnął łuk i trafił króla izraelskiego w spojenie między pasem a pancerzem. A ten rzekł do swojego woźnicy: Zawróć i wywieź mnie z pola bitwy, gdyż jestem ranny.

Śmierć Achaba

[35] A peleja tornou-se renhida naquele dia; quanto ao rei, seguraram-no de pé no carro defronte dos siros, mas à tarde morreu. O sangue corria da ferida para o fundo do carro.

[35] Lecz właśnie w tym dniu bitwa zaostrzała się coraz bardziej i król musiał stać na rydwanie naprzeciw Aramejczyków aż do wieczora, wieczorem zaś zmarł, a krew z rany spływała do wnętrza rydwanu.

[36] Ao pôr-do-sol, fez-se ouvir um pregão pelo exército, que dizia: Cada um para a sua cidade, e cada um para a sua terra!

[36] O zachodzie słońca rozległ się w obozie okrzyk: Każdy do swojego miasta, każdy do swojej ziemi,

[37] Morto o rei, levaram-no a Samaria, onde o sepultaram.

[37] Bo król nie żyje! I przywieziono go do Samarii, i tam w Samarii pochowano króla.

[38] Quando lavaram o carro junto ao açude de Samaria, os cães lamberam o sangue do rei, segundo a palavra que o SENHOR tinha dito; as prostitutas banharam-se nestas águas.

[38] A gdy zmywano rydwan nad stawem w Samarii, psy lizały jego krew i nierządnice kąpały się w nim według słowa Pana, jakie wypowiedział.

[39] Quanto aos mais atos de Acabe, e a tudo quanto fez, e à casa de marfim que construiu, e a todas as cidades que edificou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[39] Pozostałe zaś sprawy Achaba i wszystko, czego dokonał, pałac z kości słoniowej, który zbudował, i wszystkie miasta, które obwarował, opisane są w Księdze Dziejów Królów Izraelskich.

[40] Assim, descansou Acabe com seus pais; e Acazias, seu filho, reinou em seu lugar.

[40] I spoczął Achab ze swoimi ojcami, a władzę królewską po nim objął Achazjasz, jego syn.

O reinado e a morte de Josafá

2 Crônicas 20.31-37

[41] E Josafá, filho de Asa, começou a reinar sobre Judá no quarto ano de Acabe, rei de Israel.

Panowanie Jehoszafata w państwie judzkim

[41] A Jehoszafat, syn Asy, objął władzę królewską nad Judą w czwartym roku panowania Achaba, króla izraelskiego.

[42] Era Josafá da idade de trinta e cinco anos quando começou a reinar; e vinte e cinco anos reinou em Jerusalém. Sua mãe se chamava Azuba, filha de Sili.

[42] Jehoszafat miał trzydzieści pięć lat, gdy został królem, a w Jeruzalemie panował dwadzieścia pięć lat. Matka jego nazywała się Azuba, a była córką Szilchiego.

[43] Ele andou em todos os caminhos de Asa, seu pai; não se desviou deles e fez o que era reto perante o SENHOR.

[43] Postępował on zaś zupełnie tak samo jak Asa, jego ojciec, nie odstępował od tego, czyniąc to, co prawe w oczach Pana.

[44] Todavia, os altos não se tiraram; neles, o povo ainda sacrificava e queimava incenso.

[44] Tylko świątynki na wyżynach nie zostały usunięte i lud w dalszym ciągu składał na wyżynach ofiary i spalał kadzidła.

[45] Josafá viveu em paz com o rei de Israel.

[45] Jehoszafat też utrzymywał pokój z królem izraelskim.

[46] Quanto aos mais atos de Josafá, e ao poder que mostrou, e como guerreou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[46] Pozostałe zaś sprawy Jehoszafata i jego potęga, jaką posiadał, i wojny, jakie prowadził, opisane są w Księdze Dziejów Królów Judzkich.

[47] Também exterminou da terra os restantes dos prostitutos-cultuais que ficaram nos dias de Asa, seu pai.

[47] Resztę uprawiających nierząd kultowy, którzy pozostali jeszcze z czasów Asy, jego ojca, wygnał z kraju.

[48] Então, não havia rei em Edom, porém reinava um governador.

[48] W Edomie nie było wtedy króla. Królem był namiestnik.

[49] Fez Josafá navios de Társis, para irem a Ofir em busca de ouro; porém não foram, porque os navios se quebraram em Eziom-Geber.

[49] Jehoszafat kazał zbudować okręty handlowe, aby płynęły do Ofiru po złoto, lecz nie popłynęły, gdyż rozbiły się w Esjon-Geber.

[50] Então, Acazias, filho de Acabe, disse a Josafá: Vão os meus servos embarcados com os teus. Porém Josafá não quis.

[50] Wtedy Achazjasz, syn Achaba, rzekł do Jehoszafata: Niech słudzy moi płyną okrętami z twoimi sługami. Lecz Jehoszafat nie zgodził się na to.

[51] Josafá descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Jeorão, seu filho, reinou em seu lugar.

[51] I spoczął Jehoszafat ze swoimi ojcami, i został pochowany obok swoich ojców w Mieście Dawida, swojego praojca, a władzę królewską po nim objął Jehoram, jego syn.

O reinado de Acazias, de Israel

Panowanie Achazjasza w Samarii

52 Acazias, filho de Acabe, começou a reinar sobre Israel em Samaria, no décimo sétimo ano de Josafá, rei de Judá; e reinou dois anos sobre Israel.

53 Fez o que era mau perante o SENHOR; porque andou nos caminhos de seu pai, como também nos caminhos de sua mãe e nos caminhos de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

54 Ele serviu a Baal, e o adorou, e provocou à ira ao SENHOR, Deus de Israel, segundo tudo quanto fizera seu pai.

52 Achazjasz, syn Achaba, objął władzę królewską nad Izraelem w Samarii w siedemnastym roku panowania Jehoszafata, króla judzkiego, a panował nad Izraelem dwa lata.

53 Czynił on to, co złe w oczach Pana, i postępował tak, jak jego ojciec i jego matka, i Jeroboam, syn Nebata, który przywiódł do grzechu Izraela.

54 Służył on Baalowi i oddawał mu pokłon, i pobudził do gniewu Pana, Boga izraelskiego, jak to czynił jego ojciec.

O segundo livro dos Reis	II Królewska

2 Reis 1

Acazias e o profeta Elias

[1] Depois da morte de Acabe, revoltou-se Moabe contra Israel.

[2] E caiu Acazias pelas grades de um quarto alto, em Samaria, e adoeceu; enviou mensageiros e disse-lhes: Ide e consultai a Baal-Zebube, deus de Ecrom, se sararei desta doença.

[3] Mas o Anjo do SENHOR disse a Elias, o tesbita: Dispõe-te, e sobe para te encontrares com os mensageiros do rei de Samaria, e dize-lhes: Porventura, não há Deus em Israel, para irdes consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom?

[4] Por isso, assim diz o SENHOR: Da cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás. Então, Elias partiu.

[5] E os mensageiros voltaram para o rei, e este lhes perguntou: Que há, por que voltastes?

[6] Eles responderam: Um homem nos subiu ao encontro e nos disse: Ide, voltai para o rei que vos mandou e dizei-lhe: Assim diz o SENHOR: Porventura, não há Deus em Israel, para que mandes consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom? Portanto, da cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás.

[7] Ele lhes perguntou: Qual era a aparência do homem que vos veio ao encontro e vos falou tais palavras?

II Królewska 1

Achazjasz, syn Achaba, planuje zagładę Eliasza

[1] Po śmierci Achaba odpadli Moabici od Izraela.

[2] Pewnego razu spadł Achazjasz poprzez ogrodzenie z balkonu swej górnej komnaty w Samarii i zachorował; wysłał przeto posłów, dając im polecenie: Idźcie i dowiedzcie się u Belzebuba, boga Ekronu, czy wyzdrowieję z tej mojej choroby.

[3] Wtedy anioł Pański rzekł do Eliasza Tiszbity: Wstań, wyjdź naprzeciw posłańców króla Samarii i powiedz do nich: Czy nie ma Boga w Izraelu, że idziecie zasięgnąć rady Belzebuba, boga Ekronu?

[4] Dlatego tak mówi Pan: Z łoża, na którym się położyłeś, już nie wstaniesz, gdyż na pewno umrzesz. I Eliasz odszedł,

[5] Posłańcy zaś powrócili do niego. Wtedy on rzekł do nich: Dlaczego to zawróciliście?

[6] A oni mu odpowiedzieli: Pewien mąż wyszedł nam naprzeciw i rzekł do nas: Idźcie, wróćcie do króla, który was wysłał, i powiedzcie mu: Tak mówi Pan: Czy nie ma Boga w Izraelu, że posłałeś zasięgnąć rady Belzebuba, boga Ekronu? Toteż z łoża, na którym się położyłeś, już nie wstaniesz, gdyż na pewno umrzesz.

[7] On zaś zapytał ich: Jak wyglądał ten mąż, który wyszedł naprzeciw was i powiedział do was te słowa?

[8] Eles lhe responderam: Era homem vestido de pêlos, com os lombos cingidos de um cinto de couro. Então, disse ele: É Elias, o tesbita.

[8] A oni odpowiedzieli mu: Był to mąż długowłosy, przepasany skórzanym pasem wokół swoich bioder. A on na to: To Eliasz Tiszbita.

Elias e os três capitães

Eliasz dwukrotnie ocalony

[9] Então, lhe enviou o rei um capitão de cinqüenta, com seus cinqüenta soldados, que subiram ao profeta, pois este estava assentado no cimo do monte; disse-lhe o capitão: Homem de Deus, o rei diz: Desce.

[9] Wtedy posłał po niego dowódcę pięćdziesięciu wojowników z jego pięćdziesięcioma, a gdy ten doszedł do niego, siedział on na szczycie góry. I przemówił do niego: Mężu Boży, król nakazuje, abyś zszedł.

[10] Elias, porém, respondeu ao capitão de cinqüenta: Se eu sou homem de Deus, desça fogo do céu e te consuma a ti e aos teus cinqüenta. Então, fogo desceu do céu e o consumiu a ele e aos seus cinqüenta.

[10] Odpowiadając Eliasz rzekł do dowódcy pięćdziesięciu wojowników: Jeżeli jestem mężem Bożym, to niech ogień spadnie z nieba i niech pochłonie ciebie i twoich pięćdziesięciu. I spadł ogień z nieba i pochłonął go wraz z jego pięćdziesięcioma.

[11] Tornou o rei a enviar-lhe outro capitão de cinqüenta, com os seus cinqüenta; este lhe falou e disse: Homem de Deus, assim diz o rei: Desce depressa.

[11] Wtedy ponownie posłał po niego innego dowódcę pięćdziesięciu wojowników z jego pięćdziesięcioma, który odezwał się do niego w te słowa: Mężu Boży, król nakazuje, abyś natychmiast zszedł.

[12] Respondeu Elias e disse-lhe: Se eu sou homem de Deus, desça fogo do céu e te consuma a ti e aos teus cinqüenta. Então, fogo de Deus desceu do céu e o consumiu a ele e aos seus cinqüenta.

[12] Odpowiadając Eliasz rzekł do nich: Jeżeli jestem mężem Bożym, to niech ogień spadnie z nieba i niech pochłonie ciebie i twoich pięćdziesięciu. I spadł ogień Boży z nieba, i pochłonął go wraz z jego pięćdziesięcioma.

Eliasz u króla Achazjasza z zapowiedzią śmierci

[13] Tornou o rei a enviar terceira vez um capitão de cinqüenta, com os seus cinqüenta; então, subiu o capitão de cinqüenta. Indo ele, pôs-se de joelhos diante de Elias, e suplicou-lhe, e disse-lhe: Homem de Deus, seja, peço-te, preciosa

[13] Wtedy ponownie wysłał trzeciego dowódcę pięćdziesięciu wojowników z jego pięćdziesięcioma. A gdy ten trzeci dowódca pięćdziesięciu wojowników tam wstąpił, padł przed Eliaszem na kolana, błagając go tymi słowy: Mężu Boży, niech

aos teus olhos a minha vida e a vida destes cinqüenta, teus servos;

[14] pois fogo desceu do céu e consumiu aqueles dois primeiros capitães de cinqüenta, com os seus cinqüenta; porém, agora, seja preciosa aos teus olhos a minha vida.

[15] Então, o Anjo do SENHOR disse a Elias: Desce com este, não temas. Levantou-se e desceu com ele ao rei.

[16] E disse a este: Assim diz o SENHOR: Por que enviaste mensageiros a consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom? Será, acaso, por não haver Deus em Israel, cuja palavra se consultasse? Portanto, desta cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás.

A morte de Acazias

[17] Assim, pois, morreu, segundo a palavra do SENHOR, que Elias falara; e Jorão, seu irmão, começou a reinar no seu lugar, no ano segundo de Jeorão, filho de Josafá, rei de Judá, porquanto Acazias não tinha filhos.

[18] Quanto aos mais atos de Acazias e ao que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

2 Reis 2

Eliseu é sucessor de Elias

[1] Quando estava o SENHOR para tomar Elias ao céu por um redemoinho, Elias partiu de Gilgal em companhia de Eliseu.

[2] Disse Elias a Eliseu: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou a Betel. Respondeu Eliseu: Tão certo como vive o SENHOR e

moje życie i życie tych pięćdziesięciu twoich sług znaczy coś w twoich oczach.

[14] Oto ogień spadł z nieba i pochłonął dwóch poprzednich dowódców pięćdziesięciu wojowników wraz z ich pięćdziesięcioma. Lecz teraz niech moje życie coś znaczy w twoich oczach.

[15] Wtedy odezwał się anioł Pański do Eliasza: Zejdź z nim, nie bój się go. Podniósł się więc i zszedł z nim do króla,

[16] I rzekł do niego: Tak mówi Pan: Za to, że posłałeś posłańców, aby zasięgnąć rady Belzebuba, boga Ekronu, jakby nie było Boga w Izraelu, aby zasięgnąć jego rady, z łoża, na którym się położyłeś, już nie wstaniesz, gdyż na pewno umrzesz.

Śmierć Achazjasza

[17] I umarł zgodnie ze słowem Pana, wypowiedzianym przez Eliasza, a władzę królewską po nim objął jego brat Jehoram, w drugim roku panowania Jehorama, syna Jehoszafata, króla judzkiego, gdyż nie miał syna.

[18] Pozostałe zaś sprawy Achazjasza, których dokonał, są zapisane w Księdze Dziejów Królów Izraelskich.

II Królewska 2

Wniebowzięcie Eliasza

[1] A gdy Pan zamierzał unieść Eliasza wśród burzy do nieba, wyszedł Eliasz z Elizeuszem z Gilgal.

[2] I rzekł Eliasz do Elizeusza: Pozostań tutaj, gdyż Pan posłał mnie aż do Betelu. Lecz Elizeusz odpowiedział: Jako żyje Pan

vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, desceram a Betel.

3 Então, os discípulos dos profetas que estavam em Betel saíram ao encontro de Eliseu e lhe disseram: Sabes que o SENHOR, hoje, tomará o teu senhor, elevando-o por sobre a tua cabeça? Respondeu ele: Também eu o sei; calai-vos.

4 Disse Elias a Eliseu: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou a Jericó. Porém ele disse: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, foram a Jericó.

5 Então, os discípulos dos profetas que estavam em Jericó se chegaram a Eliseu e lhe disseram: Sabes que o SENHOR, hoje, tomará o teu senhor, elevando-o por sobre a tua cabeça? Respondeu ele: Também eu o sei; calai-vos.

6 Disse-lhe, pois, Elias: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou ao Jordão. Mas ele disse: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, ambos foram juntos.

7 Foram cinqüenta homens dos discípulos dos profetas e pararam a certa distância deles; eles ambos pararam junto ao Jordão.

8 Então, Elias tomou o seu manto, enrolou-o e feriu as águas, as quais se dividiram para os dois lados; e passaram ambos em seco.

Elias é elevado ao céu

9 Havendo eles passado, Elias disse a Eliseu: Pede-me o que queres que eu te

i jako żyjesz ty, że cię nie opuszczę. I zstąpili do Betelu.

3 A wtedy wyszli uczniowie proroccy, którzy byli w Betelu, do Elizeusza i rzekli do niego: Czy wiesz, że dzisiaj Pan uniesie twego pana w górę? A on odpowiedział: Ja też to wiem, lecz wy milczcie!

4 Wtedy rzekł do niego Eliasz: Elizeuszu, pozostań tutaj, gdyż Pan posłał mnie do Jerycha. Lecz ten odpowiedział: Jako żyje Pan i jako żyjesz ty, że cię nie opuszczę. I weszli do Jerycha.

5 Wtedy przystąpili do Elizeusza uczniowie proroccy, którzy byli w Jerychu, i rzekli do niego: Czy wiesz, że dzisiaj Pan uniesie twego pana w górę? A on odpowiedział: Ja też to wiem, lecz wy milczcie!

6 Wtedy rzekł do niego Eliasz: Pozostań tutaj, gdyż Pan posłał mnie nad Jordan. Lecz ten odpowiedział: Jako żyje Pan i jako żyjesz ty, że cię nie opuszczę. I poszli obaj.

7 A poszło też pięćdziesięciu spośród uczniów prorockich, lecz ci stanęli na uboczu, z dala, oni zaś obaj stanęli nad Jordanem.

8 Wtedy Eliasz zdjął swój płaszcz, zwinął go i uderzył nim wodę, a ta rozstąpiła się w jedną i drugą stronę. Oni obaj zaś przeszli po suchej ziemi.

9 Gdy zaś przeszli, rzekł Eliasz do Elizeusza: Proś, co mam dla ciebie

faça, antes que seja tomado de ti. Disse Eliseu: Peço-te que me toque por herança porção dobrada do teu espírito.

uczynić, zanim zostanę wzięty od ciebie. Elizeusz zaś odpowiedział: Proszę, niech mi przypadną w udziale dwie trzecie twojego ducha.

[10] Tornou-lhe Elias: Dura coisa pediste. Todavia, se me vires quando for tomado de ti, assim se te fará; porém, se não me vires, não se fará.

[10] A on odpowiedział: O trudną rzecz poprosiłeś. Lecz jeśli mnie ujrzysz w chwili, gdy będę od ciebie wzięty, spełni ci się to, a jeśli nie, to się to nie spełni.

[11] Indo eles andando e falando, eis que um carro de fogo, com cavalos de fogo, os separou um do outro; e Elias subiu ao céu num redemoinho.

[11] A gdy oni szli dalej wciąż rozmawiając, oto rydwan ognisty i konie ogniste oddzieliły ich od siebie i Eliasz wśród burzy wstąpił do nieba.

[12] O que vendo Eliseu, clamou: Meu pai, meu pai, carros de Israel e seus cavaleiros! E nunca mais o viu; e, tomando as suas vestes, rasgou-as em duas partes.

[12] Elizeusz zaś, widząc to, zawołał: Ojcze mój, ojcze mój, rydwanie Izraela i jego konnico! I już go nie zobaczył. Pochwycił tedy swoje szaty, rozdarł je na dwie części,

Elizeusz następcą Eliasza

[13] Então, levantou o manto que Elias lhe deixara cair e, voltando-se, pôs-se à borda do Jordão.

[13] I podniósł płaszcz Eliasza, który zsunął się z niego, zawrócił i stanął nad brzegiem Jordanu.

[14] Tomou o manto que Elias lhe deixara cair, feriu as águas e disse: Onde está o SENHOR, Deus de Elias? Quando feriu ele as águas, elas se dividiram para um e outro lado, e Eliseu passou.

[14] Następnie wziął płaszcz Eliasza, który zsunął się z niego, uderzył nim wodę i rzekł: Gdzie jest Pan, Bóg Eliasza? Również gdy on uderzył wodę, rozstąpiła się ona w jedną i drugą stronę i Elizeusz przeszedł.

Os discípulos dos profetas procuram Elias

[15] Vendo-o, pois, os discípulos dos profetas que estavam defronte, em Jericó, disseram: O espírito de Elias repousa sobre Eliseu. Vieram-lhe ao encontro e se prostraram diante dele em terra.

[15] A gdy to zobaczyli z przeciwka uczniowie proroccy z Jerycha, rzekli: Duch Eliasza spoczął na Elizeuszu. Wyszli więc na jego spotkanie i pokłonili mu się aż do ziemi,

[16] E lhe disseram: Eis que entre os teus servos há cinqüenta homens valentes; ora, deixa-os ir em procura do teu senhor; pode ser que o Espírito do SENHOR o tenha

[16] I rzekli do niego: Oto jest pośród twoich sług pięćdziesięciu dzielnych mężów; niech więc idą i szukają twojego pana; może uniósł go Duch Pana i rzucił go na

levado e lançado nalgum dos montes ou nalgum dos vales. Porém ele respondeu: Não os envieis.

jedną z gór albo w jedną z dolin. Lecz on odpowiedział: Nie posyłajcie!

[17] Mas eles apertaram com ele, até que, constrangido, lhes disse: Enviai. E enviaram cinqüenta homens, que o procuraram três dias, porém não o acharam.

[17] A gdy natarczywie nań napierali, rzekł: Poślijcie! Posłali więc pięćdziesięciu mężów i ci szukali trzy dni, lecz go nie znaleźli.

[18] Então, voltaram para ele, pois permanecera em Jericó; e ele lhes disse: Não vos disse que não fôsseis?

[18] A gdy powrócili do niego - on zaś mieszkał wtedy w Jerychu - rzekł do nich: Czy nie mówiłem wam: Nie chodźcie?

Eliseu torna saudáveis as águas de Jericó

[19] Os homens da cidade disseram a Eliseu: Eis que é bem situada esta cidade, como vê o meu senhor, porém as águas são más, e a terra é estéril.

[19] Rzekli więc obywatele tego miasta do Elizeusza: Oto dobrze się mieszka w tym mieście, jak to mój pan sam widzi, lecz woda jest zła i ziemia jest niepłodna.

[20] Ele disse: Trazei-me um prato novo e ponde nele sal. E lho trouxeram.

[20] A on rzekł do nich: Przynieście mi nową misę i nasypcie do niej soli. I przynieśli mu.

[21] Então, saiu ele ao manancial das águas e deitou sal nele; e disse: Assim diz o SENHOR: Tornei saudáveis estas águas; já não procederá daí morte nem esterilidade.

[21] Wtedy on poszedł do źródła wody i wrzucił do niej sól, mówiąc: Tak mówi Pan: Uzdrowiłem tę wodę, nie wyjdzie z niej odtąd ani śmierć, ani poronienie.

[22] Ficaram, pois, saudáveis aquelas águas, até ao dia de hoje, segundo a palavra que Eliseu tinha dito.

[22] I uzdrowiona została ta woda aż do dnia dzisiejszego według słowa, jakie wypowiedział Elizeusz.

Rapazinhos zombam de Eliseu

[23] Então, subiu dali a Betel; e, indo ele pelo caminho, uns rapazinhos saíram da cidade, e zombavam dele, e diziam-lhe: Sobe, calvo! Sobe, calvo!

[23] Stamtąd poszedł do Betelu. A gdy szedł drogą, mali chłopcy wyszli z miasta i naśmiewali się z niego, mówiąc doń: Chodź no, łysy, chodź no, łysy!

[24] Virando-se ele para trás, viu-os e os amaldiçoou em nome do SENHOR; então, duas ursas saíram do bosque e despedaçaram quarenta e dois deles.

[24] Obróciwszy się więc i spojrzawszy na nich, przeklął ich w imię Pana. Wtedy wyszły z lasu dwa niedźwiedzie i rozszarpały z nich czterdzieści dwoje dzieci.

[25] Dali, foi ele para o monte Carmelo, de onde voltou para Samaria.

2 Reis 3

O reinado de Jorão sobre Israel

[1] Jorão, filho de Acabe, começou a reinar sobre Israel, em Samaria, no décimo oitavo ano de Josafá, rei de Judá; e reinou doze anos.

[2] Fez o que era mau perante o SENHOR; porém não como seu pai, nem como sua mãe; porque tirou a coluna de Baal, que seu pai fizera.

[3] Contudo, aderiu aos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fizera pecar a Israel; não se apartou deles.

Eliseu prediz a vitória sobre Moabe

[4] Então, Mesa, rei dos moabitas, era criador de gado e pagava o seu tributo ao rei de Israel com cem mil cordeiros e a lã de cem mil carneiros.

[5] Tendo, porém, morrido Acabe, revoltou-se o rei de Moabe contra o rei de Israel.

[6] Por isso, Jorão, ao mesmo tempo, saiu de Samaria e fez revista de todo o Israel.

[7] Mandou dizer a Josafá, rei de Judá: O rei de Moabe se revoltou contra mim; irás tu comigo à guerra contra Moabe? Respondeu ele: Subirei; serei como tu és, o meu povo, como o teu povo, os meus cavalos, como os teus cavalos.

[25] On zaś poszedł stamtąd na górę Karmel, a następnie powrócił do Samarii.

II Królewska 3

Jehoram królem izraelskim

[1] Jehoram, syn Achaba, objął władzę królewską nad Izraelem w Samarii w osiemnastym roku panowania Jehoszafata, króla judzkiego, i panował dwanaście lat.

[2] Czynił zaś to, co złe w oczach Pana, wszakże nie w tej mierze, co jego ojciec i jego matka, gdyż usunął posąg Baala, jaki kazał sporządzić jego ojciec.

[3] Jednakże brnął w grzechach, do których przywiódł Izraela Jeroboam, syn Nebata, i od nich nie odstąpił.

[4] Mesza, król Moabu, był hodowcą owiec i składał królowi izraelskiemu jako roczną daninę sto tysięcy owiec i wełnę ze stu tysięcy baranów.

[5] Lecz po śmierci Achaba zbuntował się król Moabu przeciwko królowi izraelskiemu.

[6] W tym samym czasie król Jehoram wyruszył z Samarii i dokonywał przeglądu całego Izraela.

[7] Z drogi wysłał do Jehoszafata, króla judzkiego, takie poselstwo: Król Moabu zbuntował się przeciwko mnie. Czy wyruszysz ze mną na wojnę z Moabem? A on odpowiedział: Wyruszę. Ja tak, jak ty, tak moi wojownicy, jak twoi wojownicy, moje konie tak, jak twoje konie.

[8] Então, perguntou Jorão: Por que caminho subiremos? Respondeu ele: Pelo caminho do deserto de Edom.

[9] Partiram o rei de Israel, o rei de Judá e o rei de Edom; após sete dias de marcha, não havia água para o exército e para o gado que os seguiam.

[10] Então, disse o rei de Israel: Ai! O SENHOR chamou a estes três reis para os entregar nas mãos de Moabe.

[11] Perguntou, porém, Josafá: Não há, aqui, algum profeta do SENHOR, para que consultemos o SENHOR por ele? Respondeu um dos servos do rei de Israel: Aqui está Eliseu, filho de Safate, que deitava água sobre as mãos de Elias.

[12] Disse Josafá: Está com ele a palavra do SENHOR. Então, o rei de Israel, Josafá e o rei de Edom desceram a ter com ele.

[13] Mas Eliseu disse ao rei de Israel: Que tenho eu contigo? Vai aos profetas de teu pai e aos profetas de tua mãe. Porém o rei de Israel lhe disse: Não, porque o SENHOR é quem chamou estes três reis para os entregar nas mãos de Moabe.

[14] Disse Eliseu: Tão certo como vive o SENHOR dos Exércitos, em cuja presença estou, se eu não respeitasse a presença de Josafá, rei de Judá, não te daria atenção, nem te contemplaria.

[15] Ora, pois, trazei-me um tangedor. Quando o tangedor tocava, veio o poder de Deus sobre Eliseu.

[8] Kazał też jeszcze zapytać: Którą drogą pociągniesz? A on odpowiedział: Drogą przez pustynię edomską.

[9] Ruszyli tedy: król izraelski, król judzki i król edomski. Po siedmiu dniach drogi zabrakło wody dla wojska i bydła, które ciągnęło za nimi.

[10] Wtedy odezwał się król izraelski: Biada, gdyż to Pan zwabił tu tych trzech królów, aby ich wydać w ręce Moabitów.

[11] Lecz Jehoszafat odpowiedział: Czy nie ma tutaj proroka Pana, abyśmy przez niego zapytali Pana o wyrocznię? Wtedy odezwał się jeden ze sług króla izraelskiego i rzekł: Jest tutaj Elizeusz, syn Szafata, który posługiwał Eliaszowi.

[12] Na to odpowiedział Jehoszafat: Prawdziwie jest z nim słowo Pana. Wstąpili tedy do niego: król izraelski i Jehoszafat, i król Edomu.

[13] Wtedy Elizeusz rzekł do króla izraelskiego: Cóż mamy z sobą wspólnego? Idź do proroków swojego ojca i do proroków swojej matki. Lecz król izraelski rzekł do niego: Nie mów tak! Pan bowiem zwabił tutaj tych trzech królów, aby ich wydać w ręce Moabitów.

[14] Elizeusz zaś odpowiedział: Jako żyje Pan Zastępów, przed którego obliczem stoję, że gdyby nie wzgląd na Jehoszafata, króla judzkiego, nie zważałbym na ciebie ani bym na ciebie nie spojrzał.

[15] Teraz jednak sprowadźcie mi lutnistę. Gdy zaś lutnista zagrał, spoczęła na nim moc Pana.

16 Este disse: Assim diz o SENHOR: Fazei, neste vale, covas e covas.

16 Potem rzekł: Tak mówi Pan: Wykopcie w tej dolinie rów przy rowie.

17 Porque assim diz o SENHOR: Não sentireis vento, nem vereis chuva; todavia, este vale se encherá de tanta água, que bebereis vós, e o vosso gado, e os vossos animais.

17 Gdyż tak mówi Pan: Nie poczujecie wiatru ani nie ujrzycie deszczu, a jednak dolina ta napełni się wodą tak, iż pić będziecie wy i wasze stada, i wasze bydło.

18 Isto é ainda pouco aos olhos do SENHOR; de maneira que também entregará Moabe nas vossas mãos.

18 Ale to jeszcze mało w oczach Pana, więc wyda też Moabitów w wasze ręce.

19 Ferireis todas as cidades fortificadas e todas as cidades principais, e todas as boas árvores cortareis, e tapareis todas as fontes de água, e danificareis com pedras todos os bons campos.

19 Poburzycie też wszystkie warowne grody i wszystkie znaczne miasta, i wytniecie wszystkie drzewa owocowe, i zatamujecie wszystkie źródła wód, i zarzucicie kamieniami wszystkie pola uprawne.

20 Pela manhã, ao apresentar-se a oferta de manjares, eis que vinham as águas pelo caminho de Edom; e a terra se encheu de água.

20 A z rana, w porze składania ofiary z pokarmów, oto zaczęła płynąć woda od strony Edomu i okolica napełniła się wodą.

A derrota de Moabe

21 Ouvindo, pois, todos os moabitas que os reis tinham subido para pelejar contra eles, todos os que cingiam cinto, desde o mais novo até ao mais velho, foram convocados e postos nas fronteiras.

21 A gdy wszyscy Moabici usłyszeli, że królowie wyruszyli z nimi na wojnę, skrzyknęli wszystkich zdatnych do noszenia broni i stanęli na granicy.

22 Levantando-se de madrugada, em saindo o sol sobre as águas, viram os moabitas defronte deles as águas vermelhas como sangue.

22 Gdy zaś Moabici wstali nazajutrz rano i słońce wzeszło nad wodą, ujrzeli z dala, że woda czerwieniła się jak krew.

23 E disseram: Isto é sangue; certamente, os reis se destruíram e se mataram um ao outro! Agora, pois, à presa, ó Moabe!

23 Zawołali więc: To jest krew! Zapewne pomordowali się królowie mieczami i nawzajem się wybili. Nuże więc po łupy! Moabici!

24 Porém, chegando eles ao arraial de Israel, os israelitas se levantaram e feriram

24 Gdy jednak podeszli pod obóz izraelski, Izraelici zerwali się i uderzyli na

aos moabitas, os quais fugiram diante deles; entraram os israelitas na terra e também aí feriram aos moabitas.

[25] Arrasaram as cidades, e cada um lançou a sua pedra em todos os bons campos, e os entulharam, e taparam todas as fontes de águas, e cortaram todas as boas árvores, até que só Quir-Haresete ficou com seus muros; mas os que atiravam com fundas a cercaram e a feriram.

[26] Vendo o rei de Moabe que a peleja prevalecia contra ele, tomou consigo setecentos homens que arrancavam espada, para romperem contra o rei de Edom, porém não puderam.

[27] Então, tomou a seu filho primogênito, que havia de reinar em seu lugar, e o ofereceu em holocausto sobre o muro; pelo que houve grande ira contra Israel; por isso, se retiraram dali e voltaram para a sua própria terra.

Moabitów, tak że ci pierzchnęli przed nimi. Potem wtargnęli w głąb kraju, rażąc wciąż Moabitów.

[25] Grody poburzyli, na każde pole uprawne każdy wojownik rzucał swój kamień, tak że je nimi pokryli, wszystkie źródła wód zasypali, wszystkie drzewa owocowe wycięli, a ocalało tylko Kir-Chareszet, lecz i to otoczyli procarze i zdobyli je.

[26] Król Moabu zobaczył, że musi w tej walce ulec, zebrał wokół siebie siedmiuset mężów zdatnych jeszcze do boju, aby przedostać się do króla Edomu, lecz nie zdołali.

[27] Wtedy wziął swego syna pierworodnego, który miał objąć po nim panowanie, i złożył go na całopalenie na murze. Wskutek tego powstało wielkie wzburzenie przeciwko Izraelitom, tak iż musieli od niego odstąpić i powrócić do swojej ziemi.

2 Reis 4

Eliseu aumenta o azeite da viúva

[1] Certa mulher, das mulheres dos discípulos dos profetas, clamou a Eliseu, dizendo: Meu marido, teu servo, morreu; e tu sabes que ele temia ao SENHOR. É chegado o credor para levar os meus dois filhos para lhe serem escravos.

[2] Eliseu lhe perguntou: Que te hei de fazer? Dize-me que é o que tens em casa.

II Królewska 4

Cuda Elizeusza: pomnożenie oliwy wdowy po proroku

[1] Żona pewnego ucznia prorockiego użalała się przed Elizeuszem, mówiąc: Sługa twój, a mój mąż, umarł, a ty wiesz, że ten twój sługa należał do czcicieli Pana. Lecz oto przyszedł wierzyciel, aby zabrać sobie dwoje moich dzieci jako niewolników.

[2] Elizeusz rzekł do niej: Cóż mogę dla ciebie uczynić? Lecz powiedz mi: Co jeszcze posiadasz w domu? A ona na to:

Ela respondeu: Tua serva não tem nada em casa, senão uma botija de azeite.

[3] Então, disse ele: Vai, pede emprestadas vasilhas a todos os teus vizinhos; vasilhas vazias, não poucas.

[4] Então, entra, e fecha a porta sobre ti e sobre teus filhos, e deita o teu azeite em todas aquelas vasilhas; põe à parte a que estiver cheia.

[5] Partiu, pois, dele e fechou a porta sobre si e sobre seus filhos; estes lhe chegavam as vasilhas, e ela as enchia.

[6] Cheias as vasilhas, disse ela a um dos filhos: Chega-me, aqui, mais uma vasilha. Mas ele respondeu: Não há mais vasilha nenhuma. E o azeite parou.

[7] Então, foi ela e fez saber ao homem de Deus; ele disse: Vai, vende o azeite e paga a tua dívida; e, tu e teus filhos, vivei do resto.

Eliseu e a sunamita

[8] Certo dia, passou Eliseu por Suném, onde se achava uma mulher rica, a qual o constrangeu a comer pão. Daí, todas as vezes que passava por lá, entrava para comer.

[9] Ela disse a seu marido: Vejo que este que passa sempre por nós é santo homem de Deus.

[10] Façamos-lhe, pois, em cima, um pequeno quarto, obra de pedreiro, e ponhamos-lhe nele uma cama, uma mesa, uma cadeira e um candeeiro; quando ele vier à nossa casa, retirar-se-á para ali.

[11] Um dia, vindo ele para ali, retirou-se para o quarto e se deitou.

Nic nie ma twoja służebnica w całym swoim domu oprócz bańki oliwy.

[3] On rzekł: Idź, napożyczaj sobie naczyń z zewnątrz, od wszystkich swoich sąsiadów, naczyń pustych, byle nie za mało.

[4] Potem wejdź do domu i zamknij drzwi za sobą i za swoimi synami, i nalewaj do wszystkich tych naczyń, a pełne odstawiaj.

[5] Odeszła więc od niego, zamknęła drzwi za sobą i za swoimi synami; oni jej podawali, a ona nalewała.

[6] A gdy naczynia były pełne, rzekła do swego syna: Podaj mi jeszcze naczynie. Lecz on jej odpowiedział: Nie ma już naczyń. I wtedy oliwa przestała się lać.

[7] Poszła więc i opowiedziała o tym mężowi Bożemu. A on rzekł: Idź, sprzedaj oliwę i spłać swój dług, ty zaś wraz z synami utrzymujcie się z tego, co zostanie.

Wskrzeszenie dziecka Szunamitki

[8] Pewnego razu przechodził Elizeusz przez Szunem. A mieszkała tam zamożna kobieta, która go zatrzymała, aby spożył posiłek. I odtąd, ilekroć tamtędy przechodził, wstępował do niej na posiłek.

[9] Rzekła tedy do swego męża: Oto teraz wiem, że ten mąż Boży, który stale do nas zachodzi, jest święty.

[10] Zróbmy więc dla niego maleńką murowaną izdebkę i wstawmy tam dla niego łóżko, stół, krzesło i lampę; ilekroć przyjdzie do nas, wstąpi tam.

[11] Pewnego razu, gdy znów tam zaszedł i zatrzymał się w izdebce, aby odpocząć,

[12] Então, disse ao seu moço Geazi: Chama esta sunamita. Chamando-a ele, ela se pôs diante do profeta.
[13] Este dissera ao seu moço: Dize-lhe: Eis que tu nos tens tratado com muita abnegação; que se há de fazer por ti? Haverá alguma coisa de que se fale a teu favor ao rei ou ao comandante do exército? Ela respondeu: Habito no meio do meu povo.
[14] Então, disse o profeta: Que se há de fazer por ela? Geazi respondeu: Ora, ela não tem filho, e seu marido é velho.
[15] Disse Eliseu: Chama-a. Chamando-a ele, ela se pôs à porta.
[16] Disse-lhe o profeta: Por este tempo, daqui a um ano, abraçarás um filho. Ela disse: Não, meu senhor, homem de Deus, não mintas à tua serva.
[17] Concebeu a mulher e deu à luz um filho, no tempo determinado, quando fez um ano, segundo Eliseu lhe dissera.
[18] Tendo crescido o menino, saiu, certo dia, a ter com seu pai, que estava com os segadores.
[19] Disse a seu pai: Ai! A minha cabeça! Então, o pai disse ao seu moço: Leva-o a sua mãe.
[20] Ele o tomou e o levou a sua mãe, sobre cujos joelhos ficou sentado até ao meio-dia, e morreu.
[21] Subiu ela e o deitou sobre a cama do homem de Deus; fechou a porta e saiu.

[12] Rzekł do swojego sługi Gehaziego: Zawołaj tę Szunamitkę. A gdy ją zawołał, ona stanęła przed nim.
[13] Rzekł jeszcze do niego: Powiedz jej: Oto sprawiłaś sobie z powodu nas cały ten kłopot, co można dla ciebie uczynić? Czy można wstawić się za tobą do króla lub do dowódcy wojsk? A ona odpowiedziała: Mieszkam pośród swojego ludu.
[14] Rzekł jeszcze: Co by tu dla niej uczynić? Gehazi odpowiedział: Wszak nie ma syna, a mąż jej jest stary.
[15] Rzekł więc: Zawołaj ją! A gdy ją zawołał, stanęła w drzwiach.
[16] I rzekł: O tym czasie za rok będziesz piastowała syna. A ona na to: Nie, mój panie, mężu Boży, nie łudź twojej służebnicy.
[17] Kobieta ta poczęła i za rok o tym czasie porodziła syna, jak powiedział do niej Elizeusz.
[18] A gdy dziecko podrosło, wyszło pewnego razu do ojca do żniwiarzy.
[19] Wtem rzekło do swojego ojca: Moja głowa, moja głowa! Tedy ojciec rzekł do sługi: Zanieś je do jego matki!
[20] A gdy je wziął i zaniósł do jego matki, siedziało na jej kolanach aż do południa, po czym zmarło.
[21] Wtedy ona wyszła na górę i położyła je na łożu męża Bożego, a zamknąwszy za nim drzwi, wyszła.

[22] Chamou a seu marido e lhe disse: Manda-me um dos moços e uma das jumentas, para que eu corra ao homem de Deus e volte.
[23] Perguntou ele: Por que vais a ele hoje? Não é dia de Festa da Lua Nova nem sábado. Ela disse: Não faz mal.
[24] Então, fez ela albardar a jumenta e disse ao moço: Guia e anda, não te detenhas no caminhar, senão quando eu to disser.
[25] Partiu ela, pois, e foi ter com o homem de Deus, ao monte Carmelo. Vendo-a de longe o homem de Deus, disse a Geazi, seu moço: Eis aí a sunamita;

[26] corre ao seu encontro e dize-lhe: Vai tudo bem contigo, com teu marido, com o menino? Ela respondeu: Tudo bem.

[27] Chegando ela, pois, ao homem de Deus, ao monte, abraçou-lhe os pés. Então, se chegou Geazi para arrancá-la; mas o homem de Deus lhe disse: Deixa-a, porque a sua alma está em amargura, e o SENHOR mo encobriu e não mo manifestou.

[28] Disse ela: Pedi eu a meu senhor algum filho? Não disse eu: Não me enganes?

[29] Disse o profeta a Geazi: Cinge os lombos, toma o meu bordão contigo e vai. Se encontrares alguém, não o saúdes, e, se alguém te saudar, não lhe respondas; põe o meu bordão sobre o rosto do menino.

[22] Następnie przywołała swego męża i rzekła: Przyślij mi, proszę, jednego ze sług i jedną oślicę, pośpieszę do męża Bożego i wrócę.
[23] A on rzekł: Po co chcesz dzisiaj iść do niego, przecież ani to nów, ani sabat. Lecz ona na to: Daj spokój!
[24] Osiodławszy więc oślicę, rzekła do swojego sługi: Prowadź i ruszaj, nie zatrzymuj się, dopóki ci nie rozkażę.
[25] Ruszywszy, przybyła do męża Bożego na górę Karmel; gdy zaś mąż Boży z dala ją zobaczył, rzekł do Gehaziego, swojego sługi: Otóż owa Szunamitka.
[26] Wybiegnij, proszę, naprzeciw niej i zapytaj jej: Czy jesteś zdrowa? Czy zdrów twój mąż? Czy zdrowe twoje dziecię? A ona odpowiedziała: Zdrowi jesteśmy.

[27] A gdy przyszła do męża Bożego na górę i objęła go za nogi, Gehazi przystąpił, chcąc ją odsunąć. Lecz mąż Boży rzekł: Zostaw ją, gdyż gorzko jej na duszy, Pan zaś zataił to przede mną i nie objawił mi.

[28] Wtedy ona rzekła: Czy ja prosiłam mojego pana o syna? Czy nie powiedziałam raczej: Nie łudź mnie?
[29] Wtedy on rzekł do Gehaziego: Przepasz swoje biodra i weź moją laskę w swoją rękę i idź! Gdy kogo spotkasz, nie pozdrawiaj go, a gdy ciebie kto pozdrowi, nie odpowiadaj mu i połóż moją laskę na twarzy chłopca.

[30] Porém disse a mãe do menino: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. Então, ele se levantou e a seguiu.

[30] Lecz matka chłopca rzekła: Jako żyje Pan i jako żyjesz ty, że nie odstąpię od ciebie. Wstał więc i poszedł za nią.

[31] Geazi passou adiante deles e pôs o bordão sobre o rosto do menino; porém não houve nele voz nem sinal de vida; então, voltou a encontrar-se com Eliseu, e lhe deu aviso, e disse: O menino não despertou.

[31] Gehazi zaś wyprzedził ich i położył laskę na twarzy chłopca, lecz ten nie odezwał się ani nie dał znaku życia. Zawrócił więc naprzeciw niego i oznajmił mu: Chłopiec się nie obudził.

[32] Tendo o profeta chegado à casa, eis que o menino estava morto sobre a cama.

[32] A gdy Elizeusz wszedł do domu, oto chłopiec leżał martwy na jego łożu.

[33] Então, entrou, fechou a porta sobre eles ambos e orou ao SENHOR.

[33] Wszedł więc tam, zamknął drzwi przed nimi obojgiem i zaczął się modlić do Pana.

[34] Subiu à cama, deitou-se sobre o menino e, pondo a sua boca sobre a boca dele, os seus olhos sobre os olhos dele e as suas mãos sobre as mãos dele, se estendeu sobre ele; e a carne do menino aqueceu.

[34] Potem wszedł na łóżko i położył się na dziecku, przykładając swoje usta do jego ust, swoje oczy do jego oczu i swoje dłonie do jego dłoni, i przytulał się do niego tak, iż rozgrzało się ciało dziecka.

[35] Então, se levantou, e andou no quarto uma vez de lá para cá, e tornou a subir, e se estendeu sobre o menino; este espirrou sete vezes e abriu os olhos.

[35] Potem cofnął się i chodził po domu tam i z powrotem, następnie wszedł znów na łóżko i przytulał się do niego; wtem chłopiec kichnął siedem razy i otworzył oczy.

[36] Então, chamou a Geazi e disse: Chama a sunamita. Ele a chamou, e, apresentando-se ela ao profeta, este lhe disse: Toma o teu filho.

[36] Wtedy on przywołał Gehaziego i rzekł do niego: Zawołaj tę Szunamitkę. A gdy ją przywołał i ona przyszła do niego, rzekł: Zabierz swego syna.

[37] Ela entrou, lançou-se aos pés dele e prostrou-se em terra; tomou o seu filho e saiu.

[37] Gdy weszła, padła do jego nóg i pokłoniła mu się aż do ziemi, potem zabrała swego syna i wyszła.

A morte que havia na panela é tirada

[38] Voltou Eliseu para Gilgal. Havia fome naquela terra, e, estando os discípulos dos profetas assentados diante dele, disse ao seu moço: Põe a panela grande ao lume e

[38] A gdy potem głód nastał w kraju, Elizeusz powrócił do Gilgal. Gdy zaś uczniowie proroccy skupili się wokół niego, rzekł do swojego sługi: Postaw na

faze um cozinhado para os discípulos dos profetas.

[39] Então, saiu um ao campo a apanhar ervas e achou uma trepadeira silvestre; e, colhendo dela, encheu a sua capa de colocíntidas; voltou e cortou-as em pedaços, pondo-os na panela, visto que não as conheciam.

[40] Depois, deram de comer aos homens. Enquanto comiam do cozinhado, exclamaram: Morte na panela, ó homem de Deus! E não puderam comer.

[41] Porém ele disse: Trazei farinha. Ele a deitou na panela e disse: Tira de comer para o povo. E já não havia mal nenhum na panela.

Vinte pães satisfazem a cem homens

[42] Veio um homem de Baal-Salisa e trouxe ao homem de Deus pães das primícias, vinte pães de cevada, e espigas verdes no seu alforje. Disse Eliseu: Dá ao povo para que coma.

[43] Porém seu servo lhe disse: Como hei de eu pôr isto diante de cem homens? Ele tornou a dizer: Dá-o ao povo, para que coma; porque assim diz o SENHOR: Comerão, e sobejará.

[44] Então, lhos pôs diante; comeram, e ainda sobrou, conforme a palavra do SENHOR.

2 Reis 5

Naamã é curado de lepra

[1] Naamã, comandante do exército do rei da Síria, era grande homem diante do seu

ognisku największy kocioł i nagotuj strawy dla uczniów prorockich.

[39] I wyszedł jeden na pole, aby nazbierać jarzyn i natknąwszy się na dzikie pnącza, nazbierał z nich dzikich ogórków pełną swoją opończę, a przyszedłszy, wkroił je do kotła ze strawą, choć ich dotąd nie znali.

[40] Potem rozlano to dla owych mężów, aby jedli. Zaledwie zaczęli jeść tę potrawę, krzyknęli: Śmierć w kotle, mężu Boży! I nie mogli tego jeść.

[41] Wtedy on rzekł: Więc przynieście mąki. A gdy wsypał ją do kotła, rzekł: Rozlej to dla tych ludzi i niech jedzą. Zjedli więc i nie było już nic szkodliwego w kotle.

Nakarmienie stu ludzi niewielką ilością żywności

[42] Potem przyszedł pewien człowiek z Baal-Szalisza i przyniósł dla męża Bożego chleby z pierwszego ziarna, dwadzieścia chlebów jęczmiennych i wór świeżego ziarna. A on rzekł: Daj to tym ludziom, niech się najedzą.

[43] A jego sługa rzekł: Jakże mam to dać dla setki ludzi? A on na to: Daj to tym ludziom, niech się najedzą. Gdyż tak mówi Pan: Najedzą się i jeszcze pozostanie.

[44] A gdy im to dał, najedli się i jeszcze zostawili według słowa Pańskiego.

II Królewska 5

Uzdrowienie trędowatego Naamana

[1] A Naaman, dowódca wojsk króla Aramu, był mężem znamienitym u swego pana i

senhor e de muito conceito, porque por ele o SENHOR dera vitória à Síria; era ele herói da guerra, porém leproso.

wielce poważanym, gdyż przez niego Pan dał zwycięstwo Aramowi. Lecz choć tak potężny rycerz, mąż ten nabawił się trądu.

2 Saíram tropas da Síria, e da terra de Israel levaram cativa uma menina, que ficou ao serviço da mulher de Naamã.

2 A gdy raz Aramejczycy wyruszyli na łupieżczą wyprawę, uprowadzili z ziemi izraelskiej małą dziewczynkę, która usługiwała żonie Naamana.

3 Disse ela à sua senhora: Tomara o meu senhor estivesse diante do profeta que está em Samaria; ele o restauraria da sua lepra.

3 Pewnego razu rzekła ona do swojej pani: Ach, gdyby to mój pan zetknął się kiedy z prorokiem, który mieszka w Samarii, to by go wnet uleczył z trądu.

4 Então, foi Naamã e disse ao seu senhor: Assim e assim falou a jovem que é da terra de Israel.

4 Wtedy Naaman poszedł i oznajmił to swojemu panu: Tak a tak mówiła dziewczynka, która pochodzi z ziemi izraelskiej.

5 Respondeu o rei da Síria: Vai, anda, e enviarei uma carta ao rei de Israel. Ele partiu e levou consigo dez talentos de prata, seis mil siclos de ouro e dez vestes festivais.

5 Król Aramu odpowiedział: Więc jedź tam, ja zaś poślę list do króla izraelskiego. Wyruszył tedy, wziąwszy ze sobą dziesięć talentów srebra, sześć tysięcy złotych monet i dziesięć szat na zmianę.

6 Levou também ao rei de Israel a carta, que dizia: Logo, em chegando a ti esta carta, saberás que eu te enviei Naamã, meu servo, para que o cures da sua lepra.

6 Przyniósł więc list do króla izraelskiego tej treści: Gdy ten list dotrze do ciebie, to wiedz, że to ja wysłałem do ciebie Naamana, mojego sługę, abyś go uleczył z jego trądu.

7 Tendo lido o rei de Israel a carta, rasgou as suas vestes e disse: Acaso, sou Deus com poder de tirar a vida ou dá-la, para que este envie a mim um homem para eu curá-lo de sua lepra? Notai, pois, e vede que procura um pretexto para romper comigo.

7 Lecz gdy król izraelski przeczytał ten list, rozdarł swoje szaty i rzekł: Czy ja jestem Bogiem, aby śmierć zadawać i życiem obdarzać, że tamten przysyła do mnie, abym uleczył człowieka z jego trądu? Zastanówcie się tylko i zobaczcie, czy nie szuka zaczepki ze mną.

8 Ouvindo, porém, Eliseu, homem de Deus, que o rei de Israel rasgara as suas vestes, mandou dizer ao rei: Por que

8 A gdy do Elizeusza, męża Bożego, dotarła wieść, że król izraelski rozdarł swoje szaty, posłał do króla i kazał mu

rasgaste as tuas vestes? Deixa-o vir a mim, e saberá que há profeta em Israel.

[9] Veio, pois, Naamã com os seus cavalos e os seus carros e parou à porta da casa de Eliseu.

[10] Então, Eliseu lhe mandou um mensageiro, dizendo: Vai, lava-te sete vezes no Jordão, e a tua carne será restaurada, e ficarás limpo.

[11] Naamã, porém, muito se indignou e se foi, dizendo: Pensava eu que ele sairia a ter comigo, pôr-se-ia de pé, invocaria o nome do SENHOR, seu Deus, moveria a mão sobre o lugar da lepra e restauraria o leproso.

[12] Não são, porventura, Abana e Farfar, rios de Damasco, melhores do que todas as águas de Israel? Não poderia eu lavar-me neles e ficar limpo? E voltou-se e se foi com indignação.

[13] Então, se chegaram a ele os seus oficiais e lhe disseram: Meu pai, se te houvesse dito o profeta alguma coisa difícil, acaso, não a farias? Quanto mais, já que apenas te disse: Lava-te e ficarás limpo.

[14] Então, desceu e mergulhou no Jordão sete vezes, consoante a palavra do homem de Deus; e a sua carne se tornou como a carne de uma criança, e ficou limpo.

[15] Voltou ao homem de Deus, ele e toda a sua comitiva; veio, pôs-se diante dele e disse: Eis que, agora, reconheço que em toda a terra não há Deus, senão em Israel;

powiedzieć: Dlaczego rozdarłeś swoje szaty? Niech tamten przyjdzie do mnie i dowie się, że jest prorok w Izraelu.

[9] Przybył tedy Naaman ze swoimi końmi, i ze swoim powozem i stanął przed drzwiami domu Elizeusza.

[10] Wtedy Elizeusz wysłał do niego posłańca z takim poleceniem: Idź i obmyj się siedem razy w Jordanie, a twoje ciało wróci do zdrowia i będziesz czysty.

[11] Na to Naaman oburzył się i odchodząc powiedział: Oto myślałem sobie, że wyjdzie, stanie przede mną, potem wezwie imienia Pana, Boga swojego, podniesie swoją rękę nad chorym miejscem i usunie trąd.

[12] Czy rzeki damasceńskie Abana i Parpar nie są lepsze od wszystkich wód izraelskich? Czy nie mogłem w nich się obmyć i oczyścić? Potem odwrócił się i odszedł pałając gniewem.

[13] Lecz słudzy jego przystąpili do niego i przemówili tak: Ojcze! Gdyby prorok nakazał ci coś trudnego, czy nie uczyniłbyś tego? Tym bardziej więc powinieneś to uczynić, gdy ci powiedział: Obmyj się, a będziesz czysty!

[14] Poszedł więc i zanurzył się w Jordanie siedem razy według słowa męża Bożego, a wtedy jego ciało stało się znowu czyste jak ciało małego dziecięcia.

[15] Wtedy powrócił do męża Bożego wraz z całym swoim orszakiem, a przyszedłszy tam, stanął przed nim i rzekł: Oto teraz wiem, że nie ma na całej ziemi Boga, jak

agora, pois, te peço aceites um presente do teu servo.

[16] Porém ele disse: Tão certo como vive o SENHOR, em cuja presença estou, não o aceitarei. Instou com ele para que o aceitasse, mas ele recusou.

[17] Disse Naamã: Se não queres, peço-te que ao teu servo seja dado levar uma carga de terra de dois mulos; porque nunca mais oferecerá este teu servo holocausto nem sacrifício a outros deuses, senão ao SENHOR.

[18] Nisto perdoe o SENHOR a teu servo; quando o meu senhor entra na casa de Rimom para ali adorar, e ele se encosta na minha mão, e eu também me tenha de encurvar na casa de Rimom, quando assim me prostrar na casa de Rimom, nisto perdoe o SENHOR a teu servo.

[19] Eliseu lhe disse: Vai em paz.

Geazi é atacado de lepra

Quando Naamã se tinha afastado certa distância,

[20] Geazi, o moço de Eliseu, homem de Deus, disse consigo: Eis que meu senhor impediu a este siro Naamã que da sua mão se lhe desse alguma coisa do que trazia; porém, tão certo como vive o SENHOR, hei de correr atrás dele e receberei dele alguma coisa.

[21] Então, foi Geazi em alcance de Naamã; Naamã, vendo que corria atrás dele, saltou

tylko w Izraelu. Przyjmij zatem teraz dar dziękczynny od twojego sługi.

[16] Lecz on odpowiedział: Jako żyje Pan, przed którego obliczem stoję, że nic nie przyjmę. A choć nalegał nań, aby przyjął, stanowczo odmówił.

[17] Naaman więc rzekł: Jeżeli nie, to niech dadzą twemu słudze tyle ziemi, ile udźwignie para mułów, gdyż sługa twój nie będzie już składał ofiar całopalnych ani krwawych innym bogom, jak tylko Panu.

[18] W tej jednej sprawie tylko niech Pan będzie pobłażliwy dla twego sługi, mianowicie: gdy władca mój wstępuje do świątyni Rimmona, aby tam oddać pokłon, a wspiera się na moim ramieniu, to i ja muszę oddawać pokłon w świątyni Rimmona; gdy więc ja oddaję pokłon w świątyni Rimmona, niech Pan będzie pobłażliwy dla twego sługi w tej jednej sprawie.

[19] Wtedy rzekł do niego Elizeusz: Idź w pokoju! A gdy odszedł od niego kawał drogi,

[20] Gehazi, sługa Elizeusza, męża Bożego, pomyślał sobie: Oto mój pan oszczędził Naamana, tego Aramejczyka, nie przyjmując od niego nic z tego, co przywiózł. Jako żyje Pan, pobiegnę za nim i wezmę coś od niego.

[21] I puścił się Gehazi za Naamanem. A gdy Naaman zobaczył go biegnącego za sobą, wyskoczył ze swojego powozu na jego

do carro a encontrá-lo e perguntou: Vai tudo bem?

[22] Ele respondeu: Tudo vai bem; meu senhor me mandou dizer: Eis que, agora mesmo, vieram a mim dois jovens, dentre os discípulos dos profetas da região montanhosa de Efraim; dá-lhes, pois, um talento de prata e duas vestes festivais.

[23] Disse Naamã: Sê servido tomar dois talentos. Instou com ele e amarrou dois talentos de prata em dois sacos e duas vestes festivais; pô-los sobre dois dos seus moços, os quais os levaram adiante dele.

[24] Tendo ele chegado ao outeiro, tomou-os das suas mãos e os depositou na casa; e despediu aqueles homens, que se foram.

[25] Ele, porém, entrou e se pôs diante de seu senhor. Perguntou-lhe Eliseu: Donde vens, Geazi? Respondeu ele: Teu servo não foi a parte alguma.

[26] Porém ele lhe disse: Porventura, não fui contigo em espírito quando aquele homem voltou do seu carro, a encontrar-te? Era isto ocasião para tomares prata e para tomares vestes, olivais e vinhas, ovelhas e bois, servos e servas?

[27] Portanto, a lepra de Naamã se pegará a ti e à tua descendência para sempre. Então, saiu de diante dele leproso, branco como a neve.

2 Reis 6

Eliseu faz flutuar um machado

spotkanie i rzekł: Czy przychodzisz w uczciwych zamiarach?

[22] A on odrzekł: W uczciwych. Pan mój wysłał mnie z taką wieścią: W tej właśnie chwili przyszli do mnie dwaj młodzieńcy z uczniów prorockich z gór efraimskich; dajże dla nich talent srebra i dwie szaty na zmianę.

[23] Naaman rzekł: Ależ owszem, zechciej przyjąć dwa talenty. I nalegał nań, i zawiązał dwa talenty srebra w dwa worki oraz dwie szaty na zmianę, i dał to dwom swoim sługom, którzy nieśli to przed nim.

[24] A gdy przybyli do wzgórza, odebrał to z ich rąk i złożył w domu, mężów tych zaś odprawił i oni odeszli.

[25] Sam zaś poszedł, aby stawić się przed swoim panem. I zapytał go Elizeusz: Skąd wracasz, Gehazi? A on na to: Twój sługa nigdzie nie wychodził.

[26] I rzekł do niego: Nieprawda! Czy moje serce nie szło z tobą, gdy tamten mąż odwrócił się ze swojego powozu w twoją stronę? Czy to była odpowiednia pora przyjmować pieniądze, aby nabyć za nie szaty i oliwniki, i winnice, i trzody owiec, i bydło, i niewolników, i niewolnice?

[27] Niechaj tedy trąd Naamana przylgnie do ciebie i do twojego potomstwa na zawsze. I wyszedł od niego zbielały od trądu jak śnieg.

II Królewska 6

Wydobycie siekiery z wody

[1] Disseram os discípulos dos profetas a Eliseu: Eis que o lugar em que habitamos contigo é estreito demais para nós.
[2] Vamos, pois, até ao Jordão, tomemos de lá, cada um de nós uma viga, e construamos um lugar em que habitemos. Respondeu ele: Ide.

[3] Disse um: Serve-te de ires com os teus servos. Ele tornou: Eu irei.

[4] E foi com eles. Chegados ao Jordão, cortaram madeira.
[5] Sucedeu que, enquanto um deles derribava um tronco, o machado caiu na água; ele gritou e disse: Ai! Meu senhor! Porque era emprestado.
[6] Perguntou o homem de Deus: Onde caiu? Mostrou-lhe ele o lugar. Então, Eliseu cortou um pau, e lançou-o ali, e fez flutuar o ferro,
[7] e disse: Levanta-o. Estendeu ele a mão e o tomou.

A ação de Eliseu na guerra contra os siros

[8] O rei da Síria fez guerra a Israel e, em conselho com os seus oficiais, disse: Em tal e tal lugar, estará o meu acampamento.

[9] Mas o homem de Deus mandou dizer ao rei de Israel: Guarda-te de passares por tal lugar, porque os siros estão descendo para ali.
[10] O rei de Israel enviou tropas ao lugar de que o homem de Deus lhe falara e de que o tinha avisado, e, assim, se salvou, não uma nem duas vezes.

[1] Pewnego razu rzekli uczniowie proroccy do Elizeusza: To miejsce, gdzie przy tobie mieszkamy, jest dla nas za ciasne.
[2] Pozwól nam pójść nad Jordan i przynieść stamtąd każdy po jednej belce, abyśmy mogli wznieść sobie tutaj pomieszczenie dla siebie. A on rzekł: Idźcie!
[3] A jeden z nich rzekł: Racz i ty pójść ze swoimi sługami! A on odpowiedział: Owszem, pójdę.
[4] I poszedł z nimi. A gdy doszli nad Jordan, zaczęli ścinać drzewa.

[5] A gdy jeden z nich obalał pień, siekiera wpadła do wody. Wtedy zawołał: Ach, mój panie, ona była pożyczona!

[6] Wtedy rzekł mąż Boży: Gdzie wpadła? A gdy on pokazał mu miejsce, uciął kij i rzucił go tam, i sprawił, że siekiera wypłynęła.
[7] Potem rzekł: Podnieś ją sobie! Ten zaś, sięgnąwszy ręką, pochwycił ją.

Elizeusz krzyżuje plany wojenne Aramejczyków

[8] Ilekroć król Aramu prowadził wojnę z Izraelem i po naradzie ze swoimi dostojnikami powiadał: W tym a w tym miejscu stanę obozem,

[9] Mąż Boży wysyłał do króla izraelskiego wiadomość: Wystrzegaj się, aby ciągnąć tamtędy, gdyż tam obozują Aramejczycy.

[10] Posyłał więc król izraelski na to miejsce, o którym mu oznajmiał mąż Boży ostrzegając go, nie raz i nie dwa i miał się tam na baczności.

[11] Então, tendo-se turbado com este incidente o coração do rei da Síria, chamou ele os seus servos e lhes disse: Não me fareis saber quem dos nossos é pelo rei de Israel?

[12] Respondeu um dos seus servos: Ninguém, ó rei, meu senhor; mas o profeta Eliseu, que está em Israel, faz saber ao rei de Israel as palavras que falas na tua câmara de dormir.

[13] Ele disse: Ide e vede onde ele está, para que eu mande prendê-lo. Foi-lhe dito: Eis que está em Dotã.

[14] Então, enviou para lá cavalos, carros e fortes tropas; chegaram de noite e cercaram a cidade.

[15] Tendo-se levantado muito cedo o moço do homem de Deus e saído, eis que tropas, cavalos e carros haviam cercado a cidade; então, o seu moço lhe disse: Ai! Meu senhor! Que faremos?

[16] Ele respondeu: Não temas, porque mais são os que estão conosco do que os que estão com eles.

[17] Orou Eliseu e disse: SENHOR, peço-te que lhe abras os olhos para que veja. O SENHOR abriu os olhos do moço, e ele viu que o monte estava cheio de cavalos e carros de fogo, em redor de Eliseu.

[18] E, como desceram contra ele, orou Eliseu ao SENHOR e disse: Fere, peço-te,

[11] Rzecz ta oburzała króla aramejskiego, zwołał więc swoich dostojników i powiedział do nich: Czy nie możecie mi donieść, kto z naszych trzyma z królem izraelskim?

[12] Wtedy jeden z jego dostojników rzekł: Nikt, panie mój, królu, lecz to prorok Elizeusz, który jest w Izraelu, donosi królowi izraelskiemu słowa, które wypowiadasz w swojej komnacie sypialnej.

[13] On odpowiedział: Idźcie, a wybadajcie, gdzie on przebywa, a ja wyślę ludzi i każę go pojmać. I doniesiono mu: Oto jest on w Dotanie.

Unieszkodliwienie oddziału wojska wysłanego, aby pojmać Elizeusza w Dotanie

[14] Wtedy wyprawił tam konnicę i wozy wojenne, i znaczny oddział wojska i ci, wyruszywszy nocą, otoczyli miasto.

[15] A gdy wczesnym rankiem sługa męża Bożego wstał i chciał wyjść, oto miasto otaczało wojsko, konnica i wozy wojenne. Rzekł więc jego sługa do niego: Biada, panie mój! Jak postąpimy?

[16] A on odpowiedział: Nie bój się, bo więcej jest tych, którzy są z nami, niż tych, którzy są z nimi.

[17] Elizeusz modlił się tymi słowy: Panie, otwórz jego oczy, aby przejrzał. I otworzył Pan oczy sługi, i przejrzał, a oto góra pełna była koni i wozów ognistych wokół Elizeusza.

[18] A gdy Aramejczycy ruszyli przeciwko niemu, Elizeusz modlił się do Pana tymi

esta gente de cegueira. Feriu-a de cegueira, conforme a palavra de Eliseu.

[19] Então, Eliseu lhes disse: Não é este o caminho, nem esta a cidade; segui-me, e guiar-vos-ei ao homem que buscais. E os guiou a Samaria.

[20] Tendo eles chegado a Samaria, disse Eliseu: Ó SENHOR, abre os olhos destes homens para que vejam. Abriu-lhes o SENHOR os olhos, e viram; e eis que estavam no meio de Samaria.

[21] Quando o rei de Israel os viu, perguntou a Eliseu: Feri-los-ei, feri-los-ei, meu pai?

[22] Respondeu ele: Não os ferirás; fere aqueles que fizeres prisioneiros com a tua espada e o teu arco. Porém a estes, manda pôr-lhes diante pão e água, para que comam, e bebam, e tornem a seu senhor.

[23] Ofereceu-lhes o rei grande banquete, e comeram e beberam; despediu-os, e foram para seu senhor; e da parte da Síria não houve mais investidas na terra de Israel.

Reina fome em Samaria

[24] Depois disto, ajuntou Ben-Hadade, rei da Síria, todo o seu exército, subiu e sitiou a Samaria.

[25] Houve grande fome em Samaria; eis que a sitiaram, a ponto de se vender a cabeça de um jumento por oitenta siclos de prata e um pouco de esterco de pombas por cinco siclos de prata.

słowy: Dotknij ten lud ślepotą. I dotknął ich ślepotą według słów Elizeusza.

[19] Wtedy Elizeusz rzekł do nich: To nie ta droga i nie to miasto. Pójdźcie za mną, a ja zaprowadzę was do męża, którego szukacie. I zaprowadził ich do Samarii.

[20] Gdy zaś weszli do Samarii, Elizeusz rzekł: Panie, otwórz ich oczy, niech widzą! Wtedy Pan otworzył ich oczy i ujrzeli, że są w samym środku Samarii.

[21] Gdy zobaczył ich król izraelski, zapytał się Elizeusza: Czy mam kazać wyciąć ich w pień, ojcze?

[22] A on odpowiedział: Nie wycinaj ich w pień! Czy wycinasz w pień tych, których bierzesz do niewoli swoim mieczem i swoim łukiem? Postaw raczej chleb i wodę przed nimi, niech jedzą i piją, a potem idą do swego pana.

[23] Kazał więc przygotować dla nich wielką ucztę, a gdy się najedli i napili, odprawił ich, oni zaś poszli do swego pana. I odtąd Aramejczycy już nie wyruszali na łupieżcze wyprawy do ziemi izraelskiej.

Klęska głodu w oblężonej Samarii

[24] Następnie Ben-Hadad, król Aramu, zgromadził całe swoje wojsko i wyruszywszy, obległ Samarię.

[25] I nastał w Samarii wielki głód, gdy ją oblężono, tak że doszła cena łba oślego do osiemdziesięciu srebrników, a ćwierć wiadra gnoju gołębiego do pięciu srebrników.

[26] Passando o rei de Israel pelo muro, gritou-lhe uma mulher: Acode-me, ó rei, meu senhor!

[26] Gdy pewnego razu król izraelski przechodził po murze miejskim, zawołała na niego pewna kobieta, mówiąc: Ratuj mnie, panie mój, królu!

[27] Ele lhe disse: Se o SENHOR te não acode, donde te acudirei eu? Da eira ou do lagar?

[27] A on odpowiedział: Jeżeli cię Pan nie uratuje, jakże ja cię uratuję? Czy z klepiska, czy z tłoczni?

[28] Perguntou-lhe o rei: Que tens? Respondeu ela: Esta mulher me disse: Dá teu filho, para que, hoje, o comamos e, amanhã, comeremos o meu.

[28] Król zapytał ją jeszcze: Co ci jest? A ona odpowiedziała: Ta oto kobieta rzekła do mnie: Daj twego syna i zjemy go dzisiaj, a mojego syna zjemy jutro!

[29] Cozemos, pois, o meu filho e o comemos; mas, dizendo-lhe eu ao outro dia: Dá o teu filho, para que o comamos, ela o escondeu.

[29] I tak ugotowałyśmy mojego syna i zjadłyśmy go; ale gdy następnego dnia rzekłam do niej: Daj ty twego syna, abyśmy go zjadły, ona ukryła swego syna.

[30] Tendo o rei ouvido as palavras da mulher, rasgou as suas vestes, quando passava pelo muro; o povo olhou e viu que trazia pano de saco por dentro, sobre a pele.

Król izraelski nastaje na życie Elizeusza

[30] Gdy król usłyszał słowa tej kobiety, rozdarł swoje szaty, a ponieważ przechodził po murze miejskim, lud zobaczył, że pod spodem na ciele miał wór pokutny.

Eliseu prediz a abundância de víveres

[31] Disse o rei: Assim me faça Deus o que bem lhe aprouver se a cabeça de Eliseu, filho de Safate, lhe ficar, hoje, sobre os ombros.

[31] Wtedy rzekł: To niech mi Bóg uczyni i to niech doda, jeżeli dziś utrzyma się głowa Elizeusza, syna Szafata, na jego szyi.

[32] Estava, porém, Eliseu sentado em sua casa, juntamente com os anciãos. Enviou o rei um homem de diante de si; mas, antes que o mensageiro chegasse a Eliseu, disse este aos anciãos: Vedes como o filho do homicida mandou tirar-me a cabeça? Olhai, quando vier o mensageiro, fechai-lhe a porta e empurrai-o com ela; porventura, não vem após ele o ruído dos pés de seu senhor?

[32] Elizeusz zaś przebywał w swoim domu, a przy nim siedzieli starsi. Król wysłał przed sobą posłańca, lecz zanim posłaniec doszedł, Elizeusz rzekł do starszych: Czy widzieliście, że ten syn mordercy posłał, aby mi ucięto głowę? Baczcie! Gdy przyjdzie posłaniec, zamknijcie drzwi i podeprzyjcie je przed nim. Czyż nie słyszycie odgłosu kroków jego pana za nim?

[33] Falava ele ainda com eles, quando lhe chegou o mensageiro; disse o rei: Eis que este mal vem do SENHOR; que mais, pois, esperaria eu do SENHOR?

2 Reis 7

[1] Então, disse Eliseu: Ouvi a palavra do SENHOR; assim diz o SENHOR: Amanhã, a estas horas mais ou menos, dar-se-á um alqueire de flor de farinha por um siclo, e dois de cevada, por um siclo, à porta de Samaria.

[2] Porém o capitão a cujo braço o rei se apoiava respondeu ao homem de Deus: Ainda que o SENHOR fizesse janelas no céu, poderia suceder isso? Disse o profeta: Eis que tu o verás com os teus olhos, porém disso não comerás.

Quatro leprosos revelam a fuga dos siros

[3] Quatro homens leprosos estavam à entrada da porta, os quais disseram uns aos outros: Para que estaremos nós aqui sentados até morrermos?

[4] Se dissermos: entremos na cidade, há fome na cidade, e morreremos lá; se ficarmos sentados aqui, também morreremos. Vamos, pois, agora, e demos conosco no arraial dos siros; se nos deixarem viver, viveremos; se nos matarem, tão-somente morreremos.

[5] Levantaram-se ao anoitecer para se dirigirem ao arraial dos siros; e, tendo chegado à entrada do arraial, eis que não havia lá ninguém.

[33] Gdy on jeszcze do nich mówił, oto już i król przystąpił do niego i rzekł: Oto nieszczęście to pochodzi od Pana, po cóż mam jeszcze na nim polegać?

II Królewska 7

Elizeusz zapowiada cudowny ratunek

[1] Elizeusz rzekł: Słuchajcie słowa Pańskiego: Tak mówi Pan: Jutro o tym czasie miara przedniej mąki będzie za jednego sykla, a dwie miary jęczmienia również za jednego sykla w bramie Samarii.

[2] Na to adiutant, na którego ramieniu król się wspierał, odpowiedział mężowi Bożemu, mówiąc: Choćby nawet Pan poczynił otwory w sklepieniu niebieskim, to czy ta rzecz mogłaby się stać? A on rzekł: Oto zobaczysz to na własne oczy, lecz jeść z tego nie będziesz.

Trędowaci odkrywają odejście wojska aramejskiego

[3] A czterech mężów trędowatych znajdowało się wtedy u wejścia do bramy. I mówili jeden do drugiego: Po cóż my tutaj siedzimy, aż zginiemy?

[4] Jeżeli powiemy sobie: Wejdziemy do miasta, a w mieście jest głód, to umrzemy tam; a jeżeli pozostaniemy tutaj, także pomrzemy. Przejdźmy więc do obozu Aramejczyków. Jeżeli pozostawią nas przy życiu, będziemy żyć, a jeżeli nas zabiją, zginiemy.

[5] Ruszyli więc o zmierzchu, ażeby przejść do obozu Aramejczyków. I doszli aż do końca obozu Aramejczyków, a oto nie było tam nikogo.

[6] Porque o SENHOR fizera ouvir no arraial dos siros ruído de carros e de cavalos e o ruído de um grande exército; de maneira que disseram uns aos outros: Eis que o rei de Israel alugou contra nós os reis dos heteus e os reis dos egípcios, para virem contra nós.

[7] Pelo que se levantaram, e, fugindo ao anoitecer, deixaram as suas tendas, os seus cavalos, e os seus jumentos, e o arraial como estava; e fugiram para salvar a sua vida.

[8] Chegando, pois, aqueles leprosos à entrada do arraial, entraram numa tenda, e comeram, e beberam, e tomaram dali prata, e ouro, e vestes, e se foram, e os esconderam; voltaram, e entraram em outra tenda, e dali também tomaram alguma coisa, e a esconderam.

[9] Então, disseram uns para os outros: Não fazemos bem; este dia é dia de boas-novas, e nós nos calamos; se esperarmos até à luz da manhã, seremos tidos por culpados; agora, pois, vamos e o anunciemos à casa do rei.

[10] Vieram, pois, e bradaram aos porteiros da cidade, e lhes anunciaram, dizendo: Fomos ao arraial dos siros, e eis que lá não havia ninguém, voz de ninguém, mas somente cavalos e jumentos atados, e as tendas como estavam.

[11] Então, os porteiros gritaram e fizeram anunciar a nova no interior da casa do rei.

[6] Pan bowiem sprawił, że w obozie Aramejczyków usłyszano turkot wozów wojennych i tętent koni, i zgiełk wielkiego wojska. Toteż rzekli jeden do drugiego: Oto król izraelski wynajął sobie przeciwko nam królów chetyckich i królów egipskich, aby na nas ruszyli.

[7] Zerwali się więc i o zmierzchu uciekli, pozostawiwszy swoje namioty, konie i osły, cały w ogóle obóz tak jak był i uciekli, ratując życie.

[8] Doszli więc ci trędowaci aż do końca obozu i weszli do jednego namiotu, najedli się i napili oraz wynieśli stamtąd srebro, złoto i szaty, a wyszedłszy ukryli to. Potem wrócili, weszli do innego namiotu, a zabrawszy stamtąd, też wynieśli i wyszedłszy, ukryli.

[9] Lecz potem rzekł jeden do drugiego: Niedobrze robimy. Dzień dzisiejszy jest dniem radosnej wieści; jeżeli to przemilczymy i będziemy zwlekać, aż zaświta ranek, spotka nas kara. Nuże więc, chodźmy teraz i donieśmy o tym w domu królewskim.

[10] Poszli więc i zawołali na strażników bramy miejskiej, i oznajmili im, mówiąc: Weszliśmy do obozu Aramejczyków, a oto tam nie ma nikogo ani nie słychać głosu ludzkiego, są tylko konie uwiązane i osły uwiązane, a namioty tak jak były.

[11] Wówczas strażnicy zawołali i donieśli o tym do wnętrza domu królewskiego.

12 Levantou-se o rei de noite e disse a seus servos: Agora, eu vos direi o que é que os siros nos fizeram. Bem sabem eles que estamos esfaimados; por isso, saíram do arraial, a esconder-se pelo campo, dizendo: Quando saírem da cidade, então, os tomaremos vivos e entraremos nela.

13 Então, um dos seus servos respondeu e disse: Tomem-se, pois, cinco dos cavalos que ainda restam na cidade, pois toda a multidão de Israel que ficou aqui de resto terá a mesma sorte da multidão dos israelitas que já pereceram; enviemos homens e vejamos.

14 Tomaram, pois, dois carros com cavalos; e o rei enviou os homens após o exército dos siros, dizendo: Ide e vede.

15 Foram após eles até ao Jordão; e eis que todo o caminho estava cheio de vestes e de armas que os siros, na sua pressa, tinham lançado fora. Voltaram os mensageiros e o anunciaram ao rei.

Cumpriu-se a profecia de Eliseu

16 Então, saiu o povo e saqueou o arraial dos siros; e, assim, se vendia um alqueire de flor de farinha por um siclo, e dois de cevada, por um siclo, segundo a palavra do SENHOR.

17 Dera o rei a guarda da porta ao capitão em cujo braço se apoiara, mas o povo o atropelou na porta, e ele morreu, como falara o homem de Deus, o que falou quando o rei descera a ele.

12 Wstał tedy król w nocy i rzekł do swoich dostojników: Ja wam powiem, co dla nas szykują Aramejczycy. Wiedzą oni, że jesteśmy wygłodzeni. Wyszli więc z obozu, aby się zaczaić w polu, myśląc: Gdy oni wyjdą z miasta, my pochwycimy ich żywcem i wtargniemy do miasta.

13 Wtedy odezwał się jeden z jego dostojników: Trzeba wziąć pięć z pozostałych koni, jakie w mieście ocalały; niech stanie się z nimi tak, jak z całym tłumem izraelskim, który w nim ocalał, albo tak, jak z całym tłumem, który już zginął; wyprawmy je, a zobaczymy.

14 Wzięli więc dwa wozy i konie, a król izraelski wysłał je za wojskiem Aramejczyków, mówiąc: Jedźcie i zobaczcie!

15 Ruszyli więc za nimi aż do Jordanu, a oto cała droga była pełna szat i broni, które porzucili Aramejczycy w pośpiechu. Powrócili tedy posłańcy i oznajmili to królowi.

16 Wtedy lud wypadł i splądrował obóz Aramejczyków. I była miara przedniej mąki za sykla i dwie miary jęczmienia za sykla, według słowa Pana.

17 A król ustanowił adiutanta, na którego ramieniu się wspierał, nadzorcą nad bramą miejską, lecz lud stratował go w bramie na śmierć, tak jak przepowiedział mąż Boży, który przemówił wtedy, gdy król wstąpił do niego.

[18] Assim se cumpriu o que falara o homem de Deus ao rei: Amanhã, a estas horas mais ou menos, vender-se-ão dois alqueires de cevada por um siclo, e um de flor de farinha, por um siclo, à porta de Samaria.
[19] Aquele capitão respondera ao homem de Deus: Ainda que o SENHOR fizesse janelas no céu, poderia suceder isso, segundo essa palavra? Dissera o profeta: Eis que tu o verás com os teus olhos, porém disso não comerás.
[20] Assim lhe sucedeu, porque o povo o atropelou na porta, e ele morreu.

2 Reis 8

Restaurados os bens da sunamita

[1] Falou Eliseu àquela mulher cujo filho ele restaurara à vida, dizendo: Levanta-te, vai com os de tua casa e mora onde puderes; porque o SENHOR chamou a fome, a qual virá sobre a terra por sete anos.

[2] Levantou-se a mulher e fez segundo a palavra do homem de Deus: saiu com os de sua casa e habitou por sete anos na terra dos filisteus.

[3] Ao cabo dos sete anos, a mulher voltou da terra dos filisteus e saiu a clamar ao rei pela sua casa e pelas suas terras.

[4] Ora, o rei falava a Geazi, moço do homem de Deus, dizendo: Conta-me, peço-te, todas as grandes obras que Eliseu tem feito.

[18] Gdy mianowicie mąż Boży mówił do króla: Jutro o tym czasie będą w bramie Samarii dwie miary jęczmienia za sykla i miara przedniej mąki również za sykla,

[19] Wtedy ten adiutant odezwał się do męża Bożego: Choćby nawet Pan poczynił otwory w sklepieniu niebieskim, to czy rzecz ta mogłaby się stać? Ten zaś rzekł: Oto zobaczysz to na własne oczy, lecz jeść z tego nie będziesz.

[20] Tak mu się też stało: Lud stratował go w bramie na śmierć.

II Królewska 8

Elizeusz dopomaga Szunamitce w odzyskaniu mienia

[1] Pewnego razu Elizeusz powiedział do kobiety, której synowi przywrócił życie, tak: Wstań i odejdź wraz ze swoją rodziną, i zamieszkaj w jakimkolwiek obcym kraju, gdyż Pan postanowił nawiedzić ten kraj głodem przez siedem lat.

[2] Wstała więc ta kobieta i postąpiła zgodnie ze słowem męża Bożego, i wyruszyła wraz ze swoją rodziną, i przebywała przez siedem lat w kraju Filistyńczyków.

[3] Po upływie siedmiu lat powróciła ta kobieta z kraju Filistyńczyków i poszła do króla, aby upomnieć się o swój dom i swoje pole.

[4] A król rozmawiał wtedy z Gehazim, sługą męża Bożego, i rzekł do niego: Opowiedzże mi o wszystkich tych

wielkich sprawach, jakich dokonał Elizeusz:

5 Contava ele ao rei como Eliseu restaurara à vida a um morto, quando a mulher cujo filho ele havia restaurado à vida clamou ao rei pela sua casa e pelas suas terras; então, disse Geazi: Ó rei, meu senhor, esta é a mulher, e este, o seu filho, a quem Eliseu restaurou à vida.

5 A gdy właśnie opowiadał królowi, jak przywrócił życie zmarłemu, oto nadeszła to kobieta, której synowi przywrócił życie, i wniosła przed króla sprawę swojego domu i swojego pola. Gehazi więc rzekł: Panie mój, królu! To jest ta kobieta i to jej syn, któremu Elizeusz przywrócił życie.

6 Interrogou o rei a mulher, e ela lhe contou tudo. Então, o rei lhe deu um oficial, dizendo: Faze restituir-se-lhe tudo quanto era seu e todas as rendas do campo desde o dia em que deixou a terra até agora.

6 Wtedy król zapytał tę kobietę, a ona przedstawiła mu sprawę. Król przydzielił jej więc jednego urzędnika dworskiego z takim rozkazem: Spraw, aby jej zwrócono wszystko, co do niej należy wraz ze wszystkimi plonami pola od dnia, kiedy opuściła kraj, aż do chwili obecnej.

Eliseu e Hazael de Damasco

Elizeusz inspiratorem zmiany władzy w Damaszku

7 Veio Eliseu a Damasco. Estava doente Ben-Hadade, rei da Síria; e lhe anunciaram, dizendo: O homem de Deus é chegado aqui.

7 Elizeusz zaś przybył do Damaszku właśnie wtedy, gdy Ben-Hadad, król Aramu, chorował. Toteż gdy mu doniesiono: Przybył tutaj mąż Boży,

8 Então, o rei disse a Hazael: Toma presentes contigo, e vai encontrar-te com o homem de Deus, e, por seu intermédio, pergunta ao SENHOR, dizendo: Sararei eu desta doença?

8 Król rzekł do Chazaela: Weź z sobą dar i wyjdź na spotkanie męża Bożego, i przez niego poproś Pana o wyrocznię: Czy wyzdrowieję z tej choroby?

9 Foi, pois, Hazael encontrar-se com ele, levando consigo um presente, a saber, quarenta camelos carregados de tudo que era bom de Damasco; chegou, apresentou-se diante dele e disse: Teu filho Ben-Hadade, rei da Síria, me enviou a perguntar-te: Sararei eu desta doença?

9 Chazael wyszedł więc na jego spotkanie, zabrawszy z sobą jako dar wszelkiego rodzaju cenne towary damasceńskie, załadowane na czterdziestu wielbłądach. A gdy przyszedł do niego i stanął przed nim, rzekł: Twój syn Ben-Hadad, król Aramu, wysłał mnie do ciebie z zapytaniem: Czy wyzdrowieję z tej choroby?

[10] Eliseu lhe respondeu: Vai e dize-lhe: Certamente, sararás. Porém o SENHOR me mostrou que ele morrerá.

[10] Elizeusz rzekł do niego: Idź i powiedz mu: Na pewno wyzdrowiejesz, chociaż Pan mi objawił, że na pewno umrze.

[11] Olhou Eliseu para Hazael e tanto lhe fitou os olhos, que este ficou embaraçado; e chorou o homem de Deus.

[11] I mąż Boży zatrzymał na nim swoje spojrzenie, i patrzył na niego długo aż do uprzykrzenia, a potem wybuchnął płaczem.

[12] Então, disse Hazael: Por que chora o meu senhor? Ele respondeu: Porque sei o mal que hás de fazer aos filhos de Israel; deitarás fogo às suas fortalezas, matarás à espada os seus jovens, esmagarás os seus pequeninos e rasgarás o ventre de suas mulheres grávidas.

[12] A Chazael zapytał: Dlaczego mój pan wybuchnął płaczem? A on odpowiedział: Dlatego, bo wiem, jakie zło wyrządzisz synom izraelskim. Grody ich puścisz z dymem, młodzież ich pobijesz mieczem, niemowlętom ich roztrzaskasz głowy, a brzemiennym porozcinasz brzuchy.

[13] Tornou Hazael: Pois que é teu servo, este cão, para fazer tão grandes coisas? Respondeu Eliseu: O SENHOR me mostrou que tu hás de ser rei da Síria.

[13] Chazael odpowiedział: Czymże jest twój sługa, który wszak jest tylko psem, że miałby dokonać tej okropnej rzeczy? Elizeusz zaś na to: Pan ukazał mi ciebie jako króla nad Aramem.

[14] Então, deixou a Eliseu e veio a seu senhor, o qual lhe perguntou: Que te disse Eliseu? Respondeu ele: Disse-me que certamente sararás.

[14] A gdy odszedł od Elizeusza i przybył do swojego pana, ten zapytał go: Co ci powiedział Elizeusz? A on rzekł: Powiedział mi, że na pewno wyzdrowiejesz.

Ben-Hadad uśmiercony przez uzurpatora Chazaela

[15] No dia seguinte, Hazael tomou um cobertor, molhou-o em água e o estendeu sobre o rosto do rei até que morreu; e Hazael reinou em seu lugar.

[15] Lecz następnego dnia wziął Chazael derkę, zamoczył ją w wodzie i narzucił ją na jego twarz tak, że umarł. Potem Chazael objął po nim władzę królewską.

O reinado de Jeorão

2 Crônicas 21.1-20

Jehoram królem judzkim

[16] No ano quinto do reinado de Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, reinando ainda Josafá em Judá, começou a reinar Jeorão, filho de Josafá, rei de Judá.

[16] W piątym roku Jorama, syna Achaba, króla izraelskiego, władzę królewską nad Judą objął - choć królem Judy był jeszcze Jehoszafat - Jehoram, syn Jehoszafata.

[17] Era ele da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém.

[18] Andou nos caminhos dos reis de Israel, como também fizeram os da casa de Acabe, porque a filha deste era sua mulher; e fez o que era mau perante o SENHOR.

[19] Porém o SENHOR não quis destruir a Judá por amor de Davi, seu servo, segundo a promessa que lhe havia feito de lhe dar sempre uma lâmpada e a seus filhos.

[20] Nos dias de Jeorão, se revoltaram os edomitas contra o poder de Judá e constituíram o seu próprio rei.

[21] Pelo que Jeorão passou a Zair, e todos os carros, com ele; ele se levantou de noite e feriu os edomitas que o cercavam e os capitães dos carros; o povo de Jeorão, porém, fugiu para as suas tendas.

[22] Assim se rebelou Edom para livrar-se do poder de Judá até ao dia de hoje; ao mesmo tempo, se rebelou também Libna.

[23] Quanto aos mais atos de Jeorão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[24] Descansou Jeorão com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi; e Acazias, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Acazias

2 Crônicas 22.1-6

[17] Miał trzydzieści dwa lata, gdy objął władzę królewską, a panował w Jeruzalemie osiem lat.

[18] Lecz kroczył drogą królów Izraelskich, tak jak postępował ród Achaba, gdyż córka Achaba była jego żoną; toteż czynił to, co złe w oczach Pana.

[19] Lecz Pan nie chciał zniszczyć Judy przez wzgląd na Dawida, swojego sługę, zgodnie z tym, co mu obiecał, że da pochodnię jemu i jego synom po wszystkie czasy.

[20] Za jego czasów Edomici wyzwolili się spod zwierzchnictwa Judy i ustanowili sobie własnego króla.

[21] Wtedy Joram wyruszył ze wszystkimi swoimi wozami wojennymi do Sair. Zdarzyło się wtedy, że zerwał się w nocy i przebił się przez Edomitów, którzy otoczyli jego i dowódców wozów wojennych, a wojownicy uciekli do swoich domów.

[22] W ten sposób Edomici wyzwolili się spod zwierzchnictwa Judy aż do dnia dzisiejszego. Również Libna odpadła w tym samym czasie.

[23] Pozostałe zaś sprawy Jehorama i wszystko, czego dokonał, jest zapisane w Księdze Dziejów Królów Judzkich.

[24] I spoczął Jehoram ze swoimi ojcami, i został pochowany obok swoich ojców w Mieście Dawida, a władzę królewską po nim objął jego syn, Achazjasz.

Achazjasz królem judzkim

[25] No décimo segundo ano de Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, começou a reinar Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá.

[26] Era Acazias de vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou um ano em Jerusalém. Sua mãe, filha de Onri, rei de Israel, chamava-se Atalia.

[27] Ele andou no caminho da casa de Acabe e fez o que era mau perante o SENHOR, como a casa de Acabe, porque era genro da casa de Acabe.

[28] Foi com Jorão, filho de Acabe, a Ramote-Gileade, à peleja contra Hazael, rei da Síria; e os siros feriram Jorão.

[29] Então, voltou o rei Jorão para Jezreel, para curar-se das feridas que os siros lhe fizeram em Ramá, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria; e desceu Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá, para ver a Jorão, filho de Acabe, em Jezreel, porquanto estava doente.

2 Reis 9

Jeú é ungido rei de Israel

[1] Então, o profeta Eliseu chamou um dos discípulos dos profetas e lhe disse: Cinge os lombos, leva contigo este vaso de azeite e vai-te a Ramote-Gileade;

[2] em lá chegando, vê onde está Jeú, filho de Josafá, filho de Ninsi; entra, e faze-o levantar-se do meio de seus irmãos, e leva-o à câmara interior.

[25] W dwunastym roku Jorama, syna Achaba, króla izraelskiego, objął władzę królewską Achazjasz, syn Jehorama, króla judzkiego.

[26] Achazjasz miał dwadzieścia dwa lata, gdy objął władzę królewską, a panował jeden rok w Jeruzalemie; matka jego zaś nazywała się Atalia, a była córką Omriego, króla izraelskiego.

[27] Lecz kroczył on drogą rodu Achaba i czynił to, co złe w oczach Pana, jak ród Achaba, ponieważ był zięciem rodu Achaba.

[28] Wyruszył on z Joramem, synem Achaba, na wojnę z Chazaelem, królem Aramu, pod Ramot Gileadzkie, lecz Aramejczycy zranili Jorama.

[29] Wobec tego król Joram wycofał się, aby się leczyć w Jezreel z ran, jakie mu zadali Aramejczycy pod Ramą, gdy walczył z Chazaelem, królem Aramu, Achazjasz zaś, syn Jehorama, król judzki przybył, aby odwiedzić Jorama, syna Achaba w Jezreel, ponieważ był chory.

II Królewska 9

Namaszczenie Jehu na króla izraelskiego

[1] Lecz prorok Elizeusz przywołał jednego z uczniów prorockich i rzekł do niego: Przepasz swoje biodra i weź z sobą ten dzban z olejem, i zajdź do Ramot Gileadzkiego.

[2] Gdy tam przybędziesz, rozejrzyj się za Jehu, synem Jehoszafata, syna Nimsziego. Zajdź do niego i wyprowadź go z grona

jego towarzyszy, i przeprowadź go poprzez izby.

[3] Toma o vaso de azeite, derrama-lho sobre a cabeça e dize: Assim diz o SENHOR: Ungi-te rei sobre Israel. Então, abre a porta, foge e não te detenhas.

[3] Potem weź dzban z olejem i wylej na jego głowę, i powiedz: Tak mówi Pan: Namaściłem cię na króla izraelskiego. Potem otwórz drzwi i niezwłocznie umykaj!

[4] Foi, pois, o moço, o jovem profeta, a Ramote-Gileade.

[4] Poszedł więc ten młodzieniec, sługa proroka, do Ramot Gileadzkiego,

[5] Entrando ele, eis que os capitães do exército estavam assentados; ele disse: Capitão, tenho mensagem que te dizer. Perguntou-lhe Jeú: A qual de todos nós? Respondeu-lhe ele: A ti, capitão!

[5] A gdy tam przybył, oto przebywali tam właśnie dowódcy wojska. I rzekł: Mam z tobą porozmawiać, wodzu! A Jehu rzekł: Z kim z nas wszystkich? A on na to: Z tobą, wodzu.

[6] Então, se levantou Jeú e entrou na casa; o jovem derramou-lhe o azeite sobre a cabeça e lhe disse: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Ungi-te rei sobre o povo do SENHOR, sobre Israel.

[6] Wstał więc i wszedł do gmachu. Wtedy wylał olej na jego głowę i rzekł do niego: Tak mówi Pan, Bóg Izraela: Namaściłem cię na króla nad ludem Pana, nad Izraelem.

[7] Ferirás a casa de Acabe, teu senhor, para que eu vingue da mão de Jezabel o sangue de meus servos, os profetas, e o sangue de todos os servos do SENHOR.

[7] Wytępisz ród Achaba, twego pana, i tak pomszczę na Izebel krew moich sług, proroków, i krew wszystkich czcicieli Pana.

[8] Toda a casa de Acabe perecerá; exterminarei de Acabe todos do sexo masculino, quer escravo, quer livre, em Israel.

[8] I zginie cały ród Achaba, bo wytracę u Achaba wszystkich męskich potomków, zarówno niewolnych jak i wolnych w Izraelu.

[9] Porque farei à casa de Acabe como à casa de Jeroboão, filho de Nebate, e como à casa de Baasa, filho de Aías.

[9] I uczynię z domem Achaba jak z domem Jeroboama, syna Nebata, oraz z domem Baaszy, syna Achiasza.

[10] Os cães devorarão Jezabel no campo de Jezreel; não haverá quem a enterre. Dito isto, abriu a porta e fugiu.

[10] Izebel zaś pożrą psy na polu w Jezreel i nikt jej nie pogrzebie. Potem otworzył drzwi i uciekł.

[11] Saindo Jeú aos servos de seu senhor, disseram-lhe: Vai tudo bem? Por que veio

[11] A gdy Jehu wyszedł do dostojników swego pana, zapytano go: Czy wszystko w

a ti este louco? Ele lhes respondeu: Bem conheceis esse homem e o seu falar.

[12] Mas eles disseram: É mentira; agora, faze-nos sabê-lo, te pedimos. Então, disse Jeú: Assim e assim me falou, a saber: Assim diz o SENHOR: Ungi-te rei sobre Israel.

[13] Então, se apressaram, e, tomando cada um o seu manto, os puseram debaixo dele, sobre os degraus, e tocaram a trombeta, e disseram: Jeú é rei!

Jeú mata a Jorão e a Acazias

[14] Assim, Jeú, filho de Josafá, filho de Ninsi, conspirou contra Jorão. Tinha, porém, Jorão cercado a Ramote-Gileade, ele e todo o Israel, por causa de Hazael, rei da Síria.

[15] Porém o rei Jorão voltou para se curar em Jezreel das feridas que os siros lhe fizeram, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria. Disse Jeú: Se é da vossa vontade, ninguém saia furtivamente da cidade, para ir anunciar isto em Jezreel.

[16] Então, Jeú subiu a um carro e foi-se a Jezreel, porque Jorão estava de cama ali. Também Acazias, rei de Judá, descera para ver a Jorão.

[17] Ora, o atalaia estava na torre de Jezreel, e viu a tropa de Jeú, que vinha, e disse: Vejo uma tropa. Então, disse Jorão: Toma um cavaleiro e envia-o ao seu encontro, para que lhe pergunte: Há paz?

porządku? Po co ten szaleniec przyszedł do ciebie? A on im odpowiedział: Wiecie wszak, kto to jest i co mówi.

[12] A oni na to: Nieprawda! Powiedzże nam! Wtedy on rzekł. Tak a tak powiedział do mnie: Tak mówi Pan: Namaściłem cię na króla nad Izraelem.

[13] Wtedy oni szybko zdjęli swoje szaty i podłożyli je pod niego na samych stopniach, zadęli w trąby i zawołali: Jehu jest królem!

Spisek Jehu przeciwko Joramowi

[14] W ten sposób Jehu, syn Jehoszafata, syna Nimsziego, uknuł spisek przeciwko Joramowi. Joram zaś wraz z całym Izraelem pilnował jeszcze wtedy Ramot Gileadzkiego przeciwko Chazaelowi, królowi Aramu.

[15] Następnie jednak król Jehoram wycofał się, aby się leczyć w Jezreel z ran, jakie mu zadali Aramejczycy, gdy prowadził wojnę z Chazaelem, królem Aramu. Jehu zaś powiedział: Jeżeli się na to zgadzacie, to niechaj żaden uchodźca nie wymknie się z miasta, aby pójść z tą wieścią do Jezreel.

[16] Po czym Jehu wsiadł na rydwan i pojechał do Jezreel, tam bowiem leżał Joram, Achazjasz zaś, król judzki, zjechał tam, aby odwiedzić Jorama.

[17] Gdy tedy strażnik stojący na wieży w Jezreel dostrzegł poczet Jehu, który nadciągał, dał znać: Widzę nadciągający poczet. Jehoram wydał polecenie: Wyznacz jeźdźca i wyślij go naprzeciw

nich, i niech się zapyta, czy przyjeżdżają w pokojowych zamiarach.

[18] Foi-lhe o cavaleiro ao encontro e disse: Assim diz o rei: Há paz? Respondeu Jeú: Que tens tu com a paz? Passa para trás de mim. O atalaia deu aviso, dizendo: Chegou a eles o mensageiro, porém não volta.

[18] Wyjechał więc jeździec na koniu naprzeciw niego i rzekł: Tak mówi król: Czy przybywacie w pokojowych zamiarach? Na to Jehu odpowiedział: Co cię obchodzi, czy w pokojowych zamiarach przychodzę! Zawróć i jedź za mną. Więc strażnik doniósł: Posłaniec do nich dojechał, ale nie wraca.

[19] Então, enviou Jorão outro cavaleiro; chegando este a eles, disse: Assim diz o rei: Há paz? Respondeu Jeú: Que tens tu com a paz? Passa para trás de mim.

[19] Wtedy wysłał drugiego jeźdźca, a gdy ten dojechał do nich, zapytał się: Czy przybywacie w pokojowych zamiarach? A Jehu odpowiedział: Co cię obchodzi, czy w pokojowych zamiarach przychodzę. Zawróć i jedź za mną!

[20] O atalaia deu aviso, dizendo: Também este chegou a eles, porém não volta; e o guiar do carro parece como o de Jeú, filho de Ninsi, porque guia furiosamente.

[20] I strażnik doniósł: Dojechał aż do nich, ale nie wraca, sposób zaś jazdy jest taki jak u Jehu, syna Nimsziego, gdyż jedzie jak szalony.

[21] Disse Jorão: Aparelha o carro. E lhe aparelharam o carro. Saiu Jorão, rei de Israel, e Acazias, rei de Judá, cada um em seu carro, e foram ao encontro de Jeú, e o acharam no campo de Nabote, o jezreelita.

[21] Wtedy Jehoram rozkazał: Zaprzęgaj! I zaprzężono do jego rydwanu, i wyjechali, Jehoram, król izraelski, i Achazjasz, król judzki, każdy na swoim rydwanie, wyjechali naprzeciw Jehu i spotkali się z nim przy polu Nabota Jezreelczyka.

[22] Sucedeu que, vendo Jorão a Jeú, perguntou: Há paz, Jeú? Ele respondeu: Que paz, enquanto perduram as prostituições de tua mãe Jezabel e as suas muitas feitiçarias?

[22] Gdy tedy Jehoram zobaczył Jehu, zapytał: Czy przybywasz w pokojowych zamiarach? On odpowiedział: Co znaczy, czy w pokojowych zamiarach, skoro dotąd trwają sprośności Izebel, twojej matki, i liczne jej gusła.

[23] Então, Jorão voltou as rédeas, fugiu e disse a Acazias: Há traição, Acazias!

[23] Wtedy Jehoram zawrócił i zaczął uciekać, wołając na Achazjasza: Zdrada, Achazjaszu!

24 Mas Jeú entesou o seu arco com toda a força e feriu a Jorão entre as espáduas; a flecha saiu-lhe pelo coração, e ele caiu no seu carro.

25 Então, Jeú disse a Bidcar, seu capitão: Toma-o, lança-o no campo da herdade de Nabote, o jezreelita; pois, lembra-te de que, indo eu e tu, juntos, montados, após Acabe, seu pai, o SENHOR pronunciou contra ele esta sentença:

26 Tão certo como vi ontem à tarde o sangue de Nabote e o sangue de seus filhos, diz o SENHOR, assim to retribuirei neste campo, diz o SENHOR. Agora, pois, toma-o e lança-o neste campo, segundo a palavra do SENHOR.

27 À vista disto, Acazias, rei de Judá, fugiu pelo caminho de Bete-Hagã; porém Jeú o perseguiu e disse: Feri também a este; e o feriram no carro, à subida de Gur, que está junto a Ibleão. E fugiu para Megido, onde morreu.

28 Levaram-no os seus servos, num carro, a Jerusalém e o enterraram na sua sepultura junto a seus pais, na Cidade de Davi.

29 No ano undécimo de Jorão, filho de Acabe, começara Acazias a reinar sobre Judá.

A morte de Jezabel

30 Tendo Jeú chegado a Jezreel, Jezabel o soube; então, se pintou em volta dos olhos, enfeitou a cabeça e olhou pela janela.

Pomszczenie zbrodni Achaba popełnionej na Nabocie

24 A wtedy Jehu wziął w rękę swój łuk i trafił Jehorama w sam środek pleców, tak iż strzała przeszyła mu serce, on zaś osunął się w głąb swego rydwanu.

25 Potem Jehu rzekł do Bidkara, swojego adiutanta: Weź go i rzuć na działkę pola Nabota Jezreelczyka. Przypomnij bowiem sobie: Gdyśmy obaj, ja i ty, jechali tuż obok siebie za Achabem, jego ojcem, wtedy Pan wydał na niego ten wyrok:

26 Zaiste! Krew Nabota i krew jego synów, którą widziałem wczoraj - mówi Pan - odpłacę ci na tym polu według słowa Pana.

Śmierć Achazjasza z rozkazu Jehu

27 Gdy to zobaczył Achazjasz, król judzki, zaczął uciekać w stronę Bet-Haggan. Jehu jednak rzucił się za nim w pościg, wołając: Również tego ubijcie! I raniono go na rydwanie, na wzniesieniu Gur, które jest przy Jibleam. Uciekł on do Megiddo i tam umarł.

28 Wtedy jego słudzy przywieźli go na rydwanie do Jeruzalemu i pochowali go w jego grobie obok jego ojców w Mieście Dawida.

29 A ten Achazjasz objął władzę królewską nad Judą w jedenastym roku panowania Jehorama, syna Achaba.

Śmierć Izebeli

30 Jehu zaś przybył do Jezreel. Gdy dowiedziała się o tym Izebel, podbarwiła

szminką swoje oczy, upiększyła sobie głowę i wyglądała przez okno.

[31] Ao entrar Jeú pelo portão do palácio, disse ela: Teve paz Zinri, que matou a seu senhor?

[31] A gdy Jehu wjechał do bramy, zapytała: Czy masz się dobrze, Zimri, morderco swego pana?

[32] Levantou ele o rosto para a janela e disse: Quem é comigo? Quem? E dois ou três eunucos olharam para ele.

[32] On zaś zwróciwszy się twarzą ku oknu, zawołał: Kto ze mną trzyma, kto? Wtedy wyjrzeli ku niemu dwaj czy trzej eunuchowie.

[33] Então, disse ele: Lançai-a daí abaixo. Lançaram-na abaixo; e foram salpicados com o seu sangue a parede e os cavalos, e Jeú a atropelou.

[33] On zawołał: Zrzućcie ją! Wtedy oni ją zrzucili, a jej krew obryzgała ścianę i konie, które ją stratowały.

[34] Entrando ele e havendo comido e bebido, disse: Olhai por aquela maldita e sepultai-a, porque é filha de rei.

[34] On zaś wszedł, a najadłszy i napiwszy się powiedział: Rozejrzyjcie się za tą przeklętą i pochowajcie ją, wszak to córka królewska.

[35] Foram para a sepultar; porém não acharam dela senão a caveira, os pés e as palmas das mãos.

[35] A gdy poszli, aby ją pochować, znaleźli z niej tylko czaszkę, nogi i dłonie.

[36] Então, voltaram e lho fizeram saber. Ele disse: Esta é a palavra do SENHOR, que falou por intermédio de Elias, o tesbita, seu servo, dizendo: No campo de Jezreel, os cães comerão a carne de Jezabel.

[36] Powrócili więc i donieśli mu o tym. A on rzekł: To jest spełnienie słowa Pańskiego, które wypowiedział przez swego sługę Eliasza Tiszbitę, tej treści: Na polu jezreelskim psy pożrą ciało Izebel.

[37] O cadáver de Jezabel será como esterco sobre o campo da herdade de Jezreel, de maneira que já não dirão: Esta é Jezabel.

[37] A zwłoki Izebel będą jak gnój na powierzchni roli, na działce w Jezreel, tak iż nie powiedzą już: To jest Izebel.

2 Reis 10

Jeú extermina a casa de Acabe

[1] Achando-se em Samaria setenta filhos de Acabe, Jeú escreveu cartas e as enviou a Samaria, aos chefes da cidade, aos anciãos e aos tutores dos filhos de Acabe, dizendo:

II Królewska 10

Na rozkaz Jehu wytępienie wszystkich synów i domowników Achaba

[1] Achab zaś miał siedemdziesięciu synów w Samarii. Jehu napisał więc listy i wysłał je do Samarii, do zwierzchników miasta,

do starszych i do opiekunów dzieci Achaba, tej treści:

2 Logo, em chegando a vós outros esta carta (pois estão convosco os filhos de vosso senhor, como também os carros, os cavalos, a cidade fortalecida e as armas),

2 Gdy ten list dojdzie do was, u których są synowie waszego pana i u których są wozy, konie, warownie miast i arsenał,

3 escolhei o melhor e mais capaz dos filhos de vosso senhor, ponde-o sobre o trono de seu pai e pelejai pela casa de vosso senhor.

3 Upatrzcie najlepszego i najodpowiedniejszego spośród synów waszego pana i posadźcie go na tronie jego ojca, i wstawiajcie się orężnie za domem waszego pana.

4 Porém eles temeram muitíssimo e disseram: Dois reis não puderam resistir a ele; como, pois, poderemos nós fazê-lo?

4 Lecz oni bardzo się przestraszyli i rzekli: Oto dwaj królowie nie ostali się przed nim, to jakże my się ostaniemy?

5 Então, o responsável pelo palácio, e o responsável pela cidade, e os anciãos, e os tutores mandaram dizer a Jeú: Teus servos somos e tudo quanto nos ordenares faremos; a ninguém constituiremos rei; faze o que bem te parecer.

5 Wysłali więc podkomorzy, dowódca miasta, starsi oraz opiekunowie do Jehu takie oświadczenie: Jesteśmy twoimi sługami, wszystko, cokolwiek nam każesz, uczynimy; nie obwołamy królem nikogo, ty sam uczyń, co uznasz za dobre.

6 Então, lhes escreveu outra carta, dizendo: Se estiverdes do meu lado e quiserdes obedecer-me, tomai as cabeças dos homens, filhos de vosso senhor, e amanhã a estas horas vinde a mim a Jezreel. Ora, os filhos do rei, que eram setenta, estavam com os grandes da cidade, que os criavam.

6 Wtedy napisał do nich po raz drugi list tej treści: Jeżeli trzymacie ze mną i jesteście posłuszni mojemu rozkazowi, to zabierzcie głowy męskich potomków waszego pana i przyjdźcie do mnie jutro o tej porze do Jezreel. A synowie królewscy w liczbie siedemdziesięciu mieszkali u możnych miasta, którzy ich wychowywali.

7 Chegada a eles a carta, tomaram os filhos do rei, e os mataram, setenta pessoas, e puseram as suas cabeças nuns cestos, e lhas mandaram a Jezreel.

7 Gdy więc nadszedł do nich ten list, pojmali synów królewskich, zabili wszystkich siedemdziesięciu, włożyli ich głowy do koszów i wysłali do niego do Jezreel.

8 Veio um mensageiro e lhe disse: Trouxeram as cabeças dos filhos do rei. Ele

8 A gdy przyszedł posłaniec i doniósł mu: Przyniesiono głowy synów królewskich,

disse: Ponde-as em dois montões à entrada da porta, até pela manhã.

[9] Saindo ele pela manhã, parou e disse a todo o povo: Vós estais sem culpa; eis que eu conspirei contra o meu senhor e o matei; mas quem feriu todos estes?

[10] Sabei, pois, agora, que, da palavra do SENHOR, pronunciada contra a casa de Acabe, nada cairá em terra, porque o SENHOR fez o que falou por intermédio do seu servo Elias.

[11] Jeú feriu também todos os restantes da casa de Acabe em Jezreel, como também todos os seus grandes, os seus conhecidos e os seus sacerdotes, até que nem um sequer lhe deixou ficar de resto.

[12] Então, se dispôs, partiu e foi a Samaria. E, estando no caminho, em Bete-Equede dos Pastores,

[13] encontrou Jeú parentes de Acazias, rei de Judá, e perguntou: Quem sois vós? Eles responderam: Parentes de Acazias; voltamos de saudar os filhos do rei e os da rainha-mãe.

[14] Então, disse Jeú: Apanhai-os vivos. Eles os apanharam vivos e os mataram junto ao poço de Bete-Equede, quarenta e dois homens; e a nenhum deles deixou de resto.

Jeú encontra a Jonadabe

[15] Tendo partido dali, encontrou a Jonadabe, filho de Recabe, que lhe vinha

on rzekł: Ułóżcie je w dwóch rzędach u wejścia bramy aż do rana.

[9] Rano zaś wyszedłszy, przystanął i rzekł do całego ludu: Wyście niewinni! To ja uknułem spisek przeciwko mojemu panu i zabiłem go, lecz kto pobił tych wszystkich?

[10] Wiedzcie więc, że nie pozostało niespełnione żadne ze słów, które wypowiedział Pan przeciwko rodowi Achaba, i że to Pan uczynił to, co wypowiedział przez swego sługę Eliasza.

[11] Po czym Jehu kazał pozabijać wszystkich pozostałych jeszcze z domu Achaba w Jezreel oraz wszystkich jego dostojników, powierników i kapłanów, tak iż nie pozostawił z nich ani jednego przy życiu.

[12] Następnie wyruszył i udał się do Samarii. W drodze zaś, gdy był w Bet-Eked-Haroim,

[13] Jehu spotkał braci Achazjasza, króla judzkiego, i zapytał ich: Kto wy jesteście? A oni odpowiedzieli: Jesteśmy braćmi Achazjasza i wybraliśmy się, aby pozdrowić synów królewskich i synów królowej matki.

[14] Wtedy rozkazał: Pochwyćcie ich żywych! I pojmano ich żywcem, a on kazał ich zabić co do jednego przy studni Bet-Eked w liczbie czterdziestu dwóch mężczyzn i nie pozostawił nikogo z nich przy życiu.

Jehu i Jonadab Rekabita

[15] A wyruszywszy stamtąd, spotkał Jonadaba, syna Rekaba, idącego mu

ao encontro; Jeú saudou-o e lhe perguntou: Tens tu sincero o coração para comigo, como o meu o é para contigo? Respondeu Jonadabe: Tenho. Então, se tens, dá-me a mão. Jonadabe deu-lhe a mão; e Jeú fê-lo subir consigo ao carro

16 e lhe disse: Vem comigo e verás o meu zelo para com o SENHOR. E, assim, Jeú o levou no seu carro.

17 Tendo Jeú chegado a Samaria, feriu todos os que ali ficaram de Acabe, até destruí-los, segundo a palavra que o SENHOR dissera a Elias.

Jeú mata os adoradores de Baal

18 Ajuntou Jeú a todo o povo e lhe disse: Acabe serviu pouco a Baal; Jeú, porém, muito o servirá.

19 Pelo que chamai-me, agora, todos os profetas de Baal, todos os seus servidores e todos os seus sacerdotes; não falte nenhum, porque tenho grande sacrifício a oferecer a Baal; todo aquele que faltar não viverá. Porém Jeú fazia isto com astúcia, para destruir os servidores de Baal.

20 Disse mais Jeú: Consagrai uma assembléia solene a Baal; e a proclamaram.

21 Também Jeú enviou mensageiros por todo o Israel; vieram todos os adoradores de Baal, e nenhum homem deles ficou que não viesse. Entraram na casa de Baal, que se encheu de uma extremidade à outra.

naprzeciw. A gdy ten go pozdrowił, zapytał go: Czy jesteś tak samo szczery wobec mnie, jak ja wobec ciebie? Jonadab odpowiedział: Tak jest, tak jest! Podaj mi swoją rękę. I podał mu rękę, i wciągnął go do siebie do rydwanu.

16 Potem rzekł: Jedź ze mną i przyjrzyj się mojej gorliwości dla Pana. I pozwolił mu jechać z sobą na swoim rydwanie.

17 A gdy przybył do Samarii, kazał wytracić wszystkich, którzy jeszcze pozostali z rodu Achaba w Samarii, aż wytępił ten ród doszczętnie według słowa Pana, jakie wypowiedział do Eliasza.

Wytępienie przez Jehu czcicieli Baala

18 Potem Jehu zabrał cały lud i rzekł do niego: Achab mało służył Baalowi, Jehu służyć mu będzie więcej.

19 Zwołajcie więc teraz do mnie wszystkich proroków Baala, wszystkich jego czcicieli i wszystkich jego kapłanów, niechaj nikogo nie braknie, gdyż chcę złożyć wielką ofiarę dla Baala. Nikt, kogo zabraknie, nie pozostanie przy życiu. Lecz Jehu czynił to podstępnie, ażeby wytępić czcicieli Baala.

20 Jehu nakazał więc: Obwołajcie uroczyste zgromadzenie dla Baala. I oni obwołali.

21 Potem Jehu rozesłał po całym Izraelu i zeszli się wszyscy czciciele Baala, i nie było nikogo, kto by nie przyszedł. Weszli tedy do świątyni Baala i wypełniła się świątynia Baala po brzegi.

[22] Então, disse Jeú ao vestiário: Tira as vestimentas para todos os adoradores de Baal. E o fez.

[23] Entrou Jeú com Jonadabe, filho de Recabe, na casa de Baal e disse aos adoradores de Baal: Examinai e vede bem não esteja aqui entre vós algum dos servos do SENHOR, mas somente os adoradores de Baal.

[24] E, entrando eles a oferecerem sacrifícios e holocaustos, Jeú preparou da parte de fora oitenta homens e disse-lhes: Se escapar algum dos homens que eu entregar em vossas mãos, a vida daquele que o deixar escapar responderá pela vida dele.

[25] Sucedeu que, acabado o oferecimento do holocausto, ordenou Jeú aos da sua guarda e aos capitães: Entrai, feri-os, que nenhum escape. Feriram-nos a fio de espada; e os da guarda e os capitães os lançaram fora, e penetraram no mais interior da casa de Baal,

[26] e tiraram as colunas que estavam na casa de Baal, e as queimaram.

[27] Também quebraram a própria coluna de Baal, e derribaram a casa de Baal, e a transformaram em latrinas até ao dia de hoje.

[28] Assim, Jeú exterminou de Israel a Baal.

[29] Porém não se apartou Jeú de seguir os pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel, a saber, dos bezerros de ouro que estavam em Betel e em Dã.

[22] Następnie kazał przełożonemu szatni: Wydaj szaty wszystkim czcicielom Baala. I wydał im szaty.

[23] A gdy Jehu wszedł wraz z Jonadabem, synem Rekaba, do świątyni Baala, rzekł do czcicieli Baala: Zbadajcie dokładnie i przyjrzyjcie się, czy nie ma tu wśród was kogoś ze sług Pana, a są tylko czciciele Baala.

[24] Potem weszli, aby złożyć ofiary krwawe i całopalne. Jehu tymczasem ustawił sobie na zewnątrz osiemdziesięciu wojowników i rzekł: Jeśliby ktoś pozwolił wymknąć się komukolwiek z tych ludzi, których ja wydaję w wasze ręce, przypłaci to swoim życiem.

[25] Gdy tedy zakończono składanie ofiar całopalnych, rzekł Jehu do gońców i adiutantów: Wejdźcie tam i wybijcie ich, niech nikt nie wyjdzie cało. Wtedy gońcy i adiutanci wybili ich ostrzem miecza i powyrzucali ich, i doszli aż do baszty świątyni Baala,

[26] Potem wynieśli bałwany z świątyni Baala i spalili je.

[27] Następnie rozbili posąg Baala, zburzyli też świątynię Baala i uczynili z niej kloaki, i tak jest aż do dzisiaj.

[28] W ten sposób Jehu usunął Baala z Izraela.

[29] Jednakże od grzechów Jeroboama, syna Nebata, w które wciągnął on Izraela, Jehu nie odstąpił - od złotych cielców, jakie były w Betelu i w Dan.

[30] Pelo que disse o SENHOR a Jeú: Porquanto bem executaste o que é reto perante mim e fizeste à casa de Acabe segundo tudo quanto era do meu propósito, teus filhos até à quarta geração se assentarão no trono de Israel.

[30] Rzekł tedy Pan do Jehu: Ponieważ dobrze spełniłeś to, co prawe w moich oczach, i uczyniłeś rodowi Achaba to wszystko, co było zgodne z moją wolą, twoi potomkowie będą zasiadać na tronie izraelskim do czwartego pokolenia.

[31] Mas Jeú não teve cuidado de andar de todo o seu coração na lei do SENHOR, Deus de Israel, nem se apartou dos pecados que Jeroboão fez pecar a Israel.

[31] Jehu jednak nie starał się postępować z całego serca według zakonu Pana, Boga Izraela, nie odstąpił od grzechów Jeroboama, w które wciągnął on Izraela.

A morte de Jeú

[32] Naqueles dias, começou o SENHOR a diminuir os limites de Israel, que foi ferido por Hazael em todas as suas fronteiras,

[32] W tym czasie zaczął Pan po kawałku uszczuplać Izraela, mianowicie Chazael zadawał im klęski na całym pograniczu izraelskim:

[33] desde o Jordão para o nascente do sol, toda a terra de Gileade, os gaditas, os rubenitas e os manassitas, desde Aroer, que está junto ao vale de Arnom, a saber, Gileade e Basã.

[33] Od Jordanu ku wschodowi całą krainę gileadzką, należącą do Gadytów, Rubenitów i Manassesytów, od Aroer, które leży nad rzeką Arnon, oraz Gilead i Baszan.

[34] Ora, os mais atos de Jeú, e tudo quanto fez, e todo o seu poder, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[34] Pozostałe zaś sprawy Jehu i wszystko, czego dokonał, oraz cała jego potęga, są opisane w Księdze Dziejów Królów Izraelskich.

[35] Descansou Jeú com seus pais, e o sepultaram em Samaria; e Jeoacaz, seu filho, reinou em seu lugar.

[35] I spoczął Jehu ze swoimi ojcami, i pochowali go w Samarii, a władzę królewską po nim objął Jehoachaz, jego syn.

[36] Os dias que Jeú reinou sobre Israel em Samaria foram vinte e oito anos.

[36] Panował zaś Jehu nad Izraelem w Samarii dwadzieścia osiem lat.

2 Reis 11

Atalia usurpa o trono de Judá
2 Crônicas 22.10-12

[1] Vendo Atalia, mãe de Acazias, que seu filho era morto, levantou-se e destruiu toda a descendência real.

II Królewska 11

Tyrania matki królewskiej Atalii

[1] A gdy Atalia, matka Achazjasza, dowiedziała się, że jej syn nie żyje,

[2] Mas Jeoseba, filha do rei Jorão e irmã de Acazias, tomou a Joás, filho de Acazias, e o furtou dentre os filhos do rei, aos quais matavam, e pôs a ele e a sua ama numa câmara interior; e, assim, o esconderam de Atalia, e não foi morto.

[3] Jeoseba o teve escondido na Casa do SENHOR seis anos; neste tempo, Atalia reinava sobre a terra.

Joás ungido rei de Judá

2 Crônicas 23.1-11

[4] No sétimo ano, mandou Joiada chamar os capitães dos cários e da guarda e os fez entrar à sua presença na Casa do SENHOR; fez com eles aliança, e ajuramentou-os na Casa do SENHOR, e lhes mostrou o filho do rei.

[5] Então, lhes deu ordem, dizendo: Esta é a obra que haveis de fazer: uma terça parte de vós, que entrais no sábado, fará a guarda da casa do rei;

[6] e outra terça parte estará ao portão Sur; e a outra terça parte, ao portão detrás da guarda; assim, fareis a guarda e defesa desta casa.

[7] Os dois grupos que saem no sábado, estes todos farão a guarda da Casa do SENHOR, junto ao rei.

[8] Rodeareis o rei, cada um de armas na mão, e qualquer que pretenda penetrar nas fileiras, seja morto; estareis com o rei quando sair e quando entrar.

postanowiła wytracić całą rodzinę królewską.

[2] Lecz Jehoszeba, córka króla Jorama, siostra Achazjasza, zabrała Joasza, syna Achazjasza, wykradła go spośród synów królewskich przeznaczonych na śmierć i umieściła go wraz z jego mamką w pokoju sypialnym, i w ten sposób ukryto go przed Atalią, tak iż uniknął śmierci.

[3] Następnie ukrywał się wraz z nią w świątyni Pana sześć lat, podczas gdy Atalia sprawowała rządy nad krajem.

Spisek kapłana Jehojady przeciwko Atalii i jej obalenie

[4] Lecz w siódmym roku kapłan Jehojada rozesłał wezwanie, zebrał setników straży przybocznej i gwardzistów, sprowadził ich do siebie do świątyni Pana i zawarł z nimi przymierze, odebrał od nich przysięgę w świątyni Pana i pokazał im królewicza,

[5] Po czym dał im taki rozkaz: Taką rzecz macie wykonać. Jedna trzecia z was, którzy obejmujecie w sabat służbę, niech pilnuje domu królewskiego;

[6] Jedna trzecia przy bramie Sur, jedna trzecia przy bramie za gwardzistami. Trzymajcie straż przy domu kolejno.

[7] Dwa oddziały z was, wy wszyscy, którzy zdajecie w sabat służbę, pilnujcie przybytku Pańskiego przy królu.

[8] Otoczcie króla, każdy z bronią w ręku. Ktokolwiek by podszedł do szeregów, zginie. Wy zaś bądźcie przy królu, gdy będzie wychodził i gdy będzie wchodził.

[9] Fizeram, pois, os capitães de cem segundo tudo quanto lhes ordenara o sacerdote Joiada; tomaram cada um os seus homens, tanto os que entravam como os que saíam no sábado, e vieram ao sacerdote Joiada.

[9] I setnicy uczynili wszystko tak, jak im nakazał kapłan Jehojada, mianowicie każdy wziął swoich ludzi, zarówno tych, którzy obejmowali w sabat służbę, jak i tych, którzy w sabat zdawali służbę, i przybyli do kapłana Jehojady.

[10] O sacerdote entregou aos capitães de cem as lanças e os escudos que haviam sido do rei Davi e estavam na Casa do SENHOR.

[10] Potem wydał kapłan setnikom włócznie i tarcze króla Dawida, które znajdowały się w świątyni Pana.

[11] Os da guarda se puseram, cada um de armas na mão, desde o lado direito da casa real até ao lado esquerdo, e até ao altar, e até ao templo, para rodear o rei.

[11] A gdy gwardziści ustawili się, każdy z bronią w ręku, od południowej strony świątyni do strony północnej w kierunku ołtarza i w kierunku świątyni wokoło króla,

[12] Então, Joiada fez sair o filho do rei, pôs-lhe a coroa e lhe deu o Livro do Testemunho; eles o constituíram rei, e o ungiram, e bateram palmas, e gritaram: Viva o rei!

[12] Wyprowadził królewicza, włożył mu na skroń koronę i na ramię naramiennik i obwołali go królem, i namaścili, klaskając w dłonie i wołając: Niech żyje król!

A morte de Atalia

2 Crônicas 23.12-15

[13] Ouvindo Atalia o clamor dos da guarda e do povo, veio para onde este se achava na Casa do SENHOR.

[13] A gdy Atalia usłyszała okrzyk gwardzistów i zbrojnego ludu, przyszła do ludu do świątyni Pana.

[14] Olhou, e eis que o rei estava junto à coluna, segundo o costume, e os capitães e os tocadores de trombetas, junto ao rei, e todo o povo da terra se alegrava, e se tocavam trombetas. Então, Atalia rasgou os seus vestidos e clamou: Traição! Traição!

[14] A zobaczywszy, że oto król, zgodnie ze zwyczajem, stoi przy kolumnie, przy królu zaś wodzowie i trębacze, lud prosty zaś weselący się i dmący w trąby, Atalia rozdarła swoje szaty i zawołała: Zdrada, zdrada!

[15] Porém o sacerdote Joiada deu ordem aos capitães que comandavam as tropas e disse-lhes: Fazei-a sair por entre as fileiras; se alguém a seguir, matai-o à espada.

[15] Lecz kapłan Jehojada dał rozkaz setnikom, dowódcom wojska i rzekł do nich: Wyprowadźcie ją poza przedsionki, a ktokolwiek pójdzie za nią, tego zabijcie

Porque o sacerdote tinha dito: Não a matem na Casa do SENHOR.

[16] Lançaram mão dela; e ela, pelo caminho da entrada dos cavalos, foi à casa do rei, onde a mataram.

A aliança de Joiada
2 Crônicas 23.16-21

[17] Joiada fez aliança entre o SENHOR, e o rei, e o povo, para serem eles o povo do SENHOR; como também entre o rei e o povo.

[18] Então, todo o povo da terra entrou na casa de Baal, e a derribaram; despedaçaram os seus altares e as suas imagens e a Matã, sacerdote de Baal, mataram perante os altares; então, o sacerdote pôs guardas sobre a Casa do SENHOR.

[19] Tomou os capitães dos cários, os da guarda e todo o povo da terra, e todos estes conduziram da Casa do SENHOR o rei e, pelo caminho da porta dos da guarda, vieram à casa real; e Joás sentou-se no trono dos reis.

[20] Alegrou-se todo o povo da terra, e a cidade ficou tranqüila, depois que mataram Atalia à espada, junto à casa do rei.

[21] Era Joás da idade de sete anos quando o fizeram rei.

2 Reis 12

O reinado de Joás
2 Crônicas 24.1-14

mieczem. Mówił bowiem kapłan: Niech nie ginie w przybytku Pana!

[16] Wtedy pojmano ją, dowleczono do drogi, którędy wjeżdżają konie do domu królewskiego, i tam ją zabito.

[17] Potem Jehojada zawarł przymierze między Panem a królem i ludem, że będą ludem Pana, jak również między królem a ludem.

[18] Wtedy cały prosty lud wtargnął do świątyni Baala i zburzyli ją, jego ołtarze i posągi doszczętnie zniszczyli, Mattana zaś, kapłana Baala, zabili przed ołtarzami. Następnie ustanowił kapłan straż nad świątynią Pana.

[19] Potem wziął setników i straż przyboczną, i gwardzistów, i cały prosty lud i sprowadzili króla ze świątyni Pana, drogą wiodącą poprzez bramę gwardzistów do domu królewskiego, gdzie król zasiadł na tronie królewskim.

[20] A cały prosty lud weselił się i w mieście nastał spokój, chociaż Atalię zabito mieczem w obrębie domu królewskiego.

II Królewska 12

Joasz królem judzkim

[1] Joasz miał siedem lat, gdy objął władzę królewską.

[1] No ano sétimo de Jeú, começou Joás a reinar e quarenta anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Zíbia, de Berseba.

[2] Fez Joás o que era reto perante o SENHOR, todos os dias em que o sacerdote Joiada o dirigia.

[3] Tão-somente os altos não se tiraram; e o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

[4] Disse Joás aos sacerdotes: Todo o dinheiro das coisas santas que se trouxer à Casa do SENHOR, a saber, a taxa pessoal, o resgate de pessoas segundo a sua avaliação e todo o dinheiro que cada um trouxer voluntariamente para a Casa do SENHOR,

[5] recebam-no os sacerdotes, cada um dos seus conhecidos; e eles reparem os estragos da casa onde quer que se encontrem.

[6] Sucedeu, porém, que, no ano vigésimo terceiro do rei Joás, os sacerdotes ainda não tinham reparado os estragos da casa.

[7] Então, o rei Joás chamou o sacerdote Joiada e os mais sacerdotes e lhes disse: Por que não reparais os estragos da casa? Agora, pois, não recebais mais dinheiro de vossos conhecidos, mas entregai-o para a reparação dos estragos da casa.

[8] Consentiram os sacerdotes, assim, em não receberem mais dinheiro do povo,

[2] Objął zaś Joasz władzę królewską w siódmym roku panowania Jehu, a panował w Jeruzalemie czterdzieści lat. Matka jego nazywała się Sibia, a pochodziła z Beer-Szeby.

[3] Joasz czynił to, co prawe w oczach Pana, przez całe swoje życie, ponieważ pouczał go kapłan Jehojada.

[4] Jednakże świątynki na wzgórzach nie zostały zniesione; lud w dalszym ciągu składał ofiary i spalał kadzidła na wzgórzach.

Fundusze na odnowienie świątyni

[5] Pewnego razu rzekł Joasz do kapłanów: Wszystkie pieniądze, składane jako święty dar i przynoszone do świątyni Pana, pieniądze wyznaczone według oszacowania jako opłata osobista każdego i wszystkie pieniądze wnoszone dobrowolnie do świątyni Pana,

[6] Wezmą dla siebie kapłani, każdy od swojego znajomego, lecz za to będą naprawiać wszystkie uszkodzenia, jakie tylko wystąpią w świątyni.

[7] Lecz w ciągu dwudziestu trzech lat panowania Joasza kapłani nie naprawiali uszkodzeń świątyni.

[8] Wobec tego król Joasz wezwał kapłana Jehojadę i innych kapłanów i rzekł do nich: Dlaczego nie naprawiacie uszkodzeń świątyni? Teraz więc nie pobierajcie pieniędzy od swoich znajomych, lecz oddawajcie je na naprawę świątyni.

[9] Kapłani na to przystali, że nie będą brać pieniędzy od ludu, ale też nie będą naprawiać uszkodzeń świątyni.

como em não repararem os estragos da casa.

[9] Porém o sacerdote Joiada tomou uma caixa, e lhe fez na tampa um buraco, e a pôs ao pé do altar, à mão direita dos que entravam na Casa do SENHOR; os sacerdotes que guardavam a entrada da porta depositavam ali todo o dinheiro que se trazia à Casa do SENHOR.

[10] Quando viam que já havia muito dinheiro na caixa, o escrivão do rei subia com um sumo sacerdote, e contavam e ensacavam o dinheiro que se achava na Casa do SENHOR.

[11] O dinheiro, depois de pesado, davam nas mãos dos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR; estes pagavam aos carpinteiros e aos edificadores que reparavam a Casa do SENHOR,

[12] como também aos pedreiros e aos cabouqueiros, e compravam madeira e pedras lavradas para repararem os estragos da Casa do SENHOR, e custeavam todo o necessário para a conservação da Casa do SENHOR.

[13] Mas, do dinheiro que se trazia à Casa do SENHOR, não se faziam nem taças de prata, nem espevitadeiras, nem bacias, nem trombetas, nem vaso algum de ouro ou de prata para a Casa do SENHOR.

[14] Porque o davam aos que dirigiam a obra e reparavam com ele a Casa do SENHOR.

[10] Wtedy kapłan Jehojada wziął jedną skrzynię i zrobił w jej wieku otwór, i ustawił ją obok ołtarza z prawej strony wejścia do świątyni Pana; kapłani zaś, strzegący progu, składali tam wszystkie pieniądze, wnoszone do świątyni Pana.

[11] Ilekroć zaś zobaczyli, że w skrzyni jest dużo pieniędzy, przychodził pisarz królewski i arcykapłan, zgarniali i przeliczali pieniądze, które się znalazły w świątyni Pana,

[12] A po odliczeniu dawali pieniądze wykonawcom robót ustanowionym dla świątyni Pana, a ci przekazywali je cieślom i budowniczym, którzy pracowali w świątyni Pana,

[13] I murarzom, i kamieniarzom, i na zakup drzewa, i ciosanego kamienia, na naprawianie uszkodzeń świątyni Pana i na pokrycie kosztów tego, co mogło wyniknąć przy naprawie.

[14] Wszelako z pieniędzy, które wnoszono do świątyni Pana, nie sporządzano dla świątyni Pana srebrnych miednic, szczypiec, kropielnic, trąb ani żadnych przyborów złotych, ani przyborów srebrnych,

[15] Lecz oddawano je wykonawcom robót i ci naprawiali za nie świątynię Pana.

[15] Também não pediam contas aos homens em cujas mãos entregavam aquele dinheiro, para o dar aos que faziam a obra, porque procediam com fidelidade.

[16] Nie rozliczano się z tymi mężami, którzy przekazywali pieniądze do ich rąk, aby je wypłacali wykonawcom robót, gdyż ci postępowali uczciwie.

[16] Mas o dinheiro de oferta pela culpa e o dinheiro de oferta pelos pecados não se traziam à Casa do SENHOR; eram para os sacerdotes.

[17] Lecz opłat z ofiar za winę i opłat z ofiar za grzechy nie wnoszono do świątyni Pana, one przypadały kapłanom.

[17] Então, subiu Hazael, rei da Síria, e pelejou contra Gate, e a tomou; depois, Hazael resolveu marchar contra Jerusalém.

[18] W tym czasie nadciągnął Chazael, król Aramu, uderzył na Gat i zdobył je; następnie Chazael zamierzał wyprawić się na Jeruzalem.

[18] Porém Joás, rei de Judá, tomou todas as coisas santas que Josafá, Jeorão e Acazias, seus pais, reis de Judá, haviam dedicado, como também todo o ouro que se achava nos tesouros da Casa do SENHOR e na casa do rei e os mandou a Hazael, rei da Síria; e este se retirou de Jerusalém.

[19] Wtedy Joasz, król judzki, zebrał wszystkie poświęcone dary, które złożyli jego przodkowie, królowie judzcy: Jehoszafat, Jehoram i Achazjasz oraz swoje własne poświęcone dary i wszystko złoto, jakie się znalazło w skarbcach świątyni Pana i domu królewskiego, i wysłał je Chazaelowi, królowi Aramu, i ten odstąpił od Jeruzalemu.

[19] Quanto aos mais atos de Joás e a tudo o que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[20] Pozostałe zaś sprawy Joasza i wszystko, czego dokonał, jest zapisane w Księdze Dziejów Królów Judzkich.

A conspiração contra o rei Joás

2 Crônicas 24.25-27

[20] Levantaram-se os seus servos, conspiraram e feriram Joás na casa de Milo, que está na descida para Sila.

[21] Dostojnicy jego wystąpili i uknuli spisek, i zabili Joasza w domu w Millo, który jest przy zejściu do Silla.

[21] Porque Jozacar, filho de Simeate, e Jozabade, filho de Somer, seus servos, o feriram, e morreu; e o sepultaram com seus pais na Cidade de Davi. E Amazias, seu filho, reinou em seu lugar.

[22] A byli to Jozakar, syn Szimeata i Jehozabad, syn Szomera, jego dostojnicy. Oni go zabili i tak poniósł śmierć. Pochowano go obok jego ojców w Mieście Dawida, a władzę królewską po nim objął Amasjasz, jego syn.

2 Reis 13

O reinado de Jeoacaz

[1] No vigésimo terceiro ano de Joás, filho de Acazias, rei de Judá, começou a reinar Jeoacaz, filho de Jeú, sobre Israel, em Samaria, e reinou dezessete anos.

[2] E fez o que era mau perante o SENHOR; porque andou nos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel; não se apartou deles.

[3] Pelo que se acendeu contra Israel a ira do SENHOR, o qual os entregou nas mãos de Hazael, rei da Síria, e nas mãos de Ben-Hadade, filho de Hazael, todos aqueles dias.

[4] Porém Jeoacaz fez súplicas diante do SENHOR, e o SENHOR o ouviu; pois viu a opressão com que o rei da Síria atormentava a Israel.

[5] O SENHOR deu um salvador a Israel, de modo que os filhos de Israel saíram de sob o poder dos siros e habitaram, de novo, em seus lares, como dantes.

[6] Contudo, não se apartaram dos pecados da casa de Jeroboão, que fez pecar a Israel, porém andaram neles; e também o poste-ídolo permaneceu em Samaria.

[7] E foi o caso que não se deixaram a Jeoacaz, do exército, senão cinqüenta cavaleiros, dez carros e dez mil homens de pé; porquanto o rei da Síria os havia destruído e feito como o pó, trilhando-os.

II Królewska 13

Jehochaz królem izraelskim

[1] W dwudziestym trzecim roku panowania Joasza, syna Achazjasza, króla judzkiego, objął władzę królewską nad Izraelem w Samarii Jehoachaz, syn Jehu, a panował siedemnaście lat.

[2] Czynił zaś to, co złe w oczach Pana, naśladując grzechy Jeroboama, syna Nebata, w które ten wciągnął Izraela i od nich nie odstępował.

[3] Toteż rozgorzał gniew Pana na Izraela i wydał ich w moc Chazaela, króla Aramu, i w moc Ben-Hadada, syna Chazaela, przez cały ten czas.

[4] Jehoachaz błagał tedy Pana, a Pan go wysłuchał, wejrzał bowiem na udrękę Izraelitów, jaką udręczył ich król Aramu.

[5] Pan dał Izraelowi wybawiciela, tak iż wydostali się spod zwierzchnictwa Aramejczyków. Synowie izraelscy mieszkali zatem w swoich namiotach jak dawniej.

[6] Jednakże nie odstąpili od grzechów rodu Jeroboama, w które ten wciągnął Izraela, owszem trwali w nich, a nawet Aszera utrzymała się w Samarii.

[7] Toteż nie pozostało Jehoachazowi więcej ludu zbrojnego jak tylko pięćdziesięciu jezdnych, dziesięć wozów wojennych i dziesięć tysięcy pieszych, wytracił ich bowiem król Aramu i uczynił z nich jakby proch do deptania.

[8] Ora, os mais atos de Jeoacaz, e tudo o que fez, e o seu poder, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[9] Jeoacaz descansou com seus pais, e o sepultaram em Samaria; e Jeoás, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Jeoás

[10] No trigésimo sétimo ano de Joás, rei de Judá, começou Jeoás, filho de Jeoacaz, a reinar sobre Israel, em Samaria; e reinou dezesseis anos.

[11] Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou de nenhum dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel; porém andou neles.

[12] Quanto aos mais atos de Jeoás, e a tudo o que fez, e ao seu poder, com que pelejou contra Amazias, rei de Judá, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[13] Descansou Jeoás com seus pais, e no seu trono se assentou Jeroboão. Jeoás foi sepultado em Samaria, junto aos reis de Israel.

A profecia final e morte de Eliseu

[14] Estando Eliseu padecendo da enfermidade de que havia de morrer, Jeoás, rei de Israel, desceu a visitá-lo, chorou sobre ele e disse: Meu pai, meu pai! Carros de Israel e seus cavaleiros!

[15] Então, lhe disse Eliseu: Toma um arco e flechas; ele tomou um arco e flechas.

[8] Pozostałe zaś sprawy Jehoachaza i wszystko, czego dokonał, i cała jego potęga opisane są w Księdze Dziejów Królów Izraelskich.

[9] I spoczął Jehoachaz ze swoimi ojcami, i pochowali go w Samarii, a władzę królewską po nim objął Joasz, jego syn.

Jehoasz królem izraelskim

[10] W trzydziestym siódmym roku panowania Joasza, króla judzkiego, objął władzę królewską nad Izraelem w Samarii Jehoasz, syn Jehoachaza, a panował szesnaście lat.

[11] I czynił to, co złe w oczach Pana, nie odstępował od żadnego z grzechów Jeroboama, syna Nebata, w które ten wciągnął Izraela, ale trwał w nich.

[12] Pozostałe zaś sprawy Joasza i wszystko, czego dokonał, i cała jego potęga, z jaką walczył przeciwko Amasjaszowi, królowi judzkiemu, są opisane w Księdze Dziejów Królów Izraelskich.

[13] I spoczął Joasz ze swoimi ojcami, a na jego tronie zasiadł Jeroboam; Joasz zaś został pochowany w Samarii obok królów izraelskich.

Odwiedziny króla Joasza u chorego Elizeusza

[14] Gdy Elizeusz zapadł na chorobę, na którą miał umrzeć, udał się do niego Joasz, król izraelski, i płacząc nad nim, rzekł: Ojcze mój, ojcze mój, rydwanie Izraela i konnico jego!

Ostatnie przepowiednie Elizeusza

[15] Wtedy rzekł do niego Elizeusz: Przynieś łuk i strzały! I przyniósł do niego łuk i strzały.

[16] Disse ao rei de Israel: Retesa o arco; e ele o fez. Então, Eliseu pôs as mãos sobre as mãos do rei.

[16] A potem rzekł do króla izraelskiego: Połóż swoją rękę na łuku! Położył więc swoją rękę. A wtedy Elizeusz złożył swoje ręce na rękach króla,

[17] E disse: Abre a janela para o oriente; ele a abriu. Disse mais Eliseu: Atira; e ele atirou. Prosseguiu: Flecha da vitória do SENHOR! Flecha da vitória contra os siros! Porque ferirás os siros em Afeca, até os consumir.

[17] Potem rzekł: Otwórz okno na wschód. A gdy otworzył, rzekł Elizeusz: Strzelaj! I wystrzelił. A ten rzekł: Strzała zwycięstwa od Pana i strzała zwycięstwa nad Aramem. Pobijesz Aramejczyków pod Afek doszczętnie.

[18] Disse ainda: Toma as flechas. Ele as tomou. Então, disse ao rei de Israel: Atira contra a terra; ele a feriu três vezes e cessou.

[18] Następnie rzekł: Zabierz strzały! A gdy zabrał, rzekł do króla izraelskiego: Uderz nimi o ziemię! I uderzył trzy razy, a potem przestał.

[19] Então, o homem de Deus se indignou muito contra ele e disse: Cinco ou seis vezes a deverias ter ferido; então, feririas os siros até os consumir; porém, agora, só três vezes ferirás os siros.

[19] Wtedy rozgniewał się mąż Boży na niego i rzekł: Należało pięć albo sześć razy uderzyć, wtedy byś pobił Aramejczyków doszczętnie, lecz teraz tylko trzy razy pobijesz Aramejczyków.

Cud u grobu Elizeusza

[20] Morreu Eliseu, e o sepultaram. Ora, bandos dos moabitas costumavam invadir a terra, à entrada do ano.

[20] Potem Elizeusz umarł i pochowano go. Następnego roku wtargnęły do kraju moabskie oddziały najezdnicze.

[21] Sucedeu que, enquanto alguns enterravam um homem, eis que viram um bando; então, lançaram o homem na sepultura de Eliseu; e, logo que o cadáver tocou os ossos de Eliseu, reviveu o homem e se levantou sobre os pés.

[21] Zdarzyło się, że gdy chowano jakiegoś człowieka, zauważono, że właśnie nadciąga oddział najezdniczy. Rzucono wtedy tego człowieka do grobu Elizeusza. A gdy ten człowiek dotknął zwłok Elizeusza, odzyskał życie i wstał o własnych siłach.

Trzykrotne zwycięstwo Izraela nad Aramejczykami

[22] Hazael, rei da Síria, oprimiu a Israel todos os dias de Jeoacaz.

[22] Chazael zaś, król Aramu, gnębił Izraela przez cały czas panowania Jehoachaza.

[23] Porém o SENHOR teve misericórdia de Israel, e se compadeceu dele, e se tornou para ele, por amor da aliança com Abraão,

[23] Pan jednak okazał im łaskę i zmiłował się nad nimi, i zwrócił się znowu ku nim przez wzgląd na swoje przymierze z

Isaque e Jacó; e não o quis destruir e não o lançou ainda da sua presença.

[24] Morreu Hazael, rei da Síria; e Ben-Hadade, seu filho, reinou em seu lugar.

[25] Jeoás, filho de Jeoacaz, retomou as cidades das mãos de Ben-Hadade, que este havia tomado das mãos de Jeoacaz, seu pai, na guerra; três vezes Jeoás o feriu e recuperou as cidades de Israel.

2 Reis 14

O reinado de Amazias, de Judá
2 Crônicas 25.1-4

[1] No segundo ano de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel, começou a reinar Amazias, filho de Joás, rei de Judá.

[2] Tinha vinte e cinco anos quando começou a reinar e vinte e nove reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jeoadã, de Jerusalém.

[3] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, ainda que não como Davi, seu pai; fez, porém, segundo tudo o que fizera Joás, seu pai.

[4] Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

[5] Uma vez confirmado o reino em sua mão, matou os seus servos que tinham assassinado o rei, seu pai.

Abrahamem, Izaakiem i Jakubem; nie chciał ich zgładzić, nie odrzucił ich od swego oblicza aż do teraz.

[24] Gdy zaś umarł Chazael, król Aramu, a władzę królewską po nim objął Ben-Hadad, jego syn,

[25] Jehoasz, syn Jehoachaza, odebrał z powrotem spod władzy Ben-Hadada, syna Chazaela, miasta, które tenże w wyniku wojny zdobył na Jehoachazie, jego ojcu. Joasz pobił go trzykrotnie i odebrał z powrotem miasta izraelskie.

II Królewska 14

Amasjasz królem judzkim

[1] W drugim roku panowania Joasza, syna Joachaza, króla izraelskiego, władzę królewską objął Amasjasz, syn Joasza, króla judzkiego.

[2] Miał dwadzieścia pięć lat, gdy objął władzę królewską, a panował dwadzieścia dziewięć lat w Jeruzalemie. Matka jego nazywała się Jehoadan, a pochodziła z Jeruzalemu.

[3] Czynił on to, co prawe w oczach Pana, chociaż nie tak jak Dawid, jego praojciec; postępował raczej we wszystkim tak, jak jego ojciec Joasz.

[4] Jednak świątynki na wzgórzach nie zostały zniesione i lud w dalszym ciągu składał ofiary na wyżynach i spalał kadzidła.

[5] Gdy wszakże władza królewska w jego ręku się wzmocniła, skazał na śmierć

swoich dostojników, zabójców króla, swego ojca.

6 Porém os filhos dos assassinos não matou, segundo está escrito no Livro da Lei de Moisés, no qual o SENHOR deu ordem, dizendo: Os pais não serão mortos por causa dos filhos, nem os filhos por causa dos pais; cada qual será morto pelo seu próprio pecado.

6 Lecz synów zabójców nie skazał na śmierć, zgodnie z tym, co jest napisane w księdze zakonu Mojżeszowego, gdzie Pan nakazał: Nie poniosą śmierci ojcowie za synów ani synowie nie poniosą śmierci za ojców, lecz każdy za swój grzech śmierć poniesie.

Amazias vence os edomitas

2 Crônicas 25.5-13

7 Ele feriu dez mil edomitas no vale do Sal e tomou a Sela na guerra; e chamou o seu nome Jocteel, até ao dia de hoje.

7 On też w Dolinie Solnej pobił dziesięć tysięcy Edomitów i zdobył w walce Selę i przemianował ją na Jokteel, i tak się nazywa do dnia dzisiejszego.

Amazias derrotado por Jeoás

2 Crônicas 25.17-2

Niepowodzenie Amasjasza w wojnie z królem izraelskim

8 Então, Amazias enviou mensageiros a Jeoás, filho de Jeoacaz, filho de Jeú, rei de Israel, dizendo: Vem, meçamos armas.

8 Wtedy Amasjasz wysłał posłów do Jehoasza, syna Jehoachaza, wnuka Jehu, króla izraelskiego, z takim pozwem: Nuże, zmierzmy się w boju!

9 Porém Jeoás, rei de Israel, respondeu a Amazias, rei de Judá: O cardo que está no Líbano mandou dizer ao cedro que lá está: Dá tua filha por mulher a meu filho; mas os animais do campo, que estavam no Líbano, passaram e pisaram o cardo.

9 Jehoasz zaś, król izraelski, wysłał Amasjaszowi, królowi judzkiemu, taką odpowiedź: Oset, który rośnie na Libanie, wysyła do cedru, który rośnie na Libanie, takie wezwanie: Daj swą córkę mojemu synowi za żonę; lecz zwierz dziki, który jest na Libanie, przejdzie się po oście i zdepcze go.

10 Na verdade, feriste os edomitas, e o teu coração se ensoberbeceu; gloria-te disso e fica em casa; por que provocarias o mal para caíres tu, e Judá, contigo?

10 Że na głowę pobiłeś Edomitów, serce twoje wzbiło cię w pychę; chlub się do woli, ale pozostań w swoim domu, po co wyzywasz nieszczęście, przecież upadniesz ty i Juda wraz z tobą.

11 Mas Amazias não quis atendê-lo. Subiu, então, Jeoás, rei de Israel, e Amazias, rei

11 Amasjasz jednak nie usłuchał, wobec czego Jehoasz, król izraelski, nadciągnął i

de Judá, e mediram armas em Bete-Semes, que está em Judá.

zmierzyli się w boju on i Amasjasz, król judzki, w Bet-Szemesz, które należy do Judy.

[12] Judá foi derrotado diante de Israel, e fugiu cada um para sua casa.

[12] Lecz Judejczycy zostali pobici przez Izraelitów i uciekli, każdy do swego namiotu,

[13] Jeoás, rei de Israel, prendeu Amazias, rei de Judá, filho de Joás, filho de Acazias, em Bete-Semes; e veio a Jerusalém, cujo muro ele rompeu desde a Porta de Efraim até à Porta da Esquina, quatrocentos côvados.

[13] Amasjasza zaś, króla judzkiego, syna Jehoasza, wnuka Achazjasza, wziął do niewoli Jehoasz, król izraelski, w Bet-Szemesz, po czym przybył do Jeruzalemu i zrobił wyłom na czterysta łokci w murze jeruzalemskim od bramy efraimskiej aż do bramy narożnej.

[14] Tomou todo o ouro, e a prata, e todos os utensílios que se acharam na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei, como também reféns; e voltou para Samaria.

[14] A zabrawszy wszystko złoto i srebro, wszystkie naczynia znajdujące się w świątyni Pana i w skarbcach domu królewskiego oraz zakładników, powrócił do Samarii.

A morte de Jeoás, rei de Israel

[15] Ora, os mais atos de Jeoás, o que fez, o seu poder e como pelejou contra Amazias, rei de Judá, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[15] Pozostałe zaś sprawy Jehoasza, których dokonał, i jego potęga, i to, że prowadził wojnę z Amasjaszem, królem judzkim, jest opisane w Księdze Dziejów Królów Izraelskich.

[16] Descansou Jeoás com seus pais e foi sepultado em Samaria, junto aos reis de Israel; e Jeroboão, seu filho, reinou em seu lugar.

[16] I spoczął Jehoasz ze swoimi ojcami, i został pochowany w Samarii obok królów izraelskich, a władzę królewską po nim objął Jeroboam, jego syn.

A morte de Amazias, rei de Judá
2 Crônicas 25.25-28

[17] Amazias, filho de Joás, rei de Judá, viveu quinze anos depois da morte de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel.

[17] Amasjasz zaś, syn Joasza, króla judzkiego, żył po śmierci Jehoasza, syna Jehoachaza, króla izraelskiego, piętnaście lat.

[18] Ora, os mais atos de Amazias, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[18] Pozostałe zaś sprawy Amasjasza są opisane w Księdze Dziejów Królów Judzkich.

[19] Conspiraram contra ele em Jerusalém, e ele fugiu para Laquis; porém enviaram após ele homens até Laquis; e o mataram ali.

[20] Trouxeram-no sobre cavalos e o sepultaram em Jerusalém, junto a seus pais, na Cidade de Davi.

[21] Todo o povo de Judá tomou a Uzias, que era de dezesseis anos, e o constituiu rei em lugar de Amazias, seu pai.

[22] Ele edificou a Elate e a restituiu a Judá, depois que o rei descansou com seus pais.

O reinado de Jeroboão II, de Israel

[23] No décimo quinto ano de Amazias, filho de Joás, rei de Judá, começou a reinar em Samaria Jeroboão, filho de Jeoás, rei de Israel; e reinou quarenta e um anos.

[24] Fez o que era mau perante o SENHOR; jamais se apartou de nenhum dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[25] Restabeleceu ele os limites de Israel, desde a entrada de Hamate até ao mar da Planície, segundo a palavra do SENHOR, Deus de Israel, a qual falara por intermédio de seu servo Jonas, filho de Amitai, o profeta, o qual era de Gate-Hefer.

[26] Porque viu o SENHOR que a aflição de Israel era mui amarga, porque não havia nem escravo, nem livre, nem quem socorresse a Israel.

[27] Ainda não falara o SENHOR em apagar o nome de Israel de debaixo do céu; porém

[19] Gdy zaś w Jeruzalemie uknuto przeciwko niemu spisek, schronił się w Lakisz; lecz wysłano za nim pościg do Lakisz i tam go pozbawiono życia.

[20] Potem przywieziono go końmi i został pochowany w Jeruzalemie obok swoich ojców w Mieście Dawida.

[21] Cały zaś lud judzki wziął Azariasza, a miał on wtedy szesnaście lat, i obwołali go królem po jego ojcu Amasjaszu.

[22] On to odbudował Elat i przyłączył go z powrotem do Judy, gdy król spoczął ze swoimi ojcami.

Jeroboam II królem izraelskim

[23] W piętnastym roku panowania Amasjasza, syna Joasza, króla judzkiego, objął władzę królewską w Samarii Jeroboam, syn Joasza, króla izraelskiego, a panował czterdzieści jeden lat.

[24] A czynił to, co złe w oczach Pana, nie odstąpił od żadnego z grzechów Jeroboama, syna Nebata, w które on wciągnął Izraela.

[25] Lecz przywrócił Izraelowi granice ciągnące się od wejścia do Chamat aż do Morza Stepowego, zgodnie ze słowem Pana, Boga izraelskiego, które wypowiedział przez swojego sługę Jonasza, syna Amittaja, proroka z Gat-Chefer.

[26] Wejrzał bowiem Pan na niedolę Izraela, niezwykle gorzką, tak iż nie było już ani niewolnego, ani wolnego, nie było, kto by Izraelowi przyszedł z pomocą.

[27] Lecz ponieważ Pan nie zamyślał wymazać imienia Izraela z powierzchni

os livrou por intermédio de Jeroboão, filho de Jeoás.

[28] Quanto aos mais atos de Jeroboão, tudo quanto fez, o seu poder, como pelejou e como reconquistou Damasco e Hamate, pertencentes a Judá, para Israel, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[29] Descansou Jeroboão com seus pais, com os reis de Israel; e Zacarias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 15

O reinado de Azarias, de Judá
2 Crônicas 26.1-15

[1] No vigésimo sétimo ano de Jeroboão, rei de Israel, começou a reinar Azarias, filho de Amazias, rei de Judá.

[2] Tinha dezesseis anos quando começou a reinar e cinqüenta e dois anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jecolias, de Jerusalém.

[3] Ele fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Amazias, seu pai.

[4] Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

Azarias é atacado de lepra
2 Crônicas 26.16-23

[5] O SENHOR feriu ao rei, e este ficou leproso até ao dia da sua morte e habitava numa casa separada. Jotão, filho do rei, tinha o cargo da casa e governava o povo da terra.

ziemi, przeto wyratował ich przez Jeroboama, syna Joasza.

[28] Pozostałe zaś sprawy Jeroboama i wszystko, czego dokonał, i jego potęga, z jaką prowadził wojny i jak przywrócił Izraelowi Damaszek i Chamat, które należały do Judy, opisane jest w Księdze Dziejów Królów Izraelskich.

[29] I spoczął Jeroboam ze swoimi ojcami, królami izraelskimi, a władzę królewską po nim objął jego syn, Zachariasz.

II Królewska 15

Azariasz (Uzjasz) królem judzkim

[1] W dwudziestym siódmym roku panowania Jeroboama, króla izraelskiego, objął władzę królewską Azariasz, syn Amasjasza, króla judzkiego.

[2] Miał szesnaście lat, gdy został królem, a panował w Jeruzalemie pięćdziesiąt dwa lata. Matka jego nazywała się Jekolia, a pochodziła z Jeruzalemu,

[3] Czynił on to, co prawe w oczach Pana, wszystko tak samo, jak jego ojciec Amasjasz.

[4] Jednak świątynki na wyżynach nie zostały zniesione i lud w dalszym ciągu składał na wyżynach ofiary i spalał kadzidła.

[5] Lecz Pan nawiedził króla trądem i był trędowaty aż do swojej śmierci, toteż mieszkał w domu odosobnionym, zaś Jotam, syn króla, sprawował

zwierzchnictwo nad domem i sądził lud pospolity.

[6] Ora, os mais atos de Azarias e tudo o que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[6] Pozostałe zaś sprawy Azariasza i wszystko, czego dokonał, jest opisane w Księdze Dziejów Królów Judzkich.

[7] Descansou Azarias com seus pais, e o sepultaram junto a seus pais, na Cidade de Davi; e Jotão, seu filho, reinou em seu lugar.

[7] I spoczął Azariasz (Uzjasz) ze swoimi ojcami, i pochowano go obok jego ojców w Mieście Dawida, a władzę królewską po nim objął Jotam, jego syn.

O reinado de Zacarias, de Israel

Zachariasz królem izraelskim

[8] No trigésimo oitavo ano de Azarias, rei de Judá, reinou Zacarias, filho de Jeroboão, sobre Israel, em Samaria, seis meses.

[8] W trzydziestym ósmym roku panowania Azariasza, króla judzkiego, objął władzę królewską nad Izraelem w Samarii Zachariasz, syn Jeroboama, a panował sześć miesięcy.

[9] Fez o que era mau perante o SENHOR, como tinham feito seus pais; não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[9] Czynił zaś to, co złe w oczach Pana, tak samo jak to czynili jego ojcowie, nie odstąpił od grzechów Jeroboama, syna Nebata, w które on wciągnął Izraela.

Kolejni królowie izraelscy uzurpatorzy: Szallum, Menachem, Pekachiasz i Pekach

[10] Salum, filho de Jabes, conspirou contra ele, feriu-o diante do povo, matou-o e reinou em seu lugar.

[10] Przeciwko niemu uknuł spisek Szallum, syn Jabesza, dokonał na niego zamachu w Jibleam, pozbawił go życia i sam został po nim królem.

[11] Quanto aos mais atos de Zacarias, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

[11] A pozostałe sprawy Zachariasza są opisane w Księdze Dziejów Królów Izraelskich.

[12] Esta foi a palavra que o SENHOR falou a Jeú: Teus filhos, até à quarta geração, se assentarão no trono de Israel. E assim sucedeu.

[12] Na nim spełniło się słowo Pana, które wypowiedział do Jehu, mówiąc: Do czwartego pokolenia zasiadać będą twoi potomkowie na tronie Izraela. Tak się też stało.

O reinado de Salum, de Israel

[13] Salum, filho de Jabes, começou a reinar no trigésimo nono ano de Uzias, rei de

[13] Szallum tedy, syn Jabesza, objął władzę królewską w trzydziestym dziewiątym

Judá; e reinou durante um mês em Samaria.

14 Subindo de Tirza, Menaém, filho de Gadi, veio a Samaria, feriu ali a Salum, filho de Jabes, matou-o e reinou em seu lugar.

15 Quanto aos mais atos de Salum e a conspiração que fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

16 Então, Menaém feriu a Tifsa e todos os que nela havia, como também seus limites desde Tirza. Porque não lha abriram, a devastou e todas as mulheres grávidas fez rasgar pelo ventre.

O reinado de Menaém, de Israel

17 Desde o trigésimo nono ano de Azarias, rei de Judá, Menaém, filho de Gadi, começou a reinar sobre Israel e reinou dez anos em Samaria.

18 Fez o que era mau perante o SENHOR; todos os seus dias, não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

19 Então, veio Pul, rei da Assíria, contra a terra; Menaém deu a Pul mil talentos de prata, para que este o ajudasse a consolidar o seu reino.

20 Menaém arrecadou este dinheiro de Israel para pagar ao rei da Assíria, de todos os poderosos e ricos, cinqüenta siclos de prata por cabeça; assim, voltou o

roku panowania Uzjasza, króla judzkiego, a panował w Samarii miesiąc.

14 Nadciągnął wtedy Menachem, syn Gadiego z Tirsy, a gdy przyszedł do Samarii, zabił Szalluma, syna Jabesza, w Samarii, a pozbawiwszy go życia, objął po nim władzę królewską.

15 Pozostałe sprawy Szalluma, mianowicie spisek, jaki uknuł, są opisane w Księdze Dziejów Królów Izraelskich.

16 Wtedy to Menachem spustoszył Tappuach wraz ze wszystkim, co w nim było, i cały jego okrąg od strony Tirsy, dlatego że nie otworzono mu bram, zniszczył je całe, a niewiastom brzemiennym kazał porozcinać brzuchy.

17 W trzydziestym dziewiątym roku panowania Azariasza, króla judzkiego, objął władzę królewską nad Izraelem Menachem, syn Gadiego, a panował dziesięć lat w Samarii.

18 Czynił zaś to, co złe w oczach Pana, nie odstąpił od grzechów Jeroboama, syna Nebata, w które on wciągnął Izraela.

19 Gdy za jego czasów napadł kraj Pul, król asyryjski, Menachem dał Pulowi tysiąc talentów srebra, aby go popierał i utwierdził przez to władzę królewską w jego ręku.

20 Menachem ściągnął te pieniądze od Izraelitów, od wszystkich zamożnych, aby móc je dać królowi asyryjskiemu, po pięćdziesiąt sykli srebra od każdego. Toteż

rei da Assíria e não se demorou ali na terra.

[21] Quanto aos mais atos de Menaém e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[22] Descansou Menaém com seus pais; e Pecaías, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Pecaías, de Israel

[23] No qüinquagésimo ano de Azarias, rei de Judá, começou a reinar Pecaías, filho de Menaém; e reinou sobre Israel, em Samaria, dois anos.

[24] Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[25] Peca, seu capitão, filho de Remalias, conspirou contra ele e o feriu em Samaria, na fortaleza da casa do rei, juntamente com Argobe e com Arié; com Peca estavam cinqüenta homens dos gileaditas; Peca o matou e reinou em seu lugar.

[26] Quanto aos mais atos de Pecaías e a tudo quanto fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

O reinado de Peca, de Israel

[27] No qüinquagésimo segundo ano de Azarias, rei de Judá, começou a reinar Peca, filho de Remalias, e reinou sobre Israel, em Samaria, vinte anos.

król asyryjski zawrócił i nie pozostał tam w kraju.

[21] Pozostałe zaś sprawy Menachema i wszystko, czego dokonał, jest opisane w Księdze Dziejów Królów Izraelskich.

[22] I spoczął Menachem ze swoimi ojcami, a władzę królewską po nim objął Pekachiasz, jego syn.

[23] W pięćdziesiątym roku panowania Azariasza, króla judzkiego, objął władzę królewską nad Izraelem Pekachiasz, syn Menachema, a panował w Samarii dwa lata.

[24] Czynił zaś to, co złe w oczach Pana, nie odstąpił od grzechów Jeroboama, syna Nebata, w które on wciągnął Izraela.

[25] Przeciwko niemu uknuł spisek Pekach, syn Remaliasza, jego adiutant, i zabił go w Samarii w warowni domu królewskiego z Argobem i Arią, mając przy sobie pięćdziesięciu ludzi z Gileadczyków. Pozbawiwszy go życia, objął po nim władzę królewską.

[26] Pozostałe zaś sprawy Pekachiasza i wszystko, czego dokonał, jest zapisane w Księdze Dziejów Królów Izraelskich.

[27] W pięćdziesiątym drugim roku panowania Azariasza, króla judzkiego, objął władzę królewską nad Izraelem Pekach, syn Remaliasza, i panował w Samarii dwadzieścia lat.

[28] Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.
[29] Nos dias de Peca, rei de Israel, veio Tiglate-Pileser, rei da Assíria, e tomou a Ijom, a Abel-Bete-Maaca, a Janoa, a Quedes, a Hazor, a Gileade e à Galiléia, a toda a terra de Naftali, e levou os seus habitantes para a Assíria.

[30] Oseias, filho de Elá, conspirou contra Peca, filho de Remalias, e o feriu, e o matou, e reinou em seu lugar, no vigésimo ano de Jotão, filho de Uzias.

[31] Quanto aos mais atos de Peca e a tudo quanto fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

O reinado de Jotão, de Judá

2 Crônicas 27.1-9

[32] No ano segundo de Peca, filho de Remalias, rei de Israel, começou a reinar Jotão, filho de Uzias, rei de Judá.

[33] Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jerusa, filha de Zadoque.
[34] Fez o que era reto perante o SENHOR; e em tudo procedeu segundo fizera Uzias, seu pai.

[35] Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos. Ele edificou a Porta de Cima da Casa do SENHOR.

[28] Czynił zaś to, co złe w oczach Pana, nie odstąpił od grzechów Jeroboama, syna Nebata, w które on wciągnął Izraela.
[29] Za czasów Pekacha, króla izraelskiego, nadciągnął Tiglat-Pileser, król asyryjski, i zająwszy Ijjon i Abel-Bet-Maakę, Janoach i Kadesz, Chaser, Gilead i Galileę oraz całą ziemię Naftaliego, uprowadził ludność do niewoli do Asyrii.
[30] Przeciwko Pekachowi, synowi Remaliasza, uknuł spisek Hoszea, syn Eli i zabił go, a pozbawiwszy go życia, objął po nim władzę królewską w dwudziestym roku panowania Jotama, syna Uzjasza.
[31] Pozostałe zaś sprawy Pekacha i wszystko, czego dokonał, jest opisane w Księdze Dziejów Królów Izraelskich.

Jotam, syn Uzjasza, królem judzkim

[32] W drugim roku panowania Pekacha, syna Remaliasza, króla izraelskiego, objął władzę królewską Jotam, syn Uzjasza, króla judzkiego.
[33] Miał dwadzieścia pięć lat, gdy objął władzę królewską, a panował szesnaście lat w Jeruzalemie. Matka jego nazywała się Jeruszam, a była córką Sadoka.
[34] Czynił on to, co prawe w oczach Pana, wszystko tak, jak czynił Uzjasz, jego ojciec.
[35] Jednak świątynki na wyżynach nie zostały zniesione i lud w dalszym ciągu składał na wyżynach ofiary i spalał kadzidła. On to zbudował górną bramę świątyni Pana.

[36] Quanto aos mais atos de Jotão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?
[37] Naqueles dias, começou o SENHOR a enviar contra Judá a Rezim, rei da Síria, e a Peca, filho de Remalias.

[38] Descansou Jotão com seus pais e foi sepultado junto a seus pais, na Cidade de Davi, seu pai. Em seu lugar reinou Acaz, seu filho.

[36] Pozostałe zaś sprawy Jotama i wszystko, czego dokonał, opisane jest w Księdze Dziejów Królów Judzkich.
[37] W tych czasach Pan zaczął nasyłać na Judę Resyna, króla Aramu, i Pekacha, syna Remaliasza.
[38] I spoczął Jotam ze swoimi ojcami i został pochowany obok swoich ojców w Mieście Dawida, swego praojca, władzę zaś królewską po nim objął Achaz, jego syn.

2 Reis 16

O reinado de Acaz, de Judá
2 Crônicas 28.1-4

[1] No décimo sétimo ano de Peca, filho de Remalias, começou a reinar Acaz, filho de Jotão, rei de Judá.

[2] Tinha Acaz vinte anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém. Não fez o que era reto perante o SENHOR, seu Deus, como Davi, seu pai.
[3] Porque andou no caminho dos reis de Israel e até queimou a seu filho como sacrifício, segundo as abominações dos gentios, que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel.
[4] Também sacrificou e queimou incenso nos altos e nos outeiros, como também debaixo de toda árvore frondosa.

Acaz pede socorro aos assírios

[5] Então, subiu Rezim, rei da Síria, com Peca, filho de Remalias, rei de Israel, a Jerusalém para pelejarem contra ela;

II Królewska 16

Panowanie Achaza, króla judzkiego

[1] W siedemnastym roku panowania Pekacha, syna Remaliasza, objął władzę królewską Achaz, syn Jotama, króla judzkiego.
[2] Achaz miał dwadzieścia lat, gdy objął władzę królewską, a panował szesnaście lat w Jeruzalemie. Lecz nie czynił tego, co prawe w oczach Pana, Boga jego, jak Dawid jego praojciec.
[3] Kroczył raczej drogą królów izraelskich, a nawet własnego syna oddał na spalenie, jak to było ohydnym zwyczajem narodów, które Pan wytępił przed synami izraelskimi.
[4] Składał też ofiary krwawe i spalał kadzidło na wyżynach i na wzgórzach, i pod każdym zielonym drzewem.

[5] Wtedy Resin, król Aramu, i Pekach, syn Remaliasza, król izraelski, nadciągnęli pod Jeruzalem w celach wojennych i oblegli Achaza, lecz nie mogli go pokonać.

cercaram Acaz, porém não puderam prevalecer contra ele.

6 Naquele tempo, Rezim, rei da Síria, restituiu Elate à Síria e lançou fora dela os judeus; os siros vieram a Elate e ficaram habitando ali até ao dia de hoje.

7 Acaz enviou mensageiros a Tiglate-Pileser, rei da Assíria, dizendo: Eu sou teu servo e teu filho; sobe e livra-me do poder do rei da Síria e do poder do rei de Israel, que se levantam contra mim.

8 Tomou Acaz a prata e o ouro que se acharam na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei e mandou de presente ao rei da Assíria.

9 O rei da Assíria lhe deu ouvidos, subiu contra Damasco, tomou-a, levou o povo para Quir e matou a Rezim.

A idolatria de Acaz
2 Crônicas 28.22-25

10 Então, o rei Acaz foi a Damasco, a encontrar-se com Tiglate-Pileser, rei da Assíria; e, vendo ali um altar, enviou dele ao sacerdote Urias a planta e o modelo, segundo toda a sua obra.

11 Urias, o sacerdote, edificou um altar segundo tudo o que o rei Acaz tinha ordenado de Damasco; assim o fez o sacerdote Urias, antes que o rei Acaz viesse de Damasco.

6 W tym to czasie Resin, król Aramu, przywrócił Edomitom zwierzchnictwo nad Elat i wypędził z Elat Judejczyków, Edomici zaś weszli do Elat i osiedlili się tam aż do dnia dzisiejszego.

7 Wtedy Achaz wysłał posłów do Tiglat-Pilesera, króla asyryjskiego, z takim oświadczeniem: Jestem twoim sługą i twoim synem. Wyrusz więc i wyzwól mnie z ręki króla aramejskiego i z ręki króla izraelskiego, którzy powstali przeciwko mnie.

8 Achaz wziął też srebro i złoto znajdujące się w świątyni Pana i w skarbcach domu królewskiego i posłał je w darze królowi asyryjskiemu.

9 Król asyryjski wysłuchał go i wyruszył pod Damaszek, zdobył go i uprowadził jego mieszkańców do Kir, Resina zaś pozbawił życia.

10 A gdy król Achaz wyruszył do Damaszku, aby się spotkać z Tiglat-Pileserem, królem asyryjskim, zobaczył ołtarz, który był w Damaszku. Przesłał więc król Achaz do kapłana Uriasza podobiznę tego ołtarza wraz z planem całej jego budowy.

11 Kapłan Uriasz kazał wznieść ołtarz całkowicie według planu, jaki król Achaz przysłał z Damaszku; takim kazał go sporządzić kapłan Uriasz, zanim nadciągnął Achaz z Damaszku.

[12] Vindo, pois, de Damasco o rei, viu o altar, chegou-se a ele e nele sacrificou.

[13] Queimou o seu holocausto e a sua oferta de manjares, derramou a sua libação e aspergiu o sangue das suas ofertas pacíficas naquele altar.

[14] Porém o altar de bronze, que estava perante o SENHOR, tirou ele de diante da casa, de entre o seu altar e a Casa do SENHOR e o pôs ao lado do seu altar, do lado norte.

[15] Ordenou também o rei Acaz ao sacerdote Urias, dizendo: Queima, no grande altar, o holocausto da manhã, como também a oferta de manjares da tarde, e o holocausto do rei, e a sua oferta de manjares, e o holocausto de todo o povo da terra, e a sua oferta de manjares, e as suas libações; todo sangue dos holocaustos e todo sangue dos sacrifícios aspergirás nele; porém o altar de bronze ficará para a minha deliberação posterior.

[16] Fez Urias, o sacerdote, segundo tudo quanto o rei Acaz lhe ordenara.

[17] O rei Acaz cortou os painéis dos suportes, e de cima deles tomou a pia, e o mar, tirou-o de sobre os bois de bronze, que estavam debaixo dele, e o pôs sobre um pavimento de pedra.

[18] Também o passadiço coberto para uso no sábado, que edificaram na casa, e a entrada real pelo lado de fora retirou da

[12] A gdy król przybył z Damaszku i zobaczył ołtarz, zbliżył się do ołtarza i wstąpił nań,

[13] Następnie puścił z dymem swoją ofiarę całopalną i ofiarę z pokarmów, wylał swoją ofiarę z płynów i pokropił ołtarz krwią swoich ofiar pojednania.

[14] Ołtarz miedziany zaś, który stał przed Panem, kazał usunąć z przedniej części świątyni, z miejsca pomiędzy nowym ołtarzem a między świątynią Pana i ustawić po stronie północnej tego ołtarza.

[15] Król Achaz dał też kapłanowi Uriaszowi taki rozkaz: Na ołtarzu wielkim puszczaj z dymem poranną całopalną ofiarę i wieczorną ofiarę z pokarmów, całopalną ofiarę króla i jego ofiarę z pokarmów, i całopalną ofiarę całego ludu pospolitego oraz ich ofiarę z pokarmów i ich ofiary z płynów; będziesz go też skrapiał wszelką krwią z ofiar całopalnych i wszelką krwią z ofiar krwawych. Sprawę zaś ołtarza miedzianego rozpatrzę osobiście.

[16] Kapłan Uriasz uczynił wszystko tak, jak mu rozkazał król Achaz.

[17] Następnie król Achaz kazał poprzerzynać listwy podstawek i usunąć znad nich umywalnię; kazał też zdjąć kadź na wodę sponad miedzianych wołów, które były pod nią, i postawić ją na posadzce kamiennej.

[18] Kazał również przebudować krytą halę sabatową, którą zbudowano przy świątyni, i zewnętrzne przejście dla króla

Casa do SENHOR, por causa do rei da Assíria.

A morte de Acaz
2 Crônicas 28.26-27

[19] Quanto aos mais atos de Acaz e ao que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[20] Descansou Acaz com seus pais e foi sepultado junto a seus pais, na Cidade de Davi; e Ezequias, seu filho, reinou em seu lugar.

przy świątyni, przez wzgląd na króla asyryjskiego.

[19] Pozostałe zaś sprawy Achaza, których dokonał, opisane są w Księdze Dziejów Królów Judzkich.

[20] I spoczął Achaz ze swoimi ojcami, i został pochowany obok swoich ojców w Mieście Dawida, a władzę królewską po nim objął Hiskiasz, jego syn.

2 Reis 17

O reinado de Oseias, de Israel

[1] No ano duodécimo de Acaz, rei de Judá, começou a reinar Oseias, filho de Elá; e reinou sobre Israel, em Samaria, nove anos.

[2] Fez o que era mau perante o SENHOR; contudo, não como os reis de Israel que foram antes dele.

A queda de Samaria e o cativeiro de Israel

[3] Contra ele subiu Salmaneser, rei da Assíria; Oseias ficou sendo servo dele e lhe pagava tributo.

[4] Porém o rei da Assíria achou Oseias em conspiração, porque enviara mensageiros a Sô, rei do Egito, e não pagava tributo ao rei da Assíria, como dantes fazia de ano em ano; por isso, o rei da Assíria o encerrou em grilhões, num cárcere.

[5] Porque o rei da Assíria passou por toda a terra, subiu a Samaria e a sitiou por três anos.

[6] No ano nono de Oseias, o rei da Assíria tomou a Samaria e transportou a Israel

II Królewska 17

Zdobycie Samarii i upadek państwa izraelskiego za króla Ozeasza

[1] W dwudziestym roku panowania Achaza, króla judzkiego, objął władzę królewską nad Izraelem w Samarii Ozeasz, syn Eli, a panował dziewięć lat.

[2] Czynił on to, co złe w oczach Pana, jednakże nie tak, jak królowie izraelscy, którzy byli przed nim.

[3] Przeciwko niemu nadciągnął Salmanasar, król asyryjski, i Ozeasz został jego lennikiem, i płacił mu daninę.

[4] Gdy jednak król asyryjski wykrył spisek Ozeasza, polegający na tym, że wysłał on posłów do króla egipskiego So i przestał płacić rokrocznie daninę królowi asyryjskiemu, kazał go król asyryjski pojmać i wtrącił go w kajdanach do więzienia.

[5] Po czym król asyryjski najechał cały kraj, ruszył na Samarię i oblegał ją przez trzy lata.

[6] W dziewiątym roku panowania Ozeasza król asyryjski zdobył Samarię, uprowadził

para a Assíria; e os fez habitar em Hala, junto a Habor e ao rio Gozã, e nas cidades dos medos.

A causa do cativeiro

[7] Tal sucedeu porque os filhos de Israel pecaram contra o SENHOR, seu Deus, que os fizera subir da terra do Egito, de debaixo da mão de Faraó, rei do Egito; e temeram a outros deuses.

[8] Andaram nos estatutos das nações que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel e nos costumes estabelecidos pelos reis de Israel.

[9] Os filhos de Israel fizeram contra o SENHOR, seu Deus, o que não era reto; edificaram para si altos em todas as suas cidades, desde as atalaias dos vigias até à cidade fortificada.

[10] Levantaram para si colunas e postes-ídolos, em todos os altos outeiros e debaixo de todas as árvores frondosas.

[11] Queimaram ali incenso em todos os altos, como as nações que o SENHOR expulsara de diante deles; cometeram ações perversas para provocarem o SENHOR à ira

[12] e serviram os ídolos, dos quais o SENHOR lhes tinha dito: Não fareis estas coisas.

[13] O SENHOR advertiu a Israel e a Judá por intermédio de todos os profetas e de todos os videntes, dizendo: Voltai-vos dos vossos maus caminhos e guardai os meus mandamentos e os meus estatutos, segundo toda a Lei que prescrevi a vossos

Izraela do Asyrii i osadził ich tam w Chalach i nad Chaborem, rzeką Gozanu i w miastach medyjskich.

Przyczyny upadku państwa izraelskiego

[7] A stało się tak, ponieważ synowie izraelscy grzeszyli przeciwko Panu, Bogu swemu, który ich wyprowadził z ziemi egipskiej, spod władzy faraona, króla egipskiego, a czcili obcych bogów,

[8] A postępowali według zwyczajów tych narodów, które Pan wypędził sprzed oblicza synów izraelskich, oraz tych, jakie wprowadzili królowie izraelscy.

[9] Wymyślili też synowie izraelscy rzeczy niewłaściwe o Panu, Bogu swoim, pobudowali sobie świątynki na wzgórzach we wszystkich swoich miejscowościach, począwszy od baszty strażniczej aż do grodu warownego;

[10] I nastawiali sobie słupów i posągów Aszery na każdym wyniosłym pagórku i pod każdym zielonym drzewem;

[11] I spalali tam we wszystkich świątynkach na wyżynach kadzidła jak ludy, które Pan uprowadził przed nimi do niewoli; popełniali złe czyny, pobudzając Pana do gniewu.

[12] Czcili też bałwany, o których powiedział im Pan: Nie czyńcie tego.

[13] A chociaż Pan ostrzegał Izraela i Judę przez wszystkich swoich proroków, przez wszystkich jasnowidzów, mówiąc: Zawróćcie ze swoich błędnych dróg i przestrzegajcie moich przykazań i ustaw zgodnie z całym zakonem, jaki nadałem

pais e que vos enviei por intermédio dos meus servos, os profetas.

[14] Porém não deram ouvidos; antes, se tornaram obstinados, de dura cerviz como seus pais, que não creram no SENHOR, seu Deus.

[15] Rejeitaram os estatutos e a aliança que fizera com seus pais, como também as suas advertências com que protestara contra eles; seguiram os ídolos, e se tornaram vãos, e seguiram as nações que estavam em derredor deles, das quais o SENHOR lhes havia ordenado que não as imitassem.

[16] Desprezaram todos os mandamentos do SENHOR, seu Deus, e fizeram para si imagens de fundição, dois bezerros; fizeram um poste-ídolo, e adoraram todo o exército do céu, e serviram a Baal.

[17] Também queimaram a seus filhos e a suas filhas como sacrifício, deram-se à prática de adivinhações e criam em agouros; e venderam-se para fazer o que era mau perante o SENHOR, para o provocarem à ira.

[18] Pelo que o SENHOR muito se indignou contra Israel e o afastou da sua presença; e nada mais ficou, senão a tribo de Judá.

[19] Também Judá não guardou os mandamentos do SENHOR, seu Deus; antes, andaram nos costumes que Israel introduziu.

[20] Pelo que o SENHOR rejeitou a toda a descendência de Israel, e os afligiu, e os entregou nas mãos dos despojadores, até que os expulsou da sua presença.

waszym ojcom i przekazałem wam przez moje sługi, proroków,

[14] Oni jednak nie słuchali i stwardniał ich kark, jak kark ich ojców, którzy nie zaufali Panu, Bogu swemu.

[15] Owszem, wzgardzili jego ustawami i jego przymierzem, jakie zawarł z ich ojcami, i przestrogami, jakimi ich ostrzegał, i poszli za marnością, i sami stali się marnością - jak ludy okoliczne, o których nakazał im Pan, aby nie postępowali tak, jak one.

[16] Odrzucili wszystkie przykazania Pana, Boga swego, i sporządzili sobie dwa odlewane cielce, sporządzili sobie posąg Aszery i oddawali pokłon całemu zastępowi niebieskiemu, i służyli Baalowi.

[17] Oddawali też na spalenie swoich synów i swoje córki i uprawiali czarodziejstwo i wróżbiarstwo, i całkowicie się zaprzedali, czyniąc to, co złe w oczach Pana i pobudzając go do gniewu.

[18] Oburzył się więc Pan bardzo na Izraela i odrzucił ich sprzed swego oblicza, tak iż pozostało tylko samo plemię judzkie.

[19] Ale i Judejczycy nie przestrzegali przykazań Pana, Boga swego, a poszli za zwyczajami Izraela, jakie ten wprowadził.

[20] Toteż Pan wzgardził całym rodem Izraela i upokorzył ich, i wydał ich w moc grabieżców, odrzuciwszy ich całkiem od siebie.

[21] Pois, quando ele rasgou a Israel da casa de Davi, e eles fizeram rei a Jeroboão, filho de Nebate, Jeroboão apartou a Israel de seguir o SENHOR e o fez cometer grande pecado.

[22] Assim, andaram os filhos de Israel em todos os pecados que Jeroboão tinha cometido; nunca se apartaram deles,

[23] até que o SENHOR afastou a Israel da sua presença, como falara pelo ministério de todos os seus servos, os profetas; assim, foi Israel transportado da sua terra para a Assíria, onde permanece até ao dia de hoje.

O rei da Assíria renova a população de Samaria

[24] O rei da Assíria trouxe gente de Babilônia, de Cuta, de Ava, de Hamate e de Sefarvaim e a fez habitar nas cidades de Samaria, em lugar dos filhos de Israel; tomaram posse de Samaria e habitaram nas suas cidades.

[25] A princípio, quando passaram a habitar ali, não temeram o SENHOR; então, mandou o SENHOR para o meio deles leões, os quais mataram a alguns do povo.

[26] Pelo que se disse ao rei da Assíria: As gentes que transportaste e fizeste habitar nas cidades de Samaria não sabem a maneira de servir o deus da terra; por isso, enviou ele leões para o meio delas, os quais as matam, porque não sabem como servir o deus da terra.

[27] Então, o rei da Assíria mandou dizer: Levai para lá um dos sacerdotes que de lá trouxestes; que ele vá, e lá habite, e lhes ensine a maneira de servir o deus da terra.

[21] Gdy bowiem Izrael oderwał się od domu Dawidowego i obwołali królem Jeroboama, syna Nebata, tenże Jeroboam popchnął Izraela do odstępstwa od Pana i wciągnął go w wielki grzech.

[22] Chodzili tedy synowie izraelscy we wszystkich grzechach Jeroboama, które ten popełniał, nie odstąpili od nich,

[23] Aż Pan usunął Izraela sprzed swego oblicza, jak zapowiedział przez wszystkie swoje sługi, proroków. I został Izrael uprowadzony do niewoli ze swojej ziemi do Asyrii aż po dzień dzisiejszy.

Pochodzenie ludu samarytańskiego i jego religii

[24] Król asyryjski zaś sprowadził z Babilonu, z Kuty, z Awwy, z Chamatu i z Sefarwaim ludzi i osiedlił ich zamiast synów izraelskich w miastach samaryjskich. I objęli oni w posiadanie Samarię, i zamieszkali w jej miastach.

[25] Gdy na początku ich zamieszkania tamże nie oddawali czci Panu, nasłał Pan na nich lwy, które ich rozszarpywały.

[26] Wtedy doniesiono królowi asyryjskiemu tak: Ludy, które zagarnąłeś i osiedliłeś w miastach samaryjskich, nie znają sposobu oddawania czci Bogu tej ziemi, toteż nasłał on na nich lwy, które pozbawiają je życia, gdyż one nie znają sposobu oddawania czci Bogu tej ziemi.

[27] Wobec tego król asyryjski wydał taki rozkaz: Wyprawcie tam jednego z kapłanów, których stamtąd uprowadziliście, niech uda się i zamieszka

tam, i nauczy je sposobu oddawania czci Bogu tej ziemi.

[28] Foi, pois, um dos sacerdotes que haviam levado de Samaria, e habitou em Betel, e lhes ensinava como deviam temer o SENHOR.

[28] Udał się tam więc jeden z kapłanów, których uprowadzono z Samarii, i zamieszkał w Betel i on nauczył je, jak mają oddawać cześć Panu.

O culto misto dos samaritanos

[29] Porém cada nação fez ainda os seus próprios deuses nas cidades em que habitava, e os puseram nos santuários dos altos que os samaritanos tinham feito.

[29] Tworzył sobie jednak każdy z tych ludów własnych bogów i wstawiał ich do świątynek na wyżynach, jakie pobudowali Samarytanie, każdy w swoich miastach, w których się osiedlił.

[30] Os de Babilônia fizeram Sucote-Benote; os de Cuta fizeram Nergal; os de Hamate fizeram Asima;

[30] I tak Babilończycy stworzyli sobie Sukkot-Benota, Kutejczycy stworzyli sobie Nergala, Chamatczycy stworzyli sobie Aszimę;

[31] os aveus fizeram Nibaz e Tartaque; e os sefarvitas queimavam seus filhos a Adrameleque e a Anameleque, deuses de Sefarvaim.

[31] Awwejczycy stworzyli sobie Nibchaza i Tartaka, Sefarwejczycy zaś spalali swoje dzieci dla Adrammeleka i Anammeleka, bogów sefarwejskich.

[32] Mas temiam também ao SENHOR; dentre os do povo constituíram sacerdotes dos lugares altos, os quais oficiavam a favor deles nos santuários dos altos.

[32] Oddawali też cześć Panu i ustanawiali spośród siebie kapłanów dla świątynek na wyżynach, i ci sprawowali dla nich obrzędy w świątynkach na wyżynach.

[33] De maneira que temiam o SENHOR e, ao mesmo tempo, serviam aos seus próprios deuses, segundo o costume das nações dentre as quais tinham sido transportados.

[33] Czcili więc Boga, ale służyli także swoim bogom według zwyczaju tych ludów, z których zostali uprowadzeni do niewoli,

[34] Até ao dia de hoje fazem segundo os antigos costumes; não temem o SENHOR, não fazem segundo os seus estatutos e juízos, nem segundo a lei e o mandamento que o SENHOR prescreveu aos filhos de Jacó, a quem deu o nome de Israel.

[34] I aż po dziś dzień postępują według dawnych zwyczajów. Nie czczą więc Pana i nie postępują według jego ustaw i jego praw, według zakonu i według przykazania, jakie Pan nakazał synom Jakuba, któremu nadał imię Izrael.

[35] Ora, o SENHOR tinha feito aliança com eles e lhes ordenara, dizendo: Não temereis outros deuses, nem vos prostrareis diante deles, nem os servireis, nem lhes oferecereis sacrifícios;

[35] A przecież Pan zawarł z nimi przymierze, nakazując im: Nie oddawajcie czci innym bogom i nie kłaniajcie im się, i nie służcie im, i nie składajcie im ofiar,

[36] mas ao SENHOR, que vos fez subir da terra do Egito com grande poder e com braço estendido, a ele temereis, e a ele vos prostrareis, e a ele oferecereis sacrifícios.

[36] Lecz jedynie Panu, który was wyprowadził z ziemi egipskiej z wielką mocą i wyciągniętym ramieniem. Jemu oddawajcie cześć i jemu się kłaniajcie, i jemu składajcie ofiary!

[37] Os estatutos e os juízos, a lei e o mandamento que ele vos escreveu, tereis cuidado de os observar todos os dias; não temereis outros deuses.

[37] Ustaw zaś i praw, i zakonu, i przykazań, które wam spisał, przestrzegajcie, wypełniając je po wszystkie dni, ale innym bogom czci nie oddawajcie.

[38] Da aliança que fiz convosco não vos esquecereis; nem temereis outros deuses.

[38] O przymierzu, które zawarłem z wami, nie zapominajcie, a innym bogom czci nie oddawajcie.

[39] Mas ao SENHOR, vosso Deus, temereis, e ele vos livrará das mãos de todos os vossos inimigos.

[39] Lecz jedynie Panu, Bogu waszemu, cześć oddawajcie, a On wyrwie was z mocy wszystkich waszych nieprzyjaciół.

[40] Porém eles não deram ouvidos a isso; antes, procederam segundo o seu antigo costume.

[40] Lecz oni nie usłuchali, ale postępują według dawnego swego zwyczaju.

[41] Assim, estas nações temiam o SENHOR e serviam as suas próprias imagens de escultura; como fizeram seus pais, assim fazem também seus filhos e os filhos de seus filhos, até ao dia de hoje.

[41] I tak te narody oddawały cześć Panu, ale służyły też swoim bałwanom. Również ich synowie i wnuki postępują tak, jak postępowali ich ojcowie, aż do dnia dzisiejszego.

2 Reis 18

O reinado de Ezequias, de Judá

2 Crônicas 29.1-2

[1] No terceiro ano de Oseias, filho de Elá, rei de Israel, começou a reinar Ezequias, filho de Acaz, rei de Judá.

II Królewska 18

Panowanie Hiskiasza, króla judzkiego

[1] W trzecim roku panowania Ozeasza, syna Eli, króla izraelskiego, objął władzę królewską Hiskiasz, syn Achaza, króla judzkiego.

[2] Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém; sua mãe se chamava Abi e era filha de Zacarias.

[2] Miał dwadzieścia pięć lat, gdy objął władzę królewską, a dwadzieścia dziewięć lat panował w Jeruzalemie. Matka jego nazywała się Abi, a była córką Zachariasza.

[3] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Davi, seu pai.

[3] Czynił on to, co prawe w oczach Pana, wszystko tak, jak czynił Dawid, jego praojciec.

[4] Removeu os altos, quebrou as colunas e deitou abaixo o poste-ídolo; e fez em pedaços a serpente de bronze que Moisés fizera, porque até àquele dia os filhos de Israel lhe queimavam incenso e lhe chamavam Neustã.

[4] On to zniósł świątynki na wyżynach, potrzaskał słupy i rozkruszył węża miedzianego, którego sporządził Mojżesz; do tego bowiem czasu synowie izraelscy spalali mu kadzidło, nazywając go Nechusztan.

[5] Confiou no SENHOR, Deus de Israel, de maneira que depois dele não houve seu semelhante entre todos os reis de Judá, nem entre os que foram antes dele.

[5] Na Panu, Bogu Izraela, polegał, tak że nie było po nim takiego jak on w gronie wszystkich królów judzkich, ani w gronie jego poprzedników.

[6] Porque se apegou ao SENHOR, não deixou de segui-lo e guardou os mandamentos que o SENHOR ordenara a Moisés.

[6] Był przywiązany do Pana i nie odstępował od niego, przestrzegając przykazań, jakie Pan nadał Mojżeszowi.

[7] Assim, foi o SENHOR com ele; para onde quer que saía, lograva bom êxito; rebelou-se contra o rei da Assíria e não o serviu.

[7] Toteż Pan był z nim, wszystko, co przedsięwziął, wiodło mu się. Zbuntował on się przeciwko królowi asyryjskiemu i wypowiedział mu poddaństwo.

[8] Feriu ele os filisteus até Gaza e seus limites, desde as atalaias dos vigias até à cidade fortificada.

[8] On to pobił Filistyńczyków aż do Gazy i jej okręgów, od wieży strażniczej aż do grodu warownego.

[9] No quarto ano do rei Ezequias, que era o sétimo de Oseias, filho de Elá, rei de Israel, subiu Salmaneser, rei da Assíria, contra Samaria e a cercou.

[9] W czwartym roku panowania Hiskiasza - był to zaś siódmy rok panowania Ozeasza, syna Eli, króla izraelskiego - wyruszył Salmanasar, król asyryjski, na Samarię, obległ ją

[10] Ao cabo de três anos, foi tomada; sim, no ano sexto de Ezequias, que era o nono de Oseias, rei de Israel, Samaria foi tomada.

[11] O rei da Assíria transportou a Israel para a Assíria e o fez habitar em Hala, junto a Habor e ao rio Gozã, e nas cidades dos medos;

[12] porquanto não obedeceram à voz do SENHOR, seu Deus; antes, violaram a sua aliança e tudo quanto Moisés, servo do SENHOR, tinha ordenado; não o ouviram, nem o fizeram.

Senaqueribe invade Judá

2 Crônicas 32.1-8; Isaías 36.1-3

[13] No ano décimo quarto do rei Ezequias, subiu Senaqueribe, rei da Assíria, contra todas as cidades fortificadas de Judá e as tomou.

[14] Então, Ezequias, rei de Judá, enviou mensageiros ao rei da Assíria, a Laquis, dizendo: Errei; retira-te de mim; tudo o que me impuseres suportarei. Então, o rei da Assíria impôs a Ezequias, rei de Judá, trezentos talentos de prata e trinta talentos de ouro.

[15] Deu-lhe Ezequias toda a prata que se achou na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei.

[16] Foi quando Ezequias arrancou das portas do templo do SENHOR e das ombreiras o ouro de que ele, rei de Judá, as cobrira, e o deu ao rei da Assíria.

[10] I zdobył ją po upływie trzech lat. W szóstym roku panowania Hiskiasza - był to zaś dziewiąty rok panowania Ozeasza, króla izraelskiego - Samaria została zdobyta.

[11] Potem uprowadził król asyryjski Izraelitów do Asyrii i osadził ich tam w Chalach i nad Chaborem, rzeką Gozanu, i w miastach medyjskich,

[12] Za to, że nie słuchali głosu Pana, Boga swego, i przekroczyli jego przymierze, a tego wszystkiego, co nakazał Mojżesz, sługa Pana, nie słuchali i nie czynili.

Wyprawa Sancheryba do Judei, zdobycie judzkich grodów

[13] W czternastym roku panowania króla Hiskiasza wyruszył Sancheryb, król asyryjski, przeciw wszystkim warownym grodom judzkim i zdobył je.

[14] Wtedy król judzki Hiskiasz wysłał do króla asyryjskiego do Lakisz takie oświadczenie: Zgrzeszyłem, lecz odstąp ode mnie, a ja przyjmę na siebie wszystko, co na mnie nałożysz. I nałożył król asyryjski na Hiskiasza, króla judzkiego, haracz w wysokości trzystu talentów srebra i trzydziestu talentów złota.

[15] Oddał więc Hiskiasz całe srebro znajdujące się w świątyni Pana i w skarbcach domu królewskiego.

[16] W tym to czasie kazał Hiskiasz zdjąć obicia z drzwi przybytku Pana i ze słupów, które król judzki Hiskiasz pokrył złotem, i posłał to królowi asyryjskiemu.

Oblężenie Jeruzalemu przez Asyryjczyków

[17] Contudo, o rei da Assíria enviou, de Laquis, a Tartã, a Rabe-Saris e a Rabsaqué, com um grande exército, ao rei Ezequias, a Jerusalém; subiram e vieram a Jerusalém. Tendo eles subido e chegado, pararam na extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do Lavandeiro.

[17] Mimo to król asyryjski wysłał z Lakisz przeciwko królowi Hiskiaszowi Tartana i Rab-Sarisa, i Rabszake z potężną armią do Jeruzalemu, i ci, nadciągnąwszy i przybywszy do Jeruzalemu, zatrzymali się przy wodociągu górnego stawu, przy drodze na pola pilśniarzy

[18] Tendo eles chamado o rei, saíram-lhes ao encontro Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista.

[18] I kazali przywołać króla. Wtedy wyszli do nich Eljakim, syn Chilkiasza, przełożony domu, Szebna, pisarz, oraz Joach, syn Asafa, kanclerz.

Rabsaqué afronta a Ezequias e ao Senhor

2 Crônicas 32.9-20; Isaías 36.4-22

Szydercza mowa wodza asyryjskiego

[19] Rabsaqué lhes disse: Dizei a Ezequias: Assim diz o sumo rei, o rei da Assíria: Que confiança é essa em que te estribas?

[19] I rzekł do nich Rabszake: Powiedzcie Hiskiaszowi: Tak mówi wielki król, król asyryjski: Na czym opierasz swoją ufność?

[20] Bem posso dizer-te que teu conselho e poder para guerra não passam de vãs palavras; em quem, pois, agora, confias, para que te rebeles contra mim?

[20] Czy mniemasz, że samo słowo warg już starczy za radę i pomoc w walce? Na kimże to teraz polegasz, że zbuntowałeś się przeciwko mnie?

[21] Confias no Egito, esse bordão de cana esmagada, o qual, se alguém nele apoiar-se, lhe entrará pela mão e a traspassará; assim é Faraó, rei do Egito, para com todos os que nele confiam.

[21] Oto oparłeś teraz swoją ufność na tej nadłamanej lasce trzcinowej, na Egipcie, która wbija się w dłoń każdego, kto na niej się opiera. Takim jest faraon, król egipski, dla wszystkich, którzy na nim polegają.

[22] Mas, se me dizeis: Confiamos no SENHOR, nosso Deus, não é esse aquele cujos altos e altares Ezequias removeu, dizendo a Judá e a Jerusalém: Perante este altar adorareis em Jerusalém?

[22] A jeśli mi powiecie: Na Panu, Bogu naszym, polegamy, to czy nie jest to ten sam, którego świątynki na wzgórzach i ołtarze poznosił Hiskiasz, powiadając do Judy i do Jeruzalemu: Tylko przed tym ołtarzem tu w Jeruzalemie pokłon oddawać będziecie.

[23] Ora, pois, empenha-te com meu senhor, rei da Assíria, e dar-te-ei dois mil cavalos,

[23] Teraz więc zrób zakład z moim panem, królem asyryjskim: Ja ci dam dwa tysiące

se de tua parte achares cavaleiros para os montar.

24 Como, pois, se não podes afugentar um só capitão dos menores dos servos do meu senhor, confias no Egito, por causa dos carros e cavaleiros?

25 Acaso, subi eu, agora, sem o SENHOR contra este lugar, para o destruir? Pois o SENHOR mesmo me disse: Sobe contra a terra e destrói-a.

26 Então, disseram Eliaquim, filho de Hilquias, Sebna e Joá a Rabsaqué: Rogamos-te que fales em aramaico aos teus servos, porque o entendemos, e não nos fales em judaico, aos ouvidos do povo que está sobre as muralhas.

27 Mas Rabsaqué lhes respondeu: Mandou-me, acaso, o meu senhor para dizer-te estas palavras a ti somente e a teu senhor? E não, antes, aos homens que estão sentados sobre as muralhas, para que comam convosco o seu próprio excremento e bebam a sua própria urina?

28 Então, Rabsaqué se pôs em pé, e clamou em alta voz em judaico, e disse: Ouvi as palavras do sumo rei, do rei da Assíria.

29 Assim diz o rei: Não vos engane Ezequias; porque não vos poderá livrar da sua mão;

30 nem tampouco vos faça Ezequias confiar no SENHOR, dizendo: O SENHOR, certamente, nos livrará, e esta cidade não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

koni, czy będziesz mógł posadzić na nich jeźdźców?

24 Jakże chcesz odprawić z niczym namiestnika, jednego z najmniejszych sług mojego pana, a polegać na Egipcie, że ci da rydwany i jezdnych?

25 Poza tym, czy to wbrew woli Pana ja wyruszyłem przeciwko temu miejscu, aby je zniszczyć? To Pan rzekł do mnie: Wyrusz przeciwko temu krajowi i zniszcz go!

26 Wtedy Eljakim, syn Chilkiasza, i Szebna, i Joach rzekli do Rabszaka: Zechciej rozmawiać ze sługami swymi po aramejsku, gdyż my rozumiemy, a nie rozmawiaj z nami po judejsku przed tym ludem, który tu jest na murze.

27 Lecz Rabszake odpowiedział im: Czy to do twego pana i do ciebie posłał mnie mój pan, abym wypowiedział te słowa? Czy nie raczej do ludzi, którzy siedzą na murze, aby wraz z wami żywić się swoim kałem i pić swój mocz?

28 Po czym Rabszake stanął i donośnym głosem zawołał po judejsku: Słuchajcie słowa wielkiego króla, króla asyryjskiego:

29 Tak mówi król: Niech was nie zwodzi Hiskiasz, gdyż nie zdoła wyrwać was z mojej ręki.

30 Niech nie doradza wam Hiskiasz polegać na Panu, powiadając: Na pewno wyrwie nas Pan i miasto to nie będzie wydane w ręce króla asyryjskiego.

[31] Não deis ouvidos a Ezequias; porque assim diz o rei da Assíria: Fazei as pazes comigo e vinde para mim; e comei, cada um da sua própria vide e da sua própria figueira, e bebei, cada um da água da sua própria cisterna.

[32] Até que eu venha e vos leve para uma terra como a vossa, terra de cereal e de vinho, terra de pão e de vinhas, terra de oliveiras e de mel, para que vivais e não morrais. Não deis ouvidos a Ezequias, porque vos engana, dizendo: O SENHOR nos livrará.

[33] Acaso, os deuses das nações puderam livrar, cada um a sua terra, das mãos do rei da Assíria?

[34] Onde estão os deuses de Hamate e de Arpade? Onde estão os deuses de Sefarvaim, Hena e Iva? Acaso, livraram eles a Samaria das minhas mãos?

[35] Quais são, dentre todos os deuses destes países, os que livraram a sua terra das minhas mãos, para que o SENHOR possa livrar a Jerusalém das minhas mãos?

[36] Calou-se, porém, o povo e não lhe respondeu palavra; porque assim lhe havia ordenado o rei: Não lhe respondereis.

[37] Então, Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, e Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista, vieram ter com Ezequias, com suas vestes rasgadas, e lhe referiram as palavras de Rabsaqué.

2 Reis 19

Ezequias consulta a Isaías

[31] Nie słuchajcie Hiskiasza, gdyż tak mówi król asyryjski: Zawrzyjcie ze mną pokój i przejdźcie do mnie, a będziecie pożywać każdy ze swojej winorośli i ze swojego figowca i pić każdy ze swojej krynicy,

[32] Aż przyjdę i zabiorę was do ziemi podobnej do waszej, ziemi zboża i moszczu, ziemi chleba i winnic, ziemi oliwników, oliwy i miodu, i będziecie żyć, a nie umierać. Tylko nie słuchajcie Hiskiasza, gdy was zwodzi powiadając: Pan wyrwie nas.

[33] Bo czy bogowie narodów wyrwali, każdy swoją ziemię, z ręki króla asyryjskiego?

[34] Gdzie są bogowie Chamatu i Arpadu? Gdzie bogowie Sefarwaim, Heny i Iwwy? Czy wyrwali Samarię z mojej ręki?

[35] Któryż spośród wszystkich bogów ziem wyrwał swoją ziemię z mojej ręki, że Pan miałby wyrwać Jeruzalem z mojej ręki?

[36] A lud milczał i nie odpowiedział mu ani słowa, gdyż taki był rozkaz królewski: Nie odpowiadajcie mu!

[37] I przyszedł Eljakim, syn Chilkiasza, przełożony domu, i Szebna, pisarz, i Joach, syn Asafa, kanclerz, do Hiskiasza, mając szaty rozdarte, i oznajmili mu słowa Rabszake.

II Królewska 19

Hiskiasz prosi proroka Izajasza o modlitwę

Isaías 37.1-7

[1] Tendo o rei Ezequias ouvido isto, rasgou as suas vestes, cobriu-se de pano de saco e entrou na Casa do SENHOR.

[1] A gdy to usłyszał król Hiskiasz, rozdarł swoje szaty i oblekłszy się w wór, wszedł do świątyni Pana,

[2] Então, enviou a Eliaquim, o mordomo, a Sebna, o escrivão, e os anciãos dos sacerdotes cobertos de pano de saco, ao profeta Isaías, filho de Amoz;

[2] I posłał Eljakima, przełożonego domu, i Szebnę, pisarza, oraz starszych spośród kapłanów, obleczonych w wory, do proroka Izajasza, syna Amosa,

[3] os quais lhe disseram: Assim diz Ezequias: Este dia é dia de angústia, de disciplina e de opróbrio; porque filhos são chegados à hora de nascer, e não há força para dá-los à luz.

[3] Aby rzekli do niego: Tak mówi Hiskiasz: Dniem utrapienia i karcenia, i zniewagi jest dzień dzisiejszy, gdyż dzieci są bliskie narodzenia, a nie ma siły, aby je porodzić.

[4] Porventura, o SENHOR, teu Deus, terá ouvido todas as palavras de Rabsaqué, a quem o rei da Assíria, seu senhor, enviou para afrontar o Deus vivo, e repreenderá as palavras que ouviu; ergue, pois, orações pelos que ainda subsistem.

[4] Może Pan, Bóg twój, usłyszy wszystkie słowa Rabszake, którego posłał król asyryjski, jego pan, aby urągał Bogu żywemu, a pomści się za mowy, które usłyszał Pan, Bóg twój; zanieś więc modły za resztką, jaka się jeszcze znajdzie.

[5] Foram, pois, os servos do rei Ezequias a ter com Isaías;

[5] Gdy tedy przyszli dostojnicy króla Hiskiasza do Izajasza,

[6] Isaías lhes disse: Dizei isto a vosso senhor: Assim diz o SENHOR: Não temas por causa das palavras que ouviste, com as quais os servos do rei da Assíria blasfemaram de mim.

[6] Rzekł do nich Izajasz: Tak powiedzcie waszemu panu: Tak mówi Pan: Nie bój się tych słów, które słyszałeś, a którymi lżyli mnie pachołcy króla asyryjskiego.

[7] Eis que meterei nele um espírito, e ele, ao ouvir certo rumor, voltará para a sua terra; e nela eu o farei cair morto à espada.

[7] Oto Ja natchnę go takim duchem, że gdy usłyszy pewną wieść, powróci do swojej ziemi, a Ja sprawię, że padnie od miecza we własnej ziemi.

A carta do rei da Assíria

Isaías 37.8-13

[8] Voltou, pois, Rabsaqué e encontrou o rei da Assíria pelejando contra Libna; porque ouvira que o rei já se havia retirado de Laquis.

[8] A gdy Rabszake powrócił, zastał króla asyryjskiego walczącego przeciwko Libnie, słyszał bowiem, że wyruszył z Lakisz

[9] O rei ouviu que a respeito de Tiraca, rei da Etiópia, se dizia: Eis saiu para guerrear contra ti. Assim, tornou a enviar mensageiros a Ezequias, dizendo:

[9] Na wiadomość o Tyrchace, królu etiopskim, która brzmiała: Oto wyruszył, aby walczyć z tobą. Ponownie więc wysłał posłów do Hiskiasza z takim poleceniem:

Ponowne wezwanie Jeruzalemu do poddania się Asyryjczykom

[10] Assim falareis a Ezequias, rei de Judá: Não te engane o teu Deus, em quem confias, dizendo: Jerusalém não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

[10] Powiedzcie Hiskiaszowi, królowi judzkiemu, tak: Niechaj cię nie zwodzi Bóg twój, na którym polegasz, myśląc: Nie będzie wydane Jeruzalem w ręce króla asyryjskiego.

[11] Já tens ouvido o que fizeram os reis da Assíria a todas as terras, como as destruíram totalmente; e crês tu que te livrarias?

[11] Oto ty słyszałeś o tym, co uczynili królowie asyryjscy wszystkim ziemiom, postępując z nimi jak z obłożonymi klątwą, a ty miałbyś wyjść cało?

[12] Porventura, os deuses das nações livraram os povos que meus pais destruíram, Gozã, Harã e Rezefe e os filhos de Éden, que estavam em Telassar?

[12] Czy wyratowali je bogowie tych ludów, które wytępili moi ojcowie: Gozan i Charan, i Resef, i mieszkańców Eden z Telasar?

[13] Onde está o rei de Hamate, e o rei de Arpade, e o rei da cidade de Sefarvaim, de Hena e de Iva?

[13] Gdzież jest król Chamatu i król Arpadu, i król miasta Sefarwaim, Heny i Iwwy?

A oração de Ezequias

Isaías 37.14-20

Modlitwa Hiskiasza w świątyni

[14] Tendo Ezequias recebido a carta das mãos dos mensageiros, leu-a; então, subiu à Casa do SENHOR, estendeu-a perante o SENHOR

[14] A gdy Hiskiasz przyjął z rąk posłów list i przeczytał go, poszedł do świątyni Pana i rozwinął go przed Panem,

[15] e orou perante o SENHOR, dizendo: Ó SENHOR, Deus de Israel, que estás entronizado acima dos querubins, tu somente és o Deus de todos os reinos da terra; tu fizeste os céus e a terra.

[15] A potem modlił się Hiskiasz do Pana tymi słowy: Panie, Boże Izraela, który siedzisz na cherubach! Ty jedynie jesteś Bogiem wszystkich królestw ziemi, Ty stworzyłeś niebo i ziemię.

[16] Inclina, ó SENHOR, o ouvido e ouve; abre, SENHOR, os olhos e vê; ouve todas as palavras de Senaqueribe, as quais ele enviou para afrontar o Deus vivo.

[16] Skłoń, Panie, ucho swoje i słuchaj! Otwórz, Panie, oczy swoje i patrz! Przysłuchaj się słowom Sancheryba, które on przysłał, aby urągać Bogu żywemu.

[17] Verdade é, SENHOR, que os reis da Assíria assolaram todas as nações e suas terras

[18] e lançaram no fogo os deuses deles, porque deuses não eram, senão obra de mãos de homens, madeira e pedra; por isso, os destruíram.

[19] Agora, pois, ó SENHOR, nosso Deus, livra-nos das suas mãos, para que todos os reinos da terra saibam que só tu és o SENHOR Deus.

O profeta conforta a Ezequias
Isaías 37.21-35

[20] Então, Isaías, filho de Amoz, mandou dizer a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Quanto ao que me pediste acerca de Senaqueribe, rei da Assíria, eu te ouvi,

[21] e esta é a palavra que o SENHOR falou a respeito dele: A virgem, filha de Sião, te despreza e zomba de ti; a filha de Jerusalém meneia a cabeça por detrás de ti.

[22] A quem afrontaste e de quem blasfemaste? E contra quem alçaste a voz e arrogantemente ergueste os olhos? Contra o Santo de Israel.

[23] Por meio dos teus mensageiros, afrontaste o SENHOR e disseste: Com a multidão dos meus carros subi ao cimo dos montes, ao mais interior do Líbano; deitarei abaixo os seus altos cedros e seus ciprestes escolhidos, chegarei a suas pousadas extremas, ao seu denso e fértil pomar.

[17] Prawdą jest, Panie, że królowie asyryjscy wygubili ludy i ich ziemię,

[18] I powrzucali ich bogów w ogień, lecz nie byli to bogowie, ale dzieło rąk ludzkich z drzewa i z kamienia, więc mogli je zniszczyć.

[19] Teraz więc, Panie, Boże mój, wybaw nas, proszę, z jego ręki, a poznają wszystkie królestwa ziemi, że jedynie Ty, Panie, jesteś Bogiem.

Wyrocznia Izajasza o Sancherybie

[20] Wtedy posłał Izajasz, syn Amosa, do Hiskiasza taką wiadomość: Tak mówi Pan, Bóg Izraela: Słyszałem, o co się do mnie modliłeś w sprawie Sancheryba, króla asyryjskiego,

[21] Takie zaś jest słowo, które Pan wypowiada o nim: Gardzi tobą, szydzi z ciebie panna, córka syjońska, Potrząsa nad tobą głową córka jeruzalemska.

[22] Komu urągałeś i bluźniłeś? Przeciw komu podnosiłeś swój głos? I wysoko wznosiłeś swoje oczy? Przeciw Świętemu Izraela!

[23] Przez usta swoich posłańców bluźniłeś Panu i mówiłeś: Z mnóstwem moich rydwanów Dotarłem na najwyższe góry, do krańców Libanu I ściąłem rosłe jego cedry, wyborowe jego cyprysy, Wstąpiłem na najwyższy jego szczyt, do najgęstszego lasu.

[24] Eu mesmo cavei, e bebi as águas de estrangeiros, e com as plantas de meus pés sequei todos os rios do Egito.

[24] Ja kazałem kopać i piłem cudze wody, Ja też wysuszę stąpaniem moich stóp wszystkie strumienie Egiptu.

[25] Acaso, não ouviste que já há muito dispus eu estas coisas, já desde os dias remotos o tinha planejado? Agora, porém, as faço executar e eu quis que tu reduzisses a montões de ruínas as cidades fortificadas.

[25] Czy nie słyszałeś od dawna, że to Ja uczyniłem, Od pradawnych czasów to ustanowiłem, Co teraz do skutku doprowadziłem, Że ty zamieniasz w kupy gruzów miasta warowne,

[26] Por isso, os seus moradores, debilitados, andaram cheios de temor e envergonhados; tornaram-se como a erva do campo, e a erva verde, e o capim dos telhados, e o cereal queimado antes de amadurecer.

[26] Mieszkańcy ich zaś, bezsilni, strwożyli się i zmieszali, Stali się jak zioła polne, jak świeża ruń, Jak trawa na dachach, spalona, zanim wyrośnie.

[27] Mas eu conheço o teu assentar, e o teu sair, e o teu entrar, e o teu furor contra mim.

[27] Znam wstawanie twoje i siadanie twoje, Wyjście twoje i wejście twoje, Jak również twoją złość na mnie.

[28] Por causa do teu furor contra mim e porque a tua arrogância subiu até aos meus ouvidos, eis que porei o meu anzol no teu nariz e o meu freio na tua boca e te farei voltar pelo caminho por onde vieste.

[28] A ponieważ twoja złość na mnie i twoje zuchwalstwo doszło do moich uszu, Przeto wprawię mój pierścień do twoich nozdrzy, A moje wędzidło do twoich ust I skieruję cię z powrotem na drogę, którą przyszedłeś.

[29] Isto te será por sinal: este ano, se comerá o que espontaneamente nascer e, no segundo ano, o que daí proceder; no terceiro ano, porém, semeai, e colhei, e plantai vinhas, e comei os seus frutos.

[29] A to będzie dla ciebie znakiem: Tego roku wyżywieniem będzie zboże samorodne, w przyszłym roku zboże dziko wyrosłe, a w trzecim roku siejcie i żnijcie, sadźcie winnice i spożywajcie ich owoc.

[30] O que escapou da casa de Judá e ficou de resto tornará a lançar raízes para baixo e dará fruto por cima;

[30] A pozostała przy życiu resztka domu Judy zapuści korzeń w głąb i wyda owoc w górze.

[31] porque de Jerusalém sairá o restante, e do monte Sião, o que escapou. O zelo do SENHOR fará isto.

[31] Bo z Jeruzalemu wyjdzie resztka, a z góry Syjon poczet ocalonych; dokona tego gorliwość Pana Zastępów.

[32] Pelo que assim diz o SENHOR acerca do rei da Assíria: Não entrará nesta cidade, nem lançará nela flecha alguma, não virá perante ela com escudo, nem há de levantar tranqueiras contra ela.

[33] Pelo caminho por onde vier, por esse voltará; mas, nesta cidade, não entrará, diz o SENHOR.

[34] Porque eu defenderei esta cidade, para a livrar, por amor de mim e por amor de meu servo Davi.

A destruição do exército dos assírios
2 Crônicas 32.21; Isaías 37.36-38

[35] Então, naquela mesma noite, saiu o Anjo do SENHOR e feriu, no arraial dos assírios, cento e oitenta e cinco mil; e, quando se levantaram os restantes pela manhã, eis que todos estes eram cadáveres.

[36] Retirou-se, pois, Senaqueribe, rei da Assíria, e se foi; voltou e ficou em Nínive.

[37] Sucedeu que, estando ele a adorar na casa de Nisroque, seu deus, Adrameleque e Sarezer, seus filhos, o feriram à espada; e fugiram para a terra de Ararate; e Esar-Hadom, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 20

A doença de Ezequias e a sua cura maravilhosa
2 Crônicas 32.24; Isaías 38.1-8

[1] Naqueles dias, Ezequias adoeceu de uma enfermidade mortal; veio ter com ele o profeta Isaías, filho de Amoz, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Põe em ordem a tua casa, porque morrerás e não viverás.

[32] Przeto tak mówi Pan o królu asyryjskim: Nie wkroczy on do tego miasta, ani nie wypuści na nie strzały, ani nie wystąpi przeciwko niemu z tarczą, ani nie usypie przeciwko niemu szańca.

[33] Drogą, którą przyszedł, powróci, a do miasta, tego nie wkroczy, mówi Pan.

[34] I osłonię to miasto, i ocalę przez wzgląd na ciebie i przez wzgląd na Dawida, mego sługę.

Klęska Asyryjczyków pod murami Jeruzalemu

[35] I stało się tej samej nocy, że wyszedł anioł Pański i pozbawił życia w obozie asyryjskim sto osiemdziesiąt pięć tysięcy. Następnego dnia rano oto wszyscy oni - same trupy - pomarli.

[36] Toteż Sancheryb, król asyryjski, zwinął obóz i wyruszywszy powrócił, i zamieszkał w Niniwie.

[37] A gdy oddawał pokłon w świątyni Nisrocha, swojego boga, zabili go Adrammelek i Szareser, jego synowie, po czym uszli do ziemi Ararat. Władzę królewską zaś objął po nim jego syn Asarhaddon.

II Królewska 20

Choroba i uzdrowienie Hiskiasza

[1] W owych dniach Hiskiasz śmiertelnie zachorował. Wtedy przybył do niego prorok Izajasz, syn Amosa, i rzekł do niego: Tak mówi Pan: Uporządkuj swój dom, gdyż umrzesz, a nie będziesz żył.

[2] Então, virou Ezequias o rosto para a parede e orou ao SENHOR, dizendo:

[3] Lembra-te, SENHOR, peço-te, de que andei diante de ti com fidelidade, com inteireza de coração, e fiz o que era reto aos teus olhos; e chorou muitíssimo.

[4] Antes que Isaías tivesse saído da parte central da cidade, veio a ele a palavra do SENHOR, dizendo:

[5] Volta e dize a Ezequias, príncipe do meu povo: Assim diz o SENHOR, o Deus de Davi, teu pai: Ouvi a tua oração e vi as tuas lágrimas; eis que eu te curarei; ao terceiro dia, subirás à Casa do SENHOR.

[6] Acrescentarei aos teus dias quinze anos e das mãos do rei da Assíria te livrarei, a ti e a esta cidade; e defenderei esta cidade por amor de mim e por amor de Davi, meu servo.

[7] Disse mais Isaías: Tomai uma pasta de figos; tomaram-na e a puseram sobre a úlcera; e ele recuperou a saúde.

[8] Ezequias disse a Isaías: Qual será o sinal de que o SENHOR me curará e de que, ao terceiro dia, subirei à Casa do SENHOR?

[9] Respondeu Isaías: Ser-te-á isto da parte do SENHOR como sinal de que ele cumprirá a palavra que disse: Adiantar-se-á a sombra dez graus ou os retrocederá?

[10] Então, disse Ezequias: É fácil que a sombra adiante dez graus; tal, porém, não aconteça; antes, retroceda dez graus.

[2] Wtedy Hiskiasz obrócił się swoją twarzą do ściany i modlił się do Pana tymi słowy:

[3] Ach, Panie! Wspomnij, proszę, że postępowałem wobec ciebie wiernie i szczerze i czyniłem to, co dobre w twoich oczach. Następnie Hiskiasz wybuchnął wielkim płaczem.

[4] A zanim jeszcze Izajasz wyszedł ze środkowego podwórca, doszło go słowo Pana następującej treści:

[5] Wróć się i powiedz Hiskiaszowi, księciu mojego ludu, tak: Tak mówi Pan, Bóg Dawida, twojego praojca: Słyszałem twoją modlitwę, widziałem twoje łzy. Otóż, uleczę cię, trzeciego dnia wstąpisz do świątyni Pana.

[6] Dodam też do twojego życia piętnaście lat i wyrwę ciebie i to miasto z mocy ręki króla asyryjskiego, i osłonię to miasto przez wzgląd na ciebie i przez wzgląd na Dawida, mego sługę.

[7] Następnie Izajasz polecił: Przynieście placek z fig. A gdy przyniesiecie i położycie go na wrzód, zagoi się.

[8] Hiskiasz zaś zapytał Izajasza: Jaki jest znak tego, że Pan mnie uleczy i ja wstąpię trzeciego dnia do świątyni Pana?

[9] A Izajasz odpowiedział: Taki będzie dla ciebie znak od Pana, że spełni Pan słowo, które wypowiedział: Czy cień ma posunąć się o dziesięć stopni, czy ma się cofnąć o dziesięć stopni?

[10] Hiskiasz odpowiedział: To łatwe dla cienia posunąć się o dziesięć stopni; nie,

niech raczej cień cofnie się wstecz o dziesięć stopni.

[11] Então, o profeta Isaías clamou ao SENHOR; e fez retroceder dez graus a sombra lançada pelo sol declinante no relógio de Acaz.

[11] Zawołał tedy prorok Izajasz do Pana i ten sprawił, że cień cofnął się o dziesięć stopni wstecz na schodach Achaza, z których już zeszedł.

A embaixada da Babilônia

Isaías 39.1-8

Przyjęcie poselstwa króla babilońskiego błędem Hiskiasza

[12] Nesse tempo, Merodaque-Baladã, filho de Baladã, rei da Babilônia, enviou cartas e um presente a Ezequias, porque soube que estivera doente.

[12] W tym czasie wysłał Merodach Baladan, syn Baladana, król babiloński, do Hiskiasza list wraz z upominkiem, ponieważ słyszał, że Hiskiasz chorował.

[13] Ezequias se agradou dos mensageiros e lhes mostrou toda a casa do seu tesouro, a prata, o ouro, as especiarias, os óleos finos, o seu arsenal e tudo quanto se achava nos seus tesouros; nenhuma coisa houve, nem em sua casa, nem em todo o seu domínio que Ezequias não lhes mostrasse.

[13] Hiskiasz wysłuchał posłów i pokazał im cały swój skarbiec, srebro i złoto, i wonności, i drogocenne olejki, i zbrojownie, w ogóle wszystko, co znajdowało się w jego skarbcach; nie było takiej rzeczy, której by Hiskiasz nie pokazał w swoim domu i w całym swoim władztwie.

[14] Então, Isaías, o profeta, veio ao rei Ezequias e lhe disse: Que foi que aqueles homens disseram e donde vieram a ti? Respondeu Ezequias: De uma terra longínqua vieram, da Babilônia.

[14] Wtedy przyszedł prorok Izajasz do króla Hiskiasza i zapytał go: Co powiedzieli ci mężowie i skąd przyszli do ciebie? A Hiskiasz odpowiedział: Przyszli z dalekiej ziemi, z Babilonu.

[15] Perguntou ele: Que viram em tua casa? Respondeu Ezequias: Viram tudo quanto há em minha casa; coisa nenhuma há nos meus tesouros que eu não lhes mostrasse.

[15] Pytał tedy dalej: A co widzieli w twoim domu? Hiskiasz odpowiedział: Wszystko, co jest w moim domu, widzieli; nie było takiej rzeczy, której bym im nie pokazał w moich skarbcach.

[16] Então, disse Isaías a Ezequias: Ouve a palavra do SENHOR:

[16] Wtedy Izajasz rzekł do Hiskiasza: Słuchaj słowa Pana!

[17] Eis que virão dias em que tudo quanto houver em tua casa, com o que entesouraram teus pais até ao dia de hoje,

[17] Oto idą dni, że wszystko, co jest w twoim domu, i wszystko, co nagromadzili twoi ojcowie do dnia dzisiejszego,

será levado para a Babilônia; não ficará coisa alguma, disse o SENHOR.

[18] Dos teus próprios filhos, que tu gerares, tomarão, para que sejam eunucos no palácio do rei da Babilônia.

[19] Então, disse Ezequias a Isaías: Boa é a palavra do SENHOR que disseste. Pois pensava: Haverá paz e segurança em meus dias.

A morte de Ezequias
2 Crônicas 32.32-33

[20] Quanto aos mais atos de Ezequias, e todo o seu poder, e como fez o açude e o aqueduto, e trouxe água para dentro da cidade, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[21] Descansou Ezequias com seus pais; e Manassés, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 21

O reinado de Manassés, de Judá
2 Crônicas 33.1-9

[1] Tinha Manassés doze anos de idade quando começou a reinar e reinou cinqüenta e cinco anos em Jerusalém. Sua mãe chamava-se Hefzibá.

[2] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo as abominações dos gentios que o SENHOR expulsara de suas possessões, de diante dos filhos de Israel.

[3] Pois tornou a edificar os altos que Ezequias, seu pai, havia destruído, e levantou altares a Baal, e fez um poste-

zostanie zabrane do Babilonu, a tu nic nie pozostanie, mówi Pan.

[18] A z twoich wnuków, którzy od ciebie będą pochodzić, z ciebie zrodzonych, wybiorą niektórych, aby zostali podkomorzymi w pałacu króla babilońskiego.

[19] Wtedy Hiskiasz rzekł do Izajasza: Dobre jest słowo Pana, które wypowiedziałeś. Pomyślał bowiem: Czemu nie, wszak za moich dni będzie panował pokój i bezpieczeństwo.

[20] Pozostałe zaś sprawy Hiskiasza i cała jego potęga, i to, że zbudował zbiornik na wodę i wodociąg i że doprowadził wodę do miasta, zapisane jest w Księdze Dziejów Królów Judzkich.

[21] I spoczął Hiskiasz ze swoimi ojcami, a władzę królewską po nim objął Manasses, jego syn.

II Królewska 21

Panowanie Manassesa w Judzie

[1] Manasses miał dwanaście lat, gdy objął władzę królewską, a panował pięćdziesiąt pięć lat w Jeruzalemie. Matka jego nazywała się Chefsibach.

[2] Czynił zaś to, co złe w oczach Pana, według ohydnych zwyczajów narodów, które Pan wypędził przed synami izraelskimi.

[3] Z powrotem pobudował świątynki na wyżynach, które zburzył Hiskiasz, jego ojciec, wznosił też Baalowi ołtarze i

ídolo como o que fizera Acabe, rei de Israel, e se prostrou diante de todo o exército dos céus, e o serviu.

4 Edificou altares na Casa do SENHOR, da qual o SENHOR tinha dito: Em Jerusalém porei o meu nome.

5 Também edificou altares a todo o exército dos céus nos dois átrios da Casa do SENHOR.

6 E queimou a seu filho como sacrifício, adivinhava pelas nuvens, era agoureiro e tratava com médiuns e feiticeiros; prosseguiu em fazer o que era mau perante o SENHOR, para o provocar à ira.

7 Também pôs a imagem de escultura do poste-ídolo que tinha feito na casa de que o SENHOR dissera a Davi e a Salomão, seu filho: Nesta casa e em Jerusalém, que escolhi de todas as tribos de Israel, porei o meu nome para sempre;

8 e não farei que os pés de Israel andem errantes da terra que dei a seus pais, contanto que tenham cuidado de fazer segundo tudo o que lhes tenho mandado e conforme toda a lei que Moisés, meu servo, lhes ordenou.

9 Eles, porém, não ouviram; e Manassés de tal modo os fez errar, que fizeram pior do que as nações que o SENHOR tinha destruído de diante dos filhos de Israel.

O juízo a respeito de Judá

10 Então, o SENHOR falou por intermédio dos profetas, seus servos, dizendo:

11 Visto que Manassés, rei de Judá, cometeu estas abominações, fazendo pior

sporządził Aszery, jak to czynił Achab, król izraelski, oddawał pokłon całemu zastępowi niebieskiemu i służył mu.

4 Zbudował także ołtarze w świątyni Pana, o której powiedział Pan: W Jeruzalemie umieszczę moje imię.

5 Zbudował też ołtarze dla całego zastępu niebieskiego na obydwu podwórcach świątyni Pana.

6 Również swego syna oddał na spalenie, uprawiał wróżbiarstwo i czary, ustanowił zażegnywaczy i wróżbitów i wiele złego czynił w oczach Pana, drażniąc go.

7 Postawił też posąg Aszery, który kazał sporządzić w świątyni, o której Pan powiedział do Dawida i do Salomona, jego syna tak: W tej świątyni i w Jeruzalemie, które wybrałem spośród wszystkich plemion Izraela, umieszczę moje imię na wieki,

8 Nie dopuszczę już, aby noga Izraela tułała się poza ziemią, którą dałem ich ojcom, jeżeli tylko ściśle będą wykonywać wszystko zgodnie z tym, co im przykazałem, i zgodnie z całym zakonem, który dał im sługa mój, Mojżesz.

9 Lecz oni nie usłuchali, a Manasses zwiódł ich, aby postępowali gorzej niż narody, które Pan wypędził przed synami izraelskimi.

10 Wtedy Pan przemówił przez swoje sługi, proroków, tak:

11 Ponieważ Manasses, król judzki, popełnił wszystkie te ohydy, gorsze niż

que tudo que fizeram os amorreus antes dele, e também a Judá fez pecar com os ídolos dele,

wszystko, co czynili Amorejczycy, którzy byli przed nim, a wciągnął także Judę do grzechu przez swoje bałwany,

[12] assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eis que hei de trazer tais males sobre Jerusalém e Judá, que todo o que os ouvir, lhe tinirão ambos os ouvidos.

[12] Dlatego tak mówi Pan, Bóg Izraela: Oto Ja sprowadzę na Jeruzalem i na Judę takie nieszczęście, że każdemu, kto o tym usłyszy, w obu uszach zadzwoni,

[13] Estenderei sobre Jerusalém o cordel de Samaria e o prumo da casa de Acabe; eliminarei Jerusalém, como quem elimina a sujeira de um prato, elimina-a e o emborca.

[13] I rozciągnę nad Izraelem mierniczy sznur Samarii i pion rodu Achaba, i wytrę Jeruzalem, jak się wyciera misę, a po wytarciu obraca się dnem do góry.

[14] Abandonarei o resto da minha herança, entregá-lo-ei nas mãos de seus inimigos; servirá de presa e despojo para todos os seus inimigos.

[14] I odrzucę resztę mojego dziedzictwa, i wydam ich w moc ich wrogów, staną się łupem i zdobyczą dla wszystkich swoich wrogów

[15] Porquanto fizeram o que era mau perante mim e me provocaram à ira, desde o dia em que seus pais saíram do Egito até ao dia de hoje.

[15] Za to, że czynili to, co złe w moich oczach, i drażnili mnie od dnia, w którym ich ojcowie wyszli z Egiptu, aż do dnia dzisiejszego.

[16] Além disso, Manassés derramou muitíssimo sangue inocente, até encher Jerusalém de um ao outro extremo, afora o seu pecado, com que fez pecar a Judá, praticando o que era mau perante o SENHOR.

[16] Również krwi niewinnej przelał Manasses bardzo wiele, tak iż napełnił nią Jeruzalem po brzegi, poza tym swoim grzechem, do którego wciągnął Judę, czyniąc to, co złe w oczach Pana.

A morte de Manassés

2 Crônicas 33.18-20

[17] Quanto aos mais atos de Manassés, e a tudo quanto fez, e ao seu pecado, que cometeu, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[17] Pozostałe zaś sprawy Manassesa i wszystko, co czynił, i grzech, jakiego się dopuścił, jest zapisane w Księdze Dziejów Królów Judzkich.

[18] Manassés descansou com seus pais e foi sepultado no jardim da sua própria casa, no jardim de Uzá; e Amom, seu filho, reinou em seu lugar.

[18] I spoczął Manasses ze swoimi ojcami, i został pochowany w ogrodzie swojego domu, w ogrodzie Uzzy, a władzę królewską po nim objął Amon, jego syn.

O reinado de Amom, de Judá

2 Crônicas 33.21-25

[19] Tinha Amom vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou dois anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Mesulemete e era filha de Haruz, de Jotbá.

[20] Fez o que era mau perante o SENHOR, como fizera Manassés, seu pai.

[21] Andou em todo o caminho em que andara seu pai, serviu os ídolos a que ele servira e os adorou.

[22] Assim, abandonou ele o SENHOR, Deus de seus pais, e não andou no caminho do SENHOR.

[23] Os servos do rei Amom conspiraram contra ele e o mataram em sua própria casa.

[24] Porém o povo da terra feriu todos os que conspiraram contra o rei Amom e constituiu a Josias, seu filho, rei em seu lugar.

[25] Quanto aos mais atos de Amom e a tudo que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[26] Foi ele enterrado na sua sepultura, no jardim de Uzá; e Josias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 22

O reinado de Josias
2 Crônicas 34.1-2

[1] Tinha Josias oito anos de idade quando começou a reinar e reinou trinta e um anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Jedida e era filha de Adaías, de Bozcate.

Dwuletnie panowanie Amona zakończone spiskiem na jego życie

[19] Amon miał dwadzieścia dwa lata, gdy objął władzę królewską, a panował dwa lata w Jeruzalemie. Matka jego nazywała się Meszullemet, a była córką Charusa z Jotby.

[20] Czynił on to, co złe w oczach Pana, podobnie jak Manasses, jego ojciec.

[21] Kroczył całkowicie drogą swojego ojca, oddawał cześć bałwanom, które czcił jego ojciec, i kłaniał się im.

[22] Porzucił natomiast Pana, Boga swoich ojców, a drogą Pana nie kroczył.

[23] Dworzanie Amona uknuli przeciwko niemu spisek i pozbawili króla życia w jego domu,

[24] Lecz prosty lud wytracił wszystkich spiskowców przeciwko królowi Amonowi, po czym tenże prosty lud ogłosił królem po nim Jozjasza, jego syna.

[25] Pozostałe zaś sprawy Amona, których dokonał, są spisane w Księdze Dziejów Królów Judzkich.

[26] I pochowano go w jego grobie w ogrodzie Uzzy, a władzę królewską po nim objął Jozjasz, jego syn.

II Królewska 22

Jozjasz - król, reformator

[1] Jozjasz miał osiem lat, gdy objął władzę królewską, a panował w Jeruzalemie trzydzieści jeden lat. Matka jego nazywała się Jedida, a była córką Adajasza z Boskat.

[2] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, andou em todo o caminho de Davi, seu pai, e não se desviou nem para a direita nem para a esquerda.

O rei repara o templo

2 Crônicas 34.8-13

[3] No décimo oitavo ano do seu reinado, o rei Josias mandou o escrivão Safã, filho de Azalias, filho de Mesulão, à Casa do SENHOR,

[4] dizendo: Sobe a Hilquias, o sumo sacerdote, para que conte o dinheiro que se trouxe à Casa do SENHOR, o qual os guardas da porta ajuntaram do povo;

[5] que o dêem nas mãos dos que dirigem a obra e têm a seu cargo a Casa do SENHOR, para que paguem àqueles que fazem a obra que há na Casa do SENHOR, para repararem os estragos da casa:

[6] aos carpinteiros, aos edificadores e aos pedreiros; e comprem madeira e pedras lavradas, para repararem os estragos da casa.

[7] Porém não se pediu conta do dinheiro que se lhes entregara nas mãos, porquanto procediam com fidelidade.

Hilquias acha o Livro da Lei

2 Crônicas 34.14-18

[8] Então, disse o sumo sacerdote Hilquias ao escrivão Safã: Achei o Livro da Lei na Casa do SENHOR. Hilquias entregou o livro a Safã, e este o leu.

[9] Então, o escrivão Safã veio ter com o rei e lhe deu relatório, dizendo: Teus servos contaram o dinheiro que se achou na casa e o entregaram nas mãos dos que dirigem

[2] Czynił on to, co prawe w oczach Pana, kroczył we wszystkim drogą Dawida, swojego praojca, nie odstępując od niej ani w prawo, ani w lewo.

Znalezienie zapomnianej księgi zakonu w świątyni

[3] W osiemnastym roku panowania króla Jozjasza wysłał król sekretarza Szafana, syna Asaliasza, syna Meszullama, do świątyni Pana z takim poleceniem:

[4] Wstąp do arcykapłana Chilkiasza, niech wyda pieniądze przyniesione do świątyni Pana, jakie odźwierni zebrali od ludu,

[5] I niech je przekaże do rąk kierowników robót, mających nadzór nad świątynią Pana, a ci niech wypłacą je wykonawcom robót dokonującym naprawy uszkodzeń w świątyni,

[6] Cieślom, budowniczym i murarzom oraz na zakup drzewa i ciosanego kamienia do naprawy świątyni.

[7] Lecz nie trzeba rozliczać się z nimi z pieniędzy im wręczonych, gdyż pracują uczciwie.

[8] Wtedy arcykapłan Chilkiasz rzekł do sekretarza Szafana: Znalazłem w świątyni Pana księgę zakonu. I wręczył Chilkiasz księgę Szafanowi, który ją przeczytał.

[9] Następnie sekretarz Szafan udał się do króla i zdał sprawę królowi, powiadając: Słudzy twoi wysypali pieniądze, jakie się znajdowały w świątyni, i wręczyli je

a obra e têm a seu cargo a Casa do SENHOR.

10 Relatou mais o escrivão Safã ao rei, dizendo: O sacerdote Hilquias me entregou um livro. E Safã o leu diante do rei.

Josias manda consultar a profetisa Hulda
2 Crônicas 34.19-28

11 Tendo o rei ouvido as palavras do Livro da Lei, rasgou as suas vestes.

12 Ordenou o rei a Hilquias, o sacerdote, a Aicão, filho de Safã, a Acbor, filho de Micaías, a Safã, o escrivão, e a Asaías, servo do rei, dizendo:

13 Ide e consultai o SENHOR por mim, pelo povo e por todo o Judá, acerca das palavras deste livro que se achou; porque grande é o furor do SENHOR que se acendeu contra nós, porquanto nossos pais não deram ouvidos às palavras deste livro, para fazerem segundo tudo quanto de nós está escrito.

14 Então, o sacerdote Hilquias, Aicão, Acbor, Safã e Asaías foram ter com a profetisa Hulda, mulher de Salum, o guarda-roupa, filho de Ticva, filho de Harás, e lhe falaram. Ela habitava na cidade baixa de Jerusalém.

15 Ela lhes disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Dizei ao homem que vos enviou a mim:

16 Assim diz o SENHOR: Eis que trarei males sobre este lugar e sobre os seus moradores, a saber, todas as palavras do livro que leu o rei de Judá.

kierownikom robót mającym nadzór nad świątynią.

10 Po czym sekretarz Szafan doniósł królowi następującą rzecz: Kapłan Chilkiasz wręczył mi księgę. I Szafan odczytał ją przed królem.

11 Gdy tedy król usłyszał treść tej księgi, rozdarł swoje szaty

Wyrocznia prorokini Chuldy

12 I dał taki rozkaz kapłanowi Chilkiaszowi, Achikamowi, synowi Szafana, Akborowi, synowi Michajasza, sekretarzowi Szafanowi oraz dworzaninowi królewskiemu Asajaszowi:

13 Idźcie zapytać się o wyrocznię Pana co do mnie, co do ludu i co do całej Judy w związku z treścią tej księgi, która została znaleziona, gdyż wielki jest gniew Pana, który rozgorzał przeciwko nam dlatego, że nasi ojcowie nie słuchali słów tej księgi, aby pełnić wszystko, co tam dla nas napisane.

14 Poszli więc kapłan Chilkiasz i Achikam, i Akbor, i Szafan, i Asajasz do prorokini Chuldy, żony Szalluma, syna Tikwy, syna Charchasa, przełożonego szatni. Mieszkała ona w Jeruzalemie w drugiej dzielnicy. A gdy z nią porozmawiali,

15 Ona rzekła do nich: Tak mówi Pan, Bóg Izraela. Powiedzcie mężowi, który posłał was do mnie:

16 Tak mówi Pan: Oto Ja sprowadzę nieszczęście na to miejsce i na jego mieszkańców, zgodnie ze wszystkimi

słowami tej księgi, którą przeczytał król judzki,

[17] Visto que me deixaram e queimaram incenso a outros deuses, para me provocarem à ira com todas as obras das suas mãos, o meu furor se acendeu contra este lugar e não se apagará.

[17] Za to, że mnie opuścili i spalali kadzidła innym bogom, drażniąc mnie wszystkim, co czynią ich ręce; toteż rozgorzał mój gniew na to miejsce i nie ochłonie.

[18] Porém ao rei de Judá, que vos enviou a consultar o SENHOR, assim lhe direis: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca das palavras que ouviste:

[18] Królowi judzkiemu zaś, który was posyła po wyrocznię Pana, tak powiedzcie: Tak mówi Pan, Bóg Izraela, co do słów, które słyszałeś:

[19] Porquanto o teu coração se enterneceu, e te humilhaste perante o SENHOR, quando ouviste o que falei contra este lugar e contra os seus moradores, que seriam para assolação e para maldição, e rasgaste as tuas vestes, e choraste perante mim, também eu te ouvi, diz o SENHOR.

[19] Ponieważ twoje serce zmiękło i ukorzyłeś się przed Panem, gdy usłyszałeś, co powiedziałem o tym miejscu i o jego mieszkańcach, że staną się przedmiotem grozy i przekleństwem, i rozdarłeś swoje szaty, i zapłakałeś przede mną, przeto usłyszałem i Ja - mówi Pan -

[20] Pelo que, eis que eu te reunirei a teus pais, e tu serás recolhido em paz à tua sepultura, e os teus olhos não verão todo o mal que hei de trazer sobre este lugar. Então, levaram eles ao rei esta resposta.

[20] Toteż Ja przyłączę cię do twoich ojców i w pokoju będziesz złożony w twoim grobie, aby twoje oczy nie oglądały całego tego nieszczęścia, jakie Ja sprowadzę na to miejsce. A oni zanieśli królowi tę odpowiedź.

2 Reis 23

Josias renova a aliança ante o Senhor

2 Crônicas 34.29-33

[1] Então, deu ordem o rei, e todos os anciãos de Judá e de Jerusalém se ajuntaram a ele.

[2] O rei subiu à Casa do SENHOR, e com ele todos os homens de Judá, todos os moradores de Jerusalém, os sacerdotes, os profetas e todo o povo, desde o menor até ao maior; e leu diante deles todas as

II Królewska 23

Odnowienie przymierza

[1] Król rozesłał więc wezwanie i zgromadzili się u niego wszyscy starsi z Judy i z Jeruzalemu.

[2] Potem król wstąpił do świątyni Pana, a z nim wszyscy mężowie judzcy i mieszkańcy Jeruzalemu, i kapłani, i prorocy, i cały lud od najmniejszych do największych i kazał odczytać przed nimi

palavras do Livro da Aliança que fora encontrado na Casa do SENHOR.

[3] O rei se pôs em pé junto à coluna e fez aliança ante o SENHOR, para o seguirem, guardarem os seus mandamentos, os seus testemunhos e os seus estatutos, de todo o coração e de toda a alma, cumprindo as palavras desta aliança, que estavam escritas naquele livro; e todo o povo anuiu a esta aliança.

A purificação do templo e do culto

2 Crônicas 34.3-7

[4] Então, o rei ordenou ao sumo sacerdote Hilquias, e aos sacerdotes da segunda ordem, e aos guardas da porta que tirassem do templo do SENHOR todos os utensílios que se tinham feito para Baal, e para o poste-ídolo, e para todo o exército dos céus, e os queimou fora de Jerusalém, nos campos de Cedrom, e levou as cinzas deles para Betel.

[5] Também destituiu os sacerdotes que os reis de Judá estabeleceram para incensarem sobre os altos nas cidades de Judá e ao redor de Jerusalém, como também os que incensavam a Baal, ao sol, e à lua, e aos mais planetas, e a todo o exército dos céus.

[6] Também tirou da Casa do SENHOR o poste-ídolo, que levou para fora de Jerusalém até ao vale de Cedrom, no qual o queimou e o reduziu a pó, que lançou sobre as sepulturas do povo.

wszystkie słowa księgi przymierza, znalezionej w świątyni Pana.

[3] Następnie król stanął przy kolumnie i zawarł przed Panem przymierze, że będą naśladować Pana i przestrzegać jego przykazań i rad, i ustaw z całego serca i z całej duszy, przywracając ważność słowom tego przymierza, spisanym w tej księdze. I cały lud przystąpił do przymierza.

Oczyszczenie świątyni

[4] Potem król nakazał arcykapłanowi Chilkiaszowi, kapłanom drugorzędnym i odźwiernym wynieść z przybytku Pana wszystkie naczynia sporządzone dla Baala, dla Aszery i dla całego zastępu niebieskiego i spalić je poza Jeruzalemem na polach nad Kidronem, a ich popiół zanieść do Betel.

Radykalne wytępienie kultu bałwochwalczego w całym kraju

[5] I złożył z urzędu bałwochwalczych kapłanów, których ustanowili królowie judzcy, aby palili kadzidło na wzgórzach w osiedlach judzkich i wokoło Jeruzalemu, jak również tych, którzy palili kadzidło dla Baala, dla słońca, dla księżyca, dla gwiazd zodiaku i dla całego zastępu niebieskiego.

[6] Kazał usunąć Aszerę ze świątyni Pana poza Jeruzalem do doliny Kidron i spalić ją w dolinie Kidron, zetrzeć ją w proch i proch z niej wyrzucić na cmentarz pospólstwa.

[7] Também derribou as casas da prostituição-cultual que estavam na Casa do SENHOR, onde as mulheres teciam tendas para o poste-ídolo.

[8] A todos os sacerdotes trouxe das cidades de Judá e profanou os altos em que os sacerdotes incensavam, desde Geba até Berseba; e derribou os altares das portas, que estavam à entrada da porta de Josué, governador da cidade, à mão esquerda daquele que entrava por ela.

[9] (Mas os sacerdotes dos altos não sacrificavam sobre o altar do SENHOR, em Jerusalém; porém comiam pães asmos no meio de seus irmãos.)

[10] Também profanou a Tofete, que está no vale dos filhos de Hinom, para que ninguém queimasse a seu filho ou a sua filha como sacrifício a Moloque.

[11] Também tirou os cavalos que os reis de Judá tinham dedicado ao sol, à entrada da Casa do SENHOR, perto da câmara de Natã-Meleque, o camareiro, a qual ficava no átrio; e os carros do sol queimou.

[12] Também o rei derribou os altares que estavam sobre a sala de Acaz, sobre o terraço, altares que foram feitos pelos reis de Judá, como também os altares que fizera Manassés nos dois átrios da Casa do SENHOR; e, esmigalhados, os tirou dali e lançou o pó deles no ribeiro de Cedrom.

[7] Kazał zburzyć pomieszczenia nierządników, którzy byli w świątyni Pana, gdzie niewiasty tkały zasłony dla Aszery.

[8] Kazał ściąć wszystkich kapłanów z osiedli judzkich i zbezcześcił świątynki na wyżynach, w których ci kapłani spalali kadzidło, od Geby aż do Beer-Szeby. Kazał też zburzyć świątynkę wyżynną duchów polnych, która stała u wejścia do bramy Jozuego, przełożonego miasta, po lewej stronie, gdy się wchodzi do miasta.

[9] Wszakże kapłanom z świątynek na wyżynach nie wolno było składać ofiar na ołtarzu Pana w Jeruzalemie, wolno im było jednak jeść przaśny chleb w gronie braci.

[10] Kazał też zbezcześcić palenisko, znajdujące się w Dolinie Synów Hinnoma, aby już nikt nie oddawał swego syna czy swojej córki na spalenie dla Molocha.

[11] Kazał usunąć konie, które królowie judzcy postawili na cześć boga słońca u wejścia do świątyni Pana w pobliżu komnaty eunucha Natanmeleka, która była przy arkadach, a rydwan boga słońca spalić.

[12] Ołtarze zaś, które były na dachu górnej komnaty Achaza, zbudowane przez królów judzkich oraz ołtarze, które kazał sporządzić Manasses w obu podwórcach świątyni Pana, kazał król zburzyć i zetrzeć na proch, a proch z nich wyrzucić do doliny Kidronu.

[13] O rei profanou também os altos que estavam defronte de Jerusalém, à mão direita do monte da Destruição, os quais edificara Salomão, rei de Israel, para Astarote, abominação dos sidônios, e para Quemos, abominação dos moabitas, e para Milcom, abominação dos filhos de Amom.

[14] Semelhantemente, fez em pedaços as colunas e cortou os postes-ídolos; e o lugar onde estavam encheu ele de ossos humanos.

Profanado e derribado o altar de Betel

[15] Também o altar que estava em Betel e o alto que fez Jeroboão, filho de Nebate, que tinha feito pecar a Israel, esse altar junto com o alto o rei derribou; destruiu o alto, reduziu a pó o seu altar e queimou o poste-ídolo.

[16] Olhando Josias ao seu redor, viu as sepulturas que estavam ali no monte; mandou tirar delas os ossos, e os queimou sobre o altar, e assim o profanou, segundo a palavra do SENHOR, que apregoara o homem de Deus que havia anunciado estas coisas.

[17] Então, perguntou: Que monumento é este que vejo? Responderam-lhe os homens da cidade: É a sepultura do homem de Deus que veio de Judá e apregoou estas coisas que fizeste contra o altar de Betel.

[18] Josias disse: Deixai-o estar; ninguém mexa nos seus ossos. Assim, deixaram estar os seus ossos com os ossos do profeta que viera de Samaria.

[13] Świątynki na wyżynach, które stały naprzeciw Jeruzalemu na południe od Góry Zatracenia, które Salomon, król izraelski, zbudował dla Aszery, ohydy Sydończyków, dla Kamosza, ohydy Moabitów, i dla Milkoma, obrzydliwości Ammonitów, król kazał zbezcześcić.

[14] Kazał też potrzaskać posągi i powycinać święte gaje, i zapełnić ich miejsce kośćmi ludzkimi.

[15] Również i ołtarz w Betel w świątynce wyżynnej, który kazał sporządzić Jeroboam, syn Nebata, przez co wciągnął w grzech Izraela, również ten ołtarz w świątynce wyżynnej kazał zburzyć, świątynkę zaś spalić i zetrzeć na proch oraz spalić posągi Aszery.

[16] A gdy Jozjasz odwrócił się, ujrzał groby, które tam były na górze, kazał więc zebrać kości z grobów i spalić je na ołtarzu, bezczeszcząc go w ten sposób zgodnie ze słowem Pana, które wyrzekł mąż Boży, zapowiadający te rzeczy.

[17] Następnie zapytał: Co to za pomnik, który tu widzę? Odpowiedzieli mu ludzie z tego miasta: Jest to grobowiec męża Bożego, który przybył z Judei i zapowiedział te rzeczy, których ty dokonałeś z ołtarzem w Betel.

[18] Wtedy on rzekł: Pozostawcie go, niech nikt nie rusza jego kości. Zachowali więc te kości wraz z kośćmi proroka, który przybył z Samarii.

[19] Também tirou Josias todos os santuários dos altos que havia nas cidades de Samaria e que os reis de Israel tinham feito para provocarem o SENHOR à ira; e lhes fez segundo todos os atos que tinha praticado em Betel.

[20] E matou todos os sacerdotes dos altos que havia ali, sobre os altares, e queimou ossos humanos sobre eles; depois, voltou para Jerusalém.

A celebração da Páscoa

2 Crônicas 35.1-19

[21] Deu ordem o rei a todo o povo, dizendo: Celebrai a Páscoa ao SENHOR, vosso Deus, como está escrito neste Livro da Aliança.

[22] Porque nunca se celebrou tal Páscoa como esta desde os dias dos juízes que julgaram Israel, nem durante os dias dos reis de Israel, nem nos dias dos reis de Judá.

[23] Corria o ano décimo oitavo do rei Josias, quando esta Páscoa se celebrou ao SENHOR, em Jerusalém.

A piedade de Josias

[24] Aboliu também Josias os médiuns, os feiticeiros, os ídolos do lar, os ídolos e todas as abominações que se viam na terra de Judá e em Jerusalém, para cumprir as palavras da lei, que estavam escritas no livro que o sacerdote Hilquias achara na Casa do SENHOR.

[25] Antes dele, não houve rei que lhe fosse semelhante, que se convertesse ao SENHOR de todo o seu coração, e de toda a sua alma, e de todas as suas forças,

[19] Także wszystkie świątynki na wzgórzach, które wznieśli królowie izraelscy we wszystkich miejscowościach Samarii, drażniąc Pana, Jozjasz usunął i postąpił z nimi zupełnie tak samo, jak postąpił w Betel.

[20] Kazał też wyrżnąć do nogi wszystkich kapłanów wyżynnych, którzy tam byli przy ołtarzach i kazał palić na nich kości ludzkie, po czym powrócił do Jeruzalemu.

[21] Następnie rozkazał król całemu ludowi: Obchodźcie Paschę ku czci Pana, Boga waszego, jak jest przepisane w księdze tego przymierza.

[22] Nie obchodzono bowiem takiej Paschy od czasów sędziów, którzy sądzili Izraela, przez cały okres królów izraelskich i królów judzkich,

[23] Aż dopiero w osiemnastym roku panowania króla Jozjasza obchodzona była ta Pascha ku czci Pana w Jeruzalemie.

[24] Jozjasz usunął też wróżbitów i czarodziejów, i bożki domowe, i bałwany, i wszystkie obrzydliwości, jakie pojawiły się w ziemi judzkiej i w Jeruzalemie, aby przywrócić ważność słowom zakonu, zapisanym w księdze, którą znalazł kapłan Chilkiasz w świątyni Pana.

[25] Nie było przed nim takiego króla jak on, który by wrócił do Pana z całego swego serca i z całej swojej duszy, i ze wszystkich sił swoich ściśle według zakonu

segundo toda a Lei de Moisés; e, depois dele, nunca se levantou outro igual.

[26] Nada obstante, o SENHOR não desistiu do furor da sua grande ira, ira com que ardia contra Judá, por todas as provocações com que Manassés o tinha irritado.

[27] Disse o SENHOR: Também a Judá removerei de diante de mim, como removi Israel, e rejeitarei esta cidade de Jerusalém, que escolhi, e a casa da qual eu dissera: Estará ali o meu nome.

A morte de Josias
2 Crônicas 35.20-27

[28] Quanto aos mais atos de Josias e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[29] Nos dias de Josias, subiu Faraó-Neco, rei do Egito, contra o rei da Assíria, ao rio Eufrates; e, tendo saído contra ele o rei Josias, Neco o matou, em Megido, no primeiro encontro.

[30] De Megido, os seus servos o levaram morto e, num carro, o transportaram para Jerusalém, onde o sepultaram no seu jazigo. O povo da terra tomou a Jeoacaz, filho de Josias, e o ungiu, e o fez rei em lugar de seu pai.

O reinado e deposição de Joacaz
2 Crônicas 36.1-4

[31] Tinha Jeoacaz vinte e três anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém. Sua mãe chamava-se Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

Mojżeszowego; po nim też już nie wystąpił taki jak on.

[26] Pan jednak nie wyzbył się zawziętości swojego wielkiego gniewu, który rozgorzał na Judę za wszystkie zniewagi, jakimi znieważył go Manasses.

[27] Toteż Pan rzekł: Również i Judę usunę sprzed swego oblicza, jak usunąłem Izraela, i odrzucę to miasto, które wybrałem, Jeruzalem, i świątynię, o której powiedziałem: Tam będzie imię moje.

[28] Pozostałe zaś sprawy Jozjasza i wszystko, czego dokonał, zapisane jest w Księdze Dziejów Królów Judzkich.

Król Jozjasz ginie w bitwie z faraonem Necho pod Megiddo

[29] Za jego czasów wyruszył faraon Necho, król egipski, przeciwko królowi asyryjskiemu nad rzekę Eufrat. Gdy król Jozjasz wyprawił się, aby się z nim potykać, ten, gdy go zobaczył, pozbawił go życia pod Megiddo.

[30] Dworzanie jego wywieźli go na wozie już umarłego z Megiddo i sprowadzili do Jeruzalemu, i pochowali w jego grobie. Prosty lud zaś wziął Jehoachaza, syna Jozjasza, i namaściwszy go, obwołali go królem w miejsce jego ojca.

[31] Jehoachaz miał dwadzieścia trzy lata, gdy objął władzę królewską, a w Jeruzalemie panował trzy miesiące. Matka jego nazywała się Chamutal, była córką Jeremiasza, a pochodziła z Libny.

[32] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo tudo que fizeram seus pais.

[32] A czynił on to, co złe w oczach Pana, we wszystkim tak, jak czynili jego praojcowie.

Faraon Necho obsadza tron królów judzkich

[33] Porém Faraó-Neco o mandou prender em Ribla, na terra de Hamate, para que não reinasse em Jerusalém; e impôs à terra a pena de cem talentos de prata e um de ouro.

[33] Faraon Necho uwięził go w Ribli, w ziemi Chamat, usuwając go od sprawowania władzy królewskiej w Jeruzalemie i nałożył na kraj jako haracz sto talentów srebra i talent złota.

[34] Faraó-Neco também constituiu rei a Eliaquim, filho de Josias, em lugar de Josias, seu pai, e lhe mudou o nome para Jeoaquim; porém levou consigo para o Egito a Jeoacaz, que ali morreu.

[34] W miejsce Jozjasza ustanowił faraon Necho królem Eljakima, syna Jozjasza, zmieniając jego imię na Jehojakim, Jehoachaza zaś zabrał z sobą; lecz gdy przybył do Egiptu, umarł tam.

[35] Jeoaquim deu aquela prata e aquele ouro a Faraó; porém estabeleceu imposto sobre a terra, para dar esse dinheiro segundo o mandado de Faraó; do povo da terra exigiu prata e ouro, de cada um segundo a sua avaliação, para o dar a Faraó-Neco.

[35] Jehojakim płacił faraonowi srebrem i złotem, lecz nałożył na kraj podatek, aby móc te pieniądze dostarczyć według nakazu faraona. Od każdego według oszacowania pobierał srebro i złoto od prostego ludu, aby móc spłacić faraona Necho.

O reinado de Jeoaquim

2 Crônicas 36.5-8

[36] Tinha Jeoaquim a idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Zebida e era filha de Pedaías, de Ruma.

[36] Jehojakim miał dwadzieścia pięć lat, gdy objął władzę królewską, a panował jedenaście lat w Jeruzalemie. Matka jego nazywała się Zebudda, była córką Pedajasza z Rumy.

[37] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo tudo quanto fizeram seus pais.

[37] A czynił on to, co złe w oczach Pana, we wszystkim tak, jak czynili jego praojcowie.

2 Reis 24

II Królewska 24

Bunt Jehojakima przeciwko królowi babilońskiemu

[1] Nos dias de Jeoaquim, subiu Nabucodonosor, rei da Babilônia, contra

[1] Za jego czasów wyruszył Nebukadnesar, król babiloński, i Jehojakim był jego lennikiem przez okres trzech lat, potem

ele, e ele, por três anos, ficou seu servo; então, se rebelou contra ele.

2 Enviou o SENHOR contra Jeoaquim bandos de caldeus, e bandos de siros, e de moabitas, e dos filhos de Amom; enviou-os contra Judá para o destruir, segundo a palavra que o SENHOR falara pelos profetas, seus servos.

3 Com efeito, isto sucedeu a Judá por mandado do SENHOR, que o removeu da sua presença, por causa de todos os pecados cometidos por Manassés,

4 como também por causa do sangue inocente que ele derramou, com o qual encheu a cidade de Jerusalém; por isso, o SENHOR não o quis perdoar.

5 Quanto aos mais atos de Jeoaquim e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

6 Descansou Jeoaquim com seus pais; e Joaquim, seu filho, reinou em seu lugar.

7 O rei do Egito nunca mais saiu da sua terra; porque o rei da Babilônia tomou tudo quanto era dele, desde o ribeiro do Egito até ao rio Eufrates.

O reinado de Joaquim

2 Crônicas 36.9

8 Tinha Joaquim dezoito anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém. Sua mãe se chamava Neústa e era filha de Elnatã, de Jerusalém.

jednak znów się zbuntował przeciwko niemu.

2 Lecz Pan wyprawił przeciwko niemu hufce Chaldejczyków, hufce Aramejczyków, hufce Moabitów, hufce Ammonitów, wyprawił je przeciwko Judzie, aby ją zniszczyć zgodnie ze słowem Pana, jakie wypowiedział przez usta sług swoich, proroków.

3 Doprawdy, zgodnie ze słowem Pana spotkało to Judę, aby usunąć ją sprzed oblicza jego za grzechy Manassesa, za to wszystko, co uczynił,

4 A także za krew niewinną, którą przelał, napełniając Jeruzalem niewinną krwią; toteż Pan nie chciał odpuścić.

5 Pozostałe zaś sprawy Jehojakima i wszystko, czego dokonał, zapisane jest w Księdze Dziejów Królów Judzkich.

6 I spoczął Jehojakim ze swoimi ojcami, a władzę królewską po nim objął Jehojachin, jego syn.

7 Król egipski nie wyruszał już odtąd ze swojej ziemi, gdyż król babiloński zagarnął wszystko, co należało do króla egipskiego od Rzeki egipskiej aż do rzeki Eufratu.

Jehojakim królem judzkim

8 Jehojachin miał osiemnaście lat, gdy objął władzę królewską, a panował w Jeruzalemie trzy miesiące. Matka jego nazywała się Nechuszta, była córką Elnatana z Jeruzalemu.

[9] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera seu pai.

Nabucodonosor leva cativa a nobreza de Jerusalém

[10] Naquele tempo, subiram os servos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, a Jerusalém, e a cidade foi cercada.

[11] Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio à cidade, quando os seus servos a sitiavam.

[12] Então, subiu Joaquim, rei de Judá, a encontrar-se com o rei da Babilônia, ele, sua mãe, seus servos, seus príncipes e seus oficiais; e o rei da Babilônia, no oitavo ano do seu reinado, o levou cativo.

[13] Levou dali todos os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; e, segundo tinha dito o SENHOR, cortou em pedaços todos os utensílios de ouro que fizera Salomão, rei de Israel, para o templo do SENHOR.

[14] Transportou a toda a Jerusalém, todos os príncipes, todos os homens valentes, todos os artífices e ferreiros, ao todo dez mil; ninguém ficou, senão o povo pobre da terra.

[15] Transferiu também a Joaquim para a Babilônia; a mãe do rei, as mulheres deste, seus oficiais e os homens principais da terra, ele os levou cativos de Jerusalém à Babilônia.

[16] Todos os homens valentes, até sete mil, e os artífices, e ferreiros, até mil, todos

[9] A czynił on to, co złe w oczach Pana, we wszystkim tak, jak czynił jego ojciec.

Oblężenie Jeruzalemu i pierwsze przesiedlenie do Babilonu

[10] W tym czasie nadciągnęli słudzy Nebukadnesara, króla babilońskiego, pod Jeruzalem i miasto zostało oblężone.

[11] Gdy potem sam Nebukadnesar, król babiloński, przybył pod miasto, a słudzy jego je oblegali,

[12] Wyszedł Jehojachin, król judzki wraz ze swoją matką i ze swoim dworem, i swymi dostojnikami, i eunuchami do króla babilońskiego. Wtedy król babiloński kazał go pojmać w ósmym roku swojego panowania

[13] I kazał wywieść stamtąd wszystkie skarby świątyni Pana i skarby królewskiego domu i potłuc wszystkie złote naczynia, które sporządził Salomon, król izraelski, dla przybytku Pana, jak to zapowiedział Pan.

[14] I zagarnął do niewoli całe Jeruzalem, wszystkich dostojników i całe rycerstwo, dziesięć tysięcy jeńców oraz wszystkich kowali i ślusarzy; nie pozostał nikt oprócz biedoty spośród prostego ludu.

[15] Uprowadził do Babilonu Jehojachina, a także królową matkę i żony króla i jego eunuchów, i możnych kraju uprowadził z Jeruzalemu do Babilonu.

[16] Nadto wszystkich ludzi znacznych w liczbie siedmiu tysięcy i tysiąc kowali i ślusarzy, całe rycerstwo zdatne do walki,

eles destros na guerra, levou-os o rei da Babilônia cativos para a Babilônia.

17 O rei da Babilônia estabeleceu rei, em lugar de Joaquim, ao tio paterno deste, Matanias, de quem mudou o nome para Zedequias.

O reinado de Zedequias

2 Crônicas 36.10-12; Jeremias 52.1-3

18 Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

19 Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera Joaquim.

A queda de Jerusalém

Jeremias 39.1-7; 52.3-11

20 Assim sucedeu por causa da ira do SENHOR contra Jerusalém e contra Judá, a ponto de os rejeitar de sua presença. Zedequias rebelou-se contra o rei da Babilônia.

2 Reis 25

1 Sucedeu que, no nono ano do reinado de Zedequias, aos dez dias do décimo mês, Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio contra Jerusalém, ele e todo o seu exército, e se acamparam contra ela, e levantaram contra ela tranqueiras em redor.

2 A cidade ficou sitiada até ao undécimo ano do rei Zedequias.

uprowadził król babiloński do niewoli, do Babilonu.

Sedekiasz królem judzkim z woli króla babilońskiego

17 Na jego miejsce ustanowił król babiloński królem jego stryja Mataniasza, zmieniając jego imię na Sedekiasz.

18 Sedekiasz miał dwadzieścia jeden lat, gdy objął władzę królewską, a panował jedenaście lat w Jeruzalemie. Matka jego nazywała się Chamutal, była córką Jeremiasza z Libny.

19 A czynił on to, co złe w oczach Pana, we wszystkim tak, jak czynił Jehojakim.

20 Z powodu gniewu Pana bowiem działo się to w Jeruzalemie i w Judzie, aż odrzucił ich od oblicza swego. Sedekiasz zaś zbuntował się przeciwko królowi babilońskiemu.

II Królewska 25

Drugie oblężenie Jeruzalemu i ucieczka jej obrońców

1 W dziewiątym roku jego panowania, w dziesiątym miesiącu dziesiątego dnia tegoż miesiąca, nadciągnął Nebukadnesar, król babiloński, wraz z całym swoim wojskiem pod Jeruzalem, obległ je i usypał wokoło niego szańce.

2 I miasto było oblężone aż do jedenastego roku panowania króla Sedekiasza.

[3] Aos nove dias do quarto mês, quando a cidade se via apertada da fome, e não havia pão para o povo da terra,
[4] então, a cidade foi arrombada, e todos os homens de guerra fugiram de noite pelo caminho da porta que está entre os dois muros perto do jardim do rei, a despeito de os caldeus se acharem contra a cidade em redor; o rei fugiu pelo caminho da Campina,
[5] porém o exército dos caldeus perseguiu o rei Zedequias e o alcançou nas campinas de Jericó; e todo o exército deste se dispersou e o abandonou.
[6] Então, o tomaram preso e o fizeram subir ao rei da Babilônia, a Ribla, o qual lhe pronunciou a sentença.
[7] Aos filhos de Zedequias mataram à sua própria vista e a ele vazaram os olhos; ataram-no com duas cadeias de bronze e o levaram para a Babilônia.

O cativeiro de Judá

2 Crônicas 36.17-21; Jeremias 39.8-10; 52.12-30

[8] No sétimo dia do quinto mês, do ano décimo nono de Nabucodonosor, rei da Babilônia, Nebuzaradã, chefe da guarda e servidor do rei da Babilônia, veio a Jerusalém.

[9] E queimou a Casa do SENHOR e a casa do rei, como também todas as casas de Jerusalém; também entregou às chamas todos os edifícios importantes.
[10] Todo o exército dos caldeus que estava com o chefe da guarda derribou os muros em redor de Jerusalém.

[3] Dziewiątego dnia tego miesiąca, gdy wzmógł się głód w mieście i nie stało już chleba dla prostego ludu,

[4] Zrobiono wyłom w murze miasta i król oraz wszyscy wojownicy uciekli w nocy bramą między dwoma murami obok królewskiego ogrodu, podczas gdy Chaldejczycy jeszcze otaczali miasto, i skierowali się w stronę puszczy.

[5] Lecz wojsko chaldejskie puściło się za królem w pogoń i dognali go na stepach jerychońskich, całe zaś jego wojsko opuściwszy go, rozpierzchło się.
[6] Pojmali tedy króla i zaprowadzili go do króla babilońskiego do Rybli i tam go osądzili.

[7] Synów Sedekiasza na jego oczach zabito, jego samego kazał oślepić, okuć w kajdany i zaprowadzić do Babilonu.

Zdobycie i zburzenie Jeruzalemu

[8] W piątym miesiącu, siódmego dnia tegoż miesiąca, a był to dziewiętnasty rok panowania króla Nebukadnesara, króla babilońskiego, przybył Nebuzaradan, dowódca gwardii przybocznej, dworzanin króla babilońskiego, do Jeruzalemu.

[9] I spalił świątynię Pana, dom królewski i wszystkie domy w Jeruzalemie, wszystkie duże domy spalił ogniem,

[10] Wszystkie zaś mury otaczające Jeruzalem zburzyło całe wojsko

chaldejskie, które było przy dowódcy gwardii przybocznej,

Drugie przesiedlenie mieszkańców do niewoli i złupienie świątyni

[11] O mais do povo que havia ficado na cidade, e os desertores que se entregaram ao rei da Babilônia, e o mais da multidão, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativos.

[11] Resztę ludu zaś, która jeszcze pozostała w mieście, i tych, którzy zbiegli do króla babilońskiego oraz resztę pospólstwa uprowadził Nebuzaradan, dowódca gwardii przybocznej do niewoli.

[12] Porém dos mais pobres da terra deixou o chefe da guarda ficar alguns para vinheiros e para lavradores.

[12] Niektórych jednak z biedoty wiejskiej pozostawił dowódca gwardii przybocznej jako winogrodników i oraczy.

[13] Cortaram em pedaços os caldeus as colunas de bronze que estavam na Casa do SENHOR, como também os suportes e o mar de bronze que estavam na Casa do SENHOR; e levaram o bronze para a Babilônia.

[13] Kolumny zaś spiżowe, które były w świątyni Pana i podwozia i spiżową kadź, która była w świątyni Pana, Chaldejczycy porozbijali i spiż z nich wywieźli do Babilonu.

[14] Levaram também as panelas, as pás, as espevitadeiras, os recipientes de incenso e todos os utensílios de bronze, com que se ministrava.

[14] Zabrali także misy, łopatki, szczypce, czasze oraz wszystkie przybory ze spiżu, którymi się posługiwano przy służbie Bożej,

[15] Tomou também o chefe da guarda os braseiros, as bacias e tudo quanto fosse de ouro ou de prata.

[15] Jak również kadzielnice i kropielnice, wszystko, co było ze złota i ze srebra, zabrał dowódca gwardii przybocznej.

[16] Quanto às duas colunas, ao mar e aos suportes que Salomão fizera para a Casa do SENHOR, o peso do bronze de todos estes utensílios era incalculável.

[16] Trudno podać wagę spiżu wszystkich przyborów: obu tych kolumn, jednej kadzi na wodę i podwozi, które Salomon kazał sporządzić dla świątyni Pana.

[17] A altura de uma coluna era de dezoito côvados, e sobre ela havia um capitel de bronze de três côvados de altura; a obra de rede e as romãs sobre o capitel ao redor, tudo era de bronze; semelhante a esta era a outra coluna com a rede.

[17] Wszak osiemnaście łokci wysokości miała jedna kolumna, a nad nią była głowica spiżowa, której wysokość wynosiła trzy łokcie, a wokół głowicy była siatka i jabłuszka granatu, wszystkie ze spiżu; tak samo było na drugiej kolumnie przy siatce.

[18] Levou também o chefe da guarda a Seraías, sumo sacerdote, e a Sofonias, segundo sacerdote, e os três guardas da porta.

[18] Dowódca gwardii przybocznej zabrał także Serajasza, głównego kapłana, i Sefaniasza, kapłana drugiego z rzędu oraz trzech odźwiernych,

[19] Da cidade tomou a um oficial, que era comandante das tropas de guerra, e cinco homens dos que eram conselheiros do rei e se achavam na cidade, como também ao escrivão-mor do exército, que alistava o povo da terra, e sessenta homens do povo do lugar, que se achavam na cidade.

[19] Z miasta zaś zabrał jednego eunucha, który był ustanowiony nad wojownikami, oraz pięciu ludzi z najbliższego otoczenia króla, których znaleziono w mieście, i sekretarza dowódcy zastępu, który przeprowadził pobór wojskowy wśród prostego ludu, i sześćdziesięciu ludzi z ludu prostego, których znaleziono w mieście.

[20] Tomando-os, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os ao rei da Babilônia, a Ribla.

[20] Tych kazał zabrać Nebuzaradan, dowódca gwardii przybocznej, i zaprowadzić do króla babilońskiego do Ribli.

[21] O rei da Babilônia os feriu e os matou em Ribla, na terra de Hamate. Assim, Judá foi levado cativo para fora da sua terra.

[21] Król babiloński zaś kazał ich pozbawić życia w Ribli, w ziemi Chamat. I tak poszedł Juda z ziemi swojej do niewoli.

Ustanowienie Gedaliasza namiestnikiem Judei

[22] Quanto ao povo que ficara na terra de Judá, Nabucodonosor, rei da Babilônia, que o deixara ficar, nomeou governador sobre ele a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã.

[22] Nad ludem zaś, który ostał się w ziemi judzkiej, a któremu Nebukadnesar, król babiloński, pozwolił pozostać, ustanowił naczelnikiem Gedaliasza, syna Achikama, syna Szafana.

Ismael mata a Gedalias

[23] Ouvindo, pois, os capitães dos exércitos, eles e os seus homens, que o rei da Babilônia nomeara governador a Gedalias, vieram ter com este em Mispa, a saber, Ismael, filho de Netanias, Joanã, filho de Careá, Seraías, filho de Tanumete, o netofatita, e Jazanias, filho do maacatita, eles e os seus homens.

[23] Gdy zaś wszyscy dowódcy wojska i ich ludzie dowiedzieli się, że król ustanowił Gedaliasza naczelnikiem, udali się do Gedaliasza do Mispy; a byli to Ismael, syn Netaniasza, Jochanan, syn Kareacha, Serajasz, syn Tanchumeta z Netofy, i Jaazaniasz, syn Maalatczyka, wraz ze swoimi ludźmi.

[24] Gedalias jurou a eles e aos seus homens e lhes disse: Nada temais da parte dos caldeus; ficai na terra, servi ao rei da Babilônia, e bem vos irá.

[24] Wtedy Gedaliasz przysiągł im i ich ludziom: Nie obawiajcie się poddanych Chaldejczyków, pozostańcie w kraju i służcie królowi babilońskiemu, a będzie się wam dobrze powodziło.

[25] Sucedeu, porém, que, no sétimo mês, veio Ismael, filho de Netanias, filho de Elisama, de família real, e dez homens, com ele, e feriram Gedalias, e ele morreu, como também aos judeus e aos caldeus que estavam com ele em Mispa.

[25] W siódmym miesiącu przybył Ismael, syn Netaniasza, syn Eliszamy, z rodu królewskiego, wraz z dziesięcioma mężami i zabili Gedaliasza oraz Judejczyków i Chaldejczyków, którzy byli z nim w Mispie.

[26] Então, se levantou todo o povo, tanto os pequenos como os grandes, como também os capitães das tropas, e foram para o Egito, porque temiam aos caldeus.

[26] Wówczas cały lud, od najmniejszego do największego oraz dowódcy wojskowi zerwali się i udali się do Egiptu, gdyż bali się Chaldejczyków.

Libertado e honrado o rei Joaquim

Jeremias 52.31-34

Ułaskawienie króla Jehojachina

[27] No trigésimo sétimo ano do cativeiro de Joaquim, rei de Judá, no dia vinte e sete do duodécimo mês, Evil-Merodaque, rei da Babilônia, no ano em que começou a reinar, libertou do cárcere a Joaquim, rei de Judá.

[27] W trzydzieści siedem lat po uprowadzeniu do niewoli Jehojachina, króla judzkiego, w dwunastym miesiącu, dwudziestego siódmego dnia tegoż miesiąca, wypuścił Ewil-Merodach, król babiloński, w roku objęcia przezeń władzy królewskiej, Jehojachina, króla judzkiego, z więzienia.

[28] Falou com ele benignamente e lhe deu lugar de mais honra do que a dos reis que estavam com ele na Babilônia.

[28] I zaczął z nim przyjaźnie rozmawiać, i postawił jego krzesło wyżej niż krzesła królów, którzy byli u niego w Babilonie.

[29] Mudou-lhe as vestes do cárcere, e Joaquim passou a comer pão na sua presença todos os dias da sua vida.

[29] I zdjął swoje szaty więzienne, i jadał stale w obecności króla przez resztę swojego życia.

[30] E da parte do rei lhe foi dada subsistência vitalícia, uma pensão diária, durante os dias da sua vida.

[30] A utrzymanie jego było utrzymaniem stałym, na które król łożył dzień w dzień przez resztę jego życia.

O primeiro livro das Crônicas

1 Crônicas 1

Descendentes de Adão

Gênesis 5.1-32

[1] Adão, Sete, Enos,

[2] Cainã, Maalalel, Jarede,

[3] Enoque, Metusalém, Lameque,

[4] Noé, Sem, Cam e Jafé.

Descendentes dos filhos de Noé

Gênesis 10.1-32

[5] Os filhos de Jafé foram: Gomer, Magogue, Madai, Javã, Tubal, Meseque e Tiras.

[6] Os filhos de Gomer: Asquenaz, Rifate e Togarma.

[7] Os filhos de Javã: Elisá, Társis, Quitim e Rodanim.

[8] Os filhos de Cam: Cuxe, Mizraim, Pute e Canaã.

[9] Os filhos de Cuxe: Sebá, Havilá, Sabtá, Raamá e Sabtecá; os filhos de Raamá: Sabá e Dedã.

[10] Cuxe gerou a Ninrode, que começou a ser poderoso na terra.

[11] Mizraim gerou a Ludim, a Anamim, a Leabim, a Naftuim,

[12] a Patrusim, a Casluim (de quem descendem os filisteus) e a Caftorim.

[13] Canaã gerou a Sidom, seu primogênito, a Hete,

[14] aos jebuseus, aos amorreus, aos girgaseus,

[15] aos heveus, aos arqueus, aos sineus,

I Kronik

I Kronik 1

Potomkowie Adama

[1] Adam, Set, Enosz,

[2] Kenan, Mahalalel, Jared,

[3] Henoch, Metuszalem, Lamech,

[4] Noe, Sem, Cham i Jafet.

[5] Synami Jafeta byli: Gomer, Magog, Madai, Jawan, Tubal, Meszech i Tiras.

[6] Synami Gomera byli: Aszkenaz, Difat i Togarma.

[7] Synami Jawana byli: Elisza, Tarszysz, Kitejczycy i Rodanici.

[8] Synami Chama byli: Kusz, Misraim, Put i Kanaan.

[9] Synami Kusza byli: Seba, Chawila, Sabta, Raama, Sabtecha. A synami Raamy byli: Szeba i Dedan.

[10] Kusz zaś zrodził Nimroda, który był pierwszym mocarzem na ziemi.

[11] Misraim zrodził Ludyjczyków, Anamijczyków. Lehabijczyków i Naftuchijczyków,

[12] I Patrusyjczyków, i Kasluchijczyków, od których wywodzą się Filistyńczycy, oraz Kaftorejczyków.

[13] Kanaan zaś zrodził jako pierworodnego Sydona i Cheta

[14] Oraz Jebuzejczyków i Amorejczyków, i Girgazyjczyków,

[15] I Chiwwijczyków, i Arkijczyków, i Synijczyków,

[16] aos arvadeus, aos zemareus e aos hamateus.

[17] Os filhos de Sem: Elão, Assur, Arfaxade, Lude, Arã, Uz, Hul, Geter e Meseque.

[18] Arfaxade gerou a Selá, e Selá gerou a Héber.

[19] A Héber nasceram dois filhos: o nome de um foi Pelegue, porquanto, nos seus dias, se repartiu a terra; e o nome de seu irmão era Joctã.

[20] Joctã gerou a Almodá, a Salefe, a Hazar-Mavé, a Jerá,

[21] a Hadorão, a Uzal, a Dicla,

[22] a Ebal, a Abimael, a Sabá,

[23] a Ofir, a Havilá e a Jobabe; todos estes eram filhos de Joctã.

Descendentes de Sem
Gênesis 11.10-32

[24] Sem, Arfaxade, Selá,

[25] Héber, Pelegue, Reú,

[26] Serugue, Naor, Tera

[27] e Abrão, que é Abraão.

Descendentes de Ismael
Gênesis 25.12-18

[28] Os filhos de Abraão: Isaque e Ismael.

[29] São estas as suas gerações: o primogênito de Ismael foi Nebaiote, depois Quedar, Adbeel, Mibsão,

[30] Misma, Dumá, Massá, Hadade, Temá,

[31] Jetur, Nafis e Quedemá; estes foram os filhos de Ismael.

Descendentes de Abraão e Quetura
Gênesis 25.1-4

[32] Quanto aos filhos de Quetura, concubina de Abraão, esta deu à luz a Zinrã, a Jocsã, a Medã, a Midiã, a Isbaque e a Sua. Os filhos de Jocsã: Sabá e Dedã.

[16] I Arwadyjczyków, i Semaryjczyków, i Chamatczyków.

[17] Synami Sema byli: Elam, Assur, Arpachszad, Lud, Aram, Us, Chul, Geter i Meszech.

[18] Arpachszad zrodził Szelacha, Szelach zaś zrodził Ebera.

[19] Eberowi urodzili się dwaj synowie, z których jeden miał na imię Peleg, gdyż za jego czasów podzielono ziemię, brat zaś jego miał na imię Joktan.

[20] Joktan zrodził Almodada, Szelefa, Chasarwameta, Jeracha,

[21] Hadorama, Uzala, Diklę,

[22] Ebala, Abimaela, Szebę,

[23] Ofira, Chawilę i Jobaba. Wszyscy oni byli synami Joktana.

Potomkowie Sema

[24] Sem, Arpachszad, Szelach.

[25] Eber, Peleg, Reu,

[26] Serug, Nachor, Terach,

[27] Abram, to jest Abraham.

Potomkowie Ismaela i Ketury

[28] Synami Abrahama byli: Izaak i Ismael.

[29] Taki zaś jest ich rodowód: pierworodnym Ismaela był Nebajot, potem Kedar, Adbeel, Midsam,

[30] Miszma, Duma, Massa, Chadad, Tema,

[31] Jetur, Napisz i Kedma; ci byli synami Ismaela.

[32] Synami Ketury, nałożnicy Abrahama, byli: urodziła ona Zimrana, Jokszana, Medana, Midiana, Jiszbaka i Szuacha. Synami Jokszana byli Szeba i Dedan.

[33] Os filhos de Midiã: Efa, Éfer, Enoque, Abida e Elda; todos estes foram filhos de Quetura.

[34] Abraão, pois, gerou a Isaque. Os filhos de Isaque: Esaú e Israel.

Descendentes de Esaú
Gênesis 36.1-19

[35] Os filhos de Esaú: Elifaz, Reuel, Jeús, Jalão e Coré.

[36] Os filhos de Elifaz: Temã, Omar, Zefi, Gaetã, Quenaz, Timna e Amaleque.

[37] Os filhos de Reuel: Naate, Zerá, Samá e Mizá.

Descendentes de Seir
Gênesis 36.20-30

[38] Os filhos de Seir: Lotã, Sobal, Zibeão, Aná, Diso, Eser e Disã.

[39] Os filhos de Lotã: Hori e Homã; e a irmã de Lotã foi Timna.

[40] Os filhos de Sobal eram Aliã, Manaate, Ebal, Sefô e Onã. Os filhos de Zibeão: Aías e Aná.

[41] O filho de Aná: Disom. Os filhos de Disom: Hanrão, Esbã, Itrã e Querã.

[42] Os filhos de Eser: Bilã, Zaavã e Jaacã. Os filhos de Disã: Uz e Arã.

Reis e príncipes de Edom
Gênesis 36.31-43

[43] São estes os reis que reinaram na terra de Edom, antes que houvesse rei sobre os filhos de Israel: Bela, filho de Beor, e o nome da sua cidade era Dinabá.

[44] Morreu Bela, e em seu lugar reinou Jobabe, filho de Zera, de Bozra.

[33] Synami Midiana byli: Efa, Efer, Chanoch, Abida i Eldea. Wszyscy oni byli synami Ketury.

Potomkowie Ezawa

[34] Abraham zrodził też Izaaka. Synami Izaaka byli: Ezaw i Izrael.

[35] Synami Ezawa byli: Elifaz, Reguel, Jeusz, Jaalam i Korach.

[36] Synami Elifaza byli: Teman, Omar, Sefi, Gaatam, Kenaz, Timna i Amalek.

[37] Synami Reguela byli: Nachat, Zerach, Szamma i Mizza.

[38] Synami Seira byli: Lotan, Szobal, Sibeon, Ana, Diszon, Eser i Diszan.

[39] Synami Lotana byli: Chori i Homam, siostrą zaś Lotana Timna.

[40] Synami Szobala byli: Alian, Manachat, Ebal, Szefi i Onam; synami Sibeona byli: Ajja i Ana.

[41] Synem Any był Diszon, a synami Diszona: Chamran, Eszban, Jitran i Keran.

[42] Synami Esera byli: Bilhan, Zaawan, Jaakan, synami zaś Diszona Us i Aran.

[43] A oto królowie, którzy panowali w ziemi edomskiej, zanim król objął władzę królewską nad synami izraelskimi: Bela, syn Beora, miasto zaś jego nazywało się Dinhaba.

[44] Gdy Bela umarł, objął po nim władzę królewską Jobab, syn Zeracha z Bosry.

[45] Morreu Jobabe, e em seu lugar reinou Husão, da terra dos temanitas.

[46] Morreu Husão, e em seu lugar reinou Hadade, filho de Bedade; este feriu a Midiã no campo de Moabe; o nome da sua cidade era Avite.

[47] Morreu Hadade, e em seu lugar reinou Samlá, de Masreca.

[48] Morreu Samlá, e em seu lugar reinou Saul, de Reobote, junto ao Eufrates.

[49] Morreu Saul, e em seu lugar reinou Baal-Hanã, filho de Acbor.

[50] Morreu Baal-Hanã, e em seu lugar reinou Hadade; o nome da sua cidade era Paú, e o de sua mulher era Meetabel, filha de Matrede, filha de Me-Zaabe.

[51] Morreu Hadade. São estes os nomes dos príncipes de Edom: o príncipe Timna, o príncipe Alva, o príncipe Jetete,

[52] o príncipe Oolibama, o príncipe Elá, o príncipe Pinom,

[53] o príncipe Quenaz, o príncipe Temã, o príncipe Mibzar,

[54] o príncipe Magdiel, o príncipe Irão; são estes os príncipes de Edom.

1 Crônicas 2

Descendentes de Jacó

Gênesis 35.23-26

[1] São estes os filhos de Israel: Rúben, Simeão, Levi, Judá, Issacar, Zebulom,

[2] Dã, José, Benjamim, Naftali, Gade e Aser.

Descendentes de Judá

[45] Gdy zaś umarł Jobab, objął po nim władzę królewską Chuszam z krainy Temańczyków.

[46] Gdy zaś umarł Chuszan, objął po nim władzę królewską Hadad, syn Bedada, który pobił Midiańczyków na Polu Moabskim; miasto zaś jego nazywało się Awwit.

[47] Gdy umarł Hadad, objął po nim władzę królewską Samla z Masreki.

[48] Gdy zaś umarł Samla, objął po nim władzę królewską Szaul z Rechobot nad Rzeką.

[49] A gdy umarł Szaul, objął po nim władzę królewską Baal-Chanan, syn Achbora.

[50] Gdy zaś umarł Baal-Chanan, objął po nim władzę królewską Hadad, a miasto jego nazywało się Pai, żona zaś Mehetabel, córka Matredy, córki Mezahaba.

[51] A gdy umarł Hadad, książętami Edomu byli: książę Timra, książę Alwa, książę Jetet,

[52] Książę Oholibama, książę Ela, książę Pinon,

[53] Książę Kenan, książę Teman, książę Mibsar,

[54] Książę Magdiel, książę Iram. Ci byli książętami Edomu.

I Kronik 2

Synowie Izraela

[1] A oto synowie Izraela: Ruben, Symeon, Lewi, Juda, Issachar, Zebulon,

[2] Dan, Józef, Beniamin, Naftali, Gad i Aser.

Synowie Judy

[3] Os filhos de Judá: Er, Onã e Selá; estes três lhe nasceram de Bate-Sua, a cananéia. Er, o primogênito de Judá, foi mau aos olhos do SENHOR, pelo que o matou.
[4] Porém Tamar, nora de Judá, lhe deu à luz a Perez e a Zera. Todos os filhos de Judá foram cinco.
[5] Os filhos de Perez: Hezrom e Hamul.
[6] Os filhos de Zera: Zinri, Etã, Hemã, Calcol e Dara, cinco ao todo.
[7] Os filhos de Carmi: Acar, o perturbador de Israel, que pecou na coisa condenada.
[8] O filho de Etã: Azarias.
[9] Os filhos de Hezrom, que lhe nasceram: Jerameel, Rão e Quelubai.
[10] Rão gerou a Aminadabe; Aminadabe gerou a Naassom, príncipe dos filhos de Judá;
[11] Naassom gerou a Salma, e Salma gerou a Boaz;
[12] Boaz gerou a Obede, e Obede gerou a Jessé;
[13] Jessé gerou a Eliabe, seu primogênito, a Abinadabe, o segundo, a Siméia, o terceiro,
[14] a Natanael, o quarto, a Radai, o quinto,
[15] a Ozém, o sexto, e a Davi, o sétimo.
[16] As irmãs destes foram Zeruia e Abigail. Os filhos de Zeruia foram três: Abisai, Joabe e Asael.

[3] Synami Judy byli: Er, Onan i Szela. Ci trzej urodzili mu się z córki Szui, Kananitki. Lecz Er, pierworodny Judy, był zły w oczach Pana, więc zabił go.
[4] Tamar też, jego synowa, urodziła mu Peresa i Zeracha. Wszystkich synów Judy było pięciu.
[5] Synami Peresa byli Chesron i Chamul.
[6] Synami Zeracha byli Zimri, Etan, Heman, Kalkol i Dara. Wszystkich ich było pięciu.
[7] Synem Karmiego był Achar, który sprowadził nieszczęście na Izraela, ujmując z tego, co było obłożone klątwą.
[8] Synem Etana był Azariasz.
[9] Synami Chesrona, którzy mu się urodzili, byli Jerachmeel, Ram i Kelubaj.
[10] Ram zaś zrodził Amminadaba, Amminadab zrodził Nachszona, księcia wśród synów Judy.
[11] Nachszon zrodził Salmę, a Salma zrodził Boaza.
[12] Boaz zrodził Obeda, Obed zaś zrodził Isajego.
[13] Isaj zrodził jako swego pierworodnego Eliaba, jako drugiego Abinadaba, jako trzeciego Szimeę,
[14] Jako czwartego Nataneela, jako piątego Raddaja,
[15] Jako szóstego Osema, jako siódmego Dawida.
[16] Siostrami ich były Seruja i Abigail. Synami Serui byli: Abiszaj, Joab i Asael, ci trzej.

[17] Abigail deu à luz a Amasa; e o pai de Amasa foi Jéter, o ismaelita.

[17] Abigail urodziła Amasę, a ojcem Amasy był Ismaelita Jeter.

[18] Calebe, filho de Hezrom, gerou filhos de Azuba, sua mulher, e de Jeriote; foram estes os filhos desta: Jeser, Sobabe e Ardom.

[18] Kaleb, syn Chesrona, miał ze swoją żoną Azubą Jeriota, jej synami zaś byli Jeszer, Szobab i Ardon.

[19] Morreu Azuba; e Calebe tomou para si a Efrata, da qual lhe nasceu Hur.

[19] A gdy umarła Azuba, Kaleb wziął sobie za żonę Efratę, która mu urodziła Chura.

[20] Hur gerou a Uri, e Uri gerou a Bezalel.

[20] A Chur zrodził Uriego, Uri zaś zrodzil Besalela.

[21] Então, Hezrom coabitou com a filha de Maquir, pai de Gileade; tinha ele sessenta anos quando a tomou, e ela deu à luz a Segube.

[21] Potem Chesron zbliżył się do córki Machira, ojca Gileada, i pojął ją za żonę, gdy miał już lat sześćdziesiąt. A ona urodziła mu Seguba.

[22] Segube gerou a Jair, que teve vinte e três cidades na terra de Gileade.

[22] Segub zrodził Jaira, do którego należały dwadzieścia trzy grody w ziemi Gilead.

[23] Gesur e Arã tomaram as aldeias de Jair, juntamente com Quenate e suas aldeias, a saber, sessenta lugares; todos estes foram filhos de Maquir, pai de Gileade.

[23] Lecz Geszur i Aram odebrali im Sioła Jaira, Kenat z jego osiedlami, razem sześćdziesiąt grodów; wszystkie one należały do synów Machira, ojca Gileada.

[24] Depois da morte de Hezrom, em Calebe-Efrata, Abia, mulher de Hezrom, lhe deu a Azur, pai de Tecoa.

[24] Po śmierci Chesrona zbliżył się Kaleb do Efraty, żony Chesrona, swego ojca, i ona urodziła mu Aszechura, ojca Tekoi.

[25] Os filhos de Jerameel, primogênito de Hezrom, foram: Rão, o primogênito, Buna, Orém, Ozém e Aías.

[25] Synami Jerachmeela, pierworodnego Chesrona, byli pierworodny Ram, dalej Buna, Oren i Achiasz.

[26] Teve Jerameel outra mulher, cujo nome era Atara; esta foi a mãe de Onã.

[26] Jerachmeel miał też drugą żonę imieniem Atara, która była matką Onama.

[27] Os filhos de Rão, primogênito de Jerameel, foram: Maaz, Jamim e Equer.

[27] Synami Rama, pierworodnego Jerachmeela, byli Maas, Jamin i Eker.

[28] Foram os filhos de Onã: Samai e Jada; e os filhos de Samai: Nadabe e Abisur.

[28] Synami Onama byli: Szammaj i Jada. A synami Szammaja: Nadab i Abiszur.

[29] A mulher de Abisur chamava-se Abiail e lhe deu a Abã e a Molide.

[29] Żona Abiszura nazywała się Abichail, a urodziła mu Achbana i Molida.

[30] Os filhos de Nadabe: Selede e Apaim; e Selede morreu sem filhos.
[31] O filho de Apaim: Isi; o filho de Isi: Sesã. E o filho de Sesã: Alai.
[32] Os filhos de Jada, irmão de Samai, foram: Jéter e Jônatas; e Jéter morreu sem filhos.
[33] Os filhos de Jônatas: Pelete e Zaza; estes foram os filhos de Jerameel.
[34] Sesã não teve filhos, mas filhas; e tinha Sesã um servo egípcio, cujo nome era Jara.
[35] Deu, pois, Sesã sua filha por mulher a Jara, a quem ela deu à luz Atai.
[36] Atai gerou a Natã, e Natã gerou a Zabade.
[37] Zabade gerou a Eflal, e Eflal, a Obede.
[38] Obede gerou a Jeú, e Jeú, a Azarias.
[39] Azarias gerou a Heles, e Heles, a Eleasa.
[40] Eleasa gerou a Sismai, e Sismai, a Salum.
[41] Salum gerou a Jecamias, e Jecamias, a Elisama.
[42] O primogênito de Calebe, irmão de Jerameel, foi Maressa, que foi o pai de Zife; o filho de Maressa foi Abi-Hebrom.
[43] Os filhos de Hebrom: Coré, Tapua, Requém e Sema.
[44] Sema gerou a Raão, pai de Jorqueão; e Requém gerou a Samai.

[30] Synami Nadaba byli Seled i Appaim. Seled umarł bezdzietnie.
[31] Synem Appaima był Jiszi, synem Jiszi Szeszan, synem Szeszana Achlaj.
[32] Synami Jady, brata Szammaja, byli Jeter i Jonatan. Jeter umarł bezdzietnie.
[33] Synami Jonatana zaś byli Pelet i Zaza. To są potomkowie Jerachmeela.
[34] Szeszam nie miał synów, tylko córki. A miał Szeszan sługę Egipcjanina imieniem Jarcha.
[35] Szeszan dał tedy swoją córkę Jarsze, swemu słudze, za żonę i ta urodziła mu Attaja.
[36] Attaj zrodził Natana, a Natan zrodził Zabada.
[37] Zabad zrodził Eflala, a Eflal zrodził Obeda.
[38] Obed zrodził Jehu, a Jehu zrodził Azariasza.
[39] Azariasz zrodził Chelesa, Cheles zaś zrodził Eleasę.
[40] Eleasa zrodził Sismaja. Sismaj zaś zrodził Szalluma.
[41] Szallum zrodził Jekamiasza, a Jekamiasz zrodził Eliszamę.
[42] Synami Kaleba, brata Jerachmeela, byli jako pierworodny Maresza, który był ojcem Sifa i Mareszy. Synem zaś Mareszy był Chebron.
[43] Synami Chebrona byli: Korach, Tappuach, Rekem i Szema.
[44] Szema zrodził Rachama, ojca Jorkoama, Rekam zaś zrodził Szammaja.

[45] O filho de Samai foi Maom; e Maom foi o pai de Bete-Zur.
[46] Efá, a concubina de Calebe, deu à luz a Harã, a Mosa e a Gazez; e Harã gerou a Gazez.
[47] Os filhos de Jadai: Regém, Jotão, Gesã, Pelete, Efá e Saafe.
[48] De Maaca, concubina, gerou Calebe a Seber e a Tiraná;
[49] Maaca deu à luz também a Saafe, pai de Madmana, e a Seva, pai de Macbena e de Gibeá; e Acsa foi filha de Calebe.
[50] Estes foram os filhos de Calebe. Os filhos de Hur, primogênito de Efrata, foram: Sobal, pai de Quiriate-Jearim,
[51] Salma, pai dos belemitas, e Harefe, pai de Bete-Gader.
[52] Os filhos de Sobal, pai de Quiriate-Jearim, foram: Haroé e Hazi-Hamenuote.
[53] As famílias de Quiriate-Jearim foram: os itritas, os puteus, os sumateus e os misraeus; destes procederam os zoratitas e os estaoleus.
[54] Os filhos de Salma: Belém e os netofatitas, Atrote-Bete-Joabe e Hazi-Hamanaate, zoreu.

[55] As famílias dos escribas que habitavam em Jabez foram os tiratitas, os simeatitas e os sucatitas; são estes os queneus, que vieram de Hamate, pai da casa de Recabe.

1 Crônicas 3

Filhos de Davi

2 Samuel 3.2-5; 1 Crônicas 14.3-7

[45] Synem Szammaja był Maon, Maon zaś był ojcem Bet-Sura.
[46] Efa, nałożnica Kaleba, urodziła Charana, Mosę i Gazeza. Charan zaś zrodził Gazeza.
[47] Synami Johdaja byli: Regem, Jotam, Geszan, Pelet, Efa i Szaaf.
[48] Druga nałożnica Kaleba urodziła Szebera i Tirchanę.
[49] Urodziła też Szaafa, ojca Madmanny, Szewę, ojca Machbeny i ojca Gibei. Córką Kaleba była Aksa.
[50] Ci byli synami Kaleba. Synami Chura, pierworodnego Efraty byli Szobal, ojciec Kiriat-Jearima,
[51] Salma, ojciec Bet-Lechema i Charef, ojciec Bet-Gadera.
[52] Szobal, ojciec Kiriat-Jearima, miał synów Haroego, Chasriego i Menuchota.
[53] Rodziny Kiriat-Jearima to: Jitryjczycy, Putyjczycy, Szumatczycy i Miszraitczycy; od nich wywodzą się Soreatczycy i Esztaulczycy.
[54] Synami Salmy byli: Bet-Lechem, Natofatczycy, Atrot-Bet-Joab, połowa Manachatczyków, Soryjczycy.
[55] A rodziny pisarzy, mieszkających w Jabesz, to Tireatczycy, Szimeatszycy i Szuchatczycy. Są to Kenici, którzy wywodzą się od Chamata, ojca domu Rekaba.

I Kronik 3

Synowie Dawida

[1] Estes foram os filhos de Davi, que lhe nasceram em Hebrom: o primogênito, Amnom, de Ainoã, a jezreelita; o segundo, Daniel, de Abigail, a carmelita;
[2] o terceiro, Absalão, filho de Maaca, filha de Talmai, rei de Gesur; o quarto, Adonias, filho de Hagite;
[3] o quinto, Sefatias, de Abital; o sexto, Itreão, de Eglá, sua mulher.

[4] Seis filhos lhe nasceram em Hebrom, porque ali reinou sete anos e seis meses; e trinta e três anos reinou em Jerusalém.

[5] Estes lhe nasceram em Jerusalém: Siméia, Sobabe, Natã e Salomão; estes quatro lhe nasceram de Bate-Seba, filha de Amiel.
[6] Nasceram-lhe mais Ibar, Elisama, Elifelete,
[7] Nogá, Nefegue, Jafia,
[8] Elisama, Eliada e Elifelete; nove ao todo.
[9] Todos estes foram filhos de Davi, afora os filhos das concubinas; e Tamar, irmã deles.

Descendentes de Salomão

[10] O filho de Salomão foi Roboão, de quem foi filho Abias, de quem foi filho Asa, de quem foi filho Josafá;

[11] de quem foi filho Jeorão, de quem foi filho Acazias, de quem foi filho Joás;

[12] de quem foi filho Amazias, de quem foi filho Azarias, de quem foi filho Jotão;

[13] de quem foi filho Acaz, de quem foi filho Ezequias, de quem foi filho Manassés;

[1] A oto synowie Dawida, którzy urodzili mu się w Hebronie: pierworodny Amnon z Achinoam, Jezreelitki, drugi Daniel z Abigail, Karmelitki,
[2] Trzeci Absalom, syn Maaki, córki Talmaja, króla Geszuru, czwarty Adoniasz, syn Chaggity,
[3] Piąty Szefatiasz z Abitali, szósty Jitream z jego żony Egli.
[4] Sześciu urodziło mu się w Hebronie, gdzie panował siedem lat i sześć miesięcy; trzydzieści trzy lata panował w Jeruzalemie.

[5] Ci zaś urodzili mu się w Jeruzalemie: Szimea, Szobab, Natan i Salomon, ci czterej z Batszeby, córki Ammiela.

[6] Następnie: Jibchar, Eliszama, Elipelet,

[7] Nogach, Nefeg, Jafia,
[8] Eliszama, Eliada i Elipelet, dziewięciu.
[9] Ci wszyscy byli synami Dawida poza synami z nałożnic; a siostrą ich była Tamar.

Potomkowie Salomona

[10] Synem Salomona był Rechabeam, synem Rechabeama Abiasz, synem Abiasza Asa, synem Asy Jehoszafat.
[11] Synem Jehoszafata Joram, synem Jorama Achazjasz, synem Achazjasza Joasz,
[12] Synem Joasza Amasjasz, synem Amasjasza Azariasz, synem Azariasza Jotam.
[13] Synem Jotama Achaz, synem Achaza Hiskiasz, synem Hiskiasza Manasses.

[14] de quem foi filho Amom, de quem foi filho Josias.
[15] Os filhos de Josias foram: o primogênito, Joanã; o segundo, Jeoaquim; o terceiro, Zedequias; o quarto, Salum.
[16] Os filhos de Jeoaquim: Jeconias e Zedequias.
[17] Os filhos de Jeconias, o cativo: Sealtiel,
[18] Malquirão, Pedaías, Senazar, Jecamias, Hosama e Nedabias.
[19] Os filhos de Pedaías: Zorobabel e Simei; os filhos de Zorobabel: Mesulão e Hananias; e Selomite, irmã deles;
[20] e Hasuba, Oel, Berequias, Hasadias e Jusabe-Hesede; cinco ao todo.
[21] Os filhos de Hananias: Pelatias e Jesaías; os filhos de Refaías, os filhos de Arnã, os filhos de Obadias, os filhos de Secanias.
[22] O filho de Secanias foi Semaías; os filhos de Semaías: Hatus, Igal, Barias, Nearias e Safate; seis ao todo.
[23] Os filhos de Nearias: Elioenai, Ezequias e Azricão; três ao todo.
[24] Os filhos de Elioenai: Hodavias, Eliasibe, Pelaías, Acube, Joanã, Delaías e Anani; sete ao todo.

1 Crônicas 4

Descendentes de Judá

[1] Os filhos de Judá foram: Perez, Hezrom, Carmi, Hur e Sobal.
[2] Reaías, filho de Sobal, gerou a Jaate; Jaate gerou a Aumai e a Laade; são estas as famílias dos zoratitas.

[14] Synem Manassesa Amon, synem Amona Jozjasz.
[15] Synami Jozjasza byli: pierworodnym Jochanan, drugim Jehojakim, trzecim Sedekiasz, czwartym Szallum.
[16] Synam Jehojakima był Jechoniasz, a jego synem Sidkiasz.
[17] Synami Jechoniasza, jeńca, byli Szealtiel,
[18] Malkiram, Pedajasz, Szeneassar, Jekamiasz, Hoszama i Nedabiasz.
[19] Synami Pedajasza byli Zerubbabel i Szimei; synem Zerubbabela był Meszullam i Chananiasz, ich siostrą zaś Szelomit.
[20] Synami Meszullama byli: Chaszuba, Ohel, Berechiasz, Chasadiasz i Juszab-Chesed, tych pięciu.
[21] Synami Chananiasza byli: Pelatiasz, Izajasz, Refajasz, Arnan, Obadiasz i Szechaniasz.
[22] Synami Szechaniasza byli: Szemejasz, Chattusz, Jigeal, Bariach, Neariasz i Szafat, tych sześciu.
[23] Synami Neariasza byli: Elioenajasz, Hiskiasz i Azrikam, ci trzej.
[24] Synami Elioenajasza byli: Hodawiasz, Elaszib, Pelajasz, Akkub, Jochanan, Delajasz i Anani, tych siedmiu.

I Kronik 4

Potomkowie Judy

[1] Synowie Judy to Peres, Chesron, Karmi, Chur i Szobal.
[2] Reajasz, syn Szobala, zrodził Jachata, Jachat zaś zrodził Achumaja i Lahada; taki jest rodowód Soreatczyków.

[3] Estes foram os filhos do pai de Etã: Jezreel, Isma e Idbas; e era o nome da irmã deles Hazelelponi;
[4] e mais Penuel, pai de Gedor, e Ezer, pai de Husa; estes foram os filhos de Hur, o primogênito de Efrata e pai de Belém.
[5] Asur, pai de Tecoa, teve duas mulheres: Hela e Naara.
[6] Naara deu à luz a Auzão, a Héfer, a Temeni e a Haastari; estes foram os filhos de Naara.
[7] Os filhos de Hela: Zerete, Isar e Etnã.
[8] Coz gerou a Anube e a Zobeba e foi pai das famílias de Aarel, filho de Harum.
[9] Foi Jabez mais ilustre do que seus irmãos; sua mãe chamou-lhe Jabez, dizendo: Porque com dores o dei à luz.
[10] Jabez invocou o Deus de Israel, dizendo: Oh! Tomara que me abençoes e me alargues as fronteiras, que seja comigo a tua mão e me preserves do mal, de modo que não me sobrevenha aflição! E Deus lhe concedeu o que lhe tinha pedido.
[11] Quelube, irmão de Suá, gerou a Meir; este é o pai de Estom.
[12] Estom gerou a Bete-Rafa, a Paséia e a Teína, pai de Ir-Naás; estes foram os homens de Reca.
[13] Os filhos de Quenaz foram: Otniel e Seraías; o filho de Otniel: Hatate.
[14] Meonotai gerou a Ofra, e Seraías gerou a Joabe, fundador do vale dos Artífices, porque os dali eram artífices.

[3] A oto synowie Chura: Etam, Jezreel, Jiszma i Jidbasz; a siostra ich nazywała się Heslelponi;
[4] Dalej Penuel, ojciec Gedora, i Ezer, ojciec Chuszy. To są synowie Chura, pierworodnego Efraty, ojca Betlechema.
[5] Aszchur, ojciec Tekoi, miał dwie żony Cheleę i Naarę.
[6] Naara urodziła mu Achuzama, Chefera, Temniego i Achasztariego. Ci byli synami Naary.
[7] Synami zaś Chelei byli: Seret, Jesochar i Etnan.
[8] Koz zaś zrodził Anuba, Hassobeda i rody Acharchela, syna Haruma.
[9] Lecz Jaabes był znakomitszy niż jego bracia i jego matka nazwała go Jaabes, gdyż pomyślała: W bólu rodziłam.
[10] A Jaabes wołał do Boga Izraela tymi słowy: Obyś mi prawdziwie błogosławił i poszerzył moje granice, oby ręka twoja była ze mną i obyś zachował mnie od złego, aby mnie ból nie dotknął. I Bóg spełnił jego prośbę.
[11] Kelub, brat Szuchy, zrodził Mechira, który był ojcem Esztona.
[12] Eszton zrodził Bet-Rafę, Paseacha i Techinnę, ojca Ir-Nachasza. To są mężowie z Rechy.
[13] Synami Kenaza byli Otniel i Serajasz. Synami Otniela zaś Chatat i Meonotaj.
[14] A Meonotaj zrodził Ofrę, Serejasz zaś zrodził Joaba, ojca Ge-Charaszima; byli oni bowiem kowalami.

[15] Os filhos de Calebe, filho de Jefoné: Iru, Elá e Naã; e o filho de Elá: Quenaz.

[16] Os filhos de Jealelel: Zife, Zifa, Tiria e Asareel.

[17] Os filhos de Ezra: Jéter, Merede, Éfer e Jalom; foram os filhos de Bitia, filha de Faraó, que Merede tomou por mulher: Miriã, Samai e Isbá, pai de Estemoa.

[18] E sua mulher, judia, deu à luz a Jerede, pai de Gedor, a Héber, pai de Socó, e a Jecutiel, pai de Zanoa.

[19] Os filhos da mulher de Hodias, irmã de Naã: Abiqueila, o garmita, e Estemoa, o maacatita.

[20] Os filhos de Simão: Amnom, Rina, Ben-Hanã e Tilom; e os filhos de Isi: Zoete e Ben-Zoete;

[21] os filhos de Selá, filho de Judá: Er, pai de Leca, e Lada, pai de Maressa; Selá foi também pai das famílias da casa dos obreiros em linho, em Bete-Asbéia,

[22] como ainda Joquim, e os homens de Cozeba, de Joás, de Sarafe, os quais dominavam sobre Moabe, e de Jasubi-Leém. Estes registros são antigos.

[23] Estes eram oleiros e habitantes de Netaim e de Gedera; moravam ali com o rei para o servirem.

Descendentes de Simeão

[24] Os filhos de Simeão foram: Nemuel, Jamim, Jaribe, Zerá e Saul,

[25] de quem foi filho Salum, de quem foi filho Mibsão, de quem foi filho Misma.

[15] Synami Kaleba, syna Jefunnego, byli: Ir, Ela i Naam. Synem Eli był Kenaz.

[16] Synami Jehallelela byli: Zif, Zifa, Tiria i Asreel.

[17] Synami Ezry byli: Jeter, Mered, Efer i Jalon. Jeter zrodził Miriam, Szammaja i Jiszbacha, ojca Esztemoi.

[18] Żona jego, Judejka, urodziła Jereda, ojca Gedora, Chebera, ojca Sochy, Jekutiela, ojca Zanoacha. Byli oni synami Bitti, córki faraona, którą pojął za żonę Mered.

[19] Synami żony Hodiasza, siostry Nachama, byli ojcowie Keili, Garmijczyka, i Esztemoi, Maachatczyka.

[20] Synami Szymona byli Ammon, Rinna, Ben-Chanan i Tilon, synami Jisziego zaś Zochet i Ben-Zochet.

[21] Synami Szeli, syna Judy, byli Er, ojciec Lechy, Laeda, ojciec Mareszy i rodów wytwórców bisioru z Bet-Aszbea

[22] Oraz Jokim i mężowie z Koseby, dalej Joasz i Saraf, którzy panowali nad Moabem, a potem powrócili do Bet-Lechem, jak mówią dawne podania.

[23] Byli oni garncarzami, a mieszkali w Netaim i Gedera; mieszkali tam przy królu, w jego służbie.

Potomkowie Symeona

[24] Synami Symeona byli: Nemuel, Jamin, Jarib, Zerach i Saul.

[25] Synem jego był Szallum, synem Szalluma Mibsam, synem Mibsama Miszma.

[26] O filho de Misma foi Hamuel, de quem foi filho Zacur, de quem foi filho Simei.

[27] Simei teve dezesseis filhos e seis filhas; mas seus irmãos não tiveram muitos filhos, nem se multiplicaram todas as suas famílias como os filhos de Judá.

[28] Habitavam em Berseba, em Molada, em Hazar-Sual,

[29] em Bila, em Ezém, em Tolade,

[30] em Betuel, em Horma, em Ziclague,

[31] em Bete-Marcabote, em Hazar-Susim, em Bete-Biri e em Saaraim. Estas foram as suas cidades, até ao reinado de Davi.

[32] As suas aldeias foram: Etã, Aim, Rimom, Toquém e Asã; cinco cidades,

[33] com todas as suas aldeias que estavam ao redor destas cidades, até Baal. Estas foram as suas habitações e tinham seu registro genealógico.

[34] Estes, registrados por seus nomes, foram príncipes nas suas famílias: Mesobabe, Janleque, Josa, filho de Amazias,

[35] Joel, Jeú, filho de Josibias, filho de Seraías, filho de Asiel,

[36] Elioenai, Jaacobá, Jesoaías, Asaías, Adiel, Jesimiel, Benaia,

[37] Ziza, filho de Sifi, filho de Alom, filho de Jedaías, filho de Sinri, filho de Semaías;

[38] e as famílias de seus pais se multiplicaram abundantemente.

[26] Synem Miszmy był Chammuel, synem Chammuela Zakkur, synem Zakkura Szimei.

[27] Szimei miał szesnastu synów i sześć córek, lecz jego bracia nie mieli tylu synów i wszystkie jego rody nie były tak liczne jak potomkowie Judy.

[28] Mieszkali oni w Beer-Szebie, w Molada, w Chasar-Szua,

[29] W Bilha, w Esem, w Tolad,

[30] W Betuel, w Chormie, w Syklag,

[31] W Bet-Markabot, w Chasar-Susim, w Bet-Bire, i w Szaaraim; to były ich miasta aż do czasu panowania Dawida,

[32] A ich osiedlami były: Etam, Aim, Rimmon, Token i Aszan, pięć miast

[33] Oraz wszystkie wioski dookoła tych miast, aż do Baal; to były ich siedziby, w których mieli swoją przynależność rodową.

[34] Meszobab zaś, Jamlek, Josza, syn Amasjasza,

[35] Joel, Jehu, syn Joszibiasza, syna Serajasza, syna Asjela,

[36] Elioenaj, Jaakoba, Jeszochajasz, Asajasz, Adiel, Jesimiel, Benajasz,

[37] Ziza, syn Szifiego, syna Allona, syna Jedajasza, syna Szimriego, syna Szemajasza.

[38] Ci imiennie tu podani byli książętami w swoich rodach i ich rodziny potężnie się rozrosły,

[39] Chegaram até à entrada de Gedor, ao oriente do vale, à procura de pasto para os seus rebanhos.

[40] Acharam pasto farto e bom e a terra espaçosa, tranqüila e pacífica, onde habitaram, dantes, os descendentes de Cam.

[41] Estes, que estão registrados por seus nomes, vieram nos dias de Ezequias, rei de Judá, e derribaram as tendas, e feriram os meunitas que se encontraram ali, e os destruíram totalmente até ao dia de hoje, e habitaram em lugar deles, porque ali havia pasto para os seus rebanhos.

[42] Também deles, dos filhos de Simeão, quinhentos homens foram ao monte Seir, tendo por capitães a Pelatias, a Nearias, a Refaías e a Uziel, filhos de Isi.

[43] Feriram o restante dos que escaparam dos amalequitas e habitam ali até ao dia de hoje.

1 Crônicas 5

Descendentes de Rúben

[1] Quanto aos filhos de Rúben, o primogênito de Israel (pois era o primogênito, mas, por ter profanado o leito de seu pai, deu-se a sua primogenitura aos filhos de José, filho de Israel; de modo que, na genealogia, não foi contado como primogênito.

[2] Judá, na verdade, foi poderoso entre seus irmãos, e dele veio o príncipe; porém o direito da primogenitura foi de José.),

[39] I dotarli od wejścia do Gerar aż do wschodniej części doliny, aby szukać pastwisk dla swoich trzód.

[40] Znaleźli też bujne i dobre pastwiska, a ziemia była obszerna, spokojna i bezpieczna, gdyż poprzedni mieszkańcy należeli do Chamitów.

[41] Ci imiennie tu podani przyszli tam w czasach Hiskiasza, króla judzkiego, zniszczyli ich namioty, jak również Meunijczyków, którzy się tam znaleźli, doszczętnie ich wygubili aż do dnia dzisiejszego i zajęli ich siedziby, gdyż były tam pastwiska dla ich trzód.

[42] Spośród nich, to jest Symeonitów, poszło pięciuset mężów na pogórze Seir, a na ich czele Pelatiasz, Neariasz, Refajasz i Uzzjel, synowie Jisziego,

[43] I wytępili resztkę Amalekitów, która się uratowała, i zamieszkali tam aż do dziś dnia.

I Kronik 5

Potomkowie Rubena

[1] Synami Rubena, pierworodnego Izraela - gdyż on był pierworodnym, lecz ponieważ zbezcześcił łoże swego ojca, jego prawo pierworodztwa zostało nadane synom Józefa, syna Izraela, lecz bez wciągania tego pierworodztwa do rodowodu,

[2] Gdyż Juda był najpotężniejszym w gronie swoich braci i od niego wywodził się panujący, chociaż prawo pierworodztwa należało do Józefa -

3 foram estes: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi.

3 Otóż - synami Rubena, pierworodnego Izraela, byli Henoch, Pallu, Chesron i Karmi.

4 O filho de Joel: Semaías, de quem foi filho Gogue, de quem foi filho Simei,
5 de quem foi filho Mica, de quem foi filho Reaías, de quem foi filho Baal,
6 de quem foi filho Beera, o qual Tiglate-Pileser, rei da Assíria, levou cativo; ele foi príncipe dos rubenitas.

4 Synem Joela był Szemajasz, synem Szemajasza Gog, synem Goga Szimei,
5 Synem Szimejego Micha, synem Michy Reajasz, synem Reajasza Baal,
6 Synem Baala Beera, którego uprowadził do niewoli Tiglat-Pileser, król asyryjski. On był księciem Rubenitów.

7 Quanto a seus irmãos, pelas suas famílias, quando foram inscritos nas genealogias segundo as suas descendências, tinham por cabeças Jeiel, Zacarias,

7 Jego braćmi, według rodów wciągniętych do rodowodów, byli jako pierwszy Jeiel, potem Zachariasz,

8 Bela, filho de Azaz, filho de Sema, filho de Joel, que habitaram em Aroer, até Nebo e Baal-Meom;
9 também habitaram do lado oriental, até à entrada do deserto, o qual se estende até ao rio Eufrates, porque o seu gado se tinha multiplicado na terra de Gileade.
10 Nos dias de Saul, fizeram guerra aos hagarenos, que caíram pelo poder de sua mão, e habitaram nas tendas deles, em toda a terra fronteira de Gileade, do lado oriental.

8 Potem Bela, syn Azeza, syna Szemy, wnuka Joela. On mieszkał w Aroer aż po Nebo i Baal-Meon,
9 I dalej na wschód aż dotąd, gdzie się wchodzi na pustynię z tej strony rzeki Eufratu, gdyż trzody ich były liczne w krainie Gilead.
10 W czasach Saula wojowali z Hagryjczykami, a gdy ci z ich ręki padli, zamieszkali w ich namiotach w całej wschodniej części Gileadu.

Descendentes de Gade

11 Os filhos de Gade habitaram defronte deles, na terra de Basã, até Salca.
12 Joel foi o cabeça, e Safã, o segundo; também Janai e Safate estavam em Basã.
13 Seus irmãos, segundo as suas casas paternas, foram: Micael, Mesulão, Seba, Jorai, Jacã, Zia e Héber; ao todo, sete;

Potomkowie Gada

11 Synowie Gada mieszkali naprzeciw nich w ziemi Baszan aż do Salecha.
12 Na czele stał Joel, drugim był Szafam, potem Jaanai i Szafat w Baszanie.
13 Ich braćmi według rodów ojcowskich byli Michael, Meszullam, Szeba, Joraj, Jaakan, Zija i Eber, tych siedmiu.

[14] estes foram os filhos de Abiail, filho de Huri, filho de Jaroa, filho de Gileade, filho de Micael, filho de Jesisai, filho de Jado, filho de Buz.
[15] Aí, filho de Abdiel, filho de Guni, foi o cabeça da sua família.

[16] Habitaram em Gileade, em Basã e suas aldeias, bem como até aos limites de todos os arredores de Sarom.

[17] Todos estes foram inscritos na genealogia, nos dias de Jotão, rei de Judá, e nos dias de Jeroboão, rei de Israel.

A história das tribos transjordânicas

[18] Dos filhos de Rúben, dos gaditas e da meia tribo de Manassés, homens valentes, que traziam escudo e espada, entesavam o arco e eram destros na guerra, houve quarenta e quatro mil setecentos e sessenta, capazes de sair a combate.

[19] Fizeram guerra aos hagarenos, como a Jetur, a Nafis e a Nodabe.
[20] Foram ajudados contra eles, e os hagarenos e todos quantos estavam com eles foram entregues nas suas mãos; porque, na peleja, clamaram a Deus, que lhes deu ouvidos, porquanto confiaram nele.
[21] Levaram o gado deles: cinqüenta mil camelos, duzentas e cinqüenta mil ovelhas, dois mil jumentos; e cem mil pessoas.

[14] A ci byli synami Abichaila, syna Chura, syna Jeroacha, syna Gileada, syna Michaela, syna Jesziszaja, syna Jachdoa, syna Buza.
[15] Achi, syn Abdiela, syna Guniego, był głową ich rodu.
[16] Mieszkali oni w Gileadzie, w Baszanie i w podległych im okręgach oraz na wszystkich pastwiskach Sirionu aż do ich krańców.
[17] Wszyscy oni zostali wciągnięci do rodowodów w czasach Jotama, króla judzkiego, i w czasach Jeroboama, króla izraelskiego.

Dzieje plemion z Zajordania

[18] Rubenitów, Gadytów i Manassesytów z połowy tego plemienia, wojowników zdatnych do noszenia tarczy i miecza i napinania łuku, obeznanych z rzemiosłem wojennym, było czterdzieści cztery tysiące siedemset sześćdziesiąt wyruszających na wyprawy wojenne.
[19] A gdy wszczęli wojnę z Hagryjczykami, z Jetur, z Nafisz i z Nodab,

[20] I otrzymali pomoc przeciwko nim, Hagryjczycy i wszyscy ich sprzymierzeńcy dostali się w ich ręce, gdyż w czasie bitwy wołali do Boga i On dał im się ubłagać, bo mu zaufali.

[21] Uprowadzili wtedy z ich stad pięćdziesiąt tysięcy ich wielbłądów, dwieście pięćdziesiąt tysięcy owiec, dwa tysiące osłów i sto tysięcy ludzi.

[22] Porque muitos caíram feridos à espada, pois de Deus era a peleja; e habitaram no lugar deles até ao exílio.

[23] Os filhos da meia tribo de Manassés habitaram naquela terra de Basã até Baal-Hermom, e Senir, e o monte Hermom; e eram numerosos.

[24] Estes foram cabeças de suas famílias, a saber: Éfer, Isi, Eliel, Azriel, Jeremias, Hodavias e Jadiel, guerreiros valentes, homens famosos, cabeças de suas famílias.

[25] Porém cometeram transgressões contra o Deus de seus pais e se prostituíram, seguindo os deuses dos povos da terra, os quais Deus destruíra de diante deles.

[26] Pelo que o Deus de Israel suscitou o espírito de Pul, rei da Assíria, e o espírito de Tiglate-Pileser, rei da Assíria, que os levou cativos, a saber: os rubenitas, os gaditas e a meia tribo de Manassés, e os trouxe para Hala, Habor e Hara e para o rio Gozã, onde permanecem até ao dia de hoje.

[22] Wielu bowiem padło trupem, gdyż od Boga wyszła ta wojna. I mieszkali na ich miejscu aż do uprowadzenia do niewoli.

[23] Manassesyci z drugiej połowy tego plemienia mieszkali w tej ziemi od Baszanu aż do Baal-Hermonu, Seniru i góry Hermon; byli zaś liczni.

[24] A to są naczelnicy ich rodów: Efer, Jiszei, Eliel, Azriel, Jeremiasz, Hodawiasz i Jachdiel, mężowie rycerscy, ludzie sławni, naczelnicy ich rodów.

[25] Lecz gdy nie dochowali wierności Bogu swoich ojców i dopuścili się cudzołóstwa z bogami ludów ziemi, które Bóg zniszczył przed nimi,

[26] Bóg Izraela pobudził ducha Pula, króla asyryjskiego, ducha Tiglat-Pilesera, króla asyryjskiego, i ten wziął ich do niewoli, to jest Rubenitów, Gadytów i połowę plemienia Manassesa, i zaprowadził ich do Chalach, do Chabor, do Hary, nad rzekę Gozan, i tam są do dnia dzisiejszego.

1 Crônicas 6

Descendentes de Levi

[1] Os filhos de Levi foram: Gérson, Coate e Merari.

[2] Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel.

[3] Os filhos de Anrão: Arão, Moisés e Miriã. Os filhos de Arão: Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[4] Eleazar gerou a Finéias, e Finéias, a Abisua;

Potomkowie Lewiego w linii arcykapłańskiej

[27] Synami Lewiego byli: Gerszon, Kehat i Merari.

[28] Synami Kehata byli: Amram, Jishar, Chebron i Uzzjel.

[29] Synami Amrama byli: Aaron, Mojżesz i Miriam. Synami zaś Aarona: Nadab, Abihu, Eleazar i Itamar.

[30] Eleazar zrodził Pinechasa, Pinechas zrodził Abiszuę.

[5] Abisua gerou a Buqui, e Buqui, a Uzi;

[6] Uzi gerou a Zeraías, e Zeraías, a Meraiote;

[7] Meraiote gerou a Amarias, e Amarias, a Aitube;

[8] Aitube gerou a Zadoque, e Zadoque, a Aimaás;

[9] Aimaás gerou a Azarias, e Azarias, a Joanã;

[10] Joanã gerou a Azarias; este é o que serviu de sacerdote na casa que Salomão tinha edificado em Jerusalém.

[11] Azarias gerou a Amarias, e Amarias, a Aitube;

[12] Aitube gerou a Zadoque, e Zadoque, a Salum;

[13] Salum gerou a Hilquias, e Hilquias, a Azarias;

[14] Azarias gerou a Seraías, e Seraías, a Jeozadaque;

[15] Jeozadaque foi levado cativo, quando o SENHOR levou para o exílio a Judá e a Jerusalém pela mão de Nabucodonosor.

[16] Os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.

[17] São estes os nomes dos filhos de Gérson: Libni e Simei.

[18] Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel.

[19] Os filhos de Merari: Mali e Musi; são estas as famílias dos levitas, segundo as casas de seus pais.

[31] Abiszua zrodził Bukkiego, a Bukki zrodził Uzzjego.

[32] Uzzi zrodził Zachariasza, a Zachariasz zrodził Merajota.

[33] Merajot zrodził Amariasza, a Amariasz zrodził Achituba.

[34] Achitub zrodził Sadoka, a Sadok zrodził Achimaasa.

[35] Achimaas zrodził Azariasza, a Azariasz zrodził Jochanana.

[36] Jochanan zrodził Azariasza, tego, który był kapłanem w świątyni wzniesionej przez Salomona w Jeruzalemie.

[37] Azariasz zaś zrodził Amariasza, a Amariasz zrodził Achituba.

[38] Achitub zrodził Sadoka, a Sadok zrodził Szalluma.

[39] Szallum zrodził Chilkiasza, a Chilkiasz zrodził Azariasza.

[40] Azariasz zrodził Serajasza, a Serajasz zrodził Jehosadaka.

[41] Jehosadak poszedł do niewoli, gdy Pan dał uprowadzić Judę i Jeruzalem do niewoli przez Nebukadnesara.

I Kronik 6

Szczegółowe dane co do potomków Lewiego

[1] Synami Lewiego byli: Gerszom, Kehat i Merari.

[2] A to są imiona synów Gerszoma: Libni i Szimei.

[3] Synami Kehata byli: Amram, Jishar, Chebron i Uzzjel.

[4] Synami Merariego byli Machli i Muszi. A to są rody Lewiego według ich pochodzenia:

[20] O filho de Gérson foi Libni, de quem foi filho Jaate, de quem foi filho Zima,

[5] Gerszom miał syna Libniego, jego synem był Jachat, jego synem Zimma.

[21] de quem foi filho Joá, de quem foi filho Ido, de quem foi filho Zerá, de quem foi filho Jeaterai.

[6] Jego synem był Joach, jego synem Iddo, jego synem Zerach, jego synem Jeatraj.

[22] O filho de Coate foi Aminadabe, de quem foi filho Coré, de quem foi filho Assir,

[7] Synami Kehata byli: Amminadab, jego synem Korach, jego synem Assir.

[23] de quem foi filho Elcana, de quem foi filho Ebiasafe, de quem foi filho Assir,

[8] Jego synem Elkana, jego synem Ebiasaf, jego synem Assir,

[24] de quem foi filho Taate, de quem foi filho Uriel, de quem foi filho Uzias, de quem foi filho Saul.

[9] Jego synem Tachat, jego synem Uriel, jego synem Uzzjasz, jego synem Saul.

[25] Os filhos de Elcana: Amasai e Aimote.

[10] Synami Elkany byli Amasaj i Achimot.

[26] Quanto a Elcana, foi seu filho Zofai, de quem foi filho Naate,

[11] Jego synem Elkana, jego synem Sofaj, jego synem Nachat.

[27] de quem foi filho Eliabe, de quem foi filho Jeroão, de quem foi filho Elcana.

[12] Jego synem Eliab, jego synem Jerocham, jego synem Elkana.

[28] Os filhos de Samuel: o primogênito, Joel, e depois Abias.

[13] Synami Samuela byli: pierworodny Joel, drugi Abiasz.

[29] O filho de Merari foi Mali, de quem foi filho Libni, de quem foi filho Simei, de quem foi filho Uzá,

[14] Synami Merariego byli: Machli, jego syn Libni, jego syn Szimei i jego syn Uzza.

[30] de quem foi filho Siméia, de quem foi filho Hagias, de quem foi filho Asaías.

[15] Synem Uzzy był Szimea, synem Szimei Chaggiasz, synem Chaggiasza Asajasz.

Cantores levitas

Śpiewacy świątynni ustanowieni przez Dawida

[31] São estes os que Davi constituiu para dirigir o canto na Casa do SENHOR, depois que a arca teve repouso.

[16] A to są ci, których Dawid ustanowił do prowadzenia śpiewu w świątyni Pana, odkąd znalazła tam pomieszczenie Skrzynia.

[32] Ministravam diante do tabernáculo da tenda da congregação com cânticos, até que Salomão edificou a Casa do SENHOR em Jerusalém; e exercitavam o seu ministério segundo a ordem prescrita.

[17] Odbywali oni służbę przez śpiew przed przybytkiem Namiotu Zgromadzenia aż do czasu wybudowania przez Salomona świątyni Pana w Jeruzalemie, stawali zaś do swojej służby zgodnie z ustanowionym dla nich porządkiem.

[33] São estes os que serviam com seus filhos. Dos filhos dos coatitas: Hemã, o cantor, filho de Joel, filho de Samuel,
[34] filho de Elcana, filho de Jeroão, filho de Eliel, filho de Toá,
[35] filho de Zufe, filho de Elcana, filho de Maate, filho de Amasai,
[36] filho de Elcana, filho de Joel, filho de Azarias, filho de Sofonias,
[37] filho de Taate, filho de Assir, filho de Ebiasafe, filho de Coré,
[38] filho de Isar, filho de Coate, filho de Levi, filho de Israel.

[39] Seu irmão Asafe estava à sua direita; era Asafe filho de Berequias, filho de Siméia,

[40] filho de Micael, filho de Baaséias, filho de Malquias,
[41] filho de Etni, filho de Zera, filho de Adaías,
[42] filho de Etã, filho de Zima, filho de Simei,
[43] filho de Jaate, filho de Gérson, filho de Levi.
[44] Seus irmãos, os filhos de Merari, estavam à esquerda, a saber: Etã, filho de Quisi, filho de Abdi, filho de Maluque,
[45] filho de Hasabias, filho de Amazias, filho de Hilquias,
[46] filho de Anzi, filho de Bani, filho de Semer,
[47] filho de Mali, filho de Musi, filho de Merari, filho de Levi.

[18] Stawali oni do służby wraz ze swoimi synami spośród synów Kehata: śpiewak Heman, syn Joela, syna Samuela,
[19] Syna Elkany, syna Jerochama, syna Eliela, syna Toacha,
[20] Syna Sufa, syna Elkany, syna Machata, syna Amasaja;
[21] Syna Elkany, syna Joela, syna Azariasza, syna Sefaniasza,
[22] Syna Tachata, syna Assira, syna Ebiasafa, syna Koracha,
[23] Syna Jishara, syna Kehata, syna Lewiego, syna Izraela.
[24] Brat jego Asaf stał po jego prawej stronie, Asaf zaś był synem Berechiasza, syna Szimejego,
[25] Syna Michaela, syna Baasejasza, syna Malkiasza,
[26] Syna Etniego, syna Zeracha, syna Adajasza.
[27] Syna Etana, syna Zimmy, syna Szimejego,
[28] Syna Jachata, syna Gerszoma, syna Lewiego.
[29] Po lewej stronie stawali ich bracia, synowie Merariego: Etan, syn Kisziego, który był synem Abdiego, syna Mallucha.
[30] Ten był synem Chaszabiasza, syna Amasjasza, syna Chilkiasza.
[31] Syna Amsjego, syna Baniego, syna Szemera,
[32] Syna Machliego, syna Musziego, syna Merariego, syna Lewiego.

[48] Seus irmãos, os levitas, foram postos para todo o serviço do tabernáculo da Casa de Deus.

Descendentes de Arão

[49] Arão e seus filhos faziam ofertas sobre o altar do holocausto e sobre o altar do incenso, todo o serviço do lugar santíssimo e a expiação por Israel, segundo tudo quanto Moisés, servo de Deus, tinha ordenado.

[50] Foi filho de Arão Eleazar, de quem foi filho Finéias, de quem foi filho Abisua,

[51] de quem foi filho Buqui, de quem foi filho Uzi, de quem foi filho Zeraías,

[52] de quem foi filho Meraiote, de quem foi filho Amarias, de quem foi filho Aitube,

[53] de quem foi filho Zadoque, de quem foi filho Aimaás.

As cidades dos levitas

Josué 21.1-42

[54] São estes os lugares que eles habitavam, segundo os seus acampamentos, dentro dos seus limites, a saber: aos filhos de Arão, das famílias dos coatitas, pois lhes caiu a sorte,

[55] deram-lhes Hebrom, na terra de Judá, e os seus arredores.

[56] Porém o campo da cidade com suas aldeias deram a Calebe, filho de Jefoné.

[57] Aos filhos de Arão deram as cidades de refúgio: Hebrom e Libna com seus arredores, Jatir e Estemoa com seus arredores,

[33] Ich bracia, Lewici, byli przeznaczeni do wszelkiej posługi w przybytku domu Bożego.

[34] Aaron zaś i jego synowie spalali ofiary na ołtarzu całopalenia i na ołfarzu ofiar kadzidlanych, pełniąc wszelką służbę w miejscu najświętszym i dokonując przebłagania za Izraela, zgodnie ze wszystkim, co nakazał Mojżesz, sługa Boży.

Potomkowie Aarona

[35] A to są synowie Aarona: jego synem Eleazar, jego synem Pinechas, jego synem Abiszua,

[36] Jego synem Bukki, jego synem Uzzi, jego synem Zerachiasz,

[37] Jego synem Merajot, jego synem Amariasz, jego synem Achitub.

[38] Jego synem Sadok, jego synem Achimaas.

Miasta przydzielone potomkom Aarona

[39] A to są ich siedziby według ich obozowisk w obrębie ich granic: synom Aarona z rodziny Kehatytów, gdyż tym przypadł ten los,

[40] Dano Hebron w ziemi judzkiej wraz z okolicznymi pastwiskami.

[41] Lecz pole tego miasta i jego sioła dali Kalebowi, synowi Jefunnego.

[42] Synom Aarona dano także miasta schronienia: Hebron, Libnę wraz z jej pastwiskami, Jattir, Esztemoa wraz z jego pastwiskami,

[58] Hilém com seus arredores, Debir com seus arredores,
[59] Asã com seus arredores e Bete-Semes com seus arredores;
[60] da tribo de Benjamim, Geba com seus arredores, Alemete com seus arredores e Anatote com seus arredores; ao todo, treze cidades, segundo as suas famílias.
[61] Aos filhos de Coate, que restaram da família da tribo, caíram por sorte dez cidades da meia tribo, metade de Manassés.
[62] Aos filhos de Gérson, segundo as suas famílias, da tribo de Issacar, da tribo de Aser, da tribo de Naftali e da tribo de Manassés, em Basã, caíram treze cidades.
[63] Aos filhos de Merari, segundo as suas famílias, da tribo de Rúben, da tribo de Gade e da tribo de Zebulom, caíram por sorte doze cidades.
[64] Assim, deram os filhos de Israel aos levitas estas cidades com seus arredores.
[65] Deram-lhes por sorte, da tribo dos filhos de Judá, da tribo dos filhos de Simeão e da tribo dos filhos de Benjamim, estas cidades, que são mencionadas nominalmente.
[66] A algumas das famílias dos filhos de Coate foram dadas cidades dos seus territórios da parte da tribo de Efraim.
[67] Pois lhes deram as cidades de refúgio, Siquém com seus arredores, na região

[43] Chillez wraz z jego pastwiskami, Debir wraz z jego pastwiskami,
[44] Aszan wraz z jego pastwiskami i Bet-Szemesz wraz z jego pastwiskami.
[45] Od plemienia Beniamina zaś: Gebę wraz z jej pastwiskami, Alemet wraz z jego pastwistami i Anatot wraz z jego pastwiskami; wszystkich miast dla ich rodzin było trzynaście.
[46] Pozostałym synom Kehata według ich rodów przypadło przez los od plemienia Efraima, od plemienia Dana i od połowy plemienia Manassesa dziesięć miast.
[47] Synom Gerszoma według ich rodów przypadło od plemienia Issachara, od plemienia Asera, od plemienia Naftaliego i od plemienia Manassesa w Baszanie trzynaście miast.
[48] Synom Merariego według ich rodów przypadło przez los od plemienia Rubena, od plemienia Gada i od plemienia Zebulona dwanaście miast.
[49] Dali tedy synowie izraelscy Lewitom te miasta wraz z ich pastwiskami.
[50] Dali przez los od plemienia Judy, od plemienia Symeona i od plemienia Beniamina te miasta wymienione według ich nazw.
[51] Niektórym z rodzin Kehatytów zostały nadane miasta ich okręgu od plemienia Efraima.
[52] Dali im oni jako miasta schronienia: Sychem wraz z jego pastwiskami na

montanhosa de Efraim, como também Gezer com seus arredores,

[68] Jocmeão com seus arredores, Bete-Horom com seus arredores,

[69] Aijalom com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores;

[70] e, da meia tribo de Manassés, Aner com seus arredores e Bileã com seus arredores foram dadas às demais famílias dos filhos de Coate.

[71] Aos filhos de Gérson, da família da meia tribo de Manassés, deram, em Basã, Golã com seus arredores e Astarote com seus arredores;

[72] e da tribo de Issacar: Quedes com seus arredores, Daberate com seus arredores,

[73] Ramote com seus arredores e Aném com seus arredores;

[74] e da tribo de Aser: Masal com seus arredores, Abdom com seus arredores,

[75] Hucoque com seus arredores e Reobe com seus arredores;

[76] e da tribo de Naftali na Galiléia: Quedes com seus arredores, Hamom com seus arredores e Quiriataim com seus arredores.

[77] Os demais filhos de Merari receberam, da tribo de Zebulom, Rimono com seus arredores e Tabor com seus arredores;

[78] e dalém do Jordão, na altura de Jericó, ao oriente do Jordão, deram-se-lhes, da

pogórzu efraimskim, Gezer wraz z jego pastwiskami,

[53] Jokmean wraz z jego pastwiskami, Bet-Choron wraz z jego pastwiskami,

[54] Ajjalon wraz z jego pastwiskami i Gat-Rimmon wraz z jego pastwiskami.

[55] Pozostałym zaś rodzinom synów Kehata przypadły od połowy plemienia Manassesa Aner wraz z jego pastwiskami i Bileam wraz z jego pastwiskami.

[56] Synom Gerszoma według jego rodu dano od połowy plemienia Manassesa Golan w Baszanie wraz z jego pastwiskami i Asztarot wraz z jego pastwiskami,

[57] Od plemienia zaś Issachara: Kedesz wraz z jego pastwiskami, Dobrat wraz z jego pastwiskami,

[58] Ramot wraz z jego pastwistami i Anem wraz z jego pastwiskami.

[59] Od plemienia Asera: Maszal wraz z jego pastwiskami, Abdon wraz z jego pastwiskami,

[60] Chukok wraz z jego pastwiskami i Rechob wraz z jego pastwiskami.

[61] Od plemienia Naftaliego: Kedesz w Galilei wraz z jego pastwiskami, Chammon wraz z jego pastwiskami i Kiriataim wraz z jego pastwiskami.

[62] Pozostałym synom Merariego dano od plemienia Zebulona: Rimmon wraz z jego pastwiskami, Tabor wraz z jego pastwiskami,

[63] A z tamtej strony Jordanu naprzeciw Jerycha, na wschód od Jordanu, od plemienia Rubena Beser na pustyni wraz z

tribo de Rúben, Bezer com seus arredores no deserto, Jaza com seus arredores,

[79] Quedemote com seus arredores e Mefaate com seus arredores;

[80] e da tribo de Gade em Gileade: Ramote com seus arredores, Maanaim com seus arredores,

[81] Hesbom com seus arredores e Jazer com seus arredores.

jego pastwiskami, Jachsę wraz z jego pastwiskami,

[64] Kedemot wraz z jego pastwiskami i Mefaat wraz z jego pastwiskami,

[65] A od plemienia Gada Ramot w Gileadzie wraz z jego pastwisami, Machanaim wraz z jego pastwiskami,

[66] Cheszbon wraz z jego pastwiskami i Jaaser wraz z jego pastwiskami.

1 Crônicas 7

Descendentes de Issacar

[1] Os filhos de Issacar foram: Tola, Puá, Jasube e Sinrom; quatro ao todo.

[2] Os filhos de Tola: Uzi, Refaías, Jeriel, Jamai, Ibsão e Samuel, chefes das suas famílias, descendentes de Tola; homens valentes nas suas gerações, cujo número, nos dias de Davi, foi de vinte e dois mil e setecentos.

[3] O filho de Uzi: Izraías; e os filhos de Izraías: Micael, Obadias, Joel e Issias; cinco ao todo; todos eles chefes.

[4] Tinham, nas suas gerações, segundo as suas famílias, em tropas de guerra, trinta e seis mil homens; pois tinham muitas mulheres e filhos.

[5] Seus irmãos, em todas as famílias de Issacar, homens valentes, foram oitenta e sete mil, todos registrados pelas suas genealogias.

Descendentes de Benjamim

[6] Os filhos de Benjamim: Bela, Bequer e Jediael; três ao todo.

I Kronik 7

Potomkowie Issachara

[1] Synami Issachara byli: Tola, Pua, Jaszub i Szimron, ci czterej.

[2] Synami Toli byli: Uzzi, Refajasz, Jeriel, Jachmai, Jibsam i Samuel, naczelnicy rodów Toli, rycerze waleczni, według swoich ojcowskich rodów; w czasach Dawida liczba ich wynosiła dwadzieścia dwa tysiące sześćset.

[3] Synami Uzzjego byli: Izrachiasz, a synami Izrachiasza Michael, Obadiasz, Joel, Jiszsziasz; wszystkich pięciu było naczelnikami.

[4] Do nich należały według ich ojcowskich rodów zbrojne oddziały bojowe liczące trzydzieści sześć tysięcy, gdyż wiele tam było kobiet i dzieci.

[5] A ich bracia we wszystkich rodach Issachara to rycerze waleczni, w liczbie osiemdziesięciu siedmiu tysięcy, wszyscy wciągnięci do rodowodów.

Potomkowie Beniamina

[6] Synami Beniamina byli: Bela, Beker i Jediael, ci trzej.

[7] Os filhos de Bela: Esbom, Uzi, Uziel, Jerimote e Iri; cinco ao todo; chefes das suas famílias, homens valentes, foram vinte e dois mil e trinta e quatro, registrados pelas suas genealogias.

[8] Os filhos de Bequer: Zemira, Joás, Eliézer, Elioenai, Onri, Jerimote, Abias, Anatote e Alemete; todos filhos de Bequer.

[9] O número deles, registrados pelas suas genealogias, segundo as suas gerações, chefes das suas famílias, homens valentes, vinte mil e duzentos.

[10] O filho de Jediael: Bilã; os filhos de Bilã: Jeús, Benjamim, Eúde, Quenaana, Zetã, Társis e Aisaar.

[11] Todos estes, filhos de Jediael, foram chefes das suas famílias, homens valentes, dezessete mil e duzentos, capazes de sair à guerra.

[12] Supim e Hupim eram filhos de Ir; e Husim, filho de Aer.

[13] Os filhos de Naftali: Jaziel, Guni, Jezer e Salum, filhos de Bila.

Descendentes de Manassés

[14] O filho de Manassés: Asriel, de sua concubina síria, que também deu à luz a Maquir, pai de Gileade.

[15] Maquir tomou a irmã de Hupim e Supim por mulher. O nome dela era Maaca; o nome do irmão de Maquir era Zelofeade, o qual teve só filhas.

[16] Maaca, mulher de Maquir, teve um filho, a quem chamou Perez; irmão deste

[7] Synami Beli byli: Esbon, Uzzi, Uzzjel, Jerimot i Iri, tych pięciu naczelników ojcowskich rodów, rycerze waleczni, wciągnięci do rodowodów w liczbie dwudziestu dwóch tysięcy i trzydziestu czterech.

[8] Synami Bekera byli: Zemira, Joasz, Eliezer, Elioenaj, Omri, Jeremot, Abiasz, Anatot i Alemet; wszyscy ci byli synami Bekera,

[9] Wciągnięci do rodowodów jako naczelnicy swoich ojcowskich rodów, rycerze waleczni, w liczbie dwudziestu tysięcy dwustu.

[10] Synami Jediaela byli: Bilchan, a synami Bilchana Jeusz, Beniamin, Ehud, Kenaana, Zetan, Tarszisz i Achiszachar.

[11] Wszyscy oni byli synami Jediaela, naczelnicy ojcowskich rodów, rycerze waleczni, w liczbie siedemnastu tysięcy dwustu wyruszających w zastępie do boju.

[12] Szuppim i Chuppim byli synami Ira, Chuszim był synem Achera.

Potomkowie Naftaliego

[13] Synami Naftaliego byli: Jachasjel, Guni, Jeser, Szallum, potomkowie Bilhy.

Potomkowie Manassesa

[14] Synami Manassesa byli: Asriel, którego urodziła jego nałożnica, Aramejka; urodziła też Machira, ojca Gileada.

[15] Machir wybrał żony dla Chuppima i Szuppima, a jego siostra miała na imię Maaka. Drugi syn nazywał się Selofchad, a Selofchad miał tylko córki.

[16] Maaka, żona Machira, urodziła syna i dała mu na imię Peresz, jego brat zaś

foi Seres. Os filhos de Perez foram Ulão e Requém.

[17] O filho de Ulão: Bedã. Tais foram os filhos de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés.

[18] Sua irmã Hamolequete deu à luz a Isode, a Abiezer e a Macla.

[19] Foram os filhos de Semida: Aiã, Siquém, Liqui e Anião.

Descendentes de Efraim

[20] Era filho de Efraim Sutela, de quem foi filho Berede, de quem foi filho Taate, de quem foi filho Eleada, de quem foi filho Taate,

[21] de quem foi filho Zabade, de quem foi filho Sutela; e ainda Ézer e Eleade, mortos pelos homens de Gate, naturais da terra, pois eles desceram para roubar o gado destes.

[22] Pelo que por muitos dias os chorou Efraim, seu pai, cujos irmãos vieram para o consolar.

[23] Depois, coabitou com sua mulher, e ela concebeu e teve um filho, a quem ele chamou Berias, porque as coisas iam mal na sua casa.

[24] Sua filha foi Seerá, que edificou a Bete-Horom, a de baixo e a de cima, como também a Uzém-Seerá.

[25] O filho de Berias foi Refa, de quem foi filho Resefe, de quem foi filho Tela, de quem foi filho Taã,

[26] de quem foi filho Ladã, de quem foi filho Amiúde, de quem foi filho Elisama,

[27] de quem foi filho Num, de quem foi filho Josué.

nazywał się Szeresz, którego synami byli Ulam i Rekem.

[17] Synem Ulama był Bedan. To są synowie Gileada, syna Machira, syna Manassesa.

[18] Jego siostra Hammoleket urodziła Iszhoda, Abiezera i Machlę.

[19] Synami Szemidy byli: Achian, Szekem, Likchi i Aniam.

Potomkowie Efraima

[20] Synami Efraima byli: Szutelach, jego synem był Bered, jego synem Tachat, jego synem Eleada, jego synem Tachat,

[21] Jego synem był Zabad, jego synem Szutelach, jego synami Ezer i Elead. Lecz zabili ich ludzie z Gat, urodzeni w tej ziemi, gdyż tamci wyruszyli tam, aby zająć ich stada.

[22] Efraim, ich ojciec, opłakiwał ich przez długi czas i wtedy przychodzili jego bracia, aby go pocieszać.

[23] Następnie zbliżył się do swojej żony i ta poczęła, i urodziła syna, i nadał mu imię Beria, ponieważ to stało się nieszczęściem w jego domu.

[24] Jego córką była Szeera, która zbudowała Bet-Choron dolne i górne oraz Uzen-Szeera.

[25] Jego synem zaś był Refach, a jego synem Reszef, jego synem Telach, jego synem Tachan,

[26] Jego synem Laedan, jego synem Ammihud, jego synem Eliszama.

[27] Jego synem był Non, jego synem Jehoszua.

28 A possessão e habitação deles foram: Betel e as suas aldeias; ao oriente, Naarã; e, ao ocidente, Gezer e suas aldeias, Siquém e suas aldeias, até Aia e suas aldeias;

28 Ich dziedziczną posiadłością i siedzibą było Betel z jego miasteczkami, w kierunku wschodnim Naaran a w kierunku zachodnim Gezer z jego miasteczkami, Sychem z jego miasteczkami aż do Ajja z jej miasteczkami.

29 do lado dos filhos de Manassés, Bete-Seã e suas aldeias, Taanaque e suas aldeias, Megido e suas aldeias, Dor e suas aldeias; nestas, habitaram os filhos de José, filho de Israel.

29 W kierunku siedzib Manassesytów Bet-Szean z jego miasteczkami, Taanak z jego miasteczkami, Megiddo z jego miasteczkami i Dor z jego miasteczkami. W nich mieszkali potomkowie Józefa, syna Izraela.

Descendentes de Aser

30 Os filhos de Aser: Imna, Isvá, Isvi e Berias e Sera, irmã deles.

31 Os filhos de Berias: Héber e Malquiel; este foi o pai de Birzavite.

32 Héber gerou a Jaflete, a Somer, a Hotão e a Suá, irmã deles.

33 Os filhos de Jaflete: Pasaque, Bimal e Asvate; estes foram os filhos de Jaflete.

34 Os filhos de Semer: Aí, Roga, Jeubá e Arã.

35 Os filhos de seu irmão Helém: Zofa, Imna, Seles e Amal.

36 Os filhos de Zofa: Sua, Harnefer, Sual, Beri, Inra,

37 Bezer, Hode, Sama, Silsa, Itrã e Beera.

38 Os filhos de Jéter: Jefoné, Pispa e Ara.

39 Os filhos de Ula: Ara, Haniel e Rizia.

40 Todos estes foram filhos de Aser, chefes das famílias, escolhidos, homens valentes, chefes de príncipes, registrados nas suas

Potomkowie Asera

30 Synami Asera byli: Jimna, Jiszwa, Jiszwi, Beria ich siostra Serach.

31 Synami Berii byli: Cheber i Malkiel. Ten był ojcem Birzawita.

32 Cheber zrodził Jafleta, Szomera, Chotama i ich siostrę Szuę.

33 Synami Jafleta byli: Pasach, Bimhal i Aszwat; ci byli synami Jafleta.

34 Synami Szomera byli: Achi, Rohega, Jechubba i Aram,

35 Synami brata jego Chelema byli: Sofach, Jimna, Szelesz i Amal.

36 Synami Sofacha byli: Suach, Charnefer, Szual, Beri, Jimra;

37 Beser, Hod, Szamma, Szilsza, Jitran i Beera.

38 Synami Jetera byli: Jefunne, Pispa i Ara.

39 Synami Ulli byli: Arach, Channiel i Risja.

40 Wszyscy ci synowie Asera, naczelnicy ojcowskich rodów, wyborowi waleczni rycerze, czołowi książęta, wciągnięci do

genealogias para o serviço na guerra; seu número foi de vinte e seis mil homens.

rodowodów jako zastęp bojowy liczyli dwadzieścia sześć tysięcy mężów.

1 Crônicas 8

Descendentes de Benjamim

[1] Benjamim gerou a Bela, seu primogênito, a Asbel, o segundo, a Aará, o terceiro,

[2] a Noá, o quarto, e a Rafa, o quinto.

[3] Bela teve estes filhos: Adar, Gera, Abiúde,

[4] Abisua, Naamã, Aoá,

[5] Gera, Sefufá e Hurão.

[6] Estes foram os filhos de Eúde, que foram chefes das famílias dos moradores de Geba e transportados para o exílio a Manaate:

[7] Naamã, Aías e Gera; este os transportou e gerou a Uzá e a Aiúde.

[8] Saaraim, depois de ter repudiado suas mulheres Husim e Baara, gerou nos campos de Moabe,

[9] de Hodes, sua mulher, a Jobabe, a Zíbia, a Messa, a Malcã,

[10] a Jeús, a Saquias e a Mirma; foram estes os seus filhos, chefes das famílias.

[11] Husim gerou a Abitube e a Elpaal.

[12] Os filhos de Elpaal foram: Héber, Misã e Semede; este edificou a Ono e a Lode e suas aldeias.

[13] Berias e Sema foram cabeças das famílias dos moradores de Aijalom, que afugentaram os moradores de Gate.

I Kronik 8

Potomkowie Beniamina

[1] Beniamin zrodził jako pierworodnego Belę, jako drugiego Aszbela, trzeciego Achracha,

[2] Czwartego Nochę, piątego Rafę.

[3] Synami Beli byli: Addar, Gera, Abihud,

[4] Abiszua, Naaman, Achoach,

[5] Gera, Szefufan i Churam.

[6] A oto synowie Ehuda - byli zaś oni naczelnikami ojcowskich rodów wśród mieszkańców Gedy, a zostali uprowadzeni do niewoli do Manachat -

[7] Naaman, Achiasz i Gera. Ten uprowadził ich do niewoli. Zrodził on Uzzę i Achichuda.

[8] Szacharaima zaś zrodził na Polu Moabskim, odprawiwszy swoje żony Chuszim i Baarę,

[9] Zrodził ze swojej żony Chodeszy Jobaba, Sibiasza, Meszę i Malkama,

[10] Jeusa, Sakiasza i Mirmę. To są jego synowie, naczelnicy rodów.

[11] Ze swojej żony Chuszim zrodził Abituba i Elpaala.

[12] Synami Elpaala byli: Eber, Miszeam i Szemed. Ten założył Ono i Lod z jego miasteczkami;

[13] Dalej Beria i Szama; byli oni naczelnikami rodów u mieszkańców Ajjalon, którzy wypędzili mieszkańców Gat;

[14] Aiô, Sasaque, Jeremote,
[15] Zebadias, Arade, Éder,
[16] Micael, Ispa e Joá foram filhos de Berias.
[17] Zebadias, Mesulão, Hizqui, Héber,
[18] Ismerai, Izlias e Jobabe, filhos de Elpaal.
[19] Jaquim, Zicri, Zabdi,
[20] Elienai, Ziletai, Eliel,
[21] Adaías, Beraías e Sinrate, filhos de Simei.
[22] Ispã, Héber, Eliel,
[23] Abdom, Zicri, Hanã,
[24] Hananias, Elão, Antotias,
[25] Ifdéias e Penuel, filhos de Sasaque.
[26] Sanserai, Searias, Atalias,
[27] Jaaresias, Elias e Zicri, filhos de Jeroão.
[28] Estes foram chefes das famílias, segundo as suas gerações, e habitaram em Jerusalém.
[29] Em Gibeão habitou o pai de Gibeão, cuja mulher se chamava Maaca,
[30] e também seu filho primogênito Abdom e ainda Zur, Quis, Baal, Nadabe,
[31] Gedor, Aiô e Zequer.
[32] Miclote gerou a Siméia. Estes habitaram em Jerusalém, com seus irmãos, bem defronte deles.

[14] Achio zaś, Szaszak, Jeremot,
[15] Zebadiasz, Arad, Eder,
[16] Michael, Jiszpa i Jocha byli synami Berii,
[17] A Zebadiasz, Meszullam, Chizki, Cheber,
[18] Jiszmeraj, Jizlia i Jobab byli synami Elpaala.
[19] Jakim, Zikri, Zabdi,
[20] Elioenaj, Silletaj, Eliel,
[21] Adajasz, Berajasz i Szimrat byli synami Szimejego.
[22] Jiszpan, Eber, Eliel,
[23] Abdon, Zikri, Chanan,
[24] Chananiasz, Elam, Antotiasz,
[25] Jifdejasz i Peniel byli synami Szaszaka.
[26] Szamszeraj, Szechariasz, Ataliasz,
[27] Jaareszjasz, Eliasz i Zikri byli synami Jerochama.
[28] Ci byli naczelnikami rodów, głowami swoich rodzin; mieszkali oni w Jeruzalemie.

Rodowód Saula

[29] W Gibeonie mieszkał Jeiel, ojciec Gibeona, a jego żona miała na imię Maaka.
[30] Jego pierworodnym synem był Abdon, następnymi zaś Sur, Kisz, Baal, Ner, Nadab,
[31] Gedor, Achio, Zeker i Miklot.
[32] Miklot zrodził Szimeę: Także oni mieszkali naprzeciw swoich współplemieńców w Jeruzalemie wraz ze swoimi współplemieńcami.

[33] Ner gerou a Quis; e Quis gerou a Saul; Saul gerou a Jônatas, a Malquisua, a Abinadabe e a Esbaal.
[34] Filho de Jônatas foi Meribe-Baal, e Meribe-Baal gerou a Mica.
[35] Os filhos de Mica foram: Pitom, Meleque, Taréia e Acaz.
[36] Acaz gerou a Jeoada; Jeoada gerou a Alemete, a Azmavete e a Zinri; e Zinri gerou a Mosa.
[37] Mosa gerou a Bineá, de quem foi filho Rafa, de quem foi filho Eleasa, de quem foi filho Azel.
[38] Teve Azel seis filhos, cujos nomes foram: Azricão, Bocru, Ismael, Searias, Obadias e Hanã; todos estes foram filhos de Azel.
[39] Os filhos de Eseque, seu irmão, foram: Ulão, seu primogênito, Jeús, o segundo, e Elifelete, o terceiro.
[40] Os filhos de Ulão foram homens valentes, flecheiros; e tiveram muitos filhos e netos: cento e cinqüenta. Todos estes foram dos filhos de Benjamim.

1 Crônicas 9

Habitantes de Jerusalém depois do cativeiro

[1] Todo o Israel foi registrado por genealogias e inscrito no Livro dos Reis de Israel, e Judá foi levado para o exílio à Babilônia, por causa da sua transgressão.

[2] Os primeiros habitadores, que de novo vieram morar nas suas próprias possessões e nas suas cidades, foram os israelitas, os

[33] Ner zrodził Kisza, Kisz zaś Saula, a Saul zrodził Jonatana, Malkiszuę, Abinadaba i Eszbaala.
[34] Synem Jonatana był Meribbaal, Meribbaal zaś zrodził Michę.
[35] Synami Michy byli Piton, Melek, Taarea i Achaz.
[36] Achaz zrodził Jehoaddę, Jehoadda zrodził Alemeta, Azmaweta i Zimriego, Zimri zaś zrodził Mosę.
[37] Mosa zrodził Bineę, jego synem był Rafa, jego synem Elasa, a jego synem Asel.
[38] Asel miał sześciu synów, którzy mieli imiona: Azrikam, Bokru, Ismael, Szeariasz, Obadiasz i Chanan. Wszyscy oni byli synami Asela.
[39] Synami jego brata Eszeka byli: pierworodny Ulam, drugi Jeusz, a trzeci Elipelet.
[40] Synowie Ulama to rycerze waleczni, łucznicy. Mieli oni wielu synów i wnuków, mianowicie stu pięćdziesięciu. Wszystko to byli Beniaminici.

I Kronik 9

Zaludnienie Jeruzalemu po powrocie z niewoli

[1] A tak wszyscy Izraelici byli wciągnięci do rodowodów, te zaś wpisane były do księgi królów izraelskich. A Judejczycy zostali uprowadzeni do niewoli do Babilonu z powodu swojej niewierności.
[2] Pierwszymi mieszkańcami, którzy osiedli w dziedzicznych swoich włościach w swoich miastach, byli zwyczajni Izraelici, kapłani, Lewici i służba świątynna.

sacerdotes, os levitas e os servos do templo.

[3] Porém alguns dos filhos de Judá, dos filhos de Benjamim e dos filhos de Efraim e Manassés habitaram em Jerusalém:

[4] Utai, filho de Amiúde, filho de Onri, filho de Inri, filho de Bani, dos filhos de Perez, filho de Judá;

[5] dos silonitas: Asaías, o primogênito, e seus filhos;

[6] dos filhos de Zerá: Jeuel e seus irmãos; seiscentos e noventa ao todo;

[7] dos filhos de Benjamim: Salu, filho de Mesulão, filho de Hodavias, filho de Hassenuá;

[8] Ibnéias, filho de Jeroão, e Elá, filho de Uzi, filho de Micri, e Mesulão, filho de Sefatias, filho de Reuel, filho de Ibnijas;

[9] e seus irmãos, segundo as suas gerações; novecentos e cinqüenta e seis ao todo; todos estes homens foram cabeças de famílias nas casas de suas famílias.

[10] Dos sacerdotes: Jedaías, Jeoiaribe, Jaquim,

[11] Azarias, filho de Hilquias, filho de Mesulão, filho de Zadoque, filho de Meraiote, filho de Aitube, príncipe da Casa de Deus;

[12] Adaías, filho de Jeroão, filho de Pasur, filho de Malquias, e Masai, filho de Adiel, filho de Jazera, filho de Mesulão, filho de Mesilemite, filho de Imer,

[13] como também seus irmãos, cabeças das suas famílias; mil setecentos e sessenta ao

[3] W Jeruzalemie mieszkali z Judejczyków, Beniaminitów, Efraimitów i Manassesytów następujący:

[4] Uttaj, syn Ammihuda, syna Omriego, syna Imriego, syna Baniego, jednego z synów Peresa, syna Judy.

[5] Spośród Szilonitów pierworodny Asajasz i jego synowie.

[6] Spośród Zerachitów Jeuel i sześciuset dziewięćdziesięciu ich braci.

[7] Spośród Beniaminitów Sallu, syn Meszullama, syna Hodawiasza, syna Hassenuy,

[8] Jibnejasz, syn Jerochama, Ela, syn Uzzjego, syna Mikriego, Meszullam, syn Szefatiasza, syna Reguela, syna Jibniasza.

[9] Ich braci według ich rodowodów było dziewięciuset pięćdziesięciu sześciu; wszystko to byli mężowie, naczelnicy w ojcowskich swoich rodach.

[10] Z kapłanów: Jedajasz, Jehojarib, Jachin,

[11] Azariasz, syn Chilkiasza, syna Meszullama, syna Sadoka, syna Merajota, syna Achituba, zwierzchnik świątyni Bożej,

[12] Adajasz, syn Jerochama, syna Paszchura, syna Malkiasza, i Maasaj, syn Adiela, syna Jachzery, syna Meszullama, syna Meszillemita, syna Immera.

[13] Ich braci, naczelników w swoich ojcowskich rodach: było tysiąc siedmiuset

todo, homens capazes para a obra do ministério da Casa de Deus.

[14] Dos levitas: Semaías, filho de Hassube, filho de Azricão, filho de Hasabias, dos filhos de Merari;

[15] Baquebacar, Heres, Galal e Matanias, filho de Mica, filho de Zicri, filho de Asafe;

[16] Obadias, filho de Semaías, filho de Galal, filho de Jedutum; Berequias, filho de Asa, filho de Elcana, morador das aldeias dos netofatitas.

[17] Os porteiros: Salum, Acube, Talmom e Aimã e os irmãos deles; Salum era o chefe.

[18] Estavam até agora de guarda à porta do rei, do lado do oriente; tais foram os porteiros dos arraiais dos filhos de Levi.

[19] Salum, filho de Coré, filho de Ebiasafe, filho de Corá, e seus irmãos da casa de seu pai, os coreítas, estavam encarregados da obra do ministério e eram guardas das portas do tabernáculo; e seus pais tinham sido encarregados do arraial do SENHOR e eram guardas da entrada.

[20] Finéias, filho de Eleazar, os regia nesse tempo, e o SENHOR era com ele.

[21] Zacarias, filho de Meselemias, era o porteiro da entrada da tenda da congregação.

[22] Todos estes, escolhidos para guardas das portas, foram duzentos e doze. Estes foram registrados pelas suas genealogias nas suas respectivas aldeias; e Davi e Samuel, o

sześćdzięciu, niezwykle dzielnych w sprawowaniu służby w świątyni Bożej.

[14] Z Lewitów: Szemajasz, syn Chaszszuba, syna Azrikama, syna Chaszabiasza z potomków Merariego.

[15] Bakbakar, Cheresz, Galal, Mattaniasz, syn Michy, syna Zikriego, syna Asafa,

[16] Obadiasz, syn Szemajasza, syna Galala, syna Jedutuna, i Berechiasz, syn Asy, syna Elkany, mieszkający w zagrodach Netofatyjczyków.

[17] Odźwiernymi byli: Szallum, Akkub, Talmon, Achiman i ich bracia, a ich naczelnikiem był Szallum,

[18] I dotąd jeszcze jest w bramie królewskiej od strony wschodniej. Ci byli odźwiernymi w pocztach Lewitów.

[19] Szallum, syn Korego, syna Ebiasafa, syna Koracha, i jego bracia z rodu Korachitów sprawowali służbę stróżów progów Namiotu, jak niegdyś ich ojcowie byli postawieni nad obozem Pana jako stróże wejścia doń.

[20] Dawniej księciem nad nimi był Pinechas, syn Eleazara - Pan niech będzie z nim! -

[21] Odźwiernymi u wejścia do Namiotu Zgromadzenia był Zachariasz, syn Meszelemiasza.

[22] Wszystkich przeznaczonych na odźwiernych w bramach było dwustu dwunastu. Do rodowodów byli wprawdzie wciągnięci w swoich zagrodach, lecz

vidente, os constituíram cada um no seu cargo.

[23] Guardavam, pois, eles e seus filhos as portas da Casa do SENHOR, na casa da tenda.

[24] Os porteiros estavam aos quatro ventos: ao oriente, ao ocidente, ao norte e ao sul.

[25] Seus irmãos, que habitavam nas suas aldeias, tinham de vir, de tempo em tempo, para servir com eles durante sete dias;

[26] porque havia sempre, naquele ofício, quatro porteiros principais, que eram levitas, e tinham a seu cargo as câmaras e os tesouros da Casa de Deus.

[27] Estavam alojados à roda da Casa de Deus, porque a vigilância lhes estava encarregada, e tinham o dever de a abrir, todas as manhãs.

[28] Alguns deles estavam encarregados dos utensílios do ministério, porque estes eram contados quando eram trazidos e quando eram tirados.

[29] Outros havia que estavam encarregados dos móveis e de todos os objetos do santuário, como também da flor de farinha, do vinho, do azeite, do incenso e da especiaria.

[30] Alguns dos filhos dos sacerdotes confeccionavam as especiarias.

[31] Matitias, dentre os levitas, o primogênito de Salum, o coreíta, tinha o cargo do que se fazia em assadeiras.

ustanowił ich na tym stanowisku Dawid i jasnowidz Samuel,

[23] Aby oni i ich synowie stróżowali przy bramach świątyni Pana, to jest Namiotu Zgromadzenia;

[24] Odźwierni byli z czterech stron: ze wschodu, z zachodu, z północy i z południa.

[25] Ich bracia zaś przebywający w swoich zagrodach mieli przychodzić w oznaczonym czasie na okresy siedmiodniowe, aby z nimi pełnić służbę,

[26] Gdyż ci czterej główni odźwierni, którzy byli Lewitami, byli stale na stanowisku, jako postawieni nad komorami i skarbcami świątyni Bożej.

[27] Nawet w nocy przebywali wokół świątyni, gdyż im zlecono stróżowanie, oni też mieli otwierać bramy co poranek.

[28] Niektórym z nich zlecono opiekę nad przyborami do służby Bożej; w określonej ilości mieli je wynosić i wnosić.

[29] Niektórzy z nich byli ustanowieni nad przyborami i nad wszystkimi naczyniami świętymi, i nad mąką, i winem, i oliwą, i kadzidłem, i wonnościami.

[30] Niektórzy z synów kapłańskich przygotowywali mieszanki z wonności.

[31] Mattitiasz, z grona Lewitów, pierworodny Szalluma Korachity, miał nadzór nad sporządzaniem ciast ofiarnych.

[32] Outros dos seus irmãos, dos filhos dos coatitas, tinham o encargo de preparar os pães da proposição para todos os sábados.

[33] Quanto aos cantores, cabeças das famílias entre os levitas, estavam alojados nas câmaras do templo e eram isentos de outros serviços; porque, de dia e de noite, estavam ocupados no seu mister.

[34] Estes foram cabeças das famílias entre os levitas, chefes em suas gerações, e habitavam em Jerusalém.

[35] Em Gibeão habitou Jeiel, pai de Gibeão, cuja mulher se chamava Maaca;

[36] e também seu filho primogênito Abdom e ainda Zur, Quis, Baal, Ner, Nadabe,

[37] Gedor, Aiô, Zacarias e Miclote.

[38] Miclote gerou a Siméia. Estes habitaram em Jerusalém, com seus irmãos, bem defronte deles.

[39] Ner gerou a Quis; e Quis gerou a Saul, Saul gerou a Jônatas, a Malquisua, a Abinadabe e a Esbaal.

[40] Filho de Jônatas foi Meribe-Baal, e Meribe-Baal gerou a Mica.

[41] Os filhos de Mica foram: Pitom, Meleque e Taréia.

[42] Acaz gerou a Jaerá, e Jaerá gerou a Alemete, a Azmavete e a Zinri; e Zinri gerou a Mosa.

[43] Mosa gerou a Bineá, de quem foi filho Refaías, de quem foi filho Eleasa, de quem foi filho Azel.

[32] Spośród Kehatytów, ich braci, mieli niektórzy polecenie układać w sabat chleby pokładne.

[33] A to byli śpiewacy, naczelnicy rodów lewickich, pomieszczeni w komorach przyświątynnych, wolni od innych zajęć, gdyż dniem i nocą byli na stanowiskach...

[34] A to byli naczelnicy rodów lewickich według głównych swoich rodzin i ci mieszkali w Jeruzalemie...

Rodowód Saula

[35] W Gibeonie mieszkał Jeiel, ojciec Gibeona, a żona jego miała na imię Maaka.

[36] Jego pierworodnym synem był Abdon, następnymi zaś Sur, Kisz, Baal, Ner, Nadab,

[37] Gedor, Achio, Zachariasz i Miklot.

[38] Miklot zrodził Szimeę; także oni mieszkali naprzeciw swoich współplemieńców w Jeruzalemie, wraz ze swoimi współplemieńcami.

[39] Ner zrodził Kisza, Kisz zaś Saula, a Saul zrodził Jehonatana, Malkissuę, Abinadaba i Eszbaala.

[40] Synem Jehonatana był Meribbaal, Meribbaal zaś zrodził Michę.

[41] Synami Michy byli: Piton, Melek, Tachrea i Achaz.

[42] Achaz zrodził Jaarę, a Jaara Alemeta, Azmaweta i Zimriego, Zimri zaś zrodził Mosę.

[43] Mosa zrodził Bineę. Jego synem był Refajasz, ten zrodził Elasę, a ten Asela.

[44] Teve Azel seis filhos, cujos nomes foram Azricão, Bocru, Ismael, Searias, Obadias e Hanã; todos estes foram filhos de Azel.

1 Crônicas 10

A derrota de Israel e a morte de Saul
1 Samuel 31.1-7

[1] Os filisteus pelejaram contra Israel; e, tendo os homens de Israel fugido de diante dos filisteus, caíram mortos no monte Gilboa.

[2] Os filisteus perseguiram Saul e seus filhos e mataram Jônatas, Abinadabe e Malquisua, filhos de Saul.

[3] Agravou-se muito a peleja contra Saul, os flecheiros o avistaram, e ele muito os temeu.

[4] Então, disse Saul ao seu escudeiro: Arranca a tua espada e atravessa-me com ela, para que, porventura, não venham estes incircuncisos e escarneçam de mim. Porém o seu escudeiro não o quis, porque temia muito; então, Saul tomou a espada e se lançou sobre ela.

[5] Vendo, pois, o seu escudeiro que Saul já era morto, também ele se lançou sobre a espada e morreu com ele.

[6] Assim, morreram Saul e seus três filhos; e toda a sua casa pereceu juntamente com ele.

[7] Vendo os homens de Israel que estavam no vale que os homens de Israel fugiram e que Saul e seus filhos estavam mortos, desampararam as cidades e fugiram; e vieram os filisteus e habitaram nelas.

[44] Asel miał sześciu synów, którzy nazywali się: Azrikam, Bokru, Ismael, Szeariasz, Obadiasz i Chanan. Wszyscy oni byli synami Asela.

I Kronik 10

Śmierć Saula i jego synów

[1] Gdy Filistyńczycy prowadzili wojnę z Izraelem, pierzchnęli mężowie izraelscy przed Filistyńczykami i wielu z nich padło trupem na pogórzu Gilboa.

[2] A gdy Filistyńczycy dopędzili Saula i jego synów i położyli trupem Jonatana, Abinadaba i Malkissuę, synów Saula,

[3] Walka rozgorzała wokół Saula, i natknęli się na niego łucznicy, i został ugodzony przez łuczników.

[4] Wtedy rzekł Saul do swojego giermka: Dobądź swego miecza i przebij mnie nim, aby nie przyszli ci nieobrzezańcy i nie natrząsali się ze mnie. Lecz giermek nie chciał tego uczynić, bał się bowiem bardzo. Wziął więc sam Saul miecz i rzucił się nań.

[5] A gdy giermek zobaczył, że Saul zginął, rzucił się także na miecz i zginął.

[6] Tak zginął Saul wraz z trzema swoimi synami, cały jego dom pospołu zginął.

[7] Gdy zaś wszyscy mężowie izraelscy, którzy mieszkali w dolinie, ujrzeli, że Saul i jego synowie pierzchnęli i poginęli, opuścili swoje miasta i pouciekali. Wtedy

przyszli Filistyńczycy i zamieszkali w nich.

A sepultura de Saul
1 Samuel 31.8-13

[8] Sucedeu, pois, que, vindo os filisteus ao outro dia a despojar os mortos, acharam Saul e os seus filhos caídos no monte Gilboa.

[8] A gdy nazajutrz Filistyńczycy przyszli, aby obdzierać pobitych i znaleźli Saula i jego synów, poległych na pogórzu Gilboa,

[9] E os despojaram, tomaram a sua cabeça e as suas armas e enviaram mensageiros pela terra dos filisteus, em redor, a levar as boas-novas a seus ídolos e entre o povo.

[9] Obdarli go, wzięli jego głowę i jego zbroję i obnosili wokoło po ziemi filistyńskiej, zwiastując radosną wieść swoim bałwanom i ludowi.

[10] Puseram as armas de Saul no templo de seu deus, e a sua cabeça afixaram na casa de Dagom.

[10] Jego zbroję złożyli w świątyni swoich bożków, czaszkę zaś jego umieścili w świątyni Dagona.

[11] Ouvindo, pois, toda a Jabes de Gileade tudo quanto os filisteus fizeram a Saul,

[11] A gdy wszyscy ludzie z Jabesz Gileadzkiego dowiedzieli się o tym wszystkim, co Filistyńczycy zrobili z Saulem,

[12] então, todos os homens valentes se levantaram, e tomaram o corpo de Saul e os corpos dos filhos, e os trouxeram a Jabes; e sepultaram os seus ossos debaixo de um arvoredo, em Jabes, e jejuaram sete dias.

[12] Zerwali się wszyscy dzielni mężowie, zabrali zwłoki Saula i zwłoki jego synów, sprowadzili je do Jabesz i pogrzebali ich kości pod dębem w Jabesz, i pościli przez siedem dni.

[13] Assim, morreu Saul por causa da sua transgressão cometida contra o SENHOR, por causa da palavra do SENHOR, que ele não guardara; e também porque interrogara e consultara uma necromante

[13] Tak zginął Saul z powodu swojej niewierności, jakiej dopuścił się wobec Pana, wbrew słowu Pana, którego nie przestrzegał; zapytywał również o wyrocznię wieszczkę,

[14] e não ao SENHOR, que, por isso, o matou e transferiu o reino a Davi, filho de Jessé.

[14] A nie pytał o wyrocznię Pana; On więc pozbawił go życia, władzę królewską zaś przeniósł na Dawida, syna Isajego.

1 Crônicas 11

I Kronik 11

Davi é ungido rei
2 Samuel 5.1-5

Dawid królem nad Izraelem

[1] Então, todo o Israel se ajuntou a Davi, em Hebrom, dizendo: Somos do mesmo povo de que tu és.
[2] Outrora, sendo Saul ainda rei, eras tu que fazias saídas e entradas militares com Israel; também o SENHOR, teu Deus, te disse: Tu apascentarás o meu povo de Israel, serás chefe sobre o meu povo de Israel.
[3] Assim, pois, todos os anciãos de Israel vieram ter com o rei em Hebrom; e Davi fez com eles aliança em Hebrom, perante o SENHOR. Ungiram Davi rei sobre Israel, segundo a palavra do SENHOR por intermédio de Samuel.

Davi conquista a Sião

2 Samuel 5.6-10

[4] Partiu Davi e todo o Israel para Jerusalém, que é Jebus, porque ali estavam os jebuseus que habitavam naquela terra.
[5] Disseram os moradores de Jebus a Davi: Tu não entrarás aqui. Porém Davi tomou a fortaleza de Sião; esta é a Cidade de Davi.
[6] Porque disse Davi: Qualquer que primeiro ferir os jebuseus será chefe e comandante. Então, Joabe, filho de Zeruia, subiu primeiro e foi feito chefe.
[7] Assim, habitou Davi na fortaleza, pelo que se chamou a Cidade de Davi.
[8] E foi edificando a cidade em redor, desde Milo, completando o circuito; e Joabe renovou o resto da cidade.

[1] Wtedy zebrał się cały Izrael u Dawida w Hebronie, mówiąc: Otośmy kość twoja i ciało twoje.
[2] Już i dawniej, gdy jeszcze Saul był królem, ty wyprowadzałeś i przyprowadzałeś Izraela, a Pan, Bóg twój, rzekł do ciebie: ty paść będziesz mój lud, Izraela, i ty będziesz księciem nad moim ludem, nad Izraelem.
[3] Przyszli więc wszyscy starsi izraelscy do króla, do Hebronu, i Dawid zawarł z nimi przymierze w Hebronie przed Panem, po czym namaścili Dawida na króla nad Izraelem, według słowa Pana, wypowiedzianego przez Samuela.

Dawid zdobywa Syjon

[4] Gdy potem Dawid wyruszył wraz z całym Izraelem na Jeruzalem, to jest Jebus, gdzie kraj zamieszkiwali Jebuzejczycy,
[5] Mieszkańcy Jebus rzekli do Dawida: Nie wejdziesz tutaj. A jednak Dawid zdobył twierdzę Syjon - to jest Miasto Dawida.
[6] Dawid powiedział wtedy: Kto pierwszy pobije Jebuzejczyków, ten zostanie naczelnikiem i hetmanem. Pierwszy wtargnął Joab, syn Serui, i został naczelnikiem.
[7] Potem Dawid zamieszkał w twierdzy, którą dlatego nazwano Miastem Dawida,
[8] Rozbudowując miasto wokoło Millo, Joab zaś odbudował resztę miasta.

[9] Ia Davi crescendo em poder cada vez mais, porque o SENHOR dos Exércitos era com ele.

Os valentes de Davi
2 Samuel 23.8-39

[10] São estes os principais valentes de Davi, que o apoiaram valorosamente no seu reino, com todo o Israel, para o fazerem rei, segundo a palavra do SENHOR, no tocante a esse povo.

[11] Eis a lista dos valentes de Davi: Jasobeão, hacmonita, o principal dos trinta, o qual, brandindo a sua lança contra trezentos, de uma vez os feriu.

[12] Depois dele, Eleazar, filho de Dodô, o aoíta; ele estava entre os três valentes.

[13] Este se achou com Davi em Pas-Damim, quando se ajuntaram ali os filisteus à peleja, onde havia um pedaço de terra cheio de cevada; e o povo fugiu de diante dos filisteus.

[14] Puseram-se no meio daquele terreno, e o defenderam, e feriram os filisteus; e o SENHOR efetuou grande livramento.

[15] Três dos trinta cabeças desceram à penha, indo ter com Davi à caverna de Adulão; e o exército dos filisteus se acampara no vale dos Refains.

[16] Davi estava na fortaleza, e a guarnição dos filisteus, em Belém.

[9] Dawid rósł coraz bardziej w potęgę, Pan Zastępów bowiem był z nim.

Najprzedniejsi rycerze Dawida

[10] A to są najprzedniejsi rycerze, których miał Dawid, a którzy go dzielnie wspomagali przy sprawowaniu władzy królewskiej, obwołując go wraz z całym Izraelem królem, zgodnie ze słowem Pana dotyczącym Izraela.

[11] Oto poczet rycerzy, których miał Dawid: Jaszobam, syn Chachmoniego, pierwszy z trzech; on to wywinął swoją włócznią nad trzystoma, kładąc ich za jednym zamachem trupem.

[12] Po nim idzie Eleazar, syn Dodiego, wnuk Achochiego, jeden z tych trzech rycerzy.

[13] Był on z Dawidem w Pas-Dammim, gdzie Filistyńczycy zbierali się do bitwy. Był tam kawałek pola obsianego jęczmieniem. Gdy lud zbrojny uciekał przed Filistyńczykami,

[14] On stanął w środku tego pola, obronił je i pobił Filistyńczyków, Pan zaś dał wielkie zwycięstwo.

[15] Trzech z tych trzydziestu czołowych rycerzy zeszło raz do Dawida po skale do pieczary Adullam, podczas gdy wojsko Filistyńczyków obozowało w dolinie Refaim.

[16] Dawid przebywał wtedy w warowni, a w Betlejemie stała wówczas załoga filistyńska.

[17] Suspirou Davi e disse: Quem me dera beber água do poço que está junto à porta de Belém!

[18] Então, aqueles três romperam pelo acampamento dos filisteus, e tiraram água do poço junto à porta de Belém, e tomaram-na, e a levaram a Davi; ele não a quis beber, mas a derramou como libação ao SENHOR.

[19] E disse: Longe de mim, ó meu Deus, fazer tal coisa; beberia eu o sangue dos homens que lá foram com perigo de sua vida? Pois, com perigo de sua vida, a trouxeram. De maneira que não a quis beber. São essas as coisas que fizeram os três valentes.

[20] Também Abisai, irmão de Joabe, era cabeça dos trinta, o qual, brandindo a sua lança contra trezentos, os feriu; e tinha nome entre os primeiros três.

[21] Era ele mais nobre do que os trinta e era o cabeça deles; contudo, aos primeiros três não chegou.

[22] Também Benaia, filho de Joiada, era homem valente de Cabzeel e grande em obras; feriu ele dois heróis de Moabe. Desceu numa cova e nela matou um leão no tempo da neve.

[23] Matou também um egípcio, homem da estatura de cinco côvados; o egípcio trazia na mão uma lança como o eixo do tecelão, mas Benaia o atacou com um cajado, arrancou-lhe da mão a lança e com ela o matou.

[17] Dawid miał pragnienie, więc rzekł: Kto da mi napić się wody ze studni betlejemskiej, która jest przy bramie?

[18] Wtedy ci trzej przebili się przez obóz filistyński, naczerpali wody ze studni betlejemskiej, która była przy bramie, i przynieśli ją Dawidowi. Lecz Dawid nie chciał jej pić, ale ją wylał jako ofiarę z płynów dla Pana,

[19] Mówiąc: Niech mnie Bóg zachowa od tego, bym to miał uczynić. Czyż miałbym pić żywą krew tych mężów, którzy z narażeniem własnego życia ją przynieśli? I nie chciał jej pić. Tego dokonali ci trzej rycerze.

[20] A na czele trzydziestu stał Abiszaj, brat Joaba. On to wywinął włócznią swą nad trzystoma, których położył trupem, więc też miał sławę między tymi trzydziestoma.

[21] Między tymi trzydziestoma wyróżnił się i był ich wodzem, lecz owym trzem nie dorównał.

[22] Benajasz, syn Jehojady, mąż dzielny, który dokonał wielu czynów, pochodził z Kabseel. On zabił dwóch synów Ariela z Moabu, on także, gdy pewnego razu spadł śnieg, zstąpił do dołu i zabił tam lwa.

[23] Zabił również pewnego Egipcjanina mającego pięć łokci wzrostu. Egipcjanin ten miał w ręku włócznię, grubą jak wał tkacki, on zaś podszedł do niego z kijem tylko, wyrwał Egipcjaninowi z ręki włócznię i zabił go tą jego włócznią.

[24] Estas coisas fez Benaia, filho de Joiada, pelo que teve nome entre os primeiros três valentes.

[25] Era mais nobre do que os trinta, porém aos três primeiros não chegou, e Davi o pôs sobre a sua guarda.

[26] Foram os heróis dos exércitos: Asael, irmão de Joabe, Elanã, filho de Dodô, de Belém;

[27] Samote, harorita; Heles, pelonita;

[28] Ira, filho de Iques, tecoíta; Abiezer, anatotita;

[29] Sibecai, husatita; Ilai, aoíta;

[30] Maarai, netofatita; Helede, filho de Baaná, netofatita;

[31] Itai, filho de Ribai, de Gibeá, dos filhos de Benjamim; Benaia, piratonita;

[32] Hurai, do ribeiro de Gaás; Abiel, arbatita;

[33] Azmavete, baarumita; Eliaba, saalbonita;

[34] Benê-Hasém, gizonita; Jônatas, filho de Sage, hararita;

[35] Aião, filho de Sacar, hararita; Elifal, filho de Ur;

[36] Héfer, mequeratita; Aías, pelonita;

[37] Hezro, carmelita; Naarai, filho de Ezbai;

[38] Joel, irmão de Natã; Mibar, filho de Hagri;

[39] Zeleque, amonita; Naarai, beerotita, o que trazia as armas de Joabe, filho de Zeruia;

[40] Ira, o itrita; Garebe, itrita;

[41] Urias, heteu; Zabade, filho de Alai;

[24] Tego to dokonał Benajasz, syn Jehojady, miał więc sławę między tymi trzydziestoma rycerzami.

[25] Między tymi trzydziestoma wyróżnił się, lecz owym trzem nie dorównał. Dawid postawił go na czele swej straży przybocznej.

[26] Dzielnymi rycerzami byli: Asael, brat Joaba, Elchana, syn Doby z Betlejemu,

[27] Szammot z Haroru, Cheles z Pelonu,

[28] Ira, syn Ikkesza, z Tekoa, Abiezer z Anatot,

[29] Sibbekaj z Chuszy, Ilaj z Achoach,

[30] Maharaj z Netofy, Cheled, syn Baany z Netofy,

[31] Itaj, syn Ribaja, z Gilei Beniaminickiej, Benajasz z Piratonu,

[32] Churaj z Potoków Gaasz, Abiel z Araby,

[33] Azmawet z Bachurim, Elachba z Szaalbonu,

[34] Jaszen z Gizonu, Jonatan, syn Szagiego z Hararu,

[35] Achiam, syn Sachara z Hararu, Elipal, syn Ura,

[36] Chefer z Mekery, Achiasz z Pelonu,

[37] Chesro z Karmelu, Naaraj, syn Ezbaja,

[38] Joel, brat Natana, Mibchar, syn Hariego,

[39] Selek z Amonu, Nachraj z Beerot, giermek Joaba, syna Serui,

[40] Ira z Jeteru, Gareb z Jeteru,

[41] Uriasz Chetejczyk, Zabad, syn Achlaja,

42 Adina, filho de Siza, rubenita, chefe dos rubenitas, e com ele trinta;
43 Hanã, filho de Maaca; Josafá, mitenita;
44 Uzias, asteratita, Sama e Jeiel, filhos de Hotão, aroerita;
45 Jediael, filho de Sinri, e Joá, seu irmão, tizita;
46 Eliel, maavita, Jeribai e Josavias, filhos de Elnaão; Itma, moabita;
47 Eliel, Obede e Jaasiel, de Zoba.

1 Crônicas 12

O exército de Davi

1 São estes os que vieram a Davi, a Ziclague, quando fugitivo de Saul, filho de Quis; e eram dos valentes que o ajudavam na guerra.

2 Tinham por arma o arco e usavam tanto da mão direita como da esquerda em arremessar pedras com fundas e em atirar flechas com o arco. Eram dos irmãos de Saul, da tribo de Benjamim:

3 Aiezer, o chefe, e Joás, filhos de Semaá, o gibeatita; Jeziel e Pelete, filhos de Azmavete; Beraca e Jeú, o anatotita;

4 Ismaías, o gibeonita, valente entre os trinta e cabeça deles; Jeremias, Jaaziel, Joanã e Jozabade, o gederatita;

5 Eluzai, Jerimote, Bealias, Semarias e Sefatias, o harufita;
6 Elcana, Issias, Azarel, Joezer e Jasobeão, os coreítas;

42 Adina, syn Szizy, Rubenita, naczelnik Rubenitów w liczbie trzydziestu,
43 Chanan, syn Maaki, Joszafat z Miteny,
44 Uzzjasz z Asztarot, Szama z Jeuel, synowie Chatama z Aroeru,
45 Jediael, syn Szimriego, i Jocha, brat jego z Tis, Eliel, z Machawy, Jeribaj i Joszawiasz, synowie Elnaama, Jitma Moabitczyk,
46 Eliel, Obed i Jaasjel z Soby.

I Kronik 12

Pomocnicy Dawida w Syklag

1 To są ci, którzy przyszli do Dawida do Syklag jeszcze wtedy, gdy był wykluczony z otoczenia Saula, syna Kisza; oni byli wśród tych rycerzy, którzy go wspomagali w walce.
2 Uzbrojeni byli w łuki, umieli zarówno z prawej, jak i z lewej ręki miotać kamieniami i strzelać z łuku, a wywodzili się ze współplemieńców Saula, Beniaminitów;
3 Na czele stał Achiezer, potem Joasz, synowie Szemajasza z Gibei, potem Jezjel i Pelet, synowie Azmaweta, Berachiasz, Jehu z Anatot;
4 Jiszmajasz z Gibeonu, najdzielniejszy między trzydziestoma, dowodził trzydziestoma;
5 I Jeremiasz, i Jachazjel, i Jochanan, i Jozabad z Gederot;
6 Eluzaj, Jerimit, Bealiasz, Szemariasz, Szefatiasz z Charif,
7 Elkana, Jiszszijasz, Azarel, Joezer, Jaszobam z Kerach,

[7] Joela, Zebadias, filhos de Jeroão, de Gedor.

[8] Dos gaditas passaram-se para Davi à fortaleza no deserto, homens valentes, homens de guerra para pelejar, armados de escudo e lança; seu rosto era como de leões, e eram eles ligeiros como gazelas sobre os montes:

[9] Ézer, o cabeça, Obadias, o segundo, Eliabe, o terceiro,

[10] Mismana, o quarto, Jeremias, o quinto,

[11] Atai, o sexto, Eliel, o sétimo,

[12] Joanã, o oitavo, Elzabade, o nono,

[13] Jeremias, o décimo, Macbanai, o undécimo;

[14] estes, dos filhos de Gade, foram capitães do exército; o menor valia por cem homens, e o maior, por mil.

[15] São estes os que passaram o Jordão no primeiro mês, quando ele transbordava por todas as suas ribanceiras, e puseram em fuga a todos os que habitavam nos vales, tanto no oriente como no ocidente.

[16] Também vieram alguns dos filhos de Benjamim e de Judá a Davi, à fortaleza.

[17] Davi lhes saiu ao encontro e lhes falou, dizendo: Se vós vindes a mim pacificamente e para me ajudar, o meu coração se unirá convosco; porém, se é para me entregardes aos meus adversários, não havendo maldade em mim, o Deus de nossos pais o veja e o repreenda.

[18] Então, entrou o Espírito em Amasai, cabeça de trinta, e disse: Nós somos teus,

[8] Joela i Zebadiasz, synowie Jerochama z Gedor.

[9] Z Gadytów przystali do Dawida w warowni na pustyni rycerze waleczni, wojownicy wprawni w boju, zbrojni w tarcze i dzidy, wyglądający jak lwy, a szybkonodzy jak górskie gazele.

[10] Na czele stał Ezer, drugi był Obadiasz, trzeci Eliab,

[11] Czwarty Miszmanna, piąty Jeremiasz,

[12] Szósty Attaj, siódmy Eliel,

[13] Ósmy Jochanan, dziewiąty Elzabad,

[14] Dziesiąty Jeremiasz, jedenasty Machbannaj.

[15] Ci z Gadytów byli dowódcami zastępów, każdy niższy rangą - nad stoma, wyższy - nad tysiącem.

[16] To byli ci, którzy przeprawili się przez Jordan w pierwszym miesiącu, kiedy wystąpił on z brzegów i zalał wszystkie doliny na wschód i na zachód.

[17] A gdy przyszli do Dawida do warowni niektórzy z Beniaminitów i Judejczyków,

[18] Dawid wyszedł do nich i tak się do nich odezwał: Jeżeli przyszliście do mnie w zamiarach pokojowych, aby mi pomóc, sercem będę z wami związany, lecz jeśli po to, aby mnie zdradzić moim wrogom, choć dłonie moje są czyste od nieprawości, niech wejrzy w to Bóg naszych ojców i niech ukarze.

[19] A wtedy duch ogarnął Amasjasza, dowódcę trzydziestu, który zawołał: Twoi

ó Davi, e contigo estamos, ó filho de Jessé! Paz, paz seja contigo! E paz com os que te ajudam! Porque o teu Deus te ajuda. Davi os recebeu e os fez capitães de tropas.

jesteśmy, Dawidzie, z tobą będziemy, synu Isajego, Pokój, pokój niechaj będzie z tobą I pokój z tymi, którzy ci pomagają, Gdyż Bóg twój ci pomaga. Dawid więc przyjął ich i włączył do grona dowódców oddziałów.

[19] Também de Manassés alguns se passaram para Davi, quando veio com os filisteus para a batalha contra Saul, mas não ajudou os filisteus, porque os príncipes destes, depois de se aconselharem, o despediram; pois diziam: À custa de nossa cabeça, passará a Saul, seu senhor.

[20] Z Manassesytów przystali do Dawida jeszcze wtedy, gdy chodził on z Filistyńczykami na wojnę przeciwko Saulowi - lecz nie dopomógł im, gdyż po naradzie odprawili go książęta filistyńscy, powiadając: Za cenę naszych głów gotów on przystać do swojego władcy Saula -

[20] Voltando ele, pois, a Ziclague, passaram-se para ele, de Manassés, Adna, Jozabade, Jediael, Micael, Jozabade, Eliú e Ziletai, chefes de milhares dos de Manassés.

[21] Gdy więc szedł do Syklag, przystali do niego z Manassesytów: Adna, Jozabad, Jediael, Michael, Jozabad, Elihu, Silletaj; ci byli dowódcami nad tysiącami, którzy wywodzili się z Manassesytów.

[21] Estes ajudaram Davi contra aquela tropa, porque todos eles eram homens valentes e capitães no exército.

[22] Oni pomogli Dawidowi w jego rozprawie z bandami, gdyż wszyscy byli walecznymi rycerzami i wodzami zastępów.

[22] Porque, naquele tempo, dia após dia, vinham a Davi para o ajudar, até que se fez um grande exército, como exército de Deus.

Wojsko Dawida w Hebronie

[23] I tak dzień w dzień przybywało po kilku do Dawida, aby mu pomagać, aż powstał duży obóz, jak obóz Boży.

O exército que proclamou a Davi rei em Hebrom

[23] Ora, este é o número dos homens armados para a peleja, que vieram a Davi, em Hebrom, para lhe transferirem o reino de Saul, segundo a palavra do SENHOR:

[24] A to są liczby dowódców uzbrojonych na wojnę, którzy przybyli do Dawida do Hebronu, aby na niego przenieść władzę królewską Saula, jak zapowiedział Pan.

[24] dos filhos de Judá, que traziam escudo e lança, seis mil e oitocentos, armados para a peleja;

[25] Z Judejczyków, noszących tarczę i dzidę sześć tysięcy ośmiuset uzbrojonych na wojnę;

[25] dos filhos de Simeão, homens valentes para a peleja, sete mil e cem;

[26] dos filhos de Levi, quatro mil e seiscentos;

[27] Joiada era o chefe da casa de Arão, e com ele vieram três mil e setecentos;

[28] Zadoque, sendo ainda jovem, homem valente, trouxe vinte e dois príncipes de sua casa paterna;

[29] dos filhos de Benjamim, irmãos de Saul, vieram três mil; porque até então havia ainda muitos deles que eram pela casa de Saul;

[30] dos filhos de Efraim, vinte mil e oitocentos homens valentes e de renome em casa de seus pais;

[31] da meia tribo de Manassés, dezoito mil, que foram apontados nominalmente para vir a fazer rei a Davi;

[32] dos filhos de Issacar, conhecedores da época, para saberem o que Israel devia fazer, duzentos chefes e todos os seus irmãos sob suas ordens;

[33] de Zebulom, dos capazes para sair à guerra, providos com todas as armas de guerra, cinqüenta mil, destros para ordenar uma batalha com ânimo resoluto;

[34] de Naftali, mil capitães, e, com eles, trinta e sete mil com escudo e lança;

[35] dos danitas, providos para a peleja, vinte e oito mil e seiscentos;

[26] Z Symeonitów, dzielnych rycerzy do wojowania, siedem tysięcy stu;

[27] Z Lewitów cztery tysiące sześciuset

[28] Oraz Jehojada, książę Aaronitów, a z nim trzy tysiące siedmiuset;

[29] I Sadok, młody dzielny rycerz, ze swoją rodziną liczącą dwudziestu dwóch książąt;

[30] Z Beniaminitów, współplemieńców Saula, trzy tysiące, dotąd bowiem większość z nich wysługiwała się jeszcze domowi Saula.

[31] Z Efraimitów dwadzieścia tysięcy ośmiuset dzielnych rycerzy, mężów sławnych w swoich rodach;

[32] Z połowy plemienia Manassesa osiemnaście tysięcy; którzy imiennie zostali wyznaczeni, że mają pójść i ogłosić Dawida królem;

[33] Z Issacharytów, dobrych znawców stosunków, wiedzących, co ma czynić Izrael, dwustu dowódców i pod ich rozkazami wszyscy ich współplemieńcy;

[34] Z Zebulonitów, zdatnych do boju, wyszkolonych we władaniu wszelką bronią wojenną, pięćdziesiąt tysięcy szczerze oddanych Dawidowi,

[35] Z Naftalitów tysiąc dowódców a z nimi zbrojnych w tarczę i dzidę trzydzieści siedem tysięcy;

[36] Z Danitów wyszkolonych w rzemiośle wojennym dwadzieścia osiem tysięcy sześciuset;

[36] de Aser, dos capazes para sair à guerra e prontos para a batalha, quarenta mil;

[37] do lado dalém do Jordão, dos rubenitas e gaditas e da meia tribo de Manassés, providos de toda sorte de instrumentos de guerra, cento e vinte mil.

[38] Todos estes homens de guerra, postos em ordem de batalha, vieram a Hebrom, resolvidos a fazer Davi rei sobre todo o Israel; também todo o resto de Israel era unânime no propósito de fazer a Davi rei.

[39] Estiveram ali com Davi três dias, comendo e bebendo; porque seus irmãos lhes tinham feito provisões.

[40] E também seus vizinhos de mais perto, até Issacar, Zebulom e Naftali, trouxeram pão sobre jumentos, sobre camelos, sobre mulos e sobre bois, provisões de farinha, e pastas de figos, e cachos de passas, e vinho, e azeite, e bois, e gado miúdo em abundância; porque havia regozijo em Israel.

1 Crônicas 13

Davi dispõe-se a trazer a arca para Jerusalém

[1] Consultou Davi os capitães de mil, e os de cem, e todos os príncipes;

[2] e disse a toda a congregação de Israel: Se bem vos parece, e se vem isso do SENHOR, nosso Deus, enviemos depressa mensageiros a todos os nossos outros irmãos em todas as terras de Israel, e aos

[37] Z Aserytów zdatnych do boju, wyszkolonych w rzemiośle wojennym, czterdzieści tysięcy.

[38] Z tamtej strony Jordanu: z Rubenitów, Gadytów i z połowy plemienia Manassesa w pełnym rynsztunku bojowym sto dwadzieścia tysięcy.

[39] Wszyscy ci wojownicy, stający w szyku bojowym z sercem nieustraszonym, przyszli do Hebronu, ażeby obwołać Dawida królem nad całym Izraelem; a również reszta Izraela jednomyślnie była za obwołaniem Dawida królem.

[40] I przebywali tam u Dawida przez trzy dni jedząc i pijąc, gdyż współplemieńcy przygotowali to dla nich.

[41] Również ci, którzy byli w ich pobliżu, aż do siedzib Issacharytów, Zebulonitów i Naftalitów przywodzili na osłach, wielbłądach, mułach i wołach żywność do spożycia: mąkę, placki figowe, rodzynki, wino, oliwę, bydło i owoce w obfitości, gdyż radość panowała w Izraelu.

I Kronik 13

Dawid doradza sprowadzenie Skrzyni do Jeruzalemu

[1] A gdy Dawid odbył naradę z dowódcami oddziałów tysięcznych i z setnikami, z każdym w ogóle dowódcą,

[2] Rzekł do całego zgromadzenia izraelskiego: Jeżeli dobrym wam się to wydaje i zgodne jest z wolą Pana, Boga naszego, wyślijmy wezwanie do reszty naszych braci we wszystkich ziemiach

sacerdotes, e aos levitas com eles nas cidades e nos seus arredores, para que se reúnam conosco;

izraelskich, a oprócz nich do kapłanów i Lewitów w miastach, gdzie mają przydzielone pastwiska, aby się zeszli u nas,

3 tornemos a trazer para nós a arca do nosso Deus; porque nos dias de Saul não nos valemos dela.

3 A sprowadzimy Skrzynię Boga naszego do siebie, gdyż w czasach Saula nie dbaliśmy o nią.

4 Então, toda a congregação concordou em que assim se fizesse; porque isso pareceu justo aos olhos de todo o povo.

4 I rzekło całe zgromadzenie, by tak zrobić, gdyż rzecz ta wydała się słuszną w oczach całego ludu.

Davi procura trazer a arca

2 Samuel 6.1-11

Dawid wyrusza po Skrzynię

5 Reuniu, pois, Davi a todo o Israel, desde Sior do Egito até à entrada de Hamate, para trazer a arca de Deus de Quiriate-Jearim.

5 I Dawid zgromadził całego Izraela od Szichoru Egipskiego aż dotąd, gdzie się idzie do Chamat, ażeby sprowadzić Skrzynię Bożą z Kiriat-Jearim.

6 Então, Davi, com todo o Israel, subiu a Baalá, isto é, a Quiriate-Jearim, que está em Judá, para fazer subir dali a arca de Deus, diante da qual é invocado o nome do SENHOR, que se assenta acima dos querubins.

6 Zstąpił tedy Dawid i cały Izrael do Baala przy Kiriat-Jearim, które należy do Judy, aby sprowadzić stamtąd Skrzynię Bożą, nazwaną imieniem Pana, siedzącego na cherubach.

7 Puseram a arca de Deus num carro novo e a levaram da casa de Abinadabe; e Uzá e Aiô guiavam o carro.

7 Wywieźli tedy Skrzynię Bożą na nowym wozie z domu Abinadaba, Uzza zaś i Achio prowadzili wóz.

8 Davi e todo o Israel alegravam-se perante Deus, com todo o seu empenho; em cânticos, com harpas, com alaúdes, com tamboris, com címbalos e com trombetas.

8 A Dawid i cały Izrael tańczyli przed Bogiem, z całej siły śpiewając pieśni i grając na cytrach, harfach, bębnach, cymbałach i trąbach;

9 Quando chegaram à eira de Quidom, estendeu Uzá a mão à arca para a segurar, porque os bois tropeçaram.

9 A gdy doszli do klepiska Kidona, Uzza wyciągnął swoją rękę, ażeby przytrzymać Skrzynię, gdyż woły mało co jej nie przewróciły.

10 Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Uzá e o feriu, por ter estendido a mão à arca; e morreu ali perante Deus.

10 I rozpalił się gniew Pana na Uzzę, więc zabił go za to, że wyciągnął swoją rękę do Skrzyni, i umarł tam przed Bogiem.

[11] Desgostou-se Davi, porque o SENHOR irrompera contra Uzá; pelo que chamou àquele lugar Perez-Uzá, até ao dia de hoje.

[12] Temeu Davi a Deus, naquele dia, e disse: Como trarei a mim a arca de Deus?

[13] Pelo que Davi não trouxe a arca para si, para a Cidade de Davi; mas a fez levar à casa de Obede-Edom, o geteu.

[14] Assim, ficou a arca de Deus com a família de Obede-Edom, três meses em sua casa; e o SENHOR abençoou a casa de Obede-Edom e tudo o que ele tinha.

[11] I zmartwił się Dawid tym, że Pan przez tak nagły zgon porwał Uzzę, i nazwał tę miejscowość Peres-Uzza, i tak nazywa się do dnia dzisiejszego.

[12] I zląkł się Dawid Boga w tym dniu, i rzekł: Jakże mam sprowadzić do siebie Skrzynię Bożą?

[13] I nie sprowadził Dawid Skrzyni do siebie, do Miasta Dawida, lecz skierował ją do domu Obeda Edomczyka z Gat.

[14] I pozostała Skrzynia Boża w domu Obeda Edomczyka przez trzy miesiące, a Pan błogosławił domowi Obeda Edomczyka i wszystkiemu, co do niego należało.

1 Crônicas 14

O reinado de Davi reconhecido por Hirão

2 Samuel 5.11-12

[1] Então, Hirão, rei de Tiro, mandou mensageiros a Davi, e madeira de cedro, e pedreiros, e carpinteiros, para lhe edificarem uma casa.

[2] Reconheceu Davi que o SENHOR o confirmara rei sobre Israel; porque, por amor do seu povo de Israel, o seu reino se tinha exaltado muito.

Os filhos de Davi que nasceram em Jerusalém

2 Samuel 5.13-16; 1 Crônicas 3.5-8

[3] Davi tomou ainda mais mulheres em Jerusalém; e gerou ainda mais filhos e filhas.

[4] São estes os nomes dos filhos que teve em Jerusalém: Samua, Sobabe, Natã, Salomão,

[5] Ibar, Elisua, Elpelete,

[6] Nogá, Nefegue, Jafia,

I Kronik 14

Uznanie Chirama dla Dawida

[1] A Chiram, król Tyru, wysłał posłów do Dawida z drzewem cedrowym i murarzy, i cieśli, aby mu zbudowali dom.

[2] I poznał Dawid, że Pan potwierdził go jako króla nad Izraelem, gdyż wyniesiona została wysoko jego władza królewska ze względu na jego lud izraelski.

[3] Pojął też Dawid więcej żon w Jeruzalemie i zrodził więcej synów i córek.

[4] Te zaś są imiona tych, którzy mu się urodzili w Jeruzalemie: Szammua, Szobab, Natan, Salomon,

[5] Jibchar, Eliszua, Elpelet,

[6] Nogach, Nefeg, Jafia,

[7] Elisama, Beeliada e Elifelete.

Davi derrota os filisteus

2 Samuel 5.17-25

[8] Ouvindo, pois, os filisteus que Davi fora ungido rei sobre todo o Israel, subiram todos para prender Davi; ouvindo-o Davi, saiu contra eles.

[9] Mas vieram os filisteus e investiram contra ele no vale dos Refains.

[10] Então, Davi consultou a Deus, dizendo: Subirei contra os filisteus? Entregar-mos-ás nas mãos? Respondeu-lhe o SENHOR: Sobe, porque os entregarei nas tuas mãos.

[11] Subindo Davi a Baal-Perazim, ali os derrotou; e disse: Deus, por meu intermédio, rompeu as fileiras inimigas diante de mim, como quem rompe águas. Por isso, chamaram o nome daquele lugar Baal-Perazim.

[12] Ali, deixaram os seus deuses; e ordenou Davi que se queimassem.

[13] Porém os filisteus tornaram e fizeram uma investida no vale.

[14] De novo, Davi consultou a Deus, e este lhe respondeu: Não subirás após eles; mas rodeia por detrás deles e ataca-os por defronte das amoreiras;

[15] e há de ser que, ouvindo tu um estrondo de marcha pelas copas das amoreiras, então, sai à peleja; porque Deus saiu adiante de ti a ferir o exército dos filisteus.

[16] Fez Davi como Deus lhe ordenara; e feriu o exército dos filisteus desde Gibeão até Gezer.

[7] Eliszama, Beeliada i Elipelet.

Dawid zwycięża Filistyńczyków

[8] A gdy Filistyńczycy usłyszeli, że Dawid został namaszczony na króla nad całym Izraelem, wyruszyli wszyscy, aby pojmać Dawida; Dawid zaś, dowiedziawszy się o tym, wyszedł naprzeciw nich.

[9] Gdy zaś Filistyńczycy nadciągnęli i rozłożyli się na równinie Refaim,

[10] Zapytał Dawid Boga: Czy mam ruszyć na Filistyńczyków i czy Ty wydasz ich w moje ręce? Pan mu odpowiedział: Ruszaj, a Ja wydam ich w twoje ręce.

[11] I ruszyli na Baal-Perasim, i tam Dawid ich pobił, po czym Dawid rzekł: Przełamał Bóg moją ręką moich nieprzyjaciół, jak przełamują się wody. Dlatego nazwano tę miejscowość Baal-Perasim.

[12] Porzucili tam nawet swoje bożki, i Dawid nakazał, aby spalono ich w ogniu.

[13] Gdy zaś Filistyńczycy ponownie rozłożyli się na równinie,

[14] Dawid znowu pytał się Boga, ale Bóg mu rzekł: Nie ruszaj za nimi, lecz zajdź ich z tyłu i natrzyj na nich od strony krzewów balsamowych.

[15] A gdy usłyszysz odgłos stąpania po wierzchołkach krzewów balsamowych, wtedy rusz do bitwy, gdyż wtedy pójdzie Bóg przed tobą, aby pobić wojsko filistyńskie.

[16] Dawid uczynił tak, jak mu nakazał Bóg, i pobił wojsko filistyńskie od Gibeon aż do Gezer.

[17] Assim se espalhou o renome de Davi por todas aquelas terras; pois o SENHOR o fez temível a todas aquelas gentes.

1 Crônicas 15

Os levitas designados para levarem a arca

[1] Fez também Davi casas para si mesmo, na Cidade de Davi; e preparou um lugar para a arca de Deus e lhe armou uma tenda.

[2] Então, disse Davi: Ninguém pode levar a arca de Deus, senão os levitas; porque o SENHOR os elegeu, para levarem a arca de Deus e o servirem para sempre.

[3] Davi reuniu a todo o Israel em Jerusalém, para fazerem subir a arca do SENHOR ao seu lugar, que lhe tinha preparado.

[4] Reuniu Davi os filhos de Arão e os levitas:

[5] dos filhos de Coate: Uriel, o chefe, e seus irmãos, cento e vinte;

[6] dos filhos de Merari: Asaías, o chefe, e seus irmãos, duzentos e vinte;

[7] dos filhos de Gérson: Joel, o chefe, e seus irmãos, cento e trinta;

[8] dos filhos de Elisafã: Semaías, o chefe, e seus irmãos, duzentos;

[9] dos filhos de Hebrom: Eliel, o chefe, e seus irmãos, oitenta;

[17] Wtedy rozeszła się sława Dawida po wszystkich krajach, a Pan sprawił, że lęk przed nim napawał wszystkie narody.

I Kronik 15

Sprowadzenie Skrzynie do Jeruzalemu

[1] Nabudował sobie też Dawid domów w Mieście Dawida i przygotował miejsce dla Skrzyni Bożej oraz rozpiął dla niej namiot.

[2] Potem rzekł Dawid: Nie wolno nosić Skrzyni Bożej nikomu, jak tylko Lewitom, gdyż to ich wybrał Pan do noszenia Skrzyni Pańskiej i do obsługiwania jej na zawsze.

[3] Następnie Dawid zgromadził całego Izraela w Jeruzalemie, aby sprowadzić Skrzynię Pańską na miejsce, które dla niej przygotował.

[4] Zebrał też Dawid synów Aarona i Lewitów,

[5] Mianowicie z Kehatytów naczelnika Uriela i stu dwudziestu jego współplemieńców,

[6] Z Merarytów naczelnika Asajasza i dwustu dwudziestu jego współplemieńców,

[7] Z Gerszonitów naczelników Joela i stu trzydziestu jego współplemieńców.

[8] Z potomków Elisafana naczelnika Szemajasza i dwustu jego współplemieńców,

[9] Z potomków Hebrona naczelnika Eliela i osiemdziesięciu jego współplemieńców,

[10] dos filhos de Uziel: Aminadabe, o chefe, e seus irmãos, cento e doze.

[11] Chamou Davi os sacerdotes Zadoque e Abiatar e os levitas Uriel, Asaías, Joel, Semaías, Eliel e Aminadabe

[12] e lhes disse: Vós sois os cabeças das famílias dos levitas; santificai-vos, vós e vossos irmãos, para que façais subir a arca do SENHOR, Deus de Israel, ao lugar que lhe preparei.

[13] Pois, visto que não a levastes na primeira vez, o SENHOR, nosso Deus, irrompeu contra nós, porque, então, não o buscamos, segundo nos fora ordenado.

[14] Santificaram-se, pois, os sacerdotes e levitas, para fazerem subir a arca do SENHOR, Deus de Israel.

[15] Os filhos dos levitas trouxeram a arca de Deus aos ombros pelas varas que nela estavam, como Moisés tinha ordenado, segundo a palavra do SENHOR.

Designados os músicos para o templo

[16] Disse Davi aos chefes dos levitas que constituíssem a seus irmãos, os cantores, para que, com instrumentos músicos, com alaúdes, harpas e címbalos se fizessem ouvir e levantassem a voz com alegria.

[17] Designaram, pois, os levitas Hemã, filho de Joel; e dos irmãos dele, Asafe, filho de Berequias; e dos filhos de Merari, irmãos deles, Etã, filho de Cusaías.

[10] Z potomków Uzzjela naczelnika Amminadaba i stu dwudziestu jego współplemieńców.

[11] Potem przywołał Dawid Sadoka i Ebiatara, kapłanów, oraz Lewitów: Uriela, Asajasza, Joela, Szemajasza, Eliela i Amminadaba

[12] I rzekł do nich: Wy jesteście naczelnikami rodów lewickich, poświęćcie się wy i wasi bracia i przenieście Skrzynię Pana, Boga izraelskiego, na miejsce, które dla niej przygotowałem,

[13] Ponieważ za pierwszym razem nie było was przy tym, sprowadził Pan, Bóg nasz, na nas nieszczęście, iż nie zadbaliśmy o niego należycie.

[14] Kapłani i Lewici poświęcili się więc, aby móc przenieść Skrzynię Pana, Boga izraelskiego.

[15] Potem Lewici podnieśli Skrzynię Bożą za pomocą drążków na swoje ramiona tak, jak nakazał Mojżesz, zgodnie ze słowem Pana.

[16] Potem Dawid nakazał naczelnikom lewickim, aby ustanowili z grona swoich współplemieńców śpiewaków przy wtórze instrumentów muzycznych: harf, cytr, cymbałów, aby głośno i radośnie śpiewali.

[17] I Lewici ustanowili następujących: Hemana, syna Joela, a z jego współplemieńców Asafa, syna Berechiasza, a z Merarytów, ich współplemieńców Etana, syna Kuszajasza,

[18] E com eles a seus irmãos da segunda ordem: Zacarias, Bene, Jaaziel, Semiramote, Jeiel, Uni, Eliabe, Benaia, Maaséias, Matitias, Elifeleu e Micnéias e os porteiros Obede-Edom e Jeiel.

[18] A z nimi pobratymców drugiego stopnia: Zachariasza, Jaazjela, Szemiramota, Jechiela, Unniego, Eliaba, Benajasza, Maazejasza, Mattitiasza, Elipeleha, Miknejasza, Obeda Edomczyka, Jeiela, odźwiernych.

[19] Assim, os cantores Hemã, Asafe e Etã se faziam ouvir com címbalos de bronze;

[19] Śpiewacy: Heman, Asaf i Etan mieli spiżowe cymbały i grali głośno.

[20] Zacarias, Aziel, Semiramote, Jeiel, Uni, Eliabe, Maaséias e Benaia, com alaúdes, em voz de soprano;

[20] Zachariasz, Azjel, Szemiramot, Jechiel, Unni, Eliab, Maazejasz i Benajasz mieli harfy nastrojone na tony wysokie.

[21] Matitias, Elifeleu, Micnéias, Obede-Edom, Jeiel e Azazias, com harpas, em voz de baixo, para conduzir o canto.

[21] Mattitiasz, Elipelehu, Miknejasz, Obed Edomczyk, Jeiel, Asazjasz grali na cytrach o oktawę niżej i prowadzili śpiew.

[22] Quenanias, chefe dos levitas músicos, tinha o encargo de dirigir o canto, porque era perito nisso.

[22] Kenaniasz, naczelnik Lewitów - tragarzy, miał pilnować noszenia świętych przyborów, gdyż znał się na tym.

[23] Berequias e Elcana eram porteiros da arca.

[23] Berechiasz i Elkana byli odźwiernymi przy Skrzyni.

[24] Sebanias, Josafá, Natanael, Amasai, Zacarias, Benaia e Eliézer, os sacerdotes, tocavam as trombetas perante a arca de Deus; Obede-Edom e Jeías eram porteiros da arca.

[24] Kapłani: Szebaniasz, Joszafat, Natanael, Amasaj, Zachariasz, Benajasz i Eliezer trąbili na trąbach przed Skrzynią Bożą, a Obed Edomczyk i Jechiasz byli odźwiernymi przy Skrzyni.

A arca é levada para Jerusalém

[25] Foram Davi, e os anciãos de Israel, e os capitães de milhares, para fazerem subir, com alegria, a arca da Aliança do SENHOR, da casa de Obede-Edom.

[25] Poszli tedy Dawid i starsi izraelscy, i dowódcy oddziałów tysięcznych, aby w nastroju radosnym sprowadzić Skrzynię Przymierza Pańskiego z domu Obeda Edomczyka.

[26] Tendo Deus ajudado os levitas que levavam a arca da Aliança do SENHOR, ofereceram em sacrifício sete novilhos e sete carneiros.

[26] A ponieważ Bóg dopomógł Lewitom, którzy nieśli Skrzynię Przymierza Pańskiego, złożono na krwawą ofiarę siedem cielców i siedem baranów.

[27] Davi ia vestido de um manto de linho fino, como também todos os levitas que

[27] Dawid zaś odziany był w płaszcz z bisioru, podobnie jak wszyscy Lewici,

levavam a arca, e os cantores, e Quenanias, chefe dos que levavam a arca e dos cantores; Davi vestia também uma estola sacerdotal de linho.

którzy nieśli Skrzynię, i śpiewacy oraz Kenaniasz, naczelnik tragarzy. Dawid miał także na sobie lniany efod.

28 Assim, todo o Israel fez subir com júbilo a arca da Aliança do SENHOR, ao som de clarins, de trombetas e de címbalos, fazendo ressoar alaúdes e harpas.

28 Tak tedy cały Izrael sprowadził Skrzynię Przymierza Pańskiego wśród radosnych okrzyków, przy dźwięku rogów i trąb, i cymbałów, przy grze na harfach i cytrach.

Mical despreza a Davi

2 Samuel 6.16,20-22

29 Ao entrar a arca da Aliança do SENHOR na Cidade de Davi, Mical, filha de Saul, estava olhando pela janela e, vendo ao rei Davi dançando e folgando, o desprezou no seu coração.

29 A gdy Skrzynię Przymierza Pańskiego wnoszono do Miasta Dawida, Michal, córka Saula, wyglądała oknem i zobaczywszy króla Dawida podskakującego i tańczącego, wzgardziła nim w swoim sercu.

1 Crônicas 16

Oferta de sacrifícios

1 Introduziram, pois, a arca de Deus e a puseram no meio da tenda que lhe armara Davi; e trouxeram holocaustos e ofertas pacíficas perante Deus.

2 Tendo Davi acabado de trazer os holocaustos e ofertas pacíficas, abençoou o povo em nome do SENHOR.

3 E repartiu a todos em Israel, tanto os homens como as mulheres, a cada um, um bolo de pão, um bom pedaço de carne e passas.

4 Designou dentre os levitas os que haviam de ministrar diante da arca do SENHOR, e celebrar, e louvar, e exaltar o SENHOR, Deus de Israel, a saber,

5 Asafe, o chefe, Zacarias, o segundo, e depois Jeiel, Semiramote, Jeiel, Matitias,

I Kronik 16

Uroczystości z okazji sprowadzenia Skrzyni

1 Gdy tedy sprowadzili Skrzynię Bożą i ustawili ją w środku namiotu, który Dawid kazał dla niej rozpiąć, złożyli ofiary całopalne i ofiary pojednania przed Bogiem.

2 Gdy zaś Dawid dokończył składania ofiar całopalnych i ofiar pojednania, pobłogosławił lud w imieniu Pana

3 I kazał rozdzielić między wszystkich Izraelitów, zarówno mężczyzn jak i kobiety, po bochenku chleba, po kawałku mięsa i po kołaczu z rodzynkami.

4 Ustanowił też niektórych z Lewitów do posługi przed Skrzynią Pańską, ażeby wspominali, dziękowali i wychwalali Pana, Boga izraelskiego.

5 Asafa jako przodownika, jako jego zastępcę Zachariasza, potem Jeiela,

Eliabe, Benaia, Obede-Edom e Jeiel, com alaúdes e harpas; e Asafe fazia ressoar os címbalos.

Szemiramota, Jechiela, Mattitiasza, Eliaba, Benajasza, Obeda Edomczyka, Jeiela przy instrumentach takich jak harfy i cytry, Asafa zaś przy donośnych cymbałach.

6 Os sacerdotes Benaia e Jaaziel estavam continuamente com trombetas, perante a arca da Aliança de Deus.

6 Następnie kapłanów Benajasza i Jachaziela, aby ustawicznie trąbili przy Skrzyni Przymierza Bożego.

Salmo de Davi em ações de graças

Salmos 96; 105; 106

7 Naquele dia, foi que Davi encarregou, pela primeira vez, a Asafe e a seus irmãos de celebrarem com hinos o SENHOR.

8 Rendei graças ao SENHOR, invocai o seu nome, fazei conhecidos, entre os povos, os seus feitos.

9 Cantai-lhe, cantai-lhe salmos; narrai todas as suas maravilhas.

10 Gloriai-vos no seu santo nome; alegre-se o coração dos que buscam o SENHOR.

11 Buscai o SENHOR e o seu poder, buscai perpetuamente a sua presença.

12 Lembrai-vos das maravilhas que fez, dos seus prodígios e dos juízos dos seus lábios,

13 vós, descendentes de Israel, seu servo, vós, filhos de Jacó, seus escolhidos.

14 Ele é o SENHOR, nosso Deus; os seus juízos permeiam toda a terra.

15 Lembra-se perpetuamente da sua aliança, da palavra que empenhou para mil gerações;

16 da aliança que fez com Abraão e do juramento que fez a Isaque;

17 o qual confirmou a Jacó por decreto e a Israel, por aliança perpétua,

Pieśń dziękczynna

7 Wtedy to, w tym dniu, polecił Dawid po raz pierwszy Asafowi i jego braciom zanucić na cześć Pana tę pieśń:

8 Wysławiajcie Pana, wzywajcie imienia jego, Ogłaszajcie wśród ludów dzieła jego!

9 Śpiewajcie mu i grajcie, Opowiadajcie o wszystkich cudach jego!

10 Chlubcie się świętym jego imieniem, Niechaj się raduje serce szukających Pana!

11 Szukajcie Pana i mocy jego, Rozpytujcie się ustawicznie o oblicze jego!

12 Wspominajcie cuda jego, których dokonał, Dziwne dzieła jego, wyroki ust jego,

13 Potomkowie Izraela, sługi jego, Synowie Jakuba, wybrani jego!

14 On, Pan, jest Bogiem naszym, Po całej ziemi są wyroki jego!

15 Wspominajcie po wieki przymierze jego, Słowo, które nakazał tysiącu pokoleń,

16 Przymierze, które zawarł z Abrahamem, I przysięgę, daną Izaakowi,

17 Którą ustanowił dla Jakuba prawem, A dla Izraela przymierzem wieczystym,

[18] dizendo: Dar-vos-ei a terra de Canaã como quinhão da vossa herança.

[19] Então, eram eles em pequeno número, pouquíssimos e forasteiros nela;

[20] andavam de nação em nação, de um reino para um povo.

[21] A ninguém permitiu que os oprimisse; antes, por amor deles, repreendeu a reis,

[22] dizendo: Não toqueis nos meus ungidos, nem maltrateis os meus profetas.

[23] Cantai ao SENHOR, todas as terras; proclamai a sua salvação, dia após dia.

[24] Anunciai entre as nações a sua glória, entre todos os povos, as suas maravilhas,

[25] porque grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, temível mais do que todos os deuses.

[26] Porque todos os deuses dos povos são ídolos; o SENHOR, porém, fez os céus.

[27] Glória e majestade estão diante dele, força e formosura, no seu santuário.

[28] Tributai ao SENHOR, ó famílias dos povos, tributai ao SENHOR glória e força.

[29] Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome; trazei oferendas e entrai nos seus átrios; adorai o SENHOR na beleza da sua santidade.

[30] Tremei diante dele, todas as terras, pois ele firmou o mundo para que não se abale.

[18] Powiadając: Tobie dam ziemię kanaanejską W dziedziczne posiadanie.

[19] Gdy byli znikomi liczbą, Nieliczni i obcy przybysze w niej,

[20] I wędrowali od narodu do narodu, Od jednego królestwa do drugiego ludu,

[21] Nie pozwolił nikomu wyrządzić im krzywdy I za nich karał królów,

[22] Powiadając: Nie dotykajcie pomazańców moich, Prorokom moim zła nie wyrządzajcie!

[23] Śpiewaj Panu, cała ziemio, Głoście dzień w dzień dobrą wieść o jego zbawieniu!

[24] Rozpowiadajcie wśród narodów o chwale jego, Wśród wszystkich ludów o cudach jego.

[25] Gdyż wielki jest Pan i wielkiej godzien chwały, Godniejszy zbożnej czci niż wszyscy bogowie.

[26] Gdyż wszyscy bogowie ludów to nicości, Pan zaś stworzył niebiosa.

[27] Chwała i zacność są przed nim, Moc i dostojeństwo są tam, gdzie On.

[28] Przynieście Panu, rodziny ludów, Przynieście Panu chwałę i moc,

[29] Przynieście Panu chwałę imienia jego, Przynieście ofiarę i wejdźcie przed oblicze jego! Oddajcie pokłon Panu w świętej ozdobie!

[30] Zadrżyj przed obliczem jego, cała ziemio! Zaiste, gdy On utwierdzi okrąg ziemski, ten nie poruszy się.

[31] Alegrem-se os céus, e a terra exulte; diga-se entre as nações: Reina o SENHOR.

[31] Niech się radują niebiosa i weseli się ziemia, Niech się mówi wśród narodów: Pan jest królem!

[32] Ruja o mar e a sua plenitude; folgue o campo e tudo o que nele há.

[32] Niech szumi morze i to, co je wypełnia, Niech się weseli pole i wszystko, co jest na nim!

[33] Regozijem-se as árvores do bosque na presença do SENHOR, porque vem a julgar a terra.

[33] Wtedy radować się będą drzewa leśne Przed Panem, gdyż nadchodzi, aby sądzić ziemię.

[34] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom; porque a sua misericórdia dura para sempre.

[34] Wysławiajcie Pana, albowiem jest dobry, Albowiem na wieki łaska jego.

[35] E dizei: Salva-nos, ó Deus da nossa salvação, ajunta-nos e livra-nos das nações, para que rendamos graças ao teu santo nome e nos gloriemos no teu louvor.

[35] Mówcie też: Wybaw nas, Boże zbawienia naszego, Zgromadź nas i wyrwij nas spośród narodów, Abyśmy sławili święte imię twoje i rozgłaszali chwałę twoją!

[36] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, desde a eternidade até a eternidade. E todo o povo disse: Amém! E louvou ao SENHOR.

[36] Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, Od wieków aż na wieki! I powiedział cały lud: Amen, i chwalił Pana.

Outros dispositivos para o culto

Lewici przydzieleni do obsługi Skrzyni

[37] Então, Davi deixou ali diante da arca da Aliança do SENHOR a Asafe e a seus irmãos, para ministrarem continuamente perante ela, segundo se ordenara para cada dia;

[37] Pozostawił tam tedy przed Skrzynią Przymierza Pańskiego Asafa z jego braćmi, aby odbywali stale służbę przed Skrzynią zgodnie z codziennymi wymaganiami

[38] também deixou a Obede-Edom com seus irmãos, em número de sessenta e oito; a Obede-Edom, filho de Jedutum, e a Hosa, para serem porteiros;

[38] Oraz Obeda Edomczyka wraz z jego braćmi w liczbie sześćdziesięciu ośmiu ludzi; Obeda Edomczyka, syna Jedutuna, i Chosę ustanowił odźwiernymi.

[39] e deixou a Zadoque, o sacerdote, e aos sacerdotes, seus irmãos, diante do tabernáculo do SENHOR, num lugar alto de Gibeão,

[39] Kapłana Sadoka z jego braćmi kapłanami pozostawił przed przybytkiem Pana na podwyższeniu, które było w Gibeonie,

[40] para oferecerem continuamente ao SENHOR os holocaustos sobre o altar dos holocaustos, pela manhã e à tarde; e isto segundo tudo o que está escrito na Lei que o SENHOR ordenara a Israel.
[41] E com eles deixou a Hemã, a Jedutum e os mais escolhidos, que foram nominalmente designados para louvarem o SENHOR, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[42] Com eles, pois, estavam Hemã e Jedutum, que faziam ressoar trombetas, e címbalos, e instrumentos de música de Deus; os filhos de Jedutum eram porteiros.

[43] Então, se retirou todo o povo, cada um para sua casa; e tornou Davi, para abençoar a sua casa.

1 Crônicas 17

A aliança do Senhor com Davi
2 Samuel 7.1-17

[1] Sucedeu que, habitando Davi em sua própria casa, disse ao profeta Natã: Eis que moro em casa de cedros, mas a arca da Aliança do SENHOR se acha numa tenda.
[2] Então, Natã disse a Davi: Faze tudo quanto está no teu coração, porque Deus é contigo.
[3] Porém, naquela mesma noite, veio a palavra do SENHOR a Natã, dizendo:
[4] Vai e dize a meu servo Davi: Assim diz o SENHOR: Tu não edificarás casa para minha habitação;
[5] porque em casa nenhuma habitei, desde o dia que fiz subir a Israel até ao dia de

[40] Aby składali Panu ofiary całopalne na ołtarzu całopaleń stale rano i wieczorem, zgodnie z tym wszystkim, co jest zapisane w zakonie Pańskim, który nadał Izraelowi.

[41] Byli zaś z nimi Heman i Jedutun oraz pozostali wybrani, którzy byli imiennie wyznaczeni do wysławiania Pana, albowiem na wieki łaska jego.

[42] U nich to, u Hemana i Jedutuna, były trąby i cymbały dla grających i instrumenty do wtórowania pieśniom dla Boga, synowie Jedutuna zaś byli odźwiernymi.

[43] Potem poszedł cały lud, każdy do swojego domu; również Dawid wrócił się, aby przywitać się ze swoją rodziną.

I Kronik 17

Przymierze Boga z Dawidem

[1] A gdy Dawid zamieszkał w swoim domu, rzekł do proroka Natana: Oto ja mieszkam w domu z drzewa cedrowego, a Skrzynia Przymierza Pańskiego pod zasłonami.
[2] Wtedy odpowiedział Natan Dawidowi: Wszystko, co masz w sercu swoim, uczyń, gdyż Bóg jest z tobą.
[3] Lecz jeszcze tej samej nocy doszło Natana słowo Boga tej treści:
[4] Idź i powiedz Dawidowi, słudze memu: Tak mówi Pan: Nie ty zbudujesz mi dom, abym w nim mieszkał,
[5] Gdyż nie mieszkałem w świątyni od dnia, kiedy wyprowadziłem Izraela, aż do dnia

hoje; mas tenho andado de tenda em tenda, de tabernáculo em tabernáculo.

[6] Em todo lugar em que andei com todo o Israel, falei, acaso, alguma palavra com algum dos seus juízes, a quem mandei apascentar o meu povo, dizendo: Por que não me edificais uma casa de cedro?

[7] Agora, pois, assim dirás ao meu servo Davi: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tomei-te da malhada e de detrás das ovelhas, para que fosses príncipe sobre o meu povo de Israel.

[8] E fui contigo, por onde quer que andaste, eliminei os teus inimigos de diante de ti e fiz grande o teu nome, como só os grandes têm na terra.

[9] Prepararei lugar para o meu povo de Israel e o plantarei para que habite no seu lugar e não mais seja perturbado; e jamais os filhos da perversidade o oprimam, como dantes,

[10] desde o dia em que mandei houvesse juízes sobre o meu povo de Israel; porém abati todos os teus inimigos e também te fiz saber que o SENHOR te edificaria uma casa.

[11] Há de ser que, quando teus dias se cumprirem, e tiveres de ir para junto de teus pais, então, farei levantar depois de ti o teu descendente, que será dos teus filhos, e estabelecerei o seu reino.

[12] Esse me edificará casa; e eu estabelecerei o seu trono para sempre.

dzisiejszego, ale przechodziłem z namiotu do namiotu i z przybytku do przybytku.

[6] Czy kiedykolwiek, wędrując z całym Izraelem, przemówiłem choćby do jednego z sędziów izraelskich, którym zleciłem pasterstwo nad moim ludem, w te słowa: Dlaczego nie zbudowaliście mi świątyni z drzewa cedrowego?

[7] Teraz tedy tak powiedz słudze memu, Dawidowi: Tak mówi Pan Zastępów: Ja wziąłem cię z pastwiska, od trzody, abyś był księciem nad moim ludem, nad Izraelem,

[8] I byłem z tobą wszędzie, gdziekolwiek chodziłeś, i wytępiłem wszystkich nieprzyjaciół sprzed twego oblicza, i czynię cię nader sławnym, jak sławni są wielcy na tej ziemi.

[9] Wyznaczę też miejsce ludowi memu, Izraelowi, i zaszczepię go, i będzie tam bezpiecznie mieszkał, i nie będzie już niepokojony, i nie będą go już gnębić nikczemnicy jak poprzednio,

[10] Odkąd wyznaczyłem sędziów nad moim ludem, nad Izraelem, i upokorzę wszystkich twoich nieprzyjaciół. Zwiastuję ci też, że Pan zbuduje ci dom.

[11] A gdy dopełnią się twoje dni, aby pójść do swoich ojców, Ja wzbudzę ci potomka po tobie spośród twoich synów i utwierdzę jego królestwo.

[12] On zbuduje mi świątynię, Ja zaś utwierdzę jego tron na wieki.

[13] Eu lhe serei por pai, e ele me será por filho; a minha misericórdia não apartarei dele, como a retirei daquele que foi antes de ti.

[14] Mas o confirmarei na minha casa e no meu reino para sempre, e o seu trono será estabelecido para sempre.

[15] Segundo todas estas palavras e conforme toda esta visão, assim falou Natã a Davi.

Ações de graças de Davi
2 Samuel 7.18-29

[16] Então, entrou o rei Davi na Casa do SENHOR, ficou perante ele e disse: Quem sou eu, SENHOR Deus, e qual é a minha casa, para que me tenhas trazido até aqui?

[17] Foi isso ainda pouco aos teus olhos, ó Deus, de maneira que também falaste a respeito da casa de teu servo para tempos distantes; e me trataste como se eu fosse homem ilustre, ó SENHOR Deus.

[18] Que mais ainda te poderá dizer Davi acerca das honras feitas a teu servo? Pois tu conheces bem teu servo.

[19] Ó SENHOR, por amor de teu servo e segundo o teu coração, fizeste toda esta grandeza, para tornar notórias todas estas grandes coisas!

[20] SENHOR, ninguém há semelhante a ti, e não há outro Deus além de ti, segundo tudo o que nós mesmos temos ouvido.

[21] Quem há como o teu povo de Israel, gente única na terra, a quem tu, ó Deus, foste resgatar para ser teu povo e fazer a ti mesmo um nome, com estas grandes e tremendas coisas, desterrando as nações

[13] Ja będę mu ojcem, a on będzie mi synem, nie odejmę mu łaski mojej, jak odjąłem ją temu, który był przed tobą.

[14] Usadowię go w moim domu i w moim królestwie na wieki, a tron jego będzie utwierdzonym na wieki.

[15] Zgodnie ze wszystkimi tymi słowy i zgodnie z całym tym widzeniem przemówił Natan do Dawida.

[16] Wtedy poszedł król Dawid, usiadł przed Panem i rzekł: Kimże ja jestem Panie, Boże, a czym mój dom, że mnie przywiodłeś aż dotąd?

[17] Lecz mało tego jeszcze było w oczach twoich, Boże, więc dałeś domowi twego sługi obietnice na daleką przyszłość i dałeś mu oglądać przyszłe pokolenia ludzkie, Panie, Boże!

[18] Cóż tedy ma ci jeszcze Dawid do powiedzenia za taką chwałę twego sługi, wszak Ty znasz swego sługę.

[19] Panie, przez wzgląd na swego sługę i według swego serca, uczyniłeś wszystkie te wielkie rzeczy, aby objawić wszystkie wspaniałości.

[20] Panie, nie ma takiego jak Ty i nie ma Boga oprócz ciebie, według wszystkiego, co na własne uszy słyszeliśmy.

[21] Któryż inny naród na ziemi jest jak lud twój izraelski, dla którego wyruszyłby Bóg, aby go sobie odkupić jako swój lud i uczynić się sławnym przez wielkie i straszne sprawy, wypędzając narody

de diante do teu povo, que remiste do Egito?

[22] Estabeleceste a teu povo de Israel por teu povo, para sempre, e tu, ó SENHOR, te fizeste o seu Deus.

[23] Agora, pois, ó SENHOR, a palavra que disseste acerca de teu servo e acerca da sua casa, seja estabelecida para sempre; e faze como falaste.

[24] Estabeleça-se, e seja para sempre engrandecido o teu nome, e diga-se: O SENHOR dos Exércitos é o Deus de Israel, é Deus para Israel; e a casa de Davi, teu servo, será estabelecida diante de ti.

[25] Pois tu, Deus meu, fizeste ao teu servo a revelação de que lhe edificarias casa. Por isso, o teu servo se animou para fazer-te esta oração.

[26] Agora, pois, ó SENHOR, tu mesmo és Deus e prometeste a teu servo este bem.

[27] Sê, pois, agora, servido de abençoar a casa de teu servo, a fim de permanecer para sempre diante de ti, pois tu, ó SENHOR, a abençoaste, e abençoada será para sempre.

1 Crônicas 18

Diversas vitórias de Davi
2 Samuel 8.1-14

[1] Depois disto, feriu Davi os filisteus e os humilhou; tomou a Gate e suas aldeias das mãos dos filisteus.

[2] Também derrotou os moabitas, e assim ficaram por servos de Davi e lhe pagavam tributo.

przed ludem swoim izraelskim, który wykupiłeś z Egiptu?

[22] Uczyniłeś lud izraelski swoim ludem na wieki i Ty, Panie, zostałeś dla niego Bogiem.

[23] Więc teraz, Panie, niechaj spełni się po wieczne czasy słowo, które wypowiedziałeś o twoim słudze i o jego domu, uczyń, jak powiedziałeś.

[24] Niechaj trwa i rośnie sława twoja na wieki, aby mówiono: Pan Zastępów, Bóg Izraela, jest Bogiem dla Izraela, a dom Dawida, twego sługi, niech będzie utwierdzony przed tobą.

[25] Gdyż Ty, Boże mój, objawiłeś twemu słudze, że zbudujesz mu dom, dlatego sługa twój zdobył się na odwagę, aby tak modlić się przed tobą.

[26] A teraz, Panie, Ty sam jesteś Bogiem i obiecałeś to dobro słudze twemu;

[27] Racz tedy pobłogosławić dom sługi twojego, aby był na wieki przed tobą, bo co Ty, Panie, pobłogosławisz, jest błogosławione na wieki.

I Kronik 18

Dawid rozszerza swoje królestwo

[1] Potem Dawid pobił Filistyńczyków i ujarzmił ich, i odebrał z rąk Filistyńczyków Gat i jego wioski okoliczne.

[2] Pobił też Moabitów, i Moabici zostali poddanymi Dawida, składającymi haracz.

[3] Também Hadadezer, rei de Zoba, foi derrotado por Davi, até Hamate, quando aquele foi restabelecer o seu domínio sobre o rio Eufrates.

[3] Następnie Dawid pobił Hadadezera, króla Soby Chamackiej, gdy ten wyprowadził się, ażeby rozciągnąć swoją władzę nad rzeką Eufratem.

[4] Tomou-lhe Davi mil carros, sete mil cavaleiros e vinte mil homens de pé; Davi jarretou a todos os cavalos dos carros, menos para cem deles.

[4] Dawid zdobył na nim tysiąc wozów wojennych, siedem tysięcy jeźdźców i dwadzieścia tysięcy pieszych; wszystkie konie kazał Dawid okulawić, pozostawiając z nich dla siebie sto koni.

[5] Vieram os siros de Damasco a socorrer a Hadadezer, rei de Zoba; porém Davi matou dos siros vinte e dois mil homens.

[5] Gdy zaś nadciągnęli Aramejczycy z Damaszku na pomoc Hadadezerowi, królowi Soby, Dawid pobił z Aramejczyków dwadzieścia dwa tysiące wojowników,

[6] Davi pôs guarnições na Síria de Damasco, e os siros ficaram por servos de Davi e lhe pagavam tributo; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

[6] I ustanowił Dawid w Aramie Damasceńskim namiestnika, i tak Aramejczycy zostali poddanymi Dawida składającymi haracz, Pan zaś wspomagał Dawida we wszystkim, cokolwiek przedsięwziął,

[7] Tomou Davi os escudos de ouro que havia com os oficiais de Hadadezer e os trouxe a Jerusalém.

[7] Pozabierał też Dawid złote puklerze, które mieli słudzy Hadadezera, i sprowadził je do Jeruzalemu.

[8] Também de Tibate e de Cum, cidades de Hadadezer, tomou Davi mui grande quantidade de bronze, de que Salomão fez o mar de bronze, as colunas e os utensílios de bronze.

[8] Również z miast Hadadezera Tibchat i Kun zabrał Dawid wielkie mnóstwo spiżu. Z niego to Salomon kazał sporządzić spiżową kadź na wodę i słupy oraz spiżowe przybory.

[9] Ouvindo Toú, rei de Hamate, que Davi derrotara a todo o exército de Hadadezer, rei de Zoba,

[9] Gdy zaś Tou, król Chamatu, dowiedział się, że Dawid zdruzgotał całą potęgę wojskową Hadadezera, króla Soby,

[10] mandou seu filho Hadorão ao rei Davi, para o saudar e congratular-se com ele por haver pelejado contra Hadadezer e por havê-lo ferido (porque Hadadezer fazia

[10] Wysłał do króla Dawida swego syna Hadorama, ażeby go pozdrowić i złożyć mu życzenia z powodu zwycięskiego zakończenia wojny z Hadadezerem, gdyż

guerra a Toú). Hadorão trouxe consigo objetos de ouro, de prata e de bronze,

Tou musiał ustawicznie prowadzić wojny z Hadadezerem; posłał też wszelkiego rodzaju naczynia ze złota, ze srebra i ze spiżu.

[11] os quais também o rei Davi consagrou ao SENHOR, juntamente com a prata e ouro que trouxera de todas as mais nações: de Edom, de Moabe, dos filhos de Amom, dos filisteus e de Amaleque.

[11] Również te król Dawid poświęcił dla Pana wraz ze srebrem i złotem, jakie przyniósł od wszystkich narodów: od Edomczyków, od Moabczyków, od Ammonitów, od Filistyńczyków i od Amalekitów.

[12] Também Abisai, filho de Zeruia, feriu a dezoito mil edomitas no vale do Sal.

[12] Abiszaj zaś, syn Serui, pobił Edomczyków w liczbie osiemnastu tysięcy w Dolinie Solnej

[13] E pôs guarnições em Edom, e todos os edomitas ficaram por servos de Davi; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

[13] I ustanowił w Edomie załogi wojskowe, i wszyscy Edomczycy zostali poddanymi Dawida, Pan zaś wspomagał Dawida we wszystkim, cokolwiek przedsięwziął.

Oficiais de Davi

2 Samuel 8.15-18; 20.23-26

Dostojnicy Dawida

[14] Reinou, pois, Davi sobre todo o Israel; julgava e fazia justiça a todo o seu povo.

[14] Królował więc Dawid nad całym Izraelem, przestrzegając zasad prawa i sprawiedliwości wobec całego swojego ludu.

[15] Joabe, filho de Zeruia, era comandante do exército; Josafá, filho de Ailude, era cronista.

[15] Joab, syn Serui, dowodził wojskiem, Jehoszafat, syn Achiluda, był kanclerzem,

[16] Zadoque, filho de Aitube, e Abimeleque, filho de Abiatar, eram sacerdotes; e Sausa, escrivão.

[16] Sadok, syn Achituba, i Abimelek, syn Ebiatara, byli kapłanami, Szawsza, sekretarzem,

[17] Benaia, filho de Joiada, era o comandante da guarda real. Os filhos de Davi, porém, eram os primeiros ao lado do rei.

[17] Benajasz, syn Jehojady, dowodził Kreteńczykami i Pletejczykami, synowie Dawida zaś byli pierwszymi u boku króla.

1 Crônicas 19

Davi derrota os amonitas e os siros

2 Samuel 10.1-19

I Kronik 19

Pokonanie Ammonitów i Aramejczyków

[1] Depois disto, morreu Naás, rei dos filhos de Amom; e seu filho reinou em seu lugar.

[2] Então, disse Davi: Usarei de bondade para com Hanum, filho de Naás, porque seu pai usou de bondade para comigo. Pelo que Davi enviou mensageiros para o consolar acerca de seu pai; e vieram os servos de Davi à terra dos filhos de Amom, a Hanum, para o consolarem.

[3] Disseram os príncipes dos filhos de Amom a Hanum: Pensas que, por te haver Davi mandado consoladores, está honrando a teu pai? Não vieram seus servos a ti para reconhecerem, destruírem e espiarem a terra?

[4] Tomou, então, Hanum os servos de Davi, e rapou-os, e lhes cortou metade das vestes até às nádegas, e os despediu.

[5] Foram-se alguns e avisaram a Davi acerca destes homens; então, enviou mensageiros a encontrá-los, porque estavam sobremaneira envergonhados. Mandou o rei dizer-lhes: Deixai-vos estar em Jericó, até que vos torne a crescer a barba; e, então, vinde.

[6] Vendo, pois, os filhos de Amom que se haviam tornado odiosos a Davi, então, Hanum e os filhos de Amom tomaram mil talentos de prata, para alugarem para si carros e cavaleiros da Mesopotâmia, e dos siros de Maaca, e de Zoba.

[1] Stało się potem, że zmarł Nachasz, król Ammonitów, i królem po nim został jego syn.

[2] Rzekł tedy Dawid: Okażę przychylność Chanunowi, synowi Nachasza, gdyż jego ojciec okazał mnie przychylność. Wyprawił więc Dawid posłów, aby wyrazili mu współczucie z powodu zgonu jego ojca. I przybyli słudzy Dawida do ziemi Ammonitów, do Chanuna, aby mu wyrazić współczucie.

[3] Lecz książęta ammoniccy rzekli do Chanuna: Czy myślisz, że Dawid zamierza uczcić twojego ojca przez to, że przysłał do ciebie tych, którzy wyrażali ci współczucie? Czy nie przybyli jego słudzy do ciebie raczej po to, aby przebadać, prześledzić i przeszpiegować kraj?

[4] Toteż Chanun kazał pojmać sługi Dawida, ogolić ich, obciąć im szaty do połowy aż do pośladków i odprawić ich.

[5] I oni poszli, a Dawidowi doniesiono o tych mężach. Wysłał więc Dawid na ich spotkanie, gdyż mężowie ci byli bardzo zhańbieni. Król kazał im powiedzieć: Zatrzymajcie się w Jerychu, aż odrosną wam brody, a potem wrócicie.

[6] Gdy zaś Ammonici widzieli, że są znienawidzeni przez Dawida, wysłał Chanun i Ammonici tysiąc talentów srebra, aby wynająć za nie z Aram-Nacharaim i z Aram-Maaka oraz z Soby wozy wojenne i jeźdźców.

[7] Alugaram para si trinta e dois mil carros, o rei de Maaca e a sua gente, e eles vieram e se acamparam diante de Medeba; também os filhos de Amom se ajuntaram das suas cidades e vieram para a guerra.

[8] O que ouvindo Davi, enviou contra eles a Joabe com todo o exército dos valentes.

[9] Saíram os filhos de Amom e ordenaram a batalha à entrada da porta da cidade; porém os reis que vieram estavam à parte, no campo.

[10] Vendo, pois, Joabe que estava preparada contra ele a batalha, tanto pela frente como pela retaguarda, escolheu dentre todos o que havia de melhor em Israel e os formou em linha contra os siros;

[11] e o resto do povo entregou a Abisai, seu irmão, e puseram-se em linha contra os filhos de Amom.

[12] Disse Joabe: Se os siros forem mais fortes do que eu, tu me virás em socorro; e, se os filhos de Amom forem mais fortes do que tu, eu irei ao teu socorro.

[13] Sê forte, pois; pelejemos varonilmente pelo nosso povo e pelas cidades de nosso Deus; e faça o SENHOR o que bem lhe parecer.

[14] Então, avançou Joabe com o povo que estava com ele, e travaram peleja contra os siros; e estes fugiram de diante dele.

[15] Vendo os filhos de Amom que os siros fugiam, também eles fugiram de diante de

[7] I wynajęli sobie trzydzieści dwa tysiące wozów wojennych oraz króla Maaki wraz z jego wojownikami, którzy przyszli i rozłożyli się obozem pod Medebą; zeszli się także Ammonici ze swoich miast i ruszyli na wojnę.

[8] Gdy Dawid usłyszał o tym, wysłał Joaba z całym zastępem najdzielniejszych rycerzy.

[9] Ruszyli tedy Ammonici i ustawili się do bitwy przed samym wejściem do miasta, królowie zaś, którzy wyruszali, osobno w otwartym polu.

[10] Gdy zaś Joab widział, że grozi mu walka i z przodu i z tyłu, wybrał z całego Izraela najdoborowszych i ustawił ich naprzeciw Aramejczyków,

[11] Resztę wojska zaś oddał pod dowództwo Abiszaja, swojego brata, i ci ustawili się naprzeciw Ammonitów,

[12] A potem dał taki rozkaz: Jeżeli Aramejczycy będą mieli przewagę nade mną, ty przyjdziesz mi z odsieczą, a jeżeli Ammonici będą mieli przewagę nad tobą, ja ruszę ci z odsieczą.

[13] Bądź mężny, a walczmy dzielnie za nasz lud i za miasta naszego Boga, a Pan uczyni to, co uzna za dobre.

[14] Potem ruszył Joab i lud zbrojny, który był z nim, do walki z Aramejczykami, i ci pierzchnęli przed nim.

[15] Gdy zaś Ammonici ujrzeli, że Aramejczycy pierzchnęli, pierzchnęli

Abisai, irmão de Joabe, e entraram na cidade; voltou Joabe dos filhos de Amom e tornou a Jerusalém.

[16] Vendo, pois, os siros que tinham sido desbaratados diante de Israel, enviaram mensageiros e fizeram sair os siros que habitavam do lado dalém do rio; Sofaque, capitão do exército de Hadadezer, marchava adiante deles.

[17] Informado Davi, ajuntou a todo o Israel, passou o Jordão, veio ter com eles e ordenou contra eles a batalha; e, tendo Davi ordenado a batalha contra os siros, pelejaram estes contra ele.

[18] Porém os siros fugiram de diante de Israel, e Davi matou dentre os siros os homens de sete mil carros e quarenta mil homens de pé; a Sofaque, chefe do exército, matou.

[19] Vendo, pois, os servos de Hadadezer que foram feridos diante de Israel, fizeram paz com Davi e o serviram; e os siros nunca mais quiseram socorrer aos filhos de Amom.

1 Crônicas 20

Davi conquista a Rabá
2 Samuel 12.26-31

[1] Decorrido um ano, no tempo em que os reis costumam sair para a guerra, Joabe levou o exército, destruiu a terra dos filhos de Amom, veio e sitiou a Rabá; porém Davi ficou em Jerusalém; e Joabe feriu a Rabá e a destruiu.

także oni przed Abiszajem, jego bratem, i wycofali się do miasta. Potem Joab przybył do Jeruzalemu.

[16] Gdy Aramejczycy widzieli, że zostali pobici przez Izraelitów, wyprawili posłów i sprowadzili Aramejczyków, którzy byli z tamtej strony Rzeki, a którym przewodził Szofak, wódz zastępu Hadadezera.

[17] Gdy doniesiono o tym Dawidowi, zebrał całego Izraela, przeprawił się przez Jordan, ruszył naprzeciw nich i uszykował wojsko przeciw nim. Gdy zaś Dawid uszykował wojsko, aby stoczyć bitwę z Aramejczykami, oni starli się z nim.

[18] Lecz Aramejczycy pierzchnęli przed Izraelem, Dawid zaś wybił z Aramejczyków siedem tysięcy z obsady wozów wojennych i czterdzieści tysięcy piechoty, również i Szofaka, wodza zastępu, pozbawił życia.

[19] A gdy hołdownicy Hadadezera widzieli, że zostali pobici, przez Izraela, zawarli z Dawidem pokój i poddali mu się; Aramejczycy zaś nie chcieli już nigdy wspomagać Ammonitów.

I Kronik 20

Zdobycie Rabby Ammonickiej

[1] Następnego roku, wiosną, kiedy królowie wyruszają na wojnę, wyprowadził Joab potężny zastęp i splądrował ziemię Ammonitów, następnie ruszył i obległ Rabbę; sam Dawid zaś

pozostał w Jeruzalemie. Joab zdobył Rabbę i zburzył ją.

[2] Tirou Davi a coroa da cabeça do seu rei e verificou que tinha o peso de um talento de ouro e que havia nela pedras preciosas; e foi posta na cabeça de Davi; e da cidade levou mui grande despojo.

[2] Wtedy Dawid zdjął koronę z głowy jej króla - okazało się zaś, że waży ona talent i że tkwi w niej drogocenny kamień - i odtąd była ona na głowie Dawida; wyniósł też z miasta bardzo obfity łup.

[3] Também levou o povo que estava nela e o fez passar à serra, e a picaretas de ferro, e a machados; assim fez Davi a todas as cidades dos filhos de Amom. Voltou Davi, com todo o povo, para Jerusalém.

[3] Ludzi, którzy byli w niej, kazał wyprowadzić i przeznaczył do robót przy piłach żelaznych, kilofach i toporach. Tak zrobił Dawid ze wszystkimi miastami ammonickimi, po czym powrócił Dawid i cały lud zbrojny do Jeruzalemu.

Gigantes mortos pelos homens de Davi
2 Samuel 21.15-22

Pokonanie olbrzymów wśród Filistyńczyków

[4] Depois disto, houve guerra em Gezer contra os filisteus; então, Sibecai, o husatita, feriu a Sipai, que era descendente dos gigantes; e os filisteus foram subjugados.

[4] Następnie wybuchła wojna w Gezer z Filistyńczykami. Wtedy to Sibbekaj z Chuszat zabił Sippaja z rodu olbrzymów, i ci zostali pokonani.

[5] Houve ainda outra guerra contra os filisteus; e Elanã, filho de Jair, feriu a Lami, irmão de Golias, o geteu, cuja lança tinha a haste como eixo de tecelão.

[5] Wybuchła też jeszcze wojna z Filistyńczykami i wtedy Elchanan, syn Jaira, zabił Lachmiego, brata Goliata z Gat, którego drzewce włóczni było jak wał tkacki.

[6] Houve ainda outra guerra em Gate; havia ali um homem de grande estatura, tinha vinte e quatro dedos, seis em cada mão e seis em cada pé; também este descendia dos gigantes.

[6] I ponownie jeszcze wybuchła wojna w Gat; był tam człowiek ogromnego wzrostu, który mając po sześć palców u rąk i nóg, miał ich razem dwadzieścia cztery; również on wywodził się z olbrzymów.

[7] Quando ele injuriava a Israel, Jônatas, filho de Siméia, irmão de Davi, o feriu.

[7] Lżył on Izraela, toteż zabił go Jonatan, syn Szimei, brata Dawida.

[8] Estes nasceram dos gigantes em Gate; e caíram pela mão de Davi e pela mão de seus homens.

[8] Wywodzili się oni z rodu olbrzymów z Gat, lecz padli z ręki Dawida i z ręki jego sług.

1 Crônicas 21

O levantamento do censo
2 Samuel 24.1-9

1 Então, Satanás se levantou contra Israel e incitou a Davi a levantar o censo de Israel.

2 Disse Davi a Joabe e aos chefes do povo: Ide, levantai o censo de Israel, desde Berseba até Dã; e trazei-me a apuração para que eu saiba o seu número.

3 Então, disse Joabe: Multiplique o SENHOR, teu Deus, a este povo cem vezes mais; porventura, ó rei, meu senhor, não são todos servos de meu senhor? Por que requer isso o meu senhor? Por que trazer, assim, culpa sobre Israel?

4 Porém a palavra do rei prevaleceu contra Joabe; pelo que saiu Joabe e percorreu todo o Israel; então, voltou para Jerusalém.

5 Deu Joabe a Davi o recenseamento do povo; havia em Israel um milhão e cem mil homens que puxavam da espada; e em Judá eram quatrocentos e setenta mil homens que puxavam da espada.

6 Porém os de Levi e Benjamim não foram contados entre eles, porque a ordem do rei foi abominável a Joabe.

Davi escolhe o castigo
2 Samuel 24.10-17

7 Tudo isto desagradou a Deus, pelo que feriu a Israel.

8 Então, disse Davi a Deus: Muito pequei em fazer tal coisa; porém, agora, peço-te

I Kronik 21

Dawid zarządza spis ludności

1 Wtedy wystąpił szatan przeciwko Izraelowi, pobudziwszy Dawida do tego, aby policzył Izraelitów.

2 Rzekł mianowicie Dawid do Joaba i do dowódców zbrojnego ludu: Idźcie i policzcie Izraela od Beer-Szeby aż do Dan, i donieście mi, abym znał ich liczbę.

3 Lech Joab rzekł: Niech pomnoży Pan lud stokrotnie w porównaniu z tym, ile go jest teraz; lecz, panie mój, królu, czyż nie są oni wszyscy sługami mego pana? Po cóż pyta o to mój pan? Po co ma to być przewinieniem Izraela?

4 Lecz słowo króla przeważyło wobec Joaba, więc Joab wyruszył i obszedł całego Izraela, po czym przybył do Jeruzalemu.

5 I podał Joab Dawidowi wynik przeprowadzonego spisu ludności, było mianowicie w całym Izraelu milion sto tysięcy mężczyzn zdatnych do walki orężnej, w Judzie zaś czterysta siedemdziesiąt tysięcy mężczyzn zdatnych do walki orężnej.

6 Lecz Lewitów i Beniaminitów nie doliczył do nich, gdyż rozkaz króla był dla Joaba ohydą,

7 Za zło uchodziła też ta rzecz w oczach Pana, więc ugodził On Izraela.

8 Wtedy rzekł Dawid do Boga: Zgrzeszyłem bardzo, iż uczyniłem tę rzecz;

que perdoes a iniqüidade de teu servo, porque procedi mui loucamente.

9 Falou, pois, o SENHOR a Gade, o vidente de Davi, dizendo:

10 Vai e dize a Davi: Assim diz o SENHOR: Três coisas te ofereço; escolhe uma delas, para que ta faça.

11 Veio, pois, Gade a Davi e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Escolhe o que queres:

12 ou três anos de fome, ou que por três meses sejas consumido diante dos teus adversários, e a espada de teus inimigos te alcance, ou que por três dias a espada do SENHOR, isto é, a peste na terra, e o Anjo do SENHOR causem destruição em todos os territórios de Israel; vê, pois, agora, que resposta hei de dar ao que me enviou.

13 Então, disse Davi a Gade: Estou em grande angústia; caia eu, pois, nas mãos do SENHOR, porque são muitíssimas as suas misericórdias, mas nas mãos dos homens não caia eu.

14 Então, enviou o SENHOR a peste a Israel; e caíram de Israel setenta mil homens.

15 Enviou Deus um anjo a Jerusalém, para a destruir; ao destruí-la, olhou o SENHOR, e se arrependeu do mal, e disse ao anjo destruidor: Basta, retira, agora, a mão. O Anjo do SENHOR estava junto à eira de Ornã, o jebuseu.

lecz teraz oddal grzech twojego sługi, gdyż bardzo nierozsądnie postąpiłem.

9 Potem przemówił Pan do Gada, jasnowidza Dawida, mówiąc:

10 Idź i przemów do Dawida tak: Tak mówi Pan: Trzy rzeczy ci przedkładam, wybierz sobie jedną z nich, a Ja ci ją spełnię.

11 Udał się więc Gad do Dawida i rzekł do niego: Tak mówi Pan: Wybierz sobie:

12 Albo trzy lata głodu, albo trzy miesiące tułaczki przed twoimi wrogami, a miecz twoich nieprzyjaciół dosięgnie cię, albo trzy dni miecza Pana nad tobą w postaci zarazy w kraju, kiedy anioł Pański będzie szerzył zagładę w obrębie wszystkich granic Izraela; a teraz rozważ, co mam odpowiedzieć temu, który mnie posłał.

13 Wtedy Dawid odpowiedział Gadowi: Jestem w wielkiej rozterce; lecz niech dostanę się raczej w ręce Pana, gdyż bardzo wielkie jest jego miłosierdzie; lecz w ręce człowieka niechaj się nie dostanę!

14 Zesłał tedy Pan na Izraela zarazę, od której padło z Izraela siedemdziesiąt tysięcy mężów.

15 I wysłał Bóg anioła do Jeruzalemu, aby w niej szerzył zagładę; lecz gdy szerzył zagładę, wejrzał Pan i ulitował się nad nieszczęściem, rzekł więc do anioła szerzącego zagładę: Dość na teraz; powstrzymaj swoją rękę! Anioł zaś stał wtedy przy klepisku Ornana, Jebuzejczyka.

[16] Levantando Davi os olhos, viu o Anjo do SENHOR, que estava entre a terra e o céu, com a espada desembainhada na mão estendida contra Jerusalém; então, Davi e os anciãos, cobertos de panos de saco, se prostraram com o rosto em terra.

[17] Disse Davi a Deus: Não sou eu o que disse que se contasse o povo? Eu é que pequei, eu é que fiz muito mal; porém estas ovelhas que fizeram? Ah! SENHOR, meu Deus, seja, pois, a tua mão contra mim e contra a casa de meu pai e não para castigo do teu povo.

Davi erige um altar na eira de Ornã

2 Samuel 24.18-25

[18] Então, o Anjo do SENHOR disse a Gade que mandasse Davi subir para levantar um altar ao SENHOR, na eira de Ornã, o jebuseu.

[19] Subiu, pois, Davi, segundo a palavra de Gade, que falara em nome do SENHOR.

[20] Virando-se Ornã, viu o Anjo; e esconderam-se seus quatro filhos que estavam com ele. Ora, Ornã estava debulhando trigo.

[21] Quando Davi vinha chegando a Ornã, este olhou, e o viu e, saindo da eira, se inclinou diante de Davi, com o rosto em terra.

[22] Disse Davi a Ornã: Dá-me este lugar da eira a fim de edificar nele um altar ao SENHOR, para que cesse a praga de sobre o povo; dá-mo pelo seu devido valor.

[23] Então, disse Ornã a Davi: Tome-a o rei, meu senhor, para si e faça dela o que bem

[16] A gdy Dawid podniósł swoje oczy, ujrzał anioła Pańskiego stojącego między ziemią a niebem z mieczem wydobytym w jego ręce wyciągniętej nad Jeruzalem. I padli Dawid oraz starsi odziani w wory pokutne na swoje twarze.

[17] Potem rzekł Dawid do Boga: Czyż to nie ja nakazałem policzyć lud? To ja jestem tym, który zgrzeszył i popełnił tę wielką niegodziwość. A cóż uczyniły te owce? Panie, Boże mój, niechaj twoja ręka dotknie mnie i dom mojego ojca, ale na twój lud niechaj nie spada ta klęska!

[18] Wtedy anioł Pański rzekł do Gada, aby oznajmił Dawidowi, że Dawid ma pójść i wznieść ołtarz dla Pana na klepisku Ornana, Jebuzejczyka.

[19] Poszedł więc Dawid na słowo Gada, które ten wypowiedział w imieniu Pana.

[20] Ornan zaś, który właśnie młócił pszenicę, obejrzawszy się, zobaczył anioła, toteż ukrył się wraz z czterema synami, którzy byli z nim.

[21] Gdy zaś Dawid przyszedł do Ornana, Ornan spojrzał i zobaczywszy Dawida, wyszedł z klepiska i oddał Dawidowi pokłon aż do ziemi,

[22] Po czym Dawid rzekł do Ornana: Odsprzedaj mi całe to klepisko, a ja zbuduję na nim ołtarz dla Pana; za pełną cenę jego wartości odsprzedaj mi je, a niech ustanie ta klęska wśród ludu.

[23] Wtedy Ornan odpowiedział Dawidowi: Weź je sobie, a pan mój, król, niech uczyni

lhe parecer; eis que dou os bois para o holocausto, e os trilhos, para a lenha, e o trigo, para oferta de manjares; dou tudo.

z nim, co mu się podoba. Patrz, oto oddam woły na ofiarę całopalną, młockarnię na drwa, a pszenicę na ofiarę z pokarmów; wszystko to daję!

[24] Tornou o rei Davi a Ornã: Não; antes, pelo seu inteiro valor a quero comprar; porque não tomarei o que é teu para o SENHOR, nem oferecerei holocausto que não me custe nada.

[24] Lecz król Dawid odpowiedział Ornanowi: Nie tak! Lecz ja chcę kupić je za pełną cenę wartości, tego zaś, co twoje, nie wezmę dla Pana, aby złożyć mu ofiarę całopalną za darmo.

[25] Davi deu a Ornã por aquele lugar a soma de seiscentos siclos de ouro.

[25] Zapłacił więc Dawid Ornanowi za to miejsce sześćset sykli złotem.

[26] Edificou ali um altar ao SENHOR, ofereceu nele holocaustos e sacrifícios pacíficos e invocou o SENHOR, o qual lhe respondeu com fogo do céu sobre o altar do holocausto.

[26] I zbudował tam Dawid ołtarz Panu, złożył ofiary całopalne i ofiary pojednania, wzywał Pana, a On go wysłuchał, zsyłając z nieba ogień na ołtarz całopalenia.

[27] O SENHOR deu ordem ao Anjo, e ele meteu a sua espada na bainha.

[27] Wtedy Pan nakazał aniołowi, aby schował swój miecz do pochwy.

O lugar do templo

[28] Vendo Davi, naquele mesmo tempo, que o SENHOR lhe respondera na eira de Ornã, o jebuseu, sacrificou ali.

[29] Porque o tabernáculo do SENHOR, que Moisés fizera no deserto, e o altar do holocausto estavam, naquele tempo, no alto de Gibeão.

[30] Davi não podia ir até lá para consultar a Deus, porque estava atemorizado por causa da espada do Anjo do SENHOR.

Plac pod budowę świątyni - klepisko Ornana

[28] W tym czasie Dawid, widząc, że Pan wysłuchał go na klepisku Ornana, Jebuzejczyka, składał tam ofiary,

[29] Przybytek Pana zaś, który kazał sporządzić Mojżesz na pustyni z ołtarzem całopalenia, był w tym czasie na wzgórzu w Gibeonie;

[30] Lecz Dawid nie mógł iść przedeń, aby pytać Boga o wyrocznię, gdyż lękał się miecza anioła Pańskiego.

1 Crônicas 22

Davi faz preparativos para edificar o templo

[1] Disse Davi: Aqui, se levantará a Casa do SENHOR Deus e o altar do holocausto para Israel.

I Kronik 22

Przygotowania do budowy świątyni

[1] I rzekł Dawid: Tutaj będzie świątynia Pana, Boga, i tu ołtarz całopalenia dla Izraela.

[2] Deu ordem Davi para que fossem ajuntados os estrangeiros que estavam na terra de Israel; e encarregou pedreiros que preparassem pedras de cantaria para se edificar a Casa de Deus.

[3] Aparelhou Davi ferro em abundância, para os pregos das folhas das portas e para as junturas, como também bronze em abundância, que nem foi pesado.

[4] Madeira de cedro sem conta, porque os sidônios e tírios a traziam a Davi, em grande quantidade.

[5] Pois dizia Davi: Salomão, meu filho, ainda é moço e tenro, e a casa que se há de edificar para o SENHOR deve ser sobremodo magnificente, para nome e glória em todas as terras; providenciarei, pois, para ela o necessário; assim, o preparou Davi em abundância, antes de sua morte.

Ordens de Davi a Salomão

[6] Então, chamou a Salomão, seu filho, e lhe ordenou que edificasse casa ao SENHOR, Deus de Israel.

[7] Disse Davi a Salomão: Filho meu, tive intenção de edificar uma casa ao nome do SENHOR, meu Deus.

[8] Porém a mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo: Tu derramaste sangue em abundância e fizeste grandes guerras; não edificarás casa ao meu nome, porquanto muito sangue tens derramado na terra, na minha presença.

[9] Eis que te nascerá um filho, que será homem sereno, porque lhe darei descanso

[2] Potem nakazał Dawid zebrać cudzoziemców, którzy byli w ziemi izraelskiej, i wyznaczył kamieniarzy do obróbki kamieni ciosanych na budowę świątyni Bożej,

[3] I przygotował dużo żelaza na gwoździe do drzwi w bramach i na zawiasy, oraz spiżu ilość niezmierną,

[4] Jak również niezliczoną ilość drzewa cedrowego, gdyż Sydończycy i Tyryjczycy przywieźli Dawidowi drzewa cedrowego w obfitości.

[5] Pomyślał bowiem Dawid: Salomon, mój syn, jest jeszcze młody i niedoświadczony, świątynia zaś, którą należy zbudować Panu, musi być okazała, sławna i wspaniała dla wszystkich krajów. Ja więc muszę mu to przygotować. I przygotował to Dawid obficie przed swoją śmiercią.

[6] Następnie przywołał Salomona, swego syna, i nakazał mu zbudować świątynię dla Pana, Boga Izraela,

[7] I przemówił Dawid do Salomona: Synu mój, ja zamierzałem zbudować świątynię dla imienia Pana, Boga mojego,

[8] Lecz doszło mnie słowo Pana tej treści: Wiele krwi przelałeś i wielkie wojny prowadziłeś, nie możesz więc zbudować świątyni dla imienia mego, gdyż wiele krwi wylałeś na ziemię przede mną;

[9] Ale oto narodzi ci się syn, on będzie mężem spokoju, i Ja sprawię, że dozna

de todos os seus inimigos em redor; portanto, Salomão será o seu nome; paz e tranqüilidade darei a Israel nos seus dias.

spokoju od wszystkich swoich nieprzyjaciół wokoło; imię Jego będzie Salomon i za jego czasów dam pokój i wytchnienie Izraelowi.

10 Este edificará casa ao meu nome; ele me será por filho, e eu lhe serei por pai; estabelecerei para sempre o trono do seu reino sobre Israel.

10 On zbuduje świątynię dla imienia mojego, on też będzie mi synem, a Ja będę mu ojcem, i utwierdzę tron jego królestwa nad Izraelem na wieki.

11 Agora, pois, meu filho, o SENHOR seja contigo, a fim de que prosperes e edifiques a Casa do SENHOR, teu Deus, como ele disse a teu respeito.

11 Teraz więc, synu mój, niechaj Pan będzie z tobą, aby ci się dobrze powodziło i abyś zbudował świątynię Pana, Boga twego, jak o tobie zapowiedział.

12 Que o SENHOR te conceda prudência e entendimento, para que, quando regeres sobre Israel, guardes a lei do SENHOR, teu Deus.

12 Oby tylko udzielił ci Pan roztropności i rozumu, abyś gdy przekażę ci władzę nad Izraelem, przestrzegał zakonu Pana, Boga twego.

13 Então, prosperarás, se cuidares em cumprir os estatutos e os juízos que o SENHOR ordenou a Moisés acerca de Israel; sê forte e corajoso, não temas, não te desalentes.

13 Wtedy dobrze ci się będzie powodziło, gdy pilnie będziesz spełniał przykazania i prawa, jakie Pan nadał Izraelowi przez Mojżesza; bądź więc mocny i mężny, nie bój się i nie lękaj się!

14 Eis que, com penoso trabalho, preparei para a Casa do SENHOR cem mil talentos de ouro e um milhão de talentos de prata, e bronze e ferro em tal abundância, que nem foram pesados; também madeira e pedras preparei, cuja quantidade podes aumentar.

14 Oto ja, przy całej mojej udręce przygotowałem dla świątyni Pana sto tysięcy talentów złota, srebra zaś milion talentów, a spiżu i żelaza tyle, że ich zważyć nie można, bo ich tak dużo, również drzewo i kamienie przygotowałem, a ty możesz do tego jeszcze dokładać.

15 Além disso, tens contigo trabalhadores em grande número, e canteiros, e pedreiros, e carpinteiros, e peritos em toda sorte de obra

15 Masz także wielu robotników, kamieniarzy i ludzi do obróbki kamienia i drzewa, wszelkich mistrzów do każdej roboty,

[16] de ouro, e de prata, e também de bronze, e de ferro, que se não pode contar. Dispõe-te, pois, e faze a obra, e o SENHOR seja contigo!

[17] Davi deu ordem a todos os príncipes de Israel que ajudassem Salomão, seu filho, dizendo:

[18] Porventura, não está convosco o SENHOR, vosso Deus, e não vos deu paz por todos os lados? Pois entregou nas minhas mãos os moradores desta terra, a qual está sujeita perante o SENHOR e perante o seu povo.

[19] Disponde, pois, agora o coração e a alma para buscardes ao SENHOR, vosso Deus; disponde-vos e edificai o santuário do SENHOR Deus, para que a arca da Aliança do SENHOR e os utensílios sagrados de Deus sejam trazidos a esta casa, que se há de edificar ao nome do SENHOR.

[16] W złocie, w srebrze, w spiżu i żelazie, bez liczby. Wstań więc i rób, a Pan niech będzie z tobą.

[17] Następnie nakazał Dawid wszystkim książętom Izraela, aby pomagali Salomonowi, jego synowi, mówiąc:

[18] Czy Pan, Bóg wasz, nie jest z wami, czy nie dał wam zewsząd odpocznienia przez to, że wydał w moją rękę mieszkańców tej ziemi, a ziemia ta została poddana panu i jego ludowi?

[19] Więc skierujcie wasze serca i myśli ku temu, aby szukać Pana, Boga waszego, i powstańcie, i zbudujcie świątynię Panu, Bogu, aby można było sprowadzić Skrzynię Przymierza Pańskiego i święte naczynia Boże do świątyni, zbudowanej dla imienia Pana.

1 Crônicas 23

Os turnos e funções dos levitas

[1] Sendo, pois, Davi já velho e farto de dias, constituiu a seu filho Salomão rei sobre Israel.

[2] Ajuntou todos os príncipes de Israel, como também os sacerdotes e levitas.

[3] Foram contados os levitas de trinta anos para cima; seu número, contados um por um, foi de trinta e oito mil homens.

[4] Destes, havia vinte e quatro mil para superintenderem a obra da Casa do SENHOR, seis mil oficiais e juízes,

I Kronik 23

Salomon Królem

[1] Gdy Dawid już był stary i syty dni, ustanowił Salomona, swego syna, królem nad Izraelem.

Podział Lewitów i określenie ich służb

[2] Potem zgromadził wszystkich książąt izraelskich, kapłanów i Lewitów,

[3] A gdy zliczono Lewitów w wieku od trzydziestu lat wzwyż, wyniosła liczba mężczyzn, licząc według głów, trzydzieści osiem tysięcy.

[4] Z nich przeznaczono do prac w świątyni Pana dwadzieścia cztery tysiące, na urzędników i sędziów sześć tysięcy,

[5] quatro mil porteiros e quatro mil para louvarem o SENHOR com os instrumentos que Davi fez para esse mister.

[6] Davi os repartiu por turnos, segundo os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.

[7] Filhos de Gérson: Ladã e Simei.

[8] Filhos de Ladã: Jeiel, o chefe, Zetã e Joel, três.

[9] Filhos de Simei: Selomite, Haziel e Harã, três; estes foram os chefes das famílias de Ladã.

[10] Filhos de Simei: Jaate, Ziza, Jeús e Berias; estes foram os filhos de Simei, quatro.

[11] Jaate era o chefe, Ziza, o segundo; mas Jeús e Berias não tiveram muitos filhos; pelo que estes dois foram contados por uma só família.

[12] Filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel, quatro.

[13] Filhos de Anrão: Arão e Moisés; Arão foi separado para servir no Santo dos Santos, ele e seus filhos, perpetuamente, e para queimar incenso diante do SENHOR, para o servir e para dar a bênção em seu nome, eternamente.

[14] Quanto a Moisés, homem de Deus, seus filhos foram contados entre a tribo de Levi.

[15] Os filhos de Moisés: Gérson e Eliézer.

[5] Cztery tysiące na odźwiernych, a cztery tysiące na chórzystów dla Pana przy wtórze instrumentów, które kazał sporządzić w celu śpiewania hymnów pochwalnych.

[6] Nadto podzielił ich Dawid na grupy według synów Lewiego: Gerszona, Kehata i Merariego.

[7] Z Gerszonitów byli Laadan i Szimei.

[8] Synowie Laadana to: pierwszy Jechiel, potem Zetam i Joel, razem trzech.

[9] Synowie Szimejego to: Szelomit, Chazjel i Haran, razem trzech; ci byli naczelnikami rodów Laadana.

[10] Dalsi synowie Szimejego to: Jachat, Zina, Jeusz i Beria; to byli dalsi czterej synowie Szimejego.

[11] Z nich pierwszym był Jachat, drugim Zina, Jeusz zaś i Beria nie mieli wielu synów i liczono ich jako jeden ród.

[12] Synowie Kehata to: Amram, Jishar, Hebron i Uzzjel, razem czterech.

Wyodrębnienie Aarona

[13] Synowie Amrama to: Aaron i Mojżesz; Aaron został wyodrębniony - on i jego synowie - na zawsze aby mógł się poświęcić sprawom najświętszym z świętych, składaniu ofiar z kadzidła przed Panem, służbie dla niego i błogosławieniu w jego imieniu, na zawsze.

[14] Co dotyczy Mojżesza, męża Bożego, to jego synowie byli wymieniani wraz z plemieniem Lewiego.

[15] Synowie Mojżesza to: Gerszom i Eliezer.

[16] Filho de Gérson: Sebuel, o chefe.

[17] Filho de Eliézer: Reabias, o chefe; e não teve outros; porém os filhos de Reabias se multiplicaram grandemente.

[18] Filhos de Isar: Selomite, o chefe.

[19] Filhos de Hebrom: Jerias, o chefe, Amarias, o segundo, Jaaziel, o terceiro, e Jecameão, o quarto.

[20] Filhos de Uziel: Mica, o chefe, e Issias, o segundo.

[21] Filhos de Merari: Mali e Musi; filhos de Mali: Eleazar e Quis.

[22] Morreu Eleazar e não teve filhos, porém filhas; e os filhos de Quis, seus irmãos, as desposaram.

[23] Os filhos de Musi: Mali, Éder e Jerimote, três.

[24] São estes os filhos de Levi, segundo as suas famílias e chefes delas, segundo foram contados nominalmente, um por um, encarregados do ministério da Casa do SENHOR, de vinte anos para cima.

[25] Porque disse Davi: O SENHOR, Deus de Israel, deu paz ao seu povo e habitará em Jerusalém para sempre.

[26] Assim, os levitas já não precisarão levar o tabernáculo e nenhum dos utensílios para o seu ministério.

[27] Porque, segundo as últimas palavras de Davi, foram contados os filhos de Levi de vinte anos para cima.

[28] O cargo deles era assistir os filhos de Arão no ministério da Casa do SENHOR,

[16] Synowie Gerszoma to: pierwszy Szebuel,

[17] Synowie zaś Eliezera to: pierwszy Rechabiasz; choć innych synów Eliezer nie miał, to jednak synowie Rechabiasza byli nader liczni.

[18] Synowie Jishara to: pierwszy Szelomit.

[19] Synowie Hebrona to: pierwszy Jerijjasz, drugi Amariasz, trzeci Jachazjel, czwarty Jekameam.

[20] Synowie Uzzjela to: pierwszy Micha, drugi Jiszszijjasz.

[21] Synowie Merariego to: Machli i Muszi. Synowie Machliego to: Eleazar i Kisz.

[22] Eleazar umarł nie mając synów, lecz tylko córki; pojęli je zaś za żony synowie Kisza, ich kuzyni.

[23] Synowie Musziego to: Machli, Eder i Jeremot, razem trzech.

[24] To byli potomkowie Lewiego według ich rodów ojcowskich, naczelnicy rodów, spisani i imiennie zliczeni według głów, wykonujący prace w służbie dla świątyni Pana od dwudziestego roku życia wzwyż.

[25] Powiedział bowiem Dawid: Pan, Bóg Izraela, dał spokój swemu ludowi i zamieszkał w Jeruzalemie na wieki;

[26] Nie będą już Lewici nosić przybytku ani żadnych jego przyborów potrzebnych do służby w nim -

[27] Według ostatnich bowiem postanowień Dawida Lewici liczeni byli od dwudziestego roku życia wzwyż: -

[28] Lecz mają oni pomagać synom Aaronowym w służbie dla świątyni Pana,

nos átrios e nas câmaras, na purificação de todas as coisas sagradas e na obra do ministério da Casa de Deus,

29 a saber, os pães da proposição, a flor de farinha para a oferta de manjares, os coscorões asmos, as assadeiras, o tostado e toda sorte de peso e medida.

30 Deviam estar presentes todas as manhãs para renderem graças ao SENHOR e o louvarem; e da mesma sorte, à tarde;

31 e para cada oferecimento dos holocaustos do SENHOR, nos sábados, nas Festas da Lua Nova e nas festas fixas, perante o SENHOR, segundo o número determinado;

32 e para que tivessem a seu cargo a tenda da congregação e o santuário e atendessem aos filhos de Arão, seus irmãos, no ministério da Casa do SENHOR.

1 Crônicas 24

Os turnos dos sacerdotes

1 Quanto aos filhos de Arão, foram eles divididos por seus turnos. Filhos de Arão: Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

2 Nadabe e Abiú morreram antes de seu pai e não tiveram filhos; Eleazar e Itamar oficiavam como sacerdotes.

3 Davi, com Zadoque, dos filhos de Eleazar, e com Aimeleque, dos filhos de Itamar, os dividiu segundo os seus deveres no seu ministério.

4 E achou-se que eram mais os filhos de Eleazar entre os chefes de famílias do que

na dziedzińcach i w komnatach, przy oczyszczaniu wszystkiego, co święte, i przy pełnieniu służby w świątyni Bożej,

29 Troszcząc się o chleby pokładne i o mąkę do ofiar z pokarmów, o placki przaśne, o to, co pieczone i smażone, o wszystko, co trzeba ważyć i odmierzać,

30 Wstając co ranek, aby składać dziękczynienia i nucić hymny Panu, i tak samo co wieczór.

31 Pomagając też przy składaniu Panu całopaleń w sabaty i w dni nowiu księżyca i we wszelkie święta, zgodnie z liczbą ustaloną dla nich na stałe w obliczu Pana.

32 Mają też roztaczać opiekę nad Namiotem Zgromadzenia, opiekę nad świątynią i opiekę nad synami Aaronowymi, ich braćmi, w służbie dla świątyni Pana.

I Kronik 24

Podział rodów kapłańskich i ustalenie kolejności ich służby

1 Synowie Aarona podzieleni byli na następujące grupy: synowie Aarona to: Nadab, Abihu, Eleazar i Itamar.

2 Nadab i Abihu zmarli przed swoim ojcem i nie mieli synów, kapłaństwo zaś sprawowali Eleazar i Itamar.

3 Synów Eleazara i Achimelecha spośród synów Itamara podzielił Dawid z pomocą Sadoka na grupy, przydzielając im zakres czynności w obrębie ich służby;

4 I wtedy okazało się, że na potomków Eleazara przypada więcej naczelników

os filhos de Itamar, quando os dividiram; dos filhos de Eleazar, dezesseis chefes de famílias; dos filhos de Itamar, oito.

rodów niż na potomków Itamara, więc przydzielono naczelnikostwo rodów szesnastu spośród potomków Eleazara, a ośmiu spośród potomków Itamara.

5 Repartiram-nos por sortes, uns como os outros; porque havia príncipes do santuário e príncipes de Deus, tanto dos filhos de Eleazar como dos filhos de Itamar.

5 Przydziału dokonano przez los, zarówno tych jak tamtych, gdyż zarówno wśród potomków Eleazara, jak i wśród potomków Itamara, byli książęta świątyni i książęta Boży.

6 Semaías, escrivão, filho de Natanael, levita, registrou-os na presença do rei, dos príncipes, do sacerdote Zadoque, de Aimeleque, filho de Abiatar, e dos cabeças das famílias dos sacerdotes e dos levitas; sendo escolhidas as famílias, por sorte, alternadamente, para Eleazar e para Itamar.

6 Spisywał ich zaś Szemajasz, syn Netanaela, pisarz, spośród Lewitów, wobec króla, książąt i kapłana Sadoka, i Achimelecha, syna Ebiatara, naczelników rodów kapłańskich i lewickich, biorąc na przemian raz ród Eleazara, to znów ród Itamara.

7 Saiu a primeira sorte a Jeoiaribe; a segunda, a Jedaías;

7 Pierwszy los padł na Jehojariba, drugi na Jedajasza,

8 a terceira, a Harim; a quarta, a Seorim;

8 Trzeci na Charima, czwarty na Seorima,

9 a quinta, a Malquias; a sexta, a Miamim;

9 Piąty na Malkiasza, szósty na Mijjamina,

10 a sétima, a Hacoz; a oitava, a Abias;

10 Siódmy na Hakkosa, ósmy na Abiasza,

11 a nona, a Jesua; a décima, a Secanias;

11 Dziewiąty na Jesuę, dziesiąty na Szechaniasza,

12 a undécima, a Eliasibe; a duodécima, a Jaquim;

12 Jedenasty na Eliasziba, dwunasty na Jakima,

13 a décima terceira, a Hupá; a décima quarta, a Jesebeabe;

13 Trzynasty na Chuppę, czternasty na Jeszebeaba,

14 a décima quinta, a Bilga; a décima sexta, a Imer;

14 Piętnasty na Bilgę, szesnasty na Immera,

15 a décima sétima, a Hezir; a décima oitava, a Hapises;

15 Siedemnasty na Chezira, osiemnasty na Happisesa,

16 a décima nona, a Petaías; a vigésima, a Jeezquel;

16 Dziewiętnasty na Petachiasza, dwudziesty na Jechezkela,

[17] a vigésima primeira, a Jaquim; a vigésima segunda, a Gamul;

[18] a vigésima terceira, a Delaías; a vigésima quarta, a Maazias.

[19] O ofício destes no seu ministério era entrar na Casa do SENHOR, segundo a maneira estabelecida por Arão, seu pai, como o SENHOR, Deus de Israel, lhe ordenara.

[20] Eis os chefes do restante dos filhos de Levi: dos filhos de Anrão, Subael; dos filhos de Subael, Jedias;

[21] dos filhos de Reabias, Issias, o chefe;

[22] dos isaritas, Selomite; dos filhos de Selomite, Jaate;

[23] dos filhos de Hebrom, Jerias, o primeiro, Amarias, o segundo, Jaaziel, o terceiro, Jecameão, o quarto;

[24] dos filhos de Uziel, Mica; dos filhos de Mica, Samir;

[25] o irmão de Mica, Issias; dos filhos de Issias, Zacarias;

[26] dos filhos de Merari, Mali e Musi; dos filhos de Jaazias, Beno;

[27] dos filhos de Merari, da parte de Jaazias: Beno, Soão, Zacur e Ibri;

[28] de Mali, Eleazar, que não teve filhos;

[29] dos filhos de Quis, Jerameel;

[30] dos filhos de Musi, Mali, Éder e Jerimote. Foram estes os filhos dos levitas, segundo as suas famílias.

[31] Também estes, tanto os chefes das famílias como os seus irmãos menores,

[17] Dwudziesty pierwszy na Jachina, dwudziesty drugi na Gamula,

[18] Dwudziesty trzeci na Delajasza, dwudziesty czwarty na Maazjasza.

[19] To jest kolejność ich zjawiania się na służbę w świątyni Pana, zgodnie z zarządzeniem dla nich podanym przez Aarona, ich praojca, jak mu to nakazał Pan, Bóg Izraela.

[20] Pozostali zaś potomkowie Lewiego, to ci: syn Amrama Szubael, syn Szubaela Jechdejasz.

[21] Dalej Rechabiasz i pierwszy syn Rechabiasza Jiszsziasz.

[22] Syn Jishara Szelomot, syn Szelomota Jachat.

[23] Synowie Hebrona to: pierwszy Jerijjasz, drugi Amariasz, trzeci Jachazjel, czwarty Jekameam.

[24] Synowie Uzzjela to Micha, a synowie Michy Szamir...

[25] Bratem Michy był Jiszsziasz, z synów Jiszsziasza Zachariasz.

[26] Synowie Merariego to: Machli i Muszi, synem Jaazjasza był Beno.

[27] Synowie Merariego od strony syna jego Jaazjasza, to: Szoham, Zakkur i Ibri.

[28] Od strony Machliego Eleazar, który nie miał synów.

[29] Od strony Kisza Jerachmeel, syn Kisza.

[30] Synowie Musziego to: Machli, Eder i Jerimot. To byli potomkowie Lewiego według ich rodów.

[31] Również i oni zupełnie tak samo jak ich bracia, synowie Aarona, rzucali losy przed

como fizeram os outros seus irmãos, filhos de Arão, lançaram sortes na presença do rei Davi, de Zadoque, de Aimeleque e dos cabeças das famílias dos sacerdotes e dos levitas.

1 Crônicas 25

Função dos cantores

[1] Davi, juntamente com os chefes do serviço, separou para o ministério os filhos de Asafe, de Hemã e de Jedutum, para profetizarem com harpas, alaúdes e címbalos. O rol dos encarregados neste ministério foi:

[2] dos filhos de Asafe: Zacur, José, Netanias e Asarela, filhos de Asafe, sob a direção deste, que exercia o seu ministério debaixo das ordens do rei.

[3] Quanto à família de Jedutum, os filhos: Gedalias, Zeri, Jesaías, Hasabias e Matitias, seis, sob a direção de Jedutum, seu pai, que profetizava com harpas, em ações de graças e louvores ao SENHOR.

[4] Quanto à família de Hemã, os filhos: Buquias, Matanias, Uziel, Sebuel, Jerimote, Hananias, Hanani, Eliata, Gidalti, Romanti-Ézer, Josbecasa, Maloti, Hotir e Maaziote.

[5] Todos estes foram filhos de Hemã, o vidente do rei e cujo poder Deus exaltou segundo as suas promessas, dando-lhe catorze filhos e três filhas.

Dawidem, królem, Sadokiem, Achimelechem i naczelnikami rodów kapłańskich i lewickich, i to naczelnicy rodów zupełnie tak samo jak młodsi ich bracia.

I Kronik 25

Muzycy i śpiewacy świątynni

[1] Następnie Dawid i dowódcy wojska wyodrębnili synów Asafa, Hemana i Jedutuna, ludzi natchnionych, do służby przez grę na lutniach, cytrach i cymbałach; liczba zaś wykonujących czynności tej ich służby obejmowała:

[2] Z synów Asafa: Zakkura, Józefa, Netaniasza i Asarelę, synów Asafa, pod kierownictwem Asafa, który w natchnieniu grywał według wskazówek samego króla,

[3] Z synów Jedutuna: Gedaliasza, Seriego, Izajasza, Chaszabiasza, Mattitiasza i Szimeję, tych sześciu, pod kierownictwem ojca ich Jedutuna, który w natchnieniu grał na lutni pieśni dziękczynne i pochwalne Panu.

[4] Z synów Hemana: Bukkiasza, Mattaniasza, Uzzjela, Szebuela, Jerimota, Chananiasza, Chananiego, Eliatę, Giddaltiego, Romamti-Ezera, Joszbekaszę, Mallotiego, Hotira i Machazjota.

[5] Wszyscy oni byli synami Hemana, jasnowidza królewskiego w sprawach Bożych, zgodnie z obietnicą Pana, że wywyższy jego moc; dał bowiem Bóg Hemanowi czternastu synów i trzy córki.

[6] Todos estes estavam sob a direção respectivamente de seus pais, para o canto da Casa do SENHOR, com címbalos, alaúdes e harpas, para o ministério da Casa de Deus, estando Asafe, Jedutum e Hemã debaixo das ordens do rei.

[7] O número deles, juntamente com seus irmãos instruídos no canto do SENHOR, todos eles mestres, era de duzentos e oitenta e oito.

[8] Deitaram sortes para designar os deveres, tanto do pequeno como do grande, tanto do mestre como do discípulo.

[9] A primeira sorte tocou à família de Asafe e saiu a José; a segunda, a Gedalias, que, com seus irmãos e seus filhos, eram doze ao todo.

[10] A terceira, a Zacur, seus filhos e seus irmãos, doze.

[11] A quarta, a Izri, seus filhos e seus irmãos, doze.

[12] A quinta, a Netanias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[13] A sexta, a Buquias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[14] A sétima, a Jesarela, seus filhos e seus irmãos, doze.

[15] A oitava, a Jesaías, seus filhos e seus irmãos, doze.

[16] A nona, a Matanias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[17] A décima, a Simei, seus filhos e seus irmãos, doze.

[6] Wszyscy oni śpiewali pod kierownictwem swoich ojców: Asafa, Jedutuna i Hemana w świątyni Pana przy wtórze cymbałów, lutni i cytr, pełniąc służbę w świątyni Bożej, według wskazówek samego króla.

[7] Liczba ich zaś wraz z ich braćmi wyćwiczonymi w śpiewie dla Pana - a wszystko to byli mistrze - wynosiła dwieście osiemdziesiąt osiem.

[8] I rzucali losy w sprawie swoich czynności służbowych, zupełnie tak samo młodszy jak i starszy, mistrz jak i uczeń.

[9] Pierwszy los padł na syna Asafa Józefa, na niego, jego braci i synów, razem dwunastu, drugi na Gedaliasza, na niego, jego braci i synów, razem dwunastu,

[10] Trzeci na Zakkura, na jego synów i braci, razem dwunastu,

[11] Czwarty na Jisriego, na jego synów i braci, razem dwunastu,

[12] Piąty na Netaniasza, na jego synów i braci, razem dwunastu,

[13] Szósty na Bukkiasza, na jego synów i braci, razem dwunastu,

[14] Siódmy na Jesarela, na jego synów i braci, razem dwunastu,

[15] Ósmy na Isajasza, na jego synów i braci, razem dwunastu,

[16] Dziewiąty na Mattaniasza, na jego synów i braci, razem dwunastu,

[17] Dziesiąty na Szimejego, na jego synów i braci, razem dwunastu,

[18] A undécima, a Azarel, seus filhos e seus irmãos, doze.
[19] A duodécima, a Hasabias, seus filhos e seus irmãos, doze.
[20] A décima terceira, a Subael, seus filhos e seus irmãos, doze.
[21] A décima quarta, a Matitias, seus filhos e seus irmãos, doze.
[22] A décima quinta, a Jerimote, seus filhos e seus irmãos, doze.
[23] A décima sexta, a Hananias, seus filhos e seus irmãos, doze.
[24] A décima sétima, a Josbecasa, seus filhos e seus irmãos, doze.
[25] A décima oitava, a Hanani, seus filhos e seus irmãos, doze.
[26] A décima nona, a Maloti, seus filhos e seus irmãos, doze.
[27] A vigésima, a Eliata, seus filhos e seus irmãos, doze.
[28] A vigésima primeira, a Hotir, seus filhos e seus irmãos, doze.
[29] A vigésima segunda, a Gidalti, seus filhos e seus irmãos, doze.
[30] A vigésima terceira, a Maaziote, seus filhos e seus irmãos, doze.
[31] A vigésima quarta, a Romanti-Ézer, seus filhos e seus irmãos, doze.

1 Crônicas 26

Os porteiros

[1] Quanto aos turnos dos porteiros, dos coreítas: Meselemias, filho de Coré, dos filhos de Asafe.

[18] Jedenasty na Azarela, na jego synów i braci, razem dwunastu,
[19] Dwunasty na Chaszabiasza, na jego synów i braci, razem dwunastu,
[20] Trzynasty na Szubaela, na jego synów i braci, razem dwunastu,
[21] Czternasty na Mattitiasza, na jego synów i braci, razem dwunastu,
[22] Piętnasty na Jerimota, na jego synów i braci, razem dwunastu,
[23] Szesnasty na Chananiasza, na jego synów i braci, razem dwunastu,
[24] Siedemnasty na Joszbekaszę, na jego synów i braci, razem dwunastu,
[25] Osiemnasty na Chananiego, na jego synów i braci, razem dwunastu,
[26] Dziewiętnasty na Mallotiego, na jego synów i braci, razem dwunastu,
[27] Dwudziesty na Eliatę, na jego synów i braci, razem dwunastu,
[28] Dwudziesty pierwszy na Hotira, na jego synów i braci, razem dwunastu,
[29] Dwudziesty drugi na Giddaltiego, na jego synów i braci, razem dwunastu,
[30] Dwudziesty trzeci na Machazjota, na jego synów i braci, razem dwunastu,
[31] Dwudziesty czwarty na Romamti-Ezera, na jego synów i braci, razem dwunastu.

I Kronik 26

Odźwierni i strażnicy skarbców i magazynów

[1] Co dotyczy grup odźwiernych, to: do Korachitów należał Meszelemiasz, syn Korego, z potomków Abiasafa;

[2] Os filhos de Meselemias: Zacarias, o primogênito, Jediael, o segundo, Zebadias, o terceiro, Jatniel, o quarto,

[3] Elão, o quinto, Joanã, o sexto, Elioenai, o sétimo.

[4] Os filhos de Obede-Edom: Semaías, o primogênito, Jeozabade, o segundo, Joá, o terceiro, Sacar, o quarto, Natanael, o quinto.

[5] Amiel, o sexto, Issacar, o sétimo, Peuletai, o oitavo; porque Deus o tinha abençoado.

[6] Também a seu filho Semaías nasceram filhos, que dominaram sobre a casa de seu pai; porque foram homens valentes.

[7] Os filhos de Semaías: Otni, Rafael, Obede e Elzabade, cujos irmãos Eliú e Semaquias eram homens valentes.

[8] Todos estes foram dos filhos de Obede-Edom; eles, seus filhos e seus irmãos, homens capazes e robustos para o serviço, ao todo, sessenta e dois.

[9] Os filhos e os irmãos de Meselemias, homens valentes, foram dezoito.

[10] De Hosa, dos filhos de Merari, foram filhos: Sinri, a quem o pai constituiu chefe, ainda que não era o primogênito.

[11] Hilquias, o segundo, Tebalias, o terceiro, Zacarias, o quarto; todos os filhos e irmãos de Hosa foram treze.

[12] A estes turnos dos porteiros, isto é, a seus chefes, foi entregue a guarda, para

[2] Meszelemiasz zaś miał synów: pierworodnego Zachariasza, drugiego Jediaela, trzeciego Zebadiasza, czwartego Jatniela,

[3] Piątego Elama, szóstego Jehochanana, siódmego Eliehoenaja.

[4] Obed Edomczyk miał synów: pierworodnego Szemajasza, drugiego Jehozabada, trzeciego Joacha, czwartego Sachara, piątego Netanaela,

[5] Szóstego Ammiela, siódmego Issachara, ósmego Peulletaja, gdyż Bóg go pobłogosławił.

[6] Również synowi jego Szemajaszowi urodzili się synowie, którzy przewodzili rodom, gdyż byli to ludzie nader dzielni.

[7] Synami tego Szemajasza byli: Otni, Rafael, Obed, Elzabad, i ich bracia Elihu i Semachiasz, ludzie dzielni.

[8] Wszyscy oni należeli do potomków Obeda Edomczyka, oni i ich synowie, i ich bracia, ludzie dzielni, dziarscy w służbie, razem sześćdziesięciu dwóch potomków Obeda Edomczyka.

[9] Także Meszelemiasz miał synów i braci, ludzi dzielnych, w liczbie osiemnastu.

[10] Również Chosa, z potomków Merariego, miał synów: Szimriego, stojącego na czele, chociaż nie był pierworodnym, lecz jego ojciec postawił go na czele;

[11] Drugim był Chilkiasz, trzecim Tebaliasz, czwartym Zachariasz; wszystkich ich, synów i braci Chosy, było trzynastu.

[12] Tym grupom odźwiernych, zarówno tym czołowym mężom, jak i zwykłym ich

servirem, como seus irmãos, na Casa do SENHOR.

[13] Para cada porta deitaram sortes para designar os deveres tanto dos pequenos como dos grandes, segundo as suas famílias.

[14] A guarda do lado do oriente caiu por sorte a Selemias; depois, lançaram sorte sobre seu filho Zacarias, conselheiro prudente, e lhe saiu a guarda do lado do norte;

[15] a Obede-Edom, a do lado do sul; e a seus filhos, a da casa de depósitos;

[16] a Supim e Hosa, a do ocidente, junto à porta de Salequete, na estrada que sobe; guarda correspondendo uns aos outros:

[17] ao oriente, estavam de guarda seis levitas; ao norte, quatro por dia; ao sul, quatro por dia, e, para a casa de depósitos, dois num lugar e dois noutro.

[18] No átrio ao ocidente, quatro junto ao caminho, dois junto ao átrio.

[19] São estes os turnos dos porteiros dos filhos dos coreítas e dos filhos de Merari.

Os guardas dos tesouros

[20] Dos levitas, seus irmãos, que tinham o encargo dos tesouros da Casa de Deus e dos tesouros das coisas consagradas:

[21] os filhos de Ladã, descendentes dos gersonitas pertencentes a Ladã e chefes das famílias deste, da família de Gérson: Jeieli;

braciom, przypadały czynności w zakresie służby w świątyni Pana;

[13] Rzucano mianowicie losy dla każdej bramy osobno według rodzin, jednakowo dla małych jak i dla dużych.

[14] I tak na bramę wschodnią los przypadł Szelemiaszowi. A gdy dla jego syna Zachariasza, mądrego doradcy, rzucono losy, przypadła mu brama północna.

[15] Obedowi Edomczykowi przypadła południowa, a jego synom składnice.

[16] Szuppimowi i Hosie zachodnia obok bramy Szalleket, gdzie droga wiedzie w górę, jedna warta obok drugiej.

[17] Od wschodu co dzień sześciu Lewitów, od północy co dzień czterech, od południa co dzień czterech i przy składnicach po dwóch.

[18] Przy zachodniej przybudówce: czterech przy drodze, dwóch przy samej przybudówce.

[19] To są grupy odźwiernych z Korachitów i z Merarytów.

[20] Ich lewickimi pobratymcami, postawionymi nad skarbcem świątyni Bożej i nad skarbcem poświęconych darów, byli:

[21] Synowie Laadana, Gerszonity, a naczelnikami rodu Laadana Gerszonity byli Jechielici.

[22] os filhos de Jeieli: Zetã e Joel, seu irmão; estavam estes a cargo dos tesouros da Casa do SENHOR.

[23] Dos anramitas, dos isaritas, dos hebronitas, dos uzielitas,

[24] Sebuel, filho de Gérson, filho de Moisés, era oficial encarregado dos tesouros.

[25] Seus irmãos: de Eliézer, foi filho Reabias, de quem foi filho Jesaías, de quem foi filho Jorão, de quem foi filho Zicri, de quem foi filho Selomite.

[26] Este Selomite e seus irmãos tinham a seu cargo todos os tesouros das coisas consagradas que o rei Davi e os chefes das famílias, capitães de milhares e de centenas e capitães do exército tinham dedicado;

[27] dos despojos das guerras as dedicaram para a conservação da Casa do SENHOR,

[28] como também tudo quanto havia dedicado Samuel, o vidente, e Saul, filho de Quis, e Abner, filho de Ner, e Joabe, filho de Zeruia; tudo quanto qualquer pessoa havia dedicado estava sob os cuidados de Selomite e seus irmãos.

Os oficiais e os juízes

[29] Dos isaritas, Quenanias e seus filhos foram postos sobre Israel, para oficiais e juízes dos negócios externos;

[30] dos hebronitas, foram Hasabias e seus irmãos, homens valentes, mil e setecentos, que superintendiam Israel, além do Jordão para o ocidente, em todo serviço do SENHOR e interesses do rei;

[22] Jechielici Zetam i Joel, jego brat, byli postawieni nad skarbcem świątyni Pana.

[23] Do Amramitów, Jisharytów, Hebronitów i Uzzjelitów należeli:

[24] Szebuel, syn Gerszoma, syna Mojżesza, przełożony nad skarbcem;

[25] Co dotyczy jego braci od strony Eliezera, to byli to: syn jego Rechabiasz, syn tegoż Izajasz, dalej jego syn Joram, potem jego syn Zikri oraz syn tegoż Szelomit.

[26] Ten to Szelomit był wraz ze swoimi braćmi postawiony nad całym skarbcem darów poświęconych, które ofiarował król Dawid, naczelnicy rodów, dowódcy nad tysiącami, setnicy i dowódcy oddziałów.

[27] Ze zdobyczy wojennych i z łupów ofiarowali na utrzymanie świątyni Pana.

[28] Również wszystko, co ofiarowali Samuel, jasnowidz, i Saul, syn Kisza, i Abner, syn Nera, i Joab, syn Serui, wszystko, co zostało ofiarowane, było pod opieką Szelomita i jego braci.

[29] Co dotyczy Jisharytów, to Kenaniasz i jego synowie byli przeznaczeni do działania na zewnątrz w Izraelu jako urzędnicy i sędziowie.

[30] Co dotyczy Hebronitów, to Chaszabiasz i jego bracia, w liczbie tysiąca siedmiuset dzielnych ludzi, mieli nadzór nad Izraelem na zachód od Jordanu we wszystkich

sprawach dotyczących Pana i w służbie dla króla.

[31] dos hebronitas, Jerias era o chefe. Quanto aos hebronitas, suas genealogias e famílias, se fizeram investigações no quadragésimo ano do reinado de Davi e se acharam entre eles homens valentes em Jazer de Gileade.

[31] Do Hebronitów należał też Jeriasz, naczelny wśród Hebronitów w obrębie swego ojcowskiego rodu - w czterdziestym roku panowania Dawida szukano wśród nich i znaleziono dzielnych rycerzy w Jaezer Gileadzkim,

[32] Seus irmãos, homens valentes, dois mil e setecentos, chefes das famílias; e o rei Davi os constituiu sobre os rubenitas, os gaditas e a meia tribo dos manassitas, para todos os negócios de Deus e para todos os negócios do rei.

[32] Jego pobratymców, dwa tysiące siedmiuset ludzi dzielnych, naczelników rodów, których Dawid król ustanowił zwierzchnikami nad Rubenitami, Gadytami i połową plemienia Manassesa we wszystkich sprawach Bożych i sprawach króla.

1 Crônicas 27

Os turnos de serviço para cada mês

[1] São estes os filhos de Israel segundo o seu número, os chefes das famílias e os capitães de milhares e de centenas com os seus oficiais, que serviam ao rei em todos os negócios dos turnos que entravam e saíam de mês em mês durante o ano, cada turno de vinte e quatro mil.

[2] Sobre o primeiro turno do primeiro mês estava Jasobeão, filho de Zabdiel; em seu turno havia vinte e quatro mil.

[3] Era este dos filhos de Perez, chefe de todos os capitães dos exércitos para o primeiro mês.

[4] Sobre o turno do segundo mês estava Dodai, o aoíta, a cujo lado estava Miclote;

I Kronik 27

Dowódcy wojskowi i wysocy urzędnicy

[1] To są synowie izraelscy, według swej liczby: naczelnicy rodów, dowódcy tysięcy i setek, urzędnicy służący królowi we wszystkich sprawach oddziałów przychodzących i odchodzących, miesiąc w miesiąc, przez wszystkie miesiące roku, przy czym każdy oddział liczył dwadzieścia cztery tysiące.

[2] Nad oddziałem pierwszym, na pierwszy miesiąc, postawiony był Jaszobeam, syn Zabdiela; w jego oddziale było dwadzieścia cztery tysiące.

[3] Wywodził się on od Peresa, a był naczelnikiem wszystkich dowódców zastępów w pierwszym miesiącu.

[4] W drugim miesiącu nad oddziałem był postawiony Dodaj Achochita; w jego

também em seu turno havia vinte e quatro mil.

5 O terceiro capitão do exército e o designado para o terceiro mês era Benaia, chefe, filho do sacerdote Joiada; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

6 Era este Benaia homem poderoso entre os trinta e cabeça deles; o seu turno estava ao encargo do seu filho Amizabade.

7 O quarto, para o quarto mês, Asael, irmão de Joabe, e depois dele Zebadias, seu filho; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

8 O quinto capitão, para o quinto mês, Samute, o izraíta; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

9 O sexto, para o sexto mês, Ira, filho de Iques, o tecoíta; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

10 O sétimo, para o sétimo mês, Heles, o pelonita, dos filhos de Efraim; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

11 O oitavo, para o oitavo mês, Sibecai, o husatita, dos zeraítas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

12 O nono, para o nono mês, Abiezer, o anatotita, dos benjamitas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

13 O décimo, para o décimo mês, Maarai, o netofatita, dos zeraítas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

14 O undécimo, para o undécimo mês, Benaia, o piratonita, dos filhos de Efraim;

oddziale był książę Miklot, a jego oddział liczył dwadzieścia cztery tysiące.

5 W trzecim miesiącu dowódcą trzeciego oddziału był Benajasz, syn Jehojady, kapłana naczelnego, a jego oddział liczył dwadzieścia cztery tysiące.

6 Ten to Benajasz był znakomitym rycerzem z owej trzydziestki i on dowodził tą trzydziestką, jego oddziałem zaś jego syn, Ammizabad.

7 Czwartym, na czwarty miesiąc, był Asael, brat Joaba, a po nim jego syn Zebadiasz, a jego oddział liczył dwadzieścia cztery tysiące.

8 Piątym, na piąty miesiąc był, książę Szamhut, Jizrachita, a jego oddział liczył dwadzieścia cztery tysiące.

9 Szóstym, na szósty miesiąc, był Ira, syn Ikkesza z Tekoa, a jego oddział liczył dwadzieścia cztery tysiące.

10 Siódmym, na siódmy miesiąc, był Cheles Pelonita z Efraimitów, a jego oddział liczył dwadzieścia cztery tysiące.

11 Ósmym, na ósmy miesiąc, był Sibbekaj z Chuszy, Zarechita, a jego oddział liczył dwadzieścia cztery tysiące.

12 Dziewiątym, na dziewiąty miesiąc, był Abiezer z Anatot, Beniaminita, a jego oddział liczył dwadzieścia cztery tysiące.

13 Dziesiątym, na dziesiąty miesiąc, był Maheraj z Netofy, Zarechita, a jego oddział liczył dwadzieścia cztery tysiące.

14 Jedenastym, na jedenasty miesiąc, był Benajasz z Piratonu, z Efraimitów, a jego oddział liczył dwadzieścia cztery tysiące.

também em seu turno havia vinte e quatro mil.

15 O duodécimo, para o duodécimo mês, Heldai, o netofatita, de Otniel; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

Os chefes das tribos

16 Sobre as tribos de Israel eram estes: sobre os rubenitas era chefe Eliézer, filho de Zicri; sobre os simeonitas, Sefatias, filho de Maaca;

17 sobre os levitas, Hasabias, filho de Quemuel; sobre os aronitas, Zadoque;

18 sobre Judá, Eliú, dos irmãos de Davi; sobre Issacar, Onri, filho de Micael;

19 sobre Zebulom, Ismaías, filho de Obadias; sobre Naftali, Jerimote, filho de Azriel;

20 sobre os filhos de Efraim, Oseias, filho de Azazias; sobre a meia tribo de Manassés, Joel, filho de Pedaías;

21 sobre a outra meia tribo de Manassés em Gileade, Ido, filho de Zacarias; sobre Benjamim, Jaasiel, filho de Abner;

22 sobre Dã, Azarel, filho de Jeroão; estes eram os chefes das tribos de Israel.

23 Davi não contou os que eram de vinte anos para baixo, porque o SENHOR tinha dito que multiplicaria a Israel como as estrelas do céu.

24 Joabe, filho de Zeruia, tinha começado a contar o povo, porém não acabou, porquanto viera por isso grande ira sobre Israel; pelo que o número não se registrou na história do rei Davi.

Os administradores das possessões de Davi

15 Dwunastym, na dwunasty miesiąc, był Cheldaj z Netofy, pochodzący od Otniela, a jego oddział liczył dwadzieścia cztery tysiące.

16 Nad plemionami izraelskimi zaś postawieni byli: nad Rubenitami książę Eliezer, syn Zikriego; nad Symeonitami Szefatiasz, syn Maachy;

17 Nad Lewitami Chaszabiasz, syn Kemuela, nad Aaronitami Sadok,

18 Nad Judą Elihu, jeden z braci Dawida, nad Issacharytami Omri, syn Michaela,

19 Nad Zebulonitami Jiszmajasz, syn Obadiasza, nad Naftalitami Jerimot, syn Azriela,

20 Nad Efraimitami Ozeasz, syn Azazjasza, nad jedną połową plemienia Manassesa Joel, syn Pedajasza,

21 Nad drugą połową Manassesytów w Gileadzie Jiddo, syn Zachariasza, nad Beniaminitami Jaasjel, syn Abnera,

22 Nad Danitami Azarel, syn Jerochama. To byli przywódcy plemion izraelskich.

23 Lecz Dawid nie liczył tych, którzy mieli lat dwadzieścia i mniej, gdyż Pan obiecał rozmnożyć Izraela jak gwiazdy na niebie.

24 Joab, syn Serui, zaczął liczyć, lecz nie dokończył, gdyż za to spadła klęska na Izraela, i liczba ta nie weszła do Księgi Dziejów Króla Dawida.

25 Azmavete, filho de Adiel, estava sobre os tesouros do rei; sobre o que este possuía nos campos, nas cidades, nas aldeias e nos castelos, Jônatas, filho de Uzias.

26 Sobre os lavradores do campo, que cultivavam a terra, Ezri, filho de Quelube.

27 Sobre as vinhas, Simei, o ramatita; porém sobre o que das vides entrava para as adegas, Zabdi, o sifmita.

28 Sobre os olivais e sicômoros que havia nas campinas, Baal-Hanã, o gederita; porém Joás, sobre os depósitos do azeite.

29 Sobre os gados que pasciam em Sarom, Sitrai, o saronita; porém sobre os gados dos vales, Safate, filho de Adlai.

30 Sobre os camelos, Obil, o ismaelita; sobre as jumentas, Jedias, o meronotita.

31 Sobre o gado miúdo, Jaziz, o hagareno; todos estes eram administradores da fazenda do rei Davi.

Os conselheiros do rei

32 Jônatas, tio de Davi, era do conselho, homem sábio e escriba; Jeiel, filho de Hacmoni, atendia os filhos do rei.

33 Aitofel era do conselho do rei; Husai, o arquita, amigo do rei.

34 A Aitofel sucederam Joiada, filho de Benaia, e Abiatar; Joabe era comandante do exército do rei.

1 Crônicas 28

Davi apresenta a Salomão como seu sucessor

25 Nad skarbcem królewskim postawiony został Azmawet, syn Adiela, nad skarbcami zaś po kraju: w miastach, wsiach, warowniach - Jehonatan, syn Uzzjasza.

26 Nad robotnikami rolnymi do uprawy ziemi Ezri, syn Keluba,

27 Nad winnicami Szimei z Ramy, nad zapasami wina w winnicach Zabdi z Szefam.

28 Nad oliwkami i sykomorami w Szefeli Baal-Chanan z Geder, nad zapasami oliwy Joasz.

29 Nad bydłem pasącym się w Szaronie Szitrai z Szarony, nad bydłem w dolinach Szafat, syn Adlaja.

30 Nad wielbłądami Obil Ismaelita, nad oślicami Jechdejasz z Meronot.

31 Nad owcami Jaziz Hagryta; to wszystko byli zarządcy w majątkach królewskich Dawida.

32 Jehonatan, stryj Dawida, człowiek rozumny i uczony, był jego doradcą; Jechiel, syn Chachmoniego, opiekował się synami królewskimi.

33 Także Achitofel był doradcą króla, Chuszaj Arkijczyk zaś był przyjacielem króla.

34 Następcą Achitofela był Jehojada, syn Benajasza, i Ebiatar. Dowódcą zastępu królewskiego był Joab.

I Kronik 28

Dawid zleca budowę świątyni Salomonowi

[1] Então, Davi convocou para Jerusalém todos os príncipes de Israel, os príncipes das tribos, os capitães dos turnos que serviam o rei, os capitães de mil e os de cem, os administradores de toda a fazenda e possessões do rei e de seus filhos, como também os oficiais, os poderosos e todo homem valente.

[2] Pôs-se o rei Davi em pé e disse: Ouvi-me, irmãos meus e povo meu: Era meu propósito de coração edificar uma casa de repouso para a arca da Aliança do SENHOR e para o estrado dos pés do nosso Deus, e eu tinha feito o preparo para a edificar.

[3] Porém Deus me disse: Não edificarás casa ao meu nome, porque és homem de guerra e derramaste muito sangue.

[4] O SENHOR, Deus de Israel, me escolheu de toda a casa de meu pai, para que eternamente fosse eu rei sobre Israel; porque a Judá escolheu por príncipe e a casa de meu pai, na casa de Judá; e entre os filhos de meu pai se agradou de mim, para me fazer rei sobre todo o Israel.

[5] E, de todos os meus filhos, porque muitos filhos me deu o SENHOR, escolheu ele a Salomão para se assentar no trono do reino do SENHOR, sobre Israel.

[6] E me disse: Teu filho Salomão é quem edificará a minha casa e os meus átrios, porque o escolhi para filho e eu lhe serei por pai.

[1] I zgromadził Dawid w Jeruzalemie wszystkich książąt izraelskich, książąt plemion, książąt oddziałów służących królowi i dowódców nad tysiącami, i setników, zarządców mienia i stad należących do króla, i jego synów, i dworzan, i rycerstwo, i wojowników,

[2] Potem podniósł się król Dawid i stając rzekł: Słuchajcie mnie, bracia moi i ludu mój! Z całego serca chciałem zbudować dom odpocznienia dla Skrzyni Przymierza Pańskiego jako podnóżek stóp Boga naszego i przygotowałem budowę.

[3] Lecz Bóg rzekł do mnie: Nie ty będziesz budował świątynię dla imienia mego, gdyż byłeś wojownikiem i przelałeś krew.

[4] A jednak Pan, Bóg Izraela, mnie wybrał z całej rodziny mojego ojca, abym był królem nad Izraelem po wszystkie czasy, gdyż Judę obrał za księcia, a w rodzinie Judy dom mojego ojca, a wśród synów mojego ojca mnie sobie upodobał, aby mnie uczynić królem nad całym Izraelem.

[5] Zaś spośród wszystkich moich synów, gdyż wielu synów dał mi Pan, wybrał Salomona, mego syna, aby zasiadł na tronie królewskim Pana nad Izraelem.

[6] I rzekł do mnie: Salomon, twój syn, zbuduje mi świątynię, gdyż go sobie wybrałem za syna i Ja będę mu ojcem.

[7] Estabelecerei o seu reino para sempre, se perseverar ele em cumprir os meus mandamentos e os meus juízos, como até ao dia de hoje.

[8] Agora, pois, perante todo o Israel, a congregação do SENHOR, e perante o nosso Deus, que me ouve, eu vos digo: guardai todos os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, e empenhai-vos por eles, para que possuais esta boa terra e a deixeis como herança a vossos filhos, para sempre.

[9] Tu, meu filho Salomão, conhece o Deus de teu pai e serve-o de coração íntegro e alma voluntária; porque o SENHOR esquadrinha todos os corações e penetra todos os desígnios do pensamento. Se o buscares, ele deixará achar-se por ti; se o deixares, ele te rejeitará para sempre.

[10] Agora, pois, atende a tudo, porque o SENHOR te escolheu para edificares casa para o santuário; sê forte e faze a obra.

Davi dá a Salomão a planta do templo

[11] Deu Davi a Salomão, seu filho, a planta do pórtico com as suas casas, as suas tesourarias, os seus cenáculos e as suas câmaras interiores, como também da casa do propiciatório.

[12] Também a planta de tudo quanto tinha em mente, com referência aos átrios da Casa do SENHOR, e a todas as câmaras em redor, para os tesouros da Casa de Deus e para os tesouros das coisas consagradas;

[13] e para os turnos dos sacerdotes e dos levitas, e para toda obra do ministério da

[7] I utwierdzę jego królestwo na wieki, o ile wytrwa w spełnianiu moich przykazań i wyroków, jak to jest dzisiaj.

[8] Przeto teraz, na oczach całego Izraela, zgromadzenia Pańskiego, gdy słyszy Bóg nasz, napominam was: Przestrzegajcie i wypełniajcie wszystkie przykazania Pana, Boga waszego, abyście posiedli tę urodzajną ziemię i mogli przekazać ją jako dziedzictwo waszym synom po was po wszystkie czasy.

[9] A ty, Salomonie, synu mój, znaj Boga, ojca twojego, i służ mu z całego swego serca i z duszy ochotnej, gdyż Pan bada wszystkie serca i przenika wszystkie zamysły. Jeżeli go szukać będziesz, da ci się znaleźć, lecz jeżeli go opuścisz, odrzuci cię na wieki.

[10] Miej się więc na baczności, gdyż Pan ciebie wybrał, abyś zbudował mu dom na święty przybytek. Zabierz się dzielnie do dzieła!

[11] Następnie Dawid dał Salomonowi, swemu synowi, plan przedsionka i świątyni, i jej zabudowań, jej skarbców i jej komnat górnych, i jej komór wewnętrznych, i gmachów przebłagalni,

[12] Dalej plan wszystkiego, co sobie umyślił, dziedzińców świątyni Pana i wszystkich komnat wokoło, skarbców świątyni Bożej i skarbców ofiarowanych darów;

[13] Dalej grup kapłańskich i lewickich, i wszelkich czynności związanych ze służbą

Casa do SENHOR, e para todos os utensílios para o serviço da Casa do SENHOR,

w świątyni Pana, i wszystkich przyborów do służby w świątyni Pana;

[14] especificando o peso do ouro para todos os utensílios de ouro de cada serviço; também o peso da prata para todos os utensílios de prata de cada serviço;

[14] I ustalenia co do wagi złota na wszelkie naczynia kultowe i co do wagi srebra na wszelkie naczynia kultowe;

[15] o peso para os candeeiros de ouro e suas lâmpadas de ouro, para cada candeeiro e suas lâmpadas, segundo o uso de cada um;

[15] Co do wagi złotego świecznika i złotych jego lamp, dokładnie na każdy świecznik i każdą lampę; co do wagi srebra na każdy świecznik i lampę, stosownie do ich kultowego przeznaczenia;

[16] também o peso do ouro para as mesas da proposição, para cada uma de per si; como também a prata para as mesas de prata;

[16] Co do wagi złota na stoły chlebów pokładnych, osobno na każdy stół, i srebra na srebrne części stołów,

[17] ouro puro para os garfos, para as bacias e para os copos; para as taças de ouro o devido peso a cada uma, como também para as taças de prata, a cada uma o seu peso;

[17] Dalej, co do czystego złota na widelce, miednice i kubki, i złote puchary, dokładnie na każdy puchar, i co do srebra dokładnie na każdy puchar;

[18] o peso do ouro refinado para o altar do incenso, como também, segundo a planta, o ouro para o carro dos querubins, que haviam de estender as asas e cobrir a arca da Aliança do SENHOR.

[18] I co do złota szczególnie oczyszczonego na ołtarz do kadzenia, dalej plan wozu ze złotymi cherubami, rozciągającymi swe skrzydła i zakrywającymi nimi Skrzynię Przymierza Pańskiego.

[19] Tudo isto, disse Davi, me foi dado por escrito por mandado do SENHOR, a saber, todas as obras desta planta.

[19] O tym wszystkim pouczył Dawid Salomona zgodnie z pismem z ręki Pana pochodzącym i dotyczącym całego wykonania tego planu.

[20] Disse Davi a Salomão, seu filho: Sê forte e corajoso e faze a obra; não temas, nem te desanimes, porque o SENHOR Deus, meu Deus, há de ser contigo; não te deixará, nem te desamparará, até que

[20] Potem rzekł Dawid do Salomona, swego syna: Zabierz się dzielnie i ochotnie do dzieła, nie bój się i nie lękaj się, gdyż Pan, Bóg mój, będzie z tobą. On cię nie zawiedzie ani cię nie opuści, dopóki nie

acabes todas as obras para o serviço da Casa do SENHOR.

[21] Eis aí os turnos dos sacerdotes e dos levitas para todo serviço da Casa de Deus; também se acham contigo, para toda obra, voluntários com sabedoria de toda espécie para cada serviço; como também os príncipes e todo o povo estarão inteiramente às tuas ordens.

1 Crônicas 29

As ofertas de Davi e dos príncipes

[1] Disse mais o rei Davi a toda a congregação: Salomão, meu filho, o único a quem Deus escolheu, é ainda moço e inexperiente, e esta obra é grande; porque o palácio não é para homens, mas para o SENHOR Deus.

[2] Eu, pois, com todas as minhas forças já preparei para a casa de meu Deus ouro para as obras de ouro, prata para as de prata, bronze para as de bronze, ferro para as de ferro e madeira para as de madeira; pedras de ônix, pedras de engaste, pedras de várias cores, de mosaicos e toda sorte de pedras preciosas, e mármore, e tudo em abundância.

[3] E ainda, porque amo a casa de meu Deus, o ouro e a prata particulares que tenho dou para a casa de meu Deus, afora tudo quanto preparei para o santuário:

[4] três mil talentos de ouro, do ouro de Ofir, e sete mil talentos de prata purificada, para cobrir as paredes das casas;

będzie wykonana cała praca wokoło służby w świątyni Pana.

[21] A oto są grupy kapłańskie i lewickie do wszelkiej służby w świątyni Bożej; będą cię też wspierać przy wszelkiej pracy wszyscy ochotni swoją mądrością w zakresie służby w świątyni Bożej, także książęta i cały lud staną na każdy twój rozkaz.

I Kronik 29

Osobisty dar Dawida na rzecz budowy świątyni

[1] Następnie rzekł Dawid, król, do całego zgromadzenia: Salomon, mój syn, jedyny, którego wybrał Bóg, jest jeszcze młody i niedoświadczony, dzieło zaś jest duże, gdyż nie dla człowieka jest dom ten przeznaczony, ale dla Pana, Boga.

[2] Według wszelkich moich możliwości przygotowałem dla świątyni Boga mojego złoto na to, co ma być ze złota, srebro na to, co ze srebra, spiż na to, co ze spiżu, żelazo na to, co z żelaza, drzewo na to, co z drzewa, kamienie karneolowe do oprawy i na zaprawę murarską, i do mozaiki, i wszelkiego rodzaju drogie kamienie, i marmur w obfitości.

[3] Ponadto, ponieważ upodobanie mam w domu Boga mojego, oddaję na rzecz świątyni Boga mojego to złoto i srebro, które jest moją osobistą własnością, oprócz tego wszystko, co przygotowałem dla przybytku świętego,

[4] Mianowicie trzy tysiące talentów złota, złota z Ofiru, siedem tysięcy talentów

srebra szczególnie oczyszczonego, aby wyłożyć nim ściany gmachów;

[5] ouro para os objetos de ouro e prata para os de prata, e para toda obra de mão dos artífices. Quem, pois, está disposto, hoje, a trazer ofertas liberalmente ao SENHOR?

[5] Aby złote było, co ma być złote, srebrne, co ma być srebrne, to wszystko, co ręcznie wyrabiają mistrze. A kto gotów dzisiaj okazać szczodrą dłoń dla Pana?

Dary dostojników dworskich Dawida

[6] Então, os chefes das famílias, os príncipes das tribos de Israel, os capitães de mil e os de cem e até os intendentes sobre as empresas do rei voluntariamente contribuíram

[6] I złożyli ochotnie swój dar książęta rodów i książęta plemion izraelskich, i dowódcy nad tysiącami, i setnicy, i zarządcy mienia królewskiego,

[7] e deram para o serviço da Casa de Deus cinco mil talentos de ouro, dez mil daricos, dez mil talentos de prata, dezoito mil talentos de bronze e cem mil talentos de ferro.

[7] Złożyli na potrzeby świątyni Bożej pięć tysięcy talentów złota, dziesięć tysięcy złotych darejków, dziesięć tysięcy talentów srebra, osiemnaście tysięcy talentów spiżu, sto tysięcy talentów żelaza.

[8] Os que possuíam pedras preciosas as trouxeram para o tesouro da Casa do SENHOR, a cargo de Jeiel, o gersonita.

[8] A kto miał drogie kamienie, składał je w skarbcu świątyni Pana do rąk Jechiela, Gerszonity.

[9] O povo se alegrou com tudo o que se fez voluntariamente; porque de coração íntegro deram eles liberalmente ao SENHOR; também o rei Davi se alegrou com grande júbilo.

[9] A lud radował się z tego, że tak ochotnie składali oni swe dary, gdyż z całego serca składali te dary Panu; również i Dawid, król, wielce się radował.

Oração de Davi

Dawid błogosławi Pana

[10] Pelo que Davi louvou ao SENHOR perante a congregação toda e disse: Bendito és tu, SENHOR, Deus de Israel, nosso pai, de eternidade em eternidade.

[10] Potem błogosławił Dawid Pana przed całym zgromadzeniem, mówiąc: Błogosławionyś Ty, Panie, Boże Izraela, ojca naszego, od wieków aż na wieki.

[11] Teu, SENHOR, é o poder, a grandeza, a honra, a vitória e a majestade; porque teu é tudo quanto há nos céus e na terra; teu, SENHOR, é o reino, e tu te exaltaste por chefe sobre todos.

[11] Twoją, Panie, jest wielkość i moc, i majestat, i sława, i chwała, gdyż wszystko, co jest na niebie i na ziemi, do ciebie należy, twoim Panie, jest królestwo i Ty

jesteś wyniesiony jako głowa nad wszystko.

[12] Riquezas e glória vêm de ti, tu dominas sobre tudo, na tua mão há força e poder; contigo está o engrandecer e a tudo dar força.

[12] Od ciebie pochodzi bogactwo i chwała, Ty władasz nad wszystkim, w twojej ręce jest siła i moc, w twojej ręce jest to, aby uczynić kogoś wielkim i mocnym.

[13] Agora, pois, ó nosso Deus, graças te damos e louvamos o teu glorioso nome.

[13] Więc teraz, Boże nasz, składamy ci dzięki i wielbimy chwalebne imię twoje.

[14] Porque quem sou eu, e quem é o meu povo para que pudéssemos dar voluntariamente estas coisas? Porque tudo vem de ti, e das tuas mãos to damos.

[14] Lecz czymże ja jestem i czymże jest mój lud, że możemy ochotnie składać tobie dary? Wszak od ciebie pochodzi to wszystko i daliśmy tylko to, co z twojej ręki mamy.

[15] Porque somos estranhos diante de ti e peregrinos como todos os nossos pais; como a sombra são os nossos dias sobre a terra, e não temos permanência.

[15] Gdyż pielgrzymami jesteśmy przed tobą i przychodniami, jak wszyscy ojcowie nasi; jak cień są dni nasze na ziemi, beznadziejne.

[16] SENHOR, nosso Deus, toda esta abundância que preparamos para te edificar uma casa ao teu santo nome vem da tua mão e é toda tua.

[16] Panie, Boże nasz, całe to bogactwo, które przygotowaliśmy, aby zbudować przybytek dla świętego imienia twego, z twojej ręki pochodzi i twoim jest to wszystko.

[17] Bem sei, meu Deus, que tu provas os corações e que da sinceridade te agradas; eu também, na sinceridade de meu coração, dei voluntariamente todas estas coisas; acabo de ver com alegria que o teu povo, que se acha aqui, te faz ofertas voluntariamente.

[17] Wiem też, o Boże mój, że Ty badasz serce i masz upodobanie w prawości; toteż szczerym sercem złożyłem w darze to wszystko, teraz zaś widzę, że twój lud, który tutaj się znajduje, z radością i ochotnie tobie składa dary.

[18] SENHOR, Deus de nossos pais Abraão, Isaque e Israel, conserva para sempre no coração do teu povo estas disposições e pensamentos, inclina-lhe o coração para contigo;

[18] Panie, Boże ojców naszych Abrahama, Izaaka i Izraela, zachowaj to po wszystkie czasy jako wyraz myśli i uczuć ludu twego i umocnij serce ich w przywiązaniu do ciebie.

[19] e a Salomão, meu filho, dá coração íntegro para guardar os teus mandamentos, os teus testemunhos e os teus estatutos, fazendo tudo para edificar este palácio para o qual providenciei.

[20] Então, disse Davi a toda a congregação: Agora, louvai o SENHOR, vosso Deus. Então, toda a congregação louvou ao SENHOR, Deus de seus pais; todos inclinaram a cabeça, adoraram o SENHOR e se prostraram perante o rei.

[21] Ao outro dia, trouxeram sacrifícios ao SENHOR e lhe ofereceram holocaustos de mil bezerros, mil carneiros, mil cordeiros, com as suas libações; sacrifícios em abundância por todo o Israel.

[22] Comeram e beberam, naquele dia, perante o SENHOR, com grande regozijo.

Salomão proclamado rei

Pela segunda vez, fizeram rei a Salomão, filho de Davi, e o ungiram ao SENHOR por príncipe e a Zadoque, por sacerdote.

[23] Salomão assentou-se no trono do SENHOR, rei, em lugar de Davi, seu pai, e prosperou; e todo o Israel lhe obedecia.

[24] Todos os príncipes, os grandes e até todos os filhos do rei Davi prestaram homenagens ao rei Salomão.

[25] O SENHOR engrandeceu sobremaneira a Salomão perante todo o Israel; deu-lhe majestade real, qual antes dele não teve nenhum rei em Israel.

[19] Synowi mojemu, Salomonowi, daj serce niezłomne do przestrzegania twoich przykazań, twoich rad i twoich ustaw, i do wykonania wszystkiego, co niezbędne, aby zbudował dom, dla którego ja to przygotowałem.

Salomon następcą króla Dawida

[20] Potem rzekł Dawid do całego zgromadzenia: Błogosławcie Pana, Boga waszego! I błogosławiło całe zgromadzenie Pana, Boga ich ojców, i pochylili się, i oddali pokłon Panu i królowi,

[21] I złożyli Panu ofiary krwawe. Nazajutrz zaś złożyli Panu na ofiary całopalne: tysiąc cielców, tysiąc baranów i tysiąc jagniąt wraz z ich ofiarami z płynów, wraz z mnóstwem ofiar krwawych za całego Izraela.

[22] Jedli też i pili przed Panem w tym dniu w wielce radosnym nastroju, po czym po raz drugi obwołali Salomona, syna Dawida, królem i namaścili go dla Pana na księcia, Sadoka zaś na kapłana.

[23] Potem zasiadł Salomon na tronie Pana jako król zamiast Dawida, swego ojca, i dobrze mu się powodziło, cały Izrael zaś był mu posłuszny.

[24] Wszyscy też książęta i rycerstwo, jak również wszyscy synowie króla Dawida poddali się Salomonowi jako królowi.

[25] Pan zaś nader wywyższył Salomona w oczach całego Izraela i obdarzył go dostojeństwem władzy królewskiej takim,

jakiego nie miał przed nim żaden król izraelski.

A morte de Davi

[26] Ora, Davi, filho de Jessé, reinou sobre todo o Israel.

[27] O tempo que reinou sobre Israel foi de quarenta anos: em Hebrom, sete; em Jerusalém, trinta e três.

[28] Morreu em ditosa velhice, cheio de dias, riquezas e glória; e Salomão, seu filho, reinou em seu lugar.

[29] Os atos, pois, do rei Davi, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos nas crônicas, registrados por Samuel, o vidente, nas crônicas do profeta Natã e nas crônicas de Gade, o vidente,

[30] juntamente com o que se passou no seu reinado e a respeito do seu poder e todos os acontecimentos que se deram com ele, com Israel e com todos os reinos daquelas terras.

[26] Dawid, syn Isajego, panował nad całym Izraelem.

[27] Okres jego panowania nad Izraelem wynosił czterdzieści lat; w Hebronie panował siedem lat, w Jeruzalemie zaś trzydzieści trzy.

[28] I umarł w podeszłym wieku, syty życia, bogactwa i chwały, a władzę królewską po nim objął jego syn, Salomon.

[29] A dzieje króla Dawida, te poprzednie i późniejsze, były już opisane w Dziejach Jasnowidza Samuela, w Dziejach Proroka Natana i w Dziejach Jasnowidza Gada,

[30] Wraz z całym jego królowaniem, jego potęgą i wydarzeniami, jakie miały miejsce zarówno u niego samego, jak w Izraelu, jak we wszystkich królestwach świata.

O segundo livro das Crônicas	II Kronik

2 Crônicas 1

Salomão oferece sacrifícios em Gibeão

1 Reis 3.3-4

[1] Salomão, filho de Davi, fortaleceu-se no seu reino, e o SENHOR, seu Deus, era com ele e o engrandeceu sobremaneira.

[2] Falou Salomão a todo o Israel, aos capitães de mil e aos de cem, aos juízes e a todos os príncipes em todo o Israel, cabeças de famílias;

[3] e foi com toda a congregação ao alto que estava em Gibeão, porque ali estava a tenda da congregação de Deus, que Moisés, servo do SENHOR, tinha feito no deserto.

[4] Mas Davi fizera subir a arca de Deus de Quiriate-Jearim ao lugar que lhe havia preparado, porque lhe armara uma tenda em Jerusalém.

[5] Também o altar de bronze que fizera Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, estava ali diante do tabernáculo do SENHOR; e Salomão e a congregação consultaram o SENHOR.

Salomão pede a Deus sabedoria

1 Reis 3.5-15

[6] Salomão ofereceu ali sacrifícios perante o SENHOR, sobre o altar de bronze que estava na tenda da congregação; e ofereceu sobre ele mil holocaustos.

[7] Naquela mesma noite, apareceu Deus a Salomão e lhe disse: Pede-me o que queres que eu te dê.

II Kronik 1

Modlitwa Salomona o mądrość

[1] Salomon, syn Dawida, umocnił się potem w swoim królestwie, a Pan, Bóg jego, był z nim i nader go wywyższył.

[2] I rzekł Salomon do całego Izraela - do dowódców nad tysiącami i setników, do sędziów i wszystkich książąt całego Izraela, naczelników rodów,

[3] Potem wyruszył Salomon wraz z całym zgromadzeniem na wzgórze, które jest w Gibeonie, gdyż tam był Boży Namiot Zgromadzenia, który Mojżesz, sługa Pana, sporządził na pustyni;

[4] Natomiast Skrzynię Bożą sprowadził Dawid z Kiriat-Jearim na miejsce, które sam dla niej przygotował, rozpiąwszy dla niej namiot w Jeruzalemie;

[5] Także spiżowy ołtarz, który sporządził Besalel, syn Uriego, wnuk Chura, był tam przed przybytkiem Pańskim, do którego podążył po wyrocznię Pana Salomon i zgromadzenie.

[6] Wstąpił tam tedy Salomon przed Pana przed spiżowy ołtarz należący do Namiotu Zgromadzenia, i złożył na nim tysiąc ofiar całopalnych.

[7] Tej to nocy ukazał się Bóg Salomonowi i rzekł do niego: Proś, co ci mam dać?

[8] Respondeu-lhe Salomão: De grande benevolência usaste para com Davi, meu pai, e a mim me fizeste reinar em seu lugar.

[9] Agora, pois, ó SENHOR Deus, cumpra-se a tua promessa feita a Davi, meu pai; porque tu me constituíste rei sobre um povo numeroso como o pó da terra.

[10] Dá-me, pois, agora, sabedoria e conhecimento, para que eu saiba conduzir-me à testa deste povo; pois quem poderia julgar a este grande povo?

[11] Disse Deus a Salomão: Porquanto foi este o desejo do teu coração, e não pediste riquezas, bens ou honras, nem a morte dos que te aborrecem, nem tampouco pediste longevidade, mas sabedoria e conhecimento, para poderes julgar a meu povo, sobre o qual te constituí rei,

[12] sabedoria e conhecimento são dados a ti, e te darei riquezas, bens e honras, quais não teve nenhum rei antes de ti, e depois de ti não haverá teu igual.

[13] Voltou Salomão para Jerusalém, da sua ida ao alto que está em Gibeão, de diante da tenda da congregação; e reinou sobre Israel.

As riquezas de Salomão

1 Reis 10.26-29

[14] Salomão ajuntou carros e cavaleiros; tinha mil e quatrocentos carros e doze mil cavaleiros, que colocou nas cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.

[8] A Salomon odrzekł Bogu: Ty okazałeś Dawidowi, mojemu ojcu, wielką łaskę i mnie uczyniłeś po nim królem.

[9] Niech się tedy teraz Panie, Boże, sprawdzi twoja obietnica, dana Dawidowi, mojemu ojcu, gdyż Ty uczyniłeś mnie królem nad ludem tak licznym, jak proch ziemi.

[10] Daj mi więc teraz mądrość i wiedzę, abym mógł godnie występować przed tym ludem; któż bowiem potrafi sądzić ten tak wielki lud?

[11] Wtedy odpowiedział Bóg Salomonowi: Ponieważ to miałeś na myśli i nie prosiłeś o bogactwo, mienie i sławę ani aby pomarli ci, którzy cię nienawidzą, ani o długie życie nie prosiłeś, lecz prosiłeś dla siebie o mądrość i wiedzę, abyś mógł sądzić mój lud, nad którym uczyniłem cię królem,

[12] Przeto będzie ci dana mądrość i wiedza; a dam ci także bogactwo i mienie, i sławę, jakich nie miał żaden z królów, którzy byli przed tobą, i mieć nie będą.

[13] I odszedł Salomon ze wzgórza, które jest w Gibeonie, sprzed Namiotu Zgromadzenia, do Jeruzalemu, i panował nad Izraelem.

Potęga militarna Salomona

[14] Następnie zebrał Salomon wozy wojenne i jezdnych, tak że miał tysiąc czterysta wozów wojennych i dwanaście tysięcy jezdnych, i poumieszczał ich w

grodach-wozowniach i przy swojej królewskiej osobie w Jeruzalemie.

15 Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata e ouro como pedras, e cedros em abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

15 Doprowadził też król do tego, że srebra i złota było w Jeruzalemie jak kamieni, a cedrów co do ilości tyle, co sykomor w Szefeli.

Handel końmi i wozami

16 Os cavalos de Salomão vinham do Egito e da Cilícia; e comerciantes do rei os recebiam da Cilícia por certo preço.

16 Konie, które miał Salomon, sprowadzano z Egiptu i z Koe; handlarze królewscy nabywali je w Koe za określoną cenę.

17 Importava-se do Egito um carro por seiscentos siclos de prata e um cavalo, por cento e cinqüenta; nas mesmas condições, as caravanas os traziam e os exportavam para todos os reis dos heteus e para os reis da Síria.

17 Wyprawiali się oni i sprowadzali z Egiptu wóz za sześćset srebrników, konia zaś za sto piećdziesiąt; za ich pośrednictwem dostawały się one dalej do wszystkich królów chetyckich i królów aramejskich.

2 Crônicas 2

Salomão faz aliança com Hirão

1 Reis 5.1-12

1 Resolveu Salomão edificar a casa ao nome do SENHOR, como também casa para o seu reino.

18 Następnie postanowił Salomon zbudować imieniu Pana świątynię oraz pałac królewski dla siebie.

II Kronik 2

Układ Salomona z Churamem z Tyru

2 Designou Salomão setenta mil homens para levarem as cargas, oitenta mil, para talharem pedras nas montanhas e três mil e seiscentos, para dirigirem a obra.

1 Wyznaczył tedy Salomon siedemdziesiąt tysięcy tragarzy, osiemdziesiąt tysięcy kamieniarzy w górskich kamieniołomach i nadzorców nad nimi trzy tysiące sześciuset.

3 Salomão mandou dizer a Hirão, rei de Tiro: Como procedeste para com Davi, meu pai, e lhe mandaste cedros, para edificar a casa em que morasse, assim também procede comigo.

2 Potem wysłał Salomon do Churama, króla Tyru, takie poselstwo: Tak jak postąpiłeś z Dawidem, moim ojcem, że przysłałeś mu drzewa cedrowego, aby

mógł zbudować sobie pałac, w którym by mieszkał, postąp i ze mną.

[4] Eis que estou para edificar a casa ao nome do SENHOR, meu Deus, e lha consagrar, para queimar perante ele incenso aromático, e lhe apresentar o pão contínuo da proposição e os holocaustos da manhã e da tarde, nos sábados, nas Festas da Lua Nova e nas festividades do SENHOR, nosso Deus; o que é obrigação perpétua para Israel.

[3] Oto ja chcę wznieść świątynię imieniu Pana, Boga mego, która jemu byłaby poświęcona, aby składać przed nim wonne ofiary z kadzidła i kłaść stale chleby pokładne, i przynosić ofiary całopalne rano i wieczorem, w sabaty i dni nowiu księżyca, i w święta Pana, Boga naszego, jak to po wsze czasy jest w Izraelu,

[5] A casa que edificarei há de ser grande, porque o nosso Deus é maior do que todos os deuses.

[4] Świątynia zaś, którą chcę wznieść, ma być wielka, gdyż Bóg nasz jest większy niż wszyscy bogowie.

[6] No entanto, quem seria capaz de lhe edificar a casa, visto que os céus e até os céus dos céus o não podem conter? E quem sou eu para lhe edificar a casa, senão para queimar incenso perante ele?

[5] Lecz któż zdoła wznieść mu świątynię? Wszak niebiosa i niebiosa niebios go nie ogarną! A kimże ja jestem, żeby mu móc wznieść świątynię? Chyba po to, aby składać przed nim ofiary z kadzidła?

[7] Manda-me, pois, agora, um homem que saiba trabalhar em ouro, em prata, em bronze, em ferro, em obras de púrpura, de carmesim e de pano azul; que saiba fazer obras de entalhe juntamente com os peritos que estão comigo em Judá e em Jerusalém, os quais Davi, meu pai, empregou.

[6] Przyślij mi więc męża mądrego, który umie obrabiać złoto i srebro, i spiż, i żelazo, i purpurę, i szkarłat, i niebieską purpurę i który zna się na wszelakim snycerstwie wespół z mistrzami, którzy są u mnie w Judzie i w Jeruzalemie, a których już przysposobił mój ojciec.

[8] Manda-me também madeira de cedros, ciprestes e sândalo do Líbano; porque bem sei que os teus servos sabem cortar madeira no Líbano. Eis que os meus servos estarão com os teus,

[7] Przyślij mi także drzew cedrowych i cyprysowych, i sandałowych z Libanu; wiem bowiem, że twoi słudzy znają się na ścinaniu drzew Libanu. Otóż moi słudzy będą razem z twoimi sługami,

[9] para me prepararem muita madeira; porque a casa que edificarei há de ser grande e maravilhosa.

[8] By przygotować dla mnie dużo drzewa, gdyż świątynia, którą zamierzam zbudować, ma być wielka i wspaniała.

[10] Aos teus servos, cortadores da madeira, darei vinte mil coros de trigo batido, vinte mil coros de cevada, vinte mil batos de vinho e vinte mil batos de azeite.

[9] Otóż dla drwali tych, którzy będą ścinać drzewa, przeznaczam na wyżywienie tych twoich sług dwadzieścia tysięcy korców pszenicy w ziarnie, dwadzieścia tysięcy korców jęczmienia, dwadzieścia tysięcy wiader wina i dwadzieścia tysięcy baryłek oliwy.

[11] Hirão, rei de Tiro, respondeu por uma carta que enviou a Salomão, dizendo: Porquanto o SENHOR ama ao seu povo, te constituiu rei sobre ele.

[10] Churam, król Tyru, odpowiedział listem, który posłał Salomonowi: Ponieważ Pan miłuje swój lud, przeto ciebie dał im jako króla.

[12] Disse mais Hirão: Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, que fez os céus e a terra; que deu ao rei Davi um filho sábio, dotado de discrição e entendimento, que edifique casa ao SENHOR e para o seu próprio reino.

[11] Dalej mówił jeszcze Churam: Błogosławiony niech będzie Pan, Bóg Izraela, który stworzył niebo i ziemię, że dał królowi Dawidowi syna mądrego, roztropnego i rozumnego, który chce wznieść świątynię Panu, dla siebie zaś pałac królewski.

[13] Agora, pois, envio um homem sábio de grande entendimento, a saber, Hirão-Abi,

[12] Posyłam ci tedy męża mądrego i roztropnego Churam-Abiego;

[14] filho de uma mulher das filhas de Dã e cujo pai foi homem de Tiro; ele sabe lavrar em ouro, em prata, em bronze, em ferro, em pedras e em madeira, em obras de púrpura, de pano azul, e de linho fino e em obras de carmesim; e é hábil para toda obra de entalhe e para elaborar qualquer plano que se lhe proponha, juntamente com os teus peritos e os peritos de Davi, meu senhor, teu pai.

[13] Jest on synem pewnej kobiety z plemienia Dana, a ojcem jego był Tyryjczyk. Zna się on na obróbce złota i srebra, spiżu i żelaza, kamieni i drewna, purpury i niebieskiej purpury, bisioru i szkarłatu oraz na wszelakim snycerstwie i potrafi wykonać wszelki pomysł, jaki mu się podsunie, wespół z twoimi mistrzami i z mistrzami mego pana, twojego ojca Dawida.

[15] Agora, pois, mande o meu senhor para os seus servos o trigo, a cevada, o azeite e o vinho de que falou.

[14] Pszenicę zaś i jęczmień, oliwę i wino, o których mówił mój pan, niech przyśle swoim sługom;

[16] E nós cortaremos tanta madeira no Líbano quanta houveres mister e ta

[15] A my naścinamy drzew w Libanie, ile tylko potrzebujesz, i dostarczymy ci je

faremos chegar em jangadas, pelo mar, a Jope, e tu a farás subir a Jerusalém.

Os preparativos para edificar o templo
1 Reis 5.13-18

[17] Salomão levantou o censo de todos os homens estrangeiros que havia na terra de Israel, segundo o censo que fizera Davi, seu pai; e acharam-se cento e cinqüenta e três mil e seiscentos.

[18] Designou deles setenta mil para levarem as cargas, oitenta mil para talharem pedras nas montanhas, como também três mil e seiscentos para dirigirem o trabalho do povo.

2 Crônicas 3

Salomão edifica o templo
1 Reis 6.1-10

[1] Começou Salomão a edificar a Casa do SENHOR em Jerusalém, no monte Moriá, onde o SENHOR aparecera a Davi, seu pai, lugar que Davi tinha designado na eira de Ornã, o jebuseu.

[2] Começou a edificar no segundo mês, no dia segundo, no ano quarto do seu reinado.

[3] Foram estas as medidas dos alicerces que Salomão lançou para edificar a Casa de Deus: o comprimento em côvados, segundo o primitivo padrão, sessenta côvados, e a largura, vinte.

[4] O pórtico diante da casa media vinte côvados no sentido da largura do Lugar Santo, e a altura, cento e vinte, o que, dentro, cobriu de ouro puro.

tratwami drogą morską do Jafy. Ty zaś sprowadzisz je sobie do Jeruzalemu.

[16] Następnie Salomon kazał spisać wszystkich mężczyzn cudzoziemców, którzy byli w ziemi izraelskiej już po spisie dokonanym przez jego ojca Dawida. Znalazło się ich tam sto pięćdziesiąt trzy tysiące sześciuset.

[17] Z nich przeznaczył siedemdziesiąt tysięcy na tragarzy, osiemdziesiąt tysięcy na kamieniarzy w górskich kamieniołomach, a trzy tysiące sześciuset na nadzorców, aby doglądali pracy ludzi.

II Kronik 3

Salomon buduje świątynię Pana

[1] Zaczął tedy Salomon budować świątynię Pana w Jeruzalemie na górze Moria, gdzie Pan ukazał się Dawidowi, jego ojcu, w miejscu, które wyznaczył Dawid na klepisku Ornana Jebuzejczyka,

[2] Zaczął zaś budować drugiego dnia w drugim miesiącu czwartego roku swego panowania.

[3] Takie zaś były wymiary, według których Salomom budował świątynię Bożą: długość sześćdziesiąt łokci - licząc łokieć dawnego wymiaru - szerokość dwadzieścia łokci.

[4] Przedsionek z przodu świątyni miał dwadzieścia łokci długości odpowiednio do szerokości świątyni, wysokości zaś dwadzieścia łokci; od wewnątrz wyłożył go szczerym złotem.

[5] Também fez forrar de madeira de cipreste a sala grande, e a cobriu de ouro puro, e gravou nela palmas e cadeias.

[6] Também adornou a sala de pedras preciosas; e o ouro era de Parvaim.

[7] Cobriu também de ouro a sala, as traves, os umbrais, as paredes e as portas; e lavrou querubins nas paredes.

[8] Fez mais o Santo dos Santos, cujo comprimento, segundo a largura da sala grande, era de vinte côvados, e também a largura, de vinte; cobriu-a de ouro puro do peso de seiscentos talentos.

[9] O peso dos pregos era de cinqüenta siclos de ouro. Cobriu de ouro os cenáculos.

Os dois querubins

1 Reis 6.23-28

[10] No Santo dos Santos, fez dois querubins de madeira e os cobriu de ouro.

[11] As asas estendidas, juntas, dos querubins mediam o comprimento de vinte côvados; a asa de um deles, de cinco côvados, tocava na parede da casa; e a outra asa, de cinco côvados, tocava na asa do outro querubim.

[12] Também a asa do outro querubim era de cinco côvados e tocava na outra parede; era também a outra asa igualmente de cinco côvados e estava unida à asa do outro querubim. As asas destes querubins se estendiam por vinte côvados;

[5] Halę dużą kazał obić drzewem cyprysowym i wyłożyć dobrym złotem, nakładając na górę liście palmowe i łańcuszki.

[6] Wyłożył też świątynię drogimi kamieniami dla ozdoby, złoto zaś owe było złotem z Parwaim.

[7] Tak tedy pokrył świątynię, belki, progi, ściany i drzwi złotem, a na ścianach kazał wyrzeźbić cheruby.

[8] Kazał też zbudować miejsce najświętsze, którego długość wynosiła dwadzieścia łokci, odpowiednio do szerokości świątyni, a szerokość także dwadzieścia łokci. Pokrył je dobrym złotem, które ważyło sześćset talentów.

[9] Gwoździe ważyły pięćdziesiąt sykli złota, a również górne komnaty wyłożył złotem.

[10] W miejscu najświętszym kazał sporządzić dwa cheruby rzeźbione, które także pokrył złotem.

[11] Długość skrzydeł cherubów wynosiła dwadzieścia łokci, przy czym skrzydło jednego, długości pięciu łokci, dotykało ściany świątyni, a drugie skrzydło, mające także pięć łokci, dotykało skrzydła drugiego cheruba.

[12] Tak samo skrzydło drugiego cheruba, długości pięciu łokci, dotykało ściany świątyni, a drugie skrzydło, mające także pięć łokci, dosięgało skrzydła drugiego cheruba.

[13] eles estavam postos em pé, e o seu rosto, virado para o Santo Lugar.

[14] Também fez o véu de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino; e fez bordar nele querubins.

As duas colunas
1 Reis 7.15-22

[15] Fez também diante da sala duas colunas de trinta e cinco côvados de altura; e o capitel, sobre cada uma, de cinco côvados.

[16] Também fez cadeias, como no Santo dos Santos, e as pôs sobre as cabeças das colunas; fez também cem romãs, as quais pôs nas cadeias.

[17] Levantou as colunas diante do templo, uma à direita, e outra à esquerda; a da direita, chamou-lhe Jaquim, a da esquerda, Boaz.

2 Crônicas 4

O mar de fundição
1 Reis 7.23-26

[1] Também fez um altar de bronze de vinte côvados de comprimento, vinte de largura e dez de altura.

[2] Fez também o mar de fundição, redondo, de dez côvados de uma borda até a outra borda, e de cinco de altura; e um fio de trinta côvados era a medida de sua circunferência.

[13] Skrzydła tych cherubów rozpościerały się na dwadzieścia łokci, same cheruby zaś stały na nogach, a oblicza ich były zwrócone w stronę świątyni.

[14] Następnie kazał sporządzić zasłonę z niebieskiej purpury, ze szkarłatu, z karmazynu i z bisioru i wyhaftować na niej cheruby.

Wystrój świątyni, dzieło Churam-Abiego

[15] Przed świątynią kazał postawić dwie kolumny wysokie na trzydzieści pięć łokci, a na szczycie każdej z nich była głowica pięciołokciowa.

[16] Kazał też sporządzić łańcuszki na dolny brzeg głowic i umocować je na głowicach kolumn, jak również sto jabłuszek granatu, które przymocowano do łańcuszków,

[17] Po czym kazał postawić te kolumny przed przybytkiem, jedną z prawej, drugą z lewej strony. Tę z prawej strony nazwał Jachin, a tę z lewej Boaz.

II Kronik 4

Ołtarz

[1] Następnie kazał sporządzić ołtarz ze spiżu długi na dwadzieścia łokci, szeroki na dwadzieścia łokci, a wysoki na dwadzieścia łokci.

Kadź

[2] Kazał też sporządzić kadź odlewaną, wyobrażającą morze, okrągłą, długości dziesięciu łokci od krawędzi do krawędzi, pięć łokci wynosiła jej wysokość na krawędzi, obwód jej zaś wynosił trzydzieści łokci.

3 Por baixo da sua borda, em redor, havia figuras de colocíntidas, dez em cada côvado; estavam em duas fileiras, fundidas quando se fundiu o mar.

3 Pod nią były wokoło ozdoby w kształcie ogórków, po dziesięć na każdy łokieć długości, okalających kadź dookoła. Po dwa rzędy takich ozdób były odlane razem z nią.

4 Assentava-se o mar sobre doze bois; três olhavam para o norte, três, para o ocidente, três, para o sul, e três, para o oriente; o mar apoiava-se sobre eles, cujas partes posteriores convergiam para dentro.

4 Stała ona na dwunastu bykach, z których trzy były zwrócone ku północy, trzy były zwrócone ku zachodowi, trzy były zwrócone ku południowi, a trzy były zwrócone ku wschodowi, kadź zaś stała na ich wierzchach, a ich zady były zwrócone do wewnątrz.

5 A grossura dele era de quatro dedos, a sua borda, como borda de copo, como flor de lírios; comportava três mil batos.

5 Jej ściana była gruba na dłoń, krawędź zaś była zrobiona jak krawędź pucharu na kształt kwiatu lilii, a mieściła w sobie trzy tysiące wiader.

Outros utensílios para o templo

1 Reis 7.27-50

6 Também fez dez pias e pôs cinco à direita e cinco, à esquerda, para lavarem nelas o que pertencia ao holocausto; o mar, porém, era para que os sacerdotes se lavassem nele.

Wanny

6 Kazał też sporządzić dziesięć wanien do obmywania i umieścić pięć z prawej, a pięć z lewej strony; obmywano w nich to, co przygotowano na całopalenie; kadź zaś służyła do obmywań kapłanom.

7 Fez também dez candeeiros de ouro, segundo fora ordenado, e os pôs no templo, cinco à direita e cinco à esquerda.

Świeczniki

7 Dalej kazał sporządzić dziesięć świeczników ze złota, jak było przepisane, i umieścić je w przybytku, pięć z prawej, a pięć z lewej strony.

8 Também fez dez mesas e as pôs no templo, cinco à direita e cinco à esquerda; também fez cem bacias de ouro.

Stoły i czasze

8 Dalej, kazał sporządzić dziesięć stołów i umieścić je w przybytku, pięć z prawej, a pięć z lewej strony, oraz sto złotych czasz.

9 Fez mais o pátio dos sacerdotes e o pátio grande, como também as portas deles, as quais cobriu de bronze.

Dziedziniec

9 Następnie kazał zbudować dziedziniec dla kapłanów i wielki dziedziniec, i drzwi dziedzińca, a drzwi te kazał obić blachą spiżową.

10 E o mar pôs ao lado direito, para o lado sudeste.

11 Depois, fez Hirão as panelas, e as pás, e as bacias. Assim, terminou ele de fazer a obra para o rei Salomão, para a Casa de Deus:

12 as duas colunas, os dois globos e os dois capitéis que estavam no alto das duas colunas; as duas redes, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas;

13 as quatrocentas romãs para as duas redes, isto é, duas fileiras de romãs para cada rede, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas.

14 Fez também os suportes e as pias sobre eles,

15 o mar com os doze bois por baixo.

16 Também as panelas, as pás, os garfos e todos os utensílios fez Hirão-Abi para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR, de bronze purificado.

17 Na planície do Jordão, o rei os fez fundir em terra barrenta, entre Sucote e Zereda.

18 Fez Salomão todos estes objetos em grande abundância, não se verificando o peso do seu bronze.

19 Também fez Salomão todos os utensílios do Santo Lugar de Deus: o altar de ouro e as mesas, sobre as quais estavam os pães da proposição;

10 Kadź wszakże kazał umieścić w południowo-wschodnim rogu świątyni.

Przybory świątynne - opis szczegółowy

11 Churam zrobił wreszcie garnce, łopatki i czasze, i w ten sposób dokończył całą robotę, jaką miał wykonać dla króla Salomona w świątyni Bożej;

12 Dwie kolumny, dwie okrągłe głowice na szczycie kolumn, dwie plecionki do przykrycia owych dwóch okrągłych głowic, które były na szczycie kolumn,

13 Czterysta jabłuszek granatu do owych dwóch plecionek, a jabłuszek tych były dwa rzędy na jedną plecionkę do przykrycia owych dwóch okrągłych głowic na szczycie kolumn;

14 Dalej dziesięć podstawek i dziesięć wanien na tych podstawkach,

15 I jedną kadź, i dwanaście byków pod nią,

16 I garnce, i łopatki, i widelce, ze wszystkimi przyborami; wszystko to zrobił Churam-Abi dla króla Salomona dla świątyni Pana ze spiżu polerowanego.

17 Król zaś kazał je odlewać w formach glinianych w dolinie nadjordańskiej między Sukkot a Sereda;

18 A wszystkich tych przyborów kazał król sporządzić wielkie mnóstwo, tak iż wagi spiżu nie dałoby się obliczyć.

19 Salomon kazał też sporządzić wszystkie przybory, które są w świątyni Bożej, także ołtarz złoty oraz stoły na chleby pokładne,

[20] e os candeeiros com as suas lâmpadas de ouro puro, para as acenderem, segundo o costume, perante o Santo dos Santos.
[21] As flores, as lâmpadas e as tenazes eram do mais fino ouro,
[22] como também as espevitadeiras, as bacias, as taças e os incensários, de ouro finíssimo; quanto à entrada da casa, as suas portas de dentro do Santo dos Santos e as portas do Santo Lugar do templo eram de ouro.

[20] I świeczniki, i ich lampy z czystego złota do zapalania ich, zgodnie z przepisem, przed miejscem najświętszym,
[21] Również kwiaty i lampy, i szczypce ze złota, i to ze złota najwyższej próby;
[22] I nożyki, i kropielnice, i czasze, i popielnice, wszystkie były z czystego złota; w bramie świątyni odrzwia wewnętrzne miejsca najświętszego, a także drzwi główne przybytku były ze złota.

2 Crônicas 5

As dádivas de Davi colocadas no templo
1 Reis 7.51

[1] Assim, se acabou toda a obra que fez o rei Salomão para a Casa do SENHOR; então, trouxe Salomão as coisas que Davi, seu pai, havia dedicado; a prata, o ouro e os utensílios, ele os pôs entre os tesouros da Casa de Deus.

Salomão traz para o templo a arca
1 Reis 8.1-11

[2] Congregou Salomão os anciãos de Israel e todos os cabeças das tribos, os príncipes das famílias dos israelitas, em Jerusalém, para fazerem subir a arca da Aliança do SENHOR, da Cidade de Davi, que é Sião, para o templo.
[3] Todos os homens de Israel se congregaram junto ao rei, na ocasião da festa, que foi no sétimo mês.
[4] Vieram todos os anciãos de Israel, e os levitas tomaram a arca
[5] e a levaram para cima, com a tenda da congregação, e também os utensílios

II Kronik 5

Dokończenie budowy i wyposażenie świątyni

[1] Gdy zakończona została cała robota, jaką Salomon kazał wykonać dla świątyni Pana, sprowadził tam Salomon święte dary swego ojca Dawida, srebro, złoto i wszystkie przybory i umieścił je w skarbcu świątyni Bożej,

Wniesienie Skrzyni Przymierza do świątyni

[2] Po czym zgromadził Salomon w Jeruzalemie starszych izraelskich i wszystkich naczelników plemion, książąt rodów synów izraelskich, ażeby przenieść Skrzynię Przymierza Pańskiego z Miasta Dawida, to jest z Syjonu.
[3] Zgromadzili się zatem u króla wszyscy mężowie izraelscy na święto, a było to w miesiącu siódmym.
[4] A gdy zeszli się wszyscy starsi izraelscy, Lewici wzięli Skrzynię
[5] I zanieśli Skrzynię wraz z Namiotem Zgromadzenia, i wszystkie święte

sagrados que nela havia; os levitas-sacerdotes é que os fizeram subir.

6 O rei Salomão e toda a congregação de Israel, que se reunira a ele, estavam diante da arca, sacrificando ovelhas e bois, que, de tão numerosos, não se podiam contar.

7 Puseram os sacerdotes a arca da Aliança do SENHOR no seu lugar, no santuário mais interior do templo, no Santo dos Santos, debaixo das asas dos querubins.

8 (Pois os querubins estendiam as asas sobre o lugar da arca e, do alto, cobriam a arca e os seus varais.

9 Os varais sobressaíam tanto, que suas pontas eram vistas do Santo Lugar, defronte do Santo dos Santos, porém de fora não se viam.

10 Aí estão os varais até ao dia de hoje.) Nada havia na arca senão as duas tábuas que Moisés ali pusera junto a Horebe, quando o SENHOR fez aliança com os filhos de Israel, ao saírem do Egito.

11 Quando saíram os sacerdotes do santuário (porque todos os sacerdotes, que estavam presentes, se santificaram, sem respeitarem os seus turnos);

12 e quando todos os levitas que eram cantores, isto é, Asafe, Hemã, Jedutum e os filhos e irmãos deles, vestidos de linho fino, estavam de pé, para o oriente do altar, com címbalos, alaúdes e harpas, e com eles até cento e vinte sacerdotes, que tocavam as trombetas;

naczynia, jakie były w namiocie; zanieśli je kapłani i Lewici.

6 Król Salomon zaś i całe zgromadzenie izraelskie, które się u niego zebrało przy Skrzyni, składali na ofiary owce i bydło w takiej ilości, że nie da się liczby ich ustalić.

7 Potem kapłani umieścili Skrzynię Przymierza Pańskiego na miejscu jej w tylnej komnacie świątyni, w miejscu najświętszym pod skrzydłami cherubów.

8 Cheruby zaś rozpościerały swoje skrzydła nad miejscem Skrzyni, tak iż cheruby przykrywały Skrzynię wraz z jej drążkami z góry.

9 A drążki te były tak długie, że końce drążków było widać sprzed tylnej komnaty, z zewnątrz jednak były niewidoczne. Są tam do dziś dnia.

10 W Skrzyni zaś nie było nic jak tylko dwie tablice, które tam włożył Mojżesz pod Chorebem, gdzie Pan zawarł przymierze z synami izraelskimi po wyjściu z Egiptu.

11 Gdy zaś kapłani wychodzili z przybytku świętego - wszyscy bowiem kapłani, którzy się tam znajdowali, poświęcili się, nie pilnując kolejności grup,

12 A wszyscy lewiccy chórzyści: Asaf, Heman, Jedutun wraz ze swymi synami i pobratymcami, odziani w bisior, stali z cymbałami, lutniami i cytrami po wschodniej stronie ołtarza, a z nimi stu dwudziestu kapłanów dmących w trąby,

[13] e quando em uníssono, a um tempo, tocaram as trombetas e cantaram para se fazerem ouvir, para louvarem o SENHOR e render-lhe graças; e quando levantaram eles a voz com trombetas, címbalos e outros instrumentos músicos para louvarem o SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre, então, sucedeu que a casa, a saber, a Casa do SENHOR, se encheu de uma nuvem;

[14] de maneira que os sacerdotes não podiam estar ali para ministrar, por causa da nuvem, porque a glória do SENHOR encheu a Casa de Deus.

[13] I trębacze, i chórzyści mieli jak jeden mąż i jednym głosem zaintonować pieśń chwały i dziękczynienia Panu - gdy więc wzbił się głos trąb i cymbałów i innych instrumentów do wtóru pieśni pochwalnej dla Pana, że jest dobry i że na wieki trwa łaska jego, świątynia, to jest świątynia Pana, napełniła się obłokiem,

[14] Tak iż kapłani nie mogli tam ustać, aby pełnić swoją służbę, z powodu tego obłoku, gdyż świątynię Bożą napełniła chwała Pana.

2 Crônicas 6

Salomão fala ao povo

1 Reis 8.12-21

[1] Então, disse Salomão: O SENHOR declarou que habitaria em nuvem espessa!

[2] Edifiquei uma casa para tua morada, lugar para a tua eterna habitação.

[3] Voltou, então, o rei o rosto, e abençoou a toda a congregação de Israel, enquanto ela se mantinha em pé,

[4] e disse: Bendito seja o SENHOR, o Deus de Israel, que falou pessoalmente a Davi, meu pai, e pelo seu poder o cumpriu, dizendo:

[5] Desde o dia em que eu tirei o meu povo da terra do Egito, não escolhi cidade alguma de todas as tribos de Israel, para

II Kronik 6

Poświęcenie świątyni

[1] Wtedy Salomon rzekł:

[2] Panie, który postanowiłeś zamieszkać w mroku! Ja zbudowałem ci ten dom na przybytek, siedzibę, abyś tu mieszkał na wieki.

[3] Po czym król odwrócił się i pobłogosławił całe zgromadzenie izraelskie, podczas gdy całe zgromadzenie izraelskie stało.

[4] I rzekł: Błogosławiony niech będzie Pan, Bóg Izraela, który w mocy swojej spełnił to, co wyrzekł ustami swoimi do Dawida, mego ojca, mówiąc:

[5] Od dnia, w którym wyprowadziłem mój lud z ziemi egipskiej, nie wybrałem spośród wszystkich plemion izraelskich

edificar uma casa a fim de ali estabelecer o meu nome; nem escolhi homem algum para chefe do meu povo de Israel.

[6] Mas escolhi Jerusalém para que ali seja estabelecido o meu nome e escolhi a Davi para chefe do meu povo de Israel.

[7] Também Davi, meu pai, propusera em seu coração o edificar uma casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

[8] Porém o SENHOR disse a Davi, meu pai: Já que desejaste edificar uma casa ao meu nome, bem fizeste em o resolver em teu coração.

[9] Todavia, tu não edificarás a casa; porém teu filho, que descenderá de ti, ele a edificará ao meu nome.

[10] Assim, cumpriu o SENHOR a sua palavra que tinha dito, pois me levantei em lugar de Davi, meu pai, e me assentei no trono de Israel, como prometera o SENHOR; e edifiquei a casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

[11] Nela pus a arca em que estão as tábuas da aliança que o SENHOR fez com os filhos de Israel.

Salomão ora a Deus
1 Reis 8.22-53

[12] Pôs-se Salomão diante do altar do SENHOR, na presença de toda a congregação de Israel, e estendeu as mãos.

[13] Porque Salomão tinha feito uma tribuna de bronze, de cinco côvados de comprimento, cinco de largura e três de

żadnego miasta, aby w nim wybudowano przybytek na mieszkanie dla imienia mojego, i nie wybrałem żadnego męża, aby był księciem nad ludem moim izraelskim,

[6] Lecz wybrałem Jeruzalem, aby w nim było imię moje, i wybrałem Dawida, aby stał na czele mojego ludu izraelskiego.

[7] Zamyślał wprawdzie Dawid, mój ojciec, zbudować przybytek imieniu Pana, Boga izraelskiego,

[8] Lecz Pan rzekł do Dawida, mojego ojca: Iż zamierzałeś zbudować przybytek dla imienia mojego, dobrze postąpiłeś, tak zamyślając,

[9] Lecz nie ty będziesz budował ten przybytek, ale twój syn, prawowity twój potomek, ten zbuduje przybytek imieniu mojemu.

[10] I dotrzymał Pan swojego słowa, jakie wypowiedział, bo ja wszedłem w miejsce Dawida, mojego ojca, i zasiadłem na tronie izraelskim, jak zapowiedział Pan, i ja zbudowałem przybytek imieniu Pana, Boga izraelskiego.

[11] I złożyłem tam Skrzynię, w której złożony jest Zakon Przymierza z Panem, jakie zawarł Pan z synami izraelskimi.

Akt poświęcenia świątyni i modlitwa Salomona

[12] Potem stanął przed ołtarzem Pana wobec całego zgromadzenia izraelskiego i wyciągnął swoje dłonie.

[13] Salomon bowiem kazał zrobić podwyższenie ze spiżu i umieścić je w środku dziedzińca; miało ono pięć łokci

altura, e a pusera no meio do pátio; pôs-se em pé sobre ela, ajoelhou-se em presença de toda a congregação de Israel, estendeu as mãos para o céu

[14] e disse: Ó SENHOR, Deus de Israel, não há Deus como tu, nos céus e na terra, como tu que guardas a aliança e a misericórdia a teus servos que de todo o coração andam diante de ti;

[15] que cumpriste para com teu servo Davi, meu pai, o que lhe prometeste; pessoalmente, o disseste e, pelo teu poder, o cumpriste, como hoje se vê.

[16] Agora, pois, ó SENHOR, Deus de Israel, faze a teu servo Davi, meu pai, o que lhe declaraste, dizendo: Não te faltará sucessor diante de mim, que se assente no trono de Israel, contanto que teus filhos guardem o seu caminho, para andarem na lei diante de mim, como tu andaste.

[17] Agora, também, ó SENHOR, Deus de Israel, cumpra-se a tua palavra que disseste a teu servo Davi.

[18] Mas, de fato, habitaria Deus com os homens na terra? Eis que os céus e até o céu dos céus não te podem conter, quanto menos esta casa que eu edifiquei.

[19] Atenta, pois, para a oração de teu servo e para a sua súplica, ó SENHOR, meu Deus, para ouvires o clamor e a oração que faz o teu servo diante de ti.

długości, pięć łokci szerokości i trzy łokcie wysokości. Stanął na nim, ukląkł wobec całego zgromadzenia izraelskiego, wyciągnął swoje dłonie ku niebu

[14] I rzekł: Panie, Boże Izraela! Nie ma ani na niebie, ani na ziemi takiego Boga, jak Ty, który dotrzymujesz przymierza i stosujesz łaskę wobec sług swoich, którzy z całego serca ciebie się trzymają.

[15] Który dotrzymałeś swojemu słudze Dawidowi, mojemu ojcu, co mu obiecałeś; ustami swoimi obiecałeś, a w mocy swojej spełniłeś, jak to jest właśnie dzisiaj.

[16] Teraz tedy, Panie, Boże Izraela, dotrzymaj swojemu słudze Dawidowi, mojemu ojcu, co mu obiecałeś, mówiąc: Nie zabraknie ci męskiego potomka przed obliczem moim, który by zasiadał na tronie izraelskim, jeśli tylko twoi synowie będą się pilnować, aby postępować według mojego zakonu tak jak ty przede mną postępowałeś.

[17] Teraz tedy, Panie, Boże Izraela, potwierdź swoją obietnicę, jaką wypowiedziałeś do swojego sługi, do Dawida.

[18] Lecz czy naprawdę zamieszka Bóg z człowiekiem na ziemi? Oto niebiosa i niebiosa niebios nie mogą cię ogarnąć, a cóż dopiero ten przybytek, który zbudowałem?!

[19] Wejrzyj na modlitwę swojego sługi i na jego błaganie, Panie, Boże mój, wysłuchaj donośnej modlitwy, jaką twój sługa zanosi do ciebie.

[20] Para que os teus olhos estejam abertos dia e noite sobre esta casa, sobre este lugar, do qual disseste que o teu nome estaria ali; para ouvires a oração que o teu servo fizer neste lugar.

[21] Ouve, pois, a súplica do teu servo e do teu povo de Israel, quando orarem neste lugar; ouve do lugar da tua habitação, dos céus; ouve e perdoa.

[22] Quando alguém pecar contra o seu próximo, e lhe for exigido que jure, e ele vier a jurar diante do teu altar nesta casa,

[23] ouve tu dos céus, age e julga a teus servos, dando a paga ao perverso, fazendo recair o seu proceder sobre a sua cabeça e justificando ao justo, para lhe retribuíres segundo a sua justiça.

[24] Quando o teu povo de Israel, por ter pecado contra ti, for ferido diante do inimigo, e se converter, e confessar o teu nome, e orar, e suplicar diante de ti nesta casa,

[25] ouve tu dos céus, e perdoa o pecado do teu povo de Israel, e faze-o voltar à terra que lhe deste e a seus pais.

[26] Quando os céus se cerrarem, e não houver chuva, por ter o povo pecado contra ti, e ele orar neste lugar, e confessar

[20] Niechaj oczy twoje otwarte będą nad tym przybytkiem dniem i nocą, nad tym miejscem, o którym powiedziałeś: Tam będzie imię moje, abyś wysłuchiwał modlitwy, jaką twój sługa będzie zanosił na tym miejscu.

[21] Zechciej wysłuchać błagań twego sługi i twego ludu izraelskiego, z jakimi przystępują do tego miejsca; tak, wysłuchaj z miejsca, gdzie przebywasz, z niebios, a wysłuchując, racz odpuścić.

[22] Jeśli ktoś popełni występek przeciwko swemu bliźniemu i ten zobowiązuje go do przysięgi, i on przyjdzie z tą przysięgą przed twój ołtarz w tym przybytku,

[23] To Ty usłysz z niebios tę przysięgę i uczyń, jak to jest powiedziane, oddaj sprawiedliwość sługom swoim, niechaj czyn grzesznika spadnie na jego głowę, niewinny zaś otrzyma zadośćuczynienie, aby mu zostało oddane według jego sprawiedliwości.

[24] Jeśliby twój lud izraelski został pobity przez nieprzyjaciela za to, że zgrzeszyli przeciwko tobie, lecz potem nawrócą się i wyznają twoje imię, i będą się modlić i błagać cię w tym przybytku,

[25] To Ty usłysz z niebios i odpuść grzech twojego ludu izraelskiego, i pozwól im mieszkać w ziemi, którą dałeś im i ich ojcom.

[26] Gdy niebiosa będą zamknięte i nie będzie deszczu, dlatego że zgrzeszyli przed tobą, lecz potem będą się modlić na tym miejscu i wyznawać twoje imię, i

o teu nome, e se converter dos seus pecados, havendo-o tu afligido,

[27] ouve tu nos céus, perdoa o pecado de teus servos e do teu povo de Israel, ensinando-lhes o bom caminho em que andem, e dá chuva na tua terra que deste em herança ao teu povo.

[28] Quando houver fome na terra ou peste, quando houver crestamento ou ferrugem, gafanhotos e larvas, quando o seu inimigo o cercar em qualquer das suas cidades ou houver alguma praga ou doença,

[29] toda oração e súplica, que qualquer homem ou todo o teu povo de Israel fizer, conhecendo cada um a sua própria chaga e a sua dor, e estendendo as mãos para o rumo desta casa,

[30] ouve tu dos céus, lugar da tua habitação, perdoa e dá a cada um segundo todos os seus caminhos, já que lhe conheces o coração, porque tu, só tu, és conhecedor do coração dos filhos dos homens;

[31] para que te temam, para andarem nos teus caminhos, todos os dias que viverem na terra que deste a nossos pais.

[32] Também ao estrangeiro que não for do teu povo de Israel, porém vier de terras remotas, por amor do teu grande nome e por causa da tua mão poderosa e do teu braço estendido, e orar, voltado para esta casa,

odwrócą się od swojego grzechu, gdyż ich poniżyłeś,

[27] To Ty usłysz z niebios i odpuść grzech twoich sług i twojego ludu izraelskiego, bo Ty uczysz ich drogi dobrej, jaką mają kroczyć; więc spuścisz potem deszcz na twoją ziemię, którą dałeś swojemu ludowi w dziedziczne posiadanie.

[28] A gdy nastanie głód w ziemi i gdy przyjdzie zaraza, śnieć, rdza, szarańcza, robactwo, gdy jego nieprzyjaciele udręczą go w którymś z miast jego ziemi, gdy nastanie jakakolwiek plaga, jakakolwiek choroba,

[29] Tedy wszelką modlitwę, wszelkie błaganie, jakiekolwiek wypowie każdy człowiek i cały twój lud izraelski, kto tylko odczuje to jako swój cios i swoją boleść, i wzniesie swoje dłonie ku temu przybytkowi,

[30] Racz Ty wysłuchać z niebios, z miejsca, gdzie mieszkasz, i odpuścić, i dać każdemu według jego postępków, jak Ty znasz jego serce, gdyż Ty jedynie znasz serce wszystkich synów ludzkich,

[31] Aby się ciebie bali i chodzili twoimi drogami po wszystkie dni swojego życia na ziemi, którą dałeś naszym ojcom.

[32] A także gdy przyjdzie cudzoziemiec, który nie należy do ludu twojego izraelskiego, z ziemi dalekiej, ze względu na wielkie twoje imię i możną twoją rękę, i twoje ramię wyciągnięte, gdy tedy

[33] ouve tu dos céus, do lugar da tua habitação, e faze tudo o que o estrangeiro te pedir, a fim de que todos os povos da terra conheçam o teu nome, para te temerem como o teu povo de Israel e para saberem que esta casa, que eu edifiquei, é chamada pelo teu nome.

[34] Quando o teu povo sair à guerra contra o seu inimigo, pelo caminho por que os enviares, e orarem a ti, voltados para esta cidade, que tu escolheste, e para a casa que edifiquei ao teu nome,

[35] ouve tu dos céus a sua oração e a sua súplica e faze-lhes justiça.

[36] Quando pecarem contra ti (pois não há homem que não peque), e tu te indignares contra eles e os entregares às mãos do inimigo, a fim de que os leve cativos a uma terra, longe ou perto esteja;

[37] e na terra aonde forem levados caírem em si, e se converterem, e na terra do seu cativeiro te suplicarem, dizendo: Pecamos, e perversamente procedemos, e cometemos iniqüidade; e se converterem a ti de todo o seu coração e de toda a sua alma,

[38] na terra do seu cativeiro, para onde foram levados cativos, e orarem, voltados para a sua terra que deste a seus pais, para

przyjdą i będą się modlić w tym przybytku,

[33] Ty racz wysłuchać z niebios, z miejsca, gdzie mieszkasz, i spełnić to wszystko, o co woła do ciebie ten cudzoziemiec, ażeby poznały wszystkie ludy ziemi twoje imię i bały się ciebie jak twój lud izraelski, i aby wiedziały, że twoje imię jest wypowiadane w tym przybytku, który zbudowałem.

[34] Gdy wyruszy twój lud na wojnę przeciwko swoim nieprzyjaciołom, drogą, w którą Ty ich wyślesz, i będą się modlić do ciebie zwróceni w stronę tego miasta, które wybrałeś, i przybytku, który ja zbudowałem dla imienia twego,

[35] Ty racz wysłuchać z niebios ich modlitwę i ich błaganie i uznać ich prawo.

[36] Lecz jeśliby zgrzeszyli przeciwko tobie - gdyż nie ma człowieka, który by nie zgrzeszył - i Ty, rozgniewawszy się na nich, wydałbyś ich w ręce nieprzyjaciela i uprowadziliby ich zaborcy jako jeńców do ziemi dalekiej czy bliskiej,

[37] I wzięliby to sobie do serca w ziemi, do której zostali uprowadzeni, i nawróciliby się, i błagaliby ciebie w ziemi, do której zostali uprowadzeni, mówiąc: Zgrzeszyliśmy i zawiniliśmy, i staliśmy się bezbożnymi,

[38] I nawróciliby się do ciebie z całego swego serca i z całej swojej duszy w ziemi, do której zostali uprowadzeni, i modliliby się zwróceni w stronę swojej ziemi, którą

esta cidade que escolheste e para a casa que edifiquei ao teu nome,

dałeś ich ojcom, i miasta, które wybrałeś, i przybytku, który zbudowałem dla twego imienia,

39 ouve tu dos céus, do lugar da tua habitação, a sua prece e a sua súplica e faze-lhes justiça; perdoa ao teu povo que houver pecado contra ti.

39 Ty racz wysłuchać z niebios, z miejsca, gdzie mieszkasz, ich modlitwy i ich błagania i uznać ich prawo, i odpuścić twemu ludowi to, czym zgrzeszyli przeciwko tobie.

40 Agora, pois, ó meu Deus, estejam os teus olhos abertos, e os teus ouvidos atentos à oração que se fizer deste lugar.

40 Niechaj tedy teraz, Boże mój, będą oczy twoje otwarte, a uszy twoje uważne na modlitwę w tym miejscu.

41 Levanta-te, pois, SENHOR Deus, e entra para o teu repouso, tu e a arca do teu poder; os teus sacerdotes, ó SENHOR Deus, se revistam de salvação, e os teus santos se alegrem do bem.

41 A teraz, Panie, Boże, powstań i przyjdź do miejsca swego odpocznienia, Ty i Skrzynia Twojej Mocy, Twoi kapłani, Panie, Boże, niech się przyobleką w zbawienie, a twoi nabożni niech się radują dobrem,

42 Ah! SENHOR Deus, não repulses o teu ungido; lembra-te das misericórdias que usaste para com Davi, teu servo.

42 Panie, Boże, nie odwracaj się od pomazańca swego, pomnij na łaski okazane Dawidowi, twemu słudze.

2 Crônicas 7

A glória de Deus enche o templo

1 Tendo Salomão acabado de orar, desceu fogo do céu e consumiu o holocausto e os sacrifícios; e a glória do SENHOR encheu a casa.

2 Os sacerdotes não podiam entrar na Casa do SENHOR, porque a glória do SENHOR tinha enchido a Casa do SENHOR.

3 Todos os filhos de Israel, vendo descer o fogo e a glória do SENHOR sobre a casa, se encurvaram com o rosto em terra sobre o pavimento, e adoraram, e louvaram o

II Kronik 7

Cudowne zjawiska towarzyszące poświęceniu świątyni

1 A gdy Salomon zakończył modlitwę, spadł ogień z niebios i strawił ofiarę całopalną i ofiary rzeźne, a chwała Pańska wypełniła świątynię.

2 I nie mogli kapłani wejść do świątyni Pańskiej, gdyż chwała Pańska wypełniła świątynię Pańską.

3 Wszyscy synowie izraelscy zaś, widząc ogień spadający i chwałę Pańską nad świątynią, przyklęknęli twarzą do ziemi na posadzce i oddali pokłon, wysławiając

SENHOR, porque é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

A conclusão da solenidade
1 Reis 8.62-66

4 Então, o rei e todo o povo ofereceram sacrifícios diante do SENHOR.

5 Ofereceu o rei Salomão em sacrifício vinte e dois mil bois e cento e vinte mil ovelhas.

6 Assim, o rei e todo o povo consagraram a Casa de Deus. Os sacerdotes estavam nos seus devidos lugares, como também os levitas com os instrumentos músicos do SENHOR, que o rei Davi tinha feito para deles se utilizar nas ações de graças ao SENHOR, porque a sua misericórdia dura para sempre. Os sacerdotes que tocavam as trombetas estavam defronte deles, e todo o Israel se mantinha em pé.

7 Salomão consagrou também o meio do átrio que estava diante da Casa do SENHOR, porquanto ali prepararam os holocaustos e a gordura dos sacrifícios pacíficos; porque, no altar de bronze, que Salomão fizera, não podiam caber os holocaustos, as ofertas de manjares e a gordura dos sacrifícios pacíficos.

8 Assim, celebrou Salomão a festa por sete dias, e todo o Israel, com ele, uma grande congregação, desde a entrada de Hamate até ao rio do Egito.

9 Ao oitavo dia, começaram a celebrar a Festa dos Tabernáculos, porque, por sete

Pana, że jest dobry i że na wieki trwa łaska jego.

Czynności kultowe w dniu poświęcenia świątyni

4 Król zaś i cały lud składali ofiary przed Panem.

5 Złożył tedy król Salomon na ofiarę dwadzieścia dwa tysiące wołów i sto dwadzieścia tysięcy owiec; w ten sposób poświęcili, król i cały lud, świątynię Bożą,

6 Kapłani zaś pełnili swoje czynności, również Lewici z przyborami do wtóru pieśniom dla Pana, które kazał sporządzić król Dawid ku wysławianiu Pana, że na wieki trwa łaska jego, gdy Dawid za ich pośrednictwem chwalił Pana; naprzeciw nich kapłani dęli w trąby, a cały Izrael stał.

7 Następnie poświęcił Salomon środek dziedzińca, który był przed świątynią Pana, złożywszy tam ofiary całopalne i tłuszcz ofiar pojednania; ołtarz spiżowy bowiem, który Salomon kazał sporządzić, nie mógł pomieścić ofiary całopalnej, ofiary z pokarmów i z tłuszczów.

Czas trwania uroczystości poświęcenia świątyni

8 W tym to czasie obchodził Salomon, a wraz z nim cały Izrael, ogromne zgromadzenie ludu, począwszy od miejsca, gdzie się idzie do Chamat, aż po Rzekę Egipską, uroczyste święto przez siedem dni,

9 Ósmego dnia zaś odbyli uroczyste zebranie, gdyż poświęcenie ołtarza

dias, já haviam celebrado a consagração do altar; a festa durava sete dias.

10 No vigésimo terceiro dia do sétimo mês, o rei despediu o povo para as suas tendas; e todos se foram alegres e de coração contente por causa do bem que o SENHOR fizera a Davi, a Salomão e a Israel, seu povo.

A aliança do Senhor com Salomão

1 Reis 9.1-9

11 Assim, Salomão acabou a Casa do SENHOR e a casa do rei; tudo quanto Salomão intentou fazer na Casa do SENHOR e na sua casa, prosperamente o efetuou.

12 De noite, apareceu o SENHOR a Salomão e lhe disse: Ouvi a tua oração e escolhi para mim este lugar para casa do sacrifício.

13 Se eu cerrar os céus de modo que não haja chuva, ou se ordenar aos gafanhotos que consumam a terra, ou se enviar a peste entre o meu povo;

14 se o meu povo, que se chama pelo meu nome, se humilhar, e orar, e me buscar, e se converter dos seus maus caminhos, então, eu ouvirei dos céus, perdoarei os seus pecados e sararei a sua terra.

15 Estarão abertos os meus olhos e atentos os meus ouvidos à oração que se fizer neste lugar.

16 Porque escolhi e santifiquei esta casa, para que nela esteja o meu nome perpetuamente; nela, estarão fixos os meus olhos e o meu coração todos os dias.

obchodzili przez siedem dni i święto przez siedem dni.

10 W dwudziestym trzecim dniu siódmego miesiąca rozpuścił lud do jego namiotów, radosny i dobrej myśli z powodu dobroci, jaką Pan okazał Dawidowi i Salomonowi oraz Izraelowi, swojemu ludowi.

Ponowne ukazanie się Pana Salomonowi

11 A gdy Salomon dokończył świątynię Pańską i pałac królewski, i gdy pomyślnie wykonał wszystko, co umyślił w swoim sercu, aby uczynić w świątyni Pańskiej i w swoim pałacu,

12 Ukazał się Pan Salomonowi w nocy i rzekł do niego: Wysłuchałem twojej modlitwy i wybrałem sobie miejsce to na dom ofiarny.

13 Gdy zamknę niebiosa, tak iż nie będzie deszczu, albo gdy każę szarańczy, aby objadła ziemię, albo gdy ześlę zarazę na mój lud,

14 I ukorzy się mój lud, który jest nazwany moim imieniem, i będą się modlić, i szukać mojego oblicza, i odwrócą się od swoich złych dróg, to Ja wysłucham z niebios, i odpuszczę ich grzechy i ich ziemię uzdrowię.

15 I będą moje oczy otwarte, i moje uszy uważne na modlitwę w tym miejscu zanoszoną.

16 Bo oto wybrałem i poświęciłem tę świątynię, aby tam było moje imię na wieki, i moje oczy, i moje serce tam będą skierowane po wszystkie dni.

[17] Quanto a ti, se andares diante de mim, como andou Davi, teu pai, e fizeres segundo tudo o que te ordenei, e guardares os meus estatutos e os meus juízos,

[18] também confirmarei o trono do teu reino, segundo a aliança que fiz com Davi, teu pai, dizendo: Não te faltará sucessor que domine em Israel.

[19] Porém, se vós vos desviardes, e deixardes os meus estatutos e os meus mandamentos, que vos prescrevi, e fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes,

[20] então, vos arrancarei da minha terra que vos dei, e esta casa, que santifiquei ao meu nome, lançarei longe da minha presença, e a tornarei em provérbio e motejo entre todos os povos.

[21] Desta casa, agora tão exaltada, todo aquele que por ela passar pasmará e dirá: Por que procedeu o SENHOR assim para com esta terra e esta casa?

[22] Responder-se-lhe-á: Porque deixaram o SENHOR, o Deus de seus pais, que os tirou da terra do Egito, e se apegaram a outros deuses, e os adoraram, e os serviram. Por isso, trouxe sobre eles todo este mal.

2 Crônicas 8

As demais atividades de Salomão

1 Reis 9.10-28

[1] Ao fim de vinte anos, tendo Salomão terminado a Casa do SENHOR e a sua própria casa,

[17] Jeśli tedy będziesz postępował wobec mnie tak, jak postępował Dawid, twój ojciec, czyniąc wszystko, co ci nakazałem, i przestrzegając moich przykazań i ustaw,

[18] Utwierdzę tron twojego królestwa, jak sprzymierzyłem się z Dawidem, twoim ojcem, mówiąc: Nie braknie ci męskiego potomka na władcę w Izraelu.

[19] Lecz jeśli odwrócicie się i porzucicie moje przykazania i nakazy, które wam dałem i zechcecie pójść służyć innym bogom i im oddawać pokłon,

[20] To wykorzenię Izraela z mojej ziemi, którą im dałem, a tę świątynię, którą poświęciłem dla mego imienia, odrzucę od mego oblicza i uczynię ją osnową przypowieści i przedmiotem drwin u wszystkich ludów.

[21] A nad tą świątynią, która była tak wyniosła, każdy przechodzący mimo wzdrygnie się i powie: Za co uczynił tak Pan tej ziemi i tej świątyni?

[22] Wtedy odpowiedzą: Za to, że opuścili Pana, Boga swoich ojców, który wyprowadził ich z ziemi egipskiej, i przyłączyli się do innych bogów, i pokłon im oddawali, i służyli im, za to sprowadził Pan na nich to całe nieszczęście.

II Kronik 8

Rządy króla Salomona

[1] A po upływie dwudziestu lat, w ciągu których Salomon zbudował świątynię Pana i swój własny pałac,

[2] edificou as cidades que Hirão lhe tinha dado; e fez habitar nelas os filhos de Israel.

[3] Depois, foi Salomão a Hamate-Zoba e a tomou.

[4] Também edificou a Tadmor no deserto e a todas as cidades-armazéns em Hamate.

[5] Edificou também a Bete-Horom, a de cima e a de baixo, cidades fortificadas com muros, portas e ferrolhos;

[6] como também a Baalate, e todas as cidades-armazéns que Salomão tinha, e todas as cidades para os carros, e as cidades para os cavaleiros, e tudo o que desejou, enfim, edificar em Jerusalém, no Líbano e em toda a terra do seu domínio.

[7] Quanto a todo o povo que restou dos heteus, amorreus, ferezeus, heveus e jebuseus e que não eram de Israel,

[8] a seus filhos, que restaram depois deles na terra, os quais os filhos de Israel não puderam destruir totalmente, a esses fez Salomão trabalhadores forçados, até hoje.

[9] Porém dos filhos de Israel não fez Salomão escravo algum; eram homens de guerra, seus comandantes, chefes dos seus carros e dos seus cavaleiros;

[10] estes eram os principais oficiais que tinha o rei Salomão, duzentos e cinqüenta, que presidiam sobre o povo.

[2] Odbudował też Salomon miasta, które mu oddał Churam, i osiedlił tam synów izraelskich.

[3] Następnie wyprawił się Salomon do Chamat Soby i zdobył je.

[4] Potem rozbudował Tadmor na pustyni i wszystkie miasta ze spichlerzami na zboże, jakie pobudował w Chamacie.

[5] Rozbudował też Bet-Choron górne i Bet-Choron dolne, miasta warowne z obronnymi murami, bramami i zaworami.

[6] Także Baalat i wszystkie miasta ze spichlerzami na zboże, które należały do Salomona, i wszystkie miasta dla wozów, i miasta dla konnicy, i wszystko to, co umyślił zbudować w Jeruzalemie i w Libanie, i w całej krainie, w której panował.

[7] Całą ludność pozostałą po Chetejczykach, Amorejczykach, Peryzyjczykach, Chiwwijczykach, Jebuzejczykach, nie należącą do Izraela,

[8] Mianowicie ich potomków, pozostałych po nich w ziemi, których synowie izraelscy nie zdołali wytracić, Salomon pociągnął do robót pańszczyźnianych, które wykonują do dnia dzisiejszego.

[9] Z synów izraelskich Salomon nikogo nie pociągnął do robót służebnych, lecz byli oni wojownikami, dowódcami jego straży przybocznej, dowódcami wozów wojennych i konnicy.

[10] Oni byli najwyższymi urzędnikami, których miał król Salomon w liczbie

dwustu pięćdziesięciu, którzy dozorowali lud.

[11] Salomão fez subir a filha de Faraó da Cidade de Davi para a casa que a ela lhe edificara; porque disse: Minha esposa não morará na casa de Davi, rei de Israel, porque santos são os lugares nos quais entrou a arca do SENHOR.

[11] Córkę faraona Salomon przeniósł z Miasta Dawida do pałacu, który dla niej wybudował, gdyż powiadał: Nie powinna mieszkać moja żona w domu Dawida, króla izraelskiego, gdyż są to miejsca święte przez to, iż Skrzynia Pańska weszła do nich.

[12] Então, Salomão ofereceu holocaustos ao SENHOR, sobre o altar que tinha edificado ao SENHOR diante do pórtico;

[12] Odtąd składał Salomon ofiary całopalne Panu na ołtarzu Pańskim, który zbudował przed przedsionkiem,

[13] e isto segundo o dever de cada dia, conforme o preceito de Moisés, nos sábados, nas Festas da Lua Nova, e nas festas fixas, três vezes no ano: na Festa dos Pães Asmos, na Festa das Semanas e na Festa dos Tabernáculos.

[13] Mianowicie zgodnie z wymogami każdego dnia, aby składać ofiary całopalne według nakazu Mojżesza w sabaty, w święta nowiu i w trzy coroczne święta, w Święto Przaśników, w Święto Tygodni i w Święto Szałasów.

[14] Também, segundo a ordem de Davi, seu pai, dispôs os turnos dos sacerdotes nos seus ministérios, como também os dos levitas para os seus cargos, para louvarem a Deus e servirem diante dos sacerdotes, segundo o dever de cada dia, e os porteiros pelos seus turnos a cada porta; porque tal era a ordem de Davi, o homem de Deus.

[14] Ustanowił też zgodnie z zarządzeniem Dawida, swego ojca, grupy kapłańskie do ich służby oraz lewickie do ich czynności, mianowicie do nucenia hymnów pochwalnych i usługiwania kapłanom, zgodnie z wymogami każdego dnia; ustanowił też odźwiernych według ich grup dla każdej bramy; taki bowiem był nakaz Dawida, męża Bożego.

[15] Não se desviaram do que ordenara o rei aos sacerdotes e levitas, em coisa nenhuma, nem acerca dos tesouros.

[15] Nie odstąpiono od żadnego nakazu królewskiego dotyczącego kapłanów i Lewitów oraz żadnej sprawy i skarbców.

[16] Assim se executou toda a obra de Salomão, desde o dia da fundação da Casa do SENHOR até se acabar; e assim se concluiu a Casa do SENHOR.

[16] W ten sposób zostały wykonane wszelkie prace Salomona od dnia położenia fundamentów pod świątynię Pana aż do całkowitego wykończenia świątyni Pana.

17 Então, foi Salomão a Eziom-Geber e a Elate, à praia do mar, na terra de Edom.

18 Enviou-lhe Hirão, por intermédio de seus servos, navios e marinheiros práticos; foram com os servos de Salomão a Ofir e tomaram de lá quatrocentos e cinqüenta talentos de ouro, que trouxeram ao rei Salomão.

2 Crônicas 9

A rainha de Sabá visita a Salomão
1 Reis 10.1-13

1 Tendo a rainha de Sabá ouvido a fama de Salomão, veio a Jerusalém prová-lo com perguntas difíceis, com mui grande comitiva; com camelos carregados de especiarias, de ouro em abundância e pedras preciosas; compareceu perante Salomão e lhe expôs tudo quanto trazia em sua mente.

2 Salomão lhe deu resposta a todas as perguntas, e nada lhe houve profundo demais que não pudesse explicar.

3 Vendo, pois, a rainha de Sabá a sabedoria de Salomão, e a casa que edificara,

4 e a comida da sua mesa, o lugar dos seus oficiais, o serviço dos seus criados, e os trajes deles, seus copeiros, e os seus trajes, e o holocausto que oferecia na Casa do SENHOR, ficou como fora de si

17 Wtedy to wyruszył Salomon do Esjon-Geber i do Elat na wybrzeżu morskim, w ziemi edomskiej,

18 A Churam przysłał mu przez swoje sługi okręty i ludzi obeznanych z morzem; ci wyprawili się ze sługami Salomona do Ofiru, zabrali stamtąd czterysta pięćdziesiąt talentów złota i przywieźli je królowi Salomonowi.

II Kronik 9

Odwiedziny królowej Saby

1 A gdy królowa Saby usłyszała wieść o Salomonie, wybrała się do Jeruzalemu z nader licznym orszakiem na wielbłądach objuczonych wonnościami, wielką ilością złota i drogimi kamieniami, ażeby wypróbować Salomona przez stawianie zagadkowych pytań, przyszedłszy do Salomona rozmawiała z nim o wszystkim, co miała na sercu.

2 Salomon zaś odpowiadał na wszystkie jej pytania i nie było takiej sprawy, na którą nie umiałby dać jej odpowiedzi:

3 A gdy królowa Saby poznała mądrość Salomona i obejrzała pałac, który zbudował,

4 I potrawy na jego stole, i stanowiska jego dostojników, i sprawność w usługiwaniu jego sług, ich stroje, podawane napoje, zwłaszcza zaś ofiarę całopalną, którą złożył w świątyni Pana, nie mogła wyjść z podziwu

[5] e disse ao rei: Foi verdade a palavra que a teu respeito ouvi na minha terra e a respeito da tua sabedoria.

[6] Eu, contudo, não cria no que se falava, até que vim e vi com os próprios olhos. Eis que não me contaram a metade da grandeza da tua sabedoria; sobrepujas a fama que ouvi.

[7] Felizes os teus homens, felizes estes teus servos que estão sempre diante de ti e ouvem a tua sabedoria!

[8] Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que se agradou de ti para te colocar no seu trono como rei para o SENHOR, teu Deus; porque o teu Deus ama a Israel para o estabelecer para sempre; por isso, te constituiu rei sobre ele, para executares juízo e justiça.

[9] Deu ela ao rei cento e vinte talentos de ouro, especiarias em grande abundância e pedras preciosas, e nunca houve especiarias tais como as que a rainha de Sabá deu ao rei Salomão.

[10] Os servos de Hirão e os servos de Salomão, que de Ofir tinham trazido ouro, trouxeram também madeira de sândalo e pedras preciosas.

[11] Desta madeira de sândalo fez o rei balaústres para a Casa do SENHOR e para a casa real, como também harpas e alaúdes para os cantores, quais nunca dantes se viram na terra de Judá.

[12] O rei Salomão deu à rainha de Sabá, além do equivalente ao que ela lhe

[5] I rzekła do króla: Prawdą okazuje się to, co słyszałam w mojej ziemi o twoich sprawach i o twojej mądrości;

[6] Lecz nie wierzyłam tym słowom, aż przybyłam i zobaczyłam na własne oczy; ale i tak nie powiedziano mi ani połowy o wielkości twojej mądrości, przewyższasz bowiem pogłoski, które o tobie słyszałam.

[7] Szczęśliwi twoi ludzie, szczęśliwi ci twoi słudzy, którzy stale stoją przed tobą, że mogą słuchać twojej mądrości.

[8] Niech będzie błogosławiony Pan, Bóg twój, który cię sobie upodobał, aby cię posadzić na swoim tronie jako króla z ramienia Pana, Boga twego; dlatego że Bóg twój umiłował Izraela, aby się ostał na wieki, ustanowił cię nad nimi królem, abyś stosował prawo i sprawiedliwość.

[9] Po czym podarowała królowi sto dwadzieścia talentów złota i ogromną ilość wonności i drogich kamieni. I nigdy już nie było takich wonności jak te, które królowa Saby podarowała królowi Salomonowi.

[10] Również słudzy Churama i słudzy Salomona, którzy sprowadzali złoto z Ofiru, przywozili drzewo sandałowe oraz drogie kamienie;

[11] Król kazał sporządzić z drzewa sandałowego schody w świątyni Pańskiej i w pałacu królewskim oraz cytry i lutnie dla śpiewaków. Takich jak te nie widziano przedtem w ziemi judzkiej.

[12] Król Salomon zaś podarował królowej Saby wszystko, czego zapragnęła, co sobie

trouxera, mais tudo o que ela desejou e pediu. Assim, voltou e foi para a sua terra, ela e os seus servos.

As riquezas de Salomão
1 Reis 10.14-29

[13] O peso do ouro que se trazia a Salomão cada ano era de seiscentos e sessenta e seis talentos,

[14] afora o que entrava dos vendedores e dos negociantes; também todos os reis da Arábia e os governadores dessa mesma terra traziam a Salomão ouro e prata.

[15] Fez o rei Salomão duzentos paveses de ouro batido; seiscentos siclos de ouro batido mandou pesar para cada pavês.

[16] Fez também trezentos escudos de ouro batido; trezentos siclos de ouro mandou pesar para cada escudo. E o rei os pôs na Casa do Bosque do Líbano.

[17] Fez mais o rei um grande trono de marfim e o cobriu de ouro puro.

[18] O trono tinha seis degraus e um estrado de ouro a ele pegado; de ambos os lados, tinha braços junto ao assento e dois leões junto aos braços.

[19] Também doze leões estavam ali sobre os seis degraus, um em cada extremo destes. Nunca se fizera obra semelhante em nenhum dos reinos.

[20] Todas as taças de que se servia o rei Salomão para beber eram de ouro, e também de ouro puro, todas as da Casa do

życzyła, znacznie więcej niż to, co ona przywiozła królowi. Potem wybrała się w drogę powrotną i odjechała do swojej ziemi wraz ze swoimi dworzanami.

Bogactwo i sława Salomona

[13] A ilość złota, które w ciągu jednego roku napływało do Salomona, wynosiła sześćset sześćdziesiąt sześć talentów,

[14] Nie licząc dochodów od wędrownych handlarzy i kupców, i od wszystkich królów arabskich, i namiestników ziemi, przywożących złoto i srebro Salomonowi.

[15] Następnie król Salomon kazał sporządzić dwieście tarcz z kutego złota, na jedną tarczę zaś wychodziło sześćset sykli kutego złota,

[16] Poza tym trzysta puklerzy z kutego złota, a na jeden puklerz wychodziło trzysta sykli złota; i złożył je król w leśnym pałacu libańskim.

[17] Król kazał też sporządzić wielki tron z kości słoniowej i powlec go szczerym złotem;

[18] Tron miał sześć stopni i podnóżek ze złota przymocowany do tronu oraz poręcze z obu stron siedzenia, a dwa lwy stały obok poręczy.

[19] Dwanaście lwów zaś stało tam na sześciu stopniach z jednej i z drugiej strony; w żadnym innym królestwie czegoś takiego nie zrobiono.

[20] Wszystkie kielichy króla Salomona były ze złota, także wszystkie przybory w Leśnym Domu Libańskim były ze

Bosque do Líbano; à prata, nos dias de Salomão, não se dava estimação nenhuma.

21 Porque o rei tinha navios que iam a Társis, com os servos de Hirão; de três em três anos, voltavam os navios de Társis, trazendo ouro e prata, marfim, bugios e pavões.

22 Assim, o rei Salomão excedeu a todos os reis do mundo, tanto em riqueza como em sabedoria.

23 Todos os reis do mundo procuravam ir ter com ele para ouvir a sabedoria que Deus lhe pusera no coração.

24 Cada um trazia o seu presente, objetos de prata e de ouro, roupas, armaduras, especiarias, cavalos e mulas; assim ano após ano.

25 Tinha Salomão quatro mil cavalos em estrebarias para os seus carros e doze mil cavaleiros, que distribuiu às cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.

26 Dominava Salomão sobre todos os reis desde o Eufrates até à terra dos filisteus e até ao limite do Egito.

27 Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata como pedras e cedros em abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

28 Importavam-se cavalos para Salomão, do Egito e de todas as terras.

A morte de Salomão

1 Reis 11.41-43

29 Quanto aos mais atos de Salomão, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no Livro da História de

szczerego złota, nic ze srebra, które w czasach Salomona za nic było uważane,

21 Gdyż okręty króla płynęły do Tarszysz wraz ze sługami Churama; raz na trzy lata przypływały okręty z Tarszysz, przywożąc złoto i srebro, kość słoniową oraz małpy i pawie.

22 Tak tedy król Salomon bogactwem i mądrością przewyższał wszystkich królów ziemi;

23 Toteż wszyscy królowie ziemi pragnęli zbliżyć się do Salomona, aby słuchać jego mądrości, jaką Bóg włożył w jego serce.

24 A wszyscy oni przynosili rokrocznie swoje daniny, naczynia srebrne, naczynia złote, szaty, broń, wonności, konie, muły.

25 Salomon miał cztery tysiące stajni dla koni i wozów wojennych i dwadzieścia tysięcy jezdnych, a rozmieścił je po miastach przeznaczonych dla wozów oraz przy osobie króla w Jeruzalemie.

26 Panował nad wszystkimi królami od rzeki Eufratu aż do ziemi filistyńskiej i aż do granicy Egiptu.

27 Król nagromadził w Jeruzalemie srebra tyle co kamieni, a drzewa cedrowego jak sykomor, których jest bardzo dużo w Szefeli.

28 Sprowadzano też dla Salomona konie z Egiptu i ze wszystkich krajów.

29 Pozostałe zaś sprawy Salomona, od pierwszych do ostatnich, spisane są w Dziejach Proroka Natana i w Proroctwie

Natã, o profeta, e na Profecia de Aías, o silonita, e nas Visões de Ido, o vidente, acerca de Jeroboão, filho de Nebate?

30 Quarenta anos reinou Salomão em Jerusalém sobre todo o Israel.

31 Descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai, e Roboão, seu filho, reinou em seu lugar.

Achiasza z Sylo, i w Jasnowidzeniach Jasnowidza Jeddo dotyczących Jeroboama, syna Nebata.

30 Salomon panował w Jeruzalemie nad całym Izraelem przez czterdzieści lat.

31 I spoczął Salomon ze swoimi ojcami i pogrzebali go w Mieście Dawida, jego ojca, a władzę królewską po nim objął Rechabeam, jego syn.

2 Crônicas 10

Roboão causa separação entre as tribos

1 Reis 12.1-15

1 Foi Roboão a Siquém, porque todo o Israel se reuniu lá, para o fazer rei.

2 Tendo Jeroboão, filho de Nebate, ouvido isso (pois estava ainda no Egito, para onde fugira da presença do rei Salomão), voltou do Egito.

3 Mandaram chamá-lo; veio ele com todo o Israel a Roboão, e lhe falaram:

4 Teu pai fez pesado o nosso jugo; agora, pois, alivia tu a dura servidão de teu pai e o seu pesado jugo que nos impôs, e nós te serviremos.

5 Ele lhes respondeu: Após três dias, voltai a mim. E o povo se foi.

6 Tomou o rei Roboão conselho com os homens idosos que estiveram na presença de Salomão, seu pai, quando este ainda vivia, dizendo: Como aconselhais que se responda a este povo?

II Kronik 10

Bunt Izraela pod wodzą Jeroboama

1 Rechabeam udał się do Sychem, gdyż do Sychem przybył cały Izrael, aby go obwołać królem.

2 Gdy usłyszał o tym Jeroboam, syn Nebata, który przebywał w Egipcie, dokąd uciekł przed królem Salomonem, powrócił Jeroboam z Egiptu.

3 Posłano bowiem po niego i wezwano go. Gdy przyszedł Jeroboam i cały Izrael, wówczas powiedzieli do Rechabeama tak:

4 Twój ojciec nałożył na nas twarde jarzmo, teraz więc ty uczyń lżejszą twardą pańszczyznę twojego ojca, ciężkie jego jarzmo, jakie na nas nałożył, a będziemy ci służyli.

5 A on rzekł do nich: Przyjdźcie do mnie ponownie za trzy dni. I lud odszedł.

6 Wtedy król Rechabeam zasięgnął rady starszych, którzy stawali przed Salomonem, jego ojcem, gdy jeszcze żył, pytając ich: Jak radzicie mi odpowiedzieć temu ludowi?

[7] Eles lhe disseram: Se te fizeres benigno para com este povo, e lhes agradares, e lhes falares boas palavras, eles se farão teus servos para sempre.

[8] Porém ele desprezou o conselho que os anciãos lhe tinham dado e tomou conselho com os jovens que haviam crescido com ele e o serviam.

[9] E disse-lhes: Que aconselhais vós que respondamos a este povo, que me falou, dizendo: Alivia o jugo que teu pai nos impôs?

[10] E os jovens que haviam crescido com ele lhe disseram: Assim falarás ao povo que disse: Teu pai fez pesado o nosso jugo, mas alivia-o de sobre nós; assim lhe falarás: Meu dedo mínimo é mais grosso do que os lombos de meu pai.

[11] Assim que, se meu pai vos impôs jugo pesado, eu ainda vo-lo aumentarei; meu pai vos castigou com açoites, porém eu vos castigarei com escorpiões.

[12] Veio, pois, Jeroboão e todo o povo, ao terceiro dia, a Roboão, como o rei lhes ordenara, dizendo: Voltai a mim, ao terceiro dia.

[13] Dura resposta lhes deu o rei, porque o rei Roboão desprezara o conselho dos anciãos;

[14] e lhes falou segundo o conselho dos jovens, dizendo: Meu pai fez pesado o vosso jugo, porém eu ainda o agravarei;

[7] Oni odpowiedzieli mu tak: Jeżeli będziesz dobry dla tego ludu i okażesz im życzliwość, i przemówisz do nich słowami łaskawymi, będą twoimi sługami po wszystkie dni.

[8] Lecz on odrzucił radę starszych, której mu udzielili, a zasięgnął rady młodzieńców, którzy razem z nim wyrośli, a obecnie byli w jego orszaku.

[9] I zapytał ich: Jak wy radzicie mi odpowiedzieć temu ludowi, który mnie prosił: Uczyń nam lżejszym jarzmo, jakie nałożył na nas twój ojciec.

[10] I rzekli do niego młodzieńcy, którzy razem z nim wyrośli: Powiedz tak temu ludowi, który rzekł do ciebie: Ojciec twój uczynił ciężkim jarzmo nasze, lecz ty uczyń nam je lżejszym. Tak powiedz do nich: Mój mały palec jest grubszy niż biodra mojego ojca.

[11] Otóż jeżeli mój ojciec nałożył na was cieżkie jarzmo, to ja jeszcze dołożę do waszego jarzma; mój ojciec chłostał was biczami, a ja chłostać was będę kańczugami.

[12] A gdy Jeroboam i cały lud przyszedł do Rechabeama trzeciego dnia, jak król polecił w słowach: Powróćcie do mnie trzeciego dnia,

[13] Król odezwał się do nich twardo. Król Rechabeam odrzucił radę starszych

[14] I przemówił do nich według rady młodzieńców tak: Mój ojciec uczynił ciężkim wasze jarzmo, lecz ja dołożę

meu pai vos castigou com açoites, eu, porém, vos castigarei com escorpiões.

jeszcze do waszego jarzma; mój ojciec chłostał was biczami, a ja chłostać was będę kańczugami.

[15] O rei, pois, não deu ouvidos ao povo, porque isto vinha de Deus, para que o SENHOR confirmasse a palavra que tinha dito por intermédio de Aías, o silonita, a Jeroboão, filho de Nebate.

[15] I nie wysłuchał król ludu, gdyż takie było zrządzenie Boże, aby Pan mógł utrzymać w mocy swoje słowo, które wyrzekł przez Achiasza z Sylo do Jeroboama, syna Nebata.

Dez tribos seguem Jeroboão

1 Reis 12.16-20

[16] Vendo, pois, todo o Israel que o rei não lhe dava ouvidos, reagiu, dizendo: Que parte temos nós com Davi? Não há para nós herança no filho de Jessé! Cada homem à sua tenda, ó Israel! Cuida, agora, da tua casa, ó Davi! Então, Israel se foi às suas tendas.

[16] Ponieważ król ich nie wysłuchał, cały Izrael dał taką odpowiedź królowi: Co nas obchodzi Dawid? Nie mamy dziedzictwa z synem Isajego. Każdy do swoich namiotów, Izraelu! Teraz troskaj się ty o swój dom, Dawidzie! I rozszedł się cały Izrael do swoich namiotów,

[17] Quanto aos filhos de Israel, porém, que habitavam nas cidades de Judá, sobre eles reinou Roboão.

[17] Tak iż Rechabeam królował tylko nad synami izraelskimi, którzy mieszkali w miastach judzkich.

[18] Então, o rei Roboão enviou a Adorão, superintendente dos que trabalhavam forçados, porém os filhos de Israel o apedrejaram, e morreu. Mas o rei Roboão conseguiu tomar o seu carro e fugir para Jerusalém.

[18] Gdy zaś król Rechabeam wyprawił Hadorama, który miał nadzór nad robotami pańszczyźnianymi, synowie izraelscy ukamienowali go na śmierć. Król Rechabeam wsiadł spiesznie na swój wóz i uciekł do Jeruzalemu.

[19] Assim, Israel se mantém rebelado contra a casa de Davi até ao dia de hoje.

[19] Tak odpadł Izrael od rodu Dawidowego aż po dziś dzień.

2 Crônicas 11

Deus proíbe que Roboão peleje contra as dez tribos

1 Reis 12.21-24

[1] Vindo, pois, Roboão a Jerusalém, reuniu a casa de Judá e de Benjamim, cento e oitenta mil escolhidos, destros para a guerra, para pelejar contra Israel, a fim de restituir o reino a Roboão.

II Kronik 11

Pan nie dopuszcza do wojny bratobójczej

[1] Gdy Rechabeam przybył do Jeruzalemu, zgromadził ród Judy i Beniamina w liczbie stu osiemdziesięciu tysięcy zaprawionych w walce, aby wszcząć wojnę z Izraelem w

celu przywrócenia królestwa Rechabeamowi.

[2] Porém veio a palavra do SENHOR a Semaías, homem de Deus, dizendo:

[2] Wtedy doszło słowo Pana Szemajasza, męża Bożego, tej treści:

[3] Fala a Roboão, filho de Salomão, rei de Judá, e a todo o Israel em Judá e Benjamim, dizendo:

[3] Powiedz Rechabeamowi, synowi Salomona, królowi judzkiemu, i całemu Izraelowi w Judzie, i Beniaminitom tak:

[4] Assim diz o SENHOR: Não subireis, nem pelejareis contra vossos irmãos; cada um volte para sua casa, porque eu é que fiz isto. E, obedecendo eles à palavra do SENHOR, desistiram de subir contra Jeroboão.

[4] Tak mówi Pan: Nie wyruszycie i nie będziecie walczyć z waszymi braćmi. Wróćcie każdy do swego domu, gdyż ode mnie wyszła ta sprawa. Usłuchali więc słów Pańskich i zawrócili z wyprawy przeciwko Jeroboamowi.

As cidades fortificadas de Roboão

Pomyślne rządy Rechabeama

[5] Roboão habitou em Jerusalém e, para defesa, fortificou cidades em Judá;

[5] Rechabeam zamieszkał w Jeruzalemie i przebudował niektóre miasta w Judzie w twierdze,

[6] fortificou, pois, a Belém, a Etã, a Tecoa,

[6] Mianowicie Betlejem, Etam, Tekoa,

[7] a Bete-Zur, a Socó, a Adulão,

[7] Bet-Sur, Socho, Adullam,

[8] a Gate, a Maressa, a Zife,

[8] Gat, Maresza, Zif,

[9] a Adoraim, a Laquis, a Azeca,

[9] Adoraim, Lakisz, Azeka,

[10] a Zorá, a Aijalom e a Hebrom, todas em Judá e Benjamim, cidades fortificadas.

[10] Sorea, Ajjalon, Chebron. To były miasta warowne w Judzie i w Beniaminie.

[11] Assim, as tornou em fortalezas e pôs nelas comandantes e depósitos de víveres, de azeite e de vinho.

[11] Umocnił te twierdze, ustanowił w nich dowódców i zaopatrzył w zapasy żywności, oliwy i wina

[12] E pôs em cada cidade arsenal de paveses e lanças; fortificou-as sobremaneira. Judá e Benjamim ficaram-lhe sujeitas.

[12] Oraz każde poszczególne z tych miast w tarcze i w dzidy, i potężnie je wzmocnił. Do niego więc należeli Juda i Beniamin.

Sacerdotes e levitas vêm a Jerusalém

[13] Também os sacerdotes e os levitas que havia em todo o Israel recorreram a Roboão de todos os seus limites,

[13] Lecz kapłani i Lewici, którzy byli w całym Izraelu, przystawali do niego ze wszystkich swoich miejsc zamieszkania,

[14] porque os levitas deixaram os arredores das suas cidades e as suas possessões e vieram para Judá e para Jerusalém,

[14] Lewici bowiem porzucali swoje pastwiska i swoje posiadłości, i udawali się do Judy i do Jeruzalemu, gdyż

porque Jeroboão e seus filhos os lançaram fora, para que não ministrassem ao SENHOR.

Jeroboam i jego synowie odsunęli ich od czynności kapłańskich w służbie Pana,

15 Jeroboão constituiu os seus próprios sacerdotes, para os altos, para os sátiros e para os bezerros que fizera.

15 Ustanawiając własnych kapłanów dla wyżyn i dla duchów polnych, i cielców, jakie Jeroboam kazał sporządzić.

16 Além destes, também de todas as tribos de Israel os que de coração resolveram buscar o SENHOR, Deus de Israel, foram a Jerusalém, para oferecerem sacrifícios ao SENHOR, Deus de seus pais.

16 Za nimi zaś przybywali do Jeruzalemu ze wszystkich plemion izraelskich ci, którzy byli oddani całym sercem szukaniu Pana, Boga izraelskiego, aby składać ofiary Panu, Bogu swoich ojców.

17 Assim, fortaleceram o reino de Judá e corroboraram com Roboão, filho de Salomão, por três anos; porque três anos andaram no caminho de Davi e Salomão.

17 Przez to zaś wzmocnili królestwo judzkie i wsparli Rechabeama, syna Salomona, na trzy lata, gdyż przez trzy lata kroczyli drogą Dawida i Salomona.

A família de Roboão

18 Roboão tomou por esposa a Maalate, filha de Jerimote, filho de Davi, e filha de Abiail, filha de Eliabe, filho de Jessé,

18 A Rechabeam pojął za żonę Machalat, córkę Jerimota, syna Dawida, oraz Abigail, córkę Eliaba, syna Isajego.

19 a qual lhe deu filhos: Jeús, Semarias e Zaão.

19 Urodziła mu ona synów: Jeusza, Szemariasza i Zahama.

20 Depois dela, tomou a Maaca, filha de Absalão; esta lhe deu a Abias, a Atai, a Ziza e a Selomite.

20 Po niej pojął Maachę, córkę Abszaloma, i ta urodziła mu Abiasza, Attaja i Zizę, i Szelomita.

21 Amava Roboão mais a Maaca, filha de Absalão, do que a todas as suas outras mulheres e concubinas; porque ele havia tomado dezoito mulheres e sessenta concubinas; e gerou vinte e oito filhos e sessenta filhas.

21 Rechabeam zaś miłował Maachę, córkę Abszaloma, bardziej niż inne swoje żony i nałożnice - miał bowiem osiemnaście żon i sześćdziesiąt nałożnic - był zaś ojcem dwudziestu ośmiu synów i sześćdziesięciu córek.

22 Roboão designou a Abias, filho de Maaca, para ser chefe, príncipe entre seus irmãos, porque o queria fazer rei.

22 Jako pierwszego księcia wśród braci wysunął Rechabeam Abiasza, syna Maachy, chciał bowiem, aby on został królem.

23 Procedeu prudentemente e distribuiu todos os seus filhos por todas as terras de

23 Rozsądnie też postąpił, rozmieszczając wszystkich swoich synów po wszystkich

Judá e Benjamim, por todas as cidades fortificadas; deu-lhes víveres em abundância e lhes procurou muitas mulheres.

2 Crônicas 12

A invasão de Sisaque
1 Reis 14.25-28

1 Tendo Roboão confirmado o reino e havendo-se fortalecido, deixou a lei do SENHOR, e, com ele, todo o Israel.

2 No ano quinto do rei Roboão, Sisaque, rei do Egito, subiu contra Jerusalém (porque tinham transgredido contra o SENHOR),

3 com mil e duzentos carros e sessenta mil cavaleiros; era inumerável a gente que vinha com ele do Egito, de líbios, suquitas e etíopes.

4 Tomou as cidades fortificadas que pertenciam a Judá e veio a Jerusalém.

5 Então, veio Semaías, o profeta, a Roboão e aos príncipes de Judá, que, por causa de Sisaque, se ajuntaram em Jerusalém, e disse-lhes: Assim diz o SENHOR: Vós me deixastes a mim, pelo que eu também vos deixei em poder de Sisaque.

6 Então, se humilharam os príncipes de Israel e o rei e disseram: O SENHOR é justo.

7 Vendo, pois, o SENHOR que se humilharam, veio a palavra do SENHOR a Semaías, dizendo: Humilharam-se, não os destruirei; antes, em breve lhes darei

okręgach Judy i Beniamina, po wszystkich miastach warownych, przydzielając im w bród żywności i rając im mnóstwo żon.

II Kronik 12

Najazd Szuszaka, króla egipskiego, na Judę

1 Gdy królestwo Rechabeama utwierdziło się, on sam zaś stał się potężnym, porzucił zakon Pański, a wraz z nim cały Izrael.

2 W piątym roku panowania Rechabeama zdarzyło się, że Szyszak, król egipski, najechał na Jeruzalem - dlatego że sprzeniewierzyli się Panu -

3 Z tysiącem i dwustu wozami wojennymi i z sześćdziesięciu tysiącami jezdnych, a lud zbrojny, który przyszedł z nim z Egiptu, Libijczycy, Sukkijczycy i Kuszyci, był niezliczony.

4 Zdobywszy miasta warowne, które należały do Judy, dotarł aż do Jeruzalemu.

5 Wtedy prorok Szemajasz udał się do Rechabeama i do książąt judzkich, którzy wycofali się przed Szyszakiem do Jeruzalemu, i rzekł do nich: Tak mówi Pan: Wy porzuciliście mnie, toteż i Ja was porzuciłem i wydałem w rękę Szyszaka.

6 Wtedy książęta izraelscy oraz król ukorzyli się i rzekli: Pan jest sprawiedliwy.

7 Gdy Pan widział, że się ukorzyli, doszło Szemajasza słowo Pana tej treści: Ponieważ się ukorzyli, nie wytracę ich, lecz wkrótce ześlę im ratunek, a gniew

socorro, para que o meu furor não se derrame sobre Jerusalém, por intermédio de Sisaque.

mój na Jeruzalem nie wyleje się przez rękę Szyszaka.

8 Porém serão seus servos, para que conheçam a diferença entre a minha servidão e a servidão dos reinos da terra.

8 Zostaną jednak jego poddanymi, aby poznali, co to znaczy służyć mnie albo służyć królestwom ziemskim.

9 Subiu, pois, Sisaque, rei do Egito, contra Jerusalém e tomou os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; tomou tudo. Também levou todos os escudos de ouro que Salomão tinha feito.

9 Szyszak, król egipski, najechał więc na Jeruzalem i zabrał skarby świątyni Pańskiej i skarby pałacu królewskiego, wszystko to zabrał. Zabrał też złote tarcze, które kazał sporządzić Salomon.

10 Em lugar destes fez o rei Roboão escudos de bronze e os entregou nas mãos dos capitães da guarda, que guardavam a porta da casa do rei.

10 Wtedy król Rechabeam kazał sporządzić zamiast nich tarcze spiżowe i powierzył je dowódcom straży przybocznej, którzy pilnowali wejścia do pałacu królewskiego.

11 Toda vez que o rei entrava na Casa do SENHOR, os da guarda vinham, e usavam os escudos, e tornavam a trazê-los para a câmara da guarda.

11 Ilekroć król wchodził do świątyni Pańskiej, przychodziła straż przyboczna i zabierała je, po czym znowu przynosiła je z powrotem do wartowni straży przybocznej.

12 Tendo-se ele humilhado, apartou-se dele a ira do SENHOR para que não o destruísse de todo; porque em Judá ainda havia boas coisas.

12 Ponieważ król ukorzył się, odwrócił się od niego gniew Pana i nie wytracił go całkowicie; boć także w Judzie działy się dobre rzeczy.

O reinado de Roboão

1 Reis 14.21-31

13 Fortificou-se, pois, o rei Roboão em Jerusalém e continuou reinando. Tinha Roboão quarenta e um anos de idade quando começou a reinar e reinou dezessete anos em Jerusalém, cidade que o SENHOR escolheu dentre todas as tribos de Israel, para ali estabelecer o seu nome. Sua mãe se chamava Naamá, amonita.

13 I znów stał się król Rechabeam potężnym w Jeruzalemie, i panował. Miał zaś Rechabeam czterdzieści jeden lat, gdy objął władzę królewską, a panował siedemnaście lat w Jeruzalemie, mieście, które wybrał Pan ze wszystkich plemion izraelskich, ażeby tam złożyć imię swoje. Matka jego miała na imię Naama, a była Ammonitką.

[14] Fez ele o que era mau, porquanto não dispôs o coração para buscar ao SENHOR.

[15] Quanto aos mais atos de Roboão, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no Livro da História de Semaías, o profeta, e no de Ido, o vidente, no registro das genealogias? Houve guerras entre Roboão e Jeroboão todos os seus dias.

[16] Descansou Roboão com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi; e Abias, seu filho, reinou em seu lugar.

[14] Czynił zaś to, co złe, gdyż nie zwrócił swego serca, aby szukać Pana.

[15] A sprawy Rechabeama, od pierwszych do ostatnich, są spisane w Dziejach Proroka Szemajasza i Jasnowidza Iddo. Wojny zaś między Rechabeamem a Jeroboamem trwały przez cały czas.

[16] I spoczął Rechabeam ze swoimi ojcami i został pochowany w Mieście Dawida, władzę zaś królewską po nim objął Abiasz, jego syn.

2 Crônicas 13

O reinado de Abias

1 Reis 15.1-8

[1] No décimo oitavo ano do rei Jeroboão, Abias começou a reinar sobre Judá. Três anos reinou em Jerusalém.

[2] Era o nome de sua mãe Micaía, filha de Uriel, de Gibeá. Também houve guerra entre Abias e Jeroboão.

[3] Abias ordenou a peleja com um exército de valentes guerreiros, de quatrocentos mil homens escolhidos; e Jeroboão dispôs contra ele a batalha com oitocentos mil homens escolhidos, todos guerreiros valentes.

[4] Pôs-se Abias em pé no alto do monte Zemaraim, que está na região montanhosa de Efraim, e disse: Ouvi-me, Jeroboão e todo o Israel:

[5] Não vos convém saber que o SENHOR, Deus de Israel, deu para sempre a Davi a

II Kronik 13

Panowanie Abiasza

[1] Abiasz objął władzę królewską nad Judą w osiemnastym roku panowania Jeroboama,

[2] A sprawował ją w Jeruzalemie trzy lata. Matka jego miała na imię Maaka, a była córką Uriela z Gibei. Między Abiaszem a Jeroboamem była wojna.

[3] Rozpoczął zaś Abiasz wojnę, mając wojska czterysta tysięcy doborowych dzielnych wojowników, lecz i Jeroboam przygotował się do wojny z nim z wojskiem liczącym osiemset tysięcy doborowych wojowników.

[4] Wtedy Abiasz stanął na szczycie góry Semaraim na pogórzu efraimskim i zawołał: Słuchajcie mnie, Jeroboamie i wszyscy Izraelici!

[5] Czy nie powinniście wiedzieć, że Pan, Bóg Izraela, oddał władzę królewską nad

soberania de Israel, a ele e a seus filhos, por uma aliança de sal?

[6] Contudo, se levantou Jeroboão, filho de Nebate, servo de Salomão, filho de Davi, e se rebelou contra seu senhor.

[7] Ajuntou-se a ele gente vadia, homens malignos; fortificaram-se contra Roboão, filho de Salomão; sendo Roboão ainda jovem e indeciso, não lhes pôde resistir.

[8] Agora, pensais que podeis resistir ao reino do SENHOR, que está nas mãos dos filhos de Davi; bem sois vós uma grande multidão e tendes convosco os bezerros de ouro que Jeroboão vos fez para deuses.

[9] Não lançastes fora os sacerdotes do SENHOR, os filhos de Arão e os levitas, e não fizestes para vós outros sacerdotes, como as gentes das outras terras? Qualquer que vem a consagrar-se com um novilho e sete carneiros logo se faz sacerdote daqueles que não são deuses.

[10] Porém, quanto a nós, o SENHOR é nosso Deus, e nunca o deixamos; temos sacerdotes, que ministram ao SENHOR, a saber, os filhos de Arão e os levitas na sua obra.

[11] Cada dia, de manhã e à tarde, oferecem holocaustos e queimam incenso aromático, dispondo os pães da proposição sobre a mesa puríssima e o

Izraelem po wszystkie czasy Dawidowi i jego potomkom na podstawie trwałego przymierza?

[6] Tymczasem powstał Jeroboam, syn Nebata, sługa Salomona, syna Dawidowego, i zbuntował się przeciwko swojemu panu.

[7] I skupili się wokół niego mężowie próżni, nicponie, i zyskali przewagę nad Rechabeamem, synem Salomona, bo Rechabeam był jeszcze młody i nieśmiały, i nie mógł im się oprzeć.

[8] Teraz zaś wy myślicie, że potraficie przeciwstawić się królestwu Pana oddanego w rękę potomków Dawida, dlatego że jesteście gromadą liczną i że macie ze sobą złote cielce, które Jeroboam kazał wam sporządzić jako bogów.

[9] Czy nie wypędziliście kapłanów Pana, potomków Aarona, i Lewitów, i nie narobiliście sobie kapłanów jak ludy innych krajów, gdzie to każdy, kto przychodzi z młodym cielcem i z siedmioma baranami, aby go wyświęcono, zostaje kapłanem tych, którzy nie są bogami!

[10] U nas natomiast Pan jest naszym Bogiem i my nie opuściliśmy go, a kapłanami, sprawującymi służbę dla Pana, są potomkowie Aarona, a także Lewici spełniają swoje czynności.

[11] Składają oni Panu co poranek i co wieczór ofiary całopalne i kadzidlane z wonnych rzeczy, rozkładają chleby pokładne na stole z czystego złota, dbają o

candeeiro de ouro e as suas lâmpadas para se acenderem cada tarde, porque nós guardamos o preceito do SENHOR, nosso Deus; porém vós o deixastes.

[12] Eis que Deus está conosco, à nossa frente, como também os seus sacerdotes, tocando com as trombetas, para rebate contra vós outros, ó filhos de Israel; não pelejeis contra o SENHOR, Deus de vossos pais, porque não sereis bem sucedidos.

[13] Mas Jeroboão ordenou aos que estavam de emboscada que fizessem uma volta e dessem contra eles por detrás; de maneira que estavam em frente dos homens de Judá, e a emboscada, por detrás deles.

[14] Olhou Judá e viu que a peleja estava por diante e por detrás; então, clamaram ao SENHOR, e os sacerdotes tocaram as trombetas.

[15] Os homens de Judá gritaram; quando gritavam, feriu Deus a Jeroboão e a todo o Israel diante de Abias e de Judá.

[16] Os filhos de Israel fugiram de diante de Judá, pois Deus os entregara nas suas mãos.

[17] De maneira que Abias e o seu povo fizeram grande matança entre eles; porque caíram feridos de Israel quinhentos mil homens escolhidos.

[18] Assim, foram humilhados os filhos de Israel naquele tempo; prevaleceram os filhos de Judá, porque confiaram no SENHOR, Deus de seus pais.

szczerozłoty świecznik z jego lampami, aby świeciły co wieczór, gdyż my przestrzegamy przepisów Pana, Boga naszego, wy natomiast opuściliście go.

[12] Tak więc z nami na czele jest Bóg i jego kapłani z surmami bojowymi, aby zagrać pobudkę do boju przeciwko wam! Synowie izraelscy, nie walczcie z Panem, Bogiem waszych ojców, gdyż nie powiedzie się wam!

[13] Tymczasem Jeroboam przeprowadził zasadzkę na tyły tak, iż byli przed Judejczykami, a zasadzka była za nimi.

[14] Gdy się Judejczycy obejrzeli, znaleźli się w boju z przodu i z tyłu; zaczęli więc wołać do Pana, a kapłani zadęli w trąby.

[15] Wtedy Judejczycy wydali okrzyk bojowy. Skoro tylko Judejczycy wydali okrzyk bojowy, Pan pobił Jeroboama i całego Izraela wobec Abiasza i Judejczyków.

[16] Synowie izraelscy uciekli więc przed Judejczykami i Bóg wydał ich w ich ręce.

[17] Wtedy Abiasz i jego wojownicy urządzili wśród nich wielką rzeź, i padło z Izraela pięćset tysięcy doborowych wojowników.

[18] Tak to zostali wtedy synowie izraelscy upokorzeni, a Judejczycy zyskali przewagę, gdyż polegali na Panu, Bogu swoich ojców.

[19] Abias perseguiu a Jeroboão e lhe tomou cidades: Betel, Jesana e Efrom, com suas respectivas vilas.

[20] Jeroboão não restaurou mais o seu poder no tempo de Abias; feriu o SENHOR a Jeroboão, que morreu.

[21] Abias, porém, se fortificou, e tomou para si catorze mulheres, e gerou vinte e dois filhos e dezesseis filhas.

[22] Quanto aos mais atos de Abias, tanto o que fez como o que disse, estão escritos no Livro da História do Profeta Ido.

2 Crônicas 14

O reinado de Asa
1 Reis 15.9-24

[1] Abias descansou com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi. Em seu lugar reinou seu filho Asa, em cujos dias a terra esteve em paz dez anos.

[2] Asa fez o que era bom e reto perante o SENHOR, seu Deus.

[3] Porque aboliu os altares dos deuses estranhos e o culto nos altos, quebrou as colunas e cortou os postes-ídolos.

[4] Ordenou a Judá que buscasse ao SENHOR, Deus de seus pais, e que observasse a lei e o mandamento.

[5] Também aboliu de todas as cidades de Judá o culto nos altos e os altares do incenso; e houve paz no seu reinado.

[19] Potem Abiasz puścił się w pogoń za Jeroboamem i zdobył na nim następujące grody: Betel i jego przyległości, Jeszanę i jej przyległości, i Efron i jego przyległości.

[20] Za życia Abiasza nie odzyskał już Jeroboam swej potęgi i Pan ugodził go tak, że umarł.

[21] Abiasz zaś doszedł do potęgi. Pojął on czternaście żon, z którymi miał dwudziestu dwóch synów i szesnaście córek,

[22] Pozostałe zaś sprawy Abiasza, jego postępki i czyny oraz jego słowa są zapisane w Historii Proroka Iddo.

[23] I spoczął Abiasz ze swoimi ojcami, i pogrzebali go w Mieście Dawida, władzę królewską zaś po nim objął Asa, jego syn. Za jego czasów panował w ziemi pokój przez dziesięć lat.

II Kronik 14

Panowanie Asy

[1] Asa zaś czynił to, co dobre i słuszne w oczach Pana, jego Boga.

[2] Usunął obce ołtarze i świątynki na wzgórzach, potrzaskał słupy i powycinał święte gaje,

[3] I nakazał Judejczykom, aby szukali Pana, Boga swoich ojców, wypełniali zakon i przykazania.

[4] Usunął ze wszystkich miast judzkich świątynki na wzgórzach i ołtarze do

kadzenia. Pod jego władzą królestwo miało spokój.

6 Edificou cidades fortificadas em Judá, pois havia paz na terra, e não houve guerra contra ele naqueles anos, porquanto o SENHOR lhe dera repouso.

5 Następnie pobudował w Judzie twierdze, gdyż w kraju panował spokój, nikt z nim nie prowadził wojny w tych latach, gdyż Pan użyczył mu pokoju.

7 Disse, pois, a Judá: Edifiquemos estas cidades, cerquemo-las de muros e torres, portas e ferrolhos, enquanto a terra ainda está em paz diante de nós, pois temos buscado ao SENHOR, nosso Deus; temo-lo buscado, e ele nos deu repouso de todos os lados.

6 Potem rzekł do Judejczyków: Rozbudujmy te miasta, otoczmy je murami i basztami, opatrzmy w bramy i zawory, dopóki ziemia jeszcze jest nasza. Ponieważ szukaliśmy Pana, Boga naszego, więc i On poszukał nas i zapewnił nam spokój ze wszystkich stron. Budowali więc i dobrze im się wiodło.

8 Edificaram e prosperaram. Tinha Asa, no seu exército, trezentos mil de Judá, que traziam pavês e lança, e duzentos e oitenta mil de Benjamim, que traziam escudo e atiravam com arco; todos eram homens valentes.

7 Miał zaś Asa z Judy wojska zbrojnego w tarcze i dzidy trzysta tysięcy, z Beniamina zbrojnego w puklerze i łuki dwieście osiemdziesiąt tysięcy, samych dzielnych wojowników.

Asa vence a Zerá, o etíope

9 Zerá, o etíope, saiu contra eles, com um exército de um milhão de homens e trezentos carros, e chegou até Maressa.

8 Przeciwko nim wyruszył Zerach, Kuszyta, z wojskiem liczącym milion żołnierzy i trzysta wozów wojennych i dotarł aż do Mareszy.

10 Então, Asa saiu contra ele; e ordenaram a batalha no vale de Zefatá, perto de Maressa.

9 Asa wyruszył przeciwko niemu i stanęli w szyku bojowym w Dolinie Sefata w pobliżu Mareszy.

11 Clamou Asa ao SENHOR, seu Deus, e disse: SENHOR, além de ti não há quem possa socorrer numa batalha entre o poderoso e o fraco; ajuda-nos, pois, SENHOR, nosso Deus, porque em ti confiamos e no teu nome viemos contra esta multidão. SENHOR, tu és o nosso Deus, não prevaleça contra ti o homem.

10 Wtedy Asa tak wołał do Pana, Boga swego: Panie, oprócz ciebie nie ma takiego, kto by mógł pomóc w walce między silnym a bezsilnym. Pomóż nam, Panie, Boże nasz, bo na tobie się oparliśmy i w imieniu twoim wyruszyliśmy przeciwko tej gromadzie. Panie! Tyś

Bogiem naszym, niech ci nie sprosta człowiek!

[12] O SENHOR feriu os etíopes diante de Asa e diante de Judá; e eles fugiram.

[11] Pan pobił tedy Kuszytów wobec Asy i wobec Judejczyków, i Kuszyci zaczęli uciekać,

[13] Asa e o povo que estava com ele os perseguiram até Gerar; e caíram os etíopes sem restar nem um sequer; porque foram destroçados diante do SENHOR e diante do seu exército, e levaram dali mui grande despojo.

[12] Ale Asa i lud zbrojny, który był z nim, puścili się za nimi w pogoń aż do Gerar, i padło z Kuszytów tylu, że nikt nie pozostał przy życiu; zostali bowiem pobici wobec Pana i jego wojska; i zabrano bardzo obfity łup.

[14] Feriram todas as cidades ao redor de Gerar, porque o terror do SENHOR as havia invadido; e saquearam todas as cidades, porque havia nelas muita presa.

[13] Zdobyli też wszystkie miasta wokoło Gerar, gdyż padł na nie strach przed Panem tak, iż mogli wszystkie te miasta złupić, a łup był z nich obfity.

[15] Também feriram as tendas dos donos do gado, levaram ovelhas em abundância e camelos e voltaram para Jerusalém.

[14] Zniszczyli też namioty właścicieli trzód i uprowadzili mnóstwo owiec i wielbłądów, po czym powrócili do Jeruzalemu.

2 Crônicas 15

As reformas religiosas de Asa

[1] Veio o Espírito de Deus sobre Azarias, filho de Odede.

[2] Este saiu ao encontro de Asa e lhe disse: Ouvi-me, Asa, e todo o Judá, e Benjamim. O SENHOR está convosco, enquanto vós estais com ele; se o buscardes, ele se deixará achar; porém, se o deixardes, vos deixará.

[3] Israel esteve por muito tempo sem o verdadeiro Deus, sem sacerdote que o ensinasse e sem lei.

II Kronik 15

Reformy Asy

[1] Wtedy Azariasza, syna Odeda, opanował Duch Boży,

[2] Wyszedł przeto naprzeciw Asy i rzekł do niego: Słuchajcie mnie, ty Aso i wy wszyscy Judejczycy i Beniaminici! Pan jest z wami, jeżeli wy jesteście z nim, a jeżeli go szukacie, pozwoli wam się znaleźć, lecz jeżeli go opuścicie i On was opuści.

[3] Przez długi czas był Izrael bez prawdziwego Boga, nie miał też kapłana, który by go nauczył, i nie miał zakonu.

[4] Mas, quando, na sua angústia, eles voltaram ao SENHOR, Deus de Israel, e o buscaram, foi por eles achado.
[5] Naqueles tempos, não havia paz nem para os que saíam nem para os que entravam, mas muitas perturbações sobre todos os habitantes daquelas terras.
[6] Porque nação contra nação e cidade contra cidade se despedaçavam, pois Deus os conturbou com toda sorte de angústia.
[7] Mas sede fortes, e não desfaleçam as vossas mãos, porque a vossa obra terá recompensa.
[8] Ouvindo, pois, Asa estas palavras e a profecia do profeta, filho de Odede, cobrou ânimo e lançou as abominações fora de toda a terra de Judá e de Benjamim, como também das cidades que tomara na região montanhosa de Efraim; e renovou o altar do SENHOR, que estava diante do pórtico do SENHOR.
[9] Congregou todo o Judá e Benjamim e também os de Efraim, Manassés e Simeão que moravam no seu meio, porque muitos de Israel desertaram para ele, vendo que o SENHOR, seu Deus, era com ele.
[10] Reuniram-se, em Jerusalém, no terceiro mês, no décimo quinto ano do reinado de Asa.
[11] Naquele dia, ofereceram em sacrifício ao SENHOR, do despojo que trouxeram, setecentos bois e sete mil ovelhas.

[4] W tej swojej udręce zwrócił się do Pana, Boga izraelskiego, i szukał go, On też pozwolił im się znaleźć.
[5] W tych czasach nie był bezpieczny ten, który wychodził, ani ten, który wchodził, gdyż nastały wielkie zamieszki dla wszystkich mieszkańców ziem.
[6] Jeden naród pokonywał drugi naród, jedno miasto drugie miasto, gdyż Bóg niepokoił ich różną udręką.
[7] Lecz wy bądźcie mocni i nie opuszczajcie waszych rąk, gdyż jest nagroda za wasze uczynki.
[8] Gdy Asa usłyszał te słowa i to proroctwo Azariasza, proroka, syna Odeda, poczuł się silny i usunął bałwany z całej ziemi judzkiej i z Beniamina, i ze wszystkich miast, które zdobył na pogórzu efraimskim i odnowił ołtarz Pana, który stał przed przedsionkiem Pana.
[9] Następnie zebrał wszystkich Judejczyków i Beniaminitów oraz tych z Efraimitów, Manassesytów i Symeonitów, którzy jako uchodźcy przebywali u nich, gdyż przyłączyli się do niego w wielkiej liczbie z Izraelitów, widząc, że Pan, jego Bóg, jest z nim.
[10] Zebrali się więc w Jeruzalemie w trzecim miesiącu piętnastego roku panowania Asy
[11] I złożyli w tym dniu Panu ofiary ze zdobytego bydła, które sprowadzili, siedemset wołów i siedem tysięcy owiec,

[12] Entraram em aliança de buscarem ao SENHOR, Deus de seus pais, de todo o coração e de toda a alma;
[13] e de que todo aquele que não buscasse ao SENHOR, Deus de Israel, morresse, tanto o menor como o maior, tanto homem como mulher.

[14] Juraram ao SENHOR, em alta voz, com júbilo, e com clarins, e com trombetas.

[15] Todo o Judá se alegrou por motivo deste juramento, porque, de todo o coração, eles juraram e, de toda a boa vontade, buscaram ao SENHOR, e por eles foi achado. O SENHOR lhes deu paz por toda parte.
[16] O rei Asa depôs também a Maaca, sua mãe, da dignidade de rainha-mãe, porquanto ela havia feito a Aserá, uma abominável imagem; Asa destruiu-lhe a imagem, que, feita em pó, queimou no vale de Cedrom.

[17] Os altos, porém, não foram tirados de Israel; todavia, o coração de Asa foi perfeito todos os seus dias.

[18] Trouxe à Casa de Deus as coisas consagradas por seu pai e as coisas que ele mesmo consagrara: prata, ouro e objetos de utilidade.
[19] Não houve guerra até ao trigésimo quinto ano do reinado de Asa.

2 Crônicas 16

Asa faz aliança com o rei da Síria
1 Reis 15.16-22

[12] Podejmując zobowiązanie, że będą szukać Pana, Boga swoich ojców, z całego serca i z całej duszy,

[13] I że każdy, czy mały czy wielki, czy mężczyzna czy kobieta, który by nie szukał Pana, poniesie śmierć.

[14] I złożyli donośnym głosem przysięgę Panu wśród radosnych okrzyków i dźwięku trąb i rogów.
[15] I radowali się wszyscy Judejczycy z tej przysięgi, gdyż złożyli ją ze szczerego serca i ochotnie powzięli postanowienie, że będą szukać Pana, a On pozwolił im się znaleźć i udzielił im spokoju ze wszystkich stron.

[16] Nawet Maakę, swoją matkę, pozbawił król Asa jej godności królowej-matki za to, że kazała sporządzić posąg dla Aszery. Asa kazał ten posąg zwalić, rozbić i spalić nad potokiem Kidron.

[17] Wprawdzie świątynki na wzgórzach nie zostały usunięte z Izraela, jednak serce Asy było szczerze oddane Panu przez całe jego życie.
[18] Kazał też sprowadzić do świątyni Bożej poświęcone dary swojego ojca i swoje własne dary w srebrze, złocie oraz naczynia.
[19] Wojny zaś nie było aż do trzydziestego piątego roku panowania Asy.

II Kronik 16

Sojusz Asy z Ben-Hadadem

[1] No trigésimo sexto ano do reinado de Asa, subiu Baasa, rei de Israel, contra Judá e edificou a Ramá, para que a ninguém fosse permitido sair de junto de Asa, rei de Judá, nem chegar a ele.

[2] Então, Asa tomou prata e ouro dos tesouros da Casa do SENHOR e dos tesouros da casa do rei e enviou servos a Ben-Hadade, rei da Síria, que habitava em Damasco, dizendo:

[3] Haja aliança entre mim e ti, como houve entre meu pai e teu pai. Eis que te mando prata e ouro; vai e anula a tua aliança com Baasa, rei de Israel, para que se retire de mim.

[4] Ben-Hadade deu ouvidos ao rei Asa e enviou os capitães dos seus exércitos contra as cidades de Israel; e feriu a Ijom, a Dã, a Abel-Maim e todas as cidades-armazéns de Naftali.

[5] Ouvindo isso Baasa, deixou de edificar a Ramá e não continuou a sua obra.

[6] Então, o rei Asa tomou todo o Judá, e trouxeram as pedras de Ramá e a sua madeira com que Baasa a edificara; com elas edificou Asa a Geba e a Mispa.

Asa repreendido por Hanani

[7] Naquele tempo, veio Hanani a Asa, rei de Judá, e lhe disse: Porquanto confiaste no rei da Síria e não confiaste no SENHOR, teu Deus, o exército do rei da Síria escapou das tuas mãos.

[1] Lecz w trzydziestym szóstym roku panowania Asy wyruszył Baasza, król izraelski, przeciwko Judzie i obwarował Ramę, aby odciąć ludziom dostęp do Asy, króla judzkiego.

[2] Wtedy Asa kazał wynieść srebro i złoto ze skarbców świątyni Pańskiej i pałacu królewskiego i wysłał je do Ben-Hadada, króla aramejskiego, mieszkającego w Damaszku, z takim poselstwem:

[3] Istnieje przymierze między mną a tobą, między moim ojcem a twoim ojcem. Oto ja przysyłam ci srebro i złoto, a ty zerwij swoje przymierze z Baaszą, królem izraelskim, aby odstąpił ode mnie.

[4] Ben-Hadad przychylił się do prośby króla Asy i wyprawił swoich dowódców przeciwko miastom izraelskim, i ci spustoszyli Ijjon, Dan, Abel-Maim i wszystkie miasta w ziemi Naftalego, w których były składy.

[5] Gdy Baasza usłyszał o tym, zaprzestał rozbudowywać Ramę i wstrzymał swoją pracę.

[6] Król Asa zaś zebrał wszystkich Judejczyków i ci uprzątnęli kamienie i belki Ramy, którymi Baasza kazał ją obwarować, i obwarował nimi Gebę i Mispę.

[7] W tym czasie przybył do Asy, króla judzkiego, jasnowidz Chanani i rzekł do niego: Ponieważ oparłeś się na królu aramejskim, a nie oparłeś się na Panu, Bogu swoim, dlatego wojsko króla aramejskiego wymknęło się z twojej ręki.

[8] Acaso, não foram os etíopes e os líbios grande exército, com muitíssimos carros e cavaleiros? Porém, tendo tu confiado no SENHOR, ele os entregou nas tuas mãos.

[9] Porque, quanto ao SENHOR, seus olhos passam por toda a terra, para mostrar-se forte para com aqueles cujo coração é totalmente dele; nisto procedeste loucamente; por isso, desde agora, haverá guerras contra ti.

[10] Porém Asa se indignou contra o vidente e o lançou no cárcere, no tronco, porque se enfurecera contra ele por causa disso; na mesma ocasião, oprimiu Asa alguns do povo.

[11] Eis que os mais atos de Asa, tanto os primeiros como os últimos, estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e Israel.

A morte de Asa

1 Reis 15.23-24

[12] No trigésimo nono ano do seu reinado, caiu Asa doente dos pés; a sua doença era em extremo grave; contudo, na sua enfermidade não recorreu ao SENHOR, mas confiou nos médicos.

[13] Descansou Asa com seus pais; morreu no quadragésimo primeiro ano do seu reinado.

[14] Sepultaram-no no sepulcro que mandara abrir para si na Cidade de Davi; puseram-no sobre um leito, que se enchera de perfumes e de várias especiarias, preparados segundo a arte dos

[8] Czy Kuszyci i Libijczycy nie stanowili wielkiej siły z ogromnym mnóstwem wozów wojennych i jeźdźców? A jednak ponieważ oparłeś się na Panu, wydał ich w twoją rękę.

[9] Gdyż Pan wodzi oczyma swymi po całej ziemi, aby wzmacniać tych, którzy szczerym sercem są przy nim; lecz w tym postąpiłeś głupio, toteż odtąd będziesz miał ciągłe wojny.

[10] Wtedy Asa rozgniewał się na jasnowidza i kazał go wtrącić do więzienia, gdyż ogarnęła go z tego powodu wściekłość. W tym czasie także niektórym z ludu zadał Asa gwałt.

[11] Lecz oto sprawy Asy, pierwsze i ostatnie, są zapisane w Księdze Królów Judzkich i Izraelskich.

[12] W trzydziestym dziewiątym roku swojego panowania Asa zachorował na nogi, a jego choroba coraz bardziej się wzmagała; lecz nawet w swojej chorobie nie zwracał się do Pana, ale do lekarzy.

[13] I spoczął Asa ze swoimi ojcami, umierając w czterdziestym pierwszym roku swego panowania.

[14] A pogrzebano go w jego grobie, który kazał sobie wykuć w Mieście Dawida. Położono go na marach, napełnionych wonnościami i maściami sporządzonymi nader umiejętnie, po czym zapalono na jego cześć wielki ogień.

perfumistas. Foi mui grande a queima que lhe fizeram destas coisas.

2 Crônicas 17

Estabelecido o reinado de Josafá

[1] Em lugar de Asa, reinou seu filho Josafá, que se fortificou contra Israel;

[2] ele pôs tropas em todas as cidades fortificadas de Judá e estabeleceu guarnições na terra de Judá, como também nas cidades de Efraim, que Asa, seu pai, tinha tomado.

[3] O SENHOR foi com Josafá, porque andou nos primeiros caminhos de Davi, seu pai, e não procurou a baalins.

[4] Antes, procurou ao Deus de seu pai e andou nos seus mandamentos e não segundo as obras de Israel.

[5] O SENHOR confirmou o reino nas suas mãos, e todo o Judá deu presentes a Josafá, o qual teve riquezas e glória em abundância.

[6] Tornou-se-lhe ousado o coração em seguir os caminhos do SENHOR, e ainda tirou os altos e os postes-ídolos de Judá.

[7] No terceiro ano do seu reinado, enviou ele os seus príncipes Ben-Hail, Obadias, Zacarias, Natanael e Micaías, para ensinarem nas cidades de Judá;

[8] e, com eles, os levitas Semaías, Netanias, Zebadias, Asael, Semiramote, Jônatas, Adonias, Tobias e Tobe-Adonias; e, com estes levitas, os sacerdotes Elisama e Jeorão.

II Kronik 17

Umocnienie rządów Jehoszafata

[1] Władzę królewską po nim objął jego syn Jehoszafat, który umocnił swoje stanowisko wobec Izraela.

[2] Rozmieścił on wojsko po wszystkich warownych grodach judzkich i ustanowił namiestników w ziemi judzkiej oraz w miastach efraimskich, które zdobył Asa, jego ojciec.

[3] I był Pan z Jehoszafatem, gdyż chodził on drogami, jakimi chodził niegdyś Dawid, jego praojciec, i nie szukał Baalów,

[4] Ale szukał Boga swoich ojców i postępował według jego przykazań, a nie tak, jak czynił Izrael.

[5] Toteż Pan wzmocnił władzę królewską w jego ręku i wszyscy Judejczycy składali daniny Jehoszafatowi; miał on wielkie bogactwo i sławę.

[6] Chodząc zaś drogami Pana, nabrał znowu odwagi i usunął z Judy świątynki na wzgórzach i aszery.

[7] W trzecim roku swego panowania wysłał swoich książąt: Ben-Chaila, Obadiasza, Zachariasza, Netanaela i Michajasza, aby nauczali w miastach judzkich.

[8] Wraz z nimi zaś Lewitów Szemajasza, Netaniasza, Zebadiasza, Asaela, Szemiramota, Jehonatana, Adoniasza, Tobiasza i Tob-Adoniasza, Lewitów, a z nimi kapłanów Eliszamę i Jehorama,

[9] Ensinaram em Judá, tendo consigo o Livro da Lei do SENHOR; percorriam todas as cidades de Judá e ensinavam ao povo.

[9] I ci nauczali w Judzie, mieli zaś z sobą Księgę Zakonu Pańskiego; obchodzili oni wszystkie miasta judzkie i nauczali lud.

[10] Veio o terror do SENHOR sobre todos os reinos das terras que estavam ao redor de Judá, de maneira que não fizeram guerra contra Josafá.

[10] Wtedy strach przed Panem padł na wszystkie królestwa ziem sąsiadujących z Judą i nie ośmieliły się wszczynać wojny z Jehoszafatem.

[11] Alguns dos filisteus traziam presentes a Josafá e prata como tributo; também os arábios lhe trouxeram gado miúdo, sete mil e setecentos carneiros e sete mil e setecentos bodes.

[11] Owszem, niektórzy z Filistyńczyków przynieśli Jehoszafatowi dary i srebro jako haracz, a nawet Arabowie złożyli mu siedem tysięcy siedemset owiec oraz siedem tysięcy siedemset kozłów.

[12] Josafá se engrandeceu em extremo, continuamente; e edificou fortalezas e cidades-armazéns em Judá.

[12] Toteż Jehoszafat stawał się coraz potężniejszy i zbudował w Judzie warownie i miasta na składy.

[13] Empreendeu muitas obras nas cidades de Judá; e tinha, em Jerusalém, gente de guerra e homens valentes.

[13] Miał on w judzkich miastach obfite zapasy, w Jeruzalemie zaś dzielnych wojowników.

[14] Este é o número deles segundo as suas famílias: em Judá, eram capitães de mil: o chefe Adna e, com ele, trezentos mil homens valentes;

[14] A oto ich spis według ich rodów: W Judzie dowódcami nad tysiącami wojowników byli: Adna, dowódca trzystu tysięcy dzielnych wojowników;

[15] depois dele, o capitão Joanã e, com ele, duzentos e oitenta mil;

[15] Obok niego Jehochanan, dowódca dwustu osiemdziesięciu tysięcy;

[16] e, depois, Amasias, filho de Zicri, que, voluntariamente, se ofereceu ao serviço do SENHOR, e, às suas ordens, duzentos mil homens valentes.

[16] Obok niego Amasjasz, syn Zikriego, ochotnik w służbie Pana, a z nim dwieście tysięcy dzielnych wojowników.

[17] De Benjamim, Eliada, homem valente, e, com ele, duzentos mil, armados de arco e de escudo;

[17] Z Beniamina dzielny wojownik Eliada, a z nim dwieście tysięcy zbrojnych w łuki i tarcze.

[18] depois dele, Jozabade, com cento e oitenta mil armados para a guerra.

[18] Obok niego Jehozabad, a z nim sto osiemdziesiąt tysięcy gotowych do boju wojowników.

[19] Estavam estes no serviço do rei, afora os que o rei tinha posto nas cidades fortificadas por todo o Judá.

[19] Oni byli w służbie króla poza tymi, których król rozmieścił po warowniach w całej Judzie.

2 Crônicas 18

Aliança entre Josafá e Acabe

1 Reis 22.1-4

[1] Tinha Josafá riquezas e glória em abundância; e aparentou-se com Acabe.

[2] Ao cabo de alguns anos, foi ter com Acabe, em Samaria. Acabe matou ovelhas e bois em abundância, para ele e para o povo que viera com ele; e o persuadiu a subir, com ele, a Ramote-Gileade.

[3] Acabe, rei de Israel, perguntou a Josafá, rei de Judá: Irás tu, comigo, a Ramote-Gileade? Respondeu-lhe Josafá: Serei como tu és, o meu povo, como o teu povo; iremos, contigo, à peleja.

As promessas dos falsos profetas

1 Reis 22.5-12

[4] Disse mais Josafá ao rei de Israel: Consulta, primeiro, a palavra do SENHOR.

[5] Então, o rei de Israel ajuntou os profetas, quatrocentos homens, e lhes disse: Iremos à peleja contra Ramote-Gileade ou deixarei de ir? Eles disseram:

[6] Sobe, porque Deus a entregará nas mãos do rei. Disse, porém, Josafá: Não há, aqui, ainda algum profeta do SENHOR, para o consultarmos?

II Kronik 18

Prorok Micheasz przepowiada klęskę Achaba i Jehoszafata

[1] Gdy Jehoszafat doszedł do wielkiego bogactwa i znaczenia, spowinowacił się z Achabem.

[2] Po kilku latach wstąpił do Achaba do Samarii i wtedy Achab kazał dla niego i jego świty zabić wiele owiec i bydła i namówił go do wyprawy przeciwko Ramot Gileadzkiemu.

[3] Achab, król izraelski, rzekł do Jehoszafata, króla judzkiego: Czy ruszysz ze mną pod Ramot Gileadzkie? A on mu odpowiedział: Ja zrobię, co ty zrobisz, a co zrobi twój lud, zrobi mój lud; pójdziemy z tobą na wojnę.

[4] Wówczas Jehoszafat rzekł do króla izraelskiego: Wpierw jednak zapytaj o wyrocznię Pana.

[5] Król izraelski zgromadził proroków w liczbie czterystu mężów i zapytał ich: Czy mam wyruszyć na wojnę pod Ramot Gileadzkie, czy też mam tego zaniechać? A oni odpowiedzieli: Wyrusz, a Bóg wyda je w rękę króla.

[6] Lecz Jehoszafat zapytał: Czy nie ma tutaj jeszcze proroka Pana, abyśmy i jego zapytali?

[7] Respondeu o rei de Israel a Josafá: Há um ainda, por quem podemos consultar o SENHOR; porém eu o aborreço, porque nunca profetiza de mim o que é bom, mas somente o que é mau.

[8] Este é Micaías, filho de Inlá. Disse Josafá: Não fale o rei assim. Então, o rei de Israel chamou um oficial e disse: Traze-me depressa a Micaías, filho de Inlá.

[9] O rei de Israel e Josafá, rei de Judá, estavam assentados, cada um no seu trono, vestidos de trajes reais, numa eira à entrada da porta de Samaria; e todos os profetas profetizavam diante deles.

[10] Zedequias, filho de Quenaana, fez para si uns chifres de ferro e disse: Assim diz o SENHOR: Com este, escornearás os siros, até de todo os consumir.

[11] Todos os profetas profetizaram assim, dizendo: Sobe a Ramote-Gileade e triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

A profecia de Micaías

1 Reis 22.13-28

[12] O mensageiro que fora chamar a Micaías falou-lhe, dizendo: Eis que as palavras dos profetas, a uma voz, predizem coisas boas para o rei; seja, pois, a tua palavra como a palavra de um deles, e fala o que é bom.

[13] Respondeu Micaías: Tão certo como vive o SENHOR, o que meu Deus me disser, isso falarei.

[7] Król izraelski odpowiedział Jehoszafatowi: Jest jeszcze jeden mąż, przez którego moglibyśmy zapytać Pana, lecz ja go nienawidzę, gdyż nie zwiastuje mi nigdy nic dobrego, a tylko zło. Jest to Micheasz, syn Jimli. Rzekł więc Jehoszafat: Niech król tak nie mówi!

[8] Wtedy król izraelski zawołał jednego z dworzan i rzekł: Sprowadź tu szybko Micheasza, syna Jimli.

[9] Król izraelski zaś i Jehoszafat, król judzki, siedzieli na swoich tronach przyodziani w szaty uroczyste na placu naprzeciwko bramy wjazdowej do Samarii, a wszyscy prorocy prorokowali przed nimi.

[10] Sedekiasz, syn Kenaany, sporządził sobie żelazne rogi i mówił: Tak mówi Pan: Nimi będziesz bódł Aramejczyków, dopóki ich zupełnie nie wytępisz.

[11] Wszyscy też prorocy tak samo prorokowali, mówiąc: Wyrusz do Ramot Gileadzkiego, a poszczęści ci się i Pan wyda je w rękę króla.

[12] A posłaniec, który poszedł, aby przywołać Micheasza, rzekł do niego tak: Oto wszystkie wypowiedzi proroków są jednakowo pomyślne dla króla; oby i twoje słowo było jak słowo każdego z nich; przepowiadaj dobrze!

[13] A Micheasz odpowiedział: Jako żyje Pan, będę mówił tylko to, co powie mój Bóg.

[14] E, vindo ele ao rei, este lhe perguntou: Micaías, iremos a Ramote-Gileade, à peleja, ou deixarei de ir? Ele respondeu: Sobe e triunfarás, porque eles serão entregues nas vossas mãos.

[15] O rei lhe disse: Quantas vezes te conjurarei que não me fales senão a verdade em nome do SENHOR?

[16] Então, disse ele: Vi todo o Israel disperso pelos montes, como ovelhas que não têm pastor; e disse o SENHOR: Estes não têm dono; torne cada um em paz para sua casa.

[17] Então, o rei de Israel disse a Josafá: Não te disse eu que ele não profetiza a meu respeito o que é bom, mas somente o que é mau?

[18] Micaías prosseguiu: Ouvi, pois, a palavra do SENHOR: Vi o SENHOR assentado no seu trono, e todo o exército do céu estava à sua direita e à sua esquerda.

[19] Perguntou o SENHOR: Quem enganará Acabe, o rei de Israel, para que suba e caia em Ramote-Gileade? Um dizia desta maneira, e outro, de outra.

[20] Então, saiu um espírito, e se apresentou diante do SENHOR, e disse: Eu o enganarei. Perguntou-lhe o SENHOR: Com quê?

[21] Respondeu ele: Sairei e serei espírito mentiroso na boca de todos os seus profetas. Disse o SENHOR: Tu o enganarás e ainda prevalecerás; sai e faze-o assim.

[14] A gdy przyszedł do króla, rzekł król do niego: Micheaszu, czy mamy ruszyć przeciwko Ramot Gileadzkiemu na wojnę, czy mamy tego zaniechać? A on odpowiedział: Wyruszcie, a poszczęści się wam i zostaną wydani w wasze ręce!

[15] Wtedy król rzekł do niego: Ileż razy mam cię zaklinać, abyś mi nie mówił nic innego, jak tylko prawdę w imieniu Pana?

[16] Wtedy rzekł: Widziałem całego Izraela rozproszonego po górach jak owce, które nie mają pasterza. Pan zaś rzekł: Ci nie mają pana, niechaj każdy wraca do swego domu w pokoju.

[17] Wtedy król izraelski rzekł do Jehoszafata: Czy nie mówiłem ci, że ten nie zwiastuje mi nic dobrego, a tylko złe?

[18] On zaś rzekł: Słuchajcie przeto słowa Pańskiego: Widziałem Pana siedzącego na swoim tronie, a cały zastęp niebieski stał przy nim, po jego prawicy i po lewicy.

[19] A Pan rzekł: Kto zwiedzie Achaba, króla izraelskiego, aby wyruszył i poległ w Ramot Gileadzkim? I jeden mówił to, a drugi owo.

[20] Wtedy wystąpił duch i stanął przed Panem, i rzekł: Ja go zwiodę. A Pan rzekł do niego: W jaki sposób?

[21] A on odpowiedział: Wyjdę i stanę się duchem kłamliwym w ustach wszystkich jego proroków. Wtedy On rzekł: Tak, ty go

zwiedziesz, ty to potrafisz; idź więc i uczyń tak!

[22] Eis que o SENHOR pôs o espírito mentiroso na boca de todos estes teus profetas e o SENHOR falou o que é mau contra ti.

[22] Otóż teraz Pan włożył ducha kłamliwego do ust tych twoich proroków; Pan zapowiedział tobie nieszczęście.

[23] Então, Zedequias, filho de Quenaana, deu uma bofetada em Micaías e disse:

[23] Wtedy przystąpił Sedekiasz, syn Kenaany, i uderzył Micheasza w policzek, mówiąc: Jakimże to sposobem odszedł Duch Pański ode mnie, aby rozmawiać z tobą?

[24] Por onde saiu o Espírito do SENHOR para falar a ti? Disse Micaías: Eis que o verás naquele mesmo dia, quando entrares de câmara em câmara, para te esconderes.

[24] A Micheasz rzekł: Oto przekonasz się o tym w tym dniu, kiedy będziesz biegał z izby do izby, aby się ukryć.

[25] Então, disse o rei de Israel: Tomai a Micaías e devolvei-o a Amom, governador da cidade, e a Joás, filho do rei;

[25] Wtedy król izraelski rzekł: Zabierzcie Micheasza i zaprowadźcie go z powrotem do Amona, dowódcy miasta, i do Joasza, syna królewskiego,

[26] e direis: Assim diz o rei: Metei este homem na casa do cárcere e angustiai-o com escassez de pão e de água, até que eu volte em paz.

[26] I powiedzcie im: Tak mówi król: Osadźcie go w więzieniu i żywcie go skąpo chlebem i wodą, aż powrócę szczęśliwie.

[27] Disse Micaías: Se voltares em paz, não falou o SENHOR, na verdade, por mim. Disse mais: Ouvi isto, vós, todos os povos!

[27] Micheasz zaś rzekł: Jeżeli ty szczęśliwie powrócisz, to Pan nie przemawiał przeze mnie. I dodał jeszcze: Słuchajcie tego wszyscy ludzie!

A morte de Acabe
1 Reis 22.29-40

[28] Subiram o rei de Israel e Josafá, rei de Judá, a Ramote-Gileade.

[28] Potem wyruszył król izraelski i Jehoszafat, król judzki, przeciwko Ramot Gileadzkiemu.

[29] Disse o rei de Israel a Josafá: Eu me disfarçarei e entrarei na peleja; tu, porém, traja as tuas vestes. Disfarçou-se, pois, o rei de Israel, e entraram na peleja.

[29] Król izraelski rzekł tam do Jehoszafata, że pójdzie do bitwy w przebraniu. Lecz ty - rzekł do niego - zachowaj swoje szaty.

Potem król izraelski przebrał się i ruszył do bitwy.

[30] Ora, o rei da Síria dera ordem aos capitães dos seus carros, dizendo: Não pelejareis nem contra pequeno nem contra grande, mas somente contra o rei de Israel.

[30] Król aramejski zaś dał taki rozkaz swoim dowódcom wozów wojennych: Nie wdawajcie się w bitwie ani z małym, ani z wielkim, ale tylko z samym królem izraelskim.

[31] Vendo os capitães dos carros a Josafá, disseram: Este é o rei de Israel. Portanto, a ele se dirigiram para o atacar. Josafá, porém, gritou, e o SENHOR o socorreu; Deus os desviou dele.

[31] Gdy więc dowódcy wozów wojennych dostrzegli Jehoszafata, pomyśleli: To jest król izraelski! Osaczyli go, aby z nim stoczyć bój, i wtedy Jehoszafat krzyknął, a Pan wsparł go odciągając ich od niego.

[32] Vendo os capitães dos carros que não era o rei de Israel, deixaram de o perseguir.

[32] Dowódcy wozów wojennych spostrzegli bowiem, że nie był to król izraelski, i odstąpili od niego.

[33] Então, um homem entesou o arco e, atirando ao acaso, feriu o rei de Israel por entre as juntas da sua armadura; então, disse este ao seu cocheiro: Vira e leva-me para fora do combate, porque estou gravemente ferido.

[33] Wtem pewien wojownik ni stąd, ni zowąd naciągnął łuk i trafił króla izraelskiego w spojenie między pancerzem. A ten rzekł do woźnicy: Zawróć i wywieź mnie z pola bitwy, gdyż jestem ranny.

[34] A peleja tornou-se renhida naquele dia; quanto ao rei, segurou-se a si mesmo de pé no carro defronte dos siros, até à tarde, mas, ao pôr-do-sol, morreu.

[34] Ponieważ jednak w tym dniu bitwa bardzo się zaostrzyła, król izraelski musiał stać na wozie wojennym naprzeciw Aramejczyków aż do wieczora i zmarł o zachodzie słońca.

2 Crônicas 19

O profeta Jeú repreende a Josafá

[1] Josafá, rei de Judá, voltou para sua casa em paz, para Jerusalém.

[2] O vidente Jeú, filho de Hanani, saiu ao encontro do rei Josafá e lhe disse: Devias tu ajudar ao perverso e amar aqueles que aborrecem o SENHOR? Por isso, caiu sobre ti a ira da parte do SENHOR.

II Kronik 19

Prorok Jehu gani Jehoszafata

[1] Gdy Jehoszafat, król judzki, powrócił cało do swego domu do Jeruzalemu,

[2] Stanął przed nim jasnowidz Jehu, syn Chananiego, i rzekł do króla Jehoszafata: Czy musiałeś pomagać bezbożnemu i okazywać miłość tym, którzy nienawidzą Pana? Przez to ciąży na tobie gniew Pana.

[3] Boas coisas, contudo, se acharam em ti; porque tiraste os postes-ídolos da terra e dispuseste o coração para buscares a Deus.

Nomeação de juízes

[4] Habitou, pois, Josafá em Jerusalém; tornou a passar pelo povo desde Berseba até à região montanhosa de Efraim e fez que ele tornasse ao SENHOR, Deus de seus pais.

[5] Estabeleceu juízes no país, em todas as cidades fortificadas, de cidade em cidade.

[6] Disse aos juízes: Vede o que fazeis, porque não julgais da parte do homem, e sim da parte do SENHOR, e, no julgardes, ele está convosco.

[7] Agora, pois, seja o temor do SENHOR convosco; tomai cuidado e fazei-o, porque não há no SENHOR, nosso Deus, injustiça, nem parcialidade, nem aceita ele suborno.

[8] Também, depois de terem voltado para Jerusalém, estabeleceu aí Josafá alguns dos levitas, e dos sacerdotes, e dos cabeças das famílias de Israel para julgarem da parte do SENHOR e decidirem as sentenças contestadas.

[9] Deu-lhes ordem, dizendo: Assim, andai no temor do SENHOR, com fidelidade e inteireza de coração.

[10] Toda vez que vier a vós outros sentença contestada de vossos irmãos que habitam nas suas cidades: entre sangue e sangue, lei e mandamento, estatutos e juízos, admoestai-os, que não se façam culpados para com o SENHOR, para que não venha

[3] Niemniej i dobre rzeczy u ciebie się znalazły, bo wytępiłeś aszery z tej ziemi i swoje serce skłoniłeś do szukania Boga.

Jehoszafat ustanawia sędziów

[4] A choć Jehoszafat mieszkał stale w Jeruzalemie, jednak ponownie wyszedł do ludu od Beer-Szeby aż do pogórza efraimskiego i nawracał ich do Pana, Boga ich ojców,

[5] Ustanowił też w kraju sędziów we wszystkich miastach warownych Judy

[6] I powiedział do sędziów: Baczcie, co czynicie; gdyż nie dla ludzi sądzicie, ale dla Pana, i On jest przy was, gdy wydajecie wyrok.

[7] Niechaj więc ogarnia was strach przed Panem, pilnujcie się przy tym, co czynicie, gdyż u Pana, Boga naszego, nie ma niesprawiedliwości, stronniczości ni przekupstwa.

[8] Również w Jeruzalemie ustanowił Jehoszafat niektórych spośród Lewitów i kapłanów i spośród naczelników rodów izraelskich, aby sądzili w imieniu Pana i rozstrzygali spory między mieszkańcami Jeruzalemu,

[9] I taki dał im rozkaz: Postępujcie tak: w bojaźni przed Panem, w prawdzie i w szczerości serca.

[10] W każdej sprawie spornej, która dojdzie do was od braci waszych mieszkających w swoich miastach, czy to będzie sprawa o przelew krwi, czy sprawa o zakon lub przykazanie, o ustawę lub zalecenie, ostrzegajcie ich, aby nie obciążali się winą przed Panem i aby gniew jego nie spadł na

grande ira sobre vós e sobre vossos irmãos; fazei assim e não vos tornareis culpados.

[11] Eis que Amarias, o sumo sacerdote, presidirá nas coisas que dizem respeito ao SENHOR; e Zebadias, filho de Ismael, príncipe da casa de Judá, nas que dizem respeito ao rei. Também os levitas serão oficiais à vossa disposição. Sede fortes no cumprimento disso, e o SENHOR será com os bons.

2 Crônicas 20

A vitória de Josafá sobre Moabe e Amom

[1] Depois disto, os filhos de Moabe e os filhos de Amom, com alguns dos meunitas, vieram à peleja contra Josafá.

[2] Então, vieram alguns que avisaram a Josafá, dizendo: Grande multidão vem contra ti dalém do mar e da Síria; eis que já estão em Hazazom-Tamar, que é En-Gedi.

[3] Então, Josafá teve medo e se pôs a buscar ao SENHOR; e apregoou jejum em todo o Judá.

[4] Judá se congregou para pedir socorro ao SENHOR; também de todas as cidades de Judá veio gente para buscar ao SENHOR.

[5] Pôs-se Josafá em pé, na congregação de Judá e de Jerusalém, na Casa do SENHOR, diante do pátio novo,

[6] e disse: Ah! SENHOR, Deus de nossos pais, porventura, não és tu Deus nos céus? Não és tu que dominas sobre todos os reinos dos povos? Na tua mão, está a força e o poder, e não há quem te possa resistir.

was i na waszych braci; tak postępujcie, a nie obciążajcie się winą.

[11] Oto arcykapłan Amariasz postawiony jest nad wami we wszelkich sprawach dotyczących Pana, a Zebadiasz, syn Ismaela, książę z rodu Judy, we wszystkich sprawach dotyczących króla, Lewici zaś będą waszymi urzędnikami. Bądźcie dzielni w działaniu, a Pan niech będzie z tym, który jest prawy.

II Kronik 20

Pokonanie Moabitów i Ammonitów

[1] Po tych wydarzeniach ruszyli Moabici, Ammonici, a z nimi także niektórzy Maonici na wojnę z Jehoszafatem.

[2] I przyszli posłańcy do Jehoszafata z doniesieniem: Ruszyło przeciwko tobie wielkie wojsko z tamtej strony morza, z Edomu, i oto są już w Chaseson-Tamar, to jest w En-Gedi.

[3] Wtedy Jehoszafat zląkł się i postanowił zwrócić się do Pana, ogłosił też post w całej Judzie.

[4] Zebrali się więc Judejczycy, ażeby zwrócić się do Pana o pomoc, również ze wszystkich miast judzkich przyszli, aby szukać Pana.

[5] Jehoszafat stanął wobec zgromadzenia Judy i Jeruzalemu w świątyni Pańskiej przed nowym dziedzińcem

[6] I rzekł: Panie, Boże ojców naszych! Czy nie Ty jesteś Bogiem w niebiesiech? Ty władasz nad wszystkimi królestwami narodów. W twoim ręku jest siła i moc i nie ma takiego, kto by ci mógł sprostać.

[7] Porventura, ó nosso Deus, não lançaste fora os moradores desta terra de diante do teu povo de Israel e não a deste para sempre à posteridade de Abraão, teu amigo?

[8] Habitaram nela e nela edificaram um santuário ao teu nome, dizendo:

[9] Se algum mal nos sobrevier, espada por castigo, peste ou fome, nós nos apresentaremos diante desta casa e diante de ti, pois o teu nome está nesta casa; e clamaremos a ti na nossa angústia, e tu nos ouvirás e livrarás.

[10] Agora, pois, eis que os filhos de Amom e de Moabe e os do monte Seir, cujas terras não permitiste a Israel invadir, quando vinham da terra do Egito, mas deles se desviaram e não os destruíram,

[11] eis que nos dão o pago, vindo para lançar-nos fora da tua possessão, que nos deste em herança.

[12] Ah! Nosso Deus, acaso, não executarás tu o teu julgamento contra eles? Porque em nós não há força para resistirmos a essa grande multidão que vem contra nós, e não sabemos nós o que fazer; porém os nossos olhos estão postos em ti.

[13] Todo o Judá estava em pé diante do SENHOR, como também as suas crianças, as suas mulheres e os seus filhos.

[14] Então, veio o Espírito do SENHOR no meio da congregação, sobre Jaaziel, filho

[7] Czy nie Ty, Boże nasz, wypędziłeś mieszkańców tej ziemi przed swoim ludem izraelskim i dałeś ją potomstwu Abrahama, przyjaciela swego, na wieki?

[8] Oni zamieszkali w niej i zbudowali w niej świątynię imieniu twojemu, powiadając:

[9] Jeżeli spadnie na nas nieszczęście, miecz karzący, zaraza czy głód, to staniemy przed tą świątynią i przed twoim obliczem, gdyż twoje imię mieszka w tej świątyni, i będziemy wołać do ciebie z głębi naszego ucisku, a Ty wysłuchasz i ocalisz.

[10] Oto właśnie teraz Ammonici, Moabici i mieszkańcy gór Seiru, do których nie pozwoliłeś wkroczyć Izraelowi, gdy szedł z ziemi egipskiej, tak iż ominęli ich i nie zniszczyli,

[11] Właśnie oni tak nam się odpłacają, że ruszają na nas, aby nas wypędzić z twojego dziedzictwa, które dałeś nam w posiadanie.

[12] Boże nasz! Czy ich nie osądzisz? Bo myśmy bezsilni wobec tej licznej tłuszczy, która wyruszyła przeciwko nam; nie wiemy też, co czynić, lecz oczy nasze na ciebie są zwrócone.

[13] Podczas tego stali przed Panem wszyscy Judejczycy, nawet ich małe dzieci, ich kobiety i synowie,

[14] A wtedy pośród tego zgromadzenia Duch Pański spoczął na Jachazielu, synu

de Zacarias, filho de Benaia, filho de Jeiel, filho de Matanias, levita, dos filhos de Asafe,

15 e disse: Dai ouvidos, todo o Judá e vós, moradores de Jerusalém, e tu, ó rei Josafá, ao que vos diz o SENHOR. Não temais, nem vos assusteis por causa desta grande multidão, pois a peleja não é vossa, mas de Deus.

16 Amanhã, descereis contra eles; eis que sobem pela ladeira de Ziz; encontrá-los-eis no fim do vale, defronte do deserto de Jeruel.

17 Neste encontro, não tereis de pelejar; tomai posição, ficai parados e vede o salvamento que o SENHOR vos dará, ó Judá e Jerusalém. Não temais, nem vos assusteis; amanhã, saí-lhes ao encontro, porque o SENHOR é convosco.

18 Então, Josafá se prostrou com o rosto em terra; e todo o Judá e os moradores de Jerusalém também se prostraram perante o SENHOR e o adoraram.

19 Dispuseram-se os levitas, dos filhos dos coatitas e dos coreítas, para louvarem o SENHOR, Deus de Israel, em voz alta, sobremaneira.

20 Pela manhã cedo, se levantaram e saíram ao deserto de Tecoa; ao saírem eles, pôs-se Josafá em pé e disse: Ouvi-me, ó Judá e vós, moradores de Jerusalém! Crede no SENHOR, vosso Deus, e estareis seguros; crede nos seus profetas e prosperareis.

Zachariasza, syna Benajasza, syna Jaiela, syna Mattaniasza, Lewicie, z potomków Asafa,

15 I ten rzekł: Posłuchajcie uważnie, wszyscy Judejczycy i wy, mieszkańcy Jeruzalemu, i ty, królu Jehoszafacie! Tak mówi do was Pan: Wy się nie bójcie i nie lękajcie tej licznej tłuszczy! Gdyż nie wasza to wojna, ale Boża.

16 Jutro zejdźcie naprzeciw nich; pójdą oni stokiem Sis, a natkniecie się na nich na skraju doliny przed pustynią Jeruel.

17 Nie waszą rzeczą będzie tam walczyć, ustawcie się tylko i stójcie, i oglądajcie ratunek Pana, o Judo i Jeruzalemie! Nie bójcie się i nie lękajcie! Jutro wyjdźcie przed nich, a Pan będzie z wami!

18 Wtedy Jehoszafat pochylił głowę twarzą aż do ziemi, a także wszyscy Judejczycy i mieszkańcy Jeruzalemu padli przed Panem, oddając pokłon Panu.

19 Lewici zaś z rodu Kehatytów i z rodu Korachitów wstali, aby chwalić Pana, Boga izraelskiego, głosem nader donośnym.

20 Wstawszy wcześnie rano, wyruszyli na pustynię Tekoa. A gdy wyruszali, Jehoszafat stanął i rzekł: Słuchajcie mnie, Judejczycy i mieszkańcy Jeruzalemu! Zawierzcie Panu, Bogu waszemu, a ostaniecie się! Zawierzcie jego prorokom, a poszczęści się wam.

[21] Aconselhou-se com o povo e ordenou cantores para o SENHOR, que, vestidos de ornamentos sagrados e marchando à frente do exército, louvassem a Deus, dizendo: Rendei graças ao SENHOR, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[21] A naradziwszy się z ludem, wyznaczył śpiewaków dla Pana, którzy odziani w święte szaty mieli kroczyć przed zbrojnymi i śpiewać hymn pochwalny: Wysławiajcie Pana, albowiem na wieki trwa łaska jego.

[22] Tendo eles começado a cantar e a dar louvores, pôs o SENHOR emboscadas contra os filhos de Amom e de Moabe e os do monte Seir que vieram contra Judá, e foram desbaratados.

[22] Gdy tylko zaczęli śpiewać radosne pienia pochwalne, Pan nastawił zasadzkę na Ammonitów, Moabitów i mieszkańców pogórza Seir, którzy ruszyli na Judę i zostali pobici.

[23] Porque os filhos de Amom e de Moabe se levantaram contra os moradores do monte Seir, para os destruir e exterminar; e, tendo eles dado cabo dos moradores de Seir, ajudaram uns aos outros a destruir-se.

[23] Ammonici i Moabici wystąpili bowiem przeciwko mieszkańcom pogórza Seir, aby ich doszczętnie wytracić, a gdy wybili mieszkańców Seiru, dopomogli sobie nawzajem do zguby.

[24] Tendo Judá chegado ao alto que olha para o deserto, procurou ver a multidão, e eis que eram corpos mortos, que jaziam em terra, sem nenhum sobrevivente.

[24] Gdy zaś Judejczycy doszli do wieży strażniczej u wejścia na pustynię i spojrzeli na tę tłuszczę, oto wszędzie leżały trupy na ziemi i nikt nie ocalał.

[25] Vieram Josafá e o seu povo para saquear os despojos e acharam entre os cadáveres riquezas em abundância e objetos preciosos; tomaram para si mais do que podiam levar e três dias saquearam o despojo, porque era muito.

[25] A gdy Jehoszafat i jego lud zbrojny zabrali się do zagarniania łupu, znaleźli wiele bydła, różnego mienia, szat i kosztownych naczyń, i nabrali tego tyle, że nie mogli unieść. Trzy dni zagarniali łup, gdyż był tak obfity.

[26] Ao quarto dia, se ajuntaram no vale de Bênção, onde louvaram o SENHOR; por isso, chamaram àquele lugar vale de Bênção, até ao dia de hoje.

[26] Czwartego dnia zgromadzili się w Dolinie Beraka, tam bowiem błogosławili Pana; dlatego miejscowości tej nadali nazwę Dolina Beraka i nosi ją ona do dnia dzisiejszego.

[27] Então, voltaram todos os homens de Judá e de Jerusalém, e Josafá, à frente

[27] Potem powrócili wszyscy mężowie judzcy i jeruzalemscy na czele z

deles, e tornaram para Jerusalém com alegria, porque o SENHOR os alegrara com a vitória sobre seus inimigos.

[28] Vieram para Jerusalém com alaúdes, harpas e trombetas, para a Casa do SENHOR.

[29] Veio da parte de Deus o terror sobre todos os reinos daquelas terras, quando ouviram que o SENHOR havia pelejado contra os inimigos de Israel.

[30] Assim, o reino de Josafá teve paz, porque Deus lhe dera repouso por todos os lados.

O reinado e a morte de Josafá

1 Reis 22.41-51

[31] Josafá reinou sobre Judá; tinha trinta e cinco anos quando começou a reinar e reinou vinte e cinco anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Azuba, filha de Sili.

[32] Ele andou no caminho de Asa, seu pai, e não se desviou dele, fazendo o que era reto perante o SENHOR.

[33] Contudo, os altos não se tiraram, porque o povo não tinha ainda disposto o coração para com o Deus de seus pais.

[34] Quanto aos mais atos de Josafá, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos nas Crônicas registradas por Jeú, filho de Hanani, que as inseriu na História dos Reis de Israel.

[35] Depois disto, Josafá, rei de Judá, se aliou com Acazias, rei de Israel, que procedeu iniquamente.

Jehoszafatem do Jeruzalemu, a wrócili radośni, gdyż Pan uradował ich wyzwoleniem od ich nieprzyjaciół.

[28] I wkroczyli do Jeruzalemu przy dźwiękach lutni i cytr, i trąb, i poszli do świątyni Pańskiej.

[29] I padł strach przed Bogiem na wszystkie królestwa ziem, gdy usłyszano, że Pan walczył z nieprzyjaciółmi Izraela.

[30] A królestwo Jehoszafata zażywało spokoju, którego jego Bóg zewsząd mu użyczył.

Charakterystyka rządów Jehoszafata

[31] Tak panował Jehoszafat nad Judą. Władzę królewską objął mając trzydzieści pięć lat, a panował w Jeruzalemie dwadzieścia pięć lat. Matka jego miała na imię Azuba, a była córką Szilchiego.

[32] Kroczył on drogą swojego ojca Asy i nie odstąpił od niej, czyniąc to, co prawe w oczach Pana.

[33] Jednakże świątynki na wzgórzach nie zostały zniesione i lud nie trwał szczerze przy Bogu swoich ojców.

[34] Pozostałe zaś sprawy Jehoszafata, pierwsze i ostatnie, są zapisane w dziejach Jehu, syna Chananiego, które weszły do Księgi Królów Izraelskich.

[35] Po tych wydarzeniach Jehoszafat, król judzki, sprzymierzył się z Achazjaszem, królem izraelskim, ten zaś postępował bezbożnie.

[36] Aliou-se com ele, para fazerem navios que fossem a Társis; e fizeram os navios em Eziom-Geber.

[37] Porém Eliézer, filho de Dodavá, de Maressa, profetizou contra Josafá, dizendo: Porquanto te aliaste com Acazias, o SENHOR destruiu as tuas obras. E os navios se quebraram e não puderam ir a Társis.

[36] Sprzymierzył się z nim, aby budować okręty płynące do Tarszysz. Budowali te okręty w Esjon-Geber.

[37] Wtedy Eliezer, syn Dodajasza z Mareszy, wystąpił przeciwko Jehoszafatowi z takim proroctwem: Ponieważ sprzymierzyłeś się z Achazjaszem, Pan zdruzgocze twoje dzieło. I rozbiły się te okręty, i nie mogły popłynąć do Tarszysz.

2 Crônicas 21

O reinado de Jeorão

2 Reis 8.16-24

[1] Descansou Josafá com seus pais e foi sepultado com eles na Cidade de Davi; e Jeorão, seu filho, reinou em seu lugar.

[2] Teve este irmãos, filhos de Josafá: Azarias, Jeiel, Zacarias, Azarias, Micael e Sefatias; todos estes foram filhos de Josafá, rei de Israel.

[3] Seu pai lhes fez muitas dádivas de prata, ouro e coisas preciosas e ainda de cidades fortificadas em Judá; porém o reino deu a Jeorão, por ser o primogênito.

[4] Tendo Jeorão assumido o reino de seu pai e havendo-se fortificado, matou todos os seus irmãos à espada, como também alguns dos príncipes de Israel.

[5] Era Jeorão da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém.

II Kronik 21

Panowanie Jehorama z Judy

[1] I spoczął Jehoszafat ze swoimi ojcami, i pochowano go obok jego ojców w Mieście Dawida, a władzę królewską po nim objął Jehoram, jego syn.

[2] Miał on braci, synów Jehoszafata: Azariasza, Jechiela, Zachariasza, Azariasza, Michaela i Szefatiasza. Wszyscy oni byli synami Jehoszafata, króla judzkiego.

[3] Ich ojciec obdarował ich obfitymi darami w srebrze, w złocie i klejnotach oraz miastami warownymi w Judzie; lecz władzę królewską oddał Jehoramowi, gdyż on był pierworodnym.

[4] Gdy Jehoram objął władzę królewską po swoim ojcu i umocnił się w niej, kazał pozabijać swoich braci mieczem, a także niektórych spośród książąt Izraela.

[5] Jehoram miał trzydzieści dwa lata, gdy objął władzę królewską, a panował w Jeruzalemie osiem lat.

[6] Andou nos caminhos dos reis de Israel, como também fizeram os da casa de Acabe, porque a filha deste era sua mulher; e fez o que era mau perante o SENHOR.

[7] Porém o SENHOR não quis destruir a casa de Davi por causa da aliança que com ele fizera, segundo a promessa que lhe havia feito de dar a ele, sempre, uma lâmpada e a seus filhos.

[8] Nos dias de Jeorão, se revoltaram os edomitas contra o poder de Judá e constituíram o seu próprio rei.

[9] Pelo que Jeorão passou adiante com todos os seus chefes, e todos os carros, com ele; de noite, se levantou e feriu os edomitas que o cercavam e os capitães dos carros.

[10] Assim, se rebelou Edom para livrar-se do poder de Judá, até ao dia de hoje; ao mesmo tempo, se rebelou também Libna contra Jeorão, porque este deixara ao SENHOR, Deus de seus pais.

[11] Também fez altos nos montes de Judá, e seduziu os habitantes de Jerusalém à idolatria, e fez desgarrar a Judá.

[12] Então, lhe chegou às mãos uma carta do profeta Elias, em que estava escrito: Assim diz o SENHOR, Deus de Davi, teu pai: Porquanto não andaste nos caminhos de Josafá, teu pai, e nos caminhos de Asa, rei de Judá,

[6] Kroczył jednakże drogą królów izraelskich, podobnie jak postępował ród Achaba, gdyż córka Achaba była jego żoną, toteż czynił to, co było złe w oczach Pana.

[7] Jednakże Pan nie chciał wytracić rodu Dawida przez wzgląd na przymierze, jakie zawarł z Dawidem zgodnie z daną mu obietnicą, że nie da nigdy wygasnąć jego potomstwu.

[8] Za jego czasów Edomici wyzwolili się spod zwierzchnictwa Judy i ustanowili sobie własnego króla.

[9] Wtedy Jehoram wyruszył wraz ze swoimi dowódcami i wszystkimi swoimi wozami wojennymi, lecz musiał zerwać się w nocy i przebijać się przez Edomitów, którzy otoczyli jego i dowódców wozów wojennych.

[10] W ten sposób Edomici wyzwolili się spod zwierzchnictwa Judy aż do dnia dzisiejszego. Również Libna wyzwoliła się w tym czasie spod jego władzy, gdyż opuścił on Pana, Boga swoich ojców,

[11] I pobudował świątynki na górach judzkich, i przywiódł do cudzołóstwa mieszkańców Jeruzalemu oraz zwiódł Judę.

[12] Wtedy przyszło do niego pismo od proroka Eliasza tej treści: Tak mówi Pan, Bóg Dawida, twego praojca: Dlatego że nie chodziłeś drogami Jehoszafata, swego ojca, i drogami Asy, króla judzkiego,

[13] mas andaste nos caminhos dos reis de Israel, e induziste à idolatria a Judá e os moradores de Jerusalém, segundo a idolatria da casa de Acabe, e também mataste a teus irmãos, da casa de teu pai, melhores do que tu,

[14] eis que o SENHOR castigará com grande flagelo ao teu povo, aos teus filhos, às tuas mulheres e todas as tuas possessões.

[15] Tu terás grande enfermidade nas tuas entranhas, enfermidade que aumentará dia após dia, até que saiam as tuas entranhas.

[16] Despertou, pois, o SENHOR contra Jeorão o ânimo dos filisteus e dos arábios que estão do lado dos etíopes.

[17] Estes subiram a Judá, deram contra ele e levaram todos os bens que se acharam na casa do rei, como também a seus filhos e as suas mulheres; de modo que não lhe deixaram filho algum, senão Jeoacaz, o mais moço deles.

[18] Depois de tudo isto, o SENHOR o feriu nas suas entranhas com enfermidade incurável.

[19] E, aumentando esta dia após dia, ao cabo de dois anos, saíram-lhe as entranhas por causa da enfermidade, e morreu com terríveis agonias. O seu povo não lhe queimou aromas, como se fez a seus pais.

[20] Era ele da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém. E se foi sem deixar de

[13] Lecz poszedłeś drogą królów izraelskich i przywiodłeś do cudzołóstwa Judę i mieszkańców Jeruzalemu, jak przywodził do cudzołóstwa ród Achaba, oraz pomordowałeś swoich braci, rodzinę swojego ojca, którzy byli lepsi od ciebie,

[14] Przeto Pan uderzy potężnym ciosem w twój lud, w twoich synów, w twoje żony i w twoje mienie,

[15] Ty sam zaś zachorujesz ciężko na chorobę jelit, tak iż po pewnym czasie od tej choroby wyjdą z ciebie wnętrzności.

[16] Potem Pan pobudził przeciwko Jehoramowi gniew Filistyńczyków i Arabów, mieszkających obok Kuszytów,

[17] I ci, wyruszywszy przeciwko Judzie, wtargnęli do niej i zagarnęli całe mienie, jakie znajdowało się w pałacu królewskim, uprowadzili też jego synów i żony, a został przy nim tylko najmłodszy z jego synów, Jehoachaz.

[18] A po tym wszystkim nawiedził go Pan nieuleczalną chorobą jelit.

[19] Po upływie dłuższego czasu, gdy dobiegał końca drugi rok, wyszły zeń na skutek choroby wnętrzności i umarł wśród ciężkich boleści. Jego ludzie nie zapalili na jego cześć ogniska, jak je zapalano dla jego przodków.

[20] Miał on trzydzieści dwa lata, gdy objął władzę królewską, a panował osiem lat w Jeruzalemie. Gdy odszedł, nikt go nie

si saudades; sepultaram-no na Cidade de Davi, porém não nos sepulcros dos reis.

2 Crônicas 22

O reinado de Acazias
2 Reis 8.25-29

1 Os moradores de Jerusalém, em lugar de Jeorão, fizeram rei a Acazias, seu filho mais moço; porque a tropa, que viera com os arábios ao arraial, tinha matado todos os mais velhos. Assim, reinou Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá.

2 Era Acazias de vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou um ano em Jerusalém.

3 Sua mãe, filha de Onri, chamava-se Atalia. Ele também andou nos caminhos da casa de Acabe; porque sua mãe era quem o aconselhava a proceder iniquamente.

4 Fez o que era mau perante o SENHOR, como os da casa de Acabe; porque eles eram seus conselheiros depois da morte de seu pai, para a sua perdição.

5 Também andou nos conselhos deles e foi com Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, a Ramote-Gileade, à peleja contra Hazael, rei da Síria; e os siros feriram Jorão.

6 Então, voltou para Jezreel, para curar-se das feridas que lhe fizeram em Ramá, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria; e desceu Acazias, filho de Jeorão, rei de

żałował. Pogrzebano go w Mieście Dawida, lecz nie w grobach królewskich.

II Kronik 22

Panowanie Achazjasza

1 Zamiast niego mieszkańcy Jeruzalemu obwołali królem najmłodszego jego syna, Achazjasza, gdyż wszystkich starszych wymordował oddział najeźdźców, którzy z Arabami wtargnęli do obozu. Królem więc został Achazjasz, syn Jehorama, króla judzkiego.

2 Achazjasz miał czterdzieści dwa lata, gdy objął władzę królewską, a panował jeden rok w Jeruzalemie. Matka jego miała na imię Atalia, a była córką Omriego.

3 Także on kroczył drogami rodu Achaba, gdyż jego matka była mu doradczynią w bezbożności.

4 Czynił on to, co złe w oczach Pana, jak ród Achaba, oni bowiem byli mu po śmierci ojca doradcami ku jego zgubie.

5 Za ich to również radą wyruszył z Jehoramem, synem Achaba, królem izraelskim, na wojnę z Chazaelem, królem Aramu, pod Ramot Gileadzkie, lecz Aramejczycy zranili Jehorama.

6 Wobec tego wycofał się, aby się leczyć w Jezreel z ran, jakie mu zadano pod Ramą na wojnie z Chazaelem, królem Aramu. Achazjasz, syn Jehorama, króla judzkiego,

Judá, para ver a Jorão, filho de Acabe, em Jezreel, porquanto estava doente.

Jeú mata a Acazias

7 Foi da vontade de Deus que Acazias, para a sua ruína, fosse visitar a Jorão; porque, vindo ele, saiu com Jorão para encontrar-se com Jeú, filho de Ninsi, a quem o SENHOR tinha ungido para desarraigar a casa de Acabe.

8 Ao executar Jeú juízo contra a casa de Acabe, achou os príncipes de Judá e os filhos dos irmãos de Acazias, que o serviam, e os matou.

9 Depois, mandou procurar a Acazias, e, achando-o em Samaria, onde se havia escondido, o trouxeram a Jeú e o mataram; seus próprios servos o sepultaram, porque diziam: É filho de Josafá, que buscou ao SENHOR de todo o coração. E ninguém houve na casa de Acazias que pudesse reinar.

Atalia usurpa o trono
2 Reis 11.1-3

10 Vendo Atalia, mãe de Acazias, que seu filho era morto, levantou-se e destruiu toda a descendência real da casa de Judá.

11 Mas Jeosabeate, filha do rei, tomou a Joás, filho de Acazias, e o furtou dentre os filhos do rei, aos quais matavam, e o pôs e à sua ama numa câmara interior; assim, Jeosabeate, a filha do rei Jeorão, mulher do sacerdote Joiada e irmã de Acazias, o escondeu de Atalia, e não foi morto.

przybył, aby odwiedzić Jehorama, syna Achaba, w Jezreel, ponieważ był chory.

Jehu pozbawia życia Achazjasza

7 Lecz według zrządzenia Bożego ku swojej zgubie Achazjasz przybył do Jehorama. Gdy tam bowiem przybył, wyruszył z Jehoramem do Jehu, syna Nimsziego, którego Pan namaścił, aby wytępić ród Achaba.

8 Gdy mianowicie Jehu odbywał sąd nad rodem Achaba, napotkał dowódców judzkich oraz bratanków Achazjasza, wysługujących się Achazjaszowi, i kazał ich zabić.

9 Następnie kazał szukać Achazjasza, którego schwytano, gdy ukrywał się w Samarii; i przyprowadzono go do Jehu, a ten kazał pozbawić go życia. Potem pochowano go, gdyż powiadano: Jest on synem Jehoszafata, który z całego serca szukał Pana. W rodzinie Achazjasza nie znalazł się nikt, który by był zdatny do sprawowania władzy królewskiej.

Atalia uzurpatorką

10 A gdy Atalia, matka Achazjasza, dowiedziała się, że jej syn nie żyje, postanowiła wytracić całą rodzinę królewską domu Judy.

11 Lecz Jehoszabat, córka króla, zabrała Joasza, syna Achazjasza, wykradła go potajemnie spośród synów królewskich przeznaczonych na śmierć i umieściła go wraz z jego mamką w pokoju sypialnym. W ten sposób Jehoszabat, córka króla Jehorama, żona kapłana Jehojady, dlatego że była siostrą Achazjasza, ukryła

12 Joás esteve com eles seis anos na Casa de Deus, e Atalia reinou no país.

2 Crônicas 23

Joás ungido rei de Judá
2 Reis 11.4-12

1 No sétimo ano, Joiada se animou e entrou em aliança com os capitães de cem: Azarias, filho de Jeroão, Ismael, filho de Joanã, Azarias, filho de Obede, Maaséias, filho de Adaías, e Elisafate, filho de Zicri.

2 Estes percorreram Judá, e congregaram os levitas de todas as cidades de Judá e os cabeças das famílias de Israel, e vieram para Jerusalém.

3 Toda essa congregação fez aliança com o rei na Casa de Deus; e Joiada lhes disse: Eis que reinará o filho do rei, como falou o SENHOR a respeito dos filhos de Davi.

4 Esta é a obra que haveis de fazer: uma terça parte de vós, sacerdotes e levitas, que entrais no sábado, servirá de guardas da porta;

5 outra terça parte estará na casa do rei; e a outra terça parte, à Porta do Fundamento; e todo o povo estará nos pátios da Casa do SENHOR.

6 Porém ninguém entre na Casa do SENHOR, senão os sacerdotes e os levitas que ministram; estes entrarão, porque são

go przed Atalią, tak iż ta nie zdołała pozbawić go życia.

12 I ukrywał się z nią w świątyni Bożej sześć lat, podczas gdy Atalia sprawowała rządy nad krajem.

II Kronik 23

Obalenie uzurpatorskich rządów Atalii

1 Lecz w siódmym roku poczuł się Jehojada na siłach i pozyskał kilku setników: Azariasza, syna Jerochama, Ismaela, syna Jehochanana, Azariasza, syna Obeda, Maasejasza, syna Adajasza, i Eliszafata, syna Zikriego;

2 Obeszli oni Judę i zgromadzili Lewitów ze wszystkich miast judzkich i naczelników rodów izraelskich, i ci przybyli do Jeruzalemu.

3 Zawarło wtedy całe zgromadzenie w świątyni Bożej przymierze z królem, Jehojada zaś rzekł do nich: Oto syn królewski! Niech króluje, jak zapowiedział Pan o potomkach Dawida.

4 Taką rzecz macie wykonać: Jedna trzecia część z was, kapłanów i Lewitów, którzy przychodzicie w sabat objąć służbę, będzie odźwiernymi przy bramach,

5 Jedna trzecia przy pałacu królewskim, a jedna trzecia przy bramie Jesod, cały lud zaś będzie na dziedzińcu świątyni Pańskiej.

6 Niech nikt nie wchodzi do świątyni Pańskiej z wyjątkiem kapłanów i Lewitów pełniących służbę; ci mogą wejść, gdyż są

santos; mas todo o povo guardará o preceito do SENHOR.

poświęceni; wszystek lud zaś niech zachowuje przepisy Pana.

[7] Os levitas rodearão o rei, cada um de armas na mão, e qualquer que entrar na casa, seja morto; estareis com o rei quando entrar e quando sair.

[7] Lewici niech otoczą króla wokoło, każdy z bronią w ręku. Kto by chciał wtargnąć do świątyni, niech zginie! Wy zaś bądźcie przy królu, gdy będzie wchodził i gdy będzie wychodził.

[8] Fizeram, pois, os levitas e todo o Judá segundo tudo quanto lhes ordenara o sacerdote Joiada; tomou cada um os seus homens, tanto os que entravam como os que saíam no sábado; porquanto o sacerdote Joiada não despediu os turnos.

[8] Lewici i wszyscy Judejczycy wykonali dokładnie wszystko, co nakazał kapłan Jehojada: każdy wziął swoich ludzi, zarówno tych, którzy w sabat służbę obejmują, jak tych, którzy w sabat służbę tę zdają, gdyż kapłan Jehojada nie zwolnił żadnej z grup.

[9] O sacerdote Joiada entregou aos capitães de cem as lanças, os paveses e os escudos que haviam sido do rei Davi e estavam na Casa de Deus.

[9] Następnie kapłan Jehojada wydał setnikom włócznie, tarcze i puklerze, które należały do króla Dawida, a znajdowały się w świątyni Bożej;

[10] Dispôs todo o povo, cada um de armas na mão, desde o lado direito da casa real até ao seu lado esquerdo, e até ao altar, e até ao templo, para rodear o rei.

[10] I ustawił cały lud, każdego z bronią w ręku, od południowej strony świątyni do strony północnej świątyni w kierunku ołtarza i świątyni jako straż przyboczną wokół króla,

[11] Então, trouxeram para fora o filho do rei, puseram-lhe a coroa, entregaram-lhe o Livro do Testemunho e o constituíram rei; Joiada e seus filhos o ungiram e gritaram: Viva o rei!

[11] Po czym wyprowadzono syna królewskiego, nałożono mu diadem, wręczono zakon i obwołano go królem, a Jehojada i jego synowie namaścili go i zawołali: Niech żyje król!

A morte de Atalia

2 Reis 11.13-16

[12] Ouvindo Atalia o clamor do povo que corria e louvava o rei, veio para onde este se achava na Casa do SENHOR;

[12] A gdy Atalia usłyszała wrzawę ludu biegającego i wznoszącego okrzyki na cześć króla, wyszła do ludu do świątyni Pańskiej,

[13] olhou, e eis que o rei estava junto à coluna, à entrada, e os capitães e os que

[13] A zobaczywszy, że oto król stoi na swoim miejscu u wejścia, przy królu zaś są

tocavam trombetas, junto ao rei; e todo o povo da terra se alegrava, e se tocavam trombetas. Também os cantores com os instrumentos músicos dirigiam o canto de louvores. Então, Atalia rasgou os seus vestidos e clamou: Traição! Traição!

[14] Porém o sacerdote Joiada trouxe para fora os capitães que comandavam as tropas e disse-lhes: Fazei-a sair por entre as fileiras; se alguém a seguir, matai-o à espada. Porque o sacerdote tinha dito: Não a matem na Casa do SENHOR.

[15] Lançaram mão dela; e ela, pelo caminho da entrada dos cavalos, foi à casa do rei, onde a mataram.

A aliança de Joiada

2 Reis 11.17-21

[16] Joiada fez aliança entre si mesmo, o povo e o rei, para serem eles o povo do SENHOR.

[17] Então, todo o povo se dirigiu para a casa de Baal e a derribaram; despedaçaram os seus altares e as suas imagens e a Matã, sacerdote de Baal, mataram perante os altares.

[18] Entregou Joiada a superintendência da Casa do SENHOR nas mãos dos sacerdotes levitas, a quem Davi designara para o encargo da Casa do SENHOR, para oferecerem os holocaustos do SENHOR, como está escrito na Lei de Moisés, com alegria e com canto, segundo a instituição de Davi.

dowódcy i trębacze, a cały lud prosty weseli się i dmie w trąby, a śpiewacy z instrumentami muzycznymi dają znaki do wznoszenia okrzyków, Atalia rozdarła swoje szaty i zawołała: Zdrada, zdrada!

[14] Lecz kapłan Jehojada dał rozkaz setnikom, dowódcom wojska tej treści: Wyprowadźcie ją poza przedsionki, a ktokolwiek pójdzie za nią, niech od miecza zginie. Mówił bowiem kapłan: Nie pozbawiajcie jej życia w świątyni Pańskiej.

[15] Wtedy pojmano ją, a gdy doszła do wejścia Bramy Końskiej, wiodącej do pałacu królewskiego, tam ją zabito.

[16] Potem zawarł Jehojada przymierze między Panem a między całym ludem i królem, że będą ludem Pana.

[17] Wtedy cały lud wtargnął do świątyni Baala i zburzyli ją, jego ołtarze i posągi doszczętnie zniszczyli, Mattana zaś, kapłana Baala, zabili przed ołtarzami.

[18] Następnie Jehojada ustanowił zarząd świątyni Pana złożony z kapłanów i Lewitów, których Dawid przydzielił do świątyni Pańskiej celem składania ofiar całopalnych Panu, jak napisano w zakonie Mojżeszowym, wśród wesela i śpiewów według postanowień Dawida.

[19] Colocou porteiros às portas da Casa do SENHOR, para que nela não entrasse ninguém que de qualquer forma fosse imundo.

[20] Tomou os capitães de cem, os nobres, os governadores do povo e todo o povo da terra, e todos estes conduziram, da Casa do SENHOR, o rei; passaram, pela porta superior, para a casa do rei e assentaram o rei no trono do reino.

[21] Alegrou-se todo o povo da terra, e a cidade ficou tranqüila, pois haviam matado Atalia à espada.

[19] Postawił też odźwiernych przy bramach świątyni Pańskiej, aby nie wchodził tam nikt w czymkolwiek nieczysty.

[20] Potem wziął setników, możnych i rządzących wśród ludu, i cały prosty lud i wyprowadził króla ze świątyni Pańskiej. I weszli przez Bramę Główną do pałacu królewskiego i posadzili króla na tronie królewskim.

[21] A cały prosty lud weselił się i w mieście nastał spokój, Atalię zaś zabito mieczem.

2 Crônicas 24

O reinado de Joás

2 Reis 12.1-19

[1] Tinha Joás sete anos de idade quando começou a reinar e quarenta anos reinou em Jerusalém.

[2] Era o nome de sua mãe Zíbia, de Berseba. Fez Joás o que era reto perante o SENHOR todos os dias do sacerdote Joiada.

[3] Tomou-lhe Joiada duas mulheres; e gerou filhos e filhas.

[4] Depois disto, resolveu Joás restaurar a Casa do SENHOR.

[5] Reuniu os sacerdotes e os levitas e lhes disse: Saí pelas cidades de Judá e levantai dinheiro de todo o Israel para reparardes a casa do vosso Deus, de ano em ano; e, vós, apressai-vos nisto. Porém os levitas não se apressaram.

[6] Mandou o rei chamar a Joiada, o chefe, e lhe perguntou: Por que não requereste

II Kronik 24

Panowanie Joasza

[1] Joasz miał siedem lat, gdy objął władzę królewską, a panował czterdzieści lat w Jeruzalemie. Matka jego miała na imię Sibia, a pochodziła z Beer-Szeby.

[2] A Joasz czynił to, co prawe w oczach Pana, przez całe życie kapłana Jehojady.

[3] Jehojada dobrał mu też dwie żony i miał z nimi synów i córki.

[4] Potem Joasz powziął myśl, aby odnowić świątynię Pańską.

[5] Zebrał więc kapłanów i Lewitów i rzekł do nich: Wyjdźcie do miast judzkich i zbierajcie od całego Izraela pieniądze, aby rok w rok naprawiać świątynię waszego Boga. A pośpieszcie się z tą sprawą. Lecz Lewici się nie śpieszyli.

[6] Wezwał tedy król arcykapłana Jehojadę i rzekł do niego: Dlaczego nie zażądałeś od

dos levitas que trouxessem de Judá e de Jerusalém o imposto que Moisés, servo do SENHOR, pôs sobre a congregação de Israel, para a tenda do Testemunho?

[7] Porque a perversa Atalia e seus filhos arruinaram a Casa de Deus; e usaram todas as coisas sagradas da Casa do SENHOR no serviço dos baalins.

[8] Deu o rei ordem e fizeram um cofre e o puseram do lado de fora, à porta da Casa do SENHOR.

[9] Publicou-se, em Judá e em Jerusalém, que trouxessem ao SENHOR o imposto que Moisés, servo de Deus, havia posto sobre Israel, no deserto.

[10] Então, todos os príncipes e todo o povo se alegraram, e trouxeram o imposto, e o lançaram no cofre, até acabar a obra.

[11] Quando o cofre era levado por intermédio dos levitas a uma comissão real, vendo-se que havia muito dinheiro, vinha o escrivão do rei e o comissário do sumo sacerdote, esvaziavam-no, tomavam-no e o levavam de novo ao seu lugar; assim faziam dia após dia e ajuntaram dinheiro em abundância,

[12] o qual o rei e Joiada davam aos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR; contrataram pedreiros e carpinteiros, para restaurarem a Casa do SENHOR, como também os que trabalhavam em ferro e em bronze, para repararem a Casa do SENHOR.

[13] Os que tinham o encargo da obra trabalhavam, e a reparação tinha bom

Lewitów, aby ściągnęli z Judy i z Jeruzalemu daninę, jaką Mojżesz, sługa Pana, i zgromadzenie Izraela nałożyli na rzecz Namiotu Świadectwa?

[7] Gdyż bezbożna Atalia i jej synowie wtargnęli do świątyni Bożej i nawet wszystkie święte przedmioty należące do świątyni Pana oddali Baalom.

[8] Nakazał tedy król sporządzić jedną skrzynię i umieścić ją w bramie świątyni Pana na zewnątrz.

[9] W Judzie zaś i w Jeruzalemie ogłoszono, że należy składać daninę dla Pana, nałożoną na Izraela przez Mojżesza, sługę Bożego, na pustyni.

[10] I ucieszyli się wszyscy dowódcy i cały lud, toteż przynosili datki i wrzucali do skrzyni, aż ją napełnili.

[11] O pewnej porze, gdy Lewici przynosili skrzynię do straży królewskiej i gdy stwierdzono, że jest w niej dużo pieniędzy, przychodził pisarz królewski oraz przedstawiciel arcykapłana i ci opróżniali skrzynię, po czym odnosili ją z powrotem na jej miejsce; tak robiono codziennie i zebrano bardzo dużo pieniędzy.

[12] Wtedy król i Jehojada dawali je wykonawcom robót w świątyni Pańskiej, ci zaś najmowali kamieniarzy i cieśli, aby odnowić świątynię Pańską, oraz kowali i brązowników, aby ponaprawiać szkody w świątyni Pańskiej.

[13] Rzemieślnicy pracowali tak, że za ich sprawą praca postępowała naprzód i

êxito com eles; restauraram a Casa de Deus no seu próprio estado e a consolidaram.

naprawili świątynię Bożą zgodnie z jej planem i wzmocnili ją.

[14] Tendo eles acabado a obra, trouxeram ao rei e a Joiada o resto do dinheiro, de que se fizeram utensílios para a Casa do SENHOR, objetos para o ministério e para os holocaustos, taças e outros objetos de ouro e de prata. E continuamente ofereceram holocaustos na Casa do SENHOR, todos os dias de Joiada.

[14] A gdy skończyli, przynieśli do króla i Jehojady resztę pieniędzy i sprawili za to przybory do świątyni Pańskiej, naczynia do służby Bożej i całopaleń, i czasze oraz inne naczynia ze złota i srebra. W świątyni Pańskiej składano ofiary całopalne stale, dopóki żył Jehojada.

[15] Envelheceu Joiada e morreu farto de dias; era da idade de cento e trinta anos quando morreu.

[15] Potem Jehojada bardzo się zestarzał i syty życia umarł, licząc w chwili śmierci sto trzydzieści lat.

[16] Sepultaram-no na Cidade de Davi com os reis; porque tinha feito bem em Israel e para com Deus e a sua casa.

[16] Pogrzebano go w Mieście Dawida obok królów, gdyż wiele dobrego zdziałał w Izraelu oraz dla sprawy Bożej i dla jego świątyni,

Zacarias morto pelo rei

[17] Depois da morte de Joiada, vieram os príncipes de Judá e se prostraram perante o rei, e o rei os ouviu.

Odstępstwo Joasza

[17] Po śmierci Jehojady przyszli książęta judzcy i oddali pokłon królowi, a król ich wysłuchał.

[18] Deixaram a Casa do SENHOR, Deus de seus pais, e serviram aos postes-ídolos e aos ídolos; e, por esta sua culpa, veio grande ira sobre Judá e Jerusalém.

[18] Porzucili oni świątynię Pana, Boga swoich ojców, a służyli aszerom i bałwanom. Toteż gniew Boży spadł na Judę i na Jeruzalem za to ich przewinienie.

[19] Porém o SENHOR lhes enviou profetas para os reconduzir a si; estes profetas testemunharam contra eles, mas eles não deram ouvidos.

[19] Pan wysyłał do nich proroków, aby nawracali ich do Pana; ci napominali ich, lecz oni nie usłuchali.

[20] O Espírito de Deus se apoderou de Zacarias, filho do sacerdote Joiada, o qual se pôs em pé diante do povo e lhes disse: Assim diz Deus: Por que transgredis os mandamentos do SENHOR, de modo que

[20] Wtedy Duch Boży ogarnął Zachariasza, syna kapłana Jehojady. Wystąpił on przed ludem i rzekł do nich: Tak mówi Bóg: Dlaczego wy przekraczacie przykazania Pana tak, iż nie macie powodzenia?

não prosperais? Porque deixastes o SENHOR, também ele vos deixará.

21 Conspiraram contra ele e o apedrejaram, por mandado do rei, no pátio da Casa do SENHOR.

22 Assim, o rei Joás não se lembrou da beneficência que Joiada, pai de Zacarias, lhe fizera, porém matou-lhe o filho; este, ao expirar, disse: O SENHOR o verá e o retribuirá.

O juízo de Deus sobre Joás

23 Antes de se findar o ano, subiu contra Joás o exército dos siros; e, vindo a Judá e a Jerusalém, destruíram, dentre o povo, a todos os seus príncipes, cujo despojo remeteram ao rei de Damasco.

24 Ainda que o exército dos siros viera com poucos homens, contudo, o SENHOR lhes permitiu vencer um exército mui numeroso dos judeus, porque estes deixaram o SENHOR, Deus de seus pais. Assim, executaram os siros os juízos de Deus contra Joás.

A conspiração contra o rei Joás

2 Reis 12.20-21

25 Quando os siros se retiraram dele, deixando-o gravemente enfermo, conspiraram contra ele os seus servos, por causa do sangue dos filhos do sacerdote Joiada, e o feriram no seu leito, e morreu.

26 Sepultaram-no na Cidade de Davi, porém não nos sepulcros dos reis. Foram estes os que conspiraram contra ele:

Dlatego że wy opuściliście Pana, więc On was opuścił.

21 Wtedy sprzysięgli się przeciwko niemu i na rozkaz króla ukamienowali go na dziedzińcu świątyni Pańskiej.

22 Król Joasz nie pamiętał o dobrodziejstwie, jakie wyświadczył mu Jehojada, ojciec Zachariasza, lecz kazał zabić jego syna. A gdy ten umierał, zawołał: Niech Pan w to wejrzy i ukarze!

23 Po upływie roku wyruszyło przeciwko niemu wojsko aramejskie, które przybywszy do Judy i do Jeruzalemu, wytraciło spośród ludu wszystkich ich przywódców, całą zaś zdobycz posłali do króla Damaszku.

24 Chociaż bowiem wojsko aramejskie nadciągnęło z niewielką liczbą wojowników, Pan jednak wydał w ich ręce wojsko nader liczne, dlatego że opuścili Pana, Boga swoich ojców. W ten sposób dokonali oni sądu nad Joaszem.

25 A gdy od niego odeszli, pozostawiając go ciężko chorym, sprzysięgli się przeciwko niemu jego słudzy za krew syna kapłana Jehojady i zabili go na jego łożu. A gdy umarł, pochowali go w Mieście Dawida, ale nie pochowali go w grobach królewskich.

26 Uczestnikami sprzysiężenia przeciwko niemu byli: Zabad, syn Ammonitki Szimeat, i Jehozabad, syn Moabitki Szimrit.

Zabade, filho de Simeate, a amonita, e Jeozabade, filho de Sinrite, a moabita.

[27] Quanto a seus filhos, e às numerosas sentenças proferidas contra ele, e à restauração da Casa de Deus, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis. Em seu lugar, reinou Amazias, seu filho.

[27] Co zaś dotyczy jego synów, licznych wyroczni o nim i odbudowy świątyni Bożej, to są one opisane w Objaśnieniu do Księgi Królewskiej. Władzę królewską po nim objął Amasjasz, jego syn.

2 Crônicas 25

O reinado de Amazias
2 Reis 14.1-6

[1] Era Amazias da idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém; sua mãe se chamava Jeoadã, de Jerusalém.

[2] Fez ele o que era reto perante o SENHOR; não, porém, com inteireza de coração.

[3] Uma vez confirmado o reino nas suas mãos, matou os seus servos que tinham assassinado o rei, seu pai.

[4] Porém os filhos deles não matou, mas fez segundo está escrito na Lei, no Livro de Moisés, no qual o SENHOR deu ordem, dizendo: Os pais não serão mortos por causa dos filhos, nem os filhos, por causa dos pais; cada qual será morto pelo seu próprio pecado.

Amazias vence os edomitas
2 Reis 14.7

[5] Amazias congregou a Judá e o pôs, segundo as suas famílias, sob chefes de mil e chefes de cem, por todo o Judá e Benjamim; contou-os de vinte anos para cima e achou trezentos mil escolhidos

II Kronik 25

Panowanie Amasjasza

[1] Amasjasz miał dwadzieścia pięć lat, gdy objął władzę królewską, a panował dwadzieścia dziewięć lat w Jeruzalemie. Jego matka miała na imię Jehoaddan, a pochodziła z Jeruzalemu.

[2] Czynił on to, co prawe w oczach Pana, jednak nie ze szczerego serca.

[3] Gdy wszakże władza królewska umocniła się w jego ręku, kazał zabić tych ze swoich dostojników, którzy zabili króla, jego ojca.

[4] Lecz ich synów nie kazał zabić, gdyż tak jest napisane w zakonie, w Księdze Mojżeszowej gdzie Pan nakazał: Nie poniosą śmierci ojcowie za synów ani synowie nie poniosą śmierci za ojców, lecz każdy za swój grzech śmierć poniesie.

[5] Następnie Amasjasz zebrał Judejczyków i oddał ich według rodów pod komendę dowódców nad tysiącami i setników dla całego Judy i Beniamina, dokonał też przeglądu mężczyzn od dwudziestu lat wzwyż i doliczył się trzystu tysięcy

capazes de sair à guerra e manejar lança e escudo.

[6] Também tomou de Israel a soldo cem mil homens valentes por cem talentos de prata.

[7] Porém certo homem de Deus veio a ele, dizendo: Ó rei, não deixes ir contigo o exército de Israel; porque o SENHOR não é com Israel, isto é, com os filhos de Efraim.

[8] Porém vai só, age e sê forte; do contrário, Deus te faria cair diante do inimigo, porque Deus tem força para ajudar e para fazer cair.

[9] Disse Amazias ao homem de Deus: Que se fará, pois, dos cem talentos de prata que dei às tropas de Israel? Respondeu-lhe o homem de Deus: Muito mais do que isso pode dar-te o SENHOR.

[10] Então, separou Amazias as tropas que lhe tinham vindo de Efraim para que voltassem para casa; pelo que muito se acendeu a ira deles contra Judá, e voltaram para casa ardendo em ira.

[11] Animou-se Amazias e, conduzindo o seu povo, foi-se ao vale do Sal, onde feriu dez mil dos filhos de Seir.

[12] Também os filhos de Judá prenderam vivos dez mil e os trouxeram ao cimo de um penhasco, de onde os precipitaram, de modo que todos foram esmigalhados.

zdatnych do boju, uzbrojonych w dzidę i tarczę

[6] Oraz najął z Izraela sto tysięcy dzielnych wojowników za sto talentów srebra.

[7] Lecz przyszedł do niego pewien mąż Boży i rzekł: Królu! Niech nie wyrusza z tobą wojsko Izraela, gdyż Pan nie jest z Izraelem, z nikim z Efraimitów.

[8] Lecz wyrusz sam! Działaj! Wytrwaj dzielnie w boju! W przeciwnym razie Bóg przywiedzie cię do upadku wobec nieprzyjaciół. Bóg ma bowiem moc, by wesprzeć, ale i przywieść do upadku.

[9] Wtedy rzekł Amasjasz do męża Bożego: A co zrobić ze stu talentami, które dałem wojsku izraelskiemu? Mąż Boży odpowiedział: Pan ma tyle, że może ci dać więcej niż to.

[10] Amasjasz oddzielił więc wojsko, które przyszło do niego z Efraima, aby powrócili do swych miejscowości; lecz oni wybuchnęli wielkim gniewem na Judę i powrócili do swych miejscowości mocno zagniewani.

[11] Amasjasz zaś nabrał odwagi i powiódł swój zbrojny lud, i doszedł do Doliny Solnej, gdzie pobił dziesięć tysięcy mieszkańców Seiru,

[12] Dziesięć tysięcy zaś uprowadzili Judejczycy żywcem do niewoli, a przywiódłszy ich na szczyt skały, strącili ich ze szczytu skały tak, iż wszyscy się roztrzaskali.

[13] Porém os homens das tropas que Amazias despedira, para que não fossem com ele à peleja, deram sobre as cidades de Judá, desde Samaria até Bete-Horom; feriram deles três mil e fizeram grande despojo.

[13] Lecz wojownicy z wojska, które Amasjasz odprawił, aby nie poszło z nim na wojnę, rozproszyli się po miastach judzkich od Samarii aż po Bet-Choron, zabili z nich trzy tysiące i zagrabili duży łup.

Deus repreende Amazias por ser este idólatra

[14] Vindo Amazias da matança dos edomitas, trouxe consigo os deuses dos filhos de Seir, tomou-os por seus deuses, adorou-os e lhes queimou incenso.

[14] Amasjasz, powracając po pobiciu Edomitów, przyniósł z sobą bóstwa mieszkańców Seiru i ustanowił je swoimi bogami, oddając im pokłon i składając ofiary z kadzidła.

[15] Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Amazias, e mandou-lhe um profeta que lhe disse: Por que buscaste deuses que a seu povo não livraram das tuas mãos?

[15] Wtedy gniew Pana rozgorzał na Amasjasza. Wysłał więc do niego proroka, który rzekł do niego: Dlaczego szukasz bogów ludu, którzy swego ludu nie wyrwali z twojej ręki?

[16] Enquanto lhe falava o profeta, disse-lhe o rei: Acaso, te pusemos por conselheiro do rei? Pára com isso. Por que teríamos de ferir-te? Então, parou o profeta, mas disse: Sei que Deus resolveu destruir-te, porque fizeste isso e não deste ouvidos ao meu conselho.

[16] A gdy ten tak do niego przemawiał, król rzekł do niego: Czy ustanowiliśmy cię doradcą króla? Przestań! Dlaczego mają cię zabić? Prorok przestał, ale jeszcze rzekł: Wiem, że Bóg postanowił cię zgubić za to, że to uczyniłeś, a nie usłuchałeś mojej rady.

Amazias derrotado por Jeoás

2 Reis 14.8-14

[17] Então, Amazias, rei de Judá, tomou conselho e enviou mensageiros a Jeoás, filho de Jeoacaz, filho de Jeú, rei de Israel, dizendo: Vem, meçamos armas.

[17] Potem Amasjasz, król judzki, naradziwszy się wysłał do Joasza, syna Jehoachaza, a wnuka Jehu, króla izraelskiego, takie wezwanie: Nuże, zmierzmy się w boju.

[18] Porém Jeoás, rei de Israel, respondeu a Amazias, rei de Judá: O cardo que está no Líbano mandou dizer ao cedro que lá está: Dá tua filha por mulher a meu filho; mas os animais do campo, que estavam no Líbano, passaram e pisaram o cardo.

[18] Wtedy Joasz, król izraelski, posłał Amasjaszowi, królowi judzkiemu, taką odpowiedź: Oset, który rośnie na Libanie, posłał do cedru, który rośnie na Libanie, takie wezwanie: Daj swą córkę mojemu synowi za żonę; lecz zwierz dziki, który

[19] Tu dizes: Eis que feri os edomitas; e o teu coração se ensoberbeceu para te gloriares; agora, fica em casa; por que provocarias o mal para caíres tu, e Judá, contigo?

[20] Mas Amazias não quis atendê-lo; porque isto vinha de Deus, para entregá-los nas mãos dos seus inimigos, porquanto buscaram os deuses dos edomitas.

[21] Subiu, então, Jeoás, rei de Israel, e Amazias, rei de Judá, e mediram armas em Bete-Semes, que pertence a Judá.

[22] Judá foi derrotado por Israel, e fugiu cada um para sua casa.

[23] E Jeoás, rei de Israel, prendeu a Amazias, rei de Judá, filho de Joás, filho de Jeoacaz, em Bete-Semes; levou-o a Jerusalém, cujo muro ele rompeu desde a Porta de Efraim até à Porta da Esquina, quatrocentos côvados.

[24] Tomou todo o ouro e a prata, e todos os utensílios que se acharam na Casa de Deus, com Obede-Edom, e os tesouros da casa do rei, como também reféns; e voltou para Samaria.

A morte de Amazias, de Judá
2 Reis 14.17-20

jest na Libanie, przeszedł się po oście i podeptał go.

[19] Myślisz sobie: Oto pobiłem Edomczyków, więc serce twoje wzbiło się w pychę, aby się przechwalać. Lecz pozostań w swoim domu. Po co wyzywasz nieszczęście? Przecież upadniesz ty i Juda wraz z tobą.

[20] Amasjasz jednak nie usłuchał, gdyż takie było zrządzenie Boże, by wydać ich w jego rękę za to, że szukali bogów Edomu.

[21] I nadciągnął Joasz, król izraelski, i zmierzyli się w boju, on i Amasjasz, król judzki, w Bet-Szemesz, które należy do Judy.

[22] Lecz Judejczycy zostali pobici przez Izraelitów i uciekli, każdy do swego namiotu,

[23] Amasjasza zaś, króla judzkiego, syna Joasza, wnuka Jehoachaza, wziął do niewoli Joasz, król izraelski, w Bet-Szemesz, po czym sprowadził go do Jeruzalemu, gdzie zrobił wyłom na czterysta łokci w murze jeruzalemskim od Bramy Efraimskiej aż do Bramy Narożnej,

[24] A zabrawszy wszystko złoto i srebro, i wszystkie naczynia znajdujące się w świątyni Bożej pod dozorem Obeda Edomczyka oraz skarbiec pałacu królewskiego i zakładników, powrócił do Samarii.

[25] Amazias, filho de Joás, rei de Judá, viveu quinze anos depois da morte de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel.
[26] Ora, os mais atos de Amazias, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel?
[27] Depois que Amazias deixou de seguir ao SENHOR, conspiraram contra ele em Jerusalém, e ele fugiu para Laquis; porém enviaram após ele homens até Laquis e o mataram ali.
[28] Trouxeram-no sobre cavalos e o sepultaram junto a seus pais na Cidade de Davi.

[25] Amasjasz, syn Joasza, król judzki, żył jeszcze piętnaście lat po śmierci Joasza, syna Jehoachaza, króla izraelskiego.

[26] Pozostałe zaś sprawy Amasjasza, pierwsze i ostatnie, są opisane w Księdze Królów Judzkich i Izraelskich.

[27] Od czasu zaś, kiedy odstąpił Amasjasz od Pana, knuto przeciwko niemu spisek w Jeruzalemie, schronił się więc w Lachisz. Lecz wysłano za nim pościg do Lachisz i tam pozbawiono go życia.
[28] Potem jednak przewieziono go końmi i pochowano obok jego ojców w Mieście Dawida.

2 Crônicas 26

O reinado de Uzias

2 Reis 14.21-22; 15.1-4

[1] Todo o povo de Judá tomou a Uzias, que era de dezesseis anos, e o constituiu rei em lugar de Amazias, seu pai.

[2] Ele edificou a Elate e a restituiu a Judá, depois que o rei descansou com seus pais.

[3] Uzias tinha dezesseis anos quando começou a reinar e cinqüenta e dois anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jecolias, de Jerusalém.

[4] Ele fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Amazias, seu pai.

[5] Propôs-se buscar a Deus nos dias de Zacarias, que era sábio nas visões de Deus;

II Kronik 26

Panowanie Uzzjasza

[1] Cały lud judzki wziął potem Uzzjasza, który miał wtedy szesnaście lat, i obwołali go królem po jego ojcu Amasjaszu.
[2] On to odbudował Elat po przyłączeniu go z powrotem do Judy, gdy król spoczął ze swoimi ojcami.
[3] Uzzjasz miał szesnaście lat, gdy objął władzę królewską, a panował w Jeruzalemie pięćdziesiąt dwa lata. Jego matka miała na imię Jekolia, a pochodziła z Jeruzalemu.
[4] Czynił on to, co prawe w oczach Pana, zupełnie tak samo, jak jego ojciec Amasjasz.
[5] Szukał on Pana, dopóki żył Zachariasz, który uczył go bojaźni Bożej, a dopóki szukał Pana, Bóg darzył go powodzeniem.

nos dias em que buscou ao SENHOR, Deus o fez prosperar.

[6] Saiu e guerreou contra os filisteus e quebrou o muro de Gate, o de Jabné e o de Asdode; e edificou cidades no território de Asdode e entre os filisteus.

[6] Potem wyruszył na wojnę z Filistyńczykami i zburzył mury Gat, mury Jabny i mury Aszdodu, odbudował natomiast grody wokoło Aszdodu i u Filistyńczyków.

[7] Deus o ajudou contra os filisteus, e contra os arábios que habitavam em Gur-Baal, e contra os meunitas.

[7] Bóg wspierał go w walce z Filistyńczykami i z Arabami mieszkającymi w Gur-Baal, i z Meunitami.

[8] Os amonitas deram presentes a Uzias, cujo renome se espalhara até à entrada do Egito, porque se tinha tornado em extremo forte.

[8] Również Ammonici składali haracz Uzzjaszowi, toteż jego sława dotarła aż do Egiptu, gdyż ciągle rósł w potęgę.

[9] Também edificou Uzias torres em Jerusalém, à Porta da Esquina, à Porta do Vale e à Porta do Ângulo e as fortificou.

[9] Uzzjasz zbudował też baszty w Jeruzalemie przy Bramie Narożnej, przy Bramie Doliny i przy Narożniku oraz umocnił je.

[10] Também edificou torres no deserto e cavou muitas cisternas, porque tinha muito gado, tanto nos vales como nas campinas; tinha lavradores e vinhateiros, nos montes e nos campos férteis, porque era amigo da agricultura.

[10] Zbudował również baszty na pustyni, kazał wykuć liczne cysterny, gdyż miał dużo bydła zarówno w Szefeli, jak i na równinie, rolników i winogrodników w górach i na rolach uprawnych; miał bowiem zamiłowanie do rolnictwa.

[11] Tinha também Uzias um exército de homens destros nas armas, que saíam à guerra em tropas, segundo o rol feito pelo escrivão Jeiel e Maaséias, oficial, sob a direção de Hananias, um dos príncipes do rei.

[11] Uzzjasz miał też armię bojową, ruszającą w pole w odliczonych oddziałach według spisu sporządzonego przez pisarzy Jeiela i urzędnika Maasejasza, pod wodzą Chananiasza spośród dowódców królewskich.

[12] O número total dos cabeças das famílias, homens valentes, era de dois mil e seiscentos.

[12] Pełna liczba naczelników rodów wśród tych dzielnych wojowników wynosiła dwa tysiące sześćset.

[13] Debaixo das suas ordens, havia um exército guerreiro de trezentos e sete mil

[13] Pod ich to dowództwem było wojsko w liczbie trzystu siedmiu tysięcy pięciuset

e quinhentos homens, que faziam a guerra com grande poder, para ajudar o rei contra os inimigos.

wojska liniowego zdatnego do boju, by wesprzeć króla w rozprawie z nieprzyjacielem.

[14] Preparou-lhes Uzias, para todo o exército, escudos, lanças, capacetes, couraças e arcos e até fundas para atirar pedras.

[14] Uzzjasz zaopatrzył całe to wojsko w tarcze, dzidy, hełmy, pancerze, łuki i kamienie do proc,

[15] Fabricou em Jerusalém máquinas, de invenção de homens peritos, destinadas para as torres e cantos das muralhas, para atirarem flechas e grandes pedras; divulgou-se a sua fama até muito longe, porque foi maravilhosamente ajudado, até que se tornou forte.

[15] A w Jeruzalemie kazał sporządzić pomysłowe machiny wojenne do ustawienia na basztach i na narożnikach, aby miotać pociskami i dużymi kamieniami. Jego sława rozeszła się daleko, cudownej bowiem doznawał pomocy, aż doszedł do takiej potęgi.

Uzias é atacado de lepra

2 Reis 15.5-7

[16] Mas, havendo-se já fortificado, exaltou-se o seu coração para a sua própria ruína, e cometeu transgressões contra o SENHOR, seu Deus, porque entrou no templo do SENHOR para queimar incenso no altar do incenso.

[16] Gdy zaś doszedł do potęgi, wzbiło się w pychę jego serce ku własnej jego zgubie i sprzeniewierzył się Panu, Bogu swemu. Wszedł mianowicie do przybytku Pańskiego, aby złożyć ofiarę z kadzidła na ołtarzu kadzenia.

[17] Porém o sacerdote Azarias entrou após ele, com oitenta sacerdotes do SENHOR, homens da maior firmeza;

[17] Za nim poszedł kapłan Azariasz, a z nim osiemdziesięciu kapłanów Pana, ludzi śmiałych,

[18] e resistiram ao rei Uzias e lhe disseram: A ti, Uzias, não compete queimar incenso perante o SENHOR, mas aos sacerdotes, filhos de Arão, que são consagrados para este mister; sai do santuário, porque transgrediste; nem será isso para honra tua da parte do SENHOR Deus.

[18] Którzy wystąpili przeciwko królowi Uzzjaszowi, mówiąc do niego: Nie twoja to rzecz, Uzzjaszu, składać ofiary z kadzidła Panu, rzecz to kapłanów, synów Aarona, którzy są poświęceni na to, by kadzić. Wyjdź z przybytku, gdyż dopuściłeś się zniewagi, a nie przyniesie ci to chwały przed Panem, Bogiem.

[19] Então, Uzias se indignou; tinha o incensário na mão para queimar incenso; indignando-se ele, pois, contra os

[19] Uzzjasz rozgniewał się, a miał właśnie w ręku kadzielnicę do kadzenia. A gdy tak gniewał się na kapłanów, wystąpił trąd na

sacerdotes, a lepra lhe saiu na testa perante os sacerdotes, na Casa do SENHOR, junto ao altar do incenso.

[20] Então, o sumo sacerdote Azarias e todos os sacerdotes voltaram-se para ele, e eis que estava leproso na testa, e apressadamente o lançaram fora; até ele mesmo se deu pressa em sair, visto que o SENHOR o ferira.

[21] Assim, ficou leproso o rei Uzias até ao dia da sua morte; e morou, por ser leproso, numa casa separada, porque foi excluído da Casa do SENHOR; e Jotão, seu filho, tinha a seu cargo a casa do rei, julgando o povo da terra.

[22] Quanto aos mais atos de Uzias, tanto os primeiros como os últimos, o profeta Isaías, filho de Amoz, os escreveu.

[23] Descansou Uzias com seus pais, e, com seus pais, o sepultaram no campo do sepulcro que era dos reis; porque disseram: Ele é leproso. E Jotão, seu filho, reinou em seu lugar.

jego czole wobec kapłanów w świątyni Pańskiej przy ołtarzu kadzenia.

[20] Gdy arcykapłan Azariasz zwrócił się ku niemu, jak również wszyscy kapłani, oto trąd był na jego czole; wypchnęli go więc stamtąd, zresztą on sam śpiesznie wyszedł, gdyż Pan go nawiedził.

[21] I był król Uzzjasz trędowaty aż do swojej śmierci, i mieszkał w domu odosobnionym dla trędowatych, gdyż był wyłączony z świątyni Pańskiej, a Jotam, jego syn, sprawował zwierzchnictwo nad pałacem królewskim i sądził prosty lud.

[22] Pozostałe zaś sprawy Uzzjasza, pierwsze i ostatnie, opisał Izajasz, syn Amosa, prorok.

[23] I spoczął Uzzjasz ze swoimi ojcami, i pochowano go obok jego ojców na polu obok grobowców królewskich, gdyż mówiono: On jest trędowaty. Władzę królewską zaś po nim objął Jotam, jego syn.

2 Crônicas 27

O reinado de Jotão

2 Reis 15.32-38

[1] Tinha Jotão vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e dezesseis anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jerusa, filha de Zadoque.

[2] Fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Uzias, seu pai, exceto que não entrou no templo do

II Kronik 27

Panowanie Jotama

[1] Jotam miał dwadzieścia pięć lat, gdy objął władzę królewską, a panował szesnaście lat w Jeruzalemie. Jego matka miała na imię Jerusza, a była córką Sadoka.

[2] Czynił on to, co prawe w oczach Pana, zupełnie tak samo, jak czynił Uzzjasz, jego

SENHOR. E o povo continuava na prática do mal.
[3] Ele edificou a porta de cima da Casa do SENHOR e também edificou muitas obras sobre o Muro de Ofel.
[4] Também edificou cidades na região montanhosa de Judá e nos bosques, castelos e torres.
[5] Ele também guerreou contra o rei dos filhos de Amom e prevaleceu sobre eles, de modo que os filhos de Amom, naquele ano, lhe deram cem talentos de prata, dez mil coros de trigo e dez mil de cevada; isto lhe trouxeram os filhos de Amom também no segundo e no terceiro ano.
[6] Assim, Jotão se foi tornando mais poderoso, porque dirigia os seus caminhos segundo a vontade do SENHOR, seu Deus.
[7] Quanto aos mais atos de Jotão, todas as suas guerras e empreendimentos, eis que tudo está escrito no Livro da História dos Reis de Israel e de Judá.
[8] Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém.
[9] Descansou Jotão com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi; e Acaz, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 28

O reinado de Acaz
2 Reis 16.1-4

[1] Tinha Acaz vinte anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos

ojciec, tylko że nie wtargnął do przybytku Pana. A lud był nadal zepsuty.
[3] On zaś zbudował górną bramę świątyni Pańskiej, dokonał też wielu robót budowlanych przy murze Ofelu,
[4] Wznosił grody na pogórzu judzkim, a w lasach budował zamki i baszty.
[5] On to prowadził wojnę z królem Ammonitów, których zwyciężył, tak że w owym roku złożyli mu Ammonici sto talentów srebra okupu i dziesięć tysięcy korców pszenicy, i dziesięć tysięcy korców jęczmienia. Tyle też płacili mu Ammonici w roku następnym i w roku trzecim.
[6] Jotam doszedł do takiej potęgi dlatego, że trwał na właściwej drodze przed Panem, swoim Bogiem.
[7] Pozostałe zaś sprawy Jotama i wszystkie jego wojny, i całe jego postępowanie, są oto opisane w Księdze Królów Izraelskich i Judzkich.
[8] Miał dwadzieścia pięć lat, gdy objął władzę królewską, a panował szesnaście lat w Jeruzalemie.
[9] I zasnął Jotam ze swoimi ojcami, i pochowano go w Mieście Dawida, władzę królewską zaś po nim objął Achaz, jego syn.

II Kronik 28

Panowanie Achaza

[1] Achaz miał dwadzieścia lat, gdy objął władzę królewską, a panował szesnaście lat w Jeruzalemie. Nie czynił tego, co

em Jerusalém; e não fez o que era reto perante o SENHOR, como Davi, seu pai.

2 Andou nos caminhos dos reis de Israel e até fez imagens fundidas a baalins.

3 Também queimou incenso no vale do filho de Hinom e queimou a seus próprios filhos, segundo as abominações dos gentios que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel.

4 Também sacrificou e queimou incenso nos altos e nos outeiros, como também debaixo de toda árvore frondosa.

5 Pelo que o SENHOR, seu Deus, o entregou nas mãos do rei dos siros, os quais o derrotaram e levaram dele em cativeiro uma grande multidão de presos, que trouxeram a Damasco; também foi entregue nas mãos do rei de Israel, o qual lhe infligiu grande derrota.

6 Porque Peca, filho de Remalias, matou em Judá, num só dia, cento e vinte mil, todos homens poderosos, por terem abandonado o SENHOR, Deus de seus pais.

7 Zicri, homem valente de Efraim, matou a Maaséias, filho do rei, a Azricão, alto oficial do palácio, e a Elcana, o segundo depois do rei.

8 Os filhos de Israel levaram presos de Judá, seu povo irmão, duzentos mil: mulheres, filhos e filhas; e saquearam deles grande despojo e o trouxeram para Samaria.

9 Mas estava ali um profeta do SENHOR, cujo nome era Odede, o qual saiu ao

prawe w oczach Pana, jak Dawid, jego praojciec,

2 Lecz kroczył drogami królów izraelskich, sporządził także posągi lane dla Baalów.

3 On to składał ofiary z kadzidła w Dolinie Syna Chinnoma, a nawet własnego syna oddał na spalenie w ogniu, jak to było ohydnym zwyczajem narodów, które Pan wytępił przed synami izraelskimi.

4 Składał też ofiary rzeźne i z kadzidła na wyżynach i na wzgórzach, i pod każdym drzewem zielonym.

5 Toteż Pan, Bóg jego, wydał go w ręce króla aramejskiego. Pobili go i wzięli do niewoli z jego ludzi wielką liczbę jeńców, których zaprowadzili do Damaszku. Dostał się też w ręce króla izraelskiego, który zadał mu wielką klęskę,

6 Pekach bowiem, syn Remaliasza, wymordował wtedy w Judzie w jednym dniu sto dwadzieścia tysięcy dzielnych wojowników, dlatego że opuścili Pana, Boga swoich ojców.

7 Zikri zaś, rycerz efraimski, zabił syna królewskiego Maasejasza, zarządcę pałacu Azrikama, i namiestnika królewskiego Elkanę.

8 Synowie izraelscy uprowadzili też do niewoli swoich współplemieńców dwieście tysięcy kobiet, chłopców i dziewcząt oraz zdobyli u nich ogromny łup i wywieźli ten łup do Samarii.

9 A był tam wtedy prorok Pana imieniem Oded. Wyszedł on naprzeciw wojska

encontro do exército que vinha para Samaria e lhe disse: Eis que, irando-se o SENHOR, Deus de vossos pais, contra Judá, os entregou nas vossas mãos, e vós os matastes com tamanha raiva, que chegou até aos céus.

10 Agora, cuidais em sujeitar os filhos de Judá e Jerusalém, para vos serem escravos e escravas; acaso, não sois vós mesmos culpados contra o SENHOR, vosso Deus?

11 Agora, pois, atendei-me e fazei voltar os presos que trouxestes cativos de vossos irmãos, porque o brasume da ira do SENHOR está sobre vós.

12 Então, se levantaram alguns homens dentre os cabeças dos filhos de Efraim, a saber, Azarias, filho de Joanã, Berequias, filho de Mesilemote, Jeizquias, filho de Salum, e Amasa, filho de Hadlai, contra os que voltavam da batalha

13 e lhes disseram: Não fareis entrar aqui esses cativos, porque intentais acrescentar aos nossos pecados e à nossa culpa diante do SENHOR ainda outros; a nossa culpa já é grande, e o brasume da ira do SENHOR está sobre nós.

14 Então, os homens armados deixaram os presos e o despojo diante dos príncipes e de toda a congregação.

15 Homens foram designados nominalmente, os quais se levantaram, e tomaram os cativos, e do despojo vestiram a todos os que estavam nus; vestiram-nos,

podążającego do Samarii i rzekł do nich: Oto Pan, Bóg waszych ojców, w swoim gniewie na Judejczyków wydał ich w wasze ręce, lecz wy wymordowaliście ich z wściekłością, która aż niebios sięga.

10 Teraz zaś zamierzacie ujarzmić Judejczyków i Jeruzalemczyków, aby byli waszymi niewolnikami i niewolnicami. Tylko czy wy sami nie macie żadnych win wobec Pana, waszego Boga?

11 Posłuchajcie mnie więc! Wróćcie wolność jeńcom, których uprowadziliście do niewoli od waszych pobratymców, gdyż inaczej rozpali się przeciwko wam gniew Pana.

12 Wtedy niektórzy mężowie spośród naczelników efraimskich: Azariasz, syn Jehochanana, Berekiasz, syn Meszillemota, Hiskiasz, syn Szalluma, i Amasa, syn Chadlaja, wystąpili przed wojsko wracające z wyprawy

13 I rzekli do nich: Nie wprowadzajcie tutaj jeńców, gdyż obwini nas to przed Panem. Czy zamierzacie dodać jeszcze coś do naszego grzechu i do naszej winy? Wszak i tak wielka jest nasza wina i gniew Pana rozpalił się nad Izraelem.

14 Wtedy wojownicy zwolnili jeńców, a łup zostawili przed naczelnikami i całym zgromadzeniem,

15 Mężowie zaś, których imiennie wyznaczono, wystąpili i zajęli się jeńcami: wszystkich nagich przyodziali odzieżą z łupu, przyodziali ich, obuli, nakarmili,

e calçaram-nos, e lhes deram de comer e de beber, e os ungiram; a todos os que, por fracos, não podiam andar, levaram sobre jumentos a Jericó, cidade das Palmeiras, a seus irmãos. Então, voltaram para Samaria.

napoili i namaścili, kulejących wsadzili na osły i zawiedli do Jerycha, miasta palm, do ich współplemieńców, sami zaś powrócili do Samarii.

Acaz pede socorro aos assírios
2 Reis 16.5-9

[16] Naquele tempo, mandou o rei Acaz pedir aos reis da Assíria que o ajudassem.

[16] W tym czasie król Achaz wysłał posłów do króla asyryjskiego z prośbą o pomoc.

[17] Pois vieram, de novo, os edomitas, e derrotaram Judá, e levaram presos em cativeiro.

[17] Edomici wtargnęli bowiem ponownie i pobiwszy Judejczyków, uprowadzili jeńców.

[18] Também os filisteus deram contra as cidades da campina e do sul de Judá, e tomaram Bete-Semes, Aijalom, Gederote, Socó e suas aldeias, Timna e suas aldeias e Ginzo e suas aldeias; e habitavam ali.

[18] Także Filistyńczycy ruszyli na judzkie miasta w Szefeli i Negebie i zdobyli Bet-Szemesz, Ajjalon, Gederot i Socho z jego przyległościami, Timnę z jej przyległościami, Gimzo z jego przyległościami i osiedlili się tam.

[19] Porque o SENHOR humilhou a Judá por causa de Acaz, rei de Israel; porque este permitira que Judá caísse em dissolução, e ele, de todo, se entregou à transgressão contra o SENHOR.

[19] Pan bowiem upokorzył Judę z powodu Achaza, króla judzkiego, za to, że doprowadził Judę do rozkładu i prostacko sprzeniewierzył się Panu.

[20] Veio a ele Tiglate-Pileser, rei da Assíria; porém o pôs em aperto, em vez de fortalecê-lo.

[20] Ruszył też przeciwko niemu Tiglat-Pileser, król asyryjski, i utrapił go raczej zamiast go wspomóc.

[21] Porque Acaz tomou despojos da Casa do SENHOR, da casa do rei e da dos príncipes e os deu ao rei da Assíria; porém isso não o ajudou.

[21] Chociaż bowiem Achaz ogołocił świątynię Pańską i pałac króla i książąt, i dał to królowi asyryjskiemu, nic mu to nie pomogło.

A idolatria de Acaz
2 Reis 16.10-16

[22] No tempo da sua angústia, cometeu ainda maiores transgressões contra o SENHOR; ele mesmo, o rei Acaz.

[22] Owszem, w czasie swego ucisku, on, król Achaz, jeszcze większych dopuszczał się grzechów wobec Pana,

[23] Pois ofereceu sacrifícios aos deuses de Damasco, que o feriram, e disse: Visto que os deuses dos reis da Síria os ajudam, eu lhes oferecerei sacrifícios para que me ajudem a mim. Porém eles foram a sua ruína e a de todo o Israel.

[24] Ajuntou Acaz os utensílios da Casa de Deus, fê-los em pedaços e fechou as portas da Casa do SENHOR; e fez para si altares em todos os cantos de Jerusalém.

[25] Também, em cada cidade de Judá, fez altos para queimar incenso a outros deuses; assim, provocou à ira o SENHOR, Deus de seus pais.

A morte de Acaz
2 Reis 16.19-20

[26] Quanto aos mais atos dele e a todos os seus caminhos, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel.
[27] Descansou Acaz com seus pais, e o sepultaram na cidade, em Jerusalém, porém não o puseram nos sepulcros dos reis de Israel; e Ezequias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 29

Ezequias manda abrir o templo
2 Reis 18.1-3

[1] Tinha Ezequias vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Abia e era filha de Zacarias.

[23] Składał ofiary rzeźne bogom Damasceńczyków, którzy go pokonali, i mawiał: Bogowie królów aramejskich pomogli im, więc i ja będę im składał ofiary, a oni mi pomogą. Tymczasem oni przyczynili się do upadku jego samego i całego Izraela.
[24] Zebrał też Achaz naczynia świątyni Bożej i pokruszył naczynia świątyni Bożej, pozamykał drzwi świątyni Pańskiej, a pobudował ołtarze po wszystkich kątach Jeruzalemu.
[25] We wszystkich w ogóle miastach judzkich kazał pobudować świątynki na wzgórzach, aby tam składano ofiary z kadzidła bogom cudzym, i przez to pobudził do gniewu Pana, Boga swoich ojców.

[26] Pozostałe zaś jego sprawy i całe jego postępowanie, pierwsze i ostatnie, są zapisane w Księdze Królów Judzkich i Izraelskich.
[27] I spoczął Achaz ze swoimi ojcami, i pochowano go w mieście, w Jeruzalemie, lecz nie sprowadzono go do grobów królów izraelskich; władzę królewską zaś po nim objął Hiskiasz, jego syn.

II Kronik 29

Panowanie Hiskiasza

[1] Hiskiasz objął władzę królewską, mając dwadzieścia pięć lat, panował zaś w Jeruzalemie dwadzieścia dziewięć lat.

Matka jego miała na imię Abijja, a była córką Zachariasza.

[2] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo quanto fizera Davi, seu pai.

[2] Czynił on to, co prawe w oczach Pana, zupełnie tak samo, jak czynił Dawid, jego praojciec.

Odrodzenie religijne za Hiskiasza

[3] No primeiro ano do seu reinado, no primeiro mês, abriu as portas da Casa do SENHOR e as reparou.

[3] On to w pierwszym roku swojego panowania, w pierwszym miesiącu kazał otworzyć bramy świątyni Pańskiej i naprawić je,

[4] Trouxe os sacerdotes e os levitas, ajuntou-os na praça oriental

[4] Następnie sprowadził kapłanów i Lewitów, a zebrawszy ich na wschodnim dziedzińcu,

[5] e lhes disse: Ouvi-me, ó levitas! Santificai-vos, agora, e santificai a Casa do SENHOR, Deus de vossos pais; tirai do santuário a imundícia.

[5] Rzekł do nich: Słuchajcie mnie, Lewici! Poświęćcie się teraz i poświęćcie świątynię Pana, Boga waszych ojców, i usuńcie nieczystość z miejsca świętego.

[6] Porque nossos pais prevaricaram e fizeram o que era mau perante o SENHOR, nosso Deus, e o deixaram; desviaram o seu rosto do tabernáculo do SENHOR e lhe voltaram as costas.

[6] Sprzeniewierzyli się bowiem nasi ojcowie i czynili to, co złe w oczach Pana, naszego Boga, opuścili go, odwrócili swoje oblicza od mieszkania Pana, a obrócili się ku niemu tyłem.

[7] Também fecharam as portas do pórtico, apagaram as lâmpadas, não queimaram incenso, nem ofereceram holocaustos nos santuários ao Deus de Israel.

[7] Zamknęli także drzwi przedsionka, pogasili lampy, nie składali ofiar z kadzidła ani całopalnych w świątyni Boga izraelskiego.

[8] Pelo que veio grande ira do SENHOR sobre Judá e Jerusalém, e os entregou ao terror, ao espanto e aos assobios, como vós o estais vendo com os próprios olhos.

[8] Toteż gniew Pana spadł na Judę i na Jeruzalem, więc uczynił z nich przedmiot zgrozy, zdumienia i drwiny, jak na własne oczy widzicie.

[9] Porque eis que nossos pais caíram à espada, e, por isso, nossos filhos, nossas filhas e nossas mulheres estiveram em cativeiro.

[9] Oto nasi ojcowie polegli od miecza, a nasi synowie, nasze córki i nasze żony poszły za to do niewoli.

[10] Agora, estou resolvido a fazer aliança com o SENHOR, Deus de Israel, para que se desvie de nós o ardor da sua ira.

[11] Filhos meus, não sejais negligentes, pois o SENHOR vos escolheu para estardes diante dele para o servirdes, para serdes seus ministros e queimardes incenso.

Os levitas purificam o templo

[12] Então, se levantaram os levitas: Maate, filho de Amasai, e Joel, filho de Azarias, dos filhos dos coatitas; dos filhos de Merari, Quis, filho de Abdi, e Azarias, filho de Jealelel; dos gersonitas, Joá, filho de Zima, e Éden, filho de Joá;

[13] dos filhos de Elisafã, Sinri e Jeuel; dos filhos de Asafe, Zacarias e Matanias;

[14] dos filhos de Hemã, Jeuel e Simei; dos filhos de Jedutum, Semaías e Uziel.

[15] Congregaram a seus irmãos, santificaram-se e vieram segundo a ordem do rei pelas palavras do SENHOR, para purificarem a Casa do SENHOR.

[16] Os sacerdotes entraram na Casa do SENHOR, para a purificar, e tiraram para fora, ao pátio da Casa do SENHOR, toda imundícia que acharam no templo do SENHOR; e os levitas a tomaram, para a levarem fora, ao ribeiro de Cedrom.

[17] Começaram, pois, a santificar no primeiro dia do primeiro mês; ao oitavo dia do mês, vieram ao pórtico do SENHOR e santificaram a Casa do SENHOR em oito dias; no décimo sexto dia do mês, acabaram.

[18] Então, foram ter com o rei Ezequias no palácio e disseram: Já purificamos toda a

[10] Zamierzam tedy zawrzeć przymierze z Panem, Bogiem Izraela, aby odwrócił od nas żar swego gniewu.

[11] Nuże więc, synowie moi, nie gnuśniejcie, gdyż was wybrał Pan, abyście stali przed nim, służąc mu, i byli mu sługami, i składali mu ofiary z kadzidła.

[12] Wtedy wystąpili Lewici: z Kehatytów Machat, syn Amasaja, i Joel, syn Azariasza, z Merarytów Kisz, syn Abdiego, i Azariasz, syn Jehallelela, a z Gerszonitów Joach, syn Zimmy, i Eden, syn Joacha,

[13] Z synów Elisafana zaś Szimri i Jeiel, a z synów Asafa Zachariasza i Mittaniasz;

[14] Z synów Hemana Jechiel i Szimei, a z synów Jedutuna Szemajasz i Uzzjel.

[15] Zebrali oni swoich pobratymców, poświęcili się i na rozkaz króla, zgodnie ze słowami Pana, poszli, aby oczyścić świątynię Pańską.

[16] Kapłani weszli do wnętrza świątyni Pańskiej celem oczyszczenia jej i wynieśli wszystkie nieczystości, jakie zastali w przybytku Pańskim, na dziedziniec świątyni, stąd zaś zabierali to Lewici, aby wynieść to precz do potoku Kidron.

[17] Zaczęli oczyszczanie w pierwszym dniu pierwszego miesiąca, a w ósmym dniu tego miesiąca doszli do przedsionka Pana. Świątynię Pańską poświęcali przez osiem dni, a w szesnastym dniu pierwszego miesiąca zakończyli.

[18] Następnie poszli do króla Hiskiasza i rzekli: Oczyściliśmy całą świątynię

Casa do SENHOR, como também o altar do holocausto com todos os seus utensílios e a mesa da proposição com todos os seus objetos.

19 Também todos os objetos que o rei Acaz, no seu reinado, lançou fora, na sua transgressão, já preparamos e santificamos; e eis que estão diante do altar do SENHOR.

Ezequias restabelece o culto de Deus

20 Então, o rei Ezequias se levantou de madrugada, reuniu os príncipes da cidade e subiu à Casa do SENHOR.

21 Mandou trazer sete novilhos, sete carneiros, sete cordeiros e sete bodes, como oferta pelo pecado a favor do reino, do santuário e de Judá; e aos filhos de Arão, os sacerdotes, que os oferecessem sobre o altar do SENHOR.

22 Mortos os novilhos, os sacerdotes tomaram o sangue e o aspergiram sobre o altar; mataram os carneiros e aspergiram o sangue sobre o altar; também mataram os cordeiros e aspergiram o sangue sobre o altar.

23 Para oferta pelo pecado, trouxeram os bodes perante o rei e a congregação e puseram as mãos sobre eles.

24 Os sacerdotes os mataram e, com o sangue, fizeram uma oferta pelo pecado, ao pé do altar, para expiação de todo o Israel, porque o rei tinha ordenado que se fizesse aquele holocausto e oferta pelo pecado, por todo o Israel.

25 Também estabeleceu os levitas na Casa do SENHOR com címbalos, alaúdes e

Pańską, ołtarz całopaleń i wszystkie jego przybory oraz stół chlebów pokładnych i wszystkie jego przybory,

19 I wszystkie przybory, które za swojego panowania przy swoim odstępstwie wycofał z użytku król Achaz, przygotowaliśmy i poświęciliśmy, i są one oto przed ołtarzem Pana.

20 Król Hiskiasz wstał wcześnie rano, zgromadził naczelników miasta i poszedł do świątyni Pana.

21 Przyprowadzono potem siedem cielców i siedem baranów, siedem jagniąt i siedem kozłów na ofiarę przebłagalną za królestwo, za świątynię i za Judę. I kazał synom Aaronowym, kapłanom, aby złożyli ofiary całopalne na ołtarzu Pana.

22 A gdy zabito te cielce, kapłani wzięli ich krew i pokropili nią ołtarz. Potem zabito barany i krwią ich pokropiono ołtarz, zabito też jagnięta i krwią ich pokropiono ołtarz.

23 Potem przyprowadzono kozły na ofiarę przebłagalną przed króla i zgromadzenie, aby włożyli na nie swoje ręce.

24 A gdy kapłani je zabili, krew ich wylali na ołtarz jako przebłaganie za całego Izraela, gdyż za całego Izraela nakazał król złożyć tę ofiarę całopalną i przebłagalną.

25 Kazał też stawić się w świątyni Pańskiej Lewitom z cymbałami, lutniami i cytrami

harpas, segundo mandado de Davi e de Gade, o vidente do rei, e do profeta Natã; porque este mandado veio do SENHOR, por intermédio de seus profetas.

26 Estavam, pois, os levitas em pé com os instrumentos de Davi, e os sacerdotes, com as trombetas.

27 Deu ordem Ezequias que oferecessem o holocausto sobre o altar. Em começando o holocausto, começou também o cântico ao SENHOR com as trombetas, ao som dos instrumentos de Davi, rei de Israel.

28 Toda a congregação se prostrou, quando se entoava o cântico, e as trombetas soavam; tudo isto até findar-se o holocausto.

29 Tendo eles acabado de oferecer o sacrifício, o rei e todos os que se achavam com ele prostraram-se e adoraram.

30 Então, o rei Ezequias e os príncipes ordenaram aos levitas que louvassem o SENHOR com as palavras de Davi e de Asafe, o vidente. Eles o fizeram com alegria, e se inclinaram, e adoraram.

31 Disse ainda Ezequias: Agora, vos consagrastes a vós mesmos ao SENHOR; chegai-vos e trazei sacrifícios e ofertas de ações de graças à Casa do SENHOR. A congregação trouxe sacrifícios e ofertas de ações de graças, e todos os que estavam de coração disposto trouxeram holocaustos.

32 O número dos holocaustos, que a congregação trouxe, foi de setenta bois,

według nakazu Dawida, jasnowidza królewskiego Gada oraz proroka Natana, gdyż od Pana pochodził ten nakaz za pośrednictwem jego proroków.

26 Stanęli więc Lewici z instrumentami Dawida, kapłani zaś z trąbami.

27 Wtedy Hiskiasz kazał złożyć ofiarę całopalną na ołtarzu, w chwili zaś rozpoczęcia ofiary całopalnej zaczęto śpiew na cześć Pana przy wtórze trąb za przewodem instrumentów Dawida, króla izraelskiego.

28 Całe zgromadzenie oddawało pokłon, rozbrzmiewał śpiew i donośny głos trąb, a wszystko to trwało aż do zakończenia ofiary całopalnej.

29 Gdy zaś ofiara całopalna dobiegła końca, król i wszyscy, którzy znajdowali się przy nim, uklękli i oddali pokłon.

30 Potem król Hiskiasz i naczelnicy nakazali Lewitom wysławiać Pana słowami Dawida i jasnowidza Asafa. Zaśpiewali więc z radością pieśń pochwalną, klękali i oddawali pokłon.

31 I odezwał się Hiskiasz w te słowa: Teraz poświęciliście się Panu; przystąpcie więc i przynieście ofiary rzeźne i dziękczynne do świątyni Pańskiej. I przyniosło zgromadzenie ofiary rzeźne i dziękczynne, a kto chciał, także całopalenia.

32 A liczba całopaleń, które złożyło zgromadzenie, wynosiła: siedemdziesiąt

cem carneiros e duzentos cordeiros; tudo isto em holocausto para o SENHOR.

[33] Também foram consagrados seiscentos bois e três mil ovelhas.

[34] Os sacerdotes, porém, eram mui poucos e não podiam esfolar a todos os holocaustos; pelo que seus irmãos, os levitas, os ajudaram, até findar-se a obra e até que os outros sacerdotes se santificaram; porque os levitas foram mais retos de coração, para se santificarem, do que os sacerdotes.

[35] Além dos holocaustos em abundância, houve também a gordura das ofertas pacíficas e as libações para os holocaustos. Assim, se estabeleceu o ministério da Casa do SENHOR.

[36] Ezequias e todo o povo se alegraram por causa daquilo que Deus fizera para o povo, porque, subitamente, se fez esta obra.

2 Crônicas 30

A celebração da Páscoa

[1] Depois disto, Ezequias enviou mensageiros por todo o Israel e Judá; escreveu também cartas a Efraim e a Manassés para que viessem à Casa do SENHOR, em Jerusalém, para celebrarem a Páscoa ao SENHOR, Deus de Israel.

[2] Porque o rei tivera conselho com os seus príncipes e com toda a congregação em Jerusalém, para celebrarem a Páscoa no segundo mês

[3] (Porquanto não a puderam celebrar no devido tempo, porque não se tinham santificado sacerdotes em número

cielców, sto baranów, dwieście jagniąt. Wszystko to na ofiarę całopalną dla Pana.

[33] Jako zaś dary poświęcone: sześćset cielców, trzy tysiące owiec.

[34] Lecz kapłanów było za mało i nie mogli obedrzeć ze skóry wszystkich zwierząt na ofiarę całopalną, toteż zanim poświęcili się inni kapłani, pomagali im ich bracia Lewici aż do zakończenia tej pracy, gdyż Lewici byli ochotniejsi do poświęcenia się niż kapłani.

[35] Dużo było również całopaleń z tłuszczem ofiar pojednania i ofiar z płynów. W ten sposób wznowiona została służba Boża w świątyni Pańskiej.

[36] I uradował się Hiskiasz i cały lud tym, co Bóg ludowi zgotował, rzecz ta bowiem dokonała się znienacka.

II Kronik 30

Zaproszenie na Paschę do Jeruzalemu

[1] Potem posłał Hiskiasz do całego Izraela posłów, a do Efraimitów i Manassesytów napisał listy, aby przyszli do świątyni Pańskiej w Jeruzalemie celem odprawienia Paschy dla Pana, Boga Izraela.

[2] Uradzili zaś król wraz z jego książętami i całym zgromadzeniem w Jeruzalemie, aby odprawić Paschę tę dopiero w drugim miesiącu,

[3] Gdyż nie mogli jej odprawić w owym czasie, ponieważ niedostateczna liczba

suficiente, e o povo não se ajuntara ainda em Jerusalém.).

4 Foi isto aprovado pelo rei e toda a congregação;

5 e resolveram que se fizesse pregão por todo o Israel, desde Berseba até Dã, para que viessem a celebrar a Páscoa ao SENHOR, Deus de Israel, em Jerusalém; porque não a celebravam já com grande número de assistentes, como prescrito.

6 Partiram os correios com as cartas do rei e dos seus príncipes, por todo o Israel e Judá, segundo o mandado do rei, dizendo: Filhos de Israel, voltai-vos ao SENHOR, Deus de Abraão, de Isaque e de Israel, para que ele se volte para o restante que escapou do poder dos reis da Assíria.

7 Não sejais como vossos pais e como vossos irmãos, que prevaricaram contra o SENHOR, Deus de seus pais, pelo que os entregou à desolação, como estais vendo.

8 Não endureçais, agora, a vossa cerviz, como vossos pais; confiai-vos ao SENHOR, e vinde ao seu santuário que ele santificou para sempre, e servi ao SENHOR, vosso Deus, para que o ardor da sua ira se desvie de vós.

9 Porque, se vós vos converterdes ao SENHOR, vossos irmãos e vossos filhos acharão misericórdia perante os que os levaram cativos e tornarão a esta terra; porque o SENHOR, vosso Deus, é misericordioso e compassivo e não

kapłanów się poświęciła i lud nie zebrał się w Jeruzalemie.

4 Toteż słuszną wydała się ta sprawa królowi i całemu zgromadzeniu,

5 Ustalili więc, że poda się tę wiadomość w całym Izraelu od Beer-Szeby aż po Dan, aby przybyli celem odprawienia Paschy dla Pana, Boga Izraela, w Jeruzalemie, gdyż nie obchodzono jej dotąd w tak wielkiej liczbie, jak było przepisane.

6 Rozbiegli się więc gońcy z listami od króla i jego książąt do całego Izraela i Judy, zgodnie z nakazem króla, powiadając: Synowie izraelscy! Nawróćcie się do Pana, Boga Abrahama, Izaaka i Izraela, a wtedy i On zwróci się znowu do resztki, która wam się uratowała z ręki królów asyryjskich.

7 Nie bądźcie tacy, jak wasi ojcowie i bracia, którzy sprzeniewierzyli się Panu, Bogu waszych ojców, że wydał ich na zagładę, jak to sami widzicie.

8 Nie usztywniajcie teraz waszych karków, jak wasi ojcowie, podajcie rękę Panu i przybądźcie do jego świętego przybytku, który na wieki poświęcił, i służcie Panu, waszemu Bogu, a wtedy odwróci On od was żar swego gniewu.

9 Jeżeli bowiem nawrócicie się do Pana, to wasi bracia i synowie doznają miłosierdzia od tych, którzy ich uprowadzili do niewoli, i powrócą do tej ziemi. Albowiem litościwy i miłosierny jest Pan, wasz Bóg, i nie odwróci od was

desviará de vós o rosto, se vos converterdes a ele.

10 Os correios foram passando de cidade em cidade, pela terra de Efraim e Manassés até Zebulom; porém riram-se e zombaram deles.

11 Todavia, alguns de Aser, de Manassés e de Zebulom se humilharam e foram a Jerusalém.

12 Também em Judá se fez sentir a mão de Deus, dando-lhes um só coração, para cumprirem o mandado do rei e dos príncipes, segundo a palavra do SENHOR.

13 Ajuntou-se em Jerusalém muito povo, para celebrar a Festa dos Pães Asmos, no segundo mês, mui grande congregação.

14 Dispuseram-se e tiraram os altares que havia em Jerusalém; também tiraram todos os altares do incenso e os lançaram no vale de Cedrom.

15 Então, imolaram o cordeiro da Páscoa no décimo quarto dia do segundo mês; os sacerdotes e os levitas se envergonharam, e se santificaram, e trouxeram holocaustos à Casa do SENHOR.

16 Tomaram os seus devidos lugares, segundo a Lei de Moisés, o homem de Deus; e os sacerdotes aspergiam o sangue, tomando-o das mãos dos levitas.

17 Porque havia muitos na congregação que não se tinham santificado; pelo que os levitas estavam encarregados de imolar os cordeiros da Páscoa por todo aquele que

swojego oblicza, jeżeli się do niego nawrócicie.

10 Szli tedy gońcy od miasta do miasta po krainie Efraimitów i Manassesytów i aż do Zebulonitów, lecz oni ich wyśmiewali i drwili z nich.

11 Wszakże niektórzy mężowie z Aszerytów, Manassesytów i Zebulonitów ukorzyli się i przybyli do Jeruzalemu.

12 Również na Judzie spoczęła ręka Boża, że natchnął ich jednomyślnością, aby spełnić nakaz króla i książąt według słowa Pańskiego.

13 I zebrał się w Jeruzalemie liczny lud, aby obchodzić Święto Przaśników w drugim miesiącu; a było to zgromadzenie bardzo liczne.

14 Zabrali się tedy do usuwania ołtarzy, które były w Jeruzalemie; usunęli też wszystkie ołtarzyki do ofiar z kadzidła i wrzucili je do potoku Kidron.

Pascha i Przaśniki

15 Potem czternastego dnia drugiego miesiąca zabili baranka paschalnego. Zawstydzeni kapłani i Lewici poświęcili się i wnieśli ofiary całopalne do świątyni Pańskiej,

16 Stanęli na swoich stanowiskach zgodnie z dotyczącym ich postanowieniem zakonu Mojżesza, męża Bożego. Kapłani kropili krwią, którą brali z rąk Lewitów.

17 Wielu bowiem było w zgromadzeniu takich, którzy się nie poświęcili, Lewici więc dokonywali uboju baranków paschalnych za tych wszystkich, którzy nie byli czyści, by je poświęcić Panu.

não estava limpo, para o santificarem ao SENHOR.

[18] Porque uma multidão do povo, muitos de Efraim, de Manassés, de Issacar e de Zebulom não se tinham purificado e, contudo, comeram a Páscoa, não como está escrito; porém Ezequias orou por eles, dizendo: O SENHOR, que é bom, perdoe a todo aquele

[19] que dispôs o coração para buscar o SENHOR Deus, o Deus de seus pais, ainda que não segundo a purificação exigida pelo santuário.

[20] Ouviu o SENHOR a Ezequias e sarou a alma do povo.

[21] Os filhos de Israel que se acharam em Jerusalém celebraram a Festa dos Pães Asmos por sete dias, com grande júbilo; e os levitas e os sacerdotes louvaram ao SENHOR de dia em dia, com instrumentos que tocaram fortemente em honra ao SENHOR.

[22] Ezequias falou ao coração de todos os levitas que revelavam bom entendimento no serviço do SENHOR; e comeram, por sete dias, as ofertas da festa, trouxeram ofertas pacíficas e renderam graças ao SENHOR, Deus de seus pais.

[23] Concordou toda a congregação em celebrar outros sete dias, e, de fato, o fizeram com júbilo;

[24] pois Ezequias, rei de Judá, apresentou à congregação mil novilhos e sete mil

[18] Większa bowiem część ludu, głównie z Efraimitów, Manassesytów, Issacharytów i Zebulonitów nie oczyściła się i jadła Paschę niezgodnie z przepisami. Dlatego Hiskiasz modlił się za nich tymi słowy: Panie, który jesteś dobry, racz odpuścić każdemu,

[19] Kto swoje serce skłania do szukania Boga, Pana, Boga swoich ojców, choć nie jest tak czysty, jak należy, aby obcować z tym, co święte.

[20] I wysłuchał Pan Hiskiasza i zachował lud.

[21] Obchodzili tedy synowie izraelscy, którzy znaleźli się w Jeruzalemie, Święto Przaśników przez siedem dni z wielką radością, Lewici zaś i kapłani wysławiali Pana na każdy dzień z całej swej mocy.

[22] Potem Hiskiasz przemówił serdecznymi słowy do wszystkich Lewitów, którzy wykazali się dobrą znajomością służby dla Pana. Tak tedy spożywali świąteczną ofiarę przez siedem dni, składając rzeźne ofiary pojednania i dziękując Panu, Bogu swoich ojców.

[23] Lecz całe zgromadzenie postanowiło świętować jeszcze przez następne siedem dni; świętowali więc radośnie jeszcze siedem dni,

[24] Gdyż Hiskiasz, król judzki, darował zgromadzeniu tysiąc cielców i siedem

ovelhas para sacrifício; e os príncipes apresentaram à congregação mil novilhos e dez mil ovelhas; e os sacerdotes se santificaram em grande número.

[25] Alegraram-se toda a congregação de Judá, os sacerdotes, os levitas e toda a congregação de todos os que vieram de Israel, como também os estrangeiros que vieram da terra de Israel e os que habitavam em Judá.

[26] Houve grande alegria em Jerusalém; porque desde os dias de Salomão, filho de Davi, rei de Israel, não houve coisa semelhante em Jerusalém.

[27] Então, os sacerdotes e os levitas se levantaram para abençoar o povo; a sua voz foi ouvida, e a sua oração chegou até à santa habitação de Deus, até aos céus.

tysięcy owiec, książęta zaś darowali zgromadzeniu tysiąc cielców i dziesięć tysięcy owiec. Wtedy kapłani poświęcili się w wielkiej liczbie.

[25] I radowało się całe zgromadzenie judzkie, i kapłani, i Lewici, również całe zgromadzenie, które zeszło się z Izraela, oraz obcy przybysze, którzy przyszli z ziemi izraelskiej, i ci, którzy osiedlili się w Judzie.

[26] Była tedy wielka radość w Jeruzalemie, gdyż od czasów Salomona, syna Dawida, króla izraelskiego, nie było czegoś podobnego w Jeruzalemie.

[27] Wreszcie wystąpili kapłani i Lewici, błogosławiąc lud, a głos ich został wysłuchany i ich modlitwa dotarła do świętego jego mieszkania w niebiesiech.

2 Crônicas 31

[1] Acabando tudo isto, todos os israelitas que se achavam ali saíram às cidades de Judá, quebraram as estátuas, cortaram os postes-ídolos e derribaram os altos e altares por todo o Judá e Benjamim, como também em Efraim e Manassés, até que tudo destruíram; então, tornaram todos os filhos de Israel, cada um para sua possessão, para as cidades deles.

Ezequias regula as contribuições para os sacerdotes e os levitas

[2] Estabeleceu Ezequias os turnos dos sacerdotes e dos levitas, turno após turno, segundo o seu mister: os sacerdotes e levitas, para o holocausto e para as ofertas

II Kronik 31

Ustalenie zaopatrzenia kapłanów i Lewitów

[1] A gdy to wszystko się skończyło, ruszyli wszyscy Izraelici, którzy tam się znajdowali, do miast judzkich i potłukli słupy, poobalali aszery i powycinali święte gaje, i poniszczyli doszczętnie ołtarze w całej Judzie, u Beniaminitów, Efraimitów i Manassesytów, po czym powrócili wszyscy synowie izraelscy, każdy do swojej posiadłości w swoich miastach.

[2] Następnie Hiskiasz ustalił grupy kapłańskie i lewickie, grupa za grupą, wszystkich według rodzaju ich służby, kapłanów i Lewitów, do składania ofiar

pacíficas, para ministrarem e cantarem, portas a dentro, nos arraiais do SENHOR.

całopalnych i ofiar pojednania, do nucenia pieśni dziękczynnych i pochwalnych, w bramach przedsionków Pana.

[3] A contribuição que fazia o rei da sua própria fazenda era destinada para os holocaustos, para os da manhã e os da tarde e para os holocaustos dos sábados, das Festas da Lua Nova e das festas fixas, como está escrito na Lei do SENHOR.

[3] Wyznaczył też król ze swojego majątku jako jego udział w ofiarach całopalnych: ofiary całopalne i wieczorne, ofiary całopalne w sabaty, na nów księżyca i święta uroczyste, jak to było przepisane w zakonie Pańskim.

[4] Além disso, ordenou ao povo, moradores de Jerusalém, que contribuísse com sua parte devida aos sacerdotes e aos levitas, para que pudessem dedicar-se à Lei do SENHOR.

[4] Nakazał też ludowi, mieszkańcom Jeruzalemu, aby oddawali część należną kapłanom i Lewitom, ażeby i oni mogli dokładnie spełnić przepisy zakonu Pańskiego.

[5] Logo que se divulgou esta ordem, os filhos de Israel trouxeram em abundância as primícias do cereal, do vinho, do azeite, do mel e de todo produto do campo; também os dízimos de tudo trouxeram em abundância.

[5] A gdy wieść o tym nakazie się rozpowszechniła, złożyli synowie izraelscy pierwociny zboża, moszczu, oliwy, miodu i wszelkich płodów rolnych i przynieśli obfite dziesięciny ze wszystkiego.

[6] Os filhos de Israel e de Judá que habitavam nas cidades de Judá também trouxeram dízimos das vacas e das ovelhas e dízimos das coisas que foram consagradas ao SENHOR, seu Deus; e fizeram montões e montões.

[6] Również synowie izraelscy i Judejczycy, mieszkańcy miast judzkich, złożyli dziesięcinę z bydła i owiec oraz dziesięcinę z darów poświęconych Panu, ich Bogu; sprowadzili to i składali na stosy.

[7] No terceiro mês, começaram a fazer os primeiros montões; e, no sétimo mês, acabaram.

[7] Zaczęli składać w trzecim miesiącu, a zakończyli w siódmym miesiącu.

[8] Vindo, pois, Ezequias e os príncipes e vendo aqueles montões, bendisseram ao SENHOR e ao seu povo de Israel.

[8] Potem przyszedł Hiskiasz wraz z książętami, a zobaczywszy te stosy błogosławili Pana i jego lud izraelski,

[9] Perguntou Ezequias aos sacerdotes e aos levitas acerca daqueles montões.

[9] Po czym Hiskiasz zapytał kapłanów i Lewitów w sprawie tych stosów.

[10] Então, o sumo sacerdote Azarias, da casa de Zadoque, lhe respondeu: Desde que se começou a trazer à Casa do SENHOR estas ofertas, temos comido e nos temos fartado delas, e ainda há sobra em abundância; porque o SENHOR abençoou ao seu povo, e esta grande quantidade é o que sobra.

[11] Então, ordenou Ezequias que se preparassem depósitos na Casa do SENHOR.

[12] Uma vez preparados, recolheram neles fielmente as ofertas, os dízimos e as coisas consagradas; disto era intendente Conanias, o levita, e Simei, seu irmão, era o segundo.

[13] Jeiel, Azarias, Naate, Asael, Jerimote, Jozabade, Eliel, Ismaquias, Maate e Benaia eram superintendentes sob a direção de Conanias e Simei, seu irmão, nomeados pelo rei Ezequias e por Azarias, chefe da Casa de Deus.

[14] O levita Coré, filho de Imna e guarda da porta oriental, estava encarregado das ofertas voluntárias que se faziam a Deus, para distribuir as ofertas do SENHOR e as coisas santíssimas.

[15] Debaixo das suas ordens estavam Éden, Miniamim, Jesua, Semaías, Amarias e Secanias, nas cidades dos sacerdotes, para com fidelidade distribuírem as porções a seus irmãos, segundo os seus turnos, tanto aos pequenos como aos grandes;

[10] Wtedy arcykapłan Azariasz z rodu Sadoka odpowiedział mu: Odkąd zaczęto przynosić tę świętą daninę do świątyni Pańskiej, najadaliśmy się do syta, a jeszcze dużo pozostało, gdyż Pan pobłogosławił swojemu ludowi, i stąd ta ogromna pozostałość.

[11] Więc Hiskiasz kazał przygotować przy świątyni Pańskiej składnice; a gdy je przygotowali,

[12] Wnosili tam uczciwie świętą daninę, czyli dziesięcinę i poświęcone dary, a dozór nad nimi zlecono Lewicie Konaniaszowi, a jako zastępcy jego bratu Szimejemu.

[13] Jechiel zaś, Azazjasz, Nachat, Asael, Jerimot, Jozabad, Eliel, Ismachiasz, Machat i Benajasz wyznaczeni byli nadzorcami pomagającymi Konaniaszowi i jego bratu Szimejemu, zgodnie z postanowieniem króla Hiskiasza i Azariasza, przełożonego świątyni Bożej.

[14] A Kore, syn Jimny, Lewita, odźwierny Bramy Wschodniej, został wyznaczony do nadzorowania dobrowolnych darów dla Boga, aby wydawać świętą daninę dla Pana i rzeczy najświętsze.

[15] Pod jego kierownictwem byli: Eden, Miniamin, Jeszua, Szemajasz, Amariasz, Szechaniasz, którzy przebywali w miastach kapłańskich, aby uczciwie przydzielać zaopatrzenie swoim braciom według odpowiednich grup, zarówno wielkim jak małym,

[16] exceto aos que estavam registrados nas genealogias dos homens, de três anos para cima, e que entravam na Casa do SENHOR, para a obra de cada dia pelo seu ministério nos seus cargos, segundo os seus turnos.

[17] Quanto ao registro dos sacerdotes, foi ele feito segundo as suas famílias, e o dos levitas de vinte anos para cima foi feito segundo os seus cargos nos seus turnos.

[18] Deles, foram registrados as crianças, as mulheres, os filhos e as filhas, uma grande multidão, porque com fidelidade se houveram santamente com as coisas sagradas.

[19] Dentre os sacerdotes, filhos de Arão, que moravam nos campos dos arredores das suas cidades, havia, em cada cidade, homens que foram designados nominalmente para distribuírem as porções a todo homem entre os sacerdotes e a todos os levitas que foram registrados.

[20] Assim fez Ezequias em todo o Judá; fez o que era bom, reto e verdadeiro perante o SENHOR, seu Deus.

[21] Em toda a obra que começou no serviço da Casa de Deus, na lei e nos mandamentos, para buscar a seu Deus, de todo o coração o fez e prosperou.

2 Crônicas 32

Ezequias prepara-se para resistir a Senaqueribe
2 Reis 18.13-18; Isaías 36.1-3

[16] Niezależnie od ich rodowodu, mężczyznom od trzech lat wzwyż, wszystkim, którzy udawali się do świątyni Pańskiej na codzienną służbę na swoim stanowisku według grupy, do której ktoś należał.

[17] U kapłanów wpisu do rodowodu dokonywano według rodzin, u Lewitów zaś od dwudziestego roku życia wzwyż według sprawowanej przez nich czynności i według ich grup.

[18] A wpisu dokonywano wraz ze wszystkimi ich małymi dziećmi, z ich żonami, z ich synami i córkami, całą więc ich wspólnotę, gdyż mieli oni wiernie oddawać się świętej sprawie.

[19] Dla potomków Aarona zaś, dla kapłanów, na obszarach pastwisk należących do ich miast, w każdym poszczególnym mieście, byli imiennie wyznaczeni mężowie, aby przydzielali zaopatrzenie każdemu mężczyźnie spośród kapłanów oraz każdemu Lewicie wpisanemu do rodowodów.

[20] Tak to urządził Hiskiasz w całej Judzie. Czynił on to, co dobre, prawe i sprawiedliwe przed Panem, jego Bogiem.

[21] W każde dzieło, którego się podjął, czy to w służbie dla świątyni Bożej, czy też zakonu i przykazań, aby szukano swego Boga, wkładał całe swoje serce, toteż szczęściło mu się.

II Kronik 32

Najazd Sancheryba

[1] Depois destas coisas e desta fidelidade, veio Senaqueribe, rei da Assíria, entrou em Judá, acampou-se contra as cidades fortificadas e intentou apoderar-se delas.

[2] Vendo, pois, Ezequias que Senaqueribe vinha e que estava resolvido a pelejar contra Jerusalém,

[3] resolveu, de acordo com os seus príncipes e os seus homens valentes, tapar as fontes das águas que havia fora da cidade; e eles o ajudaram.

[4] Assim, muito povo se ajuntou, e taparam todas as fontes, como também o ribeiro que corria pelo meio da terra, pois diziam: Por que viriam os reis da Assíria e achariam tantas águas?

[5] Ele cobrou ânimo, restaurou todo o muro quebrado e sobre ele ergueu torres; levantou também o outro muro por fora, fortificou a Milo na Cidade de Davi e fez armas e escudos em abundância.

[6] Pôs oficiais de guerra sobre o povo, reuniu-os na praça da porta da cidade e lhes falou ao coração, dizendo:

[7] Sede fortes e corajosos, não temais, nem vos assusteis por causa do rei da Assíria, nem por causa de toda a multidão que está com ele; porque um há conosco maior do que o que está com ele.

[8] Com ele está o braço de carne, mas conosco, o SENHOR, nosso Deus, para nos ajudar e para guerrear nossas guerras. O

[1] Po tych wydarzeniach i dowodach wierności, wyruszył Sancheryb, król asyryjski, i wkroczył do Judy, rozłożył się obozem pod warownymi miastami i postanowił zdobyć je dla siebie.

[2] Gdy zaś Hiskiasz widział, że Sancheryb nadciągnął z zamiarem zawojowania Jeruzalemu,

[3] Postanowił wraz ze swoimi książętami i swoim rycerstwem zatkać źródła wód znajdujących się poza miastem i oni mu w tym pomogli.

[4] Zebrało się wtedy wielu ludzi i zatkali wszystkie źródła i zasypali potok płynący przez tę ziemię w tej myśli: Po co mają przyjść królowie asyryjscy i znaleźć wodę w obfitości?

[5] Nabrawszy otuchy, naprawił nadwątlałe mury, wznosił nad nimi baszty, dobudował jeszcze drugi, zewnętrzny mur, umocnił Millo w Mieście Dawidowym i kazał sporządzić wielką ilość pocisków i tarcz.

[6] Ustanowił dowódców wojskowych nad ludem, zebrał ich wokół siebie na placu przed bramą miejską i tak przemówił im do serca:

[7] Bądźcie odważni i dzielni, nie bójcie się ani się nie lękajcie króla asyryjskiego ani tej tłuszczy, która jest z nim, gdyż z nami jest ktoś większy niż on.

[8] Z nim jest ramię cielesne, z nami jest Pan, nasz Bóg; On nam pomoże i stoczy za

povo cobrou ânimo com as palavras de Ezequias, rei de Judá.

Senaqueribe afronta a Ezequias e ao Senhor
2 Reis 18.19-37; Isaías 36.4-22

[9] Depois disto, enquanto Senaqueribe, rei da Assíria, com todo o seu exército sitiava Laquis, enviou os seus servos a Ezequias, rei de Judá, que estava em Jerusalém, dizendo:

[10] Assim diz Senaqueribe, rei da Assíria: Em que confiais vós, para vos deixardes sitiar em Jerusalém?

[11] Acaso, não vos incita Ezequias, para morrerdes à fome e à sede, dizendo: O SENHOR, nosso Deus, nos livrará das mãos do rei da Assíria?

[12] Não é Ezequias o mesmo que tirou os seus altos e os seus altares e falou a Judá e a Jerusalém, dizendo: Diante de apenas um altar vos prostrareis e sobre ele queimareis incenso?

[13] Não sabeis vós o que eu e meus pais fizemos a todos os povos das terras? Acaso, puderam, de qualquer maneira, os deuses das nações daquelas terras livrar o seu país das minhas mãos?

[14] Qual é, de todos os deuses daquelas nações que meus pais destruíram, que pôde livrar o seu povo das minhas mãos, para que vosso Deus vos possa livrar das minhas mãos?

[15] Agora, pois, não vos engane Ezequias, nem vos incite assim, nem lhe deis crédito; porque nenhum deus de nação alguma,

nas boje. Na te słowa Hiskiasza, króla judzkiego, lud nabrał otuchy.

[9] Sancheryb, król asyryjski, który wraz z całym swym wojskiem rozłożył się obozem pod Lakisz, wysłał swoje sługi do Jeruzalemu do Hiskiasza, króla judzkiego, i do wszystkich Judejczyków, którzy byli w Jeruzalemie, z takim oświadczeniem:

[10] Tak mówi Sancheryb, król asyryjski: Na czym opieracie swoją ufność, że pozostajecie w oblężonym Jeruzalemie?

[11] Przecież Hiskiasz was zwodzi i wydaje was na niechybną śmierć z głodu i pragnienia, powiadając: Pan, nasz Bóg, wyrwie nas z dłoni króla asyryjskiego.

[12] On to, Hiskiasz, pousuwał jego świątynki na wzgórzach i jego ołtarze, powiadając do Judejczyków i do Jeruzalemu: Przed jednym ołtarzem będziecie oddawać pokłon i składać na nim ofiary z kadzidła.

[13] Czy nie wiecie, co uczyniłem ja i moi ojcowie wszystkim ludom krajów? Czy bogowie narodów tych ziem potrafili wyrwać ich ziemie z mojej ręki?

[14] Który spośród wszystkich bogów tych ludów, jakie moi ojcowie wytracili jako obłożone klątwą, potrafił wyrwać swój lud z mojej ręki? Jakże więc wasz Bóg potrafi was wyrwać z mojej ręki?

[15] Niechże was więcej nie kusi Hiskiasz i niech was tak nie zwodzi! Nie wierzcie mu, gdyż żaden bóg jakiegokolwiek

nem de reino algum pôde livrar o seu povo das minhas mãos, nem das mãos de meus pais; quanto menos vos poderá livrar o vosso Deus das minhas mãos?

narodu czy królestwa nie potrafi wyrwać swojego ludu z mojej ręki, jak niegdyś z ręki moich ojców. Tym mniej wasz Bóg wyrwie was z mojej ręki.

16 Os seus servos falaram ainda mais contra o SENHOR Deus e contra Ezequias, seu servo.

16 I jeszcze więcej mówili jego słudzy przeciwko Panu, Bogu, i przeciwko jego słudze Hiskiaszowi.

17 Senaqueribe escreveu também cartas, para blasfemar do SENHOR, Deus de Israel, e para falar contra ele, dizendo: Assim como os deuses das nações de outras terras não livraram o seu povo das minhas mãos, assim também o Deus de Ezequias não livrará o seu povo das minhas mãos.

17 Napisał także list, aby lżyć Pana, Boga Izraela, powiadając o nim: Jak bogowie narodów innych krajów nie wyrwali swojego ludu z mojej ręki, tak nie wyrwie też Bóg Hiskiasza swojego ludu z mojej ręki.

18 Clamaram os servos em alta voz em judaico contra o povo de Jerusalém, que estava sobre o muro, para os atemorizar e os perturbar, para tomarem a cidade.

18 Wołali także głośno po judejsku na lud jeruzalemski, który stał na murze, żeby ich przestraszyć i przerazić, aby w ten sposób dostać miasto w swoje ręce;

19 Falaram do Deus de Jerusalém, como dos deuses dos povos da terra, obras das mãos dos homens.

19 Mówili o Bogu Jeruzalemu, jak o bogach ludów ziemi, którzy przecież są dziełem ludzkich rąk.

Wymodlona przez Hiskiasza klęska Sancheryba

20 Porém o rei Ezequias e Isaías, o profeta, filho de Amoz, oraram por causa disso e clamaram ao céu.

20 Z tej to przyczyny modlił się król Hiskiasz i prorok Izajasz, syn Amosa, wołając ku niebiosom.

A destruição do exército dos assírios

2 Reis 19.35-37; Isaías 37.36-38

21 Então, o SENHOR enviou um anjo que destruiu todos os homens valentes, os chefes e os príncipes no arraial do rei da Assíria; e este, com o rosto coberto de vergonha, voltou para a sua terra. Tendo ele entrado na casa de seu deus, os seus próprios filhos ali o mataram à espada.

21 Wtedy Pan wysłał anioła, który wytracił wszystkich dzielnych rycerzy i dowódców, i książąt w obozie króla asyryjskiego, tak że ze wstydem wrócił do swojej ziemi. A gdy udał się do świątyni swojego boga, jego właśni synowie zabili go tam mieczem.

22 Assim, livrou o SENHOR a Ezequias e os moradores de Jerusalém das mãos de

22 Tak to Pan wybawił Hiskiasza i mieszkańców Jeruzalemu z ręki

Senaqueribe, rei da Assíria, e das mãos de todos os inimigos; e lhes deu paz por todos os lados.

23 Muitos traziam presentes a Jerusalém ao SENHOR e coisas preciosíssimas a Ezequias, rei de Judá, de modo que, depois disto, foi enaltecido à vista de todas as nações.

Doença de Ezequias

2 Reis 20.1-11; Isaías 38.1-8

24 Naqueles dias, adoeceu Ezequias mortalmente; então, orou ao SENHOR, que lhe falou e lhe deu um sinal.

25 Mas não correspondeu Ezequias aos benefícios que lhe foram feitos; pois o seu coração se exaltou. Pelo que houve ira contra ele e contra Judá e Jerusalém.

26 Ezequias, porém, se humilhou por se ter exaltado o seu coração, ele e os habitantes de Jerusalém; e a ira do SENHOR não veio contra eles nos dias de Ezequias.

27 Teve Ezequias riquezas e glória em grande abundância; proveu-se de tesourarias para prata, ouro, pedras preciosas, especiarias, escudos e toda sorte de objetos desejáveis;

28 também proveu-se de armazéns para a colheita do cereal, do vinho e do azeite; e de estrebarias para toda espécie de animais e de redis para os rebanhos.

29 Edificou também cidades e possuiu ovelhas e vacas em abundância; porque Deus lhe tinha dado mui numerosas possessões.

Sancheryba, króla asyryjskiego, i z ręki wszystkich jego nieprzyjaciół i użyczył im pokoju ze wszystkich stron.

23 Wielu przynosiło wtedy do Jeruzalemu dary dla Pana, a klejnoty dla Hiskiasza, króla judzkiego; od tego czasu wysoko był ceniony przez wszystkie narody.

Choroba Hiskiasza

24 W tych dniach Hiskiasz śmiertelnie zachorował. I modlił się do Pana, który go wysłuchał i dał mu cudowny znak.

25 Jednak Hiskiasz nie odwdzięczył mu się za wyświadczone dobrodziejstwo, gdyż jego serce wzbiło się w pychę, toteż gniew Boży spadł na niego, na Judę i na Jerozolimę.

26 Wtedy Hiskiasz ukorzył się za pychę swojego serca, on sam oraz mieszkańcy Jeruzalem, tak iż za dni Hiskiasza nie spadł na nich gniew Pana.

Hiskiasz przyjmuje posłów z Babilonu

27 Hiskiasz miał bardzo wielkie bogactwo i sławę. Zbudował sobie skarbce na srebro i złoto, i drogie kamienie, na wonności, na tarcze i na wszelkie kosztowne przybory,

28 Także składy na płody rolne, zboże, moszcz, oliwę, obory dla wszelkich gatunków bydła, opłotki dla trzód.

29 Nabył dla siebie liczne stada owiec i bydła, gdyż Bóg obdarzył go bardzo wielkim majątkiem.

[30] Também o mesmo Ezequias tapou o manancial superior das águas de Giom e as canalizou para o ocidente da Cidade de Davi. Ezequias prosperou em toda a sua obra.

[30] On również, Hiskiasz, kazał zatkać górny odpływ wód Gichonu i skierować je prosto w dół po zachodniej stronie Miasta Dawida; w każdym przedsięwzięciu wiodło się Hiskiaszowi.

[31] Contudo, quando os embaixadores dos príncipes da Babilônia lhe foram enviados para se informarem do prodígio que se dera naquela terra, Deus o desamparou, para prová-lo e fazê-lo conhecer tudo o que lhe estava no coração.

[31] Jednakże gdy byli u niego rzecznicy książąt babilońskich, którzy przysłali ich do niego, aby się dowiedzieć o cudownym zdarzeniu, jakie wydarzyło się w kraju, Bóg zdał go na jego własne siły, wystawiając go na próbę, aby poznać wszystkie jego zamysły.

A morte de Ezequias

2 Reis 20.20-21

Śmierć Hiskiasza

[32] Quanto aos mais atos de Ezequias e às suas obras de misericórdia, eis que estão escritos na Visão do Profeta Isaías, filho de Amoz, e no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel.

[32] Pozostałe zaś sprawy Hiskiasza i przejawy jego pobożności opisane są w widzeniu proroka Izajasza, syna Amosa, oraz w Księdze Królów Judzkich i Izraelskich.

[33] Descansou Ezequias com seus pais, e o sepultaram na subida para os sepulcros dos filhos de Davi; e todo o Judá e os habitantes de Jerusalém lhe prestaram honras na sua morte; e Manassés, seu filho, reinou em seu lugar.

[33] I spoczął Hiskiasz ze swoimi ojcami, i pochowano go powyżej grobów synów Dawidowych. Gdy umarł, cała Juda i mieszkańcy Jeruzalemu oddali mu cześć. Władzę królewską po nim objął jego syn Manasses.

2 Crônicas 33

II Kronik 33

O reinado de Manassés

2 Reis 21.1-9

Panowanie Manassesa

[1] Tinha Manassés doze anos de idade quando começou a reinar e cinqüenta e cinco anos reinou em Jerusalém.

[1] Manasses miał dwanaście lat, gdy objął władzę królewską, a pięćdziesiąt pięć lat panował w Jeruzalemie.

[2] Fez o que era mau perante o SENHOR, segundo as abominações dos gentios que o SENHOR expulsara de suas possessões, de diante dos filhos de Israel.

[2] Czynił zaś to, co złe w oczach Pana, według ohydnych zwyczajów narodów, które Pan wytępił przed synami izraelskimi.

[3] Pois tornou a edificar os altos que Ezequias, seu pai, havia derribado, levantou altares aos baalins, e fez postes-ídolos, e se prostrou diante de todo o exército dos céus, e o serviu.

[3] Z powrotem pobudował świątynki na wyżynach, które zburzył Hiskiasz, jego ojciec, wznosił też ołtarze dla Baalów i sporządził aszery, oddawał pokłon całemu zastępowi niebieskiemu i służył mu.

[4] Edificou altares na Casa do SENHOR, da qual o SENHOR tinha dito: Em Jerusalém, porei o meu nome para sempre.

[4] Zbudował także ołtarze w świątyni Pana, o której Pan powiedział: W Jeruzalemie będzie przebywać imię moje na wieki.

[5] Também edificou altares a todo o exército dos céus nos dois átrios da Casa do SENHOR,

[5] Nabudował też ołtarzy dla całego zastępu niebieskiego w obydwu dziedzińcach świątyni Pana.

[6] queimou seus filhos como oferta no vale do filho de Hinom, adivinhava pelas nuvens, era agoureiro, praticava feitiçarias, tratava com necromantes e feiticeiros e prosseguiu em fazer o que era mau perante o SENHOR, para o provocar à ira.

[6] On nawet swoich synów oddał na spalenie w Dolinie Syna Chinnomowego, oddawał się wróżbiarstwu, czarom i gusłom, ustanowił wywoływaczy duchów i wróżbitów, wiele złego czynił w oczach Pana, drażniąc go.

[7] Também pôs a imagem de escultura do ídolo que tinha feito na Casa de Deus, de que Deus dissera a Davi e a Salomão, seu filho: Nesta casa e em Jerusalém, que escolhi de todas as tribos de Israel, porei o meu nome para sempre

[7] Postawił też posąg rzeźbiony, który kazał sporządzić, w świątyni Bożej, o której Bóg powiedział do Dawida i do Salomona, jego syna: W tej świątyni i w Jeruzalemie, które wybrałem spośród wszystkich plemion izraelskich, umieszczę imię moje na wieki

[8] e não removerei mais o pé de Israel da terra que destinei a seus pais, contanto que tenham cuidado de fazer tudo o que lhes tenho mandado, toda a lei, os estatutos e os juízos dados por intermédio de Moisés.

[8] I nie dopuszczę, aby noga Izraela ustąpiła z tej ziemi, na której postawiłem ich ojców, jeżeli tylko będą ściśle wykonywać to wszystko, co im przykazałem przez Mojżesza zgodnie z całym zakonem, z przykazaniami i ustawami.

[9] Manassés fez errar a Judá e os moradores de Jerusalém, de maneira que fizeram pior

[9] Lecz Manasses zwiódł Judę i mieszkańców Jeruzalemu, tak iż

do que as nações que o SENHOR tinha destruído de diante dos filhos de Israel.

postępowali gorzej niż narody, które Pan wytępił przed synami izraelskimi.

O cativeiro de Manassés e sua oração

[10] Falou o SENHOR a Manassés e ao seu povo, porém não lhe deram ouvidos.

[10] Pan przemawiał do Manassesa i do jego ludu, lecz oni na to nie zważali.

[11] Pelo que o SENHOR trouxe sobre eles os príncipes do exército do rei da Assíria, os quais prenderam Manassés com ganchos, amarraram-no com cadeias e o levaram à Babilônia.

[11] Wówczas Pan sprowadził na nich dowódców wojska króla asyryjskiego i ci pochwycili Manassesa hakami, skuli dwoma spiżowymi łańcuchami i uprowadzili do Babilonu.

[12] Ele, angustiado, suplicou deveras ao SENHOR, seu Deus, e muito se humilhou perante o Deus de seus pais;

[12] A gdy znalazł się w ucisku, błagał Pana, swojego Boga, ukorzył się bardzo przed obliczem Boga swoich ojców

[13] fez-lhe oração, e Deus se tornou favorável para com ele, atendeu-lhe a súplica e o fez voltar para Jerusalém, ao seu reino; então, reconheceu Manassés que o SENHOR era Deus.

[13] I modlił się do niego, a On dał się uprosić i wysłuchał jego błagania, i pozwolił mu powrócić do Jeruzalemu do swego królestwa. Wtedy Manasses poznał, że Pan jest Bogiem.

[14] Depois disto, edificou o muro de fora da Cidade de Davi, ao ocidente de Giom, no vale, e à entrada da Porta do Peixe, abrangendo Ofel, e o levantou mui alto; também pôs chefes militares em todas as cidades fortificadas de Judá.

[14] Potem wybudował zewnętrzny mur Miasta Dawida na zachód od Gichonu w dolinie Kidron aż do wejścia do Bramy Rybnej, pociągnął go wokół Ofelu i bardzo go podwyższył; ustanowił też dowódców wojskowych we wszystkich warownych grodach judzkich.

[15] Tirou da Casa do SENHOR os deuses estranhos e o ídolo, como também todos os altares que edificara no monte da Casa do SENHOR e em Jerusalém, e os lançou fora da cidade.

[15] Następnie usunął obcych bogów oraz posąg ze świątyni Pana i wszystkie ołtarze, które pobudował na górze świątyni Pańskiej w Jeruzalemie i kazał je wyrzucić precz poza miasto.

[16] Restaurou o altar do SENHOR, sacrificou sobre ele ofertas pacíficas e de ações de graças e ordenou a Judá que servisse ao SENHOR, Deus de Israel.

[16] Postawił na nowo ołtarz, i złożył Panu na nim krwawe ofiary pojednania i dziękczynne, i nakazał Judejczykom, aby służyli Panu, Bogu Izraela.

[17] Contudo, o povo ainda sacrificava nos altos, mas somente ao SENHOR, seu Deus.

A morte de Manassés
2 Reis 21.17-18

[18] Quanto aos mais atos de Manassés, e à sua oração ao seu Deus, e às palavras dos videntes que lhe falaram no nome do SENHOR, Deus de Israel, eis que estão escritos na História dos Reis de Israel.

[19] A sua oração e como Deus se tornou favorável para com ele, todo o seu pecado, a sua transgressão e os lugares onde edificou altos e colocou postes-ídolos e imagens de escultura, antes que se humilhasse, eis que tudo está na História dos Videntes.

[20] Assim, Manassés descansou com seus pais e foi sepultado na sua própria casa; e Amom, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Amom
2 Reis 21.19-26

[21] Tinha Amom vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou dois anos em Jerusalém.

[22] Fez o que era mau perante o SENHOR, como fizera Manassés, seu pai; porque Amom fez sacrifício a todas as imagens de escultura que Manassés, seu pai, tinha feito e as serviu.

[23] Mas não se humilhou perante o SENHOR, como Manassés, seu pai, se humilhara; antes, Amom se tornou mais e mais culpável.

[17] Jednak lud nadal składał krwawe ofiary na wzgórzach, lecz tylko dla Pana, swego Boga.

[18] Pozostałe zaś sprawy Manassesa i jego modlitwa do jego Boga, i słowa jasnowidzów, przemawiających do niego w imieniu Pana, Boga Izraela, spisane są w Dziejach Królów Izraelskich.

[19] Modlitwa jego zaś i to, jak go Bóg wysłuchał i cały jego grzech i występek oraz miejsca, na których powznosił świątynki i poustawiał aszery i posągi przed swoim ukorzeniem się, zapisane są w dziejach jego jasnowidzów.

[20] I spoczął Manasses ze swoimi ojcami, i pochowano go w jego pałacu, władzę królewską zaś po nim objął Amon, jego syn.

Panowanie Amona

[21] Amon miał dwadzieścia dwa lata, gdy objął władzę królewską, a panował dwa lata w Jeruzalemie.

[22] Czynił on to, co złe w oczach Pana, podobnie jak Manasses, jego ojciec. Wszystkim bałwanom, które kazał sporządzić Manasses, jego ojciec, składał Amon krwawe ofiary i oddawał im cześć.

[23] Nie ukorzył się natomiast przed Panem, jak ukorzył się jego ojciec Manasses, owszem on, Amon, jeszcze pomnożył winę.

[24] Conspiraram contra ele os seus servos e o mataram em sua casa.

[25] Porém o povo da terra feriu todos os que conspiraram contra o rei Amom e constituiu a Josias, seu filho, rei em seu lugar.

2 Crônicas 34

O reinado de Josias
2 Reis 22.1-2

[1] Tinha Josias oito anos de idade quando começou a reinar e reinou trinta e um anos em Jerusalém.

[2] Fez o que era reto perante o SENHOR, andou em todo o caminho de Davi, seu pai, e não se desviou nem para a direita nem para a esquerda.

A purificação do templo e do culto
2 Reis 23.4-20

[3] Porque, no oitavo ano de seu reinado, sendo ainda moço, começou a buscar o Deus de Davi, seu pai; e, no duodécimo ano, começou a purificar a Judá e a Jerusalém dos altos, dos postes-ídolos e das imagens de escultura e de fundição.

[4] Na presença dele, derribaram os altares dos baalins; ele despedaçou os altares do incenso que estavam acima deles; os postes-ídolos e as imagens de escultura e de fundição, quebrou-os, reduziu-os a pó e o aspergiu sobre as sepulturas dos que lhes tinham sacrificado.

[5] Os ossos dos sacerdotes queimou sobre os seus altares e purificou a Judá e a Jerusalém.

[24] Dworzanie jego uknuli przeciwko niemu spisek i pozbawili go życia w jego pałacu.

[25] Lecz prosty lud wytracił wszystkich spiskowców przeciwko królowi Amonowi, po czym tenże prosty lud obwołał królem po nim jego syna Jozjasza.

II Kronik 34

Panowanie Jozjasza

[1] Jozjasz miał osiem lat, gdy objął władzę królewską, a panował trzydzieści jeden lat w Jeruzalemie.

[2] Czynił on to, co prawe w oczach Pana, kroczył drogami Dawida, swego praojca, nie odstępując od nich ani w prawo, ani w lewo.

Reforma religijna Jozjasza

[3] W ósmym roku swego panowania, chociaż jeszcze był młody, zaczął szukać Boga Dawida, swego praojca, a w dwunastym roku zaczął oczyszczać Judę i Jeruzalem ze świątynek na wzgórzach, z aszer, z bałwanów i odlewanych posągów.

[4] W jego obecności burzono ołtarze Baalów, on kazał poutrącać znajdujące się nad nimi ołtarzyki kadzielne, rozbijać aszery i bałwany i odlewane posągi rozkruszyć na miał, i rozrzucić na groby tych, którzy im składali ofiary.

[5] Kości kapłanów wyżynnych kazał spalić na ich ołtarzach i tak oczyścił Judę i Jeruzalem.

[6] O mesmo fez nas cidades de Manassés, de Efraim e de Simeão, até Naftali, por todos os lados no meio das suas ruínas.

[7] Tendo derribado os altares, os postes-ídolos e as imagens de escultura, até reduzi-los a pó, e tendo despedaçado todos os altares do incenso em toda a terra de Israel, então, voltou para Jerusalém.

O rei repara o templo

2 Reis 22.3-7

[8] No décimo oitavo ano do seu reinado, havendo já purificado a terra e a casa, enviou a Safã, filho de Azalias, a Maaséias, governador da cidade, e a Joá, filho de Joacaz, cronista, para repararem a Casa do SENHOR, seu Deus.

[9] Foram a Hilquias, sumo sacerdote, e entregaram o dinheiro que se tinha trazido à Casa de Deus e que os levitas, guardas da porta, tinham ajuntado, dinheiro provindo das mãos de Manassés, de Efraim e de todo o resto de Israel, como também de todo o Judá e Benjamim e dos habitantes de Jerusalém.

[10] Eles o entregaram aos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR, para que pagassem àqueles que faziam a obra, trabalhadores na Casa do SENHOR, para repararem e restaurarem a casa.

[11] Deram-no aos carpinteiros e aos edificadores, para comprarem pedras lavradas e madeiras para as junturas e para servirem de vigas para as casas que os reis de Judá deixaram cair em ruína.

[6] W miastach Manassesytów, Efraimitów, Symeonitów i aż do ziemi Naftalitów w ich ruinach wokoło

[7] Kazał burzyć ołtarze, rozbijać aszery i kruszyć bałwany na miał, poutrącać ołtarzyki kadzidlane w całej ziemi izraelskiej, po czym powrócił do Jeruzalemu.

Odkrycie księgi zakonu w świątyni

[8] W osiemnastym roku swego panowania, oczyściwszy kraj i świątynię, wysłał Szafana, syna Asaliasza, Maasejasza, dowódcę miasta, i Joacha, syna Joachaza, kanclerza, ażeby zajęli się naprawą świątyni Pana, swego Boga.

[9] Gdy przybyli do arcykapłana Chilkiasza, dali mu pieniądze przyniesione do świątyni Bożej, a zebrane przez Lewitów pełniących służbę u progu, od Manessesytów, Efraimitów i od pozostałych Izraelitów, jak również od wszystkich Judejczyków i Beniaminitów oraz od mieszkańców Jeruzalemu;

[10] Oni oddali je do rąk kierowników robót mających nadzór nad świątynią Pana, ci zaś, kierownicy robót, dali je pracującym nad odnowieniem i naprawą świątyni,

[11] Dali je cieślom i murarzom na zakup kamienia ciosanego i drzewa na wiązania, i na ściany budynków, które królowie judzcy doprowadzili do ruiny.

[12] Os homens procederam fielmente na obra; e os superintendentes deles eram Jaate e Obadias, levitas, dos filhos de Merari, como também Zacarias e Mesulão, dos filhos dos coatitas, para superintenderem a obra.

[13] Todos os levitas peritos em instrumentos músicos eram superintendentes dos carregadores e dirigiam a todos os que faziam a obra, em qualquer sorte de trabalho. Outros levitas eram escrivães, oficiais e porteiros.

Hilquias acha o Livro da Lei

2 Reis 22.8-10

[14] Quando se tirava o dinheiro que se havia trazido à Casa do SENHOR, Hilquias, o sacerdote, achou o Livro da Lei do SENHOR, dada por intermédio de Moisés.

[15] Então, disse Hilquias ao escrivão Safã: Achei o Livro da Lei na Casa do SENHOR.

[16] Hilquias entregou o livro a Safã. Então, Safã levou o livro ao rei e lhe deu relatório, dizendo: Tudo quanto se encomendou a teus servos, eles o fazem.

[17] Contaram o dinheiro que se achou na Casa do SENHOR e o entregaram nas mãos dos que dirigem a obra e dos que a executam.

[18] Relatou mais o escrivão ao rei, dizendo: O sacerdote Hilquias me entregou um livro. Safã leu nele diante do rei.

Josias manda consultar a profetisa Hulda

[12] Mężowie ci wykonywali swoją pracę nader sumiennie. Nadzór nad nimi sprawowali Jachat i Obadiasz, Lewici z rodu Merarytów, oraz Zachariasz i Meszullam z rodu Kehatytów. Lewici owi - a wszyscy umieli grać na instrumentach muzycznych -

[13] Byli postawieni nad tragarzami oraz dozorowali wszystkich wykonawców robót wszelkiego rodzaju. Niektórzy z tych Lewitów byli pisarzami, urzędnikami i odźwiernymi.

[14] Gdy wydobywano pieniądze przyniesione do świątyni Pańskiej, kapłan Chilkiasz natknął się na księgę zakonu Pańskiego, podanego za pośrednictwem Mojżesza.

[15] Chilkiasz odezwał się więc i rzekł do pisarza Szafana: Znalazłem w świątyni Pańskiej księgę zakonu. Następnie Chilkiasz oddał tę księgę Szafanowi.

[16] A gdy Szafan przyniósł tę księgę do króla, złożył królowi dokładne sprawozdanie, mówiąc: Wszystko, co zostało zlecone twoim sługom, oni wykonują.

[17] Wysypali oni pieniądze znajdujące się w świątyni Pańskiej i dali je do rąk dozorujących i do rąk wykonawców robót.

[18] Potem pisarz Szafan powiedział królowi: Kapłan Chilkiasz dał mi księgę. I Szafan zaczął z niej czytać królowi.

[19] Tendo o rei ouvido as palavras da lei, rasgou as suas vestes.

[20] Ordenou o rei a Hilquias, a Aicão, filho de Safã, a Abdom, filho de Mica, a Safã, o escrivão, e a Asaías, servo do rei, dizendo:

[21] Ide e consultai o SENHOR por mim e pelos restantes em Israel e Judá, acerca das palavras deste livro que se achou; porque grande é o furor do SENHOR, que se derramou sobre nós, porquanto nossos pais não guardaram as palavras do SENHOR, para fazerem tudo quanto está escrito neste livro.

[22] Então, Hilquias e os enviados pelo rei foram ter com a profetisa Hulda, mulher de Salum, o guarda-roupa, filho de Tocate, filho de Harás, e lhe falaram a esse respeito. Ela habitava na Cidade Baixa, em Jerusalém.

[23] Ela lhes disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Dizei ao homem que vos enviou a mim:

[24] Assim diz o SENHOR: Eis que trarei males sobre este lugar e sobre os seus moradores, a saber, todas as maldições escritas no livro que leram diante do rei de Judá.

[25] Visto que me deixaram e queimaram incenso a outros deuses, para me provocarem à ira com todas as obras das suas mãos, o meu furor está derramado sobre este lugar e não se apagará.

[19] A gdy król usłyszał słowa zakonu, rozdarł swoje szaty,

[20] Po czym dał Chilkiaszowi, Achikamowi, synowi Szafana, Abdonowi, synowi Michy, pisarzowi Szafanowi oraz dworzaninowi królewskiemu Asajaszowi taki rozkaz:

[21] Idźcie, zasięgnijcie rady Pana o mnie i o pozostałych w Izraelu i Judzie co do słów znalezionej księgi, gdyż wielki jest gniew Pana, jaki rozgorzał na nas za to, że nasi ojcowie nie przestrzegali nakazu Pańskiego i nie postępowali zgodnie ze wszystkim, co jest napisane w tej księdze.

[22] Poszedł więc Chilkiasz i ci, którym król kazał, do prorokini Chuldy, żony Szalluma, syna Tokhata, syna Chasry, przełożonego szatni. Mieszkała ona w Jeruzalemie w drugiej dzielnicy i powiedzieli jej, o co chodzi.

[23] Ona rzekła do nich: Tak mówi Pan, Bóg Izraela: Powiedzcie temu mężowi, który przysłał was do mnie:

[24] Tak mówi Pan: Oto Ja sprowadzę nieszczęście na to miejsce i na jego mieszkańców, wszystkie przekleństwa zapisane w księdze, którą odczytano przed królem judzkim,

[25] Za to, że opuścili mnie i składali ofiary z kadzidła innym bogom, drażniąc mnie wszystkimi uczynkami swoich rąk, toteż rozgorzał mój gniew na to miejsce i nie ochłonie.

[26] Porém ao rei de Judá, que vos enviou a consultar o SENHOR, assim lhe direis: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca das palavras que ouviste:

[27] Porquanto o teu coração se enterneceu, e te humilhaste perante Deus, quando ouviste as suas ameaças contra este lugar e contra os seus moradores, e te humilhaste perante mim, e rasgaste as tuas vestes, e choraste perante mim, também eu te ouvi, diz o SENHOR.

[28] Pelo que eu te reunirei a teus pais, e tu serás recolhido em paz à tua sepultura, e os teus olhos não verão todo o mal que hei de trazer sobre este lugar e sobre os seus moradores. Então, levaram eles ao rei esta resposta.

Josias renova a aliança ante o Senhor

2 Reis 23.1-3

[29] Então, deu ordem o rei, e todos os anciãos de Judá e de Jerusalém se ajuntaram.

[30] O rei subiu à Casa do SENHOR, e todos os homens de Judá, todos os moradores de Jerusalém, os sacerdotes, os levitas e todo o povo, desde o menor até ao maior; e leu diante deles todas as palavras do Livro da Aliança que fora encontrado na Casa do SENHOR.

[31] O rei se pôs no seu lugar e fez aliança ante o SENHOR, para o seguirem, guardarem os seus mandamentos, os seus testemunhos e os seus estatutos, de todo o coração e de toda a alma, cumprindo as palavras desta aliança, que estavam escritas naquele livro.

[26] Królowi judzkiemu, który posyła was po wyrocznię Pana, tak powiedzcie: Tak mówi Pan, Bóg Izraela: Co się tyczy słów, które słyszałeś -

[27] Ponieważ zmiękło twoje serce i ukorzyłeś się przed Bogiem, gdy usłyszałeś jego słowo przeciwko temu miejscu i przeciwko jego mieszkańcom, i ukorzyłeś się, i rozdarłeś swoje szaty, i zapłakałeś przede mną, przeto usłyszałem i Ja - mówi Pan.

[28] Oto Ja przyłączę cię do twoich ojców i w pokoju będziesz złożony w twoim grobie, twoje oczy nie ujrzą całego tego nieszczęścia, jakie ja sprowadzę na to miejsce i na jego mieszkańców. A gdy oni przynieśli królowi tę odpowiedź,

[29] Król rozesłał wezwania i zgromadził wszystkich starszych z Judy i z Jeruzalemu,

[30] Potem wstąpił król do świątyni Pana oraz wszyscy mężowie judzcy i mieszkańcy Jeruzalemu, i kapłani, i Lewici, i cały lud, od największych do najmniejszych, i kazał odczytać przed nimi wszystkie słowa Księgi Przymierza, znalezionej w świątyni Pana.

[31] Następnie stanął król na swoim miejscu i zawarł przed Panem przymierze, że będą chodzić za Panem i przestrzegać jego przykazań i rad, i ustaw z całego swego serca i z całej swojej duszy, wypełniając słowa przymierza zapisane w tej księdze.

[32] Todos os que se acharam em Jerusalém e em Benjamim anuíram a esta aliança; e os habitantes de Jerusalém fizeram segundo a aliança de Deus, o Deus de seus pais.

[33] Josias tirou todas as abominações de todas as terras que eram dos filhos de Israel; e a todos quantos se acharam em Israel os obrigou a que servissem ao SENHOR, seu Deus. Enquanto ele viveu, não se desviaram de seguir o SENHOR, Deus de seus pais.

2 Crônicas 35

A celebração da Páscoa

2 Reis 23.21-23

[1] Josias celebrou a Páscoa ao SENHOR, em Jerusalém; e mataram o cordeiro da Páscoa no décimo quarto dia do primeiro mês.

[2] Estabeleceu os sacerdotes nos seus cargos e os animou a servirem na Casa do SENHOR.

[3] Disse aos levitas que ensinavam a todo o Israel e estavam consagrados ao SENHOR: Ponde a arca sagrada na casa que edificou Salomão, filho de Davi, rei de Israel; já não tereis esta carga aos ombros; servi, pois, ao SENHOR, vosso Deus, e ao seu povo de Israel.

[4] Preparai-vos segundo as vossas famílias, segundo os vossos turnos, segundo a prescrição de Davi, rei de Israel, e a de Salomão, seu filho.

[32] I kazał przystąpić do przymierza wszystkim, którzy znajdowali się w Jeruzalemie i w Beniaminie, a mieszkańcy Jeruzalemu postąpili zgodnie z przymierzem Boga, Boga ojców ich.

[33] Jozjasz usunął wszystkie obrzydliwości ze wszystkich ziem, które należały do synów izraelskich i nakłonił wszystkich, którzy znajdowali się w Izraelu, do służenia swojemu Bogu. Przez całe jego życie nie odstąpili oni od Pana, Boga ojców swoich.

II Kronik 35

Święto Paschy za króla Jozjasza

[1] Jozjasz obchodził w Jeruzalemie Paschę dla Pana. Baranka paschalnego zabili czternastego dnia pierwszego miesiąca.

[2] Wyznaczył wtedy kapłanów do ich czynności, zachęcając ich do służby w świątyni Pańskiej.

[3] Kazał potem Lewitom, którzy nauczali całego Izraela i byli Panu poświęceni: Wnieście świętą Skrzynię do świątyni, którą zbudował Salomon, syn Dawida, król izraelski; nie trzeba jej już nosić na barkach. Służcie więc Panu, waszemu Bogu, i jego ludowi izraelskiemu,

[4] Bądźcie w pogotowiu w swoich grupach według waszych rodów stosownie do przepisu Dawida, króla izraelskiego, i zgodnie z postanowieniem jego syna Salomona.

[5] Ministrai no santuário segundo os grupos das famílias de vossos irmãos, os filhos do povo; e haja, para cada grupo, uma parte das famílias dos levitas.

[6] Imolai o cordeiro da Páscoa; e santificai-vos e preparai-o para vossos irmãos, fazendo segundo a palavra do SENHOR, dada por intermédio de Moisés.

[7] Ofereceu Josias a todo o povo cordeiros e cabritos do rebanho, todos para os sacrifícios da Páscoa, em número de trinta mil, por todos que se achavam ali; e, de bois, três mil; tudo isto era da fazenda do rei.

[8] Também fizeram os seus príncipes ofertas voluntárias ao povo, aos sacerdotes e aos levitas; Hilquias, Zacarias e Jeiel, chefes da Casa de Deus, deram aos sacerdotes, para os sacrifícios da Páscoa, dois mil e seiscentos cordeiros e cabritos e trezentos bois.

[9] Conanias, Semaías e Natanael, seus irmãos, como também Hasabias, Jeiel e Jozabade, chefes dos levitas, apresentaram aos levitas, para os sacrifícios da Páscoa, cinco mil cordeiros e cabritos e quinhentos bois.

[10] Assim, se preparou o serviço, e puseram-se os sacerdotes nos seus lugares e também os levitas, pelos seus turnos, segundo o mandado do rei.

[11] Então, imolaram o cordeiro da Páscoa; e os sacerdotes aspergiam o sangue

[5] Stójcie w świątyni oddziałami według rodów jako przedstawiciele waszych pobratymców z ludu, po jednym oddziale Lewitów dla jednego rodu.

[6] Zabijcie baranka paschalnego i poświęćcie się! Bądźcie gotowi do usługiwania waszym braciom, aby uczynili, według słowa Pańskiego, podanego za pośrednictwem Mojżesza!

[7] Jozjasz darował jako ofiarę za lud, za wszystkich obecnych, młode jagnięta i koźlęta w liczbie trzydziestu tysięcy oraz trzy tysiące wołów, wszystko z własnego majątku króla.

[8] Także jego książęta darowali dobrowolnie ludowi jako ofiarę za kapłanów i Lewitów: a więc Chilkiasza, Zachariasza i Jechiela, przełożonych świątyni Bożej, dali kapłanom na ofiary paschalne drobnego bydła dwa tysiące sześćset sztuk, a wołów trzysta.

[9] Konaniasz zaś i jego bracia Semajasz i Netanael oraz Chaszabiasz, Jeiel i Jozabad, naczelnicy lewiccy, darowali Lewitom na ofiary paschalne drobnego bydła pięć tysięcy, a wołów pięćset.

[10] Gdy ustalono służbę Bożą, kapłani stanęli na swych stanowiskach, Lewici w swoich grupach zgodnie z rozkazem królewskim.

[11] Zabijali oni baranki paschalne, kapłani zaś kropili odbieraną z ich rąk krwią, podczas gdy Lewici obdzierali je ze skóry.

recebido das mãos dos levitas que esfolavam as reses.

[12] Puseram de parte o que era para os holocaustos e o deram ao povo, segundo os grupos das famílias, para que estes o oferecessem ao SENHOR, como está escrito no Livro de Moisés; e assim fizeram com os bois.

[13] Assaram o cordeiro da Páscoa no fogo, segundo o rito; as ofertas sagradas cozeram em panelas, em caldeirões e em assadeiras; e os levitas as repartiram entre todo o povo.

[14] Depois, as prepararam para si e para os sacerdotes; porque os sacerdotes, filhos de Arão, se ocuparam, até à noite, com o sacrifício dos holocaustos e da gordura; por isso é que os levitas prepararam para si e para os sacerdotes, filhos de Arão.

[15] Os cantores, filhos de Asafe, estavam nos seus lugares, segundo o mandado de Davi, e de Asafe, e de Hemã, e de Jedutum, vidente do rei, como também os porteiros, a cada porta; não necessitaram de se desviarem do seu ministério; porquanto seus irmãos, os levitas, preparavam o necessário para eles.

[16] Assim, se estabeleceu todo o serviço do SENHOR, naquele dia, para celebrar a Páscoa e oferecer holocaustos sobre o altar do SENHOR, segundo o mandado do rei Josias.

[12] Części przeznaczone na całopalenie odkładali na bok, aby porozdzielać je pomiędzy poszczególne grupy rodowe wśród pospólstwa, by one złożyły je w ofierze Panu, jak jest napisane w księdze Mojżeszowej. Tak samo postąpiono z wołami.

[13] Następnie upiekli baranka paschalnego na ogniu, zgodnie z prawem, poświęcone dary zaś gotowali w garnkach, w kotłach i misach i roznosili je szybko całemu ludowi.

[14] A potem przygotowali posiłek także dla siebie i dla kapłanów - gdyż kapłani jako potomkowie Aarona byli zajęci składaniem ofiar całopalnych oraz tłuszczów aż do samej nocy - toteż Lewici przygotowali posiłek dla siebie i dla kapłanów, potomków Aarona.

[15] Śpiewacy, potomkowie Asafa, trwali na swoich stanowiskach zgodnie z nakazem Dawida, Asafa, Hemana i Jedutuna, jasnowidza królewskiego, tak samo odźwierni przy każdej poszczególnej bramie; nie schodzili ze swoich stanowisk służbowych, gdyż ich bracia, Lewici, przygotowali im posiłek.

[16] W ten sposób została ustalona w tym dniu cała służba Boża dla Pana, aby odtąd tak obchodzić Paschę i składać ofiary całopalne na ołtarzu Pana zgodnie z rozkazem króla Jozjasza.

[17] Os filhos de Israel que se acharam presentes celebraram a Páscoa naquele tempo e a Festa dos Pães Asmos, por sete dias.

[18] Nunca, pois, se celebrou tal Páscoa em Israel, desde os dias do profeta Samuel; e nenhum dos reis de Israel celebrou tal Páscoa, como a que celebrou Josias com os sacerdotes e levitas, e todo o Judá e Israel, que se acharam ali, e os habitantes de Jerusalém.

[19] No décimo oitavo ano do reinado de Josias, se celebrou esta Páscoa.

A morte de Josias no vale de Megido

2 Reis 23.28-30

[20] Depois de tudo isto, havendo Josias já restaurado o templo, subiu Neco, rei do Egito, para guerrear contra Carquemis, junto ao Eufrates. Josias saiu de encontro a ele.

[21] Então, Neco lhe mandou mensageiros, dizendo: Que tenho eu contigo, rei de Judá? Não vou contra ti hoje, mas contra a casa que me faz guerra; e disse Deus que me apressasse; cuida de não te opores a Deus, que é comigo, para que ele não te destrua.

[22] Porém Josias não tornou atrás; antes, se disfarçou para pelejar contra ele e, não dando ouvidos às palavras que Neco lhe falara da parte de Deus, saiu a pelejar no vale de Megido.

[23] Os flecheiros atiraram contra o rei Josias; então, o rei disse a seus servos:

[17] I obchodzili synowie izraelscy, którzy w tym czasie tam się znaleźli, Paschę i Święto Przaśników przez siedem dni.

[18] Takiej, jak ta Pascha, nie obchodzono w Izraelu od czasów proroka Samuela, ani też żaden król izraelski nie urządził takiej Paschy, jak ta, którą obchodził Jozjasz wraz z kapłanami, Lewitami, z całą Judą i Izraelem, które się zebrały, i z mieszkańcami Jeruzalemu.

[19] Obchodzono zaś tę Paschę w osiemnastym roku panowania Jozjasza.

Śmierć Jozjasza w bitwie pod Megiddo

[20] Po tym wszystkim, gdy Jozjasz już odnowił świątynię, wyruszył Necho, król egipski, aby walczyć pod Karkemisz nad Eufratem. Jozjasz wyprawił się, aby się z nim potykać.

[21] Wtedy tamten wysłał do niego posłów z takim poselstwem: Co jest między nami, królu judzki? Nie przeciwko tobie dziś wyruszyłem, lecz przeciwko domowi, z którym jestem w stanie wojny. Bóg zaś kazał mi, ażebym się śpieszył. Nie sprzeciwiaj się Bogu, który jest ze mną, aby cię nie zgubił.

[22] Lecz Jozjasz nie zaniechał go, owszem szykował się, aby się z nim rozprawić, nie słuchając słów Necha, które jednak pochodziły z ust Bożych, i ruszył do bitwy na równinie Megiddo.

[23] Wtem łucznicy trafili króla Jozjasza. Wtedy król kazał swoim sługom: Wywieźcie mnie stąd, bom ciężko ranny.

Tirai-me daqui, porque estou gravemente ferido.

24 Seus servos o tiraram do carro, levaram-no para o segundo carro que tinha e o transportaram a Jerusalém; ele morreu, e o sepultaram nos sepulcros de seus pais. Todo o Judá e Jerusalém prantearam Josias.

24 Jego słudzy wyciągnęli go z wozu bojowego i umieścili na innym wozie, który też do niego należał, i zawieźli go do Jeruzalemu, gdzie umarł i został pochowany w grobach swoich przodków. Cała Juda zaś i Jeruzalem opłakiwały Jozjasza.

25 Jeremias compôs uma lamentação sobre Josias; e todos os cantores e cantoras, nas suas lamentações, se têm referido a Josias, até ao dia de hoje; porque as deram por prática em Israel, e estão escritas no Livro de Lamentações.

25 Jeremiasz ułożył pieśń żałobną o Jozjaszu, a wszyscy śpiewacy i śpiewaczki nucą ją w swych narzekaniach nad Jozjaszem do dnia dzisiejszego; i zaprowadzono to jako zwyczaj w Izraelu. Są też one zapisane w Narzekaniach.

26 Quanto aos atos de Josias e às suas beneficências, segundo está escrito na Lei do SENHOR,

26 Pozostałe zaś sprawy Jozjasza i przejawy jego pobożności, zgodne z tym, co jest napisane w zakonie Pana,

27 e aos mais atos, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel e de Judá.

27 I jego dzieje, pierwsze i ostatnie, są zapisane w Księdze Królów Izraelskich i Judzkich.

2 Crônicas 36

O reinado e deposição de Joacaz
2 Reis 23.31-34

1 O povo da terra tomou a Jeoacaz, filho de Josias, e o fez rei em lugar de seu pai, em Jerusalém.

2 Tinha Jeoacaz vinte e três anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém;

3 porque o rei do Egito o depôs em Jerusalém e impôs à terra a pena de cem talentos de prata e um de ouro.

II Kronik 36

Obwołanie królem i detronizacja Jehoachaza

1 Potem prosty lud zabrał Jehoachaza, syna Jozjasza, i obwołali go królem w Jeruzalemie w miejsce jego ojca.

2 Jehoachaz miał dwadzieścia trzy lata, gdy objął władzę królewską, a panował trzy miesiące w Jeruzalemie.

3 Król egipski usunął go od władzy w Jeruzalemie i nałożył na kraj haracz w wysokości stu talentów srebra i talentu złota.

[4] O rei do Egito constituiu a Eliaquim, irmão de Jeoacaz, rei sobre Judá e Jerusalém e lhe mudou o nome para Jeoaquim; mas ao irmão Jeoacaz tomou Neco e o levou para o Egito.

[5] Tinha Jeoaquim a idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Fez ele o que era mau perante o SENHOR, seu Deus.

O reinado de Jeoaquim

2 Reis 23.36—24.6

[6] Subiu, pois, contra ele Nabucodonosor, rei da Babilônia, e o amarrou com duas cadeias de bronze, para o levar à Babilônia.

[7] Também alguns dos utensílios da Casa do SENHOR levou Nabucodonosor para a Babilônia, onde os pôs no seu templo.

[8] Quanto aos mais atos de Jeoaquim, e às abominações que cometeu, e ao mais que se achou nele, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel e de Judá; e Joaquim, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Joaquim

2 Reis 24.8-9

[9] Tinha Joaquim dezoito anos quando começou a reinar e reinou três meses e dez dias em Jerusalém. Fez ele o que era mau perante o SENHOR.

[10] Na primavera do ano, mandou o rei Nabucodonosor levá-lo à Babilônia, com os mais preciosos utensílios da Casa do SENHOR; e estabeleceu a Zedequias, seu irmão, rei sobre Judá e Jerusalém.

O reinado de Zedequias

[4] Król egipski ustanowił też królem nad Judą i Jeruzalemem jego brata Eljakima, zmieniając jego imię na Jehojakim; Jehoachaza zaś, jego brata, Necho zabrał i uprowadził do Egiptu.

Panowanie Jehojakima

[5] Jehojakim miał dwadzieścia pięć lat, gdy objął władzę królewską, a panował jedenaście lat w Jeruzalemie, czynił zaś to, co złe w oczach Pana, jego Boga.

[6] Przeciwko niemu wyruszył Nebukadnesar, król babiloński, kazał go zakuć w spiżowe kajdany, aby go zaprowadzić do Babilonu.

[7] Także część naczyń świątyni Pańskiej sprowadził Nebukadnesar do Babilonu i umieścił je w swoim pałacu w Babilonie.

[8] Pozostałe zaś sprawy Jehojakima i obrzydliwości, jakie popełnił, i co go potem spotkało, jest zapisane w Księdze Królów Izraelskich i Judzkich. Władzę królewską po nim objął jego syn Jehojachin.

Uprowadzenie Jehojachina do Babilonu

[9] Jehojachin miał osiemnaście lat, gdy objął władzę królewską, a panował trzy miesiące i dziesięć dni w Jeruzalemie, czynił zaś to, co złe w oczach Pana.

[10] Na przełomie roku przesłał król Nebukadnesar rozkaz, aby sprowadzić go do Babilonu wraz z drogocennymi przyborami świątyni Pańskiej, a królem nad Judą i Jeruzalemem ustanowił Sedekiasza, jego brata.

Panowanie Sedekiasza

2 Reis 24.18-19

[11] Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém.

[12] Fez o que era mau perante o SENHOR, seu Deus, e não se humilhou perante o profeta Jeremias, que falava da parte do SENHOR.

[13] Rebelou-se também contra o rei Nabucodonosor, que o tinha ajuramentado por Deus; mas endureceu a sua cerviz e tanto se obstinou no seu coração, que não voltou ao SENHOR, Deus de Israel.

[14] Também todos os chefes dos sacerdotes e o povo aumentavam mais e mais as transgressões, segundo todas as abominações dos gentios; e contaminaram a casa que o SENHOR tinha santificado em Jerusalém.

[15] O SENHOR, Deus de seus pais, começando de madrugada, falou-lhes por intermédio dos seus mensageiros, porque se compadecera do seu povo e da sua própria morada.

[16] Eles, porém, zombavam dos mensageiros, desprezavam as palavras de Deus e mofavam dos seus profetas, até que subiu a ira do SENHOR contra o seu povo, e não houve remédio algum.

O cativeiro de Judá

2 Reis 25.8-12; Jeremias 39.8-10; 52.12-16

[17] Por isso, o SENHOR fez subir contra ele o rei dos caldeus, o qual matou os seus jovens à espada, na casa do seu santuário; e não teve piedade nem dos jovens nem das donzelas, nem dos velhos nem dos

[11] Sedekiasz miał dwadzieścia jeden lat, gdy objął władzę królewską, a panował jedenaście lat w Jeruzalemie.

[12] Czynił zaś to, co złe w oczach Pana, jego Boga, i nie ukorzył się przed prorokiem Jeremiaszem, przez którego przemawiał Pan.

[13] Zbuntował się również przeciwko królowi Nebukadnesarowi, któremu na Boga zaprzysiągł uległość, przeciwnie, usztywnił swój kark i zatwardził swoje serce tak, iż nie nawrócił się do Pana, Boga Izraela.

[14] Także wszyscy książęta judzcy i kapłani oraz lud coraz bardziej grzęźli w niewierności, naśladując wszelkie obrzydliwości narodów, bezczeszcząc świątynię Pańską, którą On poświęcił w Jeruzalemie.

[15] A przecież Pan, Bóg ich ojców, nieustannie wysyłał do nich swoich posłańców, litując się nad swoim ludem i nad swoim mieszkaniem.

[16] Lecz oni drwili z posłańców Bożych, pogardzali jego słowami i wyszydzali jego proroków, aż gniew Pana na jego własny lud wzmógł się tak, iż nie było już ratunku.

Niewola babilońska

[17] Toteż sprowadził na nich króla chaldejskiego, który pobił mieczem ich pierworodnych w ich świętym przybytku, nie oszczędzając ani młodzieńców, ani

mais avançados em idade; a todos os deu nas suas mãos.
[18] Todos os utensílios da Casa de Deus, grandes e pequenos, os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros do rei e dos seus príncipes, tudo levou ele para a Babilônia.
[19] Queimaram a Casa de Deus e derribaram os muros de Jerusalém; todos os seus palácios queimaram, destruindo também todos os seus preciosos objetos.

[20] Os que escaparam da espada, a esses levou ele para a Babilônia, onde se tornaram seus servos e de seus filhos, até ao tempo do reino da Pérsia;

[21] para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, até que a terra se agradasse dos seus sábados; todos os dias da desolação repousou, até que os setenta anos se cumpriram.

O decreto de Ciro

[22] Porém, no primeiro ano de Ciro, rei da Pérsia, para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, despertou o SENHOR o espírito de Ciro, rei da Pérsia, o qual fez passar pregão por todo o seu reino, como também por escrito, dizendo:
[23] Assim diz Ciro, rei da Pérsia: O SENHOR, Deus dos céus, me deu todos os reinos da terra e me encarregou de lhe edificar uma casa em Jerusalém, que está em Judá; quem entre vós é de todo o seu povo, que suba, e o SENHOR, seu Deus, seja com ele.

dziewic, ani starców, ani sędziwych. Wszystkich wydał Pan w jego ręce.
[18] Wszystkie przybory świątyni Bożej, wielkie i małe, skarby świątyni Pańskiej i skarby króla i jego książąt, wszystko to wywiózł do Babilonu.
[19] Spalili oni świątynię Bożą, zburzyli mury Jeruzalemu, wszystkie jego pałace spalili ogniem, tak iż wszystkie drogocenne sprzęty zniszczały.
[20] Następnie uprowadził do niewoli do Babilonu wszystkich pozostałych, którzy ocaleli od miecza, i tam zostali niewolnikami jego i jego synów aż do nastania królestwa perskiego.
[21] Tak wypełniło się słowo Pana, wypowiedziane przez usta Jeremiasza tej treści: Przez cały czas spustoszenia, dopóki kraj nie odpłaci swoich sabatów, będzie odpoczywał, aby dopełnić siedemdziesiąt lat.

Orędzie króla perskiego Cyrusa

[22] W pierwszym roku panowania Cyrusa, króla perskiego, ażeby wypełniło się słowo Pana wypowiedziane przez usta Jeremiasza, pobudził Pan ducha Cyrusa, króla perskiego, żeby ogłosił ustnie, a także pisemnie w całym swoim królestwie:
[23] Tak mówi Cyrus, król perski: Wszystkie królestwa ziemi dał mi Pan, Bóg niebios. On też nakazał mi, abym mu zbudował świątynię w Jeruzalemie, które leży w Judzie. Kto z całego jego ludu jest wśród was, niech Pan, jego Bóg, będzie z nim - niech wyrusza!

O livro de Esdras

Esdras 1

O decreto de Ciro

1 No primeiro ano de Ciro, rei da Pérsia, para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, despertou o SENHOR o espírito de Ciro, rei da Pérsia, o qual fez passar pregão por todo o seu reino, como também por escrito, dizendo:

2 Assim diz Ciro, rei da Pérsia: O SENHOR, Deus dos céus, me deu todos os reinos da terra e me encarregou de lhe edificar uma casa em Jerusalém de Judá.

3 Quem dentre vós é, de todo o seu povo, seja seu Deus com ele, e suba a Jerusalém de Judá e edifique a Casa do SENHOR, Deus de Israel; ele é o Deus que habita em Jerusalém.

4 Todo aquele que restar em alguns lugares em que habita, os homens desse lugar o ajudarão com prata, ouro, bens e gado, afora as dádivas voluntárias para a Casa de Deus, a qual está em Jerusalém.

5 Então, se levantaram os cabeças de famílias de Judá e de Benjamim, e os sacerdotes, e os levitas, com todos aqueles cujo espírito Deus despertou, para

Ezdrasza

Ezdrasza 1

Orędzie króla perskiego Cyrusa

1 W pierwszym roku panowania Cyrusa, króla perskiego, aby się spełniło słowo Pana wypowiedziane przez usta Jeremiasza, pobudził Pan ducha Cyrusa, króla perskiego, żeby ogłosił ustnie, a także pisemnie w całym swoim królestwie, co następuje:

2 Tak mówi Cyrus, król perski: Wszystkie królestwa ziemi dał mi Pan, Bóg niebios, On też rozkazał mi, abym zbudował mu świątynię w Jeruzalemie, które jest w Judzie.

3 Kto więc spośród was należy do jego ludu, niech jego Bóg będzie z nim! Niech wyruszy do Jeruzalemu, które jest w Judzie, i niech buduje świątynię Panu, Bogu izraelskiemu. To jest bowiem ten Bóg, który jest w Jeruzalemie.

4 Wszystkich tych więc, którzy się zachowali w jakiejkolwiek miejscowości, gdzie byli przychodniami, niech wesprą mieszkańcy tych miejscowości srebrem i złotem, mieniem i bydłem, nie licząc daru dobrowolnego dla świątyni Bożej w Jeruzalemie.

Powrót wygnańców z niewoli babilońskiej

5 Wyruszyli więc w drogę naczelnicy rodów z Judy i Beniamina, kapłani i Lewici, wszyscy, których ducha pobudził Bóg, aby pójść budować świątynię Pana w Jeruzalemie.

subirem a edificar a Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém.

[6] Todos os que habitavam nos arredores os ajudaram com objetos de prata, com ouro, bens, gado e coisas preciosas, afora tudo o que, voluntariamente, se deu.

[6] Wszyscy zaś, którzy mieszkali wokół nich, wsparli ich we wszystkim: naczyniami srebrnymi, złotem, mieniem i bydłem, i kosztownościami w obfitości, poza tym wszystkim, co ofiarowali dobrowolnie.

[7] Também o rei Ciro tirou os utensílios da Casa do SENHOR, os quais Nabucodonosor tinha trazido de Jerusalém e que tinha posto na casa de seus deuses.

[7] A król Cyrus kazał wynieść przybory pochodzące ze świątyni Pana, które Nebukadnesar zabrał z Jeruzalemu i złożył w świątyni swego boga;

[8] Tirou-os Ciro, rei da Pérsia, sob a direção do tesoureiro Mitredate, que os entregou contados a Sesbazar, príncipe de Judá.

[8] Cyrus, król perski, wydał je do rąk skarbnika Mitredata, który rozliczył się z nich z Szeszbassarem, księciem judzkim,

[9] Eis o número deles: trinta bacias de ouro, mil bacias de prata, vinte e nove facas,

[9] A liczba ich była następująca: złotych czasz trzydzieści, srebrnych czasz tysiąc dwadzieścia dziewięć, noży dwadzieścia dziewięć,

[10] trinta taças de ouro, quatrocentas e dez taças de prata de outra espécie e mil outros objetos.

[10] Złotych pucharów trzydzieści, srebrnych pucharów czterysta dziesięć, innych naczyń tysiąc.

[11] Todos os utensílios de ouro e de prata foram cinco mil e quatrocentos; todos estes levou Sesbazar, quando os do exílio subiram da Babilônia para Jerusalém.

[11] Wszystkich przyborów złotych i srebrnych pięć tysięcy czterysta. Wszystko to wywiózł Szeszbassar, gdy wyprowadzał wygnańców z Babilonii do Jeruzalemu.

Esdras 2

A lista dos que voltaram da Babilônia

Neemias 7.5-73

[1] São estes os filhos da província que subiram do cativeiro, dentre os exilados que Nabucodonosor, rei da Babilônia, tinha levado para lá, e voltaram para

Ezdrasza 2

Lista repatriowanych wygnańców

[1] A to są mieszkańcy okręgu Judei, dawni jeńcy, których uprowadził do Babilonii Nebukadnesar, król babiloński. Powrócili oni do Jeruzalemu i Judei, każdy do swojego miasta,

Jerusalém e para Judá, cada um para a sua cidade,

2 os quais vieram com Zorobabel, Jesua, Neemias, Seraías, Reelaías, Mordecai, Bilsã, Mispar, Bigvai, Reum e Baaná. Eis o número dos homens do povo de Israel:

3 os filhos de Parós, dois mil cento e setenta e dois.

4 Os filhos de Sefatias, trezentos e setenta e dois.

5 Os filhos de Ará, setecentos e setenta e cinco.

6 Os filhos de Paate-Moabe, dos filhos de Jesua-Joabe, dois mil oitocentos e doze.

7 Os filhos de Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.

8 Os filhos de Zatu, novecentos e quarenta e cinco.

9 Os filhos de Zacai, setecentos e sessenta.

10 Os filhos de Bani, seiscentos e quarenta e dois.

11 Os filhos de Bebai, seiscentos e vinte e três.

12 Os filhos de Azgade, mil duzentos e vinte e dois.

13 Os filhos de Adonicão, seiscentos e sessenta e seis.

14 Os filhos de Bigvai, dois mil e cinqüenta e seis.

15 Os filhos de Adim, quatrocentos e cinqüenta e quatro.

2 A przybyli z Zerubabelem, Jeszuą, Nehemiaszem, Serajaszem, Reelajaszem, Mardochajaszem, Bilszanem, Misparem, Bigwajaszem, Rechumem i Baaną, w następującej liczbie mężów ludu izraelskiego:

3 Z synów Pareosza dwa tysiące stu siedemdziesięciu dwóch;

4 Z synów Szefatiasza trzystu siedemdziesięciu dwóch;

5 Z synów Aracha siedmiuset siedemdziesięciu pięciu;

6 Z synów Pachat-Moaba, mianowicie synów Jeszuy i Joaba, dwa tysiące ośmiuset dwunastu;

7 Z synów Elama tysiąc dwustu pięćdziesięciu czterech;

8 Z synów Zattua dziewięciuset czterdziestu pięciu;

9 Z synów Zakkaja siedmiuset sześćdziesięciu;

10 Z synów Baniego sześciuset czterdziestu dwóch;

11 Z synów Bebaja sześciuset dwudziestu trzech;

12 Z synów Azgada tysiąc dwustu dwudziestu dwóch;

13 Z synów Adonikama sześciuset sześćdziesięciu sześciu;

14 Z synów Bigwaja dwa tysiące pięćdziesięciu sześciu;

15 Z synów Adina czterystu pięćdziesięciu czterech;

16 Os filhos de Ater, da família de Ezequias, noventa e oito.
17 Os filhos de Bezai, trezentos e vinte e três.
18 Os filhos de Jora, cento e doze.
19 Os filhos de Hasum, duzentos e vinte e três.
20 Os filhos de Gibar, noventa e cinco.
21 Os filhos de Belém, cento e vinte e três.
22 Os homens de Netofa, cinqüenta e seis.
23 Os homens de Anatote, cento e vinte e oito.
24 Os filhos de Azmavete, quarenta e dois.
25 Os filhos de Quiriate-Arim, Cefira e Beerote, setecentos e quarenta e três.
26 Os filhos de Ramá e de Geba, seiscentos e vinte e um.
27 Os homens de Micmás, cento e vinte e dois.
28 Os homens de Betel e Ai, duzentos e vinte e três.
29 Os filhos de Nebo, cinqüenta e dois.
30 Os filhos de Magbis, cento e cinqüenta e seis.
31 Os filhos do outro Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.
32 Os filhos de Harim, trezentos e vinte.
33 Os filhos de Lode, Hadide e Ono, setecentos e vinte e cinco.
34 Os filhos de Jericó, trezentos e quarenta e cinco.
35 Os filhos de Senaá, três mil seiscentos e trinta.

16 Z synów Atera z rodziny Hiskiasza dziewięćdziesięciu ośmiu;
17 Z synów Besaja trzystu dwudziestu trzech;
18 Z synów Charifa stu dwunastu;
19 Z synów Chaszuma dwustu dwudziestu trzech;
20 Z synów Gibbara dziewięćdziesięciu pięciu;
21 Z Betlejemu stu dwudziestu trzech;
22 Mężów z Netofy pięćdziesięciu sześciu;
23 Mężów z Anatot stu dwudziestu ośmiu;
24 Z synów Azmaweta czterdziestu dwóch;
25 Mężów z Kiriat-Jearim, z Kefiry i z Beerot siedmiuset czterdziestu trzech;
26 Mężów z Ramy i Geby sześciuset dwudziestu jeden;
27 Mężów z Michmas stu dwudziestu dwóch;
28 Mężów z Betelu i z Ai dwustu dwudziestu trzech;
29 Z synów Nebo pięćdziesięciu dwóch;
30 Z synów Magbisza stu pięćdziesięciu sześciu;
31 Z synów Elama, tego drugiego, tysiąc dwustu pięćdziesięciu czterech;
32 Z synów Charima trzystu dwudziestu;
33 Z synów Loda, Chadida i Onoi siedmiuset dwudziestu pięciu;
34 Mężów z Jerycha trzystu czterdziestu pięciu;
35 Z synów Senai trzy tysiące sześciuset trzydziestu;

[36] Os sacerdotes: os filhos de Jedaías, da casa de Jesua, novecentos e setenta e três.

[37] Os filhos de Imer, mil e cinqüenta e dois.

[38] Os filhos de Pasur, mil duzentos e quarenta e sete.

[39] Os filhos de Harim, mil e dezessete.

[40] Os levitas: os filhos de Jesua e Cadmiel, dos filhos de Hodavias, setenta e quatro.

[41] Os cantores: os filhos de Asafe, cento e vinte e oito.

[42] Os filhos dos porteiros: os filhos de Salum, os filhos de Ater, os filhos de Talmom, os filhos de Acube, os filhos de Hatita, os filhos de Sobai; ao todo, cento e trinta e nove.

[43] Os servidores do templo: os filhos de Zia, os filhos de Hasufa, os filhos de Tabaote,

[44] os filhos de Queros, os filhos de Sia, os filhos de Padom,

[45] os filhos de Lebana, os filhos de Hagaba, os filhos de Acube, os filhos de Hagabe,

[46] os filhos de Sanlai, os filhos de Hanã,

[47] os filhos de Gidel, os filhos de Gaar, os filhos de Reaías,

[48] os filhos de Rezim, os filhos de Necoda, os filhos de Gazão,

[49] os filhos de Uzá, os filhos de Paséia, os filhos de Besai,

[50] os filhos de Asná, os filhos dos meunitas, os filhos dos nefuseus,

[36] Kapłanów z synów Jedajasza, synów Jeszuy dziewięciuset siedemdziesięciu trzech;

[37] Z synów Immera tysiąc pięćdziesięciu dwóch;

[38] Z synów Paszchura tysiąc dwustu czterdziestu siedmiu;

[39] Z synów Charima tysiąc siedemnastu.

[40] Lewitów z synów Jeszuy, a z rodzin Kadmiela, Binnuja i Hodawiasza siedemdziesięciu czterech;

[41] Śpiewaków z rodu Asafa stu dwudziestu ośmiu.

[42] Odźwiernych: z rodu Szalluma, Atera, Talmona, Akkuba, Chatity, Szobajasza, wszystkich stu trzydziestu dziewięciu.

[43] Sług świątynnych z synów Sichy, z synów Chasufy, z synów Tabbaota,

[44] Z synów Kerosa, z synów Siahy, z synów Padona,

[45] Z synów Lebany, z synów Chagaby, z synów Akkuba,

[46] Z synów Chagaba, z synów Szalmajasza, z synów Chanana,

[47] Z synów Giddela, z synów Gachara, z synów Reajasza,

[48] Z synów Resina, z synów Nekody, z synów Gazzama,

[49] Z synów Uzzy, z synów Paseacha, z synów Besaja,

[50] Z synów Asny, z synów Meunijczyków, z synów Nefisyjczyków,

[51] os filhos de Baquebuque, os filhos de Hacufa, os filhos de Harur,

[51] Z synów Bakbuka, z synów Chakufy, z synów Charchura,

[52] os filhos de Baslute, os filhos de Meída, os filhos de Harsa,

[52] Z synów Basluta, z synów Mechidy, z synów Charszy,

[53] os filhos de Barcos, os filhos de Sísera, os filhos de Temá,

[53] Z synów Barkosa, z synów Sisery, z synów Temacha,

[54] os filhos de Nesias, os filhos de Hatifa.

[54] Z synów Nesjacha, z synów Chatify;

[55] Os filhos dos servos de Salomão: os filhos de Sotai, os filhos de Soferete, os filhos de Peruda,

[55] Dalej: potomkowie niewolników Salomona, z synów Sotaja, z synów Hassofereta, z synów Perudy,

[56] os filhos de Jaala, os filhos de Darcom, os filhos de Gidel,

[56] Z synów Jaali, z synów Darkona, z synów Giddela,

[57] os filhos de Sefatias, os filhos de Hatil, os filhos de Poquerete-Hazebaim e os filhos de Ami.

[57] Z synów Szefatiasza, z synów Chattila, z synów Pokereta-Hassebaima, z synów Amiego,

[58] Todos os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão, trezentos e noventa e dois.

[58] Wszystkich sług świątynnych i potomków niewolników Salomona było trzystu dziewięćdziesięciu dwóch.

[59] Também estes subiram de Tel-Melá, Tel-Harsa, Querube, Adã e Imer, porém não puderam provar que as suas famílias e a sua linhagem eram de Israel:

[59] A to są dawni jeńcy z Tel-Melach, z Tel-Charsza, z Kerub, z Addan i z Immer, którzy nie mogli podać swojego rodowodu i pochodzenia i dowieść, że się wywodzą z Izraela:

[60] os filhos de Delaías, os filhos de Tobias, os filhos de Necoda, seiscentos e cinqüenta e dois.

[60] Z synów Delajasza, z synów Tobiasza i z synów Nekody sześciuset pięćdziesięciu dwóch mężów.

[61] Também dos filhos dos sacerdotes: os filhos de Habaías, os filhos de Coz, os filhos de Barzilai, que se casara com uma das filhas de Barzilai, o gileadita, e que foi chamado do nome dele.

[61] Również należący do rodów kapłańskich synowie Chobajjasza, synowie Hakkosa i synowie Barzillaja, który pojął za żonę jedną z córek Barzillaja z Gilead i nazwał się jego imieniem,

[62] Estes procuraram o seu registro nos livros genealógicos, porém o não acharam; pelo que foram tidos por imundos para o sacerdócio.

[62] Ci poszukiwali, czy są ujęci w spisie rodowodów, lecz tam się nie znaleźli, zostali więc jako nieczyści usunięci od sprawowania kapłaństwa.

[63] O governador lhes disse que não comessem das coisas sagradas, até que se levantasse um sacerdote com Urim e Tumim.

[64] Toda esta congregação junta foi de quarenta e dois mil trezentos e sessenta,

[65] afora os seus servos e as suas servas, que foram sete mil trezentos e trinta e sete; e tinham duzentos cantores e cantoras.

[66] Os seus cavalos, setecentos e trinta e seis; os seus mulos, duzentos e quarenta e cinco;

[67] os seus camelos, quatrocentos e trinta e cinco; os jumentos, seis mil setecentos e vinte.

[68] Alguns dos cabeças de famílias, vindo à Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém, deram voluntárias ofertas para a Casa de Deus, para a restaurarem no seu lugar.

[69] Segundo os seus recursos, deram para o tesouro da obra, em ouro, sessenta e um mil daricos, e, em prata, cinco mil arráteis, e cem vestes sacerdotais.

[70] Os sacerdotes, os levitas e alguns do povo, tanto os cantores como os porteiros e os servidores do templo habitaram nas suas cidades, como também todo o Israel.

Esdras 3

É levantado o altar

[1] Em chegando o sétimo mês, e estando os filhos de Israel já nas cidades, ajuntou-se

[63] A namiestnik zakazał im jadać z pokarmów poświęconych, aż się pojawi kapłan przeznaczony do rzucania losów.

[64] Całe to zgromadzenie liczyło razem czterdzieści dwa tysiące trzysta sześćdziesiąt osób,

[65] Nie licząc ich niewolników i niewolnic; tych było siedem tysięcy trzysta trzydzieści siedem. Mieli oni także dwieście śpiewaków i śpiewaczek.

[66] Ich koni było siedemset trzydzieści sześć, mułów dwieście czterdzieści pięć.

[67] Wielbłądów czterysta trzydzieści pięć, osłów sześć tysięcy siedemset dwadzieścia.

[68] A niektórzy z naczelników rodów, doszedłszy do domu Pańskiego w Jeruzalemie, złożyli dla domu Bożego dobrowolne dary, aby można go było postawić na dawnym jego miejscu.

[69] Według swojej możności dali na fundusz odbudowy sześćdziesiąt jeden tysięcy drachm w złocie, pięć tysięcy min w srebrze i sto szat kapłańskich.

[70] Kapłani, Lewici i część ludu zamieszkali w Jeruzalemie, śpiewacy zaś, odźwierni i słudzy świątyni w swoich miastach; również wszyscy pozostali Izraelici w swoich miastach.

Ezdrasza 3

Odnowa życia nabożeństwowego

[1] A gdy nadszedł siódmy miesiąc, odkąd synowie izraelscy przebywali w swoich

o povo, como um só homem, em Jerusalém.

2 Levantou-se Jesua, filho de Jozadaque, e seus irmãos, sacerdotes, e Zorobabel, filho de Sealtiel, e seus irmãos e edificaram o altar do Deus de Israel, para sobre ele oferecerem holocaustos, como está escrito na Lei de Moisés, homem de Deus.

3 Firmaram o altar sobre as suas bases; e, ainda que estavam sob o terror dos povos de outras terras, ofereceram sobre ele holocaustos ao SENHOR, de manhã e à tarde.

4 Celebraram a Festa dos Tabernáculos, como está escrito, e ofereceram holocaustos diários, segundo o número ordenado para cada dia;

5 e, depois disto, o holocausto contínuo e os sacrifícios das Festas da Lua Nova e de todas as festas fixas do SENHOR, como também os dos que traziam ofertas voluntárias ao SENHOR.

6 Desde o primeiro dia do sétimo mês, começaram a oferecer holocaustos ao SENHOR; porém ainda não estavam postos os fundamentos do templo do SENHOR.

7 Deram, pois, o dinheiro aos pedreiros e aos carpinteiros, como também comida, bebida e azeite aos sidônios e tírios, para trazerem do Líbano madeira de cedro ao mar, para Jope, segundo a permissão que lhes tinha dado Ciro, rei da Pérsia.

Lançados os alicerces do templo

miastach, zgromadził się cały lud jak jeden mąż w Jeruzalemie.

2 Wtedy Jeszua, syn Josadaka, wraz ze swoimi braćmi kapłanami i Zerubbabel, syn Szealtiela wraz ze swoimi braćmi zabrali się do budowy ołtarza Bogu Izraela, aby składać na nim ofiary całopalne, jak to jest przepisane w zakonie Mojżesza, męża Bożego.

3 A gdy postawili ten ołtarz na jego dawnym miejscu, mimo wrogiej postawy obcych ludów, składali na nim ofiary całopalne Panu, ofiary całopalne rano i wieczorem.

4 Obchodzili także Święto Szałasów jak jest przepisane, składając dzień po dniu ofiary całopalne w należytej ilości odpowiednio do wymogów każdego dnia.

5 Następnie też oprócz całopalnych ofiar stałych, całopalne ofiary sobotnie oraz na nowiu księżyca i na każde uroczyste święto poświęcone Panu, poza tym ofiary każdego, kto składał dobrowolną ofiarę Panu.

6 Od pierwszego dnia siódmego miesiąca zaczęli składać Panu ofiary całopalne, chociaż fundamenty świątyni Pana nie były jeszcze wykończone.

7 Dali przeto pieniądze kamieniarzom i cieślom, Sydończykom zaś i Tyryjczykom żywność, napój i oliwę, aby sprowadzili drzewo cedrowe z Libanu morzem do Jafy, na co Cyrus, król perski, dał im zezwolenie.

Rozpoczęcie odbudowy świątyni

[8] No segundo ano da sua vinda à Casa de Deus, em Jerusalém, no segundo mês, Zorobabel, filho de Sealtiel, e Jesua, filho de Jozadaque, e os outros seus irmãos, sacerdotes e levitas, e todos os que vieram do cativeiro a Jerusalém começaram a obra da Casa do SENHOR e constituíram levitas da idade de vinte anos para cima, para a superintenderem.

[9] Então, se apresentaram Jesua com seus filhos e seus irmãos, Cadmiel e seus filhos, os filhos de Judá, para juntamente vigiarem os que faziam a obra na Casa de Deus, bem como os filhos de Henadade, seus filhos e seus irmãos, os levitas.

[10] Quando os edificadores lançaram os alicerces do templo do SENHOR, apresentaram-se os sacerdotes, paramentados e com trombetas, e os levitas, filhos de Asafe, com címbalos, para louvarem o SENHOR, segundo as determinações de Davi, rei de Israel.

[11] Cantavam alternadamente, louvando e rendendo graças ao SENHOR, com estas palavras: Ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre sobre Israel. E todo o povo jubilou com altas vozes, louvando ao SENHOR por se terem lançado os alicerces da sua casa.

[12] Porém muitos dos sacerdotes, e levitas, e cabeças de famílias, já idosos, que viram a primeira casa, choraram em alta voz quando à sua vista foram lançados os

[8] A w drugim roku po ich przybyciu do domu Bożego w Jeruzalemie, w drugim miesiącu: Zerubbabel, syn Szealtiela, i Jeszua, syn Josadaka, i reszta ich braci, kapłani i Lewici oraz wszyscy, którzy powrócili z niewoli do Jeruzalemu, rozpoczęli odbudowę, ustanawiając Lewitów w wieku od dwudziestego roku życia wzwyż nadzorcami robót przy budowie domu Pana.

[9] Stanęli więc Jeszua, jego synowie i jego bracia: Kadmiel, Binnuj i Hodowiasz razem z synami Judy jak jeden mąż, aby kierować tymi, którzy pracowali przy budowie domu Bożego, synami Chenadada, ich synami i swoimi braćmi, Lewitami.

[10] Gdy zaś budowniczowie położyli fundamenty świątyni Pańskiej, wystąpili kapłani w szatach z purpury z trąbami, a Lewici, synowie Asafa, z cymbałami, aby chwalić Pana, jak to ustanowił Dawid, król izraelski.

[11] I zanucili pieśń pochwalną i dziękczynną Panu, że jest dobry i że jego łaska nad Izraelem trwa na wieki. Także cały lud wznosił głośne okrzyki radości, chwaląc Pana za to, że został położony fundament świątyni Pana.

[12] Lecz wielu spośród kapłanów i Lewitów oraz naczelników rodów, ludzi w podeszłym wieku, którzy oglądali jeszcze poprzednią świątynię, głośno płakało, gdy

alicerces desta casa; muitos, no entanto, levantaram as vozes com gritos de alegria.

[13] De maneira que não se podiam discernir as vozes de alegria das vozes do choro do povo; pois o povo jubilava com tão grandes gritos, que as vozes se ouviam de mui longe.

Esdras 4

Os inimigos fazem parar a construção do templo

[1] Ouvindo os adversários de Judá e Benjamim que os que voltaram do cativeiro edificavam o templo ao SENHOR, Deus de Israel,

[2] chegaram-se a Zorobabel e aos cabeças de famílias e lhes disseram: Deixai-nos edificar convosco, porque, como vós, buscaremos a vosso Deus; como também já lhe sacrificamos desde os dias de Esar-Hadom, rei da Assíria, que nos fez subir para aqui.

[3] Porém Zorobabel, Jesua e os outros cabeças de famílias lhes responderam: Nada tendes conosco na edificação da casa a nosso Deus; nós mesmos, sozinhos, a edificaremos ao SENHOR, Deus de Israel, como nos ordenou Ciro, rei da Pérsia.

[4] Então, as gentes da terra desanimaram o povo de Judá, inquietando-o no edificar;

[5] alugaram contra eles conselheiros para frustrarem o seu plano, todos os dias de Ciro, rei da Pérsia, até ao reinado de Dario, rei da Pérsia.

na ich oczach zakładano tę świątynię, wielu innych natomiast wznosiło okrzyki radości,

[13] Tak że lud nie odróżniał głosu radosnych okrzyków od donośnego płaczu ludu, gdyż lud wznosił głośne okrzyki, a głos ten słychać było daleko.

Ezdrasza 4

Wrogowie przeszkadzają w odbudowie

[1] A gdy wrogowie Judy i Beniamina usłyszeli, że wygnańcy budują świątynię Panu, Bogu Izraela,

[2] Przystąpili do Zerubbabela, do Jeszuy i do naczelników rodów, i rzekli do nich: Będziemy budować razem z wami, gdyż czcimy Boga waszego tak jak wy i składamy mu ofiary od czasów Asarchaddona, króla asyryjskiego, który nas tutaj sprowadził.

[3] Lecz Zerubbabel, Jeszua i pozostali naczelnicy rodów z Izraela odpowiedzieli im: Nie godzi się, abyście wy razem z nami budowali świątynię Bogu naszemu, gdyż my sami budować będziemy dla Pana, Boga Izraela, jak nam nakazał Cyrus, król perski.

[4] Odtąd tubylcy studzili zapał ludu judzkiego i odstraszali go od budowy.

[5] Ponadto przekupywali przeciwko niemu dostojników dworskich, aby unicestwić ich zamierzenia, póki żył Cyrus, król perski, aż do rządów Dariusza, króla perskiego.

[6] No princípio do reinado de Assuero, escreveram uma acusação contra os habitantes de Judá e de Jerusalém.

[7] E, nos dias de Artaxerxes, rei da Pérsia, Bislão, Mitredate, Tabeel e os outros seus companheiros lhe escreveram; a carta estava escrita em caracteres aramaicos e na língua siríaca.

[8] Reum, o comandante, e Sinsai, o escrivão, escreveram contra Jerusalém uma carta ao rei Artaxerxes.

[9] Escreveu Reum, o comandante, e Sinsai, o escrivão, os outros seus companheiros: dinaítas, afarsaquitas, tarpelitas, afarsitas, arquevitas, babilônios, susanquitas, deavitas, elamitas

[10] e outros povos, que o grande e afamado Osnapar transportou e que fez habitar na cidade de Samaria, e os outros aquém do Eufrates.

[11] Eis o teor da carta endereçada ao rei Artaxerxes:

[12] Teus servos, os homens daquém do Eufrates e em tal tempo. Seja do conhecimento do rei que os judeus que subiram de ti vieram a nós a Jerusalém. Eles estão reedificando aquela rebelde e malvada cidade e vão restaurando os seus muros e reparando os seus fundamentos.

[13] Saiba ainda o rei que, se aquela cidade se reedificar, e os muros se restaurarem, eles não pagarão os direitos, os impostos e

[6] A gdy królem został Kserkses, na początku jego panowania, napisali skargę na mieszkańców Judei i Jeruzalemu.

[7] W czasach Artakserksesa zaś Biszlam, Mitredat, Tabeel i pozostali ich towarzysze napisali do Artakserksesa, króla perskiego, list, a dokument ten pisany był pismem aramejskim i tłumaczony na język aramejski.

[8] A dowódca Rechum i sekretarz Szimszaj napisali do króla Artakserksesa przeciw Jeruzalemowi list tej treści:

[9] Dowódca Rechum, sekretarz Szimszaj i pozostali ich towarzysze, sędziowie, namiestnicy, urzędnicy, ludzie z Uruk, z Babilonu, z Suzy, to jest Elamici,

[10] I pozostałe ludy, które wielki i sławny Asnappar sprowadził i osadził w miastach Samarii i innych z tej strony Eufratu.

[11] A to jest odpis listu, który posłali do niego: Do króla Artakserksesa. Słudzy twoi, mężowie, mieszkający za Eufratem. Otóż tak:

[12] Niech będzie wiadome królowi, że Żydzi, którzy wyruszyli od ciebie i przybyli do nas, do Jeruzalemu, zamierzają znowu odbudować Jeruzalem, to buntownicze i złe miasto, i już rozpoczęli budowę murów, i położyli fundamenty.

[13] Niech tedy będzie wiadome królowi, że gdy to miasto zostanie odbudowane i jego mury będą wykończone, to nie będą już

os pedágios e assim causarão prejuízos ao rei.

[14] Agora, pois, como somos assalariados do rei e não nos convém ver a desonra dele, por isso, mandamos dar-lhe aviso,

[15] a fim de que se busque no Livro das Crônicas de seus pais, e nele achará o rei e saberá que aquela cidade foi rebelde e danosa aos reis e às províncias e que nela tem havido rebeliões, desde tempos antigos; pelo que foi a cidade destruída.

[16] Nós, pois, fazemos notório ao rei que, se aquela cidade se reedificar, e os seus muros se restaurarem, sucederá que não terá a posse das terras deste lado do Eufrates.

[17] Então, respondeu o rei: A Reum, o comandante, a Sinsai, o escrivão, e a seus companheiros que habitam em Samaria, como aos restantes que estão além do Eufrates: Paz!

[18] A carta que nos enviastes foi distintamente lida na minha presença.

[19] Ordenando-o eu, buscaram e acharam que, de tempos antigos, aquela cidade se levantou contra os reis, e nela se têm feito rebeliões e motins.

[20] Também houve reis poderosos sobre Jerusalém, que dalém do Eufrates

płacić podatków ani danin, ani ceł, skutkiem czego dochód królewski będzie uszczuplony.

[14] Ponieważ zaś jesteśmy na utrzymaniu twego dworu i nie godzi się nam patrzeć na pohańbienie króla, przeto posłaliśmy wiadomość o tym królowi,

[15] Abyś polecił poszukać w kronikach twoich ojców, a wtedy znajdziesz w księdze kronik i dowiesz się, że to miasto było miastem buntowniczym, które wyrządzało szkodę królom i prowincjom i od dawien dawna podnosiło bunty, za co też miasto to zostało zburzone.

[16] Podajemy więc królowi do wiadomości, iż gdy to miasto zostanie odbudowane i jego mury będą wykończone, już nie będziesz miał z tego powodu dochodu z tej strony Eufratu.

[17] Król przysłał taką odpowiedź: Do dowódcy Rechuma i pisarza Szimszaja oraz pozostałych ich towarzyszy, którzy mieszkają w Samarii i innych miastach za Eufratem: Ślę wam pozdrowienie! Następnie:

[18] Dokument, który nam przysłaliście, został mi dokładnie przeczytany.

[19] Wydałem przeto rozkaz i wszczęto badania, i znaleziono, że miasto to od dawien dawna powstawało przeciwko królom, a bunty i rozruchy były w nim wzniecane.

[20] W Jeruzalemie panowali potężni królowie, którzy rozciągali swą władzę

dominaram em todo lugar, e se lhes pagaram direitos, impostos e pedágios.

[21] Agora, pois, dai ordem a fim de que aqueles homens parem o trabalho e não se edifique aquela cidade, a não ser com autorização minha.

[22] Guardai-vos, não sejais remissos nestas coisas. Por que há de crescer o dano em prejuízo dos reis?

[23] Depois de lida a cópia da carta do rei Artaxerxes perante Reum, Sinsai, o escrivão, e seus companheiros, foram eles apressadamente a Jerusalém, aos judeus, e, de mão armada, os forçaram a parar com a obra.

[24] Cessou, pois, a obra da Casa de Deus, a qual estava em Jerusalém; e isso até ao segundo ano do reinado de Dario, rei da Pérsia.

Esdras 5

As exortações de Ageu e Zacarias

[1] Ora, os profetas Ageu e Zacarias, filho de Ido, profetizaram aos judeus que estavam em Judá e em Jerusalém, em nome do Deus de Israel, cujo Espírito estava com eles.

[2] Então, se dispuseram Zorobabel, filho de Sealtiel, e Jesua, filho de Jozadaque, e começaram a edificar a Casa de Deus, a qual está em Jerusalém; e, com eles, os referidos profetas de Deus, que os ajudavam.

[3] Nesse tempo, veio a eles Tatenai, governador daquém do Eufrates, e Setar-Bozenai, e seus companheiros e assim lhes

nad całą krainą za Eufratem i składano im podatki, daniny i cła.

[21] Przeto wydajcie rozkaz, aby powstrzymać tych mężów, żeby to miasto nie zostało odbudowane, aż ode mnie wyjdzie taki rozkaz.

[22] Baczcie też, aby nie popełnić w tym jakiegoś niedbalstwa, aby nie powstała większa szkoda na niekorzyść królów.

[23] Gdy potem odpis listu króla Artakserksesa został odczytany przed Rechumem i sekretarzem Szimszajem oraz ich towarzyszami, udali się oni śpiesznie do Żydów w Jeruzalemie i przemocą i gwałtem wstrzymali budowę.

[24] W ten sposób ustała praca nad domem Bożym w Jeruzalemie i była wstrzymana aż do drugiego roku panowania Dariusza, króla perskiego.

Ezdrasza 5

Wznowienie i dokończenie odbudowy świątyni

[1] Wtedy wystąpili prorok Aggeusz i Zachariasz, syn Iddy, prorocy, i prorokowali Żydom w Judei i Jeruzalemie w imieniu Boga Izraela, który był nad nimi.

[2] Wobec tego Zerubbabel, syn Szealtiela, i Jeszua, syn Josadaka, przystąpili znowu do budowy świątyni Bożej w Jeruzalemie, a z nimi prorocy Boży, którzy im pomagali.

[3] W tym czasie przybył do nich Tattenaj, namiestnik Zarzecza, i Szetar-Boznaj wraz ze swoimi towarzyszami i rzekli do nich:

perguntaram: Quem vos deu ordem para reedificardes esta casa e restaurardes este muro?

Kto wam kazał budować tę świątynię i wznosić te mury?

[4] Perguntaram-lhes mais: E quais são os nomes dos homens que constroem este edifício?

[4] Potem pytali ich jeszcze: Jakie są imiona tych mężów, którzy wznoszą tę budowlę?

[5] Porém os olhos de Deus estavam sobre os anciãos dos judeus, de maneira que não foram obrigados a parar, até que o assunto chegasse a Dario, e viesse resposta por carta sobre isso.

[5] Lecz oko ich Boga strzegło starszyzny żydowskiej i nie powstrzymali ich od pracy, dopóki wiadomość o tym nie doszła do Dariusza i dopóki stamtąd nie nadesłano pisma w tej sprawie.

Os adversários consultam Dario

[6] Eis a cópia da carta que Tatenai, o governador daquém do Eufrates, com Setar-Bozenai e os seus companheiros, os afarsaquitas, que estavam deste lado do rio, enviaram ao rei Dario,

[6] Oto odpis listu, jaki Tattenaj, namiestnik Zarzecza, i Szetar-Boznaj oraz jego towarzysze, urzędnicy perscy Zarzecza, posłali do króla Dariusza.

[7] na qual lhe deram uma relação escrita do modo seguinte: Ao rei Dario, toda a paz!

[7] Posłali mu sprawozdanie, w którym tak było napisane: Królowi Dariuszowi wszelkiego powodzenia!

[8] Seja notório ao rei que nós fomos à província de Judá, à casa do grande Deus, a qual se edifica com grandes pedras; a madeira se está pondo nas paredes, e a obra se vai fazendo com diligência e se adianta nas suas mãos.

[8] Niech będzie wiadome królowi, że udaliśmy się do prowincji judzkiej do świątyni potężnego Boga; jest ona odbudowywana z kamienia ciosanego, a ściany wykładane są drzewem; praca ta jest wykonywana gorliwie i żwawo postępuje naprzód.

[9] Perguntamos aos anciãos e assim lhes dissemos: Quem vos deu ordem para reedificardes esta casa e restaurardes este muro?

[9] Wobec tego zapytaliśmy tych starszych i tak rzekliśmy do nich: Kto wam kazał budować tę świątynię i wznosić te mury?

[10] Demais disto, lhes perguntamos também pelo seu nome, para tos declararmos, para que te pudéssemos escrever os nomes dos homens que são entre eles os chefes.

[10] Zapytaliśmy ich także o ich imiona, abyśmy mogli cię powiadomić i podać ci imiona tych mężów, którzy im przewodzą.

[11] Esta foi a resposta que nos deram: Nós somos servos do Deus dos céus e da terra e reedificamos a casa que há muitos anos fora construída, a qual um grande rei de Israel edificou e a terminou.

[12] Mas, depois que nossos pais provocaram à ira o Deus dos céus, ele os entregou nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, o caldeu, o qual destruiu esta casa e transportou o povo para a Babilônia.

[13] Porém Ciro, rei da Babilônia, no seu primeiro ano, deu ordem para que esta Casa de Deus se edificasse.

[14] Também os utensílios de ouro e de prata, da Casa de Deus, que Nabucodonosor levara do templo que estava em Jerusalém e os meteu no templo de Babilônia, o rei Ciro os tirou de lá, e foram dados a um homem cujo nome era Sesbazar, a quem nomeara governador

[15] e lhe disse: Toma estes utensílios, e vai, e leva-os ao templo de Jerusalém, e faze reedificar a Casa de Deus, no seu lugar.

[16] Então, veio o dito Sesbazar e lançou os fundamentos da Casa de Deus, a qual está em Jerusalém; e, daí para cá, se está edificando e ainda não está acabada.

[17] Agora, pois, se parece bem ao rei, que se busque nos arquivos reais, na Babilônia, se é verdade haver uma ordem do rei Ciro para edificar esta Casa de Deus, em

[11] Wtedy oni odpowiedzieli nam tymi słowy: Jesteśmy sługami Boga nieba i ziemi, a odbudowujemy świątynię, która przed wielu laty została zbudowana, a którą postawił i wykończył wielki król Izraela.

[12] Ponieważ jednak ojcowie nasi rozgniewali Boga niebios, wydał On ich w ręce Chaldejczyka Nebukadnesara, króla Babilonu, który tę świątynię zburzył, a lud uprowadził do Babilonu.

[13] Lecz w pierwszym roku panowania Cyrusa, króla babilońskiego, król Cyrus wydał rozkaz, aby odbudowano ten dom Boży.

[14] Także złote i srebrne naczynia domu Bożego, które Nebukadnesar zabrał ze świątyni w Jeruzalemie i sprowadził do świątyni babilońskiej, kazał król Cyrus wynieść ze świątyni babilońskiej i przekazał je niejakiemu Szeszbassarowi, którego mianował namiestnikiem,

[15] I rzekł do niego: Weź te naczynia, idź i złóż je w świątyni jeruzalemskiej, a niech dom Boży zostanie odbudowany na dawnym swym miejscu.

[16] Wtedy ów Szeszbassar przybył, położył fundamenty pod dom Boży w Jeruzalemie i od tego czasu aż dotąd buduje się go i jeszcze nie jest ukończony.

[17] Jeżeli więc król uzna to za stosowne, niech zbadają w skarbcach królewskich tam w Babilonie, czy tak jest naprawdę, że król Cyrus wydał rozkaz, aby ten dom Boży w Jeruzalemie odbudowano, a

Jerusalém; e sobre isto nos faça o rei saber a sua vontade.

Esdras 6

O decreto de Dario

[1] Então, o rei Dario deu ordem, e uma busca se fez nos arquivos reais da Babilônia, onde se guardavam os documentos.

[2] Em Acmetá, na fortaleza que está na província da Média, se achou um rolo, e nele estava escrito um memorial que dizia assim:

[3] O rei Ciro, no seu primeiro ano, baixou o seguinte decreto: Com respeito à Casa de Deus, em Jerusalém, deve ela edificar-se para ser um lugar em que se ofereçam sacrifícios; seus fundamentos serão firmes, a sua altura, de sessenta côvados, e a sua largura, de sessenta côvados, com três carreiras de grandes pedras e uma de madeira nova.

[4] A despesa se fará da casa do rei.

[5] Demais disto, os utensílios de ouro e de prata, da Casa de Deus, que Nabucodonosor tirara do templo que estava em Jerusalém, levando-os para a Babilônia, serão devolvidos para o templo que está em Jerusalém, cada utensílio para o seu lugar; serão recolocados na Casa de Deus.

[6] Agora, pois, Tatenai, governador dalém do Eufrates, Setar-Bozenai e seus companheiros, os afarsaquitas, que estais

decyzja królewska w tej sprawie niech nam zostanie przysłana.

Ezdrasza 6

[1] Wtedy król Dariusz wydał rozkaz i zaczęto przeszukiwać archiwum, gdzie przechowywano skarby tam w Babilonie.

[2] I znaleziono w twierdzy Ekbatana, leżącej w prowincji medyjskiej, pewien zwój, w którym było napisane: Ku pamięci!

[3] W pierwszym roku panowania króla Cyrusa wydał król Cyrus rozkaz w sprawie domu Bożego w Jeruzalemie: Dom ten ma być odbudowany w miejscu, gdzie składane są ofiary krwawe i ogniowe, według następujących wymiarów: jego wysokość ma wynosić trzydzieści łokci, jego długość sześćdziesiąt łokci, jego szerokość dwadzieścia łokci,

[4] Z trzech warstw kamienia ciosanego, z jednej warstwy drzewa, których koszt pokryje skarb królewski.

[5] Również złote i srebrne naczynia świątynne, które Nebukadnesar zabrał ze świątyni w Jeruzalemie i sprowadził do Babilonu, mają być zwrócone, by wszystko wróciło do świątyni w Jeruzalemie na swoje miejsce i zostało złożone w domu Bożym.

[6] Tak więc ty, Tattenaju, namiestniku Zarzecza, i ty, Szetar-Boznaju, wraz ze

para além do rio, retirai-vos para longe dali.

[7] Não interrompais a obra desta Casa de Deus, para que o governador dos judeus e os seus anciãos reedifiquem a Casa de Deus no seu lugar.

[8] Também por mim se decreta o que haveis de fazer a estes anciãos dos judeus, para que reedifiquem esta Casa de Deus, a saber, que da tesouraria real, isto é, dos tributos dalém do rio, se pague, pontualmente, a despesa a estes homens, para que não se interrompa a obra.

[9] Também se lhes dê, dia após dia, sem falta, aquilo de que houverem mister: novilhos, carneiros e cordeiros, para holocausto ao Deus dos céus; trigo, sal, vinho e azeite, segundo a determinação dos sacerdotes que estão em Jerusalém;

[10] para que ofereçam sacrifícios de aroma agradável ao Deus dos céus e orem pela vida do rei e de seus filhos.

[11] Também por mim se decreta que todo homem que alterar este decreto, uma viga se arrancará da sua casa, e que seja ele levantado e pendurado nela; e que da sua casa se faça um monturo.

[12] O Deus, pois, que fez habitar ali o seu nome derribe a todos os reis e povos que estenderem a mão para alterar o decreto e para destruir esta Casa de Deus, a qual está em Jerusalém. Eu, Dario, baixei o decreto; que se execute com toda a pontualidade.

Completado o templo

swoimi towarzyszami, urzędnicy perscy z Zarzecza, trzymajcie się stamtąd z dala.

[7] Nie przeszkadzajcie w pracy nad tym domem Bożym. Namiestnik Judei i starsi judejscy niech odbudują ten dom Boży na dawnym miejscu.

[8] Ode mnie tedy wychodzi rozkaz, jak macie postąpić ze starszyzną judejską w sprawie budowy tego domu Bożego: z królewskich dochodów podatkowych z Zarzecza będziecie punktualnie pokrywać tym mężom koszty budowy, aby nie została wstrzymana,

[9] A potrzebne na całopalenia dla Boga niebios cielce, barany, jagnięta, nie licząc pszenicy, soli, wina i oliwy, należy im według zapotrzebowania kapłanów z Jeruzalemu codziennie bezzwłocznie dostarczać,

[10] Aby mogli składać ofiary przyjemne Bogu niebios i zanosić modły za życie króla i jego synów.

[11] Ode mnie też wychodzi rozkaz, że jeżeli kto przekroczy to zarządzenie, to zostanie wyrwana z jego domu belka, na którą zostanie wbity, jego zaś dom zostanie za to zamieniony w kupę gruzu.

[12] A Bóg, który uczynił tam mieszkanie dla swego imienia, niech powali każdego króla i naród, który by wyciągnął rękę, aby zmienić ten rozkaz i zburzyć ten dom Boży, który jest w Jeruzalemie. Ja, Dariusz, wydałem ten rozkaz, który należy dokładnie wykonać.

[13] Então, Tatenai, o governador daquém do Eufrates, Setar-Bozenai e os seus companheiros assim o fizeram pontualmente, segundo decretara o rei Dario.

[14] Os anciãos dos judeus iam edificando e prosperando em virtude do que profetizaram os profetas Ageu e Zacarias, filho de Ido. Edificaram a casa e a terminaram segundo o mandado do Deus de Israel e segundo o decreto de Ciro, de Dario e de Artaxerxes, rei da Pérsia.

[15] Acabou-se esta casa no dia terceiro do mês de adar, no sexto ano do reinado do rei Dario.

A dedicação do templo

[16] Os filhos de Israel, os sacerdotes, os levitas e o restante dos exilados celebraram com regozijo a dedicação desta Casa de Deus.

[17] Para a dedicação desta Casa de Deus ofereceram cem novilhos, duzentos carneiros, quatrocentos cordeiros e doze cabritos, para oferta pelo pecado de todo o Israel, segundo o número das tribos de Israel.

[18] Estabeleceram os sacerdotes nos seus turnos e os levitas nas suas divisões, para o serviço de Deus em Jerusalém, segundo está escrito no Livro de Moisés.

A celebração da Páscoa

[19] Os que vieram do cativeiro celebraram a Páscoa no dia catorze do primeiro mês;

[20] porque os sacerdotes e os levitas se tinham purificado como se fossem um só homem, e todos estavam limpos; mataram

[13] Wtedy Tattenaj, namiestnik Zarzecza, i Szetar-Boznaj oraz ich towarzysze wykonali dokładnie przysłane im przez króla Dariusza zarządzenie.

[14] A starsi żydowscy budowali i posuwali się z budową naprzód zgodnie z proroctwem proroka Aggeusza i Zachariasza, syna Iddy, i dokończyli budowy według rozkazu Boga Izraela oraz zarządzenia królów perskich Cyrusa, Dariusza i Artakserksesa.

[15] I dokończona została ta świątynia trzeciego dnia miesiąca Adar, w szóstym roku panowania króla Dariusza.

[16] Wtedy synowie izraelscy, kapłani, Lewici i pozostali dawni jeńcy z radością dokonali poświęcenia tego domu Bożego

[17] I złożyli przy poświęceniu tego domu Bożego na ofiarę sto wołów, dwieście baranów, czterysta jagniąt, a jako ofiarę za grzech za całego Izraela dwanaście kozłów, według liczby plemion izraelskich.

[18] Potem wyznaczyli kolejne grupy kapłanów i Lewitów do służby Bożej w Jeruzalemie, jak napisano w księdze Mojżeszowej.

[19] Dawni jeńcy obchodzili Święto Paschy czternastego dnia pierwszego miesiąca.

[20] Wszyscy bowiem kapłani i Lewici co do jednego dopełnili oczyszczenia, tak że wszyscy byli czyści. Zabili więc baranka

o cordeiro da Páscoa para todos os que vieram do cativeiro, para os sacerdotes, seus irmãos, e para si mesmos.

21 Assim, comeram a Páscoa os filhos de Israel que tinham voltado do exílio e todos os que, unindo-se a eles, se haviam separado da imundícia dos gentios da terra, para buscarem o SENHOR, Deus de Israel.

22 Celebraram a Festa dos Pães Asmos por sete dias, com regozijo, porque o SENHOR os tinha alegrado, mudando o coração do rei da Assíria a favor deles, para lhes fortalecer as mãos na obra da Casa de Deus, o Deus de Israel.

Esdras 7

Artaxerxes envia Esdras a Jerusalém

1 Passadas estas coisas, no reinado de Artaxerxes, rei da Pérsia, Esdras, filho de Seraías, filho de Azarias, filho de Hilquias,

2 filho de Salum, filho de Zadoque, filho de Aitube,

3 filho de Amarias, filho de Azarias, filho de Meraiote,

4 filho de Zeraías, filho de Uzi, filho de Buqui,

5 filho de Abisua, filho de Finéias, filho de Eleazar, filho de Arão, o sumo sacerdote, este Esdras subiu da Babilônia.

6 Ele era escriba versado na Lei de Moisés, dada pelo SENHOR, Deus de Israel; e, segundo a boa mão do SENHOR, seu Deus,

paschalnego za wszystkich dawnych jeńców i za swoich braci kapłanów oraz za samych siebie.

21 A spożywali go nie tylko synowie izraelscy, którzy powrócili z wygnania, lecz także wszyscy, którzy odłączyli się od nieczystości pogan w tej ziemi i przystali do nich, szukając Pana, Boga Izraela.

22 Obchodzili też radośnie Święto Przaśników przez siedem dni, gdyż Pan sprawił im radość, przychylnie nastrajając do nich serce króla asyryjskiego, tak iż wspierał ich przy pracy nad domem Bożym Boga Izraela.

Ezdrasza 7

Ezdrasz i uczestnicy jego wyprawy w Jeruzalemie

1 Po tych wydarzeniach, za panowania Artakserksesa, króla perskiego, wyruszył Ezdrasz, syn Serajasza, syna Asariasza, syna Chilkiasza,

2 Syna Szalluma, syna Sadoka, syna Achituba,

3 Syna Amariasza, syna Azariasza, syna Merajota,

4 Syna Zachariasza, syna Uzzjego, syna Bukkiego,

5 Syna Abiszui, syna Pinechasa, syna Eleazara, syna Aarona, arcykapłana;

6 Tenże Ezdrasz wyruszył z Babilonu. A był uczonym, biegłym w zakonie Mojżeszowym, który nadał Pan, Bóg Izraela; ponieważ zaś była nad nim ręka

que estava sobre ele, o rei lhe concedeu tudo quanto lhe pedira.

Pana, Boga jego, spełnił król każdą jego prośbę.

[7] Também subiram a Jerusalém alguns dos filhos de Israel, dos sacerdotes, dos levitas, dos cantores, dos porteiros e dos servidores do templo, no sétimo ano do rei Artaxerxes.

[7] Wyruszyli też z nim do Jeruzalemu niektórzy z synów izraelskich oraz z kapłanów i Lewitów, śpiewaków, odźwiernych, i sług świątynnych w siódmym roku panowania króla Artakserksesa.

[8] Esdras chegou a Jerusalém no quinto mês, no sétimo ano deste rei;

[8] A przybył on do Jeruzalemu w piątym miesiącu; był to siódmy rok panowania tego króla.

[9] pois, no primeiro dia do primeiro mês, partiu da Babilônia e, no primeiro dia do quinto mês, chegou a Jerusalém, segundo a boa mão do seu Deus sobre ele.

[9] Wyznaczył bowiem wymarsz z Babilonu na pierwszy dzień pierwszego miesiąca, a dotarł do Jeruzalemu pierwszego dnia piątego miesiąca, jako że była nad nim dobrotliwa ręka jego Boga.

[10] Porque Esdras tinha disposto o coração para buscar a Lei do SENHOR, e para a cumprir, e para ensinar em Israel os seus estatutos e os seus juízos.

[10] Ezdrasz bowiem postawił sobie za cel zbadać zakon Pański i wprowadzić go w czyn oraz nauczać w Izraelu jego postanowień i praw.

[11] Esta é a cópia da carta que o rei Artaxerxes deu ao sacerdote Esdras, o escriba das palavras, dos mandamentos e dos estatutos do SENHOR sobre Israel:

[11] A to jest odpis listu, który król Artakserkses dał Ezdraszowi, kapłanowi, uczonemu, biegłemu w treści przykazań Pana i jego ustaw, jakie nadał Izraelowi:

[12] Artaxerxes, rei dos reis, ao sacerdote Esdras, escriba da Lei do Deus do céu: Paz perfeita!

[12] Artakserkses, król królów, przesyła Ezdraszowi, kapłanowi, uczonemu w zakonie Boga niebios, pozdrowienie! Postanowienie:

[13] Por mim se decreta que, no meu reino, todo aquele do povo de Israel e dos seus sacerdotes e levitas que quiser ir contigo a Jerusalém, vá.

[13] Wydaję zarządzenie, którego mocą każdy, kto w moim królestwie jest z ludu izraelskiego, z jego kapłanów i Lewitów, i pragnie pójść z tobą do Jeruzalemu, niech idzie,

[14] Porquanto és mandado da parte do rei e dos seus sete conselheiros para fazeres

[14] Ponieważ przez króla i jego siedmiu doradców zostałeś posłany, aby według

inquirição a respeito de Judá e de Jerusalém, segundo a Lei do teu Deus, a qual está na tua mão;

zakonu twego Boga, który masz w swojej ręce, zbadać sprawy Judei i Jeruzalemu

[15] e para levares a prata e o ouro que o rei e os seus conselheiros, espontaneamente, ofereceram ao Deus de Israel, cuja habitação está em Jerusalém,

[15] I aby zawieźć tam srebro i złoto, które król i jego doradcy dobrowolnie ofiarowali Bogu Izraela, którego przybytek jest w Jeruzalemie,

[16] bem assim a prata e o ouro que achares em toda a província da Babilônia, com as ofertas voluntárias do povo e dos sacerdotes, oferecidas, espontaneamente, para a casa de seu Deus, a qual está em Jerusalém.

[16] Jak również wszystko srebro i złoto, które otrzymasz w całej krainie babilońskiej wraz z dobrowolnym darem od ludu i kapłanów, jaki złożą dla domu swego Boga w Jeruzalemie.

[17] Portanto, diligentemente comprarás com este dinheiro novilhos, e carneiros, e cordeiros, e as suas ofertas de manjares, e as suas libações e as oferecerás sobre o altar da casa de teu Deus, a qual está em Jerusalém.

[17] Następnie zakupisz za te pieniądze bezzwłocznie woły, kozy i jagnięta wraz z przynależnymi do nich ofiarami z pokarmów i z płynów i ofiarujesz je na ołtarzu świątyni waszego Boga w Jeruzalemie.

[18] Também o que a ti e a teus irmãos bem parecer fazerdes do resto da prata e do ouro, fazei-o, segundo a vontade do vosso Deus.

[18] Co zaś ty i bracia twoi uznacie za dobre, aby uczynić z resztą srebra i złota, uczyńcie stosownie do woli waszego Boga.

[19] E os utensílios que te foram dados para o serviço da casa de teu Deus, restitui-os perante o Deus de Jerusalém.

[19] Naczynia zaś, które zostały ci przekazane do użytku w świątyni twojego Boga, oddaj przed Bogiem w Jeruzalemie.

[20] E tudo mais que for necessário para a casa de teu Deus, que te convenha dar, dá-lo-ás da casa dos tesouros do rei.

[20] Pozostałe zaś potrzeby świątyni twego Boga, jakie wypadnie ci pokryć, pokryjesz ze skarbca królewskiego.

[21] Eu mesmo, o rei Artaxerxes, decreto a todos os tesoureiros que estão dalém do Eufrates: tudo quanto vos pedir o sacerdote Esdras, escriba da Lei do Deus do céu, pontualmente se lhe faça;

[21] Ja, Artakserkses, król, wydałem także wszystkim podskarbim Zarzecza taki rozkaz: Wszystko, czego Ezdrasz, kapłan, uczony w zakonie Boga niebios, od was zażąda, ma być dokładnie wykonane,

[22] até cem talentos de prata, até cem coros de trigo, até cem batos de vinho, até cem batos de azeite e sal à vontade.

[23] Tudo quanto se ordenar, segundo o mandado do Deus do céu, exatamente se faça para a casa do Deus do céu; pois para que haveria grande ira sobre o reino do rei e de seus filhos?

[24] Também vos fazemos saber, acerca de todos os sacerdotes e levitas, cantores, porteiros, de todos os que servem nesta Casa de Deus, que não será lícito impor-lhes nem direitos, nem impostos, nem pedágios.

[25] Tu, Esdras, segundo a sabedoria do teu Deus, que possuis, nomeia magistrados e juízes que julguem a todo o povo que está dalém do Eufrates, a todos os que sabem as leis de teu Deus, e ao que não as sabe, que lhas façam saber.

[26] Todo aquele que não observar a lei do teu Deus e a lei do rei, seja condenado ou à morte, ou ao desterro, ou à confiscação de bens, ou à prisão.

[27] Bendito seja o SENHOR, Deus de nossos pais, que deste modo moveu o coração do rei para ornar a Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém;

[28] e que estendeu para mim a sua misericórdia perante o rei, os seus conselheiros e todos os seus príncipes poderosos. Assim, me animei, segundo a boa mão do SENHOR, meu Deus, sobre

[22] Aż do stu talentów srebra, stu korców pszenicy, stu baryłek wina i stu baryłek oliwy, soli zaś bez ograniczenia.

[23] Wszystko, co Bóg niebios każe, niech będzie z ochotą dla domu Boga niebios wykonane, aby jego gniew nie rozgorzał przeciwko państwu króla i jego synów.

[24] Niech wam też będzie wiadome, że na żadnego z kapłanów, Lewitów, śpiewaków, odźwiernych, niewolników świątynnych i innych posługujących w tym domu Bożym nie wolno nakładać podatków, danin czy innych świadczeń.

[25] Ty zaś, Ezdraszu, według mądrości, którą masz od twego Boga, ustanów pisarzy i sędziów, którzy będą sprawować sądy nad całym ludem Zarzecza, nad wszystkimi tymi, którzy znają zakon twego Boga. A kto go nie zna, tego będziecie uczyć.

[26] Każdy zaś, kto zakonu twego Boga i prawa królewskiego dokładnie nie wykona, niech będzie doraźnie skazany albo na śmierć, albo na wygnanie, albo na grzywnę, albo na więzienie.

[27] Błogosławiony niech będzie Pan, Bóg naszych ojców, który tak natchnął serce króla, aby w dostojeństwo ubrać świątynię Pana, która jest w Jeruzalemie,

[28] A do mnie przychylnie usposobił króla, jego doradców i wszystkich możnych dostojników królewskich. Toteż ja, nabrawszy otuchy, że ręka Pana, mojego Boga, była nade mną, zebrałem

mim, e ajuntei de Israel alguns chefes para subirem comigo.

Esdras 8

A lista dos que voltaram com Esdras

1 São estes os cabeças de famílias, com as suas genealogias, os que subiram comigo da Babilônia, no reinado do rei Artaxerxes:

2 dos filhos de Finéias, Gérson; dos filhos de Itamar, Daniel; dos filhos de Davi, Hatus;

3 dos filhos de Secanias, dos filhos de Parós, Zacarias, e, com ele, foram registrados cento e cinqüenta homens.

4 Dos filhos de Paate-Moabe, Elioenai, filho de Zeraías, e, com ele, duzentos homens.

5 Dos filhos de Secanias, o filho de Jaaziel, e, com ele, trezentos homens.

6 Dos filhos de Adim, Ebede, filho de Jônatas, e, com ele, cinqüenta homens.

7 Dos filhos de Elão, Jesaías, filho de Atalias, e, com ele, setenta homens.

8 Dos filhos de Sefatias, Zebadias, filho de Micael, e, com ele, oitenta homens.

9 Dos filhos de Joabe, Obadias, filho de Jeiel, e, com ele, duzentos e dezoito homens.

10 Dos filhos de Bani, Selomite, filho de Josifias, e, com ele, cento e sessenta homens.

11 Dos filhos de Bebai, Zacarias, o filho de Bebai, e, com ele, vinte e oito homens.

naczelników z Izraela, aby wyruszyli ze mną.

Ezdrasza 8

Uczestnicy wyprawy Ezdrasza

1 A to są naczelnicy ich rodów i rodowody tych, którzy wraz ze mną wyruszyli z Babilonu za panowania króla Artakserksesa:

2 Z synów Pinechasa Gerszom, z synów Itamara Daniel, z synów Dawida Chattusz,

3 Syn Szechaniasza; z synów Parosza Zachariasz, a z nim wciągniętych do spisu stu pięćdziesięciu mężczyzn.

4 A z synów Pachat-Moaba Eliehoenaj, syn Zerachiasza, a z nim dwustu mężczyzn.

5 A z synów Szekaniasza syn Jachaziela, a z nim trzystu mężczyzn.

6 A z synów Adina Ebed, syn Jonatana, a z nim pięćdziesięciu mężczyzn.

7 A z synów Elama Izajasz, syn Ataliasza, a z nim siedemdziesięciu mężczyzn.

8 A z synów Szefatiasza Zebadiasz, syn Michaela, a z nim osiemdziesięciu mężczyzn.

9 A z synów Joaba Obadiasz, syn Jechiela, a z nim dwustu osiemnastu mężczyzn.

10 A z synów Baniego Szelomit, syn Josifiasza, a z nim stu sześćdziesięciu mężczyzn.

11 A z synów Bebaja Zachariasz, syn Bebaja, a z nim dwudziestu ośmiu mężczyzn.

[12] Dos filhos de Azgade, Joanã, o filho de Hacatã, e, com ele, cento e dez homens.

[13] Dos filhos de Adonicão, últimos a chegar, seus nomes eram estes: Elifelete, Jeiel e Semaías, e, com eles, sessenta homens.

[14] Dos filhos de Bigvai, Utai e Zabude, e, com eles, setenta homens.

Esdras manda buscar levitas

[15] Ajuntei-os perto do rio que corre para Aava, onde ficamos acampados três dias. Passando revista ao povo e aos sacerdotes e não tendo achado nenhum dos filhos de Levi,

[16] enviei Eliézer, Ariel, Semaías, Elnatã, Jaribe, Elnatã, Natã, Zacarias e Mesulão, os chefes, como também a Joiaribe e a Elnatã, que eram sábios.

[17] Enviei-os a Ido, chefe em Casifia, e lhes dei expressamente as palavras que deveriam dizer a Ido e aos servidores do templo, seus irmãos, em Casifia, para nos trazerem ministros para a casa do nosso Deus.

[18] Trouxeram-nos, segundo a boa mão de Deus sobre nós, um homem sábio, dos filhos de Mali, filho de Levi, filho de Israel, a saber, Serebias, com os seus filhos e irmãos, dezoito;

[19] e a Hasabias e, com ele, Jesaías, dos filhos de Merari, com seus irmãos e os filhos deles, vinte;

[12] A z synów Azgada Jochanan, syn Hakkatana, a z nim stu dziesięciu mężczyzn.

[13] A z synów Adonikama ostatni, których imiona brzmią: Elifelet, Jeiel i Szemajasz, a z nimi sześćdziesięciu mężczyzn.

[14] A z synów Bigwaja Utaj, syn Zabbuda, a z nim siedemdziesięciu mężczyzn.

Szczegóły o organizowaniu wyprawy

[15] Zgromadziłem ich tedy nad rzeką, która wpada do Ahawy, a gdy tam obozowaliśmy przez trzy dni, stwierdziłem, że byli tam tylko świeccy i kapłani, lecz z Lewitów nie znalazłem nikogo.

[16] Posłałem więc Eliezera, Ariela, Szemajasza, Elnatana, Jariba, Elnatana, Natana, Zachariasza i Meszullama, naczelników, oraz Jojariba i Elnatana, mężów rozsądnych,

[17] I pouczyłem ich, co mają powiedzieć do Iddy, przełożonego w miejscowości Kasifia, jako wezwanie dla Iddy i jego braci, osiedlonych w miejscowości Kasifia, aby przywiedli do nas sługi dla domu naszego Boga.

[18] I przywiedli do nas, jako że była nad nami dobrotliwa ręka naszego Boga, męża rozumnego z synów Machliego, syna Lewiego, syna Izraela, Szerebiasza wraz z jego synami i braćmi w liczbie osiemnastu,

[19] Nadto Chaszabiasza, a z nim jego brata Izajasza z synów Merariego wraz z jego braćmi i ich synami w liczbie dwudziestu,

[20] e dos servidores do templo, que Davi e os príncipes deram para o ministério dos levitas, duzentos e vinte, todos eles mencionados nominalmente.

[20] Wreszcie z niewolników świątynnych, których Dawid i książęta oddali na posługi Lewitom, dwustu dwudziestu niewolników; wszyscy oni byli podani imiennie.

O jejum

[21] Então, apregoei ali um jejum junto ao rio Aava, para nos humilharmos perante o nosso Deus, para lhe pedirmos jornada feliz para nós, para nossos filhos e para tudo o que era nosso.

[21] Potem zarządziłem tam nad rzeką Ahawa post, abyśmy się ukorzyli przed naszym Bogiem i wyprosili u niego szczęśliwą drogę dla siebie, dla naszych rodzin i dla całego naszego dobytku.

[22] Porque tive vergonha de pedir ao rei exército e cavaleiros para nos defenderem do inimigo no caminho, porquanto já lhe havíamos dito: A boa mão do nosso Deus é sobre todos os que o buscam, para o bem deles; mas a sua força e a sua ira, contra todos os que o abandonam.

[22] Wstydziłem się bowiem prosić króla o eskortę i jeźdźców, aby nas w drodze bronili przed wrogami; powiedzieliśmy wszak królowi: Ręka naszego Boga spoczywa dobrotliwie nad wszystkimi, którzy go szukają, lecz jego moc i gniew dotkną wszystkich, którzy od niego odstępują,

[23] Nós, pois, jejuamos e pedimos isto ao nosso Deus, e ele nos atendeu.

[23] Pościliśmy więc i prosiliśmy naszego Boga o to, i On dał się nam ubłagać.

A entrega das contribuições aos sacerdotes

[24] Então, separei doze dos principais, isto é, Serebias, Hasabias e dez dos seus irmãos.

[24] Następnie wydzieliłem spośród przedniejszych kapłanów dwunastu, mianowicie Szerebiasza i Chaszabiasza wraz z dziesięcioma ich braćmi

[25] Pesei-lhes a prata, e o ouro, e os utensílios que eram a contribuição para a casa de nosso Deus, a qual ofereceram o rei, os seus conselheiros, os seus príncipes e todo o Israel que se achou ali.

[25] I odważyłem im srebro i złoto, i naczynia, dar dobrowolny dla świątyni naszego Boga, który złożyli król, jego doradcy i dostojnicy, jak również wszyscy Izraelici tam obecni,

[26] Entreguei-lhes nas mãos seiscentos e cinqüenta talentos de prata e, em objetos de prata, cem talentos, além de cem talentos de ouro;

[26] I przekazałem im odważonych sześćset pięćdziesiąt talentów srebra, sto srebrnych naczyń ważących po dwa talenty, a złota sto talentów,

[27] e vinte taças de ouro de mil daricos e dois objetos de lustroso e fino bronze, tão precioso como ouro.

[28] Disse-lhes: Vós sois santos ao SENHOR, e santos são estes objetos, como também esta prata e este ouro, oferta voluntária ao SENHOR, Deus de vossos pais.

[29] Vigiai-os e guardai-os até que os peseis na presença dos principais sacerdotes, e dos levitas, e dos cabeças de famílias de Israel, em Jerusalém, nas câmaras da Casa do SENHOR.

[30] Então, receberam os sacerdotes e os levitas o peso da prata, do ouro e dos objetos, para trazerem a Jerusalém, à casa de nosso Deus.

A chegada a Jerusalém

[31] Partimos do rio Aava, no dia doze do primeiro mês, a fim de irmos para Jerusalém; e a boa mão do nosso Deus estava sobre nós e livrou-nos das mãos dos inimigos e dos que nos armavam ciladas pelo caminho.

[32] Chegamos a Jerusalém e repousamos ali três dias.

[33] No quarto dia, pesamos, na casa do nosso Deus, a prata, o ouro, os objetos e os entregamos a Meremote, filho do sacerdote Urias; com ele estava Eleazar, filho de Finéias, e, com eles, Jozabade, filho de Jesua, e Noadias, filho de Binui, levitas;

[27] Dwadzieścia złotych pucharów, wartości po tysiąc darejków i dwa naczynia ze szlachetnego brązu lśniącego jak złoto,

[28] Po czym rzekłem do nich: Wy jesteście poświęceni Panu, naczynia także są poświęcone, a srebro i złoto to dobrowolny dar dla Pana, Boga waszych ojców.

[29] Strzeżcie ich pilnie, dopóki nie przekażecie ich przedniejszym kapłanom i Lewitom, i naczelnikom rodów izraelskich w Jeruzalemie w komnatach świątyni Pańskiej.

[30] Wtedy kapłani i Lewici zabrali odważone srebro i złoto oraz naczynia, aby je zanieść do Jeruzalemu, do świątyni naszego Boga.

[31] A wyruszyliśmy znad rzeki Ahawa dwunastego dnia pierwszego miesiąca, aby pójść do Jeruzalemu. I była nad nami ręka naszego Boga, On też wybawił nas w drodze od nieprzyjaciół i zbójców.

[32] A przybywszy do Jeruzalemu, wypoczywaliśmy przez trzy dni,

[33] Czwartego dnia zaś odważone srebro, złoto i naczynia zostały przekazane w świątyni naszego Boga kapłanowi Meremotowi, synowi kapłana Uriasza, w obecności Eleazara, syna Pinechasa, i Lewitów Jozabada, syna Jeszuy, i Noadiasza, syna Binnuja,

[34] tudo foi contado e pesado, e o peso total, imediatamente registrado.

[35] Os exilados que vieram do cativeiro ofereceram holocaustos ao Deus de Israel, doze novilhos por todo o Israel, noventa e seis carneiros, setenta e sete cordeiros e, como oferta pelo pecado, doze bodes; tudo em holocausto ao SENHOR.

[36] Então, deram as ordens do rei aos seus sátrapas e aos governadores deste lado do Eufrates; e estes ajudaram o povo na reconstrução da Casa de Deus.

Esdras 9

A oração e confissão de Esdras

[1] Acabadas, pois, estas coisas, vieram ter comigo os príncipes, dizendo: O povo de Israel, e os sacerdotes, e os levitas não se separaram dos povos de outras terras com as suas abominações, isto é, dos cananeus, dos heteus, dos ferezeus, dos jebuseus, dos amonitas, dos moabitas, dos egípcios e dos amorreus,

[2] pois tomaram das suas filhas para si e para seus filhos, e, assim, se misturou a linhagem santa com os povos dessas terras, e até os príncipes e magistrados foram os primeiros nesta transgressão.

[3] Ouvindo eu tal coisa, rasguei as minhas vestes e o meu manto, e arranquei os cabelos da cabeça e da barba, e me assentei atônito.

[4] Então, se ajuntaram a mim todos os que tremiam das palavras do Deus de Israel,

[34] Wszystko dokładnie według liczby i wagi, które zostały ujęte w spisie. W tym czasie

[35] Byli jeńcy, którzy powrócili z niewoli, złożyli na ofiarę całopalną Bogu Izraela dwanaście wołów za całego Izraela, dziewięćdziesiąt sześć baranów, siedemdziesiąt siedem jagniąt, dwanaście kozłów na ofiarę za grzech, wszystko jako ofiarę całopalną dla Pana,

[36] I przekazali zarządzenie króla namiestnikom królewskim i starostom Zarzecza, ci zaś przyszli ludowi i świątyni Bożej z pomocą.

Ezdrasza 9

Modlitwa pokutna Ezdrasza

[1] Gdy to zakończono, przystąpili do mnie naczelnicy i rzekli: Lud izraelski oraz kapłani i Lewici nie stronili od ludów tych ziem, jak też od obrzydliwości Kananejczyków, Chetejczyków, Peryzyjczyków, Jebuzejczyków, Ammonitów, Moabitów, Egipcjan i Amorejczyków.

[2] Brali bowiem ich córki za żony dla siebie i dla swoich synów, tak że święte potomstwo zmieszało się z ludami tych ziem, a w tym wiarołomstwie przodowali naczelnicy i przełożeni.

[3] Gdy usłyszałem te słowa, rozdarłem swoją szatę i płaszcz i rwałem włosy ze swojej głowy i brody, i usiadłem przybity.

[4] Wtedy zgromadzili się wokoło mnie wszyscy, którzy przerazili się słowami

por causa da transgressão dos do cativeiro; porém eu permaneci assentado atônito até ao sacrifício da tarde.

groźby Boga izraelskiego, z powodu wiarołomstwa tych, którzy powrócili z niewoli, ale ja siedziałem przybity aż do wieczornej ofiary.

[5] Na hora do sacrifício da tarde, levantei-me da minha humilhação, com as vestes e o manto já rasgados, me pus de joelhos, estendi as mãos para o SENHOR, meu Deus,

[5] Lecz w czasie ofiary wieczornej otrząsnąłem się z mojego przygnębienia i w swojej rozdartej szacie i płaszczu padłem na kolana, a wzniósłszy swoje ręce do Pana, mego Boga,

[6] e disse: Meu Deus! Estou confuso e envergonhado, para levantar a ti a face, meu Deus, porque as nossas iniqüidades se multiplicaram sobre a nossa cabeça, e a nossa culpa cresceu até aos céus.

[6] Rzekłem: Boże mój! Wstydzę się i nie ośmielam się nawet podnieść swojego oblicza do ciebie, Boże mój, gdyż nasze winy wyrosły nam ponad głowę, a nasze grzechy dosięgły aż nieba.

[7] Desde os dias de nossos pais até hoje, estamos em grande culpa e, por causa das nossas iniqüidades, fomos entregues, nós, os nossos reis e os nossos sacerdotes, nas mãos dos reis de outras terras e sujeitos à espada, ao cativeiro, ao roubo e à ignomínia, como hoje se vê.

[7] Od dni naszych praojców tkwimy w wielkim grzechu aż do dnia dzisiejszego; z powodu naszych win popadliśmy my, nasi królowie, nasi kapłani, w ręce królów tych ziem w niewolę, pod miecz i na łup, i na pośmiewisko, jak to jest dzisiaj.

[8] Agora, por breve momento, se nos manifestou a graça da parte do SENHOR, nosso Deus, para nos deixar alguns que escapem e para dar-nos estabilidade no seu santo lugar; para nos alumiar os olhos, ó Deus nosso, e para nos dar um pouco de vida na nossa servidão;

[8] A teraz jakby na chwilę spotkała nas łaska od Pana, Boga naszego, że ocalił nam resztkę i dał nam oparcie w swoim świętym miejscu, że Bóg nasz oświecił nasze oczy i dał nam nieco wytchnienia w naszej niewoli.

[9] porque somos servos, porém, na nossa servidão, não nos desamparou o nosso Deus; antes, estendeu sobre nós a sua misericórdia, e achamos favor perante os reis da Pérsia, para nos reviver, para levantar a casa do nosso Deus, para restaurar as suas ruínas e para que nos

[9] Bo chociaż jesteśmy niewolnikami, lecz w naszej niewoli nie opuścił nas nasz Bóg, ale zapewnił nam przychylność królów perskich, pozwalając nam odżyć, abyśmy mogli wznieść świątynię naszego Boga i naprawić jej zniszczenia; dał nam mur ochronny w Judei i Jeruzalemie.

desse um muro de segurança em Judá e em Jerusalém.

[10] Agora, ó nosso Deus, que diremos depois disto? Pois deixamos os teus mandamentos,

[11] que ordenaste por intermédio dos teus servos, os profetas, dizendo: A terra em que entrais para a possuir é terra imunda pela imundícia dos seus povos, pelas abominações com que, na sua corrupção, a encheram de uma extremidade à outra.

[12] Por isso, não dareis as vossas filhas a seus filhos, e suas filhas não tomareis para os vossos filhos, e jamais procurareis a paz e o bem desses povos; para que sejais fortes, e comais o melhor da terra, e a deixeis por herança a vossos filhos, para sempre.

[13] Depois de tudo o que nos tem sucedido por causa das nossas más obras e da nossa grande culpa, e vendo ainda que tu, ó nosso Deus, nos tens castigado menos do que merecem as nossas iniqüidades e ainda nos deste este restante que escapou,

[14] tornaremos a violar os teus mandamentos e a aparentar-nos com os povos destas abominações? Não te indignarias tu, assim, contra nós, até de todo nos consumires, até não haver restante nem alguém que escapasse?

[15] Ah! SENHOR, Deus de Israel, justo és, pois somos os restantes que escaparam, como hoje se vê. Eis que estamos diante de ti na nossa culpa, porque ninguém há que

[10] Lecz co mamy teraz rzec, Boże nasz, skoro znowu przekroczyliśmy twoje przykazania,

[11] Które nadałeś przez swoje sługi, proroków, mówiąc: Ziemia, do której wchodzicie, aby ją objąć w posiadanie, jest ziemią splugawioną obrzydliwościami ludów tej ziemi, którymi napełnili ją od krańca do krańca w swojej nieczystości.

[12] Nie dawajcie więc waszych córek ich synom za żony, a ich córek nie bierzcie za żony dla waszych synów; nie zabiegajcie o ich dobrobyt i powodzenie na wieki, abyście wzróśłszy w siłę korzystali z dóbr ziemi i mogli przekazać ją w dziedzictwie waszym synom na wieki.

[13] A po tym wszystkim, co spadło na nas z powodu naszych złych uczynków i wielkiej naszej winy - przy czym Ty, Boże nasz, nie wymierzałeś nam kary według winy naszej, lecz darowałeś nam tylu ocalonych -

[14] Czy mamy znowu przekraczać twoje przykazania, spowinowacając się z tymi obrzydliwymi ludami? Czy nie popadniesz w gniew na nas aż do całkowitej zagłady, aby żadna resztka nie ocalała?

[15] Panie! Boże Izraela! - Ty jesteś sprawiedliwy, że chociaż resztka z nas ocalała, jak to jest dzisiaj. Oto stoimy przed twoim obliczem splamieni winą,

possa estar na tua presença por causa disto.

choć nie godzi się nam z tego powodu stać przed twoim obliczem.

Esdras 10

Os israelitas despedem suas mulheres heteias

[1] Enquanto Esdras orava e fazia confissão, chorando prostrado diante da Casa de Deus, ajuntou-se a ele de Israel mui grande congregação de homens, de mulheres e de crianças; pois o povo chorava com grande choro.

[2] Então, Secanias, filho de Jeiel, um dos filhos de Elão, tomou a palavra e disse a Esdras: Nós temos transgredido contra o nosso Deus, casando com mulheres estrangeiras, dos povos de outras terras, mas, no tocante a isto, ainda há esperança para Israel.

[3] Agora, pois, façamos aliança com o nosso Deus, de que despediremos todas as mulheres e os seus filhos, segundo o conselho do SENHOR e o dos que tremem ao mandado do nosso Deus; e faça-se segundo a Lei.

[4] Levanta-te, pois esta coisa é de tua incumbência, e nós seremos contigo; sê forte e age.

[5] Então, Esdras se levantou e ajuramentou os principais sacerdotes, os levitas e todo o Israel, de que fariam segundo esta palavra. E eles juraram.

[6] Esdras se retirou de diante da Casa de Deus, e entrou na câmara de Joanã, filho de Eliasibe, e lá não comeu pão, nem

Ezdrasza 10

Zerwanie małżeństw z kobietami z obcych plemion

[1] Gdy tak Ezdrasz na klęczkach płacząc, modlił się i wyznawał grzechy przed świątynią Bożą, zgromadził się wokoło niego z Izraela bardzo wielki tłum mężów, kobiet i dzieci, i cały lud zanosił się od płaczu.

[2] Wtedy odezwał się Szechaniasz, syn Jechiela, z synów Elama, i rzekł do Ezdrasza: Popełniliśmy wiarołomstwo wobec naszego Boga, pojmując za żony obcoplemienne kobiety z ludów tych ziem. Ale mimo to jest jeszcze nadzieja dla Izraela.

[3] Zobowiążmy się więc teraz uroczyście wobec naszego Boga, że odprawimy wszystkie żony obcoplemienne i dzieci z nich urodzone, postępując według rady mego pana i tych, którzy trwożą się o przykazania naszego Boga, i nich się stanie zgodnie z zakonem.

[4] Wstań więc, gdyż do ciebie należy ta sprawa, a my będziemy z tobą; zbierz siły i działaj!

[5] Wtedy Ezdrasz powstał i zobowiązał przysięgą starszych kapłanów, Lewitów i całego Izraela, że tak postąpią. I oni przysięgli.

[6] Potem opuścił Ezdrasz dziedziniec przed świątynią Bożą i wszedł do mieszkania Jochanana, syna Eliasziba, i spędził tam

bebeu água, porque pranteava por causa da transgressão dos que tinham voltado do exílio.

[7] Fez-se passar pregão por Judá e Jerusalém a todos os que vieram do exílio, que deviam ajuntar-se em Jerusalém;

[8] e que, se alguém, em três dias, não viesse, segundo o conselho dos príncipes e dos anciãos, todos os seus bens seriam totalmente destruídos, e ele mesmo separado da congregação dos que voltaram do exílio.

[9] Então, todos os homens de Judá e Benjamim, em três dias, se ajuntaram em Jerusalém; no dia vinte do mês nono, todo o povo se assentou na praça da Casa de Deus, tremendo por causa desta coisa e por causa das grandes chuvas.

[10] Então, se levantou Esdras, o sacerdote, e lhes disse: Vós transgredistes casando-vos com mulheres estrangeiras, aumentando a culpa de Israel.

[11] Agora, pois, fazei confissão ao SENHOR, Deus de vossos pais, e fazei o que é do seu agrado; separai-vos dos povos de outras terras e das mulheres estrangeiras.

[12] Respondeu toda a congregação e disse em altas vozes: Assim seja; segundo as tuas palavras, assim nos convém fazer.

[13] Porém o povo é muito, e, sendo tempo de grandes chuvas, não podemos estar aqui de fora; e não é isto obra de um dia

noc, ale nie jadł chleba ani nie pił wody, był bowiem bardzo rozżalony z powodu wiarołomstwa tych, którzy wrócili z niewoli.

[7] Następnie ogłoszono w Judei i w Jeruzalemie wszystkim, którzy powrócili z niewoli, że mają się zgromadzić w Jeruzalemie,

[8] Kto zaś w ciągu trzech dni się nie zjawi zgodnie z zarządzeniem przełożonych i starszych, tego całe mienie zostanie obłożone klątwą, on sam zaś zostanie wyłączony ze zgromadzenia tych, którzy powrócili z niewoli.

[9] Zgromadzili się zatem w ciągu trzech dni wszyscy mężczyźni z Judei i Beniamina w Jeruzalemie, a było to dwudziestego dnia dziewiątego miesiąca. Cały lud usiadł na dziedzińcu świątyni Bożej, drżąc z przejęcia się tą sprawą i z powodu deszczów.

[10] Wtedy powstał Ezdrasz, kapłan, i rzekł do nich: Wy popełniliście wiarołomstwo, że pojęliście obcoplemienne kobiety za żony, pomnażając winę Izraela.

[11] Wyznajcie ją więc teraz przed Panem, Bogiem waszych ojców, i spełnijcie jego wolę. Odłączcie się od ludów tej ziemi i od żon obcoplemiennych!

[12] A całe zgromadzenie odpowiedziało głosem donośnym: Tak jest! Jak powiedziałeś, tak postąpimy.

[13] Jednakże ludu tu dużo i jest pora deszczowa, więc nie można stać na dworze; nie jest to także sprawa do

ou dois, pois somos muitos os que transgredimos nesta coisa.

[14] Ora, que os nossos príncipes decidam por toda a congregação, e que venham a eles em tempos determinados todos os que em nossas cidades casaram com mulheres estrangeiras, e com estes os anciãos de cada cidade, e os seus juízes, até que desviemos de nós o brasume da ira do nosso Deus, por esta coisa.

[15] No entanto, Jônatas, filho de Asael, e Jazeías, filho de Ticvá, se opuseram a esta coisa; e Mesulão e Sabetai, levita, os apoiaram.

[16] Assim o fizeram os que voltaram do exílio; então, Esdras, o sacerdote, elegeu nominalmente os homens cabeças de famílias, segundo a casa de seus pais, que se assentaram no dia primeiro do décimo mês, para inquirir nesta coisa;

[17] e o concluíram no dia primeiro do primeiro mês, a respeito de todos os homens que casaram com mulheres estrangeiras.

[18] Acharam-se dentre os filhos dos sacerdotes estes, que casaram com mulheres estrangeiras: dos filhos de Jesua, filho de Jozadaque, e de seus irmãos: Maaséias, Eliézer, Jaribe e Gedalias.

[19] Com um aperto de mão, prometeram despedir suas mulheres e, por serem culpados, ofereceram um carneiro do rebanho pela sua culpa.

[20] Dos filhos de Imer: Hanani e Zebadias.

załatwienia w jeden lub dwa dni, gdyż jest nas wielu, którzy w tej sprawie zgrzeszyliśmy.

[14] Niechże nasi naczelnicy zastąpią całe zgromadzenie i niech każdy, kto w naszych miastach pojął był kobietę obcoplemienną za żonę, w określonym czasie zjawi się wraz ze starszymi odnośnego miasta i sędziami, abyśmy odwrócili od siebie srogi gniew naszego Boga z powodu tej sprawy.

[15] Tylko Jonatan, syn Asahela, i Jachzejasz, syn Tikwy, sprzeciwili się temu, a poparli ich Meszullam i Lewita Szabbetaj.

[16] Natomiast uczynili to ci, którzy powrócili z niewoli, i Ezdrasz, kapłan, dobrał sobie naczelników poszczególnych rodów, imiennie dla każdego rodu. Zasiedli oni, aby zbadać tę sprawę pierwszego dnia dziesiątego miesiąca,

[17] I załatwili sprawę wszystkich mężczyzn, którzy pojęli za żony obcoplemienne kobiety, w czasie do pierwszego dnia pierwszego miesiąca.

[18] Stwierdzono, że spośród kapłanów pojęli za żony obcoplemienne kobiety następujący: z synów Jeszui, syna Josadaka i jego braci: Maasejasz, Eliezer, Jarib i Gedaliasz.

[19] Ci zobowiązali się odprawić swoje żony, a ich ofiarę na odkupienie win stanowił baran.

[20] A z synów Immera Chanani i Zebadiasz.

[21] Dos filhos de Harim: Maaséias, Elias, Semaías, Jeiel e Uzias.

[22] Dos filhos de Pasur: Elioenai, Maaséias, Ismael, Natanael, Jozabade e Elasa.

[23] Dos levitas: Jozabade e Simei, Quelaías (este é Quelita), Petaías, Judá e Eliézer.

[24] Dos cantores: Eliasibe; dos porteiros: Salum, Telém e Uri.

[25] E de Israel: dos filhos de Parós: Ramias, Jezias, Malquias, Miamim, Eleazar, Malquias e Benaia.

[26] Dos filhos de Elão: Matanias, Zacarias, Jeiel, Abdi, Jerimote e Elias.

[27] Dos filhos de Zatu: Elioenai, Eliasibe, Matanias, Jerimote, Zabade e Aziza.

[28] Dos filhos de Bebai: Joanã, Hananias, Zabai e Atlai.

[29] Dos filhos de Bani: Mesulão, Maluque, Adaías, Jasube, Seal e Jerimote.

[30] Dos filhos de Paate-Moabe: Adna, Quelal, Benaia, Maaséias, Matanias, Bezalel, Binui e Manassés.

[31] Dos filhos de Harim: Eliézer, Issias, Malquias, Semaías, Simeão,

[32] Benjamim, Maluque e Semarias.

[33] Dos filhos de Hasum: Matenai, Matatá, Zabade, Elifelete, Jeremai, Manassés e Simei.

[34] Dos filhos de Bani: Maadai, Anrão, Uel,

[35] Benaia, Bedias, Queluí,

[36] Vanias, Meremote, Eliasibe,

[37] Matanias, Matenai, Jaasai,

[21] A z synów Charima: Maasejasz, Eliasz, Szemajasz, Jechiel i Uzzjasz.

[22] A z synów Paszchura: Elioenaj, Maasejasz, Ismael, Natanael, Jozabad i Eleasa.

[23] A z Lewitów: Jozobad, Szimej, Kelajasz, to jest Kelita, Petachiasz, Juda i Eliezer.

[24] A ze śpiewaków Eliaszib, a z odźwiernych: Szallum, Telem i Uri.

[25] A z Izraela z synów Parosza: Ramiasz, Izzjasz, Malkiasz, Mijjamin, Eleazar, Malkiasz i Benajasz.

[26] A z synów Elama Mattaniasz, Zachariasz, Jechiel, Abdi, Jeromot i Eliasz.

[27] A z synów Zattua Elioenaj, Eliaszib, Mattaniasz, Jeremot, Zabad i Aziza.

[28] A z synów Bebaja: Jehochanan, Chananiasz, Zabbaj, Atlaj.

[29] A z synów Baniego: Meszullam, Malluk, Adajasz, Jaszub, Szeal i Jeremot.

[30] A z synów Pachat-Moaba: Adna, Kelal, Benajasz, Maasejasz, Mattaniasz, Besaleel, Binnuj, Manesses.

[31] A z synów Charima: Eliezer, Jeszsziasz, Malkiasz, Szemajasz i Szymon,

[32] Beniamin, Malluk, Szemariasz.

[33] Z synów Chaszuma: Mattenaj, Mattatta, Zabad, Elifelet, Jeremaj, Manasses, Szimej.

[34] A z synów Baniego Maadaj, Amram i Uel,

[35] Benajasz, Bediasz, Keluchi,

[36] Waniasz, Meremot, Eliaszib,

[37] Mattaniasz, Mattenaj i Jaasaj.

38 Bani, Binui, Simei,
39 Selemias, Natã, Adaías,
40 Macnadbai, Sasai, Sarai,
41 Azarel, Selemias, Semarias,
42 Salum, Amarias e José.
43 Dos filhos de Nebo: Jeiel, Matitias, Zabade, Zebina, Jadai, Joel e Benaia.
44 Todos estes haviam tomado mulheres estrangeiras, alguns dos quais tinham filhos destas mulheres.

38 A z synów Binnuja: Szimej,
39 Szelemiasz, Natan i Adajasz,
40 Machnadebaj, Szaszaj, Szaraj,
41 Azarel, Szelemiasz, Szemariasz,
42 Szallum, Amariasz i Józef,
43 A z synów Nebo: Jeiel, Mattitiasz, Zabad, Zebina, Jaddaj, Joel i Benajasz.
44 Wszyscy oni pojęli za żony kobiety obcoplemienne, a teraz odprawili i żony, i dzieci.

O livro de Neemias	Nehemiasza

Neemias 1

Neemias ora por Jerusalém

[1] As palavras de Neemias, filho de Hacalias. No mês de quisleu, no ano vigésimo, estando eu na cidadela de Susã, [2] veio Hanani, um de meus irmãos, com alguns de Judá; então, lhes perguntei pelos judeus que escaparam e que não foram levados para o exílio e acerca de Jerusalém.

[3] Disseram-me: Os restantes, que não foram levados para o exílio e se acham lá na província, estão em grande miséria e desprezo; os muros de Jerusalém estão derribados, e as suas portas, queimadas.

[4] Tendo eu ouvido estas palavras, assentei-me, e chorei, e lamentei por alguns dias; e estive jejuando e orando perante o Deus dos céus.

[5] E disse: ah! SENHOR, Deus dos céus, Deus grande e temível, que guardas a aliança e a misericórdia para com aqueles que te amam e guardam os teus mandamentos!

[6] Estejam, pois, atentos os teus ouvidos, e os teus olhos, abertos, para acudires à oração do teu servo, que hoje faço à tua presença, dia e noite, pelos filhos de Israel, teus servos; e faço confissão pelos pecados dos filhos de Israel, os quais temos cometido contra ti; pois eu e a casa de meu pai temos pecado.

[7] Temos procedido de todo corruptamente contra ti, não temos guardado os

Nehemiasza 1

Modlitwa Nehemiasza za Jeruzalem

[1] Słowa Nehemiasza, syna Chakaliasza: Gdy w miesiącu Kislew roku dwudziestego przebywałem w twierdzy Susa,

[2] Przyszedł jeden z moich braci, Chanani, a z nim niektórzy mężowie z Judy. Zapytałem ich wtedy o ocalałych Żydów, którzy przeżyli niewolę, i o Jeruzalem.

[3] A oni rzekli do mnie: Ci pozostali, którzy przeżyli niewolę, znajdują się w tamtejszym okręgu w wielkiej biedzie i pohańbieniu; wszak mur Jeruzalemu jest zwalony, a jego bramy spalone ogniem.

[4] A gdy usłyszałem te słowa, usiadłem i zacząłem płakać, i smuciłem się przez szereg dni, poszcząc i modląc się przed Bogiem niebios

[5] Tymi słowy: Ach, Panie, Boże niebios! Jesteś Bogiem wielkim i strasznym, który dotrzymuje przymierza i okazuje łaskę tym, co go miłują i przestrzegają jego przykazań.

[6] Niechaj twoje ucho będzie uważne, a twoje oczy otworzą się, aby wysłuchać modlitwy twego sługi, którą ja zanoszę teraz do ciebie dniem i nocą za synów Izraela, sługi twoje, oraz wyznania grzechów synów izraelskich, którymi zgrzeszyliśmy wobec ciebie; także ja i dom mojego ojca zgrzeszyliśmy.

[7] Niecnie postąpiliśmy wobec ciebie: nie przestrzegaliśmy przykazań i ustaw, i

mandamentos, nem os estatutos, nem os juízos que ordenaste a Moisés, teu servo.

[8] Lembra-te da palavra que ordenaste a Moisés, teu servo, dizendo: Se transgredirdes, eu vos espalharei por entre os povos;

[9] mas, se vos converterdes a mim, e guardardes os meus mandamentos, e os cumprirdes, então, ainda que os vossos rejeitados estejam pelas extremidades do céu, de lá os ajuntarei e os trarei para o lugar que tenho escolhido para ali fazer habitar o meu nome.

[10] Estes ainda são teus servos e o teu povo que resgataste com teu grande poder e com tua mão poderosa.

[11] Ah! SENHOR, estejam, pois, atentos os teus ouvidos à oração do teu servo e à dos teus servos que se agradam de temer o teu nome; concede que seja bem sucedido hoje o teu servo e dá-lhe mercê perante este homem. Nesse tempo eu era copeiro do rei.

Neemias 2

Neemias mandado a Jerusalém

[1] No mês de nisã, no ano vigésimo do rei Artaxerxes, uma vez posto o vinho diante dele, eu o tomei para oferecer e lho dei; ora, eu nunca antes estivera triste diante dele.

[2] O rei me disse: Por que está triste o teu rosto, se não estás doente? Tem de ser tristeza do coração. Então, temi sobremaneira

praw, jakie nadałeś Mojżeszowi, swemu słudze.

[8] Wspomnij na słowo, jakie zleciłeś Mojżeszowi, swemu słudze, powiadając: Jeżeli wy popełnicie wiarołomstwo, Ja rozproszę was pomiędzy ludami.

[9] Lecz jeżeli nawrócicie się do mnie i będziecie przestrzegać moich przykazań i spełniać je, to choćby wasi rozproszeni byli na krańcu niebios, i stamtąd ich zbiorę, i sprowadzę na miejsce, które obrałem na mieszkanie dla mego imienia.

[10] Boć oni są twoimi sługami i twoim ludem, który odkupiłeś swą wielką mocą i potężną swoją ręką,

[11] Ach, Panie! Niechaj twoje ucho będzie uważne na modlitwę twego sługi i modlitwę twoich sług, pragnących uczcić twoje imię. Spraw, proszę, aby poszczęściło się dziś twemu słudze i okaż mu zmiłowanie wobec tego męża. Byłem bowiem podczaszym królewskim.

Nehemiasza 2

Nehemiasz wysłany do Jeruzalemu

[1] W miesiącu Nisan, w dwudziestym roku panowania króla Artakserksesa, usługując mu jako podczaszy, wziąłem wino i podałem królowi, a nigdy przedtem tak źle nie wyglądałem.

[2] Wtedy król rzekł do mnie: Czemu tak źle wyglądasz? Chyba nie jesteś chory? Nic to innego, jak tylko zgryzota! A ja bardzo się przestraszyłem

[3] e lhe respondi: viva o rei para sempre! Como não me estaria triste o rosto se a cidade, onde estão os sepulcros de meus pais, está assolada e tem as portas consumidas pelo fogo?

[4] Disse-me o rei: Que me pedes agora? Então, orei ao Deus dos céus

[5] e disse ao rei: se é do agrado do rei, e se o teu servo acha mercê em tua presença, peço-te que me envies a Judá, à cidade dos sepulcros de meus pais, para que eu a reedifique.

[6] Então, o rei, estando a rainha assentada junto dele, me disse: Quanto durará a tua ausência? Quando voltarás? Aprouve ao rei enviar-me, e marquei certo prazo.

[7] E ainda disse ao rei: Se ao rei parece bem, dêem-se-me cartas para os governadores dalém do Eufrates, para que me permitam passar e entrar em Judá,

[8] como também carta para Asafe, guarda das matas do rei, para que me dê madeira para as vigas das portas da cidadela do templo, para os muros da cidade e para a casa em que deverei alojar-me. E o rei mas deu, porque a boa mão do meu Deus era comigo.

[9] Então, fui aos governadores dalém do Eufrates e lhes entreguei as cartas do rei; ora, o rei tinha enviado comigo oficiais do exército e cavaleiros.

[10] Disto ficaram sabendo Sambalate, o horonita, e Tobias, o servo amonita; e

[3] I rzekłem do króla: Niech król żyje wiecznie! Lecz jakże nie mam źle wyglądać, skoro miasto, gdzie są groby moich ojców, jest zburzone, a jego bramy przez ogień strawione?

[4] A król rzekł do mnie: Czego byś sobie życzył? Pomodliwszy się więc do Boga niebios,

[5] Rzekłem do króla: Jeżeli odpowiada to królowi i jeżeli twój sługa znalazł łaskę w twoich oczach, to proszę, abyś mnie wysłał do Judei, do miasta, gdzie są groby moich ojców, abym je mógł odbudować.

[6] A król rzekł do mnie - królowa zaś siedziała obok niego -: Jak długo potrwa twoja podróż i kiedy powrócisz? Król zezwolił na to i wysłał mnie, a ja podałem mu termin.

[7] Potem rzekłem do króla: Jeżeli odpowiada to królowi, to niech mi dadzą listy do namiestników Zarzecza, aby mi pozwolili przejść do Judei,

[8] Oraz list do Asafa, strażnika lasu królewskiego, aby mi dał drzewa na obelkowanie bram cytadeli świątynnej i na mur miejski oraz na dom, do którego się wprowadzę. I król dał mi je, gdyż dobrotliwa ręka mojego Boga była nade mną.

[9] Gdy tedy przybyłem do namiestników Zarzecza, oddałem im listy królewskie. A król wysłał też ze mną dowódców wojskowych i jeźdźców.

[10] A gdy Sanballat Choronita i Tobiasz, sługa ammonicki, dowiedzieli się o tym,

muito lhes desagradou que alguém viesse a procurar o bem dos filhos de Israel.

Neemias anima o povo a reedificar os muros

11 Cheguei a Jerusalém, onde estive três dias.

12 Então, à noite me levantei, e uns poucos homens, comigo; não declarei a ninguém o que o meu Deus me pusera no coração para eu fazer em Jerusalém. Não havia comigo animal algum, senão o que eu montava.

13 De noite, saí pela Porta do Vale, para o lado da Fonte do Dragão e para a Porta do Monturo e contemplei os muros de Jerusalém, que estavam assolados, cujas portas tinham sido consumidas pelo fogo.

14 Passei à Porta da Fonte e ao açude do rei; mas não havia lugar por onde passasse o animal que eu montava.

15 Subi à noite pelo ribeiro e contemplei ainda os muros; voltei, entrei pela Porta do Vale e tornei para casa.

16 Não sabiam os magistrados aonde eu fora nem o que fazia, pois até aqui não havia eu declarado coisa alguma, nem aos judeus, nem aos sacerdotes, nem aos nobres, nem aos magistrados, nem aos mais que faziam a obra.

17 Então, lhes disse: Estais vendo a miséria em que estamos, Jerusalém assolada, e as suas portas, queimadas; vinde, pois,

bardzo się tym zmartwili, że przybył człowiek, który miał się zatroszczyć o pomyślność synów izraelskich.

Nehemiasz wzywa lud do odbudowy miasta

11 Przybywszy do Jeruzalemu, spędziłem tam trzy dni,

12 A potem zerwałem się nocą, ja i kilku mężów ze mną, nikomu nie wyjawiwszy, jaką myślą natchnął mnie mój Bóg, aby czegoś dokonać dla Jeruzalemu - a miałem ze sobą tylko to zwierzę, na którym jechałem -

13 I przyjechałem nocą przez Bramę nad Doliną w kierunku Źródła Smoczego i dotarłem do Bramy Śmietnisk, i badałem dokładnie mury Jeruzalemu, które były zburzone i jej bramy strawione przez ogień.

14 Potem pojechałem do Bramy Źródlanej i do Stawu Królewskiego; a ponieważ nie było tam miejsca, aby zwierzę, na którym jechałem, mogło tamtędy przejechać,

15 Poszedłem piechotą pod osłoną nocy korytem potoku, obejrzałem dokładnie mur. Potem zawróciłem, wszedłem przez Bramę nad Doliną i tak powróciłem.

16 Lecz przełożeni nie wiedzieli, dokąd się udałem i co chcę uczynić. Dotychczas bowiem nie powiedziałem o tym Żydom: ani kapłanom, ani przedniejszym, ani przełożonym, ani reszcie, która miała wykonywać pracę.

17 Natomiast obecnie rzekłem do nich: Wy oglądacie niedolę, w jakiej się znajdujemy, że oto Jeruzalem jest spustoszone a jego bramy spalone ogniem.

reedifiquemos os muros de Jerusalém e deixemos de ser opróbrio.

[18] E lhes declarei como a boa mão do meu Deus estivera comigo e também as palavras que o rei me falara. Então, disseram: Disponhamo-nos e edifiquemos. E fortaleceram as mãos para a boa obra.

[19] Porém Sambalate, o horonita, e Tobias, o servo amonita, e Gesém, o arábio, quando o souberam, zombaram de nós, e nos desprezaram, e disseram: Que é isso que fazeis? Quereis rebelar-vos contra o rei?

[20] Então, lhes respondi: o Deus dos céus é quem nos dará bom êxito; nós, seus servos, nos disporemos e reedificaremos; vós, todavia, não tendes parte, nem direito, nem memorial em Jerusalém.

Neemias 3

Os que trabalharam na reedificação dos muros

[1] Então, se dispôs Eliasibe, o sumo sacerdote, com os sacerdotes, seus irmãos, e reedificaram a Porta das Ovelhas; consagraram-na, assentaram-lhe as portas e continuaram a reconstrução até à Torre dos Cem e à Torre de Hananel.

[2] Junto a ele edificaram os homens de Jericó; também, ao seu lado, edificou Zacur, filho de Inri.

[3] Os filhos de Hassenaá edificaram a Porta do Peixe; colocaram-lhe as vigas e lhe assentaram as portas com seus ferrolhos e trancas.

Nuże! Odbudujmy mur Jeruzalemu, abyśmy już nie byli pohańbieni.

[18] I opowiedziałem im o dobrotliwej ręce mojego Boga, która była nade mną, oraz o słowach, jakie wypowiedział do mnie król. A wtedy oni rzekli: Zabierzmy się do budowy! I przyłożyli ręce do dobrego dzieła.

[19] A gdy Sanballat Choronita i Tobiasz, sługa ammonicki, oraz Arab Geszem dowiedzieli się o tym, drwili z nas i lżyli nas, mówiąc: Cóż wy to tu wyczyniacie? Czy buntujecie się przeciwko królowi?

[20] Wtedy ja im odpowiedziałem tak: Bóg niebios poszczęści nam! My zaś, jego słudzy, zabierzemy się do budowy, ale wy nie macie ani działu, ani prawa, ani pamiątki w Jeruzalemie.

Nehemiasza 3

Grupy robocze przy odbudowie murów miasta

[1] Zabrał się więc arcykapłan Eliaszib wraz ze swoimi braćmi kapłanami do odbudowy Bramy Owczej, poświęcili ją, wstawiwszy w niej wrota; prowadzili budowę aż do Baszty Stu i aż do Baszty Chananela i poświęcili ją.

[2] Obok nich budowali mężowie z Jerycha, obok zaś budował Zakkur, syn Imriego.

[3] A Bramę Rybną budowali synowie Hassenai; opatrzyli ją w belki i wstawili w niej wrota, zasuwy i sworznie.

[4] Ao seu lado, reparou Meremote, filho de Urias, filho de Coz; junto deste reparou Mesulão, filho de Berequias, filho de Mesezabel, a cujo lado reparou Zadoque, filho de Baaná.

[4] Obok nich naprawiał Meremot, syn Uriasza, syna Kosa, a obok naprawiał Meszullam, syn Berechiasza, syna Meszezabela. Obok naprawiał Sadok, syn Baany.

[5] Ao lado destes, repararam os tecoítas; os seus nobres, porém, não se sujeitaram ao serviço do seu senhor.

[5] Obok nich naprawiali mieszkańcy Tekoa; lecz przedniejsi z nich nie zgięli swego karku do służby dla swoich panów.

[6] Joiada, filho de Paséia, e Mesulão, filho de Besodias, repararam a Porta Velha; colocaram-lhe as vigas e lhe assentaram as portas com seus ferrolhos e trancas.

[6] Bramę Staromiejską naprawiali Jojada, syn Paseacha, i Meszullam, syn Besodiasza; oni ją też opatrzyli w belki i wstawili w niej wrota, zasuwy i sworznie.

[7] Junto deles, trabalharam Melatias, gibeonita, e Jadom, meronotita, homens de Gibeão e de Mispa, que pertenciam ao domínio do governador de além do Eufrates.

[7] Obok nich naprawiał Melatiasz Gibeończyk, i Jadon Meronotyta oraz mieszkańcy Gibeonu i Mispy, podlegli namiestnikowi Zarzecza.

[8] Ao seu lado, reparou Uziel, filho de Haraías, um dos ourives; junto dele, Hananias, um dos perfumistas; e restauraram Jerusalém até ao Muro Largo.

[8] Obok nich naprawiał Uzzjel, syn Charhajasza, z bractwa złotników, obok niego zaś Chananiasz z bractwa aptekarzy i ogrodzili Jeruzalem aż do Muru Szerokiego.

[9] Junto a estes, trabalhou Refaías, filho de Hur, maioral da metade de Jerusalém.

[9] A obok nich naprawiał Refajasz, syn Chura, naczelnik połowy okręgu jeruzalemskiego.

[10] Ao seu lado, reparou Jedaías, filho de Harumafe, defronte da sua casa; e, ao seu lado, reparou Hatus, filho de Hasabnéias.

[10] A obok nich naprawiał Jedajasz, syn Charumafa, naprzeciw swojego domostwa, obok niego zaś naprawiał Chattusz, syn Chaszabnejasza.

[11] A outra parte reparou Malquias, filho de Harim, e Hassube, filho de Paate-Moabe, como também a Torre dos Fornos.

[11] Następny odcinek z Basztą Pieców naprawiał Malkiasz, syn Charima, i Chaszszub, syn Pachat-Moaba.

[12] Ao lado dele, reparou Salum, filho de Haloés, maioral da outra meia parte de Jerusalém, ele e suas filhas.

[12] Obok niego naprawiał Szallum, syn Hallochesza, naczelnik drugiej połowy

okręgu jeruzalemskiego, wraz ze swoimi córkami.

[13] A Porta do Vale, reparou-a Hanum e os moradores de Zanoa; edificaram-na e lhe assentaram as portas com seus ferrolhos e trancas e ainda mil côvados da muralha, até à Porta do Monturo.

[13] Bramę nad Doliną naprawiał Chanun i mieszkańcy Zanoach; oni ją odbudowali, wstawili w niej wrota, zasuwy i sworznie i wznieśli tysiąc łokci muru aż do Bramy Śmietniska.

[14] A Porta do Monturo, reparou-a Malquias, filho de Recabe, maioral do distrito de Bete-Haquerém; ele a edificou e lhe assentou as portas com seus ferrolhos e trancas.

[14] Bramę Śmietnisk naprawiał Malkiasz, syn Rechaba, naczelnik okręgu Bet-Hakkerem; on ją odbudował, wstawił w niej wrota, zasuwy i sworznie.

[15] A Porta da Fonte, reparou-a Salum, filho de Col-Hozé, maioral do distrito de Mispa; ele a edificou, e a cobriu, e lhe assentou as portas com seus ferrolhos e trancas, e ainda o muro do açude de Selá, junto ao jardim do rei, até aos degraus que descem da Cidade de Davi.

[15] Bramę Źródlaną naprawiał Szallum, syn Kol-Chozego, naczelnik okręgu Mispy. On ją odbudował, nakrył dachem, wstawił w niej wrota, zasuwy i sworznie oraz wzniósł mur przy Stawie Wodociągowym przy ogrodzie królewskim aż do schodów wiodących z Miasta Dawida w dół.

[16] Depois dele, reparou Neemias, filho de Azbuque, maioral da metade do distrito de Bete-Zur, até defronte dos sepulcros de Davi, até ao açude artificial e até à casa dos heróis.

[16] Za nim naprawiał Nechemiasz, syn Azbuka, naczelnik połowy okręgu Bet-Sur, aż naprzeciwko Grobów Dawidowych i aż do sztucznego stawu i koszar wojskowych.

[17] Depois dele, repararam os levitas, Reum, filho de Bani, e, ao seu lado, Hasabias, maioral da metade do distrito de Queila.

[17] Za nim naprawiali Lewici: Rechum, syn Baniego, obok niego naprawiał Chaszabiasz, naczelnik połowy okręgu Keila, za swój okręg,

[18] Depois dele, repararam seus irmãos: Bavai, filho de Henadade, maioral da metade do distrito de Queila;

[18] Za nim naprawiali ich bracia: Banuj, syn Chenadada, naczelnik drugiej połowy okręgu Keila,

[19] ao seu lado, reparou Ezer, filho de Jesua, maioral de Mispa, outra parte defronte da subida para a casa das armas, no ângulo do muro.

[19] Naprawiał również obok niego Ezer, syn Jeszuy, naczelnik Mispy, drugi odcinek od miejsca w Rogu naprzeciwko wejścia do zbrojowni.

[20] Depois dele, reparou com grande ardor Baruque, filho de Zabai, outra porção, desde o ângulo do muro até à porta da casa de Eliasibe, o sumo sacerdote.

[20] Za nim naprawiał Baruch, syn Zabbaja, następny odcinek od Rogu aż do drzwi domu arcykapłana Eliasziba.

[21] Depois dele, reparou Meremote, filho de Urias, filho de Coz, outra porção, desde a porta da casa de Eliasibe até à extremidade da casa de Eliasibe.

[21] Za nim naprawiał Meremot, syn Uriasza, syna Hakkosa, następny odcinek od drzwi domu Eliasziba aż do końca domu Eliasziba.

[22] Depois dele, repararam os sacerdotes que habitavam na campina.

[22] Za nim naprawiali kapłani, mieszkańcy doliny nadjordańskiej,

[23] Depois, repararam Benjamim e Hassube, defronte da sua casa; depois deles, reparou Azarias, filho de Maaséias, filho de Ananias, junto à sua casa.

[23] Za nim naprawiali Beniamin i Chaszszub naprzeciw swojego domostwa, dalej naprawiał Azariasz, syn Maasejasza, syna Ananiasza, obok swojego domostwa.

[24] Depois dele, reparou Binui, filho de Henadade, outra porção, desde a casa de Azarias até ao ângulo e até à esquina.

[24] Za nim naprawiał Binnuj, syn Chenadada, następny odcinek od domu Azariasza aż do Rogu i do Kąta,

[25] Palal, filho de Uzai, reparou defronte do ângulo e da torre que sai da casa real superior, que está junto ao pátio do cárcere; depois dele, reparou Pedaías, filho de Parós,

[25] Dalej Palal, syn Uzaja, od miejsca naprzeciwko Rogu i Baszty Górnej wystającej z pałacu królewskiego przy dziedzińcu straży, a za nim Pedajasz, syn Pareosza,

[26] e os servos do templo que habitavam em Ofel, até defronte da Porta das Águas, para o oriente, e até à torre alta.

[26] Aż do miejsca naprzeciwko Bramy Wód na wschodzie i baszty, która wystawała.

[27] Depois, repararam os tecoítas outra porção, defronte da torre grande e alta, e até ao Muro de Ofel.

[27] Za nim naprawiali mieszkańcy Tekoa następny odcinek od miejsca naprzeciwko Baszty Wielkiej, która wystawała, aż do muru Ofelu. W Ofelu mieszkali niewolnicy świątynni.

[28] Para cima da Porta dos Cavalos, repararam os sacerdotes, cada um defronte da sua casa.

[28] Od Bramy Końskiej wzwyż naprawiali kapłani, każdy naprzeciwko swojego domostwa.

[29] Depois deles, reparou Zadoque, filho de Imer, defronte de sua casa; e, depois dele,

[29] Za nimi naprawiali Sadok, syn Immera, naprzeciw swojego domostwa, a za nim

Semaías, filho de Secanias, guarda da Porta Oriental.

30 Depois dele, reparou Hananias, filho de Selemias, e Hanum, o sexto filho de Zalafe, outra porção; depois deles, reparou Mesulão, filho de Berequias, defronte da sua morada.

31 Depois dele, reparou Malquias, filho de um ourives, até à casa dos servos do templo e dos mercadores, defronte da Porta da Guarda, até ao eirado da esquina.

32 Entre o eirado da esquina e a Porta das Ovelhas, repararam os ourives e os mercadores.

Neemias 4

A defesa contra os adversários

1 Tendo Sambalate ouvido que edificávamos o muro, ardeu em ira, e se indignou muito, e escarneceu dos judeus.

2 Então, falou na presença de seus irmãos e do exército de Samaria e disse: Que fazem estes fracos judeus? Permitir-se-lhes-á isso? Sacrificarão? Darão cabo da obra num só dia? Renascerão, acaso, dos montões de pó as pedras que foram queimadas?

3 Estava com ele Tobias, o amonita, e disse: Ainda que edifiquem, vindo uma raposa, derribará o seu muro de pedra.

4 Ouve, ó nosso Deus, pois estamos sendo desprezados; caia o seu opróbrio sobre a cabeça deles, e faze que sejam despojo numa terra de cativeiro.

naprawiał Szemajasz, syn Szechaniasza, odźwierny Bramy Wschodniej.

30 Za nim naprawiał Chananiasz, syn Szelemiasza, i Chanun, szósty syn Salafa, odcinek następny; za nim naprawiał Meszullam, syn Berechiasza, naprzeciw swojego pomieszczenia.

31 Za nim naprawiał Malkiasz z bractwa złotników aż do domu niewolników świątynnych i kupców naprzeciw Bramy Strażniczej i aż do Narożnego Balkonu.

32 Miejsce między Narożnym Balkonem a Bramą Owczą naprawiali złotnicy i kupcy.

Nehemiasza 4

Odbudowa w ciągłym pogotowiu bojowym

1 Gdy zaś Sanballat usłyszał, że my odbudowujemy mur, zapłonął gniewem i bardzo się oburzył, i zaczął drwić z Żydów,

2 Mówiąc w obecności swoich braci i wojska samarytańskiego tak: Co ci nędzni Żydzi wyczyniają? Czy można im na to pozwolić? Czy zaczną składać ofiary? Czy chcą to dokończyć w jednym dniu? Czy z kupy gruzu na nowo ożywią te kamienie, które są przecież spalone?

3 A Tobiasz Ammonita, który stał obok niego, powiedział: Choćby i zbudowali, to i tak, gdy lis skoczy na ich mur kamienny, zawali go.

4 Słuchaj, Boże nasz, w jakiej jesteśmy pogardzie! Spraw, by ich urąganie spadło na ich własne głowy! Wydaj ich na łup w ziemi niewoli.

[5] Não lhes encubras a iniqüidade, e não se risque de diante de ti o seu pecado, pois te provocaram à ira, na presença dos que edificavam.

[5] Nie zakrywaj ich winy, niech ich grzech nie będzie zmazany przed tobą, gdyż znieważyli odbudowujących.

[6] Assim, edificamos o muro, e todo o muro se fechou até a metade de sua altura; porque o povo tinha ânimo para trabalhar.

[6] My zaś odbudowywaliśmy mur dalej i wkrótce cały mur był powiązany do połowy jego wysokości, lud zaś ochoczo pracował.

[7] Mas, ouvindo Sambalate e Tobias, os arábios, os amonitas e os asdoditas que a reparação dos muros de Jerusalém ia avante e que já se começavam a fechar-lhe as brechas, ficaram sobremodo irados.

[7] A gdy Sanballat, Tobiasz, Arabowie, Ammonici i mieszkańcy Aszdodu usłyszeli, że naprawa murów Jeruzalemu postąpiła naprzód, gdyż wyłomy zaczęły się wypełniać, zapłonęli wielkim gniewem.

[8] Ajuntaram-se todos de comum acordo para virem atacar Jerusalém e suscitar confusão ali.

[8] I wszyscy oni społem się sprzysięgli, aby ruszyć do walki z Jeruzalemem i spowodować w nim zamęt.

[9] Porém nós oramos ao nosso Deus e, como proteção, pusemos guarda contra eles, de dia e de noite.

[9] Modliliśmy się więc do Boga naszego i wystawialiśmy dniem i nocą przeciwko nim straże.

[10] Então, disse Judá: Já desfaleceram as forças dos carregadores, e os escombros são muitos; de maneira que não podemos edificar o muro.

[10] I mawiali Jedujczycy: Zwątlała siła tragarza, a gruzu wiele, Nie zdołamy sami odbudować muru.

[11] Disseram, porém, os nossos inimigos: Nada saberão disto, nem verão, até que entremos no meio deles e os matemos; assim, faremos cessar a obra.

[11] Wrogowie nasi zaś myśleli: Nie powinni się dowiedzieć i spostrzec się, aż wpadniemy między nich, wybijemy ich i zatrzymamy robotę.

[12] Quando os judeus que habitavam na vizinhança deles, dez vezes, nos disseram: De todos os lugares onde moram, subirão contra nós,

[12] Gdy tedy mieszkający obok nich Judejczycy przyszli i dziesięć razy nam powiedzieli, że ze wszystkich okolic, gdzie tylko mieszkają, ciągną wrogowie przeciwko nam,

[13] então, pus o povo, por famílias, nos lugares baixos e abertos, por detrás do muro, com as suas espadas, e as suas lanças, e os seus arcos;

[14] inspecionei, dispus-me e disse aos nobres, aos magistrados e ao resto do povo: não os temais; lembrai-vos do SENHOR, grande e temível, e pelejai pelos vossos irmãos, vossos filhos, vossas filhas, vossa mulher e vossa casa.

[15] E sucedeu que, ouvindo os nossos inimigos que já o sabíamos e que Deus tinha frustrado o desígnio deles, voltamos todos nós ao muro, cada um à sua obra.

[16] Daquele dia em diante, metade dos meus moços trabalhava na obra, e a outra metade empunhava lanças, escudos, arcos e couraças; e os chefes estavam por detrás de toda a casa de Judá;

[17] os carregadores, que por si mesmos tomavam as cargas, cada um com uma das mãos fazia a obra e com a outra segurava a arma.

[18] Os edificadores, cada um trazia a sua espada à cinta, e assim edificavam; o que tocava a trombeta estava junto de mim.

[19] Disse eu aos nobres, aos magistrados e ao resto do povo: Grande e extensa é a obra, e nós estamos no muro mui separados, longe uns dos outros.

[13] Ustawiłem w niższych otwartych miejscach poza murem lud według rodzin z mieczami, włóczniami i łukami,

[14] Widząc zaś, że się boją, wystąpiłem i rzekłem do przedniejszych, do naczelników i do pozostałego ludu: Nie bójcie się ich! Pana, wielkiego i strasznego, wspomnijcie i walczcie za waszych braci, za waszych synów i córki, za wasze żony i domy.

[15] A gdy nasi wrogowie dowiedzieli się, że ich zamysł jest nam znany i że Bóg go udaremnił, odstąpili od niego, a my mogliśmy powrócić wszyscy do muru, każdy do swojej roboty.

[16] Lecz od tego dnia tylko połowa moich ludzi wykonywała pracę, druga ich połowa trzymała włócznie, tarcze, łuki i pancerze, naczelnicy zaś stali za całym domem judzkim

[17] Odbudowującym mur. Tragarze ciężarów zajęci byli w ten sposób: jedną ręką wykonywali pracę, a w drugiej trzymali broń.

[18] Z tych, którzy budowali, każdy miał miecz przypasany do boku i tak budował. Trębacz zaś stał obok mnie.

[19] Wtedy rzekłem do przedniejszych i do naczelników, i do pozostałego ludu: Pracy jest dużo i na różnych miejscach, my zaś jesteśmy rozproszeni po murze, z dala jeden od drugiego.

[20] No lugar em que ouvirdes o som da trombeta, para ali acorrei a ter conosco; o nosso Deus pelejará por nós.

[21] Assim trabalhávamos na obra; e metade empunhava as lanças desde o raiar do dia até ao sair das estrelas.

[22] Também nesse mesmo tempo disse eu ao povo: Cada um com o seu moço fique em Jerusalém, para que de noite nos sirvam de guarda e de dia trabalhem.

[23] Nem eu, nem meus irmãos, nem meus moços, nem os homens da guarda que me seguiam largávamos as nossas vestes; cada um se deitava com as armas à sua direita.

Neemias 5

Medidas contra a usura

[1] Foi grande, porém, o clamor do povo e de suas mulheres contra os judeus, seus irmãos.

[2] Porque havia os que diziam: Somos muitos, nós, nossos filhos e nossas filhas; que se nos dê trigo, para que comamos e vivamos.

[3] Também houve os que diziam: As nossas terras, as nossas vinhas e as nossas casas hipotecamos para tomarmos trigo nesta fome.

[4] Houve ainda os que diziam: Tomamos dinheiro emprestado até para o tributo do rei, sobre as nossas terras e as nossas vinhas.

[5] No entanto, nós somos da mesma carne como eles, e nossos filhos são tão bons como os deles; e eis que sujeitamos nossos

[20] Toteż w miejscu, skąd usłyszycie głos trąby, tam się przy nas zbierzcie; Bóg nasz będzie walczył za nas.

[21] Tak to wykonywaliśmy pracę, podczas gdy druga ich połowa trzymała włócznie, od pojawienia się zorzy porannej aż do wzejścia gwiazd.

[22] W tym czasie również nakazałem ludowi: Niech każdy nocuje w obrębie Jeruzalemu wraz ze swoim sługą, aby w nocy trzymali straż, a w dzień pracowali.

[23] A nikt z nas, ani ja, ani moi bracia, ani moi słudzy, ani moja straż przyboczna, nie zdejmowaliśmy naszego odzienia, każdy miał swoją broń pod ręką.

Nehemiasza 5

Odpisanie zadłużenia wśród pospólstwa

[1] Wtedy wszczął się wielki krzyk pospólstwa i ich żon na braci żydowskich.

[2] I tak: byli tacy, którzy mówili: Naszych synów i nasze córki musimy dać pod zastaw, aby nabyć zboże i utrzymać się przy życiu.

[3] Byli też tacy, którzy mówili: Nasze pole, nasze winnice i nasze domy musimy dać pod zastaw, aby nabyć zboże w czasie głodu.

[4] Byli wreszcie tacy, którzy mówili: Pożyczyliśmy pieniędzy na opłacenie podatku królowi, zabezpieczając je naszymi polami i naszymi winnicami.

[5] A przecież nasze ciało jest jak ciało naszych braci, a nasi synowie są jak ich synowie; a oto my musimy zaprzedawać w

filhos e nossas filhas para serem escravos, algumas de nossas filhas já estão reduzidas à escravidão. Não está em nosso poder evitá-lo; pois os nossos campos e as nossas vinhas já são de outros.

6 Ouvindo eu, pois, o seu clamor e estas palavras, muito me aborreci.

7 Depois de ter considerado comigo mesmo, repreendi os nobres e magistrados e lhes disse: Sois usurários, cada um para com seu irmão; e convoquei contra eles um grande ajuntamento.

8 Disse-lhes: nós resgatamos os judeus, nossos irmãos, que foram vendidos às gentes, segundo nossas posses; e vós outra vez negociaríeis vossos irmãos, para que sejam vendidos a nós?

9 Então, se calaram e não acharam o que responder. Disse mais: não é bom o que fazeis; porventura não devíeis andar no temor do nosso Deus, por causa do opróbrio dos gentios, os nossos inimigos?

10 Também eu, meus irmãos e meus moços lhes demos dinheiro emprestado e trigo. Demos de mão a esse empréstimo.

11 Restituí-lhes hoje, vos peço, as suas terras, as suas vinhas, os seus olivais e as suas casas, como também o centésimo do dinheiro, do trigo, do vinho e do azeite, que exigistes deles.

12 Então, responderam: Restituir-lhes-emos e nada lhes pediremos; faremos assim como dizes. Então, chamei os

niewolę naszych synów i nasze córki, i niektóre z naszych córek już są zaprzedane, a my nie mamy w naszym ręku na to sposobu, gdyż nasze pola i nasze winnice należą do innych.

6 I zapłonąłem wielkim gniewem, gdy usłyszałem ich krzyk i te słowa.

7 Rozważyłem więc tę rzecz w swoim sercu i zbeształem przedniejszych i naczelników tymi słowy: Ciężkie brzemię nakładacie jeden na drugiego. Następnie zwołałem przeciwko nim wielkie zgromadzenie

8 I rzekłem do nich: Myśmy według naszej możności wykupili naszych braci, Żydów, zaprzedanych poganom, a wy sprzedajecie nawet waszych braci, i ci znów muszą być przez nas wykupieni. I oni zamilkli, i nie znaleźli słowa odpowiedzi.

9 I mówiłem dalej: Niedobra to rzecz, którą robicie. Czy nie powinniście raczej chodzić w bojaźni przed naszym Bogiem, aniżeli narażać się na zniewagi pogan, naszych wrogów?

10 Również ja, moi bracia i moi słudzy mamy u nich wierzytelność w pieniądzach i w zbożu; lecz my ją im odpiszemy.

11 Zwróćcie im więc niezwłocznie ich pola, ich winnice, oliwniki i ich domy! Darujcie pożyczkę w pieniądzach, zbożu, w moszczu i oliwie, które wam są dłużni.

12 A oni odpowiedzieli: Zwrócimy i nie będziemy się ich od nich domagali; tak uczynimy, jak ty mówisz. Wtedy ja

sacerdotes e os fiz jurar que fariam segundo prometeram.

przywołałem kapłanów i kazałem ich zaprzysiąc, że postąpią według tego słowa.

O bom exemplo de Neemias

[13] Também sacudi o meu regaço e disse: Assim o faça Deus, sacuda de sua casa e de seu trabalho a todo homem que não cumprir esta promessa; seja sacudido e despojado. E toda a congregação respondeu: Amém! E louvaram o SENHOR; e o povo fez segundo a sua promessa.

[13] Poza tym wytrząsnąłem zanadrze mojej szaty mówiąc: Tak niech wytrząśnie Bóg każdego męża, który nie dotrzyma tego słowa, z jego domu i z jego włości. Niech tak będzie wytrząśnięty i próżny! A całe zgromadzenie odpowiedziało: Niech się tak stanie! I chwalili Pana, a lud postąpił zgodnie z tym słowem.

Bezinteresowność Nehemiasza

[14] Também desde o dia em que fui nomeado seu governador na terra de Judá, desde o vigésimo ano até ao trigésimo segundo ano do rei Artaxerxes, doze anos, nem eu nem meus irmãos comemos o pão devido ao governador.

[14] Również nie korzystałem ani ja, ani moi bracia z utrzymania przysługującego namiestnikowi od dnia, kiedy ustanowiono mnie ich namiestnikiem w ziemi judzkiej, to jest od dwudziestego aż do trzydziestego drugiego roku panowania króla Artakserksesa, czyli dwanaście lat.

[15] Mas os primeiros governadores, que foram antes de mim, oprimiram o povo e lhe tomaram pão e vinho, além de quarenta siclos de prata; até os seus moços dominavam sobre o povo, porém eu assim não fiz, por causa do temor de Deus.

[15] Namiestnicy poprzedni, którzy byli przede mną, byli ciężarem dla ludu, pobierając od nich w żywności i winie dziennie równowartość czterdziestu sykli srebra. Również ich słudzy zadawali gwałt ludowi. Ja tak nie postępowałem z bojaźni przed Bogiem.

[16] Antes, também na obra deste muro fiz reparação, e terra nenhuma compramos; e todos os meus moços se ajuntaram ali para a obra.

[16] Tak samo przykładałem się do odbudowy tego muru, a pola nie nabyłem; wszyscy też moi słudzy gromadzili się przy tej pracy.

[17] Também cento e cinqüenta homens dos judeus e dos magistrados e os que vinham a nós, dentre as gentes que estavam ao nosso redor, eram meus hóspedes.

[17] A chociaż z mojego stołu korzystało stu pięćdziesięciu mężów, Żydów i naczelników, oraz ci, którzy przybywali do nas spośród okolicznych pogan,

[18] O que se preparava para cada dia era um boi e seis ovelhas escolhidas; também à minha custa eram preparadas aves e, de dez em dez dias, muito vinho de todas as espécies; nem por isso exigi o pão devido ao governador, porquanto a servidão deste povo era grande.

[19] Lembra-te de mim para meu bem, ó meu Deus, e de tudo quanto fiz a este povo.

[18] I chociaż na jedno dzienne utrzymanie wychodziło: jeden wół, sześć doborowych owiec i drób, wszystko na mój koszt, a co dziesięć dni bukłaki z winem w obfitości - mimo to nie domagałem się utrzymania przysługującego namiestnikowi, gdyż i tak pańszczyźniana robota znacznie obciążała ten lud.

[19] Zachowaj, mój Boże, w pamięci ku mojemu dobru wszystko, co uczyniłem dla tego ludu.

Neemias 6

Os inimigos conspiram para intimidar Neemias

[1] Tendo ouvido Sambalate, Tobias, Gesém, o arábio, e o resto dos nossos inimigos que eu tinha edificado o muro e que nele já não havia brecha nenhuma, ainda que até este tempo não tinha posto as portas nos portais,

[2] Sambalate e Gesém mandaram dizer-me: Vem, encontremo-nos, nas aldeias, no vale de Ono. Porém intentavam fazer-me mal.

[3] Enviei-lhes mensageiros a dizer: Estou fazendo grande obra, de modo que não poderei descer; por que cessaria a obra, enquanto eu a deixasse e fosse ter convosco?

[4] Quatro vezes me enviaram o mesmo pedido; eu, porém, lhes dei sempre a mesma resposta.

[5] Então, Sambalate me enviou pela quinta vez o seu moço, o qual trazia na mão uma carta aberta,

Nehemiasza 6

Zamach na życie Nehemiasza

[1] Gdy tedy do Sanballata, Tobiasza, Geszema Araba oraz pozostałych naszych wrogów dotarła wieść, że odbudowałem mur i że nie pozostała w nim żadna wyrwa, a do tego czasu jedynie wrót nie wstawiłem do bram,

[2] Przysłał do mnie Sanballat i Geszem takie wezwanie: Nuże, zejdźmy się razem na naradę w Kefirim w dolinie Ono. Lecz oni mieli złe zamiary wobec mnie.

[3] Wyprawiłem przeto do nich posłów z taką odpowiedzią: Wielkiej pracy się podjąłem i nie mogę przybyć. Po cóż by miała ustać ta praca, gdybym ją przerwał, aby przybyć do was?

[4] Wtedy oni po czterykroć przysyłali do mnie takie samo wezwanie, a ja tak samo im odpowiadałem.

[5] Po raz piąty w ten sam sposób przysłał do mnie Sanballat swojego sługę z listem otwartym w ręku,

[6] do teor seguinte: Entre as gentes se ouviu, e Gesém diz que tu e os judeus intentais revoltar-vos; por isso, reedificas o muro, e, segundo se diz, queres ser o rei deles,

[7] e puseste profetas para falarem a teu respeito em Jerusalém, dizendo: Este é rei em Judá. Ora, o rei ouvirá isso, segundo essas palavras. Vem, pois, agora, e consultemos juntamente.

[8] Mandei dizer-lhe: De tudo o que dizes coisa nenhuma sucedeu; tu, do teu coração, é que o inventas.

[9] Porque todos eles procuravam atemorizar-nos, dizendo: As suas mãos largarão a obra, e não se efetuará. Agora, pois, ó Deus, fortalece as minhas mãos.

[10] Tendo eu ido à casa de Semaías, filho de Delaías, filho de Meetabel (que estava encerrado), disse ele: Vamos juntamente à Casa de Deus, ao meio do templo, e fechemos as portas do templo; porque virão matar-te; aliás, de noite virão matar-te.

[11] Porém eu disse: homem como eu fugiria? E quem há, como eu, que entre no templo para que viva? De maneira nenhuma entrarei.

[12] Então, percebi que não era Deus quem o enviara; tal profecia falou ele contra mim, porque Tobias e Sambalate o subornaram.

[6] A było w nim napisane tak: Wśród pogan rozeszła się wieść - a zwłaszcza Geszem to rozpowiada - że ty i Żydzi zamyślacie zbuntować się i dlatego odbudowujesz mur, ty zaś zamierzasz zostać ich królem, jak głoszą te wieści;

[7] A nawet proroków ustanowiłeś, którzy mają głosić o tobie w Jeruzalemie: Jest w Judei król! Otóż wieść o tym niechybnie dotrze do króla, przeto zejdźmy się razem na naradę!

[8] Wtedy ja wysłałem do niego taką odpowiedź: Nic z tego wszystkiego, co ty mówisz, nie zaszło, ale sam to wszystko zmyśliłeś.

[9] Wszyscy oni bowiem straszyli nas myśląc o nas: Braknie im sił do dalszej pracy i nie zostanie ona wykonana. Toteż jeszcze bardziej się do niej przyłożyłem.

[10] A gdy następnie przyszedłem do domu Szemajasza, syna Delajasza, syna Mehetabeela - a był on właśnie w natchnieniu - rzekł on do mnie: Pójdźmy razem do domu Bożego, do wnętrza przybytku, i zamknijmy drzwi przybytku; nadchodzą bowiem ci, którzy cię zabiją. W nocy nadejdą, aby cię zabić.

[11] A ja odpowiedziałem: Czy człowiek taki jak ja ma uciekać? Czy ktoś taki jak ja wejdzie do przybytku, aby ratować życie? Nie pójdę!

[12] Odgadłem bowiem, że to nie Bóg go wysłał, lecz że wypowiedział tę wyrocznię o mnie, ponieważ Tobiasz i Sanballat przekupili go,

13 Para isto o subornaram, para me atemorizar, e para que eu, assim, viesse a proceder e a pecar, para que tivessem motivo de me infamar e me vituperassem.
14 Lembra-te, meu Deus, de Tobias e de Sambalate, no tocante a estas suas obras, e também da profetisa Noadia e dos mais profetas que procuraram atemorizar-me.

13 A został przez nich przekupiony, abym ja się przeląkł i uczynił tak, a przez to popełnił grzech, i aby oni mieli podstawę do zniesławienia mnie, by mnie zhańbić.
14 Pamiętaj, o Boże mój, o tych uczynkach Tobiasza i Sanballata, a również prorokini Noadii i pozostałych proroków, którzy chcieli mnie zastraszyć.

Terminada a reconstrução do muro

15 Acabou-se, pois, o muro aos vinte e cinco dias do mês de elul, em cinqüenta e dois dias.
16 Sucedeu que, ouvindo-o todos os nossos inimigos, temeram todos os gentios nossos circunvizinhos e decaíram muito no seu próprio conceito; porque reconheceram que por intervenção de nosso Deus é que fizemos esta obra.
17 Também naqueles dias alguns nobres de Judá escreveram muitas cartas, que iam para Tobias, e cartas de Tobias vinham para eles.
18 Pois muitos em Judá lhe eram ajuramentados porque era genro de Secanias, filho de Ará; e seu filho Joanã se casara com a filha de Mesulão, filho de Berequias.
19 Também das suas boas ações falavam na minha presença, e as minhas palavras lhe levavam a ele; Tobias escrevia cartas para me atemorizar.

15 A mur został wykończony dwudziestego piątego dnia miesiąca Elul, w ciągu pięćdziesięciu dwóch dni.

16 A gdy dowiedzieli się o tym wszyscy nasi wrogowie, zlękli się wszyscy poganie, którzy wokoło nas mieszkali, i bardzo upadli na duchu, widząc, że po myśli naszego Boga dokonane zostało to dzieło.

Neemias 7

Neemias estabelece guardas em Jerusalém

[1] Ora, uma vez reedificado o muro e assentadas as portas, estabelecidos os porteiros, os cantores e os levitas,

[2] eu nomeei Hanani, meu irmão, e Hananias, maioral do castelo, sobre Jerusalém. Hananias era homem fiel e temente a Deus, mais do que muitos outros.
[3] E lhes disse: não se abram as portas de Jerusalém até que o sol aqueça e, enquanto os guardas ainda estão ali, que se fechem as portas e se tranquem; ponham-se guardas dos moradores de Jerusalém, cada um no seu posto diante de sua casa.
[4] A cidade era espaçosa e grande, mas havia pouca gente nela, e as casas não estavam edificadas ainda.

A relação dos que voltaram a Jerusalém

Esdras 2.1-70

[5] Então, o meu Deus me pôs no coração que ajuntasse os nobres, os magistrados e o povo, para registrar as genealogias. Achei o livro da genealogia dos que subiram primeiro, e nele estava escrito:

[17] W tym czasie wysyłało także wielu przedniejszych z Judy listy do Tobiasza, a od Tobiasza przychodziły takowe do nich.
[18] Wielu bowiem w Judzie było z nim sprzysiężonych, gdyż był on zięciem Szechaniasza, syna Aracha, a Jehochanan, jego syn, pojął za żonę córkę Meszullama, syna Berechiasza.

[19] Omawiali także o nim pogłoski w mojej obecności, jak również donosili mu moje wypowiedzi, Tobiasz zaś wysyłał listy, ażeby mnie nastraszyć.

Nehemiasza 7

Wyznaczenie zarządu i odźwiernych miasta

[1] Gdy więc mur został odbudowany, kazałem wstawić wrota, wyznaczeni też zostali odźwierni, śpiewacy i Lewici.
[2] Potem postawiłem nad Jeruzalemem mego brata Chananiego oraz Chananiasza, komendanta twierdzy, był to bowiem mąż prawy i bogobojny jak rzadko kto;
[3] I dałem im taki rozkaz: Bram jeruzalemskich nie będzie się otwierać wcześniej, niż słońce zacznie przypiekać, wrota zaś będzie się zamykać i zaryglowywać, póki jeszcze będzie na

6 São estes os filhos da província que subiram do cativeiro, dentre os exilados, que Nabucodonosor, rei da Babilônia, levara para o exílio e que voltaram para Jerusalém e para Judá, cada um para a sua cidade,

7 os quais vieram com Zorobabel, Jesua, Neemias, Azarias, Raamias, Naamani, Mordecai, Bilsã, Misperete, Bigvai, Neum e Baaná. Este é o número dos homens do povo de Israel:

8 foram os filhos de Parós, dois mil cento e setenta e dois.

9 Os filhos de Sefatias, trezentos e setenta e dois.

10 Os filhos de Ará, seiscentos e cinqüenta e dois.

11 Os filhos de Paate-Moabe, dos filhos de Jesua e de Joabe, dois mil oitocentos e dezoito.

12 Os filhos de Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.

13 Os filhos de Zatu, oitocentos e quarenta e cinco.

niebie; należy z mieszkańców Jeruzalemu wystawiać straże, jedne na wyznaczone placówki, drugie przy własnych domach.

4 Miasto było wprawdzie przestronne i duże, lecz ludności było w nim mało i domostwa nie były odbudowane.

5 Wtedy mój Bóg natchnął mnie, aby zgromadzić przedniejszych i naczelników, i lud, celem ujęcia ich w spisie rodowodów. Odkryłem przy tym księgę rodowodów pierwszych repatriantów, gdzie znalazłem taki zapis:

Lista repatriantów

6 To są mieszkańcy okręgu judzkiego, którzy powrócili z wygnania, dokąd uprowadził ich Nebukadnesar, król babiloński, a powrócili do Jeruzalemu i Judei, każdy do swego miasta,

7 Przybyli zaś z Zerubabelem, Jeszuą, Nehemiaszem, Azariaszem, Raamiaszem, Nachamanim, Mordochajaszem, Bilszanem, Misperetem, Bigwajem, Nechumem i Baaną. Liczba mężów ludu izraelskiego jest następująca:

8 Synów Parosza dwa tysiące stu siedemdziesięciu dwóch.

9 Synów Szefatiasza trzystu siedemdziesięciu dwóch.

10 Synów Aracha sześciuset pięćdziesięciu dwóch.

[14] Os filhos de Zacai, setecentos e sessenta.

[15] Os filhos de Binui, seiscentos e quarenta e oito.

[16] Os filhos de Bebai, seiscentos e vinte e oito.

[17] Os filhos de Azgade, dois mil trezentos e vinte e dois.

[18] Os filhos de Adonicão, seiscentos e sessenta e sete.

[19] Os filhos de Bigvai, dois mil e sessenta e sete.

[20] Os filhos de Adim, seiscentos e cinqüenta e cinco.

[21] Os filhos de Ater, da família de Ezequias, noventa e oito.

[22] Os filhos de Hasum, trezentos e vinte e oito.

[23] Os filhos de Besai, trezentos e vinte e quatro.

[24] Os filhos de Harife, cento e doze.

[25] Os filhos de Gibeão, noventa e cinco.

[26] Os homens de Belém e de Netofa, cento e oitenta e oito.

[27] Os homens de Anatote, cento e vinte e oito.

[28] Os homens de Bete-Azmavete, quarenta e dois.

[29] Os homens de Quiriate-Jearim, Cefira e Beerote, setecentos e quarenta e três.

[30] Os homens de Ramá e Geba, seiscentos e vinte e um.

[11] Synów Pachat-Moaba, mianowicie synów Jeszuy i Joaba, dwa tysiące ośmiuset osiemnastu.

[12] Synów Elama tysiąc dwustu pięćdziesięciu czterech.

[13] Synów Zattui ośmiuset czterdziestu pięciu.

[14] Synów Zakkaja siedmiuset sześćdziesięciu.

[15] Synów Binnuja sześciuset czterdziestu ośmiu.

[16] Synów Bebaja sześciuset dwudziestu ośmiu.

[17] Synów Azgada dwa tysiące trzystu dwudziestu dwóch,

[18] Synów Adonikama sześciuset sześćdziesięciu siedmiu.

[19] Synów Bigwaja dwa tysiące sześćdziesięciu siedmiu.

[20] Synów Adina sześciuset pięćdziesięciu pięciu.

[21] Synów Atera, mianowicie Hiskiasza, dziewięćdziesięciu ośmiu.

[22] Synów Chaszuma trzystu dwudziestu ośmiu.

[23] Synów Besaja trzystu dwudziestu czterech.

[24] Synów Charifa stu dwunastu.

[25] Synów Gibeona dziewięćdziesięciu pięciu.

[26] Mężów z Betlejemu i z Netofy stu osiemdziesięciu ośmiu.

[27] Mężów z Anatot stu dwudziestu ośmiu.

[31] Os homens de Micmás, cento e vinte e dois.
[32] Os homens de Betel e Ai, cento e vinte e três.
[33] Os homens do outro Nebo, cinqüenta e dois.
[34] Os filhos do outro Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.
[35] Os filhos de Harim, trezentos e vinte.
[36] Os filhos de Jericó, trezentos e quarenta e cinco.
[37] Os filhos de Lode, Hadide e Ono, setecentos e vinte e um.
[38] Os filhos de Senaá, três mil novecentos e trinta.
[39] Os sacerdotes: os filhos de Jedaías, da casa de Jesua, novecentos e setenta e três.
[40] Os filhos de Imer, mil e cinqüenta e dois.
[41] Os filhos de Pasur, mil duzentos e quarenta e sete.
[42] Os filhos de Harim, mil e dezessete.
[43] Os levitas: os filhos de Jesua, de Cadmiel, dos filhos de Hodeva, setenta e quatro.
[44] Os cantores: os filhos de Asafe, cento e quarenta e oito.
[45] Os porteiros: os filhos de Salum, os filhos de Ater, os filhos de Talmom, os filhos de Acube, os filhos de Hatita, os filhos de Sobai, cento e trinta e oito.

[28] Mężów z Bet-Azmawet czterdziestu dwóch.
[29] Mężów z Kiriat-Jearim, z Kefiry i Beerot siedmiuset czterdziestu trzech.
[30] Mężów z Ramy i z Geby sześciuset dwudziestu jeden.
[31] Mężów z Michmas stu dwudziestu dwóch.
[32] Mężów z Betelu i z Ai stu dwudziestu trzech.
[33] Mężów z Nebo, tego drugiego, pięćdziesięciu dwóch.
[34] Synów drugiego Elama tysiąc dwustu pięćdziesięciu czterech.
[35] Synów Charima trzystu dwudziestu.
[36] Mężów z Jerycha trzystu czterdziestu pięciu.
[37] Mężów z Lod, Chadid i Ono siedmiuset dwudziestu jeden.
[38] Synów Senai trzy tysiące dziewięciuset trzydziestu.
[39] Kapłanów było: synów Jedajasza, mianowicie z rodu Jeszuy, dziewięćset siedemdziesięciu trzech.
[40] Synów Immera tysiąc pięćdziesięciu dwóch.
[41] Synów Paszchura tysiąc dwustu czterdziestu siedmiu.
[42] Synów Charima tysiąc siedemnastu.

[46] Os servidores do templo: os filhos de Zia, os filhos de Hasufa, os filhos de Tabaote,
[47] os filhos de Queros, os filhos de Sia, os filhos de Padom,
[48] os filhos de Lebana, os filhos de Hagaba, os filhos de Salmai,
[49] os filhos de Hanã, os filhos de Gidel, os filhos de Gaar,
[50] os filhos de Reaías, os filhos de Rezim, os filhos de Necoda,
[51] os filhos de Gazão, os filhos de Uzá, os filhos de Paséia,
[52] os filhos de Besai, os filhos de Meunim, os filhos de Nefusesim,
[53] os filhos de Baquebuque, os filhos de Hacufa, os filhos de Harur,
[54] os filhos de Bazlite, os filhos de Meída, os filhos de Harsa,
[55] os filhos de Barcos, os filhos de Sísera, os filhos de Tama,
[56] os filhos de Nesias e os filhos de Hatifa.
[57] Os filhos dos servos de Salomão: os filhos de Sotai, os filhos de Soferete, os filhos de Perida,
[58] os filhos de Jaala, os filhos de Darcom, os filhos de Gidel,
[59] os filhos de Sefatias, os filhos de Hatil, os filhos de Poquerete-Hazebaim e os filhos de Amom.

[43] Lewitów było: synów Jeszuy, z synów Kadmiela, z synów Binnuja i Hodawiasza siedemdziesięciu czterech.
[44] Śpiewaków było: synów Asafa stu czterdziestu ośmiu.
[45] Odźwiernych było: synów Szalluma, synów Atera, synów Talmona, synów Akkuba, synów Chatity, synów Szobajasza stu trzydziestu ośmiu.
[46] Niewolnicy świątynni to: synowie Sichy, synowie Chasufy, synowie Tabbaota,
[47] Synowie Kerosa, synowie Sii, synowie Padona,
[48] Synowie Lebany, synowie Chagaby, synowie Szalmajasza,
[49] Synowie Chanana, synowie Giddela, synowie Gachara,
[50] Synowie Reajasza, synowie Resina, synowie Nekody,
[51] Synowie Gazzama, synowie Uzzy, synowie Paseacha,
[52] Synowie Besaja, synowie Meunitów, synowie Nefisytów,
[53] Synowie Bakbuka, synowie Chakufy, synowie Charchura,
[54] Synowie Baslita, synowie Mechidy, synowie Charszy,
[55] Synowie Barkosa, synowie Sisery, synowie Tamacha,
[56] Synowie Nesjacha, synowie Chatify.

[60] Todos os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão, trezentos e noventa e dois.

[61] Os seguintes subiram de Tel-Melá, Tel-Harsa, Querube, Adom e Imer, porém não puderam provar que as suas famílias e a sua linhagem eram de Israel:

[62] os filhos de Delaías, os filhos de Tobias, os filhos de Necoda, seiscentos e quarenta e dois.

[63] Dos sacerdotes: os filhos de Habaías, os filhos de Coz, os filhos de Barzilai, o qual se casou com uma das filhas de Barzilai, o gileadita, e que foi chamado pelo nome dele.

[64] Estes procuraram o seu registro nos livros genealógicos, porém o não acharam; pelo que foram tidos por imundos para o sacerdócio.

[65] O governador lhes disse que não comessem das coisas sagradas, até que se levantasse um sacerdote com Urim e Tumim.

[66] Toda esta congregação junta foi de quarenta e dois mil trezentos e sessenta,

[67] afora os seus servos e as suas servas, que foram sete mil trezentos e trinta e sete; e tinham duzentos e quarenta e cinco cantores e cantoras.

[68] Os seus cavalos, setecentos e trinta e seis; os seus mulos, duzentos e quarenta e cinco.

[57] Potomkowie niewolników Salomona to: synowie Sotaja, synowie Sofereta, synowie Peridy,

[58] Synowie Jaali, synowie Darkona, synowie Giddela,

[59] Synowie Szefatiasza, synowie Chattila, synowie Pochereta-Hassebaima i synowie Amona.

[60] Wszystkich niewolników świątynnych i potomków niewolników Salomona było trzystu dziewięćdziesięciu dwóch.

[61] A to są repatrianci z Tel-Melach, z Tel-Charsza, z Kerub-Addon i z Immer, którzy nie mogli dowieść, że ich rody oraz potomkowie są izraelskiego pochodzenia:

[62] Synowie Delajasza, synowie Tobiasza i synowie Nekody, w liczbie sześciuset czterdziestu dwóch.

[63] Z kapłanów zaś synowie Chobajasza, synowie Hakkosa, synowie Barzillaja, który pojął za żonę jedną z córek Barzillaja Gileadczyka i przyjął ich imię.

[64] Poszukiwali oni swojego rodowodu, lecz go nie znaleźli, więc jako nieczyści zostali usunięci od sprawowania kapłaństwa

[65] I namiestnik zakazał im jadać z pokarmów poświęconych, aż się pojawi kapłan przeznaczony do rzucania losów.

[69] Camelos, quatrocentos e trinta e cinco; jumentos, seis mil setecentos e vinte.

Contribuições para o templo

[70] Alguns dos cabeças das famílias contribuíram para a obra. O governador deu para o tesouro, em ouro, mil daricos, cinqüenta bacias e quinhentas e trinta vestes sacerdotais.

[71] E alguns mais dos cabeças das famílias deram para o tesouro da obra, em ouro, vinte mil daricos e, em prata, dois mil e duzentos arráteis.

[72] O que deu o restante do povo foi, em ouro, vinte mil daricos, e dois mil arráteis em prata, e sessenta e sete vestes sacerdotais.

[73] Os sacerdotes, os levitas, os porteiros, os cantores, alguns do povo, os servidores do templo e todo o Israel habitavam nas suas cidades.

Neemias 8

Esdras lê a Lei diante do povo

[1] Em chegando o sétimo mês, e estando os filhos de Israel nas suas cidades, todo o

[66] Całe to zgromadzenie pospołu liczyło czterdzieści dwa tysiące trzysta sześćdziesiąt osób,

[67] Nie licząc ich niewolników i niewolnic, których było siedem tysięcy trzysta trzydzieści siedem osób. Mieli także dwustu czterdziestu pięciu śpiewaków i śpiewaczek.

[68] Koni mieli siedemset trzydzieści sześć, mułów dwieście czterdzieści trzy, wielbłądów czterysta trzydzieści pięć, osłów sześć tysięcy siedemset dwadzieścia.

[69] Niektórzy z naczelników rodów złożyli dary na rzecz służby Bożej: Namiestnik złożył do skarbca tysiąc drachm w złocie, pięćdziesiąt czasz i pięćset trzydzieści szat kapłańskich,

[70] A niektórzy z naczelników rodów złożyli do skarbca na rzecz służby Bożej dwadzieścia tysięcy drachm w złocie i dwa tysiące dwieście min srebra.

[71] A to, co złożyła pozostała ludność, wyniosło dwadzieścia tysięcy drachm w złocie i dwa tysiące min srebra oraz sześćdziesiąt siedem szat kapłańskich.

[72] Kapłani, Lewici i część ludu osiedlili się w Jeruzalemie, odźwierni, śpiewacy, niewolnicy świątynni i pozostały Izrael w swoich miastach. A gdy nadszedł siódmy miesiąc, synowie izraelscy byli już w swoich miastach.

Nehemiasza 8

Ezdrasz odczytuje księgę Zakonu

povo se ajuntou como um só homem, na praça, diante da Porta das Águas; e disseram a Esdras, o escriba, que trouxesse o Livro da Lei de Moisés, que o SENHOR tinha prescrito a Israel.

[2] Esdras, o sacerdote, trouxe a Lei perante a congregação, tanto de homens como de mulheres e de todos os que eram capazes de entender o que ouviam. Era o primeiro dia do sétimo mês.

[3] E leu no livro, diante da praça, que está fronteira à Porta das Águas, desde a alva até ao meio-dia, perante homens e mulheres e os que podiam entender; e todo o povo tinha os ouvidos atentos ao Livro da Lei.

[4] Esdras, o escriba, estava num púlpito de madeira, que fizeram para aquele fim; estavam em pé junto a ele, à sua direita, Matitias, Sema, Anaías, Urias, Hilquias e Maaséias; e à sua esquerda, Pedaías, Misael, Malquias, Hasum, Hasbadana, Zacarias e Mesulão.

[5] Esdras abriu o livro à vista de todo o povo, porque estava acima dele; abrindo-o ele, todo o povo se pôs em pé.

[6] Esdras bendisse ao SENHOR, o grande Deus; e todo o povo respondeu: Amém! Amém! E, levantando as mãos;

[1] Zgromadził się tedy cały lud co do jednego na placu, który był przed Bramą Wodną, i uproszono Ezdrasza, pisarza, ażeby przyniósł księgę Zakonu Mojżeszowego, który Pan nadał Izraelowi.

[2] Przyniósł więc Ezdrasz, kapłan, Zakon na zgromadzenie, złożone z mężczyzn i kobiet, wszystkich, którzy mogli słuchać ze zrozumieniem, a było to pierwszego dnia siódmego miesiąca.

[3] I czytał z niego na placu, który był przed Bramą Wodną, od samego świtu aż do południa wobec mężczyzn i kobiet, tych, którzy mogli rozumieć, a uwaga całego ludu była skupiona na treści Zakonu.

[4] A Ezdrasz, pisarz, stał na drewnianym podwyższeniu, sporządzonym w tym celu, obok niego zaś stali z prawej strony Mattitiasz, Szema, Anajasz, Uriasz, Chilkiasz i Maasejasz, z lewej strony natomiast Pedajasz, Miszael, Malkiasz, Chaszum, Chaszbaddana, Zachariasz i Meszullam.

[5] Ezdrasz więc otworzył księgę na oczach całego ludu, stał bowiem wyżej niż cały lud, a gdy ją otworzył, cały lud powstał.

inclinaram-se e adoraram o SENHOR, com o rosto em terra.

7 E Jesua, Bani, Serebias, Jamim, Acube, Sabetai, Hodias, Maaséias, Quelita, Azarias, Jozabade, Hanã, Pelaías e os levitas ensinavam o povo na Lei; e o povo estava no seu lugar.

8 Leram no livro, na Lei de Deus, claramente, dando explicações, de maneira que entendessem o que se lia.

9 Neemias, que era o governador, e Esdras, sacerdote e escriba, e os levitas que ensinavam todo o povo lhe disseram: Este dia é consagrado ao SENHOR, vosso Deus, pelo que não pranteeis, nem choreis. Porque todo o povo chorava, ouvindo as palavras da Lei.

10 Disse-lhes mais: ide, comei carnes gordas, tomai bebidas doces e enviai porções aos que não têm nada preparado para si; porque este dia é consagrado ao nosso SENHOR; portanto, não vos entristeçais, porque a alegria do SENHOR é a vossa força.

11 Os levitas fizeram calar todo o povo, dizendo: Calai-vos, porque este dia é santo; e não estejais contristados.

12 Então, todo o povo se foi a comer, a beber, a enviar porções e a regozijar-se

6 Ezdrasz pobłogosławił Pana, wielkiego Boga, a cały lud, podniósłszy swoje ręce odpowiedział: Amen, amen! Następnie skłonili swoje głowy i oddali Panu pokłon z twarzami zwróconymi ku ziemi.

7 A Jeszua, Bani, Szerebiasz, Jamin, Akkub, Szabbetai, Hodiasz, Maasejasz, Kelita, Azariasz, Jozabad, Chanan, Pelajasz, Lewici wyjaśniali Zakon ludowi, który stał w miejscu,

8 I czytali z księgi Zakonu ustęp za ustępem, od razu je wyjaśniając, tak że zrozumiano to, co było czytane.

9 Wtedy Nehemiasz, który był namiestnikiem, oraz Ezdrasz, kapłan i pisarz, i Lewici, którzy objaśniali lud, rzekli do całego ludu: Dzień dzisiejszy jest poświęcony Panu, waszemu Bogu, nie smućcie się i nie płaczcie; gdyż cały lud, słuchając postanowień Zakonu, płakał.

10 I rzekł do nich: Idźcie, najedzcie się tłustego jadła i napijcie się słodkich napojów, udzielcie też tym, którzy nic nie przygotowali, gdyż dzień dzisiejszy jest poświęcony naszemu Panu; nie smućcie się, wszak radość z Pana jest waszą ostoją.

11 Lewici zaś uspokajali cały lud, mówiąc: Uspokójcie się, gdyż dzień dzisiejszy jest święty, nie smućcie się.

grandemente, porque tinham entendido as palavras que lhes foram explicadas.

12 Rozszedł się więc cały lud, aby się najeść i napić, i udzielić innym, i urządzić wielką radosną uroczystość, gdyż zrozumieli słowa, które im podano.

A Festa dos Tabernáculos

13 No dia seguinte, ajuntaram-se a Esdras, o escriba, os cabeças das famílias de todo o povo, os sacerdotes e os levitas, e isto para atentarem nas palavras da Lei.

13 Następnego dnia zgromadzili się naczelnicy rodów całego ludu oraz kapłanów i Lewitów u Ezdrasza, pisarza, ażeby dokładnie poznać postanowienia Zakonu.

14 Acharam escrito na Lei que o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés que os filhos de Israel habitassem em cabanas, durante a festa do sétimo mês;

14 I znaleźli przepis w Zakonie, jaki Pan nadał przez Mojżesza, że w czasie święta w siódmym miesiącu synowie izraelscy mają mieszkać w szałasach

15 que publicassem e fizessem passar pregão por todas as suas cidades e em Jerusalém, dizendo: Saí ao monte e trazei ramos de oliveiras, ramos de zambujeiros, ramos de murtas, ramos de palmeiras e ramos de árvores frondosas, para fazer cabanas, como está escrito.

15 I że należy ogłosić i obwołać po wszystkich ich miastach i w Jeruzalemie: Wyjdźcie w góry i przynieście gałązki oliwne, gałązki sosnowe, gałązki mirtowe, gałązki palmowe oraz gałązki z drzew liściastych, aby pobudować szałasy, jak jest napisane.

16 Saiu, pois, o povo, trouxeram os ramos e fizeram para si cabanas, cada um no seu terraço, e nos seus pátios, e nos átrios da Casa de Deus, e na praça da Porta das Águas, e na praça da Porta de Efraim.

16 Wyszedł więc lud i przyniósł, i pobudowali sobie wszyscy szałasy czy to na dachu, czy na swoich podwórzach, a także na dziedzińcach domu Bożego i na placu przy Bramie Wodnej, i na placu przy Bramie Efraimskiej.

17 Toda a congregação dos que tinham voltado do cativeiro fez cabanas e nelas habitou; porque nunca fizeram assim os filhos de Israel, desde os dias de Josué, filho de Num, até àquele dia; e houve mui grande alegria.

17 Całe tedy zgromadzenie, wszyscy, którzy powrócili z niewoli, pobudowali sobie szałasy i mieszkali w szałasach, czego synowie izraelscy nie zrobili od czasów Jozuego, syna Nuna, aż do tego dnia; toteż zapanowała bardzo wielka radość.

[18] Dia após dia, leu Esdras no Livro da Lei de Deus, desde o primeiro dia até ao último; e celebraram a festa por sete dias; no oitavo dia, houve uma assembléia solene, segundo o prescrito.

Neemias 9

Arrependimento e confissão de pecados

[1] No dia vinte e quatro deste mês, se ajuntaram os filhos de Israel com jejum e pano de saco e traziam terra sobre si.

[2] Os da linhagem de Israel se apartaram de todos os estranhos, puseram-se em pé e fizeram confissão dos seus pecados e das iniqüidades de seus pais.

[3] Levantando-se no seu lugar, leram no Livro da Lei do SENHOR, seu Deus, uma quarta parte do dia; em outra quarta parte dele fizeram confissão e adoraram o SENHOR, seu Deus.

[4] Jesua, Bani, Cadmiel, Sebanias, Buni, Serebias, Bani e Quenani se puseram em pé no estrado dos levitas e clamaram em alta voz ao SENHOR, seu Deus.

[5] Os levitas Jesua, Cadmiel, Bani, Hasabnéias, Serebias, Hodias, Sebanias e Petaías disseram: Levantai-vos, bendizei ao SENHOR, vosso Deus, de eternidade em eternidade. Então, se disse: Bendito seja o nome da tua glória, que ultrapassa todo bendizer e louvor.

[18] I czytano z księgi Zakonu Bożego codziennie, od pierwszego aż do ostatniego dnia, i obchodzono to święto przez siedem dni, ósmego zaś dnia odbyto uroczyste zebranie zgodnie z prawem.

Nehemiasza 9

Modlitwa pokutna ludu

[1] A dwudziestego czwartego dnia tego miesiąca zgromadzili się synowie izraelscy poszcząc, odziani w wory pokutne oraz z głowami posypanymi ziemią.

[2] A rodowici Izraelici odłączyli się od wszystkich obcoplemieńców. Potem powstali i wyznali swoje grzechy oraz przewinienia swoich ojców.

[3] Następnie, stojąc każdy na swoim miejscu, czytali z księgi Zakonu Pana, swojego Boga, przez ćwierć dnia, a przez następną ćwierć wyznawali swoje grzechy, oddając pokłon Panu, swojemu Bogu.

[4] Potem na stopniu przeznaczonym dla Lewitów stanęli: Jeszua, Bani, Kadmiel, Szebaniasz, Bunni, Szerebiasz, Bani i Kenani i wołali donośnym głosem do Pana, swojego Boga,

[5] Lewici zaś: Jeszua i Kadmiel, Bani, Chaszabnejasz, Szerebiasz, Hodiasz, Szebaniasz, Petachiasz rzekli: Powstańcie, błogosławcie Pana, waszego Boga, od wieku aż na wieki. I błogosławili chwalebne imię Tego, który jest wzniosły ponad wszelkie błogosławieństwo i uwielbienie, mówiąc:

[6] Só tu és SENHOR, tu fizeste o céu, o céu dos céus e todo o seu exército, a terra e tudo quanto nela há, os mares e tudo quanto há neles; e tu os preservas a todos com vida, e o exército dos céus te adora.

[7] Tu és o SENHOR, o Deus que elegeste Abrão, e o tiraste de Ur dos caldeus, e lhe puseste por nome Abraão.

[8] Achaste o seu coração fiel perante ti e com ele fizeste aliança, para dares à sua descendência a terra dos cananeus, dos heteus, dos amorreus, dos ferezeus, dos jebuseus e dos girgaseus; e cumpriste as tuas promessas, porquanto és justo.

[9] Viste a aflição de nossos pais no Egito, e lhes ouviste o clamor junto ao mar Vermelho.

[10] Fizeste sinais e milagres contra Faraó e seus servos e contra todo o povo da sua terra, porque soubeste que os trataram com soberba; e, assim, adquiriste renome, como hoje se vê.

[11] Dividiste o mar perante eles, de maneira que o atravessaram em seco; lançaste os seus perseguidores nas profundezas, como uma pedra nas águas impetuosas.

[12] Guiaste-os, de dia, por uma coluna de nuvem e, de noite, por uma coluna de fogo, para lhes alumiar o caminho por onde haviam de ir.

[6] Ty jedynie jesteś Panem! Ty stworzyłeś niebiosa, niebiosa niebios i cały ich zastęp, ziemię i wszystko, co jest na niej, morza i wszystko, co jest w nich, Ty też wszystko to utrzymujesz przy życiu, a zastęp niebieski oddaje ci pokłon.

[7] Ty, Panie, jesteś tym Bogiem, który wybrał Abrama i wywiodłeś go z Ur chaldejskiego, i nadałeś mu imię Abraham.

[8] A gdy stwierdziłeś, że serce jego jest ci wierne, zawarłeś z nim przymierze, że ziemię Kananejczyka, Chetejczyka, Amorejczyka, Peryzyjczyka, Jebuzejczyka, Girgazyjczyka dasz jego potomstwu, i dotrzymałeś swego słowa, bo jesteś sprawiedliwy.

[9] Ty wejrzałeś na niedolę naszych ojców w Egipcie i wysłuchałeś ich wołania nad Morzem Czerwonym.

[10] Dokonałeś znaków i cudów na faraonie i na wszystkich jego sługach, i na całym ludzie jego ziemi, wiedziałeś bowiem, iż podle się z nimi obchodzili. Toteż uczyniłeś sławnym swoje imię, jak to jest i dzisiaj.

[11] Rozdzieliłeś morze przed nimi, przeszli więc przez jego środek po suchej ziemi, a ścigających ich wrzuciłeś w głębinę, jak się wrzuca kamień do wód wezbranych.

[12] Słupem obłocznym wiodłeś ich w dzień, a słupem ognia w nocy, oświetlając im drogę, po której iść mieli.

[13] Desceste sobre o monte Sinai, do céu falaste com eles e lhes deste juízos retos, leis verdadeiras, estatutos e mandamentos bons.

[14] O teu santo sábado lhes fizeste conhecer; preceitos, estatutos e lei, por intermédio de Moisés, teu servo, lhes mandaste.

[15] Pão dos céus lhes deste na sua fome e água da rocha lhes fizeste brotar na sua sede; e lhes disseste que entrassem para possuírem a terra que, com mão levantada, lhes juraste dar.

[16] Porém eles, nossos pais, se houveram soberbamente, e endureceram a sua cerviz, e não deram ouvidos aos teus mandamentos.

[17] Recusaram ouvir-te e não se lembraram das tuas maravilhas, que lhes fizeste; endureceram a sua cerviz e na sua rebelião levantaram um chefe, com o propósito de voltarem para a sua servidão no Egito. Porém tu, ó Deus perdoador, clemente e misericordioso, tardio em irar-te e grande em bondade, tu não os desamparaste,

[18] ainda mesmo quando fizeram para si um bezerro de fundição e disseram: Este é o teu Deus, que te tirou do Egito; e cometeram grandes blasfêmias.

[19] Todavia, tu, pela multidão das tuas misericórdias, não os deixaste no deserto. A coluna de nuvem nunca se apartou deles de dia, para os guiar pelo caminho, nem a coluna de fogo de noite, para lhes alumiar o caminho por onde haviam de ir.

[13] Potem zstąpiłeś na górę Synaj i rozmawiałeś z nimi z niebios, i dałeś im prawe ustawy, nauki prawdziwe, dobre przepisy i przykazania.

[14] Ogłosiłeś im swój święty sabat, nadałeś im przykazania, przepisy i naukę przez Mojżesza, swego sługę.

[15] Gdy byli głodni, dałeś im chleba z nieba, wodę ze skały im wydobyłeś, gdy byli spragnieni, i obiecałeś im, że wkroczą i odziedziczą ziemię, którą dać im poprzysiągłeś.

[16] Lecz oni, nasi ojcowie, podle postąpili, usztywniając swoje karki i nie słuchając twoich przykazań.

[17] Uchylali się od posłuszeństwa, nie pomnąc na cuda, jakie czyniłeś z nimi, owszem, usztywniali swoje karki i wpadli na pomysł, aby wrócić do swojej niewoli w Egipcie. Ale Ty jesteś Bogiem odpuszczenia, miłosiernym i litościwym, cierpliwym i wielce łaskawym, więc ich nie opuściłeś.

[18] Nawet gdy uczynili sobie lanego cielca, mówiąc: To jest twój Bóg, który cię wywiódł z Egiptu, i popełniali wielkie bluźnierstwa,

[19] Ty dla wielkiego swego miłosierdzia nie opuściłeś ich na pustyni; słup obłoczny nie odstąpił od nich w dzień, prowadząc ich po drodze, ani słup ognisty w nocy, oświetlając im drogę, po której iść mieli.

[20] E lhes concedeste o teu bom Espírito, para os ensinar; não lhes negaste para a boca o teu maná; e água lhes deste na sua sede.

[21] Desse modo os sustentaste quarenta anos no deserto, e nada lhes faltou; as suas vestes não envelheceram, e os seus pés não se incharam.

[22] Também lhes deste reinos e povos, que lhes repartiste em porções; assim, possuíram a terra de Seom, a saber, a terra do rei de Hesbom e a terra de Ogue, rei de Basã.

[23] Multiplicaste os seus filhos como as estrelas do céu e trouxeste-os à terra de que tinhas dito a seus pais que nela entrariam para a possuírem.

[24] Entraram os filhos e tomaram posse da terra; abateste perante eles os moradores da terra, os cananeus, e lhos entregaste nas mãos, como também os reis e os povos da terra, para fazerem deles segundo a sua vontade.

[25] Tomaram cidades fortificadas e terra fértil e possuíram casas cheias de toda sorte de coisas boas, cisternas cavadas, vinhas e olivais e árvores frutíferas em abundância; comeram, e se fartaram, e engordaram, e viveram em delícias, pela tua grande bondade.

[26] Ainda assim foram desobedientes e se revoltaram contra ti; viraram as costas à tua lei e mataram os teus profetas, que protestavam contra eles, para os fazerem

[20] Dałeś im swego dobrego ducha, aby ich pouczał; twojej manny nie odjąłeś od ich ust i wodę im dałeś, gdy byli spragnieni.

[21] Przez czterdzieści lat utrzymywałeś ich na pustyni tak, że niczego im nie brakło. Odzienia ich nie zdarły się i nogi ich nie napuchły.

[22] Dałeś im królestwa i ludy, przydzielając im je jako przyległość, toteż wzięli w posiadanie ziemię Sychona, ziemię króla Cheszbonu, i ziemię Oga, króla Baszanu.

[23] Liczbę ich synów pomnożyłeś jak gwiazdy niebieskie i sprowadziłeś ich do ziemi, o której powiedziałeś ich ojcom, że wejdą do niej i wezmą ją w posiadanie.

[24] I przyszli synowie, i wzięli w posiadanie ziemię, Ty zaś powaliłeś przed nimi mieszkańców tej ziemi, Kananejczyków, i wydałeś w ich rękę zarówno królów, jak i ludy tej ziemi, by postąpili z nimi według swojej woli.

[25] Zdobyli warowne grody i żyzną ziemię! I wzięli w posiadanie domy pełne wszelkiego dobra, drążone cysterny, winnice, gaje oliwne i drzewa owocowe w obfitości. Jedli tedy i byli syci, utyli i opływali w dostatki dzięki wielkiej twojej dobroci.

[26] Wtedy stali się oporni i zbuntowali się przeciwko tobie, i odrzucili od siebie twój zakon, zabili twoich proroków, którzy ich ostrzegali, aby ich nawrócić do ciebie, i popełnili wielkie bluźnierstwa.

voltar a ti; e cometeram grandes blasfêmias.

[27] Pelo que os entregaste nas mãos dos seus opressores, que os angustiaram; mas no tempo de sua angústia, clamando eles a ti, dos céus tu os ouviste; e, segundo a tua grande misericórdia, lhes deste libertadores que os salvaram das mãos dos que os oprimiam.

[27] Toteż wydałeś ich w ręce ich wrogów, a ci ciemiężyli ich. W czasie ucisku zaś wołali do ciebie, a wtedy Ty wysłuchałeś ich z niebios i według obfitego swego miłosierdzia dałeś im wybawicieli, którzy wybawiali ich z ręki ich wrogów.

[28] Porém, quando se viam em descanso, tornavam a fazer o mal diante de ti; e tu os desamparavas nas mãos dos seus inimigos, para que dominassem sobre eles; mas, convertendo-se eles e clamando a ti, tu os ouviste dos céus e, segundo a tua misericórdia, os livraste muitas vezes.

[28] Lecz gdy znów zażyli spokoju, zawrócili do czynienia zła przed tobą. Toteż na nowo wydałeś ich w ręce ich nieprzyjaciół, którzy ich ujarzmili. Wtedy znowu wołali do ciebie i Ty wysłuchałeś ich z niebios, i wyrwałeś ich wiele razy według obfitego miłosierdzia twego.

[29] Testemunhaste contra eles, para que voltassem à tua lei; porém eles se houveram soberbamente e não deram ouvidos aos teus mandamentos, mas pecaram contra os teus juízos, pelo cumprimento dos quais o homem viverá; obstinadamente deram de ombros, endureceram a cerviz e não quiseram ouvir.

[29] Ostrzegałeś ich, aby ich nawrócić do swego Zakonu, lecz oni podle postąpili i nie słuchali twoich przykazań i grzeszyli przeciwko twoim prawom. Jeżeli je człowiek wypełnia żyje. Lecz oni odwracali się do nich plecami, usztywniali swoje karki i nie usłuchali.

[30] No entanto, os aturaste por muitos anos e testemunhaste contra eles pelo teu Espírito, por intermédio dos teus profetas; porém eles não deram ouvidos; pelo que os entregaste nas mãos dos povos de outras terras.

[30] Przez wiele lat okazywałeś im cierpliwość i ostrzegałeś ich przez swego ducha za pośrednictwem swoich proroków, lecz oni nie przyjęli tego w swoje uszy. Toteż wydałeś ich w moc ludów różnych krajów.

[31] Mas, pela tua grande misericórdia, não acabaste com eles nem os desamparaste; porque tu és Deus clemente e misericordioso.

[31] Dzięki obfitemu miłosierdziu twojemu nie wygubiłeś ich i nie opuściłeś, gdyż Ty jesteś Bogiem litościwym i miłosiernym.

[32] Agora, pois, ó Deus nosso, ó Deus grande, poderoso e temível, que guardas a aliança e a misericórdia, não menosprezes toda a aflição que nos sobreveio, a nós, aos nossos reis, aos nossos príncipes, aos nossos sacerdotes, aos nossos profetas, aos nossos pais e a todo o teu povo, desde os dias dos reis da Assíria até ao dia de hoje.

[33] Porque tu és justo em tudo quanto tem vindo sobre nós; pois tu fielmente procedeste, e nós, perversamente.

[34] Os nossos reis, os nossos príncipes, os nossos sacerdotes e os nossos pais não guardaram a tua lei, nem deram ouvidos aos teus mandamentos e aos teus testemunhos, que testificaste contra eles.

[35] Pois eles no seu reino, na muita abundância de bens que lhes deste, na terra espaçosa e fértil que puseste diante deles não te serviram, nem se converteram de suas más obras.

[36] Eis que hoje somos servos; e até na terra que deste a nossos pais, para comerem o seu fruto e o seu bem, eis que somos servos nela.

[37] Seus abundantes produtos são para os reis que puseste sobre nós por causa dos nossos pecados; e, segundo a sua vontade, dominam sobre o nosso corpo e sobre o nosso gado; estamos em grande angústia.

A aliança do povo sobre guardar a Lei

[32] Teraz więc, Boże nasz, Boże wielki, potężny i straszny, który dotrzymujesz przymierza i łaski, niechaj nie wyda ci się małym cały ten mozół, jaki nas spotkał, naszych królów, naszych książąt, kapłanów, naszych proroków i naszych ojców oraz cały lud twój, od czasów królów asyryjskich aż do dziś dnia.

[33] Wszak Ty jesteś sprawiedliwy we wszystkim, co przyszło na nas; Ty dochowałeś wierności, ale my postąpiliśmy bezbożnie:

[34] Nasi królowie, nasi książęta, nasi kapłani i ojcowie nie wypełniali twojego Zakonu i nie zważali na twoje przykazania i na twoje napomnienia, których im udzielałeś.

[35] Gdy jeszcze byli w swoim królestwie, mimo obfitych dóbr, które im dałeś, w ziemi rozległej i urodzajnej, którą im dałeś, nie służyli ci i nie odwrócili się od swoich złych uczynków.

[36] Tak tedy jesteśmy dziś niewolnikami w ziemi, którą dałeś naszym ojcom, aby z jej plonów i dóbr spożywali, otośmy w niej niewolnikami.

[37] Obfite swoje płody przynosi ona królom, których ustanowiłeś nad nami za nasze grzechy, oni władają nad naszymi ciałami i nad naszym bydłem według swojego upodobania. Przeto jesteśmy w wielkim ucisku.

Nehemiasza 10

Odnowienie przymierza

[38] Por causa de tudo isso, estabelecemos aliança fiel e o escrevemos; e selaram-na os nossos príncipes, os nossos levitas e os nossos sacerdotes.

[1] W związku z tym wszystkim zawieramy i spisujemy umowę, którą po opieczętowaniu podpisują nasi książęta, Lewici i kapłani.

Neemias 10

[1] Os que selaram foram: Neemias, o governador, filho de Hacalias, e Zedequias,

[2] Na opieczętowanym piśmie są podpisani: namiestnik Nehemiasz, syn Chakaliasza i Sedekiasz,

[2] Seraías, Azarias, Jeremias,

[3] Serajasz, Azariasz, Jeremiasz,

[3] Pasur, Amarias, Malquias,

[4] Paszchur, Amariasz, Malkiasz,

[4] Hatus, Sebanias, Maluque,

[5] Chattusz, Szebeniasz, Malluk,

[5] Harim, Meremote, Obadias,

[6] Charim, Meremot, Obadiasz,

[6] Daniel, Ginetom, Baruque,

[7] Daniel, Ginneton, Baruch,

[7] Mesulão, Abias, Miamim,

[8] Meszullam, Abiasz, Mijjamin,

[8] Maazias, Bilgai, Semaías; estes eram os sacerdotes.

[9] Maazjasz, Bilgaj, Szemajasz; to są kapłani.

[9] E os levitas: Jesua, filho de Azanias, Binui, dos filhos de Henadade, Cadmiel

[10] A Lewici to: Jeszua, syn Azaniasza, Binnuj, z synów Chenadada, Kadmiel,

[10] e os irmãos deles: Sebanias, Hodias, Quelita, Pelaías, Hanã,

[11] I bracia ich: Szebaniasz, Hodiasz, Kelita, Pelajasz, Chanam,

[11] Mica, Reobe, Hasabias,

[12] Micha, Rechob, Chaszabiasz,

[12] Zacur, Serebias, Sebanias,

[13] Zakkur, Szerebiasz, Szebaniasz,

[13] Hodias, Bani e Beninu.

[14] Hodiasz, Bani, Beninu.

[14] Os chefes do povo: Parós, Paate-Moabe, Elão, Zatu, Bani,

[15] A naczelnicy ludu to: Pareosz, Pachat-Moab, Elam, Zattu, Bani,

[15] Buni, Azgade, Bebai,

[16] Bunni, Azgad, Bebaj,

[16] Adonias, Bigvai, Adim,

[17] Adoniasz, Bigwaj, Adin,

[17] Ater, Ezequias, Azur,

[18] Ater, Hiskiasz, Azzur,

[18] Hodias, Hasum, Besai,

[19] Hodiasz, Chaszum, Besaj,

[19] Harife, Anatote, Nebai,

[20] Charif, Anatot, Nebaj,

[20] Magpias, Mesulão, Hezir,

[21] Magpiasz, Meszullam, Chezir,

[21] Mesezabel, Zadoque, Jadua,

[22] Meszezabel, Sadok, Jaddua,

[22] Pelatias, Hanã, Anaías,

[23] Pelatiasz, Chanan, Anajasz,

[23] Oseias, Hananias, Hassube,

[24] Hoszea, Chananiasz, Chaszszub,

[24] Haloés, Pilha, Sobeque,

[25] Hallochesz, Pilcha, Szobek,

[25] Reum, Hasabna, Maaséias,
[26] Aías, Hanã, Anã,
[27] Maluque, Harim e Baaná.
[28] O resto do povo, os sacerdotes, os levitas, os porteiros, os cantores, os servidores do templo e todos os que se tinham separado dos povos de outras terras para a Lei de Deus, suas mulheres, seus filhos e suas filhas, todos os que tinham saber e entendimento,
[29] firmemente aderiram a seus irmãos; seus nobres convieram, numa imprecação e num juramento, de que andariam na Lei de Deus, que foi dada por intermédio de Moisés, servo de Deus, de que guardariam e cumpririam todos os mandamentos do SENHOR, nosso Deus, e os seus juízos e os seus estatutos;

[30] de que não dariam as suas filhas aos povos da terra, nem tomariam as filhas deles para os seus filhos;

[31] de que, trazendo os povos da terra no dia de sábado qualquer mercadoria e qualquer cereal para venderem, nada comprariam deles no sábado, nem no dia santificado; e de que, no ano sétimo, abririam mão da colheita e de toda e qualquer cobrança.

[32] Também sobre nós pusemos preceitos, impondo-nos cada ano a terça parte de um siclo para o serviço da casa do nosso Deus,

[33] e para os pães da proposição, e para a contínua oferta de manjares, e para o

[26] Rechum, Chaszabna, Maazejasz,
[27] Achiasz, Chanan, Anan,
[28] Malluk, Charam, Baana.
[29] A reszta ludu, kapłani, Lewici, odźwierni, śpiewacy, niewolnicy świątynni oraz wszyscy, którzy się odłączyli od obcej ludności, a przyłączyli do Zakonu Bożego, ich żony, synowie i córki, wszyscy, którzy mają dostateczne zrozumienie,
[30] Przyłączają się do swoich braci, do swoich dostojników, pod klątwą i przysięgą, że będą postępować według Zakonu Bożego, który został nadany za pośrednictwem Mojżesza, sługi Bożego, i że będą przestrzegać i wypełniać wszystkie przykazania Pana, Boga naszego, jego prawa i przepisy,
[31] Że nie będziemy wydawali naszych córek za mąż za pogan tej ziemi ani córek ich nie będziemy brali na żony dla naszych synów.
[32] A jeśli poganie tej ziemi będą wystawiali na sprzedaż towary, i różnorodne zboże w dzień sabatu, nie będziemy go od nich kupować w sabat lub w dzień święta; zrzekniemy się także plonów w każdym siódmym roku oraz długu od każdego dłużnika.
[33] Nakładamy także na siebie zobowiązanie, że rocznie będziemy dawać jedną trzecią sykla na służbę Bożą w domu Bożym;
[34] Na chleby pokładne, na stałe ofiary z pokarmów, na stałe ofiary całopalne, na

contínuo holocausto dos sábados e das Festas da Lua Nova, e para as festas fixas, e para as coisas sagradas, e para as ofertas pelo pecado, e para fazer expiação por Israel, e para toda a obra da casa do nosso Deus.

ofiary sabatowe, ofiary w dniu nowiu i w święta uroczyste, i na święta ucztowania, na ofiary przebłagalne za Izraela i na wszelkie roboty w świątyni naszego Boga.

34 Nós, os sacerdotes, os levitas e o povo deitamos sortes acerca da oferta da lenha que se havia de trazer à casa do nosso Deus, segundo as nossas famílias, a tempos determinados, de ano em ano, para se queimar sobre o altar do SENHOR, nosso Deus, como está escrito na Lei.

35 Następnie rozstrzygnęliśmy losem, my, kapłani, Lewici i lud, sprawę dostawy drewna: ma się je sprowadzać do domu naszego Boga rok w rok według naszych rodów w określonych terminach, aby utrzymać ogień na ołtarzu Pana, Boga naszego, zgodnie z przepisem zakonu.

35 E que também traríamos as primícias da nossa terra e todas as primícias de todas as árvores frutíferas, de ano em ano, à Casa do SENHOR;

36 Ma się też sprowadzać do świątyni Pana rok w rok pierwociny naszej ziemi i pierwociny owocu każdego drzewa,

36 os primogênitos dos nossos filhos e os do nosso gado, como está escrito na Lei; e que os primogênitos das nossas manadas e das nossas ovelhas traríamos à casa do nosso Deus, aos sacerdotes que ministram nela.

37 I pierworodnych z naszych synów oraz pierworodne z naszego bydła, zgodnie z przepisem Zakonu: pierworodne z naszej rogacizny i z naszych owiec będziemy sprowadzać do domu naszego Boga dla kapłanów pełniących służbę w domu naszego Boga.

37 As primícias da nossa massa, as nossas ofertas, o fruto de toda árvore, o vinho e o azeite traríamos aos sacerdotes, às câmaras da casa do nosso Deus; os dízimos da nossa terra, aos levitas, pois a eles cumpre receber os dízimos em todas as cidades onde há lavoura.

38 Także najprzedniejsze nasze ciasta i nasze dostawy, najprzedniejszy owoc każdego drzewa i moszcz, i oliwę będziemy sprowadzać dla kapłanów do składnic domu naszego Boga, a dziesięcinę z plonów naszej ziemi dla Lewitów, a są to Lewici, którzy ściągają dziesięcinę we wszystkich miejscowościach, gdzie uprawiamy pola.

38 O sacerdote, filho de Arão, estaria com os levitas quando estes recebessem os

39 A podczas ściągania dziesięciny przez Lewitów kapłan z rodu Aaronowego

dízimos, e os levitas trariam os dízimos dos dízimos à casa do nosso Deus, às câmaras da casa do tesouro.

będzie z Lewitami. Dziesięcinę z tej dziesięciny sprowadzą Lewici do domu naszego Boga, do składnic skarbca domu Bożego.

[39] Porque àquelas câmaras os filhos de Israel e os filhos de Levi devem trazer ofertas do cereal, do vinho e do azeite; porquanto se acham ali os vasos do santuário, como também os sacerdotes que ministram, e os porteiros, e os cantores; e, assim, não desampararíamos a casa do nosso Deus.

[40] Gdyż do tych składnic synowie izraelscy i Lewici mają sprowadzać swoje dostawy ze zboża, z moszczu i oliwy. Tam też znajdują się przybory świątynne i pełniący służbę kapłani, odźwierni i śpiewacy. Nie zaniedbamy domu naszego Boga!

Neemias 11

Relação dos que habitaram em Jerusalém

[1] Os príncipes do povo habitaram em Jerusalém, mas o seu restante deitou sortes para trazer um de dez para que habitasse na santa cidade de Jerusalém; e as nove partes permaneceriam em outras cidades.

[2] O povo bendisse todos os homens que voluntariamente se ofereciam ainda para habitar em Jerusalém.

[3] São estes os chefes da província que habitaram em Jerusalém; porém nas cidades de Judá habitou cada um na sua possessão, nas suas cidades, a saber, Israel, os sacerdotes, os levitas, os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão.

[4] Habitaram, pois, em Jerusalém alguns dos filhos de Judá e dos filhos de Benjamim. Dos filhos de Judá: Ataías, filho de Uzias, filho de Zacarias, filho de

Nehemiasza 11

Osiedleńcy w Jeruzalemie

[1] Potem osiedlili się naczelnicy ludu w Jeruzalemie, reszta ludności zaś rzucała losy, aby jednego z dziesięciu doprowadzić do osiedlenia się w świętym mieście Jeruzalemie, a dziewięciu pozostałych w innych miejscowościach.

[2] A lud błogosławił wszystkich mężów, którzy okazali ochotę, aby zamieszkać w Jeruzalemie.

[3] A to są naczelnicy okręgu, którzy zamieszkali w Jeruzalemie. Lecz w miastach judzkich mieszkali Izraelici, więc kapłani, Lewici, niewolnicy świątynni i potomkowie niewolników Salomona, każdy w swojej włości, w swoich miastach;

[4] W Jeruzalemie osiedlili się niektórzy z Judejczyków i Beniaminitów. Z Judejczyków Ataja, syn Uzzjasza, syna Zachariasza, syna Amariasza, syna

Amarias, filho de Sefatias, filho de Maalalel, dos filhos de Perez;

5 e Maaséias, filho de Baruque, filho de Col-Hozé, filho de Hazaías, filho de Adaías, filho de Joiaribe, filho de Zacarias, filho do silonita.

6 Todos os filhos de Perez que habitaram em Jerusalém foram quatrocentos e sessenta e oito homens valentes.

7 São estes os filhos de Benjamim: Salu, filho de Mesulão, filho de Joede, filho de Pedaías, filho de Colaías, filho de Maaséias, filho de Itiel, filho de Jesaías.

8 Depois dele, Gabai e Salai; ao todo, novecentos e vinte e oito.

9 Joel, filho de Zicri, superintendente deles; e Judá, filho de Senua, o segundo sobre a cidade.

10 Dos sacerdotes: Jedaías, filho de Joiaribe, Jaquim,

11 Seraías, filho de Hilquias, filho de Mesulão, filho de Zadoque, filho de Meraiote,

12 filho de Aitube, príncipe da Casa de Deus, e os irmãos deles, que faziam o serviço do templo, oitocentos e vinte e dois; e Adaías, filho de Jeroão, filho de Pelalias, filho de Anzi, filho de Zacarias, filho de Pasur, filho de Malquias,

13 e seus irmãos, cabeças de famílias, duzentos e quarenta e dois; e Amasai, filho de Azarel, filho de Azai, filho de Mesilemote, filho de Imer,

Szefatiasza, syna Mahalalela z potomków Peresa,

5 I Maasejasz, syn Barucha, syna Kol-Chosego, syna Chazajasza, syna Adajasza, syna Jojariba, syna Zachariasza, syna Hasziloniego;

6 Wszystkich potomków Peresa mieszkających w Jerozolimie było czterystu sześćdziesięciu ośmiu dzielnych mężów.

7 A to są Beniaminici: Sallu, syn Meszullama, syna Joeda, syna Pedajasza, syna Kolajasza, syna Maasejasza, syna Itiela, syna Izajasza.

8 Dalej: Gabbaj i Sallej, razem dziewięćset dwudziestu ośmiu.

9 Zwierzchnikiem nad nimi był Joel, syn Zikriego, Juda zaś, syn Hessuney, był jako drugi nad miastem.

10 Spośród kapłanów: Jedajasz, syn Jojariba, Jachin,

11 Serajasz, syn Chilkiasza, syna Meszullama, syna Sadoka, syna Merajota, syna Achituba, przełożonego domu Bożego,

12 I jego bracia, pełniący służbę w świątyni, w liczbie ośmiuset dwudziestu dwóch; i Adajasz, syn Jerochama, syna Pelaliasza, syna Amsiego, syna Zachariasza, syna Paszchura, syna Malkiasza.

13 I jego bracia, głowy rodzin, w liczbie dwustu czterdziestu dwóch; i Amaszesaj, syn Azarela, syna Achzaja, syna Meszillemota, syna Immera.

[14] e os irmãos deles, homens valentes, cento e vinte e oito; e, superintendente deles, Zabdiel, filho de Gedolim.

[14] I jego bracia, dzielni rycerze, w liczbie stu dwudziestu ośmiu; a ich zwierzchnikiem był Zabdiel, syn Haggadola.

[15] Dos levitas: Semaías, filho de Hassube, filho de Azricão, filho de Hasabias, filho de Buni;

[15] A z Lewitów: Szemajasz, syn Chaszszuba, syna Azrikama, syna Chaszabiasza, syna Bunniego,

[16] Sabetai e Jozabade, dos cabeças dos levitas, que presidiam o serviço de fora da Casa de Deus;

[16] Oraz Szabbetaj i Jozabad, którzy z przełożonych Lewitów pełnili służbę na zewnątrz domu Bożego.

[17] Matanias, filho de Mica, filho de Zabdi, filho de Asafe, o chefe, que dirigia os louvores nas orações, e Baquebuquias, o segundo de seus irmãos; depois, Abda, filho de Samua, filho de Galal, filho de Jedutum.

[17] I Mattaniasz, syn Michy, syna Zabdiego, syna Asafa, dyrygent przy śpiewie hymnów w czasie modłów dziękczynnych, i Bakbukiasz, drugi z kolei w gronie swoich braci; i Abda, syn Szammui, syna Galala, syna Jedutuna.

[18] Todos os levitas na santa cidade foram duzentos e oitenta e quatro.

[18] Wszystkich Lewitów w świętym mieście było dwustu osiemdziesięciu czterech.

[19] Dos porteiros: Acube, Talmom e os irmãos deles, os guardas das portas, cento e setenta e dois.

[19] A odźwierni, to: Akkub, Talmon oraz ich bracia, którzy pilnowali bram, w liczbie stu siedemdziesięciu dwóch.

Os que habitaram nas cidades de Judá

[20] O restante de Israel, dos sacerdotes e levitas se estabeleceu em todas as cidades de Judá, cada um na sua herança.

[20] Reszta Izraela, kapłanów i Lewitów mieszkała po wszystkich miejscowościach judzkich, każdy w swojej dziedzicznej włości.

[21] Os servidores do templo habitaram em Ofel e estavam a cargo de Zia e Gispa.

[21] Niewolnicy świątynni mieszkali na górze Ofel, a przełożonymi nad niewolnikami świątynnymi byli Sicha i Giszpa.

[22] O superintendente dos levitas em Jerusalém era Uzi, filho de Bani, filho de Hasabias, filho de Matanias, filho de Mica, dos filhos de Asafe, que eram cantores ao serviço da Casa de Deus.

[22] Zwierzchnikiem nad Lewitami w Jeruzalemie był Uzzi, syn Baniego, syna Chaszabiasza, syna Mattaniasza, syna Michy z potomków Asafa, śpiewających w czasie służby w domu Bożym.

[23] Porque havia um mandado do rei a respeito deles e certo acordo com os cantores, concernente às obrigações de cada dia.

[24] Petaías, filho de Mesezabel, dos filhos de Zera, filho de Judá, estava à disposição do rei, em todos os negócios do povo.

Os residentes nas aldeias

[25] Quanto às aldeias, com os seus campos, alguns dos filhos de Judá habitaram em Quiriate-Arba e suas aldeias, em Dibom e suas aldeias, em Jecabzeel e suas aldeias,

[26] e em Jesua, em Moladá, em Bete-Palete,

[27] em Hazar-Sual, em Berseba e suas aldeias;

[28] em Ziclague, em Mecona e suas aldeias;

[29] em En-Rimom, em Zorá, em Jarmute;

[30] em Zanoa, em Adulão e nas aldeias delas; em Laquis e em seus campos, em Azeca e suas aldeias. Acamparam-se desde Berseba até ao vale de Hinom.

[31] Os filhos de Benjamim também se estabeleceram em Geba e daí em diante, em Micmás, Aia, Betel e suas aldeias;
[32] em Anatote, em Nobe, em Ananias,
[33] em Hazor, em Ramá, em Gitaim,
[34] em Hadide, em Zeboim, em Nebalate,
[35] em Lode e em Ono, no vale dos Artífices.
[36] Dos levitas, havia grupos tanto em Judá como em Benjamim.

[23] Istniało bowiem odnośnie do nich zarządzenie królewskie wyznaczające dokładnie śpiewaków na poszczególne dni.

[24] A Petachiasz, syn Meszezabela z potomków Zeracha, syna Judy, był wobec króla rzecznikiem wszystkich spraw dotyczących ludu.

Osiedleńcy poza Jeruzalemem

[25] A po osiedlach z ich polami mieszkali niektórzy z Judejczyków w Kiriat-Haarba i jej okolicznych siołach i w Dibonie i jego okolicznych siołach, i w Jekkabseelu i jego osiedlach.

[26] Dalej: w Jeszua i w Moladzie, i w Bet-Pelet;

[27] I w Chasar-Szual, i w Beer-Szebie i okolicznych jej siołach;

[28] I w Syklagu, i w Mechonie, i w okolicznych jej siołach;

[29] I w En-Rimmon, i w Sora, i w Jarmut,

[30] W Zanoach, w Adullam, w ich osiedlach, w Lachisz i na jego polach, w Azece i w jej okolicznych siołach; rozłożyli się więc ze swoimi siedzibami od Beer-Szeby aż do Doliny Chinnom.

[31] Beniaminici zaś zamieszkali Gebę, Michmas, Ajję i Betel oraz ich okoliczne sioła,
[32] Anatot, Nob, Ananię,
[33] Chasor, Ramę, Gittaim,
[34] Chadid, Seboim, Neballat,
[35] Lod, Ono, Dolinę Cieśli.
[36] A niektóre judejskie grupy Lewitów przyłączyły się do Beniaminitów.

Neemias 12

Os sacerdotes que vieram para Jerusalém

1 São estes os sacerdotes e levitas que subiram com Zorobabel, filho de Sealtiel, e com Jesua: Seraías, Jeremias, Esdras,
2 Amarias, Maluque, Hatus,
3 Secanias, Reum, Meremote,
4 Ido, Ginetoi, Abias,
5 Miamim, Maadias, Bilga,
6 Semaías, Joiaribe, Jedaías,
7 Salu, Amoque, Hilquias e Jedaías; estes foram os chefes dos sacerdotes e de seus irmãos, nos dias de Jesua.

8 Também os levitas Jesua, Binui, Cadmiel, Serebias, Judá e Matanias; este e seus irmãos dirigiam os louvores.

9 Baquebuquias e Uni, seus irmãos, estavam defronte deles, cada qual no seu mister.

10 Jesua gerou a Joiaquim, Joiaquim gerou a Eliasibe, Eliasibe gerou a Joiada,
11 Joiada gerou a Jônatas, e Jônatas gerou a Jadua.

12 Nos dias de Joiaquim, foram sacerdotes, cabeças de famílias: de Seraías, Meraías; de Jeremias, Hananias;

13 de Esdras, Mesulão; de Amarias, Joanã;

14 de Maluqui, Jônatas; de Sebanias, José;

15 de Harim, Adna; de Meraiote, Helcai;

Nehemiasza 12

Kapłani i Lewici

1 A to są kapłani i Lewici, którzy przybyli z Zerubabelem, synem Szealtiela, i z Jeszuą: Serajasz, Jeremiasz, Ezdrasz,
2 Amariasz, Malluch, Chattusz,
3 Szechaniasz, Rechum, Meremot.
4 Iddo, Ginnetoi, Abiasz,
5 Mijjamin, Maadiasz, Bilga,
6 Szemajasz i Jojarib, Jedajasz,
7 Sallu, Amok, Chilkiasz, Jedajasz. To byli naczelnicy kapłanów i ich braci w czasach Jeszuy.
8 Lewici zaś to: Jeszua, Binnuj, Kadmiel, Szerebiasz, Jehuda, Nattaniasz; on i jego bracia kierowali śpiewem hymnów dziękczynnych,

9 Bakbukiasz zaś, Unni oraz ich bracia stali naprzeciw nich w czasie służby.

10 A Jeszua zrodził Jojakima, Jojakim zaś zrodził Eliasziba, a Eliaszib Jojadę.
11 Jojada zrodził Jonatana, a Jonatan zrodził Jadduę.
12 W czasach Jojakima głowami rodzin byli następujący kapłani: w rodzinie Serajasza Merajasz, w rodzinie Jeremiasza Chananiasz.
13 W rodzinie Ezdrasza Meszullam, w rodzinie Amariasza Jehochanan.
14 W rodzinie Mallucha Jonatan, w rodzinie Szebaniasza Józef.
15 W rodzinie Charima Adna, w rodzinie Merajota Chelkaj.

[16] de Ido, Zacarias; de Ginetom, Mesulão;

[17] de Abias, Zicri; de Miniamim e de Moadias, Piltai;

[18] de Bilga, Samua; de Semaías, Jônatas;

[19] de Joiaribe, Matenai; de Jedaías, Uzi;

[20] de Salai, Calai; de Amoque, Héber;

[21] de Hilquias, Hasabias; de Jedaías, Netanel.

[22] Dos levitas, nos dias de Eliasibe, foram inscritos como cabeças de famílias Joiada, Joanã e Jadua, como também os sacerdotes, até ao reinado de Dario, o persa.

[23] Os filhos de Levi foram inscritos como cabeças de famílias no Livro das Crônicas, até aos dias de Joanã, filho de Eliasibe.

[24] Foram, pois, chefes dos levitas: Hasabias, Serebias e Jesua, filho de Cadmiel; os irmãos deles lhes estavam fronteiros para louvarem e darem graças, segundo o mandado de Davi, homem de Deus, coro contra coro.

[25] Matanias, Baquebuquias, Obadias, Mesulão, Talmom e Acube eram porteiros e faziam a guarda aos depósitos das portas.

[26] Estes viveram nos dias de Joiaquim, filho de Jesua, filho de Jozadaque, e nos dias de Neemias, o governador, e de Esdras, o sacerdote e escriba.

A dedicação dos muros

[16] W rodzinie Iddy Zachariasz, w rodzinie Ginnetona Meszullam.

[17] W rodzinie Abiasza Zikri, w rodzinie Miniamina..., w rodzinie Moadiasza Piltaj.

[18] W rodzinie Bilgi Szammua, w rodzinie Szemajasza Jehochanan.

[19] W rodzinie Jojariba Mattenaj, w rodzinie Jedajasza Uzzi.

[20] W rodzinie Sallu Kallaj, w rodzinie Amoka Eber,

[21] W rodzinie Chilkiasza Chaszabiasz, w rodzinie Jedajasza Netaneel.

[22] W czasach Eljasziba, Jojady, Jochanana i Jadduy zostali zapisani naczelnicy rodów kapłańskich w Księdze Dziejów aż do czasu panowania Dariusza perskiego.

[23] Synowie Lewiego, naczelnicy rodów, zostali zapisani w Księdze Dziejów aż do czasów Jochanana, syna Eliasziba.

[24] A naczelnikami rodów byli: Chaszabiasz, Szerebiasz, Jeszua, Kadmiel i ich bracia, którzy stali naprzeciw nich przy nuceniu hymnów dziękczynnych według zarządzenia Dawida, męża Bożego, zespół obok zespołu.

[25] Mattaniasz, Bakbukiasz, Obadiasz, Meszullam, Talmon, Akkub byli odźwiernymi pilnującymi składnic przy bramach.

[26] Ci żyli w czasach Jojakima, syna Jeszuy, syna Josadaka i w czasach namiestnika Nehemiasza oraz kapłana Ezdrasza, pisarza.

Poświęcenie muru jeruzalemskiego

[27] Na dedicação dos muros de Jerusalém, procuraram aos levitas de todos os seus lugares, para fazê-los vir a fim de que fizessem a dedicação com alegria, louvores, canto, címbalos, alaúdes e harpas.

[28] Ajuntaram-se os filhos dos cantores, tanto da campina dos arredores de Jerusalém como das aldeias dos netofatitas,

[29] como também de Bete-Gilgal e dos campos de Geba e de Azmavete; porque os cantores tinham edificado para si aldeias nos arredores de Jerusalém.

[30] Purificaram-se os sacerdotes e os levitas, que também purificaram o povo e as portas e o muro.

[31] Então, fiz subir os príncipes de Judá sobre o muro e formei dois grandes coros em procissão, sendo um à mão direita sobre a muralha para o lado da Porta do Monturo.

[32] Após eles, ia Hosaías e a metade dos príncipes de Judá,

[33] Azarias, Esdras, Mesulão,

[34] Judá, Benjamim, Semaías e Jeremias;

[35] e dos filhos dos sacerdotes, com trombetas: Zacarias, filho de Jônatas, filho de Semaías, filho de Matanias, filho de Micaías, filho de Zacur, filho de Asafe,

[36] e seus irmãos, Semaías, Azarel, Milalai, Gilalai, Maai, Netanel, Judá e Hanani, com os instrumentos músicos de Davi, homem de Deus; Esdras, o escriba, ia adiante deles.

[27] A na poświęcenie muru jeruzalemskiego starano się sprowadzić do Jeruzalemu Lewitów ze wszystkich miejscowości, aby dokonać tego poświęcenia w radosnym nastroju przy pieniach pochwalnych i grze na cymbałach, harfach i lutniach.

[28] Zgromadzili się tedy członkowie rodzin śpiewaczych, zarówno z okręgu wokół Jeruzalemu jak i z osiedli Netofatytów,

[29] I z Bet-Haggilgal, i z pól Geby, i Azmawet, gdyż śpiewacy pozakładali sobie gospodarstwa wokół Jeruzalemu.

[30] Potem kapłani i Lewici dokonali na sobie oczyszczenia oraz oczyścili lud, bramy i mur.

[31] Następnie kazałem książętom judzkim wstąpić na mur i ustawiłem dwa zespoły śpiewacze do pień dziękczynnych; z nich jeden pociągnął w procesji w prawo po murze do Bramy Śmietnisk,

[32] Za nimi zaś poszedł Hoszajasz z połową książąt judzkich

[33] Oraz Azariasz, Ezdrasz i Meszullam,

[34] Juda, Mijjamin, Szemajasz i Jeremiasz

[35] I niektórzy z kapłanów z trąbami: mianowicie Zachariasz, syn Jonatana, syna Szemajasza, syna Mattaniasza, syna Michajasza, syna Zukkura, syna Asafa

[36] Oraz ich bracia: Szemajasz, Azarel, Milalaj, Gilalaj, Maaj, Netanael, Juda, Chanani z instrumentami muzycznymi Dawida, męża Bożego; przed nimi zaś kroczył Ezdrasz, pisarz.

[37] À entrada da Porta da Fonte, subiram diretamente as escadas da Cidade de Davi, onde se eleva o muro por sobre a casa de Davi, até à Porta das Águas, do lado oriental.

[38] O segundo coro ia em frente, e eu, após ele; metade do povo ia por cima do muro, desde a Torre dos Fornos até ao Muro Largo;

[39] e desde a Porta de Efraim, passaram por cima da Porta Velha e da Porta do Peixe, pela Torre de Hananel, pela Torre dos Cem, até à Porta do Gado; e pararam à Porta da Guarda.

[40] Então, ambos os coros pararam na Casa de Deus, como também eu e a metade dos magistrados comigo.

[41] Os sacerdotes Eliaquim, Maaséias, Miniamim, Micaías, Elioenai, Zacarias e Hananias iam com trombetas,

[42] como também Maaséias, Semaías, Eleazar, Uzi, Joanã, Malquias, Elão e Ezer; e faziam-se ouvir os cantores sob a direção de Jezraías.

[43] No mesmo dia, ofereceram grandes sacrifícios e se alegraram; pois Deus os alegrara com grande alegria; também as mulheres e os meninos se alegraram, de modo que o júbilo de Jerusalém se ouviu até de longe.

A manutenção dos sacerdotes e levitas

[44] Ainda no mesmo dia, se nomearam homens para as câmaras dos tesouros, das ofertas, das primícias e dos dízimos, para ajuntarem nelas, das cidades, as porções

[37] Następnie posuwali się ku Bramie Źródlanej i szli dalej wprost przed siebie po schodach Miasta Dawida, potem wejściem na mur, które było przy pałacu Dawida aż do Bramy Wodnej na wschodzie.

[38] Drugi zespół śpiewaczy, za którym szedłem ja wraz z drugą połową książąt ludu, szedł w lewo wzdłuż muru obok Baszty Pieców aż do Muru Szerokiego

[39] I dalej obok Bramy Efraimskiej, mijając Bramę Staromiejską i Bramę Rybną oraz Basztę Chananel i Basztę Stu aż do Bramy Owczej, a zatrzymali się przy Bramie Więziennej.

[40] Oba zespoły śpiewacze stanęły przy domu Bożym oraz ja i połowa dostojników ze mną,

[41] Także kapłani: Eliakim, Maasejasz, Miniamin, Michajasz, Elioenaj, Zachariasz, Chananiasz, z trąbami.

[42] I Maasejasz, Szemajasz, Eleazar, Uzzi, Jehochanan, Malkiasz, Elam, Ezer. Wtedy śpiewacy pod kierownictwem Jizrachiasza zaintonowali pienia.

[43] W tym dniu złożono liczne krwawe ofiary i radowano się, że Bóg sprawił im wielką radość. Również kobiety i dzieci radowały się, a radosne okrzyki z Jeruzalemu słychać było daleko.

Zaopatrzenie kapłanów i Lewitów

[44] W tym dniu ustanowiono też mężów dla dozorowania składnic z zapasami pochodzącymi z darów, pierwocin, dziesięcin, aby w nich gromadzono z

designadas pela Lei para os sacerdotes e para os levitas; pois Judá estava alegre, porque os sacerdotes e os levitas ministravam ali;

[45] e executavam o serviço do seu Deus e o da purificação; como também os cantores e porteiros, segundo o mandado de Davi e de seu filho Salomão.

[46] Pois já outrora, nos dias de Davi e de Asafe, havia chefes dos cantores, cânticos de louvor e ações de graças a Deus.

[47] Todo o Israel, nos dias de Zorobabel e nos dias de Neemias, dava aos cantores e aos porteiros as porções de cada dia; e consagrava as coisas destinadas aos levitas, e os levitas, as destinadas aos filhos de Arão.

Neemias 13

Os estrangeiros separados de Israel

[1] Naquele dia, se leu para o povo no Livro de Moisés; achou-se escrito que os amonitas e os moabitas não entrassem jamais na congregação de Deus,

[2] porquanto não tinham saído ao encontro dos filhos de Israel com pão e água; antes, assalariaram contra eles Balaão para os amaldiçoar; mas o nosso Deus converteu a maldição em bênção.

[3] Ouvindo eles, o povo, esta lei, apartaram de Israel todo elemento misto.

Tobias expulso do templo

miejskich posiadłości udziały prawem ustalone dla kapłanów i dla Lewitów; Judejczycy bowiem byli radzi kapłanom i Lewitom pełniącym służbę.

[45] Oni pełnili służbę Bożą i służbę oczyszczenia, jak również śpiewacy i odźwierni zgodnie z zarządzeniem Dawida i jego syna Salomona.

[46] Gdyż już dawno w czasach Dawida i Asafa byli ustanowieni kierownicy śpiewaków oraz pieśń pochwalnych i dziękczynnych dla Boga.

[47] A cały Izrael w czasach Zerubbabela i w czasach Nehemiasza dawał codziennie śpiewakom i odźwiernym udziały, a Lewitom poświęcone dary, Lewici zaś dawali poświęcone dary synom Aaronowym.

Nehemiasza 13

Reformy Nehemiasza

[1] W tym czasie odczytano z księgi Mojżeszowej wobec ludu ustęp, w którym było napisane, że Ammonita ani Moabita nie wstąpi nigdy do zgromadzenia Bożego,

[2] Gdyż nie wyszli synom izraelskim na spotkanie z chlebem i wodą, lecz najęli przeciwko nim Bileama, aby ich przeklinał; ale Bóg nasz przemienił przekleństwo w błogosławieństwo.

[3] Gdy tedy usłyszeli to postanowienie, wyłączyli z Izraela wszystkich obcoplemieńców.

[4] Ora, antes disto, Eliasibe, sacerdote, encarregado da câmara da casa do nosso Deus, se tinha aparentado com Tobias;

[5] e fizera para este uma câmara grande, onde dantes se depositavam as ofertas de manjares, o incenso, os utensílios e os dízimos dos cereais, do vinho e do azeite, que se ordenaram para os levitas, cantores e porteiros, como também contribuições para os sacerdotes.

[6] Mas, quando isso aconteceu, não estive em Jerusalém, porque no trigésimo segundo ano de Artaxerxes, rei da Babilônia, eu fora ter com ele; mas ao cabo de certo tempo pedi licença ao rei e voltei para Jerusalém.

[7] Então, soube do mal que Eliasibe fizera para beneficiar a Tobias, fazendo-lhe uma câmara nos pátios da Casa de Deus.

[8] Isso muito me indignou a tal ponto, que atirei todos os móveis da casa de Tobias fora da câmara.

[9] Então, ordenei que se purificassem as câmaras e tornei a trazer para ali os utensílios da Casa de Deus, com as ofertas de manjares e o incenso.

Restaurada a manutenção dos levitas

[10] Também soube que os quinhões dos levitas não se lhes davam, de maneira que os levitas e os cantores, que faziam o serviço, tinham fugido cada um para o seu campo.

[4] Swojego czasu kapłan Eliaszib, ustanowiony nadzorcą nad komnatami domu naszego Boga, bliski krewny Tobiasza,

[5] Urządził dla niego przestronną komnatę tam, gdzie przedtem przechowywano rzeczy potrzebne do ofiar z pokarmów, kadzidło, przybory, dziesięciny ze zboża, moszczu i oliwy, przypadające Lewitom, śpiewakom i odźwiernym, oraz dary dla kapłanów.

[6] Gdy to się działo, mnie nie było w Jeruzalemie, gdyż w trzydziestym drugim roku Artakserksesa, króla babilońskiego, wyruszyłem do króla. Po pewnym czasie wyprosiłem u króla zezwolenie na powrót,

[7] A gdy przybyłem do Jeruzalemu i dowiedziałem się o występku, jaki popełnił Eliaszib na korzyść Tobiasza, że urządził dla niego komnatę na dziedzińcu domu Bożego

[8] Oburzyło mnie to bardzo, więc kazałem wyrzucić wszystkie sprzęty domowe Tobiasza z komnaty,

[9] I kazałem oczyścić te komnaty, i sprowadziłem tam z powrotem sprzęty domu Bożego, ofiarę z pokarmów i kadzidło.

[10] Dowiedziałem się także, że nie dostarczono Lewitom ich udziałów, wobec czego Lewici i śpiewacy przeznaczeni do pełnienia służby pouciekali, każdy do swojej posiadłości.

11 Então, contendi com os magistrados e disse: Por que se desamparou a Casa de Deus? Ajuntei os levitas e os cantores e os restituí a seus postos.

12 Então, todo o Judá trouxe os dízimos dos cereais, do vinho e do azeite aos depósitos.

13 Por tesoureiros dos depósitos pus Selemias, o sacerdote, Zadoque, o escrivão, e, dentre os levitas, Pedaías; como assistente deles, Hanã, filho de Zacur, filho de Matanias; porque foram achados fiéis, e se lhes encarregou que repartissem as porções para seus irmãos.

14 Por isto, Deus meu, lembra-te de mim e não apagues as beneficências que eu fiz à casa de meu Deus e para o seu serviço.

Restabelecimento da observância do sábado

15 Naqueles dias, vi em Judá os que pisavam lagares ao sábado e traziam trigo que carregavam sobre jumentos; como também vinho, uvas e figos e toda sorte de cargas, que traziam a Jerusalém no dia de sábado; e protestei contra eles por venderem mantimentos neste dia.

16 Também habitavam em Jerusalém tírios que traziam peixes e toda sorte de mercadorias, que no sábado vendiam aos filhos de Judá e em Jerusalém.

17 Contendi com os nobres de Judá e lhes disse: Que mal é este que fazeis, profanando o dia de sábado?

11 Zgromiłem tedy zwierzchników i powiedziałem: Dlaczego jest zaniedbany dom Boży? Potem zebrałem ich razem i postawiłem na ich stanowiskach,

12 A wszyscy Judejczycy znieśli do składnic dziesięcinę: zboże, moszcz i oliwę.

13 A dozór nad składnicami zleciłem kapłanowi Szelemiaszowi i pisarzowi Sadokowi oraz Pedajaszowi spośród Lewitów; do pomocy mieli Chanana, syna Zakkura, syna Mattaniasza, oni bowiem uchodzili za rzetelnych. Do nich należało wydawanie udziałów ich braciom.

14 Zachowaj to, mój Boże, w pamięci ku mojemu dobru i nie wymaż moich dobrych uczynków, jakie spełniłem dla domu mojego Boga i dla służby w nim odbywanej!

Nakaz przestrzegania sabatu

15 W owych dniach stwierdziłem, że w Judei wytłaczano w sabat wino w tłoczniach i zwożono snopy, nakładając je na osły, a także wino, winogrona, figi i wszelkie inne ciężary, i sprowadzano w dzień sabatu do Jeruzalemu. Ostrzegłem ich przeto, aby w tym dniu żywności nie sprzedawali.

16 Również Tyryjczycy, którzy w nim mieszkali, sprowadzali rybę i wszelki towar i sprzedawali w sabat Judejczykom, także w Jeruzalemie.

17 Zgromiłem tedy możnych Judei i powiedziałem do nich: Co to za niegodziwa rzecz, której się dopuszczacie, znieważając dzień sabatu?

[18] Acaso, não fizeram vossos pais assim, e não trouxe o nosso Deus todo este mal sobre nós e sobre esta cidade? E vós ainda trazeis ira maior sobre Israel, profanando o sábado.

[18] Czy nie tak postępowali wasi ojcowie, za co wszak nasz Bóg sprowadził na nas całe to nieszczęście, a również na to miasto! Wy zaś ściągacie jeszcze większy gniew na Izraela, znieważając sabat?

[19] Dando já sombra as portas de Jerusalém antes do sábado, ordenei que se fechassem; e determinei que não se abrissem, senão após o sábado; às portas coloquei alguns dos meus moços, para que nenhuma carga entrasse no dia de sábado.

[19] Wydałem więc zarządzenie, że gdy w przeddzień sabatu będzie się ściemniać wokół bram jeruzalemskich, ma się zamknąć wrota. Nakazałem też, żeby ich nie otwierano, aż dopiero po sabacie. Postawiłem też przy bramach niektórych z moich sług z poleceniem: W dzień sabatu nie przejdzie tędy żaden ciężar.

[20] Então, os negociantes e os vendedores de toda sorte de mercadorias pernoitaram fora de Jerusalém, uma ou duas vezes.

[20] Wtedy handlarze i sprzedawcy wszelkiego towaru nocowali raz czy dwa razy na dworze, poza Jeruzalemem.

[21] Protestei, pois, contra eles e lhes disse: Por que passais a noite defronte do muro? Se outra vez o fizerdes, lançarei mão sobre vós. Daí em diante não tornaram a vir no sábado.

[21] Zgromiłem ich więc, mówiąc do nich: Dlaczego nocujecie tuż przed murem? Jeżeli się to jeszcze raz powtórzy, wezmę się do was. Od tego czasu nie przychodzili już w sabat.

[22] Também mandei aos levitas que se purificassem e viessem guardar as portas, para santificar o dia de sábado. Também nisto, Deus meu, lembra-te de mim; e perdoa-me segundo a abundância da tua misericórdia.

[22] Następnie nakazałem Lewitom, aby się oczyścili i przychodzili pilnować bram, aby dzień sabatu był należycie święcony. Również to zachowaj mi, Boże mój, w pamięci i zmiłuj się nade mną według obfitości twojej łaski.

Condenação do casamento misto

[23] Vi também, naqueles dias, que judeus haviam casado com mulheres asdoditas, amonitas e moabitas.

[23] Również w owych dniach stwierdziłem, że niektórzy Judejczycy poślubiali kobiety aszdodyckie, ammonickie i moabickie.

[24] Seus filhos falavam meio asdodita e não sabiam falar judaico, mas a língua de seu respectivo povo.

[24] Z ich dzieci połowa mówiła po aszdodycku, czy innym językiem tych ludów, lecz nie umieli już mówić po żydowsku.

[25] Contendi com eles, e os amaldiçoei, e espanquei alguns deles, e lhes arranquei os cabelos, e os conjurei por Deus, dizendo: Não dareis mais vossas filhas a seus filhos e não tomareis mais suas filhas, nem para vossos filhos nem para vós mesmos.

[26] Não pecou nisto Salomão, rei de Israel? Todavia, entre muitas nações não havia rei semelhante a ele, e ele era amado do seu Deus, e Deus o constituiu rei sobre todo o Israel. Não obstante isso, as mulheres estrangeiras o fizeram cair no pecado.

[27] Dar-vos-íamos nós ouvidos, para fazermos todo este grande mal, prevaricando contra o nosso Deus, casando com mulheres estrangeiras?

[28] Um dos filhos de Joiada, filho do sumo sacerdote Eliasibe, era genro de Sambalate, o horonita, pelo que o afugentei de mim.

[29] Lembra-te deles, Deus meu, pois contaminaram o sacerdócio, como também a aliança sacerdotal e levítica.

As reformas de Neemias

[30] Limpei-os, pois, de toda estrangeirice e designei o serviço dos sacerdotes e dos levitas, cada um no seu mister,

[31] como também o fornecimento de lenha em tempos determinados, bem como as primícias. Lembra-te de mim, Deus meu, para o meu bem.

[25] Więc gromiłem ich i przeklinałem, niektórych z nich biłem, targałem za włosy i zaklinałem na Boga: Nie wydawajcie waszych córek za mąż za ich synów i nie bierzcie ich córek za żony dla waszych synów czy dla siebie.

[26] Czyż nie w ten sposób zgrzeszył Salomon, król izraelski? A wszak wśród wielu narodów nie było króla takiego jak on. Był ulubieńcem Boga, który ustanowił go królem nad całym Izraelem. Lecz również jego przywiodły do grzechu żony obcoplemienne.

[27] Czy musi się i o was słyszeć, że popełniacie to samo wielkie zło, sprzeniewierzając się naszemu Bogu przez to, że żenicie się z kobietami obcoplemiennymi?

[28] A gdy jeden z synów Jojady, syna arcykapłana Eliasziba, został zięciem Choronity Sanballata, wypędziłem go od siebie.

[29] Zapamiętaj im, mój Boże, że splamili kapłaństwo i przymierze wiążące kapłanów i Lewitów.

[30] I oczyściłem ich ze wszystkiego, co obce, i ustaliłem zakres czynności służebnych dla kapłanów i dla Lewitów,

[31] I dostawy drewna w określonych terminach, i pierwociny. Zachowaj to, mój Boże, w pamięci ku mojemu dobru!

O livro de Ester

Ester 1

O banquete de Assuero

[1] Nos dias de Assuero, o Assuero que reinou, desde a Índia até à Etiópia, sobre cento e vinte e sete províncias,

[2] naqueles dias, assentando-se o rei Assuero no trono do seu reino, que está na cidadela de Susã,

[3] no terceiro ano de seu reinado, deu um banquete a todos os seus príncipes e seus servos, no qual se representou o escol da Pérsia e Média, e os nobres e príncipes das províncias estavam perante ele.

[4] Então, mostrou as riquezas da glória do seu reino e o esplendor da sua excelente grandeza, por muitos dias, por cento e oitenta dias.

[5] Passados esses dias, deu o rei um banquete a todo o povo que se achava na cidadela de Susã, tanto para os maiores como para os menores, por sete dias, no pátio do jardim do palácio real.

[6] Havia tecido branco, linho fino e estofas de púrpura atados com cordões de linho e de púrpura a argolas de prata e a colunas de alabastro. A armação dos leitos era de ouro e de prata, sobre um pavimento de pórfiro, de mármore, de alabastro e de pedras preciosas.

[7] Dava-se-lhes de beber em vasos de ouro, vasos de várias espécies, e havia muito vinho real, graças à generosidade do rei.

Estery

Estery 1

Pokaz chwały króla Achaszwerosza

[1] I stało się za dni Achaszwerosza - a Achaszwerosz panował od Indii aż do Etiopii nad stu dwudziestu siedmiu prowincjami -

[2] Otóż w tych dniach, gdy król Achaszwerosz zasiadał na swoim tronie królewskim na zamku w Suzie,

[3] W trzecim roku swego panowania wydał ucztę dla wszystkich swoich książąt i dworzan, przy czym stawili się przed nim wojskowi perscy i medyjscy, dostojnicy i książęta prowincji,

[4] On zaś dał pokaz bogactwa, chwały swego królestwa i ogromu wspaniałego swego dostojeństwa przez wiele dni, mianowicie przez sto osiemdziesiąt dni.

[5] A po upływie tych dni wydał król dla całego ludu znajdującego się na zamku w Suzie, od największego do najmniejszego, ucztę trwającą siedem dni, na dziedzińcu ogrodu pałacu królewskiego.

[6] Białe, karmazynowe i fioletowe lniane i bawełniane kotary ujęte w srebrne pierścienie zwisały na bisiorowych sznurach z alabastrowych kolumn; złote i srebrne sofy ustawione były na mozaikowej posadzce z alabastru, białego marmuru, korali i pereł.

[7] Napoje też podawano w złotych naczyniach, każde z naczyń zaś było inne, a wina z piwnic królewskich było pod dostatkiem, jak przystało na króla.

[8] Bebiam sem constrangimento, como estava prescrito, pois o rei havia ordenado a todos os oficiais da sua casa que fizessem segundo a vontade de cada um.

[9] Também a rainha Vasti deu um banquete às mulheres na casa real do rei Assuero.

Vasti, a rainha, recusa assistir ao banquete

[10] Ao sétimo dia, estando já o coração do rei alegre do vinho, mandou a Meumã, Bizta, Harbona, Bigtá, Abagta, Zetar e Carcas, os sete eunucos que serviam na presença do rei Assuero,

[11] que introduzissem à presença do rei a rainha Vasti, com a coroa real, para mostrar aos povos e aos príncipes a formosura dela, pois era em extremo formosa.

[12] Porém a rainha Vasti recusou vir por intermédio dos eunucos, segundo a palavra do rei; pelo que o rei muito se enfureceu e se inflamou de ira.

[13] Então, o rei consultou os sábios que entendiam dos tempos (porque assim se tratavam os interesses do rei na presença de todos os que sabiam a lei e o direito;

[14] e os mais chegados a ele eram: Carsena, Setar, Admata, Társis, Meres, Marsena e Memucã, os sete príncipes dos persas e dos medos, que se avistavam pessoalmente com o rei e se assentavam como principais no reino)

[8] Lecz do picia nikogo nie przymuszano, gdyż król wydał polecenie wszystkim ochmistrzom swojego pałacu, aby każdy czynił, co mu się podoba.

Królowa Waszti odmawia udziału w uczcie królewskiej

[9] Również królowa Waszti wydała ucztę dla kobiet z pałacu królewskiego, należącego do króla Achaszwerosza.

[10] Siódmego dnia, gdy król dobrze sobie podochocił winem, kazał Mechumanowi, Bizzecie, Charbonie, Bigcie, Abagcie, Zeterowi i Karkasowi, siedmiu eunuchom, usługującym królowi Achaszweroszowi,

[11] Przyprowadzić przed oblicze królewskie królową Waszti w koronie królewskiej celem pokazania ludowi i książętom jej urody, gdyż była ona bardzo piękna.

[12] Lecz królowa Waszti wzbraniała się przyjść na wezwanie królewskie przyniesione przez eunuchów. Król rozzłościł się bardzo i gniew w nim zapłonął.

[13] I rzekł do mędrców znających się na prawie, gdyż sprawy dotyczące króla przedkładane były wszystkim znawcom prawa i sądzenia.

[14] Z nich zaś najbliższymi mu byli: Karszena, Szetar, Admata, Tarszysz, Mares, Marsena i Memuchan, tych siedmiu książąt perskich i medyjskich, mających stały dostęp do króla i zajmujących pierwsze stanowiska w królestwie.

[15] sobre o que se devia fazer, segundo a lei, à rainha Vasti, por não haver ela cumprido o mandado do rei Assuero, por intermédio dos eunucos.

[15] Jak należy według prawa postąpić z królową Waszti za to, że nie wypełniła wezwania króla Achaszwerosza przyniesionego przez eunuchów?

[16] Então, disse Memucã na presença do rei e dos príncipes: A rainha Vasti não somente ofendeu ao rei, mas também a todos os príncipes e a todos os povos que há em todas as províncias do rei Assuero.

[16] Wtedy rzekł Memuchan wobec króla i książąt: Królowa Waszti zawiniła nie tylko przeciw samemu królowi, lecz przeciw wszystkim książętom i wszystkim ludom, które mieszkają we wszystkich prowincjach króla Achaszwerosza,

[17] Porque a notícia do que fez a rainha chegará a todas as mulheres, de modo que desprezarão a seu marido, quando ouvirem dizer: Mandou o rei Assuero que introduzissem à sua presença a rainha Vasti, porém ela não foi.

[17] Bo wieść o postępku królowej rozejdzie się i dotrze do wszystkich kobiet, i zaczną pogardzać swoimi mężami, i powiedzą: Król Achaszwerosz kazał przyprowadzić królową Waszti przed swoje oblicze, a ona nie przyszła.

[18] Hoje mesmo, as princesas da Pérsia e da Média, ao ouvirem o que fez a rainha, dirão o mesmo a todos os príncipes do rei; e haverá daí muito desprezo e indignação.

[18] Jeszcze dzisiaj mówić będą o tym księżniczki perskie i medyjskie, które usłyszały o postępku królowej, do wszystkich książąt króla, i dużo z tego wyniknie wzgardy i złości.

[19] Se bem parecer ao rei, promulgue de sua parte um edito real, e que se inscreva nas leis dos persas e dos medos e não se revogue, que Vasti não entre jamais na presença do rei Assuero; e o rei dê o reino dela a outra que seja melhor do que ela.

[19] Jeżeli król uzna to za dobre, niech wyjdzie od niego rozkaz królewski, który zostanie wpisany do praw perskich i medyjskich jako nieodwołalny, że Waszti nie stanie już nigdy przed obliczem króla Achaszwerosza, a jej godność królowej niech król nada jej przyjaciółce, godniejszej od niej.

[20] Quando for ouvido o mandado, que o rei decretar em todo o seu reino, vasto que é, todas as mulheres darão honra a seu marido, tanto ao mais importante como ao menos importante.

[20] Gdy wieść o tym zarządzeniu królewskim rozejdzie się po całym jego królestwie, a jest ono przecież ogromne, to wszystkie żony będą okazywać cześć swoim mężom, od największego do najmniejszego.

[21] O conselho pareceu bem tanto ao rei como aos príncipes; e fez o rei segundo a palavra de Memucã.

[22] Então, enviou cartas a todas as províncias do rei, a cada província segundo o seu modo de escrever e a cada povo segundo a sua língua: que cada homem fosse senhor em sua casa, e que se falasse a língua do seu povo.

[21] Rzecz ta znalazła uznanie u króla i u książąt i król postąpił według rady Memuchana,

[22] I rozesłano listy do wszystkich prowincji królewskich, do każdej prowincji list jej pismem pisany, do każdego ludu w jego własnym języku, że każdy mężczyzna ma być panem w swoim domu i zarządzać nim, jak mu się podoba.

Ester 2

Ester feita rainha

[1] Passadas estas coisas, e apaziguado já o furor do rei Assuero, lembrou-se de Vasti, e do que ela fizera, e do que se tinha decretado contra ela.

[2] Então, disseram os jovens do rei, que lhe serviam: Tragam-se moças para o rei, virgens de boa aparência e formosura.

[3] Ponha o rei comissários em todas as províncias do seu reino, que reúnam todas as moças virgens, de boa aparência e formosura, na cidadela de Susã, na casa das mulheres, sob as vistas de Hegai, eunuco do rei, guarda das mulheres, e dêem-se-lhes os seus ungüentos.

[4] A moça que cair no agrado do rei, essa reine em lugar de Vasti. Com isto concordou o rei, e assim se fez.

[5] Ora, na cidadela de Susã havia certo homem judeu, benjamita, chamado Mordecai, filho de Jair, filho de Simei, filho de Quis,

Estery 2

Estera zostaje królową

[1] Po tych wydarzeniach, gdy ustał gniew króla Achaszwerosza, wspomniał on Waszti i to, co ona uczyniła, i to, co o niej postanowiono.

[2] Lecz dworzanie króla, którzy mu usługiwali, rzekli: Trzeba poszukać dla króla panien, dziewic urodziwych;

[3] Niech więc król wyznaczy we wszystkich prowincjach swojego królestwa urzędników, i niech ci zgromadzą wszystkie panny, dziewice urodziwe na zamku w Suzie, w domu kobiet, pod opieką Hegaja, eunucha królewskiego, pilnującego kobiet, i niech im dostarczą olejków kosmetycznych.

[4] A ta panna, która najbardziej spodoba się królowi, niech zostanie królową zamiast Waszti. Rzecz ta spodobała się królowi, tak więc postąpił.

[5] A był na zamku w Suzie pewien Żyd, imieniem Mordochaj, syn Jaira, syna Szimejego, syna Kisza, z plemienia Beniamina.

[6] que fora transportado de Jerusalém com os exilados que foram deportados com Jeconias, rei de Judá, a quem Nabucodonosor, rei da Babilônia, havia transportado.

[7] Ele criara a Hadassa, que é Ester, filha de seu tio, a qual não tinha pai nem mãe; e era jovem bela, de boa aparência e formosura. Tendo-lhe morrido o pai e a mãe, Mordecai a tomara por filha.

[8] Em se divulgando, pois, o mandado do rei e a sua lei, ao serem ajuntadas muitas moças na cidadela de Susã, sob as vistas de Hegai, levaram também Ester à casa do rei, sob os cuidados de Hegai, guarda das mulheres.

[9] A moça lhe pareceu formosa e alcançou favor perante ele; pelo que se apressou em dar-lhe os ungüentos e os devidos alimentos, como também sete jovens escolhidas da casa do rei; e a fez passar com as suas jovens para os melhores aposentos da casa das mulheres.

[10] Ester não havia declarado o seu povo nem a sua linhagem, pois Mordecai lhe ordenara que o não declarasse.

[11] Passeava Mordecai todos os dias diante do átrio da casa das mulheres, para se informar de como passava Ester e do que lhe sucederia.

[12] Em chegando o prazo de cada moça vir ao rei Assuero, depois de tratada segundo as prescrições para as mulheres, por doze meses (porque assim se cumpriam os dias de seu embelezamento, seis meses com

[6] Został on uprowadzony do niewoli z Jeruzalemu wraz z jeńcami uprowadzonymi razem z królem judzkim Jechoniaszem, którego uprowadził do niewoli Nebukadnesar, król babiloński.

[7] Był on opiekunem Hadassy, to jest Estery, córki swego stryja, gdyż nie miała ona ani ojca, ani matki. Była to panna urodziwa i piękna. A po śmierci jej ojca i matki przyjął ją Mordochaj za córkę.

[8] Gdy tedy usłyszano o nakazie i zarządzeniu króla i gdy zgromadzono wiele panien na zamku w Suzie pod opieką Hegaja, została też zabrana Estera do pałacu królewskiego pod opiekę Hegaja, pilnującego kobiet.

[9] I spodobała mu się ta panna, i zyskała u niego względy, toteż od razu kazał jej dostarczyć należne jej stroje i kosmetyki, i przydziały i dał jej siedem dziewcząt z pałacu królewskiego, i wyznaczył dla niej i dla jej dziewcząt najlepsze pomieszczenia w domu kobiet.

[10] Estera nie ujawniła wszakże swojej narodowości i swojego pochodzenia, gdyż Mordochaj zakazał jej to uczynić.

[11] A Mordochaj przechadzał się codziennie przed dziedzińcem domu kobiet, aby dowiadywać się o zdrowiu Estery i o tym, co się z nią dzieje.

[12] Gdy zaś przyszła na każdą z tych panien kolej, aby pójść do króla Achaszwerosza po upływie dwunastomiesięcznego okresu pielęgnowania ich urody kobiecej, mianowicie po sześciu miesiącach

óleo de mirra e seis meses com especiarias e com os perfumes e ungüentos em uso entre as mulheres),

13 então, é que vinha a jovem ao rei; a ela se dava o que desejasse para levar consigo da casa das mulheres para a casa do rei.

14 À tarde, entrava e, pela manhã, tornava à segunda casa das mulheres, sob as vistas de Saasgaz, eunuco do rei, guarda das concubinas; não tornava mais ao rei, salvo se o rei a desejasse, e ela fosse chamada pelo nome.

15 Ester, filha de Abiail, tio de Mordecai, que a tomara por filha, quando lhe chegou a vez de ir ao rei, nada pediu além do que disse Hegai, eunuco do rei, guarda das mulheres. E Ester alcançou favor de todos quantos a viam.

16 Assim, foi levada Ester ao rei Assuero, à casa real, no décimo mês, que é o mês de tebete, no sétimo ano do seu reinado.

17 O rei amou a Ester mais do que a todas as mulheres, e ela alcançou perante ele favor e benevolência mais do que todas as virgens; o rei pôs-lhe na cabeça a coroa real e a fez rainha em lugar de Vasti.

18 Então, o rei deu um grande banquete a todos os seus príncipes e aos seus servos; era o banquete de Ester; concedeu alívio às províncias e fez presentes segundo a generosidade real.

olejkiem mirrowym, a po sześciu miesiącach balsamem i innymi kosmetykami kobiecymi,

13 Wtedy dopiero panna szła do króla, a dawano jej wszystko, co idąc do króla, chciała wziąć z sobą, z domu kobiet do pałacu królewskiego.

14 Wieczorem szła, a rano wracała do innego domu kobiet pod opiekę Szaaszgaza, eunucha królewskiego, pilnującego nałożnic. Nie szła już do króla, chyba że król ją sobie upodobał i imiennie ją wzywano.

15 Gdy więc na Esterę, córkę Abichaila, stryja Mordochaja, który przyjął ją za córkę, przyszła kolej, aby pójść do króla, nie żądała niczego poza tym, co jej doradził Hegaj, eunuch królewski, pilnujący kobiet. I Estera zyskała względy u wszystkich, którzy na nią spojrzeli.

16 Estera zaś została zabrana do króla Achaszwerosza do pałacu królewskiego w dziesiątym miesiącu, to jest w miesiącu Tebet, w siódmym roku jego panowania.

17 Król pokochał Esterę bardziej niż wszystkie kobiety i ona znalazła łaskę i zyskała u niego względy ponad wszystkie dziewice. Toteż włożył diadem królewski na jej głowę i uczynił ją królową zamiast Waszti.

18 Potem król wydał wielką ucztę dla wszystkich swoich książąt i dworzan, ucztę Estery, prowincjom zaś przyznał ulgi podatkowe i porozdzielał królewskie dary.

Mordochaj wykrywa spisek przeciwko królowi

[19] Quando, pela segunda vez, se reuniram as virgens, Mordecai estava assentado à porta do rei.

[20] Ester não havia declarado ainda a sua linhagem e o seu povo, como Mordecai lhe ordenara; porque Ester cumpria o mandado de Mordecai como quando a criava.

Mordecai descobre uma conspiração

[21] Naqueles dias, estando Mordecai sentado à porta do rei, dois eunucos do rei, dos guardas da porta, Bigtã e Teres, sobremodo se indignaram e tramaram atentar contra o rei Assuero.

[22] Veio isso ao conhecimento de Mordecai, que o revelou à rainha Ester, e Ester o disse ao rei, em nome de Mordecai.

[23] Investigou-se o caso, e era fato; e ambos foram pendurados numa forca. Isso foi escrito no Livro das Crônicas, perante o rei.

[19] A gdy pozostałe dziewice sprowadzono do drugiego domu kobiet, Mordochaj był w orszaku królewskim.

[20] Lecz Estera nic jeszcze nie powiedziała o swoim pochodzeniu i o swojej narodowości, jak jej nakazał Mordochaj; polecenie Mordochaja wykonała Estera tak jak wtedy, gdy była jeszcze pod jego opieką.

[21] Otóż w tym czasie, gdy Mordochaj był w orszaku królewskim, dwaj eunuchowie królewscy spośród stróżów progów, Bigtan i Teresz, wpadli w gniew i szukali sposobności, aby dokonać zamachu na króla Achaszwerosza.

[22] Wiadomość o tej sprawie dotarła do Mordochaja i on podał ją królowej Esterze, Estera zaś w imieniu Mordochaja powiedziała o tym królowi.

[23] Sprawę zbadano i stwierdzono jej prawdziwość, wobec czego obu ich powieszono na szubienicy, po czym zapisano to w obecności króla w Księdze Dziejów.

Ester 3

Mordecai odiado por Hamã

[1] Depois destas coisas, o rei Assuero engrandeceu a Hamã, filho de Hamedata, agagita, e o exaltou, e lhe pôs o trono acima de todos os príncipes que estavam com ele.

[2] Todos os servos do rei, que estavam à porta do rei, se inclinavam e se prostravam perante Hamã; porque assim

Estery 3

Haman, powiernik króla, planuje wytracenie Żydów

[1] Po tych wydarzeniach król Achaszwerosz wyróżnił znacznie Hamana, syna Hammedaty, potomka Agaga, i wywyższył go, i przyznał mu godność wyższą od innych książąt ze swego grona.

[2] Toteż wszyscy dworzanie królewscy, którzy należeli do orszaku królewskiego, klękali oddając pokłon Hamanowi, gdyż

tinha ordenado o rei a respeito dele. Mordecai, porém, não se inclinava, nem se prostrava.

[3] Então, os servos do rei, que estavam à porta do rei, disseram a Mordecai: Por que transgrides as ordens do rei?

[4] Sucedeu, pois, que, dizendo-lhe eles isto, dia após dia, e não lhes dando ele ouvidos, o fizeram saber a Hamã, para ver se as palavras de Mordecai se manteriam de pé, porque ele lhes tinha declarado que era judeu.

[5] Vendo, pois, Hamã que Mordecai não se inclinava, nem se prostrava diante dele, encheu-se de furor.

[6] Porém teve como pouco, nos seus propósitos, o atentar apenas contra Mordecai, porque lhe haviam declarado de que povo era Mordecai; por isso, procurou Hamã destruir todos os judeus, povo de Mordecai, que havia em todo o reino de Assuero.

Hamã pretende matar todos os judeus

[7] No primeiro mês, que é o mês de nisã, no ano duodécimo do rei Assuero, se lançou o Pur, isto é, sortes, perante Hamã, dia a dia, mês a mês, até ao duodécimo, que é o mês de adar.

[8] Então, disse Hamã ao rei Assuero: Existe espalhado, disperso entre os povos em todas as províncias do teu reino, um povo cujas leis são diferentes das leis de todos

tak zarządził co do niego król. Lecz Mordochaj nie klękał i pokłonu mu nie oddawał.

[3] Rzekli więc dworzanie królewscy, którzy należeli do orszaku królewskiego, do Mordochaja: Dlaczego ty przekraczasz zarządzenia królewskie?

[4] Gdy zaś dzień po dniu mówili doń, a on ich nie usłuchał, donieśli o tym Hamanowi, aby się przekonać, czy Mordochaj utrzyma się na swoim stanowisku, gdyż powiedział im, że jest Żydem.

[5] Gdy zaś sam Haman stwierdził, że Mordochaj nie klęka przed nim i pokłonu mu nie oddaje, wpadł we wściekłość,

[6] I uznawszy za rzecz uwłaczającą dla siebie podnieść rękę na samego Mordochaja, skoro ujawniono przed nim jego narodowość, szukał Haman sposobności, aby zgładzić wszystkich Żydów, którzy byli w królestwie Achaszwerosza, jako rodaków Mordochaja.

[7] W miesiącu pierwszym, to jest w miesiącu Nisan, w dwunastym roku panowania króla Achaszwerosza rzucono w obecności Hamana "pur", to znaczy los co do każdego dnia i każdego miesiąca, i los padł na trzynasty dzień dwunastego miesiąca, to jest miesiąca Adar.

[8] Wtedy rzekł Haman do króla Achaszwerosza: Jest jeden lud rozproszony między innymi ludami i oddzielony od innych ludów we

os povos e que não cumpre as do rei; pelo que não convém ao rei tolerá-lo.

wszystkich prowincjach twojego królestwa, mający inne prawa niż wszystkie ludy; nie przestrzegają oni praw królewskich, toteż nie jest rzeczą korzystną dla króla tak ich pozostawić.

[9] Se bem parecer ao rei, decrete-se que sejam mortos, e, nas próprias mãos dos que executarem a obra, eu pesarei dez mil talentos de prata para que entrem nos tesouros do rei.

[9] Jeżeli król uzna to za dobre, niech zostanie wydane zarządzenie, że mają być wytępieni, a wtedy ja odważę dziesięć tysięcy talentów srebra do rąk wykonawców, aby wnieśli je do skarbców królewskich.

[10] Então, o rei tirou da mão o seu anel, deu-o a Hamã, filho de Hamedata, agagita, adversário dos judeus,

[10] Wtedy król zdjął sygnet ze swego palca i dał go Hamanowi, synowi Hammedaty, potomka Agaga, wrogowi Żydów,

[11] e lhe disse: Essa prata seja tua, como também esse povo, para fazeres dele o que melhor for de teu agrado.

[11] I rzekł król do Hamana: Tobie pozostawiam to srebro i ten lud, abyś uczynił z nim, co uznasz za dobre.

O rei decreta a morte dos judeus

[12] Chamaram, pois, os secretários do rei, no dia treze do primeiro mês, e, segundo ordenou Hamã, tudo se escreveu aos sátrapas do rei, aos governadores de todas as províncias e aos príncipes de cada povo; a cada província no seu próprio modo de escrever e a cada povo na sua própria língua. Em nome do rei Assuero se escreveu, e com o anel do rei se selou.

[12] Zwołano potem pisarzy królewskich trzynastego dnia pierwszego miesiąca i napisano wszystko, co rozkazał Haman, do satrapów królewskich i do wszystkich namiestników ustanowionych po prowincjach, i do książąt poszczególnych ludów po prowincjach, ich własnym pismem i w ich własnym języku; napisano w imieniu króla Achaszwerosza i opieczętowano sygnetem królewskim,

[13] Enviaram-se as cartas, por intermédio dos correios, a todas as províncias do rei, para que se destruíssem, matassem e aniquilassem de vez a todos os judeus, moços e velhos, crianças e mulheres, em um só dia, no dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar, e que lhes saqueassem os bens.

[13] I wysłano te listy przez gońców do wszystkich prowincji królewskich, że ma się wytępić, pozabijać i wytracić wszystkich Żydów od chłopca do starca, dzieci i kobiety jednego dnia, mianowicie trzynastego dnia dwunastego miesiąca, to jest miesiąca Adar; mienie ich zaś należy zagrabić.

[14] Tais cartas encerravam o traslado do decreto para que se proclamasse a lei em cada província; esse traslado foi enviado a todos os povos para que se preparassem para aquele dia.

[15] Os correios, pois, impelidos pela ordem do rei, partiram incontinenti, e a lei se proclamou na cidadela de Susã; o rei e Hamã se assentaram a beber, mas a cidade de Susã estava perplexa.

[14] Odpis tego pisma miał być podany jako ustawa dla wszystkich prowincji i ogłoszony wszystkim ludom, aby były przygotowane na ten dzień.

[15] Gońcy wyruszyli na rozkaz królewski, a dekret ogłoszono na zamku w Suzie. Król i Haman zasiedli do picia, podczas gdy miasto Suzę ogarnęło przerażenie.

Ester 4

Ester promete interceder pelo seu povo

[1] Quando soube Mordecai tudo quanto se havia passado, rasgou as suas vestes, e se cobriu de pano de saco e de cinza, e, saindo pela cidade, clamou com grande e amargo clamor;

[2] e chegou até à porta do rei; porque ninguém vestido de pano de saco podia entrar pelas portas do rei.

[3] Em todas as províncias aonde chegava a palavra do rei e a sua lei, havia entre os judeus grande luto, com jejum, e choro, e lamentação; e muitos se deitavam em pano de saco e em cinza.

[4] Então, vieram as servas de Ester e os eunucos e fizeram-na saber, com o que a rainha muito se doeu; e mandou roupas para vestir a Mordecai e tirar-lhe o pano de saco; porém ele não as aceitou.

[5] Então, Ester chamou a Hataque, um dos eunucos do rei, que este lhe dera para a servir, e lhe ordenou que fosse a Mordecai para saber que era aquilo e o seu motivo.

Estery 4

Estera interweniuje u króla

[1] Gdy Mordochaj dowiedział się o wszystkim, co się stało, rozdarł swoje szaty, odział się w wór i posypał popiołem, poszedł do śródmieścia i wszczął donośny a gorzki krzyk.

[2] Tak przyszedł przed Bramę Królewską, gdyż nie wolno było wejść do Bramy Królewskiej odzianemu w wór.

[3] A we wszystkich prowincjach, gdzie tylko dotarł rozkaz królewski i jego zarządzenie, nastała u Żydów wielka żałoba z postem i płaczem, i biadaniem; wór i popiół był posłaniem dla wielu.

[4] A gdy służebnice Estery i jej eunuchowie przyszli do niej i opowiedzieli jej o tym, królowa bardzo się przestraszyła i posłała szaty, aby odziano w nie Mordochaja i zdjęto z niego wór; lecz on ich nie przyjął.

[5] Wtedy Estera przywołała Hatacha, jednego z eunuchów króla, którego on jej oddał do posługiwania, i kazała mu pójść do Mordochaja dowiedzieć się, co to ma znaczyć i po co to.

[6] Saiu, pois, Hataque à praça da cidade para encontrar-se com Mordecai à porta do rei.

[7] Mordecai lhe fez saber tudo quanto lhe tinha sucedido; como também a quantia certa da prata que Hamã prometera pagar aos tesouros do rei pelo aniquilamento dos judeus.

[8] Também lhe deu o traslado do decreto escrito que se publicara em Susã para os destruir, para que o mostrasse a Ester e a fizesse saber, a fim de que fosse ter com o rei, e lhe pedisse misericórdia, e, na sua presença, lhe suplicasse pelo povo dela.

[9] Tornou, pois, Hataque e fez saber a Ester as palavras de Mordecai.

[10] Então, respondeu Ester a Hataque e mandou-lhe dizer a Mordecai:

[11] Todos os servos do rei e o povo das províncias do rei sabem que, para qualquer homem ou mulher que, sem ser chamado, entrar no pátio interior para avistar-se com o rei, não há senão uma sentença, a de morte, salvo se o rei estender para ele o cetro de ouro, para que viva; e eu, nestes trinta dias, não fui chamada para entrar ao rei.

[12] Fizeram saber a Mordecai as palavras de Ester.

[13] Então, lhes disse Mordecai que respondessem a Ester: Não imagines que, por estares na casa do rei, só tu escaparás entre todos os judeus.

[6] Hatach poszedł do Mordochaja na plac miejski leżący przed Bramą Królewską.

[7] Mordochaj wszystko mu opowiedział, co go spotkało, oraz podał mu kwotę pieniężną, jaką Haman obiecał wpłacić do skarbców króla, gdy wytępi Żydów.

[8] Dał mu też odpis zarządzenia prawnego wydanego w Suzie w sprawie ich wytracenia, aby pokazał go Esterze, by jej o tym donieść i polecić jej, aby poszła do króla błagać go o zmiłowanie i aby wstawiła się u niego za swoim ludem.

[9] A gdy Hatach odszedł i przekazał Esterze słowa Mordochaja,

[10] Odpowiedziała Estera Hatachowi i skierowała go do Mordochaja z takimi słowami:

[11] Wszyscy dworzanie królewscy i ludzie z prowincji królewskich wiedzą o tym, iż każdego mężczyzny czy kobiety, którzy bez wezwania wejdą do króla na dziedziniec wewnętrzny, dotyczy jednakowe prawo: mają być zabici, jednak z wyjątkiem tego, ku któremu król wyciągnie złote berło. Ten zostanie przy życiu; ja zaś już od trzydziestu dni nie zostałam wezwana, aby przyjść do króla.

[12] Gdy on oznajmił Mordochajowi słowa Estery,

[13] Przekazał Mordochaj Esterze taką odpowiedź: Nie wyobrażaj sobie, że ty jedna spośród wszystkich Żydów ocalejesz dlatego, że jesteś w pałacu królewskim.

[14] Porque, se de todo te calares agora, de outra parte se levantará para os judeus socorro e livramento, mas tu e a casa de teu pai perecereis; e quem sabe se para conjuntura como esta é que foste elevada a rainha?

[15] Então, disse Ester que respondessem a Mordecai:

[16] Vai, ajunta a todos os judeus que se acharem em Susã, e jejuai por mim, e não comais, nem bebais por três dias, nem de noite nem de dia; eu e as minhas servas também jejuaremos. Depois, irei ter com o rei, ainda que é contra a lei; se perecer, pereci.

[17] Então, se foi Mordecai e tudo fez segundo Ester lhe havia ordenado.

Ester 5

Ester convida ao rei e Hamã para um banquete

[1] Ao terceiro dia, Ester se aprontou com seus trajes reais e se pôs no pátio interior da casa do rei, defronte da residência do rei; o rei estava assentado no seu trono real fronteiro à porta da residência.

[2] Quando o rei viu a rainha Ester parada no pátio, alcançou ela favor perante ele; estendeu o rei para Ester o cetro de ouro que tinha na mão; Ester se chegou e tocou a ponta do cetro.

[3] Então, lhe disse o rei: Que é o que tens, rainha Ester, ou qual é a tua petição? Até metade do reino se te dará.

[14] Bo jeśli ty w takim czasie będziesz milczeć, ratunek i ocalenie dla Żydów przyjdą skądinąd, lecz ty i dom twego ojca zginiecie. Kto zaś wie, czy godności królewskiej nie osiągnęłaś właśnie na taki czas, jak obecny?

[15] Wtedy Estera przekazała Mordochajowi taką odpowiedź:

[16] Idź i zbierz wszystkich Żydów, którzy się znajdują w Suzie, i pośćcie za mnie; przez trzy doby nocą i dniem nie jedzcie i nie pijcie; również ja i moje służebnice tak będziemy pościć, a potem udam się do króla, choć to jest wbrew prawu. Jeśli mam zginąć, to zginę!

[17] Wtedy Mordochaj odszedł i postąpił dokładnie tak, jak mu nakazała Estera.

Estery 5

Estera zaprasza króla i Hamana na ucztę

[1] Trzeciego dnia ubrała się Estera w szaty królowej i stanęła na wewnętrznym dziedzińcu pałacu królewskiego naprzeciw pałacu królewskiego, król zaś siedział na swoim królewskim tronie w pałacu królewskim naprzeciw wejścia do pałacu.

[2] Skoro tylko król zobaczył królową Esterę stojącą na dziedzińcu, zyskała względy u niego i wyciągnął ku Esterze złote berło, które trzymał w ręce. Wtedy Estera zbliżyła się i dotknęła głowicy berła.

[3] Król odezwał się do niej: Co ci jest, królowo Estero, i jakie jest twoje życzenie? Choćbyś i o połowę królestwa prosiła, będzie ci dana.

[4] Respondeu Ester: Se bem te parecer, venha o rei e Hamã, hoje, ao banquete que eu preparei ao rei.

[5] Então, disse o rei: Fazei apressar a Hamã, para que atendamos ao que Ester deseja. Vindo, pois, o rei e Hamã ao banquete que Ester havia preparado,

[6] disse o rei a Ester, no banquete do vinho: Qual é a tua petição? E se te dará. Que desejas? Cumprir-se-á, ainda que seja metade do reino.

[7] Então, respondeu Ester e disse: Minha petição e desejo são o seguinte:

[8] se achei favor perante o rei, e se bem parecer ao rei conceder-me a petição e cumprir o meu desejo, venha o rei com Hamã ao banquete que lhes hei de preparar amanhã, e, então, farei segundo o rei me concede.

[9] Então, saiu Hamã, naquele dia, alegre e de bom ânimo; quando viu, porém, Mordecai à porta do rei e que não se levantara, nem se movera diante dele, então, se encheu de furor contra Mordecai.

[10] Hamã, porém, se conteve e foi para casa; e mandou vir os seus amigos e a Zeres, sua mulher.

[11] Contou-lhes Hamã a glória das suas riquezas e a multidão de seus filhos, e tudo em que o rei o tinha engrandecido, e como o tinha exaltado sobre os príncipes e servos do rei.

[4] Estera odpowiedziała: Jeśli król uzna to za dobre, to niech raczy król przyjść dziś z Hamanem na ucztę, jaką dla niego przygotowałam.

[5] Wtedy rzekł król: Sprowadźcie szybko Hamana, aby stało się zadość życzeniu Estery. I przyszedł król z Hamanem na ucztę, którą przygotowała Estera.

[6] A gdy napił się wina, rzekł król do Estery: O cokolwiek poprosisz, będzie ci dane, a życzenie twoje aż do połowy królestwa będzie spełnione.

[7] W odpowiedzi rzekła Estera: Moja prośba i moje życzenie:

[8] Jeśli znalazłam łaskę w oczach króla i jeśli król uzna za dobre dać mi, o co poproszę, i spełni moje życzenie, to niech przyjdzie król z Hamanem jeszcze jutro na ucztę, którą dla nich przygotuję, i jutro postąpię według słowa królewskiego.

[9] W dniu tym wyszedł Haman wesół i dobrej myśli. Gdy jednak Haman zobaczył w Bramie Królewskiej Mordochaja, że nie podniósł się i nie okazał przed nim żadnej obawy, wpadł we wściekłość na Mordochaja,

Haman przygotowuje dla Mordochaja szubienicę

[10] Lecz Haman opanował się i przyszedłszy do domu, sprosił do siebie swoich przyjaciół i swoją żonę Zeresz

[11] I chlubił się przed nimi ogromem swego bogactwa i wielką liczbą swoich synów, i swoim wyróżnieniem przez króla, i wywyższeniem ponad innych książąt i dworzan królewskich,

12 Disse mais Hamã: A própria rainha Ester a ninguém fez vir com o rei ao banquete que tinha preparado, senão a mim; e também para amanhã estou convidado por ela, juntamente com o rei.
13 Porém tudo isto não me satisfaz, enquanto vir o judeu Mordecai assentado à porta do rei.

14 Então, lhe disse Zeres, sua mulher, e todos os seus amigos: Faça-se uma forca de cinqüenta côvados de altura, e, pela manhã, dize ao rei que nela enforquem Mordecai; então, entra alegre com o rei ao banquete. A sugestão foi bem aceita por Hamã, que mandou levantar a forca.

Ester 6

Hamã forçado a honrar a Mordecai

1 Naquela noite, o rei não pôde dormir; então, mandou trazer o Livro dos Feitos Memoráveis, e nele se leu diante do rei.

2 Achou-se escrito que Mordecai é quem havia denunciado a Bigtã e a Teres, os dois eunucos do rei, guardas da porta, que tinham procurado matar o rei Assuero.

3 Então, disse o rei: Que honras e distinções se deram a Mordecai por isso? Nada lhe foi conferido, responderam os servos do rei que o serviam.

4 Perguntou o rei: Quem está no pátio? Ora, Hamã tinha entrado no pátio exterior

12 Po czym rzekł Haman: Tylko króla i mnie, a nikogo poza tym nie zaprosiła królowa Estera na ucztę, jaką przygotowała, a również na jutro jestem do niej zaproszony wraz z królem.
13 Ale wszystko to mnie jeszcze nie zadowala, dopóki widzę Żyda Mordochaja przesiadującego w Bramie Królewskiej.
14 Wtedy powiedziała do niego jego żona Zeresz i wszyscy jego przyjaciele: Niech sporządzą szubienicę wysoką na pięćdziesiąt łokci, a jutro rano powiedz do króla, aby na niej powieszono Mordochaja. Potem idź wesół z królem na ucztę. Rada ta podobała się Hamanowi, kazał więc sporządzić szubienicę.

Estery 6

Wywyższenie Mordochaja w zamian za wykrycie spisku

1 Ponieważ tej nocy sen odbiegł króla, kazał sobie więc przynieść księgę pamiętnych wydarzeń dziejowych i o nich królowi czytano.
2 Znalazł się tam zapisek, że to Mordochaj zrobił doniesienie na Bigtanę i Teresza, dwóch eunuchów królewskich z grona stróżów progów, którzy przygotowali zamach na króla Achaszwerosza.
3 Król zapytał: Jakie odznaczenie i wyróżnienie przyznano za to Mordochajowi? Wtedy odpowiedzieli dworzanie króla posługujący mu: Nic mu za to nie przyznano.
4 Król zapytał: Kto jest na dziedzińcu? A właśnie Haman wszedł na zewnętrzny

da casa do rei, para dizer ao rei que se enforcasse a Mordecai na forca que ele, Hamã, lhe tinha preparado.

[5] Os servos do rei lhe disseram: Hamã está no pátio. Disse o rei que entrasse.

[6] Entrou Hamã. O rei lhe disse: Que se fará ao homem a quem o rei deseja honrar? Então, Hamã disse consigo mesmo: De quem se agradaria o rei mais do que de mim para honrá-lo?

[7] E respondeu ao rei: Quanto ao homem a quem agrada ao rei honrá-lo,

[8] tragam-se as vestes reais, que o rei costuma usar, e o cavalo em que o rei costuma andar montado, e tenha na cabeça a coroa real;

[9] entreguem-se as vestes e o cavalo às mãos dos mais nobres príncipes do rei, e vistam delas aquele a quem o rei deseja honrar; levem-no a cavalo pela praça da cidade e diante dele apregoem: Assim se faz ao homem a quem o rei deseja honrar.

[10] Então, disse o rei a Hamã: Apressa-te, toma as vestes e o cavalo, como disseste, e faze assim para com o judeu Mordecai, que está assentado à porta do rei; e não omitas coisa nenhuma de tudo quanto disseste.

[11] Hamã tomou as vestes e o cavalo, vestiu a Mordecai, e o levou a cavalo pela praça da cidade, e apregoou diante dele: Assim

dziedziniec pałacu królewskiego, aby podsunąć królowi myśl powieszenia Mordochaja na szubienicy, którą dla niego przygotował.

[5] I rzekli dworzanie królewscy do króla: Oto Haman stoi na dziedzińcu. A król na to: Niech wejdzie!

[6] A gdy Haman wszedł, rzekł do niego król: Co należy uczynić dla męża, którego król chce odznaczyć? Haman pomyślał wtedy: Kogóż innego chciałby król bardziej odznaczyć niż mnie?

[7] Rzekł więc Haman do króla: Dla męża, którego król chce odznaczyć,

[8] Należy przynieść szatę królewską, w którą ubiera się król, i sprowadzić rumaka, na którym jeździ król i na którego głowie znajduje się herb królewski;

[9] Tę szatę i tego rumaka należy przekazać w ręce najznakomitszego z książąt królewskich, przyodziać w tę szatę męża, którego król chce odznaczyć, i obwozić go na tym rumaku po placu miejskim, i obwoływać przed nim: Tak postępuje się z mężem, którego król chce odznaczyć.

[10] Wtedy król rzekł do Hamana: Weź szybko szatę i rumaka, jak rzekłeś, i uczyń tak z Żydem Mordochajem, który przesiaduje w Bramie Królewskiej; niczego nie zaniechaj z tego wszystkiego, co powiedziałeś.

[11] Haman wziął więc szatę i rumaka, przyodział Mordochaja i obwoził go po placu miejskim, wołając przed nim: Tak

se faz ao homem a quem o rei deseja honrar.

[12] Depois disto, Mordecai voltou para a porta do rei; porém Hamã se retirou correndo para casa, angustiado e de cabeça coberta.

[13] Contou Hamã a Zeres, sua mulher, e a todos os seus amigos tudo quanto lhe tinha sucedido. Então, os seus sábios e Zeres, sua mulher, lhe disseram: Se Mordecai, perante o qual já começaste a cair, é da descendência dos judeus, não prevalecerás contra ele; antes, certamente, cairás diante dele.

[14] Falavam estes ainda com ele quando chegaram os eunucos do rei e apressadamente levaram Hamã ao banquete que Ester preparara.

Ester 7

Ester denuncia a Hamã, que é enforcado

[1] Veio, pois, o rei com Hamã, para beber com a rainha Ester.

[2] No segundo dia, durante o banquete do vinho, disse o rei a Ester: Qual é a tua petição, rainha Ester? E se te dará. Que desejas? Cumprir-se-á ainda que seja metade do reino.

[3] Então, respondeu a rainha Ester e disse: Se perante ti, ó rei, achei favor, e se bem parecer ao rei, dê-se-me por minha petição a minha vida, e, pelo meu desejo, a vida do meu povo.

[4] Porque fomos vendidos, eu e o meu povo, para nos destruírem, matarem e aniquilarem de vez; se ainda como servos

postępuje się z mężem, którego król chce odznaczyć.

[12] Potem powrócił Mordochaj do Bramy Królewskiej, Haman zaś pośpieszył do swojego domu smutny, z zasłoniętą głową.

[13] Następnie Haman opowiedział swojej żonie Zeresz i swoim przyjaciołom o wszystkim, co go spotkało. Mądrzy zaś jego doradcy i jego żona Zeresz powiedzieli do niego: Jeżeli Mordochaj, wobec którego zacząłeś upadać, jest z plemienia żydowskiego, to nie przemożesz go, a raczej całkowicie upadniesz.

[14] Gdy oni jeszcze z nim rozmawiali, zjawili się eunuchowie królewscy i szybko sprowadzili Hamana na ucztę, którą przygotowała Estera.

Estery 7

Wstawiennictwo Estery za Żydami u króla

[1] Przybył tedy król wraz z Hamanem, aby ucztować u królowej Estery.

[2] Również w drugim dniu rzekł król do Estery, napiwszy się wina: O cokolwiek poprosisz, królowo Estero, będzie ci dane, a życzenie twoje aż do połowy królestwa, będzie spełnione.

[3] W odpowiedzi królowa Estera rzekła: Jeśli znalazłam łaskę w twoich oczach, królu, i jeśli król uzna to za dobre, to na moją prośbę niech mi zostanie darowane życie, a mój lud na moje życzenie.

[4] Wydani bowiem jesteśmy, ja i mój lud, na zagładę, na zabicie, na wytępienie; gdybyśmy bowiem zostali sprzedani jako

e como servas nos tivessem vendido, calar-me-ia, porque o inimigo não merece que eu moleste o rei.

[5] Então, falou o rei Assuero e disse à rainha Ester: Quem é esse e onde está esse cujo coração o instigou a fazer assim?

[6] Respondeu Ester: O adversário e inimigo é este mau Hamã. Então, Hamã se perturbou perante o rei e a rainha.

[7] O rei, no seu furor, se levantou do banquete do vinho e passou para o jardim do palácio; Hamã, porém, ficou para rogar por sua vida à rainha Ester, pois viu que o mal contra ele já estava determinado pelo rei.

[8] Tornando o rei do jardim do palácio à casa do banquete do vinho, Hamã tinha caído sobre o divã em que se achava Ester. Então, disse o rei: Acaso, teria ele querido forçar a rainha perante mim, na minha casa? Tendo o rei dito estas palavras, cobriram o rosto de Hamã.

[9] Então, disse Harbona, um dos eunucos que serviam o rei: Eis que existe junto à casa de Hamã a forca de cinqüenta côvados de altura que ele preparou para Mordecai, que falara em defesa do rei. Então, disse o rei: Enforcai-o nela.

[10] Enforcaram, pois, Hamã na forca que ele tinha preparado para Mordecai. Então, o furor do rei se aplacou.

Ester 8

niewolnicy i niewolnice, milczałabym, gdyż niedola ta nie byłaby warta tego, aby nią króla niepokojono.

[5] Na to król Achaszwerosz rzekł do królowej Estery: Kto to taki i gdzie jest ten, kto powziął ten zamysł, aby tak postąpić?

[6] Estera odpowiedziała: Ciemiężycielem i wrogiem jest Haman, ten zły człowiek. Wtedy Hamana ogarnął lęk przed królem i królową.

[7] Wtedy król wściekły wstał od uczty i udał się do ogrodu pałacowego, Haman zaś wstał, aby błagać królową Esterę o życie, widział bowiem, że nieszczęsny jego kres jest już u króla postanowiony.

[8] Gdy król powrócił z ogrodu pałacowego do domu, gdzie odbywała się uczta, a Haman padł na łoże, na którym spoczywała Estera, król rzekł: Czy jeszcze królową zamierza zgwałcić w mojej obecności w pałacu? Zaledwie król te słowa wypowiedział, a już na twarz Hamana rzucono zasłonę.

[9] Wtedy odezwał się do króla Charbona jeden z eunuchów: Oto w domu Hamana stoi już szubienica na pięćdziesiąt łokci wysoka, sporządzona przez Hamana dla Mordochaja, który przecież korzystną radę dał niegdyś królowi. Rzekł więc król: Powieście go na niej.

[10] Powiesili tedy Hamana na szubienicy, jaką przygotował dla Mordochaja. Potem wściekłość króla ustała.

Estery 8

Os judeus são autorizados a resistir

[1] Naquele mesmo dia, deu o rei Assuero à rainha Ester a casa de Hamã, inimigo dos judeus; e Mordecai veio perante o rei, porque Ester lhe fez saber que era seu parente.

[2] Tirou o rei o seu anel, que tinha tomado a Hamã, e o deu a Mordecai. E Ester pôs a Mordecai por superintendente da casa de Hamã.

[3] Falou mais Ester perante o rei e se lhe lançou aos pés; e, com lágrimas, lhe implorou que revogasse a maldade de Hamã, o agagita, e a trama que havia empreendido contra os judeus.

[4] Estendeu o rei para Ester o cetro de ouro. Então, ela se levantou, pôs-se de pé diante do rei

[5] e lhe disse: Se bem parecer ao rei, se eu achei favor perante ele, se esta coisa é reta diante do rei, e se nisto lhe agrado, escreva-se que se revoguem os decretos concebidos por Hamã, filho de Hamedata, o agagita, os quais ele escreveu para aniquilar os judeus que há em todas as províncias do rei.

[6] Pois como poderei ver o mal que sobrevirá ao meu povo? E como poderei ver a destruição da minha parentela?

[7] Então, disse o rei Assuero à rainha Ester e ao judeu Mordecai: Eis que dei a Ester a casa de Hamã, e a ele penduraram numa forca, porquanto intentara matar os judeus.

Cofnięcie zarządzeń przeciwko Żydom

[1] Tego dnia podarował król Achaszwerosz królowej Esterze dom Hamana, gnębiciela Żydów, Mordochaj zaś uzyskał dostęp przed oblicze króla, gdyż Estera oznajmiła mu, kim on jest dla niej.

[2] Zdjął tedy król swój sygnet, który odebrał Hamanowi, i dał go Mordochajowi. Estera zaś uczyniła Mordochaja przełożonym nad domem Hamana.

[3] A Estera ponownie odezwała się do króla, upadłszy mu do nóg, płakała i błagała go o łaskę, aby nie dopuścił do nieszczęsnego zamachu, jaki Haman, potomek Agaga, planował na Żydów.

[4] Król wyciągnął ku Esterze złote berło, i wtedy Estera podniosła się z klęczek, i stanąwszy przed królem,

[5] Rzekła: Jeśli król uzna to za dobre i jeśli znalazłam łaskę u niego, a rzecz ta odpowiada królowi i ja jestem mu miła, to niech zostanie pisemnie zarządzone, aby cofnięto listy z planem Hamana, syna Hammedaty, potomka Agaga, jakie rozpisał on, by wygubić Żydów po wszystkich prowincjach królewskich.

[6] Bo jakże mogłabym patrzeć na nieszczęście, jakie ma spotkać mój lud, i jakże mogłabym patrzeć na zgubę mojego rodu?

[7] Wtedy król Achaszwerosz rzekł do królowej Estery i do Żyda Mordochaja: Oto podarowałem Esterze dom Hamana, jego zaś powieszono na szubienicy za to, że planował zamach na Żydów.

[8] Escrevei, pois, aos judeus, como bem vos parecer, em nome do rei, e selai-o com o anel do rei; porque os decretos feitos em nome do rei e que com o seu anel se selam não se podem revogar.

[9] Então, foram chamados, sem detença, os secretários do rei, aos vinte e três dias do mês de sivã, que é o terceiro mês. E, segundo tudo quanto ordenou Mordecai, se escreveu um edito para os judeus, para os sátrapas, para os governadores e para os príncipes das províncias que se estendem da Índia à Etiópia, cento e vinte e sete províncias, a cada uma no seu próprio modo de escrever, e a cada povo na sua própria língua; e também aos judeus segundo o seu próprio modo de escrever e a sua própria língua.

[10] Escreveu-se em nome do rei Assuero, e se selou com o anel do rei; as cartas foram enviadas por intermédio de correios montados em ginetes criados na coudelaria do rei.

[11] Nelas, o rei concedia aos judeus de cada cidade que se reunissem e se dispusessem para defender a sua vida, para destruir, matar e aniquilar de vez toda e qualquer força armada do povo da província que viessem contra eles, crianças e mulheres, e que se saqueassem os seus bens,

[12] num mesmo dia, em todas as províncias do rei Assuero, no dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar.

[8] Napiszcie więc wy w sprawie Żydów, co uznacie za dobre, w imieniu króla i opieczętujcie to sygnetem królewskim, gdyż to, co się pisze w imieniu króla i co sygnetem królewskim jest opieczętowane, nie może być cofnięte.

[9] Przywołano wtedy, to jest w trzecim miesiącu, w miesiącu Siwan, dwudziestego trzeciego dnia tegoż miesiąca, sekretarzy królewskich i rozpisano ściśle według rozkazu Mordochaja zarządzenia w sprawie Żydów do satrapów i namiestników oraz do książąt prowincji, które się ciągną od Indii aż do Etiopii, to jest stu dwudziestu siedmiu prowincji, do każdej prowincji jej pismem i do każdego ludu w jego języku, a także do Żydów ich pismem i w ich języku.

[10] A napisano to w imieniu króla Achaszwerosza i opieczętowano sygnetem królewskim, i rozesłano te pisma przez gońców konnych na szybkich rumakach pocztowych ze stadnin królewskich:

[11] Że król zezwolił Żydom po wszystkich miastach zgromadzić się i stanąć w obronie swojego życia, wszystkich zaś zbrojnych jakiegokolwiek ludu czy prowincji wrogo odnoszących się do nich wygubić, pozabijać i wytracić wraz z dziećmi i kobietami, a mienie ich zagrabić.

[12] I to we wszystkich prowincjach króla Achaszwerosza w jednym dniu, mianowicie w trzynastym dniu

dwunastego miesiąca, to jest miesiąca Adar.

[13] A carta, que determinava a proclamação do edito em todas as províncias, foi enviada a todos os povos, para que os judeus se preparassem para aquele dia, para se vingarem dos seus inimigos.

[13] Odpis tego pisma należy podać jako ustawę w każdej poszczególnej prowincji i ogłosić wszystkim ludom, że Żydzi w tym dniu będą gotowi do zemsty na swoich wrogach.

[14] Os correios, montados em ginetes que se usavam no serviço do rei, saíram incontinenti, impelidos pela ordem do rei; e o edito foi publicado na cidadela de Susã.

[14] Gońcy konni na szybkich rumakach pocztowych wyjechali na rozkaz królewski w największym pośpiechu, gdy tylko ustawa królewska została ogłoszona na zamku w Suzie.

[15] Então, Mordecai saiu da presença do rei com veste real azul-celeste e branco, como também com grande coroa de ouro e manto de linho fino e púrpura; e a cidade de Susã exultou e se alegrou.

[15] Mordochaj zaś wyszedł od króla odziany w szatę królewską z błękitnej purpury i z bieli, z wielką złotą koroną, w płaszczu z bisioru i szkarłatu, a miasto Suza było radosne i wesołe.

[16] Para os judeus houve felicidade, alegria, regozijo e honra.

[16] Dla Żydów nastał czas światłości, wesela, radości i chwały.

[17] Também em toda província e em toda cidade aonde chegava a palavra do rei e a sua ordem, havia entre os judeus alegria e regozijo, banquetes e festas; e muitos, dos povos da terra, se fizeram judeus, porque o temor dos judeus tinha caído sobre eles.

[17] A we wszystkich prowincjach i we wszystkich miastach, dokądkolwiek rozkaz królewski i jego ustawa dotarły, panowało wesele i radość wśród Żydów, ucztowanie i dni uroczyste. Wtedy wielu spośród ludów tych ziem przystało do żydostwa, gdyż padł na nich strach przed Żydami.

Ester 9

Os judeus matam aos seus inimigos

[1] No dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar, quando chegou a palavra do rei e a sua ordem para se executar, no dia em que os inimigos dos judeus contavam assenhorear-se deles, sucedeu o contrário,

Estery 9

Wrogowie Żydów ukarani

[1] W dwunastym miesiącu, to jest w miesiącu Adar, trzynastego dnia, gdy rozkaz królewski i jego ustawa miały być wykonane, a wrogowie Żydów spodziewali się wziąć górę nad nimi,

pois os judeus é que se assenhorearam dos que os odiavam;

2 porque os judeus, nas suas cidades, em todas as províncias do rei Assuero, se ajuntaram para dar cabo daqueles que lhes procuravam o mal; e ninguém podia resistir-lhes, porque o terror que inspiravam caiu sobre todos aqueles povos.

3 Todos os príncipes das províncias, e os sátrapas, e os governadores, e os oficiais do rei auxiliavam os judeus, porque tinha caído sobre eles o temor de Mordecai.

4 Porque Mordecai era grande na casa do rei, e a sua fama crescia por todas as províncias; pois ele se ia tornando mais e mais poderoso.

5 Feriram, pois, os judeus a todos os seus inimigos, a golpes de espada, com matança e destruição; e fizeram dos seus inimigos o que bem quiseram.

6 Na cidadela de Susã, os judeus mataram e destruíram a quinhentos homens,

7 como também a Parsandata, a Dalfom, a Aspata,

8 a Porata, a Adalia, a Aridata,

9 a Farmasta, a Arisai, a Aridai e a Vaizata,

10 que eram os dez filhos de Hamã, filho de Hamedata, o inimigo dos judeus; porém no despojo não tocaram.

11 No mesmo dia, foi comunicado ao rei o número dos mortos na cidadela de Susã.

nastąpiła odmiana taka, że Żydzi wzięli górę nad tymi, którzy ich nienawidzili.

2 Mianowicie Żydzi zebrali się po miastach, gdzie byli, we wszystkich prowincjach króla Achaszwerosza, aby podnieść rękę na tych, którzy pragnęli ich zguby. I ani jeden im się nie opierał, gdyż strach przed nimi padł na wszystkie ludy.

3 I wszyscy książęta prowincji i satrapowie, namiestnicy i wszyscy sprawujący władzę w imieniu króla popierali Żydów, gdyż padł na nich strach przed Mordochajem.

4 Mordochaj bowiem wiele znaczył w pałacu królewskim, a wieść o nim dotarła do wszystkich prowincji, gdyż znaczenie tego męża, Mordochaja, ciągle rosło.

5 I zabili Żydzi wszystkich swoich wrogów mieczem, drogą zabójstwa i zagłady, i robili z tymi, którzy ich nienawidzili, co chcieli.

6 W samym zamku w Suzie wymordowali Żydzi i wygubili pięciuset mężów.

7 A Parszandatę, Dalfona, Aspatę,

8 Poratę, Adalię, Aridatę,

9 Parmasztę, Arisaja, Aridaja i Wajezatę,

10 Tych dziesięciu synów Hamana, syna Hammedaty, gnębiciela Żydów, wymordowali, lecz na ich mienie swej ręki nie podnieśli.

11 Tego samego dnia dotarła wieść o liczbie wymordowanych na zamku w Suzie do króla.

[12] Disse o rei à rainha Ester: Na cidadela de Susã, mataram e destruíram os judeus a quinhentos homens e os dez filhos de Hamã; nas mais províncias do rei, que terão eles feito? Qual é, pois, a tua petição? E se te dará. Ou que é que desejas ainda? E se cumprirá.

[12] Wtedy rzekł król do królowej Estery: Na zamku w Suzie wymordowali i wygubili Żydzi pięciuset mężów oraz dziesięciu synów Hamana. A co uczynili w pozostałych prowincjach królewskich? Jaka jest dalsza twoja prośba? Będzie ci ona spełniona, a czego sobie jeszcze życzysz, stanie się.

[13] Então, disse Ester: Se bem parecer ao rei, conceda-se aos judeus que se acham em Susã que também façam, amanhã, segundo o edito de hoje e dependurem em forca os cadáveres dos dez filhos de Hamã.

[13] Estera rzekła: Jeśli król uzna to za dobre, to niech wolno będzie także jutro Żydom będącym w Suzie postąpić jak dzisiaj i niech dziesięciu synów Hamana powieszą na szubienicy.

[14] Então, disse o rei que assim se fizesse; publicou-se o edito em Susã, e dependuraram os cadáveres dos dez filhos de Hamã.

[14] Król rzekł, aby tak się stało; wydane więc zostało zarządzenie w Suzie, i dziesięciu synów Hamana powiesili.

[15] Reuniram-se os judeus que se achavam em Susã também no dia catorze do mês de adar, e mataram, em Susã, a trezentos homens; porém no despojo não tocaram.

[15] I Żydzi będący w Suzie zebrali się także w czternastym dniu miesiąca Adar, i zabili w Suzie trzystu mężów; lecz na ich mienie swej ręki nie podnieśli.

A Festa de Purim

[16] Também os demais judeus que se achavam nas províncias do rei se reuniram, e se dispuseram para defender a vida, e tiveram sossego dos seus inimigos; e mataram a setenta e cinco mil dos que os odiavam; porém no despojo não tocaram.

[16] Pozostali zaś Żydzi po prowincjach królewskich zebrali się, aby stanąć w obronie swojego życia i zapewnić sobie spokój od swoich wrogów, zabili więc spośród tych, którzy ich nienawidzili, siedemdziesiąt pięć tysięcy, lecz na ich mienie swej ręki nie podnieśli.

[17] Sucedeu isto no dia treze do mês de adar; no dia catorze, descansaram e o fizeram dia de banquetes e de alegria.

[17] To było trzynastego dnia miesiąca Adar, czternastego dnia zaś odpoczęli i uczynili go dniem ucztowania i radości.

[18] Os judeus, porém, que se achavam em Susã se ajuntaram nos dias treze e catorze do mesmo; e descansaram no dia quinze e o fizeram dia de banquetes e de alegria.

[18] Ale Żydzi będący w Suzie zebrali się w dniu trzynastym i czternastym, a w dniu jego piętnastym odpoczęli i uczynili go dniem ucztowania i radości.

[19] Também os judeus das vilas que habitavam nas aldeias abertas fizeram do dia catorze do mês de adar dia de alegria e de banquetes e dia de festa e de mandarem porções dos banquetes uns aos outros.

[20] Mordecai escreveu estas coisas e enviou cartas a todos os judeus que se achavam em todas as províncias do rei Assuero, aos de perto e aos de longe,

[21] ordenando-lhes que comemorassem o dia catorze do mês de adar e o dia quinze do mesmo, todos os anos,

[22] como os dias em que os judeus tiveram sossego dos seus inimigos, e o mês que se lhes mudou de tristeza em alegria, e de luto em dia de festa; para que os fizessem dias de banquetes e de alegria, e de mandarem porções dos banquetes uns aos outros, e dádivas aos pobres.

[23] Assim, os judeus aceitaram como costume o que, naquele tempo, haviam feito pela primeira vez, segundo Mordecai lhes prescrevera;

[24] porque Hamã, filho de Hamedata, o agagita, inimigo de todos os judeus, tinha intentado destruir os judeus; e tinha lançado o Pur, isto é, sortes, para os assolar e destruir.

[25] Mas, tendo Ester ido perante o rei, ordenou ele por cartas que o seu mau intento, que assentara contra os judeus, recaísse contra a própria cabeça dele, pelo que enforcaram a ele e a seus filhos.

[19] Dlatego żydowscy wieśniacy, mieszkańcy osiedli nieobwałowanych, święcą czternasty dzień miesiąca Adar jako dzień radości i ucztowania, jako dzień świąteczny, w którym nawzajem przysyłają sobie dary żywnościowe.

Zarządzenie w sprawie Święta Losów

[20] A Mordochaj spisał wszystkie te wydarzenia i rozesłał listy do wszystkich Żydów po wszystkich prowincjach króla Achaszwerosza, bliskich i dalekich,

[21] Zobowiązując ich, aby rokrocznie święcili czternasty dzień miesiąca Adar i piętnasty dzień tegoż miesiąca,

[22] Jako dni, w których Żydzi zyskali spokój od wrogów swoich, i jako miesiąc, w którym troska zamieniła im się w radość, a żałoba w dzień pomyślny, aby uczynili je dniami ucztowania i radości, i wzajemnego przesyłania sobie darów żywnościowych i obdarowywania ubogich.

[23] I Żydzi przyjęli to, co wtedy zapoczątkowali i co im napisał Mordochaj, jako zwyczaj:

[24] Że Haman, syn Hammedaty, potomek Agaga, gnębiciel wszystkich Żydów, zamyślając wytępić wszystkich Żydów, rzucił "pur", to znaczy los, aby ich zniszczyć i wytępić.

[25] Lecz gdy rzecz doszła do króla, ten nakazał, a jednocześnie dał pisemne zarządzenie, że jego wrogi zamysł, jaki powziął przeciwko Żydom, ma spaść na

jego własną głowę, wobec czego powiesili jego samego i jego synów na szubienicy.

[26] Por isso, àqueles dias chamam Purim, do nome Pur. Daí, por causa de todas as palavras daquela carta, e do que testemunharam, e do que lhes havia sucedido,

[27] determinaram os judeus e tomaram sobre si, sobre a sua descendência e sobre todos os que se chegassem a eles que não se deixaria de comemorar estes dois dias segundo o que se escrevera deles e segundo o seu tempo marcado, todos os anos;

[28] e que estes dias seriam lembrados e comemorados geração após geração, por todas as famílias, em todas as províncias e em todas as cidades, e que estes dias de Purim jamais caducariam entre os judeus, e que a memória deles jamais se extinguiria entre os seus descendentes.

[29] Então, a rainha Ester, filha de Abiail, e o judeu Mordecai escreveram, com toda a autoridade, segunda vez, para confirmar a carta de Purim.

[30] Expediram cartas a todos os judeus, às cento e vinte e sete províncias do reino de Assuero, com palavras amigáveis e sinceras,

[31] para confirmar estes dias de Purim nos seus tempos determinados, como o judeu Mordecai e a rainha Ester lhes tinham estabelecido, e como eles mesmos já o tinham estabelecido sobre si e sobre a sua

[26] Dlatego te dni nazwali "purim", według nazwy "pur". A z powodu wszystkich słów tego listu oraz z powodu tego, co widzieli i co ich spotkało,

[27] Żydzi zobowiązali się i przyjęli to zarówno na siebie, jak i na swoje potomstwo i na tych wszystkich, którzy by się do nich przyłączyli, jako zwyczaj, którego się nie przekracza, że będą rokrocznie święcić te dwa dni zgodnie z przepisami i w oznaczonym czasie.

[28] A te dni mają być wspominane i obchodzone jako święta po wszystkie pokolenia, we wszystkich rodzinach, we wszystkich prowincjach i we wszystkich miastach. A te Święta "Purim" nie mają zaniknąć wśród Żydów i pamięć o nich nie ma ustać u ich potomstwa.

[29] A królowa Estera, córka Abichaila, i Żyd Mordochaj napisali z całym naciskiem, że ten drugi list dotyczący Święta Purim stanowczo obowiązuje.

[30] Rozesłali też listy do wszystkich Żydów w stu dwudziestu siedmiu prowincjach królestwa Achaszwerosza ze słowami życzenia pokoju i prawdy,

[31] Aby ich zobowiązać do święcenia tych dni purim w oznaczonym ich czasie, jak to na nich nałożył Żyd Mordochaj i królowa Estera i jak oni sami nałożyli na siebie i na swoje potomstwo postanowienia

descendência, acerca do jejum e do seu lamento.

[32] E o mandado de Ester estabeleceu estas particularidades de Purim; e se escreveu no livro.

Ester 10

O renome de Mordecai

[1] Depois disto, o rei Assuero impôs tributo sobre a terra e sobre as terras do mar.

[2] Quanto aos mais atos do seu poder e do seu valor e ao relatório completo da grandeza de Mordecai, a quem o rei exaltou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis da Média e da Pérsia?

[3] Pois o judeu Mordecai foi o segundo depois do rei Assuero, e grande para com os judeus, e estimado pela multidão de seus irmãos, tendo procurado o bem-estar do seu povo e trabalhado pela prosperidade de todo o povo da sua raça.

dotyczące związanych z nimi postów i narzekań.

[32] Polecenie Estery potwierdziło postanowienia dotyczące tych Świąt Purim i zostało zapisane w Księdze.

Estery 10

Mordochaj drugi po królu

[1] Potem król Achaszwerosz nałożył podatek na kraj i na wyspy morskie.

[2] Wszystkie zaś przejawy jego mocy i potęgi, jak i opis znaczenia Mordochaja, jakie nadał mu król, zapisane są w Księdze Dziejów Królów Medyjskich i Perskich,

[3] Gdyż Żyd Mordochaj był drugim po królu Achaszweroszu, wielce poważanym u Żydów, lubianym przez wielu współplemieńców jako człowiek dbały o dobro swojego ludu i rzecznik pokoju dla całego swojego pokolenia.

O livro de Jó

Jó 1

A virtude e riqueza de Jó

[1] Havia um homem na terra de Uz, cujo nome era Jó; homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desviava do mal.

[2] Nasceram-lhe sete filhos e três filhas.

[3] Possuía sete mil ovelhas, três mil camelos, quinhentas juntas de bois e quinhentas jumentas; era também mui numeroso o pessoal ao seu serviço, de maneira que este homem era o maior de todos os do Oriente.

[4] Seus filhos iam às casas uns dos outros e faziam banquetes, cada um por sua vez, e mandavam convidar as suas três irmãs a comerem e beberem com eles.

[5] Decorrido o turno de dias de seus banquetes, chamava Jó a seus filhos e os santificava; levantava-se de madrugada e oferecia holocaustos segundo o número de todos eles, pois dizia: Talvez tenham pecado os meus filhos e blasfemado contra Deus em seu coração. Assim o fazia Jó continuamente.

[6] Num dia em que os filhos de Deus vieram apresentar-se perante o SENHOR, veio também Satanás entre eles.

[7] Então, perguntou o SENHOR a Satanás: Donde vens? Satanás respondeu ao SENHOR e disse: De rodear a terra e passear por ela.

Joba

Joba 1

Bogobojność i zamożność Joba

[1] Był mąż w ziemi Uz imieniem Job; a mąż ten był nienaganny i prawy, bogobojny i stroniący od złego.

[2] I urodziło mu się siedmiu synów i trzy córki.

[3] A dobytek jego stanowiło siedem tysięcy owiec i trzy tysiące wielbłądów, pięćset par wołów i pięćset oślic oraz bardzo wiele służby; był to mąż najmożniejszy ze wszystkich mieszkańców Wschodu.

[4] Synowie jego zwykle wydawali uczty, każdy w swym domu w swoim dniu; wtedy posyłali po trzy swoje siostry i zapraszali je, aby z nimi jadły i piły.

[5] A gdy minęły dni uczty, posyłał Job po nich, aby ich poświęcić: wstawał wczesnym rankiem i składał całopalenia za każdego z nich. Myślał bowiem Job: Może zgrzeszyli moi synowie i znieważyli Boga w swych sercach; tak czynił Job zawsze.

Job wystawiony na próbę utraty wszystkich dóbr

[6] Otóż zdarzyło się pewnego dnia, że przybyli synowie Boży, aby się stawić przed Panem, a wśród nich przybył też i szatan.

[7] I rzekł Pan do szatana: Skąd przybywasz? A szatan odpowiedział Panu, mówiąc: Wędrowałem po ziemi i przeszedłem ją wzdłuż i wszerz.

[8] Perguntou ainda o SENHOR a Satanás: Observaste o meu servo Jó? Porque ninguém há na terra semelhante a ele, homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desvia do mal.

[9] Então, respondeu Satanás ao SENHOR: Porventura, Jó debalde teme a Deus?

[10] Acaso, não o cercaste com sebe, a ele, a sua casa e a tudo quanto tem? A obra de suas mãos abençoaste, e os seus bens se multiplicaram na terra.

[11] Estende, porém, a mão, e toca-lhe em tudo quanto tem, e verás se não blasfema contra ti na tua face.

[12] Disse o SENHOR a Satanás: Eis que tudo quanto ele tem está em teu poder; somente contra ele não estendas a mão. E Satanás saiu da presença do SENHOR.

As aflições e a paciência de Jó

[13] Sucedeu um dia, em que seus filhos e suas filhas comiam e bebiam vinho na casa do irmão primogênito,

[14] que veio um mensageiro a Jó e lhe disse: Os bois lavravam, e as jumentas pasciam junto a eles;

[15] de repente, deram sobre eles os sabeus, e os levaram, e mataram aos servos a fio de espada; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[16] Falava este ainda quando veio outro e disse: Fogo de Deus caiu do céu, e queimou as ovelhas e os servos, e os consumiu; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[8] Rzekł Pan do szatana: Czy zwróciłeś uwagę na mojego sługę, Joba? Bo nie ma mu równego na ziemi. Mąż to nienaganny i prawy, bogobojny i stroniący od złego.

[9] Na to szatan odpowiedział Panu, mówiąc: Czy za darmo jest Job tak bogobojny?

[10] Czy Ty nie otoczyłeś go zewsząd opieką wraz z jego domem i wszystkim, co ma? Błogosławiłeś sprawie jego rąk i jego dobytek rozmnożył się w kraju.

[11] Lecz wyciągnij tylko rękę i dotknij tego, co ma; czy nie będzie ci w oczy złorzeczył?

[12] Na to rzekł Pan do szatana: Oto wszystko, co ma, jest w twojej mocy, tylko jego nie dotykaj! I odszedł szatan sprzed oblicza Pana.

[13] I zdarzyło się pewnego dnia, gdy jego synowie i jego córki jedli i pili wino w domu swego najstarszego brata,

[14] Że przybył posłaniec do Joba, mówiąc: Woły orały, a oślice pasły się obok nich.

[15] Wtem napadli Sabejczycy i zabrali je, a sługi pozabijali ostrzem miecza; uszedłem tylko ja sam, aby ci o tym donieść.

[16] Gdy ten jeszcze mówił, przyszedł inny i rzekł: Ogień Boży spadł z nieba, spalił trzodę i sługi i pochłonął je; uszedłem tylko ja sam, aby ci o tym donieść.

[17] Falava este ainda quando veio outro e disse: Dividiram-se os caldeus em três bandos, deram sobre os camelos, os levaram e mataram aos servos a fio de espada; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[18] Também este falava ainda quando veio outro e disse: Estando teus filhos e tuas filhas comendo e bebendo vinho, em casa do irmão primogênito,

[19] eis que se levantou grande vento do lado do deserto e deu nos quatro cantos da casa, a qual caiu sobre eles, e morreram; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[20] Então, Jó se levantou, rasgou o seu manto, rapou a cabeça e lançou-se em terra e adorou;

[21] e disse: Nu saí do ventre de minha mãe e nu voltarei; o SENHOR o deu e o SENHOR o tomou; bendito seja o nome do SENHOR!

[22] Em tudo isto Jó não pecou, nem atribuiu a Deus falta alguma.

Jó 2

[1] Num dia em que os filhos de Deus vieram apresentar-se perante o SENHOR, veio também Satanás entre eles apresentar-se perante o SENHOR.

[2] Então, o SENHOR disse a Satanás: Donde vens? Respondeu Satanás ao SENHOR e disse: De rodear a terra e passear por ela.

[17] Gdy ten jeszcze mówił, przyszedł inny i rzekł: Chaldejczycy wystawili trzy hufce, napadli na wielbłądy i zabrali je, a sługi pozabijali ostrzem miecza; uszedłem tylko ja sam, aby ci o tym donieść.

[18] Gdy ten jeszcze mówił, przyszedł inny i rzekł: Twoi synowie i twoje córki jedli i pili wino w domu swego najstarszego brata.

[19] Wtem gwałtowny wicher zerwał się od pustyni i uderzył na cztery węgły domu, tak że on zawalił się na młódź i zginęli; uszedłem tylko ja sam, aby ci o tym donieść.

Job dochowuje wierności Bogu

[20] Wtedy Job powstał, rozdarł szaty i ogolił głowę; potem padł na ziemię i oddał pokłon,

[21] I rzekł: Nagi wyszedłem z łona matki mojej i nagi stąd odejdę. Pan dał, Pan wziął, niech będzie imię Pańskie błogosławione.

[22] W tym wszystkim nie zgrzeszył Job i nie wypowiedział nic niestosownego przeciwko Panu.

Joba 2

Ponowna próba: ciężkie schorzenie Joba

[1] I zdarzyło się pewnego dnia, że przybyli synowie Boży, aby się stawić przed Panem; wśród nich przybył też i szatan, aby się stawić przed Panem.

[2] I rzekł Pan do szatana: Skąd przybywasz? A szatan odpowiedział Panu, mówiąc:

Wędrowałem po ziemi i przeszedłem ją wzdłuż i wszerz.

[3] Perguntou o SENHOR a Satanás: Observaste o meu servo Jó? Porque ninguém há na terra semelhante a ele, homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desvia do mal. Ele conserva a sua integridade, embora me incitasses contra ele, para o consumir sem causa.

[3] Rzekł Pan do szatana: Czy zwróciłeś uwagę na mojego sługę Joba? Bo nie ma mu równego na ziemi. Mąż to nienaganny i prawy, bogobojny i stroniący od złego, trwa jeszcze w swej pobożności, chociaż ty mnie podburzyłeś, abym go bez przyczyny zgubił.

[4] Então, Satanás respondeu ao SENHOR: Pele por pele, e tudo quanto o homem tem dará pela sua vida.

[4] Na to szatan odpowiedział Panu, mówiąc: Skóra za skórę! Wszystko, co posiada człowiek, odda za swoje życie.

[5] Estende, porém, a mão, toca-lhe nos ossos e na carne e verás se não blasfema contra ti na tua face.

[5] Lecz wyciągnij tylko rękę i dotknij jego kości i jego ciała, a na pewno będzie ci złorzeczył w oczy.

[6] Disse o SENHOR a Satanás: Eis que ele está em teu poder; mas poupa-lhe a vida.

[6] Na to rzekł Pan do szatana: Oto jest w twojej mocy, tylko jego życie zachowaj.

[7] Então, saiu Satanás da presença do SENHOR e feriu a Jó de tumores malignos, desde a planta do pé até ao alto da cabeça.

[7] I odszedł szatan sprzed oblicza Pana, i dotknął Joba złośliwymi wrzodami od stóp aż do głowy.

[8] Jó, sentado em cinza, tomou um caco para com ele raspar-se.

[8] Wtedy ten wziął sobie skorupę, aby się nią skrobać; i siedział w popiele.

Job karci żonę

[9] Então, sua mulher lhe disse: Ainda conservas a tua integridade? Amaldiçoa a Deus e morre.

[9] I rzekła doń jego żona: Czy jeszcze trwasz w swojej pobożności? Złorzecz Bogu i umrzyj!

[10] Mas ele lhe respondeu: Falas como qualquer doida; temos recebido o bem de Deus e não receberíamos também o mal? Em tudo isto não pecou Jó com os seus lábios.

[10] Odpowiedział jej: Mówisz, jak mówią kobiety nierozumne. Dobre przyjmujemy od Boga, czy nie mielibyśmy przyjmować i złego? W tym wszystkim nie zgrzeszył Job swymi usty.

Odwiedziny trzech przyjaciół

[11] Ouvindo, pois, três amigos de Jó todo este mal que lhe sobreviera, chegaram, cada um do seu lugar: Elifaz, o temanita, Bildade, o suíta, e Zofar, o naamatita; e

[11] A gdy trzej przyjaciele Joba usłyszeli o całym nieszczęściu, jakie spadło na niego, przyszli, każdy ze swojej miejscowości: Elifaz z Temanu, Bildad z Szuach i Sofar z

combinaram ir juntamente condoer-se dele e consolá-lo.

[12] Levantando eles de longe os olhos e não o reconhecendo, ergueram a voz e choraram; e cada um, rasgando o seu manto, lançava pó ao ar sobre a cabeça.

[13] Sentaram-se com ele na terra, sete dias e sete noites; e nenhum lhe dizia palavra alguma, pois viam que a dor era muito grande.

Naama. Umówili się pospołu, aby pójść, wyrazić mu współczucie i pocieszyć go.

[12] A gdy z daleka spojrzeli na niego, nie poznali go; poczęli głośno płakać i każdy z nich rozdarł swoje szaty, i rzucali proch w górę na swoje głowy.

[13] I siedzieli z nim na ziemi siedem dni i siedem nocy, a żaden nie przemówił do niego ani słowa; widzieli bowiem, że jego ból był bardzo wielki.

Jó 3

Jó amaldiçoa o seu nascimento

[1] Depois disto, passou Jó a falar e amaldiçoou o seu dia natalício.

[2] Disse Jó:

[3] Pereça o dia em que nasci e a noite em que se disse: Foi concebido um homem!

[4] Converta-se aquele dia em trevas; e Deus, lá de cima, não tenha cuidado dele, nem resplandeça sobre ele a luz.

[5] Reclamem-no as trevas e a sombra de morte; habitem sobre ele nuvens; espante-o tudo o que pode enegrecer o dia.

[6] Aquela noite, que dela se apoderem densas trevas; não se regozije ela entre os dias do ano, não entre na conta dos meses.

[7] Seja estéril aquela noite, e dela sejam banidos os sons de júbilo.

[8] Amaldiçoem-na aqueles que sabem amaldiçoar o dia e sabem excitar o monstro marinho.

[9] Escureçam-se as estrelas do crepúsculo matutino dessa noite; que ela espere a luz,

Joba 3

Pierwsza skarga Joba

[1] Wreszcie Job otworzył usta i przeklął dzień swego urodzenia.

[2] Job odezwał się i rzekł:

[3] Bodajby zginął dzień, w którym się urodziłem, i noc, w której powiedziano: Poczęty jest mężczyzna!

[4] Bodajby ów dzień obrócił się w ciemność, bodajby o niego nie pytał Bóg na wysokości i nie zabłysł nad nim jasny promień!

[5] Bodajby go ogarnęła ciemność i pomroka, zawisnął nad nim ciemny obłok i trwożyły go zaćmienia dzienne!

[6] Bodajby ową noc ogarnął mrok, aby się nie łączyła z dniami roku, nie weszła w poczet miesięcy!

[7] Tak, bodajby ta noc pozostała niepłodna, nie odezwał się w niej głos radości!

[8] Bodajby ją przeklęli zaklinacze czasu, którzy potrafią podrażnić Lewiatana!

[9] Bodajby się zaćmiły gwiazdy jej świtania, bodajby oczekiwała światła, a

e a luz não venha; que não veja as pálpebras dos olhos da alva,

[10] pois não fechou as portas do ventre de minha mãe, nem escondeu dos meus olhos o sofrimento.

[11] Por que não morri eu na madre? Por que não expirei ao sair dela?

[12] Por que houve regaço que me acolhesse? E por que peitos, para que eu mamasse?

[13] Porque já agora repousaria tranqüilo; dormiria, e, então, haveria para mim descanso,

[14] com os reis e conselheiros da terra que para si edificaram mausoléus;

[15] ou com os príncipes que tinham ouro e encheram de prata as suas casas;

[16] ou, como aborto oculto, eu não existiria, como crianças que nunca viram a luz.

[17] Ali, os maus cessam de perturbar, e, ali, repousam os cansados.

[18] Ali, os presos juntamente repousam e não ouvem a voz do feitor.

[19] Ali, está tanto o pequeno como o grande e o servo livre de seu senhor.

[20] Por que se concede luz ao miserável e vida aos amargurados de ânimo,

[21] que esperam a morte, e ela não vem? Eles cavam em procura dela mais do que tesouros ocultos.

[22] Eles se regozijariam por um túmulo e exultariam se achassem a sepultura.

nie było go, i nie zobaczyła rzęs rannego brzasku,

[10] Bo nie zawarła łona mojej matki i nie zakryła nędzy przed moimi oczyma!

[11] Czemu nie umarłem już w łonie matki, czemu nie zginąłem, gdy wyszedłem z łona?

[12] Czemu wzięto mnie na kolana, czemu do piersi, abym je ssał?

[13] Leżałbym teraz i odpoczywał, spałbym i miałbym spokój

[14] Wraz z królami i wielkimi ziemi, którzy sobie wystawili grobowce,

[15] Albo z książętami, bogatymi w złoto, którzy swe domy napełniają srebrem.

[16] Lub byłbym jak poroniony, zagrzebany płód, jak niemowlęta, które nigdy nie ujrzały światła.

[17] Tam bezbożni przestają szaleć, tam odpoczywają utrudzeni.

[18] Razem wypoczywają więźniowie, nie słyszą głosu nadzorcy.

[19] Tam mały i wielki są razem, a niewolnik nie jest poddany swemu panu.

[20] Dlaczego jest dane światło nędzarzowi, a życie tym, którzy są do głębi zgorzkniali!

[21] Tym, którzy wyglądają śmierci, a nie przychodzi, którzy poszukują jej gorliwiej niż skarbów ukrytych,

[22] Którzy się radują i weselą, gdy trafią do grobu -

[23] Por que se concede luz ao homem, cujo caminho é oculto, e a quem Deus cercou de todos os lados?
[24] Por que em vez do meu pão me vêm gemidos, e os meus lamentos se derramam como água?
[25] Aquilo que temo me sobrevém, e o que receio me acontece.
[26] Não tenho descanso, nem sossego, nem repouso, e já me vem grande perturbação.

[23] Człowiekowi, który nie wie, dokąd iść, którego Bóg zewsząd osaczył?
[24] Bo westchnienia są moim pokarmem i jak woda płyną moje skargi.
[25] Bo to, czego się bałem, nawiedziło mnie, a to, przed czym drżałem, przyszło na mnie.
[26] Jeszcze nie wytchnąłem, jeszcze się nie uspokoiłem i nie odpocząłem, a znów przyszła trwoga.

Jó 4

Elifaz repreende a Jó

[1] Então, respondeu Elifaz, o temanita, e disse:
[2] Se intentar alguém falar-te, enfadar-te-ás? Quem, todavia, poderá conter as palavras?
[3] Eis que tens ensinado a muitos e tens fortalecido mãos fracas.
[4] As tuas palavras têm sustentado aos que tropeçavam, e os joelhos vacilantes tens fortificado.
[5] Mas agora, em chegando a tua vez, tu te enfadas; sendo tu atingido, te perturbas.
[6] Porventura, não é o teu temor de Deus aquilo em que confias, e a tua esperança, a retidão dos teus caminhos?
[7] Lembra-te: acaso, já pereceu algum inocente? E onde foram os retos destruídos?

Joba 4

Replika Elifaza

[1] Wtedy zabrał głos Elifaz z Temanu i rzekł:
[2] Czy cię to zmęczy, gdy będziemy rozmawiali z tobą? Lecz któż zdoła powstrzymać się od słów?
[3] Oto sam wielu podnosiłeś na duchu i krzepiłeś osłabione ręce.
[4] Upadającego podnosiły twoje słowa, a uginające się kolana umacniałeś.
[5] A gdy to obecnie na ciebie spadło, tracisz cierpliwość, ponieważ ciebie to dotknęło, trwożysz się.
[6] Czy twoja bogobojność już nie jest twoją ufnością, a twoją nadzieją nienaganne twoje postępowanie?
[7] Przypomnij sobie, kto kiedy, będąc niewinny, zginął, albo gdzie ludzie prawi byli wytępieni!

[8] Segundo eu tenho visto, os que lavram a iniqüidade e semeiam o mal, isso mesmo eles segam.

[9] Com o hálito de Deus perecem; e com o assopro da sua ira se consomem.

[10] Cessa o bramido do leão e a voz do leão feroz, e os dentes dos leõezinhos se quebram.

[11] Perece o leão, porque não há presa, e os filhos da leoa andam dispersos.

[12] Uma palavra se me disse em segredo; e os meus ouvidos perceberam um sussurro dela.

[13] Entre pensamentos de visões noturnas, quando profundo sono cai sobre os homens,

[14] sobrevieram-me o espanto e o tremor, e todos os meus ossos estremeceram.

[15] Então, um espírito passou por diante de mim; fez-me arrepiar os cabelos do meu corpo;

[16] parou ele, mas não lhe discerni a aparência; um vulto estava diante dos meus olhos; houve silêncio, e ouvi uma voz:

[17] Seria, porventura, o mortal justo diante de Deus? Seria, acaso, o homem puro diante do seu Criador?

[18] Eis que Deus não confia nos seus servos e aos seus anjos atribui imperfeições;

[19] quanto mais àqueles que habitam em casas de barro, cujo fundamento está no pó, e são esmagados como a traça!

[8] Jak daleko spojrzeć, ci, którzy orali bezprawie i rozsiewali zło, zawsze je zbierali.

[9] Od tchnienia Bożego giną, od powiewu jego gniewu niszczeją.

[10] Ryk lwa, pomruk lwicy ustał i kły lwiąt skruszone,

[11] Lew ginie z braku łupu, a szczenięta lwicy rozpraszają się.

[12] Lecz mnie doszło potajemne słowo i moje ucho usłyszało jego szept.

[13] W niepokojących myślach o widzeniach nocnych, gdy głęboki sen ogarnia ludzi,

[14] Strach mnie ogarnął i drżenie przeniknęło moje członki,

[15] Powiew musnął moją twarz, zjeżyły się włosy na mym ciele,

[16] Coś stanęło, lecz nie rozpoznałem jego wyglądu; była to jakaś postać przed moimi oczyma, i usłyszałem cichy szept:

[17] Czy śmiertelnik może być sprawiedliwszy niż Bóg, a człowiek czystszy niż jego Stwórca?

[18] Oto On swoim sługom nie ufa i swoim aniołom przypisuje braki.

[19] O ileż bardziej mieszkańcom chatek glinianych, których fundament jest w prochu, którzy mogą być łatwiej zdeptani niż mole.

[20] Nascem de manhã e à tarde são destruídos; perecem para sempre, sem que disso se faça caso.

[21] Se se lhes corta o fio da vida, morrem e não atingem a sabedoria.

Jó 5

Elifaz exorta a Jó a que busque a Deus

[1] Chama agora! Haverá alguém que te atenda? E para qual dos santos anjos te virarás?

[2] Porque a ira do louco o destrói, e o zelo do tolo o mata.

[3] Bem vi eu o louco lançar raízes; mas logo declarei maldita a sua habitação.

[4] Seus filhos estão longe do socorro, são espezinhados às portas, e não há quem os livre.

[5] A sua messe, o faminto a devora e até do meio dos espinhos a arrebata; e o intrigante abocanha os seus bens.

[6] Porque a aflição não vem do pó, e não é da terra que brota o enfado.

[7] Mas o homem nasce para o enfado, como as faíscas das brasas voam para cima.

[8] Quanto a mim, eu buscaria a Deus e a ele entregaria a minha causa;

[9] ele faz coisas grandes e inescrutáveis e maravilhas que não se podem contar;

[10] faz chover sobre a terra e envia águas sobre os campos,

[11] para pôr os abatidos num lugar alto e para que os enlutados se alegrem da maior ventura.

[20] Roztrzaskani są między porankiem i wieczorem, niepostrzeżenie giną na zawsze.

[21] Gdy palik ich namiotu zostanie wyrwany, umierają, nie wiedząc nawet jak.

Joba 5

[1] Wołaj tylko! Czy jest, kto by ci odpowiedział? Do którego z świętych chcesz się zwrócić?

[2] Zaprawdę, głupiego zabija jego własny gniew, a prostaka uśmierca zawiść.

[3] Sam widziałem, jak głupi zapuścił korzenie, lecz nagle zbutwiała jego siedziba.

[4] Jego dzieci są pozbawione pomocy, zostają zdeptane w sądzie, a nie ma obrońcy.

[5] Głodny pożera jego żniwo, nawet spośród cierni je wydobywa, a chciwi pożądają jego majątku.

[6] Zło bowiem nie wyrasta z prochu, a niedola nie wschodzi z ziemi.

[7] Bo człowiek rodzi się na niedolę, jak iskry z pożogi, aby wysoko wzlatać.

[8] Lecz ja zwróciłbym się do Boga i Bogu przedłożyłbym moją sprawę

[9] Który czyni rzeczy wielkie i niezbadane, cudowne i niezliczone,

[10] Który spuszcza deszcz na ziemię, a wody zsyła na pola,

[11] Niskich sadza wysoko, a smutnych wznosi na wyżyny szczęścia.

[12] Ele frustra as maquinações dos astutos, para que as suas mãos não possam realizar seus projetos.

[12] Wniwecz obraca knowania chytrych, tak że ręce ich nie wykonują tego, co zamierzają.

[13] Ele apanha os sábios na sua própria astúcia; e o conselho dos que tramam se precipita.

[13] Usidla mądrych w ich własnej chytrości tak że plan przewrotnych szybko upada.

[14] Eles de dia encontram as trevas; ao meio-dia andam como de noite, às apalpadelas.

[14] We dnie wpadają w ciemność, a w południe macają jak w nocy.

[15] Porém Deus salva da espada que lhes sai da boca, salva o necessitado da mão do poderoso.

[15] Tak wybawia On bezbronnego od miecza ich paszczy, a biedaka z ręki możnego.

[16] Assim, há esperança para o pobre, e a iniqüidade tapa a sua própria boca.

[16] I wschodzi nadzieja ubogiemu, a niesprawiedliwość zamyka swe usta.

[17] Bem-aventurado é o homem a quem Deus disciplina; não desprezes, pois, a disciplina do Todo-Poderoso.

[17] Szczęśliwy to człowiek, którego Bóg smaga, dlatego nie pogardzaj karceniem Wszechmocnego!

[18] Porque ele faz a ferida e ele mesmo a ata; ele fere, e as suas mãos curam.

[18] Bo On rani, lecz i opatruje, uderza, lecz jego ręce leczą.

[19] De seis angústias te livrará, e na sétima o mal te não tocará.

[19] Wyzwoli cię z sześciu utrapień, a w siódmym nie dotknie cię zło.

[20] Na fome te livrará da morte; na guerra, do poder da espada.

[20] W czasie głodu wybawi cię od śmierci, a na wojnie z mocy miecza.

[21] Do açoite da língua estarás abrigado e, quando vier a assolação, não a temerás.

[21] Przed biczem języka będziesz zabezpieczony, a nie ulękniesz się, gdy nadejdzie zniszczenie.

[22] Da assolação e da fome te rirás e das feras da terra não terás medo.

[22] Ze zniszczenia i głodu śmiać się będziesz, a dzikich zwierząt nie będziesz się bał.

[23] Porque até com as pedras do campo terás a tua aliança, e os animais da terra viverão em paz contigo.

[23] Bo z kamieniem polnym jesteś sprzymierzony, a dzikie zwierzęta żyć będą z tobą w pokoju.

[24] Saberás que a paz é a tua tenda, percorrerás as tuas possessões, e nada te faltará.

[24] Tak poznasz, że twój namiot jest spokojny, a gdy sprawdzisz swe mieszkanie, nie znajdziesz braku.

[25] Saberás também que se multiplicará a tua descendência, e a tua posteridade, como a erva da terra.

[26] Em robusta velhice entrarás para a sepultura, como se recolhe o feixe de trigo a seu tempo.

[27] Eis que isto já o havemos inquirido, e assim é; ouve-o e medita nisso para teu bem.

[25] Poznasz też, że mnoży się twoje potomstwo i że twoje latorośle będą niby ziele ziemi.

[26] W starości zejdziesz do grobu, jak snop sprzątnięty bywa we właściwym czasie.

[27] Oto, cośmy zbadali. Tak to jest. Ty zaś słuchaj i rozważ to sobie!

Jó 6

Jó justifica as suas queixas

[1] Então, Jó respondeu:

[2] Oh! Se a minha queixa, de fato, se pesasse, e contra ela, numa balança, se pusesse a minha miséria,

[3] esta, na verdade, pesaria mais que a areia dos mares; por isso é que as minhas palavras foram precipitadas.

[4] Porque as flechas do Todo-Poderoso estão em mim cravadas, e o meu espírito sorve o veneno delas; os terrores de Deus se arregimentam contra mim.

[5] Zurrará o jumento montês junto à relva? Ou mugirá o boi junto à sua forragem?

[6] Comer-se-á sem sal o que é insípido? Ou haverá sabor na clara do ovo?

[7] Aquilo que a minha alma recusava tocar, isso é agora a minha comida repugnante.

[8] Quem dera que se cumprisse o meu pedido, e que Deus me concedesse o que anelo!

[9] Que fosse do agrado de Deus esmagar-me, que soltasse a sua mão e acabasse comigo!

Joba 6

Job uważa się za niewinnego

[1] Job zaś odpowiedział i rzekł:

[2] O, gdyby tak dokładnie zważono moją udrękę i włożono na szale całe moje cierpienie,

[3] To byłoby ono cięższe niż piasek morski. Dlatego nierozważne są moje słowa.

[4] Gdyż strzały Wszechmocnego tkwią we mnie, mój duch pije ich jad, strach przed Bogiem ogarnia mnie.

[5] Czy dziki osioł ryczy, gdy ma trawę, albo czy wół ryczy, gdy ma paszę?

[6] Czy można jeść to, co jest bez soli i mdłe, albo czy ma jakiś smak białko jaja?

[7] Czego się dotknąć wzdrygałem, to jest teraz moim cierpkim pokarmem.

[8] Oby się spełniło moje życzenie i Bóg zaspokoił moje pragnienie!

[9] Oby Bóg zechciał mnie zmiażdżyć, oby podniósł ręce i przeciął nić mego życia!

[10] Isto ainda seria a minha consolação, e saltaria de contente na minha dor, que ele não poupa; porque não tenho negado as palavras do Santo.

[11] Por que esperar, se já não tenho forças? Por que prolongar a vida, se o meu fim é certo?

[12] Acaso, a minha força é a força da pedra? Ou é de bronze a minha carne?

[13] Não! Jamais haverá socorro para mim; foram afastados de mim os meus recursos.

[14] Ao aflito deve o amigo mostrar compaixão, a menos que tenha abandonado o temor do Todo-Poderoso.

[15] Meus irmãos aleivosamente me trataram; são como um ribeiro, como a torrente que transborda no vale,

[16] turvada com o gelo e com a neve que nela se esconde,

[17] torrente que no tempo do calor seca, emudece e desaparece do seu lugar.

[18] Desviam-se as caravanas dos seus caminhos, sobem para lugares desolados e perecem.

[19] As caravanas de Temá procuram essa torrente, os viajantes de Sabá por ela suspiram.

[20] Ficam envergonhados por terem confiado; em chegando ali, confundem-se.

[21] Assim também vós outros sois nada para mim; vedes os meus males e vos espantais.

[22] Acaso, disse eu: dai-me um presente? Ou: oferecei-me um suborno da vossa fazenda?

[10] Miałbym jeszcze tę pociechę i skakałbym z radości mimo srogich cierpień, że się nie zaparłem słów Świętego.

[11] Skąd wezmę siłę, abym jeszcze wytrwał? Do jakiego kresu mam cierpliwie czekać?

[12] Czy moja moc jest twarda jak skała albo czy moje ciało jest ze spiżu?

[13] Zaiste, nie ma dla mnie pomocy i ratunku jestem pozbawiony.

Job uskarża się na brak życzliwości przyjaciół

[14] Strapionemu należy się życzliwość od przyjaciela, choćby nawet zaniechał bojaźni Bożej.

[15] Moi bracia okazali się zawodni jak potok, jak łożyska potoków, które występują z brzegów.

[16] Toczą mętną wodę lodową, w której na dnie kryje się śnieg.

[17] W porze letniej znikają, wysychają w upale bez śladu.

[18] Wiją się drogi ich biegu, parują w puste powietrze i giną.

[19] Karawany temańskie wyglądają ich, koczownicy sabejscy mają w nich nadzieję.

[20] Ale zawiedli się w zaufaniu, gdy przyszli do nich, oszukali się.

[21] Tak i wy staliście się dla mnie niczym, widzicie zgrozę i lękacie się.

[22] Czy powiedziałem: Przynoście mi ofiary, a ze swego mienia składajcie mi dary,

[23] Ou: livrai-me do poder do opressor? Ou: redimi-me das mãos dos tiranos?

[24] Ensinai-me, e eu me calarei; dai-me a entender em que tenho errado.

[25] Oh! Como são persuasivas as palavras retas! Mas que é o que repreende a vossa repreensão?

[26] Acaso, pensais em reprovar as minhas palavras, ditas por um desesperado ao vento?

[27] Até sobre o órfão lançaríeis sorte e especularíeis com o vosso amigo?

[28] Agora, pois, se sois servidos, olhai para mim e vede que não minto na vossa cara.

[29] Tornai a julgar, vos peço, e não haja iniqüidade; tornai a julgar, e a justiça da minha causa triunfará.

[30] Há iniqüidade na minha língua? Não pode o meu paladar discernir coisas perniciosas?

Jó 7

Jó contende com Deus

[1] Não é penosa a vida do homem sobre a terra? Não são os seus dias como os de um jornaleiro?

[2] Como o escravo que suspira pela sombra e como o jornaleiro que espera pela sua paga,

[3] assim me deram por herança meses de desengano e noites de aflição me proporcionaram.

[23] Wybawcie z mocy nieprzyjaciela, wykupcie z ręki ciemięzców?

Job domaga się dowodów winy

[24] Pouczcie mnie, a zamilknę, wytłumaczcie mi, w czym zbłądziłem!

[25] O, jakże przykre są słowa prawdy! Ale czego dowodzi wasza nagana?

[26] Czy chcecie ganić moje słowa? Przecież słowa zrozpaczonego idą na wiatr.

[27] Nawet o sierotę rzucalibyście losy i przehandlowalibyście własnego przyjaciela.

[28] Lecz teraz, proszę, raczcie się zwrócić do mnie, nie będę wam w twarz kłamał!

[29] O, zawróćcie, nie bądźcie niesprawiedliwi! Zawróćcie, jeszcze poznacie moją niewinność!

[30] Czy jest jaka nieprawość na moim języku? Czy moje podniebienie nie wyczuje tego, co zdrożne?

Joba 7

Opis cierpienia Joba

[1] Czy życie człowieka nie jest twardą służbą na ziemi, a jego dni nie są jak dni najemnika?

[2] Jak niewolnik, który pragnie cienia, i jak najemnik, który czeka swej zapłaty,

[3] Tak ja przez całe miesiące doznawałem niedoli, a noce męki były mi przeznaczone.

[4] Ao deitar-me, digo: quando me levantarei? Mas comprida é a noite, e farto-me de me revolver na cama, até à alva.

[5] A minha carne está vestida de vermes e de crostas terrosas; a minha pele se encrosta e de novo supura.

[6] Os meus dias são mais velozes do que a lançadeira do tecelão e se findam sem esperança.

[7] Lembra-te de que a minha vida é um sopro; os meus olhos não tornarão a ver o bem.

[8] Os olhos dos que agora me vêem não me verão mais; os teus olhos me procurarão, mas já não serei.

[9] Tal como a nuvem se desfaz e passa, aquele que desce à sepultura jamais tornará a subir.

[10] Nunca mais tornará à sua casa, nem o lugar onde habita o conhecerá jamais.

[11] Por isso, não reprimirei a boca, falarei na angústia do meu espírito, queixar-me-ei na amargura da minha alma.

[12] Acaso, sou eu o mar ou algum monstro marinho, para que me ponhas guarda?

[13] Dizendo eu: consolar-me-á o meu leito, a minha cama aliviará a minha queixa,

[14] então, me espantas com sonhos e com visões me assombras;

[15] pelo que a minha alma escolheria, antes, ser estrangulada; antes, a morte do que esta tortura.

[4] Gdy się kładę, mówię: Kiedyż nastanie dzień, abym wstał? A gdy nastanie wieczór, leżę pełen niepokoju aż do świtu.

[5] Moje ciało przyoblekło robactwo i strup ziemisty, moja skóra pokryła się bliznami i znów ropieje.

[6] Moje dni są szybsze niż tkackie czółenko i przemijają bez nadziei.

[7] Pomnij, że życie moje to tchnienie moje oko już nigdy nie ujrzy szczęścia.

[8] Już wkrótce nie ujrzy mnie oko tego, który mnie widzi, twoje oczy zwrócą się ku mnie, ale mnie nie będzie.

[9] Jak obłok się rozchodzi i znika, tak nie wraca ten, kto zstąpił do krainy umarłych.

[10] Nigdy już nie wróci do swego domu, a miejsce jego zamieszkania nie wie już nic o nim.

[11] Dlatego też nie mogę dłużej powstrzymać ust swoich, będę mówił w utrapieniu mojego ducha, będę narzekał w goryczy mojej duszy.

[12] Czyż jestem morzem lub potworem morskim, że straż ustawiasz dokoła mnie?

[13] Gdy pomyślę: Pocieszy mnie moje łoże, ulży narzekaniu memu moje posłanie,

[14] Wtedy straszysz mnie snami i trwożysz mnie widziadłami,

[15] Tak że wolałbym być uduszony i raczej ujrzeć śmierć niż moje boleści.

Pragnienie śmierci

[16] Estou farto da minha vida; não quero viver para sempre. Deixa-me, pois, porque os meus dias são um sopro.
[17] Que é o homem, para que tanto o estimes, e ponhas nele o teu cuidado,
[18] e cada manhã o visites, e cada momento o ponhas à prova?
[19] Até quando não apartarás de mim a tua vista? Até quando não me darás tempo de engolir a minha saliva?
[20] Se pequei, que mal te fiz a ti, ó Espreitador dos homens? Por que fizeste de mim um alvo para ti, para que a mim mesmo me seja pesado?

[21] Por que não perdoas a minha transgressão e não tiras a minha iniqüidade? Pois agora me deitarei no pó; e, se me buscas, já não serei.

[16] Uprzykrzyło mi się życie, nie chcę żyć dłużej. Zaniechaj mnie, bo moje dni są tylko tchnieniem!
[17] Czymże jest człowiek, że go tak bardzo cenisz i że nań zwracasz uwagę,
[18] Że go nawiedzasz każdego poranku i każdej chwili go doświadczasz?
[19] Kiedyż wreszcie odwrócisz wzrok ode mnie i zaniechasz mnie, abym przełknął moją ślinę?
[20] Jeśli zgrzeszyłem, to jaką szkodę ci wyrządziłem, o stróżu ludzi? Czemu mnie wziąłeś na swój cel, tak że sam stałem się sobie ciężarem?
[21] Czemu nie odpuszczasz mojego przestępstwa i mojej winy nie przebaczasz? Bo teraz w prochu ziemi się położę, a gdy mnie będziesz szukał, nie będzie mnie.

Jó 8

Bildade afirma a justiça de Deus

[1] Então, respondeu Bildade, o suíta:

[2] Até quando falarás tais coisas? E até quando as palavras da tua boca serão qual vento impetuoso?
[3] Perverteria Deus o direito ou perverteria o Todo-Poderoso a justiça?
[4] Se teus filhos pecaram contra ele, também ele os lançou no poder da sua transgressão.
[5] Mas, se tu buscares a Deus e ao Todo-Poderoso pedires misericórdia,

Joba 8

Bildad stwierdza: Bóg nie może być niesprawiedliwy

[1] Wtedy odezwał się Bildad z Szuach i rzekł:
[2] Jak długo tak będziesz mówił? Jak długo słowa twoich ust pędzić będą jak wiatr gwałtowny?
[3] Czy Bóg łamie prawo? Czy Wszechmocny nagina sprawiedliwość?

[4] Gdy twoi synowie zgrzeszyli przeciwko niemu, wydał ich na łup ich występku,

[5] Lecz jeśli sam do Boga się zwrócisz i Wszechmocnego błagać będziesz o łaskę,

[6] se fores puro e reto, ele, sem demora, despertará em teu favor e restaurará a justiça da tua morada.
[7] O teu primeiro estado, na verdade, terá sido pequeno, mas o teu último crescerá sobremaneira.

[8] Pois, eu te peço, pergunta agora a gerações passadas e atenta para a experiência de seus pais;
[9] porque nós somos de ontem e nada sabemos; porquanto nossos dias sobre a terra são como a sombra.
[10] Porventura, não te ensinarão os pais, não haverão de falar-te e do próprio entendimento não proferirão estas palavras:
[11] Pode o papiro crescer sem lodo? Ou viça o junco sem água?
[12] Estando ainda na sua verdura e ainda não colhidos, todavia, antes de qualquer outra erva se secam.
[13] São assim as veredas de todos quantos se esquecem de Deus; e a esperança do ímpio perecerá.
[14] A sua firmeza será frustrada, e a sua confiança é teia de aranha.
[15] Encostar-se-á à sua casa, e ela não se manterá, agarrar-se-á a ela, e ela não ficará em pé.
[16] Ele é viçoso perante o sol, e os seus renovos irrompem no seu jardim;
[17] as suas raízes se entrelaçam num montão de pedras e penetram até às muralhas.

[6] Jeśli będziesz czysty i prawy, wtedy na pewno ocknie się On ku twemu dobru i przywróci ci godne mieszkanie.
[7] A choć twój początek będzie niepozorny, jednak twój koniec będzie wspaniały.

Potwierdzają to doświadczenia poprzednich pokoleń

[8] Bo zapytaj, proszę, dawniejszych pokoleń i rozważ, czego ich ojcowie doświadczyli -
[9] Wszak my od wczoraj jesteśmy i nic nie wiemy, gdyż nasze dni są cieniem na ziemi -
[10] Oni cię pouczą i powiedzą ci, i ze swego serca dadzą odpowiedź.
[11] Alboż papirus rośnie tam, gdzie nie ma bagna, i sitowie rozwija się bez wody?
[12] Choć jeszcze jest świeże i nie skoszone, jednak więdnie rychlej niż inna trawa.
[13] Taki jest los wszystkich, którzy zapomnieli o Bogu, i tak ginie nadzieja niegodziwego.
[14] Jego ufność, to babie lato, a jego wiara, to pajęczyna.
[15] Jeśli się opiera na swoim domu, to ten się nie ostoi; jeśli się go kurczowo trzyma, to ten nie przetrwa.
[16] Zieleni się na słońcu i poprzez ogród wyrastają jego pędy.
[17] Wokoło kamieniska wiją się jego korzenie, pomiędzy kamienie wrzyna się.

[18] Mas, se Deus o arranca do seu lugar, então, este o negará, dizendo: Nunca te vi.

[19] Eis em que deu a sua vida! E do pó brotarão outros.

[20] Eis que Deus não rejeita ao íntegro, nem toma pela mão os malfeitores.

[21] Ele te encherá a boca de riso e os teus lábios, de júbilo.

[22] Teus aborrecedores se vestirão de ignomínia, e a tenda dos perversos não subsistirá.

Jó 9

Jó é incapaz de responder a Deus

[1] Então, Jó respondeu e disse:

[2] Na verdade, sei que assim é; porque, como pode o homem ser justo para com Deus?

[3] Se quiser contender com ele, nem a uma de mil coisas lhe poderá responder.

[4] Ele é sábio de coração e grande em poder; quem porfiou com ele e teve paz?

[5] Ele é quem remove os montes, sem que saibam que ele na sua ira os transtorna;

[6] quem move a terra para fora do seu lugar, cujas colunas estremecem;

[7] quem fala ao sol, e este não sai, e sela as estrelas;

[8] quem sozinho estende os céus e anda sobre os altos do mar;

[9] quem fez a Ursa, o Órion, o Sete-estrelo e as recâmaras do Sul;

[18] Lecz gdy go wyrwą z jego miejsca, wtedy zapiera się go jego miejsce, mówiąc: Nie widziałem cię.

[19] Oto, taka jest rozkosz jego życia, a z prochu wyrastają inni.

[20] Zaiste, Bóg nigdy nie porzuca prawego i nie podaje ręki złoczyńcom.

[21] Jeszcze napełni śmiechem twoje usta i twoje wargi radosnym okrzykiem.

[22] Twoi nieprzyjaciele okryją się hańbą, a namiot bezbożnych zniknie.

Joba 9

Job stwierdza: Bóg jest ponad wszystkim

[1] A Job odpowiedział, mówiąc:

[2] Doprawdy, wiem, że tak jest. Jak mógłby człowiek mieć słuszność w obliczu Boga?

[3] Jeśli zechce się z nim spierać, nie znajdzie odpowiedzi ani na jedną rzecz z tysiąca.

[4] Ma On mądre serce i wielką moc; któż mu się oprze i wyjdzie cało?

[5] On góry przenosi niepostrzeżenie, przewraca je w swoim gniewie.

[6] Przesuwa ziemię z jej miejsca, tak że jej podstawy się chwieją.

[7] On każe słońcu, aby nie wschodziło, i na gwiazdy swą pieczęć kładzie.

[8] On sam rozpościera niebiosa i kroczy po falach morskich.

[9] On stworzył Niedźwiedzicę, Oriona, Plejady i Gwiazdozbiór Południa.

[10] quem faz grandes coisas, que se não podem esquadrinhar, e maravilhas tais, que se não podem contar.

[10] Czyni wielkie, niezbadane rzeczy i cuda, którym nie ma miary.

[11] Eis que ele passa por mim, e não o vejo; segue perante mim, e não o percebo.

[11] Oto przechodzi koło mnie, a nie widzę go, mija, a nie zauważam go.

[12] Eis que arrebata a presa! Quem o pode impedir? Quem lhe dirá: Que fazes?

[12] Zabiera, co chce, a któż go zmusi do zwrotu? Któż mu powie: Co czynisz?

[13] Deus não revogará a sua própria ira; debaixo dele se encurvam os auxiliadores do Egito.

[13] Bóg nie cofa swego gniewu, przed nim ugięli się pomocnicy Rahaba.

[14] Como, então, lhe poderei eu responder ou escolher as minhas palavras, para argumentar com ele?

[14] Jakże ja miałbym mu odpowiedzieć i jakich dobrać słów wobec niego?

Bóg może domówić odpowiedzi na ludzkie pytania

[15] A ele, ainda que eu fosse justo, não lhe responderia; antes, ao meu Juiz pediria misericórdia.

[15] Choćbym i miał słuszność, nie otrzymałbym od niego odpowiedzi, mojego sędziego musiałbym błagać o litość.

[16] Ainda que o chamasse, e ele me respondesse, nem por isso creria eu que desse ouvidos à minha voz.

[16] Choćbym go wzywał, a On by mi odpowiedział, jeszcze nie uwierzyłbym, że mnie wysłuchał.

[17] Porque me esmaga com uma tempestade e multiplica as minhas chagas sem causa.

[17] Uderza na mnie w nawałnicy i mnoży moje rany bez przyczyny.

[18] Não me permite respirar; antes, me farta de amarguras.

[18] Nie pozwala mi odetchnąć, lecz nasyca mnie goryczą.

[19] Se se trata da força do poderoso, ele dirá: Eis-me aqui; se, de justiça: Quem me citará?

[19] Jeżeli chodzi o siłę mocarza, oto On ją ma, a jeżeli o sąd, to kto go pozwie?

Bóg może niewinnego uznać winnym

[20] Ainda que eu seja justo, a minha boca me condenará; embora seja eu íntegro, ele me terá por culpado.

[20] Choćbym i miał słuszność, to własne moje usta potępiłyby mnie; a choćbym i był niewinny, to i tak uznałby mnie za winnego.

[21] Eu sou íntegro, não levo em conta a minha alma, não faço caso da minha vida.

[21] Jestem niewinny! Nie dbam o siebie, gardzę swoim życiem.

[22] Para mim tudo é o mesmo; por isso, digo: tanto destrói ele o íntegro como o perverso.
[23] Se qualquer flagelo mata subitamente, então, se rirá do desespero do inocente.
[24] A terra está entregue nas mãos dos perversos; e Deus ainda cobre o rosto dos juízes dela; se não é ele o causador disso, quem é, logo?

[25] Os meus dias foram mais velozes do que um corredor; fugiram e não viram a felicidade.
[26] Passaram como barcos de junco; como a águia que se lança sobre a presa.
[27] Se eu disser: eu me esquecerei da minha queixa, deixarei o meu ar triste e ficarei contente;
[28] ainda assim todas as minhas dores me apavoram, porque bem sei que me não terás por inocente.

[29] Serei condenado; por que, pois, trabalho eu em vão?

[30] Ainda que me lave com água de neve e purifique as mãos com cáustico,
[31] mesmo assim me submergirás no lodo, e as minhas próprias vestes me abominarão.
[32] Porque ele não é homem, como eu, a quem eu responda, vindo juntamente a juízo.
[33] Não há entre nós árbitro que ponha a mão sobre nós ambos.
[34] Tire ele a sua vara de cima de mim, e não me amedronte o seu terror;

[22] Wszystko mi jedno! Dlatego mówię: On gubi zarówno niewinnych jak i winnych.

[23] Gdy bicz nagle zabija, On szydzi z rozpaczy niewinnych.

[24] Gdy ziemia wydana jest w ręce bezbożnika, On zakrywa oblicze jej sędziów; a jeżeli nie On, któż to czyni?

Los człowieka jest godny pożałowania

[25] Ale dni moje były szybsze niż goniec; uciekły, nie widziały nic dobrego.

[26] Przemknęły jak łodzie z trzciny, jak orzeł, który się rzuca na żer.

[27] Gdy pomyślę: Zapomnę o mojej skardze, odmienię swój wygląd i będę pogodny,

[28] Wtedy drżę przed wszystkimi moimi cierpieniami, bo wiem, że nie uznasz mnie za niewinnego.
[29] Jeżeli więc ja i tak mam być grzeszny, to po co mam jeszcze na próżno się wysilać?
[30] Choćbym się umył wodą ze śniegu i oczyściłbym ługiem moje ręce,

[31] To i tak pogrążyłbyś mnie w nieczystym dole i brzydziłyby się mną moje szaty.

[32] Bo On nie jest człowiekiem jak ja, żebym mógł mu odpowiedzieć i żebyśmy mogli stanąć razem przed sądem.
[33] Nie ma między nami rozjemcy, który mógłby na nas obu położyć swoją rękę.
[34] Niech tylko zdejmie ze mnie swoją rózgę i niech mnie nie straszy jego groza,

[35] então, falarei sem o temer; do contrário, não estaria em mim.

Jó 10

Jó protesta contra a severidade de Deus

[1] A minha alma tem tédio à minha vida; darei livre curso à minha queixa, falarei com amargura da minha alma.

[2] Direi a Deus: Não me condenes; faze-me saber por que contendes comigo.

[3] Parece-te bem que me oprimas, que rejeites a obra das tuas mãos e favoreças o conselho dos perversos?

[4] Tens tu olhos de carne? Acaso, vês tu como vê o homem?

[5] São os teus dias como os dias do mortal? Ou são os teus anos como os anos de um homem,

[6] para te informares da minha iniqüidade e averiguares o meu pecado?

[7] Bem sabes tu que eu não sou culpado; todavia, ninguém há que me livre da tua mão.

[8] As tuas mãos me plasmaram e me aperfeiçoaram, porém, agora, queres devorar-me.

[9] Lembra-te de que me formaste como em barro; e queres, agora, reduzir-me a pó?

[10] Porventura, não me derramaste como leite e não me coalhaste como queijo?

[11] De pele e carne me vestiste e de ossos e tendões me entreteceste.

[12] Vida me concedeste na tua benevolência, e o teu cuidado a mim me guardou.

[35] A wtedy będę mówił bez bojaźni, bo nie jestem taki, za jakiego uchodzę.

Joba 10

Skarga Joba na zesłane przez Boga udręki

[1] Obrzydło mi życie, toteż puszczę wodze mojej skardze i będę mówił w goryczy mojej duszy.

[2] Powiem Bogu: Nie potępiaj mnie! Objaw mi, dlaczego ze mną spór wiedziesz!

[3] Czy masz z tego korzyść, że uciskasz, że gardzisz tworem swoich rąk, a użyczasz światła radzie bezbożnych?

[4] Czy masz oczy cielesne? Czy widzisz, jak ludzie widzą?

[5] Czy twoje dni są jak dni człowieka albo twoje lata jak lata ludzkie,

[6] Że szukasz mojej winy i dociekasz mojego grzechu?

[7] Chociaż wiesz, że jestem niewinny i nikt nie wyrwie mnie z twojej ręki?

[8] Twoje ręce ukształtowały mnie misternie i uczyniły, a teraz odwróciłeś się, aby mnie zniszczyć.

[9] Pomnij, że uformowałeś mnie jak glinę i miałbyś mnie znowu w proch obrócić?

[10] Czy nie wylałeś mnie jak mleko i nie sprawiłeś, że stężałem jak ser?

[11] Przyoblekłeś mnie skórą i ciałem i pospinałeś mnie kośćmi i ścięgnami.

[12] Życiem i łaską obdarzyłeś mnie, a twoja opieka strzegła mego ducha.

[13] Estas coisas, as ocultaste no teu coração; mas bem sei o que resolveste contigo mesmo.

[14] Se eu pecar, tu me observas; e da minha iniqüidade não me perdoarás.

[15] Se for perverso, ai de mim! E, se for justo, não ouso levantar a cabeça, pois estou cheio de ignomínia e olho para a minha miséria.

[16] Porque, se a levanto, tu me caças como a um leão feroz e de novo revelas poder maravilhoso contra mim.

[17] Tu renovas contra mim as tuas testemunhas e multiplicas contra mim a tua ira; males e lutas se sucedem contra mim.

[18] Por que, pois, me tiraste da madre? Ah! Se eu morresse antes que olhos nenhuns me vissem!

[19] Teria eu sido como se nunca existira e já do ventre teria sido levado à sepultura.

[20] Não são poucos os meus dias? Cessa, pois, e deixa-me, para que por um pouco eu tome alento,

[21] antes que eu vá para o lugar de que não voltarei, para a terra das trevas e da sombra da morte;

[22] terra de negridão, de profunda escuridade, terra da sombra da morte e do caos, onde a própria luz é tenebrosa.

Jó 11

Zofar acusa a Jó de iniquidade

[1] Então, respondeu Zofar, o naamatita:

[13] A chociaż skryłeś to w swoim sercu, wiem, że taka była twoja wola:

[14] Pilnować mnie, czy grzeszę, i nie przepuścić mi winy.

[15] Gdybym naprawdę zgrzeszył - biada mi! A choćbym miał i słuszność, to i tak nie podnosiłbym głowy, syty hańby i pełen nędzy.

[16] A gdyby chciała się podnieść, polowałbyś na mnie jak lew, aby okazać nade mną straszliwą moc.

[17] Stawiałbyś coraz to nowych świadków przeciwko mnie, wzmagałbyś swoją zawziętość na mnie, prowadziłbyś nowe ataki przeciwko mnie.

[18] Dlaczego wywiodłeś mnie z łona matki? Bodajbym był skonał, nim mnie ujrzało oko!

[19] I byłbym, jakby mnie nie było - z łona matki zaniesiony wprost do grobu.

[20] Pozostało mi niewiele dni, wkrótce one ustaną, odstąp ode mnie, abym nabrał trochę otuchy,

[21] Zanim odejdę tam, skąd już nie wrócę, do krainy mroków i śmiertelnych cieni,

[22] Do krainy, gdzie jest ponuro jak w nocy, do krainy cienia śmierci, gdzie wszystko jest czarne jak ciemna noc.

Joba 11

Sofar dopatruje się zuchwałości w skardze Joba

[1] Na to odpowiedział Sofar z Naama i rzekł:

[2] Porventura, não se dará resposta a esse palavrório? Acaso, tem razão o tagarela?

[3] Será o caso de as tuas parolas fazerem calar os homens? E zombarás tu sem que ninguém te envergonhe?

[4] Pois dizes: A minha doutrina é pura, e sou limpo aos teus olhos.

[5] Oh! Falasse Deus, e abrisse os seus lábios contra ti,

[6] e te revelasse os segredos da sabedoria, da verdadeira sabedoria, que é multiforme! Sabe, portanto, que Deus permite seja esquecida parte da tua iniqüidade.

[7] Porventura, desvendarás os arcanos de Deus ou penetrarás até à perfeição do Todo-Poderoso?

[8] Como as alturas dos céus é a sua sabedoria; que poderás fazer? Mais profunda é ela do que o abismo; que poderás saber?

[9] A sua medida é mais longa do que a terra e mais larga do que o mar.

[10] Se ele passa, prende a alguém e chama a juízo, quem o poderá impedir?

[11] Porque ele conhece os homens vãos e, sem esforço, vê a iniqüidade.

[12] Mas o homem estúpido se tornará sábio, quando a cria de um asno montês nascer homem.

[13] Se dispuseres o coração e estenderes as mãos para Deus;

[2] Czy na ten potok słów nie ma odpowiedzi i ten gadatliwy mąż ma mieć słuszność?

[3] Czy twoja gadanina ma zmusić ludzi do milczenia i gdy ty szydzisz, nikt nie ma ci się sprzeciwić?

[4] Wprawdzie mówisz: Moja nauka jest czysta i jestem nieskazitelny w twoich oczach,

[5] Lecz gdyby Bóg przemówił i otworzył usta przeciw tobie,

[6] Gdyby ci objawił tajemnice mądrości, które są dla rozumu cudowne, wtedy poznałbyś, że Bóg żąda mniej za twoje winy, niż zasługujesz.

Niezgłębiona tajemnica zrządzeń Bożych

[7] Czy możesz zgłębić tajemnicę Boga albo zbadać doskonałość Wszechmocnego?

[8] Wyższa jest niż niebiosa - cóż poczniesz? Głębsza jest niż kraina umarłych - cóż ty wiesz?

[9] Jej miara jest dłuższa niż ziemia, a szersza nawet niż morze.

[10] Gdy rusza naprzód i więzy nakłada lub wzywa na sąd, któż mu zabroni?

[11] Bo On wie, którzy ludzie są fałszywi, widzi niegodziwość i bierze ją poważnie.

[12] Czy głupi może nabyć rozumu, a dziki osioł może się urodzić jak człowiek?

Napomnienie do pokory i pokuty

[13] Jeżeli dobrze przygotujesz swe serce i wyciągniesz do niego dłonie,

[14] se lançares para longe a iniqüidade da tua mão e não permitires habitar na tua tenda a injustiça,

[15] então, levantarás o rosto sem mácula, estarás seguro e não temerás.

[16] Pois te esquecerás dos teus sofrimentos e deles só terás lembrança como de águas que passaram.

[17] A tua vida será mais clara que o meio-dia; ainda que lhe haja trevas, serão como a manhã.

[18] Sentir-te-ás seguro, porque haverá esperança; olharás em derredor e dormirás tranqüilo.

[19] Deitar-te-ás, e ninguém te espantará; e muitos procurarão obter o teu favor.

[20] Mas os olhos dos perversos desfalecerão, o seu refúgio perecerá; sua esperança será o render do espírito.

[14] Jeżeli usuniesz to, co złego na twoich rękach, jeżeli w twoich namiotach nie zamieszka nieprawość,

[15] Zaiste, wtedy będziesz mógł podnieść oblicze bez zmazy, będziesz mocny i nieustraszony,

[16] Wtedy też zapomnisz o udręce i będziesz ją wspominał jak wody, które przepłynęły,

[17] I jaśniejsze niż południe wzejdzie ci życie, a choćby ciemność zapadła, będzie ona jak poranek.

[18] Możesz ufać, bo jeszcze jest nadzieja; pewny ochrony położysz się bezpiecznie.

[19] Będziesz leżał i nikt cię nie przestraszy, a wielu zabiegać będzie o twoją łaskę.

[20] Natomiast oczy bezbożnych zgasną; nie ma dla nich ucieczki, jedyną ich nadzieją - wyzionąć ducha.

Jó 12

Jó se defende das acusações de seus amigos

[1] Então, Jó respondeu:

[2] Na verdade, vós sois o povo, e convosco morrerá a sabedoria.

[3] Também eu tenho entendimento como vós; eu não vos sou inferior; quem não sabe coisas como essas?

[4] Eu sou irrisão para os meus amigos; eu, que invocava a Deus, e ele me respondia; o justo e o reto servem de irrisão.

[5] No pensamento de quem está seguro, há desprezo para o infortúnio, um empurrão para aquele cujos pés já vacilam.

Joba 12

Job stwierdza: Bóg jest wszechmocny i mądry

[1] Na to odpowiedział Job i rzekł:

[2] Doprawdy, wy przedstawiacie całą ludzkość i wraz z wami wymrze mądrość.

[3] Ale i ja mam rozum jak i wy, nie jestem też gorszy od was. Któż miałby nie znać tych rzeczy?

[4] Dla własnego przyjaciela stałem się pośmiewiskiem - ja, który wzywając Boga byłem wysłuchany, pośmiewiskiem - ja sprawiedliwy, nienaganny.

[5] Nieszczęście zasługuje na pogardę - tak myśli szczęśliwy, a na cios zasługują ci, których noga już się chwieje!

[6] As tendas dos tiranos gozam paz, e os que provocam a Deus estão seguros; têm o punho por seu deus.

[6] Spokojne są namioty łupieżców, bezpiecznie żyją ci, co drażnią Boga, którzy Boga umieścili w swojej pięści.

[7] Mas pergunta agora às alimárias, e cada uma delas to ensinará; e às aves dos céus, e elas to farão saber.

[7] Naprawdę, pytaj bydła, a nauczy cię, i ptactwa niebieskiego, a powie ci,

[8] Ou fala com a terra, e ela te instruirá; até os peixes do mar to contarão.

[8] Albo zwierząt polnych, one pouczą cię, i ryb morskich, a one opowiedzą ci.

[9] Qual entre todos estes não sabe que a mão do SENHOR fez isto?

[9] Kto spośród nich wszystkich nie wie, że dokonała tego ręka Pana?

[10] Na sua mão está a alma de todo ser vivente e o espírito de todo o gênero humano.

[10] W jego ręku jest życie wszelkiego stworzenia i duch wszystkich ludzi.

[11] Porventura, o ouvido não submete à prova as palavras, como o paladar prova as comidas?

[11] Czy ucho nie ma badać słów, tak jak podniebienie próbuje smaku?

[12] Está a sabedoria com os idosos, e, na longevidade, o entendimento?

[12] U sędziwych jest mądrość, a w długim życiu nabywa się roztropności.

[13] Não! Com Deus está a sabedoria e a força; ele tem conselho e entendimento.

[13] Ale u niego jest mądrość i moc, u niego rada i roztropność.

[14] O que ele deitar abaixo não se reedificará; lança na prisão, e ninguém a pode abrir.

[14] Gdy On zburzy, nikt nie może odbudować; gdy On zamknie, nikt nie może otworzyć.

[15] Se retém as águas, elas secam; se as larga, devastam a terra.

[15] Gdy On zatrzyma wody, nastaje posucha; gdy je wypuści, niszczą ziemię.

[16] Com ele está a força e a sabedoria; seu é o que erra e o que faz errar.

[16] U niego jest moc i mądrość, jego jest ten, który błądzi, i ten, który na manowce sprowadza.

[17] Aos conselheiros, leva-os despojados do seu cargo e aos juízes faz desvairar.

[17] Radców pozbawia rozumu, a z sędziów robi głupców.

[18] Dissolve a autoridade dos reis, e uma corda lhes cinge os lombos.

[18] Rozwiązuje więzy nałożone przez królów i pasem przewiązuje ich biodra.

[19] Aos sacerdotes, leva-os despojados do seu cargo e aos poderosos transtorna.

[19] Wypuszcza kapłanów bez szat i doprowadza stare rody do wymarcia.

[20] Aos eloqüentes ele tira a palavra e tira o entendimento aos anciãos.

[21] Lança desprezo sobre os príncipes e afrouxa o cinto dos fortes.

[22] Das trevas manifesta coisas profundas e traz à luz a densa escuridade.

[23] Multiplica as nações e as faz perecer; dispersa-as e de novo as congrega.

[24] Tira o entendimento aos príncipes do povo da terra e os faz vaguear pelos desertos sem caminho.

[25] Nas trevas andam às apalpadelas, sem terem luz, e os faz cambalear como ébrios.

Jó 13

Jó defende a sua integridade

[1] Eis que tudo isso viram os meus olhos, e os meus ouvidos o ouviram e entenderam.

[2] Como vós o sabeis, também eu o sei; não vos sou inferior.

[3] Mas falarei ao Todo-Poderoso e quero defender-me perante Deus.

[4] Vós, porém, besuntais a verdade com mentiras e vós todos sois médicos que não valem nada.

[5] Tomara vos calásseis de todo, que isso seria a vossa sabedoria!

[6] Ouvi agora a minha defesa e atentai para os argumentos dos meus lábios.

[7] Porventura, falareis perversidade em favor de Deus e a seu favor falareis mentiras?

[20] Odbiera mowę doświadczonym mówcom, a starców pozbawia rozsądku.

[21] Wylewa pogardę na dostojników, a pas mocarzy rozluźnia.

[22] Odsłania tajemnice z mroków, a w mroki śmierci wnosi światło.

[23] Wywyższa narody, a potem przywodzi je do zguby, rozprzestrzenia narody, a potem je uprowadza.

[24] Odbiera rozum naczelnikom ludów i prowadzi ich na manowce w bezdrożnej pustyni.

[25] Chodzą po omacku w ciemności, bez światła, tak że się zataczają jak pijani.

Joba 13

Job zapewnia, że jego cierpienie jest niezawinione

[1] Oto oko moje widziało to wszystko, ucho moje słyszało i zrozumiało.

[2] Co wy wiecie, wiem i ja, nie jestem od was gorszy.

[3] Ja jednakże chciałbym odezwać się do Najwyższego i radbym się z Bogiem rozprawić.

[4] Wy natomiast dopuszczacie się kłamstwa, marnymi wszyscy jesteście lekarzami.

[5] Obyście raczej zupełnie zamilkli, poczytanoby wam to za mądrość!

[6] Słuchajcie więc mojej odpowiedzi i zważcie na obronę moich warg!

[7] Czy w obronie Boga chcecie mówić przewrotnie, albo gwoli niemu mówić kłamliwie?

[8] Sereis parciais por ele? Contendereis a favor de Deus?

[9] Ser-vos-ia bom, se ele vos esquadrinhasse? Ou zombareis dele, como se zomba de um homem qualquer?

[10] Acerbamente vos repreenderá, se em oculto fordes parciais.

[11] Porventura, não vos amedrontará a sua dignidade, e não cairá sobre vós o seu terror?

[12] As vossas máximas são como provérbios de cinza, os vossos baluartes, baluartes de barro.

[13] Calai-vos perante mim, e falarei eu, e venha sobre mim o que vier.

[14] Tomarei a minha carne nos meus dentes e porei a vida na minha mão.

[15] Eis que me matará, já não tenho esperança; contudo, defenderei o meu procedimento.

[16] Também isto será a minha salvação, o fato de o ímpio não vir perante ele.

[17] Atentai para as minhas razões e dai ouvidos à minha exposição.

[18] Tenho já bem encaminhada minha causa e estou certo de que serei justificado.

[19] Quem há que possa contender comigo? Neste caso, eu me calaria e renderia o espírito.

[8] Czy chcecie brać jego stronę, albo być obrońcami Boga?

[9] Czy dobrze to dla was wypadnie, gdy On was przejrzy, czy go zwiedziecie, jak się zwodzi ludzi?

[10] On skarci was surowo, gdy potajemnie będziecie stronniczy.

[11] Czy jego majestat nie przerazi was, a strach przed nim nie padnie na was?

[12] Wasze wywody są jak popiół, a wasza obrona jak szańce z gliny.

[13] Zamilknijcie przede mną, abym mógł mówić, a niech przyjdzie na mnie, co chce!

Job gotów bronić swej niewinności nawet przed Bogiem

[14] Swoje ciało wezmę w swoje zęby, a swoje życie złożę w swoje dłonie.

[15] Tak czy owak On mnie zabije, już nie mam nadziei; jednak swojej sprawy będę przed nim bronił.

[16] Już to może być ratunkiem dla mnie, bo żaden niegodziwy nie może stanąć przed nim.

[17] Słuchajcie więc uważnie mojej mowy, a przyjmijcie w uszy, co powiem!

[18] Oto ja wszcząłem sprawę; wiem, że będę uniewinniony.

[19] Któż będzie śmiał prawować się ze mną? W takim razie wolałbym zamilknąć i skonać.

Prosi o ulgę w cierpieniu i o wyraźny dowód swej winy

[20] Concede-me somente duas coisas; então, me não esconderei do teu rosto:
[21] alivia a tua mão de sobre mim, e não me espante o teu terror.
[22] Interpela-me, e te responderei ou deixa-me falar e tu me responderás.
[23] Quantas culpas e pecados tenho eu? Notifica-me a minha transgressão e o meu pecado.
[24] Por que escondes o rosto e me tens por teu inimigo?
[25] Queres aterrorizar uma folha arrebatada pelo vento? E perseguirás a palha seca?
[26] Pois decretas contra mim coisas amargas e me atribuis as culpas da minha mocidade.
[27] Também pões os meus pés no tronco, observas todos os meus caminhos e traças limites à planta dos meus pés,
[28] apesar de eu ser como uma coisa podre que se consome e como a roupa que é comida da traça.

Jó 14

Jó medita sobre a brevidade da vida

[1] O homem, nascido de mulher, vive breve tempo, cheio de inquietação.
[2] Nasce como a flor e murcha; foge como a sombra e não permanece;
[3] e sobre tal homem abres os olhos e o fazes entrar em juízo contigo?
[4] Quem da imundícia poderá tirar coisa pura? Ninguém!
[5] Visto que os seus dias estão contados, contigo está o número dos seus meses; tu

[20] Spełnij mi tylko te dwie rzeczy, a wtedy nie będę się krył przed twoim obliczem:
[21] Oddal swą rękę ode mnie, a twoja groza niech mnie nie trwoży!
[22] Potem zawołaj mnie, a ja ci odpowiem, albo ja będę mówił, a Ty mi odpowiedz!
[23] Ileż to więc jest moich przewinień i grzechów? Ujawnij mi mój występek i grzech!
[24] Czemu zakrywasz swoje oblicze i uważasz mnie za swego wroga?
[25] Czy będziesz jeszcze płoszył liść porwany przez wiatr i gonił suche źdźbło,
[26] Że przepisujesz mi tak gorzkie leki i każesz mi pokutować za grzechy mojej młodości?
[27] Że kładziesz w dyby moje nogi, śledzisz wszystkie moje ścieżki, badasz ślady moich stóp,
[28] A moje życie rozpada się jak spróchniałe drzewo lub jak szata przeżarta przez mole?

Joba 14

Job ubolewa nad krótkim trwaniem życia

[1] Człowiek urodzony z niewiasty żyje krótko i jest pełen niepokoju.
[2] Wyrasta jak kwiat i więdnie; ucieka jak cień i nie ostaje się.
[3] Aleć jeszcze nad takim masz otwarte oczy i pozywasz mnie przed siebie na sąd.
[4] Jak może czysty pochodzić od nieczystego? Nie ma ani jednego.
[5] Gdy jednak jego dni są ustalone, a liczba jego miesięcy postanowiona u ciebie, gdy

ao homem puseste limites além dos quais não passará.

[6] Desvia dele os olhares, para que tenha repouso, até que, como o jornaleiro, tenha prazer no seu dia.

[7] Porque há esperança para a árvore, pois, mesmo cortada, ainda se renovará, e não cessarão os seus rebentos.

[8] Se envelhecer na terra a sua raiz, e no chão morrer o seu tronco,

[9] ao cheiro das águas brotará e dará ramos como a planta nova.

[10] O homem, porém, morre e fica prostrado; expira o homem e onde está?

[11] Como as águas do lago se evaporam, e o rio se esgota e seca,

[12] assim o homem se deita e não se levanta; enquanto existirem os céus, não acordará, nem será despertado do seu sono.

[13] Que me encobrisses na sepultura e me ocultasses até que a tua ira se fosse, e me pusesses um prazo e depois te lembrasses de mim!

[14] Morrendo o homem, porventura tornará a viver? Todos os dias da minha luta esperaria, até que eu fosse substituído.

[15] Chamar-me-ias, e eu te responderia; terias saudades da obra de tuas mãos;

[16] e até contarias os meus passos e não levarias em conta os meus pecados.

Ty wyznaczyłeś mu kres, którego nie może przekroczyć,

[6] Odwróć od niego swój wzrok, niech odpocznie, niech jak najemnik nacieszy się swoim dniem.

[7] Drzewo może mieć nadzieję; choć jest ścięte, znowu się odradza, a jego pędy rosną dalej,

[8] Chociaż jego korzeń zestarzeje się w ziemi i jego pień obumiera w prochu,

[9] To jednak, gdy poczuje wilgoć, puszcza pędy i gałęzie jak świeża sadzonka.

[10] Lecz gdy człowiek skona, leży bezwładny; a gdy człowiek wyzionie ducha, gdzie jest potem?

[11] Jak ubywa wód z morza, jak strumień opada i wysycha,

[12] Tak człowiek, gdy się położy, nie wstanie; dopóki niebo nie przeminie, nie ocuci się i nie obudzi się ze swojego snu.

[13] Obyś mnie ukrył w krainie umarłych, schował mnie, aż uśmierzy się twój gniew, wyznaczył mi kres, a potem wspomniał na mnie!

[14] Gdy człowiek umiera, czy znowu ożyje? Przez wszystkie dni mojej służby będę oczekiwał, aż nadejdzie zmiana.

[15] Wtedy będziesz wołał, a ja ci odpowiem, będziesz tęsknił za tworem swoich rąk.

[16] Lecz teraz liczysz moje kroki, pilnujesz mojego grzechu.

[17] A minha transgressão estaria selada num saco, e terias encoberto as minhas iniqüidades.

[17] Mój występek jest zapieczętowany w woreczku, a moja wina powleczona barwą.

Ludzkie nadzieje są złudne

[18] Como o monte que se esboroa e se desfaz, e a rocha que se remove do seu lugar,

[18] Zaprawdę, jak obsuwająca się góra pęka, a skała przesuwa się ze swego miejsca,

[19] como as águas gastam as pedras, e as cheias arrebatam o pó da terra, assim destróis a esperança do homem.

[19] Jak woda drąży kamienie, a ulewa spłukuje glebę, tak Ty wniwecz obracasz nadzieję człowieka.

[20] Tu prevaleces para sempre contra ele, e ele passa, mudas-lhe o semblante e o despedes para o além.

[20] Bierzesz na zawsze nad nim górę - i odchodzi; zmieniasz jego oblicze - i odprawiasz go.

[21] Os seus filhos recebem honras, e ele o não sabe; são humilhados, e ele o não percebe.

[21] Jego dzieci zdobywają szacunek - lecz on o tym nie wie; gdy żyją w poniżeniu, on na to nie zważa.

Póki życia, póty cierpienia

[22] Ele sente as dores apenas de seu próprio corpo, e só a seu respeito sofre a sua alma.

[22] Dopóki ma ciało, odczuwa ból, dopóki jest w nim tchnienie, smuci się.

Jó 15

Elifaz acusa a Jó de impiedade

[1] Então, respondeu Elifaz, o temanita:

[2] Porventura, dará o sábio em resposta ciência de vento? E encher-se-á a si mesmo de vento oriental,

[3] argüindo com palavras que de nada servem e com razões de que nada aproveita?

[4] Tornas vão o temor de Deus e diminuis a devoção a ele devida.

[5] Pois a tua iniqüidade ensina à tua boca, e tu escolheste a língua dos astutos.

[6] A tua própria boca te condena, e não eu; os teus lábios testificam contra ti.

Joba 15

Elifaz karci Joba

[1] Wtedy odpowiedział Elifaz z Temanu, mówiąc:

[2] Czy mędrzec odpowiada pustymi wywodami i nadyma swoją pierś wschodnim wiatrem?

[3] Czy szermuje mową, która nic nie pomoże, i słowami, którymi nic nie wskóra?

[4] Przecież ty podważasz bojaźń Bożą i podrywasz życie modlitewne!

[5] Twoja wina czyni wymownymi twoje usta, posługujesz się mową przebiegłych.

[6] Potępiają cię twoje usta, a nie ja, twoje własne wargi świadczą przeciwko tobie.

[7] És tu, porventura, o primeiro homem que nasceu? Ou foste formado antes dos outeiros?
[8] Ou ouviste o secreto conselho de Deus e a ti só limitaste a sabedoria?
[9] Que sabes tu, que nós não saibamos? Que entendes, que não haja em nós?
[10] Também há entre nós encanecidos e idosos, muito mais idosos do que teu pai.
[11] Porventura, fazes pouco caso das consolações de Deus e das suaves palavras que te dirigimos nós?
[12] Por que te arrebata o teu coração? Por que flamejam os teus olhos,
[13] para voltares contra Deus o teu furor e deixares sair tais palavras da tua boca?
[14] Que é o homem, para que seja puro? E o que nasce de mulher, para ser justo?
[15] Eis que Deus não confia nem nos seus santos; nem os céus são puros aos seus olhos,
[16] quanto menos o homem, que é abominável e corrupto, que bebe a iniqüidade como a água!

Elifaz mostra o justo castigo dos perversos

[17] Escuta-me, mostrar-to-ei; e o que tenho visto te contarei,
[18] o que os sábios anunciaram, que o ouviram de seus pais e não o ocultaram
[19] (aos quais somente se dera a terra, e nenhum estranho passou por entre eles):

[7] Czy urodziłeś się jako pierwszy z ludzi? Czy zostałeś wydany na świat jeszcze przed pagórkami?
[8] Czy podsłuchiwałeś na radzie Bożej i stamtąd zaczerpnąłeś mądrości?
[9] Cóż ty wiesz, czego my nie wiemy? Co ty rozumiesz, co nam nie jest wiadome?
[10] I wśród nas są sędziwi i starcy, starsi niż twój ojciec.
[11] Czy błahe są dla ciebie pociechy Boga i słowo, które łagodnie odezwało się do ciebie?
[12] Czemu się tak uniosło twoje serce? I dlaczego mrugają twoje oczy,
[13] Że zwracasz przeciwko Bogu swoją złość i wypuszczasz ze swoich ust takie słowa?
[14] Czymże jest człowiek, że miałby być czysty, czymże zrodzony z niewiasty, że miałby być sprawiedliwy?
[15] Jeżeli nawet swoim Świętym nie ufa i niebiosa nie są czyste w jego oczach,
[16] To tym bardziej ohydny i zepsuty jest człowiek, który pije nieprawość jak wodę.
[17] Wykażę ci to, tylko posłuchaj mnie, i co widziałem, opowiem,
[18] Co mędrcy przekazali, a czego ich ojcowie nie zataili.
[19] Im samym była dana ziemia i żaden cudzoziemiec nie osiadł jeszcze wśród nich.

[20] Todos os dias o perverso é atormentado, no curto número de anos que se reservam para o opressor.
[21] O sonido dos horrores está nos seus ouvidos; na prosperidade lhe sobrevém o assolador.
[22] Não crê que tornará das trevas, e sim que o espera a espada.
[23] Por pão anda vagueando, dizendo: Onde está? Bem sabe que o dia das trevas lhe está preparado, à mão.
[24] Assombram-no a angústia e a tribulação; prevalecem contra ele, como o rei preparado para a peleja,
[25] porque estendeu a mão contra Deus e desafiou o Todo-Poderoso;
[26] arremete contra ele obstinadamente, atrás da grossura dos seus escudos,
[27] porquanto cobriu o rosto com a sua gordura e criou enxúndia nas ilhargas;
[28] habitou em cidades assoladas, em casas em que ninguém devia morar, que estavam destinadas a se fazerem montões de ruínas.
[29] Por isso, não se enriquecerá, nem subsistirá a sua fazenda, nem se estenderão seus bens pela terra.
[30] Não escapará das trevas; a chama do fogo secará os seus renovos, e ao assopro da boca de Deus será arrebatado.
[31] Não confie, pois, na vaidade, enganando-se a si mesmo, porque a vaidade será a sua recompensa.

[20] Bezbożny żyje w trwodze po wszystkie dni i tylko niewiele lat wyznaczono ciemiężcy.
[21] Odgłos strasznych wieści rozbrzmiewa w jego uszach, w czasie pokoju napada nań rozbójnik.
[22] Nie wierzy, że ujdzie ciemności, a przeznaczony jest pod miecz.
[23] Tuła się za chlebem, gdzie by go znaleźć, wie, że czeka go dzień ciemności.
[24] Przerażają go udręka i trwoga; przemagają go jak król, gotowy do natarcia.
[25] Bo podniósł rękę przeciwko Bogu i stawił czoło Wszechmocnemu,
[26] Zuchwale uderza na niego pod gęstą osłoną grzbietów swych tarcz.
[27] Twarz ma nabrzmiałą tłuszczem, a lędźwie napęczniałe sadłem.
[28] Miasta, w których osiadł, legną w ruinach, jego dom zostanie opuszczony, stanie się kupą gruzów.
[29] Niedługo będzie bogaty, jego mienie nietrwałe, nie zapuści korzeni w ziemi.
[30] Nie ujdzie on ciemności, płomień wysuszy jego pędy, a jego kwiat rozwieje wiatr.
[31] Niechaj nie ufa złudzeniu, bo się zawiedzie, gdyż złudzenie będzie jego odpłatą.

[32] Esta se lhe consumará antes dos seus dias, e o seu ramo não reverdecerá.

[33] Sacudirá as suas uvas verdes, como a vide, e deixará cair a sua flor, como a oliveira;

[34] pois a companhia dos ímpios será estéril, e o fogo consumirá as tendas de suborno.

[35] Concebem a malícia e dão à luz a iniqüidade, pois o seu coração só prepara enganos.

Jó 16

Jó se queixa do trato de Deus

[1] Então, respondeu Jó:

[2] Tenho ouvido muitas coisas como estas; todos vós sois consoladores molestos.

[3] Porventura, não terão fim essas palavras de vento? Ou que é que te instiga para responderes assim?

[4] Eu também poderia falar como vós falais; se a vossa alma estivesse em lugar da minha, eu poderia dirigir-vos um montão de palavras e menear contra vós outros a minha cabeça;

[5] poderia fortalecer-vos com as minhas palavras, e a compaixão dos meus lábios abrandaria a vossa dor.

[6] Se eu falar, a minha dor não cessa; se me calar, qual é o meu alívio?

[7] Na verdade, as minhas forças estão exaustas; tu, ó Deus, destruíste a minha família toda.

[8] Testemunha disto é que já me tornaste encarquilhado, a minha magreza já se

[32] Nim nadejdzie jego dzień, dopełni się jego los, a jego liść palmowy już się nie zazieleni.

[33] Jak krzew winny odrzuci niedojrzałe swoje grona, jak drzewo oliwne zrzuci swój kwiat.

[34] Bo rzesza niegodziwych jest bezpłodna, a ogień trawi namioty postawione za łapówki.

[35] Poczęli krzywdę i porodzili bezprawie, a dzieckiem ich łona jest oszukaństwo.

Joba 16

Job ubolewa nad zesłaną na niego niedolą

[1] Na to odpowiedział Job i rzekł:

[2] Podobnych rzeczy słyszałem wiele; marni z was wszystkich pocieszyciele.

[3] Czy już koniec tym niedorzecznościom? Albo co cię pobudza, że odpowiadasz?

[4] I ja mógłbym mówić tak jak wy, gdybyście byli na moim miejscu; mnożyłbym przeciwko wam kwiecistą mowę i potrząsałbym nad wami głową,

[5] Pokrzepiałbym was ustami i nie szczędziłbym wam pociechy moich warg.

[6] Chociaż mówię, nie ukoi się mój ból, a choć mówić przestanę, nie opuści mnie.

[7] Ale teraz On wyczerpał moją siłę i opanowała mnie straszna boleść.

[8] Moja nędza świadczy przeciwko mnie, moja niemoc jawnie mnie oskarża.

levanta contra mim e me acusa cara a cara.

[9] Na sua ira me despedaçou e tem animosidade contra mim; contra mim rangeu os dentes e, como meu adversário, aguça os olhos.

[9] Jego gniew szarpie mnie i zwalcza, zgrzyta na mnie swoimi zębami. Mój przeciwnik rzuca na mnie srogie spojrzenia.

[10] Homens abrem contra mim a boca, com desprezo me esbofeteiam, e contra mim todos se ajuntam.

[10] Rozdziawiają na mnie swoje usta, policzkują mnie wśród zniewag, społem gromadzą się przeciwko mnie.

[11] Deus me entrega ao ímpio e nas mãos dos perversos me faz cair.

[11] Bóg wydał mnie przewrotnym i wtrącił mnie w ręce bezbożnych.

[12] Em paz eu vivia, porém ele me quebrantou; pegou-me pelo pescoço e me despedaçou; pôs-me por seu alvo.

[12] Żyłem spokojnie, lecz On skruszył mnie, a pochwyciwszy za kark, zdruzgotał mnie i postawił mnie sobie za cel.

[13] Cercam-me as suas flechas, atravessa-me os rins, e não me poupa, e o meu fel derrama na terra.

[13] Dookoła mnie świszczą jego pociski, drą bezlitośnie moje nerki, wylewa się na ziemię moja żółć.

[14] Fere-me com ferimento sobre ferimento, arremete contra mim como um guerreiro.

[14] Zadaje mi cios za ciosem, naciera na mnie jak wojownik.

[15] Cosi sobre a minha pele o cilício e revolvi o meu orgulho no pó.

[15] Przywdziałem wór pokutny na moje ciało, a moim czołem wryłem się w proch.

[16] O meu rosto está todo afogueado de chorar, e sobre as minhas pálpebras está a sombra da morte,

[16] Moja twarz jest czerwona od płaczu, a na moich powiekach ciąży mrok,

[17] embora não haja violência nas minhas mãos, e seja pura a minha oração.

[17] Chociaż na moich dłoniach nie ma występku, a moja modlitwa jest szczera.

[18] Ó terra, não cubras o meu sangue, e não haja lugar em que se oculte o meu clamor!

[18] O ziemio, nie zakrywajże mojej krwi i niech nie ustanie moja skarga!

[19] Já agora sabei que a minha testemunha está no céu, e, nas alturas, quem advoga a minha causa.

[19] Już teraz mam świadka w niebie i swego orędownika na wysokościach.

[20] Os meus amigos zombam de mim, mas os meus olhos se desfazem em lágrimas diante de Deus,

[20] Moi przyjaciele naśmiewają się ze mnie, ku Bogu spogląda we łzach moje oko,

[21] para que ele mantenha o direito do homem contra o próprio Deus e o do filho do homem contra o seu próximo.

[22] Porque dentro de poucos anos eu seguirei o caminho de onde não tornarei.

Jó 17

Jó nada mais espera desta vida

[1] O meu espírito se vai consumindo, os meus dias se vão apagando, e só tenho perante mim a sepultura.

[2] Estou, de fato, cercado de zombadores, e os meus olhos são obrigados a lhes contemplar a provocação.

[3] Dá-me, pois, um penhor; sê o meu fiador para contigo mesmo; quem mais haverá que se possa comprometer comigo?

[4] Porque ao seu coração encobriste o entendimento, pelo que não os exaltarás.

[5] Se alguém oferece os seus amigos como presa, os olhos de seus filhos desfalecerão.

[6] Mas a mim me pôs por provérbio dos povos; tornei-me como aquele em cujo rosto se cospe.

[7] Pelo que já se escureceram de mágoa os meus olhos, e já todos os meus membros são como a sombra;

[8] os retos pasmam disto, e o inocente se levanta contra o ímpio.

[9] Contudo, o justo segue o seu caminho, e o puro de mãos cresce mais e mais em força.

[10] Mas tornai-vos, todos vós, e vinde cá; porque sábio nenhum acharei entre vós.

[21] Aby rozstrzygnął na korzyść męża jego sprawę z Bogiem, na korzyść człowieka jego sprawę z bliźnim,

[22] Bo jeszcze tylko kilka lat, a wejdę na ścieżkę, z której nie ma powrotu.

Joba 17

[1] Mój duch wycieńczony, moje dni gasną, tylko groby na mnie czekają.

[2] Zaiste, tylko szyderstwa są moim udziałem, a moje oczy muszą patrzeć na kpiny.

[3] Bądź poręczycielem za mnie u siebie, bo któż inny da zastaw za mnie?

[4] Pozbawiłeś ich serce rozsądku, dlatego nie pozwolisz im triumfować.

[5] Kto dla zysku zdradzi przyjaciół, tego dzieciom oczy zgasną.

[6] Uczyniono ze mnie pośmiewisko ludów i stałem się tym, komu pluje się w twarz.

[7] Moje oko zamgliło się od zgryzoty, a wszystkie moje członki są jak cień.

[8] Ludzie prawi zdumiewają się nad tym, a niewinny oburza się na mój marny los.

[9] Mimo to sprawiedliwy trzyma się swojej drogi, a kto ma czyste ręce, nabiera siły.

[10] Lecz wy wszyscy wracajcie, przyjdźcie znowu, chociaż nie znajdę wśród was mędrca.

[11] Os meus dias passaram, e se malograram os meus propósitos, as aspirações do meu coração.
[12] Convertem-me a noite em dia, e a luz, dizem, está perto das trevas.
[13] Mas, se eu aguardo já a sepultura por minha casa; se nas trevas estendo a minha cama;
[14] se ao sepulcro eu clamo: tu és meu pai; e aos vermes: vós sois minha mãe e minha irmã,
[15] onde está, pois, a minha esperança? Sim, a minha esperança, quem a poderá ver?
[16] Ela descerá até às portas da morte, quando juntamente no pó teremos descanso.

Jó 18

Bildade descreve a sorte do perverso

[1] Então, respondeu Bildade, o suíta:

[2] Até quando andarás à caça de palavras? Considera bem, e, então, falaremos.
[3] Por que somos reputados por animais, e aos teus olhos passamos por curtos de inteligência?
[4] Oh! Tu, que te despedaças na tua ira, será a terra abandonada por tua causa? Remover-se-ão as rochas do seu lugar?
[5] Na verdade, a luz do perverso se apagará, e para seu fogo não resplandecerá a faísca;
[6] a luz se escurecerá nas suas tendas, e a sua lâmpada sobre ele se apagará;
[7] os seus passos fortes se estreitarão, e a sua própria trama o derribará.

[11] Moje dni przeminęły, rozwiały się pragnienia mego serca.

[12] Noc obracają mi w dzień, światło, jak mówią, blisko jest ciemności.
[13] Czego mam oczekiwać? Kraina umarłych moim domem. W ciemności uścielę sobie łoże.
[14] Jeżeli na grób muszę wołać: Tyś moim ojcem, a na robactwo: Matko moja i siostro moja!

[15] To gdzież jest moja nadzieja? Któż może dostrzec moje szczęście?

[16] Czy wraz ze mną zstąpią do krainy umarłych, gdy razem położymy się w prochu?

Joba 18

Bildadowi nie podoba się gniewna mowa Joba

[1] Na to odpowiedział Bildad z Szuach i rzekł:
[2] Jak długo będziecie hamowali słowa? Pomyślcie, a potem będziemy rozmawiali.

[3] Czemu uważa się nas za bydło, czemu jesteśmy nieczyści w twoich oczach?

[4] Szamoczesz się w gniewie - czy z powodu ciebie ziemia ma być wyludniona albo skała ma się przesunąć ze swego miejsca?
[5] A jednak światło bezbożnego gaśnie i nie świeci się płomień jego ogniska.
[6] Światło w jego namiocie przyćmiewa się, a lampa jego gaśnie nad nim.
[7] Jego mocne kroki stają się chwiejne, a jego plan prowadzi do zguby.

[8] Porque por seus próprios pés é lançado na rede e andará na boca de forje.
[9] A armadilha o apanhará pelo calcanhar, e o laço o prenderá.
[10] A corda está-lhe escondida na terra, e a armadilha, na vereda.
[11] Os assombros o espantarão de todos os lados e o perseguirão a cada passo.
[12] A calamidade virá faminta sobre ele, e a miséria estará alerta ao seu lado,
[13] a qual lhe devorará os membros do corpo; serão devorados pelo primogênito da morte.
[14] O perverso será arrancado da sua tenda, onde está confiado, e será levado ao rei dos terrores.
[15] Nenhum dos seus morará na sua tenda, espalhar-se-á enxofre sobre a sua habitação.
[16] Por baixo secarão as suas raízes, e murcharão por cima os seus ramos.
[17] A sua memória desaparecerá da terra, e pelas praças não terá nome.
[18] Da luz o lançarão nas trevas e o afugentarão do mundo.
[19] Não terá filho nem posteridade entre o seu povo, nem sobrevivente algum ficará nas suas moradas.
[20] Do seu dia se espantarão os do Ocidente, e os do Oriente serão tomados de horror.
[21] Tais são, na verdade, as moradas do perverso, e este é o paradeiro do que não conhece a Deus.

Jó 19

[8] Jego własne nogi wpędzają go w sieć i chodzi między sidłami.
[9] Potrzask chwyta go za piętę, mocno trzymają go pułapki.
[10] Powróz na niego ukryty jest na ziemi, a sidło nań na ścieżce.
[11] Dookoła strachy go trwożą i ścigają go na każdym kroku.
[12] Czyha nań zguba, a nieszczęście jest w pogotowiu u jego boku.
[13] Choroba zżera jego skórę, śmiertelna choroba zżera jego członki.
[14] Wyrwany ze swego namiotu, w którym czuł się bezpieczny, zostaje zapędzony do Króla Strachów.
[15] W jego namiocie osiada obcy, sypie siarkę na jego siedzibę.
[16] Od dołu usychają jego korzenie, a od góry więdną jego gałęzie.
[17] Pamięć o nim ginie na ziemi, a jego imię znika z kraju.
[18] Wyrzucają go ze światła do ciemności i wypędzają go z okręgu ziemi.
[19] W jego rodzie nie pozostaje ani potomek, ani żadna latorośl, ani nikt w miejscu jego pobytu.
[20] Dniem jego sądu są przerażeni mieszkańcy Zachodu, a ludzi Wschodu ogarnia zgroza.
[21] Tak to jest z mieszkaniem bezbożnika, tak jest z domem tego, który nie zna Boga.

Joba 19

Jó, embora sofrendo, sabe que seu Redentor vive

[1] Então, respondeu Jó:

[2] Até quando afligireis a minha alma e me quebrantareis com palavras?

[3] Já dez vezes me vituperastes e não vos envergonhais de injuriar-me.

[4] Embora haja eu, na verdade, errado, comigo ficará o meu erro.

[5] Se quereis engrandecer-vos contra mim e me argüis pelo meu opróbrio,

[6] sabei agora que Deus é que me oprimiu e com a sua rede me cercou.

[7] Eis que clamo: violência! Mas não sou ouvido; grito: socorro! Porém não há justiça.

[8] O meu caminho ele fechou, e não posso passar; e nas minhas veredas pôs trevas.

[9] Da minha honra me despojou e tirou-me da cabeça a coroa.

[10] Arruinou-me de todos os lados, e eu me vou; e arrancou-me a esperança, como a uma árvore.

[11] Inflamou contra mim a sua ira e me tem na conta de seu adversário.

[12] Juntas vieram as suas tropas, prepararam contra mim o seu caminho e se acamparam ao redor da minha tenda.

[13] Pôs longe de mim a meus irmãos, e os que me conhecem, como estranhos, se apartaram de mim.

[14] Os meus parentes me desampararam, e os meus conhecidos se esqueceram de mim.

Job wierzy, że Bóg zlituje się nad nim

[1] Wtedy odpowiedział Job i rzekł:

[2] Jak długo będziecie dręczyć moją duszę i gnębić mnie słowami?

[3] Już dziesięć razy znieważyliście mnie i nie wstydzicie się mnie krzywdzić.

[4] Lecz niech tak będzie, że zbłądziłem i uchybienie jest po mojej stronie.

[5] Jeżeli rzeczywiście chcecie się wywyższać nade mnie, to dowiedźcie mi zarzutów, jakie mi stawiacie.

[6] Wiedzcie, że to Bóg niesprawiedliwie obszedł się ze mną i omotał mnie swoją siecią.

[7] Gdy krzyczę: Gwałtu! - nie otrzymuję odpowiedzi; gdy wołam o pomoc, nie ma sądu.

[8] Zagrodził mi drogę, tak że nie mogę przejść; a nad moimi ścieżkami roztoczył ciemności.

[9] Pozbawił mnie mojej czci i zdjął koronę z mojej głowy.

[10] Bije mnie ze wszystkich stron, tak że ginę, jak drzewo wyrwał moją nadzieję.

[11] Uniósł się gniewem przeciwko mnie i zaliczył mnie w poczet swoich wrogów.

[12] Nadciągnęły razem jego hufce, usypały wały przeciwko mnie i rozbiły obóz dookoła mojego namiotu.

[13] Moi bracia trzymają się z dala ode mnie, a moi znajomi stronią ode mnie.

[14] Moi krewni opuścili mnie, a goście mojego domu zapomnieli o mnie.

[15] Os que se abrigam na minha casa e as minhas servas me têm por estranho, e vim a ser estrangeiro aos seus olhos.

[16] Chamo o meu criado, e ele não me responde; tenho de suplicar-lhe, eu mesmo.

[17] O meu hálito é intolerável à minha mulher, e pelo mau cheiro sou repugnante aos filhos de minha mãe.

[18] Até as crianças me desprezam, e, querendo eu levantar-me, zombam de mim.

[19] Todos os meus amigos íntimos me abominam, e até os que eu amava se tornaram contra mim.

[20] Os meus ossos se apegam à minha pele e à minha carne, e salvei-me só com a pele dos meus dentes.

[21] Compadecei-vos de mim, amigos meus, compadecei-vos de mim, porque a mão de Deus me atingiu.

[22] Por que me perseguis como Deus me persegue e não cessais de devorar a minha carne?

[23] Quem me dera fossem agora escritas as minhas palavras! Quem me dera fossem gravadas em livro!

[24] Que, com pena de ferro e com chumbo, para sempre fossem esculpidas na rocha!

[25] Porque eu sei que o meu Redentor vive e por fim se levantará sobre a terra.

[26] Depois, revestido este meu corpo da minha pele, em minha carne verei a Deus.

[15] Domownicy i służebnice moje uważają mnie za obcego, w ich oczach stałem się cudzoziemcem.

[16] Gdy wołam na mego sługę, nie odzywa się; sam muszę go błagać.

[17] Moim oddechem brzydzi się moja żona, jestem wstrętny swoim rodzonym braciom.

[18] Nawet mali chłopcy mną gardzą; gdy powstaję, urągają mi.

[19] Wszyscy moi powiernicy brzydzą się mną, a ci, których miłowałem, zwracają się przeciwko mnie.

[20] Moje kości przyschły do mojej skóry i do ciała; i uszedłem tylko z dziąsłami.

[21] Zmiłujcie się, zmiłujcie się nade mną, wy, przyjaciele moi, bo ręka Boża mnie dotknęła!

[22] Czemu prześladujecie mnie, jak to czyni Bóg, a nie możecie się nasycić widokiem mojego ciała?

[23] O, oby były zapisane moje słowa, oby były utrwalone w księdze,

[24] Żelaznym rylcem i ołowiem wykute w skale na zawsze.

[25] Lecz ja wiem, że Odkupiciel mój żyje i że jako ostatni nad prochem stanie!

[26] Że potem, chociaż moja skóra jest tak poszarpana, uwolniony od swego ciała będę oglądał Boga.

[27] Vê-lo-ei por mim mesmo, os meus olhos o verão, e não outros; de saudade me desfalece o coração dentro de mim.

[28] Se disserdes: Como o perseguiremos? E: A causa deste mal se acha nele,

[29] temei, pois, a espada, porque tais acusações merecem o seu furor, para saberdes que há um juízo.

[27] Tak! Ja sam ujrzę go i moje oczy zobaczą go, nie kto inny. Moje nerki zanikają we mnie za tym tęskniąc.

[28] A gdy mówicie: Jakże chętnie byśmy mu dopiekli i doszukali się w nim powodu do sprawy sądowej!

[29] To drżyjcie przed mieczem, bo to jest wina, za którą karę wymierza miecz, abyście wiedzieli, że jest sąd!

Jó 20

Zofar descreve as calamidades dos perversos

[1] Então, respondeu Zofar, o naamatita:

[2] Visto que os meus pensamentos me impõem resposta, eu me apresso.

[3] Eu ouvi a repreensão, que me envergonha, mas o meu espírito me obriga a responder segundo o meu entendimento.

[4] Porventura, não sabes tu que desde todos os tempos, desde que o homem foi posto sobre a terra,

[5] o júbilo dos perversos é breve, e a alegria dos ímpios, momentânea?

[6] Ainda que a sua presunção remonte aos céus, e a sua cabeça atinja as nuvens,

[7] como o seu próprio esterco, apodrecerá para sempre; e os que o conheceram dirão: Onde está?

[8] Voará como um sonho e não será achado, será afugentado como uma visão da noite.

[9] Os olhos que o viram jamais o verão, e o seu lugar não o verá outra vez.

[10] Os seus filhos procurarão aplacar aos pobres, e as suas mãos lhes restaurarão os seus bens.

Joba 20

Sofar opisuje nieuchronną zagładę grzesznika

[1] Na to odpowiedział Sofar z Naama i rzekł:

[2] Moje myśli skłaniają mnie do odpowiedzi, gdyż jestem wzburzony,

[3] Gdy słyszę naganę, która mnie boleśnie dotyka; wtedy zaś duch zgodnie z moim rozumieniem podsuwa mi odpowiedź.

[4] Czy nie znasz tej prawdy odwiecznej, od czasu gdy człowiek pojawił się na ziemi,

[5] Że wesele bezbożnych trwa krótko, a radość bezecnych jest chwilowa?

[6] Choćby jego pycha sięgała aż do nieba, a jego głowa dotykała obłoków,

[7] To jednak zginie na zawsze jak jego własny gnój; ci, co go widywali, mówią: Gdzie się podział?

[8] Ulatuje jak sen, nie znajdzie się go; znikł jak widziadło nocne.

[9] Oko, które go oglądało, już go nie ujrzy i już go nie zobaczy jego miejsce.

[10] Jego dzieci muszą powetować szkody ubogich, a jego ręce muszą oddać, co wydarł,

[11] Ainda que os seus ossos estejam cheios do vigor da sua juventude, esse vigor se deitará com ele no pó.

[12] Ainda que o mal lhe seja doce na boca, e ele o esconda debaixo da língua,

[13] e o saboreie, e o não deixe; antes, o retenha no seu paladar,

[14] contudo, a sua comida se transformará nas suas entranhas; fel de áspides será no seu interior.

[15] Engoliu riquezas, mas vomitá-las-á; do seu ventre Deus as lançará.

[16] Veneno de áspides sorveu; língua de víbora o matará.

[17] Não se deliciará com a vista dos ribeiros e dos rios transbordantes de mel e de leite.

[18] Devolverá o fruto do seu trabalho e não o engolirá; do lucro de sua barganha não tirará prazer nenhum.

[19] Oprimiu e desamparou os pobres, roubou casas que não edificou.

[20] Por não haver limites à sua cobiça, não chegará a salvar as coisas por ele desejadas.

[21] Nada escapou à sua cobiça insaciável, pelo que a sua prosperidade não durará.

[22] Na plenitude da sua abastança, ver-se-á angustiado; toda a força da miséria virá sobre ele.

[23] Para encher a sua barriga, Deus mandará sobre ele o furor da sua ira, que, por alimento, mandará chover sobre ele.

[11] Chociaż jego członki są pełne młodzieńczej siły, jednak musi ona spocząć wraz z nim w prochu.

[12] Chociaż zło jest słodkie w jego ustach i chociaż chowa je pod językiem,

[13] Zachowuje je i nie pozbywa się go, i stara się zachować je na podniebieniu,

[14] To jednak jego pokarm przemienia się w jego trzewiach i staje się jadem żmii w jego wnętrzu.

[15] Pochłonął bogactwa, lecz musi je wypluć; Bóg wypiera je z jego brzucha.

[16] Wessał jad żmii, uśmierca go język gada,

[17] Nie wolno mu patrzeć z rozkoszą na potoki ani na strumienie miodu i śmietany.

[18] Musi oddać, co zdobył, nie może tego połknąć; choćby nabył wiele dóbr, nie nacieszy się nimi,

[19] Bo gnębił, pozostawił bez opieki ubogich, rabował dom, którego nie zbudował;

[20] Ponieważ jego żądza była nienasycona, dlatego nie uratują go jego skarby.

[21] Nic nie uszło przed jego żarłocznością, dlatego jego mienie nie ostoi się.

[22] Mimo nadmiaru dostatku ma utrapienie, spada na niego cała moc niedoli.

[23] Gdy będzie napełniał swój brzuch, Bóg ześle na niego zapalczywość swego gniewu i spuści na niego zagładę.

[24] Se fugir das armas de ferro, o arco de bronze o traspassará.
[25] Ele arranca das suas costas a flecha, e esta vem resplandecente do seu fel; e haverá assombro sobre ele.
[26] Todas as calamidades serão reservadas contra os seus tesouros; fogo não assoprado o consumirá, fogo que se apascentará do que ficar na sua tenda.
[27] Os céus lhe manifestarão a sua iniqüidade; e a terra se levantará contra ele.
[28] As riquezas de sua casa serão transportadas; como água serão derramadas no dia da ira de Deus.
[29] Tal é, da parte de Deus, a sorte do homem perverso, tal a herança decretada por Deus.

Jó 21

Jó descreve a prosperidade dos perversos

[1] Respondeu, porém, Jó:
[2] Ouvi atentamente as minhas razões, e já isso me será a vossa consolação.
[3] Tolerai-me, e eu falarei; e, havendo eu falado, podereis zombar.
[4] Acaso, é do homem que eu me queixo? Não tenho motivo de me impacientar?
[5] Olhai para mim e pasmai; e ponde a mão sobre a boca;
[6] porque só de pensar nisso me perturbo, e um calafrio se apodera de toda a minha carne.

[24] Gdy będzie uciekał przed bronią żelazną, łuk spiżowy przeszyje go.
[25] Strzała wychodzi z jego grzbietu i iskrzący grot z jego żółci; ogarniają go strachy.
[26] Zupełna ciemność ogarnia jego skarby, pożera go ogień, przez nikogo nie rozniecony i pochłania wszystko, co ocalało w jego namiocie.
[27] Niebiosa odsłonią jego winę, a ziemia powstanie przeciwko niemu.
[28] Cały dobytek jego domu zostanie uprowadzony, rozpłynie się w dniu jego gniewu.
[29] Taki jest los bezbożnego zgotowany przez Boga i dziedzictwo przeznaczone mu przez Boga.

Joba 21

Job z lękiem stwierdza: grzesznikom często sprzyja szczęście

[1] Na to odpowiedział Job i rzekł:
[2] Słuchajcie uważnie mego słowa i niech mi to zastąpi waszą pociechę!
[3] Pozwólcie mi mówić, a gdy skończę mowę, możecie szydzić!
[4] Czy moja skarga dotyczy ludzi? Dlaczego nie miałbym się zniecierpliwić?
[5] Spójrzcie na mnie i zdumiejcie się, połóżcie rękę na swoje usta!
[6] Tak, gdy o tym myślę, jestem przerażony i dreszcz przenika moje ciało.

[7] Como é, pois, que vivem os perversos, envelhecem e ainda se tornam mais poderosos?

[8] Seus filhos se estabelecem na sua presença; e os seus descendentes, ante seus olhos.

[9] As suas casas têm paz, sem temor, e a vara de Deus não os fustiga.

[10] O seu touro gera e não falha, suas novilhas têm a cria e não abortam.

[11] Deixam correr suas crianças, como a um rebanho, e seus filhos saltam de alegria;

[12] cantam com tamboril e harpa e alegram-se ao som da flauta.

[13] Passam eles os seus dias em prosperidade e em paz descem à sepultura.

[14] E são estes os que disseram a Deus: Retira-te de nós! Não desejamos conhecer os teus caminhos.

[15] Que é o Todo-Poderoso, para que nós o sirvamos? E que nos aproveitará que lhe façamos orações?

[16] Vede, porém, que não provém deles a sua prosperidade; longe de mim o conselho dos perversos!

[17] Quantas vezes sucede que se apaga a lâmpada dos perversos? Quantas vezes lhes sobrevém a destruição? Quantas vezes Deus na sua ira lhes reparte dores?

[18] Quantas vezes são como a palha diante do vento e como a pragana arrebatada pelo remoinho?

[7] Dlaczego bezbożni zachowują życie, starzeją się, a nawet nabierają siły?

[8] Ich potomstwo jest trwałe wokoło nich i na ich oczach rozwijają się ich latorośle.

[9] Ich domy są bezpieczne, wolne od strachu i nie smaga ich rózga Boża.

[10] Ich byk pokrywa ze skutkiem, ich krowa łatwo się cieli i nie roni.

[11] Wypuszczają jak trzody owiec swoich chłopców, a ich dziatki hasają.

[12] Śpiewają głośno przy wtórze bębenków i cytry i weselą się przy dźwięku fletu.

[13] W dobrobycie spędzają swoje dni i w pokoju schodzą do krainy umarłych.

[14] A przecie mówią do Boga: Odstąp od nas, nie chcemy znać twoich dróg!

[15] Kimże jest Wszechmocny, żebyśmy mu mieli służyć? I cóż nam z tego, że będziemy się modlić do niego?

[16] Czy ich powodzenie nie jest w ich ręku? Zamysł bezbożnych daleki jest od niego.

[17] Czy często gaśnie lampa bezbożnych i spada na nich zagłada? A jak często wyznacza On im cierpienia w swoim gniewie?

[18] Czy są jak słoma na wietrze i jak plewa, którą wiatr porywa?

[19] Deus, dizeis vós, guarda a iniqüidade do perverso para seus filhos. Mas é a ele que deveria Deus dar o pago, para que o sinta.

[20] Seus próprios olhos devem ver a sua ruína, e ele, beber do furor do Todo-Poderoso.

[21] Porque depois de morto, cortado já o número dos seus meses, que interessa a ele a sua casa?

[22] Acaso, alguém ensinará ciência a Deus, a ele que julga os que estão nos céus?

[23] Um morre em pleno vigor, despreocupado e tranqüilo,

[24] com seus baldes cheios de leite e fresca a medula dos seus ossos.

[25] Outro, ao contrário, morre na amargura do seu coração, não havendo provado do bem.

[26] Juntamente jazem no pó, onde os vermes os cobrem.

[27] Vede que conheço os vossos pensamentos e os injustos desígnios com que me tratais.

[28] Porque direis: Onde está a casa do príncipe, e onde, a tenda em que morava o perverso?

[29] Porventura, não tendes interrogado os que viajam? E não considerastes as suas declarações,

[30] que o mau é poupado no dia da calamidade, é socorrido no dia do furor?

[19] Mówisz, że Bóg przechowuje odpłatę za niegodziwość dla jego dzieci? Niechby jemu samemu odpłacił, aby to odczuł!

[20] Niechby własnymi oczyma oglądał swoją zgubę i pił z kielicha gniewu Wszechmocnego!

[21] Cóż go jeszcze może obchodzić jego dom, gdy się skończy liczba jego miesięcy?

[22] Lecz czy może kto Boga uczyć mądrości, tego, który nawet niebian sądzi?

[23] Jeden umiera w pełnym dobrobycie, żyjąc zupełnie bezpiecznie i spokojnie,

[24] Jego biodra są pełne tłuszczu, a szpik jego kości jest nasycony,

[25] Inny zaś umiera z goryczą w duszy i nigdy nie zakosztuje szczęścia.

[26] A jednak razem spoczywają w prochu i okrywa ich robactwo.

Zastosowanie nauki o Bożej odpłacie do losu Joba

[27] Ja dobrze znam wasze myśli i intrygi, które przeciwko mnie knujecie.

[28] Mówicie bowiem: Gdzież jest dom wielmoży? A gdzie namiot, w którym przybywali bezbożni?

[29] Czy nie pytaliście ludzi, którzy dużo podróżowali? Czy nie znacie ich przekonywających przykładów:

[30] Że w dniu nieszczęścia zły bywa zachowany, bywa wyratowany w dniu gniewu?

[31] Quem lhe lançará em rosto o seu proceder? Quem lhe dará o pago do que faz?
[32] Finalmente, é levado à sepultura, e sobre o seu túmulo se faz vigilância.
[33] Os torrões do vale lhe são leves, todos os homens o seguem, assim como não têm número os que foram adiante dele.

[34] Como, pois, me consolais em vão? Das vossas respostas só resta falsidade.

[31] Kto wytyka mu w twarz jego postępowanie? A kto odpłaci mu za to, co uczynił?
[32] A gdy wyprowadzają go do grobu, to jeszcze przy mogile trzymają straż.
[33] Słodkie są mu bryły ziemi grobowej; wszyscy ludzie ciągną za nim, jak niezliczeni są ci, którzy szli przed nim.
[34] I jakże chcecie mnie pocieszać pustymi słowami, wszak w waszych odpowiedziach jest tylko fałsz!

Jó 22

Elifaz acusa a Jó de grandes pecados

[1] Então, respondeu Elifaz, o temanita:
[2] Porventura, será o homem de algum proveito a Deus? Antes, o sábio é só útil a si mesmo.
[3] Ou tem o Todo-Poderoso interesse em que sejas justo ou algum lucro em que faças perfeitos os teus caminhos?

[4] Ou te repreende pelo teu temor de Deus ou entra contra ti em juízo?

[5] Porventura, não é grande a tua malícia, e sem termo, as tuas iniqüidades?
[6] Porque sem causa tomaste penhores a teu irmão e aos seminus despojaste das suas roupas.
[7] Não deste água a beber ao cansado e ao faminto retiveste o pão.
[8] Ao braço forte pertencia a terra, e só os homens favorecidos habitavam nela.
[9] As viúvas despediste de mãos vazias, e os braços dos órfãos foram quebrados.

Joba 22

Elifaz określa Joba jako grzesznika zasługującego na karę

[1] Na to odpowiedział Elifaz i rzekł:
[2] Czy człowiek może być przydatny Bogu? Rozumny jest raczej samemu sobie przydatny.
[3] Czy Wszechmocny ma korzyść z tego, że ty jesteś sprawiedliwy, albo czy ma zysk z tego, że postępujesz nienagannie?
[4] Czy karze cię z powodu twojej bogobojności i czy pozywa cię za nią przed sąd?
[5] Czy to raczej twoja złość nie jest wielka i nie ma końca twoim przewinieniom?
[6] Wszak bez powodu brałeś zastaw od swoich braci, a półnagich obdzierałeś z szat.
[7] Zmęczonemu nie podałeś wody i głodnemu odmawiałeś chleba.
[8] Do możnego należała ziemia, a uprzywilejowany mieszkał na niej.
[9] Odprawiałeś wdowy z pustymi rękoma, a ramiona sierot były miażdżone.

[10] Por isso, estás cercado de laços, e repentino pavor te conturba

[11] ou trevas, em que nada vês; e águas transbordantes te cobrem.

[12] Porventura, não está Deus nas alturas do céu? Olha para as estrelas mais altas. Que altura!

[13] E dizes: Que sabe Deus? Acaso, poderá ele julgar através de densa escuridão?

[14] Grossas nuvens o encobrem, de modo que não pode ver; ele passeia pela abóbada do céu.

[15] Queres seguir a rota antiga, que os homens iníquos pisaram?

[16] Estes foram arrebatados antes do tempo; o seu fundamento, uma torrente o arrasta.

[17] Diziam a Deus: Retira-te de nós. E: Que pode fazer-nos o Todo-Poderoso?

[18] Contudo, ele enchera de bens as suas casas. Longe de mim o conselho dos perversos!

[19] Os justos o vêem e se alegram, e o inocente escarnece deles,

[20] dizendo: Na verdade, os nossos adversários foram destruídos, e o fogo consumiu o resto deles.

[21] Reconcilia-te, pois, com ele e tem paz, e assim te sobrevirá o bem.

[22] Aceita, peço-te, a instrução que profere e põe as suas palavras no teu coração.

[23] Se te converteres ao Todo-Poderoso, serás restabelecido; se afastares a injustiça da tua tenda

[24] e deitares ao pó o teu ouro e o ouro de Ofir entre pedras dos ribeiros,

[10] Dlatego otaczają cię zewsząd sidła i ogarnia cię nagły strach.

[11] Twoje światło przyćmiło się, tak że nie widzisz; a fale wód okrywają cię.

[12] Czy Bóg nie jest w górze na niebie? Spójrz na najwyższe gwiazdy, jak są wysoko!

[13] A ty mówisz: Cóż Bóg wie? Czy może sądzić poprzez ciemne chmury?

[14] Gęste chmury zasłaniają go i nie widzi, gdy się przechadza na skraju niebios.

[15] Czy chcesz się trzymać odwiecznej ścieżki, co nią kroczyli niegodziwcy,

[16] Którzy zostali porwani przed czasem, a strumień zalał ich grunt?

[17] Mówili do Boga: Odstąp od nas! I cóż nam może uczynić Wszechmocny?

[18] A jednak On napełniał ich domy dobrem i zamysł bezbożnych daleki był od niego.

[19] Widząc to, sprawiedliwi weselą się, a niewinny szydzi z nich,

[20] Mówiąc: Oto nasi przeciwnicy unicestwieni, a ich bogactwa pochłonął ogień.

[21] Pogódź się z nim i zawrzyj z nim pokój! W ten sposób poprawisz swoją dolę.

[22] Przyjmij z jego ust wskazania i złóż w swym sercu jego słowa!

[23] Jeżeli w pokorze nawrócisz się do Wszechmocnego i oddalisz nieprawość ze swego namiotu,

[24] Jeżeli w proch rzucisz złoty kruszec i między kamienie potoków złoto z Ofiru,

[25] então, o Todo-Poderoso será o teu ouro e a tua prata escolhida.

[26] Deleitar-te-ás, pois, no Todo-Poderoso e levantarás o rosto para Deus.

[27] Orarás a ele, e ele te ouvirá; e pagarás os teus votos.

[28] Se projetas alguma coisa, ela te sairá bem, e a luz brilhará em teus caminhos.

[29] Se estes descem, então, dirás: Para cima! E Deus salvará o humilde

[30] e livrará até ao que não é inocente; sim, será libertado, graças à pureza de tuas mãos.

Jó 23

Jó deseja apresentar-se perante Deus

[1] Respondeu, porém, Jó:

[2] Ainda hoje a minha queixa é de um revoltado, apesar de a minha mão reprimir o meu gemido.

[3] Ah! Se eu soubesse onde o poderia achar! Então, me chegaria ao seu tribunal.

[4] Exporia ante ele a minha causa, encheria a minha boca de argumentos.

[5] Saberia as palavras que ele me respondesse e entenderia o que me dissesse.

[6] Acaso, segundo a grandeza de seu poder, contenderia comigo? Não; antes, me atenderia.

[7] Ali, o homem reto pleitearia com ele, e eu me livraria para sempre do meu juiz.

[25] Jeżeli Wszechmocny będzie twoim złotem i srebrem pełnym połysku dla ciebie,

[26] Wtedy Wszechmocny będzie twoją radością i podniesiesz ku Bogu swoje oblicze.

[27] Gdy będziesz się do niego modlił, wysłucha cię, i swoje śluby spełnisz.

[28] Cokolwiek postanowisz, uda ci się, a nad twoimi drogami zabłyśnie światło.

[29] Gdyż Bóg poniża pysznego, lecz wybawia pokornego.

[30] Wybawia człowieka niewinnego, a będzie wybawiony dla czystości swoich rąk.

Joba 23

Job odwołuje się do Boga

[1] Na to odpowiedział Job i rzekł:

[2] I dziś moja skarga pełna jest goryczy, bo jego ręka zaciążyła na moich westchnieniach.

[3] O, gdybym wiedział, jak go znaleźć, jak dojść do jego trybunału,

[4] Przedłożyłbym mu moją sprawę, a moje usta napełniłbym dowodami.

[5] Chciałbym poznać słowa, którymi by mi odpowiedział, i dowiedzieć się, co mi powie.

[6] Czy w swojej wielkiej mocy będzie się prawował ze mną? Nie! Byleby tylko zwrócił na mnie uwagę,

[7] A wtedy człowiek sprawiedliwy będzie się z nim prawował i przez mego sędziego będę uznany za niewinnego na zawsze.

[8] Eis que, se me adianto, ali não está; se torno para trás, não o percebo.

[9] Se opera à esquerda, não o vejo; esconde-se à direita, e não o diviso.

[10] Mas ele sabe o meu caminho; se ele me provasse, sairia eu como o ouro.

[11] Os meus pés seguiram as suas pisadas; guardei o seu caminho e não me desviei dele.

[12] Do mandamento de seus lábios nunca me apartei, escondi no meu íntimo as palavras da sua boca.

[13] Mas, se ele resolveu alguma coisa, quem o pode dissuadir? O que ele deseja, isso fará.

[14] Pois ele cumprirá o que está ordenado a meu respeito e muitas coisas como estas ainda tem consigo.

[15] Por isso, me perturbo perante ele; e, quando o considero, temo-o.

[16] Deus é quem me fez desmaiar o coração, e o Todo-Poderoso, quem me perturbou,

[17] porque não estou desfalecido por causa das trevas, nem porque a escuridão cobre o meu rosto.

Jó 24

Jó contesta que os perversos muitas vezes não são castigados

[1] Por que o Todo-Poderoso não designa tempos de julgamento? E por que os que o conhecem não vêem tais dias?

[2] Há os que removem os limites, roubam os rebanhos e os apascentam.

[8] Oto, gdy idę naprzód - nie ma go, a gdy się cofam - nie zauważam go.

[9] Gdy szukam go po lewej stronie, nie dostrzegam go, gdy się ukrywa po prawej, też go nie widzę.

[10] Zna bowiem drogę, którą postępuję; Gdyby mnie wypróbował, wyszedłbym czysty jak złoto.

[11] Moja noga trzymała się mocno jego śladu; jego drogą szedłem i z niej nie zbaczałem.

[12] Od przykazań jego warg nie odstępowałem, zachowywałem w sercu słowa pochodzące z jego ust.

[13] Lecz On jest zawsze ten sam, któż go odmieni? Czego On pragnie, to czyni.

[14] On też wykona, co mi jest przeznaczone; a takich przeznaczeń jest u niego wiele.

[15] Dlatego trwożę się przed jego obliczem i gdy to rozważam, drżę przed nim.

[16] Bóg pozbawił odwagi moje serce, a Wszechmocny przeraził mnie.

[17] Bo nie z powodu ciemności muszę milczeć ani z powodu mroku, który okrył moją twarz.

Joba 24

Przykłady niezrozumiałego postępowania Boga wobec ludzi

[1] Dlaczego Wszechmocny nie określił czasów karania i ci, którzy go znają, nie widzą jego dni?

[2] Niegodziwcy przesuwają granice, zagarniają trzody wraz z pasterzami.

[3] Levam do órfão o jumento, da viúva, tomam-lhe o boi.

[4] Desviam do caminho aos necessitados, e os pobres da terra todos têm de esconder-se.

[5] Como asnos monteses no deserto, saem estes para o seu mister, à procura de presa no campo aberto, como pão para eles e seus filhos.

[6] No campo segam o pasto do perverso e lhe rabiscam a vinha.

[7] Passam a noite nus por falta de roupa e não têm cobertas contra o frio.

[8] Pelas chuvas das montanhas são molhados e, não tendo refúgio, abraçam-se com as rochas.

[9] Orfãozinhos são arrancados ao peito, e dos pobres se toma penhor;

[10] de modo que estes andam nus, sem roupa, e, famintos, arrastam os molhos.

[11] Entre os muros desses perversos espremem o azeite, pisam-lhes o lagar; contudo, padecem sede.

[12] Desde as cidades gemem os homens, e a alma dos feridos clama; e, contudo, Deus não tem isso por anormal.

[13] Os perversos são inimigos da luz, não conhecem os seus caminhos, nem permanecem nas suas veredas.

[14] De madrugada se levanta o homicida, mata ao pobre e ao necessitado, e de noite se torna ladrão.

[15] Aguardam o crepúsculo os olhos do adúltero; este diz consigo: Ninguém me reconhecerá; e cobre o rosto.

[3] Osły sierot pędzą przed sobą, woły wdowy biorą w zastaw.

[4] Ubogich spychają z drogi, wszyscy biedacy na ziemi muszą się ukrywać.

[5] Oto, jak dzikie osły na pustyni wychodzą do swej żmudnej pracy, szukając żywności; na stepie chleba dla swoich dzieci.

[6] W nocy żną zboże na polu i zbierają grona w winnicy bezbożnika.

[7] Nocują nago, bez odzieży, a w czasie zimy nie mają okrycia.

[8] Zmoczeni są górską ulewą, a nie mając schronienia tulą się do skały.

[9] Porywają od piersi sierotę i biorą w zastaw niemowlę ubogiego.

[10] Chodzą nago, bez odzieży i o głodzie znoszą snopy.

[11] Między piwnicznymi murami wytłaczają oliwę; pracują w tłoczni, a jednak są spragnieni.

[12] Z miast rozlegają się jęki umierających, ranni wołają o pomstę, ale Bóg nie zważa na modlitwę.

[13] Tamci znów są wrogami światłości, nie znają jego dróg i nie pozostają na jego ścieżkach.

[14] Nim światło wzejdzie, powstaje morderca, zabija ubogiego i biednego, a w nocy zakrada się złodziej.

[15] Oko cudzołożnika czeka na zmierzch, myśli on: nie dostrzeże mnie żadne oko, i na twarz kładzie zasłonę.

[16] Nas trevas minam as casas, de dia se conservam encerrados, nada querem com a luz.

[16] W ciemności włamują się do domów; w dzień dobrze się zamykają, oni wszyscy nie chcą znać światła.

[17] Pois a manhã para todos eles é como sombra de morte; mas os terrores da noite lhes são familiares.

[17] Bo dla nich mrok jest porankiem, gdyż ze strachami ciemnej nocy są obeznani.

[18] Vós dizeis: Os perversos são levados rapidamente na superfície das águas; maldita é a porção dos tais na terra; já não andam pelo caminho das vinhas.

[18] Są jak szumowiny unoszone na powierzchni wody; złą sławę ma ich dział w kraju, żaden deptacz winogron nie zwraca się już do ich winnicy.

[19] A secura e o calor desfazem as águas da neve; assim faz a sepultura aos que pecaram.

[19] Jak susza i upał wyparowują wody śnieżne, tak grzeszników porywa kraina umarłych.

[20] A mãe se esquecerá deles, os vermes os comerão gostosamente; nunca mais haverá lembrança deles; como árvore será quebrado o injusto,

[20] Zapomina o nich łono, które ich wydało; robactwo karmi się nimi, nikt ich nie będzie wspominał, niegodziwość załamuje się, jak drzewo.

[21] aquele que devora a estéril que não tem filhos e não faz o bem à viúva.

[21] Niegodziwiec gnębi niepłodną, która nie rodzi, a wdowie nie wyświadcza nic dobrego.

[22] Não! Pelo contrário, Deus por sua força prolonga os dias dos valentes; vêem-se eles de pé quando desesperavam da vida.

[22] A jednak On przedłuża swoją mocą życie okrutników; niejeden podnosi się, chociaż już zwątpił o życiu.

[23] Ele lhes dá descanso, e nisso se estribam; os olhos de Deus estão nos caminhos deles.

[23] Zapewnia mu bezpieczny byt, na którym może się oprzeć, a jego oczy czuwają nad ich drogami.

[24] São exaltados por breve tempo; depois, passam, colhidos como todos os mais; são cortados como as pontas das espigas.

[24] Ich wielkość trwa tylko chwilę, potem znikają; schną i więdną, bywają porwani jak wszyscy ludzie i odcięci jak kłos.

[25] Se não é assim, quem me desmentirá e anulará as minhas razões?

[25] Czyż tak nie jest? Kto mi zada kłam i obróci wniwecz moje słowo?

Jó 25

Bildade nega que o homem possa justificar-se diante de Deus

Joba 25

Bildad porównuje majestat Boga z niedoskonałością człowieka

[1] Então, respondeu Bildade, o suíta:

[2] A Deus pertence o domínio e o poder; ele faz reinar a paz nas alturas celestes.
[3] Acaso, têm número os seus exércitos? E sobre quem não se levanta a sua luz?

[4] Como, pois, seria justo o homem perante Deus, e como seria puro aquele que nasce de mulher?

[5] Eis que até a lua não tem brilho, e as estrelas não são puras aos olhos dele.

[6] Quanto menos o homem, que é gusano, e o filho do homem, que é verme!

[1] Na to odpowiedział Bildad z Szuach i rzekł:
[2] Władza i strach jest w jego ręku; On zapewnia pokój na swoich wysokościach.
[3] Czy można zliczyć jego zastępy? A nad kim nie wschodzi jego światło?
[4] Jakże więc człowiek może być sprawiedliwy w obliczu Boga? I jak może ten, kto się urodził z niewiasty, być czysty?
[5] Oto, jeżeli nawet księżyc nie świeci dość jasno i jeżeli nawet gwiazdy nie są czyste w jego oczach,
[6] O ileż mniej śmiertelny, który jest jak czerw, i syn człowieczy, który jest jak robak?

Jó 26

Jó afirma a soberania de Deus

[1] Jó, porém, respondeu:
[2] Como sabes ajudar ao que não tem força e prestar socorro ao braço que não tem vigor!
[3] Como sabes aconselhar ao que não tem sabedoria e revelar plenitude de verdadeiro conhecimento!
[4] Com a ajuda de quem proferes tais palavras? E de quem é o espírito que fala em ti?
[5] A alma dos mortos treme debaixo das águas com seus habitantes.
[6] O além está desnudo perante ele, e não há coberta para o abismo.
[7] Ele estende o norte sobre o vazio e faz pairar a terra sobre o nada.

Joba 26

Job stwierdza: Bóg jest wszechmocny

[1] Na to odpowiedział Job i rzekł:

[2] Ale świetnie pokrzepiłeś bezsilnego i wsparłeś ramię pozbawione mocy!

[3] Ale świetnie doradziłeś nierozumnemu, doskonale nauczyłeś rozsądku!
[4] Z czyją pomocą wypowiedziałeś te słowa, a czyj duch wypowiedział się przez ciebie?
[5] Cienie zmarłych drżą, wody i ich mieszkańcy.
[6] Odkryta jest przed nim kraina umarłych i nie ma okrycia miejsce zagłady.
[7] Rozpościera północ nad pustką, a ziemię zawiesza nad nicością.

[8] Prende as águas em densas nuvens, e as nuvens não se rasgam debaixo delas.
[9] Encobre a face do seu trono e sobre ele estende a sua nuvem.
[10] Traçou um círculo à superfície das águas, até aos confins da luz e das trevas.
[11] As colunas do céu tremem e se espantam da sua ameaça.
[12] Com a sua força fende o mar e com o seu entendimento abate o adversário.
[13] Pelo seu sopro aclara os céus, a sua mão fere o dragão veloz.
[14] Eis que isto são apenas as orlas dos seus caminhos! Que leve sussurro temos ouvido dele! Mas o trovão do seu poder, quem o entenderá?

Jó 27

Jó descreve a sorte dos perversos

[1] Prosseguindo Jó em seu discurso, disse:

[2] Tão certo como vive Deus, que me tirou o direito, e o Todo-Poderoso, que amargurou a minha alma,
[3] enquanto em mim estiver a minha vida, e o sopro de Deus nos meus narizes,

[4] nunca os meus lábios falarão injustiça, nem a minha língua pronunciará engano.

[5] Longe de mim que eu vos dê razão! Até que eu expire, nunca afastarei de mim a minha integridade.
[6] À minha justiça me apegarei e não a largarei; não me reprova a minha consciência por qualquer dia da minha vida.

[8] Skupia wody w swoich chmurach, a jednak obłok nie pęka pod ich ciężarem.
[9] Zasłania widok swojego tronu i rozpościera nad nim swój obłok.
[10] Na krańcu wód zakreślił granice, oddzielił światłość od ciemności.
[11] Kolumny niebieskie chwieją się i drżą przed jego groźbą.
[12] Swoją mocą uspokoił morze, a swoją mądrością zmiażdżył Rahaba.
[13] Od jego tchnienia rozjaśnia się niebo; jego ręka przebiła giętkiego węża.

[14] Oto zaledwie zarys jego dróg, a tylko jak cichy szept jego słowa słyszymy! Lecz któż zrozumie grom wszechmocy jego?

Joba 27

Job twierdzi: mam czyste sumienie

[1] Potem Job ciągnął dalej swoją rzecz, mówiąc:
[2] Jako żyje Bóg, który mnie pozbawił prawa, i Wszechmocny, który moją duszę napoił goryczą,
[3] Zaiste, póki staje tchu we mnie i tchnienia Bożego w moich nozdrzach,
[4] Moje wargi nie będą mówiły niegodziwości i mój język nie będzie wypowiadał fałszu.
[5] Nie daj, Boże, bym wam przyznał słuszność! Mojej niewinności będę bronił aż do śmierci.

[6] Podtrzymuję moją sprawiedliwość i nie puszczę jej; moje sumienie nie potępia żadnego mojego dnia.

[7] Seja como o perverso o meu inimigo, e o que se levantar contra mim, como o injusto.

[8] Porque qual será a esperança do ímpio, quando lhe for cortada a vida, quando Deus lhe arrancar a alma?

[9] Acaso, ouvirá Deus o seu clamor, em lhe sobrevindo a tribulação?

[10] Deleitar-se-á o perverso no Todo-Poderoso e invocará a Deus em todo o tempo?

[11] Ensinar-vos-ei o que encerra a mão de Deus e não vos ocultarei o que está com o Todo-Poderoso.

[12] Eis que todos vós já vistes isso; por que, pois, alimentais vãs noções?

[13] Eis qual será da parte de Deus a porção do perverso e a herança que os opressores receberão do Todo-Poderoso:

[14] Se os seus filhos se multiplicarem, será para a espada, e a sua prole não se fartará de pão.

[15] Os que ficarem dela, a peste os enterrará, e as suas viúvas não chorarão.

[16] Se o perverso amontoar prata como pó e acumular vestes como barro,

[17] ele os acumulará, mas o justo é que os vestirá, e o inocente repartirá a prata.

[18] Ele edifica a sua casa como a da traça e como a choça que o vigia constrói.

[7] Niech tak się wiedzie mojemu wrogowi jak bezbożnikowi, a mojemu przeciwnikowi jak złoczyńcy!

[8] Bo jakąż nadzieję ma niegodziwiec, gdy skończy, gdy Bóg zażąda jego duszy?

[9] Czy usłyszy Bóg jego wołanie, gdy go nawiedzi niedola?

[10] Czy może spokojnie polegać na Wszechmocnym, wzywać Boga w każdym czasie?

Kresem grzesznika jest całkowita zagłada

[11] Pouczę was o działaniu Boga, nie zataję tego, co zamyśla Wszechmocny.

[12] Wszak wy wszyscy widzieliście to, dlaczego więc pleciecie takie niedorzeczności?

[13] Taki los przeznacza Bóg człowiekowi bezbożnemu, takie jest dziedzictwo niegodziwców, które odbierają od Wszechmocnego!

[14] Gdy jego dzieci podrosną, pójdą pod miecz; a jego latorośle nie nasycą się chlebem.

[15] Ci, co pozostaną po nim, będą pochowani w czasie zarazy, a wdowy po nich nie będą ich opłakiwały.

[16] Choćby nagromadził srebra jak prochu, a przygotował kupę szat jak gliny,

[17] On je przygotuje, lecz przyodzieje je sprawiedliwy, a srebro posiądzie nabożny.

[18] Wybudował swój dom jak pająk niby chatkę, jaką postawił sobie stróż.

[19] Rico se deita com a sua riqueza, abre os seus olhos e já não a vê.

[20] Pavores se apoderam dele como inundação, de noite a tempestade o arrebata.

[21] O vento oriental o leva, e ele se vai; varre-o com ímpeto do seu lugar.

[22] Deus lança isto sobre ele e não o poupa, a ele que procura fugir precipitadamente da sua mão;

[23] à sua queda lhe batem palmas, à saída o apupam com assobios.

[19] Kładzie się na spoczynek jako bogaty, lecz tego już nie powtórzy; gdy otworzy oczy, nic już nie ma.

[20] Strachy dosięgną go w dzień biały, a w nocy porwie go burza.

[21] Wiatr wschodni uniesie go i musi iść; porwie go z jego miejsca zamieszkania.

[22] Rzuca tym w niego bez litości i on musi szybko uciekać przed jego mocą.

[23] Oklaskuje się jego upadek i wygwizduje się go z jego miejsca.

Jó 28

O homem apropria-se das riquezas da terra

[1] Na verdade, a prata tem suas minas, e o ouro, que se refina, o seu lugar.

[2] O ferro tira-se da terra, e da pedra se funde o cobre.

[3] Os homens põem termo à escuridão e até aos últimos confins procuram as pedras ocultas nas trevas e na densa escuridade.

[4] Abrem entrada para minas longe da habitação dos homens, esquecidos dos transeuntes; e, assim, longe deles, dependurados, oscilam de um lado para outro.

[5] Da terra procede o pão, mas embaixo é revolvida como por fogo.

[6] Nas suas pedras se encontra safira, e há pó que contém ouro.

[7] Essa vereda, a ave de rapina a ignora, e jamais a viram os olhos do falcão.

[8] Nunca a pisaram feras majestosas, nem o leãozinho passou por ela.

Joba 28

Mądrość skarbem najcenniejszym

[1] Tak! Są kopalnie srebra i miejsca, gdzie się płucze złoto.

[2] Żelazo wydobywa się z ziemi, a miedź wytapia się z rudy.

[3] Położono kres ciemności, bada się rudę aż do najdalszych zakątków w ciemności i mroku.

[4] Kopią szyb w dolinie, z dala od osiedli, zapomniani przez przechodniów, bez oparcia dla nóg wiszą, kołyszą się.

[5] Z ziemi pochodzi chleb, lecz w głębi jest ona rozgrzebana jakby przez ogień,

[6] Jej kamienie zawierają szafiry, ma też w nich ziarenka złota.

[7] Ścieżki do niej nie zna sęp i nie wypatrzyło jej oko sokoła.

[8] Nie kroczą po niej dzikie zwierzęta, nie stąpa po niej lew.

[9] Estende o homem a mão contra o rochedo e revolve os montes desde as suas raízes.

[9] Po krzemień człowiek wyciąga rękę, wywraca góry od podstaw.

[10] Abre canais nas pedras, e os seus olhos vêem tudo o que há de mais precioso.

[10] W skałach wykuwa sztolnie, a jego oko dostrzega wszystko, co cenne.

[11] Tapa os veios de água, e nem uma gota sai deles, e traz à luz o que estava escondido.

[11] Nakłada pęta na rzeki, aby nie przeciekały; wywodzi na światło to, co skryte.

A verdadeira sabedoria é dom de Deus

[12] Mas onde se achará a sabedoria? E onde está o lugar do entendimento?

[12] Lecz gdzie można znaleźć mądrość? A gdzie jest siedziba rozumu?

[13] O homem não conhece o valor dela, nem se acha ela na terra dos viventes.

[13] Człowiek nie zna drogi do niej; nie można jej znaleźć w krainie żyjących.

[14] O abismo diz: Ela não está em mim; e o mar diz: Não está comigo.

[14] Otchłań mówi: Nie ma jej we mnie, a morze powiada: U mnie też nie.

[15] Não se dá por ela ouro fino, nem se pesa prata em câmbio dela.

[15] Nie można jej dostać za szczere złoto, ani nie można nabyć jej na wagę srebra.

[16] O seu valor não se pode avaliar pelo ouro de Ofir, nem pelo precioso ônix, nem pela safira.

[16] Nie można za nią zapłacić złotem Ofiru ani drogocennym onyksem lub szafirem.

[17] O ouro não se iguala a ela, nem o cristal; ela não se trocará por jóia de ouro fino;

[17] Nie dorówna jej ani złoto, ani szkło, nie można jej zamienić na kosztowności szczerozłote.

[18] ela faz esquecer o coral e o cristal; a aquisição da sabedoria é melhor que a das pérolas.

[18] Perły i kryształy nie wchodzą przy niej w rachubę, bo większą wartość ma zdobycie mądrości niż perły.

[19] Não se lhe igualará o topázio da Etiópia, nem se pode avaliar por ouro puro.

[19] Nie dorówna jej topaz etiopski, nawet na wagę szczerego złota nie idzie.

[20] Donde, pois, vem a sabedoria, e onde está o lugar do entendimento?

[20] Skąd więc bierze się mądrość i gdzie jest miejsce rozumu?

[21] Está encoberta aos olhos de todo vivente e oculta às aves do céu.

[21] Zakryta jest przed oczyma wszystkich żyjących i zatajona przed ptactwem niebieskim.

[22] O abismo e a morte dizem: Ouvimos com os nossos ouvidos a sua fama.

[22] Otchłań i śmierć mówią: Słyszałyśmy wieść o niej na własne uszy.

[23] Deus lhe entende o caminho, e ele é quem sabe o seu lugar.

[24] Porque ele perscruta até as extremidades da terra, vê tudo o que há debaixo dos céus.

[25] Quando regulou o peso do vento e fixou a medida das águas;

[26] quando determinou leis para a chuva e caminho para o relâmpago dos trovões,

[27] então, viu ele a sabedoria e a manifestou; estabeleceu-a e também a esquadrinhou.

[28] E disse ao homem: Eis que o temor do SENHOR é a sabedoria, e o apartar-se do mal é o entendimento.

Jó 29

Jó lembra-se do seu primeiro estado feliz

[1] Prosseguiu Jó no seu discurso e disse:

[2] Ah! Quem me dera ser como fui nos meses passados, como nos dias em que Deus me guardava!

[3] Quando fazia resplandecer a sua lâmpada sobre a minha cabeça, quando eu, guiado por sua luz, caminhava pelas trevas;

[4] como fui nos dias do meu vigor, quando a amizade de Deus estava sobre a minha tenda;

[5] quando o Todo-Poderoso ainda estava comigo, e os meus filhos, em redor de mim;

[6] quando eu lavava os pés em leite, e da rocha me corriam ribeiros de azeite.

[23] Bóg wie o drodze do niej, tylko On zna jej siedzibę,

[24] Bo tylko On patrzy na krańce ziemi i widzi wszystko, co jest pod niebem.

[25] Gdy nadawał wiatrowi wagę i mierzył pojemność wód,

[26] Gdy deszczowi wyznaczał prawo i szlak dla błyskawicy,

[27] Wtedy ją widział i zgłębił, ustalił i wypróbował,

[28] I rzekł do człowieka: Oto bojaźń Pańska, ona jest mądrością, a unikanie złego rozumem.

Joba 29

Job wspomina swoje szczęście

[1] Potem Job dalej prowadził swoją rzecz, mówiąc:

[2] Obym był jak za dawnych miesięcy, jak za dni, gdy mnie jeszcze strzegł Bóg,

[3] Gdy jego pochodnia jaśniała mi nad głową, gdy w jego świetle chodziłem w ciemności,

[4] Gdy byłem w pełni moich lat, gdy Bóg osłaniał jeszcze mój namiot,

[5] Gdy Wszechmocny był jeszcze ze mną, gdy otaczały mnie dzieci moje,

[6] Gdy moje nogi kąpały się w mleku, a skała, gdym stał na niej, wylewała potoki oliwy,

[7] Quando eu saía para a porta da cidade, e na praça me era dado sentar-me,

[8] os moços me viam e se retiravam; os idosos se levantavam e se punham em pé;

[9] os príncipes reprimiam as suas palavras e punham a mão sobre a boca;

[10] a voz dos nobres emudecia, e a sua língua se apegava ao paladar.

[11] Ouvindo-me algum ouvido, esse me chamava feliz; vendo-me algum olho, dava testemunho de mim;

[12] porque eu livrava os pobres que clamavam e também o órfão que não tinha quem o socorresse.

[13] A bênção do que estava a perecer vinha sobre mim, e eu fazia rejubilar-se o coração da viúva.

[14] Eu me cobria de justiça, e esta me servia de veste; como manto e turbante era a minha eqüidade.

[15] Eu me fazia de olhos para o cego e de pés para o coxo.

[16] Dos necessitados era pai e até as causas dos desconhecidos eu examinava.

[17] Eu quebrava os queixos do iníquo e dos seus dentes lhe fazia eu cair a vítima.

[18] Eu dizia: no meu ninho expirarei, multiplicarei os meus dias como a areia.

[19] A minha raiz se estenderá até às águas, e o orvalho ficará durante a noite sobre os meus ramos;

[20] a minha honra se renovará em mim, e o meu arco se reforçará na minha mão.

[7] Gdy szedłem przez bramę do miasta i zajmowałem na rynku swoje miejsce!

[8] Gdy zobaczyli mnie młodzi, ustępowali mi miejsca, podczas gdy sędziwi, dźwignąwszy się ze swoich miejsc, stali,

[9] Dostojnicy przerywali swoje mowy i przykładali dłoń do swoich ust.

[10] Głos przywódców milkł, a ich język przylgnął im do podniebienia.

[11] Tak! Ucho, które mnie słyszało, życzyło mi szczęścia, a oko, które mnie widziało, przyświadczało mi,

[12] Bo uratowałem ubogiego, gdy wołał o pomoc, sierotę i każdego, kto nie miał opiekuna.

[13] Błogosławieństwo ginącego zstępowało na mnie, serce wdowy rozweselałem,

[14] Przyodziewałem się w sprawiedliwość i ona mnie okrywała; moja prawość była mi jakby płaszczem i zawojem.

[15] Byłem oczyma dla ślepego i nogami dla chromego.

[16] Byłem ojcem dla biednych i rozpatrywałem sprawę nieznajomego.

[17] Kruszyłem szczęki krzywdziciela i wyrywałem łup z jego zębów.

[18] Wtedy myślałem: Umrę w moim rodzinnym gnieździe i będę żył długo jak feniks.

[19] Korzeń mój zwrócony jest ku wodzie, a rosa w nocy kładzie się na moich gałęziach.

[20] Będę się zawsze cieszył szacunkiem, a mój łuk w mej ręce odnowi się.

[21] Os que me ouviam esperavam o meu conselho e guardavam silêncio para ouvi-lo.

[22] Havendo eu falado, não replicavam; as minhas palavras caíam sobre eles como orvalho.

[23] Esperavam-me como à chuva, abriam a boca como à chuva de primavera.

[24] Sorria-me para eles quando não tinham confiança; e a luz do meu rosto não desprezavam.

[25] Eu lhes escolhia o caminho, assentava-me como chefe e habitava como rei entre as suas tropas, como quem consola os que pranteiam.

Jó 30

Jó lamenta a miséria em que caiu

[1] Mas agora se riem de mim os de menos idade do que eu, e cujos pais eu teria desdenhado de pôr ao lado dos cães do meu rebanho.

[2] De que também me serviria a força das suas mãos, homens cujo vigor já pereceu?

[3] De míngua e fome se debilitaram; roem os lugares secos, desde muito em ruínas e desolados.

[4] Apanham malvas e folhas dos arbustos e se sustentam de raízes de zimbro.

[5] Do meio dos homens são expulsos; grita-se contra eles, como se grita atrás de um ladrão;

[6] habitam nos desfiladeiros sombrios, nas cavernas da terra e das rochas.

[21] Słuchano mnie i czekano na mnie, i w milczeniu przyjmowano moją radę.

[22] Gdy zabrałem głos, nie odzywano się, moje słowo spływało na nich niby krople.

[23] Czekali na mnie jak na deszcz i otwierali usta jak na ochłodę.

[24] Gdy uśmiechałem się do nich, to nabierali otuchy, pogoda mojego oblicza pocieszała pogrążonych w żałobie.

[25] Gdy do nich przychodziłem, siadałem na głównym miejscu, przebywałem wśród nich jak król wśród swoich wojowników.

Joba 30

Job dotkliwie odczuwa obecną niedolę

[1] A teraz śmieją się ze mnie młodsi ode mnie wiekiem, których ojców nie chciałbym postawić przy psach mojej trzody.

[2] I cóż miałbym z siły ich rąk, gdy moc ich zniknęła.

[3] Wskutek niedostatku i srogiego głodu, że ogryzają suchy step i pełne grozy pustkowie,

[4] Zrywają lebiodę z krzaków, a ich pożywieniem jest korzeń jałowca?

[5] Wypędza się ich ze społeczności ludzkiej, krzyczy się za nimi jak za złodziejem.

[6] Przebywają w parowach rzecznych dolin, w podziemnych jamach i skalnych jaskiniach.

[7] Bramam entre os arbustos e se ajuntam debaixo dos espinheiros.

[8] São filhos de doidos, raça infame, e da terra são escorraçados.

[9] Mas agora sou a sua canção de motejo e lhes sirvo de provérbio.

[10] Abominam-me, fogem para longe de mim e não se abstêm de me cuspir no rosto.

[11] Porque Deus afrouxou a corda do meu arco e me oprimiu; pelo que sacudiram de si o freio perante o meu rosto.

[12] À direita se levanta uma súcia, e me empurra, e contra mim prepara o seu caminho de destruição.

[13] Arruínam a minha vereda, promovem a minha calamidade; gente para quem já não há socorro.

[14] Vêm contra mim como por uma grande brecha e se revolvem avante entre as ruínas.

[15] Sobrevieram-me pavores, como pelo vento é varrida a minha honra; como nuvem passou a minha felicidade.

[16] Agora, dentro de mim se me derrama a alma; os dias da aflição se apoderaram de mim.

[17] A noite me verruma os ossos e os desloca, e não descansa o mal que me rói.

[18] Pela grande violência do meu mal está desfigurada a minha veste, mal que me cinge como a gola da minha túnica.

[19] Deus, tu me lançaste na lama, e me tornei semelhante ao pó e à cinza.

[7] Ryczą między krzakami i przykucają pod chrustem

Niedola Joba polega na upokorzeniu ze strony ludzi

[8] Ludzie bezecni, nikczemnicy, których batem wypędzono z kraju.

[9] A teraz śpiewają o mnie szydercze pieśni i stałem się ich pośmiewiskiem.

[10] Brzydzą się mną, trzymają się z dala ode mnie i ośmielają się pluć mi w twarz.

[11] Bo On rozluźnił mój powróz i upokorzył mnie; dlatego dali wobec mnie upust swawoli.

[12] Z prawej strony powstaje banda wyrostków, nogi moje odtrącili i spychają mnie na zgubne ścieżki.

[13] Popsuli moją drogę, przyczyniają się do mojej nędzy, a nikt ich nie wstrzymuje.

[14] Podchodzą jakby przez szeroki wyłom, walą wśród wrzawy.

[15] Opanowały mnie strachy, moja godność jest rozwiana jak przez wiatr; jak obłok przeminęło moje szczęście.

[16] A teraz rozpływa się we mnie moja dusza, zawładnęły mną dni utrapienia.

[17] W nocy czuję przeszywający ból w kościach, dokuczliwe cierpienie nie ustaje.

[18] Z wielką siłą uchwycił On moją szatę, ściska mnie jak kołnierz mej koszuli.

[19] Rzucił mnie w błoto, upodobniłem się do prochu i popiołu.

[20] Clamo a ti, e não me respondes; estou em pé, mas apenas olhas para mim.

[21] Tu foste cruel comigo; com a força da tua mão tu me combates.

[22] Levantas-me sobre o vento e me fazes cavalgá-lo; dissolves-me no estrondo da tempestade.

[23] Pois eu sei que me levarás à morte e à casa destinada a todo vivente.

[24] De um montão de ruínas não estenderá o homem a mão e na sua desventura não levantará um grito por socorro?

[25] Acaso, não chorei sobre aquele que atravessava dias difíceis ou não se angustiou a minha alma pelo necessitado?

[26] Aguardava eu o bem, e eis que me veio o mal; esperava a luz, veio-me a escuridão.

[27] O meu íntimo se agita sem cessar; e dias de aflição me sobrevêm.

[28] Ando de luto, sem a luz do sol; levanto-me na congregação e clamo por socorro.

[29] Sou irmão dos chacais e companheiro de avestruzes.

[30] Enegrecida se me cai a pele, e os meus ossos queimam em febre.

[31] Por isso, a minha harpa se me tornou em prantos de luto, e a minha flauta, em voz dos que choram.

Jó 31

Jó declara sua integridade

[20] Krzyczę do ciebie, lecz mi nie odpowiadasz; stoję, lecz Ty nie zważasz na mnie.

[21] Okazałeś się okrutny dla mnie; swą mocną ręką zwalczasz mnie.

[22] Unosisz mnie na wietrze, każesz mi na nim jechać i sprawiasz, że ginę w burzy.

[23] Gdyż wiem, że chcesz mnie wydać na śmierć i do domu, przeznaczonego dla wszystkich żyjących.

[24] Lecz czy tonący nie wyciąga ręki i w swym nieszczęściu nie woła o pomoc?

[25] Czy nie płakałem nad utrapionym przez los, a moja dusza nie ubolewała nad biednym?

[26] Zaiste, oczekiwałem szczęścia, a przyszło nieszczęście, wyglądałem światłości, a nastała ciemność.

[27] Moje wnętrzności burzą się i nie mogą się uspokoić, każdy dzień przynosi mi utrapienie.

[28] Chodzę sczerniały, ale nie od słońca; powstałem na zgromadzeniu i krzyczałem o pomoc.

[29] Stałem się bratem szakali i towarzyszem strusiów.

[30] Moja skóra sczerniała i opada ze mnie, a moje kości są spieczone od gorączki.

[31] Moja lutnia stała się pieśnią żałobną, a mój flet głosem płaczących.

Joba 31

Job zapewnia o swojej prawości

[1] Fiz aliança com meus olhos; como, pois, os fixaria eu numa donzela?

[2] Que porção, pois, teria eu do Deus lá de cima e que herança, do Todo-Poderoso desde as alturas?

[3] Acaso, não é a perdição para o iníquo, e o infortúnio, para os que praticam a maldade?

[4] Ou não vê Deus os meus caminhos e não conta todos os meus passos?

[5] Se andei com falsidade, e se o meu pé se apressou para o engano

[6] (pese-me Deus em balanças fiéis e conhecerá a minha integridade);

[7] se os meus passos se desviaram do caminho, e se o meu coração segue os meus olhos, e se às minhas mãos se apegou qualquer mancha,

[8] então, semeie eu, e outro coma, e sejam arrancados os renovos do meu campo.

[9] Se o meu coração se deixou seduzir por causa de mulher, se andei à espreita à porta do meu próximo,

[10] então, moa minha mulher para outro, e outros se encurvem sobre ela.

[11] Pois seria isso um crime hediondo, delito à punição de juízes;

[12] pois seria fogo que consome até à destruição e desarraigaria toda a minha renda.

[13] Se desprezei o direito do meu servo ou da minha serva, quando eles contendiam comigo,

[1] Zawarłem umowę ze swoimi oczyma, że nie spojrzę pożądliwie na pannę.

[2] Jakiż miałbym dział od Boga z góry i dziedzictwo Wszechmocnego z wysokości?

[3] Czyż nie spada na złośników zguba, a nieszczęście na złoczyńców?

[4] Czyż On nie widzi moich dróg i nie liczy wszystkich moich kroków?

[5] Jeżeli postępowałem fałszywie, jeżeli moja noga śpieszyła się do oszustwa,

[6] To niech mnie Bóg zważy na dokładnej wadze, a wtedy pozna moją niewinność!

[7] Jeżeli mój krok zboczył z właściwej drogi i za oczyma poszło moje serce, a do dłoni moich przylgnęła jaka zmaza,

[8] To niech ja sieję, a inny niech spożywa, i niech będą wykorzenione moje latorośle!

[9] Jeżeli moje serce dało się uwieść przez inną kobietę i jeżeli czyhałem u drzwi mojego sąsiada,

[10] To niechaj moja żona miele dla innego, niech inni z nią obcują!

[11] Bo to jest czyn sprośny i występek karygodny,

[12] Bo to byłby ogień, który pożera aż do zatracenia, i mógłby pochłonąć całe moje mienie.

[13] Gdybym podeptał prawo mojego sługi lub mojej służebnicy, gdy występowali ze skargą przeciwko mnie,

[14] então, que faria eu quando Deus se levantasse? E, inquirindo ele a causa, que lhe responderia eu?

[15] Aquele que me formou no ventre materno não os fez também a eles? Ou não é o mesmo que nos formou na madre?

[16] Se retive o que os pobres desejavam ou fiz desfalecer os olhos da viúva;

[17] ou, se sozinho comi o meu bocado, e o órfão dele não participou

[18] (Porque desde a minha mocidade cresceu comigo como se eu lhe fora o pai, e desde o ventre da minha mãe fui o guia da viúva.);

[19] se a alguém vi perecer por falta de roupa e ao necessitado, por não ter coberta;

[20] se os seus lombos não me abençoaram, se ele não se aquentava com a lã dos meus cordeiros;

[21] se eu levantei a mão contra o órfão, por me ver apoiado pelos juízes da porta,

[22] então, caia a omoplata do meu ombro, e seja arrancado o meu braço da articulação.

[23] Porque o castigo de Deus seria para mim um assombro, e eu não poderia enfrentar a sua majestade.

[24] Se no ouro pus a minha esperança ou disse ao ouro fino: em ti confio;

[25] se me alegrei por serem grandes os meus bens e por ter a minha mão alcançado muito;

[14] Cóż bym począł, gdyby Bóg powstał, i cóż bym mu odpowiedział, gdyby badał?

[15] Czyż ten, który mnie stworzył w łonie matki, nie stworzył i jego? I czyż nie On jeden ukształtował nas w łonie?

[16] Jeżeli odmówiłem prośbie ubogich albo sprawiłem, że oczy wdowy zaszły łzami,

[17] Jeżeli sam jadałem swoją kromkę i nie jadała z niej sierota,

[18] Którą od mojej młodości wychowywałem jak ojciec i prowadziłem od łona matki;

[19] Jeżeli widziałem kogoś ginącego z powodu braku odzieży i biedaka bez okrycia,

[20] A jego biodra nie błogosławiły mnie i nie ogrzał się wełną moich owiec,

[21] Jeżeli kiedy podniosłem rękę przeciwko sierocie, ponieważ widziałem w bramie pomoc dla siebie,

[22] To niech odpadnie moja łopatka od grzbietu, a moje ramię niech będzie wyrwane ze stawu!

[23] Gdyż z trwogą myślałem o kaźni Bożej i przed jego majestatem nie mógłbym się ostać.

[24] Jeżeli w złocie pokładałem nadzieję i do szczerego złota mówiłem: Tyś ufnością moją,

[25] Jeżeli się cieszyłem z mojego wielkiego bogactwa i z pokaźnego mienia zdobytego swoją ręką,

[26] se olhei para o sol, quando resplandecia, ou para a lua, que caminhava esplendente,
[27] e o meu coração se deixou enganar em oculto, e beijos lhes atirei com a mão,
[28] também isto seria delito à punição de juízes; pois assim negaria eu ao Deus lá de cima.
[29] Se me alegrei da desgraça do que me tem ódio e se exultei quando o mal o atingiu
[30] (Também não deixei pecar a minha boca, pedindo com imprecações a sua morte.);
[31] se a gente da minha tenda não disse: Ah! Quem haverá aí que não se saciou de carne provida por ele
[32] (O estrangeiro não pernoitava na rua; as minhas portas abria ao viandante.)!
[33] Se, como Adão, encobri as minhas transgressões, ocultando o meu delito no meu seio;
[34] porque eu temia a grande multidão, e o desprezo das famílias me apavorava, de sorte que me calei e não saí da porta.
[35] Tomara eu tivesse quem me ouvisse! Eis aqui a minha defesa assinada! Que o Todo-Poderoso me responda! Que o meu adversário escreva a sua acusação!
[36] Por certo que a levaria sobre o meu ombro, atá-la-ia sobre mim como coroa;
[37] mostrar-lhe-ia o número dos meus passos; como príncipe me chegaria a ele.
[38] Se a minha terra clamar contra mim, e se os seus sulcos juntamente chorarem;

[26] Jeżeli widziałem światło słoneczne, gdy świeciło, i księżyc, gdy sunął wspaniale,
[27] I moje serce dało się uwieść potajemnie, tak że im słałem ręką pocałunki,
[28] I to byłby występek karygodny, bo bym się zaparł Boga na wysokości.
[29] Jeżeli cieszyłem się z upadku mojego wroga i triumfowałem, że spotkało go coś złego,
[30] Nigdy nie dopuściłem, aby moje usta zgrzeszyły, przeklinając go na śmierć.
[31] Zaiste, moi domownicy mawiali: Któż się nie najadł mięsa u niego?
[32] Obcy nie nocował na dworze, przed podróżnymi otwierałem moje drzwi.
[33] Jeżeli - jak to czynią ludzie - ukrywałem moje występki, moją winę taiłem w moim łonie,
[34] Ponieważ bałem się licznego tłumu albo przerażała mnie wzgarda rodów, więc milczałem i nie wychodziłem poza drzwi.
[35] Obym miał kogo, kto by mnie wysłuchał! Oto mój podpis! Niech mi odpowie Wszechmocny! Obym miał oskarżenie napisane przez przeciwnika!
[36] Zaiste, złożyłbym je na swoje barki, uwieńczyłbym nimi swoją głowę.
[37] Oznajmiłbym mu liczbę moich kroków, przystąpiłbym do niego jako książę.
[38] Jeżeli moja rola wołała o pomstę przeciwko mnie i wespół z nią płakały nade mną jej zagony,

[39] se comi os seus frutos sem tê-la pago devidamente e causei a morte aos seus donos,

[40] por trigo me produza cardos, e por cevada, joio. Fim das palavras de Jó.

[39] Jeżeli spożywałem jej plony bez zapłaty, a jej właściciela pozbawiłem życia,

[40] To niech zamiast pszenicy wzejdzie oset, a zamiast jęczmienia chwasty! Skończyły się słowa Joba.

Jó 32

Eliú irado contra Jó e seus três amigos

[1] Cessaram aqueles três homens de responder a Jó no tocante ao se ter ele por justo aos seus próprios olhos.

[2] Então, se acendeu a ira de Eliú, filho de Baraquel, o buzita, da família de Rão; acendeu-se a sua ira contra Jó, porque este pretendia ser mais justo do que Deus.

[3] Também a sua ira se acendeu contra os três amigos, porque, mesmo não achando eles o que responder, condenavam a Jó.

[4] Eliú, porém, esperara para falar a Jó, pois eram de mais idade do que ele.

[5] Vendo Eliú que já não havia resposta na boca daqueles três homens, a sua ira se acendeu.

Eliú vinga o seu direito de responder a Jó

[6] Disse Eliú, filho de Baraquel, o buzita: Eu sou de menos idade, e vós sois idosos; arreceei-me e temi de vos declarar a minha opinião.

[7] Dizia eu: Falem os dias, e a multidão dos anos ensine a sabedoria.

[8] Na verdade, há um espírito no homem, e o sopro do Todo-Poderoso o faz sábio.

Joba 32

Wystąpienie Elihu

[1] A owi trzej mężowie przestali odpowiadać Jobowi, ponieważ on sam uważał się za sprawiedliwego.

[2] Wtedy Elihu, syn Berachela Buzytczyka, z rodu Rama, uniósł się gniewem. Zapłonął gniewem na Joba, że uważał się za sprawiedliwszego od Boga,

[3] Zapłonął także gniewem na trzech jego przyjaciół, że nie znaleźli żadnej odpowiedzi, a jednak potępili Joba.

[4] Elihu więc czekał, gdy oni z Jobem rozmawiali, ponieważ byli starsi od niego.

[5] Lecz widząc, że ustom tych trzech mężów brakło odpowiedzi, Elihu zapłonął gniewem.

[6] Potem odezwał się Elihu, syn Berachela Buzytczyka, i rzekł: Jestem młody latami, a wy starzy, dlatego wahałem się i bałem się wyjawić wam swoje zdanie.

[7] Myślałem: Niech dni przemówią, a mnogość lat niech uczy mądrości!

[8] Lecz duch, który jest w człowieku, i tchnienie Wszechmocnego czynią ich rozumnymi.

[9] Os de mais idade não é que são os sábios, nem os velhos, os que entendem o que é reto.

[10] Pelo que digo: dai-me ouvidos, e também eu declararei a minha opinião.

[11] Eis que aguardei as vossas palavras e dei ouvidos às vossas considerações, enquanto, quem sabe, buscáveis o que dizer.

[12] Atentando, pois, para vós outros, eis que nenhum de vós houve que refutasse a Jó, nem que respondesse às suas razões.

[13] Não vos desculpeis, pois, dizendo: Achamos sabedoria nele; Deus pode vencê-lo, e não o homem.

[14] Ora, ele não me dirigiu palavra alguma, nem eu lhe retorquirei com as vossas palavras.

[15] Jó, os três estão pasmados, já não respondem, faltam-lhes as palavras.

[16] Acaso, devo esperar, pois não falam, estão parados e nada mais respondem?

[17] Também eu concorrerei com a minha resposta; declararei a minha opinião.

[18] Porque tenho muito que falar, e o meu espírito me constrange.

[19] Eis que dentro de mim sou como o vinho, sem respiradouro, como odres novos, prestes a arrebentar-se.

[20] Permiti, pois, que eu fale para desafogar-me; abrirei os lábios e responderei.

[9] Nie zawsze sędziwi są mądrzy, a starcy rozumieją to, co prawe.

[10] Dlatego mówię: Słuchajcie mnie! Ja także wypowiem swoje zdanie.

[11] Oto czekałem na wasze mowy, przysłuchiwałem się waszym rozumnym wypowiedziom, aż wy zgłębicie słowa.

[12] Na was zważałem, a oto nie było nikogo, kto by przekonał Joba, kto z was by odpowiedział na jego słowa.

[13] Nie mówcie: Znaleźliśmy mądrość. Bóg, a nie człowiek, może go pokonać.

[14] Nie do mnie zwrócił się ze swą mową, więc nie będę mu odpowiadał waszymi słowami.

[15] Zmieszani są, nie odpowiadają już; słów im brak.

[16] I czy mam czekać, ponieważ oni nie mówią, ponieważ zamikli i już nie odpowiadają?

[17] Ja także chcę ze swej strony odpowiedzieć i ja chcę wypowiedzieć swoje zdanie.

[18] Bo jestem pełen słów, duch rozsadza mnie w moim wnętrzu.

[19] Oto moje wnętrze jest jak moszcz, który nie ma ujścia, grozi pęknięciem jak nowe bukłaki.

[20] Dlatego muszę mówić, aby sobie ulżyć, otworzę swoje wargi i odezwę się.

21 Não farei acepção de pessoas, nem usarei de lisonjas com o homem.
22 Porque não sei lisonjear; em caso contrário, em breve me levaria o meu Criador.

21 Nie będę brał niczyjej strony i nikomu nie będę schlebiał.
22 Nie umiem schlebiać, gdyż mój Stwórca wnet by mnie utrącił.

Jó 33

Eliú repreende a Jó

1 Ouve, pois, Jó, as minhas razões e dá ouvidos a todas as minhas palavras.
2 Passo agora a falar, em minha boca fala a língua.
3 As minhas razões provam a sinceridade do meu coração, e os meus lábios proferem o puro saber.
4 O Espírito de Deus me fez, e o sopro do Todo-Poderoso me dá vida.
5 Se podes, contesta-me, dispõe bem as tuas razões perante mim e apresenta-te.
6 Eis que diante de Deus sou como tu és; também eu sou formado do barro.
7 Por isso, não te inspiro terror, nem será pesada sobre ti a minha mão.
8 Na verdade, falaste perante mim, e eu ouvi o som das tuas palavras:
9 Estou limpo, sem transgressão; puro sou e não tenho iniqüidade.
10 Eis que Deus procura pretextos contra mim e me considera como seu inimigo.
11 Põe no tronco os meus pés e observa todas as minhas veredas.
12 Nisto não tens razão, eu te respondo; porque Deus é maior do que o homem.

Joba 33

Elihu wzywa Joba do wysłuchania przemówienia

1 Teraz więc, Jobie, słuchaj mojej mowy! Nadstaw ucha na wszystkie moje słowa!
2 Oto otwieram usta, mam słowa na końcu języka.
3 Ze szczerego serca wypływają moje słowa, moje wargi wypowiadać będą słowa rozumne.
4 Duch Boży stworzył mnie, a tchnienie Wszechmocnego ożywiło mnie.
5 Jeżeli możesz, odpowiedz mi, przygotuj się, stań przede mną!
6 Oto ja przed Bogiem jestem taki, jak ty; także i ja jestem z gliny ulepiony.
7 Niech cię więc nie przeraża obawa przede mną, a nacisk z mej strony niech nie zaciąży na tobie!

Elihu podważa twierdzenie Joba o jego niewinności

8 Wszakże powiedziałeś mi do uszu i słyszałem brzmienie twoich słów:
9 Jestem czysty, bez grzechu, niewinny i bez zmazy.
10 Oto On doszukuje się pozorów winy przeciwko mnie, poczytuje mnie za swego wroga.
11 Moje nogi zakuwa w dyby, śledzi wszystkie moje ścieżki.
12 Otóż w tym nie masz słuszności, mówię ci; Bóg bowiem jest większy niż człowiek.

[13] Por que contendes com ele, afirmando que não te dá contas de nenhum dos seus atos?

[14] Pelo contrário, Deus fala de um modo, sim, de dois modos, mas o homem não atenta para isso.

[15] Em sonho ou em visão de noite, quando cai sono profundo sobre os homens, quando adormecem na cama,

[16] então, lhes abre os ouvidos e lhes sela a sua instrução,

[17] para apartar o homem do seu desígnio e livrá-lo da soberba;

[18] para guardar a sua alma da cova e a sua vida de passar pela espada.

[19] Também no seu leito é castigado com dores, com incessante contenda nos seus ossos;

[20] de modo que a sua vida abomina o pão, e a sua alma, a comida apetecível.

[21] A sua carne, que se via, agora desaparece, e os seus ossos, que não se viam, agora se descobrem.

[22] A sua alma se vai chegando à cova, e a sua vida, aos portadores da morte.

[23] Se com ele houver um anjo intercessor, um dos milhares, para declarar ao homem o que lhe convém,

[24] então, Deus terá misericórdia dele e dirá ao anjo: Redime-o, para que não desça à cova; achei resgate.

[25] Sua carne se robustecerá com o vigor da sua infância, e ele tornará aos dias da sua juventude.

[13] Po cóż spierałeś się z nim, że na żadne twoje słowa nie odpowiada?

[14] Wszak Bóg przemawia raz i drugi, lecz na to się nie zważa:

[15] We śnie, w nocnym widzeniu, gdy głęboki sen pada na ludzi i oni śpią na swym łożu.

[16] Wtedy otwiera ludziom uszy, niepokoi ich i ostrzega,

[17] Aby odwieść człowieka od złego czynu i uchronić męża od pychy.

[18] Zachowuje jego duszę od grobu, a jego życie od śmiertelnego pocisku.

[19] Smaga go też cierpieniem na łożu i dreszczem ustawicznym w jego kościach tak,

[20] Że jego życiu obrzydł chleb, a jego duszy nawet ulubiony pokarm.

[21] Jego ciało niszczeje do niepoznania, a jego kości wystają, choć dawniej były niewidoczne.

[22] I tak jego dusza zbliża się do grobu, a jego życie do aniołów śmierci.

Nawrócenie się upomnianego cierpieniem grzesznika

[23] Jeżeli potem oręduje za nim jaki anioł, pośrednik, jeden na tysiąc, aby objawić człowiekowi jego obowiązek,

[24] I zmiłuje się nad nim: Wybaw go od zejścia do grobu, otrzymałem zań okup,

[25] To jego ciało odzyskuje młodzieńczą siłę, wraca do dni swojej młodości.

26 Deveras orará a Deus, que lhe será propício; ele, com júbilo, verá a face de Deus, e este lhe restituirá a sua justiça.

27 Cantará diante dos homens e dirá: Pequei, perverti o direito e não fui punido segundo merecia.

28 Deus redimiu a minha alma de ir para a cova; e a minha vida verá a luz.

29 Eis que tudo isto é obra de Deus, duas e três vezes para com o homem,

30 para reconduzir da cova a sua alma e o alumiar com a luz dos viventes.

31 Escuta, pois, ó Jó, ouve-me; cala-te, e eu falarei.

32 Se tens alguma coisa que dizer, responde-me; fala, porque desejo justificar-te.

33 Se não, escuta-me; cala-te, e ensinar-te-ei a sabedoria.

26 Gdy modli się do Boga, ten jest dla niego łaskawy, pozwala mu oglądać z radością swoje oblicze i tak przywraca człowiekowi jego sprawiedliwość.

27 Śpiewa przed ludźmi, mówiąc: Zgrzeszyłem i złamałem prawo, lecz mi za to nie odpłacono,

28 Odkupił moją duszę od zejścia do grobu, a moje życie mogło oglądać światło.

29 Oto Bóg czyni to wszystko z człowiekiem dwa razy, trzy razy,

30 Aby wywieść jego duszę z grobu, oświecić światłem żyjących.

31 Zważ to, Jobie, słuchaj mnie; milcz, a ja będę mówił!

32 Jeżeli jednak masz coś do powiedzenia, odpowiedz mi; mów, gdyż chętnie przyznałbym ci słuszność!

33 Jeżeli nie, to ty wysłuchaj mnie; milcz, a ja nauczę cię mądrości.

Jó 34

Eliú justifica a Deus

1 Disse mais Eliú:

2 Ouvi, ó sábios, as minhas razões; vós, instruídos, inclinai os ouvidos para mim.

3 Porque o ouvido prova as palavras, como o paladar, a comida.

4 O que é direito escolhamos para nós; conheçamos entre nós o que é bom.

5 Porque Jó disse: Sou justo, e Deus tirou o meu direito.

6 Apesar do meu direito, sou tido por mentiroso; a minha ferida é incurável, sem que haja pecado em mim.

Joba 34

Elihu rzecznikiem sprawiedliwości Bożej

1 Elihu w dalszym ciągu tak mówił:

2 Słuchajcie, mędrcy, moich słów, a wy, rozumni, nadstawcie ucha,

3 Bo ucho bada słowa, jak podniebienie smakuje pokarmu.

4 Ustalmy między sobą to, co prawe, poznajmy razem to, co dobre!

5 Bo Job rzekł: Jestem sprawiedliwy, a Bóg pozbawił mnie prawa.

6 Wbrew słuszności zostałem uznany za kłamcę, nieuleczalnie ugodzony strzałą, chociaż jestem bez winy.

[7] Que homem há como Jó, que bebe a zombaria como água?

[8] E anda em companhia dos que praticam a iniqüidade e caminha com homens perversos?

[9] Pois disse: De nada aproveita ao homem o comprazer-se em Deus.

[10] Pelo que vós, homens sensatos, escutai-me: longe de Deus o praticar ele a perversidade, e do Todo-Poderoso o cometer injustiça.

[11] Pois retribui ao homem segundo as suas obras e faz que a cada um toque segundo o seu caminho.

[12] Na verdade, Deus não procede maliciosamente; nem o Todo-Poderoso perverte o juízo.

[13] Quem lhe entregou o governo da terra? Quem lhe confiou o universo?

[14] Se Deus pensasse apenas em si mesmo e para si recolhesse o seu espírito e o seu sopro,

[15] toda a carne juntamente expiraria, e o homem voltaria para o pó.

[16] Se, pois, há em ti entendimento, ouve isto; inclina os ouvidos ao som das minhas palavras.

[17] Acaso, governaria o que aborrecesse o direito? E quererás tu condenar aquele que é justo e poderoso?

[18] Dir-se-á a um rei: Oh! Vil? Ou aos príncipes: Oh! Perversos?

[19] Quanto menos àquele que não faz acepção das pessoas de príncipes, nem

[7] Gdzież jest taki mąż jak Job, który by tak chłonął bluźnierstwo jak wodę?

[8] Który by tak się bratał ze złoczyńcami i obcował z bezbożnymi?

[9] Wszak on rzekł: Nie ma człowiek pożytku z tego, że ma upodobanie w Bogu.

[10] Przeto wy, mężowie rozumni, słuchajcie mnie: Bóg nie ma nic wspólnego z bezprawiem, Wszechmocny z nieprawością.

[11] Owszem, odpłaca On człowiekowi według uczynków i sprawia, że powodzi mu się według jego postępowania.

[12] Bo to jest pewne, że Bóg nie popełnia bezprawia i Najwyższy nie łamie prawa.

[13] Któż mu poruczył ziemię i kto założył cały okrąg świata?

[14] Gdyby wziął z powrotem do siebie swojego ducha i ściągnął w siebie swoje tchnienie,

[15] To by od razu zginęło wszelkie ciało i człowiek wróciłby do prochu.

[16] Jeżeli więc to rozumiesz, słuchaj tego i przysłuchuj się uważnie moim słowom.

[17] Czy może rządzić ten, kto nienawidzi prawa? Albo czy chciałbyś potępić Wszechsprawiedliwego?

[18] Tego, który do króla mówi: Nicponiu! a do dostojników: Złoczyńco!

[19] Który nie okazuje względów książętom i nie wyróżnia bogatego przed ubogim, bo oni wszyscy są dziełem jego rąk.

estima ao rico mais do que ao pobre; porque todos são obra de suas mãos.

[20] De repente, morrem; à meia-noite, os povos são perturbados e passam, e os poderosos são tomados por força invisível.

[21] Os olhos de Deus estão sobre os caminhos do homem e vêem todos os seus passos.

[22] Não há trevas nem sombra assaz profunda, onde se escondam os que praticam a iniqüidade.

[23] Pois Deus não precisa observar por muito tempo o homem antes de o fazer ir a juízo perante ele.

[24] Quebranta os fortes, sem os inquirir, e põe outros em seu lugar.

[25] Ele conhece, pois, as suas obras; de noite, os transtorna, e ficam moídos.

[26] Ele os fere como a perversos, à vista de todos;

[27] porque dele se desviaram, e não quiseram compreender nenhum de seus caminhos,

[28] e, assim, fizeram que o clamor do pobre subisse até Deus, e este ouviu o lamento dos aflitos.

[29] Se ele aquietar-se, quem o condenará? Se encobrir o rosto, quem o poderá contemplar, seja um povo, seja um homem?

[30] Para que o ímpio não reine, e não haja quem iluda o povo.

[31] Se alguém diz a Deus: Sofri, não pecarei mais;

[20] Mrą w mgnieniu oka pośród nocy; dotyka ludzi - przemijają. On bez poruszenia ręką usuwa mocarza,

[21] Bo jego oczy patrzą na drogi człowieka i On widzi wszystkie jego kroki.

[22] Nie ma ciemności ani mroku, gdzie mogliby się ukryć złoczyńcy,

[23] Albowiem nikomu nie wyznaczono pory, kiedy ma się stawić przed Bogiem na sąd.

[24] Druzgocze mocarzy bez przesłuchania, a na ich miejsce ustanawia innych,

[25] Gdyż, znając ich czyny, obala ich w nocy i są zniszczeni.

[26] Za ich bezbożność smaga ich w miejscu, gdzie to widzą ludzie,

[27] Ponieważ odstąpili od niego i na żadne jego drogi nie zważali,

[28] Sprawiając, że doszedł do niego krzyk ubogiego i On słyszał wołania nędzarzy.

[29] Gdy zachowuje się spokojnie, to któż go potępi, a gdy zakrywa oblicze, to któż go zobaczy? Jednak On jest zarówno nad ludem, jak i nad człowiekiem,

[30] Aby człowiek bezecny nie królował i nie był sidłem dla ludu.

[31] Czy więc Bóg ma powiedzieć do ciebie: Zbłądziłem, już nie postąpię fałszywie,

[32] o que não vejo, ensina-mo tu; se cometi injustiça, jamais a tornarei a praticar,

[33] acaso, deve ele recompensar-te segundo tu queres ou não queres? Acaso, deve ele dizer-te: Escolhe tu, e não eu; declara o que sabes, fala?

[34] Os homens sensatos dir-me-ão, dir-me-á o sábio que me ouve:

[35] Jó falou sem conhecimento, e nas suas palavras não há sabedoria.

[36] Tomara fosse Jó provado até ao fim, porque ele respondeu como homem de iniqüidade.

[37] Pois ao seu pecado acrescenta rebelião, entre nós, com desprezo, bate ele palmas e multiplica as suas palavras contra Deus.

[32] Ty mnie tego naucz, czego Ja nie widzę; jeżeli popełniłem bezprawie, już tego nie uczynię!

[33] Czy ma według twojego zdania odpłacać, skoro wzgardziłeś jego wyrokiem? Ty masz rozstrzygnąć, a nie ja, a co sam wiesz, to wypowiedz!

[34] Ludzie rozumni powiedzą mi i każdy mąż mądry, który mnie słucha, powie:

[35] Job mówi nierozsądnie, a jego słowa są nierozważne.

[36] Niechże będzie Job bezustannie doświadczany, gdyż odpowiada jak ludzie złośliwi!

[37] Dodaje bowiem odstępstwo do swojego grzechu, urąga głośno pośród nas i coraz więcej mówi przeciwko Bogu.

Jó 35

Deus não ouve os aflitos, porque estes não têm fé

[1] Disse mais Eliú:

[2] Achas que é justo dizeres: Maior é a minha justiça do que a de Deus?

[3] Porque dizes: De que me serviria ela? Que proveito tiraria dela mais do que do meu pecado?

[4] Dar-te-ei resposta, a ti e aos teus amigos contigo.

[5] Atenta para os céus e vê; contempla as altas nuvens acima de ti.

[6] Se pecas, que mal lhe causas tu? Se as tuas transgressões se multiplicam, que lhe fazes?

[7] Se és justo, que lhe dás ou que recebe ele da tua mão?

Joba 35

[1] Elihu odezwał się i rzekł:

[2] Czy uważasz to za słuszne i nazywasz słusznością po swojej stronie wobec Boga,

[3] Gdy pytasz: Cóż mi to pomoże, co za pożytek mam z tego, że jestem bez grzechu?

[4] Ja paru słowy ci odpowiem i twoim przyjaciołom zarazem.

[5] Spójrz ku niebu i zobacz, przypatrz się obłokom, które są wysoko nad tobą.

[6] Jeżeli zgrzeszysz, co mu przez to zrobisz, a jeżeli jest wiele twoich występków, co mu zaszkodzisz?

[7] Jeżeli jesteś sprawiedliwy, co mu dajesz? Albo co otrzymuje On z twoich rąk?

[8] A tua impiedade só pode fazer o mal ao homem como tu mesmo; e a tua justiça, dar proveito ao filho do homem.

[9] Por causa das muitas opressões, os homens clamam, clamam por socorro contra o braço dos poderosos.

[10] Mas ninguém diz: Onde está Deus, que me fez, que inspira canções de louvor durante a noite,

[11] que nos ensina mais do que aos animais da terra e nos faz mais sábios do que as aves dos céus?

[12] Clamam, porém ele não responde, por causa da arrogância dos maus.

[13] Só gritos vazios Deus não ouvirá, nem atentará para eles o Todo-Poderoso.

[14] Jó, ainda que dizes que não o vês, a tua causa está diante dele; por isso, espera nele.

[15] Mas agora, porque Deus na sua ira não está punindo, nem fazendo muito caso das transgressões,

[16] abres a tua boca, com palavras vãs, amontoando frases de ignorante.

Jó 36

No sofrer do homem, Deus lhe visa o bem

[1] Prosseguiu Eliú e disse:

[2] Mais um pouco de paciência, e te mostrarei que ainda tenho argumentos a favor de Deus.

[3] De longe trarei o meu conhecimento e ao meu Criador atribuirei a justiça.

[8] Twoja bezbożność dotknie tylko człowieka takiego jak ty, a twoja sprawiedliwość pomoże tylko takiemu samemu synowi człowieka.

[9] Krzyk bowiem podnoszą z powodu wielu ucisków, z powodu ramienia możnych wołają o pomoc,

[10] Wszakże nikt nie mówi: Gdzie jest Bóg, mój Stwórca, który i w nocy niedoli wywołuje pieśni pochwalne?

[11] Czyni nas rozumniejszymi niż polne zwierzęta i mędrszymi niż ptactwo niebieskie.

[12] A wtedy oni podnoszą krzyk, lecz On nie odpowiada z powodu zuchwalstwa złych.

[13] Doprawdy, Bóg nie wysłuchuje pustych słów, Wszechmocny nie zważa na nie,

[14] Zwłaszcza gdy mówisz, że go nie widzisz. Rozprawa odbędzie się przed nim, więc wyczekuj go!

[15] I właśnie teraz, gdy jego gniew nie karze i On nie zważa zbytnio na występek,

[16] Job otwiera usta do pustej mowy i w sposób nierozumny mnoży słowa.

Joba 36

Bóg wysłuchuje człowieka

[1] Elihu mówił dalej tak:

[2] Miej trochę cierpliwości ze mną, a pouczę cię, bo jeszcze dopowiem coś po stronie Boga.

[3] Moją wiedzę zaczerpnę z daleka i oddam sprawiedliwość mojemu Stwórcy.

[4] Porque, na verdade, as minhas palavras não são falsas; contigo está quem é senhor do assunto.

[4] Bo, zaiste, moje słowa nie są kłamstwem; a mąż doskonale obeznany jest przed tobą,

[5] Eis que Deus é mui grande; contudo a ninguém despreza; é grande na força da sua compreensão.

[5] Oto Bóg jest potężny, lecz nikim nie gardzi; potężny siłą i sercem.

[6] Não poupa a vida ao perverso, mas faz justiça aos aflitos.

[6] Bezbożnego nie pozostawia przy życiu, ubogim zaś zapewnia sprawiedliwość.

[7] Dos justos não tira os olhos; antes, com os reis, no trono os assenta para sempre, e são exaltados.

[7] Od sprawiedliwego nie odwraca swoich oczu; wraz z królami sadza ich na tronie i są na zawsze wywyższeni.

[8] Se estão presos em grilhões e amarrados com cordas de aflição,

[8] A gdy są skuci w pęta, skowani więzami nędzy,

[9] ele lhes faz ver as suas obras, as suas transgressões, e que se houveram com soberba.

[9] Wtedy wyjawia im ich sprawy i ich występki, że się wzmogły.

[10] Abre-lhes também os ouvidos para a instrução e manda-lhes que se convertam da iniqüidade.

[10] Otwiera im ucho dla przestrogi i wzywa ich, żeby się odwrócili od złości.

[11] Se o ouvirem e o servirem, acabarão seus dias em felicidade e os seus anos em delícias.

[11] Jeżeli usłuchają i poddadzą się, dokończą dni swoich w szczęściu i lat swoich w rozkoszach.

[12] Porém, se não o ouvirem, serão traspassados pela lança e morrerão na sua cegueira.

[12] Lecz jeżeli nie usłuchają, zginą od śmiertelnego pocisku i umrą, nie wiedząc jak i za co.

[13] Os ímpios de coração amontoam para si a ira; e, agrilhoados por Deus, não clamam por socorro.

[13] Ludzie bezbożnego serca hodują gniew; nie wołają o pomoc, gdy ich wiąże.

[14] Perdem a vida na sua mocidade e morrem entre os prostitutos cultuais.

[14] Toteż ich dusza umiera w kwiecie wieku, kończą swe życie wśród nierządników świątynnych.

[15] Ao aflito livra por meio da sua aflição e pela opressão lhe abre os ouvidos.

[15] On wybawia cierpiącego przez jego cierpienie i otwiera jego ucho przez utrapienie.

[16] Assim também procura tirar-te das fauces da angústia para um lugar espaçoso, em que não há aperto, e as iguarias da tua mesa seriam cheias de gordura;

[17] mas tu te enches do juízo do perverso, e, por isso, o juízo e a justiça te alcançarão.

[18] Guarda-te, pois, de que a ira não te induza a escarnecer, nem te desvie a grande quantia do resgate.

[19] Estimaria ele as tuas lamúrias e todos os teus grandes esforços, para que te vejas livre da tua angústia?

[20] Não suspires pela noite, em que povos serão tomados do seu lugar.

[21] Guarda-te, não te inclines para a iniqüidade; pois isso preferes à tua miséria.

[22] Eis que Deus se mostra grande em seu poder! Quem é mestre como ele?

[23] Quem lhe prescreveu o seu caminho ou quem lhe pode dizer: Praticaste a injustiça?

Eliú exalta a majestade de Deus

[24] Lembra-te de lhe magnificares as obras que os homens celebram.

[25] Todos os homens as contemplam; de longe as admira o homem.

[26] Eis que Deus é grande, e não o podemos compreender; o número dos seus anos não se pode calcular.

[27] Porque atrai para si as gotas de água que de seu vapor destilam em chuva,

[16] Także ciebie wyrywa z paszczy niedoli na wolną przestrzeń, gdzie nie ma ciasnoty, a twój stół jest bogato zastawiony tłustymi potrawami.

[17] Lecz jeżeli w pełni sądzisz jak bezbożny, to cię sąd i prawo pochwycą.

[18] Niech cię gniew nie skusi do urągania, niech cię nie zwiedzie bogaty okup!

[19] Czy twój krzyk wyprowadzi cię z niedoli albo wszystkie twoje choćby jak napięte wysiłki?

[20] Nie tęsknij za nocą, że ludy porwą się ze swoich miejsc!

[21] Strzeż się, abyś się nie zwracał ku niegodziwości, gdyż z powodu niej znosisz cierpienie.

[22] Oto Bóg jest wzniosły w swym działaniu, gdzież jest taki wychowawca jak On?

[23] Kto wyznacza mu jego postępowanie i kto powie: Popełniłeś zło?

[24] Pamiętaj, abyś raczej wysławiał jego działanie, które opiewali ludzie!

[25] Wszyscy ludzie wpatrywali się w nie z podziwem, chociaż człowiek widzi je tylko z daleka.

[26] Oto Bóg jest wzniosły, a tylko my tego nie możemy poznać; liczba jego lat jest niezbadana.

[27] On wyciąga kropelki z morza i te rozlewają się w oparach deszczu,

[28] a qual as nuvens derramam e gotejam sobre o homem abundantemente.

[29] Acaso, pode alguém entender o estender-se das nuvens e os trovões do seu pavilhão?

[30] Eis que estende sobre elas o seu relâmpago e encobre as profundezas do mar.

[31] Pois por estas coisas julga os povos e lhes dá mantimento em abundância.

[32] Enche as mãos de relâmpagos e os dardeja contra o adversário.

[33] O fragor da tempestade dá notícias a respeito dele, dele que é zeloso na sua ira contra a injustiça.

Jó 37

[1] Sobre isto treme também o meu coração e salta do seu lugar.

[2] Dai ouvidos ao trovão de Deus, estrondo que sai da sua boca;

[3] ele o solta por debaixo de todos os céus, e o seu relâmpago, até aos confins da terra.

[4] Depois deste, ruge a sua voz, troveja com o estrondo da sua majestade, e já ele não retém o relâmpago quando lhe ouvem a voz.

[5] Com a sua voz troveja Deus maravilhosamente; faz grandes coisas, que nós não compreendemos.

[6] Porque ele diz à neve: Cai sobre a terra; e à chuva e ao aguaceiro: Sede fortes.

[7] Assim, torna ele inativas as mãos de todos os homens, para que reconheçam as obras dele.

[28] Którym ociekają chmury i który spada na mnóstwo ludzi.

[29] Kto może zrozumieć, jak się układają obłoki, grzmoty w jego namiocie?

[30] Oto On roztacza wokoło siebie mgłę i okrywa głębiny morskie.

[31] Tak przez nie sądzi ludy, daje też pokarm w obfitości.

[32] W swoich dłoniach kryje błyskawicę i każe jej trafić w cel.

[33] Obwieszcza go jego grzmot, gdy w gniewie występuje przeciwko niegodziwości.

Joba 37

[1] Zaiste, dlatego drży moje serce i skacze ze swojego miejsca.

[2] Słuchajcie pilnie grzmotu jego głosu i pomruku, który wychodzi z jego ust!

[3] Wypuszcza go pod całym niebem, a jego światło sięga do krańców ziemi.

[4] Za nim huczy grzmot, grzmi swym potężnym głosem, a gdy się słyszy jego głos, nie powstrzymuje błyskawic.

[5] Bóg przedziwnie grzmi swoim głosem, czyni wielkie rzeczy, których nie rozumiemy.

[6] Bo do śniegu mówi: Padaj na ziemię! do deszczu i ulewy: Padajcie rzęsiście!

[7] Pieczętuje rękę każdego człowieka, aby wszyscy ludzie znali jego dzieło.

[8] E as alimárias entram nos seus esconderijos e ficam nas suas cavernas.

[9] De suas recâmaras sai o pé-de-vento, e, dos ventos do norte, o frio.

[10] Pelo sopro de Deus se dá a geada, e as largas águas se congelam.

[11] Também de umidade carrega as densas nuvens, nuvens que espargem os relâmpagos.

[12] Então, elas, segundo o rumo que ele dá, se espalham para uma e outra direção, para fazerem tudo o que lhes ordena sobre a redondeza da terra.

[13] E tudo isso faz ele vir para disciplina, se convém à terra, ou para exercer a sua misericórdia.

[14] Inclina, Jó, os ouvidos a isto, pára e considera as maravilhas de Deus.

[15] Porventura, sabes tu como Deus as opera e como faz resplandecer o relâmpago da sua nuvem?

[16] Tens tu notícia do equilíbrio das nuvens e das maravilhas daquele que é perfeito em conhecimento?

[17] Que faz aquecer as tuas vestes, quando há calma sobre a terra por causa do vento sul?

[18] Ou estendeste com ele o firmamento, que é sólido como espelho fundido?

[19] Ensina-nos o que lhe diremos; porque nós, envoltos em trevas, nada lhe podemos expor.

[20] Contar-lhe-ia alguém o que tenho dito? Seria isso desejar o homem ser devorado.

[8] Wtedy zwierzęta wchodzą do kryjówek i kładą się w swych legowiskach.

[9] Z komory południa wychodzi huragan, a od wiatrów północnych mróz.

[10] Od tchnienia Bożego powstaje lód, a szerokie wody zamarzają.

[11] Obciąża chmury gradem i swoją błyskawicą rozpędza obłoki,

[12] Które kieruje dokąd chce, aby czyniły wszystko, co im każe, na całej powierzchni ziemskiej,

[13] Albo jako rózgę karzącą, albo jako błogosławieństwo dla swojej ziemi, albo zsyła je w dowód swojej łaski.

[14] Słuchaj tego, Jobie, zastanów się i rozważ cuda Boga!

[15] Czy wiesz, jakie zadanie Bóg im wyznacza i jak każe zabłysnąć światłu swego obłoku?

[16] Czy wiesz coś o unoszeniu się chmur, o cudach tego, który jest doskonały w mądrości?

[17] Ty, którego szaty się rozgrzewają, gdy ziemia odpoczywa pod wiatrem południa?

[18] Czy potrafisz tak jak On rozpostrzeć sklepienie niebios, które jest mocne jak lustro polerowane?

[19] Poucz nas, co mu mamy powiedzieć, bo nic nie możemy przytoczyć z powodu ciemnoty!

[20] Czy należy mu powiedzieć, że chcę mówić? Czy żądał kto własnej zguby?

[21] Eis que o homem não pode olhar para o sol, que brilha no céu, uma vez passado o vento que o deixa limpo.
[22] Do norte vem o áureo esplendor, pois Deus está cercado de tremenda majestade.
[23] Ao Todo-Poderoso, não o podemos alcançar; ele é grande em poder, porém não perverte o juízo e a plenitude da justiça.

[24] Por isso, os homens o temem; ele não olha para os que se julgam sábios.

[21] Czasem nie widzi się światła słonecznego, gdyż zaciemniły je obłoki, lecz gdy powieje wiatr i rozprasza je,
[22] Z północy zjawia się złocisty blask, Boga otacza przerażająca jasność.

[23] Wszechmocny jest niedostępny, jest potężny siłą i bogaty w sprawiedliwość, ale nie podepcze prawa.

[24] Dlatego niechże boją się go ludzie; wszakże On nie zważa na tych, którzy o swojej mądrości wiele myślą.

Jó 38

O Senhor convence a Jó de ignorância

[1] Depois disto, o SENHOR, do meio de um redemoinho, respondeu a Jó:
[2] Quem é este que escurece os meus desígnios com palavras sem conhecimento?
[3] Cinge, pois, os lombos como homem, pois eu te perguntarei, e tu me farás saber.
[4] Onde estavas tu, quando eu lançava os fundamentos da terra? Dize-mo, se tens entendimento.
[5] Quem lhe pôs as medidas, se é que o sabes? Ou quem estendeu sobre ela o cordel?
[6] Sobre que estão fundadas as suas bases ou quem lhe assentou a pedra angular,
[7] quando as estrelas da alva, juntas, alegremente cantavam, e rejubilavam todos os filhos de Deus?
[8] Ou quem encerrou o mar com portas, quando irrompeu da madre;

Joba 38

Bóg wykazuje niewiedzę Joba

[1] Potem Pan odpowiedział Jobowi spośród zawieruchy i rzekł:

[2] Któż to zaciemnia mój plan słowami bezmyślnymi?

[3] Przepasz jako mąż swoje biodra, będę cię pytał, a ty mnie pouczysz.

[4] Gdzie byłeś, gdy zakładałem ziemię? Powiedz, jeśli wiesz i rozumiesz.
[5] Kto wyznaczył jej rozmiary? Czy wiesz? Albo kto rozciągnął nad nią sznur mierniczy?
[6] Na czym są osadzone jej filary albo kto założył jej kamień węgielny?
[7] Gdy gwiazdy poranne chórem radośnie się odezwały i okrzyk wydali wszyscy synowie Boży?
[8] Kto zamknął morze drzwiami, gdy pieniąc się, wyszło z łona,

[9] quando eu lhe pus as nuvens por vestidura e a escuridão por fraldas?

[10] Quando eu lhe tracei limites, e lhe pus ferrolhos e portas,

[11] e disse: até aqui virás e não mais adiante, e aqui se quebrará o orgulho das tuas ondas?

[12] Acaso, desde que começaram os teus dias, deste ordem à madrugada ou fizeste a alva saber o seu lugar,

[13] para que se apegasse às orlas da terra, e desta fossem os perversos sacudidos?

[14] A terra se modela como o barro debaixo do selo, e tudo se apresenta como vestidos;

[15] dos perversos se desvia a sua luz, e o braço levantado para ferir se quebranta.

[16] Acaso, entraste nos mananciais do mar ou percorreste o mais profundo do abismo?

[17] Porventura, te foram reveladas as portas da morte ou viste essas portas da região tenebrosa?

[18] Tens idéia nítida da largura da terra? Dize-mo, se o sabes.

[19] Onde está o caminho para a morada da luz? E, quanto às trevas, onde é o seu lugar,

[20] para que as conduzas aos seus limites e discirnas as veredas para a sua casa?

[21] Tu o sabes, porque nesse tempo eras nascido e porque é grande o número dos teus dias!

[22] Acaso, entraste nos depósitos da neve e viste os tesouros da saraiva,

[9] Gdy obłoki uczyniłem jego szatą, a ciemne chmury jego pieluszkami,

[10] Gdy wyznaczyłem mu moją granicę i założyłem zawory i bramy,

[11] Mówiąc: Dotąd dojdziesz, lecz nie dalej! I tu zatrzymają się twe wzdęte fale!

[12] Czy kiedykolwiek, odkąd żyjesz, powołałeś świt, a zorzy wskazałeś jej miejsce,

[13] Aby ogarnęła krańce ziemi, z której bezbożni zostaną strząśnięci?

[14] Aby się odmieniła jak glina pod pieczęcią i przyjmowała barwę jak odzienie,

[15] Aby bezbożni byli pozbawieni światła, a podniesione ramię zostało złamane?

[16] Czy dotarłeś aż do źródeł morza i przechadzałeś się po dnie toni?

[17] Czy otworzyły się przed tobą bramy śmierci i widziałeś bramy mroków?

[18] Czy ogarnąłeś rozumem rozmiary ziemi? Powiedz, jeżeli to wszystko wiesz!

[19] Którędy prowadzi droga tam, gdzie przebywa światłość, a gdzie jest miejsce ciemności,

[20] Abyś ją zaprowadził do jej obszaru i mógł rozpoznać ścieżki do jej domu?

[21] Ty to wiesz, bo urodziłeś się wtedy i wielka jest liczba twoich dni.

[22] Czy dotarłeś aż do składów śniegu albo widziałeś składy gradu,

[23] que eu retenho até ao tempo da angústia, até ao dia da peleja e da guerra?
[24] Onde está o caminho para onde se difunde a luz e se espalha o vento oriental sobre a terra?
[25] Quem abriu regos para o aguaceiro ou caminho para os relâmpagos dos trovões;
[26] para que se faça chover sobre a terra, onde não há ninguém, e no ermo, em que não há gente;
[27] para dessedentar a terra deserta e assolada e para fazer crescer os renovos da erva?
[28] Acaso, a chuva tem pai? Ou quem gera as gotas do orvalho?
[29] De que ventre procede o gelo? E quem dá à luz a geada do céu?
[30] As águas ficam duras como a pedra, e a superfície das profundezas se torna compacta.
[31] Ou poderás tu atar as cadeias do Sete-estrelo ou soltar os laços do Órion?
[32] Ou fazer aparecer os signos do Zodíaco ou guiar a Ursa com seus filhos?
[33] Sabes tu as ordenanças dos céus, podes estabelecer a sua influência sobre a terra?
[34] Podes levantar a tua voz até às nuvens, para que a abundância das águas te cubra?
[35] Ou ordenarás aos relâmpagos que saiam e te digam: Eis-nos aqui?

[23] Który przechowuję na czas ucisku, na dzień walki i bitwy?
[24] Którędy prowadzi droga tam, gdzie się dzieli światłość, skąd wiatr wschodni rozchodzi się po ziemi?
[25] Kto wyrąbał chodnik dla ulewy i wyznaczył drogę piorunowi,
[26] Aby zesłać deszcz na ziemię nie zamieszkaną, na pustynię bezludną,
[27] Aby obficie nawodnić miejsca puste i opuszczone i rozkrzewić zieloną trawę?
[28] Czy deszcz ma ojca, a kto zrodził krople rosy?
[29] Z czyjego łona wychodzi mróz, a kto zrodził szron niebieski?
[30] Wody twardnieją jak kamień, a powierzchnia toni tężeje.
[31] Czy możesz związać pęk Plejad albo rozluźnić pasek Oriona?
[32] Czy możesz wyprowadzić gwiazdy Zodiaku w czasie właściwym i wyprowadzić Niedźwiedzicę z jej młodymi?
[33] Czy znasz porządek nieba albo czy możesz ustanowić jego władztwo na ziemi?
[34] Czy potrafisz podnieść swój głos ku chmurom, aby cię okrył nawał wód?
[35] Czy możesz wypuścić błyskawice, aby poszły i rzekły do ciebie: Oto jesteśmy!?

[36] Quem pôs sabedoria nas camadas de nuvens? Ou quem deu entendimento ao meteoro?

[37] Quem pode numerar com sabedoria as nuvens? Ou os odres dos céus, quem os pode despejar,

[38] para que o pó se transforme em massa sólida, e os torrões se apeguem uns aos outros?

[39] Caçarás, porventura, a presa para a leoa? Ou saciarás a fome dos leõezinhos,

[40] quando se agacham nos covis e estão à espreita nas covas?

[41] Quem prepara aos corvos o seu alimento, quando os seus pintainhos gritam a Deus e andam vagueando, por não terem que comer?

[36] Kto nadał wałom obłoków wróżebne znaczenie albo kto łunie niebieskiej wymowę proroczą?

[37] Kto zdoła dokładnie zliczyć obłoki, a kto potrafi wylać łagwie niebieskie,

[38] Gdy gruda jest twarda jak odlew, a bryły przylegają do siebie?

[39] Czy ty dostarczasz łupu dla lwicy i zaspokajasz głód lwiąt,

[40] Gdy się tulą w jaskiniach i leżą w gęstwinie na czatach?

[41] Kto przygotowuje krukowi pokarm, gdy jego pisklęta wołają do Boga i tułają się bez pożywienia?

Jó 39

[1] Sabes tu o tempo em que as cabras monteses têm os filhos ou cuidaste das corças quando dão suas crias?

[2] Podes contar os meses que cumprem? Ou sabes o tempo do seu parto?

[3] Elas encurvam-se, para terem seus filhos, e lançam de si as suas dores.

[4] Seus filhos se tornam robustos, crescem no campo aberto, saem e nunca mais tornam para elas.

[5] Quem despediu livre o jumento selvagem, e quem soltou as prisões ao asno veloz,

[6] ao qual dei o ermo por casa e a terra salgada por moradas?

[7] Ri-se do tumulto da cidade, não ouve os muitos gritos do arrieiro.

Joba 39

[1] Czy znasz porę, kiedy kozice skalne rodzą, czy pilnujesz czasu rodzenia łań?

[2] Czy możesz zliczyć miesiące, kiedy donaszają i znasz czas ich miotu?

[3] Przykucają, by ich młode przebić się mogły i pozbywają się swych bólów,

[4] A gdy ich młode nabierają sił, wzrastają na otwartym polu, odchodzą i już nie wracają do nich.

[5] Kto wypuścił wolno dzikiego osła i kto rozwiązał pęta muła,

[6] Któremu przeznaczyłem step na dom, a słoną krainę na mieszkanie?

[7] Kpi sobie ze zgiełku miasta i nie słyszy wrzasku poganiacza.

8 Os montes são o lugar do seu pasto, e anda à procura de tudo o que está verde.
9 Acaso, quer o boi selvagem servir-te? Ou passará ele a noite junto da tua manjedoura?
10 Porventura, podes prendê-lo ao sulco com cordas? Ou gradará ele os vales após ti?
11 Confiarás nele, por ser grande a sua força, ou deixarás a seu cuidado o teu trabalho?
12 Fiarás dele que te traga para a casa o que semeaste e o recolha na tua eira?
13 O avestruz bate alegre as asas; acaso, porém, tem asas e penas de bondade?
14 Ele deixa os seus ovos na terra, e os aquenta no pó,
15 e se esquece de que algum pé os pode esmagar ou de que podem pisá-los os animais do campo.
16 Trata com dureza os seus filhos, como se não fossem seus; embora seja em vão o seu trabalho, ele está tranqüilo,
17 porque Deus lhe negou sabedoria e não lhe deu entendimento;
18 mas, quando de um salto se levanta para correr, ri-se do cavalo e do cavaleiro.
19 Ou dás tu força ao cavalo ou revestirás o seu pescoço de crinas?
20 Acaso, o fazes pular como ao gafanhoto? Terrível é o fogoso respirar das suas ventas.
21 Escarva no vale, folga na sua força e sai ao encontro dos armados.

8 Przebiega góry za paszą, szukając wszelkiej zieleni.
9 Czy zechce ci służyć bawół albo czy przenocuje u twego żłobu?
10 Czy możesz powrozem przywiązać bawoła do bruzdy albo czy będzie bronował za tobą zagony?
11 Czy na nim polegasz, że ma dużo siły, i chcesz mu powierzyć swój trud?
12 Czy możesz mu zawierzyć, że zwiezie ci zbiory i sprowadzi je do twojego gumna?
13 Strusica radośnie bije skrzydłami, lecz czy są to skrzydła i pióra bociana?
14 Znosi ona na ziemi swoje jaja i wygrzewa je w piasku,
15 A nie pamięta o tym, że może je zgnieść nogą, a dzikie zwierzę je zdeptać.
16 Twardo postępuje ze swymi młodymi, jakby nie były jej; nie martwi się, że jej trud jest daremny,
17 Gdyż Bóg pozbawił ją mądrości i nie udzielił jej rozumu.
18 Gdy spłoszona unosi się wysoko, szydzi z konia i jego jeźdźca.
19 Czy ty dajesz koniowi siłę, odziewasz jego kark w grzywę?
20 Czy każesz mu podskakiwać jak szarańcza? Jego dumne rżenie sieje postrach.
21 Drze kopytami ziemię, dumny ze swej siły, wybiega na spotkanie zbrojnych.

[22] Ri-se do temor e não se espanta; e não torna atrás por causa da espada.
[23] Sobre ele chocalha a aljava, flameja a lança e o dardo.
[24] De fúria e ira devora o caminho e não se contém ao som da trombeta.
[25] Em cada sonido da trombeta, ele diz: Avante! Cheira de longe a batalha, o trovão dos príncipes e o alarido.
[26] Ou é pela tua inteligência que voa o falcão, estendendo as asas para o Sul?
[27] Ou é pelo teu mandado que se remonta a águia e faz alto o seu ninho?
[28] Habita no penhasco onde faz a sua morada, sobre o cimo do penhasco, em lugar seguro.
[29] Dali, descobre a presa; seus olhos a avistam de longe.
[30] Seus filhos chupam sangue; onde há mortos, ela aí está.

Jó 40

[1] Disse mais o SENHOR a Jó:
[2] Acaso, quem usa de censuras contenderá com o Todo-Poderoso? Quem assim argúi a Deus que responda.

A resposta humilde de Jó

[3] Então, Jó respondeu ao SENHOR e disse:
[4] Sou indigno; que te responderia eu? Ponho a mão na minha boca.
[5] Uma vez falei e não replicarei, aliás, duas vezes, porém não prosseguirei.

As manifestações do poder de Deus

[22] Drwi z trwogi i nie lęka się, i nie ustępuje przed mieczem.
[23] Na nim chrzęści kołczan, błyszczy oszczep i dzida.
[24] Wśród zgiełku i hałasu pochłania przestrzeń i na głos trąby nie ustoi spokojnie.
[25] Ilekroć zabrzmi trąba, zarży: Iha! i z daleka wyczuwa bitwę, gromki głos dowódców i okrzyk wojenny.
[26] Czy mocą twojego rozumu wzbija się jastrząb i rozciąga swoje skrzydła ku południowi?
[27] Czy na twój rozkaz wznosi się orzeł i ściele wysoko swoje gniazdo?
[28] Na skale mieszka i nocuje na iglicach skalnych i stromych wierzchołkach.
[29] Stamtąd wypatruje żeru, jego oczy patrzą daleko.
[30] Jego pisklęta chciwie piją krew, a jest wszędzie tam, gdzie są zabici.

Joba 40

Bóg objawia swoją moc

[1] A Pan zwrócił się do Joba i rzekł:
[2] Czy ten, kto spiera się z Wszechmocnym, będzie trwał w uporze? Niech oskarżyciel Boga odpowie!
[3] Wtedy Job odpowiedział Panu i rzekł:
[4] Otom ja nędzny, cóż ci odpowiem? Swoją rękę kładę na ustach.
[5] Raz mówiłem i już nie będę; drugi raz i już nie powtórzę.

[6] Então, o SENHOR, do meio de um redemoinho, respondeu a Jó:
[7] Cinge agora os lombos como homem; eu te perguntarei, e tu me responderás.

[8] Acaso, anularás tu, de fato, o meu juízo? Ou me condenarás, para te justificares?

[9] Ou tens braço como Deus ou podes trovejar com a voz como ele o faz?

[10] Orna-te, pois, de excelência e grandeza, veste-te de majestade e de glória.

[11] Derrama as torrentes da tua ira e atenta para todo soberbo e abate-o.
[12] Olha para todo soberbo e humilha-o, calca aos pés os perversos no seu lugar.
[13] Cobre-os juntamente no pó, encerra-lhes o rosto no sepulcro.
[14] Então, também eu confessarei a teu respeito que a tua mão direita te dá vitória.
[15] Contempla agora o hipopótamo, que eu criei contigo, que come a erva como o boi.
[16] Sua força está nos seus lombos, e o seu poder, nos músculos do seu ventre.
[17] Endurece a sua cauda como cedro; os tendões das suas coxas estão entretecidos.
[18] Os seus ossos são como tubos de bronze, o seu arcabouço, como barras de ferro.
[19] Ele é obra-prima dos feitos de Deus; quem o fez o proveu de espada.
[20] Em verdade, os montes lhe produzem pasto, onde todos os animais do campo folgam.

[6] Wtedy Pan ponownie odpowiedział Jobowi spośród nawałnicy i rzekł:
[7] Nuże, przepasz swoje biodra jak mąż; będę ciebie pytał, a ty mnie poucz!
[8] Czy chcesz rzeczywiście podważyć moją sprawiedliwość, pomówić mnie o krzywdę, aby okazać, że masz słuszność?
[9] Czy jesteś mocny jak Bóg i możesz jak On zagrzmieć głosem?
[10] Przyozdób się w majestat i we wzniosłość, przywdziej chwałę i dostojeństwo!
[11] Rozlej wybuchy swojego gniewu, spójrz na każdego pysznego i poniż go!
[12] Spójrz na każdego pysznego i upokórz go, a skrusz bezbożnych na ich miejscu!
[13] Wszystkich razem zagrzeb w prochu, zamknij ich oblicza w ukryciu!

[14] Wtedy i ja ci wyznam, że twoja prawica może cię wybawić.

[15] Oto hipopotam, którego stworzyłem jak i ciebie, żywi się trawą jak wół.
[16] Lecz patrz, jaka siła w jego biodrach i jaka moc w mięśniach jego cielska!
[17] Swój ogon wypręża jak cedr, ścięgna ud jego są mocno splecione,
[18] Jego kości niby rury miedziane, jego członki jak drągi żelazne.
[19] Jest on przedniejszym z dzieł Bożych; jego Stwórca zaopatrzył go w miecz.

[20] Góry, gdzie igrają wszystkie dzikie zwierzęta, dostarczają mu paszy.

[21] Deita-se debaixo dos lotos, no esconderijo dos canaviais e da lama.
[22] Os lotos o cobrem com sua sombra; os salgueiros do ribeiro o cercam.
[23] Se um rio transborda, ele não se apressa; fica tranqüilo ainda que o Jordão se levante até à sua boca.
[24] Acaso, pode alguém apanhá-lo quando ele está olhando? Ou lhe meter um laço pelo nariz?

[21] Wyleguje się pod krzewami lotosu, w ukryciu trzciny i bagna.
[22] Krzewy lotosu osłaniają go cieniem, otaczają go wierzby nad potokiem.
[23] Oto, gdy rzeka wzbiera, nie płoszy się; jest spokojny, choćby Jordan wpadł do jego paszczy.
[24] Czy można go wyciągnąć hakami albo przekłuć kołkiem jego nozdrza?

Jó 41

[1] Podes tu, com anzol, apanhar o crocodilo ou lhe travar a língua com uma corda?
[2] Podes meter-lhe no nariz uma vara de junco? Ou furar-lhe as bochechas com um gancho?
[3] Acaso, te fará muitas súplicas? Ou te falará palavras brandas?
[4] Fará ele acordo contigo? Ou tomá-lo-ás por servo para sempre?
[5] Brincarás com ele, como se fora um passarinho? Ou tê-lo-ás preso à correia para as tuas meninas?
[6] Acaso, os teus sócios negociam com ele? Ou o repartirão entre os mercadores?
[7] Encher-lhe-ás a pele de arpões? Ou a cabeça, de farpas?
[8] Põe a mão sobre ele, lembra-te da peleja e nunca mais o intentarás.

[25] Czy krokodyla zdołasz złapać na wędkę albo powrozem skrępować jego język?
[26] Czy przewleczesz kolce przez jego nozdrza albo hakiem przebijesz jego szczęki?
[27] Czy zwróci się do ciebie z żarliwymi prośbami, przemówi do ciebie słodkimi słowami?
[28] Czy zawrze z tobą przymierze, abyś go przyjął na zawsze jako sługę?
[29] Czy możesz z nim poigrać jak z ptaszkiem i uwiązać go jako zabawkę dla swych córek?
[30] Czy handluje nim cech rybacki i rozdzielają go między kupców?
[31] Czy możesz grotami podziurawić jego skórę albo jego głowę przebić harpunem rybackim?
[32] Jeżeli kiedy położysz na niego swoją rękę, pamiętaj o walce, już nigdy nie będziesz jej wszczynał.

Joba 41

[9] Eis que a gente se engana em sua esperança; acaso, não será o homem derribado só em vê-lo?

[1] Nadzieja złowienia go okaże się złudna; już na jego widok byłbyś powalony na ziemię.

[10] Ninguém há tão ousado, que se atreva a despertá-lo. Quem é, pois, aquele que pode erguer-se diante de mim?

[2] Nie ma takiego śmiałka, który by go drażnił, a który by chciał stanąć przed jego obliczem.

[11] Quem primeiro me deu a mim, para que eu haja de retribuir-lhe? Pois o que está debaixo de todos os céus é meu.

[3] Kto wystąpi przeciwko niemu, a wyjdzie cało? Pod całym niebem nie ma takiego.

[12] Não me calarei a respeito dos seus membros, nem da sua grande força, nem da graça da sua compostura.

[4] Nie mogę zamilczeć o jego członkach ani o wielkiej jego sile i wspaniałym uzbrojeniu.

[13] Quem lhe abrirá as vestes do seu dorso? Ou lhe penetrará a couraça dobrada?

[5] Któż odważył się odkryć wierzch jego szaty? Kto ośmielił się sięgnąć między jego zęby?

[14] Quem abriria as portas do seu rosto? Pois em roda dos seus dentes está o terror.

[6] Któż zdoła otworzyć wrota jego pyska? Od jego zębów wionie strach.

[15] As fileiras de suas escamas são o seu orgulho, cada uma bem encostada como por um selo que as ajusta.

[7] Jego grzbiet, to rzędy tarcz, ściśle spojone jakby pieczęcią z krzemienia.

[16] A tal ponto uma se chega à outra, que entre elas não entra nem o ar.

[8] Jedna do drugiej tak przylega, że powietrze nie dostaje się między nie.

[17] Umas às outras se ligam, aderem entre si e não se podem separar.

[9] Jedna z drugą jest spojona; są nierozdzielnie złączone.

[18] Cada um dos seus espirros faz resplandecer luz, e os seus olhos são como as pestanas da alva.

[10] Jego parskanie rzuca błyski, a jego oczy są jak powieki zorzy.

[19] Da sua boca saem tochas; faíscas de fogo saltam dela.

[11] Z jego paszczy wychodzą płonące pochodnie, pryskają iskry ogniste.

[20] Das suas narinas procede fumaça, como de uma panela fervente ou de juncos que ardem.

[12] Z jego nozdrzy bucha dym jakby z kotła rozpalonego i kipiącego.

[21] O seu hálito faz incender os carvões; e da sua boca sai chama.

[13] Jego dech rozpala węgle, a z jego paszczy bije płomień.

[22] No seu pescoço reside a força; e diante dele salta o desespero.
[23] Suas partes carnudas são bem pegadas entre si; todas fundidas nele e imóveis.
[24] O seu coração é firme como uma pedra, firme como a mó de baixo.
[25] Levantando-se ele, tremem os valentes; quando irrompe, ficam como que fora de si.
[26] Se o golpe de espada o alcança, de nada vale, nem de lança, de dardo ou de flecha.
[27] Para ele, o ferro é palha, e o cobre, pau podre.
[28] A seta o não faz fugir; as pedras das fundas se lhe tornam em restolho.
[29] Os porretes atirados são para ele como palha, e ri-se do brandir da lança.
[30] Debaixo do ventre, há escamas pontiagudas; arrasta-se sobre a lama, como um instrumento de debulhar.
[31] As profundezas faz ferver, como uma panela; torna o mar como caldeira de ungüento.
[32] Após si, deixa um sulco luminoso; o abismo parece ter-se encanecido.
[33] Na terra, não tem ele igual, pois foi feito para nunca ter medo.
[34] Ele olha com desprezo tudo o que é alto; é rei sobre todos os animais orgulhosos.

Jó 42

A confissão de Jó

[1] Então, respondeu Jó ao SENHOR:

[14] W jego karku spoczywa moc, a przed nim krąży trwoga.
[15] Płaty jego brzucha szczelnie przylegają, jakby ulane na nim, nieruchome.
[16] Jego serce jest twarde jak kamień, twarde jak dolny kamień młyński.
[17] Gdy się podnosi, drżą nawet najsilniejsi, a fale morskie cofają się.
[18] Gdy się go uderzy, ani miecz się nie ostoi, ani dzida, ani włócznia, ani strzała.
[19] Żelazo ma za słomę, a miedź za drzewo zbutwiałe.
[20] Nie straszy go strzała z łuku, a kamienie z procy są dla niego jak sieczka.
[21] Maczugę ma za słomę i kpi sobie z poświstu włóczni.
[22] Pod sobą ma ostre skorupy, posuwa się po nich po błocie.
[23] Głębinę wprawia we wrzenie jak kocioł, morze wzburza jak wrzącą maść.
[24] Za sobą pozostawia świetlistą smugę, tak że toń wygląda jak pokryta siwizną.
[25] Na ziemi nie ma mu równego; jest to stworzenie nieustraszone.
[26] Nawet na to, co wzniosłe, spogląda z góry; on, król wszystkich dumnych zwierząt.

Joba 42

Wyznanie Joba

[1] Wtedy Job odpowiedział Panu, mówiąc:

[2] Bem sei que tudo podes, e nenhum dos teus planos pode ser frustrado.

[3] Quem é aquele, como disseste, que sem conhecimento encobre o conselho? Na verdade, falei do que não entendia; coisas maravilhosas demais para mim, coisas que eu não conhecia.

[4] Escuta-me, pois, havias dito, e eu falarei; eu te perguntarei, e tu me ensinarás.

[5] Eu te conhecia só de ouvir, mas agora os meus olhos te vêem.

[6] Por isso, me abomino e me arrependo no pó e na cinza.

Deus repreende os três amigos de Jó

[7] Tendo o SENHOR falado estas palavras a Jó, o SENHOR disse também a Elifaz, o temanita: A minha ira se acendeu contra ti e contra os teus dois amigos; porque não dissestes de mim o que era reto, como o meu servo Jó.

[8] Tomai, pois, sete novilhos e sete carneiros, e ide ao meu servo Jó, e oferecei holocaustos por vós. O meu servo Jó orará por vós; porque dele aceitarei a intercessão, para que eu não vos trate segundo a vossa loucura; porque vós não dissestes de mim o que era reto, como o meu servo Jó.

[9] Então, foram Elifaz, o temanita, e Bildade, o suíta, e Zofar, o naamatita, e fizeram como o SENHOR lhes ordenara; e o SENHOR aceitou a oração de Jó.

Deus restaura a prosperidade de Jó

[10] Mudou o SENHOR a sorte de Jó, quando este orava pelos seus amigos; e o SENHOR

[2] Wiem, że Ty możesz wszystko i że żaden twój zamysł nie jest dla ciebie niewykonalny.

[3] Któż jest w stanie zaciemnić twój zamysł nierozsądną mową? Aleć to ja mówiłem nierozumnie o rzeczach cudownych dla mnie, których nie rozumiem.

[4] Słuchaj, proszę. I ja chcę mówić; będę cię pytał, a Ty racz mię pouczyć!

[5] Tylko ze słyszenia wiedziałem o tobie, lecz teraz moje oko ujrzało cię.

[6] Przeto odwołuję moje słowa i kajam się w prochu i popiele.

[7] A gdy Pan wypowiedział do Joba te słowa, odezwał się Pan do Elifaza z Temanu: Mój gniew zapłonął przeciwko tobie i przeciwko dwom twoim przyjaciołom, ponieważ nie mówiliście o mnie prawdy, jak mój sługa Job.

[8] Dlatego teraz weźcie sobie siedem byków i siedem baranów, idźcie do mojego sługi Joba i złóżcie je na ofiarę całopalną za siebie; a Job, mój sługa, będzie się modlił za was, gdyż tylko jego modlitwy wysłucham, by nie uczynić wam czegoś złego, gdyż nie mówiliście o mnie prawdy, jak mój sługa Job.

[9] I poszli Elifaz z Temanu, Bildad z Szuach i Sofar z Naama i uczynili to, co im polecił Pan. A Pan wysłuchał Joba.

Bóg przywraca szczęście Joba

[10] Pan zmienił los Joba, gdy wstawiał się za swoimi przyjaciółmi. I rozmnożył Pan

deu-lhe o dobro de tudo o que antes possuíra.

[11] Então, vieram a ele todos os seus irmãos, e todas as suas irmãs, e todos quantos dantes o conheceram, e comeram com ele em sua casa, e se condoeram dele, e o consolaram de todo o mal que o SENHOR lhe havia enviado; cada um lhe deu dinheiro e um anel de ouro.

[12] Assim, abençoou o SENHOR o último estado de Jó mais do que o primeiro; porque veio a ter catorze mil ovelhas, seis mil camelos, mil juntas de bois e mil jumentas.

[13] Também teve outros sete filhos e três filhas.

[14] Chamou o nome da primeira Jemima, o da outra, Quezia, e o da terceira, Quéren-Hapuque.

[15] Em toda aquela terra não se acharam mulheres tão formosas como as filhas de Jó; e seu pai lhes deu herança entre seus irmãos.

[16] Depois disto, viveu Jó cento e quarenta anos; e viu a seus filhos e aos filhos de seus filhos, até à quarta geração.

[17] Então, morreu Jó, velho e farto de dias.

Jobowi w dwójnasób wszystko, co posiadał.

[11] Wtedy przyszli do niego wszyscy jego bracia, wszystkie jego siostry i wszyscy jego dawni znajomi, i jedli z nim chleb w jego domu. I wyrażając mu swoje współczucie, pocieszali go z powodu wszystkich nieszczęść, które Pan zesłał na niego. I dał mu każdy z nich po jednym srebrniku i po jednym złotym pierścieniu.

[12] A Pan błogosławił ostatnie lata Joba więcej aniżeli początkowe, tak iż miał czternaście tysięcy owiec, sześć tysięcy wielbłądów, tysiąc par wołów i tysiąc oślic.

[13] Miał także siedmiu synów i trzy córki.

[14] I nazwał pierwszą Jemima (gołąbek), drugą Kesja (miły zapach), a trzecią Kerenhappuch (flakonik do pachnideł).

[15] W całym kraju nie było tak pięknych kobiet jak córki Joba. I dał im ojciec ich dział dziedziczny wśród ich braci.

[16] Potem żył Job jeszcze sto czterdzieści lat i oglądał swoje dzieci i swoich wnuków aż do czwartego pokolenia.

[17] I umarł Job stary i syty dni.

O livro dos Salmos

Livro I

Salmos 1 - 41

Salmo 1

Os justos e os ímpios

1 Bem-aventurado o homem que não anda no conselho dos ímpios, não se detém no caminho dos pecadores, nem se assenta na roda dos escarnecedores.

2 Antes, o seu prazer está na lei do SENHOR, e na sua lei medita de dia e de noite.

3 Ele é como árvore plantada junto a corrente de águas, que, no devido tempo, dá o seu fruto, e cuja folhagem não murcha; e tudo quanto ele faz será bem sucedido.

4 Os ímpios não são assim; são, porém, como a palha que o vento dispersa.

5 Por isso, os perversos não prevalecerão no juízo, nem os pecadores, na congregação dos justos.

6 Pois o SENHOR conhece o caminho dos justos, mas o caminho dos ímpios perecerá.

Salmo 2

O reinado do Ungido de Deus

1 Por que se enfurecem os gentios e os povos imaginam coisas vãs?

2 Os reis da terra se levantam, e os príncipes conspiram contra o SENHOR e contra o seu Ungido, dizendo:

3 Rompamos os seus laços e sacudamos de nós as suas algemas.

Psalmów

Psalmów 1

Nabożny a bezbożny

1 Szczęśliwy mąż, który nie idzie za radą bezbożnych Ani nie stoi na drodze grzeszników, Ani nie zasiada w gronie szyderców,

2 Lecz ma upodobanie w zakonie Pana I zakon jego rozważa dniem i nocą.

3 Będzie on jak drzewo zasadzone nad strumieniami wód, Wydające swój owoc we właściwym czasie, Którego liść nie więdnie, A wszystko, co uczyni, powiedzie się.

4 Nie tak jest z bezbożnymi! Są oni bowiem jak plewa, Którą wiatr roznosi.

5 Przeto nie ostoją się bezbożni na sądzie Ani grzesznicy w zgromadzeniu sprawiedliwych.

6 Gdyż Pan troszczy się o drogę sprawiedliwych, Droga zaś bezbożnych wiedzie do nikąd.

Psalmów 2

Triumf Pana i jego Pomazańca nad wrogami

1 Czemuż to burzą się narody, A ludy myślą o próżnych rzeczach?

2 Powstają królowie ziemscy I książęta zmawiają się społem Przeciw Panu i Pomazańcowi jego:

3 Zerwijmy ich więzy I zrzućmy z siebie ich pęta!

[4] Ri-se aquele que habita nos céus; o SENHOR zomba deles.
[5] Na sua ira, a seu tempo, lhes há de falar e no seu furor os confundirá.
[6] Eu, porém, constituí o meu Rei sobre o meu santo monte Sião.
[7] Proclamarei o decreto do SENHOR: Ele me disse: Tu és meu Filho, eu, hoje, te gerei.
[8] Pede-me, e eu te darei as nações por herança e as extremidades da terra por tua possessão.
[9] Com vara de ferro as regerás e as despedaçarás como um vaso de oleiro.
[10] Agora, pois, ó reis, sede prudentes; deixai-vos advertir, juízes da terra.
[11] Servi ao SENHOR com temor e alegrai-vos nele com tremor.
[12] Beijai o Filho para que se não irrite, e não pereçais no caminho; porque dentro em pouco se lhe inflamará a ira. Bem-aventurados todos os que nele se refugiam.

Salmo 3

Confiança em Deus, na adversidade
Salmo de Davi quando fugia de Absalão, seu filho

2 Sm 15.13-17,22

[1] SENHOR, como tem crescido o número dos meus adversários! São numerosos os que se levantam contra mim.
[2] São muitos os que dizem de mim: Não há em Deus salvação para ele.

[4] Ten, który mieszka w niebie, śmieje się z nich, Pan im urąga.
[5] Wtedy przemówi do nich w gniewie swoim I gwałtownością swoją przerazi ich:
[6] Ja ustanowiłem króla mego na Syjonie, Świętej górze mojej.
[7] Ogłoszę zarządzenie Pana: Rzekł do mnie: Synem moim jesteś, Dziś cię zrodziłem.
[8] Proś mnie, a dam ci narody w dziedzictwo I krańce świata w posiadanie.
[9] Rozgromisz je berłem żelaznym, Roztłuczesz jak naczynie gliniane.
[10] Bądźcie więc teraz rozsądni, królowie, Przyjmijcie przestrogę, sędziowie ziemi!
[11] Służcie Panu z bojaźnią i weselcie się, Z drżeniem złóżcie mu hołd,
[12] Aby się nie rozgniewał i abyście nie zgubili drogi, Bo łatwo płonie gniewem. Szczęśliwi wszyscy, którzy mu ufają!

Psalmów 3

Ufna modlitwa poranna

[1] Psalm Dawida, gdy uciekał przed synem swoim Absalomem.
[2] Panie, jak liczni są wrogowie moi, Jak wielu powstaje przeciwko mnie!
[3] Wielu mówi o mnie: Nie ma dla niego ratunku u Boga. Sela.

[3] Porém tu, SENHOR, és o meu escudo, és a minha glória e o que exaltas a minha cabeça.
[4] Com a minha voz clamo ao SENHOR, e ele do seu santo monte me responde.
[5] Deito-me e pego no sono; acordo, porque o SENHOR me sustenta.
[6] Não tenho medo de milhares do povo que tomam posição contra mim de todos os lados.
[7] Levanta-te, SENHOR! Salva-me, Deus meu, pois feres nos queixos a todos os meus inimigos e aos ímpios quebras os dentes.
[8] Do SENHOR é a salvação, e sobre o teu povo, a tua bênção.

Salmo 4

Confiança em Deus, na angústia

Salmo de Davi ao mestre de canto, com instrumentos de cordas

[1] Responde-me quando clamo, ó Deus da minha justiça; na angústia, me tens aliviado; tem misericórdia de mim e ouve a minha oração.
[2] Ó homens, até quando tornareis a minha glória em vexame, e amareis a vaidade, e buscareis a mentira?
[3] Sabei, porém, que o SENHOR distingue para si o piedoso; o SENHOR me ouve quando eu clamo por ele.
[4] Irai-vos e não pequeis; consultai no travesseiro o coração e sossegai.
[5] Oferecei sacrifícios de justiça e confiai no SENHOR.

[4] Ale Ty, Panie, jesteś tarczą moją, chwałą moją, I Ty podnosisz głowę moją.
[5] Głosem moim wołam do Pana, A On odpowiada mi z świętej góry swojej. Sela.
[6] Położyłem się i zasnąłem; Obudziłem się, bo Pan mnie wspiera.
[7] Nie boję się dziesiątków tysięcy ludu, Które zewsząd na mnie nastają.
[8] Powstań, Panie! Ocal mnie, Boże mój! Wszak Ty uderzyłeś w szczękę wszystkich wrogów moich, Połamałeś zęby bezbożnych.
[9] U Pana jest zbawienie. Nad ludem twoim jest błogosławieństwo twoje. Sela.

Psalmów 4

Ufna modlitwa wieczorna

[1] Przewodnikowi chóru, z grą na strunach. Psalm Dawidowy.
[2] Odpowiedz na wołanie moje, Sprawiedliwy Boże mój! W ucisku ulżyłeś mi. Zmiłuj się nade mną I wysłuchaj modlitwę moją!
[3] Ludzie, dopókiż lżona będzie cześć moja? Dokąd miłować będziecie próżność i szukać kłamstwa? Sela.
[4] Wiedzcie, że cudownie okazał mi Pan łaskę, Że Pan słyszy, gdy do niego wołam.
[5] Drżyjcie i nie grzeszcie! Rozmyślajcie w sercu swym na łożu i milczcie! Sela.
[6] Składajcie sprawiedliwe ofiary i ufajcie Panu.

6 Há muitos que dizem: Quem nos dará a conhecer o bem? SENHOR, levanta sobre nós a luz do teu rosto.
7 Mais alegria me puseste no coração do que a alegria deles, quando lhes há fartura de cereal e de vinho.
8 Em paz me deito e logo pego no sono, porque, SENHOR, só tu me fazes repousar seguro.

Salmo 5

Proteção contra os ímpios

Ao mestre de canto, para flautas. Salmo de Davi

1 Dá ouvidos, SENHOR, às minhas palavras e acode ao meu gemido.
2 Escuta, Rei meu e Deus meu, a minha voz que clama, pois a ti é que imploro.
3 De manhã, SENHOR, ouves a minha voz; de manhã te apresento a minha oração e fico esperando.

4 Pois tu não és Deus que se agrade com a iniqüidade, e contigo não subsiste o mal.

5 Os arrogantes não permanecerão à tua vista; aborreces a todos os que praticam a iniqüidade.
6 Tu destróis os que proferem mentira; o SENHOR abomina ao sanguinário e ao fraudulento;
7 porém eu, pela riqueza da tua misericórdia, entrarei na tua casa e me prostrarei diante do teu santo templo, no teu temor.

7 Wielu mówi: Kto ukaże nam dobro? Wznieś nad nim światło oblicza swego, Panie!

8 Wlałeś w serce me większą radość, Niż kiedy się ma obfitość zboża i wina.

9 Spokojnie się ułożę i zasnę, Bo Ty sam, Panie, sprawiasz, że bezpiecznie mieszkam.

Psalmów 5

Modlitwa o obronę

1 Przewodnikowi chóru, z grą na fletach. Psalm Dawidowy.
2 Usłysz, Panie, słowa moje, Przejmij się westchnieniem moim,
3 Zważ na głos błagania mego, Królu mój i Boże mój, bo modlę się do ciebie.
4 Panie, od rana racz słuchać głosu mojego; Rano przedkładam ci ofiarę i wyczekuję.
5 Albowiem Ty nie jesteś Bogiem, który chce niegodziwości, Zły nie może z tobą przebywać.
6 Nie ostoją się chełpliwi przed oczyma twymi, Nienawidzisz wszystkich czyniących nieprawość.

7 Zgubisz kłamców, Zbrodniarzami i obłudnikami brzydzi się Pan.

8 Lecz ja dzięki obfitości łaski twojej wejdę do domu twego, Skłonię się ku świętemu przybytkowi twemu w bojaźni przed tobą.

[8] SENHOR, guia-me na tua justiça, por causa dos meus adversários; endireita diante de mim o teu caminho;

[9] pois não têm eles sinceridade nos seus lábios; o seu íntimo é todo crimes; a sua garganta é sepulcro aberto, e com a língua lisonjeiam.

[10] Declara-os culpados, ó Deus; caiam por seus próprios planos. Rejeita-os por causa de suas muitas transgressões, pois se rebelaram contra ti.

[11] Mas regozijem-se todos os que confiam em ti; folguem de júbilo para sempre, porque tu os defendes; e em ti se gloriem os que amam o teu nome.

[12] Pois tu, SENHOR, abençoas o justo e, como escudo, o cercas da tua benevolência.

Salmo 6

Davi recorre à misericórdia de Deus

Ao mestre de canto, com instrumentos de oito cordas. Salmo de Davi

[1] SENHOR, não me repreendas na tua ira, nem me castigues no teu furor.

[2] Tem compaixão de mim, SENHOR, porque eu me sinto debilitado; sara-me, SENHOR, porque os meus ossos estão abalados.

[3] Também a minha alma está profundamente perturbada; mas tu, SENHOR, até quando?

[4] Volta-te, SENHOR, e livra a minha alma; salva-me por tua graça.

[9] Panie, prowadź mnie według sprawiedliwości swojej, Ze względu na wrogów moich Wyrównaj przede mną drogę twoją!

[10] Nie ma bowiem w ustach ich szczerości, Wnętrze ich, to zguba! Otwartym grobem jest gardło ich! Językiem swym schlebiają.

[11] Ukarz ich, Boże, Niech padną przez własne knowania. Z powodu licznych przestępstw odtrąć ich, Gdyż zbuntowali się przeciwko tobie.

[12] Lecz rozradują się wszyscy, którzy tobie ufają, Będą się głośno weselić na wieki; Ty będziesz ich osłaniać, a ci, którzy miłują imię twoje, będą się radować tobą.

[13] Bo Ty, Panie, błogosławisz sprawiedliwego, Osłaniasz go życzliwością jakby tarczą.

Psalmów 6

Modlitwa o zmiłowanie w chwili trwogi

[1] Przewodnikowi chóru, z grą na strunach, na oktawę. Psalm Dawidowy.

[2] Panie, nie karć mnie w gniewie swoim I w zapalczywości swojej nie karz mnie!

[3] Zmiłuj się nade mną, Panie, bom jest słaby; Uzdrów mnie, Panie, bo strwożyły się kości moje!

[4] I dusza moja bardzo się zatrwożyła. A Ty, Panie, jak długo...?

[5] Odwróć się, Panie, ratuj duszę moją, Zbaw mnie przez łaskę swoją!

[5] Pois, na morte, não há recordação de ti; no sepulcro, quem te dará louvor?

[6] Bo po śmierci nie pamięta się o tobie, A w krainie umarłych któż cię wysławiać będzie?

[6] Estou cansado de tanto gemer; todas as noites faço nadar o meu leito, de minhas lágrimas o alago.

[7] Zmęczyłem się wzdychaniem moim, Każdej nocy zraszam posłanie moje, Łzami oblewam łoże moje.

[7] Meus olhos, de mágoa, se acham amortecidos, envelhecem por causa de todos os meus adversários.

[8] Zamroczyło się zgryzotą oko moje, Postarzało się z powodu wszystkich wrogów moich.

[8] Apartai-vos de mim, todos os que praticais a iniqüidade, porque o SENHOR ouviu a voz do meu lamento;

[9] Odstąpcie ode mnie wszyscy czyniący nieprawość, Gdyż Pan usłyszał głos płaczu mojego.

[9] o SENHOR ouviu a minha súplica; o SENHOR acolhe a minha oração.

[10] Wysłuchał Pan błaganie moje, Przyjął Pan modlitwę moją.

[10] Envergonhem-se e sejam sobremodo perturbados todos os meus inimigos; retirem-se, de súbito, cobertos de vexame.

[11] Bardzo się zawstydzą i zatrwożą wszyscy wrogowie moi! Zawrócą i zawstydzą się w tej chwili!

Salmo 7

Deus defende o justo contra o ímpio

Canto de Davi. Entoado ao Senhor, com respeito às palavras de Cuxe, benjamita

Psalmów 7

Bóg sędzią sprawiedliwym

[1] Pieśń Dawida, którą zaśpiewał Panu z powodu Kusza z Beniamina.

[1] SENHOR, Deus meu, em ti me refugio; salva-me de todos os que me perseguem e livra-me;

[2] Panie, Boże mój, u ciebie szukam schronienia, Wybaw mnie od wszystkich prześladowców moich i ocal mnie,

[2] para que ninguém, como leão, me arrebate, despedaçando-me, não havendo quem me livre.

[3] By któryś jak lew nie rozdarł mnie... Rozdziera, a nie ma wybawcy...

[3] SENHOR, meu Deus, se eu fiz o de que me culpam, se nas minhas mãos há iniqüidade,

[4] Panie, Boże mój! Jeśli to uczyniłem, Jeśli jest bezprawie na dłoniach moich,

[4] se paguei com o mal a quem estava em paz comigo, eu, que poupei aquele que sem razão me oprimia,

[5] Jeśli odpłacałem złem temu, który żyje ze mną w pokoju, I ograbiłem tego, który mnie gnębił bez powodu,

[5] persiga o inimigo a minha alma e alcance-a, espezinhe no chão a minha vida e arraste no pó a minha glória.

[6] Levanta-te, SENHOR, na tua indignação, mostra a tua grandeza contra a fúria dos meus adversários e desperta-te em meu favor, segundo o juízo que designaste.

[7] Reúnam-se ao redor de ti os povos, e por sobre eles remonta-te às alturas.

[8] O SENHOR julga os povos; julga-me, SENHOR, segundo a minha retidão e segundo a integridade que há em mim.

[9] Cesse a malícia dos ímpios, mas estabelece tu o justo; pois sondas a mente e o coração, ó justo Deus.

[10] Deus é o meu escudo; ele salva os retos de coração.

[11] Deus é justo juiz, Deus que sente indignação todos os dias.

[12] Se o homem não se converter, afiará Deus a sua espada; já armou o arco, tem-no pronto;

[13] para ele preparou já instrumentos de morte, preparou suas setas inflamadas.

[14] Eis que o ímpio está com dores de iniqüidade; concebeu a malícia e dá à luz a mentira.

[15] Abre, e aprofunda uma cova, e cai nesse mesmo poço que faz.

[16] A sua malícia lhe recai sobre a cabeça, e sobre a própria mioleira desce a sua violência.

[17] Eu, porém, renderei graças ao SENHOR, segundo a sua justiça, e cantarei louvores ao nome do SENHOR Altíssimo.

[6] Niech mnie ściga i pochwyci nieprzyjaciel I wdepcze w ziemię życie moje, A cześć moją w proch obali! Sela.

[7] Powstań, Panie, w gniewie swym, Podnieś się przeciwko zaciekłości gnębicieli moich. Czuwaj, Boże mój, Ty zarządziłeś sąd!

[8] Rzesza ludów niech cię otoczy, A Ty siądź ponad nią na wysokości.

[9] Pan sądzić będzie ludy. Mnie zaś sądź, Panie, Według sprawiedliwości mojej I według niewinności mojej.

[10] Niechże skończy się zło bezbożnych! Utwierdź sprawiedliwego, Który badasz serca i nerki, Boże sprawiedliwy.

[11] Tarczą moją jest Bóg, Wybawiciel tych, którzy są prawego serca.

[12] Bóg jest sędzią sprawiedliwym I Bogiem karcącym każdego dnia.

[13] Jeśli się nie nawróci, miecz swój naostrzy,

[14] Napnie łuk swój i przygotuje go. A przygotował sobie broń śmiertelną,

[15] Ognistymi czyni strzały swoje. Oto poczyna nieprawość, Jest brzemienny niedolą,

[16] A rodzi kłamstwo. Wykopał dół i wydrążył go;

[17] Ale sam wpadł w jamę, którą wykopał. Wróci przemoc na głowę jego,

[18] A gwałt spadnie na ciemię jego. Sławić będę Pana według sprawiedliwości jego I opiewać będę imię Pana Najwyższego.

Salmo 8

A glória divina e a dignidade do filho do homem

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lagares". Salmo de Davi

1 Ó SENHOR, SENHOR nosso, quão magnífico em toda a terra é o teu nome! Pois expuseste nos céus a tua majestade.
2 Da boca de pequeninos e crianças de peito suscitaste força, por causa dos teus adversários, para fazeres emudecer o inimigo e o vingador.
3 Quando contemplo os teus céus, obra dos teus dedos, e a lua e as estrelas que estabeleceste,
4 que é o homem, que dele te lembres E o filho do homem, que o visites?
5 Fizeste-o, no entanto, por um pouco, menor do que Deus e de glória e de honra o coroaste.
6 Deste-lhe domínio sobre as obras da tua mão e sob seus pés tudo lhe puseste:
7 ovelhas e bois, todos, e também os animais do campo;
8 as aves do céu, e os peixes do mar, e tudo o que percorre as sendas dos mares.
9 Ó SENHOR, SENHOR nosso, quão magnífico em toda a terra é o teu nome!

Salmo 9

Ações de graças

Ao mestre de canto, segundo a melodia "A morte para o filho". Salmo de Davi

Psalmów 8

Wszechświat i człowiek świadkami chwały Bożej

1 Przewodnikowi chóru. Na nutę: "Tłoczący wino". Psalm Dawidowy.
2 Panie, władco nasz, jak wspaniałe jest imię twoje na całej ziemi! Ty, któryś wyniósł majestat swój na niebiosa.
3 Z ust dzieci i niemowląt ugruntowałeś moc na przekór nieprzyjaciołom swoim, Aby poskromić wroga i mściciela.
4 Gdy oglądam niebo twoje, dzieło palców twoich, Księżyc i gwiazdy, które Ty ustanowiłeś:
5 Czymże jest człowiek, że o nim pamiętasz, Lub syn człowieczy, że go nawiedzasz?
6 Uczyniłeś go niewiele mniejszym od Boga, Chwałą i dostojeństwem uwieńczyłeś go.
7 Dałeś mu panowanie nad dziełami rąk swoich, Wszystko złożyłeś pod stopy jego:
8 Owce i wszelkie bydło, Nadto zwierzęta polne,
9 Ptactwo niebieskie i ryby morskie, Cokolwiek ciągnie szlakami mórz.
10 Panie, Władco nasz, jak wspaniałe jest imię twoje na całej ziemi!

Psalmów 9

Dziękczynienie za wybawienie z ręki wrogów

1 Przewodnikowi chóru. Na nutę: "Umieraj za syna". Psalm Dawidowy.

[1] Louvar-te-ei, SENHOR, de todo o meu coração; contarei todas as tuas maravilhas.	[2] Będę cię wysławiał, Panie, całym sercem swoim, Będę opowiadał wszystkim cuda twoje,
[2] Alegrar-me-ei e exultarei em ti; ao teu nome, ó Altíssimo, eu cantarei louvores.	[3] Będę się weselił i radował w tobie, Będę opiewał imię twoje, Najwyższy!
[3] Pois, ao retrocederem os meus inimigos, tropeçam e somem-se da tua presença;	[4] Bo cofnęli się nieprzyjaciele moi, Potknęli się i poginęli przed obliczem twoim,
[4] porque sustentas o meu direito e a minha causa; no trono te assentas e julgas retamente.	[5] Gdyż Ty wydałeś wyrok i sąd korzystny dla mnie, Zasiadłeś na tronie sędziego sprawiedliwego.
[5] Repreendes as nações, destróis o ímpio e para todo o sempre lhes apagas o nome.	[6] Zgromiłeś narody, zgubiłeś bezbożnych, Imię ich wymazałeś na wieki wieków.
[6] Quanto aos inimigos, estão consumados, suas ruínas são perpétuas, arrasaste as suas cidades; até a sua memória pereceu.	[7] Klęskę ponieśli nieprzyjaciele. Nigdy nie podniosą się z ruin... Miasta zburzyłeś, pamięć ich zaginęła...
[7] Mas o SENHOR permanece no seu trono eternamente, trono que erigiu para julgar.	[8] Lecz Pan trwa na wieki, Ustawia na sąd tron swój.
[8] Ele mesmo julga o mundo com justiça; administra os povos com retidão.	[9] Sądzić będzie świat sprawiedliwie, Bezstronnie osądzać ludy.
[9] O SENHOR é também alto refúgio para o oprimido, refúgio nas horas de tribulação.	[10] Pan stanie się schronieniem uciśnionemu, Schronieniem w czasie niedoli.
[10] Em ti, pois, confiam os que conhecem o teu nome, porque tu, SENHOR, não desamparas os que te buscam.	[11] Ufać będą tobie ci, którzy znają imię twoje, Bo nie opuszczasz, Panie, tych, którzy cię szukają.
[11] Cantai louvores ao SENHOR, que habita em Sião; proclamai entre os povos os seus feitos.	[12] Śpiewajcie Panu, który mieszka na Syjonie, Opowiadajcie pośród ludów dzieła jego!
[12] Pois aquele que requer o sangue lembra-se deles e não se esquece do clamor dos aflitos.	[13] Bo mściciel krwi pamiętał o nich, Nie zapomniał wołania ubogich.
[13] Compadece-te de mim, SENHOR; vê a que sofrimentos me reduziram os que me	[14] Zmiłuj się nade mną, Panie, Spojrzyj na utrapienie moje Spowodowane przez tych,

odeiam, tu que me levantas das portas da morte;

[14] para que, às portas da filha de Sião, eu proclame todos os teus louvores e me regozije da tua salvação.

[15] Afundam-se as nações na cova que fizeram, no laço que esconderam, prendeu-se-lhes o pé.

[16] Faz-se conhecido o SENHOR, pelo juízo que executa; enlaçado está o ímpio nas obras de suas próprias mãos.

[17] Os perversos serão lançados no inferno, e todas as nações que se esquecem de Deus.

[18] Pois o necessitado não será para sempre esquecido, e a esperança dos aflitos não se há de frustrar perpetuamente.

[19] Levanta-te, SENHOR; não prevaleça o mortal. Sejam as nações julgadas na tua presença.

[20] Infunde-lhes, SENHOR, o medo; saibam as nações que não passam de mortais.

Salmos 10

A derrubada dos ímpios

[1] Por que, SENHOR, te conservas longe? E te escondes nas horas de tribulação?

[2] Com arrogância, os ímpios perseguem o pobre; sejam presas das tramas que urdiram.

[3] Pois o perverso se gloria da cobiça de sua alma, o avarento maldiz o SENHOR e blasfema contra ele.

[4] O perverso, na sua soberba, não investiga; que não há Deus são todas as suas cogitações.

którzy mnie nienawidzą! Ty, który mnie podnosisz z bram śmierci,

[15] Abym głosił wszelką chwałę twoją w bramach córki Syjonu, Radować się będę wybawieniem twoim.

[16] Pogrążyły się narody w dole, który wykopały, W sieci, którą zastawiły, uwięzła noga ich.

[17] Objawił się Pan, odbył sąd; W dziełach rąk swoich uwikłał się bezbożny. Sela.

[18] Niech wrócą bezbożni do podziemi, Wszystkie narody, które zapominają Boga.

[19] Bo nie zawsze biedak będzie zapomniany; Nadzieja ubogich nie zginie na wieki.

[20] Powstań, Panie, by nie przemógł człowiek; Niech będą osądzone przed tobą narody!

[21] Rzuć, Panie, postrach na nie, Niech widzą narody, że są tylko ludźmi. Sela.

Psalmów 10

Prośba o poskromienie złośników

[1] Czemu, o Panie, stoisz z daleka, Ukrywasz się w czasach niedoli?

[2] Z powodu pychy bezbożnego trapi się ubogi. Niech uwikłają się w knowaniach, które obmyślili!

[3] Bo pyszni się bezbożny zachcianką swoją, A chciwiec bluźni, znieważa Pana.

[4] Bezbożny myśli w pysze swojej: Nie będzie dochodził... Nie ma Boga. Oto całe rozumowanie jego.

[5] São prósperos os seus caminhos em todo tempo; muito acima e longe dele estão os teus juízos; quanto aos seus adversários, ele a todos ridiculiza.

[6] Pois diz lá no seu íntimo: Jamais serei abalado; de geração em geração, nenhum mal me sobrevirá.

[7] A boca, ele a tem cheia de maldição, enganos e opressão; debaixo da língua, insulto e iniqüidade.

[8] Põe-se de tocaia nas vilas, trucida os inocentes nos lugares ocultos; seus olhos espreitam o desamparado.

[9] Está ele de emboscada, como o leão na sua caverna; está de emboscada para enlaçar o pobre: apanha-o e, na sua rede, o enleia.

[10] Abaixa-se, rasteja; em seu poder, lhe caem os necessitados.

[11] Diz ele, no seu íntimo: Deus se esqueceu, virou o rosto e não verá isto nunca.

[12] Levanta-te, SENHOR! Ó Deus, ergue a mão! Não te esqueças dos pobres.

[13] Por que razão despreza o ímpio a Deus, dizendo no seu íntimo que Deus não se importa?

[14] Tu, porém, o tens visto, porque atentas aos trabalhos e à dor, para que os possas tomar em tuas mãos. A ti se entrega o desamparado; tu tens sido o defensor do órfão.

[15] Quebranta o braço do perverso e do malvado; esquadrinha-lhes a maldade, até nada mais achares.

[5] Zabiegi jego w każdym czasie udają się, Sądy twoje nie obchodzą go, Wszystkimi przeciwnikami gardzi.

[6] Mówi w sercu swoim: Nie zachwieję się, Nigdy nie spotka mnie nieszczęście.

[7] Przekleństwa pełne są usta jego, także fałszu i obłudy, Pod językiem jego jest krzywda i nieprawość.

[8] Czatuje za węgłem zagród, Skrycie zabija niewinnego; Oczy jego wypatrują nieszczęśnika.

[9] Czyha w kryjówce jak lew w gęstwinie, Czyha, aby porwać ubogiego. Porywa ubogiego, zarzucając sieć swoją.

[10] Schyla się, przyczaja, I wpadają w szpony jego nieszczęśliwi.

[11] Mówi w sercu swoim: Zapomniał Bóg, zakrył oblicze swoje... Nigdy nie będzie widział...

[12] Powstań, Panie! Boże, podnieś rękę swoją, Nie zapominaj ubogich!

[13] Dlaczego bezbożny ma urągać Bogu, Mówić w sercu swoim: Nie będziesz dochodził.

[14] Ty zaś widzisz, bo patrzysz na trud i utrapienie, Aby to ująć w ręce swoje. Na tobie polega nieszczęśliwy, Tyś pomocą sierocie.

[15] Złam ramię bezbożnego i złoczyńcy! Dochodź niegodziwości jego, aby jej nie było!

[16] O SENHOR é rei eterno: da sua terra somem-se as nações.
[17] Tens ouvido, SENHOR, o desejo dos humildes; tu lhes fortalecerás o coração e lhes acudirás,
[18] para fazeres justiça ao órfão e ao oprimido, a fim de que o homem, que é da terra, já não infunda terror.

Salmo 11

O Senhor é forte refúgio

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] No SENHOR me refugio. Como dizeis, pois, à minha alma: Foge, como pássaro, para o teu monte?
[2] Porque eis aí os ímpios, armam o arco, dispõem a sua flecha na corda, para, às ocultas, dispararem contra os retos de coração.
[3] Ora, destruídos os fundamentos, que poderá fazer o justo?
[4] O SENHOR está no seu santo templo; nos céus tem o SENHOR seu trono; os seus olhos estão atentos, as suas pálpebras sondam os filhos dos homens.
[5] O SENHOR põe à prova ao justo e ao ímpio; mas, ao que ama a violência, a sua alma o abomina.
[6] Fará chover sobre os perversos brasas de fogo e enxofre, e vento abrasador será a parte do seu cálice.
[7] Porque o SENHOR é justo, ele ama a justiça; os retos lhe contemplarão a face.

Salmo 12

Auxílio contra a falsidade

[16] Pan jest królem na wieki wieków; Z ziemi jego znikną poganie.
[17] Westchnień biedaków wysłuchujesz, Panie; Utwierdzasz ich serca, nastawiasz uważnie ucha swego,
[18] Aby bronić prawa sieroty i uciśnionego, By człowiek z ziemi wzięty nie wzbudzał już postrachu.

Psalmów 11

Pan schronieniem sprawiedliwego

[1] Przewodnikowi chóru. Dawidowy. Zaufałem Panu: Jakże możecie mówić do mnie: Ulatuj jak ptak w góry!
[2] Bo oto bezbożni napinają łuk, Przykładają strzałę do cięciwy, Aby ukradkiem miotać ją na prawych.
[3] Kiedy będą zburzone podstawy, Cóż pocznie sprawiedliwy?
[4] Pan jest w swym świętym przybytku, Pan, którego tron w niebie; oczy jego widzą, Powieki jego badają ludzi.
[5] Pan bada sprawiedliwego i bezbożnego, A nienawidzi tego, kto kocha bezprawie.
[6] Na bezbożnych zsyła deszcz rozżarzonych węgli i siarki, A wicher palący jest udziałem ich.
[7] Bo sprawiedliwy jest Pan, kocha sprawiedliwość, Prawi zobaczą oblicze jego.

Psalmów 12

Modlitwa o pomoc przed kłamcami

Ao mestre de canto, para instrumentos de oito cordas. Salmo de Davi

[1] Socorro, SENHOR! Porque já não há homens piedosos; desaparecem os fiéis entre os filhos dos homens.

[2] Falam com falsidade uns aos outros, falam com lábios bajuladores e coração fingido.

[3] Corte o SENHOR todos os lábios bajuladores, a língua que fala soberbamente,

[4] pois dizem: Com a língua prevaleceremos, os lábios são nossos; quem é senhor sobre nós?

[5] Por causa da opressão dos pobres e do gemido dos necessitados, eu me levantarei agora, diz o SENHOR; e porei a salvo a quem por isso suspira.

[6] As palavras do SENHOR são palavras puras, prata refinada em cadinho de barro, depurada sete vezes.

[7] Sim, SENHOR, tu nos guardarás; desta geração nos livrarás para sempre.

[8] Por todos os lugares andam os perversos, quando entre os filhos dos homens a vileza é exaltada.

[1] Przewodnikowi chóru. Na oktawę. Psalm Dawidowy.

[2] Wybaw, Panie, gdyż zabrakło pobożnych I nie ma już wiernych wśród ludzi.

[3] Kłamliwie mówią jeden do drugiego pochlebstwa, Mówią nieszczerym sercem.

[4] Niech Pan wytępi wszystkie wargi schlebiające, Język mówiący przechwałki!

[5] Oni mówią: Przez język nasz jesteśmy mocni, Wargi nasze są z nami: Któż panem naszym?

[6] Wobec ucisku ubogich, Wobec jęku biednych Teraz powstanę, mówi Pan, Zgotuję zbawienie temu, kto pragnie.

[7] Słowa Pańskie są słowami czystymi, Srebrem przetopionym, odłączonym od ziemi, siedemkroć oczyszczonym.

[8] Ty, Panie, będziesz ich strzegł! Zachowaj nas od tego rodu na wieki!

[9] Bezbożni chodzą wokoło I podłość podnosi się wśród ludzi.

Salmo 13

Oração de fé

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Até quando, SENHOR? Esquecer-te-ás de mim para sempre? Até quando ocultarás de mim o rosto?

[2] Até quando estarei eu relutando dentro de minha alma, com tristeza no coração

Psalmów 13

Modlitwa o pomoc w zmartwieniu

[1] Przewodnikowi chóru. Psalm Dawidowy.

[2] Dopókiż, Panie, będziesz mnie stale zapominał? Dopókiż zakrywać będziesz oblicze swoje przede mną?

cada dia? Até quando se erguerá contra mim o meu inimigo?

3 Atenta para mim, responde-me, SENHOR, Deus meu! Ilumina-me os olhos, para que eu não durma o sono da morte;

4 para que não diga o meu inimigo: Prevaleci contra ele; e não se regozijem os meus adversários, vindo eu a vacilar.

5 No tocante a mim, confio na tua graça; regozije-se o meu coração na tua salvação.

6 Cantarei ao SENHOR, porquanto me tem feito muito bem.

3 Dopókiż mieć będę zmartwienie w duszy, A strapienie w sercu - codziennie? Dopókiż nieprzyjaciel mój będzie wynosił się nade mnie?

4 Wejrzyj! Wysłuchaj mnie, Panie, Boże mój! Rozjaśnij oczy moje, abym nie zasnął snem śmierci!

5 By nie rzekł nieprzyjaciel mój: Przemogłem go! By nie radowali się wrogowie moi, gdybym się zachwiał.

6 Ja bowiem ufam łasce twojej! Niech się raduje serce moje zbawieniem twoim! Będę śpiewał Panu, bo okazał mi dobroć.

Salmo 14

A corrupção do pecador e sua redenção

Salmo 53.1-6

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

1 Diz o insensato no seu coração: Não há Deus. Corrompem-se e praticam abominação; já não há quem faça o bem.

2 Do céu olha o SENHOR para os filhos dos homens, para ver se há quem entenda, se há quem busque a Deus.

3 Todos se extraviaram e juntamente se corromperam; não há quem faça o bem, não há nem um sequer.

4 Acaso, não entendem todos os obreiros da iniqüidade, que devoram o meu povo, como quem come pão, que não invocam o SENHOR?

5 Tomar-se-ão de grande pavor, porque Deus está com a linhagem do justo.

Psalmów 14

Bezbożność głupotą

1 Przewodnikowi chóru. Dawidowy. Głupi rzekł w sercu swoim: Nie ma Boga! Są znieprawieni, popełniają ohydne czyny. Nie ma nikogo, kto by dobrze czynił.

2 Pan spogląda z niebios na ludzi, aby zobaczyć, czy jest kto rozumny, który szuka Boga.

3 Wszyscy odstąpili, wespół się splugawili. Nie ma, kto by dobrze czynił, nie ma ani jednego.

4 Czyż są nierozumni wszyscy czyniący nieprawość? Pożerają lud mój tak, jak się je chleb, Ale Pana nie wzywają.

5 Tam ogarnie ich strach, Gdyż Bóg jest z rodem sprawiedliwym.

[6] Meteis a ridículo o conselho dos humildes, mas o SENHOR é o seu refúgio.

[7] Tomara de Sião viesse já a salvação de Israel! Quando o SENHOR restaurar a sorte do seu povo, então, exultará Jacó, e Israel se alegrará.

[6] Doznacie zawodu w zamyśle przeciw ubogiemu, Gdyż Pan jest jego schronieniem.

[7] Oby przyszło z Syjonu zbawienie Izraela! Kiedy Pan odwróci niewolę ludu swego, Uraduje się Jakub, rozweseli się Izrael.

Salmo 15

O cidadão dos céus

Salmo de Davi

[1] Quem, SENHOR, habitará no teu tabernáculo? Quem há de morar no teu santo monte?

[2] O que vive com integridade, e pratica a justiça, e, de coração, fala a verdade;

[3] o que não difama com sua língua, não faz mal ao próximo, nem lança injúria contra o seu vizinho;

[4] o que, a seus olhos, tem por desprezível ao réprobo, mas honra aos que temem ao SENHOR; o que jura com dano próprio e não se retrata;

[5] o que não empresta o seu dinheiro com usura, nem aceita suborno contra o inocente. Quem deste modo procede não será jamais abalado.

Psalmów 15

Mieszkańcy domu Bożego

[1] Psalm Dawidowy. Panie! Kto przebywać będzie w namiocie twoim? Kto zamieszka na twej górze świętej?

[2] Ten, kto żyje nienagannie I pełni to, co prawe, I mówi prawdę w sercu swoim.

[3] Nie obmawia językiem swoim, Nie czyni zła bliźniemu swemu Ani nie znieważa sąsiada swego.

[4] Sam czuje się wzgardzony i niegodny, A czci tych, którzy boją się Pana. Choćby złożył przysięgę na własną szkodę, nie zmieni jej.

[5] Pieniędzy swych nie pożycza na lichwę I nie daje się przekupić przeciw niewinnemu. Kto tak czyni, nie zachwieje się nigdy.

Salmo 16

O Santo de Deus

Hino de Davi

[1] Guarda-me, ó Deus, porque em ti me refugio.

[2] Digo ao SENHOR: Tu és o meu SENHOR; outro bem não possuo, senão a ti somente.

Psalmów 16

Pan najwyższym dobrem nabożnego

[1] Miktam Dawidowy. Strzeż mię, Boże, bo w tobie szukam schronienia!

[2] Rzekłem do Pana: Tyś Panem moim, Nie ma dla mnie dobra poza tobą.

[3] Quanto aos santos que há na terra, são eles os notáveis nos quais tenho todo o meu prazer.

[3] Do świętych zaś, którzy są na ziemi: To są szlachetni, w nich mam całe upodobanie.

[4] Muitas serão as penas dos que trocam o SENHOR por outros deuses; não oferecerei as suas libações de sangue, e os meus lábios não pronunciarão o seu nome.

[4] Rozmnożą się boleści tych, Którzy chodzą za cudzymi bogami; Nie złożę im ofiar z krwi I nie wezwę imion ich wargami swoimi.

[5] O SENHOR é a porção da minha herança e o meu cálice; tu és o arrimo da minha sorte.

[5] Pan jest działem moim i kielichem moim, Ty strzeżesz losu mojego.

[6] Caem-me as divisas em lugares amenos, é mui linda a minha herança.

[6] Część moja przypadła w miejscach uroczych, Także dziedzictwo moje podoba mi się...

[7] Bendigo o SENHOR, que me aconselha; pois até durante a noite o meu coração me ensina.

[7] Błogosławić będę Pana, że dał mi radę. Nawet w nocy poucza mnie serce moje.

[8] O SENHOR, tenho-o sempre à minha presença; estando ele à minha direita, não serei abalado.

[8] Mam zawsze Pana przed sobą, Gdy On jest po prawicy mojej, nie zachwieję się.

[9] Alegra-se, pois, o meu coração, e o meu espírito exulta; até o meu corpo repousará seguro.

[9] Dlatego weseli się serce moje i raduje się dusza moja, Nawet ciało moje spoczywać będzie bezpiecznie,

[10] Pois não deixarás a minha alma na morte, nem permitirás que o teu Santo veja corrupção.

[10] Bo nie zostawisz duszy mojej w otchłani, Nie dopuścisz, by twój pobożny oglądał grób.

[11] Tu me farás ver os caminhos da vida; na tua presença há plenitude de alegria, na tua destra, delícias perpetuamente.

[11] Dasz mi poznać drogę życia, Obfitość radości w obliczu twoim, Rozkosz po prawicy twojej na wieki.

Salmo 17

Súplica pela proteção divina

Oração de Davi

[1] Ouve, SENHOR, a causa justa, atende ao meu clamor, dá ouvidos à minha oração, que procede de lábios não fraudulentos.

Psalmów 17

Wołanie o pomoc niewinnie prześladowanego

[1] Modlitwa Dawida. Wysłuchaj, Panie, sprawiedliwej sprawy, Zważ na błaganie moje, Przysłuchaj się modlitwie mojej z warg nieobłudnych!

[2] Baixe de tua presença o julgamento a meu respeito; os teus olhos vêem com eqüidade.
[3] Sondas-me o coração, de noite me visitas, provas-me no fogo e iniqüidade nenhuma encontras em mim; a minha boca não transgride.
[4] Quanto às ações dos homens, pela palavra dos teus lábios, eu me tenho guardado dos caminhos do violento.
[5] Os meus passos se afizeram às tuas veredas, os meus pés não resvalaram.
[6] Eu te invoco, ó Deus, pois tu me respondes; inclina-me os ouvidos e acode às minhas palavras.
[7] Mostra as maravilhas da tua bondade, ó Salvador dos que à tua destra buscam refúgio dos que se levantam contra eles.
[8] Guarda-me como a menina dos olhos, esconde-me à sombra das tuas asas,
[9] dos perversos que me oprimem, inimigos que me assediam de morte.
[10] Insensíveis, cerram o coração, falam com lábios insolentes;
[11] andam agora cercando os nossos passos e fixam em nós os olhos para nos deitar por terra.
[12] Parecem-se com o leão, ávido por sua presa, ou o leãozinho, que espreita de emboscada.
[13] Levanta-te, SENHOR, defronta-os, arrasa-os; livra do ímpio a minha alma com a tua espada,

[2] Od ciebie niech wyjdzie wyrok mój, Niech oczy twoje ujrzą prawość.
[3] Doświadczyłeś serce moje, nawiedziłeś nocą. Wypróbowałeś mnie, nic nie znajdując. Złe zamysły nie przekroczą ust moich.
[4] Przeciwko występkom ludzkim, według słowa warg twoich Unikałem dróg, na których grasują rozbójnicy.
[5] Umocnij kroki moje na ścieżkach twoich, By nie zachwiały się nogi moje.
[6] Wzywam cię, bo wysłuchujesz mię, Boże, Nakłoń ku mnie ucha swego, wysłuchaj słowa mojego!
[7] Okaż cudowną łaskę swoją, Zbawco tych, którzy szukają schronienia W prawicy twojej przed wrogami swymi!
[8] Strzeż mnie jak źrenicy oka, Ukryj mnie w cieniu swych skrzydeł
[9] Przed bezbożnymi, którzy mnie gnębią, Nieprzyjaciółmi, którzy mnie zawzięcie osaczają.
[10] Serce swe tłuszczem zarosłe zamknęli, A usta ich mówią wyniośle.
[11] Gdziekolwiek idziemy, otaczają nas, Wypatrują, jakby powalić na ziemię.
[12] Podobny jest do lwa żądnego łupu, I do lwiątka siedzącego w ukryciu.
[13] Powstań, Panie! Wystąp przeciw niemu, rzuć go na kolana! Niech mnie uratuje twój miecz od bezbożnika,

[14] com a tua mão, SENHOR, dos homens mundanos, cujo quinhão é desta vida e cujo ventre tu enches dos teus tesouros; os quais se fartam de filhos e o que lhes sobra deixam aos seus pequeninos.
[15] Eu, porém, na justiça contemplarei a tua face; quando acordar, eu me satisfarei com a tua semelhança.

Salmo 18

Vitória e domínio

2Sm 22.1-51

Ao mestre de canto. Salmo de Davi, servo do Senhor, o qual dirigiu ao Senhor as palavras deste cântico, no dia em que o Senhor o livrou de todos os seus inimigos e das mãos de Saul. Ele disse:

[1] Eu te amo, ó SENHOR, força minha.

[2] O SENHOR é a minha rocha, a minha cidadela, o meu libertador; o meu Deus, o meu rochedo em que me refugio; o meu escudo, a força da minha salvação, o meu baluarte.

[3] Invoco o SENHOR, digno de ser louvado, e serei salvo dos meus inimigos.

[4] Laços de morte me cercaram, torrentes de impiedade me impuseram terror.
[5] Cadeias infernais me cingiram, e tramas de morte me surpreenderam.
[6] Na minha angústia, invoquei o SENHOR, gritei por socorro ao meu Deus. Ele do seu templo ouviu a minha voz, e o meu clamor lhe penetrou os ouvidos.

[14] Ręka zaś twoja od ludzi, Panie, Od ludzi tego świata, których udziałem jest tylko to życie, A skarbów twoich jest pełen brzuch ich, Nasyceni są synowie ich, A nadmiar swój zostawiają dzieciom swoim!
[15] Ale ja dzięki sprawiedliwości ujrzę oblicze twoje, Kiedy się obudzę, nasycę się widokiem twoim.

Psalmów 18

Modlitwa dziękczynna za wybawienie i zwycięstwo

[1] Przewodnikowi chóru. Psalm sługi Pańskiego, Dawida, który wypowiedział Panu słowa tej pieśni, gdy go Pan wybawił z rąk wszystkich nieprzyjaciół jego i z ręki Saula.

[2] Powiedział: Miłuję cię, Panie, mocy moja.

[3] Pan skałą i twierdzą moją, i wybawieniem moim, Bóg mój opoką moją, na której polegam. Tarczą moją i rogiem zbawienia mego, warownią moją.

[4] Wołam: Niech będzie Pan pochwalony! I zostałem wybawiony od nieprzyjaciół moich.
[5] Ogarnęły mnie fale śmierci, A strumienie zagłady zatrwożyły mnie.
[6] Więzy otchłani otoczyły mnie, Pochwyciły mnie sidła śmierci.
[7] W niedoli mojej wzywałem Pana I wołałem o pomoc do Boga mego, Z przybytku swego usłyszał głos mój, A wołanie moje doszło uszu jego.

[7] Então, a terra se abalou e tremeu, vacilaram também os fundamentos dos montes e se estremeceram, porque ele se indignou.

[8] Ziemia zadrżała i zatrzęsła się, A posady gór się zachwiały... Zadrżały, bo rozgniewał się.

[8] Das suas narinas subiu fumaça, e fogo devorador, da sua boca; dele saíram brasas ardentes.

[9] Buchnął gniew z nozdrzy jego, A ogień pożerający z ust jego zionął, Węgle rozżarzone płonęły przed nim.

[9] Baixou ele os céus, e desceu, e teve sob os pés densa escuridão.

[10] Nachylił niebiosa i zstąpił, A ciemna chmura była pod stopami jego.

[10] Cavalgava um querubim e voou; sim, levado velozmente nas asas do vento.

[11] Dosiadł cheruba i uleciał, I poszybował na skrzydłach wiatru.

[11] Das trevas fez um manto em que se ocultou; escuridade de águas e espessas nuvens dos céus eram o seu pavilhão.

[12] Ciemności uczynił zasłoną swoją. Rozpiął wokół siebie jak namiot masy wody, gęste obłoki.

[12] Do resplendor que diante dele havia, as densas nuvens se desfizeram em granizo e brasas chamejantes.

[13] Z blasku przed nim występowały obłoki jego, Grad i węgle ogniste.

[13] Trovejou, então, o SENHOR, nos céus; o Altíssimo levantou a voz, e houve granizo e brasas de fogo.

[14] I zagrzmiał Pan na niebiosach, A Najwyższy wydał głos swój... grad i węgle ogniste.

[14] Despediu as suas setas e espalhou os meus inimigos, multiplicou os seus raios e os desbaratou.

[15] Wypuścił strzały swe i rozproszył ich, Wypuścił liczne błyskawice i wprawił ich w zamęt.

[15] Então, se viu o leito das águas, e se descobriram os fundamentos do mundo, pela tua repreensão, SENHOR, pelo iroso resfolgar das tuas narinas.

[16] Ukazało się dno morza i odsłoniły się posady świata Od groźby twojej, Panie, Od tchnienia gniewu twojego.

[16] Do alto me estendeu ele a mão e me tomou; tirou-me das muitas águas.

[17] Sięgnął z wysokości, pochwycił mnie, Wyciągnął mię z wód wielkich.

[17] Livrou-me de forte inimigo e dos que me aborreciam, pois eram mais poderosos do que eu.

[18] Wyratował mię od potężnego nieprzyjaciela I od nienawidzących mnie, bo byli mocniejsi ode mnie.

[18] Assaltaram-me no dia da minha calamidade, mas o SENHOR me serviu de amparo.

[19] Zaskoczyli mnie w dniu udręki mojej, Ale Pan był podporą moją.

[19] Trouxe-me para um lugar espaçoso; livrou-me, porque ele se agradou de mim.

[20] Retribuiu-me o SENHOR, segundo a minha justiça, recompensou-me conforme a pureza das minhas mãos.

[21] Pois tenho guardado os caminhos do SENHOR e não me apartei perversamente do meu Deus.

[22] Porque todos os seus juízos me estão presentes, e não afastei de mim os seus preceitos.

[23] Também fui íntegro para com ele e me guardei da iniqüidade.

[24] Daí retribuir-me o SENHOR, segundo a minha justiça, conforme a pureza das minhas mãos, na sua presença.

[25] Para com o benigno, benigno te mostras; com o íntegro, também íntegro.

[26] Com o puro, puro te mostras; com o perverso, inflexível.

[27] Porque tu salvas o povo humilde, mas os olhos altivos, tu os abates.

[28] Porque fazes resplandecer a minha lâmpada; o SENHOR, meu Deus, derrama luz nas minhas trevas.

[29] Pois contigo desbarato exércitos, com o meu Deus salto muralhas.

[30] O caminho de Deus é perfeito; a palavra do SENHOR é provada; ele é escudo para todos os que nele se refugiam.

[31] Pois quem é Deus, senão o SENHOR? E quem é rochedo, senão o nosso Deus?

[32] O Deus que me revestiu de força e aperfeiçoou o meu caminho,

[20] Wyprowadził mnie na szeroką przestrzeń, Wyratował mnie, gdyż mię umiłował.

[21] Wynagrodził mi Pan według sprawiedliwości mojej, Oddał mi według czystości rąk moich.

[22] Strzegłem bowiem dróg Pana I grzesznie nie odstąpiłem od Boga mego.

[23] Bo mam przed sobą wszystkie prawa jego, A przykazań jego nie odrzucam od siebie.

[24] Byłem wobec niego nienaganny I wystrzegałem się niegodziwości mojej.

[25] Przeto oddał mi Pan według sprawiedliwości mojej, Według czystości rąk moich przed oczyma jego.

[26] Z pobożnym obchodzisz się łaskawie, Z nienagannym postępujesz nienagannie.

[27] Z czystym okazujesz się czysty, A z przewrotnym postępujesz przewrotnie.

[28] Ty bowiem wybawiasz lud ubogi, Lecz oczy wyniosłych poniżasz.

[29] Ty zaiste zapalasz pochodnię moją; Pan, Bóg mój, oświeca ciemności moje.

[30] Gdyż z tobą rozbijam drużynę, A z Bogiem moim przesadzam mur.

[31] Droga Boża jest doskonała, Słowo Pańskie jest wypróbowane. Jest tarczą wszystkim, którzy w nim ufają.

[32] Któż bowiem jest Bogiem oprócz Pana? Kto jest skałą prócz Boga naszego?

[33] Bóg, który mię opasuje mocą, A uczynił doskonałą drogę moją.

[33] ele deu a meus pés a ligeireza das corças e me firmou nas minhas alturas.

[34] Ele adestrou as minhas mãos para o combate, de sorte que os meus braços vergaram um arco de bronze.

[35] Também me deste o escudo da tua salvação, a tua direita me susteve, e a tua clemência me engrandeceu.

[36] Alargaste sob meus passos o caminho, e os meus pés não vacilaram.

[37] Persegui os meus inimigos, e os alcancei, e só voltei depois de haver dado cabo deles.

[38] Esmaguei-os a tal ponto, que não puderam levantar-se; caíram sob meus pés.

[39] Pois de força me cingiste para o combate e me submeteste os que se levantaram contra mim.

[40] Também puseste em fuga os meus inimigos, e os que me odiaram, eu os exterminei.

[41] Gritaram por socorro, mas ninguém lhes acudiu; clamaram ao SENHOR, mas ele não respondeu.

[42] Então, os reduzi a pó ao léu do vento, lancei-os fora como a lama das ruas.

[43] Das contendas do povo me livraste e me fizeste cabeça das nações; povo que não conheci me serviu.

[44] Bastou-lhe ouvir-me a voz, logo me obedeceu; os estrangeiros se me mostram submissos.

[45] Sumiram-se os estrangeiros e das suas fortificações saíram, espavoridos.

[34] Nogi moje czyni rącze jak u łani I na wyżynach postawił mnie.

[35] Ręce moje zaprawia do walki I ramiona moje napinają łuk spiżowy.

[36] Dajesz mi tarczę zbawienia swego I prawica twoja wspiera mnie, A łaskawość twoja czyni mnie wielkim.

[37] Dajesz szeroką drogę krokom moim I nie zachwiały się kostki moje!

[38] Będę ścigał nieprzyjaciół moich i dopędzę ich, A nie zawrócę, póki ich nie zniszczę.

[39] Rozbiję ich tak, że nie zdołają powstać! Padną pod nogi moje.

[40] Opasałeś mnie mocą do boju, Przeciwników moich rzuciłeś pode mnie,

[41] Sprawiłeś, że nieprzyjaciele moi uciekli przede mną, A ja zniszczę tych, którzy mnie nienawidzą.

[42] Wołali, lecz nie było wybawiciela, Wzywali Pana, lecz im nie odpowiedział.

[43] Starłem ich jak proch na wietrze, Usunąłem ich jak błoto na ulicy.

[44] Wyratowałeś mię z waśni ludu, Postawiłeś mię na czele narodów. Lud, którego nie znam, służy mi.

[45] Na samo słowo jest mi posłuszny, Cudzoziemcy schlebiają mi.

[46] Cudzoziemcy upadają na duchu I drżąc wychodzą z twierdz swoich.

[46] Vive o SENHOR, e bendita seja a minha rocha! Exaltado seja o Deus da minha salvação,

[47] o Deus que por mim tomou vingança e me submeteu povos;

[48] o Deus que me livrou dos meus inimigos; sim, tu que me exaltaste acima dos meus adversários e me livraste do homem violento.

[49] Glorificar-te-ei, pois, entre os gentios, ó SENHOR, e cantarei louvores ao teu nome.

[50] É ele quem dá grandes vitórias ao seu rei e usa de benignidade para com o seu ungido, com Davi e sua posteridade, para sempre.

[47] Pan żyje! Niech będzie błogosławiona skała moja! Niech będzie wywyższony Bóg, mój Zbawiciel!

[48] Bóg odpłaca za krzywdy moje I poddaje mi narody...

[49] Ratujesz mnie od zaciekłych nieprzyjaciół, Wynosisz mnie ponad przeciwników, Ocalasz mnie od męża gwałtownego.

[50] Przeto będę cię, Panie, wysławiał między narodami I będę śpiewał imieniu twemu.

[51] Zapewniasz wielką pomoc królowi swemu I okazujesz łaskę pomazańcowi swemu, Dawidowi, i potomstwu jego na wieki.

Salmo 19

A excelência da criação e da palavra de Deus

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Os céus proclamam a glória de Deus, e o firmamento anuncia as obras das suas mãos.

[2] Um dia discursa a outro dia, e uma noite revela conhecimento a outra noite.

[3] Não há linguagem, nem há palavras, e deles não se ouve nenhum som;

[4] no entanto, por toda a terra se faz ouvir a sua voz, e as suas palavras, até aos confins do mundo. Aí, pôs uma tenda para o sol,

[5] o qual, como noivo que sai dos seus aposentos, se regozija como herói, a percorrer o seu caminho.

Psalmów 19

Chwała Stwórcy i Prawodawcy

[1] Przewodnikowi chóru. Psalm Dawidowy.

[2] Niebiosa opowiadają chwałę Boga, A firmament głosi dzieło rąk jego.

[3] Dzień dniowi przekazuje wieść, A noc nocy podaje wiadomość.

[4] Nie jest to mowa, nie są to słowa, Nie słychać ich głosu...

[5] A jednak po całej ziemi rozbrzmiewa ich dźwięk I do krańców świata dochodzą ich słowa... Tam na nich słońcu postawił namiot,

[6] A ono jak oblubieniec wychodzi ze swej komnaty, Raduje się jak bohater, biegnąc swą drogą.

[6] Principia numa extremidade dos céus, e até à outra vai o seu percurso; e nada refoge ao seu calor.
[7] A lei do SENHOR é perfeita e restaura a alma; o testemunho do SENHOR é fiel e dá sabedoria aos símplices.
[8] Os preceitos do SENHOR são retos e alegram o coração; o mandamento do SENHOR é puro e ilumina os olhos.
[9] O temor do SENHOR é límpido e permanece para sempre; os juízos do SENHOR são verdadeiros e todos igualmente, justos.
[10] São mais desejáveis do que ouro, mais do que muito ouro depurado; e são mais doces do que o mel e o destilar dos favos.
[11] Além disso, por eles se admoesta o teu servo; em os guardar, há grande recompensa.
[12] Quem há que possa discernir as próprias faltas? Absolve-me das que me são ocultas.
[13] Também da soberba guarda o teu servo, que ela não me domine; então, serei irrepreensível e ficarei livre de grande transgressão.
[14] As palavras dos meus lábios e o meditar do meu coração sejam agradáveis na tua presença, SENHOR, rocha minha e redentor meu!

Salmo 20

Oração a favor do rei

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[7] Z jednego krańca niebios wychodzi I biegnie do drugiego krańca, I nic się nie ukryje przed jego żarem.
[8] Zakon Pana jest doskonały, pokrzepia duszę, Świadectwo Pana jest wierne, Uczy prostaczka mądrości.
[9] Rozkazy Pana są słuszne, rozweselają serce, Przykazanie Pana jest jasne, oświeca oczy.
[10] Bojaźń Pana jest czysta, ostoi się na zawsze, Wyroki Pana są prawdziwe, a zarazem sprawiedliwe.
[11] Są bardziej pożądane niż złoto, nawet najszczersze, I słodsze niż miód, nawet najwyborniejszy.
[12] Również twój sługa oświecił się nimi, Wielka jest nagroda dla tych, którzy ich strzegą.
[13] Uchybienia - któż znać może? Ukryte błędy odpuść mi!
[14] Także od zuchwałych ustrzeż sługę swego, Aby nie panowali nade mną! Wtedy będę doskonały i wolny od wszelkiego grzechu.
[15] Niech znajdą upodobanie słowa ust moich I myśli serca mego u ciebie, Panie, Opoko moja i odkupicielu mój!

Psalmów 20

Prośba o zwycięstwo dla Króla

[1] Przewodnikowi chóru. Psalm Dawidowy.

[1] O SENHOR te responda no dia da tribulação; o nome do Deus de Jacó te eleve em segurança.
[2] Do seu santuário te envie socorro e desde Sião te sustenha.
[3] Lembre-se de todas as tuas ofertas de manjares e aceite os teus holocaustos.
[4] Conceda-te segundo o teu coração e realize todos os teus desígnios.
[5] Celebraremos com júbilo a tua vitória e em nome do nosso Deus hastearemos pendões; satisfaça o SENHOR a todos os teus votos.

[6] Agora, sei que o SENHOR salva o seu ungido; ele lhe responderá do seu santo céu com a vitoriosa força de sua destra.

[7] Uns confiam em carros, outros, em cavalos; nós, porém, nos gloriaremos em o nome do SENHOR, nosso Deus.
[8] Eles se encurvam e caem; nós, porém, nos levantamos e nos mantemos de pé.
[9] Ó SENHOR, dá vitória ao rei; responde-nos, quando clamarmos.

Salmo 21

Ações de graças pela vitória

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Na tua força, SENHOR, o rei se alegra! E como exulta com a tua salvação!
[2] Satisfizeste-lhe o desejo do coração e não lhe negaste as súplicas dos seus lábios.

[3] Pois o supres das bênçãos de bondade; pões-lhe na cabeça uma coroa de ouro puro.

[2] Niech cię wysłucha Pan w dniu utrapienia, Niech cię wzmocni imię Boga Jakubowego!
[3] Niech ci ześle pomoc ze świątyni I niech cię wesprze z Syjonu!
[4] Niechaj wspomni wszystkie dary twoje I niech przyjmie całopalenia twoje. Sela.
[5] Niech ci da to, czego pragnie serce twoje, I niech wypełni każdy twój zamysł!
[6] Będziemy się weselić ze zwycięstwa twego I w imię Boga naszego wzniesiemy sztandary! Niech Pan spełni wszystkie prośby twoje!
[7] Teraz wiem, że Pan wybawił pomazańca swego. Wysłucha go z nieba swego świętego Przez potężną pomoc prawicy swojej.
[8] Jedni chlubią się wozami, drudzy końmi, Lecz my chlubimy się imieniem Pana, Boga naszego.
[9] Zadrżały im kolana i upadli, Lecz my stoimy i trwamy.
[10] Panie, królu nasz, pomóż! Wysłuchaj nas w dniu wołania naszego.

Psalmów 21

Dziękczynienie za zwycięstwo Króla

[1] Przewodnikowi chóru. Psalm Dawidowy.
[2] Panie! Król raduje się mocą twoją I weseli się bardzo zbawieniem twoim!
[3] Spełniłeś pragnienie serca jego I prośbie ust jego nie odmówiłeś. Sela.
[4] Bo wyszedłeś mu naprzeciw z darami, które przynoszą błogosławieństwo, Włożyłeś na głowę jego koronę szczerozłotą.

[4] Ele te pediu vida, e tu lha deste; sim, longevidade para todo o sempre.

[5] Grande lhe é a glória da tua salvação; de esplendor e majestade o sobrevestiste.

[6] Pois o puseste por bênção para sempre e o encheste de gozo com a tua presença.

[7] O rei confia no SENHOR e pela misericórdia do Altíssimo jamais vacilará.

[8] A tua mão alcançará todos os teus inimigos, a tua destra apanhará os que te odeiam.

[9] Tu os tornarás como em fornalha ardente, quando te manifestares; o SENHOR, na sua indignação, os consumirá, o fogo os devorará.

[10] Destruirás da terra a sua posteridade e a sua descendência, de entre os filhos dos homens.

[11] Se contra ti intentarem o mal e urdirem intrigas, não conseguirão efetuá-los;

[12] porquanto lhes farás voltar as costas e mirarás o rosto deles com o teu arco.

[13] Exalta-te, SENHOR, na tua força! Nós cantaremos e louvaremos o teu poder.

Salmo 22

Sofrimento e vitória do Messias

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Corça da manhã”. Salmo de Davi

[5] Prosił cię o życie, dałeś mu je, Długie dni na zawsze, na wieki.

[6] Chwała jego jest wielka dzięki zbawieniu twemu, Wspaniałością i dostojeństwem okryłeś go.

[7] Bo czynisz go błogosławieństwem na zawsze, Udzielasz mu radości przed obliczem swoim.

[8] Król bowiem ufa Panu I dzięki łasce Najwyższego nie zachwieje się...

[9] Ręka twoja dosięgnie wszystkich nieprzyjaciół twoich, Prawica twoja dosięgnie tych, którzy cię nienawidzą.

[10] Uczynisz, że będą jak w piecu ognistym, Gdy się zjawisz... Pan w gniewie swoim pochłonie ich, A ogień ich pożre.

[11] Wygubisz z ziemi ich pokolenie, A potomstwo ich spośród ludzi.

[12] Bo zamierzyli zło przeciwko tobie, Uknuli spisek, lecz nie przemogli.

[13] Ty bowiem zmusisz ich do ucieczki, Cięciwę łuku swego nastawisz przeciwko nim.

[14] Powstań, Panie, w mocy swojej, A będziemy śpiewać i wysławiać potęgę twoją!

Psalmów 22

Skarga opuszczonego i pienie pochwalne wyzwolonego

[1] Przewodnikowi chóru. Na nutę: "Łania w czasie zorzy porannej..." Psalm Dawidowy.

[1] Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste? Por que se acham longe de minha salvação as palavras de meu bramido?

[2] Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił...? Czemuś tak daleki od wybawienia mego, od słów krzyku mojego?

[2] Deus meu, clamo de dia, e não me respondes; também de noite, porém não tenho sossego.

[3] Boże mój! Wołam co dnia, a nie odpowiadasz, I w nocy, a nie mam spokoju.

[3] Contudo, tu és santo, entronizado entre os louvores de Israel.

[4] A przecież Ty jesteś święty, Przebywasz w chwałach Izraela.

[4] Nossos pais confiaram em ti; confiaram, e os livraste.

[5] Tobie ufali ojcowie nasi, Ufali i wybawiłeś ich.

[5] A ti clamaram e se livraram; confiaram em ti e não foram confundidos.

[6] Do ciebie wołali i ratowałeś ich, Tobie zaufali i nie zawiedli się.

[6] Mas eu sou verme e não homem; opróbrio dos homens e desprezado do povo.

[7] Ale ja jestem robakiem, nie człowiekiem, Hańbą ludzi i wzgardą pospólstwa.

[7] Todos os que me vêem zombam de mim; afrouxam os lábios e meneiam a cabeça:

[8] Wszyscy, którzy mnie widzą, szydzą ze mnie, Wykrzywiają wargi, potrząsają głową:

[8] Confiou no SENHOR! Livre-o ele; salve-o, pois nele tem prazer.

[9] Zaufał Panu, niechże go ratuje! Niech go wybawi, skoro go miłuje!...

[9] Contudo, tu és quem me fez nascer; e me preservaste, estando eu ainda ao seio de minha mãe.

[10] Tyś mnie wydobył z łona, Uczyniłeś mnie bezpiecznym u piersi matki mojej.

[10] A ti me entreguei desde o meu nascimento; desde o ventre de minha mãe, tu és meu Deus.

[11] Na ciebie byłem zdany od urodzenia. Ty byłeś Bogiem moim od łona matki mojej.

[11] Não te distancies de mim, porque a tribulação está próxima, e não há quem me acuda.

[12] Nie oddalaj się ode mnie, bo niedola bliska, Bo nie ma nikogo, kto by pomógł!

[12] Muitos touros me cercam, fortes touros de Basã me rodeiam.

[13] Otoczyło mnie mnóstwo cielców, Obległy mnie byki Baszanu...

[13] Contra mim abrem a boca, como faz o leão que despedaça e ruge.

[14] Rozwarły na mnie swą paszczę Jak lew, co szarpie i ryczy.

[14] Derramei-me como água, e todos os meus ossos se desconjuntaram; meu coração fez-se como cera, derreteu-se dentro de mim.

[15] Rozlałem się jak woda I rozłączyły się wszystkie kości moje. Serce moje stało się jak wosk, Roztopiło się we wnętrzu moim.

[15] Secou-se o meu vigor, como um caco de barro, e a língua se me apega ao céu da boca; assim, me deitas no pó da morte.

[16] Siła moja wyschła jak skorupa, A język mój przylgnął do podniebienia mego I położyłeś mnie w prochu śmierci.

[16] Cães me cercam; uma súcia de malfeitores me rodeia; traspassaram-me as mãos e os pés.

[17] Oto psy otoczyły mnie, Osaczyła mnie gromada złośników, Przebodli ręce i nogi moje.

[17] Posso contar todos os meus ossos; eles me estão olhando e encarando em mim.

[18] Mogę policzyć wszystkie kości moje... Oni przyglądają się, sycą się mym widokiem.

[18] Repartem entre si as minhas vestes e sobre a minha túnica deitam sortes.

[19] Między siebie dzielą szaty moje I o suknię moją los rzucają.

[19] Tu, porém, SENHOR, não te afastes de mim; força minha, apressa-te em socorrer-me.

[20] Ty zaś, Panie, nie oddalaj się! Mocy moja, pośpiesz mi z pomocą!

[20] Livra a minha alma da espada, e, das presas do cão, a minha vida.

[21] Ocal duszę moją od miecza, Z psich łap jedyne dobro moje!

[21] Salva-me das fauces do leão e dos chifres dos búfalos; sim, tu me respondes.

[22] Wybaw mnie z paszczy lwa I od rogów bawołów... Ty odpowiedziałeś mi!

[22] A meus irmãos declararei o teu nome; cantar-te-ei louvores no meio da congregação;

[23] Będę opowiadał imię twoje braciom moim, Będę cię chwalił pośród zgromadzenia.

[23] vós que temeis o SENHOR, louvai-o; glorificai-o, vós todos, descendência de Jacó; reverenciai-o, vós todos, posteridade de Israel.

[24] Wy, którzy się boicie Pana, chwalcie go! Wysławiajcie go wszyscy potomkowie Jakuba! Bójcie się go wszyscy potomkowie Izraela!

[24] Pois não desprezou, nem abominou a dor do aflito, nem ocultou dele o rosto, mas o ouviu, quando lhe gritou por socorro.

[25] Gdyż nie wzgardził i nie brzydził się nędzą ubogiego Ani nie ukrył przed nim oblicza swego, Lecz gdy wołał do niego, wysłuchał go...

[25] De ti vem o meu louvor na grande congregação; cumprirei os meus votos na presença dos que o temem.

[26] Os sofredores hão de comer e fartar-se; louvarão o SENHOR os que o buscam. Viva para sempre o vosso coração.

[27] Lembrar-se-ão do SENHOR e a ele se converterão os confins da terra; perante ele se prostrarão todas as famílias das nações.

[28] Pois do SENHOR é o reino, é ele quem governa as nações.

[29] Todos os opulentos da terra hão de comer e adorar, e todos os que descem ao pó se prostrarão perante ele, até aquele que não pode preservar a própria vida.

[30] A posteridade o servirá; falar-se-á do SENHOR à geração vindoura.

[31] Hão de vir anunciar a justiça dele; ao povo que há de nascer, contarão que foi ele quem o fez.

[26] Od ciebie pochodzi moja pieśń pochwalna w wielkim zgromadzeniu. Śluby moje spełnię wobec tych, którzy się ciebie boją.

[27] Ubodzy jeść będą i nasycą się. Będą chwalić Pana ci, którzy go szukają... Niech serce wasze ożyje na zawsze!

[28] Wspomną i nawrócą się do Pana wszystkie krańce ziemi, I pokłonią się przed nim wszystkie rodziny pogan.

[29] Bo do Pana należy królestwo, On panuje nad narodami.

[30] Tylko jemu oddawać będą cześć wszyscy możni ziemi, Padną przed nim na kolana wszyscy, którzy się w proch obracają, I nie mogą utrzymać się przy życiu.

[31] Potomstwo będzie mu służyć, Będzie opowiadać o Panu przyszłemu pokoleniu.

[32] Przyjdą i ogłaszać będą sprawiedliwość jego Ludowi, który się urodzi, gdyż tak uczynił.

Salmo 23

O Senhor é o meu pastor

Salmo de Davi

[1] O SENHOR é o meu pastor; nada me faltará.

[2] Ele me faz repousar em pastos verdejantes. Leva-me para junto das águas de descanso;

[3] refrigera-me a alma. Guia-me pelas veredas da justiça por amor do seu nome.

Psalmów 23

Pan jest pasterzem moim...

[1] Psalm Dawidowy. Pan jest pasterzem moim, Niczego mi nie braknie.

[2] Na niwach zielonych pasie mnie. Nad wody spokojne prowadzi mnie.

[3] Duszę moją pokrzepia. Wiedzie mnie ścieżkami sprawiedliwości Ze względu na imię swoje.

[4] Ainda que eu ande pelo vale da sombra da morte, não temerei mal nenhum, porque tu estás comigo; o teu bordão e o teu cajado me consolam.

[5] Preparas-me uma mesa na presença dos meus adversários, unges-me a cabeça com óleo; o meu cálice transborda.

[6] Bondade e misericórdia certamente me seguirão todos os dias da minha vida; e habitarei na Casa do SENHOR para todo o sempre.

Salmo 24

A vinda do Rei da Glória

Salmo de Davi

[1] Ao SENHOR pertence a terra e tudo o que nela se contém, o mundo e os que nele habitam.

[2] Fundou-a ele sobre os mares e sobre as correntes a estabeleceu.

[3] Quem subirá ao monte do SENHOR? Quem há de permanecer no seu santo lugar?

[4] O que é limpo de mãos e puro de coração, que não entrega a sua alma à falsidade, nem jura dolosamente.

[5] Este obterá do SENHOR a bênção e a justiça do Deus da sua salvação.

[6] Tal é a geração dos que o buscam, dos que buscam a face do Deus de Jacó.

[7] Levantai, ó portas, as vossas cabeças; levantai-vos, ó portais eternos, para que entre o Rei da Glória.

[4] Choćbym nawet szedł ciemną doliną, Zła się nie ulęknę, boś Ty ze mną, Laska twoja i kij twój mnie pocieszają.

[5] Zastawiasz przede mną stół wobec nieprzyjaciół moich, Namaszczasz oliwą głowę moją, kielich mój przelewa się.

[6] Dobroć i łaska towarzyszyć mi będą Przez wszystkie dni życia mego. I zamieszkam w domu Pana przez długie dni.

Psalmów 24

Król chwały

[1] Psalm Dawidowy. Pańska jest ziemia i to, co ją napełnia, Świat i ci, którzy na nim mieszkają.

[2] On bowiem założył ją na morzach I utwierdził ją na rzekach.

[3] Któż może wstąpić na górę Pana? I kto stanie na jego świętym miejscu?

[4] Kto ma czyste dłonie i niewinne serce, Kto nie skłania duszy swej ku próżności i nie przysięga obłudnie,

[5] Ten dostąpi błogosławieństwa od Pana I sprawiedliwości od Boga, zbawiciela swego.

[6] Takie jest pokolenie tych, co go szukają, Tych, którzy szukają oblicza twego, Boże Jakuba. Sela.

[7] Podnieście, bramy, wierzchy wasze, I podnieście się, bramy prastare, Aby wszedł Król chwały!

[8] Quem é o Rei da Glória? O SENHOR, forte e poderoso, o SENHOR, poderoso nas batalhas.

[9] Levantai, ó portas, as vossas cabeças; levantai-vos, ó portais eternos, para que entre o Rei da Glória.

[10] Quem é esse Rei da Glória? O SENHOR dos Exércitos, ele é o Rei da Glória.

Salmo 25

Oração por auxílio divino

De Davi

[1] A ti, SENHOR, elevo a minha alma.

[2] Deus meu, em ti confio; não seja eu envergonhado, nem exultem sobre mim os meus inimigos.

[3] Com efeito, dos que em ti esperam, ninguém será envergonhado; envergonhados serão os que, sem causa, procedem traiçoeiramente.

[4] Faze-me, SENHOR, conhecer os teus caminhos, ensina-me as tuas veredas.

[5] Guia-me na tua verdade e ensina-me, pois tu és o Deus da minha salvação, em quem eu espero todo o dia.

[6] Lembra-te, SENHOR, das tuas misericórdias e das tuas bondades, que são desde a eternidade.

[7] Não te lembres dos meus pecados da mocidade, nem das minhas transgressões. Lembra-te de mim, segundo a tua misericórdia, por causa da tua bondade, ó SENHOR.

[8] Któż jest tym Królem chwały? Pan silny i potężny, Pan potężny w boju.

[9] Podnieście, bramy, wierzchy wasze I podnieście się, bramy prastare, Aby wszedł Król chwały!

[10] Któż jest tym Królem chwały? Pan Zastępów! On jest Królem chwały! Sela.

Psalmów 25

Modlitwa o ochronę, przewodnictwo i odpuszczenie

[1] Dawidowy. Do ciebie, Panie, wznoszę duszę moją.

[2] Boże mój! Tobie ufam. Obym nie zaznał wstydu! Niech wrogowie moi nie radują się z mego powodu!

[3] Zaiste, wszyscy, którzy nadzieję pokładają w tobie, nie zaznają wstydu. Zaznają wstydu ci, co bez przyczyny nie dochowują wiary.

[4] Panie, wskaż mi drogi swoje, Ścieżek swoich naucz mnie!

[5] Prowadź mnie w prawdzie swojej i nauczaj mnie. Ty bowiem jesteś Bogiem zbawienia mego, Ciebie tęsknie wyglądam codziennie!

[6] Pamiętaj, Panie, o miłosierdziu i o łasce swojej, Gdyż są one od wieków!

[7] Grzechów młodości mojej i przestępstw moich nie pamiętaj, Przez wzgląd na łaskę twoją pamiętaj o mnie, Przez wzgląd na dobroć twoją, Panie.

[8] Bom e reto é o SENHOR, por isso, aponta o caminho aos pecadores.

[9] Guia os humildes na justiça e ensina aos mansos o seu caminho.

[10] Todas as veredas do SENHOR são misericórdia e verdade para os que guardam a sua aliança e os seus testemunhos.

[11] Por causa do teu nome, SENHOR, perdoa a minha iniqüidade, que é grande.

[12] Ao homem que teme ao SENHOR, ele o instruirá no caminho que deve escolher.

[13] Na prosperidade repousará a sua alma, e a sua descendência herdará a terra.

[14] A intimidade do SENHOR é para os que o temem, aos quais ele dará a conhecer a sua aliança.

[15] Os meus olhos se elevam continuamente ao SENHOR, pois ele me tirará os pés do laço.

[16] Volta-te para mim e tem compaixão, porque estou sozinho e aflito.

[17] Alivia-me as tribulações do coração; tira-me das minhas angústias.

[18] Considera as minhas aflições e o meu sofrimento e perdoa todos os meus pecados.

[19] Considera os meus inimigos, pois são muitos e me abominam com ódio cruel.

[20] Guarda-me a alma e livra-me; não seja eu envergonhado, pois em ti me refugio.

[21] Preservem-me a sinceridade e a retidão, porque em ti espero.

[8] Pan jest dobry i prawy, Dlatego wskazuje drogę grzesznikom.

[9] Prowadzi pokornych drogą prawa I uczy ich drogi swojej.

[10] Wszystkie drogi Pana są łaską i wiernością Dla tych, którzy strzegą przymierza i nakazów jego.

[11] Przez wzgląd na imię swoje, Panie, Odpuść grzech mój, bo jest wielki!

[12] Któryż to człowiek boi się Pana? Uczy go, jaką wybrać drogę.

[13] On sam będzie przebywał w szczęściu, A potomstwo jego odziedziczy ziemię.

[14] Społeczność z Panem mają ci, którzy się go boją, On też obwieszcza im przymierze swoje.

[15] Oczy moje zawsze patrzą na Pana, Bo On wyswobadza z sieci nogi moje.

[16] Zwróć się ku mnie i zmiłuj się nade mną, Bom jest samotny i ubogi!

[17] Ulżyj udręce serca mojego, Wyzwól mnie z utrapień moich!

[18] Wejrzyj na nędzę i mozół mój, I odpuść wszystkie grzechy moje!

[19] Patrz, jak liczni są nieprzyjaciele moi, I jak zawzięcie mnie nienawidzą!

[20] Strzeż duszy mojej i ocal mnie, Niech nie doznam wstydu, Gdyż w tobie szukam schronienia!

[21] Niewinność i prawość niech mnie osłania, Gdyż w tobie miałem nadzieję!

[22] Ó Deus, redime a Israel de todas as suas tribulações.

Salmo 26

Apelo do justo

Salmo de Davi

[1] Faze-me justiça, SENHOR, pois tenho andado na minha integridade e confio no SENHOR, sem vacilar.

[2] Examina-me, SENHOR, e prova-me; sonda-me o coração e os pensamentos.

[3] Pois a tua benignidade, tenho-a perante os olhos e tenho andado na tua verdade.

[4] Não me tenho assentado com homens falsos e com os dissimuladores não me associo.

[5] Aborreço a súcia de malfeitores e com os ímpios não me assento.

[6] Lavo as mãos na inocência e, assim, andarei, SENHOR, ao redor do teu altar,

[7] para entoar, com voz alta, os louvores e proclamar as tuas maravilhas todas.

[8] Eu amo, SENHOR, a habitação de tua casa e o lugar onde tua glória assiste.

[9] Não colhas a minha alma com a dos pecadores, nem a minha vida com a dos homens sanguinários,

[10] em cujas mãos há crimes e cuja destra está cheia de subornos.

[11] Quanto a mim, porém, ando na minha integridade; livra-me e tem compaixão de mim.

[12] O meu pé está firme em terreno plano; nas congregações, bendirei o SENHOR.

[22] Boże, wybaw Izraela Od wszelkich niedoli jego!

Psalmów 26

Zapewnienie niewinności

[1] Dawidowy. Bądź mi sędzią, Panie, bo chodziłem w niewinności I zaufałem Panu. Nie zachwieję się!

[2] Zbadaj mnie, Panie, i doświadcz, Poddaj próbie nerki i serce moje!

[3] Bo mam przed oczyma łaskę twoją I postępuję w prawdzie twojej.

[4] Nie zasiadałem z ludźmi fałszywymi, I nie chodzę z podstępnymi.

[5] Nienawidzę zgromadzenia złoczyńców I nie zasiadam z bezbożnymi.

[6] Umywam w niewinności ręce swoje I chodzę wokoło ołtarza twojego, Panie,

[7] Aby głośno śpiewać dziękczynienie I opowiedzieć wszystkie cuda twoje.

[8] Panie! Umiłowałem mieszkanie domu twego I miejsce przebywania chwały twojej.

[9] Nie zabieraj duszy mojej z grzesznikami, A życia mego ze zbrodniarzami!

[10] Ręce ich splamione są zbrodnią, A prawica ich pełna jest przekupstwa.

[11] Ale ja postępuję w niewinności, Wybaw mnie i bądź mi miłościw!

[12] Noga moja stoi na prostej drodze, Błogosławić będę Pana w zgromadzeniach.

Salmo 27

Anelo pela presença de Deus
Salmo de Davi

[1] O SENHOR é a minha luz e a minha salvação; de quem terei medo? O SENHOR é a fortaleza da minha vida; a quem temerei?

[2] Quando malfeitores me sobrevêm para me destruir, meus opressores e inimigos, eles é que tropeçam e caem.

[3] Ainda que um exército se acampe contra mim, não se atemorizará o meu coração; e, se estourar contra mim a guerra, ainda assim terei confiança.

[4] Uma coisa peço ao SENHOR, e a buscarei: que eu possa morar na Casa do SENHOR todos os dias da minha vida, para contemplar a beleza do SENHOR e meditar no seu templo.

[5] Pois, no dia da adversidade, ele me ocultará no seu pavilhão; no recôndito do seu tabernáculo, me acolherá; elevar-me-á sobre uma rocha.

[6] Agora, será exaltada a minha cabeça acima dos inimigos que me cercam. No seu tabernáculo, oferecerei sacrifício de júbilo; cantarei e salmodiarei ao SENHOR.

[7] Ouve, SENHOR, a minha voz; eu clamo; compadece-te de mim e responde-me.

[8] Ao meu coração me ocorre: Buscai a minha presença; buscarei, pois, SENHOR, a tua presença.

[9] Não me escondas, SENHOR, a tua face, não rejeites com ira o teu servo; tu és o

Psalmów 27

Pan światłością i zbawieniem

[1] Dawidowy. Pan światłością moją i zbawieniem moim: Kogóż bać się będę? Pan ochroną życia mego: Kogóż mam się lękać?

[2] Gdy nacierają na mnie złoczyńcy, Aby pożreć ciało moje - Są oni moimi wrogami i nieprzyjaciółmi - Potkną się i upadną.

[3] Choćby rozbili przeciwko mnie obozy, Nie ulęknie się serce moje, Choćby wojna wybuchła przeciw mnie, Nawet wtedy będę ufał.

[4] O jedno prosiłem Pana, o to zabiegam: Abym mógł mieszkać w domu Pana przez wszystkie dni życia mego, By oglądać piękno Pana i by odwiedzać świątynię jego.

[5] Bo skryje mię w dzień niedoli w szałasie swoim, Schowa mnie w ukryciu namiotu swego, Postawi mnie wysoko na skale.

[6] Teraz wznosi się głowa moja Nad nieprzyjaciółmi, którzy mnie otaczają. W namiocie jego będę składał ofiary przy okrzykach radości, Będę śpiewać i wysławiać Pana.

[7] Słuchaj, Panie, głosu mego, gdy wołam, I zmiłuj się nade mną, i wysłuchaj mnie!

[8] Z natchnienia twego mówi serce moje: "Szukajcie oblicza mego!" Przeto oblicza twego szukam, Panie.

[9] Nie ukrywaj oblicza swego przede mną! Nie odtrącaj w gniewie sługi swego! Ty

meu auxílio, não me recuses, nem me desampares, ó Deus da minha salvação.

10 Porque, se meu pai e minha mãe me desampararem, o SENHOR me acolherá.

11 Ensina-me, SENHOR, o teu caminho e guia-me por vereda plana, por causa dos que me espreitam.

12 Não me deixes à vontade dos meus adversários; pois contra mim se levantam falsas testemunhas e os que só respiram crueldade.

13 Eu creio que verei a bondade do SENHOR na terra dos viventes.

14 Espera pelo SENHOR, tem bom ânimo, e fortifique-se o teu coração; espera, pois, pelo SENHOR.

Salmo 28

Súplica e ações de graças

Salmo de Davi

1 A ti clamo, ó SENHOR; rocha minha, não sejas surdo para comigo; para que não suceda, se te calares acerca de mim, seja eu semelhante aos que descem à cova.

2 Ouve-me as vozes súplices, quando a ti clamar por socorro, quando erguer as mãos para o teu santuário.

3 Não me arrastes com os ímpios, com os que praticam a iniqüidade; os quais falam de paz ao seu próximo, porém no coração têm perversidade.

4 Paga-lhes segundo as suas obras, segundo a malícia dos seus atos; dá-lhes conforme a obra de suas mãos, retribui-lhes o que merecem.

jesteś pomocą moją: Nie odrzucaj mnie I nie opuszczaj mnie, Boże zbawienia mego!

10 Choćby ojciec i matka mnie opuścili, Pan jednak mnie przygarnie.

11 Naucz mnie, Panie, drogi swojej I prowadź mnie ścieżką prostą z powodu wrogów moich!

12 Nie wydaj mnie na pastwę wrogów moich, Bo fałszywi świadkowie powstają przeciwko mnie i dyszą gwałtem!

13 Ja jednak wierzę, że ujrzę dobroć Pana W krainie żyjących.

14 Miej nadzieję w Panu! Bądź mężny i niech serce twoje będzie niezłomne! Miej nadzieję w Panu!

Psalmów 28

Prośba i dziękczynienie

1 Dawidowy. Do ciebie wołam, Panie, skało moja, Nie bądź głuchy na wołanie moje, Abym, jeślibyś milczał, Nie stał się podobny do tych, którzy schodzą do grobu!

2 Wysłuchaj głosu błagania mego, gdy wołam do ciebie, Gdy podnoszę ręce ku najświętszemu miejscu świątyni twojej!

3 Nie uprowadzaj mnie z bezbożnymi i z tymi, którzy czynią nieprawość, Którzy mówią o pokoju z bliźnimi swymi, a złość jest w sercu ich!

4 Odpłać im według czynu ich I według złości uczynków ich, Według dzieła rąk ich odpłać im, Oddaj im, jak zasłużyli!

[5] E, visto que não atentam para os feitos do SENHOR, nem para o que as suas mãos fazem, ele os derribará e não os reedificará.

[6] Bendito seja o SENHOR, porque me ouviu as vozes súplices!

[7] O SENHOR é a minha força e o meu escudo; nele o meu coração confia, nele fui socorrido; por isso, o meu coração exulta, e com o meu cântico o louvarei.

[8] O SENHOR é a força do seu povo, o refúgio salvador do seu ungido.

[9] Salva o teu povo e abençoa a tua herança; apascenta-o e exalta-o para sempre.

Salmo 29

A voz de Deus na tempestade

Salmo de Davi

[1] Tributai ao SENHOR, filhos de Deus, tributai ao SENHOR glória e força.

[2] Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome, adorai o SENHOR na beleza da santidade.

[3] Ouve-se a voz do SENHOR sobre as águas; troveja o Deus da glória; o SENHOR está sobre as muitas águas.

[4] A voz do SENHOR é poderosa; a voz do SENHOR é cheia de majestade.

[5] A voz do SENHOR quebra os cedros; sim, o SENHOR despedaça os cedros do Líbano.

[6] Ele os faz saltar como um bezerro; o Líbano e o Siriom, como bois selvagens.

[7] A voz do SENHOR despede chamas de fogo.

[5] Bo nie zważają na sprawy Pana, Ani na dzieła rąk jego, Przeto zniszczy ich i nie odbuduje.

[6] Błogosławiony niech będzie Pan, Gdyż wysłuchał głosu błagania mojego!...

[7] Pan jest mocą moją i tarczą moją. W nim zaufało serce moje i doznałem pomocy, Rozweseliło się serce moje I pieśnią moją będę go sławił.

[8] Pan jest mocą ludu swego I twierdzą zbawienia pomazańca swego...

[9] Zbaw lud swój i błogosław dziedzictwo swoje! Paś ich i podtrzymuj na wieki!

Psalmów 29

Chwałą Bogu objawiona w pięknie burzy

[1] Psalm Dawidowy. Oddajcie Panu, synowie Boży, Oddajcie Panu chwałę i moc!

[2] Oddajcie Panu chwałę należną imieniu jego! Złóżcie Panu pokłon w świętej szacie!

[3] Głos Pana nad wodami, Bóg chwały zagrzmiał, Pan nad wodami wielkimi.

[4] Głos Pana potężny, Głos Pana wspaniały.

[5] Głos Pana łamie cedry, Pan łamie cedry Libanu.

[6] Sprawia, że Liban skacze jak cielę, A Syrion jak młody bawół.

[7] Głos Pana krzesze płomienie ogniste.

8 A voz do SENHOR faz tremer o deserto; o SENHOR faz tremer o deserto de Cades.
9 A voz do SENHOR faz dar cria às corças e desnuda os bosques; e no seu templo tudo diz: Glória!

10 O SENHOR preside aos dilúvios; como rei, o SENHOR presidirá para sempre.

11 O SENHOR dá força ao seu povo, o SENHOR abençoa com paz ao seu povo.

Salmo 30

Ações de graças pela libertação da morte

Salmo de Davi. Cântico da dedicação da casa

1 Eu te exaltarei, ó SENHOR, porque tu me livraste e não permitiste que os meus inimigos se regozijassem contra mim.
2 SENHOR, meu Deus, clamei a ti por socorro, e tu me saraste.
3 SENHOR, da cova fizeste subir a minha alma; preservaste-me a vida para que não descesse à sepultura.
4 Salmodiai ao SENHOR, vós que sois seus santos, e dai graças ao seu santo nome.
5 Porque não passa de um momento a sua ira; o seu favor dura a vida inteira. Ao anoitecer, pode vir o choro, mas a alegria vem pela manhã.
6 Quanto a mim, dizia eu na minha prosperidade: jamais serei abalado.
7 Tu, SENHOR, por teu favor fizeste permanecer forte a minha montanha; apenas voltaste o rosto, fiquei logo conturbado.

8 Głos Pana wstrząsa pustynią, Pan wstrząsa pustynią Kadesz.
9 Głos Pana wykorzenia dęby I obnaża lasy, A w świątyni jego wszystko woła: Chwała!
10 Pan zasiadł na tronie nad wodami potopu, Pan zasiadać będzie jako król na wieki.
11 Pan da siłę ludowi swemu, Pan pobłogosławi lud swój pokojem!

Psalmów 30

Dziękczynienie za wybawienie od śmierci

1 Psalm Dawidowy. Pieśń na poświęcenie przybytku.
2 Wysławiać cię będę, Panie, bo wyciągnąłeś mnie z toni I nie pozwoliłeś wrogom moim cieszyć się ze mnie.
3 Panie, Boże mój, Wołałem do ciebie i uzdrowiłeś mię.
4 Panie! Podniosłeś z otchłani duszę moją, Ożywiłeś mnie pośród tych, którzy schodzą do grobu.
5 Wysławiajcie Pana, święci jego, I wyznawajcie święte imię jego!

6 Bo tylko chwilę trwa gniew jego, Ale życzliwość jego całe życie. Wieczorem bywa płacz, Ale rankiem wesele.

7 A ja, pewny siebie, powiedziałem: Nie zachwieję się na wieki.

8 Panie! W życzliwości swej postawiłeś mnie na potężnej górze, A gdy zakryłeś oblicze swoje, zatrwożyłem się.

[8] Por ti, SENHOR, clamei, ao SENHOR implorei.
[9] Que proveito obterás no meu sangue, quando baixo à cova? Louvar-te-á, porventura, o pó? Declarará ele a tua verdade?
[10] Ouve, SENHOR, e tem compaixão de mim; sê tu, SENHOR, o meu auxílio.
[11] Converteste o meu pranto em folguedos; tiraste o meu pano de saco e me cingiste de alegria,
[12] para que o meu espírito te cante louvores e não se cale. SENHOR, Deus meu, graças te darei para sempre.

[9] Do ciebie, Panie, wołałem I Pana błagałem o zmiłowanie.
[10] Jakiż zysk z krwi mojej, Z mojego zejścia do grobu? Czy proch może cię wysławiać? Czy może zwiastować wierność twoją?
[11] Wysłuchaj, Panie, i zmiłuj się nade mną! Panie, bądź moim wspomożycielem!
[12] Zmieniłeś skargę moją w taniec, Rozwiązałeś mój wór pokutny i przepasałeś mię radością,
[13] Aby dusza moja śpiewała ci i nie zamilkła: Panie, Boże mój, będę cię wiecznie wysławiał.

Salmo 31

Lamentos e louvor

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Em ti, SENHOR, me refugio; não seja eu jamais envergonhado; livra-me por tua justiça.
[2] Inclina-me os ouvidos, livra-me depressa; sê o meu castelo forte, cidadela fortíssima que me salve.
[3] Porque tu és a minha rocha e a minha fortaleza; por causa do teu nome, tu me conduzirás e me guiarás.
[4] Tirar-me-ás do laço que, às ocultas, me armaram, pois tu és a minha fortaleza.
[5] Nas tuas mãos, entrego o meu espírito; tu me remiste, SENHOR, Deus da verdade.
[6] Aborreces os que adoram ídolos vãos; eu, porém, confio no SENHOR.
[7] Eu me alegrarei e regozijarei na tua benignidade, pois tens visto a minha

Psalmów 31

Ufna modlitwa w ciężkiej niedoli

[1] Przewodnikowi chóru. Psalm Dawidowy.
[2] W tobie, Panie, szukałem schronienia, Obym nigdy nie doznał wstydu! Przez sprawiedliwość swoją wybaw mnie!
[3] Nakłoń ku mnie ucho swoje, Śpiesznie ocal mnie! Bądź mi skałą obronną, grodem warownym, by mnie wybawić!
[4] Boś Ty skałą moją i twierdzą moją, Przez wzgląd na imię twoje będziesz mnie prowadził i wiódł!
[5] Wyciągnij mnie z sieci, którą zastawili na mnie, Boś ty schronieniem moim.
[6] W ręce twoje polecam ducha mego, Odkupiłeś mnie, Panie, Boże wierny.
[7] Nienawidzisz tych, którzy czczą marne bałwany, Ja jednak ufam Panu.
[8] Raduję się i weselę łaską twoją. Gdyż wejrzałeś na niedolę moją, Poznałeś utrapienie duszy mojej.

aflição, conheceste as angústias de minha alma

[8] e não me entregaste nas mãos do inimigo; firmaste os meus pés em lugar espaçoso.

[9] Compadece-te de mim, SENHOR, porque me sinto atribulado; de tristeza os meus olhos se consomem, e a minha alma e o meu corpo.

[10] Gasta-se a minha vida na tristeza, e os meus anos, em gemidos; debilita-se a minha força, por causa da minha iniqüidade, e os meus ossos se consomem.

[11] Tornei-me opróbrio para todos os meus adversários, espanto para os meus vizinhos e horror para os meus conhecidos; os que me vêem na rua fogem de mim.

[12] Estou esquecido no coração deles, como morto; sou como vaso quebrado.

[13] Pois tenho ouvido a murmuração de muitos, terror por todos os lados; conspirando contra mim, tramam tirar-me a vida.

[14] Quanto a mim, confio em ti, SENHOR. Eu disse: tu és o meu Deus.

[15] Nas tuas mãos, estão os meus dias; livra-me das mãos dos meus inimigos e dos meus perseguidores.

[16] Faze resplandecer o teu rosto sobre o teu servo; salva-me por tua misericórdia.

[17] Não seja eu envergonhado, SENHOR, pois te invoquei; envergonhados sejam os perversos, emudecidos na morte.

[9] Nie wydałeś mnie w ręce nieprzyjaciela, Postawiłeś nogi moje na miejscu szerokim.

[10] Zmiłuj się nade mną, Panie, bom jest uciśniony! Zmętniało od zgryzoty oko moje, dusza i wnętrzności moje.

[11] Bo życie moje upływa w boleści, A lata moje w westchnieniach, Siła moja słabnie z powodu winy mojej, A kości moje usychają.

[12] Stałem się pośmiewiskiem Dla wszystkich wrogów moich, Zwłaszcza dla sąsiadów moich, I postrachem dla znajomych moich; Ci, co mnie widzą na ulicy, uciekają ode mnie.

[13] Wymazany jestem z pamięci jak umarły, Jestem jak rozbite naczynie.

[14] Słyszę bowiem, jak wielu mnie obmawia, Strach czai się wokoło, kiedy razem naradzają się przeciwko mnie, Spiskują, aby odebrać mi życie.

[15] Ale ja tobie ufam, Panie! Mówię: Tyś Bogiem moim.

[16] W ręku twoim są losy moje, Ocal mnie z rąk nieprzyjaciół i prześladowców moich!

[17] Rozjaśnij oblicze swoje nad sługą swoim, Wybaw mnie w łasce swojej!

[18] Panie! Niech nie doznam wstydu dlatego, że ciebie wzywałem, Niech doznają wstydu bezbożni, Niech zamilkną pogrążając się w otchłani.

[18] Emudeçam os lábios mentirosos, que falam insolentemente contra o justo, com arrogância e desdém.

[19] Como é grande a tua bondade, que reservaste aos que te temem, da qual usas, perante os filhos dos homens, para com os que em ti se refugiam!

[20] No recôndito da tua presença, tu os esconderás das tramas dos homens, num esconderijo os ocultarás da contenda de línguas.

[21] Bendito seja o SENHOR, que engrandeceu a sua misericórdia para comigo, numa cidade sitiada!

[22] Eu disse na minha pressa: estou excluído da tua presença. Não obstante, ouviste a minha súplice voz, quando clamei por teu socorro.

[23] Amai o SENHOR, vós todos os seus santos. O SENHOR preserva os fiéis, mas retribui com largueza ao soberbo.

[24] Sede fortes, e revigore-se o vosso coração, vós todos que esperais no SENHOR.

[19] Niech oniemieją kłamliwe wargi, Co o sprawiedliwym mówią zuchwale w wyniosłości i pogardzie!

[20] Jak wielka jest dobroć twoja, Którą zachowałeś dla tych, którzy się ciebie boją, Którą wobec ludzi okazałeś tym, którzy ufają tobie!

[21] Ochraniasz ich pod osłoną oblicza twojego przed przewrotnością ludzi, Ukrywasz ich w namiocie przed kłótliwymi językami.

[22] Błogosławiony niech będzie Pan, Gdyż okazał mi cudowną łaskę swoją w warownym grodzie.

[23] A ja rzekłem w niepokoju swoim: Zostałem odtrącony sprzed oczu twoich. Zaiste, wysłuchałeś głosu błagania mego, Kiedy wołałem do ciebie.

[24] Miłujcie Pana wszyscy wierni jego! Pan strzeże wiernych, A wyniosłemu odpłaca tak jak zasługuje.

[25] Bądźcie mocni! A serce wasze niech będzie dzielne, Wy wszyscy, którzy macie nadzieję w Panu.

Salmo 32

A bem-aventurança de quem recebe o perdão

De Davi. Salmo didático

[1] Bem-aventurado aquele cuja iniqüidade é perdoada, cujo pecado é coberto.

[2] Bem-aventurado o homem a quem o SENHOR não atribui iniqüidade e em cujo espírito não há dolo.

Psalmów 32

Błogosławieństwo odpuszczenia

[1] Dawidowy. Pieśń pouczająca. Błogosławiony ten, któremu odpuszczono występek, Którego grzech został zakryty!

[2] Błogosławiony człowiek, któremu Pan nie poczytuje winy, A w duchu jego nie ma obłudy!

[3] Enquanto calei os meus pecados, envelheceram os meus ossos pelos meus constantes gemidos todo o dia.

[3] Gdy milczałem, schły kości moje Od błagalnego wołania przez cały dzień.

[4] Porque a tua mão pesava dia e noite sobre mim, e o meu vigor se tornou em sequidão de estio.

[4] Bo we dnie i w nocy ciążyła na mnie ręka twoja, Siła moja zanikła jak podczas upałów letnich. Sela.

[5] Confessei-te o meu pecado e a minha iniqüidade não mais ocultei. Disse: confessarei ao SENHOR as minhas transgressões; e tu perdoaste a iniqüidade do meu pecado.

[5] Grzech mój wyznałem tobie I winy mojej nie ukryłem. Rzekłem: Wyznam występki moje Panu; Wtedy Ty odpuściłeś winę grzechu mego. Sela.

[6] Sendo assim, todo homem piedoso te fará súplicas em tempo de poder encontrar-te. Com efeito, quando transbordarem muitas águas, não o atingirão.

[6] Niech modli się do ciebie każdy pobożny w czasie niedoli, Gdy wyleją wielkie wody, do niego nie dotrą.

[7] Tu és o meu esconderijo; tu me preservas da tribulação e me cercas de alegres cantos de livramento.

[7] Ty jesteś ochroną moją, strzeżesz mnie od ucisku, Otaczasz mnie radością wybawienia. Sela.

[8] Instruir-te-ei e te ensinarei o caminho que deves seguir; e, sob as minhas vistas, te darei conselho.

[8] Pouczę ciebie i wskażę ci drogę, którą masz iść; Będę ci służył radą, a oko moje spocznie na tobie.

[9] Não sejais como o cavalo ou a mula, sem entendimento, os quais com freios e cabrestos são dominados; de outra sorte não te obedecem.

[9] Nie bądźcie nierozumni jak koń i jak muł, Które wędzidłem i uzdą trzeba wstrzymywać, aby się nie zbliżały.

[10] Muito sofrimento terá de curtir o ímpio, mas o que confia no SENHOR, a misericórdia o assistirá.

[10] Bezbożny ma mnóstwo cierpień, Kto zaś ufa Panu, tego łaska otacza.

[11] Alegrai-vos no SENHOR e regozijai-vos, ó justos; exultai, vós todos que sois retos de coração.

[11] Weselcie się w Panu i radujcie się sprawiedliwi! Śpiewajcie radośnie wszyscy prawego serca!

Salmo 33

Louvor ao Criador e Preservador

Psalmów 33

Chwała Stwórcy i Wybawicielowi

[1] Exultai, ó justos, no SENHOR! Aos retos fica bem louvá-lo.
[2] Celebrai o SENHOR com harpa, louvai-o com cânticos no saltério de dez cordas.
[3] Entoai-lhe novo cântico, tangei com arte e com júbilo.
[4] Porque a palavra do SENHOR é reta, e todo o seu proceder é fiel.
[5] Ele ama a justiça e o direito; a terra está cheia da bondade do SENHOR.
[6] Os céus por sua palavra se fizeram, e, pelo sopro de sua boca, o exército deles.
[7] Ele ajunta em montão as águas do mar; e em reservatório encerra as grandes vagas.
[8] Tema ao SENHOR toda a terra, temam-no todos os habitantes do mundo.
[9] Pois ele falou, e tudo se fez; ele ordenou, e tudo passou a existir.
[10] O SENHOR frustra os desígnios das nações e anula os intentos dos povos.
[11] O conselho do SENHOR dura para sempre; os desígnios do seu coração, por todas as gerações.
[12] Feliz a nação cujo Deus é o SENHOR, e o povo que ele escolheu para sua herança.
[13] O SENHOR olha dos céus; vê todos os filhos dos homens;
[14] do lugar de sua morada, observa todos os moradores da terra,

[1] Radujcie się w Panu, sprawiedliwi! Prawym przystoi chwała.
[2] Dziękujcie Panu na cytrze! Grajcie mu na dziesięciostrunnej harfie!
[3] Śpiewajcie mu pieśń nową, Grajcie pięknie z okrzykiem radosnym!
[4] Bo słowo Pana jest prawe, A wszystkie dzieła jego dokonane są w wierności.
[5] On miłuje sprawiedliwość i prawo; Pełna jest ziemia łaski Pana.
[6] Słowem Pana uczynione zostały niebiosa, A tchnieniem ust jego całe wojsko ich.
[7] Zbiera jakby w stągwi wody morskie, Gromadzi w zbiornikach głębiny oceanów.
[8] Niech się boi Pana cała ziemia! Niech drżą przed nim wszyscy mieszkańcy świata!
[9] Bo on rzekł - i stało się, On rozkazał - i stanęło.
[10] Pan unicestwił plan narodów, Wniwecz obrócił zamysły ludów.
[11] Plan Pana trwa na wieki, Zamysły serca jego z pokolenia w pokolenie.
[12] Błogosławiony naród, którego Bogiem jest Pan, Lud, który wybrał sobie na dziedzictwo.
[13] Pan spogląda z nieba, Widzi wszystkich ludzi.
[14] Z miejsca, gdzie przebywa, Patrzy na wszystkich mieszkańców ziemi,

[15] ele, que forma o coração de todos eles, que contempla todas as suas obras.

[16] Não há rei que se salve com o poder dos seus exércitos; nem por sua muita força se livra o valente.

[17] O cavalo não garante vitória; a despeito de sua grande força, a ninguém pode livrar.

[18] Eis que os olhos do SENHOR estão sobre os que o temem, sobre os que esperam na sua misericórdia,

[19] para livrar-lhes a alma da morte, e, no tempo da fome, conservar-lhes a vida.

[20] Nossa alma espera no SENHOR, nosso auxílio e escudo.

[21] Nele, o nosso coração se alegra, pois confiamos no seu santo nome.

[22] Seja sobre nós, SENHOR, a tua misericórdia, como de ti esperamos.

Salmo 34

Provai que o Senhor é bom!

Salmo de Davi, quando se fingiu amalucado na presença de Abimeleque e, por este expulso, ele se foi

1 Sm 21.13-15

[1] Bendirei o SENHOR em todo o tempo, o seu louvor estará sempre nos meus lábios.

[2] Gloriar-se-á no SENHOR a minha alma; os humildes o ouvirão e se alegrarão.

[3] Engrandecei o SENHOR comigo, e todos, à uma, lhe exaltemos o nome.

[4] Busquei o SENHOR, e ele me acolheu; livrou-me de todos os meus temores.

[15] On, który ukształtował serce każdego z nich, On, który uważa na wszystkie czyny ich.

[16] Nie licznemu wojsku zawdzięcza król swe zwycięstwo, Nie swej wielkiej sile zawdzięcza wojownik ocalenie.

[17] Koń zawodzi, gdy chodzi o zwycięstwo, A wielka jego siła nie zapewni człowiekowi ocalenia.

[18] Oto oko Pana jest nad tymi, którzy się go boją, Nad tymi, którzy spodziewają się łaski jego,

[19] Aby ocalić od śmierci dusze ich I podczas głodu zachować przy życiu.

[20] Dusza nasza oczekuje Pana, On pomocą naszą i tarczą naszą.

[21] W nim bowiem raduje się serce nasze, Bo zaufaliśmy jego świętemu imieniu.

[22] Niech spocznie na nas łaska twoja, Panie, Ponieważ w tobie mamy nadzieję!

Psalmów 34

Dziękczynienie za wybawienie z ucisków

[1] Dawidowy, gdy udawał obłąkanego przed Abimelechem, a wypędzony przez niego, odszedł.

[2] Będę błogosławił Pana w każdym czasie, Chwała jego niech będzie zawsze na ustach moich!

[3] Dusza moja będzie się chlubić Panem! Niechaj słuchają pokorni i weselą się!

[4] Wysławiajcie Pana ze mną! Wywyższajmy wspólnie imię jego!

[5] Szukałem Pana i odpowiedział mi, I uchronił mnie od wszystkich obaw moich.

[5] Contemplai-o e sereis iluminados, e o vosso rosto jamais sofrerá vexame.

[6] Spójrzcie na niego, a zajaśniejecie I oblicza wasze nie okryją się wstydem!

[6] Clamou este aflito, e o SENHOR o ouviu e o livrou de todas as suas tribulações.

[7] Ten biedak wołał, a Pan słuchał I wybawił go z wszystkich ucisków jego.

[7] O anjo do SENHOR acampa-se ao redor dos que o temem e os livra.

[8] Anioł Pański zakłada obóz Wokół tych, którzy się go boją, i ratuje ich.

[8] Oh! Provai e vede que o SENHOR é bom; bem-aventurado o homem que nele se refugia.

[9] Skosztujcie i zobaczcie, że dobry jest Pan: Błogosławiony człowiek, który u niego szuka schronienia!

[9] Temei o SENHOR, vós os seus santos, pois nada falta aos que o temem.

[10] Bójcie się Pana, święci jego! Bo niczego nie brak tym, którzy się go boją.

[10] Os leõezinhos sofrem necessidade e passam fome, porém aos que buscam o SENHOR bem nenhum lhes faltará.

[11] Lwięta cierpią niedostatek i głód, Lecz tym, którzy szukają Pana, nie brak żadnego dobra.

[11] Vinde, filhos, e escutai-me; eu vos ensinarei o temor do SENHOR.

[12] Pójdźcie synowie, słuchajcie mnie! Nauczę was bojaźni Pańskiej!

[12] Quem é o homem que ama a vida e quer longevidade para ver o bem?

[13] Jakim ma być człowiek, który kocha życie, Lubi oglądać dobre dni?...

[13] Refreia a língua do mal e os lábios de falarem dolosamente.

[14] Strzeż języka swego od zła, A warg swoich od słów obłudnych!

[14] Aparta-te do mal e pratica o que é bom; procura a paz e empenha-te por alcançá-la.

[15] Odwróć się od zła i czyń dobrze, Szukaj pokoju i ubiegaj się oń!

[15] Os olhos do SENHOR repousam sobre os justos, e os seus ouvidos estão abertos ao seu clamor.

[16] Oczy Pańskie patrzą na sprawiedliwych, A uszy jego słyszą ich krzyk.

[16] O rosto do SENHOR está contra os que praticam o mal, para lhes extirpar da terra a memória.

[17] Oblicze Pańskie jest zwrócone przeciwko złoczyńcom, Aby wytracić z ziemi pamięć ich.

[17] Clamam os justos, e o SENHOR os escuta e os livra de todas as suas tribulações.

[18] Wołają, a Pan wysłuchuje ich, I ocala ich ze wszystkich udręk.

[18] Perto está o SENHOR dos que têm o coração quebrantado e salva os de espírito oprimido.

[19] Bliski jest Pan tym, których serce jest złamane, A wybawia utrapionych na duchu.

[19] Muitas são as aflições do justo, mas o SENHOR de todas o livra.

[20] Preserva-lhe todos os ossos, nem um deles sequer será quebrado.

[21] O infortúnio matará o ímpio, e os que odeiam o justo serão condenados.

[22] O SENHOR resgata a alma dos seus servos, e dos que nele confiam nenhum será condenado.

[20] Wiele nieszczęść spotyka sprawiedliwego, Ale Pan wyzwala go ze wszystkich.

[21] Strzeże wszystkich kości jego, Żadna z nich się nie złamie.

[22] Niegodziwego zabija złość, A ci, którzy nienawidzą sprawiedliwego, poniosą karę.

[23] Pan wyzwala duszę sług swoich I nie będą ukarani ci, którzy mu ufają.

Salmo 35

Castigo dos adversários

Salmo de Davi

[1] Contende, SENHOR, com os que contendem comigo; peleja contra os que contra mim pelejam.

[2] Embraça o escudo e o broquel e ergue-te em meu auxílio.

[3] Empunha a lança e reprime o passo aos meus perseguidores; dize à minha alma: Eu sou a tua salvação.

[4] Sejam confundidos e cobertos de vexame os que buscam tirar-me a vida; retrocedam e sejam envergonhados os que tramam contra mim.

[5] Sejam como a palha ao léu do vento, impelindo-os o anjo do SENHOR.

[6] Torne-se-lhes o caminho tenebroso e escorregadio, e o anjo do SENHOR os persiga.

[7] Pois sem causa me tramaram laços, sem causa abriram cova para a minha vida.

Psalmów 35

Modlitwa o pomoc przeciw niewdzięcznikom

[1] Dawidowy. Rozpraw się, Panie, z przeciwnikami moimi, Walcz z tymi, którzy walczą ze mną!

[2] Chwyć tarczę i puklerz i powstań mi na pomoc!

[3] Dobądź włóczni i zagrodź drogę prześladowcom moim, Powiedz duszy mojej: Jam zbawieniem twoim!

[4] Niech okryją się wstydem i hańbą Ci, którzy nastają na życie moje! Niech cofną się i zawstydzą Ci, którzy myślą o zgubie mojej!

[5] Niech będą jak plewa na wietrze I anioł Pański niech ich rozproszy!

[6] Niech droga ich będzie ciemna i śliska I anioł Pański niech ich ściga!

[7] Gdyż bez przyczyny zastawili na mnie zgubne sidła swoje, Bez przyczyny wykopali dla mnie dół.

[8] Venha sobre o inimigo a destruição, quando ele menos pensar; e prendam-no os laços que tramou ocultamente; caia neles para a sua própria ruína.

[8] Niechaj spadnie na niego niespodzianie zguba! Niech złowi się w sidła, które zastawiał! Niechaj w nie wpadnie i zginie!

[9] E minha alma se regozijará no SENHOR e se deleitará na sua salvação.

[9] Wtedy dusza moja będzie weselić się w Panu, Będzie radować się ze zbawienia jego.

[10] Todos os meus ossos dirão: SENHOR, quem contigo se assemelha? Pois livras o aflito daquele que é demais forte para ele, o mísero e o necessitado, dos seus extorsionários.

[10] Wszystkie kości moje powiedzą: Panie, któż jest tobie równy? Ratujesz ubogiego przed silniejszym, A ubogiego i biednego przed łupieżcą jego.

[11] Levantam-se iníquas testemunhas e me argúem de coisas que eu não sei.

[11] Powstają złośliwi świadkowie, Pytają mnie o to, czego nie wiem.

[12] Pagam-me o mal pelo bem, o que é desolação para a minha alma.

[12] Odpłacają mi złem za dobre; Jestem opuszczony.

[13] Quanto a mim, porém, estando eles enfermos, as minhas vestes eram pano de saco; eu afligia a minha alma com jejum e em oração me reclinava sobre o peito,

[13] Lecz ja, gdy oni byli chorzy, przywdziewałem wór, Umartwiałem się postem I modlitwa moja wracała mi na usta.

[14] portava-me como se eles fossem meus amigos ou meus irmãos; andava curvado, de luto, como quem chora por sua mãe.

[14] Postępowałem jak przyjaciel, jak brat; Jak opłakujący matkę, chyliłem się w żałobie.

[15] Quando, porém, tropecei, eles se alegraram e se reuniram; reuniram-se contra mim; os abjetos, que eu não conhecia, dilaceraram-me sem tréguas;

[15] Lecz kiedy się potykam, oni cieszą się, I zbierają się przeciw mnie, niegodziwcy, zbierają się potajemnie, Szarpią mnie nieustannie.

[16] como vis bufões em festins, rangiam contra mim os dentes.

[16] Jak obłudnicy wyśmiewają się, Zgrzytają na mnie zębami swymi.

[17] Até quando, SENHOR, ficarás olhando? Livra-me a alma das violências deles; dos leões, a minha predileta.

[17] Panie, jak długo na to patrzeć będziesz? Wyzwól duszę moją od tych, co ryczą, Ocal życie moje od tych lwów!

[18] Dar-te-ei graças na grande congregação, louvar-te-ei no meio da multidão poderosa.

[18] Wysławiać cię będę w wielkim zgromadzeniu, Wobec licznego ludu chwalić cię będę.

[19] Não se alegrem de mim os meus inimigos gratuitos; não pisquem os olhos os que sem causa me odeiam.

[20] Não é de paz que eles falam; pelo contrário, tramam enganos contra os pacíficos da terra.

[21] Escancaram contra mim a boca e dizem: Pegamos! Pegamos! Vimo-lo com os nossos próprios olhos.

[22] Tu, SENHOR, os viste; não te cales; SENHOR, não te ausentes de mim.

[23] Acorda e desperta para me fazeres justiça, para a minha causa, Deus meu e SENHOR meu.

[24] Julga-me, SENHOR, Deus meu, segundo a tua justiça; não permitas que se regozijem contra mim.

[25] Não digam eles lá no seu íntimo: Agora, sim! Cumpriu-se o nosso desejo! Não digam: Demos cabo dele!

[26] Envergonhem-se e juntamente sejam cobertos de vexame os que se alegram com o meu mal; cubram-se de pejo e ignomínia os que se engrandecem contra mim.

[27] Cantem de júbilo e se alegrem os que têm prazer na minha retidão; e digam sempre: Glorificado seja o SENHOR, que se compraz na prosperidade do seu servo!

[28] E a minha língua celebrará a tua justiça e o teu louvor todo o dia.

Salmo 36

Malícia humana e benignidade divina

[19] Niech moi przewrotni wrogowie nie radują się z mojego powodu, Niech nie spoglądają szyderczo ci, co nienawidzą mnie bez przyczyny!

[20] Nie mówią bowiem o pokoju, Lecz przeciw spokojnym w kraju zmyślają fałszywe słowa.

[21] Rozwierają na mnie usta swoje, Mówiąc: Ha! Ha! Nasze oczy to widziały.

[22] Widziałeś to, Panie! Nie milcz! Panie! Nie oddalaj się ode mnie!

[23] Ocknij i obudź się ku mojej obronie, Boże i Panie mój, by prowadzić sprawę moją!

[24] Sądź mnie według sprawiedliwości swojej, Panie, Boże mój! Niech się nie śmieją z mojego powodu!

[25] Niech nie mówią w sercu swoim: Ach, oto czego pragnęliśmy! Niech nie mówią: Pochłonęliśmy go.

[26] Niech zarumienią się ze wstydu wszyscy, Którzy cieszą się z nieszczęścia mego! Niech okryją się wstydem i hańbą Ci, którzy wynoszą się nade mnie!

[27] Niech radują się i weselą Ci, którzy pragną uniewinnienia mojego! Niechaj mówią nieustannie: Wielki jest Pan, który pragnie pokoju sługi swego!

[28] Wtedy język mój będzie opowiadał sprawiedliwość twoją, Przez cały dzień głosił chwałę twoją.

Psalmów 36

Zaślepienie bezbożnych a szczęście nabożnych

Ao mestre de canto. De Davi, servo do Senhor

[1] Há no coração do ímpio a voz da transgressão; não há temor de Deus diante de seus olhos.
[2] Porque a transgressão o lisonjeia a seus olhos e lhe diz que a sua iniqüidade não há de ser descoberta, nem detestada.
[3] As palavras de sua boca são malícia e dolo; abjurou o discernimento e a prática do bem.
[4] No seu leito, maquina a perversidade, detém-se em caminho que não é bom, não se despega do mal.
[5] A tua benignidade, SENHOR, chega até aos céus, até às nuvens, a tua fidelidade.
[6] A tua justiça é como as montanhas de Deus; os teus juízos, como um abismo profundo. Tu, SENHOR, preservas os homens e os animais.
[7] Como é preciosa, ó Deus, a tua benignidade! Por isso, os filhos dos homens se acolhem à sombra das tuas asas.
[8] Fartam-se da abundância da tua casa, e na torrente das tuas delícias lhes dás de beber.
[9] Pois em ti está o manancial da vida; na tua luz, vemos a luz.
[10] Continua a tua benignidade aos que te conhecem, e a tua justiça, aos retos de coração.
[11] Não me calque o pé da insolência, nem me repila a mão dos ímpios.

[1] Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida, sługi Pańskiego.
[2] Występne podszepty ma bezbożny we wnętrzu serca swego. Nie ma bojaźni Bożej przed oczyma jego,
[3] Bo schlebia sam sobie w oczach swoich, Że nieprawość jego nie będzie wykryta i znienawidzona.
[4] Słowami ust jego są niegodziwość i fałsz; Nie chce być rozumnym i dobrze czynić.
[5] O niegodziwości myśli na łożu swoim, Staje na niedobrej drodze, nie brzydzi się złem.
[6] Panie! Łaska twoja do niebios sięga, Wierność twoja aż do obłoków.
[7] Sprawiedliwość twoja - jak góry Boże, Prawo twoje - jak głębina niezmierna! Panie, pomagasz ludziom i zwierzętom.
[8] Jakże cenna jest łaska twoja, Boże! Przeto ludzie chronią się w cieniu skrzydeł twoich.
[9] Nasycają się tłustością domu twego, A strumieniem rozkoszy swoich upajasz ich.
[10] Bo u ciebie jest źródło życia, W światłości twojej oglądamy światłość.
[11] Zachowaj łaskę swoją tym, którzy cię znają, A sprawiedliwość swoją tym, którzy są prawego serca!
[12] Niech nie depcze mnie noga pyszałków I niech nie wypędza mnie ręka bezbożnych!

[12] Tombaram os obreiros da iniqüidade; estão derruídos e já não podem levantar-se.

Salmo 37

Temporária, a felicidade dos perversos

Salmo de Davi

[1] Não te indignes por causa dos malfeitores, nem tenhas inveja dos que praticam a iniqüidade.

[2] Pois eles dentro em breve definharão como a relva e murcharão como a erva verde.

[3] Confia no SENHOR e faze o bem; habita na terra e alimenta-te da verdade.

[4] Agrada-te do SENHOR, e ele satisfará os desejos do teu coração.

[5] Entrega o teu caminho ao SENHOR, confia nele, e o mais ele fará.

[6] Fará sobressair a tua justiça como a luz e o teu direito, como o sol ao meio-dia.

[7] Descansa no SENHOR e espera nele, não te irrites por causa do homem que prospera em seu caminho, por causa do que leva a cabo os seus maus desígnios.

[8] Deixa a ira, abandona o furor; não te impacientes; certamente, isso acabará mal.

[9] Porque os malfeitores serão exterminados, mas os que esperam no SENHOR possuirão a terra.

[10] Mais um pouco de tempo, e já não existirá o ímpio; procurarás o seu lugar e não o acharás.

[13] Oto tam upadli złoczyńcy, Zostali powaleni i nie mogą powstać.

Psalmów 37

Niepewny los bezbożnego

[1] Dawidowy. Nie gniewaj się na niegodziwych, Nie zazdrość tym, którzy czynią nieprawość.

[2] Bo uschną szybko jak trawa I zwiędną jak zielona murawa.

[3] Zaufaj Panu i czyń dobrze, Mieszkaj w kraju i dbaj o wierność!

[4] Rozkoszuj się Panem, A da ci, czego życzy sobie serce twoje!

[5] Powierz Panu drogę swoją, Zaufaj mu, a On wszystko dobrze uczyni.

[6] Wyniesie jak światło sprawiedliwość twoją, A prawo twoje jak słońce w południe.

[7] Zdaj się w milczeniu na Pana i złóż w nim nadzieję. Nie gniewaj się na tego, któremu się szczęści, Na człowieka, który knuje złe zamiary!

[8] Zaprzestań gniewu i zaniechaj zapalczywości! Nie gniewaj się, gdyż to wiedzie do złego...

[9] Bo niegodziwcy będą wytępieni, Ci zaś, którzy pokładają nadzieję w Panu, odziedziczą ziemię.

[10] Jeszcze trochę, a nie będzie bezbożnego; Spojrzysz na miejsce jego, a już go nie będzie.

[11] Mas os mansos herdarão a terra e se deleitarão na abundância de paz.

[12] Trama o ímpio contra o justo e contra ele ringe os dentes.

[13] Rir-se-á dele o SENHOR, pois vê estar-se aproximando o seu dia.

[14] Os ímpios arrancam da espada e distendem o arco para abater o pobre e necessitado, para matar os que trilham o reto caminho.

[15] A sua espada, porém, lhes traspassará o próprio coração, e os seus arcos serão espedaçados.

[16] Mais vale o pouco do justo que a abundância de muitos ímpios.

[17] Pois os braços dos ímpios serão quebrados, mas os justos, o SENHOR os sustém.

[18] O SENHOR conhece os dias dos íntegros; a herança deles permanecerá para sempre.

[19] Não serão envergonhados nos dias do mal e nos dias da fome se fartarão.

[20] Os ímpios, no entanto, perecerão, e os inimigos do SENHOR serão como o viço das pastagens; serão aniquilados e se desfarão em fumaça.

[21] O ímpio pede emprestado e não paga; o justo, porém, se compadece e dá.

[22] Aqueles a quem o SENHOR abençoa possuirão a terra; e serão exterminados aqueles a quem amaldiçoa.

[23] O SENHOR firma os passos do homem bom e no seu caminho se compraz;

[11] Lecz pokorni odziedziczą ziemię I rozkoszować się będą obfitym pokojem.

[12] Bezbożny źle myśli o sprawiedliwym I zgrzyta na niego zębami.

[13] Ale Pan śmieje się z niego, Bo widzi, że nadchodzi dzień jego.

[14] Bezbożni dobyli miecza i napinają łuk swój, Aby powalić ubogich i biednych, Aby wymordować tych, którzy idą drogą prawą,

[15] Lecz miecz ich wbije się w ich własne serca, A łuki ich będą połamane.

[16] Lepsza jest odrobina u sprawiedliwego, Niż mnóstwo dostatków u bezbożnych.

[17] Bo ramiona bezbożnych będą połamane, Ale sprawiedliwych Pan podeprze.

[18] Pan troszczy się o dni niewinnych, Przeto dziedzictwo ich trwać będzie na wieki.

[19] Nie będą zawstydzeni w złym czasie, A w dniach głodu będą nasyceni.

[20] Zaiste, bezbożni wyginą, A nieprzyjaciele Pana są jak ogień w piecu, zniszczeją, pójdą z dymem.

[21] Bezbożny pożycza i nie oddaje, Sprawiedliwy zaś lituje się i rozdaje.

[22] Bo ci, którym On błogosławi, posiądą ziemię, A ci, których On przeklina, będą wytępieni.

[23] Pan kieruje krokami męża, Wspiera tego, którego droga mu się podoba.

[24] se cair, não ficará prostrado, porque o SENHOR o segura pela mão.

[25] Fui moço e já, agora, sou velho, porém jamais vi o justo desamparado, nem a sua descendência a mendigar o pão.

[26] É sempre compassivo e empresta, e a sua descendência será uma bênção.

[27] Aparta-te do mal e faze o bem, e será perpétua a tua morada.

[28] Pois o SENHOR ama a justiça e não desampara os seus santos; serão preservados para sempre, mas a descendência dos ímpios será exterminada.

[29] Os justos herdarão a terra e nela habitarão para sempre.

[30] A boca do justo profere a sabedoria, e a sua língua fala o que é justo.

[31] No coração, tem ele a lei do seu Deus; os seus passos não vacilarão.

[32] O perverso espreita ao justo e procura tirar-lhe a vida.

[33] Mas o SENHOR não o deixará nas suas mãos, nem o condenará quando for julgado.

[34] Espera no SENHOR, segue o seu caminho, e ele te exaltará para possuíres a terra; presenciarás isso quando os ímpios forem exterminados.

[35] Vi um ímpio prepotente a expandir-se qual cedro do Líbano.

[36] Passei, e eis que desaparecera; procurei-o, e já não foi encontrado.

[24] Choćby się potknął, nie przewróci się, Gdyż Pan podtrzyma go ręką swoją.

[25] Byłem młody i zestarzałem się, A nie widziałem, żeby sprawiedliwy był opuszczony, Ani potomków jego żebrzących chleba.

[26] Codziennie lituje się i pożycza, A potomstwo jego jest błogosławione.

[27] Stroń od złego i czyń dobrze, A zawsze będziesz mieszkał bezpiecznie.

[28] Bo Pan miłuje prawo I nie opuszcza swoich wiernych, Na wieki ich strzeże; Potomstwo bezbożnych zaś będzie wytępione.

[29] Sprawiedliwi posiądą ziemię I zamieszkają w niej na wieki.

[30] Usta sprawiedliwego wypowiadają mądrość, A jego język głosi prawo.

[31] Nauka Boga jego jest w sercu jego, Kroki jego nie chwieją się.

[32] Bezbożny czyha na sprawiedliwego I szuka sposobu, aby go zabić.

[33] Pan nie zostawi go w ręku jego I nie dopuści, by przegrał sprawę w sądzie.

[34] Miej nadzieję w Panu i strzeż drogi jego, A On cię wywyższy, abyś odziedziczył ziemię! Ujrzysz zagładę bezbożnych!

[35] Widziałem okrutnego bezbożnika, Rozpierającego się jak cedr Libanu.

[36] Ale przeminął i nie ma go, Szukałem go, ale nie można było go znaleźć.

[37] Observa o homem íntegro e atenta no que é reto; porquanto o homem de paz terá posteridade.
[38] Quanto aos transgressores, serão, à uma, destruídos; a descendência dos ímpios será exterminada.

[39] Vem do SENHOR a salvação dos justos; ele é a sua fortaleza no dia da tribulação.

[40] O SENHOR os ajuda e os livra; livra-os dos ímpios e os salva, porque nele buscam refúgio.

[37] Przeto wzoruj się na niewinnym i popatrz na prawego, Bo przyszłość należy do męża pokoju.

[38] Natomiast przestępcy zginą pospołu, Potomstwo bezbożnych będzie wytępione.

[39] Zbawienie sprawiedliwych przychodzi od Pana, On jest ich obroną w czasie niedoli.

[40] Pan wspomaga ich i ratuje; Ratuje ich od bezbożnych i wybawia, Bo w nim szukali schronienia.

Salmo 38

Arrependimento do pecador

Salmo de Davi. Em memória

[1] Não me repreendas, SENHOR, na tua ira, nem me castigues no teu furor.
[2] Cravam-se em mim as tuas setas, e a tua mão recai sobre mim.

[3] Não há parte sã na minha carne, por causa da tua indignação; não há saúde nos meus ossos, por causa do meu pecado.

[4] Pois já se elevam acima de minha cabeça as minhas iniqüidades; como fardos pesados, excedem as minhas forças.
[5] Tornam-se infectas e purulentas as minhas chagas, por causa da minha loucura.
[6] Sinto-me encurvado e sobremodo abatido, ando de luto o dia todo.
[7] Ardem-me os lombos, e não há parte sã na minha carne.

Psalmów 38

Modlitwa cierpiącego pokutnika

[1] Psalm Dawidowy. Przy ofierze pamiątkowej.
[2] Panie! Nie karz mnie w gniewie swoim I nie karć mnie w zapalczywości swojej!
[3] Bo strzały twoje przeszyły mnie I ciąży nade mną ręka twoja.
[4] Nie ma na ciele moim miejsca, Które by nie było uszkodzone przez gniew twój, I nie ma nic zdrowego w kościach moich Z powodu grzechu mojego.
[5] Winy moje bowiem wyrosły ponad głowę moją, Są jak wielki ciężar, zbyt ciężki dla mnie.

[6] Rany moje cuchną i ropieją Z powodu głupoty mojej.

[7] Jestem zgięty i pochylony bardzo, Cały dzień chodzę w żałobie.
[8] Ogień pali lędźwie moje I nie ma zdrowego miejsca na ciele moim.

[8] Estou aflito e mui quebrantado; dou gemidos por efeito do desassossego do meu coração.

[9] Jestem osłabiony i bardzo przygnębiony, Krzyczę, bo wzburzone jest serce moje.

[9] Na tua presença, SENHOR, estão os meus desejos todos, e a minha ansiedade não te é oculta.

[10] Panie, przed tobą są wszystkie pragnienia moje, A westchnienie moje nie jest zakryte przed tobą.

[10] Bate-me excitado o coração, faltam-me as forças, e a luz dos meus olhos, essa mesma já não está comigo.

[11] Serce moje bije gwałtownie, Opuszcza mnie siła moja, A nawet światło oczu moich zanika.

[11] Os meus amigos e companheiros afastam-se da minha praga, e os meus parentes ficam de longe.

[12] Przyjaciele i towarzysze moi stoją z dala od mego nieszczęścia, A krewni moi stronią ode mnie.

[12] Armam ciladas contra mim os que tramam tirar-me a vida; os que me procuram fazer o mal dizem coisas perniciosas e imaginam engano todo o dia.

[13] Zastawiają sidła ci, co godzą na życie moje; A ci, którzy życzą mi nieszczęścia, grożą zagładą I nieustannie knują podstępy.

[13] Mas eu, como surdo, não ouço e, qual mudo, não abro a boca.

[14] Lecz ja, jak człowiek głuchy, nie słyszę I jestem jak niemy, który nie otwiera ust swoich.

[14] Sou, com efeito, como quem não ouve e em cujos lábios não há réplica.

[15] Stałem się jak mąż, który nie słyszy I który nie ma odpowiedzi w ustach swoich.

[15] Pois em ti, SENHOR, espero; tu me atenderás, SENHOR, Deus meu.

[16] W tobie bowiem, Panie, pokładam nadzieję moją; Ty odpowiadasz, Panie, Boże mój!

[16] Porque eu dizia: Não suceda que se alegrem de mim e contra mim se engrandeçam quando me resvala o pé.

[17] Bo pomyślałem: Niech się nie cieszą ci, Którzy wynoszą się nade mnie, Kiedy potknie się noga moja,

[17] Pois estou prestes a tropeçar; a minha dor está sempre perante mim.

[18] Ja bowiem jestem bliski upadku I ból mój stale jest przede mną.

[18] Confesso a minha iniqüidade; suporto tristeza por causa do meu pecado.

[19] Wyznaję winę moją. Niepokoję się z powodu grzechu swego.

[19] Mas os meus inimigos são vigorosos e fortes, e são muitos os que sem causa me odeiam.

[20] Lecz nieprzyjaciele moi żyją i są mocni, I wielu jest takich, którzy nienawidzą mnie bez przyczyny.

[20] Da mesma sorte, os que pagam o mal pelo bem são meus adversários, porque eu sigo o que é bom.
[21] Não me desampares, SENHOR; Deus meu, não te ausentes de mim.
[22] Apressa-te em socorrer-me, SENHOR, salvação minha.

Salmo 39

A vaidade da vida

Ao mestre de canto, Jedutum. Salmo de Davi

[1] Disse comigo mesmo: guardarei os meus caminhos, para não pecar com a língua; porei mordaça à minha boca, enquanto estiver na minha presença o ímpio.
[2] Emudeci em silêncio, calei acerca do bem, e a minha dor se agravou.
[3] Esbraseou-se-me no peito o coração; enquanto eu meditava, ateou-se o fogo; então, disse eu com a própria língua:
[4] Dá-me a conhecer, SENHOR, o meu fim e qual a soma dos meus dias, para que eu reconheça a minha fragilidade.
[5] Deste aos meus dias o comprimento de alguns palmos; à tua presença, o prazo da minha vida é nada. Na verdade, todo homem, por mais firme que esteja, é pura vaidade.
[6] Com efeito, passa o homem como uma sombra; em vão se inquieta; amontoa tesouros e não sabe quem os levará.
[7] E eu, SENHOR, que espero? Tu és a minha esperança.

[21] A ci, którzy złem za dobre odpłacają, Prześladują mnie, gdyż zabiegam o dobro.

[22] Nie opuszczaj mnie, Panie, Boże mój! Nie oddalaj się ode mnie!
[23] Śpiesz mi z pomocą, Panie, zbawienie moje!

Psalmów 39

Modlitwa ciężko utrapionego

[1] Przewodnikowi chóru. Dla Jedutuna. Psalm Dawidowy.
[2] Rzekłem: Będę pilnował dróg swoich, Bym nie zgrzeszył językiem, Będę trzymał na wodzy usta swoje, Póki bezbożny stoi przede mną.
[3] Zaniemówiłem, zamilkłem, Pozbawiony szczęścia, Lecz ból mój się powiększył.
[4] Rozpaliło się serce moje we mnie, Gdy rozmyślałem, zapłonął ogień. Wtedy odezwałem się językiem swoim:
[5] Daj mi, Panie, poznać kres mój I jaka jest miara dni moich, Abym wiedział, jak jestem znikomy!

[6] Oto na szerokość dłoni wymierzyłeś dni moje, A okres życia mojego jest jak nic przed tobą. Tylko jak tchnienie jest wszelki człowiek, choć pewnie stoi. Sela.

[7] Zaprawdę, człowiek przemija jak cień, Zaprawdę, na próżno się miota. Gromadzi, a nie wie, kto to zabierze.
[8] A teraz, czego mam się spodziewać, Panie? W tobie jest nadzieja moja.

[8] Livra-me de todas as minhas iniqüidades; não me faças o opróbrio do insensato.

[9] Emudeço, não abro os lábios porque tu fizeste isso.

[10] Tira de sobre mim o teu flagelo; pelo golpe de tua mão, estou consumido.

[11] Quando castigas o homem com repreensões, por causa da iniqüidade, destróis nele, como traça, o que tem de precioso. Com efeito, todo homem é pura vaidade.

[12] Ouve, SENHOR, a minha oração, escuta-me quando grito por socorro; não te emudeças à vista de minhas lágrimas, porque sou forasteiro à tua presença, peregrino como todos os meus pais o foram.

[13] Desvia de mim o olhar, para que eu tome alento, antes que eu passe e deixe de existir.

Salmo 40

Oração para livramento

Vs. 13-17: Salmo 70.1-5

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Esperei confiantemente pelo SENHOR; ele se inclinou para mim e me ouviu quando clamei por socorro.

[2] Tirou-me de um poço de perdição, de um tremedal de lama; colocou-me os pés sobre uma rocha e me firmou os passos.

[3] E me pôs nos lábios um novo cântico, um hino de louvor ao nosso Deus; muitos verão essas coisas, temerão e confiarão no SENHOR.

[9] Ratuj mnie od wszelkich występków moich! Nie wystawiaj mnie na zniewagę nikczemnika!

[10] Zamilkłem, nie otwieram ust swoich, Bo Ty to uczyniłeś.

[11] Odwróć ode mnie cios swój; Ginę pod razami ręki twojej.

[12] Karami za winę karcisz człowieka I niweczysz jak mól urok jego. Zaprawdę, tylko tchnieniem jest każdy człowiek. Sela.

[13] Wysłuchaj, Panie, modlitwy mojej, I nastaw uszu na wołanie moje! Nie milcz na łzy moje! Gdyż jestem tylko przychodniem u ciebie, Wędrowcem jak wszyscy ojcowie moi.

[14] Odwróć ode mnie surowe spojrzenie swoje, Abym odetchnął, zanim odejdę i nie będzie mnie!

Psalmów 40

Dziękczynienie i prośba

[1] Przewodnikowi chóru. Psalm Dawidowy.

[2] Tęsknie oczekiwałem Pana: Skłonił się ku mnie i wysłuchał wołania mojego.

[3] Wyciągnął mnie z dołu zagłady, Z błota grząskiego. Postawił na skale nogi moje. Umocnił kroki moje.

[4] Włożył w usta moje pieśń nową, Pieśń pochwalną dla Boga naszego. Ujrzy go wielu i ulęknie się, I ufać będą Panu.

[4] Bem-aventurado o homem que põe no SENHOR a sua confiança e não pende para os arrogantes, nem para os afeiçoados à mentira.

[5] Błogosławiony mąż, który w Panu pokłada nadzieję swoją I nie zwraca się do wyniosłych Ani do uwikłanych w kłamstwie.

[5] São muitas, SENHOR, Deus meu, as maravilhas que tens operado e também os teus desígnios para conosco; ninguém há que se possa igualar contigo. Eu quisera anunciá-los e deles falar, mas são mais do que se pode contar.

[6] Wiele cudów uczyniłeś, Panie, Boże mój, A w zamysłach twoich wobec nas nikt ci nie dorówna. Gdybym je chciał oznajmić i ogłosić, Są liczniejsze, niż zdołałbym opowiedzieć.

[6] Sacrifícios e ofertas não quiseste; abriste os meus ouvidos; holocaustos e ofertas pelo pecado não requeres.

[7] Nie chcesz ofiar krwawych i darów, Ale dałeś mi otwarte uszy; Nie żądasz całopalenia i ofiary zagrzesznej.

[7] Então, eu disse: eis aqui estou, no rolo do livro está escrito a meu respeito;

[8] Wtedy rzekłem: Oto przychodzę; W zwoju księgi napisano o mnie:

[8] agrada-me fazer a tua vontade, ó Deus meu; dentro do meu coração, está a tua lei.

[9] Pragnę czynić wolę twoją, Boże mój, A zakon twój jest we wnętrzu moim.

[9] Proclamei as boas-novas de justiça na grande congregação; jamais cerrei os lábios, tu o sabes, SENHOR.

[10] Zwiastowałem sprawiedliwość w wielkim zgromadzeniu, Oto warg swoich nie zamknąłem, Panie, Ty wiesz o tym.

[10] Não ocultei no coração a tua justiça; proclamei a tua fidelidade e a tua salvação; não escondi da grande congregação a tua graça e a tua verdade.

[11] Nie ukrywałem w sercu swoim sprawiedliwości twojej, Opowiadałem o wierności twojej i zbawieniu twoim; Nie zataiłem łaski i wierności twojej wobec wielkiego zgromadzenia.

[11] Não retenhas de mim, SENHOR, as tuas misericórdias; guardem-me sempre a tua graça e a tua verdade.

[12] Toteż Ty, Panie, nie odmawiaj mi litości swojej; Łaska i wierność twoja niechaj mnie zawsze strzegą!

[12] Não têm conta os males que me cercam; as minhas iniqüidades me alcançaram, tantas, que me impedem a vista; são mais numerosas que os cabelos de minha cabeça, e o coração me desfalece.

[13] Otoczyły mnie bowiem niezliczone nieszczęścia, Dosięgły mnie winy moje nieprzejrzane; Są liczniejsze, niż włosy na mej głowie, A odwaga moja opuszcza mnie.

[13] Praza-te, SENHOR, em livrar-me; dá-te pressa, ó SENHOR, em socorrer-me.
[14] Sejam à uma envergonhados e cobertos de vexame os que me demandam a vida; tornem atrás e cubram-se de ignomínia os que se comprazem no meu mal.
[15] Sofram perturbação por causa da sua ignomínia os que dizem: Bem-feito! Bem-feito!
[16] Folguem e em ti se rejubilem todos os que te buscam; os que amam a tua salvação digam sempre: O SENHOR seja magnificado!
[17] Eu sou pobre e necessitado, porém o SENHOR cuida de mim; tu és o meu amparo e o meu libertador; não te detenhas, ó Deus meu!

[14] Zechciej, Panie, ocalić mnie, Panie, pośpiesz mi z pomocą!
[15] Niech się zawstydzą i zarumienią wszyscy ci, Którzy godzą na życie moje, by je zgubić, Niech cofną się okryci hańbą Ci, co pragną mej zguby!
[16] Niech osłupieją z powodu swej hańby Ci, którzy mówią do mnie: Ha, Ha!...
[17] Niech się rozweselą i rozradują w tobie Wszyscy, którzy cię szukają; Niechaj ci, którzy miłują zbawienie twoje, Mówią zawsze: Wielki jest Pan!
[18] Ja wprawdzie jestem ubogi i biedny, Ale Pan myśli o mnie. Ty jesteś pomocą moją i wybawieniem moim. Boże mój, nie zwlekaj!

Salmo 41

A calúnia dos inimigos e o socorro de Deus

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Bem-aventurado o que acode ao necessitado; o SENHOR o livra no dia do mal.
[2] O SENHOR o protege, preserva-lhe a vida e o faz feliz na terra; não o entrega à discrição dos seus inimigos.
[3] O SENHOR o assiste no leito da enfermidade; na doença, tu lhe afofas a cama.
[4] Disse eu: compadece-te de mim, SENHOR; sara a minha alma, porque pequei contra ti.
[5] Os meus inimigos falam mal de mim: Quando morrerá e lhe perecerá o nome?

Psalmów 41

Skarga cierpiącego na wrogów i nieżyczliwych przyjaciół

[1] Przewodnikowi chóru. Psalm Dawidowy.
[2] Błogosławiony ten, który zważa na biednego, Wyratuje go Pan w czasie niedoli!
[3] Pan ustrzeże go i zachowa przy życiu, Szczęśliwy będzie na ziemi; I nie wyda go na pastwę nieprzyjaciół jego.
[4] Pan pokrzepi go na łożu boleści; W chorobie jego odwróci wszystkie cierpienia.
[5] Ja tedy rzekłem: Panie, zmiłuj się nade mną! Ulecz duszę moją, gdyż zgrzeszyłem przeciwko tobie!
[6] Nieprzyjaciele moi mówią źle o mnie: Kiedyż umrze i zaginie imię jego?

[6] Se algum deles me vem visitar, diz coisas vãs, amontoando no coração malícias; em saindo, é disso que fala.

[7] Jeśli ktoś przychodzi mnie odwiedzić, mówi obłudnie. Serce jego gromadzi niegodziwość, I gdy tylko wyjdzie na zewnątrz, rozpowiada.

[7] De mim rosnam à uma todos os que me odeiam; engendram males contra mim, dizendo:

[8] Wszyscy, którzy mnie nienawidzą, Szepcą wspólnie przeciwko mnie, Obmyślają zło przeciwko mnie:

[8] Peste maligna deu nele, e: Caiu de cama, já não há de levantar-se.

[9] Spadła nań śmiertelna zaraza, A skoro legł, już się nie podniesie.

[9] Até o meu amigo íntimo, em quem eu confiava, que comia do meu pão, levantou contra mim o calcanhar.

[10] Nawet przyjaciel mój, któremu zaufałem, Który jadł mój chleb, Podniósł piętę przeciwko mnie.

[10] Tu, porém, SENHOR, compadece-te de mim e levanta-me, para que eu lhes pague segundo merecem.

[11] Lecz Ty, Panie, zmiłuj się nade mną i podnieś mnie, A wtedy im odpłacę!

[11] Com isto conheço que tu te agradas de mim: em não triunfar contra mim o meu inimigo.

[12] Po tym poznam, że sobie mnie upodobałeś, Gdy nieprzyjaciel mój nie będzie się puszył nade mną.

[12] Quanto a mim, tu me susténs na minha integridade e me pões à tua presença para sempre.

[13] Lecz wesprzesz mnie dla nienaganności mojej I postawisz mnie przed sobą na wieki.

[13] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, da eternidade para a eternidade! Amém e amém!

[14] Błogosławiony niech będzie Pan, Bóg Izraela, Od wieku, aż na wieki! Amen, Amen!

Livro II

Salmos 42 - 72

Salmo 42

A alma anela por Deus

Ao mestre de canto. Salmo didático dos filhos de Corá

Psalmów 42

Tęsknota za Bogiem i świątynią

[1] Przewodnikowi chóru. Pieśń pouczająca synów Koracha.

[1] Como suspira a corça pelas correntes das águas, assim, por ti, ó Deus, suspira a minha alma.

[2] Jak jeleń pragnie wód płynących, Tak dusza moja pragnie ciebie, Boże!

[2] A minha alma tem sede de Deus, do Deus vivo; quando irei e me verei perante a face de Deus?

[3] Dusza moja pragnie Boga, Boga żywego. Kiedyż przyjdę i ukażę się przed obliczem Boga?

[3] As minhas lágrimas têm sido o meu alimento dia e noite, enquanto me dizem continuamente: O teu Deus, onde está?

[4] Łzy moje są mi chlebem we dnie i w nocy, Gdy mówią do mnie co dzień: Gdzie jest Bóg twój?

[4] Lembro-me destas coisas – e dentro de mim se me derrama a alma -, de como passava eu com a multidão de povo e os guiava em procissão à Casa de Deus, entre gritos de alegria e louvor, multidão em festa.

[5] Wspominam to z wielkim rozrzewnieniem, Jak chodziłem w tłumie, pielgrzymując do domu Bożego Wśród głosów radości i dziękczynienia tłumu świętującego.

[5] Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

[6] Czemu rozpaczasz, duszo moja, I czemu drżysz we mnie? Ufaj Bogu, gdyż jeszcze sławić go będę: On jest zbawieniem moim i Bogiem moim!

[6] Sinto abatida dentro de mim a minha alma; lembro-me, portanto, de ti, nas terras do Jordão, e no monte Hermom, e no outeiro de Mizar.

[7] Dusza moja smuci się we mnie, Dlatego wspominam cię z krainy Jordanu i szczytów Hermonu, Z gór Misar.

[7] Um abismo chama outro abismo, ao fragor das tuas catadupas; todas as tuas ondas e vagas passaram sobre mim.

[8] Głębina przyzywa głębinę w odgłosie wodospadów twoich: Wszystkie nawałnice i fale twoje przeszły nade mną.

[8] Contudo, o SENHOR, durante o dia, me concede a sua misericórdia, e à noite comigo está o seu cântico, uma oração ao Deus da minha vida.

[9] Za dnia wyznacza Pan łaskę swoją! A w nocy śpiewam mu pieśń, modlę się do Boga życia mego.

[9] Digo a Deus, minha rocha: por que te olvidaste de mim? Por que hei de andar eu lamentando sob a opressão dos meus inimigos?

[10] Mówię do Boga: Skało moja, Dlaczego zapomniałeś o mnie? Dlaczego posępny chodzę, Gdy trapi mnie nieprzyjaciel?

[10] Esmigalham-se-me os ossos, quando os meus adversários me insultam, dizendo e dizendo: O teu Deus, onde está?

[11] Jest mi tak, jakby kruszono mi kości, Gdy mnie lżą wrogowie moi, Mówiąc do mnie co dzień: Gdzież jest Bóg twój?

[11] Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

[12] Czemu rozpaczasz, duszo moja, I czemu drżysz we mnie? Ufaj Bogu, gdyż jeszcze sławić go będę: On jest zbawieniem moim i Bogiem moim!

Salmo 43

Desejos pelo santuário

1 Faze-me justiça, ó Deus, e pleiteia a minha causa contra a nação contenciosa; livra-me do homem fraudulento e injusto.
2 Pois tu és o Deus da minha fortaleza. Por que me rejeitas? Por que hei de andar eu lamentando sob a opressão dos meus inimigos?

3 Envia a tua luz e a tua verdade, para que me guiem e me levem ao teu santo monte e aos teus tabernáculos.

4 Então, irei ao altar de Deus, de Deus, que é a minha grande alegria; ao som da harpa eu te louvarei, ó Deus, Deus meu.
5 Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

Psalmów 43

Prośba o możliwość pójścia do świątyni

1 Bądź sędzią moim, Boże, I rozstrzygnij spór mój z narodem bezbożnym! Wybaw mnie od ludzi fałszywych i niegodziwych!
2 Ponieważ ty jesteś Bogiem moim, ostoją moją, Dlaczego mnie odrzuciłeś? Dlaczego mam chodzić smutny, Gdy nieprzyjaciel mnie dręczy?
3 Ześlij światło i prawdę swoją, Niech mnie prowadzą, Niech mnie wprowadzą na górę twą świętą I do przybytków twoich.
4 Wtedy przystąpię do ołtarza Bożego, Do Boga wesela i radości mojej, I będę cię wysławiał na cytrze, Boże, Boże mój...!
5 Czemu rozpaczasz, duszo moja, I czemu drżysz we mnie? Ufaj Bogu, gdyż jeszcze sławić go będę: On jest zbawieniem moim i Bogiem moim!

Salmo 44

Apelo por auxílio divino

Ao mestre de canto. Dos filhos de Corá. Salmo didático

1 Ouvimos, ó Deus, com os próprios ouvidos; nossos pais nos têm contado o que outrora fizeste, em seus dias.

2 Como por tuas próprias mãos desapossaste as nações e os estabeleceste; oprimiste os povos e aos pais deste largueza.
3 Pois não foi por sua espada que possuíram a terra, nem foi o seu braço que

Psalmów 44

Ubolewanie nad zwyciężonym i udręczonym ludem

1 Przewodnikowi chóru. Pieśń pouczająca synów Koracha.
2 Boże, na własne uszy słyszeliśmy, Ojcowie nasi opowiadali nam O dziele, którego dokonałeś za dni ich, W czasach dawnych.

3 Tyś ręką swoją wypędził narody, a ich osadziłeś; Wytępiłeś lud, a ich rozkrzewiłeś.

4 Bo nie mieczem swoim zdobyli ziemię Ani ramię ich pomogło im, Lecz prawica

lhes deu vitória, e sim a tua destra, e o teu braço, e o fulgor do teu rosto, porque te agradaste deles.

4 Tu és o meu rei, ó Deus; ordena a vitória de Jacó.

5 Com o teu auxílio, vencemos os nossos inimigos; em teu nome, calcamos aos pés os que se levantam contra nós.

6 Não confio no meu arco, e não é a minha espada que me salva.

7 Pois tu nos salvaste dos nossos inimigos e cobriste de vergonha os que nos odeiam.

8 Em Deus, nos temos gloriado continuamente e para sempre louvaremos o teu nome.

9 Agora, porém, tu nos lançaste fora, e nos expuseste à vergonha, e já não sais com os nossos exércitos.

10 Tu nos fazes bater em retirada à vista dos nossos inimigos, e os que nos odeiam nos tomam por seu despojo.

11 Entregaste-nos como ovelhas para o corte e nos espalhaste entre as nações.

12 Vendes por um nada o teu povo e nada lucras com o seu preço.

13 Tu nos fazes opróbrio dos nossos vizinhos, escárnio e zombaria aos que nos rodeiam.

14 Pões-nos por ditado entre as nações, alvo de meneios de cabeça entre os povos.

15 A minha ignomínia está sempre diante de mim; cobre-se de vergonha o meu rosto,

twoja i ramię twoje Oraz światło oblicza twego, gdyż ich sobie upodobałeś.

5 Tyś sam Królem moim, Boże; Dajże Jakubowi wybawienie!

6 Dzięki tobie porazimy nieprzyjaciół naszych, Przez imię twoje zdepczemy przeciwników naszych.

7 Bo nie na łuku moim polegam Ani mnie miecz mój nie ocali.

8 Aleś nas Ty wybawił od nieprzyjaciół naszych, A nienawidzących nas wstydem okryłeś.

9 Każdego dnia chlubimy się Bogiem I imię twoje wiecznie wyznawać będziemy. Sela.

10 A jednak opuściłeś i zawstydziłeś nas, I nie wyruszyłeś z wojskami naszymi.

11 Sprawiłeś, że cofnęliśmy się przed nieprzyjacielem, A ci, którzy nas nienawidzą, złupili nas.

12 Wydałeś nas jak owce na żer I rozproszyłeś nas między narodami.

13 Sprzedałeś lud swój za darmo I nic nie zyskałeś z ich sprzedaży.

14 Wystawiłeś nas na wzgardę sąsiadom naszym, Na drwiny i na pośmiewisko tym, którzy nas otaczają.

15 Uczyniłeś nas tematem przysłowia wśród narodów, Ludy kiwają głową nad nami.

16 Co dzień hańba moja jest przede mną, A wstyd okrywa oblicze moje

[16] ante os gritos do que afronta e blasfema, à vista do inimigo e do vingador.

[17] Tudo isso nos sobreveio; entretanto, não nos esquecemos de ti, nem fomos infiéis à tua aliança.

[18] Não tornou atrás o nosso coração, nem se desviaram os nossos passos dos teus caminhos,

[19] para nos esmagares onde vivem os chacais e nos envolveres com as sombras da morte.

[20] Se tivéssemos esquecido o nome do nosso Deus ou tivéssemos estendido as mãos a deus estranho,

[21] porventura, não o teria atinado Deus, ele, que conhece os segredos dos corações?

[22] Mas, por amor de ti, somos entregues à morte continuamente, somos considerados como ovelhas para o matadouro.

[23] Desperta! Por que dormes, SENHOR? Desperta! Não nos rejeites para sempre!

[24] Por que escondes a face e te esqueces da nossa miséria e da nossa opressão?

[25] Pois a nossa alma está abatida até ao pó, e o nosso corpo, como que pegado no chão.

[26] Levanta-te para socorrer-nos e resgata-nos por amor da tua benignidade.

Salmo 45

O Ungido de Deus e a sua noiva

[17] Na głos bluźniercy i szydercy, Gdy mam przed sobą mściwego nieprzyjaciela.

[18] To wszystko przyszło na nas, A jednak nie zapomnieliśmy ciebie I nie sprzeniewierzyliśmy się przymierzu twemu.

[19] Serce nasze nie odwróciło się od ciebie, A kroki nasze nie zeszły ze ścieżki twojej.

[20] Rozbiłeś nas tam, gdzie grasują szakale, I okryłeś nas cieniem śmierci.

[21] Gdybyśmy byli zapomnieli imienia Boga naszego, A wyciągnęli ręce nasze do Boga cudzego:

[22] Czyżby Bóg tego nie odkrył? Wszak On zna skrytości serca.

[23] Ale z powodu ciebie co dzień nas zabijają, Uważają nas za owce ofiarne.

[24] Obudź się! Dlaczego śpisz, Panie? Przebudź się, nie odrzucaj nas na wieki!

[25] Dlaczego zakrywasz oblicze twoje, Zapominasz o nędzy i udręce naszej?

[26] Powalona bowiem w proch jest dusza nasza, Przylgnęło do ziemi ciało nasze.

[27] Powstań, przyjdź nam z pomocą I wyzwól nas dla łaski swojej!

Psalmów 45

Pieśń z okazji małżeństwa króla

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lírios”. Dos filhos de Corá. Salmo didático. Cântico de amor

[1] De boas palavras transborda o meu coração. Ao Rei consagro o que compus; a minha língua é como a pena de habilidoso escritor.

[2] Tu és o mais formoso dos filhos dos homens; nos teus lábios se extravasou a graça; por isso, Deus te abençoou para sempre.

[3] Cinge a espada no teu flanco, herói; cinge a tua glória e a tua majestade!

[4] E nessa majestade cavalga prosperamente, pela causa da verdade e da justiça; e a tua destra te ensinará proezas.

[5] As tuas setas são agudas, penetram o coração dos inimigos do Rei; os povos caem submissos a ti.

[6] O teu trono, ó Deus, é para todo o sempre; cetro de eqüidade é o cetro do teu reino.

[7] Amas a justiça e odeias a iniqüidade; por isso, Deus, o teu Deus, te ungiu com o óleo de alegria, como a nenhum dos teus companheiros.

[8] Todas as tuas vestes recendem a mirra, aloés e cássia; de palácios de marfim ressoam instrumentos de cordas que te alegram.

[9] Filhas de reis se encontram entre as tuas damas de honra; à tua direita está a rainha adornada de ouro finíssimo de Ofir.

[1] Przewodnikowi chóru. Na nutę: "Lilie..." Pieśń pouczająca synów Koracha. Pieśń miłosna.

[2] Serce moje wezbrało miłym słowem: Opowiem czyny moje królowi. Język mój jest jak rylec biegłego pisarza...

[3] Najpiękniejszy jesteś wśród ludzi; Rozlany jest wdzięk na wargach twoich, Dlatego Bóg pobłogosławił cię na wieki.

[4] Przypasz miecz swój do biodra, bohaterze, Blask swój i dostojeństwo swoje!

[5] Niech ci się szczęści! Wystąp w obronie prawa, łagodności i sprawiedliwości, A prawica twoja dokona cudownych czynów!

[6] Strzały twoje są ostre, Ludy padają pod nogi twoje, Upadnie serce wrogów króla.

[7] Tron twój, o Boże, trwa na wieki wieków; Berłem sprawiedliwym jest berło królestwa twego.

[8] Miłujesz sprawiedliwość, a nienawidzisz bezprawia; Dlatego pomazał cię Bóg... twój Bóg Olejkiem wesela jak żadnego towarzysza twego.

[9] Wszystkie twoje szaty pachną mirrą, aloesem i kasją; Z pałaców z kości słoniowej rozwesela cię gra na strunach.

[10] Córki królewskie wychodzą na spotkanie twoje, Małżonka stoi po prawicy twojej Zdobna złotem z Ofiru.

[10] Ouve, filha; vê, dá atenção; esquece o teu povo e a casa de teu pai.

[11] Então, o Rei cobiçará a tua formosura; pois ele é o teu senhor; inclina-te perante ele.

[12] A ti virá a filha de Tiro trazendo donativos; os mais ricos do povo te pedirão favores.

[13] Toda formosura é a filha do Rei no interior do palácio; a sua vestidura é recamada de ouro.

[14] Em roupagens bordadas conduzem-na perante o Rei; as virgens, suas companheiras que a seguem, serão trazidas à tua presença.

[15] Serão dirigidas com alegria e regozijo; entrarão no palácio do Rei.

[16] Em vez de teus pais, serão teus filhos, os quais farás príncipes por toda a terra.

[17] O teu nome, eu o farei celebrado de geração a geração, e, assim, os povos te louvarão para todo o sempre.

Salmo 46

Deus é o nosso refúgio e fortaleza

Ao mestre de canto. Dos filhos de Corá. Em voz de soprano. Cântico

[1] Deus é o nosso refúgio e fortaleza, socorro bem presente nas tribulações.

[2] Portanto, não temeremos ainda que a terra se transtorne e os montes se abalem no seio dos mares;

[11] Słuchajże, córko, i spójrz, i nakłoń ucha: Zapomnij o ludzie swoim i o domu ojca swego!

[12] Król pragnie wdzięku twego, Pokłoń mu się, bo on jest panem twoim!

[13] Córka Tyru przyjdzie z darami, Tobie złożą hołd najbogatsi z ludu.

[14] Córka królewska jest cała obciążona perłami, A szata jej złotem tkana.

[15] We wzorzystej sukni wiodą ją do króla; Za nią panny, przyjaciółki jej, są prowadzone do ciebie.

[16] Wiodą ją wśród okrzyków radości i wesela, Wchodzą do pałacu królewskiego.

[17] Zamiast ojców swych mieć będziesz synów swych; Ustanowisz ich książętami na całej ziemi.

[18] Upamiętnię imię twoje przez wszystkie pokolenia, Dlatego ludy wysławiać cię będą po wieki wieczne.

Psalmów 46

Warownym grodem jest nasz Bóg

[1] Przewodnikowi chóru. Pieśń synów Koracha na nutę: "Dziewice..."

[2] Bóg jest ucieczką i siłą naszą, Pomocą w utrapieniach najpewniejszą.

[3] Przeto się nie boimy, choćby ziemia zadrżała I góry zachwiały się w głębi mórz.

[3] ainda que as águas tumultuem e espumejem e na sua fúria os montes se estremeçam.
[4] Há um rio, cujas correntes alegram a cidade de Deus, o santuário das moradas do Altíssimo.
[5] Deus está no meio dela; jamais será abalada; Deus a ajudará desde antemanhã.

[6] Bramam nações, reinos se abalam; ele faz ouvir a sua voz, e a terra se dissolve.

[7] O SENHOR dos Exércitos está conosco; o Deus de Jacó é o nosso refúgio.
[8] Vinde, contemplai as obras do SENHOR, que assolações efetuou na terra.
[9] Ele põe termo à guerra até aos confins do mundo, quebra o arco e despedaça a lança; queima os carros no fogo.
[10] Aquietai-vos e sabei que eu sou Deus; sou exaltado entre as nações, sou exaltado na terra.
[11] O SENHOR dos Exércitos está conosco; o Deus de Jacó é o nosso refúgio.

Salmo 47

Deus, o Rei da terra

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

[1] Batei palmas, todos os povos; celebrai a Deus com vozes de júbilo.
[2] Pois o SENHOR Altíssimo é tremendo, é o grande rei de toda a terra.
[3] Ele nos submeteu os povos e pôs sob os nossos pés as nações.
[4] Escolheu-nos a nossa herança, a glória de Jacó, a quem ele ama.

[4] Choćby szumiały, choćby pieniły się wody, Choćby drżały góry z powodu gniewu jego. Sela.
[5] Jest rzeka, której nurty rozweselają miasto Boże, Przybytek święty Najwyższego.
[6] Bóg jest w nim, nie zachwieje się: Bóg wspomoże go przed świtem.
[7] Wzburzyły się narody, zachwiały się królestwa, Odezwał się głosem swoim, i rozpłynęła się ziemia.
[8] Pan Zastępów jest z nami, Warownym grodem jest nam Bóg Jakuba. Sela.
[9] Pójdźcie i zobaczcie dzieła Pana, Który czyni dziwne rzeczy na ziemi!
[10] Kładzie kres wojnom aż po krańce ziemi, Łamie łuki i kruszy włócznie, Wozy ogniem pali.
[11] Przestańcie i poznajcie, żem Ja Bóg, Wywyższony między narodami, Wywyższony na ziemi!
[12] Pan Zastępów jest z nami, Warownym grodem jest nam Bóg Jakuba. Sela.

Psalmów 47

Bóg Królem całej ziemi

[1] Przewodnikowi chóru. Psalm synów Koracha.
[2] Wszystkie narody, klaskajcie w dłonie! Wykrzykujcie Bogu głosem radosnym,
[3] Gdyż Pan, Najwyższy, jest groźny, Jest wielkim Królem całej ziemi!
[4] Poddaje ludy pod moc naszą, A narody pod stopy nasze.
[5] Wybrał nam dziedzictwo nasze, Chlubę Jakuba, którego miłuje. Sela.

[5] Subiu Deus por entre aclamações, o SENHOR, ao som de trombeta.

[6] Salmodiai a Deus, cantai louvores; salmodiai ao nosso Rei, cantai louvores.

[7] Deus é o Rei de toda a terra; salmodiai com harmonioso cântico.

[8] Deus reina sobre as nações; Deus se assenta no seu santo trono.

[9] Os príncipes dos povos se reúnem, o povo do Deus de Abraão, porque a Deus pertencem os escudos da terra; ele se exaltou gloriosamente.

Salmo 48

A cidade de Deus

Cântico. Salmo dos filhos de Corá

[1] Grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, na cidade do nosso Deus.

[2] Seu santo monte, belo e sobranceiro, é a alegria de toda a terra; o monte Sião, para os lados do Norte, a cidade do grande Rei.

[3] Nos palácios dela, Deus se faz conhecer como alto refúgio.

[4] Por isso, eis que os reis se coligaram e juntos sumiram-se;

[5] bastou-lhes vê-lo, e se espantaram, tomaram-se de assombro e fugiram apressados.

[6] O terror ali os venceu, e sentiram dores como de parturiente.

[7] Com vento oriental destruíste as naus de Társis.

[8] Como temos ouvido dizer, assim o vimos na cidade do SENHOR dos Exércitos, na

[6] Wstępuje Bóg wśród radosnych okrzyków, Pan przy odgłosie trąb.

[7] Grajcie Bogu, grajcie, Grajcie Królowi naszemu, grajcie!

[8] Bóg bowiem jest Królem całej ziemi, Śpiewajcie pieśń...

[9] Bóg jest Królem nad narodami, Bóg siedzi na swym tronie świętym.

[10] Książęta ludów zebrali się, Jako lud Boga Abrahama, Gdyż do Boga należą możni ziemi, On zaś jest wyniesiony bardzo.

Psalmów 48

Piękno i chwała Syjonu

[1] Pieśń. Psalm synów Koracha.

[2] Wielki jest Pan i godny wielkiej chwały W mieście Boga naszego, na swej górze świętej.

[3] Pięknie wzniesiona jest rozkosz całej ziemi, Góra Syjon, na krańcach północnych, miasto Króla Wielkiego.

[4] Bóg w pałacach jego Okazał się jak warowny gród.

[5] Bo oto królowie zgromadzili się, Wyruszyli razem,

[6] Lecz gdy ujrzeli, osłupieli, Przestraszyli się i pierzchnęli.

[7] Ogarnęło ich tam drżenie, Ból taki jak kobietę rodzącą.

[8] Podmuchem wiatru wschodniego Rozbijasz okręty Tarszysz...

[9] Cośmy usłyszeli, tośmy zobaczyli W mieście Pana Zastępów, w mieście Boga naszego; Bóg je utwierdzi na wieki. Sela.

cidade do nosso Deus. Deus a estabelece para sempre.

9 Pensamos, ó Deus, na tua misericórdia no meio do teu templo.

10 Como o teu nome, ó Deus, assim o teu louvor se estende até aos confins da terra; a tua destra está cheia de justiça.

11 Alegre-se o monte Sião, exultem as filhas de Judá, por causa dos teus juízos.

12 Percorrei a Sião, rodeai-a toda, contai-lhe as torres;

13 notai bem os seus baluartes, observai os seus palácios, para narrardes às gerações vindouras

14 que este é Deus, o nosso Deus para todo o sempre; ele será nosso guia até à morte.

Salmo 49

A vaidade do homem

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

1 Povos todos, escutai isto; dai ouvidos, moradores todos da terra,

2 tanto plebeus como os de fina estirpe, todos juntamente, ricos e pobres.

3 Os meus lábios falarão sabedoria, e o meu coração terá pensamentos judiciosos.

4 Inclinarei os ouvidos a uma parábola, decifrarei o meu enigma ao som da harpa.

10 Rozważamy, Boże, łaskę twoją We wnętrzu świątyni twojej.

11 Jak imię twoje, Boże, Tak i chwała twoja sięga krańców ziemi; Prawica twoja pełna jest sprawiedliwości.

12 Niech się raduje góra Syjon, Niech się weselą córki judzkie Z powodu sądów twoich.

13 Okrążcie Syjon i obejdźcie go, Policzcie jego wieżyce!

14 Zwróćcie uwagę na jego wały, Przejdźcie się po pałacach jego, Abyście mogli opowiadać to przyszłemu pokoleniu,

15 Że to jest Bóg, Bóg nasz na wieki wieków. On nas prowadzi poza śmierć

Psalmów 49

Nietrwałość szczęścia ludzkiego

1 Przewodnikowi chóru. Psalm synów Koracha.

2 Słuchajcie tego, wszystkie ludy; Nakłońcie uszu wszyscy mieszkańcy świata!

3 Zarówno wy, synowie ludu, jak wy, synowie możnych, Zarówno bogaty, jak i ubogi!

4 Usta moje będą wypowiadać słowa mądre; A rozmyślanie serca mego będzie rozsądne.

5 Nakłonię do przypowieści ucho swoje, Rozwiążę przy cytrze zagadkę swoją:

[5] Por que hei de eu temer nos dias da tribulação, quando me salteia a iniqüidade dos que me perseguem,

[6] dos que confiam nos seus bens e na sua muita riqueza se gloriam?

[7] Ao irmão, verdadeiramente, ninguém o pode remir, nem pagar por ele a Deus o seu resgate

[8] (Pois a redenção da alma deles é caríssima, e cessará a tentativa para sempre.),

[9] para que continue a viver perpetuamente e não veja a cova;

[10] porquanto vê-se morrerem os sábios e perecerem tanto o estulto como o inepto, os quais deixam a outros as suas riquezas.

[11] O seu pensamento íntimo é que as suas casas serão perpétuas e, as suas moradas, para todas as gerações; chegam a dar seu próprio nome às suas terras.

[12] Todavia, o homem não permanece em sua ostentação; é, antes, como os animais, que perecem.

[13] Tal proceder é estultícia deles; assim mesmo os seus seguidores aplaudem o que eles dizem.

[14] Como ovelhas são postos na sepultura; a morte é o seu pastor; eles descem diretamente para a cova, onde a sua formosura se consome; a sepultura é o lugar em que habitam.

[15] Mas Deus remirá a minha alma do poder da morte, pois ele me tomará para si.

[6] Czemu mam się bać w dniach złych, Gdy osacza mnie złość moich napastników,

[7] Którzy polegają na dostatkach swoich I chlubią się mnóstwem bogactw swoich?

[8] Przecież brata żadnym sposobem nie wykupi człowiek Ani też nie da Bogu za niego okupu,

[9] Bo okup za duszę jest zbyt drogi I nie wystarczy nigdy,

[10] By mógł żyć dalej na zawsze I nie oglądał grobu.

[11] Zobaczy bowiem, że mądrzy umierają, Głupi i prostak pospołu giną I zostawiają obcym bogactwo swoje.

[12] Domy ich są grobami na wieki, Mieszkania ich z pokolenia w pokolenie, Chociaż imionami swymi nazwali kraje.

[13] Ale człowiek, choć żyje w przepychu, nie ostoi się, Podobny jest do bydląt, które giną.

[14] Taka to jest droga tych, którzy żyją w błędnej pewności siebie, I taki koniec tych, którym własna mowa się podoba. Sela.

[15] Pędzą jak owce do otchłani, Śmierć jest pasterzem ich. Ale prawi panować będą nad nimi z poranku. Zamysły ich będą unicestwione; Otchłań będzie ich mieszkaniem.

[16] Lecz Bóg wyzwoli duszę moją z krainy umarłych, Ponieważ weźmie mnie do siebie. Sela.

[16] Não temas, quando alguém se enriquecer, quando avultar a glória de sua casa;
[17] pois, em morrendo, nada levará consigo, a sua glória não o acompanhará.
[18] Ainda que durante a vida ele se tenha lisonjeado, e ainda que o louvem quando faz o bem a si mesmo,
[19] irá ter com a geração de seus pais, os quais já não verão a luz.
[20] O homem, revestido de honrarias, mas sem entendimento, é, antes, como os animais, que perecem.

[17] Nie bój się, gdy się ktoś bogaci, Gdy rośnie chwała domu jego,
[18] Bo gdy umrze, nic z sobą nie weźmie I nie pójdzie za nim chwała jego.
[19] Choćby za życia swego mienił się szczęśliwym; Choćby się chwalił, że mu się dobrze wiedzie,
[20] Pójdzie do pokolenia ojców swoich, Którzy już nigdy nie ujrzą światłości.
[21] Człowiek, który żyje w przepychu, tego nie pojmie, Podobny jest do bydląt, które giną.

Salmo 50

A essência do culto a Deus
Salmo de Asafe

[1] Fala o Poderoso, o SENHOR Deus, e chama a terra desde o Levante até ao Poente.
[2] Desde Sião, excelência de formosura, resplandece Deus.
[3] Vem o nosso Deus e não guarda silêncio; perante ele arde um fogo devorador, ao seu redor esbraveja grande tormenta.
[4] Intima os céus lá em cima e a terra, para julgar o seu povo.
[5] Congregai os meus santos, os que comigo fizeram aliança por meio de sacrifícios.
[6] Os céus anunciam a sua justiça, porque é o próprio Deus que julga.
[7] Escuta, povo meu, e eu falarei; ó Israel, e eu testemunharei contra ti. Eu sou Deus, o teu Deus.

Psalmów 50

Prawdziwa ofiara

[1] Psalm Asafowy. Bóg, Wszechmocny Pan, przemówił i wezwał ziemię Od wschodu słońca aż do zachodu jego.
[2] Z Syjonu pełnego piękności Zajaśniał Bóg.
[3] Bóg nasz przybywa i nie milczy; Przed nim ogień pochłaniający, A dokoła niego sroży się potężna burza.
[4] Przyzywa niebiosa z góry I ziemię, aby sądzić swój lud:
[5] Zgromadźcie mi wiernych moich, Którzy zawarli ze mną przymierze przez ofiarę.
[6] Niebiosa zwiastują sprawiedliwość jego, Ponieważ sam Bóg jest sędzią! Sela.
[7] Słuchajcie, ludu mój, będę mówił, Izraelu, będę cię przestrzegał: Bogiem, Bogiem twoim jestem!

[8] Não te repreendo pelos teus sacrifícios, nem pelos teus holocaustos continuamente perante mim.

[9] De tua casa não aceitarei novilhos, nem bodes, dos teus apriscos.

[10] Pois são meus todos os animais do bosque e as alimárias aos milhares sobre as montanhas.

[11] Conheço todas as aves dos montes, e são meus todos os animais que pululam no campo.

[12] Se eu tivesse fome, não to diria, pois o mundo é meu e quanto nele se contém.

[13] Acaso, como eu carne de touros? Ou bebo sangue de cabritos?

[14] Oferece a Deus sacrifício de ações de graças e cumpre os teus votos para com o Altíssimo;

[15] invoca-me no dia da angústia; eu te livrarei, e tu me glorificarás.

[16] Mas ao ímpio diz Deus: De que te serve repetires os meus preceitos e teres nos lábios a minha aliança,

[17] uma vez que aborreces a disciplina e rejeitas as minhas palavras?

[18] Se vês um ladrão, tu te comprazes nele e aos adúlteros te associas.

[19] Soltas a boca para o mal, e a tua língua trama enganos.

[20] Sentas-te para falar contra teu irmão e difamas o filho de tua mãe.

[21] Tens feito estas coisas, e eu me calei; pensavas que eu era teu igual; mas eu te argüirei e porei tudo à tua vista.

[8] Ganię cię z powodu krwawych ofiar twoich, Całopalenia twoje są zawsze przede mną.

[9] Nie wezmę byka z domu twego Ani kozłów z zagród twoich.

[10] Mój bowiem jest wszelki zwierz leśny, Tysiące zwierząt na górach.

[11] Znam wszelkie ptactwo gór I moje jest to, co rusza się na polach.

[12] Gdybym łaknął, nie mówiłbym ci o tym, Bo mój jest świat i to, co go napełnia.

[13] Czyż jadam mięso byków Albo piję krew kozłów?

[14] Ofiaruj Bogu dziękczynienie I spełnij Najwyższemu śluby swoje!

[15] I wzywaj mnie w dniu niedoli, Wybawię cię, a ty mnie uwielbisz!

[16] Lecz do bezbożnego rzecze Bóg: Po co wyliczasz ustawy moje I masz na ustach przymierze moje?

[17] Wszak nienawidzisz karności I lekceważysz słowa moje.

[18] Gdy widzisz złodzieja, bratasz się z nim, A z cudzołożnikami zadajesz się.

[19] Ustom swoim pozwalasz mówić źle, A język twój knuje zdradę.

[20] Siedzisz i mówisz przeciw bratu swemu, Znieważasz syna matki swojej.

[21] Czyniłeś to, a ja milczałem, Mniemałeś, żem tobie podobny; Karcę cię i stawiam to przed oczy twoje...

[22] Considerai, pois, nisto, vós que vos esqueceis de Deus, para que não vos despedace, sem haver quem vos livre.
[23] O que me oferece sacrifício de ações de graças, esse me glorificará; e ao que prepara o seu caminho, dar-lhe-ei que veja a salvação de Deus.

Salmo 51

Confissão e arrependimento

Ao mestre de canto. Salmo de Davi, quando o profeta Natã veio ter com ele, depois de haver ele possuído Bate-Seba

2 Sm 12.1-15

[1] Compadece-te de mim, ó Deus, segundo a tua benignidade; e, segundo a multidão das tuas misericórdias, apaga as minhas transgressões.
[2] Lava-me completamente da minha iniqüidade e purifica-me do meu pecado.
[3] Pois eu conheço as minhas transgressões, e o meu pecado está sempre diante de mim.
[4] Pequei contra ti, contra ti somente, e fiz o que é mau perante os teus olhos, de maneira que serás tido por justo no teu falar e puro no teu julgar.
[5] Eu nasci na iniqüidade, e em pecado me concebeu minha mãe.
[6] Eis que te comprazes na verdade no íntimo e no recôndito me fazes conhecer a sabedoria.

[7] Purifica-me com hissopo, e ficarei limpo; lava-me, e ficarei mais alvo que a neve.

[22] Pojmijcież to wy, którzy zapominacie Boga, Bym was nie rozdarł, a nie będzie ratunku!

[23] Kto ofiaruje dziękczynienie, czci mnie, A temu, kto nienagannie postępuje, ukażę zbawienie Boże.

Psalmów 51

Modlitwa pokutna

[1] Przewodnikowi chóru. Psalm Dawidowy,
[2] Gdy wdał się z Batszebą i przyszedł do niego prorok Natan.

[3] Zmiłuj się nade mną, Boże, według łaski swojej, Według wielkiej litości swojej zgładź występki moje!
[4] Obmyj mnie zupełnie z winy mojej I oczyść mnie z grzechu mego!

[5] Ja bowiem znam występki swoje I grzech mój zawsze jest przede mną.

[6] Przeciwko tobie samemu zgrzeszyłem I uczyniłem to, co złe w oczach twoich, Abyś okazał się sprawiedliwy w wyroku swoim, Czysty w sądzie swoim.
[7] Oto urodziłem się w przewinieniu I w grzechu poczęła mnie matka moja.

[8] Oto miłujesz prawdę chowaną na dnie duszy I objawiasz mi mądrość ukrytą.

[9] Pokrop mnie hizopem, a będę oczyszczony; Obmyj mnie, a ponad śnieg bielszy się stanę.

[8] Faze-me ouvir júbilo e alegria, para que exultem os ossos que esmagaste.
[9] Esconde o rosto dos meus pecados e apaga todas as minhas iniqüidades.
[10] Cria em mim, ó Deus, um coração puro e renova dentro de mim um espírito inabalável.
[11] Não me repulses da tua presença, nem me retires o teu Santo Espírito.
[12] Restitui-me a alegria da tua salvação e sustenta-me com um espírito voluntário.
[13] Então, ensinarei aos transgressores os teus caminhos, e os pecadores se converterão a ti.

[14] Livra-me dos crimes de sangue, ó Deus, Deus da minha salvação, e a minha língua exaltará a tua justiça.

[15] Abre, SENHOR, os meus lábios, e a minha boca manifestará os teus louvores.
[16] Pois não te comprazes em sacrifícios; do contrário, eu tos daria; e não te agradas de holocaustos.
[17] Sacrifícios agradáveis a Deus são o espírito quebrantado; coração compungido e contrito, não o desprezarás, ó Deus.
[18] Faze bem a Sião, segundo a tua boa vontade; edifica os muros de Jerusalém.
[19] Então, te agradarás dos sacrifícios de justiça, dos holocaustos e das ofertas queimadas; e sobre o teu altar se oferecerão novilhos.

Salmo 52

Condenação do ímpio

[10] Daj, bym usłyszał radość i wesele, Niech się rozradują kości, które skruszyłeś!
[11] Zakryj oblicze swoje przed grzechami moimi I zgładź wszystkie winy moje.

[12] Serce czyste stwórz we mnie, o Boże, A ducha prawego odnów we mnie!

[13] Nie odrzucaj mnie od oblicza swego I nie odbieraj mi swego Ducha świętego!
[14] Przywróć mi radość z wybawienia twego I wesprzyj mnie duchem ochoczym!

[15] Przestępców będę nauczał dróg twoich, I grzesznicy nawrócą się do ciebie.

[16] Wybaw mnie od winy za krwi przelanie, Boże, Boże zbawienia mego, A język mój z radością wysławiać będzie sprawiedliwość twoją!
[17] Panie! Otwórz wargi moje, A usta moje głosić będą chwałę twoją!
[18] Albowiem ofiar nie żądasz, A całopalenia, choćbym ci je dał, nie zechcesz przyjąć.

[19] Ofiarą Bogu miłą jest duch skruszony, Sercem skruszonym i zgnębionym nie wzgardzisz, Boże.

[20] Zechciej w łasce swej dobrze czynić Syjonowi, Odbuduj mury Jeruzalemu!

[21] Wtedy przyjmiesz prawe ofiary, Ofiary ogniowe i całopalenia, Wtedy ofiarują cielce na ołtarzu twoim.

Psalmów 52

Bezskuteczność knowań wroga

Ao mestre de canto. Salmo didático de Davi, quando Doegue, edomita, fez saber a Saul que Davi entrara na casa de Abimeleque

1 Sm 22.9-10

[1] Por que te glorias na maldade, ó homem poderoso? Pois a bondade de Deus dura para sempre.

[2] A tua língua urde planos de destruição; é qual navalha afiada, ó praticadora de enganos!

[3] Amas o mal antes que o bem; preferes mentir a falar retamente.

[4] Amas todas as palavras devoradoras, ó língua fraudulenta!

[5] Também Deus te destruirá para sempre; há de arrebatar-te e arrancar-te da tua tenda e te extirpará da terra dos viventes.

[6] Os justos hão de ver tudo isso, temerão e se rirão dele, dizendo:

[7] Eis o homem que não fazia de Deus a sua fortaleza; antes, confiava na abundância dos seus próprios bens e na sua perversidade se fortalecia.

[8] Quanto a mim, porém, sou como a oliveira verdejante, na Casa de Deus; confio na misericórdia de Deus para todo o sempre.

[9] Dar-te-ei graças para sempre, porque assim o fizeste; na presença dos teus fiéis, esperarei no teu nome, porque é bom.

Salmo 53

A corrupção do pecador e sua redenção
Salmo 14.1-7

[1] Przewodnikowi chóru. Pieśń pouczająca Dawida,

[2] Gdy Edomita Doeg przybył donieść Saulowi i rzekł do niego: Dawid wszedł do domu Achimelecha.

[3] Czemu się chlubisz złością, mocarzu? Wszak łaska Boża trwa wiecznie!

[4] Knujesz zgubę, Język twój jest jak ostry nóż, ty zdrajco!

[5] Miłujesz bardziej zło niż dobro, Kłamstwo bardziej niż słowo prawe. Sela.

[6] Miłujesz wszelkie oszczerstwa, Języku podstępny!

[7] Przeto Bóg zniszczy cię na wieki, Pochwyci cię i wyrwie z namiotu I wykorzeni cię z ziemi żyjących. Sela.

[8] Ujrzą to sprawiedliwi i bać się będą. Śmiać się będą z niego:

[9] Oto człowiek, który nie uczynił Boga schronieniem swoim, Ale ufał wielkim bogactwom swoim, Był dumny, że wyrządza szkodę.

[10] Lecz ja jestem jak oliwka zielona w domu Bożym; Zaufałem łasce Bożej na wieki wieków.

[11] Będę wysławiał cię na wieki za to, coś uczynił, I będę oznajmiał imię twoje wobec wiernych twoich, bo jest dobre.

Psalmów 53

Bezbożność głupotą

Ao mestre de canto. Salmo didático de Davi, para cítara

[1] Diz o insensato no seu coração: Não há Deus. Corrompem-se e praticam iniqüidade; já não há quem faça o bem.

[2] Do céu, olha Deus para os filhos dos homens, para ver se há quem entenda, se há quem busque a Deus.

[3] Todos se extraviaram e juntamente se corromperam; não há quem faça o bem, não há nem sequer um.

[4] Acaso, não entendem os obreiros da iniqüidade? Esses, que devoram o meu povo como quem come pão? Eles não invocam a Deus.

[5] Tomam-se de grande pavor, onde não há a quem temer; porque Deus dispersa os ossos daquele que te sitia; tu os envergonhas, porque Deus os rejeita.

[6] Quem me dera que de Sião viesse já o livramento de Israel! Quando Deus restaurar a sorte do seu povo, então, exultará Jacó, e Israel se alegrará.

Salmo 54

Apelo para o socorro divino

Ao mestre de canto. Salmo didático. Para instrumentos de cordas. De Davi, quando os zifeus vieram dizer a Saul: Não está Davi homiziado entre nós?

1 Sm 23.19; 26.1

[1] Ó Deus, salva-me, pelo teu nome, e faze-me justiça, pelo teu poder.

[2] Escuta, ó Deus, a minha oração, dá ouvidos às palavras da minha boca.

[1] Przewodnikowi chóru. Według "Mahalat..." Pieśń pouczająca Dawida.

[2] Głupi rzekł w sercu swoim: Nie ma Boga. Są znieprawieni, popełniają ohydne czyny; Nie ma nikogo, kto by dobrze czynił.

[3] Bóg spogląda z niebios na ludzi, Aby zobaczyć, czy jest kto rozumny, Który szuka Boga.

[4] Wszyscy odstąpili, wspólnie się splugawili, Nie ma, kto by dobrze czynił, nie ma ani jednego.

[5] Czyż się nie opamiętają złoczyńcy, Którzy pożerają lud swój tak, jak by chleb jedli, Boga jednak nie wzywają?

[6] Tam ogarnie ich strach, jakiego dotąd nie było; Bóg bowiem rozproszy kości oblegających cię, Ty ich zawstydzisz, bo Bóg wzgardził nimi.

[7] Oby przyszło z Syjonu wybawienie Izraela! Kiedy Bóg wróci z niewoli lud swój, Uraduje się Jakub, rozweseli się Izrael.

Psalmów 54

Prośba o wybawienie od wrogów

[1] Przewodnikowi chóru, z grą na strunach. Pieśń pouczająca Dawida,

[2] Gdy przyszli Zyfici i rzekli do Saula: Dawid ukrywa się u nas.

[3] Boże, wybaw mnie w imię swoje I w mocy swojej ujmij się za sprawą moją!

[4] Boże! Wysłuchaj modlitwy mojej, Nakłoń ucha na słowa ust moich,

[3] Pois contra mim se levantam os insolentes, e os violentos procuram tirar-me a vida; não têm Deus diante de si.
[4] Eis que Deus é o meu ajudador, o SENHOR é quem me sustenta a vida.

[5] Ele retribuirá o mal aos meus opressores; por tua fidelidade dá cabo deles.

[6] Oferecer-te-ei voluntariamente sacrifícios; louvarei o teu nome, ó SENHOR, porque é bom.
[7] Pois me livrou de todas as tribulações; e os meus olhos se enchem com a ruína dos meus inimigos.

[5] Bo obcy powstali przeciwko mnie, A okrutnicy godzą na życie moje; Nie stawiają Boga przed oczyma swymi! Sela.
[6] Oto Bóg wspomaga mnie, Pan podpiera mnie.
[7] Niech się obróci zło na nieprzyjaciół moich! Według wierności swojej wytrać ich!

[8] Z ochotą złożę ci ofiary, Będę wysławiał imię twoje, Panie, bo jest dobre,

[9] Bo z wszelkiej niedoli wyratowało mnie, Tak że oko moje spoglądało z wysoka na nieprzyjaciół moich.

Salmo 55

Que os traidores sejam destruídos

Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas.
Salmo didático de Davi

[1] Dá ouvidos, ó Deus, à minha oração; não te escondas da minha súplica.
[2] Atende-me e responde-me; sinto-me perplexo em minha queixa e ando perturbado,
[3] por causa do clamor do inimigo e da opressão do ímpio; pois sobre mim lançam calamidade e furiosamente me hostilizam.
[4] Estremece-me no peito o coração, terrores de morte me salteiam;
[5] temor e tremor me sobrevêm, e o horror se apodera de mim.
[6] Então, disse eu: quem me dera asas como de pomba! Voaria e acharia pouso.
[7] Eis que fugiria para longe e ficaria no deserto.

Psalmów 55

Skarga na wrogów i na nieszczerego przyjaciela

[1] Przewodnikowi chóru, z grą na strunach. Pieśń pouczająca Dawida.
[2] Boże, nakłoń ucha ku modlitwie mojej, A nie ukrywaj się przed błaganiem moim!

[3] Słuchaj mnie uważnie i odpowiedz mi. Miotam się w żalu moim i jęczę

[4] Z powodu głosu nieprzyjaciela, Z powodu ucisku bezbożnika, bo na mnie zwalają zło, A w gniewie na mnie nastają.
[5] Serce drży we mnie, Opadł mnie lęk przed śmiercią,
[6] Bojaźń i drżenie nachodzi mnie I groza mnie ogarnia.
[7] Rzekłem: O, gdybym miał skrzydła jak gołębica, Chętnie uleciałbym i odpoczął.
[8] Oto uleciałbym daleko, Zamieszkałbym na pustyni. Sela.

[8] Dar-me-ia pressa em abrigar-me do vendaval e da procela.

[9] Szybko poszukałbym sobie schronienia Przed wichrem gwałtownym i przed burzą.

[9] Destrói, SENHOR, e confunde os seus conselhos, porque vejo violência e contenda na cidade.

[10] Zniszcz, Panie, pomieszaj ich języki, Gdyż widzę gwałty i waśnie w mieście!

[10] Dia e noite giram nas suas muralhas, e, muros a dentro, campeia a perversidade e a malícia;

[11] Dniem i nocą obchodzą je po jego murach, A jest w nim niegodziwość i ucisk.

[11] há destruição no meio dela; das suas praças não se apartam a opressão e o engano.

[12] Jest w nim zguba, A z placów jego nie ustępuje ucisk i oszustwo.

[12] Com efeito, não é inimigo que me afronta; se o fosse, eu o suportaria; nem é o que me odeia quem se exalta contra mim, pois dele eu me esconderia;

[13] Bo to nie wróg mnie lży - Co mógłbym znieść - Nie przeciwnik mój wynosi się nade mnie - Mógłbym się przed nim ukryć -

[13] mas és tu, homem meu igual, meu companheiro e meu íntimo amigo.

[14] Ale ty, człowiek równy mnie, Powiernik mój i przyjaciel,

[14] Juntos andávamos, juntos nos entretínhamos e íamos com a multidão à Casa de Deus.

[15] Z którym mieliśmy wspólne słodkie tajemnice, Do domu Bożego chodziliśmy w tłumie.

[15] A morte os assalte, e vivos desçam à cova! Porque há maldade nas suas moradas e no seu íntimo.

[16] Niech ich śmierć zaskoczy, Niech żywcem zstąpią do krainy umarłych, Bo złość jest w ich siedzibie i pomiędzy nimi.

[16] Eu, porém, invocarei a Deus, e o SENHOR me salvará.

[17] Ja do Boga wołam, A Pan mnie wybawi.

[17] À tarde, pela manhã e ao meio-dia, farei as minhas queixas e lamentarei; e ele ouvirá a minha voz.

[18] Wieczorem, rano i w południe narzekać będę i jęczeć, I wysłucha głosu mojego.

[18] Livra-me a alma, em paz, dos que me perseguem; pois são muitos contra mim.

[19] Wybawi duszę moją, Obdarzy pokojem od napastników, Choć wielu ich jest przeciwko mnie.

[19] Deus ouvirá e lhes responderá, ele, que preside desde a eternidade, porque não há

[20] Bóg usłyszy i upokorzy ich, On, który panuje od wieczności. Sela. Nie ma

neles mudança nenhuma, e não temem a Deus.

[20] Tal homem estendeu as mãos contra os que tinham paz com ele; corrompeu a sua aliança.

[21] A sua boca era mais macia que a manteiga, porém no coração havia guerra; as suas palavras eram mais brandas que o azeite; contudo, eram espadas desembainhadas.

[22] Confia os teus cuidados ao SENHOR, e ele te susterá; jamais permitirá que o justo seja abalado.

[23] Tu, porém, ó Deus, os precipitarás à cova profunda; homens sanguinários e fraudulentos não chegarão à metade dos seus dias; eu, todavia, confiarei em ti.

Salmo 56

Conforto na perseguição

Ao mestre de canto. Segundo a melodia "A pomba nos terebintos distantes". Hino de Davi, quando os filisteus o prenderam em Gate

1 Sm 21.13-15

[1] Tem misericórdia de mim, ó Deus, porque o homem procura ferir-me; e me oprime pelejando todo o dia.

[2] Os que me espreitam continuamente querem ferir-me; e são muitos os que atrevidamente me combatem.

[3] Em me vindo o temor, hei de confiar em ti.

[4] Em Deus, cuja palavra eu exalto, neste Deus ponho a minha confiança e nada temerei. Que me pode fazer um mortal?

bowiem u nich poprawy I nie boją się Boga.

[21] Podniósł rękę na przyjaciół swoich, Pohańbił przymierze swoje.

[22] Gładsze niż masło są usta jego, Ale wrogość jest w sercu jego; Miększe niż oliwa są słowa jego. Ale to miecze obnażone.

[23] Zrzuć na Pana brzemię swoje, A On cię podtrzyma! On nie dopuści, By na zawsze zachwiał się sprawiedliwy.

[24] Ty, Boże, strącisz ich w dół zagłady; Ludzie krwawi i zdradliwi nie dożyją połowy dni swoich. Lecz ja tobie ufam.

Psalmów 56

Ufność w Bogu pokrzepieniem w niedoli

[1] Przewodnikowi chóru. Na nutę: "Niema gołębica w dali". Miktam Dawidowy, Gdy Filistyni pojmali go w Gat.

[2] Zmiłuj się nade mną, Boże, bo ludzie nastają na mnie; Cały dzień wrogowie uciskają mnie!

[3] Cały dzień nieprzyjaciele moi nastają na mnie, Gdyż wielu zuchwale mnie zwalcza.

[4] Ilekroć lęk mnie ogarnia, W tobie mam nadzieję.

[5] Bogu, którego słowo wysławiać będę, Bogu ufam, nie lękam się; Cóż mi może uczynić człowiek?

[5] Todo o dia torcem as minhas palavras; os seus pensamentos são todos contra mim para o mal.
[6] Ajuntam-se, escondem-se, espionam os meus passos, como aguardando a hora de me darem cabo da vida.
[7] Dá-lhes a retribuição segundo a sua iniqüidade. Derriba os povos, ó Deus, na tua ira!
[8] Contaste os meus passos quando sofri perseguições; recolheste as minhas lágrimas no teu odre; não estão elas inscritas no teu livro?
[9] No dia em que eu te invocar, baterão em retirada os meus inimigos; bem sei isto: que Deus é por mim.
[10] Em Deus, cuja palavra eu louvo, no SENHOR, cuja palavra eu louvo,
[11] neste Deus ponho a minha confiança e nada temerei. Que me pode fazer o homem?
[12] Os votos que fiz, eu os manterei, ó Deus; render-te-ei ações de graças.
[13] Pois da morte me livraste a alma, sim, livraste da queda os meus pés, para que eu ande na presença de Deus, na luz da vida.

Salmo 57

Louvor pela benignidade divina
Vs. 7-11: Salmo 108.1-5

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Não destruas". Hino de Davi, quando fugia de Saul, na caverna

1 Sm 24.3

[1] Tem misericórdia de mim, ó Deus, tem misericórdia, pois em ti a minha alma se

[6] Cały dzień sprawie mojej szkodzą, Wszystkie zamysły ich zmierzają do mojej zguby.
[7] Schodzą się, czyhają, śledzą kroki moje, Ponieważ nastają na życie moje.
[8] Czyż ujdą kary za niegodziwość? Boże, upokórz w gniewie tych ludzi!
[9] Tyś policzył dni mojej tułaczki, Zebrałeś łzy moje w bukłak swój. Czyż nie są zapisane w księdze twojej?
[10] Wtedy cofną się wrogowie moi, gdy zawołam: To wiem, że Bóg jest ze mną.
[11] Bogu, którego słowo wysławiać będę, Panu, którego słowo wysławiać będę,
[12] Bogu ufam, nie lękam się; Cóż mi może uczynić człowiek?
[13] Tobie, Boże, spełnię śluby, Tobie złożę ofiary dziękczynne,
[14] Boś od śmierci ocalił duszę moją, Nogi moje od upadku, Abym chodził przed Bogiem w światłości życia.

Psalmów 57

Prośba o ratunek przed gnębicielem

[1] Przewodnikowi chóru. Na nutę: "Nie zatracaj..." Miktam Dawida, gdy uciekał przed Saulem do jaskini.
[2] Zmiłuj się nade mną, Boże, zmiłuj się nade mną, Bo tobie zaufała dusza moja I

refugia; à sombra das tuas asas me abrigo, até que passem as calamidades.

2 Clamarei ao Deus Altíssimo, ao Deus que por mim tudo executa.

3 Ele dos céus me envia o seu auxílio e me livra; cobre de vergonha os que me ferem. Envia a sua misericórdia e a sua fidelidade.

4 Acha-se a minha alma entre leões, ávidos de devorar os filhos dos homens; lanças e flechas são os seus dentes, espada afiada, a sua língua.

5 Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória.

6 Armaram rede aos meus passos, a minha alma está abatida; abriram cova diante de mim, mas eles mesmos caíram nela.

7 Firme está o meu coração, ó Deus, o meu coração está firme; cantarei e entoarei louvores.

8 Desperta, ó minha alma! Despertai, lira e harpa! Quero acordar a alva.

9 Render-te-ei graças entre os povos; cantar-te-ei louvores entre as nações.

10 Pois a tua misericórdia se eleva até aos céus, e a tua fidelidade, até às nuvens.

11 Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória.

Salmo 58

A sorte dos ímpios

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Não destruas”. Hino de Davi

1 Falais verdadeiramente justiça, ó juízes? Julgais com retidão os filhos dos homens?

w cieniu twych skrzydeł chcę się schronić, Aż przeminie nieszczęście!

3 Wołam do Boga Najwyższego, do Boga, Który do końca doprowadzi sprawę moją.

4 On ześle pomoc z nieba i wybawi mnie, Gdy lży mnie gnębiciel. Sela. Bóg ześle łaskę swoją i wierność swoją.

5 Przebywam wśród lwów, które chciwie pożerają ludzi, Zęby ich są jak włócznie i strzały, A język ich jak miecz ostry.

6 Wznieś się nad niebiosa, o Boże, Niech będzie nad całą ziemią chwała twoja!

7 Zastawili sidła na kroki moje, Ugięli duszę moją, wykopali przede mną dół: Wpadli do niego. Sela.

8 Gotowe jest serce moje, Boże, Gotowe jest serce moje, Będę śpiewał i grał.

9 Zbudź się, chwało moja! Zbudź się, harfo i cytro, A ja obudzę jutrzenkę.

10 Wysławiać cię będę, Panie, wśród ludów, Będę grał tobie wśród narodów,

11 Bo wielka jest łaska twoja aż do niebios I aż do obłoków sięga wierność twoja.

12 Wznieś się nad niebiosa, Boże, Niech będzie nad całą ziemią chwała twoja!

Psalmów 58

Przeciw niesprawiedliwym sędziom

1 Przewodnikowi chóru. Na nutę: "Nie zatracaj..." Miktam Dawidowy.

2 Czy wy, możnowładcy, naprawdę wydajecie wyroki sprawiedliwe I czy słusznie sądzicie synów ludzkich?

[2] Longe disso; antes, no íntimo engendrais iniqüidades e distribuís na terra a violência de vossas mãos.

[3] Desviam-se os ímpios desde a sua concepção; nascem e já se desencaminham, proferindo mentiras.

[4] Têm peçonha semelhante à peçonha da serpente; são como a víbora surda, que tapa os ouvidos,

[5] para não ouvir a voz dos encantadores, do mais fascinante em encantamentos.

[6] Ó Deus, quebra-lhes os dentes na boca; arranca, SENHOR, os queixais aos leõezinhos.

[7] Desapareçam como águas que se escoam; ao dispararem flechas, fiquem elas embotadas.

[8] Sejam como a lesma, que passa diluindo-se; como o aborto de mulher, não vejam nunca o sol.

[9] Como espinheiros, antes que vossas panelas sintam deles o calor, tanto os verdes como os que estão em brasa serão arrebatados como por um redemoinho.

[10] Alegrar-se-á o justo quando vir a vingança; banhará os pés no sangue do ímpio.

[11] Então, se dirá: Na verdade, há recompensa para o justo; há um Deus, com efeito, que julga na terra.

Salmo 59

Súplica em prol de libertação

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Não destruas”. Hino de Davi, quando Saul mandou que lhe sitiassem a casa, para o matar

[3] Raczej knujecie w sercu niesprawiedliwość, W kraju zaś ręce wasze popełniają gwałty.

[4] Bezbożni są odstępcami już od łona matki, Kłamcy błądzą już od samego urodzenia.

[5] Mają jad podobny do jadu węża, Do jadu głuchej żmii, co zatyka ucho swoje,

[6] Aby nie słyszeć głosu zaklinaczy Ani biegłego w swej sztuce czarownika.

[7] Boże, połam zęby w ich ustach; Roztrzaskaj kły lwiąt, Panie!

[8] Niech znikną jak woda, która spływa; Niech strzały, które wypuszczą, będą stępione!

[9] Niech przeminą jak ślimak, który się rozpływa, Jak poroniony płód niewieści, niech nie ujrzą słońca!

[10] Nim chrust rozgrzeje garnki wasze, Rozrzuci go, suchy czy zielony, wiatr porywisty.

[11] Uraduje się sprawiedliwy, gdy ujrzy pomstę; Stopy swoje obmyje we krwi bezbożnego.

[12] Wtedy powiedzą ludzie: Zaprawdę, sprawiedliwy ma nagrodę; Zaiste, jest Bóg, który sądzi na ziemi.

Psalmów 59

Prośba o ratunek przed wrogami

[1] Przewodnikowi chóru. Na nutę: "Nie zatracaj..." Miktam Dawidowy. Gdy Saul nakazał pilnować domu jego i zabić go.

1 Sm 19.11

[1] Livra-me, Deus meu, dos meus inimigos; põe-me acima do alcance dos meus adversários.

[2] Ratuj mnie od wrogów moich, Boże mój! Obroń mnie przed przeciwnikami moimi!

[2] Livra-me dos que praticam a iniqüidade e salva-me dos homens sanguinários,

[3] Ratuj mnie od złoczyńców I wyzwól mnie od morderców!

[3] pois que armam ciladas à minha alma; contra mim se reúnem os fortes, sem transgressão minha, ó SENHOR, ou pecado meu.

[4] Bo oto czyhają na życie moje, Zbierają się przeciwko mnie możni, Chociaż nie zawiniłem i nie zgrzeszyłem, Panie!

[4] Sem culpa minha, eles se apressam e investem; desperta, vem ao meu encontro e vê.

[5] Chociaż jestem niewinny, pędzą i ustawiają się. Ocknij się, wyjdź mi naprzeciw i zobacz!

[5] Tu, SENHOR, Deus dos Exércitos, és o Deus de Israel; desperta, pois, e vem de encontro a todas as nações; não te compadeças de nenhum dos que traiçoeiramente praticam a iniqüidade.

[6] Ty, Panie, Boże Zastępów, Boże Izraela, Ocknij się, aby nawiedzić wszystkie narody! Nie pobłażaj żadnemu zdrajcy! Sela.

[6] Ao anoitecer, uivam como cães, à volta da cidade.

[7] Wieczorem wracają, ujadają jak psy I kręcą się po mieście.

[7] Alardeiam de boca; em seus lábios há espadas. Pois dizem eles: Quem há que nos escute?

[8] Oto pianę mają na ustach, Zniewagi są na wargach ich: Któż bowiem to słyszy?

[8] Mas tu, SENHOR, te rirás deles; zombarás de todas as nações.

[9] Ale Ty, Panie, śmiejesz się z nich, Szydzisz ze wszystkich narodów.

[9] Em ti, força minha, esperarei; pois Deus é meu alto refúgio.

[10] Mocy moja, ciebie trzymać się będę, Gdyż Ty, Boże, jesteś twierdzą moją.

[10] Meu Deus virá ao meu encontro com a sua benignidade, Deus me fará ver o meu desejo sobre os meus inimigos.

[11] Bóg mój wyświadczy mi łaskę swoją, Bóg ukaże mi klęskę wrogów moich.

[11] Não os mates, para que o meu povo não se esqueça; dispersa-os pelo teu poder e abate-os, ó SENHOR, escudo nosso.

[12] Nie pobłażaj im, by nie zapomniał o tym lud mój, Rozpędź ich mocą swoją i powal ich, Ty, Panie, który jesteś tarczą naszą.

[12] Pelo pecado de sua boca, pelas palavras dos seus lábios, na sua própria soberba

[13] Słowa ich warg to słowa grzeszne, Niech uwikłają się w pysze swej Zarówno z

sejam enredados e pela abominação e mentiras que proferem.

[13] Consome-os com indignação, consome-os, de sorte que jamais existam e se saiba que reina Deus em Jacó, até aos confins da terra.

[14] Ao anoitecer, uivam como cães, à volta da cidade.

[15] Vagueiam à procura de comida e, se não se fartam, então, rosnam.

[16] Eu, porém, cantarei a tua força; pela manhã louvarei com alegria a tua misericórdia; pois tu me tens sido alto refúgio e proteção no dia da minha angústia.

[17] A ti, força minha, cantarei louvores, porque Deus é meu alto refúgio, é o Deus da minha misericórdia.

Salmo 60

Oração em tempos de guerra

Vs. 5-12: Salmo 108.6-13

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lírios do testemunho". Hino de Davi para ensinar. Quando lutou contra os siros da Mesopotâmia e os siros de Zobá, e quando Joabe, regressando, derrotou de Edom doze mil homens, no vale do Sal

2 Sm 8.13; 1 Cr 18.12

[1] Ó Deus, tu nos rejeitaste e nos dispersaste; tens estado indignado; oh! Restabelece-nos!

[2] Abalaste a terra, fendeste-a; repara-lhe as brechas, pois ela ameaça ruir.

powodu klątwy, jak i kłamstwa, które mówią!

[14] Wygub ich w gniewie, wygub ich doszczętnie! Niech wiedzą, że Bóg panuje w Jakubie aż do krańców ziemi! Sela.

[15] Wieczorem wracają, ujadają jak psy I kręcą się po mieście.

[16] Włóczą się szukając żeru, A jeśli się nie nasycą, warczą.

[17] Ale ja opiewać będę moc twoją, Rano weselić się będę z łaski twojej, Boś Ty był twierdzą moją I ucieczką w czasie mej niedoli.

[18] Mocy moja, tobie będę śpiewał, Boś Ty, Boże, twierdzą moją, Boże mój łaskawy.

Psalmów 60

Modlitwa po poniesieniu klęski - prośba o pomoc

[1] Przewodnikowi chóru. Na nutę: "Lilia świadectwa". Miktam Dawidowy dla pouczenia,

[2] Gdy walczył z Aramejczykami Mezopotamii i z Aramejczykami Soby i gdy Joab wracając pobił dwanaście tysięcy Edomitów w Dolinie Soli.

[3] Boże, który nas odrzuciłeś, złamałeś, I gniewałeś się na nas, odnów nas!

[4] Wstrząsnąłeś ziemią, rozdarłeś ją, Napraw rozpadliny jej, bo się chwieje!

[3] Fizeste o teu povo experimentar reveses e nos deste a beber vinho que atordoa.
[4] Deste um estandarte aos que te temem, para fugirem de diante do arco.
[5] Para que os teus amados sejam livres, salva com a tua destra e responde-nos.
[6] Falou Deus na sua santidade: Exultarei; dividirei Siquém e medirei o vale de Sucote.
[7] Meu é Gileade, meu é Manassés; Efraim é a defesa de minha cabeça; Judá é o meu cetro.

[8] Moabe, porém, é a minha bacia de lavar; sobre Edom atirarei a minha sandália; sobre a Filístia jubilarei.

[9] Quem me conduzirá à cidade fortificada? Quem me guiará até Edom?

[10] Não nos rejeitaste, ó Deus? Tu não sais, ó Deus, com os nossos exércitos!

[11] Presta-nos auxílio na angústia, pois vão é o socorro do homem.
[12] Em Deus faremos proezas, porque ele mesmo calca aos pés os nossos adversários.

Salmo 61

Oração pelo rei

Ao mestre de canto. Com instrumentos de cordas. De Davi

[1] Ouve, ó Deus, a minha súplica; atende à minha oração.

[5] Lud swój wystawiłeś na ciężką próbę, Napoiłeś nas winem odurzającym.
[6] Dałeś sztandar tym, którzy się ciebie boją, Aby uciekli przed łukiem. Sela.
[7] Aby zostali wybawieni umiłowani twoi, Pomóż prawicą swoją i wysłuchaj nas.
[8] Bóg przemówił w świątyni swojej: Z radością rozdzielę Sychem I rozmierzę dolinę Sukkot.
[9] Moim jest Gilead i moim Manasses, A Efraim osłoną głowy mojej. Juda jest berłem moim.
[10] Moab miednicą, w której się myję, Na Edom rzucam mój sandał; Nad ziemią filistyńską okrzyknę z radością zwycięstwo.
[11] Któż mię wprowadzi do miasta warownego? Kto mnie zawiedzie do Edomu?
[12] Czy nie Ty, Boże, któryś nas odrzucił? Czyż nie wyruszysz, Boże, z wojskami naszymi?
[13] Udziel nam pomocy przeciw wrogowi, Bo ludzka pomoc jest niczym.

[14] W Bogu odniesiemy zwycięstwo, On zdepcze wrogów naszych.

Psalmów 61

Modlitwa przyczynna za króla

[1] Przewodnikowi chóru, z grą na strunach. Dawidowy.
[2] Wysłuchaj, Boże, błagania mojego, Zważ na modlitwę moją!

[2] Desde os confins da terra clamo por ti, no abatimento do meu coração. Leva-me para a rocha que é alta demais para mim; [3] pois tu me tens sido refúgio e torre forte contra o inimigo.
[4] Assista eu no teu tabernáculo, para sempre; no esconderijo das tuas asas, eu me abrigo.
[5] Pois ouviste, ó Deus, os meus votos e me deste a herança dos que temem o teu nome.
[6] Dias sobre dias acrescentas ao rei; duram os seus anos gerações após gerações.
[7] Permaneça para sempre diante de Deus; concede-lhe que a bondade e a fidelidade o preservem.
[8] Assim, salmodiarei o teu nome para sempre, para cumprir, dia após dia, os meus votos.

Salmo 62

Exortação à confiança

Ao mestre de canto. Segundo a melodia de Jedutum. De Davi

[1] Somente em Deus, ó minha alma, espera silenciosa; dele vem a minha salvação.
[2] Só ele é a minha rocha, e a minha salvação, e o meu alto refúgio; não serei muito abalado.
[3] Até quando acometereis vós a um homem, todos vós, para o derribardes, como se fosse uma parede pendida ou um muro prestes a cair?
[4] Só pensam em derribá-lo da sua dignidade; na mentira se comprazem; de

[3] Z krańców ziemi wołam do ciebie w słabości serca: Wprowadź mnie na skałę wyższą ode mnie!
[4] Ty bowiem jesteś schronieniem moim, Wieżą obronną przeciwko wrogowi.
[5] Chciałbym mieszkać w namiocie twoim wiecznie, Schronić się pod osłoną twych skrzydeł. Sela.
[6] Ty bowiem, Boże, wysłuchałeś ślubów moich, Dałeś mi dziedzictwo tych, którzy się boją imienia twego.
[7] Przedłuż dni króla, Niech lata jego trwają z pokolenia w pokolenie!
[8] Niech zasiada wiecznie przed Bogiem; Niech go strzeże łaska i wierność!
[9] Tak będę opiewał imię twoje na zawsze I śluby moje będę spełniał codziennie.

Psalmów 62

Ufność jedynie w Bogu

[1] Przewodnikowi chóru. Według Jedutuna. Psalm Dawidowy.
[2] Jedynie w Bogu jest uciszenie duszy mojej, Od niego jest zbawienie moje.
[3] Tylko On jest opoką moją i zbawieniem moim, Twierdzą moją, przeto się nie zachwieję.
[4] Dopókiż wy wszyscy napadać będziecie na człowieka, by go rozbić, Jakby był ścianą pochyłą, zwalonym murem?
[5] Zaiste, zamyślają go strącić z wysoka, Lubują się w kłamstwie, Ustami swymi

boca bendizem, porém no interior maldizem.

[5] Somente em Deus, ó minha alma, espera silenciosa, porque dele vem a minha esperança.

[6] Só ele é a minha rocha, e a minha salvação, e o meu alto refúgio; não serei jamais abalado.

[7] De Deus dependem a minha salvação e a minha glória; estão em Deus a minha forte rocha e o meu refúgio.

[8] Confiai nele, ó povo, em todo tempo; derramai perante ele o vosso coração; Deus é o nosso refúgio.

[9] Somente vaidade são os homens plebeus; falsidade, os de fina estirpe; pesados em balança, eles juntos são mais leves que a vaidade.

[10] Não confieis naquilo que extorquis, nem vos vanglorieis na rapina; se as vossas riquezas prosperam, não ponhais nelas o coração.

[11] Uma vez falou Deus, duas vezes ouvi isto: Que o poder pertence a Deus,

[12] e a ti, SENHOR, pertence a graça, pois a cada um retribuis segundo as suas obras.

Salmo 63

Buscando a Deus

Salmo de Davi, quando no deserto de Judá

2 Sm 15.23,28

[1] Ó Deus, tu és o meu Deus forte; eu te busco ansiosamente; a minha alma tem

błogosławią, Ale w sercu swym złorzeczą. Sela.

[6] Jedynie w Bogu jest uciszenie duszy mojej, Bo w nim pokładam nadzieję moją!

[7] Tylko On jest opoką moją i zbawieniem moim, Twierdzą moją, przeto się nie zachwieję.

[8] W Bogu zbawienie moje i chwała moja; Skała mocy mojej, ucieczka moja jest w Bogu.

[9] Ufaj mu, narodzie, w każdym czasie, Wylewajcie przed nim serca wasze: Bóg jest ucieczką naszą! Sela.

[10] Tylko tchnieniem są synowie ludzcy, Synowie mężów zaś zawodni, Na wadze podnoszą się w górę, Wszyscy oni lżejsi są niż tchnienie.

[11] Nie ufajcie wyzyskowi Ani nie pokładajcie w grabieży daremnie nadziei. Gdy bogactwo się mnoży, nie lgnijcie do niego sercem!

[12] Jeden raz przemówił Bóg, A dwa razy to usłyszałem, Że moc należy do Boga

[13] I że u ciebie, Panie, jest łaska, Bo Ty odpłacasz każdemu według uczynków jego.

Psalmów 63

Tęsknota do Boga

[1] Psalm Dawidowy, gdy był w pustyni judzkiej.

[2] Boże! Tyś Bogiem moim, ciebie gorliwie szukam, Ciebie pragnie dusza moja;

sede de ti; meu corpo te almeja, como terra árida, exausta, sem água.

[2] Assim, eu te contemplo no santuário, para ver a tua força e a tua glória.

[3] Porque a tua graça é melhor do que a vida; os meus lábios te louvam.

[4] Assim, cumpre-me bendizer-te enquanto eu viver; em teu nome, levanto as mãos.

[5] Como de banha e de gordura farta-se a minha alma; e, com júbilo nos lábios, a minha boca te louva,

[6] no meu leito, quando de ti me recordo e em ti medito, durante a vigília da noite.

[7] Porque tu me tens sido auxílio; à sombra das tuas asas, eu canto jubiloso.

[8] A minha alma apega-se a ti; a tua destra me ampara.

[9] Porém os que me procuram a vida para a destruir abismar-se-ão nas profundezas da terra.

[10] Serão entregues ao poder da espada e virão a ser pasto dos chacais.

[11] O rei, porém, se alegra em Deus; quem por ele jura gloriar-se-á, pois se tapará a boca dos que proferem mentira.

Salmo 64

Proteção contra os inimigos

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Ouve, ó Deus, a minha voz nas minhas perplexidades; preserva-me a vida do terror do inimigo.

Tęskni do ciebie ciało moje, Jak ziemia zeschła, spragniona i bezwodna.

[3] Tak wyglądałem ciebie w świątyni, By ujrzeć moc twoją i chwałę twoją,

[4] Gdyż lepsza jest łaska twoja niż życie. Wargi moje wysławiać cię będą.

[5] Tak błogosławić cię będę, póki życia mego, W imieniu twoim podnosić będę ręce moje.

[6] Dusza moja nasyca się jakby szpikiem i tłuszczem, A usta moje będą cię wielbić radosnymi wargami.

[7] Wspominam cię na łożu moim, Rozmyślam o tobie podczas straży nocnych,

[8] Bo byłeś mi pomocą I weseliłem się w cieniu skrzydeł twoich.

[9] Dusza moja przylgnęła do ciebie, Prawica twoja podtrzymuje mnie.

[10] Ale ci, którzy szukają zguby mojej, Zapadną się w głębinach ziemi.

[11] Będą oddani na pastwę miecza, Staną się łupem szakali.

[12] Lecz król będzie się radował w Bogu, będzie się chlubił każdy, kto przysięga na niego, Bo usta kłamców będą zamknięte.

Psalmów 64

O osłonę przed skrytymi wrogami

[1] Przewodnikowi chóru, Psalm Dawidowy.

[2] Słuchaj, Boże, głosu mego, gdy się żalę! Ustrzeż życie moje od lęku przed wrogiem!

[2] Esconde-me da conspiração dos malfeitores e do tumulto dos que praticam a iniqüidade,
[3] os quais afiam a língua como espada e apontam, quais flechas, palavras amargas,
[4] para, às ocultas, atingirem o íntegro; contra ele disparam repentinamente e não temem.
[5] Teimam no mau propósito; falam em secretamente armar ciladas; dizem: Quem nos verá?
[6] Projetam iniqüidade, inquirem tudo o que se pode excogitar; é um abismo o pensamento e o coração de cada um deles.
[7] Mas Deus desfere contra eles uma seta; de súbito, se acharão feridos.
[8] Dessarte, serão levados a tropeçar; a própria língua se voltará contra eles; todos os que os vêem meneiam a cabeça.
[9] E todos os homens temerão, e anunciarão as obras de Deus, e entenderão o que ele faz.
[10] O justo se alegra no SENHOR e nele confia; os de reto coração, todos se gloriam.

Salmo 65

Ações de graças pelas bênçãos das searas

Ao mestre de canto. De Davi. Cântico

[1] A ti, ó Deus, confiança e louvor em Sião! E a ti se pagará o voto.
[2] Ó tu que escutas a oração, a ti virão todos os homens,

[3] Ukryj mnie przed zgrają złych, Przed zgiełkiem złoczyńców,
[4] Którzy naostrzyli język swój jak miecz, Jak strzałę wyostrzyli słowa jadowite,
[5] Aby ugodzić skrycie niewinnego, Nagle i bez skrupułów ugodzić weń!
[6] Utwierdzają się w złem, Zmawiają się, aby ukryć sidła I mówią: Któż je zobaczy?
[7] Knują zbrodnię, ukrywają uknuty plan, A wnętrze każdego i serce jest niezbadane...
[8] Ale Bóg wypuści na nich strzałę, Zostaną nagle zranieni.
[9] Własny język przywiedzie ich do upadku; Kiwają głowami wszyscy, którzy na nich patrzą.
[10] I boją się wszyscy ludzie, Opowiadają dzieło Boga i rozważają czyny jego.
[11] Sprawiedliwy rozraduje się w Panu I będzie szukał u niego schronienia; I będą się chlubić wszyscy prawego serca.

Psalmów 65

Dziękczynienie za urodzaj

[1] Przewodnikowi chóru. Psalm Dawidowy. Pieśń.
[2] Tobie należy się chwała, Boże na Syjonie, I tobie należy spełnić śluby.
[3] Ty wysłuchujesz modlitwy, Do ciebie przychodzi wszelki człowiek

[3] por causa de suas iniqüidades. Se prevalecem as nossas transgressões, tu no-las perdoas.
[4] Bem-aventurado aquele a quem escolhes e aproximas de ti, para que assista nos teus átrios; ficaremos satisfeitos com a bondade de tua casa – o teu santo templo.
[5] Com tremendos feitos nos respondes em tua justiça, ó Deus, Salvador nosso, esperança de todos os confins da terra e dos mares longínquos;
[6] que por tua força consolidas os montes, cingido de poder;
[7] que aplacas o rugir dos mares, o ruído das suas ondas e o tumulto das gentes.
[8] Os que habitam nos confins da terra temem os teus sinais; os que vêm do Oriente e do Ocidente, tu os fazes exultar de júbilo.
[9] Tu visitas a terra e a regas; tu a enriqueces copiosamente; os ribeiros de Deus são abundantes de água; preparas o cereal, porque para isso a dispões,
[10] regando-lhe os sulcos, aplanando-lhe as leivas. Tu a amoleces com chuviscos e lhe abençoas a produção.
[11] Coroas o ano da tua bondade; as tuas pegadas destilam fartura,
[12] destilam sobre as pastagens do deserto, e de júbilo se revestem os outeiros.
[13] Os campos cobrem-se de rebanhos, e os vales vestem-se de espigas; exultam de alegria e cantam.

Salmo 66

Ofertas de gratidão

[4] Z wyznaniem grzechów. Gdy zbytnio ciążą nam Występki nasze, Ty je przebaczasz.
[5] Błogosławiony ten, którego Ty wybierasz i dopuszczasz, By mieszkał w sieniach twoich; Nasycimy się dobrami domu twego, Świętością przybytku twego.
[6] Przedziwnie wysłuchałeś nas w dobroci, Boże zbawienia naszego, Nadziejo wszystkich krańców ziemi i mórz dalekich.
[7] Utwierdzasz góry mocą swoją, Przepasany będąc siłą,
[8] Uśmierzasz szum morza, Szum fal jego i wzburzenie narodów;
[9] Mieszkańcy krańców ziemi boją się znaków twoich; Ty rozweselasz krańce wschodu i zachodu.
[10] Nawiedzasz ziemię, zraszasz ją i wzbogacasz obficie; Strumień Boży jest pełen wody, Przygotowujesz zboże ich... Albowiem tak ją przygotowujesz:
[11] Napawasz jej zagony, równasz jej skiby, Rozmiękczasz ją deszczami, błogosławisz jej roślinom.
[12] Wieńczysz rok dobrocią swą, A drogi twoje ociekają tłustością,
[13] Stepowe pastwiska obficie są zroszone, A pagórki przepasują się weselem.
[14] Łąki przyodziewają się w stada owiec, A doliny okrywają się zbożem; Wykrzykują radośnie i śpiewają.

Psalmów 66

Dziękczynienie za cudowne dowody ratunku

Ao mestre de canto. Cântico. Salmo

[1] Aclamai a Deus, toda a terra.

[2] Salmodiai a glória do seu nome, dai glória ao seu louvor.

[3] Dizei a Deus: Que tremendos são os teus feitos! Pela grandeza do teu poder, a ti se mostram submissos os teus inimigos.

[4] Prostra-se toda a terra perante ti, canta salmos a ti; salmodia o teu nome.

[5] Vinde e vede as obras de Deus: tremendos feitos para com os filhos dos homens!

[6] Converteu o mar em terra seca; atravessaram o rio a pé; ali, nos alegramos nele.

[7] Ele, em seu poder, governa eternamente; os seus olhos vigiam as nações; não se exaltem os rebeldes.

[8] Bendizei, ó povos, o nosso Deus; fazei ouvir a voz do seu louvor;

[9] o que preserva com vida a nossa alma e não permite que nos resvalem os pés.

[10] Pois tu, ó Deus, nos provaste; acrisolaste-nos como se acrisola a prata.

[11] Tu nos deixaste cair na armadilha; oprimiste as nossas costas;

[12] fizeste que os homens cavalgassem sobre a nossa cabeça; passamos pelo fogo e pela água; porém, afinal, nos trouxeste para um lugar espaçoso.

[13] Entrarei na tua casa com holocaustos; pagar-te-ei os meus votos,

[1] Przewodnikowi chóru pieśń. Psalm. Radośnie wysławiajcie Boga, wszystkie ziemie!

[2] Opiewajcie chwałę jego imienia, Śpiewajcie mu pieśń pochwalną!

[3] Mówcie do Boga: Jak przedziwne są dzieła twoje! Wrogowie twoi schlebiają ci dla wielkiej mocy twojej.

[4] Niechaj cała ziemia korzy się przed tobą, Niech śpiewa i opiewa imię twoje! Sela.

[5] Pójdźcie i oglądajcie dzieła Boże: Przedziwnymi okazują się pośród synów ludzkich!

[6] Przemienił morze w suchy ląd, Przez rzekę przeszli suchą nogą. Dlatego radujmy się nim!

[7] Panuje w mocy swej na wieki. Oczy jego patrzą na narody, Aby nie powstawali przeciwko niemu buntownicy! Sela.

[8] Błogosławcie, narody, Boga naszego I ogłaszajcie głośno chwałę jego!

[9] Zachował przy życiu duszę naszą, A nie pozwolił zachwiać się nodze naszej.

[10] Albowiem doświadczyłeś nas, Boże, Oczyściłeś nas w ogniu, jak się czyści srebro.

[11] Wpędziłeś nas w sidła, Włożyłeś brzemię na biodra nasze.

[12] Pozwoliłeś ludziom tratować po głowach naszych, Szliśmy przez ogień i wodę, Lecz wyprowadziłeś nas na wolność.

[13] Dlatego wejdę do domu twego z całopaleniem, Dopełnię ci ślubów moich,

[14] que proferiram os meus lábios, e que, no dia da angústia, prometeu a minha boca.

[15] Oferecer-te-ei holocaustos de vítimas cevadas, com aroma de carneiros; imolarei novilhos com cabritos.

[16] Vinde, ouvi, todos vós que temeis a Deus, e vos contarei o que tem ele feito por minha alma.

[17] A ele clamei com a boca, com a língua o exaltei.

[18] Se eu no coração contemplara a vaidade, o SENHOR não me teria ouvido.

[19] Entretanto, Deus me tem ouvido e me tem atendido a voz da oração.

[20] Bendito seja Deus, que não me rejeita a oração, nem aparta de mim a sua graça.

Salmo 67

As nações rendem graças

Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas. Salmo. Cântico

[1] Seja Deus gracioso para conosco, e nos abençoe, e faça resplandecer sobre nós o rosto;

[2] para que se conheça na terra o teu caminho e, em todas as nações, a tua salvação.

[3] Louvem-te os povos, ó Deus; louvem-te os povos todos.

[4] Alegrem-se e exultem as gentes, pois julgas os povos com eqüidade e guias na terra as nações.

[5] Louvem-te os povos, ó Deus; louvem-te os povos todos.

[14] Które złożyły wargi moje, Wypowiedziały usta moje w niedoli mojej.

[15] Ofiaruję ci tłuste całopalenia wraz z wonnością ofiar z baranów, Ofiaruję ci woły i kozły. Sela.

[16] Pójdźcie, słuchajcie, wszyscy bogobojni, A opowiem, co On uczynił dla duszy mojej!

[17] Do niego wołałem ustami mymi I wysławiałem go językiem moim.

[18] Gdybym knuł coś niegodziwego w sercu moim, Pan nie byłby mnie wysłuchał.

[19] Lecz Bóg mnie wysłuchał, Zwrócił uwagę na modlitwę moją.

[20] Błogosławiony Bóg, który nie odrzucił modlitwy mojej I nie odmówił mi swej łaski!

Psalmów 67

Wezwanie do oddawania chwały Bogu

[1] Przewodnikowi chóru, z grą na strunach. Psalm. Pieśń.

[2] Niech nam Bóg miłościw będzie I niech nam błogosławi, Niech nad nami rozjaśni oblicze swoje! Sela.

[3] Aby poznano na ziemi drogę twoją, Wśród wszystkich narodów zbawienie twoje.

[4] Niech sławią cię, Boże, ludy; Niech sławią cię wszystkie ludy!

[5] Niech się radują i weselą narody, Gdyż ty sądzisz ludy sprawiedliwie I kierujesz narodami na ziemi! Sela.

[6] Niech sławią cię, Boże, ludy; Niech sławią cię wszystkie ludy!

[6] A terra deu o seu fruto, e Deus, o nosso Deus, nos abençoa.
[7] Abençoe-nos Deus, e todos os confins da terra o temerão.

Salmo 68

A vitória de Deus sobre os seus inimigos

Ao mestre de canto. Salmo de Davi. Cântico

[1] Levanta-se Deus; dispersam-se os seus inimigos; de sua presença fogem os que o aborrecem.
[2] Como se dissipa a fumaça, assim tu os dispersas; como se derrete a cera ante o fogo, assim à presença de Deus perecem os iníquos.
[3] Os justos, porém, se regozijam, exultam na presença de Deus e folgam de alegria.
[4] Cantai a Deus, salmodiai o seu nome; exaltai o que cavalga sobre as nuvens. SENHOR é o seu nome, exultai diante dele.
[5] Pai dos órfãos e juiz das viúvas é Deus em sua santa morada.
[6] Deus faz que o solitário more em família; tira os cativos para a prosperidade; só os rebeldes habitam em terra estéril.
[7] Ao saíres, ó Deus, à frente do teu povo, ao avançares pelo deserto,
[8] tremeu a terra; também os céus gotejaram à presença de Deus; o próprio Sinai se abalou na presença de Deus, do Deus de Israel.
[9] Copiosa chuva derramaste, ó Deus, para a tua herança; quando já ela estava exausta, tu a restabeleceste.

[7] Ziemia wydała plon swój: Błogosławi nam Bóg, nasz Bóg.
[8] Niech nam Bóg błogosławi, A niech się go boją wszystkie krańce ziemi!

Psalmów 68

Bóg zwycięzcą nad wrogimi ludami

[1] Przewodnikowi chóru. Psalm Dawidowy. Pieśń.
[2] Powstaje Bóg, a pierzchają wrogowie jego, I uciekają przed obliczem jego ci, którzy go nienawidzą.
[3] Jak się rozprasza dym, tak ich rozpraszasz; Jak się rozpływa wosk od ognia, Tak giną przed Bogiem bezbożni.
[4] Ale sprawiedliwi radują się i cieszą przed Bogiem, I weselą się radośnie!
[5] Śpiewajcie Bogu, grajcie imieniu jego! Torujcie drogę temu, który pędzi na obłokach - Pan imię jego - radujcie się przed nim!
[6] Ojcem sierot i sędzią wdów Jest Bóg w swym świętym przybytku.
[7] Bóg samotnym daje dom na mieszkanie, Wyprowadza więźniów na wolność, Lecz oporni pozostają w ziemi suchej.
[8] Boże, gdyś wychodził przed ludem twoim, Gdyś kroczył przez pustynię, Sela,
[9] Ziemia zadrżała, a niebiosa spłynęły przed Bogiem; Oto Synaj zatrząsł się przed Bogiem, Bogiem Izraela.
[10] Obfity deszcz zesłałeś, Boże, A gdy dziedzictwo twoje omdlewało, orzeźwiałeś je.

[10] Aí habitou a tua grei; em tua bondade, ó Deus, fizeste provisão para os necessitados.

[11] Trzoda twoja zamieszkała w niej; W dobroci swej, Boże, przygotowałeś ją dla ubogiego.

[11] O SENHOR deu a palavra, grande é a falange das mensageiras das boas-novas.

[12] Pan daje hasło, Zastęp zwiastunek dobrej wieści jest wielki.

[12] Reis de exércitos fogem e fogem; a dona de casa reparte os despojos.

[13] Królowie wojsk uciekają, uciekają, Ale pani domu dzieli łupy.

[13] Por que repousais entre as cercas dos apriscos? As asas da pomba são cobertas de prata, cujas penas maiores têm o brilho flavo do ouro.

[14] Czy chcecie spoczywać między zagrodami? Skrzydła gołębicy pokrywają się srebrem, A pióra jej skrzydeł mienią się złotem.

[14] Quando o Todo-Poderoso ali dispersa os reis, cai neve sobre o monte Zalmom.

[15] Gdy tam Wszechmocny rozproszył królów, Padał śnieg na Salmonie.

[15] O monte de Deus é Basã, serra de elevações é o monte de Basã.

[16] Górą Bożą jest góra Baszan, Górą pełną szczytów góra Baszan.

[16] Por que olhais com inveja, ó montes elevados, o monte que Deus escolheu para sua habitação? O SENHOR habitará nele para sempre.

[17] Czemu zazdrośnie spoglądacie, szczyty górskie, Na górę, którą wybrał Bóg na swą siedzibę? Pan zamieszka tam na wieki.

[17] Os carros de Deus são vinte mil, sim, milhares de milhares. No meio deles, está o SENHOR; o Sinai tornou-se em santuário.

[18] Wozy Boże niezliczone, mnóstwo tysięcy; Pan przybył z Synaju do świątyni.

[18] Subiste às alturas, levaste cativo o cativeiro; recebeste homens por dádivas, até mesmo rebeldes, para que o SENHOR Deus habite no meio deles.

[19] Wstąpiłeś na wysokość, wiodłeś z sobą jeńców, Wziąłeś ludzi; nawet oporni mieszkają u Pana, Boga.

[19] Bendito seja o SENHOR que, dia a dia, leva o nosso fardo! Deus é a nossa salvação.

[20] Błogosławiony niech będzie Pan! Codziennie dźwiga ciężary nasze Bóg, zbawienie nasze. Sela.

[20] O nosso Deus é o Deus libertador; com Deus, o SENHOR, está o escaparmos da morte.

[21] Bóg jest nam Bogiem zbawienia, Pan wszechmocny wybawia od śmierci.

[21] Sim, Deus parte a cabeça dos seus inimigos e o cabeludo crânio do que anda nos seus próprios delitos.

[22] Disse o SENHOR: De Basã os farei voltar, fá-los-ei tornar das profundezas do mar,

[23] para que banhes o pé em sangue, e a língua dos teus cães tenha o seu quinhão dos inimigos.

[24] Viu-se, ó Deus, o teu cortejo, o cortejo do meu Deus, do meu Rei, no santuário.

[25] Os cantores iam adiante, atrás, os tocadores de instrumentos de cordas, em meio às donzelas com adufes.

[26] Bendizei a Deus nas congregações, bendizei ao SENHOR, vós que sois da estirpe de Israel.

[27] Ali, está o mais novo, Benjamim, que os precede, os príncipes de Judá, com o seu séquito, os príncipes de Zebulom e os príncipes de Naftali.

[28] Reúne, ó Deus, a tua força, força divina que usaste a nosso favor,

[29] oriunda do teu templo em Jerusalém. Os reis te oferecerão presentes.

[30] Reprime a fera dos canaviais, a multidão dos fortes como touros e dos povos com novilhos; calcai aos pés os que cobiçam barras de prata. Dispersa os povos que se comprazem na guerra.

[31] Príncipes vêm do Egito; a Etiópia corre a estender mãos cheias para Deus.

[22] Zaiste, roztrzaska Bóg głowę wrogów swoich, Włochaty łeb tego, który trwa w winach swoich.

[23] Rzekł Pan: Sprowadzę ich z Baszanu, Sprowadzę z głębin morskich,

[24] Aby noga twoja brodziła we krwi, Język psów twoich miał żer swój z wrogów.

[25] Widziano pochody twoje, Boże! Pochody Boga mego, Króla mego w świątyni.

[26] Na przedzie szli śpiewacy, za nimi grajkowie Wśród dziewcząt bijących w bębny.

[27] W chórach błogosławcie Boga, Pana, wy, którzy się wywodzicie z Izraela.

[28] Tam Beniamin, najmłodszy, idzie na czele, Książęta Judy w szatach wzorzystych, Książęta Zebulona, książęta Naftaliego.

[29] Rozkazuj, Boże, według mocy swojej, Umocnij, Boże, to co dla nas uczyniłeś,

[30] Z świątyni twojej nad Jeruzalemem! Tobie niech przyniosą królowie dary.

[31] Zgrom zwierzę w trzcinie, Stado byków wraz z cielcami ludów! Niech płaszczą się ci, którzy lubują się w pieniądzu, Rozprosz narody, które chcą wojny!

[32] Niech przyjdą dostojnicy z Egiptu, Niech Etiopia wyciągnie swe ręce do Boga!

[32] Reinos da terra, cantai a Deus, salmodiai ao SENHOR,
[33] àquele que encima os céus, os céus da antiguidade; eis que ele faz ouvir a sua voz, voz poderosa.
[34] Tributai glória a Deus; a sua majestade está sobre Israel, e a sua fortaleza, nos espaços siderais.
[35] Ó Deus, tu és tremendo nos teus santuários; o Deus de Israel, ele dá força e poder ao povo. Bendito seja Deus!

Salmo 69

O lamento do Messias

Ao mestre de canto. Segundo a melodia “Os lírios”. De Davi

[1] Salva-me, ó Deus, porque as águas me sobem até à alma.
[2] Estou atolado em profundo lamaçal, que não dá pé; estou nas profundezas das águas, e a corrente me submerge.
[3] Estou cansado de clamar, secou-se-me a garganta; os meus olhos desfalecem de tanto esperar por meu Deus.
[4] São mais que os cabelos de minha cabeça os que, sem razão, me odeiam; são poderosos os meus destruidores, os que com falsos motivos são meus inimigos; por isso, tenho de restituir o que não furtei.
[5] Tu, ó Deus, bem conheces a minha estultice, e as minhas culpas não te são ocultas.
[6] Não sejam envergonhados por minha causa os que esperam em ti, ó SENHOR, Deus dos Exércitos; nem por minha causa

[33] Królestwa ziemi, śpiewajcie Bogu, Grajcie Panu, Sela,
[34] Temu, który jeździ na niebiosach, Niebiosach odwiecznych. Oto odzywa się głosem swym, Głosem potężnym.
[35] Uznajcie moc Boga! Majestat jego jest nad Izraelem, A moc jego w obłokach.
[36] Straszny jest Bóg w świątyni swojej; Bóg Izraela daje moc i siłę ludowi. Niech będzie Bóg błogosławiony!

Psalmów 69

O wyrwanie z hańby i ucisku

[1] Przewodnikowi chóru. Na nutę: "Lilie..." Dawidowy.
[2] Wybaw mnie, Boże, Bo wody grożą duszy mojej!
[3] Ugrzązłem w głębokim błocie i nie mam oparcia dla nóg, Dostałem się w głębokie wody, a nurt zalewa mnie.
[4] Zmęczyłem się wołając, wyschło gardło moje; Zamroczyły się oczy moje od czekania na Boga mego.
[5] Więcej niż włosów na głowie mojej Jest tych, którzy mnie nienawidzą bez przyczyny, Silniejsi niż kości moje są ci, Którzy mnie zwalczają niesłusznie. Czy mam zwrócić to, czego nie zrabowałem?
[6] Boże, Ty znasz głupotę moją, A winy moje nie są ci tajne.
[7] Niech się nie zawiodą z mego powodu Ci, którzy cię oczekują, Boże, Panie Zastępów! Niech przeze mnie nie okryją

sofram vexame os que te buscam, ó Deus de Israel.

[7] Pois tenho suportado afrontas por amor de ti, e o rosto se me encobre de vexame.

[8] Tornei-me estranho a meus irmãos e desconhecido aos filhos de minha mãe.

[9] Pois o zelo da tua casa me consumiu, e as injúrias dos que te ultrajam caem sobre mim.

[10] Chorei, em jejum está a minha alma, e isso mesmo se me tornou em afrontas.

[11] Pus um pano de saco por veste e me tornei objeto de escárnio para eles.

[12] Tagarelam sobre mim os que à porta se assentam, e sou motivo para cantigas de beberrões.

[13] Quanto a mim, porém, SENHOR, faço a ti, em tempo favorável, a minha oração. Responde-me, ó Deus, pela riqueza da tua graça; pela tua fidelidade em socorrer,

[14] livra-me do tremedal, para que não me afunde; seja eu salvo dos que me odeiam e das profundezas das águas.

[15] Não me arraste a corrente das águas, nem me tragues a voragem, nem se feche sobre mim a boca do poço.

[16] Responde-me, SENHOR, pois compassiva é a tua graça; volta-te para mim segundo a riqueza das tuas misericórdias.

[17] Não escondas o rosto ao teu servo, pois estou atribulado; responde-me depressa.

się hańbą Ci, którzy cię szukają, Boże Izraela!

[8] Bo to dla ciebie znoszę hańbę, Wstyd okrywa oblicze moje.

[9] Stałem się obcy braciom moim I nieznany synom matki mojej,

[10] Bo gorliwość o dom twój pożera mnie, A zniewagi urągających tobie spadły na mnie.

[11] Umartwiałem się postem, A stało się to hańbą dla mnie.

[12] Wziąłem jako szatę swą wór pokutny, I stałem się dla nich pośmiewiskiem.

[13] Rozmawiają o mnie siedzący w bramie I do gry na strunach śpiewają o mnie pijacy.

[14] Ale ja modlę się do ciebie, Panie, czasu łaski; Boże, wysłuchaj mnie w wielkiej dobroci swojej, W prawdzie zbawienia twojego!

[15] Wyrwij mię z błota, abym nie ugrzązł, Wyzwól mnie od nieprzyjaciół moich i z głębin wód!

[16] Niech nie zaleją mnie fale, Niech nie pochłonie mnie głębina I czeluść niech nie zawrze nade mną swej paszczy!

[17] Wysłuchaj mnie, Panie, bo dobrą jest łaska twoja, Według wielkiego miłosierdzia twego wejrzyj na mnie!

[18] Nie zakrywaj oblicza swego przed sługą swoim, Kiedy jestem strapiony. Rychło wysłuchaj mnie!

[18] Aproxima-te de minha alma e redime-a; resgata-me por causa dos meus inimigos.

[19] Tu conheces a minha afronta, a minha vergonha e o meu vexame; todos os meus adversários estão à tua vista.

[20] O opróbrio partiu-me o coração, e desfaleci; esperei por piedade, mas debalde; por consoladores, e não os achei.

[21] Por alimento me deram fel e na minha sede me deram a beber vinagre.

[22] Sua mesa torne-se-lhes diante deles em laço, e a prosperidade, em armadilha.

[23] Obscureçam-se-lhes os olhos, para que não vejam; e faze que sempre lhes vacile o dorso.

[24] Derrama sobre eles a tua indignação, e que o ardor da tua ira os alcance.

[25] Fique deserta a sua morada, e não haja quem habite as suas tendas.

[26] Pois perseguem a quem tu feriste e acrescentam dores àquele a quem golpeaste.

[27] Soma-lhes iniqüidade à iniqüidade, e não gozem da tua absolvição.

[28] Sejam riscados do Livro dos Vivos e não tenham registro com os justos.

[29] Quanto a mim, porém, amargurado e aflito, ponha-me o teu socorro, ó Deus, em alto refúgio.

[30] Louvarei com cânticos o nome de Deus, exaltá-lo-ei com ações de graças.

[19] Zbliż się do mnie, wyzwól mnie; Wybaw mnie przez wzgląd na nieprzyjaciół moich!

[20] Ty znasz hańbę, wstyd i zelżywość moją; Przed tobą są wszyscy dręczyciele moi!

[21] Hańba skruszyła serce moje i sił mi zabrakło, Oczekiwałem współczucia, ale nadaremnie, I pocieszycieli, lecz ich nie znalazłem.

[22] Dodali żółci do pokarmu mego, A w pragnieniu moim napoili mnie octem.

[23] Niechaj stół ich stanie się dla nich pułapką, A ich uczty ofiarne potrzaskiem!

[24] Niech zaćmią się oczy ich, by nie widzieli; Spraw, by biodra ich zawsze się chwiały!

[25] Wylej na nich zapalczywość swoją, Niech dosięgnie ich żar gniewu twego!

[26] Niech zagroda ich stanie się pustkowiem, A w namiotach ich niech nie będzie mieszkańców.

[27] Bo prześladują tego, któregoś Ty uderzył, I pomnażają ból zranionego przez ciebie.

[28] Przydaj winy do winy ich, Niech nie dostąpią sprawiedliwości twojej!

[29] Niech będą wymazani z księgi życia, A ze sprawiedliwymi niech nie będą zapisani!

[30] Ja zaś jestem nędzny i zbolały; Niech zbawienie twoje podniesie mnie, Boże!

[31] Wysławiać będę pieśnią imię Boże I dziękczynieniem będę je uwielbiał.

[31] Será isso muito mais agradável ao SENHOR do que um boi ou um novilho com chifres e unhas.
[32] Vejam isso os aflitos e se alegrem; quanto a vós outros que buscais a Deus, que o vosso coração reviva.
[33] Porque o SENHOR responde aos necessitados e não despreza os seus prisioneiros.
[34] Louvem-no os céus e a terra, os mares e tudo quanto neles se move.
[35] Porque Deus salvará Sião e edificará as cidades de Judá, e ali habitarão e hão de possuí-la.
[36] Também a descendência dos seus servos a herdará, e os que lhe amam o nome nela habitarão.

[32] A będzie to milsze Panu niż wół, Niż byk z rogami i racicami.

[33] Niechaj ujrzą to pokorni i rozradują się! O, wy, co szukacie Boga, niech ożyje serce wasze!

[34] Bo Pan wysłuchuje biednych I nie gardzi więźniami swymi.

[35] Niechaj go chwalą niebiosa i ziemia, Morza i wszystko, co w nich się porusza!
[36] Albowiem Bóg wybawi Syjon I odbuduje miasta ziemi judzkiej, I zamieszkają tam, i posiądą ją.

[37] Potomkowie sług jego odziedziczą ją I osiądą w niej ci, którzy miłują imię jego.

Salmo 70

Petição por auxílio divino
Salmo 40.13-17

Ao mestre de canto. De Davi. Em memória

[1] Praza-te, ó Deus, em livrar-me; dá-te pressa, ó SENHOR, em socorrer-me.
[2] Sejam envergonhados e cobertos de vexame os que me demandam a vida; tornem atrás e cubram-se de ignomínia os que se comprazem no meu mal.
[3] Retrocedam por causa da sua ignomínia os que dizem: Bem-feito! Bem-feito!
[4] Folguem e em ti se rejubilem todos os que te buscam; e os que amam a tua salvação digam sempre: Deus seja magnificado!

Psalmów 70

Prośba o pomoc

[1] Przewodnikowi chóru. Dawidowy. Przy ofierze pamiątkowej.
[2] Racz mnie wyzwolić, Boże, Panie, pośpiesz mi z pomocą!
[3] Niech się zawstydzą i zarumienią Ci, którzy godzą na życie moje! Niech uciekają i okryją się hańbą Ci, którzy pragną zguby mojej!
[4] Niech cofną się i okryją wstydem Ci, którzy mówią: Ha! Ha!
[5] Niech się rozweselą i rozradują w tobie Wszyscy, którzy cię szukają! Niech mówią zawsze: Wielki jest Bóg! Ci, którzy miłują zbawienie twoje!

[5] Eu sou pobre e necessitado; ó Deus, apressa-te em valer-me, pois tu és o meu amparo e o meu libertador. SENHOR, não te detenhas!

[6] Ja zaś jestem ubogi i biedny; Boże, pośpiesz do mnie! Ty jesteś pomocą moją i wybawicielem: Panie! Nie opóźniaj się!

Salmo 71

Súplicas de um ancião

[1] Em ti, SENHOR, me refugio; não seja eu jamais envergonhado.

[2] Livra-me por tua justiça e resgata-me; inclina-me os ouvidos e salva-me.

[3] Sê tu para mim uma rocha habitável em que sempre me acolha; ordenaste que eu me salve, pois tu és a minha rocha e a minha fortaleza.

[4] Livra-me, Deus meu, das mãos do ímpio, das garras do homem injusto e cruel.

[5] Pois tu és a minha esperança, SENHOR Deus, a minha confiança desde a minha mocidade.

[6] Em ti me tenho apoiado desde o meu nascimento; do ventre materno tu me tiraste, tu és motivo para os meus louvores constantemente.

[7] Para muitos sou como um portento, mas tu és o meu forte refúgio.

[8] Os meus lábios estão cheios do teu louvor e da tua glória continuamente.

[9] Não me rejeites na minha velhice; quando me faltarem as forças, não me desampares.

[10] Pois falam contra mim os meus inimigos; e os que me espreitam a alma consultam reunidos,

Psalmów 71

Prośba o opiekę w starości

[1] W tobie, Panie ufność pokładam, Niech nigdy nie będę zawstydzony!

[2] W sprawiedliwości swojej ocal mnie i ratuj! Nakłoń ku mnie ucha swego i wybaw mnie!

[3] Bądź mi skałą schronienia, twierdzą ratunku mojego, Boś Ty opoką moją i twierdzą moją!

[4] Boże mój! Ratuj mnie z ręki bezbożnego, Z dłoni nieprawego i ciemiężyciela.

[5] Tyś bowiem nadzieją moją, Panie, Boże, Tyś ufnością moją od młodości mojej.

[6] Tyś był podporą moją od urodzenia, Tyś pomocą moją od łona matki mojej: O tobie zawsze mówi moja pieśń pochwalna.

[7] Byłem jak dziwoląg dla wielu, Lecz tyś pewną ucieczką moją.

[8] Usta moje są pełne chwały twojej, Cały zaś dzień wspaniałości twojej.

[9] Nie odrzucaj mnie w czasie starości, Gdy ustanie siła moja, nie opuszczaj mnie!

[10] Gdyż nieprzyjaciele moi mówią o mnie, A czyhający na duszę moją naradzają się społem

[11] dizendo: Deus o desamparou; persegui-o e prendei-o, pois não há quem o livre.

[12] Não te ausentes de mim, ó Deus; Deus meu, apressa-te em socorrer-me.

[13] Sejam envergonhados e consumidos os que são adversários de minha alma; cubram-se de opróbrio e de vexame os que procuram o mal contra mim.

[14] Quanto a mim, esperarei sempre e te louvarei mais e mais.

[15] A minha boca relatará a tua justiça e de contínuo os feitos da tua salvação, ainda que eu não saiba o seu número.

[16] Sinto-me na força do SENHOR Deus; e rememoro a tua justiça, a tua somente.

[17] Tu me tens ensinado, ó Deus, desde a minha mocidade; e até agora tenho anunciado as tuas maravilhas.

[18] Não me desampares, pois, ó Deus, até à minha velhice e às cãs; até que eu tenha declarado à presente geração a tua força e às vindouras o teu poder.

[19] Ora, a tua justiça, ó Deus, se eleva até aos céus. Grandes coisas tens feito, ó Deus; quem é semelhante a ti?

[20] Tu, que me tens feito ver muitas angústias e males, me restaurarás ainda a vida e de novo me tirarás dos abismos da terra.

[21] Aumenta a minha grandeza, conforta-me novamente.

[11] Mówiąc: Bóg go opuścił; Ścigajcie go i pochwyćcie go, Bo nie ma ratunku!

[12] Boże! Nie oddalaj się ode mnie! Boże mój, pośpiesz mi na pomoc.

[13] Niech się zawstydzą, niech zginą przeciwnicy moi; Niech się okryją hańbą i sromotą ci, którzy pragną mej zguby!

[14] Ale ja zawsze będę miał nadzieję I będę pomnażał wszystką chwałę twoją.

[15] Usta moje opowiadać będą sprawiedliwość twoją, Po wszystkie dni zbawienie twoje, Nie znam bowiem jego miary.

[16] Opiewać będę potężne dzieła twoje, Panie, Boże, I wspominać jedynie sprawiedliwość twoją.

[17] Boże, uczyłeś mnie od młodości mojej, A ja aż dotąd oznajmiam cudowne sprawy twoje.

[18] Toteż i do starości, gdy już siwy będę, Nie opuszczaj mnie, Boże, Aż opowiem o ramieniu twoim temu pokoleniu, A wszystkim następnym o potędze twojej!

[19] Sprawiedliwość zaś twoja, Boże, Sięga aż do niebios; Wielkich dokonałeś czynów, Boże, Któż jest tobie równy?

[20] Tyś liczne i ciężkie utrapienia na nas włożył, Ty znowu nas ożywisz I z głębin ziemi znowu nas wyprowadzisz.

[21] Rozmnożysz dostojność naszą I znowu nas pocieszysz.

[22] Eu também te louvo com a lira, celebro a tua verdade, ó meu Deus; cantar-te-ei salmos na harpa, ó Santo de Israel.

[23] Os meus lábios exultarão quando eu te salmodiar; também exultará a minha alma, que remiste.

[24] Igualmente a minha língua celebrará a tua justiça todo o dia; pois estão envergonhados e confundidos os que procuram o mal contra mim.

Salmo 72

O rei justo e o seu reinado eterno
Salmo de Salomão

[1] Concede ao rei, ó Deus, os teus juízos e a tua justiça, ao filho do rei.

[2] Julgue ele com justiça o teu povo e os teus aflitos, com eqüidade.

[3] Os montes trarão paz ao povo, também as colinas a trarão, com justiça.

[4] Julgue ele os aflitos do povo, salve os filhos dos necessitados e esmague ao opressor.

[5] Ele permanecerá enquanto existir o sol e enquanto durar a lua, através das gerações.

[6] Seja ele como chuva que desce sobre a campina ceifada, como aguaceiros que regam a terra.

[7] Floresça em seus dias o justo, e haja abundância de paz até que cesse de haver lua.

[8] Domine ele de mar a mar e desde o rio até aos confins da terra.

[22] Toteż dziękować ci będę Na harfie za wierność twoją, Boże mój; Będę ci grał na cytrze, Święty Izraela.

[23] Rozradują się wargi moje, gdy grać ci będę, I dusza moja, którą wybawiłeś.

[24] Język mój również będzie opowiadał przez cały dzień sprawiedliwość twoją, By się zawstydzili, zarumienili ci, którzy szukają nieszczęścia mego.

Psalmów 72

O pomyślne rządy sprawiedliwego króla

[1] Salomonowy. Boże! Daj królowi prawa swoje I sprawiedliwość swoją synowi królewskiemu,

[2] Aby sądził lud twój sprawiedliwie, A ubogich twoich wedle prawa!

[3] Niech góry przyniosą ludowi pokój, A pagórki sprawiedliwość!

[4] Niechaj sądzi ubogich ludu, wybawi biednych, Ale niech zdepcze ciemiężyciela.

[5] Niech boją się ciebie, póki słońce I póki księżyc świecić będzie, z pokolenia w pokolenie.

[6] Niech będzie jak deszcz, który pada na łąkę skoszoną, Jak ulewa zraszająca ziemię!

[7] Niech zakwitnie sprawiedliwość za dni jego I obfitość pokoju, póki stanie księżyca!

[8] Niech panuje od morza do morza I od Rzeki aż do krańców ziemi!

[9] Curvem-se diante dele os habitantes do deserto, e os seus inimigos lambam o pó.

[9] Niech przed nim zegną kolana przeciwnicy, A nieprzyjaciele jego niech proch liżą!

[10] Paguem-lhe tributos os reis de Társis e das ilhas; os reis de Sabá e de Sebá lhe ofereçam presentes.

[10] Królowie Tarszysz i wysp niech przynoszą dary; Królowie Saby i Seby niech złożą daninę!

[11] E todos os reis se prostrem perante ele; todas as nações o sirvam.

[11] Niech mu oddają pokłon wszyscy królowie, Niech mu służą wszystkie narody!

[12] Porque ele acode ao necessitado que clama e também ao aflito e ao desvalido.

[12] Bo ocali biedaka, który woła o ratunek, I ubogiego, który nie ma pomocy.

[13] Ele tem piedade do fraco e do necessitado e salva a alma aos indigentes.

[13] Zlituje się nad nędzarzem i biednym I wybawi dusze biednych.

[14] Redime a sua alma da opressão e da violência, e precioso lhe é o sangue deles.

[14] Z ucisku i gwałtu wyzwoli ich życie, Bo krew ich jest droga w oczach jego.

[15] Viverá, e se lhe dará do ouro de Sabá; e continuamente se fará por ele oração, e o bendirão todos os dias.

[15] Niech więc żyje i niechaj mu składają złoto z Saby, Niech zawsze modlą się za niego! Niech każdego dnia mu błogosławią!

[16] Haja na terra abundância de cereais, que ondulem até aos cimos dos montes; seja a sua messe como o Líbano, e das cidades floresçam os habitantes como a erva da terra.

[16] Niech będzie nadmiar zboża w kraju, Aż po szczyty gór, Niech zaszumi jak Liban plon jego, Niech zakwitną mieszkańcy miasta jak trawa polna.

[17] Subsista para sempre o seu nome e prospere enquanto resplandecer o sol; nele sejam abençoados todos os homens, e as nações lhe chamem bem-aventurado.

[17] Niech imię jego trwa wiecznie, Niech imię jego kwitnie, póki świeci słońce! Niech ludzie błogosławią się nim wzajemnie! Niech sławią go wszystkie narody!

[18] Bendito seja o SENHOR Deus, o Deus de Israel, que só ele opera prodígios.

[18] Błogosławiony niech będzie Pan, Bóg Izraela, Który sam jeden czyni cuda!

[19] Bendito para sempre o seu glorioso nome, e da sua glória se encha toda a terra. Amém e amém!

[19] I niech będzie chwalebne imię jego błogosławione na wieki, A cała ziemia niech będzie pełna chwały jego! Amen, Amen.

[20] Findam as orações de Davi, filho de Jessé.

Livro III

Salmos 73 - 89

Salmo 73

O problema da prosperidade dos maus

Salmo de Asafe

[1] Com efeito, Deus é bom para com Israel, para com os de coração limpo.

[2] Quanto a mim, porém, quase me resvalaram os pés; pouco faltou para que se desviassem os meus passos.

[3] Pois eu invejava os arrogantes, ao ver a prosperidade dos perversos.

[4] Para eles não há preocupações, o seu corpo é sadio e nédio.

[5] Não partilham das canseiras dos mortais, nem são afligidos como os outros homens.

[6] Daí, a soberba que os cinge como um colar, e a violência que os envolve como manto.

[7] Os olhos saltam-lhes da gordura; do coração brotam-lhes fantasias.

[8] Motejam e falam maliciosamente; da opressão falam com altivez.

[9] Contra os céus desandam a boca, e a sua língua percorre a terra.

[10] Por isso, o seu povo se volta para eles e os tem por fonte de que bebe a largos sorvos.

[11] E diz: Como sabe Deus? Acaso, há conhecimento no Altíssimo?

[12] Eis que são estes os ímpios; e, sempre tranqüilos, aumentam suas riquezas.

[20] Koniec modlitw Dawida, syna Isajego.

Psalmów 73

Czy pomyślność bezbożnych jest trwała?

[1] Psalm Asafowy. Zaiste, dobry jest Bóg dla tego, kto prawy, Dla tych, którzy są czystego serca.

[2] Co do mnie - omal nie potknęły się nogi moje, Omal nie pośliznęły się kroki moje,

[3] Bo zazdrościłem zuchwałym, Widząc pomyślność bezbożnych.

[4] Albowiem nie mają żadnych utrapień, Zdrowe i krzepkie jest ich ciało.

[5] Znoju śmiertelników nie doznają I nie spadają na nich ciosy, Jak na innych ludzi.

[6] Przeto pycha jest ich naszyjnikiem, A przemoc szatą, która ich okrywa.

[7] Obnoszą się dumnie ze swą otyłością, Serce ich jest pełne złych myśli.

[8] Szydzą i mówią przewrotnie, Wyniośle przechwalają się grabieżą.

[9] Przeciwko niebu podnoszą gęby swoje, A język ich pełza po ziemi.

[10] Dlatego lud mój zwraca się do nich I nagannego nic w nich nie znajduje.

[11] I mówią: Jakożby mógł dowiedzieć się Pan? Czy Najwyższy wie o tym?

[12] Oto takimi są bezbożni: Zawsze szczęśliwi, gromadzący bogactwa.

[13] Com efeito, inutilmente conservei puro o coração e lavei as mãos na inocência.

[14] Pois de contínuo sou afligido e cada manhã, castigado.

[15] Se eu pensara em falar tais palavras, já aí teria traído a geração de teus filhos.

[16] Em só refletir para compreender isso, achei mui pesada tarefa para mim;

[17] até que entrei no santuário de Deus e atinei com o fim deles.

[18] Tu certamente os pões em lugares escorregadios e os fazes cair na destruição.

[19] Como ficam de súbito assolados, totalmente aniquilados de terror!

[20] Como ao sonho, quando se acorda, assim, ó SENHOR, ao despertares, desprezarás a imagem deles.

[21] Quando o coração se me amargou e as entranhas se me comoveram,

[22] eu estava embrutecido e ignorante; era como um irracional à tua presença.

[23] Todavia, estou sempre contigo, tu me seguras pela minha mão direita.

[24] Tu me guias com o teu conselho e depois me recebes na glória.

[25] Quem mais tenho eu no céu? Não há outro em quem eu me compraza na terra.

[26] Ainda que a minha carne e o meu coração desfaleçam, Deus é a fortaleza do meu coração e a minha herança para sempre.

[13] Czy więc na próżno w czystości zachowywałem serce moje I w niewinności obmywałem ręce moje?

[14] Albowiem co dzień znoszę ciosy I jestem smagany każdego rana.

[15] Gdybym pomyślał: Będę tak mówił, jak oni, To byłbym zdradził ród twoich dzieci.

[16] Chciałem to tedy zrozumieć, Lecz niezwykle trudne mi się to wydało,

[17] Dopókim nie dotarł do tajemnic Bożych I nie zrozumiałem kresu ich.

[18] Zaprawdę, stawiasz ich na śliskim gruncie, Strącasz ich w zagładę.

[19] Jakże nagle niszczeją, Znikają, giną z przerażenia.

[20] Jak pierzcha sen, gdy się człowiek budzi, Tak Ty, Panie, gdy się ockniesz, wzgardzisz ich mrzonkami.

[21] Gdy rozgoryczone było serce moje, A w nerkach czułem kłucie,

[22] Byłem głupi i nierozumny, Byłem jak zwierzę przed tobą.

[23] Bo przecież jam zawsze z tobą; Tyś ujął prawą rękę moją.

[24] Prowadzisz mnie według rady swojej, A potem przyjmiesz mnie do chwały.

[25] Kogóż innego mam w niebie, jeśli nie ciebie? I na ziemi w nikim innym nie mam upodobania!

[26] Chociaż ciało i serce moje zamiera, To jednak Bóg jest opoką serca mego i działem moim na wieki.

[27] Os que se afastam de ti, eis que perecem; tu destróis todos os que são infiéis para contigo.

[28] Quanto a mim, bom é estar junto a Deus; no SENHOR Deus ponho o meu refúgio, para proclamar todos os seus feitos.

[27] Bo oto ci, którzy oddalają się od ciebie, zginą: Wytracasz wszystkich, którzy nie dochowują ci wierności.

[28] Lecz moim szczęściem być blisko Boga. Pokładam w Panu, w Bogu nadzieję moją, Aby opowiadać o wszystkich dziełach twoich.

Salmo 74

Lamento por causa da profanação

Salmo didático de Asafe

[1] Por que nos rejeitas, ó Deus, para sempre? Por que se acende a tua ira contra as ovelhas do teu pasto?

[2] Lembra-te da tua congregação, que adquiriste desde a antiguidade, que remiste para ser a tribo da tua herança; lembra-te do monte Sião, no qual tens habitado.

[3] Dirige os teus passos para as perpétuas ruínas, tudo quanto de mau tem feito o inimigo no santuário.

[4] Os teus adversários bramam no lugar das assembléias e alteiam os seus próprios símbolos.

[5] Parecem-se com os que brandem machado no espesso da floresta,

[6] e agora a todos esses lavores de entalhe quebram também, com machados e martelos.

[7] Deitam fogo ao teu santuário; profanam, arrasando-a até ao chão, a morada do teu nome.

Psalmów 74

Nad zgliszczami świątyni

[1] Pieśń pouczająca. Asafowy. Dlaczego nas, Boże, na zawsze odrzuciłeś? Czemu sroży się gniew twój na owce pastwiska twojego?

[2] Pamiętaj o gromadce swojej, którą dawno nabyłeś, Wykupiłeś jako szczep dziedzictwa twego, Pamiętaj o górze Syjon, na której mieszkasz!

[3] Skieruj kroki swoje ku ruinom, które od dawna leżą: Wróg wszystko spustoszył w świątyni!

[4] Ryczeli wrogowie twoi w miejscu twych zgromadzeń, Zatknęli sztandary swoje.

[5] Widać, jak się podnoszą w górę siekiery, Niby w gęstwinie leśnej.

[6] Już wszystkie jej bramy rąbią toporem I rozbijają młotami.

[7] Puścili z dymem świątynię twoją, Aż do gruntu splugawili przybytek imienia twego.

[8] Disseram no seu coração: Acabemos com eles de uma vez. Queimaram todos os lugares santos de Deus na terra.
[9] Já não vemos os nossos símbolos; já não há profeta; nem, entre nós, quem saiba até quando.
[10] Até quando, ó Deus, o adversário nos afrontará? Acaso, blasfemará o inimigo incessantemente o teu nome?
[11] Por que retrais a mão, sim, a tua destra, e a conservas no teu seio?
[12] Ora, Deus, meu Rei, é desde a antiguidade; ele é quem opera feitos salvadores no meio da terra.
[13] Tu, com o teu poder, dividiste o mar; esmagaste sobre as águas a cabeça dos monstros marinhos.
[14] Tu espedaçaste as cabeças do crocodilo e o deste por alimento às alimárias do deserto.
[15] Tu abriste fontes e ribeiros; secaste rios caudalosos.
[16] Teu é o dia; tua, também, a noite; a luz e o sol, tu os formaste.
[17] Fixaste os confins da terra; verão e inverno, tu os fizeste.
[18] Lembra-te disto: o inimigo tem ultrajado ao SENHOR, e um povo insensato tem blasfemado o teu nome.
[19] Não entregues à rapina a vida de tua rola, nem te esqueças perpetuamente da vida dos teus aflitos.
[20] Considera a tua aliança, pois os lugares tenebrosos da terra estão cheios de moradas de violência.

[8] Pomyśleli sobie: Zniszczmy ją od razu; Spalmy w kraju wszystkie miejsca zgromadzeń Bożych.
[9] Nie widzimy godeł naszych; już nie ma proroka, A nikt pośród nas nie wie, jak długo?
[10] Jak długo, Boże, wróg będzie urągał? Czyż nieprzyjaciel wiecznie będzie bezcześcił twe imię?
[11] Dlaczego cofasz rękę swoją, A prawicę swoją chowasz w zanadrzu? Skończ!
[12] Wszak Ty, Boże, z dawna jesteś moim królem; Ty dokonujesz dzieł zbawienia na ziemi.
[13] Tyś mocą swoją rozdzielił morza, Zmiażdżyłeś głowy potworów na wodach.
[14] Tyś rozbił głowę Lewiatana, Oddałeś go na żer zwierzętom pustyni.
[15] Ty sprawiłeś, że wytrysnęło źródło i potoki, Tyś osuszył rzeki potężne.
[16] Twój jest dzień i twoja jest noc, Tyś ustanowił światło i słońce.
[17] Tyś ustalił wszystkie granice ziemi; Tyś ukształtował lato i zimę.
[18] Pamiętaj o tym, Panie, że nieprzyjaciel urąga, A lud nierozumny lży imię twoje!
[19] Nie wydawaj dzikim zwierzętom duszy gołębicy swojej, Nie zapominaj nigdy o życiu swych ubogich!
[20] Pomnij na przymierze, Gdyż mroczne zaułki ziemi pełne są gwałtu.

[21] Não fique envergonhado o oprimido; louvem o teu nome o aflito e o necessitado.
[22] Levanta-te, ó Deus, pleiteia a tua própria causa; lembra-te de como o ímpio te afronta todos os dias.
[23] Não te esqueças da gritaria dos teus inimigos, do sempre crescente tumulto dos teus adversários.

Salmo 75

Deus é juiz

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Não destruas". Salmo de Asafe. Cântico

[1] Graças te rendemos, ó Deus; graças te rendemos, e invocamos o teu nome, e declaramos as tuas maravilhas.
[2] Pois disseste: Hei de aproveitar o tempo determinado; hei de julgar retamente.
[3] Vacilem a terra e todos os seus moradores, ainda assim eu firmarei as suas colunas.

[4] Digo aos soberbos: não sejais arrogantes; e aos ímpios: não levanteis a vossa força.

[5] Não levanteis altivamente a vossa força, nem faleis com insolência contra a Rocha.
[6] Porque não é do Oriente, não é do Ocidente, nem do deserto que vem o auxílio.

[7] Deus é o juiz; a um abate, a outro exalta.

[8] Porque na mão do SENHOR há um cálice cujo vinho espuma, cheio de mistura; dele dá a beber; sorvem-no, até às escórias, todos os ímpios da terra.

[21] Niechaj uciśniony nie odchodzi ze wstydem! Ubogi i biedny niech wysławia imię twoje!
[22] Powstań, Boże, broń sprawy swojej! Pomnij na zniewagę, którą co dzień wyrządza ci bezbożny!
[23] Nie zapomnij krzyku wrogów swoich, Wrzawy swych przeciwników, która ustawicznie się wzmaga.

Psalmów 75

Bóg sędzią sprawiedliwym

[1] Przewodnikowi chóru. Na nutę: "Nie zatracaj..." Psalm Asafowy. Pieśń.
[2] Wysławiamy cię, Boże, wysławiamy. Wzywamy imienia twego, opowiadamy cuda twoje.
[3] Gdy upatrzę porę, Będę sądził sprawiedliwie.
[4] Choćby chwiała się ziemia i wszyscy jej mieszkańcy, Ja jednak umacniam jej słupy. Sela.
[5] Mówię do zuchwałych: Nie bądźcie zuchwali! A do bezbożnych: Nie wynoście się!
[6] Nie podnoście głów przeciwko niebu, Nie mówcie zuchwale przeciwko Bogu!

[7] Bo nie ze wschodu, ani z zachodu, Ani z pustyni, ani z gór przychodzi sąd,

[8] Lecz Bóg jest sędzią, Tego poniża, tamtego wywyższa.
[9] Bo w rękach Pana jest kielich Wina musującego, pełnego przypraw; Z niego nalewa, a wszyscy bezbożni na ziemi nawet osad jego wysączają i piją.

[9] Quanto a mim, exultarei para sempre; salmodiarei louvores ao Deus de Jacó.
[10] Abaterei as forças dos ímpios; mas a força dos justos será exaltada.

Salmo 76

A majestade e o poder de Deus

Ao mestre de canto, com instrumentos de cordas. Salmo de Asafe. Cântico

[1] Conhecido é Deus em Judá; grande, o seu nome em Israel.
[2] Em Salém, está o seu tabernáculo, e, em Sião, a sua morada.
[3] Ali, despedaçou ele os relâmpagos do arco, o escudo, a espada e a batalha.
[4] Tu és ilustre e mais glorioso do que os montes eternos.
[5] Despojados foram os de ânimo forte; jazem a dormir o seu sono, e nenhum dos valentes pode valer-se das próprias mãos.
[6] Ante a tua repreensão, ó Deus de Jacó, paralisaram carros e cavalos.
[7] Tu, sim, tu és terrível; se te iras, quem pode subsistir à tua vista?
[8] Desde os céus fizeste ouvir o teu juízo; tremeu a terra e se aquietou,
[9] ao levantar-se Deus para julgar e salvar todos os humildes da terra.

[10] Pois até a ira humana há de louvar-te; e do resíduo das iras te cinges.

[11] Fazei votos e pagai-os ao SENHOR, vosso Deus; tragam presentes todos os que o rodeiam, àquele que deve ser temido.
[12] Ele quebranta o orgulho dos príncipes; é tremendo aos reis da terra.

[10] Ale ja będę zwiastował po wsze czasy, Opiewać będę Boga Jakuba.
[11] I połamie wszystkie rogi bezbożnych, Lecz rogi sprawiedliwych podniosą się.

Psalmów 76

Pieśń zwycięstwa

[1] Przewodnikowi chóru, z grą na strunach. Psalm Asafowy. Pieśń.
[2] Bóg znany jest w Judzie, Imię jego jest wielkie w Izraelu.
[3] Przybytek jego jest w Salem, A mieszkanie jego na Syjonie.
[4] Tam łamie ogniste strzały łuku, Tarczę i miecz, i zbroję. Sela.
[5] Wspanialszy jesteś i potężniejszy Niż góry odwieczne.
[6] Ograbieni zostali odważni, popadli w sen, A wszystkich wojowników siła rąk zawiodła.
[7] Od groźby twojej, Boże Jakuba, Zdrętwiały wozy i konie.
[8] Straszny Ty jesteś! Któż się ostoi przed obliczem twoim, Przed siłą gniewu twego?
[9] Z nieba ogłosiłeś wyrok: Ziemia zatrwożyła się i zamilkła,
[10] Gdy Bóg powstał na sąd, by wybawić wszystkich pokornych ziemi. Sela.
[11] Gdyż nawet gniew ludzki przyczynia ci sławy, A tymi, co ocaleją z gniewu, ty się opaszesz.
[12] Składajcie śluby i spełniajcie je Panu, Bogu waszemu; Wszyscy wokół niego niech złożą dary Strasznemu!
[13] On ukraca pychę książąt, Jest groźny dla królów ziemi.

Salmo 77

As grandes obras e a misericórdia de Deus

Ao mestre de canto, Jedutum. Salmo de Asafe

1 Elevo a Deus a minha voz e clamo, elevo a Deus a minha voz, para que me atenda.
2 No dia da minha angústia, procuro o SENHOR; erguem-se as minhas mãos durante a noite e não se cansam; a minha alma recusa consolar-se.
3 Lembro-me de Deus e passo a gemer; medito, e me desfalece o espírito.
4 Não me deixas pregar os olhos; tão perturbado estou, que nem posso falar.
5 Penso nos dias de outrora, trago à lembrança os anos de passados tempos.
6 De noite indago o meu íntimo, e o meu espírito perscruta.
7 Rejeita o SENHOR para sempre? Acaso, não torna a ser propício?
8 Cessou perpetuamente a sua graça? Caducou a sua promessa para todas as gerações?
9 Esqueceu-se Deus de ser benigno? Ou, na sua ira, terá ele reprimido as suas misericórdias?
10 Então, disse eu: isto é a minha aflição; mudou-se a destra do Altíssimo.
11 Recordo os feitos do SENHOR, pois me lembro das tuas maravilhas da antiguidade.
12 Considero também nas tuas obras todas e cogito dos teus prodígios.

Psalmów 77

Pociecha ze wspomnień chlubnej przeszłości

1 Przewodnikowi chóru. Według Jedutuna. Psalm Asafowy.
2 Głośno wołam do Boga i krzyczę, Głośno wołam do Boga, aby mnie usłyszał.
3 Szukam Pana w dniu mej niedoli, Ręka moja jest wyciągnięta w nocy i nie mdleje. Dusza moja nie chce przyjąć pocieszenia.
4 Gdy wspominam o Bogu, jęczę, Gdy rozmyślam, duch mój omdlewa. Sela.
5 Trzymałeś otwarte powieki oczu moich, abym nie spał, Byłem zaniepokojony, tak iż nie mogłem mówić.
6 Przywodzę na pamięć dni dawne, Wspominam lata odległe.
7 Rozważam w nocy w sercu, Rozmyślam i duch mój docieka:
8 Czy Pan na wieki odrzuca I nigdy już nie okaże łaski?
9 Czy ustała na zawsze łaska jego? Czy cofnięta została obietnica jego na wieki?
10 Czy Bóg zapomniał litości, Czy w gniewie stłumił miłosierdzie swoje? Sela.
11 I rzekłem: To sprawia mi boleść, Że prawica Najwyższego jest zmienna.
12 Wspominam dzieła Pańskie, Zaiste, wspominam twoje dawne cuda.
13 Rozpamiętuję wszystkie dzieła twoje I rozważam czyny twoje.

[13] O teu caminho, ó Deus, é de santidade. Que deus é tão grande como o nosso Deus?

[14] Tu és o Deus que operas maravilhas e, entre os povos, tens feito notório o teu poder.

[15] Com o teu braço remiste o teu povo, os filhos de Jacó e de José.

[16] Viram-te as águas, ó Deus; as águas te viram e temeram, até os abismos se abalaram.

[17] Grossas nuvens se desfizeram em água; houve trovões nos espaços; também as suas setas cruzaram de uma parte para outra.

[18] O ribombar do teu trovão ecoou na redondeza; os relâmpagos alumiaram o mundo; a terra se abalou e tremeu.

[19] Pelo mar foi o teu caminho; as tuas veredas, pelas grandes águas; e não se descobrem os teus vestígios.

[20] O teu povo, tu o conduziste, como rebanho, pelas mãos de Moisés e de Arão.

[14] Boże, święta jest droga twoja! Któryż bóg jest tak wielki jak Bóg?

[15] Tyś Bogiem, który czyni cuda; Dałeś poznać narodom moc swoją.

[16] Odkupiłeś ramieniem swoim lud swój, Synów Jakuba i Józefa. Sela.

[17] Ujrzały cię wody, o Boże, Ujrzały cię wody i zadrżały: Tak, wzburzyły się głębiny.

[18] Obłoki spłynęły wodą, Chmury odezwały się grzmotem, A pioruny twoje latały.

[19] Rozległ się grzmot twój jak turkot kół, Błyskawice oświetliły świat, Ziemia zadrżała i zatrzęsła się.

[20] Droga twoja wiodła przez morze, A ścieżki twoje przez wielkie wody, Lecz nie było widać śladów stóp twoich.

[21] Prowadziłeś lud swój jak stado ręką Mojżesza i Aarona.

Salmo 78

A providência divina na história do seu povo

Salmo didático de Asafe

[1] Escutai, povo meu, a minha lei; prestai ouvidos às palavras da minha boca.

[2] Abrirei os lábios em parábolas e publicarei enigmas dos tempos antigos.

[3] O que ouvimos e aprendemos, o que nos contaram nossos pais,

[4] não o encobriremos a seus filhos; contaremos à vindoura geração os

Psalmów 78

Wierność Boga wobec niewiernego ludu

[1] Pieśń pouczająca. Asafowy. Słuchaj, ludu mój, nauki mojej, Nakłońcie uszu na słowa ust moich!

[2] Do przypowieści otworzę usta moje, Opowiem zagadkowe dzieje starodawne.

[3] Cośmy słyszeli i poznali, I co nam opowiadali ojcowie nasi,

[4] Tego nie zataimy przed synami ich, Lecz opowiemy przyszłemu pokoleniu:

louvores do SENHOR, e o seu poder, e as maravilhas que fez.

[5] Ele estabeleceu um testemunho em Jacó, e instituiu uma lei em Israel, e ordenou a nossos pais que os transmitissem a seus filhos,

[6] a fim de que a nova geração os conhecesse, filhos que ainda hão de nascer se levantassem e por sua vez os referissem aos seus descendentes;

[7] para que pusessem em Deus a sua confiança e não se esquecessem dos feitos de Deus, mas lhe observassem os mandamentos;

[8] e que não fossem, como seus pais, geração obstinada e rebelde, geração de coração inconstante, e cujo espírito não foi fiel a Deus.

[9] Os filhos de Efraim, embora armados de arco, bateram em retirada no dia do combate.

[10] Não guardaram a aliança de Deus, não quiseram andar na sua lei;

[11] esqueceram-se das suas obras e das maravilhas que lhes mostrara.

[12] Prodígios fez na presença de seus pais na terra do Egito, no campo de Zoã.

[13] Dividiu o mar e fê-los seguir; aprumou as águas como num dique.

[14] Guiou-os de dia com uma nuvem e durante a noite com um clarão de fogo.

[15] No deserto, fendeu rochas e lhes deu a beber abundantemente como de abismos.

Chwalebne czyny Pana i moc jego, Oraz cudowne dzieła, których dokonał.

[5] Związał Jakuba przykazaniami I ustanowił w Izraelu zakon, Który nadał ojcom naszym, Aby głosili go synom swoim,

[6] Aby poznało go następne pokolenie, A synowie, którzy się urodzą, Znów opowiadali go dzieciom swoim:

[7] Że mają pokładać nadzieję w Bogu I nie zapominać o dziełach Bożych, Lecz strzec przykazań jego;

[8] Żeby nie byli, jak ojcowie ich, Pokoleniem przekornym i niewiernym, Pokoleniem niestałego serca, Którego duch nie był wierny Bogu.

[9] Synowie Efraima, łucznicy, Uciekli w dniu boju.

[10] Nie strzegli przymierza Bożego, A według zakonu jego nie chcieli postępować.

[11] Zapomnieli o czynach jego I o cudownych dziełach, które im ukazał.

[12] Wobec ojców ich czynił cuda W ziemi egipskiej, na polach Soanu.

[13] Rozdzielił morze i przeprowadził ich, I ustawił wody jak wały.

[14] Prowadził ich za dnia w obłoku, A całą noc w blasku ognia.

[15] Rozłupał skały na pustyni I napoił ich obficie jakby głębiami wód.

[16] Da pedra fez brotar torrentes, fez manar água como rios.
[17] Mas, ainda assim, prosseguiram em pecar contra ele e se rebelaram, no deserto, contra o Altíssimo.
[18] Tentaram a Deus no seu coração, pedindo alimento que lhes fosse do gosto.
[19] Falaram contra Deus, dizendo: Pode, acaso, Deus preparar-nos mesa no deserto?
[20] Com efeito, feriu ele a rocha, e dela manaram águas, transbordaram caudais. Pode ele dar-nos pão também? Ou fornecer carne para o seu povo?
[21] Ouvindo isto, o SENHOR ficou indignado; acendeu-se fogo contra Jacó, e também se levantou o seu furor contra Israel;
[22] porque não creram em Deus, nem confiaram na sua salvação.
[23] Nada obstante, ordenou às alturas e abriu as portas dos céus;
[24] fez chover maná sobre eles, para alimentá-los, e lhes deu cereal do céu.
[25] Comeu cada qual o pão dos anjos; enviou-lhes ele comida a fartar.
[26] Fez soprar no céu o vento do Oriente e pelo seu poder conduziu o vento do Sul.
[27] Também fez chover sobre eles carne como poeira e voláteis como areia dos mares.
[28] Fê-los cair no meio do arraial deles, ao redor de suas tendas.
[29] Então, comeram e se fartaram a valer; pois lhes fez o que desejavam.

[16] Sprawił, że strumienie trysnęły ze skały I wody spływały jak rzeki.
[17] Lecz oni dalej grzeszyli przeciwko niemu I buntowali się przeciwko Najwyższemu na pustyni.
[18] Kusili Boga w sercu swym, Żądając pokarmu według woli swojej.
[19] Mówili przeciwko Bogu tymi słowy: Czy może Bóg zastawić stół na pustyni?
[20] Oto uderzył w skałę I wody trysnęły, a rzeki popłynęły. Czy również będzie mógł dać chleb? Czy przygotuje mięso ludowi swemu?
[21] Przeto Pan, usłyszawszy to, uniósł się gniewem; Ogień zapłonął przeciwko Jakubowi, Także i gniew wybuchnął przeciwko Izraelowi,
[22] Że nie uwierzyli Bogu I nie zaufali zbawieniu jego.
[23] Rozkazał więc obłokom w górze I otworzył bramy niebios.
[24] Spuścił im, jak deszcz, mannę na pokarm I dał im zboże z niebios.
[25] Wszyscy jedli chleb anielski; Zesłał im żywności do syta.
[26] Wzbudził na niebie wiatr ze wschodu I przyniósł mocą swoją wiatr południowy.
[27] Spuścił na nich mięso jak proch, A ptactwo skrzydlate jak piasek morski.
[28] Padło ono pośród ich obozu, Wokół ich namiotów.
[29] Jedli i nasycili się bardzo; I dał im, czego pożądali.

30 Porém não reprimiram o apetite. Tinham ainda na boca o alimento,

31 quando se elevou contra eles a ira de Deus, e entre os seus mais robustos semeou a morte, e prostrou os jovens de Israel.

32 Sem embargo disso, continuaram a pecar e não creram nas suas maravilhas.

33 Por isso, ele fez que os seus dias se dissipassem num sopro e os seus anos, em súbito terror.

34 Quando os fazia morrer, então, o buscavam; arrependidos, procuravam a Deus.

35 Lembravam-se de que Deus era a sua rocha e o Deus Altíssimo, o seu redentor.

36 Lisonjeavam-no, porém de boca, e com a língua lhe mentiam.

37 Porque o coração deles não era firme para com ele, nem foram fiéis à sua aliança.

38 Ele, porém, que é misericordioso, perdoa a iniqüidade e não destrói; antes, muitas vezes desvia a sua ira e não dá largas a toda a sua indignação.

39 Lembra-se de que eles são carne, vento que passa e já não volta.

40 Quantas vezes se rebelaram contra ele no deserto e na solidão o provocaram!

41 Tornaram a tentar a Deus, agravaram o Santo de Israel.

42 Não se lembraram do poder dele, nem do dia em que os resgatou do adversário;

30 A gdy się nadal nie wyzbyli żądzy, Choć jeszcze pokarm był w ustach ich,

31 Spadł na nich gniew Boży I pozabijał najznakomitszych wśród nich, A młodzież Izraela powalił.

32 Mimo to nadal grzeszyli I nie uwierzyli cudownym dziełom jego.

33 Przeto sprawił, że marnie dokonali dni swoich, A lat swoich w trwodze.

34 Gdy ich zabijał, szukali go, Nawracali się i skwapliwie garnęli do Boga.

35 Przypominali sobie, że Bóg jest ich skałą, Że Bóg Najwyższy jest odkupicielem ich.

36 Schlebiali mu ustami, A językiem okłamywali go,

37 Bo serce ich nie było szczere wobec niego I nie byli wierni jego przymierzu.

38 On jednak, będąc miłosierny, Odpuszczał im winę i nie wytracił. Często powściągał swój gniew i nie zapłonął całą gwałtownością swoją.

39 Pamiętał o tym, że są ciałem, Tchnieniem, które ulatuje i nie wraca.

40 Ileż to razy buntowali się przeciwko niemu na pustyni I zasmucali go na pustkowiu!

41 Ustawicznie kusili Boga I zasmucali Świętego Izraela.

42 Nie pamiętali czynów jego ręki, Dnia, w którym wyzwolił ich od ciemięzcy,

[43] de como no Egito operou ele os seus sinais e os seus prodígios, no campo de Zoã;

[43] Gdy czynił w Egipcie znaki, A cuda swe na polach Soanu,

[44] e converteu em sangue os rios deles, para que das suas correntes não bebessem.

[44] Gdy przemienił w krew rzeki ich A potoki ich tak, że pić nie mogli.

[45] Enviou contra eles enxames de moscas que os devorassem e rãs que os destruíssem.

[45] Zesłał na nich robactwo, które ich pożerało, I żaby, które ich trapiły;

[46] Entregou às larvas as suas colheitas e aos gafanhotos, o fruto do seu trabalho.

[46] Wydał chrząszczom plony ich, A znój ich szarańczy.

[47] Com chuvas de pedra lhes destruiu as vinhas e os seus sicômoros, com geada.

[47] Zniszczył gradem winnice ich, A sykomory ich szronem.

[48] Entregou à saraiva o gado deles e aos raios, os seus rebanhos.

[48] Wydał na pastwę gradu bydło ich, A stada ich błyskawicom.

[49] Lançou contra eles o furor da sua ira: cólera, indignação e calamidade, legião de anjos portadores de males.

[49] Spuścił na nich zapalczywość swego gniewu, Popędliwość, zaciekłość i utrapienie, Poczet aniołów zagłady.

[50] Deu livre curso à sua ira; não poupou da morte a alma deles, mas entregou-lhes a vida à pestilência.

[50] Dał upust gniewowi swemu, Nie ochronił od śmierci duszy ich, A życie ich wydał zarazie.

[51] Feriu todos os primogênitos no Egito, as primícias da virilidade nas tendas de Cam.

[51] Pobił wszystkich pierworodnych w Egipcie, Pierwociny tężyzny męskiej w namiotach Chama.

[52] Fez sair o seu povo como ovelhas e o guiou pelo deserto, como um rebanho.

[52] Jak owce wyprowadził lud swój, A wiódł ich jak trzodę po pustyni.

[53] Dirigiu-o com segurança, e não temeram, ao passo que o mar submergiu os seus inimigos.

[53] Prowadził ich bezpiecznie tak, że się nie lękali, A nieprzyjaciół ich przykryło morze!

[54] Levou-os até à sua terra santa, até ao monte que a sua destra adquiriu.

[54] Przywiódł ich do swojej świętej ziemi, Do góry, którą nabyła prawica jego.

[55] Da presença deles expulsou as nações, cuja região repartiu com eles por herança; e nas suas tendas fez habitar as tribos de Israel.

[55] Wypędził przed nimi narody, Wyznaczył sznurem ich dziedzictwo I osadził w namiotach ich plemiona izraelskie.

[56] Ainda assim, tentaram o Deus Altíssimo, e a ele resistiram, e não lhe guardaram os testemunhos.

[57] Tornaram atrás e se portaram aleivosamente como seus pais; desviaram-se como um arco enganoso.

[58] Pois o provocaram com os seus altos e o incitaram a zelos com as suas imagens de escultura.

[59] Deus ouviu isso, e se indignou, e sobremodo se aborreceu de Israel.

[60] Por isso, abandonou o tabernáculo de Siló, a tenda de sua morada entre os homens,

[61] e passou a arca da sua força ao cativeiro, e a sua glória, à mão do adversário.

[62] Entregou o seu povo à espada e se encolerizou contra a sua própria herança.

[63] O fogo devorou os jovens deles, e as suas donzelas não tiveram canto nupcial.

[64] Os seus sacerdotes caíram à espada, e as suas viúvas não fizeram lamentações.

[65] Então, o SENHOR despertou como de um sono, como um valente que grita excitado pelo vinho;

[66] fez recuar a golpes os seus adversários e lhes cominou perpétuo desprezo.

[67] Além disso, rejeitou a tenda de José e não elegeu a tribo de Efraim.

[68] Escolheu, antes, a tribo de Judá, o monte Sião, que ele amava.

[56] Oni zaś kusili Boga i buntowali się przeciwko Najwyższemu, I nie strzegli przykazań jego,

[57] Lecz odstępowali i byli niewierni jak ojcowie ich; Zawiedli jak łuk obwisły.

[58] Rozgniewali go swoim bałwochwalstwem na wzgórzach, A bałwanami swymi wzbudzili jego zazdrość.

[59] Bóg usłyszał to, zapłonął gniewem I zupełnie odrzucił Izraela.

[60] Porzucił przybytek w Sylo, Namiot, w którym mieszkał wśród ludzi.

[61] Oddał w niewolę arkę przymierza I chwałę swoją w ręce wroga.

[62] Wydał lud swój na pastwę miecza I rozgniewał się na dziedzictwo swoje.

[63] Ogień pożarł młodzieńców jego, A dziewicom jego nie śpiewano pieśni weselnych.

[64] Kapłani jego padli od miecza, A wdowy jego nie opłakiwały zmarłych.

[65] Lecz Pan ocknął się jakby ze snu, Jak wojownik, który sobie podochocił winem.

[66] Uderzył na tyły wrogów swoich I okrył ich wieczną hańbą.

[67] Wzgardził namiotem Józefa, A plemienia Efraima nie wybrał,

[68] Lecz wybrał plemię Judy I górę Syjon, którą miłuje.

69 E construiu o seu santuário durável como os céus e firme como a terra que fundou para sempre.

70 Também escolheu a Davi, seu servo, e o tomou dos redis das ovelhas;

71 tirou-o do cuidado das ovelhas e suas crias, para ser o pastor de Jacó, seu povo, e de Israel, sua herança.

72 E ele os apascentou consoante a integridade do seu coração e os dirigiu com mãos precavidas.

69 Zbudował świątynię swoją jak wysokie niebo, Jak ziemię, którą ugruntował na wieki.

70 Wybrał Dawida, sługę swego, Powołał go od trzód owiec.

71 Przywiódł go do owiec karmiących, Aby pasł Jakuba, lud jego, I Izraela, dziedzictwo jego.

72 I on pasł ich w prawości serca swego, I prowadził ich rozsądnie ręką swoją.

Salmo 79

O povo pede castigo contra os inimigos
Salmo de Asafe

1 Ó Deus, as nações invadiram a tua herança, profanaram o teu santo templo, reduziram Jerusalém a um montão de ruínas.

2 Deram os cadáveres dos teus servos por cibo às aves dos céus e a carne dos teus santos, às feras da terra.

3 Derramaram como água o sangue deles ao redor de Jerusalém, e não houve quem lhes desse sepultura.

4 Tornamo-nos o opróbrio dos nossos vizinhos, o escárnio e a zombaria dos que nos rodeiam.

5 Até quando, SENHOR? Será para sempre a tua ira? Arderá como fogo o teu zelo?

6 Derrama o teu furor sobre as nações que te não conhecem e sobre os reinos que não invocam o teu nome.

7 Porque eles devoraram a Jacó e lhe assolaram as moradas.

Psalmów 79

Nad ruinami Jeruzalemu

1 Psalm Asafowy. Boże! Poganie wtargnęli do dziedzictwa twego, Znieważyli przybytek twój święty, Jeruzalem zamienili w rumowisko.

2 Trupy sług twoich dali na żer ptactwu niebieskiemu, Ciała wiernych twoich dzikim zwierzętom.

3 Rozlali krew ich jak wodę wokół Jeruzalemu, Nie było nikogo, kto by ich pogrzebał.

4 Staliśmy się hańbą dla naszych sąsiadów, Pośmiewiskiem i szyderstwem dla naszego otoczenia.

5 Dokądże, Panie? Czyż wiecznie gniewać się będziesz? Jak ogień płonąć będzie zapalczywość twoja?

6 Wylej gniew swój na narody, które cię nie znają, I na królestwa, które nie wzywają imienia twego,

7 Albowiem pożarli Jakuba I spustoszyli siedzibę jego!

[8] Não recordes contra nós as iniqüidades de nossos pais; apressem-se ao nosso encontro as tuas misericórdias, pois estamos sobremodo abatidos.

[9] Assiste-nos, ó Deus e Salvador nosso, pela glória do teu nome; livra-nos e perdoa-nos os pecados, por amor do teu nome.

[10] Por que diriam as nações: Onde está o seu Deus? Seja, à nossa vista, manifesta entre as nações a vingança do sangue que dos teus servos é derramado.

[11] Chegue à tua presença o gemido do cativo; consoante a grandeza do teu poder, preserva os sentenciados à morte.

[12] Retribui, SENHOR, aos nossos vizinhos, sete vezes tanto, o opróbrio com que te vituperaram.

[13] Quanto a nós, teu povo e ovelhas do teu pasto, para sempre te daremos graças; de geração em geração proclamaremos os teus louvores.

Salmo 80

Pedindo restaurações

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lírios”. Testemunho de Asafe. Salmo

[1] Dá ouvidos, ó pastor de Israel, tu que conduzes a José como um rebanho; tu que estás entronizado acima dos querubins, mostra o teu esplendor.

[2] Perante Efraim, Benjamim e Manassés, desperta o teu poder e vem salvar-nos.

[3] Restaura-nos, ó Deus; faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

[8] Nie pamiętaj nam dawnych win; Niech nas rychło spotka miłosierdzie twoje, Bośmy bardzo nędzni!

[9] Wspomóż nas, Boże zbawienia naszego, Dla chwały imienia twego wybaw nas I odpuść grzechy nasze Dla imienia twego!

[10] Czemu narody mają mówić: Gdzież jest Bóg ich? Niech jawna będzie wśród narodów w oczach naszych Zemsta za przelaną krew sług twoich!

[11] Niech dotrze do ciebie jęk więźniów! Mocą ramienia swego uwolnij skazanych na śmierć!

[12] Odpłać sąsiadom naszym siedemkroć urąganie ich, Którym ciebie obrażali, Panie!

[13] My zaś, lud twój, i owce pastwiska twojego, Będziemy sławić cię na wieki, Będziemy opowiadać chwałę twoją z pokolenia w pokolenie.

Psalmów 80

Prośba o odnowę

[1] Przewodnikowi chóru. Na nutę: "Lilie..." Świadectwo. Asafowy. Psalm.

[2] Pasterzu Izraela, słuchaj! Ty, który prowadzisz Józefa jak trzodę, Który zasiadasz na cherubach, Ukaż się w chwale!

[3] Przed obliczem Efraima, Beniamina i Manassesa Zbudź moc swoją i przybądź nam z pomocą!

[4] Boże! Odnów nas i rozjaśnij oblicze swoje, A będziemy zbawieni!

[4] Ó SENHOR, Deus dos Exércitos, até quando estarás indignado contra a oração do teu povo?

[5] Dás-lhe a comer pão de lágrimas e a beber copioso pranto.

[6] Constituis-nos em contendas para os nossos vizinhos, e os nossos inimigos zombam de nós a valer.

[7] Restaura-nos, ó Deus dos Exércitos; faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

[8] Trouxeste uma videira do Egito, expulsaste as nações e a plantaste.

[9] Dispuseste-lhe o terreno, ela deitou profundas raízes e encheu a terra.

[10] Com a sombra dela os montes se cobriram, e, com os seus sarmentos, os cedros de Deus.

[11] Estendeu ela a sua ramagem até ao mar e os seus rebentos, até ao rio.

[12] Por que lhe derribaste as cercas, de sorte que a vindimam todos os que passam pelo caminho?

[13] O javali da selva a devasta, e nela se repastam os animais que pululam no campo.

[14] Ó Deus dos Exércitos, volta-te, nós te rogamos, olha do céu, e vê, e visita esta vinha;

[15] protege o que a tua mão direita plantou, o sarmento que para ti fortaleceste.

[16] Está queimada, está decepada. Pereçam os nossos inimigos pela repreensão do teu rosto.

[5] Panie, Boże Zastępów, dopókiż gniewać się będziesz, Pomimo modlitwy ludu swojego?

[6] Karmisz nas płaczem jak chlebem I poisz nas łzami nad miarę.

[7] Uczyniłeś nas kością niezgody sąsiadów naszych I szydzą z nas nieprzyjaciele nasi.

[8] Boże Zastępów, spraw nam odnowę, Rozjaśnij oblicze swoje, a będziemy zbawieni!

[9] Tyś przeniósł winorośl z Egiptu, Wygnałeś narody i ją zasadziłeś.

[10] Przygotowałeś jej miejsce, Zapuściła korzenie i bujnie pokrywa ziemię.

[11] Jej cieniem góry zostały okryte, A jej gałęziami cedry Boże.

[12] Wypuściła pędy aż do morza, A latorośle swe aż do Rzeki.

[13] Dlaczego rozwaliłeś ogrodzenie jej, Tak że obrywał ją każdy, kto przechodził drogą?

[14] Pustoszy ją dzik, A zwierz dziki pasie się na niej.

[15] Boże Zastępów, spraw nam odnowę! Spójrz z nieba i patrz, I ujmij się za tą winoroślą

[16] I szczepem, który zasadziła prawica twoja, Latoroślą, którą sobie wyhodowałeś.

[17] Spalili ją ogniem i porąbali; Niech zginą od grozy oblicza twego!

[17] Seja a tua mão sobre o povo da tua destra, sobre o filho do homem que fortaleceste para ti.

[18] E assim não nos apartaremos de ti; vivifica-nos, e invocaremos o teu nome.

[19] Restaura-nos, ó SENHOR, Deus dos Exércitos, faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

Salmo 81

Exortação a louvor e obediência

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lagares”. Salmo de Asafe

[1] Cantai de júbilo a Deus, força nossa; celebrai o Deus de Jacó.

[2] Salmodiai e fazei soar o tamboril, a suave harpa com o saltério.

[3] Tocai a trombeta na Festa da Lua Nova, na lua cheia, dia da nossa festa.

[4] É preceito para Israel, é prescrição do Deus de Jacó.

[5] Ele o ordenou, como lei, a José, ao sair contra a terra do Egito. Ouço uma linguagem que eu não conhecera.

[6] Livrei os seus ombros do peso, e suas mãos foram livres dos cestos.

[7] Clamaste na angústia, e te livrei; do recôndito do trovão eu te respondi e te experimentei junto às águas de Meribá.

[8] Ouve, povo meu, quero exortar-te. Ó Israel, se me escutasses!

[9] Não haja no meio de ti deus alheio, nem te prostres ante deus estranho.

[18] Ręka twoja niech spocznie na mężu prawicy twojej, Na synu człowieczym, któregoś sobie wychował.

[19] My zaś nie odstąpimy już od ciebie. Zachowaj nas przy życiu A będziemy wzywali imienia twojego!

[20] Panie, Boże Zastępów, spraw nam odnowę, Rozjaśnij oblicze swoje, a będziemy zbawieni.

Psalmów 81

Hymn świąteczny

[1] Przewodnikowi chóru. Na nutę: "Tłoczący wino." Asafowy.

[2] Radośnie śpiewajcie Bogu, mocy naszej, Wykrzykujcie Bogu Jakuba!

[3] Zanućcie pieśń i uderzcie w bęben, W mile dźwięczącą cytrę i harfę!

[4] Zadmijcie w trąby na nowiu, W pełnię, w dniu święta naszego,

[5] Bo taka jest ustawa w Izraelu, Nakaz Boga Jakuba!

[6] Przykazanie to dał Józefowi, Gdy wystąpił przeciwko ziemi egipskiej. Słyszę język, którego nie znałem:

[7] Zdjąłem brzemię z barków twoich, Dłonie twe są wolne od dźwigania koszów.

[8] Gdyś mię wzywał w niedoli, wyzwoliłem cię, Odpowiedziałem ci pośród gromów, Doświadczyłem cię u wód Meriba. Sela.

[9] Słuchaj, ludu mój! Upominam cię! Izraelu, obyś mnie słuchał!

[10] Niech nie będzie u ciebie boga innego I nie kłaniaj się bogu obcemu!

[10] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei da terra do Egito. Abre bem a boca, e ta encherei.

[11] Mas o meu povo não me quis escutar a voz, e Israel não me atendeu.

[12] Assim, deixei-o andar na teimosia do seu coração; siga os seus próprios conselhos.

[13] Ah! Se o meu povo me escutasse, se Israel andasse nos meus caminhos!

[14] Eu, de pronto, lhe abateria o inimigo e deitaria mão contra os seus adversários.

[15] Os que aborrecem ao SENHOR se lhe submeteriam, e isto duraria para sempre.

[16] Eu o sustentaria com o trigo mais fino e o saciaria com o mel que escorre da rocha.

Salmo 82

Increpadas a injustiça e a parcialidade dos juízes

Salmo de Asafe

[1] Deus assiste na congregação divina; no meio dos deuses, estabelece o seu julgamento.

[2] Até quando julgareis injustamente e tomareis partido pela causa dos ímpios?

[3] Fazei justiça ao fraco e ao órfão, procedei retamente para com o aflito e o desamparado.

[4] Socorrei o fraco e o necessitado; tirai-os das mãos dos ímpios.

[5] Eles nada sabem, nem entendem; vagueiam em trevas; vacilam todos os fundamentos da terra.

[6] Eu disse: sois deuses, sois todos filhos do Altíssimo.

[11] Ja, Pan, jestem Bogiem twoim, Który cię wywiódł z ziemi egipskiej! Otwórz szeroko swe usta, a napełnię je!

[12] Lecz lud mój nie słucha głosu mego, A Izrael nie był mi uległy.

[13] Zostawiłem ich w zatwardziałości serca, By postępowali według zamysłów swoich.

[14] O, gdyby usłuchał mnie lud mój, O, gdyby Izrael chodził drogami moimi!

[15] Wnet poskromiłbym nieprzyjaciół ich I zwróciłbym rękę przeciwko ich wrogom.

[16] Ci, co nienawidzą Pana, schlebialiby mu, A czas ich trwałby wiecznie.

[17] Karmiłbym go najwyborniejszą pszenicą I sycićbym go miodem ze skały.

Psalmów 82

Sąd Boży nad niesprawiedliwymi sędziami

[1] Psalm Asafowy. Bóg wstaje w zgromadzeniu Bożym, Pośród bogów sprawuje sąd.

[2] Jak długo sądzić będziecie niesprawiedliwie I stawać po stronie bezbożnych? Sela.

[3] Bierzcie w obronę biedaka i sierotę, Ubogiemu i potrzebującemu wymierzajcie sprawiedliwość!

[4] Ratujcie biedaka i nędzarza, Wyrwijcie go z ręki bezbożnych!

[5] Lecz oni nic nie wiedzą i nic nie pojmują, W ciemności postępują, Chwieją się wszystkie posady ziemi.

[6] Rzekłem: Wyście bogami I wy wszyscy jesteście synami Najwyższego,

[7] Todavia, como homens, morrereis e, como qualquer dos príncipes, haveis de sucumbir.

[8] Levanta-te, ó Deus, julga a terra, pois a ti compete a herança de todas as nações.

[7] Lecz jak ludzie pomrzecie I upadniecie jak każdy książę.

[8] Powstań, Boże, osądź ziemię! Ty bowiem jesteś dziedzicznym panem wszystkich narodów.

Salmo 83

Julgamento de Deus contra as nações inimigas

Cântico. Salmo de Asafe

[1] Ó Deus, não te cales; não te emudeças, nem fiques inativo, ó Deus!

[2] Os teus inimigos se alvoroçam, e os que te odeiam levantam a cabeça.

[3] Tramam astutamente contra o teu povo e conspiram contra os teus protegidos.

[4] Dizem: Vinde, risquemo-los de entre as nações; e não haja mais memória do nome de Israel.

[5] Pois tramam concordemente e firmam aliança contra ti

[6] as tendas de Edom e os ismaelitas, Moabe e os hagarenos,

[7] Gebal, Amom e Amaleque, a Filístia como os habitantes de Tiro;

[8] também a Assíria se alia com eles, e se constituem braço forte aos filhos de Ló.

[9] Faze-lhes como fizeste a Midiã, como a Sísera, como a Jabim na ribeira de Quisom;

[10] os quais pereceram em En-Dor; tornaram-se adubo para a terra.

Psalmów 83

O karę dla wrogich sąsiadów

[1] Pieśń. Psalm Asafowy.

[2] Boże, nie milcz, nie bądź nieczuły, Nie bądź bezczynny, Boże!

[3] Bo oto burzą się nieprzyjaciele twoi, A ci, którzy cię nienawidzą, podnoszą głowę.

[4] Knują spisek przeciwko ludowi twemu I naradzają się przeciwko tym, których ochraniasz.

[5] Mówią: Nuże, wytępmy ich, niech nie będą narodem, Aby więcej nie wspominano imienia Izraela!

[6] Tak, naradzali się jednomyślnie, Przeciw tobie zawarli przymierze:

[7] Namioty Edomitów i Ismaelitów, Moabitów i Hagarytów,

[8] Gebal i Amon, i Amalek, Filistea z mieszkańcami Tyru.

[9] Assur też złączył się z nimi, Synów Lota wsparł swym ramieniem. Sela.

[10] Uczyń im, jak Midianitom, Jak Syserze, jak Jabinowi nad potokiem Kiszon,

[11] Którzy zostali wytępieni w En-Dor, Stali się nawozem ziemi.

[11] Sejam os seus nobres como Orebe e como Zeebe, e os seus príncipes, como Zeba e como Zalmuna,

[12] que disseram: Apoderemo-nos das habitações de Deus.

[13] Deus meu, faze-os como folhas impelidas por um remoinho, como a palha ao léu do vento.

[14] Como o fogo devora um bosque e a chama abrasa os montes,

[15] assim, persegue-os com a tua tempestade e amedronta-os com o teu vendaval.

[16] Enche-lhes o rosto de ignomínia, para que busquem o teu nome, SENHOR.

[17] Sejam envergonhados e confundidos perpetuamente; perturbem-se e pereçam.

[18] E reconhecerão que só tu, cujo nome é SENHOR, és o Altíssimo sobre toda a terra.

[12] Postąp z dostojnikami ich jak z Orebem i Zeebem, Jak z Zebachem i Salmuną, z wszystkimi książętami ich,

[13] Którzy powiedzieli: Weźmy w posiadanie niwy Boże!

[14] Boże mój, uczyń z nimi jak z liśćmi w wichurze, Jak z plewą na wietrze!

[15] Jak ogień, który pali las, I jak płomień, co pochłania góry,

[16] Tak Ty ścigaj ich burzą swoją I jak huragan wpraw ich w zamieszanie!

[17] Okryj twarze ich hańbą, Aby szukali imienia twego, Panie!

[18] Niech będą zawstydzeni i przerażeni po wsze czasy, Niech będą pohańbieni i zginą!

[19] Niech wiedzą, że Ty jedynie, który masz imię Jahwe, Jesteś Najwyższym ponad całym światem.

Salmo 84

Saudades do templo

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lagares”. Salmo dos filhos de Corá

[1] Quão amáveis são os teus tabernáculos, SENHOR dos Exércitos!

[2] A minha alma suspira e desfalece pelos átrios do SENHOR; o meu coração e a minha carne exultam pelo Deus vivo!

[3] O pardal encontrou casa, e a andorinha, ninho para si, onde acolha os seus filhotes; eu, os teus altares, SENHOR dos Exércitos, Rei meu e Deus meu!

Psalmów 84

Tęsknota za domem Bożym

[1] Przewodnikowi chóru. Na nutę: "Tłoczący wino". Psalm synów Koracha.

[2] O, jak miłe są przybytki twoje, Panie Zastępów!

[3] Dusza moja wzdycha i omdlewa z tęsknoty do przedsionków Pańskich. Serce moje i ciało woła radośnie do Boga żywego.

[4] Nawet wróbel znalazł domek, A jaskółka gniazdo dla siebie, Gdzie składa pisklęta swoje: Tym są ołtarze twoje, Panie Zastępów, Królu mój i Boże mój!

[4] Bem-aventurados os que habitam em tua casa; louvam-te perpetuamente.

[5] Bem-aventurado o homem cuja força está em ti, em cujo coração se encontram os caminhos aplanados,

[6] o qual, passando pelo vale árido, faz dele um manancial; de bênçãos o cobre a primeira chuva.

[7] Vão indo de força em força; cada um deles aparece diante de Deus em Sião.

[8] SENHOR, Deus dos Exércitos, escuta-me a oração; presta ouvidos, ó Deus de Jacó!

[9] Olha, ó Deus, escudo nosso, e contempla o rosto do teu ungido.

[10] Pois um dia nos teus átrios vale mais que mil; prefiro estar à porta da casa do meu Deus, a permanecer nas tendas da perversidade.

[11] Porque o SENHOR Deus é sol e escudo; o SENHOR dá graça e glória; nenhum bem sonega aos que andam retamente.

[12] Ó SENHOR dos Exércitos, feliz o homem que em ti confia.

Salmo 85

Pede-se o perdão de Deus

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

[1] Favoreceste, SENHOR, a tua terra; restauraste a prosperidade de Jacó.

[2] Perdoaste a iniqüidade de teu povo, encobriste os seus pecados todos.

[5] Błogosławieni, którzy w domu twoim mieszkają, Nieustannie ciebie chwalą! Sela.

[6] Błogosławiony człowiek, który ma siłę swoją w tobie, Gdy o pielgrzymkach myśli!

[7] Gdy idą przez wyschłą dolinę, wydaje im się obfitującą w źródła, Jakby przez wczesny deszcz błogosławieństwami okrytą.

[8] Z mocy w moc wzrastają, Aż ujrzą prawdziwego Boga na Syjonie.

[9] Panie, Boże Zastępów, usłysz modlitwę moją, Nakłoń ucha, Boże Jakuba! Sela.

[10] Boże, tarczo nasza, wejrzyj I spójrz na oblicze pomazańca swego!

[11] Albowiem lepszy jest dzień w przedsionkach twoich, Niż gdzie indziej tysiąc; Wolę stać raczej na progu domu Boga mego, Niż mieszkać w namiotach bezbożnych.

[12] Albowiem słońcem i tarczą jest Pan, Bóg, Łaski i chwały udziela Pan, Nie odmawia tego, co dobre, tym, Którzy żyją w niewinności.

[13] Panie Zastępów, Błogosławiony człowiek, który ufa tobie!

Psalmów 85

Bliskość zbawienia

[1] Przewodnikowi chóru. Psalm synów Koracha.

[2] Panie, okazałeś łaskę ziemi swojej, Odmieniłeś los Jakuba.

[3] Odpuściłeś winę ludu swego, Zakryłeś wszystkie ich grzechy. Sela.

[3] A tua indignação, reprimiste-a toda, do furor da tua ira te desviaste.
[4] Restabelece-nos, ó Deus da nossa salvação, e retira de sobre nós a tua ira.
[5] Estarás para sempre irado contra nós? Prolongarás a tua ira por todas as gerações?
[6] Porventura, não tornarás a vivificar-nos, para que em ti se regozije o teu povo?
[7] Mostra-nos, SENHOR, a tua misericórdia e concede-nos a tua salvação.

[8] Escutarei o que Deus, o SENHOR, disser, pois falará de paz ao seu povo e aos seus santos; e que jamais caiam em insensatez.

[9] Próxima está a sua salvação dos que o temem, para que a glória assista em nossa terra.
[10] Encontraram-se a graça e a verdade, a justiça e a paz se beijaram.
[11] Da terra brota a verdade, dos céus a justiça baixa o seu olhar.
[12] Também o SENHOR dará o que é bom, e a nossa terra produzirá o seu fruto.
[13] A justiça irá adiante dele, cujas pegadas ela transforma em caminhos.

Salmo 86

Súplica e confiança
Oração de Davi

[1] Inclina, SENHOR, os ouvidos e responde-me, pois estou aflito e necessitado.

[2] Preserva a minha alma, pois eu sou piedoso; tu, ó Deus meu, salva o teu servo que em ti confia.

[4] Uśmierzyłeś wszystką złość swoją, Zaniechałeś zapalczywości gniewu swego.
[5] Spraw nam odnowę, Boże zbawienia naszego, I zaniechaj gniewu swego na nas!
[6] Czyż na wieki gniewać się będziesz na nas, Czy rozciągniesz gniew swój na wszystkie pokolenia?
[7] Czyż nie ożywisz nas znowu, Aby lud twój rozradował się w tobie?
[8] Okaż nam, Panie, łaskę swoją I daj nam zbawienie swoje!
[9] Chciałbym teraz słyszeć, co mówi Bóg, Pan: Zaiste, zwiastuje pokój ludowi swemu i wiernym swoim, Aby tylko nie zawrócili do głupoty swojej.
[10] Zaiste, zbawienie jest bliskie Dla tych, którzy się go boją, Aby chwała jego zamieszkała w ziemi naszej.
[11] Aby łaska i wierność się spotkały, A sprawiedliwość i pokój pocałowały.
[12] Wierność wyrośnie z ziemi, A sprawiedliwość wyjrzy z niebios.
[13] Także dobrobytu udzieli Pan I ziemia nasza swój plon wyda.
[14] Sprawiedliwość kroczyć przed nim będzie I wyznaczać drogę krokom jego.

Psalmów 86

Modlitwa uciśnionego

[1] Modlitwa. Dawidowy. Nakłoń, Panie, ucha swego! Wysłuchaj mnie, bom ubogi i nędzny!
[2] Zachowaj duszę moją, bom jest pobożny! Wybaw, Boże mój, sługę swego, który ufa tobie!

[3] Compadece-te de mim, ó SENHOR, pois a ti clamo de contínuo.

[4] Alegra a alma do teu servo, porque a ti, SENHOR, elevo a minha alma.

[5] Pois tu, SENHOR, és bom e compassivo; abundante em benignidade para com todos os que te invocam.

[6] Escuta, SENHOR, a minha oração e atende à voz das minhas súplicas.

[7] No dia da minha angústia, clamo a ti, porque me respondes.

[8] Não há entre os deuses semelhante a ti, SENHOR; e nada existe que se compare às tuas obras.

[9] Todas as nações que fizeste virão, prostrar-se-ão diante de ti, SENHOR, e glorificarão o teu nome.

[10] Pois tu és grande e operas maravilhas; só tu és Deus!

[11] Ensina-me, SENHOR, o teu caminho, e andarei na tua verdade; dispõe-me o coração para só temer o teu nome.

[12] Dar-te-ei graças, SENHOR, Deus meu, de todo o coração, e glorificarei para sempre o teu nome.

[13] Pois grande é a tua misericórdia para comigo, e me livraste a alma do mais profundo poder da morte.

[14] Ó Deus, os soberbos se têm levantado contra mim, e um bando de violentos atenta contra a minha vida; eles não te consideram.

[3] Zmiłuj się nade mną, Panie, Bo codziennie wołam do ciebie!

[4] Rozwesel duszę sługi swego, Bo do ciebie, Panie, duszę mą podnoszę!

[5] Ty bowiem, Panie, jesteś dobry i przebaczasz, I jesteś wielce łaskawy dla wszystkich, którzy cię wzywają.

[6] Wysłuchaj, Panie, modlitwy mojej I zważ na głośne błaganie moje!

[7] W dniu mej niedoli wzywam cię, Bo mię wysłuchujesz.

[8] Nie ma równego tobie między bogami, Panie, I nie ma takiego dzieła, jak twoje.

[9] Wszystkie narody, któreś Ty stworzył, Przyjdą i kłaniać się będą tobie, Panie, I wielbić imię twoje.

[10] Boś Ty wielki i czynisz cuda: Ty jedynie jesteś Bogiem.

[11] Wskaż mi, Panie, drogę swoją, Bym postępował w prawdzie twojej; Spraw, by serce moje jednego tylko pragnęło, bojaźni imienia twego!

[12] Będę cię wysławiał, Panie, Boże mój, całym sercem I będę wielbił imię twoje na wieki,

[13] Ponieważ wielka jest łaska twoja dla mnie: Wybawiłeś duszę moją z głębin krainy umarłych.

[14] Boże, zuchwali powstali przeciwko mnie, A zgraja gwałtowników czyha na życie moje I nie mają ciebie przed oczyma swymi.

[15] Mas tu, SENHOR, és Deus compassivo e cheio de graça, paciente e grande em misericórdia e em verdade.
[16] Volta-te para mim e compadece-te de mim; concede a tua força ao teu servo e salva o filho da tua serva.
[17] Mostra-me um sinal do teu favor, para que o vejam e se envergonhem os que me aborrecem; pois tu, SENHOR, me ajudas e me consolas.

[15] Ty zaś, Panie, jesteś Bogiem miłosiernym i łaskawym, Nierychłym do gniewu, wielce łaskawym i wiernym.
[16] Zwróć się ku mnie i zmiłuj się nade mną! Udziel mocy swojej słudze swemu I wybaw syna służebnicy swojej!
[17] Daj znak, że jesteś mi przychylny, Aby ci, którzy mnie nienawidzą, ujrzeli ze wstydem, Żeś Ty, Panie, wspomógł i pocieszył mnie!

Salmo 87

Jerusalém, amada de Deus

Salmo dos filhos de Corá. Cântico

[1] Fundada por ele sobre os montes santos,
[2] o SENHOR ama as portas de Sião mais do que as habitações todas de Jacó.
[3] Gloriosas coisas se têm dito de ti, ó cidade de Deus!
[4] Dentre os que me conhecem, farei menção de Raabe e da Babilônia; eis aí Filístia e Tiro com Etiópia; lá, nasceram.
[5] E com respeito a Sião se dirá: Este e aquele nasceram nela; e o próprio Altíssimo a estabelecerá.
[6] O SENHOR, ao registrar os povos, dirá: Este nasceu lá.
[7] Todos os cantores, saltando de júbilo, entoarão: Todas as minhas fontes são em ti.

Psalmów 87

Syjon - miasto Boże duchową matką ludów

[1] Synów Koracha. Psalm. Pieśń. To, co na górach świętych założył:
[2] Bramy Syjonu, miłuje Pan Bardziej niż wszystkie siedziby Jakuba,
[3] Chwalebne rzeczy mówi się o tobie, Miasto Boże. Sela.
[4] Rahab i Babilon zaliczę do wyznawców moich; Również Filistea i Tyr wraz z Etiopią powiedzą: Oni się tu urodzili.
[5] A o Syjonie mówić się będzie: Wszyscy co do jednego w nim się urodzili, A On, Najwyższy, utwierdzi go.
[6] Pan zapisze w księdze ludów: Oni się tu urodzili. Sela.
[7] Śpiewać będą w pląsach: Wszystkie me zdroje są w tobie.

Salmo 88

Lamentação de um atribulado

Cântico. Salmo dos filhos de Corá. Ao mestre de canto. Para ser cantado com cítara. Salmo didático de Hemã, ezraíta

Psalmów 88

Modlitwa o wybawienie od śmierci

[1] Pieśń. Psalm synów Koracha. Przewodnikowi chóru. Według

"Mahalat..." Na udręki. Pieśń pouczająca. Hemana Ezrachity.

[1] Ó SENHOR, Deus da minha salvação, dia e noite clamo diante de ti.

[2] Panie, Boże zbawienia mego, We dnie i w nocy wołam do ciebie.

[2] Chegue à tua presença a minha oração, inclina os ouvidos ao meu clamor.

[3] Niech modlitwa moja dojdzie przed ciebie, Nakłoń ucha swego na błaganie moje,

[3] Pois a minha alma está farta de males, e a minha vida já se abeira da morte.

[4] Bo dusza moja syta jest cierpień, A życie moje bliskie jest krainy umarłych.

[4] Sou contado com os que baixam à cova; sou como um homem sem força,

[5] Zaliczono mię do tych, co zstępują do grobu, Stałem się jak człowiek bez siły.

[5] atirado entre os mortos; como os feridos de morte que jazem na sepultura, dos quais já não te lembras; são desamparados de tuas mãos.

[6] Łoże moje jest między umarłymi, Tak jak zabitych, którzy leżą w grobie, O których już nie pamiętasz, Bo są odłączeni od ręki twojej.

[6] Puseste-me na mais profunda cova, nos lugares tenebrosos, nos abismos.

[7] Umieściłeś mnie w najgłębszym dole, W ciemnościach, w głębinach,

[7] Sobre mim pesa a tua ira; tu me abates com todas as tuas ondas.

[8] Gniew twój ciąży na mnie, A wszystkimi nawałnicami twymi przytłoczyłeś mnie. Sela.

[8] Apartaste de mim os meus conhecidos e me fizeste objeto de abominação para com eles; estou preso e não vejo como sair.

[9] Oddaliłeś ode mnie znajomych moich, Uczyniłeś mnie dla nich ohydą; Jestem zamknięty, bez wyjścia.

[9] Os meus olhos desfalecem de aflição; dia após dia, venho clamando a ti, SENHOR, e te levanto as minhas mãos.

[10] Oko moje gaśnie od strapienia; Wzywam cię, Panie, codziennie, Wyciągam ręce do ciebie.

[10] Mostrarás tu prodígios aos mortos ou os finados se levantarão para te louvar?

[11] Czy dla umarłych czynisz cuda? Czy zmarli powstaną, aby cię chwalić? Sela.

[11] Será referida a tua bondade na sepultura? A tua fidelidade, nos abismos?

[12] Czy opowiada się w grobie o łasce twojej, A w miejscu zmarłych o wierności twojej?

[12] Acaso, nas trevas se manifestam as tuas maravilhas? E a tua justiça, na terra do esquecimento?

[13] Czy w mrokach cud twój będzie można poznać, A sprawiedliwość twoją w kraju zapomnienia?

[13] Mas eu, SENHOR, clamo a ti por socorro, e antemanhã já se antecipa diante de ti a minha oração.
[14] Por que rejeitas, SENHOR, a minha alma e ocultas de mim o rosto?
[15] Ando aflito e prestes a expirar desde moço; sob o peso dos teus terrores, estou desorientado.
[16] Por sobre mim passaram as tuas iras, os teus terrores deram cabo de mim.
[17] Eles me rodeiam como água, de contínuo; a um tempo me circundam.
[18] Para longe de mim afastaste amigo e companheiro; os meus conhecidos são trevas.

Salmo 89

Promessa do reino messiânico a Davi

Salmo didático de Etã, ezraíta

1 Rs 4.31

[1] Cantarei para sempre as tuas misericórdias, ó SENHOR; os meus lábios proclamarão a todas as gerações a tua fidelidade.
[2] Pois disse eu: a benignidade está fundada para sempre; a tua fidelidade, tu a confirmarás nos céus, dizendo:
[3] Fiz aliança com o meu escolhido e jurei a Davi, meu servo:
[4] Para sempre estabelecerei a tua posteridade e firmarei o teu trono de geração em geração.
[5] Celebram os céus as tuas maravilhas, ó SENHOR, e, na assembléia dos santos, a tua fidelidade.

[14] Lecz ja, Panie, do ciebie wołam, A rankiem wita cię modlitwa moja:
[15] Dlaczego, Panie, odtrącasz duszę moją, Ukrywasz przede mną oblicze swoje?
[16] Jam biedny i bliski śmierci od młodości mojej, Zawisła nade mną groza twoja, jestem zrozpaczony.
[17] Przewaliły się nade mną ciosy gniewu twego, Niszczą mnie strachy twoje.
[18] Ogarniają mnie nieustannie jak woda, Otaczają mię wszystkie naraz.
[19] Odstręczyłeś ode mnie przyjaciela i towarzysza, Moimi zaufanymi - to mroki.

Psalmów 89

Spojrzenie wstecz na Boże obietnice dane Dawidowi

[1] Pieśń pouczająca. Etana Ezrachity.
[2] Będę opiewał zawsze dzieła łaski Pana! Ustami swymi będę głosił przez wszystkie pokolenia wierność twoją.
[3] Rzekłeś bowiem: Łaska trwać będzie na wieki. Jak niebiosa utwierdziłeś wierność swoją.
[4] Zawarłem przymierze z wybrańcem swoim, Przysiągłem Dawidowi, słudze swemu:
[5] Na wieki utwierdzę potomstwo twoje I tron twój zbuduję po wszystkie pokolenia. Sela.
[6] Niebiosa wysławiają cuda twoje, Panie, I wierność twoją w zgromadzeniu świętych.

[6] Pois quem nos céus é comparável ao SENHOR? Entre os seres celestiais, quem é semelhante ao SENHOR?
[7] Deus é sobremodo tremendo na assembléia dos santos e temível sobre todos os que o rodeiam.
[8] Ó SENHOR, Deus dos Exércitos, quem é poderoso como tu és, SENHOR, com a tua fidelidade ao redor de ti?!

[9] Dominas a fúria do mar; quando as suas ondas se levantam, tu as amainas.

[10] Calcaste a Raabe, como um ferido de morte; com o teu poderoso braço dispersaste os teus inimigos.
[11] Teus são os céus, tua, a terra; o mundo e a sua plenitude, tu os fundaste.

[12] O Norte e o Sul, tu os criaste; o Tabor e o Hermom exultam em teu nome.

[13] O teu braço é armado de poder, forte é a tua mão, e elevada, a tua destra.

[14] Justiça e direito são o fundamento do teu trono; graça e verdade te precedem.

[15] Bem-aventurado o povo que conhece os vivas de júbilo, que anda, ó SENHOR, na luz da tua presença.
[16] Em teu nome, de contínuo se alegra e na tua justiça se exalta,
[17] porquanto tu és a glória de sua força; no teu favor avulta o nosso poder.
[18] Pois ao SENHOR pertence o nosso escudo, e ao Santo de Israel, o nosso rei.

[7] Któż bowiem na obłokach równy Panu, Któż podobny Panu pośród synów Bożych?
[8] Bóg groźny jest w gronie świętych, Potężny i straszny nad wszystkich wokół niego.
[9] Panie, Boże Zastępów, któż jest jak Ty? Mocny jesteś, Panie, a wierność twoja otacza cię.
[10] Ty panujesz nad morzem nieokiełznanym, Gdy fale jego się podnoszą, Ty je uśmierzasz.
[11] Tyś zmiażdżył Rahaba ugodzonego śmiertelnie, Mocnym swym ramieniem rozproszyłeś nieprzyjaciół twoich.
[12] Twoje są niebiosa, twoja też ziemia: Tyś ugruntował świat i to, co go wypełnia.
[13] Tyś stworzył północ i południe; Tabor i Hermon radośnie wykrzykują imieniu twemu.
[14] Ramię twoje jest potężne; Mocna jest ręka twoja, A wysoko podniesiona prawica twoja.
[15] Sprawiedliwość i prawo są podstawą tronu twego, Łaska i wierność idą przed tobą.
[16] Błogosławiony lud, który umie się radować I chodzi w światłości oblicza twego, Panie.
[17] Z imienia twego raduje się każdy dzień, A sprawiedliwość twoja wywyższa ich,
[18] Bo Ty jesteś blaskiem mocy ich, A z życzliwości twojej podnosi się siła nasza.
[19] Do Pana bowiem należy tarcza nasza, A król nasz do Świętego Izraela.

[19] Outrora, falaste em visão aos teus santos e disseste: A um herói concedi o poder de socorrer; do meio do povo, exaltei um escolhido.

[20] Niegdyś rzekłeś w widzeniu do wiernych swoich I powiedziałeś: Wzbudziłem bohatera ku pomocy, Wywyższyłem wybrańca z ludu;

[20] Encontrei Davi, meu servo; com o meu santo óleo o ungi.

[21] Znalazłem Dawida, sługę mego, Namaściłem go świętym olejem moim,

[21] A minha mão será firme com ele, o meu braço o fortalecerá.

[22] Ręka moja wspierać go będzie, A ramię moje umocni go.

[22] O inimigo jamais o surpreenderá, nem o há de afligir o filho da perversidade.

[23] Nie podejdzie go wróg, A niegodziwiec go nie pognębi.

[23] Esmagarei diante dele os seus adversários e ferirei os que o odeiam.

[24] Zetrę przed nim jego przeciwników, A tych, co go nienawidzą, powalę.

[24] A minha fidelidade e a minha bondade o hão de acompanhar, e em meu nome crescerá o seu poder.

[25] Wierność moja i łaska będzie z nim I przez imię moje podniesie się siła jego.

[25] Porei a sua mão sobre o mar e a sua direita, sobre os rios.

[26] Położę na morzu rękę jego, A prawicę jego na rzekach.

[26] Ele me invocará, dizendo: Tu és meu pai, meu Deus e a rocha da minha salvação.

[27] On wzywać mnie będzie: Tyś Ojcem moim, Bogiem moim i skałą zbawienia mego.

[27] Fá-lo-ei, por isso, meu primogênito, o mais elevado entre os reis da terra.

[28] Ja zaś uczynię go pierworodnym, Najwyższym wśród królów ziemi.

[28] Conservar-lhe-ei para sempre a minha graça e, firme com ele, a minha aliança.

[29] Na wieki zachowam dla niego łaskę swoją, A przymierze moje z nim nie wzruszy się.

[29] Farei durar para sempre a sua descendência; e, o seu trono, como os dias do céu.

[30] I utrwalę na wieki ród jego, A tron jego jak dni niebios.

[30] Se os seus filhos desprezarem a minha lei e não andarem nos meus juízos,

[31] Jeżeli synowie jego porzucą zakon mój I nie będą postępowali według nakazów moich,

[31] se violarem os meus preceitos e não guardarem os meus mandamentos,

[32] Jeżeli znieważą ustawy moje I nie będą przestrzegali przykazań moich,

[32] então, punirei com vara as suas transgressões e com açoites, a sua iniqüidade.
[33] Mas jamais retirarei dele a minha bondade, nem desmentirei a minha fidelidade.
[34] Não violarei a minha aliança, nem modificarei o que os meus lábios proferiram.
[35] Uma vez jurei por minha santidade (e serei eu falso a Davi?):
[36] A sua posteridade durará para sempre, e o seu trono, como o sol perante mim.
[37] Ele será estabelecido para sempre como a lua e fiel como a testemunha no espaço.
[38] Tu, porém, o repudiaste e o rejeitaste; e te indignaste com o teu ungido.
[39] Aborreceste a aliança com o teu servo; profanaste-lhe a coroa, arrojando-a para a terra.
[40] Arrasaste os seus muros todos; reduziste a ruínas as suas fortificações.
[41] Despojam-no todos os que passam pelo caminho; e os vizinhos o escarnecem.
[42] Exaltaste a destra dos seus adversários e deste regozijo a todos os seus inimigos.
[43] Também viraste o fio da sua espada e não o sustentaste na batalha.
[44] Fizeste cessar o seu esplendor e deitaste por terra o seu trono.
[45] Abreviaste os dias da sua mocidade e o cobriste de ignomínia.

[33] To ukarzę rózgą przestępstwo ich I winę ich plagami,
[34] Ale łaski mojej nie odmówię mu, Ani też nie złamię wierności mojej;
[35] Nie naruszę przymierza mego I nie zmienię słowa ust moich,
[36] Raz przysiągłem na świętość moją, Że nie skłamię Dawidowi.
[37] Potomstwo jego trwać będzie na wieki, A tron jego jak słońce przede mną,
[38] Jak księżyc, ustanowiony na wieki, Wierny świadek na niebie. Sela.
[39] Lecz oto Ty odrzuciłeś i wzgardziłeś nim, Rozgniewałeś się na pomazańca swego,
[40] Zerwałeś przymierze ze sługą swym, Zdeptałeś na ziemi koronę jego.
[41] Porozwalałeś wszystkie ogrodzenia jego, Obróciłeś w gruzy warownię jego.
[42] Grabią go wszyscy przechodnie, Stał się pośmiewiskiem sąsiadów swoich.
[43] Wywyższyłeś prawicę nieprzyjaciół jego, Sprawiłeś radość wszystkim wrogom jego.
[44] Stępiłeś ostrze miecza jego I nie wspierałeś go w bitwie.
[45] Pozbawiłeś blasku majestat jego, A tron jego obaliłeś na ziemię,
[46] Skróciłeś dni młodości jego, Okryłeś go hańbą. Sela.

[46] Até quando, SENHOR? Esconder-te-ás para sempre? Arderá a tua ira como fogo?

[47] Dopóki, Panie? Czy na zawsze będziesz się ukrywał? Czy gniew twój jak ogień płonąć będzie?

[47] Lembra-te de como é breve a minha existência! Pois criarias em vão todos os filhos dos homens!

[48] Pomnij, Panie, jak krótkie jest życie moje, Jak znikomymi stworzyłeś wszystkich synów ludzkich!

[48] Que homem há, que viva e não veja a morte? Ou que livre a sua alma das garras do sepulcro?

[49] Gdzież jest człowiek, który by żył i nie oglądał śmierci I wyrwał duszę swoją z krainy umarłych? Sela.

[49] Que é feito, SENHOR, das tuas benignidades de outrora, juradas a Davi por tua fidelidade?

[50] Gdzież są, o Panie, twe pradawne łaski, Któreś w wierności swej zaprzysiągł Dawidowi?

[50] Lembra-te, SENHOR, do opróbrio dos teus servos e de como trago no peito a injúria de muitos povos,

[51] Pomnij, Panie, na zniewagę sług twoich, Którą noszę w sercu moim jako doznaną od wielu narodów,

[51] com que, SENHOR, os teus inimigos têm vilipendiado, sim, vilipendiado os passos do teu ungido.

[52] Którą znieważają, Panie, wrogowie twoi, Którą wyszydzają ścieżki pomazańca twego.

[52] Bendito seja o SENHOR para sempre! Amém e amém!

[53] Błogosławiony niech będzie Pan na wieki! Amen, Amen.

Livro IV

Salmos 90 - 106

Salmo 90

A eternidade de Deus e a transitoriedade do homem

Oração de Moisés, homem de Deus

Psalmów 90

Wieczny Bóg ostoją znikomego człowieka

[1] SENHOR, tu tens sido o nosso refúgio, de geração em geração.

[1] Modlitwa Mojżesza, męża Bożego. Panie, Tyś był ostoją naszą Z pokolenia w pokolenie.

[2] Antes que os montes nascessem e se formassem a terra e o mundo, de eternidade a eternidade, tu és Deus.

[2] Zanim góry powstały, Zanim stworzyłeś ziemię i świat, Od wieków na wieki Tyś jest, o Boże!

[3] Tu reduzes o homem ao pó e dizes: Tornai, filhos dos homens.

[3] Ty znowu człowieka w proch obracasz I mówisz: Wracajcie, synowie ludzcy!

[4] Pois mil anos, aos teus olhos, são como o dia de ontem que se foi e como a vigília da noite.

[5] Tu os arrastas na torrente, são como um sono, como a relva que floresce de madrugada;

[6] de madrugada, viceja e floresce; à tarde, murcha e seca.

[7] Pois somos consumidos pela tua ira e pelo teu furor, conturbados.

[8] Diante de ti puseste as nossas iniqüidades e, sob a luz do teu rosto, os nossos pecados ocultos.

[9] Pois todos os nossos dias se passam na tua ira; acabam-se os nossos anos como um breve pensamento.

[10] Os dias da nossa vida sobem a setenta anos ou, em havendo vigor, a oitenta; neste caso, o melhor deles é canseira e enfado, porque tudo passa rapidamente, e nós voamos.

[11] Quem conhece o poder da tua ira? E a tua cólera, segundo o temor que te é devido?

[12] Ensina-nos a contar os nossos dias, para que alcancemos coração sábio.

[13] Volta-te, SENHOR! Até quando? Tem compaixão dos teus servos.

[14] Sacia-nos de manhã com a tua benignidade, para que cantemos de júbilo e nos alegremos todos os nossos dias.

[15] Alegra-nos por tantos dias quantos nos tens afligido, por tantos anos quantos suportamos a adversidade.

[4] Albowiem tysiąc lat w oczach twoich Jest jak dzień wczorajszy, który przeminął, I jak straż nocna.

[5] Wartko porywasz ich, są jak sen poranny, Jak trawa, która znika:

[6] Rano kwitnie i rośnie, Pod wieczór więdnie i usycha.

[7] Tak i my giniemy od gniewu twego, A srogością twoją jesteśmy przerażeni.

[8] Położyłeś winy nasze przed sobą, Tajne grzechy nasze w świetle oblicza swego.

[9] Wszystkie dni nasze znikają z powodu gniewu twego. Lata nasze giną jak westchnienie.

[10] Życie nasze trwa lat siedemdziesiąt, A gdy sił stanie, lat osiemdziesiąt; A to, co się ich chlubą wydaje, to tylko trud i znój, Gdyż chyżo mijają, a my odlatujemy.

[11] Któż zna moc gniewu twego? Kto boi się ciebie w uniesieniu twoim?

[12] Naucz nas liczyć dni nasze, Abyśmy posiedli mądre serce!

[13] Zwróć się ku nam, Panie, jak długo jeszcze, Zmiłuj się nad sługami swymi!

[14] Nasyć nas o świcie łaską swoją, Abyśmy się weselili i radowali przez wszystkie dni nasze!

[15] Rozwesel nas w zamian za dni, gdyś nas utrapił, Za lata, w których oglądaliśmy niedolę!

[16] Aos teus servos apareçam as tuas obras, e a seus filhos, a tua glória.
[17] Seja sobre nós a graça do SENHOR, nosso Deus; confirma sobre nós as obras das nossas mãos, sim, confirma a obra das nossas mãos.

Salmo 91

Sob a sombra do Altíssimo

[1] O que habita no esconderijo do Altíssimo e descansa à sombra do Onipotente
[2] diz ao SENHOR: Meu refúgio e meu baluarte, Deus meu, em quem confio.
[3] Pois ele te livrará do laço do passarinheiro e da peste perniciosa.
[4] Cobrir-te-á com as suas penas, e, sob suas asas, estarás seguro; a sua verdade é pavês e escudo.
[5] Não te assustarás do terror noturno, nem da seta que voa de dia,
[6] nem da peste que se propaga nas trevas, nem da mortandade que assola ao meio-dia.
[7] Caiam mil ao teu lado, e dez mil, à tua direita; tu não serás atingido.
[8] Somente com os teus olhos contemplarás e verás o castigo dos ímpios.
[9] Pois disseste: O SENHOR é o meu refúgio. Fizeste do Altíssimo a tua morada.
[10] Nenhum mal te sucederá, praga nenhuma chegará à tua tenda.
[11] Porque aos seus anjos dará ordens a teu respeito, para que te guardem em todos os teus caminhos.

[16] Niech się ukaże sługom twoim dzieło twoje, A majestat twój synom ich!
[17] Niech spocznie na nas łaska Pana, Boga naszego, A dzieło rąk naszych utwierdzaj wśród nas! Tak, utwierdź dzieło rąk naszych!

Psalmów 91

Pod osłoną Najwyższego

[1] Kto mieszka pod osłoną Najwyższego, Kto przebywa w cieniu Wszechmocnego,
[2] Ten mówi do Pana: Ucieczko moja i twierdzo moja, Boże mój, któremu ufam.
[3] Bo On wybawi cię z sidła ptasznika I od zgubnej zarazy.
[4] Piórami swymi okryje cię. I pod skrzydłami jego znajdziesz schronienie. Wierność jego jest tarczą i puklerzem.
[5] Nie ulękniesz się strachu nocnego Ani strzały lecącej za dnia,
[6] Ani zarazy, która grasuje w ciemności, Ani moru, który poraża w południe.
[7] Chociaż padnie u boku twego tysiąc, A dziesięć tysięcy po prawicy twojej, Ciebie to jednak nie dotknie.
[8] Owszem, na własne oczy ujrzysz I będziesz oglądał odpłatę na bezbożnych.
[9] Dlatego, że Pan jest ucieczką twoją, Najwyższego zaś uczyniłeś ostoją swoją,
[10] Nie dosięgnie cię nic złego I plaga nie zbliży się do namiotu twego,
[11] Albowiem aniołom swoim polecił, Aby cię strzegli na wszystkich drogach twoich.

[12] Eles te sustentarão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.
[13] Pisarás o leão e a áspide, calcarás aos pés o leãozinho e a serpente.
[14] Porque a mim se apegou com amor, eu o livrarei; pô-lo-ei a salvo, porque conhece o meu nome.
[15] Ele me invocará, e eu lhe responderei; na sua angústia eu estarei com ele, livrá-lo-ei e o glorificarei.
[16] Saciá-lo-ei com longevidade e lhe mostrarei a minha salvação.

Salmo 92

Hino de gratidão a Deus

Salmo. Cântico para o dia de sábado

[1] Bom é render graças ao SENHOR e cantar louvores ao teu nome, ó Altíssimo,
[2] anunciar de manhã a tua misericórdia e, durante as noites, a tua fidelidade,
[3] com instrumentos de dez cordas, com saltério e com a solenidade da harpa.
[4] Pois me alegraste, SENHOR, com os teus feitos; exultarei nas obras das tuas mãos.
[5] Quão grandes, SENHOR, são as tuas obras! Os teus pensamentos, que profundos!
[6] O inepto não compreende, e o estulto não percebe isto:
[7] ainda que os ímpios brotam como a erva, e florescem todos os que praticam a iniqüidade, nada obstante, serão destruídos para sempre;
[8] tu, porém, SENHOR, és o Altíssimo eternamente.

[12] Na rękach nosić cię będą, Byś nie uraził o kamień nogi swojej.
[13] Będziesz stąpał po lwie i po żmii, Lwiątko i potwora rozdepczesz.
[14] Ponieważ mnie umiłował, wyratuję go, Wywyższę go, bo zna imię moje.
[15] Wzywać mnie będzie, a Ja go wysłucham, Będę z nim w niedoli, Wyrwę go i czcią obdarzę,
[16] Długim życiem nasycę go I ukażę mu zbawienie moje.

Psalmów 92

Dziękczynienie za dobrotliwe rządy Boże

[1] Psalm. Pieśń na dzień sabatu.
[2] Dobrze jest dziękować Panu I opiewać imię twe, o Najwyższy,
[3] Obwieszczać z rana łaskę twoją, A w nocy wierność twoją,
[4] Na lutni o dziesięciu strunach I na harfie przy dźwięku cytry.
[5] Bo rozweseliłeś mnie, Panie, czynami twymi, Raduję się z dzieł rąk twoich.
[6] Jakże wielkie są dzieła twoje, Panie, Bardzo głębokie są myśli twoje!
[7] Człowiek nierozumny nie zna ich, A głupi nie pojmuje tego.
[8] Choć wyrastają bezbożni jak ziele I kwitną wszyscy złoczyńcy, i tak zginą na zawsze.
[9] Ty zaś, Panie, jesteś wywyższony na wieki.

[9] Eis que os teus inimigos, SENHOR, eis que os teus inimigos perecerão; serão dispersos todos os que praticam a iniqüidade.

[10] Porém tu exaltas o meu poder como o do boi selvagem; derramas sobre mim o óleo fresco.

[11] Os meus olhos vêem com alegria os inimigos que me espreitam, e os meus ouvidos se satisfazem em ouvir dos malfeitores que contra mim se levantam.

[12] O justo florescerá como a palmeira, crescerá como o cedro no Líbano.

[13] Plantados na Casa do SENHOR, florescerão nos átrios do nosso Deus.

[14] Na velhice darão ainda frutos, serão cheios de seiva e de verdor,

[15] para anunciar que o SENHOR é reto. Ele é a minha rocha, e nele não há injustiça.

[10] Bo oto nieprzyjaciele twoi, Panie, Bo oto nieprzyjaciele twoi zginą, Pójdą w rozsypkę wszyscy złoczyńcy.

[11] Róg mój wywyższyłeś jak róg bawołu, Namaściłeś mnie świeżym olejkiem.

[12] Oko moje spoglądać będzie z pogardą na nieprzyjaciół moich; Uszy moje usłyszą o klęsce złośników, Którzy powstają przeciwko mnie.

[13] Sprawiedliwy wyrośnie jak palma, Rozrośnie się jak cedr Libanu.

[14] Zasadzeni w domu Pańskim Wyrastają w dziedzińcach Boga naszego.

[15] Jeszcze w starości przynoszą owoc, Są w pełni sił i świeżości,

[16] Aby obwieszczać, że Pan jest prawy, Że jest opoką moją, i nie ma w nim nieprawości.

Salmo 93

O poder e a majestade de Deus

[1] Reina o SENHOR. Revestiu-se de majestade; de poder se revestiu o SENHOR e se cingiu. Firmou o mundo, que não vacila.

[2] Desde a antiguidade, está firme o teu trono; tu és desde a eternidade.

[3] Levantam os rios, ó SENHOR, levantam os rios o seu bramido; levantam os rios o seu fragor.

[4] Mas o SENHOR nas alturas é mais poderoso do que o bramido das grandes águas, do que os poderosos vagalhões do mar.

Psalmów 93

Pan na wysokości

[1] Pan jest królem. Oblekł się w dostojność; Pan oblekł się i przepasał mocą, Utwierdził okrąg świata, tak że się nie zachwieje.

[2] Mocno stoi twój tron od dawna, Tyś jest od wieczności.

[3] Podnoszą rzeki, Panie, Podnoszą rzeki swój głos, Podnoszą rzeki swe wzburzone fale.

[4] Nad szum wielkich wód, nad potężne fale morskie, Mocniejszy jest Pan na wysokości.

[5] Fidelíssimos são os teus testemunhos; à tua casa convém a santidade, SENHOR, para todo o sempre.

[5] Świadectwa twoje są godne wiary, Ozdobą domu twego, Panie, jest świętość po wsze czasy.

Salmo 94

Apelo para a justiça de Deus

[1] Ó SENHOR, Deus das vinganças, ó Deus das vinganças, resplandece.

[2] Exalta-te, ó juiz da terra; dá o pago aos soberbos.

[3] Até quando, SENHOR, os perversos, até quando exultarão os perversos?

[4] Proferem impiedades e falam coisas duras; vangloriam-se os que praticam a iniqüidade.

[5] Esmagam o teu povo, SENHOR, e oprimem a tua herança.

[6] Matam a viúva e o estrangeiro e aos órfãos assassinam.

[7] E dizem: O SENHOR não o vê; nem disso faz caso o Deus de Jacó.

[8] Atendei, ó estúpidos dentre o povo; e vós, insensatos, quando sereis prudentes?

[9] O que fez o ouvido, acaso, não ouvirá? E o que formou os olhos será que não enxerga?

[10] Porventura, quem repreende as nações não há de punir? Aquele que aos homens dá conhecimento não tem sabedoria?

[11] O SENHOR conhece os pensamentos do homem, que são pensamentos vãos.

[12] Bem-aventurado o homem, SENHOR, a quem tu repreendes, a quem ensinas a tua lei,

[13] para lhe dares descanso dos dias maus, até que se abra a cova para o ímpio.

Psalmów 94

Odpłata Boża za nieprawość

[1] Bogiem pomsty jest Pan, Boże pomsty, ukaż się!

[2] Powstań, Sędzio ziemi, Oddaj pysznym to, na co zasługują!

[3] Jak długo bezbożni, Panie, Jak długo bezbożni radować się będą?

[4] Z pianą na ustach mówią zuchwale, Przechwalają się wszyscy złoczyńcy.

[5] Lud twój, Panie, depczą, A dziedzictwo twoje gnębią.

[6] Zabijają wdowę i przybysza I mordują sieroty

[7] Mówiąc: Pan nie widzi tego. I nie zważa na to Bóg Jakuba.

[8] Zrozumcie, o nierozumni wśród ludu, A wy, głupcy, kiedyż zmądrzejecie?

[9] Czy ten, który uczynił ucho, nie słyszy? Czy nie widzi ten, kto ukształtował oko?

[10] Czy ten, co wychowuje narody, nie karci; On, który uczy człowieka poznania?

[11] Pan zna myśli ludzi, Bo są marnością.

[12] Błogosławiony mąż, którego Ty wychowujesz, Panie, Którego uczysz zakonu swego,

[13] Aby mu dać odpocznienie po dniach niedoli, Aż wykopią dół bezbożnemu.

[14] Pois o SENHOR não há de rejeitar o seu povo, nem desamparar a sua herança.

[15] Mas o juízo se converterá em justiça, e segui-la-ão todos os de coração reto.

[16] Quem se levantará a meu favor, contra os perversos? Quem estará comigo contra os que praticam a iniqüidade?

[17] Se não fora o auxílio do SENHOR, já a minha alma estaria na região do silêncio.

[18] Quando eu digo: resvala-me o pé, a tua benignidade, SENHOR, me sustém.

[19] Nos muitos cuidados que dentro de mim se multiplicam, as tuas consolações me alegram a alma.

[20] Pode, acaso, associar-se contigo o trono da iniqüidade, o qual forja o mal, tendo uma lei por pretexto?

[21] Ajuntam-se contra a vida do justo e condenam o sangue inocente.

[22] Mas o SENHOR é o meu baluarte e o meu Deus, o rochedo em que me abrigo.

[23] Sobre eles faz recair a sua iniqüidade e pela malícia deles próprios os destruirá; o SENHOR, nosso Deus, os exterminará.

[14] Bo nie odrzuci Pan ludu swego, A dziedzictwa swego nie opuści,

[15] Gdyż prawo musi pozostać prawem I za nim opowiedzą się wszyscy prawego serca.

[16] Któż stanie przy mnie przeciwko złośnikom, Kto ujmie się za mną przeciwko złoczyńcom?

[17] Gdyby Pan nie był mi pomocą, Dawno leżałbym w krainie milczenia.

[18] Gdy pomyślałem: Chwieje się noga moja - Łaska twoja, Panie, wsparła mnie.

[19] Pociechy twoje rozweselają duszę moją W licznych utrapieniach serca mego.

[20] Czyż z tobą sprzymierzy się sędzia niesprawiedliwy, Który wyrządza krzywdę pod pozorem prawa?

[21] Nastają na sprawiedliwego I krew niewinną potępiają.

[22] Lecz Pan jest twierdzą moją I Bóg mój skałą schronienia mego.

[23] On odpłaci im za niegodziwość, A z powodu złości wytraci ich; Wytraci ich Pan, Bóg nasz.

Salmo 95

Convite a louvar o Senhor

[1] Vinde, cantemos ao SENHOR, com júbilo, celebremos o Rochedo da nossa salvação.

[2] Saiamos ao seu encontro, com ações de graças, vitoriemo-lo com salmos.

[3] Porque o SENHOR é o Deus supremo e o grande Rei acima de todos os deuses.

Psalmów 95

Pieśń pochwalna

[1] Pójdźcie, radośnie śpiewajmy Panu, Wznośmy okrzyki radosne skale zbawienia naszego!

[2] Pójdźmy przed oblicze jego z dziękczynieniem, Wykrzykujmy mu radośnie w pieniach,

[3] Gdyż wielkim Bogiem jest Pan I królem wielkim nad wszystkich bogów.

[4] Nas suas mãos estão as profundezas da terra, e as alturas dos montes lhe pertencem.
[5] Dele é o mar, pois ele o fez; obra de suas mãos, os continentes.
[6] Vinde, adoremos e prostremo-nos; ajoelhemos diante do SENHOR, que nos criou.
[7] Ele é o nosso Deus, e nós, povo do seu pasto e ovelhas de sua mão. Hoje, se ouvirdes a sua voz,
[8] não endureçais o coração, como em Meribá, como no dia de Massá, no deserto,
[9] quando vossos pais me tentaram, pondo-me à prova, não obstante terem visto as minhas obras.
[10] Durante quarenta anos, estive desgostado com essa geração e disse: é povo de coração transviado, não conhece os meus caminhos.
[11] Por isso, jurei na minha ira: não entrarão no meu descanso.

Salmo 96

Tributo à glória e majestade de Deus
1 Crônicas 16.23-33

[1] Cantai ao SENHOR um cântico novo, cantai ao SENHOR, todas as terras.
[2] Cantai ao SENHOR, bendizei o seu nome; proclamai a sua salvação, dia após dia.
[3] Anunciai entre as nações a sua glória, entre todos os povos, as suas maravilhas.
[4] Porque grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, temível mais que todos os deuses.

[4] W jego ręku są głębokości ziemi I jego są szczyty gór.
[5] Jego jest morze i On je uczynił, I suchy ląd ręce jego ukształtowały.
[6] Pójdźcie, pokłońmy się i padnijmy na twarz! Klęknijmy przed Panem, który nas uczynił!
[7] On bowiem jest Bogiem naszym, A my ludem pastwiska jego i trzodą ręki jego. Obyście dziś głos jego usłyszeli:
[8] Nie zatwardzajcie serca waszego, jak w Meriba, Jak w dniu pobytu w Massa na pustyni,
[9] Gdzie kusili mnie ojcowie wasi, Doświadczali mnie, chociaż widzieli dzieło moje.
[10] Przez czterdzieści lat czułem odrazę do tego rodu I rzekłem: Lud ten błądzi sercem i nie zna dróg moich.
[11] Dlatego przysiągłem w gniewie swoim: Nie wejdą do odpocznienia mego.

Psalmów 96

Nowa pieśń chwały

[1] Śpiewajcie Panu pieśń nową, Śpiewaj Panu, cała ziemio!
[2] Śpiewajcie Panu, błogosławcie imię jego, Zwiastujcie co dzień zbawienie jego!
[3] Głoście wśród narodów chwałę jego, Wśród wszystkich ludów cuda jego!
[4] Gdyż wielki jest Pan i godzien najwyższej chwały, Godniejszy trwożnej czci niż wszyscy bogowie.

[5] Porque todos os deuses dos povos não passam de ídolos; o SENHOR, porém, fez os céus.
[6] Glória e majestade estão diante dele, força e formosura, no seu santuário.
[7] Tributai ao SENHOR, ó famílias dos povos, tributai ao SENHOR glória e força.
[8] Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome; trazei oferendas e entrai nos seus átrios.
[9] Adorai o SENHOR na beleza da sua santidade; tremei diante dele, todas as terras.

[10] Dizei entre as nações: Reina o SENHOR. Ele firmou o mundo para que não se abale e julga os povos com eqüidade.

[11] Alegrem-se os céus, e a terra exulte; ruja o mar e a sua plenitude.

[12] Folgue o campo e tudo o que nele há; regozijem-se todas as árvores do bosque,

[13] na presença do SENHOR, porque vem, vem julgar a terra; julgará o mundo com justiça e os povos, consoante a sua fidelidade.

Salmo 97

A majestade e o domínio de Deus

[1] Reina o SENHOR. Regozije-se a terra, alegrem-se as muitas ilhas.

[2] Nuvens e escuridão o rodeiam, justiça e juízo são a base do seu trono.

[5] Nicością są bowiem wszyscy bogowie ludów, Pan zaś uczynił niebiosa.

[6] Majestat i blask przed obliczem jego, Moc i wspaniałość w świątyni jego.
[7] Oddajcie Panu, plemiona narodów, Oddajcie Panu chwałę i moc!
[8] Oddajcie Panu chwałę należną imieniu jego, Przynieście dary i wejdźcie do przedsionków jego!

[9] Oddajcie Panu pokłon w świętej szacie! Drżyj przed nim, cała ziemio!

[10] Głoście wśród narodów: Pan jest królem! On utwierdził świat tak, że się nie chwieje; Sprawiedliwie sądzić będzie ludy!
[11] Niech radują się niebiosa i weseli się ziemia! Niech zaszumi morze i to, co je wypełnia!
[12] Niech radują się pola i wszystko, co jest na nich; Niech szumią radośnie wszystkie drzewa leśne
[13] Przed obliczem Pana, bo idzie! Zaiste, idzie, by sądzić ziemię. Będzie sądził świat sprawiedliwie, A ludy według swej wierności.

Psalmów 97

Pan królem

[1] Pan jest królem. Niech się raduje ziemia, Niech się weselą mnogie wyspy!
[2] Obłok i ciemność wokół niego, Sprawiedliwość i prawo są podstawą tronu jego.

[3] Adiante dele vai um fogo que lhe consome os inimigos em redor.

[4] Os seus relâmpagos alumiam o mundo; a terra os vê e estremece.

[5] Derretem-se como cera os montes, na presença do SENHOR, na presença do SENHOR de toda a terra.

[6] Os céus anunciam a sua justiça, e todos os povos vêem a sua glória.

[7] Sejam confundidos todos os que servem a imagens de escultura, os que se gloriam de ídolos; prostrem-se diante dele todos os deuses.

[8] Sião ouve e se alegra, as filhas de Judá se regozijam, por causa da tua justiça, ó SENHOR.

[9] Pois tu, SENHOR, és o Altíssimo sobre toda a terra; tu és sobremodo elevado acima de todos os deuses.

[10] Vós que amais o SENHOR, detestai o mal; ele guarda a alma dos seus santos, livra-os da mão dos ímpios.

[11] A luz difunde-se para o justo, e a alegria, para os retos de coração.

[12] Alegrai-vos no SENHOR, ó justos, e dai louvores ao seu santo nome.

Salmo 98

A justiça do Senhor

Salmo

[1] Cantai ao SENHOR um cântico novo, porque ele tem feito maravilhas; a sua destra e o seu braço santo lhe alcançaram a vitória.

[3] Ogień idzie przed obliczem jego I pożera wokoło nieprzyjaciół jego.

[4] Błyskawice jego oświecają świat, Widzi to ziemia i drży.

[5] Góry jak wosk topnieją przed obliczem Pana, Przed Panem całej ziemi.

[6] Niebiosa głoszą sprawiedliwość jego, A wszystkie ludy widzą chwałę jego.

[7] Niech będą zawstydzeni wszyscy czciciele bożków, Którzy chlubią się bałwanami, Ukórzcie się przed nim wszyscy bogowie.

[8] Słyszy to Syjon i raduje się, I weselą się córki judzkie z powodu sądów twoich, Panie!

[9] Ty bowiem, Panie, jesteś Najwyższy na całej ziemi, Bardzoś wywyższony nad wszystkich bogów!

[10] Wy, którzy miłujecie Pana, miejcie w nienawiści zło! On strzeże dusz świętych swoich, Z ręki bezbożnych wyrywa ich.

[11] Światłość wschodzi sprawiedliwemu I radość tym, którzy są prawego serca.

[12] Radujcie się sprawiedliwi w Panu I wysławiajcie święte imię jego!

Psalmów 98

Bóg zwycięzcą i zbawcą

[1] Psalm. Śpiewajcie Panu pieśń nową, bo cuda uczynił! Prawica i jego święte ramię przyniosły mu zwycięstwo.

[2] O SENHOR fez notória a sua salvação; manifestou a sua justiça perante os olhos das nações.

[3] Lembrou-se da sua misericórdia e da sua fidelidade para com a casa de Israel; todos os confins da terra viram a salvação do nosso Deus.

[4] Celebrai com júbilo ao SENHOR, todos os confins da terra; aclamai, regozijai-vos e cantai louvores.

[5] Cantai com harpa louvores ao SENHOR, com harpa e voz de canto;

[6] com trombetas e ao som de buzinas, exultai perante o SENHOR, que é rei.

[7] Ruja o mar e a sua plenitude, o mundo e os que nele habitam.

[8] Os rios batam palmas, e juntos cantem de júbilo os montes,

[9] na presença do SENHOR, porque ele vem julgar a terra; julgará o mundo com justiça e os povos, com eqüidade.

Salmo 99

A santidade de Deus

[1] Reina o SENHOR; tremam os povos. Ele está entronizado acima dos querubins; abale-se a terra.

[2] O SENHOR é grande em Sião e sobremodo elevado acima de todos os povos.

[3] Celebrem eles o teu nome grande e tremendo, porque é santo.

[4] És rei poderoso que ama a justiça; tu firmas a eqüidade, executas o juízo e a justiça em Jacó.

[2] Pan objawił zbawienie swoje, Na oczach narodów okazał sprawiedliwość swoją.

[3] Wspomniał na łaskę swoją i wierność dla domu Izraela; Wszystkie krańce ziemi ujrzały zbawienie Boga naszego.

[4] Wznoście Panu okrzyki radosne, wszystkie ziemie; Weselcie się, cieszcie się i grajcie!

[5] Grajcie Panu na cytrze I głośno śpiewajcie!

[6] Na trąbach i głośnych rogach, Grajcie przed Królem, Panem!

[7] Niech szumi morze i to, co je napełnia, Świat i jego mieszkańcy!

[8] Niech rzeki klaszczą w dłonie, A góry niech się radują razem

[9] Przed Panem, bo idzie, aby sądzić ziemię! Będzie sądził świat sprawiedliwie i narody według słuszności.

Psalmów 99

Bóg święty

[1] Pan jest królem, drżą ludy, Siedzi na cherubach, ziemia się chwieje.

[2] Wielki jest Pan na Syjonie I wyniesiony nad wszystkie ludy.

[3] Niech wielbią imię twoje wielkie i straszne; On jest święty!

[4] Potężny jest król, który miłuje prawo; Tyś ustanowił, co prawe, Ty sprawujesz sąd i sprawiedliwość w Jakubie.

[5] Exaltai ao SENHOR, nosso Deus, e prostrai-vos ante o escabelo de seus pés, porque ele é santo.

[6] Moisés e Arão, entre os seus sacerdotes, e, Samuel, entre os que lhe invocam o nome, clamavam ao SENHOR, e ele os ouvia.

[7] Falava-lhes na coluna de nuvem; eles guardavam os seus mandamentos e a lei que lhes tinha dado.

[8] Tu lhes respondeste, ó SENHOR, nosso Deus; foste para eles Deus perdoador, ainda que tomando vingança dos seus feitos.

[9] Exaltai ao SENHOR, nosso Deus, e prostrai-vos ante o seu santo monte, porque santo é o SENHOR, nosso Deus.

Salmo 100

Hino de ingresso ao templo

Salmo de ações de graças

[1] Celebrai com júbilo ao SENHOR, todas as terras.

[2] Servi ao SENHOR com alegria, apresentai-vos diante dele com cântico.

[3] Sabei que o SENHOR é Deus; foi ele quem nos fez, e dele somos; somos o seu povo e rebanho do seu pastoreio.

[4] Entrai por suas portas com ações de graças e nos seus átrios, com hinos de louvor; rendei-lhe graças e bendizei-lhe o nome.

[5] Porque o SENHOR é bom, a sua misericórdia dura para sempre, e, de geração em geração, a sua fidelidade.

Salmo 101

[5] Wysławiajcie Pana, Boga naszego, I oddajcie pokłon u podnóżka stóp jego! On jest święty!

[6] Mojżesz i Aaron są wśród kapłanów jego, A Samuel wśród tych, którzy wzywają imienia jego; Wołali do Pana, a On ich wysłuchał.

[7] W słupie obłoku mówił do nich; Strzegli świadectw jego i prawa, które im dał.

[8] Panie, Boże nasz, Tyś ich wysłuchał, Byłeś im Bogiem, który przebacza, Lecz karze ich występki.

[9] Wysławiajcie Pana, Boga naszego I oddajcie pokłon na świętej górze jego, Bo święty jest Pan, Bóg nasz!

Psalmów 100

Wykrzykuj Panu, ziemio...

[1] Psalm dziękczynny. Wykrzykuj Panu, cała ziemio!

[2] Służcie Panu z radością, Przychodźcie przed oblicze jego z weselem!

[3] Wiedzcie, że Pan jest Bogiem! On nas uczynił i do niego należymy, Myśmy ludem jego i trzodą pastwiska jego.

[4] Wejdźcie w bramy jego z dziękczynieniem, W przedsionki jego z pieśnią chwały! Wysławiajcie go, błogosławcie imieniu jego!

[5] Albowiem dobry jest Pan; Na wieki trwa łaska jego, A wierność jego z pokolenia w pokolenie.

Psalmów 101

Modelo de bom rei

Salmo de Davi

[1] Cantarei a bondade e a justiça; a ti, SENHOR, cantarei.

[2] Atentarei sabiamente ao caminho da perfeição. Oh! Quando virás ter comigo? Portas a dentro, em minha casa, terei coração sincero.

[3] Não porei coisa injusta diante dos meus olhos; aborreço o proceder dos que se desviam; nada disto se me pegará.

[4] Longe de mim o coração perverso; não quero conhecer o mal.

[5] Ao que às ocultas calunia o próximo, a esse destruirei; o que tem olhar altivo e coração soberbo, não o suportarei.

[6] Os meus olhos procurarão os fiéis da terra, para que habitem comigo; o que anda em reto caminho, esse me servirá.

[7] Não há de ficar em minha casa o que usa de fraude; o que profere mentiras não permanecerá ante os meus olhos.

[8] Manhã após manhã, destruirei todos os ímpios da terra, para limpar a cidade do SENHOR dos que praticam a iniqüidade.

Wzór władcy

[1] Psalm Dawidowy. Łaskę i prawo opiewać będę; Tobie, Panie, grać będę;

[2] Nauczę się drogi doskonałej, Abyś mógł przyjść do mnie. W domu swoim będę chodził w niewinności serca.

[3] Nie stawiam przed oczy swoje niegodziwej rzeczy; Nienawidzę zachowania się odstępców, Nie przylgnie ono do mnie.

[4] Przewrotność serca niech obca mi będzie, Nie chcę znać złego człowieka.

[5] Kto skrycie oczernia bliźniego swego, tego zniszczę; Nie ścierpię oczu wyniosłych i serca nadętego.

[6] Oczy moje zwrócone są na wiernych w kraju, Aby mieszkali ze mną. Kto chodzi drogą prawa, Ten mi służyć będzie.

[7] Oszust nie zamieszka w domu moim, Kłamca nie ostoi się w oczach moich.

[8] Każdego ranka tępić będę wszystkich bezbożnych w kraju, Wygubię z miasta Pana wszystkich złoczyńców.

Salmo 102

Arrependimento e esperança

Oração do aflito que, desfalecido, derrama o seu queixume perante o Senhor

[1] Ouve, SENHOR, a minha súplica, e cheguem a ti os meus clamores.

[2] Não me ocultes o rosto no dia da minha angústia; inclina-me os ouvidos; no dia em que eu clamar, dá-te pressa em acudir-me.

Psalmów 102

Modlitwa pokutna o odbudowę Syjonu

[1] Modlitwa utrapionego, gdy upada na duchu i wylewa skargę swoją przed Panem.

[2] Panie, wysłuchaj modlitwy mojej I wołanie moje niech dojdzie do ciebie!

[3] Nie ukrywaj oblicza swego przede mną W dniu niedoli mojej, nakłoń ku mnie swe

ucho, W dniu, kiedy cię wzywam, Śpiesznie mnie wysłuchaj!

[3] Porque os meus dias, como fumaça, se desvanecem, e os meus ossos ardem como em fornalha.

[4] Bo nikną jak dym dni moje, A kości moje są rozpalone jak ognisko.

[4] Ferido como a erva, secou-se o meu coração; até me esqueço de comer o meu pão.

[5] Spalone jest jak trawa i wyschło serce moje, Zapomniałem jeść chleb.

[5] Os meus ossos já se apegam à pele, por causa do meu dolorido gemer.

[6] Od głośnej skargi mojej Kości przyschły mi do ciała.

[6] Sou como o pelicano no deserto, como a coruja das ruínas.

[7] Jestem podobny do pelikana na pustyni, Jestem jak sowa wśród ruin.

[7] Não durmo e sou como o passarinho solitário nos telhados.

[8] Nie śpię i jęczę Jak ptak samotny na dachu.

[8] Os meus inimigos me insultam a toda hora; furiosos contra mim, praguejam com o meu próprio nome.

[9] Codziennie lżą mnie wrogowie moi, Złorzeczą mi ci, którzy szaleją przeciwko mnie.

[9] Por pão tenho comido cinza e misturado com lágrimas a minha bebida,

[10] Bo jadam popiół jak chleb, A napój mój mieszam ze łzami,

[10] por causa da tua indignação e da tua ira, porque me elevaste e depois me abateste.

[11] Z powodu gniewu twego i zapalczywości twojej, Gdyż podniosłeś mnie i strąciłeś.

[11] Como a sombra que declina, assim os meus dias, e eu me vou secando como a relva.

[12] Dni moje są jak cień wydłużony, A ja usycham jak trawa.

[12] Tu, porém, SENHOR, permaneces para sempre, e a memória do teu nome, de geração em geração.

[13] Ale Ty, Panie, trwasz na wieki, A pamięć o tobie z pokolenia w pokolenie.

[13] Levantar-te-ás e terás piedade de Sião; é tempo de te compadeceres dela, e já é vinda a sua hora;

[14] Ty powstaniesz, zmiłujesz się nad Syjonem, Bo czas zlitować się nad nim, gdyż nadeszła właściwa pora.

[14] porque os teus servos amam até as pedras de Sião e se condoem do seu pó.

[15] Słudzy twoi bowiem kochają jego kamienie I żalą się nad jego ruiną.

[15] Todas as nações temerão o nome do SENHOR, e todos os reis da terra, a sua glória;

[16] Narody bać się będą imienia Pana, A królowie ziemscy chwały twojej.

[16] porque o SENHOR edificou a Sião, apareceu na sua glória,

[17] Gdy Pan odbuduje Syjon, Ukaże się w chwale swojej,

[17] atendeu à oração do desamparado e não lhe desdenhou as preces.

[18] Przychyli się do modlitwy opuszczonych I nie pogardzi ich prośbą.

[18] Ficará isto registrado para a geração futura, e um povo, que há de ser criado, louvará ao SENHOR;

[19] Niech to zapiszą dla pokolenia przyszłego I niech chwali Pana lud, który będzie stworzony,

[19] que o SENHOR, do alto do seu santuário, desde os céus, baixou vistas à terra,

[20] Gdyż wejrzał ze swojej świętej wysokości. Pan spojrzał z nieba na ziemię,

[20] para ouvir o gemido dos cativos e libertar os condenados à morte,

[21] Aby wysłuchać jęku więźniów I uwolnić skazanych na śmierć,

[21] a fim de que seja anunciado em Sião o nome do SENHOR e o seu louvor, em Jerusalém,

[22] By głoszono na Syjonie imię Pańskie I chwałę jego w Jeruzalemie,

[22] quando se reunirem os povos e os reinos, para servirem ao SENHOR.

[23] Gdy się zgromadzą razem narody I królestwa, aby służyć Panu.

[23] Ele me abateu a força no caminho e me abreviou os dias.

[24] Wyczerpał w drodze siłę moją, Ukrócił dni moje.

[24] Dizia eu: Deus meu, não me leves na metade de minha vida; tu, cujos anos se estendem por todas as gerações.

[25] Rzekłem: Boże mój, nie zabieraj mnie w połowie dni moich, Wszak lata twoje trwają z pokolenia w pokolenie.

[25] Em tempos remotos, lançaste os fundamentos da terra; e os céus são obra das tuas mãos.

[26] Tyś z dawna założył ziemię, A niebiosa są dziełem rąk twoich.

[26] Eles perecerão, mas tu permaneces; todos eles envelhecerão como uma veste, como roupa os mudarás, e serão mudados.

[27] One zginą, Ty zaś zostaniesz, I wszystkie jak szata się zużyją; Jak szata, która się zmienia, one się zmienią.

[27] Tu, porém, és sempre o mesmo, e os teus anos jamais terão fim.

[28] Ale ty pozostaniesz ten sam I nie skończą się lata twoje.

[28] Os filhos dos teus servos habitarão seguros, e diante de ti se estabelecerá a sua descendência.

Salmo 103

A misericórdia de Deus
Salmo de Davi

[1] Bendize, ó minha alma, ao SENHOR, e tudo o que há em mim bendiga ao seu santo nome.

[2] Bendize, ó minha alma, ao SENHOR, e não te esqueças de nem um só de seus benefícios.

[3] Ele é quem perdoa todas as tuas iniqüidades; quem sara todas as tuas enfermidades;

[4] quem da cova redime a tua vida e te coroa de graça e misericórdia;

[5] quem farta de bens a tua velhice, de sorte que a tua mocidade se renova como a da águia.

[6] O SENHOR faz justiça e julga a todos os oprimidos.

[7] Manifestou os seus caminhos a Moisés e os seus feitos aos filhos de Israel.

[8] O SENHOR é misericordioso e compassivo; longânimo e assaz benigno.

[9] Não repreende perpetuamente, nem conserva para sempre a sua ira.

[10] Não nos trata segundo os nossos pecados, nem nos retribui consoante as nossas iniqüidades.

[11] Pois quanto o céu se alteia acima da terra, assim é grande a sua misericórdia para com os que o temem.

[29] Synowie sług twoich będą mieszkać bezpiecznie I potomstwo ich będzie utwierdzone przed tobą.

Psalmów 103

Błogosław, duszo moja, Panu

[1] Dawidowy. Błogosław, duszo moja, Panu I wszystko, co we mnie, imieniu jego świętemu!

[2] Błogosław, duszo moja, Panu I nie zapominaj wszystkich dobrodziejstw jego!

[3] On odpuszcza wszystkie winy twoje, Leczy wszystkie choroby twoje.

[4] On ratuje od zguby życie twoje; On wieńczy cię łaską i litością.

[5] On nasyca dobrem życie twoje, Tak iż odnawia się jak u orła młodość twoja.

[6] Pan wymierza sprawiedliwość I przywraca prawo wszystkim uciśnionym.

[7] Objawił Mojżeszowi drogi swoje, Synom Izraela dzieła swoje.

[8] Miłosierny i łaskawy jest Pan, Cierpliwy i pełen dobroci.

[9] Nie prawuje się ustawicznie, Nie gniewa się na wieki.

[10] Nie postępuje z nami według grzechów naszych Ani nie odpłaca nam według win naszych.

[11] Lecz jak wysoko jest niebo nad ziemią, Tak wielka jest dobroć jego dla tych, którzy się go boją.

[12] Quanto dista o Oriente do Ocidente, assim afasta de nós as nossas transgressões.

[13] Como um pai se compadece de seus filhos, assim o SENHOR se compadece dos que o temem.

[14] Pois ele conhece a nossa estrutura e sabe que somos pó.

[15] Quanto ao homem, os seus dias são como a relva; como a flor do campo, assim ele floresce;

[16] pois, soprando nela o vento, desaparece; e não conhecerá, daí em diante, o seu lugar.

[17] Mas a misericórdia do SENHOR é de eternidade a eternidade, sobre os que o temem, e a sua justiça, sobre os filhos dos filhos,

[18] para com os que guardam a sua aliança e para com os que se lembram dos seus preceitos e os cumprem.

[19] Nos céus, estabeleceu o SENHOR o seu trono, e o seu reino domina sobre tudo.

[20] Bendizei ao SENHOR, todos os seus anjos, valorosos em poder, que executais as suas ordens e lhe obedeceis à palavra.

[21] Bendizei ao SENHOR, todos os seus exércitos, vós, ministros seus, que fazeis a sua vontade.

[22] Bendizei ao SENHOR, vós, todas as suas obras, em todos os lugares do seu domínio. Bendize, ó minha alma, ao SENHOR.

Salmo 104

Louvor ao Deus criador

[12] Jak daleko jest wschód od zachodu, Tak oddalił od nas występki nasze.

[13] Jak się lituje ojciec nad dziećmi, Tak się lituje Pan nad tymi, którzy się go boją,

[14] Bo On wie, jakim tworem jesteśmy, Pamięta, żeśmy prochem.

[15] Dni człowieka są jak trawa: Tak kwitnie jak kwiat polny.

[16] Gdy wiatr nań powieje, już go nie ma I już go nie ujrzy miejsce jego.

[17] Lecz łaska Pana od wieków na wieki Dla tych, którzy się go boją, A sprawiedliwość jego dla synów ich synów,

[18] Dla tych, którzy strzegą przymierza jego I pamiętają o wypełnianiu przykazań jego.

[19] Pan na niebiosach utwierdził swój tron, A królestwo jego panuje nad wszystkim.

[20] Błogosławcie Panu, aniołowie jego, Potężni siłą, wykonujący słowo jego, Aby słuchano głosu słowa jego!

[21] Błogosławcie Panu wszystkie zastępy jego, Słudzy jego pełniący wolę Jego!

[22] Błogosławcie Panu, wszystkie dzieła jego Na wszystkich miejscach panowania jego! Błogosław, duszo moja, Panu!

Psalmów 104

Chwała Boga Stworzyciela

[1] Bendize, ó minha alma, ao SENHOR! SENHOR, Deus meu, como tu és magnificente: sobrevestido de glória e majestade,

[2] coberto de luz como de um manto. Tu estendes o céu como uma cortina,

[3] pões nas águas o vigamento da tua morada, tomas as nuvens por teu carro e voas nas asas do vento.

[4] Fazes a teus anjos ventos e a teus ministros, labaredas de fogo.

[5] Lançaste os fundamentos da terra, para que ela não vacile em tempo nenhum.

[6] Tomaste o abismo por vestuário e a cobriste; as águas ficaram acima das montanhas;

[7] à tua repreensão, fugiram, à voz do teu trovão, bateram em retirada.

[8] Elevaram-se os montes, desceram os vales, até ao lugar que lhes havias preparado.

[9] Puseste às águas divisa que não ultrapassarão, para que não tornem a cobrir a terra.

[10] Tu fazes rebentar fontes no vale, cujas águas correm entre os montes;

[11] dão de beber a todos os animais do campo; os jumentos selvagens matam a sua sede.

[12] Junto delas têm as aves do céu o seu pouso e, por entre a ramagem, desferem o seu canto.

[1] Błogosław, duszo moja, Panu! Panie, Boże mój, jesteś bardzo wielki! Przywdziałeś chwałę i majestat.

[2] Przyodziewasz się światłością jak szatą, Niebiosa rozciągasz jak kobierzec.

[3] Budujesz na wodach swoje górne komnaty; Czynisz obłoki rydwanem swoim, Suniesz na skrzydłach wiatru.

[4] Czynisz wiatry posłańcami swymi, Ogień płonący sługami swymi.

[5] Ugruntowałeś ziemię na stałych podstawach, By się nie zachwiała na wieki wieczne.

[6] Okryłeś ją głębią jak szatą, Wody stanęły nad górami.

[7] Ustąpiły, gdyś je zgromił, Rozpierzchły się na głos grzmotu twego.

[8] Podniosły się góry, Opadły doliny na miejscach, któreś im wyznaczył.

[9] Zakreśliłeś im granice, których przekroczyć nie mogą, By znów nie okryły ziemi.

[10] Wypuszczasz źródła w dolinach rzecznych, Płyną między górami.

[11] Napój dają wszystkim zwierzętom polnym, Dzikie osły gaszą w nich pragnienie.

[12] Nad nimi gnieździ się ptactwo niebieskie, Świergoce pośród gałęzi.

[13] Do alto de tua morada, regas os montes; a terra farta-se do fruto de tuas obras.

[13] Zraszasz góry z górnych swych komnat, Ziemia nasyca się owocem, który stwarzasz.

[14] Fazes crescer a relva para os animais e as plantas, para o serviço do homem, de sorte que da terra tire o seu pão,

[14] Sprawiasz, że rośnie trawa dla bydła I rośliny na użytek człowieka, By dobywał chleb z ziemi

[15] o vinho, que alegra o coração do homem, o azeite, que lhe dá brilho ao rosto, e o alimento, que lhe sustém as forças.

[15] I wino, które rozwesela serce człowieka, Oliwę, od której lśni się oblicze, I chleb, co wzmacnia serce człowieka.

[16] Avigoram-se as árvores do SENHOR e os cedros do Líbano que ele plantou,

[16] Obficie napojone są drzewa Pańskie, Cedry Libanu, które posadził,

[17] em que as aves fazem seus ninhos; quanto à cegonha, a sua casa é nos ciprestes.

[17] Na których ptaki budują gniazda, Bocian na szczytach ich ma swój domek.

[18] Os altos montes são das cabras montesinhas, e as rochas, o refúgio dos arganazes.

[18] Góry wysokie są dla kozic, Skały są schronieniem świstaków.

[19] Fez a lua para marcar o tempo; o sol conhece a hora do seu ocaso.

[19] Uczyniłeś księżyc, aby pory oznaczał, Słońce zna swój zachód.

[20] Dispões as trevas, e vem a noite, na qual vagueiam os animais da selva.

[20] Rozprzestrzeniasz mrok i nastaje noc: Wtedy wychodzą wszystkie zwierzęta leśne.

[21] Os leõezinhos rugem pela presa e buscam de Deus o sustento;

[21] Lwięta ryczą za łupem I domagają się żeru od Boga.

[22] em vindo o sol, eles se recolhem e se acomodam nos seus covis.

[22] Lecz gdy słońce wzejdzie, znikają I kładą się w swych legowiskach.

[23] Sai o homem para o seu trabalho e para o seu encargo até à tarde.

[23] Człowiek wychodzi do pracy swojej, Do pracy swej aż do wieczora.

[24] Que variedade, SENHOR, nas tuas obras! Todas com sabedoria as fizeste; cheia está a terra das tuas riquezas.

[24] O, jak liczne są dzieła twoje, Panie! Tyś wszystko mądrze uczynił: Ziemia jest pełna dóbr twoich!

[25] Eis o mar vasto, imenso, no qual se movem seres sem conta, animais pequenos e grandes.

[25] Oto morze - wielkie i szerokie, Gdzie roi się od płazów bez liku, Małych i wielkich zwierząt.

[26] Por ele transitam os navios e o monstro marinho que formaste para nele folgar.
[27] Todos esperam de ti que lhes dês de comer a seu tempo.
[28] Se lhes dás, eles o recolhem; se abres a mão, eles se fartam de bens.
[29] Se ocultas o rosto, eles se perturbam; se lhes cortas a respiração, morrem e voltam ao seu pó.
[30] Envias o teu Espírito, eles são criados, e, assim, renovas a face da terra.
[31] A glória do SENHOR seja para sempre! Exulte o SENHOR por suas obras!
[32] Com só olhar para a terra, ele a faz tremer; toca as montanhas, e elas fumegam.
[33] Cantarei ao SENHOR enquanto eu viver; cantarei louvores ao meu Deus durante a minha vida.
[34] Seja-lhe agradável a minha meditação; eu me alegrarei no SENHOR.
[35] Desapareçam da terra os pecadores, e já não subsistam os perversos. Bendize, ó minha alma, ao SENHOR! Aleluia!

Salmo 105

As maravilhosas obras do Senhor a favor de Israel

1 Crônicas 16.8-22

[1] Rendei graças ao SENHOR, invocai o seu nome, fazei conhecidos, entre os povos, os seus feitos.
[2] Cantai-lhe, cantai-lhe salmos; narrai todas as suas maravilhas.
[3] Gloriai-vos no seu santo nome; alegre-se o coração dos que buscam o SENHOR.

[26] Okręty płyną po nim; Lewiatan, którego stworzyłeś, aby w nim igrał.
[27] Wszystko to oczekuje na ciebie, Abyś im dał pokarm w swym czasie.
[28] Gdy dajesz im, zbierają; Gdy otwierasz rękę swoją, nasycają się dobrem.
[29] Lecz gdy zakryjesz twarz swoją, trwożą się; Gdy zabierasz im tchnienie, giną I w proch się obracają.
[30] Wydajesz tchnienie swoje, a stworzone bywają, I odnawiasz oblicze ziemi.
[31] Niech chwała Pana trwa na wieki, Niech się raduje Pan dziełami swymi!
[32] Gdy spojrzy na ziemię, ona drży, Gdy dotknie gór, dymią.
[33] Będę śpiewał Panu, pókim żyw, Będę grał Bogu memu, póki jestem.
[34] Oby mu miła była pieśń moja! Ja radować się będę w Panu!
[35] Niech znikną grzesznicy z ziemi I niech już nie będzie bezbożnych. Błogosław, duszo moja, Panu! Alleluja.

Psalmów 105

Zbawcze czyny Boże w dziejach Izraela

[1] Wysławiajcie Pana, wzywajcie imienia jego, Głoście narodom czyny jego!
[2] Śpiewajcie mu, grajcie mu, Opowiadajcie o wszystkich cudach jego!
[3] Chlubcie się imieniem jego świętym, Niech raduje się serce szukających Pana!

4 Buscai o SENHOR e o seu poder; buscai perpetuamente a sua presença.
5 Lembrai-vos das maravilhas que fez, dos seus prodígios e dos juízos de seus lábios,
6 vós, descendentes de Abraão, seu servo, vós, filhos de Jacó, seus escolhidos.
7 Ele é o SENHOR, nosso Deus; os seus juízos permeiam toda a terra.
8 Lembra-se perpetuamente da sua aliança, da palavra que empenhou para mil gerações;
9 da aliança que fez com Abraão e do juramento que fez a Isaque;
10 o qual confirmou a Jacó por decreto e a Israel por aliança perpétua,
11 dizendo: Dar-te-ei a terra de Canaã como quinhão da vossa herança.
12 Então, eram eles em pequeno número, pouquíssimos e forasteiros nela;
13 andavam de nação em nação, de um reino para outro reino.
14 A ninguém permitiu que os oprimisse; antes, por amor deles, repreendeu a reis,
15 dizendo: Não toqueis nos meus ungidos, nem maltrateis os meus profetas.
16 Fez vir fome sobre a terra e cortou os meios de se obter pão.
17 Adiante deles enviou um homem, José, vendido como escravo;
18 cujos pés apertaram com grilhões e a quem puseram em ferros,
19 até cumprir-se a profecia a respeito dele, e tê-lo provado a palavra do SENHOR.

4 Szukajcie Pana i mocy jego, Szukajcie zawsze oblicza jego!
5 Pamiętajcie o cudach, które uczynił, O znakach i wyrokach ust jego.
6 Wy, potomkowie Abrahama, sługi jego, Synowie Jakuba, wybrańcy jego!
7 On jest Panem, Bogiem waszym, Prawa jego na całej ziemi.
8 Pamięta wiecznie o przymierzu swoim, O słowie, które dał tysiącznym pokoleniom,
9 O przymierzu, które zawarł z Abrahamem, I o przysiędze swej dla Izaaka.
10 Ustanowił je dla Jakuba jako prawo, Dla Izraela jako przymierze wieczne,
11 Mówiąc: Tobie dam ziemię Kanaan, W dziedziczne wasze posiadanie.
12 Gdy było ich jeszcze niewielu, Nieliczni i obcy w niej,
13 Wędrowali wtedy od narodu do narodu, Z jednego królestwa do innego ludu.
14 Nikomu nie dozwolił ich krzywdzić I z powodu nich karał nawet królów:
15 Nie tykajcie pomazańców moich I nie czyńcie nic złego prorokom moim!
16 Przywołał głód na ziemię I pozbawił wszelkich zasobów chleba.
17 Wysłał przed nimi męża, Józefa sprzedanego w niewolę.
18 Nogi jego skrępowano pętami; Dostał się w żelazne kajdany
19 Aż do czasu, gdy się spełniło słowo jego I wyrok Pana go uniewinnił.

[20] O rei mandou soltá-lo; o potentado dos povos o pôs em liberdade.

[21] Constituiu-o senhor de sua casa e mordomo de tudo o que possuía,

[22] para, a seu talante, sujeitar os seus príncipes e aos seus anciãos ensinar a sabedoria.

[23] Então, Israel entrou no Egito, e Jacó peregrinou na terra de Cam.

[24] Deus fez sobremodo fecundo o seu povo e o tornou mais forte do que os seus opressores.

[25] Mudou-lhes o coração para que odiassem o seu povo e usassem de astúcia para com os seus servos.

[26] E lhes enviou Moisés, seu servo, e Arão, a quem escolhera,

[27] por meio dos quais fez, entre eles, os seus sinais e maravilhas na terra de Cam.

[28] Enviou trevas, e tudo escureceu; e Moisés e Arão não foram rebeldes à sua palavra.

[29] Transformou-lhes as águas em sangue e assim lhes fez morrer os peixes.

[30] Sua terra produziu rãs em abundância, até nos aposentos dos reis.

[31] Ele falou, e vieram nuvens de moscas e piolhos em todo o seu país.

[32] Por chuva deu-lhes saraiva e fogo chamejante, na sua terra.

[33] Devastou-lhes os vinhedos e os figueirais e lhes quebrou as árvores dos seus limites.

[34] Ele falou, e vieram gafanhotos e saltões sem conta,

[20] Posłał król mężów i uwolnił go, Władca ludów wypuścił go na wolność.

[21] Ustanowił go panem domu swego I włodarzem całego mienia swego,

[22] Aby szkolił książąt jego według swego uznania I nauczał mądrości starszych jego.

[23] Przybył tedy Izrael do Egiptu, Jakub był przybyszem w ziemi Chama.

[24] I rozmnożył lud swój bardzo, I uczynił go potężniejszym niż nieprzyjaciół jego.

[25] Odmienił serce ich tak, że znienawidzili lud jego, Działali podstępnie wobec sług jego.

[26] Posłał Mojżesza sługę swego, Aarona, którego sobie wybrał.

[27] Czynili wśród nich znaki jego I cuda w ziemi Chama.

[28] Zesłał ciemności i nastała ciemność, Lecz nie zważali na jego słowo.

[29] Zamienił wody ich w krew I wygubił ryby ich.

[30] Ziemia ich zaroiła się od żab, Były nawet w komnatach ich królów.

[31] Rzekł, i zjawiło się robactwo, Muchy w całym ich kraju.

[32] Zesłał grad zamiast deszczu, Płomienie ognia na ich ziemię;

[33] Zniszczył ich winorośle i figowce I połamał drzewa ich kraju.

[34] Rzekł, i spadła szarańcza I niezliczone mnóstwo chrząszczy.

[35] os quais devoraram toda a erva do país e comeram o fruto dos seus campos.
[36] Também feriu de morte a todos os primogênitos da sua terra, as primícias do seu vigor.
[37] Então, fez sair o seu povo, com prata e ouro, e entre as suas tribos não havia um só inválido.
[38] Alegrou-se o Egito quando eles saíram, porquanto lhe tinham infundido terror.
[39] Ele estendeu uma nuvem que lhes servisse de toldo e um fogo para os alumiar de noite.
[40] Pediram, e ele fez vir codornizes e os saciou com pão do céu.
[41] Fendeu a rocha, e dela brotaram águas, que correram, qual torrente, pelo deserto.
[42] Porque estava lembrado da sua santa palavra e de Abraão, seu servo.
[43] E conduziu com alegria o seu povo e, com jubiloso canto, os seus escolhidos.
[44] Deu-lhes as terras das nações, e eles se apossaram do trabalho dos povos,
[45] para que lhe guardassem os preceitos e lhe observassem as leis. Aleluia!

Salmo 106

A graça de Deus e a ingratidão de Israel
Vs. 47-48: 1 Crônicas 16.35-36

[1] Aleluia! Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom; porque a sua misericórdia dura para sempre.
[2] Quem saberá contar os poderosos feitos do SENHOR ou anunciar os seus louvores?

[35] I pożarły one wszelką zieleń w ich ziemi, I zjadły plon ich roli.
[36] Potem pobił wszystkich pierworodnych w ich kraju, Pierwociny wszystkiej ich siły.
[37] Wyprowadził ich ze srebrem i złotem, A nie było ułomnych wśród ich plemion.
[38] Egipt uradował się z ich wyjścia, Bo padł na nich strach przed nimi.
[39] Rozpostarł obłok jak zasłonę I ogień, by rozświetlał noc.
[40] Prosili, a On zesłał przepiórki I chlebem niebieskim ich nasycił.
[41] Rozszczepił skałę i trysnęły wody, Popłynęły strumieniem w pustyni.
[42] Wspomniał bowiem na słowo swoje święte, Na Abrahama, sługę swego.
[43] I wyprowadził lud swój wśród wesela, Wśród radosnych śpiewów wybrańców swoich.
[44] Potem dał im ziemię narodów, I posiedli dorobek ludów,
[45] Aby przestrzegali ustaw jego I zachowali zakon jego. Alleluja.

Psalmów 106

Niewdzięczność ludu - prośba o odpuszczenie

[1] Alleluja. Wysławiajcie Pana, albowiem jest dobry, Albowiem łaska jego trwa na wieki!
[2] Kto wysłowi potężne dzieła Pana, Kto ogłosi całą chwałę jego?

[3] Bem-aventurados os que guardam a retidão e o que pratica a justiça em todo tempo.
[4] Lembra-te de mim, SENHOR, segundo a tua bondade para com o teu povo; visita-me com a tua salvação,
[5] para que eu veja a prosperidade dos teus escolhidos, e me alegre com a alegria do teu povo, e me regozije com a tua herança.
[6] Pecamos, como nossos pais; cometemos iniqüidade, procedemos mal.
[7] Nossos pais, no Egito, não atentaram às tuas maravilhas; não se lembraram da multidão das tuas misericórdias e foram rebeldes junto ao mar, o mar Vermelho.
[8] Mas ele os salvou por amor do seu nome, para lhes fazer notório o seu poder.
[9] Repreendeu o mar Vermelho, e ele secou; e fê-los passar pelos abismos, como por um deserto.
[10] Salvou-os das mãos de quem os odiava e os remiu do poder do inimigo.
[11] As águas cobriram os seus opressores; nem um deles escapou.
[12] Então, creram nas suas palavras e lhe cantaram louvor.
[13] Cedo, porém, se esqueceram das suas obras e não lhe aguardaram os desígnios;
[14] entregaram-se à cobiça, no deserto; e tentaram a Deus na solidão.
[15] Concedeu-lhes o que pediram, mas fez definhar-lhes a alma.

[3] Błogosławieni, którzy strzegą prawa, W każdym czasie wykonują sprawiedliwość!
[4] Pomnij o mnie, Panie, przez życzliwość dla ludu swego, Nawiedź mnie zbawieniem swoim,
[5] Bym mógł oglądać szczęście wybrańców twoich, Radować się radością ludu twego, Chlubić się razem z dziedzictwem twoim!
[6] Zgrzeszyliśmy jak ojcowie nasi, Zawiniliśmy, postąpiliśmy bezbożnie.
[7] Ojcowie nasi nie zważali na cuda twoje w Egipcie, Nie pamiętali wielkiej łaski twojej I buntowali się nad Morzem Czerwonym.
[8] A jednak wybawił ich dla imienia swego, Aby okazać moc swoją.
[9] Zgromił Morze Czerwone, tak że wyschło, I przeprowadził ich przez głębiny jak przez pustynię.
[10] Tak wybawił ich z ręki tych, którzy ich nienawidzili, I wyzwolił ich z ręki wrogów.
[11] Wody okryły ich ciemięzców, Ani jeden z nich się nie ostał.
[12] Wtedy uwierzyli słowu jego, Śpiewali pieśni na jego chwałę.
[13] Lecz szybko zapomnieli o jego czynach, Nie pokładali nadziei w radzie jego.
[14] Dali upust pożądliwości na pustyni I kusili Boga na pustkowiu.
[15] Wtedy dał im, czego żądali, Tyle, że aż chorowali z przesytu.

[16] Tiveram inveja de Moisés, no acampamento, e de Arão, o santo do SENHOR.
[17] Abriu-se a terra, e tragou a Datã, e cobriu o grupo de Abirão.
[18] Ateou-se um fogo contra o seu grupo; a chama abrasou os ímpios.
[19] Em Horebe, fizeram um bezerro e adoraram o ídolo fundido.
[20] E, assim, trocaram a glória de Deus pelo simulacro de um novilho que come erva.

[21] Esqueceram-se de Deus, seu Salvador, que, no Egito, fizera coisas portentosas,

[22] maravilhas na terra de Cam, tremendos feitos no mar Vermelho.

[23] Tê-los-ia exterminado, como dissera, se Moisés, seu escolhido, não se houvesse interposto, impedindo que sua cólera os destruísse.

[24] Também desprezaram a terra aprazível e não deram crédito à sua palavra;
[25] antes, murmuraram em suas tendas e não acudiram à voz do SENHOR.
[26] Então, lhes jurou, de mão erguida, que os havia de arrasar no deserto;
[27] e também derribaria entre as nações a sua descendência e os dispersaria por outras terras.
[28] Também se juntaram a Baal-Peor e comeram os sacrifícios dos ídolos mortos.
[29] Assim, com tais ações, o provocaram à ira; e grassou peste entre eles.

[16] Gdy unieśli się zawiścią przeciw Mojżeszowi w obozie, Przeciw Aaronowi, świętemu Pańskiemu,
[17] Rozwarła się ziemia i połknęła Datana, I pokryła zgraję Abirama.
[18] Wybuchł też ogień przeciwko ich zgrai, Płomień strawił bezbożnych.
[19] Uczynili cielca na Horebie I kłaniali się ulanemu posągowi,
[20] Zamienili chwałę Boga swego Na obraz wołu jedzącego trawę.
[21] Zapomnieli o Bogu, wybawicielu swoim, Który wielkich dzieł dokonał w Egipcie,
[22] Cudów w krainie Chama, Rzeczy strasznych nad Morzem Czerwonym.
[23] Przeto byłby ich wygubił, jak zamyślał, Gdyby nie Mojżesz, wybraniec jego, Który stanął w wyłomie przed nim, Aby odwrócić gniew jego Tak, aby ich nie wytracił.
[24] I wzgardzili ziemią rozkoszną, Nie uwierzyli słowu jego.
[25] Szemrali w swoich namiotach, Nie słuchali głosu Pana.
[26] Wtedy podniósł na nich rękę swoją, By ich wytracić na pustyni,
[27] Aby potomstwo ich rozrzucić wśród narodów I rozproszyć ich po wszystkich ziemiach.
[28] Przyłączyli się do Baal-Peora I jedli z ofiar składanych umarłym.
[29] Rozgniewali go postępkami swymi, Dlatego spadła na nich plaga.

[30] Então, se levantou Finéias e executou o juízo; e cessou a peste.

[31] Isso lhe foi imputado por justiça, de geração em geração, para sempre.

[32] Depois, o indignaram nas águas de Meribá, e, por causa deles, sucedeu mal a Moisés,

[33] pois foram rebeldes ao Espírito de Deus, e Moisés falou irrefletidamente.

[34] Não exterminaram os povos, como o SENHOR lhes ordenara.

[35] Antes, se mesclaram com as nações e lhes aprenderam as obras;

[36] deram culto a seus ídolos, os quais se lhes converteram em laço;

[37] pois imolaram seus filhos e suas filhas aos demônios

[38] e derramaram sangue inocente, o sangue de seus filhos e filhas, que sacrificaram aos ídolos de Canaã; e a terra foi contaminada com sangue.

[39] Assim se contaminaram com as suas obras e se prostituíram nos seus feitos.

[40] Acendeu-se, por isso, a ira do SENHOR contra o seu povo, e ele abominou a sua própria herança

[41] e os entregou ao poder das nações; sobre eles dominaram os que os odiavam.

[42] Também os oprimiram os seus inimigos, sob cujo poder foram subjugados.

[43] Muitas vezes os libertou, mas eles o provocaram com os seus conselhos e, por sua iniqüidade, foram abatidos.

[30] Wtedy wystąpił Pinchas i wkroczył, I plaga ustała.

[31] Poczytano mu to za sprawiedliwość, Z pokolenia w pokolenie, na wieki.

[32] Potem rozgniewali go u wód Meriba Tak, że Mojżesz cierpiał z ich powodu,

[33] Bo rozgoryczyli ducha jego, I wypowiedział nierozważne słowa ustami swymi.

[34] Nie wytępili ludów Tak, jak Pan im nakazał,

[35] Ale zmieszali się z poganami I nauczyli się ich czynów.

[36] Oddawali cześć ich bałwanom, Które stały się dla nich pułapką

[37] Ofiarowali demonom Synów swych i córki swoje.

[38] Wylewali krew niewinną, Krew synów i córek swoich, Które ofiarowali bałwanom Kanaanu, I skalana była ziemia krwią.

[39] Splugawili się czynami swoimi I cudzołożyli postępkami swymi,

[40] Przeto Pan zapłonął gniewem na lud swój I obrzydził sobie dziedzictwo swoje.

[41] Wydał ich w ręce narodów; I panowali nad nimi ci, którzy ich nienawidzili.

[42] Gnębili ich wrogowie, Ujarzmiając ich swoją ręką.

[43] Wiele razy ich wybawiał, Lecz oni buntowali się w zamysłach swoich I upadali przez winy swoje.

[44] Olhou-os, contudo, quando estavam angustiados e lhes ouviu o clamor;
[45] lembrou-se, a favor deles, de sua aliança e se compadeceu, segundo a multidão de suas misericórdias.

[46] Fez também que lograssem compaixão de todos os que os levaram cativos.

[47] Salva-nos, SENHOR, nosso Deus, e congrega-nos de entre as nações, para que demos graças ao teu santo nome e nos gloriemos no teu louvor.
[48] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, de eternidade a eternidade; e todo o povo diga: Amém! Aleluia!

Livro V

Salmos 107 - 150

Salmo 107

Deus salva de todas as tribulações

[1] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, e a sua misericórdia dura para sempre.
[2] Digam-no os remidos do SENHOR, os que ele resgatou da mão do inimigo
[3] e congregou de entre as terras, do Oriente e do Ocidente, do Norte e do mar.
[4] Andaram errantes pelo deserto, por ermos caminhos, sem achar cidade em que habitassem.
[5] Famintos e sedentos, desfalecia neles a alma.
[6] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.
[7] Conduziu-os pelo caminho direito, para que fossem à cidade em que habitassem.

[44] Lecz wejrzał na ich niedolę I wysłuchał ich wołania.
[45] Przypomniał sobie o swym przymierzu z nimi I zlitował się według wielkiej łaski swojej.
[46] Wzbudził dla nich miłosierdzie U wszystkich, którzy ich uprowadzili w niewolę.
[47] Zbaw nas, Panie, Boże nasz, I zgromadź nas spośród narodów, Abyśmy dziękowali imieniu twemu świętemu I aby naszą chlubą było uwielbianie ciebie!
[48] Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, od wieków na wieki! Niech wszystek lud powie: Amen! Alleluja!

Psalmów 107

Pan wybawcą z wszelkiej niedoli

[1] Wysławiajcie Pana, albowiem jest dobry, Albowiem łaska jego trwa na wieki!

[2] Niech mówią odkupieni przez Pana, Ci, których wyzwolił z ręki nieprzyjaciela,
[3] Których zebrał z ziem, ze wschodu i zachodu, Z północy i południa!

[4] Błądzili po pustyni, po pustkowiu, Nie znajdując drogi do miasta zamieszkałego.

[5] Byli głodni i spragnieni, Dusza w nich omdlewała.

[6] Wołali do Pana w niedoli swej, A on wybawił ich z utrapienia.

[7] Poprowadził ich drogą prostą, Aby mogli dojść do miasta zamieszkałego.

[8] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!

[8] Niechaj wysławiają Pana za łaskę jego I za jego cuda dla synów ludzkich,

[9] Pois dessedentou a alma sequiosa e fartou de bens a alma faminta.

[9] Napoił bowiem duszę pragnącego, A duszę głodnego napełnił dobrem!

[10] Os que se assentaram nas trevas e nas sombras da morte, presos em aflição e em ferros,

[10] Siedzieli w ciemności i mroku, Związani nędzą i żelazem,

[11] por se terem rebelado contra a palavra de Deus e haverem desprezado o conselho do Altíssimo,

[11] Ponieważ sprzeciwili się słowom Bożym I pogardzili radą Najwyższego.

[12] de modo que lhes abateu com trabalhos o coração – caíram, e não houve quem os socorresse.

[12] Serce ich upokorzył trudem; Słaniali się, a nikt nie pomógł.

[13] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.

[13] I wołali do Pana w swej niedoli, A On wybawił ich z utrapienia.

[14] Tirou-os das trevas e das sombras da morte e lhes despedaçou as cadeias.

[14] Wyprowadził ich z ciemności i z mroku, A więzy ich rozerwał.

[15] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!

[15] Niechaj wysławiają Pana za łaskę jego I za cuda jego dla synów ludzkich!

[16] Pois arrombou as portas de bronze e quebrou as trancas de ferro.

[16] Ponieważ skruszył bramy spiżowe I połamał zasuwy żelazne.

[17] Os estultos, por causa do seu caminho de transgressão e por causa das suas iniqüidades, serão afligidos.

[17] Chorowali z powodu swego występnego życia I cierpieli z powodu swych win.

[18] A sua alma aborreceu toda sorte de comida, e chegaram às portas da morte.

[18] Wszelki pokarm obrzydł im I bliscy już byli bram śmierci.

[19] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.

[19] Wtedy wołali do Pana w swej niedoli, A On wybawił ich z utrapienia.

[20] Enviou-lhes a sua palavra, e os sarou, e os livrou do que lhes era mortal.

[20] Posłał słowo swoje, aby ich uleczyć I wyratować ich od zagłady.

[21] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!

[21] Niechaj wysławiają Pana za łaskę jego I za cuda jego dla synów ludzkich!

[22] Ofereçam sacrifícios de ações de graças e proclamem com júbilo as suas obras!

[22] Niechaj składają ofiary dziękczynne, Niech z radością opowiadają o czynach jego!

[23] Os que, tomando navios, descem aos mares, os que fazem tráfico na imensidade das águas,

[23] Ci, którzy na statkach płynęli po morzu, Uprawiając handel na wielkich wodach,

[24] esses vêem as obras do SENHOR e as suas maravilhas nas profundezas do abismo.

[24] Widzieli dzieła Pana I cuda jego na głębinach.

[25] Pois ele falou e fez levantar o vento tempestuoso, que elevou as ondas do mar.

[25] Rzekł, i zerwała się burza, Która spiętrzyła fale,

[26] Subiram até aos céus, desceram até aos abismos; no meio destas angústias, desfalecia-lhes a alma.

[26] Wznosili się aż do nieba, Zapadali się w głębiny; Dusza ich truchlała w niebezpieczeństwie.

[27] Andaram, e cambalearam como ébrios, e perderam todo tino.

[27] Zataczali się i chwiali jak pijani, A cała ich mądrość obróciła się wniwecz.

[28] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.

[28] Wołali do Pana w swej niedoli, A On wybawił ich z utrapienia.

[29] Fez cessar a tormenta, e as ondas se acalmaram.

[29] Uciszył burzę, I uspokoiły się fale morskie.

[30] Então, se alegraram com a bonança; e, assim, os levou ao desejado porto.

[30] Wtedy radowali się, że się uspokoiły, I zawiódł ich do upragnionej przystani.

[31] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!

[31] Niechaj wysławiają Pana za łaskę jego I za cuda jego dla synów ludzkich!

[32] Exaltem-no também na assembléia do povo e o glorifiquem no conselho dos anciãos.

[32] Niechaj go wysławiają w zgromadzeniu ludu, I niechaj go chwalą w radzie starszych!

[33] Ele converteu rios em desertos e mananciais, em terra seca;

[33] Zamienił rzeki w pustynię, A źródła wód w ziemię suchą.

[34] terra frutífera, em deserto salgado, por causa da maldade dos seus habitantes.
[35] Converteu o deserto em lençóis de água e a terra seca, em mananciais.
[36] Estabeleceu aí os famintos, os quais edificaram uma cidade em que habitassem.
[37] Semearam campos, e plantaram vinhas, e tiveram fartas colheitas.
[38] Ele os abençoou, de sorte que se multiplicaram muito; e o gado deles não diminuiu.
[39] Mas tornaram a reduzir-se e foram humilhados pela opressão, pela adversidade e pelo sofrimento.
[40] Lança ele o desprezo sobre os príncipes e os faz andar errantes, onde não há caminho.
[41] Mas levanta da opressão o necessitado, para um alto retiro, e lhe prospera famílias como rebanhos.
[42] Os retos vêem isso e se alegram, mas o ímpio por toda parte fecha a boca.
[43] Quem é sábio atente para essas coisas e considere as misericórdias do SENHOR.

Salmo 108

Deus concede vitória ao seu povo

Salmo 57.7-11; Vs. 6-13: Salmo 60.5-12

Cântico. Salmo de Davi

[1] Firme está o meu coração, ó Deus! Cantarei e entoarei louvores de toda a minha alma.
[2] Despertai, saltério e harpa! Quero acordar a alva.

[34] Ziemię urodzajną w słoną i jałową Z powodu złości jej mieszkańców.
[35] Pustynię zmienił w zbiorniki wód, A ziemię suchą w źródła wód.
[36] Osadził tam głodnych I założyli miasto do zamieszkania.
[37] Obsiali pola i zasadzili winnice, I zebrali obfity plon.
[38] Błogosławił im i rozmnażali się bardzo, A bydła ich nie umniejszył.
[39] Lecz zmaleli i zgnębieni byli Przez ucisk, nieszczęście i strapienie.
[40] Wylał wzgardę na dostojników I sprawił, że błądzili po bezdrożnym pustkowiu,
[41] Ale ubogiego podniósł z nędzy I rozmnożył rodzinę jego jak trzodę.
[42] Widzą to prawi i cieszą się, A wszelkie bezprawie zamyka swe usta.
[43] Kto jest mądry, niechaj się tego trzyma I rozważa łaskawość Pana!

Psalmów 108

Dzięki za łaskę i prośba o pomoc

[1] Pieśń. Psalm Dawidowy.
[2] Gotowe jest serce moje, o Boże! Będę śpiewał i grał. Zbudź się, chwało moja!
[3] Zbudź się, harfo i cytro, A ja obudzę jutrzenkę!

[3] Render-te-ei graças entre os povos, ó SENHOR! Cantar-te-ei louvores entre as nações.

[4] Porque acima dos céus se eleva a tua misericórdia, e a tua fidelidade, para além das nuvens.

[5] Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória,

[6] para que os teus amados sejam livres; salva com a tua destra e responde-nos.

[7] Disse Deus na sua santidade: Exultarei; dividirei Siquém e medirei o vale de Sucote.

[8] Meu é Gileade, meu é Manassés; Efraim é a defesa de minha cabeça; Judá é o meu cetro.

[9] Moabe, porém, é a minha bacia de lavar; sobre Edom atirarei a minha sandália; sobre a Filístia jubilarei.

[10] Quem me conduzirá à cidade fortificada? Quem me guiará até Edom?

[11] Não nos rejeitaste, ó Deus? Tu não sais, ó Deus, com os nossos exércitos!

[12] Presta-nos auxílio na angústia, pois vão é o socorro do homem.

[13] Em Deus faremos proezas, porque ele mesmo calca aos pés os nossos adversários.

Salmo 109

Imprecações contra os inimigos
Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Ó Deus do meu louvor, não te cales!

[4] Wysławiać cię będę, Panie, wśród ludów, Będę grał tobie wśród narodów,

[5] Bo wielka ponad niebiosa jest łaska twoja I aż do obłoków sięga wierność twoja.

[6] Wznieś się nad niebiosa, Boże, Chwała twoja niech będzie nad całą ziemią,

[7] Aby ocaleli umiłowani twoi! Wybaw prawicą swoją i wysłuchaj nas!

[8] Bóg przemówił w świątyni swojej: Rozraduję się i rozdzielę Sychem I rozmierzę dolinę Sukkot.

[9] Moim jest Gilead i moim Manasses, A Efraim osłoną głowy mojej, Juda zaś berłem moim.

[10] Moab miednicą moją do obmywania, Na Edom rzucę sandał mój; Będę wykrzykiwał radośnie nad Filisteą!

[11] Któż wprowadzi mię do miasta warownego? Kto zawiedzie mię do Edomu?

[12] Czy nie Ty, Boże, któryś nas odrzucił? Czy nie wyruszysz, Boże, z wojskami naszymi?

[13] Udziel nam pomocy przeciw wrogowi, Bo niczym jest pomoc ludzka!

[14] W Bogu okażemy się dzielni, On zdepcze wrogów naszych.

Psalmów 109

O karę dla okrutnego wroga

[1] Przewodnikowi chóru. Psalm Dawidowy. Boże chwały mojej, nie milcz,

[2] Pois contra mim se desataram lábios maldosos e fraudulentos; com mentirosa língua falam contra mim.

[3] Cercam-me com palavras odiosas e sem causa me fazem guerra.

[4] Em paga do meu amor, me hostilizam; eu, porém, oro.

[5] Pagaram-me o bem com o mal; o amor, com ódio.

[6] Suscita contra ele um ímpio, e à sua direita esteja um acusador.

[7] Quando o julgarem, seja condenado; e, tida como pecado, a sua oração.

[8] Os seus dias sejam poucos, e tome outro o seu encargo.

[9] Fiquem órfãos os seus filhos, e viúva, a sua esposa.

[10] Andem errantes os seus filhos e mendiguem; e sejam expulsos das ruínas de suas casas.

[11] De tudo o que tem, lance mão o usurário; do fruto do seu trabalho, esbulhem-no os estranhos.

[12] Ninguém tenha misericórdia dele, nem haja quem se compadeça dos seus órfãos.

[13] Desapareça a sua posteridade, e na seguinte geração se extinga o seu nome.

[14] Na lembrança do SENHOR, viva a iniqüidade de seus pais, e não se apague o pecado de sua mãe.

[2] Bo otworzyły się przeciwko mnie Usta bezbożne i zdradliwe. Mówią przeciwko mnie językiem kłamliwym!

[3] Słowami nienawistnymi otaczają mnie I zwalczają mnie bez przyczyny.

[4] Oskarżają mnie za miłość moją, Chociaż ja się za nich modlę.

[5] Oddają mi złem za dobre, A nienawidzą za miłość moją.

[6] Wyznacz mu na wroga bezbożnika, A oskarżyciel niech stanie po jego prawicy!

[7] Gdy sądzić go będą, niech wyjdzie skazany, A modlitwa jego niech mu będzie poczytana za grzech!

[8] Niech dni jego będą krótkie, A urząd jego niech inny weźmie!

[9] Niech będą sierotami dzieci jego, A żona jego wdową!

[10] Niech się tułają dzieci jego i żebrzą. Niech będą wypędzone ze swych spustoszonych domów!

[11] Niech lichwiarz czyha na całe jego mienie, A obcy niech rozgrabią owoc jego pracy!

[12] Bodajby nie miał nikogo, Kto by mu okazał życzliwość, Ani takiego, kto by się zlitował nad sierotami jego!

[13] Potomstwo jego niech będzie skazane na zagładę, Imię jego niech wygaśnie w drugim pokoleniu!

[14] Niech Pan pamięta o winie ojców jego, A grzech matki jego niechaj nie będzie zgładzony!

[15] Permaneçam ante os olhos do SENHOR, para que faça desaparecer da terra a memória deles.

[15] Niech będą zawsze przed Panem I niechaj wytępi z ziemi pamięć o nich!

[16] Porquanto não se lembrou de usar de misericórdia, mas perseguiu o aflito e o necessitado, como também o quebrantado de coração, para os entregar à morte.

[16] Bo nie pamiętał o okazywaniu miłosierdzia, Ale prześladował nędzarza i biedaka I człowieka utrapionego chciał zabić.

[17] Amou a maldição; ela o apanhe; não quis a bênção; aparte-se dele.

[17] Umiłował przekleństwo - niech ono nań spadnie! Nie chciał błogosławieństwa - niech będzie dalekie od niego!

[18] Vestiu-se de maldição como de uma túnica: penetre, como água, no seu interior e nos seus ossos, como azeite.

[18] Przyoblókł się w przekleństwo jak w szatę, Niech więc wejdzie ono jak woda we wnętrzności jego I jak oliwa w kości jego!

[19] Seja-lhe como a roupa que o cobre e como o cinto com que sempre se cinge.

[19] Niech mu ono będzie jak szata, która go okrywa, I jak pas, który go zawsze opasuje!

[20] Tal seja, da parte do SENHOR, o galardão dos meus contrários e dos que falam mal contra a minha alma.

[20] Taka niech będzie zapłata Pana dla tych, którzy mnie oskarżają I źle o mnie mówią!

[21] Mas tu, SENHOR Deus, age por mim, por amor do teu nome; livra-me, porque é grande a tua misericórdia.

[21] Ale Ty, Boże, Panie mój, Bądź ze mną dla imienia swego, A że dobra jest łaska twoja, Wybaw mnie!

[22] Porque estou aflito e necessitado e, dentro de mim, sinto ferido o coração.

[22] Bom jest nędzny i biedny, A serce moje zranione jest we mnie!

[23] Vou passando, como a sombra que declina; sou atirado para longe, como um gafanhoto.

[23] Niknę jak cień pod wieczór, Strząsają mnie jak szarańczę.

[24] De tanto jejuar, os joelhos me vacilam, e de magreza vai mirrando a minha carne.

[24] Kolana mi się chwieją od postu, A ciało me bez tłuszczu wychudło.

[25] Tornei-me para eles objeto de opróbrio; quando me vêem, meneiam a cabeça.

[25] Stałem się im pośmiewiskiem, Gdy mnie widzą, kiwają głowami.

[26] Socorre, SENHOR, Deus meu! Salva-me segundo a tua misericórdia.

[26] Wspomóż mnie, Panie, Boże mój, Wybaw mnie dla łaski swojej!

[27] Para que saibam vir isso das tuas mãos; que tu, SENHOR, o fizeste.
[28] Amaldiçoem eles, mas tu, abençoa; sejam confundidos os que contra mim se levantam; alegre-se, porém, o teu servo.
[29] Cubram-se de ignomínia os meus adversários, e a sua própria confusão os envolva como uma túnica.
[30] Muitas graças darei ao SENHOR com os meus lábios; louvá-lo-ei no meio da multidão;
[31] porque ele se põe à direita do pobre, para o livrar dos que lhe julgam a alma.

[27] Niech poznają, iż to ręka twoja, Żeś to Ty, Panie, uczynił!
[28] Oni przeklinają, lecz Ty błogosław, Niech będą zawstydzeni przeciwnicy moi, A sługa twój radować się będzie.
[29] Niech okryją się hańbą oskarżyciele moi I niech się przyodzieją swym wstydem jak płaszczem!
[30] Wysławiać będę Pana wielce ustami moimi, A wobec wielu chwalić go będę,
[31] Bo staje po prawicy ubogiego, Aby go wybawić od tych, którzy go osądzają.

Salmo 110

O reino e o sacerdócio do Messias
Salmo de Davi

[1] Disse o SENHOR ao meu senhor: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés.
[2] O SENHOR enviará de Sião o cetro do seu poder, dizendo: Domina entre os teus inimigos.
[3] Apresentar-se-á voluntariamente o teu povo, no dia do teu poder; com santos ornamentos, como o orvalho emergindo da aurora, serão os teus jovens.
[4] O SENHOR jurou e não se arrependerá: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.
[5] O SENHOR, à tua direita, no dia da sua ira, esmagará os reis.
[6] Ele julga entre as nações; enche-as de cadáveres; esmagará cabeças por toda a terra.

Psalmów 110

Mesjasz kapłanem nowego porządku

[1] Psalm Dawidowy. Rzekł Pan Panu memu: Siądź po prawicy mojej, Aż położę nieprzyjaciół twoich jako podnóżek pod nogi twoje!
[2] Berło mocy twojej ześle Pan z Syjonu: Panuj wśród nieprzyjaciół swoich!
[3] Lud twój chętnie pójdzie za tobą W świętej ozdobie, gdy wystawisz wojsko swoje; Młódź twoja zrodzi ci się Jak rosa z zorzy porannej.
[4] Przysiągł Pan i nie pożałuje: Tyś kapłanem na wieki według porządku Melchisedeka.
[5] Pan po prawicy twojej Zetrze królów w dzień swego gniewu.
[6] Będzie sądził narody, pobije wielu, Roztrzaska głowy jak ziemia szeroka.

[7] De caminho, bebe na torrente e passa de cabeça erguida.

Salmo 111

As obras magníficas de Deus

[1] Aleluia! De todo o coração renderei graças ao SENHOR, na companhia dos justos e na assembléia.

[2] Grandes são as obras do SENHOR, consideradas por todos os que nelas se comprazem.

[3] Em suas obras há glória e majestade, e a sua justiça permanece para sempre.

[4] Ele fez memoráveis as suas maravilhas; benigno e misericordioso é o SENHOR.

[5] Dá sustento aos que o temem; lembrar-se-á sempre da sua aliança.

[6] Manifesta ao seu povo o poder das suas obras, dando-lhe a herança das nações.

[7] As obras de suas mãos são verdade e justiça; fiéis, todos os seus preceitos.

[8] Estáveis são eles para todo o sempre, instituídos em fidelidade e retidão.

[9] Enviou ao seu povo a redenção; estabeleceu para sempre a sua aliança; santo e tremendo é o seu nome.

[10] O temor do SENHOR é o princípio da sabedoria; revelam prudência todos os que o praticam. O seu louvor permanece para sempre.

Salmo 112

Promessa da vida futura aos piedosos

[1] Aleluia! Bem-aventurado o homem que teme ao SENHOR e se compraz nos seus mandamentos.

[7] Będzie pił w drodze ze strumienia, Dlatego głowę podniesie.

Psalmów 111

Bóg dobroczyńcą swojego ludu

[1] Alleluja. Z całego serca wysławiam Pana W gronie prawych i w zgromadzeniu.

[2] Wielkie są dzieła Pana, Godne badania przez wszystkich, którzy je kochają.

[3] Dzieło jego jest okazałe i wspaniałe, A sprawiedliwość jego trwa na wieki.

[4] Pamiętnymi uczynił cuda swoje; Łaskawy i litościwy jest Pan.

[5] Daje pożywienie tym, którzy się go boją; Na wieki pamięta o swoim przymierzu.

[6] Ukazał ludowi swemu potęgę dzieł swoich, Dając im dziedzictwo narodów.

[7] Wierność i prawo są dziełami rąk jego, Wszystkie jego nakazy są niezawodne,

[8] Ustanowione na wieki wieków, Pełnione w wierności i prawości.

[9] Zesłał odkupienie ludowi swemu, Ustanowił na wieki swoje przymierze. Święte i straszne jest imię jego.

[10] Początkiem mądrości jest bojaźń Pana; Wszyscy, którzy ją okazują, są prawdziwie mądrzy. Chwała jego trwa na wieki.

Psalmów 112

Nagroda pobożności i dobroczynności

[1] Alleluja. Błogosławiony mąż, który boi się Pana I rozmiłował się w jego przykazaniach!

[2] A sua descendência será poderosa na terra; será abençoada a geração dos justos.
[3] Na sua casa há prosperidade e riqueza, e a sua justiça permanece para sempre.
[4] Ao justo, nasce luz nas trevas; ele é benigno, misericordioso e justo.
[5] Ditoso o homem que se compadece e empresta; ele defenderá a sua causa em juízo;
[6] não será jamais abalado; será tido em memória eterna.
[7] Não se atemoriza de más notícias; o seu coração é firme, confiante no SENHOR.
[8] O seu coração, bem firmado, não teme, até ver cumprido, nos seus adversários, o seu desejo.
[9] Distribui, dá aos pobres; a sua justiça permanece para sempre, e o seu poder se exaltará em glória.
[10] O perverso vê isso e se enraivece; range os dentes e se consome; o desejo dos perversos perecerá.

[2] Potomstwo jego będzie możne na ziemi, Pokolenie prawych będzie błogosławione.
[3] Dostatek i bogactwo są w domu jego, A sprawiedliwość jego trwa na wieki.
[4] Światło świeci prawym w ciemności, On jest łaskawy, miłosierny i sprawiedliwy.
[5] Szczęśliwy mąż, który się lituje i pożycza, Prowadzi swe sprawy zgodnie z prawem,
[6] Bo nigdy się nie zachwieje: Sprawiedliwy nigdy nie będzie zapomniany.
[7] Nie boi się złej wieści, Serce jego jest mocne, ufa Panu.
[8] Spokojne jest serce jego, nie boi się, Aż spojrzy z góry na nieprzyjaciół swoich.
[9] Szczodrze rozdaje, udziela ubogim, Sprawiedliwość jego trwa na wieki; Potęga jego przybiera na znaczeniu.
[10] Bezbożny widzi to i gniewa się, Zgrzyta zębami i marnieje. Życzenie bezbożnych wniwecz się obróci.

Salmo 113

O Senhor, o maior e mais digno objeto de louvor

[1] Aleluia! Louvai, servos do SENHOR, louvai o nome do SENHOR.
[2] Bendito seja o nome do SENHOR, agora e para sempre.
[3] Do nascimento do sol até ao ocaso, louvado seja o nome do SENHOR.
[4] Excelso é o SENHOR, acima de todas as nações, e a sua glória, acima dos céus.
[5] Quem há semelhante ao SENHOR, nosso Deus, cujo trono está nas alturas,

Psalmów 113

Pan troszczy się o upośledzonych

[1] Alleluja. Chwalcie, słudzy Pana, Chwalcie imię Pańskie!
[2] Niechaj imię Pana będzie błogosławione Odtąd aż na wieki!
[3] Od wschodu słońca aż do zachodu Niech imię Pańskie będzie pochwalone.
[4] Pan jest wywyższony nad wszystkie narody. Chwała jego sięga nad niebiosa.
[5] Któż jest jak Pan, Bóg nasz, Który mieszka na wysokościach

[6] que se inclina para ver o que se passa no céu e sobre a terra?
[7] Ele ergue do pó o desvalido e do monturo, o necessitado,
[8] para o assentar ao lado dos príncipes, sim, com os príncipes do seu povo.
[9] Faz que a mulher estéril viva em família e seja alegre mãe de filhos. Aleluia!

[6] I patrzy w dół na niebo i na ziemię?
[7] Podnosi nędzarza z prochu, A ubogiego wywyższa ze śmieci,
[8] Aby posadzić go z książętami, z książętami ludu swego.
[9] Sprawia, że niepłodna ma dom, Jest matką cieszącą się dziećmi. Alleluja!

Salmo 114

As maravilhas do êxodo

[1] Quando saiu Israel do Egito, e a casa de Jacó, do meio de um povo de língua estranha,
[2] Judá se tornou o seu santuário, e Israel, o seu domínio.
[3] O mar viu isso e fugiu; o Jordão tornou atrás.
[4] Os montes saltaram como carneiros, e as colinas, como cordeiros do rebanho.
[5] Que tens, ó mar, que assim foges? E tu, Jordão, para tornares atrás?
[6] Montes, por que saltais como carneiros? E vós, colinas, como cordeiros do rebanho?
[7] Estremece, ó terra, na presença do SENHOR, na presença do Deus de Jacó,
[8] o qual converteu a rocha em lençol de água e o seixo, em manancial.

Psalmów 114

Cuda dokonane w zaraniu dziejów Izraela

[1] Gdy Izrael wychodził z Egiptu, Dom Jakuba spośród ludu obcego języka,
[2] Stał się Juda jego świętością, Izrael jego królestwem.
[3] Morze widziało to i uciekło, Jordan płynął wstecz.
[4] Góry podskakiwały jak barany, Pagórki jak jagnięta.
[5] Cóż ci jest, morze, że uciekasz, A ty, Jordanie, że płyniesz wstecz?
[6] Czemu, góry, skaczecie jak barany, A wy, pagórki, jak jagnięta?
[7] Zadrżyj, ziemio, przed obliczem Pana, Przed obliczem Boga Jakuba!
[8] On zmienia skałę w jezioro, Krzemień w źródła wód.

Salmo 115

Honras somente a Deus

[1] Não a nós, SENHOR, não a nós, mas ao teu nome dá glória, por amor da tua misericórdia e da tua fidelidade.
[2] Por que diriam as nações: Onde está o Deus deles?

Psalmów 115

Bóg prawdziwy, a bożki

[1] Nie nam, Panie, nie nam, ale imieniu swemu daj chwałę, Dla łaski swojej, dla wierności swojej!
[2] Dlaczego mają mówić narody: Gdzież jest ich Bóg?

[3] No céu está o nosso Deus e tudo faz como lhe agrada.

[4] Prata e ouro são os ídolos deles, obra das mãos de homens.

[5] Têm boca e não falam; têm olhos e não vêem;

[6] têm ouvidos e não ouvem; têm nariz e não cheiram.

[7] Suas mãos não apalpam; seus pés não andam; som nenhum lhes sai da garganta.

[8] Tornem-se semelhantes a eles os que os fazem e quantos neles confiam.

[9] Israel confia no SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.

[10] A casa de Arão confia no SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.

[11] Confiam no SENHOR os que temem o SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.

[12] De nós se tem lembrado o SENHOR; ele nos abençoará; abençoará a casa de Israel, abençoará a casa de Arão.

[13] Ele abençoa os que temem o SENHOR, tanto pequenos como grandes.

[14] O SENHOR vos aumente bênçãos mais e mais, sobre vós e sobre vossos filhos.

[15] Sede benditos do SENHOR, que fez os céus e a terra.

[16] Os céus são os céus do SENHOR, mas a terra, deu-a ele aos filhos dos homens.

[17] Os mortos não louvam o SENHOR, nem os que descem à região do silêncio.

[18] Nós, porém, bendiremos o SENHOR, desde agora e para sempre. Aleluia!

[3] Bóg nasz jest w niebie, Czyni wszystko, co zechce.

[4] Bożyszcza ich są ze srebra i złota, Są dziełem rąk ludzkich.

[5] Mają usta, a nie mówią, Mają oczy, a nie widzą.

[6] Mają uszy, a nie słyszą, Mają nozdrza, a nie wąchają.

[7] Mają ręce, a nie dotykają, Mają nogi, a nie chodzą, Ani nie wydają głosu krtanią swoją.

[8] Niech będą im podobni twórcy ich, Wszyscy, którzy im ufają!

[9] Izraelu! Ufaj Panu! On jest pomocą i tarczą ich.

[10] Domu Aarona, ufaj Panu! On jest pomocą i tarczą ich.

[11] Wy, którzy się boicie Pana, ufajcie Panu! On jest pomocą i tarczą ich.

[12] Pan pamięta o nas, będzie błogosławił, Będzie błogosławił domowi Izraela, Będzie błogosławił domowi Aarona.

[13] Będzie błogosławił tym, którzy się boją Pana, Zarówno małym, jak i wielkim.

[14] Niech Pan rozmnoży was, Was i dzieci wasze!

[15] Bądźcie błogosławieni przez Pana, Który uczynił niebo i ziemię!

[16] Niebiosa są niebiosami Pana, Ale ziemię dał synom ludzkim.

[17] Umarli nie będą chwalili Pana Ani ci, którzy zstępują do krainy milczenia.

[18] Ale my błogosławić będziemy Panu, odtąd i na wieki. Alleluja.

Salmo 116

Salmo de ações de graças

1 Amo o SENHOR, porque ele ouve a minha voz e as minhas súplicas.

2 Porque inclinou para mim os seus ouvidos, invocá-lo-ei enquanto eu viver.

3 Laços de morte me cercaram, e angústias do inferno se apoderaram de mim; caí em tribulação e tristeza.

4 Então, invoquei o nome do SENHOR: ó SENHOR, livra-me a alma.

5 Compassivo e justo é o SENHOR; o nosso Deus é misericordioso.

6 O SENHOR vela pelos simples; achava-me prostrado, e ele me salvou.

7 Volta, minha alma, ao teu sossego, pois o SENHOR tem sido generoso para contigo.

8 Pois livraste da morte a minha alma, das lágrimas, os meus olhos, da queda, os meus pés.

9 Andarei na presença do SENHOR, na terra dos viventes.

10 Eu cria, ainda que disse: estive sobremodo aflito.

11 Eu disse na minha perturbação: todo homem é mentiroso.

12 Que darei ao SENHOR por todos os seus benefícios para comigo?

13 Tomarei o cálice da salvação e invocarei o nome do SENHOR.

14 Cumprirei os meus votos ao SENHOR, na presença de todo o seu povo.

15 Preciosa é aos olhos do SENHOR a morte dos seus santos.

Psalmów 116

Dziękczynienie za wybawienie od śmierci

1 Miłuję Pana, gdyż wysłuchał Głosu mego, błagania mego.

2 Nakłonił bowiem ucha swego ku mnie W dniach, gdy go wzywałem.

3 Spętały mnie więzy śmierci I opadły mnie trwogi otchłani, Ucisk i zmartwienie przyszły na mnie.

4 Wtedy wezwałem imienia Pana: Ach, Panie, ratuj duszę moją!

5 Łaskawy i sprawiedliwy jest Pan, Litościwy jest nasz Bóg.

6 Pan strzeże prostaczków: Byłem w nędzy, a On wybawił mnie.

7 Wróć, duszo moja, do spokoju swego, Bo Pan był dobry dla ciebie!

8 Albowiem uchroniłeś duszę moją od śmierci, Oczy moje od łez, nogi moje od upadku.

9 Będę chodził przed Panem W krainie żyjących.

10 Wierzę nawet wtedy, gdy mówię: Jestem bardzo utrapiony.

11 Mówiłem w trwodze mojej: Wszyscy ludzie kłamią.

12 Czym odpłacę Panu Za wszystkie dobrodziejstwa, które mi wyświadczył?

13 Podniosę kielich zbawienia I wzywać będę imienia Pana.

14 Spełnię Panu śluby moje Wobec całego ludu jego.

15 Drogocenna jest w oczach Pana Śmierć wiernych jego.

[16] SENHOR, deveras sou teu servo, teu servo, filho da tua serva; quebraste as minhas cadeias.
[17] Oferecer-te-ei sacrifícios de ações de graças e invocarei o nome do SENHOR.
[18] Cumprirei os meus votos ao SENHOR, na presença de todo o seu povo,
[19] nos átrios da Casa do SENHOR, no meio de ti, ó Jerusalém. Aleluia!

[16] O Panie, jam sługa twój, Jam sługa twój, syn służebnicy twojej, Rozwiązałeś pęta moje.
[17] Tobie złożę ofiarę dziękczynną I będę wzywał imienia Pana.
[18] Spełnię Panu śluby moje Wobec całego ludu jego.
[19] W przedsionkach domu Pańskiego, Wpośród ciebie, o Jeruzalem! Alleluja.

Salmo 117

Todos os povos devem louvar ao Senhor

[1] Louvai ao SENHOR, vós todos os gentios, louvai-o, todos os povos.
[2] Porque mui grande é a sua misericórdia para conosco, e a fidelidade do SENHOR subsiste para sempre. Aleluia!

Psalmów 117

Chwalcie Pana...

[1] Chwalcie Pana, wszystkie narody, Wysławiajcie Go, wszystkie ludy,
[2] Albowiem łaska Jego jest można nad nami, A wierność Jego trwa na wieki! Alleluja.

Salmo 118

A alegria dos justos pelo Salvador

[1] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.
[2] Diga, pois, Israel: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.
[3] Diga, pois, a casa de Arão: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.
[4] Digam, pois, os que temem ao SENHOR: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.
[5] Em meio à tribulação, invoquei o SENHOR, e o SENHOR me ouviu e me deu folga.
[6] O SENHOR está comigo; não temerei. Que me poderá fazer o homem?
[7] O SENHOR está comigo entre os que me ajudam; por isso, verei cumprido o meu desejo nos que me odeiam.

Psalmów 118

Wysławiajcie Pana...

[1] Wysławiajcie Pana, albowiem jest dobry, Albowiem łaska jego trwa na wieki!
[2] Niech powie Izrael: Tak, łaska jego trwa na wieki!
[3] Niech powie dom Aarona: Tak, łaska jego trwa na wieki!
[4] Niech mówią ci, którzy się boją Pana: Tak, łaska jego trwa na wieki!
[5] Z ucisku wzywałem Pana, Pan wysłuchał mnie i wyswobodził.
[6] Pan jest ze mną, nie lękam się, Cóż może mi uczynić człowiek?
[7] Pan jest ze mną jako pomocnik mój, Ja zaś spoglądać będę z góry na nieprzyjaciół moich.

[8] Melhor é buscar refúgio no SENHOR do que confiar no homem.

[8] Lepiej ufać Panu, Niż polegać na ludziach.

[9] Melhor é buscar refúgio no SENHOR do que confiar em príncipes.

[9] Lepiej ufać Panu, Niż polegać na możnych.

[10] Todas as nações me cercaram, mas em nome do SENHOR as destruí.

[10] Wszystkie narody otoczyły mnie, Lecz wytępiłem je w imię Pana

[11] Cercaram-me, cercaram-me de todos os lados; mas em nome do SENHOR as destruí.

[11] Otoczyły mnie, nawet osaczyły mnie, Lecz wytępiłem je w imię Pana.

[12] Como abelhas me cercaram, porém como fogo em espinhos foram queimadas; em nome do SENHOR as destruí.

[12] Opadły mnie jak pszczoły, Zgasły jak ogień z cierni, Bo wytępiłem je w imię Pana.

[13] Empurraram-me violentamente para me fazer cair, porém o SENHOR me amparou.

[13] Potrącili mnie, uderzyli, bym upadł, Ale Pan wspomógł mnie.

[14] O SENHOR é a minha força e o meu cântico, porque ele me salvou.

[14] Pan jest mocą i siłą moją, On stał się wybawicielem moim.

[15] Nas tendas dos justos há voz de júbilo e de salvação; a destra do SENHOR faz proezas.

[15] Okrzyk radości i wybawienia w namiotach sprawiedliwych: Prawica Pana odnosi zwycięstwo,

[16] A destra do SENHOR se eleva, a destra do SENHOR faz proezas.

[16] Prawica Pana podniesiona, Prawica Pana odnosi zwycięstwo.

[17] Não morrerei; antes, viverei e contarei as obras do SENHOR.

[17] Nie umrę, ale będę żył I opowiadać będę dzieła Pana.

[18] O SENHOR me castigou severamente, mas não me entregou à morte.

[18] Pan ukarał mnie surowo, Ale nie wydał mnie na śmierć.

[19] Abri-me as portas da justiça; entrarei por elas e renderei graças ao SENHOR.

[19] Otwórzcie mi bramy sprawiedliwości, A wejdę w nie i złożę dzięki Panu!

[20] Esta é a porta do SENHOR; por ela entrarão os justos.

[20] Oto jest brama Pana, Którą wejdą sprawiedliwi.

[21] Render-te-ei graças porque me acudiste e foste a minha salvação.

[21] Dziękuję ci, żeś mnie wysłuchał I stałeś się zbawieniem moim.

[22] A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular;

[22] Kamień, który odrzucili budowniczowie, Stał się kamieniem węgielnym.

[23] isto procede do SENHOR e é maravilhoso aos nossos olhos.
[24] Este é o dia que o SENHOR fez; regozijemo-nos e alegremo-nos nele.
[25] Oh! Salva-nos, SENHOR, nós te pedimos; oh! SENHOR, concede-nos prosperidade!
[26] Bendito o que vem em nome do SENHOR. A vós outros da Casa do SENHOR, nós vos abençoamos.
[27] O SENHOR é Deus, ele é a nossa luz; adornai a festa com ramos até às pontas do altar.
[28] Tu és o meu Deus, render-te-ei graças; tu és o meu Deus, quero exaltar-te.
[29] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[23] Przez Pana się to stało I to jest cudowne w oczach naszych.
[24] Oto dzień, który Pan uczynił, Weselmy się i radujmy się w nim.
[25] O Panie, racz zbawić, O Panie, racz poszczęścić!
[26] Błogosławiony, który przychodzi w imię Pana! Błogosławimy wam z domu Pańskiego.
[27] Pan jest Bogiem, On nas oświeca. Zawiążcie korowód z gałązkami Aż do narożników ołtarza!
[28] Tyś Bogiem moim, przeto dziękować ci będę; Boże mój, będę cię wywyższał.
[29] Dziękujcie Panu, albowiem jest dobry, Albowiem łaska jego trwa na wieki!

Salmo 119

Excelência da lei divina

[1] Bem-aventurados os irrepreensíveis no seu caminho, que andam na lei do SENHOR.
[2] Bem-aventurados os que guardam as suas prescrições e o buscam de todo o coração;
[3] não praticam iniqüidade e andam nos seus caminhos.
[4] Tu ordenaste os teus mandamentos, para que os cumpramos à risca.
[5] Tomara sejam firmes os meus passos, para que eu observe os teus preceitos.
[6] Então, não terei de que me envergonhar, quando considerar em todos os teus mandamentos.

Psalmów 119

Pieśń uwielbienia dla słowa Bożego

[1] Błogosławieni ci, którzy żyją nienagannie, Którzy postępują według zakonu Pana!
[2] Błogosławieni ci, którzy stosują się do napomnień jego, Szukają go z całego serca,
[3] Którzy nie czynią krzywdy, Ale chodzą drogami jego.
[4] Tyś wydał rozkazy swoje, Aby ich pilnie strzeżono:
[5] Oby drogi moje były nakierowane Na przestrzeganie ustaw twoich!
[6] Wtedy nie doznam wstydu, Gdy będę zważał na wszystkie przykazania twoje.

[7] Render-te-ei graças com integridade de coração, quando tiver aprendido os teus retos juízos.

[8] Cumprirei os teus decretos; não me desampares jamais.

[9] De que maneira poderá o jovem guardar puro o seu caminho? Observando-o segundo a tua palavra.

[10] De todo o coração te busquei; não me deixes fugir aos teus mandamentos.

[11] Guardo no coração as tuas palavras, para não pecar contra ti.

[12] Bendito és tu, SENHOR; ensina-me os teus preceitos.

[13] Com os lábios tenho narrado todos os juízos da tua boca.

[14] Mais me regozijo com o caminho dos teus testemunhos do que com todas as riquezas.

[15] Meditarei nos teus preceitos e às tuas veredas terei respeito.

[16] Terei prazer nos teus decretos; não me esquecerei da tua palavra.

[17] Sê generoso para com o teu servo, para que eu viva e observe a tua palavra.

[18] Desvenda os meus olhos, para que eu contemple as maravilhas da tua lei.

[19] Sou peregrino na terra; não escondas de mim os teus mandamentos.

[20] Consumida está a minha alma por desejar, incessantemente, os teus juízos.

[21] Increpaste os soberbos, os malditos, que se desviam dos teus mandamentos.

[7] Dziękować ci będę szczerym sercem, Gdy się nauczę sprawiedliwych praw twoich.

[8] Będę przestrzegał ustaw twoich, Nie opuszczaj mnie nigdy.

[9] Jak zachowa młodzieniec w czystości życie swoje? Gdy przestrzegać będzie słów twoich.

[10] Z całego serca szukam ciebie, Nie daj mi zboczyć od przykazań twoich!

[11] W sercu moim przechowuję słowo twoje, Abym nie zgrzeszył przeciwko tobie.

[12] Błogosławiony Tyś, Panie. Naucz mię ustaw twoich!

[13] Wargami swymi opowiadam Wszystkie wskazania ust twoich.

[14] Raduje się z drogi, którą wskazują mi ustawy twoje Jak z wielkiego bogactwa.

[15] Rozmyślam o rozkazach twoich I patrzę na drogi twoje.

[16] Mam upodobanie w przykazaniach twoich, Nie zapominam słowa twego.

[17] Okaż dobroć słudze swemu, Abym żył i przestrzegał słowa twego!

[18] Otwórz oczy moje, Abym oglądał cudowność zakonu twego.

[19] Jestem gościem na ziemi, Nie ukrywaj przede mną przykazań swoich!

[20] Dusza moja omdlewa ustawicznie Z tęsknoty za prawami twoimi.

[21] Zgromiłeś pysznych, Przeklętych, którzy zbaczają od przykazań twoich!

[22] Tira de sobre mim o opróbrio e o desprezo, pois tenho guardado os teus testemunhos.

[23] Assentaram-se príncipes e falaram contra mim, mas o teu servo considerou nos teus decretos.

[24] Com efeito, os teus testemunhos são o meu prazer, são os meus conselheiros.

[25] A minha alma está apegada ao pó; vivifica-me segundo a tua palavra.

[26] Eu te expus os meus caminhos, e tu me valeste; ensina-me os teus decretos.

[27] Faze-me atinar com o caminho dos teus preceitos, e meditarei nas tuas maravilhas.

[28] A minha alma, de tristeza, verte lágrimas; fortalece-me segundo a tua palavra.

[29] Afasta de mim o caminho da falsidade e favorece-me com a tua lei.

[30] Escolhi o caminho da fidelidade e decidi-me pelos teus juízos.

[31] Aos teus testemunhos me apego; não permitas, SENHOR, seja eu envergonhado.

[32] Percorrerei o caminho dos teus mandamentos, quando me alegrares o coração.

[33] Ensina-me, SENHOR, o caminho dos teus decretos, e os seguirei até ao fim.

[34] Dá-me entendimento, e guardarei a tua lei; de todo o coração a cumprirei.

[35] Guia-me pela vereda dos teus mandamentos, pois nela me comprazo.

[22] Zdejm ze mnie hańbę i pogardę, Bo strzegę świadectw twoich!

[23] Choć książęta zasiadają społem i zmawiają się przeciwko mnie, Jednak sługa twój rozmyśla o ustawach twoich.

[24] Zaiste, ustawy twoje są rozkoszą moją, Doradcami moimi.

[25] Dusza moja przylgnęła do prochu, Ożyw mnie według słowa twego.

[26] Opowiedziałem ci losy moje, a Ty wysłuchałeś mnie; Naucz mnie ustaw twoich!

[27] Spraw, bym zrozumiał drogi wskazane przez postanowienia twoje, A będę rozmyślał o cudach twoich!

[28] Dusza moja zalewa się łzami ze smutku, Podźwignij mnie słowem swoim!

[29] Oddal ode mnie drogę kłamstwa, Ucz mię łaskawie zakonu swojego!

[30] Obrałem drogę prawdy, Prawa twoje stawiam przed sobą.

[31] Przylgnąłem do świadectw twoich, Panie! Nie dopuść, bym doznał wstydu!

[32] Biegnę drogą przykazań twoich, Bo dodajesz otuchy sercu mojemu.

[33] Naucz mnie, Panie, drogi ustaw swoich, A będę jej strzegł do końca.

[34] Daj mi rozum, abym zachował zakon twój I przestrzegał go całym sercem!

[35] Prowadź mnie ścieżką przykazań twoich, Bo w niej mam upodobanie!

[36] Inclina-me o coração aos teus testemunhos e não à cobiça.
[37] Desvia os meus olhos, para que não vejam a vaidade, e vivifica-me no teu caminho.
[38] Confirma ao teu servo a tua promessa feita aos que te temem.
[39] Afasta de mim o opróbrio, que temo, porque os teus juízos são bons.
[40] Eis que tenho suspirado pelos teus preceitos; vivifica-me por tua justiça.
[41] Venham também sobre mim as tuas misericórdias, SENHOR, e a tua salvação, segundo a tua promessa.
[42] E saberei responder aos que me insultam, pois confio na tua palavra.
[43] Não tires jamais de minha boca a palavra da verdade, pois tenho esperado nos teus juízos.
[44] Assim, observarei de contínuo a tua lei, para todo o sempre.
[45] E andarei com largueza, pois me empenho pelos teus preceitos.
[46] Também falarei dos teus testemunhos na presença dos reis e não me envergonharei.
[47] Terei prazer nos teus mandamentos, os quais eu amo.
[48] Para os teus mandamentos, que amo, levantarei as mãos e meditarei nos teus decretos.
[49] Lembra-te da promessa que fizeste ao teu servo, na qual me tens feito esperar.
[50] O que me consola na minha angústia é isto: que a tua palavra me vivifica.

[36] Nakłoń serce moje do ustaw twoich, A nie do chciwości!
[37] Odwróć oczy moje, niech nie patrzą na marność, Obdarz mnie życiem na drodze swojej!
[38] Spełnij słudze twemu obietnicę swoją, Daną tym, którzy się ciebie boją!
[39] Oddal ode mnie hańbę moją, której się lękam, Bo prawa twoje są dobre!
[40] Oto tęsknię do przykazań twoich, Przez sprawiedliwość swoją ożyw mnie!
[41] Niech spłynie na mnie łaska twoja, Panie, Zbawienie twoje według obietnicy twojej,
[42] Abym mógł odpowiedzieć temu, który mi urąga, Bo zaufałem słowu twemu.
[43] Nie odejmuj też nigdy słowa prawdy od ust moich, Gdy pokładam nadzieję w prawach twoich!
[44] Zawsze strzec będą zakonu twego, Po wieki wieczne.
[45] I chodzić będę na wolności, Bo szukam rozkazów twoich.
[46] Przed królami mówić będę o świadectwach twoich I nie będę się wstydził.
[47] Rozkoszuję się przykazaniami twoimi, Które pokochałem.
[48] Wznoszę ręce do przykazań twoich, które kocham, I rozmyślam o ustawach twoich.
[49] Pomnij na słowo do sługi twego, Na którym kazałeś mi polegać.
[50] To jest pociechą moją w niedoli mojej, Że obietnica twoja mnie ożywia.

[51] Os soberbos zombam continuamente de mim; todavia, não me afasto da tua lei.

[51] Zuchwali szydzą ze mnie bardzo, Lecz ja nie odstępuję od zakonu twego.

[52] Lembro-me dos teus juízos de outrora e me conforto, ó SENHOR.

[52] Pamiętam, Panie, o odwiecznych prawach twoich I doznaję pocieszenia.

[53] De mim se apoderou a indignação, por causa dos pecadores que abandonaram a tua lei.

[53] Ogarnia mnie oburzenie z powodu bezbożnych, Którzy porzucają zakon twój.

[54] Os teus decretos são motivo dos meus cânticos, na casa da minha peregrinação.

[54] Ustawy twoje są mi pieśniami W domu pielgrzymki mojej.

[55] Lembro-me, SENHOR, do teu nome, durante a noite, e observo a tua lei.

[55] Wspominam w nocy imię twoje, Panie, I strzegę zakonu twego.

[56] Tem-se dado assim comigo, porque guardo os teus preceitos.

[56] Udziałem moim jest Przestrzegać ustaw twoich.

[57] O SENHOR é a minha porção; eu disse que guardaria as tuas palavras.

[57] Rzekłem: Udziałem moim, Panie, Przestrzegać słów twoich.

[58] Imploro de todo o coração a tua graça; compadece-te de mim, segundo a tua palavra.

[58] Z całego serca błagam cię: Zmiłuj się nade mną według obietnicy swojej!

[59] Considero os meus caminhos e volto os meus passos para os teus testemunhos.

[59] Zastanawiam się nad drogami moimi I zwracam kroki moje ku świadectwom twoim.

[60] Apresso-me, não me detenho em guardar os teus mandamentos.

[60] Śpieszę, a nie opóźniam się Wypełniać przykazania twoje.

[61] Laços de perversos me enleiam; contudo, não me esqueço da tua lei.

[61] Sidła bezbożnych omotały mnie, Lecz nie zapominam zakonu twego.

[62] Levanto-me à meia-noite para te dar graças, por causa dos teus retos juízos.

[62] O północy wstaję, aby ci dziękować Za sprawiedliwe sądy twoje.

[63] Companheiro sou de todos os que te temem e dos que guardam os teus preceitos.

[63] Jestem przyjacielem wszystkich, którzy się ciebie boją I przestrzegają ustaw twoich.

[64] A terra, SENHOR, está cheia da tua bondade; ensina-me os teus decretos.

[64] Pełna jest ziemia łaski twojej. Panie, naucz mnie ustaw twoich!

[65] Tens feito bem ao teu servo, SENHOR, segundo a tua palavra.

[65] Dobro wyświadczyłeś słudze swemu, Panie, według słowa swego.

[66] Ensina-me bom juízo e conhecimento, pois creio nos teus mandamentos.
[67] Antes de ser afligido, andava errado, mas agora guardo a tua palavra.
[68] Tu és bom e fazes o bem; ensina-me os teus decretos.
[69] Os soberbos têm forjado mentiras contra mim; não obstante, eu guardo de todo o coração os teus preceitos.
[70] Tornou-se-lhes o coração insensível, como se fosse de sebo; mas eu me comprazo na tua lei.
[71] Foi-me bom ter eu passado pela aflição, para que aprendesse os teus decretos.
[72] Para mim vale mais a lei que procede de tua boca do que milhares de ouro ou de prata.
[73] As tuas mãos me fizeram e me afeiçoaram; ensina-me para que aprenda os teus mandamentos.
[74] Alegraram-se os que te temem quando me viram, porque na tua palavra tenho esperado.
[75] Bem sei, ó SENHOR, que os teus juízos são justos e que com fidelidade me afligiste.
[76] Venha, pois, a tua bondade consolar-me, segundo a palavra que deste ao teu servo.
[77] Baixem sobre mim as tuas misericórdias, para que eu viva; pois na tua lei está o meu prazer.
[78] Envergonhados sejam os soberbos por me haverem oprimido injustamente; eu, porém, meditarei nos teus preceitos.

[66] Naucz mnie trafnego sądu i poznania, Bo uwierzyłem przykazaniom twoim!
[67] Zanim zostałem upokorzony, błądziłem, Ale teraz strzegę twego słowa.
[68] Dobry jesteś i dobrze czynisz, Naucz mnie ustaw twoich!
[69] Zuchwali zmyślają przeciwko mnie kłamstwa, Lecz ja całym sercem strzegę ustaw twoich.
[70] Serce ich jest nieczułe jak tłuszcz, Ja zaś mam rozkosz w zakonie twym.
[71] Dobrze mi, żem został upokorzony, Abym się nauczył ustaw twoich.
[72] Lepszy jest dla mnie zakon ust twoich, Niż tysiące sztuk złota i srebra.
[73] Ręce twoje uczyniły mnie i ukształtowały, Daj mi rozum, abym się nauczył przykazań twoich!
[74] Ci, którzy się ciebie boją patrzą na mnie i radują się, Że pokładam nadzieję w słowie twoim.
[75] Wiem, Panie, że sądy twoje są sprawiedliwe I żeś mię słusznie upokorzył.
[76] Niechaj łaska twoja będzie pociechą moją, Jak przyrzekłeś słudze swemu!
[77] Niech zstąpi na mnie miłosierdzie twoje, abym żył, Bo zakon twój jest rozkoszą moją!
[78] Niech się zawstydzą zuchwali, gdy gnębią mnie niesłusznie, Ja zaś rozmyślam o ustawach twoich!

[79] Voltem-se para mim os que te temem e os que conhecem os teus testemunhos.

[80] Seja o meu coração irrepreensível nos teus decretos, para que eu não seja envergonhado.

[81] Desfalece-me a alma, aguardando a tua salvação; porém espero na tua palavra.

[82] Esmorecem os meus olhos de tanto esperar por tua promessa, enquanto digo: quando me haverás de consolar?

[83] Já me assemelho a um odre na fumaça; contudo, não me esqueço dos teus decretos.

[84] Quantos vêm a ser os dias do teu servo? Quando me farás justiça contra os que me perseguem?

[85] Para mim abriram covas os soberbos, que não andam consoante a tua lei.

[86] São verdadeiros todos os teus mandamentos; eles me perseguem injustamente; ajuda-me.

[87] Quase deram cabo de mim, na terra; mas eu não deixo os teus preceitos.

[88] Vivifica-me, segundo a tua misericórdia, e guardarei os testemunhos oriundos de tua boca.

[89] Para sempre, ó SENHOR, está firmada a tua palavra no céu.

[90] A tua fidelidade estende-se de geração em geração; fundaste a terra, e ela permanece.

[91] Conforme os teus juízos, assim tudo se mantém até hoje; porque ao teu dispor estão todas as coisas.

[79] Niech się zwrócą do mnie, którzy się ciebie boją I którzy znają świadectwa twoje!

[80] Oby serce moje było nienaganne w ustawach twoich, Abym nie był zawstydzony!

[81] Dusza moja tęskni do zbawienia twojego, Oczekuję słowa twojego.

[82] Oczy moje tęsknią do obietnicy twojej Mówiąc: Kiedy mnie pocieszysz?

[83] Chociaż stałem się jak wór skórzany w dymie, Jednak nie zapomniałem ustaw twoich.

[84] Ile dni zostaje słudze twemu? Kiedy wydasz wyrok na tych, którzy mnie prześladują?

[85] Zuchwali wykopali pode mną doły; Ci, którzy nie stosują się do zakonu twego.

[86] Wszystkie przykazania twoje są prawdą; Niesłusznie prześladują mnie! Pomóż mi!

[87] Omal nie zgładzili mnie z ziemi, Lecz ja nie odstąpiłem ustaw twoich.

[88] Zachowaj mnie według łaski swojej, Bym mógł strzec świadectwa ust twoich!

[89] Panie, słowo twoje trwa na wieki, Niewzruszone jak niebiosa.

[90] Prawda twoja trwa z pokolenia w pokolenie, Ugruntowałeś ziemię i stoi.

[91] Według praw twoich istnieje dotąd, Bo wszystko służy tobie.

[92] Não fosse a tua lei ter sido o meu prazer, há muito já teria eu perecido na minha angústia.

[93] Nunca me esquecerei dos teus preceitos, visto que por eles me tens dado vida.

[94] Sou teu; salva-me, pois eu busco os teus preceitos.

[95] Os ímpios me espreitam para perder-me; mas eu atento para os teus testemunhos.

[96] Tenho visto que toda perfeição tem seu limite; mas o teu mandamento é ilimitado.

[97] Quanto amo a tua lei! É a minha meditação, todo o dia!

[98] Os teus mandamentos me fazem mais sábio que os meus inimigos; porque, aqueles, eu os tenho sempre comigo.

[99] Compreendo mais do que todos os meus mestres, porque medito nos teus testemunhos.

[100] Sou mais prudente que os idosos, porque guardo os teus preceitos.

[101] De todo mau caminho desvio os pés, para observar a tua palavra.

[102] Não me aparto dos teus juízos, pois tu me ensinas.

[103] Quão doces são as tuas palavras ao meu paladar! Mais que o mel à minha boca.

[104] Por meio dos teus preceitos, consigo entendimento; por isso, detesto todo caminho de falsidade.

[105] Lâmpada para os meus pés é a tua palavra e, luz para os meus caminhos.

[92] Gdyby zakon twój nie był rozkoszą moją, Zginąłbym w niedoli.

[93] Nigdy nie zapomnę przykazań twoich, Bo przez nie zachowujesz mnie przy życiu.

[94] Twoim jestem! Wybaw mnie, Bo szukam przykazań twoich!

[95] Bezbożni czyhają na mnie, aby mnie zgubić, Ale ja rozważam świadectwa twoje.

[96] Widziałem koniec wszelkiej rzeczy, Lecz przykazanie twoje trwa najdłużej.

[97] O, jakże miłuję zakon twój, Przez cały dzień rozmyślam o nim!

[98] Przykazanie twe czyni mnie mędrszym od nieprzyjaciół moich, Ponieważ mam je na zawsze.

[99] Jestem rozumniejszy od wszystkich moich nauczycieli, Bo rozmyślam o świadectwach twoich.

[100] Jestem roztropniejszy od starszych, Bo strzegę przykazań twoich!

[101] Wstrzymuję nogi swoje od wszelkiej złej drogi, Aby strzec słowa twego.

[102] Od sądów twoich nie odstępuję, Ponieważ Ty mnie nauczasz.

[103] O, jak słodkie jest słowo twoje dla podniebienia mego, Słodsze niż miód dla ust moich.

[104] Z przykazań twoich nabrałem rozumu, Dlatego nienawidzę wszelkiej ścieżki kłamliwej.

[105] Słowo twoje jest pochodnią nogom moim I światłością ścieżkom moim.

[106] Jurei e confirmei o juramento de guardar os teus retos juízos.
[107] Estou aflitíssimo; vivifica-me, SENHOR, segundo a tua palavra.
[108] Aceita, SENHOR, a espontânea oferenda dos meus lábios e ensina-me os teus juízos.

[109] Estou de contínuo em perigo de vida; todavia, não me esqueço da tua lei.

[110] Armam ciladas contra mim os ímpios; contudo, não me desvio dos teus preceitos.
[111] Os teus testemunhos, recebi-os por legado perpétuo, porque me constituem o prazer do coração.
[112] Induzo o coração a guardar os teus decretos, para sempre, até ao fim.
[113] Aborreço a duplicidade, porém amo a tua lei.
[114] Tu és o meu refúgio e o meu escudo; na tua palavra, eu espero.
[115] Apartai-vos de mim, malfeitores; quero guardar os mandamentos do meu Deus.
[116] Ampara-me, segundo a tua promessa, para que eu viva; não permitas que a minha esperança me envergonhe.

[117] Sustenta-me, e serei salvo e sempre atentarei para os teus decretos.

[118] Desprezas os que se desviam dos teus decretos, porque falsidade é a astúcia deles.
[119] Rejeitas, como escória, todos os ímpios da terra; por isso, amo os teus testemunhos.

[106] Przysiągłem i potwierdzam: Chcę strzec twoich praw sprawiedliwych.
[107] Jestem bardzo utrapiony, Panie, ożyw mnie według słowa swego!

[108] Racz przyjąć, Panie, dobrowolne ofiary ust moich I naucz mnie sądów twoich!

[109] Dusza moja jest stale w niebezpieczeństwie, Lecz o zakonie twoim nie zapominam.
[110] Bezbożni zastawili na mnie sidło, Lecz ja nie odstępuję od ustaw twoich.
[111] Świadectwa twoje są moim dziedzictwem na wieki, Gdyż są rozkoszą serca mego.
[112] Nakłaniam serce moje, by pełniło ustawy twoje; Wieczna za to nagroda!
[113] Ludzi chwiejnych nienawidzę, Ale zakon twój miłuję.
[114] Tyś obroną moją i tarczą moją, W słowie twoim mam nadzieję.
[115] Odstąpcie ode mnie, złośnicy, Bo chcę przestrzegać przykazań Boga mego.
[116] Wesprzyj mnie według obietnicy swojej, abym żył, A nie dopuść, bym doznał zawodu w nadziei mojej.
[117] Podtrzymaj mię, abym był zbawiony, A zawsze wpatrywać się będę w ustawy twoje!

[118] Gardzisz wszystkimi, którzy odstępują od ustaw twoich, Bo myśli ich są fałszywe.

[119] Uważasz za żużel wszystkich bezbożnych na ziemi, Dlatego kocham świadectwa twoje.

120 Arrepia-se-me a carne com temor de ti, e temo os teus juízos.

121 Tenho praticado juízo e justiça; não me entregues aos meus opressores.

122 Sê fiador do teu servo para o bem; não permitas que os soberbos me oprimam.

123 Desfalecem-me os olhos à espera da tua salvação e da promessa da tua justiça.

124 Trata o teu servo segundo a tua misericórdia e ensina-me os teus decretos.

125 Sou teu servo; dá-me entendimento, para que eu conheça os teus testemunhos.

126 Já é tempo, SENHOR, para intervires, pois a tua lei está sendo violada.

127 Amo os teus mandamentos mais do que o ouro, mais do que o ouro refinado.

128 Por isso, tenho por, em tudo, retos os teus preceitos todos e aborreço todo caminho de falsidade.

129 Admiráveis são os teus testemunhos; por isso, a minha alma os observa.

130 A revelação das tuas palavras esclarece e dá entendimento aos simples.

131 Abro a boca e aspiro, porque anelo os teus mandamentos.

132 Volta-te para mim e tem piedade de mim, segundo costumas fazer aos que amam o teu nome.

133 Firma os meus passos na tua palavra, e não me domine iniqüidade alguma.

134 Livra-me da opressão do homem, e guardarei os teus preceitos.

120 Ciało moje drży ze strachu przed tobą, Bo lękam się twoich sądów.

121 Wykonuję prawo i sprawiedliwość; Nie wydawaj mnie w ręce gnębicieli moich.

122 Wstaw się za sługą swoim dla dobra jego, Niech nie gnębią mnie zuchwali!

123 Oczy moje tęsknią za zbawieniem twoim I za słowem sprawiedliwości twojej.

124 Postąp ze sługą twoim według łaski swojej I naucz mnie ustaw swoich!

125 Jestem sługą twoim, daj mi rozum, Abym poznał świadectwa twoje!

126 Czas już, by Pan rozpoczął działanie, Gdyż naruszono zakon twój.

127 Dlatego kocham przykazania twoje Bardziej niż złoto, bardziej niż szczere złoto.

128 Dlatego uznaję za słuszne wszystkie ustawy twoje, Nienawidzę wszelkiej drogi kłamstwa.

129 Cudowne są świadectwa twoje, Dlatego ich strzeże dusza moja.

130 Wykład słów twoich oświeca, Daje rozum prostaczkom.

131 Otwieram usta i wzdycham, Bo pragnę przykazań twoich.

132 Wejrzyj na mnie i zmiłuj się nade mną, Jak zwykłeś czynić tym, którzy miłują imię twoje!

133 Umocnij kroki moje w słowie twoim I nie daj nade mną władzy żadnej przewrotności!

134 Wybaw mnie od ucisku człowieka, A będę strzegł ustaw twoich!

[135] Faze resplandecer o rosto sobre o teu servo e ensina-me os teus decretos.

[135] Rozjaśnij oblicze swoje nad sługą swoim I naucz mnie ustaw swoich!

[136] Torrentes de água nascem dos meus olhos, porque os homens não guardam a tua lei.

[136] Potoki łez płyną z oczu moich, Dlatego, że nie strzegą zakonu twego,

[137] Justo és, SENHOR, e retos, os teus juízos.

[137] Sprawiedliwy jesteś, Panie, I prawe są sądy twoje.

[138] Os teus testemunhos, tu os impuseste com retidão e com suma fidelidade.

[138] Nadałeś przykazania swoje Sprawiedliwe i wielce prawdziwe.

[139] O meu zelo me consome, porque os meus adversários se esquecem da tua palavra.

[139] Trawi mię żarliwość moja, Że wrogowie moi zapominają o słowie twoim.

[140] Puríssima é a tua palavra; por isso, o teu servo a estima.

[140] Słowo twoje jest całkowicie czyste, Dlatego kocha je sługa twój.

[141] Pequeno sou e desprezado; contudo, não me esqueço dos teus preceitos.

[141] Mały jestem i wzgardzony, Lecz nie zapominam o ustawach twoich.

[142] A tua justiça é justiça eterna, e a tua lei é a própria verdade.

[142] Sprawiedliwość twoja jest wieczną sprawiedliwością, A zakon twój jest prawdą.

[143] Sobre mim vieram tribulação e angústia; todavia, os teus mandamentos são o meu prazer.

[143] Ucisk i utrapienie ogarnęły mnie, Lecz przykazania twoje są rozkoszą moją.

[144] Eterna é a justiça dos teus testemunhos; dá-me a inteligência deles, e viverei.

[144] Świadectwa twoje są sprawiedliwe na wieki, Daj mi rozum, abym ożył!

[145] De todo o coração eu te invoco; ouve-me, SENHOR; observo os teus decretos.

[145] Wołam z całego serca: Wysłuchaj mnie, Panie! Chcę pełnić ustawy twoje.

[146] Clamo a ti; salva-me, e guardarei os teus testemunhos.

[146] Wołam do ciebie, wybaw mnie, A będę strzegł świadectw twoich!

[147] Antecipo-me ao alvorecer do dia e clamo; na tua palavra, espero confiante.

[147] Wstaję przed świtem i wołam o pomoc: Oczekuję na słowo twoje.

[148] Os meus olhos antecipam-se às vigílias noturnas, para que eu medite nas tuas palavras.

[148] Budzę się, zanim zaświta, Aby rozmyślać nad słowem twoim.

[149] Ouve, SENHOR, a minha voz, segundo a tua bondade; vivifica-me, segundo os teus juízos.

[149] Wysłuchaj głosu mego według łaski swej, Panie, Według wyroku swego zachowaj mnie przy życiu!

[150] Aproximam-se de mim os que andam após a maldade; eles se afastam da tua lei.

[150] Blisko są ci, którzy prześladują mnie złośliwie, Oddalili się od zakonu twojego.

[151] Tu estás perto, SENHOR, e todos os teus mandamentos são verdade.

[151] Bliski jesteś, Panie, A wszystkie twe przykazania są prawdą.

[152] Quanto às tuas prescrições, há muito sei que as estabeleceste para sempre.

[152] Od dawna wiem o przykazaniach twoich, Że ustanowiłeś je na wieki.

[153] Atenta para a minha aflição e livra-me, pois não me esqueço da tua lei.

[153] Wejrzyj na nędzę moją i wybaw mnie, Gdyż nie zapominam o zakonie twoim!

[154] Defende a minha causa e liberta-me; vivifica-me, segundo a tua promessa.

[154] Prowadź sprawę moją i wyzwól mnie; Ożywiaj mnie według obietnicy swojej!

[155] A salvação está longe dos ímpios, pois não procuram os teus decretos.

[155] Zbawienie dalekie jest od bezbożników, Bo nie szukają ustaw twoich,

[156] Muitas, SENHOR, são as tuas misericórdias; vivifica-me, segundo os teus juízos.

[156] Wielkie jest miłosierdzie twoje, Panie, Ożywiaj mnie według sądów twoich!

[157] São muitos os meus perseguidores e os meus adversários; não me desvio, porém, dos teus testemunhos.

[157] Liczni są prześladowcy i nieprzyjaciele moi, Lecz ja nie zbaczam od przykazań twoich.

[158] Vi os infiéis e senti desgosto, porque não guardam a tua palavra.

[158] Gdy widzę odstępców, czuję odrazę, Że nie strzegą słowa twego.

[159] Considera em como amo os teus preceitos; vivifica-me, ó SENHOR, segundo a tua bondade.

[159] Zważ, że kocham ustawy twoje, Panie, Ożywiaj mnie według łaski swojej!

[160] As tuas palavras são em tudo verdade desde o princípio, e cada um dos teus justos juízos dura para sempre.

[160] Prawda jest treścią słowa twego I na wieki trwa sprawiedliwy wyrok.

[161] Príncipes me perseguem sem causa, porém o que o meu coração teme é a tua palavra.

[161] Książęta prześladują mnie bez przyczyny, Lecz serce moje lęka się słowa twego.

[162] Alegro-me nas tuas promessas, como quem acha grandes despojos.

[162] Weselę się z obietnicy twojej Jak ten, który zdobył wielki łup.

[163] Abomino e detesto a mentira; porém amo a tua lei.

[164] Sete vezes no dia, eu te louvo pela justiça dos teus juízos.

[165] Grande paz têm os que amam a tua lei; para eles não há tropeço.

[166] Espero, SENHOR, na tua salvação e cumpro os teus mandamentos.

[167] A minha alma tem observado os teus testemunhos; eu os amo ardentemente.

[168] Tenho observado os teus preceitos e os teus testemunhos, pois na tua presença estão todos os meus caminhos.

[169] Chegue a ti, SENHOR, a minha súplica; dá-me entendimento, segundo a tua palavra.

[170] Chegue a minha petição à tua presença; livra-me segundo a tua palavra.

[171] Profiram louvor os meus lábios, pois me ensinas os teus decretos.

[172] A minha língua celebre a tua lei, pois todos os teus mandamentos são justiça.

[173] Venha a tua mão socorrer-me, pois escolhi os teus preceitos.

[174] Suspiro, SENHOR, por tua salvação; a tua lei é todo o meu prazer.

[175] Viva a minha alma para louvar-te; ajudem-me os teus juízos.

[176] Ando errante como ovelha desgarrada; procura o teu servo, pois não me esqueço dos teus mandamentos.

Salmo 120

Contra as más línguas

[163] Nienawidzę kłamstwa i brzydzę się nim, Lecz kocham twój zakon.

[164] Siedem razy dziennie wysławiam cię Za sprawiedliwe sądy twoje.

[165] Pokój pełny mają ci, którzy kochają twój zakon, Na niczym się nie potkną.

[166] Wyczekuję zbawienia twego, Panie, I pełnię przykazania twoje.

[167] Dusza moja strzeże świadectw twoich, Które bardzo kocham.

[168] Strzegę nakazów twoich i świadectw twoich, Bo wszystkie drogi moje są jawne przed tobą.

[169] Niech dotrze prośba moja przed oblicze twoje, Panie, Obdarz mnie rozumem według słowa swego!

[170] Błaganie moje niech dojdzie przed oblicze twoje, Wybaw mnie według obietnicy swojej!

[171] Niechaj popłynie chwała z warg moich, Gdy mię nauczysz ustaw swoich.

[172] Niech język mój opiewa słowo twoje, Bo wszystkie przykazania twoje są sprawiedliwe.

[173] Niech wesprze mnie ręka twoja, Gdyż wybrałem przykazania twoje!

[174] Zbawienia twego pragnę, Panie, A zakon twój jest rozkoszą moją.

[175] Niech żyje dusza moja, aby cię chwalić, A niech wspomagają mnie wyroki twoje!

[176] Błąkam się jak owca zgubiona, szukaj sługi twego, Bo nie zapomniałem o przykazaniach twoich.

Psalmów 120

O ratunek przed ludźmi zdradliwymi

Cântico de romagem

[1] Na minha angústia, clamo ao SENHOR, e ele me ouve.

[2] SENHOR, livra-me dos lábios mentirosos, da língua enganadora.

[3] Que te será dado ou que te será acrescentado, ó língua enganadora?

[4] Setas agudas do valente e brasas vivas de zimbro.

[5] Ai de mim, que peregrino em Meseque e habito nas tendas de Quedar.

[6] Já há tempo demais que habito com os que odeiam a paz.

[7] Sou pela paz; quando, porém, eu falo, eles teimam pela guerra.

[1] Pieśń pielgrzymek. Do Pana wołałem w swej niedoli I wysłuchał mnie.

[2] Ratuj, Panie, duszę moją od warg kłamliwych, Od zdradliwego języka.

[3] Co ci da albo co ci doda, Języku zdradliwy?

[4] Ostre strzały wojownika I rozżarzone węgle z jałowca!

[5] Biada mi, że przebywam w Meszech, Że mieszkam w namiotach Kedaru.

[6] Dusza moja zbyt długo przebywa Wśród tych, którzy nienawidzą pokoju.

[7] Ja jestem za pokojem, Ale gdy przemówię, oni są za walką.

Salmo 121

Deus, o fiel guarda dos homens

Cântico de romagem

[1] Elevo os olhos para os montes: de onde me virá o socorro?

[2] O meu socorro vem do SENHOR, que fez o céu e a terra.

[3] Ele não permitirá que os teus pés vacilem; não dormitará aquele que te guarda.

[4] É certo que não dormita, nem dorme o guarda de Israel.

[5] O SENHOR é quem te guarda; o SENHOR é a tua sombra à tua direita.

[6] De dia não te molestará o sol, nem de noite, a lua.

[7] O SENHOR te guardará de todo mal; guardará a tua alma.

[8] O SENHOR guardará a tua saída e a tua entrada, desde agora e para sempre.

Psalmów 121

Pan stróżem moim

[1] Pieśń pielgrzymek. Oczy moje wznoszę ku górom: Skąd nadejdzie mi pomoc?

[2] Pomoc moja jest od Pana, Który uczynił niebo i ziemię.

[3] Niechaj nie da się potknąć twej nodze, Niech nie drzemie stróż twój.

[4] Oto nie drzemie Ani nie zasypia stróż Izraela.

[5] Pan stróżem twoim, Pan cieniem twoim po prawicy twojej.

[6] Słońce nie będzie cię razić za dnia Ani księżyc w nocy.

[7] Pan strzec cię będzie od wszelkiego zła, Strzec będzie duszy twojej.

[8] Pan strzec będzie wyjścia i wejścia twego, Teraz i na wieki.

Salmo 122

Oração pela paz de Jerusalém
Cântico de romagem. De Davi

1 Alegrei-me quando me disseram: Vamos à Casa do SENHOR.

2 Pararam os nossos pés junto às tuas portas, ó Jerusalém!

3 Jerusalém, que estás construída como cidade compacta,

4 para onde sobem as tribos, as tribos do SENHOR, como convém a Israel, para renderem graças ao nome do SENHOR.

5 Lá estão os tronos de justiça, os tronos da casa de Davi.

6 Orai pela paz de Jerusalém! Sejam prósperos os que te amam.

7 Reine paz dentro de teus muros e prosperidade nos teus palácios.

8 Por amor dos meus irmãos e amigos, eu peço: haja paz em ti!

9 Por amor da Casa do SENHOR, nosso Deus, buscarei o teu bem.

Salmo 123

Solicitude por auxílio divino
Cântico de romagem

1 A ti, que habitas nos céus, elevo os olhos!

2 Como os olhos dos servos estão fitos nas mãos dos seus senhores, e os olhos da serva, na mão de sua senhora, assim os nossos olhos estão fitos no SENHOR, nosso Deus, até que se compadeça de nós.

Psalmów 122

O pokój dla Jeruzalemu

1 Pieśń pielgrzymek. Dawidowa. Uradowałem się, gdy mi powiedziano: Do domu Pana pójdziemy!

2 Stanęły stopy nasze W bramach twych, o Jeruzalem!

3 Jeruzalem! Zbudowane jak miasto, Całe w jedno zespolone,

4 Do którego pielgrzymują plemiona, plemiona Pana Według prawa Izraela, by tam wysławiać imię Pana!

5 Wszak tam postawione są trony sądu, Trony domu Dawidowego.

6 Proście o pokój dla Jeruzalemu! Niech żyją w spokoju ci, którzy cię miłują!

7 Pokój niech panuje w murach twoich, A spokój w twoich pałacach!

8 Ze względu na braci moich i przyjaciół Będę ci życzył pokoju.

9 Ze względu na Pana, Boga naszego, Będę szukał dobra twego.

Psalmów 123

Spojrzenie w górę!

1 Pieśń pielgrzymek. Oczy moje wznoszę ku tobie, Który mieszkasz w niebie.

2 Oto jak oczy sług na rękę swych panów, Jak oczy służebnicy na rękę swej pani, Tak oczy nasze patrzą na Pana, Boga naszego, Aż się zmiłuje nad nami.

[3] Tem misericórdia de nós, SENHOR, tem misericórdia; pois estamos sobremodo fartos de desprezo.
[4] A nossa alma está saturada do escárnio dos que estão à sua vontade e do desprezo dos soberbos.

Salmo 124

Deus, nosso protetor e libertador
Cântico de romagem. De Davi

[1] Não fosse o SENHOR, que esteve ao nosso lado, Israel que o diga;

[2] não fosse o SENHOR, que esteve ao nosso lado, quando os homens se levantaram contra nós,
[3] e nos teriam engolido vivos, quando a sua ira se acendeu contra nós;
[4] as águas nos teriam submergido, e sobre a nossa alma teria passado a torrente;
[5] águas impetuosas teriam passado sobre a nossa alma.
[6] Bendito o SENHOR, que não nos deu por presa aos dentes deles.
[7] Salvou-se a nossa alma, como um pássaro do laço dos passarinheiros; quebrou-se o laço, e nós nos vimos livres.
[8] O nosso socorro está em o nome do SENHOR, criador do céu e da terra.

Salmo 125

Fé inabalável
Cântico de romagem

[1] Os que confiam no SENHOR são como o monte Sião, que não se abala, firme para sempre.

[3] Zmiłuj się nad nami, Panie, Zmiłuj się nad nami, Bośmy bardzo nasyceni wzgardą!
[4] Dusza nasza nasycona jest bardzo Pośmiewiskiem zadufanych w sobie, Wzgardą pyszałków.

Psalmów 124

Dziękczynienie za ratunek przed wrogami

[1] Pieśń pielgrzymek. Dawidowa. Gdyby Pan nie był z nami - Niechże powie Izrael -

[2] Gdyby Pan nie był z nami, Gdy ludzie powstali przeciwko nam,
[3] To byliby nas pożarli żywcem, Gdy płonęli gniewem przeciwko nam,
[4] To byłyby nas zalały wody, Potok zatopiłby nas,

[5] To przeszłyby nad nami Wody wezbrane.

[6] Błogosławiony Pan, Który nie wydał nas na łup zębom ich!
[7] Dusza nasza jak ptak umknęła z sidła ptaszników; Sidło się podarło, a myśmy wolni.
[8] Pomoc nasza w imieniu Pana, Który uczynił niebo i ziemię.

Psalmów 125

Schronienie w Bogu

[1] Pieśń pielgrzymek. Ci, którzy ufają Panu, są jak góra Syjon, Która się nie chwieje, lecz trwa wiecznie.

[2] Como em redor de Jerusalém estão os montes, assim o SENHOR, em derredor do seu povo, desde agora e para sempre.

[3] O cetro dos ímpios não permanecerá sobre a sorte dos justos, para que o justo não estenda a mão à iniqüidade.

[4] Faze o bem, SENHOR, aos bons e aos retos de coração.

[5] Quanto aos que se desviam para sendas tortuosas, levá-los-á o SENHOR juntamente com os malfeitores. Paz sobre Israel!

Salmo 126

Consolo para os que choram
Cântico de romagem

[1] Quando o SENHOR restaurou a sorte de Sião, ficamos como quem sonha.

[2] Então, a nossa boca se encheu de riso, e a nossa língua, de júbilo; então, entre as nações se dizia: Grandes coisas o SENHOR tem feito por eles.

[3] Com efeito, grandes coisas fez o SENHOR por nós; por isso, estamos alegres.

[4] Restaura, SENHOR, a nossa sorte, como as torrentes no Neguebe.

[5] Os que com lágrimas semeiam com júbilo ceifarão.

[6] Quem sai andando e chorando, enquanto semeia, voltará com júbilo, trazendo os seus feixes.

Salmo 127

Todo bem procede de Deus
Cântico de romagem. De Salomão

[2] Jak Jeruzalem otaczają góry, Tak Pan otacza lud swój teraz i na wieki.

[3] Gdyż nie pozostanie berło bezbożnych Nad działem sprawiedliwych, by sprawiedliwi nie wyciągali Rąk swych ku bezprawiu.

[4] Czyń dobrze, Panie, dobrym I tym, co są prawego serca.

[5] Ale tych, którzy zbaczają na kręte drogi, Niech Pan odrzuci wraz ze złoczyńcami. Pokój nad Izraelem!

Psalmów 126

Siew w łzach, żniwo radosne

[1] Pieśń pielgrzymek. Gdy Pan wywiódł z niewoli uprowadzonych z Syjonu, Byliśmy jak we śnie.

[2] Wtedy usta nasze były pełne śmiechu, A język nasz radości, Wtedy mówiono wśród narodów: Pan dokonał z nimi wielkich rzeczy,

[3] Wielkich rzeczy dokonał Pan z nami, Przeto byliśmy weseli.

[4] Odmień, Panie, losy nasze Jak strumienie w ziemi południowej.

[5] Ci, którzy siali ze łzami, Niech zbierają z radością!

[6] Kto wychodzi z płaczem, niosąc ziarno siewne, Będzie wracał z radością, niosąc snopy swoje.

Psalmów 127

Jedynie Pan darzy powodzeniem

[1] Se o SENHOR não edificar a casa, em vão trabalham os que a edificam; se o SENHOR não guardar a cidade, em vão vigia a sentinela.

[2] Inútil vos será levantar de madrugada, repousar tarde, comer o pão que penosamente granjeastes; aos seus amados ele o dá enquanto dormem.

[3] Herança do SENHOR são os filhos; o fruto do ventre, seu galardão.

[4] Como flechas na mão do guerreiro, assim os filhos da mocidade.

[5] Feliz o homem que enche deles a sua aljava; não será envergonhado, quando pleitear com os inimigos à porta.

[1] Pieśń pielgrzymek. Salomonowa. Jeśli Pan domu nie zbuduje, Próżno trudzą się ci, którzy go budują. Jeśli Pan nie strzeże miasta, Daremnie czuwa stróż.

[2] Daremnie wcześnie rano wstajecie, I późno się kładziecie, spożywając chleb w troskach: Wszak on i we śnie obdarza umiłowanego swego.

[3] Oto dzieci są darem Pana, Podarunkiem jest owoc łona,

[4] Czym strzały w ręku wojownika, Tym synowie zrodzeni za młodu.

[5] Błogo mężowi, który napełnił nimi swój kołczan! Nie zawiedzie się, Gdy będzie się rozprawiał z nieprzyjaciółmi w bramie.

Salmo 128

Temor de Deus e felicidade no lar

Cântico de romagem

[1] Bem-aventurado aquele que teme ao SENHOR e anda nos seus caminhos!

[2] Do trabalho de tuas mãos comerás, feliz serás, e tudo te irá bem.

[3] Tua esposa, no interior de tua casa, será como a videira frutífera; teus filhos, como rebentos da oliveira, à roda da tua mesa.

[4] Eis como será abençoado o homem que teme ao SENHOR!

[5] O SENHOR te abençoe desde Sião, para que vejas a prosperidade de Jerusalém durante os dias de tua vida,

[6] vejas os filhos de teus filhos. Paz sobre Israel!

Psalmów 128

Szczęście rodzinne owocem bogobojności

[1] Pieśń pielgrzymek. Błogosławiony każdy, który się boi Pana, Który kroczy jego drogami!

[2] Owoc trudu rąk swoich spożywać będziesz, Będziesz szczęśliwy i dobrze ci się powiedzie.

[3] Żona twoja będzie jak owocująca winnica W obrębie zagrody twojej, Dzieci twoje jak sadzonki oliwne Dokoła stołu twego.

[4] Tak oto błogosławiony będzie mąż, Który się boi Pana!

[5] Niech ci błogosławi Pan z Syjonu, Abyś oglądał szczęście Jeruzalemu Po wszystkie dni życia twego!

[6] I abyś oglądał dzieci synów twoich! Pokój nad Izraelem!

Salmo 129

Recordação de libertações
Cântico de romagem

[1] Muitas vezes me angustiaram desde a minha mocidade, Israel que o diga;

[2] desde a minha mocidade, me angustiaram, todavia, não prevaleceram contra mim.

[3] Sobre o meu dorso lavraram os aradores; nele abriram longos sulcos.

[4] Mas o SENHOR é justo; cortou as cordas dos ímpios.

[5] Sejam envergonhados e repelidos todos os que aborrecem a Sião!

[6] Sejam como a erva dos telhados, que seca antes de florescer,

[7] com a qual não enche a mão o ceifeiro, nem os braços, o que ata os feixes!

[8] E também os que passam não dizem: A bênção do SENHOR seja convosco! Nós vos abençoamos em nome do SENHOR!

Psalmów 129

Udręka i wyzwolenie

[1] Pieśń pielgrzymek. Bardzo mnie dręczyli od młodości mojej - Niech przyzna Izrael -

[2] Bardzo mnie dręczyli od młodości mojej, Lecz mnie nie przemogli.

[3] Na grzbiecie moim orali oracze, Porobili swoje długie bruzdy.

[4] Pan jest sprawiedliwy, Przeciął powrozy bezbożników.

[5] Niech się zawstydzą i cofną wszyscy, Którzy nienawidzą Syjonu!

[6] Niech będą jak trawa na dachach, Która usycha, nim zakwitnie,

[7] Którą żniwiarz nie napełni swej garści Ani wiążący snopy swego naręcza,

[8] Ani przechodnie nie powiedzą: Błogosławieństwo Pana niech będzie z wami! Błogosławimy wam w imię Pana.

Salmo 130

Das profundezas clamo ao Senhor
Cântico de romagem

[1] Das profundezas clamo a ti, SENHOR.

[2] Escuta, SENHOR, a minha voz; estejam alertas os teus ouvidos às minhas súplicas.

[3] Se observares, SENHOR, iniqüidades, quem, SENHOR, subsistirá?

[4] Contigo, porém, está o perdão, para que te temam.

[5] Aguardo o SENHOR, a minha alma o aguarda; eu espero na sua palavra.

Psalmów 130

Z głębokiej nędzy...

[1] Pieśń pielgrzymek. Z głębokości wołam do ciebie, Panie!

[2] Panie, wysłuchaj głosu mojego! Nakłoń uszu swych na głos błagania mego!

[3] Jeżeli będziesz zważał na winy, Panie, Panie, któż się ostoi?

[4] Lecz u ciebie jest odpuszczenie, Aby się ciebie bano.

[5] W Panu pokładam nadzieję, Dusza moja żyje nadzieją. Oczekuję słowa jego.

[6] A minha alma anseia pelo SENHOR mais do que os guardas pelo romper da manhã. Mais do que os guardas pelo romper da manhã,

[7] espere Israel no SENHOR, pois no SENHOR há misericórdia; nele, copiosa redenção.

[8] É ele quem redime a Israel de todas as suas iniqüidades.

Salmo 131

Calma em Deus

Cântico de romagem. De Davi

[1] SENHOR, não é soberbo o meu coração, nem altivo o meu olhar; não ando à procura de grandes coisas, nem de coisas maravilhosas demais para mim.

[2] Pelo contrário, fiz calar e sossegar a minha alma; como a criança desmamada se aquieta nos braços de sua mãe, como essa criança é a minha alma para comigo.

[3] Espera, ó Israel, no SENHOR, desde agora e para sempre.

Salmo 132

Uma promessa antiga

Cântico de romagem

[1] Lembra-te, SENHOR, a favor de Davi, de todas as suas provações;

[2] de como jurou ao SENHOR e fez votos ao Poderoso de Jacó:

[3] Não entrarei na tenda em que moro, nem subirei ao leito em que repouso,

[4] não darei sono aos meus olhos, nem repouso às minhas pálpebras,

[6] Dusza moja oczekuje Pana, Tęskniej niż stróże poranku, bardziej niż stróże poranku.

[7] Izraelu, oczekuj Pana, Gdyż u Pana jest łaska I odkupienie u niego obfite!

[8] On sam odkupi Izraela Od wszystkich win jego.

Psalmów 131

Dziecięce zaufanie do Pana

[1] Pieśń pielgrzymek. Dawidowa. Panie, nie wywyższa się serce moje I nie wynoszą się oczy moje; Ani nie chodzi mi o rzeczy zbyt wielkie I zbyt cudowne dla mnie.

[2] Zaiste, uciszyłem i uspokoiłem mą duszę; Jak dziecię odstawione od piersi u swej matki, Tak we mnie spokojna jest dusza moja.

[3] Izraelu! Oczekuj Pana Teraz i na wieki!

Psalmów 132

Syjon w świetle obietnic danych Dawidowi

[1] Pieśń pielgrzymek. Pamiętaj, Panie, Dawidowi Wszystek trud jego!

[2] On przysiągł Panu, Ślubował mocarzowi Jakuba:

[3] Nie wejdę do mieszkania domu mego, Nie wstąpię na posłanie łoża mego.

[4] Nie użyczę snu oczom moim Ani powiekom moim drzemania,

[5] até que eu encontre lugar para o SENHOR, morada para o Poderoso de Jacó.

[6] Ouvimos dizer que a arca se achava em Efrata e a encontramos no campo de Jaar.

[7] Entremos na sua morada, adoremos ante o estrado de seus pés.

[8] Levanta-te, SENHOR, entra no lugar do teu repouso, tu e a arca de tua fortaleza.

[9] Vistam-se de justiça os teus sacerdotes, e exultem os teus fiéis.

[10] Por amor de Davi, teu servo, não desprezes o rosto do teu ungido.

[11] O SENHOR jurou a Davi com firme juramento e dele não se apartará: Um rebento da tua carne farei subir para o teu trono.

[12] Se os teus filhos guardarem a minha aliança e o testemunho que eu lhes ensinar, também os seus filhos se assentarão para sempre no teu trono.

[13] Pois o SENHOR escolheu a Sião, preferiu-a por sua morada:

[14] Este é para sempre o lugar do meu repouso; aqui habitarei, pois o preferi.

[15] Abençoarei com abundância o seu mantimento e de pão fartarei os seus pobres.

[16] Vestirei de salvação os seus sacerdotes, e de júbilo exultarão os seus fiéis.

[5] Póki nie znajdę miejsca dla Pana, Mieszkania dla mocarza Jakuba.

[6] Oto usłyszeliśmy o niej w Efrata, Znaleźliśmy ją na polach Jaar.

[7] Wejdźmy do przybytków jego, Padnijmy na twarz u podnóżka stóp jego.

[8] Wyrusz, Panie, na miejsce odpocznienia twego, Ty i arka twej mocy!

[9] Kapłani twoi niech obloką się w sprawiedliwość, A wierni twoi niech śpiewają radośnie!

[10] Ze względu na sługę twego, Dawida, Nie odrzucaj pomazańca twego!

[11] Złożył Pan Dawidowi niezłomną przysięgę, Której nie cofnie: Jednego z potomków twoich Osadzę na tronie twoim!

[12] Jeżeli synowie twoi strzec będą przymierza mego I świadectwa mego, którego ich nauczę, Wtedy i synowie ich na zawsze Zasiadać będą na tronie twoim.

[13] Albowiem Pan wybrał Syjon I chciał go na swoje mieszkanie.

[14] Tu miejsce odpocznienia mego na wieki; Tu zamieszkam, bo upodobałem je sobie.

[15] Zasoby jego hojnie pobłogosławię, Ubogich jego nakarmię chlebem.

[16] I kapłanów jego przyodzieję zbawieniem, A jego wierni wielce radować się będą,

[17] Ali, farei brotar a força de Davi; preparei uma lâmpada para o meu ungido.

[18] Cobrirei de vexame os seus inimigos; mas sobre ele florescerá a sua coroa.

Salmo 133

A excelência da união fraternal
Cântico de romagem. De Davi

[1] Oh! Como é bom e agradável viverem unidos os irmãos!

[2] É como o óleo precioso sobre a cabeça, o qual desce para a barba, a barba de Arão, e desce para a gola de suas vestes.

[3] É como o orvalho do Hermom, que desce sobre os montes de Sião. Ali, ordena o SENHOR a sua bênção e a vida para sempre.

Salmo 134

Convocando ao culto vespertino
Cântico de romagem

[1] Bendizei ao SENHOR, vós todos, servos do SENHOR, que assistis na Casa do SENHOR, nas horas da noite;

[2] erguei as mãos para o santuário e bendizei ao SENHOR.

[3] De Sião te abençoe o SENHOR, criador do céu e da terra!

Salmo 135

Louvores a Deus

[1] Aleluia! Louvai o nome do SENHOR; louvai-o, servos do SENHOR,

[2] vós que assistis na Casa do SENHOR, nos átrios da casa do nosso Deus.

[17] Sprawię, że tam wyrośnie Dawidowi potomek, Zgotuję pochodnię pomazańcowi mojemu.

[18] Nieprzyjaciół jego okryję wstydem, Ale nad nim zajaśnieje korona jego.

Psalmów 133

Błogosławieństwo bratniej zgody

[1] Pieśń pielgrzymek. Dawidowa. O, jak dobrze i miło, Gdy bracia w zgodzie mieszkają!

[2] Jest to jak cenny olejek na głowie, Który spływa na brodę, Na brodę Aarona, Sięgającą brzegu jego szaty.

[3] Jest to jak rosa Hermonu, Która spada na góry Syjonu. Tam bowiem Pan zsyła błogosławieństwo, Życie na wieki wieczne.

Psalmów 134

Pieśń nocnych stróżów świątyni

[1] Pieśń pielgrzymek. Oto błogosławcie Pana, Wszyscy słudzy Pana, Którzy co noc służycie w domu Pana!

[2] Podnoście ręce ku świątyni I błogosławcie Pana!

[3] Niech ci błogosławi z Syjonu Pan, Który uczynił niebo i ziemię!

Psalmów 135

Chwała jedynie prawdziwemu Bogu

[1] Alleluja. Chwalcie imię Pana, Chwalcie, słudzy Pańscy,

[2] Którzy służycie w domu Pana, W przedsionkach domu Boga naszego!

[3] Louvai ao SENHOR, porque o SENHOR é bom; cantai louvores ao seu nome, porque é agradável.

[4] Pois o SENHOR escolheu para si a Jacó e a Israel, para sua possessão.

[5] Com efeito, eu sei que o SENHOR é grande e que o nosso Deus está acima de todos os deuses.

[6] Tudo quanto aprouve ao SENHOR, ele o fez, nos céus e na terra, no mar e em todos os abismos.

[7] Faz subir as nuvens dos confins da terra, faz os relâmpagos para a chuva, faz sair o vento dos seus reservatórios.

[8] Foi ele quem feriu os primogênitos no Egito, tanto dos homens como das alimárias;

[9] quem, no meio de ti, ó Egito, operou sinais e prodígios contra Faraó e todos os seus servos;

[10] quem feriu muitas nações e tirou a vida a poderosos reis:

[11] a Seom, rei dos amorreus, e a Ogue, rei de Basã, e a todos os reinos de Canaã;

[12] cujas terras deu em herança, em herança a Israel, seu povo.

[13] O teu nome, SENHOR, subsiste para sempre; a tua memória, SENHOR, passará de geração em geração.

[14] Pois o SENHOR julga ao seu povo e se compadece dos seus servos.

[15] Os ídolos das nações são prata e ouro, obra das mãos dos homens.

[3] Chwalcie Pana, gdyż dobry jest Pan, Grajcie imieniu jego, bo jest miłe!

[4] Gdyż Pan wybrał sobie Jakuba, Izraela na własność swoją.

[5] Zaiste, wiem, że wielki jest Pan, A Pan nasz jest nad wszystkich bogów.

[6] Pan czyni wszystko, co zechce, na niebie i na ziemi, W morzach i we wszystkich głębinach.

[7] On sprowadza chmury z krańców ziemi, Wywołuje błyskawice z deszczem, Wypuszcza wiatr ze swoich komór.

[8] Pobił pierworodne Egiptu, Zarówno ludzi, jak zwierzęta.

[9] Dokonał znaków i cudów pośród ciebie, Egipcie, Na faraonie i na wszystkich jego sługach.

[10] Pobił wiele narodów I zabił potężnych królów.

[11] Sychona, króla Amorejczyków, I Oga, króla Baszanu, I wszystkie królestwa Kanaanu.

[12] A ziemię ich dał w dziedzictwo, W dziedzictwo Izraelowi, ludowi swemu.

[13] Panie! Imię twoje trwa na wieki, Panie, pamięć twoja po wszystkie pokolenia.

[14] Albowiem Pan sądzić będzie lud swój, A nad sługami swymi zlituje się.

[15] Bożki pogan są ze srebra i złota, Są dziełem rąk ludzkich.

[16] Têm boca e não falam; têm olhos e não vêem;
[17] têm ouvidos e não ouvem; pois não há alento de vida em sua boca.
[18] Como eles se tornam os que os fazem, e todos os que neles confiam.
[19] Casa de Israel, bendizei ao SENHOR; casa de Arão, bendizei ao SENHOR;
[20] casa de Levi, bendizei ao SENHOR; vós que temeis ao SENHOR, bendizei ao SENHOR.
[21] Desde Sião bendito seja o SENHOR, que habita em Jerusalém! Aleluia!

[16] Mają usta, a nie mówią, Mają oczy, a nie widzą.
[17] Mają uszy, a nie słyszą, Nie ma też tchnienia w ich ustach.
[18] Niech będą podobni do nich twórcy ich, Wszyscy, którzy im ufają!
[19] Domu Izraela, błogosław Pana; Domu Aarona, błogosław Pana!
[20] Domu Lewiego, błogosław Pana! Wy, którzy boicie się Pana, błogosławcie Pana!
[21] Niech będzie błogosławiony z Syjonu Pan, który mieszka w Jeruzalemie! Alleluja.

Salmo 136

A misericórdia de Deus

[1] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.
[2] Rendei graças ao Deus dos deuses, porque a sua misericórdia dura para sempre.
[3] Rendei graças ao SENHOR dos senhores, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[4] ao único que opera grandes maravilhas, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[5] àquele que com entendimento fez os céus, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[6] àquele que estendeu a terra sobre as águas, porque a sua misericórdia dura para sempre;

Psalmów 136

[1] Wysławiajcie Pana, albowiem jest dobry, Albowiem na wieki trwa jego łaska!
[2] Wysławiajcie Boga nad bogami! Albowiem na wieki trwa łaska jego!
[3] Wysławiajcie Pana nad pany, Albowiem na wieki trwa łaska jego!
[4] Tego, który sam czyni wielkie cuda, Albowiem na wieki trwa łaska jego!
[5] Tego, który mądrze niebiosa uczynił, Albowiem na wieki trwa łaska jego!
[6] Tego, który rozpostarł ziemię na wodach, Albowiem na wieki trwa łaska jego!

[7] àquele que fez os grandes luminares, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[8] o sol para presidir o dia, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[9] a lua e as estrelas para presidirem a noite, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[10] àquele que feriu o Egito nos seus primogênitos, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[11] e tirou a Israel do meio deles, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[12] com mão poderosa e braço estendido, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[13] àquele que separou em duas partes o mar Vermelho, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[14] e por entre elas fez passar a Israel, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[15] mas precipitou no mar Vermelho a Faraó e ao seu exército, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[16] àquele que conduziu o seu povo pelo deserto, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[17] àquele que feriu grandes reis, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[18] e tirou a vida a famosos reis, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[19] a Seom, rei dos amorreus, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[7] Tego, który uczynił wielkie światła, Albowiem na wieki trwa łaska jego!

[8] Słońce, aby panowało we dnie, Albowiem na wieki trwa łaska jego!

[9] Księżyc i gwiazdy, aby panowały w nocy, Albowiem na wieki trwa łaska jego!

[10] Tego, który pobił Egipt w pierworodnych jego, Albowiem na wieki trwa łaska jego!

[11] Wyprowadził Izraela spośród nich, Albowiem na wieki trwa łaska jego!

[12] Mocną ręką i podniesionym ramieniem, Albowiem na wieki trwa łaska jego!

[13] On rozdzielił Morze Czerwone na części, Albowiem na wieki trwa łaska jego!

[14] I przeprowadził Izraela środkiem jego, Albowiem na wieki trwa łaska jego!

[15] Wrzucił faraona i wojsko jego w Morze Czerwone, Albowiem na wieki trwa łaska jego!

[16] Prowadził lud swój przez pustynię, Albowiem na wieki trwa łaska jego!

[17] Pobił królów wielkich, Albowiem na wieki trwa łaska jego!

[18] Zabił potężnych królów, Albowiem na wieki trwa łaska jego!

[19] Sychona, króla Amorejczyków, Albowiem na wieki trwa łaska jego!

[20] e a Ogue, rei de Basã, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[21] cujas terras deu em herança, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[22] em herança a Israel, seu servo, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[23] a quem se lembrou de nós em nosso abatimento, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[24] e nos libertou dos nossos adversários, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[25] e dá alimento a toda carne, porque a sua misericórdia dura para sempre.
[26] Oh! Tributai louvores ao Deus dos céus, porque a sua misericórdia dura para sempre.

Salmo 137

Saudades da pátria

[1] Às margens dos rios da Babilônia, nós nos assentávamos e chorávamos, lembrando-nos de Sião.
[2] Nos salgueiros que lá havia, pendurávamos as nossas harpas,
[3] pois aqueles que nos levaram cativos nos pediam canções, e os nossos opressores, que fôssemos alegres, dizendo: Entoai-nos algum dos cânticos de Sião.
[4] Como, porém, haveríamos de entoar o canto do SENHOR em terra estranha?
[5] Se eu de ti me esquecer, ó Jerusalém, que se resseque a minha mão direita.

[20] I Oga, króla Baszanu, Albowiem na wieki trwa łaska jego!
[21] Dał im ziemię w dziedzictwo, Albowiem na wieki trwa łaska jego!
[22] W dziedzictwo Izraelowi, słudze swemu, Albowiem na wieki trwa łaska jego!
[23] W poniżeniu naszym pamiętał o nas, Albowiem na wieki trwa łaska jego!
[24] Wybawił nas od nieprzyjaciół naszych, Albowiem na wieki trwa łaska jego!
[25] Daje pokarm wszelkiemu ciału, Albowiem na wieki trwa łaska jego!
[26] Wysławiajcie Boga niebios, Albowiem na wieki trwa łaska jego!

Psalmów 137

Nad rzekami Babilonu - pieśń wygnańców

[1] Nad rzekami Babilonu - tam siedzieliśmy I płakaliśmy na wspomnienie Syjonu.
[2] Na wierzbach w tamtej krainie Zawiesiliśmy lutnie nasze,
[3] Bo tam żądali od nas słów pieśni Ci, którzy nas wzięli w niewolę, A ciemiężcy nasi - radości: Śpiewajcie nam jakąś pieśń Syjonu!
[4] Jakże mamy śpiewać pieśń Pana Na obcej ziemi?
[5] Jeśli zapomnę cię, Jeruzalem, Niech uschnie prawica moja!

[6] Apegue-se-me a língua ao paladar, se me não lembrar de ti, se não preferir eu Jerusalém à minha maior alegria.

[7] Contra os filhos de Edom, lembra-te, SENHOR, do dia de Jerusalém, pois diziam: Arrasai, arrasai-a, até aos fundamentos.

[8] Filha da Babilônia, que hás de ser destruída, feliz aquele que te der o pago do mal que nos fizeste.

[9] Feliz aquele que pegar teus filhos e esmagá-los contra a pedra.

Salmo 138

Graças a Deus por sua fidelidade
Salmo de Davi

[1] Render-te-ei graças, SENHOR, de todo o meu coração; na presença dos poderosos te cantarei louvores.

[2] Prostrar-me-ei para o teu santo templo e louvarei o teu nome, por causa da tua misericórdia e da tua verdade, pois magnificaste acima de tudo o teu nome e a tua palavra.

[3] No dia em que eu clamei, tu me acudiste e alentaste a força de minha alma.

[4] Render-te-ão graças, ó SENHOR, todos os reis da terra, quando ouvirem as palavras da tua boca,

[5] e cantarão os caminhos do SENHOR, pois grande é a glória do SENHOR.

[6] O SENHOR é excelso, contudo, atenta para os humildes; os soberbos, ele os conhece de longe.

[6] Niech przylgnie język mój do podniebienia, Jeślibym nie pamiętał o tobie, Jeślibym nie wyniósł Jeruzalemu Nad największą radość moją!

[7] Pamiętaj, Panie, synom Edomu dzień Jeruzalemu, Gdy wołali: Zburzcie, zburzcie je aż do samych posad!

[8] Córko babilońska, pustoszycielko! Błogosławiony, kto ci odpłaci to, coś nam wyrządziła!

[9] Błogosławiony, kto pochwyci I roztrzaska niemowlęta twoje o skałę.

Psalmów 138

Dziękczynienie Panu, wiernemu pomocnikowi

[1] Dawidowy. Wysławiam cię, Panie, z całego serca mego, Śpiewam ci wobec bogów.

[2] Oddaję pokłon przybytkowi twemu świętemu I wysławiam imię twoje Za łaskę i za wierność twoją, Bo nad wszystko wywyższyłeś imię i słowo swoje.

[3] W dniu, gdy cię wzywałem, wysłuchałeś mnie, Dodałeś mocy duszy mojej.

[4] Wysławiać cię będą, Panie, wszyscy królowie ziemi, Gdy usłyszą słowa ust twoich.

[5] Będą opiewali drogi Pańskie, Gdyż wielka jest chwała Pana.

[6] Zaiste, wzniosły jest Pan, a jednak spogląda na uniżonego, A dumnego z daleka poznaje.

[7] Se ando em meio à tribulação, tu me refazes a vida; estendes a mão contra a ira dos meus inimigos; a tua destra me salva.

[8] O que a mim me concerne o SENHOR levará a bom termo; a tua misericórdia, ó SENHOR, dura para sempre; não desampares as obras das tuas mãos.

[7] Choćbym się znalazł w niedoli, Ty mnie zachowasz przy życiu. Przeciwko złości nieprzyjaciół moich wyciągniesz rękę, A prawica twoja wybawi mnie.

[8] Pan dokona tego dla mnie. Panie, łaska twoja trwa na wieki, Nie zaniechaj dzieła rąk twoich!

Salmo 139

Deus onisciente e onipotente

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] SENHOR, tu me sondas e me conheces.

[2] Sabes quando me assento e quando me levanto; de longe penetras os meus pensamentos.

[3] Esquadrinhas o meu andar e o meu deitar e conheces todos os meus caminhos.

[4] Ainda a palavra me não chegou à língua, e tu, SENHOR, já a conheces toda.

[5] Tu me cercas por trás e por diante e sobre mim pões a mão.

[6] Tal conhecimento é maravilhoso demais para mim: é sobremodo elevado, não o posso atingir.

[7] Para onde me ausentarei do teu Espírito? Para onde fugirei da tua face?

[8] Se subo aos céus, lá estás; se faço a minha cama no mais profundo abismo, lá estás também;

[9] se tomo as asas da alvorada e me detenho nos confins dos mares,

[10] ainda lá me haverá de guiar a tua mão, e a tua destra me susterá.

Psalmów 139

Wszechobecność i wszechwiedza Pana

[1] Przewodnikowi chóru. Psalm Dawidowy. Panie, zbadałeś mnie i znasz.

[2] Ty wiesz, kiedy siedzę i kiedy wstaję, Rozumiesz myśl moją z daleka.

[3] Ty wyznaczasz mi drogę i spoczynek, Wiesz dobrze o wszystkich ścieżkach moich.

[4] Jeszcze bowiem nie ma słowa na języku moim, A Ty, Panie, już znasz je całe.

[5] Ogarniasz mnie z tyłu i z przodu I kładziesz na mnie rękę swoją.

[6] Zbyt cudowna jest dla mnie ta wiedza, Zbyt wzniosła, bym ją pojął.

[7] Dokąd ujdę przed duchem twoim? I dokąd przed obliczem twoim ucieknę?

[8] Jeśli wstąpię do nieba, Ty tam jesteś, A jeśli przygotuję sobie posłanie w krainie umarłych, I tam jesteś.

[9] Gdybym wziął skrzydła rannej zorzy I chciał spocząć na krańcu morza,

[10] Nawet tam prowadziłaby mnie ręka twoja, Dosięgłaby mnie prawica twoja.

[11] Se eu digo: as trevas, com efeito, me encobrirão, e a luz ao redor de mim se fará noite,

[12] até as próprias trevas não te serão escuras: as trevas e a luz são a mesma coisa.

[13] Pois tu formaste o meu interior, tu me teceste no seio de minha mãe.

[14] Graças te dou, visto que por modo assombrosamente maravilhoso me formaste; as tuas obras são admiráveis, e a minha alma o sabe muito bem;

[15] os meus ossos não te foram encobertos, quando no oculto fui formado e entretecido como nas profundezas da terra.

[16] Os teus olhos me viram a substância ainda informe, e no teu livro foram escritos todos os meus dias, cada um deles escrito e determinado, quando nem um deles havia ainda.

[17] Que preciosos para mim, ó Deus, são os teus pensamentos! E como é grande a soma deles!

[18] Se os contasse, excedem os grãos de areia; contaria, contaria, sem jamais chegar ao fim.

[19] Tomara, ó Deus, desses cabo do perverso; apartai-vos, pois, de mim, homens de sangue.

[20] Eles se rebelam insidiosamente contra ti e como teus inimigos falam malícia.

[21] Não aborreço eu, SENHOR, os que te aborrecem? E não abomino os que contra ti se levantam?

[11] A gdybym rzekł: Niech ciemność mnie ukryje I nocą stanie się światło wokoło mnie,

[12] To i ciemność nic nie ukryje przed tobą, A noc jest jasna jak dzień, Ciemność jest dla ciebie jak światło.

[13] Bo Ty stworzyłeś nerki moje, Ukształtowałeś mnie w łonie matki mojej.

[14] Wysławiam cię za to, że cudownie mnie stworzyłeś. Cudowne są dzieła twoje I duszę moją znasz dokładnie.

[15] Żadna kość moja nie była ukryta przed tobą, Choć powstawałem w ukryciu, Utkany w głębiach ziemi.

[16] Oczy twoje widziały czyny moje, W księdze twej zapisane były wszystkie dni przyszłe, Gdy jeszcze żadnego z nich nie było.

[17] Jak niezgłębione są dla mnie myśli twe, Boże, Jak wielka jest ich liczba!

[18] Gdybym je chciał zliczyć, Byłoby ich więcej niż piasku; Gdybym skończył, Jeszcze byłbym z tobą.

[19] O, gdybyś zechciał, o Boże, zabić bezbożnika! Niech odstąpią ode mnie mężowie krwi chciwi!

[20] Mówią o tobie zdradliwie, Nadużywają imienia twego.

[21] Czy tych, którzy cię nienawidzą, Panie, Nie mam w nienawiści I nie brzydzę się tymi, Którzy powstają przeciwko tobie?

[22] Aborreço-os com ódio consumado; para mim são inimigos de fato.

[23] Sonda-me, ó Deus, e conhece o meu coração, prova-me e conhece os meus pensamentos;

[24] vê se há em mim algum caminho mau e guia-me pelo caminho eterno.

Salmo 140

Contra inimigos e perfídias

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Livra-me, SENHOR, do homem perverso, guarda-me do homem violento,

[2] cujo coração maquina iniqüidades e vive forjando contendas.

[3] Aguçam a língua como a serpente; sob os lábios têm veneno de áspide.

[4] Guarda-me, SENHOR, da mão dos ímpios, preserva-me do homem violento, os quais se empenham por me desviar os passos.

[5] Os soberbos ocultaram armadilhas e cordas contra mim, estenderam-me uma rede à beira do caminho, armaram ciladas contra mim.

[6] Digo ao SENHOR: tu és o meu Deus; acode, SENHOR, à voz das minhas súplicas.

[7] Ó SENHOR, força da minha salvação, tu me protegeste a cabeça no dia da batalha.

[8] Não concedas, SENHOR, ao ímpio os seus desejos; não permitas que vingue o seu mau propósito.

[22] Nienawidzę ich całą duszą, Stali się wrogami moimi.

[23] Badaj mnie, Boże, i poznaj serce moje, Doświadcz mnie i poznaj myśli moje!

[24] I zobacz, czy nie kroczę drogą zagłady, A prowadź mnie drogą odwieczną!

Psalmów 140

Prośba o ratunek przed wrogami

[1] Przewodnikowi chóru. Psalm Dawidowy.

[2] Wybaw mnie, Panie, od człowieka złego, Od ludzi okrutnych ustrzeż mnie!

[3] Knują złe rzeczy w sercu, Każdego dnia wszczynają spory.

[4] Ostrzą języki swe jak wąż, Jad żmii jest pod wargami ich. Sela.

[5] Uchowaj mnie, Panie, od rąk bezbożnika, Ustrzeż mnie od ludzi okrutnych, Którzy pragną zachwiać kroki moje!

[6] Pyszni zastawili na mnie sidła i sznury, Rozciągają sieci, Przy drodze nastawiają na mnie pułapkę. Sela.

[7] Rzekłem do Pana: Tyś Bóg mój! Wysłuchaj, Panie, głosu błagania mego!

[8] O, Panie, Panie mój, mocy zbawienia mego, Ty osłaniasz głowę moją w dzień walki.

[9] Nie spełniaj, Panie, życzeń bezbożnika, Nie daj, by zamysł jego się udał! Sela.

[9] Se exaltam a cabeça os que me cercam, cubra-os a maldade dos seus lábios.

[10] Caiam sobre eles brasas vivas, sejam atirados ao fogo, lançados em abismos para que não mais se levantem.

[11] O caluniador não se estabelecerá na terra; ao homem violento, o mal o perseguirá com golpe sobre golpe.

[12] Sei que o SENHOR manterá a causa do oprimido e o direito do necessitado.

[13] Assim, os justos renderão graças ao teu nome; os retos habitarão na tua presença.

[10] Podnoszą głowę ci, którzy mnie osaczyli, Niech ich okryje przewrotność ich warg!

[11] Niech spadną na nich węgle ogniste, Niech ich strąci do przepaści, by nie powstali!

[12] Oszczerca niech się nie ostoi na ziemi, Niech męża gwałtownego nieszczęście strąci do upadku.

[13] Wiem, że Pan ujmie się za biednym, Że ubogim wymierzy sprawiedliwość.

[14] Zaprawdę, sprawiedliwi wysławiać będą imię twoje, Prawi mieszkać będą przed obliczem twoim.

Salmo 141

Oração vespertina por santificação e proteção

Salmo de Davi

[1] SENHOR, a ti clamo, dá-te pressa em me acudir; inclina os ouvidos à minha voz, quando te invoco.

[2] Suba à tua presença a minha oração, como incenso, e seja o erguer de minhas mãos como oferenda vespertina.

[3] Põe guarda, SENHOR, à minha boca; vigia a porta dos meus lábios.

[4] Não permitas que meu coração se incline para o mal, para a prática da perversidade na companhia de homens que são malfeitores; e não coma eu das suas iguarias.

[5] Fira-me o justo, será isso mercê; repreenda-me, será como óleo sobre a minha cabeça, a qual não há de rejeitá-lo. Continuarei a orar enquanto os perversos praticam maldade.

Psalmów 141

O wybawienie od złego i złych

[1] Psalm Dawidowy. Panie, wzywam cię, pośpiesz mi z pomocą, Usłysz głos mój, gdy wołam do ciebie!

[2] Niech wznosi się ku tobie modlitwa moja jak kadzidło, A podniesienie rąk moich jak ofiara wieczorna!

[3] Panie, postaw straż przed ustami moimi, Pilnuj drzwi warg moich!

[4] Nie dopuść, aby serce moje skłaniało się do złego, Abym popełniał czyny niegodziwe, Zadając się z mężami, złoczyńcami, I spożywał ich przysmaki.

[5] Gdy sprawiedliwy mnie karze, to jest to łaska, A gdy mnie karci, to jest to jak wyborny olej na głowę, Przed którym głowa moja wzdrygać się nie będzie; Bo zawsze modlić się będę pomimo ich złości.

[6] Os seus juízes serão precipitados penha abaixo, mas ouvirão as minhas palavras, que são agradáveis,
[7] ainda que sejam espalhados os meus ossos à boca da sepultura, quando se lavra e sulca a terra.
[8] Pois em ti, SENHOR Deus, estão fitos os meus olhos: em ti confio; não desampares a minha alma.
[9] Guarda-me dos laços que me armaram e das armadilhas dos que praticam iniqüidade.
[10] Caiam os ímpios nas suas próprias redes, enquanto eu, nesse meio tempo, me salvo incólume.

[6] Zrzuceni będą na stoki skał sędziowie ich I usłyszą, że słowa moje były łagodne.
[7] Jak podczas orki rozrywa się ziemię, Tak będą rozrzucone kości ich aż do bram krainy umarłych.
[8] Albowiem do ciebie, Boże, Panie mój, Wznoszą się oczy moje; Tobie ufam, nie zatracaj duszy mojej!
[9] Strzeż mię od sidła, które zastawili na mnie, I od zasadzek złoczyńców!
[10] Niech wszyscy bezbożni wpadną w sieci swoje, A ja ich uniknę!

Salmo 142

Oração no meio de grande perigo

Salmo didático de Davi. Oração que fez quando estava na caverna

1 Sm. 24.3

[1] Ao SENHOR ergo a minha voz e clamo, com a minha voz suplico ao SENHOR.
[2] Derramo perante ele a minha queixa, à sua presença exponho a minha tribulação.
[3] Quando dentro de mim me esmorece o espírito, conheces a minha vereda. No caminho em que ando, me ocultam armadilha.
[4] Olha à minha direita e vê, pois não há quem me reconheça, nenhum lugar de refúgio, ninguém que por mim se interesse.
[5] A ti clamo, SENHOR, e digo: tu és o meu refúgio, o meu quinhão na terra dos viventes.

Psalmów 142

Modlitwa o pomoc w udręce

[1] Pieśń pouczająca Dawida, gdy był w jaskini. Modlitwa.
[2] Głośno do Pana wołam, Głośno Pana błagam.
[3] Wylewam przed nim moją prośbę I o niedoli mojej jemu opowiadam.
[4] Gdy duch mój omdlewa we mnie, Ty znasz ścieżkę moją; Na drodze, którą chodzę, Zastawili na mnie sidła.
[5] Patrzę na prawo i widzę - Nikt nie zważa na mnie. Nie ma dla mnie ucieczki, Nikt się nie troszczy o mnie.
[6] Panie, do ciebie wołam. Rzekłem: Tyś moją nadzieją, Tyś działem moim w krainie żyjących.

6 Atende o meu clamor, pois me vejo muito fraco. Livra-me dos meus perseguidores, porque são mais fortes do que eu.

7 Tira a minha alma do cárcere, para que eu dê graças ao teu nome; os justos me rodearão, quando me fizeres esse bem.

7 Słuchaj uważnie błagania mego, Bom bardzo udręczony, Wybaw mnie od prześladowców moich, Bo są silniejsi ode mnie!

8 Wywiedź mnie z więzienia, Abym wysławiał imię twoje! Zaiste, otoczą mnie sprawiedliwi, Gdy mi swą dobroć okażesz.

Salmo 143

Súplica por libertação

Salmo de Davi

1 Atende, SENHOR, a minha oração, dá ouvidos às minhas súplicas. Responde-me, segundo a tua fidelidade, segundo a tua justiça.

2 Não entres em juízo com o teu servo, porque à tua vista não há justo nenhum vivente.

3 Pois o inimigo me tem perseguido a alma; tem arrojado por terra a minha vida; tem-me feito habitar na escuridão, como aqueles que morreram há muito.

4 Por isso, dentro de mim esmorece o meu espírito, e o coração se vê turbado.

5 Lembro-me dos dias de outrora, penso em todos os teus feitos e considero nas obras das tuas mãos.

6 A ti levanto as mãos; a minha alma anseia por ti, como terra sedenta.

7 Dá-te pressa, SENHOR, em responder-me; o espírito me desfalece; não me escondas a tua face, para que eu não me torne como os que baixam à cova.

8 Faze-me ouvir, pela manhã, da tua graça, pois em ti confio; mostra-me o caminho

Psalmów 143

Modlitwa pokutna o pomoc

1 Psalm Dawidowy. Panie! Słuchaj modlitwy mojej, Usłysz błaganie moje! Przez wierność swoją wysłuchaj mnie w sprawiedliwości swojej!

2 Nie pozywaj na sąd sługi swego, Gdyż nikt z żyjących nie okaże się sprawiedliwym przed tobą!

3 Nieprzyjaciel prześladuje mnie, Miażdży na proch życie moje, Wtrąca mnie w ciemności, Jak tych, którzy dawno umarli.

4 Omdlewa we mnie duch mój, Trwoży się we mnie serce moje.

5 Wspominam dni dawne, Rozmyślam o wszystkich dziełach twoich, Rozważam czyny rąk twoich.

6 Wyciągam ręce do ciebie; Dusza moja pragnie ciebie jak zeschła ziemia. Sela.

7 Wysłuchaj mnie rychło, Panie, bo duch mój omdlewa; Nie ukrywaj przede mną oblicza swego, Bym nie stał się podobny do tych, którzy schodzą do grobu!

8 Daj mi o świcie doznać łaski twojej, Bo tobie ufam! Wskaż mi drogę, którą mam iść, Bo ku tobie podnoszę duszę moją!

por onde devo andar, porque a ti elevo a minha alma.

[9] Livra-me, SENHOR, dos meus inimigos; pois em ti é que me refugio.

[10] Ensina-me a fazer a tua vontade, pois tu és o meu Deus; guie-me o teu bom Espírito por terreno plano.

[11] Vivifica-me, SENHOR, por amor do teu nome; por amor da tua justiça, tira da tribulação a minha alma.

[12] E, por tua misericórdia, dá cabo dos meus inimigos e destrói todos os que me atribulam a alma, pois eu sou teu servo.

Salmo 144

Ações de graças pela proteção de Deus

Salmo de Davi

[1] Bendito seja o SENHOR, rocha minha, que me adestra as mãos para a batalha e os dedos, para a guerra;

[2] minha misericórdia e fortaleza minha, meu alto refúgio e meu libertador, meu escudo, aquele em quem confio e quem me submete o meu povo.

[3] SENHOR, que é o homem para que dele tomes conhecimento? E o filho do homem, para que o estimes?

[4] O homem é como um sopro; os seus dias, como a sombra que passa.

[5] Abaixa, SENHOR, os teus céus e desce; toca os montes, e fumegarão.

[6] Despede relâmpagos e dispersa os meus inimigos; arremessa as tuas flechas e desbarata-os.

[9] Ratuj mnie od nieprzyjaciół moich, Panie, Do ciebie się uciekam!

[10] Naucz mnie czynić wolę swoją, Bo Ty jesteś Bogiem moim. Niech dobry duch twój prowadzi mnie Po równej ziemi!

[11] Dla imienia swego, Panie, zachowaj mnie! W sprawiedliwości swojej wywiedź mnie z niedoli!

[12] Przez łaskę swą wytrać nieprzyjaciół moich I wygub wszystkich dręczycieli moich, Bom ja sługa twój!

Psalmów 144

Prośba o pomoc, zwycięstwo i pomyślność

[1] Dawidowy. Błogosławiony Pan, skała moja! On zaprawia ręce moje do walki, Palce moje do boju!

[2] Łaska moja i twierdza moja, Obrona moja i wybawca mój, Tarcza moja i ucieczka moja; On mi poddaje narody.

[3] Panie, czymże jest człowiek, że nań baczysz, I syn człowieczy, że o nim myślisz.

[4] Człowiek podobny jest do tchnienia, Dni jego są jak cień, co mija.

[5] Panie, nachyl niebiosa twoje i zstąp; Dotknij gór, niech zadymią!

[6] Zabłyśnij błyskawicą, a rozprosz ich, Wypuść strzały swoje i spraw wśród nich zamieszanie!

[7] Estende a mão lá do alto; livra-me e arrebata-me das muitas águas e do poder de estranhos,
[8] cuja boca profere mentiras, e cuja direita é direita de falsidade.
[9] A ti, ó Deus, entoarei novo cântico; no saltério de dez cordas, te cantarei louvores.

[10] É ele quem dá aos reis a vitória; quem livra da espada maligna a Davi, seu servo.

[11] Livra-me e salva-me do poder de estranhos, cuja boca profere mentiras, e cuja direita é direita de falsidade.

[12] Que nossos filhos sejam, na sua mocidade, como plantas viçosas, e nossas filhas, como pedras angulares, lavradas como colunas de palácio;
[13] que transbordem os nossos celeiros, atulhados de toda sorte de provisões; que os nossos rebanhos produzam a milhares e a dezenas de milhares, em nossos campos;
[14] que as nossas vacas andem pejadas, não lhes haja rotura, nem mau sucesso. Não haja gritos de lamento em nossas praças.
[15] Bem-aventurado o povo a quem assim sucede! Sim, bem-aventurado é o povo cujo Deus é o SENHOR!

Salmo 145

A bondade, grandeza e providência de Deus

Louvores de Davi

[1] Exaltar-te-ei, ó Deus meu e Rei; bendirei o teu nome para todo o sempre.

[7] Wyciągnij rękę swą z wysokości, Wybaw mnie i ratuj z wód wielkich, z ręki cudzoziemców,
[8] Których usta mówią kłamstwo, A prawica ich jest prawicą zdradliwą.

[9] Boże, zaśpiewam ci nową pieśń, Na harfie dziesięciostrunnej zagram ci.

[10] Ty dajesz królom zwycięstwo; Dawida, sługę swego, wybawiłeś od miecza srogiego.
[11] Wybaw mnie i ratuj z ręki cudzoziemców, Których usta mówią kłamstwo, A prawica ich jest prawicą zdradliwą.
[12] Niech synowie nasi będą jak rośliny Dobrze wyrośnięte w młodości swojej, A córki nasze jak kolumny wyciosane Zdobiące świątynię!
[13] Spichlerze nasze niech będą pełne, Zaopatrzone we wszelkie płody. Owce nasze niech rodzą tysiące, Niech rodzą dziesięć tysięcy na naszych polach!
[14] Bydło nasze niech będzie ciężarne, Bez szkód i strat, I niech nie będzie narzekań na ulicach naszych!
[15] Błogosławiony lud, któremu tak się powodzi, Błogosławiony lud, którego Bogiem jest Pan!

Psalmów 145

O wielkości i dobroci Boga

[1] Hymn Dawida. Wywyższać cię będę, Boże mój, Królu, I błogosławić imieniu twemu na wieki.

[2] Todos os dias te bendirei e louvarei o teu nome para todo o sempre.

[3] Grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado; a sua grandeza é insondável.

[4] Uma geração louvará a outra geração as tuas obras e anunciará os teus poderosos feitos.

[5] Meditarei no glorioso esplendor da tua majestade e nas tuas maravilhas.

[6] Falar-se-á do poder dos teus feitos tremendos, e contarei a tua grandeza.

[7] Divulgarão a memória de tua muita bondade e com júbilo celebrarão a tua justiça.

[8] Benigno e misericordioso é o SENHOR, tardio em irar-se e de grande clemência.

[9] O SENHOR é bom para todos, e as suas ternas misericórdias permeiam todas as suas obras.

[10] Todas as tuas obras te renderão graças, SENHOR; e os teus santos te bendirão.

[11] Falarão da glória do teu reino e confessarão o teu poder,

[12] para que aos filhos dos homens se façam notórios os teus poderosos feitos e a glória da majestade do teu reino.

[13] O teu reino é o de todos os séculos, e o teu domínio subsiste por todas as gerações. O SENHOR é fiel em todas as suas palavras e santo em todas as suas obras.

[14] O SENHOR sustém os que vacilam e apruma todos os prostrados.

[2] Co dzień błogosławić ci będą I wysławiać imię twoje na wieki.

[3] Wielki jest Pan i godzien wielkiej chwały, A wielkość jego jest niezgłębiona.

[4] Pokolenie pokoleniu głosi dzieła twoje, Opowiada o potędze twojej.

[5] Głosić będą wspaniałą chwałę majestatu twego I cudowne sprawy twoje.

[6] Mówić będą o potędze strasznych dzieł twoich, Opowiadać o wielkości twojej.

[7] Zwiastować będą pamięć wielkiej dobroci twojej, A sprawiedliwość twoją radośnie opiewać.

[8] Łaskawy i miłosierny jest Pan, Nierychły do gniewu i pełen łaski.

[9] Dobry jest Pan dla wszystkich, A miłosierdzie jego jest nad wszystkimi jego dziełami.

[10] Niech dziękują ci, Panie wszystkie dzieła twoje, A wierni twoi niech ci błogosławią!

[11] Niech mówią o chwale królestwa twego I niech opiewają potęgę twoją,

[12] Aby oznajmiać ludziom potęgę twoją I wspaniałą chwałę królestwa twego!

[13] Królestwo twoje jest królestwem wiecznym, A panowanie twoje trwa przez wszystkie pokolenia.

[14] Pan podtrzymuje wszystkich upadających I podnosi wszystkich zgnębionych.

[15] Em ti esperam os olhos de todos, e tu, a seu tempo, lhes dás o alimento.

[16] Abres a mão e satisfazes de benevolência a todo vivente.

[17] Justo é o SENHOR em todos os seus caminhos, benigno em todas as suas obras.

[18] Perto está o SENHOR de todos os que o invocam, de todos os que o invocam em verdade.

[19] Ele acode à vontade dos que o temem; atende-lhes o clamor e os salva.

[20] O SENHOR guarda a todos os que o amam; porém os ímpios serão exterminados.

[21] Profira a minha boca louvores ao SENHOR, e toda carne louve o seu santo nome, para todo o sempre.

Salmo 146

A fraqueza do homem e a fidelidade de Deus

[1] Aleluia! Louva, ó minha alma, ao SENHOR.

[2] Louvarei ao SENHOR durante a minha vida; cantarei louvores ao meu Deus, enquanto eu viver.

[3] Não confieis em príncipes, nem nos filhos dos homens, em quem não há salvação.

[4] Sai-lhes o espírito, e eles tornam ao pó; nesse mesmo dia, perecem todos os seus desígnios.

[5] Bem-aventurado aquele que tem o Deus de Jacó por seu auxílio, cuja esperança está no SENHOR, seu Deus,

[15] Oczy wszystkich w tobie nadzieję mają, A Ty im dajesz pokarm ich we właściwym czasie.

[16] Otwierasz rękę swą i nasycasz do woli wszystko, co żyje.

[17] Sprawiedliwy jest Pan na wszystkich drogach swoich I łaskawy we wszystkich dziełach swoich.

[18] Bliski jest Pan wszystkim, którzy go wzywają, Wszystkim, którzy go wzywają szczerze.

[19] Spełnia życzenie tych, którzy się go boją, A wołanie ich słyszy i wybawia ich.

[20] Pan strzeże wszystkich, którzy go miłują, Ale wszystkich bezbożnych wytraci.

[21] Niech usta moje głoszą chwałę Pana I niech wszelkie ciało błogosławi imię jego święte Na wieki wieków!

Psalmów 146

Bóg wierny i sprawiedliwy

[1] Alleluja. Chwal, duszo moja, Pana!

[2] Chwalić będę Pana, pókim żyw, Śpiewać będę Bogu memu, dopóki żyć będę.

[3] Nie pokładajcie ufności w książętach Ani w człowieku, który nie może pomóc!

[4] Gdy opuszcza go duch, wraca do prochu swego; W tymże dniu giną wszystkie zamysły jego.

[5] Błogosławiony ten, którego pomocą jest Bóg Jakuba, Którego nadzieja jest w Panu, Bogu jego.

[6] que fez os céus e a terra, o mar e tudo o que neles há e mantém para sempre a sua fidelidade.
[7] Que faz justiça aos oprimidos e dá pão aos que têm fome. O SENHOR liberta os encarcerados.
[8] O SENHOR abre os olhos aos cegos, o SENHOR levanta os abatidos, o SENHOR ama os justos.
[9] O SENHOR guarda o peregrino, ampara o órfão e a viúva, porém transtorna o caminho dos ímpios.
[10] O SENHOR reina para sempre; o teu Deus, ó Sião, reina de geração em geração. Aleluia!

Salmo 147

Louvor ao Deus Todo-Poderoso

[1] Louvai ao SENHOR, porque é bom e amável cantar louvores ao nosso Deus; fica-lhe bem o cântico de louvor.
[2] O SENHOR edifica Jerusalém e congrega os dispersos de Israel;
[3] sara os de coração quebrantado e lhes pensa as feridas.
[4] Conta o número das estrelas, chamando-as todas pelo seu nome.
[5] Grande é o SENHOR nosso e mui poderoso; o seu entendimento não se pode medir.
[6] O SENHOR ampara os humildes e dá com os ímpios em terra.
[7] Cantai ao SENHOR com ações de graças; entoai louvores, ao som da harpa, ao nosso Deus,

[6] On uczynił niebo i ziemię, Morze i wszystko, co w nim jest, Dochowuje wierności na wieki.
[7] Wymierza sprawiedliwość skrzywdzonym, Daje chleb głodnym, Pan oswobadza więźniów.
[8] Pan otwiera oczy ślepych, Pan podnosi zgnębionych, Pan kocha sprawiedliwych.
[9] Pan strzeże przychodniów, sierotę i wdowę wspomaga, Lecz drogę bezbożnych zatraca.
[10] Pan jest królem na wieki, Jest Bogiem twoim, Syjonie, po wszystkie pokolenia. Alleluja.

Psalmów 147

Chwała Wszechmocnemu

[1] Chwalcie Pana, Albowiem dobrze jest śpiewać Bogu naszemu, Bo to wdzięczna rzecz; pieśń chwały jest miła.
[2] Pan buduje Jeruzalem, Zgromadza rozproszonych Izraela.
[3] Uzdrawia tych, których serce jest złamane, I zawiązuje ich rany.
[4] Wyznacza liczbę gwiazd, Wszystkim nadaje imiona.
[5] Wielki jest Pan nasz i potężny w mocy, Mądrość jego jest niezmierzona.
[6] Pan podnosi pokornych, Bezbożnych do ziemi poniża.
[7] Śpiewajcie Panu pieśń dziękczynną, Grajcie Panu naszemu na cytrze!

[8] que cobre de nuvens os céus, prepara a chuva para a terra, faz brotar nos montes a erva
[9] e dá o alimento aos animais e aos filhos dos corvos, quando clamam.
[10] Não faz caso da força do cavalo, nem se compraz nos músculos do guerreiro.
[11] Agrada-se o SENHOR dos que o temem e dos que esperam na sua misericórdia.
[12] Louva, Jerusalém, ao SENHOR; louva, Sião, ao teu Deus.
[13] Pois ele reforçou as trancas das tuas portas e abençoou os teus filhos, dentro de ti;
[14] estabeleceu a paz nas tuas fronteiras e te farta com o melhor do trigo.
[15] Ele envia as suas ordens à terra, e sua palavra corre velozmente;
[16] dá a neve como lã e espalha a geada como cinza.
[17] Ele arroja o seu gelo em migalhas; quem resiste ao seu frio?
[18] Manda a sua palavra e o derrete; faz soprar o vento, e as águas correm.
[19] Mostra a sua palavra a Jacó, as suas leis e os seus preceitos, a Israel.
[20] Não fez assim a nenhuma outra nação; todas ignoram os seus preceitos. Aleluia!

Salmo 148

Um coro de aleluias

[1] Aleluia! Louvai ao SENHOR do alto dos céus, louvai-o nas alturas.
[2] Louvai-o, todos os seus anjos; louvai-o, todas as suas legiões celestes.

[8] Okrywa niebiosa obłokami, Przygotowuje deszcz dla ziemi, Sprawia, że trawa rośnie na górach.
[9] Daje bydłu pokarm jego, Młodym krukom, gdy do niego wołają.
[10] Nie lubuje się w sile rumaka, Nie ma upodobania w goleniach męża.
[11] Pan ma upodobanie w tych, którzy się go boją, Którzy ufają łasce jego.
[12] Chwal, Jeruzalem, Pana; Sław, Syjonie, Boga swego!
[13] Bo On umocnił zasuwy bram twoich, Błogosławił synom twoim wśród ciebie.
[14] On zapewnia pokój granicom twoim, Karmi cię najlepszą pszenicą.
[15] On posyła swój rozkaz na ziemię, Szybko biegnie słowo jego.
[16] On daje śnieg jak wełnę, Szron jak popiół rozsypuje.
[17] Rozrzuca grad swój jak okruchy, Któż ostoi się przed jego mrozem?
[18] Posyła słowo swoje i sprawia roztopy, Wionie swym wiatrem i ciekną wody.
[19] Oznajmił swe słowo Jakubowi, Ustawy swe i prawa Izraelowi.
[20] Nie uczynił tak żadnemu ludowi, Dlatego nie znają jego praw. Alleluja.

Psalmów 148

Chwalcie Pana wszystkie dzieła jego!

[1] Alleluja. Chwalcie Pana z niebios, Chwalcie go na wysokościach!
[2] Chwalcie go, wszyscy aniołowie jego, Chwalcie go, wszystkie zastępy jego!

3 Louvai-o, sol e lua; louvai-o, todas as estrelas luzentes.

4 Louvai-o, céus dos céus e as águas que estão acima do firmamento.

5 Louvem o nome do SENHOR, pois mandou ele, e foram criados.

6 E os estabeleceu para todo o sempre; fixou-lhes uma ordem que não passará.

7 Louvai ao SENHOR da terra, monstros marinhos e abismos todos;

8 fogo e saraiva, neve e vapor e ventos procelosos que lhe executam a palavra;

9 montes e todos os outeiros, árvores frutíferas e todos os cedros;

10 feras e gados, répteis e voláteis;

11 Reis da terra e todos os povos, príncipes e todos os juízes da terra;

12 rapazes e donzelas, velhos e crianças.

13 Louvem o nome do SENHOR, porque só o seu nome é excelso; a sua majestade é acima da terra e do céu.

14 Ele exalta o poder do seu povo, o louvor de todos os seus santos, dos filhos de Israel, povo que lhe é chegado. Aleluia!

Salmo 149

Os fiéis louvam a Deus

1 Aleluia! Cantai ao SENHOR um novo cântico e o seu louvor, na assembléia dos santos.

2 Regozije-se Israel no seu Criador, exultem no seu Rei os filhos de Sião.

3 Chwalcie go, słońce i księżycu, Chwalcie go, gwiazdy świecące!

4 Chwalcie go, najwyższe niebiosa I wody nad niebiosami!

5 Niech chwalą imię Pańskie, Bo On rozkazał i zostały stworzone!

6 Ustanowił je na wieki wieczne, Ustalił porządek, który nie minie.

7 Chwalcie Pana z ziemi, Potwory morskie i wszystkie głębiny!

8 Ogniu i gradzie, śniegu i dymie, Wichrze gwałtowny, co pełnisz jego rozkaz!

9 Góry i wszystkie pagórki, Drzewa owocowe i wszystkie cedry!

10 Zwierzęta i wszystko bydło, Płazy i ptactwo skrzydlate!

11 Królowie ziemscy i wszystkie narody, Książęta i wszyscy sędziowie ziemi!

12 Młodzieńcy, a także dziewice, Starcy razem z dziećmi.

13 Niech chwalą imię Pana, Bo samo jego imię jest wzniosłe, Chwała jego jest nad ziemią i niebem!

14 Pomnożył moc ludu swego. Chwała wszystkim wiernym jego - Synom Izraela, ludu mu bliskiego. Alleluja.

Psalmów 149

Pieśń triumfalna Syjonu

1 Alleluja. Śpiewajcie Panu pieśń nową, Na chwałę jego w zgromadzeniu wiernych!

2 Niech weseli się Izrael ze Stwórcy swego, Dzieci Syjonu niech się radują z króla swego!

[3] Louvem-lhe o nome com flauta; cantem-lhe salmos com adufe e harpa.
[4] Porque o SENHOR se agrada do seu povo e de salvação adorna os humildes.
[5] Exultem de glória os santos, no seu leito cantem de júbilo.
[6] Nos seus lábios estejam os altos louvores de Deus, nas suas mãos, espada de dois gumes,
[7] para exercer vingança entre as nações e castigo sobre os povos;
[8] para meter os seus reis em cadeias e os seus nobres, em grilhões de ferro;
[9] para executar contra eles a sentença escrita, o que será honra para todos os seus santos. Aleluia!

[3] Niechaj w pląsach chwalą imię jego, Niech grają mu na bębnie i na cytrze,
[4] Bo Pan upodobał sobie lud swój, Pokornych ozdabia zbawieniem!
[5] Niech wierni radują się z chwały, Wesoło śpiewają na swym posłaniu!
[6] Niech w ustach ich będzie uwielbienie Boga, A miecz obosieczny w ich ręku,
[7] Aby dokonać pomsty nad ludami, Aby ukarać narody,
[8] Aby związać pętami ich królów, A dostojników ich zakuć w kajdany,
[9] Aby wykonać na nich wydany wyrok. To jest chlubą wszystkich jego wiernych. Alleluja.

Salmo 150

Doxologia final

[1] Aleluia! Louvai a Deus no seu santuário; louvai-o no firmamento, obra do seu poder.
[2] Louvai-o pelos seus poderosos feitos; louvai-o consoante a sua muita grandeza.
[3] Louvai-o ao som da trombeta; louvai-o com saltério e com harpa.
[4] Louvai-o com adufes e danças; louvai-o com instrumentos de cordas e com flautas.
[5] Louvai-o com címbalos sonoros; louvai-o com címbalos retumbantes.
[6] Todo ser que respira louve ao SENHOR. Aleluia!

Psalmów 150

Alleluja!

[1] Alleluja. Chwalcie Boga w świątyni jego, Chwalcie go na ogromnym jego nieboskłonie.
[2] Chwalcie go dla potężnych dzieł jego, Chwalcie go za niezmierzoną wielkość jego!
[3] Chwalcie go na głośnych trąbach, Chwalcie go na harfie i cytrze!
[4] Chwalcie go bębnem i pląsaniem, Chwalcie go na strunach i na flecie!
[5] Chwalcie go na cymbałach dźwięcznych, Chwalcie go na cymbałach głośnych!
[6] Niech wszystko co żyje chwali Pana! Alleluja.

Provérbios de Salomão	Przypowieści Salomona

Provérbios 1

Uso dos provérbios

[1] Provérbios de Salomão, filho de Davi, o rei de Israel.

[2] Para aprender a sabedoria e o ensino; para entender as palavras de inteligência;

[3] para obter o ensino do bom proceder, a justiça, o juízo e a eqüidade;

[4] para dar aos simples prudência e aos jovens, conhecimento e bom siso.

[5] Ouça o sábio e cresça em prudência; e o instruído adquira habilidade

[6] para entender provérbios e parábolas, as palavras e enigmas dos sábios.

[7] O temor do SENHOR é o princípio do saber, mas os loucos desprezam a sabedoria e o ensino.

Contra as seduções dos pecadores

[8] Filho meu, ouve o ensino de teu pai e não deixes a instrução de tua mãe.

[9] Porque serão diadema de graça para a tua cabeça e colares, para o teu pescoço.

[10] Filho meu, se os pecadores querem seduzir-te, não o consintas.

[11] Se disserem: Vem conosco, embosquemo-nos para derramar sangue, espreitemos, ainda que sem motivo, os inocentes;

[12] traguemo-los vivos, como o abismo, e inteiros, como os que descem à cova;

Przypowieści Salomona 1

Znaczenie przypowieści

[1] Przypowieści Salomona, syna Dawida, króla izraelskiego:

[2] Dla poznania mądrości i karności, dla zrozumienia mów roztropnych,

[3] Dla przyjęcia pouczenia o rozważnym postępowaniu, o sprawiedliwości i prawie, i prawości,

[4] Dla udzielenia prostaczkom roztropności, młodym poznania i rozwagi.

[5] Kto mądry, niech słucha i pomnaża naukę, a rozumny niech zdobywa wskazówki,

[6] Aby rozumieć przypowieść i przenośnię, słowa mędrców i ich zagadki.

[7] Bojaźń Pana jest początkiem poznania; głupcy gardzą mądrością i karnością.

Napomnienie i ostrzeżenie

[8] Synu mój, słuchaj pouczenia swojego ojca i nie odrzucaj nauki swojej matki,

[9] Bo one są pięknym wieńcem na twojej głowie i naszyjnikiem na twojej szyi!

[10] Synu mój, jeżeli chcą cię zwabić grzesznicy, nie daj się!

[11] Jeżeli mówią: Chodź z nami! Zaczajmy się, aby przelać krew, zaczatujmy bez przyczyny na niewinnego!

[12] Pochłoniemy ich jak kraina umarłych, żywcem i cało, jak tych, którzy zstępują do otchłani,

[13] acharemos toda sorte de bens preciosos; encheremos de despojos a nossa casa;
[14] lança a tua sorte entre nós; teremos todos uma só bolsa.
[15] Filho meu, não te ponhas a caminho com eles; guarda das suas veredas os pés;
[16] porque os seus pés correm para o mal e se apressam a derramar sangue.
[17] Pois debalde se estende a rede à vista de qualquer ave.
[18] Estes se emboscam contra o seu próprio sangue e a sua própria vida espreitam.
[19] Tal é a sorte de todo ganancioso; e este espírito de ganância tira a vida de quem o possui.

Clama a Sabedoria

[20] Grita na rua a Sabedoria, nas praças, levanta a voz;
[21] do alto dos muros clama, à entrada das portas e nas cidades profere as suas palavras:
[22] Até quando, ó néscios, amareis a necedade? E vós, escarnecedores, desejareis o escárnio? E vós, loucos, aborrecereis o conhecimento?
[23] Atentai para a minha repreensão; eis que derramarei copiosamente para vós outros o meu espírito e vos farei saber as minhas palavras.
[24] Mas, porque clamei, e vós recusastes; porque estendi a mão, e não houve quem atendesse;
[25] antes, rejeitastes todo o meu conselho e não quisestes a minha repreensão;

[13] Zdobędziemy różne kosztowne mienie, napełnimy nasze domy łupem.
[14] Zwiąż swój los z naszym, wszyscy będziemy mieli jedną kiesę.
[15] Synu mój, nie idź z nimi ich drogą, wstrzymaj swoją nogę od ich ścieżki!
[16] Gdyż ich nogi biegną do złego, śpieszą się, aby przelać krew.
[17] Lecz na próżno zastawiona jest sieć na oczach wszelkiego ptactwa.
[18] Bo oni czyhają raczej na własną krew, czatują na własne życie.
[19] Taki jest los wszystkich, którzy polują na niegodziwy zysk: zgubi on tych, których pogoń za nim opanowała.

Zew mądrości

[20] Mądrość woła głośno na ulicy, na placach podnosi swój głos,
[21] Woła na rogu ulic pełnych wrzawy, wygłasza swoje mowy w bramach miasta:
[22] Jak długo wy, prostaczkowie, kochać się będziecie w prostactwie, a wy, szydercy, upodobanie mieć będziecie w szyderstwie, a wy, głupcy, nienawidzić będziecie poznania?
[23] Zwróćcie uwagę na moje ostrzeżenie! Oto chcę wam wyjawić moje myśli, obwieścić wam moje słowa.
[24] Ponieważ wołałam, a nie chcieliście słuchać, wyciągałam ręce, a nikt nie zważał,
[25] Ponieważ nie poszliście za moją radą i nie przyjęliście mojego ostrzeżenia,

[26] também eu me rirei na vossa desventura, e, em vindo o vosso terror, eu zombarei,

[26] Dlatego i ja śmiać się będę z waszej niedoli, szydzić będę z was, gdy was ogarnie strach,

[27] em vindo o vosso terror como a tempestade, em vindo a vossa perdição como o redemoinho, quando vos chegar o aperto e a angústia.

[27] Gdy padnie na was strach jak burza, a nieszczęście przyjdzie na was jak wicher, gdy was ogarnie niedola i utrapienie.

[28] Então, me invocarão, mas eu não responderei; procurar-me-ão, porém não me hão de achar.

[28] Wtedy wzywać mnie będą, lecz ich nie wysłucham, szukać mnie będą, lecz mnie nie znajdą,

[29] Porquanto aborreceram o conhecimento e não preferiram o temor do SENHOR;

[29] Bo nienawidzili poznania i nie obrali bojaźni Pana,

[30] não quiseram o meu conselho e desprezaram toda a minha repreensão.

[30] Nie chcieli mojej rady, gardzili każdym moim ostrzeżeniem.

[31] Portanto, comerão do fruto do seu procedimento e dos seus próprios conselhos se fartarão.

[31] Dlatego muszą spożywać owoc swojego postępowania i sycić się swoimi radami,

[32] Os néscios são mortos por seu desvio, e aos loucos a sua impressão de bem-estar os leva à perdição.

[32] Gdyż odstępstwo prostaków zabija ich, a niefrasobliwość głupców ich gubi.

[33] Mas o que me der ouvidos habitará seguro, tranqüilo e sem temor do mal.

[33] Lecz kto mnie słucha, bezpiecznie mieszkać będzie i będzie wolny od strachu przed nieszczęściem.

Provérbios 2

A excelência da sabedoria

[1] Filho meu, se aceitares as minhas palavras e esconderes contigo os meus mandamentos,

[2] para fazeres atento à sabedoria o teu ouvido e para inclinares o coração ao entendimento,

[3] e, se clamares por inteligência, e por entendimento alçares a voz,

[4] se buscares a sabedoria como a prata e como a tesouros escondidos a procurares,

Przypowieści Salomona 2

Poszukiwanie mądrości

[1] Synu mój! Jeżeli przyjmiesz moje słowa i zachowasz dla siebie moje wskazania,

[2] Nadstawiając ucha na mądrość i zwracając serce do rozumu,

[3] Jeżeli przywołasz rozsądek i donośnie wezwiesz roztropność,

[4] Jeżeli szukać jej będziesz jak srebra i poszukiwać jej jak skarbów ukrytych,

[5] então, entenderás o temor do SENHOR e acharás o conhecimento de Deus.
[6] Porque o SENHOR dá a sabedoria, e da sua boca vem a inteligência e o entendimento.
[7] Ele reserva a verdadeira sabedoria para os retos; é escudo para os que caminham na sinceridade,
[8] guarda as veredas do juízo e conserva o caminho dos seus santos.
[9] Então, entenderás justiça, juízo e eqüidade, todas as boas veredas.
[10] Porquanto a sabedoria entrará no teu coração, e o conhecimento será agradável à tua alma.
[11] O bom siso te guardará, e a inteligência te conservará;
[12] para te livrar do caminho do mal e do homem que diz coisas perversas;
[13] dos que deixam as veredas da retidão, para andarem pelos caminhos das trevas;
[14] que se alegram de fazer o mal, folgam com as perversidades dos maus,
[15] seguem veredas tortuosas e se desviam nos seus caminhos;
[16] para te livrar da mulher adúltera, da estrangeira, que lisonjeia com palavras,
[17] a qual deixa o amigo da sua mocidade e se esquece da aliança do seu Deus;
[18] porque a sua casa se inclina para a morte, e as suas veredas, para o reino das sombras da morte;

[5] Wtedy zrozumiesz bojaźń Pana i uzyskasz poznanie Boga;
[6] Gdyż Bóg daje mądrość, z jego ust pochodzi poznanie i rozum.
[7] On zachowuje swoją pomoc dla prawych, jest tarczą dla tych, którzy postępują nienagannie,
[8] Strzegąc ścieżek prawa i czuwając nad drogą swoich wiernych.
[9] Wtedy zrozumiesz sprawiedliwość, prawo i prawość, każdą dobrą drogę.
[10] Gdyż mądrość wejdzie do twojego serca, a poznanie będzie miłe twojej duszy.
[11] Rozwaga czuwać będzie nad tobą, roztropność cię strzec,
[12] Zachowując cię od drogi zła, od człowieka, który mówi przewrotnie,
[13] Od tych, którzy porzucają ścieżki prawe, aby chodzić drogami ciemnymi,
[14] Którzy z radością popełniają zło, lubują się w złośliwej przewrotności,
[15] Których ścieżki są krzywe, którzy ze swoich dróg zbaczają na manowce;
[16] Ustrzeże cię także od cudzej żony, od obcej, która uwodzi słodkimi słowami,
[17] Która porzuca towarzysza swojej młodości i zapomina o przymierzu z Bogiem;
[18] Bo jej ścieżka schodzi w dół do śmierci, a jej drogi do krainy cieni.

[19] todos os que se dirigem a essa mulher não voltarão e não atinarão com as veredas da vida.

[20] Assim, andarás pelo caminho dos homens de bem e guardarás as veredas dos justos.

[21] Porque os retos habitarão a terra, e os íntegros permanecerão nela.

[22] Mas os perversos serão eliminados da terra, e os aleivosos serão dela desarraigados.

Provérbios 3

Exortações da Sabedoria a obedecer ao Senhor

[1] Filho meu, não te esqueças dos meus ensinos, e o teu coração guarde os meus mandamentos;

[2] porque eles aumentarão os teus dias e te acrescentarão anos de vida e paz.

[3] Não te desamparem a benignidade e a fidelidade; ata-as ao pescoço; escreve-as na tábua do teu coração

[4] e acharás graça e boa compreensão diante de Deus e dos homens.

[5] Confia no SENHOR de todo o teu coração e não te estribes no teu próprio entendimento.

[6] Reconhece-o em todos os teus caminhos, e ele endireitará as tuas veredas.

[7] Não sejas sábio aos teus próprios olhos; teme ao SENHOR e aparta-te do mal;

[8] será isto saúde para o teu corpo e refrigério, para os teus ossos.

[9] Honra ao SENHOR com os teus bens e com as primícias de toda a tua renda;

[19] Nikt z tych, którzy do niej wchodzą, nie wraca i nie osiąga ścieżek życia.

[20] Przeto będziesz chodził drogą dobrych i będziesz się trzymał ścieżek tych, którzy są sprawiedliwi.

[21] Prawi bowiem zamieszkiwać będą ziemię i nienaganni pozostaną na niej;

[22] Lecz bezbożni zostaną z ziemi wytraceni, a niewierni z niej wykorzenieni.

Przypowieści Salomona 3

Zachęta do bogobojności

[1] Synu mój! Nie zapominaj mojej nauki, a twoje serce niech przestrzega moich przykazań,

[2] Bo one przedłużą ci dni i lata życia oraz zapewnią ci pokój.

[3] Niech cię nie opuszcza łaska i prawda, zawiąż je sobie na szyi, wypisz je na tablicy swojego serca!

[4] Wtedy znajdziesz życzliwość i uznanie w oczach Boga i ludzi.

[5] Zaufaj Panu z całego swojego serca i nie polegaj na własnym rozumie!

[6] Pamiętaj o Nim na wszystkich swoich drogach, a On prostować będzie twoje ścieżki!

[7] Nie uważaj się sam za mądrego, bój się Pana i unikaj złego!

[8] To wyjdzie na zdrowie twojemu ciału i odświeży twoje kości.

[9] Czcij Pana darami ze swojego mienia i z pierwocin wszystkich swoich plonów!

[10] e se encherão fartamente os teus celeiros, e transbordarão de vinho os teus lagares.

[11] Filho meu, não rejeites a disciplina do SENHOR, nem te enfades da sua repreensão.

[12] Porque o SENHOR repreende a quem ama, assim como o pai, ao filho a quem quer bem.

[13] Feliz o homem que acha sabedoria, e o homem que adquire conhecimento;

[14] porque melhor é o lucro que ela dá do que o da prata, e melhor a sua renda do que o ouro mais fino.

[15] Mais preciosa é do que pérolas, e tudo o que podes desejar não é comparável a ela.

[16] O alongar-se da vida está na sua mão direita, na sua esquerda, riquezas e honra.

[17] Os seus caminhos são caminhos deliciosos, e todas as suas veredas, paz.

[18] É árvore de vida para os que a alcançam, e felizes são todos os que a retêm.

[19] O SENHOR com sabedoria fundou a terra, com inteligência estabeleceu os céus.

[20] Pelo seu conhecimento os abismos se rompem, e as nuvens destilam orvalho.

[21] Filho meu, não se apartem estas coisas dos teus olhos; guarda a verdadeira sabedoria e o bom siso;

[22] porque serão vida para a tua alma e adorno ao teu pescoço.

[10] I będą twoje stodoły wypełnione ponad miarę, a twoje prasy opływać będą w moszcz.

[11] Synu mój, nie pogardzaj pouczeniem Pana i nie oburzaj się na jego ostrzeżenie!

[12] Kogo bowiem Pan miłuje, tego smaga, jak ojciec swojego ukochanego syna.

Wartość mądrości

[13] Błogosławiony człowiek, który znalazł mądrość; mąż, który nabrał rozumu;

[14] Gdyż nabyć ją jest lepiej niż nabyć srebro i zdobyć ją znaczy więcej niż złoto.

[15] Jest cenniejsza niż perły, a żadne klejnoty nie dorównają jej wartości.

[16] W jej prawicy jest długie życie, w jej lewicy bogactwo i chwała.

[17] Jej drogi są drogami rozkoszy, a wszystkie jej ścieżki wiodą do pokoju.

[18] Jest drzewem życia dla tych, którzy się jej uchwycili, a ci, którzy się jej trzymają, są uważani za szczęśliwych.

[19] Pan mądrością ugruntował ziemię i rozumem stworzył niebiosa.

[20] Dzięki jego wiedzy wytrysnęły wody z otchłani, a z obłoków rosa spada kroplami.

[21] Synu mój! Zachowuj przezorność i roztropność i nie spuść ich z oczu,

[22] A będą one życiem twojej duszy i ozdobą twojej szyi.

[23] Então, andarás seguro no teu caminho, e não tropeçará o teu pé.
[24] Quando te deitares, não temerás; deitar-te-ás, e o teu sono será suave.
[25] Não temas o pavor repentino, nem a arremetida dos perversos, quando vier.
[26] Porque o SENHOR será a tua segurança e guardará os teus pés de serem presos.

[27] Não te furtes a fazer o bem a quem de direito, estando na tua mão o poder de fazê-lo.
[28] Não digas ao teu próximo: Vai e volta amanhã; então, to darei, se o tens agora contigo.
[29] Não maquines o mal contra o teu próximo, pois habita junto de ti confiadamente.
[30] Jamais pleiteies com alguém sem razão, se te não houver feito mal.
[31] Não tenhas inveja do homem violento, nem sigas nenhum de seus caminhos;
[32] porque o SENHOR abomina o perverso, mas aos retos trata com intimidade.
[33] A maldição do SENHOR habita na casa do perverso, porém a morada dos justos ele abençoa.
[34] Certamente, ele escarnece dos escarnecedores, mas dá graça aos humildes.
[35] Os sábios herdarão honra, mas os loucos tomam sobre si a ignomínia.

Provérbios 4

[23] Wtedy bezpiecznie chodzić będziesz swoją drogą, a twoja noga nie potknie się.
[24] Gdy się położysz do snu, nie będziesz się bał, a gdy zaśniesz, będziesz miał miły sen.
[25] Nie lękaj się strachu znienacka ani nieszczęścia, gdy spada na bezbożnych,
[26] Gdyż Pan będzie twoją ufnością, a twojej nogi strzec będzie od sideł.

Wezwanie do dobroczynności

[27] Nie wzbraniaj się czynić dobrze potrzebującemu, jeżeli to leży w twojej mocy.
[28] Nie mów do swego bliźniego: idź i przyjdź znowu, dam ci to jutro - jeżeli możesz to teraz uczynić.
[29] Nie knuj złego przeciwko swemu bliźniemu, gdy ci ufa mieszkając z tobą!
[30] Nie spieraj się z nikim bez powodu, gdy ci nic złego nie wyrządził!
[31] Nie zazdrość człowiekowi gwałtownemu i nie obieraj żadnej jego drogi,
[32] Gdyż przewrotny jest obrzydliwością dla Pana; lecz szczerzy są jego przyjaciółmi.
[33] Klątwa Pana spoczywa na domu bezbożnego, lecz błogosławi On mieszkaniu sprawiedliwych.
[34] Z szyderców szydzi, lecz pokornym okazuje łaskę.
[35] Mądrzy dziedziczą chwałę, lecz głupcy są okryci hańbą.

Przypowieści Salomona 4

Exortação paternal

[1] Ouvi, filhos, a instrução do pai e estai atentos para conhecerdes o entendimento;

[2] porque vos dou boa doutrina; não deixeis o meu ensino.

[3] Quando eu era filho em companhia de meu pai, tenro e único diante de minha mãe,

[4] então, ele me ensinava e me dizia: Retenha o teu coração as minhas palavras; guarda os meus mandamentos e vive;

[5] adquire a sabedoria, adquire o entendimento e não te esqueças das palavras da minha boca, nem delas te apartes.

[6] Não desampares a sabedoria, e ela te guardará; ama-a, e ela te protegerá.

[7] O princípio da sabedoria é: Adquire a sabedoria; sim, com tudo o que possuis, adquire o entendimento.

[8] Estima-a, e ela te exaltará; se a abraçares, ela te honrará;

[9] dará à tua cabeça um diadema de graça e uma coroa de glória te entregará.

[10] Ouve, filho meu, e aceita as minhas palavras, e se te multiplicarão os anos de vida.

[11] No caminho da sabedoria, te ensinei e pelas veredas da retidão te fiz andar.

[12] Em andando por elas, não se embaraçarão os teus passos; se correres, não tropeçarás.

Ojcowska zachęta do zdobywania mądrości

[1] Słuchajcie, synowie, pouczenia ojca, zwróćcie na nie uwagę, abyście się nauczyli rozumu.

[2] Bo daję wam dobrą naukę, nie gardźcie moim wskazaniem!

[3] Gdy jeszcze byłem synem u mojego ojca, jako miły jedynak pod opieką mojej matki,

[4] Pouczał mnie i mówił do mnie: Niech się twoje serce mocno trzyma moich słów, przestrzegaj moich przykazań, a będziesz żył!

[5] Nabywaj mądrości, nabywaj rozumu! Nie zapominaj słów moich ust i nie uchylaj się od nich!

[6] Nie zaniechaj jej, a będzie cię strzegła, ukochaj ją, a zachowa cię!

[7] Początek mądrości jest taki: nabywaj mądrości, i za wszystko, co masz, nabywaj rozumu!

[8] Ceń ją sobie wysoko, a ona zapewni ci szacunek, obdarzy cię czcią, gdy ją otoczysz miłością.

[9] Włoży na twoją głowę ozdobny wieniec, obdarzy cię wspaniałą koroną.

[10] Słuchaj, synu mój, i przyjmij moje słowa, a będziesz żył długie lata.

[11] Uczę cię drogi mądrości, wiodę cię torami prawości.

[12] Gdy pójdziesz, twój krok nie będzie skrępowany, a gdy biec będziesz, nie potkniesz się.

[13] Retém a instrução e não a largues; guarda-a, porque ela é a tua vida.
[14] Não entres na vereda dos perversos, nem sigas pelo caminho dos maus.
[15] Evita-o; não passes por ele; desvia-te dele e passa de largo;
[16] pois não dormem, se não fizerem mal, e foge deles o sono, se não fizerem tropeçar alguém;
[17] porque comem o pão da impiedade e bebem o vinho das violências.
[18] Mas a vereda dos justos é como a luz da aurora, que vai brilhando mais e mais até ser dia perfeito.
[19] O caminho dos perversos é como a escuridão; nem sabem eles em que tropeçam.
[20] Filho meu, atenta para as minhas palavras; aos meus ensinamentos inclina os ouvidos.
[21] Não os deixes apartar-se dos teus olhos; guarda-os no mais íntimo do teu coração.
[22] Porque são vida para quem os acha e saúde, para o seu corpo.
[23] Sobre tudo o que se deve guardar, guarda o coração, porque dele procedem as fontes da vida.
[24] Desvia de ti a falsidade da boca e afasta de ti a perversidade dos lábios.
[25] Os teus olhos olhem direito, e as tuas pálpebras, diretamente diante de ti.

[13] Trzymaj się karności, nie ustawaj; zachowuj ją, gdyż ona jest twoim życiem!
[14] Na drogę bezbożnych nie wchodź i nie krocz drogą złych ludzi!
[15] Unikaj jej i nie wchodź na nią; odwróć się od niej i omiń ją!
[16] Bo nie zasną, dopóki nie popełnią czegoś złego, a sen ich odleci, jeżeli nie doprowadzą kogoś do upadku,
[17] Bo chleb, który jedzą, to chleb bezeceństwa, a wino, które piją, to gwałt.
[18] Ale droga sprawiedliwych jest jak blask zorzy porannej, która coraz jaśniej świeci aż do białego dnia.
[19] Droga bezbożnych jest jak ciemna noc; nie wiedzą, na czym mogą się potknąć.
[20] Synu mój, zwróć uwagę na moje słowa; nakłoń ucha do moich mów!
[21] Nie spuszczaj ich z oczu, zachowaj je w głębi serca,
[22] Bo są życiem dla tych, którzy je znajdują, i lekarstwem dla całego ich ciała.
[23] Czujniej niż wszystkiego innego strzeż swego serca, bo z niego tryska źródło życia!
[24] Oddal od siebie fałsz ust i trzymaj z dala od siebie przewrotność warg!
[25] Niech twoje oczy patrzą wprost, a twoje powieki niech będą zwrócone prosto przed siebie!

[26] Pondera a vereda de teus pés, e todos os teus caminhos sejam retos.

[27] Não declines nem para a direita nem para a esquerda; retira o teu pé do mal.

[26] Bacz na tor, po którym ma stąpać twoja noga, i niech będą pewne wszystkie twoje drogi.

[27] Nie zbaczaj ani na prawo, ani na lewo, powstrzymuj swoją nogę od złego!

Provérbios 5

Advertência contra a lascívia

[1] Filho meu, atende a minha sabedoria; à minha inteligência inclina os ouvidos

[2] para que conserves a discrição, e os teus lábios guardem o conhecimento;

[3] porque os lábios da mulher adúltera destilam favos de mel, e as suas palavras são mais suaves do que o azeite;

[4] mas o fim dela é amargoso como o absinto, agudo, como a espada de dois gumes.

[5] Os seus pés descem à morte; os seus passos conduzem-na ao inferno.

[6] Ela não pondera a vereda da vida; anda errante nos seus caminhos e não o sabe.

[7] Agora, pois, filho, dá-me ouvidos e não te desvies das palavras da minha boca.

[8] Afasta o teu caminho da mulher adúltera e não te aproximes da porta da sua casa;

[9] para que não dês a outrem a tua honra, nem os teus anos, a cruéis;

[10] para que dos teus bens não se fartem os estranhos, e o fruto do teu trabalho não entre em casa alheia;

[11] e gemas no fim de tua vida, quando se consumirem a tua carne e o teu corpo,

Przypowieści Salomona 5

Ostrzeżenie przed cudzołóstwem

[1] Synu mój, zwróć uwagę na moją mądrość, nakłoń ucha na moją roztropność,

[2] Abyś zachował mądre rady i aby twoje wargi utrzymały rozwagę.

[3] Gdyż wargi cudzej żony ociekają miodem i gładsze niż oliwa jest jej podniebienie,

[4] Lecz w końcu jest gorzka jak piołun, ostra jak miecz obosieczny.

[5] Jej nogi schodzą do śmierci, jej kroki zdążają do krainy umarłych,

[6] Abyś ty nie wkroczył na ścieżkę życia; a że niestałe są jej drogi, ty tego nie wiesz.

[7] Teraz więc, synowie, słuchajcie mnie i nie oddalajcie się od moich słów!

[8] Daleko od niej chodź swoją drogą i nie zbliżaj się do drzwi jej domu,

[9] Abyś nie musiał oddać innym swojej sławy, a człowiekowi okrutnemu swoich lat,

[10] Aby obcy nie nasycili się twoim mieniem, a ciężko zdobyty twój dorobek nie dostał się do cudzego domu,

[11] Abyś pod koniec życia nie narzekał, gdy zwiędnie twoje ciało i twoja skóra,

[12] e digas: Como aborreci o ensino! E desprezou o meu coração a disciplina!

[13] E não escutei a voz dos que me ensinavam, nem a meus mestres inclinei os ouvidos!

[14] Quase que me achei em todo mal que sucedeu no meio da assembléia e da congregação.

[15] Bebe a água da tua própria cisterna e das correntes do teu poço.

[16] Derramar-se-iam por fora as tuas fontes, e, pelas praças, os ribeiros de águas?

[17] Sejam para ti somente e não para os estranhos contigo.

[18] Seja bendito o teu manancial, e alegra-te com a mulher da tua mocidade,

[19] corça de amores e gazela graciosa. Saciem-te os seus seios em todo o tempo; e embriaga-te sempre com as suas carícias.

[20] Por que, filho meu, andarias cego pela estranha e abraçarias o peito de outra?

[21] Porque os caminhos do homem estão perante os olhos do SENHOR, e ele considera todas as suas veredas.

[22] Quanto ao perverso, as suas iniqüidades o prenderão, e com as cordas do seu pecado será detido.

[23] Ele morrerá pela falta de disciplina, e, pela sua muita loucura, perdido, cambaleia.

Provérbios 6

Advertência contra o servir de fiador

[12] I nie musiał powiedzieć: O, jakże mogłem nienawidzić karności i moje serce lekceważyło przestrogę,

[13] I nie słuchałem moich wychowawców, i nie nadstawiałem ucha moim nauczycielom!

[14] O mało co nie wpadłem w nieszczęście wśród zebranego ludu wiernego!

Pochwała stanu małżeńskiego

[15] Pij wodę z własnej cysterny i wodę świeżą z własnej studni!

[16] Czy twoje źródła mają wylewać się na zewnątrz, a twoje strumienie na place?

[17] Do ciebie samego mają należeć, a nie do obcych równocześnie z tobą!

[18] Niech będzie błogosławiony twój zdrój, a raduj się z żony twojej młodości!

[19] Miłej jak łania, powabnej jak gazela! Niech jej piersi zawsze sprawiają ci rozkosz, upajaj się ustawicznie jej miłością!

[20] Dlaczego, synu mój, masz się rozkoszować obcą i ściskać pierś cudzej?

[21] Gdyż przed oczyma Pana jawne są wszystkie drogi człowieka i On zważa na wszystkie jego ścieżki.

[22] Bezbożny plącze się we własnych nieprawościach, wikła się w pętach swego grzechu.

[23] Umrze z powodu braku karności i z powodu wielkiej swojej głupoty zbłądzi.

Przypowieści Salomona 6

Ostrzeżenie przed poręczeniem

[1] Filho meu, se ficaste por fiador do teu companheiro e se te empenhaste ao estranho,

[2] estás enredado com o que dizem os teus lábios, estás preso com as palavras da tua boca.

[3] Agora, pois, faze isto, filho meu, e livra-te, pois caíste nas mãos do teu companheiro: vai, prostra-te e importuna o teu companheiro;

[4] não dês sono aos teus olhos, nem repouso às tuas pálpebras;

[5] livra-te, como a gazela, da mão do caçador e, como a ave, da mão do passarinheiro.

Advertência contra a preguiça

[6] Vai ter com a formiga, ó preguiçoso, considera os seus caminhos e sê sábio.

[7] Não tendo ela chefe, nem oficial, nem comandante,

[8] no estio, prepara o seu pão, na sega, ajunta o seu mantimento.

[9] Ó preguiçoso, até quando ficarás deitado? Quando te levantarás do teu sono?

[10] Um pouco para dormir, um pouco para tosquenejar, um pouco para encruzar os braços em repouso,

[11] assim sobrevirá a tua pobreza como um ladrão, e a tua necessidade, como um homem armado.

Advertência contra a maldade

[12] O homem de Belial, o homem vil, é o que anda com a perversidade na boca,

[1] Synu mój! Jeżeli ręczyłeś za swojego bliźniego, jeżeli dałeś poręką obcemu,

[2] Jeżeli związany jesteś przez słowa swoich ust, schwytany przez własną mowę,

[3] Uczyń to, synu mój, abyś znowu był wolny, gdyż jesteś w ręku swego bliźniego! Idź śpiesznie i nalegaj na swego bliźniego,

[4] Nie daj zasnąć swoim oczom i nie pozwól, aby się zdrzemnęły twoje powieki!

[5] Wyrwij się jak gazela z sieci i jak ptak z ręki ptasznika.

Napiętnowanie lenistwa

[6] Idź do mrówki, leniwcze, przypatrz się jej postępowaniu, abyś zmądrzał.

[7] Nie ma ona wodza ani nadzorcy, ani władcy,

[8] A jednak w lecie przygotowuje swój pokarm, w żniwa zgromadza swoją żywność.

[9] Leniwcze! Jak długo będziesz leżał, kiedy podniesiesz się ze snu?

[10] Jeszcze trochę pospać, trochę podrzemać, jeszcze trochę założyć ręce, aby odpocząć.

[11] Tak zaskoczy cię ubóstwo jak zbójca i niedostatek, jak mąż zbrojny.

Potępienie fałszu

[12] Człowiek niegodziwy, mąż bezbożny, chodzi z fałszem na ustach,

[13] acena com os olhos, arranha com os pés e faz sinais com os dedos.
[14] No seu coração há perversidade; todo o tempo maquina o mal; anda semeando contendas.
[15] Pelo que a sua destruição virá repentinamente; subitamente, será quebrantado, sem que haja cura.

[16] Seis coisas o SENHOR aborrece, e a sétima a sua alma abomina:
[17] olhos altivos, língua mentirosa, mãos que derramam sangue inocente,
[18] coração que trama projetos iníquos, pés que se apressam a correr para o mal,
[19] testemunha falsa que profere mentiras e o que semeia contendas entre irmãos.

Advertência contra a mulher adúltera

[20] Filho meu, guarda o mandamento de teu pai e não deixes a instrução de tua mãe;
[21] ata-os perpetuamente ao teu coração, pendura-os ao pescoço.
[22] Quando caminhares, isso te guiará; quando te deitares, te guardará; quando acordares, falará contigo.
[23] Porque o mandamento é lâmpada, e a instrução, luz; e as repreensões da disciplina são o caminho da vida;
[24] para te guardarem da vil mulher e das lisonjas da mulher alheia.
[25] Não cobices no teu coração a sua formosura, nem te deixes prender com as suas olhadelas.
[26] Por uma prostituta o máximo que se paga é um pedaço de pão, mas a adúltera anda à caça de vida preciosa.

[13] Mruga oczyma, daje znaki nogami, palcami wskazuje,
[14] W sercu swoim chowa podstęp, ustawicznie knuje zło, sieje niezgodę.
[15] Dlatego nagle spada nań nieszczęście, w oka mgnieniu bywa bez ratunku zdruzgotany.

Zestawienie wad

[16] Tych sześć rzeczy nienawidzi Pan, a tych siedem jest dla niego obrzydliwością:
[17] Butne oczy, kłamliwy język, ręce, które przelewają krew niewinną,
[18] Serce, które knuje złe myśli, nogi, które śpieszą do złego,
[19] Składanie fałszywego świadectwa, i sianie niezgody między braćmi.

Ostrzeżenie przed cudzołóstwem

[20] Zachowuj, synu mój, przykazanie swego ojca i nie odrzucaj nauki swojej matki!
[21] Utrwal je na zawsze w swoim sercu, i owiń nim swoją szyję.
[22] Gdy pójdziesz, będzie ci towarzyszyć, strzec cię będzie w czasie twojego snu, a gdy się obudzisz, odezwie się do ciebie,
[23] Gdyż przykazanie jest pochodnią, a nauka światłem; drogą życia zaś są napomnienia do karności;
[24] Strzegą cię bowiem od złej kobiety, od słodkiego języka cudzej.
[25] Nie pożądaj w swym sercu jej piękności i niech cię nie złapie mruganiem swoich powiek,
[26] Gdyż nierządnicę można zgodzić za bochenek chleba, lecz cudzołożna żona przyprawia o cenne życie.

[27] Tomará alguém fogo no seio, sem que as suas vestes se incendeiem?
[28] Ou andará alguém sobre brasas, sem que se queimem os seus pés?
[29] Assim será com o que se chegar à mulher do seu próximo; não ficará sem castigo todo aquele que a tocar.
[30] Não é certo que se despreza o ladrão, quando furta para saciar-se, tendo fome?
[31] Pois este, quando encontrado, pagará sete vezes tanto; entregará todos os bens de sua casa.
[32] O que adultera com uma mulher está fora de si; só mesmo quem quer arruinar-se é que pratica tal coisa.
[33] Achará açoites e infâmia, e o seu opróbrio nunca se apagará.
[34] Porque o ciúme excita o furor do marido; e não terá compaixão no dia da vingança.
[35] Não se contentará com o resgate, nem aceitará presentes, ainda que sejam muitos.

[27] Czy może kto zgarnąć ogień do swojego zanadrza, a jego odzienie się nie spali?
[28] Czy może kto chodzić po rozżarzonych węglach, a jego stopy się nie poparzą?
[29] Tak jest z tym, kto chodzi do żony swojego bliźniego; nie ujdzie bezkarnie ten, kto się jej dotyka.
[30] Czy nie pogardza się złodziejem za to, że kradnie, nawet, aby zaspokoić głód?
[31] A gdy go złapią, musi oddać siedmiokrotnie, musi oddać całe mienie swojego domu.
[32] Lecz kto cudzołoży z zamężną, jest pozbawiony rozumu, a kto chce samego siebie zgubić, niech tak robi.
[33] Ciosów i wstydu się doszuka, nie zmaże swej hańby.
[34] Gdyż zazdrość wywołuje gniew męża, który w dniu zemsty nie zna pobłażania;
[35] Nie przyjmie żadnego okupu i nie zgodzi się nań, choćbyś dawał dużo darów.

Provérbios 7

Mais advertências contra a mulher adúltera

[1] Filho meu, guarda as minhas palavras e conserva dentro de ti os meus mandamentos.
[2] Guarda os meus mandamentos e vive; e a minha lei, como a menina dos teus olhos.
[3] Ata-os aos dedos, escreve-os na tábua do teu coração.
[4] Dize à Sabedoria: Tu és minha irmã; e ao Entendimento chama teu parente;

Przypowieści Salomona 7

Ostrzeżenie przed cudzołożnicą

[1] Synu mój! Strzeż moich słów i zachowaj moje przykazania u siebie!
[2] Strzeż moich przykazań, a będziesz żył, strzeż mojego wskazania jak swej źrenicy!
[3] Przywiąż je do swoich palców i wypisz je na tablicy swojego serca!
[4] Mów do mądrości: Jesteś moją siostrą, a rozum nazwij przyjacielem,

[5] para te guardarem da mulher alheia, da estranha que lisonjeia com palavras.
[6] Porque da janela da minha casa, por minhas grades, olhando eu,
[7] vi entre os simples, descobri entre os jovens um que era carecente de juízo,
[8] que ia e vinha pela rua junto à esquina da mulher estranha e seguia o caminho da sua casa,
[9] à tarde do dia, no crepúsculo, na escuridão da noite, nas trevas.
[10] Eis que a mulher lhe sai ao encontro, com vestes de prostituta e astuta de coração.
[11] É apaixonada e inquieta, cujos pés não param em casa;
[12] ora está nas ruas, ora, nas praças, espreitando por todos os cantos.
[13] Aproximou-se dele, e o beijou, e de cara impudente lhe diz:
[14] Sacrifícios pacíficos tinha eu de oferecer; paguei hoje os meus votos.
[15] Por isso, saí ao teu encontro, a buscar-te, e te achei.
[16] Já cobri de colchas a minha cama, de linho fino do Egito, de várias cores;
[17] já perfumei o meu leito com mirra, aloés e cinamomo.
[18] Vem, embriaguemo-nos com as delícias do amor, até pela manhã; gozemos amores.
[19] Porque o meu marido não está em casa, saiu de viagem para longe.

[5] Aby cię ustrzegły przed cudzą żoną, przed obcą, która mówi słodkie słowa.
[6] Gdy wyglądałem oknem mojego domu i patrzyłem przez kratę,
[7] Zobaczyłem wśród prostaczków i zauważyłem wśród chłopców nierozumnego młodzieńca,
[8] Który szedł ulicą blisko jej narożnika i zboczył na drogę ku jej domowi
[9] O zmierzchu, pod wieczór, z nastaniem nocy i mroku.
[10] I oto spotyka go kobieta w stroju nierządnicy, podstępna;
[11] Jest podniecona i niepohamowana, nie może spokojnie ustać w domu;
[12] To jest na ulicy, to znowu na placach, wyczekuje przy każdym narożniku,
[13] Obejmuje go i całuje, z zuchwałą twarzą mówi do niego:
[14] Miałam złożyć ofiarę dziękczynną, dzisiaj spełniłam swoje śluby,
[15] Dlatego wyszłam, aby cię spotkać; gorliwie cię szukałam i znalazłam.
[16] Moje łoże okryłam kobiercami, barwnymi prześcieradłami z płótna egipskiego,
[17] Moje posłanie skropiłam mirrą, aloesem i cynamonem.
[18] Chodź! Upoimy się miłością aż do rana, użyjemy pieszczot do syta,
[19] Gdyż męża nie ma w domu, udał się w podróż daleką.

[20] Levou consigo um saquitel de dinheiro; só por volta da lua cheia ele tornará para casa.
[21] Seduziu-o com as suas muitas palavras, com as lisonjas dos seus lábios o arrastou.
[22] E ele num instante a segue, como o boi que vai ao matadouro; como o cervo que corre para a rede,
[23] até que a flecha lhe atravesse o coração; como a ave que se apressa para o laço, sem saber que isto lhe custará a vida.
[24] Agora, pois, filho, dá-me ouvidos e sê atento às palavras da minha boca;
[25] não se desvie o teu coração para os caminhos dela, e não andes perdido nas suas veredas;
[26] porque a muitos feriu e derribou; e são muitos os que por ela foram mortos.
[27] A sua casa é caminho para a sepultura e desce para as câmaras da morte.

[20] Wziął z sobą kiesę z pieniędzmi, wróci dopiero w dzień pełni.
[21] Uwiodła go wielu zwodniczymi słowami; swoją gładką mową usidliła go.
[22] Omamiony poszedł tuż za nią jak wół, który idzie na rzeź, jak jeleń, którego spętano powrozem,
[23] Aż strzała przeszyje mu wątrobę; jak ptak, który leci prosto w sidło, nie przeczuwając, że chodzi o jego życie.
[24] Otóż teraz, synowie, słuchajcie mnie, uważajcie na słowa moich ust!
[25] Niech twoje serce nie zbacza na jej drogi, nie błądź jej ścieżkami!
[26] Gdyż wiele ofiar doprowadziła do upadku i liczni są ci, których zamordowała.
[27] Jej dom - to drogi do krainy umarłych, które wiodą do komór śmierci.

Provérbios 8

A excelência da Sabedoria

[1] Não clama, porventura, a Sabedoria, e o Entendimento não faz ouvir a sua voz?
[2] No cimo das alturas, junto ao caminho, nas encruzilhadas das veredas ela se coloca;
[3] junto às portas, à entrada da cidade, à entrada das portas está gritando:
[4] A vós outros, ó homens, clamo; e a minha voz se dirige aos filhos dos homens.
[5] Entendei, ó simples, a prudência; e vós, néscios, entendei a sabedoria.

Przypowieści Salomona 8

Dostojeństwo i wieczność mądrości

[1] Słuchaj! Mądrość tak woła, rozum tak się odzywa.
[2] Na szczytach wzgórz, przy drodze, na rozstaju dróg usadowiła się.
[3] Obok bram u wylotu miasta, u wejścia do przedsionków głośno woła:
[4] Na was, mężowie, wołam, mój głos zwraca się do synów ludzkich.
[5] Uczcie się roztropności, prostaczkowie, a wy, głupcy, nabierzcie rozumu!

[6] Ouvi, pois falarei coisas excelentes; os meus lábios proferirão coisas retas.

[7] Porque a minha boca proclamará a verdade; os meus lábios abominam a impiedade.

[8] São justas todas as palavras da minha boca; não há nelas nenhuma coisa torta, nem perversa.

[9] Todas são retas para quem as entende e justas, para os que acham o conhecimento.

[10] Aceitai o meu ensino, e não a prata, e o conhecimento, antes do que o ouro escolhido.

[11] Porque melhor é a sabedoria do que jóias, e de tudo o que se deseja nada se pode comparar com ela.

[12] Eu, a Sabedoria, habito com a prudência e disponho de conhecimentos e de conselhos.

[13] O temor do SENHOR consiste em aborrecer o mal; a soberba, a arrogância, o mau caminho e a boca perversa, eu os aborreço.

[14] Meu é o conselho e a verdadeira sabedoria, eu sou o Entendimento, minha é a fortaleza.

[15] Por meu intermédio, reinam os reis, e os príncipes decretam justiça.

[16] Por meu intermédio, governam os príncipes, os nobres e todos os juízes da terra.

[17] Eu amo os que me amam; os que me procuram me acham.

[6] Słuchajcie, bo o rzeczach szlachetnych mówię, a prawe jest to, co wypowiadają moje wargi.

[7] Tak, moje usta mówią prawdę, a niegodziwość jest ohydą dla moich warg.

[8] Sprawiedliwe są wszystkie słowa moich ust, nie ma w nich nic krętego i przewrotnego.

[9] Wszystkie są proste dla rozumnego i prawe dla tych, którzy zdobyli wiedzę.

[10] Przyjmijcie moją przestrogę raczej niż srebro i poznanie raczej niż wyborne złoto!

[11] Mądrość bowiem jest cenniejsza niż korale, i żadne klejnoty jej nie dorównają.

[12] Ja, mądrość, mieszkam z roztropnością, umiem udzielić dobrej rady.

[13] Bać się Pana - znaczy nienawidzić zła; nienawidzę buty i pychy, złych postępków oraz przewrotnej mowy.

[14] U mnie jest rada i zdrowy rozsądek; mam rozum, mam także moc.

[15] Dzięki mnie królują królowie i władcy wydają sprawiedliwe prawa.

[16] Dzięki mnie rządzą książęta i dostojnicy sądzą sprawiedliwie.

[17] Miłuję tych, którzy mnie miłują, a którzy mnie gorliwie szukają, znajdują mnie.

18 Riquezas e honra estão comigo, bens duráveis e justiça.

19 Melhor é o meu fruto do que o ouro, do que o ouro refinado; e o meu rendimento, melhor do que a prata escolhida.

20 Ando pelo caminho da justiça, no meio das veredas do juízo,

21 para dotar de bens os que me amam e lhes encher os tesouros.

A eternidade da Sabedoria

22 O SENHOR me possuía no início de sua obra, antes de suas obras mais antigas.

23 Desde a eternidade fui estabelecida, desde o princípio, antes do começo da terra.

24 Antes de haver abismos, eu nasci, e antes ainda de haver fontes carregadas de águas.

25 Antes que os montes fossem firmados, antes de haver outeiros, eu nasci.

26 Ainda ele não tinha feito a terra, nem as amplidões, nem sequer o princípio do pó do mundo.

27 Quando ele preparava os céus, aí estava eu; quando traçava o horizonte sobre a face do abismo;

28 quando firmava as nuvens de cima; quando estabelecia as fontes do abismo;

29 quando fixava ao mar o seu limite, para que as águas não traspassassem os seus limites; quando compunha os fundamentos da terra;

30 então, eu estava com ele e era seu arquiteto, dia após dia, eu era as suas

18 U mnie jest bogactwo i sława, trwałe dobra i powodzenie.

19 Mój plon jest lepszy niż złoto, złoto wyborne, a moje wyniki lepsze, niż doborowe srebro.

20 Chodzę ścieżką sprawiedliwości, drogami prawa,

21 Darząc bogactwem tych, którzy mnie miłują, i napełniając ich skarbce.

22 Pan stworzył mnie jako pierwociny swojego stworzenia, na początku swych dzieł, z dawna.

23 Przed wiekami byłam ustanowiona, od początków, przed powstaniem świata,

24 Gdy jeszcze nie było morza, zostałam zrodzona, gdy jeszcze nie było źródeł obfitujących w wody.

25 Zanim góry były założone i powstały wzgórza, zostałam zrodzona

26 Gdy jeszcze nie uczynił ziemi i pól, i pierwszych brył gleby.

27 Gdy budował niebiosa, byłam tam; gdy odmierzał krąg nad powierzchnią toni.

28 Gdy w górze utwierdzał obłoki i wyprowadzał z toni potężne źródła,

29 Gdy morzu wyznaczał granice, aby wody nie przekraczały jego rozkazu; gdy kładł podwaliny ziemi

30 Ja byłam u jego boku mistrzynią, byłam jego rozkoszą dzień w dzień, igrając przed nim przez cały czas,

delícias, folgando perante ele em todo o tempo;

31 regozijando-me no seu mundo habitável e achando as minhas delícias com os filhos dos homens.

32 Agora, pois, filhos, ouvi-me, porque felizes serão os que guardarem os meus caminhos.

33 Ouvi o ensino, sede sábios e não o rejeiteis.

34 Feliz o homem que me dá ouvidos, velando dia a dia às minhas portas, esperando às ombreiras da minha entrada.

35 Porque o que me acha acha a vida e alcança favor do SENHOR.

36 Mas o que peca contra mim violenta a própria alma. Todos os que me aborrecem amam a morte.

31 Igrając na okręgu jego ziemi, rozkoszując się synami ludzkimi.

32 Otóż teraz słuchajcie mnie, synowie: Błogosławieni ci, którzy się trzymają moich dróg!

33 Słuchajcie przestrogi, abyście byli mądrzy, a nie odrzucajcie jej!

34 Błogosławiony człowiek, który mnie słucha, czuwając dzień w dzień u moich drzwi, strzegąc progów moich bram!

35 Bo kto mnie znalazł, znalazł życie i zyskał łaskę u Pana. Lecz kto mnie pomija, zadaje gwałt własnej duszy: Wszyscy, którzy mnie nienawidzą, miłują śmierć.

Provérbios 9

O banquete da Sabedoria

1 A Sabedoria edificou a sua casa, lavrou as suas sete colunas.

2 Carneou os seus animais, misturou o seu vinho e arrumou a sua mesa.

3 Já deu ordens às suas criadas e, assim, convida desde as alturas da cidade:

4 Quem é simples, volte-se para aqui. Aos faltos de senso diz:

5 Vinde, comei do meu pão e bebei do vinho que misturei.

6 Deixai os insensatos e vivei; andai pelo caminho do entendimento.

Przypowieści Salomona 9

Dwie biesiady: w przybytku mądrości i w przybytku głupoty

1 Mądrość zbudowała swój dom, postawiła siedem swoich słupów,

2 Zabiła swoje bydło, zmieszała wino, zastawiła swój stół,

3 Wysłała swoje służebnice, zaprasza ze wzgórz miasta:

4 Kto niedoświadczony, niech tu wejdzie! Do nierozumnego mówi:

5 Chodźcie, uczestniczcie w mojej uczcie i pijcie wino, które zmieszałam!

6 Porzućcie głupotę, abyście żyli, i chodźcie drogą roztropności!

[7] O que repreende o escarnecedor traz afronta sobre si; e o que censura o perverso a si mesmo se injuria.
[8] Não repreendas o escarnecedor, para que te não aborreça; repreende o sábio, e ele te amará.
[9] Dá instrução ao sábio, e ele se fará mais sábio ainda; ensina ao justo, e ele crescerá em prudência.
[10] O temor do SENHOR é o princípio da sabedoria, e o conhecimento do Santo é prudência.
[11] Porque por mim se multiplicam os teus dias, e anos de vida se te acrescentarão.
[12] Se és sábio, para ti mesmo o és; se és escarnecedor, tu só o suportarás.

O convite da mulher-loucura

[13] A loucura é mulher apaixonada, é ignorante e não sabe coisa alguma.
[14] Assenta-se à porta de sua casa, nas alturas da cidade, toma uma cadeira,
[15] para dizer aos que passam e seguem direito o seu caminho:
[16] Quem é simples, volte-se para aqui. E aos faltos de senso diz:
[17] As águas roubadas são doces, e o pão comido às ocultas é agradável.
[18] Eles, porém, não sabem que ali estão os mortos, que os seus convidados estão nas profundezas do inferno.

Provérbios 10

O justo em contraste com o perverso

[7] Kto karci szydercę, ten ściąga na się hańbę; a kto gani bezbożnika, ten się plami.
[8] Nie karć szydercy, aby cię nie znienawidził; karć mądrego, a będzie cię miłował.
[9] Daj mądremu, a będzie jeszcze mędrszy; poucz sprawiedliwego, a będzie umiał jeszcze więcej!
[10] Początkiem mądrości jest bojaźń Pana, a poznanie Świętego - to rozum,
[11] Gdyż przeze mnie rozmnożą się twoje dni i przedłużą się lata twojego życia.
[12] Jeżeli jesteś mądry, to sam masz korzyść z tej mądrości, jeżeli jesteś szydercą, to sam za to będziesz cierpiał.
[13] Pani Głupota jest rozwiązła, pusta i bezwstydna.
[14] Siedzi u wejścia do swojego domu, na tronie w wysuniętych punktach miasta,
[15] Wołając na przechodniów, którzy idą swoimi ścieżkami:
[16] Kto niedoświadczony, niech tu wejdzie. A do nierozumnego mówi:
[17] Kradziona woda jest słodka, a chleb pokątnie jedzony smakuje.
[18] Lecz prostaczek nie wie, że tam same cienie, że jej goście przebywają w głębinach krainy umarłych.

Przypowieści Salomona 10

Przypowieści w formie przeciwstawień

[1] Provérbios de Salomão. O filho sábio alegra a seu pai, mas o filho insensato é a tristeza de sua mãe.

[2] Os tesouros da impiedade de nada aproveitam, mas a justiça livra da morte.

[3] O SENHOR não deixa ter fome o justo, mas rechaça a avidez dos perversos.

[4] O que trabalha com mão remissa empobrece, mas a mão dos diligentes vem a enriquecer-se.

[5] O que ajunta no verão é filho sábio, mas o que dorme na sega é filho que envergonha.

[6] Sobre a cabeça do justo há bênçãos, mas na boca dos perversos mora a violência.

[7] A memória do justo é abençoada, mas o nome dos perversos cai em podridão.

[8] O sábio de coração aceita os mandamentos, mas o insensato de lábios vem a arruinar-se.

[9] Quem anda em integridade anda seguro, mas o que perverte os seus caminhos será conhecido.

[10] O que acena com os olhos traz desgosto, e o insensato de lábios vem a arruinar-se.

[11] A boca do justo é manancial de vida, mas na boca dos perversos mora a violência.

[12] O ódio excita contendas, mas o amor cobre todas as transgressões.

[1] Przypowieści Salomona. Mądry syn sprawia ojcu radość, lecz syn głupi jest zmartwieniem dla matki.

[2] Skarby zdobyte bezprawnie nic nie pomogą, lecz sprawiedliwość ratuje od śmierci.

[3] Pan nie dopuści, aby sprawiedliwy głód cierpiał, lecz udaremnia żądzę bezbożnych.

[4] Leniwa dłoń prowadzi do nędzy, lecz ręka pracowitych ubogaca.

[5] Syn, który zbiera w lecie, jest rozumny; lecz syn, który zasypia w żniwa, przynosi hańbę.

[6] Błogosławieństwo spoczywa na głowie sprawiedliwego, lecz usta bezbożnych kryją bezprawie.

[7] Pamięć o sprawiedliwym jest błogosławiona, lecz imię bezbożnych zgnije.

[8] Człowiek mądrego serca przyjmuje przykazania, lecz gadatliwy głupiec upadnie.

[9] Kto postępuje nienagannie, postępuje bezpiecznie; kto zaś chodzi krętymi drogami, będzie szybko ujawniony.

[10] Kto złośliwie mruga oczyma, powoduje cierpienie, lecz kto odważnie karci, czyni pokój.

[11] Usta sprawiedliwego są krynicą życia, lecz usta bezbożnych kryją bezprawie.

[12] Nienawiść powoduje spory, lecz miłość przykrywa wszystkie występki.

[13] Nos lábios do prudente, se acha sabedoria, mas a vara é para as costas do falto de senso.

[14] Os sábios entesouram o conhecimento, mas a boca do néscio é uma ruína iminente.

[15] Os bens do rico são a sua cidade forte; a pobreza dos pobres é a sua ruína.

[16] A obra do justo conduz à vida, e o rendimento do perverso, ao pecado.

[17] O caminho para a vida é de quem guarda o ensino, mas o que abandona a repreensão anda errado.

[18] O que retém o ódio é de lábios falsos, e o que difama é insensato.

[19] No muito falar não falta transgressão, mas o que modera os lábios é prudente.

[20] Prata escolhida é a língua do justo, mas o coração dos perversos vale mui pouco.

[21] Os lábios do justo apascentam a muitos, mas, por falta de senso, morrem os tolos.

[22] A bênção do SENHOR enriquece, e, com ela, ele não traz desgosto.

[23] Para o insensato, praticar a maldade é divertimento; para o homem inteligente, o ser sábio.

[24] Aquilo que teme o perverso, isso lhe sobrevém, mas o anelo dos justos Deus o cumpre.

[13] Na wargach roztropnego znajduje się mądrość, lecz rózga spada na plecy nierozumnego.

[14] Mądrzy gromadzą wiedzę, lecz gadanie głupca prowadzi do zguby.

[15] Mienie bogacza jest jego twierdzą; ubóstwo ubogich jest ich zgubą.

[16] Praca sprawiedliwego wystarczy na życie, dochód bezbożnego wiedzie do grzechu.

[17] Kto dba o karność, jest na drodze życia, lecz kto gardzi karceniem, schodzi na manowce.

[18] Nie ma nienawiści w ustach sprawiedliwego, lecz kto rozsiewa oszczerstwa, jest głupi.

[19] Gdzie dużo słów, tam nie brak występku; lecz kto opanowuje swój język, jest roztropny.

[20] Język sprawiedliwego jest wybornym srebrem, lecz serce bezbożnych jest niewiele warte.

[21] Wargi sprawiedliwego pokrzepiają wielu, lecz głupcy umierają z powodu braku rozsądku.

[22] Błogosławieństwo Pana wzbogaca, lecz własny wysiłek nic do niego nie dodaje.

[23] Dla głupiego jest jakby igraszką popełnić haniebny czyn, lecz mądre postępowanie jest przyjemnością dla człowieka rozumnego.

[24] Przed czym drży bezbożny, to spada nań, lecz czego pragną sprawiedliwi, to im bywa dane.

[25] Como passa a tempestade, assim desaparece o perverso, mas o justo tem perpétuo fundamento.

[25] Gdy burza szaleje, bezbożny ginie, lecz sprawiedliwy stoi na gruncie wiecznym.

[26] Como vinagre para os dentes e fumaça para os olhos, assim é o preguiçoso para aqueles que o mandam.

[26] Czym ocet jest dla zębów, a dym dla oczu, tym jest leniwy dla tych, którzy go posyłają.

[27] O temor do SENHOR prolonga os dias da vida, mas os anos dos perversos serão abreviados.

[27] Bojaźń Pana przedłuża życie, lecz lata bezbożnego skracają się.

[28] A esperança dos justos é alegria, mas a expectação dos perversos perecerá.

[28] Oczekiwanie sprawiedliwych przynosi radość, lecz nadzieja bezbożnych wniwecz się obraca.

[29] O caminho do SENHOR é fortaleza para os íntegros, mas ruína aos que praticam a iniqüidade.

[29] Pan jest twierdzą dla tego, kto postępuje nienagannie, lecz zgubą dla tych, którzy czynią nieprawość.

[30] O justo jamais será abalado, mas os perversos não habitarão a terra.

[30] Sprawiedliwy nigdy się nie zachwieje, lecz bezbożni nie będą mieszkali na ziemi.

[31] A boca do justo produz sabedoria, mas a língua da perversidade será desarraigada.

[31] Usta sprawiedliwego tryskają mądrością, lecz język przewrotny będzie wyrwany.

[32] Os lábios do justo sabem o que agrada, mas a boca dos perversos, somente o mal.

[32] Wargi sprawiedliwego wypowiadają to, co jest miłe, lecz usta bezbożnych tylko to, co jest przewrotne.

Provérbios 11

Przypowieści Salomona 11

Przypowieści w formie przeciwstawień

[1] Balança enganosa é abominação para o SENHOR, mas o peso justo é o seu prazer.

[1] Waga fałszywa jest ohydą dla Pana, lecz pełne odważniki podobają mu się.

[2] Em vindo a soberba, sobrevém a desonra, mas com os humildes está a sabedoria.

[2] Za pychą przychodzi hańba, lecz u pokornych jest mądrość.

[3] A integridade dos retos os guia; mas, aos pérfidos, a sua mesma falsidade os destrói.

[3] Niewinność prowadzi prawych, ale przewrotność przywodzi niewiernych do zguby.

[4] As riquezas de nada aproveitam no dia da ira, mas a justiça livra da morte.

[4] Bogactwo nic nie pomoże w dniu gniewu; lecz sprawiedliwość ratuje od śmierci.

[5] A justiça do íntegro endireita o seu caminho, mas pela sua impiedade cai o perverso.
[6] A justiça dos retos os livrará, mas na sua maldade os pérfidos serão apanhados.
[7] Morrendo o homem perverso, morre a sua esperança, e a expectação da iniqüidade se desvanece.

[8] O justo é libertado da angústia, e o perverso a recebe em seu lugar.

[9] O ímpio, com a boca, destrói o próximo, mas os justos são libertados pelo conhecimento.

[10] No bem-estar dos justos exulta a cidade, e, perecendo os perversos, há júbilo.

[11] Pela bênção que os retos suscitam, a cidade se exalta, mas pela boca dos perversos é derribada.
[12] O que despreza o próximo é falto de senso, mas o homem prudente, este se cala.

[13] O mexeriqueiro descobre o segredo, mas o fiel de espírito o encobre.

[14] Não havendo sábia direção, cai o povo, mas na multidão de conselheiros há segurança.
[15] Quem fica por fiador de outrem sofrerá males, mas o que foge de o ser estará seguro.
[16] A mulher graciosa alcança honra, como os poderosos adquirem riqueza.

[5] Sprawiedliwość toruje nienagannemu drogę, lecz bezbożny upada wskutek swej złości.
[6] Sprawiedliwość ratuje prawych, lecz niewierni wpadają w sidła swej żądzy.
[7] Gdy umiera człowiek bezbożny, to kończy się wszelka nadzieja; a oczekiwanie niegodziwych nie spełnia się.
[8] Sprawiedliwy zostaje wyratowany z niedoli, a na jego miejsce przychodzi bezbożny.
[9] Niecny ustami niszczy swojego bliźniego, lecz przez roztropność zostają wybawieni sprawiedliwi.
[10] Gdy sprawiedliwym dobrze się powodzi, miasto się raduje; a gdy giną nieprawi, panuje wesele.
[11] Dzięki błogosławieństwu prawych podnosi się miasto, lecz usta bezbożnych burzą je.

[12] Człowiek nierozumny gardzi swoim bliźnim, lecz mąż roztropny milczy.

[13] Kto chodzi jako oszczerca, zdradza tajemnice; lecz człowiek godny zaufania dochowuje tajemnicy.
[14] Gdy nie ma umiejętnego kierownictwa, naród upada; lecz gdzie jest wielu doradców, tam jest bezpieczeństwo.
[15] Kto ręczy za obcego, bardzo sobie szkodzi; lecz bezpieczny jest ten, kto unika poręki.
[16] Kobieta miła zbiera zaszczyty, ta zaś, która nienawidzi uczciwości, jest ostoją

hańby. Leniwi nie mają zasobów, lecz pracowici zdobywają bogactwa.

17 O homem bondoso faz bem a si mesmo, mas o cruel a si mesmo se fere.

17 Mąż dobry samemu sobie czyni dobrze, lecz mąż okrutny kaleczy własne ciało.

18 O perverso recebe um salário ilusório, mas o que semeia justiça terá recompensa verdadeira.

18 Bezbożny zdobywa złudne wynagrodzenie, lecz ten, kto sieje sprawiedliwość, ma pewną zapłatę.

19 Tão certo como a justiça conduz para a vida, assim o que segue o mal, para a sua morte o faz.

19 Kto trwa mocno w sprawiedliwości, żyć będzie; lecz kto ugania się za złem, umrze.

20 Abomináveis para o SENHOR são os perversos de coração, mas os que andam em integridade são o seu prazer.

20 Ohydą dla Pana są ludzie przewrotnego serca, lecz podobają mu się ci, którzy postępują nienagannie.

21 O mau, é evidente, não ficará sem castigo, mas a geração dos justos é livre.

21 To rzecz pewna, że zły nie ujdzie kary, lecz potomstwo sprawiedliwych będzie wybawione.

22 Como jóia de ouro em focinho de porco, assim é a mulher formosa que não tem discrição.

22 Złoty kolczyk na ryju świni to to samo, co piękna niewiasta bez obyczajności.

23 O desejo dos justos tende somente para o bem, mas a expectação dos perversos redunda em ira.

23 Pragnieniem sprawiedliwych jest tylko dobro, nadzieja niesprawiedliwych prowadzi do gniewu.

24 A quem dá liberalmente, ainda se lhe acrescenta mais e mais; ao que retém mais do que é justo, ser-lhe-á em pura perda.

24 Jeden daje hojnie, lecz jeszcze więcej zyskuje; inny nadmiernie skąpi i staje się tylko uboższy.

25 A alma generosa prosperará, e quem dá a beber será dessedentado.

25 Kto jest dobroczynny, będzie wzbogacony, a kto innych pokrzepia, sam będzie pokrzepiony.

26 Ao que retém o trigo, o povo o amaldiçoa, mas bênção haverá sobre a cabeça do seu vendedor.

26 Kto chowa zboże, tego ludzie przeklinają, lecz błogosławieństwo spoczywa na głowie tego, kto je sprzedaje.

27 Quem procura o bem alcança favor, mas ao que corre atrás do mal, este lhe sobrevirá.

27 Kto pilnie szuka dobrego, szuka łaski Bożej, lecz kto dąży do złego, na tego ono spada.

[28] Quem confia nas suas riquezas cairá, mas os justos reverdecerão como a folhagem.

[29] O que perturba a sua casa herda o vento, e o insensato é servo do sábio de coração.

[30] O fruto do justo é árvore de vida, e o que ganha almas é sábio.

[31] Se o justo é punido na terra, quanto mais o perverso e o pecador!

[28] Kto ufa swemu bogactwu, ten upadnie, lecz sprawiedliwi rozwijają się jak liść zielony.

[29] Kto w swoim domu sieje zamieszanie, dziedziczy wiatr; a głupi staje się niewolnikiem mądrego.

[30] Owocem sprawiedliwości jest drzewo życia, lecz bezprawie pozbawia życia.

[31] Jeżeli sprawiedliwy odbiera na ziemi swoją zapłatę, tym bardziej bezbożny i grzesznik.

Provérbios 12

[1] Quem ama a disciplina ama o conhecimento, mas o que aborrece a repreensão é estúpido.

[2] O homem de bem alcança o favor do SENHOR, mas ao homem de perversos desígnios, ele o condena.

[3] O homem não se estabelece pela perversidade, mas a raiz dos justos não será removida.

[4] A mulher virtuosa é a coroa do seu marido, mas a que procede vergonhosamente é como podridão nos seus ossos.

[5] Os pensamentos do justo são retos, mas os conselhos do perverso, engano.

[6] As palavras dos perversos são emboscadas para derramar sangue, mas a boca dos retos livra homens.

[7] Os perversos serão derribados e já não são, mas a casa dos justos permanecerá.

[8] Segundo o seu entendimento, será louvado o homem, mas o perverso de coração será desprezado.

Przypowieści Salomona 12

[1] Kto miłuje karność, miłuje mądrość; a kto nienawidzi karcenia, jest głupi.

[2] Dobry człowiek zyskuje łaskę u Pana, lecz Pan potępia człowieka, który knuje zło.

[3] Przez niegodziwość nie stanie człowiek na mocnym gruncie, lecz korzeń sprawiedliwych nie poruszy się.

[4] Dzielna żona jest koroną swojego męża, lecz ta, która go hańbi, jest jak próchnica jego kości.

[5] Sprawiedliwi myślą o tym, co prawe, lecz rady bezbożnych są zwodnicze.

[6] Słowa bezbożnych są czyhaniem na krew, lecz usta prawych są dla nich ratunkiem.

[7] Bezbożni zostają powaleni i nie ma ich, lecz dom sprawiedliwych ostoi się.

[8] Chwali się człowieka według jego roztropności, lecz gardzi się tym, kto jest przewrotnego serca.

[9] Melhor é o que se estima em pouco e faz o seu trabalho do que o vanglorioso que tem falta de pão.

[10] O justo atenta para a vida dos seus animais, mas o coração dos perversos é cruel.

[11] O que lavra a sua terra será farto de pão, mas o que corre atrás de coisas vãs é falto de senso.

[12] O perverso quer viver do que caçam os maus, mas a raiz dos justos produz o seu fruto.

[13] Pela transgressão dos lábios o mau se enlaça, mas o justo sairá da angústia.

[14] Cada um se farta de bem pelo fruto da sua boca, e o que as mãos do homem fizerem ser-lhe-á retribuído.

[15] O caminho do insensato aos seus próprios olhos parece reto, mas o sábio dá ouvidos aos conselhos.

[16] A ira do insensato num instante se conhece, mas o prudente oculta a afronta.

[17] O que diz a verdade manifesta a justiça, mas a testemunha falsa, a fraude.

[18] Alguém há cuja tagarelice é como pontas de espada, mas a língua dos sábios é medicina.

[19] O lábio veraz permanece para sempre, mas a língua mentirosa, apenas um momento.

[20] Há fraude no coração dos que maquinam mal, mas alegria têm os que aconselham a paz.

[9] Lepiej być skromnym i pracować na siebie, niż udawać wielkiego i nie mieć na chleb.

[10] Sprawiedliwy dba o życie swojego bydła, lecz serce bezbożnych jest okrutne.

[11] Kto uprawia swoją rolę, ma dosyć chleba; lecz kto się ugania za marnościami, jest nierozumny.

[12] Pragnieniem grzesznika jest gonitwa za złem, lecz sprawiedliwi tkwią korzeniami w mocnym gruncie.

[13] Zły wpada w pułapkę z winy warg, lecz sprawiedliwy wychodzi cało z nieszczęścia.

[14] Z owocu swoich ust nasycony będzie człowiek dobrem, a odpłacone mu będzie według tego, co zrobiły jego ręce.

[15] Droga głupiego wydaje mu się właściwa, lecz kto słucha rady, jest mądry.

[16] Głupi od razu okazuje swoją złość, lecz roztropny nie zważa na obelgę.

[17] Kto mówi prawdę, wypowiada to, co słuszne, lecz świadek fałszywy kłamie.

[18] Kto mówi nierozważnie, rani jak miecz; lecz język mędrców leczy.

[19] Mowa szczera trwa wiecznie, lecz fałszywa tylko chwilę.

[20] Podstęp jest w sercu tych, którzy knują zło; lecz radość mają ci, którzy doradzają pokój.

[21] Nenhum agravo sobrevirá ao justo, mas os perversos, o mal os apanhará em cheio.
[22] Os lábios mentirosos são abomináveis ao SENHOR, mas os que agem fielmente são o seu prazer.
[23] O homem prudente oculta o conhecimento, mas o coração dos insensatos proclama a estultícia.
[24] A mão diligente dominará, mas a remissa será sujeita a trabalhos forçados.

[25] A ansiedade no coração do homem o abate, mas a boa palavra o alegra.

[26] O justo serve de guia para o seu companheiro, mas o caminho dos perversos os faz errar.
[27] O preguiçoso não assará a sua caça, mas o bem precioso do homem é ser ele diligente.
[28] Na vereda da justiça, está a vida, e no caminho da sua carreira não há morte.

Provérbios 13

[1] O filho sábio ouve a instrução do pai, mas o escarnecedor não atende à repreensão.
[2] Do fruto da boca o homem comerá o bem, mas o desejo dos pérfidos é a violência.
[3] O que guarda a boca conserva a sua alma, mas o que muito abre os lábios a si mesmo se arruína.

[4] O preguiçoso deseja e nada tem, mas a alma dos diligentes se farta.

[21] Sprawiedliwego nie spotka żadne zło, lecz bezbożni mają pełno kłopotów.
[22] Ohydą dla Pana są wargi kłamliwe, lecz ci, którzy mówią prawdę, podobają mu się.
[23] Człowiek roztropny ukrywa swoją wiedzę, lecz serce głupców rozgłasza głupstwo.
[24] Ręka pracowitych będzie rządziła, lecz ręka gnuśna musi odrabiać pańszczyznę.
[25] Zmartwienie w sercu człowieka przygnębia go, lecz słowo dobre znowu go rozwesela.
[26] Sprawiedliwy ma się lepiej niż inny, lecz droga bezbożnych wiedzie ich na manowce.

[27] Gnuśny nie upoluje swej zwierzyny, lecz pracowity wielce się wzbogaca.

[28] Na ścieżce sprawiedliwości jest życie, lecz droga odstępstwa wiedzie do śmierci.

Przypowieści Salomona 13

[1] Mądry syn lubi karność, lecz szyderca nie słucha karcenia.

[2] Z owocu swoich ust człowiek spożywa dobre, lecz pragnieniem niewiernych jest gwałt.
[3] Kto strzeże swoich ust, zachowuje życie, kto zaś nie powściąga swoich warg, gotuje sobie zgubę.
[4] Leniwy wiele pożąda, a jednak nic nie ma, lecz dusza pilnych jest obficie nasycona.

[5] O justo aborrece a palavra de mentira, mas o perverso faz vergonha e se desonra.

[6] A justiça guarda ao que anda em integridade, mas a malícia subverte ao pecador.

[7] Uns se dizem ricos sem terem nada; outros se dizem pobres, sendo mui ricos.

[8] Com as suas riquezas se resgata o homem, mas ao pobre não ocorre ameaça.

[9] A luz dos justos brilha intensamente, mas a lâmpada dos perversos se apagará.

[10] Da soberba só resulta a contenda, mas com os que se aconselham se acha a sabedoria.

[11] Os bens que facilmente se ganham, esses diminuem, mas o que ajunta à força do trabalho terá aumento.

[12] A esperança que se adia faz adoecer o coração, mas o desejo cumprido é árvore de vida.

[13] O que despreza a palavra a ela se apenhora, mas o que teme o mandamento será galardoado.

[14] O ensino do sábio é fonte de vida, para que se evitem os laços da morte.

[15] A boa inteligência consegue favor, mas o caminho dos pérfidos é intransitável.

[16] Todo prudente procede com conhecimento, mas o insensato espraia a sua loucura.

[5] Sprawiedliwy nienawidzi fałszywej mowy, lecz bezbożny postępuje haniebnie i bezwstydnie.

[6] Sprawiedliwość strzeże tego, kto postępuje nienagannie, lecz grzech wiedzie bezbożnych do zguby.

[7] Niejeden udaje bogatego, choć nic nie ma, niejeden udaje ubogiego, choć ma wiele bogactw.

[8] Bogactwem musi niejeden okupić swoje życie, lecz ubogi nie słyszy żadnych pogróżek.

[9] Światłość sprawiedliwych jaśnieje, lecz lampa bezbożnych gaśnie.

[10] Zuchwałość wywołuje tylko zwady, lecz u tych, którzy przyjmują radę, jest mądrość.

[11] Łatwo zdobyty majątek maleje; lecz kto stopniowo gromadzi, pomnaża go.

[12] Przewlekłe oczekiwanie sprawia sercu ból, lecz życzenie spełnione jest drzewem życia.

[13] Kto gardzi Słowem, ten ginie; lecz kto szanuje przykazania, temu będzie odpłacone.

[14] Nauka mędrca jest krynicą życia, dzięki niej unika się sideł śmierci.

[15] Zdrowy rozsądek zapewnia życzliwość, lecz droga niewiernych prowadzi do zguby.

[16] Roztropny robi wszystko rozważnie, lecz głupiec popisuje się głupotą.

[17] O mau mensageiro se precipita no mal, mas o embaixador fiel é medicina.

[18] Pobreza e afronta sobrevêm ao que rejeita a instrução, mas o que guarda a repreensão será honrado.

[19] O desejo que se cumpre agrada a alma, mas apartar-se do mal é abominável para os insensatos.

[20] Quem anda com os sábios será sábio, mas o companheiro dos insensatos se tornará mau.

[21] A desventura persegue os pecadores, mas os justos serão galardoados com o bem.

[22] O homem de bem deixa herança aos filhos de seus filhos, mas a riqueza do pecador é depositada para o justo.

[23] A terra virgem dos pobres dá mantimento em abundância, mas a falta de justiça o dissipa.

[24] O que retém a vara aborrece a seu filho, mas o que o ama, cedo, o disciplina.

[25] O justo tem o bastante para satisfazer o seu apetite, mas o estômago dos perversos passa fome.

Provérbios 14

[1] A mulher sábia edifica a sua casa, mas a insensata, com as próprias mãos, a derriba.

[2] O que anda na retidão teme ao SENHOR, mas o que anda em caminhos tortuosos, esse o despreza.

[17] Niegodziwy poseł sprowadza nieszczęście, lecz wierny posłaniec działa kojąco.

[18] Ubóstwo i hańba spada na tego, kto się wyłamuje z karności; lecz kto zważa na karcenie, ten jest czczony.

[19] Spełnione życzenie jest miłe dla duszy, lecz unikanie złego jest ohydą dla głupców.

[20] Kto obcuje z mędrcami, mądrzeje, lecz kto się brata z głupcami, temu źle się wiedzie.

[21] Grzeszników ściga nieszczęście, lecz nagrodą sprawiedliwych jest szczęście.

[22] Dobry człowiek przekazuje dziedzictwo wnukom, lecz majątek grzesznika jest zachowany dla sprawiedliwego.

[23] Nowo zorane pole daje żywności obficie, lecz i ta może zginąć wskutek bezprawia.

[24] Kto żałuje swojej rózgi, nienawidzi swojego syna, lecz kto go kocha, karci go zawczasu.

[25] Sprawiedliwy je do syta, lecz brzuch bezbożnych czuje niedostatek.

Przypowieści Salomona 14

[1] Mądrość kobiet buduje ich dom, lecz głupie własnoręcznie go burzą.

[2] Kto postępuje w sposób prawy, boi się Pana, lecz kto chodzi krętymi drogami, gardzi nim.

[3] Está na boca do insensato a vara para a sua própria soberba, mas os lábios do prudente o preservarão.

[3] Mowa głupca jest rózgą na jego grzbiet, lecz mędrców strzegą ich wargi.

[4] Não havendo bois, o celeiro fica limpo, mas pela força do boi há abundância de colheitas.

[4] Gdzie nie ma bydła, tam nie ma zboża, lecz dzięki sile wołu zbiory są obfite.

[5] A testemunha verdadeira não mente, mas a falsa se desboca em mentiras.

[5] Prawdomówny świadek nie kłamie, lecz świadek fałszywy wypowiada kłamstwo.

[6] O escarnecedor procura a sabedoria e não a encontra, mas para o prudente o conhecimento é fácil.

[6] Szyderca nadaremnie szuka mądrości, lecz dla roztropnego poznanie jest rzeczą łatwą.

[7] Foge da presença do homem insensato, porque nele não divisarás lábios de conhecimento.

[7] Trzymaj się z dala od głupca, gdyż nie napotkasz u niego rozumnej mowy.

[8] A sabedoria do prudente é entender o seu próprio caminho, mas a estultícia dos insensatos é enganadora.

[8] Mądrość roztropnego to poznanie właściwej drogi, lecz głupota głupców zawodzi.

[9] Os loucos zombam do pecado, mas entre os retos há boa vontade.

[9] Na namiotach naśmiewców spoczywa wina, lecz na domu prawych upodobanie.

[10] O coração conhece a sua própria amargura, e da sua alegria não participará o estranho.

[10] Tylko serce zna własną gorycz i nikt obcy nie podziela jego radości.

[11] A casa dos perversos será destruída, mas a tenda dos retos florescerá.

[11] Dom bezbożnych będzie zniszczony, lecz namiot prawych zakwitnie.

[12] Há caminho que ao homem parece direito, mas ao cabo dá em caminhos de morte.

[12] Niejedna droga zda się człowiekowi prosta, lecz w końcu prowadzi do śmierci.

[13] Até no riso tem dor o coração, e o fim da alegria é tristeza.

[13] Nawet w śmiechu może serce boleć, a radość może się kończyć strapieniem.

[14] O infiel de coração dos seus próprios caminhos se farta, como do seu próprio proceder, o homem de bem.

[14] Serce przewrotne zadowala się swoimi zabiegami, serce dobre dopiero swoimi uczynkami.

[15] O simples dá crédito a toda palavra, mas o prudente atenta para os seus passos.

[15] Prostak wierzy każdemu słowu, lecz roztropny zważa na swoje kroki.

[16] O sábio é cauteloso e desvia-se do mal, mas o insensato encoleriza-se e dá-se por seguro.
[17] O que presto se ira faz loucuras, e o homem de maus desígnios é odiado.
[18] Os simples herdam a estultícia, mas os prudentes se coroam de conhecimento.
[19] Os maus inclinam-se perante a face dos bons, e os perversos, junto às portas do justo.

[20] O pobre é odiado até do vizinho, mas o rico tem muitos amigos.

[21] O que despreza ao seu vizinho peca, mas o que se compadece dos pobres é feliz.

[22] Acaso, não erram os que maquinam o mal? Mas amor e fidelidade haverá para os que planejam o bem.
[23] Em todo trabalho há proveito; meras palavras, porém, levam à penúria.
[24] Aos sábios a riqueza é coroa, mas a estultícia dos insensatos não passa de estultícia.
[25] A testemunha verdadeira livra almas, mas o que se desboca em mentiras é enganador.
[26] No temor do SENHOR, tem o homem forte amparo, e isso é refúgio para os seus filhos.
[27] O temor do SENHOR é fonte de vida para evitar os laços da morte.
[28] Na multidão do povo, está a glória do rei, mas, na falta de povo, a ruína do príncipe.

[16] Mądry boi się Boga i unika złego, lecz głupiec spoufala się z nim i czuje się bezpieczny.
[17] Człowiek porywczy popełnia głupstwa, lecz rozważny zachowuje spokój.
[18] Prostacy dziedziczą głupotę, lecz roztropnych wieńczy wiedza.

[19] Źli muszą chylić czoła przed dobrymi, a bezbożni stać u drzwi sprawiedliwych.

[20] Ubogi jest znienawidzony nawet przez swojego bliźniego, lecz bogaty ma wielu przyjaciół.
[21] Kto gardzi swoim bliźnim, ten grzeszy; lecz szczęśliwy jest ten, kto się lituje nad ubogimi.
[22] Na pewno błądzą ci, którzy knują zło, lecz ci, którzy przemyśliwają nad dobrem, doznają miłości i wierności.
[23] Każda mozolna praca przynosi zysk, lecz puste słowa powodują tylko straty.

[24] Koroną mędrców jest roztropność, lecz wieńcem głupców głupota.

[25] Świadek prawdomówny ocala życie, lecz kto dyszy kłamstwem, jest zdrajcą.

[26] Kto się boi Pana, ma mocną ostoję, i jeszcze jego dzieci mają w niej ucieczkę.
[27] Bojaźń Pana jest krynicą życia, dzięki niej można uniknąć sideł śmierci.
[28] Chwała króla polega na liczebności ludu, lecz gdy ludzi braknie, księciu grozi upadek.

[29] O longânimo é grande em entendimento, mas o de ânimo precipitado exalta a loucura.
[30] O ânimo sereno é a vida do corpo, mas a inveja é a podridão dos ossos.
[31] O que oprime ao pobre insulta aquele que o criou, mas a este honra o que se compadece do necessitado.
[32] Pela sua malícia é derribado o perverso, mas o justo, ainda morrendo, tem esperança.
[33] No coração do prudente, repousa a sabedoria, mas o que há no interior dos insensatos vem a lume.
[34] A justiça exalta as nações, mas o pecado é o opróbrio dos povos.
[35] O servo prudente goza do favor do rei, mas o que procede indignamente é objeto do seu furor.

[29] Człowiek nierychły do gniewu jest bardzo roztropny, lecz porywczy pomnaża swoją głupotę.
[30] Umysł spokojny zapewnia ciału życie, lecz namiętność toczy członki jak robak.
[31] Kto gnębi nędzarza, lży jego Stwórcę; lecz czci go ten, kto lituje się nad biednym.
[32] Bezbożny upada z powodu swojej złości, lecz sprawiedliwy ma oparcie w swojej niewinności.
[33] W sercu rozumnego mieszka mądrość, lecz nie można jej znaleźć we wnętrzu głupca.
[34] Sprawiedliwość wywyższa lud, lecz grzech jest hańbą narodów.
[35] Król jest łaskawy dla roztropnego sługi, lecz gniewa się na tego, kto postępuje haniebnie.

Provérbios 15

[1] A resposta branda desvia o furor, mas a palavra dura suscita a ira.
[2] A língua dos sábios adorna o conhecimento, mas a boca dos insensatos derrama a estultícia.
[3] Os olhos do SENHOR estão em todo lugar, contemplando os maus e os bons.
[4] A língua serena é árvore de vida, mas a perversa quebranta o espírito.
[5] O insensato despreza a instrução de seu pai, mas o que atende à repreensão consegue a prudência.

Przypowieści Salomona 15

[1] Łagodna odpowiedź uśmierza gniew, lecz przykre słowo wywołuje złość.
[2] Język mędrców rozsiewa wiedzę, lecz usta głupców tryskają głupotą.
[3] Oczy Pana są na każdym miejscu i śledzą złych i dobrych.
[4] Łagodny język jest drzewem życia, lecz jego przewrotność powoduje zmartwienie serca.
[5] Głupiec gardzi karceniem swojego ojca, lecz kto zważa na napomnienia, postępuje roztropnie.

[6] Na casa do justo há grande tesouro, mas na renda dos perversos há perturbação.

[7] A língua dos sábios derrama o conhecimento, mas o coração dos insensatos não procede assim.

[8] O sacrifício dos perversos é abominável ao SENHOR, mas a oração dos retos é o seu contentamento.

[9] O caminho do perverso é abominação ao SENHOR, mas este ama o que segue a justiça.

[10] Disciplina rigorosa há para o que deixa a vereda, e o que odeia a repreensão morrerá.

[11] O além e o abismo estão descobertos perante o SENHOR; quanto mais o coração dos filhos dos homens!

[12] O escarnecedor não ama àquele que o repreende, nem se chegará para os sábios.

[13] O coração alegre aformoseia o rosto, mas com a tristeza do coração o espírito se abate.

[14] O coração sábio procura o conhecimento, mas a boca dos insensatos se apascenta de estultícia.

[15] Todos os dias do aflito são maus, mas a alegria do coração é banquete contínuo.

[16] Melhor é o pouco, havendo o temor do SENHOR, do que grande tesouro onde há inquietação.

[17] Melhor é um prato de hortaliças onde há amor do que o boi cevado e, com ele, o ódio.

[6] W domu sprawiedliwego jest wielki dostatek, lecz dochody bezbożnego marnieją.

[7] Wargi mędrców rozsiewają wiedzę, lecz serce głupców jest przewrotne.

[8] Ofiara bezbożnych jest ohydą dla Pana, lecz modlitwa prawych podoba mu się.

[9] Ohydą dla Pana jest droga bezbożnego, lecz naśladowcę sprawiedliwości On miłuje.

[10] Surowa kara spada na tego, kto zbacza z drogi: kto nienawidzi napomnienia, musi umrzeć.

[11] Kraina umarłych i Otchłań są otwarte przed Panem, tym bardziej serca synów ludzkich.

[12] Szyderca nie lubi tego, kto go napomina, nie chce iść do mędrców.

[13] Radosne serce rozwesela oblicze; lecz gdy serce jest zmartwione, duch jest przygnębiony.

[14] Serce rozumne szuka wiedzy, lecz usta głupców karmią się głupotą.

[15] Wszystkie dni uciśnionego są złe; lecz człowiek wesołego usposobienia ma ustawiczną ucztę.

[16] Lepiej mało z bojaźnią Pana, niż wielkie skarby z niepokojem.

[17] Lepsza jest potrawa z jarzyn, a przy tym miłość, niż karmny wół wraz z nienawiścią.

[18] O homem iracundo suscita contendas, mas o longânimo apazigua a luta.

[19] O caminho do preguiçoso é como que cercado de espinhos, mas a vereda dos retos é plana.

[20] O filho sábio alegra a seu pai, mas o homem insensato despreza a sua mãe.

[21] A estultícia é alegria para o que carece de entendimento, mas o homem sábio anda retamente.

[22] Onde não há conselho fracassam os projetos, mas com os muitos conselheiros há bom êxito.

[23] O homem se alegra em dar resposta adequada, e a palavra, a seu tempo, quão boa é!

[24] Para o sábio há o caminho da vida que o leva para cima, a fim de evitar o inferno, embaixo.

[25] O SENHOR deita por terra a casa dos soberbos; contudo, mantém a herança da viúva.

[26] Abomináveis são para o SENHOR os desígnios do mau, mas as palavras bondosas lhe são aprazíveis.

[27] O que é ávido por lucro desonesto transtorna a sua casa, mas o que odeia o suborno, esse viverá.

[28] O coração do justo medita o que há de responder, mas a boca dos perversos transborda maldades.

[29] O SENHOR está longe dos perversos, mas atende à oração dos justos.

[30] O olhar de amigo alegra ao coração; as boas-novas fortalecem até os ossos.

[18] Człowiek porywczy wywołuje zwadę, lecz cierpliwy zażegnuje spór.

[19] Droga leniwego jest jak płot kolczasty, lecz ścieżka prawych jest wyrównana.

[20] Mądry syn sprawia ojcu radość, lecz człowiek głupi lekceważy swoją matkę.

[21] Głupota sprawia radość nierozsądnemu, lecz mąż roztropny chodzi ścieżką prostą.

[22] Gdzie nie ma narady, nie udają się zamysły; lecz gdzie jest wielu doradców, tam jest powodzenie.

[23] Raduje to człowieka, gdy umie dać odpowiedź; jakże dobre jest słowo we właściwym czasie!

[24] Rozumny idzie drogą życia wzwyż, aby uniknąć krainy umarłych w dole.

[25] Pan burzy dom butnych, lecz ustala granicę wdowy.

[26] Zamysły złych są ohydą dla Pana, lecz miłe mu są słowa czystych.

[27] Burzy swój dom ten, kto jest przekupny; lecz kto nienawidzi łapówek, będzie żył.

[28] Serce sprawiedliwego rozważa, co odpowiedzieć, lecz z ust bezbożnych tryska złość.

[29] Pan jest daleki od bezbożnych, lecz wysłuchuje modlitwy sprawiedliwych.

[30] Pogodne spojrzenie rozwesela serce, a dobra nowina krzepi kości.

[31] Os ouvidos que atendem à repreensão salutar no meio dos sábios têm a sua morada.
[32] O que rejeita a disciplina menospreza a sua alma, porém o que atende à repreensão adquire entendimento.
[33] O temor do SENHOR é a instrução da sabedoria, e a humildade precede a honra.

Provérbios 16

[1] O coração do homem pode fazer planos, mas a resposta certa dos lábios vem do SENHOR.
[2] Todos os caminhos do homem são puros aos seus olhos, mas o SENHOR pesa o espírito.
[3] Confia ao SENHOR as tuas obras, e os teus desígnios serão estabelecidos.
[4] O SENHOR fez todas as coisas para determinados fins e até o perverso, para o dia da calamidade.
[5] Abominável é ao SENHOR todo arrogante de coração; é evidente que não ficará impune.
[6] Pela misericórdia e pela verdade, se expia a culpa; e pelo temor do SENHOR os homens evitam o mal.
[7] Sendo o caminho dos homens agradável ao SENHOR, este reconcilia com eles os seus inimigos.
[8] Melhor é o pouco, havendo justiça, do que grandes rendimentos com injustiça.

[31] Ucho, które słucha zbawiennego napomnienia, chętnie przebywa w gronie mędrców.
[32] Kto nie zważa na karność, gardzi własnym życiem, lecz kto słucha napomnienia, nabywa rozumu.
[33] Bojaźń Pana jest szkołą mądrości, a pokora poprzedza chwałę.

Przypowieści Salomona 16

Jaki powinien być człowiek

[1] Rzeczą człowieka są rozważania serca, lecz od Pana pochodzi odpowiedź języka.
[2] Wszystkie drogi człowieka wydają mu się czyste, lecz Pan bada duchy.
[3] Powierz Panu swoje sprawy, a wtedy ziszczą się twoje zamysły.
[4] Pan wszystko uczynił dla swoich celów, nawet bezbożnego na dzień sądu.
[5] Każdy pyszałek jest ohydą dla Pana; z pewnością nie ujdzie on pomsty.
[6] Miłość i wierność oczyszczają od winy, a dzięki bojaźni Pana stronimy od złego.
[7] Gdy drogi człowieka podobają się Panu, wtedy godzi on z nim nawet jego nieprzyjaciół.
[8] Lepiej mieć mało, lecz nabyte sprawiedliwie, niż obfitość nabytą niesprawiedliwie.

[9] O coração do homem traça o seu caminho, mas o SENHOR lhe dirige os passos.

[9] Serce człowieka obmyśla jego drogę, lecz Pan kieruje jego krokami.

[10] Nos lábios do rei se acham decisões autorizadas; no julgar não transgrida, pois, a sua boca.

[10] Wyrok Boży jest na wargach króla; gdy sprawuje sąd, jego usta się nie mylą.

[11] Peso e balança justos pertencem ao SENHOR; obra sua são todos os pesos da bolsa.

[11] Prawidłowa waga i szale wagi należą do Pana, wszystkie odważniki w worku są jego dziełem.

[12] A prática da impiedade é abominável para os reis, porque com justiça se estabelece o trono.

[12] Zbrodnicze działanie jest ohydą dla królów, gdyż na sprawiedliwości opiera się tron.

[13] Os lábios justos são o contentamento do rei, e ele ama o que fala coisas retas.

[13] Sprawiedliwe wargi podobają się królowi, kocha on tego, kto mówi szczerze.

[14] O furor do rei são uns mensageiros de morte, mas o homem sábio o apazigua.

[14] Gniew króla to zwiastun śmierci, lecz mądry mąż może go ubłagać.

[15] O semblante alegre do rei significa vida, e a sua benevolência é como a nuvem que traz chuva serôdia.

[15] W jaśniejącej twarzy króla jest życie, a jego łaska jest jak obłok z deszczem wiosennym.

[16] Quanto melhor é adquirir a sabedoria do que o ouro! E mais excelente, adquirir a prudência do que a prata!

[16] Więcej warte jest nabycie mądrości niż złota, a cenniejsze jest nabycie rozumu niż srebra.

[17] O caminho dos retos é desviar-se do mal; o que guarda o seu caminho preserva a sua alma.

[17] Droga prawych to unikanie złego. Kto pilnuje swojej drogi, zachowuje życie.

[18] A soberba precede a ruína, e a altivez do espírito, a queda.

[18] Pycha chodzi przed upadkiem, a wyniosłość ducha przed ruiną.

[19] Melhor é ser humilde de espírito com os humildes do que repartir o despojo com os soberbos.

[19] Lepiej być pokornym z ubogimi, niż dzielić łupy z pyszałkami.

[20] O que atenta para o ensino acha o bem, e o que confia no SENHOR, esse é feliz.

[20] Kto zważa na słowo, znajduje szczęście, a kto ufa Panu, jest szczęśliwy.

[21] O sábio de coração é chamado prudente, e a doçura no falar aumenta o saber.

[21] Kto ma mądre serce, ten zwie się rozumnym, a słodycz mowy pomnaża zdolność przekonywania.

[22] O entendimento, para aqueles que o possuem, é fonte de vida; mas, para o insensato, a sua estultícia lhe é castigo.

[22] Kto ma rozum, ten ma źródło życia, lecz głupota jest karą dla głupców.

[23] O coração do sábio é mestre de sua boca e aumenta a persuasão nos seus lábios.

[23] Serce mędrca udziela mądrości jego ustom i pomnaża jego zdolność przekonywania.

[24] Palavras agradáveis são como favo de mel: doces para a alma e medicina para o corpo.

[24] Miłe słowa są jak plaster miodu, słodyczą dla duszy i lekarstwem dla ciała.

[25] Há caminho que parece direito ao homem, mas afinal são caminhos de morte.

[25] Niejedna droga zda się człowiekowi prosta, lecz w końcu prowadzi do śmierci.

[26] A fome do trabalhador o faz trabalhar, porque a sua boca a isso o incita.

[26] Głód robotnika pomaga mu przy pracy, bo jego usta go pobudzają.

[27] O homem depravado cava o mal, e nos seus lábios há como que fogo ardente.

[27] Nicpoń kopie doły zguby, a jego mowa jest jak ogień płonący.

[28] O homem perverso espalha contendas, e o difamador separa os maiores amigos.

[28] Człowiek przewrotny wywołuje zwadę, a oszczerca skłóca ze sobą przyjaciół.

[29] O homem violento alicia o seu companheiro e guia-o por um caminho que não é bom.

[29] Człowiek gwałtowny zwodzi swojego bliźniego i wprowadza go na niedobrą drogę.

[30] Quem fecha os olhos imagina o mal, e, quando morde os lábios, o executa.

[30] Kto przymruża oczy, ma przewrotne myśli, a kto zaciska wargi, ten już zło popełnił.

[31] Coroa de honra são as cãs, quando se acham no caminho da justiça.

[31] Wspaniałą koroną jest siwizna, dochodzi się do niej na drodze sprawiedliwości.

[32] Melhor é o longânimo do que o herói da guerra, e o que domina o seu espírito, do que o que toma uma cidade.

[32] Więcej wart jest cierpliwy niż bohater, a ten, kto opanowuje siebie samego, więcej znaczy niż zdobywca miasta.

[33] A sorte se lança no regaço, mas do SENHOR procede toda decisão.

[33] Losem potrząsa się w zanadrzu, lecz jego rozstrzygnięcie zależy od Pana.

Provérbios 17

[1] Melhor é um bocado seco e tranqüilidade do que a casa farta de carnes e contendas.

[2] O escravo prudente dominará sobre o filho que causa vergonha e, entre os irmãos, terá parte na herança.

[3] O crisol prova a prata, e o forno, o ouro; mas aos corações prova o SENHOR.

[4] O malfazejo atenta para o lábio iníquo; o mentiroso inclina os ouvidos para a língua maligna.

[5] O que escarnece do pobre insulta ao que o criou; o que se alegra da calamidade não ficará impune.

[6] Coroa dos velhos são os filhos dos filhos; e a glória dos filhos são os pais.

[7] Ao insensato não convém a palavra excelente; quanto menos ao príncipe, o lábio mentiroso!

[8] Pedra mágica é o suborno aos olhos de quem o dá, e para onde quer que se volte terá seu proveito.

[9] O que encobre a transgressão adquire amor, mas o que traz o assunto à baila separa os maiores amigos.

[10] Mais fundo entra a repreensão no prudente do que cem açoites no insensato.

[11] O rebelde não busca senão o mal; por isso, mensageiro cruel se enviará contra ele.

[12] Melhor é encontrar-se uma ursa roubada dos filhos do que o insensato na sua estultícia.

Przypowieści Salomona 17

[1] Lepsza kromka suchego chleba i przy tym spokój, niż dom pełen mięsa, a przy tym kłótnia.

[2] Rozumny sługa będzie panem nad synem nicponiem i wraz z jego braćmi będzie miał udział w dziedzictwie.

[3] Tygiel wytapia srebro, a piec złoto, lecz Pan bada serca.

[4] Złośnik zważa na złośliwe wargi, fałszywy słucha zgubnego języka.

[5] Kto się naśmiewa z ubogiego, urąga jego Stworzycielowi, a kto się raduje z nieszczęśliwego, nie ujdzie kary.

[6] Koroną starców są synowie synów, a chlubą dzieci są ich ojcowie.

[7] Dostojna mowa nie przystoi głupiemu, tym mniej szlachetnemu - mowa kłamliwa.

[8] Za kamień czarodziejski uchodzi dar w oczach tego, kto go daje; gdziekolwiek się zwróci, ma powodzenie.

[9] Zataja występek ten, komu zależy na przyjaźni; lecz kto o nim rozgłasza, rozłącza przyjaciół.

[10] Karcenie głębiej dotyka rozumnego, niż głupiego sto batów.

[11] Zły dąży tylko do buntu, lecz zostanie przeciwko niemu wysłany okrutny posłaniec.

[12] Lepiej spotkać niedźwiedzicę, której zabrano młode, niż głupca w jego szale.

[13] Quanto àquele que paga o bem com o mal, não se apartará o mal da sua casa.

[13] Nie wychodzi zło z domu tego, kto odpłaca złem za dobre.

[14] Como o abrir-se da represa, assim é o começo da contenda; desiste, pois, antes que haja rixas.

[14] Kto wywołuje zwadę, jest jak ten, kto wypuszcza wodę; więc zaniechaj tego, zanim spór wybuchnie.

[15] O que justifica o perverso e o que condena o justo abomináveis são para o SENHOR, tanto um como o outro.

[15] I ten, kto uwalnia winnego, i ten, kto skazuje niewinnego, obaj są ohydą dla Pana.

[16] De que serviria o dinheiro na mão do insensato para comprar a sabedoria, visto que não tem entendimento?

[16] Na cóż pieniądze w ręku głupca? Mógłby nabyć mądrości, lecz nie ma na to rozumu.

[17] Em todo tempo ama o amigo, e na angústia se faz o irmão.

[17] Przyjaciel zawsze okazuje miłość; rodzi się bratem w niedoli.

[18] O homem falto de entendimento compromete-se, ficando por fiador do seu próximo.

[18] Człowiekiem nierozumnym jest ten, kto daje zobowiązanie, kto daje porękę za swojego bliźniego.

[19] O que ama a contenda ama o pecado; o que faz alta a sua porta facilita a própria queda.

[19] Kto lubi występek, lubi zwadę; kto stawia wysoką bramę, dąży do upadku.

[20] O perverso de coração jamais achará o bem; e o que tem a língua dobre vem a cair no mal.

[20] Człowiek przewrotnego serca nie znajduje szczęścia, a człowiek podstępnego języka wpada w nieszczęście.

[21] O filho estulto é tristeza para o pai, e o pai do insensato não se alegra.

[21] Kto spłodził głupca, ten ma zmartwienie; ojciec głupca nie doznaje radości.

[22] O coração alegre é bom remédio, mas o espírito abatido faz secar os ossos.

[22] Wesołe serce jest najlepszym lekarstwem; lecz przygnębiony duch wysusza ciało.

[23] O perverso aceita suborno secretamente, para perverter as veredas da justiça.

[23] Bezbożny przyjmuje łapówki ukradkiem, aby wykrzywiać ścieżki prawa.

[24] A sabedoria é o alvo do inteligente, mas os olhos do insensato vagam pelas extremidades da terra.

[24] Roztropny ma twarz zwróconą ku mądrości, lecz oczy głupca błądzą po krańcach ziemi.

[25] O filho insensato é tristeza para o pai e amargura para quem o deu à luz.

[26] Não é bom punir ao justo; é contra todo direito ferir ao príncipe.

[27] Quem retém as palavras possui o conhecimento, e o sereno de espírito é homem de inteligência.

[28] Até o estulto, quando se cala, é tido por sábio, e o que cerra os lábios, por sábio.

[25] Głupi syn jest zmartwieniem dla ojca i goryczą dla swojej rodzicielki.

[26] Już nawet wymierzyć grzywnę niewinnemu nie jest rzeczą dobrą, a chłostać szlachetnych jest wbrew prawu.

[27] Kto oszczędza swych słów, jest rozsądny, a kto zachowuje spokój ducha, jest roztropny.

[28] Nawet głupiec, gdy milczy, uchodzi za mądrego, za roztropnego, gdy zamyka usta.

Provérbios 18

[1] O solitário busca o seu próprio interesse e insurge-se contra a verdadeira sabedoria.

[2] O insensato não tem prazer no entendimento, senão em externar o seu interior.

[3] Vindo a perversidade, vem também o desprezo; e, com a ignomínia, a vergonha.

[4] Águas profundas são as palavras da boca do homem, e a fonte da sabedoria, ribeiros transbordantes.

[5] Não é bom ser parcial com o perverso, para torcer o direito contra os justos.

[6] Os lábios do insensato entram na contenda, e por açoites brada a sua boca.

[7] A boca do insensato é a sua própria destruição, e os seus lábios, um laço para a sua alma.

[8] As palavras do maldizente são doces bocados que descem para o mais interior do ventre.

[9] Quem é negligente na sua obra já é irmão do desperdiçador.

Przypowieści Salomona 18

[1] Odludek szuka pozorów, aby móc sprzeciwić się wszelkiej słusznej radzie.

[2] Głupiec nie lubi roztropności, lecz chętnie wyjawia to, co ma na sercu.

[3] W ślad za bezbożnością idzie pogarda, a z czynem haniebnym łączy się niesława.

[4] Słowa niejednych ust są jak głębokie wody, a źródło mądrości jak bystry potok.

[5] Niedobra to rzecz brać stronę winnego, aby w sądzie łamać prawo niewinnego.

[6] Wargi głupca wywołują sprzeczkę, a jego usta wyzywają do ciosów.

[7] Usta głupca są jego zgubą, a jego wargi sidłem dla jego duszy.

[8] Słowa oszczercy są jak przysmak i gładko spływają do głębi wnętrzności.

[9] Już ten, kto jest niedbały w pracy, jest bratem szkodnika.

[10] Torre forte é o nome do SENHOR, à qual o justo se acolhe e está seguro.

[11] Os bens do rico lhe são cidade forte e, segundo imagina, uma alta muralha.

[12] Antes da ruína, gaba-se o coração do homem, e diante da honra vai a humildade.

[13] Responder antes de ouvir é estultícia e vergonha.

[14] O espírito firme sustém o homem na sua doença, mas o espírito abatido, quem o pode suportar?

[15] O coração do sábio adquire o conhecimento, e o ouvido dos sábios procura o saber.

[16] O presente que o homem faz alarga-lhe o caminho e leva-o perante os grandes.

[17] O que começa o pleito parece justo, até que vem o outro e o examina.

[18] Pelo lançar da sorte, cessam os pleitos, e se decide a causa entre os poderosos.

[19] O irmão ofendido resiste mais que uma fortaleza; suas contendas são ferrolhos de um castelo.

[20] Do fruto da boca o coração se farta, do que produzem os lábios se satisfaz.

[21] A morte e a vida estão no poder da língua; o que bem a utiliza come do seu fruto.

[22] O que acha uma esposa acha o bem e alcançou a benevolência do SENHOR.

[10] Imię Pana jest mocną wieżą; chroni się do niej sprawiedliwy i jest bezpieczny.

[11] Mienie bogacza jest jego warownym grodem i wysokim murem, lecz w jego wyobrażeniu.

[12] Niejeden jest butny przed upadkiem, lecz chwałę poprzedza pokora.

[13] Kto odpowiada, zanim wysłucha, zdradza swoją bezmyślność i naraża się na hańbę.

[14] Człowiek dzielnego ducha wytrzyma chorobę, lecz ducha strapionego kto podniesie?

[15] Serce rozumne nabywa mądrości, a ucho mędrców szuka wiedzy.

[16] Dary torują człowiekowi drogę i prowadzą go przed wielkich.

[17] Słuszność ma ten, kto pierwszy występuje w sprawie, lecz gdy przychodzi jego przeciwnik, bierze go na spytki.

[18] Los kładzie kres sporom i rozstrzyga sprawę między możnymi.

[19] Brat oszukany mocniejszy stawia opór niż warowny gród, a jego upór jest jak zasuwy pałacu.

[20] Z owocu swoich ust nasyca człowiek swoje wnętrze, syci się plonem swoich warg.

[21] Śmierć i życie są w mocy języka, lecz kto nim zyskuje przyjaciół, korzysta z jego owocu.

[22] Kto znalazł żonę, znalazł coś dobrego i zyskał upodobanie u Pana.

[23] O pobre fala com súplicas, porém o rico responde com durezas.

[24] O homem que tem muitos amigos sai perdendo; mas há amigo mais chegado do que um irmão.

[23] Ubogi odzywa się błagalnie, a bogacz odpowiada surowo.

[24] Są bliźni, którzy przywodzą do zguby, lecz niejeden przyjaciel jest bardziej przywiązany niż brat.

Provérbios 19

[1] Melhor é o pobre que anda na sua integridade do que o perverso de lábios e tolo.

[2] Não é bom proceder sem refletir, e peca quem é precipitado.

[3] A estultícia do homem perverte o seu caminho, mas é contra o SENHOR que o seu coração se ira.

[4] As riquezas multiplicam os amigos; mas, ao pobre, o seu próprio amigo o deixa.

[5] A falsa testemunha não fica impune, e o que profere mentiras não escapa.

[6] Ao generoso, muitos o adulam, e todos são amigos do que dá presentes.

[7] Se os irmãos do pobre o aborrecem, quanto mais se afastarão dele os seus amigos! Corre após eles com súplicas, mas não os alcança.

[8] O que adquire entendimento ama a sua alma; o que conserva a inteligência acha o bem.

[9] A falsa testemunha não fica impune, e o que profere mentiras perece.

[10] Ao insensato não convém a vida regalada, quanto menos ao escravo dominar os príncipes!

Przypowieści Salomona 19

[1] Lepszy jest ubogi, który postępuje nienagannie, niż bogacz, który jest krętaczem i głupcem.

[2] Gdzie nie ma rozwagi, tam nawet gorliwość nie jest dobra; kto śpiesznie kroczy naprzód, może się potknąć.

[3] To głupota prowadzi człowieka na manowce, a potem jego serce wybucha gniewem na Pana.

[4] Bogactwo zjednywa wielu przyjaciół, lecz ubogiego przyjaciel opuszcza.

[5] Fałszywy świadek nie uniknie kary, a kto mówi kłamstwa, nie ujdzie cało.

[6] Wielu schlebia możnemu i każdy jest przyjacielem męża szczodrego.

[7] Ubogiego nienawidzą wszyscy jego bracia, tym bardziej trzymają się z dala jego przyjaciele.

[8] Kto nabiera rozumu, miłuje swoją duszę; kto zachowuje roztropność, znajduje dobro.

[9] Fałszywy świadek nie uniknie kary, a kto mówi kłamstwa, ginie.

[10] Głupiemu nie przystoi życie w rozkoszach, tym mniej niewolnikowi, aby panował nad książętami.

[11] A discrição do homem o torna longânimo, e sua glória é perdoar as injúrias.

[11] W cierpliwości zaznacza się roztropność człowieka, a chlubą jego jest, gdy zapomina o krzywdach.

[12] Como o bramido do leão, assim é a indignação do rei; mas seu favor é como o orvalho sobre a erva.

[12] Gniew króla jest jak pomruk lwa, lecz jego łaska jak rosa na trawie.

[13] O filho insensato é a desgraça do pai, e um gotejar contínuo, as contenções da esposa.

[13] Głupi syn jest nieszczęściem dla swojego ojca, a kłótliwa kobieta jest jak stale cieknąca rynna.

[14] A casa e os bens vêm como herança dos pais; mas do SENHOR, a esposa prudente.

[14] Dom i mienie dziedziczy się po rodzicach, lecz roztropna żona jest darem Pana.

[15] A preguiça faz cair em profundo sono, e o ocioso vem a padecer fome.

[15] Lenistwo pogrąża w głęboki sen, a człowiek gnuśny cierpi głód.

[16] O que guarda o mandamento guarda a sua alma; mas o que despreza os seus caminhos, esse morre.

[16] Kto przestrzega przykazania, zachowuje swoje życie, lecz kto nie zważa na swoje drogi, umrze.

[17] Quem se compadece do pobre ao SENHOR empresta, e este lhe paga o seu benefício.

[17] Kto się lituje nad ubogim, pożycza Panu, a ten mu odpłaci za jego dobrodziejstwo.

[18] Castiga a teu filho, enquanto há esperança, mas não te excedas a ponto de matá-lo.

[18] Ćwicz swego syna, póki jeszcze jest nadzieja; lecz nie unoś się przy tym, aby nie spowodować jego śmierci.

[19] Homem de grande ira tem de sofrer o dano; porque, se tu o livrares, virás ainda a fazê-lo de novo.

[19] Kto wybucha wielkim gniewem, płaci grzywnę, a jeśli go zachowa, musi ją powtórzyć.

[20] Ouve o conselho e recebe a instrução, para que sejas sábio nos teus dias por vir.

[20] Słuchaj rady i przyjmij karcenie, abyś w przyszłości był mądry.

[21] Muitos propósitos há no coração do homem, mas o desígnio do SENHOR permanecerá.

[21] Wiele zamysłów jest w sercu człowieka, lecz dzieje się wola Pana.

[22] O que torna agradável o homem é a sua misericórdia; o pobre é preferível ao mentiroso.

[22] Zyskiem człowieka jest jego dobroć i lepszy jest ubogi, niż kłamca.

[23] O temor do SENHOR conduz à vida; aquele que o tem ficará satisfeito, e mal nenhum o visitará.
[24] O preguiçoso mete a mão no prato e não quer ter o trabalho de a levar à boca.
[25] Quando ferires ao escarnecedor, o simples aprenderá a prudência; repreende ao sábio, e crescerá em conhecimento.
[26] O que maltrata a seu pai ou manda embora a sua mãe filho é que envergonha e desonra.
[27] Filho meu, se deixas de ouvir a instrução, desviar-te-ás das palavras do conhecimento.
[28] A testemunha de Belial escarnece da justiça, e a boca dos perversos devora a iniqüidade.
[29] Preparados estão os juízos para os escarnecedores e os açoites, para as costas dos insensatos.

[23] Bojaźń Pana prowadzi do życia i kto ją ma, odpoczywa syty i nie dozna nieszczęścia.
[24] Leniwy zanurza rękę w misie, lecz do ust jej nie podnosi.
[25] Uderz w szydercę, a prostak zmądrzeje; karć rozumnego, a nabędzie wiedzy.
[26] Kto z ojcem źle się obchodzi i wypędza matkę, ten jest bezwstydnym i zepsutym synem.
[27] Synu mój, gdy zaprzestaniesz słuchać napomnień, oddalisz się od słów mądrości.
[28] Bezecny świadek szydzi z prawa, a usta bezbożnych ociekają bezprawiem.
[29] Na naśmiewców przygotowane są baty, a chłosty na grzbiet głupców.

Provérbios 20

[1] O vinho é escarnecedor, e a bebida forte, alvoroçadora; todo aquele que por eles é vencido não é sábio.
[2] Como o bramido do leão, é o terror do rei; o que lhe provoca a ira peca contra a sua própria vida.
[3] Honroso é para o homem o desviar-se de contendas, mas todo insensato se mete em rixas.
[4] O preguiçoso não lavra por causa do inverno, pelo que, na sega, procura e nada encontra.

Przypowieści Salomona 20

[1] Wino - to szyderca, mocny trunek - to wrzaskliwa kłótnia; i nie jest mądry, kto się od niego zatacza.
[2] Gniew króla jest jak pomruk lwa; kto go rozgniewa, grzeszy przeciwko własnej duszy.
[3] Trzymać się z dala od zwady, przynosi każdemu chlubę, lecz każdy głupiec lubi się sprzeczać.
[4] Leń nie orze w jesieni; a gdy w żniwa szuka plonu, nic nie ma.

[5] Como águas profundas, são os propósitos do coração do homem, mas o homem de inteligência sabe descobri-los.
[6] Muitos proclamam a sua própria benignidade; mas o homem fidedigno, quem o achará?
[7] O justo anda na sua integridade; felizes lhe são os filhos depois dele.
[8] Assentando-se o rei no trono do juízo, com os seus olhos dissipa todo mal.
[9] Quem pode dizer: Purifiquei o meu coração, limpo estou do meu pecado?
[10] Dois pesos e duas medidas, uns e outras são abomináveis ao SENHOR.
[11] Até a criança se dá a conhecer pelas suas ações, se o que faz é puro e reto.
[12] O ouvido que ouve e o olho que vê, o SENHOR os fez, tanto um como o outro.
[13] Não ames o sono, para que não empobreças; abre os olhos e te fartarás do teu próprio pão.
[14] Nada vale, nada vale, diz o comprador, mas, indo-se, então, se gaba.
[15] Há ouro e abundância de pérolas, mas os lábios instruídos são jóia preciosa.
[16] Tome-se a roupa àquele que fica fiador por outrem; e, por penhor, àquele que se obriga por estrangeiros.
[17] Suave é ao homem o pão ganho por fraude, mas, depois, a sua boca se encherá de pedrinhas de areia.

[5] Zamysł w sercu człowieka jest jak głęboka woda; lecz roztropny mąż umie jej naczerpać.
[6] Wielu jest takich, którzy chwalą się swoją dobrocią; lecz kto znajdzie człowieka niezawodnego?
[7] Sprawiedliwy postępuje nienagannie, szczęśliwe są po nim jego dzieci.
[8] Król siedzący na sędziowskim tronie, rozprasza swym spojrzeniem wszelkie zło.
[9] Któż może powiedzieć: Oczyściłem swoje serce, jestem wolny od grzechu?
[10] Dwojakie odważniki i dwojaka miara - obydwa są ohydą dla Pana.
[11] Nawet po uczynkach można poznać chłopca, czy jego charakter jest czysty i prawy.
[12] Ucho, które słyszy, i oko, które widzi - oba stworzył Bóg.
[13] Nie kochaj spania, abyś nie zubożał; miej oczy otwarte, a będziesz miał chleba pod dostatkiem.
[14] Liche to, liche! mówi nabywca; lecz gdy odchodzi, chwali się.
[15] Istnieje złoto i mnóstwo korali, lecz klejnotem najcenniejszym są roztropne wargi.
[16] Weź szatę tego, kto ręczył za obcego, i bierz od niego zastaw, gdy daje porękę za cudzoziemców.
[17] Smakuje człowiekowi chleb podstępnie zdobyty, lecz potem jego usta są pełne piasku.

[18] Os planos mediante os conselhos têm bom êxito; faze a guerra com prudência.

[19] O mexeriqueiro revela o segredo; portanto, não te metas com quem muito abre os lábios.

[20] A quem amaldiçoa a seu pai ou a sua mãe, apagar-se-lhe-á a lâmpada nas mais densas trevas.

[21] A posse antecipada de uma herança no fim não será abençoada.

[22] Não digas: Vingar-me-ei do mal; espera pelo SENHOR, e ele te livrará.

[23] Dois pesos são coisa abominável ao SENHOR, e balança enganosa não é boa.

[24] Os passos do homem são dirigidos pelo SENHOR; como, pois, poderá o homem entender o seu caminho?

[25] Laço é para o homem o dizer precipitadamente: É santo! E só refletir depois de fazer o voto.

[26] O rei sábio joeira os perversos e faz passar sobre eles a roda.

[27] O espírito do homem é a lâmpada do SENHOR, a qual esquadrinha todo o mais íntimo do corpo.

[28] Amor e fidelidade preservam o rei, e com benignidade sustém ele o seu trono.

[29] O ornato dos jovens é a sua força, e a beleza dos velhos, as suas cãs.

[30] Os vergões das feridas purificam do mal, e os açoites, o mais íntimo do corpo.

Provérbios 21

[18] Dzięki dobrej radzie plany się udają, toteż tylko z rozwagą należy prowadzić wojnę.

[19] Kto jest gadułą, ten zdradza tajemnice, więc nie zadawaj się z plotkarzem.

[20] Kto przeklina swojego ojca i swoją matkę, tego lampa z nastaniem ciemności gaśnie.

[21] Dziedzictwo na początku szybko zdobyte na końcu nie ma błogosławieństwa.

[22] Nie powiadaj: Odpłacę za zło! Polegaj na Panu, a On cię wspomoże.

[23] Dwojakie odważniki są ohydą dla Pana, a fałszywe wagi to rzecz niedobra.

[24] Pan kieruje krokami męża; jakże może człowiek zrozumieć swoją drogę?

[25] Sidłem dla człowieka jest nierozważnie ślubować i zastanawiać się dopiero po złożeniu ślubów.

[26] Mądry król przesiewa bezbożnych i odpłaca im za ich złość.

[27] Pan czuwa nad tchnieniem człowieka, bada wszystkie tajniki wnętrza.

[28] Miłość i wierność strzegą króla, a swój tron umacnia on dobrocią.

[29] Chlubą młodzieńców jest ich siła, lecz ozdobą starców jest siwy włos.

[30] Krwawe rany oczyszczają złośnika, a ciosy głębie wnętrzności.

Przypowieści Salomona 21

[1] Como ribeiros de águas assim é o coração do rei na mão do SENHOR; este, segundo o seu querer, o inclina.
[2] Todo caminho do homem é reto aos seus próprios olhos, mas o SENHOR sonda os corações.
[3] Exercitar justiça e juízo é mais aceitável ao SENHOR do que sacrifício.
[4] Olhar altivo e coração orgulhoso, a lâmpada dos perversos, são pecado.
[5] Os planos do diligente tendem à abundância, mas a pressa excessiva, à pobreza.
[6] Trabalhar por adquirir tesouro com língua falsa é vaidade e laço mortal.
[7] A violência dos perversos os arrebata, porque recusam praticar a justiça.
[8] Tortuoso é o caminho do homem carregado de culpa, mas reto, o proceder do honesto.
[9] Melhor é morar no canto do eirado do que junto com a mulher rixosa na mesma casa.
[10] A alma do perverso deseja o mal; nem o seu vizinho recebe dele compaixão.
[11] Quando o escarnecedor é castigado, o simples se torna sábio; e, quando o sábio é instruído, recebe o conhecimento.
[12] O Justo considera a casa dos perversos e os arrasta para o mal.
[13] O que tapa o ouvido ao clamor do pobre também clamará e não será ouvido.

[1] Serce króla w ręku Pana jest jak strumienie wód; On je kieruje, dokąd chce.
[2] Każda droga człowieka wydaje mu się prawa, lecz tym, który bada serca, jest Pan.
[3] Wykonywanie sprawiedliwości i prawa milsze jest Panu niż krwawa ofiara.
[4] Dumne oczy i pyszne serce, to lampa bezbożnych - lecz myli.
[5] Zamysły pilnego prowadzą do zysków, lecz każdy, kto w pośpiechu działa, ma tylko niedostatek.
[6] Kto gromadzi skarby językiem kłamliwym, ugania się za marnością i wpada w sidła śmierci.
[7] Rozbój występnych porywa ich, gdyż nie chcą czynić tego, co prawe.
[8] Kręta jest droga zbrodniarza, lecz postępowanie uczciwego jest proste.
[9] Lepiej jest mieszkać kątem na poddaszu niż z kobietą swarliwą we wspólnym domu.
[10] Dusza bezbożnego pożąda zła, bliźni nie znajduje w jego oczach łaski.
[11] Gdy karzą szydercę, prostaczek mądrzeje; lecz mądry nabiera wiedzy, gdy go pouczają.
[12] Sprawiedliwy Bóg baczy na dom bezbożnika; wtrąca bezbożników w nieszczęście.
[13] Kto zatyka ucho na krzyk ubogiego, nie będzie wysłuchany, gdy sam wołać będzie.

[14] O presente que se dá em segredo abate a ira, e a dádiva em sigilo, uma forte indignação.

[15] Praticar a justiça é alegria para o justo, mas espanto, para os que praticam a iniqüidade.

[16] O homem que se desvia do caminho do entendimento na congregação dos mortos repousará.

[17] Quem ama os prazeres empobrecerá, quem ama o vinho e o azeite jamais enriquecerá.

[18] O perverso serve de resgate para o justo; e, para os retos, o pérfido.

[19] Melhor é morar numa terra deserta do que com a mulher rixosa e iracunda.

[20] Tesouro desejável e azeite há na casa do sábio, mas o homem insensato os desperdiça.

[21] O que segue a justiça e a bondade achará a vida, a justiça e a honra.

[22] O sábio escala a cidade dos valentes e derriba a fortaleza em que ela confia.

[23] O que guarda a boca e a língua guarda a sua alma das angústias.

[24] Quanto ao soberbo e presumido, zombador é seu nome; procede com indignação e arrogância.

[25] O preguiçoso morre desejando, porque as suas mãos recusam trabalhar.

[26] O cobiçoso cobiça todo o dia, mas o justo dá e nada retém.

[14] Dar po kryjomu dany uśmierza gniew, a największą nawet złość upominek z zanadrza.

[15] Sprawiedliwy raduje się, gdy się wymierza sprawiedliwość, lecz na złoczyńców pada strach.

[16] Kto zbacza z drogi roztropności, spocznie w gromadzie zmarłych.

[17] Popada w nędzę, kto lubi zabawy, a kto lubi wino i olejek, nie wzbogaci się.

[18] Okupem za sprawiedliwego jest bezbożny, a za prawych odstępca.

[19] Lepiej mieszkać na pustyni niż z kobietą swarliwą i zrzędną.

[20] Kosztowny skarb jest w mieszkaniu mędrca, lecz głupiec trwoni go.

[21] Kto podąża za sprawiedliwością i dobrocią, ten znajduje życie, sprawiedliwość i cześć.

[22] Mędrzec wkracza do ogrodu wojowników i burzy umocnienie, w którym pokładano ufność.

[23] Kto pilnuje swoich ust i swojego języka, uchroni swoją duszę od niejednego niebezpieczeństwa.

[24] Zuchwały i butny ma na imię szyderca, działa on z nadmiaru zuchwalstwa.

[25] Pożądanie zabija leniwego, gdyż jego ręce nie chcą pracować.

[26] Niesprawiedliwy jest zawsze chciwy, sprawiedliwy daje i nigdy nie odmawia.

[27] O sacrifício dos perversos já é abominação; quanto mais oferecendo-o com intenção maligna!

[28] A testemunha falsa perecerá, mas a auricular falará sem ser contestada.

[29] O homem perverso mostra dureza no rosto, mas o reto considera o seu caminho.

[30] Não há sabedoria, nem inteligência, nem mesmo conselho contra o SENHOR.

[31] O cavalo prepara-se para o dia da batalha, mas a vitória vem do SENHOR.

Provérbios 22

[1] Mais vale o bom nome do que as muitas riquezas; e o ser estimado é melhor do que a prata e o ouro.

[2] O rico e o pobre se encontram; a um e a outro faz o SENHOR.

[3] O prudente vê o mal e esconde-se; mas os simples passam adiante e sofrem a pena.

[4] O galardão da humildade e o temor do SENHOR são riquezas, e honra, e vida.

[5] Espinhos e laços há no caminho do perverso; o que guarda a sua alma retira-se para longe deles.

[6] Ensina a criança no caminho em que deve andar, e, ainda quando for velho, não se desviará dele.

[7] O rico domina sobre o pobre, e o que toma emprestado é servo do que empresta.

[8] O que semeia a injustiça segará males; e a vara da sua indignação falhará.

[27] Ofiara bezbożnych budzi wstręt, tym bardziej gdy się ją składa za ohydne postępowanie.

[28] Świadek fałszywy zginie, lecz słowa tego, który mówi prawdę, trwać będą na zawsze.

[29] Bezbożny przybiera postawę zuchwałą, lecz prawy zapewnia sobie drogę odwrotu.

[30] Przed Panem nie ostoi się ani mądrość, ani rozum, ani rada.

[31] Konia przygotowują na dzień bitwy, lecz zwycięstwo zależy od Pana.

Przypowieści Salomona 22

Dokończenie 376 przypowieści Salomona

[1] Cenniejsze jest dobre imię niż wielkie bogactwo, lepsza przychylność niż srebro i złoto.

[2] Bogacz i nędzarz spotykają się; Pan stworzył obydwu.

[3] Przezorny, widząc niebezpieczeństwo, ukrywa się, lecz prostaczkowie idą naprzód i ponoszą szkodę.

[4] Nagrodą za pokorę i bojaźń Bożą jest bogactwo, cześć i życie.

[5] Ciernie i sidła są na drodze przewrotnego; kto pilnuje swojej duszy, ten jest od nich z dala.

[6] Wychowuj chłopca odpowiednio do drogi, którą ma iść, a nie zejdzie z niej nawet w starości.

[7] Bogacz panuje nad nędzarzem, lecz dłużnik jest sługą wierzyciela.

[8] Kto sieje nieprawość, zbiera nieszczęście, a koniec jego swawoli kładzie rózga.

[9] O generoso será abençoado, porque dá do seu pão ao pobre.

[10] Lança fora o escarnecedor, e com ele se irá a contenda; cessarão as demandas e a ignomínia.

[11] O que ama a pureza do coração e é grácil no falar terá por amigo o rei.

[12] Os olhos do SENHOR conservam aquele que tem conhecimento, mas as palavras do iníquo ele transtornará.

[13] Diz o preguiçoso: Um leão está lá fora; serei morto no meio das ruas.

[14] Cova profunda é a boca da mulher estranha; aquele contra quem o SENHOR se irar cairá nela.

[15] A estultícia está ligada ao coração da criança, mas a vara da disciplina a afastará dela.

[16] O que oprime ao pobre para enriquecer a si ou o que dá ao rico certamente empobrecerá.

Preceitos e admoestações dos sábios

[17] Inclina o ouvido, e ouve as palavras dos sábios, e aplica o coração ao meu conhecimento.

[18] Porque é coisa agradável os guardares no teu coração e os aplicares todos aos teus lábios.

[19] Para que a tua confiança esteja no SENHOR, quero dar-te hoje a instrução, a ti mesmo.

[20] Porventura, não te escrevi excelentes coisas acerca de conselhos e conhecimentos,

[9] Błogosławiony jest człowiek życzliwy, gdyż udziela ze swojego chleba ubogiemu.

[10] Wypędź naśmiewcę, a ustanie kłótnia i ucichnie swar i zniewaga.

[11] Kto miłuje czystym sercem i wargi ma wdzięczne, tego przyjacielem jest król.

[12] Oczy Pana czuwają nad tym, co znane, i On podważa słowa wiarołomcy.

[13] Leniwy mówi: Lew jest w podwórzu, mogę być rozszarpany na środku ulicy.

[14] Usta obcej kobiety są głębokim dołem; wpada weń ten, na kogo Pan się gniewa.

[15] Głupota tkwi w sercu młodzieńca, lecz rózga karności wypędza ją stamtąd.

[16] Kto uciska ubogiego, dopomaga mu do wzbogacenia; kto daje bogatemu, doprowadza go do zubożenia.

Rady i ostrzeżenia

[17] Słowa mędrców: Nastaw ucha i słuchaj moich słów; nakłoń swoje serce, aby je poznało,

[18] Jest bowiem miło, gdy je zachowasz w swym wnętrzu, gdy je będziesz miał zawsze gotowe na swoich wargach.

[19] Chcę cię dziś pouczyć o twojej drodze, abyś swoją ufność pokładał w Panu.

[20] Czy nie napisałem ci trzydziestu mądrych rad, pełnych znajomości rzeczy,

[21] para mostrar-te a certeza das palavras da verdade, a fim de que possas responder claramente aos que te enviarem?

[22] Não roubes ao pobre, porque é pobre, nem oprimas em juízo ao aflito,

[23] porque o SENHOR defenderá a causa deles e tirará a vida aos que os despojam.

[24] Não te associes com o iracundo, nem andes com o homem colérico,

[25] para que não aprendas as suas veredas e, assim, enlaces a tua alma.

[26] Não estejas entre os que se comprometem e ficam por fiadores de dívidas,

[27] pois, se não tens com que pagar, por que arriscas perder a cama de debaixo de ti?

[28] Não removas os marcos antigos que puseram teus pais.

[29] Vês a um homem perito na sua obra? Perante reis será posto; não entre a plebe.

[21] Aby cię nauczyć tego, co słuszne i prawdziwe, abyś mógł dać właściwą odpowiedź temu, kto cię zapytuje?

[22] Nie okradaj nędzarza, gdyż jest nędzarzem, nie depcz ubogiego w sądzie,

[23] Gdyż Pan broni ich sprawy i pozbawia życia tych, którzy ich krzywdzą.

[24] Nie przyjaźnij się z człowiekiem popędliwym i nie obcuj z mężem porywczym,

[25] Abyś nie nabrał jego obyczajów i nie przygotował pułapki na swoją duszę.

[26] Nie bądź wśród tych, którzy dają porękę, ani wśród tych, którzy ręczą za długi,

[27] Bo jeżeli nie masz czym zapłacić, zabiorą łóżko spod ciebie.

[28] Nie przesuwaj dawnej granicy, którą ustalili twoi ojcowie.

[29] Gdy widzisz męża biegłego w swoim zawodzie, to może on być w służbie u królów, a nie będzie w służbie u ludzi podłych.

Provérbios 23

[1] Quando te assentares a comer com um governador, atenta bem para aquele que está diante de ti;

[2] mete uma faca à tua garganta, se és homem glutão.

[3] Não cobices os seus delicados manjares, porque são comidas enganadoras.

[4] Não te fatigues para seres rico; não apliques nisso a tua inteligência.

Przypowieści Salomona 23

Dalsze rady i ostrzeżenia

[1] Gdy z możnym zasiądziesz do stołu, uważaj pilnie, co masz przed sobą,

[2] I przyłóż sobie nóż do gardła, gdy chciwie jesz;

[3] Nie pożądaj jego łakoci, bo to jest pokarm zwodniczy.

[4] Nie trudź się, aby zdobyć bogactwo; zaniechaj takiej mądrości;

[5] Porventura, fitarás os olhos naquilo que não é nada? Pois, certamente, a riqueza fará para si asas, como a águia que voa pelos céus.

[5] Gdy na nie skierujesz swój wzrok, znika, bo przyprawia sobie skrzydła jak orzeł, który ulatuje ku niebu.

[6] Não comas o pão do invejoso, nem cobices os seus delicados manjares.

[6] Nie spożywaj chleba człowieka zawistnego i nie pożądaj jego łakoci,

[7] Porque, como imagina em sua alma, assim ele é; ele te diz: Come e bebe; mas o seu coração não está contigo.

[7] Gdyż są one jak włos w gardle. Mówi on do ciebie: Jedz! Pij! Lecz w sercu swoim nie jest ci życzliwy.

[8] Vomitarás o bocado que comeste e perderás as tuas suaves palavras.

[8] Spożyty kawałek chleba zwymiotujesz i zmarnujesz swoje miłe słowa.

[9] Não fales aos ouvidos do insensato, porque desprezará a sabedoria das tuas palavras.

[9] Nie mów przed głupim, gdyż wzgardzi twoimi mądrymi słowami.

[10] Não removas os marcos antigos, nem entres nos campos dos órfãos,

[10] Nie przesuwaj dawnej granicy i nie wchodź na pole sierot,

[11] porque o seu Vingador é forte e lhes pleiteará a causa contra ti.

[11] Gdyż mocny jest ich Obrońca; On przeprowadzi rozprawę przeciwko tobie.

[12] Aplica o coração ao ensino e os ouvidos às palavras do conhecimento.

[12] Nakłoń swoje serce do karności, a swoje ucho do mądrych słów.

[13] Não retires da criança a disciplina, pois, se a fustigares com a vara, não morrerá.

[13] Nie szczędź chłopcu karcenia; jeżeli go uderzysz różgą, nie umrze.

[14] Tu a fustigarás com a vara e livrarás a sua alma do inferno.

[14] Ty go uderzysz różgą, a jego duszę wyrwiesz z krainy umarłych.

[15] Filho meu, se o teu coração for sábio, alegrar-se-á também o meu;

[15] Synu mój, gdy twoje serce jest mądre, to i moje serce się raduje

[16] exultará o meu íntimo, quando os teus lábios falarem coisas retas.

[16] I moje nerki się weselą, gdy twoje wargi mówią, co prawe.

[17] Não tenha o teu coração inveja dos pecadores; antes, no temor do SENHOR perseverarás todo dia.

[17] Niech twoje serce nie zazdrości grzesznikom, lecz niech zawsze zabiega o bojaźń Pana,

[18] Porque deveras haverá bom futuro; não será frustrada a tua esperança.

[18] Bo wtedy jest przed tobą przyszłość i twoja nadzieja nie zawiedzie.

[19] Ouve, filho meu, e sê sábio; guia retamente no caminho o teu coração.

[19] Słuchaj, synu mój, i bądź mądry! Skieruj swoje serce na prostą drogę!

[20] Não estejas entre os bebedores de vinho nem entre os comilões de carne.

[21] Porque o beberrão e o comilão caem em pobreza; e a sonolência vestirá de trapos o homem.

[22] Ouve a teu pai, que te gerou, e não desprezes a tua mãe, quando vier a envelhecer.

[23] Compra a verdade e não a vendas; compra a sabedoria, a instrução e o entendimento.

[24] Grandemente se regozijará o pai do justo, e quem gerar a um sábio nele se alegrará.

[25] Alegrem-se teu pai e tua mãe, e regozije-se a que te deu à luz.

[26] Dá-me, filho meu, o teu coração, e os teus olhos se agradem dos meus caminhos.

[27] Pois cova profunda é a prostituta, poço estreito, a alheia.

[28] Ela, como salteador, se põe a espreitar e multiplica entre os homens os infiéis.

[29] Para quem são os ais? Para quem, os pesares? Para quem, as rixas? Para quem, as queixas? Para quem, as feridas sem causa? E para quem, os olhos vermelhos?

[30] Para os que se demoram em beber vinho, para os que andam buscando bebida misturada.

[31] Não olhes para o vinho, quando se mostra vermelho, quando resplandece no copo e se escoa suavemente.

[32] Pois ao cabo morderá como a cobra e picará como o basilisco.

[20] Nie bywaj wśród upijających się winem lub obżerających się mięsem,

[21] Gdyż pijak i żarłok ubożeją, a ospali chodzą w łachmanach.

[22] Słuchaj swojego ojca, bo on cię zrodził, i nie gardź swoją matką, dlatego że jest staruszką.

[23] Zdobywaj prawdę i nie sprzedawaj jej, mądrość i karność, i rozum.

[24] Ojciec sprawiedliwego bardzo się raduje; kto zrodził mądrego, cieszy się.

[25] Niech się weseli twój ojciec i twoja matka i niech się raduje twoja rodzicielka.

[26] Synu mój, daj mi swoje serce, a twoje oczy niechaj strzegą moich dróg!

[27] Bo dołem głębokim jest nierządnica, a obca kobieta ciasną studnią.

[28] Zaiste, czai się jak rabuś, wśród ludzi pomnaża niewiernych.

[29] Kto mówi: Biada! Kto mówi: Ach! U kogo jest kłótnia? U kogo skarga? Kto ma rany bez powodu? Kto ma zaczerwienione oczy?

[30] Ci, którzy do późna przesiadują przy winie, którzy chodzą kosztować winnej mieszaniny.

[31] Nie patrz na wino, jak się czerwieni, jak się skrzy w pucharze i lekko spływa do gardła.

[32] Bo w końcu ukąsi jak wąż, wypuści jad jak żmija.

[33] Os teus olhos verão coisas esquisitas, e o teu coração falará perversidades.

[34] Serás como o que se deita no meio do mar e como o que se deita no alto do mastro

[35] e dirás: Espancaram-me, e não me doeu; bateram-me, e não o senti; quando despertarei? Então, tornarei a beber.

Provérbios 24

[1] Não tenhas inveja dos homens malignos, nem queiras estar com eles,

[2] porque o seu coração maquina violência, e os seus lábios falam para o mal.

[3] Com a sabedoria edifica-se a casa, e com a inteligência ela se firma;

[4] pelo conhecimento se encherão as câmaras de toda sorte de bens, preciosos e deleitáveis.

[5] Mais poder tem o sábio do que o forte, e o homem de conhecimento, mais do que o robusto.

[6] Com medidas de prudência farás a guerra; na multidão de conselheiros está a vitória.

[7] A sabedoria é alta demais para o insensato; no juízo, a sua boca não terá palavra.

[8] Ao que cuida em fazer o mal, mestre de intrigas lhe chamarão.

[9] Os desígnios do insensato são pecado, e o escarnecedor é abominável aos homens.

[33] Twoje oczy oglądać będą dziwne rzeczy, a twoje serce mówić będzie opaczne słowa,

[34] I wyda ci się, że śpisz na pełnym morzu i że jesteś jak śpiący przy sterze okrętu.

[35] Bili mnie, a wcale nie bolało, tłukli mnie, a nic nie czułem. Jak tylko wytrzeźwieję, znów do niego wrócę.

Przypowieści Salomona 24

Nie zazdrościj złym ludziom i nie pragnij ich towarzystwa

[1] Nie zazdrościj złym ludziom i nie pragnij ich towarzystwa,

[2] Gdyż ich serce myśli o gwałcie, a ich wargi mówią o nieszczęściu.

[3] Dom buduje się mądrością, a umacnia się go roztropnością.

[4] I dzięki rozsądkowi napełnia się spichlerze wszelkimi cennymi i upragnionymi dobrami.

[5] Człowiek mądry więcej potrafi niż mocny, a mąż światły więcej niż silny.

[6] Gdyż pod roztropnym dowództwem możesz prowadzić wojnę, a zwycięstwo jest tam, gdzie jest wielu doradców.

[7] Mądrość jest dla głupca zbyt wzniosła; a w sądzie nie otwiera on swoich ust.

[8] Kto myśli tylko o tym, jak źle czynić, tego nazywają wichrzycielem.

[9] Zamysł głupca jest grzechem, a szyderca jest ohydą dla ludzi.

[10] Se te mostras fraco no dia da angústia, a tua força é pequena.

[11] Livra os que estão sendo levados para a morte e salva os que cambaleiam indo para serem mortos.

[12] Se disseres: Não o soubemos, não o perceberá aquele que pesa os corações? Não o saberá aquele que atenta para a tua alma? E não pagará ele ao homem segundo as suas obras?

[13] Filho meu, saboreia o mel, porque é saudável, e o favo, porque é doce ao teu paladar.

[14] Então, sabe que assim é a sabedoria para a tua alma; se a achares, haverá bom futuro, e não será frustrada a tua esperança.

[15] Não te ponhas de emboscada, ó perverso, contra a habitação do justo, nem assoles o lugar do seu repouso,

[16] porque sete vezes cairá o justo e se levantará; mas os perversos são derribados pela calamidade.

[17] Quando cair o teu inimigo, não te alegres, e não se regozije o teu coração quando ele tropeçar;

[18] para que o SENHOR não veja isso, e lhe desagrade, e desvie dele a sua ira.

[19] Não te aflijas por causa dos malfeitores, nem tenhas inveja dos perversos,

[20] porque o maligno não terá bom futuro, e a lâmpada dos perversos se apagará.

[21] Teme ao SENHOR, filho meu, e ao rei e não te associes com os revoltosos.

[10] Gdy w dniu niedoli jesteś gnuśny, twoja siła zawodzi.

[11] Ratuj wydanych na śmierć, a tych, których się wiedzie na stracenie, zatrzymaj.

[12] Jeżeli mówisz: Nie wiedzieliśmy, to Ten, który bada serca, przejrzy to. A Ten, który czuwa nad twoją duszą, wie o tym i odda każdemu według jego czynu.

[13] Synu mój, jedz miód, bo jest dobry, słodki jest plaster miodu dla twojego podniebienia;

[14] Tym też jest wiedza i mądrość dla twojej duszy! Jeżeli ją znajdziesz, masz jeszcze przyszłość, a nadzieja twoja nie rozwieje się.

[15] Nie czatuj, grzeszniku, przed mieszkaniem sprawiedliwego, nie burz miejsca jego spoczynku,

[16] Bo choć sprawiedliwy siedem razy upadnie, jednak znowu się podniesie; lecz grzesznicy potykają się w nieszczęściu.

[17] Nie ciesz się z upadku swojego nieprzyjaciela, a gdy się potknie, niech się nie raduje twoje serce,

[18] Aby Pan tego nie widział i nie uznał tego za złe; a wtedy odwróciłby od niego swój gniew.

[19] Nie oburzaj się na złoczyńców i nie unoś się z powodu bezbożnych,

[20] Bo zły nie ma przyszłości, a lampa bezbożnych zgaśnie.

[21] Bój się, synu mój, Pana i króla; nie wynoś się nad żadnego z nich!

[22] Porque de repente levantará a sua perdição, e a ruína que virá daqueles dois, quem a conhecerá?

[22] Gdyż nagle sprowadzą na ciebie nieszczęście i nie wiadomo, jaka zagłada może przyjść od obu.

Mais alguns provérbios dos sábios

[23] São também estes provérbios dos sábios. Parcialidade no julgar não é bom.

[23] A jeszcze to pochodzi od mędrców: Niedobrze, jeżeli się sądzi stronniczo.

[24] O que disser ao perverso: Tu és justo; pelo povo será maldito e detestado pelas nações.

[24] Kto mówi winowajcy: Jesteś niewinny, tego przeklinają ludy, temu złorzeczą narody.

[25] Mas os que o repreenderem se acharão bem, e sobre eles virão grandes bênçãos.

[25] Lecz tym, którzy wydają sprawiedliwe wyroki, dobrze się powodzi, spływa na nich błogosławieństwo i szczęście.

[26] Como beijo nos lábios, é a resposta com palavras retas.

[26] Właściwa odpowiedź jest jak pocałunek w usta.

[27] Cuida dos teus negócios lá fora, apronta a lavoura no campo e, depois, edifica a tua casa.

[27] Wykonaj najpierw swoją pracę na zewnątrz i upraw dla siebie pole, a potem zakładaj swój dom.

[28] Não sejas testemunha sem causa contra o teu próximo, nem o enganes com os teus lábios.

[28] Nie bądź bez powodu oskarżycielem swojego bliźniego i nie nakłaniaj swoich warg do fałszywych zeznań.

[29] Não digas: Como ele me fez a mim, assim lhe farei a ele; pagarei a cada um segundo a sua obra.

[29] Nie mów: Jak on postępuje ze mną, tak ja z nim postąpię, każdemu oddam według jego czynu.

[30] Passei pelo campo do preguiçoso e junto à vinha do homem falto de entendimento;

[30] Szedłem koło roli próżniaka i koło winnicy głupca:

[31] eis que tudo estava cheio de espinhos, a sua superfície, coberta de urtigas, e o seu muro de pedra, em ruínas.

[31] A oto wszystko porosło chwastem, powierzchnię jej pokryły pokrzywy, a kamienne ogrodzenie było rozwalone.

[32] Tendo-o visto, considerei; vi e recebi a instrução.

[32] Gdy na to spojrzałem, zwróciło to moją uwagę; ujrzałem to i wyciągnąłem stąd naukę:

[33] Um pouco para dormir, um pouco para tosquenejar, um pouco para encruzar os braços em repouso,

[33] Trochę się prześpisz, trochę podrzemiesz, trochę założysz ręce, aby odpocząć,

[34] assim sobrevirá a tua pobreza como um ladrão, e a tua necessidade, como um homem armado.

Provérbios 25

Símiles e lições morais

[1] São também estes provérbios de Salomão, os quais transcreveram os homens de Ezequias, rei de Judá.

[2] A glória de Deus é encobrir as coisas, mas a glória dos reis é esquadrinhá-las.

[3] Como a altura dos céus e a profundeza da terra, assim o coração dos reis é insondável.

[4] Tira da prata a escória, e sairá vaso para o ourives;

[5] tira o perverso da presença do rei, e o seu trono se firmará na justiça.

[6] Não te glories na presença do rei, nem te ponhas no meio dos grandes;

[7] porque melhor é que te digam: Sobe para aqui!, do que seres humilhado diante do príncipe. A respeito do que os teus olhos viram,

[8] não te apresses a litigar, pois, ao fim, que farás, quando o teu próximo te puser em apuros?

[9] Pleiteia a tua causa diretamente com o teu próximo e não descubras o segredo de outrem;

[10] para que não te vitupere aquele que te ouvir, e não se te apegue a tua infâmia.

[11] Como maçãs de ouro em salvas de prata, assim é a palavra dita a seu tempo.

[34] A wtem zaskoczy cię ubóstwo jak włóczęga i niedostatek jak zbrojny mąż.

Przypowieści Salomona 25

Pouczenia w formie porównań

[1] Również to są przysłowia Salomona, które zebrali mężowie Ezechiasza, króla judzkiego:

[2] Chwałą Bożą jest rzecz ukryć, a chwałą królów rzecz zbadać.

[3] Wysokość niebios, głębokość ziemi oraz serca królów są niezbadane.

[4] Gdy się oddzieli żużel od srebra, to złotnikowi uda się naczynie;

[5] Gdy się usunie bezbożnego sprzed oblicza króla, to jego tron umocni się przez sprawiedliwość.

[6] Nie chełp się przed królem i nie stawaj na miejscu możnych;

[7] Gdyż lepiej jest, gdy oni ci powiedzą: Posuń się wyżej! niż żeby cię miano poniżyć przed księciem.

[8] Gdy twoje oczy coś zauważą, nie podawaj tego zaraz do sądu, bo co zrobisz na koniec, gdy cię zawstydzi twój bliźni?

[9] Załatw swoją sprawę ze swoim bliźnim, lecz nie wydawaj cudzej tajemnicy,

[10] Aby cię nie zelżył słuchający i nie przylgnęła do ciebie niesława.

[11] Słowo wypowiedziane we właściwym czasie jest jak złote jabłko na srebrnych czaszach.

[12] Como pendentes e jóias de ouro puro, assim é o sábio repreensor para o ouvido atento.
[13] Como o frescor de neve no tempo da ceifa, assim é o mensageiro fiel para com os que o enviam, porque refrigera a alma dos seus senhores.
[14] Como nuvens e ventos que não trazem chuva, assim é o homem que se gaba de dádivas que não fez.
[15] A longanimidade persuade o príncipe, e a língua branda esmaga ossos.
[16] Achaste mel? Come apenas o que te basta, para que não te fartes dele e venhas a vomitá-lo.
[17] Não sejas freqüente na casa do teu próximo, para que não se enfade de ti e te aborreça.
[18] Maça, espada e flecha aguda é o homem que levanta falso testemunho contra o seu próximo.
[19] Como dente quebrado e pé sem firmeza, assim é a confiança no desleal, no tempo da angústia.
[20] Como quem se despe num dia de frio e como vinagre sobre feridas, assim é o que entoa canções junto ao coração aflito.
[21] Se o que te aborrece tiver fome, dá-lhe pão para comer; se tiver sede, dá-lhe água para beber,
[22] porque assim amontoarás brasas vivas sobre a sua cabeça, e o SENHOR te retribuirá.
[23] O vento norte traz chuva, e a língua fingida, o rosto irado.

[12] Złotym kolczykiem i klejnotem ze złota jest dla ucha, które słucha, ten, kto mądrze napomina.
[13] Czym jest chłodzący śnieg w czasie żniwa, tym jest godny zaufania posłaniec dla tego, kto go posyła, gdyż pokrzepia duszę swojego pana.
[14] Człowiek, który się chełpi darem, którego nie dał, jest jak chmury i wiatr bez deszczu.
[15] Cierpliwością można przekonać sędziego, a łagodny język łamie kości.
[16] Znalazłeś miód, jedz tyle, ile trzeba, żebyś się nim nie przejadł i nie zwymiotował.
[17] Niech twoja noga rzadko staje w domu twojego bliźniego, abyś mu się nie uprzykrzył i on cię nie znienawidził.
[18] Młotem, mieczem i ostrą strzałą jest człowiek, który fałszywie zeznaje przeciwko swojemu bliźniemu.
[19] Zaufać przewrotnemu w dniu niedoli to tak, jak mieć zepsuty ząb i chwiejącą się nogę.
[20] Kto sercu strapionemu śpiewa pieśni, jest jak ten, kto zdejmuje ubranie w dzień mroźny, albo jak ocet na ranę.
[21] Jeśli łaknie twój nieprzyjaciel, nakarm go chlebem, a jeśli pragnie, napój go wodą,
[22] Bo wtedy węgle rozżarzone zgarniesz na jego głowę, a Pan ci odpłaci.
[23] Wiatr północny sprowadza deszcz, a obmowa wywołuje gniew na twarzy.

[24] Melhor é morar no canto do eirado do que junto com a mulher rixosa na mesma casa.
[25] Como água fria para o sedento, tais são as boas-novas vindas de um país remoto.
[26] Como fonte que foi turvada e manancial corrupto, assim é o justo que cede ao perverso.
[27] Comer muito mel não é bom; assim, procurar a própria honra não é honra.
[28] Como cidade derribada, que não tem muros, assim é o homem que não tem domínio próprio.

[24] Lepiej jest mieszkać kątem na poddaszu niż z kobietą swarliwą we wspólnym domu.
[25] Jak zimna woda dla ust spragnionych, tak dobra wieść z dalekiej krainy.
[26] Sprawiedliwy, który jest chwiejny przed bezbożnym, jest jak zmącone źródło albo skażony zdrój.
[27] Niedobrze jest jeść za wiele miodu; bądź więc oszczędny w słowach pochwalnych.
[28] Człowiek nieopanowany jest jak miasto z rozwalonym murem.

Provérbios 26

[1] Como a neve no verão e como a chuva na ceifa, assim, a honra não convém ao insensato.
[2] Como o pássaro que foge, como a andorinha no seu vôo, assim, a maldição sem causa não se cumpre.
[3] O açoite é para o cavalo, o freio, para o jumento, e a vara, para as costas dos insensatos.
[4] Não respondas ao insensato segundo a sua estultícia, para que não te faças semelhante a ele.
[5] Ao insensato responde segundo a sua estultícia, para que não seja ele sábio aos seus próprios olhos.
[6] Os pés corta e o dano sofre quem manda mensagens por intermédio do insensato.
[7] As pernas do coxo pendem bambas; assim é o provérbio na boca dos insensatos.

Przypowieści Salomona 26

[1] Jak śnieg w lecie i jak deszcz w żniwa, tak nie na miejscu jest cześć dla głupca.
[2] Jak ptak, który ucieka, jak jaskółka, która ulatuje, tak jest z bezpodstawnym przekleństwem: ono się nie ziszcza.
[3] Na konia bicz, na osła wędzidło, a kij na grzbiet głupców.
[4] Nie odpowiadaj głupiemu według jego głupoty, abyś i ty nie upodobnił się do niego.
[5] Odpowiedz głupiemu według jego głupoty, aby się nie uważał za mądrego.
[6] Podcina sobie nogi, połyka przykrość, kto wysyła poselstwo przez głupca.
[7] Jak jest ze zwisającymi goleniami kulawego, tak jest z przypowieścią w ustach głupców.

[8] Como o que atira pedra preciosa num montão de ruínas, assim é o que dá honra ao insensato.

[8] Oddawać głupcowi cześć to tak, jak kłaść sakiewkę z klejnotami na kupę kamieni.

[9] Como galho de espinhos na mão do bêbado, assim é o provérbio na boca dos insensatos.

[9] Gałązka ciernia w ręku pijanego to tak, jak przypowieść w ustach głupców.

[10] Como um flecheiro que a todos fere, assim é o que assalaria os insensatos e os transgressores.

[10] Jak jest ze strzelcem, który rani wszystkich przechodniów, tak jest z tym, który wynajmuje głupca lub pijaka.

[11] Como o cão que torna ao seu vômito, assim é o insensato que reitera a sua estultícia.

[11] Jak pies wraca do tego, co zwymiotował, tak głupiec powtarza swoje głupstwa.

[12] Tens visto a um homem que é sábio a seus próprios olhos? Maior esperança há no insensato do que nele.

[12] Gdy widzisz człowieka mającego się za mędrca, to więcej nadziei jest dla głupca niż dla niego.

[13] Diz o preguiçoso: Um leão está no caminho; um leão está nas ruas.

[13] Leniwy mówi: Lwica jest na drodze, lew jest na ulicach.

[14] Como a porta se revolve nos seus gonzos, assim, o preguiçoso, no seu leito.

[14] Jak drzwi obracają się na zawiasach, tak próżniak na łóżku.

[15] O preguiçoso mete a mão no prato e não quer ter o trabalho de a levar à boca.

[15] Leniwy wyciąga rękę do misy, lecz ciężko mu podnieść ją dalej do ust.

[16] Mais sábio é o preguiçoso a seus próprios olhos do que sete homens que sabem responder bem.

[16] Leniwy ma się za mądrzejszego niż siedmiu odpowiadających rozsądnie.

[17] Quem se mete em questão alheia é como aquele que toma pelas orelhas um cão que passa.

[17] Kto się wtrąca do cudzego sporu, ten jak gdyby łapał biegnącego psa za uszy.

[18] Como o louco que lança fogo, flechas e morte,

[18] Do obłąkanego, który rzuca płonące głownie i śmiertelne strzały,

[19] assim é o homem que engana a seu próximo e diz: Fiz isso por brincadeira.

[19] Podobny jest człowiek, który oszukał swojego bliźniego, a potem mówi: Ja tylko żartowałem.

[20] Sem lenha, o fogo se apaga; e, não havendo maldizente, cessa a contenda.

[20] Gdy nie ma drzewa, ogień gaśnie; gdy nie ma oszczercy, zwada ustaje.

[21] Como o carvão é para a brasa, e a lenha, para o fogo, assim é o homem contencioso para acender rixas.

[21] Czym węgiel dla żaru i drzewo dla ognia, tym człowiek kłótliwy dla wzniecenia sporu.

[22] As palavras do maldizente são comida fina, que desce para o mais interior do ventre.

[22] Słowa potwarcy są jak łakocie; spływają gładko w głąb ciała.

[23] Como vaso de barro coberto de escórias de prata, assim são os lábios amorosos e o coração maligno.

[23] Czym srebrna glazura na czaszy, tym gładkie wargi i złe serce.

[24] Aquele que aborrece dissimula com os lábios, mas no íntimo encobre o engano;

[24] Ten, kto nienawidzi, udaje wargami innego, lecz w sercu knuje podstęp;

[25] quando te falar suavemente, não te fies nele, porque sete abominações há no seu coração.

[25] Nie wierz mu, choć odzywa się miłym głosem, gdyż siedem obrzydliwości jest w jego sercu.

[26] Ainda que o seu ódio se encobre com engano, a sua malícia se descobrirá publicamente.

[26] Choć nienawiść ubiera się w szatę pozornej życzliwości, to jednak jej złość wyjdzie na jaw w zgromadzeniu.

[27] Quem abre uma cova nela cairá; e a pedra rolará sobre quem a revolve.

[27] Kto kopie dół, wpada weń, a kamień wraca na tego, kto go toczy.

[28] A língua falsa aborrece a quem feriu, e a boca lisonjeira é causa de ruína.

[28] Fałszywy język nienawidzi tych, których zmiażdżył, a usta pochlebcy prowadzą do zguby.

Provérbios 27

Przypowieści Salomona 27

[1] Não te glories do dia de amanhã, porque não sabes o que trará à luz.

[1] Nie chwal się dniem jutrzejszym, bo nie wiesz, co dzień może przynieść.

[2] Seja outro o que te louve, e não a tua boca; o estrangeiro, e não os teus lábios.

[2] Niech inny cię chwali, a nie własne usta, obcy, a nie własne wargi.

[3] Pesada é a pedra, e a areia é uma carga; mas a ira do insensato é mais pesada do que uma e outra.

[3] Ciężki jest kamień i sporo waży piasek, lecz rozdrażnienie z powodu głupca jest cięższe od obu.

[4] Cruel é o furor, e impetuosa, a ira, mas quem pode resistir à inveja?

[4] Okrutna jest zapalczywość i niepohamowany jest gniew; lecz kto się ostoi przed zazdrością?

[5] Melhor é a repreensão franca do que o amor encoberto.

[5] Lepsza jest jawna nagana, niż nieszczera miłość.

[6] Leais são as feridas feitas pelo que ama, porém os beijos de quem odeia são enganosos.

[6] Razy przyjaciela są oznaką wierności, pocałunki wroga są zwodnicze.

[7] A alma farta pisa o favo de mel, mas à alma faminta todo amargo é doce.

[7] Syty depcze plaster miodu, lecz głodnemu nawet gorycz jest słodyczą.

[8] Qual ave que vagueia longe do seu ninho, tal é o homem que anda vagueando longe do seu lar.

[8] Jak ptak, który daleko odleciał od gniazda, tak człowiek, który się tuła z dala od ojczyzny.

[9] Como o óleo e o perfume alegram o coração, assim, o amigo encontra doçura no conselho cordial.

[9] Olejek i kadzidło cieszą serce, lecz słodki jest przyjaciel, który radzi szczerze.

[10] Não abandones o teu amigo, nem o amigo de teu pai, nem entres na casa de teu irmão no dia da tua adversidade. Mais vale o vizinho perto do que o irmão longe.

[10] Nie opuszczaj swego przyjaciela, ani przyjaciela swego ojca; nie wchodź też do domu brata w dniu swojej niedoli. Lepszy jest sąsiad blisko niż brat daleko.

[11] Sê sábio, filho meu, e alegra o meu coração, para que eu saiba responder àqueles que me afrontam.

[11] Bądź mądry, synu mój, i rozweselaj moje serce, a będę mógł dać odprawę temu, kto mnie lży.

[12] O prudente vê o mal e esconde-se; mas os simples passam adiante e sofrem a pena.

[12] Roztropny, widząc zło, kryje się: prostaczkowie idą dalej i ponoszą szkodę.

[13] Tome-se a roupa àquele que fica fiador por outrem; e, por penhor, àquele que se obriga por mulher estranha.

[13] Weź suknię tego, kto za obcego ręczy; zlicytuj go za cudzoziemców.

[14] O que bendiz ao seu vizinho em alta voz, logo de manhã, por maldição lhe atribuem o que faz.

[14] Kto wczesnym rankiem zbyt głośno pozdrawia swojego bliźniego, temu uznane zostaje to za złorzeczenie.

[15] O gotejar contínuo no dia de grande chuva e a mulher rixosa são semelhantes;

[15] Stale ciekniąca rynna na dachu w dzień słotny i kobieta kłótliwa są jednakowe.

[16] contê-la seria conter o vento, seria pegar o óleo na mão.

[16] Kto ją chce powstrzymać, to jakby wiatr powstrzymywał, a jego prawica chwyta oliwę.

[17] Como o ferro com o ferro se afia, assim, o homem, ao seu amigo.

[17] Żelazo ostrzy się żelazem, a zachowanie swojego bliźniego wygładza człowiek.

[18] O que trata da figueira comerá do seu fruto; e o que cuida do seu senhor será honrado.

[19] Como na água o rosto corresponde ao rosto, assim, o coração do homem, ao homem.

[20] O inferno e o abismo nunca se fartam, e os olhos do homem nunca se satisfazem.

[21] Como o crisol prova a prata, e o forno, o ouro, assim, o homem é provado pelos louvores que recebe.

[22] Ainda que pises o insensato com mão de gral entre grãos pilados de cevada, não se vai dele a sua estultícia.

[23] Procura conhecer o estado das tuas ovelhas e cuida dos teus rebanhos,

[24] porque as riquezas não duram para sempre, nem a coroa, de geração em geração.

[25] Quando, removido o feno, aparecerem os renovos e se recolherem as ervas dos montes,

[26] então, os cordeiros te darão as vestes, os bodes, o preço do campo,

[27] e as cabras, leite em abundância para teu alimento, para alimento da tua casa e para sustento das tuas servas.

Provérbios 28

Provérbios antitéticos

[1] Fogem os perversos, sem que ninguém os persiga; mas o justo é intrépido como o leão.

[2] Por causa da transgressão da terra, mudam-se freqüentemente os príncipes,

[18] Kto pielęgnuje drzewo figowe, spożywa jego owoc; a kto wiernie służy swojemu panu, jest czczony.

[19] Jak w wodzie odbija się twarz, tak serce jest zwierciadłem człowieka.

[20] Kraina umarłych i otchłań są nienasycone; także oczy ludzkie nigdy się nie nasycą.

[21] Czym dla srebra tygiel, a dla złota piec, tym dla człowieka jego dobre imię.

[22] Choćbyś głupca starł w moździerzu tłuczkiem razem z krupami, nie opuści go głupota.

[23] Doglądaj pilnie stanu swoich owiec, zwracaj uwagę na swoje trzody,

[24] Gdyż majętność nie trwa na wieki ani bogactwo z pokolenia w pokolenie.

[25] Gdy trawa znikła, świeża zieleń jest spasiona i siano z gór sprzątnięte,

[26] Wtedy masz jagnięta na odzież dla siebie, a kozły na kupno pola,

[27] I dosyć koziego mleka na wyżywienie siebie i swojego domu, i na utrzymanie swojej służby.

Przypowieści Salomona 28

[1] Występny ucieka, chociaż nikt go nie goni, lecz sprawiedliwy jest nieustraszony jak młody lew.

[2] Wskutek własnej winy kraj ma wielu władców, lecz dzięki rozsądnemu i

mas por um, sábio e prudente, se faz estável a sua ordem.

rozumnemu człowiekowi utrwala się prawo.

[3] O homem pobre que oprime os pobres é como chuva que a tudo arrasta e não deixa trigo.

[3] Człowiek bezbożny, który uciska ubogich, jest jak ulewa, po której nie ma chleba.

[4] Os que desamparam a lei louvam o perverso, mas os que guardam a lei se indignam contra ele.

[4] Ci, którzy porzucają przepisy, chwalą bezbożnego; lecz ci, którzy przestrzegają przepisów, zwalczają go.

[5] Os homens maus não entendem o que é justo, mas os que buscam o SENHOR entendem tudo.

[5] Źli ludzie nie wiedzą, co słuszne, lecz ci, którzy szukają Pana, rozumieją wszystko.

[6] Melhor é o pobre que anda na sua integridade do que o perverso, nos seus caminhos, ainda que seja rico.

[6] Lepszy jest ubogi, który postępuje nienagannie, niż bogaty, który chodzi krętymi drogami.

[7] O que guarda a lei é filho prudente, mas o companheiro de libertinos envergonha a seu pai.

[7] Kto trzyma się przepisów, jest rozumnym synem, lecz kto obcuje z żarłokami, przynosi ojcu hańbę.

[8] O que aumenta os seus bens com juros e ganância ajunta-os para o que se compadece do pobre.

[8] Kto powiększa swój majątek przez lichwiarskie odsetki, gromadzi go dla tego, który lituje się nad ubogimi.

[9] O que desvia os ouvidos de ouvir a lei, até a sua oração será abominável.

[9] U tego, kto odwraca ucho, aby nie słyszeć nauki, nawet modlitwa jest ohydą.

[10] O que desvia os retos para o mau caminho, ele mesmo cairá na cova que fez, mas os íntegros herdarão o bem.

[10] Kto sprowadza prawych na drogę występku, ten wpada we własny dół; lecz dziedzictwem nienagannych jest szczęście.

[11] O homem rico é sábio aos seus próprios olhos; mas o pobre que é sábio sabe sondá-lo.

[11] Bogacz wydaje się sobie samemu mądrym, lecz rozumny biedak zdoła go przejrzeć.

[12] Quando triunfam os justos, há grande festividade; quando, porém, sobem os perversos, os homens se escondem.

[12] Gdy sprawiedliwi triumfują, wtedy jest wielkie święto, lecz gdy bezbożni się podnoszą, ludzie kryją się.

[13] O que encobre as suas transgressões jamais prosperará; mas o que as confessa e deixa alcançará misericórdia.

[13] Kto ukrywa występki, nie ma powodzenia, lecz kto je wyznaje i porzuca, dostępuje miłosierdzia.

[14] Feliz o homem constante no temor de Deus; mas o que endurece o coração cairá no mal.

[15] Como leão que ruge e urso que ataca, assim é o perverso que domina sobre um povo pobre.

[16] O príncipe falto de inteligência multiplica as opressões, mas o que aborrece a avareza viverá muitos anos.

[17] O homem carregado do sangue de outrem fugirá até à cova; ninguém o detenha.

[18] O que anda em integridade será salvo, mas o perverso em seus caminhos cairá logo.

[19] O que lavra a sua terra virá a fartar-se de pão, mas o que se ajunta a vadios se fartará de pobreza.

[20] O homem fiel será cumulado de bênçãos, mas o que se apressa a enriquecer não passará sem castigo.

[21] Parcialidade não é bom, porque até por um bocado de pão o homem prevaricará.

[22] Aquele que tem olhos invejosos corre atrás das riquezas, mas não sabe que há de vir sobre ele a penúria.

[23] O que repreende ao homem achará, depois, mais favor do que aquele que lisonjeia com a língua.

[24] O que rouba a seu pai ou a sua mãe e diz: Não é pecado, companheiro é do destruidor.

[14] Szczęśliwy jest człowiek, który stale trwa w bojaźni Bożej; lecz kto zatwardza serce, wpada w nieszczęście.

[15] Ryczącym lwem i zgłodniałym niedźwiedziem jest bezbożny władca dla ubogiego ludu.

[16] Im mniej rozumu ma książę, tym okrutniejszym jest zdziercą; lecz kto nienawidzi wymuszonych datków, długo żyć będzie.

[17] Człowiek ścigany za zabójstwo ucieka aż do grobu: niech go nie zatrzymują!

[18] Kto postępuje uczciwie, doznaje pomocy; kto chodzi krętymi ścieżkami, wpada w dół.

[19] Kto uprawia swoją rolę, ma chleba pod dostatkiem; lecz kto ugania się za nicościami, cierpi niedostatek.

[20] Człowiek spolegliwy ma obfite błogosławieństwo; kto chce się szybko wzbogacić, nie ujdzie kary.

[21] Nie jest dobrze być stronniczym, nawet dla kawałka chleba niejeden popełnia przestępstwo.

[22] Człowiek zazdrosny szybko chce dojść do bogactwa, a nie wie, że spadnie nań niedostatek.

[23] Kto strofuje bliźniego, zbiera w końcu więcej podziękowania niż język schlebiający.

[24] Kto ograbia ojca lub matkę i mówi: To nie jest grzech, jest wspólnikiem łotra.

[25] O cobiçoso levanta contendas, mas o que confia no SENHOR prosperará.
[26] O que confia no seu próprio coração é insensato, mas o que anda em sabedoria será salvo.
[27] O que dá ao pobre não terá falta, mas o que dele esconde os olhos será cumulado de maldições.
[28] Quando sobem os perversos, os homens se escondem, mas, quando eles perecem, os justos se multiplicam.

[25] Chciwiec wywołuje spory, lecz kto ufa Panu, bywa nasycony.
[26] Kto ufa własnemu sercu, ten jest głupi; kto mądrze postępuje, jest bezpieczny.
[27] Kto daje ubogiemu, nie zazna braku, lecz kto zasłania swoje oczy, zbiera wiele przekleństw.
[28] Gdy grzesznicy są górą, ludzie się kryją, a gdy giną, mnożą się sprawiedliwi.

Provérbios 29

[1] O homem que muitas vezes repreendido endurece a cerviz será quebrantado de repente sem que haja cura.
[2] Quando se multiplicam os justos, o povo se alegra, quando, porém, domina o perverso, o povo suspira.
[3] O homem que ama a sabedoria alegra a seu pai, mas o companheiro de prostitutas desperdiça os bens.
[4] O rei justo sustém a terra, mas o amigo de impostos a transtorna.
[5] O homem que lisonjeia a seu próximo arma-lhe uma rede aos passos.
[6] Na transgressão do homem mau, há laço, mas o justo canta e se regozija.
[7] Informa-se o justo da causa dos pobres, mas o perverso de nada disso quer saber.
[8] Os homens escarnecedores alvoroçam a cidade, mas os sábios desviam a ira.
[9] Se o homem sábio discute com o insensato, quer este se encolerize, quer se ria, não haverá fim.

Przypowieści Salomona 29

[1] Kto mimo wielu upomnień trwa w uporze, będzie nagle, bez ratunku zdruzgotany.
[2] Gdy sprawiedliwi sprawują władzę, lud się cieszy, lecz gdy rządzą bezbożni, lud wzdycha.
[3] Kto kocha mądrość, sprawia radość ojcu, lecz kto obcuje z nierządnicami, trwoni majątek.
[4] Król umacnia kraj prawem; kto ściąga wiele podatków, niszczy go.
[5] Kto schlebia swojemu przyjacielowi, ten mu zastawia sidła na nogi.
[6] Zły człowiek wikła się we własnym grzechu, lecz sprawiedliwy raduje się i weseli.
[7] Nabożny zajmuje się sprawą ubogich, lecz bezbożny w ogóle na nią nie zważa.
[8] Naśmiewcy wywołują w mieście zamieszki, lecz mędrcy uśmierzają gniew.
[9] Gdy mądry wiedzie spór z głupim, to ten raz wybucha, raz się śmieje, i nie dochodzi do pojednania.

[10] Os sanguinários aborrecem o íntegro, ao passo que, quanto aos retos, procuram tirar-lhes a vida.

[11] O insensato expande toda a sua ira, mas o sábio afinal lha reprime.

[12] Se o governador dá atenção a palavras mentirosas, virão a ser perversos todos os seus servos.

[13] O pobre e o seu opressor se encontram, mas é o SENHOR quem dá luz aos olhos de ambos.

[14] O rei que julga os pobres com eqüidade firmará o seu trono para sempre.

[15] A vara e a disciplina dão sabedoria, mas a criança entregue a si mesma vem a envergonhar a sua mãe.

[16] Quando os perversos se multiplicam, multiplicam-se as transgressões, mas os justos verão a ruína deles.

[17] Corrige o teu filho, e te dará descanso, dará delícias à tua alma.

[18] Não havendo profecia, o povo se corrompe; mas o que guarda a lei, esse é feliz.

[19] O servo não se emendará com palavras, porque, ainda que entenda, não obedecerá.

[20] Tens visto um homem precipitado nas suas palavras? Maior esperança há para o insensato do que para ele.

[21] Se alguém amimar o escravo desde a infância, por fim ele quererá ser filho.

[10] Krwiożercy nienawidzą nienagannego, lecz prawi troszczą się o jego życie.

[11] Głupi ujawnia całą swoją porywczość, lecz mądry w końcu ją uśmierza.

[12] Gdy władca słucha kłamstw, wszyscy jego słudzy są bezbożni.

[13] Gdy biedny spotyka się ze zdziercą, Pan obdarza światłem oczy obydwu.

[14] Tron króla, który sprawiedliwie rozsądza ubogich, będzie na wieki umocniony.

[15] Rózga i karcenie dają mądrość, lecz nieposłuszny chłopiec przynosi wstyd swojej matce.

[16] Gdy występni stają się potężni, wtedy i grzech się wzmaga; lecz sprawiedliwi oglądać będą ich upadek.

[17] Karć swojego syna, a oszczędzi ci niepokoju i sprawi rozkosz twojej duszy.

[18] Gdzie nie ma objawienia, tam lud się rozprzęga; błogosławiony ten, kto przestrzega nauki.

[19] Samymi słowami sługi się nie poprawi, bo choć je rozumie, nie bierze ich pod uwagę.

[20] Czy widziałeś nierozważnego przez pośpiech w swoich słowach? Więcej można się spodziewać po głupim niż po nim.

[21] Kto rozpieszcza swojego sługę za młodu, ten w końcu spotka się z jego uporem.

[22] O iracundo levanta contendas, e o furioso multiplica as transgressões.

[23] A soberba do homem o abaterá, mas o humilde de espírito obterá honra.

[24] O que tem parte com o ladrão aborrece a própria alma; ouve as maldições e nada denuncia.

[25] Quem teme ao homem arma ciladas, mas o que confia no SENHOR está seguro.

[26] Muitos buscam o favor daquele que governa, mas para o homem a justiça vem do SENHOR.

[27] Para o justo, o iníquo é abominação, e o reto no seu caminho é abominação ao perverso.

[22] Człowiek skłonny do gniewu wszczyna zwadę, a porywczy popełnia wiele błędów.

[23] Pycha przywodzi człowieka do upadku, lecz pokorny duchem dostępuje czci.

[24] Kto się dzieli ze złodziejem, nienawidzi swojej duszy; słyszy przekleństwo, a jednak go nie wydaje.

[25] Lęk przed ludźmi nastawia na człowieka sidła, lecz kto ufa Panu, ten jest bezpieczny.

[26] Wielu zabiega o względy władcy, lecz Pan wymierza każdemu sprawiedliwość.

[27] Ohydą dla sprawiedliwych jest człowiek niegodziwy; lecz kto postępuje nienagannie, jest ohydą dla bezbożnego.

Provérbios 30

As palavras de Agur

[1] Palavras de Agur, filho de Jaque, de Massá. Disse o homem: Fatiguei-me, ó Deus; fatiguei-me, ó Deus, e estou exausto

[2] porque sou demasiadamente estúpido para ser homem; não tenho inteligência de homem,

[3] não aprendi a sabedoria, nem tenho o conhecimento do Santo.

[4] Quem subiu ao céu e desceu? Quem encerrou os ventos nos seus punhos? Quem amarrou as águas na sua roupa? Quem estabeleceu todas as extremidades da terra? Qual é o seu nome, e qual é o nome de seu filho, se é que o sabes?

[5] Toda palavra de Deus é pura; ele é escudo para os que nele confiam.

Przypowieści Salomona 30

Spostrzeżenia Agura

[1] Słowa Agura, syna Jake z Massy. Mąż ten mówi: Mozoliłem się nad sprawą Bożą, mozoliłem się nad sprawą Bożą i uległem.

[2] Zaiste, jestem najgłupszy z ludzi i nie mam ludzkiego rozumu,

[3] Nie uczyłem się mądrości i nie mam wiedzy o Najświętszym.

[4] Kto wstąpił na niebiosa i zstąpił? Kto zebrał wiatr w swoje dłonie? Kto owinął wody płaszczem? Kto stworzył wszystkie krańce ziemi? Jakie jest jego imię? Jakie jest imię jego syna? Czy wiesz?

[5] Każde słowo Pana jest prawdziwe. On jest tarczą dla tych, którzy mu ufają.

[6] Nada acrescentes às suas palavras, para que não te repreenda, e sejas achado mentiroso.

[6] Nie dodawaj nic do jego słów, aby cię nie zganił i nie uznał za kłamcę.

[7] Duas coisas te peço; não mas negues, antes que eu morra:

[7] Proszę cię o dwie rzeczy; nie odmów mi, zanim umrę:

[8] afasta de mim a falsidade e a mentira; não me dês nem a pobreza nem a riqueza; dá-me o pão que me for necessário;

[8] Oddal ode mnie fałsz i słowo kłamliwe; nie nawiedź mnie ubóstwem ani nie obdarz bogactwem, daj mi spożywać chleb według mojej potrzeby,

[9] para não suceder que, estando eu farto, te negue e diga: Quem é o SENHOR? Ou que, empobrecido, venha a furtar e profane o nome de Deus.

[9] Abym, będąc syty, nie zaparł się ciebie i nie rzekł: Któż jest Pan? Albo, abym z nędzy nie zaczął kraść i nie znieważył imienia mojego Boga.

[10] Não calunies o servo diante de seu senhor, para que aquele te não amaldiçoe e fiques culpado.

[10] Nie oczerniaj sługi przed jego panem, aby ci nie złorzeczył i byś ty nie poniósł kary!

[11] Há daqueles que amaldiçoam a seu pai e que não bendizem a sua mãe.

[11] Jest ród, który złorzeczy ojcu i nie błogosławi matce,

[12] Há daqueles que são puros aos próprios olhos e que jamais foram lavados da sua imundícia.

[12] Ród we własnych oczach czysty, choć nie jest obmyty z własnego brudu;

[13] Há daqueles – quão altivos são os seus olhos e levantadas as suas pálpebras!

[13] Ród o oczach wyniosłych, o powiekach dumnych;

[14] Há daqueles cujos dentes são espadas, e cujos queixais são facas, para consumirem na terra os aflitos e os necessitados entre os homens.

[14] Ród, który ma zęby jak miecze, a żuchwę jak noże, aby pożreć ubogich na ziemi, a biednych wśród ludzi.

[15] A sanguessuga tem duas filhas, a saber: Dá, Dá. Há três coisas que nunca se fartam, sim, quatro que não dizem: Basta!

[15] Pijawka ma dwie córki, którym na imię: Daj! Daj! Trzy są rzeczy nienasycone, owszem cztery, które nigdy nie powiedzą: Dosyć!

[16] Elas são a sepultura, a madre estéril, a terra, que se não farta de água, e o fogo, que nunca diz: Basta!

[16] Kraina umarłych, łono niepłodne, ziemia niesyta wody i ogień, który nigdy nie powie: Dosyć!

[17] Os olhos de quem zomba do pai ou de quem despreza a obediência à sua mãe, corvos no ribeiro os arrancarão e pelos pintãos da águia serão comidos.

[17] Oko, które szydzi z ojca i gardzi sędziwą matką, wydziobią kruki nad rzeką lub zjedzą orlęta.

[18] Há três coisas que são maravilhosas demais para mim, sim, há quatro que não entendo:

[18] Trzy rzeczy są niezrozumiałe dla mnie, owszem cztery, których nie pojmuję:

[19] o caminho da águia no céu, o caminho da cobra na penha, o caminho do navio no meio do mar e o caminho do homem com uma donzela.

[19] Szlak orła na niebie, droga węża na skale, droga okrętu na pełnym morzu i obcowanie mężczyzny z kobietą.

[20] Tal é o caminho da mulher adúltera: come, e limpa a boca, e diz: Não cometi maldade.

[20] Tak postępuje cudzołożnica: Je i obciera sobie usta, i mówi: Nic złego nie uczyniłam.

[21] Sob três coisas estremece a terra, sim, sob quatro não pode subsistir:

[21] Pod trzema rzeczami drży ziemia, owszem, czterech unieść nie może:

[22] sob o servo quando se torna rei; sob o insensato quando anda farto de pão;

[22] Niewolnika, gdy zostaje królem, głupca, gdy żyje w dostatkach,

[23] sob a mulher desdenhada quando se casa; sob a serva quando se torna herdeira da sua senhora.

[23] Wzgardzonej, gdy zostaje żoną, służącej, gdy dziedziczy po swojej pani.

[24] Há quatro coisas mui pequenas na terra que, porém, são mais sábias que os sábios:

[24] Cztery stworzenia na ziemi należą do najmniejszych, a są mędrsze niż mędrcy:

[25] as formigas, povo sem força; todavia, no verão preparam a sua comida;

[25] Mrówki, ludek słaby, a jednak w lecie zbierają swój pokarm,

[26] os arganazes, povo não poderoso; contudo, fazem a sua casa nas rochas;

[26] Borsuki, ludek bez siły, a w skale budują swoje mieszkania.

[27] os gafanhotos não têm rei; contudo, marcham todos em bandos;

[27] Szarańcze nie mają króla, a jednak wszystkie wyruszają w szeregu.

[28] o geco, que se apanha com as mãos; contudo, está nos palácios dos reis.

[28] Jaszczurka da się schwytać rękoma, a jednak jest w pałacach królewskich.

[29] Há três que têm passo elegante, sim, quatro que andam airosamente:

[29] Trzy są istoty, które mają wspaniały krok, owszem cztery, które chodzą dostojnie:

[30] O leão, o mais forte entre os animais, que por ninguém torna atrás;

[31] o galo, que anda ereto, o bode e o rei, a quem não se pode resistir.

[32] Se procedeste insensatamente em te exaltares ou se maquinaste o mal, põe a mão na boca.

[33] Porque o bater do leite produz manteiga, e o torcer do nariz produz sangue, e o açular a ira produz contendas.

[30] Lew, bohater wśród zwierząt, który przed nikim nie ustępuje,

[31] Kogut, co dumnie kroczy, kozioł i król, który jak Bóg występuje wśród swojego ludu.

[32] Czy bezmyślnie postąpiłeś, wynosząc się, albo czy dobrze rozważyłeś, połóż rękę na ustach.

[33] Przez ubijanie mleka robi się masło, mocniejsze wycieranie nosa powoduje krwotok, a kto wzbudza gniew, wywołuje kłótnie.

Provérbios 31

Conselhos para o rei Lemuel

[1] Palavras do rei Lemuel, de Massá, as quais lhe ensinou sua mãe.

[2] Que te direi, filho meu? Ó filho do meu ventre? Que te direi, ó filho dos meus votos?

[3] Não dês às mulheres a tua força, nem os teus caminhos, às que destroem os reis.

[4] Não é próprio dos reis, ó Lemuel, não é próprio dos reis beber vinho, nem dos príncipes desejar bebida forte.

[5] Para que não bebam, e se esqueçam da lei, e pervertam o direito de todos os aflitos.

[6] Dai bebida forte aos que perecem e vinho, aos amargurados de espírito;

[7] para que bebam, e se esqueçam da sua pobreza, e de suas fadigas não se lembrem mais.

[8] Abre a boca a favor do mudo, pelo direito de todos os que se acham desamparados.

Przypowieści Salomona 31

Przestrogi dla panujących

[1] Słowa Lemuela, króla Massy, których go uczyła jego matka.

[2] Cóż mam powiedzieć, mój pierworodny Lemuelu, i co, synu mojego łona, synu moich ślubów?

[3] Nie oddawaj kobietom swojej siły, nie chodź drogami, na których gubią się królowie.

[4] Królom, o Lemuelu, królom nie wypada pić wina albo książętom pragnąć mocnego napoju,

[5] Aby przy piciu nie zapomnieli ustaw i nie naginali prawa wszystkich ubogich.

[6] Dajcie mocny napój ginącemu i wino strapionym na duchu!

[7] Niech piją i zapomną o nędzy i nie pomną już swojego trudu.

[8] Otwórz swoje usta w obronie niemego i w sprawie wszystkich opuszczonych!

[9] Abre a boca, julga retamente e faze justiça aos pobres e aos necessitados.

O louvor da mulher virtuosa

[10] Mulher virtuosa, quem a achará? O seu valor muito excede o de finas jóias.

[11] O coração do seu marido confia nela, e não haverá falta de ganho.

[12] Ela lhe faz bem e não mal, todos os dias da sua vida.

[13] Busca lã e linho e de bom grado trabalha com as mãos.

[14] É como o navio mercante: de longe traz o seu pão.

[15] É ainda noite, e já se levanta, e dá mantimento à sua casa e a tarefa às suas servas.

[16] Examina uma propriedade e adquire-a; planta uma vinha com as rendas do seu trabalho.

[17] Cinge os lombos de força e fortalece os braços.

[18] Ela percebe que o seu ganho é bom; a sua lâmpada não se apaga de noite.

[19] Estende as mãos ao fuso, mãos que pegam na roca.

[20] Abre a mão ao aflito; e ainda a estende ao necessitado.

[21] No tocante à sua casa, não teme a neve, pois todos andam vestidos de lã escarlate.

[22] Faz para si cobertas, veste-se de linho fino e de púrpura.

[23] Seu marido é estimado entre os juízes, quando se assenta com os anciãos da terra.

[9] Otwórz swoje usta, sądź sprawiedliwie, ubogim i biednym wymierzaj sprawiedliwość!

Pochwała dzielnej kobiety

[10] Dzielna kobieta - trudno o taką - jej wartość przewyższa perły,

[11] Serce małżonka ufa jej, nie brak mu niczego,

[12] Gdyż wyświadcza mu dobro, a nie zło, po wszystkie dni swojego życia;

[13] Dba o wełnę i len i pracuje żwawo swoimi rękami.

[14] Podobna jest do okrętów handlowych, z daleka przywozi żywność.

[15] Wstaje wcześnie, gdy jeszcze jest noc; daje żywność swoim domownikom, a swoim służącym, co im się należy.

[16] Gdy zechce mieć rolę, nabywa ją, pracą swoich rąk zasadza winnicę.

[17] Mocą przepasuje swoje biodra i rześko porusza ramionami.

[18] Wyczuwa pożytek ze swojej pracy, jej lampa także w nocy nie gaśnie.

[19] Wyciąga ręce po kądziel, swoimi palcami chwyta wrzeciono.

[20] Otwiera swoją dłoń przed ubogim, a do biedaka wyciąga swoje ręce.

[21] Nie boi się śniegu dla swoich domowników, bo wszyscy jej domownicy mają po dwa ubrania.

[22] Sama sobie sporządza okrycia, jej szata jest z purpury i bisioru.

[23] Mąż jej jest w bramach szanowany, zasiada w radzie starszych kraju.

[24] Ela faz roupas de linho fino, e vende-as, e dá cintas aos mercadores.

[25] A força e a dignidade são os seus vestidos, e, quanto ao dia de amanhã, não tem preocupações.

[26] Fala com sabedoria, e a instrução da bondade está na sua língua.

[27] Atende ao bom andamento da sua casa e não come o pão da preguiça.

[28] Levantam-se seus filhos e lhe chamam ditosa; seu marido a louva, dizendo:

[29] Muitas mulheres procedem virtuosamente, mas tu a todas sobrepujas.

[30] Enganosa é a graça, e vã, a formosura, mas a mulher que teme ao SENHOR, essa será louvada.

[31] Dai-lhe do fruto das suas mãos, e de público a louvarão as suas obras.

[24] Wyrabia spodnią bieliznę i sprzedaje ją, i pasy dostarcza kupcowi.

[25] Dziarskość i dostojność jest jej strojem, z uśmiechem na twarzy patrzy w przyszłość.

[26] Gdy otwiera usta, mówi mądrze, a jej język wypowiada dobre rady.

[27] Czuwa nad biegiem spraw domowych, nie jada chleba nie zapracowanego.

[28] Jej synowie nazywają ją szczęśliwą, jej mąż sławi ją, mówiąc:

[29] Jest wiele dzielnych kobiet, lecz ty przewyższasz wszystkie!

[30] Zmienny jest wdzięk i zwiewna jest uroda, lecz bogobojna żona jest godna chwały.

[31] Oddajcie jej, co się jej należy! Niech ją w bramach wysławiają jej czyny!

Livro do Eclesiastes ou o Pregador

Eclesiastes 1

Tudo é vaidade

[1] Palavra do Pregador, filho de Davi, rei de Jerusalém:

[2] Vaidade de vaidades, diz o Pregador; vaidade de vaidades, tudo é vaidade.

[3] Que proveito tem o homem de todo o seu trabalho, com que se afadiga debaixo do sol?

A eterna mesmice

[4] Geração vai e geração vem; mas a terra permanece para sempre.

[5] Levanta-se o sol, e põe-se o sol, e volta ao seu lugar, onde nasce de novo.

[6] O vento vai para o sul e faz o seu giro para o norte; volve-se, e revolve-se, na sua carreira, e retorna aos seus circuitos.

[7] Todos os rios correm para o mar, e o mar não se enche; ao lugar para onde correm os rios, para lá tornam eles a correr.

[8] Todas as coisas são canseiras tais, que ninguém as pode exprimir; os olhos não se fartam de ver, nem se enchem os ouvidos de ouvir.

[9] O que foi é o que há de ser; e o que se fez, isso se tornará a fazer; nada há, pois, novo debaixo do sol.

[10] Há alguma coisa de que se possa dizer: Vê, isto é novo? Não! Já foi nos séculos que foram antes de nós.

Kaznodziei Salomona

Kaznodziei Salomona 1

Wszystko jest marnością

[1] Słowa Kaznodziei, syna Dawida, króla w Jeruzalemie.

[2] Marność nad marnościami, mówi Kaznodzieja, marność nad marnościami, wszystko marność.

[3] Jaki pożytek ma człowiek z całego swojego trudu, który znosi pod słońcem?

[4] Pokolenie odchodzi i pokolenie przychodzi, ale ziemia trwa na wieki.

[5] Słońce wschodzi i słońce zachodzi, i śpieszy do swego miejsca, gdzie znowu wschodzi.

[6] Wiatr wieje ku południowi i skręca ku północy; wiatr ustawicznie krąży i w swym biegu okrężnym wraca.

[7] Wszystkie rzeki płyną ku morzu, a jednak morze nie wzbiera; w dalszym ciągu płyną rzeki do miejsca, do którego zdążają.

[8] Ludzie trudzą się mówieniem, lecz i tak nikt wszystkiego nie wypowie. Oko nie nasyci się widzeniem, a ucho nie zadowoli się słyszeniem.

[9] To, co było, znowu będzie, a co się stało, znowu się stanie: nie ma nic nowego pod słońcem.

[10] Czy jest coś, o czym można by powiedzieć: Oto jest coś nowego? Dawno

to już było w czasach, które były przed nami.

[11] Já não há lembrança das coisas que precederam; e das coisas posteriores também não haverá memória entre os que hão de vir depois delas.

[11] Nie pamięta się o tych, którzy byli poprzednio, ani o tych, którzy będą potem; także o nich nie będą pamiętali ci, którzy po nich przyjdą.

A experiência do Pregador

Życiowe doświadczenie mędrca

[12] Eu, o Pregador, venho sendo rei de Israel, em Jerusalém.

[12] Ja, Kaznodzieja, byłem królem nad Izraelem w Jeruzalemie.

[13] Apliquei o coração a esquadrinhar e a informar-me com sabedoria de tudo quanto sucede debaixo do céu; este enfadonho trabalho impôs Deus aos filhos dos homens, para nele os afligir.

[13] Postanowiłem szczerze mądrością zgłębić i zbadać wszystko, co się działo pod niebem: Jest to żmudne zadanie, jakie zadał Bóg synom ludzkim, aby się nim trudzili.

[14] Atentei para todas as obras que se fazem debaixo do sol, e eis que tudo era vaidade e correr atrás do vento.

[14] Widziałem wszystkie sprawy, które się dzieją pod słońcem, a wszystko to jest marnością i gonitwą za wiatrem.

[15] Aquilo que é torto não se pode endireitar; e o que falta não se pode calcular.

[15] To, co krzywe, nie da się wyprostować, a to, czego brakuje, nie da się policzyć.

[16] Disse comigo: eis que me engrandeci e sobrepujei em sabedoria a todos os que antes de mim existiram em Jerusalém; com efeito, o meu coração tem tido larga experiência da sabedoria e do conhecimento.

[16] Toteż pomyślałem w sercu swoim tak: Oto stałem się wielki i zdobyłem więcej mądrości niż wszyscy, którzy byli przede mną w Jeruzalemie, a moje serce poznało wiele mądrości i wiedzy.

[17] Apliquei o coração a conhecer a sabedoria e a saber o que é loucura e o que é estultícia; e vim a saber que também isto é correr atrás do vento.

[17] I postanowiłem szczerze poznać mądrość i wiedzę, szaleństwo i głupotę; lecz poznałem, że i to jest gonitwą za wiatrem.

[18] Porque na muita sabedoria há muito enfado; e quem aumenta ciência aumenta tristeza.

[18] Bo gdzie jest wiele mądrości, tam jest wiele zmartwienia; a kto pomnaża poznanie, ten pomnaża cierpienie.

Eclesiastes 2

Kaznodziei Salomona 2

A vaidade das possessões

[1] Disse comigo: vamos! Eu te provarei com a alegria; goza, pois, a felicidade; mas também isso era vaidade.
[2] Do riso disse: é loucura; e da alegria: de que serve?
[3] Resolvi no meu coração dar-me ao vinho, regendo-me, contudo, pela sabedoria, e entregar-me à loucura, até ver o que melhor seria que fizessem os filhos dos homens debaixo do céu, durante os poucos dias da sua vida.
[4] Empreendi grandes obras; edifiquei para mim casas; plantei para mim vinhas.
[5] Fiz jardins e pomares para mim e nestes plantei árvores frutíferas de toda espécie.
[6] Fiz para mim açudes, para regar com eles o bosque em que reverdeciam as árvores.
[7] Comprei servos e servas e tive servos nascidos em casa; também possuí bois e ovelhas, mais do que possuíram todos os que antes de mim viveram em Jerusalém.
[8] Amontoei também para mim prata e ouro e tesouros de reis e de províncias; provi-me de cantores e cantoras e das delícias dos filhos dos homens: mulheres e mulheres.
[9] Engrandeci-me e sobrepujei a todos os que viveram antes de mim em Jerusalém; perseverou também comigo a minha sabedoria.
[10] Tudo quanto desejaram os meus olhos não lhes neguei, nem privei o coração de alegria alguma, pois eu me alegrava com

[1] Powiedziałem sobie: Nuże! Popróbuj radości i użyj sobie! Lecz również to było marnością.
[2] O śmiechu powiedziałem: To szaleństwo! a o radości: Cóż ona daje?
[3] Umyśliłem sobie, że pokrzepię swoje ciało winem, lecz tak, aby moje serce mądrze mnie prowadziło, i że będę się trzymał głupoty, aż zobaczę, co dobrego mają synowie ludzcy czynić pod niebem w ciągu krótkiego czasu swojego życia.
[4] Podjąłem wielkie dzieła: Wybudowałem sobie domy, zasadziłem sobie winnice,
[5] Założyłem sobie ogrody i parki i zasadziłem w nich różnego rodzaju drzewa owocowe.
[6] Urządziłem sobie stawy z wodą, aby z nich nawadniać las rosnących drzew.
[7] Nabyłem sobie sługi i służebnice, miałem też niewolników urodzonych w domu. Nadto miałem stada wołów i owiec, więcej niż wszyscy, którzy byli przede mną w Jeruzalemie.
[8] Nagromadziłem sobie też srebra i złota, nadto skarbów królów i krajów; wystarałem się o śpiewaków i śpiewaczki, i o to, czym synowie ludzcy się rozkoszują, mnóstwo kobiet.
[9] I tak stałem się wielki, i przewyższałem wszystkich, którzy byli przede mną w Jeruzalemie; nadto pozostała mi mądrość.
[10] I niczego, czego tylko zapragnęły moje oczy, nie odmawiałem im; nie wzbraniałem mojemu sercu żadnego

todas as minhas fadigas, e isso era a recompensa de todas elas.

[11] Considerei todas as obras que fizeram as minhas mãos, como também o trabalho que eu, com fadigas, havia feito; e eis que tudo era vaidade e correr atrás do vento, e nenhum proveito havia debaixo do sol.

A vaidade da sabedoria

[12] Então, passei a considerar a sabedoria, e a loucura, e a estultícia. Que fará o homem que seguir ao rei? O mesmo que outros já fizeram.

[13] Então, vi que a sabedoria é mais proveitosa do que a estultícia, quanto a luz traz mais proveito do que as trevas.

[14] Os olhos do sábio estão na sua cabeça, mas o estulto anda em trevas; contudo, entendi que o mesmo lhes sucede a ambos.

[15] Pelo que disse eu comigo: como acontece ao estulto, assim me sucede a mim; por que, pois, busquei eu mais a sabedoria? Então, disse a mim mesmo que também isso era vaidade.

[16] Pois, tanto do sábio como do estulto, a memória não durará para sempre; pois, passados alguns dias, tudo cai no esquecimento. Ah! Morre o sábio, e da mesma sorte, o estulto!

[17] Pelo que aborreci a vida, pois me foi penosa a obra que se faz debaixo do sol; sim, tudo é vaidade e correr atrás do vento.

A vaidade do trabalho

wesela, owszem, moje serce radowało się z wszelkiego mojego trudu. I taka była moja nagroda za wszelki mój trud.

[11] Potem zwróciłem uwagę na wszystkie moje dzieła, których dokonały moje ręce, i na mój trud, który włożyłem w pracę. I oto: wszystko to jest marnością i gonitwą za wiatrem i nie daje żadnego pożytku pod słońcem.

[12] I znowu zacząłem rozmyślać nad mądrością, szaleństwem i głupotą, bo cóż innego czyni człowiek, który jest następcą króla, jeżeli nie to, co już dawniej czyniono.

[13] I stwierdziłem, że mądrość góruje nad głupotą tak, jak światłość góruje nad ciemnością.

[14] Mędrzec ma oczy w głowie, a głupiec chodzi w ciemności; lecz poznałem i to, że co spotyka jednego, spotyka wszystkich.

[15] Wtedy pomyślałem w swoim sercu: Co spotyka głupca, to i mnie spotyka. Dlaczego więc jestem mądry, skoro nie daje to korzyści? I powiedziałem do siebie, że również to jest marnością.

[16] Bo pamięć po mędrcu jak i po głupcu nie pozostanie na wieki, ponieważ w przyszłości zapomni się o wszystkim.

[17] I tak znienawidziłem życie, gdyż nie podobał mi się bieg rzeczy pod słońcem; wszystko bowiem jest marnością i gonitwą za wiatrem.

[18] Também aborreci todo o meu trabalho, com que me afadiguei debaixo do sol, visto que o seu ganho eu havia de deixar a quem viesse depois de mim.

[18] I znienawidziłem wszelki trud, jaki znosiłem pod słońcem, ponieważ to, co zdobyłem z trudem, muszę powierzyć człowiekowi, który po mnie przyjdzie.

[19] E quem pode dizer se será sábio ou estulto? Contudo, ele terá domínio sobre todo o ganho das minhas fadigas e sabedoria debaixo do sol; também isto é vaidade.

[19] A kto wie, czy on będzie mądry, czy głupi? A jednak rządzić będzie wszystkim, co ja zdobyłem w trudzie i w mądrości pod słońcem. Ale i to jest marnością.

[20] Então, me empenhei por que o coração se desesperasse de todo trabalho com que me afadigara debaixo do sol.

[20] I zaczęły się budzić w moim sercu wątpliwości co do wszelkiego trudu, jaki znosiłem pod słońcem.

[21] Porque há homem cujo trabalho é feito com sabedoria, ciência e destreza; contudo, deixará o seu ganho como porção a quem por ele não se esforçou; também isto é vaidade e grande mal.

[21] Gdyż niejeden człowiek trudzi się mądrze, rozumnie i z powodzeniem, a potem musi swoją własność oddać innemu, który w ogóle się nie trudził. To również jest marnością i wielkim złem.

[22] Pois que tem o homem de todo o seu trabalho e da fadiga do seu coração, em que ele anda trabalhando debaixo do sol?

[22] Bo cóż pozostaje człowiekowi z całego jego trudu i porywów jego serca, którymi się trudzi pod słońcem,

[23] Porque todos os seus dias são dores, e o seu trabalho, desgosto; até de noite não descansa o seu coração; também isto é vaidade.

[23] Skoro całe jego życie jest tylko cierpieniem, a jego zajęcia zmartwieniem i nawet w nocy jego serce nie zaznaje spokoju? To również jest marnością.

[24] Nada há melhor para o homem do que comer, beber e fazer que a sua alma goze o bem do seu trabalho. No entanto, vi também que isto vem da mão de Deus,

[24] Nie ma nic lepszego dla człowieka jak to, żeby jeść i pić, i w tym upatrywać przyjemność w swoim trudzie. Lecz stwierdziłem, że również to pochodzi z ręki Bożej.

[25] pois, separado deste, quem pode comer ou quem pode alegrar-se?

[25] Bo kto może jeść i kto używać bez niego?

[26] Porque Deus dá sabedoria, conhecimento e prazer ao homem que lhe agrada; mas ao pecador dá trabalho, para que ele ajunte e amontoe, a fim de dar

[26] Gdyż Bóg daje człowiekowi, który mu jest miły, mądrość, wiedzę i radość; lecz grzesznikowi każe w trudzie zbierać i gromadzić, aby to potem oddał temu,

àquele que agrada a Deus. Também isto é vaidade e correr atrás do vento.

Eclesiastes 3

Tempo para tudo

[1] Tudo tem o seu tempo determinado, e há tempo para todo propósito debaixo do céu:

[2] há tempo de nascer e tempo de morrer; tempo de plantar e tempo de arrancar o que se plantou;

[3] tempo de matar e tempo de curar; tempo de derribar e tempo de edificar;

[4] tempo de chorar e tempo de rir; tempo de prantear e tempo de saltar de alegria;

[5] tempo de espalhar pedras e tempo de ajuntar pedras; tempo de abraçar e tempo de afastar-se de abraçar;

[6] tempo de buscar e tempo de perder; tempo de guardar e tempo de deitar fora;

[7] tempo de rasgar e tempo de coser; tempo de estar calado e tempo de falar;

[8] tempo de amar e tempo de aborrecer; tempo de guerra e tempo de paz.

O homem não conhece o seu tempo determinado

[9] Que proveito tem o trabalhador naquilo com que se afadiga?

[10] Vi o trabalho que Deus impôs aos filhos dos homens, para com ele os afligir.

[11] Tudo fez Deus formoso no seu devido tempo; também pôs a eternidade no coração do homem, sem que este possa descobrir as obras que Deus fez desde o princípio até ao fim.

który mu jest miły. To również jest marnością i gonitwą za wiatrem.

Kaznodziei Salomona 3

Wszystko ma swój czas

[1] Wszystko ma swój czas i każda sprawa pod niebem ma swoją porę:

[2] Jest czas rodzenia i czas umierania; jest czas sadzenia i czas wyrywania tego, co zasadzono.

[3] Jest czas zabijania i czas leczenia; jest czas burzenia i czas budowania.

[4] Jest czas płaczu i czas śmiechu; jest czas narzekania i czas pląsów.

[5] Jest czas rozrzucania kamieni i czas zbierania kamieni; jest czas pieszczot i czas wstrzymywania się od pieszczot.

[6] Jest czas szukania i czas gubienia; jest czas przechowywania i czas odrzucania.

[7] Jest czas rozdzierania i czas zszywania; jest czas milczenia i czas mówienia.

[8] Jest czas miłowania i czas nienawidzenia; jest czas wojny i czas pokoju.

[9] Jaki pożytek ma pracujący z tego, że się trudzi?

[10] Widziałem żmudne zadania, które Bóg zadał ludziom, aby się nimi trudzili.

[11] Wszystko pięknie uczynił w swoim czasie, nawet wieczność włożył w ich serca; a jednak człowiek nie może pojąć dzieła, którego dokonał Bóg od początku do końca.

[12] Sei que nada há melhor para o homem do que regozijar-se e levar vida regalada;

[13] e também que é dom de Deus que possa o homem comer, beber e desfrutar o bem de todo o seu trabalho.

[14] Sei que tudo quanto Deus faz durará eternamente; nada se lhe pode acrescentar e nada lhe tirar; e isto faz Deus para que os homens temam diante dele.

[15] O que é já foi, e o que há de ser também já foi; Deus fará renovar-se o que se passou.

Semelhança aparente na morte entre homens e animais

[16] Vi ainda debaixo do sol que no lugar do juízo reinava a maldade e no lugar da justiça, maldade ainda.

[17] Então, disse comigo: Deus julgará o justo e o perverso; pois há tempo para todo propósito e para toda obra.

[18] Disse ainda comigo: é por causa dos filhos dos homens, para que Deus os prove, e eles vejam que são em si mesmos como os animais.

[19] Porque o que sucede aos filhos dos homens sucede aos animais; o mesmo lhes sucede: como morre um, assim morre o outro, todos têm o mesmo fôlego de vida, e nenhuma vantagem tem o homem sobre os animais; porque tudo é vaidade.

[20] Todos vão para o mesmo lugar; todos procedem do pó e ao pó tornarão.

[12] Poznałem więc, że dla ludzi nie ma nic lepszego, jak tylko radować się i używać, póki żyją.

[13] Również to jest darem Bożym, że człowiek może jeść i pić, i dogadzać sobie przy całym swoim trudzie.

[14] Wiem, że wszystko, cokolwiek Bóg czyni, trwa na wieki: Nic nie można do tego dodać i nic z tego ująć; a Bóg czyni to, aby się go bano.

[15] To, co jest, było już dawno, a to, co będzie, też już jest od dawna; bo Bóg przywraca to, co przeminęło.

[16] Nadto stwierdziłem pod słońcem: Na miejscu prawa było bezprawie, a na miejscu sprawiedliwości złość.

[17] Pomyślałem więc sobie: Bóg będzie sądził zarówno sprawiedliwego, jak i bezbożnego; bo każda sprawa i każde działanie ma swój czas.

[18] I pomyślałem sobie: Ze względu na synów ludzkich Bóg tak to urządził, aby ich doświadczyć i aby im pokazać, że nie są czymś innym niż zwierzęta.

[19] Bo los synów ludzkich jest taki, jak los zwierząt, jednaki jest los obojga. Jak one umierają, tak umierają tamci; i wszyscy mają to samo tchnienie. Człowiek nie ma żadnej przewagi nad zwierzęciem. Bo wszystko jest marnością.

[20] Wszystko idzie na jedno miejsce; wszystko powstało z prochu i wszystko znowu w proch się obraca.

[21] Quem sabe se o fôlego de vida dos filhos dos homens se dirige para cima e o dos animais para baixo, para a terra?

[22] Pelo que vi não haver coisa melhor do que alegrar-se o homem nas suas obras, porque essa é a sua recompensa; quem o fará voltar para ver o que será depois dele?

[21] Bo któż wie, czy dech synów ludzkich wznosi się ku górze, a dech zwierząt schodzi w dół na ziemię?

[22] Tak więc stwierdziłem, że nie ma nic lepszego nad to, że człowiek raduje się ze swoich dzieł, gdyż taki jest jego los; bo któż da mu oglądać to, co się po nim stanie?

Eclesiastes 4

As tribulações da vida

[1] Vi ainda todas as opressões que se fazem debaixo do sol: vi as lágrimas dos que foram oprimidos, sem que ninguém os consolasse; vi a violência na mão dos opressores, sem que ninguém consolasse os oprimidos.

[2] Pelo que tenho por mais felizes os que já morreram, mais do que os que ainda vivem;

[3] porém mais que uns e outros tenho por feliz aquele que ainda não nasceu e não viu as más obras que se fazem debaixo do sol.

[4] Então, vi que todo trabalho e toda destreza em obras provêm da inveja do homem contra o seu próximo. Também isto é vaidade e correr atrás do vento.

[5] O tolo cruza os braços e come a própria carne, dizendo:

[6] Melhor é um punhado de descanso do que ambas as mãos cheias de trabalho e correr atrás do vento.

Kaznodziei Salomona 4

Ucisk i zazdrość

[1] Następnie przyjrzałem się wszystkim uciskom, jakie się dzieją pod słońcem. I oto widziałem łzy uciśnionych, którzy nie mają pocieszyciela i są bezsilni wobec swoich ciemiężycieli, i nie mają pocieszyciela.

[2] Dlatego uważałem zmarłych, którzy dawno umarli, za szczęśliwszych niż żywych, którzy jeszcze żyją,

[3] A za szczęśliwszego niż ci obydwaj tego, który jeszcze nie przyszedł na świat i który nie widział zła, jakie się dzieje pod słońcem.

[4] Widziałem także, że wszelki trud i wszelkie powodzenie w pracy wywołuje tylko zazdrość jednego względem drugiego. To również jest marnością i gonitwą za wiatrem.

[5] Głupiec zakłada bezczynnie swoje ręce i pożera samego siebie.

[6] Lepiej jest mieć jedną garść pełną, a przy tym spokój, niż dwie garście pełne, a przy tym trud i gonitwę za wiatrem.

Samotność

[7] Então, considerei outra vaidade debaixo do sol,

[8] isto é, um homem sem ninguém, não tem filho nem irmã; contudo, não cessa de trabalhar, e seus olhos não se fartam de riquezas; e não diz: Para quem trabalho eu, se nego à minha alma os bens da vida? Também isto é vaidade e enfadonho trabalho.

[9] Melhor é serem dois do que um, porque têm melhor paga do seu trabalho.

[10] Porque se caírem, um levanta o companheiro; ai, porém, do que estiver só; pois, caindo, não haverá quem o levante.

[11] Também, se dois dormirem juntos, eles se aquentarão; mas um só como se aquentará?

[12] Se alguém quiser prevalecer contra um, os dois lhe resistirão; o cordão de três dobras não se rebenta com facilidade.

[13] Melhor é o jovem pobre e sábio do que o rei velho e insensato, que já não se deixa admoestar,

[14] ainda que aquele saia do cárcere para reinar ou nasça pobre no reino deste.

[15] Vi todos os viventes que andam debaixo do sol com o jovem sucessor, que ficará em lugar do rei.

[16] Era sem conta todo o povo que ele dominava; tampouco os que virão depois se hão de regozijar nele. Na verdade, que

[7] I ponownie stwierdziłem następującą marność pod słońcem:

[8] Oto jest ktoś samotny i nie ma nikogo przy sobie, nie ma ani syna, ani brata; nie ma też końca jego trudu, a jego oczy nie mogą się nasycić bogactwem. Pyta on: Dla kogo się trudzę i odmawiam sobie przyjemności? To również jest marnością i przykrą sprawą.

[9] Lepiej jest dwom niż jednemu, mają bowiem dobrą zapłatę za swój trud:

[10] Bo jeżeli upadną, to jeden drugiego podniesie. Lecz biada samotnemu, gdy upadnie! Nie ma drugiego, który by go podniósł.

[11] Także, gdy dwaj razem leżą, zagrzeją się; natomiast jak może jeden się zagrzać?

[12] A jeżeli jednego można pokonać, to we dwóch można się ostać; a sznur potrójny nie tak szybko się zerwie.

Niestałość ludu

[13] Ubogi, lecz mądry młodzieniec jest lepszy niż król stary i głupi, który już nie przyjmuje ostrzeżenia.

[14] Bo, wyszedłszy z więzienia, został królem, chociaż urodził się ubogim, gdy królem był tamten.

[15] Widziałem, jak wszyscy żyjący, którzy chodzą pod słońcem, stanęli po stronie młodzieńca, następcy, który zajął jego miejsce,

[16] A niezliczone było mnóstwo ludu, tych wszystkich, na których czele stanął. Lecz potomni nie będą się z niego radować. To

também isto é vaidade e correr atrás do vento.

Eclesiastes 5

A loucura de votos precipitados

[1] Guarda o pé, quando entrares na Casa de Deus; chegar-se para ouvir é melhor do que oferecer sacrifícios de tolos, pois não sabem que fazem mal.

[2] Não te precipites com a tua boca, nem o teu coração se apresse a pronunciar palavra alguma diante de Deus; porque Deus está nos céus, e tu, na terra; portanto, sejam poucas as tuas palavras.

[3] Porque dos muitos trabalhos vêm os sonhos, e do muito falar, palavras néscias.

[4] Quando a Deus fizeres algum voto, não tardes em cumpri-lo; porque não se agrada de tolos. Cumpre o voto que fazes.

[5] Melhor é que não votes do que votes e não cumpras.

[6] Não consintas que a tua boca te faça culpado, nem digas diante do mensageiro de Deus que foi inadvertência; por que razão se iraria Deus por causa da tua palavra, a ponto de destruir as obras das tuas mãos?

[7] Porque, como na multidão dos sonhos há vaidade, assim também, nas muitas palavras; tu, porém, teme a Deus.

A vaidade das riquezas

również jest marnością i gonitwą za wiatrem.

Powaga nabożeństwa

[17] Pilnuj swoich kroków, gdy idziesz do domu Bożego, i nastaw się na słuchanie, gdyż jest to lepsze niż ofiary składane przez głupich; bo nie umieją nic innego, jak tylko czynić zło.

Kaznodziei Salomona 5

Godne zachowanie przy modlitwie, ślubowaniu i ofierze

[1] Nie bądź prędki w mówieniu i niech twoje serce nie wypowiada śpiesznie słowa przed Bogiem, bo Bóg jest w niebie, a ty na ziemi. Dlatego niech twoich słów będzie niewiele.

[2] Gdyż jak z wielu zajęć przychodzą sny, tak z mnóstwa snów głupia mowa.

[3] Gdy złożysz Bogu ślub, nie zwlekaj z wypełnieniem go, bo mu się głupcy nie podobają. Co ślubowałeś, to wypełnij!

[4] Lepiej nie składać ślubów, niż nie wypełnić tego, co się ślubowało.

[5] Nie pozwól, aby twoje usta przywiodły do grzechu twoje ciało, i nie mów przed posłańcem Bożym, że to było przeoczenie. Dlaczego Bóg ma się gniewać z powodu twojej mowy i unicestwiać dzieło twoich rąk?

[6] Bo gdzie jest wiele snów, tam jest wiele słów i wiele marności. Lecz ty bój się Boga!

[8] Se vires em alguma província opressão de pobres e o roubo em lugar do direito e da justiça, não te maravilhes de semelhante caso; porque o que está alto tem acima de si outro mais alto que o explora, e sobre estes há ainda outros mais elevados que também exploram.

[7] Jeżeli widzisz, że w kraju ubogi jest gnębiony i że prawo i sprawiedliwość są gwałcone, nie dziw się temu, bo nad wysokim czuwa wyższy, a jeszcze wyższy nad tamtymi.

[9] O proveito da terra é para todos; até o rei se serve do campo.

[8] Lecz w każdym razie korzyścią dla kraju jest to, że nad uprawną ziemią czuwa król.

Bogactwo nie przynosi pożytku

[10] Quem ama o dinheiro jamais dele se farta; e quem ama a abundância nunca se farta da renda; também isto é vaidade.

[9] Kto miłuje pieniądze, pieniędzmi się nie nasyci, a kto miłuje bogactwo, zysków mieć nie będzie. To również jest marnością.

[11] Onde os bens se multiplicam, também se multiplicam os que deles comem; que mais proveito, pois, têm os seus donos do que os verem com seus olhos?

[10] Gdy majątek rośnie, rośnie liczba tych, którzy z niego korzystają, i jego właściciel ma z niego tylko taki pożytek, że jego oczy go oglądają.

[12] Doce é o sono do trabalhador, quer coma pouco, quer muito; mas a fartura do rico não o deixa dormir.

[11] Robotnik ma słodki sen, niezależnie od tego, czy zjadł mało czy dużo, lecz bogaczowi obfitość nie daje spać spokojnie.

[13] Grave mal vi debaixo do sol: as riquezas que seus donos guardam para o próprio dano.

[12] Widziałem bolesny wypadek pod słońcem: Bogactwo zachowane dla jego właściciela na jego nieszczęście;

[14] E, se tais riquezas se perdem por qualquer má aventura, ao filho que gerou nada lhe fica na mão.

[13] Gdy bowiem to bogactwo przez zły traf przepada, wtedy synowi, którego spłodził, nic nie pozostaje.

[15] Como saiu do ventre de sua mãe, assim nu voltará, indo-se como veio; e do seu trabalho nada poderá levar consigo.

[14] Jak wyszedł z łona swojej matki, tak znowu wraca nagi, jak przyszedł, i pomimo swojego trudu nic z sobą nie zabiera.

[16] Também isto é grave mal: precisamente como veio, assim ele vai; e que proveito lhe vem de haver trabalhado para o vento?

[15] I to jest właśnie ten bolesny wypadek: Jak przyszedł, tak musi odejść. Jaką tedy ma korzyść z tego, że na próżno się trudził?

[17] Nas trevas, comeu em todos os seus dias, com muito enfado, com enfermidades e indignação.
[18] Eis o que eu vi: boa e bela coisa é comer e beber e gozar cada um do bem de todo o seu trabalho, com que se afadigou debaixo do sol, durante os poucos dias da vida que Deus lhe deu; porque esta é a sua porção.
[19] Quanto ao homem a quem Deus conferiu riquezas e bens e lhe deu poder para deles comer, e receber a sua porção, e gozar do seu trabalho, isto é dom de Deus.
[20] Porque não se lembrará muito dos dias da sua vida, porquanto Deus lhe enche o coração de alegria.

Eclesiastes 6

[1] Há um mal que vi debaixo do sol e que pesa sobre os homens:
[2] o homem a quem Deus conferiu riquezas, bens e honra, e nada lhe falta de tudo quanto a sua alma deseja, mas Deus não lhe concede que disso coma; antes, o estranho o come; também isto é vaidade e grave aflição.
[3] Se alguém gerar cem filhos e viver muitos anos, até avançada idade, e se a sua alma não se fartar do bem, e além disso não tiver sepultura, digo que um aborto é mais feliz do que ele;
[4] pois debalde vem o aborto e em trevas se vai, e de trevas se cobre o seu nome;
[5] não viu o sol, nada conhece. Todavia, tem mais descanso do que o outro,

[16] Nadto przez całe życie miał mrok i smutek, wiele zmartwienia i choroby, i niezadowolenie.
[17] Oto, co uznałem za dobre i co za piękne: Móc jeść i pić, i być dobrej myśli przy wszelkim trudzie, jaki się znosi pod słońcem podczas krótkiego swojego życia, które mu dał Bóg; bo to jest jego los.
[18] Również gdy Bóg daje człowiekowi bogactwo i skarby i pozwala mu korzystać z tego, i mieć w tym swój dział, i radować się w swoim trudzie - jest to dar Boży,
[19] Bo taki nie myśli wiele o swoim krótkim życiu, gdyż Bóg udziela mu radości serca.

Kaznodziei Salomona 6

[1] Jest zło, które widziałem pod słońcem i które mocno obciąża człowieka:
[2] Gdy Bóg daje człowiekowi bogactwo i skarby, i sławę, tak że mu niczego nie brakuje, czego tylko może zapragnąć, a jednak Bóg nie pozwala mu z tego korzystać, lecz obcy z tego korzysta - jest to marność i przykre cierpienie.
[3] Gdyby kto spłodził nawet stu synów i żył długie lata, aż do późnego wieku, lecz nie mógł korzystać z dóbr i nie miałby nawet pogrzebu, musiałbym rzec: Szczęśliwszy niż on jest martwy płód,
[4] Bo ten przychodzi na świat jako nic i odchodzi w ciemność, i ciemność okrywa jego imię,
[5] Nie widzi też słońca i o niczym nie wie, i ma milszy spokój niż tamten.

[6] ainda que aquele vivesse duas vezes mil anos, mas não gozasse o bem. Porventura, não vão todos para o mesmo lugar?
[7] Todo trabalho do homem é para a sua boca; e, contudo, nunca se satisfaz o seu apetite.
[8] Pois que vantagem tem o sábio sobre o tolo? Ou o pobre que sabe andar perante os vivos?

[9] Melhor é a vista dos olhos do que o andar ocioso da cobiça; também isto é vaidade e correr atrás do vento.

[10] A tudo quanto há de vir já se lhe deu o nome, e sabe-se o que é o homem, e que não pode contender com quem é mais forte do que ele.
[11] É certo que há muitas coisas que só aumentam a vaidade, mas que aproveita isto ao homem?
[12] Pois quem sabe o que é bom para o homem durante os poucos dias da sua vida de vaidade, os quais gasta como sombra? Quem pode declarar ao homem o que será depois dele debaixo do sol?

Eclesiastes 7

Comparadas a sabedoria e a loucura

[1] Melhor é a boa fama do que o ungüento precioso, e o dia da morte, melhor do que o dia do nascimento.
[2] Melhor é ir à casa onde há luto do que ir à casa onde há banquete, pois naquela se vê o fim de todos os homens; e os vivos que o tomem em consideração.

[6] A choćby żył dwakroć po tysiąc lat, lecz szczęścia nie zaznał żadnego, to czy nie idzie wszystko na jedno miejsce?
[7] Wszystek trud człowieka ma służyć jego ustom, a jednak jego łaknienie nie może być zaspokojone.
[8] Bo jaką przewagę ma mądry nad głupim? A jaką ubogi nad tym, który wie, jak się urządzić w życiu?
[9] Lepiej jest korzystać z tego, co jest przed oczyma, niż pożądać czegoś innego. To również jest marnością i gonitwą za wiatrem.
[10] Już dawno nadano nazwę temu, co się dzieje, i postanowiono, czym człowiek będzie. Nie może on spierać się z tym, który jest od niego mocniejszy.
[11] Zaiste, im więcej słów, tym więcej marności. Jaka z tego korzyść dla człowieka?
[12] Któż może wiedzieć, co jest dla człowieka dobre w tym życiu, dopóki trwają znikome dni jego istnienia, które mijają jak cień? Kto oznajmi człowiekowi, co po nim dziać się będzie pod słońcem?

Kaznodziei Salomona 7

Wyższość mądrości

[1] Lepsze jest dobre imię niż wyborny olejek i lepszy dzień zgonu niż dzień narodzenia.
[2] Lepiej iść do domu żałoby, niż iść do domu biesiady; bo tam widzi się kres wszystkich ludzi, a żyjący powinien brać to sobie do serca.

[3] Melhor é a mágoa do que o riso, porque com a tristeza do rosto se faz melhor o coração.
[4] O coração dos sábios está na casa do luto, mas o dos insensatos, na casa da alegria.
[5] Melhor é ouvir a repreensão do sábio do que ouvir a canção do insensato.
[6] Pois, qual o crepitar dos espinhos debaixo de uma panela, tal é a risada do insensato; também isto é vaidade.
[7] Verdadeiramente, a opressão faz endoidecer até o sábio, e o suborno corrompe o coração.
[8] Melhor é o fim das coisas do que o seu princípio; melhor é o paciente do que o arrogante.
[9] Não te apresses em irar-te, porque a ira se abriga no íntimo dos insensatos.
[10] Jamais digas: Por que foram os dias passados melhores do que estes? Pois não é sábio perguntar assim.
[11] Boa é a sabedoria, havendo herança, e de proveito, para os que vêem o sol.
[12] A sabedoria protege como protege o dinheiro; mas o proveito da sabedoria é que ela dá vida ao seu possuidor.
[13] Atenta para as obras de Deus, pois quem poderá endireitar o que ele torceu?
[14] No dia da prosperidade, goza do bem; mas, no dia da adversidade, considera em que Deus fez tanto este como aquele, para que o homem nada descubra do que há de vir depois dele.

A moderação em tudo é boa

[3] Lepszy jest smutek niż śmiech, bo gdy smutek jest na twarzy, serce staje się lepsze.
[4] Serce mądrych jest w domu żałoby, lecz serce głupich w domu wesela.
[5] Lepiej słuchać nagany mądrego, niż przysłuchiwać się pieśni głupich,
[6] Bo jak jest z trzaskiem cierni płonących pod garnkiem, tak jest ze śmiechem głupiego. To również jest marnością.
[7] Zaiste, wyzysk robi z mędrca głupca, a przekupstwo gubi serce.
[8] Lepszy jest koniec sprawy, niż jej początek, lepszy jest człowiek cierpliwy niż pyszałek.
[9] Nie bądź w swym duchu porywczy do gniewu, bo gniew mieszka w piersi głupców.
[10] Nie mów: Jak to jest, że dawne czasy były lepsze, niż obecne? Bo to nie jest mądre pytanie.
[11] Mądrość jest lepsza niż majątek; jest ona korzystna dla tych, którzy oglądają słońce,
[12] Gdyż pod osłoną mądrości jest tak, jak pod osłoną pieniędzy; lecz korzyść z wiedzy jest ta: Mądrość daje życie tym, którzy ją mają.
[13] Przypatrz się działaniu Bożemu! Któż może wyprostować to, co On skrzywił?
[14] W dniu dobrym korzystaj z dobra, lecz w dniu złym zważ: Również ten uczynił Bóg tak samo jak tamten, po to, by człowiek nic nie dociekł z tego, co będzie po nim.

[15] Tudo isto vi nos dias da minha vaidade: há justo que perece na sua justiça, e há perverso que prolonga os seus dias na sua perversidade.

[16] Não sejas demasiadamente justo, nem exageradamente sábio; por que te destruirias a ti mesmo?

[17] Não sejas demasiadamente perverso, nem sejas louco; por que morrerias fora do teu tempo?

[18] Bom é que retenhas isto e também daquilo não retires a mão; pois quem teme a Deus de tudo isto sai ileso.

[19] A sabedoria fortalece ao sábio, mais do que dez poderosos que haja na cidade.

[20] Não há homem justo sobre a terra que faça o bem e que não peque.

[21] Não apliques o coração a todas as palavras que se dizem, para que não venhas a ouvir o teu servo a amaldiçoar-te,

[22] pois tu sabes que muitas vezes tu mesmo tens amaldiçoado a outros.

Avaliação da mulher enganosa

[23] Tudo isto experimentei pela sabedoria; e disse: tornar-me-ei sábio, mas a sabedoria estava longe de mim.

[24] O que está longe e mui profundo, quem o achará?

[25] Apliquei-me a conhecer, e a investigar, e a buscar a sabedoria e meu juízo de tudo,

[15] To wszystko widziałem w moim nędznym życiu: Niejeden sprawiedliwy ginie w swej sprawiedliwości, a niejeden bezbożny żyje długo w swej złości.

[16] Nie bądź zbyt sprawiedliwy i nie udawaj zbyt mądrego: dlaczego miałbyś sam siebie gubić?

[17] Nie bądź zbyt grzeszny ani zbyt głupi: dlaczego miałbyś przedwcześnie umierać?

[18] Dobrze, jeżeli trzymać się będziesz jednego i nie puścisz ze swojej ręki i drugiego; bo kto się Boga boi, unika tego wszystkiego.

[19] Mądrość daje mędrcowi więcej siły, niż jej ma dziesięciu możnych w mieście.

[20] Zaiste, nie ma na ziemi człowieka sprawiedliwego, który by tylko dobrze czynił i nie grzeszył.

[21] Nie zważaj także na wszystko, co się mówi, abyś nie słyszał swojego sługi, który ci złorzeczy.

[22] Wie bowiem twoje serce, że i ty często złorzeczyłeś innym.

Szukanie prawdziwej mądrości

[23] Tego wszystkiego wypróbowałem w mądrości; pomyślałem: Chcę być mądrym, lecz mądrość była daleko ode mnie.

[24] Dalekie jest to, co się dzieje, niezgłębione, niezgłębione. Któż to odkryje?!

Ostrzeżenie przed złą kobietą

[25] Gdy zwróciłem swoją uwagę na poznanie, badanie i szukanie mądrości i właściwego sądu, aby poznać, że

e a conhecer que a perversidade é insensatez e a insensatez, loucura.

[26] Achei coisa mais amarga do que a morte: a mulher cujo coração são redes e laços e cujas mãos são grilhões; quem for bom diante de Deus fugirá dela, mas o pecador virá a ser seu prisioneiro.

[27] Eis o que achei, diz o Pregador, conferindo uma coisa com outra, para a respeito delas formar o meu juízo,

[28] juízo que ainda procuro e não o achei: entre mil homens achei um como esperava, mas entre tantas mulheres não achei nem sequer uma.

[29] Eis o que tão-somente achei: que Deus fez o homem reto, mas ele se meteu em muitas astúcias.

Eclesiastes 8

A submissão diante do rei

[1] Quem é como o sábio? E quem sabe a interpretação das coisas? A sabedoria do homem faz reluzir o seu rosto, e muda-se a dureza da sua face.

[2] Eu te digo: observa o mandamento do rei, e isso por causa do teu juramento feito a Deus.

[3] Não te apresses em deixar a presença dele, nem te obstines em coisa má, porque ele faz o que bem entende.

[4] Porque a palavra do rei tem autoridade suprema; e quem lhe dirá: Que fazes?

[5] Quem guarda o mandamento não experimenta nenhum mal; e o coração do sábio conhece o tempo e o modo.

bezbożność jest głupotą, a głupota szaleństwem:

[26] Odkryłem, że bardziej gorzką niż śmierć jest kobieta, której serce jest pułapką i siecią, a ręce więzami. Kto się Bogu podoba, ten ujdzie przed nią, lecz kto grzeszy, tego ona usidli.

[27] Zważ! To odkryłem, mówi Kaznodzieja, badając jedno po drugim, aby dojść do właściwego sądu.

[28] Czego jeszcze szukam, a czego nie znalazłem, jest to: W tysiącu ludzi znalazłem jednego człowieka, ale wśród nich wszystkich nie znalazłem kobiety.

[29] Wszelako zważ to: Odkryłem, że Bóg stworzył człowieka prawym, lecz oni uganiają się za wielu wymysłami.

Kaznodziei Salomona 8

Posłuszeństwo wobec władzy

[1] Któż jest takim mędrcem, żeby to zrozumiale wyłożyć?

[2] Mądrość rozjaśnia oblicze człowieka, lecz srogość jego oblicza zniekształca go.

[3] Rozkazu królewskiego słuchaj, a gdzie chodzi o przysięgę na Boga,

[4] Nie śpiesz się. Odejdź od jego oblicza i nie upieraj się przy złej sprawie, gdyż On czyni wszystko, co tylko chce.

[5] Bo w słowie królewskim tkwi moc; któż odważy się go zapytać: Co czynisz?

[6] Kto przestrzega przykazania, tego nic złego nie spotyka: serce mędrca zna właściwy czas.

Niemoc i bezradność człowieka

[6] Porque para todo propósito há tempo e modo; porquanto é grande o mal que pesa sobre o homem.

[7] Zaiste, każda sprawa ma swój czas i swój sposób i jako wielkie zło ciąży to na człowieku,

[7] Porque este não sabe o que há de suceder; e, como há de ser, ninguém há que lho declare.

[8] Że nikt nie wie, co będzie, bo któż mu powie, jak się to stanie?

[8] Não há nenhum homem que tenha domínio sobre o vento para o reter; nem tampouco tem ele poder sobre o dia da morte; nem há tréguas nesta peleja; nem tampouco a perversidade livrará aquele que a ela se entrega.

[9] Nie ma człowieka, który by miał moc nad wiatrem i mógł go zatrzymać. Nikt nie ma mocy nad dniem śmierci i nie jest zwolniony od walki, a bogactwo nie uratuje tych, którzy je posiadają.

[9] Tudo isto vi quando me apliquei a toda obra que se faz debaixo do sol; há tempo em que um homem tem domínio sobre outro homem, para arruiná-lo.

[10] To wszystko widziałem, zwracając swoją uwagę na to wszystko, co się dzieje pod słońcem, dopóki człowiek panuje nad człowiekiem ku jego szkodzie.

As desigualdades na vida

[10] Assim também vi os perversos receberem sepultura e entrarem no repouso, ao passo que os que freqüentavam o lugar santo foram esquecidos na cidade onde fizeram o bem; também isto é vaidade.

[11] Widziałem też, jak bezbożnych chowano z czcią, natomiast musieli odejść z miejsca świętego ci, którzy postępują uczciwie i byli zapomniani w mieście. To również jest marnością.

[11] Visto como se não executa logo a sentença sobre a má obra, o coração dos filhos dos homens está inteiramente disposto a praticar o mal.

[12] Ponieważ wyroku skazującego za zły czyn nie wykonuje się szybko, przeto wzrasta u synów ludzkich chęć pełnienia złego,

[12] Ainda que o pecador faça o mal cem vezes, e os dias se lhe prolonguem, eu sei com certeza que bem sucede aos que temem a Deus.

[13] Dlatego że grzesznik postępuje źle i mimo to długo żyje. Ja jednak wiem, że dobrze powodzić się będzie tym, którzy się boją Boga, tym, którzy się boją jego oblicza.

[13] Mas o perverso não irá bem, nem prolongará os seus dias; será como a sombra, visto que não teme diante de Deus.

[14] Ale bezbożnemu nie będzie się dobrze powodziło i jak cień nie będzie żył długo ten, kto się nie boi oblicza Bożego.

[14] Ainda há outra vaidade sobre a terra: justos a quem sucede segundo as obras dos perversos, e perversos a quem sucede segundo as obras dos justos. Digo que também isto é vaidade.

[15] Marnością jest to, co się dzieje na ziemi: że są sprawiedliwi, którym się powodzi tak, jak gdyby popełniali czyny bezbożne, i są bezbożni, którym się powodzi tak, jak gdyby popełniali czyny sprawiedliwych. Pomyślałem jednak: To również jest marnością.

[15] Então, exaltei eu a alegria, porquanto para o homem nenhuma coisa há melhor debaixo do sol do que comer, beber e alegrar-se; pois isso o acompanhará no seu trabalho nos dias da vida que Deus lhe dá debaixo do sol.

[16] Dlatego sławiłem radość, bo nie ma nic lepszego dla człowieka pod słońcem nad to, żeby jeść i pić, i weselić się. To niech mu towarzyszy w jego trudzie, po wszystkie dni jego życia, które mu daje Bóg pod słońcem.

[16] Aplicando-me a conhecer a sabedoria e a ver o trabalho que há sobre a terra – pois nem de dia nem de noite vê o homem sono nos seus olhos -,

[17] então, contemplei toda a obra de Deus e vi que o homem não pode compreender a obra que se faz debaixo do sol; por mais que trabalhe o homem para a descobrir, não a entenderá; e, ainda que diga o sábio que a virá a conhecer, nem por isso a poderá achar.

Niezgłębione są plany Boże

[17] Gdy postanowiłem szczerze poznać mądrość i zbadać sprawy, jakie się dzieją na ziemi, że oko niejednego ani w dzień, ani w nocy nie znajdzie snu,

[18] Poznałem ze wszystkich dzieł Bożych, że człowiek nie może dojść do sedna spraw, jakie się dzieją pod słońcem. Chociaż człowiek się trudzi, aby je zbadać, nie dojdzie tego; a chociaż nawet mędrzec twierdzi, że to rozumie, nie może tego zgłębić.

Eclesiastes 9

A sorte parece ser a mesma para todos

[1] Deveras me apliquei a todas estas coisas para claramente entender tudo isto: que os justos, e os sábios, e os seus feitos estão nas mãos de Deus; e, se é amor ou se é ódio que está à sua espera, não o sabe o homem. Tudo lhe está oculto no futuro.

[2] Tudo sucede igualmente a todos: o mesmo sucede ao justo e ao perverso; ao

Kaznodziei Salomona 9

Znikomość życia

[1] Zaprawdę! Wszystko to rozważyłem w swoim sercu i we wszystkim tym stwierdziłem, że sprawiedliwi i mędrcy, i wszystkie ich dzieła są w ręku Boga, zarówno miłość jak i nienawiść. Człowiek nie wie, co go spotka.

[2] Bo wszystkich spotyka ten sam los: Sprawiedliwego i bezbożnego, czystego i

bom, ao puro e ao impuro; tanto ao que sacrifica como ao que não sacrifica; ao bom como ao pecador; ao que jura como ao que teme o juramento.

nieczystego, ofiarującego i tego, który nie ofiaruje, dobrego i grzesznika, tego, który przysięga, i tego, który się wstrzymuje od przysięgi.

[3] Este é o mal que há em tudo quanto se faz debaixo do sol: a todos sucede o mesmo; também o coração dos homens está cheio de maldade, nele há desvarios enquanto vivem; depois, rumo aos mortos.

[3] To jest najgorsze z wszystkich rzeczy, jakie się dzieją pod słońcem: że wszystkich spotyka ten sam los, lecz również serce synów ludzkich jest pełne zła i głupota jest w ich sercu, dopóki żyją, a potem idzie się do umarłych.

[4] Para aquele que está entre os vivos há esperança; porque mais vale um cão vivo do que um leão morto.

[4] Kto należy do grona żyjących, ten jeszcze ma nadzieję; gdyż żywy pies jest lepszy niż martwy lew.

[5] Porque os vivos sabem que hão de morrer, mas os mortos não sabem coisa nenhuma, nem tampouco terão eles recompensa, porque a sua memória jaz no esquecimento.

[5] Wiedzą bowiem żywi, że muszą umrzeć, lecz umarli nic nie wiedzą i już nie ma dla nich żadnej zapłaty, gdyż ich imię idzie w zapomnienie.

[6] Amor, ódio e inveja para eles já pereceram; para sempre não têm eles parte em coisa alguma do que se faz debaixo do sol.

[6] Zarówno ich miłość, jak ich nienawiść, a także ich gorliwość dawno minęły; i nigdy już nie mają udziału w niczym z tego, co się dzieje pod słońcem.

[7] Vai, pois, come com alegria o teu pão e bebe gostosamente o teu vinho, pois Deus já de antemão se agrada das tuas obras.

[7] Nuże więc, jedz radośnie swój chleb i pij w dobrym nastroju swoje wino, gdyż Bogu już dawno miłą jest ta twoja czynność.

[8] Em todo tempo sejam alvas as tuas vestes, e jamais falte o óleo sobre a tua cabeça.

[8] Noś zawsze białe szaty, a na twojej głowie niech nigdy nie braknie olejku.

[9] Goza a vida com a mulher que amas, todos os dias de tua vida fugaz, os quais Deus te deu debaixo do sol; porque esta é a tua porção nesta vida pelo trabalho com que te afadigaste debaixo do sol.

[9] Używaj życia ze swoją ukochaną żoną po wszystkie dni twojego marnego bytowania, jakie ci dał pod słońcem, bo to jest twój udział w życiu i trudzie, jaki znosisz pod słońcem.

[10] Tudo quanto te vier à mão para fazer, faze-o conforme as tuas forças, porque no

[10] Na co natknie się twoja ręka, abyś to zrobił, to zrób według swojej możności, bo

além, para onde tu vais, não há obra, nem projetos, nem conhecimento, nem sabedoria alguma.

Trabalhos sem recompensa

11 Vi ainda debaixo do sol que não é dos ligeiros o prêmio, nem dos valentes, a vitória, nem tampouco dos sábios, o pão, nem ainda dos prudentes, a riqueza, nem dos inteligentes, o favor; porém tudo depende do tempo e do acaso.

12 Pois o homem não sabe a sua hora. Como os peixes que se apanham com a rede traiçoeira e como os passarinhos que se prendem com o laço, assim se enredam também os filhos dos homens no tempo da calamidade, quando cai de repente sobre eles.

Exemplo que ilustra esta verdade

13 Também vi este exemplo de sabedoria debaixo do sol, que foi para mim grande.

14 Houve uma pequena cidade em que havia poucos homens; veio contra ela um grande rei, sitiou-a e levantou contra ela grandes baluartes.

15 Encontrou-se nela um homem pobre, porém sábio, que a livrou pela sua sabedoria; contudo, ninguém se lembrou mais daquele pobre.

16 Então, disse eu: melhor é a sabedoria do que a força, ainda que a sabedoria do pobre é desprezada, e as suas palavras não são ouvidas.

w krainie umarłych, do której idziesz, nie ma ani działania, ani zamysłów, ani poznania, ani mądrości.

11 I ponownie stwierdziłem pod słońcem, że nie najszybszym przypada nagroda i nie najdzielniejszym zwycięstwo, również nie najmędrsi zdobywają chleb, a najroztropniejsi bogactwo, ani najuczeńsi uznanie, lecz że odpowiedni czas i przypadek stanowią o powodzeniu ich wszystkich.

12 Przecież człowiek nie zna nawet swojego czasu, podobnie jak ryby, które się łowi zdradliwą siecią, i jak ptaki, które się łapie w sidła: Tak synowie ludzcy zostają uwikłani w złym czasie, który nagle na nich przypada.

Przykład mądrości

13 Widziałem również taki przykład mądrości pod słońcem i wydała mi się wielką:

14 Było małe miasto i niewielu w nim mieszkańców. Wyruszył przeciwko niemu wielki król, obległ je i wystawił przeciw niemu potężne machiny oblężnicze.

15 A znajdował się w nim pewien ubogi mędrzec; ten mógłby był wyratować to miasto swoją mądrością. Lecz nikt nie wspomniał owego ubogiego męża.

16 Wtedy powiedziałem sobie: Mądrość jest lepsza niż siła, lecz mądrość ubogiego jest w pogardzie i jego słów się nie słucha.

[17] As palavras dos sábios, ouvidas em silêncio, valem mais do que os gritos de quem governa entre tolos.
[18] Melhor é a sabedoria do que as armas de guerra, mas um só pecador destrói muitas coisas boas.

Eclesiastes 10

A excelência da sabedoria

[1] Qual a mosca morta faz o ungüento do perfumador exalar mau cheiro, assim é para a sabedoria e a honra um pouco de estultícia.
[2] O coração do sábio se inclina para o lado direito, mas o do estulto, para o da esquerda.
[3] Quando o tolo vai pelo caminho, falta-lhe o entendimento; e, assim, a todos mostra que é estulto.
[4] Levantando-se contra ti a indignação do governador, não deixes o teu lugar, porque o ânimo sereno acalma grandes ofensores.
[5] Ainda há um mal que vi debaixo do sol, erro que procede do governador:
[6] o tolo posto em grandes alturas, mas os ricos assentados em lugar baixo.
[7] Vi servos a cavalo e príncipes andando a pé como servos sobre a terra.
[8] Quem abre uma cova nela cairá, e quem rompe um muro, mordê-lo-á uma cobra.

[17] Słowa mędrców, które znajdują posłuch, są lepsze niż krzyk władcy głupców.
[18] Mądrość jest lepsza, niż zbroja, lecz jeden grzesznik może popsuć wiele dobrego.

Kaznodziei Salomona 10

Skutki głupoty

[1] Martwa mucha może zepsuć olejek aptekarza. Cenniejszą jest mądrość i chwała niż odrobina głupoty.
[2] Serce mędrca skłania się ku jego stronie prawej, lecz serce głupca ku jego lewej.
[3] Po którejkolwiek drodze idzie głupi, widać, że brakuje mu rozumu; i w ten sposób mówi do wszystkich, że jest głupcem.
[4] Jeżeli gniew władcy wybucha przeciwko tobie, nie opuszczaj swojego miejsca, gdyż spokój może zapobiec wielkim uchybieniom.
[5] Istnieje pewne zło, które widziałem pod słońcem, a jest nim pewien rodzaj pomyłki, która wychodzi od zwierzchności:
[6] Że głupców stawia się na wysokich stanowiskach, a zasobni w mądrość siedzą nisko.
[7] Widziałem niewolników na koniach, a książąt idących piechotą jak niewolnicy.
[8] Kto kopie dół, ten może weń wpaść, a kto rozwala ogrodzenie, tego może ukąsić wąż.

[9] Quem arranca pedras será maltratado por elas, e o que racha lenha expõe-se ao perigo.

[10] Se o ferro está embotado, e não se lhe afia o corte, é preciso redobrar a força; mas a sabedoria resolve com bom êxito.

[11] Se a cobra morder antes de estar encantada, não há vantagem no encantador.

[12] Nas palavras do sábio há favor, mas ao tolo os seus lábios devoram.

[13] As primeiras palavras da boca do tolo são estultícia, e as últimas, loucura perversa.

[14] O estulto multiplica as palavras, ainda que o homem não sabe o que sucederá; e quem lhe manifestará o que será depois dele?

[15] O trabalho do tolo o fatiga, pois nem sabe ir à cidade.

[16] Ai de ti, ó terra cujo rei é criança e cujos príncipes se banqueteiam já de manhã.

[17] Ditosa, tu, ó terra cujo rei é filho de nobres e cujos príncipes se sentam à mesa a seu tempo para refazerem as forças e não para bebedice.

[18] Pela muita preguiça desaba o teto, e pela frouxidão das mãos goteja a casa.

[19] O festim faz-se para rir, o vinho alegra a vida, e o dinheiro atende a tudo.

[20] Nem no teu pensamento amaldiçoes o rei, nem tampouco no mais interior do teu

[9] Kto wyłamuje kamienie, może się nimi skaleczyć, kto rąbie drwa, jest narażony przez nie na niebezpieczeństwo.

[10] Jeżeli stępi się siekiera, a ostrza się nie naostrzy, to trzeba wytężyć siły. Korzystniejszą jednak rzeczą byłoby posłużyć się mądrością.

[11] Jeżeli wąż ukąsi przed zaklęciem, to zaklinacz nic nie zyskuje.

[12] Słowa z ust mędrca zyskują uznanie, ale głupca gubią jego własne wargi:

[13] Ledwie otworzy swoje usta, mówi głupstwo, a końcem jego mowy jest groźne szaleństwo.

[14] Głupi mówi wiele, chociaż człowiek nie wie, co się stanie; a któż mu powie, co po nim będzie?

[15] Głupiec zamęcza się trudem, a nie zna nawet drogi do miasta.

[16] Biada ci, ziemio, której królem jest chłopiec i której książęta już rano ucztują!

[17] Szczęśliwa jesteś, ziemio, której król jest szlachetnego rodu, której książęta w czasie właściwym jadają, po męsku, a nie po pijacku.

[18] Gdzie wielkie lenistwo, tam dach się zapada, a gdzie ręce opieszałe, tam dom zacieka.

[19] Ucztę urządza się dla zabawy, a wino rozwesela życie. Pieniądz umożliwia wszystko.

[20] Ani na swoim łożu nie przeklinaj króla, ani w swojej sypialni nie przeklinaj

quarto, o rico; porque as aves dos céus poderiam levar a tua voz, e o que tem asas daria notícia das tuas palavras.

Eclesiastes 11

O procedimento prudente do sábio

1 Lança o teu pão sobre as águas, porque depois de muitos dias o acharás.

2 Reparte com sete e ainda com oito, porque não sabes que mal sobrevirá à terra.

3 Estando as nuvens cheias, derramam aguaceiro sobre a terra; caindo a árvore para o sul ou para o norte, no lugar em que cair, aí ficará.

4 Quem somente observa o vento nunca semeará, e o que olha para as nuvens nunca segará.

5 Assim como tu não sabes qual o caminho do vento, nem como se formam os ossos no ventre da mulher grávida, assim também não sabes as obras de Deus, que faz todas as coisas.

6 Semeia pela manhã a tua semente e à tarde não repouses a mão, porque não sabes qual prosperará; se esta, se aquela ou se ambas igualmente serão boas.

7 Doce é a luz, e agradável aos olhos, ver o sol.

8 Ainda que o homem viva muitos anos, regozije-se em todos eles; contudo, deve lembrar-se de que há dias de trevas, porque serão muitos. Tudo quanto sucede é vaidade.

A mocidade

bogacza, bo ptaki niebieskie mogłyby roznieść ten głos, a stwór skrzydlaty oznajmić to słowo.

Kaznodziei Salomona 11

Pouczenia dotyczące postępowania

1 Rozdawaj swój chleb w obfitości, a po wielu dniach odnajdziesz go.

2 Rozdziel dział między siedmiu, a nawet ośmiu, bo nie wiesz, jakie nieszczęście może się zdarzyć na ziemi.

3 Gdy chmury są pełne, spuszczają deszcz na ziemię; a czy drzewo pada na południe, czy na północ, tam leży, gdzie pada.

4 Kto zważa na wiatr, nigdy nie będzie siał; a kto patrzy na chmury, nie będzie żął.

5 Jak nie wiesz, dokąd wiatr wieje, jak kształtują się kości w łonie brzemiennej, tak nie znasz dzieła Boga, który wszystko czyni.

6 Z rana siej swoje nasienie, a niech nie spoczywa twoja ręka do wieczora, bo nie wiesz, czy uda się to czy tamto, lub czy jedno i drugie jednakowo wypadną.

7 Słodkie jest światło i miło jest oczom oglądać słońce.

8 Gdy człowiek żyje wiele lat, niech się z nich wszystkich raduje, lecz niech pamięta, że dni mrocznych jest sporo. Wszystko, co nadchodzi, jest marnością.

Wskazania dla młodych

[9] Alegra-te, jovem, na tua juventude, e recreie-se o teu coração nos dias da tua mocidade; anda pelos caminhos que satisfazem ao teu coração e agradam aos teus olhos; sabe, porém, que de todas estas coisas Deus te pedirá contas.

[10] Afasta, pois, do teu coração o desgosto e remove da tua carne a dor, porque a juventude e a primavera da vida são vaidade.

[9] Raduj się, młodzieńcze, w swojej młodości i bądź dobrej myśli, póki jesteś młody. Postępuj tak, jak każe ci serce, i używaj, czego pragną twoje oczy. Lecz wiedz, że za to wszystko pozwie cię Bóg na sąd.

[10] Otrząśnij się z utrapienia swojego serca i odrzuć słabości swojego ciała! Gdyż młodość i jej rozkwit są marnością.

Eclesiastes 12

A velhice

[1] Lembra-te do teu Criador nos dias da tua mocidade, antes que venham os maus dias, e cheguem os anos dos quais dirás: Não tenho neles prazer;

[2] antes que se escureçam o sol, a lua e as estrelas do esplendor da tua vida, e tornem a vir as nuvens depois do aguaceiro;

[3] no dia em que tremerem os guardas da casa, os teus braços, e se curvarem os homens outrora fortes, as tuas pernas, e cessarem os teus moedores da boca, por já serem poucos, e se escurecerem os teus olhos nas janelas;

[4] e os teus lábios, quais portas da rua, se fecharem; no dia em que não puderes falar em alta voz, te levantares à voz das aves, e todas as harmonias, filhas da música, te diminuírem;

[5] como também quando temeres o que é alto, e te espantares no caminho, e te embranqueceres, como floresce a amendoeira, e o gafanhoto te for um peso,

Kaznodziei Salomona 12

[1] Pamiętaj o swoim Stwórcy w kwiecie swojego wieku, zanim nadejdą złe dni i zbliżą się lata, o których powiesz: Nie podobają mi się.

[2] Zanim się zaćmi słońce i światło, księżyc i gwiazdy, i znowu powrócą obłoki po deszczu,

[3] A są to dni, gdy będą drżeć stróże domowi i uginać się silni mężowie, gdy ustaną w pracy młynarki, bo ich będzie za mało, a wyglądające oknami będą zamglone,

[4] Gdy zawrą się drzwi na zewnątrz, gdy ścichnie łoskot młyna, dojdzie do tonu świergotu ptasząt, i wszystkie pieśni brzmieć będą cicho,

[5] Gdy nawet pagórka bać się będą i strachy czyhać będą na drodze; gdy drzewo migdałowe zakwitnie i szarańcza z trudem wlec się będzie, a kapar wyda swój owoc,

e te perecer o apetite; porque vais à casa eterna, e os pranteadores andem rodeando pela praça;

bo człowiek zbliża się do swojego wiecznego domu, a płaczący snują się po ulicy,

[6] antes que se rompa o fio de prata, e se despedace o copo de ouro, e se quebre o cântaro junto à fonte, e se desfaça a roda junto ao poço,

[6] Zanim zerwie się srebrny sznur i stłucze złota czasza, i rozbije się dzban nad zdrojem, a pęknięte koło wpadnie do studni.

[7] e o pó volte à terra, como o era, e o espírito volte a Deus, que o deu.

[7] Wróci się proch do ziemi, tak jak nim był, duch zaś wróci do Boga, który go dał.

[8] Vaidade de vaidade, diz o Pregador, tudo é vaidade.

[8] Marność nad marnościami, mówi Kaznodzieja, wszystko marność.

Conclusão

[9] O Pregador, além de sábio, ainda ensinou ao povo o conhecimento; e, atentando e esquadrinhando, compôs muitos provérbios.

[10] Procurou o Pregador achar palavras agradáveis e escrever com retidão palavras de verdade.

[11] As palavras dos sábios são como aguilhões, e como pregos bem fixados as sentenças coligidas, dadas pelo único Pastor.

[12] Demais, filho meu, atenta: não há limite para fazer livros, e o muito estudar é enfado da carne.

[13] De tudo o que se tem ouvido, a suma é: Teme a Deus e guarda os seus mandamentos; porque isto é o dever de todo homem.

[14] Porque Deus há de trazer a juízo todas as obras, até as que estão escondidas, quer sejam boas, quer sejam más.

Zakończenie wszystkich nauk

[9] Poza tym Kaznodzieja był mędrcem, uczył on także lud wiedzy, rozważał i badał, i ułożył wiele przypowieści.

[10] Kaznodzieja starał się znaleźć godne słowa i należycie spisać słowa prawdy,

[11] Słowa mędrców są jak kolce, a zebrane przypowieści są jak mocno wbite gwoździe; dał je jeden pasterz.

[12] Poza tym: Synu mój, przyjmij przestrogę! Pisaniu wielu ksiąg nie ma końca, a nadmierne rozmyślanie męczy ciało.

[13] Wysłuchaj końcowej nauki całości: Bój się Boga i przestrzegaj jego przykazań, bo to jest obowiązek każdego człowieka.

[14] Bóg bowiem odbędzie sąd nad każdym czynem, nad każdą rzeczą tajną - czy dobrą, czy złą.

Cântico dos Cânticos de Salomão	Pieśń nad Pieśniami

Cântico 1

1 Cântico dos cânticos de Salomão.

Primeiro cântico

Esposa

2 Beija-me com os beijos de tua boca; porque melhor é o teu amor do que o vinho.

3 Suave é o aroma dos teus ungüentos, como ungüento derramado é o teu nome; por isso, as donzelas te amam.

4 Leva-me após ti, apressemo-nos. O rei me introduziu nas suas recâmaras.

Coro

Em ti nos regozijaremos e nos alegraremos; do teu amor nos lembraremos, mais do que do vinho; não é sem razão que te amam.

Esposa

5 Eu estou morena e formosa, ó filhas de Jerusalém, como as tendas de Quedar, como as cortinas de Salomão.

6 Não olheis para o eu estar morena, porque o sol me queimou. Os filhos de minha mãe se indignaram contra mim e me puseram por guarda de vinhas; a vinha, porém, que me pertence, não a guardei.

7 Dize-me, ó amado de minha alma: onde apascentas o teu rebanho, onde o fazes repousar pelo meio-dia, para que não ande eu vagando junto ao rebanho dos teus companheiros?

Esposo

Pieśń nad Pieśniami 1

Oblubieniec i córki jeruzalemskie

1 Pieśń nad pieśniami Salomona.

2 Niech mnie pocałuje pocałunkiem ust swoich! Ach, twoja miłość jest słodsza niż wino!

3 Wyborna jest wonność twoich olejków, twoje imię jak najlepszy olejek do maści! Dlatego miłują cię dziewczęta.

4 Pociągnij mnie za sobą! Pobiegnijmy! Wprowadź mnie, o królu, do swoich komnat, abyśmy mogli się radować i weselić tobą, upajać się twoją miłością bardziej niż winem! Słusznie cię miłują.

5 Śniada jestem, lecz piękna, o córki jeruzalemskie, jak namioty Kedaru, jak zasłony Szalma.

6 Nie patrzcie tak na mnie, że śniada jestem, że opaliło mnie słońce! Synowie mojej matki rozgniewali się na mnie, kazali mi pilnować winnic, lecz nie ustrzegłam swojej własnej winnicy.

7 Powiedz mi ty, którego miłuje moja dusza, gdzie pasiesz swoje stada, gdzie postój wyznaczasz w południe, abym nie musiała błąkać się wśród stad twoich towarzyszy?

[8] Se tu não o sabes, ó mais formosa entre as mulheres, sai-te pelas pisadas dos rebanhos e apascenta os teus cabritos junto às tendas dos pastores.

[8] Jeżeli tego nie wiesz, najpiękniejsza wśród kobiet, to idź śladem owiec i paś swoje koźlęta przy szałasach pasterzy!

Oblubienica i oblubieniec

[9] Às éguas dos carros de Faraó te comparo, ó querida minha.

[9] Przyrównam ciebie, moja przyjaciółko, do klaczy w wozach faraona.

[10] Formosas são as tuas faces entre os teus enfeites, o teu pescoço, com os colares.

[10] Przepiękne są twoje lica wśród klejnotów, a twoja szyja wśród korali.

[11] Enfeites de ouro te faremos, com incrustações de prata.

[11] Zrobimy ci klejnoty złote, nabijane srebrem.

Esposa

[12] Enquanto o rei está assentado à sua mesa, o meu nardo exala o seu perfume.

[12] Dopóki król jest przy stole biesiadnym, mój nard wydaje swą woń.

[13] O meu amado é para mim um saquitel de mirra, posto entre os meus seios.

[13] Mój miły jest mi wiązką mirry, położoną między moimi piersiami.

[14] Como um racimo de flores de hena nas vinhas de En-Gedi, é para mim o meu amado.

[14] Gronem henny z winnic Engaddy jest mi mój miły...

Esposo

[15] Eis que és formosa, ó querida minha, eis que és formosa; os teus olhos são como os das pombas.

[15] Jakże jesteś piękna, moja przyjaciółko, jakże jesteś piękna! Twoje oczy są jak gołąbki.

Esposa

[16] Como és formoso, amado meu, como és amável! O nosso leito é de viçosas folhas,

[16] O, jakże jesteś piękny, mój miły, i jakże uroczy! Nasze łoże w zieleni.

[17] as traves da nossa casa são de cedro, e os seus caibros, de cipreste.

[17] Belki naszego domu cedrowe, nasze stropy cyprysowe.

Cântico 2

Pieśń nad Pieśniami 2

[1] Eu sou a rosa de Sarom, o lírio dos vales.

[1] Ja jestem narcyzem Saronu, lilią dolin.

Esposo

[2] Qual o lírio entre os espinhos, tal é a minha querida entre as donzelas.

[2] Jak lilia między cierniami, tak moja przyjaciółka między dziewczętami.

Esposa

[3] Qual a macieira entre as árvores do bosque, tal é o meu amado entre os jovens; desejo muito a sua sombra e debaixo dela

[3] Jak jabłoń wśród drzew leśnych, tak mój miły między młodzieńcami. W jego cieniu

me assento, e o seu fruto é doce ao meu paladar.

[4] Leva-me à sala do banquete, e o seu estandarte sobre mim é o amor.

[5] Sustentai-me com passas, confortai-me com maçãs, pois desfaleço de amor.

[6] A sua mão esquerda esteja debaixo da minha cabeça, e a direita me abrace.

[7] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, pelas gazelas e cervas do campo, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

Segundo cântico

[8] Ouço a voz do meu amado; ei-lo aí galgando os montes, pulando sobre os outeiros.

[9] O meu amado é semelhante ao gamo ou ao filho da gazela; eis que está detrás da nossa parede, olhando pelas janelas, espreitando pelas grades.

[10] O meu amado fala e me diz:

Esposo

Levanta-te, querida minha, formosa minha, e vem.

[11] Porque eis que passou o inverno, cessou a chuva e se foi;

[12] aparecem as flores na terra, chegou o tempo de cantarem as aves, e a voz da rola ouve-se em nossa terra.

[13] A figueira começou a dar seus figos, e as vides em flor exalam o seu aroma; levanta-te, querida minha, formosa minha, e vem.

[14] Pomba minha, que andas pelas fendas dos penhascos, no esconderijo das rochas

pragnę odpocząć, gdyż jego owoc jest słodki dla mego podniebienia...

[4] Wprowadził mnie do winiarni, której godłem dla mnie jest miłość.

[5] Pokrzepił mnie plackami z rodzynków, posilił mnie jabłkami, bo jestem chora z miłości.

[6] Jego lewica jest pod moją głową, a jego prawica obejmuje mnie.

[7] Zaklinam was, córki jeruzalemskie, na gazele albo na łanie polne: Nie budźcie i nie płoszcie miłości, dopóki sama nie zechce!

[8] Słuchaj! To mój miły. Oto idzie on, wspina się po górach, skacze po pagórkach.

[9] Mój miły podobny jest do gazeli lub do młodego jelonka. A oto już stoi za naszą ścianą, patrzy przez okno, zagląda przez kraty.

[10] Mój miły odzywa się i mówi do mnie: Wstań, moja przyjaciółko, moja piękna! Chodź!

[11] Bo oto minęła zima, skończyły się deszcze, ustały.

[12] Kwiatki ukazują się na ziemi, czas śpiewu nastał i gruchanie synogarlicy słychać w naszej ziemi.

[13] Figowiec zarumienia już swoje owoce, a winna latorośl zakwita i wydaje woń. Wstańże, moja przyjaciółko, moja piękna, chodź!

[14] Gołąbko moja w rozpadlinach skalnych, w ukryciu szczelin! Daj mi oglądać swoje

escarpadas, mostra-me o rosto, faze-me ouvir a tua voz, porque a tua voz é doce, e o teu rosto, amável.

Esposa

[15] Apanhai-me as raposas, as raposinhas, que devastam os vinhedos, porque as nossas vinhas estão em flor.

[16] O meu amado é meu, e eu sou dele; ele apascenta o seu rebanho entre os lírios.

[17] Antes que refresque o dia e fujam as sombras, volta, amado meu; faze-te semelhante ao gamo ou ao filho das gazelas sobre os montes escabrosos.

Cântico 3

[1] De noite, no meu leito, busquei o amado de minha alma, busquei-o e não o achei.

[2] Levantar-me-ei, pois, e rodearei a cidade, pelas ruas e pelas praças; buscarei o amado da minha alma. Busquei-o e não o achei.

[3] Encontraram-me os guardas, que rondavam pela cidade. Então, lhes perguntei: vistes o amado da minha alma?

[4] Mal os deixei, encontrei logo o amado da minha alma; agarrei-me a ele e não o deixei ir embora, até que o fiz entrar em casa de minha mãe e na recâmara daquela que me concebeu.

[5] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, pelas gazelas e cervas do campo, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

Terceiro cântico

Coro

oblicze, daj mi usłyszeć swój głos, gdyż słodki jest twój głos i pełna wdzięku twoja postać.

[15] Połapcie nam lisy, małe liski, które psują winnice, a winnice nasze zakwitają!

[16] Mój ci jest mój miły, a ja jestem jego, który pasie wśród lilii.

[17] Zanim chłód wieczorny zawieje i pierzchną cienie, chodź, mój miły, bądź jak gazela lub młody jelonek na górach Beter!

Pieśń nad Pieśniami 3

Dumanie oblubienicy

[1] Na moim łożu szukałam w nocy tego, którego kocha moja dusza, szukałam go, ale go nie znalazłam.

[2] Wstanę więc i obiegnę miasto, ulice i place, będę szukać tego, którego kocha moja dusza. Szukałam go, ale go nie znalazłam.

[3] Spotkali mnie stróże, którzy obchodzą miasto; Czy widzieliście tego, którego kocha moja dusza?

[4] Ledwo odeszłam nieco od nich, znalazłam tego, którego kocha moja dusza. Uchwyciłam go i nie puszczę, aż go wprowadzę do domu mojej matki i do pokoju mojej rodzicielki.

[5] Zaklinam was, córki jeruzalemskie, na gazele albo na łanie polne: Nie budźcie i nie płoszcie miłości, dopóki sama nie zechce!

Korowód weselny

[6] Que é isso que sobe do deserto, como colunas de fumaça, perfumado de mirra, e de incenso, e de toda sorte de pós aromáticos do mercador?

[7] É a liteira de Salomão; sessenta valentes estão ao redor dela, dos valentes de Israel.

[8] Todos sabem manejar a espada e são destros na guerra; cada um leva a espada à cinta, por causa dos temores noturnos.

[9] O rei Salomão fez para si um palanquim de madeira do Líbano.

[10] Fez-lhe as colunas de prata, a espalda de ouro, o assento de púrpura, e tudo interiormente ornado com amor pelas filhas de Jerusalém.

[11] Saí, ó filhas de Sião, e contemplai ao rei Salomão com a coroa com que sua mãe o coroou no dia do seu desposório, no dia do júbilo do seu coração.

Cântico 4

Esposo

[1] Como és formosa, querida minha, como és formosa! Os teus olhos são como os das pombas e brilham através do teu véu. Os teus cabelos são como o rebanho de cabras que descem ondeantes do monte de Gileade.

[2] São os teus dentes como o rebanho das ovelhas recém-tosquiadas, que sobem do lavadouro, e das quais todas produzem gêmeos, e nenhuma delas há sem crias.

[3] Os teus lábios são como um fio de escarlata, e tua boca é formosa; as tuas

[6] Cóż to wznosi się ze stepu jak słupy dymu, okadzone mirrą i kadzidłem, wszelkim wonnym proszkiem handlarza?

[7] To jest lektyka, jakby Salomonowa, około niej sześćdziesięciu bohaterów spośród bohaterów Izraela.

[8] Wszyscy zbrojni w miecze, zaprawieni w boju, każdy z mieczem u boku przeciwko strachom nocnym.

[9] Lektykę kazał sobie zrobić król Salomon z drzewa Libanu.

[10] Jej podstawy kazał zrobić ze srebra, jej oparcie ze złota, jej siedzenie z purpury, jej wnętrze wyścielone miłością córek jeruzalemskich.

[11] Wyjdźcie i patrzcie, córki Syjonu, na króla Salomona, w diademie, którym uwieńczyła go jego matka w dniu jego zaślubin, w dniu jego serdecznej radości.

Pieśń nad Pieśniami 4

Oblubieniec wychwala oblubienicę

[1] O, jakże jesteś piękna, moja przyjaciółko, o, jakże jesteś piękna! Twoje oczy są jak oczy gołębic spoza twojej zasłony; twoje włosy jak stado kóz, które schodzą z gór Gileadu.

[2] Twoje zęby są jak stado owiec strzyżonych, które wyszły z kąpieli: wszystkie one mają bliźnięta, nie ma między nimi niepłodnej.

[3] Twoje wargi są jak wstążka karmazynowa, twoja mowa pełna

faces, como romã partida, brilham através do véu.

[4] O teu pescoço é como a torre de Davi, edificada para arsenal; mil escudos pendem dela, todos broquéis de soldados valorosos.

[5] Os teus dois seios são como duas crias, gêmeas de uma gazela, que se apascentam entre os lírios.

Esposa

[6] Antes que refresque o dia, e fujam as sombras, irei ao monte da mirra e ao outeiro do incenso.

Esposo

[7] Tu és toda formosa, querida minha, e em ti não há defeito.

[8] Vem comigo do Líbano, noiva minha, vem comigo do Líbano; olha do cimo do Amana, do cimo do Senir e do Hermom, dos covis dos leões, dos montes dos leopardos.

[9] Arrebataste-me o coração, minha irmã, noiva minha; arrebataste-me o coração com um só dos teus olhares, com uma só pérola do teu colar.

[10] Que belo é o teu amor, ó minha irmã, noiva minha! Quanto melhor é o teu amor do que o vinho, e o aroma dos teus ungüentos do que toda sorte de especiarias!

[11] Os teus lábios, noiva minha, destilam mel. Mel e leite se acham debaixo da tua língua, e a fragrância dos teus vestidos é como a do Líbano.

wdzięku, twoje skronie są jak rozkrojone jabłko granatu spoza twojej zasłony.

[4] Twoja szyja jest jak wieża Dawidowa, zbudowana na zbrojownię: tysiąc tarcz wisi na niej, a wszystko to puklerze bohaterów.

[5] Dwoje twoich piersi jest jak dwoje sarniąt, bliźniąt gazeli, pasących się między liliami.

[6] Zanim chłód wieczorny zawieje i pierzchną cienie, pójdę na górę mirry i na wzgórze kadzidła.

[7] Cała jesteś piękna, moja przyjaciółko, i żadnej nie ma na tobie skazy.

[8] Zstąp z Libanu, oblubienico, zstąp z Libanu, wejdź, pośpiesz się ze szczytu Amanu, ze szczytu Seniru i Hermonu, od jaskiń lwów, z gór panter.

[9] Oczarowałaś mnie, moja siostro, oblubienico, oczarowałaś mnie jednym spojrzeniem swoich oczu, jednym łańcuszkiem ze swojej szyi.

[10] Jak piękna jest twoja miłość, moja siostro, oblubienico, o wiele słodsza jest twoja miłość niż wino i droższa woń twoich olejków niż wszystek balsam.

[11] Patoką opływają twoje wargi, oblubienico, miód i mleko są pod twoim językiem, a woń twoich szat jest jak woń Libanu.

[12] Jardim fechado és tu, minha irmã, noiva minha, manancial recluso, fonte selada.

[13] Os teus renovos são um pomar de romãs, com frutos excelentes: a hena e o nardo;

[14] o nardo e o açafrão, o cálamo e o cinamomo, com toda a sorte de árvores de incenso, a mirra e o aloés, com todas as principais especiarias.

[15] És fonte dos jardins, poço das águas vivas, torrentes que correm do Líbano!

Esposa

[16] Levanta-te, vento norte, e vem tu, vento sul; assopra no meu jardim, para que se derramem os seus aromas. Ah! Venha o meu amado para o seu jardim e coma os seus frutos excelentes!

[12] Ogrodem zamkniętym jest moja siostra, oblubienica, ogrodem zamkniętym, źródłem zapieczętowanym.

[13] Wyrosłaś jak gaj drzew granatowych z wybornymi owocami, kwiatami cyprysu i nardu.

[14] Nard i szafran, trzcina i cynamon z wszelkimi wonnymi krzewami, mirrą i aloesem, ze wszystkimi wybornymi balsamami.

[15] Krynica mojego ogrodu jest studnią wody żywej, która spływa z Libanu.

[16] Powstań, wietrze z północy, i zerwij się, wietrze z południa, przewiej mój ogród, niech się rozpłynie jego woń balsamiczna; niech przyjdzie mój miły do swojego ogrodu i niech spożywa wyborne jego owoce.

Cântico 5

Esposo

[1] Já entrei no meu jardim, minha irmã, noiva minha; colhi a minha mirra com a especiaria, comi o meu favo com o mel, bebi o meu vinho com o leite. Comei e bebei, amigos; bebei fartamente, ó amados.

Quarto cântico

Esposa

[2] Eu dormia, mas o meu coração velava; eis a voz do meu amado, que está batendo:

Esposo

Abre-me, minha irmã, querida minha, pomba minha, imaculada minha, porque a

Pieśń nad Pieśniami 5

[1] Wszedłem do mojego ogrodu, moja siostro, oblubienico, zerwałem moją mirrę wraz z moim balsamem, zjadłem mój plaster wraz z moim miodem, wypiłem moje wino wraz z moim mlekiem. Jedzcie, moi przyjaciele, pijcie i upijcie się miłością!

Ból rozłąki

[2] Ja spałam, lecz moje serce czuwało. Słuchaj, to mój miły puka: Otwórz mi, moja siostro, moja przyjaciółko, moja gołąbko bez skazy! Gdyż moja głowa pełna jest rosy, moje kędziory pełne wilgoci nocnej.

minha cabeça está cheia de orvalho, os meus cabelos, das gotas da noite.

Esposa

3 Já despi a minha túnica, hei de vesti-la outra vez? Já lavei os pés, tornarei a sujá-los?

4 O meu amado meteu a mão por uma fresta, e o meu coração se comoveu por amor dele.

5 Levantei-me para abrir ao meu amado; as minhas mãos destilavam mirra, e os meus dedos mirra preciosa sobre a maçaneta do ferrolho.

6 Abri ao meu amado, mas já ele se retirara e tinha ido embora; a minha alma se derreteu quando, antes, ele me falou; busquei-o e não o achei; chamei-o, e não me respondeu.

7 Encontraram-me os guardas que rondavam pela cidade; espancaram-me e feriram-me; tiraram-me o manto os guardas dos muros.

8 Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, se encontrardes o meu amado, que lhe direis? Que desfaleço de amor.

Coro

9 Que é o teu amado mais do que outro amado, ó tu, a mais formosa entre as mulheres? Que é o teu amado mais do que outro amado, que tanto nos conjuras?

Esposa

10 O meu amado é alvo e rosado, o mais distinguido entre dez mil.

3 Zdjęłam już moją suknię, jakże więc mam ją znowu przyoblec? Umyłam moje nogi, jakże więc mam je znowu pobrudzić?

4 Mój miły wsunął rękę przez otwór, a wtedy zadrżały moje wnętrzności.

5 Wstałam, aby otworzyć mojemu miłemu, a z moich rąk kapała mirra, z moich palców ciekła mirra na rękojeść zasuwy.

6 Otworzyłam mojemu miłemu, lecz mój miły już odszedł, znikł; Byłam zrozpaczona, że odszedł. Szukałam go, lecz go nie znalazłam, wołałam go, lecz mi się nie odezwał.

7 Spotkali mnie strażnicy, którzy obchodzą miasto; pobili mnie, zranili mnie, zdarli ze mnie mój płaszcz strzegący murów.

8 Zaklinam was, córki jeruzalemskie: Gdy spotkacie mojego miłego, czy wiecie, co mu macie powiedzieć? Że jestem chora z miłości.

Oblubienica wychwala oblubieńca

9 Czym góruje twój miły nad innymi miłymi, najpiękniejsza między kobietami? Czym góruje twój miły nad innymi miłymi, że nas tak zaklinasz?

10 Mój miły jest jasny i rumiany, wyróżnia się wśród dziesięciu tysięcy.

[11] A sua cabeça é como o ouro mais apurado, os seus cabelos, cachos de palmeira, são pretos como o corvo.
[12] Os seus olhos são como os das pombas junto às correntes das águas, lavados em leite, postos em engaste.
[13] As suas faces são como um canteiro de bálsamo, como colinas de ervas aromáticas; os seus lábios são lírios que gotejam mirra preciosa;

[14] as suas mãos, cilindros de ouro, embutidos de jacintos; o seu ventre, como alvo marfim, coberto de safiras.

[15] As suas pernas, colunas de mármore, assentadas em bases de ouro puro; o seu aspecto, como o Líbano, esbelto como os cedros.
[16] O seu falar é muitíssimo doce; sim, ele é totalmente desejável. Tal é o meu amado, tal, o meu esposo, ó filhas de Jerusalém.

Cântico 6

Coro

[1] Para onde foi o teu amado, ó mais formosa entre as mulheres? Que rumo tomou o teu amado? E o buscaremos contigo.

Esposa

[2] O meu amado desceu ao seu jardim, aos canteiros de bálsamo, para pastorear nos jardins e para colher os lírios.
[3] Eu sou do meu amado, e o meu amado é meu; ele pastoreia entre os lírios.

Quinto cântico

Esposo

[11] Jego głowa to szczere złoto, jego kędziory to gałązki palmowe, czarne jak kruk.
[12] Jego oczy są jak gołąbki nad strumieniami wód, jego zęby kąpane w mleku, mocno siedzą w oprawie.

[13] Jego policzki są jak grządki balsamu, porosłe wonnymi ziołami, jego wargi są jak lilie, które ociekają płynną mirrą.

[14] Jego ręce są jakby toczone ze złota, wysadzone drogimi kamieniami, jego brzuch jak płyta z kości słoniowej, wysadzana szafirami.

[15] Jego golenie jak słupy z marmuru, postawione na złotych cokołach. Jego postać jak Liban, okazała jak cedry,

[16] Jego usta są pełne słodyczy, wszystko w nim rozkoszne. Taki jest mój miły i taki mój przyjaciel, o córki jeruzalemskie.

Pieśń nad Pieśniami 6

[1] Dokąd poszedł twój miły, najpiękniejsza między kobietami, dokąd zwrócił się twój miły? Powiedz, a będziemy go szukały wraz z tobą!

[2] Mój miły zszedł do swojego ogrodu, między grządki balsamu, aby paść w ogrodach i zrywać lilie.
[3] Ja należę do mojego miłego, a mój miły, który pasie wśród lilii, należy do mnie.

Oblubieniec wychwala oblubienicę

[4] Formosa és, querida minha, como Tirza, aprazível como Jerusalém, formidável como um exército com bandeiras.

[5] Desvia de mim os olhos, porque eles me perturbam. Os teus cabelos descem ondeantes como o rebanho das cabras de Gileade.

[6] São os teus dentes como o rebanho de ovelhas que sobem do lavadouro, e das quais todas produzem gêmeos, e nenhuma delas há sem crias.

[7] As tuas faces, como romã partida, brilham através do véu.

[8] Sessenta são as rainhas, oitenta, as concubinas, e as virgens, sem número.

[9] Mas uma só é a minha pomba, a minha imaculada, de sua mãe, a única, a predileta daquela que a deu à luz; viram-na as donzelas e lhe chamaram ditosa; viram-na as rainhas e as concubinas e a louvaram.

Coro

[10] Quem é esta que aparece como a alva do dia, formosa como a lua, pura como o sol, formidável como um exército com bandeiras?

Esposa

[11] Desci ao jardim das nogueiras, para mirar os renovos do vale, para ver se brotavam as vides, se floresciam as romeiras.

[12] Não sei como, imaginei-me no carro do meu nobre povo!

Coro

[4] Jesteś piękna, moja przyjaciółko, jak Tyrsa, pełna wdzięku, jak Jeruzalem, groźna jak hufce waleczne!

[5] Odwróć oczy ode mnie, bo mnie przerażają! Twoje włosy są jak stado kóz, które schodzą z Gileadu.

[6] Twoje zęby są jak stado owiec, które wyszły z kąpieli; wszystkie one mają bliźnięta, nie ma między nimi niepłodnej,

[7] Twoje skronie są jak rozkrojone jabłko granatu, spoza twojej zasłony.

[8] Jest sześćdziesiąt królowych i osiemdziesiąt nałożnic, a panien bez liku,

[9] Lecz jedna jest tylko moja gołąbka, bez skazy, jedynaczka swojej matki, wybranka swojej rodzicielki. Widziały ją dziewczęta i nazwały błogosławioną, królowe i nałożnice wysławiały ją, mówiąc:

[10] Kimże jest ta, która jaśnieje jak zorza poranna, piękna jak księżyc, promienna jak słońce, groźna jak hufce waleczne?

[11] Zstąpiłem do ogrodu orzechowego, aby zobaczyć młode pędy w dolinie, aby zobaczyć, jak kwitnie szczep winny, jak pączkują drzewa granatu.

[12] Nie miałem pojęcia, że tam była córka mojego ludu, która mnie uszczęśliwiła.

Pieśń nad Pieśniami 7

[13] Volta, volta, ó sulamita, volta, volta, para que nós te contemplemos.
Esposa
Por que quereis contemplar a sulamita na dança de Maanaim?

[1] Pląsaj, pląsaj, Sulamitko, pląsaj, pląsaj, abyśmy cię mogli oglądać! Co chcecie oglądać na Sulamitce, gdy zatoczy korowód?

Cântico 7

Esposo
[1] Que formosos são os teus passos dados de sandálias, ó filha do príncipe! Os meneios dos teus quadris são como colares trabalhados por mãos de artista.

[2] Jak piękne są twoje kroki w sandałach, córko książęca! Wypukłości twoich bioder są jak naszyjnik, dzieło rąk mistrza.

[2] O teu umbigo é taça redonda, a que não falta bebida; o teu ventre é monte de trigo, cercado de lírios.

[3] Twoje łono to okrągła czasza, niech w niej nie braknie wina! Twoje ciało to stóg pszenicy, okolony liliami.

[3] Os teus dois seios, como duas crias, gêmeas de uma gazela.

[4] Dwoje twoich piersi jest jak dwoje sarniąt, bliźniąt gazeli.

[4] O teu pescoço, como torre de marfim; os teus olhos são as piscinas de Hesbom, junto à porta de Bate-Rabim; o teu nariz, como a torre do Líbano, que olha para Damasco.

[5] Twoja szyja jest jak wieża z kości słoniowej, twoje oczy jak stawy w Cheszbonie, przy bramie Bat-Rabbim. Twój nos jak baszta Libanu, która patrzy w stronę Damaszku.

Wzajemna miłość oblubieńców

[5] A tua cabeça é como o monte Carmelo, a tua cabeleira, como a púrpura; um rei está preso nas tuas tranças.

[6] Twoja głowa jest jak Karmel, a włosy twojej głowy jak purpura. Król jest zaplątany w twych lokach.

[6] Quão formosa e quão aprazível és, ó amor em delícias!

[7] Jakże jesteś piękna i jakże pełna wdzięku, miłości przerozkoszna!

[7] Esse teu porte é semelhante à palmeira, e os teus seios, a seus cachos.

[8] Twoja postać podobna jest do palmy, twoje piersi do winogron.

[8] Dizia eu: subirei à palmeira, pegarei em seus ramos. Sejam os teus seios como os cachos da vide, e o aroma da tua respiração, como o das maçãs.

[9] Pomyślałem: Wespnę się na palmę, zerwę wiązkę jej daktyli! Niech mi będą twoje piersi jak winogrona, a tchnienie twoich nozdrzy jak woń jabłek,

[9] Os teus beijos são como o bom vinho,
Esposa

vinho que se escoa suavemente para o meu amado, deslizando entre seus lábios e dentes.

[10] Eu sou do meu amado, e ele tem saudades de mim.

[11] Vem, ó meu amado, saiamos ao campo, passemos as noites nas aldeias.

[12] Levantemo-nos cedo de manhã para ir às vinhas; vejamos se florescem as vides, se se abre a flor, se já brotam as romeiras; dar-te-ei ali o meu amor.

[13] As mandrágoras exalam o seu perfume, e às nossas portas há toda sorte de excelentes frutos, novos e velhos; eu tos reservei, ó meu amado.

Cântico 8

[1] Tomara fosses como meu irmão, que mamou os seios de minha mãe! Quando te encontrasse na rua, beijar-te-ia, e não me desprezariam!

[2] Levar-te-ia e te introduziria na casa de minha mãe, e tu me ensinarias; eu te daria a beber vinho aromático e mosto das minhas romãs.

[3] A sua mão esquerda estaria debaixo da minha cabeça, e a sua direita me abraçaria.

[4] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

Sexto cântico

Coro

[5] Quem é esta que sobe do deserto e vem encostada ao seu amado?

Esposo

[10] A twoje podniebienie jak wyborne wino, które gładko spływa, zwilżając wargi i zęby.

[11] Ja należę do mojego miłego i ku mnie zwraca się jego pożądanie.

[12] Pójdź, mój miły, wyjdziemy w pole, noc spędzimy wśród kwiecia henny!

[13] Rankiem pójdziemy do winnic zobaczyć, czy kwitnie winna latorośl, czy otwarły się pączki, czy granaty są w pełnym kwieciu: Tam ci okażę swą miłość!

[14] Mandragory wydają woń, u naszych wrót są wszelkie wyborne owoce, zarówno nowe jak stare, które, mój miły, chowałam dla ciebie.

Pieśń nad Pieśniami 8

[1] Obyś mi był bratem, który ssał pierś mojej matki! Gdybym cię wtedy spotkała na dworze, całowałabym cię, a jednak nikt by mną nie gardził.

[2] Powiodłabym cię, wprowadziłabym cię do domu mojej matki, do komory mojej rodzicielki; uraczyłabym cię przyprawionym winem, moszczem z jabłek granatu.

[3] Jego lewica byłaby pod moją głową, a jego prawica objęłaby mnie.

[4] Zaklinam was, córki jeruzalemskie, nie budźcie i nie płoszcie miłości, dopóki sama nie zechce!

Miłość jest mocna jak śmierć

[5] Kim jest ta, która idzie od stepu, oparta na swoim miłym? Pod jabłonią obudziłem

Debaixo da macieira te despertei, ali esteve tua mãe com dores; ali esteve com dores aquela que te deu à luz.

cię, tam cię poczęła twoja matka, tam cię porodziła twoja rodzicielka.

6 Põe-me como selo sobre o teu coração, como selo sobre o teu braço, porque o amor é forte como a morte, e duro como a sepultura, o ciúme; as suas brasas são brasas de fogo, são veementes labaredas.

6 Połóż mnie jak pieczęć na swoim sercu, jak obrączkę na swoim ramieniu. Albowiem miłość jest mocna jak śmierć, namiętność twarda jak Szeol. Jej żar to żar ognia, to płomień Pana.

7 As muitas águas não poderiam apagar o amor, nem os rios, afogá-lo; ainda que alguém desse todos os bens da sua casa pelo amor, seria de todo desprezado.

7 Wielkie wody nie ugaszą miłości, a strumienie nie zaleją jej. Jeśliby kto chciał oddać za miłość całe swoje mienie, to czy zasługuje na pogardę?

Coro

8 Temos uma irmãzinha que ainda não tem seios; que faremos a esta nossa irmã, no dia em que for pedida?

8 Mamy małą siostrzyczkę, która jeszcze nie ma piersi. Co mamy zrobić z naszą siostrą w dniu, gdy się o niej mówić będzie?

9 Se ela for um muro, edificaremos sobre ele uma torre de prata; se for uma porta, cercá-la-emos com tábuas de cedro.

9 Jeżeli jest murem, to zbudujemy na nim srebrny gzyms, a jeżeli jest drzwiami, to obwarujemy je tarcicą cedrową.

Esposa

10 Eu sou um muro, e os meus seios, como as suas torres; sendo eu assim, fui tida por digna da confiança do meu amado.

10 Ja jestem murem, a moje piersi są jak wieże; jestem więc w jego oczach jako ta, która znalazła szczęście.

Coro

11 Teve Salomão uma vinha em Baal-Hamom; entregou-a a uns guardas, e cada um lhe trazia pelo seu fruto mil peças de prata.

11 Winnicę miał Salomon w Baal-Hamon, oddał tę winnicę stróżom. Za jej owoc mógłby każdy uzyskać tysiąc srebrników.

Esposa

12 A vinha que me pertence está ao meu dispor; tu, ó Salomão, terás os mil siclos, e os que guardam o fruto dela, duzentos.

12 Lecz ja mam swoją własną winnicę, ona jest moja! Miej ty sobie, Salomonie, tysiąc srebrników, a dwieście niech wezmą stróże jej owocu!

Esposo

[13] Ó tu que habitas nos jardins, os companheiros estão atentos para ouvir a tua voz; faze-me, pois, também ouvi-la.

[13] O ty, która mieszkasz w ogrodach - a przyjaciele podsłuchują uważnie - daj mi usłyszeć twój głos!

Esposa

[14] Vem depressa, amado meu, faze-te semelhante ao gamo ou ao filho da gazela, que saltam sobre os montes aromáticos.

[14] Pośpiesz się, mój miły, bądź podobny do gazeli lub do młodego jelonka na górach wonnych ziół.

Isaías	Izajasza

Isaías 1

A nação pecaminosa

1 Visão de Isaías, filho de Amoz, que ele teve a respeito de Judá e Jerusalém, nos dias de Uzias, Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá.

2 Ouvi, ó céus, e dá ouvidos, ó terra, porque o SENHOR é quem fala: Criei filhos e os engrandeci, mas eles estão revoltados contra mim.

3 O boi conhece o seu possuidor, e o jumento, o dono da sua manjedoura; mas Israel não tem conhecimento, o meu povo não entende.

4 Ai desta nação pecaminosa, povo carregado de iniqüidade, raça de malignos, filhos corruptores; abandonaram o SENHOR, blasfemaram do Santo de Israel, voltaram para trás.

5 Por que haveis de ainda ser feridos, visto que continuais em rebeldia? Toda a cabeça está doente, e todo o coração, enfermo.

6 Desde a planta do pé até à cabeça não há nele coisa sã, senão feridas, contusões e chagas inflamadas, umas e outras não espremidas, nem atadas, nem amolecidas com óleo.

7 A vossa terra está assolada, as vossas cidades, consumidas pelo fogo; a vossa lavoura os estranhos devoram em vossa

Izajasza 1

1 Widzenie Izajasza, syna Amosa, dotyczące Judy i Jeruzalemu w czasach królów judzkich: Uzjasza, Jotama, Achaza i Hiskiasza.

Grzeszny lud

2 Słuchajcie, niebiosa, i uważnie przysłuchuj się, ziemio! Gdyż oto Pan mówi: Synów odchowałem i wypiastowałem, lecz oni odstąpili ode mnie.

3 Wół zna swego właściciela, a osioł żłób swego pana, lecz Izrael nie ma rozeznania, mój lud niczego nie rozumie.

4 Biada narodowi grzesznemu, ludowi obciążonemu winą, potomstwu złośników, synom wyrodnym! Opuścili Pana, porzucili Świętego Izraelskiego, odwrócili się wstecz.

5 W co jeszcze można was bić, gdy nadal trwacie w odstępstwie? Cała głowa chora i całe serce słabe.

6 Od stóp do głów nic na nim zdrowego: tylko guzy i sińce, i świeże rany; nie opatrzone ani nie przewiązane, ani nie zmiękczone oliwą.

7 Wasz kraj pustynią, wasze miasta ogniem spalone, plony waszej ziemi obcy na waszych oczach pożerają; spustoszenie jak po zniszczeniu Sodomy.

presença; e a terra se acha devastada como numa subversão de estranhos.

[8] A filha de Sião é deixada como choça na vinha, como palhoça no pepinal, como cidade sitiada.

[9] Se o SENHOR dos Exércitos não nos tivesse deixado alguns sobreviventes, já nos teríamos tornado como Sodoma e semelhantes a Gomorra.

Condenado o culto hipócrita

[10] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, príncipes de Sodoma; prestai ouvidos à lei do nosso Deus, vós, povo de Gomorra.

[11] De que me serve a mim a multidão de vossos sacrifícios? – diz o SENHOR. Estou farto dos holocaustos de carneiros e da gordura de animais cevados e não me agrado do sangue de novilhos, nem de cordeiros, nem de bodes.

[12] Quando vindes para comparecer perante mim, quem vos requereu o só pisardes os meus átrios?

[13] Não continueis a trazer ofertas vãs; o incenso é para mim abominação, e também as Festas da Lua Nova, os sábados, e a convocação das congregações; não posso suportar iniqüidade associada ao ajuntamento solene.

[14] As vossas Festas da Lua Nova e as vossas solenidades, a minha alma as aborrece; já me são pesadas; estou cansado de as sofrer.

[15] Pelo que, quando estendeis as mãos, escondo de vós os olhos; sim, quando multiplicais as vossas orações, não as

[8] I pozostała córka syjońska jak szałas w winnicy, jak budka w polu ogórkowym, jak miasto oblężone.

[9] Gdyby Pan Zastępów nie był nam pozostawił resztki, bylibyśmy jak Sodoma, podobni do Gomory.

Wezwanie do prawdziwej pokuty

[10] Słuchajcie Słowa Pana, książęta sodomscy, przysłuchuj się uważnie wskazaniu naszego Boga, ludu Gomory!

[11] Co mi po mnóstwie waszych krwawych ofiar - mówi Pan. Jestem syty całopaleń baranów i tłuszczu karmnych cieląt, a krwi byków i jagniąt, i kozłów nie pragnę.

[12] Gdy przychodzicie, aby zjawić się przed moim obliczem, któż tego żądał od was, abyście wydeptywali moje dziedzińce?

[13] Nie składajcie już ofiary daremnej, kadzenie, nowie i sabaty mi obrzydły, zwoływanie uroczystych zebrań - nie mogę ścierpieć świąt i uroczystości.

[14] Waszych nowiów i świąt nienawidzi moja dusza, stały mi się ciężarem, zmęczyłem się znosząc je.

[15] A gdy wyciągacie swoje ręce, zakrywam moje oczy przed wami, choćbyście pomnożyli wasze modlitwy, nie

ouço, porque as vossas mãos estão cheias de sangue.

[16] Lavai-vos, purificai-vos, tirai a maldade de vossos atos de diante dos meus olhos; cessai de fazer o mal.

[17] Aprendei a fazer o bem; atendei à justiça, repreendei ao opressor; defendei o direito do órfão, pleiteai a causa das viúvas.

O convite da graça

[18] Vinde, pois, e arrazoemos, diz o SENHOR; ainda que os vossos pecados sejam como a escarlata, eles se tornarão brancos como a neve; ainda que sejam vermelhos como o carmesim, se tornarão como a lã.

[19] Se quiserdes e me ouvirdes, comereis o melhor desta terra.

[20] Mas, se recusardes e fordes rebeldes, sereis devorados à espada; porque a boca do SENHOR o disse.

O julgamento e a redenção de Jerusalém

[21] Como se fez prostituta a cidade fiel! Ela, que estava cheia de justiça! Nela, habitava a retidão, mas, agora, homicidas.

[22] A tua prata se tornou em escórias, o teu licor se misturou com água.

[23] Os teus príncipes são rebeldes e companheiros de ladrões; cada um deles ama o suborno e corre atrás de recompensas. Não defendem o direito do órfão, e não chega perante eles a causa das viúvas.

wysłucham was, bo na waszych rękach pełno krwi.

[16] Obmyjcie się, oczyśćcie się, usuńcie wasze złe uczynki sprzed moich oczu, przestańcie źle czynić!

[17] Uczcie się dobrze czynić, przestrzegajcie prawa, brońcie pokrzywdzonego, wymierzajcie sprawiedliwość sierocie, wstawiajcie się za wdową!

[18] Chodźcie więc, a będziemy się prawować - mówi Pan! Choć wasze grzechy będą czerwone jak szkarłat, jak śnieg zbieleją; choć będą czerwone jak purpura, staną się białe jak wełna.

[19] Jeżeli zechcecie być posłuszni, z dóbr ziemi będziecie spożywać,

[20] Lecz jeżeli będziecie się wzbraniać i trwać w uporze, miecz was pożre, bo usta Pana tak powiedziały!

Sąd nad Syjonem

[21] Jakąż nierządnicą stało się to miasto wierne, niegdyś pełne praworządności, sprawiedliwość w nim mieszkała, a teraz mordercy!

[22] Twoje srebro obróciło się w żużel, twoje wino zmieszane z wodą.

[23] Twoi przewodnicy są buntownikami i wspólnikami złodziei, wszyscy lubią łapówki i gonią za darami, nie wymierzają sprawiedliwości sierocie, a sprawa wdów nie dochodzi przed nich.

[24] Portanto, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, o Poderoso de Israel: Ah! Tomarei satisfações aos meus adversários e vingar-me-ei dos meus inimigos.
[25] Voltarei contra ti a minha mão, purificar-te-ei como com potassa das tuas escórias e tirarei de ti todo metal impuro.
[26] Restituir-te-ei os teus juízes, como eram antigamente, os teus conselheiros, como no princípio; depois, te chamarão cidade de justiça, cidade fiel.

[27] Sião será redimida pelo direito, e os que se arrependem, pela justiça.

[28] Mas os transgressores e os pecadores serão juntamente destruídos; e os que deixarem o SENHOR perecerão.
[29] Porque vos envergonhareis dos carvalhos que cobiçastes e sereis confundidos por causa dos jardins que escolhestes.
[30] Porque sereis como o carvalho, cujas folhas murcham, e como a floresta que não tem água.
[31] O forte se tornará em estopa, e a sua obra, em faísca; ambos arderão juntamente, e não haverá quem os apague.

Isaías 2

A glória futura do Israel espiritual
Miqueias 4.1-5

[1] Palavra que, em visão, veio a Isaías, filho de Amoz, a respeito de Judá e Jerusalém.
[2] Nos últimos dias, acontecerá que o monte da Casa do SENHOR será estabelecido no cimo dos montes e se

[24] Dlatego tak mówi Pan Zastępów, Mocarz Izraela: Biada! Ulżę sobie na moich nieprzyjaciołach i pomszczę się na moich wrogach!
[25] I zwrócę swoją rękę przeciwko tobie, i wytopię w tyglu twój żużel, i usunę wszystkie twoje przymieszki.
[26] I przywrócę ci twoich sędziów jak niegdyś, i twoich radców jak na początku. Potem nazywać cię będą grodem sprawiedliwości, miastem wiernym.
[27] Syjon będzie odkupiony przez sąd, a ci, którzy się w nim nawrócą, przez sprawiedliwość.
[28] Odstępców zaś oraz grzeszników spotka zagłada, a ci, którzy opuszczają Pana, zginą.
[29] Bo wstydem się okryjecie z powodu dębów, w których macie upodobanie i rumieńcem zapłoniecie z powodu gajów, które lubicie,

[30] Bo staniecie się jak dąb, którego liść zwiędnie, lub jak ogród bez wody.

[31] I mocarz stanie się paździerzem, a jego dzieło iskrą, i spłoną obaj razem, i nie będzie komu gasić.

Izajasza 2

Pokojowe rządy Pana nad wszystkimi narodami

[1] Widzenie Izajasza, syna Amosa, dotyczące Judy i Jeruzalemu:
[2] I stanie się w dniach ostatecznych, że góra ze świątynią Pana będzie stać mocno jako najwyższa z gór i będzie wyniesiona

elevará sobre os outeiros, e para ele afluirão todos os povos.

[3] Irão muitas nações e dirão: Vinde, e subamos ao monte do SENHOR e à casa do Deus de Jacó, para que nos ensine os seus caminhos, e andemos pelas suas veredas; porque de Sião sairá a lei, e a palavra do SENHOR, de Jerusalém.

[4] Ele julgará entre os povos e corrigirá muitas nações; estas converterão as suas espadas em relhas de arados e suas lanças, em podadeiras; uma nação não levantará a espada contra outra nação, nem aprenderão mais a guerra.

[5] Vinde, ó casa de Jacó, e andemos na luz do SENHOR.

Abatido o orgulho dos homens

[6] Pois, tu, SENHOR, desamparaste o teu povo, a casa de Jacó, porque os seus se encheram da corrupção do Oriente e são agoureiros como os filisteus e se associam com os filhos dos estranhos.

[7] A sua terra está cheia de prata e de ouro, e não têm conta os seus tesouros; também está cheia de cavalos, e os seus carros não têm fim.

[8] Também está cheia a sua terra de ídolos; adoram a obra das suas mãos, aquilo que os seus próprios dedos fizeram.

[9] Com isso, a gente se abate, e o homem se avilta; portanto, não lhes perdoarás.

[10] Vai, entra nas rochas e esconde-te no pó, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade.

ponad pagórki, a tłumnie będą do niej zdążać wszystkie narody.

[3] I pójdzie wiele ludów, mówiąc: Pójdźmy w pielgrzymce na górę Pana, do świątyni Boga Jakuba, i będzie nas uczył dróg swoich, abyśmy mogli chodzić jego ścieżkami, gdyż z Syjonu wyjdzie zakon, a słowo Pana z Jeruzalemu.

[4] Wtedy rozsądzać będzie narody i rozstrzygać sprawy wielu ludów. I przekują swoje miecze na lemiesze, a swoje włócznie na sierpy. Żaden naród nie podniesie miecza przeciwko drugiemu narodowi i nie będą się już uczyć sztuki wojennej.

Sąd Pana nad pychą

[5] Domu Jakubowy! Nuże! Postępujmy w światłości Pana!

[6] Lecz ty porzuciłeś swój lud, dom Jakuba, gdyż pełno jest wśród nich wróżbitów Wschodu i czarowników jak u Filistynów, a z cudzoziemcami zawierają umowy.

[7] Ich ziemia jest pełna srebra i złota, tak że nie ma końca ich skarbom. I pełna jest ich ziemia koni, tak że nie ma końca ich wozom wojennym.

[8] Ich ziemia jest pełna bożków, kłaniają się dziełu swoich rąk, temu, co uczyniły ich palce.

[9] I tak poniżył się człowiek, i spodlał rodzaj ludzki: Ty im nie przebaczysz.

[10] Wejdź do jaskiń skalnych i skryj się w prochu ze strachu przed Panem i przed

blaskiem jego majestatu, gdy powstanie, aby wstrząsnąć ziemią.

[11] Os olhos altivos dos homens serão abatidos, e a sua altivez será humilhada; só o SENHOR será exaltado naquele dia.

[11] Dumne oczy człowieka opuszczą się, a pycha ludzka zniży się, ale jedynie Pan wywyższy się w owym dniu.

[12] Porque o Dia do SENHOR dos Exércitos será contra todo soberbo e altivo e contra todo aquele que se exalta, para que seja abatido;

[12] Bo dla Pana Zastępów nastanie dzień sądu nad wszystkim, co pyszne i wysokie, i nad wszystkim, co wyniosłe, aby było poniżone.

[13] contra todos os cedros do Líbano, altos, mui elevados; e contra todos os carvalhos de Basã;

[13] Nad wszystkimi wysokimi i sterczącymi cedrami Libanu, i nad wszystkimi dębami Baszanu.

[14] contra todos os montes altos e contra todos os outeiros elevados;

[14] Nad wszystkimi wysokimi górami i nad wszystkimi sterczącymi pagórkami.

[15] contra toda torre alta e contra toda muralha firme;

[15] I nad każdą wysoką wieżą, i nad każdym murem obronnym.

[16] contra todos os navios de Társis e contra tudo o que é belo à vista.

[16] I nad wszystkimi okrętami tartezyjskimi, i nad wszystkimi kosztownymi statkami.

[17] A arrogância do homem será abatida, e a sua altivez será humilhada; só o SENHOR será exaltado naquele dia.

[17] I zniży się pycha człowieka, a wyniosłość ludzka opuści się, lecz jedynie Pan wywyższy się w owym dniu,

[18] Os ídolos serão de todo destruídos.

[18] A bożki doszczętnie zginą.

[19] Então, os homens se meterão nas cavernas das rochas e nos buracos da terra, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade, quando ele se levantar para espantar a terra.

[19] I wejdą do jaskiń skalnych i do jam ziemnych ze strachu przed Panem i przed blaskiem jego majestatu, gdy powstanie, aby wstrząsnąć ziemią.

[20] Naquele dia, os homens lançarão às toupeiras e aos morcegos os seus ídolos de prata e os seus ídolos de ouro, que fizeram para ante eles se prostrarem,

[20] W owym dniu rzuci człowiek kretom i nietoperzom swoje bałwany srebrne i swoje bałwany złote, które sobie zrobił, aby im się kłaniać.

[21] e meter-se-ão pelas fendas das rochas e pelas cavernas das penhas, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade,

[21] A wejdzie do jaskiń skalnych i do szczelin między opokami ze strachu przed

quando ele se levantar para espantar a terra.

[22] Afastai-vos, pois, do homem cujo fôlego está no seu nariz. Pois em que é ele estimado?

Panem i przed blaskiem jego majestatu, gdy powstanie, aby wstrząsnąć ziemią.

[22] Dajcie sobie spokój z człowiekiem, który wart tyle, co tchnienie w jego nozdrzach! Bo za co można go uważać?

Isaías 3

Julgamento de Judá e de Jerusalém

[1] Porque eis que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, tira de Jerusalém e de Judá o sustento e o apoio, todo sustento de pão e todo sustento de água;

[2] o valente, o guerreiro e o juiz; o profeta, o adivinho e o ancião;

[3] o capitão de cinqüenta, o respeitável, o conselheiro, o hábil entre os artífices e o encantador perito.

[4] Dar-lhes-ei meninos por príncipes, e crianças governarão sobre eles.

[5] Entre o povo, oprimem uns aos outros, cada um, ao seu próximo; o menino se atreverá contra o ancião, e o vil, contra o nobre.

[6] Quando alguém se chegar a seu irmão e lhe disser, na casa de seu pai: Tu tens roupa, sê nosso príncipe e toma sob teu governo esta ruína;

[7] naquele dia, levantará este a sua voz, dizendo: Não sou médico, não há pão em minha casa, nem veste alguma; não me ponhais por príncipe do povo.

[8] Porque Jerusalém está arruinada, e Judá, caída; porquanto a sua língua e as suas obras são contra o SENHOR, para desafiarem a sua gloriosa presença.

Izajasza 3

Sąd Pana nad Judą i Jeruzalemem

[1] Bo oto Pan, Pan Zastępów, zabierze Jeruzalemowi i Judzie podporę i laskę, wszelką pomoc w chlebie i wszelką pomoc w wodzie,

[2] Bohatera i wojownika, sędziego i proroka, zarówno wieszczka jak i starszego,

[3] Dowódcę pięćdziesiątki i męża poważnego, i radcę, i przemyślnego zamawiacza i czarownika.

[4] I da im chłopców na zwierzchników, a dzieciny będą nad nimi panować.

[5] Ludzie będą się wzajemnie gnębić, każdy swego bliźniego, chłopiec porwie się na starca, a nikczemnik na poważanego.

[6] A gdy ktoś złapie swego brata w domu swego ojca, mówiąc: Masz płaszcz, więc bądź naszym wodzem, a te ruiny niech znajdą się pod twoją władzą,

[7] Tamten odpowie w owym dniu: Nie chcę być lekarzem, nie ma w moim domu ani chleba, ani płaszcza, nie ustanawiajcie mnie wodzem ludu!

[8] Bo Jeruzalem się chwieje, a Juda upada, gdyż ich język i uczynki są przeciwko Panu, aby urągać pełnym chwały jego oczom.

[9] O aspecto do seu rosto testifica contra eles; e, como Sodoma, publicam o seu pecado e não o encobrem. Ai da sua alma! Porque fazem mal a si mesmos.

[9] Zuchwałe ich oblicze świadczy przeciwko nim, a o swoim grzechu mówią bez osłonek jak Sodomczycy, nie ukrywają go. Biada ich duszy, gdyż sami zgotowali sobie nieszczęście!

[10] Dizei aos justos que bem lhes irá; porque comerão do fruto das suas ações.

[10] Szczęśliwy sprawiedliwy, gdyż dobrze mu się powiedzie, bo owoc uczynków swoich będzie spożywać!

[11] Ai do perverso! Mal lhe irá; porque a sua paga será o que as suas próprias mãos fizeram.

[11] Biada bezbożnemu, źle mu się powiedzie, bo mu według uczynków jego rąk odpłacą!

[12] Os opressores do meu povo são crianças, e mulheres estão à testa do seu governo. Oh! Povo meu! Os que te guiam te enganam e destroem o caminho por onde deves seguir.

[12] Ludu mój! Jego ciemięzcami są dzieci i kobiety nim rządzą. Ludu mój! Twoi wodzowie to zwodziciele, wypaczyli drogi, którymi masz chodzić.

[13] O SENHOR se dispõe para pleitear e se apresenta para julgar os povos.

[13] Pan stanął do rozprawy, stoi już, aby sądzić ludy.

[14] O SENHOR entra em juízo contra os anciãos do seu povo e contra os seus príncipes. Vós sois os que consumistes esta vinha; o que roubastes do pobre está em vossa casa.

[14] Pan przychodzi na sąd przeciwko starszym swojego ludu i jego książętom: To wy zniszczyliście winnicę, mienie zagrabione ubogiemu jest w waszych domach!

[15] Que há convosco que esmagais o meu povo e moeis a face dos pobres? – diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

[15] Co wam przyjdzie z tego, że depczecie mój lud, a oblicza ubogich ciemiężycie? - mówi Pan, Pan Zastępów.

Julgamento das filhas de Sião

Sąd Pana nad mieszkańcami Jeruzalemu

[16] Diz ainda mais o SENHOR: Visto que são altivas as filhas de Sião e andam de pescoço emproado, de olhares impudentes, andam a passos curtos, fazendo tinir os ornamentos de seus pés,

[16] Rzekł także Pan: Ponieważ córki syjońskie wynoszą się i chodzą dumnie z wyciągniętą szyją, i uwodzicielsko zerkają, chodząc drobnymi kroczkami i pobrzękując łańcuszkami na swoich nogach,

[17] o SENHOR fará tinhosa a cabeça das filhas de Sião, o SENHOR porá a descoberto as suas vergonhas.

[17] Dlatego Pan sprawi, że wyłysieją głowy córek syjońskich i Pan odsłoni ich czoła.

[18] Naquele dia, tirará o SENHOR o enfeite dos anéis dos tornozelos, e as toucas, e os ornamentos em forma de meia-lua;
[19] os pendentes, e os braceletes, e os véus esvoaçantes;
[20] os turbantes, as cadeiazinhas para os passos, as cintas, as caixinhas de perfumes e os amuletos;
[21] os sinetes e as jóias pendentes do nariz;
[22] os vestidos de festa, os mantos, os xales e as bolsas;
[23] os espelhos, as camisas finíssimas, os atavios de cabeça e os véus grandes.
[24] Será que em lugar de perfume haverá podridão, e por cinta, corda; em lugar de encrespadura de cabelos, calvície; e em lugar de veste suntuosa, cilício; e marca de fogo, em lugar de formosura.
[25] Os teus homens cairão à espada, e os teus valentes, na guerra.
[26] As suas portas chorarão e estarão de luto; Sião, desolada, se assentará em terra.

Isaías 4

[1] Sete mulheres, naquele dia, lançarão mão de um homem, dizendo: Nós mesmas do nosso próprio pão nos sustentaremos e do que é nosso nos vestiremos; tão-somente queremos ser chamadas pelo teu nome; tira o nosso opróbrio.

O reinado do Renovo do Senhor

[2] Naquele dia, o Renovo do SENHOR será de beleza e de glória; e o fruto da terra, orgulho e adorno para os de Israel que forem salvos.

[18] W owym dniu usunie Pan ozdobę: sprzączki i diademy, i półksiężyce.
[19] Kolczyki, naramienniki i zasłony,
[20] Zawoje i łańcuszki, i wspaniałe przepaski, flakoniki i amulety,
[21] Pierścionki i kolczyki do nosów,
[22] Odświętne szaty i płaszcze, okrycia i torebki,
[23] Lusterka i koszulki, zawoje i zasłony.
[24] I zamiast woni będzie smród, a zamiast pasa - sznur, zamiast loków - łysina, a zamiast bogatej szaty - obcisły wór, zamiast piękna - hańbiące piętno.
[25] Twoi wojownicy padną od miecza, a twoi rycerze w walce.
[26] I jęk, i płacz zagoszczą w jej bramach, ogołocona siedzieć będzie na ziemi.

Izajasza 4

[1] W owym dniu uchwyci się siedem kobiet jednego mężczyzny, mówiąc: Swój własny chleb będziemy jadły i swoim własnym odzieniem będziemy się przyodziewały, niech tylko twoim imieniem się nazywamy, zdejmij z nas naszą hańbę!

Pełna chwały przyszłość Jeruzalemu

[2] W owym dniu latorośl Pana stanie się ozdobą i chwałą, a owoc ziemi chlubą i krasą ocalonych Izraela.

[3] Será que os restantes de Sião e os que ficarem em Jerusalém serão chamados santos; todos os que estão inscritos em Jerusalém, para a vida,

[4] quando o SENHOR lavar a imundícia das filhas de Sião e limpar Jerusalém da culpa do sangue do meio dela, com o Espírito de justiça e com o Espírito purificador.

[5] Criará o SENHOR, sobre todo o monte de Sião e sobre todas as suas assembléias, uma nuvem de dia e fumaça e resplendor de fogo chamejante de noite; porque sobre toda a glória se estenderá um dossel e um pavilhão,

[6] os quais serão para sombra contra o calor do dia e para refúgio e esconderijo contra a tempestade e a chuva.

Isaías 5

A parábola da vinha má

[1] Agora, cantarei ao meu amado o cântico do meu amado a respeito da sua vinha. O meu amado teve uma vinha num outeiro fertilíssimo.

[2] Sachou-a, limpou-a das pedras e a plantou de vides escolhidas; edificou no meio dela uma torre e também abriu um lagar. Ele esperava que desse uvas boas, mas deu uvas bravas.

[3] Agora, pois, ó moradores de Jerusalém e homens de Judá, julgai, vos peço, entre mim e a minha vinha.

[4] Que mais se podia fazer ainda à minha vinha, que eu lhe não tenha feito? E como,

[3] I będzie tak, że kto pozostanie na Syjonie i ostoi się w Jeruzalemie, będzie nazwany świętym; każdy, kto jest zapisany wśród żywych w Jeruzalemie.

[4] Gdy Pan zmyje brud córek syjońskich i usunie plamy krwi z Jeruzalemu tchnieniem sądu i tchnieniem zniszczenia,

[5] Wówczas stworzy Pan nad całym obszarem góry Syjon i nad jej zgromadzeniami obłok w dzień, a dym i blask płomieni ognia w nocy, gdyż nad wszystkim rozciągać się będzie chwała niby osłona

[6] I namiot, aby w dzień dać cień przed skwarem oraz ostoję i schronienie przed burzą i deszczem.

Izajasza 5

Pieśń o winnicy

[1] Zaśpiewam mojemu ulubieńcowi ulubioną jego pieśń o jego winnicy. Ulubieniec mój miał winnicę na pagórku urodzajnym.

[2] Przekopał ją i oczyścił z kamieni, i zasadził w niej szlachetne szczepy. Zbudował w niej wieżę i wykuł w niej prasę, oczekiwał, że wyda szlachetne grona, lecz ona wydała złe owoce.

[3] Teraz więc, obywatele jeruzalemscy i mężowie judzcy, rozsądźcie między mną i między moją winnicą!

"Biada złym..."

[4] Cóż jeszcze należało uczynić mojej winnicy, czego ja jej nie uczyniłem? Dlaczego oczekiwałem, że wyda

esperando eu que desse uvas boas, veio a produzir uvas bravas?

szlachetne grona, a ona wydała złe owoce?

[5] Agora, pois, vos farei saber o que pretendo fazer à minha vinha: tirarei a sua sebe, para que a vinha sirva de pasto; derribarei o seu muro, para que seja pisada;

[5] Otóż teraz chcę wam ogłosić, co uczynię z moją winnicą: Rozbiorę jej płot, aby ją spasiono, rozwalę jej mur, aby ją zdeptano.

[6] torná-la-ei em deserto. Não será podada, nem sachada, mas crescerão nela espinheiros e abrolhos; às nuvens darei ordem que não derramem chuva sobre ela.

[6] Zniszczę ją doszczętnie: Nie będzie przycinana ani okopywana, ale porośnie cierniem i ostem, nadto nakażę obłokom, by na nią nie spuszczały deszczu.

[7] Porque a vinha do SENHOR dos Exércitos é a casa de Israel, e os homens de Judá são a planta dileta do SENHOR; este desejou que exercessem juízo, e eis aí quebrantamento da lei; justiça, e eis aí clamor.

[7] Zaiste, winnicą Pana Zastępów jest dom izraelski, a mężowie judzcy ulubioną jego latoroślą. Oczekiwał prawa, a oto - bezprawie; sprawiedliwości, a oto - krzyk.

Ais contra os perversos

[8] Ai dos que ajuntam casa a casa, reúnem campo a campo, até que não haja mais lugar, e ficam como únicos moradores no meio da terra!

[8] Biada tym, którzy przyłączają dom do domu, a rolę do roli dodają, tak że nie ma wolnego miejsca i tylko wy sami osiedliście w kraju.

[9] A meus ouvidos disse o SENHOR dos Exércitos: Em verdade, muitas casas ficarão desertas, até as grandes e belas, sem moradores.

[9] Dlatego w moich uszach rozległ się głos Pana Zastępów: Zaiste, wiele domów spustoszeje, wielkie i piękne pozostaną bez mieszkańca.

[10] E dez jeiras de vinha não darão mais do que um bato, e um ômer cheio de semente não dará mais do que um efa.

[10] Bo dziesięć morgów winnicy wyda jedną baryłkę wina, a jeden korzec ziarna wyda pół korca.

[11] Ai dos que se levantam pela manhã e seguem a bebedice e continuam até alta noite, até que o vinho os esquenta!

[11] Biada tym, którzy od wczesnego rana gonią za trunkiem, których do późnego wieczora rozpala wino,

[12] Liras e harpas, tamboris e flautas e vinho há nos seus banquetes; porém não consideram os feitos do SENHOR, nem olham para as obras das suas mãos.

[12] A na ich ucztach jest cytra i lutnia, bębenek i flet oraz wino, lecz na dzieło Pana nie patrzą, a sprawy jego rąk nie widzą.

[13] Portanto, o meu povo será levado cativo, por falta de entendimento; os seus nobres terão fome, e a sua multidão se secará de sede.

[14] Por isso, a cova aumentou o seu apetite, abriu a sua boca desmesuradamente; para lá desce a glória de Jerusalém, e o seu tumulto, e o seu ruído, e quem nesse meio folgava.

[15] Então, a gente se abate, e o homem se avilta; e os olhos dos altivos são humilhados.

[16] Mas o SENHOR dos Exércitos é exaltado em juízo; e Deus, o Santo, é santificado em justiça.

[17] Então, os cordeiros pastarão lá como se no seu pasto; e os nômades se nutrirão dos campos dos ricos lá abandonados.

[18] Ai dos que puxam para si a iniqüidade com cordas de injustiça e o pecado, como com tirantes de carro!

[19] E dizem: Apresse-se Deus, leve a cabo a sua obra, para que a vejamos; aproxime-se, manifeste-se o conselho do Santo de Israel, para que o conheçamos.

[20] Ai dos que ao mal chamam bem e ao bem, mal; que fazem da escuridade luz e da luz, escuridade; põem o amargo por doce e o doce, por amargo!

[21] Ai dos que são sábios a seus próprios olhos e prudentes em seu próprio conceito!

[13] Dlatego mój lud pójdzie w niewolę, bo nic nie rozumie, jego szlachetni umrą z głodu, a jego pospólstwo uschnie z pragnienia.

[14] Dlatego piekło rozwarło swoją gardziel i nad miarę rozdziawiło swoją paszczę, i wpadnie w nie jego przepych i zgiełkliwe pospólstwo, i ci, którzy się w nim weselą.

[15] Wtedy ukorzy się człowiek i uniży się mąż, a oczy dumnych będą spuszczone.

[16] Lecz Pan Zastępów będzie wywyższony przez sąd, a Święty Bóg okaże się świętym przez sprawiedliwość.

[17] I paść się będą owce jak na własnym wygonie, a kozły żywić się na pustkowiu bogatych.

[18] Biada tym, którzy ściągają winę sznurami nieprawości, a grzech jakby powrozami wozów,

[19] Którzy mówią: Niech przynagli, niech przyśpieszy swoje dzieło, abyśmy widzieli, niech wnet się spełni zamysł Świętego Izraelskiego, abyśmy go poznali.

[20] Biada tym, którzy zło nazywają dobrem, a dobro złem, którzy zamieniają ciemność w światłość, a światłość w ciemność, zamieniają gorycz w słodycz, a słodycz w gorycz.

[21] Biada tym, którzy we własnych oczach uchodzą za mądrych i we własnym mniemaniu za rozumnych!

[22] Ai dos que são heróis para beber vinho e valentes para misturar bebida forte,

[23] os quais por suborno justificam o perverso e ao justo negam justiça!

[24] Pelo que, como a língua de fogo consome o restolho, e a erva seca se desfaz pela chama, assim será a sua raiz como podridão, e a sua flor se esvaecerá como pó; porquanto rejeitaram a lei do SENHOR dos Exércitos e desprezaram a palavra do Santo de Israel.

[25] Por isso, se acende a ira do SENHOR contra o seu povo, povo contra o qual estende a mão e o fere, de modo que tremem os montes e os seus cadáveres são como monturo no meio das ruas. Com tudo isto não se aplaca a sua ira, mas ainda está estendida a sua mão.

[26] Ele arvorará o estandarte para as nações distantes e lhes assobiará para que venham das extremidades da terra; e vêm apressadamente.

[27] Não há entre elas cansado, nem quem tropece; ninguém tosqueneja, nem dorme; não se lhe desata o cinto dos seus lombos, nem se lhe rompe das sandálias a correia.

[28] As suas flechas são agudas, e todos os seus arcos, retesados; as unhas dos seus cavalos dizem-se de pederneira, e as rodas dos seus carros, um redemoinho.

[29] O seu rugido é como o do leão; rugem como filhos de leão, e, rosnando,

[22] Biada tym, którzy są bohaterami w piciu wina i mocarzami w mieszaniu mocnego napoju,

[23] Którzy uniewinniają winowajcę za łapówkę, a niewinnym odmawiają sprawiedliwości.

[24] Dlatego jak pożera słomę język ognia i ginie w płomieniu plewa, tak zgnije ich korzeń, a ich kwiat uleci jak proch, gdyż odrzucili zakon Pana Zastępów i wzgardzili słowem Świętego Izraelskiego.

[25] Przeto zapłonął gniew Pana przeciwko jego ludowi i wyciągnął swoją rękę przeciwko niemu i uderzył weń, tak że zadrżały góry, a ich trupy leżały jak gnój na ulicach. Mimo to nie ustawał jego gniew, a jego ręka jeszcze jest wyciągnięta.

[26] I wywiesi chorągiew dla narodu z daleka, i świstem zwabi go od krańców ziemi, a oto ten śpiesznie i szybko nadejdzie.

[27] Nikt wśród nich nie jest zmęczony ani się nie potyka, nikt nie drzemie ani nie śpi. Nie rozluźnia się pas na jego biodrach, nie rozrywa się rzemyk jego sandałów.

[28] Jego strzały są ostre, a wszystkie jego łuki napięte, kopyta jego koni są jak krzemień, a jego koła jak huragan.

[29] Jego ryk jak u lwa i ryczy jak lwiątka, warcząc porywa łup i unosi, i nikt mu nie wyrwie.

arrebatam a presa, e a levam, e não há quem a livre.

[30] Bramam contra eles naquele dia, como o bramido do mar; se alguém olhar para a terra, eis que só há trevas e angústia, e a luz se escurece em densas nuvens.

[30] I zahuczy nad nim w owym dniu jak huczy morze. Gdy spojrzeć na ziemię, oto niepokojąca ciemność i światło przyćmione przez ciemne obłoki.

Isaías 6

A visão de Isaías e o seu chamamento

[1] No ano da morte do rei Uzias, eu vi o SENHOR assentado sobre um alto e sublime trono, e as abas de suas vestes enchiam o templo.

[2] Serafins estavam por cima dele; cada um tinha seis asas: com duas cobria o rosto, com duas cobria os seus pés e com duas voava.

[3] E clamavam uns para os outros, dizendo: Santo, santo, santo é o SENHOR dos Exércitos; toda a terra está cheia da sua glória.

[4] As bases do limiar se moveram à voz do que clamava, e a casa se encheu de fumaça.

[5] Então, disse eu: ai de mim! Estou perdido! Porque sou homem de lábios impuros, habito no meio de um povo de impuros lábios, e os meus olhos viram o Rei, o SENHOR dos Exércitos!

[6] Então, um dos serafins voou para mim, trazendo na mão uma brasa viva, que tirara do altar com uma tenaz;

[7] com a brasa tocou a minha boca e disse: Eis que ela tocou os teus lábios; a tua

Izajasza 6

Powołanie Izajasza na proroka

[1] W roku śmierci króla Uzjasza widziałem Pana siedzącego na tronie wysokim i wyniosłym, a kraj jego szaty wypełniał świątynię.

[2] Jego orszak stanowiły serafy, z których każdy miał po sześć skrzydeł, dwoma zakrywał swoją twarz, dwoma zakrywał swoje nogi i na dwóch latał.

[3] I wołał jeden do drugiego: Święty, Święty, Święty jest Pan Zastępów! Pełna jest wszystka ziemia chwały jego.

[4] I zatrzęsły się progi w posadach od tego potężnego głosu, a przybytek napełnił się dymem.

[5] I rzekłem: Biada mi! Zginąłem, bo jestem człowiekiem nieczystych warg i mieszkam pośród ludu nieczystych warg, gdyż moje oczy widziały Króla, Pana Zastępów.

[6] Wtedy przyleciał do mnie jeden z serafów, mając w ręku rozżarzony węgielek, który szczypcami wziął z ołtarza,

[7] I dotknął moich ust, i rzekł: Oto dotknęło to twoich warg i usunięta jest twoja wina, a twój grzech odpuszczony.

iniqüidade foi tirada, e perdoado, o teu pecado.

[8] Depois disto, ouvi a voz do SENHOR, que dizia: A quem enviarei, e quem há de ir por nós? Disse eu: eis-me aqui, envia-me a mim.

[9] Então, disse ele: Vai e dize a este povo: Ouvi, ouvi e não entendais; vede, vede, mas não percebais.

[10] Torna insensível o coração deste povo, endurece-lhe os ouvidos e fecha-lhe os olhos, para que não venha ele a ver com os olhos, a ouvir com os ouvidos e a entender com o coração, e se converta, e seja salvo.

[11] Então, disse eu: até quando, SENHOR? Ele respondeu: Até que sejam desoladas as cidades e fiquem sem habitantes, as casas fiquem sem moradores, e a terra seja de todo assolada,

[12] e o SENHOR afaste dela os homens, e no meio da terra seja grande o desamparo.

[13] Mas, se ainda ficar a décima parte dela, tornará a ser destruída. Como terebinto e como carvalho, dos quais, depois de derribados, ainda fica o toco, assim a santa semente é o seu toco.

Isaías 7

Profecia contra Israel e a Síria

[1] Sucedeu nos dias de Acaz, filho de Jotão, filho de Uzias, rei de Judá, que Rezim, rei da Síria, e Peca, filho de Remalias, rei de Israel, subiram a Jerusalém, para pelejarem contra ela, porém não prevaleceram contra ela.

[8] Potem usłyszałem głos Pana, który rzekł: Kogo poślę? I kto tam pójdzie? Tedy odpowiedziałem: Oto jestem, poślij mnie!

[9] A On rzekł: Idź i mów do tego ludu: Słuchajcie bacznie, lecz nie rozumiejcie, i patrzcie uważnie, lecz nie poznawajcie!

[10] Znieczul serce tego ludu i dotknij jego uszy głuchotą, a jego oczy ślepotą, aby nie widział swoimi oczyma i nie słyszał swoimi uszyma, i nie rozumiał swoim sercem, żeby się nie nawrócił i nie ozdrowiał!

[11] I rzekłem: Dopókiż, Panie? A On odpowiedział: Dopóki nie opustoszeją miasta i nie będą bez mieszkańców, domy bez ludzi, a kraj nie stanie się pustynią.

[12] Pan uprowadzi ludzi daleko, i w kraju będzie wielkie spustoszenie.

[13] A choćby została w nim jeszcze dziesiąta część, ta ponownie będzie zniszczona jak dąb lub jak terebint, z którego przy ścięciu został tylko pień. Pędem świętym jest jego pień.

Izajasza 7

Pierwsza zapowiedź Izajasza dla Achaza

[1] Za czasów Achaza, syna Jotama, syna Uzjasza, króla judzkiego, wyruszył Resyn, król aramejski, z Pekachem, synem Remaliasza, królem izraelskim, przeciwko Jeruzalemowi, aby z nim walczyć, lecz nie mógł go zdobyć.

[2] Deu-se aviso à casa de Davi: A Síria está aliada com Efraim. Então, ficou agitado o coração de Acaz e o coração do seu povo, como se agitam as árvores do bosque com o vento.

[3] Disse o SENHOR a Isaías: Agora, sai tu com teu filho, que se chama Um-Resto-Volverá, ao encontro de Acaz, que está na outra extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do lavadeiro,

[4] e dize-lhe: Acautela-te e aquieta-te; não temas, nem se desanime o teu coração por causa destes dois tocos de tições fumegantes; por causa do ardor da ira de Rezim, e da Síria, e do filho de Remalias.

[5] Porquanto a Síria resolveu fazer-te mal, bem como Efraim e o filho de Remalias, dizendo:

[6] Subamos contra Judá, e amedrontemo-lo, e o conquistemos para nós, e façamos reinar no meio dele o filho de Tabeal.

[7] Assim diz o SENHOR Deus: Isto não subsistirá, nem tampouco acontecerá.

[8] Mas a capital da Síria será Damasco, e o cabeça de Damasco, Rezim, e dentro de sessenta e cinco anos Efraim será destruído e deixará de ser povo.

[9] Entretanto, a capital de Efraim será Samaria, e o cabeça de Samaria, o filho de Remalias; se o não crerdes, certamente, não permanecereis.

A promessa a respeito de Emanuel

[10] E continuou o SENHOR a falar com Acaz, dizendo:

[2] A gdy doniesiono domowi Dawidowemu, że Aram rozbił obóz w Efraimie, zadrżało jego serce i serce jego ludu, jak drżą drzewa w lesie od wiatru.

[3] Wtedy rzekł Pan do Izajasza: Wyjdź naprzeciw Achaza ze swoim synem Szeariaszubem na koniec kanału Górnego Stawu, na drogę Pola Foluszników,

[4] I powiedz mu: Miej się na baczności i bądź spokojny, nie bój się, a twoje serce niech się nie lęka tych dwóch niedopałków głowni dymiących, gdy płonie gniewem Resyn z Aramem i syn Remaliasza,

[5] Ponieważ Aram, Efraim i syn Remaliasza uknuli zło przeciwko tobie, mówiąc:

[6] Wyruszmy do Judy i przestraszmy ją, i podzielmy ją między siebie, a ustanowimy w niej królem syna Tabala.

[7] Tak mówi Wszechmogący, Pan: To się nie stanie i tak nie będzie!

[8] Gdyż stolicą Aramu jest Damaszek, a głową Damaszku jest Resyn; i jeszcze tylko sześćdziesiąt pięć lat, a rozbity Efraim przestanie być ludem.

[9] A stolicą Efraima jest Samaria, a głową Samarii jest syn Remaliasza. Jeżeli nie uwierzycie, nie ostaniecie się.

Zapowiedź Izajasza dotycząca Immanuela

[10] I znowu rzekł Pan do Achaza tak:

[11] Pede ao SENHOR, teu Deus, um sinal, quer seja embaixo, nas profundezas, ou em cima, nas alturas.
[12] Acaz, porém, disse: Não o pedirei, nem tentarei ao SENHOR.
[13] Então, disse o profeta: Ouvi, agora, ó casa de Davi: acaso, não vos basta fatigardes os homens, mas ainda fatigais também ao meu Deus?
[14] Portanto, o SENHOR mesmo vos dará um sinal: eis que a virgem conceberá e dará à luz um filho e lhe chamará Emanuel.
[15] Ele comerá manteiga e mel quando souber desprezar o mal e escolher o bem.
[16] Na verdade, antes que este menino saiba desprezar o mal e escolher o bem, será desamparada a terra ante cujos dois reis tu tremes de medo.

Males sobre Jerusalém

[17] Mas o SENHOR fará vir sobre ti, sobre o teu povo e sobre a casa de teu pai, por intermédio do rei da Assíria, dias tais, quais nunca vieram, desde o dia em que Efraim se separou de Judá.
[18] Porque há de acontecer que, naquele dia, assobiará o SENHOR às moscas que há no extremo dos rios do Egito e às abelhas que andam na terra da Assíria;
[19] elas virão e pousarão todas nos vales profundos, nas fendas das rochas, em todos os espinhos e em todos os pastios.
[20] Naquele dia, rapar-te-á o SENHOR com uma navalha alugada doutro lado do rio,

[11] Proś dla siebie o znak od Pana, twego Boga, czy to głęboko w podziemiu, czy to wysoko w górze!
[12] Na to odpowiedział Achaz: Nie będę prosił i nie będę kusił Pana.
[13] Wtedy Izajasz rzekł: Słuchajcie, domu Dawidowy! Czy mało wam tego, że nużycie ludzi, to jeszcze mojego Boga nużycie?
[14] Dlatego sam Pan da wam znak: Oto panna pocznie i porodzi syna, i nazwie go imieniem Immanuel.
[15] Mlekiem zsiadłym i miodem żywić się będzie do czasu, gdy nauczy się odrzucać złe, a wybierać dobre.
[16] Gdyż zanim chłopiec nauczy się odrzucać złe, a wybierać dobre, kraj, przed którego obu królami drżysz, będzie spustoszony.
[17] Pan sprowadzi na ciebie i na twój lud, i na dom twojego ojca czasy, jakich nie było od dnia, gdy Efraim odpadł od Judy - przez króla Asyrii.
[18] I stanie się w owym dniu, że Pan gwizdnie na muchę, która jest na krańcach strumieni egipskich, i na pszczołę, która jest w ziemi asyryjskiej,
[19] I przybędą, i usiądą wszystkie w jarach rzecznych i w rozpadlinach skalnych, i na wszystkich krzakach ciernistych, i na wszystkich wygonach.
[20] W owym dniu ogoli Pan brzytwą wynajętą za Rzeką, ręką króla

a saber, por meio do rei da Assíria, a cabeça e os cabelos das vergonhas e tirará também a barba.

[21] Naquele dia, sucederá que um homem manterá apenas uma vaca nova e duas ovelhas,

[22] e será tal a abundância de leite que elas lhe darão, que comerá manteiga; manteiga e mel comerá todo o restante no meio da terra.

[23] Também, naquele dia, todo lugar em que houver mil vides, do valor de mil siclos de prata, será para espinheiros e abrolhos.

[24] Com flechas e arco se entrará aí, porque os espinheiros e abrolhos cobrirão toda a terra.

[25] Quanto a todos os montes, que os homens costumam sachar, para ali não irás por temeres os espinhos e abrolhos; serão para pasto de bois e para serem pisados de ovelhas.

Isaías 8

A invasão dos assírios

[1] Disse-me também o SENHOR: Toma uma ardósia grande e escreve nela de maneira inteligível: Rápido-Despojo-Presa-Segura.

[2] Tomei para isto comigo testemunhas fidedignas, a Urias, sacerdote, e a Zacarias, filho de Jeberequias.

[3] Fui ter com a profetisa; ela concebeu e deu à luz um filho. Então, me disse o SENHOR: Põe-lhe o nome de Rápido-Despojo-Presa-Segura.

asyryjskiego, głowę i włosy na nogach, a także zarost na brodzie usunie.

[21] I stanie się w owym dniu, że każdy będzie hodował jałówkę i dwie owce,

[22] A z powodu obfitego udoju mleka żywić się będzie śmietaną; zaiste, śmietaną i miodem żywić się będzie każdy, kto pozostanie w kraju.

[23] I stanie się w owym dniu, że każde miejsce, gdzie jest tysiąc krzewów winnych wartości tysiąca srebrników, porośnie cierniem i ostem.

[24] Będzie się tam chodzić tylko uzbrojonym w strzały i łuk, bo cały kraj porośnie cierniem i ostem.

[25] I z obawy przed cierniem i ostem nie będzie się wchodzić na żadną górę, którą niegdyś okopywało się motyką; i staną się one wygonem dla wołów i będą deptane przez owce.

Izajasza 8

Symboliczne imię syna proroka

[1] I rzekł Pan do mnie: Weź sobie wielką tablicę i napisz na niej zwykłym pismem: Maher Szalal-Chasz Baz (Pośpiesza łup - szybko nadchodzi zdobycz).

[2] I powołaj dla mnie na wiarygodnych świadków: kapłana Uriasza i Zachariasza, syna Jeberechiasza.

[3] Potem zbliżyłem się do prorokini, i ta poczęła, i urodziła syna. I rzekł Pan do mnie: Nazwij go: Maher Szalal-Chasz Baz,

[4] Porque antes que o menino saiba dizer meu pai ou minha mãe, serão levadas as riquezas de Damasco e os despojos de Samaria, diante do rei da Assíria.
[5] Falou-me ainda o SENHOR, dizendo:
[6] Em vista de este povo ter desprezado as águas de Siloé, que correm brandamente, e se estar derretendo de medo diante de Rezim e do filho de Remalias,
[7] eis que o SENHOR fará vir sobre eles as águas do Eufrates, fortes e impetuosas, isto é, o rei da Assíria, com toda a sua glória; águas que encherão o leito dos rios e transbordarão por todas as suas ribanceiras.
[8] Penetrarão em Judá, inundando-o, e, passando por ele, chegarão até ao pescoço; as alas estendidas do seu exército cobrirão a largura da tua terra, ó Emanuel.

O Senhor é a nossa esperança

[9] Enfurecei-vos, ó povos, e sereis despedaçados; dai ouvidos, todos os que sois de países longínquos; cingi-vos e sereis despedaçados, cingi-vos e sereis despedaçados.
[10] Forjai projetos, e eles serão frustrados; dai ordens, e elas não serão cumpridas, porque Deus é conosco.
[11] Porque assim o SENHOR me disse, tendo forte a mão sobre mim, e me advertiu que não andasse pelo caminho deste povo, dizendo:
[12] Não chameis conjuração a tudo quanto este povo chama conjuração; não temais o que ele teme, nem tomeis isso por temível.

[4] Gdyż zanim chłopiec nauczy się wołać: Mój ojcze! i Moja matko! - poniosą bogactwa Damaszku i łup z Samarii przed królem asyryjskim.
[5] Potem tak jeszcze rzekł Pan do mnie:
[6] Ponieważ ten lud wzgardził cicho płynącymi wodami Syloe i drży przed Resynem i synem Remaliasza,
[7] Przeto Pan sprowadzi na nich wody Rzeki, potężne i wielkie, króla asyryjskiego i całą jego potęgę. I wystąpi ze wszystkich swoich koryt, i wyleje ze wszystkich swoich brzegów.
[8] I wedrze się do Judy, zaleje i wzbierze, będzie sięgać aż do szyi, a rozpostarte jego skrzydła pokryją na całą szerokość twój kraj, o Immanuelu!
[9] Srożcie się, ludy, i drżyjcie! Przysłuchujcie się uważnie, wszyscy dalecy mieszkańcy ziemi, przepaszcie się i drżyjcie, przepaszcie się i drżyjcie!
[10] Obmyślcie plan, lecz będzie on udaremniony, postanówcie coś - a to się nie stanie, gdyż z nami Bóg.

Tylko Pana się bójcie!

[11] Tak bowiem rzekł Pan do mnie, gdy mnie uchwycił za rękę i przestrzegł mnie, abym nie chodził drogą tego ludu, mówiąc:
[12] Nie nazywajcie sprzysiężeniem wszystkiego, co ten lud nazywa

sprzysiężeniem, i nie bójcie się tego, czego on się boi, ani się nie trwóżcie!

[13] Ao SENHOR dos Exércitos, a ele santificai; seja ele o vosso temor, seja ele o vosso espanto.

[13] Tylko Pana Zastępów miejcie za Świętego, niech On będzie waszą bojaźnią i On waszym lękiem!

[14] Ele vos será santuário; mas será pedra de tropeço e rocha de ofensa às duas casas de Israel, laço e armadilha aos moradores de Jerusalém.

[14] I będzie wam świętością i kamieniem obrazy, i skałą potknięcia dla obydwu domów Izraela, sidłem i siecią dla mieszkańców Jeruzalemu.

[15] Muitos dentre eles tropeçarão e cairão, serão quebrantados, enlaçados e presos.

[15] I wielu potknie się o nie i upadną, i potłuką się, i będą usidleni i schwytani.

[16] Resguarda o testemunho, sela a lei no coração dos meus discípulos.

[16] Zabezpieczę świadectwo, zapieczętuję naukę w moich uczniach.

[17] Esperarei no SENHOR, que esconde o seu rosto da casa de Jacó, e a ele aguardarei.

[17] I będę wyczekiwał Pana, który zakrywa swoje oblicze przed domem Jakuba, i w nim będę pokładał nadzieję.

[18] Eis-me aqui, e os filhos que o SENHOR me deu, para sinais e para maravilhas em Israel da parte do SENHOR dos Exércitos, que habita no monte Sião.

[18] Oto ja i dzieci, które mi dał Pan, jesteśmy znakami i przepowiedniami w Izraelu od Pana Zastępów, który mieszka na górze Syjon.

[19] Quando vos disserem: Consultai os necromantes e os adivinhos, que chilreiam e murmuram, acaso, não consultará o povo ao seu Deus? A favor dos vivos se consultarão os mortos?

[19] A gdy wam będą mówić: Radźcie się wywoływaczy duchów i czarowników, którzy szepcą i mruczą, to powiedzcie: Czy lud nie ma się radzić swojego Boga? Czy ma się radzić umarłych w sprawie żywych?

[20] À lei e ao testemunho! Se eles não falarem desta maneira, jamais verão a alva.

[20] A co dotyczy zakonu i objawienia: Jeżeli tak nie powiedzą, to nie zabłyśnie dla nich jutrzenka.

[21] Passarão pela terra duramente oprimidos e famintos; e será que, quando tiverem fome, enfurecendo-se, amaldiçoarão ao seu rei e ao seu Deus, olhando para cima.

[21] I będzie wędrował po niej utrapiony i zgłodniały, a gdy będzie zgłodniały, będzie się złościł i przeklinał swojego króla i swojego Boga, i spoglądał w górę.

[22] Olharão para a terra, e eis aí angústia, escuridão e sombras de ansiedade, e serão lançados para densas trevas.

[22] A gdy spojrzy na ziemię - oto trwoga i pomroka, straszna ciemność i nieprzenikniony mrok.

Isaías 9

O nascimento e o reino do Príncipe da Paz

[1] Mas para a terra que estava aflita não continuará a obscuridade. Deus, nos primeiros tempos, tornou desprezível a terra de Zebulom e a terra de Naftali; mas, nos últimos, tornará glorioso o caminho do mar, além do Jordão, Galiléia dos gentios.

[23] Lecz nie będzie zaćmione to, co znosi ucisk. Jak w przeszłości sprowadził Pan hańbę na ziemię Zebulona i na ziemię Naftalego, tak w przyszłości okryje chwałą drogę morską, Zajordanie i okręg pogan.

Izajasza 9

Narodzenie i panowanie Księcia Pokoju

[2] O povo que andava em trevas viu grande luz, e aos que viviam na região da sombra da morte, resplandeceu-lhes a luz.

[1] Lud, który chodzi w ciemności, ujrzy światło wielkie, nad mieszkańcami krainy mroków zabłyśnie światłość.

[3] Tens multiplicado este povo, a alegria lhe aumentaste; alegram-se eles diante de ti, como se alegram na ceifa e como exultam quando repartem os despojos.

[2] Udzielisz mnóstwo wesela, sprawisz wielką radość, radować się będą przed tobą, jak się radują w żniwa, jak się weselą przy podziale łupów.

[4] Porque tu quebraste o jugo que pesava sobre eles, a vara que lhes feria os ombros e o cetro do seu opressor, como no dia dos midianitas;

[3] Bo jarzmo ciążące na nim i drąg na jego plecach, kij jego dozorcy połamiesz jak za dni Midianitów.

[5] porque toda bota com que anda o guerreiro no tumulto da batalha e toda veste revolvida em sangue serão queimadas, servirão de pasto ao fogo.

[4] Gdyż każdy but skrzypiący przy chodzie, i płaszcz krwią zbroczony pójdzie na spalenie, na pastwę ognia.

[6] Porque um menino nos nasceu, um filho se nos deu; o governo está sobre os seus ombros; e o seu nome será: Maravilhoso Conselheiro, Deus Forte, Pai da Eternidade, Príncipe da Paz;

[5] Albowiem dziecię narodziło się nam, syn jest nam dany i spocznie władza na jego ramieniu, i nazwą go: Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju.

[7] para que se aumente o seu governo, e venha paz sem fim sobre o trono de Davi e sobre o seu reino, para o estabelecer e o firmar mediante o juízo e a justiça, desde agora e para sempre. O zelo do SENHOR dos Exércitos fará isto.

Profecia contra o reino de Israel

[8] O SENHOR enviou uma palavra contra Jacó, e ela caiu em Israel.

[9] Todo o povo o saberá, Efraim e os moradores de Samaria, que em soberba e altivez de coração dizem:

[10] Os tijolos ruíram por terra, mas tornaremos a edificar com pedras lavradas; cortaram-se os sicômoros, mas por cedros os substituiremos.

[11] Portanto, o SENHOR suscita contra ele os adversários de Rezim e instiga os inimigos.

[12] Do Oriente vêm os siros, do Ocidente, os filisteus e devoram a Israel à boca escancarada. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

[13] Todavia, este povo não se voltou para quem o fere, nem busca ao SENHOR dos Exércitos.

[14] Pelo que o SENHOR corta de Israel a cabeça e a cauda, a palma e o junco, num mesmo dia.

[15] O ancião, o homem de respeito, é a cabeça; o profeta que ensina a mentira é a cauda.

[16] Porque os guias deste povo são enganadores, e os que por eles são dirigidos são devorados.

[6] Potężna będzie władza i pokój bez końca na tronie Dawida i w jego królestwie, gdyż utrwali ją i oprze na prawie i sprawiedliwości, odtąd aż na wieki. Dokona tego żarliwość Pana Zastępów.

Gniew Pana na Izraela

[7] Pan zesłał słowo przeciwko Jakubowi, a ono spadło na Izraela.

[8] I poczuł je cały lud, Efraim i mieszkańcy Samarii, którzy w pysze i w wyniosłości serca tak mówią:

[9] Mury z cegły runęły, wybudujemy je z kamienia ciosanego, sykomory wycięto, zasadzimy cedry.

[10] Lecz Pan pobudzi przeciw niemu jego wroga, Resyna, i podburzy jego nieprzyjaciół,

[11] Aramejczyków od wschodu, a Filistyńczyków od zachodu. I pożrą Izraela całą paszczą. Mimo to nie ustaje jego gniew, a jego ręka jeszcze jest wyciągnięta.

[12] Lecz lud nie nawraca się do tego, który go smaga, i Pana Zastępów nie szuka.

[13] Dlatego Pan odetnie Izraelowi głowę i ogon, kiść palmową i sitowie w jednym dniu.

[14] Głową jest starszy i poważany mąż, a ogonem prorok nauczający kłamstwa.

[15] Zwodzicielami stali się wodzowie tego ludu, a prowadzeni przez nich zostają pochłonięci.

[17] Pelo que o SENHOR não se regozija com os jovens dele e não se compadece dos seus órfãos e das suas viúvas, porque todos eles são ímpios e malfazejos, e toda boca profere doidices. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

[18] Porque a maldade lavra como um fogo, ela devora os espinheiros e os abrolhos; acende as brenhas do bosque, e estas sobem em espessas nuvens de fumaça.

[19] Por causa da ira do SENHOR dos Exércitos, a terra está abrasada, e o povo é pasto do fogo; ninguém poupa a seu irmão.

[20] Abocanha à direita e ainda tem fome, devora à esquerda e não se farta; cada um come a carne do seu próximo:

[21] Manassés ataca a Efraim, e Efraim ataca a Manassés, e ambos, juntos, atacam a Judá. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

Isaías 10

[1] Ai dos que decretam leis injustas, dos que escrevem leis de opressão,

[2] para negarem justiça aos pobres, para arrebatarem o direito aos aflitos do meu povo, a fim de despojarem as viúvas e roubarem os órfãos!

[3] Mas que fareis vós outros no dia do castigo, na calamidade que vem de longe? A quem recorrereis para obter socorro e onde deixareis a vossa glória?

[16] Dlatego Pan nie oszczędza młodzieńców jego i nie lituje się nad jego sierotami i wdowami, bo to wszystko niegodziwcy i złoczyńcy, a każde usta mówią niedorzeczności. Mimo to nie ustaje jego gniew, a jego ręka jeszcze jest wyciągnięta.

[17] Gdyż bezprawie rozgorzało jak ogień, pożera cierń i oset i zapala gęstwinę leśną, tak że ta się unosi w słupach dymu.

[18] Z powodu gniewu Pana Zastępów wypalona jest ziemia, a lud stał się pastwą ognia, nikt nie lituje się nad swoim bratem.

[19] I porywają to, co z prawej strony, ale nadal są głodni, pożerają to, co z lewej strony, lecz nie są syci. Każdy pożera ciało swojego bliźniego.

[20] Manasses Efraima, a Efraim Manassesa, a obaj razem Judę. Mimo to nie ustaje jego gniew, a jego ręka jeszcze jest wyciągnięta.

Izajasza 10

[1] Biada tym, którzy ustanawiają niesprawiedliwe ustawy, i pisarzom, którzy wypisują krzywdzące wyroki,

[2] Aby odepchnąć nędzarzy od sądu i pozbawić sprawiedliwości ubogich mojego ludu, aby wdowy stały się ich łupem i aby mogli obdzierać sieroty.

[3] A cóż uczynicie w dniu nawiedzenia i burzy, która z daleka nadejdzie? Do kogo będziecie się uciekali po pomoc i gdzie pozostawicie swoje bogactwo?

[4] Nada mais vos resta a fazer, senão dobrar-vos entre os prisioneiros e cair entre os mortos. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

Profecia contra a Assíria

[5] Ai da Assíria, cetro da minha ira! A vara em sua mão é o instrumento do meu furor.

[6] Envio-a contra uma nação ímpia e contra o povo da minha indignação lhe dou ordens, para que dele roube a presa, e lhe tome o despojo, e o ponha para ser pisado aos pés, como a lama das ruas.

[7] Ela, porém, assim não pensa, o seu coração não entende assim; antes, intenta consigo mesma destruir e desarraigar não poucas nações.

[8] Porque diz: Não são meus príncipes todos eles reis?

[9] Não é Calno como Carquemis? Não é Hamate como Arpade? E Samaria, como Damasco?

[10] O meu poder atingiu os reinos dos ídolos, ainda que as suas imagens de escultura eram melhores do que as de Jerusalém e do que as de Samaria.

[11] Porventura, como fiz a Samaria e aos seus ídolos, não o faria igualmente a Jerusalém e aos seus ídolos?

[12] Por isso, acontecerá que, havendo o SENHOR acabado toda a sua obra no monte Sião e em Jerusalém, então, castigará a arrogância do coração do rei

[4] Pozostaje wam tylko skulić się wśród więźniów lub upaść wśród zabitych. Mimo to nie ustaje jego gniew, a jego ręka jeszcze jest wyciągnięta.

Asyria karą w ręku Pana

[5] Biada Asyryjczykowi, lasce mojego gniewu, w którego ręku jest rózga mojej zawziętości.

[6] Poślę go przeciwko narodowi niegodziwemu i przeciwko ludowi mojego gniewu powołam go, aby brał łup i grabił, i podeptał go jak błoto na ulicy.

[7] Lecz on nie tak sądzi, a jego serce nie tak myśli, bo umyślił w swoim sercu zniszczyć i wytępić niemało narodów.

[8] Mówi bowiem: Czyż wszyscy moi wodzowie nie są królami?

[9] Czy z Kalno nie stało się tak jak z Karkemisz, a z Arpadem tak jak z Hamatem? Czy z Samarią nie tak jak z Damaszkiem?

[10] Jak moja ręka dosięgła państw bożków, których posągi były liczniejsze niż jeruzalemskie i samaryjskie,

[11] Jak uczyniłem Samarii i jej bałwanom, tak uczynię Jeruzalemowi i jego bałwanom,

[12] I stanie się, że gdy Pan dokona całego swojego dzieła na górze Syjon i w Jeruzalemie, wtedy ukarze owoc pychy serca króla asyryjskiego i chełpliwą wyniosłość jego oczu.

da Assíria e a desmedida altivez dos seus olhos;

13 porquanto o rei disse: Com o poder da minha mão, fiz isto, e com a minha sabedoria, porque sou inteligente; removi os limites dos povos, e roubei os seus tesouros, e como valente abati os que se assentavam em tronos.

13 Rzekł bowiem: Uczyniłem to mocą swojej ręki i dzięki swojej mądrości, gdyż jestem rozumny; zniosłem granice ludów i zrabowałem ich skarby, i jak mocarz strąciłem siedzących na tronie.

14 Meti a mão nas riquezas dos povos como a um ninho e, como se ajuntam os ovos abandonados, assim eu ajuntei toda a terra, e não houve quem movesse a asa, ou abrisse a boca, ou piasse.

14 I sięgnęła moja ręka po bogactwo ludów jakby po gniazdo, a jak zagarniają opuszczone jajka, tak ja zagarnąłem całą ziemię, a nie było takiego, kto by poruszył skrzydłem albo otworzył dziób i pisnął.

15 Porventura, gloriar-se-á o machado contra o que corta com ele? Ou presumirá a serra contra o que a maneja? Seria isso como se a vara brandisse os que a levantam ou o bastão levantasse a quem não é pau!

15 Czy siekiera puszy się przed tym, który nią rąbie? Czy piła wynosi się nad tego, który nią trze? Jak gdyby laska wywijała tym, który ją podnosi, jak gdyby kij podnosił tego, który nie jest z drewna.

16 Pelo que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, enviará a tísica contra os seus homens, todos gordos, e debaixo da sua glória acenderá uma queima, como a queima de fogo.

16 Dlatego Pan, Pan Zastępów, ześle na jego tuszę suchoty, a pod jego potęgą zapłonie ogień jak pożar.

17 Porque a Luz de Israel virá a ser como fogo, e o seu Santo, como labareda, que abrase e consuma os espinheiros e os abrolhos da Assíria, num só dia.

17 I światłość Izraela stanie się ogniem, a jego Święty płomieniem, który w jednym dniu spali i pochłonie jego ciernie i oset.

18 Também consumirá a glória da sua floresta e do seu campo fértil, desde a alma até ao corpo; e será como quando um doente se definha.

18 Zniszczy doszczętnie wspaniały jego las i sad, i będzie tak, jak gdyby umierał śmiertelnie chory.

19 O resto das árvores da sua floresta será tão pouco, que um menino saberá escrever o número delas.

19 A pozostałych drzew lasu będzie tak niewiele, że chłopiec będzie mógł je spisać.

Ratunek nawróconej resztki Izraela

[20] Acontecerá, naquele dia, que os restantes de Israel e os da casa de Jacó que se tiverem salvado nunca mais se estribarão naquele que os feriu, mas, com efeito, se estribarão no SENHOR, o Santo de Israel.

[21] Os restantes se converterão ao Deus forte, sim, os restantes de Jacó.

[22] Porque ainda que o teu povo, ó Israel, seja como a areia do mar, o restante se converterá; destruição será determinada, transbordante de justiça.

[23] Porque uma destruição, e essa já determinada, o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, a executará no meio de toda esta terra.

[24] Pelo que assim diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos: Povo meu, que habitas em Sião, não temas a Assíria, quando te ferir com a vara e contra ti levantar o seu bastão à maneira dos egípcios;

[25] porque daqui a bem pouco se cumprirá a minha indignação e a minha ira, para a consumir.

[26] Porque o SENHOR dos Exércitos suscitará contra ela um flagelo, como a matança de Midiã junto à penha de Orebe; a sua vara estará sobre o mar, e ele a levantará como fez no Egito.

[27] Acontecerá, naquele dia, que o peso será tirado do teu ombro, e o seu jugo, do teu pescoço, jugo que será despedaçado por causa da gordura.

[20] I stanie się w owym dniu: Reszta Izraela i uratowani z domu Jakuba już nie będą opierać się na tym, który ich bije, lecz wiernie opierać się będą na Panu, Świętym Izraelskim.

[21] Resztka nawróci się, resztka Jakuba, do Boga Mocarza.

[22] Bo, choćby twój lud, Izraelu, był tak liczny jak piasek morski, tylko resztka z niego się nawróci. Zagłada jest postanowiona zgodnie z pełnią sprawiedliwości.

[23] Gdyż, jak jest postanowione, Wszechmocny, Pan Zastępów dokona zagłady na całej ziemi.

[24] Dlatego tak rzecze Wszechmocny, Pan Zastępów: Ludu mój, który zamieszkujesz Syjon, nie bój się Asyrii, która cię bije laską i podnosi swój kij na ciebie, jak niegdyś Egipt.

[25] Gdyż jeszcze króciutka chwila, a ustanie zapalczywość, a mój gniew będzie ku ich zagładzie.

[26] I Pan Zastępów będzie wywijał nad nim batem jak wówczas, gdy pobił Midianitów przy Skale Kruka, i podniesie swój kij nad morzem, jak niegdyś nad Egiptem.

[27] I stanie się w owym dniu: Jego brzemię ustąpi z twojego grzbietu i z twojego karku zniknie jarzmo.

[28] A Assíria vem a Aiate, passa por Migrom e em Micmás larga a sua bagagem.

[29] Passa o desfiladeiro, aloja-se em Geba, já Ramá treme, Gibeá de Saul foge.

[30] Ergue com estrídulo a voz, ó filha de Galim! Ouve, ó Laís! Oh! Pobre Anatote!

[31] Madmena se dispersa; os moradores de Gebim fogem para salvar-se.

[32] Nesse mesmo dia, a Assíria parará em Nobe; agitará o punho ao monte da filha de Sião, o outeiro de Jerusalém.

[33] Mas eis que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, cortará os ramos com violência, as árvores de alto porte serão derribadas, e as altivas serão abatidas.

[34] Cortará com o ferro as brenhas da floresta, e o Líbano cairá pela mão de um poderoso.

Isaías 11

O reinado pacífico do rebento de Jessé

[1] Do tronco de Jessé sairá um rebento, e das suas raízes, um renovo.

[2] Repousará sobre ele o Espírito do SENHOR, o Espírito de sabedoria e de entendimento, o Espírito de conselho e de fortaleza, o Espírito de conhecimento e de temor do SENHOR.

[3] Deleitar-se-á no temor do SENHOR; não julgará segundo a vista dos seus olhos, nem repreenderá segundo o ouvir dos seus ouvidos;

[28] Wyruszył z Rimmon, uderza na Ajjat, przechodzi przez Migron, w Michmas zostawia swój tabor.

[29] Przechodzą przez wąwóz, nocują w Geba. Drży Rama, z Gibei Saulowej uciekają.

[30] Krzycz głośno, Gallim, nasłuchuj, Laisza! Odezwij się do niej, Anatot!

[31] Madmena błąka się, mieszkańcy Gebim szukają schronienia,

[32] Jeszcze dzisiaj zatrzyma się w Nobie, podniesie rękę przeciwko górze córki syjońskiej, przeciwko pagórkowi Jeruzalemu.

[33] Oto Pan, Pan Zastępów, zetnie siekierą gałęzie korony; wybujałe będą ścięte, a wyniosłe ku ziemi pochylone.

[34] Potem toporem wytnie gąszcze leśne, i Liban padnie wraz ze swoimi wspaniałymi cedrami.

Izajasza 11

Sprawiedliwe panowanie potomka Isajego

[1] I wyrośnie różdżka z pnia Isajego, a pęd z jego korzeni wyda owoc.

[2] I spocznie na nim Duch Pana; Duch mądrości i rozumu, Duch rady i mocy, Duch poznania i bojaźni Pana.

[3] I będzie miał upodobanie w bojaźni Pana. Nie według widzenia swoich oczu będzie sądził ani według słyszenia swoich uszu rozstrzygał,

[4] mas julgará com justiça os pobres e decidirá com eqüidade a favor dos mansos da terra; ferirá a terra com a vara de sua boca e com o sopro dos seus lábios matará o perverso.

[5] A justiça será o cinto dos seus lombos, e a fidelidade, o cinto dos seus rins.

[6] O lobo habitará com o cordeiro, e o leopardo se deitará junto ao cabrito; o bezerro, o leão novo e o animal cevado andarão juntos, e um pequenino os guiará.

[7] A vaca e a ursa pastarão juntas, e as suas crias juntas se deitarão; o leão comerá palha como o boi.

[8] A criança de peito brincará sobre a toca da áspide, e o já desmamado meterá a mão na cova do basilisco.

[9] Não se fará mal nem dano algum em todo o meu santo monte, porque a terra se encherá do conhecimento do SENHOR, como as águas cobrem o mar.

[10] Naquele dia, recorrerão as nações à raiz de Jessé que está posta por estandarte dos povos; a glória lhe será a morada.

A nova glória de Israel

[11] Naquele dia, o SENHOR tornará a estender a mão para resgatar o restante do seu povo, que for deixado, da Assíria, do Egito, de Patros, da Etiópia, de Elão, de Sinar, de Hamate e das terras do mar.

[12] Levantará um estandarte para as nações, ajuntará os desterrados de Israel e os

[4] Lecz według sprawiedliwości będzie sądził biednych i według słuszności rozstrzygał sprawy ubogich na ziemi. Rózgą swoich ust będzie chłostał zuchwalca, a tchnieniem swoich warg zabije bezbożnika.

[5] I będzie sprawiedliwość pasem jego bioder, a prawda rzemieniem jego lędźwi.

[6] I będzie wilk gościem jagnięcia, a lampart będzie leżał obok koźlęcia, cielę i lwiątko, i tuczne bydło będą razem, a mały chłopiec je poprowadzi.

[7] Krowa będzie się pasła z niedźwiedzicą, ich młode będą leżeć razem, a lew będzie karmił się słomą jak wół.

[8] Niemowlę bawić się będzie nad jamą żmii, a do nory węża wyciągnie dziecię swoją rączkę.

[9] Nie będą krzywdzić ani szkodzić na całej mojej świętej górze, bo ziemia będzie pełna poznania Pana jakby wód, które wypełniają morze.

[10] I stanie się w owym dniu, że narody będą szukać korzenia Isajego, który załopocze jako sztandar ludów; a miejsce jego pobytu będzie sławne.

Triumfalny powrót ocalonej resztki ludu

[11] I stanie się w owym dniu, że Pan ponownie wyciągnie swoją rękę, aby wykupić resztkę swojego ludu, która pozostanie z tych z Asyrii i z Egiptu, i z Patros, i Etiopii, i Elamu, i z Szinearu, i z Hamatu, i z wysp na morzu.

[12] I wywiesi narodom sztandar, i zbierze wygnańców z Izraela, a rozproszonych z

dispersos de Judá recolherá desde os quatro confins da terra.

13 Afastar-se-á a inveja de Efraim, e os adversários de Judá serão eliminados; Efraim não invejará a Judá, e Judá não oprimirá a Efraim.

14 Antes, voarão para sobre os ombros dos filisteus ao Ocidente; juntos, despojarão os filhos do Oriente; contra Edom e Moabe lançarão as mãos, e os filhos de Amom lhes serão sujeitos.

15 O SENHOR destruirá totalmente o braço do mar do Egito, e com a força do seu vento moverá a mão contra o Eufrates, e, ferindo-o, dividi-lo-á em sete canais, de sorte que qualquer o atravessará de sandálias.

16 Haverá caminho plano para o restante do seu povo, que for deixado, da Assíria, como o houve para Israel no dia em que subiu da terra do Egito.

Isaías 12

Canto de louvor pela restauração de Israel

1 Orarás naquele dia: Graças te dou, ó SENHOR, porque, ainda que te iraste contra mim, a tua ira se retirou, e tu me consolas.

2 Eis que Deus é a minha salvação; confiarei e não temerei, porque o SENHOR Deus é a minha força e o meu cântico; ele se tornou a minha salvação.

3 Vós, com alegria, tirareis água das fontes da salvação.

4 Direis naquele dia: Dai graças ao SENHOR, invocai o seu nome, tornai

Judy zgromadzi z czterech krańców świata.

13 Wtedy ustanie zazdrość Efraima, a gnębiciele Judy będą wytępieni; Efraim nie będzie zazdrościł Judzie, a Juda nie będzie gnębił Efraima.

14 I polecą na zachód na zbocza filistyńskie, razem będą łupić synów Wschodu; na Edom i Moab wyciągną swoją rękę, a Amonici będą ich poddanymi.

15 I osuszy Pan zatokę Morza Egipskiego żarem swojego tchnienia, i wywinie swoją ręką nad rzeką Eufrat, dzieląc ją na siedem strumieni, tak iż w sandałach będzie się je przechodzić.

16 I będzie droga bita dla resztki jego ludu, która pozostanie z tych z Asyrii, taka, jaką Izrael miał w dniu, gdy wychodził z ziemi egipskiej.

Izajasza 12

Pieśń dziękczynna zbawionych

1 I powiesz w owym dniu: Dziękuję ci, Panie, gdyż gniewałeś się wprawdzie na mnie, lecz twój gniew ustał i pocieszyłeś mnie.

2 Oto, Bóg zbawieniem moim! Zaufam i nie będę się lękał: gdyż Pan jest mocą moją i pieśnią moją, i zbawieniem moim.

3 I będziecie czerpać z radością ze zdrojów zbawienia.

4 I będziecie mówić w owym dniu: Dziękujcie Panu, wzywajcie jego imienia,

manifestos os seus feitos entre os povos, relembrai que é excelso o seu nome.

5 Cantai louvores ao SENHOR, porque fez coisas grandiosas; saiba-se isto em toda a terra.

6 Exulta e jubila, ó habitante de Sião, porque grande é o Santo de Israel no meio de ti.

Isaías 13

Profecia contra a Babilônia

1 Sentença que, numa visão, recebeu Isaías, filho de Amoz, contra a Babilônia.

2 Alçai um estandarte sobre o monte escalvado; levantai a voz para eles; acenai-lhes com a mão, para que entrem pelas portas dos tiranos.

3 Eu dei ordens aos meus consagrados, sim, chamei os meus valentes para executarem a minha ira, os que com exultação se orgulham.

4 Já se ouve sobre os montes o rumor como o de muito povo, o clamor de reinos e de nações já congregados. O SENHOR dos Exércitos passa revista às tropas de guerra.

5 Já vêm de um país remoto, desde a extremidade do céu, o SENHOR e os instrumentos da sua indignação, para destruir toda a terra.

6 Uivai, pois está perto o Dia do SENHOR; vem do Todo-Poderoso como assolação.

7 Pelo que todos os braços se tornarão frouxos, e o coração de todos os homens se derreterá.

opowiadajcie wśród ludów jego sprawy, wspominajcie, że jego imię jest wspaniałe.

5 Grajcie Panu, bo wielkich dzieł dokonał, niech to będzie wiadome na całej ziemi.

6 Wykrzykuj i śpiewaj radośnie, mieszkanko Syjonu, bo wielki jest pośród ciebie Święty Izraelski.

Izajasza 13

Wypowiedź o Babilonie

1 Wypowiedź o Babilonie, jak to widział Izajasz, syn Amosa.

2 Na łysej górze zatknijcie sztandar, podnieście na nich głos, machajcie ręką, aby wkroczyli do bram panów!

3 Ja wezwałem moich poświęconych i powołałem moich bohaterów, dumnych z mojej chwały, aby wykonali wyrok mojego sądu.

4 Słuchaj! Na górach wrzawa jakby licznego ludu. Słuchaj! Zgiełk królestw, zgromadzonych narodów. Pan Zastępów dokonuje przeglądu zastępów bojowych.

5 Ciągną z dalekiej ziemi, od krańców nieba, Pan i narzędzia jego grozy, aby zniszczyć całą ziemię.

6 Biadajcie! Bo bliski jest dzień Pana, który nadchodzi jako zagłada od Wszechmocnego.

7 Dlatego opadają wszystkie ręce i truchleje każde serce ludzkie.

[8] Assombrar-se-ão, e apoderar-se-ão deles dores e ais, e terão contorções como a mulher parturiente; olharão atônitos uns para outros; o seu rosto se tornará rosto flamejante.

[8] I są przerażeni; ogarniają ich kurcze i bóle, wiją się z bólu jak rodząca, jeden na drugiego spogląda osłupiały, ich oblicza są rozpłomienione.

[9] Eis que vem o Dia do SENHOR, dia cruel, com ira e ardente furor, para converter a terra em assolação e dela destruir os pecadores.

[9] Oto nadchodzi dzień Pana, okrutny, pełen srogości i płonącego gniewu, aby obrócić ziemię w pustynię, a grzeszników z niej wytępić.

[10] Porque as estrelas e constelações dos céus não darão a sua luz; o sol, logo ao nascer, se escurecerá, e a lua não fará resplandecer a sua luz.

[10] Gdyż gwiazdy niebios i ich planety nie dadzą swojego światła, słońce zaćmi się zaraz, gdy wzejdzie, a księżyc nie błyśnie swym światłem.

[11] Castigarei o mundo por causa da sua maldade e os perversos, por causa da sua iniqüidade; farei cessar a arrogância dos atrevidos e abaterei a soberba dos violentos.

[11] I nawiedzę okręg ziemski za jego złość, a bezbożnych za ich winę; i ukrócę pychę zuchwalców, a wyniosłość tyranów poniżę.

[12] Farei que os homens sejam mais escassos do que o ouro puro, mais raros do que o ouro de Ofir.

[12] Sprawię, że śmiertelnik będzie rzadszy niż szczere złoto, a człowiek niż złoto z Ofiru.

[13] Portanto, farei estremecer os céus; e a terra será sacudida do seu lugar, por causa da ira do SENHOR dos Exércitos e por causa do dia do seu ardente furor.

[13] Dlatego sprawię, że niebiosa zadrżą, a ziemia ruszy się ze swojego miejsca z powodu srogości Pana Zastępów w dniu płomiennego jego gniewu,

[14] Cada um será como a gazela que foge e como o rebanho que ninguém recolhe; cada um voltará para o seu povo e cada um fugirá para a sua terra.

[14] I jak spłoszona gazela, i jak trzoda, której nikt nie może zgromadzić, zwróci się każdy do swojego ludu i będzie uciekał do swojej ziemi.

[15] Quem for achado será traspassado; e aquele que for apanhado cairá à espada.

[15] Każdy, kogo znajdą, zostanie przebity, a każdy, kogo złapią, padnie od miecza.

[16] Suas crianças serão esmagadas perante eles; a sua casa será saqueada, e sua mulher, violada.

[16] Ich niemowlęta zostaną na ich oczach roztrzaskane, ich domy splądrowane a żony zgwałcone.

[17] Eis que eu despertarei contra eles os medos, que não farão caso de prata, nem tampouco desejarão ouro.
[18] Os seus arcos matarão os jovens; eles não se compadecerão do fruto do ventre; os seus olhos não pouparão as crianças.

[19] Babilônia, a jóia dos reinos, glória e orgulho dos caldeus, será como Sodoma e Gomorra, quando Deus as transtornou.

[20] Nunca jamais será habitada, ninguém morará nela de geração em geração; o arábio não armará ali a sua tenda, nem tampouco os pastores farão ali deitar os seus rebanhos.
[21] Porém, nela, as feras do deserto repousarão, e as suas casas se encherão de corujas; ali habitarão os avestruzes, e os sátiros pularão ali.
[22] As hienas uivarão nos seus castelos; os chacais, nos seus palácios de prazer; está prestes a chegar o seu tempo, e os seus dias não se prolongarão.

Isaías 14

Hino triunfal sobre a queda da Babilônia

[1] Porque o SENHOR se compadecerá de Jacó, e ainda elegerá a Israel, e os porá na sua própria terra; e unir-se-ão a eles os estrangeiros, e estes se achegarão à casa de Jacó.
[2] Os povos os tomarão e os levarão aos lugares deles, e a casa de Israel possuirá esses povos por servos e servas, na terra do SENHOR; cativarão aqueles que os cativaram e dominarão os seus opressores.

[17] Oto Ja pobudzę przeciwko nim Medów, którzy o srebro nie dbają i w złocie się nie lubują.
[18] Łuki pobiją młodzieńców. Nad płodem łona matki nie zlitują się, ich oko nie weźmie względu na dzieci.
[19] I stanie się z Babilonem, perłą królestw, chlubą i dumą Chaldejczyków, to, co się stało z Sodomą i Gomorą, które zniszczył Bóg.
[20] Nigdy już nie będzie zamieszkany i nie będzie w nim ludzi po wszystkie pokolenia; żaden Arab nie rozbije tam namiotu ani pasterze nie zatrzymają się tam z trzodami.
[21] Lecz dzikie zwierzęta będą tam miały swoje leże, a ich domy będą pełne sów. Mieszkać tam będą strusie i wyprawiać swoje harce kosmacze.
[22] Hieny będą wyć w jego pałacach, a szakale we wspaniałych zamkach. Bliski już jest jego czas, a jego dni nie ulegną zwłoce.

Izajasza 14

Szydercza pieśń o królu babilońskim

[1] Gdyż Pan zlituje się nad Jakubem i znowu wybierze Izraela, i osadzi ich we własnej ziemi. Wtedy przyłączy się do nich obcy przybysz i przystanie do domu Jakuba.

[2] I wezmą ich ludy, i przyprowadzą ich na ich miejsce, a dom izraelski będzie nimi władał w ziemi Pana jako niewolnikami i niewolnicami. I będą mieli w niewoli tych,

u których byli w niewoli, i będą panowali nad swoimi ciemięzcami.

[3] No dia em que Deus vier a dar-te descanso do teu trabalho, das tuas angústias e da dura servidão com que te fizeram servir,

[3] I stanie się w owym dniu, gdy Pan da ci odpoczynek po twoim znoju i udręce, i po ciężkiej niewoli, w którą popadłeś,

[4] então, proferirás este motejo contra o rei da Babilônia e dirás: Como cessou o opressor! Como acabou a tirania!

[4] Że zanucisz tę szyderczą pieśń o królu babilońskim i powiesz tak: Wykończył się ciemięzca, skończyło się panoszenie!

[5] Quebrou o SENHOR a vara dos perversos e o cetro dos dominadores,

[5] Pan złamał laskę bezbożnych, berło tyranów.

[6] que feriam os povos com furor, com golpes incessantes, e com ira dominavam as nações, com perseguição irreprimível.

[6] Smagał ludy w złości, chłoszcząc je bez ustanku, tratował w gniewie ludy, depcząc je bezlitośnie.

[7] Já agora descansa e está sossegada toda a terra. Todos exultam de júbilo.

[7] Cały świat odpoczął, odetchnął i wybuchnął radosnym okrzykiem.

[8] Até os ciprestes se alegram sobre ti, e os cedros do Líbano exclamam: Desde que tu caíste, ninguém já sobe contra nós para nos cortar.

[8] Nawet cyprysy mają z ciebie uciesznązabawę i cedry libańskie; mówią: Odkąd ty ległeś, żaden drwal nie wychodzi do nas.

[9] O além, desde o profundo, se turba por ti, para te sair ao encontro na tua chegada; ele, por tua causa, desperta as sombras e todos os príncipes da terra e faz levantar dos seus tronos a todos os reis das nações.

[9] Kraina umarłych zadrżała w dole przez ciebie, by wyjść na twoje spotkanie, gdy przyjdziesz, dla ciebie budzi duchy wszystkich zmarłych władców ziemi, wszystkim królom narodów każe wstać z ich tronów,

[10] Todos estes respondem e te dizem: Tu também, como nós, estás fraco? E és semelhante a nós?

[10] Ci zaś wszyscy razem odzywają się i mówią do ciebie: Także ty zasłabłeś jak my, z nami się zrównałeś!

[11] Derribada está na cova a tua soberba, e, também, o som da tua harpa; por baixo de ti, uma cama de gusanos, e os vermes são a tua coberta.

[11] Twoją pychę i brzęk twoich lutni strącono do krainy umarłych. Twoim posłaniem zgnilizna, a robactwo twoim okryciem.

[12] Como caíste do céu, ó estrela da manhã, filho da alva! Como foste lançado por terra, tu que debilitavas as nações!
[13] Tu dizias no teu coração: Eu subirei ao céu; acima das estrelas de Deus exaltarei o meu trono e no monte da congregação me assentarei, nas extremidades do Norte;
[14] subirei acima das mais altas nuvens e serei semelhante ao Altíssimo.
[15] Contudo, serás precipitado para o reino dos mortos, no mais profundo do abismo.
[16] Os que te virem te contemplarão, hão de fitar-te e dizer-te: É este o homem que fazia estremecer a terra e tremer os reinos?
[17] Que punha o mundo como um deserto e assolava as suas cidades? Que a seus cativos não deixava ir para casa?
[18] Todos os reis das nações, sim, todos eles, jazem com honra, cada um, no seu túmulo.
[19] Mas tu és lançado fora da tua sepultura, como um renovo bastardo, coberto de mortos traspassados à espada, cujo cadáver desce à cova e é pisado de pedras.
[20] Com eles não te reunirás na sepultura, porque destruíste a tua terra e mataste o teu povo; a descendência dos malignos jamais será nomeada.
[21] Preparai a matança para os filhos, por causa da maldade de seus pais, para que não se levantem, e possuam a terra, e encham o mundo de cidades.

[12] O, jakże spadłeś z nieba, ty, gwiazdo jasna, synu jutrzenki! Powalony jesteś na ziemię, pogromco narodów!
[13] A przecież to ty mawiałeś w swoim sercu: Wstąpię na niebiosa, swój tron wyniosę ponad gwiazdy Boże i zasiądę na górze narad, na najdalszej północy.
[14] Wstąpię na szczyty obłoków, zrównam się z Najwyższym.
[15] A oto strącony jesteś do krainy umarłych, na samo dno przepaści.
[16] Ci, którzy cię widzą, spoglądają na ciebie, przypatrują ci się uważnie: Czy to jest ten mąż, który był postrachem ziemi, trząsł królestwami?
[17] Ziemię obracał w pustynię, grody jej burzył, swoich jeńców nie wypuszczał na wolność?
[18] Wszyscy królowie narodów spoczywają w chwale, każdy w swoim grobowcu,
[19] A ty zostałeś wyrzucony ze swojego grobu, jak twór obrzydły, pokryty pomordowanymi, przebitymi mieczem, stratowany jak ścierwo.
[20] Z tymi, którzy zstępują do kamiennego grobowca, ty nigdy nie złączysz się w grobie, bo zniszczyłeś swój kraj, wymordowałeś swój lud. Ród złośników niech nigdy nie będzie wspominany!
[21] Zgotujcie jego synom rzeź z powodu winy ich ojców, aby nie powstali i nie posiedli ziemi, i ruinami nie pokryli powierzchni lądu!

[22] Levantar-me-ei contra eles, diz o SENHOR dos Exércitos; exterminarei de Babilônia o nome e os sobreviventes, os descendentes e a posteridade, diz o SENHOR.

[23] Reduzi-la-ei a possessão de ouriços e a lagoas de águas; varrê-la-ei com a vassoura da destruição, diz o SENHOR dos Exércitos.

Profecia contra os assírios

[24] Jurou o SENHOR dos Exércitos, dizendo: Como pensei, assim sucederá, e, como determinei, assim se efetuará.

[25] Quebrantarei a Assíria na minha terra e nas minhas montanhas a pisarei, para que o seu jugo se aparte de Israel, e a sua carga se desvie dos ombros dele.

[26] Este é o desígnio que se formou concernente a toda a terra; e esta é a mão que está estendida sobre todas as nações.

[27] Porque o SENHOR dos Exércitos o determinou; quem, pois, o invalidará? A sua mão está estendida; quem, pois, a fará voltar atrás?

Profecia contra os filisteus

[28] No ano em que morreu o rei Acaz, foi pronunciada esta sentença:

[29] Não te alegres, tu, toda a Filístia, por estar quebrada a vara que te feria; porque da estirpe da cobra sairá uma áspide, e o seu fruto será uma serpente voadora.

[30] Os primogênitos dos pobres serão apascentados, e os necessitados se deitarão seguros; mas farei morrer de fome a tua raiz, e serão destruídos os teus sobreviventes.

[22] Powstanę przeciwko nim - mówi Pan Zastępów - wygubię imię Babilonu i resztkę, i dziecię, i wnuka - mówi Pan.

[23] Uczynię go siedliskiem jeżów, bagnem sitowia. Wymiotę go miotłą zagłady - mówi Pan Zastępów.

[24] Przysiągł Pan Zastępów, mówiąc: Jak pomyślałem, tak się dzieje, i jak postanowiłem, tak się staje.

[25] Asyryjczyka rozbiję na mojej ziemi i na moich górach zdepczę go, aby zdjęte było z nich jego jarzmo a jego brzemię z ich ramion.

[26] To jest plan postanowiony co do całej ziemi, a to jest ręka podniesiona przeciwko wszystkim narodom.

[27] Jeżeli Pan Zastępów to postanowił, któż to unicestwi? Jego ręka jest wyciągnięta, któż ją odwróci?

Wypowiedź o ziemi filistyńskiej

[28] W roku śmierci króla Achaza była taka wypowiedź:

[29] Nie raduj się, cała ziemio filistyńska, że jest złamany kij, który cię bił, gdyż z zarodka węża wyrośnie żmija, a jej płodem będzie smok latający.

[30] Na moich górach paść się będą nędzarze, a ubodzy będą odpoczywać w spokoju, lecz twój ród zamorzę głodem, a twoją resztkę zabiję.

[31] Uiva, ó porta; grita, ó cidade; tu, ó Filístia toda, treme; porque do Norte vem fumaça, e ninguém há que se afaste das fileiras.

[32] Que se responderá, pois, aos mensageiros dos gentios? Que o SENHOR fundou a Sião, e nela encontram refúgio os aflitos do seu povo.

[31] Wyj, bramo! Krzycz, miasto! Rozpaczaj, cała ziemio filistyńska! Gdyż z północy nadciąga wielkie wojsko i nikt nie odłącza się od jego szeregów!

[32] A cóż odpowiedzą posłom narodów? To, że Pan założył Syjon i że w nim znajdą ostoję ubodzy jego ludu.

Isaías 15

Profecia contra Moabe

[1] Sentença contra Moabe. Certamente, numa noite foi assolada Ar de Moabe e ela está destruída; certamente, numa noite foi assolada Quir de Moabe e ela está destruída.

[2] Sobe-se ao templo e a Dibom, aos altos, para chorar; nos montes Nebo e Medeba, lamenta Moabe; todas as cabeças se tornam calvas, e toda barba é rapada.

[3] Cingem-se de panos de saco nas suas ruas; nos seus terraços e nas suas praças, andam todos uivando e choram abundantemente.

[4] Tanto Hesbom como Eleale andam gritando; até Jaza se ouve a sua voz; por isso, os armados de Moabe clamam; a sua alma treme dentro dele.

[5] O meu coração clama por causa de Moabe, cujos fugitivos vão até Zoar, novilha de três anos; vão chorando pela subida de Luíte e no caminho de Horonaim levantam grito de desespero;

[6] porque as águas de Ninrim desaparecem; seca-se o pasto, acaba-se a erva, e já não há verdura alguma,

Izajasza 15

[1] Wypowiedź o Moabie. Ach! W nocy został Ar-Moab zburzony, spustoszony. Ach! W nocy został Kir-Moab zburzony, spustoszony.

[2] Weszła córka Dibonu na wzgórza, aby płakać, zawodzi Moab z powodu Nebo i Madeby. Na każdej jego głowie łysina, każda broda zgolona.

[3] Na jego ulicach wdziewają włosienicę, na jego dachach i placach wszyscy zawodzą, rozpływają się we łzach.

[4] Cheszbon i Eleale krzyczą, aż do Jahas słychać ich głos; stąd drżą lędźwie Moabu, drży w nim jego dusza.

[5] Moje serce krzyczy nad Moabem, jego uchodźcy mkną aż do Soar, do Szeliszijja Eglat. Tak! Drogą wzwyż na Luchit idą z płaczem. Tak! W drodze na Choronaim podnoszą krzyk nad zagładą.

[6] Tak! Wody Nimrim pustoszeją. Tak! Uschła trawa, znikły zioła, nie ma zieleni.

[7] pelo que o que pouparam, o que ganharam e depositaram eles mesmos levam para além das torrentes dos salgueiros;
[8] porque o pranto rodeia os limites de Moabe; até Eglaim chega o seu clamor, e ainda até Beer-Elim, o seu lamento;
[9] porque as águas de Dimom estão cheias de sangue; pois ainda acrescentarei a Dimom: leões contra aqueles que escaparem de Moabe e contra os restantes da terra.

[7] Dlatego to, co im pozostało i co zachowali, przenoszą przez potok obrośnięty wierzbami.

[8] Tak! Krzyk okrąża granicę Moabu, aż do Eglaim dociera jego zawodzenie, aż do Beer-Elim dociera jego zawodzenie.

[9] Tak! Wody Dymonu to sama krew, gdyż sprowadzę na Dymon jeszcze coś więcej, lwa na uchodźców Moabu i na resztkę Admy.

Isaías 16

[1] Enviai cordeiros ao dominador da terra, desde Sela, pelo deserto, até ao monte da filha de Sião.
[2] Como pássaro espantado, lançado fora do ninho, assim são as filhas de Moabe nos vaus do Arnom, que dizem:
[3] Dá conselhos, executa o juízo e faze a tua sombra no pino do meio-dia como a noite; esconde os desterrados e não descubras os fugitivos.
[4] Habitem entre ti os desterrados de Moabe, serve-lhes de esconderijo contra o destruidor. Quando o homem violento tiver fim, a destruição for desfeita e o opressor deixar a terra,
[5] então, um trono se firmará em benignidade, e sobre ele no tabernáculo de Davi se assentará com fidelidade um que julgue, busque o juízo e não tarde em fazer justiça.

Izajasza 16

Pycha Moabu będzie ukarana

[1] Poślijcie w darze baranki władcy kraju, z Seli przez pustynię do góry córki syjońskiej!
[2] I będą córki Moabu nad brodami Arnonu jak ptak trzepoczący, jak pisklęta w gnieździe.

[3] Udziel rady, rozstrzygnij, spraw, by twój cień był w biały dzień ciemny jak noc, ukryj wygnańców, nie zdradź uchodźcy!

[4] Wygnańcy moabscy niech znajdą u ciebie gościnę, bądź im ochroną przed niszczycielem. Gdy nie stanie ciemięzcy, gdy skończy się zagłada, zniknie z kraju gnębiciel.

[5] Wtedy tron będzie utrwalony przez łaskę i zasiądzie na nim w namiocie Dawida sędzia, który będzie dbał o prawo i troszczył się o sprawiedliwość.

[6] Temos ouvido da soberba de Moabe, soberbo em extremo; da sua arrogância, do seu orgulho e do seu furor; a sua jactância é vã.

[7] Portanto, uivará Moabe, cada um por Moabe; gemereis profundamente abatidos pelas pastas de uvas de Quir-Haresete.

[8] Porque os campos de Hesbom estão murchos; os senhores das nações talaram os melhores ramos da vinha de Sibma, que se estenderam até Jazer e se perderam no deserto, sarmentos que se estenderam e passaram além do mar.

[9] Pelo que prantearei, com o pranto de Jazer, a vinha de Sibma; regar-te-ei com as minhas lágrimas, ó Hesbom, ó Eleale; pois, sobre os teus frutos de verão e sobre a tua vindima, caiu já dos inimigos o eia, como o de pisadores.

[10] Fugiu a alegria e o regozijo do pomar; nas vinhas já não se canta, nem há júbilo algum; já não se pisarão as uvas nos lagares. Eu fiz cessar o eia dos pisadores.

[11] Pelo que por Moabe vibra como harpa o meu íntimo, e o meu coração, por Quir-Heres.

[12] Ver-se-á como Moabe se cansa nos altos, como entra no santuário a orar e nada alcança.

[13] Esta é a palavra que o SENHOR há muito pronunciou contra Moabe.

[6] Słyszeliśmy o pysze Moabu, że jest bardzo pyszny, o jego wyniosłości, o jego dumie i złości, i że bezpodstawna jest jego chełpliwość.

[7] Dlatego niech narzekają Moabici nad Moabem, niech wszyscy narzekają, niech jęczą, z powodu rodzynkowych placków z Kir-Chareset zupełnie przybici.

[8] Gdyż niwy Cheszbonu zwiędły oraz krzew winny Sibmy, którego winogrona władców narodów zmogły, a niegdyś sięgały aż do Jazer, błąkały się po pustyni, jego pędy rozrastały się, przedostawały się aż do morza.

[9] Dlatego wraz z Jazerem opłakuję krzew winny Sibmy, zraszam cię własną łzą, Cheszbonie i Eleale, gdyż na twoją jesień i na twoje owocobranie przypadły wojenne okrzyki wroga

[10] I znikła radość i wesele z pól urodzajnych, a w winnicach już nie słychać głosu pieśni i radosnych okrzyków. Wina w tłoczniach już nie tłoczy tłoczący, zamilkły radosne okrzyki.

[11] Dlatego moje wnętrze jęczy nad Moabem jak lutnia, a moje serce nad Kir-Chareset.

[12] A gdy potem Moab się zjawi, gdy się namęczy na wzgórzu ofiar i wejdzie do swojej świątyni, aby się modlić, nic nie wskóra.

[13] Oto słowo, które Pan wypowiedział niegdyś o Moabie.

[14] Agora, porém, o SENHOR fala e diz: Dentro de três anos, tais como os de jornaleiros, será envilecida a glória de Moabe, com toda a sua grande multidão; e o restante será pouco, pequeno e débil.

[14] Lecz teraz mówi Pan tak: Dokładnie za trzy lata, obliczone ściśle jak lata najemnika, będzie chwała Moabu mimo jego wielkiej liczebności wzgardzona, a resztka będzie bardzo mała i bez znaczenia.

Isaías 17

Profecia contra Damasco e Efraim

[1] Sentença contra Damasco. Eis que Damasco deixará de ser cidade e será um montão de ruínas.

[2] As cidades de Aroer serão abandonadas; hão de ser para os rebanhos, que aí se deitarão sem haver quem os espante.

[3] A fortaleza de Efraim desaparecerá, como também o reino de Damasco e o restante da Síria; serão como a glória dos filhos de Israel, diz o SENHOR dos Exércitos.

[4] Naquele dia, a glória de Jacó será apoucada, e a gordura da sua carne desaparecerá.

[5] Será, quando o segador ajunta a cana do trigo e com o braço sega as espigas, como quem colhe espigas, como quem colhe espigas no vale dos Refains.

[6] Mas ainda ficarão alguns rabiscos, como no sacudir da oliveira; duas ou três azeitonas na ponta do ramo mais alto, e quatro ou cinco nos ramos mais exteriores de uma árvore frutífera, diz o SENHOR, Deus de Israel.

Izajasza 17

[1] Wypowiedź o Damaszku. Oto Damaszek przestanie być miastem, a stanie się kupą gruzów.

[2] Opuszczone są na zawsze jego miasta, przypadną trzodom; te będą leżeć, a nikt nie będzie ich płoszył.

[3] I będzie koniec z warownią Efraima i z królestwem Damaszku. A z resztką Aramejczyków będzie jak z chwałą synów Izraela - mówi Pan Zastępów.

Sąd nad Izraelem

[4] W owym dniu znikoma będzie chwała Jakuba, a otyłe jego ciało schudnie.

[5] I będzie tak, jak gdy żniwiarz zagarnia łodygi zboża, a jego ramię ścina kłosy - tak to zbiera się kłosy na równinie Rafaim,

[6] I pozostaje na niej pokłosie jak przy otrząsaniu oliwnika: dwie lub trzy oliwki na wierzchołku, cztery lub pięć na gałęziach owocowego drzewa, mówi Pan, Bóg Izraela.

[7] Naquele dia, olhará o homem para o seu Criador, e os seus olhos atentarão para o Santo de Israel.
[8] E não olhará para os altares, obra das suas mãos, nem atentará para o que fizeram seus dedos, nem para os postes-ídolos, nem para os altares do incenso.
[9] Naquele dia, serão as suas cidades fortes como os lugares abandonados no bosque ou sobre o cimo das montanhas, os quais outrora foram abandonados ante os filhos de Israel, e haverá assolação;

[10] porquanto te esqueceste do Deus da tua salvação e não te lembraste da Rocha da tua fortaleza. Ainda que faças plantações formosas e plantes mudas de fora,

[11] e, no dia em que as plantares, as fizeres crescer, e na manhã seguinte as fizeres florescer, ainda assim a colheita voará no dia da tribulação e das dores incuráveis.

[12] Ai do bramido dos grandes povos que bramam como bramam os mares, e do rugido das nações que rugem como rugem as impetuosas águas!
[13] Rugirão as nações, como rugem as muitas águas, mas Deus as repreenderá, e fugirão para longe; serão afugentadas como a palha dos montes diante do vento e como pó levado pelo tufão.
[14] Ao anoitecer, eis que há pavor, e, antes que amanheça o dia, já não existem. Este

[7] W owym dniu spoglądać będzie człowiek na swojego Stworzyciela, a jego oczy patrzeć będą na Świętego Izraelskiego.
[8] Lecz nie obejrzy się na ołtarze, dzieło swoich rąk, i nie popatrzy na robotę swoich palców, na słupy drewniane ani na ołtarzyki kadzielne.

[9] W owym dniu będą opuszczone twoje warownie jak miasta Chiwwijczyków i Amorejczyków, które opuścili przed synami izraelskimi - i będzie pustkowie.

[10] Bo zapomniałeś Boga, swojego Zbawiciela, i nie pamiętałeś o skale swojego schronienia. Dlatego choć sadzisz rozkoszne sadzonki i zasiewasz obce kwiaty,
[11] W dniu, w którym je sadzisz, możesz sprawić, że rosną, a następnego poranku możesz swoją sadzonkę doprowadzić do zakwitnięcia, lecz w dniu choroby i nieuleczalnego cierpienia nie będzie zbioru.

[12] Biada! Wrzawa licznych ludów! Burzą się, jak burzy się morze. Szum narodów! Szumią jak szum gwałtownych wód,

[13] Narody szumią, jak szumią wielkie wody, lecz gdy On je zgromi, uciekają daleko i zostają uniesione przez wiatr jak plewa na górach, jak tuman kurzu przez huragan.
[14] Pod wieczór, oto jest przerażenie, zanim nastanie poranek, już ich nie ma. Taki jest

é o quinhão daqueles que nos despojam e a sorte daqueles que nos saqueiam.

Isaías 18

Profecia contra a Etiópia

[1] Ai da terra onde há o roçar de muitas asas de insetos, que está além dos rios da Etiópia;

[2] que envia embaixadores por mar em navios de papiro sobre as águas, dizendo: Ide, mensageiros velozes, a uma nação de homens altos e de pele brunida, a um povo terrível, de perto e de longe; a uma nação poderosa e esmagadora, cuja terra os rios dividem.

[3] Vós, todos os habitantes do mundo, e vós, os moradores da terra, quando se arvorar a bandeira nos montes, olhai; e, quando se tocar a trombeta, escutai.

[4] Porque assim me disse o SENHOR: Olhando da minha morada, estarei calmo como o ardor quieto do sol resplandecente, como a nuvem do orvalho no calor da sega.

[5] Porque antes da vindima, caída já a flor, e quando as uvas amadurecem, então, podará os sarmentos com a foice e cortará os ramos que se estendem.

[6] Serão deixados juntos às aves dos montes e aos animais da terra; sobre eles veranearão as aves de rapina, e todos os animais da terra passarão o inverno sobre eles.

[7] Naquele tempo, será levado um presente ao SENHOR dos Exércitos por um povo de homens altos e de pele brunida, povo

dział tych, którzy nas plądrują, i los tych, którzy nas grabią.

Izajasza 18

Proroctwo przeciwko Etiopii

[1] Biada ziemi cykających świerszczy, która jest za rzekami Etiopów,

[2] Która wysyła posłów przez morze i wody w łodziach papirusowych: Idźcie, posłowie szybcy do narodu rosłego z gładką skórą, do ludu, który daleko i szeroko budzi grozę, do narodu znanego z siły i podboju, którego kraj przecinają rzeki!

[3] Wy wszyscy, którzy mieszkacie na lądzie i przebywacie na ziemi! Gdy zatkną sztandar na górach, patrzcie, a gdy zadmą w trąby, posłuchajcie!

[4] Gdyż tak rzekł Pan do mnie: Spokojnie będę się przyglądał z jego miejsca, jak żar przy świetle słonecznym, jak obłok rosy w skwarze żniw.

[5] Bo przed żniwem, gdy kwiat opadnie, a zalążek zamieni się w dojrzałe grono, obetnie nowe kiełki nożycami, a pędy usunie, odrzuci,

[6] I pozostawi razem drapieżnym ptakom górskim i zwierzętom polnym, aby drapieżne ptaki spędziły tam lato, a wszystkie zwierzęta polne tam przezimowały.

[7] W owym czasie przynosić będzie Panu Zastępów dary lud rosły z gładką skórą, lud daleko i szeroko budzący grozę, naród

terrível, de perto e de longe; por uma nação poderosa e esmagadora, cuja terra os rios dividem, ao lugar do nome do SENHOR dos Exércitos, ao monte Sião.

znany z siły i podboju, którego kraj przecinają rzeki, do miejsca, gdzie mieszka imię Pana Zastępów, na górę Syjon.

Isaías 19

Profecia contra o Egito

1 Sentença contra o Egito. Eis que o SENHOR, cavalgando uma nuvem ligeira, vem ao Egito; os ídolos do Egito estremecerão diante dele, e o coração dos egípcios se derreterá dentro deles.

2 Porque farei com que egípcios se levantem contra egípcios, e cada um pelejará contra o seu irmão e cada um contra seu próximo; cidade contra cidade, reino contra reino.

3 O espírito dos egípcios se esvaecerá dentro deles, e anularei o seu conselho; eles consultarão os seus ídolos, e encantadores, e necromantes, e feiticeiros.

4 Entregarei os egípcios nas mãos de um senhor duro, e um rei feroz os dominará, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

5 Secarão as águas do Nilo, e o rio se tornará seco e árido.

6 Os canais exalarão mau cheiro, e os braços do Nilo diminuirão e se esgotarão; as canas e os juncos se murcharão.

7 A relva que está junto ao Nilo, junto às suas ribanceiras, e tudo o que foi semeado junto dele se secarão, serão levados pelo vento e não subsistirão.

8 Os pescadores gemerão, suspirarão todos os que lançam anzol ao rio, e os que

Izajasza 19

1 Wypowiedź o Egipcie. Oto Pan jedzie na szybkim obłoku i przychodzi do Egiptu. Drżą przed nim bałwany egipskie, a serce Egipcjan truchleje w ich piersi.

2 I podjudzę Egipt przeciw Egiptowi, tak że walczyć będzie brat z bratem i bliźni z bliźnim, miasto z miastem, królestwo z królestwem.

3 I upadnie Egipcjanom duch w ich piersi, i ich zamysł unicestwię. Wtedy radzić się będą bałwanów i zaklinaczy, duchów zmarłych i wróżbiarzy.

4 I wydam Egipt w moc srogiego pana, i król potężny będzie nad nimi panował, mówi Wszechmocny, Pan Zastępów.

5 I wyciekną wody Nilu, a Rzeka do cna wyschnie.

6 I będą cuchnąć kanały, spłycieją i wyschną rzeki Egiptu, trzcina i sitowie zwiędną.

7 Zniknie wszystko sitowie na brzegach Nilu i wszystkie zasiewy nad Nilem uschną, zostaną rozwiane, nie będzie ich.

8 I będą narzekać rybacy i skarżyć się wszyscy, którzy zarzucają w Nilu wędkę, a

estendem rede sobre as águas desfalecerão.

[9] Consternar-se-ão os que trabalham em linho fino e os que tecem pano de algodão.

[10] Os seus grandes serão esmagados, e todos os jornaleiros andarão de alma entristecida.

[11] Na verdade, são néscios os príncipes de Zoã; os sábios conselheiros de Faraó dão conselhos estúpidos; como, pois, direis a Faraó: Sou filho de sábios, filho de antigos reis?

[12] Onde estão agora os teus sábios? Anunciem-te agora ou informem-te do que o SENHOR dos Exércitos determinou contra o Egito.

[13] Loucos se tornaram os príncipes de Zoã, enganados estão os príncipes de Mênfis; fazem errar o Egito os que são a pedra de esquina das suas tribos.

[14] O SENHOR derramou no coração deles um espírito estonteante; eles fizeram estontear o Egito em toda a sua obra, como o bêbado quando cambaleia no seu vômito.

[15] Não aproveitará ao Egito obra alguma que possa ser feita pela cabeça ou cauda, pela palma ou junco.

[16] Naquele dia, os egípcios serão como mulheres; tremerão e temerão ao levantar-se da mão do SENHOR dos Exércitos, que ele agitará contra eles.

[17] A terra de Judá será espanto para o Egito; todo aquele que dela se lembrar encher-se-á de pavor por causa do

ci, którzy rozciągają sieć w wodzie, omdleją z wycieńczenia.

[9] Roszarnicy będą rozpaczać, zbledną międlarki i tkacze.

[10] Włókniarze będą przygnębieni, zasmuceni wszyscy najemnicy.

[11] Ach, jak głupi jesteście, książęta Soanu. Mądrzy doradcy faraona to radcy głupi! Jak możecie mówić do faraona: Jestem synem mędrców, potomkiem prastarego rodu królewskiego?

[12] Gdzież są twoi mędrcy? Niech ci powiedzą i objawią, co Pan Zastępów postanowił o Egipcie.

[13] Zgłupieli książęta Soanu, obałamuceni są książęta Memfisu, na manowce sprowadzili Egipt naczelnicy jego okręgów.

[14] Pan wylał wśród nich ducha obłędu, i oni na manowce sprowadzili Egipt we wszelkim jego działaniu, że jak pijany tarza się w swoich wymiocinach.

[15] I Egipt nie dokona żadnego dzieła z tych, których dokonuje razem głowa i ogon, palma i sitowie.

[16] W owym dniu będzie Egipt podobny do kobiet, będzie drżał i bał się, gdy Pan Zastępów podniesie swoją rękę i potrząśnie nią nad nim.

[17] A ziemia judzka stanie się dla Egiptu postrachem: ilekroć kto wspomni mu o

propósito do SENHOR dos Exércitos, do que determinou contra eles.

niej, będzie drżał z powodu planu Pana Zastępów, który On o nim obmyślił.

[18] Naquele dia, haverá cinco cidades na terra do Egito que falarão a língua de Canaã e farão juramento ao SENHOR dos Exércitos; uma delas se chamará Cidade do Sol.

[18] W owym dniu będzie w ziemi egipskiej pięć miast, które będą mówić językiem kananejskim i przysięgać na Pana Zastępów; jedno z nich zwą Ir-Heres.

[19] Naquele dia, o SENHOR terá um altar no meio da terra do Egito, e uma coluna se erigirá ao SENHOR na sua fronteira.

[19] W owym dniu stanie w ziemi egipskiej ołtarz Pana i słup pamiątkowy Pana na jego granicach.

[20] Servirá de sinal e de testemunho ao SENHOR dos Exércitos na terra do Egito; ao SENHOR clamarão por causa dos opressores, e ele lhes enviará um salvador e defensor que os há de livrar.

[20] I będzie znakiem i świadkiem Pana Zastępów w ziemi egipskiej, gdy będą wołać do Pana z powodu gnębicieli, wtedy pośle im wybawiciela; on ujmie się za nimi i wyratuje ich.

[21] O SENHOR se dará a conhecer ao Egito, e os egípcios conhecerão o SENHOR naquele dia; sim, eles o adorarão com sacrifícios e ofertas de manjares, e farão votos ao SENHOR, e os cumprirão.

[21] Wtedy objawi się Pan Egiptowi i Egipcjanie poznają w owym dniu Pana, i będą przynosić ofiary krwawe i ofiary z pokarmów, i będą składać Panu śluby i spełniać je.

[22] Ferirá o SENHOR os egípcios, ferirá, mas os curará; converter-se-ão ao SENHOR, e ele lhes atenderá as orações e os curará.

[22] A gdy Pan będzie smagał Egipt, smagał i leczył, wtedy nawrócą się do Pana, a On da im się ubłagać i uleczy ich.

[23] Naquele dia, haverá estrada do Egito até à Assíria, os assírios irão ao Egito, e os egípcios, à Assíria; e os egípcios adorarão com os assírios.

[23] W owym dniu prowadzić będzie droga z Egiptu do Asyrii: Asyryjczyk uda się do Egiptu, a Egipcjanin do Asyrii, i Egipcjanie wraz z Asyryjczykami będą służyć Panu.

[24] Naquele dia, Israel será o terceiro com os egípcios e os assírios, uma bênção no meio da terra;

[24] W owym dniu będzie Izrael jako trzeci razem z Egiptem i Asyrią błogosławieństwem na ziemi,

[25] porque o SENHOR dos Exércitos os abençoará, dizendo: Bendito seja o Egito, meu povo, e a Assíria, obra de minhas mãos, e Israel, minha herança.

[25] Którą pobłogosławi pan Zastępów, mówiąc: Niech będzie błogosławiony mój lud Egipt i dzieło moich rąk Asyria, i moje dziedzictwo Izrael!

Isaías 20

Profecia do cativeiro dos egípcios e dos etíopes

[1] No ano em que Tartã, enviado por Sargão, rei da Assíria, veio a Asdode, e a guerreou, e a tomou,

[2] nesse mesmo tempo, falou o SENHOR por intermédio de Isaías, filho de Amoz, dizendo: Vai, solta de teus lombos o pano grosseiro de profeta e tira dos pés o calçado. Assim ele o fez, indo despido e descalço.

[3] Então, disse o SENHOR: Assim como Isaías, meu servo, andou três anos despido e descalço, por sinal e prodígio contra o Egito e contra a Etiópia,

[4] assim o rei da Assíria levará os presos do Egito e os exilados da Etiópia, tanto moços como velhos, despidos e descalços e com as nádegas descobertas, para vergonha do Egito.

[5] Então, se assombrarão os israelitas e se envergonharão por causa dos etíopes, sua esperança, e dos egípcios, sua glória.

[6] Os moradores desta região dirão naquele dia: Vede, foi isto que aconteceu àqueles em quem esperávamos e a quem fugimos por socorro, para livrar-nos do rei da Assíria! Como, pois, escaparemos nós?

Isaías 21

Profecia contra a Babilônia

[1] Sentença contra o deserto do mar. Como os tufões vêm do Sul, ele virá do deserto, da horrível terra.

Izajasza 20

Działanie Izajasza zapowiedzią klęski Egiptu i Etiopii

[1] W roku, w którym Tartan wysłany przez Sargona, króla Asyrii, wyruszył przeciwko Azdodowi, walczył z Azdodem i zdobył go,

[2] W tym to czasie rzekł Pan przez Izajasza, syna Amosa, tak: Idź i zdejmij przepaskę ze swoich bioder i zzuj sandały ze swoich nóg! I uczyniwszy tak, chodził nago i boso.

[3] Wtedy Pan rzekł: Jak mój sługa, Izajasz, chodził nago i boso przez trzy lata jako znak i przepowiednia o Egipcie i Etiopii,

[4] Tak król Asyrii będzie prowadził jeńców egipskich i wygnańców etiopskich, młodzież i starców nago i boso i z gołym pośladkiem ku hańbie Egiptu,

[5] I przestraszą się, i zawstydzą z powodu Etiopii, swojej nadziei, i z powodu Egiptu, swojej chluby.

[6] I powie mieszkaniec tego wybrzeża w owym dniu: Tak oto dzieje się z tymi, którzy byli naszą nadzieją i do których uciekaliśmy się o pomoc, aby ratować się przed królem Asyrii. Jakże się sami uratujemy?

Izajasza 21

[1] Wypowiedź o nadmorskiej pustyni: Jak wichry szalejące w Negebie, tak to przychodzi z pustyni, z ziemi strasznej.

[2] Dura visão me foi anunciada: o pérfido procede perfidamente, e o destruidor anda destruindo. Sobe, ó Elão, sitia, ó Média; já fiz cessar todo gemer.

[3] Pelo que os meus lombos estão cheios de angústias; dores se apoderaram de mim como as de parturiente; contorço-me de dores e não posso ouvir, desfaleço-me e não posso ver.

[4] O meu coração cambaleia, o horror me apavora; a noite que eu desejava se me tornou em tremores.

[5] Põe-se a mesa, estendem-se tapetes, come-se e bebe-se. Levantai-vos, príncipes, untai o escudo.

[6] Pois assim me disse o SENHOR: Vai, põe o atalaia, e ele que diga o que vir.

[7] Quando vir uma tropa de cavaleiros de dois a dois, uma tropa de jumentos e uma tropa de camelos, ele que escute diligentemente com grande atenção.

[8] Então, o atalaia gritou como um leão: SENHOR, sobre a torre de vigia estou em pé continuamente durante o dia e de guarda me ponho noites inteiras.

[9] Eis agora vem uma tropa de homens, cavaleiros de dois a dois. Então, ergueu ele a voz e disse: Caiu, caiu Babilônia; e todas as imagens de escultura dos seus deuses jazem despedaçadas por terra.

[10] Oh! Povo meu, debulhado e batido como o trigo da minha eira! O que ouvi do SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, isso vos anunciei.

Profecia contra Dumá

[2] Srogie widzenie objawiono mi: Rabuś rabuje, a grabieżca grabi. Wyrusz, Elamie, oblegaj Medio! Położę kres wszelkiemu wzdychaniu.

[3] Dlatego bolesne skurcze przeszywają moje biodra, ogarniają mnie boleści, jak boleści rodzącej. Jestem oszołomiony tym, co słyszę, zatrwożony tym, co widzę.

[4] Moje serce dostaje obłędu, przerażenie mnie ogarnia, upragniony przeze mnie zmierzch zmieniło w grozę.

[5] Zastawiają stół, rozścielają poduszki, jedzą, piją. Wstańcie, książęta, namaszczajcie tarczę,

[6] Bo tak rzekł do mnie Pan: Idź, wystaw strażnika, niech doniesie, co widzi.

[7] Gdy ujrzy jeźdźców, zaprzęgi konne, jeźdźców na osłach, jeźdźców na wielbłądach, niech nasłuchuje uważnie, bardzo uważnie!

[8] Wtem zawołał strażnik: Na strażniczej wieży, Panie, ustawicznie stoję dzień w dzień i trwam na warcie noc w noc.

[9] I oto tu nadchodzi oddział jeźdźców, zaprzęgi konne. I odezwał się głos: Upadł, upadł Babilon i wszystkie posągi jego bogów potrzaskane na ziemi.

[10] O, ludu ty mój, wymłócony i podeptany na klepisku! Co usłyszałem od Pana Zastępów, Boga izraelskiego, to wam zwiastowałem.

[11] Sentença contra Dumá. Gritam-me de Seir: Guarda, a que hora estamos da noite? Guarda, a que horas?
[12] Respondeu o guarda: Vem a manhã, e também a noite; se quereis perguntar, perguntai; voltai, vinde.

Profecia contra a Arábia

[13] Sentença contra a Arábia. Nos bosques da Arábia, passareis a noite, ó caravanas de dedanitas.
[14] Traga-se água ao encontro dos sedentos; ó moradores da terra de Tema, levai pão aos fugitivos.
[15] Porque fogem de diante das espadas, de diante da espada nua, de diante do arco armado e de diante do furor da guerra.
[16] Porque assim me disse o SENHOR: Dentro de um ano, tal como o de jornaleiro, toda a glória de Quedar desaparecerá.
[17] E o restante do número dos flecheiros, os valentes dos filhos de Quedar, será diminuto, porque assim o disse o SENHOR, Deus de Israel.

[11] Wypowiedź o Edomie. Woła na mnie ktoś z Seiru: Strażniku! Jaka to pora nocna? Strażniku! Jaka to pora nocna?
[12] Strażnik odpowiedział: Nadszedł poranek, lecz także noc. Jeżeli musicie pytać, to przyjdźcie znowu i pytajcie!
[13] Wypowiedź o Arabii. Wy, karawany Dadanitów, którzy nocujecie w zaroślach w Arabii.
[14] Mieszkańcy kraju Tema, wyjdźcie z wodą naprzeciw spragnionego, wyjdźcie z chlebem na spotkanie uciekającego,
[15] Gdyż przed mieczem uciekają, przed mieczem dobytym i przed łukiem napiętym, i przed ciężką walką.
[16] Tak bowiem rzekł Pan do mnie: Dokładnie za rok, obliczony ściśle jak rok najemnika, skończy się wszelka wspaniałość Kedaru.
[17] A resztka z liczby łuczników, rycerskich synów Kedaru, będzie nieliczna, gdyż Pan, Bóg Izraela, powiedział.

Isaías 22

Profecia contra Jerusalém

[1] Sentença contra o vale da Visão. Que tens agora, que todo o teu povo sobe aos telhados?
[2] Tu, cidade que estavas cheia de aclamações, cidade estrepitosa, cidade alegre! Os teus mortos não foram mortos à espada, nem morreram na guerra.
[3] Todos os teus príncipes fogem à uma e são presos sem que se use o arco; todos os

Izajasza 22

[1] Wypowiedź o Dolinie Widzenia: Co się z tobą dzieje, że cały wyszedłeś na dachy,
[2] Grodzie pełen krzyku, hałaśliwy, miasto wesołe! Twoi polegli nie padli od miecza, ani nie zginęli w walce!
[3] Wszyscy twoi wodzowie razem pierzchli, bez łuku zostali wzięci w niewolę, wszyscy

teus que foram encontrados foram presos, sem embargo de já estarem longe na fuga.

[4] Portanto, digo: desviai de mim a vista e chorarei amargamente; não insistais por causa da ruína da filha do meu povo.

[5] Porque dia de alvoroço, de atropelamento e confusão é este da parte do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, no vale da Visão: um derribar de muros e clamor que vai até aos montes.

[6] Porque Elão tomou a aljava e vem com carros e cavaleiros; e Quir descobre os escudos.

[7] Os teus mais formosos vales se enchem de carros, e os cavaleiros se põem em ordem às portas.

[8] Tira-se a proteção de Judá. Naquele dia, olharás para as armas da Casa do Bosque.

[9] Notareis as brechas da Cidade de Davi, por serem muitas, e ajuntareis as águas do açude inferior.

[10] Também contareis as casas de Jerusalém e delas derribareis, para fortalecer os muros.

[11] Fareis também um reservatório entre os dois muros para as águas do açude velho, mas não cogitais de olhar para cima, para aquele que suscitou essas calamidades, nem considerais naquele que há muito as formou.

[12] O SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, vos convida naquele dia para chorar, prantear, rapar a cabeça e cingir o cilício.

twoi, których ujęto, razem zostali wzięci w niewolę, chociaż daleko uciekli.

[4] Dlatego mówię: Odwróćcie swój wzrok ode mnie, gdyż muszę gorzko płakać, nie trudźcie się, aby mnie pocieszać z powodu zagłady córki mojego ludu!

[5] Gdyż dzień popłochu, zniszczenia i przerażenia przygotowuje Wszechmocny, Pan Zastępów, w Dolinie Widzenia burzą mury, a okrzyk bojowy dosięga góry.

[6] Elam wziął sajdak, Aram zaprzągł konie do wozów, a Kir odsłonił tarczę.

[7] Twoje najpiękniejsze doliny pełne były wozów, a jeźdźcy ustawili się naprzeciw bramy,

[8] I zdjął ochronną zasłonę Judy. A ty spoglądałeś w owym dniu na zbroje Leśnego Pałacu,

[9] I oglądaliście szczerby w murze grodu Dawida - a były liczne - i zbieraliście wody Dolnej Sadzawki.

[10] I dokonywaliście oględzin domów w Jeruzalemie, burzyliście domy, aby umocnić mur,

[11] Zrobiliście też zbiornik między dwoma murami na wodę Starego Stawu, a nie patrzyliście na tego, który go zrobił, i nie widzieliście tego, który go od dawna przygotował.

[12] A Wszechmocny, Pan Zastępów, nawoływał w owym dniu do płaczu i

skargi, do wyrywania włosów i opasania się worem.

[13] Porém é só gozo e alegria que se vêem; matam-se bois, degolam-se ovelhas, come-se carne, bebe-se vinho e se diz: Comamos e bebamos, que amanhã morreremos.

[13] A zamiast tego: oto wesele i radość, zabijanie bydła i zarzynanie owiec, spożywanie mięsa i picie wina: Jedzmy i pijmy, bo jutro pomrzemy!

[14] Mas o SENHOR dos Exércitos se declara aos meus ouvidos, dizendo: Certamente, esta maldade não será perdoada, até que morrais, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

[14] Lecz Pan Zastępów objawił mi i to słyszałem: Zaprawdę, ta wina nie będzie wam przebaczona, aż umrzecie - rzekł Wszechmocny, Pan Zastępów.

Sebna é degradado. Eliaquim é exaltado

Eljakim zarządcą pałacu na miejsce Szebny

[15] Assim diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos: Anda, vai ter com esse administrador, com Sebna, o mordomo, e pergunta-lhe:

[15] Tak mówi Wszechmocny, Pan Zastępów: Idź, udaj się do tego zarządcy, do Szebny, przełożonego pałacu, który wykuł sobie wysoko grób i wydrążył w skale dla siebie komnatę, i powiedz:

[16] Que é que tens aqui? Ou a quem tens tu aqui, para que abrisses aqui uma sepultura, lavrando em lugar alto a tua sepultura, cinzelando na rocha a tua própria morada?

[16] Co ty tu masz i kogo ty tu masz, że tu sobie grób wykułeś?

[17] Eis que como homem forte o SENHOR te arrojará violentamente; agarrar-te-á com firmeza,

[17] Oto Pan rzuci cię daleko, jak rzuca siłacz, i mocno cię pochwyci,

[18] enrolar-te-á num invólucro e te fará rolar como uma bola para terra espaçosa; ali morrerás, e ali acabarão os carros da tua glória, ó tu, vergonha da casa do teu senhor.

[18] Zwinie cię w kłębek, zwinie mocno, jak piłkę rzucać cię będzie po kraju szerokim; tam umrzesz, tam także pozostaną twoje wspaniałe wozy, ty, hańbo domu twojego pana.

[19] Eu te lançarei fora do teu posto, e serás derribado da tua posição.

[19] I usunę cię z twojego urzędu, i zrzucę cię z twojego stanowiska.

[20] Naquele dia, chamarei a meu servo Eliaquim, filho de Hilquias,

[20] I stanie się w owym dniu, że powołam mojego sługę Eljakima, syna Chilkiasza,

[21] vesti-lo-ei da tua túnica, cingi-lo-ei com a tua faixa e lhe entregarei nas mãos o teu

[21] I oblokę go w twoją szatę, i przepaszę go twoją szarfą, i twoją władzę złożę w

poder, e ele será como pai para os moradores de Jerusalém e para a casa de Judá.

[22] Porei sobre o seu ombro a chave da casa de Davi; ele abrirá, e ninguém fechará, fechará, e ninguém abrirá.

[23] Fincá-lo-ei como estaca em lugar firme, e ele será como um trono de honra para a casa de seu pai.

[24] Nele, pendurarão toda a responsabilidade da casa de seu pai, a prole e os descendentes, todos os utensílios menores, desde as taças até as garrafas.

[25] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, a estaca que fora fincada em lugar firme será tirada, será arrancada e cairá, e a carga que nela estava se desprenderá, porque o SENHOR o disse.

jego ręce, i będzie ojcem dla mieszkańców Jeruzalemu i dla domu judzkiego.

[22] I położę na jego ramieniu klucz domu Dawida, i gdy on otworzy, to nikt nie zamknie, a gdy on zamknie, to nikt nie otworzy.

[23] I wbiję go jako gwóźdź na pewnym miejscu, i będzie tronem chwały dla domu swojego ojca.

[24] I na nim zawiśnie cały ciężar domu jego ojca, pędy szlachetne i pędy dzikie, wszelkie naczynia drobne, od miednic do wszelakich dzbanów.

[25] W owym dniu - mówi Pan Zastępów - gwóźdź wbity na pewnym miejscu podda się, odłamie i spadnie, i ciężar na nim zawieszony rozbije się, gdyż Pan to powiedział.

Isaías 23

Profecia contra Tiro

[1] Sentença contra Tiro. Uivai, navios de Társis, porque está assolada, a ponto de não haver nela casa nenhuma, nem ancoradouro. Da terra de Chipre lhes foi isto revelado.

[2] Calai-vos, moradores do litoral, vós a quem os mercadores de Sidom enriqueceram, navegando pelo mar.

[3] Através das vastas águas, vinha o cereal dos canais do Egito e a ceifa do Nilo, como a tua renda, Tiro, que vieste a ser a feira das nações.

Izajasza 23

[1] Wypowiedź o Tyrze. Wyjcie, okręty tartezyjskie, gdyż zburzona jest wasza twierdza! Oznajmiono im o tym, gdy wracali z ziemi Kittim.

[2] Zamilknijcie, mieszkańcy wybrzeża, kupcy sydońscy, którzy jeździcie morzem i których wysłańcy

[3] Są na wielu wodach. Ich zbiorami są zasiewy Sychoru, a bogactwem dochody narodów.

[4] Envergonha-te, ó Sidom, porque o mar, a fortaleza do mar, fala, dizendo: Não tive dores de parto, não dei à luz, não criei rapazes, nem eduquei donzelas.

[4] Wstydź się, Sydonie, gdyż morze, twierdza nadmorska, rzekła: Ja nie wiłam się z bólu ani nie rodziłam, ani nie wychowałam młodzieńców i nie wypiastowałam dziewcząt.

[5] Quando a notícia a respeito de Tiro chegar ao Egito, com ela se angustiarão os homens.

[5] Gdy wieść ta dotrze do Egiptu, drżeć będą jak na wieść o Tyrze.

[6] Passai a Társis, uivai, moradores do litoral.

[6] Przeprawcie się do Tarszyszu, wyjcie wy, mieszkańcy wybrzeża!

[7] É esta, acaso, a vossa cidade que andava exultante, cuja origem data de remotos dias, cujos pés a levaram até longe para estabelecer-se?

[7] Czy to jest wasze, to miasto wesołe, którego początki sięgają prawieków? Którego nogi niosły daleko, aby tam się osiedlać?

[8] Quem formou este desígnio contra Tiro, a cidade distribuidora de coroas, cujos mercadores são príncipes e cujos negociantes são os mais nobres da terra?

[8] Któż powziął to postanowienie o Tyrze, który jest ukoronowany, którego kupcy byli książętami, a jego kramarzy szanowano w świecie?

[9] O SENHOR dos Exércitos formou este desígnio para denegrir a soberba de toda beleza e envilecer os mais nobres da terra.

[9] Pan Zastępów powziął to postanowienie: poniżyć pychę, zohydzić wszelką wyniosłość wszystkich możnych świata.

[10] Percorre livremente como o Nilo a tua terra, ó filha de Társis; já não há quem te restrinja.

[10] Uprawiaj swoją ziemię, córko Tarszyszu, przystani już nie ma.

[11] O SENHOR estendeu a mão sobre o mar e turbou os reinos; deu ordens contra Canaã, para que se destruíssem as suas fortalezas.

[11] Pan wyciągnął swoją rękę na morze, wstrząsnął królestwami, kazał zburzyć twierdze kananejskie,

[12] E disse: Nunca mais exultarás, ó oprimida virgem filha de Sidom; levanta-te, passa a Chipre, mas ainda ali não terás descanso.

[12] I rzekł: Już nie będziesz się weselić, zhańbiona córko Sydonu, powstań, przepraw się do Kittim! Lecz i tam nie zaznasz spokoju.

[13] Eis a terra dos caldeus, povo que até há pouco não era povo e que a Assíria destinara para os sátiros do deserto; povo

[13] Oto kraj Kittim - jest to lud, którego nie było; Asyryjczyk założył go dla żeglarzy.

que levantou suas torres, e arrasou os palácios de Tiro, e os converteu em ruínas.
[14] Uivai, navios de Társis, porque é destruída a que era a vossa fortaleza!

[15] Naquele dia, Tiro será posta em esquecimento por setenta anos, segundo os dias de um rei; mas no fim dos setenta anos dar-se-á com Tiro o que consta na canção da meretriz:

[16] Toma a harpa, rodeia a cidade, ó meretriz, entregue ao esquecimento; canta bem, toca, multiplica as tuas canções, para que se recordem de ti.

[17] Findos os setenta anos, o SENHOR atentará para Tiro, e ela tornará ao salário da sua impureza e se prostituirá com todos os reinos da terra.

[18] O ganho e o salário de sua impureza serão dedicados ao SENHOR; não serão entesourados, nem guardados, mas o seu ganho será para os que habitam perante o SENHOR, para que tenham comida em abundância e vestes finas.

Isaías 24

[1] Eis que o SENHOR vai devastar e desolar a terra, vai transtornar a sua superfície e lhe dispersar os moradores.

[2] O que suceder ao povo sucederá ao sacerdote; ao servo, como ao seu senhor; à serva, como à sua dona; ao comprador, como ao vendedor; ao que empresta, como

Ustawili maszyny oblężnicze, zburzyli jego pałace, obrócili go w gruzy.
[14] Wyjcie, okręty Tarszyszu, gdyż wasza twierdza jest zburzona!
[15] I stanie się w owym dniu, że Tyr będzie zapomniany przez siedemdziesiąt lat - odpowiednio do wieku jednego króla - po upływie siedemdziesięciu lat powiedzie się Tyrowi tak, jak mówi pieśń o nierządnicy:
[16] Weź lutnie, obchodź miasto, zapomniana nierządnico! Graj dobrze, śpiewaj dużo, aby sobie przypomniano o tobie!
[17] Po upływie siedemdziesięciu lat nawiedzi Pan Tyr, a ten wróci znów do zarobku za swój nierząd i będzie uprawiał nierząd ze wszystkimi królestwami świata na powierzchni ziemi.
[18] Lecz jego zyski i jego zarobek za nierząd będą poświęcone Panu, nie będzie się go gromadziło ani chowało, lecz jego zysk przypadnie tym, którzy są w służbie Pana, aby się mogli najeść do syta i okazale się ubrać.

Izajasza 24

Sąd Boży nad ziemią

[1] Oto Pan spustoszy ziemię i zniszczy ją, sprawi zamieszanie na jej powierzchni i rozproszy jej mieszkańców.
[2] Ten sam los co lud spotka i kapłana, sługę i jego pana, służącą i jej panią, kupującego i sprzedającego, pożyczającego i biorącego pożyczkę, lichwiarza i jego dłużnika.

ao que toma emprestado; ao credor, como ao devedor.

[3] A terra será de todo devastada e totalmente saqueada, porque o SENHOR é quem proferiu esta palavra.

[4] A terra pranteia e se murcha; o mundo enfraquece e se murcha; enlanguescem os mais altos do povo da terra.

[5] Na verdade, a terra está contaminada por causa dos seus moradores, porquanto transgridem as leis, violam os estatutos e quebram a aliança eterna.

[6] Por isso, a maldição consome a terra, e os que habitam nela se tornam culpados; por isso, serão queimados os moradores da terra, e poucos homens restarão.

[7] Pranteia o vinho, enlanguesce a vide, e gemem todos os que estavam de coração alegre.

[8] Cessou o folguedo dos tamboris, acabou o ruído dos que exultam, e descansou a alegria da harpa.

[9] Já não se bebe vinho entre canções; a bebida forte é amarga para os que a bebem.

[10] Demolida está a cidade caótica, todas as casas estão fechadas, ninguém já pode entrar.

[11] Gritam por vinho nas ruas, fez-se noite para toda alegria, foi banido da terra o prazer.

[12] Na cidade, reina a desolação, e a porta está reduzida a ruínas.

[3] Doszczętnie spustoszona i złupiona będzie ziemia, gdyż Pan wypowiedział to słowo.

[4] Więdnie i obumiera ziemia, marnieje, obumiera świat, marnieją dostojnicy ludu ziemi.

[5] Ziemia jest splugawiona pod swoimi mieszkańcami, gdyż przestąpili prawa, wykroczyli przeciwko przykazaniom, zerwali odwieczne przymierze.

[6] Dlatego klątwa pożera ziemię i jej mieszkańcy muszą odpokutować swoje winy; dlatego przerzedzają się mieszkańcy ziemi i niewielu ludzi pozostaje.

[7] Moszcz jest w żałobie, latorośl usycha, wzdychają wszyscy wesołkowie.

[8] Ustało wesołe bicie w bębny, skończyły się krzyki weselących się, ustały wesołe dźwięki lutni.

[9] Nie piją wina przy pieśni, gorzko smakuje mocny trunek tym, którzy go piją.

[10] Zburzone jest puste miasto, zamknięty każdy dom, że wejść nie można.

[11] Narzekanie na ulicach na brak wina, zniknęła wszelka radość, wesele jest wygnane z ziemi.

[12] W mieście pozostało spustoszenie, a brama w gruzy rozbita.

[13] Porque será na terra, no meio destes povos, como o varejar da oliveira e como o rebuscar, quando está acabada a vindima.

[13] Gdyż tak będzie na ziemi wśród ludów, jak jest przy otrząsaniu oliwek, jak przy zbieraniu resztek po winobraniu.

A alegria dos justos

[14] Eles levantam a voz e cantam com alegria; por causa da glória do SENHOR, exultam desde o mar.

[14] Tamci podnoszą swój głos, weselą się nad wyniosłością Pana; wykrzykujcie radośnie od zachodu,

[15] Por isso, glorificai ao SENHOR no Oriente e, nas terras do mar, ao nome do SENHOR, Deus de Israel.

[15] Aż do krańców wschodu oddajcie chwałę Panu, na wyspach morskich imieniu Pana, Boga Izraelskiego!

[16] Dos confins da terra ouvimos cantar: Glória ao Justo!

A ruína dos transgressores

Mas eu digo: definho, definho, ai de mim! Os pérfidos tratam perfidamente; sim, os pérfidos tratam mui perfidamente.

[16] Od krańca ziemi słyszeliśmy pieśni pochwalne: Chwała Sprawiedliwemu! Lecz ja rzekłem: Zginąłem! Zginąłem! Biada mi! Rabusie rabują, drapieżnie rabują rabusie!

[17] Terror, cova e laço vêm sobre ti, ó morador da terra.

[17] Groza i przepaść, i pułapka na ciebie, mieszkańcu ziemi!

[18] E será que aquele que fugir da voz do terror cairá na cova, e, se sair da cova, o laço o prenderá; porque as represas do alto se abrem, e tremem os fundamentos da terra.

[18] I będzie tak, że kto będzie uciekał przed okrzykiem grozy, wpadnie w przepaść, a kto wyjdzie z przepaści, uwikła się w pułapkę, gdyż upusty w górze się otworzą, a ziemia zadrży w posadach.

[19] A terra será de todo quebrantada, ela totalmente se romperá, a terra violentamente se moverá.

[19] W bryły rozleci się ziemia, w kawałki rozpadnie się ziemia, zatrzęsie się i zachwieje się ziemia.

[20] A terra cambaleará como um bêbado e balanceará como rede de dormir; a sua transgressão pesa sobre ela, ela cairá e jamais se levantará.

[20] Wkoło zatacza się ziemia jak pijany i kołysze się jak budka nocna. Zaciążyło na niej jej przestępstwo, tak że upadnie i już nie powstanie.

[21] Naquele dia, o SENHOR castigará, no céu, as hostes celestes, e os reis da terra, na terra.

[21] I stanie się w owym dniu, że Pan nawiedzi wojsko górne w górze, a królów ziemi na ziemi.

[22] Serão ajuntados como presos em masmorra, e encerrados num cárcere, e castigados depois de muitos dias.
[23] A lua se envergonhará, e o sol se confundirá quando o SENHOR dos Exércitos reinar no monte Sião e em Jerusalém; perante os seus anciãos haverá glória.

[22] I będą zebrani razem jak więźniowie w lochu, i będą zamknięci w więzieniu, i po wielu dniach będą ukarani.

[23] I zarumieni się księżyc, a słońce się zawstydzi, gdyż Pan Zastępów będzie królem na górze Syjon i w Jeruzalemie, i przed ich starszymi będzie chwała.

Isaías 25

Cântico de louvor pela misericórdia divina

[1] Ó SENHOR, tu és o meu Deus; exaltar-te-ei a ti e louvarei o teu nome, porque tens feito maravilhas e tens executado os teus conselhos antigos, fiéis e verdadeiros.
[2] Porque da cidade fizeste um montão de pedras e da cidade forte, uma ruína; a fortaleza dos estranhos já não é cidade e jamais será reedificada.

[3] Pelo que povos fortes te glorificarão, e a cidade das nações opressoras te temerá.

[4] Porque foste a fortaleza do pobre e a fortaleza do necessitado na sua angústia; refúgio contra a tempestade e sombra contra o calor; porque dos tiranos o bufo é como a tempestade contra o muro,
[5] como o calor em lugar seco. Tu abaterás o ímpeto dos estranhos; como se abranda o calor pela sombra da espessa nuvem, assim o hino triunfal dos tiranos será aniquilado.
[6] O SENHOR dos Exércitos dará neste monte a todos os povos um banquete de coisas gordurosas, uma festa com vinhos

Izajasza 25

Pieśń chwały na cześć Pana

[1] Panie! Tyś moim Bogiem! Będę cię wysławiał i wielbił twoje imię, gdyż dokonałeś cudów; twoje odwieczne plany są niezłomną prawdą.
[2] Bo miasto obróciłeś w gruzy, warownię w rumowisko, twierdza zuchwalców nie jest już miastem, nigdy już nie będzie odbudowana.
[3] Dlatego czcić cię będzie lud potężny, miasto okrutnych narodów bać się ciebie będzie.
[4] Gdyż byłeś schronieniem słabemu, schronieniem ubogiemu w jego niedoli, ucieczką przed powodzią, cieniem przed upałem. A wszak poryw gniewu tyranów jest jak ulewa w zimie.

[5] Jak upał na zeschłej ziemi. Wrzawę zuchwalców stłumiłeś jak upał cieniem obłoku, przerwałeś pieśń zwycięstwa tyranów.

[6] Pan Zastępów wyprawi wszystkim ludom na tej górze ucztę z tłustych potraw, ucztę z wystałych win, z tłustych

velhos, pratos gordurosos com tutanos e vinhos velhos bem clarificados.

[7] Destruirá neste monte a coberta que envolve todos os povos e o véu que está posto sobre todas as nações.

[8] Tragará a morte para sempre, e, assim, enxugará o SENHOR Deus as lágrimas de todos os rostos, e tirará de toda a terra o opróbrio do seu povo, porque o SENHOR falou.

[9] Naquele dia, se dirá: Eis que este é o nosso Deus, em quem esperávamos, e ele nos salvará; este é o SENHOR, a quem aguardávamos; na sua salvação exultaremos e nos alegraremos.

[10] Porque a mão do SENHOR descansará neste monte; mas Moabe será trilhado no seu lugar, como se pisa a palha na água da cova da esterqueira;

[11] no meio disto estenderá ele as mãos, como as estende o nadador para nadar; mas o SENHOR lhe abaterá a altivez, não obstante a perícia das suas mãos;

[12] e abaixará as altas fortalezas dos seus muros; abatê-las-á e derribá-las-á por terra, até ao pó.

Isaías 26

Cântico de confiança na proteção divina

[1] Naquele dia, se entoará este cântico na terra de Judá: Temos uma cidade forte; Deus lhe põe a salvação por muros e baluartes.

potraw ze szpikiem, ze starych dobrze wystałych win.

[7] I zniszczy na tej górze zasłonę, rozpostartą nad wszystkimi ludami, i przykrycie, rozciągnięte nad wszystkimi narodami.

[8] Wszechmocny Pan zniszczy śmierć na wieki i zetrze łzę z każdego oblicza, i usunie hańbę swojego ludu na całej ziemi, gdyż Pan powiedział.

[9] I będą mówić w owym dniu: Oto nasz Bóg, któremu zaufaliśmy, że nas wybawi; to Pan, któremu zaufaliśmy. Weselmy i radujmy się z jego zbawienia!

[10] Gdyż ręka Pana spocznie na tej górze, lecz Moab będzie zdeptany na swoim miejscu, jak depcze się słomę na gnojowisku.

[11] A gdy rozciągnie w nim ręce, jak je rozciąga pływak, aby pływać, upokorzy jego pychę mimo ruchów jego rąk.

[12] I zerwie twoje wysokie mury obronne, zburzy, zwali na ziemię, w proch.

Izajasza 26

Pieśń wdzięczności tych, których nie zawiodło zaufanie

[1] W owym dniu tę pieśń śpiewać będą w ziemi judzkiej: Mamy miasto potężne; dla ocalenia wzniósł On wały obronne i baszty.

[2] Abri vós as portas, para que entre a nação justa, que guarda a fidelidade.

[3] Tu, SENHOR, conservarás em perfeita paz aquele cujo propósito é firme; porque ele confia em ti.

[4] Confiai no SENHOR perpetuamente, porque o SENHOR Deus é uma rocha eterna;

[5] porque ele abate os que habitam no alto, na cidade elevada; abate-a, humilha-a até à terra e até ao pó.

[6] O pé a pisará; os pés dos aflitos, e os passos dos pobres.

[7] A vereda do justo é plana; tu, que és justo, aplanas a vereda do justo.

[8] Também através dos teus juízos, SENHOR, te esperamos; no teu nome e na tua memória está o desejo da nossa alma.

[9] Com minha alma suspiro de noite por ti e, com o meu espírito dentro de mim, eu te procuro diligentemente; porque, quando os teus juízos reinam na terra, os moradores do mundo aprendem justiça.

[10] Ainda que se mostre favor ao perverso, nem por isso aprende a justiça; até na terra da retidão ele comete a iniqüidade e não atenta para a majestade do SENHOR.

[11] SENHOR, a tua mão está levantada, mas nem por isso a vêem; porém verão o teu zelo pelo povo e se envergonharão; e o teu furor, por causa dos teus adversários, que os consuma.

[2] Otwórzcie bramy, niech wejdzie naród sprawiedliwy, który dochowuje wierności!

[3] Temu, którego umysł jest stały, zachowujesz pokój, pokój mówię; bo tobie zaufał.

[4] Ufajcie po wsze czasy Panu, gdyż Pan jest skałą wieczną.

[5] On bowiem powala tych, którzy mieszkają wysoko, w mieście wyniosłym; poniża je aż do ziemi, rzuca je w proch,

[6] I depcą je nogi, nogi nędzarza, kroki ubogich.

Dziękczynienie za zbawienne sądy Pana

[7] Ścieżka sprawiedliwego jest prosta, równa jest droga sprawiedliwego, Ty ją prostujesz.

[8] Na ścieżce twoich sądów oczekujemy ciebie, Panie, dusza tęskni za twoim imieniem, chce o tobie pamiętać.

[9] Moja dusza tęskni za tobą w nocy i mój duch poszukuje ciebie, bo gdy twoje sądy docierają do ziemi, mieszkańcy jej okręgu uczą się sprawiedliwości.

[10] Gdy bezbożny doznaje łaski, nie uczy się sprawiedliwości; w ziemi praworządnej postępuje przewrotnie i nie baczy na dostojność Pana.

[11] Panie, choć podniesiona jest twoja ręka, oni tego jednak nie widzą: Niech zobaczą twoją żarliwość o lud i zostaną zawstydzeni, i niech ogień przeznaczony dla twoich nieprzyjaciół pożre ich!

[12] SENHOR, concede-nos a paz, porque todas as nossas obras tu as fazes por nós.

[13] Ó SENHOR, Deus nosso, outros senhores têm tido domínio sobre nós; mas graças a ti somente é que louvamos o teu nome.

[14] Mortos não tornarão a viver, sombras não ressuscitam; por isso, os castigaste, e destruíste, e lhes fizeste perecer toda a memória.

[15] Tu, SENHOR, aumentaste o povo, aumentaste o povo e tens sido glorificado; a todos os confins da terra dilataste.

[16] SENHOR, na angústia te buscaram; vindo sobre eles a tua correção, derramaram as suas orações.

[17] Como a mulher grávida, quando se lhe aproxima a hora de dar à luz, se contorce e dá gritos nas suas dores, assim fomos nós na tua presença, ó SENHOR!

[18] Concebemos nós e nos contorcemos em dores de parto, mas o que demos à luz foi vento; não trouxemos à terra livramento algum, e não nasceram moradores do mundo.

[19] Os vossos mortos e também o meu cadáver viverão e ressuscitarão; despertai e exultai, os que habitais no pó, porque o teu orvalho, ó Deus, será como o orvalho de vida, e a terra dará à luz os seus mortos.

[20] Vai, pois, povo meu, entra nos teus quartos e fecha as tuas portas sobre ti; esconde-te só por um momento, até que passe a ira.

[12] Panie! Zgotuj nam pokój; gdyż także wszystkich naszych dzieł Ty dla nas dokonałeś!

[13] Panie, Boże nasz! Inni panowie, a nie Ty, panowali nad nami, my zaś oprócz ciebie nikogo nie znamy, tylko twoje imię wysławiamy.

[14] Umarli nie ożyją, duchy zmarłych nie wstaną z martwych, dlatego że nawiedziłeś ich i zniszczyłeś, i zatarłeś wszelką pamięć o nich.

[15] Rozmnożyłeś naród, Panie, rozmnożyłeś naród, objawiłeś się w chwale, rozszerzyłeś wszystkie krańce ziemi.

[16] Panie! W niedoli szukali cię, wołali, gdy ich smagałeś.

[17] Jak brzemienna, gdy zbliża się chwila rodzenia, wije się z bólu, krzyczy w boleściach, tak było z nami przez ciebie, Panie!

[18] Poczęliśmy, wiliśmy się z bólu, lecz porodziliśmy wiatr; nie dokonaliśmy wybawienia kraju, nie przyszli na świat mieszkańcy ziemi.

[19] Ożyją twoi umarli, twoje ciała wstaną, obudzą się i będą radośnie śpiewać ci, którzy leżą w prochu, gdyż twoja rosa jest rosą światłości, a ziemia wyda zmarłych.

[20] Wejdź więc, mój ludu, do swoich pokojów i zamknij swoje drzwi za sobą, skryj się na chwilkę, aż przeminie gniew!

[21] Pois eis que o SENHOR sai do seu lugar, para castigar a iniqüidade dos moradores da terra; a terra descobrirá o sangue que embebeu e já não encobrirá aqueles que foram mortos.

Isaías 27

Deus ama ao seu povo e o salva

[1] Naquele dia, o SENHOR castigará com a sua dura espada, grande e forte, o dragão, serpente veloz, e o dragão, serpente sinuosa, e matará o monstro que está no mar.

[2] Naquele dia, dirá o SENHOR: Cantai a vinha deliciosa!

[3] Eu, o SENHOR, a vigio e a cada momento a regarei; para que ninguém lhe faça dano, de noite e de dia eu cuidarei dela.

[4] Não há indignação em mim. Quem me dera espinheiros e abrolhos diante de mim! Em guerra, eu iria contra eles e juntamente os queimaria.

[5] Ou que homens se apoderem da minha força e façam paz comigo; sim, que façam paz comigo.

[6] Dias virão em que Jacó lançará raízes, florescerá e brotará Israel, e encherão de fruto o mundo.

[7] Porventura, feriu o SENHOR a Israel como àqueles que o feriram? Ou o matou, assim como àqueles que o mataram?

[8] Com xô!, xô! e exílio o trataste; com forte sopro o expulsaste no dia do vento oriental.

[21] Bo oto Pan wyjdzie ze swojego miejsca, aby ukarać mieszkańców ziemi za ich winę; wtedy ziemia odsłoni krew na niej przelaną i już nie będzie ukrywała swoich zabitych.

Izajasza 27

Wybawienie i utworzenie Izraela

[1] W owym dniu ukarze Pan swoim twardym, wielkim i mocnym mieczem Lewiatana, zwinnego węża, Lewiatana, węża skręconego, i zabije smoka morskiego.

[2] W owym dniu będą mówić: Rozkoszna winnica, śpiewajcie o niej!

[3] Ja, Pan, jestem jej stróżem, nieustannie ją nawadniam, pilnuję jej dniem i nocą, aby nikt na nią się nie targnął.

[4] Nie ma we mnie gniewu, lecz gdyby pojawił się cierń i oset, wystąpiłbym do walki z nimi, spaliłbym je razem,

[5] Chyba że cię poddadzą pod moją ochronę, zawrą ze mną pokój; niech zawrą ze mną pokój.

[6] W dniach, które idą, Jakub wypuści korzenie, Izrael zakwitnie, puści pędy i napełni cały świat płodami.

[7] Czy uderzył go tak, jak uderzył tego, który jego uderzył? Czy był tak mordowany, jak byli mordowani jego mordercy?

[8] Płosząc i wypędzając ich, rozprawiłeś się z nimi; swoim gwałtownym podmuchem wygnałeś ich w dniu wiatru wschodniego.

[9] Portanto, com isto será expiada a culpa de Jacó, e este é todo o fruto do perdão do seu pecado: quando o SENHOR fizer a todas as pedras do altar como pedras de cal feitas em pedaços, não ficarão em pé os postes-ídolos e os altares do incenso.

[10] Porque a cidade fortificada está solitária, habitação desamparada e abandonada como um deserto; ali pastam os bezerros, deitam-se e devoram os seus ramos.

[11] Quando os seus ramos se secam, são quebrados. Então, vêm as mulheres e lhes deitam fogo, porque este povo não é povo de entendimento; por isso, aquele que o fez não se compadecerá dele, e aquele que o formou não lhe perdoará.

[12] Naquele dia, em que o SENHOR debulhará o seu cereal desde o Eufrates até ao ribeiro do Egito; e vós, ó filhos de Israel, sereis colhidos um a um.

[13] Naquele dia, se tocará uma grande trombeta, e os que andavam perdidos pela terra da Assíria e os que forem desterrados para a terra do Egito tornarão a vir e adorarão ao SENHOR no monte santo em Jerusalém.

Isaías 28

Será castigada a impenitência de Efraim

[1] Ai da soberba coroa dos bêbados de Efraim e da flor caduca da sua gloriosa formosura que está sobre a parte alta do fertilíssimo vale dos vencidos do vinho!

[9] Dlatego też tylko tak będzie zmazana wina Jakuba i wtedy będzie pełny skutek jego rozgrzeszenia, gdy doprowadzi do rozbicia wszystkich kamieni ołtarza, jak się rozbija kamienie wapienne; gdy nie podniosą się już pomniki Astarty ani ołtarze kadzidlane.

[10] Gdyż miasto warowne opustoszało, jest mieszkaniem bezludnym, opuszczonym jak pustynia; tam będzie się paść cielę i tam będzie leżeć i ogryzać jego gałązki.

[11] Gdy jego gałązki uschną, będą się łamać; przyjdą kobiety i spalą je. Gdyż to jest lud nierozumny; dlatego jego Stwórca nie zlituje się nad nim, a Ten, który go stworzył, nie okaże mu łaski.

[12] I stanie się w owym dniu, że Pan będzie młócił kłosy od Eufratu aż do Rzeki Egipskiej; a wy, synowie izraelscy, będziecie zbierani jeden za drugim.

[13] I stanie się w owym dniu, że zatrąbi wielka trąba i przyjdą zaginieni w ziemi asyryjskiej i rozproszeni w ziemi egipskiej, i będą oddawali pokłon Panu na świętej górze w Jeruzalemie.

Izajasza 28

Ostrzeżenie Efraima

[1] Biada dumnej koronie pijaków Efraima i więdnącemu kwieciu jego wspaniałej ozdoby, która jest na głowie odurzonych winem!

[2] Eis que o SENHOR tem certo homem valente e poderoso; este, como uma queda de saraiva, como uma tormenta de destruição e como uma tempestade de impetuosas águas que transbordam, com poder as derribará por terra.

[3] A soberba coroa dos bêbados de Efraim será pisada aos pés.

[4] A flor caduca da sua gloriosa formosura, que está sobre a parte alta do fertilíssimo vale, será como o figo prematuro, que amadurece antes do verão, o qual, em pondo nele alguém os olhos, mal o apanha, já o devora.

[5] Naquele dia, o SENHOR dos Exércitos será a coroa de glória e o formoso diadema para os restantes de seu povo;

[6] será o espírito de justiça para o que se assenta a julgar e fortaleza para os que fazem recuar o assalto contra as portas.

Contra os habitantes de Jerusalém

[7] Mas também estes cambaleiam por causa do vinho e não podem ter-se em pé por causa da bebida forte; o sacerdote e o profeta cambaleiam por causa da bebida forte, são vencidos pelo vinho, não podem ter-se em pé por causa da bebida forte; erram na visão, tropeçam no juízo.

[8] Porque todas as mesas estão cheias de vômitos, e não há lugar sem imundícia.

[9] A quem, pois, se ensinaria o conhecimento? E a quem se daria a entender o que se ouviu? Acaso, aos desmamados e aos que foram afastados dos seios maternos?

[2] Oto przychodzi od Pana ktoś mocny i potężny, jak burza gradowa, jak niszczący huragan, jak ulewa potężnych rwących strumieni; ta rzuci ich z mocą na ziemię.

[3] Nogami będzie podeptana dumna korona pijaków Efraima.

[4] A z więdnącym kwieciem jego wspaniałej ozdoby, która jest na ich głowie, będzie tak, jak z wczesną figą przed owocobraniem, że, skoro tylko ktoś ją zobaczy i ona znajdzie się w jego ręku, połyka ją.

[5] W owym dniu będzie Pan Zastępów ozdobną koroną i wspaniałym diademem dla resztki swojego ludu,

[6] I natchnieniem dla siedzącego na stolicy sędziowskiej, i mocą bohaterską dla tych, którzy odpierają atak pod bramą.

Ostrzeżenie i obietnica dane Izraelowi

[7] Ale i ci chwieją się od wina i zataczają się od mocnego napoju; kapłan i prorok chwieją się od mocnego napoju, są zmożeni winem, zataczają się od mocnego napoju, chwieją się podczas prorokowania, zataczają się podczas wyrokowania.

[8] Bo wszystkie stoły aż do ostatniego miejsca są pełne plugawych wymiocin.

[9] Kogóż to chce uczyć poznania i komu tłumaczyć objawienie? Czy odwykłym od mleka, odstawionym od piersi?

[10] Porque é preceito sobre preceito, preceito e mais preceito; regra sobre regra, regra e mais regra; um pouco aqui, um pouco ali.

[11] Pelo que por lábios gaguejantes e por língua estranha falará o SENHOR a este povo,

[12] ao qual ele disse: Este é o descanso, dai descanso ao cansado; e este é o refrigério; mas não quiseram ouvir.

[13] Assim, pois, a palavra do SENHOR lhes será preceito sobre preceito, preceito e mais preceito; regra sobre regra, regra e mais regra; um pouco aqui, um pouco ali; para que vão, e caiam para trás, e se quebrantem, se enlacem, e sejam presos.

[14] Ouvi, pois, a palavra do SENHOR, homens escarnecedores, que dominais este povo que está em Jerusalém.

[15] Porquanto dizeis: Fizemos aliança com a morte e com o além fizemos acordo; quando passar o dilúvio do açoite, não chegará a nós, porque, por nosso refúgio, temos a mentira e debaixo da falsidade nos temos escondido.

[16] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu assentei em Sião uma pedra, pedra já provada, pedra preciosa, angular, solidamente assentada; aquele que crer não foge.

[17] Farei do juízo a régua e da justiça, o prumo; a saraiva varrerá o refúgio da mentira, e as águas arrastarão o esconderijo.

[10] Bo paple przepis za przepisem, przepis za przepisem, nakaz za nakazem, nakaz za nakazem, trochę tu, trochę tam.

[11] Zaiste, przez jąkających się i mówiących obcym językiem przemówi do tego ludu ten,

[12] Który im rzekł: To jest odpoczynek, dajcie odpoczynek zmęczonemu, i to jest wytchnienie! Lecz nie chcieli słuchać.

[13] Dlatego dojdzie ich słowo Pana: Przepis za przepisem, przepis za przepisem, nakaz za nakazem, nakaz za nakazem, trochę tu, trochę tam - aby idąc padli na wznak i potłukli się, uwikłali się i zostali złapani.

[14] Dlatego słuchajcie słowa Pana, wy szydercy, panujący nad tym ludem, który jest w Jeruzalemie!

[15] Ponieważ mówicie: Zawarliśmy przymierze ze śmiercią i z krainą umarłych mamy umowę, więc gdy nadejdzie klęska potopu, nie dosięgnie nas, gdyż kłamstwo uczyniliśmy naszym schronieniem i ukryliśmy się pod fałszem,

[16] Dlatego tak mówi Wszechmocny, Pan: Oto Ja kładę na Syjonie kamień, kamień wypróbowany, kosztowny kamień węgielny, mocno ugruntowany: Kto wierzy, ten się nie zachwieje.

[17] I uczynią prawo miarą, a sprawiedliwość wagą. Lecz schronienie kłamstwa zmiecie grad, a kryjówkę zaleją wody.

[18] A vossa aliança com a morte será anulada, e o vosso acordo com o além não subsistirá; e, quando o dilúvio do açoite passar, sereis esmagados por ele.

[19] Todas as vezes que passar, vos arrebatará, porque passará manhã após manhã, e todos os dias, e todas as noites; e será puro terror o só ouvir tal notícia.

[20] Porque a cama será tão curta, que ninguém se poderá estender nela; e o cobertor, tão estreito, que ninguém se poderá cobrir com ele.

[21] Porque o SENHOR se levantará, como no monte Perazim, e se irará, como no vale de Gibeão, para realizar a sua obra, a sua obra estranha, e para executar o seu ato, o seu ato inaudito.

[22] Agora, pois, não mais escarneçais, para que os vossos grilhões não se façam mais fortes; porque já do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, ouvi falar de uma destruição, e essa já está determinada sobre toda a terra.

Deus é grande em sabedoria

[23] Inclinai os ouvidos e ouvi a minha voz; atendei bem e ouvi o meu discurso.

[24] Porventura, lavra todo dia o lavrador, para semear? Ou todo dia sulca a sua terra e a esterroa?

[25] Porventura, quando já tem nivelado a superfície, não lhe espalha o endro, não semeia o cominho, não lança nela o trigo em leiras, ou cevada, no devido lugar, ou a espelta, na margem?

[26] Pois o seu Deus assim o instrui devidamente e o ensina.

[18] I wasze przymierze ze śmiercią zostanie zerwane, a wasza umowa z krainą umarłych nie ostoi się. Gdy nadejdzie klęska potopu, zostaniecie zdeptani.

[19] Ilekroć nadejdzie, pochwyci was, a będzie nadchodzić każdego ranka, we dnie i w nocy i tylko grozą będzie rozumienie objawienia.

[20] Gdyż za krótkie jest łoże, aby się można wyciągnąć, a za wąskie przykrycie, aby się można otulić.

[21] Pan bowiem powstanie jak na górze Perazym, jak w dolinie Gibeon się uniesie, aby dokonać swojego dzieła - niesamowite to jego dzieło, aby wykonać swoją pracę - dziwna ta jego praca!

[22] Teraz więc nie drwijcie, aby nie zacieśniły się wasze więzy, gdyż słyszałem od Wszechmocnego, Pana Zastępów, że postanowiona jest zagłada całej ziemi!

Przypowieść o rolniku

[23] Nadstawcie uszy i słuchajcie mojego głosu, uważajcie i słuchajcie mojej mowy!

[24] Czy oracz stale orze, aby siać, robi bruzdy i bronuje swoją rolę?

[25] Czy gdy zrówna jej powierzchnię, nie sypie wyki i nie sieje kminu, i nie rozsiewa pszenicy w rzędach, a na jej brzegach jęczmienia oraz prosa i orkiszu?

[26] Pouczał go bowiem o właściwym sposobie i wyłożył mu go jego Bóg.

[27] Porque o endro não se trilha com instrumento de trilhar, nem sobre o cominho se passa roda de carro; mas com vara se sacode o endro, e o cominho, com pau.
[28] Acaso, é esmiuçado o cereal? Não; o lavrador nem sempre o está debulhando, nem sempre está fazendo passar por cima dele a roda do seu carro e os seus cavalos.
[29] Também isso procede do SENHOR dos Exércitos; ele é maravilhoso em conselho e grande em sabedoria.

[27] Gdyż wyki nie młóci się ostrym narzędziem ani nie toczy się walca po kminie, ale wykę młóci się kijem, a kmin laską.
[28] Czy ziarno na chleb się rozgniata? Nie, nie młóci się go bez przerwy, a choć suną po nim kołami swojego wozu i zaprzęgiem, jednak się go nie rozgniata.
[29] Także to pochodzi od Pana Zastępów, jest On cudowny w radzie, wielki mądrością.

Isaías 29

Jerusalém e seus inimigos

[1] Ai da Lareira de Deus, cidade-lareira de Deus, em que Davi assentou o seu arraial! Acrescentai ano a ano, deixai as festas que completem o seu ciclo;
[2] então, porei a Lareira de Deus em aperto, e haverá pranto e lamentação; e ela será para mim verdadeira Lareira de Deus.
[3] Acamparei ao derredor de ti, cercar-te-ei com baluartes e levantarei tranqueiras contra ti.

[4] Então, lançada por terra, do chão falarás, e do pó sairá afogada a tua fala; subirá da terra a tua voz como a de um fantasma; como um cochicho, a tua fala, desde o pó.

[5] Mas a multidão dos teus inimigos será como o pó miúdo, e a multidão dos tiranos, como a palha que voa; dar-se-á isto, de repente, num instante.
[6] Do SENHOR dos Exércitos vem o castigo com trovões, com terremotos, grande

Izajasza 29

Ariel i jego wrogowie

[1] Biada Arielowi, Arielowi, ("Ognisku Bożemu") miastu, w którym obozował Dawid! Dodajcie rok do roku, niech święta dopełnią swojej kolejności!
[2] Wtedy Ja ześlę ucisk na Ariela, i będzie biadanie i narzekanie, i będziesz mi jak Ariel (Ognisko Boże).
[3] I będę cię oblegał dokoła, obstawię cię strażami i wzniosę przeciwko tobie bastiony.
[4] Wtedy poniżony aż do ziemi mówić będziesz i z prochu pokornie odzywać się będziesz, Twój głos dobędzie się z ziemi jak duch zmarłego, a twoja mowa z prochu jak szept.
[5] Lecz horda twoich nieprzyjaciół stanie się jak drobny pył, a zgraja tyranów jak zdmuchnięta plewa. Stanie się to nagle, w okamgnieniu,
[6] Że będziesz nawiedzone przez Pana Zastępów grzmotem i wstrząsem, i

estrondo, tufão de vento, tempestade e chamas devoradoras.

[7] Como sonho e visão noturna será a multidão de todas as nações que hão de pelejar contra a Lareira de Deus, como também todos os que pelejarem contra ela e contra os seus baluartes e a puserem em aperto.

[8] Será também como o faminto que sonha que está a comer, mas, acordando, sente-se vazio; ou como o sequioso que sonha que está a beber, mas, acordando, sente-se desfalecido e sedento; assim será toda a multidão das nações que pelejarem contra o monte Sião.

A cegueira espiritual e a hipocrisia do povo

[9] Estatelai-vos e ficai estatelados, cegai-vos e permanecei cegos; bêbados estão, mas não de vinho; andam cambaleando, mas não de bebida forte.

[10] Porque o SENHOR derramou sobre vós o espírito de profundo sono, e fechou os vossos olhos, que são os profetas, e vendou a vossa cabeça, que são os videntes.

[11] Toda visão já se vos tornou como as palavras de um livro selado, que se dá ao que sabe ler, dizendo: Lê isto, peço-te; e ele responde: Não posso, porque está selado;

[12] e dá-se o livro ao que não sabe ler, dizendo: Lê isto, peço-te; e ele responde: Não sei ler.

głośnym hukiem, huraganem i wichrem, i płomieniem ognia pożerającego.

[7] Jak jest ze snem, z widzeniem nocnym, tak będzie z hordą wszystkich narodów, walczących z Arielem (Ogniskiem Bożym) i z wszystkimi walczącymi z nim, i z jego warowniami i z gnębiącymi go.

[8] Jak śni się głodnemu, że je, lecz gdy się obudzi, jego głód jest nie zaspokojony, lub jak śni się spragnionemu, że pije, lecz gdy się obudzi, jest słaby i czuje nieugaszone pragnienie, tak będzie z hordą wszystkich narodów, walczących z górą Syjon.

Zaślepienie i obłuda Izraela

[9] Zdrętwiejcie i pozostańcie zdrętwiali, zaślepcie się i trwajcie w zaślepieniu! Upijcie się, lecz nie winem, zataczajcie się, lecz nie od mocnego napoju.

[10] Gdyż Pan wylał na was ducha twardego snu i zamknął wasze oczy, to jest proroków, i zakrył wasze głowy, to jest jasnowidzów.

[11] Dlatego z widzeniem tego wszystkiego jest u was tak, jak ze słowami zapieczętowanej księgi; gdy się ją poda temu, który umie czytać, i powie: Przeczytaj to, proszę, wtedy on odpowiada: Nie potrafię, gdyż to jest zapieczętowane;

[12] A gdy się poda księgę takiemu, który nie umie czytać, i powie: Przeczytaj to, proszę, wtedy on odpowiada: Nie umiem czytać.

[13] O SENHOR disse: Visto que este povo se aproxima de mim e com a sua boca e com os seus lábios me honra, mas o seu coração está longe de mim, e o seu temor para comigo consiste só em mandamentos de homens, que maquinalmente aprendeu,

[14] continuarei a fazer obra maravilhosa no meio deste povo; sim, obra maravilhosa e um portento; de maneira que a sabedoria dos seus sábios perecerá, e a prudência dos seus prudentes se esconderá.

[15] Ai dos que escondem profundamente o seu propósito do SENHOR, e as suas próprias obras fazem às escuras, e dizem: Quem nos vê? Quem nos conhece?

[16] Que perversidade a vossa! Como se o oleiro fosse igual ao barro, e a obra dissesse do seu artífice: Ele não me fez; e a coisa feita dissesse do seu oleiro: Ele nada sabe.

A redenção de Israel

[17] Porventura, dentro em pouco não se converterá o Líbano em pomar, e o pomar não será tido por bosque?

[18] Naquele dia, os surdos ouvirão as palavras do livro, e os cegos, livres já da escuridão e das trevas, as verão.

[19] Os mansos terão regozijo sobre regozijo no SENHOR, e os pobres entre os homens se alegrarão no Santo de Israel.

[20] Pois o tirano é reduzido a nada, o escarnecedor já não existe, e já se acham eliminados todos os que cogitam da iniqüidade,

[13] I rzekł Pan: Ponieważ ten lud zbliża się do mnie swoimi ustami i czci mnie swoimi wargami, a jego serce jest daleko ode mnie, tak że ich bojaźń przede mną jest wyuczonym przepisem ludzkim,

[14] Dlatego też Ja będę nadal dziwnie postępował z tym ludem, cudownie i dziwnie, i zginie mądrość jego mędrców, a rozum jego rozumnych będzie się chował w ukryciu.

[15] Biada tym, którzy głęboko ukrywają przed Panem swój zamysł, których działanie odbywa się w ciemności i którzy mówią: Kto nas widzi? Kto wie o nas?

[16] O, jak przewrotni jesteście! Tak jak gdyby można garncarza stawiać na równi z gliną! Jak gdyby dzieło mogło mówić o swoim twórcy: Nie on mnie stworzył, a garnek mówił o garncarzu: On nic nie umie!

Odkupienie Izraela

[17] Zaiste, już za małą chwilkę Liban przemieni się w urodzajne pole, a urodzajne pole będzie uważane za las.

[18] W owym dniu głusi będą słyszeć słowa księgi, a oczy ślepych z mroku i z ciemności będą widzieć,

[19] Pokorni zaś na nowo będą się radować Panem, a ubodzy weselić Świętym Izraelskim.

[20] Gdyż nie będzie tyrana i skończy się szyderca, i będą wytępieni wszyscy, którzy czyhają na sposobność do zbrodni,

[21] os quais por causa de uma palavra condenam um homem, os que põem armadilhas ao que repreende na porta, e os que sem motivo negam ao justo o seu direito.

[22] Portanto, acerca da casa de Jacó, assim diz o SENHOR, que remiu a Abraão: Jacó já não será envergonhado, nem mais se empalidecerá o seu rosto.

[23] Mas, quando ele e seus filhos virem a obra das minhas mãos no meio deles, santificarão o meu nome; sim, santificarão o Santo de Jacó e temerão o Deus de Israel.

[24] E os que erram de espírito virão a ter entendimento, e os murmuradores hão de aceitar instrução.

Isaías 30

Contra a aliança com o Egito

[1] Ai dos filhos rebeldes, diz o SENHOR, que executam planos que não procedem de mim e fazem aliança sem a minha aprovação, para acrescentarem pecado sobre pecado!

[2] Que descem ao Egito sem me consultar, buscando refúgio em Faraó e abrigo, à sombra do Egito!

[3] Mas o refúgio de Faraó se vos tornará em vergonha, e o abrigo na sombra do Egito, em confusão.

[4] Porque os príncipes de Judá já estão em Zoã, e os seus embaixadores já chegaram a Hanes.

[21] Którzy słowem przywodzą ludzi do grzechu, zastawiają pułapkę na rozjemcę w sądzie, a tego, który ma słuszność, odprawiają z niczym.

[22] Dlatego tak mówi Pan, Bóg domu Jakuba, ten, który odkupił Abrahama: Jakub nie dozna wtedy hańby i nie zblednie wtedy jego twarz,

[23] Bo gdy ujrzą wśród siebie dzieło moich rąk, uświęcą moje imię i Świętego Jakubowego będą czcić jako Świętego, i będą się bać Boga Izraelskiego.

[24] Ci, którzy duchowo błądzili, nabiorą rozumu, a ci, którzy szemrali, przyjmą pouczenie.

Izajasza 30

Zawodność polegania na Egipcie

[1] Biada przekornym synom, mówi Pan, którzy wykonują plan, lecz nie mój, i zawierają przymierze, lecz nie w moim duchu, aby dodawać grzech do grzechu.

[2] Wyruszają hen do Egiptu, nie radząc się moich ust, aby oddać się pod opiekę faraona i szukać schronienia w cieniu Egiptu.

[3] Lecz opieka faraona narazi was na wstyd, a szukanie schronienia w cieniu Egiptu na hańbę.

[4] Bo chociaż jego książęta byli w Soanie, a jego posłowie dotarli do Chanes,

[5] Todos se envergonharão de um povo que de nada lhes valerá, não servirá nem de ajuda nem de proveito, porém de vergonha e de opróbrio.

[5] Wszyscy zawiodą się na ludzie, który jest nieużyteczny, nie udzieli pomocy ani nie da korzyści, przyniesie raczej wstyd, a nawet hańbę.

[6] Sentença contra a Besta do Sul. Através da terra da aflição e angústia de onde vêm a leoa, o leão, a víbora e a serpente volante, levam a lombos de jumento as suas riquezas e sobre as corcovas de camelos, os seus tesouros, a um povo que de nada lhes aproveitará.

[6] Wypowiedź o zwierzętach południa. Przez kraj niedoli i trwogi, skąd pochodzi lwica i lew, żmija i latający smok, wiozą na grzbiecie osłów swoje bogactwo, a na garbie wielbłądów swoje skarby do ludu, który jest nieużyteczny,

[7] Pois, quanto ao Egito, vão e inútil é o seu auxílio; por isso, lhe chamei Gabarola que nada faz.

[7] Do Egiptu, którego pomoc jest daremna i marna. Dlatego nazwałem go potworem zdławionym.

[8] Vai, pois, escreve isso numa tabuinha perante eles, escreve-o num livro, para que fique registrado para os dias vindouros, para sempre, perpetuamente.

[8] Teraz idź, napisz to wobec nich na tablicy i utrwal to w księdze, i niech to będzie na przyszłość świadectwem wiecznym.

[9] Porque povo rebelde é este, filhos mentirosos, filhos que não querem ouvir a lei do SENHOR.

[9] Gdyż jest to lud przekorny, synowie zakłamani, synowie, którzy nie chcą słuchać zakonu Pana,

[10] Eles dizem aos videntes: Não tenhais visões; e aos profetas: Não profetizeis para nós o que é reto; dizei-nos coisas aprazíveis, profetizai-nos ilusões;

[10] Którzy mówią do jasnowidzów: Nie miejcie widzeń! a do wieszczów: Nie wieszczcie nam prawdy! Mówcie nam raczej słowa przyjemne, wieszczcie rzeczy złudne!

[11] desviai-vos do caminho, apartai-vos da vereda; não nos faleis mais do Santo de Israel.

[11] Zejdźcie z drogi, zboczcie ze ścieżki, dajcie nam spokój ze Świętym Izraelskim.

[12] Pelo que assim diz o Santo de Israel: Visto que rejeitais esta palavra, confiais na opressão e na perversidade e sobre isso vos estribais,

[12] Dlatego tak mówi Święty Izraelski: Ponieważ pogardziliście tym słowem i ufacie gwałtowi i przewrotności, i polegacie na niej,

[13] portanto, esta maldade vos será como a brecha de um muro alto, que, formando

[13] Dlatego ta wina stanie się dla was jak rysa grożąca zawaleniem, występująca w

uma barriga, está prestes a cair, e cuja queda vem de repente, num momento.

[14] O SENHOR o quebrará como se quebra o vaso do oleiro, despedaçando-o sem nada lhe poupar; não se achará entre os seus cacos um que sirva para tomar fogo da lareira ou tirar água da poça.

[15] Porque assim diz o SENHOR Deus, o Santo de Israel: Em vos converterdes e em sossegardes, está a vossa salvação; na tranqüilidade e na confiança, a vossa força, mas não o quisestes.

[16] Antes, dizeis: Não, sobre cavalos fugiremos; portanto, fugireis; e: Sobre cavalos ligeiros cavalgaremos; sim, ligeiros serão os vossos perseguidores.

[17] Mil homens fugirão pela ameaça de apenas um; pela ameaça de cinco, todos vós fugireis, até que sejais deixados como o mastro no cimo do monte e como o estandarte no outeiro.

Promessas consoladoras para Sião

[18] Por isso, o SENHOR espera, para ter misericórdia de vós, e se detém, para se compadecer de vós, porque o SENHOR é Deus de justiça; bem-aventurados todos os que nele esperam.

[19] Porque o povo habitará em Sião, em Jerusalém; tu não chorarás mais; certamente, se compadecerá de ti, à voz do teu clamor, e, ouvindo-a, te responderá.

[20] Embora o SENHOR vos dê pão de angústia e água de aflição, contudo, não

wysokim murze, który nagle, w okamgnieniu się rozpada,

[14] A z jego rozpadem jest tak, jak z rozbitym dzbanem glinianym, stłuczonym bezlitośnie, tak że wśród jego czerepów nie można znaleźć ani skorupki, aby nabrać ognia z ogniska lub zaczerpnąć wody z kałuży.

[15] Gdyż tak mówi Wszechmocny, Pan, Święty Izraelski: Jeżeli się nawrócicie i zachowacie spokój, będziecie zbawieni, w ciszy i zaufaniu będzie wasza moc; lecz wy nie chcieliście.

[16] Mówiliście raczej: Nie! Na koniach umkniemy! Dlatego umykać będziecie. - Na wierzchowcach pojedziemy! Dlatego wasi prześladowcy was wyprzedzą.

[17] Tysiąc będzie uciekać przed groźbą jednego, przed groźbą pięciu będziecie uciekać, aż zostanie z was resztka jak maszt na szczycie góry i jak sztandar na wzgórzu.

Obietnica łaski dla ludu Bożego

[18] I dlatego Pan czeka, aby wam okazać łaskę, i dlatego podnosi się, aby się nad wami zlitować, gdyż Pan jest Bogiem prawa. Szczęśliwi wszyscy, którzy na niego czekają.

[19] Gdyż, ludu na Syjonie, który mieszkasz w Jeruzalemie, nie będziesz zawsze płakał. Na pewno okaże ci łaskę na głos twojego wołania, gdy go tylko usłyszy, odezwie się.

[20] A chociaż Pan dał wam chleb niedoli i wodę ucisku, to jednak nie będzie się już

se esconderão mais os teus mestres; os teus olhos verão os teus mestres.

[21] Quando te desviares para a direita e quando te desviares para a esquerda, os teus ouvidos ouvirão atrás de ti uma palavra, dizendo: Este é o caminho, andai por ele.

[22] E terás por contaminados a prata que recobre as imagens esculpidas e o ouro que reveste as tuas imagens de fundição; lançá-las-ás fora como coisa imunda e a cada uma dirás: Fora daqui!

[23] Então, o SENHOR te dará chuva sobre a tua semente, com que semeares a terra, como também pão como produto da terra, o qual será farto e nutritivo; naquele dia, o teu gado pastará em lugares espaçosos.

[24] Os bois e os jumentos que lavram a terra comerão forragem com sal, alimpada com pá e forquilha.

[25] Em todo monte alto e em todo outeiro elevado haverá ribeiros e correntes de águas, no dia da grande matança quando caírem as torres.

[26] A luz da lua será como a do sol, e a do sol, sete vezes maior, como a luz de sete dias, no dia em que o SENHOR atar a ferida do seu povo e curar a chaga do golpe que ele deu.

O julgamento da Assíria

[27] Eis o nome do SENHOR vem de longe, ardendo na sua ira, no meio de espessas nuvens; os seus lábios estão cheios de indignação, e a sua língua é como fogo devorador.

ukrywał twój nauczyciel i twoje oczy będą oglądać twojego nauczyciela.

[21] A gdy będziecie chcieli iść w prawo albo w lewo, twoje uszy usłyszą słowo odzywające się do ciebie z tyłu: To jest droga, którą macie chodzić!

[22] Wtedy będziesz uważał za nieczyste swoje rzeźbione bałwany pokryte srebrem i swoje lane bałwany powleczone złotem, porzucisz je jako nieczyste i powiesz do nich: Precz!

[23] I On da deszcz na twój siew, którym obsiewasz rolę i chleb, plon roli będzie obfity i tłusty. W owym dniu twoje bydło będzie się paść na rozległym błoniu,

[24] A woły i osły uprawiające rolę karmić się będą soloną mieszanką, którą się przewiewa łopatą i widłami.

[25] A na każdej wysokiej górze i na każdym wyniosłym pagórku będą potoki, strumienie wód, w dniu wielkiej rzezi, gdy padną wieże.

[26] Wtedy światło księżyca będzie jak światło słońca, a światło słońca będzie siedmiokrotne, jak światło siedmiu dni, gdy Pan opatrzy skaleczenie swojego ludu i uleczy zadaną mu ranę.

Sąd Boży nad Asyrią

[27] Oto imię Pana przychodzi z daleka, płonie jego gniew i obciąża jego brzemię; jego wargi są pełne wzburzenia, a jego język jak ogień pożerający.

[28] A sua respiração é como a torrente que transborda e chega até ao pescoço, para peneirar as nações com peneira de destruição; um freio de fazer errar estará nos queixos dos povos.

[29] Um cântico haverá entre vós, como na noite em que se celebra festa santa; e alegria de coração, como a daquele que sai ao som da flauta para ir ao monte do SENHOR, à Rocha de Israel.

[30] O SENHOR fará ouvir a sua voz majestosa e fará ver o golpe do seu braço, que desce com indignação de ira, no meio de chamas devoradoras, de chuvas torrenciais, de tempestades e de pedra de saraiva.

[31] Porque com a voz do SENHOR será apavorada a Assíria, quando ele a fere com a vara.

[32] Cada pancada castigadora, com a vara, que o SENHOR lhe der, será ao som de tamboris e harpas; e combaterá vibrando golpes contra eles.

[33] Porque há muito está preparada a fogueira, preparada para o rei; a pira é profunda e larga, com fogo e lenha em abundância; o assopro do SENHOR, como torrente de enxofre, a acenderá.

Isaías 31

O Egito é homem e não deus

[1] Ai dos que descem ao Egito em busca de socorro e se estribam em cavalos; que confiam em carros, porque são muitos, e em cavaleiros, porque são mui fortes, mas

[28] Jego tchnienie jak wezbrany potok, który sięga aż po szyję; będzie przesiewał narody w rzeszocie zniszczenia i nałoży wędzidło swojej uzdy na szczęki narodów.

[29] Wtedy zaśpiewacie pieśń jak w noc uroczystego święta i będziecie się radować z serca jak pielgrzym, który idzie przy wtórze fletu na górę Pana, do opoki Izraela.

[30] I odezwie się Pan swoim potężnym głosem, i ukaże ciosy swojego ramienia w zapalczywości gniewu i w płomieniu pożerającego ognia, wśród burzy i ulewy, i ciężkiego gradu.

[31] Bo głosem Pana przerazi się Asyria, gdy On rózgą uderzy.

[32] I stanie się, że każde uderzenie rózgą karania, którą Pan na niego spuści, nastąpi przy wtórze bębnów i cytr, i będzie z nimi walczył ramieniem walecznie wyciągniętym.

[33] Gdyż od dawna jest przygotowane palenisko przeznaczone także dla króla, głęboko i szeroko ułożono stos paliwa i drzewa jest w obfitości; dech Pana jak strumień siarki zapali go.

Izajasza 31

Egipcjanie to ludzie, a nie Bóg

[1] Biada tym, którzy zstępują do Egiptu po pomoc, polegają na koniach i ufność pokładają w wozach wojennych, że liczne, i w jeźdźcach, że bardzo silni, lecz nie

não atentam para o Santo de Israel, nem buscam ao SENHOR!

patrzą na Świętego Izraelskiego i nie szukają Pana.

[2] Todavia, este é sábio, e faz vir o mal, e não retira as suas palavras; ele se levantará contra a casa dos malfeitores e contra a ajuda dos que praticam a iniqüidade.

[2] A jednak i On jest mądry i może sprowadzić zło, a swoich słów nie cofa; i powstaje przeciwko domowi złośników i przeciwko pomocy złoczyńców.

[3] Pois os egípcios são homens e não deuses; os seus cavalos, carne e não espírito. Quando o SENHOR estender a mão, cairão por terra tanto o auxiliador como o ajudado, e ambos juntamente serão consumidos.

[3] Przecież Egipcjanie to ludzie, a nie Bóg; konie ich to ciało, a nie duch. Gdy Pan wyciągnie swą rękę, potknie się obrońca i upadnie broniony, i wszyscy razem zginą.

[4] Porque assim me disse o SENHOR: Como o leão e o cachorro do leão rugem sobre a sua presa, ainda que se convoque contra eles grande número de pastores, e não se espantam das suas vozes, nem se abatem pela sua multidão, assim o SENHOR dos Exércitos descerá, para pelejar sobre o monte Sião e sobre o seu outeiro.

[4] Gdyż tak rzekł Pan do mnie: Jak warczy nad swoim łupem lew czy szczenię lwa, gdy zwołują przeciwko niemu całą gromadę pasterzy - lecz on nie boi się ich krzyku ani nie kuli się przed ich wrzaskiem, tak zstąpi Pan Zastępów, aby walczyć o górę Syjon i o jego wzgórze.

[5] Como pairam as aves, assim o SENHOR dos Exércitos amparará a Jerusalém; protegê-la-á e salvá-la-á, poupá-la-á e livrá-la-á.

[5] Obroni Pan Zastępów Jeruzalem, tak jak ptaki latające nad gniazdem, ochroni i wyratuje, zachowa i wybawi.

[6] Convertei-vos, pois, ó filhos de Israel, àquele de quem tanto vos afastastes.

[6] Nawróćcie się, synowie izraelscy, do tego, od którego tak bardzo się oddaliliście!

[7] Pois, naquele dia, cada um lançará fora os seus ídolos de prata e os seus ídolos de ouro, que as vossas mãos fabricaram para pecardes.

[7] Gdyż w owym dniu porzuci każdy swoje bałwany srebrne i swoje bałwany złote, które sporządziły dla was wasze grzeszne ręce.

[8] Então, a Assíria cairá pela espada, não de homem; a espada, não de homem, a devorará; fugirá diante da espada, e os

[8] I padnie Asyria od miecza, lecz nie miecza ludzkiego, i nie miecz człowieczy ją pożre. I będą uciekać przed mieczem, a

seus jovens serão sujeitos a trabalhos forçados.

[9] De medo não atinará com a sua rocha de refúgio; os seus príncipes, espavoridos, desertarão a bandeira, diz o SENHOR, cujo fogo está em Sião e cuja fornalha, em Jerusalém.

młodociani jej wojownicy pójdą do robót pańszczyźnianych.

[9] Jej skała rozpadnie się ze strachu, a jej wodzowie opuszczą w popłochu sztandar - mówi Pan, który ma ognisko na Syjonie i piec w Jeruzalemie.

Isaías 32

O reinado do justo Rei

[1] Eis aí está que reinará um rei com justiça, e em retidão governarão príncipes.

[2] Cada um servirá de esconderijo contra o vento, de refúgio contra a tempestade, de torrentes de águas em lugares secos e de sombra de grande rocha em terra sedenta.

[3] Os olhos dos que vêem não se ofuscarão, e os ouvidos dos que ouvem estarão atentos.

[4] O coração dos temerários saberá compreender, e a língua dos gagos falará pronta e distintamente.

[5] Ao louco nunca mais se chamará nobre, e do fraudulento jamais se dirá que é magnânimo.

[6] Porque o louco fala loucamente, e o seu coração obra o que é iníquo, para usar de impiedade e para proferir mentiras contra o SENHOR, para deixar o faminto na ânsia da sua fome e fazer que o sedento venha a ter falta de bebida.

[7] Também as armas do fraudulento são más; ele maquina intrigas para arruinar os desvalidos, com palavras falsas, ainda quando a causa do pobre é justa.

Izajasza 32

Król sprawiedliwy

[1] Oto król będzie rządził w sprawiedliwości, a książęta według prawa będą panować.

[2] I będzie każdy jak kryjówka przed wiatrem i jak schronienie przed ulewą, jak strumienie wód na suchym stepie, jak cień potężnej skały w ziemi spragnionej.

[3] I oczy tych, którzy widzą, nie będą oślepione, i uszy tych, którzy słyszą, będą uważnie słuchać.

[4] Umysł skwapliwych zyska właściwe poznanie, a język jąkałów będzie mówił szybko i wyraźnie.

[5] I głupiego już nie będą nazywali szlachetnym, a o łotrze nie będą mówić, że zacny.

[6] Bo głupi mówi głupie rzeczy, a jego serce knuje złość, popełnia niegodziwość i mówi przewrotnie o Panu, dopuszcza, że głodny cierpi niedostatek, a pragnącemu odmawia napoju.

[7] Oręż łotra jest zgubny, ma on zdradzieckie zamysły, chcąc nędzarzy zrujnować słowami kłamliwymi, chociaż sprawa ubogiego jest słuszna.

[8] Mas o nobre projeta coisas nobres e na sua nobreza perseverará.

Advertências contra as mulheres de Jerusalém

[9] Levantai-vos, mulheres que viveis despreocupadamente, e ouvi a minha voz; vós, filhas, que estais confiantes, inclinai os ouvidos às minhas palavras.

[10] Porque daqui a um ano e dias vireis a tremer, ó mulheres que estais confiantes, porque a vindima se acabará, e não haverá colheita.

[11] Tremei, mulheres que viveis despreocupadamente; turbai-vos, vós que estais confiantes. Despi-vos, e ponde-vos desnudas, e cingi com panos de saco os lombos.

[12] Batei no peito por causa dos campos aprazíveis e por causa das vinhas frutíferas.

[13] Sobre a terra do meu povo virão espinheiros e abrolhos, como também sobre todas as casas onde há alegria, na cidade que exulta.

[14] O palácio será abandonado, a cidade populosa ficará deserta; Ofel e a torre da guarda servirão de cavernas para sempre, folga para os jumentos selvagens e pastos para os rebanhos;

[15] até que se derrame sobre nós o Espírito lá do alto; então, o deserto se tornará em pomar, e o pomar será tido por bosque;

[16] o juízo habitará no deserto, e a justiça morará no pomar.

[8] Lecz szlachetny ma myśli szlachetne, i on obstaje przy tym, co szlachetne.

Ostrzeżenie kobiet jeruzalemskich

[9] Wy, beztroskie kobiety, powstańcie, słuchajcie mojego głosu, wy, córki, pewne siebie, nadstawcie uszu na moje słowo!

[10] Nie dłużej niż za rok będziecie drżeć, wy pewne siebie! Gdyż winobranie się skończyło, a owocobrania już nie będzie.

[11] Drżyjcie, wy beztroskie, przeraźcie się, wy zadufane! Ściągnijcie szaty i obnażcie się, a przepaszcie biodra.

[12] Uderzcie się w piersi, narzekając nad rozkosznymi polami, nad urodzajnymi winnicami,

[13] Nad rolą mojego ludu, która porasta cierniem i ostem, nad wszystkimi rozkosznymi domami, nad miastem wesołym!

[14] Bo pałace są opuszczone, ustała wrzawa miasta, zamek i baszta strażnicza stały się na zawsze jaskiniami, miejscem uciechy dzikich osłów, pastwiskiem trzód,

[15] Aż będzie wylany na nas Duch z wysokości. Wtedy pustynia stanie się urodzajnym polem, a urodzajne pole będzie uważane za las.

[16] I zamieszka na pustyni prawo, a sprawiedliwość osiądzie na urodzajnym polu.

[17] O efeito da justiça será paz, e o fruto da justiça, repouso e segurança, para sempre.

[18] O meu povo habitará em moradas de paz, em moradas bem seguras e em lugares quietos e tranqüilos,

[19] ainda que haja saraivada, caia o bosque e seja a cidade inteiramente abatida.

[20] Bem-aventurados vós, os que semeais junto a todas as águas e dais liberdade ao pé do boi e do jumento.

Isaías 33

A aflição e o livramento de Jerusalém

[1] Ai de ti, destruidor que não foste destruído, que procedes perfidamente e não foste tratado com perfídia! Acabando tu de destruir, serás destruído, acabando de tratar perfidamente, serás tratado com perfídia.

[2] SENHOR, tem misericórdia de nós; em ti temos esperado; sê tu o nosso braço manhã após manhã e a nossa salvação no tempo da angústia.

[3] Ao ruído do tumulto, fogem os povos; quando tu te ergues, as nações são dispersas.

[4] Então, ajuntar-se-á o vosso despojo como se ajuntam as lagartas; como os gafanhotos saltam, assim os homens saltarão sobre ele.

[5] O SENHOR é sublime, pois habita nas alturas; encheu a Sião de direito e de justiça.

[17] I pokój stanie się dziełem sprawiedliwości, a niezakłócone bezpieczeństwo owocem sprawiedliwości po wszystkie czasy.

[18] I zamieszka mój lud w siedzibie pokoju, w bezpiecznych mieszkaniach i w miejscach spokojnego odpoczynku.

[19] Lecz las padnie znienacka, a gród legnie w poniżeniu.

[20] Szczęśliwi jesteście, gdyż możecie siać nad każdą wodą, woły i osły wszędzie puszczać wolno.

Izajasza 33

Pan sprawcą zbawienia

[1] Biada tobie, pustoszycielu, sam jeszcze nie spustoszony, i tobie, rabusiu, sam nie obrabowany! Gdy przestaniesz pustoszyć, będziesz spustoszony; gdy skończysz rabunek, obrabują ciebie.

[2] Panie! Bądź nam miłościw, ciebie oczekujemy! Bądź naszym ramieniem każdego poranka i naszym zbawieniem czasu niedoli!

[3] Na donośny łoskot pierzchają ludy, gdy się podnosisz, rozpraszają się narody.

[4] I będzie zebrany wasz łup, jak się zbiera karaluchy, a jak opada rój szarańczy, tak jego opadną.

[5] Wyniesiony jest Pan, gdyż mieszka na wysokości, napełnił Syjon prawem i sprawiedliwością.

[6] Haverá, ó Sião, estabilidade nos teus tempos, abundância de salvação, sabedoria e conhecimento; o temor do SENHOR será o teu tesouro.

[6] Nadejdą dla ciebie czasy bezpieczne. Bogactwem zbawienia to mądrość i poznanie, bojaźń przed Panem to jego skarb.

[7] Eis que os heróis pranteiam de fora, e os mensageiros de paz estão chorando amargamente.

[7] Oto ich bohaterowie biadają na dworze, posłańcy pokoju gorzko płaczą.

[8] As estradas estão desoladas, cessam os que passam por elas; rompem-se as alianças, as cidades são desprezadas, já não se faz caso do homem.

[8] Drogi opustoszały, zabrakło wędrowca na drogach; przymierze zerwane, świadkowie zlekceważeni, człowiek się nie liczy.

[9] A terra geme e desfalece; o Líbano se envergonha e se murcha; Sarom se torna como um deserto, Basã e Carmelo são despidos de suas folhas.

[9] Żałobą okrywa się kraj i więdnie, Liban jest zawstydzony, usycha; Saron podobny jest do pustyni, a Baszan i Karmel ogołocony.

[10] Agora, me levantarei, diz o SENHOR; levantar-me-ei a mim mesmo; agora, serei exaltado.

[10] Teraz powstanę - mówi Pan - teraz się wywyższę, teraz się podniosę.

[11] Concebestes palha, dareis à luz restolho; o vosso bufo enfurecido é fogo que vos há de devorar.

[11] Zaszliście w ciążę plewami, a rodzicie ścierń; wasze parskanie to ogień, który was pożre.

[12] Os povos serão queimados como se queima a cal; como espinhos cortados, arderão no fogo.

[12] I ludy będą spalone na wapno, ścięte jak ściernie, które spłoną w ogniu.

[13] Ouvi vós, os que estais longe, o que tenho feito; e vós, os que estais perto, reconhecei o meu poder.

[13] Słuchajcie, wy dalecy, czego dokonałem, i poznajcie, wy bliscy, moją moc!

[14] Os pecadores em Sião se assombram, o tremor se apodera dos ímpios; e eles perguntam: Quem dentre nós habitará com o fogo devorador? Quem dentre nós habitará com chamas eternas?

[14] Grzesznicy w Syjonie zlękli się, drżenie ogarnęło niegodziwych. Kto z nas może przebywać przy ogniu, którzy pożera? Kto z nas może się ostać przy wiecznych płomieniach?

[15] O que anda em justiça e fala o que é reto; o que despreza o ganho de opressão; o que, com um gesto de mãos, recusa

[15] Kto postępuje sprawiedliwie i mówi szczerze, kto gardzi wymuszonym zyskiem, kto cofa swoje dłonie, aby nie

aceitar suborno; o que tapa os ouvidos, para não ouvir falar de homicídios, e fecha os olhos, para não ver o mal,

[16] este habitará nas alturas; as fortalezas das rochas serão o seu alto refúgio, o seu pão lhe será dado, as suas águas serão certas.

[17] Os teus olhos verão o rei na sua formosura, verão a terra que se estende até longe.

[18] O teu coração se recordará dos terrores, dizendo: Onde está aquele que registrou, onde, o que pesou o tributo, onde, o que contou as torres?

[19] Já não verás aquele povo atrevido, povo de fala obscura, que não se pode entender, e de língua bárbara, ininteligível.

[20] Olha para Sião, a cidade das nossas solenidades; os teus olhos verão a Jerusalém, habitação tranqüila, tenda que não será removida, cujas estacas nunca serão arrancadas, nem rebentada nenhuma de suas cordas.

[21] Mas o SENHOR ali nos será grandioso, fará as vezes de rios e correntes largas; barco nenhum de remo passará por eles, navio grande por eles não navegará.

[22] Porque o SENHOR é o nosso juiz, o SENHOR é o nosso legislador, o SENHOR é o nosso Rei; ele nos salvará.

[23] Agora, as tuas enxárcias estão frouxas; não podem ter firme o mastro, nem estender a vela. Então, se repartirá a presa

brać łapówki, kto zatyka ucho, aby nie słyszeć o krwi przelewie, kto zamyka oczy, aby nie patrzeć na zło,

[16] Ten będzie mieszkał na wysokościach; jego ostoją twierdze na skałach, ten ma pod dostatkiem chleba i nie wysychają jego wody.

[17] Króla w jego piękności ujrzą twoje oczy, będą patrzeć na rozległy kraj.

[18] Twoje serce będzie wspominać straszne czasy: Gdzie jest ten, który liczył, gdzie ten, który ważył, gdzie ten, który spisywał wieże?

[19] Nie ujrzysz już ludu zuchwałego, ludu o niejasnej mowie, bełkoczącego niezrozumiałym językiem.

[20] Patrz na Syjon, miasto naszych uroczystych świąt! Twoje oczy zobaczą Jeruzalem, siedzibę bezpieczną, namiot, którego się nie przenosi, którego kołków nigdy się nie wyciąga i którego żaden sznur nie jest zerwany.

[21] Gdyż wspaniała chwała nam przypadnie, źródło strumieni o szerokich brzegach, nie płyną po nich okręty z wiosłami ani nie jeździ po nich okazały statek.

[22] Bo Pan jest naszym sędzią, Pan naszym prawodawcą, Pan naszym królem: On nas wybawi.

[23] Obwisły twoje liny, nie mogą mocno utrzymać masztu w jego nasadzie; nie można rozpiąć żagli. Toteż ślepi

de abundantes despojos; até os coxos participarão dela.

[24] Nenhum morador de Jerusalém dirá: Estou doente; porque ao povo que habita nela, perdoar-se-lhe-á a sua iniqüidade.

rozdzielają obfitą zdobycz, chromi zdobywają łupy.

[24] I żaden mieszkaniec nie powie: Jestem chory. Lud, który w nim mieszka, dostąpi odpuszczenia winy.

Isaías 34

A indignação de Deus contra as nações

[1] Chegai-vos, nações, para ouvir, e vós, povos, escutai; ouça a terra e a sua plenitude, o mundo e tudo quanto produz.

[2] Porque a indignação do SENHOR está contra todas as nações, e o seu furor, contra todo o exército delas; ele as destinou para a destruição e as entregou à matança.

[3] Os seus mortos serão lançados fora, dos seus cadáveres subirá o mau cheiro, e do sangue deles os montes se inundarão.

[4] Todo o exército dos céus se dissolverá, e os céus se enrolarão como um pergaminho; todo o seu exército cairá, como cai a folha da vide e a folha da figueira.

[5] Porque a minha espada se embriagou nos céus; eis que, para exercer juízo, desce sobre Edom e sobre o povo que destinei para a destruição.

[6] A espada do SENHOR está cheia de sangue, engrossada da gordura e do sangue de cordeiros e de bodes, da gordura dos rins de carneiros; porque o SENHOR tem sacrifício em Bozra e grande matança na terra de Edom.

Izajasza 34

Gniew Pana przeciwko wszystkim narodom i Edomitom

[1] Zbliżcie się, narody, aby słuchać, i wy, ludy, słuchajcie uważnie! Niech słucha ziemia i to, co ją napełnia, okrąg ziemi i wszystko, co z niej wyrasta!

[2] Gdyż rozgniewał się Pan na wszystkie narody, jest oburzony na całe ich wojsko, obłożył je klątwą, przeznaczył je na rzeź.

[3] Ich zabici nie będą pochowani, a z trupów będzie się unosił smród; góry rozmiękną od ich krwi.

[4] I wszystkie pagórki rozpłyną się. Niebiosa zwiną się jak zwój księgi i wszystkie ich zastępy opadną, jak opada liść z krzewu winnego i jak opada zwiędły liść z drzewa figowego.

[5] Gdyż mój miecz zwisa z nieba, oto spada na Edom i na lud obłożony przeze mnie klątwą.

[6] Miecz Pana ocieka krwią, pokryty jest tłuszczem, krwią jagniąt i kozłów, tłuszczem nerek baranów, gdyż krwawą ofiarę urządza Pan w Bosra, wielką rzeź w ziemi edomskiej.

[7] Os bois selvagens cairão com eles, e os novilhos, com os touros; a sua terra se embriagará de sangue, e o seu pó se tornará fértil com a gordura.

[8] Porque será o dia da vingança do SENHOR, ano de retribuições pela causa de Sião.

[9] Os ribeiros de Edom se transformarão em piche, e o seu pó, em enxofre; a sua terra se tornará em piche ardente.

[10] Nem de noite nem de dia se apagará; subirá para sempre a sua fumaça; de geração em geração será assolada, e para todo o sempre ninguém passará por ela.

[11] Mas o pelicano e o ouriço a possuirão; o bufo e o corvo habitarão nela. Estender-se-á sobre ela o cordel de destruição e o prumo de ruína.

[12] Já não haverá nobres para proclamarem um rei; os seus príncipes já não existem.

[13] Nos seus palácios, crescerão espinhos, e urtigas e cardos, nas suas fortalezas; será uma habitação de chacais e morada de avestruzes.

[14] As feras do deserto se encontrarão com as hienas, e os sátiros clamarão uns para os outros; fantasmas ali pousarão e acharão para si lugar de repouso.

[15] Aninhar-se-á ali a coruja, e porá os seus ovos, e os chocará, e na sombra abrigará os seus filhotes; também ali os abutres se ajuntarão, um com o outro.

[7] I padną wraz z nimi bawoły i cielce z tucznymi wołami; ich ziemia będzie przesiąknięta krwią, a ich proch przesycony tłuszczem.

[8] Bo jest to dzień pomsty Pana, rok odwetu za spór z Syjonem.

[9] Toteż potoki Edomu zamienią się w smołę, a jego glina w siarkę, a jego ziemia stanie się smołą gorejącą:

[10] Ani w nocy, ani w dzień nie zgaśnie, jego dym wznosić się będzie zawsze; z pokolenia w pokolenie będzie pustynią, po wiek wieków nikt nie będzie nią chodził.

[11] Pelikan i jeż zagnieżdżą się w niej, a sowa i kruk będą w niej mieszkać; Pan rozciągnie na niej sznur na spustoszenie i ustawi wagę na zniszczenie.

[12] Fauny będą tam mieszkać, nie będzie tam dostojnych narodów, królestwa nie będzie się obwoływać, a wszyscy jego książęta będą niczym.

[13] Jego pałace porosną cierniem, pokrzywy i osty będą w ich zamkach; i stanie się mieszkaniem szakali, siedzibą strusi.

[14] Świstaki natkną się na hieny i fauny będą się wzajemnie nawoływać, tylko upiór nocny będzie tam odpoczywał i znajdzie dla siebie schronienie.

[15] Tam wąż będzie się gnieździł i znosił jaja, wylęgał je i zbierał młode przy sobie, tam tylko sępy skupiać się będą, jeden z drugim.

[16] Buscai no livro do SENHOR e lede: Nenhuma destas criaturas falhará, nem uma nem outra faltará; porque a boca do SENHOR o ordenou, e o seu Espírito mesmo as ajuntará.
[17] Porque ele lançou as sortes a favor delas, e a sua mão lhes repartiu a terra com o cordel; para sempre a possuirão, através de gerações habitarão nela.

[16] Badajcie Pismo Pana i czytajcie: Żadnej z tych rzeczy nie brak, żadna z nich nie pozostaje bez drugiej, gdyż usta Pana to nakazały i jego Duch je zgromadził.
[17] On sam rzucił dla nich los i jego ręka im to sznurem mierniczym przydzieliła; na wieki będą to posiadać, z pokolenia w pokolenie będą tam mieszkać.

Isaías 35

A felicidade na Sião futura

[1] O deserto e a terra se alegrarão; o ermo exultará e florescerá como o narciso.

[2] Florescerá abundantemente, jubilará de alegria e exultará; deu-se-lhes a glória do Líbano, o esplendor do Carmelo e de Sarom; eles verão a glória do SENHOR, o esplendor do nosso Deus.

[3] Fortalecei as mãos frouxas e firmai os joelhos vacilantes.
[4] Dizei aos desalentados de coração: Sede fortes, não temais. Eis o vosso Deus. A vingança vem, a retribuição de Deus; ele vem e vos salvará.
[5] Então, se abrirão os olhos dos cegos, e se desimpedirão os ouvidos dos surdos;
[6] os coxos saltarão como cervos, e a língua dos mudos cantará; pois águas arrebentarão no deserto, e ribeiros, no ermo.
[7] A areia esbraseada se transformará em lagos, e a terra sedenta, em mananciais de

Izajasza 35

Powrót wyzwolonego ludu Bożego na Syjon

[1] Niech się rozweseli pustynia i spieczona ziemia; niech się rozraduje i zakwitnie step!
[2] Niech jak złotogłów bujnie zakwitnie i weseli się, niech się raduje i wydaje radosne okrzyki! Chwała Libanu będzie mu dana, świetność Karmelu i Saronu; ujrzą one chwałę Pana, wspaniałość naszego Boga.
[3] Wzmocnijcie opadłe ręce i zasilcie omdlałe kolana!
[4] Mówcie do zaniepokojonych w sercu: Bądźcie mocni, nie bójcie się! Oto wasz Bóg! Nadchodzi pomsta, odpłata Boża! Sam on przychodzi i wybawi was!
[5] Wtedy otworzą się oczy ślepych, otworzą się też uszy głuchych.
[6] Wtedy chromy będzie skakał jak jeleń i radośnie odezwie się język niemych, gdyż wody wytrysną na pustyni i potoki na stepie.
[7] Rozpalona ziemia piaszczysta zmieni się w staw, a teren bezwodny w ruczaje; w

águas; onde outrora viviam os chacais, crescerá a erva com canas e juncos.

[8] E ali haverá bom caminho, caminho que se chamará o Caminho Santo; o imundo não passará por ele, pois será somente para o seu povo; quem quer que por ele caminhe não errará, nem mesmo o louco.

[9] Ali não haverá leão, animal feroz não passará por ele, nem se achará nele; mas os remidos andarão por ele.

[10] Os resgatados do SENHOR voltarão e virão a Sião com cânticos de júbilo; alegria eterna coroará a sua cabeça; gozo e alegria alcançarão, e deles fugirá a tristeza e o gemido.

Isaías 36

Senaqueribe invade Judá

2 Reis 18.13-18; 2 Crônicas 32.1-8

[1] No ano décimo quarto do rei Ezequias, subiu Senaqueribe, rei da Assíria, contra todas as cidades fortificadas de Judá e as tomou.

[2] O rei da Assíria enviou Rabsaqué, de Laquis a Jerusalém, ao rei Ezequias, com grande exército; parou ele na extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do lavadeiro.

[3] Então, saíram a encontrar-se com ele Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista.

Rabsaqué afronta a Ezequias e ao Senhor

2 Reis 18.19-37; 2 Crônicas 32.9-19

[4] Rabsaqué lhes disse: Dizei a Ezequias: Assim diz o sumo rei, o rei da Assíria: Que confiança é essa em que te estribas?

legowisku szakali będzie miejsce na trzcinę i sitowie.

[8] I będzie tam droga bita, nazwana Drogą Świętą. Nie będzie nią chodził nieczysty; będzie ona tylko dla jego pielgrzymów. Nawet głupi na niej nie zbłądzi.

[9] Nie będzie tam lwa i zwierz drapieżny nie będzie po niej chodził, tam się go nie spotka. Lecz pójdą nią wybawieni.

[10] I wrócą odkupieni przez Pana, a pójdą na Syjon z radosnym śpiewem. Wieczna radość owionie ich głowę, dostąpią wesela i radości, a troska i wzdychanie znikną.

Izajasza 36

Najazd Sancheryba na Judę

[1] W czternastym roku panowania króla Hiskiasza wyruszył Sancheryb, król asyryjski, przeciw wszystkim warownym grodom judzkim i zdobył je.

[2] I wyprawił król asyryjski Rabszake z Lachiszu do Jeruzalemu, do króla Hiskiasza, z potężnym wojskiem i stanął Rabszake przy wodociągu Górnego Stawu, przy drodze na Pole Pilśniarzy.

[3] I wyszedł do niego Eljakim, syn Chilkiasza, przełożony domu, Szebna, pisarz, oraz Joach, syn Asafa, kanclerz.

[4] I rzekł do nich Rabszake: Powiedzcie Hiskiaszowi: Tak mówi wielki król, król asyryjski: Na czym opierasz swoją ufność?

[5] Bem posso dizer-te que teu conselho e poder para a guerra não passam de vãs palavras; em quem, pois, agora confias, para que te rebeles contra mim?

[6] Confias no Egito, esse bordão de cana esmagada, o qual, se alguém nele apoiar-se, lhe entrará pela mão e a traspassará; assim é Faraó, rei do Egito, para com todos os que nele confiam.

[7] Mas, se me dizes: Confiamos no SENHOR, nosso Deus, não é esse aquele cujos altos e altares Ezequias removeu e disse a Judá e a Jerusalém: Perante este altar adorareis?

[8] Ora, pois, empenha-te com meu senhor, rei da Assíria, e dar-te-ei dois mil cavalos, se de tua parte achares cavaleiros para os montar.

[9] Como, pois, se não podes afugentar um só capitão dos menores dos servos do meu senhor, confias no Egito por causa dos carros e cavaleiros?

[10] Acaso, subi eu agora sem o SENHOR contra esta terra, para a destruir? Pois o SENHOR mesmo me disse: Sobe contra a terra e destrói-a.

[11] Então, disseram Eliaquim, Sebna e Joá a Rabsaqué: Pedimos-te que fales em aramaico aos teus servos, porque o entendemos, e não nos fales em judaico, aos ouvidos do povo que está sobre os muros.

[12] Mas Rabsaqué lhes respondeu: Mandou-me, acaso, o meu senhor para dizer-te

[5] Czy mniemasz, że samo słowo warg starczy już za radę i pomoc w walce? Na kim więc teraz polegasz, że zbuntowałeś się przeciwko mnie?

[6] Oto oparłeś swoją ufność na tej lasce nadłamanej trzciny, na Egipcie, która wbija się w dłoń każdego, kto na niej się opiera. Takim jest faraon, król egipski, dla wszystkich, którzy na nim polegają.

[7] A jeśli mi powiesz: Na Panu, naszym Bogu, polegamy. Czy to nie jest ten sam, którego świątynki na wzgórzach i ołtarze zniósł Hiskiasz, powiadając do Judy i Jeruzalemu: Przed tym ołtarzem będziecie oddawać pokłon?

[8] Teraz więc zrób zakład z moim panem, królem asyryjskim; dam ci dwa tysiące koni, czy będziesz mógł posadzić na nich jeźdźców?

[9] Jakże chcesz odprawić z niczym namiestnika, jednego z najmniejszych sług mojego pana? I ty polegasz na Egipcie, że da ci rydwany i jeźdźców?

[10] A poza tym, czy wbrew woli Pana wyruszyłem przeciwko tej ziemi, aby ją zniszczyć? To Pan rzekł do mnie: Wyrusz przeciwko tej ziemi i zniszcz ją!

[11] Wtedy rzekł Eljakim i Szebna, i Joach do Rabszake: Zechciej rozmawiać z twoimi sługami po aramejsku gdyż my rozumiemy, a nie rozmawiaj z nami po judejsku przed tym ludem, który jest na murze.

[12] A Rabszake odpowiedział: Czy do twojego pana i do ciebie posłał mnie mój

estas palavras a ti somente e a teu senhor? E não, antes, aos homens que estão assentados sobre os muros, para que comam convosco o seu próprio excremento e bebam a sua própria urina?

pan, abym powiedział te słowa? Czy nie raczej do ludzi, którzy siedzą na murze, skazani na to, by u was jeść swój kał i pić swój mocz?

13 Então, Rabsaqué se pôs em pé, e clamou em alta voz em judaico, e disse: Ouvi as palavras do sumo rei, do rei da Assíria.

13 Potem Rabszake stanął i zawołał głosem donośnym po judejsku, i oświadczył: Słuchajcie słów wielkiego króla, króla asyryjskiego!

14 Assim diz o rei: Não vos engane Ezequias; porque não vos poderá livrar.

14 Tak mówi król: Niech was nie zwodzi Hiskiasz, gdyż nie zdoła was wyratować!

15 Nem tampouco Ezequias vos faça confiar no SENHOR, dizendo: O SENHOR certamente nos livrará, e esta cidade não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

15 Niech Hiskiasz nie doradza wam polegać na Panu, mówiąc: Na pewno wyratuje was Pan; nie będzie to miasto wydane w rękę króla asyryjskiego.

16 Não deis ouvidos a Ezequias; porque assim diz o rei da Assíria: Fazei as pazes comigo e vinde para mim; e comei, cada um da sua própria vide e da sua própria figueira, e bebei, cada um da água da sua própria cisterna;

16 Nie słuchajcie Hiskiasza! Gdyż tak mówi król asyryjski: Zawrzyjcie ze mną pokój i przejdźcie do mnie, a będziecie pożywać każdy ze swojej winnicy i ze swojego drzewa i pić każdy wodę ze swojej cysterny!

17 até que eu venha e vos leve para uma terra como a vossa; terra de cereal e de vinho, terra de pão e de vinhas.

17 Aż przyjdę i zabiorę was do ziemi podobnej do waszej, ziemi zboża i moszczu, ziemi chleba i winnic.

18 Não vos engane Ezequias, dizendo: O SENHOR nos livrará. Acaso, os deuses das nações livraram cada um a sua terra das mãos do rei da Assíria?

18 Niech nie zwodzi was Hiskiasz, mówiąc: Pan nas wyratuje! Czy wyratowali bogowie narodów - każdy swój kraj - z ręki króla asyryjskiego?

19 Onde estão os deuses de Hamate e de Arpade? Onde estão os deuses de Sefarvaim? Acaso, livraram eles a Samaria das minhas mãos?

19 Gdzie są bogowie Chamatu i Arpadu, gdzie są bogowie Sefarwaim? Czy wyratowali Samarię z mojej ręki?

20 Quais são, dentre todos os deuses destes países, os que livraram a sua terra das

20 Które to spośród wszystkich bóstw tych ziem wyratowało swój kraj z mojej ręki, że

minhas mãos, para que o SENHOR livre a Jerusalém das minhas mãos?

[21] Eles, porém, se calaram e não lhe responderam palavra; porque assim lhes havia ordenado o rei, dizendo: Não lhe respondereis.

[22] Então, Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, e Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista, rasgaram suas vestes, vieram ter com Ezequias e lhe referiram as palavras de Rabsaqué.

Pan miałby wyratować Jeruzalem z mojej ręki?

[21] Lecz oni milczeli i nie odpowiedzieli ani słowa, bo taki był rozkaz króla: Nie odpowiadajcie mu!

[22] I przyszedł Eljakim, syn Chilkiasza, przełożony domu, Szebna, pisarz, i Joach, syn Asafa, kanclerz, mając szaty rozdarte, do Hiskiasza i oznajmili mu słowa Rabszake.

Isaías 37

Ezequias consulta a Isaías
2 Reis 19.1-7

[1] Tendo o rei Ezequias ouvido isto, rasgou as suas vestes, cobriu-se de pano de saco e entrou na Casa do SENHOR.

[2] Então, enviou a Eliaquim, o mordomo, a Sebna, o escrivão, e aos anciãos dos sacerdotes, com vestes de pano de saco, ao profeta Isaías, filho de Amoz,

[3] os quais lhe dissessem: Assim diz Ezequias: Este dia é dia de angústia, de castigo e de opróbrio; porque filhos são chegados à hora de nascer, e não há força para dá-los à luz.

[4] Porventura, o SENHOR, teu Deus, terá ouvido as palavras de Rabsaqué, a quem o rei da Assíria, seu senhor, enviou para afrontar o Deus vivo, e repreenderá as palavras que o SENHOR ouviu; faze, pois, tuas orações pelos que ainda subsistem.

[5] Foram, pois, os servos do rei Ezequias ter com Isaías;

Izajasza 37

Oswobodzenie Judei od najazdu asyryjskiego

[1] A gdy to usłyszał król Hiskiasz, rozdarł swoje szaty i oblókłszy się w wór, wszedł do przybytku Pana.

[2] I posłał Eljakima, przełożonego domu, i Szebnę, pisarza, oraz starszych spośród kapłanów, obleczonych w wory, do Izajasza, syna Amosa, proroka.

[3] I rzekli do niego: Tak mówi Hiskiasz: Dniem utrapienia i karcenia, i zniewagi jest dzień dzisiejszy, gdyż dzieci są bliskie narodzenia, a nie ma siły, aby je porodzić.

[4] Może usłyszy Pan, twój Bóg, słowa Rabszaki, którego posłał król asyryjski, jego pan, aby urągał Bogu żywemu, i pomści się za mowy, które usłyszał Pan, twój Bóg. Zanieś więc modły za resztkę, jaka się jeszcze znajdzie.

[5] A gdy słudzy króla Hiskiasza przybyli do Izajasza,

[6] Isaías lhes disse: Dizei isto a vosso senhor: Assim diz o SENHOR: Não temas por causa das palavras que ouviste, com as quais os servos do rei da Assíria blasfemaram contra mim.

[7] Eis que meterei nele um espírito, e ele, ao ouvir certo rumor, voltará para a sua terra; e nela eu o farei cair morto à espada.

A carta do rei da Assíria
2 Reis 19.8-13

[8] Voltou, pois, Rabsaqué e encontrou o rei da Assíria pelejando contra Libna; porque ouvira que o rei já se havia retirado de Laquis.

[9] O rei ouviu que, a respeito de Tiraca, rei da Etiópia, se dizia: Saiu para guerrear contra ti. Assim que ouviu isto, enviou mensageiros a Ezequias, dizendo:

[10] Assim falareis a Ezequias, rei de Judá: Não te engane o teu Deus, em quem confias, dizendo: Jerusalém não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

[11] Já tens ouvido o que fizeram os reis da Assíria a todas as terras, como as destruíram totalmente; e crês tu que te livrarias?

[12] Porventura, os deuses das nações livraram os povos que meus pais destruíram: Gozã, Harã, Rezefe e os filhos de Éden, que estavam em Telassar?

[13] Onde está o rei de Hamate, e o rei de Arpade, e o rei da cidade de Sefarvaim, de Hena e de Iva?

A oração de Ezequias

[6] Rzekł do nich Izajasz: Tak powiedzcie waszemu panu: Tak mówi Pan: Nie bój się tych słów, które słyszałeś, a którymi mnie lżyli pachołcy króla asyryjskiego!

[7] Oto natchnę go takim duchem, że gdy usłyszy pewną wieść, wróci do swojej ziemi, a Ja sprawię, że padnie od miecza we własnej ziemi.

[8] A gdy powrócił Rabszake, zastał króla asyryjskiego walczącego przeciwko Libnie, słyszał bowiem, że wyruszył z Lachisz

[9] Na wiadomość o Tyrhace, królu etiopskim, która brzmiała: Oto wyruszył, aby walczyć z tobą. Gdy to usłyszał, ponownie wysłał posłów do Hiskiasza z takim poleceniem:

[10] Tak powiecie Hiskiaszowi, królowi judzkiemu: Niechaj cię nie zwodzi twój Bóg, któremu ufasz, myśląc: Nie będzie Jeruzalem wydane w rękę króla asyryjskiego!

[11] Oto ty słyszałeś o tym, co uczynili królowie asyryjscy wszystkim ziemiom, postępując z nimi jak z obłożonymi klątwą, a ty miałbyś wyjść cało?

[12] Czy wyratowały je bóstwa tych narodów, które moi ojcowie wytępili: Gozan i Charan, i Resef, i mieszkańców Edenu z Telasar?

[13] Gdzież jest król Chamatu i król Arpadu, i król miasta Sefarwaim, Hena i Iwa?

2 Reis 19.14-19

[14] Tendo Ezequias recebido a carta das mãos dos mensageiros, leu-a; então, subiu à Casa do SENHOR, estendeu-a perante o SENHOR

[15] e orou ao SENHOR, dizendo:

[16] Ó SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, que estás entronizado acima dos querubins, tu somente és o Deus de todos os reinos da terra; tu fizeste os céus e a terra.

[17] Inclina, ó SENHOR, os ouvidos e ouve; abre, SENHOR, os olhos e vê; ouve todas as palavras de Senaqueribe, as quais ele enviou para afrontar o Deus vivo.

[18] Verdade é, SENHOR, que os reis da Assíria assolaram todos os países e suas terras

[19] e lançaram no fogo os deuses deles, porque deuses não eram, senão obra de mãos de homens, madeira e pedra; por isso, os destruíram.

[20] Agora, pois, ó SENHOR, nosso Deus, livra-nos das suas mãos, para que todos os reinos da terra saibam que só tu és o SENHOR.

O profeta conforta a Ezequias

2 Reis 19.20-34

[21] Então, Isaías, filho de Amoz, mandou dizer a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Visto que me pediste acerca de Senaqueribe, rei da Assíria,

[22] esta é a palavra que o SENHOR falou a respeito dele: A virgem, filha de Sião, te despreza e zomba de ti; a filha de

[14] A gdy Hiskiasz przyjął list z rąk posłów i przeczytał go, poszedł do świątyni Pana i rozwinął go przed Panem,

[15] I modlił się Hiskiasz do Pana tymi słowy:

[16] Panie Zastępów, Boże Izraela, który siedzisz na cherubach! Ty jedynie jesteś Bogiem wszystkich królestw ziemi, Ty stworzyłeś niebo i ziemię.

[17] Skłoń, Panie, swoje ucho i słuchaj! Otwórz, Panie, swoje oczy i patrz! Usłysz wszystkie słowa Sancheryba, który to wysłał posłów, aby urągać Bogu żywemu!

[18] Prawdą jest, Panie, że królowie asyryjscy wygubili wszystkie narody i ich ziemie!

[19] I powrzucali ich bóstwa w ogień, gdyż nie były to bóstwa, lecz tylko robota rąk ludzkich, drzewo i kamień, i dlatego je zniszczyli.

[20] Teraz więc, Panie, Boże nasz, wybaw nas z jego ręki, aby poznały wszystkie królestwa ziemi, że jedynie Ty jesteś Panem!

[21] Wtedy Izajasz, syn Amosa, posłał do Hiskiasza taką wiadomość: Tak mówi Pan, Bóg Izraelski: Ponieważ modliłeś się do mnie z powodu Sancheryba, króla asyryjskiego,

[22] Dlatego takie jest słowo, które Pan rzekł o nim: Gardzi tobą, szydzi z ciebie panna,

Jerusalém meneia a cabeça por detrás de ti.

[23] A quem afrontaste e de quem blasfemaste? E contra quem alçaste a voz e arrogantemente ergueste os olhos? Contra o Santo de Israel.

[24] Por meio dos teus servos, afrontaste o SENHOR e disseste: Com a multidão dos meus carros, subi ao cimo dos montes, ao mais interior do Líbano; deitarei abaixo os seus altos cedros e os ciprestes escolhidos, chegarei ao seu mais alto cimo, ao seu denso e fértil pomar.

[25] Cavei e bebi as águas e com a planta de meus pés sequei todos os rios do Egito.

[26] Acaso, não ouviste que já há muito dispus eu estas coisas, já desde os dias remotos o tinha planejado? Agora, porém, as faço executar e eu quis que tu reduzisses a montões de ruínas as cidades fortificadas.

[27] Por isso, os seus moradores, debilitados, andaram cheios de temor e envergonhados; tornaram-se como a erva do campo, e a erva verde, e o capim dos telhados, e o cereal queimado antes de amadurecer.

[28] Mas eu conheço o teu assentar, e o teu sair, e o teu entrar, e o teu furor contra mim.

[29] Por causa do teu furor contra mim, e porque a tua arrogância subiu até aos meus ouvidos, eis que porei o meu anzol no teu nariz, e o meu freio, na tua boca, e

córka syjońska. Potrząsa nad tobą głową córka jeruzalemska.

[23] Komu urągałeś i bluźniłeś? Przeciw komu podnosiłeś swój głos, wysoko wznosiłeś swoje oczy? Przeciwko Świętemu Izraelskiemu.

[24] Przez swoje sługi urągałeś Panu, mówiąc: Z mnóstwem moich wozów dotrę na najwyższe góry, do krańca Libanu, i zetnę jego wyniosłe cedry, jego wyborne cyprysy, i wstąpię na jego najwyższy szczyt, do najgęstszego lasu.

[25] I wykopię źródła, będę pił wodę i wysuszę moimi stopami wszystkie odnogi Rzeki Egiptu.

[26] Czy nie słyszałeś od dawna, że Ja to uczyniłem, od pradawnych czasów ustanowiłem to, czego teraz dokonałem, że ty zamieniłeś w kupy gruzów miasta warowne,

[27] A ich mieszkańcy, bezsilni, przestraszyli się i zmieszali, stali się jak zioła polne, jak świeża ruń, jak trawa na dachach, spalona, zanim wyrosła.

[28] Wiem, kiedy siadasz, kiedy wychodzisz i wchodzisz, znam też szaloną wściekłość twoją na mnie.

[29] A ponieważ tak bardzo wściekasz się na mnie i twoje zuchwalstwo doszło moich uszu, przeto wprawię moje kolce w twoje nozdrza i moje wędzidło w twój pysk, i

te farei voltar pelo caminho por onde vieste.

[30] Isto te será por sinal: este ano se comerá o que espontaneamente nascer e no segundo ano o que daí proceder; no terceiro ano, porém, semeai e colhei, plantai vinhas e comei os seus frutos.

[31] O que escapou da casa de Judá e ficou de resto tornará a lançar raízes para baixo e dará fruto por cima;

[32] porque de Jerusalém sairá o restante, e do monte Sião, o que escapou. O zelo do SENHOR dos Exércitos fará isto.

[33] Pelo que assim diz o SENHOR acerca do rei da Assíria: Não entrará nesta cidade, nem lançará nela flecha alguma, não virá perante ela com escudo, nem há de levantar tranqueiras contra ela.

[34] Pelo caminho por onde vier, por esse voltará; mas nesta cidade não entrará, diz o SENHOR.

[35] Porque eu defenderei esta cidade, para a livrar, por amor de mim e por amor do meu servo Davi.

A destruição do exército dos assírios

2 Reis 19.35-37; 2 Crônicas 32.21-22

[36] Então, saiu o Anjo do SENHOR e feriu no arraial dos assírios a cento e oitenta e cinco mil; e, quando se levantaram os restantes pela manhã, eis que todos estes eram cadáveres.

[37] Retirou-se, pois, Senaqueribe, rei da Assíria, e se foi; voltou e ficou em Nínive.

poprowadzę cię z powrotem drogą, którą przyszedłeś.

[30] Taki zaś będzie dla ciebie znak: W tym roku wyżywieniem będzie zboże samorodne, w drugim roku zboże dziko wyrosłe, lecz w trzecim roku będziecie siać i żąć, i sadzić winnice, i pożywać ich owoce.

[31] A pozostała przy życiu reszta domu Judy znowu zapuści korzenie w głąb i wyda owoc w górze,

[32] Gdyż z Jeruzalemu wyjdzie resztka, a z góry Syjon poczet ocalonych. Dokona tego gorliwość Pana Zastępów.

[33] Przeto tak mówi Pan o królu asyryjskim: Nie wkroczy on do tego miasta ani nie wypuści tam strzały, ani nie wystąpi przeciwko niemu z tarczą, ani nie usypie przeciwko niemu szańca.

[34] Drogą, którą przyszedł, powróci, lecz do tego miasta nie wkroczy - mówi Pan.

[35] I osłonię to miasto, i ocalę je przez wzgląd na ciebie i przez wzgląd na Dawida, mojego sługę.

[36] I wyszedł anioł Pana, i pozbawił życia w obozie asyryjskim sto osiemdziesiąt pięć tysięcy mężów. Oto następnego dnia rano wszyscy byli nie żywi, same trupy.

[37] Toteż Sancheryb, król asyryjski, zwinął obóz i wyruszywszy wrócił do swojej ziemi, i zamieszkał w Niniwie.

[38] Sucedeu que, estando ele a adorar na casa de Nisroque, seu deus, Adrameleque e Sarezer, seus filhos, o feriram à espada e fugiram para a terra de Ararate; e Esar-Hadom, seu filho, reinou em seu lugar.

Isaías 38

A doença de Ezequias e a sua cura maravilhosa

2 Reis 20.1-11; 2 Crônicas 32.24-31

[1] Naqueles dias, Ezequias adoeceu de uma enfermidade mortal; veio ter com ele o profeta Isaías, filho de Amoz, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Põe em ordem a tua casa, porque morrerás e não viverás.

[2] Então, virou Ezequias o rosto para a parede e orou ao SENHOR.

[3] E disse: Lembra-te, SENHOR, peço-te, de que andei diante de ti com fidelidade, com inteireza de coração e fiz o que era reto aos teus olhos; e chorou muitíssimo.

[4] Então, veio a palavra do SENHOR a Isaías, dizendo:

[5] Vai e dize a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Davi, teu pai: Ouvi a tua oração e vi as tuas lágrimas; acrescentarei, pois, aos teus dias quinze anos.

[6] Livrar-te-ei das mãos do rei da Assíria, a ti e a esta cidade, e defenderei esta cidade.

[7] Ser-te-á isto da parte do SENHOR como sinal de que o SENHOR cumprirá esta palavra que falou:

[8] eis que farei retroceder dez graus a sombra lançada pelo sol declinante no

[38] A gdy oddawał pokłon w świątyni Nisrocha, swojego boga, zabili go mieczem Adrammelek i Sareser, jego synowie, po czym uszli do ziemi Ararat. Władzę zaś królewską objął po nim jego syn Asarhaddon.

Izajasza 38

Choroba, wyzdrowienie i pieśń dziękczynna Hiskiasza

[1] W owych dniach Hiskiasz śmiertelnie zachorował. I przyszedł do niego Izajasz, syn Amosa, prorok, i rzekł do niego: Tak mówi Pan: Uporządkuj swój dom, albowiem umrzesz, a nie będziesz żył.

[2] Wtedy Hiskiasz obrócił się twarzą do ściany i modlił się do Pana,

[3] I rzekł: Ach, Panie! Wspomnij, proszę, że postępowałem wobec ciebie wiernie i szczerze i czyniłem to, co dobre w twoich oczach. Następnie Hiskiasz wybuchnął wielkim płaczem.

[4] I doszło Izajasza słowo Pana tej treści:

[5] Idź i powiedz Hiskiaszowi: Tak mówi Pan, Bóg Dawida, twojego ojca: Słyszałem twoją modlitwę, widziałem twoje łzy. Oto dodam do twoich dni piętnaście lat.

[6] I wyrwę ciebie i to miasto z ręki króla asyryjskiego, i osłonię to miasto.

[7] A taki będzie znak od Pana, że spełni Pan to, co rzekł:

[8] Oto Ja cofnę o dziesięć stopni cień na stopniach, po których zachodzi słońce na

relógio de Acaz. Assim, retrocedeu o sol os dez graus que já havia declinado.

słonecznym zegarze Achaza. I cofnęło się słońce o dziesięć stopni na stopniach zegara, na których już zaszło.

Cântico de Ezequias

9 Cântico de Ezequias, rei de Judá, depois de ter estado doente e se ter restabelecido:

9 Psalm Hiskiasza, króla judzkiego, gdy był chory i wyzdrowiał ze swojej choroby:

10 Eu disse: Em pleno vigor de meus dias, hei de entrar nas portas do além; roubado estou do resto dos meus anos.

10 Rzekłem: W połowie moich dni muszę odejść, na resztę mych lat zostałem wezwany do bram krainy umarłych.

11 Eu disse: já não verei o SENHOR na terra dos viventes; jamais verei homem algum entre os moradores do mundo.

11 Rzekłem: Już nie ujrzę Pana, Pana w krainie żyjących, już nie zobaczę człowieka między mieszkańcami ziemi.

12 A minha habitação foi arrancada e removida para longe de mim, como a tenda de um pastor; tu, como tecelão, me cortarás a vida da urdidura, do dia para a noite darás cabo de mim.

12 Moja chata rozebrana i odjęta mi jak namiot pasterski. Zwinąłeś jak tkacz moje życie, odciąłeś mnie od krosien, poniechałeś mnie tak w dzień, jak w nocy.

13 Espero com paciência até à madrugada, mas ele, como leão, me quebrou todos os ossos; do dia para a noite darás cabo de mim.

13 Wołałem o pomoc aż do rana, jak lew, tak miażdżył wszystkie moje kości; poniechałeś mnie tak w dzień, jak w nocy.

14 Como a andorinha ou o grou, assim eu chilreava e gemia como a pomba; os meus olhos se cansavam de olhar para cima. Ó SENHOR, ando oprimido, responde tu por mim.

14 Jak pisklę jaskółcze, tak świergotałem, gruchałem jak gołąb. Moje oczy zmęczone, zwrócone ku górze: Panie! Mękę cierpię, ujmij się za mną!

15 Que direi? Como prometeu, assim me fez; passarei tranqüilamente por todos os meus anos, depois desta amargura da minha alma.

15 Cóż mam mówić, skoro to On rzekł do mnie i On sam to uczynił? Wszystek mój sen spłoszony przez gorycz mojej duszy.

16 SENHOR, por estas disposições tuas vivem os homens, e inteiramente delas depende o meu espírito; portanto, restaura-me a saúde e faze-me viver.

16 Panie! Ciebie wyczekuje moje serce, pokrzep mojego ducha i uzdrów mnie, ożyw mnie!

17 Eis que foi para minha paz que tive eu grande amargura; tu, porém, amaste a

17 Zaprawdę, zbawienna była dla mnie gorycz, lecz Ty zachowałeś duszę moją od

minha alma e a livraste da cova da corrupção, porque lançaste para trás de ti todos os meus pecados.

[18] A sepultura não te pode louvar, nem a morte glorificar-te; não esperam em tua fidelidade os que descem à cova.

[19] Os vivos, somente os vivos, esses te louvam como hoje eu o faço; o pai fará notória aos filhos a tua fidelidade.

[20] O SENHOR veio salvar-me; pelo que, tangendo os instrumentos de cordas, nós o louvaremos todos os dias de nossa vida, na Casa do SENHOR.

[21] Ora, Isaías dissera: Tome-se uma pasta de figos e ponha-se como emplasto sobre a úlcera; e ele recuperará a saúde.

[22] Também dissera Ezequias: Qual será o sinal de que hei de subir à Casa do SENHOR?

Isaías 39

A embaixada da Babilônia
2 Reis 20.12-19

[1] Nesse tempo, Merodaque-Baladã, filho de Baladã, rei da Babilônia, enviou cartas e um presente a Ezequias, porque soube que estivera doente e já tinha convalescido.

[2] Ezequias se agradou disso e mostrou aos mensageiros a casa do seu tesouro, a prata, o ouro, as especiarias, os óleos finos, todo o seu arsenal e tudo quanto se achava nos seus tesouros; nenhuma coisa houve, nem em sua casa, nem em todo o

dołu zagłady, gdyż poza siebie rzuciłeś wszystkie moje grzechy.

[18] Nie w krainie umarłych bowiem cię wysławiają, nie chwali ciebie śmierć, nie oczekują twojej wierności ci, którzy zstępują do grobu.

[19] Żywy, tylko żywy wysławia ciebie, jak ja dzisiaj, ojciec dzieciom ogłasza twoją wierność.

[20] O Panie! Wybaw nas! A będziemy grać na strunach przed domem Pana po wszystkie dni naszego życia.

[21] I rzekł Izajasz: Niech wezmą plaster figowy i przyłożą go na wrzód, aby wyzdrowiał.

[22] I rzekł Hiskiasz: Jakiż jest znak, że znowu będę mógł iść do domu Pana?

Izajasza 39

Poselstwo króla babilońskiego do Hiskiasza

[1] W owym czasie wysłał Merodach-Baladan, syn Baladana, król babiloński, list i dary do Hiskiasza, słyszał bowiem, że był chory, ale wyzdrowiał.

[2] I uradował się z tego Hiskiasz, i pokazał im swój skarbiec, srebro i złoto, i wonności, i przednie olejki, i cały swój arsenał, i wszystko, co się znajdowało w jego skarbcach. Nie było rzeczy w jego pałacu i w całym jego państwie, której by im nie pokazał.

seu domínio, que Ezequias não lhes mostrasse.

[3] Então, Isaías, o profeta, veio ao rei Ezequias e lhe disse: Que foi que aqueles homens disseram e donde vieram a ti? Respondeu Ezequias: De uma terra longínqua vieram a mim, da Babilônia.

[4] Perguntou ele: Que viram em tua casa? Respondeu Ezequias: Viram tudo quanto há em minha casa; coisa nenhuma há nos meus tesouros que eu não lhes mostrasse.

[5] Então, disse Isaías a Ezequias: Ouve a palavra do SENHOR dos Exércitos:

[6] Eis que virão dias em que tudo quanto houver em tua casa, com o que entesouraram teus pais até ao dia de hoje, será levado para a Babilônia; não ficará coisa alguma, disse o SENHOR.

[7] Dos teus próprios filhos, que tu gerares, tomarão, para que sejam eunucos no palácio do rei da Babilônia.

[8] Então, disse Ezequias a Isaías: Boa é a palavra do SENHOR que disseste. Pois pensava: Haverá paz e segurança em meus dias.

[3] Wtedy przyszedł prorok Izajasz do króla Hiskiasza i rzekł do niego: Cóż powiedzieli ci mężowie i skąd przybyli do ciebie? Hiskiasz odpowiedział: Z dalekiej ziemi przybyli do mnie, z Babilonii.

[4] I rzekł: Co widzieli w twoim domu? Hiskiasz odpowiedział: Widzieli wszystko, co jest w moim domu, nie było rzeczy w moich skarbcach, której bym im nie pokazał.

[5] Wtedy rzekł Izajasz do Hiskiasza: Słuchaj słowa Pana Zastępów:

[6] Oto idą dni, w których wszystko, co jest w twoim domu i co nagromadzili twoi ojcowie aż po dziś dzień, zostanie zabrane do Babilonii i nie pozostanie nic, mówi Pan.

[7] A z twoich synów, którzy wywodzić się będą od ciebie, których ty spłodzisz, wezmą, aby byli podkomorzymi w pałacu króla babilońskiego.

[8] Na to rzekł Hiskiasz do Izajasza: Dobre jest słowo Pana, które wypowiedziałeś. Pomyślał bowiem: Póki ja będę żył, będzie pokój i bezpieczeństwo.

Isaías 40

O Senhor vem

[1] Consolai, consolai o meu povo, diz o vosso Deus.

[2] Falai ao coração de Jerusalém, bradai-lhe que já é findo o tempo da sua milícia, que a sua iniqüidade está perdoada e que

Izajasza 40

Boże słowo pociechą dla ludu

[1] Pocieszajcie, pocieszajcie mój lud, mówi wasz Bóg!

[2] Mówcie do serca Jeruzalemu i wołajcie na nie, że dopełniła się jego niewola, że odpuszczona jest jego wina, bo otrzymało

já recebeu em dobro das mãos do SENHOR por todos os seus pecados.

[3] Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR; endireitai no ermo vereda a nosso Deus.

[4] Todo vale será aterrado, e nivelados, todos os montes e outeiros; o que é tortuoso será retificado, e os lugares escabrosos, aplanados.

[5] A glória do SENHOR se manifestará, e toda a carne a verá, pois a boca do SENHOR o disse.

[6] Uma voz diz: Clama; e alguém pergunta: Que hei de clamar? Toda a carne é erva, e toda a sua glória, como a flor da erva;

[7] seca-se a erva, e caem as flores, soprando nelas o hálito do SENHOR. Na verdade, o povo é erva;

[8] seca-se a erva, e cai a sua flor, mas a palavra de nosso Deus permanece eternamente.

[9] Tu, ó Sião, que anuncias boas-novas, sobe a um monte alto! Tu, que anuncias boas-novas a Jerusalém, ergue a tua voz fortemente; levanta-a, não temas e dize às cidades de Judá: Eis aí está o vosso Deus!

[10] Eis que o SENHOR Deus virá com poder, e o seu braço dominará; eis que o seu galardão está com ele, e diante dele, a sua recompensa.

[11] Como pastor, apascentará o seu rebanho; entre os seus braços recolherá os cordeirinhos e os levará no seio; as que amamentam ele guiará mansamente.

A majestade do Senhor

z ręki Pana podwójną karę za wszystkie swoje grzechy.

[3] Głos się odzywa: Przygotujcie na pustyni drogę Pańską, wyprostujcie na stepie ścieżkę dla Boga naszego!

[4] Każda dolina niech będzie podniesiona, a każda góra i pagórek obniżone; co nierówne, niech będzie wyrównane, a strome zbocza niech się staną doliną!

[5] I objawi się chwała Pańska, i ujrzy to wszelkie ciało pospołu, gdyż usta Pana to powiedziały.

[6] Głos mówi: Zwiastuj! I rzekłem: Co mam zwiastować? To: Wszelkie ciało jest trawą, a cały jego wdzięk jak kwiat polny.

[7] Trawa usycha, kwiat więdnie, gdy wiatr Pana powieje nań. Zaprawdę: Ludzie są trawą!

[8] Trawa usycha, kwiat więdnie, ale słowo Boga naszego trwa na wieki.

[9] Wyjdź na górę wysoką, zwiastunie dobrej wieści, Syjonie! Podnieś mocno swój głos, zwiastunie dobrej wieści, Jeruzalem! Podnieś, nie bój się! Mów do miast judzkich: Oto wasz Bóg!

[10] Oto Wszechmocny, Jahwe przychodzi w mocy, jego ramię włada. Oto ci, których sobie zarobił, są z nimi, a ci, których wypracował, są przed nim.

[11] Jak pasterz będzie pasł swoją trzodę, do swojego naręcza zbierze jagnięta i na swoim łonie będzie je nosił, a kotne będzie prowadził ostrożnie.

Niezrównana wzniosłość Boga

[12] Quem na concha de sua mão mediu as águas e tomou a medida dos céus a palmos? Quem recolheu na terça parte de um efa o pó da terra e pesou os montes em romana e os outeiros em balança de precisão?

[12] Kto zmierzył swoją garścią wody i piędzią wytyczył granice niebiosom? A kto korcem odmierzył glinę? Kto zważył na wadze góry, a pagórki na szalach wagi?

[13] Quem guiou o Espírito do SENHOR? Ou, como seu conselheiro, o ensinou?

[13] Kto kieruje Duchem Pana, a czyja rada pouczyła go?

[14] Com quem tomou ele conselho, para que lhe desse compreensão? Quem o instruiu na vereda do juízo, e lhe ensinou sabedoria, e lhe mostrou o caminho de entendimento?

[14] Z kim się naradzał, aby nabrać rozumu i nauczyć się właściwej drogi? Kto uczył go poznania i wskazał mu drogę rozumu?

[15] Eis que as nações são consideradas por ele como um pingo que cai de um balde e como um grão de pó na balança; as ilhas são como pó fino que se levanta.

[15] Oto narody są jak kropla w wiadrze i znaczą tyle, co pyłek na szalach wagi, oto wyspy ważą tyle, co ziarnko piasku.

[16] Nem todo o Líbano basta para queimar, nem os seus animais, para um holocausto.

[16] Nawet Libanu nie starczy na ogień ofiarny, a jego zwierzyny na całopalenie.

[17] Todas as nações são perante ele como coisa que não é nada; ele as considera menos do que nada, como um vácuo.

[17] Wszystkie narody są niczym u niego, uważa je za pustą nicość.

[18] Com quem comparareis a Deus? Ou que coisa semelhante confrontareis com ele?

[18] Z kim więc porównacie Boga i jakie podobieństwo mu przeciwstawicie?

[19] O artífice funde a imagem, e o ourives a cobre de ouro e cadeias de prata forja para ela.

[19] Czy bałwana, którego ulał rzemieślnik, a złotnik powlókł złotem i przylutował srebrne łańcuszki?

[20] O sacerdote idólatra escolhe madeira que não se corrompe e busca um artífice perito para assentar uma imagem esculpida que não oscile.

[20] Kogo z powodu ubóstwa na to nie stać, obiera sobie drzewo nie próchniejące, wyszukuje sobie zręcznego rzemieślnika, aby sporządził bałwana rytego, który się nie chwieje.

[21] Acaso, não sabeis? Porventura, não ouvis? Não vos tem sido anunciado desde

[21] Czy nie wiecie? Czy nie słyszeliście? Czy wam tego nie opowiadano od początku?

o princípio? Ou não atententastes para os fundamentos da terra?

[22] Ele é o que está assentado sobre a redondeza da terra, cujos moradores são como gafanhotos; é ele quem estende os céus como cortina e os desenrola como tenda para neles habitar;

[23] é ele quem reduz a nada os príncipes e torna em nulidade os juízes da terra.

[24] Mal foram plantados e semeados, mal se arraigou na terra o seu tronco, já se secam, quando um sopro passa por eles, e uma tempestade os leva como palha.

[25] A quem, pois, me comparareis para que eu lhe seja igual? – diz o Santo.

[26] Levantai ao alto os olhos e vede. Quem criou estas coisas? Aquele que faz sair o seu exército de estrelas, todas bem contadas, as quais ele chama pelo nome; por ser ele grande em força e forte em poder, nem uma só vem a faltar.

[27] Por que, pois, dizes, ó Jacó, e falas, ó Israel: O meu caminho está encoberto ao SENHOR, e o meu direito passa despercebido ao meu Deus?

[28] Não sabes, não ouviste que o eterno Deus, o SENHOR, o Criador dos fins da terra, nem se cansa, nem se fatiga? Não se pode esquadrinhar o seu entendimento.

[29] Faz forte ao cansado e multiplica as forças ao que não tem nenhum vigor.

[30] Os jovens se cansam e se fatigam, e os moços de exaustos caem,

[31] mas os que esperam no SENHOR renovam as suas forças, sobem com asas

Czy nie pojmujecie tego dzieła stworzenia ziemi?

[22] Siedzi nad okręgiem ziemi, a jej mieszkańcy są jak szarańcze; rozpostarł niebo jak zasłonę i rozciąga je jak namiot mieszkalny.

[23] Książąt obraca wniwecz, sędziów ziemi unicestwia;

[24] Zaledwie ich zaszczepiono, zaledwie ich zasiano, zaledwie zakorzenił się ich pień w ziemi, gdy powiał na nich, usychają, a burza unosi ich jak plewę.

[25] Z kim więc mnie porównacie, że mam mu być równy? - mówi Święty.

[26] Podnieście ku górze wasze oczy i patrzcie: Kto to stworzył? Ten, który wyprowadza ich wojsko w pełnej liczbie, na wszystkich woła po imieniu. Wobec takiego ogromu siły i potężnej mocy nikogo nie brak.

[27] Czemu więc mówisz, Jakubie, i powiadasz, Izraelu: Zakryta jest moja droga przed Panem, a moja sprawa do mojego Boga nie dochodzi?

[28] Czy nie wiesz? Czy nie słyszałeś? Bogiem wiecznym jest Pan, Stwórcą krańców ziemi. On się nie męczy i nie ustaje, niezgłębiona jest jego mądrość.

[29] Zmęczonemu daje siłę, a bezsilnemu moc w obfitości.

[30] Młodzieńcy ustają i mdleją, a pacholęta potykają się i upadają,

[31] Lecz ci, którzy ufają Panu, nabierają siły, wzbijają się w górę na skrzydłach jak

como águias, correm e não se cansam, caminham e não se fatigam.

Isaías 41

Deus suscita o Redentor

[1] Calai-vos perante mim, ó ilhas, e os povos renovem as suas forças; cheguem-se e, então, falem; cheguemo-nos e pleiteemos juntos.

[2] Quem suscitou do Oriente aquele a cujos passos segue a vitória? Quem faz que as nações se lhe submetam, e que ele calque aos pés os reis, e com a sua espada os transforme em pó, e com o seu arco, em palha que o vento arrebata?

[3] Persegue-os e passa adiante em segurança, por uma vereda que seus pés jamais trilharam.

[4] Quem fez e executou tudo isso? Aquele que desde o princípio tem chamado as gerações à existência, eu, o SENHOR, o primeiro, e com os últimos eu mesmo.

[5] Os países do mar viram isto e temeram, os fins da terra tremeram, aproximaram-se e vieram.

[6] Um ao outro ajudou e ao seu próximo disse: Sê forte.

[7] Assim, o artífice anima ao ourives, e o que alisa com o martelo, ao que bate na bigorna, dizendo da soldadura: Está bem feita. Então, com pregos fixa o ídolo para que não oscile.

[8] Mas tu, ó Israel, servo meu, tu, Jacó, a quem elegi, descendente de Abraão, meu amigo,

orły, biegną, a nie mdleją, idą, a nie ustają.

Izajasza 41

Zapewnienie Bożej pomocy dla Izraela

[1] Słuchajcie mnie w milczeniu, wyspy, wy zaś, narody, nabierzcie siły! Niech przystąpią, a potem niech mówią, razem stańmy do rozprawy!

[2] Któż wzbudził na Wschodzie tego, któremu towarzyszy zwycięstwo na każdym kroku? Który poddaje narody swojej mocy i podbija królów? Którego miecz ściera ich jak proch, a łuk rozwiewa jak plewę?

[3] Gdy ich ściga, przechodzi bezpiecznie, swoimi nogami nie dotyka ścieżki.

[4] Któż tego dokonał i uczynił to? Kto od początku powołuje do życia pokolenia ludzkie? Ja, Pan, jestem pierwszy i Ja też będę z ostatnimi.

[5] Widziały to wyspy i ulękły się, krańce ziemi przeraziły się, zbliżyły się i zeszły.

[6] Jeden drugiemu pomaga i mówi do swojego brata: Śmiało!

[7] I tak zachęcał rzemieślnik złotnika, a gładzący młotem blachę kowala, mówiąc o zlutowanej robocie: Dobre to jest! Potem to przybił gwoździami, aby się nie chwiało.

[8] Lecz ty, Izraelu, mój sługo, Jakubie, którego wybrałem, potomstwo Abrahama, mojego przyjaciela.

[9] tu, a quem tomei das extremidades da terra, e chamei dos seus cantos mais remotos, e a quem disse: Tu és o meu servo, eu te escolhi e não te rejeitei,

[10] não temas, porque eu sou contigo; não te assombres, porque eu sou o teu Deus; eu te fortaleço, e te ajudo, e te sustento com a minha destra fiel.

[11] Eis que envergonhados e confundidos serão todos os que estão indignados contra ti; serão reduzidos a nada, e os que contendem contigo perecerão.

[12] Aos que pelejam contra ti, buscá-los-ás, porém não os acharás; serão reduzidos a nada e a coisa de nenhum valor os que fazem guerra contra ti.

[13] Porque eu, o SENHOR, teu Deus, te tomo pela tua mão direita e te digo: Não temas, que eu te ajudo.

[14] Não temas, ó vermezinho de Jacó, povozinho de Israel; eu te ajudo, diz o SENHOR, e o teu Redentor é o Santo de Israel.

[15] Eis que farei de ti um trilho cortante e novo, armado de lâminas duplas; os montes trilharás, e moerás, e os outeiros reduzirás a palha.

[16] Tu os padejarás, e o vento os levará, e redemoinho os espalhará; tu te alegrarás no SENHOR e te gloriarás no Santo de Israel.

[17] Os aflitos e necessitados buscam águas, e não as há, e a sua língua se seca de sede;

[9] Ty, którego pochwyciłem na krańcach ziemi i z najdalszych zakątków powołałem, mówiąc do ciebie: Sługą moim jesteś, wybrałem cię, a nie wzgardziłem tobą:

[10] Nie bój się, bom Ja z tobą, nie lękaj się, bom Ja Bogiem twoim! Wzmocnię cię, a dam ci pomoc, podeprę cię prawicą sprawiedliwości swojej.

[11] Oto zawstydzą się i będą pohańbieni wszyscy, którzy pienią się na ciebie, będą unicestwieni i zginą ci, którzy się z tobą spierają.

[12] Szukać będziesz, lecz nie znajdziesz tych, którzy z tobą walczą, będą unicestwieni i zmarnieją ci, którzy z tobą wojują.

[13] Bo Ja, Pan, jestem twoim Bogiem, który cię ująłem za twoją prawicę i który mówię do ciebie: Nie bój się, Ja cię wspomogę!

[14] Nie bój się, robaczku Jakubie, ty, garstko Izraela! Ja cię wspomogę - mówi Pan - twoim odkupicielem jest Święty Izraelski.

[15] Oto zrobiłem z ciebie ostre brony, nowe, z zębami w dwóch rzędach, abyś młócił i miażdżył góry, a pagórki pociął na sieczkę.

[16] Będziesz je przesiewał i uniesie je wiatr, a burza je rozproszy, lecz ty będziesz się radował w Panu, będziesz się chlubił Świętym Izraelskim.

[17] Gdy biedacy i ubodzy szukają wody, a nie ma jej, gdy ich język usycha z

mas eu, o SENHOR, os ouvirei, eu, o Deus de Israel, não os desampararei.

[18] Abrirei rios nos altos desnudos e fontes no meio dos vales; tornarei o deserto em açudes de águas e a terra seca, em mananciais.

[19] Plantarei no deserto o cedro, a acácia, a murta e a oliveira; conjuntamente, porei no ermo o cipreste, o olmeiro e o buxo,

[20] para que todos vejam e saibam, considerem e juntamente entendam que a mão do SENHOR fez isso, e o Santo de Israel o criou.

O Senhor prova a sua grandeza

[21] Apresentai a vossa demanda, diz o SENHOR; alegai as vossas razões, diz o Rei de Jacó.

[22] Trazei e anunciai-nos as coisas que hão de acontecer; relatai-nos as profecias anteriores, para que atentemos para elas e saibamos se se cumpriram; ou fazei-nos ouvir as coisas futuras.

[23] Anunciai-nos as coisas que ainda hão de vir, para que saibamos que sois deuses; fazei bem ou fazei mal, para que nos assombremos, e juntamente o veremos.

[24] Eis que sois menos do que nada, e menos do que nada é o que fazeis; abominação é quem vos escolhe.

[25] Do Norte suscito a um, e ele vem, a um desde o nascimento do sol, e ele invocará o meu nome; pisará magistrados como lodo e como o oleiro pisa o barro.

[26] Quem anunciou isto desde o princípio, a fim que o possamos saber,

pragnienia, Ja, Pan, ich wysłucham, Ja, Bóg Izraela, ich nie opuszczę.

[18] Sprawię, że wytrysną rzeki na gołych miejscach i krynice wśród dolin, obrócę pustynie w kałuże wód, a ziemię suchą w źródła.

[19] Zasadzę na pustyni cedry, akacje, mirty i drzewa oliwne. Zaszczepię na stepie razem cyprys, wiąz i pinie,

[20] Aby widzieli i poznali, zważyli i zrozumieli wszyscy, że to ręka Pana uczyniła i że to stworzył Święty Izraelski.

Wyzwanie fałszywych bogów

[21] Przedstawcie swoją sprawę - mówi Pan - podajcie swoje dowody, mówi Król Jakuba!

[22] Niech przystąpią i objawią nam, co ma się stać, powiedzcie nam o rzeczach dawnych, co to było, abyśmy to wzięli do serca i dowiedzieli się, jak się one dokonały, albo zwiastujcie nam o rzeczach przyszłych!

[23] Powiedzcie, co się stanie później, abyśmy poznali, czy jesteście bogami, i uczyńcie coś, czy dobrego, czy złego, abyśmy z podziwem mogli to oglądać.

[24] Oto wy zgoła niczym jesteście i wasze działanie nic nie znaczy; obrzydliwy jest ten, kto was sobie obiera.

[25] Wzbudziłem na północy męża i przybył, na wschodzie słońca kogoś, kto wzywa mojego imienia; zdeptał władców na błoto tak, jak garncarz ugniata glinę.

[26] Kto zwiastował to od początku, tak iż wiedzieliśmy i dawno przedtem, tak iż

antecipadamente, para que digamos: É isso mesmo? Mas não há quem anuncie, nem tampouco quem manifeste, nem ainda quem ouça as vossas palavras.

27 Eu sou o que primeiro disse a Sião: Eis! Ei-los aí! E a Jerusalém dou um mensageiro de boas-novas.

28 Quando eu olho, não há ninguém; nem mesmo entre eles há conselheiro a quem eu pergunte, e me responda.

29 Eis que todos são nada; as suas obras são coisa nenhuma; as suas imagens de fundição, vento e vácuo.

mówiliśmy: Ma słuszność? Lecz nie było nikogo, kto by to zwiastował, i nikt tego nie zapowiadał, i nikt nie słyszał waszych słów.

27 Ja jestem pierwszy, który to Syjonowi powiedział: Oto oni! I dałem Jeruzalemowi zwiastuna dobrej wieści.

28 Lecz gdy spojrzałem, nie było nikogo, nie było wśród nich doradcy, który by na moje pytanie mógł dać odpowiedź.

29 Oto oni wszyscy są niczym, ich uczynki to marność, ich bałwany to pusty wiatr.

Isaías 42

O Servo do Senhor

1 Eis aqui o meu servo, a quem sustenho; o meu escolhido, em quem a minha alma se compraz; pus sobre ele o meu Espírito, e ele promulgará o direito para os gentios.

2 Não clamará, nem gritará, nem fará ouvir a sua voz na praça.

3 Não esmagará a cana quebrada, nem apagará a torcida que fumega; em verdade, promulgará o direito.

4 Não desanimará, nem se quebrará até que ponha na terra o direito; e as terras do mar aguardarão a sua doutrina.

5 Assim diz Deus, o SENHOR, que criou os céus e os estendeu, formou a terra e a tudo quanto produz; que dá fôlego de vida ao povo que nela está e o espírito aos que andam nela.

6 Eu, o SENHOR, te chamei em justiça, tomar-te-ei pela mão, e te guardarei, e te

Izajasza 42

Pierwsza pieśń o słudze Pana

1 Oto sługa mój, którego popieram, mój wybrany, którego ukochała moja dusza. Natchnąłem go moim duchem, aby nadał narodom prawo.

2 Nie będzie krzyczał ani wołał, ani nie wyda na zewnątrz swojego głosu.

3 Trzciny nadłamanej nie dołamie ani knota gasnącego nie dogasi, ludom ogłosi prawo.

4 Nie upadnie na duchu ani się nie złamie, dopóki nie utrwali prawa na ziemi; a jego nauki wyczekują wyspy.

5 Tak powiedział Bóg, Pan, który stworzył niebo i je rozpostarł, rozciągnął ziemię wraz z jej płodami, daje na niej ludziom tchnienie, a dech życiowy tym, którzy po niej chodzą.

6 Ja, Pan, powołałem cię w sprawiedliwości i ująłem cię za rękę, strzegę cię i uczynię cię pośrednikiem

farei mediador da aliança com o povo e luz para os gentios;

[7] para abrires os olhos aos cegos, para tirares da prisão o cativo e do cárcere, os que jazem em trevas.

[8] Eu sou o SENHOR, este é o meu nome; a minha glória, pois, não a darei a outrem, nem a minha honra, às imagens de escultura.

[9] Eis que as primeiras predições já se cumpriram, e novas coisas eu vos anuncio; e, antes que sucedam, eu vo-las farei ouvir.

Cântico de louvor pela salvação do povo

[10] Cantai ao SENHOR um cântico novo e o seu louvor até às extremidades da terra, vós, os que navegais pelo mar e tudo quanto há nele, vós, terras do mar e seus moradores.

[11] Alcem a voz o deserto, as suas cidades e as aldeias habitadas por Quedar; exultem os que habitam nas rochas e clamem do cimo dos montes;

[12] dêem honra ao SENHOR e anunciem a sua glória nas terras do mar.

[13] O SENHOR sairá como valente, despertará o seu zelo como homem de guerra; clamará, lançará forte grito de guerra e mostrará sua força contra os seus inimigos.

[14] Por muito tempo me calei, estive em silêncio e me contive; mas agora darei gritos como a parturiente, e ao mesmo tempo ofegarei, e estarei esbaforido.

przymierza z ludem, światłością dla narodów,

[7] Abyś otworzył ślepym oczy, wyprowadził więźniów z zamknięcia, z więzienia tych, którzy siedzą w ciemności.

[8] Ja, Pan, a takie jest moje imię, nie oddam mojej czci nikomu ani mojej chwały bałwanom.

[9] Oto wydarzenia dawniejsze już się dokonały, a to, co ma nastać, zwiastuję; zanim zacznie kiełkować, opowiem je wam.

Pieśń ku czci Pana

[10] Śpiewajcie Panu pieśń nową, pieśń ku jego czci od krańców ziemi; niech zaszumi morze i wszystko, co w nim jest, wyspy i ich mieszkańcy.

[11] Niech się odezwie pustynia i ci, którzy nią ciągną, osiedla, gdzie mieszkają Kedareńczycy; niech się głośno weselą mieszkańcy skalistych gór, niech radośnie wołają ze szczytów górskich!

[12] Niech oddają Panu cześć i niech zwiastują jego chwałę na wyspach!

[13] Pan wyrusza jak bohater, jak wojownik budzi zapał do walki, rzuca donośny zew bojowy, wydaje okrzyk, nad swoimi wrogami odnosi zwycięstwo.

[14] Już długo milczałem, nie odzywałem się, powstrzymywałem się; lecz teraz jak rodząca będę krzyczeć, będę zawodzić i skomleć.

[15] Os montes e outeiros devastarei e toda a sua erva farei secar; tornarei os rios em terra firme e secarei os lagos.

[16] Guiarei os cegos por um caminho que não conhecem, fá-los-ei andar por veredas desconhecidas; tornarei as trevas em luz perante eles e os caminhos escabrosos, planos. Estas coisas lhes farei e jamais os desampararei.

[17] Tornarão atrás e confundir-se-ão de vergonha os que confiam em imagens de escultura e às imagens de fundição dizem: Vós sois nossos deuses.

Lamento sobre a cegueira de Israel

[18] Surdos, ouvi, e vós, cegos, olhai, para que possais ver.

[19] Quem é cego, como o meu servo, ou surdo, como o meu mensageiro, a quem envio? Quem é cego, como o meu amigo, e cego, como o servo do SENHOR?

[20] Tu vês muitas coisas, mas não as observas; ainda que tens os ouvidos abertos, nada ouves.

[21] Foi do agrado do SENHOR, por amor da sua própria justiça, engrandecer a lei e fazê-la gloriosa.

[22] Não obstante, é um povo roubado e saqueado; todos estão enlaçados em cavernas e escondidos em cárceres; são postos como presa, e ninguém há que os livre; por despojo, e ninguém diz: Restitui.

[23] Quem há entre vós que ouça isto? Que atenda e ouça o que há de ser depois?

[24] Quem entregou Jacó por despojo e Israel, aos roubadores? Acaso, não foi o

[15] Spustoszę góry i pagórki, i wysuszę wszystką ich zieleń, przemienię rzeki w suchą ziemię i bagna osuszę.

[16] I poprowadzę ślepych drogą, której nie znają, ścieżkami im nieznanymi ich powiodę, ciemność przed nimi obrócę w jasność, a miejsca nierówne w równinę. Oto rzeczy, których dokonam i nie zaniedbam ich!

[17] Obrócą się w tył i okryją się hańbą ci, którzy polegają na bałwanach, ci, którzy mówią do posągów lanych: Wy jesteście naszymi bogami.

Ubolewanie nad zaślepieniem Izraela

[18] Słuchajcie, wy głusi! A wy, ślepi, przejrzyjcie, aby widzieć!

[19] Kto jest ślepy, jeżeli nie mój sługa, i głuchy, jeżeli nie mój posłaniec, którego posyłam? Kto jest ślepy jak posłaniec i głuchy jak sługa Pana?

[20] Widział wiele rzeczy, lecz nie zważał na nie, jego uszy otwarte, lecz nie słyszy.

[21] Upodobało się Panu dla jego sprawiedliwości, aby jego zakon był wielki i sławny.

[22] Lecz lud jest złupiony i obrabowany, wszyscy oni są spętani w dołach i zamknięci w więzieniach, stali się łupem, a nie ma kto by ratował, wydani na splądrowanie, a nikt nie mówi: Oddaj!

[23] Kto między wami tego słucha? Kto zwraca uwagę i słucha tego, myśląc o przyszłości?

[24] Kto wydał Jakuba na splądrowanie, a Izraela łupieżcom? Czy nie Pan, przeciwko

SENHOR, aquele contra quem pecaram e nos caminhos do qual não queriam andar, não dando ouvidos à sua lei?

25 Pelo que derramou sobre eles o furor da sua ira e a violência da guerra; isto lhes ateou fogo ao redor, contudo, não o entenderam; e os queimou, mas não fizeram caso.

któremu zgrzeszyliśmy? Nie chcieli chodzić jego drogami ani też nie słuchali jego zakonu,

25 Dlatego wylał na niego żar swojego gniewu i okropności wojny, tak że objęły go zewsząd, lecz on tego nie zrozumiał, a chociaż płomienie go przypiekły, jednak nie bierze sobie tego do serca.

Isaías 43

Só Deus resgata Israel

1 Mas agora, assim diz o SENHOR, que te criou, ó Jacó, e que te formou, ó Israel: Não temas, porque eu te remi; chamei-te pelo teu nome, tu és meu.

2 Quando passares pelas águas, eu serei contigo; quando, pelos rios, eles não te submergirão; quando passares pelo fogo, não te queimarás, nem a chama arderá em ti.

3 Porque eu sou o SENHOR, teu Deus, o Santo de Israel, o teu Salvador; dei o Egito por teu resgate e a Etiópia e Sebá, por ti.

4 Visto que foste precioso aos meus olhos, digno de honra, e eu te amei, darei homens por ti e os povos, pela tua vida.

5 Não temas, pois, porque sou contigo; trarei a tua descendência desde o Oriente e a ajuntarei desde o Ocidente.

6 Direi ao Norte: entrega! E ao Sul: não retenhas! Trazei meus filhos de longe e minhas filhas, das extremidades da terra,

Izajasza 43

Pan jedynym odkupicielem

1 Lecz teraz - tak mówi Pan - który cię stworzył, Jakubie, i który cię ukształtował, Izraelu: Nie bój się, bo cię wykupiłem, nazwałem cię twoim imieniem - moim jesteś!

2 Gdy będziesz przechodził przez wody, będę z tobą, a gdy przez rzeki, nie zaleją cię; gdy pójdziesz przez ogień nie spłoniesz, a płomień nie spali cię.

3 Bo Ja, Pan, jestem twoim Bogiem, Ja, Święty Izraelski, twoim wybawicielem; daję Egipt na okup za ciebie, Etiopię i Sabę zamiast ciebie.

4 Dlatego że jesteś w moich oczach drogi, cenny i Ja cię miłuję, więc daję ludzi za ciebie i narody za twoje życie.

5 Nie bój się, bo Ja jestem z tobą. Ze Wschodu przywiodę twoje potomstwo i z Zachodu zgromadzę cię.

6 Do Północy powiem: Wydaj! A do Południa: Nie zatrzymuj! Przyprowadź moich synów z daleka i moje córki z krańców ziemi!

[7] a todos os que são chamados pelo meu nome, e os que criei para minha glória, e que formei, e fiz.

[8] Traze o povo que, ainda que tem olhos, é cego e surdo, ainda que tem ouvidos.

[9] Todas as nações, congreguem-se; e, povos, reúnam-se; quem dentre eles pode anunciar isto e fazer-nos ouvir as predições antigas? Apresentem as suas testemunhas e por elas se justifiquem, para que se ouça e se diga: Verdade é!

[10] Vós sois as minhas testemunhas, diz o SENHOR, o meu servo a quem escolhi; para que o saibais, e me creiais, e entendais que sou eu mesmo, e que antes de mim deus nenhum se formou, e depois de mim nenhum haverá.

[11] Eu, eu sou o SENHOR, e fora de mim não há salvador.

[12] Eu anunciei salvação, realizei-a e a fiz ouvir; deus estranho não houve entre vós, pois vós sois as minhas testemunhas, diz o SENHOR; eu sou Deus.

[13] Ainda antes que houvesse dia, eu era; e nenhum há que possa livrar alguém das minhas mãos; agindo eu, quem o impedirá?

Libertação do jugo da Babilônia

[14] Assim diz o SENHOR, o que vos redime, o Santo de Israel: Por amor de vós, enviarei inimigos contra a Babilônia e a todos os de lá farei embarcar como fugitivos, isto é, os caldeus, nos navios com os quais se vangloriavam.

[7] Wszystkich, którzy są nazwani moim imieniem i których ku swojej chwale stworzyłem, których ukształtowałem i uczyniłem.

[8] Wyprowadźcie lud ślepy, chociaż ma oczy, i głuchych, chociaż mają uszy.

[9] Niech wszystkie narody zbiorą się razem i niech się zgromadzą ludy. Kto wśród nich może to zwiastować i opowiedzieć nam o przeszłych wydarzeniach? Niech postawią swoich świadków, aby byli bez zarzutu i aby słyszano i mówiono: To prawda!

[10] Wy jesteście moimi świadkami - mówi Pan - i moimi sługami, których wybrałem, abyście poznali i wierzyli mi, i zrozumieli, że to Ja jestem, że przede mną Boga nie stworzono i po mnie się go nie stworzy.

[11] Ja, jedynie Ja, jestem Panem, a oprócz mnie nie ma wybawiciela.

[12] Ja zwiastowałem, wybawiałem i opowiadałem, a nie kto inny wśród was, i wy jesteście moimi świadkami - mówi Pan - a Ja jestem Bogiem

[13] I nadal nim będę, a nie ma nikogo, kto by mógł wyrwać z mojej ręki. Gdy ja coś czynię, któż to zmieni?

[14] Tak mówi Pan, wasz Odkupiciel, Święty Izraelski: Ze względu na was skierowałem wyprawę do Babilonu, skruszyłem wszystkie zawory więzień, w biadanie przemienię też radosne okrzyki Chaldejczyków.

[15] Eu sou o SENHOR, o vosso Santo, o Criador de Israel, o vosso Rei.

[16] Assim diz o SENHOR, o que outrora preparou um caminho no mar e nas águas impetuosas, uma vereda;

[17] o que fez sair o carro e o cavalo, o exército e a força – jazem juntamente lá e jamais se levantarão; estão extintos, apagados como uma torcida.

[18] Não vos lembreis das coisas passadas, nem considereis as antigas.

[19] Eis que faço coisa nova, que está saindo à luz; porventura, não o percebeis? Eis que porei um caminho no deserto e rios, no ermo.

[20] Os animais do campo me glorificarão, os chacais e os filhotes de avestruzes; porque porei águas no deserto e rios, no ermo, para dar de beber ao meu povo, ao meu escolhido,

[21] ao povo que formei para mim, para celebrar o meu louvor.

A misericórdia do Senhor

[22] Contudo, não me tens invocado, ó Jacó, e de mim te cansaste, ó Israel.

[23] Não me trouxeste o gado miúdo dos teus holocaustos, nem me honraste com os teus sacrifícios; não te dei trabalho com ofertas de manjares, nem te cansei com incenso.

[24] Não me compraste por dinheiro cana aromática, nem com a gordura dos teus sacrifícios me satisfizeste, mas me deste trabalho com os teus pecados e me cansaste com as tuas iniqüidades.

[15] Ja, Pan, jestem waszym Świętym; Ja, Stwórca Izraela, jestem waszym Królem.

[16] Tak mówi Pan, który toruje drogę przez morze i ścieżkę przez potężne wody,

[17] Który wyprowadza do boju wozy i konie, wojsko i siły zbrojne razem; a oto leżą i już nie powstaną, zgaśli, spłonęli jak knot.

[18] Nie wspominajcie dawnych wydarzeń, a na to, co minęło, już nie zważajcie!

[19] Oto Ja czynię rzecz nową: Już się rozwija, czy tego nie spostrzegacie? Tak, przygotowuję na pustyni drogę, rzeki na pustkowiu.

[20] Chwalić mnie będą zwierzęta polne, szakale i strusie, że dostarczyłem na pustyni wody, rzeki na pustkowiu, aby napoić mój lud, mojego wybrańca.

[21] Lud, który sobie stworzyłem, będzie zwiastował moją chwałę.

Niewdzięczność Izraela

[22] A jednak nie wzywałeś mnie, Jakubie, ani z powodu mnie się nie trudziłeś, Izraelu.

[23] Nie ofiarowałeś mi owiec na całopalenie ani nie uczciłeś mnie krwawymi ofiarami. Nie obciążyłem cię ofiarami z pokarmów ani nie utrudziłem cię ofiarą z kadzidła.

[24] Nie kupiłeś mi za pieniądze wonnych rzeczy ani nie nasyciłeś mnie tłuszczem swoich krwawych ofiar, lecz obciążyłeś mnie swoimi grzechami, utrudziłeś mnie swoimi przewinieniami.

[25] Eu, eu mesmo, sou o que apago as tuas transgressões por amor de mim e dos teus pecados não me lembro.
[26] Desperta-me a memória; entremos juntos em juízo; apresenta as tuas razões, para que possas justificar-te.
[27] Teu primeiro pai pecou, e os teus guias prevaricaram contra mim.
[28] Pelo que profanarei os príncipes do santuário; e entregarei Jacó à destruição e Israel, ao opróbrio.

Isaías 44

O Senhor é o único Deus

[1] Agora, pois, ouve, ó Jacó, servo meu, ó Israel, a quem escolhi.
[2] Assim diz o SENHOR, que te criou, e te formou desde o ventre, e que te ajuda: Não temas, ó Jacó, servo meu, ó amado, a quem escolhi.
[3] Porque derramarei água sobre o sedento e torrentes, sobre a terra seca; derramarei o meu Espírito sobre a tua posteridade e a minha bênção, sobre os teus descendentes;
[4] e brotarão como a erva, como salgueiros junto às correntes das águas.
[5] Um dirá: Eu sou do SENHOR; outro se chamará do nome de Jacó; o outro ainda escreverá na própria mão: Eu sou do SENHOR, e por sobrenome tomará o nome de Israel.
[6] Assim diz o SENHOR, Rei de Israel, seu Redentor, o SENHOR dos Exércitos: Eu sou o primeiro e eu sou o último, e além de mim não há Deus.

[25] Ja, jedynie Ja, mogę przez wzgląd na siebie zmazać twoje przestępstwa i twoich grzechów nie wspomnę.
[26] Przypomnij mi, rozprawmy się z sobą! Wylicz, co masz na swoje usprawiedliwienie!
[27] Twój praojciec zgrzeszył, a twoi orędownicy sprzeniewierzyli mi się,
[28] Twoi książęta znieważyli moją świętość. Dlatego Jakuba obłożyłem klątwą, a Izraela wystawiłem na zniewagi.

Izajasza 44

Pan jedynym, prawdziwym Bogiem

[1] Lecz teraz słuchaj, Jakubie, mój sługo, i ty, Izraelu, którego wybrałem.
[2] Tak mówi Pan, który cię uczynił i ukształtował w łonie matki, który cię wspomaga: Nie bój się, mój sługo, Jakubie, i Jeszurunie, którego wybrałem!
[3] Gdyż wyleję wody na spieczoną ziemię i strumienie na suchy ląd; wyleję mojego Ducha na twoje potomstwo i moje błogosławieństwo na twoje latorośle,
[4] Aby się rozkrzewiły jak trawa między wodami, jak topole nad ruczajami.
[5] Jeden powie wówczas: Ja należę do Pana! Drugi nazwie się imieniem Jakuba, a inny wypisze na swojej ręce: "Własność Pana" - i otrzyma zaszczytne imię "Izrael".
[6] Tak mówi Pan, Król Izraelski i jego Odkupiciel, Pan Zastępów: Ja jestem pierwszy i Ja jestem ostatni, a oprócz mnie nie ma Boga.

[7] Quem há, como eu, feito predições desde que estabeleci o mais antigo povo? Que o declare e o exponha perante mim! Que esse anuncie as coisas futuras, as coisas que hão de vir!

[8] Não vos assombreis, nem temais; acaso, desde aquele tempo não vo-lo fiz ouvir, não vo-lo anunciei? Vós sois as minhas testemunhas. Há outro Deus além de mim? Não, não há outra Rocha que eu conheça.

A loucura da idolatria

[9] Todos os artífices de imagens de escultura são nada, e as suas coisas preferidas são de nenhum préstimo; eles mesmos são testemunhas de que elas nada vêem, nem entendem, para que eles sejam confundidos.

[10] Quem formaria um deus ou fundiria uma imagem de escultura, que é de nenhum préstimo?

[11] Eis que todos os seus seguidores ficariam confundidos, pois os mesmos artífices não passam de homens; ajuntem-se todos e se apresentem, espantem-se e sejam, à uma, envergonhados.

[12] O ferreiro faz o machado, trabalha nas brasas, forma um ídolo a martelo e forja-o com a força do seu braço; ele tem fome, e a sua força falta, não bebe água e desfalece.

[13] O artífice em madeira estende o cordel e, com o lápis, esboça uma imagem; alisa-a com plaina, marca com o compasso e faz à semelhança e beleza de um homem, que possa morar em uma casa.

[7] I kto jest mi równy? Niech zawoła, niech to zwiastuje i niech mi to przedstawi! Kto zwiastował od dawien dawna przyszłe rzeczy? A to, co ma nastąpić, niech nam zwiastują!

[8] Nie trwóżcie się i nie lękajcie się! Czy wam tego już dawno nie opowiedziałem i nie zwiastowałem? I wy jesteście moimi świadkami. Czy jest bóg oprócz mnie? Nie, nie ma innej opoki, nie znam żadnej.

Bałwochwalstwo dowodem głupoty

[9] Wytwórcy bałwanów są w ogóle niczym, a ich ulubione wytwory są bez wartości, ich czciciele są ślepi, a oczywista ich niewiedza naraża ich na hańbę.

[10] Któż wytwarza bóstwo i odlewa bałwana, który na nic się nie zda?

[11] Oto wszyscy jego towarzysze narażają się na wstyd, a rzemieślnicy - wszak to tylko ludzie; niech się zbiorą wszyscy i staną, a przelękną się i wszyscy się zawstydzą.

[12] Kowal wytwarza je pracując przy żarze węgla, nadaje mu kształt uderzeniami młota i robi go za pomocą swojego ramienia; gdy jest głodny, traci siłę, gdy nie pije wody, omdlewa.

[13] Snycerz rozciąga sznur, kreśli zarysy czerwonym ołówkiem, wycina go dłutem, wymierza go cyrklem i wykonuje go na podobieństwo człowieka, jako piękną

postać ludzką, która ma być ustawiona w domu,

[14] Um homem corta para si cedros, toma um cipreste ou um carvalho, fazendo escolha entre as árvores do bosque; planta um pinheiro, e a chuva o faz crescer.

[14] Narąbie sobie cedrów lub bierze cyprys albo dąb i czeka, aż wyrośnie najsilniejsze pośród drzew leśnych, sadzi jodłę, która rośnie dzięki deszczom.

[15] Tais árvores servem ao homem para queimar; com parte de sua madeira se aquenta e coze o pão; e também faz um deus e se prostra diante dele, esculpe uma imagem e se ajoelha diante dela.

[15] Te służą człowiekowi na opał, bierze je, aby się ogrzać, roznieca także ogień, aby napiec chleba. Nadto robi sobie boga i oddaje mu pokłon, czyni z niego bałwana i pada przed nim na kolana.

[16] Metade queima no fogo e com ela coze a carne para comer; assa-a e farta-se; também se aquenta e diz: Ah! Já me aquento, contemplo a luz.

[16] Połowę jego spala w ogniu, przy drugiej jego połowie spożywa mięso, piecze pieczeń i je do syta, nadto ogrzewa się przy tym i mówi: Ej, rozgrzałem się, poczułem ciepło!

[17] Então, do resto faz um deus, uma imagem de escultura; ajoelha-se diante dela, prostra-se e lhe dirige a sua oração, dizendo: Livra-me, porque tu és o meu deus.

[17] A z reszty czyni sobie boga, swojego bałwana, przed którym klęka i któremu oddaje pokłon, i do którego się modli, mówiąc: Ratuj mnie, gdyż jesteś moim bogiem!

[18] Nada sabem, nem entendem; porque se lhes grudaram os olhos, para que não vejam, e o seu coração já não pode entender.

[18] Nie mają poznania ani rozumu, bo zaślepione są ich oczy, tak że nie widzą, a serca zatwardziałe, tak że nie rozumieją.

[19] Nenhum deles cai em si, já não há conhecimento nem compreensão para dizer: Metade queimei e cozi pão sobre as suas brasas, assei sobre elas carne e a comi; e faria eu do resto uma abominação? Ajoelhar-me-ia eu diante de um pedaço de árvore?

[19] A nikt tego nie rozważa i nikt nie ma tyle poznania i rozumu, aby rzec: Jedną jego połowę spaliłem w ogniu i na jego węglach napiekłem chleba, upiekłem też mięso i najadłem się, a z reszty zrobię ohydę i będę klękał przed drewnianym klocem?

[20] Tal homem se apascenta de cinza; o seu coração enganado o iludiu, de maneira

[20] Kto się zadaje z popiołem, tego zwodzi omamione serce, tak że nie uratuje swojej

que não pode livrar a sua alma, nem dizer: Não é mentira aquilo em que confio?

A promessa de livramento

21 Lembra-te destas coisas, ó Jacó, ó Israel, porquanto és meu servo! Eu te formei, tu és meu servo, ó Israel; não me esquecerei de ti.

22 Desfaço as tuas transgressões como a névoa e os teus pecados, como a nuvem; torna-te para mim, porque eu te remi.

23 Regozijai-vos, ó céus, porque o SENHOR fez isto; exultai, vós, ó profundezas da terra; retumbai com júbilo, vós, montes, vós, bosques e todas as suas árvores, porque o SENHOR remiu a Jacó e se glorificou em Israel.

24 Assim diz o SENHOR, que te redime, o mesmo que te formou desde o ventre materno: Eu sou o SENHOR, que faço todas as coisas, que sozinho estendi os céus e sozinho espraiei a terra;

25 que desfaço os sinais dos profetizadores de mentiras e enlouqueço os adivinhos; que faço tornar atrás os sábios, cujo saber converto em loucuras;

26 que confirmo a palavra do meu servo e cumpro o conselho dos meus mensageiros; que digo de Jerusalém: Ela será habitada; e das cidades de Judá: Elas serão edificadas; e quanto às suas ruínas: Eu as levantarei;

27 que digo à profundeza das águas: Seca-te, e eu secarei os teus rios;

28 que digo de Ciro: Ele é meu pastor e cumprirá tudo o que me apraz; que digo

duszy ani też nie powie: Czy to nie złuda, czego się trzymam?

Pan odkupicielem Izraela

21 Pomnij na to, Jakubie, i ty, Izraelu, gdyż ty jesteś moim sługą, stworzyłem cię, jesteś moim sługą, Izraelu, nie zapomnę o tobie.

22 Starłem jak obłok twoje występki, a twoje grzechy jak mgłę: Nawróć się do mnie, bo cię odkupiłem.

23 Wykrzykujcie niebiosa, bo Pan to uczynił, krzyczcie głośno, wy, głębiny ziemi, wy, góry, wybuchajcie okrzykiem radości, ty, lesie, ze wszystkimi swoimi drzewami, gdyż Pan odkupił Jakuba i wsławił się w Izraelu!

Zapowiedź posłannictwa Cyrusa

24 Tak mówi Pan, twój Odkupiciel i twój Stwórca jeszcze w łonie matki: Ja jestem Pan, Stwórca wszystkiego, Ja sam rozciągnąłem niebiosa, sam ugruntowałem ziemię - kto był ze mną?

25 Który unicestwiam znaki kuglarzy, a z wróżbitów czynię głupców, odprawiam mędrców z niczym, a ich mądrość zamieniam w głupstwo.

26 Który potwierdzam słowo swojego sługi i spełniam radę swoich posłańców, który mówię o Jeruzalemie: Będziesz zamieszkane, a o namiotach judzkich: Będziecie odbudowane: Dźwignę je z gruzów.

27 Który mówię do toni: Wyschnij, Ja wysuszę twoje strumienie.

28 Który mówię o Cyrusie: On moim pasterzem, wykona całkowicie moją wolę,

também de Jerusalém: Será edificada; e do templo: Será fundado.

i który mówię o Jeruzalemie: Będziesz odbudowane - a o świątyni: Będziesz na nowo założona.

Isaías 45

Ciro, o libertador de Israel

[1] Assim diz o SENHOR ao seu ungido, a Ciro, a quem tomo pela mão direita, para abater as nações ante a sua face, e para descingir os lombos dos reis, e para abrir diante dele as portas, que não se fecharão.

[2] Eu irei adiante de ti, endireitarei os caminhos tortuosos, quebrarei as portas de bronze e despedaçarei as trancas de ferro;

[3] dar-te-ei os tesouros escondidos e as riquezas encobertas, para que saibas que eu sou o SENHOR, o Deus de Israel, que te chama pelo teu nome.

[4] Por amor do meu servo Jacó e de Israel, meu escolhido, eu te chamei pelo teu nome e te pus o sobrenome, ainda que não me conheces.

[5] Eu sou o SENHOR, e não há outro; além de mim não há Deus; eu te cingirei, ainda que não me conheces.

[6] Para que se saiba, até ao nascente do sol e até ao poente, que além de mim não há outro; eu sou o SENHOR, e não há outro.

[7] Eu formo a luz e crio as trevas; faço a paz e crio o mal; eu, o SENHOR, faço todas estas coisas.

O Senhor é o Criador

Izajasza 45

[1] Tak rzekł Pan do swojego pomazańca Cyrusa, którego ująłem za jego prawicę, aby przed nim zdeptać narody i odpiąć pas na biodrach królów, aby przed nim otworzyć podwoje i aby bramy nie były zamknięte:

[2] Ja pójdę przed tobą i wyrównam drogi, wysadzę spiżowe wrota i rozbiję żelazne zawory.

[3] I dam ci schowane w mroku skarby i ukryte kosztowności, abyś poznał, że Ja jestem Pan, który cię wołam po imieniu, Bóg Izraela,

[4] Przez wzgląd na mojego sługę Jakuba i Izraela, mojego wybrańca, wołam cię po imieniu, nadałem ci zaszczytne imię, chociaż mnie nie znałeś.

[5] Ja jestem Pan i nie ma innego, oprócz mnie nie ma Boga. Ja ci przypinam pas, chociaż mnie nie znasz,

[6] Aby poznali od wschodu słońca i od zachodu, że nie ma nikogo oprócz mnie. Ja jestem Pan i nie ma innego.

[7] Ja tworzę światłość i stwarzam ciemność, Ja przygotowuję zarówno zbawienie, jak i nieszczęście, Ja, Pan, czynię to wszystko.

[8] Destilai, ó céus, dessas alturas, e as nuvens chovam justiça; abra-se a terra e produza a salvação, e juntamente com ela brote a justiça; eu, o SENHOR, as criei.

[9] Ai daquele que contende com o seu Criador! E não passa de um caco de barro entre outros cacos. Acaso, dirá o barro ao que lhe dá forma: Que fazes? Ou: A tua obra não tem alça.

[10] Ai daquele que diz ao pai: Por que geras? E à mulher: Por que dás à luz?

[11] Assim diz o SENHOR, o Santo de Israel, aquele que o formou: Quereis, acaso, saber as coisas futuras? Quereis dar ordens acerca de meus filhos e acerca das obras de minhas mãos?

[12] Eu fiz a terra e criei nela o homem; as minhas mãos estenderam os céus, e a todos os seus exércitos dei as minhas ordens.

[13] Eu, na minha justiça, suscitei a Ciro e todos os seus caminhos endireitarei; ele edificará a minha cidade e libertará os meus exilados, não por preço nem por presentes, diz o SENHOR dos Exércitos.

[14] Assim diz o SENHOR: A riqueza do Egito, e as mercadorias da Etiópia, e os sabeus, homens de grande estatura, passarão ao teu poder e serão teus; seguir-te-ão, irão em grilhões, diante de ti se prostrarão e te farão as suas súplicas, dizendo: Só contigo está Deus, e não há outro que seja Deus.

[8] Spuśćcie niebiosa rosę z góry, a obłoki niech sączą sprawiedliwość! Niech się otworzy ziemia i niech wyrośnie zbawienie, a niech też wzejdzie sprawiedliwość! Ja, Pan, to stworzyłem.

[9] Biada temu, kto się spiera ze swoim stwórcą, skorupka wśród glinianych skorupek! Czy glina może powiedzieć do tego, kto ją formuje: Co robisz? albo dzieło do swojego mistrza: On nie ma rąk?

[10] Biada temu, kto mówi do ojca: Dlaczego płodzisz? A do kobiety: Dlaczego rodzisz?

[11] Tak mówi Pan, Święty Izraelski, i jego Stwórca: Jak śmiecie żądać ode mnie wyjaśnienia co do moich dzieci albo dawać mi rozkazy co do dzieła moich rąk?

[12] Ja uczyniłem ziemię i stworzyłem na niej ludzi, moje ręce rozciągnęły niebiosa i Ja daję rozkazy wszystkiemu ich wojsku.

[13] Ja wzbudziłem go w sprawiedliwości i prostuję wszystkie jego drogi. On odbuduje moje miasto i wypuści na wolność moich pojmanych za darmo, bez okupu - mówi Pan Zastępów.

[14] Tak mówi Pan: Robotnicy Egiptu i kupcy Etiopii, i Sabejczycy, mężczyźni rośli, przejdą do ciebie i będą twoi, pójdą za tobą w pętach i będą się tobie kłaniać, i będą się do ciebie modlić, że tylko u ciebie jest Bóg, i nigdzie indziej nie ma żadnych innych bogów.

[15] Verdadeiramente, tu és Deus misterioso, ó Deus de Israel, ó Salvador.
[16] Envergonhar-se-ão e serão confundidos todos eles; cairão, à uma, em ignomínia os que fabricam ídolos.
[17] Israel, porém, será salvo pelo SENHOR com salvação eterna; não sereis envergonhados, nem confundidos em toda a eternidade.

[18] Porque assim diz o SENHOR, que criou os céus, o Deus que formou a terra, que a fez e a estabeleceu; que não a criou para ser um caos, mas para ser habitada: Eu sou o SENHOR, e não há outro.

O Senhor e os ídolos

[19] Não falei em segredo, nem em lugar algum de trevas da terra; não disse à descendência de Jacó: Buscai-me em vão; eu, o SENHOR, falo a verdade e proclamo o que é direito.
[20] Congregai-vos e vinde; chegai-vos todos juntos, vós que escapastes das nações; nada sabem os que carregam o lenho das suas imagens de escultura e fazem súplicas a um deus que não pode salvar.
[21] Declarai e apresentai as vossas razões. Que tomem conselho uns com os outros. Quem fez ouvir isto desde a antiguidade? Quem desde aquele tempo o anunciou? Porventura, não o fiz eu, o SENHOR? Pois não há outro Deus, senão eu, Deus justo e Salvador não há além de mim.

[15] Zaprawdę, jesteś Bogiem ukrytym, Boże Izraela, Wybawicielu!
[16] Wszyscy oni pospołu będą zawstydzeni i okryci hańbą, z hańbą odejdą wytwórcy bałwanów.

[17] Zbawienie Izraela w Panu, zbawienie wieczne, nie będziecie zawstydzeni ani nie doznacie hańby na wieki wieków.

Wezwanie do zaniechania bałwochwalstwa

[18] Bo tak mówi Pan, Stwórca niebios - On jest Bogiem - który stworzył ziemię i uczynił ją, utwierdził ją, a nie stworzył, aby była pustkowiem, lecz na mieszkanie ją stworzył: Ja jestem Pan, a nie ma innego.

[19] Nie mówiłem w ukryciu ani w jakimś ciemnym zakątku ziemi, nie powiedziałem do potomstwa Jakuba: Szukajcie mnie daremnie! Ja jestem Pan, który mówię prawdę, zwiastuję, co słuszne.
[20] Zbierzcie się i przyjdźcie, przystąpcie razem, wy, ocaleni z narodów! Nierozumni są ci, którzy noszą swojego bałwana z drewna i modlą się do boga, który nie może wybawić.
[21] Zapowiedzcie i przedstawcie sprawę, niech także wspólnie się naradzą! Kto od dawien dawna to przepowiedział, kto od dawien dawna zwiastował? Czy nie Ja, Pan, poza którym nie ma Boga? Oprócz mnie nie ma żadnego boga sprawiedliwego i wybawiciela.

[22] Olhai para mim e sede salvos, vós, todos os limites da terra; porque eu sou Deus, e não há outro.

[23] Por mim mesmo tenho jurado; da minha boca saiu o que é justo, e a minha palavra não tornará atrás. Diante de mim se dobrará todo joelho, e jurará toda língua.

[24] De mim se dirá: Tão-somente no SENHOR há justiça e força; até ele virão e serão envergonhados todos os que se irritarem contra ele.

[25] Mas no SENHOR será justificada toda a descendência de Israel e nele se gloriará.

[22] Do mnie się zwróćcie, wszystkie krańce ziemi, abyście były zbawione, bo Ja jestem Bogiem i nie ma innego.

[23] Przysiągłem na siebie, z moich ust wyszła prawda, słowo niezmienne, że przede mną będzie się zginać wszelkie kolano, będzie przysięgał wszelki język,

[24] Mówiąc: Jedynie w Panu jest zbawienie i moc, do niego przyjdą ze wstydem wszyscy, którzy się na niego gniewali.

[25] Lecz wszelkie potomstwo Izraela uzyska w Panu zbawienie i chlubić się nim będzie.

Isaías 46

A queda dos ídolos da Babilônia

[1] Bel se encurva, Nebo se abaixa; os ídolos são postos sobre os animais, sobre as bestas; as cargas que costumáveis levar são canseira para as bestas já cansadas.

[2] Esses deuses juntamente se abaixam e se encurvam, não podem salvar a carga; eles mesmos entram em cativeiro.

[3] Ouvi-me, ó casa de Jacó e todo o restante da casa de Israel; vós, a quem desde o nascimento carrego e levo nos braços desde o ventre materno.

[4] Até à vossa velhice, eu serei o mesmo e, ainda até às cãs, eu vos carregarei; já o tenho feito; levar-vos-ei, pois, carregar-vos-ei e vos salvarei.

[5] A quem me comparareis para que eu lhe seja igual? E que coisa semelhante confrontareis comigo?

Izajasza 46

[1] Zachwiał się Bel, chyli się Nebo! Ich bałwany znalazły się na grzbiecie zwierząt i bydła; dawniej obnoszone przez was w pochodach, a teraz włożone jako brzemię na zmęczone juczne bydło.

[2] Pochylają się i uginają w kolanach wszystkie, nie mogą uchronić ładunku; one zaś same dostały się do niewoli.

[3] Słuchajcie mnie, domu Jakuba i cała resztko domu Izraela, których noszę od urodzenia, których piastuję od poczęcia!

[4] Pozostanę ten sam aż do waszej starości i aż do lat sędziwych będę was nosił; Ja to uczyniłem i Ja będę nosił, i Ja będę dźwigał i ratował.

[5] Z kim mnie porównacie i z kim zestawicie albo do kogo upodobnicie, abyśmy byli sobie równi?

[6] Os que gastam o ouro da bolsa e pesam a prata nas balanças assalariam o ourives para que faça um deus e diante deste se prostram e se inclinam.

[7] Sobre os ombros o tomam, levam-no e o põem no seu lugar, e aí ele fica; do seu lugar não se move; recorrem a ele, mas nenhuma resposta ele dá e a ninguém livra da sua tribulação.

[8] Lembrai-vos disto e tende ânimo; tomai-o a sério, ó prevaricadores.

[9] Lembrai-vos das coisas passadas da antiguidade: que eu sou Deus, e não há outro, eu sou Deus, e não há outro semelhante a mim;

[10] que desde o princípio anuncio o que há de acontecer e desde a antiguidade, as coisas que ainda não sucederam; que digo: o meu conselho permanecerá de pé, farei toda a minha vontade;

[11] que chamo a ave de rapina desde o Oriente e de uma terra longínqua, o homem do meu conselho. Eu o disse, eu também o cumprirei; tomei este propósito, também o executarei.

[12] Ouvi-me vós, os que sois de obstinado coração, que estais longe da justiça.

[13] Faço chegar a minha justiça, e não está longe; a minha salvação não tardará; mas estabelecerei em Sião o livramento e em Israel, a minha glória.

Isaías 47

A queda de Babilônia

[6] Wysypują złoto z worka, a srebro ważą na szalach, wynajmują złotnika, aby z tego zrobił bożka, przed którym się pochylają i któremu pokłon oddają.

[7] Biorą go na ramiona, noszą go i stawiają na swoim miejscu, gdzie stoi i skąd się nie rusza, a gdy się woła do niego, nie odpowiada, nikogo nie może wyrwać z jego niedoli.

[8] Pamiętajcie o tym i przyznajcie się do winy, weźcie to do serca, wy odstępcy!

[9] Wspomnijcie na sprawy dawne, odwieczne, że Ja jestem Bogiem i nie ma innego, jestem Bogiem i nie ma takiego jak Ja.

[10] Ja od początku zwiastowałem to, co będzie, i z dawna to, co jeszcze się nie stało. Ja wypowiadam swój zamysł, i spełnia się on, i dokonuję wszystkiego, czego chcę.

[11] Przywołuję ze Wschodu ptaka drapieżnego, a z ziemi dalekiej męża, który wykona mój zamysł; jak powiedziałem, tak to wykonuję, jak postanowiłem, tak to czynię.

[12] Słuchajcie mnie, wy, ludzie zwątpiałego serca, którzy jesteście dalecy od sprawiedliwości.

[13] Przybliżyłem moją sprawiedliwość, już nie jest daleko, a moje zbawienie nie odwlecze się. I udzielę na Syjonie zbawienia Izraelowi, chwale mojej.

Izajasza 47

Sąd nad Babilonem

[1] Desce e assenta-te no pó, ó virgem filha de Babilônia; assenta-te no chão, pois já não há trono, ó filha dos caldeus, porque nunca mais te chamarás a mimosa e delicada.

[1] Zstąp i usiądź w prochu, panno, córko babilońska! Usiądź na ziemi, a nie na tronie, córko chaldejska, gdyż już nie będą cię nazywali milutką i pieszczotką.

[2] Toma a mó e mói a farinha; tira o teu véu, ergue a cauda da tua vestidura, desnuda as pernas e atravessa os rios.

[2] Weź się do żaren i miel mąkę, odkryj swoją zasłonę, podnieś suknię, obnaż łydki, brnij przez płynące wody,

[3] As tuas vergonhas serão descobertas, e se verá o teu opróbrio; tomarei vingança e não pouparei a homem algum.

[3] Niech twoja nagość będzie odkryta i twoja hańba widoczna! Pomszczę się i nikogo nie będę oszczędzał -

[4] Quanto ao nosso Redentor, o SENHOR dos Exércitos é seu nome, o Santo de Israel.

[4] Tak mówi nasz Odkupiciel - jego imię Pan Zastępów, Święty Izraelski.

[5] Assenta-te calada e entra nas trevas, ó filha dos caldeus, porque nunca mais serás chamada senhora de reinos.

[5] Usiądź w milczeniu i wejdź do ciemności, córko chaldejska, gdyż już nie będą cię nazywali panią królestw!

[6] Muito me agastei contra o meu povo, profanei a minha herança e a entreguei na tua mão, porém não usaste com ela de misericórdia e até sobre os velhos fizeste mui pesado o teu jugo.

[6] Gdy gniewałem się na mój lud, pozwoliłem znieważyć swoje dziedzictwo i wydałem ich w twoją moc, lecz ty nie okazałaś im litości, nawet starców obciążyłaś swoim bardzo ciężkim jarzmem.

[7] E disseste: Eu serei senhora para sempre! Até agora não tomaste a sério estas coisas, nem te lembraste do seu fim.

[7] I powiedziałaś: Na wieki będę i zawsze pozostanę panią. Nie brałaś tego do serca i nie pamiętałaś o tym, jak się to skończy.

[8] Ouve isto, pois, tu que és dada a prazeres, que habitas segura, que dizes contigo mesma: Eu só, e além de mim não há outra; não ficarei viúva, nem conhecerei a perda de filhos.

[8] Lecz teraz słuchaj tego, rozkosznico, która tak bezpieczna się czujesz i która mówisz w swoim sercu: Ja jestem i nie ma żadnej innej, nie pozostanę wdową i nie doznam bezdzietności!

[9] Mas ambas estas coisas virão sobre ti num momento, no mesmo dia, perda de filhos e viuvez; virão em cheio sobre ti, apesar da multidão das tuas feitiçarias e

[9] Spadną na ciebie te dwa nieszczęścia, znienacka w jednym dniu: bezdzietność i wdowieństwo spadną na ciebie w całej

da abundância dos teus muitos encantamentos.

[10] Porque confiaste na tua maldade e disseste: Não há quem me veja. A tua sabedoria e a tua ciência, isso te fez desviar, e disseste contigo mesma: Eu só, e além de mim não há outra.

[11] Pelo que sobre ti virá o mal que por encantamentos não saberás conjurar; tal calamidade cairá sobre ti, da qual por expiação não te poderás livrar; porque sobre ti, de repente, virá tamanha desolação, como não imaginavas.

[12] Deixa-te estar com os teus encantamentos e com a multidão das tuas feitiçarias em que te fatigaste desde a tua mocidade; talvez possas tirar proveito, talvez, com isso, inspirar terror.

[13] Já estás cansada com a multidão das tuas consultas! Levantem-se, pois, agora, os que dissecam os céus e fitam os astros, os que em cada lua nova te predizem o que há de vir sobre ti.

[14] Eis que serão como restolho, o fogo os queimará; não poderão livrar-se do poder das chamas; nenhuma brasa restará para se aquentarem, nem fogo, para que diante dele se assentem.

[15] Assim serão para contigo aqueles com quem te fatigaste; aqueles com quem negociaste desde a tua mocidade; dispersar-se-ão, cambaleantes, cada qual pelo seu caminho; ninguém te salvará.

Isaías 48

Repreendida a infidelidade de Israel

pełni mimo wielu twoich czarów, mimo bardzo licznych twoich zaklęć.

[10] A tak czułaś się bezpieczna w swej złości, mówiłaś: Nikt mnie nie widzi. Twoja mądrość i twoja wiedza skłoniły cię do odstępstwa, tak że myślałaś sobie: Ja jestem i nie ma żadnej innej.

[11] Lecz przyjdzie na ciebie nieszczęście, od którego nie będziesz umiała się odżegnać, i spadnie na ciebie klęska, której nie potrafisz odwrócić, i niespodzianie zaskoczy cię zagłada, której nie przeczuwasz.

[12] Wystąp ze swoimi zaklęciami i z licznymi swoimi czarami, którymi gorliwie się zajmowałaś od swojej młodości, może potrafisz pomóc, może wzbudzisz postrach.

[13] Utrudziłaś się mnóstwem swoich zamysłów. Niech wystąpią i niech ci pomogą badacze firmamentu niebieskiego, oglądacze gwiazd, którzy co miesiąc ogłaszają, co ma cię spotkać.

[14] Patrzcie, są oni jak ściernie, które pochłania ogień, nie potrafią uratować swojego życia z płomieni - to nie jest żar węgli do ogrzewania ani ognisko, by dokoła niego siedzieć.

[15] Tak będzie u ciebie z twoimi czarownikami, z którymi się zadawałaś od młodości swojej: każdy zatacza się w swoją stronę, tobie zaś nikt nie pomoże.

Izajasza 48

Zapowiedź nowych spraw

[1] Ouvi isto, casa de Jacó, que vos chamais pelo nome de Israel e saístes da linhagem de Judá, que jurais pelo nome do SENHOR e confessais o Deus de Israel, mas não em verdade nem em justiça.

[2] (Da santa cidade tomam o nome e se firmam sobre o Deus de Israel, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.)

[3] As primeiras coisas, desde a antiguidade, as anunciei; sim, pronunciou-as a minha boca, e eu as fiz ouvir; de repente agi, e elas se cumpriram.

[4] Porque eu sabia que eras obstinado, e a tua cerviz é um tendão de ferro, e tens a testa de bronze.

[5] Por isso, to anunciei desde aquele tempo e to dei a conhecer antes que acontecesse, para que não dissesses: O meu ídolo fez estas coisas; ou: A minha imagem de escultura e a fundição as ordenaram.

[6] Já o tens ouvido; olha para tudo isto; porventura, não o admites? Desde agora te faço ouvir coisas novas e ocultas, que não conhecias.

[7] Apareceram agora e não há muito, e antes deste dia delas não ouviste, para que não digas: Eis que já o sabia.

[8] Tu nem as ouviste, nem as conheceste, nem tampouco antecipadamente se te abriram os ouvidos, porque eu sabia que procederias mui perfidamente e eras chamado de transgressor desde o ventre materno.

[9] Por amor do meu nome, retardarei a minha ira e por causa da minha honra me

[1] Słuchajcie tego, domu Jakuba, którzy nazywacie się imieniem Izraela i z nasienia Judy pochodzicie, przysięgacie na imię Pana i wyznajecie Boga Izraela, lecz nieprawdziwie i nieszczerze.

[2] Bo nazywacie się według świętego miasta i opieracie się na Bogu Izraela - jego imię Pan Zastępów -

[3] Rzeczy przeszłe od dawna zwiastowałem, z moich ust one wyszły i zapowiadałem je, nagle wykonałem to i spełniło się.

[4] Ponieważ wiedziałem, że jesteś uparty i że twój kark jest ścięgnem z żelaza, a twoje czoło ze spiżu,

[5] Dlatego dawno ci zwiastowałem i ogłaszałem, zanim się spełniło, abyś nie powiedział: Mój bożek to uczynił, a mój posąg ryty i mój posąg lany to nakazał.

[6] Słyszałeś o tym, zobacz to wszystko! A wy - czy nie będziecie o tym świadczyli? Od teraz będę ci ogłaszał rzeczy nowe i rzeczy zakryte, o których nie wiedziałeś.

[7] Teraz stały się one, a nie dawno, i przed dniem dzisiejszym o nich nie słyszałeś, abyś nie powiedział: Ja o nich wiedziałem.

[8] Ty o tym ani nie słyszałeś, ani nie wiedziałeś, ani też twoje ucho nie było dawniej otwarte, wiedziałem bowiem, że jesteś zupełnie niewierny i że zwano cię odstępcą od urodzenia.

[9] Przez wzgląd na moje imię powstrzymywałem swój gniew i przez

conterei para contigo, para que te não venha a exterminar.

10 Eis que te acrisolei, mas disso não resultou prata; provei-te na fornalha da aflição.

11 Por amor de mim, por amor de mim, é que faço isto; porque como seria profanado o meu nome? A minha glória, não a dou a outrem.

12 Dá-me ouvidos, ó Jacó, e tu, ó Israel, a quem chamei; eu sou o mesmo, sou o primeiro e também o último.

13 Também a minha mão fundou a terra, e a minha destra estendeu os céus; quando eu os chamar, eles se apresentarão juntos.

14 Ajuntai-vos, todos vós, e ouvi! Quem, dentre eles, tem anunciado estas coisas? O SENHOR amou a Ciro e executará a sua vontade contra a Babilônia, e o seu braço será contra os caldeus.

15 Eu, eu tenho falado; também já o chamei. Eu o trouxe e farei próspero o seu caminho.

16 Chegai-vos a mim e ouvi isto: não falei em segredo desde o princípio; desde o tempo em que isso vem acontecendo, tenho estado lá. Agora, o SENHOR Deus me enviou a mim e o seu Espírito.

17 Assim diz o SENHOR, o teu Redentor, o Santo de Israel: Eu sou o SENHOR, o teu Deus, que te ensina o que é útil e te guia pelo caminho em que deves andar.

18 Ah! Se tivesses dado ouvidos aos meus mandamentos! Então, seria a tua paz

wzgląd na moją cześć oszczędzałem cię, aby cię nie zniszczyć.

10 Oto wytapiałem cię sobie jak srebro, próbowałem cię w piecu cierpienia.

11 Przez wzgląd na siebie, przez wzgląd na siebie czynię to, bo jakże zbezczeszczone było moje imię; a przecież mojej chwały nie oddam innemu.

Pan Wybawicielem Izraela

12 Słuchaj mnie, Jakubie, i ty, Izraelu, którego powołałem! Ja to jestem, Ja pierwszy i Ja ostatni.

13 Przecież to moja ręka założyła ziemię i moja prawica rozpostarła niebiosa; gdy Ja na nie wołam, wszystkie razem stają.

14 Zbierzcie się wszyscy i słuchajcie! Kto z nich to przepowiedział? Ten, którego Pan miłuje, wykona jego wolę na Babilonie, a jego ramię na Chaldejczykach.

15 Ja, Ja to przepowiedziałem i Ja go powołałem, sprowadziłem go i on szczęśliwie dokona swojego dzieła.

16 Zbliżcie się do mnie i słuchajcie tego! Od samego początku nie mówiłem w skrytości, odkąd się to dzieje, Ja tam jestem! A teraz Wszechmogący, mój Pan, posłał mnie i jego Duch.

17 Tak mówi Jahwe, twój Odkupiciel, Święty Izraelski: Ja, Jahwe, twój Bóg, uczę cię tego, co ci wyjdzie na dobre, prowadzę cię drogą, którą masz iść.

18 O, gdybyś był zważał na moje przykazania, twój pokój byłby jak

como um rio, e a tua justiça, como as ondas do mar.

[19] Também a tua posteridade seria como a areia, e os teus descendentes, como os grãos da areia; o seu nome nunca seria eliminado nem destruído de diante de mim.

[20] Saí da Babilônia, fugi de entre os caldeus e anunciai isto com voz de júbilo; proclamai-o e levai-o até ao fim da terra; dizei: O SENHOR remiu a seu servo Jacó.

[21] Não padeceram sede, quando ele os levava pelos desertos; fez-lhes correr água da rocha; fendeu a pedra, e as águas correram.

[22] Para os perversos, todavia, não há paz, diz o SENHOR.

Isaías 49

O Servo do Senhor é a luz dos gentios

[1] Ouvi-me, terras do mar, e vós, povos de longe, escutai! O SENHOR me chamou desde o meu nascimento, desde o ventre de minha mãe fez menção do meu nome;

[2] fez a minha boca como uma espada aguda, na sombra da sua mão me escondeu; fez-me como uma flecha polida, e me guardou na sua aljava,

[3] e me disse: Tu és o meu servo, és Israel, por quem hei de ser glorificado.

[4] Eu mesmo disse: debalde tenho trabalhado, inútil e vãmente gastei as minhas forças; todavia, o meu direito está

strumień, a twoja sprawiedliwość jak fale morskie!

[19] Twój ród byłby liczny jak piasek, a twojego potomstwa tyle, co ziarnek piasku, jego imię nie byłoby wytępione ani zniszczone przed moim obliczem.

Wezwanie do wyjścia z Babilonu

[20] Wychodźcie z Babilonu, uciekajcie od Chaldejczyków! Głośno i radośnie to zwiastujcie, rozgłaszajcie to. Roznoście tę wieść do krańców ziemi! Mówcie: Pan wykupił swojego sługę Jakuba.

[21] Nie mieli pragnienia, gdy ich wiódł przez pustynię, sprawił, że woda wytrysnęła dla nich ze skały i rozłupał skałę tak, że wypłynęła woda.

[22] Nie mają pokoju bezbożni - mówi Pan.

Izajasza 49

Sługa Pana światłością świata

[1] Słuchajcie mnie, wyspy, i uważajcie, wy, dalekie narody! Pan powołał mnie od poczęcia, od łona matki nazwał mnie po imieniu.

[2] I uczynił moje usta ostrym mieczem, w cieniu swojej ręki mnie ukrył, uczynił mnie strzałą gładką, w swoim kołczanie mnie schował

[3] I rzekł do mnie: Jesteś moim sługą, Izraelu, przez ciebie się wsławię.

[4] Lecz ja pomyślałem: Na darmo się trudziłem, na próżno i daremnie zużyłem swoją siłę. A jednak moje prawo jest u Pana, a moja zapłata u mojego Boga.

perante o SENHOR, a minha recompensa, perante o meu Deus.

[5] Mas agora diz o SENHOR, que me formou desde o ventre para ser seu servo, para que torne a trazer Jacó e para reunir Israel a ele, porque eu sou glorificado perante o SENHOR, e o meu Deus é a minha força.

[5] Teraz zaś mówi Pan, który mnie stworzył swoim sługą od poczęcia, aby nawrócić do niego Jakuba i zebrać dla niego Izraela, gdyż jestem uczczony w oczach Pana, a mój Bóg stał się moją mocą.

[6] Sim, diz ele: Pouco é o seres meu servo, para restaurares as tribos de Jacó e tornares a trazer os remanescentes de Israel; também te dei como luz para os gentios, para seres a minha salvação até à extremidade da terra.

[6] Mówi: To za mało, że jesteś mi sługą, aby podźwignąć plemiona Jakuba i przywrócić oszczędzonych synów Izraela, więc ustanowiłem cię światłością pogan, aby moje zbawienie sięgało aż do krańców ziemi.

[7] Assim diz o SENHOR, o Redentor e Santo de Israel, ao que é desprezado, ao aborrecido das nações, ao servo dos tiranos: Os reis o verão, e os príncipes se levantarão; e eles te adorarão por amor do SENHOR, que é fiel, e do Santo de Israel, que te escolheu.

[7] Tak mówi Pan, Odkupiciel Izraela, jego Święty, do tego, który jest wzgardzony przez ludzi, którym brzydzi się każdy naród, do sługi władców: Gdy królowie to zobaczą, powstaną, książęta oddadzą pokłon przez wzgląd na Pana, który jest wierny, Świętego Izraelskiego, który cię wybrał.

Prometida a restauração de Israel

Obietnica odbudowania Syjonu

[8] Diz ainda o SENHOR: No tempo aceitável, eu te ouvi e te socorri no dia da salvação; guardar-te-ei e te farei mediador da aliança do povo, para restaurares a terra e lhe repartires as herdades assoladas;

[8] Tak mówi Pan: W czasie łaski wysłuchałem cię i w dniu zbawienia pomogłem ci; stworzyłem cię i ustanowiłem cię pośrednikiem przymierza z ludem, abyś podźwignął kraj, porozdzielał spustoszoną własność dziedziczną,

[9] para dizeres aos presos: Saí, e aos que estão em trevas: Aparecei. Eles pastarão nos caminhos e em todos os altos desnudos terão o seu pasto.

[9] Abyś rzekł do więźniów: Wyjdźcie! A do tych, którzy siedzą w ciemności: Pokażcie się! Przy drogach będą się paść, a na wszystkich gołych wzgórzach będą ich pastwiska.

[10] Não terão fome nem sede, a calma nem o sol os afligirá; porque o que deles se compadece os guiará e os conduzirá aos mananciais das águas.

[11] Transformarei todos os meus montes em caminhos, e as minhas veredas serão alteadas.

[12] Eis que estes virão de longe, e eis que aqueles, do Norte e do Ocidente, e aqueles outros, da terra de Sinim.

[13] Cantai, ó céus, alegra-te, ó terra, e vós, montes, rompei em cânticos, porque o SENHOR consolou o seu povo e dos seus aflitos se compadece.

[14] Mas Sião diz: O SENHOR me desamparou, o SENHOR se esqueceu de mim.

[15] Acaso, pode uma mulher esquecer-se do filho que ainda mama, de sorte que não se compadeça do filho do seu ventre? Mas ainda que esta viesse a se esquecer dele, eu, todavia, não me esquecerei de ti.

[16] Eis que nas palmas das minhas mãos te gravei; os teus muros estão continuamente perante mim.

[17] Os teus filhos virão apressadamente, ao passo que os teus destruidores e os teus assoladores se retiram do teu meio.

[18] Levanta os olhos ao redor e olha: todos estes que se ajuntam vêm a ti. Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR, de todos estes te vestirás como de um ornamento e deles te cingirás como noiva.

[10] Nie będą łaknąć ani pragnąć, nie dokuczy im gorący wiatr ni żar słoneczny, bo ten, który lituje się nad nimi, będzie ich prowadził i zawiedzie ich do krynicznych wód.

[11] Poprzez wszystkie moje góry utoruję drogi, a moje ścieżki będą podwyższone.

[12] I tak jedni będą przychodzić ze Wschodu, a drudzy z Północy i z Zachodu, a jeszcze inni z kraju Synitów.

[13] Śpiewajcie radośnie, niebiosa, i wesel się, ziemio, i wy, góry, rozbrzmiewajcie radością, gdyż Pan pocieszył swój lud i zmiłował się nad jego biedakami!

[14] A jednak Syjon mówi: Pan mnie opuścił i Wszechmocny zapomniał o mnie.

[15] Czy kobieta może zapomnieć o swoim niemowlęciu i nie zlitować się nad dziecięciem swojego łona? A choćby nawet one zapomniały, jednak Ja ciebie nie zapomnę.

[16] Oto na moich dłoniach wyrysowałem cię, twoje mury stoją mi zawsze przed oczyma.

[17] Budowniczowie twoi śpieszą się bardziej niż ci, którzy cię burzyli, a ci, którzy cię pustoszyli, wychodzą od ciebie.

[18] Podnieś swoje oczy wokoło i spojrzyj: Wszyscy się zebrali, przychodzą do ciebie. Jakom żyw - mówi Pan - przyodziejesz się w nich wszystkich jak w ozdobę i przepaszesz się nimi jak oblubienica.

[19] Pois, quanto aos teus lugares desertos e desolados e à tua terra destruída, agora tu, ó Sião, certamente, serás estreita demais para os moradores; e os que te devoravam estarão longe de ti.

[20] Até mesmo os teus filhos, que de ti foram tirados, dirão aos teus ouvidos: Mui estreito é para mim este lugar; dá-me espaço em que eu habite.

[21] E dirás contigo mesma: Quem me gerou estes, pois eu estava desfilhada e estéril, em exílio e repelida? Quem, pois, me criou estes? Fui deixada sozinha; estes, onde estavam?

[22] Assim diz o SENHOR Deus: Eis que levantarei a mão para as nações e ante os povos arvorarei a minha bandeira; eles trarão os teus filhos nos braços, e as tuas filhas serão levadas sobre os ombros.

[23] Reis serão os teus aios, e rainhas, as tuas amas; diante de ti se inclinarão com o rosto em terra e lamberão o pó dos teus pés; saberás que eu sou o SENHOR e que os que esperam em mim não serão envergonhados.

[24] Tirar-se-ia a presa ao valente? Acaso, os presos poderiam fugir ao tirano?

[25] Mas assim diz o SENHOR: Por certo que os presos se tirarão ao valente, e a presa do tirano fugirá, porque eu contenderei com os que contendem contigo e salvarei os teus filhos.

[19] Gdyż twoje gruzy i zniszczenia, i twoja spustoszona ziemia będzie teraz za ciasna dla tych, którzy mają na niej mieszkać, a daleko będą ci, którzy cię pochłaniają.

[20] Jeszcze będą mówić do twoich własnych uszu twoje dzieci, których cię pozbawiono: Za ciasne jest dla mnie to miejsce, dodaj mi jeszcze, abym miał gdzie mieszkać!

[21] Wtedy sama pomyślisz w swoim sercu: Kto mi tych zrodził? Przecież ja byłam bezdzietna i niepłodna, wygnana i odepchnięta? Tych więc kto wychował? Przecież ja pozostałam sama, skąd więc ci pochodzą?

[22] Tak mówi Wszechmogący Pan: Oto Ja podniosę moją rękę w stronę narodów i wysoko zatknę mój sztandar dla ludów; i przyniosą w swoich objęciach twoich synów, a twoje córki będą nieść na ramionach.

[23] Królowie będą twoimi piastunami, a ich księżniczki twoimi niańkami, twarzą do ziemi będą ci oddawać pokłon i proch z twoich nóg będą zlizywać. Wtedy poznasz, że ja jestem Pan i że nie zawiodą się ci, którzy we mnie pokładają nadzieję.

[24] Czy można odebrać mocarzowi łup albo czy mogą zbiec jeńcy tyrana?

[25] Tak mówi Pan: I jeńcy mocarza zostaną odbici i łup wymknie się tyranowi, gdyż Ja rozprawię się z twoimi przeciwnikami i Ja wybawię twoich synów.

[26] Sustentarei os teus opressores com a sua própria carne, e com o seu próprio sangue se embriagarão, como com vinho novo. Todo homem saberá que eu sou o SENHOR, o teu Salvador e o teu Redentor, o Poderoso de Jacó.

[26] Twoim gnębicielom każę jeść ich własne ciało, a swoją krwią jak moszczem się upiją. I pozna każdy człowiek, że Ja, Pan, Mocarz Jakubowy, jestem twoim Zbawcą i Odkupicielem.

Isaías 50

O Servo do Senhor, ultrajado mas fiel

[1] Assim diz o SENHOR: Onde está a carta de divórcio de vossa mãe, pela qual eu a repudiei? Ou quem é o meu credor, a quem eu vos tenha vendido? Eis que por causa das vossas iniqüidades é que fostes vendidos, e por causa das vossas transgressões vossa mãe foi repudiada.

[2] Por que razão, quando eu vim, ninguém apareceu? Quando chamei, ninguém respondeu? Acaso, se encolheu tanto a minha mão, que já não pode remir ou já não há força em mim para livrar? Eis que pela minha repreensão faço secar o mar e torno os rios um deserto, até que cheirem mal os seus peixes; pois, não havendo água, morrem de sede.

[3] Eu visto os céus de negridão e lhes ponho pano de saco por sua coberta.

[4] O SENHOR Deus me deu língua de eruditos, para que eu saiba dizer boa palavra ao cansado. Ele me desperta todas as manhãs, desperta-me o ouvido para que eu ouça como os eruditos.

[5] O SENHOR Deus me abriu os ouvidos, e eu não fui rebelde, não me retraí.

Izajasza 50

[1] Tak mówi Pan: Gdzie jest list rozwodowy waszej matki, na mocy którego ją odprawiłem, lub kto jest tym z moich wierzycieli, któremu was sprzedałem? Oto z powodu waszych win zostaliście sprzedani i z powodu waszych występków została odprawiona wasza matka.

[2] Dlaczego, gdy przybyłem, nie było nikogo? Gdy wołałem, nikt mi nie odpowiadał? Czy moja ręka istotnie była za krótka, aby odkupić? Albo czy nie ma we mnie siły, aby ratować? Oto Ja swoją groźbą osuszam morze, obracam rzeki w pustynię, tak iż ich ryby gniją z braku wody, a ich zwierzęta giną z pragnienia.

[3] Oblekam niebiosa na czarno i przyodziewam je w wór jak w odzienie.

Posłuszeństwo sługi Pana

[4] Wszechmogący Pan dał mi język ludzi uczonych, abym umiał spracowanemu odpowiedzieć miłym słowem, każdego ranka budzi moje ucho, abym słuchał jak ci, którzy się uczą.

[5] Wszechmogący Pan otworzył moje ucho, a ja się nie sprzeciwiłem ani się nie cofnąłem.

[6] Ofereci as costas aos que me feriam e as faces, aos que me arrancavam os cabelos; não escondi o rosto aos que me afrontavam e me cuspiam.

[7] Porque o SENHOR Deus me ajudou, pelo que não me senti envergonhado; por isso, fiz o meu rosto como um seixo e sei que não serei envergonhado.

[8] Perto está o que me justifica; quem contenderá comigo? Apresentemo-nos juntamente; quem é o meu adversário? Chegue-se para mim.

[9] Eis que o SENHOR Deus me ajuda; quem há que me condene? Eis que todos eles, como um vestido, serão consumidos; a traça os comerá.

[10] Quem há entre vós que tema ao SENHOR e que ouça a voz do seu Servo? Aquele que andou em trevas, sem nenhuma luz, confie em o nome do SENHOR e se firme sobre o seu Deus.

[11] Eia! Todos vós, que acendeis fogo e vos armais de setas incendiárias, andai entre as labaredas do vosso fogo e entre as setas que acendestes; de mim é que vos sobrevirá isto, e em tormentas vos deitareis.

Isaías 51

Palavra de conforto para Sião

[1] Ouvi-me vós, os que procurais a justiça, os que buscais o SENHOR; olhai para a rocha de que fostes cortados e para a caverna do poço de que fostes cavados.

[6] Mój grzbiet nadstawiałem tym, którzy biją, a moje policzki tym, którzy mi wyrywają brodę; mojej twarzy nie zasłaniałem przed obelgami i pluciem.

[7] Lecz Wszechmogący Pan pomaga mi, dlatego nie zostałem zhańbiony, dlatego uczyniłem moją twarz twardą jak krzemień; wiedziałem bowiem, że nie będę zawstydzony.

[8] Bliski jest Ten, który mi przyzna słuszność, więc kto ośmieli się spierać się ze mną? Stańmy razem do rozprawy! Kto chce się ze mną prawować, niech się zbliży do mnie!

[9] Oto Wszechmocny Pan pomaga mi, kto mnie potępi? Zaprawdę, wszyscy oni zwiotczeją jak suknia, mól ich stoczy.

[10] Kto wśród was boi się Pana, niech słucha głosu jego sługi. Kto chodzi w ciemności i nie jaśnieje mu promień światła, ten niech zaufa imieniu Pana i niech polega na swoim Bogu!

[11] Oto wy wszyscy, którzy rozniecacie ogień i zapalacie strzały ogniste, wejdziecie w żar waszego ognia i na strzały ogniste, które zapaliliście. Spotka was to z mojej ręki, będziecie leżeć na miejscu kaźni.

Izajasza 51

Słowa nadziei dla Syjonu

[1] Słuchajcie mnie, wy, którzy dążycie do sprawiedliwości, wy, którzy szukacie Pana. Spójrzcie na skałę, z której jesteście

wyciosani, i na kamieniołom, z którego jesteście wydobyci!

[2] Olhai para Abraão, vosso pai, e para Sara, que vos deu à luz; porque era ele único, quando eu o chamei, o abençoei e o multipliquei.

[2] Spójrzcie na Abrahama, waszego ojca, i na Sarę, waszą rodzicielkę, gdyż jego jednego powołałem, lecz pobłogosławiłem go i rozmnożyłem.

[3] Porque o SENHOR tem piedade de Sião; terá piedade de todos os lugares assolados dela, e fará o seu deserto como o Éden, e a sua solidão, como o jardim do SENHOR; regozijo e alegria se acharão nela, ações de graças e som de música.

[3] Gdyż Pan pocieszy Syjon, pocieszy wszystkie jego rozpadliny. Uczyni z jego pustkowia Eden, a z jego pustyni ogród Pana, radość i wesele zapanują w nim, pieśń dziękczynna i dźwięk pieśni.

[4] Atendei-me, povo meu, e escutai-me, nação minha; porque de mim sairá a lei, e estabelecerei o meu direito como luz dos povos.

[4] Zwróć na mnie uwagę, mój ludu, i słuchaj mnie, mój narodzie, bo ode mnie wyjdzie nauka, a moje prawo stanie się światłem ludów.

[5] Perto está a minha justiça, aparece a minha salvação, e os meus braços dominarão os povos; as terras do mar me aguardam e no meu braço esperam.

[5] Bardzo blisko jest moja sprawiedliwość, moje zbawienie nastaje, moje ramiona będą sądzić ludy, wyczekują mnie wyspy, tęsknie wyglądają mojego ramienia.

[6] Levantai os olhos para os céus e olhai para a terra embaixo, porque os céus desaparecerão como a fumaça, e a terra envelhecerá como um vestido, e os seus moradores morrerão como mosquitos, mas a minha salvação durará para sempre, e a minha justiça não será anulada.

[6] Podnieście ku niebu oczy i spojrzyjcie na ziemię w dole! Gdyż niebiosa rozwieją się jak dym, ziemia rozpadnie się jak szata, a jej mieszkańcy poginą jak komary, lecz moje zbawienie będzie trwać wiecznie, a moja sprawiedliwość nie ustanie.

[7] Ouvi-me, vós que conheceis a justiça, vós, povo em cujo coração está a minha lei; não temais o opróbrio dos homens, nem vos turbeis por causa das suas injúrias.

[7] Słuchajcie mnie, wy, którzy znacie sprawiedliwość, ty, ludu, w którego sercu jest zakon! Nie bójcie się lżenia ludzi i nie lękajcie się ich pośmiewiska,

[8] Porque a traça os roerá como a um vestido, e o bicho os comerá como à lã;

[8] Bo jak szatę pożre ich mól i jak wełnę pogryzie ich robak; lecz moja

mas a minha justiça durará para sempre, e a minha salvação, para todas as gerações.

[9] Desperta, desperta, arma-te de força, braço do SENHOR; desperta como nos dias passados, como nas gerações antigas; não és tu aquele que abateu o Egito e feriu o monstro marinho?

[10] Não és tu aquele que secou o mar, as águas do grande abismo? Aquele que fez o caminho no fundo do mar, para que passassem os remidos?

[11] Assim voltarão os resgatados do SENHOR e virão a Sião com júbilo, e perpétua alegria lhes coroará a cabeça; o regozijo e a alegria os alcançarão, e deles fugirão a dor e o gemido.

[12] Eu, eu sou aquele que vos consola; quem, pois, és tu, para que temas o homem, que é mortal, ou o filho do homem, que não passa de erva?

[13] Quem és tu que te esqueces do SENHOR, que te criou, que estendeu os céus e fundou a terra, e temes continuamente todo o dia o furor do tirano, que se prepara para destruir? Onde está o furor do tirano?

[14] O exilado cativo depressa será libertado, lá não morrerá, lá não descerá à sepultura; o seu pão não lhe faltará.

[15] Pois eu sou o SENHOR, teu Deus, que agito o mar, de modo que bramem as suas ondas – o SENHOR dos Exércitos é o meu nome.

[16] Ponho as minhas palavras na tua boca e te protejo com a sombra da minha mão,

sprawiedliwość trwać będzie wiecznie, a moje zbawienie z pokolenia w pokolenie.

[9] Obudź się, obudź się, oblecz się w siłę, tyś, ramię Pana! Obudź się jak za dni dawnych, jak w czasach odległych! Czy to nie tyś rozłupało potwora, przeszyło smoka morskiego?

[10] Czy nie tyś osuszyło morze, wody wielkiej toni, uczyniło drogę poprzez głębiny morskie, aby przyszli odkupieni?

[11] I wrócą odkupieni przez Pana, i przybędą na Syjon z okrzykiem radości, a wieczna radość będzie nad ich głowami, dostąpią radości i wesela, zniknie zmartwienie i wzdychanie.

Pan zapewnia pociechę

[12] Ja, Ja jestem tym, który was pociesza. Kim jesteś ty, że się boisz człowieka śmiertelnego, syna człowieczego, który ginie jak trawa?

[13] A zapomniałeś Pana, swojego Stworzyciela, który rozciągnął niebiosa i założył ziemię? Ustawicznie, dzień po dniu, drżysz przed zawziętością gnębiciela, ilekroć zamierza niszczyć. A gdzie się podziała zawziętość gnębiciela?

[14] Spętani będą szybko rozpętani i nie umrą w dole, i nie braknie im chleba.

[15] Ja, Pan, jestem twoim Bogiem, Ja wzburzam morze tak, że szumią jego fale: Pan Zastępów, to jest jego imię.

[16] I włożyłem moje słowa w twoje usta i ukryłem cię w cieniu mojej ręki, aby

para que eu estenda novos céus, funde nova terra e diga a Sião: Tu és o meu povo.

[17] Desperta, desperta, levanta-te, ó Jerusalém, que da mão do SENHOR bebeste o cálice da sua ira, o cálice de atordoamento, e o esgotaste.

[18] De todos os filhos que ela teve nenhum a guiou; de todos os filhos que criou nenhum a tomou pela mão.

[19] Estas duas coisas te aconteceram; quem teve compaixão de ti? A assolação e a ruína, a fome e a espada! Quem foi o teu consolador?

[20] Os teus filhos já desmaiaram, jazem nas estradas de todos os caminhos, como o antílope, na rede; estão cheios da ira do SENHOR e da repreensão do teu Deus.

[21] Pelo que agora ouve isto, ó tu que estás aflita e embriagada, mas não de vinho.

[22] Assim diz o teu SENHOR, o SENHOR, teu Deus, que pleiteará a causa do seu povo: Eis que eu tomo da tua mão o cálice de atordoamento, o cálice da minha ira; jamais dele beberás;

[23] pô-lo-ei nas mãos dos que te atormentaram, que disseram à tua alma: Abaixa-te, para que passemos sobre ti; e tu puseste as costas como chão e como rua para os transeuntes.

Isaías 52

rozciągnąć niebiosa i założyć ziemię, i powiedzieć do Syjonu: Ty jesteś moim ludem!

[17] Zerwij się, zerwij się, powstań, Jeruzalemie, któreś piło z ręki Pana kubek jego gniewu, wychyliło do dna kubek odurzającego napoju!

[18] Nie było wśród wszystkich jego synów, których urodziło, takiego, który by je poprowadził, nie było wśród wszystkich synów, których wychowało, takiego, który by je ujął za rękę.

[19] Podwójny to cios, który cię dotknął - kto okaże ci współczucie? Spustoszenie i grabież, głód i miecz - jak mam cię pocieszyć?

[20] Twoje dzieci leżały w omdleniu na rogach wszystkich ulic, jak antylopa w sieci, oszołomione gniewem Pana, gromem twojego Boga,

[21] Dlatego słuchaj tego, nieszczęśliwe, oszołomione, lecz nie winem!

[22] Tak mówi twój Wszechmogący Pan i twój Bóg, który broni sprawy swojego ludu: Oto biorę z twojej ręki kubek odurzającego napoju, kubek mojego gniewu, już z niego pić nie będziesz!

[23] A dam do ręki twoich gnębicieli, którzy mówili do ciebie: Pochyl się, abyśmy przeszli po tobie! Tyś nadstawiało swój grzbiet jak ziemię i jak ulicę dla pieszych.

Izajasza 52

Pan wybawi Syjon z niewoli

[1] Desperta, desperta, reveste-te da tua fortaleza, ó Sião; veste-te das tuas roupagens formosas, ó Jerusalém, cidade santa; porque não mais entrará em ti nem incircunciso nem imundo.

[2] Sacode-te do pó, levanta-te e toma assento, ó Jerusalém; solta-te das cadeias de teu pescoço, ó cativa filha de Sião.

[3] Porque assim diz o SENHOR: Por nada fostes vendidos; e sem dinheiro sereis resgatados.

[4] Porque assim diz o SENHOR Deus: O meu povo no princípio desceu ao Egito, para nele habitar, e a Assíria sem razão o oprimiu.

[5] Agora, que farei eu aqui, diz o SENHOR, visto ter sido o meu povo levado sem preço? Os seus tiranos sobre ele dão uivos, diz o SENHOR; e o meu nome é blasfemado incessantemente todo o dia.

[6] Por isso, o meu povo saberá o meu nome; portanto, naquele dia, saberá que sou eu quem fala: Eis-me aqui.

[7] Que formosos são sobre os montes os pés do que anuncia as boas-novas, que faz ouvir a paz, que anuncia coisas boas, que faz ouvir a salvação, que diz a Sião: O teu Deus reina!

[8] Eis o grito dos teus atalaias! Eles erguem a voz, juntamente exultam; porque com seus próprios olhos distintamente vêem o retorno do SENHOR a Sião.

[9] Rompei em júbilo, exultai à uma, ó ruínas de Jerusalém; porque o SENHOR consolou o seu povo, remiu a Jerusalém.

[1] Obudź się, obudź się, oblecz się w swoją siłę, Syjonie! Oblecz się w swoją odświętną szatę, Jeruzalem, ty święty grodzie, gdyż już nigdy nie wejdzie do ciebie nieobrzezany ani nieczysty!

[2] Strząśnij z siebie proch, powstań branko jeruzalemska, zdejmij z twojej szyi okowy, wzięta do niewoli córko syjońska!

[3] Bo tak mówi Pan: Za darmo zostaliście sprzedani, toteż bez pieniędzy będziecie wykupieni.

[4] Bo tak mówi Wszechmogący Pan: Mój lud zstąpił niegdyś do Egiptu, aby tam przebywać jako obcy przybysz. Potem Asyryjczycy gnębili go bez powodu.

[5] Lecz teraz, co mam robić? - mówi Pan - gdyż mój lud został niezasłużenie zabrany, jego tyrani chełpią się - mówi Pan - a moje imię ustawicznie jest lżone, dzień po dniu?

[6] Dlatego mój lud pozna moje imię, zrozumie w owym dniu, że to Ja jestem, który mówi: Oto jestem.

[7] Jak miłe są na górach nogi tego, który zwiastuje radosną wieść, który ogłasza pokój, który zwiastuje dobro, który ogłasza zbawienie, który mówi do Syjonu: Twój Bóg jest królem.

[8] Słuchaj! Twoi strażnicy podnoszą głos, razem radośnie wykrzykują, bo na własne oczy oglądają, jak Pan wraca na Syjon.

[9] Wykrzykujcie! Śpiewajcie radośnie razem, gruzy Jeruzalemu, gdyż Pan pociesza swój lud, wykupuje Jeruzalem!

[10] O SENHOR desnudou o seu santo braço à vista de todas as nações; e todos os confins da terra verão a salvação do nosso Deus.

[11] Retirai-vos, retirai-vos, saí de lá, não toqueis coisa imunda; saí do meio dela, purificai-vos, vós que levais os utensílios do SENHOR.

[12] Porquanto não saireis apressadamente, nem vos ireis fugindo; porque o SENHOR irá adiante de vós, e o Deus de Israel será a vossa retaguarda.

O sofrimento vicário do Servo do Senhor

[13] Eis que o meu Servo procederá com prudência; será exaltado e elevado e será mui sublime.

[14] Como pasmaram muitos à vista dele (pois o seu aspecto estava mui desfigurado, mais do que o de outro qualquer, e a sua aparência, mais do que a dos outros filhos dos homens),

[15] assim causará admiração às nações, e os reis fecharão a sua boca por causa dele; porque aquilo que não lhes foi anunciado verão, e aquilo que não ouviram entenderão.

Isaías 53

[1] Quem creu em nossa pregação? E a quem foi revelado o braço do SENHOR?

[2] Porque foi subindo como renovo perante ele e como raiz de uma terra seca; não tinha aparência nem formosura; olhamo-lo, mas nenhuma beleza havia que nos agradasse.

[10] Pan obnażył swoje święte ramię na oczach wszystkich narodów i oglądają wszystkie krańce ziemi zbawienie naszego Boga.

[11] Precz, precz, wyjdźcie stamtąd, nieczystego nie dotykajcie! Wyjdźcie spośród niego, oczyśćcie się, wy, którzy nosicie naczynia Pańskie!

[12] Bo nie wyjdziecie w pośpiechu i w popłochu nie pójdziecie, gdyż przed wami pójdzie Pan, a waszą tylną strażą będzie Bóg Izraela.

Poniżenie i wywyższenie sługi Pana

[13] Oto szczęśliwie się powiedzie mojemu słudze: Będzie nader wywyższony i bardzo wysoko wyniesiony.

[14] Jak wielu się przeraziło na jego widok - tak zeszpecony, niepodobny do ludzkiego był jego wygląd, a jego postać nie taka jak synów ludzkich,

[15] Tak wprawi w zdumienie liczne narody, królowie zamkną przed nim swoje usta, bo zobaczą to, czego im nie opowiadano, i zrozumieją to, czego nie słyszeli.

Izajasza 53

[1] Kto uwierzył wieści naszej, a ramię Pana komu się objawiło?

[2] Wyrósł bowiem przed nim jako latorośl i jako korzeń z suchej ziemi. Nie miał postawy ani urody, które by pociągały nasze oczy i nie był to wygląd, który by nam się mógł podobać.

[3] Era desprezado e o mais rejeitado entre os homens; homem de dores e que sabe o que é padecer; e, como um de quem os homens escondem o rosto, era desprezado, e dele não fizemos caso.
[4] Certamente, ele tomou sobre si as nossas enfermidades e as nossas dores levou sobre si; e nós o reputávamos por aflito, ferido de Deus e oprimido.
[5] Mas ele foi traspassado pelas nossas transgressões e moído pelas nossas iniqüidades; o castigo que nos traz a paz estava sobre ele, e pelas suas pisaduras fomos sarados.
[6] Todos nós andávamos desgarrados como ovelhas; cada um se desviava pelo caminho, mas o SENHOR fez cair sobre ele a iniqüidade de nós todos.

[7] Ele foi oprimido e humilhado, mas não abriu a boca; como cordeiro foi levado ao matadouro; e, como ovelha muda perante os seus tosquiadores, ele não abriu a boca.

[8] Por juízo opressor foi arrebatado, e de sua linhagem, quem dela cogitou? Porquanto foi cortado da terra dos viventes; por causa da transgressão do meu povo, foi ele ferido.
[9] Designaram-lhe a sepultura com os perversos, mas com o rico esteve na sua morte, posto que nunca fez injustiça, nem dolo algum se achou em sua boca.
[10] Todavia, ao SENHOR agradou moê-lo, fazendo-o enfermar; quando der ele a sua alma como oferta pelo pecado, verá a sua

[3] Wzgardzony był i opuszczony przez ludzi, mąż boleści, doświadczony w cierpieniu jak ten, przed którym zakrywa się twarz, wzgardzony tak, że nie zważaliśmy na Niego.
[4] Lecz on nasze choroby nosił, nasze cierpienia wziął na siebie. A my mniemaliśmy, że jest zraniony, przez Boga zbity i umęczony.

[5] Lecz on zraniony jest za występki nasze, starty za winy nasze. Ukarany został dla naszego zbawienia, a jego ranami jesteśmy uleczeni.

[6] Wszyscy jak owce zbłądziliśmy, każdy z nas na własną drogę zboczył, a Pan jego dotknął karą za winę nas wszystkich.

[7] Znęcano się nad nim, lecz on znosił to w pokorze i nie otworzył swoich ust, jak jagnię na rzeź prowadzone i jak owca przed tymi, którzy ją strzygą, zamilkł i nie otworzył swoich ust.

[8] Z więzienia i sądu zabrano go, a któż o jego losie pomyślał? Wyrwano go bowiem z krainy żyjących, za występek mojego ludu śmiertelnie został zraniony.
[9] I wyznaczono mu grób wśród bezbożnych i wśród złoczyńców jego mogiłę, chociaż bezprawia nie popełnił ani nie było fałszu na jego ustach.

[10] Ale to Panu upodobało się utrapić go cierpieniem. Gdy złoży swoje życie w

posteridade e prolongará os seus dias; e a vontade do SENHOR prosperará nas suas mãos.

[11] Ele verá o fruto do penoso trabalho de sua alma e ficará satisfeito; o meu Servo, o Justo, com o seu conhecimento, justificará a muitos, porque as iniqüidades deles levará sobre si.

[12] Por isso, eu lhe darei muitos como a sua parte, e com os poderosos repartirá ele o despojo, porquanto derramou a sua alma na morte; foi contado com os transgressores; contudo, levou sobre si o pecado de muitos e pelos transgressores intercedeu.

ofierze, ujrzy potomstwo, będzie żył długo i przez niego wola Pana się spełni.

[11] Za mękę swojej duszy ujrzy światło i jego poznaniem się nasyci. Sprawiedliwy mój sługa wielu usprawiedliwi i sam ich winy poniesie.

[12] Dlatego dam mu dział wśród wielkich i z mocarzami będzie dzielił łupy za to, że ofiarował na śmierć swoją duszę i do przestępców był zaliczony. On to poniósł grzech wielu i wstawił się za przestępcami.

Isaías 54

O futuro glorioso de Sião

[1] Canta alegremente, ó estéril, que não deste à luz; exulta com alegre canto e exclama, tu que não tiveste dores de parto; porque mais são os filhos da mulher solitária do que os filhos da casada, diz o SENHOR.

[2] Alarga o espaço da tua tenda; estenda-se o toldo da tua habitação, e não o impeças; alonga as tuas cordas e firma bem as tuas estacas.

[3] Porque transbordarás para a direita e para a esquerda; a tua posteridade possuirá as nações e fará que se povoem as cidades assoladas.

[4] Não temas, porque não serás envergonhada; não te envergonhes, porque não sofrerás humilhação; pois te esquecerás da vergonha da tua mocidade

Izajasza 54

Wieczna miłość Pana do Izraela

[1] Raduj się niepłodna, która nie rodziłaś! Wykrzykuj radośnie i wesel się ty, która nie zaznałaś bólów, bo więcej dzieci ma porzucona niż ta, która ma męża - mówi Pan.

[2] Poszerz zasięg twojego namiotu i zasłony twoich mieszkań, nie krępuj się, wydłuż twoje sznury i wbij mocno twoje paliki!

[3] Bo się rozszerzysz w prawo i w lewo, a twoje potomstwo odziedziczy narody i zaludni spustoszone miasta.

[4] Nie bój się, bo już nie doznasz zawstydzenia, i nie zrażaj się, bo już nie zostaniesz zhańbiona, gdyż zapomnisz o hańbie swojej młodości i nie będziesz

e não mais te lembrarás do opróbrio da tua viuvez.

[5] Porque o teu Criador é o teu marido; o SENHOR dos Exércitos é o seu nome; e o Santo de Israel é o teu Redentor; ele é chamado o Deus de toda a terra.

[6] Porque o SENHOR te chamou como a mulher desamparada e de espírito abatido; como a mulher da mocidade, que fora repudiada, diz o teu Deus.

[7] Por breve momento te deixei, mas com grandes misericórdias torno a acolher-te;

[8] num ímpeto de indignação, escondi de ti a minha face por um momento; mas com misericórdia eterna me compadeço de ti, diz o SENHOR, o teu Redentor.

[9] Porque isto é para mim como as águas de Noé; pois jurei que as águas de Noé não mais inundariam a terra, e assim jurei que não mais me iraria contra ti, nem te repreenderia.

[10] Porque os montes se retirarão, e os outeiros serão removidos; mas a minha misericórdia não se apartará de ti, e a aliança da minha paz não será removida, diz o SENHOR, que se compadece de ti.

[11] Ó tu, aflita, arrojada com a tormenta e desconsolada! Eis que eu assentarei as tuas pedras com argamassa colorida e te fundarei sobre safiras.

[12] Farei os teus baluartes de rubis, as tuas portas, de carbúnculos e toda a tua muralha, de pedras preciosas.

pamiętać opłakanego stanu twojego wdowieństwa.

[5] Bo twoim małżonkiem jest twój Stwórca - jego imię Pan Zastępów - a twoim Odkupicielem Święty Izraelski, zwany Bogiem całej ziemi.

[6] Gdyż Pan uzna cię znów za małżonkę, niegdyś porzuconą i strapioną w duchu. Bo czy można wzgardzić małżonką poślubioną w młodości? - mówi twój Bóg.

[7] Na krótką chwilę porzuciłem cię, lecz znów cię zgromadzę w wielkiej miłości.

[8] W przystępie gniewu zakryłem swoją twarz na chwilę przed tobą, lecz w wiecznej miłości zlitowałem się nad tobą, mówi Pan, twój Odkupiciel.

[9] Bo tak jest u mnie, jak w czasach Noego: Jak przysiągłem, że wody z czasów Noego nie zaleją ziemi, tak przysięgam, że już nie będę się gniewał na ciebie i nie będę ci robił zarzutów.

[10] A choćby się góry poruszyły i pagórki się zachwiały, jednak moja łaska nie opuści cię, a przymierze mojego pokoju się nie zachwieje, mówi Pan, który się nad tobą lituje.

Nowe Jeruzalem

[11] O, ty nieszczęśliwe, burzą miotane, nie pocieszone! Oto Ja położę twoje fundamenty na turkusach, a twoje mury założę na szafirach.

[12] I uczynię twoje blanki z rubinów, a twoje bramy z karbunkułów, a wszystkie twoje wały z drogich kamieni.

[13] Todos os teus filhos serão ensinados do SENHOR; e será grande a paz de teus filhos.

[14] Serás estabelecida em justiça, longe da opressão, porque já não temerás, e também do espanto, porque não chegará a ti.

[15] Eis que poderão suscitar contendas, mas não procederá de mim; quem conspira contra ti cairá diante de ti.

[16] Eis que eu criei o ferreiro, que assopra as brasas no fogo e que produz a arma para o seu devido fim; também criei o assolador, para destruir.

[17] Toda arma forjada contra ti não prosperará; toda língua que ousar contra ti em juízo, tu a condenarás; esta é a herança dos servos do SENHOR e o seu direito que de mim procede, diz o SENHOR.

[13] I wszyscy twoi budowniczowie będą uczniami Pana, a twoje dzieci będą miały wielki dobrobyt.

[14] Będziesz mocno ugruntowane na sprawiedliwości, dalekie od ucisku, bo nie masz powodu się bać, i od przestrachu, bo nie zbliży się do ciebie.

[15] Oto, gdy kto na ciebie będzie nastawać, to nie ode mnie to wyjdzie, gdy kto na ciebie będzie nastawać, padnie z twojej ręki.

[16] Ja bowiem stworzyłem kowala, który rozdmuchuje żar w węglu i wyrabia przydatne dla siebie narzędzia, lecz Ja też stworzyłem niszczyciela, aby wytracał.

[17] Żadna broń ukuta przeciwko tobie nic nie wskóra, a każdemu językowi, który w sądzie przeciwko tobie wystąpi, zadasz kłam. Takie jest dziedzictwo sług Pana i ich sprawiedliwość ode mnie pochodzi - mówi Pan.

Isaías 55

Graça oferecida gratuitamente a todos

[1] Ah! Todos vós, os que tendes sede, vinde às águas; e vós, os que não tendes dinheiro, vinde, comprai e comei; sim, vinde e comprai, sem dinheiro e sem preço, vinho e leite.

[2] Por que gastais o dinheiro naquilo que não é pão, e o vosso suor, naquilo que não satisfaz? Ouvi-me atentamente, comei o que é bom e vos deleitareis com finos manjares.

Izajasza 55

Zapowiedź wiecznego przymierza łaski

[1] Nuże, wszyscy, którzy macie pragnienie, pójdźcie do wód, a którzy nie macie pieniędzy, pójdźcie, kupujcie i jedzcie! Pójdźcie, kupujcie bez pieniędzy i bez płacenia wino i mleko!

[2] Czemu macie płacić pieniędzmi za to, co nie jest chlebem, dawać ciężko zdobyty zarobek za to, co nie syci? Słuchajcie mnie uważnie, a będziecie jedli dobre rzeczy, a tłustym pokarmem pokrzepi się wasza dusza!

[3] Inclinai os ouvidos e vinde a mim; ouvi, e a vossa alma viverá; porque convosco farei uma aliança perpétua, que consiste nas fiéis misericórdias prometidas a Davi.

[4] Eis que eu o dei por testemunho aos povos, como príncipe e governador dos povos.

[5] Eis que chamarás a uma nação que não conheces, e uma nação que nunca te conheceu correrá para junto de ti, por amor do SENHOR, teu Deus, e do Santo de Israel, porque este te glorificou.

[6] Buscai o SENHOR enquanto se pode achar, invocai-o enquanto está perto.

[7] Deixe o perverso o seu caminho, o iníquo, os seus pensamentos; converta-se ao SENHOR, que se compadecerá dele, e volte-se para o nosso Deus, porque é rico em perdoar.

[8] Porque os meus pensamentos não são os vossos pensamentos, nem os vossos caminhos, os meus caminhos, diz o SENHOR,

[9] porque, assim como os céus são mais altos do que a terra, assim são os meus caminhos mais altos do que os vossos caminhos, e os meus pensamentos, mais altos do que os vossos pensamentos.

[10] Porque, assim como descem a chuva e a neve dos céus e para lá não tornam, sem que primeiro reguem a terra, e a fecundem, e a façam brotar, para dar semente ao semeador e pão ao que come,

[3] Nakłońcie swojego ucha i pójdźcie do mnie, słuchajcie, a ożyje wasza dusza, bo ja chcę zawrzeć z wami wieczne przymierze, z niezłomnymi dowodami łaski okazanej niegdyś Dawidowi!

[4] Jak jego ustanowiłem świadkiem dla narodów, księciem i rozkazodawcą ludów,

[5] Tak ty wezwiesz naród, którego nie znasz, a narody, które nie znały ciebie, będą śpiesznie podążać do ciebie przez wzgląd na Pana, twojego Boga, i przez wzgląd na Świętego Izraelskiego, gdyż cię wsławił.

[6] Szukajcie Pana, dopóki można Go znaleźć, wzywajcie go, dopóki jest blisko!

[7] Niech bezbożny porzuci swoją drogę, a przestępca swoje zamysły i niech się nawróci do Pana, aby się nad nim zlitował, do naszego Boga, gdyż jest hojny w odpuszczaniu!

[8] Bo myśli moje, to nie myśli wasze, a drogi wasze, to nie drogi moje - mówi Pan,

[9] Lecz jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż drogi wasze i myśli moje niż myśli wasze.

[10] Gdyż jak deszcz i śnieg spada z nieba i już tam nie wraca, a raczej zrasza ziemię i czyni ją urodzajną, tak iż porasta roślinnością i daje siewcy ziarno, a jedzącym chleb,

[11] assim será a palavra que sair da minha boca: não voltará para mim vazia, mas fará o que me apraz e prosperará naquilo para que a designei.

[12] Saireis com alegria e em paz sereis guiados; os montes e os outeiros romperão em cânticos diante de vós, e todas as árvores do campo baterão palmas.

[13] Em lugar do espinheiro, crescerá o cipreste, e em lugar da sarça crescerá a murta; e será isto glória para o SENHOR e memorial eterno, que jamais será extinto.

Isaías 56

A vocação dos gentios

[1] Assim diz o SENHOR: Mantende o juízo e fazei justiça, porque a minha salvação está prestes a vir, e a minha justiça, prestes a manifestar-se.

[2] Bem-aventurado o homem que faz isto, e o filho do homem que nisto se firma, que se guarda de profanar o sábado e guarda a sua mão de cometer algum mal.

[3] Não fale o estrangeiro que se houver chegado ao SENHOR, dizendo: O SENHOR, com efeito, me separará do seu povo; nem tampouco diga o eunuco: Eis que eu sou uma árvore seca.

[4] Porque assim diz o SENHOR: Aos eunucos que guardam os meus sábados, escolhem aquilo que me agrada e abraçam a minha aliança,

[5] darei na minha casa e dentro dos meus muros, um memorial e um nome melhor

[11] Tak jest z moim słowem, które wychodzi z moich ust: Nie wraca do mnie puste, lecz wykonuje moją wolę i spełnia pomyślnie to, z czym je wysłałem.

[12] Bo z radością wyjdziecie i w pokoju zostaniecie przyprowadzeni. Góry i pagórki wybuchną przed wami okrzykami radości, a wszystkie drzewa polne będą klaskać w dłonie.

[13] Zamiast głogu wyrośnie cyprys, zamiast pokrzywy wyrośnie mirt. I będzie to dla Pana chlubą, znakiem wiecznym, który nie zniszczeje.

Izajasza 56

Pan przyjmuje pogan

[1] Tak mówi Pan: Przestrzegajcie prawa i kierujcie się sprawiedliwością, gdyż bliskie jest nadejście mojego zbawienia i objawienie się mojej sprawiedliwości.

[2] Szczęśliwy człowiek, który to czyni, i syn człowieczy, który się tego trzyma, który przestrzega sabatu, nie bezczeszcząc go, i który strzeże swojej ręki, aby nie czyniła nic złego.

[3] Niech więc nie mówi cudzoziemiec, który przystał do Pana: Pan na pewno wykluczy mnie ze swojego ludu, i niech nie mówi trzebieniec: Patrzcie, jestem tylko uschłym drzewem.

[4] Bo tak mówi Pan: Trzebieńcom, którzy przestrzegają sabatu i wybierają to, w czym mam upodobanie, i trzymają się mojego przymierza,

[5] Przyznam w moim domu i w obrębie moich murów miejsce i dam im imię

do que filhos e filhas; um nome eterno darei a cada um deles, que nunca se apagará.

lepsze niż mają synowie i córki, imię wieczne, które nie będzie starte.

[6] Aos estrangeiros que se chegam ao SENHOR, para o servirem e para amarem o nome do SENHOR, sendo deste modo servos seus, sim, todos os que guardam o sábado, não o profanando, e abraçam a minha aliança,

[6] Cudzoziemców zaś, którzy przystali do Pana, aby mu służyć i aby miłować imię Pana, być jego sługami, wszystkich, którzy przestrzegają sabatu, nie bezczeszcząc go, i trzymają się mojego przymierza,

[7] também os levarei ao meu santo monte e os alegrarei na minha Casa de Oração; os seus holocaustos e os seus sacrifícios serão aceitos no meu altar, porque a minha casa será chamada Casa de Oração para todos os povos.

[7] Wprowadzę na moją świętą górę i sprawię im radość w moim domu modlitwy. Ich całopalenia i ich rzeźne ofiary będą mi miłe na moim ołtarzu, gdyż mój dom będzie zwany domem modlitwy dla wszystkich ludów.

[8] Assim diz o SENHOR Deus, que congrega os dispersos de Israel: Ainda congregarei outros aos que já se acham reunidos.

[8] Tak mówi Wszechmocny, Pan, który zgromadza rozproszonych Izraela: Jeszcze zgromadzę do niego innych poza tymi, którzy są już zgromadzeni.

Ai dos guias cegos de Israel!

Potępienie niegodnych przewodników ludu

[9] Vós, todos os animais do campo, todas as feras dos bosques, vinde comer.

[9] Wy, wszystkie zwierzęta polne, przyjdźcie na żer, wy, wszystkie zwierzęta leśne!

[10] Os seus atalaias são cegos, nada sabem; todos são cães mudos, não podem ladrar; sonhadores preguiçosos, gostam de dormir.

[10] Wszyscy jego strażnicy są ślepi, wszyscy są nierozumni, wszyscy oni, to nieme psy, które nie umieją szczekać, tylko ziewają, leżą, lubią spać.

[11] Tais cães são gulosos, nunca se fartam; são pastores que nada compreendem, e todos se tornam para o seu caminho, cada um para a sua ganância, todos sem exceção.

[11] Psy to żarłoczne, nienasycone. A są nimi pasterze, którzy na niczym się nie znają. Wszyscy chodzą swoją własną drogą, każdy myśli o własnej korzyści, wszyscy bez wyjątku.

[12] Vinde, dizem eles, trarei vinho, e nos encharcaremos de bebida forte; o dia de amanhã será como este e ainda maior e mais famoso.

[12] Chodźcie, mówi każdy, ja przyniosę wino i upijemy się mocnym napojem, a jutro będzie tak jak dziś - wystawnie i bardzo dostatnio.

Isaías 57

Condenada a idolatria de Israel

[1] Perece o justo, e não há quem se impressione com isso; e os homens piedosos são arrebatados sem que alguém considere nesse fato; pois o justo é levado antes que venha o mal

[2] e entra na paz; descansam no seu leito os que andam em retidão.

[3] Mas chegai-vos para aqui, vós, os filhos da agoureira, descendência da adúltera e da prostituta.

[4] De quem chasqueais? Contra quem escancarais a boca e deitais para fora a língua? Porventura, não sois filhos da transgressão, descendência da falsidade,

[5] que vos abrasais na concupiscência junto aos terebintos, debaixo de toda árvore frondosa, e sacrificais os filhos nos vales e nas fendas dos penhascos?

[6] Por entre as pedras lisas dos ribeiros está a tua parte; estas, estas te cairão em sorte; sobre elas também derramas a tua libação e lhes apresentas ofertas de manjares. Contentar-me-ia eu com estas coisas?

[7] Sobre monte alto e elevado pões o teu leito; para lá sobes para oferecer sacrifícios.

[8] Detrás das portas e das ombreiras pões os teus símbolos eróticos, puxas as cobertas, sobes ao leito e o alargas para os adúlteros; dizes-lhes as tuas exigências,

Izajasza 57

[1] Sprawiedliwy ginie, a nikt tego nie bierze do serca, mężowie pobożni schodzą ze świata, a nikt na to nie zważa, gdyż przez zło sprawiedliwy schodzi ze świata,

[2] Wchodzi do pokoju; na swoich łożach odpoczywają ci, którzy postępowali godziwie.

Potępienie bałwochwalstwa ludu

[3] Lecz wy zbliżcie się tutaj, wy, synowie czarownicy, potomstwo cudzołożnika i nierządnicy!

[4] Z kogo się naigrawacie? Przeciwko komu rozdziawiacie usta, wywieszacie język? Czy to nie wy jesteście dziećmi odstępstwa, potomstwem kłamstwa?

[5] Wy, którzy uprawiacie nierząd między terebintami, pod każdym zielonym drzewem, którzy składacie dzieci w ofierze w dolinach, wśród rozpadlin skalnych.

[6] Twój dział jest wśród gładkich kamieni łożysk rzecznych, one są twoim udziałem, także im wylewałeś ofiary z płynów, składałeś ofiary z pokarmów - czy mam się tym zadowolić?

[7] Na górze wysokiej i wyniosłej rozesłałaś swoje łoże i tam wychodziłaś, aby składać rzeźne ofiary.

[8] Za drzwiami i futrynami stawiałaś swój znak rozpoznawczy i tak zdradzając mnie odkryłaś swoje łoże, i weszłaś na nie, rozszerzyłaś je, zmówiłaś się z tymi,

amas-lhes a coabitação e lhes miras a nudez.

[9] Vais ao rei com óleo e multiplicas os teus perfumes; envias os teus embaixadores para longe, até à profundidade do sepulcro.

[10] Na tua longa viagem te cansas, mas não dizes: É em vão; achas o que buscas; por isso, não desfaleces.

[11] Mas de quem tiveste receio ou temor, para que mentisses e não te lembrasses de mim, nem de mim te importasses? Não é, acaso, porque me calo, e isso desde muito tempo, e não me temes?

[12] Eu publicarei essa justiça tua; e, quanto às tuas obras, elas não te aproveitarão.

[13] Quando clamares, a tua coleção de ídolos que te livre! Levá-los-á o vento; um assopro os arrebatará a todos, mas o que confia em mim herdará a terra e possuirá o meu santo monte.

Mensagem de paz para os arrependidos

[14] Dir-se-á: Aterrai, aterrai, preparai o caminho, tirai os tropeços do caminho do meu povo.

[15] Porque assim diz o Alto, o Sublime, que habita a eternidade, o qual tem o nome de Santo: Habito no alto e santo lugar, mas habito também com o contrito e abatido de espírito, para vivificar o espírito dos abatidos e vivificar o coração dos contritos.

[16] Pois não contenderei para sempre, nem me indignarei continuamente; porque, do

którym chętnie się oddajesz, mnożąc swoje cudzołóstwa z nimi.

[9] Schodziłaś także z olejkiem do Molocha i brałaś z sobą rozmaite maści, wysyłałaś swoich posłańców w dalekie strony i kazałaś im zejść aż do krainy umarłych.

[10] Chociaż byłaś zmęczona swoją długą wędrówką, jednak nie mówiłaś: Daremny trud. Odkrywałaś w sobie dość sił żywotnych, dlatego nie zaprzestałaś.

[11] Przed kim drżałaś i kogo się bałaś, że stałaś mi się niewierną i nie pamiętałaś o mnie, i nie wzięłaś sobie tego do serca? Czy nie jest tak? Ponieważ milczałem - i to od dawien dawna - dlatego nie bałaś się mnie.

[12] Ja ujawnię twoją sprawiedliwość i twoje uczynki, które ci nic nie pomogą.

[13] Gdy będziesz krzyczeć, nie wybawią cię twoje ohydne bożki! Wiatr je wszystkie uniesie, zabierze powiew. Lecz kto na mnie polega, odziedziczy ziemię i posiądzie moją świętą górę.

Obietnica łaski i przebaczenia

[14] I powiedzą: Torujcie, torujcie, prostujcie drogę! Usuńcie zawadę z drogi mojego ludu.

[15] Bo tak mówi Ten, który jest Wysoki i Wyniosły, który króluje wiecznie, a którego imię jest "Święty": Króluję na wysokim i świętym miejscu, lecz jestem też z tym, który jest skruszony i pokorny duchem, aby ożywić ducha pokornych i pokrzepić serca skruszonych.

[16] Bo nie na wieki wiodę spór i nie na zawsze się gniewam, w przeciwnym razie

contrário, o espírito definharia diante de mim, e o fôlego da vida, que eu criei.

[17] Por causa da indignidade da sua cobiça, eu me indignei e feri o povo; escondi a face e indignei-me, mas, rebelde, seguiu ele o caminho da sua escolha.

[18] Tenho visto os seus caminhos e o sararei; também o guiarei e lhe tornarei a dar consolação, a saber, aos que dele choram.

[19] Como fruto dos seus lábios criei a paz, paz para os que estão longe e para os que estão perto, diz o SENHOR, e eu o sararei.

[20] Mas os perversos são como o mar agitado, que não se pode aquietar, cujas águas lançam de si lama e lodo.

[21] Para os perversos, diz o meu Deus, não há paz.

Isaías 58

Observância devida do jejum

[1] Clama a plenos pulmões, não te detenhas, ergue a voz como a trombeta e anuncia ao meu povo a sua transgressão e à casa de Jacó, os seus pecados.

[2] Mesmo neste estado, ainda me procuram dia a dia, têm prazer em saber os meus caminhos; como povo que pratica a justiça e não deixa o direito do seu Deus, perguntam-me pelos direitos da justiça, têm prazer em se chegar a Deus,

[3] dizendo: Por que jejuamos nós, e tu não atentas para isso? Por que afligimos a nossa alma, e tu não o levas em conta? Eis que, no dia em que jejuais, cuidais dos

musiałby przede mną ustać duch i istnienia, które Ja sam stworzyłem.

[17] Z powodu jego niegodziwej chciwości gniewałem się i smagałem go, ukryłem się za moim gniewem, lecz on, odstępca, poszedł drogą swojego serca.

[18] Chociaż widziałem jego drogi, jednak uleczę go, poprowadzę go i znowu udzielę obfitej pociechy jemu i jego żałobnikom,

[19] Stwarzając owoc na ich wargach w postaci słów: Pokój! Pokój dalekiemu i bliskiemu - mówi Pan, Ja go uleczę.

[20] Lecz bezbożni są jak wzburzone morze, które nie może się uspokoić, a którego wody wyrzucają na wierzch muł i błoto.

[21] Nie mają pokoju bezbożnicy - mówi mój Bóg.

Izajasza 58

Fałszywy i prawdziwy post

[1] Wołaj na całe gardło, nie powściągaj się, podnieś jak trąba swój głos i wspominaj mojemu ludowi jego występki, a domowi Jakuba jego grzechy!

[2] Wprawdzie szukają mnie dzień w dzień i pragną poznać moje drogi, jakby byli narodem, który pełnił sprawiedliwość i nie zaniedbał prawa swojego Boga, domagają się ode mnie sprawiedliwych praw, pragną zbliżenia się do Boga powiadając:

[3] Dlaczego pościmy, a Ty tego nie widzisz? Dlaczego umartwiamy nasze dusze, a Ty tego nie zauważasz? Oto w dniu waszego

vossos próprios interesses e exigis que se faça todo o vosso trabalho.

[4] Eis que jejuais para contendas e rixas e para ferirdes com punho iníquo; jejuando assim como hoje, não se fará ouvir a vossa voz no alto.

[5] Seria este o jejum que escolhi, que o homem um dia aflija a sua alma, incline a sua cabeça como o junco e estenda debaixo de si pano de saco e cinza? Chamarias tu a isto jejum e dia aceitável ao SENHOR?

[6] Porventura, não é este o jejum que escolhi: que soltes as ligaduras da impiedade, desfaças as ataduras da servidão, deixes livres os oprimidos e despedaces todo jugo?

[7] Porventura, não é também que repartas o teu pão com o faminto, e recolhas em casa os pobres desabrigados, e, se vires o nu, o cubras, e não te escondas do teu semelhante?

[8] Então, romperá a tua luz como a alva, a tua cura brotará sem detença, a tua justiça irá adiante de ti, e a glória do SENHOR será a tua retaguarda;

[9] então, clamarás, e o SENHOR te responderá; gritarás por socorro, e ele dirá: Eis-me aqui. Se tirares do meio de ti o jugo, o dedo que ameaça, o falar injurioso;

[10] se abrires a tua alma ao faminto e fartares a alma aflita, então, a tua luz

postu załatwiacie swoje sprawy i uciskacie wszystkich swoich robotników.

[4] Oto gdy pościcie, kłócicie się i spieracie, i bezlitośnie uderzacie pięścią. Nie pościcie tak, jak się pości, aby został wysłuchany wasz głos w wysokości.

[5] Czy to jest post, w którym mam upodobanie, dzień, w którym człowiek umartwia swoją duszę, że się zwiesza swoją głowę jak sitowie, wkłada wór i kładzie się w popiele? Czy coś takiego nazwiesz postem i dniem miłym Panu?

[6] Lecz to jest post, w którym mam upodobanie: że się rozwiązuje bezprawne więzy, że się zrywa powrozy jarzma, wypuszcza na wolność uciśnionych i łamie wszelkie jarzmo,

[7] Że podzielisz twój chleb z głodnym i biednych bezdomnych przyjmiesz do domu, gdy zobaczysz nagiego, przyodziejesz go, a od swojego współbrata się nie odwrócisz.

[8] Wtedy twoje światło wzejdzie jak zorza poranna i twoje uzdrowienie rychło nastąpi; twoja sprawiedliwość pójdzie przed tobą, a chwała Pańska będzie twoją tylną strażą.

[9] Gdy potem będziesz wołał, Pan cię wysłucha, a gdy będziesz krzyczał o pomoc, odpowie: Oto jestem! Gdy usuniesz spośród siebie jarzmo, szydercze pokazywanie palcem i bezecne mówienie,

[10] Gdy głodnemu podasz swój chleb i zaspokoisz pragnienie strapionego, wtedy

nascerá nas trevas, e a tua escuridão será como o meio-dia.

[11] O SENHOR te guiará continuamente, fartará a tua alma até em lugares áridos e fortificará os teus ossos; serás como um jardim regado e como um manancial cujas águas jamais faltam.

[12] Os teus filhos edificarão as antigas ruínas; levantarás os fundamentos de muitas gerações e serás chamado reparador de brechas e restaurador de veredas para que o país se torne habitável.

[13] Se desviares o pé de profanar o sábado e de cuidar dos teus próprios interesses no meu santo dia; se chamares ao sábado deleitoso e santo dia do SENHOR, digno de honra, e o honrares não seguindo os teus caminhos, não pretendendo fazer a tua própria vontade, nem falando palavras vãs,

[14] então, te deleitarás no SENHOR. Eu te farei cavalgar sobre os altos da terra e te sustentarei com a herança de Jacó, teu pai, porque a boca do SENHOR o disse.

twoje światło wzejdzie w ciemności, a twój zmierzch będzie jak południe,

[11] I Pan będzie ciebie stale prowadził i nasyci twoją duszę nawet na pustkowiach, i sprawi, że twoje członki odzyskają swoją siłę, i będziesz jak ogród nawodniony i jak źródło, którego wody nie wysychają.

[12] Twoi ludzie odbudują prastare gruzy, podźwigniesz fundamenty poprzednich pokoleń i nazwą cię naprawiaczem wyłomów, odnowicielem, aby w nich można było mieszkać.

Błogosławieństwo przestrzegania sabatu

[13] Jeżeli powstrzymasz swoją nogę od bezczeszczenia sabatu, aby załatwić swoje sprawy w moim świętym dniu, i będziesz nazywał sabat rozkoszą, a dzień poświęcony Panu godnym czci, i uczcisz go nie odbywając w nim podróży, nie załatwiając swoich spraw i nie prowadząc pustej rozmowy,

[14] Wtedy będziesz się rozkoszował Panem, a Ja sprawię, że wzniesiesz się ponad wyżyny ziemi, i nakarmię cię dziedzictwem twojego ojca, Jakuba, bo usta Pana to przyrzekły.

Isaías 59

Confissão da maldade nacional

[1] Eis que a mão do SENHOR não está encolhida, para que não possa salvar; nem surdo o seu ouvido, para não poder ouvir.

[2] Mas as vossas iniqüidades fazem separação entre vós e o vosso Deus; e os vossos pecados encobrem o seu rosto de vós, para que vos não ouça.

Izajasza 59

Napiętnowanie powszechnej grzeszności

[1] Oto ręka Pana nie jest tak krótka, aby nie mogła pomóc, a jego ucho nie jest tak przytępione, aby nie słyszeć.

[2] Lecz wasze winy są tym, co was odłączyło od waszego Boga, a wasze grzechy zasłoniły przed wami jego oblicze, tak że nie słyszy.

[3] Porque as vossas mãos estão contaminadas de sangue, e os vossos dedos, de iniqüidade; os vossos lábios falam mentiras, e a vossa língua profere maldade.

[3] Gdyż wasze dłonie są splamione krwią, a wasze palce winą; wasze wargi mówią kłamstwo, wasz język szepce przewrotność.

[4] Ninguém há que clame pela justiça, ninguém que compareça em juízo pela verdade; confiam no que é nulo e andam falando mentiras; concebem o mal e dão à luz a iniqüidade.

[4] Nikt nie pozywa przed sąd według słuszności i nikt nie prowadzi sprawy uczciwie. Polegają na kłamstwie i mówią puste słowa, są brzemienni występkiem i rodzą zgubę.

[5] Chocam ovos de áspide e tecem teias de aranha; o que comer os ovos dela morrerá; se um dos ovos é pisado, sai-lhe uma víbora.

[5] Wylęgają jaja bazyliszka i przędą pajęczynę; kto spożywa ich jaja, ginie, a gdy się je stłucze, wypełznie z nich gad.

[6] As suas teias não se prestam para vestes, os homens não poderão cobrir-se com o que eles fazem, as obras deles são obras de iniqüidade, obra de violência há nas suas mãos.

[6] Ich tkaniny nie nadają się na suknię, a ich robotą nie można się przyodziać. Ich uczynki, to uczynki złe, a dowody gwałtu są na ich dłoniach.

[7] Os seus pés correm para o mal, são velozes para derramar o sangue inocente; os seus pensamentos são pensamentos de iniqüidade; nos seus caminhos há desolação e abatimento.

[7] Ich nogi biegną do złego i śpieszą się do przelewu niewinnej krwi; ich myśli, to myśli zgubne, spustoszenie i zniszczenie znaczą ich szlaki.

[8] Desconhecem o caminho da paz, nem há justiça nos seus passos; fizeram para si veredas tortuosas; quem anda por elas não conhece a paz.

[8] Drogi pokoju nie znają i nie ma prawa na ich gościńcach, chodzą tylko krętymi ścieżkami. Żaden z tych, którzy nimi chodzą, nie zna pokoju.

[9] Por isso, está longe de nós o juízo, e a justiça não nos alcança; esperamos pela luz, e eis que há só trevas; pelo resplendor, mas andamos na escuridão.

[9] Dlatego dalekie jest od nas prawo i nie dociera do nas sprawiedliwość; wyczekujemy światłości, lecz oto jest ciemność, wyczekujemy jasności dziennej, lecz musimy chodzić w mrokach.

[10] Apalpamos as paredes como cegos, sim, como os que não têm olhos, andamos

[10] Wymacujemy ściany jak ślepi i chodzimy po omacku, jakbyśmy nie mieli

apalpando; tropeçamos ao meio-dia como nas trevas e entre os robustos somos como mortos.

11 Todos nós bramamos como ursos e gememos como pombas; esperamos o juízo, e não o há; a salvação, e ela está longe de nós.

12 Porque as nossas transgressões se multiplicam perante ti, e os nossos pecados testificam contra nós; porque as nossas transgressões estão conosco, e conhecemos as nossas iniqüidades,

13 como o prevaricar, o mentir contra o SENHOR, o retirarmo-nos do nosso Deus, o pregar opressão e rebeldia, o conceber e proferir do coração palavras de falsidade.

14 Pelo que o direito se retirou, e a justiça se pôs de longe; porque a verdade anda tropeçando pelas praças, e a retidão não pode entrar.

15 Sim, a verdade sumiu, e quem se desvia do mal é tratado como presa. O SENHOR viu isso e desaprovou o não haver justiça.

16 Viu que não havia ajudador algum e maravilhou-se de que não houvesse um intercessor; pelo que o seu próprio braço lhe trouxe a salvação, e a sua própria justiça o susteve.

17 Vestiu-se de justiça, como de uma couraça, e pôs o capacete da salvação na cabeça; pôs sobre si a vestidura da vingança e se cobriu de zelo, como de um manto.

oczu, potykamy się w biały dzień jak o zmroku, jak umarli w podziemnej krainie.

11 Mruczymy wszyscy jak niedźwiedzie i bez przerwy gruchamy jak gołębie; oczekujemy sądu, ale go nie ma, zbawienia, lecz ono jest od nas daleko.

12 Bo wiele jest naszych występków wobec ciebie, a nasze grzechy świadczą przeciwko nam; świadomi jesteśmy naszych występków i znamy własne przewinienia;

13 Że jesteśmy niewierni i zapieramy się Pana, odwracamy się od naszego Boga, mówimy o ucisku i odstępstwie i wypowiadamy z serca słowa kłamliwe.

14 Dlatego prawo zostało usunięte na bok, a sprawiedliwość pozostaje daleko, gdyż prawda potyka się na rynku, a dla uczciwości miejsca nie ma.

15 Prawda się zapodziała, a ten, który unika złego, bywa plądrowany; widział to Pan i za złe to poczytał, że nie ma prawa.

16 Widział też, że nie ma nikogo, i zdumiał się, że nikt nie występuje; a wtedy dopomogło mu jego ramię i wsparła go jego sprawiedliwość.

17 Przyoblókł się w sprawiedliwość jak w pancerz i hełm zwycięstwa włożył na swoją głowę, przyoblókł się w szatę pomsty i odział się w płaszcz żarliwości.

[18] Segundo as obras deles, assim retribuirá; furor aos seus adversários e o devido aos seus inimigos; às terras do mar, dar-lhes-á a paga.

[19] Temerão, pois, o nome do SENHOR desde o poente e a sua glória, desde o nascente do sol; pois virá como torrente impetuosa, impelida pelo Espírito do SENHOR.

[20] Virá o Redentor a Sião e aos de Jacó que se converterem, diz o SENHOR.

[21] Quanto a mim, esta é a minha aliança com eles, diz o SENHOR: o meu Espírito, que está sobre ti, e as minhas palavras, que pus na tua boca, não se apartarão dela, nem da de teus filhos, nem da dos filhos de teus filhos, não se apartarão desde agora e para todo o sempre, diz o SENHOR.

Isaías 60

A glória da nova Jerusalém

[1] Dispõe-te, resplandece, porque vem a tua luz, e a glória do SENHOR nasce sobre ti.

[2] Porque eis que as trevas cobrem a terra, e a escuridão, os povos; mas sobre ti aparece resplendente o SENHOR, e a sua glória se vê sobre ti.

[3] As nações se encaminham para a tua luz, e os reis, para o resplendor que te nasceu.

[4] Levanta em redor os olhos e vê; todos estes se ajuntam e vêm ter contigo; teus

[18] Według uczynków odpłaci: swoim przeciwnikom zawziętością, swoim wrogom odpłatą, wyspom też da odpłatę.

[19] I będą się bali na Zachodzie imienia Pana, a na Wschodzie jego chwały, gdyż przyjdzie jak ścieśniona rzeka, na którą napiera powiew Pana.

[20] Przyjdzie jako Odkupiciel dla Syjonu i dla tych, którzy w Jakubie odwrócili się od występku - mówi Pan.

[21] Co do mnie zaś, to moje przymierze z nim, jest takie, mówi Pan: Mój duch, który spoczywa na tobie, i moje słowo, które włożyłem w twoje usta, nie zejdą z ust twojego potomstwa ani z ust twoich wnuków - mówi Pan - odtąd aż na wieki.

Izajasza 60

Przyszła chwała odnowionego Syjonu

[1] Powstań, zajaśnij, gdyż zjawiła się twoja światłość, a chwała Pańska rozbłysła nad tobą.

[2] Bo oto ciemność okrywa ziemię i mrok narody, lecz nad tobą zabłyśnie Pan, a jego chwała ukaże się nad tobą.

[3] I pójdą narody do twojej światłości, a królowie do blasku, który jaśnieje nad tobą.

[4] Podnieś oczy i spojrzyj wokoło: Wszyscy gromadnie przychodzą do ciebie, twoi

filhos chegam de longe, e tuas filhas são trazidas nos braços.

synowie przychodzą z daleka, a twoje córki niesione są na rękach.

[5] Então, o verás e serás radiante de alegria; o teu coração estremecerá e se dilatará de júbilo, porque a abundância do mar se tornará a ti, e as riquezas das nações virão a ter contigo.

[5] Wtedy, widząc to, rozpromienisz się radością i twoje serce bić będzie z radości, gdyż bogactwo morza przypłynie ku tobie, mienie narodów tobie przypadnie.

[6] A multidão de camelos te cobrirá, os dromedários de Midiã e de Efa; todos virão de Sabá; trarão ouro e incenso e publicarão os louvores do SENHOR.

[6] Gromady wielbłądów zaroją się, młode wielbłądy Midianitów i Efy, wszyscy przyjdą z Saby; przywiozą złoto i kadzidło, śpiewając pieśni pochwalne na cześć Pana.

[7] Todas as ovelhas de Quedar se reunirão junto de ti; servir-te-ão os carneiros de Nebaiote; para o meu agrado subirão ao meu altar, e eu tornarei mais gloriosa a casa da minha glória.

[7] Wszystkie owce Kedareńczyków zbiorą się u ciebie, barany Nebatejczyków będą na twoje usługi, pójdą jako miła ofiara na mój ołtarz; a tak uświetnię wspaniały mój przybytek.

[8] Quem são estes que vêm voando como nuvens e como pombas, ao seu pombal?

[8] Kim są ci, którzy się zlatują jak obłoki i jak gołębie do swoich gołębników?

[9] Certamente, as terras do mar me aguardarão; virão primeiro os navios de Társis para trazerem teus filhos de longe e, com eles, a sua prata e o seu ouro, para a santificação do nome do SENHOR, teu Deus, e do Santo de Israel, porque ele te glorificou.

[9] Dla mnie gromadzą się statki, okręty tartezyjskie płyną na przedzie, aby przywieźć twoich synów z daleka; wiozą z sobą swoje srebro i złoto dla imienia Pana, twojego Boga, i dla Świętego Izraelskiego, bo chce cię uświetnić.

[10] Estrangeiros edificarão os teus muros, e os seus reis te servirão; porque no meu furor te castiguei, mas na minha graça tive misericórdia de ti.

[10] Cudzoziemcy odbudują twoje mury, a ich królowie będą ci służyć, gdyż w moim gniewie cię uderzyłem, lecz w mojej łaskawości nad tobą się zlituję.

[11] As tuas portas estarão abertas de contínuo; nem de dia nem de noite se fecharão, para que te sejam trazidas riquezas das nações, e, conduzidos com elas, os seus reis.

[11] I twoje bramy będą stale otwarte, ni w dzień, ni w nocy nie będą zamykane, aby można było sprowadzić do ciebie skarby narodów pod wodzą ich królów.

[12] Porque a nação e o reino que não te servirem perecerão; sim, essas nações serão de todo assoladas.

[13] A glória do Líbano virá a ti; o cipreste, o olmeiro e o buxo, conjuntamente, para adornarem o lugar do meu santuário; e farei glorioso o lugar dos meus pés.

[14] Também virão a ti, inclinando-se, os filhos dos que te oprimiram; prostrar-se-ão até às plantas dos teus pés todos os que te desdenharam e chamar-te-ão Cidade do SENHOR, a Sião do Santo de Israel.

[15] De abandonada e odiada que eras, de modo que ninguém passava por ti, eu te constituirei glória eterna, regozijo, de geração em geração.

[16] Mamarás o leite das nações e te alimentarás ao peito dos reis; saberás que eu sou o SENHOR, o teu Salvador, o teu Redentor, o Poderoso de Jacó.

[17] Por bronze trarei ouro, por ferro trarei prata, por madeira, bronze e por pedras, ferro; farei da paz os teus inspetores e da justiça, os teus exatores.

[18] Nunca mais se ouvirá de violência na tua terra, de desolação ou ruínas, nos teus limites; mas aos teus muros chamarás Salvação, e às tuas portas, Louvor.

[19] Nunca mais te servirá o sol para luz do dia, nem com o seu resplendor a lua te alumiará; mas o SENHOR será a tua luz perpétua, e o teu Deus, a tua glória.

[12] Bo naród i królestwo, które tobie nie będą służyć, zginą, i takie narody będą doszczętnie wytępione.

[13] Okazałość Libanu przyjdzie do ciebie, jałowiec, jesion i cyprys społem, aby przyozdobić moje święte miejsce, gdyż chcę uczcić miejsce, gdzie stoją moje nogi.

[14] Przyjdą także do ciebie schyleni nisko synowie twoich gnębicieli i wszyscy, którzy tobą pogardzali, padną ci do nóg, i będą cię nazywać grodem Pana, Syjonem Świętego Izraelskiego.

[15] Za to, że byłaś opuszczona i znienawidzona i nikt cię nie odwiedzał, uczynię cię wieczną chlubą, rozkoszą po wszystkie pokolenia,

[16] I będziesz ssać mleko narodów i karmić się przy piersi królów, i poznasz, że Ja, Pan, jestem twoim Zbawcą, a twoim Odkupicielem jest Mocarz Jakubowy.

[17] Zamiast miedzi przyniosę ci złoto, zamiast żelaza srebro, zamiast drewna miedź, a zamiast kamieni żelazo i ustanowię pokój twoją zwierzchnością, a sprawiedliwość twoją władzą.

[18] I już nie będzie się słyszeć o gwałcie w twojej ziemi ani o spustoszeniu i zniszczeniu w obrębie twoich granic, lecz nazwiesz swoje mury zbawieniem, a swoje bramy chwałą.

[19] Światłością w dzień nie będzie ci już słońce, a blask księżyca nie będzie ci już świecił, lecz Pan będzie twoją wieczną światłością, a twój Bóg twoją chlubą.

[20] Nunca mais se porá o teu sol, nem a tua lua minguará, porque o SENHOR será a tua luz perpétua, e os dias do teu luto findarão.

[21] Todos os do teu povo serão justos, para sempre herdarão a terra; serão renovos por mim plantados, obra das minhas mãos, para que eu seja glorificado.

[22] O menor virá a ser mil, e o mínimo, uma nação forte; eu, o SENHOR, a seu tempo farei isso prontamente.

Isaías 61

As boas-novas da salvação

[1] O Espírito do SENHOR Deus está sobre mim, porque o SENHOR me ungiu para pregar boas-novas aos quebrantados, enviou-me a curar os quebrantados de coração, a proclamar libertação aos cativos e a pôr em liberdade os algemados;

[2] a apregoar o ano aceitável do SENHOR e o dia da vingança do nosso Deus; a consolar todos os que choram

[3] e a pôr sobre os que em Sião estão de luto uma coroa em vez de cinzas, óleo de alegria, em vez de pranto, veste de louvor, em vez de espírito angustiado; a fim de que se chamem carvalhos de justiça, plantados pelo SENHOR para a sua glória.

[4] Edificarão os lugares antigamente assolados, restaurarão os de antes destruídos e renovarão as cidades arruinadas, destruídas de geração em geração.

[20] Twoje słońce już nie będzie zachodziło, a twój księżyc znikał, gdyż Pan będzie twoją wieczną światłością i skończą się dni twojej żałoby.

[21] A twój lud będą stanowić tylko sprawiedliwi, na wieki posiądą ziemię jako latorośl zasadzona przeze mnie, dzieło moich rąk, aby się wsławić.

[22] Najmniejszy rozmnoży się w tysiąc, a najmłodszy stanie się potężnym narodem: Ja, Pan, w stosownym czasie, rychło tego dokonam.

Izajasza 61

Prorockie słowo pociechy dla ludu Izraela

[1] Duch Wszechmocnego, Pana nade mną, gdyż Pan namaścił mnie, abym zwiastował ubogim dobrą nowinę; posłał mnie, abym opatrzył tych, których serca są skruszone, abym ogłosił jeńcom wyzwolenie, a ślepym przejrzenie,

[2] Abym ogłosił rok łaski Pana i dzień pomsty naszego Boga, abym pocieszył wszystkich zasmuconych,

[3] Abym dał płaczącym nad Syjonem zawój zamiast popiołu, olejek radości zamiast szaty żałobnej, pieśń pochwalną zamiast ducha zwątpienia. I będą ich zwać dębami sprawiedliwości, szczepem Pana ku Jego wsławieniu.

[4] I odbudują starodawne ruiny, podźwigną opustoszałe osiedla przodków, odnowią zburzone miasta, osiedla opustoszałe od wielu pokoleń.

[5] Estranhos se apresentarão e apascentarão os vossos rebanhos; estrangeiros serão os vossos lavradores e os vossos vinhateiros.

[6] Mas vós sereis chamados sacerdotes do SENHOR, e vos chamarão ministros de nosso Deus; comereis as riquezas das nações e na sua glória vos gloriareis.

[7] Em lugar da vossa vergonha, tereis dupla honra; em lugar da afronta, exultareis na vossa herança; por isso, na vossa terra possuireis o dobro e tereis perpétua alegria.

[8] Porque eu, o SENHOR, amo o juízo e odeio a iniqüidade do roubo; dar-lhes-ei fielmente a sua recompensa e com eles farei aliança eterna.

[9] A sua posteridade será conhecida entre as nações, os seus descendentes, no meio dos povos; todos quantos os virem os reconhecerão como família bendita do SENHOR.

[10] Regozijar-me-ei muito no SENHOR, a minha alma se alegra no meu Deus; porque me cobriu de vestes de salvação e me envolveu com o manto de justiça, como noivo que se adorna de turbante, como noiva que se enfeita com as suas jóias.

[11] Porque, como a terra produz os seus renovos, e como o jardim faz brotar o que nele se semeia, assim o SENHOR Deus fará brotar a justiça e o louvor perante todas as nações.

[5] I stawią się obcy, aby paść wasze owce, a cudzoziemcy będą waszymi oraczami i winiarzami.

[6] A wy będziecie nazwani kapłanami Pana, sługami naszego Boga mianować was będą; z bogactw pogan będziecie korzystać, a ich sławą będziecie się chełpić.

[7] Za to, że hańba ich była podwójna, a zniewaga i oplwanie były ich udziałem, dlatego odziedziczycie podwójną cząstkę w swoim kraju i wieczna radość będzie waszym udziałem,

[8] Bo Ja, Pan, który miłuję prawo i nienawidzę zbrodniczego łupiestwa, dam im słuszną nagrodę i zawrę z nimi wieczne przymierze.

[9] Ich ród będzie znany wśród narodów, a ich potomstwo wśród ludów; wszyscy, którzy ich ujrzą, uznają ich za ród błogosławiony przez Pana.

[10] Bardzo się będę radował z Pana, weselić się będzie moja dusza z mojego Boga, gdyż oblókł mnie w szaty zbawienia, przyodział mnie płaszczem sprawiedliwości jak oblubieńca, który wkłada zawój jak kapłan, i jak oblubienicę, która zdobi się we własne klejnoty.

[11] Bo jak ziemia wydaje swoją roślinność i jak w ogrodzie kiełkuje to, co w nim zasiano, tak Wszechmocny Pan rozkrzewi sprawiedliwość i chwałę wobec wszystkich narodów.

Isaías 62

Jerusalém, a noiva do Senhor

1 Por amor de Sião, me não calarei e, por amor de Jerusalém, não me aquietarei, até que saia a sua justiça como um resplendor, e a sua salvação, como uma tocha acesa.

2 As nações verão a tua justiça, e todos os reis, a tua glória; e serás chamada por um nome novo, que a boca do SENHOR designará.

3 Serás uma coroa de glória na mão do SENHOR, um diadema real na mão do teu Deus.

4 Nunca mais te chamarão Desamparada, nem a tua terra se denominará jamais Desolada; mas chamar-te-ão Minha-Delícia; e à tua terra, Desposada; porque o SENHOR se delicia em ti; e a tua terra se desposará.

5 Porque, como o jovem desposa a donzela, assim teus filhos te desposarão a ti; como o noivo se alegra da noiva, assim de ti se alegrará o teu Deus.

6 Sobre os teus muros, ó Jerusalém, pus guardas, que todo o dia e toda a noite jamais se calarão; vós, os que fareis lembrado o SENHOR, não descanseis,

7 nem deis a ele descanso até que restabeleça Jerusalém e a ponha por objeto de louvor na terra.

8 Jurou o SENHOR pela sua mão direita e pelo seu braço poderoso: Nunca mais darei o teu cereal por sustento aos teus inimigos,

Izajasza 62

Boża zapowiedź ocalenia Syjonu

1 Ze względu na Syjon nie będę milczał i ze względu na Jeruzalem nie spocznę, dopóki nie wzejdzie jak jasność jego sprawiedliwość i nie zapłonie jego zbawienie jak pochodnia.

2 Wtedy ujrzą narody twoją sprawiedliwość i wszyscy królowie twoją chwałę, i nazwą cię nowym imieniem, które usta Pana ustalą.

3 Będziesz wspaniałą koroną w ręku Pana i królewskim zawojem w dłoni twojego Boga.

4 Już nie będą mówić o tobie: "opuszczona", a o twojej ziemi nie będą mówić: "pustkowie", lecz będą cię nazywali: "Moja Rozkosz" a twoją ziemię: "Poślubiona", gdyż Pan ma w tobie upodobanie, a twoja ziemia zostanie poślubiona.

5 Bo jak młodzieniec poślubia pannę, tak poślubi cię twój Odnowiciel, a jak oblubieniec raduje się z oblubienicy, tak twój Bóg będzie się radował z ciebie.

6 Na twoich murach, Jeruzalem, postawiłem stróżów: przez cały dzień i przez całą noc, nigdy nie umilkną. Wy, którzy wyznajecie Pana, nie milczcie!

7 I nie dajcie mu spokoju, dopóki nie odbuduje Jeruzalemu i dopóki nie uczyni go sławnym na ziemi!

8 Pan przysiągł na swoją prawicę i na swoje mocne ramię; już nigdy nie dam twojego zboża na pokarm twoim

nem os estrangeiros beberão o teu vinho, fruto de tuas fadigas.

nieprzyjaciołom, a cudzoziemcy nie będą pili twojego wina, przy którym mozolnie pracowałeś,

[9] Mas os que o ajuntarem o comerão e louvarão ao SENHOR; e os que o recolherem beberão nos átrios do meu santuário.

[9] Lecz ci, którzy zbierają zboże, sami je będą spożywać i wysławiać Pana, a ci, którzy zbierają wino, sami będą je pić w przedsionkach mojej świątyni.

[10] Passai, passai pelas portas; preparai o caminho ao povo; aterrai, aterrai a estrada, limpai-a das pedras; arvorai bandeira aos povos.

[10] Przechodźcie, przechodźcie przez bramy, gotujcie drogę ludowi! Torujcie, torujcie ścieżkę, usuwajcie kamienie, podnieście sztandar nad ludami!

[11] Eis que o SENHOR fez ouvir até às extremidades da terra estas palavras: Dizei à filha de Sião: Eis que vem o teu Salvador; vem com ele a sua recompensa, e diante dele, o seu galardão.

[11] Oto Pan ogłosił aż po krańce ziemi: Powiedzcie córce syjońskiej: Oto nadchodzi twoje zbawienie, oto jego zapłata idzie z nim, a jego nagroda jest przed nim.

[12] Chamar-vos-ão Povo Santo, Remidos-Do-SENHOR; e tu, Sião, serás chamada Procurada, Cidade-Não-Deserta.

[12] I nazwą ich ludem świętym, odkupionymi Pana, a ciebie nazwą "Poszukiwaną", a nie miastem porzuconym.

Isaías 63

Deus vinga o seu povo

[1] Quem é este que vem de Edom, de Bozra, com vestes de vivas cores, que é glorioso em sua vestidura, que marcha na plenitude da sua força? Sou eu que falo em justiça, poderoso para salvar.

[2] Por que está vermelho o traje, e as tuas vestes, como as daquele que pisa uvas no lagar?

[3] O lagar, eu o pisei sozinho, e dos povos nenhum homem se achava comigo; pisei as uvas na minha ira; no meu furor, as esmaguei, e o seu sangue me salpicou as vestes e me manchou o traje todo.

Izajasza 63

Dzień Bożej kary nad Edomem

[1] Któż to przychodzi z Edomu, z Bosry w czerwonych szatach? Wspaniały On w swoim odzieniu, dumnie kroczy w pełni swojej siły. To Ja, który wyrokuję sprawiedliwie, mam moc wybawić.

[2] Skąd ta czerwień twojej szaty? A twoje odzienie jak u tego, który wytłacza wino w tłoczni?

[3] Ja sam tłoczyłem do kadzi, bo spośród ludów żadnego nie było ze mną; a tłoczyłem ich w gniewie i deptałem ich w zapalczywości tak, że ich sok pryskał na

moją szatę i całe moje odzienie zbryzgałem.

[4] Porque o dia da vingança me estava no coração, e o ano dos meus redimidos é chegado.

[4] Ustanowiłem bowiem dzień pomsty i nadszedł rok mojego odkupienia.

[5] Olhei, e não havia quem me ajudasse, e admirei-me de não haver quem me sustivesse; pelo que o meu próprio braço me trouxe a salvação, e o meu furor me susteve.

[5] Rozglądałem się, lecz nie było pomocnika, zdziwiłem się, że nie było nikogo, kto by mię podparł. Lecz wtedy dopomogło mi moje ramię i wsparła mnie moja zapalczywość.

[6] Na minha ira, pisei os povos, no meu furor, embriaguei-os, derramando por terra o seu sangue.

[6] Podeptałem więc ludy w moim gniewie i zdruzgotałem je w mojej zapalczywości, i sprawiłem, że ich sok spłynął na ziemię.

A última oração do profeta

[7] Celebrarei as benignidades do SENHOR e os seus atos gloriosos, segundo tudo o que o SENHOR nos concedeu e segundo a grande bondade para com a casa de Israel, bondade que usou para com eles, segundo as suas misericórdias e segundo a multidão das suas benignidades.

[7] Wspominam dowody łaski Pana, chwalebne czyny Pańskie, zgodnie ze wszystkim, co nam Pan wyświadczył, tę wielką dobroć, jaką okazał domowi izraelskiemu według swojego miłosierdzia i obfitości swoich łask.

[8] Porque ele dizia: Certamente, eles são meu povo, filhos que não mentirão; e se lhes tornou o seu Salvador.

[8] Rzekł bowiem: Wszak są moim ludem, synami, którzy nie zawiodą; i tak stał się ich Zbawicielem we wszelkiej ich niedoli.

[9] Em toda a angústia deles, foi ele angustiado, e o Anjo da sua presença os salvou; pelo seu amor e pela sua compaixão, ele os remiu, os tomou e os conduziu todos os dias da antiguidade.

[9] Nie posłaniec i nie anioł, lecz jego oblicze wybawiło ich; On sam ich odkupił w swojej miłości i w swoim miłosierdziu. Podźwignął ich i nosił ich przez wszystkie dni prawieków.

[10] Mas eles foram rebeldes e contristaram o seu Espírito Santo, pelo que se lhes tornou em inimigo e ele mesmo pelejou contra eles.

[10] Lecz oni byli przekorni i zasmucili Ducha jego Świętego; wtedy przemienił się w ich nieprzyjaciela, sam przeciwko nim walczył.

[11] Então, o povo se lembrou dos dias antigos, de Moisés, e disse: Onde está aquele que fez subir do mar o pastor do

[11] I wspominali dawne dni, Mojżesza i jego lud: Gdzież jest Ten, który go wyprowadził z morza, gdzie pasterz jego trzody? Gdzież

seu rebanho? Onde está o que pôs nele o seu Espírito Santo?

[12] Aquele cujo braço glorioso ele fez andar à mão direita de Moisés? Que fendeu as águas diante deles, criando para si um nome eterno?

[13] Aquele que os guiou pelos abismos, como o cavalo no deserto, de modo que nunca tropeçaram?

[14] Como o animal que desce aos vales, o Espírito do SENHOR lhes deu descanso. Assim, guiaste o teu povo, para te criares um nome glorioso.

[15] Atenta do céu e olha da tua santa e gloriosa habitação. Onde estão o teu zelo e as tuas obras poderosas? A ternura do teu coração e as tuas misericórdias se detêm para comigo!

[16] Mas tu és nosso Pai, ainda que Abraão não nos conhece, e Israel não nos reconhece; tu, ó SENHOR, és nosso Pai; nosso Redentor é o teu nome desde a antiguidade.

[17] Ó SENHOR, por que nos fazes desviar dos teus caminhos? Por que endureces o nosso coração, para que te não temamos? Volta, por amor dos teus servos e das tribos da tua herança.

[18] Só por breve tempo foi o país possuído pelo teu santo povo; nossos adversários pisaram o teu santuário.

[19] Tornamo-nos como aqueles sobre quem tu nunca dominaste e como os que nunca se chamaram pelo teu nome.

jest Ten, który włożył Ducha swego Świętego do ich serc?

[12] Który sprawił, że po prawicy Mojżesza szło wspaniałe jego ramię, który przed nimi rozdzielił wody, aby sobie zapewnić wieczne imię,

[13] Który ich przeprowadził przez głębiny jak konia po stepie, a nie potknęli się?

[14] Jak bydło, które schodzi w dolinę, tak ich prowadził Duch Pana do odpoczynku. Tak wiodłeś swój lud, aby sobie zapewnić sławne imię.

[15] Spójrz z nieba i popatrz ze swojego świętego, wspaniałego przybytku! Gdzież jest twoja żarliwość i twoja moc? Nawał twoich uczuć i twojego miłosierdzia? Nie stój na uboczu!

[16] Ty wszak jesteś naszym ojcem, gdyż Abraham nas nie zna, a Izrael nas nie uznaje! Ty, Panie, jesteś naszym ojcem i naszym Odkupicielem. To jest twoje imię od wieków.

[17] Dlaczego dopuściłeś Panie, że zboczyliśmy z twoich dróg, a nasze serca znieczuliłeś na bojaźń przed tobą? Zwróć się znowu ku nam przez wzgląd na twoje sługi, na plemiona, które są twoją własnością!

[18] Dlaczego bezbożni wkroczyli do twojej świętości, nasi nieprzyjaciele podeptali twoją świątynię?

[19] Staliśmy się podobni do tych, nad którymi Ty nigdy nie panowałeś i którzy nie są nazywani twoim imieniem.

Isaías 64

[1] Oh! Se fendesses os céus e descesses! Se os montes tremessem na tua presença,
[2] como quando o fogo inflama os gravetos, como quando faz ferver as águas, para fazeres notório o teu nome aos teus adversários, de sorte que as nações tremessem da tua presença!
[3] Quando fizeste coisas terríveis, que não esperávamos, desceste, e os montes tremeram à tua presença.
[4] Porque desde a antiguidade não se ouviu, nem com ouvidos se percebeu, nem com os olhos se viu Deus além de ti, que trabalha para aquele que nele espera.

[5] Sais ao encontro daquele que com alegria pratica justiça, daqueles que se lembram de ti nos teus caminhos; eis que te iraste, porque pecamos; por muito tempo temos pecado e havemos de ser salvos?
[6] Mas todos nós somos como o imundo, e todas as nossas justiças, como trapo da imundícia; todos nós murchamos como a folha, e as nossas iniqüidades, como um vento, nos arrebatam.

[7] Já ninguém há que invoque o teu nome, que se desperte e te detenha; porque escondes de nós o rosto e nos consomes por causa das nossas iniqüidades.

[8] Mas agora, ó SENHOR, tu és nosso Pai, nós somos o barro, e tu, o nosso oleiro; e todos nós, obra das tuas mãos.

Izajasza 64

Dobroć Pana dla Izraela

[1] Obyś rozdarł niebiosa i zstąpił, oby przed tobą zatrzęsły się góry -

[2] Jak ogień zapala chrust i powoduje, że kipi woda, oby było objawione twoje imię twoim nieprzyjaciołom, tak że narody będą drżeć przed tobą,

[3] Gdy czynisz dziwne rzeczy, których nie oczekiwaliśmy! Obyś zstąpił i zastrzęsły się góry przed tobą!
[4] Czego od wieków nie słyszano, czego ucho nie słyszało i oko nie widziało oprócz ciebie, Boga działającego dla tego, który go oczekuje.

Modlitwa o łaskę i pomoc

[5] Wychodzisz na spotkanie tych, którzy czynią sprawiedliwość i o twoich drogach pamiętają. Oto Ty gniewałeś się, bo grzeszyliśmy przeciwko tobie, od dawna w grzechach i w odstępstwie.
[6] I wszyscy staliśmy się podobni do tego, co nieczyste, a wszystkie nasze cnoty są jak szata splugawiona, wszyscy więdniemy jak liść, a nasze przewinienia porywają nas jak wiatr.
[7] I nie ma nikogo, kto by wzywał twojego imienia, kwapił się do uchwycenia się ciebie, gdyż zakryłeś swoje oblicze przed nami i oddałeś nas w moc naszych grzechów.
[8] Lecz teraz, Panie, Ty jesteś naszym Ojcem, my jesteśmy gliną, a Ty naszym Stwórcą i wszyscyśmy dziełem twoich rąk!

[9] Não te enfureças tanto, ó SENHOR, nem perpetuamente te lembres da nossa iniqüidade; olha, pois, nós te pedimos: todos nós somos o teu povo.

[10] As tuas santas cidades tornaram-se em deserto, Sião, em ermo; Jerusalém está assolada.

[11] O nosso templo santo e glorioso, em que nossos pais te louvavam, foi queimado; todas as nossas coisas preciosas se tornaram em ruínas.

[12] Conter-te-ias tu ainda, ó SENHOR, sobre estas calamidades? Ficarias calado e nos afligirias sobremaneira?

[9] Nie gniewaj się, Panie, zanadto i nie pomnij winy na wieki! Ach! Spojrzyj, że my wszyscy jesteśmy twoim ludem.

[10] Święte twoje miasta stały się pustynią, Syjon stał się pustynią, Jeruzalem pustkowiem.

[11] Święty, wspaniały nasz przybytek, w którym chwalili cię nasi ojcowie, stał się pastwą ognia, a wszystko, co było naszą rozkoszą, leży w gruzach!

[12] Czy wobec tego staniesz na uboczu, Panie, czy będziesz milczał i bardzo nas upokorzysz?

Isaías 65

A resposta de Deus: rejeitados os rebeldes

[1] Fui buscado pelos que não perguntavam por mim; fui achado por aqueles que não me buscavam; a um povo que não se chamava do meu nome, eu disse: Eis-me aqui, eis-me aqui.

[2] Estendi as mãos todo dia a um povo rebelde, que anda por caminho que não é bom, seguindo os seus próprios pensamentos;

[3] povo que de contínuo me irrita abertamente, sacrificando em jardins e queimando incenso sobre altares de tijolos;

[4] que mora entre as sepulturas e passa as noites em lugares misteriosos; come carne de porco e tem no seu prato ensopado de carne abominável;

[5] povo que diz: Fica onde estás, não te chegues a mim, porque sou mais santo do

Izajasza 65

Zapowiedź kary

[1] Byłem przystępny dla tych, którzy o mnie nie pytali, dałem się znaleźć tym, którzy mnie nie szukali. Oto jestem, oto jestem, mówiłem do narodu, który nie był nazwany moim imieniem.

[2] Przez cały dzień wyciągałem moje ręce do ludu opornego, który, kierując się własnymi zamysłami, kroczy niedobrą drogą

[3] Do narodu, który ciągle zuchwale mnie drażnił, składając ofiary w ogrodach i kadząc na cegłach.

[4] Przesiadując na grobach i nocując w miejscach ukrytych, jedzą mięso wieprzowe i polewkę z nieczystych rzeczy w swoich naczyniach.

[5] Mówią: Trzymaj się z dala! Nie zbliżaj się do mnie, bo mógłbym cię zetknąć ze

que tu. És no meu nariz como fumaça de fogo que arde o dia todo.

świętym! Ci są dymem w moich nozdrzach, ogniem, który cały dzień płonie.

[6] Eis que está escrito diante de mim, e não me calarei; mas eu pagarei, vingar-me-ei, totalmente,

[6] Oto to jest zapisane przede mną, nie zamilknę, dopóki nie odpłacę i nie oddam im w ich zanadrze

[7] das vossas iniqüidades e, juntamente, das iniqüidades de vossos pais, diz o SENHOR, os quais queimaram incenso nos montes e me afrontaram nos outeiros; pelo que eu vos medirei totalmente a paga devida às suas obras antigas.

[7] Za ich winy oraz za winy ich ojców - mówi Pan - gdyż kadzili na górach i na pagórkach mnie lżyli. Dlatego najpierw odmierzę ich zapłatę, a potem oddam ją w ich zanadrze.

A resposta de Deus: salvo o restante fiel

[8] Assim diz o SENHOR: Como quando se acha vinho num cacho de uvas, dizem: Não o desperdices, pois há bênção nele, assim farei por amor de meus servos e não os destruirei a todos.

[8] Tak mówi Pan: Jak mówi się o winogronie, w którym znajduje się winny sok: Nie niszcz go, gdyż jest w nim błogosławieństwo! tak uczynię ze względu na moje sługi i nie wytępię ich wszystkich.

[9] Farei sair de Jacó descendência e de Judá, um herdeiro que possua os meus montes; e os meus eleitos herdarão a terra e os meus servos habitarão nela.

[9] Dlatego wywiodę z Jakuba potomstwo, a z Judy dziedzica moich gór, aby moi wybrani wzięli je w posiadanie, a moi słudzy tam zamieszkali.

[10] Sarom servirá de campo de pasto de ovelhas, e o vale de Acor, de lugar de repouso de gado, para o meu povo que me buscar.

[10] Nizina sarońska stanie się pastwiskiem dla owiec, a dolina Achor legowiskiem bydła dla mojego ludu, który mnie szukał.

[11] Mas a vós outros, os que vos apartais do SENHOR, os que vos esqueceis do meu santo monte, os que preparais mesa para a deusa Fortuna e misturais vinho para o deus Destino,

[11] Lecz was, którzy opuściliście Pana, zapomnieliście o mojej świętej górze, którzy bóstwu szczęścia zastawiacie stół, a bogini losu podajecie kielichy pełne przyprawionego wina,

[12] também vos destinarei à espada, e todos vos encurvareis à matança; porquanto chamei, e não respondestes, falei, e não atendestes; mas fizestes o que é mau

[12] Was przeznaczam pod miecz i wszyscy schylcie karki na rzeź, bo gdy wołałem, nie odpowiadaliście, gdy mówiłem, nie słuchaliście, czyniliście to, co złe w moich

perante mim e escolhestes aquilo em que eu não tinha prazer.

[13] Pelo que assim diz o SENHOR Deus: Eis que os meus servos comerão, mas vós padecereis fome; os meus servos beberão, mas vós tereis sede; os meus servos se alegrarão, mas vós vos envergonhareis;

[14] os meus servos cantarão por terem o coração alegre, mas vós gritareis pela tristeza do vosso coração e uivareis pela angústia de espírito.

[15] Deixareis o vosso nome aos meus eleitos por maldição, o SENHOR Deus vos matará e a seus servos chamará por outro nome,

[16] de sorte que aquele que se abençoar na terra, pelo Deus da verdade é que se abençoará; e aquele que jurar na terra, pelo Deus da verdade é que jurará; porque já estão esquecidas as angústias passadas e estão escondidas dos meus olhos.

Novos céus e nova terra

[17] Pois eis que eu crio novos céus e nova terra; e não haverá lembrança das coisas passadas, jamais haverá memória delas.

[18] Mas vós folgareis e exultareis perpetuamente no que eu crio; porque eis que crio para Jerusalém alegria e para o seu povo, regozijo.

[19] E exultarei por causa de Jerusalém e me alegrarei no meu povo, e nunca mais se ouvirá nela nem voz de choro nem de clamor.

oczach, i wybieraliście to, co mi się nie podobało.

[13] Dlatego tak mówi Wszechmocny Pan: Oto moi słudzy będą jeść, lecz wy będziecie głodni, oto moi słudzy będą pić, lecz wy będziecie spragnieni, oto moi słudzy będą się weselić, lecz wy będziecie się wstydzić.

[14] Oto moi słudzy będą wykrzykiwać z głębi swojego szczęśliwego serca, lecz wy będziecie krzyczeć z głębi serca zbolałego i będziecie jęczeć z rozpaczy,

[15] I pozostawicie swoje imię moim wybranym na przysłowiowe przekleństwo: Niech Wszechmogący Pan cię zabije! Lecz moim sługom będzie nadane inne imię.

[16] Tak, że kto w kraju będzie błogosławił, będzie błogosławił w imię Boga wiernego, a kto w kraju będzie przysięgał, będzie przysięgał na Boga wiernego, gdyż dawne udręki poszły w zapomnienie i są zakryte przed moimi oczyma.

Zapowiedź Nowego Nieba i Nowej Ziemi

[17] Oto Ja stworzę nowe niebo i nową ziemię i nie będzie się wspominało rzeczy dawnych, i nie przyjdą one na myśl nikomu.

[18] A raczej będą się radować i weselić po wszystkie czasy z tego, co ja stworzę, bo oto Ja stworzę z Jeruzalemu wesele, a z jego ludu radość!

[19] I będę się radował z Jeruzalemu i weselił z mojego ludu, i już nigdy nie usłyszy się w nim głosu płaczu i głosu skargi.

[20] Não haverá mais nela criança para viver poucos dias, nem velho que não cumpra os seus; porque morrer aos cem anos é morrer ainda jovem, e quem pecar só aos cem anos será amaldiçoado.

[21] Eles edificarão casas e nelas habitarão; plantarão vinhas e comerão o seu fruto.

[22] Não edificarão para que outros habitem; não plantarão para que outros comam; porque a longevidade do meu povo será como a da árvore, e os meus eleitos desfrutarão de todo as obras das suas próprias mãos.

[23] Não trabalharão debalde, nem terão filhos para a calamidade, porque são a posteridade bendita do SENHOR, e os seus filhos estarão com eles.

[24] E será que, antes que clamem, eu responderei; estando eles ainda falando, eu os ouvirei.

[25] O lobo e o cordeiro pastarão juntos, e o leão comerá palha como o boi; pó será a comida da serpente. Não se fará mal nem dano algum em todo o meu santo monte, diz o SENHOR.

Isaías 66

Excluídos da nova Jerusalém os que praticam falsa religião

[1] Assim diz o SENHOR: O céu é o meu trono, e a terra, o estrado dos meus pés; que casa me edificareis vós? E qual é o lugar do meu repouso?

[20] Nie będzie już tam niemowlęcia, które by żyło tylko kilka dni, ani starca, który by nie dożył swojego wieku, gdyż za młodzieńca będzie uchodził, kto umrze jako stuletni, a kto grzeszy, dopiero mając sto lat będzie dotknięty klątwą.

[21] Gdy pobudują domy, zamieszkają w nich, gdy zasadzą winnice, będą spożywać ich plony.

[22] Nie będą budować tak, aby ktoś inny mieszkał, nie będą sadzić tak, aby ktoś inny korzystał z plonów, lecz jaki jest wiek drzewa, taki będzie wiek mojego ludu, i co zapracowały ich ręce, to będą spożywać moi wybrani.

[23] Nie będą się na próżno trudzić i nie będą rodzić dzieci przeznaczonych na wczesną śmierć, gdyż są pokoleniem błogosławionych przez Pana, a ich latorośle pozostaną z nimi.

[24] I zanim zawołają, odpowiem im, i podczas gdy jeszcze będą mówić, Ja już ich wysłucham.

[25] Wilk z jagnięciem będą się paść razem, a lew jak bydło będzie jadł sieczkę, wąż zaś będzie się żywił prochem. Nie będą źle postępować ani zgubnie działać na całej świętej górze - mówi Pan.

Izajasza 66

Sąd Pana i wspaniała przyszłość Syjonu

[1] Tak mówi Pan: Niebo jest moim tronem, a ziemia podnóżkiem moich nóg: Jakiż to dom chcecie mi zbudować i jakież to jest miejsce, gdzie mógłbym spocząć?

[2] Porque a minha mão fez todas estas coisas, e todas vieram a existir, diz o SENHOR, mas o homem para quem olharei é este: o aflito e abatido de espírito e que treme da minha palavra.

[3] O que imola um boi é como o que comete homicídio; o que sacrifica um cordeiro, como o que quebra o pescoço a um cão; o que oferece uma oblação, como o que oferece sangue de porco; o que queima incenso, como o que bendiz a um ídolo. Como estes escolheram os seus próprios caminhos, e a sua alma se deleita nas suas abominações,

[4] assim eu lhes escolherei o infortúnio e farei vir sobre eles o que eles temem; porque clamei, e ninguém respondeu, falei, e não escutaram; mas fizeram o que era mau perante mim e escolheram aquilo em que eu não tinha prazer.

[5] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, os que a temeis: Vossos irmãos, que vos aborrecem e que para longe vos lançam por causa do vosso amor ao meu nome e que dizem: Mostre o SENHOR a sua glória, para que vejamos a vossa alegria, esses serão confundidos.

[6] Voz de grande tumulto virá da cidade, voz do templo, voz do SENHOR, que dá o pago aos seus inimigos.

[7] Antes que estivesse de parto, deu à luz; antes que lhe viessem as dores, nasceu-lhe um menino.

[2] Przecież to wszystko moja ręka uczyniła tak, że to wszystko powstało - mówi Pan. Lecz Ja patrzę na tego, który jest pokorny i przygnębiony na duchu i który z drżeniem odnosi się do mojego słowa.

[3] Kto zarzyna na ofiarę wołu, a zarazem jest mordercą ludzi, kto ofiaruje owcę, a zarazem łamie kark psu, kto składa ofiarę z pokarmów, a zarazem rozlewa krew świni, kto spala kadzidło, a zarazem czci bałwana - ci obrali sobie swoje drogi i ich dusza ma upodobanie w ohydach.

[4] Tak samo i Ja wybiorę dla nich męki i sprowadzę na nich to, czego się lękali, bo gdy wołałem, nikt nie odpowiadał, gdy mówiłem, nikt nie słuchał, lecz czynili to, co jest złe w moich oczach, i wybrali to, czego Ja nie lubię.

[5] Słuchajcie słowa Pana wy, którzy z drżeniem odnosicie się do jego Słowa: Powiedzieli wasi bracia, którzy was nienawidzą, którzy wypędzają was z powodu mojego imienia, mówiąc: Niech Pan objawi swoją chwałę, abyśmy mogli oglądać waszą radość. Lecz oni będą zawstydzeni.

[6] Słuchaj! Wrzawa z miasta! Słuchaj! Wrzawa z świątyni! Słuchaj! To Pan oddaje swoim nieprzyjaciołom należną im zapłatę.

[7] Zanim brzemienna poczuła bóle, porodziła, zanim przyszły na nią bóle, porodziła chłopca.

[8] Quem jamais ouviu tal coisa? Quem viu coisa semelhante? Pode, acaso, nascer uma terra num só dia? Ou nasce uma nação de uma só vez? Pois Sião, antes que lhe viessem as dores, deu à luz seus filhos.

[8] Kto słyszał o czymś takim? Kto widział coś takiego? Czy ziemia może być zrodzona w jednym dniu, czy naród może się urodzić za jednym razem? A jednak Syjon, zaledwie poczuł bóle, od razu porodził swoje dzieci.

[9] Acaso, farei eu abrir a madre e não farei nascer? – diz o SENHOR; acaso, eu que faço nascer fecharei a madre? – diz o teu Deus.

[9] Czy Ja mam doprowadzić płód do samego łona, a nie dopuścić do porodu? - mówi Pan - albo czy Ja, który doprowadzam do porodu, mam zamknąć łono? - mówi twój Bóg.

A felicidade eterna de Sião

[10] Regozijai-vos juntamente com Jerusalém e alegrai-vos por ela, vós todos os que a amais; exultai com ela, todos os que por ela pranteastes,

[10] Radujcie się z Jeruzalemem i cieszcie się z nim wszyscy, którzy je miłujecie! Wykrzykujcie radośnie z nim wszyscy, którzy jesteście po nim w żałobie,

[11] para que mameis e vos farteis dos peitos das suas consolações; para que sugueis e vos deleiteis com a abundância da sua glória.

[11] Abyście ssali do syta pierś jego pociechy, abyście napili się i pokrzepili potęgą jego chwały.

[12] Porque assim diz o SENHOR: Eis que estenderei sobre ela a paz como um rio, e a glória das nações, como uma torrente que transborda; então, mamareis, nos braços vos trarão e sobre os joelhos vos acalentarão.

[12] Tak bowiem mówi Pan: Oto Ja skieruję do niego dobrobyt jak rzekę i bogactwo narodów jak wezbrany strumień. Wtedy ich niemowlęta będą noszone na ramionach i pieszczone na kolanach.

[13] Como alguém a quem sua mãe consola, assim eu vos consolarei; e em Jerusalém vós sereis consolados.

[13] Jak matka pociesza syna, tak ja będę was pocieszał, i w Jeruzalemie doznacie pociechy.

[14] Vós o vereis, e o vosso coração se regozijará, e os vossos ossos revigorarão como a erva tenra; então, o poder do SENHOR será notório aos seus servos, e ele se indignará contra os seus inimigos.

[14] Gdy to zobaczycie, rozraduje się wasze serce i jak świeża trawa zakwitną wasze kości: objawi się ręka Pana jego sługom, a jego zawziętość jego nieprzyjaciołom.

[15] Porque eis que o SENHOR virá em fogo, e os seus carros, como um torvelinho, para

[15] Bo oto Pan przyjdzie w ogniu, a jego wozy jak huragan, aby dać upust swojemu

tornar a sua ira em furor e a sua repreensão, em chamas de fogo,

[16] porque com fogo e com a sua espada entrará o SENHOR em juízo com toda a carne; e serão muitos os mortos da parte do SENHOR.

[17] Os que se santificam e se purificam para entrarem nos jardins após a deusa que está no meio, que comem carne de porco, coisas abomináveis e rato serão consumidos, diz o SENHOR.

[18] Porque conheço as suas obras e os seus pensamentos e venho para ajuntar todas as nações e línguas; elas virão e contemplarão a minha glória.

[19] Porei entre elas um sinal e alguns dos que foram salvos enviarei às nações, a Társis, Pul e Lude, que atiram com o arco, a Tubal e Javã, até às terras do mar mais remotas, que jamais ouviram falar de mim, nem viram a minha glória; eles anunciarão entre as nações a minha glória.

[20] Trarão todos os vossos irmãos, dentre todas as nações, por oferta ao SENHOR, sobre cavalos, em liteiras e sobre mulas e dromedários, ao meu santo monte, a Jerusalém, diz o SENHOR, como quando os filhos de Israel trazem as suas ofertas de manjares, em vasos puros à Casa do SENHOR.

[21] Também deles tomarei a alguns para sacerdotes e para levitas, diz o SENHOR.

gniewowi i spełnić swoją groźbę w płomieniach ognia,

[16] Gdyż ogniem i swoim mieczem dokona Pan sądu nad całą ziemią i będzie wielu pobitych przez Pana.

[17] Ci, którzy się uświęcają i oczyszczają, aby wejść do pogańskich gajów za jednym, który kroczy w pośrodku, ci, którzy jedzą mięso wieprzowe i płazy, i myszy, wszyscy razem zginą - mówi Pan.

[18] Ja bowiem znam ich uczynki i zamysły i przyjdę, aby zebrać wszystkie narody i języki; one przyjdą, aby oglądać moją chwałę!

[19] Potem umieszczę na nich znaki tych, którzy spośród nich ocaleli, wyślę do narodów, do Tarszysz, Pul i Lud, do Mesech i Rosz, do Tubal i Jawan, do dalekich wysp, które nie słyszały żadnej wieści o mnie i nie widziały mojej chwały, i będą zwiastować moją chwałę wśród narodów.

[20] I przyprowadzą wszystkich waszych braci ze wszystkich narodów na koniach i wozach, w lektykach i na mułach, i na wielbłądach na moją świętą górę, do Jeruzalemu, jako dar dla Pana - mówi Pan - tak jak synowie izraelscy przynoszą do świątyni Pana ofiarę z pokarmów w czystym naczyniu.

[21] Także spośród nich wezmę sobie niektórych na kapłanów, na lewitów - mówi Pan.

[22] Porque, como os novos céus e a nova terra, que hei de fazer, estarão diante de mim, diz o SENHOR, assim há de estar a vossa posteridade e o vosso nome.

[23] E será que, de uma Festa da Lua Nova à outra e de um sábado a outro, virá toda a carne a adorar perante mim, diz o SENHOR.

[24] Eles sairão e verão os cadáveres dos homens que prevaricaram contra mim; porque o seu verme nunca morrerá, nem o seu fogo se apagará; e eles serão um horror para toda a carne.

[22] Bo jak nowe niebo i nowa ziemia, które Ja stworzę, ostaną się przede mną - mówi Pan - tak ostoi się wasze potomstwo i wasze imię.

[23] I będzie tak, że w każdy nów i w każdy sabat przychodzić będzie każdy człowiek, aby mi oddać pokłon - mówi Pan.

[24] Gdy wyjdą, będą oglądać trupy ludzi, którzy odstąpili ode mnie; bo robak ich nie zginie, a ogień ich nie zgaśnie i będą obrzydliwością dla wszelkiego ciała.

Jeremias	Jeremiasza

Jeremias 1

A vocação de Jeremias

[1] Palavras de Jeremias, filho de Hilquias, um dos sacerdotes que estavam em Anatote, na terra de Benjamim;
[2] a ele veio a palavra do SENHOR, nos dias de Josias, filho de Amom e rei de Judá, no décimo terceiro ano do seu reinado;

[3] e também nos dias de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, até ao fim do ano undécimo de Zedequias, filho de Josias, rei de Judá, e ainda até ao quinto mês do exílio de Jerusalém.

[4] A mim me veio, pois, a palavra do SENHOR, dizendo:
[5] Antes que eu te formasse no ventre materno, eu te conheci, e, antes que saísses da madre, te consagrei, e te constituí profeta às nações.
[6] Então, lhe disse eu: ah! SENHOR Deus! Eis que não sei falar, porque não passo de uma criança.
[7] Mas o SENHOR me disse: Não digas: Não passo de uma criança; porque a todos a quem eu te enviar irás; e tudo quanto eu te mandar falarás.
[8] Não temas diante deles, porque eu sou contigo para te livrar, diz o SENHOR.
[9] Depois, estendeu o SENHOR a mão, tocou-me na boca e o SENHOR me disse: Eis que ponho na tua boca as minhas palavras.

Jeremiasza 1

Powołanie proroka i jego posłannictwo

[1] Słowa Jeremiasza, syna Chilkiasza, z rodu kapłańskiego w Anatot, w ziemi Beniamina,
[2] Którego doszło słowo Pana w czasach króla judzkiego Jozjasza, syna Amona, w trzynastym roku jego panowania,
[3] A potem w czasach Jojakima, syna Jozjasza, króla judzkiego, aż do końca jedenastego roku Sedekiasza, syna Jozjasza, króla judzkiego, aż do uprowadzenia mieszkańców Jeruzalemu do niewoli w piątym miesiącu tego roku.

[4] Doszło mnie słowo Pana tej treści:

[5] Wybrałem cię sobie, zanim cię utworzyłem w łonie matki, zanim się urodziłeś, poświęciłem cię, na proroka narodów przeznaczyłem cię.
[6] Wtedy rzekłem: Ach, Wszechmocny Panie! Oto ja nie umiem mówić, bo jestem jeszcze młody.
[7] Na to rzekł do mnie Pan: Nie mów: Jestem jeszcze młody! Bo do kogokolwiek cię poślę, pójdziesz i będziesz mówił wszystko, co ci rozkażę.
[8] Nie bój się ich, bo Ja jestem z tobą, aby cię ratować! - mówi Pan.

[9] Potem Pan wyciągnął rękę i dotknął moich ust. I rzekł do mnie Pan: Oto wkładam moje słowa w twoje usta.

[10] Olha que hoje te constituo sobre as nações e sobre os reinos, para arrancares e derribares, para destruíres e arruinares e também para edificares e para plantares.

A visão da vara de amendoeira

[11] Veio ainda a palavra do SENHOR, dizendo: Que vês tu, Jeremias? Respondi: vejo uma vara de amendoeira.

[12] Disse-me o SENHOR: Viste bem, porque eu velo sobre a minha palavra para a cumprir.

A visão da panela ao fogo

[13] Outra vez, me veio a palavra do SENHOR, dizendo: Que vês? Eu respondi: vejo uma panela ao fogo, cuja boca se inclina do Norte.

[14] Disse-me o SENHOR: Do Norte se derramará o mal sobre todos os habitantes da terra.

[15] Pois eis que convoco todas as tribos dos reinos do Norte, diz o SENHOR; e virão, e cada reino porá o seu trono à entrada das portas de Jerusalém e contra todos os seus muros em redor e contra todas as cidades de Judá.

[16] Pronunciarei contra os moradores destas as minhas sentenças, por causa de toda a malícia deles; pois me deixaram a mim, e queimaram incenso a deuses estranhos, e adoraram as obras das suas próprias mãos.

[17] Tu, pois, cinge os lombos, dispõe-te e dize-lhes tudo quanto eu te mandar; não te espantes diante deles, para que eu não te infunda espanto na sua presença.

[10] Patrz! Daję ci dzisiaj władzę nad narodami i nad królestwami, abyś wykorzeniał i wyplenìał, niszczył i burzył, odbudowywał i sadził.

Dwa widzenia prorocze

[11] I doszło mnie słowo Pana tej treści: Co widzisz, Jeremiaszu? I odpowiedziałem: Widzę gałązkę drzewa migdałowego.

[12] Wtedy Pan rzekł do mnie: Dobrze widziałeś, gdyż czuwam nad moim słowem, aby je wypełnić.

[13] I powtórnie doszło mnie słowo Pana tej treści: Co widzisz? I odpowiedziałem: Widzę rozpalony kocioł, z którego wrzątek wylewa się od północy.

[14] Wtedy Pan rzekł do mnie: Z północy leje się nieszczęście na wszystkich mieszkańców kraju.

[15] Bo oto Ja przywołam wszystkie ludy królestw północnych - mówi Pan - i przyjdą, i każdy ustawi swój tron u wejścia do bram Jeruzalemu i naprzeciw wszystkich jego murów wokoło, i naprzeciw wszystkich miast judzkich.

[16] Wtedy wypowiem na nich swoje wyroki z powodu wszystkich ich złości, że mnie opuścili, kadzili obcym bogom i oddawali pokłon dziełu swoich rąk.

[17] Ty więc przepasz swoje biodra, wstań i mów do nich wszystko, co Ja ci każę, nie lękaj się ich, abym Ja nie napełnił cię lękiem przed nimi!

[18] Eis que hoje te ponho por cidade fortificada, por coluna de ferro e por muros de bronze, contra todo o país, contra os reis de Judá, contra os seus príncipes, contra os seus sacerdotes e contra o seu povo.

[19] Pelejarão contra ti, mas não prevalecerão; porque eu sou contigo, diz o SENHOR, para te livrar.

Jeremias 2

O amor de Deus e a rebeldia do povo

[1] A mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Vai e clama aos ouvidos de Jerusalém: Assim diz o SENHOR: Lembro-me de ti, da tua afeição quando eras jovem, e do teu amor quando noiva, e de como me seguias no deserto, numa terra em que se não semeia.

[3] Então, Israel era consagrado ao SENHOR e era as primícias da sua colheita; todos os que o devoraram se faziam culpados; o mal vinha sobre eles, diz o SENHOR.

[4] Ouvi a palavra do SENHOR, ó casa de Jacó e todas as famílias da casa de Israel.

[5] Assim diz o SENHOR: Que injustiça acharam vossos pais em mim, para de mim se afastarem, indo após a nulidade dos ídolos e se tornando nulos eles mesmos,

[6] e sem perguntarem: Onde está o SENHOR, que nos fez subir da terra do Egito? Que nos guiou através do deserto, por uma terra de ermos e de covas, por uma terra de sequidão e sombra de morte,

[18] Oto Ja czynię cię dziś miastem warownym i słupem żelaznym, i murem spiżowym przeciwko całemu krajowi, przeciwko królom judzkim, jego książętom, jego kapłanom i jego pospólstwu.

[19] I będą cię zwalczać, lecz cię nie przemogą, bo Ja jestem z tobą, aby cię ratować - mówi Pan.

Jeremiasza 2

Napiętnowanie niewierności Izraela wobec Boga

[1] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[2] Idź i wołaj do uszu Jeruzalemu tymi słowy: Tak mówi Pan: Pomnę na miłość twojej młodości, na uczucie czasu twojego narzeczeństwa, gdy chodziłeś za mną na pustyni, w kraju nie obsiewanym.

[3] Izrael był poświęcony Panu, był pierwocinami jego plonów, wszyscy, którzy go kąsali, ściągali na siebie winę, nieszczęście na nich spadało, mówi Pan.

[4] Słuchajcie słowa Pańskiego, domu Jakuba i wszystkie rody domu izraelskiego!

[5] Tak mówi Pan: Jakie zło znaleźli wasi ojcowie u mnie, że oddalili się ode mnie, a poszli za marnością i zmarnieli?

[6] I nie mówili: Gdzie jest Pan, który nas wyprowadził z ziemi egipskiej, który nas wiódł przez pustynię, przez kraj pusty i pełen wąwozów, przez kraj suchy i mroczny, przez kraj, przez który nikt nie

por uma terra em que ninguém transitava e na qual não morava homem algum?

7 Eu vos introduzi numa terra fértil, para que comêsseis o seu fruto e o seu bem; mas, depois de terdes entrado nela, vós a contaminastes e da minha herança fizestes abominação.

8 Os sacerdotes não disseram: Onde está o SENHOR? E os que tratavam da lei não me conheceram, os pastores prevaricaram contra mim, os profetas profetizaram por Baal e andaram atrás de coisas de nenhum proveito.

Perfídia sem exemplo

9 Portanto, ainda pleitearei convosco, diz o SENHOR, e até com os filhos de vossos filhos pleitearei.

10 Passai às terras do mar de Chipre e vede; mandai mensageiros a Quedar, e atentai bem, e vede se jamais sucedeu coisa semelhante.

11 Houve alguma nação que trocasse os seus deuses, posto que não eram deuses? Todavia, o meu povo trocou a sua Glória por aquilo que é de nenhum proveito.

12 Espantai-vos disto, ó céus, e horrorizai-vos! Ficai estupefatos, diz o SENHOR.

13 Porque dois males cometeu o meu povo: a mim me deixaram, o manancial de águas vivas, e cavaram cisternas, cisternas rotas, que não retêm as águas.

14 Acaso, é Israel escravo ou servo nascido em casa? Por que, pois, veio a ser presa?

przechodził i gdzie żaden człowiek nie mieszkał?

7 Wprowadziłem was do ziemi ogrodów, abyście żywili się jej owocami i dobrami, lecz wy weszliście i zanieczyściliście moją ziemię, a moje dziedzictwo uczyniliście obrzydliwością.

8 Kapłani nie pytali: Gdzie jest Pan? Stróże prawa nie znali mnie i pasterze odstąpili ode mnie, prorocy prorokowali w imieniu Baala, chodzili za bogami, którzy nie mogą pomóc.

9 Dlatego będę się jeszcze z wami spierał - mówi Pan - i będę się spierał z waszymi wnukami.

10 Udajcie się więc na wyspy cytyjskie i spójrzcie, poślijcie do Kedareńczyków, dobrze uważajcie i przypatrzcie się, czy stało się coś podobnego;

11 Czy jakiś naród zmienił swoich bogów, chociaż to nie są bogowie? Wszakże mój lud zamienił swoją chwałę na kogoś, kto nie może pomóc.

12 Przeraźcie się, niebiosa, nad tym, zadrżyjcie i zatrwóżcie się bardzo! - mówi Pan -

13 Gdyż mój lud popełnił dwojakie zło: Mnie, źródło wód żywych, opuścili, a wykopali sobie cysterny, cysterny dziurawe, które wody zatrzymać nie mogą.

14 Czy Izrael jest niewolnikiem albo sługą urodzonym w domu? Dlaczego więc stał się łupem?

[15] Os leões novos rugiram contra ele, levantaram a voz; da terra dele fizeram uma desolação; as suas cidades estão queimadas, e não há quem nelas habite.

[16] Até os filhos de Mênfis e de Tafnes te pastaram o alto da cabeça.

[17] Acaso, tudo isto não te sucedeu por haveres deixado o SENHOR, teu Deus, quando te guiava pelo caminho?

[18] Agora, pois, que lucro terás indo ao Egito para beberes as águas do Nilo; ou indo à Assíria para beberes as águas do Eufrates?

[19] A tua malícia te castigará, e as tuas infidelidades te repreenderão; sabe, pois, e vê que mau e quão amargo é deixares o SENHOR, teu Deus, e não teres temor de mim, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

Israel adorou a Baal

[20] Ainda que há muito quebrava eu o teu jugo e rompia as tuas ataduras, dizias tu: Não quero servir-te. Pois, em todo outeiro alto e debaixo de toda árvore frondosa, te deitavas e te prostituías.

[21] Eu mesmo te plantei como vide excelente, da semente mais pura; como, pois, te tornaste para mim uma planta degenerada, como de vide brava?

[22] Pelo que ainda que te laves com salitre e amontoes potassa, continua a mácula da tua iniqüidade perante mim, diz o SENHOR Deus.

[23] Como podes dizer: Não estou maculada, não andei após os baalins? Vê o teu rasto no vale, reconhece o que fizeste,

[15] Młode lwy ryczą na niego, głośno porykują, obracają jego ziemię w pustynię, jego miasta są spalone tak, że nikt tam nie mieszka.

[16] Nawet mieszkańcy Memfisu i Dafne ostrzygą ci czubek twojej głowy.

[17] Czy nie zgotowałaś sobie tego sama, opuszczając Pana, swojego Boga?

[18] A teraz co masz z tego, że udajesz się do Egiptu, aby pić wodę Nilu, albo co masz z tego, że udajesz się do Asyrii, aby pić wodę Eufratu?

[19] Karze cię twoja złość, smaga cię twoje odstępstwo. Poznaj więc i zobacz, jak złą i gorzką jest rzeczą, że opuściłaś Pana, swojego Boga, i nie ma u ciebie bojaźni przede mną - mówi Wszechmocny, Pan Zastępów.

[20] Bo już dawno złamałaś swoje jarzmo i zerwałaś swoje więzy, mówiąc: Nie chcę być niewolnicą. Lecz jak nierządnica kładziesz się na każdym wysokim pagórku i pod każdym zielonym drzewem.

[21] A przecież to Ja zasadziłem cię jako szlachetną winorośl, cały szczep prawdziwy, a jakże mi się zmieniłaś na krzew zwyrodniały, na winorośl dziką!

[22] Choćbyś nawet obmywała się ługiem i mydła używała obficie, jednak brudna plama twojej winy będzie wyraźna przede mną - mówi Wszechmocny Pan.

[23] Jak możesz mówić: Nie zbrudziłam się, za Baalami nie chodziłam? Spójrz na swoje postępowanie w Dolinie, zważ, co

dromedária nova de ligeiros pés, que andas ziguezagueando pelo caminho;

[24] jumenta selvagem, acostumada ao deserto e que, no ardor do cio, sorve o vento. Quem a impediria de satisfazer ao seu desejo? Os que a procuram não têm de fatigar-se; no mês dela a acharão.

[25] Guarda-te de que os teus pés andem desnudos e a tua garganta tenha sede. Mas tu dizes: Não, é inútil; porque amo os estranhos e após eles irei.

[26] Como se envergonha o ladrão quando o apanham, assim se envergonham os da casa de Israel; eles, os seus reis, os seus príncipes, os seus sacerdotes e os seus profetas,

[27] que dizem a um pedaço de madeira: Tu és meu pai; e à pedra: Tu me geraste. Pois me viraram as costas e não o rosto; mas, em vindo a angústia, dizem: Levanta-te e livra-nos.

[28] Onde, pois, estão os teus deuses, que para ti mesmo fizeste? Eles que se levantem se te podem livrar no tempo da tua angústia; porque os teus deuses, ó Judá, são tantos como as tuas cidades.

[29] Por que contendeis comigo? Todos vós transgredistes contra mim, diz o SENHOR.

[30] Em vão castiguei os vossos filhos; eles não aceitaram a minha disciplina; a vossa espada devorou os vossos profetas como leão destruidor.

[31] Oh! Que geração! Considerai vós a palavra do SENHOR. Porventura, tenho eu

uczyniłaś, młoda, chyża wielbłądzico, bezmyślnie biegająca swoimi drogami,

[24] Rwąca się do stepu w niepohamowanej namiętności, łapiąca powietrze; któż może jej żądzę powstrzymać? Wszyscy, którzy mają na nią ochotę, nie muszą się trudzić, znajdą ją w jej miesiącu.

[25] Uważaj, abyś sobie nogi nie skaleczyła i aby twoje gardło nie wyschło! Lecz ty mówisz: To daremne! Nie! Gdyż ja ukochałam obcych i pójdę za nimi.

[26] Jak złodziej wstydzi się, gdy go złapią, tak wstydzić się będzie dom izraelski, oni, ich królowie, ich książęta, ich kapłani i ich prorocy,

[27] Którzy mówią do drewna: Ty jesteś moim ojcem, a do kamienia: Ty mnie zrodziłeś! Gdyż obrócili się do mnie plecami, a nie twarzą, a w czasie swojej niedoli mówią: Powstań i wybaw nas!

[28] A gdzie są twoi bogowie, których sobie zrobiłaś? Niech powstaną, jeżeli mogą cię wybawić w czasie twojej niedoli! Gdyż ile jest twoich miast, tyle jest twoich bogów, o Judo!

[29] Czemu spieracie się ze mną? Wy wszyscy odstąpiliście ode mnie - mówi Pan.

[30] Na próżno biłem waszych synów, nie przyjęli pouczenia; wasz miecz pożarł waszych proroków, jak lew pożerający.

[31] Jakim to rodem jesteście! Zważcie na słowo Pana: Czy byłem dla Izraela

sido para Israel um deserto? Ou uma terra da mais espessa escuridão? Por que, pois, diz o meu povo: Somos livres! Jamais tornaremos a ti?

[32] Acaso, se esquece a virgem dos seus adornos ou a noiva do seu cinto? Todavia, o meu povo se esqueceu de mim por dias sem conta.

[33] Como dispões bem os teus caminhos, para buscares o amor! Pois até às mulheres perdidas os ensinaste.

[34] Nas orlas dos teus vestidos se achou também o sangue de pobres e inocentes, não surpreendidos no ato de roubar. Apesar de todas estas coisas,

[35] ainda dizes: Estou inocente; certamente, a sua ira se desviou de mim. Eis que entrarei em juízo contigo, porquanto dizes: Não pequei.

[36] Que mudar leviano é esse dos teus caminhos? Também do Egito serás envergonhada, como foste envergonhada da Assíria.

[37] Também daquele sairás de mãos na cabeça; porque o SENHOR rejeitou aqueles em quem confiaste, e não terás sorte por meio deles.

Jeremias 3

A clemência de Deus, apesar da infidelidade do povo

[1] Se um homem repudiar sua mulher, e ela o deixar e tomar outro marido, porventura, aquele tornará a ela? Não se poluiria com isso de todo aquela terra? Ora, tu te prostituíste com muitos

pustynią albo ziemią mroku? Dlaczego mój lud mówi: Chcemy zażyć wolności, nie pójdziemy już do ciebie?

[32] Czy panna zapomina swojej ozdoby, oblubienica swojego pasa? Lecz mój lud zapomniał o mnie od niepamiętnych czasów.

[33] Jak sprytnie umiesz obmyślać sposoby uprawiania miłości! Dlatego dopasowałaś swoje postępowanie do wszelakiej złości,

[34] A także na skraju twoich szat znajduje się krew niewinnych ubogich, której nie znalazłem nawet u włamywaczy, lecz u tych wszystkich.

[35] A jednak mówisz: Jestem niewinna, przecież jego gniew odwrócił się ode mnie. Oto Ja spierać się będę z tobą, bo mówisz: Nie zgrzeszyłam.

[36] Jakże lekko ci przychodzi zmieniać swoją drogę! Także Egipt cię zawiedzie, jak zawiodła cię Asyria,

[37] I wyjdziesz również stamtąd z rękami nad głową, gdyż Pan odrzucił tych, którym zaufałaś, i nie będziesz miała z nimi szczęścia.

Jeremiasza 3

Czy po odejściu powrót jest możliwy?

[1] I rzekł Pan: Gdy mąż odprawi swoją żonę i ta odejdzie od niego, a wyjdzie za innego mężczyznę, czy tamten może jeszcze do niej powrócić? Czy nie jest zupełnie zbezczeszczona ta kobieta? I czy ty, która

amantes; mas, ainda assim, torna para mim, diz o SENHOR.

2 Levanta os olhos aos altos desnudos e vê; onde não te prostituíste? Nos caminhos te assentavas à espera deles como o arábio no deserto; assim, poluíste a terra com as tuas devassidões e com a tua malícia.

3 Pelo que foram retiradas as chuvas, e não houve chuva serôdia; mas tu tens a fronte de prostituta e não queres ter vergonha.

4 Não é fato que agora mesmo tu me invocas, dizendo: Pai meu, tu és o amigo da minha mocidade?

5 Conservarás para sempre a tua ira? Ou a reterás até ao fim? Sim, assim me falas, mas cometes maldade a mais não poder.

6 Disse mais o SENHOR nos dias do rei Josias: Viste o que fez a pérfida Israel? Foi a todo monte alto e debaixo de toda árvore frondosa e se deu ali a toda prostituição.

7 E, depois de ela ter feito tudo isso, eu pensei que ela voltaria para mim, mas não voltou. A sua pérfida irmã Judá viu isto.

8 Quando, por causa de tudo isto, por ter cometido adultério, eu despedi a pérfida Israel e lhe dei carta de divórcio, vi que a falsa Judá, sua irmã, não temeu; mas ela mesma se foi e se deu à prostituição.

9 Sucedeu que, pelo ruidoso da sua prostituição, poluiu ela a terra; porque adulterou, adorando pedras e árvores.

uprawiałaś nierząd z wielu zalotnikami, możesz powrócić do mnie - mówi Pan?

2 Podnieś swoje oczy na wzgórza i zobacz, gdzie nie oddałaś się mężczyźnie? Na drogach siadałaś wyczekująco, jak Arab na pustyni, i zbezcześciłaś kraj swoim wszeteczeństwem i swoją złością.

3 I dlatego ustały deszcze jesienne, i nie było deszczów wiosennych. Lecz ty masz czoło kobiety wszetecznej, nie znasz już wstydu.

4 I znowu teraz wołasz do mnie: Ojcze mój! Ty jesteś przyjacielem mojej młodości!

5 Czy wiecznie będziesz się gniewał, czy zawsze będziesz chował urazę? Tak oto mówiłaś i czyniłaś zło, ile tylko potrafiłaś.

Izrael i Juda wezwani do pokuty

6 W czasach króla Jozjasza rzekł Pan do mnie: Czy widziałeś, co uczyniła odstępna żona, Izrael? Chodziła na każdą wysoką górę i pod każde zielone drzewo i tam oddawała się nierządowi.

7 Nawet wtedy jeszcze myślałem, że gdy uczyniła to wszystko, powróci do mnie, lecz nie powróciła. I widziała to niewierna jej siostra - Juda.

8 Widziała także, że Ja właśnie z powodu wszystkich cudzołóstw odrzuciłem odstępną żonę, Izraela, i dałem jej list rozwodowy. Jednak jej siostra, niewierna Juda, nie ulękła się, lecz poszła i także oddawała się nierządowi;

9 Przez bezwstydny swój nierząd zbezcześciła ziemię, cudzołożyła z kamieniem i drewnem.

[10] Apesar de tudo isso, não voltou de todo o coração para mim a sua falsa irmã Judá, mas fingidamente, diz o SENHOR.

[11] Disse-me o SENHOR: Já a pérfida Israel se mostrou mais justa do que a falsa Judá.

[12] Vai, pois, e apregoa estas palavras para o lado do Norte e dize: Volta, ó pérfida Israel, diz o SENHOR, e não farei cair a minha ira sobre ti, porque eu sou compassivo, diz o SENHOR, e não manterei para sempre a minha ira.

[13] Tão-somente reconhece a tua iniqüidade, reconhece que transgrediste contra o SENHOR, teu Deus, e te prostituíste com os estranhos debaixo de toda árvore frondosa e não deste ouvidos à minha voz, diz o SENHOR.

O povo exortado a arrepender-se

[14] Convertei-vos, ó filhos rebeldes, diz o SENHOR; porque eu sou o vosso esposo e vos tomarei, um de cada cidade e dois de cada família, e vos levarei a Sião.

[15] Dar-vos-ei pastores segundo o meu coração, que vos apascentem com conhecimento e com inteligência.

[16] Sucederá que, quando vos multiplicardes e vos tornardes fecundos na terra, então, diz o SENHOR, nunca mais se exclamará: A arca da Aliança do SENHOR! Ela não lhes virá à mente, não se lembrarão dela nem dela sentirão falta; e não se fará outra.

[17] Naquele tempo, chamarão a Jerusalém de Trono do SENHOR; nela se reunirão

[10] Mimo to wszystko niewierna jej siostra, Juda, nie powróciła do mnie ze szczerego serca, lecz obłudnie - mówi Pan.

[11] I rzekł Pan do mnie: Odstępna żona, Izrael, okazała się sprawiedliwsza niż niewierna żona, Juda.

[12] Idź i głoś te słowa ku północy i mów: Nawróć się żono odstępna, Izraelu - mówi Pan - nie spojrzę na was surowo, gdyż Ja jestem dobrotliwy - mówi Pan - a nie chowam gniewu na wieki!

[13] Tylko uznaj swoją winę, że od Pana, swojego Boga, odstąpiłaś i oddawałaś się obcym bogom pod każdym zielonym drzewem, a mojego głosu nie słuchaliście - mówi Pan.

[14] Nawróćcie się, odstępni synowie - mówi Pan - bo Ja jestem waszym Panem, a zabiorę was po jednym z każdego miasta i po dwóch z każdego rodu, i wprowadzę was na Syjon.

[15] I dam wam pasterzy według swojego serca, którzy was będą paść rozumnie i mądrze.

[16] A gdy się rozmnożycie i rozplenicie w kraju w owych dniach - mówi Pan - już nie będą mówić o Skrzyni Przymierza z Panem i nikt o niej nie będzie myślał, i nikt jej nie będzie wspominał, nikt nie będzie odczuwał jej braku ani też nie będą sporządzać nowej.

[17] W owym czasie będą nazywać Jeruzalem tronem Pana i tam w

todas as nações em nome do SENHOR e já não andarão segundo a dureza do seu coração maligno.

Jeruzalemie zgromadzą się wszystkie narody w imieniu Pana i już nie będą postępować według uporu swojego złego serca.

[18] Naqueles dias, andará a casa de Judá com a casa de Israel, e virão juntas da terra do Norte para a terra que dei em herança a vossos pais.

[18] W owych dniach przystąpią ci z domu Judy do tych z domu Izraela i wejdą razem z ziemi północnej do ziemi, którą dałem waszym ojcom w dziedziczne posiadanie.

[19] Mas eu a mim me perguntava: como te porei entre os filhos e te darei a terra desejável, a mais formosa herança das nações? E respondi: Pai me chamarás e de mim não te desviarás.

[19] Ja wprawdzie myślałem: Jakżebym chciał uznać cię za syna i dać ci w dziedzictwo ziemię uroczą, najpiękniejszy klejnot narodów! I myślałem, że będziecie na mnie wołać: Mój ojcze! I nie odwrócicie się ode mnie.

[20] Deveras, como a mulher se aparta perfidamente do seu marido, assim com perfídia te houveste comigo, ó casa de Israel, diz o SENHOR.

[20] Lecz jak kobieta zdradza swojego kochanka, tak wy mnie zdradziliście, domu Izraela - mówi Pan.

[21] Nos lugares altos, se ouviu uma voz, pranto e súplicas dos filhos de Israel; porquanto perverteram o seu caminho e se esqueceram do SENHOR, seu Deus.

[21] Słuchaj! Na wzgórzach słychać błagalny płacz synów izraelskich, że przewrotnie postępowali, zapomnieli Pana, swojego Boga.

[22] Voltai, ó filhos rebeldes, eu curarei as vossas rebeliões. Eis-nos aqui, vimos ter contigo; porque tu és o SENHOR, nosso Deus.

[22] Zawróćcie, synowie odstępni, uleczę wasze odstępstwa! Oto jesteśmy, przychodzimy do ciebie, bo Ty jesteś Panem, naszym Bogiem.

[23] Na verdade, os outeiros não passam de ilusão, nem as orgias das montanhas; com efeito, no SENHOR, nosso Deus, está a salvação de Israel.

[23] Zaiste, ułudą jest pokładanie nadziei w pagórkach i wrzawa na górach! Zaiste, w Panu, Bogu naszym, jest zbawienie Izraela.

[24] Mas a coisa vergonhosa devorou o labor de nossos pais, desde a nossa mocidade: as suas ovelhas e o seu gado, os seus filhos e as suas filhas.

[24] Od młodości naszej hańbiący bożek pożerał owoc trudu naszych ojców, ich trzody i stada, ich synów i córki.

25 Deitemo-nos em nossa vergonha, e cubra-nos a nossa ignomínia, porque temos pecado contra o SENHOR, nosso Deus, nós e nossos pais, desde a nossa mocidade até ao dia de hoje; e não demos ouvidos à voz do SENHOR, nosso Deus.

25 Legnijmy w naszej hańbie, niech nas przykryje nasze upodlenie, gdyż przeciwko Panu, naszemu Bogu, zgrzeszyliśmy, my i nasi ojcowie, od naszej młodości aż do dnia dzisiejszego, a nie słuchaliśmy głosu Pana, Boga naszego!

Jeremias 4

1 Se voltares, ó Israel, diz o SENHOR, volta para mim; se removeres as tuas abominações de diante de mim, não mais andarás vagueando;

2 se jurares pela vida do SENHOR, em verdade, em juízo e em justiça, então, nele serão benditas as nações e nele se glorificarão.

3 Porque assim diz o SENHOR aos homens de Judá e Jerusalém: Lavrai para vós outros campo novo e não semeeis entre espinhos.

4 Circuncidai-vos para o SENHOR, circuncidai o vosso coração, ó homens de Judá e moradores de Jerusalém, para que o meu furor não saia como fogo e arda, e não haja quem o apague, por causa da malícia das vossas obras.

Vem do Norte o mal

5 Anunciai em Judá, fazei ouvir em Jerusalém e dizei: Tocai a trombeta na terra! Gritai em alta voz, dizendo: Ajuntai-vos, e entremos nas cidades fortificadas!

6 Arvorai a bandeira rumo a Sião, fugi e não vos detenhais; porque eu faço vir do Norte um mal, uma grande destruição.

Jeremiasza 4

1 Jeżeli chcesz zawrócić, Izraelu - mówi Pan - to zawróć do mnie; a jeżeli usuniesz swe obrzydliwości sprzed mojego oblicza, nie będziesz się już tułał.

2 I jeżeli będziesz przysięgał: "Żyje Pan" szczerze, uczciwie i sprawiedliwie, wtedy narody będą sobie życzyć błogosławieństwa takiego jak twoje i tobą będą się chlubić.

3 Bo tak mówi Pan do mężów judzkich i jeruzalemskich: Orzcie sobie ugór w nowy zagon, a nie siejcie między ciernie!

4 Obrzeżcie się dla Pana i usuńcie nieobrzezki waszych serc, mężowie judzcy i mieszkańcy Jeruzalemu, aby mój gniew nie wybuchł jak ogień i nie palił, a niktby go nie ugasił z powodu waszych złych czynów!

Groźba najazdu na Judę

5 Opowiadajcie w Judzie i w Jeruzalemie ogłaszajcie, trąbcie na rogu po kraju, wołajcie pełnym głosem i mówcie: Zbierzcie się, a wejdziemy do miast obronnych!

6 Podnieście chorągiew ku Syjonowi; chrońcie się, nie przystawajcie, bo Ja

sprowadzam z północy nieszczęście i wielką klęskę!

[7] Já um leão subiu da sua ramada, um destruidor das nações; ele já partiu, já deixou o seu lugar para fazer da tua terra uma desolação, a fim de que as tuas cidades sejam destruídas, e ninguém as habite.

[7] Lew wypadł ze swojej gęstwiny i wyruszył niszczyciel narodów, wyszedł ze swojego miejsca, aby obrócić twoją ziemię w pustynię; twoje miasta będą zburzone, bez mieszkańców.

[8] Cingi-vos, pois, de cilício, lamentai e uivai; porque a ira ardente do SENHOR não se desviou de nós.

[8] Dlatego przyodziejcie się w wory, narzekajcie i biadajcie, gdyż nie odwrócił się od nas zapalczywy gniew Pana!

[9] Sucederá naquele dia, diz o SENHOR, que o rei e os príncipes perderão a coragem, os sacerdotes ficarão pasmados, e os profetas, estupefatos.

[9] I stanie się w owym dniu - mówi Pan - że zniknie odwaga króla i odwaga książąt, i zdrętwieją kapłani, a prorocy będą przerażeni.

[10] Então, disse eu: Ah! SENHOR Deus! Verdadeiramente, enganaste a este povo e a Jerusalém, dizendo: Tereis paz; e eis que a espada lhe penetra até à alma.

[10] I będą mówić: Ach, Wszechmocny Panie! Zaprawdę, bardzo zawiodłeś ten lud i Jeruzalem, mówiąc: Pokój mieć będziecie! A tymczasem miecz zagraża naszemu życiu.

[11] Naquele tempo, se dirá a este povo e a Jerusalém: Vento abrasador dos altos desnudos do ermo assopra diretamente à filha do meu povo, não para padejar nem para alimpar.

[11] W owym czasie będzie się mówiło do tego ludu i do Jeruzalemu: Gorący wiatr wieje z nagich wierzchołków pustyni prosto na córkę mojego ludu, nie aby przewiewać czy oczyszczać.

[12] Vento mais forte do que este virá ainda de minha parte, e, então, também eu pronunciarei a sentença contra eles.

[12] Wicher silniejszy niż oni przychodzi na mój rozkaz. Teraz Ja sam wypowiem na nich wyrok.

[13] Eis aí que sobe o destruidor como nuvens; os seus carros, como tempestade; os seus cavalos são mais ligeiros do que as águias. Ai de nós! Estamos arruinados!

[13] Oto nadchodzi wróg jak chmury, a jego wozy są jak huragan, jego rumaki szybsze niż orły. Biada nam, bo jesteśmy zgubieni!

[14] Lava o teu coração da malícia, ó Jerusalém, para que sejas salva! Até

[14] Obmyj ze zła swoje serce, Jeruzalem, abyś było wybawione! Jak długo będziesz

quando hospedarás contigo os teus maus pensamentos?

15 Uma voz se faz ouvir desde Dã e anuncia a calamidade desde a região montanhosa de Efraim!

16 Proclamai isto às nações, fazei-o ouvir contra Jerusalém: De uma terra longínqua vêm sitiadores e levantam a voz contra as cidades de Judá.

17 Como os guardas de um campo, eles cercam Jerusalém, porque ela se rebelou contra mim, diz o SENHOR.

18 O teu proceder e as tuas obras fizeram vir sobre ti estas coisas; a tua calamidade, que é amarga, atinge até o próprio coração.

19 Ah! Meu coração! Meu coração! Eu me contorço em dores. Oh! As paredes do meu coração! Meu coração se agita! Não posso calar-me, porque ouves, ó minha alma, o som da trombeta, o alarido de guerra.

20 Golpe sobre golpe se anuncia, pois a terra toda já está destruída; de súbito, foram destruídas as minhas tendas; num momento, as suas lonas.

21 Até quando terei de ver a bandeira, terei de ouvir a voz da trombeta?

22 Deveras, o meu povo está louco, já não me conhece; são filhos néscios e não inteligentes; são sábios para o mal e não sabem fazer o bem.

23 Olhei para a terra, e ei-la sem forma e vazia; para os céus, e não tinham luz.

przechowywać w swoim wnętrzu zbrodnicze swoje zamysły?

15 Bo słuchaj! Wieść przynoszą z Dan i ogłaszają klęskę z góry efraimskiej.

16 Zwiastujcie o tym ludom, ogłaszajcie to Jeruzalemowi: Wrogowie nadciągają z dalekiej ziemi i podnoszą swój okrzyk wojenny przeciwko miastom Judy.

17 Jak strażnicy pól otaczają je wokoło, gdyż zbuntowało się przeciwko mnie, mówi Pan.

18 Twoje postępowanie i twoje uczynki zgotowały ci to; twoja złość to sprawia, że jest gorzko i że to godzi w twoje serce.

19 O, jak mi smutno, jak mi smutno! Wiję się z bólu. O, ściany serca mego! Moje serce jest zaniepokojone, nie mogę milczeć, bo głos trąby słyszysz, moja duszo, zgiełk wojenny!

20 Klęska następuje po klęsce; cały kraj jest spustoszony; znienacka zostały zniszczone moje namioty, w mgnieniu oka moje zasłony.

21 Jak długo mam patrzeć na chorągiew, słyszeć głos trąby?

22 Jakże głupi jest mój lud, nic o mnie nie wie. Niemądre to i nierozumne dzieci. Są biegłe w czynieniu zła, lecz dobrze czynić nie umieją.

23 Spojrzałem na ziemię - a oto pustka i próżnia, ku niebu - a nie było na nim jego światła.

[24] Olhei para os montes, e eis que tremiam, e todos os outeiros estremeciam.

[25] Olhei, e eis que não havia homem nenhum, e todas as aves dos céus haviam fugido.

[26] Olhei ainda, e eis que a terra fértil era um deserto, e todas as suas cidades estavam derribadas diante do SENHOR, diante do furor da sua ira.

[27] Pois assim diz o SENHOR: Toda a terra será assolada; porém não a consumirei de todo.

[28] Por isso, a terra pranteará, e os céus acima se enegrecerão; porque falei, resolvi e não me arrependo, nem me retrato.

[29] Ao clamor dos cavaleiros e dos flecheiros, fogem todas as cidades, entram pelas selvas e sobem pelos penhascos; todas as cidades ficam desamparadas, e já ninguém habita nelas.

[30] Agora, pois, ó assolada, por que fazes assim, e te vestes de escarlata, e te adornas com enfeites de ouro, e alargas os olhos com pinturas, se debalde te fazes bela? Os amantes te desprezam e procuram tirar-te a vida.

[31] Pois ouço uma voz, como de parturiente, uma angústia como da primípara em suas dores; a voz da filha de Sião, ofegante, que estende as mãos, dizendo: Ai de mim agora! Porque a minha alma desfalece por causa dos assassinos.

Jeremias 5

[24] Spojrzałem na góry - a oto się trzęsły, na wszystkie pagórki - a one się chwiały.

[25] Spojrzałem - a oto nie było człowieka, a wszystkie ptaki niebieskie odleciały.

[26] Spojrzałem - a oto pole urodzajne stało się pustynią, a wszystkie jego miasta zburzone przed Panem przez żar jego gniewu.

[27] Gdyż tak mówi Pan: Cały kraj stanie się pustynią, jednakże całkiem go nie zniszczę.

[28] Dlatego smuci się ziemia, a niebiosa w górze okrywają się żałobą; gdyż powiedziałem, co postanowiłem, nie żałuję i nie cofnę się przed tym.

[29] Przed wrzawą jeźdźców i łuczników ucieka całe miasto, kryją się w gęstwinach, wychodzą na skały, wszystkie miasta opuszczone, nikt w nich nie mieszka.

[30] A ty, spustoszone, cóż poczniesz? Choćbyś się ubierało w szkarłat, choćbyś się zdobiło złotymi klejnotami, choćbyś swoje oczy rozszerzało barwiczką - na próżno się stroisz. Zalotnicy tobą gardzą, godzą na twoje życie.

[31] Bo słyszę krzyk jakby rodzącej, jęk jakby rodzącej po raz pierwszy, głos córki Syjońskiej, która jęczy, wyciąga swoje dłonie: Biada mi! Moje życie ulega ciosom morderców.

Jeremiasza 5

Os pecados de Jerusalém e de Judá

1 Dai voltas às ruas de Jerusalém; vede agora, procurai saber, buscai pelas suas praças a ver se achais alguém, se há um homem que pratique a justiça ou busque a verdade; e eu lhe perdoarei a ela.

2 Embora digam: Tão certo como vive o SENHOR, certamente, juram falso.

3 Ah! SENHOR, não é para a fidelidade que atentam os teus olhos? Tu os feriste, e não lhes doeu; consumiste-os, e não quiseram receber a disciplina; endureceram o rosto mais do que uma rocha; não quiseram voltar.

4 Mas eu pensei: são apenas os pobres que são insensatos, pois não sabem o caminho do SENHOR, o direito do seu Deus.

5 Irei aos grandes e falarei com eles; porque eles sabem o caminho do SENHOR, o direito do seu Deus; mas estes, de comum acordo, quebraram o jugo e romperam as algemas.

6 Por isso, um leão do bosque os matará, um lobo dos desertos os assolará, um leopardo estará à espreita das suas cidades; qualquer que sair delas será despedaçado; porque as suas transgressões se multiplicaram, multiplicaram-se as suas perfídias.

7 Como, vendo isto, te perdoaria? Teus filhos me deixam a mim e juram pelos que não são deuses; depois de eu os ter fartado, adulteraram e em casa de meretrizes se ajuntaram em bandos;

Grzech Jeruzalemu i Judy

1 Przebiegnijcie ulice Jeruzalemu, rozejrzyjcie się i przekonajcie się, i poszukajcie na jego placach, czy znajdziecie takiego, czy jest ktoś taki, kto przestrzega prawa, kto szuka prawdy - a przebaczę mu!

2 A gdy mówią: "Żyje Pan" - przysięgają fałszywie.

3 Panie, czy twoje oczy nie są nakierowane na prawdę? Ty ich smagasz, lecz oni nie czują bólu, Ty ich wytracasz, lecz oni nie przyjmują karcenia; uczynili swoje oblicze twardsze niż skała, nie chcą się nawrócić.

4 Pomyślałem więc: To przecież prostacy, dlatego głupio postępują, gdyż nie znają drogi Pana, prawa swojego Boga.

5 Pójdę do możnych i pomówię z nimi, wszak oni znają drogę Pana, prawo swojego Boga; lecz także ci połamali jarzmo, zerwali więzy.

6 Dlatego rozszarpie ich lew z lasu, wilk stepowy ich wygubi; lampart czyha przed ich miastami, każdy, kto z nich wyjdzie, będzie rozszarpany, gdyż liczne są ich występki i wielkie ich odstępstwa.

7 Dlaczego miałbym ci przebaczyć? Twoi synowie opuścili mnie i przysięgają na tych, którzy nie są bogami. Dałem im żywności do syta, a oni cudzołożą, bywają gośćmi w domu wszetecznicy.

[8] como garanhões bem fartos, correm de um lado para outro, cada um rinchando à mulher do seu companheiro.

[8] Ogiery to wytuczone, jurne; każdy rży do żony swojego bliźniego.

[9] Deixaria eu de castigar estas coisas, diz o SENHOR, ou não me vingaria de nação como esta?

[9] Czyż za to nie mam ich karać - mówi Pan - i czy na takim narodzie nie mam szukać odpłaty?

[10] Subi vós aos terraços da vinha, destruí-a, porém não de todo; tirai-lhe as gavinhas, porque não são do SENHOR.

[10] Wyjdźcie na jego podmurowanie i niszczcie, lecz nie dopełniajcie dzieła zniszczenia! Usuńcie jego krzewy, bo one nie należą do Pana!

[11] Porque perfidamente se houveram contra mim, a casa de Israel e a casa de Judá, diz o SENHOR.

[11] Gdyż zupełnie mi się sprzeniewierzył dom Izraela i dom Judy - mówi Pan.

[12] Negaram ao SENHOR e disseram: Não é ele; e: Nenhum mal nos sobrevirá; não veremos espada nem fome.

[12] Zaparli się Pana i rzekli: Nie ma go, nie przyjdzie na nas nic złego, a miecza i głodu nie zobaczymy.

[13] Até os profetas não passam de vento, porque a palavra não está com eles, as suas ameaças se cumprirão contra eles mesmos.

[13] A prorocy? Przeminą z wiatrem, gdyż nie ma u nich słowa; tak im się stanie.

[14] Portanto, assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos: Visto que proferiram eles tais palavras, eis que converterei em fogo as minhas palavras na tua boca e a este povo, em lenha, e eles serão consumidos.

[14] Dlatego tak mówi Pan, Bóg Zastępów: Ponieważ to mówią, przeto Ja uczynię moje słowa ogniem w twoich ustach, a ten lud drewnem, które pożre ogień.

[15] Eis que trago sobre ti uma nação de longe, ó casa de Israel, diz o SENHOR; nação robusta, nação antiga, nação cuja língua ignoras; e não entendes o que ela fala.

[15] Oto Ja sprowadzę na was, domu Izraela, naród z daleka - mówi Pan - naród niezwyciężony, naród starodawny, naród, którego języka nie znasz i nie rozumiesz tego, co on mówi.

[16] A sua aljava é como uma sepultura aberta; todos os seus homens são valentes.

[16] Jego sajdak jest jak grób otwarty, wszyscy są bohaterami.

[17] Comerão a tua sega e o teu pão, os teus filhos e as tuas filhas; comerão as tuas ovelhas e o teu gado; comerão a tua vide

[17] I zje twoje zbiory i twoją żywność, pożre twoich synów i twoje córki; pożre twoje owce i twoje bydło, pożre twoją

e a tua figueira; e com a espada derribarão as tuas cidades fortificadas, em que confias.

[18] Contudo, ainda naqueles dias, diz o SENHOR, não vos destruirei de todo.

[19] Quando disserem: Por que nos fez o SENHOR, nosso Deus, todas estas coisas? Então, lhes responderás: Como vós me deixastes e servistes a deuses estranhos na vossa terra, assim servireis a estrangeiros, em terra que não é vossa.

[20] Anunciai isto na casa de Jacó e fazei-o ouvir em Judá, dizendo:

[21] Ouvi agora isto, ó povo insensato e sem entendimento, que tendes olhos e não vedes, tendes ouvidos e não ouvis.

[22] Não temereis a mim? – diz o SENHOR; não tremereis diante de mim, que pus a areia para limite do mar, limite perpétuo, que ele não traspassará? Ainda que se levantem as suas ondas, não prevalecerão; ainda que bramem, não o traspassarão.

[23] Mas este povo é de coração rebelde e contumaz; rebelaram-se e foram-se.

[24] Não dizem a eles mesmos: Temamos agora ao SENHOR, nosso Deus, que nos dá a seu tempo a chuva, a primeira e a última, que nos conserva as semanas determinadas da sega.

[25] As vossas iniqüidades desviam estas coisas, e os vossos pecados afastam de vós o bem.

winorośl i twoje drzewo figowe, zniszczy mieczem twoje warownie, w których ty pokładasz nadzieję.

[18] Lecz i w tych dniach - mówi Pan - nie wytępię was doszczętnie.

[19] A gdy będziecie mówić: Za co czyni nam to wszystko Pan, nasz Bóg? Wtedy im powiesz: Jak mnie opuściliście i służyliście obcym bogom w swojej ziemi, tak będziecie służyć cudzoziemcom w nie waszej ziemi.

[20] Zwiastujcie to w domu Jakuba i rozgłoście to w Judzie, mówiąc:

[21] Słuchajże tego, ludu głupi i nierozumny, wy, którzy macie oczy, a nie widzicie, macie uszy, a nie słyszycie!

[22] Czy nie ma u was bojaźni przede mną? - mówi Pan - i nie drżycie przed moim obliczem? Ja wytyczyłem morzu jako granicę piasek nadbrzeżny, wieczystą zaporę, której przebyć nie może, i choć się burzy, jednak jej nie przemoże, choć szumią jego fale, jednak jej nie mogą przekroczyć.

[23] Lecz ten lud ma serce krnąbrne i przekorne; odstąpili i odeszli.

[24] I nie pomyśleli w swoim sercu: Bójmy się Pana, naszego Boga, który daje w czasie właściwym zarówno deszcz wczesny, jak i późny, który nam zapewnia ustalone tygodnie żniwa.

[25] Wasze winy obaliły ten porządek, a wasze grzechy pozbawiły was dobrego,

[26] Porque entre o meu povo se acham perversos; cada um anda espiando, como espreitam os passarinheiros; como eles, dispõem armadilhas e prendem os homens.

[27] Como a gaiola cheia de pássaros, são as suas casas cheias de fraude; por isso, se tornaram poderosos e enriqueceram.

[28] Engordam, tornam-se nédios e ultrapassam até os feitos dos malignos; não defendem a causa, a causa dos órfãos, para que prospere; nem julgam o direito dos necessitados.

[29] Não castigaria eu estas coisas? – diz o SENHOR; não me vingaria eu de nação como esta?

[30] Coisa espantosa e horrenda se anda fazendo na terra:

[31] os profetas profetizam falsamente, e os sacerdotes dominam de mãos dadas com eles; e é o que deseja o meu povo. Porém que fareis quando estas coisas chegarem ao seu fim?

Jeremias 6

Jerusalém será sitiada

[1] Fugi, filhos de Benjamim, do meio de Jerusalém; tocai a trombeta em Tecoa e levantai o facho sobre Bete-Haquerém, porque do lado do Norte surge um grande mal, uma grande calamidade.

[2] A formosa e delicada, a filha de Sião, eu deixarei em ruínas.

[3] Contra ela virão pastores com os seus rebanhos; levantarão suas tendas em

[26] Gdyż w moim ludzie są bezbożni, którzy rozstawiają sieci jak ptasznicy, zastawiają zgubne sidła, aby łapać ludzi.

[27] Jak klatka pełna jest ptaków, tak ich domy pełne są zrabowanego mienia; dlatego stali się możni i bogaci,

[28] Są otyli i opaśli, przekroczyli nawet miarę złego; nie dbają o prawo o sprawę sieroty, aby się jej dobrze wiodło, nie bronią prawa ubogich.

[29] Czy za to nie mam ich karać? - mówi Pan. Czy na takim narodzie nie mam się mścić?

[30] Rzeczy okropne i ohydne dzieją się w tym kraju.

[31] Prorocy prorokują fałszywie, a kapłani nauczają według własnego widzimisię; mój zaś lud kocha się w tym. Lecz co poczniecie, gdy to się skończy?

Jeremiasza 6

Jeruzalem i Juda skazane na zagładę

[1] Uciekajcie synowie Beniamina z Jeruzalemu, a w Tekoa zatrąbcie na rogu i wystawcie znak na Bet-Kerem, gdyż z północy grozi nieszczęście i wielkie zniszczenie!

[2] Czy do uroczego pastwiska podobna jest córka Syjońska,

[3] Że do niej przychodzą pasterze ze swoimi trzodami, rozbijają wokoło niej namioty, każdy wypasa swój dział?

redor, e cada um apascentará no seu devido lugar.

[4] Preparai a guerra contra ela, disponde-vos, e subamos ao meio-dia. Ai de nós, que já declina o dia, já se vão estendendo as sombras da tarde!

[5] Disponde-vos, e subamos de noite e destruamos os seus castelos.

[6] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos: Cortai árvores e levantai tranqueiras contra Jerusalém. Esta é a cidade que há de ser punida; só opressão há no meio dela.

[7] Como o poço conserva frescas as suas águas, assim ela, a sua malícia; violência e estrago se ouvem nela; enfermidade e feridas há diante de mim continuamente.

[8] Aceita a disciplina, ó Jerusalém, para que eu não me aparte de ti; para que eu não te torne em assolação e terra não habitada.

As iniquidades de Jerusalém são a causa de sua queda

[9] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Diligentemente se rebuscarão os resíduos de Israel como uma vinha; vai metendo a mão, como o vindimador, por entre os sarmentos.

[10] A quem falarei e testemunharei, para que ouçam? Eis que os seus ouvidos estão incircuncisos e não podem ouvir; eis que a palavra do SENHOR é para eles coisa vergonhosa; não gostam dela.

[11] Pelo que estou cheio da ira do SENHOR; estou cansado de a conter. Derramá-la-ei sobre as crianças pelas ruas e nas reuniões

[4] Podejmijcie z nią świętą wojnę! Wstańcie, uderzmy na nią w południe! Biada nam, gdyż dzień się nachylił, gdyż wydłużają się cienie wieczorne.

[5] Wstańcie, uderzmy na nią w nocy i zburzmy jej pałace!

[6] Gdyż tak mówi Pan Zastępów: Ścinajcie drzewa i usypcie wał przeciwko Jeruzalemowi! Jest to miasto, które ma być ukarane, wszelki ucisk w nim panuje.

[7] Jak studnia utrzymuje świeżą swoją wodę, tak ono utrzymuje świeżą swoją złość. O gwałcie i ucisku słychać w nim. Na rany i ciosy muszę patrzeć ustawicznie.

[8] Pozwól się ostrzec, Jeruzalemie, aby moja dusza nie odwróciła się od ciebie, abym cię nie obrócił w pustynię, w kraj nie zamieszkany.

[9] Tak mówi Pan Zastępów: Wyzbieraj dokładnie jak na krzewie winnym resztkę Izraela, sięgnij ręką jeszcze raz po latorośle jak winogrodnik!

[10] Do kogo mam przemówić, kogo mam przestrzec, aby słuchali? Oto ich ucho jest nieobrzezane, więc nie mogą słyszeć. Oto słowo Pana stało się dla nich przedmiotem drwiny, nie mają w nim upodobania.

[11] Lecz ja jestem pełen gniewu Pana, trudno mi go powstrzymać. Wyleję go na dziecko na ulicy oraz na grono młodych,

de todos os jovens; porque até o marido com a mulher serão presos, e o velho, com o decrépito.

[12] As suas casas passarão a outrem, os campos e também as mulheres, porque estenderei a mão contra os habitantes desta terra, diz o SENHOR,

[13] porque desde o menor deles até ao maior, cada um se dá à ganância, e tanto o profeta como o sacerdote usam de falsidade.

[14] Curam superficialmente a ferida do meu povo, dizendo: Paz, paz; quando não há paz.

[15] Serão envergonhados, porque cometem abominação sem sentir por isso vergonha; nem sabem que coisa é envergonhar-se. Portanto, cairão com os que caem; quando eu os castigar, tropeçarão, diz o SENHOR.

[16] Assim diz o SENHOR: Ponde-vos à margem no caminho e vede, perguntai pelas veredas antigas, qual é o bom caminho; andai por ele e achareis descanso para a vossa alma; mas eles dizem: Não andaremos.

[17] Também pus atalaias sobre vós, dizendo: Estai atentos ao som da trombeta; mas eles dizem: Não escutaremos.

[18] Portanto, ouvi, ó nações, e informa-te, ó congregação, do que se fará entre eles!

[19] Ouve tu, ó terra! Eis que eu trarei mal sobre este povo, o próprio fruto dos seus pensamentos; porque não estão atentos às minhas palavras e rejeitam a minha lei.

gdyż będą wzięci do niewoli, zarówno mąż jak i żona, starzec jak i człowiek podeszły w latach!

[12] Domy ich przypadną innym, pola i żony zarazem, gdyż wyciągnę swoją rękę przeciwko mieszkańcom kraju - mówi Pan.

[13] Gdyż od najmłodszego do najstarszego wszyscy oni myślą o wyzysku; zarówno prorok jak i kapłan - wszyscy popełniają oszustwo.

[14] I leczą rany swojego ludu powierzchownie, mówiąc: Pokój, pokój! - choć nie ma pokoju.

[15] Czy się wstydzą, że popełnili obrzydliwość? Oni nie potrafią się wstydzić, nie umieją także się rumienić. Dlatego padną wśród poległych, runą, gdy ich nawiedzę - mówi Pan.

[16] Tak mówi Pan: Przystańcie na drogach i patrzcie, pytajcie się o odwieczne ścieżki, która to jest droga do dobrego i chodźcie nią, a znajdziecie odpoczynek dla waszej duszy! Lecz oni odpowiedzieli: Nie pójdziemy.

[17] Postawiłem też nad wami stróżów, aby wołali: Uważajcie na głos trąby! Lecz oni odpowiedzieli: Nie będziemy uważali.

[18] Dlatego słuchajcie, narody, i uważajcie, pasterze ich trzód!

[19] Słuchaj, ziemio! Oto Ja sprowadzę na ten lud nieszczęście jako owoc ich zamysłów; bo na moje słowa nie zważali i pogardzili moim zakonem.

[20] Para que, pois, me vem o incenso de Sabá e a melhor cana aromática de terras longínquas? Os vossos holocaustos não me são aprazíveis, e os vossos sacrifícios não me agradam.

[21] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que ponho tropeços a este povo; neles cairão pais e filhos juntamente; o vizinho e o seu companheiro perecerão.

O inimigo do Norte

[22] Assim diz o SENHOR: Eis que um povo vem da terra do Norte, e uma grande nação se levanta dos confins da terra.

[23] Trazem arco e dardo; eles são cruéis e não usam de misericórdia; a sua voz ruge como o mar, e em cavalos vêm montados, como guerreiros em ordem de batalha contra ti, ó filha de Sião.

[24] Ao ouvirmos a sua fama, afrouxam-se as nossas mãos, angústia nos toma e dores como de parturiente.

[25] Não saias ao campo, nem andes pelo caminho, porque o inimigo tem espada, e há terror por todos os lados.

[26] Ó filha do meu povo, cinge-te de cilício e revolve-te na cinza; pranteia como por filho único, pranto de amarguras; porque, de súbito, virá o destruidor sobre nós.

O trabalho inútil de Jeremias

[27] Qual acrisolador te estabeleci entre o meu povo, qual fortaleza, para que venhas a conhecer o seu caminho e o examines.

[28] Todos eles são os mais rebeldes e andam espalhando calúnias; são bronze e ferro, são todos corruptores.

[20] Na cóż mi kadzidło, które pochodzi z Saby, i kosztowne korzenie z dalekiej ziemi? Wasze całopalenia nie podobają mi się, a wasze krwawe ofiary nie są mi miłe.

[21] Dlatego tak mówi Pan: Oto Ja kładę przed tym ludem przeszkody, o które się potkną. Zginą ojcowie razem z synami, sąsiad ze swoim bliźnim.

[22] Tak mówi Pan: Oto nadchodzi lud z ziemi północnej i wielki naród rusza z krańców ziemi.

[23] Mocno trzymają łuk i oszczep, są okrutni i nie znają litości. Ich głos huczy jak morze, pędzą na koniach, każdy gotowy do boju przeciwko tobie, córko Syjońska.

[24] Gdy usłyszeliśmy wieść o nich, opadły nam ręce, ogarnęła nas trwoga, bóle jak rodzącą.

[25] Nie wychodźcie w pole, nie idźcie na drogę, bo tam jest miecz wroga, zgroza wokoło!

[26] O, córko mojego ludu, wdziej wór i tarzaj się w prochu; urządź sobie żałobę jak po jedynaku, gorzki lament, gdyż znienacka wpadnie na nas niszczyciel!

[27] Ustanowiłem cię badaczem wśród mojego ludu, abyś poznał i badał ich postępowanie.

[28] Arcybuntownikami są wszyscy, chodzą wokoło i oczerniają; twardzi jak miedź i żelazo, wszyscy są zepsuci.

[29] O fole bufa, só chumbo resulta do seu fogo; em vão continua o depurador, porque os iníquos não são separados.
[30] Prata de refugo lhes chamarão, porque o SENHOR os refugou.

Jeremias 7

O templo não protege a nação iníqua

[1] Palavra que da parte do SENHOR foi dita a Jeremias:
[2] Põe-te à porta da Casa do SENHOR, e proclama ali esta palavra, e dize: Ouvi a palavra do SENHOR, todos de Judá, vós, os que entrais por estas portas, para adorardes ao SENHOR.
[3] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Emendai os vossos caminhos e as vossas obras, e eu vos farei habitar neste lugar.
[4] Não confieis em palavras falsas, dizendo: Templo do SENHOR, templo do SENHOR, templo do SENHOR é este.
[5] Mas, se deveras emendardes os vossos caminhos e as vossas obras, se deveras praticardes a justiça, cada um com o seu próximo;
[6] se não oprimirdes o estrangeiro, e o órfão, e a viúva, nem derramardes sangue inocente neste lugar, nem andardes após outros deuses para vosso próprio mal,
[7] eu vos farei habitar neste lugar, na terra que dei a vossos pais, desde os tempos antigos e para sempre.
[8] Eis que vós confiais em palavras falsas, que para nada vos aproveitam.

[29] Miech sapie, aby ołów się roztopił w ogniu; lecz na próżno się roztapia i roztapia, gdyż złych nie daje się oddzielić.
[30] Nazwie ich srebrem odrzuconym, gdyż Pan ich odrzucił.

Jeremiasza 7

Mowa Jeremiasza w świątyni

[1] Słowo, które doszło Jeremiasza od Pana:
[2] Stań w bramie domu Pana i zwiastuj tam to słowo i mów: Słuchajcie słowa Pana, wy wszyscy z Judy, którzy wchodzicie do tych bram, aby oddawać Panu pokłon.
[3] Tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Poprawcie swoje drogi i czyny swoje, a sprawię, że mieszkać będziecie na tym miejscu!
[4] Nie polegajcie na słowach zwodniczych, gdy mówią: Świątynia Pańska, świątynia Pańska, świątynia Pańska to jest!
[5] Lecz jeżeli szczerze poprawicie swoje drogi i swoje czyny, jeżeli uczciwie stosować będziecie prawo między ludźmi,
[6] Jeżeli obcego przybysza, sieroty i wdowy nie będziecie uciskać i krwi niewinnej przelewać na tym miejscu ani też chodzić za cudzymi bogami na własną zgubę,
[7] Wtedy sprawię, że będziecie mieszkać na tym miejscu, w ziemi, którą dałem waszym ojcom, od wieków na wieki.
[8] Oto wy polegacie na słowach zwodniczych, które nie pomogą.

[9] Que é isso? Furtais e matais, cometeis adultério e jurais falsamente, queimais incenso a Baal e andais após outros deuses que não conheceis,
[10] e depois vindes, e vos pondes diante de mim nesta casa que se chama pelo meu nome, e dizeis: Estamos salvos; sim, só para continuardes a praticar estas abominações!
[11] Será esta casa que se chama pelo meu nome um covil de salteadores aos vossos olhos? Eis que eu, eu mesmo, vi isto, diz o SENHOR.

[12] Mas ide agora ao meu lugar que estava em Siló, onde, no princípio, fiz habitar o meu nome, e vede o que lhe fiz, por causa da maldade do meu povo de Israel.
[13] Agora, pois, visto que fazeis todas estas obras, diz o SENHOR, e eu vos falei, começando de madrugada, e não me ouvistes, chamei-vos, e não me respondestes,
[14] farei também a esta casa que se chama pelo meu nome, na qual confiais, e a este lugar, que vos dei a vós outros e a vossos pais, como fiz a Siló.
[15] Lançar-vos-ei da minha presença, como arrojei a todos os vossos irmãos, a toda a posteridade de Efraim.

A intercessão do profeta não salvará o povo rebelde

[16] Tu, pois, não intercedas por este povo, nem levantes por ele clamor ou oração, nem me importunes, porque eu não te ouvirei.

[9] Jak to? Kradniecie, mordujecie, cudzołożycie i krzywoprzysięgacie, składacie ofiary Baalowi i chodzicie za cudzymi bogami, których nie znacie,
[10] A potem przychodzicie i stajecie przed moim obliczem w tym domu, który jest nazwany moim imieniem, i mówicie: Jesteśmy ocaleni - aby dalej popełniać te wszystkie obrzydliwości!
[11] Czy jaskinią zbójców stał się w oczach waszych ten dom, który jest nazwany moim imieniem? Oto i Ja to widzę - mówi Pan.

Groźba zburzenia świątyni

[12] Lecz idźcie do mojego miejsca w Sylo, gdzie niegdyś dałem mieszkanie mojemu imieniu, i zobaczcie, co z nim uczyniłem z powodu złości mojego ludu izraelskiego!
[13] Otóż teraz, ponieważ dopuszczacie się tych wszystkich czynów - mówi Pan - i chociaż mówiłem do was nieprzerwanie i nieustannie, nie słuchaliście, i chociaż wołałem do was, nie odpowiadaliście,
[14] Uczynię domowi temu, który jest nazwany moim imieniem i na którym polegacie, oraz miejscu, które dałem wam i waszym ojcom, to, co uczyniłem z Sylo,
[15] I odrzucę was od mojego oblicza, jak odrzuciłem wszystkich waszych braci, cały ród Efraima.

Gniew Boży na bałwochwalstwo

[16] Lecz ty nie wstawiaj się za tym ludem i nie zanoś za nim błagania ani modlitwy, i nie nalegaj na mnie, gdyż cię nie wysłucham!

[17] Acaso, não vês tu o que andam fazendo nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém?

[18] Os filhos apanham a lenha, os pais acendem o fogo, e as mulheres amassam a farinha, para se fazerem bolos à Rainha dos Céus; e oferecem libações a outros deuses, para me provocarem à ira.

[19] Acaso, é a mim que eles provocam à ira, diz o SENHOR, e não, antes, a si mesmos, para a sua própria vergonha?

[20] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que a minha ira e o meu furor se derramarão sobre este lugar, sobre os homens e sobre os animais, sobre as árvores do campo e sobre os frutos da terra; arderá e não se apagará.

A mera multiplicação dos sacrifícios é debalde

[21] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ajuntai os vossos holocaustos aos vossos sacrifícios e comei carne.

[22] Porque nada falei a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, nem lhes ordenei coisa alguma acerca de holocaustos ou sacrifícios.

[23] Mas isto lhes ordenei, dizendo: Dai ouvidos à minha voz, e eu serei o vosso Deus, e vós sereis o meu povo; andai em todo o caminho que eu vos ordeno, para que vos vá bem.

[24] Mas não deram ouvidos, nem atenderam, porém andaram nos seus próprios conselhos e na dureza do seu

[17] Czy sam nie widzisz, co oni robią w miastach judzkich i na ulicach Jeruzalemu?

[18] Dzieci zbierają drwa, a ojcowie rozniecają ogień; kobiety ugniatają ciasto, aby wypiekać placki dla królowej niebios, cudzym bogom wylewa się ofiary z płynów, aby mnie obrażać.

[19] Czy mnie tym obrażają - mówi Pan - czy nie raczej samych siebie ku zawstydzeniu własnemu?

[20] Dlatego tak mówi Wszechmocny Pan: Oto mój gniew zawzięty wyleje się na to miejsce, na ludzi i na bydło, na drzewa polne i na płody rolne - płonąć będzie i nie zgaśnie.

Bóg chce posłuszeństwa, a nie ofiary

[21] Tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Dodajcie swoje całopalenia do swoich krwawych ofiar i jedzcie mięso,

[22] Gdyż nic nie powiedziałem waszym ojcom, gdy ich wyprowadzałem z ziemi egipskiej, nic też nie nakazałem im w sprawie całopaleń i ofiar krwawych,

[23] Lecz tylko to przykazanie dałem im, mówiąc: Słuchajcie mojego głosu, a Ja będę waszym Bogiem, wy zaś będziecie moim ludem, postępujcie całkowicie tą drogą, którą wam nakazuję, aby się wam dobrze działo!

[24] Lecz oni nie usłuchali i nie nakłonili swojego ucha, ale postępowali według skłonności i uporu swojego złego serca i odwrócili się do mnie tyłem, a nie twarzą.

coração maligno; andaram para trás e não para diante.

[25] Desde o dia em que vossos pais saíram da terra do Egito até hoje, enviei-vos todos os meus servos, os profetas, todos os dias; começando de madrugada, eu os enviei.

[26] Mas não me destes ouvidos, nem me atendestes; endurecestes a cerviz e fizestes pior do que vossos pais.

[27] Dir-lhes-ás, pois, todas estas palavras, mas não te darão ouvidos; chamá-los-ás, mas não te responderão.

[28] Dir-lhes-ás: Esta é a nação que não atende à voz do SENHOR, seu Deus, e não aceita a disciplina; já pereceu, a verdade foi eliminada da sua boca.

Judá rejeitado por Deus

[29] Corta os teus cabelos consagrados, ó Jerusalém, e põe-te a prantear sobre os altos desnudos; porque já o SENHOR rejeitou e desamparou a geração objeto do seu furor;

[30] porque os filhos de Judá fizeram o que era mau perante mim, diz o SENHOR; puseram os seus ídolos abomináveis na casa que se chama pelo meu nome, para a contaminarem.

[31] Edificaram os altos de Tofete, que está no vale do filho de Hinom, para queimarem a seus filhos e a suas filhas; o que nunca ordenei, nem me passou pela mente.

[32] Portanto, eis que virão dias, diz o SENHOR, em que já não se chamará

[25] Od tego dnia, gdy wasi ojcowie wyszli z ziemi egipskiej, aż do dnia dzisiejszego, posyłałem do was nieprzerwanie i nieustannie swoje sługi, proroków.

[26] Lecz oni nie usłuchali mnie ani nie nakłonili swojego ucha, ale usztywnili swój kark i postępowali gorzej niż ich ojcowie.

[27] Gdy więc będziesz mówił do nich wszystkie te słowa, oni cię nie usłuchają, gdy będziesz do nich wołał, oni ci nie odpowiedzą.

[28] Mów więc do nich: To jest ten naród, który nie usłuchał głosu Pana, swojego Boga, i nie przyjął przestrogi; zaginęła prawda, starta została z ich ust!

Bałwochwalstwo będzie ukarane

[29] Ostrzyż swoje włosy i odrzuć je precz! Zanuć skargę na wyżynach, gdyż Pan odrzucił i odepchnął ród, który rozpala jego gniew!

[30] Bo synowie judzcy czynili to, co złe przed moimi oczyma - mówi Pan - postawili w domu, który jest nazwany moim imieniem, swoje obrzydliwości, aby go bezcześcić.

[31] Wznieśli miejsce ofiarne Tofet w Dolinie Ben-Hinnoma, aby spalać w ogniu swoich synów i swoje córki, czego Ja nie nakazałem i co mi nawet na myśl nie przyszło.

[32] Dlatego oto idą dni - mówi Pan - nie będzie się już mówiło: Tofet i Dolina Ben-

Tofete, nem vale do filho de Hinom, mas o vale da Matança; os mortos serão enterrados em Tofete por não haver outro lugar.

Hinnoma, lecz: Dolina Morderstwa, gdyż grzebać się będzie w Tofet, bo nie będzie innego miejsca.

[33] Os cadáveres deste povo servirão de pasto às aves dos céus e aos animais da terra; e ninguém haverá que os espante.

[33] A trupy tego ludu będą żerem dla ptactwa niebieskiego i dla zwierząt na ziemi; i nikt nie będzie ich płoszył.

[34] Farei cessar nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém a voz de folguedo e a de alegria, a voz de noivo e a de noiva; porque a terra se tornará em desolação.

[34] I sprawię, że ustanie w miastach judzkich i na ulicach Jeruzalemu głos wesela i głos radości, głos oblubieńca i głos oblubienicy, gdyż ziemia stanie się pustynią.

Jeremias 8

Jeremiasza 8

[1] Naquele tempo, diz o SENHOR, lançarão para fora das suas sepulturas os ossos dos reis e dos príncipes de Judá, os ossos dos sacerdotes e dos profetas e os ossos dos habitantes de Jerusalém;

[1] W owym czasie - mówi Pan - dobędzie się z grobów kości królów judzkich i kości ich książąt, kości kapłanów, kości proroków i kości mieszkańców Jeruzalemu

[2] espalhá-los-ão ao sol, e à lua, e a todo o exército do céu, a quem tinham amado, e a quem serviram, e após quem tinham ido, e a quem procuraram, e diante de quem se tinham prostrado; não serão recolhidos, nem sepultados; serão como esterco sobre a terra.

[2] I rozłoży się je na słońcu i w świetle księżyca, i wszystkich ciał niebieskich, które kochali, które czcili, za którymi chodzili, których się radzili i którym się kłaniali; nie będą zebrane ani pogrzebane, staną się nawozem na polu.

[3] Escolherão antes a morte do que a vida todos os que restarem desta raça malvada que ficar nos lugares para onde os dispersei, diz o SENHOR dos Exércitos.

[3] Lecz wszyscy, którzy pozostaną, którzy ocaleją z tego rodu złego, wybiorą raczej śmierć niż życie na wszystkich miejscach, dokądkolwiek ich wygnałem, mówi Pan Zastępów.

O castigo é inevitável

[4] Dize-lhes mais: Assim diz o SENHOR: Quando caem os homens, não se tornam a levantar? Quando alguém se desvia do caminho, não torna a voltar?

Grzech i sąd

[4] I powiesz im: Tak mówi Pan: Gdy ktoś upadnie, czy się znowu nie podniesie? Gdy ktoś odejdzie, czy znowu nie powraca?

[5] Por que, pois, este povo de Jerusalém se desvia, apostatando continuamente? Persiste no engano e não quer voltar.

[6] Eu escutei e ouvi; não falam o que é reto, ninguém há que se arrependa da sua maldade, dizendo: Que fiz eu? Cada um corre a sua carreira como um cavalo que arremete com ímpeto na batalha.

[7] Até a cegonha no céu conhece as suas estações; a rola, a andorinha e o grou observam o tempo da sua arribação; mas o meu povo não conhece o juízo do SENHOR.

[8] Como, pois, dizeis: Somos sábios, e a lei do SENHOR está conosco? Pois, com efeito, a falsa pena dos escribas a converteu em mentira.

[9] Os sábios serão envergonhados, aterrorizados e presos; eis que rejeitaram a palavra do SENHOR; que sabedoria é essa que eles têm?

[10] Portanto, darei suas mulheres a outros, e os seus campos, a novos possuidores; porque, desde o menor deles até ao maior, cada um se dá à ganância, e tanto o profeta como o sacerdote usam de falsidade.

[11] Curam superficialmente a ferida do meu povo, dizendo: Paz, paz; quando não há paz.

[12] Serão envergonhados, porque cometem abominação sem sentir por isso vergonha; nem sabem que coisa é envergonhar-se. Portanto, cairão com os que caem; quando eu os castigar, tropeçarão, diz o SENHOR.

[5] Dlaczego więc ten lud jeruzalemski trwa nieustannie w odstępstwie? Trzymają się kłamstwa, nie chcą się nawrócić.

[6] Uważałem na to, co mówią, i słyszałem: Mówią nieprawdę. Nikt nie ubolewa nad swoją złością w słowach: Cóż to uczyniłem? Każdy pędzi na oślep w swoim biegu, jak koń cwałujący w bitwie.

[7] Nawet bocian w przestworzach zna swój czas, synogarlica, jaskółka i żuraw przestrzegają pory swojego przylotu, lecz mój lud nie chce znać prawa Pana.

[8] Jakże możecie mówić: Jesteśmy mądrzy i znamy zakon Pana? Zaiste: W kłamstwo obrócił go kłamliwy rylec pisarzy.

[9] Na wstyd narazili się mędrcy, struchleli i uwikłali się, gdyż pogardzili słowem Pana, jaką więc mają mądrość?

[10] Dlatego dam ich żony innym, ich pola zdobywcom, gdyż od najmłodszego do najstarszego wszyscy myślą o wyzysku; zarówno prorok jak kapłan, wszyscy popełniają oszustwo.

[11] I leczą ranę córki mojego ludu powierzchownie, mówiąc: Pokój! Pokój! Choć nie ma pokoju.

[12] Czy się wstydzą, że popełnili obrzydliwość? Oni nie potrafią się wstydzić, nie umieją także się rumienić. Dlatego padną wśród poległych, runą, gdy ich nawiedzę - mówi Pan.

[13] Eu os consumirei de todo, diz o SENHOR; não haverá uvas na vide, nem figos na figueira, e a folha já está murcha; e já lhes designei os que passarão sobre eles.

[13] Choćbym chciał urządzić u nich zbiór - mówi Pan - nie ma winogron na krzewie winnym, nie ma fig na drzewie figowym, nawet liść zwiądł; co im dałem, to od nich odeszło.

[14] Por que estamos ainda assentados aqui? Reuni-vos, e entremos nas cidades fortificadas e ali pereçamos; pois o SENHOR já nos decretou o perecimento e nos deu a beber água venenosa, porquanto pecamos contra o SENHOR.

[14] Dlaczego tu siedzimy bezczynnie? Zbierzcie się i wejdźmy do miast obronnych i tam zgińmy, gdyż Pan, nasz Bóg, każe nam zginąć, poi nas wodą zatrutą, bo przeciwko Panu zgrzeszyliśmy!

[15] Espera-se a paz, e nada há de bom; o tempo da cura, e eis o terror.

[15] Oczekiwaliśmy pokoju, lecz nic dobrego nie przyszło, czasu uleczenia, a oto jest zgroza!

[16] Desde Dã se ouve o resfolegar dos seus cavalos; toda a terra treme à voz dos rinchos dos seus garanhões; e vêm e devoram a terra e a sua abundância, a cidade e os que habitam nela.

[16] Od Dan słychać parskanie jego rumaków, cała ziemia drży od głośnego rżenia jego ogierów; ciągną, aby pożreć kraj i to, co w nim jest, miasto i jego mieszkańców.

[17] Porque eis que envio para entre vós serpentes, áspides contra as quais não há encantamento, e vos morderão, diz o SENHOR.

[17] Bo oto puszczam na was jadowite węże, na które nie ma zaklęcia; będą was kąsać - mówi Pan - nieuleczalnie.

A dor do profeta por causa da ruína do povo

Narzekanie nad Judą i Jeruzalemem

[18] Oh! Se eu pudesse consolar-me na minha tristeza! O meu coração desfalece dentro de mim.

[18] Ogarnia mnie troska, moje serce jest chore.

[19] Eis a voz do clamor da filha do meu povo de terra mui remota: Não está o SENHOR em Sião? Não está nela o seu Rei? Por que me provocaram à ira com as suas imagens de escultura, com os ídolos dos estrangeiros?

[19] Oto! Słuchaj! Żałosny krzyk córki mojego ludu dochodzi z dalekiego kraju: Czy nie ma Pana na Syjonie? Czy nie ma w nim jego Króla? Dlaczego drażnili mnie swoimi posągami, nicościami cudzoziemskimi?

[20] Passou a sega, findou o verão, e nós não estamos salvos.

[20] Przeminęło żniwo, skończyło się lato, a nie jesteśmy wybawieni!

[21] Estou quebrantado pela ferida da filha do meu povo; estou de luto; o espanto se apoderou de mim.
[22] Acaso, não há bálsamo em Gileade? Ou não há lá médico? Por que, pois, não se realizou a cura da filha do meu povo?

[21] Z powodu rany córki mojego ludu jestem zraniony, chodzę w żałobie, ogarnęło mnie przerażenie.
[22] Czy nie ma balsamu w Gileadzie? Czy nie ma tam lekarza? Dlaczego nie zabliźnia się rana córki mojego ludu?

Jeremias 9

[1] Prouvera a Deus a minha cabeça se tornasse em águas, e os meus olhos, em fonte de lágrimas! Então, choraria de dia e de noite os mortos da filha do meu povo.

[23] Oby moja głowa zamieniła się w wodę, a moje oczy w źródło łez, abym dniem i nocą mógł opłakiwać pobitych córki mojego ludu!

Jeremiasza 9

[2] Prouvera a Deus eu tivesse no deserto uma estalagem de caminhantes! Então, deixaria o meu povo e me apartaria dele, porque todos eles são adúlteros, são um bando de traidores;
[3] curvam a língua, como se fosse o seu arco, para a mentira; fortalecem-se na terra, mas não para a verdade, porque avançam de malícia em malícia e não me conhecem, diz o SENHOR.

[1] Obym miał na pustyni schronisko podróżnych, abym mógł opuścić swój lud i odejść od nich, bo wszyscy są cudzołożnikami, zgrają oszustów!

[2] Napinają swój język jak łuk, kłamstwo, a nie prawda panuje w kraju, od jednego złego do drugiego przechodzą, mnie zaś nie znają - mówi Pan.

[4] Guardai-vos cada um do seu amigo e de irmão nenhum vos fieis; porque todo irmão não faz mais do que enganar, e todo amigo anda caluniando.

[3] Niech się każdy wystrzega swojego przyjaciela i niech nikt nie dowierza bratu, bo każdy brat knuje zdradę jak Jakub, a każdy przyjaciel szerzy oszczerstwo!

[5] Cada um zomba do seu próximo, e não falam a verdade; ensinam a sua língua a proferir mentiras; cansam-se de praticar a iniqüidade.

[4] Jeden oszukuje drugiego, a prawdy nie mówią, przyzwyczaili swój język do mówienia kłamstwa, postępują przewrotnie, są niezdolni, aby się nawrócić.

[6] Vivem no meio da falsidade; pela falsidade recusam conhecer-me, diz o SENHOR.

Ameaças de ruína e exílio

[7] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu os acrisolarei e os provarei; porque de que outra maneira procederia eu com a filha do meu povo?

[8] Flecha mortífera é a língua deles; falam engano; com a boca fala cada um de paz com o seu companheiro, mas no seu interior lhe arma ciladas.

[9] Acaso, por estas coisas não os castigaria? – diz o SENHOR; ou não me vingaria eu de nação tal como esta?

[10] Pelos montes levantarei choro e pranto e pelas pastagens do deserto, lamentação; porque já estão queimadas, e ninguém passa por elas; já não se ouve ali o mugido de gado; tanto as aves dos céus como os animais fugiram e se foram.

[11] Farei de Jerusalém montões de ruínas, morada de chacais; e das cidades de Judá farei uma assolação, de sorte que fiquem desabitadas.

[12] Quem é o homem sábio, que entenda isto, e a quem falou a boca do SENHOR, homem que possa explicar por que razão pereceu a terra e se queimou como deserto, de sorte que ninguém passa por ela?

[13] Respondeu o SENHOR: Porque deixaram a minha lei, que pus perante eles, e não deram ouvidos ao que eu disse, nem andaram nela.

[5] Gwałt idzie za gwałtem, oszustwo za oszustwem. Nie chcą mnie znać - mówi Pan.

[6] Dlatego tak mówi Pan Zastępów: Oto Ja wytopię ich i wypróbuję ich, gdyż jak inaczej mam postąpić wobec złości córki mojego ludu?

[7] Ich język jest zabójczą strzałą, słowa ich ust to oszustwo: O pokoju rozmawiają ze swoim bliźnim, lecz w swoim wnętrzu gotują nań zasadzkę.

[8] Czyż za to nie mam ich karać? - mówi Pan. Czy na narodzie takim jak ten nie mam szukać odpłaty?

[9] Podnieście płacz i narzekanie na górach, a na niwach stepu pieśń żałobną, gdyż są wypalone tak, iż nikt tamtędy nie przechodzi i nie słychać tam porykiwania stad, nie ma ptactwa niebieskiego ani bydła, uciekły, zbiegły!

[10] I obrócę Jeruzalem w gruzy, w legowisko szakali, a miasta judzkie zamienię w pustynię, gdzie nikt nie mieszka.

[11] Który mąż tak jest mądry, aby to zrozumieć, i do kogo przemówiły usta Pana, aby to oznajmił, dlatego ginie ten kraj, jest wypalony jak pustynia, tak iż nikt tamtędy nie przechodzi?

Groźba zniszczenia i wygnania

[12] A Pan rzekł: Dlatego że porzucili mój zakon, który im dałem, nie słuchali mojego głosu i według niego nie postępowali,

[14] Antes, andaram na dureza do seu coração e seguiram os baalins, como lhes ensinaram os seus pais.

[15] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel: Eis que alimentarei este povo com absinto e lhe darei a beber água venenosa.

[16] Espalhá-los-ei entre nações que nem eles nem seus pais conheceram; e enviarei a espada após eles, até que eu venha a consumi-los.

[17] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai e chamai carpideiras, para que venham; mandai procurar mulheres hábeis, para que venham.

[18] Apressem-se e levantem sobre nós o seu lamento, para que os nossos olhos se desfaçam em lágrimas, e as nossas pálpebras destilem água.

[19] Porque uma voz de pranto se ouve de Sião: Como estamos arruinados! Estamos sobremodo envergonhados, porque deixamos a terra, e eles transtornaram as nossas moradas.

[20] Ouvi, pois, vós, mulheres, a palavra do SENHOR, e os vossos ouvidos recebam a palavra da sua boca; ensinai o pranto a vossas filhas; e, cada uma à sua companheira, a lamentação.

[21] Porque a morte subiu pelas nossas janelas e entrou em nossos palácios; exterminou das ruas as crianças e os jovens, das praças.

[13] Lecz kierowali się uporem swojego serca i szli za Baalami, jak ich nauczyli ich ojcowie.

[14] Dlatego tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Oto Ja nakarmię ich, to jest ten lud, piołunem i napoję ich wodą zatrutą,

[15] I rozproszę ich między narodami, których nie znali ani oni, ani ich ojcowie, i poślę za nimi miecz, aż ich wytracę.

[16] Tak mówi Pan Zastępów: Uwaga! Wezwijcie płaczki, niech przyjdą, i poślijcie po żałobnice, niech się zjawią!

[17] Niech przyjdą śpiesznie i podniosą nad nami skargę, aby z naszych oczu popłynęły łzy, a nasze powieki były zroszone wodą!

[18] Gdyż głos skargi słychać z Syjonu: Jakże jesteśmy spustoszeni, wielką hańbą okryci, bo musimy opuścić ojczyznę, porzucić nasze mieszkania!

[19] Tak, słuchajcie kobiety, słowa Pana i niech wasze ucho przyjmie słowo jego ust: Uczcie wasze córki skargi, jedna drugą pieśni żałobnej:

[20] Śmierć wdarła się przez nasze okna, weszła do naszych pałaców, aby wytracić dziecko z ulicy, młodocianych z placów!

[22] Fala: Assim diz o SENHOR: Os cadáveres dos homens jazerão como esterco sobre o campo e cairão como gavela atrás do segador, e não há quem a recolha.

Conhecer a Deus constitui a glória do homem

[23] Assim diz o SENHOR: Não se glorie o sábio na sua sabedoria, nem o forte, na sua força, nem o rico, nas suas riquezas;

[24] mas o que se gloriar, glorie-se nisto: em me conhecer e saber que eu sou o SENHOR e faço misericórdia, juízo e justiça na terra; porque destas coisas me agrado, diz o SENHOR.

[25] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que castigarei a todos os circuncidados juntamente com os incircuncisos:

[26] ao Egito, e a Judá, e a Edom, e aos filhos de Amom, e a Moabe, e a todos os que cortam os cabelos nas têmporas e habitam no deserto; porque todas as nações são incircuncisas, e toda a casa de Israel é incircuncisa de coração.

Jeremias 10

Contraste entre o Senhor e os ídolos

[1] Ouvi a palavra que o SENHOR vos fala a vós outros, ó casa de Israel.

[2] Assim diz o SENHOR: Não aprendais o caminho dos gentios, nem vos espanteis com os sinais dos céus, porque com eles os gentios se atemorizam.

[3] Porque os costumes dos povos são vaidade; pois cortam do bosque um

[21] Mów: Tak rzecze Pan: Trupy ludzkie leżą jak nawóz na polu i jak za żniwiarzem snopy, których nikt nie zbiera.

Pomazaniec Boga - szczęściem człowieka

[22] Tak mówi Pan: Niech się nie chlubi mędrzec swoją mądrością i niech się nie chlubi mocarz swoją mocą, niech się nie chlubi bogacz swoim bogactwem!

[23] Lecz kto chce się chlubić, niech się chlubi tym, że jest rozumny i wie o mnie, iż Ja, Pan, czynię miłosierdzie, prawo i sprawiedliwość na ziemi, gdyż w nich mam upodobanie - mówi Pan.

[24] Oto idą dni - mówi Pan - w których nawiedzę wszystkich nieobrzezanych mimo obrzezania.

[25] Egipt, Judę, Edom, Amon, Moab i wszystkich z obciętymi włosami, którzy mieszkają na pustyni, gdyż wszystkie narody są nieobrzezane i cały dom izraelski jest nieobrzezanego serca.

Jeremiasza 10

Wzniosłość Boga i nicość bożków

[1] Słuchajcie słowa tego, które Pan mówi do was, domu Izraela!

[2] Tak mówi Pan: Nie wdrażajcie się w zwyczaje narodów, nie lękajcie się znaków niebieskich, chociaż narody się ich lękają!

[3] Gdyż bóstwa ludów są marnością. Są dziełem rąk rzemieślnika pracującego dłutem w drzewie, ściętym w lesie,

madeiro, obra das mãos do artífice, com machado;

4 com prata e ouro o enfeitam, com pregos e martelos o fixam, para que não oscile.

5 Os ídolos são como um espantalho em pepinal e não podem falar; necessitam de quem os leve, porquanto não podem andar. Não tenhais receio deles, pois não podem fazer mal, e não está neles o fazer o bem.

6 Ninguém há semelhante a ti, ó SENHOR; tu és grande, e grande é o poder do teu nome.

7 Quem te não temeria a ti, ó Rei das nações? Pois isto é a ti devido; porquanto, entre todos os sábios das nações e em todo o seu reino, ninguém há semelhante a ti.

8 Mas eles todos se tornaram estúpidos e loucos; seu ensino é vão e morto como um pedaço de madeira.

9 Traz-se prata batida de Társis e ouro de Ufaz; os ídolos são obra de artífice e de mãos de ourives; azuis e púrpuras são as suas vestes; todos eles são obra de homens hábeis.

10 Mas o SENHOR é verdadeiramente Deus; ele é o Deus vivo e o Rei eterno; do seu furor treme a terra, e as nações não podem suportar a sua indignação.

11 Assim lhes direis: Os deuses que não fizeram os céus e a terra desaparecerão da terra e de debaixo destes céus.

4 Które przyozdabiają srebrem i złotem, umacniają gwoździami i młotami, aby się nie chwiało.

5 Są jak straszak na polu ogórkowym, nie mówią, trzeba je nosić, bo nie mogą chodzić. Nie bójcie się ich, bo nie mogą szkodzić, lecz nie mogą też nic dobrego uczynić.

6 Tobie nikt nie dorówna, Panie! Jesteś wielki i wielkie jest w mocy twoje imię.

7 Któż by się nie bał ciebie, Królu narodów? Tak, tobie się to należy, gdyż wśród wszystkich mędrców narodów i wśród wszystkich ich królów nie ma takiego jak Ty.

8 Wszyscy co do jednego są głupi i nierozumni; niedorzecznością jest cześć oddawana drewnu.

9 Srebro cienko sklepane, sprowadzone z Tarszyszu, a złoto z Ofiru, to dzieło rzemieślnika i rąk złotnika; ich szata jest z błękitnej i czerwonej purpury. Wszystko to jest robota znawców.

10 Ale Pan jest prawdziwym Bogiem. On jest Bogiem żywym i Królem wiecznym; Od jego gniewu drży ziemia, a narody nie mogą znieść jego groźby.

11 Tak mówcie o nich: Bogowie, którzy nie stworzyli nieba ani ziemi, zginą z ziemi i spod tego nieba.

[12] O SENHOR fez a terra pelo seu poder; estabeleceu o mundo por sua sabedoria e com a sua inteligência estendeu os céus.
[13] Fazendo ele ribombar o trovão, logo há tumulto de águas no céu, e sobem os vapores das extremidades da terra; ele cria os relâmpagos para a chuva e dos seus depósitos faz sair o vento.
[14] Todo homem se tornou estúpido e não tem saber; todo ourives é envergonhado pela imagem que ele mesmo esculpiu; pois as suas imagens são mentira, e nelas não há fôlego.

[15] Vaidade são, obra ridícula; no tempo do seu castigo, virão a perecer.

[16] Não é semelhante a estas Aquele que é a Porção de Jacó; porque ele é o Criador de todas as coisas, e Israel é a tribo da sua herança; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

Lamento sobre a desolação de Judá

[17] Tira do chão a tua trouxa, ó filha de Sião, que moras em lugar sitiado.
[18] Porque assim diz o SENHOR: Eis que desta vez arrojarei para fora os moradores da terra e os angustiarei, para que venham a senti-lo.
[19] Ai de mim, por causa da minha ruína! É mui grave a minha ferida; então, eu disse: com efeito, é isto o meu sofrimento, e tenho de suportá-lo.
[20] A minha tenda foi destruída, todas as cordas se romperam; os meus filhos se foram e já não existem; ninguém há que levante a minha tenda e lhe erga as lonas.

[12] On stworzył ziemię swoją mocą, utwierdził okrąg ziemi swoją mądrością, a swoim rozumem rozpostarł niebiosa.

[13] Na jego głos szumią wody na niebie; On sprawia, że obłoki podnoszą się z krańców ziemi, On z błyskawic wyprowadza deszcz i wypuszcza wiatr ze swoich komór.

[14] Głupi jest każdy człowiek i bez rozumu, na wstyd naraża się każdy złotnik z powodu bałwana, gdyż złudą są i bez życia jego odlane bożki.

[15] Są nicością, dziełem wartym śmiechu, które w czasie swojego nawiedzenia poginą.

[16] Nie takim jak oni jest dział Jakuba, gdyż On jest stwórcą wszechrzeczy, a Izrael jego dziedzicznym plemieniem. Pan Zastępów jest imię jego.

Spustoszenie Judy

[17] Podnieś z ziemi swój tłumok, ty, która jesteś oblężona!
[18] Albowiem tak mówi Pan: Oto Ja tym razem odrzucę precz mieszkańców tej ziemi i udręczę ich, aby mnie szukali i znaleźli.

[19] O, jak mnie boli moja rana! Mój cios jest nieuleczalny! A ja myślałem, że będę mógł znieść to cierpienie.

[20] Lecz mój namiot jest zniszczony i wszystkie moje sznury są zerwane: moi synowie odeszli ode mnie i nie ma ich.

Nikt już nie rozepnie mojego namiotu, nikt nie rozciągnie moich zasłon.

[21] Porque os pastores se tornaram estúpidos e não buscaram ao SENHOR; por isso, não prosperaram, e todos os seus rebanhos se acham dispersos.

[21] Gdyż nierozumni byli pasterze i nie szukali Pana, dlatego nie powiodło im się i cała ich trzoda jest w rozproszeniu.

[22] Eis aí um rumor! Eis que vem grande tumulto da terra do Norte, para fazer das cidades de Judá uma assolação, morada de chacais.

[22] Słuchaj! Oto nadchodzi wieść i wielki zgiełk z ziemi północnej, aby miasta judzkie zamienić w pustynię, w legowisko szakali.

[23] Eu sei, ó SENHOR, que não cabe ao homem determinar o seu caminho, nem ao que caminha o dirigir os seus passos.

[23] Wiem, Panie, że droga człowieka nie od niego zależy i że nikt, gdy idzie sam, nie kieruje swoim krokiem.

[24] Castiga-me, ó SENHOR, mas em justa medida, não na tua ira, para que não me reduzas a nada.

[24] Karć mnie, Panie, ale według sprawiedliwej miary, nie w swoim gniewie, abyś mnie nie zniweczył!

[25] Derrama a tua indignação sobre as nações que não te conhecem e sobre os povos que não invocam o teu nome; porque devoraram a Jacó, devoraram-no, consumiram-no e assolaram a sua morada.

[25] Wylej swoją zawziętość na narody, które cię nie znają, i na plemiona, które nie wzywają twojego imienia, gdyż pożarły Jakuba, zniszczyły go i spustoszyły jego niwę.

Jeremias 11

A aliança é violada

[1] Palavra que veio a Jeremias, da parte do SENHOR, dizendo:

[2] Ouve as palavras desta aliança e fala aos homens de Judá e aos habitantes de Jerusalém;

[3] dize-lhes: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Maldito o homem que não atentar para as palavras desta aliança,

[4] que ordenei a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, da fornalha de ferro, dizendo: dai ouvidos à minha voz e fazei tudo segundo o que vos mando;

Jeremiasza 11

Zerwane przymierze

[1] Słowo, które doszło Jeremiasza od Pana, głosi:

[2] Słuchajcie słów tego przymierza! I mów do mężów judzkich i do mieszkańców Jeruzalemu,

[3] I powiedz im: Tak mówi Pan, Bóg Izraela: Przeklęty człowiek, który nie słucha słów tego przymierza,

[4] Które nakazałem waszym ojcom, kiedy wyprowadzałem ich z ziemi egipskiej, z pieca żelaznego, mówiąc: Słuchajcie mojego głosu i czyńcie to wszystko, co

assim, vós me sereis a mim por povo, e eu vos serei a vós outros por Deus;

5 para que confirme o juramento que fiz a vossos pais de lhes dar uma terra que manasse leite e mel, como se vê neste dia. Então, eu respondi e disse: amém, ó SENHOR!

6 Tornou-me o SENHOR: Apregoa todas estas palavras nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, dizendo: Ouvi as palavras desta aliança e cumpri-as.

7 Porque, deveras, adverti a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, até ao dia de hoje, testemunhando desde cedo cada dia, dizendo: dai ouvidos à minha voz.

8 Mas não atenderam, nem inclinaram o seu ouvido; antes, andaram, cada um, segundo a dureza do seu coração maligno; pelo que fiz cair sobre eles todas as ameaças desta aliança, a qual lhes ordenei que cumprissem, mas não cumpriram.

9 Disse-me ainda o SENHOR: Uma conspiração se achou entre os homens de Judá, entre os habitantes de Jerusalém.

10 Tornaram às maldades de seus primeiros pais, que recusaram ouvir as minhas palavras; andaram eles após outros deuses para os servir; a casa de Israel e a casa de Judá violaram a minha aliança, que eu fizera com seus pais.

11 Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que trarei mal sobre eles, de que não poderão

wam nakazuję, a będziecie moim ludem, a Ja będę waszym Bogiem,

5 Abym mógł dotrzymać przysięgi, którą złożyłem waszym ojcom, że dam im ziemię opływającą w mleko i miód, jak to jest dzisiaj. A odpowiadając, rzekłem: Niech tak będzie, Panie!

6 I rzekł Pan do mnie: Ogłaszaj te wszystkie słowa w miastach judzkich i na ulicach Jeruzalemu, mówiąc: Słuchajcie słów tego przymierza i wypełniajcie je,

7 Gdyż wyraźnie przestrzegałem waszych ojców w dniu, gdy ich wyprowadzałem z ziemi egipskiej, aż po dzień dzisiejszy, nieustannie przestrzegałem, mówiąc: Słuchajcie mojego głosu!

8 Lecz oni nie słuchali i nie nakłonili swojego ucha, ale każdy postępował według uporu swojego złego serca. Dlatego sprowadziłem na nich wszystkie kary zapowiedziane w słowach tego przymierza, które nakazałem im pełnić, lecz oni nie pełnili.

9 I rzekł Pan do mnie: Istnieje sprzysiężenie między mężami judzkimi i mieszkańcami Jeruzalemu,

10 Że zawrócili do win swoich praojców, którzy nie chcieli słuchać moich słów, lecz poszli za cudzymi bogami, aby im służyć; i zerwał dom izraelski i dom judzki moje przymierze, które zawarłem z ich ojcami.

11 Dlatego tak mówi Pan: Oto sprowadzę na nich nieszczęście, z którego nie będą

escapar; clamarão a mim, porém não os ouvirei.

[12] Então, as cidades de Judá e os habitantes de Jerusalém irão aos deuses a quem eles queimaram incenso e a eles clamarão; porém estes, de nenhuma sorte, os livrarão do tempo do seu mal.

[13] Porque, ó Judá, segundo o número das tuas cidades, são os teus deuses; segundo o número das ruas de Jerusalém, levantaste altares para vergonhosa coisa, isto é, para queimares incenso a Baal.

[14] Tu, pois, não ores por este povo, nem levantes por eles clamor nem oração; porque não os ouvirei quando eles clamarem a mim, por causa do seu mal.

[15] Que direito tem na minha casa a minha amada, ela que cometeu vilezas? Acaso, ó amada, votos e carnes sacrificadas poderão afastar de ti o mal? Então, saltarias de prazer.

[16] O SENHOR te chamou de oliveira verde, formosa por seus deliciosos frutos; mas agora, à voz de grande tumulto, acendeu fogo ao redor dela e consumiu os seus ramos.

[17] Porque o SENHOR dos Exércitos, que te plantou, pronunciou contra ti o mal, pela maldade que a casa de Israel e a casa de Judá para si mesmas fizeram, pois me provocaram à ira, queimando incenso a Baal.

Conspiração contra Jeremias

[18] O SENHOR mo fez saber, e eu o soube; então, me fizeste ver as suas maquinações.

mogli się wydostać, a gdy będą wołać do mnie, nie wysłucham ich.

[12] Potem pójdą miasta judzkie i mieszkańcy Jeruzalemu i będą wołali do bogów, którym spalali kadzidła, lecz oni ich nie ocalą w czasie ich nieszczęścia.

[13] Bo ile jest twoich miast, Judo, tyle jest twoich bogów, a ile jest ulic w Jeruzalemie, tyle ołtarzy postawiliście dla bałwana bezwstydu, tyle ołtarzy, aby spalać kadzidła Baalowi.

[14] A ty nie wstawiaj się za tym ludem ani nie zanoś za nich błagania, ani modlitwy, albowiem nie wysłucham, gdy będą wołać do mnie w czasie swojego nieszczęścia.

[15] Czegóż chce mój ulubieniec w moim domu, skoro popełnił niecne czyny? Czy śluby i poświęcone mięso mogą odwrócić od ciebie nieszczęście, abyś mógł się wtedy radować?

[16] Zielonym drzewem oliwnym zdobnym w piękne owoce nazwał ciebie Pan. Lecz wśród huku wielkiej burzy ogień spali jego liście i połamią się jego konary.

[17] Gdyż Pan Zastępów, który cię zasadził, postanowił zesłać na ciebie nieszczęście z powodu złości domu izraelskiego i domu judzkiego, których się dopuścili, drażniąc mnie przez spalanie kadzidła dla Baala.

Spisek na życie Jeremiasza

[18] Pan objawił mi to i dowiedziałem się; wtedy ukazałeś mi ich uczynki.

[19] Eu era como manso cordeiro, que é levado ao matadouro; porque eu não sabia que tramavam projetos contra mim, dizendo: Destruamos a árvore com seu fruto; a ele cortemo-lo da terra dos viventes, e não haja mais memória do seu nome.

[19] Ja zaś byłem jak jagnię potulne na rzeź prowadzone i nic nie wiedziałem, że przeciwko mnie knuli zamysły, mówiąc: Zniszczmy drzewo, póki jest świeże, i wykorzeńmy je z krainy żyjących, aby jego imię nie było wspominane!

[20] Mas, ó SENHOR dos Exércitos, justo Juiz, que provas o mais íntimo do coração, veja eu a tua vingança sobre eles; pois a ti revelei a minha causa.

[20] Lecz, Panie Zastępów, który sprawiedliwie sądzisz, który badasz nerki i serca, niech ujrzę twoją odpłatę na nich, gdyż tobie poruczyłem moją sprawę.

[21] Portanto, assim diz o SENHOR acerca dos homens de Anatote que procuram a tua morte e dizem: Não profetizes em o nome do SENHOR, para que não morras às nossas mãos.

[21] Dlatego tak mówi Pan o mężach z Anatot, którzy czyhają na moje życie i mówią: Nie prorokuj w imieniu Pana, abyś nie zginął z naszej ręki!

[22] Sim, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu os punirei; os jovens morrerão à espada, os seus filhos e as suas filhas morrerão de fome.

[22] Tak mówi Pan Zastępów: Oto Ja ukarzę ich za to: ich młodzieńcy padną od miecza, ich synowie i ich córki pomrą z głodu.

[23] E não haverá deles resto nenhum, porque farei vir o mal sobre os homens de Anatote, no ano da sua punição.

[23] Nawet resztka nie pozostanie po nich, gdyż sprowadzę nieszczęście na mężów z Anatot w roku, w którym ich nawiedzę.

Jeremias 12

A queixa de Jeremias

[1] Justo és, ó SENHOR, quando entro contigo num pleito; contudo, falarei contigo dos teus juízos. Por que prospera o caminho dos perversos, e vivem em paz todos os que procedem perfidamente?

[2] Plantaste-os, e eles deitaram raízes; crescem, dão fruto; têm-te nos lábios, mas longe do coração.

Jeremiasza 12

Skarga Jeremiasza i odpowiedź Pana

[1] Panie! Ty będziesz miał słuszność, choćbym wszczął z tobą spór, a jednak chciałbym z tobą porozmawiać o sprawiedliwości: Dlaczego życie bezbożnych upływa szczęśliwie i bezpiecznie się czują wszyscy wiarołomni?

[2] Ty ich zasadziłeś i oni puszczają korzenie, rosną i także wydają owoc.

Bliski jesteś ich ust, lecz daleki od ich nerek.

[3] Mas tu, ó SENHOR, me conheces, tu me vês e provas o que sente o meu coração para contigo. Arranca-os como as ovelhas para o matadouro e destina-os para o dia da matança.

[3] Lecz, Panie, Ty znasz mnie, widzisz mnie, zbadałeś, że moje serce jest przy tobie. Porwij ich jak owce na rzeź i przeznacz ich na dzień zarzynania.

[4] Até quando estará de luto a terra, e se secará a erva de todo o campo? Por causa da maldade dos que habitam nela, perecem os animais e as aves; porquanto dizem: Ele não verá o nosso fim.

[4] Jak długo ziemia pozostanie w żałobie, a zieleń na wszystkich polach będzie więdnąć? Z powodu złości jej mieszkańców giną zwierzęta i ptactwo, bo mówią: Nie dostrzega On naszych ścieżek.

A resposta de Deus

[5] Se te fatigas correndo com homens que vão a pé, como poderás competir com os que vão a cavalo? Se em terra de paz não te sentes seguro, que farás na floresta do Jordão?

[5] Jeżeli gdy biegłeś z pieszymi, zmęczyło cię to, jakże pójdziesz w zawody z rumakami? A jeżeli w kraju spokojnym nie czujesz się bezpieczny, cóż poczniesz w zaroślach Jordanu?

[6] Porque até os teus irmãos e a casa de teu pai, eles próprios procedem perfidamente contigo; eles mesmos te perseguem com fortes gritos. Não te fies deles ainda que te digam coisas boas.

[6] Nawet twoi bracia i dom twojego ojca - i oni cię zdradzają, i oni pełnym głosem wołają za tobą. Nie wierz im, choćby nawet przyjaźnie z tobą rozmawiali!

Deus castiga os devastadores do país

[7] Desamparei a minha casa, abandonei a minha herança; a que mais eu amava entreguei na mão de seus inimigos.

[7] Opuściłem mój dom, porzuciłem moje dziedzictwo, kochanka mojej duszy wydałem w ręce jego wrogów.

[8] A minha herança tornou-se-me como leão numa floresta; levantou a voz contra mim; por isso, eu a aborreci.

[8] Moje dziedzictwo stało się dla mnie jakby lew w lesie, podniosło przeciwko mnie swój głos, dlatego je znienawidziłem.

[9] Acaso, é para mim a minha herança ave de rapina de várias cores contra a qual se ajuntam outras aves de rapina? Ide, pois, ajuntai todos os animais do campo, trazei-os para a devorarem.

[9] Czy moje dziedzictwo stało się hieną, że ptaki drapieżne wokół je okrążają? Pójdźcie, zbierzcie się, wszystkie zwierzęta polne, zgromadźcie się na żer!

[10] Muitos pastores destruíram a minha vinha e pisaram o meu quinhão; a porção que era o meu prazer, tornaram-na em deserto.

[10] Liczni pasterze zniszczyli moją winnicę, podeptali mój dział, mój dział rozkoszny zamienili w głuchą pustynię.

[11] Em assolação a tornaram, e a mim clama no seu abandono; toda a terra está devastada, porque ninguém há que tome isso a peito.

[11] Obrócono go w pustynię, w żałosną dla mnie pustynię. Spustoszony cały kraj, nikt nie wziął tego do serca.

[12] Sobre todos os altos desnudos do deserto vieram destruidores; porque a espada do SENHOR devora de um a outro extremo da terra; não há paz para ninguém.

[12] Na wszystkie gołe wzniesienia w pustyni wtargnęli rabusie, gdyż miecz Pana pożera od jednego krańca ziemi do drugiego krańca ziemi. Żadne ciało nie ma spokoju.

[13] Semearam trigo e segaram espinhos; cansaram-se, mas sem proveito algum. Envergonhados sereis dos vossos frutos, por causa do brasume da ira do SENHOR.

[13] Zasiali pszenicę, a zbierają ciernie, wysilali się, lecz bez pożytku. I będą się wstydzić swoich plonów z powodu żarliwego gniewu Pana.

As finalidades do castigo de Deus

[14] Assim diz o SENHOR acerca de todos os meus maus vizinhos, que se apoderam da minha herança, que deixei ao meu povo de Israel: Eis que os arrancarei da sua terra e a casa de Judá arrancarei do meio deles.

[14] Tak mówi Pan o wszystkich złych sąsiadach naruszających dziedzictwo, które dałem na własność mojemu ludowi izraelskiemu: Oto wyrwę ich z ich ziemi, a dom judzki wyrwę spośród nich.

[15] E será que, depois de os haver arrancado, tornarei a compadecer-me deles e os farei voltar, cada um à sua herança, cada um à sua terra.

[15] Lecz gdy ich wyrwę, znów ulituję się nad nimi i sprowadzę z powrotem każdego do jego dziedzictwa i do jego ziemi.

[16] Se diligentemente aprenderem os caminhos do meu povo, jurando pelo meu nome: Tão certo como vive o SENHOR, como ensinaram o meu povo a jurar por Baal, então, serão edificados no meio do meu povo.

[16] A gdy dokładnie nauczą się dróg mojego ludu, przysięgając na moje imię: Jako żyje Pan! - tak jak nauczyli mój lud przysięgać na Baala - wtedy będą odbudowani pośród mojego ludu.

[17] Mas, se não quiserem ouvir, arrancarei tal nação, arrancá-la-ei e a farei perecer, diz o SENHOR.

[17] Jeżeli zaś nie usłuchają, wtedy doszczętnie wyplenię i wygubię ten naród - mówi Pan.

Jeremias 13

O cinto de linho

[1] Assim me disse o SENHOR: Vai, compra um cinto de linho e põe-no sobre os lombos, mas não o metas na água.

[2] Comprei o cinto, segundo a palavra do SENHOR, e o pus sobre os lombos.

[3] Então, pela segunda vez me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[4] Toma o cinto que compraste e que tens sobre os lombos; dispõe-te, vai ao Eufrates e esconde-o ali na fenda de uma rocha.

[5] Fui e escondi-o junto ao Eufrates, como o SENHOR me havia ordenado.

[6] Passados muitos dias, disse-me o SENHOR: Dispõe-te, vai ao Eufrates e toma o cinto que te ordenei escondesses ali.

[7] Fui ao Eufrates, cavei e tomei o cinto do lugar onde o escondera; eis que o cinto se tinha apodrecido e para nada prestava.

[8] Então, me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[9] Assim diz o SENHOR: Deste modo farei também apodrecer a soberba de Judá e a muita soberba de Jerusalém.

[10] Este povo maligno, que se recusa a ouvir as minhas palavras, que caminha segundo a dureza do seu coração e anda após outros deuses para os servir e adorar, será tal como este cinto, que para nada presta.

[11] Porque, como o cinto se apega aos lombos do homem, assim eu fiz apegar-se a mim toda a casa de Israel e toda a casa

Jeremiasza 13

Przypowieść o lnianym pasie

[1] Tak rzekł Pan do mnie: Idź i kup sobie lniany pas, i włóż go na swoje biodra, lecz nie kładź go do wody!

[2] Kupiłem więc pas zgodnie ze słowem Pana i włożyłem go na swoje biodra.

[3] I doszło mnie po raz wtóry słowo Pana tej treści:

[4] Weź ten pas, który kupiłeś, który masz na swoich biodrach, i wstań, idź nad Eufrat i ukryj go tam w szczelinie skalnej!

[5] Poszedłem więc i ukryłem go nad Eufratem, jak mi rozkazał Pan.

[6] A po upływie wielu dni rzekł Pan do mnie: Wstań, idź nad Eufrat i zabierz stamtąd pas, który ci tam kazałem ukryć.

[7] I poszedłem nad Eufrat, grzebałem w miejscu, gdzie pas ukryłem, i zabrałem go stamtąd, lecz oto pas ów był zniszczony i do niczego się nie nadawał.

[8] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[9] Tak mówi Pan: Tak zniszczę pychę Judy i wielką pychę Jeruzalemu:

[10] Ten lud zły, który się wzbraniał słuchać moich słów, który kieruje się uporem swojego serca i idzie za cudzymi bogami, służąc im i oddając im pokłon, stał się jak ów pas, który do niczego się nie nadaje.

[11] Bo jak pas przylega do bioder męża, tak chciałem, aby cały dom izraelski i cały dom judzki - mówi Pan - przylgnął do

de Judá, diz o SENHOR, para me serem por povo, e nome, e louvor, e glória; mas não deram ouvidos.

O jarro quebrado

[12] Pelo que dize-lhes esta palavra: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Todo jarro se encherá de vinho; e dir-te-ão: Não sabemos nós muito bem que todo jarro se encherá de vinho?

[13] Mas tu dize-lhes: Assim diz o SENHOR: Eis que eu encherei de embriaguez a todos os habitantes desta terra, e aos reis que se assentam no trono de Davi, e aos sacerdotes, e aos profetas, e a todos os habitantes de Jerusalém.

[14] Fá-los-ei em pedaços, atirando uns contra os outros, tanto os pais como os filhos, diz o SENHOR; não pouparei, não terei pena, nem terei deles compaixão, para que os não destrua.

Apelo e ameaças finais

[15] Ouvi e atentai: não vos ensoberbeçais; porque o SENHOR falou.

[16] Dai glória ao SENHOR, vosso Deus, antes que ele faça vir as trevas, e antes que tropecem vossos pés nos montes tenebrosos; antes que, esperando vós luz, ele a mude em sombra de morte e a reduza à escuridão.

[17] Mas, se isto não ouvirdes, a minha alma chorará em segredo por causa da vossa soberba; chorarão os meus olhos amargamente e se desfarão em lágrimas, porquanto o rebanho do SENHOR foi levado cativo.

mnie, aby być moim ludem, moją chlubą, chwałą i ozdobą. Lecz oni nie słuchali.

Przypowieść o dzbanie

[12] Powiedz im więc to słowo: Tak mówi Pan, Bóg Izraela: Każdy dzban napełnia się winem. A gdy ci powiedzą: Wiemy dobrze, że każdy dzban napełnia się winem,

[13] Wtedy im powiedz: Tak mówi Pan: Oto Ja napełnię wszystkich mieszkańców tej ziemi i królów, którzy zasiadają na tronie Dawida, i kapłanów, i proroków, i wszystkich mieszkańców Jeruzalemu pijackim odurzeniem

[14] I roztrącę jednego o drugiego, i nie będą oszczędzał ani ojców, ani synów - mówi Pan - nie będę żałował, i nie będę się litował, lecz ich zniszczę.

Groźba niewoli z powodu braku skruchy

[15] Słuchajcie, nadstawcie uszu, nie wynoście się, gdyż Pan to mówi!

[16] Oddajcie Panu, waszemu Bogu, chwałę, zanim zapadnie ciemność i zanim wasze nogi się potkną o mroczne góry. Gdy będziecie wyglądać światła, On zamieni je w ciemność i obróci w pomrokę!

[17] A jeżeli tego nie usłuchacie, moja dusza w ukryciu płakać będzie z powodu waszego wygnania i moje oko zaleje się łzami, że trzoda Pana pójdzie do niewoli.

[18] Dize ao rei e à rainha-mãe: Humilhai-vos, assentai-vos no chão; porque caiu da vossa cabeça a coroa da vossa glória.

[18] Powiedz królowi i królowej-matce: Usiądźcie nisko, gdyż spadła z waszej głowy wspaniała wasza korona!

[19] As cidades do Sul estão fechadas, e ninguém há que as abra; todo o Judá foi levado para o exílio, todos cativos.

[19] Miasta południa są zamknięte i nikt nie otwiera, cała Juda wzięta do niewoli, doszczętnie uprowadzona.

[20] Levantai os olhos e vede os que vêm do Norte; onde está o rebanho que te foi confiado, o teu lindo rebanho?

[20] Podnieście wasze oczy i patrzcie, jak przychodzą z północy! Gdzież jest trzoda tobie powierzona, wspaniałe twoje stado?

[21] Que dirás, quando ele puser por cabeça contra ti aqueles a quem ensinaste a ser amigos? Acaso, não se apoderarão de ti as dores, como à mulher que está de parto?

[21] Co powiesz na to, gdy ustanowią nad tobą zwierzchnikami tych, których przyzwyczaiłeś do tego, że byli ci kochankami? Czy nie ogarną cię bóle jak kobietę rodzącą?

[22] Quando disseres contigo mesmo: Por que me sobrevieram estas coisas? Então, sabe que pela multidão das tuas maldades se levantaram as tuas fraldas, e os teus calcanhares sofrem violência.

[22] A gdy pomyślisz w swoim sercu: Czemu mnie to spotkało, to wiedz, że z powodu mnóstwa twoich przewinień odkryto poły twojej szaty i zgwałcono cię.

[23] Pode, acaso, o etíope mudar a sua pele ou o leopardo, as suas manchas? Então, poderíeis fazer o bem, estando acostumados a fazer o mal.

[23] Czy Murzyn może odmienić swoją skórę a pantera swoje pręgi? A czy wy, przywykli do złego, możecie dobrze czynić?

[24] Pelo que os espalharei como o restolho, restolho que é arrebatado pelo vento do deserto.

[24] Dlatego rozproszę was jak plewy ulatujące za podmuchem pustynnego wiatru.

[25] Esta será a tua sorte, a porção que te será medida por mim, diz o SENHOR; pois te esqueceste de mim e confiaste em mentiras.

[25] Taki jest twój los, dział wyznaczony przeze mnie - mówi Pan - gdyż mnie zapomniałeś i polegałeś na kłamstwie.

[26] Assim, também levantarei as tuas fraldas sobre o teu rosto; e aparecerão as tuas vergonhas.

[26] Tak więc Ja sam podniosę poły twojej szaty aż na twoją twarz, aby była widoczna twoja sromota,

[27] Tenho visto as tuas abominações sobre os outeiros e no campo, a saber, os teus

[27] Twoje cudzołóstwa i lubieżne twoje okrzyki, haniebne twoje wszeteczeństwo!

adultérios, os teus rinchos e a luxúria da tua prostituição. Ai de ti, Jerusalém! Até quando ainda não te purificarás?

Na wzgórzach i na polu widziałem twoje obrzydliwości. Biada ci, Jeruzalemie, że nie chcesz się oczyścić. Jak długo jeszcze będziesz zwlekać?

Jeremias 14

Grande seca em Judá

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias a respeito da grande seca.

[2] Anda chorando Judá, as suas portas estão abandonadas e, de luto, se curvam até ao chão; e o clamor de Jerusalém vai subindo.

[3] Os seus poderosos enviam os criados a buscar água; estes vão às cisternas e não acham água; voltam com seus cântaros vazios e, decepcionados e confusos, cobrem a cabeça.

[4] Por não ter havido chuva sobre a terra, esta se acha deprimida; e, por isso, os lavradores, decepcionados, cobrem a cabeça.

[5] Até as cervas no campo têm as suas crias e as abandonam, porquanto não há erva.

[6] Os jumentos selvagens se põem nos desnudos altos e, ofegantes, sorvem o ar como chacais; os seus olhos desfalecem, porque não há erva.

Rejeitada a primeira intercessão de Jeremias

[7] Posto que as nossas maldades testificam contra nós, ó SENHOR, age por amor do teu nome; porque as nossas rebeldias se multiplicaram; contra ti pecamos.

[8] Ó Esperança de Israel e Redentor seu no tempo da angústia, por que serias como

Jeremiasza 14

Opis posuchy klęski w Judzie

[1] Słowo Pana, które doszło Jeremiasza z powodu wielkiej posuchy.

[2] W smutku pogrążony jest Juda, a w jego bramach lud omdlewa z wyczerpania, w żałobie pochylony jest ku ziemi, a krzyk Jeruzalemu wznosi się w górę.

[3] Ich możni ślą swoje sługi po wodę, ci przychodzą do studzien, lecz wody nie znajdują, wracają z próżnymi dzbanami, zawiedzeni i zawstydzeni zasłaniają swoją głowę.

[4] Z powodu spieczonej gleby - nie było bowiem deszczu na ziemi - rolnicy są zawiedzeni, zasłaniają swoją głowę.

[5] Nawet łania, gdy w polu miota, porzuca swoje młode, gdyż nie ma trawy,

[6] A dzikie osły, stojąc na gołych wzniesieniach, łapią powietrze jak szakale; ich oczy gasną, gdyż nie ma zieleni.

[7] Chociaż nasze winy świadczą przeciwko nam, uczyń, o Panie, jak ci każe twoje imię, gdyż liczne są nasze wykroczenia, którymi przeciwko tobie zgrzeszyliśmy!

[8] O, nadziejo Izraela, jego Wybawco w czasach niedoli! Czemu jesteś jak obcy

estrangeiro na terra e como viandante que se desvia para passar a noite?

9 Por que serias como homem surpreendido, como valente que não pode salvar? Mas tu, ó SENHOR, estás em nosso meio, e somos chamados pelo teu nome; não nos desampares.

10 Assim diz o SENHOR sobre este povo: Gostam de andar errantes e não detêm os pés; por isso, o SENHOR não se agrada deles, mas se lembrará da maldade deles e lhes punirá o pecado.

11 Disse-me ainda o SENHOR: Não rogues por este povo para o bem dele.

12 Quando jejuarem, não ouvirei o seu clamor e, quando trouxerem holocaustos e ofertas de manjares, não me agradarei deles; antes, eu os consumirei pela espada, pela fome e pela peste.

Rejeitada a segunda intercessão de Jeremias

13 Então, disse eu: Ah! SENHOR Deus, eis que os profetas lhes dizem: Não vereis espada, nem tereis fome; mas vos darei verdadeira paz neste lugar.

14 Disse-me o SENHOR: Os profetas profetizam mentiras em meu nome, nunca os enviei, nem lhes dei ordem, nem lhes falei; visão falsa, adivinhação, vaidade e o engano do seu íntimo são o que eles vos profetizam.

15 Portanto, assim diz o SENHOR acerca dos profetas que, profetizando em meu nome, sem que eu os tenha mandado, dizem que nem espada, nem fome haverá nesta terra: À espada e à fome serão consumidos esses profetas.

przybysz w ziemi, jak wędrowiec, który rozbija namiot tylko, aby przenocować?

9 Czemu jesteś jak mąż strwożony, jak wojownik, który nie może ocalić? Przecie Ty, Panie, jesteś pośród nas, a twoim imieniem jesteśmy nazwami, nie opuszczaj nas!

10 Tak mówi Pan o tym ludzie: Tak lubią się wałęsać, swoich nóg nie oszczędzają, ale Pan nie ma w nich upodobania, wspomina teraz ich winę i nawiedza ich grzechy.

11 Potem rzekł Pan do mnie: Nie módl się o powodzenie dla tego ludu.

12 Gdy będą pościć, nie wysłucham ich błagania, a gdy będą składać całopalenia i ofiary z pokarmów, nie będę miał w nich upodobania, lecz mieczem, głodem i zarazą wygubię ich.

13 I rzekłem: Ach! Wszechmocny Panie, oto prorocy mówią im: Nie ujrzycie miecza, a głód was nie dotknie, lecz dam wam trwały pokój na tym miejscu.

14 A Pan rzekł do mnie: Fałszywie prorokują prorocy w moim imieniu; nie posłałem ich ani nie dałem im poleceń, ani nie mówiłem do nich. Kłamliwe widzenia, marne wieszczby i wymysły swojego serca wam prorokują.

15 Dlatego tak mówi Pan o prorokach, którzy, chociaż ich nie posłałem, prorokują w moim imieniu i mówią: Miecza i głodu nie będzie w tej ziemi; od miecza i głodu poginą ci prorocy.

[16] O povo a quem eles profetizam será lançado nas ruas de Jerusalém, por causa da fome e da espada; não haverá quem os sepulte, a ele, a suas mulheres, a seus filhos e a suas filhas; porque derramarei sobre eles a sua maldade.

[17] Portanto, lhes dirás esta palavra: Os meus olhos derramem lágrimas, de noite e de dia, e não cessem; porque a virgem, filha do meu povo, está profundamente golpeada, de ferida mui dolorosa.

[18] Se eu saio ao campo, eis aí os mortos à espada; se entro na cidade, estão ali os debilitados pela fome; até os profetas e os sacerdotes vagueiam pela terra e não sabem para onde vão.

Rejeitada, em absoluto, a terceira intercessão de Jeremias

[19] Acaso, já de todo rejeitaste a Judá? Ou aborrece a tua alma a Sião? Por que nos feriste, e não há cura para nós? Aguardamos a paz, e nada há de bom; o tempo da cura, e eis o terror.

[20] Conhecemos, ó SENHOR, a nossa maldade e a iniqüidade de nossos pais; porque temos pecado contra ti.

[21] Não nos rejeites, por amor do teu nome; não cubras de opróbrio o trono da tua glória; lembra-te e não anules a tua aliança conosco.

[22] Acaso, haverá entre os ídolos dos gentios algum que faça chover? Ou podem os céus de si mesmos dar chuvas? Não és tu somente, ó SENHOR, nosso Deus, o que

[16] Ludzie zaś, którym oni prorokują, będą leżeć na ulicach Jeruzalemu, padli od głodu i miecza, a nikt ich nie będzie grzebał - ani ich, ani ich żon, ani ich synów, ani ich córek. Tak wyleję na nich ich złość.

[17] I powiesz im to słowo: Moje oczy zalewają się łzami dniem i nocą, bez przestanku, gdyż wielką klęską została dotknięta panna, córka mojego ludu, ciosem bardzo bolesnym.

[18] Gdy wychodzę na pole, oto pomordowani mieczem, a gdy wejdę do miasta, oto męczarnie głodowe. Tak, zarówno prorok jak i kapłan, ciągną do ziemi, której nie znajdą.

[19] Czy zupełnie odrzuciłeś Judę? Czy twoja dusza obrzydziła sobie Syjon? Dlaczego tak nas uderzyłeś, że już nie ma dla nas uleczenia? Oczekiwaliśmy pokoju, lecz nie przyszło nic dobrego, czasu uleczenia, lecz oto przerażenie.

[20] Uznajemy, Panie, naszą bezbożność, winę naszych ojców, że zgrzeszyliśmy przeciwko tobie.

[21] Nie pogardź nami przez wzgląd na twoje imię, nie dopuść do zbezczeszczenia tronu twojej chwały; wspomnij, a nie zrywaj twojego przymierza z nami!

[22] Czy są między bożyszczami narodów takie, które by spuszczały deszcz? Albo czy niebiosa same dają ulewny deszcz? Czy to nie raczej Ty, Panie, Boże nasz? W

fazes isto? Portanto, em ti esperamos, pois tu fazes todas estas coisas.

Jeremias 15

[1] Disse-me, porém, o SENHOR: Ainda que Moisés e Samuel se pusessem diante de mim, meu coração não se inclinaria para este povo; lança-os de diante de mim, e saiam.

[2] Quando te perguntarem: Para onde iremos? Dir-lhes-ás: Assim diz o SENHOR: O que é para a morte, para a morte; o que é para a espada, para a espada; o que é para a fome, para a fome; e o que é para o cativeiro, para o cativeiro.

[3] Porque os punirei com quatro sortes de castigos, diz o SENHOR: com espada para matar, com cães para os arrastarem e com as aves dos céus e as feras do campo para os devorarem e destruírem.

[4] Entregá-los-ei para que sejam um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra; por causa de Manassés, filho de Ezequias, rei de Judá, por tudo quanto fez em Jerusalém.

[5] Pois quem se compadeceria de ti, ó Jerusalém? Ou quem se entristeceria por ti? Ou quem se desviaria a perguntar pelo teu bem-estar?

[6] Tu me rejeitaste, diz o SENHOR, voltaste para trás; por isso, levantarei a mão contra ti e te destruirei; estou cansado de ter compaixão.

tobie pokładamy nadzieję, gdyż Ty czynisz to wszystko.

Jeremiasza 15

Bezlitosny gniew Boga nad Judą

[1] I rzekł Pan do mnie: Choćby stanęli przede mną Mojżesz i Samuel, nie miałbym serca dla tego ludu. Wypędź ich sprzed mojego oblicza, niech idą precz!

[2] A gdyby rzekli do ciebie: Dokąd mamy pójść? to odpowiedz im: Tak mówi Pan: Kto przeznaczony na śmierć - na śmierć! Kto na miecz - na miecz! Kto na głód - na głód! Kto na niewolę - do niewoli!

[3] I wyznaczę dla nich cztery rodzaje kar, mówi Pan: Miecz do zabijania, psy do rozrywania, ptactwo niebieskie i zwierzęta polne do pożerania i niszczenia.

[4] I podam ich jako odstraszający przykład dla wszystkich królestw ziemi z powodu Manassesa, syna Hiskiasza, króla judzkiego, za to, co uczynił w Jeruzalemie.

[5] Któż się zmiłuje nad tobą, Jeruzalemie? Kto cię będzie żałował? Kto się zatrzyma, aby się zapytać, jak ci się powodzi?

[6] Ty mnie odrzuciłaś, mówi Pan, tyłem się do mnie odwróciłaś. Wyciągnąłem więc moją rękę przeciwko tobie i zniszczyłem cię, mam dość pobłażania.

[7] Cirandei-os com a pá nas portas da terra; desfilhei e destruí o meu povo, mas não deixaram os seus caminhos.
[8] As suas viúvas se multiplicaram mais do que as areias dos mares; eu trouxe ao meio-dia um destruidor sobre a mãe de jovens; fiz cair de repente sobre ela angústia e pavor.
[9] Aquela que tinha sete filhos desmaiou como para expirar a alma; pôs-se-lhe o sol quando ainda era dia; ela ficou envergonhada e confundida, e os que ficaram dela, eu os entregarei à espada, diante dos seus inimigos, diz o SENHOR.

O Senhor conforta ao seu profeta

[10] Ai de mim, minha mãe! Pois me deste à luz homem de rixa e homem de contendas para toda a terra! Nunca lhes emprestei com usura, nem eles me emprestaram a mim com usura; todavia, cada um deles me amaldiçoa.
[11] Disse o SENHOR: Na verdade, eu te fortalecerei para o bem e farei que o inimigo te dirija súplicas no tempo da calamidade e no tempo da aflição.
[12] Pode alguém quebrar o ferro, o ferro do Norte, ou o bronze?
[13] Os teus bens e os teus tesouros entregarei gratuitamente ao saque, por todos os teus pecados e em todos os teus territórios.
[14] Levar-te-ei com os teus inimigos para a terra que não conheces; porque o fogo se acendeu em minha ira e sobre vós arderá.

[7] Przewiałem ich wiejadłem po miastach tej ziemi, osierociłem i wygubiłem mój lud, gdyż nie zawrócili ze swoich dróg.
[8] Jego wdów namnożyło mi się więcej niż piasku morskiego; w samo południe sprowadziłem na nich, na matki z dziećmi niszczyciela, znienacka rzuciłem na nich trwogę i przerażanie.
[9] Opadła z sił rodzicielka siedmiorga, wyzionęła swojego ducha; jej słońce zaszło w pełni dnia, spotkał ją wstyd i hańba. A ich resztkę wydam na pastwę miecza w obliczu ich wrogów - mówi Pan.
[10] Biada mi, moja matko, że mnie urodziłaś, męża swarliwego i skłóconego z całym światem! Nie jestem ani wierzycielem ani dłużnikiem, a jednak wszyscy mi złorzeczą.
[11] Zaprawdę, Panie, służyłem ci w najlepszej myśli, w czasie niedoli i w czasie ucisku orędowałem u ciebie za wrogami.
[12] Czy można skruszyć żelazo, żelazo z północy i spiż?
[13] Twoje bogactwa i twoje skarby wydam na łup, bez odszkodowania, za wszystkie twoje grzechy w obrębie wszystkich twoich granic.
[14] I sprawię, że będziesz służył twoim wrogom w ziemi, której nie znasz, gdyż ogień rozpalił się w moim gniewie i będzie płonął nad wami.

Zapewnienie Pana dla proroka

[15] Tu, ó SENHOR, o sabes; lembra-te de mim, ampara-me e vinga-me dos meus perseguidores; não me deixes ser arrebatado, por causa da tua longanimidade; sabe que por amor de ti tenho sofrido afrontas.

[16] Achadas as tuas palavras, logo as comi; as tuas palavras me foram gozo e alegria para o coração, pois pelo teu nome sou chamado, ó SENHOR, Deus dos Exércitos.

[17] Nunca me assentei na roda dos que se alegram, nem me regozijei; oprimido por tua mão, eu me assentei solitário, pois já estou de posse das tuas ameaças.

[18] Por que dura a minha dor continuamente, e a minha ferida me dói e não admite cura? Serias tu para mim como ilusório ribeiro, como águas que enganam?

[19] Portanto, assim diz o SENHOR: Se tu te arrependeres, eu te farei voltar e estarás diante de mim; se apartares o precioso do vil, serás a minha boca; e eles se tornarão a ti, mas tu não passarás para o lado deles.

[20] Eu te porei contra este povo como forte muro de bronze; eles pelejarão contra ti, mas não prevalecerão contra ti; porque eu sou contigo para te salvar, para te livrar deles, diz o SENHOR;

[21] Arrebatar-te-ei das mãos dos iníquos, livrar-te-ei das garras dos violentos.

Jeremias 16

[15] Ty wiesz, Panie! Wspomnij i wejrzyj na mnie i odpłać za mnie moim prześladowcom, nie dopuść, abym zginął wskutek twojej pobłażliwości! Pomnij, że dla ciebie znoszę hańbę!

[16] Ilekroć pojawiały się twoje słowa, pochłaniałem je; twoje słowo było mi rozkoszą i radością mojego serca, gdyż twoim imieniem jestem nazwany, Panie, Boże Zastępów.

[17] Nigdy nie siadam dla zabawy w gronie wesołych, siadam samotnie pod ciężarem twojej ręki, gdyż zawziętością mnie napełniłeś.

[18] Czemu moja boleść trwa bez końca, a moja rana jest nieuleczalna i nie chce się goić? Jesteś mi jak strumień zawodny, jak wody niepewne.

[19] Dlatego tak mówi Pan: Jeżeli zawrócisz, i Ja się zwrócę do ciebie, i będziesz mógł stać przed moim obliczem; a gdy dasz z siebie to, co cenne, bez tego, co pospolite, będziesz moimi ustami. Choćby oni zwrócili się do ciebie, ty się do nich nie zwrócisz.

[20] Uczyniłem cię bowiem dla tego ludu murem spiżowym, warownym; i będą walczyć z tobą, ale cię nie przemogą, bo Ja jestem z tobą, aby cię wybawiać i ratować - mówi Pan.

[21] I wyratuję cię z mocy złych, i wyzwolę cię z ręki okrutników.

Jeremiasza 16

A vida solitária do profeta, figura do povo

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Não tomarás mulher, não terás filhos nem filhas neste lugar.

[3] Porque assim diz o SENHOR acerca dos filhos e das filhas que nascerem neste lugar, acerca das mães que os tiverem e dos pais que os gerarem nesta terra:

[4] Morrerão vitimados de enfermidades e não serão pranteados, nem sepultados; servirão de esterco para a terra. A espada e a fome os consumirão, e o seu cadáver servirá de pasto às aves do céu e aos animais da terra.

[5] Porque assim diz o SENHOR: Não entres na casa do luto, não vás a lamentá-los, nem te compadeças deles; porque deste povo retirei a minha paz, diz o SENHOR, a benignidade e a misericórdia.

[6] Nesta terra, morrerão grandes e pequenos e não serão sepultados; não os prantearão, nem se farão por eles incisões, nem por eles se raparão as cabeças.

[7] Não se dará pão a quem estiver de luto, para consolá-lo por causa de morte; nem lhe darão a beber do copo de consolação, pelo pai ou pela mãe.

[8] Nem entres na casa do banquete, para te assentares com eles a comer e a beber.

[9] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que farei cessar neste lugar, perante vós e em vossos

Pan sądzie lud

[1] I doszło mnie słowo Pana:

[2] Nie pojmiesz sobie żony, nie będziesz miał ani synów, ani córek na tym miejscu!

[3] Gdyż tak mówi Pan o synach i córkach urodzonych na tym miejscu, o ich matkach, które ich rodzą, i o ojcach, którzy ich płodzą w tej ziemi.

[4] Śmiercią od straszliwych chorób pomrą, nie będą opłakiwani ani grzebani, staną się gnojem na roli; zginą od miecza i głodu, a ich trupy będą żerem dla ptaków niebieskich i dla zwierząt polnych.

[5] Nadto tak rzekł Pan: Nie wchodź do domu żałoby ani nie bierz udziału w narzekaniu, ani nie okazuj im współczucia, gdyż mojemu ludowi odjąłem mój pokój - mówi Pan - łaskę i zmiłowanie!

[6] I pomrą wielcy i mali w tej ziemi, nie będą grzebani ani opłakiwani, nie będą się dla nich ranić ani strzyc do goła.

[7] I nie będą się łamać chlebem z tym, który jest w żałobie, aby go pocieszyć z powodu umarłego; oni im nie dadzą pić z kielicha pocieszenia z powodu ich ojca i ich matki.

[8] Nie wchodź też do domu, gdzie się ucztuje, aby zasiąść z nimi do jedzenia i picia.

[9] Gdyż tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Oto Ja sprawię, iż ustanie na tym miejscu na waszych oczach i za waszych

dias, a voz de regozijo e a voz de alegria, o canto do noivo e o da noiva.

[10] Quando anunciares a este povo todas estas palavras e eles te disserem: Por que nos ameaça o SENHOR com todo este grande mal? Qual é a nossa iniqüidade, qual é o nosso pecado, que cometemos contra o SENHOR, nosso Deus?

[11] Então, lhes responderás: Porque vossos pais me deixaram, diz o SENHOR, e se foram após outros deuses, e os serviram, e os adoraram, mas a mim me deixaram e a minha lei não guardaram.

[12] Vós fizestes pior do que vossos pais; pois eis que cada um de vós anda segundo a dureza do seu coração maligno, para não me dar ouvidos a mim.

[13] Portanto, lançar-vos-ei fora desta terra, para uma terra que não conhecestes, nem vós nem vossos pais, onde servireis a outros deuses, de dia e de noite, porque não usarei de misericórdia para convosco.

[14] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que nunca mais se dirá: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel do Egito;

[15] mas: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel da terra do Norte e de todas as terras para onde os tinha lançado. Pois eu os farei voltar para a sua terra, que dei a seus pais.

[16] Eis que mandarei muitos pescadores, diz o SENHOR, os quais os pescarão; depois, enviarei muitos caçadores, os quais os caçarão de sobre todos os montes, de

dni głos wesela i głos radości, głos oblubieńca i głos oblubienicy.

[10] A gdy oznajmisz temu ludowi wszystkie te słowa, a oni ci powiedzą: Za co Pan zapowiedział nam całe to wielkie nieszczęście? I jaka jest nasza wina i jaki nasz grzech, którym zgrzeszyliśmy przeciwko Panu, Bogu naszemu?

[11] To im powiesz: Za to, że wasi ojcowie opuścili mnie, mówi Pan, a chodzili za cudzymi bogami i służyli im, i im się kłaniali, mnie zaś opuścili i mojego zakonu nie przestrzegali.

[12] A wy jeszcze gorzej postępowaliście niż wasi ojcowie i oto każdy z was postępuje według uporu swojego złego serca, nie słuchając mnie.

[13] Dlatego też wyrzucę was z tej ziemi do ziemi, której nie znaliście ani wy, ani wasi ojcowie, i tam będziecie służyć cudzym bogom dniem i nocą, ponieważ nie okażę wam zmiłowania.

[14] Dlatego oto idą dni, mówi Pan, że już nie będzie się mówić: Jako żyje Pan, który wyprowadził synów izraelskich z ziemi egipskiej!

[15] Lecz: Jako żyje Pan, który wyprowadził synów izraelskich z ziemi północnej, ze wszystkich ziem, do których ich wygnał, i sprowadzę ich z powrotem do ich ziemi, którą dałem ich ojcom!

[16] Oto Ja poślę po wielu rybaków - mówi Pan - i ci ich wyłowią; potem poślę po wielu myśliwych, i ci ich upolują na

sobre todos os outeiros e até nas fendas das rochas.

[17] Porque os meus olhos estão sobre todos os seus caminhos; ninguém se esconde diante de mim, nem se encobre a sua iniqüidade aos meus olhos.

[18] Primeiramente, pagarei em dobro a sua iniqüidade e o seu pecado, porque profanaram a minha terra com os cadáveres dos seus ídolos detestáveis e encheram a minha herança com as suas abominações.

[19] Ó SENHOR, força minha, e fortaleza minha, e refúgio meu no dia da angústia, a ti virão as nações desde os fins da terra e dirão: Nossos pais herdaram só mentiras e coisas vãs, em que não há proveito.

[20] Acaso, fará o homem para si deuses que, de fato, não são deuses?

[21] Portanto, eis que lhes farei conhecer, desta vez lhes farei conhecer a minha força e o meu poder; e saberão que o meu nome é SENHOR.

Jeremias 17

O pecado engana e destrói

[1] O pecado de Judá está escrito com um ponteiro de ferro e com diamante pontiagudo, gravado na tábua do seu coração e nas pontas dos seus altares.

[2] Seus filhos se lembram dos seus altares e dos seus postes-ídolos junto às árvores frondosas, sobre os altos outeiros.

każdej górze i na każdym pagórku, i w rozpadlinach skalnych.

[17] Gdyż moje oczy patrzą na wszystkie ich drogi, nie są one utajone przed moim obliczem i nie jest ich wina zakryta przed moimi oczami.

[18] I odpłacę im najpierw w dwójnasób za ich winę i ich grzech, że splamili moją ziemię ścierwem swoich obrzydliwości i swoimi ohydami napełnili moje dziedzictwo.

[19] Panie, mocy moja, twierdzo moja i ucieczko moja w dniu niedoli! Do ciebie przyjdą narody od krańców ziemi i powiedzą: Tylko złudę posiedli nasi ojcowie, nicości, z których nie ma pożytku.

[20] Czy człowiek może uczynić sobie bogów? Przecież to nie są bogowie!

[21] Dlatego oto Ja sprawię, że poznają, tym razem sprawię, że poznają moją rękę i moją moc i będą wiedzieli, że moje imię jest Pan.

Jeremiasza 17

Grzech Judy wyryty na tablicy serca

[1] Grzech Judy jest zapisany rylcem żelaznym, ostrzem diamentowym wyryty na tablicy ich serca i na narożnikach ich ołtarzy.

[2] Jak o swoich dzieciach, tak wspominają też o swoich ołtarzach i o swoich bałwanach wokoło drzew zielonych na wysokich wzgórzach,

[3] Ó monte do campo, os teus bens e todos os teus tesouros darei por presa, como também os teus altos por causa do pecado, em todos os teus territórios!

[3] Na górach w otwartym polu. Twoje bogactwo, wszystkie twoje skarby, twoje wzgórza ofiarne wydam na łup jako zapłatę za grzechy w obrębie wszystkich twoich granic.

[4] Assim, por ti mesmo te privarás da tua herança que te dei, e far-te-ei servir os teus inimigos, na terra que não conheces; porque o fogo que acendeste na minha ira arderá para sempre.

[4] I będziesz musiał wypuścić z ręki twoje dziedzictwo, które ci dałem; i uczynię cię niewolnikiem twoich wrogów w ziemi, której nie znasz, gdyż w moim gniewie rozpalił się ogień, który na wieki będzie płonął.

[5] Assim diz o SENHOR: Maldito o homem que confia no homem, faz da carne mortal o seu braço e aparta o seu coração do SENHOR!

[5] Tak mówi Pan: Przeklęty mąż, który na człowieku polega i z ciała czyni swoje oparcie, a od Pana odwraca się jego serce!

[6] Porque será como o arbusto solitário no deserto e não verá quando vier o bem; antes, morará nos lugares secos do deserto, na terra salgada e inabitável.

[6] Jest on jak jałowiec na stepie i nie widzi tego, że przychodzi dobre; mieszka na zwietrzałym gruncie na pustyni, w glebie słonej, nie zaludnionej.

[7] Bendito o homem que confia no SENHOR e cuja esperança é o SENHOR.

[7] Błogosławiony mąż, który polega na Panu, którego ufnością jest Pan!

[8] Porque ele é como a árvore plantada junto às águas, que estende as suas raízes para o ribeiro e não receia quando vem o calor, mas a sua folha fica verde; e, no ano de sequidão, não se perturba, nem deixa de dar fruto.

[8] Jest on jak drzewo zasadzone nad wodą, które nad potok zapuszcza swoje korzenie, nie boi się, gdy upał nadchodzi, lecz jego liść pozostaje zielony, i w roku posuchy się nie frasuje i nie przestaje wydawać owocu.

[9] Enganoso é o coração, mais do que todas as coisas, e desesperadamente corrupto; quem o conhecerá?

[9] Podstępne jest serce, bardziej niż wszystko inne, i zepsute, któż może je poznać?

[10] Eu, o SENHOR, esquadrinho o coração, eu provo os pensamentos; e isto para dar a cada um segundo o seu proceder, segundo o fruto das suas ações.

[10] Ja, Pan, zgłębiam serce, wystawiam na próbę nerki, aby oddać każdemu według jego postępowania, według owocu jego uczynków.

[11] Como a perdiz que choca ovos que não pôs, assim é aquele que ajunta riquezas, mas não retamente; no meio de seus dias, as deixará e no seu fim será insensato.

[11] Do kuropatwy, która wylęga, czego nie zniosła, jest podobny ten, kto zdobywa bogactwo w sposób nieprawy; w połowie dni musi je opuścić, a u swojego kresu - głupieje.

Jeremias clama a Deus que o socorra dos seus inimigos

[12] Trono de glória enaltecido desde o princípio é o lugar do nosso santuário.

[12] Tronem chwały, wywyższonym od początku, jest miejsce naszej świątyni.

[13] Ó SENHOR, Esperança de Israel! Todos aqueles que te deixam serão envergonhados; o nome dos que se apartam de mim será escrito no chão; porque abandonam o SENHOR, a fonte das águas vivas.

[13] Nadziejo Izraela, Panie! Wszyscy, którzy cię opuszczają, będą zawstydzeni, a ci, którzy od ciebie odstępują, będą zapisani na piasku, gdyż opuścili Pana, źródło wód żywych!

[14] Cura-me, SENHOR, e serei curado, salva-me, e serei salvo; porque tu és o meu louvor.

[14] Uzdrów mnie, Panie, a będę uzdrowiony, wybaw mnie, a będę wybawiony, gdyż Ty jesteś chwałą moją!

[15] Eis que eles me dizem: Onde está a palavra do SENHOR? Que se cumpra!

[15] Oto oni mówią do mnie: Gdzie jest słowo Pana? Niech się spełni!

[16] Mas eu não me recusei a ser pastor, seguindo-te; nem tampouco desejei o dia da aflição, tu o sabes; o que saiu dos meus lábios está no teu conhecimento.

[16] Ja przecież nie nalegałem na ciebie, aby przyszło nieszczęście, ani też nie pragnąłem dnia utrapienia. Ty znasz to, co wyszło z moich warg, było to jawne przed tobą.

[17] Não me sejas motivo de terror; meu refúgio és tu no dia do mal.

[17] Nie bądź mi postrachem, Ty, moja ucieczko w dniu niedoli!

[18] Sejam envergonhados os que me perseguem, e não seja eu envergonhado; assombrem-se eles, e não me assombre eu; traze sobre eles o dia do mal e destrói-os com dobrada destruição.

[18] Niech będą zawstydzeni moi prześladowcy, lecz ja niech nie będę zawstydzony! Niech oni się przerażą, lecz niech ja się nie przerażę! Sprowadź na nich dzień nieszczęsny, a rozgrom ich podwójnym pogromem.

A santificação do sábado

Nakaz święcenia sabatu

[19] Assim me disse o SENHOR: Vai, põe-te à porta dos filhos do povo, pela qual

[19] Tak rzekł Pan do mnie: Idź i stań w Bramie Beniamina, którą wchodzą i którą

entram e saem os reis de Judá, como também a todas as portas de Jerusalém,

[20] e dize-lhes: Ouvi a palavra do SENHOR, vós, reis de Judá, e todo o Judá, e todos os moradores de Jerusalém que entrais por estas portas.

[21] Assim diz o SENHOR: Guardai-vos por amor da vossa alma, não carregueis cargas no dia de sábado, nem as introduzais pelas portas de Jerusalém;

[22] não tireis cargas de vossa casa no dia de sábado, nem façais obra alguma; antes, santificai o dia de sábado, como ordenei a vossos pais.

[23] Mas não atenderam, não inclinaram os ouvidos; antes, endureceram a cerviz, para não me ouvirem, para não receberem disciplina.

[24] Se, deveras, me ouvirdes, diz o SENHOR, não introduzindo cargas pelas portas desta cidade no dia de sábado, e santificardes o dia de sábado, não fazendo nele obra alguma,

[25] então, pelas portas desta cidade entrarão reis e príncipes, que se assentarão no trono de Davi, andando em carros e montados em cavalos, eles e seus príncipes, os homens de Judá e os moradores de Jerusalém; e esta cidade será para sempre habitada.

[26] Virão das cidades de Judá e dos contornos de Jerusalém, da terra de Benjamim, das planícies, das montanhas e do Sul, trazendo holocaustos, sacrifícios, ofertas de manjares e incenso, oferecendo

wychodzą królowie judzcy, i we wszystkich bramach Jeruzalemu,

[20] I mów do nich: Słuchajcie słowa Pana, królowie judzcy i cały Judo, i wszyscy mieszkańcy Jeruzalemu, którzy wchodzicie przez te bramy!

[21] Tak mówi Pan: Strzeżcie się, jeżeli wam życie miłe, a nie noście ciężarów w dzień sabatu i nie wnoście ich do bram Jeruzalemu!

[22] Ani nie wynoście ciężarów z waszych domów w dzień sabatu i nie wykonujcie żadnej pracy, lecz święćcie dzień sabatu, jak nakazałem waszym ojcom!

[23] Lecz oni nie usłuchali ani nie nakłonili swojego ucha, ale usztywnili swój kark, aby nie słuchać i nie przyjmować pouczenia.

[24] Jeżeli gorliwie słuchać mnie będziecie, mówi Pan, by nie nosić ciężarów przez bramy tego miasta w dzień sabatu, ale będziecie święcić dzień sabatu, nie wykonując w nim żadnej pracy,

[25] To będą wchodzić bramami tego miasta królowie i książęta zasiadający na tronie Dawida, jeżdżący na wozach i koniach, oni i ich książęta, mężowie judzcy i mieszkańcy Jeruzalemu, i będzie to miasto na zawsze zamieszkane.

[26] I będą przybywać z miast judzkich, z okolic Jeruzalemu i z ziemi Beniamina, z Szefeli, z pogórza i z Negebu, przynosząc całopalenie, ofiary krwawe, ofiary z

igualmente sacrifícios de ações de graças na Casa do SENHOR.

27 Mas, se não me ouvirdes, e, por isso, não santificardes o dia de sábado, e carregardes alguma carga, quando entrardes pelas portas de Jerusalém no dia de sábado, então, acenderei fogo nas suas portas, o qual consumirá os palácios de Jerusalém e não se apagará.

Jeremias 18

O vaso do oleiro

1 Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, dizendo:

2 Dispõe-te, e desce à casa do oleiro, e lá ouvirás as minhas palavras.

3 Desci à casa do oleiro, e eis que ele estava entregue à sua obra sobre as rodas.

4 Como o vaso que o oleiro fazia de barro se lhe estragou na mão, tornou a fazer dele outro vaso, segundo bem lhe pareceu.

5 Então, veio a mim a palavra do SENHOR:

6 Não poderei eu fazer de vós como fez este oleiro, ó casa de Israel? – diz o SENHOR; eis que, como o barro na mão do oleiro, assim sois vós na minha mão, ó casa de Israel.

7 No momento em que eu falar acerca de uma nação ou de um reino para o arrancar, derribar e destruir,

8 se a tal nação se converter da maldade contra a qual eu falei, também eu me arrependerei do mal que pensava fazer-lhe.

pokarmów i kadzidło, przynosząc dziękczynienia do domu Pana.

27 Lecz jeżeli mnie nie usłuchacie, aby święcić dzień sabatu i aby nie nosić ciężarów, gdy wchodzicie do bram Jeruzalemu w dzień sabatu, to Ja rozniecę w jego bramach ogień i pochłonie pałace Jeruzalemu, i nie zgaśnie.

Jeremiasza 18

Praca garncarza obrazem działania Boga

1 Słowo, które doszło Jeremiasza od Pana, tej treści:

2 Wstań i zajdź do domu garncarza, a tam objawię ci moje słowa!

3 I wstąpiłem do domu garncarza, a oto on pracował w swoim warsztacie.

4 A gdy naczynie, które robił ręcznie z gliny, nie udało się - wtedy zaczął z niej robić inne naczynie, jak garncarzowi wydawało się, że powinno być zrobione.

5 I doszło mnie słowo Pana tej treści:

6 Czy nie mogę postąpić z wami, domu Izraela, jak garncarz? - mówi Pan. Oto jak glina w ręku garncarza, tak wy jesteście w moim ręku, domu Izraela!

7 Raz grożę narodowi i królestwu, że je wykorzenię, wywrócę i zniszczę,

8 Lecz jeżeli się ów naród odwróci od swojej złości, z powodu której mu groziłem, to pożałuję tego zła, które zamierzałem mu uczynić.

[9] E, no momento em que eu falar acerca de uma nação ou de um reino, para o edificar e plantar,

[9] Innym razem zapowiadam narodowi i królestwu, że je odbuduję i zasadzę,

[10] se ele fizer o que é mau perante mim e não der ouvidos à minha voz, então, me arrependerei do bem que houvera dito lhe faria.

[10] Lecz jeżeli uczyni to, co jest złe w moich oczach, nie słuchając mojego głosu, to pożałuję dobra, które obiecałem mu wyświadczyć.

[11] Ora, pois, fala agora aos homens de Judá e aos moradores de Jerusalém, dizendo: Assim diz o SENHOR: Eis que estou forjando mal e formo um plano contra vós outros; convertei-vos, pois, agora, cada um do seu mau proceder e emendai os vossos caminhos e as vossas ações.

[11] Otóż teraz powiedz mężom judzkim i mieszkańcom Jeruzalemu: Tak mówi Pan: Oto Ja przygotowuję na was nieszczęście i podejmuję przeciwko wam postanowienie: Zawróćcie więc każdy ze swojej złej drogi i poprawcie swoje postępowanie i swoje czyny!

[12] Mas eles dizem: Não há esperança, porque andaremos consoante os nossos projetos, e cada um fará segundo a dureza do seu coração maligno.

[12] Lecz oni odpowiedzą: Nic z tego! Pójdziemy raczej za naszymi zamysłami i każdy z nas kierować się będzie uporem swojego złego serca.

[13] Portanto, assim diz o SENHOR: Perguntai agora entre os gentios sobre quem ouviu tal coisa. Coisa sobremaneira horrenda cometeu a virgem de Israel!

[13] Dlatego tak mówi Pan: Zapytajcie tylko wśród narodów: Kto słyszał coś takiego? Rzeczy nader wstrętnej dopuściła się panna izraelska.

[14] Acaso, a neve deixará o Líbano, a rocha que se ergue na planície? Ou faltarão as águas que vêm de longe, frias e correntes?

[14] Czy znika biały śnieg ze skalistego Hermonu? Czy wysychają chłodne wody stale płynące od wschodu?

[15] Contudo, todos os do meu povo se têm esquecido de mim, queimando incenso aos ídolos, que os fizeram tropeçar nos seus caminhos e nas veredas antigas, para que andassem por veredas não aterradas;

[15] Lecz mój lud zapomniał o mnie, ofiarując kadzidła nicościom, które sprawiły, że się potknęli na swoich drogach, na ścieżkach starodawnych, aby chodzić po manowcach, po drodze nie utorowanej,

[16] para fazerem da sua terra um espanto e objeto de perpétuo assobio; todo aquele

[16] Aby swoją ziemię uczynić przedmiotem zgrozy i wiecznym pośmiewiskiem, tak że

que passar por ela se espantará e meneará a cabeça.

[17] Com vento oriental os espalharei diante do inimigo; mostrar-lhes-ei as costas e não o rosto, no dia da sua calamidade.

O profeta ora contra seus inimigos

[18] Então, disseram: Vinde, e forjemos projetos contra Jeremias; porquanto não há de faltar a lei ao sacerdote, nem o conselho ao sábio, nem a palavra ao profeta; vinde, firamo-lo com a língua e não atendamos a nenhuma das suas palavras.

[19] Olha para mim, SENHOR, e ouve a voz dos que contendem comigo.

[20] Acaso, pagar-se-á mal por bem? Pois abriram uma cova para a minha alma. Lembra-te de que eu compareci à tua presença, para interceder pelo seu bem-estar, para desviar deles a tua indignação.

[21] Portanto, entrega seus filhos à fome e ao poder da espada; sejam suas mulheres roubadas dos filhos e fiquem viúvas; seus maridos sejam mortos de peste, e os seus jovens, feridos à espada na peleja.

[22] Ouça-se o clamor de suas casas, quando trouxeres bandos sobre eles de repente. Porquanto abriram cova para prender-me e puseram armadilha aos meus pés.

[23] Mas tu, ó SENHOR, sabes todo o seu conselho contra mim para matar-me; não lhes perdoes a iniqüidade, nem lhes apagues o pecado de diante da tua face;

każdy, kto obok przechodzi, zdumiewa się i potrząsa głową.

[17] Jak wschodni wiatr ich rozproszę przed wrogiem, plecy, a nie twarz, im ukażę w dniu ich zagłady.

Spisek wrogów i modlitwa Jeremiasza

[18] A oni rzekli: Nuże, uknujmy spisek przeciwko Jeremiaszowi, gdyż nie zaginie pouczenie kapłana ani rada mędrca, ani słowo proroka! Nuże, pobijmy go jego własnym językiem i baczmy na każde jego słowo!

[19] Panie! Zwróć na mnie uwagę i wysłuchaj głosu mojej skargi!

[20] Czy odpłaca się złem za dobre? Oni zaś wykopali dla mnie dół. Pomnij, jak stawałem przed tobą, aby przemawiać za nimi ku ich dobru, aby odwrócić od nich twój gniew.

[21] Dlatego oddaj ich dzieci na głód, ich samych zaś wydaj na pastwę miecza, niech ich żony będą bezdzietne i owdowiałe, a ich mężowie niech zginą od zarazy, ich młodzież niech zostanie pobita mieczem na wojnie!

[22] Niech z ich domów rozlega się krzyk, gdy znienacka sprowadzisz na nich zgraję rabusiów, gdyż wykopali dół, aby mnie pochwycić, a pułapkę skrycie zastawili na moje nogi!

[23] Wszak Ty, Panie, wiesz, że wszystkie ich knowania są na moją zgubę. Nie odpuść im ich winy i nie wymaż ich grzechu sprzed swojego oblicza! Niech leżą

mas sejam derribados diante de ti; age contra eles no tempo da tua ira.

Jeremias 19

A botija quebrada

[1] Assim diz o SENHOR: Vai, compra uma botija de oleiro e leva contigo alguns dos anciãos do povo e dos anciãos dos sacerdotes;

[2] sai ao vale do filho de Hinom, que está à entrada da Porta do Oleiro, e apregoa ali as palavras que eu te disser;

[3] e dize: Ouvi a palavra do SENHOR, ó reis de Judá e moradores de Jerusalém. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei mal sobre este lugar, e quem quer que dele ouvir retinir-lhe-ão os ouvidos.

[4] Porquanto me deixaram e profanaram este lugar, queimando nele incenso a outros deuses, que nunca conheceram, nem eles, nem seus pais, nem os reis de Judá; e encheram este lugar de sangue de inocentes;

[5] e edificaram os altos de Baal, para queimarem os seus filhos no fogo em holocaustos a Baal, o que nunca lhes ordenei, nem falei, nem me passou pela mente.

[6] Por isso, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que este lugar já não se chamará Tofete, nem vale do filho de Hinom, mas o vale da Matança.

[7] Porque dissiparei o conselho de Judá e de Jerusalém neste lugar e os farei cair à espada diante de seus inimigos e pela mão

powaleni przed twoim obliczem. Postąp tak z nimi w czasie swojego gniewu!

Jeremiasza 19

Rozbicie dzbana obrazem całkowitej klęski

[1] Tak mówi Pan: Idź i kup u garncarza gliniany dzban, potem weź z sobą kilku ze starszych ludu i ze starszych kapłanów,

[2] A udaj się do Doliny Ben-Hinnoma u wejścia do Bramy Skorup i zwiastuj tam słowa, które ci oznajmię,

[3] I powiedz: Słuchajcie słowa Pana, królowie judzcy i mieszkańcy Jeruzalemu! Tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Oto Ja sprowadzę nieszczęście na to miejsce, tak że każdemu, kto o nim usłyszy, zadzwoni w uszach.

[4] Ponieważ opuścili mnie i nie do poznania odmienili to miejsce, składając na nim ofiary cudzym bogom, których nie znali ani oni, ani ich ojcowie, ani królowie judzcy, i napełnili to miejsce krwią niewinnych,

[5] I urządzili miejsce ofiarnicze dla Baala, aby swoich synów palić w ogniu całopalenia dla Baala, czego nie nakazałem, o czym nie mówiłem ani też nie myślałem.

[6] Dlatego oto idą dni, mówi Pan, że tego miejsca już nie będą nazywali Tofet ani Doliną Ben-Hinnoma, lecz Doliną Mordu.

[7] I unicestwię na tym miejscu zamysł Judy i Jeruzalemu, i sprawię, że padną od miecza przed swoimi wrogami i z ręki

dos que procuram tirar-lhes a vida; e darei o seu cadáver por pasto às aves dos céus e aos animais da terra.

[8] Porei esta cidade por espanto e objeto de assobios; todo aquele que passar por ela se espantará e assobiará, por causa de todas as suas pragas.

[9] Fá-los-ei comer as carnes de seus filhos e as carnes de suas filhas, e cada um comerá a carne do seu próximo, no cerco e na angústia em que os apertarão os seus inimigos e os que buscam tirar-lhes a vida.

[10] Então, quebrarás a botija à vista dos homens que foram contigo

[11] e lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Deste modo quebrarei eu este povo e esta cidade, como se quebra o vaso do oleiro, que não pode mais refazer-se, e os enterrarão em Tofete, porque não haverá outro lugar para os enterrar.

[12] Assim farei a este lugar, diz o SENHOR, e aos seus moradores; e farei desta cidade um Tofete.

[13] As casas de Jerusalém e as casas dos reis de Judá serão imundas como o lugar de Tofete; também todas as casas sobre cujos terraços queimaram incenso a todo o exército dos céus e ofereceram libações a outros deuses.

[14] Voltando, pois, Jeremias de Tofete, lugar para onde o enviara o SENHOR a profetizar, se pôs em pé no átrio da Casa do SENHOR e disse a todo o povo:

[15] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei sobre esta

tych, którzy czyhają na ich życie, i dam ich trupy na żer ptakom niebieskim i zwierzętom polnym.

[8] I uczynię z miasta tego przedmiot zgrozy i pośmiewisko; ktokolwiek będzie obok przechodził, zdziwi się i będzie szydził z powodu wszystkich jego klęsk.

[9] I sprawię, że jeść będą ciała swoich synów i ciała swoich córek, i jeden jeść będzie ciało drugiego podczas oblężenia i ucisku, którymi gnębić ich będą ich wrogowie i czyhający na ich życie.

[10] Potem rozbij ten dzban na oczach mężów, którzy pójdą z tobą

[11] I powiedz im: Tak mówi Pan Zastępów: Rozbiję ten lud i to miasto tak, jak się rozbija naczynie garncarskie, którego już nie da się naprawić, a będą grzebali w Tofet z powodu braku miejsca na grzebanie.

[12] Tak postąpię z tym miejscem - mówi Pan - i z jego mieszkańcami; to miasto uczynię podobnym do Tofet,

[13] I będą domy Jeruzalemu i domy królów judzkich nieczyste jak miejsce Tofet, wszystkie domy, na których dachach spalali kadzidła wszystkim zastępom niebieskim i lali ofiary z płynów cudzym bogom.

[14] A gdy przyszedł Jeremiasz z Tofet, dokąd go wysłał Pan, aby tam prorokował, stanął na dziedzińcu świątyni Pana i rzekł do całego ludu:

[15] Tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Oto Ja sprowadzę na to miasto i na

cidade e sobre todas as suas vilas todo o mal que pronunciei contra ela, porque endureceram a cerviz, para não ouvirem as minhas palavras.

Jeremias 20

Amaldiçoado Pasur, que meteu o profeta no tronco

[1] Pasur, filho do sacerdote Imer, que era presidente na Casa do SENHOR, ouviu a Jeremias profetizando estas coisas.

[2] Então, feriu Pasur ao profeta Jeremias e o meteu no tronco que estava na porta superior de Benjamim, na Casa do SENHOR. No dia seguinte, Pasur tirou a Jeremias do tronco.

[3] Então, lhe disse Jeremias: O SENHOR já não te chama Pasur, e sim Terror-Por-Todos-Os-Lados.

[4] Pois assim diz o SENHOR: Eis que te farei ser terror para ti mesmo e para todos os teus amigos; estes cairão à espada de seus inimigos, e teus olhos o verão; todo o Judá entregarei nas mãos do rei da Babilônia; este os levará presos à Babilônia e feri-los-á à espada.

[5] Também entregarei toda a riqueza desta cidade, todo o fruto do seu trabalho e todas as suas coisas preciosas; sim, todos os tesouros dos reis de Judá entregarei nas mãos de seus inimigos, os quais hão de saqueá-los, tomá-los e levá-los à Babilônia.

wszystkie okoliczne miasta całe to nieszczęście, które im zapowiedziałem, gdyż usztywnili swój kark i nie usłuchali moich słów.

Jeremiasza 20

Paszchur więzi Jeremiasza

[1] A kapłan Paszchur, syn Immera, naczelny nadzorca w świątyni Pana, słuchał Jeremiasza prorokującego te słowa.

[2] I Paszchur kazał proroka Jeremiasza wychłostać, i zakuł w dyby, które były w Górnej Bramie Beniamina przy świątyni Pana.

[3] A gdy nazajutrz Paszchur uwolnił Jeremiasza z dybów, rzekł do niego Jeremiasz: Nie dał ci Pan imienia "Paszchur", lecz "Groza Dokoła"!

Przepowiednia Jeremiasza o przyszłości Paszchura

[4] Bo tak mówi Pan: Oto Ja uczynię cię grozą dla ciebie samego i dla wszystkich twoich przyjaciół: Padną oni od miecza swoich wrogów, a twoje oczy patrzeć na to będą; i całą Judę wydam w ręce króla babilońskiego, i uprowadzi ich do niewoli, do Babilonu, i pobije ich mieczem.

[5] I wydam całe mienie tego miasta i wszystek jego dobytek, i wszystkie jego kosztowności, i wszystkie skarby królów judzkich w ręce ich wrogów, i splądrują je, zabiorą i wywiozą do Babilonu.

[6] E tu, Pasur, e todos os moradores da tua casa ireis para o cativeiro; irás à Babilônia, onde morrerás e serás sepultado, tu e todos os teus amigos, aos quais profetizaste falsamente.

O lamento do profeta

[7] Persuadiste-me, ó SENHOR, e persuadido fiquei; mais forte foste do que eu e prevaleceste; sirvo de escárnio todo o dia; cada um deles zomba de mim.

[8] Porque, sempre que falo, tenho de gritar e clamar: Violência e destruição! Porque a palavra do SENHOR se me tornou um opróbrio e ludíbrio todo o dia.

[9] Quando pensei: não me lembrarei dele e já não falarei no seu nome, então, isso me foi no coração como fogo ardente, encerrado nos meus ossos; já desfaleço de sofrer e não posso mais.

[10] Porque ouvi a murmuração de muitos: Há terror por todos os lados! Denunciai, e o denunciaremos! Todos os meus íntimos amigos que aguardam de mim que eu tropece dizem: Bem pode ser que se deixe persuadir; então, prevaleceremos contra ele e dele nos vingaremos.

[11] Mas o SENHOR está comigo como um poderoso guerreiro; por isso, tropeçarão os meus perseguidores e não prevalecerão; serão sobremodo envergonhados; e, porque não se houveram sabiamente, sofrerão afronta perpétua, que jamais se esquecerá.

[6] A ty, Paszchurze, i wszyscy mieszkańcy twojego domu, pójdziecie do niewoli; i przyjdziesz do Babilonu, i tam umrzesz, i tam będziesz pogrzebany ty i wszyscy twoi przyjaciele, którym kłamliwie prorokowałeś.

Skarga Jeremiasza nad niedolą powołania prorockiego

[7] Namówiłeś mnie, Panie, i dałem się namówić; pochwyciłeś mnie i przemogłeś. Stałem się pośmiewiskiem na co dzień, każdy szydzi ze mnie.

[8] Gdyż ilekroć przemawiam, muszę krzyczeć i wołać: Gwałt i zniszczenie! I tak słowo Pana stało mi się hańbą i pośmiewiskiem na co dzień.

[9] A gdy pomyślałem: Nie wspomnę o nim i już nie przemówię w Jego imieniu, to stało się to w moim sercu jak ogień płonący, zamknięty w moich kościach. Mozoliłem się, by go znieść, lecz nie zdołałem.

[10] Słyszałem złośliwe szepty wielu: "Groza dokoła! Złóżcie donos i my złożymy donos na niego!" Wszyscy moi przyjaciele czyhają na mój upadek. "Może da się namówić i potem będziemy nad nim górą, i zemścimy się na nim".

[11] Ale Pan jest ze mną jak groźny bohater; dlatego moi prześladowcy padną i nie będą górą. Będą bardzo zawstydzeni, że im się nie powiodło, w wiecznej hańbie, niezapomnianej.

[12] Tu, pois, ó SENHOR dos Exércitos, que provas o justo e esquadrinhas os afetos e o coração, permite veja eu a tua vingança contra eles, pois te confiei a minha causa.
[13] Cantai ao SENHOR, louvai ao SENHOR; pois livrou a alma do necessitado das mãos dos malfeitores.

Jeremias amaldiçoa o dia de seu nascimento

[14] Maldito o dia em que nasci! Não seja bendito o dia em que me deu à luz minha mãe!

[15] Maldito o homem que deu as novas a meu pai, dizendo: Nasceu-te um filho!, alegrando-o com isso grandemente.
[16] Seja esse homem como as cidades que o SENHOR, sem ter compaixão, destruiu; ouça ele clamor pela manhã e ao meio-dia, alarido.
[17] Por que não me matou Deus no ventre materno? Por que minha mãe não foi minha sepultura? Ou não permaneceu grávida perpetuamente?
[18] Por que saí do ventre materno tão-somente para ver trabalho e tristeza e para que se consumam de vergonha os meus dias?

Jeremias 21

Predita a destruição de Jerusalém por Nabucodonosor

[1] Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, quando o rei Zedequias lhe enviou Pasur, filho de Malquias, e o sacerdote Sofonias, filho de Maaséias, dizendo:

[12] Lecz Ty, o Panie Zastępów, który badasz sprawiedliwego, przenikasz nerki i serce, spraw, bym ujrzał twoją pomstę nad nimi, gdyż tobie powierzyłem moją sprawę.
[13] Śpiewajcie Panu, chwalcie Pana, gdyż wybawił duszę biednego z mocy złośników.

[14] Przeklęty dzień, w którym się urodziłem; dzień, w którym mnie porodziła moja matka, niech nie będzie błogosławiony!
[15] Przeklęty mąż, który przyniósł mojemu ojcu radosną wieść: Urodził ci się chłopiec - i tym go bardzo ucieszył.
[16] Niech z tym dniem będzie jak z miastem, które Pan bezlitośnie zburzył! Niech słyszy krzyk z rana, a wrzawę wojenną w samo południe!

[17] Za to, że nie uśmiercił mnie w łonie, aby mi moja matka stała się grobem, a jej łono wiecznie brzemienne.

[18] Po cóż to wyszedłem z łona matki, aby doznać tylko znoju i udręki i swoje dni trawić w hańbie!

Jeremiasza 21

Zapowiedź zdobycia Jeruzalemu

[1] Słowo, które doszło Jeremiasza od Pana, gdy król Sedekiasz wysłał doń Paszchura, syna Malkiasza, i Sofoniasza, syna Maasejasza, kapłana, i kazał mu powiedzieć:

[2] Pergunta agora por nós ao SENHOR, por que Nabucodonosor, rei da Babilônia, guerreia contra nós; bem pode ser que o SENHOR nos trate segundo todas as suas maravilhas e o faça retirar-se de nós.

[3] Então, Jeremias lhes disse: Assim direis a Zedequias:

[4] Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Eis que farei retroceder as armas de guerra que estão nas vossas mãos, com que vós pelejais fora dos muros contra o rei da Babilônia e contra os caldeus, que vos oprimem; tais armas, eu as ajuntarei no meio desta cidade.

[5] Pelejarei eu mesmo contra vós outros com braço estendido e mão poderosa, com ira, com indignação e grande furor.

[6] Ferirei os habitantes desta cidade, tanto os homens como os animais; de grande pestilência morrerão.

[7] Depois disto, diz o SENHOR, entregarei Zedequias, rei de Judá, e seus servos, e o povo, e quantos desta cidade restarem da pestilência, da espada e da fome na mão de Nabucodonosor, rei da Babilônia, na de seus inimigos e na dos que procuram tirar-lhes a vida; feri-los-á a fio de espada; não os poupará, não se compadecerá, nem terá misericórdia.

[8] A este povo dirás: Assim diz o SENHOR: Eis que ponho diante de vós o caminho da vida e o caminho da morte.

[9] O que ficar nesta cidade há de morrer à espada, ou à fome, ou de peste; mas o que

[2] Poradź się Pana w naszej sprawie, gdyż Nebukadnesar, król babiloński, prowadzi z nami wojnę: Może Pan postąpi z nami jak dawniej przy wszystkich cudownych dziełach i sprawi, że ten od nas odstąpi.

[3] A Jeremiasz im odpowiedział: Tak powiedzcie Sedekiaszowi:

[4] Tak mówi Pan, Bóg Izraela: Oto Ja sprowadzę narzędzia wojenne, które są w waszym ręku, którymi walczycie spoza murów przeciwko królowi babilońskiemu i oblegającym was Chaldejczykom, i zgromadzę je w środku tego miasta.

[5] I Ja będę walczył przeciwko wam wyciągniętą ręką i mocnym ramieniem, z gniewem i z zapalczywością, i z wielką srogością.

[6] I pobiję mieszkańców tego miasta, zarówno ludzi jak i zwierzęta; pomrą od wielkiej zarazy.

[7] Po czym - mówi Pan - wydam Sedekiasza, króla judzkiego, i jego sługi, i lud, i tych, którzy pozostaną w tym mieście po zarazie i po mieczu, i po głodzie, w rękę Nebukadnesara, króla babilońskiego, w moc ich wrogów i w moc czyhających na ich życie, i on pobije ich ostrzem miecza: nie oszczędzi ich, nie ulituje się i nie zmiłuje się.

[8] A ludowi temu powiedz: Tak mówi Pan: Oto Ja daję wam do wyboru: drogę życia albo drogę śmierci.

[9] Kto pozostanie w tym mieście, zginie od miecza albo z głodu, albo od zarazy; kto

sair e render-se aos caldeus, que vos cercam, viverá, e a vida lhe será como despojo.

[10] Pois voltei o rosto contra esta cidade, para mal e não para bem, diz o SENHOR; ela será entregue nas mãos do rei da Babilônia, e este a queimará.

[11] À casa do rei de Judá dirás: Ouvi a palavra do SENHOR!

[12] Ó casa de Davi, assim diz o SENHOR: Julgai pela manhã justamente e livrai o oprimido das mãos do opressor; para que não seja o meu furor como fogo e se acenda, sem que haja quem o apague, por causa da maldade das vossas ações.

[13] Eis que eu sou contra ti, ó Moradora do vale, ó Rocha da campina, diz o SENHOR; contra vós outros que dizeis: Quem descerá contra nós? Ou: Quem entrará nas nossas moradas?

[14] Castigar-vos-ei segundo o fruto das vossas ações, diz o SENHOR; acenderei fogo na cidade, qual bosque, o qual devorará todos os seus arredores.

Jeremias 22

Profecia contra a casa real de Judá

[1] Assim diz o SENHOR: Desce à casa do rei de Judá, e anuncia ali esta palavra,

[2] e dize: Ouve a palavra do SENHOR, ó rei de Judá, que te assentas no trono de Davi, tu, os teus servos e o teu povo, que entrais por estas portas.

[3] Assim diz o SENHOR: Executai o direito e a justiça e livrai o oprimido das mãos do

zaś wyjdzie i podda się Chaldejczykom oblegającym was, zachowa życie i będzie mu jego życie zdobyczą.

[10] Gdyż zwróciłem swoje oblicze przeciwko temu miastu na zło, a nie na dobro - mówi Pan - będzie ono wydane w ręce króla babilońskiego, i spali je ogniem.

Przepowiednia dotycząca królów judzkich

[11] A do domu króla judzkiego powiedz: Słuchajcie słowa Pana,

[12] Domu Dawida! Tak mówi Pan: Sądźcie w każdy poranek sprawiedliwie i ratujcie uciśnionego z ręki gnębiciela, aby mój gniew nie wybuchnął jak ogień i nie spłonął tak, że nikt nie mógłby go ugasić z powodu waszych złych uczynków!

[13] Oto Ja staję przeciwko tobie, mieszkanko doliny, skało nad równiną - mówi Pan - was, którzy mówicie: Kto na nas uderzy i kto wedrze się do naszych mieszkań?

[14] Nawiedzę karą według plonu waszych czynów - mówi Pan - i rozciągnę ogień w jej lesie, który pożre wszystko dokoła.

Jeremiasza 22

[1] Tak mówi Pan: Zstąp do domu króla judzkiego i wypowiedz tam to słowo,

[2] I mów: Słuchaj słowa Pana, królu judzki, który zasiadasz na tronie Dawida, ty i twoi słudzy, którzy wchodzicie przez te bramy!

[3] Tak mówi Pan: Stosujcie prawo i sprawiedliwość, i ratujcie uciśnionego z

opressor; não oprimais ao estrangeiro, nem ao órfão, nem à viúva; não façais violência, nem derrameis sangue inocente neste lugar.

[4] Porque, se, deveras, cumprirdes esta palavra, entrarão pelas portas desta casa os reis que se assentarão no trono de Davi, em carros e montados em cavalos, eles, os seus servos e o seu povo.

[5] Mas, se não derdes ouvidos a estas palavras, juro por mim mesmo, diz o SENHOR, que esta casa se tornará em desolação.

[6] Porque assim diz o SENHOR acerca da casa do rei de Judá: Tu és para mim Gileade e a cabeça do Líbano; mas certamente farei de ti um deserto e cidades desabitadas.

[7] Designarei contra ti destruidores, cada um com as suas armas; cortarão os teus cedros escolhidos e lançá-los-ão no fogo.

[8] Muitas nações passarão por esta cidade, e dirá cada um ao seu companheiro: Por que procedeu o SENHOR assim com esta grande cidade?

[9] Então, se lhes responderá: Porque deixaram a aliança do SENHOR, seu Deus, e adoraram a outros deuses, e os serviram.

Contra Salum, rei de Judá

[10] Não choreis o morto, nem o lastimeis; chorai amargamente aquele que sai; porque nunca mais tornará, nem verá a terra onde nasceu.

ręki gnębiciela, obcego przybysza ani sieroty ani wdowy nie uciskajcie, nie zadawajcie gwałtu i nie przelewajcie krwi niewinnej na tym miejscu!

[4] Bo jeżeli rzeczywiście będziecie spełniali to słowo, to będą wchodzić przez bramy tego domu królowie zasiadający po Dawidzie na jego tronie, jeżdżąc na wozach i na koniach, on i jego słudzy, i jego lud.

[5] Lecz jeżeli nie usłuchacie tych słów, to przysięgam na siebie samego - mówi Pan - że ten dom stanie się ruiną.

[6] Gdyż tak mówi Pan o domu króla Judy: Chociaż mi jesteś jak Gilead, jak szczyt Libanu, zaprawdę, obrócę cię w pustynię, zrównam cię z miastami nie zamieszkanymi.

[7] I wyznaczę przeciwko tobie niszczycieli; każdy z nich ma swoje narzędzie i wyrąbią twoje wyborne cedry, i wrzucą je w ogień.

[8] A gdy liczne narody będą przechodzić koło tego miasta, wtedy powie jeden do drugiego: Za co tak uczynił Pan temu wielkiemu miastu?

[9] Wtedy odpowiedzą: Za to, że opuścili przymierze Pana, Boga swego, kłaniali się cudzym bogom i służyli im.

[10] Nie płaczcie nad tym, który umarł, i nie żałujcie go; płaczcie rzewnie raczej nad tym, który odchodzi, bo już nigdy nie wróci i nie zobaczy swojej rodzinnej ziemi.

[11] Porque assim diz o SENHOR acerca de Salum, filho de Josias, rei de Judá, que reinou em lugar de Josias, seu pai, e que saiu deste lugar: Jamais tornará para ali.
[12] Mas no lugar para onde o levaram cativo morrerá e nunca mais verá esta terra.

Contra Jeoaquim, rei de Judá

[13] Ai daquele que edifica a sua casa com injustiça e os seus aposentos, sem direito! Que se vale do serviço do seu próximo, sem paga, e não lhe dá o salário;

[14] que diz: Edificarei para mim casa espaçosa e largos aposentos, e lhe abre janelas, e forra-a de cedros, e a pinta de vermelhão.

[15] Reinarás tu, só porque rivalizas com outro em cedro? Acaso, teu pai não comeu, e bebeu, e não exercitou o juízo e a justiça? Por isso, tudo lhe sucedeu bem.

[16] Julgou a causa do aflito e do necessitado; por isso, tudo lhe ia bem. Porventura, não é isso conhecer-me? – diz o SENHOR.
[17] Mas os teus olhos e o teu coração não atentam senão para a tua ganância, e para derramar o sangue inocente, e para levar a efeito a violência e a extorsão.
[18] Portanto, assim diz o SENHOR acerca de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá: Não o lamentarão, dizendo: Ai, meu irmão! Ou: Ai, minha irmã! Nem o lamentarão, dizendo: Ai, senhor! Ou: Ai, sua glória!

[11] Tak bowiem mówi Pan o Szallumie, synu Jozjasza, króla judzkiego, panującym po Jozjaszu, swoim ojcu: Ten, który odszedł z tego miejsca, nie wróci już tutaj,
[12] Lecz na tym miejscu, dokąd go uprowadzono, tam umrze, a ziemi tej już nie zobaczy.

[13] Biada temu, który buduje swój dom na niesprawiedliwości, a górne komnaty na bezprawiu, swojemu bliźniemu każe za darmo pracować i nie daje mu jego zapłaty.
[14] Który mówi: Zbuduję sobie dom przestronny i górne komnaty obszerne, i wybija sobie otwór okienny, wykłada go drzewem cedrowym i zabarwia cynobrem.
[15] Czy jesteś królem przez to, że współzawodniczysz w cedrowych budowlach? Twój ojciec przecież też jadł i pił, lecz stosował również prawo i sprawiedliwość i wtedy dobrze mu się powodziło.

[16] Sądził sprawę ubogiego i biednego, i wtedy było dobrze. Czy nie na tym polega to, że się mnie zna? - mówi Pan.

[17] Lecz twoje oczy i twoje serce szukają własnej tylko korzyści i przelewu niewinnej krwi, i popełniania krzywdy i gwałtu.
[18] Dlatego tak mówi Pan o Jojakimie, synu Jozjasza, królu judzkim: Nie będą go opłakiwali: Ach! Bracie mój! Ach! Siostro! Nie będą go opłakiwali: Ach! Panie! albo: Ach! Jego majestat!

[19] Como se sepulta um jumento, assim o sepultarão; arrastá-lo-ão e o lançarão para bem longe, para fora das portas de Jerusalém.

[19] Będzie pogrzebany jak osioł, wywloką go i wyrzucą poza bramy Jeruzalemu.

[20] Sobe ao Líbano, ó Jerusalém, e clama; ergue a voz em Basã e clama desde Abarim, porque estão esmagados todos os teus amantes.

[20] Wstąp na Liban i krzycz, a w Baszanie głośno się odezwij! Krzycz z gór Abarim, że rozbici są wszyscy twoi kochankowie!

[21] Falei contigo na tua prosperidade, mas tu disseste: Não ouvirei. Tem sido este o teu caminho, desde a tua mocidade, pois nunca deste ouvidos à minha voz.

[21] Przemawiałem do ciebie w czasie twojej pomyślności, lecz odpowiedziałaś: Nie chcę słuchać. Takie było twoje postępowanie od młodości, że nie słuchałaś mojego głosu.

[22] O vento apascentará todos os teus pastores, e os teus amantes irão para o cativeiro; então, certamente ficarás envergonhada e confundida, por causa de toda a tua maldade.

[22] Wszystkich twoich pasterzy wiatr paść będzie, a twoi kochankowie pójdą do niewoli: wtedy będziesz zawstydzona i okryta hańbą za całą twoją złość.

[23] Ó tu que habitas no Líbano e fazes o teu ninho nos cedros! Como gemerás quando te vierem as dores e as angústias como da que está de parto!

[23] Ty, która mieszkasz na Libanie, która gnieździsz się wśród cedrów, jakże będziesz jęczeć, gdy ogarną cię bóle, bóle jak rodzącą?

Contra Jeconias, rei de Judá

[24] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR, ainda que Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, fosse o anel do selo da minha mão direita, eu dali o arrancaria.

[24] Jakom żyw - mówi Pan - choćby Jechoniasz, syn Jojakima, król judzki, był sygnetem na mojej prawej ręce, zerwałbym go stamtąd.

[25] Entregar-te-ei, ó rei, nas mãos dos que procuram tirar-te a vida e nas mãos daqueles a quem temes, a saber, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e nas mãos dos caldeus.

[25] I wydam cię w ręce czyhających na twoje życie i w ręce tych, przed którymi drżysz, i w ręce Nebukadnesara, króla babilońskiego, i w ręce Chaldejczyków.

[26] Lançar-te-ei a ti e a tua mãe, que te deu à luz, para outra terra, em que não nasceste; e ali morrereis.

[26] I rzucę ciebie i twoją matkę, która cię urodziła, do ziemi obcej, w której się nie urodziliście, i tam pomrzecie.

[27] Mas à terra da qual eles têm saudades, a ela não tornarão.

[28] Acaso, é este Jeconias homem vil, coisa quebrada ou objeto de que ninguém se agrada? Por que foram lançados fora, ele e os seus filhos, e arrojados para a terra que não conhecem?

[29] Ó terra, terra, terra! Ouve a palavra do SENHOR!

[30] Assim diz o SENHOR: Registrai este como se não tivera filhos; homem que não prosperará nos seus dias, e nenhum dos seus filhos prosperará, para se assentar no trono de Davi e ainda reinar em Judá.

Jeremias 23

Profecia contra os maus pastores

[1] Ai dos pastores que destroem e dispersam as ovelhas do meu pasto! – diz o SENHOR.

[2] Portanto, assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, contra os pastores que apascentam o meu povo: Vós dispersastes as minhas ovelhas, e as afugentastes, e delas não cuidastes; mas eu cuidarei em vos castigar a maldade das vossas ações, diz o SENHOR.

[3] Eu mesmo recolherei o restante das minhas ovelhas, de todas as terras para onde as tiver afugentado, e as farei voltar aos seus apriscos; serão fecundas e se multiplicarão.

[4] Levantarei sobre elas pastores que as apascentem, e elas jamais temerão, nem se

[27] Ale do ziemi, za którą będą tęsknić, aby tam wrócić, nie powrócą.

[28] Czy ten mąż, Koniasz jest tworem wzgardzonym i odtrąconym, czy jest naczyniem, którego nikt nie chce? Dlaczego został on i jego potomstwo rzucony i wypędzony do ziemi, której nie znał?

[29] Ziemio, ziemio, ziemio, słuchaj słowa Pańskiego!

[30] Tak mówi Pan: Zapiszcie męża tego jako bezdzietnego, jako męża, któremu przez całe jego życie się nie wiedzie: bo żadnemu z jego potomków nie uda się zasiąść na tronie Dawida i znowu panować w Judzie.

Jeremiasza 23

Biada złym pasterzom

[1] Biada pasterzom, którzy gubią i rozpraszają owce mojego pastwiska, mówi Pan!

[2] Dlatego tak mówi Pan, Bóg Izraela, o pasterzach, którzy pasą mój lud: To wy rozproszyliście moje owce i rozpędziliście je, a nie zatroszczyliście się o nie. Toteż ukarzę was za złe wasze uczynki - mówi Pan.

[3] I sam zgromadzę resztę moich owiec ze wszystkich ziem, do których je wygnałem, i sprowadzę je na ich pastwisko; i będą płodne i liczne.

[4] I ustanowię nad nimi pasterzy, którzy je paść będą, i nie będą się już bały ni

espantarão; nem uma delas faltará, diz o SENHOR.

trwożyły, i żadna z nich nie zaginie - mówi Pan.

Profecia sobre o Renovo de Davi
Jeremias 33.14-16

[5] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que levantarei a Davi um Renovo justo; e, rei que é, reinará, e agirá sabiamente, e executará o juízo e a justiça na terra.

[5] Oto idą dni - mówi Pan - że wzbudzę Dawidowi sprawiedliwą latorośl: Będzie panował jako król i mądrze postępował; i będzie stosował prawo i sprawiedliwość na ziemi.

[6] Nos seus dias, Judá será salvo, e Israel habitará seguro; será este o seu nome, com que será chamado: SENHOR, Justiça Nossa.

[6] Za jego dni Juda będzie wybawiony, a Izrael będzie bezpiecznie mieszkał; a to jest jego imię, którym go zwać będą: Pan sprawiedliwością naszą.

[7] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que nunca mais dirão: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel da terra do Egito;

[7] Dlatego oto idą dni - mówi Pan - że już nie będą mówili: Jako żyje Pan, który wyprowadził synów Izraela z ziemi egipskiej,

[8] mas: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir, que trouxe a descendência da casa de Israel da terra do Norte e de todas as terras para onde os tinha arrojado; e habitarão na sua terra.

[8] Lecz: Jako żyje Pan, który wyprowadził i sprowadził potomstwo domu izraelskiego z ziemi północnej i ze wszystkich ziem, do których ich wygnał, i będą mieszkali na swojej ziemi.

Contra os falsos profetas

Mowa przeciwko fałszywym prorokom

[9] Acerca dos profetas. O meu coração está quebrantado dentro de mim; todos os meus ossos estremecem; sou como homem embriagado e como homem vencido pelo vinho, por causa do SENHOR e por causa das suas santas palavras.

[9] O prorokach: Złamane jest w moim wnętrzu moje serce, drżą wszystkie moje kości; jestem jak mąż pijany i jak człowiek zmożony winem wobec Pana i wobec świętych jego słów.

[10] Porque a terra está cheia de adúlteros e chora por causa da maldição divina; os pastos do deserto se secam; pois a carreira dos adúlteros é má, e a sua força não é reta.

[10] Gdyż kraj pełen jest cudzołożników, a z powodu przekleństwa ziemia jest w żałobie, zwiędnięte są pastwiska na stepie. Dążeniem ich jest zło, a ich siłą bezprawie.

[11] Pois estão contaminados, tanto o profeta como o sacerdote; até na minha casa achei a sua maldade, diz o SENHOR.

[11] Tak, zarówno prorok jak kapłan są niegodziwi, nawet w moim domu znalazłem ich nieprawość - mówi Pan.

[12] Portanto, o caminho deles será como lugares escorregadios na escuridão; serão empurrados e cairão nele; porque trarei sobre eles calamidade, o ano mesmo em que os castigarei, diz o SENHOR.

[12] Dlatego ich droga stanie się jak ślizgawica, poślizgną się na niej w ciemności i upadną; gdyż sprowadzę na nich nieszczęście w roku ich nawiedzenia - mówi Pan.

[13] Nos profetas de Samaria bem vi eu loucura; profetizavam da parte de Baal e faziam errar o meu povo de Israel.

[13] Widziałem wprawdzie u proroków Samarii rzeczy gorszące: prorokowali w imieniu Baala i zwodzili mój lud, Izraela.

[14] Mas nos profetas de Jerusalém vejo coisa horrenda; cometem adultérios, andam com falsidade e fortalecem as mãos dos malfeitores, para que não se convertam cada um da sua maldade; todos eles se tornaram para mim como Sodoma, e os moradores de Jerusalém, como Gomorra.

[14] Lecz u proroków Jeruzalemu widziałem zgrozę: Cudzołożą i postępują kłamliwie, i utwierdzają złoczyńców w tym, aby żaden nie odwrócił się od swojej złości; toteż wszyscy stali się dla mnie jak Sodoma, a jego mieszkańcy jak Gomora.

[15] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos acerca dos profetas: Eis que os alimentarei com absinto e lhes darei a beber água venenosa; porque dos profetas de Jerusalém se derramou a impiedade sobre toda a terra.

[15] Dlatego tak mówi Pan Zastępów o prorokach: Oto Ja nakarmię ich piołunem i napoję ich trucizną, gdyż od proroków Jeruzalemu wyszła bezbożność na cały kraj.

[16] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Não deis ouvidos às palavras dos profetas que entre vós profetizam e vos enchem de vãs esperanças; falam as visões do seu coração, não o que vem da boca do SENHOR.

[16] Tak mówi Pan Zastępów: Nie słuchajcie słów proroków, którzy wam prorokują, oni was tylko mamią, widzenie swojego serca zwiastują, a nie to, co pochodzi z ust Pana!

[17] Dizem continuamente aos que me desprezam: O SENHOR disse: Paz tereis; e a qualquer que anda segundo a dureza do seu coração dizem: Não virá mal sobre vós.

[17] Ustawicznie mówią do tych, którzy gardzą słowem Pana: Pokój mieć będziecie. A do tych wszystkich, którzy kierują się uporem swojego serca, mówią: Nie przyjdzie na was nic złego.

[18] Porque quem esteve no conselho do SENHOR, e viu, e ouviu a sua palavra? Quem esteve atento à sua palavra e a ela atendeu?

[18] Gdyż kto uczestniczył w radzie Pana, by widzieć i słyszeć jego słowo? Kto przyjął jego słowo, by móc zwiastować?

[19] Eis a tempestade do SENHOR! O furor saiu, e um redemoinho tempestuou sobre a cabeça dos perversos.

[19] Oto zawierucha Pana zrywa się i huragan unosi się kłębami, nad głowami bezbożnych się kłębi.

[20] Não se desviará a ira do SENHOR, até que ele execute e cumpra os desígnios do seu coração; nos últimos dias, entendereis isso claramente.

[20] Nie uśmierzy się żar gniewu Pana, aż spełni i urzeczywistni zamysły jego serca; w dniach ostatecznych dokładnie to zrozumiecie.

[21] Não mandei esses profetas; todavia, eles foram correndo; não lhes falei a eles; contudo, profetizaram.

[21] Nie posyłałem proroków, a oni jednak biegną; nie mówiłem do nich, a oni jednak prorokują.

[22] Mas, se tivessem estado no meu conselho, então, teriam feito ouvir as minhas palavras ao meu povo e o teriam feito voltar do seu mau caminho e da maldade das suas ações.

[22] Jeżeli uczestniczyli w mojej radzie, to niech zwiastują mojemu ludowi moje słowa i odwracają ich od ich złej drogi i ich złych uczynków.

[23] Acaso, sou Deus apenas de perto, diz o SENHOR, e não também de longe?

[23] Czy jestem Bogiem tylko z bliska - mówi Pan - a nie także Bogiem z daleka?

[24] Ocultar-se-ia alguém em esconderijos, de modo que eu não o veja? – diz o SENHOR; porventura, não encho eu os céus e a terra? – diz o SENHOR.

[24] Czy zdoła się kto ukryć w kryjówkach, abym Ja go nie widział? - mówi Pan. Czy to nie Ja wypełniam niebo i ziemię? - mówi Pan.

[25] Tenho ouvido o que dizem aqueles profetas, proclamando mentiras em meu nome, dizendo: Sonhei, sonhei.

[25] Słyszałem, co mówią prorocy prorokujący kłamliwie w moim imieniu, mówiąc: Miałem sen, miałem sen.

[26] Até quando sucederá isso no coração dos profetas que proclamam mentiras, que proclamam só o engano do próprio coração?

[26] Jak długo to trwać będzie? Czy Ja jestem w sercu proroków prorokujących kłamliwie, prorokujących oszukańczo, według upodobania własnego serca,

[27] Os quais cuidam em fazer que o meu povo se esqueça do meu nome pelos seus sonhos que cada um conta ao seu

[27] Którzy zmierzają do tego, by zatrzeć w pamięci mojego ludu moje imię przez swoje sny, jakie sobie wzajemnie

companheiro, assim como seus pais se esqueceram do meu nome, por causa de Baal.

opowiadają, tak jak ich ojcowie dla Baala zapomnieli o moim imieniu?

28 O profeta que tem sonho conte-o como apenas sonho; mas aquele em quem está a minha palavra fale a minha palavra com verdade. Que tem a palha com o trigo? – diz o SENHOR.

28 Prorok, który ma sen, niech opowiada sen, ale ten, który ma moje słowo, niech wiernie zwiastuje moje słowo! Cóż plewie do ziarna? - mówi Pan.

29 Não é a minha palavra fogo, diz o SENHOR, e martelo que esmiúça a penha?

29 Czy moje słowo nie jest jak ogień - mówi Pan - i jak młot, który kruszy skałę?

30 Portanto, eis que eu sou contra esses profetas, diz o SENHOR, que furtam as minhas palavras, cada um ao seu companheiro.

30 Dlatego Ja wystąpię przeciwko tym prorokom - mówi Pan - którzy sobie nawzajem wykradają moje słowa.

31 Eis que eu sou contra esses profetas, diz o SENHOR, que pregam a sua própria palavra e afirmam: Ele disse.

31 Oto Ja wystąpię przeciwko prorokom - mówi Pan - którzy używają swojego języka i mówią, że to "wyrocznia".

32 Eis que eu sou contra os que profetizam sonhos mentirosos, diz o SENHOR, e os contam, e com as suas mentiras e leviandades fazem errar o meu povo; pois eu não os enviei, nem lhes dei ordem; e também proveito nenhum trouxeram a este povo, diz o SENHOR.

32 Oto Ja wystąpię przeciwko prorokom, którzy za proroctwa podają sny kłamliwe - mówi Pan - a opowiadając je, zwodzą mój lud swoimi kłamstwami i przechwałkami. A przecież Ja ich nie posłałem ani im niczego nie nakazałem, oni zaś temu ludowi zgoła nic nie pomagają - mówi Pan.

33 Quando, pois, este povo te perguntar, ou qualquer profeta, ou sacerdote, dizendo: Qual é a sentença pesada do SENHOR? Então, lhe dirás: Vós sois o peso, e eu vos arrojarei, diz o SENHOR.

33 A gdy pytać się będzie ciebie ten lud albo prorok, albo kapłan, mówiąc: Jakie brzemię zapowiada Pan? Wtedy im odpowiedz: Wy jesteście moim brzemieniem, lecz Ja was zrzucę - mówi Pan,

34 Quanto ao profeta, e ao sacerdote, e ao povo que disser: Sentença pesada do SENHOR, a esse homem eu castigarei e a sua casa.

34 A proroka lub kapłana, czy kogokolwiek z ludu, który by rzekł: Brzemię Pana - ukarzę tego męża wraz z jego domem.

[35] Antes, direis, cada um ao seu companheiro e cada um ao seu irmão: Que respondeu o SENHOR? Que falou o SENHOR?

[36] Mas nunca mais fareis menção da sentença pesada do SENHOR; porque a cada um lhe servirá de sentença pesada a sua própria palavra; pois torceis as palavras do Deus vivo, do SENHOR dos Exércitos, o nosso Deus.

[37] Assim dirás ao profeta: Que te respondeu o SENHOR? Que falou o SENHOR?

[38] Mas, porque dizeis: Sentença pesada do SENHOR, assim o diz o SENHOR: Porque dizeis esta palavra: Sentença pesada do SENHOR (havendo-vos eu proibido de dizerdes esta palavra: Sentença pesada do SENHOR),

[39] por isso, levantar-vos-ei e vos arrojarei da minha presença, a vós outros e à cidade que vos dei e a vossos pais.

[40] Porei sobre vós perpétuo opróbrio e eterna vergonha, que jamais será esquecida.

Jeremias 24

A visão dos dois cestos de figos

[1] Fez-me ver o SENHOR, e vi dois cestos de figos postos diante do templo do SENHOR, depois que Nabucodonosor, rei da Babilônia, levou em cativeiro a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, e os príncipes de Judá, e os artífices, e os ferreiros de Jerusalém e os trouxe à Babilônia.

[35] Ale tak mówcie nawzajem do siebie, każdy do swojego brata: Co odpowiedział Pan? Albo: Co mówił Pan?

[36] Lecz "Brzemienia Pana" już nie wspominajcie, gdyż brzemieniem stanie się dla każdego jego słowo; wy bowiem przekręcacie słowa żywego Boga, Pana Zastępów, naszego Boga.

[37] Tak masz mówić do proroka: Co ci odpowiedział Pan? albo: Co mówił Pan?

[38] Lecz jeżeli będziecie mówić: "Brzemię Pana", to tak mówi Pan: Ponieważ wypowiadacie to słowo: "Brzemię Pana", chociaż wam zabroniłem mówić: "Brzemię Pana",

[39] Dlatego dźwignę was jako brzemię i odrzucę precz od mojego oblicza was i to miasto, które dałem wam i waszym ojcom.

[40] I wydam was na wieczną hańbę i wieczną, niezapomnianą obelgę.

Jeremiasza 24

Widzenie o dwu koszach fig

[1] Pan ukazał mi w widzeniu dwa kosze fig, ustawione przed świątynią Pana, a było to po wzięciu przez Nebukadnesara, króla babilońskiego, do niewoli Jechoniasza, syna Jojakima, króla judzkiego, i książąt judzkich wraz z kowalami i ślusarzami i po uprowadzeniu ich z Jeruzalemu do Babilonii.

[2] Tinha um cesto figos muito bons, como os figos temporãos; mas o outro, ruins, que, de ruins que eram, não se podiam comer.

[3] Então, me perguntou o SENHOR: Que vês tu, Jeremias? Respondi: Figos; os figos muito bons e os muito ruins, que, de ruins que são, não se podem comer.

[4] A mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[5] Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Do modo por que vejo estes bons figos, assim favorecerei os exilados de Judá, que eu enviei deste lugar para a terra dos caldeus.

[6] Porei sobre eles favoravelmente os olhos e os farei voltar para esta terra; edificá-los-ei e não os destruirei, plantá-los-ei e não os arrancarei.

[7] Dar-lhes-ei coração para que me conheçam que eu sou o SENHOR; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus; porque se voltarão para mim de todo o seu coração.

[8] Como se rejeitam os figos ruins, que, de ruins que são, não se podem comer, assim tratarei a Zedequias, rei de Judá, diz o SENHOR, e a seus príncipes, e ao restante de Jerusalém, tanto aos que ficaram nesta terra como aos que habitam na terra do Egito.

[9] Eu os farei objeto de espanto, calamidade para todos os reinos da terra; opróbrio e provérbio, escárnio e maldição em todos os lugares para onde os arrojarei.

[2] W jednym koszu były figi bardzo dobre, jakimi są figi wczesne, a w drugim koszu były figi bardzo złe, tak złe, że nie nadawały się do jedzenia.

[3] I rzekł Pan do mnie: Co widzisz Jeremiaszu? I odpowiedziałem: Figi. Figi dobre są bardzo dobre, a złe są bardzo złe, tak złe, że nie nadają się do jedzenia.

[4] Wtedy doszło mnie słowo Pana, który rzekł:

[5] Tak mówi Pan, Bóg Izraela: Jak na te dobre figi, tak spojrzę łaskawie na wygnańców Judy, których zesłałem z tego miejsca do ziemi Chaldejczyków, ku dobremu;

[6] I zwrócę na nich oko z myślą o dobrem, i sprowadzę ich z powrotem do tej ziemi, i odbuduję ich, a nie zburzę, zasadzę ich, a nie wykorzenię.

[7] I dam im serce, aby mnie poznali, że Ja jestem Pan. I będą mi ludem, a Ja będę im Bogiem, bo nawrócą się do mnie całym swoim sercem.

[8] Lecz jak z tymi złymi figami, które nie nadają się do jedzenia, gdyż są złe - mówi Pan - tak postąpię z Sedekiaszem, królem judzkim, i z jego książętami, i resztą Jeruzalemu, z tymi, którzy pozostali w tej ziemi, i z tymi, którzy osiedlili się w Egipcie:

[9] Uczynię ich przedmiotem zgrozy ku niedoli wszystkich królestw ziemi, hańbą i przypowieścią, pośmiewiskiem i

przekleństwem na wszystkich miejscach, do których ich wygnam.

10 Enviarei contra eles a espada, a fome e a peste, até que se consumam de sobre a terra que lhes dei, a eles e a seus pais.

10 I skieruję przeciwko nim miecz, głód i zarazę, póki nie wyginą z ziemi, którą dałem im i ich ojcom.

Jeremias 25

Setenta anos de cativeiro

1 Palavra que veio a Jeremias acerca de todo o povo de Judá, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, ano que era o primeiro de Nabucodonosor, rei da Babilônia,

2 a qual anunciou Jeremias, o profeta, a todo o povo de Judá e a todos os habitantes de Jerusalém, dizendo:

3 Durante vinte e três anos, desde o décimo terceiro de Josias, filho de Amom, rei de Judá, até hoje, tem vindo a mim a palavra do SENHOR, e, começando de madrugada, eu vo-la tenho anunciado; mas vós não escutastes.

4 Também, começando de madrugada, vos enviou o SENHOR todos os seus servos, os profetas, mas vós não os escutastes, nem inclinastes os ouvidos para ouvir,

5 quando diziam: Convertei-vos agora, cada um do seu mau caminho e da maldade das suas ações, e habitai na terra que o SENHOR vos deu e a vossos pais, desde os tempos antigos e para sempre.

6 Não andeis após outros deuses para os servirdes e para os adorardes, nem me provoqueis à ira com as obras de vossas mãos; não vos farei mal algum.

Jeremiasza 25

Zapowiedź siedemdziesięcioletniej niewoli babilońskiej

1 Słowo, które doszło Jeremiasza w czwartym roku Jojakima, syna Jozjasza, króla judzkiego, a był to pierwszy rok Nebukadnesara, króla babilońskiego o całym ludzie judzkim.

2 Wypowiedział je prorok Jeremiasz do całego ludu judzkiego i do wszystkich mieszkańców Jeruzalemu mówiąc:

3 Od trzynastego roku Jozjasza, syna Amona, króla judzkiego, aż do dnia dzisiejszego, to jest przez dwadzieścia trzy lata, dochodziło mnie słowo Pana, które głosiłem wam nieustannie, ale nie słuchaliście.

4 Posyłał też Pan do was nieustannie i gorliwie wszystkie swoje sługi, proroków, ale nie słuchaliście i nie nakłoniliście swojego ucha, aby słuchać.

5 A mówił: Nawróćcie się, każdy ze swojej złej drogi i swoich złych uczynków, a będziecie mogli mieszkać w ziemi, którą Pan dał wam i waszym ojcom od wieków na wieki.

6 Nie chodźcie za cudzymi bogami, aby im służyć i oddawać im pokłon, i nie pobudzajcie mnie do gniewu dziełem swoich rąk, a nie uczynię wam nic złego.

[7] Todavia, não me destes ouvidos, diz o SENHOR, mas me provocastes à ira com as obras de vossas mãos, para o vosso próprio mal.

[7] Lecz wy mnie nie słuchaliście - mówi Pan - pobudzając mnie do gniewu dziełem swoich rąk, ku waszej zgubie.

[8] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Visto que não escutastes as minhas palavras,

[8] Dlatego tak mówi Pan Zastępów: Ponieważ nie słuchaliście moich słów,

[9] eis que mandarei buscar todas as tribos do Norte, diz o SENHOR, como também a Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo, e os trarei contra esta terra, contra os seus moradores e contra todas estas nações em redor, e os destruirei totalmente, e os porei por objeto de espanto, e de assobio, e de ruínas perpétuas.

[9] Oto ja poślę i zbiorę wszystkie plemiona z północy - mówi Pan - i poślę po Nebukadnesara, króla babilońskiego, mojego sługę, i sprowadzę ich na tę ziemię i na jej mieszkańców i na wszystkie narody dokoła. I zniszczę je doszczętnie, i uczynię je przedmiotem zgrozy, pośmiewiskiem i hańbą na zawsze.

[10] Farei cessar entre eles a voz de folguedo e a de alegria, e a voz do noivo, e a da noiva, e o som das mós, e a luz do candeeiro.

[10] I sprawię, że zamilknie u nich głos radości i głos wesela, głos oblubieńca i głos oblubienicy, ustanie turkot żaren i blask pochodni.

[11] Toda esta terra virá a ser um deserto e um espanto; estas nações servirão ao rei da Babilônia setenta anos.

[11] I cała ta ziemia stanie się rumowiskiem i pustkowiem, i narody te będą poddane królowi babilońskiemu, siedemdziesiąt lat.

[12] Acontecerá, porém, que, quando se cumprirem os setenta anos, castigarei a iniqüidade do rei da Babilônia e a desta nação, diz o SENHOR, como também a da terra dos caldeus; farei deles ruínas perpétuas.

[12] A po upływie siedemdziesięciu lat ukarzę króla babilońskiego i ów naród za ich winę - mówi Pan - i kraj Chaldejczyków i obrócę go w wieczną pustynię.

[13] Farei que se cumpram sobre aquela terra todas as minhas ameaças que proferi contra ela, tudo quanto está escrito neste livro, que profetizou Jeremias contra todas as nações.

[13] I spełnię nad tą ziemią wszystkie moje słowa, które wypowiedziałem o niej, wszystko, co napisano w tej księdze, co prorokował Jeremiasz o wszystkich narodach.

[14] Porque também eles serão escravos de muitas nações e de grandes reis; assim, lhes retribuirei segundo os seus feitos e segundo as obras das suas mãos.

O cálice da ira de Deus contra as nações

[15] Porque assim me disse o SENHOR, o Deus de Israel: Toma da minha mão este cálice do vinho do meu furor e darás a beber dele a todas as nações às quais eu te enviar.

[16] Para que bebam, e tremam, e enlouqueçam, por causa da espada que eu enviarei para o meio delas.

[17] Recebi o cálice da mão do SENHOR e dei a beber a todas as nações às quais o SENHOR me tinha enviado:

[18] a Jerusalém, às cidades de Judá, aos seus reis e aos seus príncipes, para fazer deles uma ruína, objeto de espanto, de assobio e maldição, como hoje se vê;

[19] a Faraó, rei do Egito, a seus servos, a seus príncipes e a todo o seu povo;

[20] a todo misto de gente, a todos os reis da terra de Uz, a todos os reis da terra dos filisteus, a Asquelom, a Gaza, a Ecrom e ao resto de Asdode;

[21] a Edom, a Moabe e aos filhos de Amom;

[22] a todos os reis de Tiro, a todos os reis de Sidom e aos reis das terras dalém do mar;

[23] a Dedã, a Tema, a Buz e a todos os que cortam os cabelos nas têmporas;

[24] a todos os reis da Arábia e todos os reis do misto de gente que habita no deserto;

[14] Bo i one same będą podbite przez potężne narody i wielkich królów, i odpłacę im według ich uczynków i według dzieła ich rąk.

Kielich gniewu Bożego dla narodów

[15] Tak bowiem rzekł do mnie Pan, Bóg Izraela: Weź z mojej ręki ten kielich wina gniewu i daj z niego pić wszystkim narodom, do których cię wysyłam,

[16] Aby piły i zataczały się, i szalały przed mieczem, który między nie posyłam.

[17] Wziąłem więc kielich z ręki Pana i napoiłem wszystkie narody, do których mnie posłał Pan;

[18] Jeruzalem i miasta Judy, i jego królów, i jego książąt, aby uczynić je pustkowiem, spustoszeniem, pośmiewiskiem i przekleństwem, jak to jest dziś.

[19] Faraona, króla Egiptu, i jego sługi, i jego książęta, i cały jego lud;

[20] I całe pospólstwo, i wszystkich królów ziemi Us, i wszystkich królów ziemi filistyńskiej, i Aszkalonu, i Gazy, i Ekronu, i resztki Aszdodu;

[21] Edom i Moab, i Ammonitów,

[22] I wszystkich królów Tyru, i wszystkich królów Sydonu, i królów wybrzeża za morzem;

[23] Dedana i Temę, i Buza, i wszystkich z obciętymi bokobrodami;

[24] I wszystkich królów arabskich, i wszystkich królów pospólstwa, mieszkających na pustyni;

[25] a todos os reis de Zinri, a todos os reis de Elão e a todos os reis da Média;

[26] a todos os reis do Norte, os de perto e os de longe, um após outro, e a todos os reinos do mundo sobre a face da terra; e, depois de todos eles, ao rei da Babilônia.

[27] Pois lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Bebei, embebedai-vos e vomitai; caí e não torneis a levantar-vos, por causa da espada que estou enviando para o vosso meio.

[28] Se recusarem receber o cálice da tua mão para beber, então, lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tereis de bebê-lo.

[29] Pois eis que na cidade que se chama pelo meu nome começo a castigar; e ficareis vós de todo impunes? Não, não ficareis impunes, porque eu chamo a espada sobre todos os moradores da terra, diz o SENHOR dos Exércitos.

[30] Tu, pois, lhes profetizarás todas estas palavras e lhes dirás: O SENHOR lá do alto rugirá e da sua santa morada fará ouvir a sua voz; rugirá fortemente contra a sua malhada, com brados contra todos os moradores da terra, como o eia! dos que pisam as uvas.

[31] Chegará o estrondo até à extremidade da terra, porque o SENHOR tem contenda com as nações, entrará em juízo contra toda carne; os perversos entregará à espada, diz o SENHOR.

[25] I wszystkich królów Zymry i wszystkich królów Elamu, i wszystkich królów Medii.

[26] I wszystkich królów Północy, bliskich i dalekich, jednego za drugim, i wszystkie królestwa świata, które są na powierzchni ziemi, a król Szeszaku niechaj pije po nich!

[27] I powiedz im: Tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Pijcie, upijcie się i wymiotujcie, i padnijcie, aby już nie powstać przed mieczem, który Ja między was posyłam!

[28] Lecz jeśliby nie chcieli wziąć z twojej ręki tego kielicha, aby pić, wtedy powiedz im: Tak mówi Pan Zastępów: Musicie pić!

[29] Bo oto od miasta, które jest nazwane moim imieniem, zaczynam zsyłać nieszczęście, a wy mielibyście ujść bezkarnie? Nie ujdziecie bezkarnie, gdyż oto Ja przyzywam miecz na wszystkich mieszkańców ziemi - mówi Pan Zastępów.

[30] Ty zaś zwiastuj im te wszystkie słowa i mów do nich: Pan grzmi z wysokości i ze swojej świętej siedziby wydaje swój głos; potężnie grzmi nad swoją niwą, w stronę wszystkich mieszkańców ziemi.

[31] Wrzawa dochodzi aż do krańców ziemi, gdyż Pan ma spór z narodami, spiera się z wszelkim ciałem; bezbożnych podda pod miecz - mówi Pan.

[32] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que o mal passa de nação para nação, e grande tormenta se levanta dos confins da terra.

[32] Tak mówi Pan Zastępów: Oto nieszczęście idzie od narodu do narodu i groźna burza zrywa się od krańców ziemi.

[33] Os que o SENHOR entregar à morte naquele dia se estenderão de uma a outra extremidade da terra; não serão pranteados, nem recolhidos, nem sepultados; serão como esterco sobre a face da terra.

[33] Zabitych przez Pana będzie w owym dniu od krańca ziemi po kraniec; nie będzie się ich opłakiwać ani zbierać, ani grzebać, będą jako gnój na roli.

[34] Uivai, pastores, e clamai; revolvei-vos na cinza, vós, donos dos rebanhos, porque já se cumpriram os vossos dias de matardes e dispersardes, e vós mesmos caireis como jarros preciosos.

[34] Biadajcie, pasterze i krzyczcie, tarzajcie się w popiele, przewodnicy owiec, gdyż nadeszły dni waszej rzezi, roztrzaskam was i padniecie jak okazałe barany!

[35] Não haverá refúgio para os pastores, nem salvamento para os donos dos rebanhos.

[35] I nie będzie ucieczki dla pasterzy ani ocalenia dla przewodników owiec.

[36] Eis o grito dos pastores, o uivo dos donos dos rebanhos! Porque o SENHOR está destruindo o pasto deles.

[36] Słuchaj! Krzyk pasterzy i biadanie przewodników owiec, gdyż Pan pustoszy ich pastwisko.

[37] Porque as suas malhadas pacíficas serão devastadas, por causa do brasume da ira do SENHOR.

[37] I zniweczone będą ciche niwy od żaru gniewu Pańskiego.

[38] Saiu da sua morada como o filho de leão; porque a terra deles foi posta em ruínas, por causa do furor da espada e por causa do brasume da ira do SENHOR.

[38] Uciekają jak lew, który opuszcza swoją gęstwinę, gdyż ich kraj obrócił się w pustkowie przez okrutny miecz i żar gniewu Pańskiego.

Jeremias 26

Jeremias ameaçado de morte

[1] No princípio do reinado de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, veio esta palavra do SENHOR:

[2] Assim diz o SENHOR: Põe-te no átrio da Casa do SENHOR e dize a todas as cidades

Jeremiasza 26

Groźba śmierci Jeremiasza

[1] Na początku panowania Jojakima, syna Jozjasza, króla judzkiego, doszło Jeremiasza to słowo Pana:

[2] Tak mówi Pan: Stań na podwórzu świątyni Pana i powiedz do wszystkich

de Judá, que vêm adorar à Casa do SENHOR, todas as palavras que eu te mando lhes digas; não omitas nem uma palavra sequer.

miast judzkich, do tych, którzy przychodzą, aby oddać pokłon w świątyni Pana, wszystkie słowa, które poleciłem ci mówić do nich; nic nie ujmuj!

[3] Bem pode ser que ouçam e se convertam, cada um do seu mau caminho; então, me arrependerei do mal que intento fazer-lhes por causa da maldade das suas ações.

[3] Może usłuchają i zawrócą, każdy ze swojej złej drogi, a Ja pożałuję zła, które zamyślam sprowadzić na nich z powodu złych ich uczynków.

[4] Dize-lhes, pois: Assim diz o SENHOR: Se não me derdes ouvidos para andardes na minha lei, que pus diante de vós,

[4] Powiesz im więc: Tak mówi Pan: Jeżeli mnie nie usłuchacie i nie będziecie postępowali według mojego zakonu, który wam dałem,

[5] para que ouvísseis as palavras dos meus servos, os profetas, que, começando de madrugada, vos envio, posto que até aqui não me ouvistes,

[5] Jeżeli nie usłuchacie słów moich sług, proroków, których posyłam do was nieustannie i gorliwie, wy jednak nie słuchacie -

[6] então, farei que esta casa seja como Siló e farei desta cidade maldição para todas as nações da terra.

[6] To uczynię z tym domem jak z Sylo, a to miasto uczynię przekleństwem dla wszystkich narodów ziemi.

[7] Os sacerdotes, os profetas e todo o povo ouviram a Jeremias, quando proferia estas palavras na Casa do SENHOR.

[7] Kapłani, prorocy i cały lud słyszeli Jeremiasza, mówiącego te słowa w domu Pana,

[8] Tendo Jeremias acabado de falar tudo quanto o SENHOR lhe havia ordenado que dissesse a todo o povo, lançaram mão dele os sacerdotes, os profetas e todo o povo, dizendo: Serás morto.

[8] Lecz ledwie Jeremiasz przestał mówić to wszystko, co mu polecił Pan powiedzieć do całego ludu, kapłani i prorocy i cały lud pochwycili go, wołając: Musisz umrzeć!

[9] Por que profetizas em nome do SENHOR, dizendo: Será como Siló esta casa, e esta cidade, desolada e sem habitantes? E ajuntou-se todo o povo contra Jeremias, na Casa do SENHOR.

[9] Dlaczego prorokowałeś w imieniu Pana: Dom ten stanie się jak Sylo, a to miasto będzie spustoszone i bez mieszkańców? I zebrał się cały lud wokół Jeremiasza w domu Pana.

[10] Tendo os príncipes de Judá ouvido estas palavras, subiram da casa do rei à Casa do

[10] A gdy książęta judzcy usłyszeli o tym wydarzeniu, wyszli z pałacu królewskiego

SENHOR e se assentaram à entrada da Porta Nova da Casa do SENHOR.

11 Então, os sacerdotes e os profetas falaram aos príncipes e a todo o povo, dizendo: Este homem é réu de morte, porque profetizou contra esta cidade, como ouvistes com os vossos próprios ouvidos.

12 Falou Jeremias a todos os príncipes e a todo o povo, dizendo: O SENHOR me enviou a profetizar contra esta casa e contra esta cidade todas as palavras que ouvistes.

13 Agora, pois, emendai os vossos caminhos e as vossas ações e ouvi a voz do SENHOR, vosso Deus; então, se arrependerá o SENHOR do mal que falou contra vós outros.

14 Quanto a mim, eis que estou nas vossas mãos; fazei de mim o que for bom e reto segundo vos parecer.

15 Sabei, porém, com certeza que, se me matardes a mim, trareis sangue inocente sobre vós, sobre esta cidade e sobre os seus moradores; porque, na verdade, o SENHOR me enviou a vós outros, para me ouvirdes dizer-vos estas palavras.

16 Então, disseram os príncipes e todo o povo aos sacerdotes e aos profetas: Este homem não é réu de morte, porque em nome do SENHOR, nosso Deus, nos falou.

17 Também se levantaram alguns dentre os anciãos da terra e falaram a toda a congregação do povo, dizendo:

do domu Pana i zasiedli u wejścia do nowej bramy domu Pańskiego.

11 Wtedy kapłani i prorocy tak rzekli do książąt i do całego ludu: Człowiek ten zasłużył na karę śmierci, bo prorokował przeciwko temu miastu, jak słyszeliście na własne uszy.

12 A Jeremiasz rzekł do wszystkich książąt i do całego ludu: Pan posłał mnie, abym zwiastował przeciwko temu domowi i temu miastu wszystkie te słowa, które słyszeliście.

13 Teraz więc poprawcie swoje postępowanie i swoje uczynki i słuchajcie głosu Pana, swojego Boga, a Pan pożałuje zła, które wam zapowiedział!

14 Ja zaś jestem oto w waszym ręku, uczyńcie ze mną, co uważacie za dobre i słuszne!

15 Tylko wiedzcie dobrze, że jeżeli mnie zabijecie, ściągniecie krew niewinną na siebie i na to miasto, i na jego mieszkańców, gdyż, zaprawdę, posłał mnie Pan do was, abym wszystkie te słowa mówił do waszych uszu!

16 Wtedy odpowiedzieli książęta i cały lud kapłanom i prorokom: Ten człowiek nie zasługuje na karę śmierci, bo przemawiał do nas w imieniu Pana, naszego Boga.

17 Powstali też mężowie spośród starszych kraju i tak rzekli do całego zgromadzenia ludu:

[18] Miqueias, o morastita, profetizou nos dias de Ezequias, rei de Judá, e falou a todo o povo de Judá, dizendo: Assim disse o SENHOR dos Exércitos: Sião será lavrada como um campo, Jerusalém se tornará em montões de ruínas, e o monte do templo, numa colina coberta de mato.

[19] Mataram-no, acaso, Ezequias, rei de Judá, e todo o Judá? Antes, não temeu este ao SENHOR, não implorou o favor do SENHOR? E o SENHOR não se arrependeu do mal que falara contra eles? E traríamos nós tão grande mal sobre a nossa alma?

A execução do profeta Urias

[20] Também houve outro homem, Urias, filho de Semaías, de Quiriate-Jearim, que profetizava em nome do SENHOR e profetizou contra esta cidade e contra esta terra, segundo todas as palavras de Jeremias.

[21] Ouvindo o rei Jeoaquim, e todos os seus valentes, e todos os príncipes as suas palavras, procurou o rei matá-lo; mas, ouvindo isto Urias, temeu, fugiu e foi para o Egito.

[22] O rei Jeoaquim, porém, enviou a Elnatã, filho de Acbor, ao Egito e com ele outros homens.

[23] Eles tiraram a Urias do Egito e o trouxeram ao rei Jeoaquim; este mandou feri-lo à espada e lançar-lhe o cadáver nas sepulturas da plebe.

[24] Porém a influência de Aicão, filho de Safã, protegeu a Jeremias, para que o não entregassem nas mãos do povo, para ser morto.

[18] Micheasz z Moreszet prorokował w czasach Hiskiasza, króla judzkiego, i rzekł do całego ludu judzkiego tak: Tak mówi Pan Zastępów: Syjon będzie zorany jak pole i Jeruzalem zamieni się w gruzy, a góra domu Pańskiego w lesiste wzgórza.

[19] Czy Hiskiasz, król judzki, i cały Juda kazali go zabić? Czy nie uląkł się Pana i nie przebłagał oblicza Pana, tak że Pan pożałował zła, które im zapowiedział? A my mamy obciążyć siebie tak wielką zbrodnią?

[20] A był również mąż, który prorokował w imieniu Pana, Uriasz, syn Semajasza z Kiriat-Jearim, ten prorokował o tym mieście i o tej ziemi dokładnie to samo, co Jeremiasz.

[21] A gdy jego słowa usłyszał król Jojakim i wszyscy jego rycerze, i wszyscy książęta, król usiłował go zabić; lecz gdy Uriasz dowiedział się o tym, zląkł się, zbiegł i przybył do Egiptu.

[22] Wtedy król Jojakim posłał do Egiptu mężów Elnatana, syna Achbora i z nimi ludzi,

[23] Ci sprowadzili Uriasza z Egiptu i przywiedli go do króla Jojakima, a ten kazał go zabić mieczem i wrzucić jego zwłoki do grobów ludu pospolitego.

[24] Lecz Jeremiasza osłaniał Achikam, syn Safana, tak że nie wydano go w ręce ludu, aby go zabił.

Jeremias 27

Os canzis simbólicos

[1] No princípio do reinado de Zedequias, filho de Josias, rei de Judá, veio da parte do SENHOR esta palavra a Jeremias:

[2] Assim me disse o SENHOR: Faze correias e canzis e põe-nos ao pescoço.

[3] E envia outros ao rei de Edom, ao rei de Moabe, ao rei dos filhos de Amom, ao rei de Tiro e ao rei de Sidom, por intermédio dos mensageiros que vieram a Jerusalém ter com Zedequias, rei de Judá.

[4] Ordena-lhes que digam aos seus senhores: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Assim direis a vossos senhores:

[5] Eu fiz a terra, o homem e os animais que estão sobre a face da terra, com o meu grande poder e com o meu braço estendido, e os dou àquele a quem for justo.

[6] Agora, eu entregarei todas estas terras ao poder de Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo; e também lhe dei os animais do campo para que o sirvam.

[7] Todas as nações servirão a ele, a seu filho e ao filho de seu filho, até que também chegue a vez da sua própria terra, quando muitas nações e grandes reis o fizerem seu escravo.

[8] Se alguma nação e reino não servirem o mesmo Nabucodonosor, rei da Babilônia, e não puserem o pescoço debaixo do jugo do rei da Babilônia, a essa nação castigarei

Jeremiasza 27

Wezwanie Jeremiasza do uległości wobec Babilończyków

[1] Na początku panowania Jojakima, syna Jozjasza, króla judzkiego, doszło Jeremiasza słowo Pana:

[2] Tak rzekł Pan do mnie: Zrób sobie powrozy i jarzmo i włóż je sobie na szyję.

[3] I poślij do króla Edomu i do króla Moabu, i do króla Ammonitów, i do króla Tyru, i do króla Sydonu przez posłów, którzy przybyli do Jeruzalemu, do Sedekiasza, króla judzkiego,

[4] Takie zlecenie do ich panów: Tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela, tak powiecie waszym panom:

[5] Ja uczyniłem ziemię, człowieka i zwierzęta, które są na powierzchni ziemi, swoją wielką siłą i swoim wyciągniętym ramieniem, i daję ją temu, komu zechcę.

[6] Otóż teraz daję te wszystkie ziemie w ręce Nebukadnesara, króla babilońskiego, mojego sługi. Także daję mu zwierzęta polne, aby mu służyły.

[7] I będą mu służyć wszystkie narody i jego synowi, i jego wnukowi, aż nadejdzie czas także dla jego kraju; i ujarzmią go liczne narody i wielcy królowie.

[8] Ten zaś naród i to królestwo, które by nie służyło Nebukadnesarowi, królowi babilońskiemu, i nie poddało swojego karku pod jarzmo króla babilońskiego, ten

com espada, e com fome, e com peste, diz o SENHOR, até que eu a consuma pela sua mão.

9 Não deis ouvidos aos vossos profetas e aos vossos adivinhos, aos vossos sonhadores, aos vossos agoureiros e aos vossos encantadores, que vos falam, dizendo: Não servireis o rei da Babilônia.

10 Porque eles vos profetizam mentiras para vos mandarem para longe da vossa terra, e para que eu vos expulse, e pereçais.

11 Mas a nação que meter o pescoço sob o jugo do rei da Babilônia e o servir, eu a deixarei na sua terra, diz o SENHOR, e lavrá-la-á e habitará nela.

12 Falei a Zedequias, rei de Judá, segundo todas estas palavras, dizendo: Metei o pescoço no jugo do rei da Babilônia, servi-o, a ele e ao seu povo, e vivereis.

13 Por que morrerias tu e o teu povo, à espada, à fome e de peste, como o SENHOR disse com respeito à nação que não servir ao rei da Babilônia?

14 Não deis ouvidos às palavras dos profetas, que vos dizem: Não servireis ao rei da Babilônia. É mentira o que eles vos profetizam.

15 Porque não os enviei, diz o SENHOR, e profetizam falsamente em meu nome, para que eu vos expulse e pereçais, vós e eles que vos profetizam.

lud będę karał mieczem i głodem, i zarazą - mówi Pan - aż wydam ich w jego ręce.

9 Wy więc nie słuchajcie waszych proroków ani waszych wieszczbiarzy, ani waszych marzycieli, ani waszych wieszczków, ani waszych czarowników, którzy mówią wam: Nie będziecie służyli królowi babilońskiemu,

10 Gdyż prorokują wam kłamliwie, aby was oddalić od waszej ziemi, bym Ja was odrzucił i zginęlibyście.

11 Lecz ten naród, który podda swój kark pod jarzmo króla babilońskiego i będzie mu służył, pozostawię na jego ziemi - mówi Pan - aby ją uprawiał i mieszkał w niej.

12 A do Sedekiasza, króla judzkiego, rzekłem dokładnie te same słowa: Poddajcie wasze karki pod jarzmo króla babilońskiego i służcie jemu i jego narodowi, a będziecie żyli!

13 Dlaczego macie zginąć, ty i twój lud, od miecza, głodu i zarazy, jak zapowiedział Pan narodowi, który nie służy królowi babilońskiemu?

14 Nie słuchajcie więc słów proroków, którzy mówią do was: Nie będziemy służyli królowi babilońskiemu, gdyż oni prorokują wam kłamliwie.

15 Gdyż nie posłałem ich - mówi Pan - a prorokują wam w moim imieniu kłamliwie, abym was odrzucił i byście

zginęli wraz z prorokami, którzy wam prorokują.

[16] Também falei aos sacerdotes e a todo este povo, dizendo: Assim diz o SENHOR: Não deis ouvidos às palavras dos vossos profetas que vos profetizam, dizendo: Eis que os utensílios da Casa do SENHOR voltarão em breve da Babilônia. É mentira o que eles vos profetizam.

[16] A do kapłanów i do całego ludu rzekłem: Tak mówi Pan: Nie słuchajcie słów waszych proroków, którzy wam prorokują: Oto teraz przybory domu Pana będą rychło sprowadzone z Babilonu, bo oni wam prorokują kłamliwie!

[17] Não lhes deis ouvidos, servi ao rei da Babilônia e vivereis; por que se tornaria esta cidade em desolação?

[17] Nie słuchajcie ich! Służcie królowi babilońskiemu, a będziecie żyli! Dlaczego to miasto ma być zniszczone?

[18] Porém, se são profetas, e se a palavra do SENHOR está com eles, que orem ao SENHOR dos Exércitos, para que os utensílios que ficaram na Casa do SENHOR, e na casa do rei de Judá, e em Jerusalém não sejam levados para a Babilônia.

[18] Gdyby byli prorokami i gdyby słowo Pana było u nich, wstawialiby się u Pana Zastępów, aby przybory, które pozostały w domu Pana i w pałacu króla judzkiego, i w Jeruzalemie, nie odeszły do Babilonu.

[19] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos acerca das colunas, do mar, dos suportes e dos restantes utensílios que ficaram na cidade,

[19] Bo tak mówi Pan Zastępów o słupach i o spiżowym morzu, i o podstawkach, i o reszcie przyborów, które pozostały w tym mieście,

[20] os quais Nabucodonosor, rei da Babilônia, não levou, quando deportou, de Jerusalém para a Babilônia, a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, assim como a todos os nobres de Judá e de Jerusalém;

[20] Których nie zabrał Nebukadnesar, król babiloński, gdy uprowadził do niewoli z Jeruzalemu do Babilonu króla judzkiego Jechoniasza, syna Jojakima, wraz ze wszystkimi wybitnymi obywatelami Judy i Jeruzalemu.

[21] sim, isto diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, acerca dos utensílios que ficaram na Casa do SENHOR, e na casa do rei de Judá, e em Jerusalém:

[21] Gdyż tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela, o przyborach, które pozostały w domu Pana i w pałacu króla judzkiego, i w Jeruzalemie:

[22] à Babilônia serão levados, onde ficarão até ao dia em que eu atentar para eles, diz

[22] Będą sprowadzone do Babilonu i tam pozostaną aż do dnia, gdy zajmę się nimi

o SENHOR; então, os farei trazer e os devolverei a este lugar.

- mówi Pan - i znowu je sprowadzę na to miejsce.

Jeremias 28

A luta de Jeremias com o falso profeta Hananias

[1] No mesmo ano, no princípio do reinado de Zedequias, rei de Judá, isto é, no ano quarto, no quinto mês, Hananias, filho de Azur e profeta de Gibeão, me falou na Casa do SENHOR, na presença dos sacerdotes e de todo o povo, dizendo:

[2] Assim fala o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, dizendo: Quebrei o jugo do rei da Babilônia.

[3] Dentro de dois anos, eu tornarei a trazer a este lugar todos os utensílios da Casa do SENHOR, que daqui tomou Nabucodonosor, rei da Babilônia, levando-os para a Babilônia.

[4] Também a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, e a todos os exilados de Judá, que entraram na Babilônia, eu tornarei a trazer a este lugar, diz o SENHOR; porque quebrei o jugo do rei da Babilônia.

[5] Então, respondeu Jeremias, o profeta, ao profeta Hananias, na presença dos sacerdotes e perante todo o povo que estava na Casa do SENHOR.

[6] Disse, pois, Jeremias, o profeta: Amém! Assim faça o SENHOR; confirme o SENHOR as tuas palavras, com que profetizaste, e torne ele a trazer da Babilônia a este lugar os utensílios da Casa do SENHOR e todos os exilados.

Jeremiasza 28

Fałszywe proroctwo Chananiasza

[1] W tym samym roku, na początku panowania Sedekiasza, króla judzkiego, w czwartym roku, w piątym miesiącu, rzekł do mnie Chananiasz, syn Azura, prorok z Gibeonu, w domu Pana, wobec kapłanów i całego ludu:

[2] Tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Złamię jarzmo króla babilońskiego.

[3] W przeciągu dwóch lat sprowadzę z powrotem na to miejsce wszystkie przybory domu Pana, które król babiloński Nebukadnesar zabrał z tego miejsca i kazał je zawieźć do Babilonu.

[4] Także Jechoniasza, syna Jojakima, króla judzkiego, i wszystkich wygnańców Judy, którzy poszli do Babilonu, sprowadzę z powrotem na to miejsce - mówi Pan - gdyż złamię jarzmo króla babilońskiego.

[5] Wtedy prorok Jeremiasz odezwał się do proroka Chananiasza wobec kapłanów i wobec całego ludu, który stał w domu Pana.

[6] I rzekł prorok Jeremiasz: Niech się tak stanie! Niech tak uczyni Pan! Niech Pan spełni twoje słowa, które prorokowałeś, że sprowadzi na to miejsce przybory domu Pana i wszystkich wygnańców z Babilonu.

[7] Mas ouve agora esta palavra, que eu falo a ti e a todo o povo para que ouçais:

[8] Os profetas que houve antes de mim e antes de ti, desde a antiguidade, profetizaram guerra, mal e peste contra muitas terras e grandes reinos.

[9] O profeta que profetizar paz, só ao cumprir-se a sua palavra, será conhecido como profeta, de fato, enviado do SENHOR.

[10] Então, o profeta Hananias tomou os canzis do pescoço de Jeremias, o profeta, e os quebrou;

[11] e falou na presença de todo o povo: Assim diz o SENHOR: Deste modo, dentro de dois anos, quebrarei o jugo de Nabucodonosor, rei da Babilônia, de sobre o pescoço de todas as nações. E Jeremias, o profeta, se foi, tomando o seu caminho.

[12] Mas depois que Hananias, o profeta, quebrou os canzis de sobre o pescoço do profeta Jeremias, veio a este a palavra do SENHOR, dizendo:

[13] Vai e fala a Hananias, dizendo: Assim diz o SENHOR: Canzis de madeira quebraste. Mas, em vez deles, farei canzis de ferro.

[14] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Jugo de ferro pus sobre o pescoço de todas estas nações, para servirem a Nabucodonosor, rei da Babilônia; e o servirão. Também lhe dei os animais do campo.

[7] Wszakże posłuchaj tego słowa, które ja wypowiadam do twoich uszu i do uszu całego ludu!

[8] Prorocy, którzy byli od dawien dawna przede mną i przed tobą, zapowiadali dla wielu krajów i wielkich królestw wojnę, głód i zarazę.

[9] Natomiast prorok, który prorokuje o pokoju, zostaje uznany za proroka, którego prawdziwie posłał Pan, dopiero gdy spełni się jego słowo.

[10] Wtedy prorok Chananiasz ściągnął jarzmo z szyi proroka Jeremiasza i złamał je.

[11] I rzekł Chananiasz wobec całego ludu: Tak mówi Pan: Tak złamię jarzmo Nebukadnesara, króla babilońskiego, w przeciągu dwóch lat z karku wszystkich narodów. I odszedł Jeremiasz swoją drogą.

[12] A gdy prorok Chananiasz złamał jarzmo na szyi proroka Jeremiasza doszło Jeremiasza słowo tej treści:

[13] Idź i powiedz Chananiaszowi: Tak mówi Pan: Złamałeś jarzmo drewniane, ale Ja zrobię zamiast niego jarzmo żelazne.

[14] Bo tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Jarzmo żelazne wkładam na szyję tych wszystkich narodów, aby służyły Nebukadnesarowi, królowi babilońskiemu, i będą mu służyły; także zwierzęta polne mu poddałem.

15 Disse Jeremias, o profeta, ao profeta Hananias: Ouve agora, Hananias: O SENHOR não te enviou, mas tu fizeste que este povo confiasse em mentiras.
16 Pelo que assim diz o SENHOR: Eis que te lançarei de sobre a face da terra; morrerás este ano, porque pregaste rebeldia contra o SENHOR.
17 Morreu, pois, o profeta Hananias, no mesmo ano, no sétimo mês.

Jeremias 29

A carta de Jeremias aos cativos da Babilônia

1 São estas as palavras da carta que Jeremias, o profeta, enviou de Jerusalém ao resto dos anciãos do cativeiro, como também aos sacerdotes, aos profetas e a todo o povo que Nabucodonosor havia deportado de Jerusalém para a Babilônia,
2 depois que saíram de Jerusalém o rei Jeconias, a rainha-mãe, os oficiais, os príncipes de Judá e Jerusalém e os carpinteiros e ferreiros.
3 A carta foi mandada por intermédio de Elasa, filho de Safã, e de Gemarias, filho de Hilquias, os quais Zedequias, rei de Judá, tinha enviado à Babilônia, a Nabucodonosor, rei da Babilônia, e dizia:
4 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, a todos os exilados que eu deportei de Jerusalém para a Babilônia:
5 Edificai casas e habitai nelas; plantai pomares e comei o seu fruto.

15 Potem rzekł prorok Jeremiasz do proroka Chananiasza: Słuchajże, Chananiaszu: Nie posłał cię Pan, a ty wywołujesz w tym ludzie fałszywą ufność.
16 Dlatego tak mówi Pan: Oto Ja usunę cię z powierzchni ziemi. Jeszcze w tym roku umrzesz, gdyż głosiłeś odstępstwo od Pana.
17 I umarł prorok Chananiasz w tym roku w miesiącu siódmym.

Jeremiasza 29

List Jeremiasza do wygnańców judzkich w Babilonii

1 To są słowa listu, który wysłał prorok Jeremiasz z Jeruzalemu do pozostałej starszyzny wygnańców, do kapłanów, proroków i do całego ludu, których Nebukadnesar uprowadził z Jeruzalemu do Babilonu.
2 Stało się to po wyjściu króla Jechoniasza i królowej-matki, i dworzan, urzędników Judy i Jeruzalemu, kowali i ślusarzy z Jeruzalemu;
3 List wysłał za pośrednictwem Elasy, syna Safana, i Gemariasza, syna Chilkiasza, których wyprawił Sedekiasz, król judzki, do Nebukadnesara, króla babilońskiego, do Babilonu. A miał on treść następującą:
4 Tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela, do wszystkich wygnańców, których skazałem na wygnanie z Jeruzalemu do Babilonu:
5 Budujcie domy i zamieszkujcie je; zakładajcie ogrody i spożywajcie ich owoc!

[6] Tomai esposas e gerai filhos e filhas, tomai esposas para vossos filhos e dai vossas filhas a maridos, para que tenham filhos e filhas; multiplicai-vos aí e não vos diminuais.

[7] Procurai a paz da cidade para onde vos desterrei e orai por ela ao SENHOR; porque na sua paz vós tereis paz.

[8] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Não vos enganem os vossos profetas que estão no meio de vós, nem os vossos adivinhos, nem deis ouvidos aos vossos sonhadores, que sempre sonham segundo o vosso desejo;

[9] porque falsamente vos profetizam eles em meu nome; eu não os enviei, diz o SENHOR.

[10] Assim diz o SENHOR: Logo que se cumprirem para a Babilônia setenta anos, atentarei para vós outros e cumprirei para convosco a minha boa palavra, tornando a trazer-vos para este lugar.

[11] Eu é que sei que pensamentos tenho a vosso respeito, diz o SENHOR; pensamentos de paz e não de mal, para vos dar o fim que desejais.

[12] Então, me invocareis, passareis a orar a mim, e eu vos ouvirei.

[13] Buscar-me-eis e me achareis quando me buscardes de todo o vosso coração.

[14] Serei achado de vós, diz o SENHOR, e farei mudar a vossa sorte; congregar-vos-

[6] Pojmujcie żony i płodźcie synów i córki; Wybierajcie też żony dla waszych synów, a wasze córki wydawajcie za mąż, aby rodziły synów i córki, by was tam przybywało, a nie ubywało.

[7] A starajcie się o pomyślność miasta, do którego skazałem was na wygnanie, i módlcie się za nie do Pana, bo od jego pomyślności zależy wasza pomyślność!

[8] Gdyż tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Niechaj was nie zwodzą wasi prorocy, którzy są wśród was, ani wasi wróżbici, i nie słuchajcie waszych snów, które się wam śnią.

[9] Albowiem oni kłamliwie wam prorokują w moim imieniu, nie posłałem ich - mówi Pan.

[10] Bo tak mówi Pan: Gdy upłynie dla Babilonu siedemdziesiąt lat, nawiedzę was i spełnię na was swoją obietnicę, że sprowadzę was z powrotem na to miejsce.

[11] Albowiem ja wiem, jakie myśli mam o was - mówi Pan - myśli o pokoju, a nie o niedoli, aby zgotować wam przyszłość i natchnąć nadzieją.

[12] Gdy będziecie mnie wzywać i zanosić do mnie modły, wysłucham was.

[13] A gdy mnie będziecie szukać, znajdziecie mnie. Gdy mnie będziecie szukać całym swoim sercem,

[14] Objawię się wam - mówi Pan - odmienię wasz los i zgromadzę was ze wszystkich

ei de todas as nações e de todos os lugares para onde vos lancei, diz o SENHOR, e tornarei a trazer-vos ao lugar donde vos mandei para o exílio.

15 Vós dizeis: O SENHOR nos suscitou profetas na Babilônia.

16 Mas assim diz o SENHOR a respeito do rei que se assenta no trono de Davi e de todo o povo que habita nesta cidade, vossos irmãos, que não saíram convosco para o exílio;

17 assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que enviarei contra eles a espada, a fome e a peste e fá-los-ei como a figos ruins, que, de ruins que são, não se podem comer.

18 Persegui-los-ei com a espada, a fome e a peste; fá-los-ei um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra; e os porei por objeto de espanto, e de assobio, e de opróbrio entre todas as nações para onde os tiver arrojado;

19 porque não deram ouvidos às minhas palavras, diz o SENHOR, com as quais, começando de madrugada, lhes enviei os meus servos, os profetas; mas vós não os escutastes, diz o SENHOR.

20 Vós, pois, ouvi a palavra do SENHOR, todos os do exílio que enviei de Jerusalém para a Babilônia.

21 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, acerca de Acabe, filho de Colaías, e de Zedequias, filho de Maaséias, que vos profetizam falsamente em meu nome: Eis que os entregarei nas mãos de

narodów i ze wszystkich miejsc, do których was rozproszyłem - mówi Pan - i sprowadzę was z powrotem do miejsca, skąd skazałem was na wygnanie.

15 Gdy mówicie: Pan wzbudził dla nas proroków w Babilonie -

16 To tak mówi Pan o królu, który zasiada na tronie Dawida i o całym ludzie, który mieszka w tym mieście, o waszych braciach, którzy nie poszli z wami na wygnanie;

17 Tak mówi Pan Zastępów: Oto Ja posyłam na nich miecz, głód i zarazę i zrobię z nimi jak z popękanymi figami, których się nie jada, bo są złe.

18 I będę ich ścigał mieczem, głodem i zarazą, i uczynię ich zgrozą dla wszystkich królestw ziemi, przekleństwem i postrachem, i pośmiewiskiem, i hańbą u wszystkich narodów, do których ich rozproszę,

19 Za to, że nie słuchali moich słów - mówi Pan - chociaż posyłałem do nich nieustannie i gorliwie swoje sługi, proroków, a nie słuchaliście mnie - mówi Pan.

20 Wy tedy, wszyscy wygnańcy, których wysłałem z Jeruzalemu do Babilonu, słuchajcie słowa Pana!

21 Tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela, o Achabie, synu Kolajasza, i o Sedekiaszu, synu Maasejasza, którzy wam prorokowali w moim imieniu kłamliwie: Oto Ja wydam ich w ręce Nebukadnesara, króla

Nabucodonosor, rei da Babilônia, e ele os ferirá diante dos vossos olhos.

22 Daí surgirá nova espécie de maldição entre os exilados de Judá que estão na Babilônia: o SENHOR te faça como a Zedequias e como a Acabe, os quais o rei da Babilônia assou no fogo;

23 porquanto fizeram loucuras em Israel, cometeram adultérios com as mulheres de seus companheiros e anunciaram falsamente em meu nome palavras que não lhes mandei dizer; eu o sei e sou testemunha disso, diz o SENHOR.

24 A Semaías, o neelamita, falarás, dizendo:

25 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Porquanto enviaste no teu nome cartas a todo o povo que está em Jerusalém, como também a Sofonias, filho de Maaséias, o sacerdote, e a todos os sacerdotes, dizendo:

26 O SENHOR te pôs por sacerdote em lugar do sacerdote Joiada, para que sejas encarregado da Casa do SENHOR sobre todo homem fanático que quer passar por profeta, para o lançares na prisão e no tronco.

27 Agora, pois, por que não repreendeste a Jeremias, o anatotita, que vos profetiza?

28 Pois nos enviou mensageiros à Babilônia para nos dizer: Há de durar muito o exílio; edificai casas e habitai nelas; plantai pomares e comei o seu fruto.

babilońskiego, i zabije ich na waszych oczach.

22 I z nich będzie wzięty przykład klątwy dla wszystkich wygnańców z Judy, którzy są w Babilonie, w słowach: Niech z tobą zrobi Pan tak, jak z Sedekiaszem i jak z Achabem, których król babiloński upiekł w ogniu,

23 Ponieważ popełniali bezeceństwo w Izraelu, cudzołożąc z żonami swoich bliźnich i głosząc w moim imieniu słowa kłamliwe, czego im nie poleciłem. A Ja o tym wiem i jestem tego świadkiem - mówi Pan.

24 A do Semajasza z Nechlamu powiesz tak:

25 Tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Ponieważ w swoim własnym imieniu posłałeś listy do całego ludu, który jest w Jeruzalemie, i do kapłana Sofoniasza, syna Maasejasza, i do wszystkich kapłanów tej treści:

26 Pan ustanowił ciebie kapłanem w miejsce kapłana Jehojady, abyś w domu Pana miał dozór nad każdym szaleńcem i prorokującym, abyś ich osadzał w więzieniu i stawiał pod pręgierzem.

27 Otóż, dlaczego nie skarciłeś Jeremiasza z Anatot, który u was występuje jako prorok?

28 Wszak wysłał do nas, do Babilonu, poselstwo tej treści: Będzie to długo trwało. Budujcie domy i zamieszkujcie je,

zakładajcie ogrody i spożywajcie ich owoc!

[29] Sofonias, o sacerdote, leu esta carta aos ouvidos do profeta Jeremias.

[29] A kapłan Sofoniasz odczytał ten list wobec proroka Jeremiasza.

[30] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[30] I doszło Jeremiasza słowo Pana tej treści:

[31] Manda dizer a todos os exilados: Assim diz o SENHOR acerca de Semaías, o neelamita: Porquanto Semaías vos profetizou, não o havendo eu enviado, e vos fez confiar em mentiras,

[31] Poślij do wszystkich wygnańców poselstwo: Tak mówi Pan o Semajaszu z Nechlamu: Ponieważ Semajasz prorokował wam, chociaż Ja go nie posłałem, i wywołuje w was fałszywą ufność,

[32] assim diz o SENHOR: Eis que castigarei a Semaías, o neelamita, e à sua descendência; ele não terá ninguém que habite entre este povo e não verá o bem que hei de fazer ao meu povo, diz o SENHOR, porque pregou rebeldia contra o SENHOR.

[32] Dlatego tak mówi Pan: Oto Ja ukarzę Semajasza z Nechlamu i jego potomstwo; nie będzie miał potomka, który by osiadł wpośród tego ludu i mógł patrzeć na szczęście, które zgotuję mojemu ludowi - mówi Pan - gdyż głosił odstępstwo od Pana.

Jeremias 30

Deus promete trazer do cativeiro o seu povo

[1] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, dizendo:

[2] Assim fala o SENHOR, Deus de Israel: Escreve num livro todas as palavras que eu disse.

[3] Porque eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que mudarei a sorte do meu povo de Israel e de Judá, diz o SENHOR; fá-los-ei voltar para a terra que dei a seus pais, e a possuirão.

[4] São estas as palavras que disse o SENHOR acerca de Israel e de Judá:

[5] Assim diz o SENHOR: Ouvimos uma voz de tremor e de temor e não de paz.

Jeremiasza 30

Zapowiedź chlubnej przyszłości

[1] Słowo, które wyszło od Pana do Jeremiasza, tej treści:

[2] Tak mówi Pan, Bóg Izraela: Spisz sobie wszystkie słowa, które mówiłem do ciebie w księdze,

[3] Bo oto idą dni - mówi Pan - że odmienię los mojego ludu, Izraela i Judy - mówi Pan - i sprowadzę ich z powrotem do ziemi, którą dałem ich ojcom, aby ją posiedli.

[4] A to są słowa, które wypowiedział Pan o Izraelu i o Judzie:

[5] Tak mówi Pan: Słyszeliśmy głos trwogi, strachu i niepokoju.

[6] Perguntai, pois, e vede se, acaso, um homem tem dores de parto. Por que vejo, pois, a cada homem com as mãos na cintura, como a que está dando à luz? E por que se tornaram pálidos todos os rostos?

[7] Ah! Que grande é aquele dia, e não há outro semelhante! É tempo de angústia para Jacó; ele, porém, será livre dela.

[8] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, eu quebrarei o seu jugo de sobre o teu pescoço e quebrarei os teus canzis; e nunca mais estrangeiros farão escravo este povo,

[9] que servirá ao SENHOR, seu Deus, como também a Davi, seu rei, que lhe levantarei.

[10] Não temas, pois, servo meu, Jacó, diz o SENHOR, nem te espantes, ó Israel; pois eis que te livrarei das terras de longe e à tua descendência, da terra do exílio; Jacó voltará e ficará tranqüilo e em sossego; e não haverá quem o atemorize.

[11] Porque eu sou contigo, diz o SENHOR, para salvar-te; por isso, darei cabo de todas as nações entre as quais te espalhei; de ti, porém, não darei cabo, mas castigar-te-ei em justa medida e de todo não te inocentarei.

[12] Porque assim diz o SENHOR: Teu mal é incurável, a tua chaga é dolorosa.

[13] Não há quem defenda a tua causa; para a tua ferida não tens remédios nem emplasto.

[6] Pytajcie i patrzcie! Czy mężczyzna może rodzić? Czemu więc widzę każdego mężczyznę z rękami na biodrach jak u rodzącej a oblicze wszystkich zbladło?

[7] Biada! Gdyż wielki to ów dzień, żaden do niego niepodobny. Jest to czas utrapienia dla Jakuba, jednak będzie z niego wybawiony.

[8] I stanie się w owym dniu - mówi Pan Zastępów: Złamię jarzmo na jego szyi i rozerwę jego więzy, i już go nie ujarzmią cudzoziemcy.

[9] I będą służyli Panu, swojemu Bogu, i Dawidowi, swojemu królowi, którego im wzbudzę.

[10] Dlatego nie bój się ty, mój sługo, Jakubie - mówi Pan - i nie trwóż się, Izraelu, gdyż oto wybawię cię z daleka, a twoje potomstwo z ziemi ich wygnania. I wróci Jakub, i będzie żył w spokoju i beztrosko, i nikt go nie będzie straszył.

[11] Gdyż Ja jestem z tobą - mówi Pan - aby cię wybawić. Albowiem wygubię wszystkie narody, między którymi cię rozproszyłem, lecz ciebie nie wygubię; będę cię karał według prawa, lecz cię nie zostawię całkiem bez kary.

[12] Gdyż tak mówi Pan: Twój cios jest dotkliwy, twoja rana jest nieuleczalna.

[13] Nie ma na twój wrzód lekarstwa, nic nie może sprawić zabliźnienia.

[14] Todos os teus amantes se esqueceram de ti, já não perguntam por ti; porque te feri com ferida de inimigo e com castigo de cruel, por causa da grandeza da tua maldade e da multidão de teus pecados.

[15] Por que gritas por motivo da tua ferida? Tua dor é incurável. Por causa da grandeza de tua maldade e da multidão de teus pecados é que eu fiz estas coisas.

[16] Por isso, todos os que te devoram serão devorados; e todos os teus adversários serão levados, cada um deles para o cativeiro; os que te despojam serão despojados, e entregarei ao saque todos os que te saqueiam.

[17] Porque te restaurarei a saúde e curarei as tuas chagas, diz o SENHOR; pois te chamaram a repudiada, dizendo: É Sião, já ninguém pergunta por ela.

[18] Assim diz o SENHOR: Eis que restaurarei a sorte das tendas de Jacó e me compadecerei das suas moradas; a cidade será reedificada sobre o seu montão de ruínas, e o palácio será habitado como outrora.

[19] Sairão deles ações de graças e o júbilo dos que se alegram. Multiplicá-los-ei, e não serão diminuídos; glorificá-los-ei, e não serão apoucados.

[20] Seus filhos serão como na antiguidade, e a sua congregação será firmada diante de mim, e castigarei todos os seus opressores.

[21] O seu príncipe procederá deles, do meio deles sairá o que há de reinar; fá-lo-ei

[14] Wszyscy twoi kochankowie zapomnieli o tobie, nie troszczą się o ciebie, bo uderzyłem cię, jak uderza wróg, okrutnym smaganiem za wielką twoją winę, za to, że liczne są twoje grzechy.

[15] Czemu krzyczysz z powodu swojej rany, że dotkliwy jest twój ból? Za wielką twoją winę ci to uczyniłem, za to, że liczne są twoje grzechy.

[16] Dlatego wszyscy, którzy cię pożerali, będą pożarci, a wszyscy twoi ciemięzcy pójdą do niewoli. Ci, którzy cię grabią, będą ograbieni, a wszystkich twoich łupieżców wydam na łup.

[17] Bo spowoduję, że zabliźnią się twoje rany i uleczę cię z twoich ciosów - mówi Pan - chociaż nazwali cię Odrzuconą, o którą nikt się nie troszczy.

[18] Tak mówi Pan: Oto Ja odwrócę los namiotów Jakuba i zlituję się nad jego siedzibami, miasto będzie odbudowane na swoim wzgórzu, a pałac stanie na swoim miejscu.

[19] I rozbrzmi z nich pieśń dziękczynna i okrzyk weselących się, rozmnożę ich i nie będzie ich mało, uczczę ich i nie będą już w pogardzie.

[20] Jego synowie będą jak niegdyś, a jego zgromadzenie ostoi się przede mną, lecz wszystkich jego ciemięzców ukarzę.

[21] Z niego wywodzić się będzie jego książę, a jego władca wyjdzie spośród

aproximar, e ele se chegará a mim; pois quem de si mesmo ousaria aproximar-se de mim? – diz o SENHOR.

niego; i pozwolę mu przystąpić i zbliżyć się do mnie, bo któż narażałby swoje życie, by zbliżyć się do mnie? - mówi Pan.

[22] Vós sereis o meu povo, eu serei o vosso Deus.

[22] I będziecie moim ludem, a Ja będę waszym Bogiem.

[23] Eis a tempestade do SENHOR! O furor saiu, e um redemoinho tempestuou sobre a cabeça dos perversos.

[23] Oto zawierucha Pana zrywa się i huragan unosi się kłębami, nad głową bezbożnych się kłębi.

[24] Não voltará atrás o brasume da ira do SENHOR, até que tenha executado e cumprido os desígnios do seu coração. Nos últimos dias, entendereis isto.

[24] Nie uśmierzy się żar gniewu Pana, aż spełni i urzeczywistni zamysły jego serca; w dniach ostatecznych zrozumiecie to dokładnie.

Jeremias 31

Lamento transformado em júbilo

[1] Naquele tempo, diz o SENHOR, serei o Deus de todas as tribos de Israel, e elas serão o meu povo.

[2] Assim diz o SENHOR: O povo que se livrou da espada logrou graça no deserto. Eu irei e darei descanso a Israel.

[3] De longe se me deixou ver o SENHOR, dizendo: Com amor eterno eu te amei; por isso, com benignidade te atraí.

[4] Ainda te edificarei, e serás edificada, ó virgem de Israel! Ainda serás adornada com os teus adufes e sairás com o coro dos que dançam.

[5] Ainda plantarás vinhas nos montes de Samaria; plantarão os plantadores e gozarão dos frutos.

[6] Porque haverá um dia em que gritarão os atalaias na região montanhosa de Efraim: Levantai-vos, e subamos a Sião, ao SENHOR, nosso Deus!

Jeremiasza 31

Zapowiedź powrotu z niewoli

[1] W owym czasie - mówi Pan - będę Bogiem wszystkich plemion izraelskich, a one będą moim ludem.

[2] Tak mówi Pan: Znalazł łaskę w pustyni naród, który uniknął miecza, Izrael, gdy wędrował do miejsca swojego odpoczynku.

[3] Z daleka ukazał mu się Pan: Miłością wieczną umiłowałem cię, dlatego tak długo okazywałem ci łaskę.

[4] Znowu cię odbuduję i będziesz odbudowana, panno izraelska, znowu przyozdobisz się w swoje bębenki i wyjdziesz w korowodzie weselących się.

[5] Znowu sadzić będziesz winnice na górach Samarii; ci, którzy je zasadzą, korzystać z nich będą.

[6] Zaprawdę, idzie dzień, gdy stróże wołać będą na górach efraimskich: Wstańcie! Pielgrzymujmy na Syjon, do Pana, Boga naszego!

[7] Porque assim diz o SENHOR: Cantai com alegria a Jacó, exultai por causa da cabeça das nações; proclamai, cantai louvores e dizei: Salva, SENHOR, o teu povo, o restante de Israel.

[7] Gdyż tak mówi Pan: Wydajcie radosne okrzyki nad Jakubem, wykrzykujcie nad przewodnikiem narodów! Zwiastujcie, wysławiajcie i mówcie: Pan wybawił swój lud, resztkę Izraela!

[8] Eis que os trarei da terra do Norte e os congregarei das extremidades da terra; e, entre eles, também os cegos e aleijados, as mulheres grávidas e as de parto; em grande congregação, voltarão para aqui.

[8] Oto sprowadzę ich z ziemi północnej i zgromadzę ich z krańców ziemi. Są wśród nich ślepi i chromi, brzemienne i rodzące razem, powrócą tu w wielkiej gromadzie.

[9] Virão com choro, e com súplicas os levarei; guiá-los-ei aos ribeiros de águas, por caminho reto em que não tropeçarão; porque sou pai para Israel, e Efraim é o meu primogênito.

[9] Oto przyjdą z płaczem, a Ja wśród pocieszenia poprowadzę ich i zawiodę do strumieni wód drogą prostą, na której się nie potkną, gdyż jestem ojcem dla Izraela, a Efraim jest moim pierworodnym.

[10] Ouvi a palavra do SENHOR, ó nações, e anunciai nas terras longínquas do mar, e dizei: Aquele que espalhou a Israel o congregará e o guardará, como o pastor, ao seu rebanho.

[10] Słuchajcie słowa Pana, narody, i zwiastujcie na wyspach dalekich, i mówcie: Ten, który rozproszył Izraela, zgromadzi go i strzec go będzie jak pasterz swojej trzody.

[11] Porque o SENHOR redimiu a Jacó e o livrou da mão do que era mais forte do que ele.

[11] Gdyż Pan wyzwolił Jakuba i odkupił go z ręki mocniejszego odeń.

[12] Hão de vir e exultar na altura de Sião, radiantes de alegria por causa dos bens do SENHOR, do cereal, do vinho, do azeite, dos cordeiros e dos bezerros; a sua alma será como um jardim regado, e nunca mais desfalecerão.

[12] I przyjdą, i wykrzykiwać będą na wzgórzu Syjonu, i zbiegną się do łaskawych darów Pana, do zboża i moszczu, i oliwy, do owieczek i bydła; i będzie ich dusza jak ogród nawodniony, i już nie będzie pragnąć.

[13] Então, a virgem se alegrará na dança, e também os jovens e os velhos; tornarei o seu pranto em júbilo e os consolarei; transformarei em regozijo a sua tristeza.

[13] Wtedy panna radować się będzie z korowodu, także młodzi i starsi razem; ich żałobę obrócę w wesele, pocieszę ich i rozweselę po ich smutku.

[14] Saciarei de gordura a alma dos sacerdotes, e o meu povo se fartará com a minha bondade, diz o SENHOR.

[15] Assim diz o SENHOR: Ouviu-se um clamor em Ramá, pranto e grande lamento; era Raquel chorando por seus filhos e inconsolável por causa deles, porque já não existem.

[16] Assim diz o SENHOR: Reprime a tua voz de choro e as lágrimas de teus olhos; porque há recompensa para as tuas obras, diz o SENHOR, pois os teus filhos voltarão da terra do inimigo.

[17] Há esperança para o teu futuro, diz o SENHOR, porque teus filhos voltarão para os seus territórios.

[18] Bem ouvi que Efraim se queixava, dizendo: Castigaste-me, e fui castigado como novilho ainda não domado; converte-me, e serei convertido, porque tu és o SENHOR, meu Deus.

[19] Na verdade, depois que me converti, arrependi-me; depois que fui instruído, bati no peito; fiquei envergonhado, confuso, porque levei o opróbrio da minha mocidade.

[20] Não é Efraim meu precioso filho, filho das minhas delícias? Pois tantas vezes quantas falo contra ele, tantas vezes ternamente me lembro dele; comove-se por ele o meu coração, deveras me compadecerei dele, diz o SENHOR.

[21] Põe-te marcos, finca postes que te guiem, presta atenção na vereda, no

[14] I pokrzepię duszę kapłanów tłuszczem, a mój lud nasyci się moim dobrem - mówi Pan.

[15] Tak mówi Pan: Słuchaj! W Ramie słychać narzekanie i gorzki płacz: Rachel opłakuje swoje dzieci, nie daje się pocieszyć po swoich dzieciach, bo ich nie ma.

[16] Tak mówi Pan: Powstrzymuj swój głos od płaczu, a swoje oczy od łez, gdyż jeszcze będziesz miała nagrodę za swój trud - mówi Pan - wrócą z ziemi wroga.

[17] Jest jeszcze nadzieja dla twojego potomstwa - mówi Pan - i wrócą synowie do swoich siedzib.

[18] Wprawdzie słyszałem dobrze, jak Efraim narzekał: Ćwiczyłeś mnie i przyjmowałem ćwiczenie, jak cielę nie wyćwiczone. Pozwól mi się nawrócić, bo Ty jesteś Panem, moim Bogiem!

[19] Bo gdy się odwróciłem, żałowałem tego, i gdy się opamiętałem, uderzyłem się po biodrze, wstydzę się i rumienię, bo ponoszę karę za hańbę mojej młodości.

[20] Czy Efraim jest mi tak drogim synem lub dziecięciem rozkosznym, że ilekroć o nim mówię, muszę go wiernie wspominać? Dlatego moje wnętrze wzrusza się nad nim; zaiste muszę się nad nim zlitować - mówi Pan.

[21] Ustawiaj sobie drogowskazy, postaw sobie znaki ostrzegawcze i zwróć swoją uwagę na ścieżkę, na drogę, którą

caminho por onde passaste; regressa, ó virgem de Israel, regressa às tuas cidades.

22 Até quando andarás errante, ó filha rebelde? Porque o SENHOR criou coisa nova na terra: a mulher infiel virá a requestar um homem.

23 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ainda dirão esta palavra na terra de Judá e nas suas cidades, quando eu lhe restaurar a sorte: O SENHOR te abençoe, ó morada de justiça, ó santo monte!

24 Nela, habitarão Judá e todas as suas cidades juntamente, como também os lavradores e os que pastoreiam os rebanhos.

25 Porque satisfiz à alma cansada, e saciei a toda alma desfalecida.

26 Nisto, despertei e olhei; e o meu sono fora doce para mim.

27 Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que semearei a casa de Israel e a casa de Judá com a semente de homens e de animais.

28 Como velei sobre eles, para arrancar, para derribar, para subverter, para destruir e para afligir, assim velarei sobre eles para edificar e para plantar, diz o SENHOR.

29 Naqueles dias, já não dirão: Os pais comeram uvas verdes, e os dentes dos filhos é que se embotaram.

30 Cada um, porém, será morto pela sua iniqüidade; de todo homem que comer uvas verdes os dentes se embotarão.

Firmada nova aliança com Israel

chodziłaś! Wróć, panno izraelska, wróć do tych swoich miast!

22 Jak długo będziesz się błąkać, córko odstępna? Gdyż Pan stwarza nową rzecz na ziemi: Kobieta zaleca się do mężczyzny.

23 Tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Jeszcze będą mówić to słowo w ziemi judzkiej i w jej miastach, gdy odmienię ich los: Niech ci błogosławi Pan, niwo sprawiedliwości, góro święta!

24 I zamieszka w niej Juda i wszystkie jego miasta razem, rolnicy i ci, którzy ciągną ze stadem,

25 Gdyż pokrzepię duszę umęczoną i nasycę każdą duszę zgłodniałą.

26 Wtem obudziłem się i spojrzałem, a mój sen był słodki.

27 Oto idą dni - mówi Pan - w których obsieję dom izraelski i dom judzki nasieniem ludzkim i nasieniem zwierzęcym.

28 I będzie tak, że jak pilnowałem ich, aby wykorzeniać i wypleniać, burzyć i niszczyć, i sprowadzać nieszczęście, tak będę ich pilnował, aby budować i sadzić - mówi Pan.

29 W owych dniach już nie będą mówili: Ojcowie jedli cierpkie grona, a zęby synów ścierpły,

30 Lecz każdy umrze za swoją winę. Ktokolwiek spożyje cierpkie grona, tego zęby ścierpną.

[31] Eis aí vêm dias, diz o SENHOR, em que firmarei nova aliança com a casa de Israel e com a casa de Judá.

[32] Não conforme a aliança que fiz com seus pais, no dia em que os tomei pela mão, para os tirar da terra do Egito; porquanto eles anularam a minha aliança, não obstante eu os haver desposado, diz o SENHOR.

[33] Porque esta é a aliança que firmarei com a casa de Israel, depois daqueles dias, diz o SENHOR: Na mente, lhes imprimirei as minhas leis, também no coração lhas inscreverei; eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

[34] Não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR, porque todos me conhecerão, desde o menor até ao maior deles, diz o SENHOR. Pois perdoarei as suas iniqüidades e dos seus pecados jamais me lembrarei.

[35] Assim diz o SENHOR, que dá o sol para a luz do dia e as leis fixas à lua e às estrelas para a luz da noite, que agita o mar e faz bramir as suas ondas; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

[36] Se falharem estas leis fixas diante de mim, diz o SENHOR, deixará também a descendência de Israel de ser uma nação diante de mim para sempre.

[37] Assim diz o SENHOR: Se puderem ser medidos os céus lá em cima e sondados os fundamentos da terra cá embaixo, também eu rejeitarei toda a descendência

[31] Oto idą dni - mówi Pan - że zawrę z domem izraelskim i z domem judzkim nowe przymierze.

[32] Nie takie przymierze, jakie zawarłem z ich ojcami w dniu, gdy ich ująłem za rękę, aby ich wyprowadzić z ziemi egipskiej, które to przymierze oni zerwali, chociaż Ja byłem ich Panem - mówi Pan -

[33] Lecz takie przymierze zawrę z domem izraelskim po tych dniach, mówi Pan: Złożę mój zakon w ich wnętrzu i wypiszę go na ich sercu. Ja będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem.

[34] I już nie będą siebie nawzajem pouczać, mówiąc: Poznajcie Pana! Gdyż wszyscy oni znać mnie będą, od najmłodszego do najstarszego z nich - mówi Pan - odpuszczę bowiem ich winę, a ich grzechu nigdy nie wspomnę.

[35] Tak mówi Pan, który ustanowił słońce, by świeciło w dzień, który wyznaczył księżyc i gwiazdy, by świeciły w nocy, który wzburza morze tak, że szumią jego fale, Pan Zastępów jego imię:

[36] Jeżeli by te prawa miały się zachwiać przede mną - mówi Pan - to i ród Izraela przestałby być ludem przede mną przez wszystkie dni.

[37] Tak mówi Pan: Jak nie mogą być zmierzone niebiosa w górze i zbadane fundamenty ziemi w dole, tak i Ja nie

de Israel, por tudo quanto fizeram, diz o SENHOR.

[38] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que esta cidade será reedificada para o SENHOR, desde a Torre de Hananel até à Porta da Esquina.

[39] O cordel de medir estender-se-á para diante, até ao outeiro de Garebe, e virar-se-á para Goa.

[40] Todo o vale dos cadáveres e da cinza e todos os campos até ao ribeiro Cedrom, até à esquina da Porta dos Cavalos para o oriente, serão consagrados ao SENHOR. Esta Jerusalém jamais será desarraigada ou destruída.

Jeremias 32

Jeremias compra um campo em Anatote

[1] Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, no ano décimo de Zedequias, rei de Judá, ou décimo oitavo de Nabucodonosor.

[2] Ora, nesse tempo o exército do rei da Babilônia cercava Jerusalém; Jeremias, o profeta, estava encarcerado no pátio da guarda que estava na casa do rei de Judá.

[3] Pois Zedequias, rei de Judá, o havia encerrado, dizendo: Por que profetizas tu que o SENHOR disse que entregaria esta cidade nas mãos do rei da Babilônia, e ele a tomaria;

[4] que Zedequias, rei de Judá, não se livraria das mãos dos caldeus, mas infalivelmente seria entregue nas mãos do rei da Babilônia, e com ele falaria boca a boca, e o veria face a face;

odrzucę całego potomstwa Izraela mimo wszystko, co uczynili - mówi Pan.

[38] Oto idą dni - mówi Pan - że miasto będzie odbudowane dla Pana od wieży Chananeela aż do Bramy Narożnej.

[39] A dalej sznur mierniczy będzie biegł wprost ku wzgórzu Gareb i zwróci się ku Gos.

[40] I cała Dolina Zwłok i Popiołu, i wszystkie zbocza w kierunku potoku Kidron aż do rogu Bramy Końskiej ku wschodowi będą poświęcone Panu; nie będzie już spustoszone ani zburzone na wieki.

Jeremiasza 32

Jeremiasz kupuje pole w Anatot

[1] Słowo, które doszło Jeremiasza od Pana w dziesiątym roku Sedekiasza, króla judzkiego - był to rok osiemnasty Nebukadnesara.

[2] Wtedy wojsko króla babilońskiego oblegało Jeruzalem, a prorok Jeremiasz był więziony w podwórzu wartowni przy pałacu króla judzkiego,

[3] Gdzie kazał go uwięzić Sedekiasz, król judzki, zarzucając mu: Dlatego prorokowałeś, mówiąc: Tak mówi Pan: Oto Ja wydam to miasto w ręce króla babilońskiego i zdobędzie je.

[4] A Sedekiasz, król judzki, nie ujdzie ręki Chaldejczyków, lecz na pewno będzie wydany w ręce króla babilońskiego i będzie z nim rozmawiał z ust do ust, i oko w oko go oglądał.

5 e que ele levaria Zedequias para a Babilônia, onde estaria até que o SENHOR se lembrasse dele, como este disse; e, ainda que pelejásseis contra os caldeus, não seríeis bem sucedidos?

6 Disse, pois, Jeremias: Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

7 Eis que Hananel, filho de teu tio Salum, virá a ti, dizendo: Compra o meu campo que está em Anatote, pois a ti, a quem pertence o direito de resgate, compete comprá-lo.

8 Veio, pois, a mim, segundo a palavra do SENHOR, Hananel, filho de meu tio, ao pátio da guarda e me disse: Compra agora o meu campo que está em Anatote, na terra de Benjamim; porque teu é o direito de posse e de resgate; compra-o. Então, entendi que isto era a palavra do SENHOR.

9 Comprei, pois, de Hananel, filho de meu tio, o campo que está em Anatote; e lhe pesei o dinheiro, dezessete siclos de prata.

10 Assinei a escritura, fechei-a com selo, chamei testemunhas e pesei-lhe o dinheiro numa balança.

11 Tomei a escritura da compra, tanto a selada, segundo mandam a lei e os estatutos, como a cópia aberta;

12 dei-a a Baruque, filho de Nerias, filho de Maaséias, na presença de Hananel, filho de meu tio, e perante as testemunhas, que assinaram a escritura da compra, e na presença de todos os judeus que se assentavam no pátio da guarda.

5 A Ten zawiedzie do Babilonu Sedekiasza, który tam pozostanie, aż go nawiedzę - mówi Pan. Jeżeli będziecie walczyć z Chaldejczykami, nie powiedzie się wam.

6 Wtedy Jeremiasz rzekł: Doszło mnie słowo Pana tej treści:

7 Oto Chanamel, syn twojego stryja Szalluma, przyjdzie do ciebie i powie: Kup sobie moje pole w Anatot, gdyż przysługuje ci prawo odkupu, aby je nabyć.

8 I według słowa Pana Chanamel, syn mojego stryja, przyszedł do mnie na podwórze wartowni i rzekł do mnie: Kup moje pole w Anatot, w ziemi Beniamina, bo ty masz prawo dziedzicznej własności i tobie przysługuje odkup, kup je sobie! Wtedy poznałem, że było to słowo Pana.

9 I kupiłem pole od Chanamela, syna mojego stryja, w Anatot, i odważyłem mu siedemnaście sykli w srebrze.

10 I spisałem akt kupna, i zapieczętowałem go, i potwierdziłem przez świadków, i odważyłem srebro na wadze.

11 Potem wziąłem zapieczętowany akt kupna i otwarty odpis według przepisów prawnych,

12 I wręczyłem akt kupna Baruchowi, synowi Neriasza, syna Machsejasza, w obecności Chanamela, syna mojego stryja, i w obecności świadków, którzy podpisali akt kupna, i w obecności wszystkich Judejczyków, którzy znajdowali się na podwórzu wartowni,

[13] Perante eles dei ordem a Baruque, dizendo:

[14] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Toma esta escritura, esta escritura da compra, tanto a selada como a aberta, e mete-as num vaso de barro, para que se possam conservar por muitos dias;

[15] porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ainda se comprarão casas, campos e vinhas nesta terra.

Jeremias pede esclarecimentos a Deus

[16] Depois que dei a escritura da compra a Baruque, filho de Nerias, orei ao SENHOR, dizendo:

[17] Ah! SENHOR Deus, eis que fizeste os céus e a terra com o teu grande poder e com o teu braço estendido; coisa alguma te é demasiadamente maravilhosa.

[18] Tu usas de misericórdia para com milhares e retribuis a iniqüidade dos pais nos filhos; tu és o grande, o poderoso Deus, cujo nome é o SENHOR dos Exércitos,

[19] grande em conselho e magnífico em obras; porque os teus olhos estão abertos sobre todos os caminhos dos filhos dos homens, para dar a cada um segundo o seu proceder, segundo o fruto das suas obras.

[20] Tu puseste sinais e maravilhas na terra do Egito até ao dia de hoje, tanto em Israel como entre outros homens; e te fizeste um nome, qual o que tens neste dia.

[13] I dałem Baruchowi w ich obecności takie polecenie:

[14] Tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Weź te akta, ten zapieczętowany akt kupna i ten otwarty odpis i włóż je do naczynia glinianego, aby przetrwały wiele lat.

[15] Albowiem tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Jeszcze będzie się kupowało domy i pola, i winnice w tej ziemi.

[16] A gdy wręczyłem akt kupna Baruchowi, synowi Neriasza, modliłem się do Pana tak:

[17] Ach, Wszechmocny Panie! Oto Ty uczyniłeś niebo i ziemię wielką swoją mocą i swoim wyciągniętym ramieniem; nie ma nic niemożliwego dla ciebie.

[18] Wyświadczasz łaskę tysiącom, lecz za winę ojców odpłacasz na łono ich synów, którzy po nich przychodzą. Boże wielki i potężny, którego imię jest Pan Zastępów,

[19] Wielki w radzie i możny w wykonaniu, którego oczy są otwarte na wszystkie drogi ludzkie, aby oddać każdemu według jego dróg i według owoców jego uczynków.

[20] Który czyniłeś znaki i cuda w ziemi egipskiej, pamiętne aż po dzień dzisiejszy zarówno w Izraelu, jak wśród ludzi, i uczyniłeś swoje imię sławne, jak to jest po dzień dzisiejszy.

[21] Tiraste o teu povo de Israel da terra do Egito, com sinais e maravilhas, com mão poderosa e braço estendido e com grande espanto;

[22] e lhe deste esta terra, que com juramento prometeste a seus pais, terra que mana leite e mel.

[23] Entraram nela e dela tomaram posse, mas não obedeceram à tua voz, nem andaram na tua lei; de tudo o que lhes mandaste que fizessem, nada fizeram; pelo que trouxeste sobre eles todo este mal.

[24] Eis aqui as trincheiras já atingem a cidade, para ser tomada; já está a cidade entregue nas mãos dos caldeus, que pelejam contra ela, pela espada, pela fome e pela peste. O que disseste aconteceu; e tu mesmo o vês.

[25] Contudo, ó SENHOR Deus, tu me disseste: Compra o campo por dinheiro e chama testemunhas, embora já esteja a cidade entregue nas mãos dos caldeus.

A resposta de Deus

[26] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[27] Eis que eu sou o SENHOR, o Deus de todos os viventes; acaso, haveria coisa demasiadamente maravilhosa para mim?

[28] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que entrego esta cidade nas mãos dos caldeus, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e ele a tomará.

[29] Os caldeus, que pelejam contra esta cidade, entrarão nela, porão fogo a esta

[21] I twój lud, Izraela, wyprowadziłeś z ziemi egipskiej wśród znaków i cudów, ręką mocną i ramieniem wyciągniętym, i z wielkim przestrachem.

[22] I dałeś im tę ziemię, którą pod przysięgą obiecałeś dać ich ojcom, ziemię opływającą w mleko i miód.

[23] A gdy weszli i posiedli ją, nie słuchali twojego głosu i nie postępowali według twojego zakonu, nie czynili tego wszystkiego, co poleciłeś im czynić; dlatego sprawiłeś, że spotkało ich całe to nieszczęście.

[24] Oto wały dosięgły już miasta, aby je zdobyto, a miasto jako ofiara miecza, głodu i zarazy będzie wydane w ręce Chaldejczyków, którzy walczą przeciwko niemu, a co zapowiedziałeś, to się spełnia, jak to sam widzisz.

[25] A jednak Ty, Wszechmocny Panie, powiedziałeś do mnie: Kup sobie pole za pieniądze i potwierdź to przez świadków; a przecież miasto jest już wydane w ręce Chaldejczyków.

[26] I doszło Jeremiasza słowo Pana tej treści:

[27] Oto Ja jestem Pan, Bóg wszelkiego ciała: Czy jest dla mnie coś niemożliwego?

[28] Dlatego tak mówi Pan: Oto Ja wydaję to miasto w ręce Chaldejczyków i w ręce Nebukadnesara, króla babilońskiego, i on je zdobędzie.

[29] I wkroczą Chaldejczycy, walczący przeciwko temu miastu, i podłożą ogień

cidade e queimarão as casas sobre cujos terraços queimaram incenso a Baal e ofereceram libações a outros deuses, para me provocarem à ira.

pod to miasto, i spalą je wraz z domami, na dachach których kadzono Baalowi i składano ofiary z płynów cudzym bogom, aby mnie drażnić.

[30] Porque os filhos de Israel e os filhos de Judá não fizeram senão mal perante mim, desde a sua mocidade; porque os filhos de Israel não fizeram senão provocar-me à ira com as obras das suas mãos, diz o SENHOR.

[30] Gdyż synowie Izraela i synowie Judy czynili od swojej młodości tylko to, co jest złe w moich oczach; tak synowie Izraela tylko drażnili mnie dziełami swoich rąk - mówi Pan.

[31] Porque para minha ira e para meu furor me tem sido esta cidade, desde o dia em que a edificaram e até ao dia de hoje, para que eu a removesse da minha presença,

[31] Zaiste, to miasto pobudzało mnie od czasu, gdy je zbudowano, aż po dzień dzisiejszy, do gniewu i do złości, tak że muszę je usunąć sprzed swojego oblicza,

[32] por causa de toda a maldade que fizeram os filhos de Israel e os filhos de Judá, para me provocarem à ira, eles, os seus reis, os seus príncipes, os seus sacerdotes e os seus profetas, como também os homens de Judá e os moradores de Jerusalém.

[32] Z powodu wszelkiej złości synów Izraela i synów Judy, którą popełniali, drażniąc mnie, oni, ich królowie, książęta, kapłani i prorocy, zarówno mężowie judzcy jak i mieszkańcy Jeruzalemu,

[33] Viraram-me as costas e não o rosto; ainda que eu, começando de madrugada, os ensinava, eles não deram ouvidos, para receberem a advertência.

[33] I odwrócili się do mnie tyłem, a nie twarzą, a chociaż uczyłem ich nieustannie i gorliwie, nie słuchali i nie dali się pouczyć,

[34] Antes, puseram as suas abominações na casa que se chama pelo meu nome, para a profanarem.

[34] I ustawiali swoje obrzydliwości w domu, który jest nazwany moim imieniem, ażeby go splamić.

[35] Edificaram os altos de Baal, que estão no vale do filho de Hinom, para queimarem a seus filhos e a suas filhas a Moloque, o que nunca lhes ordenei, nem me passou pela mente fizessem tal abominação, para fazerem pecar a Judá.

[35] I zbudowali miejsca ofiarne Baala w dolinie synów Hinnoma, aby ofiarować Molochowi swoich synów i swoje córki, chociaż nie nakazałem im tego ani nie przeszło przez moją myśl, że będą czynić tę obrzydliwość, zwodząc Judę do grzechu.

[36] Agora, pois, assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca desta cidade, da qual vós dizeis: Já está entregue nas mãos do rei da Babilônia, pela espada, pela fome e pela peste.

[36] Dlatego teraz tak mówi Pan, Bóg Izraela, o tym mieście, o którym mówisz, że zostało wydane w ręce króla babilońskiego jako ofiara miecza, głodu i zarazy.

[37] Eis que eu os congregarei de todas as terras, para onde os lancei na minha ira, no meu furor e na minha grande indignação; tornarei a trazê-los a este lugar e farei que nele habitem seguramente.

[37] Oto Ja zbiorę ich ze wszystkich krajów, do których ich rozproszyłem w moim gniewie i oburzeniu, i wielkim uniesieniu; sprowadzę ich znowu na to miejsce i sprawię, że będą mieszkać bezpiecznie.

[38] Eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

[38] I będą moim ludem, a Ja będę ich Bogiem.

[39] Dar-lhes-ei um só coração e um só caminho, para que me temam todos os dias, para seu bem e bem de seus filhos.

[39] I dam im jedno serce, i wskażę jedną drogę, aby się mnie bali po wszystkie dni dla dobra ich samych i ich dzieci po nich.

[40] Farei com eles aliança eterna, segundo a qual não deixarei de lhes fazer o bem; e porei o meu temor no seu coração, para que nunca se apartem de mim.

[40] I zawrę z nimi wieczne przymierze, że się od nich nie odwrócę i nie przestanę im dobrze czynić; a w ich serce włożę bojaźń przede mną, aby ode mnie nie odstąpili.

[41] Alegrar-me-ei por causa deles e lhes farei bem; plantá-los-ei firmemente nesta terra, de todo o meu coração e de toda a minha alma.

[41] I będę się radował z nich, i dobrze im czynił; na stałe osadzę ich w tej ziemi, z całego serca i z całej duszy.

[42] Porque assim diz o SENHOR: Assim como fiz vir sobre este povo todo este grande mal, assim lhes trarei todo o bem que lhes estou prometendo.

[42] Gdyż tak mówi Pan: Jak sprowadziłem na ten lud całe to wielkie nieszczęście, tak sprowadzę na nich wszelkie dobro, które im zapowiadam.

[43] Comprar-se-ão campos nesta terra, da qual vós dizeis: Está deserta, sem homens nem animais; está entregue nas mãos dos caldeus.

[43] I nabywać się będzie pole w tej ziemi, o której mówicie: To pustkowie bez ludzi i zwierząt, wydane w ręce Chaldejczyków.

[44] Comprarão campos por dinheiro, e lavrarão as escrituras, e as fecharão com selos, e chamarão testemunhas na terra de

[44] Będą nabywać pola za pieniądze, będą spisywać akta, pieczętować i potwierdzać przez świadków w ziemi Beniamina i w

Benjamim, nos contornos de Jerusalém, nas cidades de Judá, nas cidades da região montanhosa, nas cidades das planícies e nas cidades do Sul; porque lhes restaurarei a sorte, diz o SENHOR.

Jeremias 33

Promessas de paz e prosperidade

[1] Veio a palavra do SENHOR a Jeremias, segunda vez, estando ele ainda encarcerado no pátio da guarda, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR que faz estas coisas, o SENHOR que as forma para as estabelecer (SENHOR é o seu nome):

[3] Invoca-me, e te responderei; anunciar-te-ei coisas grandes e ocultas, que não sabes.

[4] Porque assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, a respeito das casas desta cidade e das casas dos reis de Judá, que foram derribadas para a defesa contra as trincheiras e a espada:

[5] Quando se der a peleja contra os caldeus, para que eu as encha de cadáveres de homens, feridos por minha ira e meu furor, porquanto desta cidade escondi o meu rosto, por causa de toda a sua maldade,

[6] eis que lhe trarei a ela saúde e cura e os sararei; e lhes revelarei abundância de paz e segurança.

[7] Restaurarei a sorte de Judá e de Israel e os edificarei como no princípio.

okolicach Jeruzalemu, i w miastach judzkich, i w miastach pogórza, i w miastach Szefeli, i w miastach Negebu, gdyż odmienię ich los - mówi Pan.

Jeremiasza 33

Zapowiedź pomyślnej przyszłości Jeruzalemu i Judy

[1] I doszło po wtóre Jeremiasza, gdy był jeszcze trzymany na dziedzińcu wartowni, słowo Pana tej treści:

[2] Tak mówi Pan, który uczynił ziemię, Pan, który ją stworzył i umocnił, Pan jego imię.

[3] Wołaj do mnie, a odpowiem ci i oznajmię ci rzeczy wielkie i niedostępne, o których nie wiesz!

[4] Bo tak mówi Pan, Bóg Izraela, o domach tego miasta i o pałacach królów judzkich, które zburzono, by ich użyć jako wały i w celach wojennych,

[5] Przystępując do walki z Chaldejczykami, co napełni je trupami ludzi, których Ja zabiłem w moim gniewie i oburzeniu, ponieważ zakryłem moją twarz przed tym miastem z powodu całej ich złości.

[6] Oto Ja sprawię, że zabliźnią się ich rany i uleczę je; uleczę ich i obdarzę ich trwałym pokojem i bezpieczeństwem.

[7] I odmienię los Judy i los Izraela, i odbuduję ich jak niegdyś,

[8] Purificá-los-ei de toda a sua iniqüidade com que pecaram contra mim; e perdoarei todas as suas iniqüidades com que pecaram e transgrediram contra mim.

[9] Jerusalém me servirá por nome, por louvor e glória, entre todas as nações da terra que ouvirem todo o bem que eu lhe faço; espantar-se-ão e tremerão por causa de todo o bem e por causa de toda a paz que eu lhe dou.

[10] Assim diz o SENHOR: Neste lugar, que vós dizeis que está deserto, sem homens nem animais, nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, que estão assoladas, sem homens, sem moradores e sem animais, ainda se ouvirá

[11] a voz de júbilo e de alegria, e a voz de noivo, e a de noiva, e a voz dos que cantam: Rendei graças ao SENHOR dos Exércitos, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre; e dos que trazem ofertas de ações de graças à Casa do SENHOR; porque restaurarei a sorte da terra como no princípio, diz o SENHOR.

[12] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda neste lugar, que está deserto, sem homens e sem animais, e em todas as suas cidades, haverá morada de pastores que façam repousar aos seus rebanhos.

[13] Nas cidades da região montanhosa, e nas cidades das planícies, e nas cidades do Sul, na terra de Benjamim, e nos contornos de Jerusalém, e nas cidades de Judá, ainda passarão os rebanhos pelas mãos de quem os conte, diz o SENHOR.

Repetição da promessa do Renovo de Davi

[8] I oczyszczę ich z wszelkiej ich winy, którą zgrzeszyli przeciwko mnie i odstąpili ode mnie.

[9] A Jeruzalem będzie mi radością, chwałą i ozdobą u wszystkich narodów ziemi. A gdy one usłyszą o wszelkim dobru, które im wyświadczam, ulękną się i zadrżą z powodu wszelkiego dobra i wszelkiego dobrobytu, które Ja im przygotowuję.

[10] Tak mówi Pan: Na tym miejscu, o którym wy mówicie: To pustkowie bez ludzi i bez bydła, w miastach judzkich i na ulicach Jeruzalemu, które są spustoszone, bez ludzi, bez mieszkańców i bez bydła,

[11] Słychać będzie jeszcze głos wesela i głos radości, głos oblubieńca i głos oblubienicy, głos tych, którzy przy składaniu dziękczynnej ofiary w domu Pana mówią: Dziękujcie Panu Zastępów, gdyż Pan jest dobry, gdyż jego łaska trwa na wieki! Odwrócę bowiem los kraju jak niegdyś - mówi Pan.

[12] Tak mówi Pan Zastępów: Na tym spustoszonym miejscu, bez ludzi i bydła, i we wszystkich jego miastach będzie jeszcze niwa dla pasterzy, którzy dają wypoczynek trzodzie.

[13] W miastach pogórza, w miastach Szefeli i w miastach Negebu, i w ziemi Beniamina, i w okolicach Jeruzalemu, i w miastach Judy będą jeszcze przechodziły trzody pod rękami tego, który je liczy - mówi Pan.

Jeremias 23.5-6

[14] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que cumprirei a boa palavra que proferi à casa de Israel e à casa de Judá.

[15] Naqueles dias e naquele tempo, farei brotar a Davi um Renovo de justiça; ele executará juízo e justiça na terra.

[16] Naqueles dias, Judá será salvo e Jerusalém habitará seguramente; ela será chamada SENHOR, Justiça Nossa.

[17] Porque assim diz o SENHOR: Nunca faltará a Davi homem que se assente no trono da casa de Israel;

[18] nem aos sacerdotes levitas faltará homem diante de mim, para que ofereça holocausto, queime oferta de manjares e faça sacrifício todos os dias.

[19] Veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[20] Assim diz o SENHOR: Se puderdes invalidar a minha aliança com o dia e a minha aliança com a noite, de tal modo que não haja nem dia nem noite a seu tempo,

[21] poder-se-á também invalidar a minha aliança com Davi, meu servo, para que não tenha filho que reine no seu trono; como também com os levitas sacerdotes, meus ministros.

[22] Como não se pode contar o exército dos céus, nem medir-se a areia do mar, assim tornarei incontável a descendência de Davi, meu servo, e os levitas que ministram diante de mim.

[14] Oto idą dni, mówi Pan, gdy spełnię dobrą obietnicę, którą wypowiedziałem o domu Izraela i o domu Judy.

[15] W owych dniach i w owym czasie sprawię, że prawdziwa latorośl wyrośnie Dawidowi. Będzie wykonywał prawo i sprawiedliwość na ziemi.

[16] W owych dniach Juda będzie wybawiony, a Jaruzalem będzie bezpiecznie mieszkać. Oto imię, którym je będą nazywać: Pan sprawiedliwość nasza.

[17] Albowiem tak mówi Pan: Nie braknie Dawidowi takiego, kto by zasiadł na tronie domu izraelskiego.

[18] I kapłanom lewickim nie braknie przede mną takiego męża, który by składał całopalenie i spalał ofiary z pokarmów, i składał ofiary krwawe po wszystkie dni.

[19] I doszło Jeremiasza słowo Pana tej treści:

[20] Tak mówi Pan: Jeżeli zdołacie zerwać moje przymierze z dniem i moje przymierze z nocą, by nie było ani dnia, ani nocy w ich właściwym czasie,

[21] To będzie też zerwane moje przymierze z Dawidem, moim sługą, że nie będzie miał syna panującego na jego tronie, i z kapłanami lewickimi, moimi sługami.

[22] Jak nie mogą być zliczone zastępy niebieskie i nie może być zmierzony piasek morski, tak mnogie będzie potomstwo Dawida, mojego sługi, i kapłanów lewickich, którzy mi służą.

[23] Veio ainda a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[24] Não atentas para o que diz este povo: As duas famílias que o SENHOR elegeu, agora as rejeitou? Assim desprezam a meu povo, que a seus olhos já não é povo.

[25] Assim diz o SENHOR: Se a minha aliança com o dia e com a noite não permanecer, e eu não mantiver as leis fixas dos céus e da terra,

[26] também rejeitarei a descendência de Jacó e de Davi, meu servo, de modo que não tome da sua descendência quem domine sobre a descendência de Abraão, Isaque e Jacó; porque lhes restaurarei a sorte e deles me apiedarei.

[23] I doszło Jeremiasza słowo Pana tej treści:

[24] Czy nie zauważyłeś, co mówi ten lud: Dwa rody, które Pan wybrał, już odrzucił, i jak gardzą moim ludem, że w ich oczach już nie jest ludem?

[25] Tak mówi Pan: Jak pewne jest, że ode mnie pochodzi przymierze z dniem i nocą i że Ja ustanowiłem prawa niebios i ziemi,

[26] Tak pewne jest, że nie odrzucę potomstwa Jakuba i Dawida, mojego sługi, i będę spośród jego potomstwa wybierał władców nad potomkami Abrahama, Izaaka i Jakuba. Albowiem odmienię ich los i ulituję się nad nimi.

Jeremias 34

Prediz-se a sorte de Zedequias

[1] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, quando Nabucodonosor, rei da Babilônia, e todo o seu exército, e todos os reinos da terra que estavam debaixo do seu poder, e todos os povos pelejavam contra Jerusalém e contra todas as suas cidades, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Vai, fala a Zedequias, rei de Judá, e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Eis que eu entrego esta cidade nas mãos do rei da Babilônia, o qual a queimará.

[3] Tu não lhe escaparás das mãos; pelo contrário, serás preso e entregue nas suas mãos; tu verás o rei da Babilônia face a face, e ele te falará boca a boca, e entrarás na Babilônia.

Jeremiasza 34

Ostrzeżenie Jeremiasza dla króla Sedekiasza

[1] Słowo, które doszło Jeremiasza od Pana, gdy Nebukadnesar, król babiloński, i całe jego wojsko, i wszystkie królestwa ziemi jemu podległe i wszystkie ludy walczyły przeciwko Jeruzalemowi i wszystkim jego miastom.

[2] Tak mówi Pan, Bóg Izraela: Idź i przemów do Sedekiasza, króla judzkiego, i tak mu powiedz: Tak mówi Pan: Oto Ja wydaję to miasto w ręce króla babilońskiego, a on je spali.

[3] A ty nie ujdziesz jego ręki, lecz na pewno będziesz pojmany i wydany w jego ręce, a twoje oczy ujrzą oczy króla babilońskiego i jego usta przemówią do twoich ust, i pójdziesz do Babilonu.

[4] Todavia, ouve a palavra do SENHOR, ó Zedequias, rei de Judá: Assim diz o SENHOR a teu respeito: Não morrerás à espada.

[5] Em paz morrerás, e te queimarão perfumes a ti, como se queimaram a teus pais, que, como reis, te precederam, e te prantearão, dizendo: Ah! SENHOR! Pois eu é que disse a palavra, diz o SENHOR.

[6] Falou Jeremias, o profeta, a Zedequias, rei de Judá, todas estas palavras, em Jerusalém,

[7] quando o exército do rei da Babilônia pelejava contra Jerusalém e contra todas as cidades que restavam de Judá, contra Laquis e contra Azeca; porque só estas ficaram das cidades fortificadas de Judá.

As ameaças de Deus por causa da escravatura

[8] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, depois que o rei Zedequias fez aliança com todo o povo de Jerusalém, para lhes apregoar a liberdade:

[9] que cada um despedisse forro o seu servo e cada um, a sua serva, hebreu ou hebréia, de maneira que ninguém retivesse como escravos hebreus, seus irmãos.

[10] Todos os príncipes e todo o povo que haviam entrado na aliança obedeceram, despedindo forro cada um o seu servo e cada um a sua serva, de maneira que já não os retiveram como escravos; obedeceram e os despediram.

[4] Wszakże słuchaj słowa Pana, Sedekiaszu, królu judzki! Tak mówi Pan o tobie: Nie zginiesz od miecza.

[5] Umrzesz w pokoju, a jak palono ognie pogrzebowe dla twoich ojców, poprzednich królów, którzy byli przed tobą, tak zapalą je dla ciebie i podniosą nad tobą lament: Ach, panie! Gdyż jest to słowo, które Ja wyrzekłem - mówi Pan.

[6] I wypowiedział prorok Jeremiasz do Sedekiasza, króla judzkiego, wszystkie te słowa w Jeruzalemie,

[7] Podczas gdy wojsko króla babilońskiego walczyło przeciwko Jeruzalemowi i wszystkim pozostałym miastom judzkim, przeciwko Lachiszowi i przeciwko Azece, albowiem tylko te pozostały wśród warownych grodów Judy.

Zapowiedź kary za cofnięcie wyzwolenia niewolników

[8] Słowo, które doszło Jeremiasza od Pana, po zawarciu przez króla Sedekiasza przymierza z całym ludem w Jeruzalemie, w sprawie ogłoszenia im wyzwolenia:

[9] Że każdy wypuści na wolność swojego niewolnika i swoją niewolnicę, Hebrajczyka albo Hebrajkę, aby nikt wśród nich nie trzymał w niewoli Judejczyka, swojego rodaka.

[10] I wszyscy zwierzchnicy, i wszystek lud, którzy zawarli przymierze, zgodzili się na to, że każdy wypuści na wolność swojego niewolnika i swoją niewolnicę, aby ich nadal nie trzymać w niewoli; zgodzili się na to i wypuścili na wolność.

[11] Mas depois se arrependeram, e fizeram voltar os servos e as servas que haviam despedido forros, e os sujeitaram por servos e por servas.

[11] Lecz potem cofnęli swoją zgodę i ściągnęli z powrotem niewolników i niewolnice, których wypuścili na wolność, i zmusili ich do służby jako niewolników i niewolnice.

[12] Veio, pois, a palavra do SENHOR a Jeremias, da parte do SENHOR, dizendo:

[12] Wtedy doszło Jeremiasza słowo Pana tej treści:

[13] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eu fiz aliança com vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, da casa da servidão, dizendo:

[13] Tak mówi Pan, Bóg Izraela: Ja zawarłem przymierze z waszymi ojcami, gdy ich wyprowadziłem z ziemi egipskiej, z domu niewoli, tej treści:

[14] Ao fim de sete anos, libertareis cada um a seu irmão hebreu, que te for vendido a ti e te houver servido seis anos, e despedi-lo-ás forro; mas vossos pais não me obedeceram, nem inclinaram os seus ouvidos a mim.

[14] Po upływie siedmiu lat każdy wypuści na wolność swojego brata, Hebrajczyka, który się tobie zaprzedał: Przez sześć lat będzie twoim niewolnikiem, potem puścisz go wolno od siebie; lecz wasi ojcowie nie usłuchali mnie i nie nakłonili swojego ucha.

[15] Não há muito, havíeis voltado a fazer o que é reto perante mim, apregoando liberdade cada um ao seu próximo; e tínheis feito perante mim aliança, na casa que se chama pelo meu nome;

[15] I nawróciliście się dzisiaj, i uczyniliście to, co słuszne w moich oczach, ogłaszając wyzwolenie, każdy swojemu bratu, i zawarliście przede mną przymierze w domu, który jest nazwamy moim imieniem.

[16] mudastes, porém, e profanastes o meu nome, fazendo voltar cada um o seu servo e cada um, a sua serva, os quais, deixados à vontade, já tínheis despedido forros, e os sujeitastes, para que fossem vossos servos e servas.

[16] Lecz zmieniliście postanowienie i znieważyliście moje imię; każdy bowiem ściągnął z powrotem swojego niewolnika i swoją niewolnicę, których wypuściliście na wolność według ich życzenia, i zmusiliście ich do służby jako waszych niewolników i niewolnice.

[17] Portanto, assim diz o SENHOR: Vós não me obedecestes, para apregoardes a liberdade, cada um a seu irmão e cada um ao seu próximo; pois eis que eu vos

[17] Dlatego tak mówi Pan: Wy nie usłuchaliście mnie, aby ogłosić wyzwolenie dla swojego brata i swojego bliźniego; więc Ja, mówi Pan, ogłaszam

apregôo a liberdade, diz o SENHOR, para a espada, para a peste e para a fome; farei que sejais um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra.

wam wypuszczenie na wolność miecza, zarazy i głodu i uczynię was postrachem wszystkich królestw ziemi.

[18] Farei aos homens que transgrediram a minha aliança e não cumpriram as palavras da aliança que fizeram perante mim como eles fizeram com o bezerro que dividiram em duas partes, passando eles pelo meio das duas porções;

[18] I postąpię z tymi ludźmi, którzy przekroczyli moje przymierze, nie dotrzymali warunków przymierza, jakie zawarli przede mną, jak z cielcem, którego rozcięli na dwoje i przeszli między jego połówkami,

[19] os príncipes de Judá, os príncipes de Jerusalém, os oficiais, os sacerdotes e todo o povo da terra, os quais passaram por meio das porções do bezerro,

[19] Z książętami Judy i z książętami Jeruzalemu, dworzanami i kapłanami, i z całą ludnością kraju, którzy przeszli między połówkami cielca.

[20] entregá-los-ei nas mãos de seus inimigos e nas mãos dos que procuram a sua morte, e os cadáveres deles servirão de pasto às aves dos céus e aos animais da terra.

[20] Wydam ich w ręce ich wrogów i w ręce tych, którzy czyhają na ich życie; a trupy ich staną się żerem dla ptactwa niebieskiego i dla zwierząt polnych.

[21] A Zedequias, rei de Judá, e a seus príncipes, entregá-los-ei nas mãos de seus inimigos e nas mãos dos que procuram a sua morte, nas mãos do exército do rei da Babilônia, que já se retiraram de vós.

[21] A Sedekiasza, króla judzkiego, i jego książąt wydam w ręce tych, którzy czyhają na ich życie, i w ręce wojska króla babilońskiego, które się od was wycofało.

[22] Eis que eu darei ordem, diz o SENHOR, e os farei tornar a esta cidade, e pelejarão contra ela, tomá-la-ão e a queimarão; e as cidades de Judá porei em assolação, de sorte que ninguém habite nelas.

[22] Oto Ja wydam rozkaz, mówi Pan, i sprowadzę je z powrotem na to miasto, i będą walczyły przeciwko niemu, zdobędą je i spalą ogniem; a miasta judzkie obrócę w pustynię, gdzie nikt nie mieszka.

Jeremias 35

A fidelidade dos recabitas

[1] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, nos dias de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, dizendo:

Jeremiasza 35

Przykład posłuszeństwa Rekabitów

[1] Słowo, które doszło Jeremiasza od Pana za czasów Jojakima, syna Jozjasza, króla judzkiego, tej treści:

[2] Vai à casa dos recabitas, fala com eles, leva-os à Casa do SENHOR, a uma das câmaras, e dá-lhes vinho a beber.

[2] Idź do bractwa Rekabitów, porozmawiaj z nimi i sprowadź ich do domu Pana, do jednej z komnat, i podaj im wino do picia.

[3] Então, tomei a Jazanias, filho de Jeremias, filho de Habazinias, aos irmãos, e a todos os filhos dele, e a toda a casa dos recabitas;

[3] I wziąłem Jaazaniasza, syna Jeremiasza, syna Chabasiniasza, jego braci i wszystkich jego synów, i całe bractwo Rekabitów.

[4] e os levei à Casa do SENHOR, à câmara dos filhos de Hanã, filho de Jigdalias, homem de Deus, que está junto à câmara dos príncipes e sobre a de Maaséias, filho de Salum, guarda do vestíbulo;

[4] A gdy wprowadziłem ich do domu Pana, do komnaty synów Chanana, syna Jigdaliasza, męża Bożego, która była obok komnaty książęcej, położonej nad komnatą Maasejasza, syna Szalluma, odźwiernego,

[5] e pus diante dos filhos da casa dos recabitas taças cheias de vinho e copos e lhes disse: Bebei vinho.

[5] Postawiłem przed członkami bractwa Rekabitów czasze pełne wina i kubki i rzekłem do nich: Pijcie wino!

[6] Mas eles disseram: Não beberemos vinho, porque Jonadabe, filho de Recabe, nosso pai, nos ordenou: Nunca jamais bebereis vinho, nem vós nem vossos filhos;

[6] Lecz oni odpowiedzieli: Nie pijemy wina, gdyż Jonadab, syn Rekaba, nasz ojciec, zabronił nam, mówiąc: Nie pijcie wina ani wy, ani wasi synowie na wieki!

[7] não edificareis casa, não fareis sementeiras, não plantareis, nem possuireis vinha alguma; mas habitareis em tendas todos os vossos dias, para que vivais muitos dias sobre a terra em que viveis peregrinando.

[7] I nie budujcie domów, nie rozsiewajcie ziarna, nie zakładajcie winnic i nie miejcie na własność, lecz mieszkajcie w namiotach po wszystkie wasze dni, abyście długo żyli na ziemi, na której jesteście gośćmi!

[8] Obedecemos, pois, à voz de Jonadabe, filho de Recabe, nosso pai, em tudo quanto nos ordenou; de maneira que não bebemos vinho em todos os nossos dias, nem nós, nem nossas mulheres, nem nossos filhos, nem nossas filhas;

[8] I tak usłuchaliśmy głosu Jonadaba, syna Rekaba, naszego ojca, we wszystkim, co nam nakazał, aby nie pić wina po wszystkie dni nasze, my, nasze żony, nasi synowie i córki,

[9] nem edificamos casas para nossa habitação; não temos vinha, nem campo, nem semente.

[9] Aby nie budować domów mieszkalnych; nie mamy więc ani winnic, ani pola, ani ziarna.

[10] Mas habitamos em tendas, e, assim, obedecemos, e tudo fizemos segundo nos ordenou Jonadabe, nosso pai.

[10] I mieszkaliśmy w namiotach, postępowaliśmy posłusznie i zgodnie z tym wszystkim, co nakazał nasz ojciec, Jonadab.

[11] Quando, porém, Nabucodonosor, rei da Babilônia, subia a esta terra, dissemos: Vinde, e refugiemo-nos em Jerusalém, por causa do exército dos caldeus e dos siros; e assim ficamos em Jerusalém.

[11] Lecz gdy Nebukadnesar, król babiloński, wyruszył przeciwko tej ziemi, rzekliśmy sobie: Chodźcie, wejdziemy do Jeruzalemu przed wojskiem chaldejskim i przed wojskiem aramejskim! I tak mieszkamy w Jeruzalemie.

[12] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[12] I doszło Jeremiasza słowo Pana tej treści:

[13] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Vai e dize aos homens de Judá e aos moradores de Jerusalém: Acaso, nunca aceitareis a minha advertência para obedecerdes às minhas palavras? – diz o SENHOR.

[13] Tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Idź i mów do mężów judzkich i do mieszkańców Jeruzalemu: Czy nie dacie się pouczyć, aby słuchać moich słów? - mówi Pan.

[14] As palavras de Jonadabe, filho de Recabe, que ordenou a seus filhos não bebessem vinho, foram guardadas; pois, até ao dia de hoje, não beberam; antes, obedecem às ordens de seu pai; a mim, porém, que, começando de madrugada, vos tenho falado, não me obedecestes.

[14] Słów Jonadaba, syna Rekaba, który nakazał swoim synom, aby nie pili wina, dotrzymano i nie piją aż po dzień dzisiejszy, bo są posłuszni przykazaniu swojego ojca. Ja zaś przemawiałem do was nieustannie i gorliwie, a nie usłuchaliście mnie.

[15] Começando de madrugada, vos tenho enviado todos os meus servos, dizendo: Convertei-vos agora, cada um do seu mau caminho, fazei boas as vossas ações e não sigais a outros deuses para servi-los; assim ficareis na terra que vos dei a vós outros e

[15] I posyłam do was nieustannie i gorliwie wszystkie moje sługi, proroków, mówiąc: Zawróćcie każdy ze swojej złej drogi i poprawcie swoje uczynki, a nie chodźcie za cudzymi bogami, aby im służyć, a będziecie mieszkać na ziemi, którą dałem wam i waszym ojcom; lecz nie

a vossos pais; mas não me inclinastes os ouvidos, nem me obedecestes a mim.

[16] Visto que os filhos de Jonadabe, filho de Recabe, guardaram o mandamento de seu pai, que ele lhes ordenara, mas este povo não me obedeceu,

[17] por isso, assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei sobre Judá e sobre todos os moradores de Jerusalém todo o mal que falei contra eles; pois lhes tenho falado, e não me obedeceram, clamei a eles, e não responderam.

[18] À casa dos recabitas disse Jeremias: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Pois que obedecestes ao mandamento de Jonadabe, vosso pai, e guardastes todos os seus preceitos, e tudo fizestes segundo vos ordenou,

[19] por isso, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Nunca faltará homem a Jonadabe, filho de Recabe, que esteja na minha presença.

Jeremias 36

O rolo de Jeremias é lido no templo

[1] No quarto ano de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, veio esta palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[2] Toma um rolo, um livro, e escreve nele todas as palavras que te falei contra Israel, contra Judá e contra todas as nações, desde o dia em que te falei, desde os dias de Josias até hoje.

nakłoniliście swojego ucha i nie usłuchaliście mnie.

[16] Synowie Jonadaba, syna Rekaba, zachowali przykazania swojego ojca, które im dał, ale lud ten mnie nie usłuchał.

[17] Dlatego tak mówi Pan, Bóg Zastępów, Bóg Izraela: Oto sprowadzę na Judę i na wszystkich mieszkańców Jeruzalemu wszelkie zło, które im zapowiedziałem, ponieważ nie usłuchali, gdy do nich mówiłem i nie odpowiadali, gdy na nich wołałem.

[18] A do bractwa Rekabitów rzekł Jeremiasz: Tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Ponieważ usłuchaliście nakazu Jonadaba, swojego ojca, i przestrzegaliście wszystkich jego nakazów, i postępowaliście dokładnie zgodnie z tym, co wam nakazał,

[19] Dlatego tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Nie braknie w rodzie Jonadaba, syna Rekaba, po wszystkie dni takiego, kto by stał przed moim obliczem.

Jeremiasza 36

Spalenie przez Joakima zwoju z proroctwami Jeremiasza

[1] W roku czwartym Jojakima, syna Jozjasza, króla judzkiego, doszło Jeremiasza od Pana słowo tej treści:

[2] Weź sobie zwój księgi i wypisz na nim wszystkie słowa, które ci powiedziałem o Jeruzalemie, o Izraelu, i o Judzie, i o wszystkich narodach, od dnia, gdy

zacząłem mówić do ciebie, od czasów Jozjasza aż do dnia dzisiejszego.

[3] Talvez ouçam os da casa de Judá todo o mal que eu intento fazer-lhes e venham a converter-se cada um do seu mau caminho, e eu lhes perdoe a iniqüidade e o pecado.

[3] Może, gdy dom judzki usłyszy o wszystkim złu, które Ja zamyślam im uczynić, nawróci się każdy ze swojej złej drogi i wtedy odpuszczę im winę i grzech.

[4] Então, Jeremias chamou a Baruque, filho de Nerias; escreveu Baruque no rolo, segundo o que ditou Jeremias, todas as palavras que a este o SENHOR havia revelado.

[4] Wtedy Jeremiasz wezwał Barucha, syna Neriasza; a Baruch wypisał na zwoju księgi pod dyktando Jeremiasza wszystkie słowa Pana, które wypowiedział do niego.

[5] Jeremias ordenou a Baruque, dizendo: Estou encarcerado; não posso entrar na Casa do SENHOR.

[5] Potem dał Jeremiasz Baruchowi taki rozkaz: Mnie zabroniono wchodzić do domu Pana.

[6] Entra, pois, tu e, do rolo que escreveste, segundo o que eu ditei, lê todas as palavras do SENHOR, diante do povo, na Casa do SENHOR, no dia de jejum; e também as lerás diante de todos os de Judá que vêm das suas cidades.

[6] Idź przeto ty i odczytaj z tego zwoju, który napisałeś pod moje dyktando, słowa Pana w domu Pana w dzień postu wobec ludu; odczytaj je także wobec wszystkich mieszkańców Judy, którzy przychodzą ze swoich miast!

[7] Pode ser que as suas humildes súplicas sejam bem acolhidas pelo SENHOR, e cada um se converta do seu mau caminho; porque grande é a ira e o furor que o SENHOR tem manifestado contra este povo.

[7] Może ich błaganie dotrze przed oblicze Pana i nawróci się każdy ze swojej złej drogi, gdyż wielki jest gniew i oburzenie, w którym Pan wypowiedział się przeciwko temu ludowi.

[8] Fez Baruque, filho de Nerias, segundo tudo quanto lhe havia ordenado Jeremias, o profeta, e leu naquele livro as palavras do SENHOR, na Casa do SENHOR.

[8] I uczynił Baruch, syn Neriasza, dokładnie, jak mu nakazał prorok Jeremiasz, żeby odczytać z księgi słowa Pana w domu Pańskim.

[9] No quinto ano de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, no mês nono, apregoaram jejum diante do SENHOR a todo o povo em Jerusalém, como também

[9] W piątym roku Jojakima, syna Jozjasza, króla judzkiego, w dziewiątym miesiącu obwołano w całym ludzie Jeruzalemu i w

a todo o povo que vinha das cidades de Judá a Jerusalém.

10 Leu, pois, Baruque naquele livro as palavras de Jeremias na Casa do SENHOR, na câmara de Gemarias, filho de Safã, o escriba, no átrio superior, à entrada da Porta Nova da Casa do SENHOR, diante de todo o povo.

O rolo é lido diante dos príncipes

11 Ouvindo Micaías, filho de Gemarias, filho de Safã, todas as palavras do SENHOR, naquele livro,

12 desceu à casa do rei, à câmara do escrivão. Eis que todos os príncipes estavam ali assentados: Elisama, o escrivão, Delaías, filho de Semaías, Elnatã, filho de Acbor, Gemarias, filho de Safã, Zedequias, filho de Hananias, e todos os outros príncipes.

13 Micaías anunciou-lhes todas as palavras que ouvira, quando Baruque leu o livro diante do povo.

14 Então, todos os príncipes mandaram Jeudi, filho de Netanias, filho de Selemias, filho de Cusi, dizer a Baruque: O rolo que leste diante do povo, toma-o contigo e vem. Baruque, filho de Nerias, tomou o rolo consigo e veio ter com eles.

15 Disseram-lhe: Assenta-te, agora, e lê-o para nós. E Baruque o leu diante deles.

16 Tendo eles ouvido todas aquelas palavras, entreolharam-se atemorizados e disseram a Baruque: Sem dúvida nenhuma, anunciaremos ao rei todas estas palavras.

całym ludzie, który przybył z miast Judy do Jeruzalemu, post przed Panem.

10 I odczytał Baruch z księgi słowa Jeremiasza w domu Pana, z balkonu Gemariasza, syna Safana, kanclerza, w górnym dziedzińcu, u wejścia do Nowej Bramy domu Pańskiego, wobec całego ludu.

11 A gdy Micheasz, syn Gemariasza, syna Safana, usłyszał odczytane z księgi wszystkie słowa Pana,

12 Zszedł do pałacu królewskiego, do komnaty kanclerza, a tam właśnie mieli zebranie wszyscy książęta: Eliszama, kanclerz, i Delajasz, syn Semajasza, i Elnatan, syn Achbora, i Gemariasz, syn Safana, i Sedekiasz, syn Chananiasza, wszyscy książęta,

13 A Micheasz opowiedział im o wszystkim, co słyszał, gdy Baruch czytał z księgi wobec ludu.

14 Wtedy wszyscy książęta posłali do Barucha Jehudiego, syna Netaniasza, syna Selemiasza, syna Kusziego z poleceniem: Weź do ręki zwój, z którego czytałeś wobec ludu, i przyjdź! I Baruch, syn Neriasza, wziął zwój do ręki i przyszedł do nich.

15 A oni mu rzekli: Usiądź i czytaj to wobec nas! I Baruch czytał wobec nich.

16 A gdy usłyszeli te wszystkie słowa przerażeni zwrócili się jeden do drugiego i rzekli do Barucha: Musimy o tym wszystkim donieść królowi.

[17] E perguntaram a Baruque, dizendo: Declara-nos, como escreveste isto? Acaso, te ditou o profeta todas estas palavras?

[18] Respondeu-lhes Baruque: Ditava-me pessoalmente todas estas palavras, e eu as escrevia no livro com tinta.

[19] Então, disseram os príncipes a Baruque: Vai, esconde-te, tu e Jeremias; ninguém saiba onde estais.

O rei lança o rolo no fogo

[20] Foram os príncipes ter com o rei ao átrio, depois de terem depositado o rolo na câmara de Elisama, o escrivão, e anunciaram diante do rei todas aquelas palavras.

[21] Então, enviou o rei a Jeudi, para que trouxesse o rolo; Jeudi tomou-o da câmara de Elisama, o escrivão, e o leu diante do rei e de todos os príncipes que estavam com ele.

[22] O rei estava assentado na casa de inverno, pelo nono mês, e diante dele estava um braseiro aceso.

[23] Tendo Jeudi lido três ou quatro folhas do livro, cortou-o o rei com um canivete de escrivão e o lançou no fogo que havia no braseiro, e, assim, todo o rolo se consumiu no fogo que estava no braseiro.

[24] Não se atemorizaram, não rasgaram as vestes, nem o rei nem nenhum dos seus servos que ouviram todas aquelas palavras.

[25] Posto que Elnatã, Delaías e Gemarias tinham insistido com o rei que não queimasse o rolo, ele não lhes deu ouvidos.

[17] A Barucha zapytywali tymi słowy: Opowiedz nam, jak napisałeś te wszystkie słowa pod jego dyktando?

[18] Baruch im odpowiedział: Wszystkie te słowa podawał mi ustnie, a ja spisałem je w księdze atramentem.

[19] Wtedy rzekli książęta do Barucha: Idź, ukryj się, ty i Jeremiasz, a niechaj nikt nie wie, gdzie jesteście.

[20] A gdy złożyli zwój w komnacie kanclerza Eliszamy, udali się do króla na dziedziniec pałacowy i opowiedzieli królowi o tych wszystkich sprawach,

[21] Wtedy król posłał Jehudiego, aby zabrał zwój i przyniósł go z komnaty kanclerza Eliszamy. I czytał go Jehudi wobec króla i wobec wszystkich książąt, którzy stali przy królu.

[22] A król mieszkał wtedy w pałacu zimowym, był bowiem miesiąc dziewiąty i ogień płonął przed nim na palenisku.

[23] Gdy tylko Jehudi przeczytał trzy czy cztery kolumny, król odciął je nożem pisarskim i wrzucał w ogień płonący na palenisku, aż cały zwój spłonął w ogniu paleniska.

[24] Ale nie przerazili się i nie rozdarli szat ani król, ani jego słudzy, którzy słyszeli wszystkie te słowa,

[25] A chociaż Elnatan i Delajasz, i Gemariasz nalegali na króla, aby nie palił zwoju, jednak on ich nie usłuchał.

[26] Antes, deu ordem o rei a Jerameel, filho de Hameleque, a Seraías, filho de Azriel, e a Selemias, filho de Abdeel, que prendessem a Baruque, o escrivão, e a Jeremias, o profeta; mas o SENHOR os havia escondido.

[26] Owszem król rozkazał Jerachmeelowi, synowi króla, i Serajaszowi, synowi Azriela, i Selemiaszowi, synowi Abdeela, aby pochwycili pisarza Barucha i proroka Jeremiasza, lecz Pan ukrył ich.

Baruque reescreve o rolo

[27] Então, veio a Jeremias a palavra do SENHOR, depois que o rei queimara o rolo com as palavras que Baruque escrevera ditadas por Jeremias, dizendo:

[27] A gdy król spalił zwój ze słowami, które spisał Baruch pod dyktando Jeremiasza, doszło Jeremiasza słowo Pana tej treści:

[28] Toma outro rolo e escreve nele todas as palavras que estavam no original, que Jeoaquim, rei de Judá, queimou.

[28] Weź sobie znowu inny zwój i napisz na nim wszystkie poprzednie słowa, które były na pierwszym zwoju, spalonym przez Jojakima, króla judzkiego!

[29] E a Jeoaquim, rei de Judá, dirás: Assim diz o SENHOR: Tu queimaste aquele rolo, dizendo: Por que escreveste nele que certamente viria o rei da Babilônia, e destruiria esta terra, e acabaria com homens e animais dela?

[29] A o Jojakimie, królu judzkim, powiedz: Tak mówi Pan: Spaliłeś ten zwój, mówiąc: Dlaczego tak napisałeś na nim: Król babiloński na pewno przyjdzie i zniszczy tę ziemię, i wytępi z niej ludzi i zwierzęta.

[30] Portanto, assim diz o SENHOR, acerca de Jeoaquim, rei de Judá: Ele não terá quem se assente no trono de Davi, e o seu cadáver será largado ao calor do dia e à geada da noite.

[30] Dlatego tak mówi Pan o Jojakimie, królu judzkim: Nie będzie miał nikogo, kto by zasiadł na tronie Dawida, a jego trup będzie wyrzucony na skwar we dnie i na chłód w nocy.

[31] Castigá-lo-ei, e à sua descendência, e aos seus servos por causa da iniqüidade deles; sobre ele, sobre os moradores de Jerusalém e sobre os homens de Judá farei cair todo o mal que tenho falado contra eles, e não ouviram.

[31] I ukarzę go wraz z jego potomstwem i jego sługami za ich winę, i sprowadzę na nich i na mieszkańców Jeruzalemu oraz na mężów Judy to wszystko zło, które zapowiedziałem im, lecz nie usłuchali.

[32] Tomou, pois, Jeremias outro rolo e o deu a Baruque, filho de Nerias, o escrivão, o qual escreveu nele, ditado por Jeremias, todas as palavras do livro que Jeoaquim,

[32] Wziął więc Jeremiasz inny zwój i dał go Baruchowi, synowi Neriasza, pisarzowi, a ten spisał na nim pod dyktando Jeremiasza wszystkie słowa księgi, którą

rei de Judá, queimara; e ainda se lhes acrescentaram muitas palavras semelhantes.

Jeremias 37

Jeremias na prisão

[1] Zedequias, filho de Josias e a quem Nabucodonosor, rei da Babilônia, constituíra rei na terra de Judá, reinou em lugar de Conias, filho de Jeoaquim.

[2] Mas nem ele, nem os seus servos, nem o povo da terra deram ouvidos às palavras do SENHOR que falou por intermédio de Jeremias, o profeta.

[3] Contudo, mandou o rei Zedequias a Jucal, filho de Selemias, e ao sacerdote Sofonias, filho de Maaséias, ao profeta Jeremias, para lhe dizerem: Roga por nós ao SENHOR, nosso Deus.

[4] Jeremias andava livremente entre o povo, porque ainda o não haviam encarcerado.

[5] O exército de Faraó saíra do Egito; e, quando os caldeus, que sitiavam Jerusalém, ouviram esta notícia, retiraram-se dela.

[6] Então, veio a Jeremias, o profeta, a palavra do SENHOR:

[7] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Assim direis ao rei de Judá, que vos enviou a mim, para me consultar: Eis que o exército de Faraó, que saiu em vosso socorro, voltará para a sua terra, no Egito.

[8] Retornarão os caldeus, pelejarão contra esta cidade, tomá-la-ão e a queimarão.

spalił Jojakim, król judzki, w ogniu; oprócz tego dodano do nich wiele słów podobnej treści.

Jeremiasza 37

Uwięzienie Jeremiasza

[1] A po Koniaszu, synu Jojakima, którego Nebukadnesar, król babiloński, ustanowił królem nad ziemią judzką, panował jako król Sedekiasz, syn Jozjasza.

[2] Lecz nie słuchał ani on, ani jego słudzy, ani lud ziemi słów Pana, które wypowiedział przez proroka Jeremiasza.

[3] A król Sedekiasz posłał Jehuchala, syna Selemiasza, i Sofoniasza, syna Maasejasza, kapłana, do proroka Jeremiasza z taką prośbą: Módl się za nami do Pana, naszego Boga!

[4] Jeremiasz zaś chodził swobodnie wśród ludu; jeszcze go nie wtrącono do więzienia.

[5] Wojsko faraona wyruszyło wtedy z Egiptu. A gdy usłyszeli o tym Chaldejczycy, którzy oblegali Jeruzalem, wycofali się spod Jeruzalemu.

[6] I doszło proroka Jeremiasza słowo Pana tej treści:

[7] Tak mówi Pan, Bóg Izraela: Tak powiecie królowi judzkiemu, który posłał was do mnie, aby się mnie poradzić: Oto wojsko faraona, które wyruszyło wam na odsiecz, powróci do swojej ziemi, do Egiptu,

[8] A wtedy Chaldejczycy wrócą i będą walczyli przeciwko temu miastu i zdobędą je, a potem spalą ogniem.

[9] Assim diz o SENHOR: Não vos enganeis a vós mesmos, dizendo: Sem dúvida, se irão os caldeus de nós; pois, de fato, não se retirarão.

[10] Porque, ainda que derrotásseis a todo o exército dos caldeus, que pelejam contra vós outros, e ficassem deles apenas homens mortalmente feridos, cada um se levantaria na sua tenda e queimaria esta cidade.

[11] Tendo-se retirado o exército dos caldeus de Jerusalém, por causa do exército de Faraó,

[12] saiu Jeremias de Jerusalém, a fim de ir à terra de Benjamim, para receber o quinhão de uma herança que tinha no meio do povo.

[13] Estando ele à Porta de Benjamim, achava-se ali um capitão da guarda, cujo nome era Jerias, filho de Selemias, filho de Hananias, capitão que prendeu a Jeremias, o profeta, dizendo: Tu foges para os caldeus.

[14] Disse Jeremias: É mentira, não fujo para os caldeus. Mas Jerias não lhe deu ouvidos; prendeu a Jeremias e o levou aos príncipes.

[15] Os príncipes, irados contra Jeremias, açoitaram-no e o meteram no cárcere, na casa de Jônatas, o escrivão, porque a tinham transformado em cárcere.

[16] Tendo Jeremias entrado nas celas do calabouço, ali ficou muitos dias.

[9] Tak mówi Pan: Nie łudźcie samych siebie słowami: Chaldejczycy na pewno od nas odstąpią, gdyż nie odstąpią.

[10] Bo choćbyście pobili całe wojsko chaldejskie walczące z wami i pozostało z nich tylko kilku rannych, wtedy i ci, każdy w swoim namiocie, powstaliby i spaliliby to miasto.

[11] A gdy wojsko chaldejskie odstąpiło od Jeruzalemu przed wojskiem faraona,

[12] Wyszedł Jeremiasz z Jeruzalemu, aby się udać do ziemi Beniamina i tam w gronie swych krewnych załatwić sprawę podziału spadku.

[13] Lecz gdy był w Bramie Beniamińskiej, gdzie pełnił straż mąż imieniem Jeriasz, syn Szelemiasza, syna Chananiasza, ten zatrzymał proroka Jeremiasza, wołając: Ty chcesz przejść do Chaldejczyków;

[14] Wtedy Jeremiasz odpowiedział: Kłamstwo! Nie przechodzę do Chaldejczyków. Lecz Jeriasz, nie słuchając go, pojmał Jeremiasza i zaprowadził go do książąt.

[15] A książęta unieśli się gniewem na Jeremiasza, bili go i zamknęli w domu kanclerza Jonatana, bo ten zamieniono na więzienie.

[16] Tak dostał się Jeremiasz do sklepionej ciemnicy i siedział tam Jeremiasz przez długi czas.

Poufne spotkanie Sedekiasza z Jeremiaszem

[17] Mandou o rei Zedequias trazê-lo para sua casa e, em secreto, lhe perguntou: Há alguma palavra do SENHOR? Respondeu Jeremias: Há. Disse ainda: Nas mãos do rei da Babilônia serás entregue.

[18] Disse mais Jeremias ao rei Zedequias: Em que pequei contra ti, ou contra os teus servos, ou contra este povo, para que me pusesses na prisão?

[19] Onde estão agora os vossos profetas, que vos profetizavam, dizendo: O rei da Babilônia não virá contra vós outros, nem contra esta terra?

[20] Agora, pois, ouve, ó rei, meu senhor: Que a minha humilde súplica seja bem acolhida por ti, e não me deixes tornar à casa de Jônatas, o escrivão, para que eu não venha a morrer ali.

[21] Então, ordenou o rei Zedequias que pusessem a Jeremias no átrio da guarda; e, cada dia, deram-lhe um pão da Rua dos Padeiros, até acabar-se todo pão da cidade. Assim ficou Jeremias no átrio da guarda.

Jeremias 38

O etíope Ebede-Meleque salva Jeremias da cisterna

[1] Ouviu, pois, Sefatias, filho de Matã, e Gedalias, filho de Pasur, e Jucal, filho de Selemias, e Pasur, filho de Malquias, as palavras que Jeremias anunciava a todo o povo, dizendo:

[17] Pewnego razu kazał go król Sedekiasz sprowadzić. I wypytywał się go król potajemnie w swoim pałacu, mówiąc: Czy jest jakie słowo od Pana! A Jeremiasz odpowiedział: Jest! I powiedział: Będziesz wydany w ręce króla babilońskiego.

[18] I rzekł Jeremiasz do króla Sedekiasza: Czym zgrzeszyłem przeciwko tobie i twoim sługom, i temu ludowi, że wtrąciliście mnie do więzienia?

[19] I gdzie są teraz wasi prorocy, którzy wam prorokowali, mówiąc: Król babiloński nie wystąpi przeciwko wam ani przeciwko tej ziemi.

[20] Otóż racz teraz słuchać, mój panie, królu! Niech moje błaganie dojdzie przed twoje oblicze; nie odsyłaj mnie do domu kanclerza Jonatana, bym tam nie zginął!

[21] I rozkazał król Sadekiasz, aby oddano Jeremiasza pod straż na dziedzińcu wartowni. I dawano mu codziennie bochenek chleba z ulicy piekarskiej, póki nie wyczerpał się chleb w mieście. I przebywał Jeremiasz na dziedzińcu warowni.

Jeremiasza 38

Jeremiasz uratowany z cysterny

[1] Lecz Szefatiasz, syn Mattana, i Gedaliasz, syn Paszchura, i Juchal, syn Szelemiasza, i Paszchur, syn Malkiasza, usłyszeli o słowach, które wypowiedział Jeremiasz do całego ludu, mówiąc:

[2] Assim diz o SENHOR: O que ficar nesta cidade morrerá à espada, à fome e de peste; mas o que passar para os caldeus viverá; porque a vida lhe será como despojo, e viverá.	[2] Tak mówi Pan: Kto pozostanie w tym mieście, zginie od miecza, głodu i zarazy, lecz kto przejdzie do Chaldejczyków, będzie żył i zyska swoje życie jako zdobycz, i pozostanie przy życiu.
[3] Assim diz o SENHOR: Esta cidade infalivelmente será entregue nas mãos do exército do rei da Babilônia, e este a tomará.	[3] Tak mówi Pan: To miasto na pewno będzie wydane w ręce króla babilońskiego i on je zdobędzie.
[4] Disseram os príncipes ao rei: Morra este homem, visto que ele, dizendo assim estas palavras, afrouxa as mãos dos homens de guerra que restam nesta cidade e as mãos de todo o povo; porque este homem não procura o bem-estar para o povo, e sim o mal.	[4] Wtedy rzekli książęta do króla: Tego człowieka trzeba skazać na śmierć, gdyż pozbawia otuchy wojowników, którzy pozostali w tym mieście, i cały lud, mówiąc do nich takie słowa. Przecież człowiekowi temu nie chodzi o ocalenie tego ludu, lecz o jego klęskę.
[5] Disse o rei Zedequias: Eis que ele está nas vossas mãos; pois o rei nada pode contra vós outros.	[5] Wtedy odpowiedział król Sedekiasz: Oto jest on w waszym ręku, gdyż król nic zgoła przeciwko wam nie wskóra.
[6] Tomaram, então, a Jeremias e o lançaram na cisterna de Malquias, filho do rei, que estava no átrio da guarda; desceram a Jeremias com cordas. Na cisterna não havia água, senão lama; e Jeremias se atolou na lama.	[6] Wtedy wzięli Jeremiasza i wrzucili go do cysterny syna królewskiego Malkiasza, znajdującej się na dziedzińcu wartowni, a spuścili Jeremiasza na powrozach. W cysternie nie było wody, lecz tylko błoto; i ugrzązł Jeremiasz w błocie.
[7] Ouviu Ebede-Meleque, o etíope, eunuco que estava na casa do rei, que tinham metido a Jeremias na cisterna; ora, estando o rei assentado à Porta de Benjamim,	[7] Lecz gdy Etiopczyk Ebedmelech, eunuch, będący na służbie w pałacu królewskim, usłyszał, że Jeremiasza osadzono w cysternie - a król zasiadał wtedy w Bramie Beniamińskiej -
[8] saiu Ebede-Meleque da casa do rei e lhe falou:	[8] Wyszedł Ebedmelech z pałacu królewskiego i odezwał się do króla tymi słowy:
[9] Ó rei, senhor meu, agiram mal estes homens em tudo quanto fizeram a	[9] Królu, mój panie, źle postąpili ci mężowie we wszystkim, co uczynili z

Jeremias, o profeta, que lançaram na cisterna; no lugar onde se acha, morrerá de fome, pois já não há pão na cidade.

[10] Então, deu ordem o rei a Ebede-Meleque, o etíope, dizendo: Toma contigo daqui trinta homens e tira da cisterna o profeta Jeremias, antes que morra.

[11] Tomou Ebede-Meleque os homens consigo, e foi à casa do rei, por debaixo da tesouraria, e tomou dali umas roupas usadas e trapos, e os desceu a Jeremias na cisterna, por meio de cordas.

[12] Disse Ebede-Meleque, o etíope, a Jeremias: Põe agora estas roupas usadas e estes trapos nas axilas, calçando as cordas; Jeremias o fez.

[13] Puxaram a Jeremias com as cordas e o tiraram da cisterna; e Jeremias ficou no átrio da guarda.

Zedequias consulta o profeta

[14] Então, o rei Zedequias mandou trazer o profeta Jeremias à sua presença, à terceira entrada na Casa do SENHOR, e lhe disse: Quero perguntar-te uma coisa, nada me encubras.

[15] Disse Jeremias a Zedequias: Se eu ta disser, porventura, não me matarás? Se eu te aconselhar, não me atenderás.

[16] Então, Zedequias jurou secretamente a Jeremias, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR, que nos deu a vida, não te matarei, nem te entregarei nas mãos

prorokiem Jeremiaszem, że go wrzucili do cysterny, zginie tam w dole z głodu, bo w mieście nie ma już chleba.

[10] Wtedy król rozkazał Etiopczykowi Ebedmelechowi: Weź sobie stąd trzydziestu ludzi i wyciągnij proroka Jeremiasza z cysterny, zanim umrze!

[11] Wziął więc Ebedmelech ze sobą ludzi i udał się do pałacu królewskiego, do pomieszczenia pod skarbcem i wziął stamtąd łachmany ze znoszonych i podartych szat i spuścił je na powrozach Jeremiaszowi do cysterny.

[12] Potem rzekł Etiopczyk Ebedmelech do Jeremiasza: Połóż łachmany ze znoszonych i podartych szat pod pachy twoich rąk pod powrozy! I Jeremiasz uczynił tak.

[13] Potem wyciągnęli Jeremiasza powrozami i wydostali go z cysterny. I przebywał Jeremiasz na dziedzińcu wartowni.

Drugie poufne spotkanie Sedekiasza z Jeremiaszem

[14] A król Sedekiasz kazał sprowadzić do siebie proroka Jeremiasza do trzeciego wejścia domu Pańskiego. I rzekł król do Jeremiasza: Chcę cię o coś zapytać; nic nie ukrywaj przede mną.

[15] I rzekł Jeremiasz do Sedekiasza: Jeżeli ci powiem, na pewno każesz mnie zabić, a gdy będę ci radził, nie posłuchasz mnie.

[16] I przysiągł król Sedekiasz Jeremiaszowi potajemnie, mówiąc: Jako żyje Pan, który dał nam to życie, że cię nie zabiję i że nie

desses homens que procuram tirar-te a vida.

[17] Então, Jeremias disse a Zedequias: Assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos, Deus de Israel: Se te renderes voluntariamente aos príncipes do rei da Babilônia, então, viverá tua alma, e esta cidade não se queimará, e viverás tu e a tua casa.

[18] Mas, se não te renderes aos príncipes do rei da Babilônia, então, será entregue esta cidade nas mãos dos caldeus, e eles a queimarão, e tu não escaparás das suas mãos.

[19] Disse o rei Zedequias a Jeremias: Receio-me dos judeus que se passaram para os caldeus; não suceda que estes me entreguem nas mãos deles, e eles escarneçam de mim.

[20] Disse Jeremias: Não te entregarão; ouve, te peço, a palavra do SENHOR, segundo a qual eu te falo; e bem te irá, e será poupada a tua vida.

[21] Mas, se não quiseres sair, esta é a palavra que me revelou o SENHOR:

[22] Eis que todas as mulheres que ficaram na casa do rei de Judá serão levadas aos príncipes do rei da Babilônia, e elas mesmas dirão: Os teus bons amigos te enganaram e prevaleceram contra ti; mas, agora que se atolaram os teus pés na lama, voltaram atrás.

[23] Assim, a todas as tuas mulheres e a teus filhos levarão aos caldeus, e tu não escaparás das suas mãos; antes, pela mão

wydam cię w ręce tych ludzi, którzy czyhają na twoje życie.

[17] Na to rzekł Jeremiasz do Sedekiasza: Tak mówi Pan, Bóg Zastępów, Bóg Izraela: Jeżeli wyjdziesz i poddasz się dowódcom króla babilońskiego, pozostaniesz przy życiu i miasto to nie będzie spalone ogniem, i pozostaniesz przy życiu wraz z twoim domem.

[18] Jeżeli zaś nie wyjdziesz i nie poddasz się dowódcom króla babilońskiego, miasto to będzie wydane w ręce Chaldejczyków i oni je spalą, a ty nie ujdziesz ich ręki.

[19] I rzekł król Sedekiasz do Jeremiasza: Boję się Judejczyków, którzy już przeszli do Chaldejczyków, by mnie nie wydano w ich ręce, oni zaś targnęliby się na mnie.

[20] Na to rzekł Jeremiasz: Nie wydadzą. Zechciej usłuchać głosu Pana w tym, co mówię do ciebie, aby ci się dobrze powiodło i twoje życie zostało zachowane!

[21] Wszakże jeżeli wzbraniasz się wyjść, takie jest słowo, które mi objawił Pan:

[22] Oto wszystkie kobiety, które pozostaną w pałacu króla judzkiego, będą wyprowadzone do dowódców króla babilońskiego i będą mówić: Twoi przyjaciele oszukali cię i przemogli, a gdy twoje nogi ugrzęzły w bagnie, cofnęli się.

[23] I wszystkie twoje kobiety i twoich synów wyprowadzą do Chaldejczyków, a ty nie ujdziesz ich ręki, lecz zostaniesz

do rei da Babilônia serás preso; e por tua culpa esta cidade será queimada.

[24] Então, disse Zedequias a Jeremias: Ninguém saiba estas palavras, e não morrerás.

[25] Quando, ouvindo os príncipes que falei contigo, vierem a ti e te disserem: Declara-nos agora o que disseste ao rei e o que ele te disse a ti, nada nos encubras, e não te mataremos,

[26] então, lhes dirás: Apresentei a minha humilde súplica diante do rei para que não me fizesse tornar à casa de Jônatas, para morrer ali.

[27] Vindo, pois, todos os príncipes a Jeremias, e, interrogando-o, declarou-lhes segundo todas as palavras que o rei lhe havia ordenado; e o deixaram em paz, porque da conversação nada transpirara.

[28] Ficou Jeremias no átrio da guarda, até ao dia em que foi tomada Jerusalém.

Jeremias 39

Nabucodonosor toma Jerusalém

2 Reis 24.20—25.12; 2 Crônicas 36.17-21; Jeremias 52.1-16

[1] Foi tomada Jerusalém. Era o ano nono de Zedequias, rei de Judá, no mês décimo, quando veio Nabucodonosor, rei da Babilônia, e todo o seu exército, contra Jerusalém, e a cercaram;

[2] era o undécimo ano de Zedequias, no quarto mês, aos nove do mês, quando se fez uma brecha na cidade.

pochwycony ręką króla babilońskiego, a miasto to będzie spalone.

[24] I rzekł Sedekiasz do Jeremiasza: Niechaj nikt się nie dowie o tej rozmowie, inaczej umrzesz!

[25] Wszakże gdyby książęta dowiedzieli się, że rozmawiałem z tobą, i przyszyliby do ciebie, i powiedzieli ci: Opowiedzże nam, co mówiłeś do króla i co ci król powiedział, nie ukrywaj przed nami, bo cię zabijemy!

[26] Wtedy im odpowiedz: Przedstawiłem królowi swoją korną prośbę, aby nie odsyłał mnie z powrotem do domu Jonatana, bo bym tam zginął.

[27] Gdy więc przyszli wszyscy książęta do Jeremiasza i pytali go, on odpowiedział im dokładnie według tego, jak rozkazał król. I zostawili go w spokoju, gdyż nikt nie słyszał rozmowy.

[28] A Jeremiasz przebywał na dziedzińcu wartowni aż do dnia, w którym zdobyto Jeruzalem.

Jeremiasza 39

Zdobycie Jeruzalemu

[1] I był tam, gdy zdobyto Jeruzalem. W dziewiątym roku Sedekiasza, króla judzkiego, w dziesiątym miesiącu, przybył Nebukadnesar, król babiloński, z całym swoim wojskiem pod Jeruzalem i oblegali je,

[2] A w jedenastym roku panowania Sedekiasza, w czwartym miesiącu,

dziewiątego dnia tegoż miesiąca zrobiono wyłom w murze miasta.

3 Então, entraram todos os príncipes do rei da Babilônia e se assentaram na Porta do Meio: Nergal-Sarezer, Sangar-Nebo, Sarsequim, Rabe-Saris, Nergal-Sarezer, Rabe-Mague e todos os outros príncipes do rei da Babilônia.

3 I wszyscy dowódcy króla babilońskiego wtargnęli, i usadowili się w bramie środkowej: Nergal-Sar-Eser, książę Sin-Magir, dowódca wojsk liniowych, Nebuszasban, przełożony nad eunuchami, i wszyscy inni dowódcy króla babilońskiego.

4 Tendo-os visto Zedequias, rei de Judá, e todos os homens de guerra, fugiram e, de noite, saíram da cidade, pelo caminho do jardim do rei, pela porta que está entre os dois muros; Zedequias saiu pelo caminho da campina.

4 A gdy to zobaczył Sedekiasz, król judzki, i wszyscy wojownicy, uciekli i wyszli w nocy z miasta drogą ku ogrodowi królewskiemu, bramą między dwoma murami, i szli w kierunku doliny nadjordańskiej.

5 Mas o exército dos caldeus os perseguiu e alcançou a Zedequias nas campinas de Jericó; eles o prenderam e o fizeram subir a Ribla, na terra de Hamate, a Nabucodonosor, rei da Babilônia, que lhe pronunciou a sentença.

5 Lecz wojsko Chaldejczyków pędziło za nimi i doścignęło Sedekiasza na stepach Jerycha. Wtedy pojmali go i przyprowadzili do Nebukadnesara, króla babilońskiego, do Rybli w ziemi Chamat, a ten wydał nań wyrok.

6 O rei da Babilônia mandou matar, em Ribla, os filhos de Zedequias à vista deste; também matou a todos os príncipes de Judá.

6 Król babiloński kazał stracić w Rybli synów Sedekiasza na jego oczach; także wszystkich dostojników Judy kazał stracić król babiloński.

7 Vazou os olhos a Zedequias e o atou com duas cadeias de bronze, para o levar à Babilônia.

7 Sedekiaszowi kazał wyłupić oczy, a jego zakuć w kajdany i zaprowadzić do Babilonu.

8 Os caldeus queimaram a casa do rei e as casas do povo e derribaram os muros de Jerusalém.

8 Pałac królewski i domy ludu Chaldejczycy spalili, a mury Jeruzalemu zburzyli.

9 O mais do povo que havia ficado na cidade, os desertores que se entregaram a ele e o sobrevivente do povo, Nebuzaradã,

9 Resztę ludu, który pozostał w mieście, i zbiegów, którzy zbiegli do niego, i resztę rzemieślników uprowadził Nebuzaradan,

o chefe da guarda, levou-os cativos para a Babilônia.

10 Porém dos mais pobres da terra, que nada tinham, deixou Nebuzaradã, o chefe da guarda, na terra de Judá; e lhes deu vinhas e campos naquele dia.

Nabucodonosor cuida de Jeremias

11 Mas Nabucodonosor, rei da Babilônia, havia ordenado acerca de Jeremias, a Nebuzaradã, o chefe da guarda, dizendo:

12 Toma-o, cuida dele e não lhe faças nenhum mal; mas faze-lhe como ele te disser.

13 Deste modo, Nebuzaradã, o chefe da guarda, ordenou a Nebusazbã, Rabe-Saris, Nergal-Sarezer, Rabe-Mague, e todos os príncipes do rei da Babilônia

14 mandaram retirar Jeremias do átrio da guarda e o entregaram a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, para que o levasse para o seu palácio; assim, habitou entre o povo.

15 Ora, tinha vindo a Jeremias a palavra do SENHOR, estando ele ainda detido no átrio da guarda, dizendo:

16 Vai e fala a Ebede-Meleque, o etíope, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu trarei as minhas palavras sobre esta cidade para mal e não para bem; e se cumprirão diante de ti naquele dia.

naczelnik straży przybocznej, do niewoli do Babilonu.

10 Część biednej ludności, która nic nie posiadała, pozostawił Nebuzaradan, naczelnik straży przybocznej, w ziemi judzkiej i dał im jednocześnie winnice i role.

Los Jeremiasza po zdobyciu miasta

11 Co do Jeremiasza wydał Nebukadnesar, król babiloński, Nebuzaradanowi, naczelnikowi straży przybocznej, następujące zarządzenie:

12 Weź go, czuwaj nad nim i nie czyń mu żadnej krzywdy, lecz postępuj z nim tak, jak on sam ci powie!

13 Wtedy Nebuzaradan, naczelnik straży przybocznej, i Nebuszasban, przełożony nad eunuchami, i Nergal Sar-Eser, dowódca wojsk liniowych, i wszyscy dostojnicy króla babilońskiego posłali

14 I kazali sprowadzić Jeremiasza z dziedzińca wartowni i przekazali go Gedaliaszowi, synowi Achikama, syna Safana, aby pozwolił mu iść do domu. I tak pozostał wśród ludu.

Zapowiedź ocalenia Ebedmelecha

15 I doszło Jeremiasza słowo Pana, gdy był trzymany na dziedzińcu wartowni, tej treści:

16 Idź i powiedz Ebedmelechowi, Etiopczykowi, tak: Tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Oto Ja spełnię moje słowa nad tym miastem ku złemu, a nie ku dobremu, i sprawdzą się w owym dniu na twoich oczach.

[17] A ti, porém, eu livrarei naquele dia, diz o SENHOR, e não serás entregue nas mãos dos homens a quem temes.
[18] Pois certamente te salvarei, e não cairás à espada, porque a tua vida te será como despojo, porquanto confiaste em mim.

Jeremias 40

Jeremias e os restantes do povo ficam com Gedalias

[1] Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, depois que Nebuzaradã, o chefe da guarda, o pôs em liberdade em Ramá, estando ele atado com cadeias no meio de todos os do cativeiro de Jerusalém e de Judá, que foram levados cativos para a Babilônia.

[2] Tomou o chefe da guarda a Jeremias e lhe disse: O SENHOR, teu Deus, pronunciou este mal contra este lugar;

[3] o SENHOR o trouxe e fez como tinha dito. Porque pecastes contra o SENHOR e não obedecestes à sua voz, tudo isto vos sucedeu.
[4] Agora, pois, eis que te livrei hoje das cadeias que estavam sobre as tuas mãos. Se te apraz vir comigo para a Babilônia, vem, e eu cuidarei bem de ti; mas, se não te apraz vir comigo para a Babilônia, deixa de vir. Olha, toda a terra está diante de ti; para onde julgares bom e próprio ir, vai para aí.
[5] Mas, visto que ele tardava em decidir-se, o capitão lhe disse: Volta a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, a quem o rei da

[17] Lecz ciebie wyratuję w owym dniu i nie będziesz wydany w ręce mężów, których się boisz.
[18] Albowiem na pewno wybawię cię i nie padniesz od miecza, i zyskasz swoje życie jako zdobycz, bo mi zaufałeś - mówi Pan.

Jeremiasza 40

Uwolniony Jeremiasz przybywa do Gedaliasza

[1] Słowo, które doszło Jeremiasza od Pana, gdy Nebuzaradan naczelnik straży przybocznej, wypuścił go na wolność z Ramy, gdzie go odebrał trzymanego w pętach wśród wszystkich jeńców z Jeruzalemu i Judy, prowadzonych do Babilonu.
[2] Gdy naczelnik straży przybocznej odebrał Jeremiasza, rzekł do niego: Pan, twój Bóg, zapowiadał nieszczęście temu miejscu.
[3] I co Pan zapowiadał, to spełnił i uczynił, ponieważ grzeszyliście przeciwko Panu i nie słuchaliście jego głosu, i dlatego was to spotkało.
[4] A oto teraz zdejmuję z twoich rąk pęta; jeżeli uznasz to za dobre, by pójść ze mną do Babilonu, chodź, a ja będę się o ciebie troszczył; jeżeli jednak wydaje ci się to złe, by pójść ze mną do Babilonu, możesz tego zaniechać. Patrz! Cała ziemia stoi przed tobą otworem, idź tam, dokąd pójść wydaje ci się dobre i słuszne.
[5] Jeżeli jednak chcesz tu przebywać, zwróć się do Gedaliasza, syna Achikama, syna Szafana, którego król babiloński

Babilônia nomeou governador das cidades de Judá, e habita com ele no meio do povo; ou, se para qualquer outra parte te aprouver ir, vai. Deu-lhe o chefe da guarda mantimento e um presente e o deixou ir.

ustanowił namiestnikiem miast judzkich, i pozostań przy nim wśród ludu albo idź, dokądkolwiek pójść wydaje ci się słuszne. A naczelnik straży przybocznej dał mu żywność na drogę i upominek i odprawił go.

6 Assim, foi Jeremias a Gedalias, filho de Aicão, a Mispa; e habitou com ele no meio do povo que havia ficado na terra.

6 I przybył Jeremiasz do Gedaliasza, syna Achikama, do Mispy, i zamieszkał u niego wśród ludu, który pozostał w kraju.

7 Ouvindo, pois, os capitães dos exércitos que estavam no campo, eles e seus homens, que o rei da Babilônia nomeara governador da terra a Gedalias, filho de Aicão, e que lhe havia confiado os homens, as mulheres, os meninos e os mais pobres da terra que não foram levados ao exílio, para a Babilônia,

7 A gdy wszyscy dowódcy wojsk, którzy stali w polu ze swoimi ludźmi, usłyszeli, że król babiloński ustanowił Gedaliasza, syna Achikama, namiestnikiem kraju i że mu powierzył mężczyzn, kobiety i dzieci oraz z najbiedniejszej ludności ziemi tych, których nie uprowadzono do Babilonu,

8 vieram ter com ele a Mispa, a saber: Ismael, filho de Netanias, Joanã e Jônatas, filhos de Careá, Seraías, filho de Tanumete, os filhos de Efai, o netofatita, Jezanias, filho do maacatita, eles e os seus homens.

8 Przybyli do Gedaliasza, do Mispy, mianowicie: Ismael, syn Netaniasza, Jochanan i Jonatan, synowie Kareacha, Serajasz, syn Tanchumeta, synowie Efaja z Netofy, i Jozaniasz, syn Maachatyty, oni oraz ich ludzie.

9 Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, jurou a eles e aos seus homens e lhes disse: Nada temais da parte dos caldeus; ficai na terra, servi ao rei da Babilônia, e bem vos irá.

9 A Gedaliasz, syn Achikama, syna Szafana, przysiągł im i ich ludziom tak: Nie bójcie się być poddanymi Chaldejczyków; zostańcie w kraju i służcie królowi babilońskiemu, a dobrze wam będzie!

10 Quanto a mim, eis que habito em Mispa, para estar às ordens dos caldeus que vierem a nós; vós, porém, colhei o vinho, as frutas de verão e o azeite, metei-os nas vossas vasilhas e habitai nas vossas cidades que tomastes.

10 A oto ja pozostanę w Mispie, jako rzecznik u Chaldejczyków, którzy przyjdą do nas; wy tedy urządzajcie winobranie, owocobranie i sprzęt oliwy, składajcie je w swoje naczynia i mieszkajcie w swoich miastach, które zajęliście!

[11] Da mesma sorte, todos os judeus que estavam em Moabe, entre os filhos de Amom e em Edom e os que havia em todas aquelas terras ouviram que o rei da Babilônia havia deixado um resto de Judá e que havia nomeado governador sobre eles a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã;

[12] então, voltaram todos eles de todos os lugares para onde foram lançados e vieram à terra de Judá, a Gedalias, a Mispa; e colheram vinho e frutas de verão em muita abundância.

Ismael conspira contra Gedalias

[13] Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam no campo vieram a Gedalias, a Mispa,

[14] e lhe disseram: Sabes tu que Baalis, rei dos filhos de Amom, enviou a Ismael, filho de Netanias, para tirar-te a vida? Mas Gedalias, filho de Aicão, não lhes deu crédito.

[15] Todavia, Joanã, filho de Careá, disse a Gedalias em segredo, em Mispa: Irei agora e matarei a Ismael, filho de Netanias, sem que ninguém o saiba; por que razão tiraria ele a tua vida, de maneira que todo o Judá que se tem congregado a ti fosse disperso, e viesse a perecer o resto de Judá?

[16] Mas disse Gedalias, filho de Aicão, a Joanã, filho de Careá: Não faças tal coisa, porque isso que falas contra Ismael é falso.

Jeremias 41

[11] Podobnie, gdy wszyscy Judejczycy, którzy byli w Moabie i u Ammonitów, i w Edomie, i którzy byli we wszystkich innych ziemiach, usłyszeli, że król babiloński pozostawił resztkę ludności Judy i że ustanowił nad nimi namiestnikiem Gedaliasza, syna Achikama, syna Szafana,

[12] Wrócili wszyscy ci Judejczycy ze wszystkich miejscowości, w których byli rozproszeni, i przybyli do ziemi judzkiej, do Gedaliasza, do Mispy. I mieli bardzo obfite zbiory wina i owoców.

Sprzysiężenie Ismaela przeciw Gedaliaszowi

[13] A Jochanan, syn Kareacha, i wszyscy dowódcy wojsk, którzy stali w polu, przybyli do Gedaliasza, do Mispy.

[14] I rzekli do niego: Czy wiesz już, że Baalis, król Ammonitów, posłał Ismaela, syna Netaniasza, aby cię zamordował? Lecz Gedaliasz, syn Achikama, nie uwierzył im.

[15] Wtedy Jochanan, syn Kareacha, rzekł potajemnie do Gedaliasza w Mispie: Pójdę i zabiję Ismaela, syna Netaniasza, a nikt nie dowie się o tym. Dlaczego miałby cię zamordować, aby znów wszyscy Judejczycy, którzy skupili się wokoło ciebie, rozproszyli się i tak zginęła resztka Judy?

[16] Lecz Gedaliasz, syn Achikama, rzekł do Jochanana, syna Kareacha: Nie czyń tego, gdyż to, co mówisz o Ismaelu, jest nieprawdą.

Jeremiasza 41

[1] Sucedeu, porém, que, no sétimo mês, veio Ismael, filho de Netanias, filho de Elisama, de família real, e dez homens, capitães do rei, com ele, a Gedalias, filho de Aicão, a Mispa; e ali comeram pão juntos, em Mispa.

[1] W siódmym miesiącu przybył Ismael, syn Netaniasza, syna Eliszamy, z rodu królewskiego, jeden z dostojników królewskich, a wraz z nim dziesięciu mężów, do Gedaliasza, syna Achikama, do Mispy; a gdy tam w Mispie spożywali razem posiłek,

[2] Dispuseram-se Ismael, filho de Netanias, e os dez homens que estavam com ele e feriram à espada a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, matando, assim, aquele que o rei da Babilônia nomeara governador da terra.

[2] Powstał Ismael, syn Netaniasza, i dziesięciu mężów, którzy mu towarzyszyli, i zamordowali mieczem Gedaliasza, syna Achikama, syna Szafana; pozbawili więc życia tego, którego król babiloński ustanowił namiestnikiem kraju.

[3] Também matou Ismael a todos os judeus que estavam com Gedalias, em Mispa, como também aos caldeus, homens de guerra, que se achavam ali.

[3] Zamordował też Ismael wszystkich Judejczyków, którzy byli u Gedaliasza na uczcie, i wojowników chaldejskich, którzy tam się znajdowali.

[4] Sucedeu no dia seguinte ao em que ele matara a Gedalias, sem ninguém o saber,

[4] Następnego dnia po zabiciu Gedaliasza, gdy nikt jeszcze o tym nie wiedział,

[5] que vieram homens de Siquém, de Siló e de Samaria; oitenta homens, com a barba rapada, as vestes rasgadas e o corpo retalhado, trazendo consigo ofertas de manjares e incenso, para levarem à Casa do SENHOR.

[5] Przybyli ludzie z Sychemu, z Sylo i z Samarii - osiemdziesięciu mężów z ostrzyżonymi brodami i w podartych szatach, z ciętymi ranami na ciele, a mieli ofiary z pokarmów i kadzidło w swym ręku, aby je złożyć w domu Pana.

[6] Saindo-lhes ao encontro Ismael, filho de Netanias, de Mispa, ia chorando; ao encontrá-los, lhes disse: Vinde a Gedalias, filho de Aicão.

[6] A Ismael, syn Netaniasza, wyszedł naprzeciw nich z Mispy, płacząc po drodze. A gdy ich spotkał, rzekł do nich: Chodźcie do Gedaliasza, syna Achikama!

[7] Vindo eles, porém, até ao meio da cidade, matou-os Ismael, filho de Netanias, ele e os que estavam com ele, e os lançaram num poço.

[7] Gdy zaś weszli do miasta, zabił ich Ismael, syn Netaniasza, oraz mężowie, którzy byli z nim, i wrzucili ich do cysterny.

[8] Mas houve dentre eles dez homens que disseram a Ismael: Não nos mates a nós, porque temos depósitos de trigo, cevada, azeite e mel escondidos no campo. Por isso, ele desistiu e não os matou como aos outros.

[9] O poço em que Ismael lançou todos os cadáveres dos homens que ferira além de Gedalias é o mesmo que fez o rei Asa, na sua defesa contra Baasa, rei de Israel; foi esse mesmo que encheu de mortos Ismael, filho de Netanias.

[10] Ismael levou cativo a todo o resto do povo que estava em Mispa, isto é, as filhas do rei e todo o povo que ficara em Mispa, que Nebuzaradã, o chefe da guarda, havia confiado a Gedalias, filho de Aicão; levou-os cativos Ismael, filho de Netanias; e se foi para passar aos filhos de Amom.

Joanã livra os cativos

[11] Ouvindo, pois, Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam com ele todo o mal que havia feito Ismael, filho de Netanias,

[12] tomaram consigo a todos os seus homens e foram pelejar contra Ismael, filho de Netanias; acharam-no junto às grandes águas que há em Gibeão.

[13] Ora, todo o povo que estava com Ismael se alegrou quando viu a Joanã, filho de Careá, e a todos os príncipes dos exércitos que vinham com ele.

[8] Lecz znalazło się wśród nich dziesięciu mężów, którzy rzekli do Ismaela: Nie pozbawiaj nas życia! Mamy bowiem zapasy ukryte w polu: pszenicę, jęczmień, oliwę i miód. Więc wstrzymał się i nie zabił ich, ani ich towarzyszy.

[9] A cysterna, do której Ismael wrzucił wszystkie trupy zamordowanych mężów, była to ta sama wielka cysterna, którą kazał zrobić król Asa, gdy bronił się przed Baaszą, królem izraelskim; ją napełnił Ismael, syn Netaniasza, zabitymi.

[10] Potem uprowadził Ismael całą resztę ludu, który był w Mispie, i córki królewskie, i całą ludność pozostałą w Mispie, którą Nebuzaradan, naczelnik straży przybocznej, powierzył opiece Gedaliasza, syna Achikama; tych uprowadził Ismael, syn Netaniasza, wyruszając w drogę, by się przedostać do Ammonitów.

[11] Gdy jednak Jochanam, syn Kareacha, i wszyscy dowódcy wojsk, którzy z nim byli, usłyszeli o zbrodni, której się dopuścił Ismael, syn Netaniasza,

[12] Zebrali wszystkich swoich ludzi i wyruszyli, aby się rozprawić z Ismaelem, synem Netaniasza, i dosięgli go u wielkich wód pod Gibeonem.

[13] A cały lud, który był przy Ismaelu, ujrzawszy Jochanana, syna Kareacha, i wszystkich dowódców wojsk, którzy byli przy nim, ucieszył się.

[14] Todo o povo que Ismael levara cativo de Mispa virou as costas, voltou e foi para Joanã, filho de Careá.
[15] Mas Ismael, filho de Netanias, escapou de Joanã com oito homens e se foi para os filhos de Amom.
[16] Tomou, então, Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam com ele a todo o restante do povo que Ismael, filho de Netanias, levara cativo de Mispa, depois de ter ferido a Gedalias, filho de Aicão, isto é, os homens valentes de guerra, as mulheres, os meninos e os eunucos que havia recobrado de Gibeão;
[17] partiram e pararam em Gerute-Quimã, que está perto de Belém, para dali entrarem no Egito,
[18] por causa dos caldeus; porque os temiam, por ter Ismael, filho de Netanias, ferido a Gedalias, filho de Aicão, a quem o rei da Babilônia nomeara governador da terra.

[14] I wszyscy ludzie, których Ismael uprowadził z Mispy, odwrócili się i przeszli do Jochanana, syna Kareacha.
[15] Ismael, syn Netaniasza, uciekł z ośmiu mężami przed Jochananem i przedostał się do Ammonitów.
[16] Wtedy Jochanan, syn Kareacha, i wszyscy dowódcy wojsk, którzy z nim byli, zebrali całą resztę ludności, którą Ismael, syn Netaniasza, uprowadził do niewoli z Mispy po zamordowaniu Gedaliasza, syna Achikama, mężczyzn-wojowników, kobiety, dzieci i eunuchów, których sprowadził z powrotem z Gibeonu,
[17] I wyruszyli, i zatrzymali się w gospodzie Kimhama w pobliżu Betlejemu; zamierzali bowiem ujść do Egiptu
[18] Z obawy przed Chaldejczykami, dlatego iż Ismael, syn Netaniasza, zamordował Gedaliasza, syna Achikama, którego król babiloński ustanowił namiestnikiem kraju.

Jeremias 42

Jeremias exorta o povo a não ir ao Egito

[1] Então, chegaram todos os capitães dos exércitos, e Joanã, filho de Careá, e Jezanias, filho de Hosaías, e todo o povo, desde o menor até ao maior,
[2] e disseram a Jeremias, o profeta: Apresentamos-te a nossa humilde súplica, a fim de que rogues ao SENHOR, teu Deus, por nós e por este resto; porque, de muitos

Jeremiasza 42

Modlitwa Jeremiasza o radę, co resztka ludu ma czynić

[1] Wtedy wszyscy dowódcy wojsk i Jochanan, syn Kareacha, i Azariasz, syn Hosajasza, oraz wszyscy ludzie, młodsi i starsi,
[2] Przystąpili do proroka Jeremiasza i rzekli: Niech nasze błaganie dotrze do ciebie! Módl się za nami do Pana, twojego Boga, za tą całą resztą, gdyż z wielkiej

que éramos, só restamos uns poucos, como vês com os teus próprios olhos;

[3] a fim de que o SENHOR, teu Deus, nos mostre o caminho por onde havemos de andar e aquilo que havemos de fazer.

[4] Respondeu-lhes Jeremias, o profeta: Já vos ouvi; eis que orarei ao SENHOR, vosso Deus, segundo o vosso pedido. Tudo o que o SENHOR vos responder, eu vo-lo declararei; não vos ocultarei nada.

[5] Então, eles disseram a Jeremias: Seja o SENHOR testemunha verdadeira e fiel contra nós, se não fizermos segundo toda a palavra com que o SENHOR, teu Deus, te enviar a nós outros.

[6] Seja ela boa ou seja má, obedeceremos à voz do SENHOR, nosso Deus, a quem te enviamos, para que nos suceda bem ao obedecermos à voz do SENHOR, nosso Deus.

[7] Ao fim de dez dias, veio a palavra do SENHOR a Jeremias.

[8] Então, chamou a Joanã, filho de Careá, e a todos os capitães dos exércitos que havia com ele, e a todo o povo, desde o menor até ao maior,

[9] e lhes disse: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel, a quem me enviastes para apresentar a vossa súplica diante dele:

[10] Se permanecerdes nesta terra, então, vos edificarei e não vos derribarei; plantar-vos-ei e não vos arrancarei, porque estou arrependido do mal que vos tenho feito.

liczby pozostała nas tylko mała garstka, jak to widzisz na własne oczy!

[3] Niechaj Pan, twój Bóg, wskaże nam drogę, którą mamy pójść, i powie, co mamy czynić.

[4] Prorok Jeremiasz odpowiedział im, mówiąc: Dobrze. Oto ja, stosownie do waszego życzenia, będę się modlił do Pana, Boga waszego, i oznajmię wam wszystko, co Pan wam odpowie; nic przed wami nie zataję.

[5] Oni zaś rzekli do Jeremiasza: Niech Pan będzie świadkiem przeciwko nam, prawdziwym i wiernym, jeżeli nie postąpimy dokładnie według słowa, z którym cię pośle do nas Pan, twój Bóg.

[6] Czy to będzie dobre, czy złe, usłuchamy głosu Pana, naszego Boga, do którego cię wysyłamy, aby się nam dobrze wiodło, gdy usłuchamy głosu Pana, naszego Boga.

[7] A po upływie dziesięciu dni doszło Jeremiasza słowo Pana.

[8] Wtedy wezwał Jochanana, syna Kareacha, i wszystkich dowódców wojsk, którzy byli z nim, i wszystek lud, od najmłodszych do najstarszych,

[9] I rzekł do nich: Tak mówi Pan, Bóg Izraela, do którego posłaliście mnie, abym przedstawił mu wasze błaganie.

[10] Jeżeli osiądziecie w tej ziemi na stałe, to odbuduję was i nie zburzę, zasadzę was, a nie wyplenię, bo żałuję zła, które wam wyrządziłem.

[11] Não temais o rei da Babilônia, a quem vós temeis; não o temais, diz o SENHOR, porque eu sou convosco, para vos salvar e vos livrar das suas mãos.

[12] Eu vos serei propício, para que ele tenha misericórdia de vós e vos faça morar em vossa terra.

[13] Mas, se vós disserdes: Não ficaremos nesta terra, não obedecendo à voz do SENHOR, vosso Deus,

[14] dizendo: Não; antes, iremos à terra do Egito, onde não veremos guerra, nem ouviremos som de trombeta, nem teremos fome de pão, e ali ficaremos,

[15] nesse caso, ouvi a palavra do SENHOR, ó resto de Judá. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Se tiverdes o firme propósito de entrar no Egito e fordes para morar,

[16] acontecerá, então, que a espada que vós temeis vos alcançará na terra do Egito, e a fome que receais vos seguirá de perto os passos no Egito, onde morrereis.

[17] Assim será com todos os homens que tiverem o propósito de entrar no Egito para morar: morrerão à espada, à fome e de peste; não restará deles nem um, nem escapará do mal que farei vir sobre eles.

[18] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Como se derramou a minha ira e o meu furor sobre os habitantes de Jerusalém, assim se derramará a minha indignação sobre vós, quando entrardes no Egito; sereis objeto

[11] Nie bójcie się króla babilońskiego, którego tak się boicie; nie bójcie się go, mówi Pan, gdyż Ja jestem z wami, aby was wybawić i aby was wyrwać z jego ręki!

[12] I wyjednam dla was zmiłowanie, tak że on zmiłuje się nad wami i pozwoli wam wrócić do waszej ziemi.

[13] Jeżeli jednak powiecie: Nie osiądziemy w tej ziemi, nie słuchając głosu Pana, waszego Boga,

[14] I mówiąc: Nie! Lecz pójdziemy do ziemi egipskiej, gdzie nie zobaczymy już wojny, nie usłyszymy głosu trąby i nie będziemy łaknąć chleba, i tam się osiedlimy,

[15] To słuchajcie słowa Pana, resztko Judy! Tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Jeżeli rzeczywiście zamierzacie iść do Egiptu i pójdziecie, by tam przebywać jako obcy przybysze,

[16] To miecz, którego się boicie, tam was dosięgnie, w ziemi egipskiej, a głód, którego się lękacie, przylgnie do was w Egipcie i tam pomrzecie.

[17] I wszyscy mężowie, którzy zamierzają pójść do Egiptu, aby tam przebywać jako obcy przybysze, wyginą od miecza, głodu i zarazy, i nikt z nich nie ocaleje, i nie ujdzie nieszczęścia, które Ja na nich sprowadzę.

[18] Gdyż tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Jak rozlał się mój gniew i moje oburzenie na mieszkańców Jeruzalemu, tak rozleje się moje oburzenie na was, gdy pójdziecie do Egiptu; i staniecie się przedmiotem złorzeczenia i grozy, klątwy

de maldição, de espanto, de desprezo e opróbrio e não vereis mais este lugar.

[19] Falou-vos o SENHOR, ó resto de Judá: Não entreis no Egito; tende por certo que vos adverti hoje.

[20] Porque vós, à custa da vossa vida, a vós mesmos vos enganastes, pois me enviastes ao SENHOR, vosso Deus, dizendo: Ora por nós ao SENHOR, nosso Deus; e, segundo tudo o que disser o SENHOR, nosso Deus, declara-no-lo assim, e o faremos;

[21] mas, tendo-vos declarado isso hoje, não destes ouvidos à voz do SENHOR, vosso Deus, em coisa alguma pela qual ele me enviou a vós outros.

[22] Agora, pois, sabei por certo que morrereis à espada, à fome e de peste no mesmo lugar aonde desejastes ir para morar.

i urągowiska, i nie zobaczycie już tego miejsca.

[19] To Pan rzekł do was, resztko Judy: Nie idźcie do Egiptu! Wiedzcie to dobrze, że Ja was dzisiaj przestrzegałem!

[20] Gdyż sami siebie oszukujecie, bo sami wysłaliście mnie do Pana, waszego Boga, mówiąc: Módl się za nami do Pana, naszego Boga, i powtórz nam dokładnie, co każe Pan, nasz Bóg, a według tego postąpimy.

[21] Zwiastowałem wam to dzisiaj, lecz nie usłuchaliście głosu Pana, waszego Boga, w niczym, z czym posłał mnie do was.

[22] Otóż teraz wiedzcie o tym dobrze, że poginiecie od miecza, głodu i zarazy w miejscu, dokąd chcecie pójść, aby tam przebywać jako obcy przybysze.

Jeremias 43

Jeremias é levado ao Egito pelo povo

[1] Tendo Jeremias acabado de falar a todo o povo todas as palavras do SENHOR, seu Deus, palavras todas com as quais o SENHOR, seu Deus, o enviara,

[2] então, falou Azarias, filho de Hosaías, e Joanã, filho de Careá, e todos os homens soberbos, dizendo a Jeremias: É mentira isso que dizes; o SENHOR, nosso Deus, não te enviou a dizer: Não entreis no Egito, para morar.

[3] Baruque, filho de Nerias, é que te incita contra nós, para nos entregar nas mãos dos caldeus, a fim de nos matarem ou nos exilarem na Babilônia.

Jeremiasza 43

Emigracja resztki Judejczyków do Egiptu

[1] A gdy Jeremiasz wypowiedział do końca przed całym ludem wszystkie słowa Pana, ich Boga, wszystkie owe słowa, z którymi posłał go do nich Pan, ich Bóg,

[2] Rzekł Azariasz, syn Hosajasza, i Jochanan, syn Kareacha, i wszyscy zuchwali i oporni mężowie do Jeremiasza: Kłamiesz! Nie posłał ciebie Pan, nasz Bóg, z poleceniem: Nie idźcie do Egiptu, aby tam przebywać jako obcy przybysze,

[3] Lecz Baruch, syn Neriasza, podburza cię przeciwko nam, aby nas wydać w ręce Chaldejczyków, by nas pozbawiono życia

albo uprowadzono do niewoli do Babilonu.

[4] Não obedeceu, pois, Joanã, filho de Careá, e nenhum de todos os capitães dos exércitos, nem o povo todo à voz do SENHOR, para ficarem na terra de Judá.

[4] I nie usłuchał Jochanan, syn Kareacha, i wszyscy dowódcy wojsk, i cały lud głosu Pana, aby pozostać w ziemi judzkiej,

[5] Antes, tomaram Joanã, filho de Careá, e todos os capitães dos exércitos a todo o resto de Judá que havia voltado dentre todas as nações para as quais haviam sido lançados, para morar na terra de Judá;

[5] Lecz zabrał Jochanan, syn Kareacha, i wszyscy dowódcy wojsk całą resztę Judy, która powróciła spośród wszystkich narodów, dokąd zostali rozproszeni, w celu osiedlenia się w ziemi judzkiej,

[6] tomaram aos homens, às mulheres e aos meninos, às filhas do rei e a todos que Nebuzaradã, o chefe da guarda, deixara com Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã; como também a Jeremias, o profeta, e a Baruque, filho de Nerias;

[6] Mężczyzn i kobiety, dzieci i córki królewskie, i wszystkie inne osoby, które pozostawił Nebuzaradan, naczelnik straży przybocznej, z Gedaliaszem, synem Achikama, syna Szafana, oraz proroka Jeremiasza i Barucha, syna Neriasza.

[7] e entraram na terra do Egito, porque não obedeceram à voz do SENHOR, e vieram até Tafnes.

[7] I udali się do ziemi egipskiej, gdyż nie usłuchali głosu Pana. I przybyli do Tachpanches.

Jeremias profetiza a conquista do Egito por Nabucodonosor

[8] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, em Tafnes, dizendo:

[8] Wtedy doszło Jeremiasza w Tachpanches słowo Pana tej treści:

[9] Toma contigo pedras grandes, encaixa-as na argamassa do pavimento que está à entrada da casa de Faraó, em Tafnes, à vista de homens judeus,

[9] Weź do rąk wielkie kamienie i w obecności mężów judzkich zakop je w ziemi u wejścia do pałacu faraona w Tachpanches,

[10] e dize-lhes: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu mandarei vir a Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo, e porei o seu trono sobre estas pedras que encaixei; ele estenderá o seu baldaquino real sobre elas.

[10] I powiedz do nich: Tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Oto Ja sprowadzę Nebukadnesara, króla babilońskiego, mojego sługę, i postawię jego tron nad tymi kamieniami, które zakopałeś, i rozepnie nad nimi swój baldachim,

[11] Virá e ferirá a terra do Egito; quem é para a morte, para a morte; quem é para o

[11] I przyjdzie, i uderzy ziemię egipską: Kto jest przeznaczony na śmierć, pójdzie na

cativeiro, para o cativeiro; e quem é para a espada, para a espada.

12 Lançará fogo às casas dos deuses do Egito e as queimará; levará cativos os ídolos e despiolhará a terra do Egito, como o pastor despiolha a sua própria veste; e sairá dali em paz.

13 Quebrará as colunas de Bete-Semes na terra do Egito e queimará as casas dos deuses do Egito.

Jeremias 44

Repreendida a infidelidade dos judeus no Egito

1 Palavra que veio a Jeremias, acerca de todos os judeus moradores da terra do Egito, em Migdol, em Tafnes, em Mênfis e na terra de Patros, dizendo:

2 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel: Vistes todo o mal que fiz cair sobre Jerusalém e sobre todas as cidades de Judá; e eis que hoje são elas uma desolação, e ninguém habita nelas,

3 por causa da maldade que fizeram, para me irarem, indo queimar incenso e servir a outros deuses que eles nunca conheceram, eles, vós e vossos pais.

4 Todavia, começando eu de madrugada, lhes enviei os meus servos, os profetas, para lhes dizer: Não façais esta coisa abominável que aborreço.

5 Mas eles não obedeceram, nem inclinaram os ouvidos para se converterem da sua maldade, para não queimarem incenso a outros deuses.

śmierć, kto na niewolę, pójdzie w niewolę, kto na miecz, ten pójdzie pod miecz.

12 I wznieci ogień w świątyniach bogów Egiptu, i spali je lub uprowadzi, i oczyści ziemię egipską jak pasterz czyści swój płaszcz, a potem wyjdzie stamtąd w pokoju.

13 I rozbije posągi z Betszemesz, które jest w Egipcie, a świątynie bogów Egiptu spali ogniem.

Jeremiasza 44

Proroctwo Jeremiasza dla Żydów w Egipcie

1 Słowo, które doszło Jeremiasza o wszystkich Judejczykach, mieszkających w ziemi egipskiej, osiadłych w Migdol, w Tachpanches, w Nof i w ziemi Patros, tej treści:

2 Tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Wy widzieliście wszystkie nieszczęścia, które sprowadziłem na Jeruzalem i na wszystkie miasta judzkie. Oto są one dziś rumowiskiem i nikt w nich nie mieszka

3 Z powodu zła, jakie czynili, drażniąc mnie, gdy chodzili spalać kadzidło i służyć cudzym bogom, których nie znali ani oni, ani wy, ani wasi ojcowie.

4 A przecież Ja posyłałem do was nieustannie i gorliwie wszystkie moje sługi, proroków, mówiąc: Nie czyńcie tej obrzydliwości, której Ja nienawidzę!

5 Ale nie usłuchali i nie nakłonili ucha, aby się odwrócić od swojej złości i nie spalać kadzidła cudzym bogom.

[6] Derramou-se, pois, a minha indignação e a minha ira, acenderam-se nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, que se tornaram em deserto e em assolação, como hoje se vê.

[7] Agora, pois, assim diz o SENHOR, Deus dos Exércitos, o Deus de Israel: Por que fazeis vós tão grande mal contra vós mesmos, eliminando homens e mulheres, crianças e aqueles que mamam do meio de Judá, a fim de que não vos fique resto algum?

[8] Por que me irritais com as obras de vossas mãos, queimando incenso a outros deuses na terra do Egito, aonde viestes para morar, para que a vós mesmos vos elimineis e para que vos torneis objeto de desprezo e de opróbrio entre todas as nações da terra?

[9] Esquecestes já as maldades de vossos pais, as maldades dos reis de Judá, as maldades das suas mulheres, as vossas maldades e as maldades das vossas mulheres, maldades cometidas na terra de Judá e nas ruas de Jerusalém?

[10] Não se humilharam até ao dia de hoje, não temeram, não andaram na minha lei nem nos meus estatutos, que pus diante de vós e diante de vossos pais.

[11] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que voltarei o rosto contra vós outros para mal e para eliminar a todo o Judá.

[6] I tak się rozlało moje oburzenie i mój gniew, i rozgorzał przeciwko miastom judzkim i przeciwko ulicom Jeruzalemu. Zamieniły się więc w rumowisko, w pustkowie, jak to jest dzisiaj.

[7] A teraz tak mówi Pan, Bóg Zastępów, Bóg Izraela: Dlaczego wyrządzacie sobie samym wielkie zło, gubiąc u siebie mężczyznę i kobietę, dziecię i niemowlę spośród Judy, by nie zostawić sobie resztki?

[8] Dlaczego drażnicie mnie dziełami swoich rąk, spalając kadzidło cudzym bogom w ziemi egipskiej, do której przybyliście, aby tam przebywać jako obcy przybysze, przygotowując sobie zgubę i stając się przedmiotem przekleństwa i hańby u wszystkich narodów ziemi?

[9] Czy zapomnieliście o złych postępkach waszych ojców, o złych postępkach królów judzkich, o złych postępkach ich książąt i o złych postępkach waszych, i o złych postępkach waszych żon, których się dopuściły w ziemi judzkiej i na ulicach Jeruzalemu?

[10] Po dziś dzień nie odczuli żadnej skruchy ani bojaźni i nie postępują według mojego zakonu i moich przykazań, które dałem wam i waszym ojcom.

[11] Dlatego tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Oto Ja zwracam swoje oblicze przeciwko wam ku złemu, aby wytracić całą Judę.

[12] Tomarei o resto de Judá que se obstinou em entrar na terra do Egito para morar, onde será ele de todo consumido; cairá à espada e à fome; desde o menor até ao maior perecerão; morrerão à espada e à fome; e serão objeto de maldição, espanto, desprezo e opróbrio.

[13] Porque castigarei os que habitam na terra do Egito, como o fiz a Jerusalém, com a espada, a fome e a peste,

[14] de maneira que, dos restantes de Judá que vieram à terra do Egito para morar, não haverá quem escape e sobreviva para tornar à terra de Judá, à qual desejam voltar para morar; mas não tornarão senão alguns fugitivos.

Jeremias é contraditado

[15] Então, responderam a Jeremias todos os homens que sabiam que suas mulheres queimavam incenso a outros deuses e todas as mulheres que se achavam ali em pé, grande multidão, como também todo o povo que habitava na terra do Egito, em Patros, dizendo:

[16] Quanto à palavra que nos anunciaste em nome do SENHOR, não te obedeceremos a ti;

[17] antes, certamente, toda a palavra que saiu da nossa boca, isto é, queimaremos incenso à Rainha dos Céus e lhe ofereceremos libações, como nós, nossos pais, nossos reis e nossos príncipes temos feito, nas cidades de Judá e nas ruas de

[12] I porwę resztkę Judy, tych, którzy postanowili pójść do ziemi egipskiej, aby tam przebywać jako obcy przybysze. Wszyscy zginą w ziemi egipskiej, padną od miecza albo zginą z głodu: mali i wielcy pomrą od miecza i głodu i staną się przedmiotem złorzeczenia, zgrozy, klątwy i urągowiska.

[13] I nawiedzę tych, którzy zamieszkają w Egipcie, tak jak nawiedziłem Jeruzalem - mieczem, głodem i zarazą.

[14] Nie ocaleje i nie ujdzie nikt z resztki Judy, która przybyła, aby zamieszkać jako obcy przybysze tam, w ziemi egipskiej, by powrócić do ziemi judzkiej, do której pragną powrócić, aby tam znowu zamieszkać, gdyż nie wrócą, z wyjątkiem nielicznych zbiegów.

[15] I odpowiedzieli Jeremiaszowi wszyscy mężowie, którzy wiedzieli, że ich żony paliły kadzidła cudzym bogom, i wszystkie kobiety, które tam stały w wielkiej gromadzie, i cały lud zamieszkały w ziemi egipskiej w Patros, tymi słowami:

[16] W sprawie, o której mówiłeś do nas w imieniu Pana, nie będziemy ciebie słuchali.

[17] Raczej chętnie uczynimy wszystko, co ślubowaliśmy, i będziemy spalać kadzidło królowej niebios i wylewać dla niej ofiary z płynów, jak to czyniliśmy i my, i nasi ojcowie, nasi królowie i nasi książęta w miastach Judy i na ulicach Jeruzalemu, a

Jerusalém; tínhamos fartura de pão, prosperávamos e não víamos mal algum.

[18] Mas, desde que cessamos de queimar incenso à Rainha dos Céus e de lhe oferecer libações, tivemos falta de tudo e fomos consumidos pela espada e pela fome.

[19] Quando queimávamos incenso à Rainha dos Céus e lhe oferecíamos libações, acaso, lhe fizemos bolos que a retratavam e lhe oferecemos libações, sem nossos maridos?

Jeremias prediz castigo

[20] Então, disse Jeremias a todo o povo, aos homens e às mulheres, a todo o povo que lhe tinha dado esta resposta, dizendo:

[21] Quanto ao incenso que queimastes nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, vós e vossos pais, os vossos reis e os vossos príncipes e o povo da terra, acaso, não se lembrou disso o SENHOR, nem lhe andou isso pela mente?

[22] O SENHOR já não podia por mais tempo sofrer a maldade das vossas obras, as abominações que cometestes; pelo que a vossa terra se tornou deserta, um objeto de espanto e de desprezo e desabitada, como hoje se vê.

[23] Pois queimastes incenso e pecastes contra o SENHOR, não obedecestes à voz do SENHOR e na sua lei e nos seus testemunhos não andastes; por isso, vos sobreveio este mal, como hoje se vê.

mieliśmy chleba do syta, byliśmy szczęśliwi i nie zaznawaliśmy złego.

[18] Lecz odkąd przestaliśmy spalać kadzidła królowej niebios i wylewać dla niej ofiary z płynów, wszystkiego nam brakuje i giniemy od miecza i głodu.

[19] A jeżeli spalamy kadzidło królowej niebios i wylewamy dla niej ofiary z płynów, to czy czynimy to bez zgody naszych mężów, że wypiekamy dla niej ciasta, z kształtu do niej podobne, i wylewamy dla niej ofiary z płynów?

[20] Na to rzekł Jeremiasz do całego ludu, do mężczyzn i kobiet, i całego ludu, którzy dali mu taką odpowiedź:

[21] Właśnie to spalanie kadzidła, którego dokonywaliście w miastach judzkich i na ulicach Jeruzalemu, wy i wasi ojcowie, wasi królowie i wasi książęta, i lud pospolity, wspomniał Pan i to wziął sobie do serca!

[22] Pan nie mógł tego dłużej znosić z powodu złych waszych uczynków, z powodu obrzydliwości, które popełnialiście, i dlatego wasza ziemia stała się pustkowiem, przedmiotem grozy i przekleństwa, bez mieszkańców, jak to jest dzisiaj.

[23] Ponieważ spalaliście kadzidła i grzeszyliście przeciwko Panu, i nie słuchaliście głosu Pana, i nie postępowaliście według jego zakonu, jego przykazań i jego świadectw, dlatego

spotkało was to nieszczęście, jak to jest dzisiaj.

[24] Disse mais Jeremias a todo o povo e a todas as mulheres: Ouvi a palavra do SENHOR, vós, todo o Judá, que estais na terra do Egito:

[24] I rzekł Jeremiasz do całego ludu i do wszystkich kobiet: Słuchajcie słowa Pana, wszyscy Judejczycy, którzy jesteście w ziemi egipskiej:

[25] Assim fala o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, dizendo: Vós e vossas mulheres não somente fizestes por vossa boca, senão também que cumpristes por vossas mãos os vossos votos, a saber: Certamente cumpriremos os nossos votos, que fizemos, de queimar incenso à Rainha dos Céus e de lhe oferecer libações. Confirmai, pois, perfeitamente, os vossos votos, sim, cumpri-os.

[25] Tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Wy, kobiety, ślubowałyście swoimi ustami i spełniałyście swoimi rękami to, co mówiłyście: Chcemy spełnić nasze śluby, które ślubowałyśmy, że będziemy spalać kadzidło królowej niebios i wylewać dla niej ofiary z płynów. Dochowujcie więc gorliwie waszych ślubów i spełniajcie pilnie wasze śluby!

[26] Portanto, ouvi a palavra do SENHOR, vós, todo o Judá, que habitais na terra do Egito: Eis que eu juro pelo meu grande nome, diz o SENHOR, que nunca mais será pronunciado o meu nome por boca de qualquer homem de Judá em toda a terra do Egito, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR Deus.

[26] Wszakże słuchajcie słowa Pana, wszyscy Judejczycy, którzy mieszkacie w ziemi egipskiej: Oto Ja przysięgam na wielkie moje imię - mówi Pan - że moje imię już nigdy nie będzie wzywane ustami któregokolwiek męża judzkiego w całej ziemi egipskiej i nikt nie powie: Jako żyje Wszechmocny Pan!

[27] Eis que velarei sobre eles para mal e não para bem; todos os homens de Judá que estão na terra do Egito serão consumidos à espada e à fome, até que se acabem de todo.

[27] Oto Ja pilnować ich będę ku złemu, a nie ku dobremu, i wszyscy mężowie judzcy, którzy są w ziemi egipskiej, zginą doszczętnie od miecza i głodu,

[28] Os que escaparem da espada tornarão da terra do Egito à terra de Judá, poucos em número; e todos os restantes de Judá que vieram à terra do Egito para morar saberão se subsistirá a minha palavra ou a sua.

[28] A tylko nieliczni ocaleni od miecza wrócą z ziemi egipskiej do ziemi judzkiej, aby cała resztka Judy, która przyszła z ziemi egipskiej, by tam przebywać jako obcy przybysze, poznała, które słowo się sprawdzi: Moje czy ich.

[29] Isto vos será sinal de que eu vos castigarei neste lugar, diz o SENHOR, para que saibais que certamente subsistirão as minhas palavras contra vós outros para mal.

[30] Eis o sinal, diz o SENHOR: Eu entregarei o Faraó-Hofra, rei do Egito, nas mãos de seus inimigos, nas mãos dos que procuram a sua morte, como entreguei Zedequias, rei de Judá, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, que era seu inimigo e procurava tirar-lhe a vida.

[29] A to będzie wam znakiem - mówi Pan, że nawiedzę was na tym miejscu, abyście poznali, że moje słowa przeciwko wam sprawdzą się na pewno ku złemu.

[30] Tak mówi Pan: Oto wydam faraona Hofrę, króla egipskiego, w ręce jego wrogów i w ręce tych, którzy czyhają na jego życie, tak jak wydałem Sedekiasza, króla judzkiego, w ręce Nebukadnesara, króla babilońskiego, który jest jego wrogiem i czyha na jego życie.

Jeremias 45

A mensagem de Jeremias a Baruque

[1] Palavra que falou Jeremias, o profeta, a Baruque, filho de Nerias, escrevendo ele aquelas palavras num livro, ditadas por Jeremias, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel, acerca de ti, ó Baruque:

[3] Disseste: Ai de mim agora! Porque me acrescentou o SENHOR tristeza ao meu sofrimento; estou cansado do meu gemer e não acho descanso.

[4] Assim lhe dirás: Isto diz o SENHOR: Eis que estou demolindo o que edifiquei e arrancando o que plantei, e isto em toda a terra.

[5] E procuras tu grandezas? Não as procures; porque eis que trarei mal sobre toda carne, diz o SENHOR; a ti, porém, eu te darei a tua vida como despojo, em todo lugar para onde fores.

Jeremiasza 45

Słowa napomnienia i pociechy dla Barucha

[1] Słowo, które wypowiedział prorok Jeremiasz do Barucha, syna Neriasza, gdy spisał te słowa w księdze pod dyktatem Jeremiasza w czwartym roku Jojakima, syna Jozjasza, króla judzkiego, tej treści:

[2] Tak mówi Pan, Bóg Izraela, o tobie, Baruchu:

[3] Ponieważ powiedziałeś: O, biada mi, gdyż Bóg dodał zmartwienie do mojego bólu; jestem wycieńczony wzdychaniem i nie znajduję odpocznienia.

[4] Tak mu powiesz: Tak mówi Pan: Oto, co zbudowałem, burzę, a co zasadziłem, wypleniam, mianowicie całą ziemię.

[5] A ty żądasz dla siebie rzeczy wielkich? Nie żądaj! Bo oto sprowadzę nieszczęście na wszelkie ciało, mówi Pan, lecz tobie daruję twoje życie jako zdobycz wszędzie, dokądkolwiek pójdziesz.

Jeremias 46

Profecia a respeito do Egito

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, contra as nações.

[2] A respeito do Egito. Contra o exército de Faraó-Neco, rei do Egito, exército que estava junto ao rio Eufrates em Carquemis; ao qual feriu Nabucodonosor, rei da Babilônia, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá:

[3] Preparai o escudo e o pavês e chegai-vos para a peleja.

[4] Selai os cavalos, montai, cavaleiros, e apresentai-vos com elmos; poli as lanças, vesti-vos de couraças.

[5] Por que razão vejo os medrosos voltando as costas? Estão derrotados os seus valentes e vão fugindo, sem olhar para trás; há terror ao redor, diz o SENHOR.

[6] Não fuja o ligeiro, nem escape o valente; para o lado do Norte, junto à borda do rio Eufrates, tropeçaram e caíram.

[7] Quem é este que vem subindo como o Nilo, como rios cujas águas se agitam?

[8] O Egito vem subindo como o Nilo, como rios cujas águas se agitam; ele disse: Subirei, cobrirei a terra, destruirei a cidade e os que habitam nela.

[9] Avançai, ó cavaleiros, estrondeai, ó carros, e saiam os valentes; os etíopes e os de Pute, que manejam o escudo, e os lídios, que manejam e entesam o arco.

[10] Porque este dia é o Dia do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, dia de vingança contra os seus adversários; a espada

Jeremiasza 46

Proroctwa dotyczące Egiptu

[1] To, co jako słowo Pana doszło proroka Jeremiasza o narodach:

[2] O Egipcie: Przeciwko wojsku faraona Nechona, króla egipskiego, które stało nad rzeką Eufrat pod Karkemisz, a które pobił Nebukadnesar, król babiloński, w czwartym roku Jojakima, syna Jozjasza, króla judzkiego.

[3] Przygotujcie tarcze i puklerze i wystąpcie do boju!

[4] Zaprzęgnijcie konie i dosiądźcie rumaków, i stańcie w hełmach; naostrzcie włócznie, przywdziejcie pancerze!

[5] Dlaczego oni są zatrwożeni? Dlaczego cofają się, a ich rycerze są pobici, rzucają się do ucieczki, nawet się nie odwracając? Zgroza dokoła - mówi Pan.

[6] Nie zdoła uciec chyży, nie zdoła ocalić się bohater; zachwiali się i padli na północy, nad brzegiem rzeki Eufrat.

[7] Któż to jak Nil wzbiera? Jak strumienie burzą się jego wody.

[8] Egipt jak Nil wzbiera i jak strumienie burzą się wody. Powiedział: Wzbiorę, zakryję ziemię, zniszczę miasta i ich mieszkańców.

[9] Nacierajcie, konie! Pędźcie rydwany! Wystąpcie, rycerze, Kuszyci i Putejczycy, zbrojni w tarcze, i Ludejczycy, którzy napinacie łuk.

[10] Lecz ów dzień należy do Wszechmocnego, Pana Zastępów, to dzień pomsty, aby się pomścił nad swoimi

devorará, fartar-se-á e se embriagará com o sangue deles; porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos tem um sacrifício na terra do Norte, junto ao rio Eufrates.

[11] Sobe a Gileade e toma bálsamo, ó virgem filha do Egito; debalde multiplicas remédios, pois não há remédio para curar-te.

[12] As nações ouviram falar da tua vergonha, e a terra está cheia do teu clamor; porque, fugindo o valente, tropeçou no valente, e ambos caíram juntos.

[13] Palavra que falou o SENHOR a Jeremias, o profeta, acerca da vinda de Nabucodonosor, rei da Babilônia, para ferir a terra do Egito:

[14] Anunciai no Egito e fazei ouvir isto em Migdol; fazei também ouvi-lo em Mênfis e em Tafnes; dizei: Apresenta-te e prepara-te; porque a espada já devorou o que está ao redor de ti.

[15] Por que foi derribado o teu Touro? Não se pôde ter de pé, porque o SENHOR o abateu.

[16] O SENHOR multiplicou os que tropeçavam; também caíram uns sobre os outros e disseram: Levanta-te, e voltemos ao nosso povo e à terra do nosso nascimento, por causa da espada que oprime.

[17] Ali, apelidarão a Faraó, rei do Egito, de Espalhafatoso, porque deixou passar o tempo adequado.

wrogami! Miecz Pana pożera, nasyca się i upaja ich krwią, gdyż Wszechmocny, Pan Zastępów wyprawia ucztę ofiarną w ziemi północnej, nad rzeką Eufrat.

[11] Idź do Gileadu i przynieś balsam, dziewicza córko egipska! Daremnie zażywasz mnóstwa leków, nie ma dla ciebie uzdrowienia.

[12] Narody słyszały o twojej hańbie, a ziemia jest pełna twojego krzyku, gdyż bohater potknął się o bohatera, obaj razem upadli.

[13] Słowo, które Pan wypowiedział do Jeremiasza, że Nebukadnesar, król babiloński, przyjdzie, aby podbić ziemię egipską.

[14] Zwiastujcie w Egipcie i głoście w Migdol, głoście w Nof i w Tachpanches, mówcie: Stań i przygotuj się, gdyż miecz już pożera dookoła ciebie!

[15] Dlaczego uciekł Apis, twój byk się nie ostał? Ponieważ Pan zadał mu potężny cios,

[16] Więc potknął się i upadł. I mówili jeden do drugiego: Wstańmy i wróćmy przed okrutnym mieczem do naszego ludu i do naszej ziemi rodzinnej!

[17] Nadajcie faraonowi, królowi egipskiemu, imię: Wrzawa, która przekracza swój czas!

[18] Tão certo como vivo eu, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos, certamente, como o Tabor é entre os montes e o Carmelo junto ao mar, assim ele virá.

[19] Prepara a tua bagagem para o exílio, ó moradora, filha do Egito; porque Mênfis se tornará em desolação e ficará arruinada e sem moradores.

[20] Novilha mui formosa é o Egito; mas mutuca do Norte já lhe vem, sim, vem.

[21] Até os seus soldados mercenários no meio dele, bezerros cevados, viraram as costas e fugiram juntos; não resistiram, porque veio sobre eles o dia da sua ruína e o tempo do seu castigo.

[22] Faz o Egito um ruído como o da serpente que foge, porque os seus inimigos vêm contra ele, com machados, quais derribadores de árvores.

[23] Cortarão o seu bosque, diz o SENHOR, ainda que impenetrável; porque se multiplicaram mais do que os gafanhotos; são inumeráveis.

[24] A filha do Egito está envergonhada; foi entregue nas mãos do povo do Norte.

[25] Diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu castigarei a Amom de Nô, a Faraó, ao Egito, aos deuses e aos seus reis, ao próprio Faraó e aos que confiam nele.

[26] Entregá-los-ei nas mãos dos que lhes procuram a morte, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e nas mãos dos seus servos; mas depois será

[18] Jako żyję Ja, mówi Król, a imię jego Pan Zastępów: Jak się wynosi Tabor między górami i jak Karmel nad morzem, takim on nadciągnie.

[19] Przygotuj sobie toboły na niewolę, tubylcza córko egipska, gdyż Nof będzie pustkowiem, spalone, bez mieszkańców!

[20] Dorodną jałowicą jest Egipt, lecz nadlatuje na nią z północy giez.

[21] Nawet najemni żołnierze w jego szeregach są jak tuczone cielęta; odwrócą się i uciekną wszyscy, nie wytrzymają, gdyż przyjdzie na nich dzień ich zagłady, czas ich kary.

[22] Syk jak u syczącego węża słychać, gdy nadciągają zastępy jego wojska, z siekierami ruszają na niego jak drwale.

[23] Wyrębują jego las - mówi Pan - gdyż jest nie do przebycia; albowiem jest ich więcej niż szarańczy i są nie do zliczenia.

[24] Okryta jest hańbą córka egipska, wydana została w ręce ludu północnego.

[25] Mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Oto Ja nawiedzę Amona z No i faraona, i Egipt, i jego bogów, i jego królów, i tych, którzy na nim polegają,

[26] I wydam ich w ręce tych, którzy czyhają na ich życie, w rękę Nebukadnesara, króla babilońskiego, i w ręce jego sług, lecz

habitada, como nos dias antigos, diz o SENHOR.

[27] Não temas, pois, tu, servo meu, Jacó, nem te espantes, ó Israel; porque eu te livrarei do país remoto e a tua descendência, da terra do seu cativeiro; Jacó voltará e ficará tranqüilo e confiante; não haverá quem o atemorize.

[28] Não temas, servo meu, Jacó, diz o SENHOR, porque estou contigo; darei cabo de todas as nações para as quais eu te arrojei; mas de ti não darei cabo; castigar-te-ei, mas em justa medida; não te inocentarei de todo.

Jeremias 47

Profecia a respeito dos filisteus

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, a respeito dos filisteus, antes que Faraó ferisse a Gaza.

[2] Assim diz o SENHOR: Eis que do Norte se levantam as águas, e se tornarão em torrentes transbordantes, e inundarão a terra e a sua plenitude, a cidade e os seus habitantes; clamarão os homens, e todos os moradores da terra se lamentarão,

[3] ao ruído estrepitoso das unhas dos seus fortes cavalos, ao barulho de seus carros, ao estrondo das suas rodas. Os pais não atendem aos filhos, por se afrouxarem as suas mãos;

[4] por causa do dia que vem para destruir a todos os filisteus, para cortar de Tiro e de Sidom todo o resto que os socorra; porque

potem będzie zamieszkały jak za dni dawnych - mówi Pan.

[27] Lecz ty nie bój się, sługo mój, Jakubie, i nie trwóż się, Izraelu, bo oto Ja wybawię cię choćby z daleka, a twoich potomków z ziemi ich niewoli. I Jakub powróci, i będzie miał spokój, i będzie bezpieczny, a nikt go nie zatrwoży.

[28] Ty nie bój się, sługo mój, Jakubie - mówi Pan - bo Ja jestem z tobą; gdyż wygładzę doszczętnie wszystkie narody, wśród których cię rozproszyłem, lecz ciebie nie zgładzę, gdyż ciebie będę karcił według prawa i nie pozostawię cię całkowicie bez kary.

Jeremiasza 47

Proroctwo dotyczące Filistynów

[1] To, co jako słowo Pana doszło proroka Jeremiasza o Filistynach, zanim faraon zdobył Gazę.

[2] Tak mówi Pan: Oto podnoszą się wody z północy i stają się strumieniem, który wzbiera; zalewają ziemię i wszystko, co ją napełnia, miasta ich mieszkańców. Krzyczą ludzie i zawodzą wszyscy mieszkańcy ziemi

[3] Z powodu głośnego tętentu kopyt jego rumaków, z powodu hałaśliwego dudnienia jego rydwanów, turkotu jego kół. Ojcowie nie oglądają się za dziećmi, gdyż ich ręce opadają bezsilnie,

[4] Z powodu dnia, który nadchodzi, aby zniszczyć wszystkich Filistynów, wytępić każdego, kto by Tyrowi i Sydonowi pozostał jako pomocnik, albowiem Pan

o SENHOR destruirá os filisteus, o resto de Caftor da terra do mar.

[5] Sobreveio calvície a Gaza, Asquelom está reduzida a silêncio, com o resto do seu vale; até quando vós vos retalhareis?

[6] Ah! Espada do SENHOR, até quando deixarás de repousar? Volta para a tua bainha, descansa e aquieta-te.

[7] Como podes estar quieta, se o SENHOR te deu ordem? Contra Asquelom e contra as bordas do mar é para onde ele te dirige.

zniszczy Filistynów, resztki z wyspy Kaftor.

[5] Gaza jest ostrzyżona do goła, Aszkalon zamilkł. O, resztko Anakitów, jak długo zadawać sobie będziesz cięte rany na znak żałoby?

[6] Biada, mieczu Pana! Kiedyż wreszcie odpoczniesz? Wróć do swojej pochwy, powstrzymaj się i uspokój!

[7] Jak ma się uspokoić, skoro Pan dał mu taki rozkaz? Na Aszkalon i na wybrzeża morskie - tam go skierował.

Jeremias 48

Profecia a respeito de Moabe

[1] A respeito de Moabe. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ai de Nebo, porque foi destruída! Envergonhada está Quiriataim, já está tomada; a fortaleza está envergonhada e abatida.

[2] A glória de Moabe já não é; em Hesbom tramaram contra ela, dizendo: Vinde, e eliminemo-la para que não seja mais povo; também tu, ó Madmém, serás reduzida a silêncio; a espada te perseguirá.

[3] Há gritos de Horonaim: Ruína e grande destruição!

[4] Destruída está Moabe; seus filhinhos fizeram ouvir gritos.

[5] Pela subida de Luíte, eles seguem com choro contínuo; na descida de Horonaim, se ouvem gritos angustiosos de ruína.

Jeremiasza 48

Proroctwo dotyczące Moabu

[1] O Moabie. Tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Biada Nebo, gdyż jest spustoszone, Kiriataim okryte hańbą i zdobyte; warownia okryta hańbą i rozbita.

[2] Nie ma już chluby Moabu, w Cheszbonie umyślili jego zagładę: Pójdźmy i wytępmy go, by przestał być narodem! Także ty, Madmeno, zamilkniesz, w ślad za tobą pójdzie miecz.

[3] Słuchaj! Krzyk idzie z Choronaim, spustoszenie i wielkie zniszczenie.

[4] Moab jest zdruzgotany, głośno krzyczą aż do Soaru.

[5] Tak! Po ścieżce do Luchit podążają z rzewnym płaczem. Tak, na zboczach Choronaim słychać krzyk nad zniszczeniem.

6 Fugi, salvai a vossa vida, ainda que venhais a ser como o arbusto solitário no deserto.

7 Pois, por causa da tua confiança nas tuas obras e nos teus tesouros, também tu serás tomada; Quemos sairá para o cativeiro com os seus sacerdotes e os seus príncipes juntamente.

8 Virá o destruidor sobre cada uma das cidades, e nenhuma escapará; perecerá o vale, e se destruirá a campina; porque o SENHOR o disse.

9 Dai asas a Moabe, porque, voando, sairá; as suas cidades se tornarão em ruínas, e ninguém morará nelas.

10 Maldito aquele que fizer a obra do SENHOR relaxadamente! Maldito aquele que retém a sua espada do sangue!

11 Despreocupado esteve Moabe desde a sua mocidade e tem repousado nas fezes do seu vinho; não foi mudado de vasilha para vasilha, nem foi para o cativeiro; por isso, conservou o seu sabor, e o seu aroma não se alterou.

12 Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que lhe enviarei trasfegadores, que o trasfegarão; despejarão as suas vasilhas e despedaçarão os seus jarros.

13 Moabe terá vergonha de Quemos, como a casa de Israel se envergonhou de Betel, sua confiança.

14 Como dizeis: Somos valentes e homens fortes para a guerra?

6 Uciekajcie! Ratujcie swoje życie, stańcie się niby dziki osioł na pustyni!

7 Ponieważ polegasz na swoich twierdzach i na swoich skarbach, także ty będziesz zdobyty; i Kemosz pójdzie do niewoli wraz ze swoimi kapłanami i książętami.

8 I nadciągnie niszczyciel na każde miasto, i żadne nie ocaleje, spustoszona będzie dolina i zniszczona będzie równina - rzekł Pan.

9 Wznieście Moabowi pomnik, ponieważ całkiem przepadnie! Jego miasta staną się pustkowiem, nie będzie w nich mieszkańców.

10 Przeklęty, kto wykonuje dzieło Pana niedbale, i przeklęty, kto powstrzymuje jego miecz od krwi!

11 Moab miał spokój od swojej młodości i spoczywał na swoich drożdżach, nie przelewano go z jednego naczynia w drugie i nie poszedł do niewoli; dlatego zachował swój smak, a jego woń się nie zmieniła.

12 Dlatego oto idą dni - mówi Pan, gdy poślę na niego piwnicznych, którzy go przeleją, opróżnią jego naczynia i jego dzbany potłuką.

13 I Moab zawiedzie się na Kemoszu, jak dom Izraela zawiódł się na Betelu, w którym pokładał nadzieję.

14 Jak możecie mówić: Jesteśmy bohaterami i mężami dzielnymi w walce?

[15] Moabe está destruído e subiu das suas cidades, e os seus jovens escolhidos desceram à matança, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.

[16] Está prestes a vir a perdição de Moabe, e muito se apressa o seu mal.

[17] Condoei-vos dele, todos os que estais ao seu redor e todos os que lhe sabeis o nome; dizei: Como se quebrou a vara forte, o cajado formoso!

[18] Desce da tua glória e assenta-te em terra sedenta, ó moradora, filha de Dibom; porque o destruidor de Moabe sobe contra ti e desfaz as tuas fortalezas.

[19] Põe-te no caminho e espia, ó moradora de Aroer; pergunta ao que foge e à que escapa: Que sucedeu?

[20] Moabe está envergonhado, porque foi abatido; uivai e gritai; anunciai em Arnom que Moabe está destruído.

[21] Também o julgamento veio sobre a terra da campina, sobre Holom, Jasa e Mefaate,

[22] sobre Dibom, Nebo e Bete-Diblataim,

[23] sobre Quiriataim, Bete-Gamul e Bete-Meom,

[24] sobre Queriote e Bozra, e até sobre todas as cidades da terra de Moabe, quer as de longe, quer as de perto.

[25] Está eliminado o poder de Moabe, e quebrado, o seu braço, diz o SENHOR.

[26] Embriagai-o, porque contra o SENHOR se engrandeceu; Moabe se revolverá no seu vômito e será ele também objeto de escárnio.

[15] Niszczyciel Moabu ruszył przeciwko niemu, a kwiat jego młodzieży idzie na rzeź, mówi Król, a jego imię Pan Zastępów.

[16] Klęska Moabu się zbliża, a jego nieszczęście nadchodzi bardzo szybko.

[17] Opłakujcie go, wszyscy jego sąsiedzi, i wszyscy, którzy znacie jego imię! Mówcie: Jakże została złamana mocna laska, berło wspaniałe?

[18] Zejdź z miejsca chwały, a siądź w kałuży, mieszkanko Dybonu, gdyż niszczyciel Moabu ruszył przeciwko tobie, zniszczył twoje warownie!

[19] Stań na drodze i rozejrzyj się, mieszkanko Aroeru! Wypytaj zbiega i uchodźcę, mów: Co się stało?

[20] Moab jest okryty hańbą, gdyż jest pobity, biadajcie i krzyczcie, głoście nad Arnonem, że Moab jest zniszczony!

[21] Sąd nadszedł na krainę równiny, na Cholon i na Jahzę, i na Mefaat,

[22] I na Dybon, i na Nebo, i na Bet-Diblataim.

[23] I na Kiriataim, i na Bet-Gamul, i na Bet-Maon,

[24] I na Kerijot, i na Bosrę, i na wszystkie miasta ziemi Moabu, dalekie i bliskie.

[25] Odcięty jest róg Moabu i jego ramię złamane - mówi Pan.

[26] Upijcie go, gdyż przeciwko Panu butnie wystąpił! Niech Moab tarza się w swoich wymiocinach, a nawet stanie się pośmiewiskiem!

[27] Pois Israel não te foi também objeto de escárnio? Mas, acaso, foi achado entre ladrões, para que meneies a cabeça, falando dele?
[28] Deixai as cidades e habitai no rochedo, ó moradora de Moabe; sede como as pombas que se aninham nos flancos da boca do abismo.
[29] Ouvimos falar da soberba de Moabe, que de fato é extremamente soberba, da sua arrogância, do seu orgulho, da sua sobranceria e da altivez do seu coração.

[30] Conheço, diz o SENHOR, a sua insolência, mas isso nada é; as suas gabarolices nada farão.

[31] Por isso, uivarei por Moabe, sim, gritarei por todo o Moabe; pelos homens de Quir-Heres lamentarei.

[32] Mais que a Jazer, te chorarei a ti, ó vide de Sibma; os teus ramos passaram o mar, chegaram até ao mar de Jazer; mas o destruidor caiu sobre os teus frutos de verão e sobre a tua vindima.

[33] Tirou-se, pois, o folguedo e a alegria do campo fértil e da terra de Moabe; pois fiz cessar nos lagares o vinho; já não pisarão uvas com júbilo; o júbilo não será júbilo.
[34] Ouve-se o grito de Hesbom até Eleale e Jasa, e de Zoar se dão gritos até Horonaim e Eglate-Selisias; porque até as águas do Ninrim se tornaram em assolação.

[27] Czy Izrael nie był dla ciebie pośmiewiskiem? Czy go złapano wśród złodziei, że ilekroć o nim mówiłeś, potrząsałeś szyderczo głową?
[28] Opuśćcie miasta i zamieszkajcie w skałach, mieszkańcy Moabu, i bądźcie jak gołębica, gnieżdżąca się na ścianach przepastnych czeluści!
[29] Słyszeliśmy o dumie Moabu, że jest bardzo dumny, o jego pysze, jego dumie, jego zuchwalstwie i wyniosłości jego serca.
[30] Ja znam - mówi Pan - jego zarozumiałość, nieprawdziwe są jego przechwałki, nieuczciwe jest jego działanie.
[31] Przeto muszę biadać nad Moabem, zawodzić nad całym Moabem, wzdychać nad mieszkańcami Kir-Cheresu.
[32] Bardziej niż opłakiwano Jaezer, będę opłakiwał ciebie, winogradzie Sybmy, którego latorośle rozrastały się aż do morza, sięgały aż do Jazer; na twoje owocobranie i na twoje winobranie wpadł niszczyciel.
[33] I znikły radość i wesele z urodzajnej ziemi moabskiej, skończyło się wino w kadziach, tłoczący nie wytłacza winogron, okrzyki już nie są okrzykami radości.
[34] Głos narzekania Cheszbonu dochodzi aż do Eleale, aż do Jahaz, od Soaru do Choronaim i do Eglat Szeliszijja, gdyż i wody Nimrim staną się pustkowiem.

[35] Farei desaparecer de Moabe, diz o SENHOR, quem sacrifique nos altos e queime incenso aos seus deuses.

[36] Por isso, o meu coração geme como flautas por causa de Moabe, e como flautas geme por causa dos homens de Quir-Heres; porquanto já se perdeu a abundância que ajuntou.

[37] Porque toda cabeça ficará calva, e toda barba, rapada; sobre todas as mãos haverá incisões, e sobre os lombos, pano de saco.

[38] Sobre todos os eirados de Moabe e em todas as suas praças há pranto, porque fiz Moabe em pedaços, como vasilha de barro que não agrada, diz o SENHOR. Como está desfalecido!

[39] Como uivam! Como, de vergonha, virou Moabe as costas! Assim, se tornou Moabe objeto de escárnio e de espanto para todos os que estão em seu redor.

[40] Porque assim diz o SENHOR: Eis que voará como a águia e estenderá as suas asas contra Moabe.

[41] São tomadas as cidades, e ocupadas, as fortalezas; naquele dia, o coração dos valentes de Moabe será como o coração da mulher que está em dores de parto.

[42] Moabe será destruído, para que não seja povo, porque se engrandeceu contra o SENHOR.

[43] Terror, cova e laço vêm sobre ti, ó moradora de Moabe, diz o SENHOR.

[44] Quem fugir do terror cairá na cova, e, se sair da cova, o laço o prenderá; porque

[35] I sprawię - mówi Pan, że w Moabie nie będzie komu wychodzić na miejsce ofiarne, by tam spalać kadzidło swojemu bogu.

[36] Dlatego moje serce jęczy jak flet nad Moabem i moje serce jęczy jak flet nad obywatelami Kir-Cheresu, gdyż dostatki, które nabyli, zginęły.

[37] Bo na każdej głowie jest łysina, każda broda obcięta, na wszystkich rękach nacięcia, a na biodrach włosiennica.

[38] Na wszystkich dachach Moabu i na jego placach jest tylko narzekanie, gdyż rozbiłem Moab jako naczynie, którego nikt nie chce - mówi Pan

[39] Jakże jest rozbity! Biadajcie! Jak haniebnie podał Moab tyły! I stał się Moab pośmiewiskiem i postrachem dla wszystkich swoich sąsiadów.

[40] Albowiem tak mówi Pan: Oto jak orzeł nadlatuje, rzuca się na zdobycz i rozpościera swoje skrzydła nad Moabem.

[41] Miasta są zdobyte, a twierdze opanowane; i będzie w owym dniu serce bahaterów Moabu jak serce kobiety rodzącej.

[42] I Moab będzie zniszczony tak, że przestanie być ludem, gdyż butnie wystąpił przeciwko Panu.

[43] Groza i przepaść, i pułapka na ciebie, który mieszkasz w Moabie - mówi Pan.

[44] Kto uniknie grozy, wpadnie w przepaść, a kto wydostanie się z przepaści, uwikła

trarei sobre ele, sobre Moabe, o ano do seu castigo.

[45] Os que fogem param sem forças à sombra de Hesbom; porém sai fogo de Hesbom e labareda do meio de Seom e devora as têmporas de Moabe e o alto da cabeça dos filhos do tumulto.
[46] Ai de ti, Moabe! Pereceu o povo de Quemos, porque teus filhos ficaram cativos, e tuas filhas, em cativeiro.
[47] Contudo, mudarei a sorte de Moabe, nos últimos dias, diz o SENHOR. Até aqui o juízo contra Moabe.

się w pułapkę, gdyż to sprowadzę na niego, na Moab, w roku jego kary - mówi Pan.

[45] W cieniu Cheszbonu zatrzymali się wycieńczeni uchodźcy, lecz z Cheszbonu wychodzi ogień, a płomień z pałacu Sychona, i pożera skroń Moabu i ciemię czyniących zgiełk.
[46] Biada tobie, Moabie! Zginął lud Kemosza, gdyż twoi synowie wzięci zostali do niewoli, a twoje córki na wygnanie.
[47] Lecz w dniach ostatecznych odmienię los Moabu - mówi Pan. Dotąd wyrok o Moabie.

Jeremias 49

Profecia a respeito dos amonitas

[1] A respeito dos filhos de Amom. Assim diz o SENHOR: Acaso, não tem Israel filhos? Não tem herdeiro? Por que, pois, herdou Milcom a Gade, e o seu povo habitou nas cidades dela?

[2] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que farei ouvir em Rabá dos filhos de Amom o alarido de guerra, e tornar-se-á num montão de ruínas, e as suas aldeias serão queimadas; e Israel herdará aos que o herdaram, diz o SENHOR.

[3] Uiva, ó Hesbom, porque é destruída Ai; clamai, ó filhos de Rabá, cingi-vos de cilício, lamentai e dai voltas por entre os muros; porque Milcom irá em cativeiro, juntamente com os seus sacerdotes e os seus príncipes.

Jeremiasza 49

Proroctwo dotyczące Ammonitów

[1] O Ammonitach. Tak mówi Pan: Czy Izrael nie ma synów? Czy nie ma dziedzica? Dlaczego Milkom objął dziedzictwo Gada, a jego lud osiadł w jego miastach?

[2] Dlatego oto idą dni - mówi Pan - gdy sprawię, że Rabba Amonicka usłyszy zgiełk wojenny, stanie się kupą zgliszcz, a jej pomniejsze miasta spłoną w ogniu, Izrael zaś będzie dziedziczył po swoich dziedzicach - mówi Pan.

[3] Biadaj, Cheszbonie, gdyż Ai jest zniszczone; krzyczcie, córki Rabby, odziejcie się w wór, zawódźcie, biegajcie wokoło pokaleczone, gdyż Milkom pójdzie do niewoli, a jego kapłani i książęta wraz z nim.

[4] Por que te glorias nos vales, nos teus luxuriantes vales, ó filha rebelde, que confias nos teus tesouros, dizendo: Quem virá contra mim?

[5] Eis que eu trarei terror sobre ti, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, de todos os que estão ao redor de ti; e cada um de vós será lançado em frente de si, e não haverá quem recolha os fugitivos.

[6] Mas depois disto mudarei a sorte dos filhos de Amom, diz o SENHOR.

Profecia a respeito dos edomitas

[7] A respeito de Edom. Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Acaso, já não há sabedoria em Temã? Já pereceu o conselho dos sábios? Desvaneceu-se-lhe a sabedoria?

[8] Fugi, voltai, retirai-vos para as cavernas, ó moradores de Dedã, porque eu trarei sobre ele a ruína de Esaú, o tempo do seu castigo.

[9] Se vindimadores viessem a ti, não deixariam alguns cachos? Se ladrões, de noite, não te danificariam só o que lhes bastasse?

[10] Mas eu despi a Esaú, descobri os seus esconderijos, e não se poderá esconder; está destruída a sua descendência, como também seus irmãos e seus vizinhos, e ele já não é.

[11] Deixa os teus órfãos, e eu os guardarei em vida; e as tuas viúvas confiem em mim.

[12] Porque assim diz o SENHOR: Eis que os que não estavam condenados a beber o cálice totalmente o beberão, e tu serias de

[4] Czemu chlubisz się swoimi dolinami, córko zdradliwa, która polegałaś na swoich skarbach, mówiąc: Kto wystąpi przeciwko mnie?

[5] Oto Ja sprowadzę na ciebie strach - mówi Wszechmocny, Pan Zastępów - i ze wszystkich stron będziecie rozproszeni, każdy z osobna, i nikt nie pozbiera uciekających.

[6] Lecz potem odmienię los Ammonitów - mówi Pan.

Proroctwo dotyczące Edomitów

[7] O Edomie. Tak mówi Pan Zastępów: Czy już nie ma mądrości w Temanie? Czy zginęła rada roztropnych? Czy wniwecz się obrócił ich dowcip?

[8] Uciekajcie, uchodźcie, ukryjcie się dobrze, mieszkańcy Dedanu, gdyż klęskę sprowadzę na Ezawa, czas jego kary!

[9] Gdy winogrodnicy przyjdą do ciebie, to nic po sobie nie pozostawią, gdy złodzieje w nocy - to wyrządzą szkodę, jaką tylko zechcą.

[10] Gdyż Ja sam obnażę Ezawa, odsłonię jego kryjówki, tak że nie zdoła się ukryć; potomstwo jego będzie wytępione wraz z jego braćmi i sąsiadami i nie będzie go.

[11] Zostaw swoje sieroty, Ja je będę utrzymywał, a twoje wdowy mnie niech zaufają!

[12] Gdyż tak mówi Pan: Oto ci, którzy nie byli skazani na to, by pić z tego kielicha,

todo inocentado? Não serás tido por inocente, mas certamente o beberás.

[13] Porque por mim mesmo jurei, diz o SENHOR, que Bozra será objeto de espanto, de opróbrio, de assolação e de desprezo; e todas as suas cidades se tornarão em assolações perpétuas.

Os pecados e o castigo de Edom

[14] Ouvi novas da parte do SENHOR, e um mensageiro foi enviado às nações, para lhes dizer: Ajuntai-vos, e vinde contra ela, e levantai-vos para a guerra.

[15] Porque eis que te fiz pequeno entre as nações, desprezado entre os homens.

[16] O terror que inspiras e a soberba do teu coração te enganaram. Tu que habitas nas fendas das rochas, que ocupas as alturas dos outeiros, ainda que eleves o teu ninho como a águia, de lá te derribarei, diz o SENHOR.

[17] Assim, será Edom objeto de espanto; todo aquele que passar por ele se espantará e assobiará por causa de todas as suas pragas.

[18] Como na destruição de Sodoma e Gomorra e das suas cidades vizinhas, diz o SENHOR, assim não habitará ninguém ali, nem morará nela homem algum.

[19] Eis que, como sobe o leãozinho da floresta jordânica contra o rebanho em pasto verde, assim, num momento, arrojarei dali a Edom e lá estabelecerei a quem eu escolher. Pois quem é semelhante a mim? Quem me pedirá contas? E quem é o pastor que me poderá resistir?

muszą pić, a ty chcesz ujść bezkarnie? Nie ujdziesz bezkarnie, lecz musisz pić.

[13] Gdyż przysiągłem na siebie samego - mówi Pan - że Bosra stanie się odstraszającym przykładem, hańbą, pustkowiem i przekleństwem, a wszystkie jej miasta ruiną po wszystkie czasy.

[14] Słyszałem wieści od Pana, że wysłany jest posłaniec między narody: Zgromadźcie się i wyruszcie przeciwko niemu, i stańcie do boju!

[15] Bo oto uczynię cię najmniejszym wśród narodów, wzgardzonym między ludźmi.

[16] Strach przed tobą i zuchwałość twojego serca omamiły ciebie, który mieszkasz w rozpadlinach skalnych, zajmujesz szczyty pagórków. Choćbyś założył swoje gniazdo wysoko jak orzeł, jednak i stamtąd cię strącę - mówi Pan.

[17] Edom będzie budził grozę; ktokolwiek będzie przechodził koło niego, będzie przejęty grozą i będzie świstał nad wszystkimi jego ciosami.

[18] Jak Sodoma i Gomora, i sąsiednie ich miasta zostały doszczętnie zburzone - mówi Pan - tak nikt tam nie zamieszka i żaden człowiek się tam nie zatrzyma.

[19] Oto jak lew wypadnie z gęstwiny Jordanu na soczystą niwę, tak Ja w okamgnieniu wypłoszę ich stamtąd i ustanowię nad nimi mojego wybrańca. Bo któż jest mnie równy? I któż mnie wyzwie, i któryż to pasterz może się ostać przed moim obliczem?

[20] Portanto, ouvi o conselho do SENHOR que ele decretou contra Edom e os desígnios que ele formou contra os moradores de Temã; certamente, até os menores do rebanho serão arrastados, e as suas moradas, espantadas por causa deles.

[20] Dlatego słuchajcie postanowienia Pana, które powziął przeciwko Edomowi, i zamysłu, jaki postanowił przeciwko mieszkańcom Temanu. Zaprawdę, nawet najmniejsze owce zostaną wywleczone, zaprawdę ich niwę przejmie o nie groza.

[21] A terra estremeceu com o estrondo da sua queda; e, do seu grito, até ao mar Vermelho se ouviu o som.

[21] Od hałasu ich upadku drży ziemia, głośny ich krzyk słychać nad Morzem Czerwonym.

[22] Eis que como águia subirá, voará e estenderá as suas asas contra Bozra; naquele dia, o coração dos valentes de Edom será como o coração da mulher que está em dores de parto.

[22] Oto jak orzeł wzbije się i rzuci, i rozpostrze swoje skrzydła nad Bosrą; i będzie w owym dniu serce bohaterów edomskich jak serce kobiety rodzącej.

Profecia a respeito de Damasco

Proroctwo dotyczące Damaszku

[23] A respeito de Damasco. Envergonhou-se Hamate e Arpade; e, tendo ouvido más novas, cambaleiam; são como o mar agitado, que não se pode sossegar.

[23] O Damaszku. Zmieszane są Chamat i Arpad, gdyż usłyszały złą wieść, truchleją, są niespokojne jak morze, nie mogą się uciszyć.

[24] Enfraquecida está Damasco; virou as costas para fugir, e tremor a tomou; angústia e dores a tomaram como da que está de parto.

[24] Osłabł Damaszek, szykuje się do ucieczki, i drżenie go ogarnia; trwoga i boleść przyjmują go jak rodzącą.

[25] Como está abandonada a famosa cidade, a cidade de meu folguedo!

[25] Jakże opuszczony jest sławny gród, miasto rozkoszne!

[26] Portanto, cairão os seus jovens nas suas praças; todos os homens de guerra serão reduzidos a silêncio naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos.

[26] Dlatego padnie jego młódź na jego placach, a wszyscy wojownicy zginą w owym dniu - mówi Pan Zastępów.

[27] Acenderei fogo dentro do muro de Damasco, o qual consumirá os palácios de Ben-Hadade.

[27] I roznieceę ogień na murze Damaszku, i strawi pałace Benhadada.

Profecia a respeito da Arábia

Proroctwo dotyczące Kedaru i Chazoru

[28] A respeito de Quedar e dos reinos de Hazor, que Nabucodonosor, rei da Babilônia, feriu. Assim diz o SENHOR:

[28] O Kedarze i o państwach Chazoru, które pokonał Nebukadnesar, król babiloński.

Levantai-vos, subi contra Quedar e destruí os filhos do Oriente.

Tak mówi Pan: Wstańcie, ruszcie na Kedar i niszczcie mieszkańców Wschodu!

29 Tomarão as suas tendas, os seus rebanhos; as lonas das suas tendas, todos os seus bens e os seus camelos levarão para si; e lhes gritarão: Há horror por toda parte!

29 Zabierają ich namioty i stada, ich płótna i wszystek ich sprzęt; uprowadzają im ich wielbłądy, wołając nad nimi: Zgroza wokoło!

30 Fugi, desviai-vos para mui longe, retirai-vos para as cavernas, ó moradores de Hazor, diz o SENHOR; porque Nabucodonosor, rei da Babilônia, tomou conselho e formou desígnio contra vós outros.

30 Uciekajcie, szybko znikajcie, ukryjcie się dobrze, mieszkańcy Chazoru - mówi Pan, gdyż Nebukadnesar, król babiloński, powziął przeciwko wam postanowienie i umyślił co do was plan:

31 Levantai-vos, ó babilônios, subi contra uma nação que habita em paz e confiada, diz o SENHOR; que não tem portas, nem ferrolhos; eles habitam a sós.

31 Wstańcie, ruszcie na naród spokojny, który mieszka bezpiecznie - mówi Pan - nie ma ani wrót, ani zawór, mieszka samotnie!

32 Os seus camelos serão para presa, e a multidão dos seus gados, para despojo; espalharei a todo vento aqueles que cortam os cabelos nas têmporas e de todos os lados lhes trarei a ruína, diz o SENHOR.

32 Ich wielbłądy będą łupem, a liczne ich stada zdobyczą; i rozproszę na wszystkie wiatry tych z obciętymi bokobrodami, i ze wszystkich stron sprowadzę na nich nieszczęście - mówi Pan.

33 Hazor se tornará em morada de chacais, em assolação para sempre; ninguém habitará ali, homem nenhum habitará nela.

33 I będzie Chazor legowiskiem szakali, pustkowiem po wszystkie czasy, nikt tam nie zamieszka i nie będzie tam przebywał żaden człowiek.

Profecia a respeito dos elamitas

34 Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, contra Elão, no princípio do reinado de Zedequias, rei de Judá, dizendo:

Proroctwo dotyczące Elamu

34 To, co jako słowo Pana doszło proroka Jeremiasza o Elamie na początku panowania Sedekiasza, króla judzkiego:

35 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu quebrarei o arco de Elão, a fonte do seu poder.

35 Tak mówi Pan Zastępów: Oto Ja złamię łuk Elamu, podstawę ich potęgi.

36 Trarei sobre Elão os quatro ventos dos quatro ângulos do céu e os espalharei na

36 I sprowadzę na Elam cztery wiatry z czterech krańców nieba, i rozproszę ich na

direção de todos estes ventos; e não haverá país aonde não venham os fugitivos de Elão.

wszystkie te wiatry, i nie będzie narodu, do którego by przyszli rozproszeni Elamu.

[37] Farei tremer a Elão diante de seus inimigos e diante dos que procuram a sua morte; farei vir sobre os elamitas o mal, o brasume da minha ira, diz o SENHOR; e enviarei após eles a espada, até que venha a consumi-los.

[37] I napędzę Elamowi strachu przed ich wrogami, i przed tymi, którzy czyhają na ich życie; i sprowadzę na nich nieszczęście, żar mojego gniewu - mówi Pan - i poślę za nimi miecz, dopóki ich nie wygubię.

[38] Porei o meu trono em Elão e destruirei dali o rei e os príncipes, diz o SENHOR.

[38] I ustawię mój tron w Elamie, i wytępię tam króla i dostojników, mówi Pan.

[39] Nos últimos dias, mudarei a sorte de Elão, diz o SENHOR.

[39] Lecz w dniach ostatecznych odmienię los Elamu - mówi Pan.

Jeremias 50

Profecia a respeito da Babilônia

[1] Palavra que falou o SENHOR contra a Babilônia e contra a terra dos caldeus, por intermédio de Jeremias, o profeta.

[2] Anunciai entre as nações; fazei ouvir e arvorai estandarte; proclamai, não encubrais; dizei: Tomada é a Babilônia, Bel está confundido, e abatido, Merodaque; cobertas de vergonha estão as suas imagens, e seus ídolos tremem de terror.

[3] Porque do Norte subiu contra ela uma nação que tornará deserta a sua terra, e não haverá quem nela habite; tanto os homens como os animais fugiram e se foram.

[4] Naqueles dias, naquele tempo, diz o SENHOR, voltarão os filhos de Israel, eles e os filhos de Judá juntamente; andando e chorando, virão e buscarão ao SENHOR, seu Deus.

Jeremiasza 50

Proroctwo dotyczące Babilonu

[1] Słowo, które wypowiedział Pan przez proroka Jeremiasza o Babilonie, o kraju Chaldejczyków:

[2] Zwiastujcie między narodami i głoście, podnieście sztandar, głoście, nie ukrywajcie, mówcie: Babilon zdobyty, Bel zhańbiony, Marduk rozbity, zhańbione jego posągi, rozbite jego bałwany.

[3] Gdyż wyruszył przeciwko niemu naród z północy, i ten obróci jego ziemię w pustynię, tak że nie będzie w niej mieszkańca, zarówno człowiek jak i bydło ucieknie w popłochu.

[4] W owych dniach i w owym czasie - mówi Pan, przyjdą synowie izraelscy wraz z synami judzkimi, pójdą z płaczem i będą szukać Pana, swojego Boga.

[5] Perguntarão pelo caminho de Sião, de rostos voltados para lá, e dirão: Vinde, e unamo-nos ao SENHOR, em aliança eterna que jamais será esquecida.

[6] O meu povo tem sido ovelhas perdidas; seus pastores as fizeram errar e as deixaram desviar para os montes; do monte passaram ao outeiro, esqueceram-se do seu redil.

[7] Todos os que as acharam as devoraram; e os seus adversários diziam: Culpa nenhuma teremos; porque pecaram contra o SENHOR, a morada da justiça, e contra a esperança de seus pais, o SENHOR.

[8] Fugi do meio da Babilônia e saí da terra dos caldeus; e sede como os bodes que vão adiante do rebanho.

[9] Porque eis que eu suscitarei e farei subir contra a Babilônia um conjunto de grandes nações da terra do Norte, e se porão em ordem de batalha contra ela; assim será tomada. As suas flechas serão como de destro guerreiro, nenhuma tornará sem efeito.

[10] A Caldéia servirá de presa; todos os que a saquearem se fartarão, diz o SENHOR;

[11] ainda que vos alegrais e exultais, ó saqueadores da minha herança, saltais como bezerros na relva e rinchais como cavalos fogosos,

[12] será mui envergonhada vossa mãe, será confundida a que vos deu à luz; eis que ela será a última das nações, um deserto, uma terra seca e uma solidão.

[5] Będą się pytać o Syjon, ku niemu zwrócą swoje spojrzenie: Chodźcie, a przyłączmy się do Pana w przymierzu wiecznym, które nie będzie zapomniane!

[6] Mój lud był trzodą zabłąkaną; ich pasterze wiedli ich na manowce, tak że tułali się po górach, schodzili z góry na pagórek, zapomnieli o swoim legowisku.

[7] Wszyscy, którzy ich spotykali, pożerali ich, a ich wrogowie mówili: Nie my jesteśmy winni, że zgrzeszyli przeciwko Panu, niwie sprawiedliwości i nadziei ich ojców.

[8] Uchodźcie ze środka Babilonu, z kraju Chaldejczyków, wychodźcie i bądźcie jak barany przed trzodą.

[9] Bo oto Ja pobudzę i sprowadzę przeciwko Babilonowi gromadę wielkich narodów z ziemi północnej; i staną do walki przeciwko niemu, stamtąd będzie zdobyty. Ich strzały są jak u wprawnego rycerza, żadna nie wraca bez skutku.

[10] Chaldea stanie się łupem, wszyscy, którzy ją złupią, nasycą się - mówi Pan.

[11] Tak, weselcie się! Tak, wykrzykujcie radośnie, wy, łupieżcy mojego dziedzictwa, tak, podskakujcie jak cielęta na łące i rżyjcie jak ogiery!

[12] Zhańbiona będzie bardzo wasza matka, wstydem okryta wasza rodzicielka; oto jako ostatnia wśród narodów stanie się pustynią, ziemią suchą, stepem.

13 Por causa da indignação do SENHOR, não será habitada; antes, se tornará de todo deserta; qualquer que passar por Babilônia se espantará e assobiará por causa de todas as suas pragas.

14 Ponde-vos em ordem de batalha em redor contra Babilônia, todos vós que manejais o arco; atirai-lhe, não poupeis as flechas; porque ela pecou contra o SENHOR.

15 Gritai contra ela, rodeando-a; ela já se rendeu; caíram-lhe os baluartes, estão em terra os seus muros; pois esta é a vingança do SENHOR; vingai-vos dela; fazei-lhe a ela o que ela fez.

16 Eliminai da Babilônia o que semeia e o que maneja a foice no tempo da sega; por causa da espada do opressor, virar-se-á cada um para o seu povo e cada um fugirá para a sua terra.

17 Cordeiro desgarrado é Israel; os leões o afugentaram; primeiro, devorou-o o rei da Assíria, e, por fim, Nabucodonosor o desossou.

18 Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que castigarei o rei da Babilônia e a sua terra, como castiguei o rei da Assíria.

19 Farei tornar Israel para a sua morada, e pastará no Carmelo e em Basã; fartar-se-á na região montanhosa de Efraim e em Gileade.

20 Naqueles dias e naquele tempo, diz o SENHOR, buscar-se-á a iniqüidade de Israel, e já não haverá; os pecados de Judá,

13 Z powodu gniewu Pana będzie nie zamieszkana i cała stanie się pustynią; ktokolwiek będzie przechodził koło Babilonu, będzie przejęty grozą i będzie świstał nad wszystkimi jego ciosami.

14 Stańcie do boju wokół Babilonu, wszyscy łucznicy, strzelajcie do niego, nie żałujcie strzał, gdyż zgrzeszył przeciwko Panu!

15 Wznieście wokoło przeciwko niemu okrzyk bojowy! Poddał się, runęły jego narożniki, jego mury rozwalone! Gdyż taka jest zemsta Pana, mścijcie się nad nim! Jak on czynił, tak wy czyńcie jemu!

16 Wytępcie z Babilonu tego, kto sieje, i tego, kto chwyta sierp w czasie żniwa; przed mieczem okrutnym zwraca się każdy do swojego ludu i każdy ucieka do swojej ziemi!

17 Jagnięciem spłoszonym był Izrael, lwy je spłoszyły. Najpierw pożarł je król asyryjski, a teraz, jako ostatni, obgryzł jego kości Nebukadnesar, król babiloński.

18 Dlatego tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Oto Ja nawiedzę króla babilońskiego i jego kraj, jak nawiedziłem króla asyryjskiego.

19 I przywrócę Izraela na jego niwę, i będzie się pasł na Karmelu i w Baszanie, i nasycał się na górach Efraima i Gileadu.

20 W owych dniach i w owym czasie - mówi Pan - będzie się szukać winy Izraela, lecz jej nie będzie, oraz grzechów Judy,

mas não se acharão; porque perdoarei aos remanescentes que eu deixar.

21 Sobe, ó espada, contra a terra duplamente rebelde, sobe contra ela e contra os moradores da terra de castigo; assola irremissivelmente, destrói tudo após eles, diz o SENHOR, e faze segundo tudo o que te mandei.

22 Há na terra estrondo de batalha e de grande destruição.

23 Como está quebrado, feito em pedaços o martelo de toda a terra! Como se tornou a Babilônia objeto de espanto entre as nações!

24 Lancei-te o laço, ó Babilônia, e foste presa, e não o soubeste; foste surpreendida e apanhada, porque contra o SENHOR te entremeteste.

25 O SENHOR abriu o seu arsenal e tirou dele as armas da sua indignação; porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, tem obra a realizar na terra dos caldeus.

26 Vinde contra ela de todos os confins da terra, abri os seus celeiros, fazei dela montões de ruínas, destruí-a de todo; dela nada fique de resto.

27 Matai à espada a todos os seus touros, aos seus valentes; desçam eles para o matadouro; ai deles! Pois é chegado o seu dia, o tempo do seu castigo.

28 Ouve-se a voz dos que fugiram e escaparam da terra da Babilônia, para anunciarem em Sião a vingança do

ale się ich nie znajdzie, gdyż odpuszczę tym, których pozostawię.

21 Wypraw się przeciwko ziemi Merataim, wyrusz przeciwko niej i przeciwko mieszkańcom Pekod! Wybij mieczem i wytęp ich doszczętnie jako przeznaczonych na zagładę - mówi Pan - i zrób dokładnie tak, jak ci kazałem!

22 Wrzawa wojenna jest w kraju i wielkie zniszczenie.

23 Jakże jest rozbity i strzaskany młot całej ziemi! Jakże stał się Babilon przedmiotem zgrozy wśród narodów!

24 Zastawiłeś na siebie sidła i sam się złapałeś, Babilonie, a nie wiedziałeś o tym; zostałeś schwytany i pochwycony, gdyż wdałeś się w walkę z Panem.

25 Pan otworzył swoją zbrojownię i wydostał narzędzia swojego gniewu, gdyż Wszechmocny, Pan Zastępów ma wykonać dzieło w kraju Chaldejczyków.

26 Ruszcie nań ze wszystkich krańców: Otwórzcie jego spichlerze, zrzućcie wszystko na jedno miejsce jak snopy i zniszczcie go doszczętnie, niech nie zostanie po nim nawet resztka!

27 Wybijcie wszystkie jego cielce, niech idą na rzeź! Biada im, gdyż nadszedł ich dzień, czas ich kary!

28 Słuchaj! Uchodźcy i zbiegowie z ziemi babilońskiej zwiastują na Syjonie pomstę Pana, naszego Boga, pomstę za jego świątynię.

SENHOR, nosso Deus, a vingança do seu templo.

[29] Convocai contra Babilônia a multidão dos que manejam o arco; acampai-vos contra ela em redor, e ninguém escape. Retribuí-lhe segundo a sua obra; conforme tudo o que fez, assim fazei a ela; porque se houve arrogantemente contra o SENHOR, contra o Santo de Israel.

[30] Portanto, cairão os seus jovens nas suas praças, e todos os seus homens de guerra serão reduzidos a silêncio naquele dia, diz o SENHOR.

[31] Eis que eu sou contra ti, ó orgulhosa, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos; porque veio o teu dia, o tempo em que te hei de castigar.

[32] Então, tropeçará o soberbo, e cairá, e ninguém haverá que o levante; porei fogo às suas cidades, o qual consumirá todos os seus arredores.

[33] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Os filhos de Israel e os filhos de Judá sofrem opressão juntamente; todos os que os levaram cativos os retêm; recusam deixá-los ir;

[34] mas o seu Redentor é forte, SENHOR dos Exércitos é o seu nome; certamente, pleiteará a causa deles, para aquietar a terra e inquietar os moradores da Babilônia.

[35] A espada virá sobre os caldeus, diz o SENHOR, e sobre os moradores da Babilônia, sobre os seus príncipes, sobre os seus sábios.

[29] Wezwijcie przeciwko Babilonowi strzelców, wy, wszyscy łucznicy, oblegajcie go dokoła! Niech nikt z niego nie ujdzie! Odpłaćcie mu według jego uczynków, tak samo jak on uczynił, jemu uczyńcie, gdyż był zuchwały wobec Pana, wobec Świętego Izraelskiego.

[30] Dlatego padnie jego młódź na jego placach i wszyscy jego wojownicy zginą w owym dniu - mówi Pan.

[31] Oto Ja jestem przeciwko tobie, zuchwalcze - mówi Wszechmocny, Pan Zastępów, gdyż nadszedł twój dzień, czas, kiedy cię ukarzę.

[32] I potknie się zuchwały, i padnie, i nikt go nie podniesie; i rozniecę ogień w jego miastach, i pochłonie wszystko, co jest dokoła niego.

[33] Tak mówi Pan Zastępów: Gnębieni są synowie izraelscy, a wraz z nimi synowie judzcy; wszyscy, którzy wzięli ich do niewoli, trzymają ich, nie chcą ich wypuścić.

[34] Lecz potężny jest ich wybawca, jego imię Pan Zastępów; poprowadzi On gorliwie ich sprawę, aby dać ziemi pokój, a niepokój mieszkańcom Babilonu.

[35] Miecz niech się zwróci przeciwko Chaldejczykom - mówi Pan - i przeciwko mieszkańcom Babilonu, przeciwko jego książętom, i przeciwko jego mędrcom.

[36] A espada virá sobre os gabarolas, e ficarão insensatos; virá sobre os valentes dela, e ficarão aterrorizados.

[36] Miecz przeciwko wróżbitom, aby zgłupieli, miecz przeciwko jego rycerzom, aby upadli na duchu.

[37] A espada virá sobre os seus cavalos, e sobre os seus carros, e sobre todo o misto de gente que está no meio dela, e este será como mulheres; a espada virá sobre os tesouros dela, e serão saqueados.

[37] Miecz przeciwko jego rumakom i wozom wojennym, przeciwko całej mieszaninie ludów pośród niego, aby zniewieścieli; miecz przeciwko jego skarbcom, aby były zrabowane.

[38] A espada virá sobre as suas águas, e estas secarão; porque a terra é de imagens de escultura, e os seus moradores enlouquecem por estas coisas horríveis.

[38] Posucha na jego wody, aby wyschły, gdyż jest to kraj bałwanów, i przez owe straszydła zgłupieli.

[39] Por isso, as feras do deserto com os chacais habitarão em Babilônia; também os avestruzes habitarão nela, e nunca mais será povoada, nem habitada de geração em geração,

[39] Dlatego osiądą tam dzikie zwierzęta z szakalami i zamieszkają w nim strusie; i już nigdy nie będzie zamieszkany ani zaludniony po wszystkie pokolenia.

[40] como quando Deus destruiu a Sodoma, e a Gomorra, e às suas cidades vizinhas, diz o SENHOR; assim, ninguém habitará ali, nem morará nela homem algum.

[40] Jak Bóg zburzył Sodomę i Gomorę, i sąsiednie miasta - mówi Pan - tak nikt tam nie osiądzie i żaden człowiek nie będzie tam przebywał.

[41] Eis que um povo vem do Norte; grande nação e muitos reis se levantarão dos confins da terra.

[41] Oto lud nadciąga z północy i naród potężny z wieloma królami rusza z krańców ziemi.

[42] Armam-se de arco e de lança; eles são cruéis e não conhecem a compaixão; a voz deles é como o mar, que brama; montam cavalos, cada um posto em ordem de batalha contra ti, ó filha da Babilônia.

[42] Trzymają łuk i włócznię, są srodzy i nie znają litości. Ich wrzawa szumi jak morze, cwałują na rumakach: Każdy gotowy do boju przeciwko tobie, córko babilońska.

[43] O rei da Babilônia ouviu a fama deles, e desfaleceram as suas mãos; a angústia se apoderou dele, e dores, como as da mulher que está de parto.

[43] Gdy król babiloński usłyszy wieść o nich, opadną mu ręce; ogarnie go trwoga, bóle jak kobietę rodzącą.

[44] Eis que, como sobe o leãozinho da floresta jordânica contra o rebanho em

[44] Oto jak lew wypada z gęstwiny Jordanu na soczystą niwę, tak Ja w okamgnieniu

pasto verde, assim, num momento, arrojá-la-ei dali e lá estabelecerei a quem eu escolher. Pois quem é semelhante a mim? Quem me pedirá contas? E quem é o pastor que me poderá resistir?

[45] Portanto, ouvi o conselho do SENHOR, que ele decretou contra Babilônia, e os desígnios que ele formou contra a terra dos caldeus; certamente, até os menores do rebanho serão arrastados, e as suas moradas, espantadas por causa deles.

[46] Ao estrondo da tomada de Babilônia, estremeceu a terra; e o grito se ouviu entre as nações.

Jeremias 51

O poder e a queda da Babilônia

[1] Assim diz o SENHOR: Eis que levantarei um vento destruidor contra a Babilônia e contra os que habitam em Lebe-Camai.

[2] Enviarei padejadores contra a Babilônia, que a padejarão e despojarão a sua terra; porque virão contra ela em redor no dia da calamidade.

[3] O flecheiro arme o seu arco contra o que o faz com o seu e contra o que presume da sua couraça; não poupeis os seus jovens, destruí de todo o seu exército.

[4] Caiam mortos na terra dos caldeus e atravessados pelas ruas!

[5] Porque Israel e Judá não enviuvaram do seu Deus, do SENHOR dos Exércitos; mas a terra dos caldeus está cheia de culpas perante o Santo de Israel.

wypłoszę ich stamtąd i ustanowię nad nimi swojego wybrańca. Bo któż jest mnie równy? I któż mnie wyzwie, i któryż pasterz może się ostać przed moim obliczem?

[45] Dlatego słuchajcie postanowienia Pana, które powziął przeciwko Babilonowi i jego zamysłu, jaki powziął przeciwko ziemi Chaldejczyków: Zaprawdę, nawet najmniejsze owce zostaną wywleczone, zaprawdę, ich niwę przejmie o nie groza!

[46] Na wieść: Babilon wzięty, ziemia zadrży i krzyk rozejdzie się wśród narodów.

Jeremiasza 51

Sąd Pana nad Babilonem

[1] Tak mówi Pan: Oto Ja wzbudzę przeciwko Babilonowi i mieszkańcom Chaldei wiatr złowrogi

[2] I poślę przeciwko Babilonowi wiejaczy, którzy go przewieją i spustoszą jego kraj, gdy rozłożą się zewsząd przeciwko niemu w dniu niedoli.

[3] Niech łucznik nie opada z sił i niech nie nuży się ten, kto jest odziany w pancerz! Nie oszczędzajcie jego młodzieńców, wytępcie doszczętnie całe jego wojsko!

[4] Niech padną polegli w ziemi chaldejskiej, a ciężko ranni na jego ulicach!

[5] Gdyż nie jest Izrael ani Juda opuszczony jak wdowa przez swojego Boga, Pana Zastępów, natomiast ich ziemia pełna jest winy wobec Świętego Izraelskiego.

[6] Fugi do meio da Babilônia, e cada um salve a sua vida; não pereçais na sua maldade; porque é tempo da vingança do SENHOR: ele lhe dará a sua paga.

[6] Uchodźcie z pośrodka Babilonu i niech każdy ratuje swoje życie, abyście nie zginęli przez jego winę, gdyż jest to czas pomsty dla Pana, On odda mu to, na co zasłużył!

[7] A Babilônia era um copo de ouro na mão do SENHOR, o qual embriagava a toda a terra; do seu vinho beberam as nações; por isso, enlouqueceram.

[7] Babilon jest złotym kubkiem w ręku Pana, upijającym całą ziemię. Z jego wina piły narody, dlatego też narody oszalały.

[8] Repentinamente, caiu Babilônia e ficou arruinada; lamentai por ela, tomai bálsamo para a sua ferida; porventura, sarará.

[8] Babilon padł znienacka i został rozbity. Biadajcie nad nim, weźcie balsamu na jego ból, może da się go uleczyć.

[9] Queríamos curar Babilônia, ela, porém, não sarou; deixai-a, e cada um vá para a sua terra; porque o seu juízo chega até ao céu e se eleva até às mais altas nuvens.

[9] Leczyliśmy Babilon, ale nie dało się go uleczyć; zostawcie go! Chodźmy każdy do swojego kraju, gdyż jego sąd niebios sięga i wznosi się aż do obłoków!

[10] O SENHOR trouxe a nossa justiça à luz; vinde, e anunciemos em Sião a obra do SENHOR, nosso Deus.

[10] Pan ujawnił słuszność naszej sprawy; pójdźmy i opowiadajmy na Syjonie o dziele Pana, naszego Boga!

[11] Aguçai as flechas! Preparai os escudos! O SENHOR despertou o espírito dos reis dos medos; porque o seu intento contra a Babilônia é para a destruir; pois esta é a vingança do SENHOR, a vingança do seu templo.

[11] Wyostrzcie strzały, namaśćcie tarcze! Pan pobudził ducha królów medyjskich, gdyż jego plan skierowany jest przeciwko Babilonowi, aby go zniszczyć; taka jest bowiem pomsta Boga, pomsta za jego świątynię.

[12] Arvorai estandarte contra os muros de Babilônia, reforçai a guarda, colocai sentinelas, preparai emboscadas; porque o SENHOR intentou e fez o que tinha dito acerca dos moradores da Babilônia.

[12] Podnieście sztandar przeciwko murom Babilonu, wzmocnijcie straż, postawcie warty, wystawcie czaty, bo jak umyślił Pan, tak spełnia to, co powiedział o mieszkańcach Babilonu!

[13] Ó tu que habitas sobre muitas águas, rica de tesouros! Chegou o teu fim, a medida da tua avareza.

[13] Ty, co mieszkasz nad wielką wodą i jesteś bogaty w skarby, nadszedł twój kres; nić twojego żywota przecięta.

[14] Jurou o SENHOR dos Exércitos por si mesmo, dizendo: Encher-te-ei certamente de homens, como de gafanhotos, e eles cantarão sobre ti o eia! dos que pisam as uvas.

[15] Ele fez a terra pelo seu poder; estabeleceu o mundo por sua sabedoria e com a sua inteligência estendeu os céus.

[16] Fazendo ele ribombar o trovão, logo há tumulto de águas no céu, e sobem os vapores das extremidades da terra; ele cria os relâmpagos para a chuva e dos seus depósitos faz sair o vento.

[17] Todo homem se tornou estúpido e não tem saber; todo ourives é envergonhado pela imagem que esculpiu; pois as suas imagens são mentira, e nelas não há fôlego.

[18] Vaidade são, obra ridícula; no tempo do seu castigo, virão a perecer.

[19] Não é semelhante a estas aquele que é a Porção de Jacó; porque ele é o criador de todas as coisas, e Israel é a tribo da sua herança; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

[20] Tu, Babilônia, eras meu martelo e minhas armas de guerra; por meio de ti, despedacei nações e destruí reis;

[21] por meio de ti, despedacei o cavalo e o seu cavaleiro; despedacei o carro e o seu cocheiro;

[22] por meio de ti, despedacei o homem e a mulher, despedacei o velho e o moço, despedacei o jovem e a virgem;

[14] Pan Zastępów przysiągł na swe życie: Zaprawdę, choćbyś był pełen ludzi jak szarańczy, jednak podniosą przeciwko tobie okrzyk wojenny.

[15] Ten, który stworzył ziemię swoją mocą, założył okrąg świata swoją mądrością i swoim rozumieniem rozpostarł niebiosa -

[16] Gdy On wyda swój głos, to szumią wody na niebie, obłoki unoszą się od krańców ziemi, On tworzy błyskawice na deszcz i wyprowadza wiatr ze swoich komór.

[17] Głupi jest każdy człowiek, gdy nie rozumie, że każdy złotnik okryty jest hańbą z powodu bałwana, gdyż oszustwem jest to, co ulał, i nie ma w tym ducha.

[18] Są one marnością, robotą wartą śmiechu, zginą, gdy przyjdzie na nie kara.

[19] Innym niż one jest dział Jakuba: On jest bowiem stwórcą wszystkiego, a Izrael jest dziedzicznym jego plemieniem, jego imię Pan Zastępów.

[20] Jesteś moim młotem, moim orężem wojennym; tobą miażdżę narody i tobą niszczę królestwa.

[21] I tobą miażdżę rumaka i jego jeźdźca, i tobą miażdżę wóz i jego woźnicę.

[22] I tobą miażdżę mężczyznę i kobietę, i tobą miażdżę starca i dziecko, i tobą miażdżę młodzieńca i dziewicę.

[23] por meio de ti, despedacei o pastor e o seu rebanho, despedacei o lavrador e a sua junta de bois, despedacei governadores e vice-reis.

[23] I tobą miażdżę pasterza i jego trzodę, i tobą miażdżę rolnika i jego zaprzęg, i tobą miażdżę namiestników i urzędników.

[24] Pagarei, ante os vossos próprios olhos, à Babilônia e a todos os moradores da Caldéia toda a maldade que fizeram em Sião, diz o SENHOR.

[24] Ale odpłacę Babilonowi i wszystkim mieszkańcom Chaldei za wszystko ich zło, które popełnili na Syjonie na oczach waszych - mówi Pan.

[25] Eis que sou contra ti, ó monte que destróis, diz o SENHOR, que destróis toda a terra; estenderei a mão contra ti, e te revolverei das rochas, e farei de ti um monte em chamas.

[25] Oto Ja wystąpię przeciwko tobie, góro zniszczenia - mówi Pan - która zniszczyłaś całą ziemię; i wyciągnę moją rękę przeciwko tobie, i strącę cię ze skał, i zamienię cię w górę płonącą.

[26] De ti não se tirarão pedras, nem para o ângulo nem para fundamentos, porque te tornarás em desolação perpétua, diz o SENHOR.

[26] I nie wezmę z ciebie kamienia na narożnik ani kamienia do fundamentów, gdyż będziesz wieczną ruiną - mówi Pan.

[27] Arvorai estandarte na terra, tocai trombeta entre as nações, consagrai as nações contra ela, convocai contra ela os reinos de Ararate, Mini e Asquenaz; ordenai contra ela chefes, fazei subir cavalos como gafanhotos eriçados.

[27] Podnieście sztandar na ziemi, zadmijcie na rogu między narodami, wyznaczcie przeciwko niemu narody, wezwijcie przeciwko niemu królestwa Ararat, Minni i Aszkenaz, wyznaczcie przeciwko niemu dowódcę! Sprowadźcie rumaki jak włochatą szarańczę!

[28] Consagrai contra ela as nações, os reis dos medos, os seus governadores, todos os seus vice-reis e toda a terra do seu domínio.

[28] Wyznaczcie przeciwko niemu narody, królów medyjskich, ich namiestników i wszystkich ich urzędników, i cały obszar ich władztwa!

[29] Estremece a terra e se contorce em dores, porque cada um dos desígnios do SENHOR está firme contra Babilônia, para fazer da terra da Babilônia uma desolação, sem que haja quem nela habite.

[29] Trzęsie się ziemia i drży, gdyż spełnia się plan Pana dotyczący Babilonu, aby obrócić ziemię babilońską w pustynię bez mieszkańców!

[30] Os valentes da Babilônia cessaram de pelejar, permanecem nas fortalezas,

[30] Przestali walczyć rycerze Babilonu, siedzą w warowniach, siła ich wyczerpała

desfaleceu-lhes a força, tornaram-se como mulheres; estão em chamas as suas moradas, quebrados, os seus ferrolhos.

się, zniewieścieli; podpalone są jego siedziby, złamane jego zawory.

[31] Sai um correio ao encontro de outro correio, um mensageiro ao encontro de outro mensageiro, para anunciar ao rei da Babilônia que a sua cidade foi tomada de todos os lados;

[31] Goniec biegnie za gońcem, zwiastun za zwiastunem, by donieść królowi babilońskiemu, że jego miasto zdobyte ze wszystkich stron,

[32] que os vaus estão ocupados, e as defesas, queimadas, e os homens de guerra, amedrontados.

[32] Że brody są obsadzone, bastiony spalone, a wojownicy zdjęci strachem.

[33] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: A filha da Babilônia é como a eira quando é aplanada e pisada; ainda um pouco, e o tempo da ceifa lhe virá.

[33] Albowiem tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Córka babilońska jest jak klepisko w czasie, gdy się je ubija; już wkrótce, a przyjdzie dla niej czas żniwa.

[34] Nabucodonosor, rei da Babilônia, nos devorou, esmagou-nos e fez de nós um objeto inútil; como monstro marinho, nos tragou, encheu a sua barriga das nossas comidas finas e nos arrojou fora.

[34] Pożarł mnie, zniszczył mnie Nebukadnesar, król babiloński, odstawił mnie jak puste naczynie, pochłonął mnie jak potwór, napełnił mną swój brzuch, wypędził mnie z mojej rozkosznej ziemi,

[35] A violência que se me fez a mim e à minha carne caia sobre a Babilônia, diga a moradora de Sião; o meu sangue caia sobre os moradores da Caldéia, diga Jerusalém.

[35] Gwałt mnie zadany i mój upadek niech dotkną Babilon - tak niech powiedzą mieszkańcy Syjonu! Moja krew na mieszkańców Chaldei - tak niech powie Jeruzalem!

[36] Pelo que assim diz o SENHOR: Eis que pleitearei a tua causa e te vingarei da vingança que se tomou contra ti; secarei o seu mar e farei que se esgote o seu manancial.

[36] Dlatego tak mówi Pan: Oto Ja poprowadzę twoją sprawę i dokonam pomsty za ciebie. Wysuszę jego morze i sprawię, że wyschną jego źródła.

[37] Babilônia se tornará em montões de ruínas, morada de chacais, objeto de espanto e assobio, e não haverá quem nela habite.

[37] I stanie się Babilon kupą gruzów, siedliskiem szakali, miejscem grozy i gwizdania, bez mieszkańców.

[38] Ainda que juntos rujam como leões e rosnem como cachorros de leões,
[39] estando eles esganados, preparar-lhes-ei um banquete, embriagá-los-ei para que se regozijem e durmam sono eterno e não acordem, diz o SENHOR.
[40] Fá-los-ei descer como cordeiros ao matadouro, como carneiros e bodes.
[41] Como foi tomada Babilônia, e apanhada de surpresa, a glória de toda a terra! Como se tornou Babilônia objeto de espanto entre as nações!
[42] O mar é vindo sobre Babilônia, coberta está com o tumulto das suas ondas.
[43] Tornaram-se as suas cidades em desolação, terra seca e deserta, terra em que ninguém habita, nem passa por ela homem algum.
[44] Castigarei a Bel na Babilônia e farei que lance de sua boca o que havia tragado, e nunca mais concorrerão a ele as nações; também o muro de Babilônia caiu.
[45] Saí do meio dela, ó povo meu, e salve cada um a sua vida do brasume da ira do SENHOR.
[46] Não desfaleça o vosso coração, não temais o rumor que se há de ouvir na terra; pois virá num ano um rumor, noutro ano, outro rumor; haverá violência na terra, dominador contra dominador.
[47] Portanto, eis que vêm dias, em que castigarei as imagens de escultura da Babilônia, toda a sua terra será

[38] Będą ryczeć razem jak lwy, warczeć jak lwie szczenięta.
[39] Gdy się rozochocą, przygotuję dla nich ucztę i upiję ich, aż pomdleją i zasną snem wiecznym, z którego się nie obudzą - mówi Pan.
[40] Ściągnę ich jak owce na rzeź, jak barany razem z kozłami.
[41] Hej, Babilon zdobyty i wzięta chwała całej ziemi! Babilon przedmiotem grozy wśród narodów!
[42] Morze podeszło pod sam Babilon, przykryło go naporem swoich fal.
[43] Jego miasta stały się pustynią, ziemią suchą i stepem; krajem, w którym nikt nie mieszka i przez który nie przechodzi żaden człowiek.
[44] I nawiedzę Bela w Babilonie, i wyciągnę z jego paszczy, co pochłonął. I już nie będą tłumnie płynąć do niego narody. Padł także mur Babilonu.
[45] Wyjdź z jego pośrodka, mój ludu, i niech każdy ratuje swoje życie przed żarem gniewu Pana!
[46] Lecz niechaj nie wątpi wasze serce, nie lękajcie się na wieść słyszaną w kraju, gdy w jednym roku rozchodzi się jedna wieść, a w następnym roku wieść inna i gwałt panuje w kraju, i władca występuje przeciwko władcy!
[47] Dlatego oto idą dni, gdy nawiedzę bałwany Babilonu; i cały jego kraj okryje się hańbą, i wszyscy jego pobici padną pośród niego.

envergonhada, e todos os seus cairão traspassados no meio dela.

48 Os céus, e a terra, e tudo quanto neles há jubilarão sobre Babilônia; porque do Norte lhe virão os destruidores, diz o SENHOR.

49 Como Babilônia fez cair traspassados os de Israel, assim, em Babilônia, cairão traspassados os de toda a terra.

50 Vós que escapastes da espada, ide-vos, não pareis; de longe lembrai-vos do SENHOR, e suba Jerusalém à vossa mente.

51 Direis: Envergonhados estamos, porque ouvimos opróbrio; vergonha cobriu-nos o rosto, porque vieram estrangeiros e entraram nos santuários da Casa do SENHOR.

52 Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que castigarei as suas imagens de escultura; e gemerão os traspassados em toda a sua terra.

53 Ainda que a Babilônia subisse aos céus e ainda que fortificasse no alto a sua fortaleza, de mim viriam destruidores contra ela, diz o SENHOR.

54 De Babilônia se ouvem gritos, e da terra dos caldeus, o ruído de grande destruição;

55 porque o SENHOR destrói Babilônia e faz perecer nela a sua grande voz; bramarão as ondas do inimigo como muitas águas, ouvir-se-á o tumulto da sua voz,

48 Wtedy wykrzykiwać będzie radośnie nad Babilonem niebo i ziemia, i wszystko, co jest na nich, albowiem z północy przyjdą przeciwko niemu pustoszyciele - mówi Pan.

49 Również Babilon musi upaść za pobitych Izraela tak, jak za Babilon padli pobici całej ziemi.

50 Wy, ocaleni od jego miecza, uchodźcie, a nie zatrzymujcie się! Pamiętajcie o Panu na obczyźnie, a Jeruzalem miejcie w sercu!

51 Wstyd nas ogarnął, gdy usłyszeliśmy o zniewadze i rumieniec wstydu okrył nasze oblicze, że cudzoziemcy weszli do świętych miejsc przybytku Pana.

52 Dlatego oto dni idą - mówi Pan, gdy nawiedzę jego bałwany, a w całym jego kraju jęczeć będą pobici.

53 Choćby Babilon wstąpił na niebiosa i choćby swoją twierdzę zbudował na niedostępnej wysokości, jednak ode mnie przyjdą do niego pustoszyciele - mówi Pan.

54 Krzyk słychać z Babilonu i wieść o wielkim zniszczeniu z ziemi chaldejskiej,

55 Gdyż Pan niszczy Babilon i usuwa z niego wielki gwar; choćby ich fale huczały jak potężne wody i rozlegał się hałaśliwy ich głos,

[56] porque o destruidor vem contra ela, contra Babilônia; os seus valentes estão presos, já estão quebrados os seus arcos; porque o SENHOR, Deus que dá a paga, certamente, lhe retribuirá.
[57] Embriagarei os seus príncipes, os seus sábios, os seus governadores, os seus vice-reis e os seus valentes; dormirão sono eterno e não acordarão, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.
[58] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Os largos muros de Babilônia totalmente serão derribados, e as suas altas portas serão abrasadas pelo fogo; assim, trabalharam os povos em vão, e para o fogo se afadigaram as nações.

[59] Palavra que mandou Jeremias, o profeta, a Seraías, filho de Nerias, filho de Maaséias, indo este com Zedequias, rei de Judá, à Babilônia, no ano quarto do seu reinado. Seraías era o camareiro-mor.

[60] Escreveu, pois, Jeremias num livro todo o mal que havia de vir sobre a Babilônia, a saber, todas as palavras já escritas contra a Babilônia.
[61] Disse Jeremias a Seraías: Quando chegares a Babilônia, vê que leias em voz alta todas estas palavras.
[62] E dirás: Ó SENHOR! Falaste a respeito deste lugar que o exterminarias, a fim de que nada fique nele, nem homem nem animal, e que se tornaria em perpétuas assolações.

[56] Gdyż pustoszyciel przybył do Babilonu i jego bohaterowie zostali wzięci do niewoli, ich łuki złamane, Pan jest bowiem Bogiem odpłaty, On rzetelnie odpłaca.
[57] Upiję jego książąt i jego mędrców, i jego namiestników, i urzędników, i jego bohaterów, i zasną snem wiecznym, i już się nie obudzą - mówi Król; jego imię Pan Zastępów.

[58] Tak mówi Pan Zastępów: Mury obszernego Babilonu będą doszczętnie zburzone, a jego wysokie bramy ogniem spalone. W ten sposób ludy trudzą się dla marności, a narody mozolą się dla ognia.

[59] Słowo, które zlecił prorok Jeremiasz Serajaszowi, synowi Neriasza, syna Machsejasza, gdy udał się z Sedekiaszem, królem judzkim, do Babilonu w czwartym roku jego panowania. Serajasz był kwatermistrzem.
[60] A Jeremiasz spisał na jednym zwoju wszystkie klęski, które miały spaść na Babilon, wszystkie owe słowa, napisane o Babilonie.
[61] I rzekł Jeremiasz do Serajasza: Gdy przyjdziesz do Babilonu, dopilnuj tego, by przeczytać głośno wszystkie te słowa,

[62] I powiedz: Panie, Ty powiedziałeś o tym miejscu, że je zniszczysz, tak że nie będzie w nim mieszkał ani człowiek, ani bydło, lecz będzie pustkowiem po wieczne czasy.

[63] Quando acabares de ler o livro, atá-lo-ás a uma pedra e o lançarás no meio do Eufrates;
[64] e dirás: Assim será afundada a Babilônia e não se levantará, por causa do mal que eu hei de trazer sobre ela; e os seus moradores sucumbirão. Até aqui as palavras de Jeremias.

[63] A gdy głośno przeczytasz cały ten zwój, przywiąż do niego kamień i wrzuć go do Eufratu,

[64] Mówiąc: Tak niechaj utonie Babilon i niechaj nigdy nie podniesie się z nieszczęścia, które Ja nań sprowadzę! "I mozolą się..." - dotąd są słowa Jeremiasza.

Jeremias 52

A queda de Jerusalém e o cativeiro de Judá

2 Reis 24.18—25.22; 2 Crônicas 36.10-21; Jeremias 39.1-10

[1] Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos, quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.
[2] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera Jeoaquim.
[3] Assim sucedeu por causa da ira do SENHOR contra Jerusalém e contra Judá, a ponto de os rejeitar de sua presença; Zedequias rebelou-se contra o rei da Babilônia.

[4] Sucedeu que, em o nono ano do reinado de Zedequias, aos dez dias do décimo mês, Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio contra Jerusalém, ele e todo o seu exército, e se acamparam contra ela, e levantaram contra ela tranqueiras em redor.
[5] A cidade ficou sitiada até ao undécimo ano do rei Zedequias.

Jeremiasza 52

Panowanie Sedekiasza

[1] Sedekiasz miał dwadzieścia jeden lat, gdy wstąpił na tron, a panował jedenaście lat w Jeruzalemie; matka jego nazywała się Chamutal, a była córką Jeremiasza z Libny.

[2] A czynił on to, co było złe w oczach Pana, we wszystkim tak, jak czynił Jehojakim.

[3] Z powodu gniewu Pana bowiem działo się to w Jeruzalemie i w Judzie, aż odrzucił ich od swego oblicza. Sedekiasz zaś zbuntował się przeciwko królowi babilońskiemu.

Niewola Babilońska

[4] W dziewiątym roku jego panowania w dziesiątym miesiącu, dziesiątego dnia tegoż miesiąca, przybył Nebukadnesar, król babiloński, wraz z całym swoim wojskiem pod Jeruzalem i obległ je, i usypali wokoło niego szańce.

[5] I miasto było oblężone aż od jedenastego roku panowania króla Sedekiasza.

[6] Aos nove dias do quarto mês, quando a cidade se via apertada da fome, e não havia pão para o povo da terra,

[7] então, a cidade foi arrombada, e todos os homens de guerra fugiram e saíram de noite pelo caminho da porta que está entre os dois muros perto do jardim do rei, a despeito de os caldeus se acharem contra a cidade em redor; e se foram pelo caminho da campina.

[8] Porém o exército dos caldeus perseguiu o rei Zedequias e o alcançou nas campinas de Jericó; e todo o exército deste se dispersou e o abandonou.

[9] Então, o tomaram preso e o fizeram subir ao rei da Babilônia, a Ribla, na terra de Hamate, e este lhe pronunciou a sentença.

[10] Matou o rei da Babilônia os filhos de Zedequias à sua própria vista, bem assim todos os príncipes de Judá, em Ribla.

[11] Vazou os olhos de Zedequias, atou-o com duas cadeias de bronze, levou-o à Babilônia e o conservou no cárcere até ao dia da sua morte.

[12] No décimo dia do quinto mês, do ano décimo nono de Nabucodonosor, rei da Babilônia, Nebuzaradã, o chefe da guarda e servidor do rei da Babilônia, veio a Jerusalém.

[6] W czwartym miesiącu, dziewiątego dnia tego miesiąca, gdy głód się wzmógł w mieście i nie stało już chleba dla prostego ludu,

[7] Zrobiono wyłom w murze i wszyscy wojownicy uciekli, i wyszli z miasta w nocy drogą przez bramę przy ogrodzie królewskim między dwoma murami, i szli drogą w stronę puszczy, podczas gdy Chaldejczycy jeszcze zewsząd otaczali miasto.

[8] Lecz wojsko chaldejskie puściło się w pogoń za królem i dognali go na stepach Jerycha, całe zaś jego wojsko w rozsypce go opuściło.

[9] Pojmali tedy króla i zaprowadzili go do króla babilońskiego, do Rybli w ziemi Chamat, a ten wydał nań wyrok:

[10] Król babiloński kazał stracić synów Sedekiasza na jego oczach, tak samo kazał w Rybli stracić wszystkich książąt Judy.

[11] Sedekiasza zaś kazał oślepić i zakuć w kajdany; potem król babiloński kazał go zaprowadzić do Babilonu i zamknąć w więzieniu aż do dnia jego śmierci.

[12] A w piątym miesiącu siódmego dnia tego miesiąca, był to dziewiętnasty rok króla Nebukadnesara, króla babilońskiego, przybył do Jeruzalemu Nebuzaradan, dowódca straży przybocznej, który należał do bezpośredniego otoczenia króla babilońskiego,

[13] E queimou a Casa do SENHOR e a casa do rei, como também todas as casas de Jerusalém; também entregou às chamas todos os edifícios importantes.

[13] I spalił przybytek Pana i pałac królewski, i wszystkie domy Jeruzalemu; wszystkie duże domy spalił ogniem.

[14] Todo o exército dos caldeus que estava com o chefe da guarda derribou todos os muros em redor de Jerusalém.

[14] I całe wojsko chaldejskie pod wodzą dowódcy straży przybocznej zburzyło wszystkie mury otaczające Jeruzalem.

[15] Dos mais pobres do povo, o mais do povo que havia ficado na cidade, os desertores que se entregaram ao rei da Babilônia e o mais da multidão Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativos.

[15] A część ubogiej ludności wraz z resztką ludu, który pozostał w mieście, i zbiegów, którzy zbiegli do króla babilońskiego, i resztę rzemieślników uprowadził Nebuzaradan, dowódca straży przybocznej do niewoli.

[16] Porém dos mais pobres da terra deixou Nebuzaradã, o chefe da guarda, ficar alguns para vinheiros e para lavradores.

[16] Natomiast część ubogiej ludności kraju Nebuzaradan, dowódca straży przybocznej, pozostawił jako winogrodników i oraczy.

[17] Os caldeus cortaram em pedaços as colunas de bronze que estavam na Casa do SENHOR, como também os suportes e o mar de bronze que estavam na Casa do SENHOR; e levaram todo o bronze para a Babilônia.

[17] A kolumny spiżowe w przybytku Pana, jak i podwozia, i spiżową kadź, która była w przybytku Pana, porozbijali Chaldejczycy i spiż z nich wywieźli do Babilonu.

[18] Levaram também as panelas, as pás, as espevitadeiras, as bacias, os recipientes de incenso e todos os utensílios de bronze, com que se ministrava.

[18] Zabrali też misy, łopatki, szczypce, czasze oraz wszystkie przybory ze spiżu, służące do ofiar.

[19] Tomou também o chefe da guarda os copos, os braseiros, as bacias, as panelas, os candeeiros, os recipientes de incenso e as taças, tudo quanto fosse de ouro ou de prata.

[19] Dowódca straży przybocznej zabrał także panwie, kadzielnice, kropielnice, garnki, świeczniki, miski i czasze ofiarne, wszystko, co było ze złota albo srebra.

[20] Quanto às duas colunas, ao mar e aos suportes que Salomão fizera para a Casa

[20] Co do obu kolumn spiżowych, jednej kadzi i dwunastu wołów spiżowych, które były jego podstawą, a które kazał

do SENHOR, o peso do bronze de todos estes utensílios era incalculável.

sporządzić król Salomon dla przybytku Pana, nie można określić wagi wszystkich tych przyborów.

[21] Quanto às colunas, a altura de uma era de dezoito côvados, um cordão de doze côvados a cercava, e a grossura era de quatro dedos; era oca.

[21] Co do kolumn, to każda kolumna miała osiemnaście łokci wysokości, obejmował ją sznur na dwanaście łokci, każda miała cztery palce grubości, a wewnątrz była pusta.

[22] Sobre ela havia um capitel de bronze; a altura de cada um era de cinco côvados; a obra de rede e as romãs sobre o capitel ao redor eram de bronze.

[22] U góry miała głowicę spiżową pięć łokci wysoką, a na głowicy wokoło były plecionki i owoce granatu. Wszystko ze spiżu, a tak samo na drugiej kolumnie.

[23] Semelhante a esta era a outra coluna com as romãs. Havia noventa e seis romãs aos lados; as romãs todas sobre a obra de rede ao redor eram cem.

[23] A jabłek granatowych było dziewięćdziesiąt sześć z każdej strony, sto zaś jabłek granatowych było na plecionkach wokoło.

[24] Levou também o chefe da guarda a Seraías, sumo sacerdote, e a Sofonias, segundo sacerdote, e aos três guardas da porta.

[24] A dowódca straży przybocznej zabrał Serajasza, arcykapłana, i Sofoniasza, kapłana zastępcę, i trzech odźwiernych.

[25] Da cidade tomou a um oficial, que era comandante das tropas de guerra, e a sete homens dos que eram conselheiros pessoais do rei e se achavam na cidade, como também ao escrivão-mor do exército, que alistava o povo da terra, e a sessenta homens do povo do lugar, que se achavam na cidade.

[25] A z miasta zabrał jednego dworzanina, który był dowódcą wojska, i siedmiu mężów z najbliższego otoczenia króla, którzy znajdowali się w mieście, i sekretarza naczelnego dowódcy wojska, który zaciągnął do wojska ludność kraju, i sześćdziesięciu ludzi spośród ludności kraju, którzy znajdowali się w mieście.

[26] Tomando-os Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os ao rei da Babilônia, a Ribla.

[26] I zabrał ich Nebuzaradan, naczelnik straży przybocznej, i zaprowadził ich do króla babilońskiego, do Rybli.

[27] O rei da Babilônia os feriu e os matou em Ribla, na terra de Hamate.

[27] Król babiloński kazał ich chłostać i stracić w Rybli, w ziemi Chamat; i tak Juda został uprowadzony ze swojej ziemi do niewoli.

[28] Assim, Judá foi levado cativo para fora de sua terra. Este é o povo que Nabucodonosor levou para o exílio: no sétimo ano, três mil e vinte e três judeus;

[29] no ano décimo oitavo de Nabucodonosor, levou ele cativas de Jerusalém oitocentas e trinta e duas pessoas;

[30] no ano vigésimo terceiro de Nabucodonosor, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativas, dentre os judeus, setecentas e quarenta e cinco pessoas; todas as pessoas são quatro mil e seiscentas.

Libertado e honrado o rei Joaquim
2 Reis 25.27-30

[31] No trigésimo sétimo ano do cativeiro de Joaquim, rei de Judá, no dia vinte e cinco do duodécimo mês, Evil-Merodaque, rei da Babilônia, no ano em que começou a reinar, libertou a Joaquim, rei de Judá, e o fez sair do cárcere.

[32] Falou com ele benignamente e lhe deu lugar de mais honra do que o dos reis que estavam consigo em Babilônia.

[33] Mudou-lhe as vestes do cárcere, e Joaquim passou a comer pão na sua presença, todos os dias da sua vida.

[34] E da parte do rei da Babilônia lhe foi dada subsistência vitalícia, uma pensão diária, até ao dia da sua morte, durante os dias da sua vida.

[28] Oto liczba ludzi, których Nebukadnesar uprowadził do niewoli: w siódmym roku trzy tysiące dwudziestu trzech Judejczyków,

[29] W osiemnastym roku Nebukadnesara osiemset trzydzieści dwie osoby,

[30] W dwudziestym trzecim roku Nebukadnesara uprowadził Nebuzaradan, dowódca straży przybocznej, siedemset czterdzieści pięć osób z Judy: wszystkich osób było cztery tysiące sześćset.

Ułaskawienie Joachina, króla judzkiego

[31] Lecz w trzydziestym siódmym roku od uprowadzenia Jojachina, króla judzkiego, w dwunastym miesiącu, dwudziestego piątego dnia tego miesiąca, Ewil-Merodach, król babiloński, w roku wstąpienia na tron ułaskawił Jojachina, króla judzkiego, i uwolnił go z więzienia.

[32] I rozmawiał z nim życzliwie, i przyznał mu tron wyższy niż trony królów, którzy byli u niego w Babilonie.

[33] A Jojachin zmienił swoje szaty więzienne i jadał stale przy stole królewskim po wszystkie dni swojego życia.

[34] A król babiloński zapewnił mu na stałe utrzymanie na każdy dzień aż do dnia jego śmierci, po wszystkie dni jego życia.

Lamentações de Jeremias	Treny

Lamentações 1

Jerusalém destruída e desolada

[1] Como jaz solitária a cidade outrora populosa! Tornou-se como viúva a que foi grande entre as nações; princesa entre as províncias, ficou sujeita a trabalhos forçados!

[2] Chora e chora de noite, e as suas lágrimas lhe correm pelas faces; não tem quem a console entre todos os que a amavam; todos os seus amigos procederam perfidamente contra ela, tornaram-se seus inimigos.

[3] Judá foi levado ao exílio, afligido e sob grande servidão; habita entre as nações, não acha descanso; todos os seus perseguidores o apanharam nas suas angústias.

[4] Os caminhos de Sião estão de luto, porque não há quem venha à reunião solene; todas as suas portas estão desoladas; os seus sacerdotes gemem; as suas virgens estão tristes, e ela mesma se acha em amargura.

[5] Os seus adversários triunfam, os seus inimigos prosperam; porque o SENHOR a afligiu, por causa da multidão das suas prevaricações; os seus filhinhos tiveram de ir para o exílio, na frente do adversário.

[6] Da filha de Sião já se passou todo o esplendor; os seus príncipes ficaram sendo como corços que não acham pasto e caminham exaustos na frente do perseguidor.

Treny 1

Skarga proroka nad losem Jeruzalemu

[1] Ach! Jak samotne leży miasto, niegdyś tak ludne! Stało się jak wdowa niegdyś wielkie wśród narodów. Władczyni krain odrabia pańszczyznę.

[2] Płacze gorzko po nocy, a jej łzy spływają po licach. Nikt jej nie pocieszа spośród wszystkich jej kochanków, wszyscy jej przyjaciele ją zdradzili, stali się jej wrogami.

[3] Na wygnanie poszedł Juda, na cierpienie i w ciężką niewolę. Zamieszkał między poganami i nie znajduje odpocznienia. Wszyscy jego prześladowcy dopadli go wśród ucisku.

[4] Drogi na Syjon okryte są żałobą, nikt nie podąża na święto. Wszystkie jego bramy spustoszone, jego kapłani jęczą, jego panny strapione, a on sam pełen goryczy.

[5] Jego wrogowie są górą, szczęście sprzyja jego nieprzyjaciołom, gdyż Pan utrapił go dla wielu jego grzechów. Jego dzieci poszły na wygnanie pędzone przez wroga.

[6] Odjęta jest córce Syjońskiej cała jej chwała, jej książęta są jak jelenie, które nie znalazły paszy i uchodzą bez siły przed tym, który je goni.

[7] Agora, nos dias da sua aflição e do seu desterro, lembra-se Jerusalém de todas as suas mais estimadas coisas, que tivera dos tempos antigos; de como o seu povo caíra nas mãos do adversário, não tendo ela quem a socorresse; e de como os adversários a viram e fizeram escárnio da sua queda.

[7] W dniach swej niedoli i tułaczki wspomina Jeruzalem wszystkie swoje bogactwa, które miało od dawna, gdy jego lud wpadł w ręce wroga, a nie było, kto by go ratował. Gdy to widzieli ciemięzcy, naśmiewali się z jego zagłady.

[8] Jerusalém pecou gravemente; por isso, se tornou repugnante; todos os que a honravam a desprezam, porque lhe viram a nudez; ela também geme e se retira envergonhada.

[8] Ciężko zgrzeszyło Jeruzalem, dlatego stało się nieczyste. Wszyscy, którzy je czcili, wzgardzili nim, ponieważ widzieli jego sromotę; ono samo również wzdycha i odwraca się.

[9] A sua imundícia está nas suas saias; ela não pensava no seu fim; por isso, caiu de modo espantoso e não tem quem a console. Vê, SENHOR, a minha aflição, porque o inimigo se torna insolente.

[9] Jego nieczystość jest na podołku jego szaty; nie pamiętało o swojej przyszłości i tak haniebnie upadło, nie ma, kto by je pocieszył. Wejrzyj, Panie, na moją niedolę, gdyż nieprzyjaciel się wynosi!

[10] Estendeu o adversário a mão a todas as coisas mais estimadas dela; pois ela viu entrar as nações no seu santuário, acerca das quais proibiste que entrassem na tua congregação.

[10] Wróg wyciągnął swoją rękę po wszystkie jego skarby. Widziało nawet pogan, jak wkraczają do jego świątyni, którym przecież zabroniłeś wchodzić do twojego zgromadzenia.

[11] Todo o seu povo anda gemendo e à procura de pão; deram eles as suas coisas mais estimadas a troco de mantimento para restaurar as forças; vê, SENHOR, e contempla, pois me tornei desprezível.

[11] Cały jego lud jęczy, szukając chleba; swoje kosztowności oddaje za pokarm, aby zachować życie. Wejrzyj, Panie, i patrz, jak jestem wzgardzone!

[12] Não vos comove isto, a todos vós que passais pelo caminho? Considerai e vede se há dor igual à minha, que veio sobre mim, com que o SENHOR me afligiu no dia do furor da sua ira.

[12] Nuże, wy wszyscy, którzy przechodzicie drogą, spójrzcie i patrzcie: Czy jest ból równy mojemu bólowi, który mnie zadano, którym dotknął mnie Pan w dniu zapalczywości swojego gniewu?

[13] Lá do alto enviou fogo a meus ossos, o qual se assenhoreou deles; estendeu uma

[13] Z wysoka zesłał ogień do moich kości i on przeniknął je, rozciągnął sieć na moje

rede aos meus pés, arrojou-me para trás, fez-me assolada e enferma todo o dia.

[14] O jugo das minhas transgressões está atado pela sua mão; elas estão entretecidas, subiram sobre o meu pescoço, e ele abateu a minha força; entregou-me o SENHOR nas mãos daqueles contra os quais não posso resistir.

[15] O SENHOR dispersou todos os valentes que estavam comigo; apregoou contra mim um ajuntamento, para esmagar os meus jovens; o SENHOR pisou, como num lagar, a virgem filha de Judá.

[16] Por estas coisas, choro eu; os meus olhos, os meus olhos se desfazem em águas; porque se afastou de mim o consolador que devia restaurar as minhas forças; os meus filhos estão desolados, porque prevaleceu o inimigo.

[17] Estende Sião as mãos, e não há quem a console; ordenou o SENHOR acerca de Jacó que os seus vizinhos se tornem seus inimigos; Jerusalém é para eles como coisa imunda.

[18] Justo é o SENHOR, pois me rebelei contra a sua palavra; ouvi todos os povos e vede a minha dor; as minhas virgens e os meus jovens foram levados para o cativeiro.

[19] Chamei os meus amigos, mas eles me enganaram; os meus sacerdotes e os meus anciãos expiraram na cidade, quando estavam à procura de mantimento para restaurarem as suas forças.

nogi, zawrócił mnie; spustoszył mnie, uczynił na zawsze chorym.

[14] Mocno ściągnięte jest jarzmo moich grzechów, jego ręką związane. Włożone zostało na moją szyję; załamała się moja siła. Pan wydał mnie w ręce tych, którym nie mogę sprostać.

[15] Odrzucił Pan z mojego grona wszystkich bohaterów. Zwołał przeciwko mnie zgromadzenie, by zniszczyć moją młodzież. Pan podeptał w tłoczni dziewiczą córkę Judzką.

[16] Dlatego płaczę, moje oko, moje oko zalewa się łzami, bo daleko jest ode mnie pocieszyciel, który by pokrzepił moją duszę. Moje dzieci są zgubione, gdyż nieprzyjaciel jest potężny.

[17] Syjon wyciąga ręce, lecz nie ma pocieszyciela; Pan wezwał przeciwko Jakubowi jego wrogich sąsiadów; Jeruzalem stało się wśród nich nieczyste.

[18] Sprawiedliwy okazał się Pan, bo buntowałem się przeciwko jego słowu. Słuchajcie, wszystkie ludy, i patrzcie na moje cierpienia! Moje panny i moi młodzieńcy poszli na wygnanie.

[19] Wołałom na moich kochanków, lecz oni mnie zdradzili. Moi kapłani i moi starsi zginęli w mieście, szukając żywności, ale nie znaleźli.

[20] Olha, SENHOR, porque estou angustiada; turbada está a minha alma, o meu coração, transtornado dentro de mim, porque gravemente me rebelei; fora, a espada mata os filhos; em casa, anda a morte.

[21] Ouvem que eu suspiro, mas não tenho quem me console; todos os meus inimigos que souberam do meu mal folgam, porque tu o fizeste; mas, em trazendo tu o dia que apregoaste, serão semelhantes a mim.

[22] Venha toda a sua iniqüidade à tua presença, e faze-lhes como me fizeste a mim por causa de todas as minhas prevaricações; porque os meus gemidos são muitos, e o meu coração está desfalecido.

Lamentações 2

As tristezas de Sião provêm do Senhor

[1] Como o SENHOR cobriu de nuvens, na sua ira, a filha de Sião! Precipitou do céu à terra a glória de Israel e não se lembrou do estrado de seus pés, no dia da sua ira.

[2] Devorou o SENHOR todas as moradas de Jacó e não se apiedou; derribou no seu furor as fortalezas da filha de Judá; lançou por terra e profanou o reino e os seus príncipes.

[3] No furor da sua ira, cortou toda a força de Israel; retirou a sua destra de diante do inimigo; e ardeu contra Jacó, como labareda de fogo que tudo consome em redor.

[20] Wejrzyj, Panie, jak jestem utrapione, burzą się moje wnętrzności! Moje serce przewraca się we mnie, bo byłom bardzo przekorne. Na zewnątrz osieraca miecz, a w domu zaraza.

[21] Słychać jak jęczę, lecz pocieszyciela nie ma. Wszyscy moi nieprzyjaciele, słysząc o mojej niedoli, cieszą się, że to Ty uczyniłeś. Sprowadź dzień, który zapowiedziałeś! Niech im się stanie tak, jak mnie!

[22] Niech cała ich złość przyjdzie przed ciebie! Uczyń im tak, jak mnie uczyniłeś z powodu wszystkich moich występków! Zaiste, wiele jest moich westchnień, a serce moje chore.

Treny 2

Pan sędzią Izraela

[1] Ach, jakże zachmurzył się Pan w swoim gniewie nad córką Syjońską, z nieba na ziemię zrzucił wspaniałość Izraela i nie pamiętał w dniu swojego gniewu o podnóżku swoich stóp.

[2] Pan zniszczył bezlitośnie wszystkie niwy Jakuba, w swojej zapalczywości zburzył twierdze córki Judzkiej, rzucił o ziemię, zhańbił królestwo i jego książąt.

[3] W żarze gniewu złamał wszelką siłę Izraela, cofnął swoją prawicę, gdy nieprzyjaciel się zbliżał, i rozpalił przeciwko Jakubowi ogień płonący, który dokoła pożera.

[4] Entesou o seu arco, qual inimigo; firmou a sua destra, como adversário, e destruiu tudo o que era formoso à vista; derramou o seu furor, como fogo, na tenda da filha de Sião.

[4] Naciągnął swój łuk jak nieprzyjaciel, jego prawica jest podniesiona, i zabił jak wróg wszystko, co jest rozkoszą dla oczu. Na namiot córki Syjońskiej wylał swoją zapalczywość jak ogień.

[5] Tornou-se o SENHOR como inimigo, devorando Israel; devorou todos os seus palácios, destruiu as suas fortalezas e multiplicou na filha de Judá o pranto e a lamentação.

[5] Pan stał się jak wróg, zniszczył Izraela; zniszczył wszystkie jego pałace, rozwalił jego twierdze. I pomnożył u córki Judzkiej smutek i narzekanie.

[6] Demoliu com violência o seu tabernáculo, como se fosse uma horta; destruiu o lugar da sua congregação; o SENHOR, em Sião, pôs em esquecimento as festas e o sábado e, na indignação da sua ira, rejeitou com desprezo o rei e o sacerdote.

[6] Dał przekopać plac świątynny jak ogród, swoją świątynię zniszczył, Pan pogrążył w zapomnieniu święta i sabaty na Syjonie, w zawziętym swoim gniewie odrzucił króla i kapłana.

[7] Rejeitou o SENHOR o seu altar e detestou o seu santuário; entregou nas mãos do inimigo os muros dos seus castelos; deram gritos na Casa do SENHOR, como em dia de festa.

[7] Pan wzgardził swoim ołtarzem, obrzydził sobie swoją świątynię. Wydał w ręce wroga mury jej zabudowań; krzyczeli w przybytku Pana jak w dniu świątecznym.

[8] Intentou o SENHOR destruir o muro da filha de Sião; estendeu o cordel e não retirou a sua mão destruidora; fez gemer o antemuro e o muro; eles estão juntamente enfraquecidos.

[8] Pan postanowił rozwalić mur córki Syjońskiej, rozciągnął sznur, nie cofnął swej ręki przed zniszczeniem. Okrył żałobą baszty i mur, razem chylą się do upadku.

[9] As suas portas caíram por terra; ele quebrou e despedaçou os seus ferrolhos; o seu rei e os seus príncipes estão entre as nações onde já não vigora a lei, nem recebem visão alguma do SENHOR os seus profetas.

[9] Zapadły się w ziemię jej bramy, zniszczył i połamał jej zawory, jej król i książęta są u pogan, pozbawieni zakonu, a także jej prorocy nie miewają widzenia od Pana.

[10] Sentados em terra se acham, silenciosos, os anciãos da filha de Sião; lançam pó

[10] W milczeniu usiedli na ziemi starsi córki Syjońskiej, posypali prochem swoją

sobre a cabeça, cingidos de cilício; as virgens de Jerusalém abaixam a cabeça até ao chão.

[11] Com lágrimas se consumiram os meus olhos, turbada está a minha alma, e o meu coração se derramou de angústia por causa da calamidade da filha do meu povo; pois desfalecem os meninos e as crianças de peito pelas ruas da cidade.

[12] Dizem às mães: Onde há pão e vinho?, quando desfalecem como o ferido pelas ruas da cidade ou quando exalam a alma nos braços de sua mãe.

[13] Que poderei dizer-te? A quem te compararei, ó filha de Jerusalém? A quem te assemelharei, para te consolar a ti, ó virgem filha de Sião? Porque grande como o mar é a tua calamidade; quem te acudirá?

[14] Os teus profetas te anunciaram visões falsas e absurdas e não manifestaram a tua maldade, para restaurarem a tua sorte; mas te anunciaram visões de sentenças falsas, que te levaram para o cativeiro.

[15] Todos os que passam pelo caminho batem palmas, assobiam e meneiam a cabeça sobre a filha de Jerusalém: É esta a cidade que denominavam a perfeição da formosura, a alegria de toda a terra?

[16] Todos os teus inimigos abrem contra ti a boca, assobiam e rangem os dentes; dizem: Devoramo-la; certamente, este é o dia que esperávamos; achamo-lo e vimo-lo.

głowę, przywdziali wory. Panny Jeruzalemskie zwieszają ku ziemi swoje głowy.

[11] Wypłakałam sobie moje oczy, moje wnętrzności się burzą, moja żółć rozlała się po ziemi z powodu zagłady córki mojego ludu, gdy dzieci i niemowlęta omdlewały na ulicach miasta.

[12] Mówią do swoich matek: Gdzie jest chleb i moszcz winny, gdy na ulicach miasta mdleją jak śmiertelnie ranni, gdy wyziewają ducha na łonach swych matek?

[13] Co porównam z tobą, a do czego ciebie przyrównam, córko Jeruzalemska? Do czego cię przyrównam, aby cię pocieszyć, dziewicza córko Syjońska? Bo wielka jak morze jest twoja zagłada, któż cię uleczy?

[14] Twoi wieszczkowie przepowiadali ci urojone i próżne rzeczy, nie odsłaniali twojej winy, aby odmienić twój los, lecz przepowiadali ci słowa złudne i zwodnicze.

[15] Wszyscy przechodnie klaszczą nad tobą w dłonie, gwiżdżą i potrząsają głowami nad córką Jeruzalemską, mówiąc: Czy to ma być to miasto, które nazywają najpiękniejszym, rozkoszą całej ziemi?

[16] Wszyscy twoi nieprzyjaciele otworzyli na ciebie swoje usta, gwiżdżą i zgrzytają zębami, mówiąc: Zniszczyliśmy je. Zaiste, ten to dzień, którego oczekiwaliśmy, dożyliśmy go i oglądali!

[17] Fez o SENHOR o que intentou; cumpriu a ameaça que pronunciou desde os dias da antiguidade; derrubou e não se apiedou; fez que o inimigo se alegrasse por tua causa e exaltou o poder dos teus adversários.

[18] O coração de Jerusalém clama ao SENHOR. Ó muralha da filha de Sião, corram as tuas lágrimas como um ribeiro, de dia e de noite, não te dês descanso, nem pare de chorar a menina de teus olhos!

[19] Levanta-te, clama de noite no princípio das vigílias; derrama, como água, o coração perante o SENHOR; levanta a ele as mãos, pela vida de teus filhinhos, que desfalecem de fome à entrada de todas as ruas.

[20] Vê, ó SENHOR, e considera a quem fizeste assim! Hão de as mulheres comer o fruto de si mesmas, as crianças do seu carinho? Ou se matará no santuário do SENHOR o sacerdote e o profeta?

[21] Jazem por terra pelas ruas o moço e o velho; as minhas virgens e os meus jovens vieram a cair à espada; tu os mataste no dia da tua ira, fizeste matança e não te apiedaste.

[22] Convocaste de toda parte terrores contra mim, como num dia de solenidade; não houve, no dia da ira do SENHOR, quem escapasse ou ficasse; aqueles do meu carinho os quais eu criei, o meu inimigo os consumiu.

Lamentações 3

Convidado o povo a reconhecer o seu pecado

[17] Pan uczynił, co umyślił, spełnił swoje słowo, to co już dawno zapowiadał, zburzył bezlitośnie. Uradował nieprzyjaciół przez ciebie i nad tobą wywyższył moc twoich wrogów.

[18] Wołaj głośno do Pana, jęcz, córko Syjońska! Wylewaj łzy jak strumień we dnie i w nocy! Nie pozwalaj sobie na wytchnienie niech nie odpoczywa twoja źrenica!

[19] Wstań, narzekaj w nocy, na początku straży nocnych, wylewaj jak wodę swoje serce przed obliczem Pana; podnieś ku niemu swoje dłonie za duszę twoich dziatek, które omdlewają z głodu na rogach każdej ulicy!

[20] Spójrz, Panie, i patrz: Z kim tak postąpiłeś? Czy kobiety mają jeść owoc swojego łona, wypieszczone niemowlęta? Czy w świątyni Pana ma być zabijany kapłan i prorok?

[21] Polegli w prochu ulicy chłopiec i starzec; moje panny i moi młodzieńcy padli od miecza, zabiłeś ich w dniu swojego gniewu, skazałeś bezlitośnie na rzeź.

[22] Zwołałeś ich jak na święto z moich sąsiednich wiosek, lecz w dniu gniewu Pana nikt nie uszedł, nikt nie ocalał. Tych, których pieściłam i wychowałam, wytępił mój wróg.

Treny 3

Nadzieja ratunku w Bożej łasce

[1] Eu sou o homem que viu a aflição pela vara do furor de Deus.
[2] Ele me levou e me fez andar em trevas e não na luz.
[3] Deveras ele volveu contra mim a mão, de contínuo, todo o dia.
[4] Fez envelhecer a minha carne e a minha pele, despedaçou os meus ossos.
[5] Edificou contra mim e me cercou de veneno e de dor.
[6] Fez-me habitar em lugares tenebrosos, como os que estão mortos para sempre.
[7] Cercou-me de um muro, e já não posso sair; agravou-me com grilhões de bronze.
[8] Ainda quando clamo e grito, ele não admite a minha oração.
[9] Fechou os meus caminhos com pedras lavradas, fez tortuosas as minhas veredas.
[10] Fez-se-me como urso à espreita, um leão de emboscada.
[11] Desviou os meus caminhos e me fez em pedaços; deixou-me assolado.
[12] Entesou o seu arco e me pôs como alvo à flecha.
[13] Fez que me entrassem no coração as flechas da sua aljava.
[14] Fui feito objeto de escárnio para todo o meu povo e a sua canção, todo o dia.
[15] Fartou-me de amarguras, saciou-me de absinto.
[16] Fez-me quebrar com pedrinhas de areia os meus dentes, cobriu-me de cinza.

[1] Ja jestem tym mężem, który zaznał niedoli od rózgi jego gniewu.
[2] Prowadził mnie i zawiódł do ciemności, gdzie nie ma światła.
[3] Tylko przeciwko mnie zwraca dzień po dniu swoją rękę.
[4] Zniszczył moje ciało i skórę, połamał moje kości.
[5] Spiętrzył wokół mnie wysoko gorycz i mozół.
[6] Kazał mi mieszkać w ciemnościach jak dawno zmarłym.
[7] Zagrodził mi wyjście, zakuł w ciężkie kajdany.
[8] A choć krzyczę i błagam, nieczuły jest na moją modlitwę.
[9] Moje drogi zagrodził kamieniem ciosanym, poplątał moje ścieżki.
[10] Czyha na mnie jak niedźwiedź, jak lew w ukryciu.
[11] Moje drogi zrobił krętymi, mnie zaś nieużytkiem, doprowadził mnie do obłędu.
[12] Naciągnął swój łuk i wziął mnie za cel swoich strzał.
[13] Przebił moje nerki strzałą ze swojego kołczana.
[14] Stałem się pośmiewiskiem dla całego mojego ludu, ich pieśnią szyderczą na co dzień.
[15] Nasycił mnie goryczą, napoił piołunem.
[16] Starł na krzemieniu moje zęby, wdeptał mnie w popiół.

[17] Afastou a paz de minha alma; esqueci-me do bem.
[18] Então, disse eu: já pereceu a minha glória, como também a minha esperança no SENHOR.
[19] Lembra-te da minha aflição e do meu pranto, do absinto e do veneno.
[20] Minha alma, continuamente, os recorda e se abate dentro de mim.
[21] Quero trazer à memória o que me pode dar esperança.

Esperança de auxílio pela misericórdia de Deus

[22] As misericórdias do SENHOR são a causa de não sermos consumidos, porque as suas misericórdias não têm fim;
[23] renovam-se cada manhã. Grande é a tua fidelidade.
[24] A minha porção é o SENHOR, diz a minha alma; portanto, esperarei nele.
[25] Bom é o SENHOR para os que esperam por ele, para a alma que o busca.
[26] Bom é aguardar a salvação do SENHOR, e isso, em silêncio.
[27] Bom é para o homem suportar o jugo na sua mocidade.
[28] Assente-se solitário e fique em silêncio; porquanto esse jugo Deus pôs sobre ele;
[29] ponha a boca no pó; talvez ainda haja esperança.
[30] Dê a face ao que o fere; farte-se de afronta.
[31] O SENHOR não rejeitará para sempre;
[32] pois, ainda que entristeça a alguém, usará de compaixão segundo a grandeza das suas misericórdias;

[17] Mojej duszy odebrał spokój, tak że zapomniałem, co to jest szczęście.
[18] I myślałem: Przepadła moja siła żywotna i moja nadzieja w Panu.
[19] Wspominanie własnej niedoli i udręki to piołun i trucizna.
[20] Moja dusza bezustannie to wspomina i trapi się we mnie.
[21] To biorę sobie do serca i w tym moja nadzieja,
[22] Niewyczerpane są objawy łaski Pana, miłosierdzie jego nie ustaje.
[23] Każdego poranku objawia się na nowo, wielka jest wierność twoja.
[24] Pan jest moim działem, mówi dusza moja, dlatego w nim mam nadzieję.
[25] Dobry jest Pan dla tego, kto mu ufa, dla duszy, która go szuka.
[26] Dobrze jest czekać w milczeniu na zbawienie Pana.
[27] Dobrze jest, gdy mąż nosi jarzmo w młodości.
[28] Niech siedzi w samotności i milczy, gdy Pan je nań wkłada.
[29] Niech przytyka swoje usta do prochu, może jest jeszcze nadzieja.
[30] Niech nadstawia policzek temu, kto go bije, niech się nasyca zniewagą!
[31] Albowiem Pan nie odrzuca na wieki:
[32] Gdy zasmuca, znowu się lituje według obfitości swojej łaski.

33 porque não aflige, nem entristece de bom grado os filhos dos homens.

34 Pisar debaixo dos pés a todos os presos da terra,

35 perverter o direito do homem perante o Altíssimo,

36 subverter ao homem no seu pleito, não o veria o SENHOR?

37 Quem é aquele que diz, e assim acontece, quando o SENHOR o não mande?

38 Acaso, não procede do Altíssimo tanto o mal como o bem?

39 Por que, pois, se queixa o homem vivente? Queixe-se cada um dos seus próprios pecados.

40 Esquadrinhemos os nossos caminhos, provemo-los e voltemos para o SENHOR.

41 Levantemos o coração, juntamente com as mãos, para Deus nos céus, dizendo:

42 Nós prevaricamos e fomos rebeldes, e tu não nos perdoaste.

43 Cobriste-nos de ira e nos perseguiste; e sem piedade nos mataste.

44 De nuvens te encobriste para que não passe a nossa oração.

45 Como cisco e refugo nos puseste no meio dos povos.

46 Todos os nossos inimigos abriram contra nós a boca.

47 Sobre nós vieram o temor e a cova, a assolação e a ruína.

48 Dos meus olhos se derramam torrentes de águas, por causa da destruição da filha do meu povo.

33 Zaiste, nieumyślnie trapi i zasmuca synów ludzkich.

34 Gdy się depcze nogami wszystkich więźniów ziemi,

35 Gdy się łamie prawa człowieka przed obliczem Najwyższego,

36 Gdy się krzywdzi człowieka w spornej sprawie, czy Pan tego nie widzi?

37 Któż może powiedzieć, że staje się coś, czego Pan nie nakazał?

38 Czy z ust Najwyższego nie pochodzi zarówno złe, jak i dobre?

39 Na co może uskarżać się człowiek, póki żyje? Niech się uskarża na swoje grzechy!

40 Doświadczajmy i badajmy nasze drogi i nawróćmy się do Pana!

41 Wznieśmy nasze serca i nasze dłonie do Boga w niebiesiech!

42 Myśmy odpadli i zbuntowali się, dlatego Ty nie przebaczyłeś.

43 Okryłeś się gniewem i prześladowałeś nas, bezlitośnie zabijałeś.

44 Okryłeś się obłokiem, tak, że modlitwa do ciebie nie dochodzi.

45 Uczyniłeś nas śmieciami i pomiotłem pośrodku ludów.

46 Rozdziawiają przeciwko nam swoje usta wszyscy nasi nieprzyjaciele.

47 Naszym udziałem stały się strach i grób, spustoszenie i zagłada.

48 Strumieniami wód zalewają się moje oczy nad zagładą córki mojego ludu.

[49] Os meus olhos choram, não cessam, e não há descanso,
[50] até que o SENHOR atenda e veja lá do céu.
[51] Os meus olhos entristecem a minha alma, por causa de todas as filhas da minha cidade.
[52] Caçaram-me, como se eu fosse ave, os que sem motivo são meus inimigos.
[53] Para me destruírem, lançaram-me na cova e atiraram pedras sobre mim.
[54] Águas correram sobre a minha cabeça; então, disse: estou perdido!
[55] Da mais profunda cova, SENHOR, invoquei o teu nome.
[56] Ouviste a minha voz; não escondas o ouvido aos meus lamentos, ao meu clamor.
[57] De mim te aproximaste no dia em que te invoquei; disseste: Não temas.
[58] Pleiteaste, SENHOR, a causa da minha alma, remiste a minha vida.
[59] Viste, SENHOR, a injustiça que me fizeram; julga a minha causa.
[60] Viste a sua vingança toda, todos os seus pensamentos contra mim.
[61] Ouviste as suas afrontas, SENHOR, todos os seus pensamentos contra mim;
[62] as acusações dos meus adversários e o seu murmurar contra mim, o dia todo.
[63] Observa-os quando se assentam e quando se levantam; eu sou objeto da sua canção.

[49] Moje oko bez przerwy zalewa się łzami, nie ma ulgi,
[50] Aż Pan z niebios spojrzy i popatrzy.
[51] To, co widzę, sprawia ból mojej duszy z powodu wszystkich córek mojego miasta.
[52] Polowali na mnie ustawicznie jak na ptaka ci, którzy bez powodu są moimi nieprzyjaciółmi.
[53] Do milczenia chcieli mnie przywieść na żywo w dole i zarzucali mnie kamieniami.
[54] Woda dosięgała mojej głowy, pomyślałem: Zginąłem.
[55] Wzywałem twojego imienia, Panie, z głębokiego dołu.
[56] Wysłuchałeś mojego głosu: Nie zamykaj swojego ucha na wołanie i błaganie moje!
[57] Zbliżyłeś się do mnie, gdy cię wzywałem. Mówiłeś: Nie bój się!
[58] Ty, Panie, prowadziłeś moją sprawę, wybawiłeś moje życie.
[59] Ty, Panie, widziałeś moją krzywdę, wymierz mi sprawiedliwość!
[60] Widziałeś całą ich zemstę, wszystkie ich zamysły przeciwko mnie.
[61] Słyszałeś, Panie, ich obelżywe słowa, wszystkie ich zamysły przeciwko mnie.
[62] Mowy i myśli moich przeciwników dzień po dniu godzą we mnie.
[63] Patrz, gdy siadają i powstają, o mnie mówi ich pieśń szydercza!

64 Tu lhes darás a paga, SENHOR, segundo a obra das suas mãos.
65 Tu lhes darás cegueira de coração, a tua maldição imporás sobre eles.
66 Na tua ira, os perseguirás, e eles serão eliminados de debaixo dos céus do SENHOR.

64 Oddasz im Panie, na co zasługują, według dzieła ich rąk.
65 Zaślepisz ich serce; niech twoja klątwa spadnie na nich!
66 Ścigać ich będziesz w gniewie i wygubisz ich spod twojego nieba, Panie!

Lamentações 4

Os sofrimentos do cerco

1 Como se escureceu o ouro! Como se mudou o ouro refinado! Como estão espalhadas as pedras do santuário pelas esquinas de todas as ruas!
2 Os nobres filhos de Sião, comparáveis a puro ouro, como são agora reputados por objetos de barro, obra das mãos de oleiro!
3 Até os chacais dão o peito, dão de mamar a seus filhos; mas a filha do meu povo tornou-se cruel como os avestruzes no deserto.
4 A língua da criança que mama fica pegada, pela sede, ao céu da boca; os meninos pedem pão, e ninguém há que lho dê.
5 Os que se alimentavam de comidas finas desfalecem nas ruas; os que se criaram entre escarlata se apegam aos monturos.
6 Porque maior é a maldade da filha do meu povo do que o pecado de Sodoma, que foi subvertida como num momento, sem o emprego de mãos nenhumas.
7 Os seus príncipes eram mais alvos do que a neve, mais brancos do que o leite; eram mais ruivos de corpo do que os corais e tinham a formosura da safira.

Treny 4

Straszny los ludności oblężonego miasta

1 Ach! Jak sczerniało złoto, ten kruszec szlachetny! Święte kamienie porozrzucane po rogach wszystkich ulic.
2 Szlachetni synowie Syjonu cenni jak szczere złoto, oto poczytani są za dzbany gliniane, toczone ręką garncarza!
3 Nawet szakale odsuwają sutki, gdy karmią swoje młode, a córka mojego ludu jest okrutna, jak strusie na pustyni.
4 Język niemowlęcia przylgnął z pragnienia do podniebienia, dzieci prosiły o chleb, lecz nikt im go nie podał.
5 Ci, co jedli wyszukane potrawy, omdleli na ulicach; a ci, co byli chowani w purpurze, położyli się na śmietniskach.
6 Wina córki mojego ludu była większa niż grzech Sodomy w okamgnieniu wywróconej, bez udziału rąk ludzkich.
7 Jej książęta byli jaśniejsi niż śnieg, bielsi niż mleko, ich ciała rumieńsze niż korale, ich wygląd jak szafir.

[8] Mas, agora, escureceu-se-lhes o aspecto mais do que a fuligem; não são conhecidos nas ruas; a sua pele se lhes pegou aos ossos, secou-se como uma madeira.

[8] Ale teraz są czarniejsi niż sadza, nie do poznania na ulicach. Zmarszczyła się skóra na ich kościach, wyschła jak drewno.

[9] Mais felizes foram as vítimas da espada do que as vítimas da fome; porque estas se definham atingidas mortalmente pela falta do produto dos campos.

[9] Szczęśliwsi pobici od miecza niż ci, co umierali z głodu; opadli z sił, trawieni głodem, bo brak plonów polnych.

[10] As mãos das mulheres outrora compassivas cozeram seus próprios filhos; estes lhes serviram de alimento na destruição da filha do meu povo.

[10] Tkliwe zwykle kobiety własnymi rękami gotowały swoje dzieci; te służyły im za pokarm w czasie zagłady córki mojego ludu.

[11] Deu o SENHOR cumprimento à sua indignação, derramou o ardor da sua ira; acendeu fogo em Sião, que consumiu os seus fundamentos.

[11] Pan dopełnił swojej popędliwości, wylał żar swojego gniewu i wzniecił na Syjonie ogień, który pochłonął jego podwaliny.

[12] Não creram os reis da terra, nem todos os moradores do mundo, que entrasse o adversário e o inimigo pelas portas de Jerusalém.

[12] Nie wierzyli królowie ziemscy ani wszyscy mieszkańcy świata, że gnębiciel i wróg wejdzie w bramy Jeruzalemu.

[13] Foi por causa dos pecados dos seus profetas, das maldades dos seus sacerdotes que se derramou no meio dela o sangue dos justos.

[13] Lecz stało się to z powodu grzechów jego proroków, win jego kapłanów, którzy przelewali w nim krew sprawiedliwych.

[14] Erram como cegos nas ruas, andam contaminados de sangue, de tal sorte que ninguém lhes pode tocar nas roupas.

[14] Błąkali się jak ślepi po ulicach, splamieni krwią tak, że nie można było dotknąć ich szat.

[15] Apartai-vos, imundos! – gritavam-lhes; apartai-vos, apartai-vos, não toqueis! Quando fugiram errantes, dizia-se entre as nações: Jamais habitarão aqui.

[15] "Z drogi! Nieczysty idzie!" wołano przed nimi. "Z drogi! Nie dotykajcie się!" Jeżeli dalej chcą się wałęsać, nie mogą tu dłużej przebywać.

[16] A ira do SENHOR os espalhou; ele jamais atentará para eles; o inimigo não honra os sacerdotes, nem se compadece dos anciãos.

[16] Sam Pan rozproszył ich między narodami, nie chce już na nich patrzeć; dla kapłanów nie ma szacunku ani dla starców litości.

[17] Os nossos olhos ainda desfalecem, esperando vão socorro; temos olhado das vigias para um povo que não pode livrar.

[18] Espreitavam os nossos passos, de maneira que não podíamos andar pelas nossas praças; aproximava-se o nosso fim, os nossos dias se cumpriam, era chegado o nosso fim.

[19] Os nossos perseguidores foram mais ligeiros do que as aves dos céus; sobre os montes nos perseguiram, no deserto nos armaram ciladas.

[20] O fôlego da nossa vida, o ungido do SENHOR, foi preso nos forjes deles; dele dizíamos: debaixo da sua sombra, viveremos entre as nações.

[21] Regozija-te e alegra-te, ó filha de Edom, que habitas na terra de Uz; o cálice se passará também a ti; embebedar-te-ás e te desnudarás.

[22] O castigo da tua maldade está consumado, ó filha de Sião; o SENHOR nunca mais te levará para o exílio; a tua maldade, ó filha de Edom, descobrirá os teus pecados.

Lamentações 5

Os fiéis pedem misericórdia

[1] Lembra-te, SENHOR, do que nos tem sucedido; considera e olha para o nosso opróbrio.

[2] A nossa herança passou a estranhos, e as nossas casas, a estrangeiros;

[17] Nasze oczy daremnie wypatrywały i wyczekiwały pomocy; z naszej strażnicy wypatrywaliśmy narodu, który by przybył z pomocą.

[18] Śledzono nas na każdym kroku, tak, że nie można było chodzić po naszych placach. Zbliżał się nasz koniec, dni nasze się dopełniały. Tak, nadszedł nasz kres.

[19] Nasi prześladowcy byli szybsi niż orły pod niebem. Ścigali nas na górach, czatowali na nas na pustyni.

[20] Pomazaniec Pana, który był naszym tchnieniem życiowym, został schwytany w ich dołach, ten, o którym myśleliśmy, że w jego cieniu będziemy żyć między narodami.

Edomitów spotka kara

[21] Wesel się i raduj, córko Edomska, która mieszkasz w krainie Us. Także do ciebie przyjdzie kubek: upijesz się i obnażysz.

[22] Kończy się twoja wina, córko Syjońska. On już nigdy nie skaże cię na wygnanie. Ukarze twoją winę, córko Edomska, odsłoni twoje grzechy.

Treny 5

Modlitwa skruszonych grzeszników o zmiłowanie

[1] Wspomnij, Panie, na to, co się z nami stało! Spójrz i przypatrz się naszej zniewadze.

[2] Nasze dziedzictwo przypadło obcym, nasze domy cudzoziemcom.

[3] somos órfãos, já não temos pai, nossas mães são como viúvas.

[4] A nossa água, por dinheiro a bebemos, por preço vem a nossa lenha.

[5] Os nossos perseguidores estão sobre o nosso pescoço; estamos exaustos e não temos descanso.

[6] Submetemo-nos aos egípcios e aos assírios, para nos fartarem de pão.

[7] Nossos pais pecaram e já não existem; nós é que levamos o castigo das suas iniqüidades.

[8] Escravos dominam sobre nós; ninguém há que nos livre das suas mãos.

[9] Com perigo de nossa vida, providenciamos o nosso pão, por causa da espada do deserto.

[10] Nossa pele se esbraseia como um forno, por causa do ardor da fome.

[11] Forçaram as mulheres em Sião; as virgens, nas cidades de Judá.

[12] Os príncipes foram por eles enforcados, as faces dos velhos não foram reverenciadas.

[13] Os jovens levaram a mó, os meninos tropeçaram debaixo das cargas de lenha;

[14] os anciãos já não se assentam na porta, os jovens já não cantam.

[15] Cessou o júbilo de nosso coração, converteu-se em lamentações a nossa dança.

[16] Caiu a coroa da nossa cabeça; ai de nós, porque pecamos!

[3] Staliśmy się sierotami, bez ojca, nasze matki są jakby wdowy.

[4] Naszą wodę pijemy za pieniądze, musimy płacić za owoce drzew naszych.

[5] Jarzmo ciąży na karku, omdlewamy, nie dają nam wytchnienia.

[6] Wyciągamy rękę do Egiptu, do Asyrii, by się najeść do syta.

[7] Nasi ojcowie zgrzeszyli, nie ma ich, a my dźwigamy ich winy.

[8] Niewolnicy nami rządzą, nie ma, kto by nas wyrwał z ich ręki.

[9] Swój chleb zdobywamy z narażeniem własnego życia na cios miecza, który zagraża na pustyni.

[10] Nasza skóra rozpalona jak piec od gorączki głodowej.

[11] Kobiety gwałcono na Syjonie, panny w miastach judzkich.

[12] Książęta wieszani byli ich rękami, nie uszanowano powagi starszych.

[13] Młodzieńcy musieli nosić kamienie młyńskie, a chłopcy potykali się pod ciężarem drew.

[14] Starcy zaniechali wysiadywania w bramach, a młodzieńcy gry na instrumentach strunowych.

[15] Ustała radość naszego serca, nasz taniec zamienił się w pochód żałobny.

[16] Spadła korona z naszej głowy, biada nam, bo zgrzeszyliśmy!

[17] Por isso, caiu doente o nosso coração; por isso, se escureceram os nossos olhos.

[18] Pelo monte Sião, que está assolado, andam as raposas.

[19] Tu, SENHOR, reinas eternamente, o teu trono subsiste de geração em geração.

[20] Por que te esquecerias de nós para sempre? Por que nos desampararias por tanto tempo?

[21] Converte-nos a ti, SENHOR, e seremos convertidos; renova os nossos dias como dantes.

[22] Por que nos rejeitarias totalmente? Por que te enfurecerias sobremaneira contra nós outros?

[17] Dlatego chore jest nasze serce, dlatego zaćmione są nasze oczy,

[18] Z powodu góry Syjon, że jest spustoszona, że szakale po niej biegają.

[19] Ale Ty, Panie, trwasz na wieki, twój tron z pokolenia w pokolenie.

[20] Dlaczego chcesz na zawsze zapomnieć o nas, opuścić nas na tak długi czas?

[21] Spraw, Panie, byśmy wrócili do ciebie, a wrócimy! Odnów nasze dni jak niegdyś!

[22] Czyżbyś już zupełnie nas odrzucił? Czy tak bardzo na nas się gniewasz?

Ezequiel	Ezechiela

Ezequiel 1

A visão dos quatro querubins

[1] Aconteceu no trigésimo ano, no quinto dia do quarto mês, que, estando eu no meio dos exilados, junto ao rio Quebar, se abriram os céus, e eu tive visões de Deus.

[2] No quinto dia do referido mês, no quinto ano de cativeiro do rei Joaquim,

[3] veio expressamente a palavra do SENHOR a Ezequiel, filho de Buzi, o sacerdote, na terra dos caldeus, junto ao rio Quebar, e ali esteve sobre ele a mão do SENHOR.

[4] Olhei, e eis que um vento tempestuoso vinha do Norte, e uma grande nuvem, com fogo a revolver-se, e resplendor ao redor dela, e no meio disto, uma coisa como metal brilhante, que saía do meio do fogo.

[5] Do meio dessa nuvem saía a semelhança de quatro seres viventes, cuja aparência era esta: tinham a semelhança de homem.

[6] Cada um tinha quatro rostos, como também quatro asas.

[7] As suas pernas eram direitas, a planta de cujos pés era como a de um bezerro e luzia como o brilho de bronze polido.

[8] Debaixo das asas tinham mãos de homem, aos quatro lados; assim todos os quatro tinham rostos e asas.

[9] Estas se uniam uma à outra; não se viravam quando iam; cada qual andava para a sua frente.

Ezechiela 1

Prorocka wizja chwały Pana

[1] W trzydziestym roku, w czwartym miesiącu, piątego dnia miesiąca, gdy byłem wśród wygnańców nad rzeką Kebar, otworzyły się niebiosa i miałem widzenie Boże.

[2] Piątego dnia tego miesiąca - był to piąty rok od uprowadzenia króla Jojachina do niewoli -

[3] Doszło słowo Pana Ezechiela, syna Buziego, kapłana, w ziemi chaldejskiej nad rzeką Kebar, a ręka Pana spoczęła tam na nim.

[4] I spojrzałem, a oto gwałtowny wiatr powiał z północy i pojawił się wielki obłok, płomienny ogień i blask dokoła niego, a z jego środka spośród ognia lśniło coś jakby błysk polerowanego kruszcu.

[5] A pośród niego było coś w kształcie czterech żywych istot. A z wyglądu były podobne do człowieka,

[6] Lecz każda z nich miała cztery twarze i każda cztery skrzydła.

[7] Ich nogi były proste, a stopa ich nóg była jak kopyto cielęcia i lśniły jak polerowany brąz.

[8] Pod ich skrzydłami z czterech stron były ludzkie ręce; a te cztery żywe istoty miały twarze i skrzydła.

[9] Ich skrzydła nawzajem się dotykały; ich twarze nie obracały się, gdy się posuwały, każda posuwała się wprost przed siebie.

[10] A forma de seus rostos era como o de homem; à direita, os quatro tinham rosto de leão; à esquerda, rosto de boi; e também rosto de águia, todos os quatro.

[11] Assim eram os seus rostos. Suas asas se abriam em cima; cada ser tinha duas asas, unidas cada uma à do outro; outras duas cobriam o corpo deles.

[12] Cada qual andava para a sua frente; para onde o espírito havia de ir, iam; não se viravam quando iam.

[13] O aspecto dos seres viventes era como carvão em brasa, à semelhança de tochas; o fogo corria resplendente por entre os seres, e dele saíam relâmpagos,

[14] os seres viventes ziguezagueavam à semelhança de relâmpagos.

A visão das quatro rodas

[15] Vi os seres viventes; e eis que havia uma roda na terra, ao lado de cada um deles.

[16] O aspecto das rodas e a sua estrutura eram brilhantes como o berilo; tinham as quatro a mesma aparência, cujo aspecto e estrutura eram como se estivera uma roda dentro da outra.

[17] Andando elas, podiam ir em quatro direções; e não se viravam quando iam.

[18] As suas cambotas eram altas, e metiam medo; e, nas quatro rodas, as mesmas eram cheias de olhos ao redor.

[10] Ich oblicza wyglądały u wszystkich czterech z przodu jak twarz ludzka, z prawej strony jak twarz lwa, z lewej strony jak twarz wołu, a z tyłu jak twarz orła.

[11] Takie były ich oblicza. A ich skrzydła były rozpostarte ku górze; u każdej dwa nawzajem się dotykały, a dwa przykrywały ich ciała.

[12] Każda posuwała się wprost przed siebie; szły tam, gdzie Duch chciał, aby szły, a posuwając się nie obracały się.

[13] A pośrodku między żywymi istotami było coś jakby węgle rozżarzone w ogniu, z wyglądu jakby pochodnie; poruszało się to pomiędzy żywymi istotami. Ogień wydawał blask, a z ognia strzelały błyskawice.

[14] A żywe istoty biegały tam i z powrotem jak błyskawice.

[15] A gdy spojrzałem na żywe istoty, oto na ziemi obok każdej ze wszystkich czterech żywych istot było koło.

[16] A wygląd kół i ich wykonanie były jak chryzolit i wszystkie cztery miały jednakowy kształt; tak wyglądały i tak były wykonane, jakby jedno koło było w drugim.

[17] Gdy jechały, posuwały się w czterech kierunkach, a jadąc nie obracały się.

[18] I widziałem, że wszystkie cztery miały obręcze, wysokie i straszliwe, i były dokoła pełne oczu.

[19] Andando os seres viventes, andavam as rodas ao lado deles; elevando-se eles, também elas se elevavam.

[20] Para onde o espírito queria ir, iam, pois o espírito os impelia; e as rodas se elevavam juntamente com eles, porque nelas havia o espírito dos seres viventes.

[21] Andando eles, andavam elas e, parando eles, paravam elas, e, elevando-se eles da terra, elevavam-se também as rodas juntamente com eles; porque o espírito dos seres viventes estava nas rodas.

[22] Sobre a cabeça dos seres viventes havia algo semelhante ao firmamento, como cristal brilhante que metia medo, estendido por sobre a sua cabeça.

[23] Por debaixo do firmamento, estavam estendidas as suas asas, a de um em direção à de outro; cada um tinha outras duas asas com que cobria o corpo de um e de outro lado.

[24] Andando eles, ouvi o tatalar das suas asas, como o rugido de muitas águas, como a voz do Onipotente; ouvi o estrondo tumultuoso, como o tropel de um exército. Parando eles, abaixavam as asas.

[25] Veio uma voz de cima do firmamento que estava sobre a sua cabeça. Parando eles, abaixavam as asas.

A visão da glória divina

[26] Por cima do firmamento que estava sobre a sua cabeça, havia algo semelhante a um trono, como uma safira; sobre esta espécie de trono, estava sentada uma figura semelhante a um homem.

[19] A gdy żywe istoty posuwały się naprzód, wtedy i koła posuwały się obok nich, a gdy żywe istoty wznosiły się ponad ziemię, wznosiły się i koła.

[20] Szły tam, gdzie Duch chciał, aby szły, a koła wznosiły się wraz z nimi, gdyż w kołach był duch żywych istot.

[21] Gdy te szły, szły i one, a gdy te stanęły, i one stanęły; a gdy te wznosiły się ponad ziemię, wtedy i koła wznosiły się wraz z nimi, gdyż duch żywych istot był w kołach.

[22] Nad głowami żywych istot było coś w kształcie sklepienia, błyszczącego jak niesamowity kryształ, rozciągniętego w górze nad głowami.

[23] A pod sklepieniem były rozpostarte ich skrzydła, nawzajem się dotykające; każda żywa istota miała dwa skrzydła, którymi przykrywała swoje ciało.

[24] A gdy posuwały się, słyszałem szum ich skrzydeł jak szum wielkich wód, jak głos Wszechmocnego, jak hałas tłumu, jak wrzawa wojska; a gdy stanęły, opuściły swoje skrzydła.

[25] I było słychać szum znad sklepienia, które było nad ich głowami. Gdy stanęły, opuściły swoje skrzydła.

[26] A nad sklepieniem, nad ich głowami, było coś z wyglądu jakby kamień szafirowy w kształcie tronu; a nad tym, co wyglądało na tron, u góry nad nim było coś z wyglądu podobnego do człowieka.

[27] Vi-a como metal brilhante, como fogo ao redor dela, desde os seus lombos e daí para cima; e desde os seus lombos e daí para baixo, vi-a como fogo e um resplendor ao redor dela.

[27] A wyżej ponad tym, co wyglądało na jego biodra, widziałem jakby błysk polerowanego kruszcu, z wyglądu jak ogień wewnątrz niego, a w dół od tego, co wyglądało na jego biodra, widziałem coś, co wyglądało na ogień i wokoło niego blask.

[28] Como o aspecto do arco que aparece na nuvem em dia de chuva, assim era o resplendor em redor. Esta era a aparência da glória do SENHOR; vendo isto, caí com o rosto em terra e ouvi a voz de quem falava.

[28] Jak wygląda tęcza, która pojawia się na obłoku, gdy pada deszcz, tak wyglądał wokoło blask tego, co pojawiło się jako chwała Pana; gdy ją ujrzałem, upadłem na twarz. I słyszałem głos tego, który przemówił.

Ezequiel 2

A vocação de Ezequiel

[1] Esta voz me disse: Filho do homem, põe-te em pé, e falarei contigo.

[2] Então, entrou em mim o Espírito, quando falava comigo, e me pôs em pé, e ouvi o que me falava.

[3] Ele me disse: Filho do homem, eu te envio aos filhos de Israel, às nações rebeldes que se insurgiram contra mim; eles e seus pais prevaricaram contra mim, até precisamente ao dia de hoje.

[4] Os filhos são de duro semblante e obstinados de coração; eu te envio a eles, e lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus.

[5] Eles, quer ouçam quer deixem de ouvir, porque são casa rebelde, hão de saber que esteve no meio deles um profeta.

[6] Tu, ó filho do homem, não os temas, nem temas as suas palavras, ainda que haja

Ezechiela 2

Powołanie Ezechiela na proroka

[1] I rzekł do mnie: Synu człowieczy! Stań na nogi, a będę z tobą rozmawiał!

[2] A gdy przemówił do mnie, wstąpił we mnie Duch i postawił mnie na nogi, i słyszałem tego, który mówił do mnie.

[3] I rzekł do mnie: Synu człowieczy! Posyłam cię do synów izraelskich, do narodu buntowników, którzy zbuntowali się przeciwko mnie, zarówno oni jak i ich ojcowie odstąpili ode mnie i odstępują aż do dnia dzisiejszego,

[4] Do synów o zuchwałej twarzy i nieczułym sercu - do nich cię posyłam, a ty mów do nich: Tak mówi Wszechmocny Pan,

[5] A oni - czy będą słuchać, czy nie - bo to dom przekory - poznają, że prorok był wśród nich.

[6] Ale ty, synu człowieczy, nie bój się ich i nie bój się ich słów, chociaż cię otaczają

sarças e espinhos para contigo, e tu habites com escorpiões; não temas as suas palavras, nem te assustes com o rosto deles, porque são casa rebelde.

ciernie i mieszkasz wśród skorpionów; nie bój się ich słów i nie drżyj przed ich obliczem, gdyż to dom przekory!

[7] Mas tu lhes dirás as minhas palavras, quer ouçam quer deixem de ouvir, pois são rebeldes.

[7] Lecz mów do nich moje słowa - czy będą słuchać, czy nie - gdyż są przekorni.

Visão do rolo de um livro

[8] Tu, ó filho do homem, ouve o que eu te digo, não te insurjas como a casa rebelde; abre a boca e come o que eu te dou.

[8] Ty zaś, synu człowieczy, słuchaj, co Ja mówię do ciebie! Nie bądź przekorny jak dom przekory! Otwórz swoje usta i zjedz, co ci podaję!

[9] Então, vi, e eis que certa mão se estendia para mim, e nela se achava o rolo de um livro.

[9] A gdy spojrzałem, oto ręka była wyciągnięta do mnie, a w niej zwój księgi.

[10] Estendeu-o diante de mim, e estava escrito por dentro e por fora; nele, estavam escritas lamentações, suspiros e ais.

[10] I rozwinął go przede mną. A był zapisany z jednej i z drugiej strony. Były zaś na nim wypisane skargi, jęki i biadania.

Ezequiel 3

[1] Ainda me disse: Filho do homem, come o que achares; come este rolo, vai e fala à casa de Israel.

[2] Então, abri a boca, e ele me deu a comer o rolo.

[3] E me disse: Filho do homem, dá de comer ao teu ventre e enche as tuas entranhas deste rolo que eu te dou. Eu o comi, e na boca me era doce como o mel.

O comissionamento do profeta

[4] Disse-me ainda: Filho do homem, vai, entra na casa de Israel e dize-lhe as minhas palavras.

Ezechiela 3

Prorok strażnikiem Izraela

[1] I rzekł do mnie: Synu człowieczy! Zjedz to, co masz przed sobą; zjedz ten zwój i idź, a mów do domu izraelskiego.

[2] A gdy otworzyłem usta, dał mi ten zwój do zjedzenia.

[3] I rzekł do mnie: Synu człowieczy! Nakarm swoje ciało i napełnij swoje wnętrzności tym zwojem, który ci daję! Wtedy zjadłem go, a on był w moich ustach słodki jak miód.

[4] Potem rzekł do mnie: Synu człowieczy! Idź, udaj się do domu izraelskiego i przemów do nich moimi słowami!

[5] Porque tu não és enviado a um povo de estranho falar nem de língua difícil, mas à casa de Israel;

[5] Gdyż jesteś posłany nie do ludu niezrozumiałej mowy i ciężkiego języka, lecz do domu izraelskiego,

[6] nem a muitos povos de estranho falar e de língua difícil, cujas palavras não possas entender; se eu aos tais te enviasse, certamente, te dariam ouvidos.

[6] Nie do wielu ludów niezrozumiałej mowy i ciężkiego języka, których słów nie zrozumiałbyś. Gdybym do nich cię posłał, usłuchaliby cię.

[7] Mas a casa de Israel não te dará ouvidos, porque não me quer dar ouvidos a mim; pois toda a casa de Israel é de fronte obstinada e dura de coração.

[7] Lecz dom izraelski nie będzie chciał cię usłuchać, bo oni nie chcą mnie słuchać, gdyż cały dom izraelski ma czoło zuchwałe i serce nieczułe.

[8] Eis que fiz duro o teu rosto contra o rosto deles e dura a tua fronte, contra a sua fronte.

[8] Oto Ja uczyniłem twoją twarz tak samo zuchwałą jak ich twarz i twoje czoło tak samo jak ich czoła,

[9] Fiz a tua fronte como o diamante, mais dura do que a pederneira; não os temas, pois, nem te assustes com o seu rosto, porque são casa rebelde.

[9] Jak diament twardszy niż krzemień uczyniłem twoje czoło. Nie bój się ich i nie drżyj przed nimi, gdyż to dom przekory!

[10] Ainda me disse mais: Filho do homem, mete no coração todas as minhas palavras que te hei de falar e ouve-as com os teus ouvidos.

[10] Nadto rzekł do mnie: Synu człowieczy! Wszystkie moje słowa, które będę mówił do ciebie, przyjmij do serca i słuchaj uszami!

[11] Eia, pois, vai aos do cativeiro, aos filhos do teu povo, e, quer ouçam quer deixem de ouvir, fala com eles, e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus.

[11] Idź więc, udaj się do wygnańców, do synów twojego ludu i przemów do nich, i powiedz im: Tak mówi wszechmocny Pan - czy będą słuchać, czy też nie.

[12] Levantou-me o Espírito, e ouvi por detrás de mim uma voz de grande estrondo, que, levantando-se do seu lugar, dizia: Bendita seja a glória do SENHOR.

[12] Potem Duch podniósł mnie; i słyszałem za sobą potężny łoskot, gdy chwała Pana podniosła się ze swojego miejsca.

[13] Ouvi o tatalar das asas dos seres viventes, que tocavam umas nas outras, e o barulho das rodas juntamente com eles e o sonido de um grande estrondo.

[13] A był to szum skrzydeł żywych istot, gdy się nawzajem dotykały, oraz turkot kół tuż przy nich, potężny łoskot.

[14] Então, o Espírito me levantou e me levou; eu fui amargurado na excitação do meu espírito; mas a mão do SENHOR se fez muito forte sobre mim.

[15] Então, fui a Tel-Abibe, aos do exílio, que habitavam junto ao rio Quebar, e passei a morar onde eles habitavam; e, por sete dias, assentei-me ali, atônito, no meio deles.

O atalaia de Israel

[16] Findos os sete dias, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[17] Filho do homem, eu te dei por atalaia sobre a casa de Israel; da minha boca ouvirás a palavra e os avisarás da minha parte.

[18] Quando eu disser ao perverso: Certamente, morrerás, e tu não o avisares e nada disseres para o advertir do seu mau caminho, para lhe salvar a vida, esse perverso morrerá na sua iniqüidade, mas o seu sangue da tua mão o requererei.

[19] Mas, se avisares o perverso, e ele não se converter da sua maldade e do seu caminho perverso, ele morrerá na sua iniqüidade, mas tu salvaste a tua alma.

[20] Também quando o justo se desviar da sua justiça e fizer maldade, e eu puser diante dele um tropeço, ele morrerá; visto que não o avisaste, no seu pecado morrerá, e suas justiças que praticara não serão lembradas, mas o seu sangue da tua mão o requererei.

[14] A Duch podniósł mnie i porwał z sobą. I szedłem w zaprawionym goryczą podnieceniu ducha, a ręka Pana mocno mi ciążyła.

[15] I przybyłem do Tel-Abib do wygnańców mieszkających nad rzeką Kebar, i przebywałem tam osłupiały siedem dni wśród nich.

[16] A po upływie siedmiu dni doszło mnie słowo Pana tej treści:

[17] Synu człowieczy: Na stróża domu izraelskiego cię powołałem! Ilekroć usłyszysz słowo z moich ust, ostrzeż ich w moim imieniu.

[18] Jeżeli powiem do bezbożnego: Na pewno umrzesz, a ty go nie ostrzeżesz i nic nie powiesz, aby bezbożnego ostrzec przed jego bezbożną drogą tak, abyś uratował jego życie, wtedy ten bezbożny umrze z powodu swojej winy, ale Ja uczynię cię odpowiedzialnym za jego krew.

[19] Lecz jeżeli ty ostrzeżesz bezbożnego, a on nie odwróci się od swojej bezbożności i od swojej bezbożnej drogi, wtedy on umrze z powodu swojej winy, a ty uratujesz swoją duszę.

[20] Gdy zaś sprawiedliwy odwróci się od swojej sprawiedliwości i popełni bezprawie - a Ja doprowadzę go do upadku i on umrze, to jeżeli nie ostrzeżesz go, wtedy on umrze z powodu swojej winy, i nie będzie się pamiętało jego sprawiedliwych czynów, których dokonał,

[21] No entanto, se tu avisares o justo, para que não peque, e ele não pecar, certamente, viverá, porque foi avisado; e tu salvaste a tua alma.

lecz ciebie uczynię odpowiedzialnym za jego krew.

[21] Lecz jeżeli ty ostrzeżesz sprawiedliwego, aby sprawiedliwy nie zgrzeszył, i on nie zgrzeszy, to na pewno pozostanie przy życiu, ponieważ dał się ostrzec, a ty uratowałeś swoją duszę.

Zaniemówienie proroka

[22] A mão do SENHOR veio sobre mim, e ele me disse: Levanta-te e sai para o vale, onde falarei contigo.

[22] I była tam nade mną ręka Pana. I rzekł do mnie: Wstań, wyjdź na równinę, a tam do ciebie przemówię!

[23] Levantei-me e saí para o vale, e eis que a glória do SENHOR estava ali, como a glória que eu vira junto ao rio Quebar; e caí com o rosto em terra.

[23] Wstałem więc i wyszedłem na równinę, a oto stała tam chwała Pana taka jak ta chwała, którą widziałem nad rzeką Kebar, i upadłem na twarz.

[24] Então, entrou em mim o Espírito, e me pôs em pé, e falou comigo, e me disse: Vai e encerra-te dentro da tua casa.

[24] I wstąpił we mnie Duch, i postawił mnie na nogi, i przemówił do mnie tymi słowy: Idź i zamknij się w swoim domu.

[25] Porque, ó filho do homem, eis que porão cordas sobre ti e te ligarão com elas; e não sairás ao meio deles.

[25] Oto, synu człowieczy, włożą na ciebie pęta i zwiążą cię nimi tak, że nie będziesz mógł wyjść do nich.

[26] Farei que a tua língua se pegue ao teu paladar, ficarás mudo e incapaz de os repreender; porque são casa rebelde.

[26] I sprawię, że twój język przylgnie do twojego podniebienia i zaniemówisz, i nie będziesz mógł ich karcić - gdyż to dom przekory.

[27] Mas, quando eu falar contigo, darei que fale a tua boca, e lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Quem ouvir ouça, e quem deixar de ouvir deixe; porque são casa rebelde.

[27] Lecz gdy do ciebie przemówię, otworzę twoje usta i wtedy im powiesz: Tak mówi Wszechmocny Pan: Kto chce słuchać, niech słucha, a kto nie chce słuchać, niech nie słucha - gdyż to dom przekory.

Ezequiel 4

O cerco simbólico de Jerusalém

[1] Tu, pois, ó filho do homem, toma um tijolo, põe-no diante de ti e grava nele a cidade de Jerusalém.

Ezechiela 4

Symboliczne przedstawienie oblężenia Jeruzalemu

[1] A ty synu człowieczy, weź sobie cegłę, połóż ją przed sobą i wyrysuj na niej miasto Jeruzalem,

[2] Põe cerco contra ela, edifica contra ela fortificações, levanta contra ela tranqueiras e põe contra ela arraiais e aríetes em redor.

[3] Toma também uma assadeira de ferro e põe-na por muro de ferro entre ti e a cidade; dirige para ela o rosto, e assim será cercada, e a cercarás; isto servirá de sinal para a casa de Israel.

[4] Deita-te também sobre o teu lado esquerdo e põe a iniqüidade da casa de Israel sobre ele; conforme o número dos dias que te deitares sobre ele, levarás sobre ti a iniqüidade dela.

[5] Porque eu te dei os anos da sua iniqüidade, segundo o número dos dias, trezentos e noventa dias; e levarás sobre ti a iniqüidade da casa de Israel.

[6] Quando tiveres cumprido estes dias, deitar-te-ás sobre o teu lado direito e levarás sobre ti a iniqüidade da casa de Judá.

[7] Quarenta dias te dei, cada dia por um ano. Voltarás, pois, o rosto para o cerco de Jerusalém, com o teu braço descoberto, e profetizarás contra ela.

[8] Eis que te prenderei com cordas; assim não te voltarás de um lado para o outro, até que cumpras os dias do teu cerco.

[9] Toma trigo e cevada, favas e lentilhas, mete-os numa vasilha e faze deles pão; segundo o número dos dias que te deitares sobre o teu lado, trezentos e noventa dias, comerás dele.

[2] I rozpocznij jego oblężenie: Zbuduj przeciwko niemu szańce, usyp przeciwko niemu wał, rozłóż przeciwko niemu obozy i postaw wokoło niego tarany.

[3] Potem weź żelazną płytę i postaw ją jako mur żelazny pomiędzy sobą a miastem; i skieruj swoje oblicze w jego stronę, jakby było oblężone, jakbyś ty je oblegał. To będzie znakiem dla domu izraelskiego.

[4] Potem połóż się na lewym boku, a Ja włożę na ciebie winę domu izraelskiego. Ile dni będziesz tak leżał, tyle dni będziesz nosił ich winę.

[5] A Ja wyznaczę ci za lata ich winy równą liczbę dni: Trzysta dziewięćdziesiąt. Przez tyle dni będziesz nosił winę domu izraelskiego.

[6] A gdy je skończysz, położysz się jeszcze raz, ale na prawym boku, i przez czterdzieści dni będziesz nosił winę domu judzkiego; wyznaczam ci po jednym dniu za każdy rok.

[7] Skieruj swoje oblicze i swoje odsłonięte ramię na oblężone Jeruzalem i prorokuj przeciwko niemu.

[8] A oto Ja nakładam na ciebie pęta i nie będziesz mógł się obrócić z jednego boku na drugi, aż skończysz dni swojej udręki.

[9] A weź sobie pszenicy i jęczmienia, bobu i soczewicy, prosa i orkiszu, i włóż to do jednego naczynia, i zrób sobie z tego chleb; w ciągu trzystu dziewięćdziesięciu

dni, gdy będziesz leżał na swoim boku, będziesz go jadł.

10 A tua comida será por peso, vinte siclos por dia; de tempo em tempo, a comerás.

10 A pokarm, który będziesz jadł, ma być odważony: mianowicie dwadzieścia sykli dziennie; będziesz go jadł o ustalonej porze.

11 Também beberás a água por medida, a sexta parte de um him; de tempo em tempo, a beberás.

11 Również wodę będziesz pił odmierzoną: jedną szóstą hinu; będziesz ją pił o ustalonej porze.

12 O que comeres será como bolos de cevada; cozê-lo-ás sobre esterco de homem, à vista do povo.

12 A będziesz to jadł w postaci jęczmiennych podpłomyków, upieczonych przed ich oczami na ludzkim łajnie.

13 Disse o SENHOR: Assim comerão os filhos de Israel o seu pão imundo, entre as nações para onde os lançarei.

13 I rzekł Pan: Tak będą jeść synowie izraelscy nieczysty chleb między narodami, wśród których ich rozproszę.

14 Então, disse eu: ah! SENHOR Deus! Eis que a minha alma não foi contaminada, pois, desde a minha mocidade até agora, nunca comi animal morto de si mesmo nem dilacerado por feras, nem carne abominável entrou na minha boca.

14 A ja rzekłem: Ach! Wszechmocny Panie! Oto jeszcze nigdy nie byłem splamiony i od swojej młodości aż dotąd nie jadłem ani padliny, ani mięsa zwierzęcia rozszarpanego, ani też nie weszło do moich ust mięso nieczyste.

15 Então, ele me disse: Dei-te esterco de vacas, em lugar de esterco humano; sobre ele prepararás o teu pão.

15 Wtedy odpowiedział mi: Patrz! Oto daję ci zamiast łajna ludzkiego gnój bydlęcy, upiecz sobie na nim swój chleb.

16 Disse-me ainda: Filho do homem, eis que eu tirarei o sustento de pão em Jerusalém; comerão o pão por peso e, com ansiedade, beberão a água por medida e com espanto;

16 Potem rzekł do mnie: Synu człowieczy! Oto Ja uszczuplę w Jeruzalemie zapas chleba, tak że będą jeść chleb odważony i w strachu i będą pić wodę odmierzoną i w przerażeniu,

17 porque lhes faltará o pão e a água, espantar-se-ão uns com os outros e se consumirão nas suas iniqüidades.

17 Aby im brakło chleba i wody, i aby każdy poszczególny z nich zadrżał i zginął z powodu własnej winy.

Ezequiel 5

Ezechiela 5

[1] Tu, ó filho do homem, toma uma espada afiada; como navalha de barbeiro a tomarás e a farás passar pela tua cabeça e pela tua barba; tomarás uma balança de peso e repartirás os cabelos.

[2] Uma terça parte queimarás, no meio da cidade, quando se cumprirem os dias do cerco; tomarás outra terça parte e a ferirás com uma espada ao redor da cidade; e a outra terça parte espalharás ao vento; desembainharei a espada atrás deles.

[3] Desta terça parte tomarás uns poucos e os atarás nas abas da tua veste.

[4] Destes ainda tomarás alguns, e os lançarás no meio do fogo, e os queimarás; dali sairá um fogo contra toda a casa de Israel.

As causas do cerco de Jerusalém

[5] Assim diz o SENHOR Deus: Esta é Jerusalém; pu-la no meio das nações e terras que estão ao redor dela.

[6] Ela, porém, se rebelou contra os meus juízos, praticando o mal mais do que as nações e transgredindo os meus estatutos mais do que as terras que estão ao redor dela; porque rejeitaram os meus juízos e não andaram nos meus estatutos.

[7] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Porque sois mais rebeldes do que as nações que estão ao vosso redor e não tendes andado nos meus estatutos, nem cumprido os meus juízos, nem procedido segundo os direitos das nações ao redor de vós,

[8] por isso, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu, eu mesmo, estou contra ti; e

[1] A ty, synu człowieczy, weź sobie ostry miecz, użyj go jako brzytwy i ogól nim głowę i brodę; potem weź sobie wagę i rozdziel włosy:

[2] Jedną trzecią część spal w ogniu w środku miasta, gdy dni oblężenia się dopełnią; potem weź drugą część i potnij ją mieczem dokoła, a trzecią część rozrzuć na wiatr - a Ja wyciągnę miecz za nimi.

[3] I weź z nich nieco, i zawiąż je w połach swojej szaty!

[4] Także z tych weź jeszcze kilka i rzuć je w środek ognia, i spal je w ogniu! Z tego wyjdzie ogień na cały dom izraelski.

[5] Tak mówi Wszechmocny Pan: Tak jest z Jeruzalemem. Umieściłem je pośród narodów, a dokoła niego kraje.

[6] Lecz ono sprzeciwiło się moim prawom, gorzej niż narody, i moim przykazaniom bardziej niż kraje sąsiednie, gdyż wzgardzili moimi prawami i według moich przykazań nie postępowali.

[7] Dlatego tak mówi Wszechmocny Pan: Ponieważ sprzeciwialiście się bardziej niż narody dokoła was, nie postępowaliście według moich przykazań i nie wykonywaliście moich praw, nie wykonywaliście nawet praw narodów sąsiednich,

[8] Dlatego tak mówi Wszechmocny Pan: Oto również Ja wystąpię przeciwko tobie

executarei juízos no meio de ti, à vista das nações.

[9] Farei contigo o que nunca fiz e o que jamais farei, por causa de todas as tuas abominações.

[10] Portanto, os pais devorarão a seus filhos no meio de ti, e os filhos devorarão a seus pais; executarei em ti juízos e tudo o que restar de ti espalharei a todos os ventos.

[11] Portanto, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, pois que profanaste o meu santuário com todas as tuas coisas detestáveis e com todas as tuas abominações, eu retirarei, sem piedade, os olhos de ti e não te pouparei.

[12] Uma terça parte de ti morrerá de peste e será consumida de fome no meio de ti; outra terça parte cairá à espada em redor de ti; e a outra terça parte espalharei a todos os ventos e desembainharei a espada atrás dela.

[13] Assim, se cumprirá a minha ira, e satisfarei neles o meu furor e me consolarei; saberão que eu, o SENHOR, falei no meu zelo, quando cumprir neles o meu furor.

[14] Pôr-te-ei em desolação e por objeto de opróbrio entre as nações que estão ao redor de ti, à vista de todos os que passarem.

[15] Assim, serás objeto de opróbrio e ludíbrio, de escarmento e espanto às

i na oczach narodów dokonam moich sądów pośród ciebie.

[9] I z powodu wszystkich twoich obrzydliwości dokonam na tobie czegoś, czego jeszcze nie uczyniłem i czego już nigdy nie uczynię.

[10] Dlatego ojcowie jeść będą swoich synów pośród ciebie, a synowie jeść będą swoich ojców i wykonam na tobie wyroki, i rozproszę na wszystkie strony wszystko, co po tobie zostanie.

[11] Dlatego jako żyję - mówi Wszechmocny Pan - ponieważ moją świątynię splugawiłeś wszystkimi swoimi ohydami i wszystkimi swoimi obrzydliwościami, dlatego również Ja odrzucę cię, moje oko nawet nie drgnie i także Ja nie będę miał litości.

[12] Jedna trzecia z ciebie pomrze od zarazy i zginie pośród ciebie z głodu, a jedna trzecia padnie od miecza wokoło ciebie, a jedną trzecią rozrzucę na wszystkie strony i miecz za nimi wyciągnę.

[13] Potem ustanie mój gniew, a uspokoję moją zapalczywość na nich i pokrzepię się; wtedy poznają, że Ja, Pan, przemawiałem w żarliwości, gdy na nich swój gniew wywierałem.

[14] I zrobię z ciebie ruinę i przedmiot hańby wśród sąsiednich narodów na oczach każdego przechodnia.

[15] I staniesz się przedmiotem hańby i szyderstwa, przestrogą i postrachem dla

nações que estão ao redor de ti, quando eu executar em ti juízos com ira e indignação, em furiosos castigos. Eu, o SENHOR, falei.
16 Quando eu despedir as malignas flechas da fome contra eles, flechas destruidoras, que eu enviarei para vos destruir, então, aumentarei a fome sobre vós e vos tirarei o sustento de pão.

17 Enviarei sobre vós a fome e bestas-feras que te desfilharão; a peste e o sangue passarão por ti, e trarei a espada sobre ti. Eu, o SENHOR, falei.

Ezequiel 6

Profecia contra a idolatria de Israel

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:
2 Filho do homem, vira o rosto para os montes de Israel e profetiza contra eles, dizendo:
3 Montes de Israel, ouvi a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus aos montes, aos outeiros, aos ribeiros e aos vales: Eis que eu, eu mesmo, trarei a espada sobre vós e destruirei os vossos altos.
4 Ficarão desolados os vossos altares, e quebrados, os vossos altares de incenso; arrojarei os vossos mortos à espada, diante dos vossos ídolos.
5 Porei os cadáveres dos filhos de Israel diante dos seus ídolos e espalharei os vossos ossos ao redor dos vossos altares.
6 Em todos os vossos lugares habitáveis, as cidades serão destruídas, e os altos ficarão

sąsiednich narodów, gdy dokonam nad tobą sądów w gniewie i zapalczywości, i w srogich karach - Ja, Pan, powiedziałem.
16 Wypuszczę na was zgubne strzały głodu, które będą niszczycielkami wysłanymi na was przeze mnie, aby was zgubić, a nadto ześlę na was głód i uszczuplę zapasy chleba,
17 I ześlę na was głód i dzikie zwierzęta, aby uczyniły was bezdzietnymi, zaraza i przelew krwi przejdą pośród ciebie i sprowadzę na ciebie miecz - Ja, Pan, powiedziałem.

Ezechiela 6

Proroctwo przeciwko górom izraelskim

1 I doszło mnie słowo Pana tej treści:

2 Synu człowieczy! Zwróć swoje oblicze ku górom izraelskim i prorokuj przeciwko nim!
3 I mów: Góry izraelskie! Słuchajcie słowa Wszechmocnego Pana! Tak mówi Wszechmocny Pan do gór i pagórków, do strumyków i dolin: Oto Ja, Ja sprowadzę na was miecz i zniszczę wasze świątynki na wzgórzach.

4 I spustoszeją wasze ołtarze, rozbite będą wasze ołtarze kadzidlane i położę waszych zabitych u stóp waszych bałwanów.

5 I pokładę trupy synów izraelskich u stóp ich bałwanów - i porozrzucam wasze kości dokoła waszych ołtarzy.
6 Wszędzie, gdzie mieszkacie, będą miasta spustoszone i świątynki na wzgórzach

desolados, para que os vossos altares sejam destruídos e arruinados, e os vossos ídolos, quebrados e extintos, e os vossos altares do incenso sejam eliminados, e desfeitas as vossas obras.

[7] Os mortos à espada cairão no meio de vós, para que saibais que eu sou o SENHOR.

[8] Mas deixarei um resto, porquanto alguns de vós escapareis da espada entre as nações, quando fordes espalhados pelas terras.

[9] Então, se lembrarão de mim os que dentre vós escaparem entre as nações para onde foram levados em cativeiro; pois me quebrantei por causa do seu coração dissoluto, que se desviou de mim, e por causa dos seus olhos, que se prostituíram após os seus ídolos. Eles terão nojo de si mesmos, por causa dos males que fizeram em todas as suas abominações.

[10] Saberão que eu sou o SENHOR e não disse debalde que lhes faria este mal.

[11] Assim diz o SENHOR Deus: Bate as palmas, bate com o pé e dize: Ah! Por todas as terríveis abominações da casa de Israel! Pois cairão à espada, e de fome, e de peste.

[12] O que estiver longe morrerá de peste; o que estiver perto cairá à espada; e o que ficar de resto e cercado morrerá de fome. Assim, neles cumprirei o meu furor.

[13] Então, sabereis que eu sou o SENHOR, quando os seus mortos à espada jazerem

opustoszeją, tak że wasze ołtarze będą spustoszone i zniszczone, wasze bałwany będą rozbite i znikną, wasze ołtarze kadzidlane rozbite w kawałki, a wasze roboty unicestwione,

[7] A zabici będą leżeć wśród was - i poznacie, że Ja jestem Pan.

[8] Lecz pozostawię wam przy życiu niektórych, którzy ocaleją od miecza, pośród narodów, gdy was rozproszę po krajach.

[9] Wtedy ci z was, którzy ocaleją, będą mnie wspominać wśród narodów, do których zostali uprowadzeni, i skruszę wszeteczne ich serce, które odwróciło się ode mnie, i oślepię ich oczy, które zalotnie spoglądały na ich bałwany; i poczują wstręt do samych siebie z powodu złych czynów, które popełnili przez wszystkie swoje obrzydliwości -

[10] I poznają, że Ja jestem Pan i że nie nadaremnie mówiłem, że sprowadzę na nich to nieszczęście.

[11] Tak mówi Wszechmocny Pan: Klaśnij w dłonie, tupnij nogą i powiedz: Biada wszystkim złym ohydom domu izraelskiego, które padną od miecza, głodu i zarazy.

[12] Kto jest daleko, umrze od zarazy, a kto jest blisko, padnie od miecza; kto pozostanie i uchowa się, umrze z głodu. Tak wywrę na nich swój gniew.

[13] I poznacie, że Ja jestem Pan - gdy ich pobici będą leżeć wśród swoich bałwanów

no meio dos seus ídolos, em redor dos seus altares, em todo outeiro alto, em todos os cimos dos montes e debaixo de toda árvore frondosa, debaixo de todo carvalho espesso, lugares onde ofereciam suave perfume a todos os seus ídolos.

14 Estenderei a mão sobre eles e farei a terra tornar-se desolada, desolada desde o deserto até Ribla, em todas as suas habitações; e saberão que eu sou o SENHOR.

wokół ich ołtarzy na każdym wyniosłym wzgórzu, na wszystkich szczytach górskich i pod każdym zielonym drzewem i bujnym terebintem, w miejscu, gdzie ofiarowali miłą woń swoim ohydom.

14 Wyciągnę swoją rękę przeciwko nim i uczynię kraj straszliwym pustkowiem, od pustyni aż do Rybli, wszędzie, gdzie mieszkają i poznają, że Ja jestem Pan.

Ezequiel 7

O fim vem! O fim vem!

1 Veio ainda a palavra do SENHOR a mim, dizendo:

2 Ó tu, filho do homem, assim diz o SENHOR Deus acerca da terra de Israel: Haverá fim! O fim vem sobre os quatro cantos da terra.

3 Agora, vem o fim sobre ti; enviarei sobre ti a minha ira, e te julgarei segundo os teus caminhos, e farei cair sobre ti todas as tuas abominações.

4 Os meus olhos não te pouparão, nem terei piedade, mas porei sobre ti os teus caminhos, e as tuas abominações estarão no meio de ti. Sabereis que eu sou o SENHOR.

5 Assim diz o SENHOR Deus: Mal após mal, eis que vêm.

6 Haverá fim, vem o fim, despertou-se contra ti;

7 vem a tua sentença, ó habitante da terra. Vem o tempo; é chegado o dia da

Ezechiela 7

Zapowiedź końca

1 I doszło mnie słowo Pana tej treści:

2 A ty, synu człowieczy, mów: Tak mówi Wszechmocny Pan do ziemi izraelskiej: Nadszedł kres, kres dla czterech krańców ziemi!

3 Teraz nadszedł dla ciebie kres i zapałam na ciebie gniewem i osądzę cię według twojego postępowania i ukarzę cię za wszystkie twoje obrzydliwości.

4 I oko moje nawet nie drgnie nad tobą, i nie zlituje się, lecz cię ukarzę za twoje postępowanie, a skutki swoich obrzydliwości odczujesz u siebie, i poznacie, że Ja jestem Pan.

5 Tak mówi Wszechmocny Pan: Oto nadchodzi jedno nieszczęście za drugim!

6 Kres nadszedł, tak, nadszedł kres dla ciebie - oto już nadchodzi.

7 Przyszła na ciebie kolej, mieszkańcu ziemi, nadeszła pora, bliski jest dzień

turbação, e não da alegria, sobre os montes.

[8] Agora, em breve, derramarei o meu furor sobre ti, cumprirei a minha ira contra ti, julgar-te-ei segundo os teus caminhos e porei sobre ti todas as tuas abominações.

[9] Os meus olhos não te pouparão, nem terei piedade; segundo os teus caminhos, assim te castigarei, e as tuas abominações estarão no meio de ti. Sabereis que eu, o SENHOR, é que firo.

[10] Eis o dia, eis que vem; brotou a tua sentença, já floresceu a vara, reverdeceu a soberba.

[11] Levantou-se a violência para servir de vara perversa; nada restará deles, nem da sua riqueza, nem dos seus rumores, nem da sua glória.

[12] Vem o tempo, é chegado o dia; o que compra não se alegre, e o que vende não se entristeça; porque a ira ardente está sobre toda a multidão deles.

[13] Porque o que vende não tornará a possuir aquilo que vendeu, por mais que viva; porque a profecia contra a multidão não voltará atrás; ninguém fortalece a sua vida com a sua própria iniqüidade.

[14] Tocaram a trombeta e prepararam tudo, mas não há quem vá à peleja, porque toda a minha ira ardente está sobre toda a multidão deles.

[15] Fora está a espada; dentro, a peste e a fome; o que está no campo morre à

klęski, a nie radosnych okrzyków na górach.

[8] Oto wkrótce wyleję na ciebie swoją zapalczywość i wywrę na tobie swój gniew; osądzę cię według twojego postępowania i sprowadzę na ciebie skutki wszystkich twoich obrzydliwości.

[9] I nawet nie drgnie moje oko i nie zlituję się, lecz oddam ci za twoje postępowanie, a skutki twoich obrzydliwości odczujesz na sobie - i poznacie, że to Ja, Pan, uderzam.

[10] Oto ów dzień, oto nadchodzi on; przyszła kolej na ciebie, zakwitło bezprawie, wyrosła swawola,

[11] Gwałt wyrósł w rózgę bezbożności; lecz nic z nich nie pozostanie, nic z ich bogactwa i nic z ich obfitości, nic z ich okazałości.

[12] Nadeszła pora, zbliżył się dzień; kupujący niech się nie cieszy, a sprzedawca niech się nie martwi; gdyż żar gniewu przyjdzie na całą ich okazałość!

[13] Sprzedawca nie powróci już do tego, co sprzedał, choćby jeszcze żył; gdyż gniew na całą ich okazałość nie ustanie i nikt nie zachowa swojego życia z powodu swojej winy.

[14] Zatrąbili na rogu i wszystko przygotowali, lecz nikt nie rusza do walki, gdyż żar mojego gniewu jest skierowany przeciwko całej okazałości.

[15] Z zewnątrz jest miecz, a od wewnątrz zaraza i głód; kto jest na polu, padnie od

espada, e o que está na cidade, a fome e a peste o consomem.

[16] Se alguns deles, fugindo, escaparem, estarão pelos montes, como pombas dos vales, todos gemendo, cada um por causa da sua iniqüidade.

[17] Todas as mãos se tornarão débeis, e todos os joelhos, em água.

[18] Cingir-se-ão de pano de saco, e o horror os cobrirá; em todo rosto haverá vergonha, e calva, em toda a cabeça.

[19] A sua prata lançarão pelas ruas, e o seu ouro lhes será como sujeira; nem a sua prata, nem o seu ouro os poderá livrar no dia da indignação do SENHOR; eles não saciarão a sua fome, nem lhes encherão o estômago, porque isto lhes foi o tropeço para cair em iniqüidade.

[20] De tais preciosas jóias fizeram seu objeto de soberba e fabricaram suas abomináveis imagens e seus ídolos detestáveis;

[21] portanto, eu fiz que isso lhes fosse por sujeira e o entregarei nas mãos dos estrangeiros, por presa, e aos perversos da terra, por despojo; eles o profanarão.

[22] Desviarei deles o rosto, e profanarão o meu recesso; nele, entrarão profanadores e o saquearão.

[23] Faze cadeia, porque a terra está cheia de crimes de sangue, e a cidade, cheia de violência.

miecza, a tego, kto jest w mieście, pochłonie głód i zaraza.

[16] A choćby niektórzy z nich uszli i ocaleli, i znaleźli się na górach - jak gołębie w rozpadlinach skalnych - wszyscy poginą, każdy z powodu swojej winy.

[17] Wszystkie ręce opadną i wszystkie kolana się ugną.

[18] Przyobleką się w wory i ogarnie ich drżenie, wstyd będzie na wszystkich twarzach, a na wszystkich ich głowach łysina.

[19] Swoje srebro wyrzucą na ulicę, a ich złoto pójdzie na śmiecie; ich srebro i złoto nie będzie mogło ich wybawić w dniu gniewu Pana. Swojego głodu nie będą mogli zaspokoić ani napełnić swojego brzucha, gdyż były im podnietą do grzechu.

[20] Z kosztownej swojej ozdoby uczynili pożywkę swej pychy i nią powodowani robili swoje obrzydliwe posągi, swoje ohydy. Dlatego przemienię je dla nich w śmiecie.

[21] I wydam je w ręce wrogów na łup i jako zdobycz dla bezbożnych w kraju, i ci je zbezczeszczą.

[22] Odwrócę od nich swoje oblicze, a wtedy rabusie zbezczeszczą mój skarb, wtargną do niego i zbezczeszczą go.

[23] Przygotuj pęta, gdyż ziemia pełna jest krwawych wyroków, a miasto pełne jest gwałtu.

[24] Farei vir os piores de entre as nações, que possuirão as suas casas; farei cessar a arrogância dos valentes, e os seus lugares santos serão profanados.

[25] Vem a destruição; eles buscarão paz, mas não há nenhuma.

[26] Virá miséria sobre miséria, e se levantará rumor sobre rumor; buscarão visões de profetas; mas do sacerdote perecerá a lei, e dos anciãos, o conselho.

[27] O rei se lamentará, e o príncipe se vestirá de horror, e as mãos do povo da terra tremerão de medo; segundo o seu caminho, lhes farei e, com os seus próprios juízos, os julgarei; e saberão que eu sou o SENHOR.

[24] Sprowadzę najgorsze z narodów, aby opanowali ich domy i położę kres ich dumnej potędze, i będą zbezczeszczone ich święte przybytki.

[25] Gdy nadejdzie zgryzota, będą szukać pokoju, ale go nie będzie.

[26] Nieszczęście za nieszczęściem przychodzi i wieść za wieścią powstaje; szukają jasnowidzenia u proroka, lecz wyczerpało się pouczenie u kapłana a rada u starszych.

[27] Król będzie w żałobie, a książę przyoblecze się w przerażenie; ręce pospólstwa zdrętwieją ze strachu. Postąpię z nimi według ich własnego postępowania i osądzę ich zgodnie z ich prawami - i poznają, że ja jestem Pan.

Ezequiel 8

Visão das abominações em Jerusalém

[1] No sexto ano, no sexto mês, aos cinco dias do mês, estando eu sentado em minha casa, e os anciãos de Judá, assentados diante de mim, sucedeu que ali a mão do SENHOR Deus caiu sobre mim.

[2] Olhei, e eis uma figura como de fogo; desde os seus lombos e daí para baixo, era fogo e, dos seus lombos para cima, como o resplendor de metal brilhante.

[3] Estendeu ela dali uma semelhança de mão e me tomou pelos cachos da cabeça; o Espírito me levantou entre a terra e o céu e me levou a Jerusalém em visões de Deus, até à entrada da porta do pátio de

Ezechiela 8

Bałwochwalcze kulty w świątyni Jeruzalemskiej

[1] Gdy w szóstym roku, w szóstym miesiącu, piątego dnia tego miesiąca, siedziałem w swoim domu, a starsi judzcy siedzieli przede mną, spoczęła tam na mnie ręka Wszechmocnego Pana,

[2] I widziałem, a oto była postać z wyglądu jakby człowiek; w dół od tego, co wyglądało jak jego biodra, był ogień, a w górę od tego, co wyglądało jak jego biodra, był blask, jakby połysk polerowanego kruszcu.

[3] I wyciągnął coś w kształcie ręki, i chwycił mnie za włosy na głowie. A duch uniósł mnie w górę między ziemię a niebo, i zaprowadził mnie w widzeniach Bożych do Jeruzalemu, do wejścia bramy

dentro, que olha para o norte, onde estava colocada a imagem dos ciúmes, que provoca o ciúme de Deus.

wewnętrznej, zwróconej ku północy, gdzie znajdował się znienawidzony posąg, pobudzający do nienawiści.

[4] Eis que a glória do Deus de Israel estava ali, como a glória que eu vira no vale.

[4] A oto była tam chwała Boga izraelskiego, podobna do tej w widzeniu, które miałem na równinie.

[5] Ele me disse: Filho do homem, levanta agora os olhos para o norte. Levantei os olhos para lá, e eis que do lado norte, à porta do altar, estava esta imagem dos ciúmes, à entrada.

[5] I rzekł do mnie: Synu człowieczy! Podnieś swoje oczy w stronę północy! A gdy podniosłem swoje oczy w stronę północy, oto na północ od bramy wschodniej był u wejścia ten znienawidzony posąg.

[6] Disse-me ainda: Filho do homem, vês o que eles estão fazendo? As grandes abominações que a casa de Israel faz aqui, para que me afaste do meu santuário? Pois verás ainda maiores abominações.

[6] I rzekł do mnie: Synu człowieczy! Czy widzisz, co oni robią - te wielkie obrzydliwości, których dopuszcza się tutaj dom izraelski, aby mnie oddalić od mojej świątyni? Ale ty zobaczysz jeszcze większe obrzydliwości.

[7] Ele me levou à porta do átrio; olhei, e eis que havia um buraco na parede. Então, me disse: Filho do homem, cava naquela parede.

[7] I zaprowadził mnie do bramy dziedzińca, a gdy spojrzałem, oto w ścianie była dziura.

[8] Cavei na parede, e eis que havia uma porta.

[8] I rzekł do mnie: Synu człowieczy! Przebij ścianę! A gdy przebiłem ścianę, oto było tam przejście.

[9] Disse-me: Entra e vê as terríveis abominações que eles fazem aqui.

[9] I rzekł do mnie: Wejdź i zobacz te straszne obrzydliwości, które oni tutaj popełniają!

[10] Entrei e vi; eis toda forma de répteis e de animais abomináveis e de todos os ídolos da casa de Israel, pintados na parede em todo o redor.

[10] A gdy wszedłem i przyjrzałem się, oto tam na ścianie były wszędzie wokoło wyrysowane obrazy wszelkich płazów i bydła, ohydy i wszystkie bałwany domu izraelskiego.

[11] Setenta homens dos anciãos da casa de Israel, com Jazanias, filho de Safã, que se

[11] A siedemdziesięciu mężów spośród starszych domu izraelskiego z

achava no meio deles, estavam em pé diante das pinturas, tendo cada um na mão o seu incensário; e subia o aroma da nuvem de incenso.

12 Então, me disse: Viste, filho do homem, o que os anciãos da casa de Israel fazem nas trevas, cada um nas suas câmaras pintadas de imagens? Pois dizem: O SENHOR não nos vê, o SENHOR abandonou a terra.

13 Disse-me ainda: Tornarás a ver maiores abominações que eles estão fazendo.

14 Levou-me à entrada da porta da Casa do SENHOR, que está no lado norte, e eis que estavam ali mulheres assentadas chorando a Tamuz.

15 Disse-me: Vês isto, filho do homem? Verás ainda abominações maiores do que estas.

16 Levou-me para o átrio de dentro da Casa do SENHOR, e eis que estavam à entrada do templo do SENHOR, entre o pórtico e o altar, cerca de vinte e cinco homens, de costas para o templo do SENHOR e com o rosto para o oriente; adoravam o sol, virados para o oriente.

17 Então, me disse: Vês, filho do homem? Acaso, é coisa de pouca monta para a casa de Judá o fazerem eles as abominações que fazem aqui, para que ainda encham de violência a terra e tornem a irritar-me? Ei-los a chegar o ramo ao seu nariz.

Jaazaniaszem, synem Szafana, stojącym wśród nich, stało przed nimi, a każdy miał w ręku kadzielnicę. Woń dymu kadzidlanego unosiła się w górę.

12 I rzekł do mnie: Synu człowieczy! Czy widziałeś, co robią starsi domu izraelskiego w ciemności, każdy w swoim pokoju z obrazami? Mówią bowiem: Pan nas nie widzi, Pan opuścił kraj.

13 I rzekł do mnie: Zobaczysz jeszcze większe obrzydliwości, które oni popełniają.

14 I zaprowadził mnie do wejścia północnej bramy świątyni Pana; a oto siedziały tam kobiety, które opłakiwały Tammuza.

15 Wtedy rzekł do mnie: Czy widziałeś to, synu człowieczy? Ujrzysz jeszcze większe obrzydliwości niż te.

16 I zaprowadził mnie na wewnętrzny dziedziniec świątyni Pana. A oto u wejścia do przybytku Pana, między przedsionkiem a ołtarzem, było około dwudziestu pięciu mężów; ci, tyłem zwróceni do przybytku Pana, a twarzą ku wschodowi, zwróceni ku wschodowi oddawali pokłon słońcu.

17 Wtedy rzekł do mnie: Synu człowieczy! Czy widziałeś to! Czy to nie dosyć dla domu judzkiego popełniać obrzydliwości, które tu popełniają, napełniając kraj bezprawiem i ustawicznie pobudzając mnie do gniewu? A oto patrz, winną latorośl przykładają do nosa!

18 Pelo que também eu os tratarei com furor; os meus olhos não pouparão, nem terei piedade. Ainda que me gritem aos ouvidos em alta voz, nem assim os ouvirei.

Ezequiel 9

Os castigos de Jerusalém

1 Então, ouvi que gritava em alta voz, dizendo: Chegai-vos, vós executores da cidade, cada um com a sua arma destruidora na mão.

2 Eis que vinham seis homens a caminho da porta superior, que olha para o norte, cada um com a sua arma esmagadora na mão, e entre eles, certo homem vestido de linho, com um estojo de escrevedor à cintura; entraram e se puseram junto ao altar de bronze.

3 A glória do Deus de Israel se levantou do querubim sobre o qual estava, indo até à entrada da casa; e o SENHOR clamou ao homem vestido de linho, que tinha o estojo de escrevedor à cintura,

4 e lhe disse: Passa pelo meio da cidade, pelo meio de Jerusalém, e marca com um sinal a testa dos homens que suspiram e gemem por causa de todas as abominações que se cometem no meio dela.

5 Aos outros disse, ouvindo eu: Passai pela cidade após ele; e, sem que os vossos olhos poupem e sem que vos compadeçais, matai;

6 matai a velhos, a moços e a virgens, a crianças e a mulheres, até exterminá-los; mas a todo homem que tiver o sinal não vos chegueis; começai pelo meu santuário.

18 Dlatego i Ja postąpię z nimi w gniewie: Ani nie drgnie moje oko i nie zlituję się! A gdy będą głośno wołać do moich uszu, nie wysłucham ich.

Ezechiela 9

Zniszczenie winnych

1 Potem zawołał donośnym głosem, że to na własne uszy słyszałem: Przybliżcie się, wykonawcy sądu nad miastem, każdy z narzędziem zniszczenia w ręku.

2 A oto sześciu mężów przyszło od górnej bramy, zwróconej ku północy, a każdy miał w swoim ręku narzędzie zniszczenia. A był wśród nich jeden mąż, odziany w lnianą szatę z przyborami do pisania u swojego boku; ci przyszli i stanęli koło miedzianego ołtarza.

3 A chwała Boga izraelskiego podniosła się z cheruba, na którym spoczywała, w stronę progu przybytku. Potem zawołał na męża odzianego w lnianą szatę, który miał przybory do pisania u swojego boku,

4 I rzekł Pan do niego: Przejdź przez środek miasta, przez środek Jeruzalemu, i uczyń znak na czole mężów, którzy wzdychają i jęczą nad wszystkimi obrzydliwościami popełnionymi w nim!

5 A do innych rzekł tak, że to na własne uszy słyszałem: Przejdźcie za nim przez miasto i zabijajcie bez zmrużenia oka, i nie litujcie się!

6 Wybijcie do nogi starców, młodzieńców i panny, dzieci i kobiety, lecz tych wszystkich, którzy mają na sobie znak, nie dotykajcie! A rozpocznijcie od mojej

świątyni! I rozpoczęli od starszych mężów, którzy byli przed przybytkiem.

[7] Então, começaram pelos anciãos que estavam diante da casa. E ele lhes disse: Contaminai a casa, enchei de mortos os átrios e saí. Saíram e mataram na cidade.

[7] Potem rzekł do nich: Zanieczyśćcie przybytek i napełnijcie dziedzińce zabitymi, potem wyjdźcie i zabijajcie w mieście!

[8] Havendo-os eles matado, e ficando eu de resto, caí com o rosto em terra, clamei e disse: ah! SENHOR Deus! Dar-se-á o caso que destruas todo o restante de Israel, derramando o teu furor sobre Jerusalém?

[8] A gdy tak zabijali i pozostałem ja sam, padłem na twarz i z krzykiem mówiłem: Ach! Wszechmocny Panie! Czy chcesz wyniszczyć resztkę Izraela, wylewając swój gniew na Jeruzalem?

[9] Então, me respondeu: A iniqüidade da casa de Israel e de Judá é excessivamente grande, a terra se encheu de sangue, e a cidade, de injustiça; e eles ainda dizem: O SENHOR abandonou a terra, o SENHOR não nos vê.

[9] A On rzekł do mnie: Wina domu izraelskiego i judzkiego jest wielka ponad wszelką miarę, kraj jest pełen krwi, a miasto pełne bezprawia, gdyż myślą, że Pan opuścił ziemię, że Pan tego nie widzi.

[10] Também quanto a mim, os meus olhos não pouparão, nem me compadecerei; porém sobre a cabeça deles farei recair as suas obras.

[10] Dlatego również i moje oko nawet nie mrugnie i nie zlituje się; postępki ich włożę na ich głowę.

[11] Eis que o homem que estava vestido de linho, a cuja cintura estava o estojo de escrevedor, relatou, dizendo: Fiz como me mandaste.

[11] A oto mąż odziany w lnianą szatę, który miał przybory pisarskie u swojego boku, zdał sprawę mówiąc: Uczyniłem, jak mi kazałeś.

Ezequiel 10

A visão das brasas de fogo

[1] Olhei, e eis que, no firmamento que estava por cima da cabeça dos querubins, apareceu sobre eles uma como pedra de safira semelhando a forma de um trono.

[2] E falou ao homem vestido de linho, dizendo: Vai por entre as rodas, até debaixo dos querubins, e enche as mãos de brasas acesas dentre os querubins, e

Ezechiela 10

[1] A gdy spojrzałem, oto na sklepieniu, które było nad głowami cherubów było coś jakby kamień szafirowy: coś z wyglądu podobne do tronu.

[2] I rzekł do męża, odzianego w lnianą szatę, tak: Wejdź między koła pod cherubami i napełnij swoje garście rozżarzonymi węglami spod cherubów, i

espalha-as sobre a cidade. Ele entrou à minha vista.

[3] Os querubins estavam ao lado direito da casa, quando entrou o homem; e a nuvem encheu o átrio interior.

[4] Então, se levantou a glória do SENHOR de sobre o querubim, indo para a entrada da casa; a casa encheu-se da nuvem, e o átrio, da resplandecência da glória do SENHOR.

[5] O tatalar das asas dos querubins se ouviu até ao átrio exterior, como a voz do Deus Todo-Poderoso, quando fala.

[6] Tendo o SENHOR dado ordem ao homem vestido de linho, dizendo: Toma fogo dentre as rodas, dentre os querubins, ele entrou e se pôs junto às rodas.

[7] Então, estendeu um querubim a mão de entre os querubins para o fogo que estava entre os querubins; tomou dele e o pôs nas mãos do homem que estava vestido de linho, o qual o tomou e saiu.

[8] Tinham os querubins uma semelhança de mão de homem debaixo das suas asas.

A visão das quatro rodas

[9] Olhei, e eis quatro rodas junto aos querubins, uma roda junto a cada querubim; o aspecto das rodas era brilhante como pedra de berilo.

[10] Quanto ao seu aspecto, tinham as quatro a mesma aparência; eram como se estivesse uma roda dentro da outra.

[11] Andando elas, podiam ir em quatro direções e não se viravam quando iam; para onde ia a primeira, seguiam as outras e não se viravam quando iam.

rozrzuć po mieście! I wszedł na moich oczach.

[3] A cheruby stały z prawej strony przybytku, gdy wszedł ów mąż, a obłok napełnił wewnętrzny dziedziniec.

[4] I podniosła się chwała Pana znad cherubów do progu przybytku, i przybytek napełnił się obłokiem, a dziedziniec był pełen blasku chwały Pana.

[5] A szum skrzydeł cherubów było słychać aż do zewnętrznego dziedzińca jak głos Boga Wszechmogącego, gdy przemawia.

[6] A gdy rozkazał mężowi, odzianemu w lnianą szatę: Nabierz ognia spomiędzy kół, spomiędzy cherubów, ten przyszedł i stanął obok koła.

[7] A wtedy jeden cherub wyciągnął swoją rękę spomiędzy cherubów do ognia, który był między cherubami, nabrał i włożył do garści męża odzianego w lnianą szatę, a ten przyjął i wyszedł.

[8] A u cherubów, pod ich skrzydłami, ukazał się kształt ludzkiej ręki.

[9] I spojrzałem, a oto obok cherubów były cztery koła, po jednym kole obok każdego cheruba; a koła wyglądały jak blask chryzolitu.

[10] A z wyglądu wszystkie cztery miały jednakowy kształt, tak jak gdyby jedno koło było wewnątrz drugiego.

[11] Gdy się posuwały, to posuwały się na wszystkie cztery strony, nie obracając się: W tym kierunku, w którym zwrócone były

przednie, posuwały się za nim, nie obracając się, gdy się posuwały.

[12] Todo o corpo dos querubins, suas costas, as mãos, as asas e também as rodas que os quatro tinham estavam cheias de olhos ao redor.

[12] A całe ich ciało, więc ich grzbiet, ich ręce i ich skrzydła oraz koła były u wszystkich czterech zewsząd pełne oczu.

[13] Quanto às rodas, foram elas chamadas girantes, ouvindo-o eu.

[13] Co się tyczy kół, nazwane były - jak słyszałem - kręgiem kół.

[14] Cada um dos seres viventes tinha quatro rostos: o rosto do primeiro era rosto de querubim, o do segundo, rosto de homem, o do terceiro, rosto de leão, e o do quarto, rosto de águia.

[14] A każdy cherub miał cztery oblicza: pierwsze to było oblicze byka, drugie to oblicze człowieka, trzecie to oblicze lwa, a czwarte to oblicze orła.

[15] Os querubins se elevaram. São estes os mesmos seres viventes que vi junto ao rio Quebar.

[15] Cheruby podniosły się - a były to te same żywe istoty, które widziałem nad rzeką Kebar.

[16] Andando os querubins, andavam as rodas juntamente com eles; e, levantando os querubins as suas asas, para se elevarem de sobre a terra, as rodas não se separavam deles.

[16] A gdy cheruby się posuwały, posuwały się koła obok nich, a gdy cheruby podnosiły skrzydła, aby się wzbić od ziemi, wtedy koła nie odsuwały się od ich boku.

[17] Parando eles, paravam elas; e, elevando-se eles, elevavam-se elas, porque o espírito dos seres viventes estava nelas.

[17] Gdy tamte stanęły, stanęły i te; a gdy tamte się podnosiły, podnosiły się z nimi i te, gdyż był w nich duch żywych istot.

A glória de Deus abandona o templo

[18] Então, saiu a glória do SENHOR da entrada da casa e parou sobre os querubins.

[18] Potem odsunęła się chwała Pana od progu przybytku i stanęła nad cherubami.

[19] Os querubins levantaram as suas asas e se elevaram da terra à minha vista, quando saíram acompanhados pelas rodas; pararam à entrada da porta oriental da Casa do SENHOR, e a glória do Deus de Israel estava no alto, sobre eles.

[19] A gdy cheruby podniosły swoje skrzydła i na moich oczach wzbiły się w górę od ziemi, podniosły się wraz z nimi i koła. I stanęły u wejścia do wschodniej bramy przybytku Pana, a chwała Boga izraelskiego była na górze nad nimi.

[20] São estes os seres viventes que vi debaixo do Deus de Israel, junto ao rio

[20] Były to te same żywe istoty, które widziałem u stóp Boga izraelskiego nad

Quebar, e fiquei sabendo que eram querubins.

[21] Cada um tinha quatro rostos e quatro asas e a semelhança de mãos de homem debaixo das asas.

[22] A aparência dos seus rostos era como a dos rostos que eu vira junto ao rio Quebar; tinham o mesmo aspecto, eram os mesmos seres. Cada qual andava para a sua frente.

Ezequiel 11

O juízo de Deus contra os chefes do povo

[1] Então, o Espírito me levantou e me levou à porta oriental da Casa do SENHOR, a qual olha para o oriente. À entrada da porta, estavam vinte e cinco homens; no meio deles, vi a Jazanias, filho de Azur, e a Pelatias, filho de Benaías, príncipes do povo.

[2] E disse-me: Filho do homem, são estes os homens que maquinam vilezas e aconselham perversamente nesta cidade,

[3] os quais dizem: Não está próximo o tempo de construir casas; esta cidade é a panela, e nós, a carne.

[4] Portanto, profetiza contra eles, profetiza, ó filho do homem.

[5] Caiu, pois, sobre mim o Espírito do SENHOR e disse-me: Fala: Assim diz o SENHOR: Assim tendes dito, ó casa de Israel; porque, quanto às coisas que vos surgem à mente, eu as conheço.

[6] Multiplicastes os vossos mortos nesta cidade e deles enchestes as suas ruas.

[7] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Os que vós matastes e largastes no meio dela

rzeką Kebar, i poznałem, że były to cheruby.

[21] Każdy z nich miał cztery twarze i cztery skrzydła; i coś na kształt rąk ludzkich było pod ich skrzydłami.

[22] A ich twarze były takie same jak twarze, które widziałem nad rzeką Kebar. Każdy z nich szedł prosto przed siebie.

Ezechiela 11

Skarcenie złych przywódców ludu

[1] I uniósł mnie duch, i zaprowadził mnie do wschodniej bramy przybytku Pana, zwróconej ku wschodowi. A oto u wejścia do tej bramy było dwudziestu pięciu mężów, wśród których zobaczyłem przywódców ludu: Jaazaniasza, syna Azzura, i Pelatiasza, syna Benajasza.

[2] A Pan rzekł do mnie: Synu człowieczy! To są mężowie, którzy w tym mieście knują zło i udzielają złej rady.

[3] Mówią oni bowiem: Nie tak wnet będzie się budować domy; miasto jest kotłem, a my jesteśmy mięsem.

[4] Dlatego prorokuj przeciwko nim, prorokuj, synu człowieczy!

[5] I przypadł na mnie Duch Pana, a Pan rzekł do mnie: Mów: Tak mówi Pan: Tak myśleliście, domu Izraela, i Ja wiem, co wam na myśl przychodzi.

[6] Zabiliście wielu w tym mieście i napełniliście jego ulice zabitymi.

[7] Dlatego tak mówi Wszechmocny Pan: Zabici przez was, których położyliście

são a carne, e ela, a panela; a vós outros, porém, vos tirarei do meio dela.

[8] Temestes a espada, mas a espada trarei sobre vós, diz o SENHOR Deus.

[9] Tirar-vos-ei do meio dela, e vos entregarei nas mãos de estrangeiros, e executarei juízos entre vós.

[10] Caireis à espada; nos confins de Israel, vos julgarei, e sabereis que eu sou o SENHOR.

[11] Esta cidade não vos servirá de panela, nem vós servireis de carne no seu meio; nos confins de Israel, vos julgarei,

[12] e sabereis que eu sou o SENHOR. Pois não andastes nos meus estatutos, nem executastes os meus juízos; antes, fizestes segundo os juízos das nações que estão em redor de vós.

[13] Ao tempo em que eu profetizava, morreu Pelatias, filho de Benaías. Então, caí com o rosto em terra, clamei em alta voz e disse: ah! SENHOR Deus! Darás fim ao resto de Israel?

Promessa da restauração de Israel

[14] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[15] Filho do homem, teus irmãos, os teus próprios irmãos, os homens do teu parentesco e toda a casa de Israel, todos eles são aqueles a quem os habitantes de Jerusalém disseram: Apartai-vos para longe do SENHOR; esta terra se nos deu em possessão.

[16] Portanto, dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ainda que os lancei para longe entre as nações e ainda que os espalhei pelas

pośród niego, są mięsem, a ono jest kotłem; lecz Ja wyprowadzę was z niego.

[8] Boicie się miecza, więc Ja sprowadzę na was miecz - mówi Wszechmocny Pan.

[9] I wyprowadzę was z niego, lecz wydam was w ręce wrogów i dokonam sądów nad wami.

[10] Padniecie od miecza, na granicy Izraela będę was sądził - i poznacie, że Ja jestem Pan.

[11] Ono nie będzie dla was kotłem, a wy nie będziecie w nim mięsem - na granicy Izraela będę was sądził.

[12] I poznacie, że Ja jestem Pan, według którego przepisów nie chodziliście i którego praw nie pełniliście, a raczej postępowaliście według praw ludów sąsiednich.

[13] Podczas gdy prorokowałem, umarł Pelatiasz, syn Benajasza. Wtedy padłem na twarz i krzyczałem bardzo głośno, mówiąc: Ach, Wszechmocny Panie! Czy zamierzasz wytępić resztkę Izraela?

Zapowiedź odnowy serc

[14] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[15] Synu człowieczy! O twoich braciach, o twoich krewnych, o twoich towarzyszach niewoli i całym domu izraelskim, o nich wszystkich mówią mieszkańcy Jeruzalemu: Oddalili się od Pana, a nam jest dany kraj na własność.

[16] Dlatego mów: Tak mówi Wszechmocny Pan: Chociaż zapędziłem ich daleko między narody i rozproszyłem ich po

terras, todavia, lhes servirei de santuário, por um pouco de tempo, nas terras para onde foram.

krajach, jednak byłem dla nich na krótki czas świątynią w krajach, do których przybyli.

[17] Dize ainda: Assim diz o SENHOR Deus: Hei de ajuntá-los do meio dos povos, e os recolherei das terras para onde foram lançados, e lhes darei a terra de Israel.

[17] Dlatego mów: Tak mówi Wszechmocny Pan: Zbiorę was spośród ludów i zgromadzę was z krajów, po których was rozproszyłem, i dam wam ziemię izraelską.

[18] Voltarão para ali e tirarão dela todos os seus ídolos detestáveis e todas as suas abominações.

[18] A gdy wrócą tam i usuną z niej wszystkie jej ohydy i wszystkie jej obrzydliwości,

[19] Dar-lhes-ei um só coração, espírito novo porei dentro deles; tirarei da sua carne o coração de pedra e lhes darei coração de carne;

[19] Wtedy Ja dam im nowe serce i nowego ducha włożę do ich wnętrza; usunę z ich ciała serce kamienne i dam im serce mięsiste,

[20] para que andem nos meus estatutos, e guardem os meus juízos, e os executem; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

[20] Aby postępowali według moich przepisów, przestrzegali moich praw i wykonywali je. Wtedy będą mi ludem, a Ja będę im Bogiem.

[21] Mas, quanto àqueles cujo coração se compraz em seus ídolos detestáveis e abominações, eu farei recair sobre sua cabeça as suas obras, diz o SENHOR Deus.

[21] Lecz tym, których serce idzie za ich ohydami i obrzydliwościami, włożę ich postępki na ich głowy - mówi Wszechmocny Pan.

Chwała Pana opuszcza Jeruzalem

[22] Então, os querubins elevaram as suas asas, e as rodas os acompanhavam; e a glória do Deus de Israel estava no alto, sobre eles.

[22] Potem cheruby podniosły swoje skrzydła, a jednocześnie z nimi poruszyły się koła; a chwała Boga izraelskiego była nad nimi w górze.

[23] A glória do SENHOR subiu do meio da cidade e se pôs sobre o monte que está ao oriente da cidade.

[23] I uniosła się chwała Pana ze środka miasta, i zatrzymała się na górze, która jest na wschód od miasta.

[24] Depois, o Espírito de Deus me levantou e me levou na sua visão à Caldéia, para os do cativeiro; e de mim se foi a visão que eu tivera.

[24] A duch uniósł mnie i zaprowadził w widzeniu, w duchu Bożym do Chaldei, do wygnańców; potem odeszło ode mnie widzenie, które miałem.

[25] Então, falei aos do cativeiro todas as coisas que o SENHOR me havia mostrado.

Ezequiel 12

O profeta descreve o cativeiro

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, tu habitas no meio da casa rebelde, que tem olhos para ver e não vê, tem ouvidos para ouvir e não ouve, porque é casa rebelde.

[3] Tu, pois, ó filho do homem, prepara a bagagem de exílio e de dia sai, à vista deles, para o exílio; e, do lugar onde estás, parte para outro lugar, à vista deles. Bem pode ser que o entendam, ainda que eles são casa rebelde.

[4] À vista deles, pois, traze para a rua, de dia, a tua bagagem de exílio; depois, à tarde, sairás, à vista deles, como quem vai para o exílio.

[5] Abre um buraco na parede, à vista deles, e sai por ali.

[6] À vista deles, aos ombros a levarás; às escuras, a transportarás; cobre o rosto para que não vejas a terra; porque por sinal te pus à casa de Israel.

[7] Como se me ordenou, assim eu fiz: de dia, levei para fora a minha bagagem de exílio; então, à tarde, com as mãos abri para mim um buraco na parede; às escuras, eu saí e, aos ombros, transportei a bagagem, à vista deles.

[8] Pela manhã, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[25] I wypowiedziałem do wygnańców wszystkie słowa Pana, które mi objawił.

Ezechiela 12

Symboliczne ukazanie wygnania ludu

[1] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[2] Synu człowieczy! Mieszkasz pośród domu przekory, który ma oczy, aby widzieć, a jednak nie widzi, ma uszy, aby słyszeć, a jednak nie słyszy, gdyż to dom przekory.

[3] Ty więc, synu człowieczy, przygotuj sobie toboły wygnańca, udaj się na wygnanie w dzień na ich oczach i przenieś się na ich oczach z miejsca swojego pobytu na inne miejsce - może spostrzegą, że są domem przekory.

[4] I wynieś swoje toboły wygnańca w dzień na ich oczach, a sam wyjdź na ich oczach wieczorem - jak ci, których prowadzi się na wygnanie.

[5] Na ich oczach wybij w murze otwór i tędy wyjdź!

[6] Na ich oczach włóż toboły na ramiona, wyjdź w ciemności i zakryj swoją twarz, abyś nie widział kraju, gdyż wyznaczyłem cię na znak dla domu izraelskiego.

[7] I uczyniłem tak, jak mi kazano: W dzień wyniosłem swoje toboły jako toboły wygnańca, wieczorem wybiłem ręcznie otwór w murze i wyszedłem w ciemności, na ich oczach wyniosłem toboły na ramionach.

[8] Następnego ranka doszło mnie słowo Pana tej treści:

[9] Filho do homem, não te perguntou a casa de Israel, aquela casa rebelde: Que fazes tu?

[10] Dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Esta sentença refere-se ao príncipe em Jerusalém e a toda a casa de Israel, que está no meio dela.

[11] Dize: Eu sou o vosso sinal. Como eu fiz, assim se lhes fará a eles; irão para o exílio, para o cativeiro.

[12] O príncipe que está no meio deles levará aos ombros a bagagem e, às escuras, sairá; abrirá um buraco na parede para sair por ele; cobrirá o rosto para que seus olhos não vejam a terra.

[13] Também estenderei a minha rede sobre ele, e será apanhado nas minhas malhas; levá-lo-ei a Babilônia, à terra dos caldeus, mas não a verá, ainda que venha a morrer ali.

[14] A todos os ventos espalharei todos os que, para o ajudarem, estão ao redor dele, e todas as suas tropas; desembainharei a espada após eles.

[15] Saberão que eu sou o SENHOR, quando eu os dispersar entre as nações e os espalhar pelas terras.

[16] Deles deixarei ficar alguns poucos, escapos da espada, da fome e da peste, para que publiquem todas as suas coisas abomináveis entre as nações para onde forem; e saberão que eu sou o SENHOR.

[17] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[9] Synu człowieczy! Czy dom izraelski, dom przekory, nie mówił do ciebie: Cóż to robisz?

[10] Powiedz im: Tak mówi Wszechmocny Pan: Ta wyrocznia dotyczy księcia w Jeruzalemie i całego domu izraelskiego, który w nim mieszka.

[11] Mów: Ja jestem dla was znakiem, jak ja zrobiłem, tak im zrobią: Pójdą na wygnanie, do niewoli.

[12] A książę, który jest wśród nich, weźmie toboły na ramiona i wyniesie w ciemności, wybije w murze otwór, aby nim się wydostać, zakryje swoją twarz, aby nie widzieć kraju na oczy.

[13] I rozciągnę nad nim swoją sieć, i będzie schwytany w moje sidła, i każę go zaprowadzić do Babilonu, do kraju Chaldejczyków, lecz go nie zobaczy i tam umrze.

[14] I wszystkich, którzy są dokoła niego, rozproszę na wszystkie strony, jego pomocników i wszystkie jego hufce, i jeszcze miecza za nim dobędę.

[15] I poznają, że Ja jestem Pan, gdy rozproszę ich między narodami i rozpędzę po wszystkich krajach.

[16] I tylko niewielu z nich zachowam od miecza, głodu i zarazy, aby opowiadali wśród narodów, do których przyjdą, o wszystkich swoich obrzydliwościach - i poznają, że Ja jestem Pan.

Obrazowe przedstawienie udręk oblężenia

[17] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[18] Filho do homem, o teu pão comerás com tremor e a tua água beberás com estremecimento e ansiedade;

[19] e dirás ao povo da terra: Assim diz o SENHOR Deus acerca dos habitantes de Jerusalém, na terra de Israel: O seu pão comerão com ansiedade e a sua água beberão com espanto, pois que a sua terra será despojada de tudo quanto contém, por causa da violência de todos os que nela habitam.

[20] As cidades habitadas cairão em ruínas, e a terra se tornará em desolação; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[21] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[22] Filho do homem, que provérbio é esse que vós tendes na terra de Israel: Prolongue-se o tempo, e não se cumpra a profecia?

[23] Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Farei cessar esse provérbio, e já não se servirão dele em Israel; mas dize-lhes: Os dias estão próximos e o cumprimento de toda profecia.

[24] Porque já não haverá visão falsa nenhuma, nem adivinhação lisonjeira, no meio da casa de Israel.

[25] Porque eu, o SENHOR, falarei, e a palavra que eu falar se cumprirá e não será retardada; porque, em vossos dias, ó casa rebelde, falarei a palavra e a cumprirei, diz o SENHOR Deus.

[18] Synu człowieczy! Swój chleb będziesz jadł z drżeniem, a swoją wodę będziesz pił w niepokoju i strachu.

[19] I mów do ludu pospolitego: Tak mówi Wszechmocny Pan do mieszkańców Jeruzalemu w ziemi izraelskiej: Swój chleb będą jeść w strachu i swoją wodę będą pić w trwodze, gdyż ich kraj opustoszeje i będzie bez swoich dostatków z powodu bezprawia wszystkich jego mieszkańców.

[20] Miasta zamieszkane będą spustoszone, a kraj stanie się pustkowiem, i poznacie, że Ja jestem Pan.

Potwierdzenie ważności przepowiedni prorockich

[21] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[22] Synu człowieczy! Cóż to macie za przypowieść o ziemi izraelskiej, która brzmi: Wydłużają się dni, a żadne widzenie nie sprawdza się?

[23] Dlatego mów do nich: Tak mówi Wszechmocny Pan: Skończę z tą przypowieścią i już jej nie będą powtarzali w Izraelu. A raczej przemów do nich tak: Bliskie są dni, kiedy spełni się każde widzenie.

[24] Bo nie będzie już pośród domu izraelskiego żadnego fałszywego widzenia i żadnej złudnej wróżby.

[25] Gdyż Ja, Pan, wypowiem Słowo; a co Ja wypowiem, to się stanie i już się nie odwlecze. Zaiste, jeszcze za waszych dni, domu przekory, wypowiem Słowo i wykonam je - mówi Wszechmocny Pan.

[26] Veio-me ainda a palavra do SENHOR, dizendo:

[27] Filho do homem, eis que os da casa de Israel dizem: A visão que tem este é para muitos dias, e ele profetiza de tempos que estão mui longe.

[28] Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Não será retardada nenhuma das minhas palavras; e a palavra que falei se cumprirá, diz o SENHOR Deus.

[26] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[27] Synu człowieczy! Oto dom izraelski mówi: Widzenia, które ten ogląda, dotyczą późniejszych dni, i o dalszych czasach on prorokuje.

[28] Dlatego tak powiedz im: Tak mówi Wszechmocny Pan: żadne słowo, które Ja wypowiadam, już się nie odwlecze; słowo, które Ja wypowiadam, spełni się - mówi Wszechmocny Pan.

Ezequiel 13

Profecia contra os falsos profetas

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, profetiza contra os profetas de Israel que, profetizando, exprimem, como dizes, o que lhes vem do coração. Ouvi a palavra do SENHOR.

[3] Assim diz o SENHOR Deus: Ai dos profetas loucos, que seguem o seu próprio espírito sem nada ter visto!

[4] Os teus profetas, ó Israel, são como raposas entre as ruínas.

[5] Não subistes às brechas, nem fizestes muros para a casa de Israel, para que ela permaneça firme na peleja no Dia do SENHOR.

[6] Tiveram visões falsas e adivinhação mentirosa os que dizem: O SENHOR disse; quando o SENHOR os não enviou; e esperam o cumprimento da palavra.

Ezechiela 13

Przeciwko fałszywym prorokom

[1] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[2] Synu człowieczy! Prorokuj przeciw prorokom izraelskim, prorokuj i mów do tych, którzy prorokują z własnego natchnienia: Słuchajcie słowa Pana!

[3] Tak mówi Wszechmocny Pan: Biada prorokom głupim, którzy postępują według własnego ducha, chociaż nic nie widzieli!

[4] Twoi prorocy, Izraelu, są jak lisy w ruinach.

[5] Nie weszli w wyłom i nie usypali kamiennego wału wokół domu izraelskiego, aby mógł się ostać w bitwie w dniu Pana.

[6] Mieli fałszywe widzenia i prorokowali kłamliwie. Mówią: To jest słowo Pana, chociaż Pan ich nie posłał, a jednak oczekują, że spełni ich słowo.

[7] Não tivestes visões falsas e não falastes adivinhação mentirosa, quando dissestes: O SENHOR diz, sendo que eu tal não falei?

[8] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como falais falsidade e tendes visões mentirosas, por isso, eu sou contra vós outros, diz o SENHOR Deus.

[9] Minha mão será contra os profetas que têm visões falsas e que adivinham mentiras; não estarão no conselho do meu povo, não serão inscritos nos registros da casa de Israel, nem entrarão na terra de Israel. Sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

[10] Visto que andam enganando, sim, enganando o meu povo, dizendo: Paz, quando não há paz, e quando se edifica uma parede, e os profetas a caiam,

[11] dize aos que a caiam que ela ruirá. Haverá chuva de inundar. Vós, ó pedras de saraivada, caireis, e tu, vento tempestuoso, irromperás.

[12] Ora, eis que, caindo a parede, não vos dirão: Onde está a cal com que a caiastes?

[13] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Tempestuoso vento farei irromper no meu furor, e chuva de inundar haverá na minha ira, e pedras de saraivada, na minha indignação, para a consumir.

[14] Derribarei a parede que caiastes, darei com ela por terra, e o seu fundamento se descobrirá; quando cair, perecereis no

[7] Czy nie mieliście fałszywych widzeń i nie wypowiadaliście kłamliwych wyroczni, gdy mówiliście: To jest słowo Pana - chociaż Ja nie przemawiałem?

[8] Dlatego tak mówi Wszechmocny Pan: Ponieważ mówiliście fałszywie i prorokowaliście kłamliwie, dlatego Ja jestem przeciwko wam - mówi Wszechmocny Pan.

[9] Wyciągnę swoją rękę przeciwko prorokom, którzy mają fałszywe widzenia i prorokują kłamliwie; w zgromadzeniu mojego ludu nie będą. Wpisani nie będą w poczet domu izraelskiego i do ziemi izraelskiej nie wejdą - i poznacie, że Ja jestem Wszechmocny Pan.

[10] Dlatego, właśnie dlatego, że zwodzili mój lud, mówiąc: Pokój! chociaż nie było pokoju; a gdy on wznosił mur, oni go tynkowali,

[11] Mów do tych, którzy tynkowali, że mur padnie. Spuszczę ulewny deszcz, spadnie gruby grad i rozpęta się huragan.

[12] A gdy runie mur, wtedy powiedzą do was: Gdzie jest tynk, którym tynkowaliście?

[13] Dlatego tak mówi Wszechmocny Pan: W swojej zapalczywości rozpętam huragan i w moim gniewie spadnie ulewny deszcz i gruby grad na zagładę.

[14] I rozwalę mur, który tynkowaliście, i zrównam go z ziemią tak, że będzie odsłonięty jego fundament, a gdy upadnie,

meio dela e sabereis que eu sou o SENHOR.

[15] Assim, cumprirei o meu furor contra a parede e contra os que a caiaram e vos direi: a parede já não existe, nem aqueles que a caiaram,

[16] os profetas de Israel que profetizaram a respeito de Jerusalém e para ela têm visões de paz, quando não há paz, diz o SENHOR Deus.

Contra as falsas profetisas

[17] Tu, ó filho do homem, põe-te contra as filhas do teu povo que profetizam de seu coração, profetiza contra elas

[18] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ai das que cosem invólucros feiticeiros para todas as articulações das mãos e fazem véus para cabeças de todo tamanho, para caçarem almas! Querereis matar as almas do meu povo e preservar outras para vós mesmas?

[19] Vós me profanastes entre o meu povo, por punhados de cevada e por pedaços de pão, para matardes as almas que não haviam de morrer e para preservardes com vida as almas que não haviam de viver, mentindo, assim, ao meu povo, que escuta mentiras.

[20] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis aí vou eu contra vossos invólucros feiticeiros, com que vós caçais as almas como aves, e as arrancarei de vossas mãos; soltarei livres como aves as almas que prendestes.

zginiecie w nim - i poznacie, że Ja jestem Pan.

[15] A gdy wywrę cały mój gniew na murze i na tych, którzy go tynkowali, wtedy powiem im: Nie ma muru i nie ma tych, którzy go tynkowali,

[16] To jest proroków izraelskich, którzy prorokowali o Jeruzalemie i mieli dla niego widzenie pokoju, a przecież nie było pokoju - mówi Wszechmocny Pan.

[17] Ale ty, synu człowieczy, zwróć swoje oblicze przeciwko córkom swojego ludu, które prorokują z własnego natchnienia, i prorokuj przeciwko nim,

[18] I mów: Tak mówi Wszechmocny Pan: Biada tym kobietom, które szyją czarodziejskie wstążki na wszystkie przeguby rąk i robią przepaski na głowy ludzi każdego wzrostu, aby łowić dusze! Czy chcecie wyłapywać dusze z mojego ludu, byle tylko swoje własne życie zachować?

[19] Bezcześcicie mnie u mojego ludu za garść jęczmienia i kromkę chleba, zabijając dusze, które nie mają umrzeć, a zachowując przy życiu dusze, które nie powinny żyć, okłamując mój lud, który słucha kłamstwa.

[20] Dlatego tak mówi Wszechmocny Pan: Oto Ja zabiorę się do waszych czarodziejskich wstążek, którymi łowicie dusze, i zedrę je z waszych ramion, i jak ptaki wypuszczę na wolność dusze, które wy usidlacie.

[21] Também rasgarei os vossos véus e livrarei o meu povo das vossas mãos, e nunca mais estará ao vosso alcance para ser caçado; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[22] Visto que com falsidade entristecestes o coração do justo, não o havendo eu entristecido, e fortalecestes as mãos do perverso para que não se desviasse do seu mau caminho e vivesse,

[23] por isso, já não tereis visões falsas, nem jamais fareis adivinhações; livrarei o meu povo das vossas mãos, e sabereis que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 14

O castigo dos idólatras

[1] Então, vieram ter comigo alguns dos anciãos de Israel e se assentaram diante de mim.

[2] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[3] Filho do homem, estes homens levantaram os seus ídolos dentro do seu coração, tropeço para a iniqüidade que sempre têm eles diante de si; acaso, permitirei que eles me interroguem?

[4] Portanto, fala com eles e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Qualquer homem da casa de Israel que levantar os seus ídolos dentro do seu coração, e tem tal tropeço para a sua iniqüidade, e vier ao profeta, eu, o SENHOR, vindo ele, lhe responderei segundo a multidão dos seus ídolos;

[21] Zedrę także wasze przepaski i wyrwę mój lud z waszej ręki, aby nie pozostał w waszym ręku jako zdobycz - i poznacie, że Ja jestem Pan.

[22] Ponieważ kłamstwem pozbawiacie otuchy serce sprawiedliwego, chociaż Ja nie chciałem, aby go pozbawiać otuchy, a wzmacniacie ręce bezbożnego, aby się nie odwrócił od swojej złej drogi, a życie zachował.

[23] Dlatego nie będziecie miały fałszywych widzeń i już nie będziecie uprawiać czarów. Wybawię mój lud z waszej ręki i poznacie, że Ja jestem Pan.

Ezechiela 14

Sądy nad bałwochwalcami pytającymi o wyrocznię Pana

[1] Potem przyszli do mnie mężowie spośród starszych izraelskich i usiedli przede mną.

[2] Wtedy doszło mnie słowo Pana tej treści:

[3] Synu człowieczy! Ci mężowie oddali swoje serca bałwanom i położyli przed sobą to, co spowoduje ich winę. Czy tacy mają prawo nachodzić mnie o radę?

[4] Dlatego przemów do nich i powiedz im: Tak mówi Wszechmocny Pan: Każdemu z domu izraelskiego, który oddał swoje serce bałwanom i położył przed sobą to, co spowoduje jego winę, a potem przychodzi do proroka - Ja, Pan, sam dam

odpowiedź, na jaką zasłużył, stosownie do liczby jego bałwanów,

5 para que eu possa apanhar a casa de Israel no seu próprio coração, porquanto todos se apartaram de mim para seguirem os seus ídolos.

5 Aby ścisnąć za serce dom izraelski, ponieważ wszyscy odstąpili ode mnie z powodu swoich bałwanów.

6 Portanto, dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Convertei-vos, e apartai-vos dos vossos ídolos, e dai as costas a todas as vossas abominações,

6 Dlatego mów do domu izraelskiego: Tak mówi Wszechmocny Pan: Nawróćcie się i odwróćcie od swoich bałwanów, i odwróćcie swoje oblicza od wszystkich swych obrzydliwości.

7 porque qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que moram em Israel que se alienar de mim, e levantar os seus ídolos dentro do seu coração, e tiver tal tropeço para a iniqüidade, e vier ao profeta, para me consultar por meio dele, a esse, eu, o SENHOR, responderei por mim mesmo.

7 Bo każdemu z domu izraelskiego albo spośród obcych przybyszów, którzy przebywają w Izraelu, który odstępuje od mnie, a oddał swoje serce bałwanom i położył przed sobą to, co spowoduje jego winę, a potem przychodzi do proroka, aby się mnie radzić przez niego - Ja, Pan, sam dam odpowiedź.

8 Voltarei o rosto contra o tal homem, e o farei sinal e provérbio, e eliminá-lo-ei do meio do meu povo; e sabereis que eu sou o SENHOR.

8 I zwrócę swoje oblicze przeciwko temu mężowi, i uczynię go znakiem i przysłowiem, i wytracę go spośród mojego ludu - i poznacie, że Ja jestem Pan.

9 Se o profeta for enganado e falar alguma coisa, fui eu, o SENHOR, que enganei esse profeta; estenderei a mão contra ele e o eliminarei do meio do meu povo de Israel.

9 A jeżeli prorok da się omamić i wypowie słowo - to Ja, Pan, omamiłem owego proroka, Ja też wyciągnę swoją rękę przeciwko niemu i zgładzę go spośród mojego ludu izraelskiego.

10 Ambos levarão sobre si a sua iniqüidade; a iniqüidade daquele que consulta será como a do profeta;

10 I poniosą karę za winę - kara za winę pytającego o radę i kara za winę proroka jest jednakowa, -

11 para que a casa de Israel não se desvie mais de mim, nem mais se contamine com todas as suas transgressões. Então, diz o

11 Aby dom izraelski już nie odstąpił ode mnie i nie zanieczyszczał się wszelakimi swoimi występkami, lecz raczej był moim

SENHOR Deus: Eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

A justiça dos castigos de Deus

12 Veio ainda a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

13 Filho do homem, quando uma terra pecar contra mim, cometendo graves transgressões, estenderei a mão contra ela, e tornarei instável o sustento do pão, e enviarei contra ela fome, e eliminarei dela homens e animais;

14 ainda que estivessem no meio dela estes três homens, Noé, Daniel e Jó, eles, pela sua justiça, salvariam apenas a sua própria vida, diz o SENHOR Deus.

15 Se eu fizer passar pela terra bestas-feras, e elas a assolarem, que fique assolada, e ninguém possa passar por ela por causa das feras;

16 tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que esses três homens estivessem no meio dela, não salvariam nem a seus filhos nem a suas filhas; só eles seriam salvos, e a terra seria assolada.

17 Ou se eu fizer vir a espada sobre essa terra e disser: Espada, passa pela terra; e eu eliminar dela homens e animais,

18 tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que esses três homens estivessem no meio dela, não salvariam nem a seus filhos nem a suas filhas; só eles seriam salvos.

19 Ou se eu enviar a peste sobre essa terra e derramar o meu furor sobre ela com

ludem, a Ja ich Bogiem - mówi Wszechmocny Pan.

Nieodwracalność wyroków sądu Bożego

12 I doszło mnie słowo Pana tej treści:

13 Synu człowieczy! Jeżeli jaki kraj zgrzeszy przeciwko mnie, dopuszczając się niewierności i Ja wyciągnę swoją rękę przeciwko niemu, i uszczuplę jego zapasy chleba, i ześlę na niego głód, i wytracę z niego ludzi i bydło,

14 To choćby nawet byli z nim ci trzej mężowie: Noe, Daniel i Job, wybawiliby przez swoją sprawiedliwość tylko swoje własne dusze - mówi Wszechmocny Pan.

15 A jeżelibym przepuścił dzikie zwierzęta przez ten kraj tak, że wyludniłyby go i stałby się pustkowiem, i nikt nie wędrowałby po nim z powodu zwierząt,

16 To choćby byli w nim ci trzej mężowie - jakom żyw - mówi Wszechmocny Pan - nie wyratowaliby ani synów, ani córek, tylko oni sami byliby wyratowani, a kraj stałby się pustkowiem.

17 Albo jeżelibym sprowadził miecz na ten kraj i powiedział: Niechaj miecz przejdzie przez kraj! I wytępiłbym w nim ludzi i bydło,

18 To choćby byli w nim ci trzej mężowie - jakom żyw - mówi Wszechmocny Pan - nie wyratowaliby ani synów, ani córek, tylko oni sami byliby wyratowani.

19 Albo jeżelibym zesłał zarazę na ten kraj i wylał nań swój gniew w krwi przelewie, aby wytępić w nim ludzi i bydło,

sangue, para eliminar dela homens e animais,

[20] tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que Noé, Daniel e Jó estivessem no meio dela, não salvariam nem a seu filho nem a sua filha; pela sua justiça salvariam apenas a sua própria vida.

[21] Porque assim diz o SENHOR Deus: Quanto mais, se eu enviar os meus quatro maus juízos, a espada, a fome, as bestas-feras e a peste, contra Jerusalém, para eliminar dela homens e animais?

[22] Mas eis que alguns restarão nela, que levarão fora tanto filhos como filhas; eis que eles virão a vós outros, e vereis o seu caminho e os seus feitos; e ficareis consolados do mal que eu fiz vir sobre Jerusalém, sim, de tudo o que fiz vir sobre ela.

[23] Eles vos consolarão quando virdes o seu caminho e os seus feitos; e sabereis que não foi sem motivo tudo quanto fiz nela, diz o SENHOR Deus.

[20] To choćby byli w nim Noe, Daniel i Job - jakom żyw - mówi Wszechmocny Pan - nie wyratowaliby ani synów, ani córek, lecz przez swoją sprawiedliwość wybawiliby tylko swoje własne dusze.

[21] Gdyż tak mówi Wszechmocny Pan: Choćbym nawet zesłał na Jeruzalem moich czterech nieszczęsnych sędziów: miecz, głód, dzikie zwierzęta i zarazę, aby wytępić z niego ludzi i bydło -

[22] Oto jednak pozostanie w nim grono wyratowanych, którzy wyprowadzą synów i córki. A gdy oni wyjdą tutaj do was i wy zobaczycie ich postępowanie i ich czyny, będziecie się cieszyć z nieszczęścia, które zesłałem na Jeruzalem, po tym wszystkim, co na nie sprowadziłem.

[23] I będą was pocieszać, gdyż zobaczycie ich postępowanie i ich czyny, i poznacie, że nie daremnie uczyniłem to wszystko, co w nim uczyniłem - mówi Wszechmocny Pan.

Ezequiel 15

Jerusalém é qual videira inútil

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, por que mais é o sarmento de videira que qualquer outro, o sarmento que está entre as árvores do bosque?

Ezechiela 15

Jeruzalem przyrównane do nieużytecznej winorośli

[1] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[2] Synu Człowieczy! Czym góruje drewno winogradu nad wielkim drzewem, które jest wśród drzew leśnych?

[3] Toma-se dele madeira para fazer alguma obra? Ou toma-se dele alguma estaca, para que se lhe pendure algum objeto?

[4] Eis que é lançado no fogo, para ser consumido; se ambas as suas extremidades consome o fogo, e o meio dele fica também queimado, serviria, acaso, para alguma obra?

[5] Ora, se, estando inteiro, não servia para obra alguma, quanto menos sendo consumido pelo fogo ou sendo queimado, se faria dele qualquer obra?

[6] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como o sarmento da videira entre as árvores do bosque, que dei ao fogo para que seja consumido, assim entregarei os habitantes de Jerusalém.

[7] Voltarei o rosto contra eles; ainda que saiam do fogo, o fogo os consumirá; e sabereis que eu sou o SENHOR, quando tiver voltado o rosto contra eles.

[8] Tornarei a terra em desolação, porquanto cometeram graves transgressões, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 16

A infidelidade de Jerusalém

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, faze conhecer a Jerusalém as suas abominações;

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus a Jerusalém: A tua origem e o teu nascimento procedem da terra dos

[3] Czy bierze się z niego drewno, aby z niego zrobić jakieś narzędzie? Czy robią z niego kołek, aby na nim zawiesić jakieś naczynia?

[4] Gdy się je da na pastwę ognia i ogień strawi obydwa jego końce, a jego środek też już jest przypalony, czy nadaje się jeszcze do czego?

[5] Oto gdy było jeszcze nietknięte, to już nic nie było można z niego zrobić. Gdy zaś ogień je już strawił i jest nadpalone, to czy da się z niego zrobić jakieś narzędzie?

[6] Dlatego tak mówi Wszechmocny Pan: Jak wśród drzew leśnych drzewo winogradu wydałem na pastwę ognia, Tak też wydałem mieszkańców Jeruzalemu.

[7] I zwrócę swoje oblicze przeciwko nim: Wyszli z ognia, lecz ogień ich strawi, i poznacie, że Ja jestem Pan, gdy zwrócę swoje oblicze przeciwko nim,

[8] I kraj przemienię w pustkowie, ponieważ dopuścili się niewierności - mówi Wszechmocny Pan.

Ezechiela 16

Nierząd treścią dziejów Izraela

[1] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[2] Synu człowieczy! Oznajmij Jeruzalemowi jego obrzydliwości,

[3] I powiedz: Tak mówi Wszechmocny Pan do Jeruzalemu: Twoje pochodzenie i twój ród wywodzi się z ziemi kanaanejskiej.

cananeus; teu pai era amorreu, e tua mãe, hetéia.

[4] Quanto ao teu nascimento, no dia em que nasceste, não te foi cortado o umbigo, nem foste lavada com água para te limpar, nem esfregada com sal, nem envolta em faixas.

[5] Não se apiedou de ti olho algum, para te fazer alguma destas coisas, compadecido de ti; antes, foste lançada em pleno campo, no dia em que nasceste, porque tiveram nojo de ti.

[6] Passando eu por junto de ti, vi-te a revolver-te no teu sangue e te disse: Ainda que estás no teu sangue, vive; sim, ainda que estás no teu sangue, vive.

[7] Eu te fiz multiplicar como o renovo do campo; cresceste, e te engrandeceste, e chegaste a grande formosura; formaram-se os teus seios, e te cresceram cabelos; no entanto, estavas nua e descoberta.

[8] Passando eu por junto de ti, vi-te, e eis que o teu tempo era tempo de amores; estendi sobre ti as abas do meu manto e cobri a tua nudez; dei-te juramento e entrei em aliança contigo, diz o SENHOR Deus; e passaste a ser minha.

[9] Então, te lavei com água, e te enxuguei do teu sangue, e te ungi com óleo.

[10] Também te vesti de roupas bordadas, e te calcei com couro da melhor qualidade, e te cingi de linho fino, e te cobri de seda.

Twoim ojcem był Amorejczyk, a twoją matką Chetytka.

[4] A z twoim narodzeniem było tak: Gdy się narodziłaś, nie przecięto twojej pępowiny i nie obmyto cię wodą, aby cię oczyścić, nie wytarto cię solą i nie owinięto w pieluszki.

[5] Żadne oko nie spojrzało na ciebie, aby z litości nad tobą uczynić dla ciebie jedną z tych rzeczy; lecz porzucono cię na polu, brzydząc się tobą w dniu twojego narodzenia.

[6] A gdy przechodziłem koło ciebie i widziałem cię tarzającą się w swojej krwi, wtedy odezwałem się do ciebie, leżącej we krwi: Żyj

[7] I rośnij! Jak roślinę polną uczyniłem cię. Rosłaś więc i wydoroślałaś, i doszłaś do pełnej urody. Twoje piersi nabrały kształtu, a twoje włosy urosły, lecz sama byłaś naga i goła.

[8] A gdy znowu przechodziłem koło ciebie i widziałem cię, oto nadszedł twój czas, czas miłości. Wtedy rozpostarłem nad tobą poły swojej szaty i nakryłem twoją nagość, związałem się z tobą przysięgą i zawarłem z tobą przymierze - mówi Wszechmocny Pan - i stałaś się moją.

[9] I obmyłem cię wodą, spłukałem z ciebie twoją krew i pomazałem cię olejkiem.

[10] Potem przyodziałem cię szatą haftowaną, nałożyłem ci sandały z miękkiej skórki, dałem ci zawój z kosztownego płótna i jedwabną zasłonę.

[11] Também te adornei com enfeites e te pus braceletes nas mãos e colar à roda do teu pescoço.

[12] Coloquei-te um pendente no nariz, arrecadas nas orelhas e linda coroa na cabeça.

[13] Assim, foste ornada de ouro e prata; o teu vestido era de linho fino, de seda e de bordados; nutriste-te de flor de farinha, de mel e azeite; eras formosa em extremo e chegaste a ser rainha.

[14] Correu a tua fama entre as nações, por causa da tua formosura, pois era perfeita, por causa da minha glória que eu pusera em ti, diz o SENHOR Deus.

[15] Mas confiaste na tua formosura e te entregaste à lascívia, graças à tua fama; e te ofereceste a todo o que passava, para seres dele.

[16] Tomaste dos teus vestidos e fizeste lugares altos adornados de diversas cores, nos quais te prostituíste; tais coisas nunca se deram e jamais se darão.

[17] Tomaste as tuas jóias de enfeite, que eu te dei do meu ouro e da minha prata, fizeste estátuas de homens e te prostituíste com elas.

[18] Tomaste os teus vestidos bordados e as cobriste; o meu óleo e o meu perfume puseste diante delas.

[19] O meu pão, que te dei, a flor da farinha, o óleo e o mel, com que eu te sustentava,

[11] Przyozdobiłem cię klejnotami, włożyłem naramienniki na twoje ramiona i naszyjnik na twoją szyję.

[12] Dałem ci też kolczyk do nozdrzy i nausznice do uszu, i ozdobny diadem na twoją głowę.

[13] I zdobiłaś się złotem i srebrem, a twoją szatą było kosztowne płótno i szkarłat, i haftowana tkanina; jadłaś najprzedniejszą mąkę i miód, i oliwę, i stawałaś się coraz piękniejsza, i dostąpiłaś królewskiej godności.

[14] A twoja sława z powodu twojej piękności rozeszła się wśród narodów. Była bowiem doskonała dzięki mojej ozdobie, którą włożyłem na ciebie - mówi Wszechmocny Pan.

[15] Ale zaufałaś swojej piękności i pewna swojego sławnego imienia uprawiałaś nierząd, i hojnie darzyłaś sobą każdego przechodnia i oddawałaś mu się.

[16] Brałaś swoje szaty i robiłaś sobie z nich pstre namioty na wzgórzach, i uprawiałaś na nich nierząd - czego dotąd nie było i czego nie będzie.

[17] A ty, nabrawszy wspaniałych swoich klejnotów z mojego złota i srebra, które ci dałem, robiłaś sobie podobizny bożków i z nimi uprawiałaś nierząd.

[18] Brałaś także swoje haftowane szaty i przyodziewałaś się nimi, i stawiałaś moją oliwę i moje kadzidło przed nimi,

[19] A mój chleb, który ci dałem, najprzedniejszą mąkę i oliwę, i miód, którymi cię karmiłem, stawiałaś przed

também puseste diante delas em aroma suave; e assim se fez, diz o SENHOR Deus.

nimi jako przyjemną woń, i było tak - mówi Wszechmocny Pan.

[20] Demais, tomaste a teus filhos e tuas filhas, que me geraste, os sacrificaste a elas, para serem consumidos. Acaso, é pequena a tua prostituição?

[20] I brałaś swoich synów i córki, które mi urodziłaś, i ofiarowałaś im na pożarcie. Czy za mało było twojego nierządu,

[21] Mataste a meus filhos e os entregaste a elas como oferta pelo fogo.

[21] Że moje dzieci zatrzymałaś i oddawałaś je na spalenie w ogniu?

[22] Em todas as tuas abominações e nas tuas prostituições, não te lembraste dos dias da tua mocidade, quando estavas nua e descoberta, a revolver-te no teu sangue.

[22] I we wszystkich swoich obrzydliwościach i wszeteczeństwach nie pamiętałaś o dniach swojej młodości, gdy byłaś naga i goła i tarzałaś się w swojej krwi.

[23] Depois de toda a tua maldade (Ai, ai de ti! – diz o SENHOR Deus),

[23] A po tej całej twojej złośliwości - biada, biada ci - mówi Wszechmocny Pan.

[24] edificaste prostíbulo de culto e fizeste elevados altares por todas as praças.

[24] Budowałaś sobie ołtarz wszeteczny i wyznaczałaś miejsce ofiarne na każdym placu.

[25] A cada canto do caminho, edificaste o teu altar, e profanaste a tua formosura, e abriste as pernas a todo que passava, e multiplicaste as tuas prostituições.

[25] Na każdym rozstaju dróg budowałaś swe miejsce ofiarne i hańbiłaś swoją piękność; rozkładałaś swoje nogi przed każdym przechodniem i pomnażałaś swoje wszeteczeństwo.

[26] Também te prostituíste com os filhos do Egito, teus vizinhos de grandes membros, e multiplicaste a tua prostituição, para me provocares à ira.

[26] I uprawiałaś nierząd z Egipcjanami, swoimi sąsiadami o krzepkich ciałach, i mnożyłaś swoje wszeteczeństwo, aby mnie obrażać.

[27] Por isso, estendi a mão contra ti e diminuí a tua porção; e te entreguei à vontade das que te aborrecem, as filhas dos filisteus, as quais se envergonhavam do teu caminho depravado.

[27] I oto Ja wyciągnąłem swoją rękę przeciwko tobie, i zmniejszyłem twoją żywność, wydałem cię na łup żądzy twoich nieprzyjaciółek, córek filistyńskich, które się wstydzą twojego haniebnego postępowania.

[28] Também te prostituíste com os filhos da Assíria, porquanto eras insaciável; e, prostituindo-te com eles, nem ainda assim te fartaste;

[28] Uprawiałaś nierząd i z Asyryjczykami, gdyż byłaś nienasycona, uprawiałaś z nimi nierząd, i tym także się nie nasyciłaś.

[29] antes, multiplicaste as tuas prostituições na terra de Canaã até a Caldéia e ainda com isso não te fartaste.

[29] Jeszcze bardziej wzmogłaś swój nierząd z krajem handlarzy, Chaldeą, ale i tym się nie nasyciłaś.

[30] Quão fraco é o teu coração, diz o SENHOR Deus, fazendo tu todas estas coisas, só próprias de meretriz descarada.

[30] Jak namiętne było twoje serce - mówi Wszechmocny Pan - że to wszystko czyniłaś, jak czyni bezwstydna kobieta wszetecznica,

[31] Edificando tu o teu prostíbulo de culto à entrada de cada rua e os teus elevados altares em cada praça, não foste sequer como a meretriz, pois desprezaste a paga;

[31] Że na każdym rozstaju dróg budowałaś swój ołtarz wszeteczny, a swoje miejsce ofiarne urządzałaś na każdym placu; nie byłaś jednak taką nierządnicą, która przyjmuje zapłaty nierządnicy:

[32] foste como a mulher adúltera, que, em lugar de seu marido, recebe os estranhos.

[32] Ale żoną cudzołożnika, która zamiast swojego męża przyjmuje obcych.

[33] A todas as meretrizes se dá a paga, mas tu dás presentes a todos os teus amantes; e o fazes para que venham a ti de todas as partes adulterar contigo.

[33] Wszystkim nierządnicom daje się zapłatę, lecz ty sama dawałaś swoje dary swoim kochankom i przekupywałaś ich, aby zewsząd przychodzili do ciebie i uprawiali z tobą nierząd.

[34] Contigo, nas tuas prostituições, sucede o contrário do que se dá com outras mulheres, pois não te procuram para prostituição, porque, dando tu a paga e a ti não sendo dada, fazes o contrário.

[34] Tak więc u ciebie, w twoim wszeteczeństwie było inaczej niż u kobiet: nie za tobą goniono dla nierządu, lecz ty dawałaś zapłatę za nierząd, a tobie nie dawano tej zapłaty; dlatego postępowałaś inaczej.

[35] Portanto, ó meretriz, ouve a palavra do SENHOR.

[35] Dlatego, nierządnico, słuchaj słowa Pana!

[36] Assim diz o SENHOR Deus: Por se ter exagerado a tua lascívia e se ter descoberto a tua nudez nas tuas prostituições com os teus amantes; e por

[36] Tak mówi Wszechmocny Pan: Ponieważ twój srom był obnażony i twoja nagość odsłonięta podczas uprawiania nierządu z twoimi kochankami i ze wszystkimi

causa também das abominações de todos os teus ídolos e do sangue de teus filhos a estes sacrificados,

twoimi ohydnymi bałwanami, i z powodu krwi twoich dzieci, które im ofiarowałaś,

37 eis que ajuntarei todos os teus amantes, com os quais te deleitaste, como também todos os que amaste, com todos os que aborreceste; ajuntá-los-ei de todas as partes contra ti e descobrirei as tuas vergonhas diante deles, para que todos as vejam.

37 Dlatego, zaiste, zbiorę wszystkich twoich kochanków, w których miałaś upodobanie, wszystkich, których kochałaś, oraz wszystkich, których nienawidziłaś - zbiorę ich zewsząd dokoła ciebie i wobec nich odsłonię twoją nagość, i zobaczą cię zupełnie nagą.

38 Julgar-te-ei como são julgadas as adúlteras e as sanguinárias; e te farei vítima de furor e de ciúme.

38 I będę cię sądził według praw o cudzołożnicach i zabójczyniach i wydam cię na pastwę gniewu i zapalczywości.

39 Entregar-te-ei nas suas mãos, e derribarão o teu prostíbulo de culto e os teus elevados altares; despir-te-ão de teus vestidos, tomarão as tuas finas jóias e te deixarão nua e descoberta.

39 I wydam cię w ich ręce, a oni zburzą twój ołtarz wszeteczny i zniszczą twoje miejsce ofiarne; zwloką z ciebie twoje szaty i zabiorą wspaniałe twoje klejnoty, i zostawią cię nagą i gołą.

40 Farão subir contra ti uma multidão, apedrejar-te-ão e te traspassarão com suas espadas.

40 Potem zwołają przeciwko tobie zgromadzenie i ukamienują cię, i rozćwiartują cię swoimi mieczami.

41 Queimarão as tuas casas e executarão juízos contra ti, à vista de muitas mulheres; farei cessar o teu meretrício, e já não darás paga.

41 I spalą twoje domy, i na oczach wielu kobiet wykonają na tobie wyroki; i położę kres twojemu nierządowi, a ty także już nie będziesz dawała zapłaty za nierząd.

42 Desse modo, satisfarei em ti o meu furor, os meus ciúmes se apartarão de ti, aquietar-me-ei e jamais me indignarei.

42 I ułagodzę mój gniew przeciwko tobie, a moja popędliwość wobec ciebie ustąpi; uspokoję się i już nie będę się gniewał.

43 Visto que não te lembraste dos dias da tua mocidade e me provocaste à ira com tudo isto, eis que também eu farei recair sobre a tua cabeça o castigo do teu procedimento, diz o SENHOR Deus; e a todas as tuas abominações não acrescentarás esta depravação.

43 Ponieważ nie pamiętałaś o dniach swojej młodości i rozjątrzyłaś mnie tym wszystkim, dlatego również Ja zażądam od ciebie odpowiedzialności za twoje postępowanie - mówi Wszechmocny Pan. Czy oprócz wszystkich twoich

obrzydliwości nie dopuściłaś się i sprośności?

[44] Eis que todo o que usa de provérbios usará contra ti este, dizendo: Tal mãe, tal filha.

[44] Oto każdy mówiący w przypowieściach wypowie o tobie tę przypowieść: Jaka matka - taka córka.

[45] Tu és filha de tua mãe, que teve nojo de seu marido e de seus filhos; e tu és irmã de tuas irmãs, que tiveram nojo de seus maridos e de seus filhos; vossa mãe foi hetéia, e vosso pai, amorreu.

[45] Jesteś córką swojej matki, która obrzydziła sobie męża i dzieci, i jesteś siostrą swoich sióstr, które obrzydziły sobie mężów i dzieci; waszą matką była Chetytka, a waszym ojcem - Amorejczyk.

[46] E tua irmã, a maior, é Samaria, que habita à tua esquerda com suas filhas; e a tua irmã, a menor, que habita à tua mão direita, é Sodoma e suas filhas.

[46] Starszą twoją siostrą jest Samaria, która ze swoimi córkami mieszka na północ od ciebie; a młodszą twoją siostrą, która mieszka na południe od ciebie, jest Sodoma ze swoimi córkami.

[47] Todavia, não só andaste nos seus caminhos, nem só fizeste segundo as suas abominações; mas, como se isto fora mui pouco, ainda te corrompeste mais do que elas, em todos os teus caminhos.

[47] Czy ty nie chodziłaś ich drogami i nie postępowałaś według ich obrzydliwości? Niewiele brakuje, a będziesz na wszystkich swoich drogach postępować gorzej niż one.

[48] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, não fez Sodoma, tua irmã, ela e suas filhas, como tu fizeste, e também tuas filhas.

[48] Jakom żyw - mówi Wszechmocny Pan - twoja siostra, Sodoma, i jej córki nie postępowały tak, jak ty postępowałaś ze swoimi córkami.

[49] Eis que esta foi a iniqüidade de Sodoma, tua irmã: soberba, fartura de pão e próspera tranqüilidade teve ela e suas filhas; mas nunca amparou o pobre e o necessitado.

[49] Oto winą Sodomy, twojej siostry, było to: wzbiła się w pychę, miała dostatek chleba i beztroski spokój wraz ze swoimi córkami, lecz nie wspomagała ubogiego i biednego.

[50] Foram arrogantes e fizeram abominações diante de mim; pelo que, em vendo isto, as removi dali.

[50] Były wyniosłe i popełniały obrzydliwości przed obliczem moim, dlatego usunąłem je, jak widziałaś.

[51] Também Samaria não cometeu metade de teus pecados; pois tu multiplicaste as tuas abominações mais do que elas e assim

[51] A Samaria nie popełniła ani połowy twoich grzechów. Ty popełniłaś więcej obrzydliwości niż one i usprawiedliwiałaś

justificaste a tuas irmãs com todas as abominações que fizeste.

[52] Tu, pois, levas a tua ignomínia, tu que advogaste a causa de tuas irmãs; pelos pecados que cometeste, mais abomináveis do que elas, mais justas são elas do que tu; envergonha-te logo também e leva a tua ignomínia, pois justificaste a tuas irmãs.

[53] Restaurarei a sorte delas, a de Sodoma e de suas filhas, a de Samaria e de suas filhas e a tua própria sorte entre elas,

[54] para que leves a tua ignomínia e sejas envergonhada por tudo o que fizeste, servindo-lhes de consolação.

[55] Quando tuas irmãs, Sodoma e suas filhas, tornarem ao seu primeiro estado, e Samaria e suas filhas tornarem ao seu, também tu e tuas filhas tornareis ao vosso primeiro estado.

[56] Não usaste como provérbio o nome Sodoma, tua irmã, nos dias da tua soberba,

[57] antes que se descobrisse a tua maldade? Agora, te tornaste, como ela, objeto de opróbrio das filhas da Síria e de todos os que estão ao redor dela, as filhas dos filisteus que te desprezam.

[58] As tuas depravações e as tuas abominações tu levarás, diz o SENHOR.

[59] Porque assim diz o SENHOR Deus: Eu te farei a ti como fizeste, pois desprezaste o juramento, invalidando a aliança.

swoje siostry wszystkimi swoimi obrzydliwościami, które popełniłaś.

[52] Noś więc teraz swoją hańbę i ty, która wstawiałaś się za swoimi siostrami, popełniwszy ohydniejsze grzechy niż one, tak że one są sprawiedliwsze niż ty. Dlatego wstydź się i noś swoją hańbę, bo usprawiedliwiałaś swoje siostry.

[53] I odmienię ich los, los Sodomy i jej córek, oraz los Samarii i jej córek, a potem odmienię twój los pośród nich,

[54] Abyś nosiła swoją hańbę i okryła się wstydem z powodu tego wszystkiego, co uczyniłaś, udzielając im pociechy.

[55] Siostry zaś twoje, Sodoma i jej córki, wrócą do swego pierwotnego stanu, i Samaria, i jej córki wrócą do swego pierwotnego stanu, ty także ze swoimi córkami wrócisz do pierwotnego stanu.

[56] Czy twoja siostra, Sodoma, nie była przysłowiem w twoich ustach w czasie twojej pychy,

[57] Zanim odsłonięto złość twoją? Teraz jesteś - jak ona - przedmiotem szyderstwa córek edomskich i wszystkich twoich sąsiadów i wszystkich córek filistyńskich, które teraz wokoło tobą pogardzają.

[58] Ponosisz karę za swoje ohydne postępowanie i za swoje obrzydliwości - mówi Pan.

[59] Bo tak mówi Wszechmocny Pan: Postąpię z tobą, jak ty postąpiłaś - ty, która wzgardziłaś przysięgą i złamałaś przymierze.

[60] Mas eu me lembrarei da aliança que fiz contigo nos dias da tua mocidade e estabelecerei contigo uma aliança eterna.

[61] Então, te lembrarás dos teus caminhos e te envergonharás quando receberes as tuas irmãs, tanto as mais velhas como as mais novas, e tas darei por filhas, mas não pela tua aliança.

[62] Estabelecerei a minha aliança contigo, e saberás que eu sou o SENHOR,

[63] para que te lembres e te envergonhes, e nunca mais fale a tua boca soberbamente, por causa do teu opróbrio, quando eu te houver perdoado tudo quanto fizeste, diz o SENHOR Deus.

[60] Lecz wspomnę o moim przymierzu z tobą w dniach twojej młodości i odnowię z tobą przymierze wieczne.

[61] I wspomnisz o swoim postępowaniu, i zawstydzisz się, gdy wezmę twoje siostry, zarówno starsze jak i młodsze od ciebie, i dam ci je za córki, lecz nie na mocy przymierza z tobą.

[62] I odnowię moje przymierze z tobą, i poznasz, że Ja jestem Pan,

[63] Abyś pamiętała i wstydziła się, i już nigdy nie otworzyła ust ze wstydu, gdy ci przebaczę wszystko, co uczyniłaś - mówi Wszechmocny Pan.

Ezequiel 17

A parábola das duas águias e da videira

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, propõe um enigma e usa de uma parábola para com a casa de Israel;

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Uma grande águia, de grandes asas, de comprida plumagem, farta de penas de várias cores, veio ao Líbano e levou a ponta de um cedro.

[4] Arrancou a ponta mais alta dos seus ramos e a levou para uma terra de negociantes; na cidade de mercadores, a deixou.

[5] Tomou muda da terra e a plantou num campo fértil; tomou-a e pôs junto às muitas águas, como salgueiro.

Ezechiela 17

Przypowieść o orłach i winorośli

[1] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[2] Synu człowieczy! Ułóż zagadkę i opowiedz domowi izraelskiemu przypowieść

[3] I mów: Tak mówi Wszechmocny Pan: Na Liban przyleciał duży orzeł o dużych skrzydłach i długich piórach, o bujnym, pstrym upierzeniu i zerwał wierzchołek cedru,

[4] Ułamał szczytową jego gałąź i zaniósł do ziemi kupców, i zasadził w mieście handlarzy.

[5] Potem wziął z tej ziemi latorośl i zasadził ją na urodzajnym polu, umieścił ją w szuwarach nadbrzeżnych, jako latorośl nad obfitymi wodami,

[6] Ela cresceu e se tornou videira mui larga, de pouca altura, virando para a águia os seus ramos, porque as suas raízes estavam debaixo dela; assim, se tornou em videira, e produzia ramos, e lançava renovos.

[6] Aby się rozwinęła w bujny krzew winny, choć nisko wyrośnięty, z gałązkami zwróconymi ku niemu, z korzeniami tuż pod nim. I tak stał się krzewem winnym, rozgałęził się i wypuścił pędy.

[7] Houve outra grande águia, de grandes asas e de muitas penas; e eis que a videira lançou para ela as suas raízes e estendeu para ela os seus ramos, desde a cova do seu plantio, para que a regasse.

[7] Lecz był inny duży orzeł o dużych skrzydłach i gęstym upierzeniu. A oto ów krzew winny zwrócił swoje korzenie ku niemu i do niego wyciągnął swoje gałązki, aby mu dać więcej wody niż grządka, na której był zasadzony.

[8] Em boa terra, à borda de muitas águas, estava ela plantada, para produzir ramos, e dar frutos, e ser excelente videira.

[8] A był przecież zasadzony na dobrej ziemi, nad obfitymi wodami, aby móc wypuścić gałązki i wydawać owoc, i być szlachetnym krzewem winnym.

[9] Dize: Assim diz o SENHOR Deus: Acaso, prosperará ela? Não lhe arrancará a águia as raízes e não cortará o seu fruto, para que se sequem todas as folhas de seus renovos? Não será necessário nem poderoso braço nem muita gente para a arrancar por suas raízes.

[9] Mów więc: Tak mówi Wszechmocny Pan: Czy mu się to uda? Czy nie wyrwie on jego korzeni, nie oberwie jego owoców, tak że uschną wszystkie jego listki, które wypuści; i nie będzie trzeba wielkiego ramienia ni licznego ludu, aby go wyrwać z korzeniami?

[10] Mas, ainda plantada, prosperará? Acaso, tocando-lhe o vento oriental, de todo não se secará? Desde a cova do seu plantio se secará.

[10] Oto jest zasadzony - czy to się uda? Czy nie uschnie całkiem, gdy go dotknie wiatr wschodni? Uschnie na grządce, na której wyrósł.

[11] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[11] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[12] Dize agora à casa rebelde: Não sabeis o que significam estas coisas? Dize: Eis que veio o rei da Babilônia a Jerusalém, e tomou o seu rei e os seus príncipes, e os levou consigo para a Babilônia;

[12] Mówże do domu przekory: Czy nie wiecie, co to znaczy? Mów: Oto król babiloński przybył do Jeruzalemu, zabrał jego króla i jego książąt i zaprowadził ich z sobą do Babilonu.

[13] tomou um da estirpe real e fez aliança com ele; também tomou dele juramento, levou os poderosos da terra,

[13] Potem wziął jednego z rodziny królewskiej, zawarł z nim przymierze i zobowiązał przysięgą, lecz możnych kraju zabrał z sobą,

[14] para que o reino ficasse humilhado e não se levantasse, mas, guardando a sua aliança, pudesse subsistir.

[14] Aby władza królewska była poniżona bez możności podźwignięcia się, a on dochował swojego przymierza i ostał się.

[15] Mas ele se rebelou contra o rei da Babilônia, enviando os seus mensageiros ao Egito, para que se lhe mandassem cavalos e muita gente. Prosperará, escapará aquele que faz tais coisas? Violará a aliança e escapará?

[15] Lecz on zbuntował się przeciwko niemu, wysyłając swoich posłów do Egiptu, aby mu dano konie i liczne wojsko. Czy mu się to uda? Czy uratuje się ten, który tak czynił? Zerwał przymierze i miałby wyjść cało?

[16] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, no lugar em que habita o rei que o fez reinar, cujo juramento desprezou e cuja aliança violou, sim, junto dele, no meio da Babilônia será morto.

[16] Jakom żyw - mówi Wszechmocny Pan - w miejscu zamieszkania króla, który go uczynił królem, a któremu nie dochował przysięgi, z którym zerwał przymierze, że w Babilonie umrze.

[17] Faraó, nem com grande exército, nem com numerosa companhia, o ajudará na guerra, levantando tranqueiras e edificando baluartes, para destruir muitas vidas.

[17] Nie pomoże mu faraon wielkim wojskiem i licznymi zastępami w wojnie, gdy sypie się wały i wznosi wieże oblężnicze, aby zniszczyć wiele istnień ludzkich.

[18] Pois desprezou o juramento, violando a aliança feita com aperto de mão, e praticou todas estas coisas; por isso, não escapará.

[18] Zlekceważył przysięgę, zrywając przymierze; i mimo że dał na to swoją rękę, uczynił to wszystko, nie wyjdzie więc cało.

[19] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Tão certo como eu vivo, o meu juramento que desprezou e a minha aliança que violou, isto farei recair sobre a sua cabeça.

[19] Dlatego tak mówi Wszechmocny Pan: Jakom żyw, przysięgę wobec mnie złożoną, którą wzgardził, i przymierze ze mną, które zerwał, włożę na jego głowę.

[20] Estenderei sobre ele a minha rede, e ficará preso no meu laço; levá-lo-ei à Babilônia e ali entrarei em juízo com ele

[20] I rozciągnę na niego moją sieć, i złapie się w moje sidła, i zaprowadzę go do Babilonu, i tam się z nim rozprawię z

por causa da rebeldia que praticou contra mim.

[21] Todos os seus fugitivos, com todas as suas tropas, cairão à espada, e os que restarem serão espalhados a todos os ventos; e sabereis que eu, o SENHOR, o disse.

[22] Assim diz o SENHOR Deus: Também eu tomarei a ponta de um cedro e a plantarei; do principal dos seus ramos cortarei o renovo mais tenro e o plantarei sobre um monte alto e sublime.

[23] No monte alto de Israel, o plantarei, e produzirá ramos, dará frutos e se fará cedro excelente. Debaixo dele, habitarão animais de toda sorte, e à sombra dos seus ramos se aninharão aves de toda espécie.

[24] Saberão todas as árvores do campo que eu, o SENHOR, abati a árvore alta, elevei a baixa, sequei a árvore verde e fiz reverdecer a seca; eu, o SENHOR, o disse e o fiz.

Ezequiel 18

A responsabilidade é pessoal

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Que tendes vós, vós que, acerca da terra de Israel, proferis este provérbio, dizendo: Os pais comeram uvas verdes, e os dentes dos filhos é que se embotaram?

[3] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, jamais direis este provérbio em Israel.

powodu jego wiarołomstwa, którego się wobec mnie dopuścił.

[21] I wszyscy wybrani ze wszystkich jego hufców padną od miecza, a pozostali będą rozproszeni na wszystkie wiatry - i poznacie, że Ja, Pan, to powiedziałem.

[22] Tak mówi Wszechmocny Pan: To Ja wezmę z wierzchołka wysokiego cedru, z najwyższych jego gałązek delikatną różdżkę i zasadzę na wysokiej i wyniosłej górze.

[23] Na wysokiej górze izraelskiej ją zasadzę. I wypuści pędy i wyda owoce, i stanie się cedrem potężnym; i będzie pod nim mieszkać wszelkie ptactwo i w cieniu jego gałęzi zamieszka wszystko, co ma skrzydła.

[24] I poznają wszystkie drzewa polne, że Ja, Pan, poniżyłem drzewo wysokie, a wywyższyłem drzewo niskie, że ususzyłem drzewo świeże, a sprawiłem, że zakwitło drzewo suche. Ja, Pan, powiedziałem to i uczynię.

Ezechiela 18

Zasady sprawiedliwej odpłaty Bożej

[1] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[2] Dlaczego to używacie między sobą przysłowia o ziemi izraelskiej: Ojcowie jedli kwaśne grona, a zęby synów ścierpły?

[3] Jakom żyw - mówi Wszechmocny Pan - że już nie będziecie wypowiadali w Izraelu tego przysłowia.

[4] Eis que todas as almas são minhas; como a alma do pai, também a alma do filho é minha; a alma que pecar, essa morrerá.

[5] Sendo, pois, o homem justo e fazendo juízo e justiça,

[6] não comendo carne sacrificada nos altos, nem levantando os olhos para os ídolos da casa de Israel, nem contaminando a mulher do seu próximo, nem se chegando à mulher na sua menstruação;

[7] não oprimindo a ninguém, tornando ao devedor a coisa penhorada, não roubando, dando o seu pão ao faminto e cobrindo ao nu com vestes;

[8] não dando o seu dinheiro à usura, não recebendo juros, desviando a sua mão da injustiça e fazendo verdadeiro juízo entre homem e homem;

[9] andando nos meus estatutos, guardando os meus juízos e procedendo retamente, o tal justo, certamente, viverá, diz o SENHOR Deus.

[10] Se ele gerar um filho ladrão, derramador de sangue, que fizer a seu irmão qualquer destas coisas

[11] e não cumprir todos aqueles deveres, mas, antes, comer carne sacrificada nos altos, contaminar a mulher de seu próximo,

[12] oprimir ao pobre e necessitado, praticar roubos, não tornar o penhor, levantar os olhos para os ídolos, cometer abominação,

[13] emprestar com usura e receber juros, porventura, viverá? Não viverá. Todas

[4] Oto wszyscy ludzie są moi, zarówno ojciec, jak syn - są moimi. Każdy, kto grzeszy, umrze.

[5] Lecz jeżeli kto jest sprawiedliwy i wykonuje prawo i sprawiedliwość,

[6] Nie je mięsa ofiarnego na górach i nie podnosi oczu ku bałwanom domu izraelskiego, nie hańbi żony swojego bliźniego, nie obcuje z żoną podczas jej nieczystości,

[7] Nie uciska nikogo i dłużnikowi zwraca jego zastaw, nie dopuszcza się gwałtu, udziela chleba głodnemu, a nagiego przyobleka w szatę,

[8] Nie pożycza na lichwę i nie bierze odsetek, powstrzymuje swoją rękę od złego, w sporach między ludźmi rozsądza zgodnie ze słusznością,

[9] Postępuje według moich przykazań i przestrzega wiernie moich praw: ten jest sprawiedliwy, on też na pewno będzie żył - mówi Wszechmocny Pan.

[10] Lecz jeżeli spłodził syna - rozbójnika, przelewającego krew, który popełnił jeden z tych grzechów -

[11] Chociaż on sam tego wszystkiego nie popełnił - syna, który bierze udział w ucztach ofiarnych na wzgórzach i hańbi żonę swojego bliźniego,

[12] Uciska ubogiego i biednego, dopuszcza się gwałtu, zastawu nie zwraca i podnosi oczy swoje ku bałwanom, popełnia ohydne czyny,

[13] Pożycza na lichwę i bierze odsetki - na pewno nie będzie żył, ponieważ popełnił

estas abominações ele fez e será morto; o seu sangue será sobre ele.

[14] Eis que, se ele gerar um filho que veja todos os pecados que seu pai fez, e, vendo-os, não cometer coisas semelhantes,

[15] não comer carne sacrificada nos altos, não levantar os olhos para os ídolos da casa de Israel e não contaminar a mulher de seu próximo;

[16] não oprimir a ninguém, não retiver o penhor, não roubar, der o seu pão ao faminto, cobrir ao nu com vestes;

[17] desviar do pobre a mão, não receber usura e juros, fizer os meus juízos e andar nos meus estatutos, o tal não morrerá pela iniqüidade de seu pai; certamente, viverá.

[18] Quanto a seu pai, porque praticou extorsão, roubou os bens do próximo e fez o que não era bom no meio de seu povo, eis que ele morrerá por causa de sua iniqüidade.

[19] Mas dizeis: Por que não leva o filho a iniqüidade do pai? Porque o filho fez o que era reto e justo, e guardou todos os meus estatutos, e os praticou, por isso, certamente, viverá.

[20] A alma que pecar, essa morrerá; o filho não levará a iniqüidade do pai, nem o pai, a iniqüidade do filho; a justiça do justo ficará sobre ele, e a perversidade do perverso cairá sobre este.

wszystkie te ohydne czyny. Na pewno poniesie śmierć; jego krew będzie na nim.

[14] A oto, jeżeli spłodzi syna, a ten widzi wszystkie grzechy, które popełnia jego ojciec, i chociaż je widzi, nie popełnia ich,

[15] Nie bierze udziału w ucztach ofiarnych na wzgórzach i nie podnosi swoich oczu ku bałwanom domu izraelskiego, żony swojego bliźniego nie hańbi,

[16] Nikogo nie uciska, nie bierze zastawu i nie dopuszcza się gwałtu, głodnemu udziela swojego chleba, a nagiego przyobleka w szatę,

[17] Powstrzymuje swoją rękę od złego, nie pożycza na lichwę i nie bierze odsetek, przestrzega moich praw, postępuje według moich przykazań - ten nie umrze za winę swojego ojca, na pewno będzie żył.

[18] A że jego ojciec popełnił gwałt, dopuszczał się rabunku, nad swoim współbratem czynił pośród swojego ludu to, co nie jest dobre, więc umrze za swoją winę.

[19] Lecz wy mówicie: Dlaczego syn nie ponosi kary za winę ojca? Wszak syn wypełniał prawo i czynił sprawiedliwość, przestrzegał wszystkich moich przykazań i wypełniał je, więc na pewno będzie żył.

[20] Człowiek, który grzeszy, umrze. Syn nie poniesie kary za winę ojca ani ojciec nie poniesie kary za winę syna. Sprawiedliwość będzie zaliczona sprawiedliwemu, a bezbożność spadnie na bezbożnego.

Sprawiedliwy jest sąd Boży

[21] Mas, se o perverso se converter de todos os pecados que cometeu, e guardar todos os meus estatutos, e fizer o que é reto e justo, certamente, viverá; não será morto.

[21] Lecz gdy bezbożny odwróci się od wszystkich swoich grzechów, które popełnił, i będzie przestrzegał wszystkich moich przykazań, i będzie wykonywał prawo i sprawiedliwość, na pewno będzie żył, nie umrze.

[22] De todas as transgressões que cometeu não haverá lembrança contra ele; pela justiça que praticou, viverá.

[22] Nie będzie mu się przypominać żadnych jego przestępstw, które popełnił, będzie żył przez sprawiedliwość, którą się kierował.

[23] Acaso, tenho eu prazer na morte do perverso? – diz o SENHOR Deus; não desejo eu, antes, que ele se converta dos seus caminhos e viva?

[23] Czy rzeczywiście mam upodobanie w śmierci bezbożnego - mówi Wszechmocny Pan - a nie raczej w tym, by się odwrócił od swoich dróg i żył?

[24] Mas, desviando-se o justo da sua justiça e cometendo iniqüidade, fazendo segundo todas as abominações que faz o perverso, acaso, viverá? De todos os atos de justiça que tiver praticado não se fará memória; na sua transgressão com que transgrediu e no seu pecado que cometeu, neles morrerá.

[24] A gdy sprawiedliwy odwróci się od swojej sprawiedliwości i popełnia bezprawie, i czyni wszystkie te ohydne rzeczy, których dopuszcza się bezbożny, czy ma żyć? Nie będzie mu się przypominało tych wszystkich sprawiedliwych czynów, które spełnił; z powodu niewierności, której się dopuścił, i z powodu swojego grzechu, który popełnił, umrze!

[25] No entanto, dizeis: O caminho do SENHOR não é direito. Ouvi, agora, ó casa de Israel: Não é o meu caminho direito? Não são os vossos caminhos tortuosos?

[25] A wy mówicie: Nie jest słuszne postępowanie Pana. Słuchajcie więc, domu izraelski! Alboż moje postępowanie nie jest słuszne? Czy nie raczej wasze postępowanie jest niesłuszne?

[26] Desviando-se o justo da sua justiça e cometendo iniqüidade, morrerá por causa dela; na iniqüidade que cometeu, morrerá.

[26] Gdy sprawiedliwy odwraca się od swojej sprawiedliwości i popełnia bezprawie, umrze; z powodu swojego bezprawia, które popełnił, umrze.

[27] Mas, convertendo-se o perverso da perversidade que cometeu e praticando o

[27] A gdy bezbożny odwróci się od swojej bezbożności, której się dopuszczał, spełnia

que é reto e justo, conservará ele a sua alma em vida.

[28] Pois se considera e se converte de todas as transgressões que cometeu, certamente, viverá; não será morto.

[29] No entanto, diz a casa de Israel: O caminho do SENHOR não é direito. Não são os meus caminhos direitos, ó casa de Israel? E não são os vossos caminhos tortuosos?

[30] Portanto, eu vos julgarei, a cada um segundo os seus caminhos, ó casa de Israel, diz o SENHOR Deus. Convertei-vos e desviai-vos de todas as vossas transgressões; e a iniqüidade não vos servirá de tropeço.

[31] Lançai de vós todas as vossas transgressões com que transgredistes e criai em vós coração novo e espírito novo; pois, por que morreríeis, ó casa de Israel?

[32] Porque não tenho prazer na morte de ninguém, diz o SENHOR Deus. Portanto, convertei-vos e vivei.

Ezequiel 19

A parábola do leão enjaulado

[1] E tu levanta uma lamentação sobre os príncipes de Israel

[2] e dize: Quem é tua mãe? Uma leoa entre leões, a qual, deitada entre os leõezinhos, criou os seus filhotes.

[3] Criou um dos seus filhotinhos, o qual veio a ser leãozinho, e aprendeu a apanhar a presa, e devorou homens.

prawo i czyni sprawiedliwość, zachowa przy życiu swoją duszę.

[28] Spostrzegł się i odwrócił od wszystkich swoich przestępstw, które popełnił; na pewno więc będzie żył, nie umrze.

[29] Lecz dom izraelski mówi: Nie jest słuszne postępowanie Pana. Albo ż moje postępowanie nie jest słuszne, domu izraelski? Czy nie raczej wasze postępowanie jest niesłuszne?

[30] Dlatego każdego według jego postępowania będę sądził, domu izraelski - mówi Wszechmocny Pan. Nawróćcie się i odwróćcie od wszystkich waszych przestępstw, aby się wam nie stały pobudką do grzechu!

[31] Odrzućcie od siebie wszystkie swoje przestępstwa, które popełniliście przeciwko mnie, i stwórzcie sobie nowe serce i nowego ducha! Dlaczego macie umierać, domu izraelski?

[32] Gdyż nie mam upodobania w śmierci śmiertelnika, mówi Wszechmocny Pan. Nawróćcie się więc, a żyć będziecie!

Ezechiela 19

Skarga nad książętami Izraela

[1] A ty podnieś skargę nad książętami Izraela

[2] I mów: Jakąż to lwicą była twoja matka? Wśród lwów się kładła, wśród młodych lwiąt wyhodowała swoje szczenięta.

[3] A gdy wyhodowała jedno ze swoich szczeniąt, wyrosło ono na młodego lwa, który nauczył się porywać łup i ludzi pożerać.

[4] As nações ouviram falar dele, e foi ele apanhado na cova que elas fizeram e levado com ganchos para a terra do Egito.

[5] Vendo a leoa frustrada e perdida a sua esperança, tomou outro dos seus filhotes e o fez leãozinho.

[6] Este, andando entre os leões, veio a ser um leãozinho, e aprendeu a apanhar a presa, e devorou homens.

[7] Aprendeu a fazer viúvas e a tornar desertas as cidades deles; ficaram estupefatos a terra e seus habitantes, ao ouvirem o seu rugido.

[8] Então, se ajuntaram contra ele as gentes das províncias em roda, estenderam sobre ele a rede, e foi apanhado na cova que elas fizeram.

[9] Com gancho, meteram-no em jaula, e o levaram ao rei da Babilônia, e fizeram-no entrar nos lugares fortes, para que se não ouvisse mais a sua voz nos montes de Israel.

A parábola da videira arruinada

[10] Tua mãe, de sua natureza, era qual videira plantada junto às águas; plantada à borda, ela frutificou e se encheu de ramos, por causa das muitas águas.

[11] Tinha galhos fortes para cetros de dominadores; elevou-se a sua estatura entre os espessos ramos, e foi vista na sua altura com a multidão deles.

[12] Mas foi arrancada com furor e lançada por terra, e o vento oriental secou-lhe o

[4] I podniosły narody wrzawę przeciwko niemu; w ich potrzasku się złapał. Zaprowadzili go więc za pierścień w nozdrzach do ziemi egipskiej.

[5] A gdy widziała, że spotkał ją zawód, że zginęła jej nadzieja, wzięła inne ze swoich szczeniąt i zrobiła z niego młodego lwa.

[6] I chodził wśród lwów i wyrósł na lwa, który nauczył się porywać łup i ludzi pożerać.

[7] Burzył ich pałace i plądrował ich miasta, tak, że przerażony był kraj i co w nim było, z powodu donośnego jego ryku.

[8] Wtedy wyruszyły przeciwko niemu narody z okolicznych obszarów i zarzuciły na niego swoją sieć; w ich potrzasku się złapał.

[9] I dali go do klatki, i zaprowadzili go za pierścień w nozdrzach do króla babilońskiego, osadzili go w więzieniu, aby już nie słyszano jego głosu na górach izraelskich.

[10] Twoja matka była jak krzew winny w twojej winnicy, zasadzony nad wodami; był owocujący i w latorośl obfity dzięki obfitości wód.

[11] I miał potężne gałęzie, nadające się na berła panujących. Jego wzrost wybujał aż między chmury, widoczny był dzięki swej wysokości, dzięki swym licznym gałązkom.

[12] Lecz został wyrwany w gniewie, rzucony na ziemię, wiatr wschodni go

fruto; quebraram-se e secaram os seus fortes galhos, e o fogo os consumiu.

[13] Agora, está plantada no deserto, numa terra seca e sedenta.

[14] Dos galhos dos seus ramos saiu fogo que consumiu o seu fruto, de maneira que já não há nela galho forte que sirva de cetro para dominar. Esta é uma lamentação e ficará servindo de lamentação.

wysuszył, zerwano jego owoc i uschły potężne jego gałęzie, pochłonął go ogień.

[13] I teraz został zasadzony na pustyni, w ziemi suchej i spieczonej.

[14] I z jego gałęzi wybuchnął ogień, pochłonął jego latorośle i owoce, i nie ma na nim potężnej gałęzi, nadającej się na berło dla panującego. Jest to narzekanie, które się stało skargą.

Ezequiel 20

As abominações da casa de Israel depois do êxodo

[1] No quinto mês do sétimo ano, aos dez dias do mês, vieram alguns dos anciãos de Israel para consultar ao SENHOR; e assentaram-se diante de mim.

[2] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[3] Filho do homem, fala aos anciãos de Israel e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Acaso, viestes consultar-me? Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, vós não me consultareis.

[4] Julgá-los-ias tu, ó filho do homem, julgá-los-ias? Faze-lhes saber as abominações de seus pais

[5] e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que escolhi a Israel, levantando a mão, jurei à descendência da casa de Jacó e me dei a conhecer a eles na terra do Egito; levantei-lhes a mão e jurei: Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[6] Naquele dia, levantei-lhes a mão e jurei tirá-los da terra do Egito para uma terra

Ezechiela 20

Grzeszna przeszłość ludu izraelskiego

[1] W siódmym roku, dziesiątego dnia piątego miesiąca przyszli niektórzy mężowie spośród starszych izraelskich, aby się radzić Pana, i usiedli przede mną.

[2] Wtedy doszło mnie słowo Pana tej treści:

[3] Synu człowieczy! Przemów do starszych izraelskich i powiedz im: Tak mówi Wszechmocny Pan: Czy przyszliście, aby się mnie radzić? Jakom żyw, nie pozwolę wam mnie się radzić - mówi Wszechmocny Pan.

[4] Czy chcesz ich sądzić? Jeżeli chcesz sądzić, synu człowieczy, to oznajmij im obrzydliwości ich ojców,

[5] I powiedz im: Tak mówi Wszechmocny Pan: W dniu, gdy wybrałem Izraela, przysiągłem potomstwu domu Jakuba i objawiłem im się w ziemi egipskiej, przysiągłem im, mówiąc: Ja, Pan, jestem waszym Bogiem.

[6] W owym dniu przysiągłem im, że wyprowadzę ich z ziemi egipskiej do

que lhes tinha previsto, a qual mana leite e mel, coroa de todas as terras.

ziemi, którą przeznaczyłem dla nich, opływającą w mleko i miód, która jest klejnotem wśród wszystkich ziem.

[7] Então, lhes disse: Cada um lance de si as abominações de que se agradam os seus olhos, e não vos contamineis com os ídolos do Egito; eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[7] I rzekłem do nich: Niech każdy z was odrzuci obrzydliwości miłe dla jego oczu, a nie kalajcie się bałwanami egipskimi - Ja, Pan, jestem waszym Bogiem.

[8] Mas rebelaram-se contra mim e não me quiseram ouvir; ninguém lançava de si as abominações de que se agradavam os seus olhos, nem abandonava os ídolos do Egito. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor, para cumprir a minha ira contra eles, no meio da terra do Egito.

[8] Lecz oni byli przekorni wobec mnie i nie chcieli mnie słuchać; nikt nie odrzucił obrzydliwości miłych dla swoich oczu i nie opuścili bałwanów egipskich. Wtedy postanowiłem wylać na nich swoją zapalczywość i dać upust swojemu gniewowi na nich pośród ziemi egipskiej.

[9] O que fiz, porém, foi por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações no meio das quais eles estavam, diante das quais eu me dei a conhecer a eles, para os tirar da terra do Egito.

[9] Brałem jednak wzgląd na moje imię, aby nie zostało zbezczeszczone w oczach narodów, wśród których byli i na oczach których dałem im znać, że wyprowadzę ich z ziemi egipskiej.

[10] Tirei-os da terra do Egito e os levei para o deserto.

[10] I wyprowadziłem ich z ziemi egipskiej, i powiodłem ich na pustynię.

[11] Dei-lhes os meus estatutos e lhes fiz conhecer os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles.

[11] I dałem im moje przykazania, i objawiłem im moje prawa, które jeżeli człowiek wykonuje, żyje dzięki nim,

[12] Também lhes dei os meus sábados, para servirem de sinal entre mim e eles, para que soubessem que eu sou o SENHOR que os santifica.

[12] Nadałem im również moje sabaty, aby były znakami między mną a nimi, aby wiedzieli, że Ja, Pan, jestem tym, który ich uświęca.

[13] Mas a casa de Israel se rebelou contra mim no deserto, não andando nos meus estatutos e rejeitando os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles; e profanaram grandemente os meus sábados. Então, eu disse que derramaria

[13] Lecz dom izraelski był przekorny wobec mnie na pustyni, nie postępował według moich przykazań, wzgardził moimi prawami, które jeżeli człowiek wykonuje, żyje dzięki nim; i bezcześcili bardzo moje sabaty. Wtedy postanowiłem wylać na

sobre eles o meu furor no deserto, para os consumir.

[14] O que fiz, porém, foi por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações perante as quais os fiz sair.

[15] Demais, levantei-lhes no deserto a mão e jurei não deixá-los entrar na terra que lhes tinha dado, a qual mana leite e mel, coroa de todas as terras.

[16] Porque rejeitaram os meus juízos, e não andaram nos meus estatutos, e profanaram os meus sábados, pois o seu coração andava após os seus ídolos.

[17] Não obstante, os meus olhos lhes perdoaram, e eu não os destruí, nem os consumi de todo no deserto.

[18] Mas disse eu a seus filhos no deserto: Não andeis nos estatutos de vossos pais, nem guardeis os seus juízos, nem vos contamineis com os seus ídolos.

[19] Eu sou o SENHOR, vosso Deus; andai nos meus estatutos, e guardai os meus juízos, e praticai-os;

[20] santificai os meus sábados, pois servirão de sinal entre mim e vós, para que saibais que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[21] Mas também os filhos se rebelaram contra mim e não andaram nos meus estatutos, nem guardaram os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles; antes, profanaram os meus

nich swoją zapalczywość na pustyni, aby ich wytępić.

[14] Brałem jednak wzgląd na moje imię, aby nie zostało zbezczeszczone w oczach narodów, na oczach których ich wyprowadziłem.

[15] Ponadto przysiągłem im na pustyni, że nie zaprowadzę ich do ziemi, którą chciałem im dać, opływającą w mleko i miód, która jest klejnotem wśród wszystkich ziem,

[16] Ponieważ wzgardzili moimi prawami i nie postępowali według moich przykazań, i bezcześcili moje sabaty, gdyż chodzili za miłymi ich sercu bałwanami.

[17] Lecz moje oko zlitowało się nad nimi i nie wytępiłem ich; i nie wytraciłem ich doszczętnie na pustyni.

[18] I rzekłem do ich synów na pustyni: Nie postępujcie według przykazań waszych ojców i nie przestrzegajcie ich praw, i nie kalajcie się ich bałwanami!

[19] Ja, Pan, jestem waszym Bogiem. Postępujcie według moich przykazań i przestrzegajcie moich praw, i wykonujcie je!

[20] Święćcie moje sabaty i niech będą znakiem między mną a wami, aby wiedziano, że Ja, Pan, jestem waszym Bogiem!

[21] Lecz i synowie byli przekorni wobec mnie, nie postępowali według moich przykazań i nie przestrzegali moich praw - które, jeżeli człowiek wykonuje, żyje dzięki nim. Bezcześcili moje sabaty.

sábados. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor, para cumprir contra eles a minha ira no deserto.

Wtedy postanowiłem wylać na nich moją zapalczywość na pustyni, aby dać upust mojemu gniewowi na nich.

22 Mas detive a mão e o fiz por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações perante as quais os fiz sair.

22 Lecz Ja powstrzymałem moją rękę, a uczyniłem tak przez wzgląd na moje imię, aby nie zostało zbezczeszczone w oczach narodów, na oczach których wyprowadziłem ich.

23 Também levantei-lhes no deserto a mão e jurei espalhá-los entre as nações e derramá-los pelas terras;

23 Również przysiągłem im na pustyni, że rozrzucę ich między narodami i rozproszę ich po krajach

24 porque não executaram os meus juízos, rejeitaram os meus estatutos, profanaram os meus sábados, e os seus olhos se iam após os ídolos de seus pais;

24 Za to, że nie wykonywali moich praw i wzgardzili moimi przykazaniami, i zbezcześcili moje sabaty, a ich oczy zwrócone były ku bałwanom ich ojców.

25 pelo que também lhes dei estatutos que não eram bons e juízos pelos quais não haviam de viver;

25 Dałem im również przykazania, które nie były dobre, oraz prawa, dzięki którym nie mogli życia zachować,

26 e permiti que eles se contaminassem com seus dons sacrificiais, como quando queimavam tudo o que abre a madre, para horrorizá-los, a fim de que soubessem que eu sou o SENHOR.

26 I dopuściłem, że kalali się przez swoje ofiary, przeprowadzając przez ogień wszystkich pierworodnych, aby ich napełnić zgrozą, aby poznali, że Ja jestem Pan.

27 Portanto, fala à casa de Israel, ó filho do homem, e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Ainda nisto me blasfemaram vossos pais e transgrediram contra mim.

27 Dlatego, synu człowieczy, przemów do domu izraelskiego i powiedz im: Tak mówi Wszechmocny Pan: Jeszcze i tym obrazili mnie wasi ojcowie, że popełnili wobec mnie wiarołomstwo,

28 Porque, havendo-os eu introduzido na terra sobre a qual eu, levantando a mão, jurara dar-lha, onde quer que viam um outeiro alto e uma árvore frondosa, aí ofereciam os seus sacrifícios, apresentavam suas ofertas provocantes,

28 Gdy wprowadziłem ich do ziemi, którą przysiągłem im dać, gdy zobaczyli jakiekolwiek wysokie wzgórze i jakiekolwiek rozłożyste drzewo, składali tam swoje krwawe ofiary i przynosili swoje gorszące dary, tam także składali

punham os seus suaves aromas e derramavam as suas libações.

29 Eu lhes disse: Que alto é este, aonde vós ides? O seu nome tem sido Lugar Alto, até ao dia de hoje.

30 Portanto, dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Vós vos contaminais a vós mesmos, à maneira de vossos pais, e vos prostituís com as suas abominações?

31 Ao oferecerdes os vossos dons sacrificiais, como quando queimais os vossos filhos, vós vos contaminais com todos os vossos ídolos, até ao dia de hoje. Porventura, me consultaríeis, ó casa de Israel? Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, vós não me consultareis.

32 O que vos ocorre à mente de maneira nenhuma sucederá; isto que dizeis: Seremos como as nações, como as outras gerações da terra, servindo às árvores e às pedras.

33 Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, com mão poderosa, com braço estendido e derramado furor, hei de reinar sobre vós;

34 tirar-vos-ei dentre os povos e vos congregarei das terras nas quais andais espalhados, com mão forte, com braço estendido e derramado furor.

35 Levar-vos-ei ao deserto dos povos e ali entrarei em juízo convosco, face a face.

przyjemnie woniejące swoje ofiary i tam wylewali swoje ofiary z płynów.

29 A chociaż mówiłem do nich: Cóż to za wzgórze, na które wychodzicie? Jednak nazywano je wzgórzem ofiarnym aż do dzisiaj.

30 Dlatego powiedz domowi izraelskiemu: Tak mówi Wszechmocny Pan: Czy chcecie się kalać na sposób swoich ojców i uprawiać nierząd z ich ohydami?

31 Gdy składacie swoje dary, przeprowadzając przez ogień własne dzieci, kalacie się wszelkimi swoimi bałwanami aż do dnia dzisiejszego. Czy Ja mam pozwolić wam mnie się radzić, domu izraelski? Jakom żyw, mówi Wszechmocny Pan, nie pozwolę wam mnie się radzić!

32 I na pewno nie stanie się to, co wam na myśl przychodzi, gdy mówicie: Chcemy być jak inne narody, jak plemiona innych ziem, służąc drzewu i kamieniowi.

33 Jakom żyw - mówi Wszechmocny Pan - zaiste będę królował nad wami, ręką mocną i ramieniem wyciągniętym, i wylewem zapalczywości

34 I wyprowadzę was spośród ludów, i zgromadzę was z ziem, w których zostaliście rozproszeni, ręką mocną i ramieniem wyciągniętym, i wylewem zapalczywości.

35 I zaprowadzę was na pustynię ludów, i tam będę się procesował z wami twarzą w twarz;

[36] Como entrei em juízo com vossos pais, no deserto da terra do Egito, assim entrarei em juízo convosco, diz o SENHOR Deus.
[37] Far-vos-ei passar debaixo do meu cajado e vos sujeitarei à disciplina da aliança;
[38] separarei dentre vós os rebeldes e os que transgrediram contra mim; da terra das suas moradas eu os farei sair, mas não entrarão na terra de Israel; e sabereis que eu sou o SENHOR.
[39] Quanto a vós outros, vós, ó casa de Israel, assim diz o SENHOR Deus: Ide; cada um sirva aos seus ídolos, agora e mais tarde, pois que a mim não me quereis ouvir; mas não profaneis mais o meu santo nome com as vossas dádivas e com os vossos ídolos.

[40] Porque no meu santo monte, no monte alto de Israel, diz o SENHOR Deus, ali toda a casa de Israel me servirá, toda, naquela terra; ali me agradarei deles, ali requererei as vossas ofertas e as primícias das vossas dádivas, com todas as vossas coisas santas.

[41] Agradar-me-ei de vós como de aroma suave, quando eu vos tirar dentre os povos e vos congregar das terras em que andais espalhados; e serei santificado em vós perante as nações.

[42] Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu vos der entrada na terra de Israel, na

[36] Jak procesowałem się z waszymi ojcami na pustyni ziemi egipskiej, tak będę się z wami procesował - mówi Wszechmocny Pan.
[37] I każę wam przejść pod rózgą, i dokładnie was przeliczę.
[38] Ale wyłączę spośród was opornych i odstępców; wyprowadzę ich z ziemi, w której byli przychodniami, lecz do ziemi izraelskiej nie wejdą - i poznacie, że Ja jestem Pan.
[39] Lecz wy, domu izraelski - tak mówi Wszechmocny Pan - idźcie i służcie, każdy z was, swoim bałwanom! Lecz potem na pewno będziecie mnie słuchać i mojego świętego imienia już nie będziecie bezcześcili swoimi darami i swoimi bałwanami.
[40] Gdyż na mojej świętej górze, na wysokiej górze izraelskiej - mówi Wszechmocny Pan - tam służyć mi będzie cały dom izraelski, wszyscy, którzy są w kraju. Tam przyjmę ich łaskawie i tam będę żądał od was danin i pierwocin waszych darów wraz ze wszystkimi świętymi darami.
[41] Przyjmę was łaskawie jako przyjemnie woniejącą ofiarę, gdy was wyprowadzę spośród ludów i zgromadzę was z ziem, w których zostaliście rozproszeni; i dowiodę na was mojej świętości na oczach narodów.
[42] Wtedy poznacie, że Ja jestem Pan, gdy zaprowadzę was do ziemi izraelskiej, do

terra que, levantando a mão, jurei dar a vossos pais.

[43] Ali, vos lembrareis dos vossos caminhos e de todos os vossos feitos com que vos contaminastes e tereis nojo de vós mesmos, por todas as vossas iniqüidades que tendes cometido.

[44] Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu proceder para convosco por amor do meu nome, não segundo os vossos maus caminhos, nem segundo os vossos feitos corruptos, ó casa de Israel, diz o SENHOR Deus.

ziemi, którą przysiągłem dać waszym ojcom.

[43] I tam przypomnicie sobie swoje postępowanie i wszystkie swoje czyny, którymi się splamiliście; i poczujecie wstręt do siebie z powodu wszystkich swoich złych czynów, które popełniliście.

[44] I poznacie, że Ja jestem Pan, gdy postąpię z wami przez wzgląd na moje imię, nie według waszego złego postępowania i według waszych przewrotnych czynów, domu izraelski - mówi Wszechmocny Pan.

A profecia contra o Sul

[45] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[46] Filho do homem, volve o rosto para o Sul e derrama as tuas palavras contra ele; profetiza contra o bosque do campo do Sul

[47] e dize ao bosque do Sul: Ouve a palavra do SENHOR: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que acenderei em ti um fogo que consumirá em ti toda árvore verde e toda árvore seca; não se apagará a chama flamejante; antes, com ela se queimarão todos os rostos, desde o Sul até ao Norte.

[48] E todos os homens verão que eu, o SENHOR, o acendi; não se apagará.

[49] Então, disse eu: ah! SENHOR Deus! Eles dizem de mim: Não é ele proferidor de parábolas?

Ezechiela 21

Ogień w lesie Negebu

[1] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[2] Synu człowieczy! Zwróć swoje oblicze ku południowi i zwiastuj w stronę południa, i prorokuj przeciw krainie leśnej w Negebie!

[3] I mów do lasu w Negebie: Słuchaj słowa Pana! Tak mówi Wszechmocny Pan: Oto Ja zapalę w tobie ogień i pożre w tobie wszystkie drzewa świeże i wszystkie drzewa suche; płomień gorejący nie zgaśnie, lecz będą nim przypalone wszystkie twarze od południa do północy.

[4] I ujrzy wszelkie ciało, że Ja, Pan, go wznieciłem; nie zagaśnie on.

[5] Wtedy rzekłem: Ach! Wszechmocny Panie! Oni powiadają o mnie: Ten układa zawsze tylko przypowieści.

Ezequiel 21

A espada do Senhor

Miecz Pana wyostrzony na Izraela

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra Jerusalém, derrama as tuas palavras contra os santuários e profetiza contra a terra de Israel.

[3] Dize à terra de Israel: Assim diz o SENHOR: Eis que sou contra ti, e tirarei a minha espada da bainha, e eliminarei do meio de ti tanto o justo como o perverso.

[4] Porque hei de eliminar do meio de ti o justo e o perverso, a minha espada sairá da bainha contra todo vivente, desde o Sul até ao Norte.

[5] Saberão todos os homens que eu, o SENHOR, tirei da bainha a minha espada; jamais voltará a ela.

[6] Tu, porém, ó filho do homem, suspira; à vista deles, suspira de coração quebrantado e com amargura.

[7] Quando te perguntarem: Por que suspiras tu? Então, dirás: Por causa das novas. Quando elas vêm, todo coração desmaia, todas as mãos se afrouxam, todo espírito se angustia, e todos os joelhos se desfazem em água; eis que elas vêm e se cumprirão, diz o SENHOR Deus.

[8] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[9] Filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR: A espada, a espada está afiada e polida;

[6] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[7] Synu człowieczy! Zwróć swoje oblicze przeciwko Jeruzalemowi i zwiastuj przeciwko jego świątyni, i prorokuj przeciwko ziemi izraelskiej.

[8] I mów do ziemi izraelskiej: Tak mówi Wszechmocny Pan: Oto Ja jestem przeciwko tobie; wydobędę miecz z pochwy i wytępię spośród ciebie sprawiedliwego i bezbożnego.

[9] Ponieważ wytępię spośród ciebie sprawiedliwego i bezbożnego, dlatego mój miecz wyjdzie ze swojej pochwy przeciwko wszelkiemu ciału od południa do północy,

[10] I pozna wszelkie ciało, że Ja, Pan, wydobyłem swój miecz z jego pochwy i już nie wróci.

[11] Lecz ty, synu człowieczy, jęcz! Jęcz na ich oczach aż cię będą biodra bolały, jęcz gorzko!

[12] A gdy będą cię pytać: Dlaczego jęczysz? To im odpowiedz: Z powodu wieści, która gdy nadejdzie, to wszystkie serca struchleją i wszystkie ręce opadną, i wszelka odwaga się rozwieje, i wszystkie kolana rozmiękną jak woda. Oto nadchodzi ona i już jest tu! - mówi Wszechmocny Pan,

[13] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[14] Synu człowieczy, prorokuj i mów: Tak mówi Wszechmocny - mów: Miecz, miecz, wyostrzony jest i wygładzony.

[10] afiada para matança, polida para reluzir como relâmpago. Israel diz: Alegremo-nos! O cetro do meu filho despreza qualquer outra madeira.

[11] Mas Deus responde: Deu-se a espada a polir, para ser manejada; ela está afiada e polida, para ser posta na mão do matador.

[12] Grita e geme, ó filho do homem, porque ela será contra o meu povo, contra todos os príncipes de Israel. Estes, juntamente com o meu povo, estão entregues à espada; dá, pois, pancadas na tua coxa.

[13] Pois haverá uma prova; e que haverá, se o próprio cetro que desprezou a todos não vier a subsistir? – diz o SENHOR Deus.

[14] Tu, pois, ó filho do homem, profetiza e bate com as palmas uma na outra; duplique a espada o seu golpe, triplique-o a espada da matança, da grande matança, que os rodeia;

[15] para que desmaie o seu coração, e se multiplique o seu tropeçar junto a todas as portas. Faço reluzir a espada. Ah! Ela foi feita para ser raio e está afiada para matar.

[16] Ó espada, vira-te, com toda a força, para a direita, vira-te para a esquerda, para onde quer que o teu rosto se dirigir.

[17] Também eu baterei as minhas palmas uma na outra e desafogarei o meu furor; eu, o SENHOR, é que falei.

[18] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[15] Jest wyostrzony, by dokonać rzezi; jest wygładzony, by błyszczeć jak błyskawica. Alboż mamy się cieszyć? Berłem mojego syna wzgardziło każde drzewo.

[16] I dałem go do wygładzenia, aby go ujął w swoją dłoń; miecz jest wyostrzony i wygładzony, aby go dać do ręki temu, który zabija.

[17] Krzycz i biadaj, synu człowieczy, gdyż spadnie on na mój lud, na wszystkich książąt izraelskich, którzy są oddani pod miecz wraz z moim ludem - dlatego uderz się w biodro!

[18] Gdyż to jest próba; a co ma być, jeżeli berło wzgardzone nie będzie? - mówi Wszechmocny Pan.

[19] Lecz ty, synu człowieczy, prorokuj i klaskaj w dłonie, niech miecz uderzy dwakroć, trzykroć! Jest to miecz rzezi, wielki miecz rzezi, który ich okrąża,

[20] Aby serca struchlały i aby wiele potknęło się i padło. Sprawiłem, że wyostrzono miecz do zabijania we wszystkich ich bramach. Uczyniono go jak błyskawica, wygładzono go na rzeź.

[21] Ukaż swoją ostrość, bij w prawo, potem zwróć się w lewo, dokądkolwiek jest skierowane twoje ostrze!

[22] Również Ja klasnę w swoje dłonie i dam upust mojej zapalczywości. Ja, Pan, powiedziałem.

[23] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[19] Tu, pois, ó filho do homem, propõe dois caminhos por onde venha a espada do rei da Babilônia; ambos procederão da mesma terra; põe neles marcos indicadores, põe-nos na entrada do caminho para a cidade.
[20] Indica o caminho para que a espada chegue à Rabá dos filhos de Amom, a Judá e a Jerusalém, a fortificada.
[21] Porque o rei da Babilônia pára na encruzilhada, na entrada dos dois caminhos, para consultar os oráculos: sacode as flechas, interroga os ídolos do lar, examina o fígado.
[22] Caiu-lhe o oráculo para a direita, sobre Jerusalém, para dispor os aríetes, para abrir a boca com ordens de matar, para lançar gritos de guerra, para colocar os aríetes contra as portas, para levantar terraplenos, para edificar baluartes.
[23] Aos judeus, lhes parecerá isto oráculo enganador, pois têm em seu favor juramentos solenes; mas Deus se lembrará da iniqüidade deles, para que sejam apreendidos.

[24] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Visto que me fazeis lembrar da vossa iniqüidade, descobrindo-se as vossas transgressões, aparecendo os vossos pecados em todos os vossos atos, e visto que me viestes à memória, sereis apreendidos por causa disso.
[25] E tu, ó profano e perverso, príncipe de Israel, cujo dia virá no tempo do seu castigo final;

[24] A ty, synu człowieczy, wyznacz sobie dwie drogi, którymi ma przejść miecz króla babilońskiego! Z jednej ziemi mają wyjść obie. I postaw drogowskaz na rozstaju dróg do jednego i drugiego miasta.
[25] Wyznacz drogę, którą miecz dotrze najpierw do Rabby Amonickiej, a potem do Judy, a w jego środku do Jeruzalemu.

[26] Bo król babiloński stoi na rozdrożu, na początku obydwu dróg, aby radzić się wyroczni: Potrząsa strzałami, radzi się bałwanów, bada wątrobę.

[27] W jego prawej ręce jest wyrocznia: "Jeruzalem", że ma otworzyć usta do morderczego okrzyku, wydać głośny okrzyk bojowy, ustawić tarany przeciwko bramom, usypać wał, zbudować wieże oblężnicze.

[28] Lecz jest to w ich oczach wyrocznia złudna, chociaż składali uroczyste przysięgi; ale on przypomni ich winę, aby zostali pojmani.

Sąd nad Ammonitami

[29] Dlatego tak mówi Wszechmocny Pan: Ponieważ przypomnieliście mi swoją winę, bo ujawnione są wasze występki, a wasze grzechy widoczne są we wszystkich waszych czynach - ponieważ przypomnieliście się - zostaniecie z powodu nich pojmani.

[30] Lecz o tobie, bezecny bezbożniku, książę izraelski, którego dzień nadszedł w

czasie, gdy wina dojdzie do swojego kresu -

26 assim diz o SENHOR Deus: Tira o diadema e remove a coroa; o que é já não será o mesmo; será exaltado o humilde e abatido o soberbo.

31 Tak mówi Wszechmocny Pan: Precz z diademem, precz z koroną; nic nie pozostanie tak, jak jest. To, co niskie, będzie wywyższone, a co wysokie, będzie poniżone.

27 Ruína! Ruína! A ruínas a reduzirei, e ela já não será, até que venha aquele a quem ela pertence de direito; a ele a darei.

32 W gruzy, w gruzy, w gruzy obrócę je. Także ono nie pozostanie tak, aż przyjdzie ten, który ma do niego prawo; jemu je dam.

Miecz pomsty na Ammonitach

28 E tu, ó filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus acerca dos filhos de Amom e acerca dos seus insultos; dize, pois: A espada, a espada está desembainhada, polida para a matança, para consumir, para reluzir como relâmpago;

33 A ty, synu człowieczy, prorokuj i powiedz: Tak mówi Wszechmocny Pan o Ammonitach i ich urąganiu, powiedz: Miecz, miecz jest dobyty na rzeź, jest wygładzony na zniszczenie, aby błyszczał jak błyskawica -

29 para ser posta no pescoço dos profanos, dos perversos, cujo dia virá no tempo do castigo final, ao passo que te pregam visões falsas e te adivinham mentiras.

34 Gdy oni ci zwiastują fałszywe widzenia i kłamliwie wróżą, że przyłożą go do szyi bezecnych bezbożników, których dzień nadejdzie w czasie, gdy wina dojdzie do swojego kresu,

30 Torna a tua espada à sua bainha. No lugar em que foste formado, na terra do teu nascimento, te julgarei.

35 Włóż do pochwy. W miejscu, gdzie zostałeś stworzony, w ziemi twojego pochodzenia będę cię sądził.

31 Derramarei sobre ti a minha indignação, assoprarei contra ti o fogo do meu furor e te entregarei nas mãos de homens brutais, mestres de destruição.

36 I wyleję na ciebie mój gniew, dmuchnę na ciebie ogniem mojej złości; i wydam cię w ręce mężów zuchwałych, knujących zagładę.

32 Servirás de pasto ao fogo, o teu sangue será derramado no meio da terra, já não serás lembrado; pois eu, o SENHOR, é que falei.

37 Padniesz pastwą ognia, twoja krew się poleje po kraju, nie będziesz wspominany, bo Ja, Pan, powiedziałem.

Ezequiel 22

As abominações de Jerusalém

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Tu, pois, ó filho do homem, acaso, julgarás, julgarás a cidade sanguinária? Faze-lhe conhecer, pois, todas as suas abominações

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade que derrama sangue no meio de si, para que venha o seu tempo, e que faz ídolos contra si mesma, para se contaminar!

[4] Pelo teu sangue, por ti mesma derramado, tu te fizeste culpada e pelos teus ídolos, por ti mesma fabricados, tu te contaminaste e fizeste chegar o dia do teu julgamento e o término de teus anos; por isso, eu te fiz objeto de opróbrio das nações e de escárnio de todas as terras.

[5] As que estão perto de ti e as que estão longe escarnecerão de ti, ó infamada, cheia de inquietação.

[6] Eis que os príncipes de Israel, cada um segundo o seu poder, nada mais intentam, senão derramar sangue.

[7] No meio de ti, desprezam o pai e a mãe, praticam extorsões contra o estrangeiro e são injustos para com o órfão e a viúva.

[8] Desprezaste as minhas coisas santas e profanaste os meus sábados.

Ezechiela 22

Wina Izraela

[1] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[2] A ty, synu człowieczy, czy chcesz sądzić, czy chcesz sądzić miasto krwi przelewu? Przedstaw mu jego obrzydliwości

[3] I powiedz: Tak mówi Wszechmocny Pan: Biada miastu, które u siebie przelewa krew, aby nadszedł jego czas, które robi sobie bałwany, aby się przez nie kalać.

[4] Ściągnęłoś na siebie winę przez krew, którą przelałoś; skalałoś się przez bałwany, które zrobiłoś, przybliżyłoś swój dzień i doszłoś do kresu twoich lat. Dlatego uczynię cię szyderstwem narodów i pośmiewiskiem wszystkich ziem.

[5] Zarówno ci, którzy są ci bliscy, jak i ci, którzy są ci dalecy, wyszydzać cię będą z powodu skalania twojego imienia, żeś pełne swarów.

[6] Oto książęta izraelscy w tobie, każdy zadufany w siłę swojego ramienia, przelewają krew.

[7] U ciebie lekceważy się ojca i matkę, u ciebie dopuszczają się gwałtu nad obcym przybyszem, u ciebie krzywdzi się sieroty i wdowy.

[8] Lekceważysz moje świętości, bezcześcisz moje sabaty.

[9] Homens caluniadores se acham no meio de ti, para derramarem sangue; no meio de ti, comem carne sacrificada nos montes e cometem perversidade.
[10] No teu meio, descobrem a vergonha de seu pai e abusam da mulher no prazo da sua menstruação.

[11] Um comete abominação com a mulher do seu próximo, outro contamina torpemente a sua nora, e outro humilha no meio de ti a sua irmã, filha de seu pai.

[12] No meio de ti, aceitam subornos para se derramar sangue; usura e lucros tomaste, extorquindo-o; exploraste o teu próximo com extorsão; mas de mim te esqueceste, diz o SENHOR Deus.
[13] Eis que bato as minhas palmas com furor contra a exploração que praticaste e por causa da tua culpa de sangue, que há no meio de ti. Estará firme o teu coração?

[14] Estarão fortes as tuas mãos, nos dias em que eu vier a tratar contigo? Eu, o SENHOR, o disse e o farei.

[15] Espalhar-te-ei entre as nações, e te dispersarei em outras terras, e porei termo à tua imundícia.
[16] Serás profanada em ti mesma, à vista das nações, e saberás que eu sou o SENHOR.

[17] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:
[18] Filho do homem, a casa de Israel se tornou para mim em escória; todos eles

[9] U ciebie są oszczercy, którzy przelewają krew, a na górach jadają u ciebie z krwią, u ciebie popełniają czyny haniebne.

[10] U ciebie odsłania się nagość ojca, u ciebie obcuje się z kobietą w stanie jej nieczystości!
[11] Jeden dopuszcza się obrzydliwości z żoną swojego bliźniego, drugi hańbi swoją synową przez wszeteczeństwo, inny gwałci u ciebie swoją siostrę, córkę swojego ojca.
[12] U ciebie przyjmują łapówki za przelew krwi. Bierzesz odsetki i dopłatę, i krzywdzisz gwałtem swojego bliźniego, a mnie zapomniałoś - mówi Wszechmocny Pan.
[13] Lecz oto uderzę moją dłonią w twój niegodziwy zysk, który osiągnęłoś, i w twoje krwawe mordy, których u ciebie dokonano.
[14] Czy ostoi się twoje serce, czy ręce twoje będą dość mocne w tych dniach, gdy Ja wystąpię przeciwko tobie? Ja, Pan, powiedziałem i uczynię to.
[15] I rozproszę cię wśród narodów, i rozrzucę cię po krajach, i usunę z ciebie twoją nieczystość.
[16] I będą cię miały narody za przekleństwo; wtedy poznasz, że Ja jestem Pan.

Wytop metali obrazem oczyszczenia

[17] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[18] Synu człowieczy, żużlem stał się dla mnie dom izraelski; wszyscy oni, to tylko

são cobre, estanho, ferro e chumbo no meio do forno; em escória de prata se tornaram.

brąz i cyna, żelazo i ołów w tyglu, a stali się żużlem.

[19] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Pois que todos vós vos tornastes em escória, eis que vos ajuntarei no meio de Jerusalém.

[19] Dlatego mówi Wszechmocny Pan: Ponieważ wy wszyscy staliście się żużlem, oto Ja zgromadzę was w Jeruzalemie.

[20] Como se ajuntam a prata, e o cobre, e o ferro, e o chumbo, e o estanho no meio do forno, para assoprar o fogo sobre eles, a fim de se fundirem, assim vos ajuntarei na minha ira e no meu furor, e ali vos deixarei, e fundirei.

[20] Jak wrzuca się razem srebro i brąz, żelazo, ołów i cynę do tygla i rozpala pod nim ogień, aby je stopić, tak Ja zgromadzę was w moim gniewie i w mojej zapalczywości i wrzucę was razem, i stopię.

[21] Congregar-vos-ei e assoprarei sobre vós o fogo do meu furor; e sereis fundidos no meio de Jerusalém.

[21] Zgromadzę was i rozdmucham ogień swojej popędliwości przeciwko wam, abyście byli w nim stopieni.

[22] Como se funde a prata no meio do forno, assim sereis fundidos no meio dela; e sabereis que eu, o SENHOR, derramei o meu furor sobre vós.

[22] Jak topi się srebro w tyglu, tak wy będziecie w nim roztopieni i poznacie, że Ja wylałem na was swoją zapalczywość.

[23] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[23] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[24] Filho do homem, dize-lhe: Tu és terra que não está purificada e que não tem chuva no dia da indignação.

[24] Synu człowieczy, mów do niej: Ty jesteś ziemią nie skropioną i nie zroszoną deszczem w dniu gniewu,

[25] Conspiração dos seus profetas há no meio dela; como um leão que ruge, que arrebata a presa, assim eles devoram as almas; tesouros e coisas preciosas tomam, multiplicam as suas viúvas no meio dela.

[25] Której książęta to ryczące, drapieżne lwy. Pożerają ludzi, zabierają mienie i dostatek, pomnażają w niej liczbę jej wdów.

[26] Os seus sacerdotes transgridem a minha lei e profanam as minhas coisas santas; entre o santo e o profano, não fazem diferença, nem discernem o imundo do limpo e dos meus sábados escondem os

[26] Jej kapłani gwałcą mój zakon i znieważają moje świętości, nie odróżniają świętego od pospolitego i nie pouczają o tym, co nieczyste, a co czyste. Zamykają

olhos; e, assim, sou profanado no meio deles.

[27] Os seus príncipes no meio dela são como lobos que arrebatam a presa para derramarem o sangue, para destruírem as almas e ganharem lucro desonesto.

[28] Os seus profetas lhes encobrem isto com cal por visões falsas, predizendo mentiras e dizendo: Assim diz o SENHOR Deus, sem que o SENHOR tenha falado.

[29] Contra o povo da terra praticam extorsão, andam roubando, fazem violência ao aflito e ao necessitado e ao estrangeiro oprimem sem razão.

[30] Busquei entre eles um homem que tapasse o muro e se colocasse na brecha perante mim, a favor desta terra, para que eu não a destruísse; mas a ninguém achei.

[31] Por isso, eu derramei sobre eles a minha indignação, com o fogo do meu furor os consumi; fiz cair-lhes sobre a cabeça o castigo do seu procedimento, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 23

Oolá e Oolibá, as duas meretrizes

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, houve duas mulheres, filhas de uma só mãe.

[3] Estas se prostituíram no Egito; prostituíram-se na sua mocidade; ali foram apertados os seus peitos e apalpados os seios da sua virgindade.

swoje oczy przed swoimi sabatami tak, że jestem wśród nich zbezczeszczony.

[27] Jej wodzowie to wilki drapieżne, przelewają krew, niszczą życie ludzkie, aby osiągnąć zysk.

[28] Jej prorocy wszystko to im otynkowują, zwiastując im złudne widzenia, prorokując im kłamliwie i mówiąc: Tak mówi Wszechmocny Pan - chociaż Pan nie mówił.

[29] Lud pospolity popełnia gwałt i dopuszcza się rabunku; uciskają ubogiego i biednego i bezprawnie krzywdzi się obcego przybysza.

[30] Szukałem wśród nich męża, który by potrafił wznieść mur i przed moim obliczem stanąć w wyłomie, wstawiając się za krajem, abym go nie zniszczył, lecz nie znalazłem.

[31] Dlatego musiałem wylać na nich swój gniew, zniszczyłem ich w ogniu mojej popędliwości i ich postępki zwaliłem im na głowę - mówi Wszechmocny Pan.

Ezechiela 23

Dwie siostry nierządnice: Samaria i Jeruzalem

[1] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[2] Synu człowieczy! Były dwie kobiety, córki jednej matki.

[3] Uprawiały w Egipcie w swojej młodości nierząd. Tam ściskano ich piersi i tam obmacywano ich dziewicze łono.

[4] Os seus nomes eram: Oolá, a mais velha, e Oolibá, sua irmã; e foram minhas e tiveram filhos e filhas; e, quanto ao seu nome, Samaria é Oolá, e Jerusalém é Oolibá.

[5] Prostituiu-se Oolá, quando era minha; inflamou-se pelos seus amantes, pelos assírios, seus vizinhos,

[6] que se vestiam de azul, governadores e sátrapas, todos jovens de cobiçar, cavaleiros montados a cavalo.

[7] Assim, cometeu ela as suas devassidões com eles, que eram todos a fina flor dos filhos da Assíria, e com todos aqueles pelos quais se inflamava; com todos os seus ídolos se contaminou.

[8] As suas impudicícias, que trouxe do Egito, não as deixou; porque com ela se deitaram na sua mocidade, e eles apalparam os seios da sua virgindade e derramaram sobre ela a sua impudicícia.

[9] Por isso, a entreguei nas mãos dos seus amantes, nas mãos dos filhos da Assíria, pelos quais se inflamara.

[10] Estes descobriram as vergonhas dela, levaram seus filhos e suas filhas; porém a ela mataram à espada; e ela se tornou falada entre as mulheres, e sobre ela executaram juízos.

[11] Vendo isto sua irmã Oolibá, corrompeu a sua paixão mais do que ela, e as suas devassidões foram maiores do que as de sua irmã.

[4] A ich imiona to: starszej Ohola, a jej siostry Oholiba. Należały do mnie, rodziły synów i córki. Ich imiona to: Ohola, czyli Samaria, a Oholiba to Jeruzalem.

[5] Ohola cudzołożyła, choć jeszcze była pod moją władzą mężowską, i zapałała namiętnością do swoich kochanków Asyryjczyków, którzy do niej przychodzili,

[6] Odziani w fioletową purpurę, namiestnicy i dostojnicy; wszyscy oni to urodziwi młodzieńcy, rycerze dosiadający rumaków.

[7] I oddawała im się w swoim cudzołóstwie - a wszyscy oni to kwiat młodzieży asyryjskiej - i ze wszystkimi, do których zapałała namiętnością, kalała się wszelkim ich bałwochwalstwem.

[8] Lecz nie zaniechała swojego cudzołóstwa z Egiptem; bo już w młodości jej z nią obcowali, obmacywali jej dziewicze piersi i z nią dawali upust swojej rozpuście.

[9] Dlatego wydałem ją w ręce jej kochanków, w ręce Asyryjczyków, do których zapałała namiętnością.

[10] Ci odsłonili jej nagość, zabrali jej synów i córki, a ją zabili mieczem. I stała się przysłowiem wśród kobiet, gdyż dokonano nad nią sądów.

[11] A chociaż to widziała jej siostra Oholiba, jednak jeszcze gorszą niż ona zapałała namiętnością i jeszcze gorsze popełniała cudzołóstwo niż jej siostra.

[12] Inflamou-se pelos filhos da Assíria, governadores e sátrapas, seus vizinhos, vestidos com primor, cavaleiros montados a cavalo, todos jovens de cobiçar.

[13] Vi que se tinha contaminado; o caminho de ambas era o mesmo.

[14] Aumentou as suas impudicícias, porque viu homens pintados na parede, imagens dos caldeus, pintados de vermelho:

[15] de lombos cingidos e turbantes pendentes da cabeça, todos com aparência de oficiais, semelhantes aos filhos da Babilônia, na Caldéia, em terra do seu nascimento.

[16] Vendo-os, inflamou-se por eles e lhes mandou mensageiros à Caldéia.

[17] Então, vieram ter com ela os filhos da Babilônia, para o leito dos amores, e a contaminaram com as suas impudicícias; ela, após contaminar-se com eles, enojada, os deixou.

[18] Assim, tendo ela posto a descoberto as suas devassidões e sua nudez, a minha alma se alienou dela, como já se dera com respeito à sua irmã.

[19] Ela, todavia, multiplicou as suas impudicícias, lembrando-se dos dias da sua mocidade, em que se prostituíra na terra do Egito.

[12] Zapałała namiętnością do Asyryjczyków, do namiestników i dostojników, którzy do niej przychodzili, wspaniale odzianych rycerzy, samych urodziwych młodzianów.

[13] I widziałem, że się skalała; obie jednakowo postępowały.

[14] Lecz ona posunęła się w swojej rozpuście jeszcze dalej, gdy zobaczyła mężczyzn malowanych na ścianie, obrazy Chaldejczyków, malowane czerwoną farbą,

[15] Przepasanych w biodrach pasem, z wielkimi zawojami na głowach - wszyscy z wyglądu to rycerze, podobni do Babilończyków, których ojczyzną jest Chaldea.

[16] I zapałała do nich namiętnością, gdy ich zobaczyła; i wysłała do nich posłańców, do Chaldei.

[17] Wtedy Babilończycy przyszli do niej, aby się z nią popieścić i skalali ją swoją rozpustą. A gdy została przez nich skalana, odwróciła się od nich jej dusza.

[18] A gdy tak jawnie uprawiała swoją rozpustę i odsłaniała swój srom, wtedy i moja dusza odwróciła się od niej, tak jak odwróciła się od jej siostry.

[19] Lecz ona jeszcze wzmogła swoją rozpustę, przypominając sobie dni swojej młodości, gdy uprawiała wszeteczeństwo w ziemi egipskiej.

[20] Inflamou-se pelos seus amantes, cujos membros eram como o de jumento e cujo fluxo é como o fluxo de cavalos.

[20] Zapałała namiętnością do swoich zalotników, których członki były jak członki osłów, a wytrysk ich nasienia jak wytrysk ogierów.

[21] Assim, trouxeste à memória a luxúria da tua mocidade, quando os do Egito apalpavam os teus seios, os peitos da tua mocidade.

[21] I ty zatęskniłaś za ohydnym zachowaniem się w swojej młodości, gdy Egipcjanie ściskali twoje piersi i obmacywali dziewicze twoje łono.

[22] Por isso, ó Oolibá, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu suscitarei contra ti os teus amantes, os quais, enojada, tu os deixaras, e os trarei contra ti de todos os lados:

[22] Dlatego, Oholibo, tak mówi Wszechmocny Pan: Oto Ja pobudzę przeciwko tobie twoich zalotników, od których się odwróciła twoja dusza z odrazą, i sprowadzę ich zewsząd przeciwko tobie:

[23] os filhos da Babilônia e todos os caldeus de Pecode, de Soa, de Coa e todos os filhos da Assíria com eles, jovens de cobiçar, governadores e sátrapas, príncipes e homens de renome, todos montados a cavalo.

[23] Babilończyków i wszystkich Chaldejczyków - z Pekod, Szoa i Koa, a z nimi wszystkich Asyryjczyków, urodziwych młodzianów, namiestników i wszystkich dostojników, rycerzy, którzy do ciebie przychodzili, z których wszyscy dosiadają rumaków,

[24] Virão contra ti do Norte, com carros e carretas e com multidão de povos; pôr-se-ão contra ti em redor, com paveses, e escudos, e capacetes; e porei diante deles o juízo, e julgar-te-ão segundo os seus direitos.

[24] I przyjdą do ciebie z gromadą rydwanów i wozów, i z masą wojska; i ustawią zewsząd przeciwko tobie tarczę i puklerz, i hełm. Oddam im sąd, aby osądzili cię według swoich praw.

[25] Porei contra ti o meu zelo, e eles te tratarão com furor; cortar-te-ão o nariz e as orelhas, e o que restar cairá à espada; levarão teus filhos e tuas filhas, e quem ainda te restar será consumido pelo fogo.

[25] Zwrócę przeciwko tobie swoją żarliwość, aby postąpili z tobą w zapalczywości: Obetną ci nos i uszy; a ci, którzy się u ciebie ostoją, padną od miecza. Zabiorę twoich synów i twoje córki; a co jeszcze u ciebie ocaleje, to strawi ogień.

[26] Despojar-te-ão dos teus vestidos e tomarão as tuas jóias de adorno.

[27] Assim, farei cessar em ti a tua luxúria e a tua prostituição, provenientes da terra do Egito; não levantarás os olhos para eles e já não te lembrarás do Egito.

[28] Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu te entregarei nas mãos daqueles a quem aborreces, nas mãos daqueles que, enojada, tu deixaste.

[29] Eles te tratarão com ódio, e levarão todo o fruto do teu trabalho, e te deixarão nua e despida; descobrir-se-á a vergonha da tua prostituição, a tua luxúria e as tuas devassidões.

[30] Estas coisas se te farão, porque te prostituíste com os gentios e te contaminaste com os seus ídolos.

[31] Andaste no caminho de tua irmã; por isso, entregarei o seu copo na tua mão.

[32] Assim diz o SENHOR Deus: Beberás o copo de tua irmã, fundo e largo; servirás de riso e escárnio; pois nele cabe muito.

[33] Encher-te-ás de embriaguez e de dor; o copo de tua irmã Samaria é copo de espanto e de desolação.

[34] Tu o beberás, e esgotá-lo-ás, e lhe roerás os cacos, e te rasgarás os peitos, pois eu o falei, diz o SENHOR Deus.

[35] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como te esqueceste de mim e me viraste

[26] Potem zwloką z ciebie twoje szaty i zabiorą wspaniałe twoje klejnoty.

[27] I położę kres twojej niegodziwości i twojemu wszeteczeństwu z ziemi egipskiej; nie podniesiesz już na nich swoich oczu, a Egipcjan nie będziesz już wspominała.

[28] Bo tak mówi Wszechmocny Pan: Oto Ja wydam cię w ręce tych, których nienawidzisz, w ręce tych, od których odwróciła się twoja dusza.

[29] I postąpią z tobą z nienawiścią; zabiorą cały twój dorobek i pozostawią cię nagą i gołą, tak że będzie odsłonięty wszeteczny twój srom, twoja niegodziwość i twoje wszeteczeństwo.

[30] One to na ciebie sprowadziły, ponieważ uprawiałaś wszeteczeństwo z narodami i skalałaś się ich bałwanami.

[31] Drogą swojej siostry postępowałaś, dlatego wkładam jej kielich do twojej ręki.

[32] Tak mówi Wszechmocny Pan: Z głębokiego i szerokiego kielicha swojej siostry pić będziesz, bo on wiele zmieści - będziesz pośmiewiskiem i szyderstwem.

[33] Upojenia i męki pełen będzie, kielichem zgrozy i zagłady jest kielich twojej siostry Samarii.

[34] Z niego będziesz piła i wychylisz go do dna, wylizywać będziesz jeszcze jego skorupy i zranisz nimi swoje piersi; bo Ja to powiedziałem - mówi Wszechmocny Pan.

[35] Dlatego tak mówi Wszechmocny Pan: Ponieważ mnie zapomniałaś i odsunęłaś

as costas, também carregarás com a tua luxúria e as tuas devassidões.

36 Disse-me ainda o SENHOR: Filho do homem, julgarás tu a Oolá e a Oolibá? Declara-lhes, pois, as suas abominações.

37 Porque adulteraram, e nas suas mãos há culpa de sangue; com seus ídolos adulteraram, e até os seus filhos, que me geraram, ofereceram a eles para serem consumidos pelo fogo.

38 Ainda isto me fizeram: no mesmo dia contaminaram o meu santuário e profanaram os meus sábados.

39 Pois, havendo sacrificado seus filhos aos ídolos, vieram, no mesmo dia, ao meu santuário para o profanarem; e assim o fizeram no meio da minha casa.

40 E mais ainda: mandaram vir uns homens de longe; fora-lhes enviado um mensageiro, e eis que vieram; por amor deles, te banhaste, coloriste os olhos e te ornaste de enfeites;

41 e te assentaste num suntuoso leito, diante do qual se achava mesa preparada, sobre que puseste o meu incenso e o meu óleo.

42 Com ela se ouvia a voz de muita gente que folgava; com homens de classe baixa foram trazidos do deserto uns bêbados, que puseram braceletes nas mãos delas e, na cabeça, coroas formosas.

43 Então, disse eu da envelhecida em adultérios: continuará ela em suas prostituições?

mnie na bok, dlatego ponoś skutki swojej niegodziwości i swojego wszeteczeństwa.

36 I rzekł Pan do mnie: Synu człowieczy, czy chcesz sądzić Oholę i Oholibę? Przedstaw im ich obrzydliwości.

37 Cudzołożyły bowiem i krew jest na ich dłoniach. Cudzołożyły ze swoimi bałwanami; a nawet swoich synów, których mi urodziły, przeprowadzały przez ogień im na pastwę.

38 A jeszcze to mi uczyniły, że skalały w owym dniu moją świątynię i zbezcześciły moje sabaty.

39 Zarzynały swoje dzieci w ofierze dla swoich bałwanów, a tego samego dnia przychodziły do mojej świątyni, kalając ją, i tak oto postępowały w moim przybytku.

40 A nawet posyłały do mężczyzn, którzy mieli z daleka przyjść; a gdy wysłano do nich posłańca, i oni przyszli, ty kąpałaś się dla nich, podmalowywałaś swoje oczy i wkładałaś na siebie klejnoty.

41 I siadałaś na zaścielonym łożu, przed którym był zastawiony stół; kładłaś na nim moje kadzidło i moją oliwę.

42 Potem rozlegał się głośny śpiew beztroskiej gromady i do mężów z pospólstwa sprowadzono z pustyni pijaków. Włożyli oni naramienniki na ramiona kobiet i wspaniałe wieńce na ich głowy.

43 I pomyślałem: W taki sposób cudzołożyli; jak z nierządnicą uprawiali nierząd.

[44] E passaram a estar com ela, como quem freqüenta a uma prostituta; assim, passaram a freqüentar a Oolá e a Oolibá, mulheres depravadas,

[45] de maneira que homens justos as julgarão como se julgam as adúlteras e as sanguinárias; porque são adúlteras, e, nas suas mãos, há culpa de sangue.

[46] Pois assim diz o SENHOR Deus: Farei subir contra elas grande multidão e as entregarei ao tumulto e ao saque.

[47] A multidão as apedrejará e as golpeará com as suas espadas; a seus filhos e suas filhas matarão e as suas casas queimarão.

[48] Assim, farei cessar a luxúria da terra, para que se escarmentem todas as mulheres e não façam segundo a luxúria delas.

[49] O castigo da vossa luxúria recairá sobre vós, e levareis os pecados dos vossos ídolos; e sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

Ezequiel 24

A parábola da panela

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, em o nono ano, no décimo mês, aos dez dias do mês, dizendo:

[2] Filho do homem, escreve o nome deste dia, deste mesmo dia; porque o rei da Babilônia se atira contra Jerusalém neste dia.

[3] Propõe uma parábola à casa rebelde e dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Põe

[44] Obcowali z nią, jak obcuje się nierządnicą; tak oni obcowali z Oholą i z Oholibą, aby popełniać niegodziwość.

[45] Lecz sprawiedliwi mężowie będą je sądzić według prawa dotyczącego cudzołożnic i morderczyń; gdyż są cudzołożnicami i krew jest na ich rękach.

[46] Gdyż tak mówi Wszechmocny Pan: Niech zwołają przeciwko nim zgromadzenie ludu i niech je oddadzą na postrach i łup.

[47] Zgromadzenie ludu niech je ukamienuje i poćwiartuje swoimi mieczami; niech zabiją ich synów i córki, a ich domy spalą.

[48] Tak usunę niegodziwość z kraju, aby wszystkie kobiety były ostrzeżone i nie popełniały niegodziwości jak tamte.

[49] I nałożą na was skutki niegodziwości waszej, i poniesiecie karę za popełnione grzechy z waszymi bałwanami - i poznacie, że Ja jestem Wszechmocny Pan.

Ezechiela 24

Podobieństwo o zardzewiałym kotle

[1] W dziewiątym roku, w dziesiątym miesiącu, dziesiątego dnia tego miesiąca doszło mnie słowo Pana tej treści:

[2] Synu człowieczy, zapisz sobie dokładnie datę tego dnia! W tym właśnie dniu król babiloński natarł na Jeruzalem.

[3] I ułóż na dom przekory przypowieść, i powiedz do nich: Tak mówi Wszechmocny

ao lume a panela, põe-na, deita-lhe água dentro,

[4] ajunta nela pedaços de carne, todos os bons pedaços, as coxas e as espáduas; enche-a de ossos escolhidos.

[5] Pega do melhor do rebanho e empilha lenha debaixo dela; faze-a ferver bem, e cozam-se dentro dela os ossos.

[6] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade sanguinária, da panela cheia de ferrugem, ferrugem que não foi tirada dela! Tira de dentro a carne, pedaço por pedaço, sem escolha.

[7] Porque a culpa de sangue está no meio dela; derramou-o sobre penha descalvada e não sobre a terra, para o cobrir com o pó;

[8] para fazer subir a indignação, para tomar vingança, eu pus o seu sangue numa penha descalvada, para que não fosse coberto.

[9] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade sanguinária! Também eu farei pilha grande.

[10] Amontoa muita lenha, acende o fogo, cozinha a carne, engrossa o caldo, e ardam os ossos.

[11] Então, porás a panela vazia sobre as brasas, para que ela aqueça, o seu cobre se torne candente, funda-se a sua imundícia dentro dela, e se consuma a sua ferrugem.

[12] Trabalho inútil! Não sai dela a sua muita ferrugem, nem pelo fogo.

Pan: Przystaw kocioł do ognia, przystaw, nalej też do niego wody!

[4] Włóż do niego kawałki mięsa, same dobre kawałki, udziec i łopatkę; napełnij go dobrymi kośćmi!

[5] Weź to z wyborowych owiec, ułóż też drwa pod nim; niech zakipią te kawałki mięsa i ugotują się także w nim jego kości!

[6] Dlatego tak mówi Wszechmocny Pan: Biada miastu, które przelewa krew, kotłowi, w którym jest rdza i z którego jego rdza nie schodzi! Dobywaj z niego kawałek po kawałku, niech nie pada o to los.

[7] Gdyż jest w nim krew przez nie przelana; wytoczyło ją na nagiej skale, nie wylało jej na ziemię, nie przysypało jej prochem.

[8] Aby wywołać mój gniew i wzbudzić chęć pomsty, wytoczyło krew na nagiej skale, i ta nie mogła być przykryta.

[9] Dlatego tak mówi Wszechmocny Pan: Biada miastu, które przelewa krew! I Ja wzniosę wielki stos drew.

[10] Zbierz wiele drew, rozniećć ogień, dobrze ugotuj mięso, wylej polewkę, tak że kości się przypalą.

[11] Potem postaw pusty kocioł na jego węglach, niech się rozpali jego miedź, aby się jego nieczystość roztopiła w nim i zniszczała jego rdza.

[12] Na próżno się trudziłem. Jego gruba rdza nie zeszła z niego w ogniu.

[13] Na tua imundícia está a luxúria; porque eu quis purificar-te, e não te purificaste, não serás nunca purificada da tua imundícia, até que eu tenha satisfeito o meu furor contra ti.

[14] Eu, o SENHOR, o disse: será assim, e eu o farei; não tornarei atrás, não pouparei, nem me arrependerei; segundo os teus caminhos e segundo os teus feitos, serás julgada, diz o SENHOR Deus.

A viuvez de Ezequiel

[15] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[16] Filho do homem, eis que, às súbitas, tirarei a delícia dos teus olhos, mas não lamentarás, nem chorarás, nem te correrão as lágrimas.

[17] Geme em silêncio, não faças lamentação pelos mortos, prende o teu turbante, mete as tuas sandálias nos pés, não cubras os bigodes e não comas o pão que te mandam.

[18] Falei ao povo pela manhã, e, à tarde, morreu minha mulher; na manhã seguinte, fiz segundo me havia sido mandado.

[19] Então, me disse o povo: Não nos farás saber o que significam estas coisas que estás fazendo?

[20] Eu lhes disse: Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[21] Dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu profanarei o meu santuário, objeto do vosso mais alto orgulho, delícia dos vossos olhos e anelo

[13] Ponieważ skalałoś się niegodziwością, a Ja chciałem cię oczyścić, lecz ty nie dałoś się oczyścić ze swojego skalania, dlatego też już nie będziesz czyste, aż dam upust mojej zapalczywości na ciebie.

[14] Ja, Pan, powiedziałem to i to nastąpi, i Ja tego dokonam. Nie zaniedbam tego i nie ulituję się ani też nie pożałuję. Osądzę cię według twojego postępowania i według twoich uczynków - mówi Wszechmocny Pan.

Zgon Żony proroka

[15] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[16] Synu człowieczy, oto Ja zabiorę ci przez nagłą śmierć rozkosz twoich oczu, lecz ty nie biadaj ani nie płacz, niech ani jedna łza u ciebie się nie pojawi.

[17] Wzdychaj tylko cicho, nie urządzaj żałoby po zmarłym. Zawiąż sobie zawój na głowie, na nogi włóż sandały, nie zasłaniaj swojej brody i nie jedz chleba żałoby.

[18] Z rana przemawiałem do ludu, a wieczorem zmarła moja żona; następnego rana uczyniłem to, co mi nakazano.

[19] Wtedy lud rzekł do mnie: Czy nie powiesz nam, co to dla nas znaczy, że ty tak czynisz?

[20] I odpowiedziałem im: Doszło mnie słowo Pana tej treści:

[21] Przemów do domu izraelskiego: Tak mówi Wszechmocny Pan: Oto Ja zbezczeszczę moją świątynię, chlubę waszej potęgi, z której jesteście dumni,

de vossa alma; vossos filhos e vossas filhas, que deixastes, cairão à espada.

[22] Fareis como eu fiz: não cobrireis os bigodes, nem comereis o pão que vos mandam.

[23] Trareis à cabeça os vossos turbantes e as vossas sandálias, nos pés; não lamentareis, nem chorareis, mas definhar-vos-eis nas vossas iniqüidades e gemereis uns com os outros.

[24] Assim vos servirá Ezequiel de sinal; segundo tudo o que ele fez, assim fareis. Quando isso acontecer, sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

[25] Filho do homem, não sucederá que, no dia em que eu lhes tirar o objeto do seu orgulho, o seu júbilo, a sua glória, a delícia dos seus olhos e o anelo de sua alma e a seus filhos e suas filhas,

[26] nesse dia, virá ter contigo algum que escapar, para te dar a notícia pessoalmente?

[27] Nesse dia, abrir-se-á a tua boca para com aquele que escapar; falarás e já não ficarás mudo. Assim, lhes servirás de sinal, e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 25

Profecia contra Amom

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

rozkosz waszych oczu i ukochanie waszych dusz. Wasi synowie i wasze córki, które tam pozostawiliście, padną od miecza.

[22] Wtedy uczynicie to, co Ja uczyniłem: Nie będziecie zasłaniali swoich bród i nie będziecie jedli chleba żałoby.

[23] Zawoje będą na waszych głowach, a na waszych nogach sandały, nie będziecie urządzali żałoby ani płakali, lecz z powodu swoich win uschniecie i jeden przed drugim będziecie jęczeć.

[24] I Ezechiel będzie wam znakiem; dokładnie tak, jak on uczynił, i wy uczynicie, gdy to nastąpi. I poznacie, że Ja jestem Wszechmocny Pan.

O dniu nadejścia wieści o zdobyciu Jeruzalemu

[25] A ty, synu człowieczy, w dniu, w którym Ja im zabiorę ich gród warowny, ich radość i chlubę, rozkosz ich oczu i ukochanie ich duszy, ich synów i ich córki,

[26] W tym dniu przyjdzie do ciebie uchodźca, aby przynieść ci wieść.

[27] W tym dniu otworzą się twoje usta przed uchodźcą i przemówisz, i już nie będziesz niemy. Będziesz dla nich znakiem, i poznają, że Ja jestem Pan.

Ezechiela 25

Zapowiedź kary dla Ammonitów, Edomitów, Filistyńczyków

[1] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra os filhos de Amom e profetiza contra eles.

[2] Synu człowieczy, zwróć swoje oblicze przeciwko Ammonitom i prorokuj przeciwko nim,

[3] Dize aos filhos de Amom: Ouvi a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que tu disseste: Bem feito!, acerca do meu santuário, quando foi profanado; acerca da terra de Israel, quando foi assolada; e da casa de Judá, quando foi para o exílio,

[3] I powiedz do Ammonitów: Słuchajcie słowa Wszechmocnego Pana: Tak mówi Wszechmocny Pan: Ponieważ mówiłeś: Acha! nad moją świątynią, gdy była zbezczeszczona, i nad ziemią izraelską, gdy była spustoszona, i nad domem judzkim, gdy musiał iść do niewoli,

[4] eis que te entregarei ao poder dos filhos do Oriente, e estabelecerão em ti os seus acampamentos e porão em ti as suas moradas; eles comerão os teus frutos e beberão o teu leite.

[4] Dlatego oto oddam cię mieszkańcom Wschodu w posiadanie. Założą oni u ciebie swoje obozowisko i urządzą u ciebie swoje mieszkanie; będą zjadać twoje owoce i wypijać twoje mleko.

[5] Farei de Rabá uma estrebaria de camelos e dos filhos de Amom, um curral de ovelhas; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[5] I uczynię z Rabby legowisko wielbłądów, a z miast Ammonitów miejsce popasu dla owiec. I poznacie, że Ja jestem Pan!

[6] Porque assim diz o SENHOR Deus: Visto como bateste as palmas, e pateaste, e, com toda a malícia de tua alma, te alegraste da terra de Israel,

[6] Gdyż tak mówi Wszechmocny Pan: Ponieważ klaskałeś w dłonie i tupałeś nogami, i z całą pogardą w duszy radowałeś się z powodu ziemi izraelskiej,

[7] eis que estendi a mão contra ti e te darei por despojo às nações; eliminar-te-ei dentre os povos e te farei perecer dentre as terras. Acabarei de todo contigo, e saberás que eu sou o SENHOR.

[7] Dlatego oto wyciągnę moją rękę przeciwko tobie i wydam cię narodom na łup, wytępię cię z pośród ludów i wygubię cię z pośród ziem; zniszczę cię, i poznasz, że Ja jestem Pan.

Profecia contra Moabe

[8] Assim diz o SENHOR Deus: Visto como dizem Moabe e Seir: Eis que a casa de Judá é como todas as nações,

[8] Tak mówi Wszechmocny Pan: Ponieważ Moab i Seir mówią: Oto dom judzki jest jak wszystkie inne narody,

[9] eis que eu abrirei o flanco de Moabe desde as cidades, desde as suas cidades fronteiras, a glória da terra, Bete-Jesimote, Baal-Meom e Quiriataim;

[9] Dlatego Ja odsłonię zbocza Moabu i będzie bez miast, aż do swoich krańców, bez chluby kraju, którymi są: Bet-Jeszimot, Baal-Meon i Kiriataim.

[10] dá-las-ei aos povos do Oriente em possessão, como também os filhos de Amom, para que destes não haja memória entre as nações.

[10] Oddam go wraz z Ammonitami mieszkańcom Wschodu w posiadanie, aby go już nie wspomniano między narodami.

[11] Também executarei juízos contra Moabe, e os moabitas saberão que eu sou o SENHOR.

[11] I dokonam sądów w Moabie, i poznają, że Ja jestem Pan.

Profecia contra Edom

[12] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que Edom se houve vingativamente para com a casa de Judá e se fez culpadíssimo, quando se vingou dela,

[12] Tak mówi Wszechmocny Pan: Ponieważ Edom mścił się na domu judzkim, ciężko zawinił przez swoją zemstę na nich,

[13] assim diz o SENHOR Deus: Também estenderei a mão contra Edom e eliminarei dele homens e animais; torná-lo-ei deserto, e desde Temã até Dedã cairão à espada.

[13] Dlatego tak mówi Wszechmocny Pan: Wyciągnę rękę przeciw Edomowi, wytępię z niego lud i bydło i obrócę go w ruinę; od Temanu aż do Dedanu padną od miecza.

[14] Exercerei a minha vingança contra Edom, por intermédio do meu povo de Israel; este fará em Edom segundo a minha ira e segundo o meu furor; e os edomitas conhecerão a minha vingança, diz o SENHOR Deus.

[14] Moją pomstę nad Edomem złożę w ręce mojego ludu izraelskiego, postąpię z Edomem w moim gniewie i zapalczywości i poznają moją pomstę - mówi Wszechmocny Pan.

Profecia contra a Filístia

[15] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que os filisteus se houveram vingativamente e com desprezo de alma executaram vingança, para destruírem com perpétua inimizade,

[15] Tak mówi Wszechmocny Pan: Ponieważ Filistyńczycy działali mściwie i pełni złośliwości w duszy mścili się, siejąc zniszczenie w nieustannej wrogości,

[16] assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estendo a mão contra os filisteus, e eliminarei os queretitas, e farei perecer o resto da costa do mar.

[16] Przeto tak mówi Wszechmocny Pan: Oto Ja wyciągnę rękę przeciw Filistyńczykom, wytępię Kreteńczyków i wygubię resztkę na brzegu morza,

[17] Tomarei deles grandes vinganças, com furiosas repreensões; e saberão que eu sou

[17] I dokonam na nich srogiej pomsty w strasznych karach i poznają, że Ja jestem Pan, gdy wywrę na nich swoją zemstę.

o SENHOR, quando eu tiver exercido a minha vingança contra eles.

Ezequiel 26

Profecia contra Tiro

[1] No undécimo ano, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, visto que Tiro disse no tocante a Jerusalém: Bem feito! Está quebrada a porta dos povos; abriu-se para mim; eu me tornarei rico, agora que ela está assolada,

[3] assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra ti, ó Tiro, e farei subir contra ti muitas nações, como faz o mar subir as suas ondas.

[4] Elas destruirão os muros de Tiro e deitarão abaixo as suas torres; e eu varrerei o seu pó, e farei dela penha descalvada.

[5] No meio do mar, virá a ser um enxugadouro de redes, porque eu o anunciei, diz o SENHOR Deus; e ela servirá de despojo para as nações.

[6] Suas filhas que estão no continente serão mortas à espada; e saberão que eu sou o SENHOR.

[7] Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu trarei contra Tiro a Nabucodonosor, rei da Babilônia, desde o Norte, o rei dos reis, com cavalos, carros e cavaleiros e com a multidão de muitos povos.

Ezechiela 26

Zapowiedź kary nad Tyrem

[1] W jedenastym roku, pierwszego dnia jedenastego miesiąca, doszło mnie słowo Pana tej treści:

[2] Synu człowieczy, ponieważ Tyr mówi o Jeruzalemie: Cha! Cha! złamana jest brama ludów! Otwarła się przede mną. Ja się wzbogacę przez jego spustoszenie,

[3] Dlatego tak mówi Wszechmocny Pan: Oto wystąpię przeciwko tobie, Tyrze! Wywiodę przeciwko tobie liczne narody, jak morze, gdy podnosi swoje fale.

[4] I zburzą mury Tyru, i rozwalą jego wieże; zmiotę z niego jego kurz i uczynię z niego nagą skałę.

[5] Będzie miejscem, gdzie rozciągają sieci rybackie pośród morza - gdyż Ja powiedziałem - mówi Wszechmocny Pan - i stanie się łupem narodów.

[6] Jego miasta podległe na lądzie będą pobite mieczem. I poznają, że Ja jestem Pan.

[7] Gdyż tak mówi Wszechmocny Pan: Oto Ja sprowadzę na Tyr z północy Nebukadnesara, króla babilońskiego, króla królów, z rumakami, rydwanami, jeźdźcami i licznym wojskiem.

[8] As tuas filhas que estão no continente, ele as matará à espada; levantará baluarte contra ti; contra ti levantará terrapleno e um telhado de paveses.

[9] Disporá os seus aríetes contra os teus muros e, com os seus ferros, deitará abaixo as tuas torres.

[10] Pela multidão de seus cavalos, te cobrirá de pó; os teus muros tremerão com o estrondo dos cavaleiros, das carretas e dos carros, quando ele entrar pelas tuas portas, como pelas entradas de uma cidade em que se fez brecha.

[11] Com as unhas dos seus cavalos, socará todas as tuas ruas; ao teu povo matará à espada, e as tuas fortes colunas cairão por terra.

[12] Roubarão as tuas riquezas, saquearão as tuas mercadorias, derribarão os teus muros e arrasarão as tuas casas preciosas; as tuas pedras, as tuas madeiras e o teu pó lançarão no meio das águas.

[13] Farei cessar o arruído das tuas cantigas, e já não se ouvirá o som das tuas harpas.

[14] Farei de ti uma penha descalvada; virás a ser um enxugadouro de redes, jamais serás edificada, porque eu, o SENHOR, o falei, diz o SENHOR Deus.

[15] Assim diz o SENHOR Deus a Tiro: Não tremerão as terras do mar com o estrondo da tua queda, quando gemerem os traspassados, quando se fizer espantosa matança no meio de ti?

[8] On wybije mieczem twoje podległe miasta, usypie przeciw tobie wał i postawi przeciw tobie dach z tarcz.

[9] I skieruje swoje tarany przeciw twoim murom, a twoje wieże rozwali żelaznymi hakami.

[10] Pokryje cię kurz spod kopyt jego licznych rumaków; twoje mury zadrżą od krzyku jeźdźców i turkotu kół jego rydwanów, gdy wkroczy do twoich bram, jak się wkracza do zdobytego miasta.

[11] Kopytami swoich rumaków stratuje wszystkie twoje ulice, twój lud wybije mieczem i obali potężne twoje kolumny.

[12] Zrabują twoje skarby i splądrują twoje towary, rozwalą twoje mury i zburzą twoje wspaniałe gmachy; twoje kamienie, twój budulec i twój gruz wrzucą do morza.

[13] I położę kres hałaśliwym twoim pieśniom, i już nie będzie słychać dźwięku twoich cytr.

[14] Obrócę cię w nagą skałę: Będziesz miejscem, gdzie rozciągają sieci rybackie; już nigdy nie będziesz odbudowany, gdyż Ja, Pan, to powiedziałem - mówi Wszechmocny Pan.

[15] Tak mówi Wszechmocny Pan o Tyrze: Zaiste, wyspy zadrżą od łoskotu twojego upadku, gdy pobici jęczeć będą, gdy miecz wpośród ciebie zabijać będzie.

[16] Todos os príncipes do mar descerão dos seus tronos, tirarão de si os seus mantos e despirão as suas vestes bordadas; de tremores se vestirão, assentar-se-ão na terra e estremecerão a cada momento; e, por tua causa, pasmarão.

[17] Levantarão lamentações sobre ti e te dirão: Como pereceste, ó bem povoada e afamada cidade, que foste forte no mar, tu e os teus moradores, que atemorizastes a todos os teus visitantes!

[18] Agora, estremecerão as ilhas no dia da tua queda; as ilhas, que estão no mar, turbar-se-ão com tua saída.

[19] Porque assim diz o SENHOR Deus: Quando eu te fizer cidade assolada, como as cidades que não se habitam, quando eu fizer vir sobre ti as ondas do mar e as muitas águas te cobrirem,

[20] então, te farei descer com os que descem à cova, ao povo antigo, e te farei habitar nas mais baixas partes da terra, em lugares desertos antigos, com os que descem à cova, para que não sejas habitada; e criarei coisas gloriosas na terra dos viventes.

[21] Farei de ti um grande espanto, e já não serás; quando te buscarem, jamais serás achada, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 27

Lamentação sobre Tiro

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[16] Wszyscy książęta krain nadmorskich zstąpią ze swoich tronów, zdejmą z siebie płaszcze i zwloką swoje haftowane szaty, przyobloką się w drżenie, usiądą na ziemi, bez ustanku drżeć i zdumiewać się będą nad tobą.

[17] Potem zanucą nad tobą pieśń żałobną i tak będą śpiewać o tobie: O, jakeś upadło, zniknęło z morza, miasto sławne, potężne na morzu, ty i twoi mieszkańcy, którzy wszystkie lądy napawali lękiem przed sobą.

[18] Teraz, w dniu twojego upadku, drżą wybrzeża i przerażone są wyspy na morzu z powodu twojego kresu.

[19] Gdyż tak mówi Wszechmocny Pan: Gdy uczynię cię miastem spustoszonym jak inne miasta, które nie są zamieszkane, gdy sprowadzę na ciebie nawałnicę i pokryją cię wielkie wody,

[20] Wtedy strącę cię do tych, którzy już zstąpili do grobu, do ludu, który już przeminął, umieszczę cię w najgłębszych zakątkach ziemi, w odwiecznych rumowiskach, u tych, którzy zstąpili do grobu, abyś nie było zamieszkane i już nie miało miejsca w krainie żyjących.

[21] Zgotuję ci straszny koniec i ciebie już nie będzie: Będą cię szukać, lecz już cię nie znajdą - mówi Wszechmocny Pan.

Ezechiela 27

Pieśń żałobna nad Tyrem

[1] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[2] Tu, pois, ó filho do homem, levanta lamentação sobre Tiro;

[3] dize a Tiro, que habita nas entradas do mar e negocia com os povos em muitas terras do mar: Assim diz o SENHOR Deus: Ó Tiro, tu dizes: Eu sou perfeita em formosura.

[4] No coração dos mares, estão os teus limites; os que te edificaram aperfeiçoaram a tua formosura.

[5] Fabricaram todos os teus conveses de ciprestes de Senir; trouxeram cedros do Líbano, para te fazerem mastros.

[6] Fizeram os teus remos de carvalhos de Basã; os teus bancos, fizeram-nos de marfim engastado em pinho das ilhas dos quiteus.

[7] De linho fino bordado do Egito era a tua vela, para servir de estandarte; azul e púrpura das ilhas de Elisá eram o teu toldo.

[8] Os moradores de Sidom e de Arvade foram os teus remeiros; os teus sábios, ó Tiro, que se achavam em ti, esses foram os teus pilotos.

[9] Os anciãos de Gebal e os seus sábios foram em ti os teus calafates; todos os navios do mar e os marinheiros se acharam em ti, para trocar as tuas mercadorias.

[10] Os persas, os lídios e os de Pute se acharam em teu exército e eram teus homens de guerra; escudos e capacetes penduraram em ti; manifestaram a tua glória.

[2] A ty, synu człowieczy, zanuć pieśń żałobną nad Tyrem,

[3] I mów do Tyru: Ty, który mieszkasz u dojścia do morza, handlarko ludu na wielu wyspach - tak mówi Wszechmocny Pan: Tyrze, ty sobie pomyślałeś: Jestem nieskończenie pięknym okrętem.

[4] W samym sercu mórz są twoje granice, budowniczowie twoi nadali ci kształt nieskończenie piękny.

[5] Wszystkie twoje burty zbudowali z cyprysowego drzewa Seniru. Wzięli cedr libański, aby wznieść na tobie maszt.

[6] Twoje wiosła zrobili z dębowego drzewa Baszanu; twój pokład wyłożono kością słoniową w oprawie z drzewa cyprysowego z wysp Kittyjczyków.

[7] Twój żagiel był z cennego haftowanego płótna egipskiego, aby służył ci za sztandar; twój dach był z fioletowej i czerwonej purpury z wysp Eliszy.

[8] Mieszkańcy Sydonu i Arwadu byli twoimi żeglarzami; mistrzowie Semeru byli twoimi sternikami.

[9] Starsi Gebalu i jego mistrzowie naprawiali u ciebie twoje uszkodzenia; wszystkie okręty morskie i ich żeglarze bywali u ciebie, aby z tobą prowadzić handel zamienny.

[10] Paras i Lud, i Put służyli w twoim wojsku jako wojownicy; tarczę i hełm zawieszali u ciebie, przydawali ci blasku,

[11] Os filhos de Arvade e o teu exército estavam sobre os teus muros em redor, e os gamaditas, nas torres; penduravam os seus escudos nos teus muros em redor; aperfeiçoavam a tua formosura.

[12] Társis negociava contigo, por causa da abundância de toda sorte de riquezas; trocavam por tuas mercadorias prata, ferro, estanho e chumbo.

[13] Javã, Tubal e Meseque eram os teus mercadores; em troca das tuas mercadorias, davam escravos e objetos de bronze.

[14] Os da casa de Togarma, em troca das tuas mercadorias, davam cavalos, ginetes e mulos.

[15] Os filhos de Dedã eram os teus mercadores; muitas terras do mar eram o mercado das tuas manufaturas; em troca, traziam dentes de marfim e madeira de ébano.

[16] A Síria negociava contigo por causa da multidão das tuas manufaturas; por tuas mercadorias, eles davam esmeralda, púrpura, obras bordadas, linho fino, coral e pedras preciosas.

[17] Judá e a terra de Israel eram os teus mercadores; pelas tuas mercadorias, trocavam o trigo de Minite, confeitos, mel, azeite e bálsamo.

[18] Damasco negociava contigo, por causa da multidão das tuas manufaturas, por causa da abundância de toda sorte de riquezas, dando em troca vinho de Helbom e lã de Saar.

[11] Synowie Arwadu w twoim wojsku stali na twoich murach wokoło i czuwali na twoich wieżach, zawieszali swoje tarcze na twoich murach wokoło; oni to dopełniali twojej piękności.

[12] Tarszysz prowadził z tobą handel ze względu na obfitość wszelkich twoich dostatków; płacił ci srebrem, żelazem, cyną i ołowiem za twoje towary.

[13] Jawan, Tabal i Mesech handlowali z tobą: dostarczali ci niewolników i naczyń miedzianych na zmianę.

[14] Z Bet-Togarmy dostarczono ci koni pociągowych, wierzchowców i mułów za twoje towary.

[15] Mieszkańcy Dedanu prowadzili z tobą handel. Liczne wyspy były twoimi klientami; płaciły ci kością słoniową i drzewem hebanowym.

[16] Aram prowadził z tobą handel z powodu obfitości twoich wyrobów; za twoje towary dostarczali ci drogich kamieni, czerwonej purpury, wzorzystych tkanin, bisioru, korali i rubinów.

[17] Juda i ziemia izraelska prowadziła z tobą handel; za twoje towary dostarczały ci pszenicę z Minnit, słodkie pieczywo i wosk, miód, oliwę i balsam.

[18] Damaszek prowadził z tobą handel z powodu obfitości twoich wyrobów, obfitości twoich dostatków; dawano ci w zamian wino z Chelbonu i wełnę z Sacharu.

[19] Também Dã e Javã, de Uzal, pelas tuas mercadorias, davam em troca ferro trabalhado, cássia e cálamo, que assim entravam no teu comércio.

[19] Wedan i Jawan dostarczali ci z Uzalu na twój rynek żelazo kowane, kasję i trzcinę.

[20] Dedã negociava contigo com baixeiros para cavalgaduras.

[20] Dedan handlował z tobą czaprakami do jazdy konnej.

[21] A Arábia e todos os príncipes de Quedar eram mercadores ao teu serviço; negociavam contigo com cordeiros, carneiros e bodes; nisto, negociavam contigo.

[21] Arabowie i wszyscy książęta z Kedaru prowadzili z tobą handel jagniętami, baranami i kozłami; tym z tobą handlowali.

[22] Os mercadores de Sabá e Raamá eram os teus mercadores; pelas tuas mercadorias, davam em troca os mais finos aromas, pedras preciosas e ouro.

[22] Kupcy Saby i Ramy handlowali z tobą; za twoje towary dawali ci najwyborniejszy ze wszystkich balsamów, wszelakie drogie kamienie i złoto.

[23] Harã, Cane e Éden, mercadores de Sabá, Assíria e Quilmade negociavam contigo.

[23] Charan, Kanne i Eden, Assur i cała Media prowadziły z tobą handel.

[24] Estes eram teus mercadores em toda sorte de mercadorias, em pano de púrpura e bordados, tapetes de várias cores e cordas trançadas e fortes.

[24] Prowadzili z tobą handel strojnymi szatami, płaszczami z fioletowej purpury i wzorzystych tkanin, różnobarwnymi kobiercami, mocno skręconymi powrozami; tym oni handlowali.

[25] Os navios de Társis eram as tuas caravanas para as tuas mercadorias; e te enriqueceste e ficaste mui famosa no coração dos mares.

[25] Okręty Tarszyszu były nabywcami twoich towarów, Wzbogaciłeś się więc i bardzo się wsławiłeś w samym sercu mórz.

[26] Os teus remeiros te conduziram sobre grandes águas; o vento oriental te quebrou no coração dos mares.

[26] Twoi żeglarze wyprowadzili cię na wielkie wody, lecz wiatr wschodni rozbija cię na pełnym morzu.

[27] As tuas riquezas, as tuas mercadorias, os teus bens, os teus marinheiros, os teus pilotos, os calafates, os que faziam os teus negócios e todos os teus soldados que estão em ti, juntamente com toda a multidão do povo que está no meio de ti,

[27] Twoje bogactwo, twoje towary, twoje zamienne ładunki, twoi żeglarze i twoi sternicy, naprawiacze twoich okrętów, nabywcy twoich towarów i wszyscy twoi wojownicy, którzy są u ciebie, nawet wszystek twój lud, który jest u ciebie,

se afundarão no coração dos mares no dia da tua ruína.

wpadną w głębię morza w dniu twojego upadku.

[28] Ao estrondo da gritaria dos teus pilotos, tremerão as praias.

[28] Na głośny krzyk twoich sterników zadrży wybrzeże.

[29] Todos os que pegam no remo, os marinheiros, e todos os pilotos do mar descerão de seus navios e pararão em terra;

[29] Z ich okrętów wysiadają wszyscy wioślarze; żeglarze i wszyscy sternicy morscy wychodzą na ląd.

[30] farão ouvir a sua voz sobre ti e gritarão amargamente; lançarão pó sobre a cabeça e na cinza se revolverão;

[30] Głośno zawodzą nad tobą, gorzko się skarżą, posypują ziemią swoje głowy i tarzają się w popiele.

[31] far-se-ão calvos por tua causa, cingir-se-ão de pano de saco e chorarão sobre ti, com amargura de alma, com amargura e lamentação.

[31] Z powodu ciebie golą sobie głowy i odziewają się w wory, płaczą w żalu nad tobą, gorzkie podnoszą narzekanie.

[32] Levantarão lamentações sobre ti no seu pranto, lamentarão sobre ti, dizendo: Quem foi como Tiro, como a que está reduzida ao silêncio no meio do mar?

[32] W swojej żałości zanucą nad tobą pieśń żałobną i będą nad tobą zawodzić: Któż kiedy tak jak Tyr musiał zamilknąć wśród morza?

[33] Quando as tuas mercadorias eram exportadas pelos mares, fartaste a muitos povos; com a multidão da tua riqueza e do teu negócio, enriqueceste os reis da terra.

[33] Gdy twoje towary wyładowano za morzami, karmiłeś do syta liczne ludy; obfitością swoich dostatków i swoich towarów wzbogacałeś królów ziemi.

[34] No tempo em que foste quebrada nos mares, nas profundezas das águas se afundaram os teus negócios e toda a tua multidão, no meio de ti.

[34] Teraz zostałeś zdruzgotany na morzach, zginąłeś w głębinach wód; twoje towary i cały twój lud pośród ciebie zatonął.

[35] Todos os moradores das terras dos mares se espantam por tua causa; os seus reis tremem sobremaneira e estão de rosto perturbado.

[35] Wszyscy mieszkańcy wysp zdumiewają się nad tobą; i wszyscy ich królowie drżą ze strachu, na ich twarzy zmieszanie.

[36] Os mercadores dentre os povos assobiam contra ti; vens a ser objeto de espanto e jamais subsistirás.

[36] Kupcy spośród ludów gwiżdżą na ciebie, stałeś się odstraszającym przykładem, przepadłeś na wieki.

Ezequiel 28

Ezechiela 28

Profecia contra o rei de Tiro

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, dize ao príncipe de Tiro: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que se eleva o teu coração, e dizes: Eu sou Deus, sobre a cadeira de Deus me assento no coração dos mares, e não passas de homem e não és Deus, ainda que estimas o teu coração como se fora o coração de Deus -

[3] sim, és mais sábio que Daniel, não há segredo algum que se possa esconder de ti;

[4] pela tua sabedoria e pelo teu entendimento, alcançaste o teu poder e adquiriste ouro e prata nos teus tesouros;

[5] pela extensão da tua sabedoria no teu comércio, aumentaste as tuas riquezas; e, por causa delas, se eleva o teu coração -,

[6] assim diz o SENHOR Deus: Visto que estimas o teu coração como se fora o coração de Deus,

[7] eis que eu trarei sobre ti os mais terríveis estrangeiros dentre as nações, os quais desembainharão a espada contra a formosura da tua sabedoria e mancharão o teu resplendor.

[8] Eles te farão descer à cova, e morrerás da morte dos traspassados no coração dos mares.

[9] Dirás ainda diante daquele que te matar: Eu sou Deus? Pois não passas de homem e não és Deus, no poder do que te traspassa.

Zapowiedź dotycząca księcia Tyru

[1] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[2] Synu człowieczy, powiedz księciu Tyru: Tak mówi Wszechmocny Pan: Ponieważ twoje serce było wyniosłe i mówiłeś: Jestem bogiem, siedzibę bogów zamieszkuję pośród mórz - a wszak jesteś tylko człowiekiem, a nie Bogiem, i za zamysły Boże uważałeś swoje zamysły -

[3] Rzeczywiście jesteś mędrszy niż Daniel, żadna tajemnica nie jest przed tobą zakryta,

[4] Dzięki swojej mądrości i swojej roztropności zdobyłeś dla siebie potęgę: Zgromadziłeś złoto i srebro w swoich skarbcach,

[5] Dzięki swojej wielkiej zdolności kupieckiej pomnożyłeś swoją potęgę i tak twoje serce stało się wyniosłe z powodu twojego bogactwa,

[6] Przeto tak mówi Wszechmocny Pan: Ponieważ uważałeś swoje zamysły za zamysły Boże,

[7] Dlatego Ja oto sprowadzę na ciebie cudzoziemców, najsroższe narody; te dobędą swoje miecze przeciwko wspaniałej twojej mądrości i zhańbią twoją świetność,

[8] Strącą cię do dołu i umrzesz śmiercią gwałtowną pośród mórz.

[9] Czy jeszcze wówczas będziesz mówił w obecności tych, którzy cię będą zabijali: Jestem bogiem, a wszak jesteś tylko

człowiekiem, a nie Bogiem, i w mocy tych, którzy cię kładą trupem?

[10] Da morte de incircuncisos morrerás, por intermédio de estrangeiros, porque eu o falei, diz o SENHOR Deus.

[10] Umrzesz śmiercią nieobrzezanych z ręki cudzoziemców, bo Ja to powiedziałem - mówi Wszechmocny Pan.

Outra lamentação contra o rei de Tiro

Pieśń żałobna nad królem Tyru

[11] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[11] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[12] Filho do homem, levanta uma lamentação contra o rei de Tiro e dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Tu és o sinete da perfeição, cheio de sabedoria e formosura.

[12] Synu człowieczy, zanuć pieśń żałobną nad królem Tyru i powiedz mu: Tak mówi Wszechmocny Pan: Ty, który byłeś odbiciem doskonałości, pełnym mądrości i skończonego piękna,

[13] Estavas no Éden, jardim de Deus; de todas as pedras preciosas te cobrias: o sárdio, o topázio, o diamante, o berilo, o ônix, o jaspe, a safira, o carbúnculo e a esmeralda; de ouro se te fizeram os engastes e os ornamentos; no dia em que foste criado, foram eles preparados.

[13] Byłeś w Edenie, ogrodzie Bożym; okryciem twoim były wszelakie drogie kamienie: karneol, topaz i jaspis, chryzolit, beryl i onyks, szafir, rubin i szmaragd; ze złota zrobione były twoje bębenki, a twoje ozdoby zrobiono w dniu, gdy zostałeś stworzony.

[14] Tu eras querubim da guarda ungido, e te estabeleci; permanecias no monte santo de Deus, no brilho das pedras andavas.

[14] Obok cheruba, który bronił wstępu, postawiłem cię; byłeś na świętej górze Bożej, przechadzałeś się pośród kamieni ognistych.

[15] Perfeito eras nos teus caminhos, desde o dia em que foste criado até que se achou iniqüidade em ti.

[15] Nienagannym byłeś w postępowaniu swoim od dnia, gdy zostałeś stworzony, aż dotąd, gdy odkryto u ciebie niegodziwość.

[16] Na multiplicação do teu comércio, se encheu o teu interior de violência, e pecaste; pelo que te lançarei, profanado, fora do monte de Deus e te farei perecer, ó querubim da guarda, em meio ao brilho das pedras.

[16] Przy rozległym swoim handlu napełniłeś swoje wnętrze gwałtem i zgrzeszyłeś. Wtedy to wypędziłem cię z góry Bożej, a cherub, który bronił wstępu, wygubił cię spośród kamieni ognistych.

[17] Elevou-se o teu coração por causa da tua formosura, corrompeste a tua sabedoria por causa do teu resplendor; lancei-te por

[17] Twoje serce było wyniosłe z powodu twojej piękności. Zniweczyłeś swoją mądrość skutkiem swojej świetności.

terra, diante dos reis te pus, para que te contemplem.

[18] Pela multidão das tuas iniqüidades, pela injustiça do teu comércio, profanaste os teus santuários; eu, pois, fiz sair do meio de ti um fogo, que te consumiu, e te reduzi a cinzas sobre a terra, aos olhos de todos os que te contemplam.

[19] Todos os que te conhecem entre os povos estão espantados de ti; vens a ser objeto de espanto e jamais subsistirás.

Profecia contra Sidom

[20] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[21] Filho do homem, volve o rosto contra Sidom, profetiza contra ela

[22] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis-me contra ti, ó Sidom, e serei glorificado no meio de ti; saberão que eu sou o SENHOR, quando nela executar juízos e nela me santificar.

[23] Pois enviarei contra ela a peste e o sangue nas suas ruas, e os traspassados cairão no meio dela, pela espada contra ela, por todos os lados; e saberão que eu sou o SENHOR.

[24] Para a casa de Israel já não haverá espinho que a pique, nem abrolho que cause dor, entre todos os vizinhos que a tratam com desprezo; e saberão que eu sou o SENHOR Deus.

Zrzuciłem cię na ziemię; postawiłem cię przed królami, aby się z ciebie naigrawali.

[18] Zbezcześciłeś moją świątynię z powodu mnóstwa swoich win, przy niegodziwym swoim handlu. Dlatego wywiodłem z ciebie ogień i ten cię strawił; obróciłem cię w popiół na ziemi na oczach wszystkich, którzy cię widzieli.

[19] Wszyscy, którzy cię znali pośród ludów, zdumiewali się nad tobą; stałeś się odstraszającym przykładem, przepadłeś na wieki.

Zapowiedź kary dotyczącej Sydonu

[20] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[21] Synu człowieczy, zwróć swoje oblicze przeciw Sydonowi, prorokuj przeciwko niemu.

[22] I powiedz: Tak mówi Wszechmocny Pan: Oto Ja wystąpię przeciwko tobie, Sydonie; i okażę swoją chwałę pośród ciebie, i poznają, że Ja jestem Pan, gdy dokonam na nim sądów i dowiodę na nim swojej świętości.

[23] Ześlę na niego zarazę i krew na jego ulice; i padną pośród niego zabici mieczem, który wystąpi przeciwko niemu ze wszystkich stron. I poznają, że Ja jestem Pan.

Bezpieczna przyszłość ludu izraelskiego

[24] Lecz dla domu izraelskiego już nie będzie żadnego kłującego ciernia ani raniącego ościenia ze strony wszystkich okolicznych mieszkańców, którzy nim pogardzali. I poznają, że Ja jestem Wszechmocny Pan.

[25] Assim diz o SENHOR Deus: Quando eu congregar a casa de Israel dentre os povos entre os quais estão espalhados e eu me santificar entre eles, perante as nações, então, habitarão na terra que dei a meu servo, a Jacó.

[26] Habitarão nela seguros, edificarão casas e plantarão vinhas; sim, habitarão seguros, quando eu executar juízos contra todos os que os tratam com desprezo ao redor deles; e saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus.

Ezequiel 29

Profecia contra o Egito

[1] No décimo ano, no décimo mês, aos doze dias do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra Faraó, rei do Egito, e profetiza contra ele e contra todo o Egito.

[3] Fala e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis-me contra ti, ó Faraó, rei do Egito, crocodilo enorme, que te deitas no meio dos seus rios e que dizes: O meu rio é meu, e eu o fiz para mim mesmo.

[4] Mas eu porei anzóis em teus queixos e farei que os peixes dos teus rios se apeguem às tuas escamas; tirar-te-ei do meio dos teus rios, juntamente com todos os peixes dos teus rios que se apeguem às tuas escamas.

[25] Tak mówi Wszechmocny Pan: Gdy znowu zgromadzę dom izraelski spośród ludów, wśród których byli rozproszeni, wtedy na oczach narodów dowiodę na nich swojej świętości; i będą mieszkać na swojej ziemi, którą dałem mojemu słudze Jakubowi.

[26] I będą na niej bezpiecznie mieszkać, będą budować domy i sadzić winnice; i będą bezpiecznie mieszkać, gdy Ja dokonam sądów na wszystkich ich sąsiadach, którzy nimi pogardzili. I poznają, że Ja, Pan, jestem ich Bogiem.

Ezechiela 29

Zapowiedź sądu nad Egiptem

[1] W dziesiątym roku, w dziewiątym miesiącu, dwunastego dnia tego miesiąca doszło mnie słowo Pana tej treści:

[2] Synu Człowieczy, zwróć swoje oblicze przeciwko faraonowi, królowi Egiptu, i prorokuj przeciwko niemu i przeciwko całemu Egiptowi;

[3] Przemów i powiedz: Tak mówi Wszechmocny Pan: Oto Ja wystąpię przeciwko tobie, faraonie, królu Egiptu, ty wielki smoku, który się wylegujesz pomiędzy odnogami Nilu, który mówisz: Mój jest Nil, ja go zrobiłem.

[4] Włożę haki w twoje szczęki, ryby twojego Nilu przylepię do twoich łusek i wyciągnę z twojego Nilu ciebie oraz wszystkie ryby twojego Nilu, przylepione do twoich łusek.

[5] Lançar-te-ei para o deserto, a ti e a todo peixe dos teus rios; sobre o campo aberto cairás; não serás recolhido, nem sepultado; aos animais da terra e às aves do céu te dei por pasto.

[5] I wyrzucę na pustynię ciebie oraz wszystkie ryby twojego Nilu, padniesz na pustym polu, nie podniosą cię i nie pogrzebią; zwierzętom polnym i ptakom niebieskim dam cię na żer.

[6] E saberão todos os moradores do Egito que eu sou o SENHOR, pois se tornaram um bordão de cana para a casa de Israel.

[6] I poznają wszyscy mieszkańcy Egiptu, że Ja jestem Pan. Nie byłeś niczym lepszym jak tylko podporą trzcinową dla domu izraelskiego:

[7] Tomando-te eles pela mão, tu te rachaste e lhes rasgaste o ombro; e, encostando-se eles a ti, tu te quebraste, fazendo tremer os lombos deles.

[7] Gdy wzięli cię w dłoń, zgiąłeś się i przebiłeś im całe ramię, a gdy oparli się na tobie, złamałeś się i spowodowałeś, że wszyscy zachwiali się w biodrach.

[8] Por isso, assim diz o SENHOR Deus: Eis que trarei sobre ti a espada e eliminarei de ti homem e animal.

[8] Dlatego tak mówi Wszechmocny Pan: Oto Ja sprowadzę na ciebie miecz i wybiję u ciebie ludzi i bydło.

[9] A terra do Egito se tornará em desolação e deserto; e saberão que eu sou o SENHOR.

[9] Ziemia egipska stanie się pustynią i ruiną. I poznają, że Ja jestem Pan. Ponieważ powiedziałeś: Nil jest mój i ja go zrobiłem,

[10] Visto que disseste: O rio é meu, e eu o fiz, eis que eu estou contra ti e contra os teus rios; tornarei a terra do Egito deserta, em completa desolação, desde Migdol até Sevene, até às fronteiras da Etiópia.

[10] Dlatego Ja wystąpię przeciwko tobie i przeciwko twojemu Nilowi; obrócę ziemię egipską w ruinę i pustynię, od Migdolu do Syeny i aż do granic Etiopii.

[11] Não passará por ela pé de homem, nem pé de animal passará por ela, nem será habitada quarenta anos,

[11] Nie przejdzie przez nią noga ludzka ani też nie przejdzie przez nią noga zwierzęcia, będzie nie zamieszkana przez czterdzieści lat.

[12] porquanto tornarei a terra do Egito em desolação, no meio de terras desoladas; as suas cidades no meio das cidades desertas se tornarão em desolação por quarenta anos; espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras.

[12] I obrócę ziemię egipską w pustynię wśród ziem spustoszonych, i jej miasta będą pustynią wśród zrujnowanych miast przez czterdzieści lat; rozproszę Egipcjan wśród narodów i rozrzucę ich po ziemiach.

[13] Mas assim diz o SENHOR Deus: Ao cabo de quarenta anos, ajuntarei os egípcios dentre os povos para o meio dos quais foram espalhados.

[14] Restaurarei a sorte dos egípcios e os farei voltar à terra de Patros, à terra de sua origem; e serão ali um reino humilde.

[15] Tornar-se-á o mais humilde dos reinos e nunca mais se exaltará sobre as nações; porque os diminuirei, para que não dominem sobre as nações.

[16] Já não terá a confiança da casa de Israel, confiança essa que me traria à memória a iniqüidade de Israel quando se voltava a ele à procura de socorro; antes, saberão que eu sou o SENHOR Deus.

[17] No vigésimo sétimo ano, no mês primeiro, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[18] Filho do homem, Nabucodonosor, rei da Babilônia, fez que o seu exército me prestasse grande serviço contra Tiro; toda cabeça se tornou calva, e de todo ombro saiu a pele, e não houve paga de Tiro para ele, nem para o seu exército, pelo serviço que prestou contra ela.

[19] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu darei a Nabucodonosor, rei da Babilônia, a terra do Egito; ele levará a sua multidão, e tomará o seu despojo, e roubará a sua presa, e isto será a paga para o seu exército.

[13] Bo tak mówi Wszechmocny Pan: Po upływie czterdziestu lat zbiorę Egipcjan spośród ludów, wśród których byli rozproszeni.

[14] I odmienię los Egipcjan, i sprowadzę ich z powrotem do ziemi Patros, do ziemi, z której pochodzą: lecz tam stanowić będą małe królestwo.

[15] Będzie ono najmniejsze z królestw i nie będzie się wynosiło nad narody; pomniejszę ich, aby nie rządzili narodami.

[16] I już nie będą dla domu izraelskiego podstawą nadziei, przypomnieniem winy, że się do nich zwracał. I poznają, że Ja jestem Wszechmocny Pan.

[17] W dwudziestym siódmym roku, w pierwszym miesiącu, pierwszego dnia miesiąca, doszło mnie słowo Pana tej treści:

[18] Synu człowieczy! Nebukadnesar, król babiloński, zlecił swojemu wojsku trudne zadanie przeciw Tyrowi: Każda głowa wyłysiała i każde ramię odarte ze skóry, lecz ani on, ani jego wojsko nie otrzymało od Tyru zapłaty za trud, jaki przeciwko niemu podjęto.

[19] Dlatego tak mówi Wszechmocny Pan: Oto Ja dam Nebukadnesarowi, królowi babilońskiemu, ziemię egipską i zabierze jej bogactwo, i złupi ją, i obrabuje, i to będzie zapłatą dla jego wojska.

[20] Por paga do seu trabalho, com que serviu contra ela, lhe dei a terra do Egito, visto que trabalharam por mim, diz o SENHOR Deus.

[21] Naquele dia, farei brotar o poder na casa de Israel e te darei que fales livremente no meio deles; e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 30

O Egito será conquistado pela Babilônia

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Gemei: Ah! Aquele dia!

[3] Porque está perto o dia, sim, está perto o Dia do SENHOR, dia nublado; será o tempo dos gentios.

[4] A espada virá contra o Egito, e haverá grande dor na Etiópia, quando caírem os traspassados no Egito; o seu povo será levado para o cativeiro, e serão destruídos os seus fundamentos.

[5] A Etiópia, Pute e Lude e toda a Arábia, os de Cube e os outros aliados do Egito cairão juntamente com ele à espada.

[6] Assim diz o SENHOR: Também cairão os que sustêm o Egito, e será humilhado o orgulho do seu poder; desde Migdol até Sevene, cairão à espada, diz o SENHOR Deus.

[7] Serão desolados no meio das terras desertas; e as suas cidades estarão no meio das cidades devastadas.

[20] Jako zapłatę za trud, jaki podjął, dam mu ziemię egipską, gdyż dla mnie pracował - mówi Wszechmocny Pan.

[21] W owym dniu dam domowi izraelskiemu na nowo moc, a tobie otworzę usta wśród nich, i poznają, że Ja jestem Pan.

Ezechiela 30

Zapowiedź dotycząca zniszczenia Egiptu

[1] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[2] Synu człowieczy, prorokuj i mów: Tak mówi Wszechmocny Pan: Biadajcie! Ach! Jakiż to dzień!

[3] Gdyż bliski jest dzień, bliski jest dzień Pana, będzie to dzień ponury dla narodów.

[4] Miecz spadnie na Egipt; Etiopię ogarnie drżenie, gdy w Egipcie będą padać pobici, gdy zabiorą jego dostatki i będą naruszone jego posady.

[5] Etiopia, Putejczycy i Ludyci, i Arabowie, i Libijczycy, i wraz z nimi mieszkańcy ziem sprzymierzonych padną od miecza.

[6] Tak mówi Pan: Padną podpory Egiptu i runie jego dumna potęga; od Migdolu do Syeny padną w nim od miecza - mówi Wszechmocny Pan.

[7] Będzie spustoszony wśród ziem spustoszonych, a jego miasta znajdą się wśród miast zburzonych.

[8] Saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tiver posto fogo no Egito e se acharem destruídos todos os que lhe prestavam auxílio.

[8] I poznają, że Ja jestem Pan, gdy podłożę ogień pod Egipt i będą zdruzgotani wszyscy jego pomocnicy.

[9] Naquele dia, sairão mensageiros de diante de mim em navios, para espantarem a Etiópia descuidada; e sobre ela haverá angústia, como no dia do Egito; pois eis que já vem.

[9] W owym dniu wyjdą sprzed mojego oblicza posłańcy, aby przerazić beztroskich Etiopów; ogarnie ich drżenie jak w dniu klęski Egiptu - bo oto nadchodzi.

[10] Assim diz o SENHOR Deus: Eu, pois, farei cessar a pompa do Egito, por intermédio de Nabucodonosor, rei da Babilônia.

[10] Tak mówi Wszechmocny Pan: Położę kres okazałości Egiptu przez Nebukadnesara, króla babilońskiego.

[11] Ele e o seu povo com ele, os mais terríveis das nações, serão levados para destruírem a terra; desembainharão a espada contra o Egito e encherão de traspassados a terra.

[11] Zostaną sprowadzeni: On, a wraz z nim jego lud, najsroższy spośród narodów, aby zniszczyć kraj; wydobędą swoje miecze przeciwko Egiptowi i pokryją kraj pobitymi.

[12] Secarei os rios e venderei a terra, entregando-a nas mãos dos maus; por meio de estrangeiros, farei desolada a terra e tudo o que nela houver; eu, o SENHOR, é que falei.

[12] Osuszę odnogi Nilu i sprzedam kraj w ręce złych ludzi; ręką cudzoziemców spustoszę kraj i wszystko, co go wypełnia - Ja, Pan, to powiedziałem.

[13] Assim diz o SENHOR Deus: Também destruirei os ídolos e darei cabo das imagens em Mênfis; já não haverá príncipe na terra do Egito, onde implantarei o terror.

[13] Tak mówi Wszechmocny Pan: Zniszczę bałwany i położę kres bożkom Nof, i książąt z ziemi egipskiej już nie będzie; i ześlę lęk na ziemię egipską.

[14] Farei desolada a Patros, porei fogo em Zoã e executarei juízo em Nô.

[14] Spustoszę Patros, podłożę ogień pod Soan i dokonam sądów nad No.

[15] Derramarei o meu furor sobre Sim, fortaleza do Egito, e exterminarei a multidão de Nô.

[15] Wyleję moją zapalczywość na Sin, twierdzę Egiptu, i wytępię pospólstwo Nof.

[16] Atearei fogo no Egito; Sim terá grande angústia, Nô será destruída, e Mênfis terá adversários em pleno dia.

[17] Os jovens de Áven e de Pi-Besete cairão à espada, e estas cidades cairão em cativeiro.

[18] Em Tafnes, se escurecerá o dia, quando eu quebrar ali os jugos do Egito e nela cessar o orgulho do seu poder; uma nuvem a cobrirá, e suas filhas cairão em cativeiro.

[19] Assim, executarei juízo no Egito, e saberão que eu sou o SENHOR.

[20] No undécimo ano, no mês primeiro, aos sete dias do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[21] Filho do homem, eu quebrei o braço de Faraó, rei do Egito, e eis que não foi atado, nem tratado com remédios, nem lhe porão ligaduras, para tornar-se forte e pegar da espada.

[22] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra Faraó, rei do Egito; quebrar-lhe-ei os braços, tanto o forte como o que já está quebrado, e lhe farei cair da mão a espada.

[23] Espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras.

[24] Fortalecerei os braços do rei da Babilônia e lhe porei na mão a minha espada; mas quebrarei os braços de Faraó, que, diante dele, gemerá como geme o traspassado.

[25] Levantarei os braços do rei da Babilônia, mas os braços de Faraó cairão; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu puser a

[16] Podłożę ogień pod Egipt, Syene bardzo drżeć będzie; w No uczynię wyłom jak rozdział wód.

[17] Młodzi wojownicy On i Pi-Beset padną od miecza, a ich kobiety pójdą do niewoli.

[18] W Tachpanches dzień stanie się ciemnością, gdy złamię tam berło Egiptu; i skończy się jego dumna potęga. Okryje go obłok, a jego córki pójdą do niewoli.

[19] I dokonam sądów nad Egiptem, i poznają, że Ja jestem Pan.

[20] W jedenastym roku, w pierwszym miesiącu, siódmego dnia miesiąca doszło mnie słowo Pana tej treści:

[21] Synu człowieczy, ramię faraona, króla egipskiego, złamałem i oto nie zostało obwiązane; nie zastosowano żadnego leczenia, nie założono opatrunku, aby je wzmocnić, by mogło chwycić za miecz.

[22] Dlatego tak mówi Wszechmocny Pan: Oto Ja wystąpię przeciwko faraonowi, królowi egipskiemu; złamię jego silne ramię i wytrącę miecz z jego ręki.

[23] I rozproszę Egipcjan wśród narodów, i rozsieję ich po różnych krajach.

[24] Wzmocnię natomiast ramiona króla babilońskiego i włożę mój miecz do jego ręki; ale ramiona faraona złamię, tak iż będzie przed nim jęczał, jak jęczą pobici.

[25] Wzmocnię ramiona króla babilońskiego, lecz ramiona faraona opadną. I poznają, że Ja jestem Pan, gdy

minha espada na mão do rei da Babilônia e ele a estender contra a terra do Egito.

[26] Espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras; assim, saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 31

O destino do Egito

[1] No undécimo ano, no terceiro mês, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, dize a Faraó, rei do Egito, e à multidão do seu povo: A quem és semelhante na tua grandeza?

[3] Eis que a Assíria era um cedro no Líbano, de lindos ramos, de sombrosa folhagem, de grande estatura, cujo topo estava entre os ramos espessos.

[4] As águas o fizeram crescer, as fontes das profundezas da terra o exalçaram e fizeram correr as torrentes no lugar em que estava plantado, enviando ribeiros para todas as árvores do campo.

[5] Por isso, se elevou a sua estatura sobre todas as árvores do campo, e se multiplicaram os seus ramos, e se alongaram as suas varas, por causa das muitas águas durante o seu crescimento.

[6] Todas as aves do céu se aninhavam nos seus ramos, todos os animais do campo geravam debaixo da sua fronde, e todos os grandes povos se assentavam à sua sombra.

mój miecz włożę do ręki króla babilońskiego i on wyciągnie go przeciwko ziemi egipskiej.

[26] Rozproszę Egipcjan wśród narodów i rozsieję ich po różnych krajach. I poznają, że Ja jestem Pan.

Ezechiela 31

Los faraona i jego ludu

[1] W jedenastym roku, w trzecim miesiącu, pierwszego dnia tego miesiąca doszło mnie słowo Pana tej treści:

[2] Synu człowieczy, mów do faraona, króla egipskiego, i do jego ludu: Kogo przypominasz swoją wielkością?

[3] Oto przyrównam cię do cedru na Libanie o pięknych konarach, w cienistej gęstwinie, wyrosłego wysoko, z wierzchołkiem w obłokach.

[4] Wody go wykarmiły, pratoń wyniosła go wysoko, swoje strumienie roztoczyła dokoła miejsca, gdzie był zasadzony, a swoje potoczki puściła do wszystkich drzew polnych.

[5] Dlatego przewyższył swoim wzrostem wszystkie drzewa polne; jego gałęzie rozwinęły się bujnie, jego konary wydłużyły się dzięki obfitym wodom, gdy się rozrastał.

[6] W jego gałęziach gnieździły się wszelkie ptaki niebieskie, a pod jego konarami miały swe młode wszelkie zwierzęta polne; w jego cieniu mieszkały gromady licznych ludów.

[7] Assim, era ele formoso na sua grandeza e na extensão dos seus ramos, porque a sua raiz estava junto às muitas águas.
[8] Os cedros no jardim de Deus não lhe eram rivais; os ciprestes não igualavam os seus ramos, e os plátanos não tinham renovos como os seus; nenhuma árvore no jardim de Deus se assemelhava a ele na sua formosura.
[9] Formoso o fiz com a multidão dos seus ramos; todas as árvores do Éden, que estavam no jardim de Deus, tiveram inveja dele.
[10] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como sobremaneira se elevou, e se levantou o seu topo no meio dos espessos ramos, e o seu coração se exalçou na sua altura,
[11] eu o entregarei nas mãos da mais poderosa das nações, que lhe dará o tratamento segundo merece a sua perversidade; lançá-lo-ei fora.
[12] Os mais terríveis estrangeiros das nações o cortaram e o deixaram; caíram os seus ramos sobre os montes e por todos os vales; os seus renovos foram quebrados por todas as correntes da terra; todos os povos da terra se retiraram da sua sombra e o deixaram.
[13] Todas as aves do céu habitarão na sua ruína, e todos os animais do campo se acolherão sob os seus ramos,
[14] para que todas as árvores junto às águas não se exaltem na sua estatura, nem levantem o seu topo no meio dos ramos

[7] A był piękny w swojej wielkości dzięki długim swoim gałęziom, gdyż jego korzeń był nad obfitymi wodami.
[8] Cedry w ogrodzie Bożym nie dorównywały mu, nie były do niego podobne cyprysy ze swoimi gałęziami i platany nie miały takich konarów jak on. Żadne drzewo w ogrodzie Bożym nie dorównywało mu swoją pięknością.
[9] Uczyniłem go pięknym dzięki jego bujnym gałęziom; zazdrościły mu wszystkie drzewa Edenu, które były w ogrodzie Bożym.
[10] Dlatego tak mówi Wszechmocny Pan: Ponieważ był wysokiego wzrostu i wierzchołkiem swym sięgał obłoków, i jego serce wzbiło się w dumę z powodu jego wielkości,
[11] Dlatego wydam go w ręce mocarza wśród narodów, aby z nim postąpił według jego bezbożności i zniszczył go.
[12] Cudzoziemcy, najsroższi spośród narodów, podcięli go i porzucili; jego gałęzie padły na góry i do wszystkich dolin, a jego konary leżały połamane we wszystkich rozpadlinach ziemi. Wszystkie ludy ziemi uciekły z jego cienia i porzuciły go.
[13] Na jego ściętym pniu osiadły wszelkie ptaki niebieskie, a na jego konarach rozłożyły się wszelkie zwierzęta polne,
[14] Aby już żadne drzewo nad wodami nie wynosiło się ponad miarę i swoim wierzchołkiem nie sięgało obłoków, i aby

espessos, nem as que bebem as águas venham a confiar em si, por causa da sua altura; porque todos os orgulhosos estão entregues à morte e se abismarão às profundezas da terra, no meio dos filhos dos homens, com os que descem à cova.

[15] Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que ele passou para o além, fiz eu que houvesse luto; por sua causa, cobri a profundeza da terra, retive as suas correntes, e as suas muitas águas se detiveram; cobri o Líbano de preto, por causa dele, e todas as árvores do campo desfaleceram por causa dele.

[16] Ao som da sua queda, fiz tremer as nações, quando o fiz passar para o além com os que descem à cova; todas as árvores do Éden, a fina flor e o melhor do Líbano, todas as que foram regadas pelas águas se consolavam nas profundezas da terra.

[17] Também estas, com ele, passarão para o além, a juntar-se aos que foram traspassados à espada; sim, aos que foram seu braço e que estavam assentados à sombra no meio das nações.

[18] A quem, pois, és semelhante em glória e em grandeza entre as árvores do Éden? Todavia, descerás com as árvores do Éden às profundezas da terra; no meio dos incircuncisos, jazerás com os que foram traspassados à espada; este é Faraó e toda a sua pompa, diz o SENHOR Deus.

żadne drzewo, pojone wodą, nie przewyższało ich swą wysokością. Gdyż oni wszyscy skazani są na śmierć, do krainy podziemnej, pomiędzy synów ludzkich, do tych, którzy zstąpili do grobu.

[15] Tak mówi Wszechmocny Pan: W dniu, gdy zstąpił do krainy umarłych, okryję odchłań ciężką żałobą po nim, wstrzymam jej strumienie i zatamowane zostaną wielkie wody; Liban przyoblekę w szatę żałobną z powodu niego, i z powodu niego zwiędną wszystkie drzewa polne.

[16] Od huku jego upadku wstrząsnę narodami, gdy strącę go do krainy umarłych, do tych, którzy zstąpili do otchłani, i wszystkie drzewa Edenu, wyborowe i wspaniałe drzewa Libanu, wszystkie pojone wodą, będą się pocieszać w podziemiu.

[17] Także one zstąpią z nim do krainy umarłych, do tych, którzy zostali pobici mieczem; gdyż mieszkali w jego cieniu wśród narodów.

[18] Do którego wśród drzew Edenu jesteś więc podobny siłą, okazałością i wielkością? A przecież wraz z drzewami Edenu będziesz strącony do krainy podziemnej; będziesz leżał wśród nieobrzezanych wraz z tymi, którzy zostali pobici mieczem. Taki jest los faraona i całego jego dumnego ludu - mówi Wszechmocny Pan.

Ezequiel 32

Lamentação contra Faraó, rei do Egito

[1] No ano duodécimo, no duodécimo mês, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, levanta uma lamentação contra Faraó, rei do Egito, e dize-lhe: Foste comparado a um filho de leão entre as nações, mas não passas de um crocodilo nas águas; agitavas as águas, turvando-as com os pés, sujando os rios.

[3] Assim diz o SENHOR Deus: Estenderei sobre ti a minha rede no meio de muitos povos, que te puxarão para fora na minha rede.

[4] Então, te deixarei em terra; no campo aberto, te lançarei e farei morar sobre ti todas as aves do céu; e se fartarão de ti os animais de toda a terra.

[5] Porei as tuas carnes sobre os montes e encherei os vales da tua corpulência.

[6] Com o teu sangue que se derrama, regarei a terra até aos montes, e dele se encherão as correntes.

[7] Quando eu te extinguir, cobrirei os céus e farei enegrecer as suas estrelas; encobrirei o sol com uma nuvem, e a lua não resplandecerá a sua luz.

[8] Por tua causa, vestirei de preto todos os brilhantes luminares do céu e trarei trevas sobre o teu país, diz o SENHOR Deus.

Ezechiela 32

Pieśń żałobna nad faraonem

[1] W dwunastym roku, w dwunastym miesiącu, pierwszego dnia tego miesiąca doszło mnie słowo Pana tej treści:

[2] Synu człowieczy, zanuć pieśń żałobną nad faraonem, królem egipskim i powiedz do niego: Do młodego lwa wśród narodów przyrównywano ciebie, a byłeś przecież podobny raczej do potwora w wodach morskich; burzyłeś wody swoim ryjem, mąciłeś wody swoimi odnóżami i dreptałeś wokoło w ich falach.

[3] Tak mówi Wszechmocny Pan: Rozciągnę nad tobą swoją sieć w zgromadzeniu licznych ludów - i wyciągnę cię w moim niewodzie.

[4] Rzucę cię na ziemię, zwalę cię na otwarte pole, i będą na tobie siadały wszelkie ptaki niebieskie, i nasycę tobą wszelkie zwierzęta całej ziemi.

[5] Rozrzucę twoje cielsko po górach i wypełnię zarobaczoną twoją padliną doliny.

[6] I napoję ziemię posoką z twoich ran aż do samych gór, nawet parowy będą pełne ciebie.

[7] Gdy będziesz gasł, zakryję niebiosa i zaćmię ich gwiazdy. Słońce zasłonię obłokiem, a Księżyc nie zabłyśnie blaskiem.

[8] Wszystkie jasne światła na niebie zaćmię z powodu ciebie; sprowadzę ciemność na twój kraj - mówi Wszechmocny Pan.

9 Afligirei o coração de muitos povos, quando se levar às nações, às terras que não conheceste, a notícia da tua destruição.

10 Farei que muitos povos fiquem pasmados a teu respeito, e os seus reis tremam sobremaneira, quando eu brandir a minha espada ante o seu rosto; estremecerão a cada momento, cada um pela sua vida, no dia da tua queda.

11 Pois assim diz o SENHOR Deus: A espada do rei da Babilônia virá contra ti.

12 Farei cair a tua multidão com as espadas dos valentes, que são todos os mais terríveis dos povos; eles destruirão a soberba do Egito, e toda a sua pompa será destruída.

13 Farei perecer todos os seus animais ao longo de muitas águas; pé de homem não as turbará, nem as turbarão unhas de animais.

14 Então, farei assentar as suas águas; e farei correr os seus rios como o azeite, diz o SENHOR Deus.

15 Quando eu tornar a terra do Egito em desolação e a terra for destituída de tudo que a enchia, e quando eu ferir a todos os que nela habitam, então, saberão que eu sou o SENHOR.

16 Esta é a lamentação que se fará, que farão as filhas das nações; sobre o Egito e toda sua pompa se lamentará, diz o SENHOR Deus.

Os egípcios com outras nações no além

9 I zaniepokoję serce licznych ludów, gdy poprowadzę twoich wygnańców do narodów w krajach, których nie znasz.

10 Wywołam zdumienie licznych ludów nad tobą, a ich królowie będą drżeć ze strachu z powodu ciebie, gdy przed nimi świsnę swoim mieczem; i drżeć będzie każdy nieustannie o swoje życie w dniu twojego upadku.

11 Gdyż tak mówi Wszechmocny Pan: Miecz króla babilońskiego spadnie na ciebie.

12 Mieczami bohaterów - a wszyscy oni są wpośród narodów najsrożsi - powalę twój tłum; zniszczą oni okazałość Egiptu, i wszystek majestat jego będzie starty.

13 Wytępię wszystkie jego zwierzęta z licznych wód; już nie będzie ich mąciła noga ludzka i nie zmąci ich kopyto bydła.

14 Potem oczyszczę wody i ich strumienie popłyną jak oliwa - mówi Wszechmocny Pan.

15 Gdy obrócę ziemię egipską w pustkowie, a kraj będzie pozbawiony wszystkiego, co go wypełnia, gdy pobiję wszystkich jego mieszkańców, wtedy poznają, że Ja jestem Pan.

16 Jest to pieśń żałobna, którą śpiewać będą; i córki narodów będą ją śpiewać nad Egiptem i nad całym jego ludem. Taką pieśń będą śpiewać - mówi Wszechmocny Pan.

[17] Também no ano duodécimo, aos quinze dias do primeiro mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[17] W dwunastym roku, w pierwszym miesiącu, piętnastego dnia tego miesiąca doszło mnie słowo Pana tej treści:

[18] Filho do homem, pranteia sobre a multidão do Egito, faze-a descer, a ela e as filhas das nações formosas, às profundezas da terra, juntamente com os que descem à cova.

[18] Synu człowieczy, narzekaj nad okazałością Egiptu i nad jego chwałą i wraz z córkami potężnych ludów zstąp z nim do podziemnej krainy, krainy umarłych, do tych, którzy zstąpili do grobu.

[19] A quem sobrepujas tu em beleza? Desce e deita-te com os incircuncisos.

[19] Nad kim górujesz wdziękiem? Zstąp, połóż się z nieobrzezanymi!

[20] No meio daqueles que foram traspassados à espada, eles cairão; à espada, ele está entregue; arrastai o Egito e a toda a sua multidão.

[20] Padną wśród pobitych mieczem; przygotowali obok nich łoże dla całego jego wojska.

[21] Os mais poderosos dos valentes, juntamente com os que o socorrem, lhe gritarão do além: Desceram e lá jazem eles, os incircuncisos, traspassados à espada.

[21] I odezwą się do niego z krainy umarłych najwięksi bohaterowie: Zejdźcie, ty i twoi pomocnicy, i leżcie wśród nieobrzezanych, pobitych mieczem.

[22] Ali, está a Assíria com todo o seu povo; em redor dela, todos os seus sepulcros; todos eles foram traspassados e caíram à espada.

[22] Tam jest Assur i cały jego lud dokoła jego grobu, wszyscy pobici, sami tacy, co padli od miecza.

[23] Os seus sepulcros foram postos nas extremidades da cova, e todo o seu povo se encontra ao redor do seu sepulcro; todos foram traspassados, e caíram à espada os que tinham causado espanto na terra dos viventes.

[23] Ich groby urządzono w najgłębszym dole otchłani, a jego lud spoczywa dokoła jego grobu; wszyscy pobici, sami tacy, co padli od miecza, którzy dawniej szerzyli postrach w krainie żyjących.

[24] Ali, está Elão com todo o seu povo, em redor do seu sepulcro; todos eles foram traspassados e caíram à espada; eles, os incircuncisos, desceram às profundezas da terra, causaram terror na terra dos

[24] Tam jest Elam i cała jego ludność dokoła jego grobu - wszyscy pobici, sami tacy, co padli od miecza, którzy jako nieobrzezani zeszli do podziemnej krainy; dawniej szerzyli postrach w krainie żyjących, a

viventes e levaram a sua vergonha com os que desceram à cova.

[25] No meio dos traspassados, lhe puseram um leito entre todo o seu povo; ao redor dele, estão os seus sepulcros; todos eles são incircuncisos, traspassados à espada, porque causaram terror na terra dos viventes e levaram a sua vergonha com os que desceram à cova; no meio dos traspassados, foram postos.

[26] Ali, estão Meseque e Tubal com todo o seu povo; ao redor deles, estão os seus sepulcros; todos eles são incircuncisos e traspassados à espada, porquanto causaram terror na terra dos viventes.

[27] E não se acharão com os valentes de outrora que, dentre os incircuncisos, caíram e desceram ao sepulcro com as suas próprias armas de guerra e com a espada debaixo da cabeça; a iniqüidade deles está sobre os seus ossos, porque eram o terror dos heróis na terra dos viventes.

[28] Também tu, Egito, serás quebrado no meio dos incircuncisos e jazerás com os que foram traspassados à espada.

[29] Ali, está Edom, os seus reis e todos os seus príncipes, que, apesar do seu poder, foram postos com os que foram traspassados à espada; estes jazem com os incircuncisos e com os que desceram à cova.

[30] Ali, estão os príncipes do Norte, todos eles, e todos os sidônios, que desceram com os traspassados, envergonhados com o terror causado pelo seu poder; e jazem

teraz znoszą zniewagę wraz z tymi, którzy zstąpili do grobu.

[25] Wśród pobitych przygotowano łoże dla niego i całego jego wojska; dokoła jego grobu są sami nieobrzezani, pobici mieczem, którzy dawniej szerzyli postrach w krainie żyjących, lecz teraz znoszą zniewagę wraz z tymi, którzy zstąpili do grobu i pochowano ich wśród pobitych.

[26] Tam jest Mesech i Tubal wraz ze swoim wojskiem dokoła jego grobu, sami nieobrzezani, pobici mieczem, którzy dawniej szerzyli postrach w krainie żyjących.

[27] Nie spoczywają z bohaterami, którzy niegdyś padli, którzy zstąpili do krainy umarłych w swojej wojennej zbroi; ich miecze położono im pod głowy, a ich tarcze na ich kościach, gdyż lęk przed tymi bohaterami panował niegdyś w krainie żyjących.

[28] I ty będziesz pogrzebany wśród nieobrzezanych, i legniesz wraz z pobitymi mieczem.

[29] Tam jest Edom, jego królowie i wszyscy jego książęta, którzy w swoich grobach zostali złożeni wraz z pobitymi mieczem; leżą z nieobrzezanymi, z tymi, którzy zstąpili do grobu.

[30] Tam są wszyscy książęta północy i wszyscy Sydończycy, którzy zstąpili wraz z pobitymi, mimo postrachu, jaki szerzyło ich bohaterstwo, okryci są hańbą, leżą

incircuncisos com os que foram traspassados à espada e levam a sua vergonha com os que desceram à cova.

31 Faraó os verá e se consolará com toda a sua multidão; sim, o próprio Faraó e todo o seu exército, pelo que jazerá no meio dos traspassados à espada, diz o SENHOR Deus.

32 Porque também eu pus o meu espanto na terra dos viventes; pelo que jazerá, no meio dos incircuncisos, com os traspassados à espada, Faraó e todo o seu povo, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 33

O dever do verdadeiro atalaia

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, fala aos filhos de teu povo e dize-lhes: Quando eu fizer vir a espada sobre a terra, e o povo da terra tomar um homem dos seus limites, e o constituir por seu atalaia;

3 e, vendo ele que a espada vem sobre a terra, tocar a trombeta e avisar o povo;

4 se aquele que ouvir o som da trombeta não se der por avisado, e vier a espada e o abater, o seu sangue será sobre a sua cabeça.

5 Ele ouviu o som da trombeta e não se deu por avisado; o seu sangue será sobre ele; mas o que se dá por avisado salvará a sua vida.

6 Mas, se o atalaia vir que vem a espada e não tocar a trombeta, e não for avisado o povo; se a espada vier e abater uma vida

jako nieobrzezani wraz z pobitymi mieczem i znoszą zniewagę wraz z tymi, którzy zstąpili do grobu.

31 Gdy ich zobaczy faraon, pocieszać się będzie całym swoim ludem. Faraon i cały jego lud - to pobici mieczem - mówi Wszechmocny Pan,

32 Gdyż szerzył on postrach w krainie żyjących i dlatego będzie pogrzebany wśród nieobrzezanych wraz z pobitymi mieczem: faraon i cały jego lud - mówi Wszechmocny Pan.

Ezechiela 33

Obowiązki proroka-stróża

1 I doszło mnie słowo Pana tej treści:

2 Synu człowieczy, przemów do swoich rodaków i powiedz im: Gdy sprowadzam na jakiś kraj miecz, a lud tego kraju wybiera jednego męża spośród siebie i ustanawia go swoim stróżem,

3 A ten, widząc, że miecz spada na kraj, zatrąbi na rogu i ostrzeże lud,

4 I ktoś usłyszy wyraźnie głos trąby, lecz nie przyjmie przestrogi, i miecz spada i porywa go, to krew spada na jego własną głowę.

5 Głos trąby usłyszał, ale nie przyjął przestrogi, dlatego jego krew spadnie na niego samego, lecz ten, który przestrzega, uratuje swoją duszę.

6 Jeżeli natomiast stróż widzi, że miecz spada, a nie zatrąbi na rogu i lud nie zostaje ostrzeżony, to gdy miecz spada i

dentre eles, este foi abatido na sua iniqüidade, mas o seu sangue demandarei do atalaia.

[7] A ti, pois, ó filho do homem, te constituí por atalaia sobre a casa de Israel; tu, pois, ouvirás a palavra da minha boca e lhe darás aviso da minha parte.

[8] Se eu disser ao perverso: Ó perverso, certamente, morrerás; e tu não falares, para avisar o perverso do seu caminho, morrerá esse perverso na sua iniqüidade, mas o seu sangue eu o demandarei de ti.

[9] Mas, se falares ao perverso, para o avisar do seu caminho, para que dele se converta, e ele não se converter do seu caminho, morrerá ele na sua iniqüidade, mas tu livraste a tua alma.

[10] Tu, pois, filho do homem, dize à casa de Israel: Assim falais vós: Visto que as nossas prevaricações e os nossos pecados estão sobre nós, e nós desfalecemos neles, como, pois, viveremos?

[11] Dize-lhes: Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, não tenho prazer na morte do perverso, mas em que o perverso se converta do seu caminho e viva. Convertei-vos, convertei-vos dos vossos maus caminhos; pois por que haveis de morrer, ó casa de Israel?

[12] Tu, pois, filho do homem, dize aos filhos do teu povo: A justiça do justo não o livrará no dia da sua transgressão; quanto à perversidade do perverso, não cairá por ela, no dia em que se converter da sua

porywa kogoś z nich, ten ginie z powodu swojej winy, lecz jego krwi zażądam od stróża.

[7] Ciebie więc, synu człowieczy, ustanowiłem stróżem domu izraelskiego; gdy usłyszysz słowo z moich ust, przestrzeżesz ich w moim imieniu.

[8] Gdy mówię do bezbożnego: Bezbożniku, na pewno umrzesz - a ty nic nie powiesz, aby odwieść bezbożnego od jego postępowania, wtedy ten bezbożny umrze z powodu swojej winy, lecz jego krwi zażądam od ciebie.

[9] Lecz gdy ostrzeżesz bezbożnego, aby się odwrócił od swojego postępowania, a on się nie odwróci od swojego postępowania, to umrze z powodu swojej winy, lecz ty uratujesz swoją duszę.

Postępowanie Pana jest słuszne

[10] A ty, synu człowieczy, mów do domu izraelskiego: Tak mówiliście: Zaiste, ciążą na nas nasze występki i nasze grzechy i z powodu nich giniemy. Jakże mamy żyć?

[11] Powiedz im: Jakom żyw - mówi Wszechmocny Pan - nie mam upodobania w śmierci bezbożnego, a raczej, by się bezbożny odwrócił od swojej drogi, a żył. Zawróćcie, zawróćcie ze swoich złych dróg! Dlaczego macie umrzeć, domu izraelski?

[12] A ty, synu człowieczy, mów do swoich rodaków: Sprawiedliwość nie uratuje sprawiedliwego, gdy popełnia występek, a bezbożność nie doprowadzi bezbożnego do upadku, gdy się odwróci od swojej

perversidade; nem o justo pela justiça poderá viver no dia em que pecar.

bezbożności. Lecz i sprawiedliwy nie może żyć, gdy grzeszy.

[13] Quando eu disser ao justo que, certamente, viverá, e ele, confiando na sua justiça, praticar iniqüidade, não me virão à memória todas as suas justiças, mas na sua iniqüidade, que pratica, ele morrerá.

[13] Gdy mówię do sprawiedliwego: Na pewno będziesz żył, a on, polegając na swojej sprawiedliwości, popełni występek, wtedy nie będzie się pamiętało wszystkich jego sprawiedliwych uczynków, lecz umrze z powodu występku, który popełnił.

[14] Quando eu também disser ao perverso: Certamente, morrerás; se ele se converter do seu pecado, e fizer juízo e justiça,

[14] Lecz gdy mówię do bezbożnego: Na pewno umrzesz, a on odwróci się od swojego grzechu, będzie wypełniał prawo i sprawiedliwość,

[15] e restituir esse perverso o penhor, e pagar o furtado, e andar nos estatutos da vida, e não praticar iniqüidade, certamente, viverá; não morrerá.

[15] Będzie oddawał zastaw, zwracał to, co zagrabił, postępował zgodnie z zasadami życia, nie popełniając występku, na pewno będzie żył, nie umrze.

[16] De todos os seus pecados que cometeu não se fará memória contra ele; juízo e justiça fez; certamente, viverá.

[16] Nie będzie się pamiętało żadnych jego grzechów, które popełnił; będzie wypełniał prawo i sprawiedliwość, na pewno będzie żył.

[17] Todavia, os filhos do teu povo dizem: Não é reto o caminho do SENHOR; mas o próprio caminho deles é que não é reto.

[17] Lecz twoi rodacy mówią: Postępowanie Pana nie jest słuszne - tymczasem właśnie ich postępowanie nie jest słuszne.

[18] Desviando-se o justo da sua justiça e praticando iniqüidade, morrerá nela.

[18] Jeżeli sprawiedliwy odwróci się od swojej sprawiedliwości i popełni występek, umrze z powodu niego.

[19] E, convertendo-se o perverso da sua perversidade e fazendo juízo e justiça, por isto mesmo viverá.

[19] A jeżeli bezbożny odwróci się od swojej bezbożności i będzie wypełniał prawo i sprawiedliwość, dzięki nim będzie żył.

[20] Todavia, vós dizeis: Não é reto o caminho do SENHOR. Mas eu vos julgarei, cada um segundo os seus caminhos, ó casa de Israel.

[20] A wy mówicie: Postępowanie Pana nie jest słuszne. Każdego z was będę sądził według jego postępowania - domu izraelski.

O castigo de Israel por causa da sua presunção

Wieści o zdobyciu Jeruzalemu

[21] No ano duodécimo do nosso exílio, aos cinco dias do décimo mês, veio a mim um que tinha escapado de Jerusalém, dizendo: Caiu a cidade.

[22] Ora, a mão do SENHOR estivera sobre mim pela tarde, antes que viesse o que tinha escapado; abrira-se-me a boca antes de, pela manhã, vir ter comigo o tal homem; e, uma vez aberta, já não fiquei em silêncio.

[23] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[24] Filho do homem, os moradores destes lugares desertos da terra de Israel falam, dizendo: Abraão era um só; no entanto, possuiu esta terra; ora, sendo nós muitos, certamente, esta terra nos foi dada em possessão.

[25] Dize-lhes, portanto: Assim diz o SENHOR Deus: Comeis a carne com sangue, levantais os olhos para os vossos ídolos e derramais sangue; porventura, haveis de possuir a terra?

[26] Vós vos estribais sobre a vossa espada, cometeis abominações, e contamina cada um a mulher do seu próximo; e possuireis a terra?

[27] Assim lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Tão certo como eu vivo, os que estiverem em lugares desertos cairão à espada, e o que estiver em campo aberto, o entregarei às feras, para que o devorem, e os que estiverem em fortalezas e em cavernas morrerão de peste.

[21] W dwunastym roku naszego wygnania, piątego dnia dziesiątego miesiąca przybył do mnie uchodźca z Jeruzalemu z wieścią, że miasto zostało zdobyte.

[22] A wieczorem w przededniu przybycia uchodźcy była nade mną ręka Pana i (Pan) otworzył moje usta, zanim ów przybył do mnie następnego dnia rano; tak więc otworzył moje usta i już nie byłem niemy.

[23] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[24] Synu człowieczy, mieszkańcy tych ruin w ziemi izraelskiej mówią tak: Abraham był jeden, a jednak wziął w posiadanie tę ziemię, nas zaś jest wielu, nam więc dana jest ta ziemia w posiadanie.

[25] Dlatego mów do nich: Tak mówi Wszechmocny Pan: Jadacie z krwią, podnosicie swoje oczy na swoje bałwany i rozlewacie krew - i wy mielibyście posiadać tę ziemię?

[26] Polegacie mocno na swoim mieczu, popełniacie obrzydliwości, każdy hańbi żonę swojego bliźniego - i wy mielibyście posiadać tę ziemię?

[27] Tak mów do nich: Tak mówi Wszechmocny Pan: Jakom żyw, że ci, którzy mieszkają w ruinach, padną od miecza; a tego, który jest na otwartym polu, wydam zwierzętom polnym na pożarcie, ci zaś, którzy są w warowniach i jaskiniach, zginą od zarazy.

28 Tornarei a terra em desolação e espanto, e será humilhado o orgulho do seu poder; os montes de Israel ficarão tão desolados, que ninguém passará por eles.

29 Então, saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tornar a terra em desolação e espanto, por todas as abominações que cometeram.

30 Quanto a ti, ó filho do homem, os filhos do teu povo falam de ti junto aos muros e nas portas das casas; fala um com o outro, cada um a seu irmão, dizendo: Vinde, peço-vos, e ouvi qual é a palavra que procede do SENHOR.

31 Eles vêm a ti, como o povo costuma vir, e se assentam diante de ti como meu povo, e ouvem as tuas palavras, mas não as põem por obra; pois, com a boca, professam muito amor, mas o coração só ambiciona lucro.

32 Eis que tu és para eles como quem canta canções de amor, que tem voz suave e tange bem; porque ouvem as tuas palavras, mas não as põem por obra.

33 Mas, quando vier isto e aí vem, então, saberão que houve no meio deles um profeta.

Ezequiel 34

Profecia contra os pastores infiéis de Israel

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, profetiza contra os pastores de Israel; profetiza e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Ai dos pastores

28 I obrócę kraj w pustynię i pustkowie, tak że skończy się dumna jego potęga i opustoszeją góry izraelskie, tak że nikt nie będzie tamtędy przechodził.

29 I poznają, że Ja jestem Pan, gdy obrócę kraj w pustynię i pustkowie za wszystkie ich obrzydliwości, których się dopuścili.

30 A o tobie, synu człowieczy, twoi rodacy rozprawiają pod ścianami i w drzwiach domów, mówiąc jeden do drugiego, brat do brata: Nuże, chodźcie i słuchajcie, co za słowo wychodzi od Pana.

31 I przychodzą do ciebie gromadnie jak lud na zgromadzenie, siadają przed tobą, słuchają twoich słów, lecz według nich nie postępują, bo kłamstwa są w ich ustach, przytakują im, lecz ich serce lgnie do nieuczciwych zysków.

32 I oto ty jesteś dla nich jak piewca miłości z pięknym głosem i pełną wdzięku grą na strunach lutni: oni wprawdzie słuchają twoich słów, lecz według nich nie postępują.

33 A gdy to się spełni - a spełni się niechybnie - wtedy poznają, że prorok był wśród nich.

Ezechiela 34

Zapowiedź kary dla złych pasterzy Izraela

1 I doszło mnie słowo Pana tej treści:

2 Synu człowieczy, prorokuj przeciwko pasterzom Izraela, prorokuj i powiedz im: Pasterze! Tak mówi Wszechmocny Pan:

de Israel que se apascentam a si mesmos! Não apascentarão os pastores as ovelhas?

[3] Comeis a gordura, vestis-vos da lã e degolais o cevado; mas não apascentais as ovelhas.

[4] A fraca não fortalecestes, a doente não curastes, a quebrada não ligastes, a desgarrada não tornastes a trazer e a perdida não buscastes; mas dominais sobre elas com rigor e dureza.

[5] Assim, se espalharam, por não haver pastor, e se tornaram pasto para todas as feras do campo.

[6] As minhas ovelhas andam desgarradas por todos os montes e por todo elevado outeiro; as minhas ovelhas andam espalhadas por toda a terra, sem haver quem as procure ou quem as busque.

[7] Portanto, ó pastores, ouvi a palavra do SENHOR:

[8] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, visto que as minhas ovelhas foram entregues à rapina e se tornaram pasto para todas as feras do campo, por não haver pastor, e que os meus pastores não procuram as minhas ovelhas, pois se apascentam a si mesmos e não apascentam as minhas ovelhas, -

[9] portanto, ó pastores, ouvi a palavra do SENHOR:

[10] Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra os pastores e deles demandarei as minhas ovelhas; porei termo no seu pastoreio, e não se

Biada pasterzom Izraela, którzy sami siebie paśli! Czy pasterze nie powinni raczej paść trzody?

[3] Mleko wy zjadacie, w wełnę wy się ubieracie, tuczne zarzynacie, lecz owiec nie pasiecie.

[4] Słabej nie wzmacnialiście, chorej nie leczyliście, skaleczonej nie opatrywaliście, zbłąkanej nie sprowadzaliście z powrotem, zagubionej nie szukaliście, a nawet silną rządziliście gwałtem i surowo.

[5] Tak rozproszyły się moje owce, gdyż nie było pasterza i były żerem dla wszelkiego zwierzęcia polnego. Rozproszyły się

[6] I błąkały się moje owce po wszystkich górach i po wszystkich wysokich pagórkach; po całym kraju rozproszyły się moje owce, a nie było nikogo, kto by się o nie zatroszczył lub ich szukał.

[7] Dlatego wy, pasterze, słuchajcie słowa Pana!

[8] Jakom żyw - mówi Wszechmocny Pan - ponieważ moje owce stały się łupem i ponieważ moje owce były żerem dla wszelkiego zwierzęcia polnego, gdyż nie było pasterza, a moi pasterze nie troszczyli się o moje owce, a sami się paśli pasterze, a moich owiec nie paśli,

[9] Dlatego wy, pasterze, słuchajcie słowa Pana!

[10] Tak mówi Wszechmocny Pan: Oto Ja wystąpię przeciwko pasterzom i zażądam od nich moich owiec, i usunę ich od pasienia moich owiec, i pasterze nie będą

apascentarão mais a si mesmos; livrarei as minhas ovelhas da sua boca, para que já não lhes sirvam de pasto.

O cuidado do Senhor pelo seu rebanho

11 Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu mesmo procurarei as minhas ovelhas e as buscarei.

12 Como o pastor busca o seu rebanho, no dia em que encontra ovelhas dispersas, assim buscarei as minhas ovelhas; livrá-las-ei de todos os lugares para onde foram espalhadas no dia de nuvens e de escuridão.

13 Tirá-las-ei dos povos, e as congregarei dos diversos países, e as introduzirei na sua terra; apascentá-las-ei nos montes de Israel, junto às correntes e em todos os lugares habitados da terra.

14 Apascentá-las-ei de bons pastos, e nos altos montes de Israel será a sua pastagem; deitar-se-ão ali em boa pastagem e terão pastos bons nos montes de Israel.

15 Eu mesmo apascentarei as minhas ovelhas e as farei repousar, diz o SENHOR Deus.

16 A perdida buscarei, a desgarrada tornarei a trazer, a quebrada ligarei e a enferma fortalecerei; mas a gorda e a forte destruirei; apascentá-las-ei com justiça.

17 Quanto a vós outras, ó ovelhas minhas, assim diz o SENHOR Deus: Eis que julgarei entre ovelhas e ovelhas, entre carneiros e bodes.

18 Acaso, não vos basta a boa pastagem? Haveis de pisar aos pés o resto do vosso

już paść samych siebie. Wyrwę moje owce z ich paszczy; nie będą już ich żerem.

Pan dobrym pasterzem Izraela

11 Gdyż tak mówi Wszechmocny Pan: Oto Ja sam zatroszczę się o moje owce i będę ich doglądał.

12 Jak pasterz troszczy się o swoją trzodę, gdy jest pośród swoich rozproszonych owiec, tak Ja zatroszczę się o moje owce i wyratuję je z wszystkich miejsc, dokąd zostały rozproszone w dniu chmurnym i mrocznym.

13 Wyprowadzę je spomiędzy ludów i zbiorę je z ziem; przyprowadzę je znowu do ich ziemi i będę je pasł na górach izraelskich, w dolinach i na wszystkich równinach kraju.

14 Będę je pasł na dobrych pastwiskach i ich błonie będzie na wysokich górach izraelskich. Tam będą odpoczywać na dobrym błoniu i będą się paść na tłustych pastwiskach na górach izraelskich.

15 Ja sam będę pasł moje owce i Ja sam ułożę je na ich legowisku - mówi Wszechmocny Pan.

16 Będę szukał zaginionych, rozproszone sprowadzę z powrotem, zranione opatrzę, chore wzmocnię, tłustych i mocnych będę strzegł, i będę pasł sprawiedliwie.

17 Do was zaś, moje owce, mówi Wszechmocny Pan: Oto Ja rozsądzę między owcą a owcą, między baranami i kozłami.

18 Czy nie dość wam tego, że spasacie najlepsze pastwisko, ale jeszcze resztę

pasto? E não vos basta o terdes bebido as águas claras? Haveis de turvar o resto com os pés?

[19] Quanto às minhas ovelhas, elas pastam o que haveis pisado com os pés e bebem o que haveis turvado com os pés.

[20] Por isso, assim lhes diz o SENHOR Deus: Eis que eu mesmo julgarei entre ovelhas gordas e ovelhas magras.

[21] Visto que, com o lado e com o ombro, dais empurrões e, com os chifres, impelis as fracas até as espalhardes fora,

[22] eu livrarei as minhas ovelhas, para que já não sirvam de rapina, e julgarei entre ovelhas e ovelhas.

[23] Suscitarei para elas um só pastor, e ele as apascentará; o meu servo Davi é que as apascentará; ele lhes servirá de pastor.

[24] Eu, o SENHOR, lhes serei por Deus, e o meu servo Davi será príncipe no meio delas; eu, o SENHOR, o disse.

[25] Farei com elas aliança de paz e acabarei com as bestas-feras da terra; seguras habitarão no deserto e dormirão nos bosques.

[26] Delas e dos lugares ao redor do meu outeiro, eu farei bênção; farei descer a chuva a seu tempo, serão chuvas de bênçãos.

[27] As árvores do campo darão o seu fruto, e a terra dará a sua novidade, e estarão seguras na sua terra; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu quebrar as varas do

waszego pastwiska depczecie swoimi nogami, pijecie czystą wodę, ale jeszcze pozostałą resztę mącicie swoimi nogami?

[19] I moje owce musiały paść się na tym, co zdeptały wasze nogi, i pić to, co zmąciły wasze nogi.

[20] Dlatego tak mówi do nich Wszechmocny Pan: Oto Ja sam rozsądzę między owcami tłustymi a owcami chudymi.

[21] Ponieważ odepchnęliście wszystkie słabe bokiem i plecami i odtrąciliście je swoimi rogami, aż wypchnęliście je na zewnątrz,

[22] Dlatego wyratuję moją trzodę i już nie będzie łupem. Rozsądzę między owcą a owcą.

Dobry pasterz

[23] Ustanowię nad nimi jednego pasterza, mojego sługę Dawida, i będzie je pasł; będzie je pasł i będzie ich pasterzem.

[24] A Ja, Pan, będę ich Bogiem, a mój sługa Dawid będzie księciem wśród nich - Ja, Pan, to powiedziałem.

[25] Zawrę z nimi przymierze pokoju, wytępię z ziemi drapieżne zwierzęta, tak że będą bezpiecznie mieszkać nawet na pustyni i spać w lasach.

[26] I złożę na nich i na otoczenie mojego wzgórza błogosławieństwo, i spuszczę na nich deszcz we właściwym czasie, a będzie to deszcz błogosławieństwa.

[27] Wtedy drzewa leśne wydadzą swój owoc, a ziemia wyda swoje plony; będą bezpiecznie mieszkać na swojej ziemi i poznają, że Ja jestem Pan, gdy połamię

seu jugo e as livrar das mãos dos que as escravizavam.

[28] Já não servirão de rapina aos gentios, e as feras da terra nunca mais as comerão; e habitarão seguramente, e ninguém haverá que as espante.

[29] Levantar-lhes-ei plantação memorável, e nunca mais serão consumidas pela fome na terra, nem mais levarão sobre si o opróbrio dos gentios.

[30] Saberão, porém, que eu, o SENHOR, seu Deus, estou com elas e que elas são o meu povo, a casa de Israel, diz o SENHOR Deus.

[31] Vós, pois, ó ovelhas minhas, ovelhas do meu pasto; homens sois, mas eu sou o vosso Deus, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 35

Profecia contra o monte Seir

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra o monte Seir e profetiza contra ele.

[3] Dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra ti, ó monte Seir, e estenderei a mão contra ti, e te farei desolação e espanto.

[4] Farei desertas as tuas cidades, e tu serás desolado; e saberás que eu sou o SENHOR.

[5] Pois guardaste inimizade perpétua e abandonaste os filhos de Israel à violência da espada, no tempo da calamidade e do castigo final.

drążki ich jarzma i wyratuję ich z ręki ich ciemiężców.

[28] Już nie będą łupem narodów ani dzikie zwierzęta nie będą ich pożerać; będą bezpiecznie mieszkać, a nikt nie będzie ich straszył.

[29] I wywiodę dla nich bujną roślinność, tak że już nie będą ofiarami głodu w kraju ani nie będą już znosić zniewag narodów.

[30] I poznają, że Ja, Pan, ich Bóg, jestem z nimi, i że oni, dom izraelski, są moim ludem - mówi Wszechmocny Pan.

[31] Moimi owcami jesteście, owcami mojego pastwiska, a Ja jestem waszym Bogiem - mówi Wszechmocny Pan.

Ezechiela 35

Przepowiednia przeciwko górze Seir

[1] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[2] Synu człowieczy, zwróć swoje oblicze ku górze Seir i prorokuj przeciwko niej.

[3] I powiedz jej: Tak mówi Wszechmocny Pan: Oto Ja jestem przeciwko Tobie, góro Seir, wyciągnę rękę przeciwko tobie i obrócę cię w straszliwe pustkowie.

[4] Twoje miasta przemienię w ruiny, ty staniesz się pustkowiem i poznasz, że Ja jestem Pan.

[5] Ponieważ żywiłaś wieczną nienawiść i wydałaś synów izraelskich pod miecz w czasie ich niedoli, w czasie ostatecznej kary za ich winę,

[6] Por isso, diz o SENHOR Deus, tão certo como eu vivo, eu te fiz sangrar, e sangue te perseguirá; visto que não aborreceste o sangue, o sangue te perseguirá.

[6] Dlatego - jakom żyw - mówi Wszechmocny Pan - sprawię, że będziesz krwawić i krew będzie cię ścigać; zaiste, przelewem krwi zawiniłaś i krew będzie cię ścigać.

[7] Farei do monte Seir extrema desolação e eliminarei dele o que por ele passa e o que por ele volta.

[7] I obrócę górę Seir w straszliwe pustkowie, i wytępię z niej wszystkich, którzy chodzą tam i z powrotem.

[8] Encherei os seus montes dos seus traspassados; nos teus outeiros, nos teus vales e em todas as tuas correntes, cairão os traspassados à espada.

[8] I napełnię jej góry pobitymi; padną pobici mieczem na twoich pagórkach, w twoich dolinach i we wszystkich parowach.

[9] Em perpétuas desolações, te porei, e as tuas cidades jamais serão habitadas; assim sabereis que eu sou o SENHOR.

[9] W pustkowie wieczne obrócę cię, a twoje miasta nie będą zamieszkane; i poznacie, że Ja jestem Pan.

[10] Visto que dizes: Os dois povos e as duas terras serão meus, e os possuirei, ainda que o SENHOR se achava ali,

[10] Ponieważ powiedziałaś: Obydwa te narody i obydwa te kraje będą moje, weźmiemy je w posiadanie, chociaż Pan tam jest.

[11] por isso, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, procederei segundo a tua ira e segundo a tua inveja, com que, no teu ódio, os trataste; e serei conhecido deles, quando te julgar.

[11] Dlatego - jakom żyw - mówi Wszechmocny Pan - postąpię z tobą według twojego gniewu i twojej gorliwości, z jaką ty z nimi postąpiłaś z nienawiści do nich, i dam się poznać pośród ciebie, gdy cię będę sądził.

[12] Saberás que eu, o SENHOR, ouvi todas as blasfêmias que proferiste contra os montes de Israel, dizendo: Já estão desolados, a nós nos são entregues por pasto.

[12] I poznasz, że Ja, Pan, słyszałem wszystkie twoje obelgi, które wypowiedziałaś przeciwko górom izraelskim, mówiąc: Są spustoszone i dane nam na pożarcie.

[13] Vós vos engrandecestes contra mim com a vossa boca e multiplicastes as vossas palavras contra mim; eu o ouvi.

[13] Wynosiłyście się nade mnie w swojej mowie i odzywałyście się o mnie bezczelnie - sam słyszałem.

[14] Assim diz o SENHOR Deus: Ao alegrar-se toda a terra, eu te reduzirei à desolação.

[15] Como te alegraste com a sorte da casa de Israel, porque foi desolada, assim também farei a ti; desolado serás, ó monte Seir e todo o Edom, sim, todo; e saberão que eu sou o SENHOR.

[14] Tak mówi Wszechmocny Pan: Ku uciesze całej ziemi uczynię z ciebie pustkowie.

[15] Jak się radowałaś, że dziedzictwo domu Izraela stało się pustkowiem, tak Ja uczynię tobie: Góro Seir i cały Edomie, staniesz się pustkowiem. I poznają, że Ja jestem Pan.

Ezequiel 36

Profecia aos montes de Israel

[1] Tu, ó filho do homem, profetiza aos montes de Israel e dize: Montes de Israel, ouvi a palavra do SENHOR.

[2] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que diz o inimigo contra vós outros: Bem feito!, e também: Os eternos lugares altos são nossa herança,

[3] portanto, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que vos assolaram e procuraram abocar-vos de todos os lados, para que fôsseis possessão do resto das nações e andais em lábios paroleiros e na infâmia do povo,

[4] portanto, ouvi, ó montes de Israel, a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus aos montes e aos outeiros, às correntes e aos vales, aos lugares desertos e desolados e às cidades desamparadas, que se tornaram rapina e escárnio para o resto das nações circunvizinhas.

[5] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Certamente, no fogo do meu zelo, falei contra o resto das nações e contra todo o Edom. Eles se apropriaram da minha terra,

Ezechiela 36

Przyszła odnowa Izraela

[1] A ty, synu człowieczy, prorokuj o górach izraelskich i mów: Góry izraelskie, słuchajcie słowa Pana!

[2] Tak mówi Wszechmocny Pan: Ponieważ wróg powiedział o was: Cha! Prastare wzgórza stały się naszą własnością,

[3] Dlatego prorokuj i mów: Tak mówi Wszechmocny Pan: Ponieważ jesteście spustoszone i zewsząd zastawiono na was pułapkę, abyście się stały własnością pozostałych narodów, i ponieważ dostałyście się na języki i obmowę ludzką,

[4] Dlatego, góry izraelskie, słuchajcie słowa Wszechmocnego Pana: Tak mówi Wszechmocny Pan do gór i pagórków, do parowów i dolin, do spustoszonych ruin i do opuszczonych miast, które stały się łupem i przedmiotem szyderstwa pozostałych okolicznych narodów.

[5] Dlatego tak mówi Wszechmocny Pan: Zaiste, w ogniu mojej gorliwości przemawiałem do pozostałych ludów i do całego Edomu, które wydały mój kraj w

com alegria de todo o coração e com menosprezo de alma, para despovoá-la e saqueá-la.

ich posiadanie, z radością w sercu z jego nieszczęścia i z pogardą w duszy, dlatego że go opanowano i splądrowano.

[6] Portanto, profetiza sobre a terra de Israel e dize aos montes e aos outeiros, às correntes e aos vales: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que falei no meu zelo e no meu furor, porque levastes sobre vós o opróbrio das nações.

[6] Dlatego prorokuj o ziemi izraelskiej i mów do gór i pagórków, do parowów i dolin: Tak mówi Wszechmocny Pan: Oto Ja przemówiłem w mojej gorliwości i w mojej zapalczywości, ponieważ znosiliście obelgi narodów.

[7] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Levantando eu a mão, jurei que as nações que estão ao redor de vós levem o seu opróbrio sobre si mesmas.

[7] Dlatego tak mówi Wszechmocny Pan: Podnoszę rękę na znak przysięgi: Zaiste, narody, które są dookoła was, znosić będą swoje obelgi.

[8] Mas vós, ó montes de Israel, vós produzireis os vossos ramos e dareis o vosso fruto para o meu povo de Israel, o qual está prestes a vir.

[8] Lecz wy, góry izraelskie, wypuścicie swoje gałązki i przyniesiecie owoc swojemu ludowi izraelskiemu, gdy wkrótce powróci.

[9] Porque eis que eu estou convosco; voltar-me-ei para vós outros, e sereis lavrados e semeados.

[9] Bo oto idę do was i zwracam się do was, będziecie uprawiane i obsiewane.

[10] Multiplicarei homens sobre vós, a toda a casa de Israel, sim, toda; as cidades serão habitadas, e os lugares devastados serão edificados.

[10] I pomnożę na was ludzi, cały dom Izraela; miasta będą zamieszkane, a ruiny odbudowane.

[11] Multiplicarei homens e animais sobre vós; eles se multiplicarão e serão fecundos; fá-los-ei habitar-vos como dantes e vos tratarei melhor do que outrora; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[11] I rozmnożę na waszej ziemi ludzi i bydło, i będzie ich dużo, i będą się mnożyć; osiedlę was jak za waszych dawnych czasów i będzie się wam lepiej powodziło niż poprzednio. I poznacie, że Ja jestem Pan.

[12] Farei andar sobre vós homens, o meu povo de Israel; eles vos possuirão, e sereis a sua herança e jamais os desfilhareis.

[12] I sprowadzę na was ludzi, mój lud izraelski, wezmą was w posiadanie i będziecie ich dziedziczną własnością, i już nigdy nie uczynicie ich bezdzietnymi.

[13] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que te dizem: Tu és terra que devora os homens e és terra que desfilha o seu povo,

[14] por isso, tu não devorarás mais os homens, nem desfilharás mais o teu povo, diz o SENHOR Deus.

[15] Não te permitirei jamais que ouças a ignomínia dos gentios; não mais levarás sobre ti o opróbrio dos povos, nem mais farás tropeçar o teu povo, diz o SENHOR Deus.

A restauração de Israel

[16] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[17] Filho do homem, quando os da casa de Israel habitavam na sua terra, eles a contaminaram com os seus caminhos e as suas ações; como a imundícia de uma mulher em sua menstruação, tal era o seu caminho perante mim.

[18] Derramei, pois, o meu furor sobre eles, por causa do sangue que derramaram sobre a terra e por causa dos seus ídolos com que a contaminaram.

[19] Espalhei-os entre as nações, e foram derramados pelas terras; segundo os seus caminhos e segundo os seus feitos, eu os julguei.

[20] Em chegando às nações para onde foram, profanaram o meu santo nome, pois deles se dizia: São estes o povo do SENHOR, porém tiveram de sair da terra dele.

[21] Mas tive compaixão do meu santo nome, que a casa de Israel profanou entre as nações para onde foi.

[13] Tak mówi Wszechmocny Pan: Ponieważ mówią o tobie, że jesteś ludożerczynią i czyniłaś swój naród bezdzietnym,

[14] Dlatego już nie będziesz ludożerczynią i nie będziesz czynić swojego narodu bezdzietnym - mówi Wszechmocny Pan.

[15] I już nigdy nie dopuszczę do tego, byś słyszała obelgi narodów i znosiła zniewagi ludów ani też nie będziesz swojego ludu czyniła bezdzietnym - mówi Wszechmocny Pan.

[16] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[17] Synu człowieczy, gdy dom izraelski mieszkał w swojej ziemi, skalał ją przez swoje postępowanie i swoje czyny; jak jest z nieczystością kobiety w okresie jej krwawienia, tak było z ich postępowaniem wobec mnie.

[18] I wylałem moją złość na nich za krew, którą przelali na tej ziemi, kalając ją swoimi bałwanami.

[19] I rozproszyłem ich wśród narodów, i zostali rozsiani po różnych ziemiach; według ich postępowania i ich czynów osądziłem ich,

[20] Lecz gdy przybyli do narodów, wtedy tam, dokądkolwiek przybyli, znieważali moje święte imię, gdyż mówiono o nich: Oni są ludem Pana, musieli wyjść z jego ziemi.

[21] Wtedy żal mi było mojego świętego imienia, które znieważył dom izraelski wśród ludów, do których przybył.

[22] Dize, portanto, à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Não é por amor de vós que eu faço isto, ó casa de Israel, mas pelo meu santo nome, que profanastes entre as nações para onde fostes.

[23] Vindicarei a santidade do meu grande nome, que foi profanado entre as nações, o qual profanastes no meio delas; as nações saberão que eu sou o SENHOR, diz o SENHOR Deus, quando eu vindicar a minha santidade perante elas.

[24] Tomar-vos-ei de entre as nações, e vos congregarei de todos os países, e vos trarei para a vossa terra.

[25] Então, aspergirei água pura sobre vós, e ficareis purificados; de todas as vossas imundícias e de todos os vossos ídolos vos purificarei.

[26] Dar-vos-ei coração novo e porei dentro de vós espírito novo; tirarei de vós o coração de pedra e vos darei coração de carne.

[27] Porei dentro de vós o meu Espírito e farei que andeis nos meus estatutos, guardeis os meus juízos e os observeis.

[28] Habitareis na terra que eu dei a vossos pais; vós sereis o meu povo, e eu serei o vosso Deus.

[29] Livrar-vos-ei de todas as vossas imundícias; farei vir o trigo, e o multiplicarei, e não trarei fome sobre vós.

[22] Dlatego tak powiedz domowi izraelskiemu: Tak mówi Wszechmocny Pan: Ja działam nie ze względu na was, domu izraelski, lecz ze względu na moje święte imię, które znieważyliście wśród ludów, do których przybyliście.

[23] Dlatego uświęcę wielkie moje imię, znieważone wśród narodów, bo znieważyliście je wśród nich; i poznają ludy, że Ja jestem Pan - mówi Wszechmocny Pan - gdy na ich oczach okażę się święty wśród was.

[24] I zabiorę was spośród narodów, i zgromadzę was ze wszystkich ziem; i sprowadzę was do waszej ziemi,

[25] I pokropię was czystą wodą, i będziecie czyści od wszystkich waszych nieczystości i od wszystkich waszych bałwanów oczyszczę was.

[26] I dam wam serce nowe, i ducha nowego dam do waszego wnętrza, i usunę z waszego ciała serce kamienne, a dam wam serce mięsiste.

[27] Mojego ducha dam do waszego wnętrza i uczynię, że będziecie postępować według moich przykazań, moich praw będziecie przestrzegać i wykonywać je.

[28] I będziecie mieszkać w ziemi, którą dałem waszym ojcom; i będziecie moim ludem, a Ja będę waszym Bogiem

[29] I wybawię was od wszystkich waszych nieczystości, sprawię, że wzejdzie zboże i rozmnożę je, a nie dopuszczę do was głodu.

[30] Multiplicarei o fruto das árvores e a novidade do campo, para que jamais recebais o opróbrio da fome entre as nações.

[31] Então, vos lembrareis dos vossos maus caminhos e dos vossos feitos que não foram bons; tereis nojo de vós mesmos por causa das vossas iniqüidades e das vossas abominações.

[32] Não é por amor de vós, fique bem entendido, que eu faço isto, diz o SENHOR Deus. Envergonhai-vos e confundi-vos por causa dos vossos caminhos, ó casa de Israel.

[33] Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que eu vos purificar de todas as vossas iniqüidades, então, farei que sejam habitadas as cidades e sejam edificados os lugares desertos.

[34] Lavrar-se-á a terra deserta, em vez de estar desolada aos olhos de todos os que passam.

[35] Dir-se-á: Esta terra desolada ficou como o jardim do Éden; as cidades desertas, desoladas e em ruínas estão fortificadas e habitadas.

[36] Então, as nações que tiverem restado ao redor de vós saberão que eu, o SENHOR, reedifiquei as cidades destruídas e replantei o que estava abandonado. Eu, o SENHOR, o disse e o farei.

[37] Assim diz o SENHOR Deus: Ainda nisto permitirei que seja eu solicitado pela casa

[30] Pomnożę owoce drzew i plony pól, abyście już nigdy nie musieli znosić hańby klęski głodowej wśród narodów.

[31] Wtedy wpomnicie o swoim złym postępowaniu i o swoich czynach, które nie były dobre; i będziecie się brzydzić samych siebie z powodu swoich win i swoich obrzydliwości.

[32] Nie ze względu na was Ja działam - mówi Wszechmocny Pan - niech to wam będzie wiadome. Wstydźcie się i rumieńcie się z powodu swojego postępowania, domu izraelski!

[33] Tak mówi Wszechmocny Pan: Gdy oczyszczę was ze wszystkich waszych win, zaludnię miasta i ruiny będą odbudowane,

[34] A spustoszony kraj będzie uprawiany zamiast być pustkowiem na oczach wszystkich przechodniów,

[35] I będą mówić: Ten kraj, niegdyś spustoszony, stał się podobny do ogrodu Eden; a miasta, które legły w gruzach i były spustoszone i zburzone, są teraz obwarowane i zamieszkane.

[36] I poznają narody, które wokoło nas pozostały, że Ja, Pan, odbudowałem to, co było zburzone, zasadziłem to, co było spustoszone; Ja, Pan, powiedziałem to i uczynię.

[37] Tak mówi Wszechmocny Pan: Oto jeszcze dam się uprosić domowi

de Israel: que lhe multiplique eu os homens como um rebanho.

[38] Como um rebanho de santos, o rebanho de Jerusalém nas suas festas fixas, assim as cidades desertas se encherão de rebanhos de homens; e saberão que eu sou o SENHOR.

izraelskiemu, aby im uczynić: Pomnożę u nich liczbę ludzi jak owiec.

[38] Jak liczne są trzody dla celów ofiarnych, jak liczne są owce w Jeruzalemie w jego święta, tak zrujnowane miasta pełne będą trzód ludzkich; i poznają, że Ja jestem Pan.

Ezequiel 37

A visão de um vale de ossos secos

[1] Veio sobre mim a mão do SENHOR; ele me levou pelo Espírito do SENHOR e me deixou no meio de um vale que estava cheio de ossos,

[2] e me fez andar ao redor deles; eram mui numerosos na superfície do vale e estavam sequíssimos.

[3] Então, me perguntou: Filho do homem, acaso, poderão reviver estes ossos? Respondi: SENHOR Deus, tu o sabes.

[4] Disse-me ele: Profetiza a estes ossos e dize-lhes: Ossos secos, ouvi a palavra do SENHOR.

[5] Assim diz o SENHOR Deus a estes ossos: Eis que farei entrar o espírito em vós, e vivereis.

[6] Porei tendões sobre vós, farei crescer carne sobre vós, sobre vós estenderei pele e porei em vós o espírito, e vivereis. E sabereis que eu sou o SENHOR.

[7] Então, profetizei segundo me fora ordenado; enquanto eu profetizava, houve um ruído, um barulho de ossos que batiam contra ossos e se ajuntavam, cada osso ao seu osso.

Ezechiela 37

Dolina wyschłych kości

[1] Spoczęła na mnie ręka Pana; i wyprowadził mnie w swoim duchu, i postawił mnie w środku doliny, która była pełna kości.

[2] I kazał mi przejść dokoła nich, a oto było ich bardzo dużo w tej dolinie i były zupełnie wyschłe.

[3] I rzekł do mnie: Synu człowieczy, czy ożyją te kości? I odpowiedziałem: Wszechmocny Panie, Ty wiesz.

[4] I rzekł do mnie: Prorokuj nad tymi kośćmi i powiedz do nich: Kości wyschłe! Słuchajcie słowa Pana!

[5] Tak mówi Wszechmocny Pan do tych kości: Oto Ja wprowadzę do was ożywcze tchnienie i ożyjecie.

[6] I dam wam ścięgna, i sprawię, że obrośniecie ciałem, i powlokę was skórą, i dam wam moje ożywcze tchnienie, i ożyjecie, i poznacie, że Ja jestem Pan.

[7] Prorokowałem więc, jak mi nakazano. A gdy prorokowałem, rozległ się głos, a oto powstał szum; i zbliżyły się kości, jedna kość do drugiej.

[8] Olhei, e eis que havia tendões sobre eles, e cresceram as carnes, e se estendeu a pele sobre eles; mas não havia neles o espírito.

[9] Então, ele me disse: Profetiza ao espírito, profetiza, ó filho do homem, e dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Vem dos quatro ventos, ó espírito, e assopra sobre estes mortos, para que vivam.

[10] Profetizei como ele me ordenara, e o espírito entrou neles, e viveram e se puseram em pé, um exército sobremodo numeroso.

[11] Então, me disse: Filho do homem, estes ossos são toda a casa de Israel. Eis que dizem: Os nossos ossos se secaram, e pereceu a nossa esperança; estamos de todo exterminados.

[12] Portanto, profetiza e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que abrirei a vossa sepultura, e vos farei sair dela, ó povo meu, e vos trarei à terra de Israel.

[13] Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu abrir a vossa sepultura e vos fizer sair dela, ó povo meu.

[14] Porei em vós o meu Espírito, e vivereis, e vos estabelecerei na vossa própria terra. Então, sabereis que eu, o SENHOR, disse isto e o fiz, diz o SENHOR.

Reunião de Judá e Israel

[15] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[16] Tu, pois, ó filho do homem, toma um pedaço de madeira e escreve nele: Para

[8] I spojrzałem: a oto pojawiły się na nich ścięgna i porosło ciało; i skóra powlokła je po wierzchu, ale ożywczego tchnienia w nich nie było.

[9] I rzekł do mnie: Prorokuj do ożywczego tchnienia, synu człowieczy, i powiedz ożywczemu tchnieniu: Tak mówi Wszechmocny Pan: Przyjdź, ożywcze tchnienie, z czterech stron i tchnij na tych zabitych, a ożyją.

[10] I prorokowałem, jak mi nakazano. Wtem wstąpiło w nich ożywcze tchnienie i ożyli, i stanęli na nogach - rzesza bardzo wielka.

[11] I rzekł do mnie: Synu człowieczy, te kości - to cały dom izraelski. Oto mówią oni: Uschły nasze kości, rozwiała się nasza nadzieja, zginęliśmy.

[12] Prorokuj więc i powiedz im: Tak mówi Wszechmocny Pan: Oto Ja otworzę wasze groby i wyprowadzę was z waszych grobów, ludu mój, i wprowadzę was do ziemi izraelskiej.

[13] I poznacie, że Ja jestem Pan, gdy otworzę wasze groby i wyprowadzę was z waszych grobów, ludu mój.

[14] I tchnę w was moje ożywcze tchnienie, i ożyjecie; i osadzę was w waszej ziemi, i poznacie, że Ja, Pan, to powiedziałem i wykonam - mówi Pan.

Zapowiedź połączenia Izraela i Judy

[15] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[16] A ty, synu człowieczy, weź sobie kawałek drewna i napisz na nim: Należy

Judá e para os filhos de Israel, seus companheiros; depois, toma outro pedaço de madeira e escreve nele: Para José, pedaço de madeira de Efraim, e para toda a casa de Israel, seus companheiros.

[17] Ajunta-os um ao outro, faze deles um só pedaço, para que se tornem apenas um na tua mão.

[18] Quando te falarem os filhos do teu povo, dizendo: Não nos revelarás o que significam estas coisas?

[19] Tu lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que tomarei o pedaço de madeira de José, que esteve na mão de Efraim, e das tribos de Israel, suas companheiras, e o ajuntarei ao pedaço de Judá, e farei deles um só pedaço, e se tornarão apenas um na minha mão.

[20] Os pedaços de madeira em que houveres escrito estarão na tua mão, perante eles.

[21] Dize-lhes, pois: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu tomarei os filhos de Israel de entre as nações para onde eles foram, e os congregarei de todas as partes, e os levarei para a sua própria terra.

[22] Farei deles uma só nação na terra, nos montes de Israel, e um só rei será rei de todos eles. Nunca mais serão duas nações; nunca mais para o futuro se dividirão em dois reinos.

[23] Nunca mais se contaminarão com os seus ídolos, nem com as suas abominações, nem com qualquer das suas transgressões; livrá-los-ei de todas as suas

do Judy i synów izraelskich, jego bratnich plemion. Weź także drugi kawałek drewna i napisz na nim: Należy do Józefa, drewno Efraima, i całego domu izraelskiego, jego bratnich plemion.

[17] Potem złóż razem obydwa drewna w jeden kawałek, aby stanowiły jedno w twoim ręku.

[18] A gdy potem twoi rodacy odezwą się do ciebie tymi słowy: Czy nie wyjaśnisz nam, co przez to rozumiesz?

[19] Wtedy powiedz im: Tak mówi Wszechmocny Pan: Oto Ja biorę drewno Józefa, które jest w ręku Efraima i jego bratnich plemion izraelskich, i przykładam je do drewna Judy, i uczynię z nich jeden kawałek, tak że w moim ręku będą stanowić jedno.

[20] Obydwa kawałki drewna, na których umieścisz napis, będą na ich oczach w twoim ręku.

[21] Potem powiedz im: Tak mówi Wszechmocny Pan: Oto Ja zbiorę synów izraelskich spośród narodów, do których przybyli, i zgromadzę ich zewsząd, i przyprowadzę ich do ich ziemi.

[22] I uczynię z nich jeden naród w tej ziemi na górach izraelskich, i jeden król będzie panował nad nimi wszystkimi, i już nie będą dwoma narodami, i już się nie rozdzielą na dwa królestwa.

[23] I już się nie skalają swoimi bałwanami i swoimi obrzydliwościami, i żadnymi swoimi występkami. Wybawię ich z wszystkich ich odstępstw, przez które

apostasias em que pecaram e os purificarei. Assim, eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

24 O meu servo Davi reinará sobre eles; todos eles terão um só pastor, andarão nos meus juízos, guardarão os meus estatutos e os observarão.

25 Habitarão na terra que dei a meu servo Jacó, na qual vossos pais habitaram; habitarão nela, eles e seus filhos e os filhos de seus filhos, para sempre; e Davi, meu servo, será seu príncipe eternamente.

26 Farei com eles aliança de paz; será aliança perpétua. Estabelecê-los-ei, e os multiplicarei, e porei o meu santuário no meio deles, para sempre.

27 O meu tabernáculo estará com eles; eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

28 As nações saberão que eu sou o SENHOR que santifico a Israel, quando o meu santuário estiver para sempre no meio deles.

zgrzeszyli, i oczyszczę ich; i będą moim ludem, a Ja będę ich Bogiem.

24 A sługa mój, Dawid, będzie ich królem; wszyscy oni będą mieć jednego pasterza; będą postępować według moich praw, będą przestrzegać moich przykazań i wykonywać je.

25 I będą mieszkać w ziemi, którą dałem mojemu słudze Jakubowi, w której mieszkali ich ojcowie; będą w niej mieszkać zarówno oni, jak i ich synowie i wnuki po wszystkie czasy, a sługa mój, Dawid, będzie ich księciem na wieki.

26 I zawrę z nimi przymierze pokoju, będzie to przymierze wieczne z nimi. Okażę im łaskę, rozmnożę ich i postawię swoją świątynię wśród nich na wieki.

27 I będę wśród nich mieszkał; będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem.

28 I poznają narody, że Ja jestem Pan, który uświęcam Izraela, gdy moja świątynia będzie wśród nich na wieki.

Ezequiel 38

Profecia contra Gogue

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, volve o rosto contra Gogue, da terra de Magogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal; profetiza contra ele

3 e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu sou contra ti, ó Gogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal.

Ezechiela 38

Zapowiedź najazdu na Izraela

1 I doszło mnie słowo Pana tej treści:

2 Synu człowieczy, zwróć swoje oblicze ku Gogowi w kraju Magog, głównemu księciu w Mesech i Tubal, prorokuj przeciwko niemu

3 I mów: Tak mówi Wszechmocny Pan: Oto Ja wystąpię przeciwko tobie, główny książę w Mesech i Tubal,

[4] Far-te-ei que te volvas, porei anzóis no teu queixo e te levarei a ti e todo o teu exército, cavalos e cavaleiros, todos vestidos de armamento completo, grande multidão, com pavês e escudo, empunhando todos a espada;

[5] persas e etíopes e Pute com eles, todos com escudo e capacete;

[6] Gômer e todas as suas tropas; a casa de Togarma, do lado do Norte, e todas as suas tropas, muitos povos contigo.

[7] Prepara-te, sim, dispõe-te, tu e toda a multidão do teu povo que se reuniu a ti, e serve-lhe de guarda.

[8] Depois de muitos dias, serás visitado; no fim dos anos, virás à terra que se recuperou da espada, ao povo que se congregou dentre muitos povos sobre os montes de Israel, que sempre estavam desolados; este povo foi tirado de entre os povos, e todos eles habitarão seguramente.

[9] Então, subirás, virás como tempestade, far-te-ás como nuvem que cobre a terra, tu, e todas as tuas tropas, e muitos povos contigo.

[10] Assim diz o SENHOR Deus: Naquele dia, terás imaginações no teu coração e conceberás mau desígnio;

[11] e dirás: Subirei contra a terra das aldeias sem muros, virei contra os que estão em repouso, que vivem seguros, que habitam, todos, sem muros e não têm ferrolhos nem portas;

[4] Zawrócę cię i włożę haki w twoje szczęki; i wyprowadzę ciebie i całe twoje wojsko, konie i jeźdźców, wszystkich wspaniale odzianych, wielki zastęp, z tarczą i puklerzem - wszystkich uzbrojonych w miecze.

[5] Paras, Etiopia i Put jest z nimi, wszyscy z tarczami i w hełmach.

[6] Gomer i wszystkie jego hufce. Z tobą są Bet-Togarma z najdalszej północy, wszystkie jego hufce i liczne ludy.

[7] Przygotuj się i uzbrój z całym swoim zastępem, który zebrał się wokoło ciebie, i bądź ty ich wodzem!

[8] Po wielu dniach otrzymasz rozkaz, w latach ostatecznych przyjdziesz do kraju uwolnionego od miecza i do ludu zebranego z wielu ludów na górach izraelskich, które długo były spustoszone; wszyscy oni wyprowadzeni spośród narodów, mieszkają bezpiecznie.

[9] Wyruszysz, jak burza nadciągniesz, jak obłok, aby okryć ziemię, ty i wszystkie twoje hufce oraz liczne ludy z tobą.

[10] Tak mówi Wszechmocny Pan: W owym dniu przyjdą ci do serca myśli i poweźmiesz złowrogi zamysł,

[11] I powiesz: Wyruszę przeciwko ziemi otwartej, napadnę ludzi spokojnych, którzy mieszkają bezpiecznie; mieszkają w miejscowościach, które nie mają ani murów, ani zawór, ani bram,

[12] isso a fim de tomares o despojo, arrebatares a presa e levantares a mão contra as terras desertas que se acham habitadas e contra o povo que se congregou dentre as nações, o qual tem gado e bens e habita no meio da terra.

[12] Aby brać łupy i grabić, aby zwrócić swoją rękę przeciwko ruinom, które znowu są zamieszkane, i przeciw ludowi zebranemu spośród narodów, który zdobywa bydło i mienie, a mieszka w środku świata.

[13] Sabá e Dedã, e os mercadores de Társis, e todos os seus governadores rapaces te dirão: Vens tu para tomar o despojo? Ajuntaste o teu bando para arrebatar a presa, para levar a prata e o ouro, para tomar o gado e as possessões, para saquear grandes despojos?

[13] Seba i Deban i ich kupcy, Tarszysz i wszyscy jego handlarze powiedzą do ciebie: Czy przybyłeś, aby brać łupy i grabić? Czy zebrałeś swoje zastępy, aby unosić srebro i złoto, zabierać bydło i mienie, zdobyć wielki łup?

Gogue invadirá Israel

[14] Portanto, ó filho do homem, profetiza e dize a Gogue: Assim diz o SENHOR Deus: Acaso, naquele dia, quando o meu povo de Israel habitar seguro, não o saberás tu?

[14] Dlatego prorokuj, synu człowieczy, i mów do Goga: Tak mówi Wszechmocny Pan: Zaiste, w owym dniu, gdy mój lud izraelski będzie bezpiecznie mieszkał, wyruszysz

[15] Virás, pois, do teu lugar, dos lados do Norte, tu e muitos povos contigo, montados todos a cavalo, grande multidão e poderoso exército;

[15] I przyjdziesz ze swojego miejsca pobytu, z najdalszej północy, a wraz z tobą liczne ludy; wszyscy na koniach, wielkie zastępy, liczne wojsko.

[16] e subirás contra o meu povo de Israel, como nuvem, para cobrir a terra. Nos últimos dias, hei de trazer-te contra a minha terra, para que as nações me conheçam a mim, quando eu tiver vindicado a minha santidade em ti, ó Gogue, perante elas.

[16] Wyruszysz przeciwko mojemu ludowi izraelskiemu jak obłok, aby okryć ziemię; a w dniach ostatecznych stanie się, że poprowadzę cię przeciwko mojej ziemi, aby poznały mnie narody, gdy na ich oczach okażę się świętym na tobie, Gogu.

[17] Assim diz o SENHOR Deus: Não és tu aquele de quem eu disse nos dias antigos, por intermédio dos meus servos, os profetas de Israel, os quais, então, profetizaram, durante anos, que te faria vir contra eles?

[17] Tak mówi Wszechmocny Pan: Ty jesteś tym, o którym mówiłem za dawnych dni przez swoje sługi, proroków izraelskich, którzy prorokowali w owych dniach, że Ja sprowadzę cię na nich.

[18] Naquele dia, quando vier Gogue contra a terra de Israel, diz o SENHOR Deus, a minha indignação será mui grande.

[19] Pois, no meu zelo, no brasume do meu furor, disse que, naquele dia, será fortemente sacudida a terra de Israel,

[20] de tal sorte que os peixes do mar, e as aves do céu, e os animais do campo, e todos os répteis que se arrastam sobre a terra, e todos os homens que estão sobre a face da terra tremerão diante da minha presença; os montes serão deitados abaixo, os precipícios se desfarão, e todos os muros desabarão por terra.

[21] Chamarei contra Gogue a espada em todos os meus montes, diz o SENHOR Deus; a espada de cada um se voltará contra o seu próximo.

[22] Contenderei com ele por meio da peste e do sangue; chuva inundante, grandes pedras de saraiva, fogo e enxofre farei cair sobre ele, sobre as suas tropas e sobre os muitos povos que estiverem com ele.

[23] Assim, eu me engrandecerei, vindicarei a minha santidade e me darei a conhecer aos olhos de muitas nações; e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 39

A queda de Gogue

[1] Tu, pois, ó filho do homem, profetiza ainda contra Gogue e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu sou contra ti, ó

[18] Lecz w owym dniu, gdy Gog najedzie ziemię izraelską - mówi Wszechmocny Pan - wzbierze we mnie zapalczywy gniew,

[19] A mówię to w mojej gorliwości - w żarze mojej popędliwości: Zaiste, w owym dniu będzie wielkie trzęsienie ziemi w ziemi izraelskiej.

[20] I zadrżą przede mną ryby morskie, ptaki niebieskie i zwierzęta polne, i wszelkie płazy pełzające po ziemi, ponadto wszyscy ludzie, którzy żyją na powierzchni ziemi. Rozpadną się góry, padną piętrzące się skały i wszystkie mury runą na ziemię.

[21] Przywołam przeciwko niemu wszelkiego rodzaju strachy - mówi Wszechmocny Pan - tak że miecz jednego skieruje się przeciwko drugiemu.

[22] Potem osądzę go przez zarazę i przelew krwi; spuszczę na niego i jego hufce oraz liczne ludy, które są z nim, ulewny deszcz i grad, ogień i siarkę.

[23] I tak okażę moją wielkość i moją świętość, i objawię się na oczach wielu narodów. I poznają, że Ja jestem Pan.

Ezechiela 39

Ostateczna klęska najeźdźcy Goga

[1] A ty, synu człowieczy, prorokuj przeciwko Gogowi i mów: Tak mówi Wszechmocny Pan: Oto Ja wystąpię

Gogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal.

2 Far-te-ei que te volvas e te conduzirei, far-te-ei subir dos lados do Norte e te trarei aos montes de Israel.

3 Tirarei o teu arco da tua mão esquerda e farei cair as tuas flechas da tua mão direita.

4 Nos montes de Israel, cairás, tu, e todas as tuas tropas, e os povos que estão contigo; a toda espécie de aves de rapina e aos animais do campo eu te darei, para que te devorem.

5 Cairás em campo aberto, porque eu falei, diz o SENHOR Deus.

6 Meterei fogo em Magogue e nos que habitam seguros nas terras do mar; e saberão que eu sou o SENHOR.

7 Farei conhecido o meu santo nome no meio do meu povo de Israel e nunca mais deixarei profanar o meu santo nome; e as nações saberão que eu sou o SENHOR, o Santo em Israel.

8 Eis que vem e se cumprirá, diz o SENHOR Deus; este é o dia de que tenho falado.

9 Os habitantes das cidades de Israel sairão e queimarão, de todo, as armas, os escudos, os paveses, os arcos, as flechas, os bastões de mão e as lanças; farão fogo com tudo isto por sete anos.

10 Não trarão lenha do campo, nem a cortarão dos bosques, mas com as armas acenderão fogo; saquearão aos que os

przeciwko tobie, Gogu, główny książę w Mesech i Tubal.

2 I zawrócę cię, i wezmę cię na smycz; sprowadzę cię z najdalszej północy i przyprowadzę cię na góry izraelskie.

3 I wytrącę miecz z twojej lewej ręki, i sprawię, że twoje strzały wypadną z twojej prawej ręki.

4 Na górach izraelskich padniesz ze wszystkimi twoimi hufcami i ludami, które są z tobą; wydam cię na żer drapieżnym ptakom, wszystkim uskrzydlonym istotom i zwierzętom polnym.

5 Na otwartym polu padniesz, gdyż Ja tak powiedziałem - mówi Wszechmocny Pan.

6 Spuszczę ogień na Magog i na mieszkańców wysp żyjących bezpiecznie i poznają, że Ja jestem Pan.

7 I ujawnię moje święte imię wśród mojego ludu izraelskiego; i już nie dopuszczę, aby moje święte imię było bezczeszczone, aby poznały ludy, że Ja jestem Pan, Święty w Izraelu.

8 Oto nadchodzi to i spełnia się - mówi Wszechmocny Pan; jest to ten dzień, o którym mówiłem.

9 Potem wyjdą mieszkańcy miast izraelskich, wzniecą ogień i spalą zbroje, tarcze i puklerze, łuki i strzały, maczugi i włócznie; przez siedem lat będą tym palić.

10 A nie będą znosić drwa z pola ani nie będą ich ścinać w lasach, gdyż ze zbroi wzniecać będą ogień, będą łupić tych,

saquearam e despojarão aos que os despojaram, diz o SENHOR Deus.

O sepultamento das hordas de Gogue

[11] Naquele dia, darei ali a Gogue um lugar de sepultura em Israel, o vale dos Viajantes, ao oriente do mar; espantar-se-ão os que por ele passarem. Nele, sepultarão a Gogue e a todas as suas forças e lhe chamarão o vale das Forças de Gogue.

[12] Durante sete meses, estará a casa de Israel a sepultá-los, para limpar a terra.

[13] Sim, todo o povo da terra os sepultará; ser-lhes-á memorável o dia em que eu for glorificado, diz o SENHOR Deus.

[14] Serão separados homens que, sem cessar, percorrerão a terra para sepultar os que entre os transeuntes tenham ficado nela, para a limpar; depois de sete meses, iniciarão a busca.

[15] Ao percorrerem eles a terra, a qual atravessarão, em vendo algum deles o osso de algum homem, porá ao lado um sinal, até que os enterradores o sepultem no vale das Forças de Gogue.

[16] Também o nome da cidade será o das Forças. Assim, limparão a terra.

O grande sacrifício do Senhor

[17] Tu, pois, ó filho do homem, assim diz o SENHOR Deus: Dize às aves de toda espécie e a todos os animais do campo: Ajuntai-vos e vinde, ajuntai-vos de toda parte para o meu sacrifício, que eu oferecerei por vós, sacrifício grande nos

którzy ich łupili, i będą plądrować tych, którzy ich plądrowali - mówi Wszechmocny Pan.

[11] W owym dniu wyznaczę dla Goga znane miejsce na grób w Izraelu, dolinę Abarim na wschód od morza; zamknie ona drogę dla przechodniów, tam pogrzebią Goga wraz z całą jego hordą. Nazwą ją Doliną Hordy Goga.

[12] I grzebać ich będzie dom izraelski przez siedem miesięcy, aby oczyścić kraj.

[13] Pogrzebie ich całe pospólstwo, a będzie to ich chlubą w dniu, gdy będę uwielbiony - mówi Wszechmocny Pan.

[14] I wyznaczą mężów, którzy będą stale chodzić po kraju, aby grzebać pozostałych na obszarze kraju, aby go oczyścić; po upływie siedmiu miesięcy zaczną go przeszukiwać.

[15] A gdy przechodnie będą przechodzić przez kraj, a ktoś z nich zobaczy kość ludzką, wtedy postawi obok niej znak, aż grabarze pogrzebią ją w Dolinie Hordy Goga.

[16] Będzie też tam miasto o nazwie Horda - i tak oczyszczą kraj.

[17] A ty, synu człowieczy - tak mówi Wszechmocny Pan - mów do wszelkiego rodzaju ptactwa i do wszystkich zwierząt polnych: Zbierzcie się i przyjdźcie, zgromadźcie się zewsząd na moją ucztę ofiarną, którą dla was przygotowuję jako

montes de Israel; e comereis carne e bebereis sangue.

[18] Comereis a carne dos poderosos e bebereis o sangue dos príncipes da terra, dos carneiros, dos cordeiros, dos bodes e dos novilhos, todos engordados em Basã.

[19] Do meu sacrifício, que oferecerei por vós, comereis a gordura até vos fartardes e bebereis o sangue até vos embriagardes.

[20] À minha mesa, vós vos fartareis de cavalos e de cavaleiros, de valentes e de todos os homens de guerra, diz o SENHOR Deus.

[21] Manifestarei a minha glória entre as nações, e todas as nações verão o meu juízo, que eu tiver executado, e a minha mão, que sobre elas tiver descarregado.

[22] Desse dia em diante, os da casa de Israel saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus.

[23] Saberão as nações que os da casa de Israel, por causa da sua iniqüidade, foram levados para o exílio, porque agiram perfidamente contra mim, e eu escondi deles o rosto, e os entreguei nas mãos de seus adversários, e todos eles caíram à espada.

[24] Segundo a sua imundícia e as suas transgressões, assim me houve com eles e escondi deles o rosto.

[25] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Agora, tornarei a mudar a sorte de Jacó e me compadecerei de toda a casa de Israel; terei zelo pelo meu santo nome.

[26] Esquecerão a sua vergonha e toda a perfídia com que se rebelaram contra

wielką ucztę ofiarną na górach izraelskich! Jedzcie mięso i pijcie krew!

[18] Jedzcie mięso bohaterów i pijcie krew książąt ziemi, barany, owce, kozy, cielce, wszystko tuczne bydło Baszanu!

[19] Najecie się tłuszczu do syta i napijecie się krwi aż do upicia się z mojej uczty ofiarnej, którą dla was przygotowałem.

[20] I nasycicie się przy moim stole końmi i jeźdźcami, bohaterami i wszelkimi wojownikami - mówi Wszechmocny Pan.

[21] I tak objawię moją chwałę wśród narodów; wszystkie narody będą oglądać mój sąd, którego dokonam, i moją rękę, którą położę na nich.

[22] I pozna dom izraelski, że Ja, Pan, jestem ich Bogiem od owego dnia i nadal.

[23] I poznają narody, że dom izraelski z powodu winy swojej poszedł do niewoli za to, że stali mi się niewierni, i zakryłem moje oblicze przed nimi, i wydałem ich w ręce ich wrogów, i wszyscy padli od miecza.

[24] Według ich nieczystości i ich występków postąpiłem z nimi i zakryłem moje oblicze przed nimi.

[25] Dlatego tak mówi Wszechmocny Pan: Teraz odmienię los Jakuba, zmiłuję się nad całym domem izraelskim i zadbam gorliwie o święte moje imię.

[26] I zapomną o swojej hańbie i wszelkim swoim odstępstwie, którego się dopuścili

mim, quando eles habitarem seguros na sua terra, sem haver quem os espante,

[27] quando eu tornar a trazê-los de entre os povos, e os houver ajuntado das terras de seus inimigos, e tiver vindicado neles a minha santidade perante muitas nações.

[28] Saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus, quando virem que eu os fiz ir para o cativeiro entre as nações, e os tornei a ajuntar para voltarem à sua terra, e que lá não deixarei a nenhum deles.

[29] Já não esconderei deles o rosto, pois derramarei o meu Espírito sobre a casa de Israel, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 40

A visão do templo

[1] No ano vigésimo quinto do nosso exílio, no princípio do ano, no décimo dia do mês, catorze anos após ter caído a cidade, nesse mesmo dia, veio sobre mim a mão do SENHOR, e ele me levou para lá.

[2] Em visões, Deus me levou à terra de Israel e me pôs sobre um monte muito alto; sobre este havia um como edifício de cidade, para o lado sul.

[3] Ele me levou para lá, e eis um homem cuja aparência era como a do bronze; estava de pé na porta e tinha na mão um cordel de linho e uma cana de medir.

[4] Disse-me o homem: Filho do homem, vê com os próprios olhos, ouve com os próprios ouvidos; e põe no coração tudo quanto eu te mostrar, porque para isso

wobec mnie, gdy bezpiecznie mieszkać będą na swojej ziemi i nikt ich nie będzie straszył.

[27] Gdy sprowadzę ich spośród narodów i zgromadzę ich z ziem ich wrogów, wtedy okażę się na nich świętym na oczach wielu narodów.

[28] I poznają, że Ja, Pan, jestem ich Bogiem! Gdyż kazałem im iść do niewoli wśród narodów, ale teraz zgromadzę ich na ich ziemi i nie pozostawię tam nikogo z nich.

[29] Nie zakryję przed nimi mojego oblicza, ponieważ wylałem mojego ducha na dom izraelski - mówi Wszechmocny Pan.

Ezechiela 40

Wizja świątyni przyszłości

[1] W dwudziestym piątym roku naszego wygnania, w pierwszym miesiącu, dziesiątego dnia tego miesiąca, w czternastym roku po zdobyciu miasta, w tym właśnie dniu spoczęła na mnie ręka Pana i przeniósł mnie tam,

[2] W widzeniach Bożych przeniósł mnie do ziemi izraelskiej i postawił mnie na bardzo wysokiej górze; a na niej naprzeciwko mnie było coś, jakby zbudowane miasto.

[3] Przeniósł mnie tam, a oto był tam mąż, który wyglądał tak, jakby był ze spiżu; miał on w ręku lniany sznur i pręt mierniczy, a stał w bramie.

[4] Mąż ten przemówił do mnie: Synu człowieczy, patrz twoimi oczami i słuchaj twoimi uszami! Zwróć uwagę na wszystko, co ci pokażę; gdyż sprowadzono

foste trazido para aqui; anuncia, pois, à casa de Israel tudo quanto estás vendo.

cię tutaj, aby ci to pokazać. Zwiastuj domowi izraelskiemu wszystko, co widzisz!

[5] Vi um muro exterior que rodeava toda a casa e, na mão do homem, uma cana de medir, de seis côvados, cada um dos quais media um côvado e quatro dedos. Ele mediu a largura do edifício, uma cana; e a altura, uma cana.

[5] I oto mur otaczał od zewnątrz świątynię dookoła. A mąż ten miał w ręku pręt mierniczy na sześć łokci, liczonych po łokciu i dłoni; mierzył on nim szerokość ściany budynku, która wynosiła jeden pręt, a wysokość także jeden pręt.

[6] Então, veio à porta que olhava para o oriente e subiu pelos seus degraus; mediu o limiar da porta: uma cana de largura, e o outro limiar: uma cana de largura.

[6] Potem wszedł do bramy, która była zwrócona ku wschodowi, i wyszedłszy po jej siedmiu stopniach zmierzył próg bramy: jeden pręt wszerz;

[7] Cada câmara tinha uma cana de comprido e uma cana de largura; o espaço entre uma e outra câmara era de cinco côvados; o limiar da porta, junto ao vestíbulo da porta interior, tinha uma cana.

[7] Potem wnękę, jeden pręt wzdłuż i jeden pręt wszerz, a filar między wnękami miał pięć łokci, a próg bramy do wewnętrznego przysionka bramy miał jeden pręt.

[8] Também mediu o vestíbulo da porta interior: uma cana.

[8] Potem zmierzył przysionek bramy od wewnątrz: jeden pręt.

[9] Então, mediu o vestíbulo da porta, que tinha oito côvados; e os seus pilares: dois côvados; o vestíbulo olha do interior da casa para a porta.

[9] Zmierzył przysionek bramy osiem łokci, a jego filary: dwa łokcie; a przysionek bramy był od strony wewnętrznej.

[10] A porta para o lado oriental possuía três câmaras de cada lado, cuja medida era a mesma para cada uma; também os pilares deste lado e do outro mediam o mesmo.

[10] A były trzy wnęki bramy wschodniej z jednej i trzy z drugiej strony, wszystkie trzy miały jednakowe wymiary i jednakowe wymiary miały filary tu i tam.

[11] Mediu mais a largura da entrada da porta, que era de dez côvados; a profundidade da entrada: treze côvados.

[11] Zmierzył także szerokość otworu bramy: miała ona dziesięć łokci, a długość bramy trzynaście łokci.

[12] O espaço em frente das câmaras era de um côvado, e de um côvado, o espaço do

[12] Przed wnękami było ogrodzenie szerokości jednego łokcia z każdej strony, a wnęka miała sześć łokci z każdej strony.

outro lado; cada câmara tinha seis côvados em quadrado.

13 Então, mediu a porta desde a extremidade do teto de uma câmara até à da outra: vinte e cinco côvados de largura; e uma porta defronte da outra.

13 Potem mierzył bramę od tylnej ściany jednej wnęki do tylnej ściany drugiej wnęki, szerokość jej była dwadzieścia pięć łokci od jednego otworu do drugiego.

14 Mediu a distância até aos pilares, sessenta côvados, e o átrio se estendia até aos pilares em redor da porta.

14 Zmierzył też przysionek bramy: miał on dwadzieścia łokci, a dokoła przysionka bramy był dziedziniec z obu stron.

15 Desde a dianteira da porta da entrada até à dianteira do vestíbulo da porta interior, havia cinqüenta côvados.

15 A od przodu bramy u wejścia aż do końca wewnętrznego przysionka bramy było pięćdziesiąt łokci.

16 Havia também janelas com fasquias fixas superpostas para as câmaras e para os pilares, e da mesma sorte, para os vestíbulos; as janelas estavam à roda pela parte de dentro, e nos pilares havia palmeiras esculpidas.

16 A w bramie były okna w ramach kamiennych dokoła, osadzone ukośnie ku dołowi we wnękach i ich filarach, a tak samo przysionek miał okna dokoła od wewnątrz, a na filarach były palmy.

17 Ele me levou ao átrio exterior; e eis que havia nele câmaras e um pavimento feito no átrio em redor; defronte deste pavimento havia trinta câmaras.

17 Potem zaprowadził mnie na dziedziniec zewnętrzny, a oto były tam komory i posadzka kamienna ułożona wokoło na dziedzińcu; a komory były zwrócone w stronę kamiennej posadzki.

18 O pavimento ao lado das portas era a par do comprimento das portas; era o pavimento inferior.

18 A posadzka była ułożona wzdłuż bocznych ścian bram, odpowiednio do długości bram; to jest dolna posadzka.

19 Então, mediu a largura desde a dianteira da porta inferior até à dianteira do átrio interior, por fora: cem côvados do lado leste e do norte.

19 Potem zmierzył odległość od wewnętrznej strony bramy dolnej do zewnętrznej strony bramy wewnętrznej: wynosiła ona sto łokci. Potem zaprowadził mnie na północ.

20 Quanto à porta que olhava para o norte, no átrio exterior, ele mediu o seu comprimento e a sua largura.

20 A oto była tam brama zwrócona ku północy, ku dziedzińcowi zewnętrznemu, i zmierzył jej długość i szerokość.

[21] As suas câmaras, três de um lado e três do outro, e os seus pilares, e os seus vestíbulos eram da medida do primeiro vestíbulo; de cinqüenta côvados era o seu comprimento, e a largura, de vinte e cinco côvados.

[22] As suas janelas, e os seus vestíbulos, e as suas palmeiras eram da medida da porta que olhava para o oriente; subia-se para ela por sete degraus, e o seu vestíbulo estava diante dela.

[23] Essa porta do átrio interior estava defronte tanto da porta do norte como da do oriente; e mediu, de porta a porta, cem côvados.

[24] Então, ele me levou para o lado sul, e eis que havia ali uma porta que olhava para o sul; e mediu os seus pilares e os seus vestíbulos, que tinham as mesmas dimensões.

[25] Havia também janelas em redor dos seus vestíbulos, como as outras janelas; cinqüenta côvados, o comprimento do vestíbulo, e a largura, vinte e cinco côvados.

[26] De sete degraus eram as suas subidas, e os seus vestíbulos estavam diante deles; e tinha palmeiras esculpidas, uma de um lado e outra do outro, nos seus pilares.

[27] Também havia uma porta no átrio interior para o sul; e mediu, de porta a porta, para o sul, cem côvados.

[21] Jej wnęki, trzy z jednej i trzy z drugiej strony, jej filary i jej przysionek miały takie same wymiary, jak pierwsza brama; jej długość wynosiła pięćdziesiąt łokci, a szerokość dwadzieścia pięć łokci.

[22] Jej okna, jej przysionek i jej palmy miały takie same wymiary, jak brama zwrócona ku wschodowi. Wstępowało się do niej po siedmiu stopniach, a jej przysionek był od strony wewnętrznej.

[23] Naprzeciwko bramy północnej, jak od wchodu, była brama do dziedzińca wewnętrznego; i zmierzył odległość bramy od bramy: wynosiła ona sto łokci.

[24] Potem zaprowadził mnie na południe, a oto była tam brama południowa; i zmierzył jej wnęki, jej filary i jej przysionek: miały takie same wymiary.

[25] Miała ona, podobnie jak jej przysionek, dokoła okna o wymiarach jak tamte okna; pięćdziesiąt łokci wynosiła jej długość i dwadzieścia pięć łokci jej szerokość;

[26] Wstępowało się do niej po siedmiu stopniach, a jej przysionek był od strony wewnętrznej; i miała palmy na swych filarach, po jednej z każdej strony.

[27] A była też tam brama do dziedzińca wewnętrznego w kierunku południa; i zmierzył od bramy do bramy w kierunku południa sto łokci.

[28] Então, me levou ao átrio interior pela porta do sul; e mediu a porta do sul, que tinha as mesmas dimensões.

[29] As suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos eram segundo estas medidas; e tinham também janelas ao redor dos seus vestíbulos; o comprimento do vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

[30] Havia vestíbulos em redor; o comprimento era de vinte e cinco côvados, e a largura, de cinco côvados.

[31] Os seus vestíbulos olhavam para o átrio exterior, e havia palmeiras nos seus pilares; e de oito degraus eram as suas subidas.

[32] Depois, me levou ao átrio interior, para o oriente, e mediu a porta, que tinha as mesmas dimensões.

[33] Também as suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos, segundo estas medidas; havia também janelas em redor dos seus vestíbulos; o comprimento do vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

[34] Os seus vestíbulos olhavam para o átrio exterior; também havia palmeiras nos seus pilares, de um e de outro lado; e eram as suas subidas de oito degraus.

[35] Então, me levou à porta do norte e a mediu; tinha as mesmas dimensões.

[28] Potem zaprowadził mnie do dziedzińca wewnętrznego przez bramę południową; i zmierzył bramę południową, miała ona takie same wymiary.

[29] Jej wnęki, jej filary i jej przysionek miały takie same wymiary. Miała także, podobnie jak przysionek, okna dokoła, a jej wymiary wynosiły: pięćdziesiąt łokci długość i dwadzieścia pięć łokci szerokość.

[30] Dokoła były przysionki, dwadzieścia pięć łokci długie i pięć łokci szerokie.

[31] Jej przysionki prowadziły w kierunku dziedzińca zewnętrznego, a na jego filarach były palmy; a szło się do niego po ośmiu stopniach.

[32] Potem zaprowadził mnie na dziedziniec wewnętrzny w kierunku wschodnim i zmierzył bramę; miała ona takie same wymiary jak inne.

[33] Jej wnęki, jej filary i jej przysionek miały takie same wymiary. Miała także podobnie jak jej przysionki okna dokoła, a jej wymiary wynosiły: długość pięćdziesiąt łokci, a szerokość dwadzieścia pięć łokci.

[34] Jej przysionki prowadziły w kierunku dziedzińca zewnętrznego. Na jej filarach były palmy po jednej z każdej strony; a szło się do niej po ośmiu stopniach.

[35] Potem zaprowadził mnie do bramy północnej i zmierzył ją; miała ona takie same wymiary jak inne.

[36] Também as suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos, e as suas janelas em redor; o comprimento do vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

[37] Os seus pilares olhavam para o átrio exterior; também havia palmeiras nos seus pilares, de um e de outro lado; e eram as suas subidas de oito degraus.

[38] A sua câmara e a sua entrada estavam junto aos pilares dos vestíbulos onde lavavam o holocausto.

[39] No vestíbulo da porta havia duas mesas de um lado e duas do outro, para nelas se degolar o holocausto e a oferta pelo pecado e pela culpa.

[40] Também do lado de fora da subida para a entrada da porta do norte havia duas mesas; e, no outro lado do vestíbulo da porta, havia duas mesas.

[41] Quatro mesas de um lado, e quatro do outro lado; junto à porta, oito mesas, sobre as quais imolavam.

[42] As quatro mesas para o holocausto eram de pedras lavradas; o comprimento era de um côvado e meio, a largura, de um côvado e meio, e a altura, de um côvado; sobre elas se punham os instrumentos com que imolavam o holocausto e os sacrifícios.

[43] Os ganchos, de quatro dedos de comprimento, estavam fixados por dentro

[36] Miała ona wnęki, filary i przysionki, a także okna dokoła. Jej długość wynosiła pięćdziesiąt łokci, a jej szerokość dwadzieścia pięć łokci.

[37] Jej przysionek prowadził w kierunku dziedzińca zewnętrznego, na jej filarach były palmy, po jednej z każdej strony, a szło się do niej po ośmiu stopniach.

[38] Była tam także komora z wejściem między filarami bram; tam opłukiwano ofiary całopalne.

[39] A w przysionku bramy były dwa stoły z jednej i dwa stoły z drugiej strony, na których zarzynano zwierzęta na ofiary całopalne, zagrzeszne i ofiary za przewinienia.

[40] Także z zewnątrz pod boczną ścianą przysionka, u wejścia do bramy północnej były dwa stoły; i pod drugą boczną ścianą bramy były dwa stoły.

[41] Cztery stoły z jednej strony i cztery stoły z drugiej strony bramy, ogółem osiem stołów, na których zarzynano zwierzęta ofiarne.

[42] Cztery stoły z kamienia ciosanego dla ofiary całopalnej były półtora łokcia długie, półtora łokcia szerokie i łokieć wysokie; a na nich kładziono przybory do zarzynania zwierząt na całopalenia i ofiary krwawe.

[43] Do brzegu stołów wokoło były przymocowane nieruchomo listwy

ao redor, e sobre as mesas estava a carne da oblação.

[44] Fora da porta interior estavam duas câmaras dos cantores, no átrio de dentro; uma, do lado da porta do norte, e olhava para o sul; outra, do lado da porta do sul, e olhava para o norte.

[45] Ele me disse: Esta câmara que olha para o sul é para os sacerdotes que têm a guarda do templo.

[46] Mas a câmara que olha para o norte é para os sacerdotes que têm a guarda do altar; são estes os filhos de Zadoque, os quais, dentre os filhos de Levi, se chegam ao SENHOR para o servirem.

[47] Ele mediu o átrio: comprimento, cem côvados, largura, cem côvados, um quadrado; o altar estava diante do templo.

[48] Então, me levou ao vestíbulo do templo e mediu cada pilar do vestíbulo, cinco côvados de um lado e cinco do outro; e a largura da porta, três côvados de um lado e três do outro.

[49] O comprimento do vestíbulo era de vinte côvados, e a largura, de onze; e era por degraus que se subia. Havia colunas junto aos pilares, uma de um lado e outra do outro.

szerokości jednej dłoni. Na stołach składano mięso ofiarne.

[44] Potem zaprowadził mnie z zewnątrz na dziedziniec wewnętrzny, a oto tam były dwie komory, jedna przy bocznej ścianie bramy północnej, zwrócona przednią stroną ku południowi, a druga przy bocznej ścianie bramy południowej zwrócona przednią stroną ku północy.

[45] I rzekł do mnie: Komora, której przednia strona zwrócona jest ku południowi, przeznaczona jest dla kapłanów, którzy pełnią służbę w świątyni.

[46] A komora, której przednia strona zwrócona jest ku północy, przeznaczona jest dla kapłanów, którzy pełnią służbę przy ołtarzu. To są potomkowie Sadoka - ci spośród potomków Lewiego, którzy mogą zbliżać się do Pana, aby mu służyć.

[47] I zmierzył dziedziniec: był to czworokąt sto łokci długi i sto łokci szeroki; a ołtarz stał przed świątynią.

[48] Potem zaprowadził mnie do przedsionka świątyni i zmierzył filary przedsionka, pięć łokci z jednej i pięć łokci z drugiej strony; a szerokość bramy wynosiła czternaście łokci, a boczne ściany bramy trzy łokcie z jednej i z drugiej strony.

[49] Przedsionek był dwadzieścia łokci długi i dwanaście łokci szeroki; wstępowało się weń po dziesięciu stopniach, a z obu stron obok filarów były kolumny.

Ezequiel 41

[1] Então, me levou ao templo e mediu os pilares, seis côvados de largura de um lado e seis de largura do outro, que era a largura do tabernáculo.

[2] A largura da entrada: dez côvados; os lados da entrada: cinco côvados de um lado e cinco do outro; também mediu a profundidade da entrada: quarenta côvados, e a largura: vinte côvados.

[3] Penetrou e mediu o pilar da entrada: dois côvados, a altura da entrada: seis côvados, e a largura da entrada: sete côvados.

[4] Também mediu o seu comprimento: vinte côvados, e a largura: vinte côvados, diante do templo, e me disse: Este é o Santo dos Santos.

[5] Então, mediu a parede do templo: seis côvados, e a largura de cada câmara lateral: quatro côvados, por todo o redor do templo.

[6] As câmaras laterais estavam em três andares, câmara sobre câmara, trinta em cada andar; e havia reentrâncias na parede do templo ao redor, para as câmaras laterais, para que as vigas se apoiassem nelas e não fossem introduzidas na parede do templo.

[7] As câmaras laterais aumentavam em largura de andar para andar, correspondendo às reentrâncias do templo de andar em andar ao redor; daí ter o

Ezechiela 41

Dalszy opis świątyni przyszłości

[1] Potem zaprowadził mnie do świątyni i zmierzył filary; grubość filaru wynosiła sześć łokci z jednej i drugiej strony.

[2] Szerokość wejścia wynosiła dziesięć łokci, a boczne ściany wejścia po pięć łokci z obu stron; i zmierzył jego długość: dwadzieścia łokci oraz jego szerokość: dwadzieścia łokci.

[3] Potem wszedł do wnętrza i zmierzył filar u wejścia: dwa łokcie, i szerokość wejścia sześć łokci - i boczne ściany wejścia: siedem łokci z jednej i siedem łokci z drugiej strony.

[4] I zmierzył jego długość: dwadzieścia łokci, i szerokość dwadzieścia łokci, odpowiednio do szerokości przybytku. I rzekł do mnie: To jest Najświętsze.

[5] Potem zmierzył ścianę świątyni; miała ona sześć łokci grubości, a szerokość przybudówki dokoła świątyni miała cztery łokcie.

[6] Bocznych komór, jedna obok drugiej, na trzech piętrach było po trzydzieści. Dokoła ściany świątyni były dobudówki; miały one służyć jako podpory do belek dla bocznych komór, tak że nie było belek wpuszczonych w ścianę świątyni.

[7] I tak boczne komory były ku górze coraz szersze, odpowiednio do wzrastającej szerokości dobudówek w ścianie ku górze dokoła świątyni; schody od strony

templo mais largura em cima. Assim, se subia do andar inferior para o superior pelo intermediário.

[8] E vi um pavimento elevado ao redor do templo; eram os fundamentos das câmaras laterais de uma cana inteira, isto é, de seis côvados de altura.

[9] A grossura da parede das câmaras laterais de fora era de cinco côvados; e a área aberta entre as câmaras laterais, que estavam junto ao templo

[10] e às células, tinha a largura de vinte côvados por todo o redor do templo.

[11] As entradas das câmaras laterais estavam voltadas para a área aberta: uma entrada para o norte e outra para o sul; a largura da área aberta era de cinco côvados em redor.

[12] O edifício que estava numa área separada, do lado ocidental, tinha a largura de setenta côvados; a parede do edifício era de cinco côvados de largura em redor, e o seu comprimento, de noventa côvados.

[13] Assim, mediu o templo: cem côvados de comprimento, como também a área separada, o edifício e as suas paredes: cem côvados de comprimento.

[14] A largura da frente oriental do templo e da área separada, de uma e de outra parte: cem côvados.

[15] Também mediu o comprimento do edifício, que estava na área separada e por detrás do templo, e as suas galerias de uma e de outra parte: cem côvados. O templo

świątyni prowadziły w górę, i tak z dolnego piętra poprzez środkowe piętro wychodziło się do górnego piętra.

[8] Widziałem także, że dokoła świątyni był grunt podwyższony - podbudowa bocznych komór miała cały pręt, czyli sześć łokci wysokości.

[9] A grubość zewnętrznej ściany bocznych komór wynosiła pięć łokci; co zaś pozostało wolne między przybudówkami przybytku

[10] A komorami świątyni, miało dwadzieścia łokci szerokości.

[11] Drzwi przybudówki wychodziły na tę wolną przestrzeń, jedne drzwi na północ, a drugie drzwi na południe. Szerokość tej wolnej przestrzeni wynosiła dokoła pięć łokci.

[12] A budowla, która stała przed ogrodzoną przestrzenią po stronie zachodniej, miała siedemdziesiąt łokci szerokości. Mur budowli miał pięć łokci grubości i dziewięćdziesiąt łokci długości.

[13] Potem zmierzył świątynię: Miała sto łokci długości. A odgrodzona przestrzeń, budowla i jej mury miały sto łokci długości.

[14] Szerokość frontu wraz z odgrodzoną przestrzenią wynosiła w kierunku wschodnim sto łokci.

[15] Potem zmierzył długość budowli przed odgrodzoną przestrzenią, która była z tyłu, i jej mury z jednej i drugiej strony;

propriamente dito, o Santíssimo e o vestíbulo do átrio eram apainelados.

[16] As janelas, de fasquias fixas superpostas, estavam ao redor dos três lugares. Dentro, as paredes estavam cobertas de madeira em redor, e isto desde o chão até às janelas, que estavam cobertas.

[17] No espaço em cima da porta, e até ao templo de dentro e de fora, e em toda a parede em redor, por dentro e por fora, havia obras de escultura,

[18] querubins e palmeiras, de sorte que cada palmeira estava entre querubim e querubim, e cada querubim tinha dois rostos,

[19] a saber, um rosto de homem olhava para a palmeira de um lado, e um rosto de leãozinho, para a palmeira do outro lado; assim se fez pela casa toda ao redor.

[20] Desde o chão até acima da entrada estavam feitos os querubins e as palmeiras, como também pela parede do templo.

[21] As ombreiras do templo eram quadradas, e, no tocante à entrada do Santo dos Santos, era esta da mesma aparência.

[22] O altar de madeira era de três côvados de altura, e o seu comprimento, de dois côvados; os seus cantos, a sua base e as suas paredes eram de madeira; e o homem me disse: Esta é a mesa que está perante o SENHOR.

miały one sto łokci. A przybytek, nawa wewnętrzna i przedsionek zewnętrzny

[16] Były wykładane płytami. A wszystkie trzy części świątyni miały dokoła okna w kamiennych ramach. Drewniane płyty pokrywały dokoła ściany wewnętrzne od podłogi aż do okien, okna zaś były zakratowane.

[17] Nad wejściem, aż do nawy wewnętrznej i na zewnątrz, na wszystkich ścianach dokoła, wewnątrz i zewnątrz, były wyrzeźbione

[18] Cheruby i palmy, po jednej palmie między dwoma cherubami. Każdy cherub miał dwie twarze:

[19] Twarz ludzką w stronę palmy z jednej strony, a oblicze młodego lwa w stronę palmy z drugiej strony. Takie rzeźby były wykonane dokoła w całej świątyni.

[20] Od podłogi aż ponad wejście były wyrzeźbione na ścianie przybytku cheruby i palmy.

[21] Odrzwia przybytku były czworokątne, a przed Najświętszym było coś, co wyglądało jak

[22] Ołtarz z drzewa: trzy łokcie wysoki, dwa łokcie długi i dwa łokcie szeroki; jego narożniki, jego podstawa i jego ściany były z drzewa. I rzekł do mnie: To jest stół, który jest przed Panem.

[23] O templo e o Santíssimo, ambos tinham duas portas.

[24] Havia duas folhas para as portas, duas folhas dobráveis; duas para cada porta.

[25] Nelas, isto é, nas portas do templo, foram feitos querubins e palmeiras, como estavam feitos nas paredes, e havia um baldaquino de madeira na frontaria do vestíbulo por fora.

[26] E havia janelas de fasquias fixas superpostas e palmeiras, em ambos os lados do vestíbulo, como também nas câmaras laterais do templo e no baldaquino.

[23] Przybytek i Najświętsze miały dwuskrzydłowe drzwi.

[24] Każde skrzydło miało dwie obrotowe płyty; dwie obrotowe płyty miało jedno skrzydło drzwi, a dwie obrotowe płyty miało drugie skrzydło.

[25] Na drzwiach przybytku były wyrzeźbione cheruby i palmy takie, jakie były wyrzeźbione na ścianach; z zewnątrz nad przedsionkiem był drewniany daszek.

[26] Okna były w kamiennych ramach, a palmy z jednej i z drugiej strony na bocznych ścianach przedsionka, na bocznych komorach świątyni i na daszkach.

Ezequiel 42

[1] Depois disto, me fez sair para o átrio exterior, para o norte; e me levou às celas que estavam para o norte, opostas ao edifício na área separada, edifício que olha para o norte,

[2] do comprimento de cem côvados, com portas que davam para o norte; e a largura era de cinqüenta côvados.

[3] Em frente dos vinte côvados que pertenciam ao átrio interior, defronte do pavimento que pertencia ao átrio exterior, havia galeria contra galeria em três andares.

[4] Diante das câmaras havia um passeio de dez côvados de largura, do lado de dentro,

Ezechiela 42

Szczegóły dotyczące świątyni przyszłości

[1] Potem wyprowadził mnie na dziedziniec zewnętrzny w kierunku północnym i zaprowadził mnie do budynków z halami naprzeciw odgrodzonej przestrzeni świątyni, a jednocześnie naprzeciw budowli północnej; jedno było z jednej,

[2] A drugie z drugiej strony. Długość budynku z halami od północy wynosiła sto łokci, a szerokość pięćdziesiąt łokci.

[3] Naprzeciw dwudziestu łokci należących do dziedzińca wewnętrznego i naprzeciw kamiennej posadzki na dziedzińcu zewnętrznym była galeria obok galerii w trzech poziomach.

[4] A przed halami był ganek wewnętrzny, dziesięć łokci szeroki i sto łokci długi; a ich drzwi były od północy.

e cem de comprimento; e as suas entradas eram para o lado norte.

[5] As câmaras superiores eram mais estreitas; porque as galerias tiravam mais espaço destas do que das de baixo e das do meio do edifício.

[6] Porque elas eram de três andares e não tinham colunas como as colunas dos átrios; por isso, as superiores eram mais estreitas do que as de baixo e as do meio.

[7] O muro que estava por fora, defronte das câmaras, no caminho do átrio exterior, diante das câmaras, tinha cinqüenta côvados de comprimento.

[8] Pois o comprimento das câmaras, que estavam no átrio exterior, era de cinqüenta côvados; e eis que defronte do templo havia cem côvados.

[9] Da parte de baixo destas câmaras, estava a entrada do lado do oriente, quando se entra nelas pelo átrio exterior.

[10] Do muro do átrio para o oriente, diante do edifício na área separada, havia também celas

[11] e um passeio; tinham a feição das celas que olhavam para o norte, e o mesmo comprimento, e a mesma largura, e ainda as mesmas saídas, e o mesmo arranjo; como eram as suas entradas,

[12] assim eram as das celas que olhavam para o sul, no princípio do caminho, a

[5] Lecz górne hale budynku były wyższe niż dolne i środkowe, ponieważ galerie zabierały im nieco miejsca.

[6] Były bowiem na trzech piętrach i nie miały takich podpór, jakie były na dziedzińcu zewnętrznym; dlatego to górne hale były bardziej zwężone, począwszy od ziemi, niż dolne i środkowe.

[7] A od zewnątrz równolegle do hal był mur wzdłuż dziedzińca zewnętrznego, który po przedniej stronie hal miał pięćdziesiąt łokci długości,

[8] Gdyż długość hal w stronę dziedzińca zewnętrznego wynosiła pięćdziesiąt łokci, podczas gdy naprzeciw przybytku wynosiła sto łokci.

[9] Poniżej tych hal było wejście od wschodu, gdy się wchodziło do nich z dziedzińca zewnętrznego,

[10] Tam, gdzie zaczynał się mur dziedzińca. A gdy potem zaprowadził mnie na południe, widziałem, że tam, naprzeciw odgrodzonej przestrzeni i naprzeciw budynku, były także hale,

[11] Przed którymi był ganek; były one takie same jak hale po stronie północnej, tak samo długie i tak samo szerokie jak tamte, z takimi samymi wyjściami, urządzeniami jak ich drzwi

[12] Były też drzwi hal położonych w stronę południa; drzwi na początku muru dziedzińca przed odgrodzoną przestrzenią

saber, o caminho bem defronte do muro para o oriente, para quem por elas entra.

[13] Então, o homem me disse: As câmaras do norte e as câmaras do sul, que estão diante da área separada, são câmaras santas, em que os sacerdotes, que se chegam ao SENHOR, comerão e onde depositarão as coisas santíssimas, isto é, as ofertas de manjares e as pelo pecado e pela culpa; porque o lugar é santo.

[14] Quando os sacerdotes entrarem, não sairão do santuário para o átrio exterior, mas porão ali as vestiduras com que ministraram, porque elas são santas; usarão outras vestiduras e assim se aproximarão do lugar destinado ao povo.

[15] Acabando ele de medir o templo interior, ele me fez sair pela porta que olha para o oriente; e mediu em redor.

[16] Mediu o lado oriental com a cana de medir: quinhentas canas ao redor.

[17] Mediu o lado norte: quinhentas canas ao redor.

[18] Mediu também o lado sul: quinhentas canas.

[19] Voltou-se para o lado ocidental e mediu quinhentas canas.

i budynkiem dla tych, którzy przychodzili od wschodu.

[13] I rzekł do mnie: Hale północne i hale południowe, które są przed odgrodzoną przestrzenią, to hale święte, gdzie kapłani, którzy przystępują do Pana, mogą spożywać najświętsze dary. Tam mają składać najświętsze dary, mianowicie ofiary z pokarmów, ofiary zagrzeszne i ofiary za przewinienia, gdyż jest to miejsce święte.

[14] Gdy kapłani tam wejdą, nie wolno im z miejsca świętego wychodzić na dziedziniec zewnętrzny; tam winni złożyć szaty, w których sprawowali służbę, gdyż są święte. Winni najpierw włożyć inne szaty, a potem udać się na miejsce przeznaczone dla ludu.

[15] A gdy dokończył pomiarów wewnętrznej części świątyni, wyprowadził mnie do bramy leżącej w kierunku wschodnim, i zrobił pomiary dokoła.

[16] Prętem mierniczym zmierzył stronę wschodnią: pięćset łokci prętem mierniczym. Potem zwrócił się

[17] I mierzył stronę północną: pięćset łokci prętem mierniczym.

[18] Potem zwrócił się ku stronie południowej i mierzył: pięćset łokci prętem mierniczym.

[19] Potem zwrócił się ku stronie zachodniej i mierzył: pięćset łokci prętem mierniczym.

[20] Mediu pelos quatro lados; havia um muro em redor, de quinhentas canas de comprimento e quinhentas de largura, para fazer separação entre o santo e o profano.

[20] Robił pomiary z czterech stron. Dokoła był mur pięćset łokci długi i pięćset łokci szeroki; miał on oddzielać świątynię od tego, co pospolite.

Ezequiel 43

A glória do Senhor enche o templo

[1] Então, o homem me levou à porta, à porta que olha para o oriente.

[2] E eis que, do caminho do oriente, vinha a glória do Deus de Israel; a sua voz era como o ruído de muitas águas, e a terra resplandeceu por causa da sua glória.

[3] O aspecto da visão que tive era como o da visão que eu tivera, quando vim destruir a cidade; e eram as visões como a que tive junto ao rio Quebar; e me prostrei, rosto em terra.

[4] A glória do SENHOR entrou no templo pela porta que olha para o oriente.

[5] O Espírito me levantou e me levou ao átrio interior; e eis que a glória do SENHOR enchia o templo.

[6] Então, ouvi uma voz que me foi dirigida do interior do templo, e o homem se pôs de pé junto a mim, e o SENHOR me disse:

[7] Filho do homem, este é o lugar do meu trono, e o lugar das plantas dos meus pés, onde habitarei no meio dos filhos de Israel para sempre; os da casa de Israel não contaminarão mais o meu nome santo, nem eles nem os seus reis, com as suas

Ezechiela 43

Chwała Pana na nowo wypełnia świątynię

[1] Potem zaprowadził mnie do bramy, która jest zwrócona ku wschodowi.

[2] A oto chwała Boga izraelskiego zjawiła się od wschodu. Szum jego przyjścia był podobny do szumu wielu wód, a ziemia jaśniała od jego chwały.

[3] A widzenie, które miałem, było podobne do owego widzenia, które miałem wówczas, gdy przybył, aby zniszczyć miasto, i podobne do owego widzenia, które miałem nad rzeką Kebar. I upadłem na twarz.

[4] Gdy chwała Pana weszła do świątyni bramą, która jest zwrócona ku wschodowi,

[5] Wtedy duch uniósł mnie i wprowadził na dziedziniec wewnętrzny, a oto świątynia była pełna chwały Pana.

[6] I słyszałem kogoś mówiącego do mnie ze świątyni, podczas gdy mąż stał obok mnie

[7] I rzekł do mnie: Synu człowieczy, oto miejsce mojego tronu i miejsce podnóżka moich stóp, gdzie na zawsze zamieszkam wśród synów izraelskich. Już nigdy dom izraelski - ani oni, ani ich królowie nie będą bezcześcili świętego mojego imienia

prostituições e com o cadáver dos seus reis, nos seus monumentos,

[8] pondo o seu limiar junto ao meu limiar e a sua ombreira, junto à minha ombreira, e havendo uma parede entre mim e eles. Contaminaram o meu santo nome com as suas abominações que faziam; por isso, eu os consumi na minha ira.

[9] Agora, lancem eles para longe de mim a sua prostituição e o cadáver dos seus reis, e habitarei no meio deles para sempre.

O altar dos holocaustos

[10] Tu, pois, ó filho do homem, mostra à casa de Israel este templo, para que ela se envergonhe das suas iniqüidades; e meça o modelo.

[11] Envergonhando-se eles de tudo quanto praticaram, faze-lhes saber a planta desta casa e o seu arranjo, as suas saídas, as suas entradas e todas as suas formas; todos os seus estatutos, todos os seus dispositivos e todas as suas leis; escreve isto na sua presença para que observem todas as suas instituições e todos os seus estatutos e os cumpram.

[12] Esta é a lei do templo; sobre o cimo do monte, todo o seu limite ao redor será santíssimo; eis que esta é a lei do templo.

[13] São estas as medidas do altar, em côvados, sendo o côvado de côvado comum e quatro dedos; a base será de um côvado de altura e um côvado de largura, e a sua borda, em todo o seu contorno, de quatro dedos; esta é a base do altar.

przez swoje wszeteczeństwo i zwłoki swych królów, gdy umrą,

[8] Gdyż kładli swoje progi obok moich progów i stawiali swoje odrzwia obok moich odrzwi, zostawiając tylko mur między mną a sobą. I bezcześcili święte imię moje przez ohydne swoje czyny, których się dopuszczali, tak że zniszczyłem ich w moim gniewie.

[9] Gdy więc teraz oddalą ode mnie swoje bałwochwalstwo i zwłoki swoich królów, zamieszkam wśród nich na wieki.

Postanowienia dotyczące świątyni i ofiar

[10] A ty, synu człowieczy, opisz domowi izraelskiemu świątynię, jej wygląd i jej plan, aby się wstydzili swoich przewinień.

[11] A gdy będą się wstydzić wszystkiego, co uczynili, narysuj świątynię, jej urządzenie, jej wyjścia i wejścia, cały jej plan; obwieść im wszystkie przepisy o niej i wszystkie jej ustawy i wypisz to przed ich oczami, aby przestrzegali wszystkich jej ustaw i wszystkich o niej przepisów.

[12] Takie jest prawo o świątyni: Cały jej obszar na szczycie góry wokoło ma być świętością nad świętościami - oto takie jest prawo o świątyni.

[13] A takie są wymiary ołtarza w łokciach - jako łokcie liczy się łokieć i dłoń: jego dolna podstawa ma łokieć wysokości i łokieć szerokości. A taka jest wysokość ołtarza:

[14] Da base, na linha da terra, até à fiada do fundo, dois côvados, e de largura, um côvado; da fiada pequena até à fiada grande, quatro côvados, e a largura, um côvado.

[15] A lareira, de quatro côvados de altura; da lareira para cima se projetarão quatro chifres.

[16] A lareira terá doze côvados de comprimento e doze de largura, quadrada nos quatro lados.

[17] A fiada terá catorze côvados de comprimento e catorze de largura, nos seus quatro lados; a borda ao redor dela, de meio côvado; e a base ao redor do altar se projetará um côvado; os seus degraus olharão para o oriente.

A consagração do altar

[18] E o SENHOR me disse: Filho do homem, assim diz o SENHOR Deus: São estas as determinações do altar, no dia em que o farão, para oferecerem sobre ele holocausto e para sobre ele aspergirem sangue.

[19] Aos sacerdotes levitas, que são da descendência de Zadoque, que se chegam a mim, diz o SENHOR Deus, para me servirem, darás um novilho para oferta pelo pecado.

[20] Tomarás do seu sangue e o porás sobre os quatro chifres do altar, e nos quatro cantos da fiada, e na borda ao redor; assim, farás a purificação e a expiação.

[14] Od dolnej podstawy na ziemi aż do dolnego wyskoku dwa łokcie wysokości i łokieć szerokości, od mniejszego wyskoku do większego wyskoku cztery łokcie wysokości i jeden łokieć szerokości.

[15] Palenisko dla ofiar ma cztery łokcie szerokości; z paleniska dla ofiar wystają cztery narożniki.

[16] Palenisko dla ofiar ma dwanaście łokci długości i dwanaście łokci szerokości i jest czworograniaste dzięki czterem swoim bokom.

[17] Górny wyskok ma czternaście łokci długości na czternaście łokci szerokości z czterech stron. Dokoła jest listwa pół łokcia wysokości, a jej podstawa ma łokieć szerokości. Stopnie ołtarza są od wschodu.

[18] I rzekł do mnie: Synu człowieczy, tak mówi Wszechmocny Pan: To są przepisy o ołtarzu: W dniu, gdy będzie wzniesiony, aby składać na nim ofiary całopalne i skrapiać go krwią,

[19] Dasz kapłanom lewickim, pochodzącym z rodu Sadoka, którzy mogą przystępować do mnie, mówi Wszechmocny Pan, aby mi służyć, cielca na ofiarę zagrzeszną.

[20] I weźmiesz nieco z jego krwi, aby nią pomazać cztery narożniki, cztery węgły wyskoku i listwę wokoło; tak masz go oczyścić z grzechów i zmazać jego winę.

[21] Então, tomarás o novilho da oferta pelo pecado, o qual será queimado no lugar da casa para isso designado, fora do santuário.

[21] Potem weźmiesz cielca ofiary zagrzesznej i spalisz go na wyznaczonym miejscu świątyni poza świętym obrębem.

[22] No segundo dia, oferecerás um bode sem defeito, oferta pelo pecado; e purificarão o altar, como o purificaram com o novilho.

[22] Drugiego dnia złożysz kozła bez skazy na ofiarę zagrzeszną, aby oczyścić ołtarz z grzechów, jak go oczyścili ofiarą cielca.

[23] Acabando tu de o purificar, oferecerás um novilho sem defeito e, do rebanho, um carneiro sem defeito.

[23] A gdy dokonasz oczyszczenia, złożysz cielca bez skazy i barana z trzody bez skazy.

[24] Oferecê-los-ás perante o SENHOR; os sacerdotes deitarão sal sobre eles e os oferecerão em holocausto ao SENHOR.

[24] Te zwierzęta złożycie przed Panem; kapłani posypią je solą i złożą je Panu jako ofiarę całopalną.

[25] Durante sete dias, prepararás cada dia um bode para oferta pelo pecado; também prepararão um novilho e, do rebanho, um carneiro sem defeito.

[25] Przez siedem dni codziennie masz przygotowywać kozła na ofiarę zagrzeszną; tak samo masz przygotowywać młodego cielca i barana z trzody, obydwa bez skazy.

[26] Por sete dias, expiarão o altar e o purificarão; e, assim, o consagrarão.

[26] Przez siedem dni winni dokonywać obrzędu przebłagania za grzechy, oczyścić ołtarz i poświęcić go.

[27] Tendo eles cumprido estes dias, será que, ao oitavo dia, dali em diante, prepararão os sacerdotes sobre o altar os vossos holocaustos e as vossas ofertas pacíficas; e eu vos serei propício, diz o SENHOR Deus.

[27] A gdy skończą się te dni, wtedy ósmego dnia i w następne złożą kapłani na ołtarzu wasze ofiary całopalne i ofiary pojednania; i będę dla was łaskawy, mówi Wszechmocny Pan.

Ezequiel 44

Reformas no ministério do santuário

[1] Então, o homem me fez voltar para o caminho da porta exterior do santuário, que olha para o oriente, a qual estava fechada.

Ezechiela 44

Obsługa świątyni

[1] Potem poprowadził mnie z powrotem w kierunku bramy zewnętrznej świątyni, zwróconej ku wschodowi; lecz była zamknięta.

[2] Disse-me o SENHOR: Esta porta permanecerá fechada, não se abrirá; ninguém entrará por ela, porque o SENHOR, Deus de Israel, entrou por ela; por isso, permanecerá fechada.

[3] Quanto ao príncipe, ele se assentará ali por ser príncipe, para comer o pão diante do SENHOR; pelo vestíbulo da porta entrará e por aí mesmo sairá.

[4] Depois, o homem me levou pela porta do norte, diante da casa; olhei, e eis que a glória do SENHOR enchia a Casa do SENHOR; então, caí rosto em terra.

[5] Disse-me o SENHOR: Filho do homem, nota bem, e vê com os próprios olhos, e ouve com os próprios ouvidos tudo quanto eu te disser de todas as determinações a respeito da Casa do SENHOR e de todas as leis dela; nota bem quem pode entrar no templo e quem deve ser excluído do santuário.

[6] Dize aos rebeldes, à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Bastem-vos todas as vossas abominações, ó casa de Israel!

[7] Porquanto introduzistes estrangeiros, incircuncisos de coração e incircuncisos de carne, para estarem no meu santuário, para o profanarem em minha casa, quando ofereceis o meu pão, a gordura e o sangue; violastes a minha aliança com todas as vossas abominações.

[8] Não cumpristes as prescrições a respeito das minhas coisas sagradas; antes, constituístes em vosso lugar estrangeiros

[2] I rzekł do mnie: Ta brama będzie zamknięta, nie będzie się jej otwierać i nikt nie będzie przez nią wchodził, gdyż Pan, Bóg izraelski, wszedł przez nią, dlatego będzie zamknięta.

[3] Tylko książę może w niej zasiadać, aby przed Panem brać udział w uczcie ofiarnej; wejdzie on przez przysionek bramy i wróci tą samą drogą.

[4] Potem poprowadził mnie w kierunku bramy północnej przed front świątyni; i spojrzałem, a oto chwała Pana wypełniała świątynię Pana. I padłem na twarz,

[5] A Pan rzekł do mnie: Synu człowieczy, zwróć uwagę, patrz i słuchaj dobrze wszystkiego, co ci powiem o wszystkich przepisach dotyczących świątyni Pana i o wszystkich jej ustawach! Zwróć uwagę na wszystkie wejścia i wyjścia świątyni, jak należy postępować!

[6] Mów do domu przekory, do domu izraelskiego: Tak mówi Wszechmocny Pan: Dosyć wszystkich waszych obrzydliwości, domu izraelski!

[7] Wprowadzaliście cudzoziemców nieobrzezanych na sercu i nieobrzezanych na ciele, aby byli w mojej świątyni, aby bezcześcili mój przybytek, gdy ofiarowaliście mój chleb, tłuszcz i krew i łamaliście moje przymierze wszystkimi swoimi obrzydliwościami.

[8] Nie pilnowaliście sami służby w mojej świątyni, lecz ich ustanowiliście, aby pełnili służbę w mojej świątyni.

para executarem o serviço no meu santuário.

[9] Assim diz o SENHOR Deus: Nenhum estrangeiro que se encontra no meio dos filhos de Israel, incircunciso de coração ou incircunciso de carne, entrará no meu santuário.

[10] Os levitas, porém, que se apartaram para longe de mim, quando Israel andava errado, que andavam transviados, desviados de mim, para irem atrás dos seus ídolos, bem levarão sobre si a sua iniqüidade.

[11] Contudo, eles servirão no meu santuário como guardas nas portas do templo e ministros dele; eles imolarão o holocausto e o sacrifício para o povo e estarão perante este para lhe servir.

[12] Porque lhe ministraram diante dos seus ídolos e serviram à casa de Israel de tropeço de maldade; por isso, levantando a mão, jurei a respeito deles, diz o SENHOR Deus, que eles levarão sobre si a sua iniqüidade.

[13] Não se chegarão a mim, para me servirem no sacerdócio, nem se chegarão a nenhuma de todas as minhas coisas sagradas, que são santíssimas, mas levarão sobre si a sua vergonha e as suas abominações que cometeram.

[14] Contudo, eu os encarregarei da guarda do templo, e de todo o serviço, e de tudo o que se fizer nele.

Os deveres dos sacerdotes

[9] Dlatego tak mówi Wszechmocny Pan: Żaden cudzoziemiec nieobrzezany na sercu i nieobrzezany na ciele, żaden spośród cudzoziemców, którzy żyją wśród synów izraelskich, nie wejdzie do mojej świątyni,

[10] Lecz Lewici, którzy oddalili się ode mnie, błądząc za swoimi bałwanami z dala ode mnie, gdy Izrael odstąpił ode mnie, poniosą karę za swoje winy.

[11] Będą pełnili służbę w mojej świątyni jako odźwierni i słudzy przybytku. Będą oni dla ludu zarzynali zwierzęta na ofiarę całopalną i rzeźną i będą na usługi ludu.

[12] Ponieważ służyli mu przed ich bałwanami i stali się dla domu izraelskiego powodem potknięcia się, dlatego podniosłem moją rękę przeciwko nim, mówi Wszechmocny Pan. Poniosą karę za swoją winę.

[13] Nie będą się zbliżać do mnie, aby mi służyć jako kapłani ani dotykać się żadnych moich rzeczy świętych i najświętszych, poniosą swoją hańbę za swoje obrzydliwości, których się dopuścili.

[14] Powierzam im pełnienie wszelkiej służby w przybytku, aby sprawowali służbę i wszystko, co w nim trzeba wykonywać.

[15] Mas os sacerdotes levitas, os filhos de Zadoque, que cumpriram as prescrições do meu santuário, quando os filhos de Israel se extraviaram de mim, eles se chegarão a mim, para me servirem, e estarão diante de mim, para me oferecerem a gordura e o sangue, diz o SENHOR Deus.

[15] Lecz kapłani lewiccy, synowie Sadoka, którzy pełnili służbę w mojej świątyni, gdy synowie izraelscy odstąpili ode mnie, mogą zbliżać się do mnie, aby mi służyć. Będą stać przede mną, aby mi ofiarować tłuszcz i krew - mówi Wszechmocny Pan.

[16] Eles entrarão no meu santuário, e se chegarão à minha mesa, para me servirem, e cumprirão as minhas prescrições.

[16] Oni będą wchodzić do mojej świątyni i zbliżać się do mojego stołu, aby mi służyć; i będą pilnować służby dla mnie.

[17] E será que, quando entrarem pelas portas do átrio interior, usarão vestes de linho; não se porá lã sobre eles, quando servirem nas portas do átrio interior, dentro do templo.

[17] A gdy będą wchodzić do bram dziedzińca wewnętrznego, będą ubierać się w szaty lniane. Nie będzie na nich nic wełnianego, gdy będą pełnić służbę w bramach dziedzińca wewnętrznego i w przybytku.

[18] Tiaras de linho lhes estarão sobre a cabeça, e calções de linho sobre as coxas; não se cingirão a ponto de lhes vir suor.

[18] Będą nosić na głowie zawoje lniane i na biodrach spodnie lniane; nie będą opasywać się w materiał wywołujący poty.

[19] Saindo eles ao átrio exterior, ao povo, despirão as vestes com que ministraram, pô-las-ão nas santas câmaras e usarão outras vestes, para que, com as suas vestes, não santifiquem o povo.

[19] A gdy będą wychodzić na dziedziniec zewnętrzny do ludu, zdejmą szaty, w których pełnili służbę, zostawią je w halach świątyni i włożą na siebie inne ubranie, aby przez swoje ubranie nie przenosić świętości na lud.

[20] Não raparão a cabeça, nem deixarão crescer o cabelo; antes, como convém, tosquiarão a cabeça.

[20] Głów swoich nie będą golić do goła i włosów nie będą zapuszczać, lecz równo strzyc je na głowach.

[21] Nenhum sacerdote beberá vinho quando entrar no átrio interior.

[21] Żaden kapłan nie będzie pił wina, gdy będzie miał wchodzić na dziedziniec wewnętrzny.

[22] Não se casarão nem com viúva nem com repudiada, mas tomarão virgens da

[22] Nie będą brać za żonę wdowy ani rozwódki, lecz tylko pannę spośród

linhagem da casa de Israel ou viúva que o for de sacerdote.

23 A meu povo ensinarão a distinguir entre o santo e o profano e o farão discernir entre o imundo e o limpo.

24 Quando houver contenda, eles assistirão a ela para a julgarem; pelo meu direito julgarão; as minhas leis e os meus estatutos em todas as festas fixas guardarão e santificarão os meus sábados.

25 Não se aproximarão de nenhuma pessoa morta, porque se contaminariam; somente por pai, ou mãe, ou filho, ou filha, ou irmão, ou por irmã que não tiver marido, se poderão contaminar.

26 Depois de ser ele purificado, contar-se-lhe-ão sete dias.

27 No dia em que ele entrar no lugar santo, no átrio interior, para ministrar no lugar santo, apresentará a sua oferta pelo pecado, diz o SENHOR Deus.

A repartição das terras

28 Os sacerdotes terão uma herança; eu sou a sua herança. Não lhes dareis possessão em Israel; eu sou a sua possessão.

29 A oferta de manjares, e a oferta pelo pecado, e a pela culpa eles comerão; e toda coisa consagrada em Israel será deles.

30 O melhor de todos os primeiros frutos de toda espécie e toda oferta serão dos sacerdotes; também as primeiras das vossas massas dareis ao sacerdote, para

potomstwa domu izraelskiego; mogą jednak pojąć za żonę wdowę po kapłanie.

23 Będą pouczać lud o różnicy między tym, co święte, a tym, co pospolite, oraz między tym, co nieczyste, a tym, co czyste.

24 W sprawach spornych będą występować jako sędziowie; będą sądzić według moich praw. We wszystkie moje święta będą przestrzegać moich wskazań i moich przepisów i będą święcić moje sabaty.

25 Nie będą się zbliżać do człowieka zmarłego, aby się nie zanieczyścić; lecz wolno im zanieczyścić się przy zwłokach ojca i matki, synów i córek, brata i niezamężnej siostry.

26 Po jego oczyszczeniu dolicza się jeszcze siedem dni. I wtedy będzie czysty.

27 A w dniu, gdy będzie wchodził do świątyni na dziedziniec wewnętrzny, aby pełnić służbę w świątyni, złoży swoją ofiarę zagrzeszną, mówi Wszechmocny Pan.

28 Nie będą posiadać dziedzicznej własności - Ja jestem ich dziedziczną własnością. Nie będziecie im dawali własności w Izraelu, Ja bowiem jestem ich własnością.

29 Będą korzystać z ofiary z pokarmów, zagrzesznej i ofiary za przewinienia; do nich należy wszystko, co jest obłożone klątwą w Izraelu.

30 Do kapłanów będzie należeć to, co najlepsze ze wszystkich pierwocin wszelkiego rodzaju i wszystkie wasze ofiary podniesienia wszelkiego rodzaju ze

que faça repousar a bênção sobre a vossa casa.

[31] Não comerão os sacerdotes coisa alguma que de si mesma haja morrido ou tenha sido dilacerada de aves e de animais.

wszystkich waszych danin. To, co najlepsze z waszego ciasta, dacie kapłanowi, aby spoczęło błogosławieństwo na waszych domach.

[31] Kapłani nie będą spożywać ani tego, co padło, ani co zostało rozszarpane z ptaków lub bydła.

Ezequiel 45

[1] Quando, pois, repartirdes a terra por sortes em herança, fareis uma oferta ao SENHOR, uma porção santa da terra; o comprimento desta porção será de vinte e cinco mil côvados, e a largura, de dez mil; ela será santa em toda a sua extensão ao redor.

[2] Será o santuário de quinhentos côvados com mais quinhentos, em quadrado, e terá em redor uma área aberta de cinqüenta côvados.

[3] Desta porção santa medirás vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura; ali estará o santuário, o lugar santíssimo.

[4] Este será o lugar santo da terra; ele será para os sacerdotes, ministros do santuário, que dele se aproximam para servir ao SENHOR, e lhes servirá de lugar para casas; e, como lugar santo, pertencerá ao santuário.

[5] Os levitas, ministros da casa, terão vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura, para possessão sua, para vinte câmaras.

Ezechiela 45

Podział ziemi

[1] A gdy losem podzielicie ziemię na własność dziedziczną, wydzielicie z ziemi jako dział dla Pana, dział święty, dwadzieścia pięć tysięcy łokci wzdłuż i dwadzieścia tysięcy łokci wszerz; ten dział w całej swojej rozciągłości będzie święty.

[2] Z niego będzie przeznaczone na miejsce święte pięćset łokci wzdłuż i pięćset łokci wszerz, w czworoboku, z pięćdziesięcioma łokciami wolnej przestrzeni wokoło.

[3] Z tego działu odmierzysz dwadzieścia pięć tysięcy łokci wzdłuż i dziesięć tysięcy łokci wszerz; na tym stanie świątynia, miejsce najświętsze.

[4] Jest to święty dział ziemi, będzie on należał do kapłanów, którzy pełnią służbę w świątyni, przystępują do Pana, aby mu służyć; jest to miejsce na ich domy stosownie do ich świętości.

[5] Dla Lewitów zaś, którzy pełnią służbę przy świątyni, będzie przeznaczony dział dwadzieścia pięć tysięcy długi i dziesięć

tysięcy szeroki, będzie ich własnością na miasta do zamieszkania.

[6] Para a possessão da cidade, de largura dareis cinco mil côvados e vinte e cinco mil de comprimento defronte da porção santa, o que será para toda a casa de Israel.

[6] Wzdłuż części, wyznaczonej na dział święty, przeznaczycie jako własność miasta obszar pięć tysięcy łokci szeroki i dwadzieścia pięć tysięcy łokci długi; będzie on należał do całego domu izraelskiego.

[7] O príncipe, porém, terá a sua parte deste e do outro lado da santa porção e da possessão da cidade, diante da santa porção e diante da possessão da cidade, ao lado ocidental e oriental; e o comprimento corresponderá a uma das porções, desde o limite ocidental até ao limite oriental.

[7] Lecz dla księcia wyznaczycie obszar z obu stron działu świętego i własności miasta, wzdłuż działu świętego i własności miasta, po stronie zachodniej ku zachodowi, po stronie wschodniej ku wschodowi, a co do długości - odpowiednio do długości jednego z działów plemion od granicy zachodniej do granicy wschodniej kraju.

[8] Esta terra será a sua possessão em Israel; os meus príncipes nunca mais oprimirão o meu povo; antes, distribuirão a terra à casa de Israel, segundo as suas tribos.

[8] Będzie to jego własność w Izraelu, aby moi książęta już nie uciskali mojego ludu, lecz pozostawili domowi izraelskiemu pozostałą ziemię według jego plemion.

Deveres dos magistrados

[9] Assim diz o SENHOR Deus: Basta, ó príncipes de Israel; afastai a violência e a opressão e praticai juízo e justiça: tirai as vossas desapropriações do meu povo, diz o SENHOR Deus.

[9] Tak mówi Wszechmocny Pan: Dość tego, książęta Izraela! Zaniechajcie gwałtu i ucisku, a wykonujcie prawo i sprawiedliwość! Zaprzestańcie wywłaszczać mój lud, mówi Wszechmocny Pan.

[10] Tereis balanças justas, efa justo e bato justo.

[10] Używajcie rzetelnych odważników, rzetelnej efy i rzetelnej bat!

[11] O efa e o bato serão da mesma capacidade, de maneira que o bato contenha a décima parte do ômer, e o efa, a décima parte do ômer; segundo o ômer, será a sua medida.

[11] Efa i bat niech mają jednakową miarę, tak że bat ma zawierać dziesiątą część chomera, a efa także dziesiątą część chomera; chomer niech będzie miernikiem wagi.

[12] O siclo será de vinte geras. Vinte siclos, mais vinte e cinco siclos, mais quinze siclos serão iguais a uma mina para vós.

[13] Esta será a oferta que haveis de fazer: de trigo, a sexta parte de um efa de cada ômer, e também de cevada, a sexta parte de um efa de cada ômer.

[14] A porção determinada de azeite será a décima parte de um bato de cada coro; um coro, como o ômer, tem dez batos.

[15] De cada rebanho de duzentas cabeças, um cordeiro tirado dos pastos ricos de Israel; tudo para oferta de manjares, e para holocausto, e para sacrifício pacífico; para que façam expiação pelo povo, diz o SENHOR Deus.

[16] Todo o povo da terra fará contribuição, para esta oferta, ao príncipe em Israel.

[17] Estarão a cargo do príncipe os holocaustos, e as ofertas de manjares, e as libações, nas Festas da Lua Nova e nos sábados, em todas as festas fixas da casa de Israel; ele mesmo proverá a oferta pelo pecado, e a oferta de manjares, e o holocausto, e os sacrifícios pacíficos, para fazer expiação pela casa de Israel.

Ofertas no Ano-Novo

[18] Assim diz o SENHOR Deus: No primeiro mês, no primeiro dia do mês, tomarás um novilho sem defeito e purificarás o santuário.

[19] O sacerdote tomará do sangue e porá dele nas ombreiras da casa, e nos quatro

[12] Sykl ma mieć dwadzieścia gera; pięć sykli niech znaczy pięć sykli, a dziesięć sykli, niech znaczy dziesięć sykli, a wasza mina ma wynosić pięćdziesiąt sykli.

Daniny i ofiary

[13] A taka niech będzie danina, którą będziecie pobierać: szóstą część efy z chomera pszenicy i szóstą część efy z chomera jęczmienia.

[14] A stawką daniny z oliwy niech będzie dziesiąta część bat z każdego koru - kor podobnie jak homer zawiera dziesięć bat.

[15] Należy się także owca z trzody, jedna z dwustu, jako danina od plemion izraelskich na ofiary z pokarmów, na całopalenia i na ofiary pojednania, aby was oczyścić z grzechów, mówi Wszechmocny Pan.

[16] Cały lud pospolity jest obowiązany składać tę daninę księciu Izraela.

[17] Na księciu spoczywa troska o składanie całopaleń, ofiary z pokarmów, ofiary z płynów w dni świąteczne, w nowie, w sabaty i we wszystkie dni uroczyste domu izraelskiego: On ma się troszczyć o ofiary zagrzeszne i pokarmów, o całopalenia i ofiarę pojednania, aby dokonać przebłagania za dom izraelski.

[18] Tak mówi Wszechmocny Pan: W pierwszym dniu pierwszego miesiąca weźmiesz młodego cielca bez skazy i oczyścisz od grzechu świątynię.

[19] Kapłan weźmie trochę krwi ofiary zagrzesznej i pokropi nią podwoje świątyni i cztery narożniki obramowania

cantos da fiada do altar, e nas ombreiras da porta do átrio interior.

[20] Assim também farás no sétimo dia do mês, por causa dos que pecam por ignorância e por causa dos símplices; assim, expiareis o templo.

Na Páscoa

[21] No primeiro mês, no dia catorze do mês, tereis a Páscoa, festa de sete dias; pão asmo se comerá.

[22] O príncipe, no mesmo dia, por si e por todo o povo da terra, proverá um novilho para oferta pelo pecado.

[23] Nos sete dias da festa, preparará ele um holocausto ao SENHOR, sete novilhos e sete carneiros sem defeito, cada dia durante os sete dias; e um bode cada dia como oferta pelo pecado.

[24] Também preparará uma oferta de manjares: para cada novilho, um efa, e um efa para cada carneiro, e um him de azeite para cada efa.

[25] No dia quinze do sétimo mês e durante os sete dias da festa, fará o mesmo: a mesma oferta pelo pecado, o mesmo holocausto, a mesma oferta e a mesma porção de azeite.

Ezequiel 46

Nos sábados e Festas da Lua Nova

[1] Assim diz o SENHOR Deus: A porta do átrio interior, que olha para o oriente, estará fechada durante os seis dias que são

ołtarza i podwoje bramy dziedzińca wewnętrznego.

[20] I tak samo uczynisz w siódmym miesiącu, pierwszego dnia, za każdego, który zgrzeszył przez pomyłkę albo z nieświadomości; tak oczyścicie przybytek.

[21] W pierwszym miesiącu, czternastego dnia miesiąca obchodzić będziecie Święto Paschy, przez siedem dni będziecie jedli chleby przaśne.

[22] W tym dniu książę przygotuje cielca za siebie i za cały lud pospolity na ofiarę zagrzeszną.

[23] Przez siedem dni tego święta przygotowywać będziecie jako ofiarę całopalną dla Pana codziennie przez siedem dni siedem cielców i siedem baranów bez skazy, a kozła codziennie jako ofiarę zagrzeszną.

[24] Jako ofiarę z pokarmów po jednej efie na każdego cielca i na każdego barana, nadto hin oliwy na efę.

[25] W siódmym miesiącu, piętnastego dnia tego miesiąca, przez siedem dni tego święta tak samo przygotuje ofiary zagrzeszne, całopalne i z pokarmów wraz z oliwą.

Ezechiela 46

Przepisy dotyczące świąt i ofiar

[1] Tak mówi Wszechmocny Pan: Brama dziedzińca wewnętrznego zwrócona ku wschodowi będzie zamknięta przez sześć dni roboczych. Ale w dniu sabatu będzie

de trabalho; mas no sábado ela se abrirá e também no dia da Festa da Lua Nova.

2 O príncipe entrará de fora pelo vestíbulo da porta e permanecerá junto da ombreira da porta; os sacerdotes prepararão o holocausto dele e os seus sacrifícios pacíficos, e ele adorará no limiar da porta e sairá; mas a porta não se fechará até à tarde.

3 O povo da terra adorará na entrada da mesma porta, nos sábados e nas Festas da Lua Nova, diante do SENHOR.

4 O holocausto que o príncipe oferecer ao SENHOR serão, no dia de sábado, seis cordeiros sem defeito e um carneiro sem defeito.

5 A oferta de manjares será um efa para cada carneiro; para cada cordeiro, a oferta de manjares será o que puder dar; e de azeite, um him para cada efa.

6 Mas, no dia da Festa da Lua Nova, será um novilho sem defeito e seis cordeiros e um carneiro; eles serão sem defeito.

7 Preparará por oferta de manjares um efa para cada novilho e um efa para cada carneiro, mas, pelos cordeiros, segundo puder; e um him de azeite para cada efa.

8 Quando entrar o príncipe, entrará pelo vestíbulo da porta e sairá pelo mesmo caminho.

Instruções referentes às ofertas

9 Mas, quando vier o povo da terra perante o SENHOR, nas festas fixas, aquele que entrar pela porta do norte, para adorar, sairá pela porta do sul; e aquele que entrar pela porta do sul sairá pela porta do norte;

otwarta, tak samo będzie otwarta w dniu nowiu.

2 Książę będzie wchodził od zewnątrz przez przysionek bramy i będzie stał przy drzwiach bramy, podczas gdy kapłani będą składać jego ofiarę całopalną i przebłagalną. Potem on odda pokłon na progu bramy i wyjdzie, lecz brama pozostanie nie zamknięta aż do wieczora.

3 I lud pospolity będzie oddawał Panu w sabaty i nowie pokłon u wejścia do tej bramy.

4 Ofiarą całopalną, którą książę będzie składał Panu w dniu sabatu, będzie sześć jagniąt i jeden baran bez skazy.

5 Ofiarą z pokarmów będzie efa na każdego barana, a ofiarą z pokarmów do jagniąt tyle, ile może; do tego oliwy jeden hin na efę.

6 W dniu nowiu złoży cielca bez skazy i sześć jagniąt oraz barana bez skazy.

7 Na ofiarę z pokarmów złoży efę do cielca i efę do barana, a do jagniąt tyle, ile może; do tego hin oliwy na efę.

8 Książę wchodzi przez przysionek bramy wewnętrznej i wychodzi tą samą drogą.

9 Lud pospolity przychodzi w dni uroczyste przed oblicze Pana, tak że ten, kto wszedł przez bramę północną, aby oddać pokłon Panu, wychodzi przez bramę południową, a kto wszedł przez

não tornará pela porta por onde entrou, mas sairá pela porta oposta.

bramę południową, wychodzi przez bramę północną. Nikt nie będzie wracał bramą, którą wszedł, lecz wyjdzie bramą przeciwległą.

[10] O príncipe entrará no meio deles, quando eles entrarem; em saindo eles, ele sairá.

[10] Książę będzie wśród nich; z wchodzącymi wejdzie, z wychodzącymi wyjdzie.

[11] Nas solenidades e nas festas fixas, a oferta de manjares será um efa para cada novilho e um para cada carneiro; mas, pelos cordeiros, o que puder dar; e de azeite, um him para cada efa.

[11] W święta i dni uroczyste ofiara z pokarmów wynosi efę na cielca i efę na barana, lecz na jagnięta tyle, ile może, do tego zaś hin oliwy na efę.

[12] Quando o príncipe preparar holocausto ou sacrifícios pacíficos como oferta voluntária ao SENHOR, então, lhe abrirão a porta que olha para o oriente, e fará ele o seu holocausto e os seus sacrifícios pacíficos, como costuma fazer no dia de sábado; e sairá, e se fechará a porta depois de ele sair.

[12] Gdy książę urządza ofiarę dobrowolną: ofiarę całopalną lub pojednania, ofiarę dobrowolną Panu, otworzy mu się bramę skierowaną ku wschodowi. Ofiarę całopalną i ofiary pojednania przygotuje tak, jak to czyni w dzień sabatu. Gdy wyjdzie, bramę po jego wyjściu zamyka się.

[13] Prepararás um cordeiro de um ano, sem defeito, em holocausto ao SENHOR, cada dia; manhã após manhã, o prepararás.

[13] Przygotuje baranka jednorocznego bez skazy jako codzienną ofiarę całopalną dla Pana; przygotuje go w każdy poranek.

[14] Juntamente com ele, prepararás, manhã após manhã, uma oferta de manjares para o SENHOR, a sexta parte de um efa e, de azeite, a terça parte de um him, para misturar com a flor de farinha. Isto é estatuto perpétuo e contínuo.

[14] A jako ofiarę z pokarmów przygotuje wraz z nią w każdy poranek jedną szóstą efy i jedną trzecią hinu oliwy, aby pokropić mąkę, jako ofiarę z pokarmów dla Pana; taki jest przepis o stałej ofierze całopalnej.

[15] Assim prepararão o cordeiro, e a oferta de manjares, e o azeite, manhã após manhã, em holocausto contínuo.

[15] W ten sposób będą składać w każdy poranek baranka, ofiarę z pokarmów i oliwę jako stałą ofiarę całopalną.

[16] Assim diz o SENHOR Deus: Quando o príncipe der um presente de sua herança a

[16] Tak mówi Wszechmocny Pan: Jeżeli książę chce coś ze swojej własności dziedzicznej dać jako dar jednemu ze

alguns de seus filhos, pertencerá a estes; será possessão deles por herança.

[17] Mas, dando ele um presente da sua herança a algum dos seus servos, será deste até ao ano da liberdade; então, tornará para o príncipe, porque a seus filhos, somente a eles, pertencerá a herança.

[18] O príncipe não tomará nada da herança do povo, não os esbulhará da sua possessão; da sua própria possessão deixará herança a seus filhos, para que o meu povo não seja retirado, cada um da sua possessão.

[19] Depois disto, o homem me trouxe, pela entrada que estava ao lado da porta, às câmaras santas dos sacerdotes, as quais olhavam para o norte; e eis que ali havia um lugar nos fundos extremos que olham para o ocidente.

[20] Ele me disse: Este é o lugar onde os sacerdotes cozerão a oferta pela culpa e a oferta pelo pecado e onde cozerão a oferta de manjares, para que não a tragam ao átrio exterior e assim santifiquem o povo.

[21] Então, me levou para fora, para o átrio exterior, e me fez passar aos quatro cantos do átrio; e eis que em cada canto do átrio havia outro átrio.

[22] Nos quatro cantos do átrio havia átrios pequenos, menores, de quarenta côvados de comprimento e trinta de largura; estes quatro cantos tinham a mesma dimensão.

swoich synów, będzie to własnością jego synów; jest to ich własność dziedziczna.

[17] A jeżeli chce on coś ze swojej własności dziedzicznej dać jako dar jednemu ze swoich sług, będzie to jego własnością aż do roku wyzwolenia; potem wraca to do księcia; tylko dziedziczna własność jego synów pozostaje ich własnością.

[18] Książe nie ujmie niczego z dziedzicznej własności ludu, by go pozbawiać jego własności; ze swojej własności może dać coś synom na własność dziedziczną, aby nikt z mojego ludu nie był wyzuty ze swojej własności.

[19] Potem wprowadził mnie wejściem, które było z boku bramy, do hal świątyni, zwróconych ku północy, przeznaczonych dla kapłanów; a tam było miejsce całkiem w tyle w kierunku zachodnim.

[20] I rzekł do mnie: Oto miejsce, gdzie kapłani gotują ofiarę za przewinienie i ofiarę zagrzeszną i gdzie pieką ofiarę z pokarmów, aby jej nie wynosić na dziedziniec zewnętrzny i nie przenosić świętości na lud.

[21] Potem wyprowadził mnie na dziedziniec zewnętrzny i kazał mi przejść do czterech kątów dziedzińca; a oto w każdym kącie dziedzińca był jeszcze dziedziniec.

[22] W czterech kątach dziedzińca były małe dziedzińczyki, czterdzieści łokci długości i trzydzieści łokci szerokości; wszystkie cztery miały takie same wymiary,

[23] Havia um muro ao redor dos átrios, ao redor dos quatro, e havia lugares para cozer ao pé dos muros ao redor.
[24] E me disse: São estas as cozinhas, onde os ministros do templo cozerão o sacrifício do povo.

Ezequiel 47

A torrente das águas purificadoras

[1] Depois disto, o homem me fez voltar à entrada do templo, e eis que saíam águas de debaixo do limiar do templo, para o oriente; porque a face da casa dava para o oriente, e as águas vinham de baixo, do lado direito da casa, do lado sul do altar.

[2] Ele me levou pela porta do norte e me fez dar uma volta por fora, até à porta exterior, que olha para o oriente; e eis que corriam as águas ao lado direito.

[3] Saiu aquele homem para o oriente, tendo na mão um cordel de medir; mediu mil côvados e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos tornozelos.

[4] Mediu mais mil e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos joelhos; mediu mais mil e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos lombos.

[5] Mediu ainda outros mil, e era já um rio que eu não podia atravessar, porque as águas tinham crescido, águas que se deviam passar a nado, rio pelo qual não se podia passar.

[23] A dokoła nich był mur, dokoła czterech dziedzińców; pod murem zaś wokoło były urządzone paleniska.
[24] Wtedy rzekł do mnie: To są paleniska, na których słudzy świątyni będą gotować ofiary ludu.

Ezechiela 47

Woda wypływająca spod progu przybytku Boga

[1] Potem zaprowadził mnie z powrotem do bramy przybytku; a oto spod progu przybytku wypływała woda w kierunku wschodnim, gdyż przybytek był zwrócony ku wschodowi, a woda spływała ku dołowi spod bocznej prawej ściany świątyni, na południe od ołtarza.
[2] Potem wyprowadził mnie przez bramę północną i oprowadził mnie wokoło drogą zewnętrzną do bramy zewnętrznej, zwróconej ku wschodowi; a oto woda wytryskała z południowej strony.
[3] A gdy ten mąż ze sznurem mierniczym w ręku wyszedł w kierunku wschodnim, wymierzył tysiąc łokci i kazał mi przejść przez wodę, która sięgała mi do kostek.
[4] I znowu odmierzył tysiąc łokci, i kazał mi przejść przez wodę, która sięgała mi do kolan. I znowu odmierzył tysiąc łokci, i kazał mi przejść przez wodę, która sięgała mi do pasa.
[5] A gdy znowu odmierzył tysiąc łokci, był to już potok, którego nie mogłem przejść, gdyż wody wezbrały, a były tak głębokie, że trzeba by było w nich pływać, potok, którego nie można było przejść.

[6] E me disse: Viste isto, filho do homem? Então, me levou e me tornou a trazer à margem do rio.
[7] Tendo eu voltado, eis que à margem do rio havia grande abundância de árvores, de um e de outro lado.

[8] Então, me disse: Estas águas saem para a região oriental, e descem à campina, e entram no mar Morto, cujas águas ficarão saudáveis.

[9] Toda criatura vivente que vive em enxames viverá por onde quer que passe este rio, e haverá muitíssimo peixe, e, aonde chegarem estas águas, tornarão saudáveis as do mar, e tudo viverá por onde quer que passe este rio.
[10] Junto a ele se acharão pescadores; desde En-Gedi até En-Eglaim haverá lugar para se estenderem redes; o seu peixe, segundo as suas espécies, será como o peixe do mar Grande, em multidão excessiva.
[11] Mas os seus charcos e os seus pântanos não serão feitos saudáveis; serão deixados para o sal.
[12] Junto ao rio, às ribanceiras, de um e de outro lado, nascerá toda sorte de árvore que dá fruto para se comer; não fenecerá a sua folha, nem faltará o seu fruto; nos seus meses, produzirá novos frutos, porque as suas águas saem do santuário; o seu fruto servirá de alimento, e a sua folha, de remédio.

As fronteiras da terra de Israel

[13] Assim diz o SENHOR Deus: Este será o limite pelo qual repartireis a terra em

[6] Wtedy rzekł do mnie: Czy widziałeś to, synu człowieczy? Potem kazał mi iść z powrotem brzegiem potoku.
[7] A gdy wracałem, widziałem na brzegu potoku bardzo dużo drzew, z jednej i drugiej strony.
[8] I rzekł do mnie: Te wody płyną w kierunku okręgu wschodniego i spływają w dół na step i wpadają do Morza, do wody zgniłej, która wtedy staje się zdrowa.
[9] I gdzie tylko potok popłynie, każda istota żywa i wszystko, od czego się tam roi, będzie żyło; i będzie tam dużo ryb, bo gdy ta woda tam dotrze, wtedy będzie zdrowa, a wszystko będzie żyć tam, dokąd tylko dotrze potok.

[10] Rybacy będą stać nad nim, od Engedi aż do En-Eglaim, tam będzie suszarnia sieci; jego ryby będą tego samego gatunku, co ryby Morza Wielkiego i bardzo liczne.

[11] Lecz jego bagna i bajora nie będą zdrowe, będą przeznaczone do zdobywania soli.

[12] Na obu brzegach potoku będą rosły różne drzewa owocowe; liść ich nie więdnie i owoc się nie wyczerpie; co miesiąc będą rodzić świeże owoce, gdyż woda dla nich płynie ze świątyni. Owoc ich jest na pokarm, a liście ich na lekarstwo.

Granice i podział Ziemi Obiecanej

[13] Tak mówi Wszechmocny Pan: W tych granicach podzielicie ziemię na własność

herança, segundo as doze tribos de Israel. José terá duas partes.

[14] Vós a repartireis em heranças iguais, tanto para um como para outro; pois jurei, levantando a mão, dá-la a vossos pais; assim, que esta mesma terra vos cairá a vós outros em herança.

[15] Este será o limite da terra: do lado norte, desde o mar Grande, caminho de Hetlom, até à entrada de Zedade,

[16] Hamate, Berota, Sibraim (que estão entre o limite de Damasco e o de Hamate), a cidade Hazer-Haticom (que está junto ao limite de Haurã).

[17] Assim, o limite será desde o mar até Hazar-Enom, o limite de Damasco, e, na direção do norte, está o limite de Hamate; este será o lado do Norte.

[18] O lado do oriente, entre Haurã, e Damasco, e Gileade, e a terra de Israel, será o Jordão; desde o limite do norte até ao mar do oriente, medireis; este será o lado do oriente.

[19] O lado do sul será desde Tamar até às águas de Meribá-Cades, junto ao ribeiro do Egito até ao mar Grande; este será o lado do sul.

[20] O lado do ocidente será o mar Grande, desde o limite do sul até à entrada de Hamate; este será o lado do ocidente.

[21] Repartireis, pois, esta terra entre vós, segundo as tribos de Israel.

[22] Será, porém, que a sorteareis para vossa herança e para a dos estrangeiros que

dziedziczną między dwanaście plemion izraelskich. Józef będzie miał dwa działy.

[14] I każdy otrzyma z niej taki sam dział dziedziczny, gdyż przysiągłem, że dam ją waszym ojcom; dlatego ta ziemia przypadnie wam na własność.

[15] Granica ziemi od północy jest taka: Od Morza Wielkiego w kierunku na Chetlon, tam gdzie się idzie do Chamat, Zedad,

[16] Berota, Sybraim, które jest między Damaszkiem a Chamat, do Chazar-Enon, które jest na granicy Hauranu.

[17] Tak więc granica biegnie od Morza do Chazar-Enon, tak że okręg Damaszku jest na północy, tak samo okręg Chamat; to jest granica północna.

[18] A granica wschodnia biegnie między między Hauranem a Damaszkiem i między Gileadem a ziemią izraelską; jest ona granicą aż do Morza Wschodniego, do Tamar. To jest granica wschodnia.

[19] A granica południowa, od strony Negebu, biegnie od Tamar aż do wód Meribat-Kadesz, stamtąd wzdłuż potoku egipskiego do Morza Wielkiego. To jest granica południowa, od strony Negebu.

[20] Granicę zachodnią stanowi Morze Wielkie aż do miejsca, skąd się idzie do Chamat. To jest granica zachodnia.

[21] Podzielicie tę ziemię między siebie według plemion izraelskich.

[22] Podzielicie ją losem jako własność dziedziczną między siebie i obcych

moram no meio de vós, que gerarem filhos no meio de vós; e vos serão como naturais entre os filhos de Israel; convosco entrarão em herança, no meio das tribos de Israel.

przybyszów, którzy mieszkają wśród was i zrodzili dzieci wśród was. Będą oni u was jako tubylcy wśród synów izraelskich. Wraz z wami otrzymają losem na własność dziedziczną wśród plemion izraelskich.

[23] E será que, na tribo em que morar o estrangeiro, ali lhe dareis a sua herança, diz o SENHOR Deus.

[23] Wśród tego plemienia, gdzie obcy przybysz przebywa, dacie mu jego własność dziedziczną, mówi Wszechmocny Pan.

Ezequiel 48

Os limites de sete tribos

[1] São estes os nomes das tribos: desde a parte extrema do norte, via Hetlom, até à entrada de Hamate, até Hazar-Enom, o limite norte de Damasco até junto de Hamate e desde o lado oriental até ao ocidente, Dã terá uma porção.

[2] Limitando-se com Dã, desde o lado oriental até ao ocidental, Aser, uma porção.

[3] Limitando-se com Aser, desde o lado oriental até ao ocidental, Naftali, uma porção.

[4] Limitando-se com Naftali, desde o lado oriental até ao ocidental, Manassés, uma porção.

[5] Limitando-se com Manassés, desde o lado oriental até ao ocidental, Efraim, uma porção.

[6] Limitando-se com Efraim, desde o lado oriental até ao ocidental, Rúben, uma porção.

Ezechiela 48

Podział ziemi między plemiona

[1] A oto imiona plemion: na najdalszej północy w kierunku na Chetlon, tam gdzie się idzie do Chamat i aż do Chazar-Enon, tak że okręg Damaszku pozostaje na północ, w bok od Chamat, od strony wschodniej do strony zachodniej, Dan otrzymuje jeden dział.

[2] Wzdłuż działu Dana od strony wschodniej do strony zachodniej Asser jeden dział.

[3] Wzdłuż działu Assera od strony wschodniej do strony zachodniej: Naftali jeden dział.

[4] Wzdłuż działu Naftalego od strony wschodniej do strony zachodniej: Manasses jeden dział.

[5] Wzdłuż działu Manassesa od strony wschodniej do strony zachodniej: Efraim jeden dział.

[6] Wzdłuż działu Efraima od strony wschodniej do strony zachodniej: Ruben jeden dział.

[7] Limitando-se com Rúben, desde o lado oriental até ao ocidental, Judá, uma porção.
[8] Limitando-se com Judá, desde o lado oriental até ao ocidental, será a região sagrada que haveis de separar, de vinte e cinco mil côvados de largura e de comprimento, o mesmo que o das porções, desde o lado oriental até ao ocidental; o santuário estará no meio dela.
[9] A região que haveis de separar ao SENHOR será do comprimento de vinte e cinco mil côvados e da largura de dez mil.

[10] Esta região santa dos sacerdotes terá, ao norte, vinte e cinco mil côvados, ao ocidente, dez mil de largura, ao oriente, dez mil de largura e ao sul, vinte e cinco mil de comprimento; o santuário do SENHOR estará no meio dela.

[11] Será para os sacerdotes santificados, para os filhos de Zadoque, que cumpriram o seu dever e não andaram errados, quando os filhos de Israel se extraviaram, como fizeram os levitas.

[12] Será região especial dentro da região sagrada, lugar santíssimo, fazendo limites com a porção dos levitas.

Os limites dos sacerdotes e dos levitas

[13] Os levitas, segundo o limite dos sacerdotes, terão vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura; todo

[7] Wzdłuż działu Rubena od strony wschodniej do strony zachodniej: Juda jeden dział.
[8] Wzdłuż działu Judy od strony wschodniej do strony zachodniej będzie danina, którą złożycie: dwadzieścia pięć tysięcy łokci szerokości, a długości takiej samej, co każdy z działów od strony wschodniej do strony zachodniej; w jej środku będzie świątynia.
[9] Danina, którą złożycie Panu, ma dwadzieścia pięć tysięcy łokci długości i dwadzieścia tysięcy łokci szerokości.
[10] Z tej świętej daniny będą wydzielone działki; do kapłanów będzie należeć działka dwadzieścia pięć tysięcy łokci od strony północnej, dziesięć tysięcy łokci szerokości od strony zachodniej, dziesięć tysięcy łokci szerokości od strony wschodniej i dwadzieścia pięć tysięcy łokci długości od południa; a świątynia Pana będzie w jej środku.
[11] Ona będzie przeznaczona dla kapłanów wyświęconych, spośród synów Sadoka, którzy pełnili służbę dla mnie, którzy nie odstąpili ode mnie wówczas, gdy synowie izraelscy odstąpili tak, jak odstąpili Lewici.
[12] Będzie to należało do nich jako danina z daniny kraju, jako najświętszy dział obok działu Lewitów.

[13] Obok działu kapłanów będą mieli Lewici dział dwadzieścia pięć tysięcy łokci długości i dziesięć tysięcy łokci szerokości. Cała długość wynosić będzie dwadzieścia

o comprimento será vinte e cinco mil, e a largura, dez mil.

[14] Não venderão nada disto, nem trocarão, nem transferirão a outrem o melhor da terra, porque é santo ao SENHOR.

Os limites da cidade

[15] Mas os cinco mil côvados que ficaram da largura diante dos vinte e cinco mil serão para o uso civil da cidade, para habitação e para arredores; a cidade estará no meio.

[16] Serão estas as suas medidas: o lado norte, de quatro mil e quinhentos côvados, o lado sul, de quatro mil e quinhentos, o lado oriental, de quatro mil e quinhentos, e o lado ocidental, de quatro mil e quinhentos.

[17] Os arredores da cidade serão, ao norte, de duzentos e cinqüenta côvados, ao sul, de duzentos e cinqüenta côvados, ao oriente, de duzentos e cinqüenta e, ao ocidente, de duzentos e cinqüenta.

[18] Quanto ao que ficou do resto do comprimento, paralelo à região sagrada, será de dez mil para o oriente e de dez mil para o ocidente e corresponderá à região sagrada; e o seu produto será para o sustento daqueles que trabalham na cidade.

[19] Lavrá-lo-ão os trabalhadores da cidade, provindos de todas as tribos de Israel.

[20] A região toda será de vinte e cinco mil côvados em quadrado, isto é, a região

pięć tysięcy łokci, a szerokość dwadzieścia tysięcy łokci.

[14] Nie będą z tej pierwociny ziemi nic sprzedawać ani zamieniać, ani też odstępować innym jej własności, gdyż ona jest poświęcona Panu.

[15] Pięć tysięcy łokci, które pozostały z szerokości wzdłuż dwudziestu pięciu tysięcy łokci, są dla pospolitego użytku; mają one służyć miastu jako dzielnica mieszkaniowa i pastwiska. A miasto ma być w samym środku.

[16] Wymiary jego są takie: północna strona cztery tysiące pięćset łokci, strona południowa cztery tysiące pięćset łokci, strona wschodnia cztery tysiące pięćset łokci, a strona zachodnia cztery tysiące pięćset łokci.

[17] Pastwisko miejskie ma mieć od północy dwieście pięćdziesiąt, od południa dwieście pięćdziesiąt, od wschodu dwieście pięćdziesiąt, od zachodu dwieście pięćdziesiąt łokci.

[18] To, co pozostaje z długości wzdłuż świętej daniny, będzie miało dziesięć tysięcy łokci na wschód, dziesięć tysięcy na zachód i będzie to wzdłuż świętej daniny; plon z tego będzie przeznaczony na wyżywienie dla pracowników miasta.

[19] A uprawiać to mają pracownicy miasta ze wszystkich plemion izraelskich.

[20] Cała danina, jaką wyznaczycie, mieć będzie dwadzieścia pięć tysięcy łokci na dwadzieścia pięć tysięcy w czworoboku:

sagrada juntamente com a possessão da cidade.

Os limites do príncipe

[21] O que restar será para o príncipe, deste e do outro lado da região sagrada e da possessão da cidade. Por isso, aquilo que se estende dos vinte e cinco mil côvados em direção do oriente e também dos vinte e cinco mil côvados em direção do ocidente, paralelamente com as porções, será do príncipe; a região sagrada e o santuário do templo estarão no meio.

[22] Excetuando o que pertence aos levitas e a cidade que está no meio daquilo que pertence ao príncipe, entre o território de Judá e o de Benjamim, será isso para o príncipe.

Os limites das outras cinco tribos

[23] Quanto ao resto das tribos, desde o lado oriental até ao ocidental, Benjamim terá uma porção.

[24] Limitando-se com Benjamim, desde o lado oriental até ao ocidental, Simeão, uma porção.

[25] Limitando-se com Simeão, desde o lado oriental até ao ocidental, Issacar, uma porção.

[26] Limitando-se com Issacar, desde o lado oriental até ao ocidental, Zebulom, uma porção.

[27] Limitando-se com Zebulom, desde o lado oriental até ao ocidental, Gade, uma porção.

[28] Limitando-se com o território de Gade, ao sul, o limite será desde Tamar até às

złożycie to jako świętą daninę wraz z własnością miasta.

[21] To, co pozostanie z obu stron świętej daniny i własności miasta, należeć będzie do księcia, a wzdłuż dwudziestu pięciu tysięcy łokci do granicy zachodniej, wzdłuż działów plemion: to należeć będzie do księcia. W środku będzie święta danina wraz ze świątynią.

[22] A własność Lewitów i własność miasta będzie w środku działu, należącego do księcia. Dział księcia będzie leżał między działem Judy i działem Beniamina.

[23] A dla reszty plemion: od strony wschodniej do strony zachodniej, Beniamin: jeden dział.

[24] A wzdłuż działu Beniamina od strony wschodniej do strony zachodniej, Symeon: jeden dział.

[25] A wzdłuż działu Symeona od strony wschodniej do strony zachodniej, Issachar: jeden dział.

[26] A wzdłuż działu Issachara od strony wschodniej do strony zachodniej, Zebulon: jeden dział.

[27] A wzdłuż działu Zebulona od strony wschodniej do strony zachodniej, Gad: jeden dział.

[28] A wzdłuż działu Gada od południa ku Negebowi ma być granica od Tamar do

águas de Meribá-Cades, ao longo do ribeiro do Egito até ao mar Grande.

Meribat-Kadesz aż do potoku wpadającego do Morza Wielkiego.

29 Esta é a terra que sorteareis em herança às tribos de Israel; e estas, as suas porções, diz o SENHOR Deus.

29 To jest ziemia, którą losem przydzielicie na dziedziczną własność plemionom izraelskim; i to są ich działy, mówi Wszechmocny Pan.

As portas da cidade

Święte miasto, jego bramy i nazwa

30 São estas as saídas da cidade: do lado norte, que mede quatro mil e quinhentos côvados,

30 A oto są wyjścia z miasta, od strony północnej cztery tysiące pięćset łokci rozciągłości.

31 três portas: a porta de Rúben, a de Judá e a de Levi, tomando as portas da cidade os nomes das tribos de Israel;

31 Bramy miasta są nazwane według plemion izraelskich: trzy bramy w kierunku północy, jedna brama Rubena, jedna brama Judy, jedna brama Lewiego.

32 do lado oriental, quatro mil e quinhentos côvados e três portas, a saber: a porta de José, a de Benjamim e a de Dã;

32 Od strony wschodniej cztery tysiące pięćset łokci rozciągłości, trzy bramy: jedna brama Józefa, jedna brama Beniamina i jedna brama Dana.

33 do lado sul, quatro mil e quinhentos côvados e três portas: a porta de Simeão, a de Issacar e a de Zebulom;

33 Od strony południowej: cztery tysiące pięćset łokci rozciągłości, trzy bramy: jedna brama Symeona, jedna brama Issachara i jedna brama Zebulona.

34 do lado ocidental, quatro mil e quinhentos côvados e as suas três portas: a porta de Gade, a de Aser e a de Naftali.

34 Od strony zachodniej cztery tysiące pięćset łokci rozciągłości, trzy bramy: jedna brama Gada, jedna brama Assera i jedna brama Naftalego.

35 Dezoito mil côvados em redor; e o nome da cidade desde aquele dia será: O SENHOR Está Ali.

35 Obwód miasta wynosi osiemnaście tysięcy łokci. A nazwa miasta będzie od dziś brzmieć: Pan tam mieszka.

Daniel	Daniela

Daniel 1

A educação de Daniel e de seus companheiros

[1] No ano terceiro do reinado de Jeoaquim, rei de Judá, veio Nabucodonosor, rei da Babilônia, a Jerusalém e a sitiou.

[2] O SENHOR lhe entregou nas mãos a Jeoaquim, rei de Judá, e alguns dos utensílios da Casa de Deus; a estes, levou-os para a terra de Sinar, para a casa do seu deus, e os pôs na casa do tesouro do seu deus.

[3] Disse o rei a Aspenaz, chefe dos seus eunucos, que trouxesse alguns dos filhos de Israel, tanto da linhagem real como dos nobres,

[4] jovens sem nenhum defeito, de boa aparência, instruídos em toda a sabedoria, doutos em ciência, versados no conhecimento e que fossem competentes para assistirem no palácio do rei e lhes ensinasse a cultura e a língua dos caldeus.

[5] Determinou-lhes o rei a ração diária, das finas iguarias da mesa real e do vinho que ele bebia, e que assim fossem mantidos por três anos, ao cabo dos quais assistiriam diante do rei.

[6] Entre eles, se achavam, dos filhos de Judá, Daniel, Hananias, Misael e Azarias.

[7] O chefe dos eunucos lhes pôs outros nomes, a saber: a Daniel, o de Beltessazar;

Daniela 1

Nauka Daniela i jego towarzyszy

[1] Trzeciego roku panowania Jojakima, króla judzkiego, nadciągnął Nebukadnesar, król babiloński, do Jeruzalemu i obległ je.

[2] A Pan wydał w jego ręce Jojakima, króla judzkiego, i część naczyń domu Bożego; on zaś sprowadził je do ziemi Szinear, do domu swojego boga, a naczynia wniósł do skarbca swojego boga.

[3] I rozkazał król Aszpenazowi, przełożonemu nad sługami dworskimi, sprowadzić niektórych spośród synów izraelskich z królewskiego i szlachetnego rodu,

[4] Młodzieńców bez jakiejkolwiek wady, pięknych z wyglądu, uzdolnionych do wszelkiej wiedzy, obdarzonych bystrym rozumem, pojętnych do nauki i dlatego sposobnych do pełnienia służby w pałacu królewskim. Miał ich też nauczyć pisma i języka chaldejskiego.

[5] Król wyznaczył im dzienne utrzymanie ze stołu królewskiego oraz wino, które sam pijał; miano ich wychowywać trzy lata, po czym mieli iść na służbę do króla.

[6] Wśród nich byli także z synów judzkich: Daniel, Ananiasz, Miszael i Azariasz,

[7] Którym przełożony nad sługami dworskimi dał inne imiona: Daniela nazwał Baltazarem, Ananiasza -

a Hananias, o de Sadraque; a Misael, o de Mesaque; e a Azarias, o de Abede-Nego.

Szadrachem, Miszaela - Meszachem, a Azariasza - Abed-Negem.

8 Resolveu Daniel, firmemente, não contaminar-se com as finas iguarias do rei, nem com o vinho que ele bebia; então, pediu ao chefe dos eunucos que lhe permitisse não contaminar-se.

8 Lecz Daniel postanowił nie kalać się potrawami ze stołu królewskiego ani winem, które król pijał. Prosił więc przełożonego nad sługami dworskimi, by mógł się ustrzec splamienia.

9 Ora, Deus concedeu a Daniel misericórdia e compreensão da parte do chefe dos eunucos.

9 A Bóg zjednał Danielowi łaskę i miłosierdzie przełożonego nad sługami dworskimi.

10 Disse o chefe dos eunucos a Daniel: Tenho medo do meu senhor, o rei, que determinou a vossa comida e a vossa bebida; por que, pois, veria ele o vosso rosto mais abatido do que o dos outros jovens da vossa idade? Assim, poríeis em perigo a minha cabeça para com o rei.

10 Przełożony nad sługami dworskimi rzekł do Daniela: Boję się, że król, mój pan, który wam wyznaczył pokarm i napój, zauważy, że wasze twarze są chudsze niż młodzieńców w waszym wieku i narazicie moją głowę na niebezpieczeństwo u króla.

11 Então, disse Daniel ao cozinheiro-chefe, a quem o chefe dos eunucos havia encarregado de cuidar de Daniel, Hananias, Misael e Azarias:

11 Wtedy Daniel rzekł do nadzorcy, którego przełożony nad sługami dworskimi ustanowił nad Danielem, Ananiaszem, Miszaelem i Azariaszem:

12 Experimenta, peço-te, os teus servos dez dias; e que se nos dêem legumes a comer e água a beber.

12 Zrób próbę ze swoimi sługami przez dziesięć dni. Niech nam dadzą jarzyn do jedzenia i wody do picia.

13 Então, se veja diante de ti a nossa aparência e a dos jovens que comem das finas iguarias do rei; e, segundo vires, age com os teus servos.

13 Potem przypatrzysz się nam, jak wyglądamy i jak wyglądają młodzieńcy, którzy jadają pokarm ze stołu królewskiego i według tego, co zobaczysz, postąpisz ze swoimi sługami.

14 Ele atendeu e os experimentou dez dias.

14 I wysłuchał ich prośby, i zrobił z nimi próbę przez dziesięć dni.

15 No fim dos dez dias, a sua aparência era melhor; estavam eles mais robustos do que todos os jovens que comiam das finas iguarias do rei.

15 A po upływie dziesięciu dni okazało się, że lepiej wyglądali i byli tężsi na ciele niż wszyscy młodzieńcy, którzy jadali pokarm ze stołu królewskiego.

[16] Com isto, o cozinheiro-chefe tirou deles as finas iguarias e o vinho que deviam beber e lhes dava legumes.

[17] Ora, a estes quatro jovens Deus deu o conhecimento e a inteligência em toda cultura e sabedoria; mas a Daniel deu inteligência de todas as visões e sonhos.

[18] Vencido o tempo determinado pelo rei para que os trouxessem, o chefe dos eunucos os trouxe à presença de Nabucodonosor.

[19] Então, o rei falou com eles; e, entre todos, não foram achados outros como Daniel, Hananias, Misael e Azarias; por isso, passaram a assistir diante do rei.

[20] Em toda matéria de sabedoria e de inteligência sobre que o rei lhes fez perguntas, os achou dez vezes mais doutos do que todos os magos e encantadores que havia em todo o seu reino.

[21] Daniel continuou até ao primeiro ano do rei Ciro.

Daniel 2

Daniel interpreta o sonho de Nabucodonosor

[1] No segundo ano do reinado de Nabucodonosor, teve este um sonho; o seu espírito se perturbou, e passou-se-lhe o sono.

[2] Então, o rei mandou chamar os magos, os encantadores, os feiticeiros e os caldeus, para que declarassem ao rei quais lhe foram os sonhos; eles vieram e se apresentaram diante do rei.

[16] Dlatego nadzorca odstawiał ich pokarm i wino, które mieli pić, i podawał im jarzyny.

[17] A Bóg dał tym czterem młodzieńcom znajomość i rozumienie wszelkiego pisma i mądrości; Daniel zaś znał się na wszelkiego rodzaju widzeniach i snach.

[18] A po upływie czasu, który król wyznaczył, aby ich przedstawiono, przełożony nad sługami dworskimi wprowadził ich przed Nebukadnesara.

[19] I król rozmawiał z nimi, a nie znalazł się wśród nich wszystkich taki jak Daniel, Ananiasz, Miszael i Azariasz; i tak poszli na służbę do króla.

[20] W każdej zaś sprawie, która wymagała mądrości i rozumienia, o którą pytał ich król, stwierdzał, że przewyższają dziesięciokrotnie wszystkich wróżbitów i magów, którzy byli w całym jego królestwie.

[21] A Daniel pozostał tam do pierwszego roku Cyrusa.

Daniela 2

Daniel wykłada sen Nebukadnesara

[1] W dwunastym roku panowania Nebukadnesara miał Nebukadnesar sen, tak iż jego duch był zaniepokojony i sen go odszedł.

[2] I kazał król zwołać wróżbitów i magów, czarowników i Chaldejczyków, aby królowi opowiedzieli jego sen; i przyszli, i stanęli przed królem.

[3] Disse-lhes o rei: Tive um sonho, e para sabê-lo está perturbado o meu espírito.

[4] Os caldeus disseram ao rei em aramaico: Ó rei, vive eternamente! Dize o sonho a teus servos, e daremos a interpretação.

[5] Respondeu o rei e disse aos caldeus: Uma coisa é certa: se não me fizerdes saber o sonho e a sua interpretação, sereis despedaçados, e as vossas casas serão feitas monturo;

[6] mas, se me declarardes o sonho e a sua interpretação, recebereis de mim dádivas, prêmios e grandes honras; portanto, declarai-me o sonho e a sua interpretação.

[7] Responderam segunda vez e disseram: Diga o rei o sonho a seus servos, e lhe daremos a interpretação.

[8] Tornou o rei e disse: Bem percebo que quereis ganhar tempo, porque vedes que o que eu disse está resolvido,

[9] isto é: se não me fazeis saber o sonho, uma só sentença será a vossa; pois combinastes palavras mentirosas e perversas para as proferirdes na minha presença, até que se mude a situação; portanto, dizei-me o sonho, e saberei que me podeis dar-lhe a interpretação.

[10] Responderam os caldeus na presença do rei e disseram: Não há mortal sobre a terra que possa revelar o que o rei exige; pois jamais houve rei, por grande e poderoso que tivesse sido, que exigisse semelhante

[3] Wtedy król rzekł do nich: Miałem sen i mój duch jest zaniepokojony, bo chcę zrozumieć ten sen.

[4] Wtedy Chaldejczycy odpowiedzieli królowi po aramejsku: Królu, żyj na wieki! Opowiedz sen swoim sługom, a wyłożymy ci go.

[5] A król odpowiedział Chaldejczykom i rzekł: Mój wyrok jest wydany: Jeżeli mi nie opowiecie i nie wyłożycie tego snu, będziecie rozsiekani na kawałki, a wasze domy będą obrócone w kupy gruzu.

[6] Jeśli natomiast opowiecie mi i wyłożycie sen, otrzymacie ode mnie dary i upominki, i wielką cześć; opowiedzcie mi przeto sen i wyłóżcie go!

[7] Wtedy po wtóre odpowiedzieli, mówiąc: Niech król opowie swoim sługom sen, a my ci go wyłożymy.

[8] Lecz król odpowiedział, mówiąc: Wiem na pewno, że wy chcecie zyskać na czasie, ponieważ widzicie, że wyrok jest przeze mnie wydany.

[9] Jeżeli mi nie opowiecie snu, jeden jest tylko wyrok na was: Zmówiliście się, że dacie mi kłamliwą i zwodniczą odpowiedź, aż czasy się zmienią; przeto opowiedzcie mi sen, abym wiedział, że możecie mi go wyłożyć.

[10] Wtedy Chaldejczycy odpowiedzieli królowi, mówiąc: Nie ma na ziemi człowieka, który by mógł spełnić żądanie króla; jak też w ogóle żaden wielki i

coisa de algum mago, encantador ou caldeu.

11 A coisa que o rei exige é difícil, e ninguém há que a possa revelar diante do rei, senão os deuses, e estes não moram com os homens.

12 Então, o rei muito se irou e enfureceu; e ordenou que matassem a todos os sábios da Babilônia.

13 Saiu o decreto, segundo o qual deviam ser mortos os sábios; e buscaram a Daniel e aos seus companheiros, para que fossem mortos.

14 Então, Daniel falou, avisada e prudentemente, a Arioque, chefe da guarda do rei, que tinha saído para matar os sábios da Babilônia.

15 E disse a Arioque, encarregado do rei: Por que é tão severo o mandado do rei? Então, Arioque explicou o caso a Daniel.

16 Foi Daniel ter com o rei e lhe pediu designasse o tempo, e ele revelaria ao rei a interpretação.

17 Então, Daniel foi para casa e fez saber o caso a Hananias, Misael e Azarias, seus companheiros,

18 para que pedissem misericórdia ao Deus do céu sobre este mistério, a fim de que Daniel e seus companheiros não perecessem com o resto dos sábios da Babilônia.

19 Então, foi revelado o mistério a Daniel numa visão de noite; Daniel bendisse o Deus do céu.

potężny król nie stawiał takiego żądania wobec wróżbity, maga i Chaldejczyka.

11 To, czego król żąda, jest trudne, a nie ma drugiego takiego, kto by tę rzecz królowi oznajmił, oprócz bogów, którzy nie mieszkają wśród ludzi.

12 Z tego powodu król był bardzo zły i bardzo się rozgniewał, i kazał stracić wszystkich magów babilońskich.

13 A gdy wydano rozkaz stracenia magów, miano stracić także Daniela i jego towarzyszy.

14 Wtedy Daniel mądrze i roztropnie zwrócił się do Ariocha, dowódcy gwardii przybocznej króla, który wyszedł, aby stracić magów babilońskich.

15 Odezwał się do Ariocha, oficera królewskiego, tymi słowy: Dlaczego rozkaz królewski jest taki srogi? Wtedy Arioch objaśnił tę rzecz Danielowi.

16 Na to Daniel poszedł i prosił króla, aby mu dał czas na wyłożenie królowi snu.

17 Potem pobiegł Daniel do domu i opowiedział tę rzecz swoim towarzyszom: Ananiaszowi, Miszaelowi i Azariaszowi,

18 Aby wybłagali u Boga niebios miłosierdzie z powodu tej tajemnicy, by nie stracono Daniela i jego towarzyszy wraz z pozostałymi magami babilońskimi.

19 Wtedy Danielowi została objawiona w nocnym widzeniu tajemnica, za co Daniel wysławiał Boga niebios.

[20] Disse Daniel: Seja bendito o nome de Deus, de eternidade a eternidade, porque dele é a sabedoria e o poder;

[21] é ele quem muda o tempo e as estações, remove reis e estabelece reis; ele dá sabedoria aos sábios e entendimento aos inteligentes.

[22] Ele revela o profundo e o escondido; conhece o que está em trevas, e com ele mora a luz.

[23] A ti, ó Deus de meus pais, eu te rendo graças e te louvo, porque me deste sabedoria e poder; e, agora, me fizeste saber o que te pedimos, porque nos fizeste saber este caso do rei.

[24] Por isso, Daniel foi ter com Arioque, ao qual o rei tinha constituído para exterminar os sábios da Babilônia; entrou e lhe disse: Não mates os sábios da Babilônia; introduze-me na presença do rei, e revelarei ao rei a interpretação.

[25] Então, Arioque depressa introduziu Daniel na presença do rei e lhe disse: Achei um dentre os filhos dos cativos de Judá, o qual revelará ao rei a interpretação.

[26] Respondeu o rei e disse a Daniel, cujo nome era Beltessazar: Podes tu fazer-me saber o que vi no sonho e a sua interpretação?

[27] Respondeu Daniel na presença do rei e disse: O mistério que o rei exige, nem encantadores, nem magos nem astrólogos o podem revelar ao rei;

[20] I zaczął Daniel mówić tymi słowy: Niech będzie błogosławione imię Boga od wieków na wieki, albowiem do niego należą mądrość i moc.

[21] On zmienia czasy i pory, On utrąca królów i ustanawia królów, udziela mądrości mądrym, a rozumnym rozumu.

[22] On odsłania to, co głębokie i ukryte; wie co jest w ciemnościach, u Niego mieszka światłość.

[23] Ciebie, Boże moich ojców chwalę i wysławiam, bo mi dałeś mądrość i moc, a teraz oznajmiłeś mi, o co cię prosiliśmy; oznajmiłeś nam sprawę króla.

[24] Potem Daniel udał się do Ariocha, któremu król polecił stracić magów babilońskich, i tak rzekł do niego: Nie wytracaj magów babilońskich! Wprowadź mnie do króla, a ja wyłożę królowi sen.

[25] Wtedy Arioch śpiesznie wprowadził Daniela do króla i tak rzekł do niego: Znalazłem męża wśród wygnańców judzkich, który wyłoży królowi sen.

[26] I odezwał się król, i rzekł do Daniela, którego imię było Baltazar: Czy rzeczywiście możesz mi opowiedzieć sen, który miałem, i wyłożyć go?

[27] Daniel odpowiedział królowi tymi słowy: Tajemnicy, o którą pyta król, nie mogą wyjawić królowi ani magowie, ani wróżbici, ani czarownicy, ani astrolodzy.

[28] mas há um Deus no céu, o qual revela os mistérios, pois fez saber ao rei Nabucodonosor o que há de ser nos últimos dias. O teu sonho e as visões da tua cabeça, quando estavas no teu leito, são estas:

[29] Estando tu, ó rei, no teu leito, surgiram-te pensamentos a respeito do que há de ser depois disto. Aquele, pois, que revela mistérios te revelou o que há de ser.

[30] E a mim me foi revelado este mistério, não porque haja em mim mais sabedoria do que em todos os viventes, mas para que a interpretação se fizesse saber ao rei, e para que entendesses as cogitações da tua mente.

[31] Tu, ó rei, estavas vendo, e eis aqui uma grande estátua; esta, que era imensa e de extraordinário esplendor, estava em pé diante de ti; e a sua aparência era terrível.

[32] A cabeça era de fino ouro, o peito e os braços, de prata, o ventre e os quadris, de bronze;

[33] as pernas, de ferro, os pés, em parte, de ferro, em parte, de barro.

[34] Quando estavas olhando, uma pedra foi cortada sem auxílio de mãos, feriu a estátua nos pés de ferro e de barro e os esmiuçou.

[35] Então, foi juntamente esmiuçado o ferro, o barro, o bronze, a prata e o ouro, os quais se fizeram como a palha das eiras no estio, e o vento os levou, e deles não se viram mais vestígios. Mas a pedra que

[28] Jest jednak Bóg na niebie, który objawia tajemnice i wyjawia królowi Nebukadnesarowi, co się stanie w przyszłych dniach. A twój sen i twoje widzenie, które ci przeszły przez głowę, są takie:

[29] Tobie, o królu, przyszły na twoim łożu myśli o tym, co kiedyś się stanie, a ten, który objawia tajemnice, powiedział ci, co się stanie.

[30] Nie dzięki mądrości, którą miałbym w większym stopniu niż wszyscy żyjący, jest mi objawiona ta tajemnica, lecz abym wyłożył królowi sen i abyś ty zrozumiał myśli swojego serca.

[31] Ty, królu, miałeś widzenie: Oto olbrzymi posąg stał przed tobą; wielki był ów posąg, potężny jego blask, a straszny jego wygląd.

[32] Głowa tego posągu była ze szczerego złota, jego pierś i jego ramiona ze srebra, jego brzuch i jego biodra z miedzi,

[33] Jego golenie z żelaza, jego nogi po części z żelaza, po części z gliny.

[34] Patrzyłeś, a wtem bez udziału rąk oderwał się od góry kamień, uderzył ten posąg w nogi z żelaza i gliny, i skruszył je.

[35] Wtedy rozsypało się w kawałki żelazo, glina, miedź, srebro i złoto, i było to wszystko jak plewa na klepisku w lecie; i rozniósł to wiatr, tak że nie było po nich śladu. Kamień zaś, który uderzył w posąg, stał się wielką górą i wypełnił całą ziemię.

feriu a estátua se tornou em grande montanha, que encheu toda a terra.

36 Este é o sonho; e também a sua interpretação diremos ao rei.

37 Tu, ó rei, rei de reis, a quem o Deus do céu conferiu o reino, o poder, a força e a glória;

38 a cujas mãos foram entregues os filhos dos homens, onde quer que eles habitem, e os animais do campo e as aves do céu, para que dominasses sobre todos eles, tu és a cabeça de ouro.

39 Depois de ti, se levantará outro reino, inferior ao teu; e um terceiro reino, de bronze, o qual terá domínio sobre toda a terra.

40 O quarto reino será forte como ferro; pois o ferro a tudo quebra e esmiúça; como o ferro quebra todas as coisas, assim ele fará em pedaços e esmiuçará.

41 Quanto ao que viste dos pés e dos artelhos, em parte, de barro de oleiro e, em parte, de ferro, será esse um reino dividido; contudo, haverá nele alguma coisa da firmeza do ferro, pois que viste o ferro misturado com barro de lodo.

42 Como os artelhos dos pés eram, em parte, de ferro e, em parte, de barro, assim, por uma parte, o reino será forte e, por outra, será frágil.

43 Quanto ao que viste do ferro misturado com barro de lodo, misturar-se-ão mediante casamento, mas não se ligarão um ao outro, assim como o ferro não se mistura com o barro.

36 Taki jest sen, a teraz go wyłożymy królowi:

37 Ty, o królu, jesteś królem królów, któremu Bóg niebios dał królestwo, moc i siłę, i chwałę,

38 W którego ręce na całej zamieszkanej ziemi dał ludzi, polne zwierzęta i ptactwo niebieskie, którego uczynił władcą tego wszystkiego, ty jesteś głową ze złota,

39 Ale po tobie powstanie inne królestwo, słabsze niż twoje, a potem trzecie królestwo z miedzi, które opanuje całą ziemię.

40 Czwarte królestwo będzie mocne jak żelazo, bo żelazo wszystko kruszy i łamie; i jak żelazo, które kruszy, tak i ono wszystko skruszy i zdruzgocze.

41 A że widziałeś nogi i palce po części z gliny, a po części z żelaza, znaczy, że królestwo będzie rozdzielone, lecz będzie miało coś z trwałości żelaza, jak widziałeś żelazo zmieszane z ziemią gliniastą.

42 A to, że palce u nóg były po części z żelaza, a po części z gliny, znaczy, że królestwo będzie po części mocne, a po części kruche.

43 A że widziałeś żelazo zmieszane z gliniastą ziemią, znaczy: zmieszają się z sobą, lecz jeden nie będzie się trzymał drugiego, tak jak żelazo nie może się zmieszać z gliną.

[44] Mas, nos dias destes reis, o Deus do céu suscitará um reino que não será jamais destruído; este reino não passará a outro povo; esmiuçará e consumirá todos estes reinos, mas ele mesmo subsistirá para sempre,

[45] como viste que do monte foi cortada uma pedra, sem auxílio de mãos, e ela esmiuçou o ferro, o bronze, o barro, a prata e o ouro. O Grande Deus fez saber ao rei o que há de ser futuramente. Certo é o sonho, e fiel, a sua interpretação.

[46] Então, o rei Nabucodonosor se inclinou, e se prostrou rosto em terra perante Daniel, e ordenou que lhe fizessem oferta de manjares e suaves perfumes.

[47] Disse o rei a Daniel: Certamente, o vosso Deus é o Deus dos deuses, e o SENHOR dos reis, e o revelador de mistérios, pois pudeste revelar este mistério.

[48] Então, o rei engrandeceu a Daniel, e lhe deu muitos e grandes presentes, e o pôs por governador de toda a província da Babilônia, como também o fez chefe supremo de todos os sábios da Babilônia.

[49] A pedido de Daniel, constituiu o rei a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego sobre os negócios da província da Babilônia; Daniel, porém, permaneceu na corte do rei.

Daniel 3

Livrados os companheiros de Daniel da fornalha de fogo

[44] Za dni tych królów Bóg niebios stworzy królestwo, które na wieki nie będzie zniszczone, a królestwo to nie przejdzie na inny lud; zniszczy i usunie wszystkie owe królestwa, lecz samo ostoi się na wieki,

[45] Jak to widziałeś, że od góry oderwał się kamień bez udziału rąk, rozbił żelazo i miedź, glinę, srebro, złoto. Wielki Bóg objawił królowi, co potem się stanie. Sen jest prawdziwy, a wykład jego pewny.

[46] Wtedy król Nebukadnesar padł na swoją twarz i oddał cześć Danielowi; i rozkazał złożyć mu ofiary z pokarmów i kadzidlane.

[47] Potem odezwał się król i rzekł do Daniela: Zaprawdę wasz Bóg jest Bogiem bogów i Panem królów. On objawia tajemnice; gdyż ty mogłeś odsłonić tę tajemnicę.

[48] Potem wyniósł król Daniela na wysokie stanowisko, hojnie go obdarował i powołał go na namiestnika całej prowincji babilońskiej i na naczelnego zwierzchnika wszystkich magów babilońskich.

[49] Lecz Daniel wyprosił u króla, aby zarząd prowincji babilońskiej powierzył Szadrachowi, Meszachowi i Abed-Negowi. A Daniel pozostał na dworze królewskim.

Daniela 3

Wyratowanie towarzyszy Daniela z pieca ognistego

[1] O rei Nabucodonosor fez uma imagem de ouro que tinha sessenta côvados de altura e seis de largura; levantou-a no campo de Dura, na província da Babilônia.

[2] Então, o rei Nabucodonosor mandou ajuntar os sátrapas, os prefeitos, os governadores, os juízes, os tesoureiros, os magistrados, os conselheiros e todos os oficiais das províncias, para que viessem à consagração da imagem que o rei Nabucodonosor tinha levantado.

[3] Então, se ajuntaram os sátrapas, os prefeitos, os governadores, os juízes, os tesoureiros, os magistrados, os conselheiros e todos os oficiais das províncias, para a consagração da imagem que o rei Nabucodonosor tinha levantado; e estavam em pé diante da imagem que Nabucodonosor tinha levantado.

[4] Nisto, o arauto apregoava em alta voz: Ordena-se a vós outros, ó povos, nações e homens de todas as línguas:

[5] no momento em que ouvirdes o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara, do saltério, da gaita de foles e de toda sorte de música, vos prostrareis e adorareis a imagem de ouro que o rei Nabucodonosor levantou.

[6] Qualquer que se não prostrar e não a adorar será, no mesmo instante, lançado na fornalha de fogo ardente.

[7] Portanto, quando todos os povos ouviram o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara, do saltério e de toda sorte de música, se prostraram os povos, nações

[1] Król Nebukadnesar kazał zrobić posąg ze złota, sześćdziesiąt łokci wysokości, sześć łokci szerokości, i postawił go na równinie Dura w prowincji babilońskiej.

[2] Potem król Nebukadnesar wysłał posłów, aby zebrano satrapów, namiestników, zwierzchników, skarbników, sędziów, doradców, urzędników i wszystkich zarządców prowincji, aby przybyli na poświęcenie posągu, który wzniósł król Nebukadnesar.

[3] Zgromadzili się więc satrapowie, namiestnicy, zwierzchnicy, doradcy, skarbnicy, sędziowie, urzędnicy i wszyscy zarządcy prowincji na poświęcenie posągu, który wzniósł król Nebukadnesar, i stanęli przed posągiem, który wzniósł król Nebukadnesar.

[4] A herold zawołał potężnym głosem: Rozkazuję wam narody, plemiona i języki:

[5] W chwili, gdy usłyszycie głos rogu, fletu, cytry, harfy, lutni, dud i wszelkiego rodzaju instrumentów muzycznych, padnijcie i oddajcie pokłon złotemu posągowi, który wzniósł król Nebukadnesar.

[6] Kto zaś nie upadnie i nie odda pokłonu, ten będzie natychmiast wrzucony do wnętrza rozpalonego pieca ognistego.

[7] Gdy tylko cały lud usłyszał głos rogu, fletu, cytry, harfy i dud oraz wszelkiego rodzaju instrumentów muzycznych, narody, plemiona i języki upadły i oddały

e homens de todas as línguas e adoraram a imagem de ouro que o rei Nabucodonosor tinha levantado.

pokłon złotemu posągowi, który wzniósł król Nebukadnesar.

[8] Ora, no mesmo instante, se chegaram alguns homens caldeus e acusaram os judeus;

[8] Dlatego wtedy pewni mężowie chaldejscy wystąpili i złośliwie oskarżyli Żydów.

[9] disseram ao rei Nabucodonosor: Ó rei, vive eternamente!

[9] Odezwali się i tak rzekli do króla Nebukadnesara: Królu, żyj na wieki!

[10] Tu, ó rei, baixaste um decreto pelo qual todo homem que ouvisse o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara, do saltério, da gaita de foles e de toda sorte de música se prostraria e adoraria a imagem de ouro;

[10] Ty, królu, wydałeś rozkaz, by każdy, kto usłyszy głos rogu, fletu, cytry, harfy, lutni i dud oraz wszelkiego rodzaju instrumentów muzycznych, padł i oddał pokłon złotemu posągowi;

[11] e qualquer que não se prostrasse e não adorasse seria lançado na fornalha de fogo ardente.

[11] Kto by zaś nie upadł i nie oddał pokłonu, ten będzie wrzucony do wnętrza rozpalonego pieca ognistego.

[12] Há uns homens judeus, que tu constituíste sobre os negócios da província da Babilônia: Sadraque, Mesaque e Abede-Nego; estes homens, ó rei, não fizeram caso de ti, a teus deuses não servem, nem adoram a imagem de ouro que levantaste.

[12] Są mężowie judzcy, którym powierzyłeś zarząd prowincji babilońskiej: Szadrach, Meszach i Abed-Nego; ci mężowie nie zważają na twój rozkaz, o królu, nie czczą twojego boga i nie oddają pokłonu złotemu posągowi, który ty wzniosłeś.

[13] Então, Nabucodonosor, irado e furioso, mandou chamar Sadraque, Mesaque e Abede-Nego. E trouxeram a estes homens perante o rei.

[13] Wtedy Nebukadnesar w gniewie i złości kazał przyprowadzić Szadracha, Meszacha i Abed-Nego. Przyprowadzono więc tych mężów przed króla.

[14] Falou Nabucodonosor e lhes disse: É verdade, ó Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, que vós não servis a meus deuses, nem adorais a imagem de ouro que levantei?

[14] Nebukadnesar odezwał się i rzekł do nich: Czy to prawda, Szadrachu, Meszachu i Abed-Nego, że nie czcicie mojego boga i nie oddajecie pokłonu złotemu posągowi, który wzniosłem?

[15] Agora, pois, estai dispostos e, quando ouvirdes o som da trombeta, do pífaro, da cítara, da harpa, do saltério, da gaita de

[15] Gdy więc teraz usłyszycie głos rogu, fletu, cytry, harfy, lutni, dud oraz wszelkiego rodzaju instrumentów

foles, prostrai-vos e adorai a imagem que fiz; porém, se não a adorardes, sereis, no mesmo instante, lançados na fornalha de fogo ardente. E quem é o deus que vos poderá livrar das minhas mãos?

muzycznych, bądźcie gotowi upaść i oddać pokłon posągowi, który ja wzniosłem; bo jeżeli nie oddacie pokłonu, będziecie natychmiast wrzuceni do wnętrza rozpalonego pieca ognistego, a który bóg wyrwie was z mojej ręki?

[16] Responderam Sadraque, Mesaque e Abede-Nego ao rei: Ó Nabucodonosor, quanto a isto não necessitamos de te responder.

[16] Wtedy Szadrach, Meszach i Abed-Nego odpowiedzieli królowi Nebukadnesarowi: My nie mamy potrzeby odpowiadać ci na to.

[17] Se o nosso Deus, a quem servimos, quer livrar-nos, ele nos livrará da fornalha de fogo ardente e das tuas mãos, ó rei.

[17] Jeżeli nasz Bóg, któremu służymy, może nas wyratować, wyratuje nas z rozpalonego pieca ognistego i z twojej ręki, o królu.

[18] Se não, fica sabendo, ó rei, que não serviremos a teus deuses, nem adoraremos a imagem de ouro que levantaste.

[18] A jeżeli nie, niech ci będzie wiadome, o królu, że twojego boga nie czcimy i złotemu posągowi, który wzniosłeś, pokłonu nie oddamy.

[19] Então, Nabucodonosor se encheu de fúria e, transtornado o aspecto do seu rosto contra Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, ordenou que se acendesse a fornalha sete vezes mais do que se costumava.

[19] Wtedy Nebukadnesar bardzo się rozgniewał na Szadracha, Meszacha i Abed-Nega i wyraz jego twarzy zmienił się. Odezwał się więc i kazał rozpalić piec siedem razy bardziej niż go zwykle rozpalano.

[20] Ordenou aos homens mais poderosos que estavam no seu exército que atassem a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego e os lançassem na fornalha de fogo ardente.

[20] I najmocniejszym mężom w swoim wojsku rozkazał związać Szadracha, Meszacha i Abed-Nega i wrzucić ich do rozpalonego pieca ognistego.

[21] Então, estes homens foram atados com os seus mantos, suas túnicas e chapéus e suas outras roupas e foram lançados na fornalha sobremaneira acesa.

[21] Wtedy związano tych mężów w ich płaszczach, tunikach, czapkach i w pozostałych ubraniach i wrzucono do wnętrza rozpalonego pieca ognistego.

[22] Porque a palavra do rei era urgente e a fornalha estava sobremaneira acesa, as chamas do fogo mataram os homens que

[22] Ponieważ jednak rozkaz królewski był tak surowy, a piec był tak bardzo rozpalony, płomień ognia strawił tych

lançaram de cima para dentro a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego.

[23] Estes três homens, Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, caíram atados dentro da fornalha sobremaneira acesa.

[24] Então, o rei Nabucodonosor se espantou, e se levantou depressa, e disse aos seus conselheiros: Não lançamos nós três homens atados dentro do fogo? Responderam ao rei: É verdade, ó rei.

[25] Tornou ele e disse: Eu, porém, vejo quatro homens soltos, que andam passeando dentro do fogo, sem nenhum dano; e o aspecto do quarto é semelhante a um filho dos deuses.

[26] Então, se chegou Nabucodonosor à porta da fornalha sobremaneira acesa, falou e disse: Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, servos do Deus Altíssimo, saí e vinde! Então, Sadraque, Mesaque e Abede-Nego saíram do meio do fogo.

[27] Ajuntaram-se os sátrapas, os prefeitos, os governadores e conselheiros do rei e viram que o fogo não teve poder algum sobre os corpos destes homens; nem foram chamuscados os cabelos da sua cabeça, nem os seus mantos se mudaram, nem cheiro de fogo passara sobre eles.

[28] Falou Nabucodonosor e disse: Bendito seja o Deus de Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, que enviou o seu anjo e livrou os seus servos, que confiaram nele, pois não quiseram cumprir a palavra do

mężów, którzy wnosili Szadracha, Meszacha i Abed-Nega.

[23] A ci trzej mężowie: Szadrach, Meszach i Abed-Nego wpadli związani do wnętrza rozpalonego pieca.

[24] Wtedy król Nebukadnesar przeląkł się, szybko powstał, odezwał się i zapytał swych doradców: Czy nie trzech związanych mężów wrzuciliśmy do ognia? Ci odpowiadając rzekli do króla: Prawda, królu.

[25] A on odpowiadając rzekł: Oto ja widzę czterech mężów chodzących wolno w środku ognia i nie ma na nich żadnego uszkodzenia, a wygląd czwartej osoby podobny jest do anioła.

[26] Wtedy Nebukadnesar zbliżył się do otworu rozpalonego pieca ognistego, odezwał się i rzekł: Szadrachu, Meszachu i Abed-Nego, słudzy Boga Najwyższego: Wyjdźcie i przyjdźcie tutaj! Na to Szadrach, Meszach i Abed-Nego wyszli ze środka ognia.

[27] I zgromadzili się satrapowie, namiestnicy, zwierzchnicy i doradcy króla, i widzieli, że ogień nie ogarnął ciał tych mężów i włos ich głowy nie był spalony, a ich odzienia nie były zniszczone ani też swąd ognia ich nie przeniknął.

Ukorzenie się Nebukadnesara

[28] Nebukadnesar odezwał się i rzekł: Błogosławiony niech będzie Bóg Szadracha, Meszacha i Abed-Nega, który posłał swojego anioła i wyratował swoje sługi, którzy na nim polegali, którzy

rei, preferindo entregar o seu corpo, a servirem e adorarem a qualquer outro deus, senão ao seu Deus.

zmienili rozkaz królewski, a swoje ciała ofiarowali, byle tylko nie służyć i nie oddać pokłonu żadnemu innemu bogu jak tylko swojemu.

29 Portanto, faço um decreto pelo qual todo povo, nação e língua que disser blasfêmia contra o Deus de Sadraque, Mesaque e Abede-Nego seja despedaçado, e as suas casas sejam feitas em monturo; porque não há outro deus que possa livrar como este.

29 Dlatego wydaję rozkaz: Ktokolwiek, należący do jakiegoś ludu, plemienia i języka, wypowie bluźnierstwo przeciwko Bogu Szadracha, Meszacha i Abed-Nega, będzie rozsiekany na kawałki, a jego dom zamieniony w kupę gruzu, gdyż nie ma innego Boga, który by mógł wybawić, jak tylko ten.

30 Então, o rei fez prosperar a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego na província da Babilônia.

30 Potem król przywrócił Szadrachowi, Meszachowi i Abed-Negowi dawne powodzenie w prowincji babilońskiej.

Daniel 4

A loucura de Nabucodonosor

1 O rei Nabucodonosor a todos os povos, nações e homens de todas as línguas, que habitam em toda a terra: Paz vos seja multiplicada!

31 Nebukadnesar, król, do wszystkich ludów, plemion i języków, które mieszkają na całej ziemi: Pokój wam!

2 Pareceu-me bem fazer conhecidos os sinais e maravilhas que Deus, o Altíssimo, tem feito para comigo.

32 Postanowiłem oznajmić o znakach i cudach, których na mnie dokonał Bóg Najwyższy:

3 Quão grandes são os seus sinais, e quão poderosas, as suas maravilhas! O seu reino é reino sempiterno, e o seu domínio, de geração em geração.

33 Jakże wielkie są jego znaki, jakże potężne jego cuda! Jego królestwo jest królestwem wiecznym, a jego władza z pokolenia w pokolenie.

Daniela 4

Sen Nebukadnesara o drzewie

4 Eu, Nabucodonosor, estava tranqüilo em minha casa e feliz no meu palácio.

1 Ja, Nebukadnesar, żyłem spokojnie w moim domu i szczęśliwie w moim pałacu.

5 Tive um sonho, que me espantou; e, quando estava no meu leito, os

2 Miałem sen, który mnie przestraszył, a myśli, które miałem na moim łożu, i to, co mi się przywidziało, zaniepokoiło mnie.

pensamentos e as visões da minha cabeça me turbaram.

[6] Por isso, expedi um decreto, pelo qual fossem introduzidos à minha presença todos os sábios da Babilônia, para que me fizessem saber a interpretação do sonho.

[7] Então, entraram os magos, os encantadores, os caldeus e os feiticeiros, e lhes contei o sonho; mas não me fizeram saber a sua interpretação.

[8] Por fim, se me apresentou Daniel, cujo nome é Beltessazar, segundo o nome do meu deus, e no qual há o espírito dos deuses santos; e eu lhe contei o sonho, dizendo:

[9] Beltessazar, chefe dos magos, eu sei que há em ti o espírito dos deuses santos, e nenhum mistério te é difícil; eis as visões do sonho que eu tive; dize-me a sua interpretação.

[10] Eram assim as visões da minha cabeça quando eu estava no meu leito: eu estava olhando e vi uma árvore no meio da terra, cuja altura era grande;

[11] crescia a árvore e se tornava forte, de maneira que a sua altura chegava até ao céu; e era vista até aos confins da terra.

[12] A sua folhagem era formosa, e o seu fruto, abundante, e havia nela sustento para todos; debaixo dela os animais do campo achavam sombra, e as aves do céu faziam morada nos seus ramos, e todos os seres viventes se mantinham dela.

[3] Wyszedł ode mnie rozkaz, aby przyprowadzono przede mnie wszystkich mędrców babilońskich, aby mi podali wykład snu.

[4] I przyszli wróżbici, czarownicy, Chaldejczycy i astrologowie, i opowiedziałem im sen; lecz nie podali mi jego wykładu.

[5] W końcu przyszedł do mnie Daniel, który ma na imię Baltazar według imienia mojego boga, w którym jest duch świętych bogów; jemu opowiedziałem sen:

[6] Baltazarze, przełożony wróżbitów! Wiem, że duch świętych bogów jest w tobie i że żadna tajemnica nie jest dla ciebie trudna. Posłuchaj mojego widzenia sennego, które miałem i podaj mi jego wykład.

[7] A oto co widziałem na moim łożu: Widziałem, a oto w środku ziemi było drzewo, a jego wysokość była duża.

[8] Drzewo to rosło i było potężne; jego wysokość sięgała nieba, a było widoczne aż po krańce całej ziemi.

[9] Liść jego był piękny, owoc jego obfity i był na nim pokarm dla wszystkich. Zwierzęta polne szukały pod nim cienia, a w jego gałęziach gnieździło się ptactwo niebieskie i żywiło się z niego wszelkie ciało.

[13] No meu sonho, quando eu estava no meu leito, vi um vigilante, um santo, que descia do céu,

[14] clamando fortemente e dizendo: Derribai a árvore, cortai-lhe os ramos, derriçai-lhe as folhas, espalhai o seu fruto; afugentem-se os animais de debaixo dela e as aves, dos seus ramos.

[15] Mas a cepa, com as raízes, deixai na terra, atada com cadeias de ferro e de bronze, na erva do campo. Seja ela molhada do orvalho do céu, e a sua porção seja, com os animais, a erva da terra.

[16] Mude-se-lhe o coração, para que não seja mais coração de homem, e lhe seja dado coração de animal; e passem sobre ela sete tempos.

[17] Esta sentença é por decreto dos vigilantes, e esta ordem, por mandado dos santos; a fim de que conheçam os viventes que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens; e o dá a quem quer e até ao mais humilde dos homens constitui sobre eles.

[18] Isto vi eu, rei Nabucodonosor, em sonhos. Tu, pois, ó Beltessazar, dize a interpretação, porquanto todos os sábios do meu reino não me puderam fazer saber a interpretação, mas tu podes; pois há em ti o espírito dos deuses santos.

[19] Então, Daniel, cujo nome era Beltessazar, esteve atônito por algum tempo, e os seus pensamentos o turbavam. Então, lhe falou o rei e disse: Beltessazar, não te perturbe o sonho, nem a sua

[10] A oto co jeszcze oglądałem w widzeniach na swoim łożu, oto anioł święty zstępował z niebios.

[11] Wołał donośnym głosem i tak rzekł: Zetnijcie to drzewo i obetnijcie jego gałęzie, zerwijcie jego liść i rozrzućcie jego owoc: niech się rozbiegną spod niego zwierzęta i ptactwo z jego gałęzi.

[12] Lecz jego pień korzenny pozostawcie w ziemi, w obręczy żelaznej i miedzianej na niwie zielonej; niech rosa niebieska go zrasza i niech ma udział ze zwierzętami polnymi w ziołach ziemi!

[13] Jego ludzkie serce niech się odmieni, niech mu będzie dane serce zwierzęce! I niech przejdzie nad nim siedem wieków!

[14] Na rozstrzygnięciu stróżów opiera się ten wyrok, a sprawa jest postanowiona przez świętych, a to w tym celu, aby żyjący poznali, że Najwyższy ma moc nad królestwem ludzkim; daje je, komu chce, może nad nim ustanowić najuniżeńszego z ludzi.

[15] Oto sen, który widziałem ja, król Nebukadnesar, a ty, Baltazarze, wyłóż mi go, gdyż żaden z mędrców mojego królestwa nie mógł mi oznajmić jego wykładu, ale ty możesz, gdyż duch świętych bogów jest w tobie.

Daniel wyjaśnia sen o drzewie

[16] Wtedy Daniel, zwany Baltazarem, przez krótki czas był osłupiały i przerażony w swoich myślach. Król zaś odezwał się i rzekł: Baltazarze, sen i wykład niech cię nie trwożą! Baltazar odpowiedział i rzekł:

interpretação. Respondeu Beltessazar e disse: SENHOR meu, o sonho seja contra os que te têm ódio, e a sua interpretação, para os teus inimigos.

Panie mój! Ten sen dotyczy twoich nieprzyjaciół, a jego wykład twoich przeciwników.

[20] A árvore que viste, que cresceu e se tornou forte, cuja altura chegou até ao céu, e que foi vista por toda a terra,

[17] Drzewo, które widziałeś, które rosło i było potężne, którego wysokość sięgała nieba, a było widoczne na całej ziemi,

[21] cuja folhagem era formosa, e o seu fruto, abundante, e em que para todos havia sustento, debaixo da qual os animais do campo achavam sombra, e em cujos ramos as aves do céu faziam morada,

[18] Którego liście były piękne, a owoc obfity, i które miało pokarm dla wszystkich, pod którym mieszkały zwierzęta polne, a w jego gałęziach gnieździły się ptaki niebieskie -

[22] és tu, ó rei, que cresceste e vieste a ser forte; a tua grandeza cresceu e chega até ao céu, e o teu domínio, até à extremidade da terra.

[19] To jesteś ty, królu: rosłeś i stałeś się potężny, twoja wielkość urosła i sięga nieba, twoja władza rozciąga się aż po krańce ziemi.

[23] Quanto ao que viu o rei, um vigilante, um santo, que descia do céu e que dizia: Cortai a árvore e destruí-a, mas a cepa com as raízes deixai na terra, atada com cadeias de ferro e de bronze, na erva do campo; seja ela molhada do orvalho do céu, e a sua porção seja com os animais do campo, até que passem sobre ela sete tempos,

[20] A to, że król widział anioła, świętego, zstępującego z nieba i mówiącego: Zetnijcie to drzewo i zniszczcie je, lecz jego pień korzenny pozostawcie w ziemi, w obręczy żelaznej i miedzianej, na niwie zielonej, aby rosa niebieska go zraszała i by miał udział ze zwierzętami polnymi, aż przejdzie nad nim siedem wieków!

[24] esta é a interpretação, ó rei, e este é o decreto do Altíssimo, que virá contra o rei, meu senhor:

[21] Taki jest wykład, królu, i takie jest rozstrzygnięcie Najwyższego o królu, moim panu:

[25] serás expulso de entre os homens, e a tua morada será com os animais do campo, e dar-te-ão a comer ervas como aos bois, e serás molhado do orvalho do céu; e passar-se-ão sete tempos por cima de ti, até que conheças que o Altíssimo

[22] Wypędzą cię spośród ludzi, mieszkać będziesz ze zwierzętami polnymi i jak bydło trawą karmić cię będą; będzie cię zraszać rosa niebieska, siedem wieków przejdzie nad tobą, aż poznasz, że Najwyższy ma władzę nad królestwem ludzkim i że daje je temu, komu chce.

tem domínio sobre o reino dos homens e o dá a quem quer.

26 Quanto ao que foi dito, que se deixasse a cepa da árvore com as suas raízes, o teu reino tornará a ser teu, depois que tiveres conhecido que o céu domina.

27 Portanto, ó rei, aceita o meu conselho e põe termo, pela justiça, em teus pecados e em tuas iniqüidades, usando de misericórdia para com os pobres; e talvez se prolongue a tua tranqüilidade.

28 Todas estas coisas sobrevieram ao rei Nabucodonosor.

29 Ao cabo de doze meses, passeando sobre o palácio real da cidade de Babilônia,

30 falou o rei e disse: Não é esta a grande Babilônia que eu edifiquei para a casa real, com o meu grandioso poder e para glória da minha majestade?

31 Falava ainda o rei quando desceu uma voz do céu: A ti se diz, ó rei Nabucodonosor: Já passou de ti o reino.

32 Serás expulso de entre os homens, e a tua morada será com os animais do campo; e far-te-ão comer ervas como os bois, e passar-se-ão sete tempos por cima de ti, até que aprendas que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens e o dá a quem quer.

33 No mesmo instante, se cumpriu a palavra sobre Nabucodonosor; e foi expulso de entre os homens e passou a comer erva como os bois, o seu corpo foi

23 A to, że polecono pozostawić pień korzenny drzewa, znaczy: Królestwo twoje będzie ci zachowane, gdy poznasz, że władza należy do niebios.

24 Dlatego, królu, niech ci się spodoba moja rada: Zmaż swoje grzechy sprawiedliwością, a swoje winy miłosierdziem nad ubogimi, może wtedy twoje szczęście będzie trwałe!

25 To wszystko wydarzyło się Nebukadnesarowi:

Obłęd pychy i upokorzenie Nebukadnesara

26 Gdy bowiem król Nebukadnesar po upływie dwunastu miesięcy przechadzał się po pałacu królewskim w Babilonie,

27 Odezwał się król i rzekł: Czy to nie jest ów wielki Babilon, który zbudowałem na siedzibę króla dzięki potężnej mojej mocy i dla uświetnienia mojej wspaniałości?

28 Gdy słowo to było jeszcze na ustach króla, zagrzmiał głos z nieba: Oznajmia ci się, królu Nebukadnesarze, że władza królewska zostaje ci odjęta.

29 Będziesz wypędzony spośród ludzi, będziesz mieszkał ze zwierzętami polnymi, trawą jak bydło będą cię karmić i siedem wieków przejdzie nad tobą, aż poznasz, że Najwyższy ma władzę nad królestwem ludzkim i że je daje temu, komu chce.

30 W tej chwili spełniło się słowo na Nebukadnesarze: Wypędzony został spośród ludzi i jadał trawę jak bydło, a rosa niebieska zraszała jego ciało, a jego

molhado do orvalho do céu, até que lhe cresceram os cabelos como as penas da águia, e as suas unhas, como as das aves.

włosy urosły jak u orłów pierze, a jego paznokcie jak u ptaków pazury.

[34] Mas ao fim daqueles dias, eu, Nabucodonosor, levantei os olhos ao céu, tornou-me a vir o entendimento, e eu bendisse o Altíssimo, e louvei, e glorifiquei ao que vive para sempre, cujo domínio é sempiterno, e cujo reino é de geração em geração.

[31] A po upływie dni ja, Nebukadnesar, podniosłem oczy ku niebu; a gdy znowu rozum mi powrócił, wtedy błogosławiłem Najwyższego, a Żyjącego wiecznie chwaliłem i wysławiałem, gdyż jego władza jest władzą wieczną, a jego królestwo z pokolenia w pokolenie.

[35] Todos os moradores da terra são por ele reputados em nada; e, segundo a sua vontade, ele opera com o exército do céu e os moradores da terra; não há quem lhe possa deter a mão, nem lhe dizer: Que fazes?

[32] A wszyscy mieszkańcy ziemi uważani są za nic, według swojej woli postępuje z wojskiem niebieskim i z mieszkańcami ziemi. Nie ma takiego, kto by powstrzymał jego rękę i powiedział mu: Co czynisz?

[36] Tão logo me tornou a vir o entendimento, também, para a dignidade do meu reino, tornou-me a vir a minha majestade e o meu resplendor; buscaram-me os meus conselheiros e os meus grandes; fui restabelecido no meu reino, e a mim se me ajuntou extraordinária grandeza.

[33] W tym właśnie czasie powrócił mi rozum i dostojność i powróciła mi moja okazałość na chwałę mojego królestwa; moi doradcy i moi dostojnicy szukali mnie i znowu przywrócono mnie do godności królewskiej i dano mi jeszcze większą władzę.

[37] Agora, pois, eu, Nabucodonosor, louvo, exalço e glorifico ao Rei do céu, porque todas as suas obras são verdadeiras, e os seus caminhos, justos, e pode humilhar aos que andam na soberba.

[34] Teraz ja, Nebukadnesar, chwalę, wywyższam i wysławiam Króla Niebios, gdyż wszystkie jego dzieła są prawdą i jego ścieżki są sprawiedliwością. Tych zaś, którzy pysznie postępują, może poniżyć.

Daniel 5

A escritura na parede

[1] O rei Belsazar deu um grande banquete a mil dos seus grandes e bebeu vinho na presença dos mil.

Daniela 5

Napis na ścianie

[1] Król Belsazar urządził wielką ucztę dla tysiąca swoich dostojników i przed tym tysiącem pił wino.

[2] Enquanto Belsazar bebia e apreciava o vinho, mandou trazer os utensílios de ouro e de prata que Nabucodonosor, seu pai, tirara do templo, que estava em Jerusalém, para que neles bebessem o rei e os seus grandes, as suas mulheres e concubinas.

[3] Então, trouxeram os utensílios de ouro, que foram tirados do templo da Casa de Deus que estava em Jerusalém, e beberam neles o rei, os seus grandes e as suas mulheres e concubinas.

[4] Beberam o vinho e deram louvores aos deuses de ouro, de prata, de bronze, de ferro, de madeira e de pedra.

[5] No mesmo instante, apareceram uns dedos de mão de homem e escreviam, defronte do candeeiro, na caiadura da parede do palácio real; e o rei via os dedos que estavam escrevendo.

[6] Então, se mudou o semblante do rei, e os seus pensamentos o turbaram; as juntas dos seus lombos se relaxaram, e os seus joelhos batiam um no outro.

[7] O rei ordenou, em voz alta, que se introduzissem os encantadores, os caldeus e os feiticeiros; falou o rei e disse aos sábios da Babilônia: Qualquer que ler esta escritura e me declarar a sua interpretação será vestido de púrpura, trará uma cadeia de ouro ao pescoço e será o terceiro no meu reino.

[2] A gdy Belsazar był pod działaniem wina, kazał przynieść złote i srebrne naczynia, które jego ojciec Nebukadnesar zabrał ze świątyni w Jeruzalemie, aby król i jego dostojnicy, jego żony i jego nałożnice mogły z nich pić.

[3] I przyniesiono złote i srebrne naczynia, które zabrano ze świątyni, z domu Bożego w Jeruzalemie; a król i jego dostojnicy, jego żony i jego nałożnice pili z nich.

[4] Pili wino i wysławiali bogów ze złota, srebra, miedzi, żelaza, drzewa i kamienia.

[5] W tej samej chwili ukazały się palce ręki ludzkiej i pisały naprzeciw świecznika na wapiennej ścianie pałacu królewskiego. Król zauważył grzbiet ręki, która pisała.

[6] Wtedy barwa twarzy króla zmieniła się, a jego myśli zaniepokoiły go, stawy jego bioder rozluźniły się, a jego kolana zadrżały.

[7] I zawołał król z całej siły, aby wprowadzono wróżbitów, Chaldejczyków i astrologów. Wtedy król odezwał się i rzekł do mędrców babilońskich: Ktokolwiek przeczyta to pismo i poda mi jego wykład, ten będzie ubrany w purpurę, otrzyma złoty łańcuch na szyję i będzie rządził jako trzeci w moim królestwie.

[8] Então, entraram todos os sábios do rei; mas não puderam ler a escritura, nem fazer saber ao rei a sua interpretação.

[9] Com isto, se perturbou muito o rei Belsazar, e mudou-se-lhe o semblante; e os seus grandes estavam sobressaltados.

[10] A rainha-mãe, por causa do que havia acontecido ao rei e aos seus grandes, entrou na casa do banquete e disse: Ó rei, vive eternamente! Não te turbem os teus pensamentos, nem se mude o teu semblante.

[11] Há no teu reino um homem que tem o espírito dos deuses santos; nos dias de teu pai, se achou nele luz, e inteligência, e sabedoria como a sabedoria dos deuses; teu pai, o rei Nabucodonosor, sim, teu pai, ó rei, o constituiu chefe dos magos, dos encantadores, dos caldeus e dos feiticeiros,

[12] porquanto espírito excelente, conhecimento e inteligência, interpretação de sonhos, declaração de enigmas e solução de casos difíceis se acharam neste Daniel, a quem o rei pusera o nome de Beltessazar; chame-se, pois, a Daniel, e ele dará a interpretação.

[13] Então, Daniel foi introduzido à presença do rei. Falou o rei e disse a Daniel: És tu aquele Daniel, dos cativos de Judá, que o rei, meu pai, trouxe de Judá?

[8] Wtedy weszli wszyscy mędrcy króla, lecz nie mogli odczytać pisma i podać jego wykładu królowi.

[9] Wtedy król Belsazar był bardzo przestraszony, a barwa jego twarzy zmieniła się i dostojnicy jego byli zaniepokojeni.

[10] Na skutek słów króla i jego dostojników weszła królowa-matka do sali biesiadnej i odezwawszy się królowa-matka tak rzekła: Królu, żyj na wieki! Niech cię nie trwożą twoje myśli i niech się nie zmienia barwa twojej twarzy!

[11] Jest mąż w twoim królestwie, na którym spoczywa duch świętych bogów. W dniach twojego ojca znajdowano u niego oświecenie, rozum, mądrość jak mądrość bogów. Król Nebukadnesar, twój ojciec, ustanowił go przełożonym nad wróżbitami, czarownikami, Chaldejczykami i astrologami,

[12] Dlatego iż Daniel miał nadzwyczajnego ducha, wiedzę i rozum do wykładania snów, do rozwiązywania zagadek i do wyświetlania tajemnic; król nazwał go Baltazarem. Niech więc teraz wezwą Daniela i niech poda wykład!

[13] A gdy przyprowadzono Daniela przed króla, król odezwał się i rzekł do Daniela: Czy to ty jesteś Danielem z wygnańców judzkich, których przyprowadził król, mój ojciec, z ziemi judzkiej?

[14] Tenho ouvido dizer a teu respeito que o espírito dos deuses está em ti, e que em ti se acham luz, inteligência e excelente sabedoria.

[14] Słyszałem o tobie, że duch bogów spoczywa na tobie i że masz oświecenie, rozum i nadzwyczajną mądrość.

[15] Acabam de ser introduzidos à minha presença os sábios e os encantadores, para lerem esta escritura e me fazerem saber a sua interpretação; mas não puderam dar a interpretação destas palavras.

[15] Otóż przyprowadzono przede mnie mędrców, wróżbitów, aby mi odczytali to pismo i wyłożyli mi jego znaczenie, lecz oni nie umieli wyłożyć mi tego słowa.

[16] Eu, porém, tenho ouvido dizer de ti que podes dar interpretações e solucionar casos difíceis; agora, se puderes ler esta escritura e fazer-me saber a sua interpretação, serás vestido de púrpura, terás cadeia de ouro ao pescoço e serás o terceiro no meu reino.

[16] Lecz słyszałem o tobie, że umiesz podać wykład i rozwiązywać zagadki. Jeżeli więc umiesz odczytać pismo i wyłożyć mi jego znaczenie, będziesz obleczony w purpurę, złoty łańcuch włożą na twoją szyję i jako trzeci będziesz panował w królestwie.

[17] Então, respondeu Daniel e disse na presença do rei: Os teus presentes fiquem contigo, e dá os teus prêmios a outrem; todavia, lerei ao rei a escritura e lhe farei saber a interpretação.

[17] Daniel odpowiedział i rzekł wobec króla: Twoje dary niech pozostaną u ciebie, a twoje upominki daj komu innemu, lecz pismo odczytam królowi i wyłożę mu je.

[18] Ó rei! Deus, o Altíssimo, deu a Nabucodonosor, teu pai, o reino e grandeza, glória e majestade.

[18] Królu! Bóg Najwyższy dał królestwo, wielkość, chwałę i dostojeństwo twojemu ojcu Nebukadnesarowi.

[19] Por causa da grandeza que lhe deu, povos, nações e homens de todas as línguas tremiam e temiam diante dele; matava a quem queria e a quem queria deixava com vida; a quem queria exaltava e a quem queria abatia.

[19] A przed wielkością, której On mu udzielił, wszystkie ludy, plemiona i języki drżały i lękały się go; bo, kogo chciał, zabijał, a kogo chciał, zostawiał przy życiu, kogo chciał, wywyższał, a kogo chciał, poniżał.

[20] Quando, porém, o seu coração se elevou, e o seu espírito se tornou soberbo e arrogante, foi derribado do seu trono real, e passou dele a sua glória.

[20] Lecz gdy jego serce wyniosło się w pysze, a jego duch się rozzuchwalił, został strącony z tronu królewskiego i odebrano mu jego chwałę.

[21] Foi expulso dentre os filhos dos homens, o seu coração foi feito semelhante ao dos animais, e a sua morada foi com os jumentos monteses; deram-lhe a comer erva como aos bois, e do orvalho do céu foi molhado o seu corpo, até que conheceu que Deus, o Altíssimo, tem domínio sobre o reino dos homens e a quem quer constitui sobre ele.

[21] I został wypędzony spośród ludzi, a jego serce stało się podobne do zwierzęcego; zamieszkał z dzikimi osłami, karmiono go trawą jak bydło i jego ciało było zraszane rosą niebieską, aż poznał, że Bóg Najwyższy ma władzę nad królestwem ludzkim i ustanawia nad nim, kogo chce.

[22] Tu, Belsazar, que és seu filho, não humilhaste o teu coração, ainda que sabias tudo isto.

[22] A ty, jego synu, Belsazarze, nie uniżyłeś swojego serca, chociaż to wszystko wiedziałeś.

[23] E te levantaste contra o SENHOR do céu, pois foram trazidos os utensílios da casa dele perante ti, e tu, e os teus grandes, e as tuas mulheres, e as tuas concubinas bebestes vinho neles; além disso, deste louvores aos deuses de prata, de ouro, de bronze, de ferro, de madeira e de pedra, que não vêem, não ouvem, nem sabem; mas a Deus, em cuja mão está a tua vida e todos os teus caminhos, a ele não glorificaste.

[23] Lecz przeciwko Panu nieba się podniosłeś i przyniesiono przed ciebie naczynia z jego świątyni; a ty i twoi dostojnicy, twoje żony i twoje nałożnice piliście z nich wino i wysławiałeś bogów ze srebra i złota, miedzi i żelaza, drzewa i kamienia, które nie widzą ani nie słyszą i nic nie wiedzą, a Boga, w którego ręku jest twoje tchnienie i od którego zależą wszystkie twoje drogi, nie uczciłeś.

[24] Então, da parte dele foi enviada aquela mão que traçou esta escritura.

[24] Dlatego przez niego została zesłana ta ręka i został wypisany ten napis.

Daniel wykłada napis

[25] Esta, pois, é a escritura que se traçou: MENE, MENE, TEQUEL e PARSIM.

[25] A oto napis, który został wypisany: mene, mene, tekel, uparsin.

[26] Esta é a interpretação daquilo: MENE: Contou Deus o teu reino e deu cabo dele.

[26] A taki jest wykład tego słowa: Mene: Bóg policzył dni twojego panowania i doprowadził je do końca.

[27] TEQUEL: Pesado foste na balança e achado em falta.

[27] Tekel - jesteś zważony na wadze i znaleziony lekkim.

[28] PERES: Dividido foi o teu reino e dado aos medos e aos persas.

[28] Peres - twoje królestwo będzie podzielone i oddane Medom i Persom.

[29] Então, mandou Belsazar que vestissem Daniel de púrpura, e lhe pusessem cadeia de ouro ao pescoço, e proclamassem que passaria a ser o terceiro no governo do seu reino.

[30] Naquela mesma noite, foi morto Belsazar, rei dos caldeus.

[31] E Dario, o medo, com cerca de sessenta e dois anos, se apoderou do reino.

Daniel 6

Daniel na cova dos leões

[1] Pareceu bem a Dario constituir sobre o reino a cento e vinte sátrapas, que estivessem por todo o reino;

[2] e sobre eles, três presidentes, dos quais Daniel era um, aos quais estes sátrapas dessem conta, para que o rei não sofresse dano.

[3] Então, o mesmo Daniel se distinguiu destes presidentes e sátrapas, porque nele havia um espírito excelente; e o rei pensava em estabelecê-lo sobre todo o reino.

[4] Então, os presidentes e os sátrapas procuravam ocasião para acusar a Daniel a respeito do reino; mas não puderam achá-la, nem culpa alguma; porque ele era fiel, e não se achava nele nenhum erro nem culpa.

[5] Disseram, pois, estes homens: Nunca acharemos ocasião alguma para acusar a este Daniel, se não a procurarmos contra ele na lei do seu Deus.

[29] Wtedy na rozkaz Belsazara obleczono Daniela w purpurę i włożono złoty łańcuch na jego szyję i głoszono o nim publicznie, że ma rządzić jako trzeci w królestwie.

[30] Tej samej nocy został zabity Belsazar, król chaldejski.

Daniela 6

Zazdrość satrapów

[1] A Dariusz Medyjczyk objął królestwo, mając sześćdziesiąt dwa lata.

[2] I postanowił Dariusz powołać nad królestwem stu dwudziestu satrapów; mieli być wszędzie w całym królestwie.

[3] Nad nimi ustanowił trzech ministrów, z których jednym był Daniel. I owi satrapowie mieli przed nimi zdawać sprawę, aby król nie był poszkodowany.

[4] Tenże Daniel wyróżniał się wśród satrapów i ministrów, gdyż był w nim nadzwyczajny duch, i król zamierzał ustanowić go nad całym królestwem.

[5] Satrapowie zaś i ministrowie szukali w sprawach państwowych pozoru do skargi przeciwko Danielowi, lecz nie mogli znaleźć pozoru do skargi ani winy, gdyż był godny zaufania i nie stwierdzono u niego żadnego zaniedbania ani winy.

[6] Wtedy rzekli owi mężowie: Nie znajdziemy u tego Daniela żadnego pozoru do skargi, chyba że znajdziemy

przeciwko niemu coś na punkcie jego religii.

[6] Então, estes presidentes e sátrapas foram juntos ao rei e lhe disseram: Ó rei Dario, vive eternamente!

[7] Wówczas owi satrapowie i ministrowie wpadli do króla i tak odezwali się do niego: Żyj wiecznie, królu Dariuszu!

[7] Todos os presidentes do reino, os prefeitos e sátrapas, conselheiros e governadores concordaram em que o rei estabeleça um decreto e faça firme o interdito que todo homem que, por espaço de trinta dias, fizer petição a qualquer deus ou a qualquer homem e não a ti, ó rei, seja lançado na cova dos leões.

[8] Wszyscy ministrowie królestwa, namiestnicy, satrapowie, zwierzchnicy i doradcy doradzają, aby król wydał zarządzenie i nadał mu moc obowiązującą: Kto w ciągu trzydziestu dni o cokolwiek będzie się modlił do jakiegokolwiek boga albo człowieka oprócz ciebie, królu, będzie wrzucony do lwiej jamy.

[8] Agora, pois, ó rei, sanciona o interdito e assina a escritura, para que não seja mudada, segundo a lei dos medos e dos persas, que se não pode revogar.

[9] Teraz więc królu, wydaj to zarządzenie i każ sporządzić pismo, które według niewzruszonego prawa Medów i Persów nie może być cofnięte.

[9] Por esta causa, o rei Dario assinou a escritura e o interdito.

[10] Wobec tego król kazał sporządzić pismo z tym zarządzeniem.

[10] Daniel, pois, quando soube que a escritura estava assinada, entrou em sua casa e, em cima, no seu quarto, onde havia janelas abertas do lado de Jerusalém, três vezes por dia, se punha de joelhos, e orava, e dava graças, diante do seu Deus, como costumava fazer.

[11] A gdy Daniel się dowiedział, że sporządzono to pismo, udał się do swojego domu, a miał w swym górnym pokoju okna otwarte w stronę Jeruzalemu i trzy razy dziennie padał na kolana, modlił się i wysławiał swojego Boga, jak to zwykle dotąd czynił.

[11] Então, aqueles homens foram juntos, e, tendo achado a Daniel a orar e a suplicar, diante do seu Deus,

[12] Wtem wpadli owi mężowie i zastali Daniela modlącego się i błagającego swojego Boga.

Oskarżenie Daniela przed królem Dariuszem

[12] se apresentaram ao rei, e, a respeito do interdito real, lhe disseram: Não assinaste um interdito que, por espaço de trinta dias, todo homem que fizesse petição a qualquer deus ou a qualquer homem e não

[13] Potem stanęli przed królem i tak rzekli: Czy nie kazałeś wypisać nakazu, że każdy, kto by w ciągu trzydziestu dni o cokolwiek modlił się do jakiegokolwiek boga albo człowieka oprócz ciebie, królu, będzie

a ti, ó rei, fosse lançado na cova dos leões? Respondeu o rei e disse: Esta palavra é certa, segundo a lei dos medos e dos persas, que se não pode revogar.

wrzucony do lwiej jamy? Wtedy odpowiedział król i rzekł: Rzecz to niewątpliwa zgodnie z niewzruszonym prawem Medów i Persów.

13 Então, responderam e disseram ao rei: Esse Daniel, que é dos exilados de Judá, não faz caso de ti, ó rei, nem do interdito que assinaste; antes, três vezes por dia, faz a sua oração.

14 Wtedy odpowiadając rzekli do króla: Daniel, jeden z wygnańców judzkich, nie zważa na ciebie, o królu, i na twój nakaz, który kazałeś wypisać: trzy razy dziennie odprawia swoje modły.

14 Tendo o rei ouvido estas coisas, ficou muito penalizado e determinou consigo mesmo livrar a Daniel; e, até ao pôr-do-sol, se empenhou por salvá-lo.

15 Gdy król usłyszał te słowa, bardzo mu się to nie podobało; i zastanawiał się nad tym, jakby Daniela ratować i aż do zachodu słońca starał się go uwolnić.

15 Então, aqueles homens foram juntos ao rei e lhe disseram: Sabe, ó rei, que é lei dos medos e dos persas que nenhum interdito ou decreto que o rei sancione se pode mudar.

16 Lecz owi mężowie wpadli do króla i tak rzekli do króla: Wiedz, królu, iż jest prawem u Medów i Persów, że żadne zarządzenie lub nakaz, wydany przez króla, nie mogą być zmienione.

Daniel w lwiej jamie

16 Então, o rei ordenou que trouxessem a Daniel e o lançassem na cova dos leões. Disse o rei a Daniel: O teu Deus, a quem tu continuamente serves, que ele te livre.

17 Wtedy król rozkazał, aby przyprowadzono Daniela i wrzucono go do lwiej jamy; a król odezwał się i rzekł do Daniela: Twój Bóg, któremu nieustannie służysz, niech cię wyratuje!

17 Foi trazida uma pedra e posta sobre a boca da cova; selou-a o rei com o seu próprio anel e com o dos seus grandes, para que nada se mudasse a respeito de Daniel.

18 Po czym przyniesiono jeden kamień i położono go na otworze jamy, a król opieczętował go swoim sygnetem i sygnetami swoich dostojników, aby sprawa Daniela nie uległa zmianie.

18 Então, o rei se dirigiu para o seu palácio, passou a noite em jejum e não deixou trazer à sua presença instrumentos de música; e fugiu dele o sono.

19 Potem udał się król do swojego pałacu i spędził noc na poście, nie dopuścił do siebie nałożnic, a sen go odbiegł.

19 Pela manhã, ao romper do dia, levantou-se o rei e foi com pressa à cova dos leões.

20 A wstawszy bardzo rano o świcie poszedł król śpiesznie do lwiej jamy.

[20] Chegando-se ele à cova, chamou por Daniel com voz triste; disse o rei a Daniel: Daniel, servo do Deus vivo! Dar-se-ia o caso que o teu Deus, a quem tu continuamente serves, tenha podido livrar-te dos leões?

[21] Então, Daniel falou ao rei: Ó rei, vive eternamente!

[22] O meu Deus enviou o seu anjo e fechou a boca aos leões, para que não me fizessem dano, porque foi achada em mim inocência diante dele; também contra ti, ó rei, não cometi delito algum.

[23] Então, o rei se alegrou sobremaneira e mandou tirar a Daniel da cova; assim, foi tirado Daniel da cova, e nenhum dano se achou nele, porque crera no seu Deus.

[24] Ordenou o rei, e foram trazidos aqueles homens que tinham acusado a Daniel, e foram lançados na cova dos leões, eles, seus filhos e suas mulheres; e ainda não tinham chegado ao fundo da cova, e já os leões se apoderaram deles, e lhes esmigalharam todos os ossos.

[25] Então, o rei Dario escreveu aos povos, nações e homens de todas as línguas que habitam em toda a terra: Paz vos seja multiplicada!

[26] Faço um decreto pelo qual, em todo o domínio do meu reino, os homens tremam e temam perante o Deus de Daniel, porque ele é o Deus vivo e que permanece para sempre; o seu reino não será destruído, e o seu domínio não terá fim.

[21] A gdy się przybliżył do jamy, zawołał smutnym głosem na Daniela i rzekł: Danielu, sługo Boga żywego! Czy twój Bóg, któremu nieustannie służysz, mógł cię wybawić od lwów?

[22] Wtedy Daniel rzekł do króla: Królu, żyj na wieki!

[23] Mój Bóg posłał swojego anioła, by zamknął paszcze lwów, tak że mi nie zaszkodziły, gdyż przed nim jestem niewinny, nadto względem ciebie, królu, nic złego nie popełniłem.

[24] Wtedy król bardzo się z tego ucieszył i rozkazał wyciągnąć Daniela z jamy; a gdy wyciągnięto Daniela z jamy, nie znaleziono na nim żadnego uszkodzenia, gdyż wierzył w swojego Boga.

[25] Rozkazał też król, aby przyprowadzono owych mężów, którzy oczernili Daniela, i wrzucono ich do lwiej jamy, ich samych, ich dzieci i żony, a zanim dosięgnęli dna jamy, lwy rzuciły się na nich i pogruchotały wszystkie ich kości.

[26] Potem król Dariusz wystosował do wszystkich narodów, plemion i języków na całej ziemi pismo tej treści: Pokój wam!

[27] Przeze mnie wydany został dekret, że na całym obszarze mojego królestwa winni drżeć i bać się Boga Daniela; On bowiem jest Bogiem żywym i trwa na wieki, a jego królestwo jest niezniszczalne i władza jego jest nieskończona.

[27] Ele livra, e salva, e faz sinais e maravilhas no céu e na terra; foi ele quem livrou a Daniel do poder dos leões.

[28] Daniel, pois, prosperou no reinado de Dario e no reinado de Ciro, o persa.

[28] On wybawia i wyzwala, i czyni znaki i cuda na niebie i na ziemi, On, który wyratował Daniela z mocy lwów.

[29] A Danielowi dobrze się powodziło za panowania Dariusza i za panowania Cyrusa, Persa.

Daniel 7

O sonho sobre os quatro animais

[1] No primeiro ano de Belsazar, rei da Babilônia, teve Daniel um sonho e visões ante seus olhos, quando estava no seu leito; escreveu logo o sonho e relatou a suma de todas as coisas.

[2] Falou Daniel e disse: Eu estava olhando, durante a minha visão da noite, e eis que os quatro ventos do céu agitavam o mar Grande.

[3] Quatro animais, grandes, diferentes uns dos outros, subiam do mar.

[4] O primeiro era como leão e tinha asas de águia; enquanto eu olhava, foram-lhe arrancadas as asas, foi levantado da terra e posto em dois pés, como homem; e lhe foi dada mente de homem.

[5] Continuei olhando, e eis aqui o segundo animal, semelhante a um urso, o qual se levantou sobre um dos seus lados; na boca, entre os dentes, trazia três costelas; e lhe diziam: Levanta-te, devora muita carne.

[6] Depois disto, continuei olhando, e eis aqui outro, semelhante a um leopardo, e tinha nas costas quatro asas de ave; tinha também este animal quatro cabeças, e foi-lhe dado domínio.

Daniela 7

Sen Daniela o czterech zwierzętach i o Synu Człowieczym

[1] W pierwszym roku Belsazara, króla babilońskiego, miał Daniel sen, a to co widział, leżąc na swoim łóżku, zaniepokoiło go. Potem spisał sen, a oto jego treść:

[2] Ja, Daniel, miałem w nocy widzenie: Oto cztery wiatry niebieskie wzburzyły Wielkie Morze,

[3] I cztery wielkie zwierzęta wychodziły z morza, każde inne.

[4] Pierwsze było podobne do lwa i miało orle skrzydła. Gdy potem spojrzałem, wyrwano jego skrzydła; wtedy podniosło się z ziemi i stanęło na dwóch nogach jak człowiek i dano mu ludzkie serce.

[5] Potem pojawiło się inne, drugie zwierzę, podobne do niedźwiedzia; było ono podniesione tylko jedną stroną, a miało w paszczy między zębami trzy żebra, i powiedziano mu: Wstań, jedz dużo mięsa!

[6] Potem spojrzałem, a oto pojawiło się inne, podobne do pantery; miało ono na grzbiecie cztery ptasie skrzydła, i cztery głowy miało to zwierzę, i dano mu władzę.

[7] Depois disto, eu continuava olhando nas visões da noite, e eis aqui o quarto animal, terrível, espantoso e sobremodo forte, o qual tinha grandes dentes de ferro; ele devorava, e fazia em pedaços, e pisava aos pés o que sobejava; era diferente de todos os animais que apareceram antes dele e tinha dez chifres.

[8] Estando eu a observar os chifres, eis que entre eles subiu outro pequeno, diante do qual três dos primeiros chifres foram arrancados; e eis que neste chifre havia olhos, como os de homem, e uma boca que falava com insolência.

[9] Continuei olhando, até que foram postos uns tronos, e o Ancião de Dias se assentou; sua veste era branca como a neve, e os cabelos da cabeça, como a pura lã; o seu trono eram chamas de fogo, e suas rodas eram fogo ardente.

[10] Um rio de fogo manava e saía de diante dele; milhares de milhares o serviam, e miríades de miríades estavam diante dele; assentou-se o tribunal, e se abriram os livros.

[11] Então, estive olhando, por causa da voz das insolentes palavras que o chifre proferia; estive olhando e vi que o animal foi morto, e o seu corpo desfeito e entregue para ser queimado.

[12] Quanto aos outros animais, foi-lhes tirado o domínio; todavia, foi-lhes dada prolongação de vida por um prazo e um tempo.

[7] Potem spojrzałem i w widzeniu nocnym pojawiło się czwarte zwierzę, straszne i groźne, i nadzwyczaj silne; miało ono potężne żelazne zęby: pożerało i miażdżyło, a co pozostało, deptało swoimi nogami, było ono inne aniżeli wszystkie poprzednie zwierzęta, a miało dziesięć rogów.

[8] Gdy uważnie przypatrywałem się rogom, zaczął wyrastać między nimi inny, mały róg, i trzy spośród poprzednich rogów zostały wyrwane. Na tym rogu były oczy jakby oczy ludzkie i usta, które mówiły zuchwałe słowa.

[9] A gdy patrzałem, postawiono trony i usiadł Sędziwy. Jego szata była biała jak śnieg, a włosy na głowie czyste jak wełna. Jego tron jak płomienie ogniste, a jego koła jak ogień płonący.

[10] Ognista rzeka wypływała i wychodziła sprzed niego. Tysiąc tysięcy służyło mu, a dziesięć tysięcy razy dziesięć tysięcy stało przed nim; zasiadł sąd i otworzono księgi.

[11] Potem, na dźwięk zuchwałych słów, które wypowiadał róg, spojrzałem i widziałem, jak zwierzę zostało zabite, jego ciało zniszczone i wrzucone do ognia na spalenie.

[12] Również pozostałym zwierzętom odebrano ich władzę, a długość ich życia była ograniczona do pewnego okresu i czasu.

[13] Eu estava olhando nas minhas visões da noite, e eis que vinha com as nuvens do céu um como o Filho do Homem, e dirigiu-se ao Ancião de Dias, e o fizeram chegar até ele.

[14] Foi-lhe dado domínio, e glória, e o reino, para que os povos, nações e homens de todas as línguas o servissem; o seu domínio é domínio eterno, que não passará, e o seu reino jamais será destruído.

[15] Quanto a mim, Daniel, o meu espírito foi alarmado dentro de mim, e as visões da minha cabeça me perturbaram.

[16] Cheguei-me a um dos que estavam perto e lhe pedi a verdade acerca de tudo isto. Assim, ele me disse e me fez saber a interpretação das coisas:

[17] Estes grandes animais, que são quatro, são quatro reis que se levantarão da terra.

[18] Mas os santos do Altíssimo receberão o reino e o possuirão para todo o sempre, de eternidade em eternidade.

[19] Então, tive desejo de conhecer a verdade a respeito do quarto animal, que era diferente de todos os outros, muito terrível, cujos dentes eram de ferro, cujas unhas eram de bronze, que devorava, fazia em pedaços e pisava aos pés o que sobejava;

[20] e também a respeito dos dez chifres que tinha na cabeça e do outro que subiu, diante do qual caíram três, daquele chifre que tinha olhos e uma boca que falava

[13] I widziałem w widzeniach nocnych: Oto na obłokach niebieskich przyszedł ktoś, podobny do Syna Człowieczego; doszedł do Sędziwego i stawiono go przed nim.

[14] I dano mu władzę i chwałę, i królestwo, aby mu służyły wszystkie ludy, narody i języki, Jego władza - władzą wieczną, niezmienną, jego królestwo - niezniszczalne.

[15] Ja, Daniel, byłem zaniepokojony w duchu z tego powodu, a to co widziałem, przestraszyło mnie.

[16] Przystąpiłem do jednego z tych, którzy tam stali, i prosiłem go o wiarygodne wyjaśnienie tego wszystkiego. I odpowiedział, i dał mi wykład wydarzeń.

[17] Owe wielkie cztery zwierzęta, to czterej królowie, którzy powstaną na ziemi.

[18] Lecz potem Święci Najwyższego otrzymają królestwo i posiądą królestwo na wieki, na wieki wieczne.

[19] Wtedy zapragnąłem dowiedzieć się prawdy o czwartym zwierzęciu, które było inne niż wszystkie inne, straszne nad miarę, z żelaznymi zębami i miedzianymi pazurami, pożerało i miażdżyło, a to co pozostało, deptało nogami,

[20] I o dziesięciu rogach na jego głowie, i o innym rogu, który wyszedł i przed którym trzy z nich wypadły, o rogu, który miał oczy i usta, które mówiły zuchwale, i który wyglądał na większy niż inne.

com insolência e parecia mais robusto do que os seus companheiros.

[21] Eu olhava e eis que este chifre fazia guerra contra os santos e prevalecia contra eles,

[22] até que veio o Ancião de Dias e fez justiça aos santos do Altíssimo; e veio o tempo em que os santos possuíram o reino.

[23] Então, ele disse: O quarto animal será um quarto reino na terra, o qual será diferente de todos os reinos; e devorará toda a terra, e a pisará aos pés, e a fará em pedaços.

[24] Os dez chifres correspondem a dez reis que se levantarão daquele mesmo reino; e, depois deles, se levantará outro, o qual será diferente dos primeiros, e abaterá a três reis.

[25] Proferirá palavras contra o Altíssimo, magoará os santos do Altíssimo e cuidará em mudar os tempos e a lei; e os santos lhe serão entregues nas mãos, por um tempo, dois tempos e metade de um tempo.

[26] Mas, depois, se assentará o tribunal para lhe tirar o domínio, para o destruir e o consumir até ao fim.

[27] O reino, e o domínio, e a majestade dos reinos debaixo de todo o céu serão dados ao povo dos santos do Altíssimo; o seu reino será reino eterno, e todos os domínios o servirão e lhe obedecerão.

[21] A gdy patrzyłem, wtedy ów róg prowadził wojnę ze Świętymi i przemógł ich,

[22] Aż przyszedł Sędziwy i odbył się sąd i prawo zostało przyznane Świętym Najwyższego, i nadszedł czas, że Święci otrzymali królestwo.

[23] I tak rzekł: Czwarte zwierzę oznacza czwarte królestwo na ziemi, które jest inne niż wszystkie królestwa; ono pochłonie całą ziemię, podepcze i zmiażdży ją.

[24] A dziesięć rogów znaczy, że z tego królestwa powstanie dziesięciu królów, a po nich powstanie inny; ten będzie inny niż poprzedni i obali trzech królów.

[25] I będzie mówił zuchwałe słowa przeciwko Najwyższemu, będzie męczył Świętych Najwyższego, będzie zamyślał odmienić czasy i zakon; i będą wydani w jego moc aż do czasu i dwóch czasów i pół czasu.

[26] Potem odbędzie się sąd i pozbawią go władzy, aby ją ostatecznie zniszczyć i obalić.

[27] Królestwo, władza i moc nad wszystkimi królestwami pod całym niebem będą przekazane ludowi Świętych Najwyższego. Jego królestwo jest królestwem wiecznym, a wszystkie moce jemu będą służyć i jemu będą poddane.

[28] Aqui, terminou o assunto. Quanto a mim, Daniel, os meus pensamentos muito me perturbaram, e o meu rosto se empalideceu; mas guardei estas coisas no coração.

Daniel 8

A visão sobre um carneiro e um bode

[1] No ano terceiro do reinado do rei Belsazar, eu, Daniel, tive uma visão depois daquela que eu tivera a princípio.

[2] Quando a visão me veio, pareceu-me estar eu na cidadela de Susã, que é província de Elão, e vi que estava junto ao rio Ulai.

[3] Então, levantei os olhos e vi, e eis que, diante do rio, estava um carneiro, o qual tinha dois chifres, e os dois chifres eram altos, mas um, mais alto do que o outro; e o mais alto subiu por último.

[4] Vi que o carneiro dava marradas para o ocidente, e para o norte, e para o sul; e nenhum dos animais lhe podia resistir, nem havia quem pudesse livrar-se do seu poder; ele, porém, fazia segundo a sua vontade e, assim, se engrandecia.

[5] Estando eu observando, eis que um bode vinha do ocidente sobre toda a terra, mas sem tocar no chão; este bode tinha um chifre notável entre os olhos;

[6] dirigiu-se ao carneiro que tinha os dois chifres, o qual eu tinha visto diante do rio; e correu contra ele com todo o seu furioso poder.

[7] Vi-o chegar perto do carneiro, e, enfurecido contra ele, o feriu e lhe

[28] Tu kończy się opowiadanie. A mnie, Daniela, bardzo zaniepokoiły moje myśli, barwa mojej twarzy zmieniła się; i zachowałem to słowo w mojej pamięci.

Daniela 8

Widzenie barana i kozła

[1] W trzecim roku króla Belsazara ukazało się mnie, Danielowi, widzenie, po tamtym, które mi się ukazało poprzednio.

[2] A w widzeniu, gdy patrzyłem, zdawało mi się, że jestem w twierdzy Suzie w krainie Elam; w widzeniu znalazłem się nad rzeką Ulaj.

[3] A gdy podniosłem oczy, widziałem, a oto baran stanął na brzegu rzeki; miał dwa rogi. Oba rogi były długie, lecz jeden był dłuższy od drugiego, a ten dłuższy wyrósł później.

[4] Widziałem, jak baran bódł na zachód i na północ, i na południe, a żadne zwierzę nie mogło mu się oprzeć i nikt nie mógł wyratować z jego mocy; robił co chciał, i był coraz silniejszy.

[5] A gdy nad tym się zastanawiałem, oto nadszedł kozioł z zachodu po powierzchni całej ziemi, nie dotykając ziemi, a ten kozioł miał między oczami jeden róg.

[6] A gdy przyszedł do barana mającego dwa rogi, którego widziałem na brzegu rzeki, uderzył na niego z całej siły.

[7] I widziałem, jak natarł na barana, a rozjuszywszy się nań, uderzył na barana,

quebrou os dois chifres, pois não havia força no carneiro para lhe resistir; e o bode o lançou por terra e o pisou aos pés, e não houve quem pudesse livrar o carneiro do poder dele.

złamał oba jego rogi; a baran nie miał siły, by mu sprostać; i rzuciwszy go o ziemię, zdeptał go, a nie było nikogo, kto by wyrwał barana z mocy kozła.

8 O bode se engrandeceu sobremaneira; e, na sua força, quebrou-se-lhe o grande chifre, e em seu lugar saíram quatro chifres notáveis, para os quatro ventos do céu.

8 A kozioł wyrósł bardzo; a gdy najbardziej spotężniał, złamał się wielki róg i na jego miejscu wyrosły cztery inne rogi na cztery strony nieba.

9 De um dos chifres saiu um chifre pequeno e se tornou muito forte para o sul, para o oriente e para a terra gloriosa.

9 A z jednego z nich wyrósł inny mały róg, który bardzo wyrósł ku południowi i ku wschodowi, i ku prześlicznej ziemi.

10 Cresceu até atingir o exército dos céus; a alguns do exército e das estrelas lançou por terra e os pisou.

10 Wielkością swoją sięgał aż do wojska niebieskiego i strącił na ziemię niektórych z wojska i z gwiazd, i podeptał ich.

11 Sim, engrandeceu-se até ao príncipe do exército; dele tirou o sacrifício diário e o lugar do seu santuário foi deitado abaixo.

11 Wmówił w siebie potęgę, jaką ma książę wojsk, tak że odjęta mu została stała codzienna ofiara i zostało zbezczeszczone miejsce jego świątyni.

12 O exército lhe foi entregue, com o sacrifício diário, por causa das transgressões; e deitou por terra a verdade; e o que fez prosperou.

12 Na codziennej ofierze dopuszczono się przestępstwa; prawda została powalona na ziemię, a cokolwiek czynił, to mu się udawało.

13 Depois, ouvi um santo que falava; e disse outro santo àquele que falava: Até quando durará a visão do sacrifício diário e da transgressão assoladora, visão na qual é entregue o santuário e o exército, a fim de serem pisados?

13 I usłyszałem jednego świętego mówiącego, a inny święty rzekł do tego właśnie świętego, który mówił: Jak długo zachowuje ważność widzenie dotyczące stałej codziennej ofiary, przestępstwa pustoszenia i bezczeszczenia świątyni i deptania prześlicznej ziemi?

14 Ele me disse: Até duas mil e trezentas tardes e manhãs; e o santuário será purificado.

14 A ten odpowiedział mu: Aż do dwóch tysięcy trzystu wieczorów i poranków, potem świątynia znowu wróci do swojego prawa.

Wyjaśnienie widzenia przez Gabriela

[15] Havendo eu, Daniel, tido a visão, procurei entendê-la, e eis que se me apresentou diante uma como aparência de homem.

[15] A gdy ja, Daniel, miałem to widzenie i starałem się je zrozumieć, wtedy stanął przede mną ktoś, kto wyglądał jak mężczyzna.

[16] E ouvi uma voz de homem de entre as margens do Ulai, a qual gritou e disse: Gabriel, dá a entender a este a visão.

[16] I słyszałem głos ludzki nad rzeką Ulaj, który tak wołał: Gabrielu, wyjaśnij mu to widzenie.

[17] Veio, pois, para perto donde eu estava; ao chegar ele, fiquei amedrontado e prostrei-me com o rosto em terra; mas ele me disse: Entende, filho do homem, pois esta visão se refere ao tempo do fim.

[17] I przyszedł na miejsce, gdzie stałem, a gdy przyszedł, zląkłem się i padłem na twarz. Wtedy rzekł do mnie: Zważ, synu człowieczy, że widzenie dotyczy czasu ostatecznego.

[18] Falava ele comigo quando caí sem sentidos, rosto em terra; ele, porém, me tocou e me pôs em pé no lugar onde eu me achava;

[18] A gdy on mówił ze mną, padłem nieprzytomny twarzą na ziemię; lecz on dotknął się mnie i postawił mnie na nogi,

[19] e disse: Eis que te farei saber o que há de acontecer no último tempo da ira, porque esta visão se refere ao tempo determinado do fim.

[19] I rzekł: Oto ja objawię ci, co się będzie dziać pod koniec czasu gniewu, bo widzenie dotyczy końca czasu.

[20] Aquele carneiro com dois chifres, que viste, são os reis da Média e da Pérsia;

[20] Baran z dwoma rogami, którego widziałeś, oznacza królów Medii i Persji.

[21] mas o bode peludo é o rei da Grécia; o chifre grande entre os olhos é o primeiro rei;

[21] A kozioł, to król grecki, a wielki róg, który jest między jego oczami, to król pierwszy.

[22] o ter sido quebrado, levantando-se quatro em lugar dele, significa que quatro reinos se levantarão deste povo, mas não com força igual à que ele tinha.

[22] A to, że został złamany, a cztery inne wyrosły zamiast niego, znaczy: Z jego narodu powstaną cztery królestwa, ale nie z taką mocą, jaką on miał.

[23] Mas, no fim do seu reinado, quando os prevaricadores acabarem, levantar-se-á um rei de feroz catadura e especialista em intrigas.

[23] Lecz pod koniec ich królowania, gdy zbrodniarze dopełnią swej miary, powstanie król zuchwały i podstępny.

[24] Grande é o seu poder, mas não por sua própria força; causará estupendas

[24] Siła jego będzie potężna i spowoduje okropne nieszczęścia; i szczęśliwie mu się

destruições, prosperará e fará o que lhe aprouver; destruirá os poderosos e o povo santo.

[25] Por sua astúcia nos seus empreendimentos, fará prosperar o engano, no seu coração se engrandecerá e destruirá a muitos que vivem despreocupadamente; levantar-se-á contra o Príncipe dos príncipes, mas será quebrado sem esforço de mãos humanas.

[26] A visão da tarde e da manhã, que foi dita, é verdadeira; tu, porém, preserva a visão, porque se refere a dias ainda mui distantes.

[27] Eu, Daniel, enfraqueci e estive enfermo alguns dias; então, me levantei e tratei dos negócios do rei. Espantava-me com a visão, e não havia quem a entendesse.

powiedzie w działaniu, i zniszczy możnych i lud świętych.

[25] Działając podstępnie dzięki mądrości, będzie miał powodzenie; będzie pyszny w sercu i wielu zniszczy niespodzianie. Lecz gdy powstanie przeciwko księciu książąt, zostanie zmiażdżony bez udziału ludzkiej ręki.

[26] A widzenie o wieczorach i porankach, jak powiedziano, jest prawdą; ale ty zapieczętuj to widzenie, bo spełni się po wielu dniach.

[27] Wtedy ja, Daniel, zemdlałem i chorowałem przez kilka dni; potem wstałem i sprawowałem służbę u króla, byłem jednak zaniepokojony widzeniem i nie rozumiałem go.

Daniel 9

A oração de Daniel pelo povo

[1] No primeiro ano de Dario, filho de Assuero, da linhagem dos medos, o qual foi constituído rei sobre o reino dos caldeus,

[2] no primeiro ano do seu reinado, eu, Daniel, entendi, pelos livros, que o número de anos, de que falara o SENHOR ao profeta Jeremias, que haviam de durar as assolações de Jerusalém, era de setenta anos.

[3] Voltei o rosto ao SENHOR Deus, para o buscar com oração e súplicas, com jejum, pano de saco e cinza.

Daniela 9

Modlitwa Daniela o odpuszczenie grzechów ludu

[1] W pierwszym roku Dariusza, syna Ahaszwerosza z rodu medyjskiego, który został królem państwa chaldejskiego,

[2] W pierwszym roku jego panowania ja, Daniel, zwróciłem uwagę w księgach na liczbę lat, które miały upłynąć według słowa Pana do proroka Jeremiasza, nad ruinami Jeruzalemu, to jest siedemdziesiąt lat.

[3] I zwróciłem swoje oblicze na Pana, Boga, aby się modlić, błagać, w poście, we włosiennicy i popiele.

[4] Orei ao SENHOR, meu Deus, confessei e disse: ah! SENHOR! Deus grande e temível, que guardas a aliança e a misericórdia para com os que te amam e guardam os teus mandamentos;

[4] Modliłem się więc do Pana, mojego Boga, wyznawałem i mówiłem: Ach, Panie, Boże wielki i straszny, który dochowujesz przymierza i łaski tym, którzy cię miłują i przestrzegają twoich przykazań.

[5] temos pecado e cometido iniqüidades, procedemos perversamente e fomos rebeldes, apartando-nos dos teus mandamentos e dos teus juízos;

[5] Zgrzeszyliśmy, zawiniliśmy i postępowaliśmy bezbożnie, zbuntowaliśmy się i odstąpiliśmy od twoich przykazań i praw.

[6] e não demos ouvidos aos teus servos, os profetas, que em teu nome falaram aos nossos reis, nossos príncipes e nossos pais, como também a todo o povo da terra.

[6] I nie słuchaliśmy twoich sług, proroków, którzy w twoim imieniu przemawiali do naszych królów, naszych książąt, naszych ojców i do całego pospólstwa.

[7] A ti, ó SENHOR, pertence a justiça, mas a nós, o corar de vergonha, como hoje se vê; aos homens de Judá, os moradores de Jerusalém, todo o Israel, quer os de perto, quer os de longe, em todas as terras por onde os tens lançado, por causa das suas transgressões que cometeram contra ti.

[7] U ciebie, Panie, jest sprawiedliwość, nam zaś, jak to jest dzisiaj, jest wstyd, nam, mężom judzkim i mieszkańcom Jeruzalemu, całemu Izraelowi, bliskim i dalekim we wszystkich krajach, po których rozproszyłeś ich z powodu niewierności, jakiej się dopuścili wobec ciebie.

[8] Ó SENHOR, a nós pertence o corar de vergonha, aos nossos reis, aos nossos príncipes e aos nossos pais, porque temos pecado contra ti.

[8] Panie! Wstyd nam, naszym królom, naszym książętom i naszym ojcom, bo zgrzeszyliśmy przeciwko tobie.

[9] Ao SENHOR, nosso Deus, pertence a misericórdia e o perdão, pois nos temos rebelado contra ele

[9] U Pana, Boga naszego, jest zmiłowanie i przebaczenie, gdyż zbuntowaliśmy się przeciwko niemu

[10] e não obedecemos à voz do SENHOR, nosso Deus, para andarmos nas suas leis, que nos deu por intermédio de seus servos, os profetas.

[10] I nie słuchaliśmy głosu Pana, Boga naszego, by postępować według jego wskazań, które nam dał przez swoje sługi, proroków.

[11] Sim, todo o Israel transgrediu a tua lei, desviando-se, para não obedecer à tua voz;

[11] Nawet cały Izrael przekroczył twój zakon i odwrócił się, by nie słuchać

por isso, a maldição e as imprecações que estão escritas na Lei de Moisés, servo de Deus, se derramaram sobre nós, porque temos pecado contra ti.

twojego głosu. Dlatego rozlała się nad nami klątwa i przysięga, zapisana w zakonie Mojżesza, sługi Bożego, bo zgrzeszyliśmy przeciwko niemu.

12 Ele confirmou a sua palavra, que falou contra nós e contra os nossos juízes que nos julgavam, e fez vir sobre nós grande mal, porquanto nunca, debaixo de todo o céu, aconteceu o que se deu em Jerusalém.

12 Przeto spełnił swoje słowo, które wypowiedział przeciwko nam i przeciwko naszym sędziom, którzy nas sądzili, że ześle na nas wielkie nieszczęście, gdyż pod całym niebem nie wydarzyło się to, co się stało w Jeruzalemie.

13 Como está escrito na Lei de Moisés, todo este mal nos sobreveio; apesar disso, não temos implorado o favor do SENHOR, nosso Deus, para nos convertermos das nossas iniqüidades e nos aplicarmos à tua verdade.

13 Jak napisano w zakonie Mojżesza, spadło na nas wszelkie nieszczęście; my jednak nie ubłagaliśmy Pana, naszego Boga, odwracając się od naszych win i bacząc na twoją prawdę.

14 Por isso, o SENHOR cuidou em trazer sobre nós o mal e o fez vir sobre nós; pois justo é o SENHOR, nosso Deus, em todas as suas obras que faz, pois não obedecemos à sua voz.

14 Lecz Pan dopilnował nieszczęścia i sprowadził je na nas; bo sprawiedliwy jest Pan, nasz Bóg, we wszystkich swoich dziełach, których dokonał, ale my nie słuchaliśmy jego głosu.

15 Na verdade, ó SENHOR, nosso Deus, que tiraste o teu povo da terra do Egito com mão poderosa, e a ti mesmo adquiriste renome, como hoje se vê, temos pecado e procedido perversamente.

15 Lecz teraz, Panie nasz, który wyprowadziłeś mocną ręką swój lud z ziemi egipskiej i zapewniłeś sobie imię, jak to jest dzisiaj: Zgrzeszyliśmy, bezbożnie postąpiliśmy.

16 Ó SENHOR, segundo todas as tuas justiças, aparte-se a tua ira e o teu furor da tua cidade de Jerusalém, do teu santo monte, porquanto, por causa dos nossos pecados e por causa das iniqüidades de nossos pais, se tornaram Jerusalém e o teu povo opróbrio para todos os que estão em redor de nós.

16 O Panie! Według twojej sprawiedliwości niech odwróci się twój gniew i twoja popędliwość od twojego miasta, Jeruzalemu, od świętej twojej góry! Gdyż z powodu naszych grzechów i naszych win Jeruzalem i twój lud znosi zniewagi od wszystkich, którzy są wokół nas.

[17] Agora, pois, ó Deus nosso, ouve a oração do teu servo e as suas súplicas e sobre o teu santuário assolado faze resplandecer o rosto, por amor do SENHOR.

[18] Inclina, ó Deus meu, os ouvidos e ouve; abre os olhos e olha para a nossa desolação e para a cidade que é chamada pelo teu nome, porque não lançamos as nossas súplicas perante a tua face fiados em nossas justiças, mas em tuas muitas misericórdias.

[19] Ó SENHOR, ouve; ó SENHOR, perdoa; ó SENHOR, atende-nos e age; não te retardes, por amor de ti mesmo, ó Deus meu; porque a tua cidade e o teu povo são chamados pelo teu nome.

A profecia das setenta semanas

[20] Falava eu ainda, e orava, e confessava o meu pecado e o pecado do meu povo de Israel, e lançava a minha súplica perante a face do SENHOR, meu Deus, pelo monte santo do meu Deus.

[21] Falava eu, digo, falava ainda na oração, quando o homem Gabriel, que eu tinha observado na minha visão ao princípio, veio rapidamente, voando, e me tocou à hora do sacrifício da tarde.

[22] Ele queria instruir-me, falou comigo e disse: Daniel, agora, saí para fazer-te entender o sentido.

[23] No princípio das tuas súplicas, saiu a ordem, e eu vim, para to declarar, porque és mui amado; considera, pois, a coisa e entende a visão.

[17] Lecz teraz wysłuchaj, o Boże nasz, modlitwy twojego sługi i jego błagania i rozjaśnij swoje oblicze nad twoją spustoszoną świątynią, ze względu na siebie samego, o Panie!

[18] Nakłoń, Boże mój, swojego ucha i usłysz! Otwórz oczy i spójrz na nasze spustoszenia i na miasto, które jest nazwane twoim imieniem! Gdyż nie dla naszej sprawiedliwości zanosimy nasze błaganie przed twoje oblicze, lecz dla obfitego twojego miłosierdzia.

[19] O Panie, usłysz, o Panie, odpuść! O Panie, dostrzeż i uczyń! Nie zwlekaj przez wzgląd na siebie, mój Boże, bo twoim imieniem nazwane jest to miasto i twój lud!

[20] A gdy jeszcze mówiłem, modliłem się i wyznawałem mój grzech i grzech mojego ludu izraelskiego, i zanosiłem moje błaganie przed oblicze Pana, mojego Boga, za świętą górę mojego Boga.

[21] Gdy więc jeszcze mówiłem i modliłem się, oto nagle w czasie ofiary wieczornej przyleciał do mnie ów mąż Gabriel, którego przedtem oglądałem w widzeniu.

[22] Przybył i rzekł do mnie: Danielu, oto wyszedłem, aby ci dać jasne zrozumienie.

Wyjaśnienie proroctwa Jeremiasza o siedemdziesięciu tygodniach

[23] Gdy zacząłeś zanosić błaganie, wyszło słowo, a ja przyszedłem, aby ci je oznajmić, bo jesteś bardzo miły; uważaj więc na słowo i zrozum widzenia!

[24] Setenta semanas estão determinadas sobre o teu povo e sobre a tua santa cidade, para fazer cessar a transgressão, para dar fim aos pecados, para expiar a iniqüidade, para trazer a justiça eterna, para selar a visão e a profecia e para ungir o Santo dos Santos.

[24] Siedemdziesiąt tygodni wyznaczono twojemu ludowi i twojemu miastu świętemu, aż dopełni się zbrodnia, przypieczętowany będzie grzech i zmazana wina, i przywrócona będzie wieczna sprawiedliwość, i potwierdzi się, widzenie i prorok i Najświętsze będzie namaszczone.

[25] Sabe e entende: desde a saída da ordem para restaurar e para edificar Jerusalém, até ao Ungido, ao Príncipe, sete semanas e sessenta e duas semanas; as praças e as circunvalações se reedificarão, mas em tempos angustiosos.

[25] Przeto wiedz i zrozum: Odkąd objawiło się słowo o ponownej odbudowie Jeruzalemu aż do Pomazańca-Księcia jest siedem tygodni, w ciągu sześćdziesięciu dwu tygodni znowu będzie odbudowane z rynkiem i rowami miejskimi; a będą to ciężkie czasy.

[26] Depois das sessenta e duas semanas, será morto o Ungido e já não estará; e o povo de um príncipe que há de vir destruirá a cidade e o santuário, e o seu fim será num dilúvio, e até ao fim haverá guerra; desolações são determinadas.

[26] A po sześćdziesięciu dwóch tygodniach Pomazaniec będzie zabity i nie będzie go; lud księcia, który wkroczy, zniszczy miasto i świątynię, potem nadejdzie jego koniec w powodzi i aż do końca będzie wojna i postanowione spustoszenie.

[27] Ele fará firme aliança com muitos, por uma semana; na metade da semana, fará cessar o sacrifício e a oferta de manjares; sobre a asa das abominações virá o assolador, até que a destruição, que está determinada, se derrame sobre ele.

[27] I zawrze ścisłe przymierze z wieloma na jeden tydzień, w połowie tygodnia zniesie ofiary krwawe i z pokarmów. A w świątyni stanie obraz obrzydliwości, który sprawi spustoszenie, dopóki nie nadejdzie wyznaczony kres spustoszenia.

Daniel 10

A visão de Daniel no rio Tigre

[1] No terceiro ano de Ciro, rei da Pérsia, foi revelada uma palavra a Daniel, cujo nome é Beltessazar; a palavra era verdadeira e envolvia grande conflito; ele entendeu a palavra e teve a inteligência da visão.

Daniela 10

Widzenie Daniela nad rzeką Tygrys

[1] Trzeciego roku Cyrusa, króla perskiego, objawiło się słowo Danielowi, zwanemu Baltazarem. To słowo jest prawdziwe, a treścią jego wielki ucisk. I zważał na słowo, a w widzeniu dane mu było zrozumienie.

[2] Naqueles dias, eu, Daniel, pranteei durante três semanas.

[3] Manjar desejável não comi, nem carne, nem vinho entraram na minha boca, nem me ungi com óleo algum, até que passaram as três semanas inteiras.

[4] No dia vinte e quatro do primeiro mês, estando eu à borda do grande rio Tigre,

[5] levantei os olhos e olhei, e eis um homem vestido de linho, cujos ombros estavam cingidos de ouro puro de Ufaz;

[6] o seu corpo era como o berilo, o seu rosto, como um relâmpago, os seus olhos, como tochas de fogo, os seus braços e os seus pés brilhavam como bronze polido; e a voz das suas palavras era como o estrondo de muita gente.

[7] Só eu, Daniel, tive aquela visão; os homens que estavam comigo nada viram; não obstante, caiu sobre eles grande temor, e fugiram e se esconderam.

[8] Fiquei, pois, eu só e contemplei esta grande visão, e não restou força em mim; o meu rosto mudou de cor e se desfigurou, e não retive força alguma.

[9] Contudo, ouvi a voz das suas palavras; e, ouvindo-a, caí sem sentidos, rosto em terra.

Daniel é consolado

[10] Eis que certa mão me tocou, sacudiu-me e me pôs sobre os meus joelhos e as palmas das minhas mãos.

[2] W owym czasie ja, Daniel, byłem w żałobie przez trzy tygodnie.

[3] Nie jadłem smacznych potraw, ani mięsa, ani wina nie brałem do ust, nie namaszczałem się olejkiem, aż upłynęły trzy tygodnie.

[4] A dwudziestego czwartego dnia pierwszego miesiąca byłem nad brzegiem Wielkiej Rzeki, to jest Tygrysu.

[5] A gdy podniosłem oczy i spojrzałem, oto był mąż, ubrany w szatę lnianą, a biodra miał przepasane pasem ze złota z Ufas.

[6] Ciało jego było podobne do topazu, oblicze jego jaśniało jak błyskawica, a oczy jego jak pochodnie płonące, ramiona i nogi jego błyszczały jak miedź wypolerowana, a dźwięk jego głosu był potężny jak wrzawa mnóstwa ludu.

[7] Tylko ja, Daniel, widziałem to zjawisko, a mężowie, którzy byli ze mną, nie widzieli tego zjawiska; lecz padł na nich wielki strach, tak że pouciekali i poukrywali się.

[8] I zostałem sam, i widziałem to potężne zjawisko. Lecz nie było we mnie siły; twarz moja zmieniła się do niepoznania i nie miałem żadnej siły.

[9] I usłyszałem dźwięk jego słów; a gdy usłyszałem dźwięk jego słów, padłem na twarz nieprzytomny i leżałem twarzą ku ziemi.

[10] Lecz oto dotknęła mnie jakaś ręka i podniosła mnie tak, że oparłem się na kolanach i na dłoniach.

[11] Ele me disse: Daniel, homem muito amado, está atento às palavras que te vou dizer; levanta-te sobre os pés, porque eis que te sou enviado. Ao falar ele comigo esta palavra, eu me pus em pé, tremendo.

[12] Então, me disse: Não temas, Daniel, porque, desde o primeiro dia em que aplicaste o coração a compreender e a humilhar-te perante o teu Deus, foram ouvidas as tuas palavras; e, por causa das tuas palavras, é que eu vim.

[13] Mas o príncipe do reino da Pérsia me resistiu por vinte e um dias; porém Miguel, um dos primeiros príncipes, veio para ajudar-me, e eu obtive vitória sobre os reis da Pérsia.

[14] Agora, vim para fazer-te entender o que há de suceder ao teu povo nos últimos dias; porque a visão se refere a dias ainda distantes.

[15] Ao falar ele comigo estas palavras, dirigi o olhar para a terra e calei.

[16] E eis que uma como semelhança dos filhos dos homens me tocou os lábios; então, passei a falar e disse àquele que estava diante de mim: meu senhor, por causa da visão me sobrevieram dores, e não me ficou força alguma.

[17] Como, pois, pode o servo do meu senhor falar com o meu senhor? Porque, quanto a mim, não me resta já força alguma, nem fôlego ficou em mim.

[11] I rzekł do mnie: Danielu, mężu miły, uważaj na słowa, które ja mówię do ciebie, i stań tam, gdzie stoisz, bo teraz jestem posłany do ciebie! A gdy wypowiedział do mnie te słowa, powstałem drżąc.

[12] Wtedy rzekł do mnie: Nie bój się, Danielu, gdyż od pierwszego dnia, gdy postanowiłeś zrozumieć i ukorzyć się przed swoim Bogiem, słowa twoje zostały wysłuchane, a ja przyszedłem z powodu twoich słów!

[13] Lecz książę anielski królestwa perskiego sprzeciwiał mi się przez dwadzieścia jeden dni, lecz oto Michał, jeden z pierwszych książąt anielskich, przyszedł mi na pomoc, dlatego ja zostawiłem go tam przy księciu anielskim królestwa perskiego,

[14] I przyszedłem, aby ci objawić, co ma przyjść na twój lud w dniach ostatecznych, bo widzenie znów dotyczy dni przyszłych.

[15] Gdy on mówił do mnie tymi słowy, opuściłem twarz ku ziemi i zaniemówiłem.

[16] A oto coś jakby ręka ludzka dotknęła moich warg; wtedy otworzyłem usta i przemówiłem, i powiedziałem do tego, który stał przede mną: Panie mój, w czasie zjawiska opadły mnie boleści i nie miałem żadnej siły.

[17] Jakże może taki sługa mojego Pana jak ja rozmawiać z takim panem jak ty, gdy teraz nie mam siły i nie ma we mnie tchu?

[18] Então, me tornou a tocar aquele semelhante a um homem e me fortaleceu;
[19] e disse: Não temas, homem muito amado! Paz seja contigo! Sê forte, sê forte. Ao falar ele comigo, fiquei fortalecido e disse: fala, meu senhor, pois me fortaleceste.

[20] E ele disse: Sabes por que eu vim a ti? Eu tornarei a pelejar contra o príncipe dos persas; e, saindo eu, eis que virá o príncipe da Grécia.

[21] Mas eu te declararei o que está expresso na escritura da verdade; e ninguém há que esteja ao meu lado contra aqueles, a não ser Miguel, vosso príncipe.

[18] Wtedy ponownie dotknął mnie ktoś podobny do człowieka i posilił mnie,
[19] I rzekł: Nie bój się, mężu miły, pokój ci! Bądź mężny, bądź mężny! A gdy rozmawiał ze mną, poczułem siłę i rzekłem: Niech mówi mój Pan, bo mnie posiliłeś.
[20] Wtedy on rzekł: Czy wiesz, dlaczego przyszedłem do ciebie? Lecz teraz muszę wrócić, aby walczyć z księciem anielskim perskim, a gdy wyruszę do boju, oto zjawi się książę anielski grecki.
[21] Doprawdy! Oznajmię ci, co jest napisane w księdze prawdy. I nie ma ani jednego, kto by mężnie stał po mojej stronie przeciwko nim, oprócz Michała, waszego księcia anielskiego.

Daniel 11

Os reis do Norte e do Sul

[1] Mas eu, no primeiro ano de Dario, o medo, me levantei para o fortalecer e animar.
[2] Agora, eu te declararei a verdade: eis que ainda três reis se levantarão na Pérsia, e o quarto será cumulado de grandes riquezas mais do que todos; e, tornado forte por suas riquezas, empregará tudo contra o reino da Grécia.
[3] Depois, se levantará um rei poderoso, que reinará com grande domínio e fará o que lhe aprouver.
[4] Mas, no auge, o seu reino será quebrado e repartido para os quatro ventos do céu; mas não para a sua posteridade, nem tampouco segundo o poder com que

Daniela 11

Wojny między królami północy i południa

[1] W pierwszym roku Dariusza Meda powstałem, aby mu dodać siły i ochronić go.
[2] Lecz teraz oznajmię ci prawdę: Oto jeszcze trzej królowie powstaną w Persji, lecz czwarty zdobędzie większe bogactwa niż wszyscy. A gdy się wzmocni dzięki swoim bogactwom, poruszy wszystkich przeciwko państwu greckiemu.

[3] I powstanie bohaterski król, i będzie miał wielką władzę, i będzie czynił, co zechce.

[4] A gdy powstanie, rozpadnie się jego królestwo i będzie rozdzielone między cztery strony świata; lecz nie między jego potomków, i nie będzie miało takiej mocy,

reinou, porque o seu reino será arrancado e passará a outros fora de seus descendentes.

[5] O rei do Sul será forte, como também um de seus príncipes; este será mais forte do que ele, e reinará, e será grande o seu domínio.

[6] Mas, ao cabo de anos, eles se aliarão um com o outro; a filha do rei do Sul casará com o rei do Norte, para estabelecer a concórdia; ela, porém, não conservará a força do seu braço, e ele não permanecerá, nem o seu braço, porque ela será entregue, e bem assim os que a trouxeram, e seu pai, e o que a tomou por sua naqueles tempos.

[7] Mas, de um renovo da linhagem dela, um se levantará em seu lugar, e avançará contra o exército do rei do Norte, e entrará na sua fortaleza, e agirá contra eles, e prevalecerá.

[8] Também aos seus deuses com a multidão das suas imagens fundidas, com os seus objetos preciosos de prata e ouro levará como despojo para o Egito; por alguns anos, ele deixará em paz o rei do Norte.

[9] Mas, depois, este avançará contra o reino do rei do Sul e tornará para a sua terra.

[10] Os seus filhos farão guerra e reunirão numerosas forças; um deles virá apressadamente, arrasará tudo e passará adiante; e, voltando à guerra, a levará até à fortaleza do rei do Sul.

[11] Então, este se exasperará, sairá e pelejará contra ele, contra o rei do Norte; este porá em campo grande multidão, mas

z jaką on władał, gdyż jego królestwo będzie rozbite i przypadnie innym z pominięciem tamtych.

[5] A król południa będzie potężny, lecz jeden z jego książąt będzie mocniejszy od niego i obejmie władzę; a jego władztwo będzie potężne.

[6] Po upływie lat sprzymierzą się; i córka króla południa wyruszy do króla północy, aby doprowadzić do ugody, lecz sprawa pozostanie bez skutku i nie utrzyma się ani on, ani jego potomek, będzie wydana wraz z tym, który ją sprowadzi, z dzieckiem swoim i małżonkiem swoim.

[7] W owych czasach na jego miejsce wyrośnie latorośl z jego korzeni; wyruszy on przeciwko wojsku i wtargnie do twierdzy króla północy, dokona na nim swojego dzieła i zwycięży.

[8] Nawet ich bogów wraz z ich lanymi posągami i ich kosztownymi naczyniami ze srebra i złota uprowadzi jako łup do Egiptu; i przez wiele lat nie będzie prowadził wojny z królem północy,

[9] Lecz ten wtargnie do królestwa króla południa i powróci do swojej ziemi.

[10] Jego syn przygotuje się do wojny i zbierze mnóstwo potężnych wojsk, i uderzy, zaleje jak powódź i w ponownej wyprawie posunie się aż do jego twierdzy.

[11] Wtedy król południa będzie rozdrażniony, wyruszy i będzie walczył z nim, to jest z królem północy; ten wystawi

a sua multidão será entregue nas mãos daquele.

[12] A multidão será levada, e o coração dele se exaltará; ele derribará miríades, porém não prevalecerá.

[13] Porque o rei do Norte tornará, e porá em campo multidão maior do que a primeira, e, ao cabo de tempos, isto é, de anos, virá à pressa com grande exército e abundantes provisões.

[14] Naqueles tempos, se levantarão muitos contra o rei do Sul; também os dados à violência dentre o teu povo se levantarão para cumprirem a profecia, mas cairão.

[15] O rei do Norte virá, levantará baluartes e tomará cidades fortificadas; os braços do Sul não poderão resistir, nem o seu povo escolhido, pois não haverá força para resistir.

[16] O que, pois, vier contra ele fará o que bem quiser, e ninguém poderá resistir a ele; estará na terra gloriosa, e tudo estará em suas mãos.

[17] Resolverá vir com a força de todo o seu reino, e entrará em acordo com ele, e lhe dará uma jovem em casamento, para destruir o seu reino; isto, porém, não vingará, nem será para a sua vantagem.

[18] Depois, se voltará para as terras do mar e tomará muitas; mas um príncipe fará cessar-lhe o opróbrio e ainda fará recair este opróbrio sobre aquele.

[19] Então, voltará para as fortalezas da sua própria terra; mas tropeçará, e cairá, e não será achado.

wprawdzie liczne wojsko, ale wojsko to wpadnie w jego ręce.

[12] Wojsko będzie zniszczone, a jego serce będzie wyniosłe; a choć pokona wiele tysięcy, jednak nie okaże się mocnym.

[13] A król północy znowu wystawi jeszcze liczniejsze wojska niż pierwej i po upływie wielu lat wyruszy z wielkim wojskiem i z potężnym taborem.

[14] W owych czasach wielu powstanie przeciwko królowi południa; i powstaną gwałtownicy spośród twojego ludu, by wypełnić widzenie, lecz potkną się.

[15] Potem wyruszy król północy i usypie wał, i zdobędzie miasto obronne; a siły z południa nie ostoją się ani jego doborowe oddziały nie będą mogły stawić oporu.

[16] Lecz ten, który wyprawi się przeciwko niemu, będzie robił, co będzie chciał; i nikt nie stawi oporu. I stanie w prześlicznej ziemi, i dokona zniszczenia.

[17] Potem będzie dążył do opanowania całego jego królestwa; zawrze z nim ugodę i da mu córkę za żonę, aby zniszczyć królestwo, lecz to się nie stanie i to mu się nie uda.

[18] Potem zwróci uwagę na wyspy i wiele ich zdobędzie; lecz pewien dowódca położy kres jego zniewadze, ponadto odpłaci mu za tę zniewagę.

[19] Potem zwróci uwagę na twierdze swojej ziemi, lecz potknie się i upadnie, i zniknie na zawsze.

[20] Levantar-se-á, depois, em lugar dele, um que fará passar um exator pela terra mais gloriosa do seu reino; mas, em poucos dias, será destruído, e isto sem ira nem batalha.

[21] Depois, se levantará em seu lugar um homem vil, ao qual não tinham dado a dignidade real; mas ele virá caladamente e tomará o reino, com intrigas.

[22] As forças inundantes serão arrasadas de diante dele; serão quebrantadas, como também o príncipe da aliança.

[23] Apesar da aliança com ele, usará de engano; subirá e se tornará forte com pouca gente.

[24] Virá também caladamente aos lugares mais férteis da província e fará o que nunca fizeram seus pais, nem os pais de seus pais: repartirá entre eles a presa, os despojos e os bens; e maquinará os seus projetos contra as fortalezas, mas por certo tempo.

[25] Suscitará a sua força e o seu ânimo contra o rei do Sul, à frente de grande exército; o rei do Sul sairá à batalha com grande e mui poderoso exército, mas não prevalecerá, porque maquinarão projetos contra ele.

[26] Os que comerem os seus manjares o destruirão, e o exército dele será arrasado, e muitos cairão traspassados.

[27] Também estes dois reis se empenharão em fazer o mal e a uma só mesa falarão mentiras; porém isso não prosperará, porque o fim virá no tempo determinado.

[20] I powstanie na jego miejsce taki, który wyśle poborcę podatków poprzez prześliczne królestwo, lecz ten po kilku dniach zostanie zdruzgotany, ale nie wskutek gniewu lub wojny.

[21] A po nim powstanie wyrzutek, któremu nie powierzą godności królewskiej, lecz przyjdzie niespodziewanie i podstępnie zdobędzie władzę.

[22] Wojska będą przed nim doszczętnie zniesione jakby powodzią i rozbite, nawet książę przymierza będzie zmiażdżony.

[23] Od chwili sprzymierzenia się z nim będzie postępował zdradliwie; wyruszy, będzie silny mimo małego zastępu.

[24] Wpadnie niespodzianie do najżyźniejszych części krainy i uczyni to, czego nie czynili jego ojcowie ani jego praojcowie; łup i zdobycz, i mienie hojnie rozdzieli między nich; uknuje plany przeciwko twierdzom, lecz tylko na krótki czas.

[25] Wzbudzi swoją siłę i swoją odwagę z wielkim wojskiem przeciwko królowi południa; a król południa przygotuje się do walki z wielkim i bardzo potężnym wojskiem, lecz nic nie wskóra, gdyż plany uknują przeciwko niemu.

[26] Towarzysze jego stołu doprowadzą go do upadku, jego wojsko pójdzie w rozsypkę i padnie wielu zabitych.

[27] Obaj królowie mają w sercu złe myśli i przy jednym stole okłamują się nawzajem; lecz im się nie uda, gdyż w wyznaczonym czasie nadejdzie kres.

[28] Então, o homem vil tornará para a sua terra com grande riqueza, e o seu coração será contra a santa aliança; ele fará o que lhe aprouver e tornará para a sua terra.
[29] No tempo determinado, tornará a avançar contra o Sul; mas não será nesta última vez como foi na primeira,
[30] porque virão contra ele navios de Quitim, que lhe causarão tristeza; voltará, e se indignará contra a santa aliança, e fará o que lhe aprouver; e, tendo voltado, atenderá aos que tiverem desamparado a santa aliança.
[31] Dele sairão forças que profanarão o santuário, a fortaleza nossa, e tirarão o sacrifício diário, estabelecendo a abominação desoladora.

[32] Aos violadores da aliança, ele, com lisonjas, perverterá, mas o povo que conhece ao seu Deus se tornará forte e ativo.

[33] Os sábios entre o povo ensinarão a muitos; todavia, cairão pela espada e pelo fogo, pelo cativeiro e pelo roubo, por algum tempo.
[34] Ao caírem eles, serão ajudados com pequeno socorro; mas muitos se ajuntarão a eles com lisonjas.

[35] Alguns dos sábios cairão para serem provados, purificados e embranquecidos, até ao tempo do fim, porque se dará ainda no tempo determinado.

[28] Potem powróci z wielkimi bogactwami do swojej ziemi, lecz jego umysł będzie przeciwko świętemu przymierzu; i tak postąpi, i wróci do swojej ziemi.
[29] W czasie wyznaczonym wyruszy znowu na południe, lecz tym razem nie powiedzie mu się tak jak za pierwszym razem.
[30] Gdyż przeciwko niemu wyruszą kittejskie okręty, wskutek czego straci otuchę. Potem wróci i wyleje swój gniew na święte przymierze: i tak postąpi; i znowu zwróci uwagę na tych, którzy porzucili święte przymierze.
[31] A wojska wysłane przez niego wystąpią i zbezczeszczą świątynię i twierdzę, zniosą stałą codzienną ofiarę i postawią obrzydliwość spustoszenia.
[32] A tych, którzy bezbożnie będą postępować wbrew przymierzu, zwiedzie pochlebstwami do odstępstwa, lecz lud tych, którzy znają swojego Boga, umocni się i będą działać.
[33] A roztropni wśród ludu doprowadzą wielu do właściwego poznania; lecz przez pewien czas padać będą od miecza i ognia, od uprowadzenia i rabunku.
[34] A gdy będą padać, doznają małej pomocy; i wielu przyłączy się do nich obłudnie.
[35] Nawet niektórzy spośród roztropnych upadną, aby wśród nich nastąpiło wypławienie, oczyszczenie i wybielenie aż do czasu ostatecznego, gdyż to jeszcze potrwa pewien czas.

[36] Este rei fará segundo a sua vontade, e se levantará, e se engrandecerá sobre todo deus; contra o Deus dos deuses falará coisas incríveis e será próspero, até que se cumpra a indignação; porque aquilo que está determinado será feito.

[37] Não terá respeito aos deuses de seus pais, nem ao desejo de mulheres, nem a qualquer deus, porque sobre tudo se engrandecerá.

[38] Mas, em lugar dos deuses, honrará o deus das fortalezas; a um deus que seus pais não conheceram, honrará com ouro, com prata, com pedras preciosas e coisas agradáveis.

[39] Com o auxílio de um deus estranho, agirá contra as poderosas fortalezas, e aos que o reconhecerem, multiplicar-lhes-á a honra, e fá-los-á reinar sobre muitos, e lhes repartirá a terra por prêmio.

[40] No tempo do fim, o rei do Sul lutará com ele, e o rei do Norte arremeterá contra ele com carros, cavaleiros e com muitos navios, e entrará nas suas terras, e as inundará, e passará.

[41] Entrará também na terra gloriosa, e muitos sucumbirão, mas do seu poder escaparão estes: Edom, e Moabe, e as primícias dos filhos de Amom.

[42] Estenderá a mão também contra as terras, e a terra do Egito não escapará.

[43] Apoderar-se-á dos tesouros de ouro e de prata e de todas as coisas preciosas do Egito; os líbios e os etíopes o seguirão.

[36] A król zrobi, jak będzie chciał; będzie się wynosił i wywyższał ponad wszelkie bóstwo; i przeciwko Bogu bogów dziwne rzeczy będzie wygadywał, i będzie miał powodzenie, aż dopełni się miara gniewu, bo to, co jest postanowione, wypełni się.

[37] Ani o bogów swoich ojców nie będzie się troszczył, nie będzie się troszczył o ulubieńca kobiet ani o żadnego boga, bo wyniesie się ponad wszystkich.

[38] Zamiast tego będzie czcił boga warowni; złotem, srebrem, drogimi kamieniami i kosztownościami będzie czcił boga, którego nie znali jego ojcowie.

[39] Do warownych grodów wprowadzi lud obcego boga; tych, którzy go uznają, obsypie zaszczytami, nada im władzę nad wieloma i w nagrodę obdziela ziemią.

[40] A w czasach ostatecznych zetrze się z nim król południa. Lecz król północy uderzy na niego z wozami, jeźdźcami i z wielu okrętami; wtargnie do krajów i zaleje je jak powódź.

[41] Wtargnie i do prześlicznej ziemi, a wtedy padną dziesiątki tysięcy; lecz rąk jego ujdą: Edom i Moab, i główna część Amonitów.

[42] A gdy wyciągnie swoją rękę po kraje, nawet ziemia egipska nie ocaleje.

[43] Opanuje on skarby złota i srebra i wszystkie klejnoty egipskie. Libijczycy i Kuszyci pójdą w jego orszaku.

[44] Mas, pelos rumores do Oriente e do Norte, será perturbado e sairá com grande furor, para destruir e exterminar a muitos.
[45] Armará as suas tendas palacianas entre os mares contra o glorioso monte santo; mas chegará ao seu fim, e não haverá quem o socorra.

Daniel 12

O tempo do fim

[1] Nesse tempo, se levantará Miguel, o grande príncipe, o defensor dos filhos do teu povo, e haverá tempo de angústia, qual nunca houve, desde que houve nação até àquele tempo; mas, naquele tempo, será salvo o teu povo, todo aquele que for achado inscrito no livro.

[2] Muitos dos que dormem no pó da terra ressuscitarão, uns para a vida eterna, e outros para vergonha e horror eterno.

[3] Os que forem sábios, pois, resplandecerão como o fulgor do firmamento; e os que a muitos conduzirem à justiça, como as estrelas, sempre e eternamente.

[4] Tu, porém, Daniel, encerra as palavras e sela o livro, até ao tempo do fim; muitos o esquadrinharão, e o saber se multiplicará.

[5] Então, eu, Daniel, olhei, e eis que estavam em pé outros dois, um, de um lado do rio, o outro, do outro lado.

[44] Wtem przestraszą go wieści ze wschodu i północy, dlatego wyruszy w wielkiej złości, aby wygubić i wytępić wielu.
[45] I rozbije wspaniałe swoje namioty między morzem i prześliczną świętą górą. Wtedy dojdzie do swojego kresu i nikt mu nie pomoże.

Daniela 12

Czasy ostateczne

[1] W owym czasie powstanie Michał, wielki książę, który jest orędownikiem synów twojego ludu, a nastanie czas takiego ucisku, jakiego nigdy nie było, odkąd istnieją narody, aż do owego czasu. W owym to czasie wybawiony będzie twój lud, każdy, kto jest wpisany do księgi żywota.
[2] A wielu z tych, którzy śpią w prochu ziemi, obudzą się, jedni do żywota wiecznego, a drudzy na hańbę i wieczne potępienie.

[3] Lecz roztropni jaśnieć będą jak jasność na sklepieniu niebieskim, a ci, którzy wielu wiodą do sprawiedliwości, jak gwiazdy na wieki wieczne.

[4] Ale ty, Danielu, zamknij te słowa i zapieczętuj księgę aż do czasu ostatecznego! Wielu będzie to badać i wzrośnie poznanie.
[5] A gdy ja, Daniel, spojrzałem, oto dwaj inni aniołowie stali, jeden z tej strony rzeki, a drugi z tamtej strony rzeki.

[6] Um deles disse ao homem vestido de linho, que estava sobre as águas do rio: Quando se cumprirão estas maravilhas?

[6] I rzekłem do męża obleczonego w szatę lnianą, który stał nad wodą rzeki: Kiedy przyjdzie koniec tych dziwnych rzeczy?

[7] Ouvi o homem vestido de linho, que estava sobre as águas do rio, quando levantou a mão direita e a esquerda ao céu e jurou, por aquele que vive eternamente, que isso seria depois de um tempo, dois tempos e metade de um tempo. E, quando se acabar a destruição do poder do povo santo, estas coisas todas se cumprirão.

[7] Wtedy usłyszałem, jak mąż obleczony w szatę lnianą, który stał nad wodami rzeki, podniósł prawicę i lewicę ku niebu i przysięgał na tego, który żyje wiecznie: Będzie to trwało czas wyznaczony, dwa czasy i pół czasu, a gdy doszczętnie będzie zniszczona, wtedy się to wszystko spełni.

[8] Eu ouvi, porém não entendi; então, eu disse: meu senhor, qual será o fim destas coisas?

[8] Wprawdzie słyszałem to, lecz tego nie rozumiałem, i rzekłem: Panie mój! Jakiż jest koniec tych rzeczy?

[9] Ele respondeu: Vai, Daniel, porque estas palavras estão encerradas e seladas até ao tempo do fim.

[9] Wtedy rzekł: Idź, Danielu, bo słowa są zamknięte i zapieczętowane aż do czasu ostatecznego.

[10] Muitos serão purificados, embranquecidos e provados; mas os perversos procederão perversamente, e nenhum deles entenderá, mas os sábios entenderão.

[10] Wielu będzie oczyszczonych, wybielonych i wypławionych, lecz bezbożni będą postępować bezbożnie. Żaden bezbożny nie będzie miał poznania, lecz roztropni będą mieli poznanie.

[11] Depois do tempo em que o sacrifício diário for tirado, e posta a abominação desoladora, haverá ainda mil duzentos e noventa dias.

[11] Od czasu zniesienia stałej ofiary codziennej i postawienia obrzydliwości spustoszenia upłynie tysiąc dwieście dziewięćdziesiąt dni.

[12] Bem-aventurado o que espera e chega até mil trezentos e trinta e cinco dias.

[12] Błogosławiony ten, kto wytrwa i dożyje do tysiąca trzystu trzydziestu pięciu dni.

[13] Tu, porém, segue o teu caminho até ao fim; pois descansarás e, ao fim dos dias, te levantarás para receber a tua herança.

[13] Lecz ty idź swoją drogą, aż przyjdzie koniec; i spoczniesz, i powstaniesz do swojego losu u kresu dni.

Oseias	Ozeasza

Oseias 1

O casamento de Oseias, símbolo da infidelidade de Israel

[1] Palavra do SENHOR, que foi dirigida a Oseias, filho de Beeri, nos dias de Uzias, Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá, e nos dias de Jeroboão, filho de Joás, rei de Israel.

[2] Quando, pela primeira vez, falou o SENHOR por intermédio de Oseias, então, o SENHOR lhe disse: Vai, toma uma mulher de prostituições e terás filhos de prostituição, porque a terra se prostituiu, desviando-se do SENHOR.

[3] Foi-se, pois, e tomou a Gômer, filha de Diblaim, e ela concebeu e lhe deu um filho.

[4] Disse-lhe o SENHOR: Põe-lhe o nome de Jezreel, porque, daqui a pouco, castigarei, pelo sangue de Jezreel, a casa de Jeú e farei cessar o reino da casa de Israel.

[5] Naquele dia, quebrarei o arco de Israel no vale de Jezreel.

[6] Tornou ela a conceber e deu à luz uma filha. Disse o SENHOR a Oseias: Põe-lhe o nome de Desfavorecida, porque eu não mais tornarei a favorecer a casa de Israel, para lhe perdoar.

[7] Porém da casa de Judá me compadecerei e os salvarei pelo SENHOR, seu Deus, pois não os salvarei pelo arco, nem pela espada, nem pela guerra, nem pelos cavalos, nem pelos cavaleiros.

Ozeasza 1

Niewierna żona Ozeasza i jej dzieci

[1] Słowo Pana, które doszło Ozeasza, syna Beeriego, w czasach Uzjasza, Jotama, Achaza, Hiskiasza, królów judzkich, i w czasach Jeroboama, syna Joasa, króla izraelskiego.

[2] Początek poselstwa Pana przez Ozeasza. Pan rzekł do Ozeasza: Idź, weź sobie za żonę nierządnicę i miej z nią dzieci z nierządu, gdyż kraj przez nierząd stale odwraca się od Pana.

[3] Poszedł więc i pojął Gomerę, córkę Diblaima; a ona poczęła i urodziła mu syna.

[4] I rzekł Pan do niego: Daj mu na imię Jezreel, bo już wkrótce pomszczę się za przelew krwi w Jezreelu na domu Jehu i położę kres królestwu domu Izraela.

[5] W owym dniu złamię łuk Izraela na równinie Jezreel.

[6] Potem znowu poczęła i urodziła córkę. I rzekł Pan do niego: Daj jej na imię Niemiłowana, bo już nie będę dłużej okazywał miłości domowi Izraela ani im nigdy nie przebaczę.

[7] Lecz nad domem Judy zmiłuję się i wybawię ich przez Pana, ich Boga, ale nie wybawię ich za pomocą łuku ani miecza, ani wojny, ani koni, ani jazdy.

[8] Depois de haver desmamado a Desfavorecida, concebeu e deu à luz um filho.

[9] Disse o SENHOR a Oseias: Põe-lhe o nome de Não-Meu-Povo, porque vós não sois meu povo, nem eu serei vosso Deus.

[10] Todavia, o número dos filhos de Israel será como a areia do mar, que se não pode medir, nem contar; e acontecerá que, no lugar onde se lhes dizia: Vós não sois meu povo, se lhes dirá: Vós sois filhos do Deus vivo.

[11] Os filhos de Judá e os filhos de Israel se congregarão, e constituirão sobre si uma só cabeça, e subirão da terra, porque grande será o dia de Jezreel.

Oseias 2

[1] Chamai a vosso irmão Meu-Povo e a vossa irmã, Favor.

A infidelidade do povo e a fidelidade de Deus

[2] Repreendei vossa mãe, repreendei-a, porque ela não é minha mulher, e eu não sou seu marido, para que ela afaste as suas prostituições de sua presença e os seus adultérios de entre os seus seios;

[3] para que eu não a deixe despida, e a ponha como no dia em que nasceu, e a torne semelhante a um deserto, e a faça como terra seca, e a mate à sede,

[4] e não me compadeça de seus filhos, porque são filhos de prostituições.

[8] A gdy odstawiła od piersi Niemiłowaną, jeszcze raz poczęła i urodziła syna.

[9] I rzekł Pan: Daj mu na imię Niemójlud, bo wy nie jesteście moim ludem, a Ja nie jestem waszym Bogiem.

Ozeasza 2

Miłość Pana do niewiernego ludu

[1] A liczba synów Izraela będzie jak piasek morski, którego nie można ani zmierzyć, ani zliczyć. I będzie tak, że zamiast mówić do nich: Wy nie jesteście moim ludem, będzie się do nich mówiło: Synami Boga żywego jesteście.

[2] Potem zbiorą się razem synowie Judy i synowie Izraela i ustanowią nad sobą jedną głowę, i wyruszą z kraju, bo będzie wielki dzień Jezreela.

[3] Mówcie do swoich braci: Ludu mój! A do swoich sióstr: Umiłowane!

[4] Oskarżajcie waszą matkę, oskarżajcie, gdyż ona nie jest moją żoną, a ja nie jestem jej mężem, niech usunie znaki swojego nierządu ze swojego oblicza, a znaki swojego cudzołóstwa spomiędzy swoich piersi.

[5] Bo inaczej rozbiorę ją do naga i ukażę ją taką, jaką była w dzień swojego narodzenia, i uczynię ją podobną do pustyni, i sprawię, że będzie jak wyschnięta ziemia, i umrze z pragnienia.

[6] Nie będę także miłował jej dzieci, gdyż są dziećmi nierządu,

[5] Pois sua mãe se prostituiu; aquela que os concebeu houve-se torpemente, porque diz: Irei atrás de meus amantes, que me dão o meu pão e a minha água, a minha lã e o meu linho, o meu óleo e as minhas bebidas.

[7] Bo ich matka uprawiała nierząd, a ich rodzicielka postępowała bezwstydnie. Mówiła bowiem: Pobiegnę za moimi kochankami, którzy mi dają chleb i wodę, wełnę i len, oliwę i napój.

[6] Portanto, eis que cercarei o seu caminho com espinhos; e levantarei um muro contra ela, para que ela não ache as suas veredas.

[8] Dlatego oto Ja zagrodzę jej drogę cierniem i odgrodzę ją murem tak, że nie znajdzie swoich ścieżek.

[7] Ela irá em seguimento de seus amantes, porém não os alcançará; buscá-los-á, sem, contudo, os achar; então, dirá: Irei e tornarei para o meu primeiro marido, porque melhor me ia então do que agora.

[9] Gdy będzie biegać za swoimi kochankami, nie dogoni ich, a gdy szukać ich będzie, nie znajdzie. Wtedy powie: Nuże, wrócę do pierwszego swojego męża, gdyż wtedy mi było lepiej niż teraz.

[8] Ela, pois, não soube que eu é que lhe dei o trigo, e o vinho, e o óleo, e lhe multipliquei a prata e o ouro, que eles usaram para Baal.

[10] Ale ona nie wie, że to Ja dawałem jej zboże, moszcz i oliwę, dawałem jej w obfitości srebro i złoto, z którego oni robili Baala.

[9] Portanto, tornar-me-ei, e reterei, a seu tempo, o meu trigo e o meu vinho, e arrebatarei a minha lã e o meu linho, que lhe deviam cobrir a nudez.

[11] Dlatego zabiorę w swoim czasie z powrotem swoje zboże i swój moszcz w porze właściwej i pozbawię ją mojej wełny i mojego lnu, którym okrywała swoją nagość.

[10] Agora, descobrirei as suas vergonhas aos olhos dos seus amantes, e ninguém a livrará da minha mão.

[12] A teraz obnażę ją na oczach jej kochanków i nikt jej nie wyrwie z mojej ręki.

[11] Farei cessar todo o seu gozo, as suas Festas de Lua Nova, os seus sábados e todas as suas solenidades.

[13] I położę kres wszelkiemu jej weselu, jej świętom, jej nowiom, jej sabatom i wszelkim jej uroczystościom.

[12] Devastarei a sua vide e a sua figueira, de que ela diz: Esta é a paga que me deram os meus amantes; eu, pois, farei delas um bosque, e as bestas-feras do campo as devorarão.

[14] I spustoszę jej winnice i jej figowe sady, o których mówiła: To jest zapłata, którą mi dali moi kochankowie. I zamienię je w leśną gęstwinę, z której się żywią zwierzęta polne.

[13] Castigá-la-ei pelos dias dos baalins, nos quais lhes queimou incenso, e se adornou com as suas arrecadas e com as suas jóias, e andou atrás de seus amantes, mas de mim se esqueceu, diz o SENHOR.

[14] Portanto, eis que eu a atrairei, e a levarei para o deserto, e lhe falarei ao coração.

[15] E lhe darei, dali, as suas vinhas e o vale de Acor por porta de esperança; será ela obsequiosa como nos dias da sua mocidade e como no dia em que subiu da terra do Egito.

[16] Naquele dia, diz o SENHOR, ela me chamará: Meu marido e já não me chamará: Meu Baal.

[17] Da sua boca tirarei os nomes dos baalins, e não mais se lembrará desses nomes.

[18] Naquele dia, farei a favor dela aliança com as bestas-feras do campo, e com as aves do céu, e com os répteis da terra; e tirarei desta o arco, e a espada, e a guerra e farei o meu povo repousar em segurança.

[19] Desposar-te-ei comigo para sempre; desposar-te-ei comigo em justiça, e em juízo, e em benignidade, e em misericórdias;

[20] desposar-te-ei comigo em fidelidade, e conhecerás ao SENHOR.

[21] Naquele dia, eu serei obsequioso, diz o SENHOR, obsequioso aos céus, e estes, à terra;

[22] a terra, obsequiosa ao trigo, e ao vinho, e ao óleo; e estes, a Jezreel.

[15] I pomszczę się na niej za dni Baalów, którym spalała ofiary, i strojąc się w swoje obrączki i klejnoty, chodziła za swoimi kochankami, lecz o mnie zapomniała - mówi Pan.

[16] Dlatego teraz Ja zwabię ją i zaprowadzę na pustynię, i przemówię do jej serca.

[17] I dam jej tam winnice, a z doliny Achor uczynię bramę nadziei, i słuchać mnie tam będzie jak w dniach młodości i jak w dzień swojego wyjścia z ziemi egipskiej.

[18] W owym dniu - mówi Pan - powie do mnie: Mężu mój! I nigdy już nie powie do mnie: Baalu mój!

[19] Wtedy usunę z jej ust imiona Baalów, tak że ich imion nie będzie się już wspominać.

[20] W owym dniu ustanowię dla niej przymierze ze zwierzętami polnymi i ptactwem niebieskim, i płazami ziemi, a łuk i miecz, i wojnę zniosę z ziemi i sprawię, że będzie mieszkać bezpiecznie.

[21] I zaręczę cię z sobą na wieki; zaręczę cię z sobą na zasadzie sprawiedliwości i prawa, miłości i zmiłowania.

[22] I zaręczę cię z sobą na zasadzie wierności, i poznasz Pana.

[23] W owym dniu wysłucham - mówi Pan - wysłucham nieba, a ono wysłucha ziemi,

[24] A ziemia wysłucha zboża, moszczu i oliwy, a te wysłuchają Jezreela.

[23] Semearei Israel para mim na terra e compadecer-me-ei da Desfavorecida; e a Não-Meu-Povo direi: Tu és o meu povo! Ele dirá: Tu és o meu Deus!

[25] I zasieję sobie lud w kraju, i zmiłuję się nad Niemiłowaną, i powiem do Nie-ludu: Ty jesteś moim ludem, a on powie: Boże mój!

Oseias 3

A longanimidade de Deus

[1] Disse-me o SENHOR: Vai outra vez, ama uma mulher, amada de seu amigo e adúltera, como o SENHOR ama os filhos de Israel, embora eles olhem para outros deuses e amem bolos de passas.

[2] Comprei-a, pois, para mim por quinze peças de prata e um ômer e meio de cevada;

[3] e lhe disse: tu esperarás por mim muitos dias; não te prostituirás, nem serás de outro homem; assim também eu esperarei por ti.

[4] Porque os filhos de Israel ficarão por muitos dias sem rei, sem príncipe, sem sacrifício, sem coluna, sem estola sacerdotal ou ídolos do lar.

[5] Depois, tornarão os filhos de Israel, e buscarão ao SENHOR, seu Deus, e a Davi, seu rei; e, nos últimos dias, tremendo, se aproximarão do SENHOR e da sua bondade.

Ozeasza 3

Miłość proroka obrazem miłości Boga do ludu

[1] Potem Pan rzekł do mnie: Idź, pokochaj jeszcze kobietę, która kocha innego i cudzołoży, tak jak Pan miłuje synów Izraela, chociaż oni zwracają się do innych bogów i lubią placki z rodzynkami.

[2] Nabyłem ją więc sobie za piętnaście srebrników i za półtora korca jęczmienia

[3] I powiedziałem do niej: Siedź spokojnie u mnie przez wiele dni, nie uprawiaj nierządu i nie oddawaj się innemu mężczyźnie, ja też nie zbliżę się do ciebie!

[4] Gdyż synowie Izraela będą przez dłuższy czas bez króla i bez księcia, bez ofiary i bez posągu, bez efodu i bez terafów.

[5] Potem synowie Izraela się nawrócą i znów będą szukać Pana, swojego Boga, i Dawida, swojego króla, i w dniach ostatecznych z bojaźnią zwrócą się do Pana i jego dobroci.

Oseias 4

Corrupção geral de Israel

[1] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, filhos de Israel, porque o SENHOR tem uma contenda com os habitantes da terra, porque nela não há verdade, nem amor, nem conhecimento de Deus.

Ozeasza 4

Skarga Boga na powszechne zepsucie

[1] Słuchajcie słowa Pana, synowie Izraela, bo Pan ma powód do skargi na mieszkańców kraju: Nie ma w kraju ani wierności, ani miłości, ani poznania Boga.

[2] O que só prevalece é perjurar, mentir, matar, furtar e adulterar, e há arrombamentos e homicídios sobre homicídios.

[3] Por isso, a terra está de luto, e todo o que mora nela desfalece, com os animais do campo e com as aves do céu; e até os peixes do mar perecem.

[4] Todavia, ninguém contenda, ninguém repreenda; porque o teu povo é como os sacerdotes aos quais acusa.

[5] Por isso, tropeçarás de dia, e o profeta contigo tropeçará de noite; e destruirei a tua mãe.

[6] O meu povo está sendo destruído, porque lhe falta o conhecimento. Porque tu, sacerdote, rejeitaste o conhecimento, também eu te rejeitarei, para que não sejas sacerdote diante de mim; visto que te esqueceste da lei do teu Deus, também eu me esquecerei de teus filhos.

[7] Quanto mais estes se multiplicaram, tanto mais contra mim pecaram; eu mudarei a sua honra em vergonha.

[8] Alimentam-se do pecado do meu povo e da maldade dele têm desejo ardente.

[9] Por isso, como é o povo, assim é o sacerdote; castigá-lo-ei pelo seu procedimento e lhe darei o pago das suas obras.

[10] Comerão, mas não se fartarão; entregar-se-ão à sensualidade, mas não se multiplicarão, porque ao SENHOR deixaram de adorar.

[2] Jest natomiast krzywoprzysięstwo, kłamstwo, zabójstwo, kradzież, cudzołóstwo, rabunek, morderstwa idą za morderstwami.

[3] Dlatego kraj okrywa się żałobą i mdleją wszyscy jego mieszkańcy wraz ze zwierzętami polnymi i ptactwem niebieskim, nawet i ryby morskie giną.

[4] Lecz niech nikt nie oskarża i niech nikt nie robi zarzutów, gdyż z tobą wiodę spór, kapłanie!

[5] Dlatego potkniesz się za dnia, a wraz z tobą potknie się i prorok w nocy; prowadzisz swój lud do zguby.

[6] Lud mój ginie, gdyż brak mu poznania; ponieważ ty odrzuciłeś poznanie, i Ja ciebie odrzucę, abyś mi nie był kapłanem, a ponieważ zapomniałeś o zakonie swojego Boga, Ja też zapomnę o twoich dzieciach.

[7] Im więcej ich jest, tym więcej grzeszą przeciwko mnie, swoją chwałę zamienili w hańbę.

[8] Żyją z ofiar za grzech mojego ludu i pożądają ich winy.

[9] Dlatego stanie się z ludem to, co z kapłanem; ukarzę ich za ich postępowanie i odpłacę im za ich uczynki.

[10] Gdy będą jedli, nie nasycą się; będą uprawiali nierząd, lecz się nie rozmnożą, gdyż opuścili Pana, oddając się wszeteczeństwu.

[11] A sensualidade, o vinho e o mosto tiram o entendimento.

[12] O meu povo consulta o seu pedaço de madeira, e a sua vara lhe dá resposta; porque um espírito de prostituição os enganou, eles, prostituindo-se, abandonaram o seu Deus.

[13] Sacrificam sobre o cimo dos montes e queimam incenso sobre os outeiros, debaixo do carvalho, dos choupos e dos terebintos, porque é boa a sua sombra; por isso, vossas filhas se prostituem, e as vossas noras adulteram.

[14] Não castigarei vossas filhas, que se prostituem, nem vossas noras, quando adulteram, porque os homens mesmos se retiram com as meretrizes e com as prostitutas cultuais sacrificam, pois o povo que não tem entendimento corre para a sua perdição.

[15] Ainda que tu, ó Israel, queres prostituir-te, contudo, não se faça culpado Judá; nem venhais a Gilgal e não subais a Bete-Áven, nem jureis, dizendo: Vive o SENHOR.

[16] Como vaca rebelde, se rebelou Israel; será que o SENHOR o apascenta como a um cordeiro em vasta campina?

[17] Efraim está entregue aos ídolos; é deixá-lo.

[18] Tendo acabado de beber, eles se entregam à prostituição; os seus príncipes amam apaixonadamente a desonra.

[11] Wino i moszcz odbiera rozum.

[12] Mój lud radzi się swojego drewna, a jego kij daje mu wyrocznię, gdyż duch wszeteczeństwa ich omamił, a cudzołożąc odstąpili od swojego Boga.

[13] Na szczytach gór składają ofiary, a na pagórkach spalają kadzidła, pod dębem, pod białą topolą i pod terebintem, bo ich cień jest przyjemny. Dlatego wasze córki oddają się nierządowi, a wasze młode kobiety cudzołożą.

[14] Nie będę karał waszych córek za ich nierząd ani waszych młodych kobiet za ich cudzołóstwo; gdyż oni sami odchodzą na bok z nierządnicami i razem z wszetecznicami składają ofiary, a lud nierozumny ginie.

[15] Jeżeli ty, Izraelu, hołdujesz nierządowi, niech Juda nie ściąga na siebie winy! Nie chodźcie więc do Gilgal i nie pielgrzymujcie do Bet-Awen, i nie przysięgajcie mówiąc: Jak żyje Pan!

[16] Jeżeli Izrael znarowił się jak krowa narowista, to czy Pan ma ich paść jak jagnię na rozległej łące?

[17] Efraim zaprzyjaźniony jest z bałwanami, związał się z gronem pijaków!

[18] Ustawicznie uprawiają nierząd, bardziej kochają hańbę niż swoją chwałę.

[19] O vento os envolveu nas suas asas; e envergonhar-se-ão por causa dos seus sacrifícios.

Oseias 5

Repreensão contra sacerdotes e príncipes

[1] Ouvi isto, ó sacerdotes; escutai, ó casa de Israel; e dai ouvidos, ó casa do rei, porque este juízo é contra vós outros, visto que fostes um laço em Mispa e rede estendida sobre o Tabor.

[2] Na prática de excessos, vos aprofundastes; mas eu castigarei a todos eles.

[3] Conheço a Efraim, e Israel não me está oculto; porque, agora, te tens prostituído, ó Efraim, e Israel está contaminado.

[4] O seu proceder não lhes permite voltar para o seu Deus, porque um espírito de prostituição está no meio deles, e não conhecem ao SENHOR.

[5] A soberba de Israel, abertamente, o acusa; Israel e Efraim cairão por causa da sua iniqüidade, e Judá cairá juntamente com eles.

[6] Estes irão com os seus rebanhos e o seu gado à procura do SENHOR, porém não o acharão; ele se retirou deles.

[7] Aleivosamente se houveram contra o SENHOR, porque geraram filhos bastardos; agora, a Festa da Lua Nova os consumirá com as suas porções.

[8] Tocai a trombeta em Gibeá e em Ramá tocai a rebate! Levantai gritos em Bete-Áven! Cuidado, Benjamim!

[19] Wicher rozniesie ich na swoich skrzydłach, a wtedy doznają hańby z powodu swoich ołtarzy.

Ozeasza 5

Rozprawa z przewodnikami ludu

[1] Słuchajcie tego, wy kapłani, uważaj, domu Izraela, i nakłoń ucha, domu królewski, gdyż sąd was dosięgnie! Staliście się bowiem sidłem dla Mispy i siecią rozciągniętą na Taborze,

[2] I dołem głębokim w Szittim; lecz Ja ukarzę ich wszystkich!

[3] Ja znam Efraima, a Izrael nie jest skryty przede mną. To ty, Efraimie, uprawiałeś nierząd, a Izrael jest skalany.

[4] Ich uczynki nie pozwalają im zawrócić do swojego Boga, gdyż duch wszeteczeństwa jest w ich sercu, tak że nie znają Pana.

[5] Tak więc pycha Izraela świadczy przeciwko niemu; dlatego Izrael i Efraim upadnie z powodu swojej winy, upadnie też z nimi Juda.

[6] Potem przyjdą ze swoimi trzodami i ze swoim bydłem szukać Pana, lecz go nie znajdą, wyrzekł się ich bowiem.

[7] Dopuścili się zdrady wobec Pana, napłodzili dzieci nieprawego łoża, dlatego niszczyciel pożre ich wraz z ich rolami.

[8] Zatrąbcie na rogu w Gibei, na trąbie w Ramie, uderzcie na alarm w Bet-Awen, siejcie popłoch w Beniaminie!

[9] Efraim tornar-se-á assolação no dia do castigo; entre as tribos de Israel, tornei conhecido o que se cumprirá.
[10] Os príncipes de Judá são como os que mudam os marcos; derramarei, pois, o meu furor sobre eles como água.
[11] Efraim está oprimido e quebrantado pelo castigo, porque foi do seu agrado andar após a vaidade.
[12] Portanto, para Efraim serei como a traça e para a casa de Judá, como a podridão.
[13] Quando Efraim viu a sua enfermidade, e Judá, a sua chaga, subiu Efraim à Assíria e se dirigiu ao rei principal, que o acudisse; mas ele não poderá curá-los, nem sarar a sua chaga.
[14] Porque para Efraim serei como um leão e como um leãozinho, para a casa de Judá; eu, eu mesmo, os despedaçarei e ir-me-ei embora; arrebatá-los-ei, e não haverá quem os livre.

Conversão insincera

[15] Irei e voltarei para o meu lugar, até que se reconheçam culpados e busquem a minha face; estando eles angustiados, cedo me buscarão, dizendo:

Oseias 6

[1] Vinde, e tornemos para o SENHOR, porque ele nos despedaçou e nos sarará; fez a ferida e a ligará.
[2] Depois de dois dias, nos revigorará; ao terceiro dia, nos levantará, e viveremos diante dele.

[9] Efraim stanie się pustkowiem w dniu kaźni; nieodmiennny los zwiastuję plemionom Izraela.
[10] Książęta judzcy postępują jak ci, którzy przesuwają granicę; wyleję na nich swój gniew jak wodę.
[11] Efraim dopuszcza się gwałtu, łamie prawo, gdyż chętnie chodził za marnymi bożyszczami.
[12] Lecz Ja jestem dla Efraima jak mól, a dla domu Judy jak próchnica.
[13] Gdy Efraim zauważył swoją chorobę, a Juda swoją ropiejącą ranę, udał się Efraim do Asyrii, a Juda do wielkiego króla; lecz on nie może was uleczyć ani zagoić waszej rany.
[14] Bo Ja wystąpię przeciw Efraimowi jak lew, a przeciw domowi Judy jak lwię; Ja sam rozszarpię i odejdę, Ja porwę i nikt ich nie wyratuje.
[15] Znowu wrócę na swoje miejsce, aż zaczną szukać w skrusze mojego oblicza, zatęsknią za mną w swojej niedoli.

Ozeasza 6

Nieszczerość nawróconego ludu

[1] Chodźcie, zawróćmy do Pana! On nas rozszarpał, On nas też uleczy, zranił i opatrzy nasze rany!
[2] Po dwóch dniach wskrzesi nas do życia, trzeciego dnia podniesie nas i będziemy żyli przed jego obliczem.

[3] Conheçamos e prossigamos em conhecer ao SENHOR; como a alva, a sua vinda é certa; e ele descerá sobre nós como a chuva, como chuva serôdia que rega a terra.

[4] Que te farei, ó Efraim? Que te farei, ó Judá? Porque o vosso amor é como a nuvem da manhã e como o orvalho da madrugada, que cedo passa.

[5] Por isso, os abati por meio dos profetas; pela palavra da minha boca, os matei; e os meus juízos sairão como a luz.

[6] Pois misericórdia quero, e não sacrifício, e o conhecimento de Deus, mais do que holocaustos.

[7] Mas eles transgrediram a aliança, como Adão; eles se portaram aleivosamente contra mim.

[8] Gileade é a cidade dos que praticam a injustiça, manchada de sangue.

[9] Como hordas de salteadores que espreitam alguém, assim é a companhia dos sacerdotes, pois matam no caminho para Siquém; praticam abominações.

[10] Vejo uma coisa horrenda na casa de Israel: ali está a prostituição de Efraim; Israel está contaminado.

[11] Também tu, ó Judá, serás ceifado.

Oseias 7

Iniquidade dos reis e príncipes

[1] Quando me disponho a mudar a sorte do meu povo e a sarar a Israel, se descobre a iniqüidade de Efraim, como também a maldade de Samaria, porque praticam a

[3] Starajmy się więc poznać, usilnie poznać Pana; że go znajdziemy, pewne jest jak zorza poranna, i przyjdzie do nas jak deszcz, jak późny deszcz, który zrasza ziemię!

[4] Co ci mam uczynić, Efraimie? Co ci mam uczynić, Judo? Wszak wasza miłość jest jak obłok poranny i jak rosa, która szybko znika.

[5] Dlatego ociosywałem ich przez proroków, zabijałem ich słowami moich ust, i moje prawo wzeszło jak światłość.

[6] Gdyż miłości chcę, a nie ofiary, i poznania Boga, nie całopaleń.

[7] Lecz oni zerwali przymierze już w Adam, tam mi się sprzeniewierzyli.

[8] Gilead jest miastem złoczyńców, splamionym krwią.

[9] Zgraja kapłanów podobna jest do zbójców czyhających na ludzi, mordują na drodze do Sychem, popełniają czyny ohydne.

[10] W domu Izraela widziałem okropne rzeczy: Tam Efraim oddał się wszeteczeństwu, Izrael się splugawił.

[11] Także dla ciebie, Judo, przygotowane jest żniwo.

Ozeasza 7

Nieprawość i odstępstwo Izraela

[1] Gdy odmienię los mojego ludu, gdy będę leczył Izraela, wtedy stanie się jawna wina Efraima i złość Samarii, gdyż popełniają

falsidade; por dentro há ladrões, e por fora rouba a horda de salteadores.

[2] Não dizem no seu coração que eu me lembro de toda a sua maldade; agora, pois, os seus próprios feitos os cercam; acham-se diante da minha face.

[3] Com a sua malícia, alegram ao rei e com as suas mentiras, aos príncipes.

[4] Todos eles são adúlteros: semelhantes ao forno aceso pelo padeiro, que somente cessa de atiçar o fogo desde que sovou a massa até que seja levedada.

[5] No dia da festa do nosso rei, os príncipes se tornaram doentes com o excitamento do vinho, e ele deu a mão aos escarnecedores.

[6] Porque prepararam o coração como um forno, enquanto estão de espreita; toda a noite, dorme o seu furor, mas, pela manhã, arde como labaredas de fogo.

[7] Todos eles são quentes como um forno e consomem os seus juízes; todos os seus reis caem; ninguém há, entre eles, que me invoque.

[8] Efraim se mistura com os povos e é um pão que não foi virado.

[9] Estrangeiros lhe comem a força, e ele não o sabe; também as cãs já se espalham sobre ele, e ele não o sabe.

[10] A soberba de Israel, abertamente, o acusa; todavia, não voltam para o SENHOR, seu Deus, nem o buscam em tudo isto.

oszustwa, złodziej włamuje się do środka, na zewnątrz rabują rozbójnicy.

[2] I nie myślą w swoim sercu, że Ja pamiętam o każdym ich złym czynie. Teraz osaczyły ich uczynki ich i są przede mną.

[3] Króla pozyskują sobie swoją złością, a książąt swoimi kłamstwami.

[4] Wszyscy cudzołożą, są jak rozpalony piec, w którym piekarz przestaje podtrzymywać ogień, by rozczynić ciasto aż do jego zakwaszenia.

[5] W uroczystym dniu naszego króla książęta upili się mocnym winem i wciągnęli go do towarzystwa naśmiewców.

[6] Bo ich serce jest gorące jak piec. Ich gniew, przez całą noc uśpiony, wybucha rano jak ogień płomieniem.

[7] Wszyscy są rozognieni jak piec i pożerają swoich władców; wszyscy ich królowie padają, nikt z nich nie woła do mnie.

[8] Efraim zmieszał się z narodami. Efraim stał się jak placek nie obrócony.

[9] Obcy zużywają jego siłę, a on o tym nie wie; nawet siwizna go przyprószyła, a on i tego nie wie.

[10] A choć pycha Izraela świadczy przeciwko niemu, jednak nie nawrócili się do Pana, swojego Boga, ani w tym wszystkim go nie szukali.

[11] Porque Efraim é como uma pomba enganada, sem entendimento; chamam o Egito e vão para a Assíria.

[12] Quando forem, sobre eles estenderei a minha rede e como aves do céu os farei descer; castigá-los-ei, segundo o que eles têm ouvido na sua congregação.

[13] Ai deles! Porque fugiram de mim; destruição sobre eles, porque se rebelaram contra mim! Eu os remiria, mas eles falam mentiras contra mim.

[14] Não clamam a mim de coração, mas dão uivos nas suas camas; para o trigo e para o vinho se ajuntam, mas contra mim se rebelam.

[15] Adestrei e fortaleci os seus braços; no entanto, maquinam contra mim.

[16] Eles voltam, mas não para o Altíssimo. Fizeram-se como um arco enganoso; caem à espada os seus príncipes, por causa da insolência da sua língua; este será o seu escárnio na terra do Egito.

[11] I Efraim stał się jak gołąb głupi i nierozumny: Wzywali Egipt i udawali się do Asyrii.

[12] Gdy tak chodzą, rozciągam nad nimi swoją sieć, ściągam ich w dół jak ptactwo niebieskie, łapię ich, gdy słyszę ich stado.

[13] Biada im, że uciekli ode mnie! Grozi im zguba, gdyż odstąpili ode mnie. A przecież to Ja ich wyzwoliłem; lecz oni rozsiewali o mnie kłamstwa.

[14] I nie wołają do mnie szczerze, lecz krzyczą na swoich łożach. Nakłuwają się z powodu zboża i wina i odstępują ode mnie.

[15] A Ja przecież wzmacniałem ich ramiona, oni zaś źle myśleli o mnie.

[16] Zwracają się do Baala, stali się jak łuk zawodny. Toteż ich książęta padną od miecza z powodu swego zuchwałego języka i będą pośmiewiskiem w ziemi egipskiej.

Oseias 8

O castigo está próximo

[1] Emboca a trombeta! Ele vem como a águia contra a casa do SENHOR, porque transgrediram a minha aliança e se rebelaram contra a minha lei.

[2] A mim, me invocam: Nosso Deus! Nós, Israel, te conhecemos.

[3] Israel rejeitou o bem; o inimigo o perseguirá.

[4] Eles estabeleceram reis, mas não da minha parte; constituíram príncipes, mas eu não o soube; da sua prata e do seu ouro

Ozeasza 8

Groźba kary za bałwochwalstwo Izraela

[1] Przyłóż trąbę do swoich ust jak stróż w domu Pana! Złamali bowiem moje przymierze i sprzeniewierzyli się mojemu zakonowi!

[2] Krzyczą do mnie: Znamy cię, Boże!

[3] Izrael odrzucił to, co dobre, niechże go ściga nieprzyjaciel!

[4] Powołują królów, lecz beze mnie, ustanawiają książąt, lecz bez mojej

fizeram ídolos para si, para serem destruídos.

[5] O teu bezerro, ó Samaria, é rejeitado; a minha ira se acende contra eles; até quando serão eles incapazes da inocência?

[6] Porque vem de Israel, é obra de artífice, não é Deus; mas em pedaços será desfeito o bezerro de Samaria.

[7] Porque semeiam ventos e segarão tormentas; não haverá seara; a erva não dará farinha; e, se a der, comê-la-ão os estrangeiros.

[8] Israel foi devorado; agora, está entre as nações como coisa de que ninguém se agrada,

[9] porque subiram à Assíria; o jumento montês anda solitário, mas Efraim mercou amores.

[10] Todavia, ainda que eles merquem socorros entre as nações, eu os congregarei; já começaram a ser diminuídos por causa da opressão do rei e dos príncipes.

[11] Porquanto Efraim multiplicou altares para pecar, estes lhe foram para pecar.

[12] Embora eu lhe escreva a minha lei em dez mil preceitos, estes seriam tidos como coisa estranha.

[13] Amam o sacrifício; por isso, sacrificam, pois gostam de carne e a comem, mas o SENHOR não os aceita; agora, se lembrará da sua iniqüidade e lhes castigará o pecado; eles voltarão para o Egito.

wiedzy. Ze swojego srebra i złota uczynili sobie bałwany na własną zgubę.

[5] Odrzuciłem twojego cielca, Samario! Zapłonął mój gniew przeciw nim. Jak długo dom Izraela pozostanie bez kary?

[6] A przecież on nie jest bogiem! Rzemieślnik go zrobił! Zaiste - w drzazgi rozleci się cielec Samarii.

[7] Bo sieją wiatr i będą zbierać burzę. Zboże nie ma kłosa, nie da więc mąki, a choćby nawet dało, obcy ją zjedzą.

[8] Zginął Izrael, jest teraz wśród ludów jak naczynie, na które nie ma popytu.

[9] Bo wybrali się do Asyrii - jak dziki osioł, który biega samotnie - do Egiptu, aby składać podarki miłosne.

[10] Chociaż je składają wśród ludów, Ja jednak wnet ich rozproszę, tak że przestaną na jakiś czas namaszczać królów i książęta.

[11] Zaiste, Efraim zbudował sobie liczne ołtarze, lecz stały się one ołtarzami grzechu.

[12] Chociaż spisałem mu wiele moich wskazań, to jednak lekce je sobie ważyli jako coś obcego.

[13] Lubią ofiary rzeźne i chętnie je składają, także mięso, i chętnie je jedzą, lecz Pan ich sobie nie upodobał. Będzie teraz pamiętał o ich przewinie i karać ich będzie za ich grzechy! Powrócą do Egiptu!

14 Porque Israel se esqueceu do seu Criador e edificou palácios, e Judá multiplicou cidades fortes; mas eu enviarei fogo contra as suas cidades, fogo que consumirá os seus palácios.

Oseias 9

Israel já antes castigado

1 Não te alegres, ó Israel, não exultes, como os povos; porque, com prostituir-te, abandonaste o teu Deus, amaste a paga de prostituição em todas as eiras de cereais.

2 A eira e o lagar não os manterão; e o vinho novo lhes faltará.

3 Na terra do SENHOR, não permanecerão; mas Efraim tornará ao Egito e na Assíria comerá coisa imunda.

4 Não derramarão libações de vinho ao SENHOR, nem os seus sacrifícios lhe serão agradáveis; seu pão será como pão de pranteadores, todos os que dele comerem serão imundos; porque o seu pão será exclusivamente para eles e não entrará na Casa do SENHOR.

5 Que fareis vós no dia da solenidade e no dia da festa do SENHOR?

6 Porque eis que eles se foram por causa da destruição, mas o Egito os ceifará, Mênfis os sepultará; as preciosidades da sua prata, as urtigas as possuirão; espinhos crescerão nas suas moradas.

7 Chegaram os dias do castigo, chegaram os dias da retribuição; Israel o saberá; o seu profeta é um insensato, o homem de espírito é um louco, por causa da

14 Izrael zapomiał o swoim Stworzycielu i zbudował sobie świątynie. Również Juda zbudował wiele miast obronnych. Ześlę więc ogień na jego miasta, aby zniszczył jego pałace.

Ozeasza 9

Izrael łupem obcych narodów

1 Nie raduj się, Izraelu, nie wesel się jak ludy, bo odwróciłeś się w nierządzie od swojego Boga i lubiłeś zapłatę za nierząd na wszystkich klepiskach zbożowych.

2 Klepisko i prasa nie będą ich żywiły, a wino zdradzi ich.

3 Nie pozostaną w ziemi Pana; Efraim powróci do Egiptu, a w Asyrii jeść będą nieczyste pokarmy.

4 Nie będą ofiarowali Panu wina ani też nie będą mu przygotowywali ofiar rzeźnych. Ich chleb będzie dla nich chlebem żałoby; wszyscy, którzy go spożywać będą, staną się nieczystymi, bo ich chleb jest tylko dla zaspokojenia ich głodu, nie wejdzie do świątyni Pana.

5 Co uczynicie w dzień uroczysty i w dzień święta Pana?

6 Bo oto muszą pójść do Asyrii, Egipt ich zbierze, Memfis ich pogrzebie. Ich srebrne kosztowności pokryje pokrzywa, a w ich namiotach wyrośnie głóg.

7 Nadeszły dni pomsty, nadeszły dni odpłaty. Izrael wtedy pozna, czy prorok jest głupcem, mąż natchniony szalonym, z powodu twoich win i wielkiej nienawiści.

abundância da tua iniqüidade, ó Israel, e o muito do teu ódio.

[8] O profeta é sentinela contra Efraim, ao lado de meu Deus, laço do passarinheiro em todos os seus caminhos e inimizade na casa do seu Deus.

[9] Mui profundamente se corromperam, como nos dias de Gibeá. O SENHOR se lembrará das suas injustiças e castigará os pecados deles.

[10] Achei a Israel como uvas no deserto, vi a vossos pais como as primícias da figueira nova; mas eles foram para Baal-Peor, e se consagraram à vergonhosa idolatria, e se tornaram abomináveis como aquilo que amaram.

[11] Quanto a Efraim, a sua glória voará como ave; não haverá nascimento, nem gravidez, nem concepção.

[12] Ainda que venham a criar seus filhos, eu os privarei deles, para que não fique nenhum homem. Ai deles, quando deles me apartar!

[13] Efraim, como planejei, seria como Tiro, plantado num lugar aprazível; mas Efraim levará seus filhos ao matador.

[14] Dá-lhes, ó SENHOR; que lhes darás? Dá-lhes um ventre estéril e seios secos.

[15] Toda a sua malícia se acha em Gilgal, porque ali passei a aborrecê-los; por causa da maldade das suas obras, os lançarei fora de minha casa; já não os amarei; todos os seus príncipes são rebeldes.

[16] Ferido está Efraim, secaram-se as suas raízes; não dará fruto; ainda que gere

[8] Efraim czyha przy namiocie proroka, sidło ptasznika jest zastawione na wszystkich jego drogach, nienawiść w domu jego Boga.

[9] Są zepsuci do głębi jak w dniach Gibei; Pan będzie pamiętał o ich przewinie, ukarze ich za ich grzechy.

[10] Znalazłem Izraela jak winne grona na pustyni, widziałem waszych ojców jak wczesną figę na drzewie figowym. Lecz gdy przyszli do Baal-Peor, oddali się hańbie, stali się ohydni jak to, co ukochali.

[11] Efraim jest jak ptak, odlatuje ich sława; nie będzie urodzeń ani brzemienności, ani poczęcia.

[12] A choćby odchowali swoje dzieci, osierocę ich, tak że nie będzie ludzi. Zaiste, biada im także, gdy się od nich odwrócę.

[13] Widziałem Efraima, jak czyni zwierzyną łowną swoich synów, Efraim wyprowadza swoich synów na rzeź.

[14] Daj im, Panie co im masz dać - daj im niepłodne łono i wyschnięte piersi!

[15] W Gilgal skupiła się cała ich złość; zaiste, tam ich znienawidziłem. Wypędzę ich ze swojego domu z powodu ich złych uczynków. Nie będę ich już miłował. Wszyscy ich książęta to buntownicy.

[16] Efraim jest powalony, ich korzeń usechł, nie wydają już owocu. Nawet gdy

filhos, eu matarei os mais queridos do seu ventre.

[17] O meu Deus os rejeitará, porque não o ouvem; e andarão errantes entre as nações.

porodzą, uśmiercę ukochane dzieci ich łona.

[17] Mój Bóg odrzuci ich, gdyż go nie słuchali; tułać się będą wśród ludów.

Oseias 10

Israel semeou malícia e segará destruição

[1] Israel é vide luxuriante, que dá o fruto; segundo a abundância do seu fruto, assim multiplicou os altares; quanto melhor a terra, tanto mais belas colunas fizeram.

[2] O seu coração é falso; por isso, serão culpados; o SENHOR quebrará os seus altares e deitará abaixo as colunas.

[3] Agora, pois, dirão eles: Não temos rei, porque não tememos ao SENHOR. E o rei, que faria por nós?

[4] Falam palavras vãs, jurando falsamente, fazendo aliança; por isso, brota o juízo como erva venenosa nos sulcos dos campos.

[5] Os moradores de Samaria serão atemorizados por causa do bezerro de Bete-Áven; o seu povo se lamentará por causa dele, e os sacerdotes idólatras tremerão por causa da sua glória, que já se foi.

[6] Também o bezerro será levado à Assíria como presente ao rei principal; Efraim se cobrirá de vexame, e Israel se envergonhará por causa de seu próprio capricho.

[7] O rei de Samaria será como lasca de madeira na superfície da água.

Ozeasza 10

Zniszczenie miejsc balwochwalczego kultu

[1] Izrael to bujny krzew winny, obficie owocujący. Im więcej miał owocu, tym więcej budował ołtarzy, im urodzajniejsza była jego ziemia, tym piękniejsze stawiał posągi.

[2] Nieszczere było ich serce, więc teraz poniosą karę. On sam zburzy ich ołtarze, rozbije ich posągi.

[3] Wszak mówią teraz: Nie mamy króla, gdyż nie boimy się Pana, a król - cóż może dla nas uczynić?

[4] Mówią puste słowa, przysięgają kłamliwie, zawierają przymierza; a prawo wybuja jak trujący chwast w bruzdach polnych.

[5] Obywatele Samarii drżą o cielca Bet-Awen. Tak, jego lud smuci się nad nim i opłakują go jego klechy, opłakują jego chwałę, ponieważ pójdzie od nich do niewoli.

[6] I przeniosą go do Asyrii w darze dla Wielkiego Króla; Efraim okryje się hańbą, a Izrael będzie się wstydził z powodu swojego bożka.

[7] Samaria będzie zburzona, jej król podobny do drzazgi na powierzchni wody.

[8] E os altos de Áven, pecado de Israel, serão destruídos; espinheiros e abrolhos crescerão sobre os seus altares; e aos montes se dirá: Cobri-nos! E aos outeiros: Caí sobre nós!

[9] Desde os dias de Gibeá, pecaste, ó Israel, e nisto permaneceste. A peleja contra os filhos da perversidade não há de alcançar-te em Gibeá?

[10] Castigarei o povo na medida do meu desejo; e congregar-se-ão contra eles os povos, quando eu o punir por causa de sua dupla transgressão.

[11] Porque Efraim era uma bezerra domada, que gostava de trilhar; coloquei o jugo sobre a formosura do seu pescoço; atrelei Efraim ao carro. Judá lavrará, Jacó lhe desfará os torrões.

[12] Então, eu disse: semeai para vós outros em justiça, ceifai segundo a misericórdia; arai o campo de pousio; porque é tempo de buscar ao SENHOR, até que ele venha, e chova a justiça sobre vós.

[13] Arastes a malícia, colhestes a perversidade; comestes o fruto da mentira, porque confiastes nos vossos carros e na multidão dos vossos valentes.

[14] Portanto, entre o teu povo se levantará tumulto de guerra, e todas as tuas fortalezas serão destruídas, como Salmã destruiu a Bete-Arbel no dia da guerra; as mães ali foram despedaçadas com seus filhos.

[8] I będą zniszczone wyżyny Bet-Awen, miejsca grzechu Izraela; cierń i oset wyrośnie na ich ołtarzach. Wtedy mówić będą do gór: Przykryjcie nas! a do pagórków: Padnijcie na nas!

[9] Od dni Gibei grzeszyłeś, Izraelu; tam wystąpili przeciwko mnie. Czy wojna nie dosięgnie ich w Gibei?

[10] Wystąpię przeciwko zbrodniarzom i ukarzę ich. Ludy zbiorą się przeciwko nim, aby ich ukarać za ich podwójną zbrodnię.

[11] Efraim jest jak jałówka dobrze wyćwiczona, która chętnie młóci; więc też włożyłem jarzmo na jego piękny kark i zaprząqłem Efraima: Izrael miał orać, a Jakub włóczyć.

[12] Siejcie w sprawiedliwości, żnijcie w miłości, uprawcie nowy ugór, bo już czas szukać Pana, aby przyszedł i nauczył was sprawiedliwości.

[13] Lecz wy oraliście bezbożność, żęliście niegodziwość, jedliście owoc kłamstwa. Ponieważ polegałeś na swoich rydwanach i na mnóstwie swoich wojowników,

[14] Przeto powstanie wrzawa wojenna pośród twojego ludu i będą zburzone wszystkie twoje warownie, tak jak Szalman zburzył Bet-Arbel w dniu walki, gdy matkę rozpłatano na trupach dzieci.

[15] Assim vos fará Betel, por causa da vossa grande malícia; como passa a alva, assim será o rei de Israel totalmente destruído.

Oseias 11

O amor de Deus Pai. A ingratidão de Israel

[1] Quando Israel era menino, eu o amei; e do Egito chamei o meu filho.

[2] Quanto mais eu os chamava, tanto mais se iam da minha presença; sacrificavam a baalins e queimavam incenso às imagens de escultura.

[3] Todavia, eu ensinei a andar a Efraim; tomei-os nos meus braços, mas não atinaram que eu os curava.

[4] Atraí-os com cordas humanas, com laços de amor; fui para eles como quem alivia o jugo de sobre as suas queixadas e me inclinei para dar-lhes de comer.

[5] Não voltarão para a terra do Egito, mas o assírio será seu rei, porque recusam converter-se.

[6] A espada cairá sobre as suas cidades, e consumirá os seus ferrolhos, e as devorará, por causa dos seus caprichos.

[7] Porque o meu povo é inclinado a desviar-se de mim; se é concitado a dirigir-se acima, ninguém o faz.

[8] Como te deixaria, ó Efraim? Como te entregaria, ó Israel? Como te faria como a Admá? Como fazer-te um Zeboim? Meu coração está comovido dentro de mim, as minhas compaixões, à uma, se acendem.

[15] Taki właśnie los zgotuję wam, domu Izraela, z powodu wielkiego waszego zepsucia; w wojennej zawierusze na pewno zginie król izraelski.

Ozeasza 11

Miłość Boga większa niż ludzka złość

[1] Gdy Izrael był młody, pokochałem go i z Egiptu powołałem mojego syna.

[2] Im częściej odzywałem się do nich, tym dalej oni odchodzili ode mnie; składali ofiary Baalom i kadzili bałwanom.

[3] A przecież to Ja sam uczyłem Efraima chodzić, brałem ich na swoje ramiona, lecz oni nie wiedzieli, że to Ja ich leczyłem,

[4] Przyciągałem ich więzami ludzkimi, powrozami miłości, i byłem dla nich jak ten, który podnosi niemowlę do swojego policzka, i nachylałem się do nich, aby ich nakarmić.

[5] Wrócą do ziemi egipskiej, i Assur będzie ich królem, bo nie chcieli się do mnie nawrócić.

[6] Dlatego miecz będzie szalał w ich miastach, połamie ich zasuwy i wysiecze ich w warowniach.

[7] Bo mój lud uporczywie trwa w odstępstwie ode mnie, a chociaż wzywają Baala, jednak im nie pomaga.

[8] Jakże mógłbym cię porzucić, Efraimie, zaniechać ciebie, Izraelu? Jakże mógłbym zrównać ciebie z Adam, postąpić z tobą jak z Seboim? Zadrżało we mnie serce, byłem do głębi poruszony.

[9] Não executarei o furor da minha ira; não tornarei para destruir a Efraim, porque eu sou Deus e não homem, o Santo no meio de ti; não voltarei em ira.

[9] Nie wyleję mego srogiego gniewu, nie chcę ponownie zniszczyć Efraima, bo Ja jestem Bogiem, a nie człowiekiem, jestem pośród ciebie jako Święty i nie przychodzę, aby niszczyć.

[10] Andarão após o SENHOR; este bramará como leão, e, bramando, os filhos, tremendo, virão do Ocidente;

[10] Pójdą za Panem, który jak lew zaryczy, a gdy tak zaryczy, dzieci z drżeniem przybiegną od zachodu.

[11] tremendo, virão, como passarinhos, os do Egito, e, como pombas, os da terra da Assíria, e os farei habitar em suas próprias casas, diz o SENHOR.

[11] Przylecą z drżeniem jak ptaki z Egiptu i jak gołębie z ziemi asyryjskiej; i pozwolę im znowu mieszkać w ich domach - mówi Pan.

Ozeasza 12

[12] Efraim me cercou por meio de mentiras, e a casa de Israel, com engano; mas Judá ainda domina com Deus e é fiel com o Santo.

[1] Efraim otoczył mnie kłamstwem, a dom Izraela fałszem; także Juda oddalił się od Boga, lecz wobec nierządników świątynnych jest wierny.

Oseias 12

Jacó, modelo para o povo de Israel

[1] Efraim apascenta o vento e persegue o vento leste todo o dia; multiplica mentiras e destruição e faz aliança com a Assíria, e o azeite se leva ao Egito.

[2] Efraim pasie wiatr, goni nieustannie za wschodnim wiatrem, pomnaża kłamstwo i gwałt; zawiera przymierze z Asyrią, a Egiptowi dostarcza oliwy.

[2] O SENHOR também com Judá tem contenda e castigará Jacó segundo o seu proceder; segundo as suas obras, o recompensará.

[3] Pan ma sporną sprawę z Izraelem, ukarze Jakuba za jego postępowanie; odpłaci mu według jego uczynków.

[3] No ventre, pegou do calcanhar de seu irmão; no vigor da sua idade, lutou com Deus;

[4] Już w łonie matki podszedł swojego brata, a będąc w pełni sił walczył z Bogiem.

[4] lutou com o anjo e prevaleceu; chorou e lhe pediu mercê; em Betel, achou a Deus, e ali falou Deus conosco.

[5] Walcząc z aniołem zwyciężył, z płaczem błagał o zmiłowanie; w Betel znalazł Boga i tam z nim rozmawiał:

[5] O SENHOR, o Deus dos Exércitos, o SENHOR é o seu nome;

[6] converte-te a teu Deus, guarda o amor e o juízo e no teu Deus espera sempre.

[7] Efraim, mercador, tem nas mãos balança enganosa e ama a opressão;
[8] mas diz: Contudo, me tenho enriquecido e adquirido grandes bens; em todos esses meus esforços, não acharão em mim iniqüidade alguma, nada que seja pecado.

[9] Mas eu sou o SENHOR, teu Deus, desde a terra do Egito; eu ainda te farei habitar em tendas, como nos dias da festa.

[10] Falei aos profetas e multipliquei as visões; e, pelo ministério dos profetas, propus símiles.
[11] Se há em Gileade transgressão, pura vaidade são eles; se em Gilgal sacrificam bois, os seus altares são como montões de pedra nos sulcos dos campos.
[12] Jacó fugiu para a terra da Síria, e Israel serviu por uma mulher e por ela guardou o gado.
[13] Mas o SENHOR, por meio de um profeta, fez subir a Israel do Egito e, por um profeta, foi ele guardado.
[14] Efraim mui amargamente provocou à ira; portanto, o SENHOR deixará ficar sobre ele o sangue por ele derramado; e fará cair sobre ele o seu opróbrio.

Oseias 13

Castigo definitivo

[6] Pan, Bóg Zastępów, Pan imię jego.

[7] Lecz ty nawróć się do swojego Boga, przestrzegaj miłości i prawa i zawsze ufaj swojemu Bogu!
[8] W jego ręku - jak u Kananejczyka - jest fałszywa waga, lubi oszukiwać.
[9] Efraim rzekł: Przecież wzbogaciłem się, zdobyłem dla siebie bogactwa. Lecz z całego jego dorobku nic mu nie pozostanie z powodu winy, której się dopuścił.
[10] Ja, Pan, jestem twoim Bogiem od wyjścia z ziemi egipskiej; sprawię, że znowu będziesz mieszkał w namiotach jak w dniach spotkania.
[11] Przemawiałem do proroków, Ja też zsyłałem wiele widzeń, a przez proroków przedkładałem przypowieści.
[12] W Gilead panuje nikczemność, kochają się w marności, w Gilgal składają ofiary cielcom. Dlatego ich ołtarze staną się jak kupy kamieni w bruzdach pól.
[13] Gdy Jakub uciekł na pola aramejskie, Izrael musiał służyć za kobietę i za kobietę pilnować trzód.
[14] Lecz potem Pan przez proroka wyprowadził Izraela z Egiptu, prorok także go strzegł.
[15] Lecz Efraim sprawiał mu gorzkie zmartwienie, dlatego jego Pan zrzuci na niego winę krwi i odpłaci mu za jego haniebne czyny.

Ozeasza 13

Zagłada karą za bałwochwalstwo

[1] Quando falava Efraim, havia tremor; foi exaltado em Israel, mas ele se fez culpado no tocante a Baal e morreu.

[2] Agora, pecam mais e mais, e da sua prata fazem imagens de fundição, ídolos segundo o seu conceito, todos obra de artífices, e dizem: Sacrificai a eles. Homens até beijam bezerros!

[3] Por isso, serão como nuvem de manhã, como orvalho que cedo passa, como palha que se lança da eira e como fumaça que sai por uma janela.

[4] Todavia, eu sou o SENHOR, teu Deus, desde a terra do Egito; portanto, não conhecerás outro deus além de mim, porque não há salvador, senão eu.

[5] Eu te conheci no deserto, em terra muito seca.

[6] Quando tinham pasto, eles se fartaram, e, uma vez fartos, ensoberbeceu-se-lhes o coração; por isso, se esqueceram de mim.

[7] Sou, pois, para eles como leão; como leopardo, espreito no caminho.

[8] Como ursa, roubada de seus filhos, eu os atacarei e lhes romperei a envoltura do coração; e, como leão, ali os devorarei, as feras do campo os despedaçarão.

[9] A tua ruína, ó Israel, vem de ti, e só de mim, o teu socorro.

[10] Onde está, agora, o teu rei, para que te salve em todas as tuas cidades? E os teus

[1] Dopóki Efraim przemawiał zgodnie z moimi przykazaniami, cieszył się wzięciem w Izraelu. Potem z powodu Baala ściągnął na się winę i zmarniał.

[2] A teraz grzeszą dalej, bo ze swojego srebra uczynili sobie lane posążki, bałwany według swojego pomysłu, a to wszystko jest robotą rzemieślników. Potem sami mówią: Składajcie im ofiary! A ludzie całują cielce.

[3] Dlatego staną się jak obłok poranny i jak rosa, która szybko znika lub jak plewa porwana z klepiska i jak dym z okna.

[4] Bo Ja, Pan, jestem twoim Bogiem od wyjścia z ziemi egipskiej, a Boga oprócz mnie nie powinieneś znać i poza mną nie ma zbawiciela.

[5] Ja cię pasłem na pustyni, w kraju spiekoty.

[6] Lecz gdy sobie znaleźli pastwiska, nasycili się; a gdy się nasycili, ich serce urosło w dumę, dlatego o mnie zapomnieli.

[7] Dlatego stanę się dla nich jak lew, będę czyhał jak pantera przy drodze,

[8] Napadnę na nich jak niedźwiedzica, której wzięto młode, i rozedrę w piersi ich serce. Pożrę ich tam jak lwica; rozszarpie ich dziki zwierz.

[9] Zgubię cię, Izraelu, któż ci pomoże?

[10] Gdzie jest teraz twój król, aby ci pomógł? Gdzie są wszyscy twoi

juízes, dos quais disseste: Dá-me rei e príncipes?

[11] Dei-te um rei na minha ira e to tirei no meu furor.

[12] As iniqüidades de Efraim estão atadas juntas, o seu pecado está armazenado.

[13] Dores de parturiente lhe virão; ele é filho insensato, porque é tempo, e não sai à luz, ao abrir-se da madre.

[14] Eu os remirei do poder do inferno e os resgatarei da morte; onde estão, ó morte, as tuas pragas? Onde está, ó inferno, a tua destruição? Meus olhos não vêem em mim arrependimento algum.

[15] Ainda que ele viceja entre os irmãos, virá o vento leste, vento do SENHOR, subindo do deserto, e secará a sua nascente, e estancará a sua fonte; ele saqueará o tesouro de todas as coisas preciosas.

[16] Samaria levará sobre si a sua culpa, porque se rebelou contra o seu Deus; cairá à espada, seus filhos serão despedaçados, e as suas mulheres grávidas serão abertas pelo meio.

Oseias 14

Promessas de perdão

[1] Volta, ó Israel, para o SENHOR, teu Deus, porque, pelos teus pecados, estás caído.

[2] Tende convosco palavras de arrependimento e convertei-vos ao SENHOR; dizei-lhe: Perdoa toda iniqüidade, aceita o que é bom e, em vez de novilhos, os sacrifícios dos nossos lábios.

wodzowie, aby cię bronili, - ci, o których mówiłeś: Daj mi króla i książąt!

[11] Dałem ci króla w moim gniewie, lecz w moim uniesieniu zabieram go.

[12] Wina Efraima jest dobrze zapisana, jego grzech jest zachowany bezpiecznie.

[13] Ogarniają go bóle rodzącej, lecz on jest dzieckiem niemądrym, gdyż nie przebija w czasie właściwym matczynego łona.

[14] Mamże ich wyzwolić z krainy umarłych, od śmierci ich wykupić? O, śmierci, gdzież są twoje plagi, o, piekło, gdzież jest twoja zaraza? Moje oczy nie znają litości.

[15] Choćby się rozwinął bujnie jak sitowie, powieje wiatr wschodni, zerwie się wiatr Pana od pustyni i wyschnie jego źródło, i wysuszy się jego zdrój; On spustoszy swój kraj i wszystkie cenne dobra.

[16] Samaria odpokutuje, gdyż zbuntowała się przeciwko swojemu Bogu; padną od miecza, jej niemowlęta będą roztrzaskane o skałę, a jej brzemienne rozprute.

Ozeasza 14

Zachęta do nawrócenia się do Boga

[1] Nawróć się, Izraelu, do Pana, swojego Boga, gdyż upadłeś przez własną winę!

[2] Weźcie ze sobą słowa skruchy i nawróćcie się do Pana! Mówcie do niego: Odpuść nam wszelką winę i przyjmij naszą prośbę, a my złożymy ci w ofierze owoce naszych warg!

[3] A Assíria já não nos salvará, não iremos montados em cavalos e não mais diremos à obra das nossas mãos: tu és o nosso Deus; por ti o órfão alcançará misericórdia.
[4] Curarei a sua infidelidade, eu de mim mesmo os amarei, porque a minha ira se apartou deles.
[5] Serei para Israel como orvalho, ele florescerá como o lírio e lançará as suas raízes como o cedro do Líbano.
[6] Estender-se-ão os seus ramos, o seu esplendor será como o da oliveira, e sua fragrância, como a do Líbano.
[7] Os que se assentam de novo à sua sombra voltarão; serão vivificados como o cereal e florescerão como a vide; a sua fama será como a do vinho do Líbano.
[8] Ó Efraim, que tenho eu com os ídolos? Eu te ouvirei e cuidarei de ti; sou como o cipreste verde; de mim procede o teu fruto.

Apelo final

[9] Quem é sábio, que entenda estas coisas; quem é prudente, que as saiba, porque os caminhos do SENHOR são retos, e os justos andarão neles, mas os transgressores neles cairão.

[3] Asyria nie będzie naszym wybawcą, nie będziemy już jeździć na koniach i mówić do dzieła naszych rąk: Boże nasz! Gdyż u ciebie sierota znajduje zmiłowanie.
[4] Uleczę ich odstępstwo, dobrowolnie okażę im miłość, gdyż odwrócił się od nich mój gniew.
[5] Będę dla Izraela jak rosa, tak że rozkwitnie jak lilia i zapuści korzenie jak topola.
[6] Pędy jego rozrosną się i będzie okazały jak drzewo oliwne, a jego woń będzie jak kadzidło.
[7] Wrócą i będą mieszkać w moim cieniu, uprawiać będą zboże; zakwitną jak krzew winny, który będzie sławny jak wino libańskie.
[8] Efraimie! Na cóż ci jeszcze bałwany? Wysłucham go i wejrzę na niego łaskawie. Jestem jak cyprys zielony, dzięki mnie wyrośnie twój owoc.

[9] Kto mądry, niech to zrozumie, kto rozumny, niech to pozna; gdyż drogi Pana są proste, sprawiedliwi nimi chodzą, lecz bezbożni na nich upadają.

Joel	Joela

Joel 1

A carestia causada pelo gafanhoto e pela seca

1 Palavra do SENHOR que foi dirigida a Joel, filho de Petuel.

2 Ouvi isto, vós, velhos, e escutai, todos os habitantes da terra: Aconteceu isto em vossos dias? Ou nos dias de vossos pais?

3 Narrai isto a vossos filhos, e vossos filhos o façam a seus filhos, e os filhos destes, à outra geração.

4 O que deixou o gafanhoto cortador, comeu-o o gafanhoto migrador; o que deixou o migrador, comeu-o o gafanhoto devorador; o que deixou o devorador, comeu-o o gafanhoto destruidor.

5 Ébrios, despertai-vos e chorai; uivai, todos os que bebeis vinho, por causa do mosto, porque está ele tirado da vossa boca.

6 Porque veio um povo contra a minha terra, poderoso e inumerável; os seus dentes são dentes de leão, e ele tem os queixais de uma leoa.

7 Fez de minha vide uma assolação, destroçou a minha figueira, tirou-lhe a casca, que lançou por terra; os seus sarmentos se fizeram brancos.

8 Lamenta com a virgem que, pelo marido da sua mocidade, está cingida de pano de saco.

Joela 1

Spustoszenie kraju przez szarańczę

1 Słowo Pana, które doszło Joela, syna Petuela.

2 Słuchajcie tego wy, starcy, nasłuchujcie wy, wszyscy mieszkańcy ziemi! Czy stało się coś takiego za waszych dni lub też za dni waszych ojców?

3 Opowiadajcie to swoim dzieciom, a wasze dzieci niech opowiadają to swoim dzieciom, a ich dzieci następnemu pokoleniu!

4 Co zostało po gąsienicy, pożarła szarańcza, a co zostało po szarańczy, pożarł konik polny, co zaś zostało po koniku polnym, pożarła larwa.

5 Ocućcie się, pijani i płaczcie, zawodźcie z powodu moszczu, wy wszyscy, którzy pijecie wino, że odjęty jest od waszych ust.

6 Gdyż moją ziemię naszedł lud, mocny i niezliczony. Jego zęby są jak zęby lwa, jego uzębienie jak uzębienie lwicy.

7 Spustoszył moją winnicę, połamał moje drzewa figowe, odarł je doszczętnie z kory i zostawił tak, że zbielały jego gałęzie.

8 Zawodźcie jak panna ubrana we włosiennicę nad narzeczonym z młodych lat.

[9] Cortada está da Casa do SENHOR a oferta de manjares e a libação; os sacerdotes, ministros do SENHOR, estão enlutados.

[9] Dom Pana pozbawiono ofiary z pokarmów i płynów; żałobą okryci są kapłani, słudzy ołtarza.

[10] O campo está assolado, e a terra, de luto, porque o cereal está destruído, a vide se secou, as olivas se murcharam.

[10] Zniszczone jest pole, żałobą okryta jest rola, gdyż zniszczone jest zboże, moszcz wysechł, zniknęła oliwa.

[11] Envergonhai-vos, lavradores, uivai, vinhateiros, sobre o trigo e sobre a cevada, porque pereceu a messe do campo.

[11] Trwóżcie się, rolnicy, narzekajcie, winiarze, z powodu pszenicy i jęczmienia, gdyż nie ma zbiorów na polu!

[12] A vide se secou, a figueira se murchou, a romeira também, e a palmeira e a macieira; todas as árvores do campo se secaram, e já não há alegria entre os filhos dos homens.

[12] Uschła winorośl, a drzewo figowe zwiędło; drzewo granatowe, palma i jabłoń, wszystkie drzewa polne uschły, u synów ludzkich znikła radość.

[13] Cingi-vos de pano de saco e lamentai, sacerdotes; uivai, ministros do altar; vinde, ministros de meu Deus; passai a noite vestidos de panos de saco; porque da casa de vosso Deus foi cortada a oferta de manjares e a libação.

[13] Przepaszcie się i narzekajcie, wy kapłani, zawodźcie, wy słudzy ołtarza! Przychodźcie, noc spędzajcie we włosiennicach, wy słudzy mojego Boga, gdyż dom waszego Boga pozbawiony jest ofiary z pokarmów i płynów!

[14] Promulgai um santo jejum, convocai uma assembléia solene, congregai os anciãos, todos os moradores desta terra, para a Casa do SENHOR, vosso Deus, e clamai ao SENHOR.

[14] Ogłoście święty post, zwołajcie zgromadzenie, zbierzcie starszych, wszystkich mieszkańców ziemi do domu Pana, waszego Boga, i głośno wołajcie do Pana!

[15] Ah! Que dia! Porque o Dia do SENHOR está perto e vem como assolação do Todo-Poderoso.

[15] Ach! Cóż to za dzień! Bo bliski jest dzień Pana, a przychodzi jak zagłada od Wszechmocnego.

[16] Acaso, não está destruído o mantimento diante dos vossos olhos? E, da casa do nosso Deus, a alegria e o regozijo?

[16] Czyż nie została zniszczona na naszych oczach żywność, a z domu naszego Boga radość i wesele?

[17] A semente mirrou debaixo dos seus torrões, os celeiros foram assolados, os

[17] Ziarna wyschły pod swymi grudami, spichrze są spustoszone, stodoły rozwalone, gdyż zboże uschło.

armazéns, derribados, porque se perdeu o cereal.

[18] Como geme o gado! As manadas de bois estão sobremodo inquietas, porque não têm pasto; também os rebanhos de ovelhas estão perecendo.

[19] A ti, ó SENHOR, clamo, porque o fogo consumiu os pastos do deserto, e a chama abrasou todas as árvores do campo.

[20] Também todos os animais do campo bramam suspirantes por ti; porque os rios se secaram, e o fogo devorou os pastos do deserto.

[18] Jakże porykują zwierzęta! Stada bydła się błąkają, gdyż nie ma dla nich pastwisk; nawet stada owiec giną.

[19] Do ciebie wołam, Panie: Ogień pożarł pastwiska na stepie, żar słoneczny spalił wszystkie drzewa polne.

[20] Nawet dzikie zwierzęta ryczą do ciebie, gdyż wyschły potoki, a ogień pożarł pastwiska na stepie.

Joel 2

[1] Tocai a trombeta em Sião e dai voz de rebate no meu santo monte; perturbem-se todos os moradores da terra, porque o Dia do SENHOR vem, já está próximo;

[2] dia de escuridade e densas trevas, dia de nuvens e negridão! Como a alva por sobre os montes, assim se difunde um povo grande e poderoso, qual desde o tempo antigo nunca houve, nem depois dele haverá pelos anos adiante, de geração em geração.

[3] À frente dele vai fogo devorador, atrás, chama que abrasa; diante dele, a terra é como o jardim do Éden; mas, atrás dele, um deserto assolado. Nada lhe escapa.

[4] A sua aparência é como a de cavalos; e, como cavaleiros, assim correm.

[5] Estrondeando como carros, vêm, saltando pelos cimos dos montes, crepitando como chamas de fogo que

Joela 2

Klęska szarańczy

[1] Zatrąbcie na rogu na Syjonie! Krzyczcie na mojej świętej górze! Niech zadrżą wszyscy mieszkańcy ziemi, gdyż nadchodzi dzień Pana, gdyż jest bliski!

[2] Dzień ciemności i mroku, dzień pochmurny i mglisty. Jak zorza poranna kładzie się na góry, tak nadciąga lud wielki i potężny, któremu równego nie było od wieków i po nim już nie będzie aż do lat najdalszych pokoleń.

[3] Przed nim ogień płonący, a po nim płomień gorejący. Przed nim kraj jest jak ogród Eden, a po nim jak step pusty. Nikt też przed nim nie ujdzie.

[4] Wyglądają jak konie, a biegną jak rumaki.

[5] Podskakują po wierzchołkach gór z turkotem wozów wojennych, z trzaskiem płomienia ognia, który pożera ściernisko,

devoram o restolho, como um povo poderoso posto em ordem de combate.

6 Diante deles, tremem os povos; todos os rostos empalidecem.

7 Correm como valentes; como homens de guerra, sobem muros; e cada um vai no seu caminho e não se desvia da sua fileira.

8 Não empurram uns aos outros; cada um segue o seu rumo; arremetem contra lanças e não se detêm no seu caminho.

9 Assaltam a cidade, correm pelos muros, sobem às casas; pelas janelas entram como ladrão.

10 Diante deles, treme a terra, e os céus se abalam; o sol e a lua se escurecem, e as estrelas retiram o seu resplendor.

11 O SENHOR levanta a voz diante do seu exército; porque muitíssimo grande é o seu arraial; porque é poderoso quem executa as suas ordens; sim, grande é o Dia do SENHOR e mui terrível! Quem o poderá suportar?

A misericórdia do Senhor

12 Ainda assim, agora mesmo, diz o SENHOR: Convertei-vos a mim de todo o vosso coração; e isso com jejuns, com choro e com pranto.

13 Rasgai o vosso coração, e não as vossas vestes, e convertei-vos ao SENHOR, vosso Deus, porque ele é misericordioso, e compassivo, e tardio em irar-se, e grande em benignidade, e se arrepende do mal.

14 Quem sabe se não se voltará, e se arrependerá, e deixará após si uma

podobnie jak potężny lud, gotowy do bitwy.

6 Przed nim ze strachu drżą ludy, wszystkie twarze bledną.

7 Biegną naprzód jak bohaterowie, wdzierają się na mury jak wojownicy; każdy idzie prosto swoją drogą i nie zbacza ze swojej ścieżki.

8 Nie wypiera jeden drugiego, każdy idzie swoim torem, prą naprzód wśród pocisków, w ich szeregach nie ma przerw.

9 Uderzają na miasto, szturmem zdobywają mur, wpadają do domów i wdzierają się oknami jak złodzieje.

10 Drży przed nimi ziemia, trzęsie się niebo, słońce i księżyc są zaćmione, a gwiazdy tracą swój blask.

11 I Pan wydaje swój donośny głos przed swoim wojskiem, gdyż bardzo liczne są jego zastępy i potężny jest wykonawca jego rozkazu. Tak! Wielki jest dzień Pana i pełen grozy, któż go przetrwa?

Ponowne wezwanie do nawrócenia

12 Wszakże jeszcze teraz mówi Pan: Nawróćcie się do mnie całym swym sercem, w poście, płaczu i narzekaniu!

13 Rozdzierajcie swoje serca, a nie swoje szaty, i nawróćcie się do Pana, swojego Boga, gdyż On jest łaskawy i miłosierny, nierychły do gniewu i pełen litości, i żal mu karania!

14 Kto wie, może pożałuje i zlituje się, i pozostawi błogosławieństwo, abyście

bênção, uma oferta de manjares e libação para o SENHOR, vosso Deus?

15 Tocai a trombeta em Sião, promulgai um santo jejum, proclamai uma assembléia solene.

16 Congregai o povo, santificai a congregação, ajuntai os anciãos, reuni os filhinhos e os que mamam; saia o noivo da sua recâmara, e a noiva, do seu aposento.

17 Chorem os sacerdotes, ministros do SENHOR, entre o pórtico e o altar, e orem: Poupa o teu povo, ó SENHOR, e não entregues a tua herança ao opróbrio, para que as nações façam escárnio dele. Por que hão de dizer entre os povos: Onde está o seu Deus?

18 Então, o SENHOR se mostrou zeloso da sua terra, compadeceu-se do seu povo

19 e, respondendo, lhe disse: Eis que vos envio o cereal, e o vinho, e o óleo, e deles sereis fartos, e vos não entregarei mais ao opróbrio entre as nações.

20 Mas o exército que vem do Norte, eu o removerei para longe de vós, lançá-lo-ei em uma terra seca e deserta; lançarei a sua vanguarda para o mar oriental, e a sua retaguarda, para o mar ocidental; subirá o seu mau cheiro, e subirá a sua podridão; porque agiu poderosamente.

21 Não temas, ó terra, regozija-te e alegra-te, porque o SENHOR faz grandes coisas.

22 Não temais, animais do campo, porque os pastos do deserto reverdecerão, porque

mogli składać ofiarę z pokarmów i płynów Panu, waszemu Bogu.

15 Zatrąbcie na rogu na Syjonie, ogłoście święty post, zwołajcie zgromadzenie!

16 Zgromadźcie lud, poświęćcie zebranie, zbierzcie starszych, zgromadźcie dzieci i niemowlęta! Niech oblubieniec wyjdzie ze swej komory, a oblubienica ze swej komnaty!

17 Niech kapłani, słudzy Pana, zapłaczą między przedsionkiem a ołtarzem i mówią: Zmiłuj się nad swoim ludem, Panie, i nie wystawiaj na hańbę swojego dziedzictwa, aby poganie szydzili z niego! Dlaczego mają mówić wśród pogańskich ludów: Gdzie jest ich Bóg?

Odpowiedzią Boga obietnica ratunku

18 Wtedy Pan zapłonął gorliwością o swoją ziemię i zmiłował się nad swoim ludem.

19 I odpowiedział Pan, i rzekł do swojego ludu: Oto ja ześlę wam zboże i moszcz, i oliwę, i tym się nasycicie. I już was nie wystawię na hańbę między narodami.

20 I oddalę od was wroga z północy, i zapędzę go do kraju suchego i pustego; jego przednią straż do Morza Wschodniego, jego tylną straż do Morza Zachodniego. I rozejdzie się po nim smród i zaduch, ponieważ butnie postępował.

21 Nie bój się, ziemio! Raduj się i wesel, gdyż Pan dokona wielkich rzeczy!

22 Nie bójcie się wy, zwierzęta polne, gdyż zazielenią się pastwiska na stepie; drzewa

o arvoredo dará o seu fruto, a figueira e a vide produzirão com vigor.

[23] Alegrai-vos, pois, filhos de Sião, regozijai-vos no SENHOR, vosso Deus, porque ele vos dará em justa medida a chuva; fará descer, como outrora, a chuva temporã e a serôdia.

[24] As eiras se encherão de trigo, e os lagares transbordarão de vinho e de óleo.

[25] Restituir-vos-ei os anos que foram consumidos pelo gafanhoto migrador, pelo destruidor e pelo cortador, o meu grande exército que enviei contra vós outros.

[26] Comereis abundantemente, e vos fartareis, e louvareis o nome do SENHOR, vosso Deus, que se houve maravilhosamente convosco; e o meu povo jamais será envergonhado.

[27] Sabereis que estou no meio de Israel e que eu sou o SENHOR, vosso Deus, e não há outro; e o meu povo jamais será envergonhado.

Promessa do derramamento do Espírito

[28] E acontecerá, depois, que derramarei o meu Espírito sobre toda a carne; vossos filhos e vossas filhas profetizarão, vossos velhos sonharão, e vossos jovens terão visões;

[29] até sobre os servos e sobre as servas derramarei o meu Espírito naqueles dias.

[30] Mostrarei prodígios no céu e na terra: sangue, fogo e colunas de fumaça.

wydadzą swój owoc, drzewo figowe i winorośl obficie rodzić będą.

[23] A wy, dzieci Syjonu, wykrzykujcie radośnie i weselcie się w Panu, swoim Bogu, gdyż da wam obfity deszcz jesienny i ześle wam, jak dawniej deszcz, deszcz jesienny i wiosenny.

[24] I klepiska będą pełne zboża, a prasy opływać będą moszczem i oliwą.

[25] I wynagrodzę wam szkody lat, których plony pożarła szarańcza, konik polny, larwa i gąsienica, moje wielkie wojsko, które na was wyprawiłem.

[26] Wtedy będziecie jeść obficie i nasycicie się, i wysławiać będziecie imię Pana, swojego Boga, który dokonał u was cudów, i mój lud nigdy nie zazna wstydu.

[27] I poznacie, że Ja jestem wśród Izraela i że Ja, Pan, jestem waszym Bogiem i nie ma innego; i lud mój nigdy nie zazna wstydu.

Joela 3

Zapowiedź wylania Ducha

[1] A potem wyleję mojego Ducha na wszelkie ciało, i wasi synowie i wasze córki prorokować będą, wasi starcy będą śnili, a wasi młodzieńcy będą mieli widzenia.

[2] Także na sługi i służebnice wyleję w owych dniach mojego Ducha.

[3] I ukażę znaki na niebie i na ziemi, krew, ogień i słupy dymu.

31 O sol se converterá em trevas, e a lua, em sangue, antes que venha o grande e terrível Dia do SENHOR.

32 E acontecerá que todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo; porque, no monte Sião e em Jerusalém, estarão os que forem salvos, como o SENHOR prometeu; e, entre os sobreviventes, aqueles que o SENHOR chamar.

4 Słońce przemieni się w ciemność, a księżyc w krew, zanim przyjdzie ów wielki, straszny dzień Pana.

5 Wszakże każdy, kto będzie wzywał imienia Pana, będzie wybawiony; gdyż na górze Syjon i w Jeruzalemie będzie wybawienie - jak rzekł Pan - a wśród pozostałych przy życiu będą ci, których powoła Pan.

Joel 3

Os juízos de Deus sobre as nações inimigas

1 Eis que, naqueles dias e naquele tempo, em que mudarei a sorte de Judá e de Jerusalém,

2 congregarei todas as nações e as farei descer ao vale de Josafá; e ali entrarei em juízo contra elas por causa do meu povo e da minha herança, Israel, a quem elas espalharam por entre os povos, repartindo a minha terra entre si.

3 Lançaram sortes sobre o meu povo, e deram meninos por meretrizes, e venderam meninas por vinho, que beberam.

4 Que tendes vós comigo, Tiro, e Sidom, e todas as regiões da Filístia? É isso vingança que quereis contra mim? Se assim me quereis vingar, farei, sem demora, cair sobre a vossa cabeça a vossa vingança.

5 Visto que levastes a minha prata e o meu ouro, e as minhas jóias preciosas metestes nos vossos templos,

Sąd nad wrogimi narodami

6 Bo oto w owych dniach i w owym czasie, gdy odmienię los Judy i Jeruzalemu,

7 Zgromadzę wszystkie narody i sprowadzę je do Doliny Józafata, i tam się z nimi rozprawię z powodu mojego ludu i mojego dziedzictwa, Izraela, ponieważ rozproszyli je między ludy pogańskie i podzielili mój kraj.

8 O mój lud rzucali losy, dawali chłopca za ladacznicę, a dziewczynę sprzedawali za wino, aby pić.

9 A ty, Tyrze i Sydonie, i wy, wszystkie okręgi filistyńskie - czego chcecie ode mnie? Czy chcecie mi odpłacić za to, co Ja uczyniłem? Jeżeli wy chcecie mi odpłacić, to Ja waszą odpłatę skieruję bardzo szybko na waszą głowę!

10 Bo wy zabraliście moje srebro i złoto, a drogocenne moje klejnoty wzięliście do swoich świątyń.

[6] e vendestes os filhos de Judá e os filhos de Jerusalém aos filhos dos gregos, para os apartar para longe dos seus limites,

[7] eis que eu os suscitarei do lugar para onde os vendestes e farei cair a vossa vingança sobre a vossa própria cabeça.

[8] Venderei vossos filhos e vossas filhas aos filhos de Judá, e estes, aos sabeus, a uma nação remota, porque o SENHOR o disse.

[9] Proclamai isto entre as nações: Apregoai guerra santa e suscitai os valentes; cheguem-se, subam todos os homens de guerra.

[10] Forjai espadas das vossas relhas de arado e lanças, das vossas podadeiras; diga o fraco: Eu sou forte.

[11] Apressai-vos, e vinde, todos os povos em redor, e congregai-vos; para ali, ó SENHOR, faze descer os teus valentes.

[12] Levantem-se as nações e sigam para o vale de Josafá; porque ali me assentarei para julgar todas as nações em redor.

[13] Lançai a foice, porque está madura a seara; vinde, pisai, porque o lagar está cheio, os seus compartimentos transbordam, porquanto a sua malícia é grande.

[14] Multidões, multidões no vale da Decisão! Porque o Dia do SENHOR está perto, no vale da Decisão.

[15] O sol e a lua se escurecem, e as estrelas retiram o seu resplendor.

[11] Synów Judy i synów Jeruzalemu sprzedaliście Jończykom, aby ich oddalić od ich ojczyzny.

[12] Oto ja znowu sprowadzę ich z miejsca, dokąd wy ich sprzedaliście, a należną wam za to odpłatę skieruję na waszą głowę.

[13] I sprzedam waszych synów i wasze córki w ręce synów Judy, a ci sprzedadzą ich Sabejczykom, ludowi dalekiemu. Tak powiedział Pan.

[14] Obwołajcie to wśród narodów! Ogłoście świętą wojnę! Powołajcie pod broń bohaterów, niech przyjdą i wyruszą wszyscy wojownicy!

[15] Przekujcie swoje lemiesze na miecze, a swoje sierpy na oszczepy! Kto słaby, niech mówi: Jestem bohaterem!

[16] Przychodźcie śpiesznie, wy, wszystkie okoliczne narody! Zbierzcie się! Panie, sprowadź tam swoich bohaterów!

[17] Niech poruszą się ludy i przyjdą do Doliny Józafata, bo tam zasiądę, aby sądzić wszystkie okoliczne narody.

[18] Zapuśćcie sierp, gdyż nadeszło żniwo! Przyjdźcie, zstąpcie, bo pełna jest prasa; pełne są kadzie, gdyż złość ich jest wielka!

[19] Tłumy i tłumy zebrane w Dolinie Sądu, bo bliski jest dzień Pana w Dolinie Sądu.

[20] Słońce i księżyc będą zaćmione, a gwiazdy stracą swój blask.

Ocalenie i pobogosławienie Judy i Jeruzalemu

[16] O SENHOR brama de Sião e se fará ouvir de Jerusalém, e os céus e a terra tremerão; mas o SENHOR será o refúgio do seu povo e a fortaleza dos filhos de Israel.

[17] Sabereis, assim, que eu sou o SENHOR, vosso Deus, que habito em Sião, meu santo monte; e Jerusalém será santa; estranhos não passarão mais por ela.

A restauração de Israel

[18] E há de ser que, naquele dia, os montes destilarão mosto, e os outeiros manarão leite, e todos os rios de Judá estarão cheios de águas; sairá uma fonte da Casa do SENHOR e regará o vale de Sitim.

[19] O Egito se tornará uma desolação, e Edom se fará um deserto abandonado, por causa da violência que fizeram aos filhos de Judá, em cuja terra derramaram sangue inocente.

[20] Judá, porém, será habitada para sempre, e Jerusalém, de geração em geração.

[21] Eu expiarei o sangue dos que não foram expiados, porque o SENHOR habitará em Sião.

[21] Pan zagrzmi z Syjonu i wyda swój donośny głos z Jeruzalemu, tak że zadrżą niebiosa i ziemia. Lecz dla swojego ludu Pan jest ucieczką i twierdzą dla synów Izraela.

[22] I poznacie, że Ja, Pan, jestem waszym Bogiem, który mieszkam na Syjonie, świętej mojej górze. Wówczas Jeruzalem będzie święte, a obcy już nie będą przez nie przechodzili.

[23] W owym dniu góry będą ociekać moszczem, a pagórki opływać mlekiem, i wszystkie potoki judzkie będą pełne wody, a z przybytku Pana wypływać będzie źródło i nawodni Dolinę Akacji.

[24] Egipt zamieni się w pustynię, a Edom w goły step z powodu gwałtu zadanego synom Judy, gdyż w ich ziemi przelewali krew niewinną.

[25] Lecz Juda będzie zamieszkana po wszystkie czasy, a Jeruzalem po wszystkie pokolenia.

[26] I pomszczę ich krew, której dotąd nie pomściłem. A Pan zamieszka na Syjonie.

Amós	Amosa

Amós 1

Ameaças contra diversas nações

[1] Palavras que, em visão, vieram a Amós, que era entre os pastores de Tecoa, a respeito de Israel, nos dias de Uzias, rei de Judá, e nos dias de Jeroboão, filho de Joás, rei de Israel, dois anos antes do terremoto.

[2] Ele disse: O SENHOR rugirá de Sião e de Jerusalém fará ouvir a sua voz; os prados dos pastores estarão de luto, e secar-se-á o cimo do Carmelo.

[3] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Damasco e por quatro, não sustarei o castigo, porque trilharam a Gileade com trilhos de ferro.

[4] Por isso, meterei fogo à casa de Hazael, fogo que consumirá os castelos de Ben-Hadade.

[5] Quebrarei o ferrolho de Damasco e eliminarei o morador de Biqueate-Áven e ao que tem o cetro de Bete-Éden; e o povo da Síria será levado em cativeiro a Quir, diz o SENHOR.

[6] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Gaza e por quatro, não sustarei o castigo, porque levaram em cativeiro todo o povo, para o entregarem a Edom.

[7] Por isso, meterei fogo aos muros de Gaza, fogo que consumirá os seus castelos.

[8] Eliminarei o morador de Asdode e o que tem o cetro de Asquelom e volverei a mão

Amosa 1

Sąd nad sąsiadami Izraela i Judy

[1] Słowa Amosa, który był pasterzem w Tekoa. Miał on widzenie o Izraelu w czasach Uzjasza, króla judzkiego, i w czasach Jeroboama, syna Joasza, króla izraelskiego, na dwa lata przed trzęsieniem ziemi.

[2] I rzekł: Pan grzmi z Syjonu i wydaje swój donośny głos z Jeruzalemu, dlatego żałobą okrywają się niwy pasterzy i usycha szczyt Karmelu.

[3] Tak mówi Pan: Z powodu trzech zbrodni Damaszku i z powodu czterech nie cofnę tego, ponieważ żelaznymi bronami stratowali Gilead.

[4] Rzucę ogień na dom Hazaela, aby strawił pałace Benhadada,

[5] I połamię zawory Damaszku, i wytępię mieszkańców Bikat-Awen i władcę Bet-Eden. I pójdzie na wygnanie lud aramejski do Kir - mówi Pan.

[6] Tak mówi Pan: Z powodu trzech zbrodni Gazy i z powodu czterech nie cofnę tego, ponieważ uprowadzili całą ludność, aby ją wydać Edomowi.

[7] Rzucę ogień na mury Gazy, aby strawił jej pałace,

[8] I wytępię mieszkańców Aszdodu i władcę Aszkalonu. I zwrócę swoją rękę

contra Ecrom; e o resto dos filisteus perecerá, diz o SENHOR.

[9] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Tiro e por quatro, não sustarei o castigo, porque entregaram todos os cativos a Edom e não se lembraram da aliança de irmãos.

[10] Por isso, meterei fogo aos muros de Tiro, fogo que consumirá os seus castelos.

[11] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Edom e por quatro, não sustarei o castigo, porque perseguiu o seu irmão à espada e baniu toda a misericórdia; e a sua ira não cessou de despedaçar, e reteve a sua indignação para sempre.

[12] Por isso, meterei fogo a Temã, fogo que consumirá os castelos de Bozra.

[13] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões dos filhos de Amom e por quatro, não sustarei o castigo, porque rasgaram o ventre às grávidas de Gileade, para dilatarem os seus próprios limites.

[14] Por isso, meterei fogo aos muros de Rabá, fogo que consumirá os seus castelos, com alarido no dia da batalha, com turbilhão no dia da tempestade.

[15] O seu rei irá para o cativeiro, ele e os seus príncipes juntamente, diz o SENHOR.

Amós 2

[1] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Moabe e por quatro, não sustarei o castigo, porque queimou os ossos do rei de Edom, até os reduzir a cal.

przeciwko Ekronowi, tak że zginie ostatek Filistynów - mówi Wszechmogący Pan.

[9] Tak mówi Pan: Z powodu trzech zbrodni Tyru i z powodu czterech nie cofnę tego, ponieważ wydali Edomowi wszystkich wygnanych mieszkańców i nie pamiętali o bratnim przymierzu,

[10] Rzucę ogień na mury Tyru, aby strawił jego pałace.

[11] Tak mówi Pan: Z powodu trzech zbrodni Edomu i z powodu czterech nie cofnę tego, ponieważ stłumiwszy w sobie wszelką litość, ścigał mieczem swojego brata, ustawicznie pałał gniewem i wiecznie chował swoją wściekłość.

[12] Rzucę ogień na Teman, aby strawił pałace Bosry.

[13] Tak mówi Pan: Z powodu trzech zbrodni Ammonitów i z powodu czterech nie cofnę tego, ponieważ rozpruwali brzemienne w Gileadzie, aby rozszerzyć swoje granice,

[14] I rozniecę ogień na murze Rabby, aby strawił jej pałace, wśród zgiełku w dzień bitwy, w wichrze w dzień huraganu.

[15] I pójdzie ich król do niewoli, a razem z nim jego książęta - mówi Pan.

Amosa 2

Sąd nad Moabem, Judą i Izraelem

[1] Tak mówi Pan: Z powodu trzech zbrodni Moabu i z powodu czterech nie cofnę tego, ponieważ spalił kości króla Edomu na wapno.

[2] Por isso, meterei fogo a Moabe, fogo que consumirá os castelos de Queriote; Moabe morrerá entre grande estrondo, alarido e som de trombeta.

[2] Rzucę ogień na Moab, aby strawił pałace Kerijjot. I zginie Moab we wrzawie, wśród zgiełku przy głosie trąby.

[3] Eliminarei o juiz do meio dele e a todos os seus príncipes com ele matarei, diz o SENHOR.

[3] Wytępię władcę spośród niego i wraz z nim wybiję wszystkich jego książąt - mówi Pan.

Ameaças contra Judá

[4] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Judá e por quatro, não sustarei o castigo, porque rejeitaram a lei do SENHOR e não guardaram os seus estatutos; antes, as suas próprias mentiras os enganaram, e após elas andaram seus pais.

[4] Tak mówi Pan: Z powodu trzech zbrodni Judy i z powodu czterech nie cofnę tego, ponieważ wzgardzili zakonem Pana i nie przestrzegali jego ustaw, gdyż zwiodły ich kłamliwe bożyszcza, za którymi chodzili ich ojcowie.

[5] Por isso, meterei fogo a Judá, fogo que consumirá os castelos de Jerusalém.

[5] Rzucę ogień na Judę, aby strawił pałace Jeruzalemu.

Ameaças contra Israel

[6] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Israel e por quatro, não sustarei o castigo, porque os juízes vendem o justo por dinheiro e condenam o necessitado por causa de um par de sandálias.

[6] Tak mówi Pan: Z powodu trzech zbrodni Izraela i z powodu czterech nie cofnę tego, ponieważ sprzedają za pieniądze sprawiedliwego, a ubogiego za parę sandałów.

[7] Suspiram pelo pó da terra sobre a cabeça dos pobres e pervertem o caminho dos mansos; um homem e seu pai coabitam com a mesma jovem e, assim, profanam o meu santo nome.

[7] Depczą w prochu ziemi głowy biednych i naginają prawo ubogich; syn i ojciec chodzą do jednej dziewki, plugawiąc moje święte imię.

[8] E se deitam ao pé de qualquer altar sobre roupas empenhadas e, na casa do seu deus, bebem o vinho dos que foram multados.

[8] Na szatach wziętych w zastaw kładą się przy każdym ołtarzu i w domu swojego Boga piją wino ukaranych.

[9] Todavia, eu destruí diante deles o amorreu, cuja altura era como a dos cedros, e que era forte como os carvalhos;

[9] A przecież to Ja wytępiłem przed wami Amorejczyka, wysokiego jak cedr, mocnego jak dąb; jego owoc

e destruí o seu fruto por cima e as suas raízes por baixo.

[10] Também vos fiz subir da terra do Egito e quarenta anos vos conduzi no deserto, para que possuísseis a terra do amorreu.

[11] Dentre os vossos filhos, suscitei profetas e, dentre os vossos jovens, nazireus. Não é isto assim, filhos de Israel? – diz o SENHOR.

[12] Mas vós aos nazireus destes a beber vinho e aos profetas ordenastes, dizendo: Não profetizeis.

[13] Eis que farei oscilar a terra debaixo de vós, como oscila um carro carregado de feixes.

[14] De nada valerá a fuga ao ágil, o forte não usará a sua força, nem o valente salvará a sua vida.

[15] O que maneja o arco não resistirá, nem o ligeiro de pés se livrará, nem tampouco o que vai montado a cavalo salvará a sua vida.

[16] E o mais corajoso entre os valentes fugirá nu naquele dia, disse o SENHOR.

Amós 3

O castigo contra a maldade de Israel

[1] Ouvi a palavra que o SENHOR fala contra vós outros, filhos de Israel, contra toda a família que ele fez subir da terra do Egito, dizendo:

[2] De todas as famílias da terra, somente a vós outros vos escolhi; portanto, eu vos punirei por todas as vossas iniqüidades.

wyniszczyłem z góry, a jego korzenie z dołu.

[10] Przecież to Ja wyprowadziłem was z ziemi egipskiej i prowadziłem was przez pustynię czterdzieści lat, abyście posiedli ziemię Amorejczyka.

[11] Nadto powoływałem spośród waszych synów proroków, a spośród waszych młodzieńców nazyrejczyków. Czy nie było tak, synowie Izraela? - mówi Pan.

[12] Lecz wy poiliście nazyrejczyków winem, a prorokom nakazywaliście: Nie prorokujcie!

[13] Otóż Ja zatrzeszczę pod wami tak, jak trzeszczy wóz wypełniony snopami.

[14] I nie zdoła uciec szybki, mocnego nie podtrzyma jego siła, a bohater nie ocali swojego życia.

[15] I nie ostoi się łucznik, nie umknie szybkonogi, ani jeździec nie ocali swojego życia,

[16] A najodważniejszy wśród bohaterów będzie uciekał w owym dniu nagi - mówi Pan.

Amosa 3

Zadanie proroka

[1] Słuchajcie tego słowa, które wypowiedział Pan o was, synowie Izraela, o całym pokoleniu, które wyprowadziłem z ziemi egipskiej:

[2] Tylko o was zatroszczyłem się spośród wszystkich pokoleń ziemi, dlatego was będę karał za wszystkie wasze winy.

[3] Andarão dois juntos, se não houver entre eles acordo?

[4] Rugirá o leão no bosque, sem que tenha presa? Levantará o leãozinho no covil a sua voz, se nada tiver apanhado?

[5] Cairá a ave no laço em terra, se não houver armadilha para ela? Levantar-se-á o laço da terra, sem que tenha apanhado alguma coisa?

[6] Tocar-se-á a trombeta na cidade, sem que o povo se estremeça? Sucederá algum mal à cidade, sem que o SENHOR o tenha feito?

[7] Certamente, o SENHOR Deus não fará coisa alguma, sem primeiro revelar o seu segredo aos seus servos, os profetas.

[8] Rugiu o leão, quem não temerá? Falou o SENHOR Deus, quem não profetizará?

[9] Fazei ouvir isto nos castelos de Asdode e nos castelos da terra do Egito e dizei: Ajuntai-vos sobre os montes de Samaria e vede que grandes tumultos há nela e que opressões há no meio dela.

[10] Porque Israel não sabe fazer o que é reto, diz o SENHOR, e entesoura nos seus castelos a violência e a devastação.

[11] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Um inimigo cercará a tua terra, derribará a tua fortaleza, e os teus castelos serão saqueados.

[12] Assim diz o SENHOR: Como o pastor livra da boca do leão as duas pernas ou um pedacinho da orelha, assim serão salvos os filhos de Israel que habitam em Samaria

[3] Czy idzie dwóch razem, jeżeli się nie umówili?

[4] Czy ryczy lew w lesie, jeżeli nie ma łupu? Czy wydaje swój głos lwie szczenię w jaskini, jeżeli nic nie złowiło?

[5] Czy wpada ptak w sidła na ziemi, jeżeli nie było przynęty? Czy odskoczy sidło od ziemi, jeżeli nic nie złapało?

[6] Czy nie lęka się lud, gdy w mieście zabrzmi trąba? Czy zdarza się w mieście nieszczęście, którego by Pan nie wywołał?

[7] Zaiste, nie czyni Wszechmogący Pan nic, jeżeli nie objawił swojego planu swoim sługom, prorokom.

[8] Gdy lew zaryczy, któż by się nie bał? Gdy Wszechmogący Pan każe, któż by nie prorokował?

Zapowiedź zburzenia Samarii

[9] Ogłaszajcie w pałacach Asyrii i w pałacach ziemi egipskiej i mówcie: Zbierzcie się na górze Samarii i zobaczcie, jak wielkie zamieszanie i jaki ucisk w niej panują!

[10] Nie umieją postępować uczciwie - mówi Pan - w swoich pałacach gromadzą skarby ze zdzierstwa i grabieży.

[11] Dlatego tak mówi Wszechmogący Pan: Wróg otoczy kraj i pozbawi cię twojej mocy, i splądrowane będą twoje pałace.

[12] Tak mówi Pan: Jak pasterz wyrywa z lwiej paszczęki dwa podudzia lub chrząstkę z ucha, tak zostaną wyrwani synowie Izraela. Wy, którzy siedzicie w

com apenas o canto da cama e parte do leito.

[13] Ouvi e protestai contra a casa de Jacó, diz o SENHOR Deus, o Deus dos Exércitos:

[14] No dia em que eu punir Israel, por causa das suas transgressões, visitarei também os altares de Betel; e as pontas do altar serão cortadas e cairão por terra.

[15] Derribarei a casa de inverno com a casa de verão; as casas de marfim perecerão, e as grandes casas serão destruídas, diz o SENHOR.

Amós 4

Ameaças contra as mulheres de Samaria

[1] Ouvi esta palavra, vacas de Basã, que estais no monte de Samaria, oprimis os pobres, esmagais os necessitados e dizeis a vosso marido: Dá cá, e bebamos.

[2] Jurou o SENHOR Deus, pela sua santidade, que dias estão para vir sobre vós, em que vos levarão com anzóis e as vossas restantes com fisga de pesca.

[3] Saireis cada uma em frente de si pelas brechas e vos lançareis para Hermom, disse o SENHOR.

A cegueira espiritual de Israel

[4] Vinde a Betel e transgredi, a Gilgal, e multiplicai as transgressões; e, cada manhã, trazei os vossos sacrifícios e, de três em três dias, os vossos dízimos;

[5] e oferecei sacrifício de louvores do que é levedado, e apregoai ofertas voluntárias, e

Samarii na brzegu dywanu, a w Damaszku na wezgłowiach,

[13] Słuchajcie i świadczcie przeciwko domowi Jakuba - mówi Wszechmogący Pan, Bóg Zastępów;

[14] W dniu, w którym karać będę zbrodnie Izraela, nawiedzę też ołtarz Betelu, i będą ucięte narożniki ołtarza, i spadną na ziemię.

[15] Rozwalę pałac zimowy wraz z pałacem letnim; i runą pałace z kości słoniowej, a dla domów hebanowych nastanie kres - mówi Pan.

Amosa 4

Biada kobietom Samarii!

[1] Słuchajcie tego słowa wy, krowy baszańskie, mieszkające na górze Samarii, które uciskacie biednych, gnębicie ubogich, mówicie do swoich mężów: Przynoście, a będziemy piły!

[2] Wszechmogący Pan przysiągł na swoją świętość: Zaprawdę, oto idą na was dni, gdy was wywloką hakami, a wasze potomstwo wędkami rybackimi.

[3] I wychodzić będziecie przez wyłomy, jedna za drugą, i będziecie wyrzucone poza Hermon - mówi Pan.

[4] Przychodźcie do Betelu i grzeszcie, do Gilgalu, i jeszcze mnóżcie grzech! Każdego ranka składajcie wasze ofiary, co trzeci dzień wasze dziesięciny,

[5] I spalajcie chleby kwaszone na ofiarę dziękczynną, obwołujcie głośno ofiary

publicai-as, porque disso gostais, ó filhos de Israel, disse o SENHOR Deus.

6 Também vos deixei de dentes limpos em todas as vossas cidades e com falta de pão em todos os vossos lugares; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

7 Além disso, retive de vós a chuva, três meses ainda antes da ceifa; e fiz chover sobre uma cidade e sobre a outra, não; um campo teve chuva, mas o outro, que ficou sem chuva, se secou.

8 Andaram duas ou três cidades, indo a outra cidade para beberem água, mas não se saciaram; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

9 Feri-vos com o crestamento e a ferrugem; a multidão das vossas hortas, e das vossas vinhas, e das vossas figueiras, e das vossas oliveiras, devorou-a o gafanhoto; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

10 Enviei a peste contra vós outros à maneira do Egito; os vossos jovens, matei-os à espada, e os vossos cavalos, deixei-os levar presos, e o mau cheiro dos vossos arraiais fiz subir aos vossos narizes; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

11 Subverti alguns dentre vós, como Deus subverteu a Sodoma e Gomorra, e vós fostes como um tição arrebatado da fogueira; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

dobrowolne, bo to tak lubicie, synowie Izraela - mówi Wszechmogący Pan.

6 A chociaż to Ja zesłałem na was klęskę głodu we wszystkich waszych miastach i pozbawiłem was chleba we wszystkich waszych siołach, jednak nie nawróciliście się do mnie - mówi Pan.

7 I chociaż to Ja wstrzymałem wam deszcz na trzy miesiące przed żniwami i spuściłem deszcz na jedno miasto, a na drugie miasto go nie spuściłem, jedno pole było zlane deszczem, a drugie, na które deszczu nie zesłałem, uschło,

8 Wtedy ciągnęli z dwóch, trzech miast do jednego miasta, aby się napić wody, a pragnienia nie zaspokojono, jednak nie nawróciliście się do mnie - mówi Pan.

9 Smagałem was posuchą i rdzą, spustoszyłem wasze ogrody i wasze winnice, i szarańcza pożarła wasze drzewa figowe i oliwne, a jednak nie nawróciliście się do mnie - mówi Pan.

10 Zesłałem na was mór jak na Egipt, wybiłem mieczem waszych młodzieńców, pozwoliłem uprowadzić wasze konie i sprawiłem, że zaduch waszych obozów dostał się do waszych nozdrzy, a jednak nie nawróciliście się do mnie - mówi Pan.

11 Dokonałem wśród was takiego spustoszenia, jakiego dokonał Bóg w Sodomie i Gomorze, i staliście się jak głownia wyrwana z ognia, a jednak nie nawróciliście się do mnie - mówi Pan.

[12] Portanto, assim te farei, ó Israel! E, porque isso te farei, prepara-te, ó Israel, para te encontrares com o teu Deus.

[13] Porque é ele quem forma os montes, e cria o vento, e declara ao homem qual é o seu pensamento; e faz da manhã trevas e pisa os altos da terra; SENHOR, Deus dos Exércitos, é o seu nome.

Amós 5

Buscai a Deus e vivei

[1] Ouvi esta palavra que levanto como lamentação sobre vós, ó casa de Israel:

[2] Caiu a virgem de Israel, nunca mais tornará a levantar-se; estendida está na sua terra, e não há quem a levante.

[3] Porque assim diz o SENHOR Deus: A cidade da qual saem mil conservará cem, e aquela da qual saem cem conservará dez à casa de Israel.

[4] Pois assim diz o SENHOR à casa de Israel: Buscai-me e vivei.

[5] Porém não busqueis a Betel, nem venhais a Gilgal, nem passeis a Berseba, porque Gilgal, certamente, será levada cativa, e Betel será desfeita em nada.

[6] Buscai ao SENHOR e vivei, para que não irrompa na casa de José como um fogo que a consuma, e não haja em Betel quem o apague.

[7] Vós que converteis o juízo em alosna e deitais por terra a justiça,

[12] Dlatego tak postąpię z tobą, Izraelu... A ponieważ tak chcę z tobą postąpić, przeto przygotuj się na spotkanie twojego Boga, Izraelu!

[13] On bowiem jest tym, który kształtuje góry i stwarza wiatr, i objawia człowiekowi swoje zamysły; On stwarza zorzę poranną i mrok i kroczy po wyżynach ziemi: a imię jego Pan, Bóg Zastępów.

Amosa 5

Wezwanie do pokuty

[1] Słuchajcie tego słowa, które ja nucę nad wami jako pieśń żałobną, domu Izraela!

[2] Upadła, już nie powstanie, dziewica Izraela; leży na własnej ziemi i nikt nie może jej podnieść.

[3] Bo tak mówi Wszechmogący Pan do domu Izraela: Miasto, które wyprawiło w pole tysiąc, zachowa stu, a to, które wyprawiło stu, zachowa dziesięciu.

[4] Bo tak mówi Pan do domu Izraela: Szukajcie mnie, a żyć będziecie!

[5] Lecz nie szukajcie Betelu i nie chodźcie do Gilgalu i nie pielgrzymujcie do Beer-Szeby, gdyż Gilgal pójdzie na wygnanie, a Betel obróci się w nicość.

[6] Szukajcie Pana, a żyć będziecie, aby nie przerzucił się na dom Józefa jak ogień, i strawił go, a nikt w Izraelu nie będzie mógł go ugasić.

[7] Biada tym, którzy przemieniają prawo w piołun, a sprawiedliwość rzucają na ziemię!

8 procurai o que faz o Sete-estrelo e o Órion, e torna a densa treva em manhã, e muda o dia em noite; o que chama as águas do mar e as derrama sobre a terra; SENHOR é o seu nome.

9 É ele que faz vir súbita destruição sobre o forte e ruína contra a fortaleza.

10 Aborreceis na porta ao que vos repreende e abominais o que fala sinceramente.

11 Portanto, visto que pisais o pobre e dele exigis tributo de trigo, não habitareis nas casas de pedras lavradas que tendes edificado; nem bebereis do vinho das vides desejáveis que tendes plantado.

12 Porque sei serem muitas as vossas transgressões e graves os vossos pecados; afligis o justo, tomais suborno e rejeitais os necessitados na porta.

13 Portanto, o que for prudente guardará, então, silêncio, porque é tempo mau.

14 Buscai o bem e não o mal, para que vivais; e, assim, o SENHOR, o Deus dos Exércitos, estará convosco, como dizeis.

15 Aborrecei o mal, e amai o bem, e estabelecei na porta o juízo; talvez o SENHOR, o Deus dos Exércitos, se compadeça do restante de José.

16 Portanto, assim diz o SENHOR, o SENHOR, Deus dos Exércitos: Em todas as praças haverá pranto; e em todas as ruas dirão: Ai! Ai! E ao lavrador chamarão para

8 On tworzy Plejady i Oriona, mrok przemienia w poranek, a po dniu zsyła ciemną noc; wzywa wody morskie i rozlewa je po powierzchni ziemi - Pan imię jego.

9 On zsyła zgubę na mocarza i zagładę sprowadza na twierdzę.

10 Nienawidzą obrońcy prawa w bramie i mają wstręt do tego, który mówi prawdę.

11 Ponieważ pobieracie dzierżawne od biednego i bierzecie od niego daninę zboża, to chociaż budujecie domy z ciosanego kamienia, nie będziecie w nich mieszkać, a chociaż zasadziliście rozkoszne winnice, wina z nich pić nie będziecie.

12 Bo wiem, że liczne są wasze zbrodnie i wielkie wasze grzechy. Gnębicie niewinnego, bierzecie łapówki, a prawo ubogich obalacie w bramie.

13 Przeto, kto rozumny, niech milczy w tym czasie, gdyż jest to czas zły!

14 Szukajcie dobrego, a nie złego, abyście żyli i aby Pan, Bóg Zastępów, był z wami tak, jak to mówicie!

15 Nienawidźcie zła, a miłujcie dobro i zapewnijcie prawu miejsce w bramie! Może zmiłuje się Pan, Bóg Zastępów, nad resztą Józefa.

16 Dlatego tak mówi Pan Wszechmogący, Bóg Zastępów: Na wszystkich placach skarga, na wszystkich ulicach mówią: Biada, biada! i nawołują oracza do żałoby i płaczków do narzekania.

o pranto e, para o choro, os que sabem prantear.

[17] Em todas as vinhas haverá pranto, porque passarei pelo meio de ti, diz o SENHOR.

[17] Skarga będzie we wszystkich winnicach, gdy przejdę pośród ciebie - mówi Pan.

[18] Ai de vós que desejais o Dia do SENHOR! Para que desejais vós o Dia do SENHOR? É dia de trevas e não de luz.

[18] Biada wam, którzy z utęsknieniem oczekujecie dnia Pana! Na cóż wam ten dzień Pana? Wszak jest on ciemnością, a nie światłością.

[19] Como se um homem fugisse de diante do leão, e se encontrasse com ele o urso; ou como se, entrando em casa, encostando a mão à parede, fosse mordido de uma cobra.

[19] To tak, jakby ktoś uciekał przed lwem, a spotyka niedźwiedzia; a gdy wejdzie do domu i opiera rękę o ścianę, ukąsi go wąż.

[20] Não será, pois, o Dia do SENHOR trevas e não luz? Não será completa escuridão, sem nenhuma claridade?

[20] Zaiste, dzień Pana jest ciemnością, a nie światłością, mrokiem, a nie jasnością.

Deus exige justiça e não sacrifícios

[21] Aborreço, desprezo as vossas festas e com as vossas assembléias solenes não tenho nenhum prazer.

[21] Nienawidzę waszych świąt, gardzę nimi, i nie podobają mi się wasze uroczystości świąteczne.

[22] E, ainda que me ofereçais holocaustos e vossas ofertas de manjares, não me agradarei deles, nem atentarei para as ofertas pacíficas de vossos animais cevados.

[22] Nawet gdy mi składacie ofiary całopalne i ofiary z pokarmów, nie mam w nich upodobania, a na ofiary pojednania z tłustych waszych cieląt nie mogę patrzeć.

[23] Afasta de mim o estrépito dos teus cânticos, porque não ouvirei as melodias das tuas liras.

[23] Usuń ode mnie wrzask twoich pieśni! I nie chcę słyszeć brzęku twoich harf.

[24] Antes, corra o juízo como as águas; e a justiça, como ribeiro perene.

[24] Niech raczej prawo tryska jak woda, a sprawiedliwość jak potok nie wysychający!

[25] Apresentastes-me, vós, sacrifícios e ofertas de manjares no deserto por quarenta anos, ó casa de Israel?

[25] Czy składaliście mi ofiary krwawe i ofiary z pokarmów na pustyni przez czterdzieści lat, domu Izraela?

[26] Sim, levastes Sicute, vosso rei, Quium, vossa imagem, e o vosso deus-estrela, que fizestes para vós mesmos.
[27] Por isso, vos desterrarei para além de Damasco, diz o SENHOR, cujo nome é Deus dos Exércitos.

Amós 6

A corrupção e a destruição de Israel

[1] Ai dos que andam à vontade em Sião e dos que vivem sem receio no monte de Samaria, homens notáveis da principal das nações, aos quais vem a casa de Israel!
[2] Passai a Calné e vede; e, dali, ide à grande Hamate; depois, descei a Gate dos filisteus; sois melhores que estes reinos? Ou será maior o seu território do que o vosso território?
[3] Vós que imaginais estar longe o dia mau e fazeis chegar o trono da violência;
[4] que dormis em camas de marfim, e vos espreguiçais sobre o vosso leito, e comeis os cordeiros do rebanho e os bezerros do cevadouro;
[5] que cantais à toa ao som da lira e inventais, como Davi, instrumentos músicos para vós mesmos;
[6] que bebeis vinho em taças e vos ungis com o mais excelente óleo, mas não vos afligis com a ruína de José.
[7] Portanto, agora, ireis em cativeiro entre os primeiros que forem levados cativos, e cessarão as pândegas dos espreguiçadores.
[8] Jurou o SENHOR Deus por si mesmo, o SENHOR, Deus dos Exércitos, e disse: Abomino a soberba de Jacó e odeio os seus

[26] Nie! A teraz poniesiecie Sikkuta, waszego króla, i Kewana, obrazy waszych bóstw, które sami sobie uczyniliście,
[27] Ja zaś zaprowadzę was do niewoli poza Damaszek - mówi Pan, Bóg Zastępów, takie jest jego imię.

Amosa 6

Zepsucie w Izraelu

[1] Biada beztroskim na Syjonie i zadufanym na górze Samarii, wybitnym obywatelom pierwszego z ludów, którzy czują się jak bogowie w domu Izraela!
[2] Idźcie do Kalne i zobaczcie, a stamtąd przejdźcie do Chamat-Rabba i zstąpcie do Gat filistyńskiego. Czy jesteście lepsi niż te królestwa? Czy wasz obszar jest większy niż ich obszar?
[3] Oddalacie od siebie myśl o dniu nieszczęścia, a przybliżacie zgubę i gwałt.
[4] Wylegują się na łożach z kości słoniowej i rozciągają się na swoich dywanach, zjadają jagnięta z trzody i cielęta z obory.
[5] Pobrzękują na strunach lutni, jak Dawid wymyślają sobie instrumenty muzyczne,
[6] Piją wino z czasz ofiarnych i namaszczają się najlepszymi olejkami, lecz nie boleją nad zgubą Józefa.
[7] Przeto teraz pójdą na wygnanie na czele wygnańców i ustanie ucztowanie hulaków.
[8] Przysiągł Wszechmogący Pan na swoje życie - mówi Pan, Bóg Zastępów: Brzydzę się pychą Jakuba, nienawidzę jego

castelos; e abandonarei a cidade e tudo o que nela há.

[9] Se numa casa ficarem dez homens, também esses morrerão.

[10] Se, porém, um parente chegado, o qual os há de queimar, toma os cadáveres para os levar fora da casa e diz ao que estiver no seu mais interior: Haverá outro contigo? E este responder: Não há; então, lhe dirá: Cala-te, não menciones o nome do SENHOR.

[11] Pois eis que o SENHOR ordena, e será destroçada em ruínas a casa grande, e a pequena, feita em pedaços.

[12] Poderão correr cavalos na rocha? E lavrá-la com bois? No entanto, haveis tornado o juízo em veneno e o fruto da justiça, em alosna.

[13] Vós vos alegrais com Lo-Debar e dizeis: Não é assim que, por nossas próprias forças, nos apoderamos de Carnaim?

[14] Pois eis que levantarei sobre vós, ó casa de Israel, uma nação, diz o SENHOR, Deus dos Exércitos, a qual vos oprimirá, desde a entrada de Hamate até ao ribeiro da Arabá.

Amós 7

A visão do gafanhoto, do fogo e do prumo

[1] Isto me fez ver o SENHOR Deus: eis que ele formava gafanhotos ao surgir o rebento da erva serôdia; e era a erva serôdia depois de findas as ceifas do rei.

pałaców, wydam na łup miasto i wszystko, co w nim jest.

[9] I stanie się tak: Choćby pozostało tylko dziesięciu mężczyzn w jednym domu, i oni pomrą.

[10] I pozostanie tylko krewny, aby wynieść zwłoki z domu. A gdy zapyta kogoś, kto jest w zakątku domu: Czy jest jeszcze kto z tobą? A tamten odpowie: Nie ma! To doda: Cicho! Gdyż nie wolno wspominać imienia Pana.

[11] Bo oto Pan każe rozwalić dom większy w gruzy, a dom mniejszy w kawałki.

[12] Czy konie mogą biegać po skale? Czy wołami można orać morze? Lecz wy obróciliście prawo w truciznę, a owoc sprawiedliwości w piołun.

[13] Biada wam, którzy radujecie się z Lodabaru, którzy mówicie: Czy nie własną siłą odebraliśmy Karnaim?

[14] Gdyż oto Ja pobudzę przeciwko wam, domu Izraela, lud - mówi Pan, Bóg Zastępów - który dręczyć was będzie od przełęczy Hamat aż do potoku na stepie.

Amosa 7

Trzy wizje prorocze; szarańcza, posucha i pion murarski

[1] Takie widzenie dał mi oglądać Wszechmogący Pan: Oto stworzył szarańcze, gdy zaczął odrastać potraw, a był to potraw po kośbie królewskiej.

[2] Tendo eles comido de todo a erva da terra, disse eu: SENHOR Deus, perdoa, rogo-te; como subsistirá Jacó? Pois ele é pequeno.

[2] A gdy już dojadała zieleń ziemi, rzekłem: Wszechmogący Panie, przebacz! Jakże ostoi się Jakub, wszak jest tak maleńki?

[3] Então, o SENHOR se arrependeu disso. Não acontecerá, disse o SENHOR.

[3] I żałował tego Pan: Nie stanie się - rzekł Pan.

[4] Isto me mostrou o SENHOR Deus: eis que o SENHOR Deus chamou o fogo para exercer a sua justiça; este consumiu o grande abismo e devorava a herança do SENHOR.

[4] Takie widzenie dał mi oglądać Wszechmogący Pan: Oto Wszechmogący Pan wezwał płomień ognia, aby spalił wielką toń podziemną i strawił rolę.

[5] Então, disse eu: SENHOR Deus, cessa agora; como subsistirá Jacó? Pois ele é pequeno.

[5] I rzekłem: Wszechmogący Panie! Zaniechaj tego! Jakże ostoi się Jakub, wszak jest tak maleńki?

[6] E o SENHOR se arrependeu disso. Também não acontecerá, disse o SENHOR Deus.

[6] I żałował tego Pan: I to się nie stanie - rzekł Wszechmogący Pan.

[7] Mostrou-me também isto: eis que o SENHOR estava sobre um muro levantado a prumo; e tinha um prumo na mão.

[7] Takie widzenie dał mi oglądać: Oto Pan stał przy murze z pionem w ręku.

[8] O SENHOR me disse: Que vês tu, Amós? Respondi: Um prumo. Então, me disse o SENHOR: Eis que eu porei o prumo no meio do meu povo de Israel; e jamais passarei por ele.

[8] I rzekł Pan do mnie: Co widzisz, Amosie? I odpowiedziałem: Pion. Wtedy Wszechmogący rzekł: Oto Ja spuszczam pion wpośród mojego ludu izraelskiego, już mu nie przepuszczę.

[9] Mas os altos de Isaque serão assolados, e destruídos, os santuários de Israel; e levantar-me-ei com a espada contra a casa de Jeroboão.

[9] Spustoszone będą wyżyny Izaaka i zburzone świętości Izraela, i powstanę przeciwko domowi Jeroboama z mieczem.

Amós acusado como conspirador

Kapłan Amazjasz wypędza Amosa z Betelu

[10] Então, Amazias, o sacerdote de Betel, mandou dizer a Jeroboão, rei de Israel: Amós tem conspirado contra ti, no meio da casa de Israel; a terra não pode sofrer todas as suas palavras.

[10] Wtedy Amazjasz, kapłan Betelu, posłał do Jeroboama, króla izraelskiego, taką wieść: Amos spiskuje przeciwko tobie wpośród domu izraelskiego, kraj nie może znieść wszystkich jego słów.

[11] Porque assim diz Amós: Jeroboão morrerá à espada, e Israel, certamente, será levado para fora de sua terra, em cativeiro.

[11] Bo tak mówi Amos: Jeroboam zginie od miecza, a Izrael na pewno pójdzie z ziemi swej na wygnanie.

[12] Então, Amazias disse a Amós: Vai-te, ó vidente, foge para a terra de Judá, e ali come o teu pão, e ali profetiza;

[12] Do Amosa zaś rzekł Amazjasz: Jasnowidzu! Uchodź, uciekaj do ziemi judzkiej, tam jedz chleb i tam prorokuj,

[13] mas em Betel, daqui por diante, já não profetizarás, porque é o santuário do rei e o templo do reino.

[13] Lecz w Betelu już nie prorokuj, bo to jest świątynia królewska i przybytek królewski.

[14] Respondeu Amós e disse a Amazias: Eu não sou profeta, nem discípulo de profeta, mas boieiro e colhedor de sicômoros.

[14] Wtedy Amos odpowiedział i rzekł do Amazjasza: Nie jestem ja prorokiem ani też uczniem proroka; jestem pasterzem i hodowcą sykomor,

[15] Mas o SENHOR me tirou de após o gado e o SENHOR me disse: Vai e profetiza ao meu povo de Israel.

[15] Lecz Pan wziął mnie spoza trzody i rzekł do mnie: Idź, wystąp jako prorok wobec ludu mojego izraelskiego!

[16] Ora, pois, ouve a palavra do SENHOR. Tu dizes: Não profetizarás contra Israel, nem falarás contra a casa de Isaque.

[16] A teraz posłuchaj ty słowa Pana: Ponieważ mówisz: Nie prorokuj przeciwko Izraelowi i nie wyrokuj o domu Izaaka,

[17] Portanto, assim diz o SENHOR: Tua mulher se prostituirá na cidade, e teus filhos e tuas filhas cairão à espada, e a tua terra será repartida a cordel, e tu morrerás na terra imunda, e Israel, certamente, será levado cativo para fora da sua terra.

[17] Dlatego tak mówi Pan: Twoja żona będzie uprawiać w mieście nierząd, a twoi synowie i twoje córki padną od miecza. Twoja ziemia sznurem będzie podzielona, a ty umrzesz na nieczystej ziemi, Izrael zaś pójdzie ze swej ziemi na wygnanie.

Amós 8

A visão de um cesto de frutos

Amosa 8

Czwarta wizja: kosz dojrzałych owoców

[1] O SENHOR Deus me fez ver isto: eis aqui um cesto de frutos de verão.

[1] Takie widzenia dał mi oglądać Wszechmogący Pan: Oto był kosz dojrzałego owocu.

[2] E perguntou: Que vês, Amós? E eu respondi: Um cesto de frutos de verão. Então, o SENHOR me disse: Chegou o fim

[2] I rzekł: Co widzisz Amosie? I odpowiedziałem: Kosz dojrzałego owocu. Wtedy Pan rzekł do mnie: Dojrzał do

para o meu povo de Israel; e jamais passarei por ele.

zagłady lud mój izraelski, już mu nie przepuszczę.

Groźba kary za nieuczciwość

[3] Mas os cânticos do templo, naquele dia, serão uivos, diz o SENHOR Deus; multiplicar-se-ão os cadáveres; em todos os lugares, serão lançados fora. Silêncio!

[3] Śpiewaczki świątyni będą zawodzić w owym dniu - mówi Wszechmogący Pan. Będzie mnóstwo trupów, wszędzie porzuconych. Cicho!

A ruína de Israel está perto

[4] Ouvi isto, vós que tendes gana contra o necessitado e destruís os miseráveis da terra,

[4] Słuchajcie tego wy, którzy depczecie ubogiego i tępicie biednych kraju, mówiąc:

[5] dizendo: Quando passará a Festa da Lua Nova, para vendermos os cereais? E o sábado, para abrirmos os celeiros de trigo, diminuindo o efa, e aumentando o siclo, e procedendo dolosamente com balanças enganadoras,

[5] Kiedyż minie nów, abyśmy mogli kupczyć zbożem, i sabat, abyśmy mogli ziarno wystawić na sprzedaż, pomniejszyć efę, a powiększyć odważniki, przechylić oszukańczo wagę,

[6] para comprarmos os pobres por dinheiro e os necessitados por um par de sandálias e vendermos o refugo do trigo?

[6] Nabywać nędzarzy za pieniądze, a ubogich za parę sandałów i sprzedawać poślad zboża?

[7] Jurou o SENHOR pela glória de Jacó: Eu não me esquecerei de todas as suas obras, para sempre!

[7] Przysiągł Pan na dumę Jakuba: Nie zapomnę nigdy wszystkich ich uczynków.

[8] Por causa disto, não estremecerá a terra? E não se enlutará todo aquele que habita nela? Certamente, levantar-se-á toda como o Nilo, será agitada e abaixará como o rio do Egito.

[8] Czyż nie ma z tego powodu zatrząść się ziemia i żałobą okryć się wszyscy jej mieszkańcy? Ona cała podniesie się jak Nil i opadnie jak Rzeka Egipska.

[9] Sucederá que, naquele dia, diz o SENHOR Deus, farei que o sol se ponha ao meio-dia e entenebrecerei a terra em dia claro.

[9] W owym dniu, mówi Wszechmogący Pan, sprawię, że słońce zajdzie w południe, i mrokiem okryję ziemię w biały dzień,

[10] Converterei as vossas festas em luto e todos os vossos cânticos em lamentações; porei pano de saco sobre todos os lombos e calva sobre toda cabeça; e farei que isso

[10] I zamienię wasze święta w żałobę i wszystkie wasze pieśni w pieśń żałobną; na wszystkie biodra włożę włosiennicę, a na każdą głowę łysinę. Przekształcę to w

seja como luto por filho único, luto cujo fim será como dia de amarguras.

[11] Eis que vêm dias, diz o SENHOR Deus, em que enviarei fome sobre a terra, não de pão, nem sede de água, mas de ouvir as palavras do SENHOR.

[12] Andarão de mar a mar e do Norte até ao Oriente; correrão por toda parte, procurando a palavra do SENHOR, e não a acharão.

[13] Naquele dia, as virgens formosas e os jovens desmaiarão de sede,

[14] os que, agora, juram pelo ídolo de Samaria e dizem: Como é certo viver o teu deus, ó Dã! E: Como é certo viver o culto de Berseba! Esses mesmos cairão e não se levantarão jamais.

Amós 9

Os juízos de Deus são inevitáveis

[1] Vi o SENHOR, que estava em pé junto ao altar; e me disse: Fere os capitéis, e estremecerão os umbrais, e faze tudo em pedaços sobre a cabeça de todos eles; matarei à espada até ao último deles; nenhum deles fugirá, e nenhum escapará.

[2] Ainda que desçam ao mais profundo abismo, a minha mão os tirará de lá; se subirem ao céu, de lá os farei descer.

[3] Se se esconderem no cimo do Carmelo, de lá buscá-los-ei e de lá os tirarei; e, se dos meus olhos se ocultarem no fundo do

żałobę po jedynaku, a całą przyszłość w dzień goryczy.

Głód słowa Bożego

[11] Oto idą dni - mówi Wszechmogący Pan - że ześlę głód na ziemię, nie głód chleba ani pragnienie wody, lecz słuchania słów Pana.

[12] I wlec się będą od morza do morza, i tułać się z północy na wschód, szukając słowa Pana, lecz nie znajdą.

[13] W owym dniu mdleć będą z pragnienia piękne panny i młodzieńcy,

[14] Którzy przysięgają na "Przewinienie" Samarii i mówią: Jako żyw twój Bóg, Danie! Albo: Jako żyw twój ulubieniec, Beer-Szebo! Upadną i już nigdy nie powstaną.

Amosa 9

Piąta wizja: Sąd Pana

[1] Widziałem Wszechmogącego stojącego przy ołtarzu. I rzekł do mnie: Uderz w głowicę, niech zadrżą sklepienia i upadną na głowy ich wszystkich, a resztę ich zabiję mieczem. Żaden uciekający z nich nie ujdzie ani też nie uratuje się żaden uchodźca.

[2] Choćby się przedarli do Szeolu, wyciągnie ich stamtąd moja ręka, a choćby się wdrapali na niebiosa, ściągnę ich stamtąd w dół,

[3] A choćby się ukryli na szczycie Karmelu, wyśledzę ich tam i wyciągnę; a choćby się ukryli przed moimi oczyma na dnie

mar, de lá darei ordem à serpente, e ela os morderá.

[4] Se forem para o cativeiro diante de seus inimigos, ali darei ordem à espada, e ela os matará; porei os olhos sobre eles, para o mal e não para o bem.

[5] Porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, é o que toca a terra, e ela se derrete, e todos os que habitam nela se enlutarão; ela subirá toda como o Nilo e abaixará como o rio do Egito.

[6] Deus é o que edifica as suas câmaras no céu e a sua abóbada fundou na terra; é o que chama as águas do mar e as derrama sobre a terra; SENHOR é o seu nome.

[7] Não sois vós para mim, ó filhos de Israel, como os filhos dos etíopes? – diz o SENHOR. Não fiz eu subir a Israel da terra do Egito, e de Caftor, os filisteus, e de Quir, os siros?

[8] Eis que os olhos do SENHOR Deus estão contra este reino pecador, e eu o destruirei de sobre a face da terra; mas não destruirei de todo a casa de Jacó, diz o SENHOR.

[9] Porque eis que darei ordens e sacudirei a casa de Israel entre todas as nações, assim como se sacode trigo no crivo, sem que caia na terra um só grão.

[10] Todos os pecadores do meu povo morrerão à espada, os quais dizem: O mal não nos alcançará, nem nos encontrará.

Restauração do Israel espiritual

[11] Naquele dia, levantarei o tabernáculo caído de Davi, repararei as suas brechas;

morza, i tam nakażę wężowi, aby ich kąsał.

[4] A gdy pójdą przed swoimi wrogami do niewoli, i tam nakażę mieczowi, aby ich zabijał. Tak zwrócę moje oko na nich ku złemu, a nie ku dobremu.

[5] Wszechmogący, Pan Zastępów, to ten, który dotyka ziemi i ona drży, i okrywają się żałobą wszyscy jej mieszkańcy, podnosi się cała jak Nil i opada jak Nil egipski.

[6] Buduje w niebie swoją komnatę, a strop swój zakłada na ziemi; skrzykuje wody do morza i rozlewa je po powierzchni ziemi - Pan imię jego.

[7] Czy nie jesteście dla mnie tym samym, co Kuszyci, wy, synowie Izraela? - mówi Pan. Czy nie wyprowadziłem Izraela z ziemi egipskiej, Filistyńczyków z Kaftoru, a Aramejczyków z Kiru?

[8] Oto oczy Wszechmogącego Pana są zwrócone na to grzeszne królestwo: Wytępię je z powierzchni ziemi, jednak nie wytępię doszczętnie domu Jakuba - mówi Pan.

[9] Bo oto każę przesiać wśród wszystkich ludów dom Izraela, jak się przesiewa w przetaku, tak że ziarnko nie upadnie na ziemię.

[10] Od miecza poginą wszyscy grzesznicy mojego ludu, którzy mówią: Nie dosięgnie nas ani nie zaskoczy nieszczęście.

Przyszła odbudowa królestwa Dawidowego

[11] W owym dniu podniosę upadającą chatkę Dawida i zamuruję jej pęknięcia, i

e, levantando-o das suas ruínas, restaurá-lo-ei como fora nos dias da antiguidade;

12 para que possuam o restante de Edom e todas as nações que são chamadas pelo meu nome, diz o SENHOR, que faz estas coisas.

13 Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que o que lavra segue logo ao que ceifa, e o que pisa as uvas, ao que lança a semente; os montes destilarão mosto, e todos os outeiros se derreterão.

14 Mudarei a sorte do meu povo de Israel; reedificarão as cidades assoladas e nelas habitarão, plantarão vinhas e beberão o seu vinho, farão pomares e lhes comerão o fruto.

15 Plantá-los-ei na sua terra, e, dessa terra que lhes dei, já não serão arrancados, diz o SENHOR, teu Deus.

podźwignę ją z ruin, i odbuduję ją jak za dawnych dni,

12 Aby posiedli resztki Edomu i wszystkie narody, nad którymi wzywane było moje imię, mówi Pan, który to czyni.

13 Oto idą dni, mówi Pan, w których oracz będzie przynaglał żniwiarza, a tłoczący winogrona siewcę ziarna; i góry będą ociekały moszczem, a wszystkie pagórki nim opływały.

14 I odmienię los mojego ludu izraelskiego, tak że odbudują spustoszone miasta i osiedlą się w nich. Nasadzą winnice i będą pić ich wino, założą ogrody i będą jeść ich owoce.

15 Zaszczepię ich na ich ziemi; i nikt ich już nie wyrwie z ich ziemi, którą im dałem - mówi Pan, twój Bóg.

Obadias	Abdiasza

Obadias 1

Os pecados e o castigo de Edom
Jeremias 49.14-16

[1] Visão de Obadias. Assim diz o SENHOR Deus a respeito de Edom: Temos ouvido as novas do SENHOR, e às nações foi enviado um mensageiro que disse: Levantai-vos, e levantemo-nos contra Edom, para a guerra.

[2] Eis que te fiz pequeno entre as nações; tu és mui desprezado.

[3] A soberba do teu coração te enganou, ó tu que habitas nas fendas das rochas, na tua alta morada, e dizes no teu coração: Quem me deitará por terra?

[4] Se te remontares como águia e puseres o teu ninho entre as estrelas, de lá te derribarei, diz o SENHOR.

[5] Se viessem a ti ladrões ou roubadores de noite (como estás destruído!), não furtariam só o que lhes bastasse? Se a ti viessem os vindimadores, não deixariam pelo menos alguns cachos?

[6] Como foram rebuscados os bens de Esaú! Como foram esquadrinhados os seus tesouros escondidos!

[7] Todos os teus aliados te levaram para fora dos teus limites; os que gozam da tua paz te enganaram, prevaleceram contra ti; os que comem o teu pão puseram

Abdiasza 1

Poniżenie Edomu

[1] Widzenie Abdiasza. Tak mówi Wszechmogący Pan o Edomie: Słyszeliśmy wieść od Pana i wysłano gońca do narodów: Wstańcie! Ruszmy przeciwko niemu! Do boju!

[2] Oto uczyniłem cię małym wśród narodów, wzgardzony jesteś bardzo wśród ludzi.

[3] Pycha twojego serca zwiodła cię, który mieszkasz w rozpadlinach skalnych, swoją siedzibę umieściłeś wysoko, myśląc w swoim sercu: Kto mnie sprowadzi na ziemię?

[4] Choćbyś wzbił się wysoko jak orzeł, choćbyś założył swoje gniazdo wśród gwiazd, sprowadzę cię stamtąd - mówi Pan.

[5] Gdy złodzieje wtargną do ciebie albo nocni rabusie - jakże będziesz splądrowany! Czy nie będą kradli do woli? Gdy zbieracze winogron przyjdą do ciebie, czy pozostawią choć jedno grono?

[6] Jakże ogołocony jest Ezaw, przetrząśnięte są jego skarby ukryte.

[7] Aż do granicy cię ścigali wszyscy twoi sprzymierzeńcy, zawiedli cię i wzięli nad tobą górę twoi przyjaciele; ci, którzy jedli twój chleb, zastawią na ciebie sidła.

armadilhas para teus pés; não há em Edom entendimento.

[8] Não acontecerá, naquele dia, diz o SENHOR, que farei perecer os sábios de Edom e o entendimento do monte de Esaú?

[9] Os teus valentes, ó Temã, estarão atemorizados, para que, do monte de Esaú, seja cada um exterminado pela matança.

[10] Por causa da violência feita a teu irmão Jacó, cobrir-te-á a vergonha, e serás exterminado para sempre.

[11] No dia em que, estando tu presente, estranhos lhe levaram os bens, e estrangeiros lhe entraram pelas portas e deitaram sortes sobre Jerusalém, tu mesmo eras um deles.

[12] Mas tu não devias ter olhado com prazer para o dia de teu irmão, o dia da sua calamidade; nem ter-te alegrado sobre os filhos de Judá, no dia da sua ruína; nem ter falado de boca cheia, no dia da angústia;

[13] não devias ter entrado pela porta do meu povo, no dia da sua calamidade; tu não devias ter olhado com prazer para o seu mal, no dia da sua calamidade; nem ter lançado mão nos seus bens, no dia da sua calamidade;

[14] não devias ter parado nas encruzilhadas, para exterminares os que escapassem; nem ter entregado os que lhe restassem, no dia da angústia.

A restauração e felicidade de Israel

[8] Zaiste, w owym dniu - mówi Pan - wytępię mędrców z Edomu i roztropnych z góry Ezawa; nie ma u niego roztropności.

[9] Wtedy będą przerażeni twoi bohaterowie, Temanie, wszyscy mężczyźni będą wytępieni z gór Ezawa mieczem.

[10] Z powodu zbrodni na twoim bracie Jakubie, okryje cię hańba i będziesz wytępiony na zawsze.

[11] Wówczas gdy stałeś na uboczu, kiedy to wrogowie brali do niewoli jego wojsko, a cudzoziemcy wkraczali do jego bram i rzucali losy o Jeruzalem, także ty byłeś jednym z nich.

[12] Nie paś oczu widokiem swojego brata w dniu jego nieszczęścia! Nie ciesz się z powodu synów Judy w dniu ich zagłady i nie mów zuchwale w dniu niedoli!

[13] Nie wkraczaj do bramy mojego ludu w dniu jego klęski; nie paś i ty oczu widokiem jego nieszczęścia w dniu jego klęski! I nie wyciągaj ręki po jego mienie w dniu jego klęski!

[14] Nie stój na rozstaju dróg, aby zabijać jego uchodźców! I nie wydawaj jego zbiegów w dniu niedoli!

[15] Porque o Dia do SENHOR está prestes a vir sobre todas as nações; como tu fizeste, assim se fará contigo; o teu malfeito tornará sobre a tua cabeça.

[16] Porque, como bebestes no meu santo monte, assim beberão, de contínuo, todas as nações; beberão, sorverão e serão como se nunca tivessem sido.

[17] Mas, no monte Sião, haverá livramento; o monte será santo; e os da casa de Jacó possuirão as suas herdades.

[18] A casa de Jacó será fogo, e a casa de José, chama, e a casa de Esaú, restolho; aqueles incendiarão a este e o consumirão; e ninguém mais restará da casa de Esaú, porque o SENHOR o falou.

[19] Os de Neguebe possuirão o monte de Esaú, e os da planície, aos filisteus; possuirão também os campos de Efraim e os campos de Samaria; e Benjamim possuirá a Gileade.

[20] Os cativos do exército dos filhos de Israel possuirão os cananeus até Sarepta, e os cativos de Jerusalém, que estão em Sefarade, possuirão as cidades do Sul.

[21] Salvadores hão de subir ao monte Sião, para julgarem o monte de Esaú; e o reino será do SENHOR.

[15] Gdyż bliski jest dzień Pana na wszystkie narody. Jak postępowałeś, tak postąpią z tobą. Odpłata za twoje postępki spadnie na twoją głowę.

[16] Bo jak piliście na mojej świętej górze, tak pić będą stale wszystkie narody; pić będą i chłeptać, i będzie z nimi tak, jak gdyby ich nigdy nie było.

Wywyższenie Izraela

[17] Lecz na górze Syjon będzie wybawienie, jest ona przecież święta, i dom Jakuba przejmie w posiadanie tych, którzy go posiadłości pozbawili.

[18] A dom Jakuba stanie się ogniem, dom Józefa płomieniem, dom zaś Ezawa słomą; podpalą go i strawią; i z domu Ezawa nikt nie ocaleje - bo tak rzekł Pan.

[19] I posiądą Negeb, kraj górzysty Ezawa, i Szefelę, kraj Filistyńczyków. Posiądą też kraj Efraima i kraj Samarii, a Beniamin zajmie Gilead.

[20] Pierwsi wygnańcy, z synów Izraela, ci w Chelach, posiądą kraj Kananejczyków aż do Sarepty, a wygnańcy z Jeruzalemu, którzy są w Sefaradzie, posiądą miasta Negebu.

[21] Potem ocaleni na górze Syjon wyruszą, aby sądzić górzysty kraj Ezawa; lecz panowanie będzie należało do Pana.

Jonas	Jonasza

Jonas 1

A vocação de Jonas, a sua fuga e o seu castigo

[1] Veio a palavra do SENHOR a Jonas, filho de Amitai, dizendo:

[2] Dispõe-te, vai à grande cidade de Nínive e clama contra ela, porque a sua malícia subiu até mim.

[3] Jonas se dispôs, mas para fugir da presença do SENHOR, para Társis; e, tendo descido a Jope, achou um navio que ia para Társis; pagou, pois, a sua passagem e embarcou nele, para ir com eles para Társis, para longe da presença do SENHOR.

[4] Mas o SENHOR lançou sobre o mar um forte vento, e fez-se no mar uma grande tempestade, e o navio estava a ponto de se despedaçar.

[5] Então, os marinheiros, cheios de medo, clamavam cada um ao seu deus e lançavam ao mar a carga que estava no navio, para o aliviarem do peso dela. Jonas, porém, havia descido ao porão e se deitado; e dormia profundamente.

[6] Chegou-se a ele o mestre do navio e lhe disse: Que se passa contigo? Agarrado no sono? Levanta-te, invoca o teu deus; talvez, assim, esse deus se lembre de nós, para que não pereçamos.

[7] E diziam uns aos outros: Vinde, e lancemos sortes, para que saibamos por causa de quem nos sobreveio este mal. E

Jonasza 1

Powołanie Jonasza, jego nieposłuszeństwo i kara

[1] Jonasza, syna Amittaja, doszło słowo Pana tej treści:

[2] Wstań, idź do Niniwy, tego wielkiego miasta, i mów głośno przeciwko niej, gdyż jej nieprawość doszła do mnie.

[3] Lecz Jonasz wstał, aby uciec sprzed oblicza Pana do Tarszyszu. A gdy przybył do Jaffy, znalazł tam okręt, który miał płynąć do Tarszyszu. I zapłaciwszy za przejazd, wszedł na pokład, aby sprzed oblicza Pana jechać z nimi do Tarszyszu.

[4] Lecz Pan zesłał silny wiatr na morze i zerwała się potężna burza na morzu, tak iż zdawało się, że okrętowi grozi rozbicie.

[5] Wtedy żeglarze przestraszyli się i każdy wołał do swojego boga; sprzęt, który był na okręcie, wyrzucili do morza, aby zmniejszyć ciężar. Jonasz zaś zszedł na sam dół okrętu i zasnął twardym snem.

[6] Wtedy podszedł do niego kapitan okrętu i tak rzekł do niego: Dlaczego śpisz? Wstań, wołaj do swojego Boga! Może Bóg wspomni na nas i nie zginiemy.

[7] I rzekł jeden do drugiego: Szybko! Rzućmy losy, aby się dowiedzieć, z czyjej winy spadło na nas to nieszczęście! Gdy więc rzucili losy, los padł na Jonasza.

lançaram sortes, e a sorte caiu sobre Jonas.

[8] Então, lhe disseram: Declara-nos, agora, por causa de quem nos sobreveio este mal. Que ocupação é a tua? Donde vens? Qual a tua terra? E de que povo és tu?

[9] Ele lhes respondeu: Sou hebreu e temo ao SENHOR, o Deus do céu, que fez o mar e a terra.

[10] Então, os homens ficaram possuídos de grande temor e lhe disseram: Que é isto que fizeste! Pois sabiam os homens que ele fugia da presença do SENHOR, porque lho havia declarado.

[11] Disseram-lhe: Que te faremos, para que o mar se nos acalme? Porque o mar se ia tornando cada vez mais tempestuoso.

[12] Respondeu-lhes: Tomai-me e lançai-me ao mar, e o mar se aquietará, porque eu sei que, por minha causa, vos sobreveio esta grande tempestade.

[13] Entretanto, os homens remavam, esforçando-se por alcançar a terra, mas não podiam, porquanto o mar se ia tornando cada vez mais tempestuoso contra eles.

[14] Então, clamaram ao SENHOR e disseram: Ah! SENHOR! Rogamos-te que não pereçamos por causa da vida deste homem, e não faças cair sobre nós este sangue, quanto a nós, inocente; porque tu, SENHOR, fizeste como te aprouve.

[8] Wtedy rzekli do niego: Powiedzże nam, z czyjej winy spadło na nas to nieszczęście, jakie jest twoje rzemiosło, skąd pochodzisz, jaki jest twój kraj i z którego ludu jesteś?

[9] I odpowiedział im: Jestem Hebrajczykiem, czczę Pana, Boga niebios, który stworzył morze i ląd.

[10] Wtedy ci mężowie bardzo się zlękli i dowiedziawszy się, że ucieka sprzed oblicza Pana, bo im to był powiedział, rzekli do niego: Dlaczego to uczyniłeś?

[11] Nadto rzekli do niego: Co poczniemy z tobą, aby morze uspokoiło się i zaniechało nas, bo morze, im dłużej, tym bardziej się burzy?

[12] Wtedy rzekł do nich: Weźcie mnie i wrzućcie do morza, a morze uspokoi się i zaniecha was, bo wiem, że z powodu mnie zaskoczyła was ta wielka burza.

[13] Lecz ci mężowie wiosłowali, chcąc się dostać do brzegu, nie mogli wszakże, gdyż morze coraz bardziej burzyło się przeciwko nim.

[14] Wtedy wzywali Pana, mówiąc: O Panie! Nie dopuść, abyśmy zginęli z powodu tego człowieka, i nie obarczaj nas winą przelania krwi niewinnej, bo Ty, o Panie, czynisz, co chcesz.

[15] E levantaram a Jonas e o lançaram ao mar; e cessou o mar da sua fúria.

[16] Temeram, pois, estes homens em extremo ao SENHOR; e ofereceram sacrifícios ao SENHOR e fizeram votos.

[17] Deparou o SENHOR um grande peixe, para que tragasse a Jonas; e esteve Jonas três dias e três noites no ventre do peixe.

Jonas 2

A oração de Jonas no ventre do peixe

[1] Então, Jonas, do ventre do peixe, orou ao SENHOR, seu Deus,

[2] e disse: Na minha angústia, clamei ao SENHOR, e ele me respondeu; do ventre do abismo, gritei, e tu me ouviste a voz.

[3] Pois me lançaste no profundo, no coração dos mares, e a corrente das águas me cercou; todas as tuas ondas e as tuas vagas passaram por cima de mim.

[4] Então, eu disse: lançado estou de diante dos teus olhos; tornarei, porventura, a ver o teu santo templo?

[5] As águas me cercaram até à alma, o abismo me rodeou; e as algas se enrolaram na minha cabeça.

[6] Desci até aos fundamentos dos montes, desci até à terra, cujos ferrolhos se correram sobre mim, para sempre; contudo, fizeste subir da sepultura a minha vida, ó SENHOR, meu Deus!

[7] Quando, dentro de mim, desfalecia a minha alma, eu me lembrei do SENHOR;

[15] Wzięli więc Jonasza i wrzucili do morza; wtedy morze przestało się burzyć.

[16] A ci mężowie bardzo się zlękli Pana; złożyli więc Panu ofiarę i uczynili śluby.

Jonasza 2

[1] Lecz Pan wyznaczył wielką rybę, aby połknęła Jonasza. I był Jonasz we wnętrznościach ryby trzy dni i trzy noce.

Modlitwa Jonasza

[2] I modlił się Jonasz do Pana, swojego Boga, z wnętrzności ryby,

[3] Mówiąc: Wzywałem Pana w mojej niedoli i odpowiedział mi, z głębi krainy umarłych wołałem o pomoc i wysłuchał mojego głosu.

[4] Wrzucił mnie na głębię pośród morza i porwał mnie wir; wszystkie twoje bałwany i fale przeszły nade mną.

[5] Już pomyślałem: Jestem wygnany sprzed twoich oczu, jakże będę mógł jeszcze spojrzeć na twój święty przybytek?

[6] Wody sięgały mi aż do gardła, ogarnęło mnie topielisko, sitowie wiło się koło mojej głowy.

[7] Zstąpiłem do stóp gór, zawory ziemi na zawsze się za mną zamknęły. Lecz Ty wydobyłeś z przepaści moje życie, Panie, Boże mój.

[8] Gdy ustawało we mnie życie, wspomniałem na Pana; i tak doszła moja

e subiu a ti a minha oração, no teu santo templo.

8 Os que se entregam à idolatria vã abandonam aquele que lhes é misericordioso.

9 Mas, com a voz do agradecimento, eu te oferecerei sacrifício; o que votei pagarei. Ao SENHOR pertence a salvação!

10 Falou, pois, o SENHOR ao peixe, e este vomitou a Jonas na terra.

Jonas 3

Jonas prega em Nínive

1 Veio a palavra do SENHOR, segunda vez, a Jonas, dizendo:

2 Dispõe-te, vai à grande cidade de Nínive e proclama contra ela a mensagem que eu te digo.

3 Levantou-se, pois, Jonas e foi a Nínive, segundo a palavra do SENHOR. Ora, Nínive era cidade mui importante diante de Deus e de três dias para percorrê-la.

4 Começou Jonas a percorrer a cidade caminho de um dia, e pregava, e dizia: Ainda quarenta dias, e Nínive será subvertida.

O arrependimento dos ninivitas

5 Os ninivitas creram em Deus, e proclamaram um jejum, e vestiram-se de panos de saco, desde o maior até o menor.

6 Chegou esta notícia ao rei de Nínive; ele levantou-se do seu trono, tirou de si as vestes reais, cobriu-se de pano de saco e assentou-se sobre cinza.

7 E fez-se proclamar e divulgar em Nínive: Por mandado do rei e seus grandes, nem

modlitwa do ciebie, do twojego świętego przybytku.

9 Ci, którzy trzymają się marnych bożyszczy, opuszczają swojego Miłościwego,

10 Lecz ja pragnę ci złożyć ofiarę z głośnym dziękczynieniem, spełnię, co ślubowałem. U Pana jest wybawienie. Wtedy Pan rozkazał rybie, a ta wypluła Jonasza na ląd.

Jonasza 3

Pokuta Niniwejczyków

1 Słowo Pana tej treści powtórnie doszło Jonasza:

2 Wstań, udaj się do Niniwy, tego wielkiego miasta, i zwiastuj mu poselstwo, które ci przekazuję.

3 Wtedy Jonasz wstał i udał się do Niniwy, według słowa Pana. A Niniwa była bardzo wielkim miastem, na trzy dni drogi pieszej.

4 A Jonasz rozpoczął wędrówkę do miasta, odbywając drogę jednego dnia, i wołał tak: Jeszcze czterdzieści dni pozostaje do zburzenia Niniwy.

5 Wtedy obywatele Niniwy uwierzyli w Boga, ogłosili post i oblekli się we włosiennice, wielcy i mali.

6 A gdy wieść o tym doszła do króla Niniwy, wstał ze swojego tronu, zdjął swój płaszcz i oblókł się we włosiennicę, i usiadł w popiele.

7 Na polecenie króla i jego dostojników ogłoszono taki rozkaz: Ludzie i zwierzęta,

homens, nem animais, nem bois, nem ovelhas provem coisa alguma, nem os levem ao pasto, nem bebam água;

[8] mas sejam cobertos de pano de saco, tanto os homens como os animais, e clamarão fortemente a Deus; e se converterão, cada um do seu mau caminho e da violência que há nas suas mãos.

[9] Quem sabe se voltará Deus, e se arrependerá, e se apartará do furor da sua ira, de sorte que não pereçamos?

[10] Viu Deus o que fizeram, como se converteram do seu mau caminho; e Deus se arrependeu do mal que tinha dito lhes faria e não o fez.

Jonas 4

O descontentamento de Jonas

[1] Com isso, desgostou-se Jonas extremamente e ficou irado.

[2] E orou ao SENHOR e disse: Ah! SENHOR! Não foi isso o que eu disse, estando ainda na minha terra? Por isso, me adiantei, fugindo para Társis, pois sabia que és Deus clemente, e misericordioso, e tardio em irar-se, e grande em benignidade, e que te arrependes do mal.

[3] Peço-te, pois, ó SENHOR, tira-me a vida, porque melhor me é morrer do que viver.

[4] E disse o SENHOR: É razoável essa tua ira?

[5] Então, Jonas saiu da cidade, e assentou-se ao oriente da mesma, e ali fez uma enramada, e repousou debaixo dela, à

bydło i owce niech nic nie jedzą, niech się nie pasą i niech nie piją wody!

[8] Niech włożą włosiennice, zarówno ludzie jak i bydło, i niech żarliwie wołają do Boga, niech każdy zawróci ze swojej złej drogi i od bezprawia, własnoręcznie popełnionego.

[9] A może Bóg znów się użali i odstąpi od swojego gniewu, i nie zginiemy.

[10] A gdy Bóg widział ich postępowanie, że zawrócili ze swojej złej drogi, wtedy użalił się Bóg nieszczęścia, które postanowił zesłać na nich, i nie uczynił tego.

Jonasza 4

Krnąbrność Jonasza i łaska Pana

[1] Jonaszowi bardzo się to nie podobało, tak że się rozgniewał.

[2] I modlił się do Pana, mówiąc: Ach, Panie! Czy nie to miałem na myśli, gdy jeszcze byłem w mojej ojczyźnie? Dlatego pierwszym razem uciekałem do Tarszyszu; wiedziałem bowiem, że Ty jesteś Bogiem łaskawym i miłosiernym, cierpliwym i pełnym łaski, który żałuje nieszczęścia.

[3] Otóż teraz, Panie, zabierz moją duszę, bo lepiej mi umrzeć aniżeli żyć.

[4] A Pan odpowiedział: Czy to słuszne, tak się gniewać?

[5] Potem Jonasz wyszedł z miasta i zamieszkał na wschód od miasta; i zrobił sobie tam szałas, i usiadł w jego cieniu,

sombra, até ver o que aconteceria à cidade.

A lição do Senhor

6 Então, fez o SENHOR Deus nascer uma planta, que subiu por cima de Jonas, para que fizesse sombra sobre a sua cabeça, a fim de o livrar do seu desconforto. Jonas, pois, se alegrou em extremo por causa da planta.

7 Mas Deus, no dia seguinte, ao subir da alva, enviou um verme, o qual feriu a planta, e esta se secou.

8 Em nascendo o sol, Deus mandou um vento calmoso oriental; o sol bateu na cabeça de Jonas, de maneira que desfalecia, pelo que pediu para si a morte, dizendo: Melhor me é morrer do que viver!

9 Então, perguntou Deus a Jonas: É razoável essa tua ira por causa da planta? Ele respondeu: É razoável a minha ira até à morte.

10 Tornou o SENHOR: Tens compaixão da planta que te não custou trabalho, a qual não fizeste crescer, que numa noite nasceu e numa noite pereceu;

11 e não hei de eu ter compaixão da grande cidade de Nínive, em que há mais de cento e vinte mil pessoas, que não sabem discernir entre a mão direita e a mão esquerda, e também muitos animais?

aby zobaczyć, co będzie się dziać w mieście.

6 A Pan, Bóg, wyznaczył krzew rycynowy, aby wyrósł nad Jonaszem, dawał cień jego głowie i osłaniał go przed grożącym mu nieszczęściem. I Jonasz radował się bardzo z tego krzewu rycynowego.

7 Lecz nazajutrz z pojawieniem się zorzy wyznaczył Bóg robaka, który podgryzł krzew rycynowy, tak że usechł.

8 A gdy wzeszło słońce, zesłał Bóg suchy wiatr wschodni i słońce prażyło głowę Jonasza, tak że omdlewał i życzył sobie śmierci, mówiąc: Lepiej mi umrzeć niż żyć.

9 Wtedy rzekł Bóg do Jonasza: Czy to słuszne, tak się gniewać z powodu krzewu rycynowego? A ten odpowiedział: Słusznie jestem zagniewany, i to na śmierć.

10 A Pan rzekł: Ty żałujesz krzewu rycynowego, koło którego nie pracowałeś i którego nie wyhodowałeś; wyrósł on w ciągu jednej nocy i w ciągu jednej nocy zginął,

11 A Ja nie miałbym żałować Niniwy, tego wielkiego miasta, w którym żyje więcej niż sto dwadzieścia tysięcy ludzi, którzy nie umieją rozróżnić między tym, co prawe, a tym, co lewe, a nadto wiele bydła?

Miqueias	Micheasza

Miqueias 1

Ameaças contra Israel e Judá

[1] Palavra do SENHOR que em visão veio a Miqueias, morastita, nos dias de Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá, sobre Samaria e Jerusalém.

[2] Ouvi, todos os povos, prestai atenção, ó terra e tudo o que ela contém, e seja o SENHOR Deus testemunha contra vós outros, o SENHOR desde o seu santo templo.

[3] Porque eis que o SENHOR sai do seu lugar, e desce, e anda sobre os altos da terra.

[4] Os montes debaixo dele se derretem, e os vales se fendem; são como a cera diante do fogo, como as águas que se precipitam num abismo.

[5] Tudo isto por causa da transgressão de Jacó e dos pecados da casa de Israel. Qual é a transgressão de Jacó? Não é Samaria? E quais os altos de Judá? Não é Jerusalém?

[6] Por isso, farei de Samaria um montão de pedras do campo, uma terra de plantar vinhas; farei rebolar as suas pedras para o vale e descobrirei os seus fundamentos.

[7] Todas as suas imagens de escultura serão despedaçadas, e todos os salários de sua impureza serão queimados, e de todos os seus ídolos eu farei uma ruína, porque do preço da prostituição os ajuntou, e a este preço volverão.

Micheasza 1

Sąd Boży nad Izraelem i Judą

[1] Słowo Pana, które doszło Micheasza z Moreszet w widzeniu o Samarii i Jeruzalemie w czasach królów judzkich Jotama, Achaza, Hiskiasza.

[2] Słuchajcie, wszystkie ludy! Słuchaj uważnie, ziemio, i to, co ją napełnia! Niech stanie Wszechmogący Pan jako świadek przeciwko wam, Wszechmogący ze swojego świętego przybytku!

[3] Bo oto Pan wychodzi ze swojego miejsca, zstępuje i kroczy po wzniesieniach ziemi.

[4] I rozpływają się pod nim góry, jak wosk od ognia, a doliny rozdzielają się, jak wody spływające ze stromych zboczy.

[5] A wszystko to z powodu przestępstwa Jakuba i z powodu grzechów domu Izraela. Jakież jest to przestępstwo Jakuba? Czyż nie Samaria? Jakiż to grzech domu Judy? Czyż nie Jeruzalem?

[6] Dlatego zamienię Samarię w kupę gruzu na polu, w miejsce, gdzie się zakłada winnice, i powrzucam jej kamienie w dolinę, i odsłonię jej fundamenty.

[7] I będą rozbite wszystkie jej bałwany, i wszystkie jej aszery będą spalone ogniem, wszystkich jej bożków obrócę w gruzy. Bo zgromadzono je z zapłaty nierządnic i dlatego znów obrócą się w zapłatę nierządnicy.

Biadanie proroka nad losem ludu

[8] Por isso, lamento e uivo; ando despojado e nu; faço lamentações como de chacais e pranto como de avestruzes.
[9] Porque as suas feridas são incuráveis; o mal chegou até Judá; estendeu-se até à porta do meu povo, até Jerusalém.

[10] Não o anuncieis em Gate, nem choreis; revolvei-vos no pó, em Bete-Leafra.

[11] Passa, ó moradora de Safir, em vergonhosa nudez; a moradora de Zaanã não pode sair; o pranto de Bete-Ezel tira de vós o vosso refúgio.

[12] Pois a moradora de Marote suspira pelo bem, porque desceu do SENHOR o mal até à porta de Jerusalém.
[13] Ata os corcéis ao carro, ó moradora de Laquis; foste o princípio do pecado para a filha de Sião, porque em ti se acharam as transgressões de Israel.
[14] Portanto, darás presentes de despedida a Moresete-Gate; as casas de Aczibe serão para engano dos reis de Israel.
[15] Enviar-te-ei ainda quem tomará posse de ti, ó moradora de Maressa; chegará até Adulão a glória de Israel.
[16] Faze-te calva e tosquia-te, por causa dos filhos que eram as tuas delícias; alarga a tua calva como a águia, porque de ti serão levados para o cativeiro.

Miqueias 2

Ai dos opressores gananciosos

[1] Ai daqueles que, no seu leito, imaginam a iniqüidade e maquinam o mal! À luz da

[8] Z tego powodu muszę jęczeć i narzekać, muszę chodzić bosy i nagi, muszę jęczeć jak szakale i narzekać jak strusie.
[9] Bo uderzenie Pana jest nieuleczalne, sięga aż do Judy; kołacze nawet do bramy mojego ludu, aż do Jeruzalemu.
[10] W ogrodach Gilgal nie wykrzykujcie, owszem płaczcie, tak, płaczcie! W Bet-Leafra tarzajcie się w prochu!
[11] Mieszkańcy Szafiru, zatrąbcie na rogu! Mieszkańcy Saananu nie mogą wyjść ze swojego miasta. Aż do fundamentów rozebrano Bet-Haesel, do podstawy, na której stało.
[12] Jak mogą oczekiwać szczęścia mieszkańcy Marotu, gdy nieszczęście od Pana spadło na bramę Jeruzalemu?
[13] Zaprzęgajcie rumaki do rydwanów, mieszkańcy Lachiszu! Ono było początkiem grzechu córki syjońskiej, gdyż u ciebie znaleziono przestępstwa Izraela.
[14] Tobie dano list rozwodowy Moreszet-Gat! Domy Achsibu były mamidłem dla królów Izraela.
[15] I do was, mieszkańcy Maresy, sprowadzę zdobywcę, na zawsze zginie chluba Izraela.
[16] Ostrzyż się do goła, Syjonie, w żałobie nad ukochanymi swoimi dziećmi zrób sobie łysinę jak u sępa szeroką, gdyż zabiorą ci je do niewoli.

Micheasza 2

Biada gnębicielom biednych!

[1] Biada tym, którzy leżąc na swych łożach, obmyślają zbrodnię i knują zło, a gdy

alva, o praticam, porque o poder está em suas mãos.

[2] Se cobiçam campos, os arrebatam; se casas, as tomam; assim, fazem violência a um homem e à sua casa, a uma pessoa e à sua herança.

[3] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que projeto mal contra esta família, do qual não tirareis a vossa cerviz; e não andareis altivamente, porque o tempo será mau.

[4] Naquele dia, se criará contra vós outros um provérbio, se levantará pranto lastimoso e se dirá: Estamos inteiramente desolados! A porção do meu povo, Deus a troca! Como me despoja! Reparte os nossos campos aos rebeldes!

[5] Portanto, não terás, na congregação do SENHOR, quem, pela sorte, lançando o cordel, meça possessões.

Contra os falsos profetas

[6] Não babujeis, dizem eles. Não babujeis tais coisas, porque a desgraça não cairá sobre nós.

[7] Tais coisas anunciadas não alcançarão a casa de Jacó. Está irritado o Espírito do SENHOR? São estas as suas obras? Sim, as minhas palavras fazem o bem ao que anda retamente;

[8] mas, há pouco, se levantou o meu povo como inimigo; além da roupa, roubais a capa àqueles que passam seguros, sem pensar em guerra.

świta poranek, popełniają je, gdyż jest to w ich mocy.

[2] Gdy pożądają pól, grabią je, a gdy domów, zabierają je; gnębią męża i jego dom, właściciela i jego dziedzictwo.

[3] Dlatego tak mówi Pan: Oto Ja obmyślam dla tego rodu klęskę, z której nie będziecie mogli wyciągnąć szyi ani się z niej podnieść, gdyż będzie to czas zły.

[4] W owym dniu zanucą o was pieśń szyderczą i odezwie się skarga tej treści: Jesteśmy doszczętnie zniszczeni! Posiadłość mojego ludu jest pomierzona, nikt mu jej nie odda. Nasze pola podzielono między tych, którzy nas wzięli do niewoli,

[5] I nie będzie nikogo, kto by wam przydzielił cząstkę i rzucił los w zgromadzeniu Pana!

[6] Nie kraczcie złowieszczo - tak mówią. Czegoś takiego nie powinno się przepowiadać. Nie spotka nas taka hańba!

[7] Czy dom Jakuba jest przeklęty? Czy duch Pana jest ukrócony? Czy takie miałyby być jego dzieła? Czy jego słowa nie są życzliwe dla tego, kto postępuje w sposób prawy?

[8] Lecz to wy występujecie jako nieprzyjaciele mojego ludu! Niewinnego pozbawiacie odzienia, płaszcz ściągacie z tych, którzy niczego złego nie przeczuwają, jak ci, którzy wracają z wojny.

[9] Lançais fora as mulheres de meu povo do seu lar querido; dos filhinhos delas tirais a minha glória, para sempre.
[10] Levantai-vos e ide-vos embora, porque não é lugar aqui de descanso; ide-vos por causa da imundícia que destrói, sim, que destrói dolorosamente.
[11] Se houver alguém que, seguindo o vento da falsidade, mentindo, diga: Eu te profetizarei do vinho e da bebida forte, será este tal o profeta deste povo.

O Senhor congrega o restante de Israel

[12] Certamente, te ajuntarei todo, ó Jacó; certamente, congregarei o restante de Israel; pô-los-ei todos juntos, como ovelhas no aprisco, como rebanho no meio do seu pasto; farão grande ruído, por causa da multidão dos homens.

[13] Subirá diante deles o que abre caminho; eles romperão, entrarão pela porta e sairão por ela; e o seu Rei irá adiante deles; sim, o SENHOR, à sua frente.

Miqueias 3

Ameaças contra os chefes, os sacerdotes e os falsos profetas

[1] Disse eu: Ouvi, agora, vós, cabeças de Jacó, e vós, chefes da casa de Israel: Não é a vós outros que pertence saber o juízo?

[2] Os que aborreceis o bem e amais o mal; e deles arrancais a pele e a carne de cima dos seus ossos;
[3] que comeis a carne do meu povo, e lhes arrancais a pele, e lhes esmiuçais os ossos,

[9] Żony mojego ludu wypędzacie z miłych ich domów, ich niemowlętom zabieracie na zawsze moją chwałę.
[10] Wstańcie i odejdźcie! Tu nie wasze miejsce na pobyt. Z powodu nieczystości jest ono zgubione, a zguba ta jest nieodwracalna.
[11] Gdyby ktoś przyszedł i w duchu kłamstwa i fałszu mówił: Będę wam prorokował o winie i trunku - to byłby kaznodzieja dla tego ludu!

[12] Na pewno zbiorę całego Jakuba, na pewno zgromadzę resztkę Izraela. Skupię go jak owce w ogrodzeniu, jak trzodę na wygonie, i będzie to gwarny tłum ludzi.

[13] Przed nimi pójdzie ten, który będzie łamał szyki, przełamie opór na przedzie, przejdą przez bramę i wyjdą. Przed nimi będzie kroczył ich Król, a Pan będzie na ich czele.

Micheasza 3

Napiętnowanie wodzów ludu

[1] Wtedy rzekłem: Słuchajcie wy, naczelnicy Jakuba, i wy. wodzowie domu Izraela: Czy nie waszą rzeczą jest znać prawo?
[2] Lecz wy nienawidzicie dobrego, a miłujecie złe. Zdzieracie z nich skórę i mięso z ich kości.
[3] Jecie mięso mojego ludu, zdzieracie z niego skórę i łamiecie jego kości; krajecie

e os repartis como para a panela e como carne no meio do caldeirão?

[4] Então, chamarão ao SENHOR, mas não os ouvirá; antes, esconderá deles a sua face, naquele tempo, visto que eles fizeram mal nas suas obras.

[5] Assim diz o SENHOR acerca dos profetas que fazem errar o meu povo e que clamam: Paz, quando têm o que mastigar, mas apregoam guerra santa contra aqueles que nada lhes metem na boca.

[6] Portanto, se vos fará noite sem visão, e tereis treva sem adivinhação; pôr-se-á o sol sobre os profetas, e sobre eles se enegrecerá o dia.

[7] Os videntes se envergonharão, e os adivinhadores se confundirão; sim, todos eles cobrirão o seu bigode, porque não há resposta de Deus.

[8] Eu, porém, estou cheio do poder do Espírito do SENHOR, cheio de juízo e de força, para declarar a Jacó a sua transgressão e a Israel, o seu pecado.

[9] Ouvi, agora, isto, vós, cabeças de Jacó, e vós, chefes da casa de Israel, que abominais o juízo, e perverteis tudo o que é direito,

[10] e edificais a Sião com sangue e a Jerusalém, com perversidade.

[11] Os seus cabeças dão as sentenças por suborno, os seus sacerdotes ensinam por interesse, e os seus profetas adivinham por dinheiro; e ainda se encostam ao SENHOR, dizendo: Não está o SENHOR no meio de nós? Nenhum mal nos sobrevirá.

to tak jak mięso w garnku i jak pieczeń na patelni.

[4] Będziecie kiedyś wołać do Pana, lecz On was nie wysłucha: zakryje wtedy swoją twarz przed wami, ponieważ popełniliście złe czyny.

[5] Tak mówi Pan o prorokach, którzy zwodzą mój lud, gdy zęby ich mają co gryźć, zwiastują pokój, lecz przeciwko temu, który im nic do ust nie da, ogłaszają świętą wojnę.

[6] Dlatego zaskoczy was noc i nie będzie widzenia, zapadnie ciemność i nie będzie wieszczby; słońce zajdzie nad prorokami i dzień stanie się im ciemnością.

[7] Jasnowidze będą zawstydzeni, a wieszczkowie zawiedzeni; wszyscy zakryją sobie twarze, bo nie będzie odpowiedzi Boga.

[8] Lecz ja jestem pełen siły, ducha Pana, prawa i mocy, aby oznajmiać Jakubowi jego przestępstwo, a Izraelowi jego grzech.

[9] Słuchajcie tego, wy, naczelnicy domu Jakuba, i wy, wodzowie domu Izraela, którzy czujecie wstręt do prawa i wykrzywiacie wszystko, co proste!

[10] Budujecie Syjon, przelewając krew, a Jeruzalem, popełniając zbrodnię.

[11] Jego naczelnicy wymierzają sprawiedliwość za łapówki, a jego kapłani nauczają za zapłatę, jego prorocy wieszczą za pieniądze, i na Pana się powołują, mówiąc: Czy nie ma Pana wśród nas? Nie spadnie na nas nieszczęście!

[12] Portanto, por causa de vós, Sião será lavrada como um campo, e Jerusalém se tornará em montões de ruínas, e o monte do templo, numa colina coberta de mato.

Miqueias 4

O anúncio do chamamento dos gentios
Isaías 2.1-4

[1] Mas, nos últimos dias, acontecerá que o monte da Casa do SENHOR será estabelecido no cimo dos montes e se elevará sobre os outeiros, e para ele afluirão os povos.

[2] Irão muitas nações e dirão: Vinde, e subamos ao monte do SENHOR e à casa do Deus de Jacó, para que nos ensine os seus caminhos, e andemos pelas suas veredas; porque de Sião procederá a lei, e a palavra do SENHOR, de Jerusalém.

[3] Ele julgará entre muitos povos e corrigirá nações poderosas e longínquas; estes converterão as suas espadas em relhas de arados e suas lanças, em podadeiras; uma nação não levantará a espada contra outra nação, nem aprenderão mais a guerra.

[4] Mas assentar-se-á cada um debaixo da sua videira e debaixo da sua figueira, e não haverá quem os espante, porque a boca do SENHOR dos Exércitos o disse.

[5] Porque todos os povos andam, cada um em nome do seu deus; mas, quanto a nós, andaremos em o nome do SENHOR, nosso Deus, para todo o sempre.

[12] Dlatego z powodu was Syjon będzie zorany jak pole, Jeruzalem stanie się kupą gruzu, a góra świątyni zalesionym wzgórzem.

Micheasza 4

Syjon ośrodkiem przyszłego władztwa pokoju

[1] I stanie się w dniach ostatecznych, że góra ze świątynią Pana będzie stać mocno jako najwyższa z gór i będzie wyniesiona ponad pagórki, a ludy tłumnie będą do niej zdążać.

[2] I pójdzie wiele narodów, mówiąc: Pójdźmy w pielgrzymce na górę Pana i do świątyni Boga Jakuba, i będzie nas uczył swoich dróg, abyśmy mogli chodzić jego ścieżkami, gdyż z Syjonu wyjdzie zakon i słowo Pana z Jeruzalemu!

[3] Wtedy rozsądzać będzie liczne ludy i rozstrzygać sprawy wielu narodów. I przekują swoje miecze na lemiesze, a swoje włócznie na sierpy. Żaden naród nie podniesie miecza przeciwko drugiemu narodowi i nie będą się już uczyć sztuki wojennej.

[4] I będzie siedział każdy pod swoim szczepem winnym i pod drzewem figowym, i nikt nie będzie szerzył popłochu. Zaiste, usta Pana Zastępów to powiedziały.

[5] Niech wszystkie ludy, każdy z nich postępuje w imieniu swojego boga, lecz my będziemy postępowali w imieniu Pana, naszego Boga, po wiek wieków.

Wyzwolenie ludu Bożego

[6] Naquele dia, diz o SENHOR, congregarei os que coxeiam e recolherei os que foram expulsos e os que eu afligira.

[7] Dos que coxeiam farei a parte restante e dos que foram arrojados para longe, uma poderosa nação; e o SENHOR reinará sobre eles no monte Sião, desde agora e para sempre.

[8] A ti, ó torre do rebanho, monte da filha de Sião, a ti virá; sim, virá o primeiro domínio, o reino da filha de Jerusalém.

[9] Agora, por que tamanho grito? Não há rei em ti? Pereceu o teu conselheiro? Apoderou-se de ti a dor como da que está para dar à luz?

[10] Sofre dores e esforça-te, ó filha de Sião, como a que está para dar à luz, porque, agora, sairás da cidade, e habitarás no campo, e virás até à Babilônia; ali, porém, serás libertada; ali, te remirá o SENHOR das mãos dos teus inimigos.

[11] Acham-se, agora, congregadas muitas nações contra ti, que dizem: Seja profanada, e vejam os nossos olhos o seu desejo sobre Sião.

[12] Mas não sabem os pensamentos do SENHOR, nem lhe entendem o plano que as ajuntou como feixes na eira.

[13] Levanta-te e debulha, ó filha de Sião, porque farei de ferro o teu chifre e de bronze, as tuas unhas; e esmiuçarás a muitos povos, e o seu ganho será dedicado ao SENHOR, e os seus bens, ao SENHOR de toda a terra.

[6] W owym dniu, mówi Pan, zbiorę chromych, zgromadzę to, co rozproszone, i tych, których utrapiłem.

[7] Z tego, co chrome, stworzę resztkę, a z tego, co rozproszone, potężny naród; a Pan będzie nad nimi królował na górze Syjon, odtąd aż na wieki.

[8] Lecz ty, wieżo trzody, wzgórze córki Syjonu, do ciebie wróci i przyjdzie panowanie jak dawniej, królestwo córki Jeruzalemu.

[9] Czemu teraz tak bardzo krzyczysz? Czy króla nie ma u ciebie? Czy twój doradca zginął, że cię ogarniają bóle jak rodzącą?

[10] Wij się z bólu i jęcz, córko syjońska, jak rodząca! Gdyż wkrótce będziesz musiała wyjść z miasta i zamieszkasz na polu, i pójdziesz aż do Babilonu. Tam będziesz wyratowana, tam wykupi cię Pan z ręki twoich nieprzyjaciół.

[11] Lecz teraz zebrały się przeciwko tobie liczne narody, mówiąc: Niech będzie zhańbiona, aby nasze oko mogło się napawać widokiem Syjonu!

[12] Lecz oni nie znają zamysłów Pana i nie rozumieją jego planu, że zebrał je jak snopy na klepisku.

[13] Wstań i młóć, córko syjońska, gdyż zrobię ci róg z żelaza, zrobię ci kopyta ze spiżu, abyś mogła zdeptać wiele ludów, poświęcić Panu ich mienie, a ich bogactwo władcy całej ziemi.

Miqueias 5

[1] Agora, ajunta-te em tropas, ó filha de tropas; pôr-se-á sítio contra nós; ferirão com a vara a face do juiz de Israel.

O nascimento do Messias e o seu reinado

[2] E tu, Belém-Efrata, pequena demais para figurar como grupo de milhares de Judá, de ti me sairá o que há de reinar em Israel, e cujas origens são desde os tempos antigos, desde os dias da eternidade.

[3] Portanto, o SENHOR os entregará até ao tempo em que a que está em dores tiver dado à luz; então, o restante de seus irmãos voltará aos filhos de Israel.

[4] Ele se manterá firme e apascentará o povo na força do SENHOR, na majestade do nome do SENHOR, seu Deus; e eles habitarão seguros, porque, agora, será ele engrandecido até aos confins da terra.

[5] Este será a nossa paz. Quando a Assíria vier à nossa terra e quando passar sobre os nossos palácios, levantaremos contra ela sete pastores e oito príncipes dentre os homens.

[6] Estes consumirão a terra da Assíria à espada e a terra de Ninrode, dentro de suas próprias portas. Assim, nos livrará da Assíria, quando esta vier à nossa terra e pisar os nossos limites.

[7] O restante de Jacó estará no meio de muitos povos, como orvalho do SENHOR, como chuvisco sobre a erva, que não

[14] A teraz zrań się wieloma nacięciami! Usypano wały przeciwko nam, kijem biją po twarzy sędziego Izraela.

Micheasza 5

Potomek Dawida z Betlejem pokojowym władcą przyszłości

[1] Ale ty, Betlejemie Efrata, najmniejszy z okręgów judzkich, z ciebie mi wyjdzie ten, który będzie władcą Izraela. Początki jego od prawieku, od dni zamierzchłych.

[2] Dlatego wyda ich aż do czasu, gdy ta, która ma porodzić, porodzi. Potem reszta jego braci wróci do synów Izraela.

[3] Będzie stał mocno i będzie pasł w mocy Pana, w chwale imienia Pana, swojego Boga. Wtedy będą mieszkać w spokoju, gdyż jego moc będzie sięgać aż po krańce ziemi.

[4] I On będzie pokojem. Gdy Asyryjczycy wpadną do naszego kraju i wkroczą do naszych pałaców, wtedy wystawimy przeciwko nim siedmiu pasterzy i ośmiu książąt z ludu.

[5] Ci ogołocą kraj asyryjski mieczem i kraj Nimroda dobytą bronią. Tak wyratują nas od Asyryjczyków, gdy ci wtargną do naszej ziemi i będą stąpać w naszych granicach.

[6] Potem będzie resztka Jakuba wśród wielu ludów jak rosa, która pochodzi od Pana, jak obfite deszcze na zieleń, która

espera pelo homem, nem depende dos filhos de homens.

[8] O restante de Jacó estará entre as nações, no meio de muitos povos, como um leão entre os animais das selvas, como um leãozinho entre os rebanhos de ovelhas, o qual, se passar, as pisará e despedaçará, sem que haja quem as livre.

[9] A tua mão se exaltará sobre os teus adversários; e todos os teus inimigos serão eliminados.

[10] E sucederá, naquele dia, diz o SENHOR, que eu eliminarei do meio de ti os teus cavalos e destruirei os teus carros de guerra;

[11] destruirei as cidades da tua terra e deitarei abaixo todas as tuas fortalezas;

[12] eliminarei as feitiçarias das tuas mãos, e não terás adivinhadores;

[13] do meio de ti eliminarei as tuas imagens de escultura e as tuas colunas, e tu já não te inclinarás diante da obra das tuas mãos;

[14] eliminarei do meio de ti os teus postes-ídolos e destruirei as tuas cidades.

[15] Com ira e furor, tomarei vingança sobre as nações que não me obedeceram.

Miqueias 6

Deus e seu povo em juízo

[1] Ouvi, agora, o que diz o SENHOR: Levanta-te, defende a tua causa perante os montes, e ouçam os outeiros a tua voz.

[2] Ouvi, montes, a controvérsia do SENHOR, e vós, duráveis fundamentos da terra, porque o SENHOR tem controvérsia

nie czeka na ludzi ani nie pokłada nadziei w synach ludzkich.

[7] I będzie resztka Jakuba między narodami, wśród wielu ludów, jak lew między zwierzętami leśnymi, jak szczenię lwie wśród stad owiec; gdy wtargnie, to zdepcze i rozszarpie, i nikt się nie uratuje.

[8] Gdy podniesiesz rękę na swoich wrogów, wszyscy twoi nieprzyjaciele będą wytępieni.

[9] W owym dniu, mówi Pan, wytępię twoje konie spośród ciebie i zniszczę twoje rydwany.

[10] I zburzę miasta twojej ziemi, i zwalę wszystkie twoje twierdze,

[11] I wytrącę czary z twojej ręki, nie będzie także u ciebie wróżbitów.

[12] I zniszczę twoje bałwany i twoje posągi spośród ciebie. I nie będziesz się już kłaniał dziełu rąk twoich.

[13] I powyrywam twoje święte drzewa spośród ciebie i zniszczę twoje miasta.

[14] I tak w zapalczywym gniewie wywrę zemstę na narodach, które nie były posłuszne.

Micheasza 6

Pan ma sprawę ze swoim ludem

[1] Słuchajcie tego, co mówi Pan: Nuże, wnieś skargę wobec gór, niech pagórki słuchają twojego głosu!

[2] Góry, słuchajcie skargi Pana, uważajcie, fundamenty ziemi! Gdyż Pan ma sprawę

com o seu povo e com Israel entrará em juízo.

[3] Povo meu, que te tenho feito? E com que te enfadei? Responde-me!

[4] Pois te fiz sair da terra do Egito e da casa da servidão te remi; e enviei adiante de ti Moisés, Arão e Miriã.

[5] Povo meu, lembra-te, agora, do que maquinou Balaque, rei de Moabe, e do que lhe respondeu Balaão, filho de Beor, e do que aconteceu desde Sitim até Gilgal, para que conheças os atos de justiça do SENHOR.

[6] Com que me apresentarei ao SENHOR e me inclinarei ante o Deus excelso? Virei perante ele com holocaustos, com bezerros de um ano?

[7] Agradar-se-á o SENHOR de milhares de carneiros, de dez mil ribeiros de azeite? Darei o meu primogênito pela minha transgressão, o fruto do meu corpo, pelo pecado da minha alma?

[8] Ele te declarou, ó homem, o que é bom e que é o que o SENHOR pede de ti: que pratiques a justiça, e ames a misericórdia, e andes humildemente com o teu Deus.

A injustiça terá seu castigo

[9] A voz do SENHOR clama à cidade (e é verdadeira sabedoria temer-lhe o nome): Ouvi, ó tribos, aquele que a cita.

[10] Ainda há, na casa do ímpio, os tesouros da impiedade e o detestável efa minguado?

ze swoim ludem i rozprawia się z Izraelem.

[3] Ludu mój! Cóż ci uczyniłem? I czym ci się uprzykrzyłem? - Odpowiedz mi!

[4] Wszak wyprowadziłem cię z ziemi egipskiej i z domu niewoli wykupiłem cię, posłałem przed tobą Mojżesza, także Aarona i Miriam.

[5] Ludu mój! Pomnij, co zamyślał Balak, król moabski, i co mu odpowiedział Bileam, syn Beora, i co zaszło w drodze od Szittim do Gilgal, abyś poznał sprawiedliwe dzieła Pana!

Żądania Pana wobec ludu

[6] Z czym mam wystąpić przed Panem, pokłonić się Bogu Najwyższemu? Czy mam wystąpić przed nim z całopaleniami, z rocznymi cielętami?

[7] Czy Pan ma upodobanie w tysiącach baranów, w dziesiątkach tysięcy strumieni oliwy? Czy mam dać swojego pierworodnego za swoje przestępstwo, własne dziecko na oczyszczenie mojego grzechu?

[8] Oznajmiono ci, człowiecze, co jest dobre i czego Pan żąda od ciebie: tylko, abyś wypełniał prawo, okazywał miłość bratnią i w pokorze obcował ze swoim Bogiem.

[9] Słuchaj! Pan woła na miasto - a rozsądnie jest bać się twojego imienia - słuchajcie, plemiona i zgromadzenie miasta!

[10] Czy mogę zapomnieć o domu bezbożnego, który gromadzi skarby przez zbrodnie, i o przeklętej, skąpej mierze?

[11] Poderei eu inocentar balanças falsas e bolsas de pesos enganosos?

[12] Porque os ricos da cidade estão cheios de violência, e os seus habitantes falam mentiras, e a língua deles é enganosa na sua boca.

[13] Assim, também passarei eu a ferir-te e te deixarei desolada por causa dos teus pecados.

[14] Comerás e não te fartarás; a fome estará nas tuas entranhas; removerás os teus bens, mas não os livrarás; e aquilo que livrares, eu o entregarei à espada.

[15] Semearás; contudo, não segarás; pisarás a azeitona, porém não te ungirás com azeite; pisarás a vindima; no entanto, não lhe beberás o vinho,

[16] porque observaste os estatutos de Onri e todas as obras da casa de Acabe e andaste nos conselhos deles. Por isso, eu farei de ti uma desolação e dos habitantes da tua cidade, um alvo de vaias; assim, trareis sobre vós o opróbrio dos povos.

Miqueias 7

A corrupção moral de Israel

[1] Ai de mim! Porque estou como quando são colhidas as frutas do verão, como os rabiscos da vindima: não há cacho de uvas para chupar, nem figos temporãos que a minha alma deseja.

[2] Pereceu da terra o piedoso, e não há entre os homens um que seja reto; todos

[11] Czy mam go uniewinnić mimo fałszywej wagi i mimo worka z oszukańczymi odważnikami?

[12] Bogacze miasta są pełni bezprawia, jego mieszkańcy mówią kłamstwo i mają oszukańczy język w swoich ustach.

[13] Dlatego i Ja zacznę cię karać, niszczyć z powodu twoich grzechów.

[14] Będziesz jadł, lecz się nie nasycisz, głód pozostanie w twoich wnętrznościach. Porwiesz, lecz nic nie wyniesiesz, bo co wyniesiesz, to wydam pod miecz.

[15] Będziesz siał, lecz nie będziesz zbierał, będziesz tłoczył oliwki, lecz nie będziesz się namaszczał oliwą, będziesz tłoczył grona, lecz wina pić nie będziesz.

[16] Przestrzegałeś ustaw Omriego i wszelkich sposobów domu Achaba, postępowaliście według ich rad. Dlatego zamienię cię w pustynię, a twoich obywateli uczynię pośmiewiskiem. Tak będziecie musieli znosić hańbę mojego ludu.

Micheasza 7

Zepsucie Izraela

[1] Biada mi! Gdyż tak mi się wiedzie jak po owocobraniu, jak po winobraniu: nie ma żadnego winogrona do jedzenia ani figi, której mi się zachciewa.

[2] Zniknął pobożny z kraju, nie ma uczciwego wśród ludzi. Wszyscy czyhają

espreitam para derramarem sangue; cada um caça a seu irmão com rede.

na rozlew krwi, jeden na drugiego sieć zastawia.

[3] As suas mãos estão sobre o mal e o fazem diligentemente; o príncipe exige condenação, o juiz aceita suborno, o grande fala dos maus desejos de sua alma, e, assim, todos eles juntamente urdem a trama.

[3] Do złego mają zgrabne dłonie: Urzędnik żąda daru, a sędzia jest przekupny; dostojnik rozstrzyga dowolnie - prawo zaś naginają.

[4] O melhor deles é como um espinheiro; o mais reto é pior do que uma sebe de espinhos. É chegado o dia anunciado por tuas sentinelas, o dia do teu castigo; aí está a confusão deles.

[4] Najlepszy między nimi jest jak kolec, najuczciwszy jak cierń. Lecz nadchodzi dzień wypatrzony przez twoich stróżów, twoje nawiedzenie; wkrótce nastąpi przerażenie.

[5] Não creiais no amigo, nem confieis no companheiro. Guarda a porta de tua boca àquela que reclina sobre o teu peito.

[5] Nie wierzcie bliźniemu, nie ufajcie przyjacielowi! Strzeż bramy swoich ust przed tą, która leży na twoim łonie!

[6] Porque o filho despreza o pai, a filha se levanta contra a mãe, a nora, contra a sogra; os inimigos do homem são os da sua própria casa.

[6] Bo syn lekceważy ojca, córka powstaje przeciwko matce, synowa przeciwko teściowej, a właśni domownicy są nieprzyjaciółmi człowieka.

Nowa nadzieja

[7] Eu, porém, olharei para o SENHOR e esperarei no Deus da minha salvação; o meu Deus me ouvirá.

[7] Lecz ja będę wypatrywał Pana, będę wyczekiwał Boga mojego zbawienia. Mój Bóg mnie wysłucha!

O Senhor se compadece de Israel

[8] Ó inimiga minha, não te alegres a meu respeito; ainda que eu tenha caído, levantar-me-ei; se morar nas trevas, o SENHOR será a minha luz.

[8] Nie ciesz się z mojej niedoli, moja nieprzyjaciółko! Chociaż upadłem, jednak wstanę, chociaż siedzę w ciemności, jednak Pan jest moją światłością.

[9] Sofrerei a ira do SENHOR, porque pequei contra ele, até que julgue a minha causa e execute o meu direito; ele me tirará para a luz, e eu verei a sua justiça.

[9] Muszę znosić gniew Pana, gdyż zgrzeszyłem przeciwko niemu - aż ujmie się za mną i wymierzy mi sprawiedliwość, wyprowadzi mię na światło, abym ujrzał jego sprawiedliwość.

[10] A minha inimiga verá isso, e a ela cobrirá a vergonha, a ela que me diz: Onde

[10] Ujrzy to moja nieprzyjaciółka i wstyd okryje tę, która do mnie mówi: Gdzie jest

está o SENHOR, teu Deus? Os meus olhos a contemplarão; agora, será pisada aos pés como a lama das ruas.

Pan, twój Bóg? Moje oczy zaś będą patrzeć na to, jak będzie wtedy podeptana jak uliczne błoto.

[11] No dia da reedificação dos teus muros, nesse dia, serão os teus limites removidos para mais longe.

[11] Nadejdzie dzień, w którym twoje mury będą odbudowane, ów dzień, gdy twoja granica się rozszerzy,

[12] Nesse dia, virão a ti, desde a Assíria até às cidades do Egito, e do Egito até ao rio Eufrates, e do mar até ao mar, e da montanha até à montanha.

[12] Ów dzień, gdy będą do ciebie przychodzić od Asyrii aż po Egipt, od Egiptu aż po Eufrat, od morza do morza, od jednej góry do drugiej.

[13] Todavia, a terra será posta em desolação, por causa dos seus moradores, por causa do fruto das suas obras.

[13] Lecz ziemia stanie się pustkowiem wraz ze swoimi mieszkańcami z powodu ich uczynków.

Radosna obietnica wyzwolenia

[14] Apascenta o teu povo com o teu bordão, o rebanho da tua herança, que mora a sós no bosque, no meio da terra fértil; apascentem-se em Basã e Gileade, como nos dias de outrora.

[14] Paś swój lud swoją laską, owce swojego dziedzictwa, które samotnie przebywają w leśnej gęstwinie pośród żyznych pól. Niech pasą się w Baszanie i w Gileadzie jak za dawnych czasów!

[15] Eu lhe mostrarei maravilhas, como nos dias da tua saída da terra do Egito.

[15] Daj nam oglądać cuda jak w dniach, gdy wychodziłeś z ziemi egipskiej!

[16] As nações verão isso e se envergonharão de todo o seu poder; porão a mão sobre a boca, e os seus ouvidos ficarão surdos.

[16] Ujrzą to narody i wstydzić się będą przy całej swej mocy; położą rękę na ustach, ich uszy ogłuchną.

[17] Lamberão o pó como serpentes; como répteis da terra, tremendo, sairão dos seus esconderijos e, tremendo, virão ao SENHOR, nosso Deus; e terão medo de ti.

[17] Lizać będą proch jak wąż, jak robactwo ziemne. Z drżeniem wyjdą ze swoich grodów, z trwogą do Pana, Boga naszego, bojąc się ciebie.

[18] Quem, ó Deus, é semelhante a ti, que perdoas a iniqüidade e te esqueces da transgressão do restante da tua herança? O SENHOR não retém a sua ira para sempre, porque tem prazer na misericórdia.

[18] Któż jest, Boże, jak Ty, który przebaczasz winę, odpuszczasz przestępstwo resztce swojego dziedzictwa, który nie chowasz na wieki gniewu, lecz masz upodobanie w łasce?

[19] Tornará a ter compaixão de nós; pisará aos pés as nossas iniqüidades e lançará todos os nossos pecados nas profundezas do mar.

[20] Mostrarás a Jacó a fidelidade e a Abraão, a misericórdia, as quais juraste a nossos pais, desde os dias antigos.

[19] Znowu zmiłuje się nad nami, zmyje nasze winy, wrzuci do głębin morskich wszystkie nasze grzechy.

[20] Ty okażesz wierność Jakubowi, łaskę Abrahamowi, jak pod przysięgą obiecałeś naszym ojcom za dawnych dni.

Naum	Nahuma

Naum 1

A ira e a misericórdia de Deus

[1] Sentença contra Nínive. Livro da visão de Naum, o elcosita.

[2] O SENHOR é Deus zeloso e vingador, o SENHOR é vingador e cheio de ira; o SENHOR toma vingança contra os seus adversários e reserva indignação para os seus inimigos.

[3] O SENHOR é tardio em irar-se, mas grande em poder e jamais inocenta o culpado; o SENHOR tem o seu caminho na tormenta e na tempestade, e as nuvens são o pó dos seus pés.

[4] Ele repreende o mar, e o faz secar, e míngua todos os rios; desfalecem Basã e o Carmelo, e a flor do Líbano se murcha.

[5] Os montes tremem perante ele, e os outeiros se derretem; e a terra se levanta diante dele, sim, o mundo e todos os que nele habitam.

[6] Quem pode suportar a sua indignação? E quem subsistirá diante do furor da sua ira? A sua cólera se derrama como fogo, e as rochas são por ele demolidas.

[7] O SENHOR é bom, é fortaleza no dia da angústia e conhece os que nele se refugiam.

[8] Mas, com inundação transbordante, acabará de uma vez com o lugar desta cidade; com trevas, perseguirá o SENHOR os seus inimigos.

Nahuma 1

Niniwa

[1] Wyrocznia o Niniwie. Księga widzenia Nahuma z Elkosz.

[2] Bogiem żarliwym i mściwym jest Pan. Mściwy jest Pan i pełen gniewu. Mści się Pan na swoich wrogach i wybucha gniewem na swoich nieprzyjaciół.

[3] Pan jest cierpliwy i pełen łaski, lecz na pewno sprawi, że winny nie ujdzie bezkarnie. Jego droga jest w burzy i wichrze, a chmura jest prochem pod jego nogami.

[4] On gromi morze i wysusza je; sprawia, że wszystkie rzeki wysychają. Omdlewa Baszan i Karmel, a kwiat Libanu więdnie.

[5] Góry drżą przed nim, a pagórki się rozpływają; ziemia staje się przed nim pustynią, smucą się wszyscy jej mieszkańcy.

[6] Kto ostoi się przed jego srogością? Kto wytrwa wobec zapalczywości jego gniewu? Jego zawziętość roznieca się jak ogień, a skały rozpadają się przed nim.

[7] Dobry jest Pan, ostoją jest w dniu ucisku; on zna tych, którzy mu ufają,

[8] Przeprowadza ich przez wezbrane fale. Lecz niszczy swoich przeciwników, a swoich nieprzyjaciół wpędza w mrok.

[9] Que pensais vós contra o SENHOR? Ele mesmo vos consumirá de todo; não se levantará por duas vezes a angústia.

[9] Co zamyślacie przeciwko Panu? On dokona zniszczenia, nie nastanie po raz drugi ucisk.

[10] Porque, ainda que eles se entrelaçam como os espinhos e se saturam de vinho como bêbados, serão inteiramente consumidos como palha seca.

[10] Biada miastu cierniem porośniętemu, które jest pełne lwów; spalone zostanie jak suche ściernisko.

[11] De ti, Nínive, saiu um que maquina o mal contra o SENHOR, um conselheiro vil.

[11] Z ciebie wyszedł ten, który umyślił zło przeciw Panu i doradzał nikczemnie.

[12] Assim diz o SENHOR: Por mais seguros que estejam e por mais numerosos que sejam, ainda assim serão exterminados e passarão; eu te afligi, mas não te afligirei mais.

[12] Tak mówi Pan: Chociaż są nietknięci i tak liczni, jednak znikną i przeminą. Wprawdzie poniżyłem cię, lecz już cię nie poniżę.

[13] Mas de sobre ti, Judá, quebrarei o jugo deles e romperei os teus laços.

[13] Otóż teraz złamię jego jarzmo, które ciąży na tobie, i rozerwę twoje więzy.

[14] Porém contra ti, Assíria, o SENHOR deu ordem que não haja posteridade que leve o teu nome; da casa dos teus deuses exterminarei as imagens de escultura e de fundição; farei o teu sepulcro, porque és vil.

[14] Przeciwko tobie wydał Pan rozkaz: Twoje imię już nigdy nie będzie wspominane; ze świątyni twojego Boga usunę posąg ryty i lany, i przygotuję ci grób z piętnem hańby.

Nahuma 2

Upadek Niniwy

[15] Eis sobre os montes os pés do que anuncia boas-novas, do que anuncia a paz! Celebra as tuas festas, ó Judá, cumpre os teus votos, porque o homem vil já não passará por ti; ele é inteiramente exterminado.

[1] Oto są na górach nogi zwiastuna, ogłaszającego radosną wieść o pokoju. Judo! Obchodź swoje święta, wypełniaj swoje śluby, gdyż niegodziwiec już nie będzie cię najeżdżał, jest on do szczętu zniszczony!

Naum 2

O cerco e a tomada de Nínive

[1] O destruidor sobe contra ti, ó Nínive! Guarda a fortaleza, vigia o caminho,

[2] Nadciąga przeciwko tobie pogromca, wzmocnij więc straże! Przepatrz drogę!

fortalece os lombos, reúne todas as tuas forças!

[2] (Porque o SENHOR restaura a glória de Jacó, como a glória de Israel; porque saqueadores os saquearam e destruíram os seus sarmentos.)

[3] Os escudos dos seus heróis são vermelhos, os homens valentes vestem escarlata, cintila o aço dos carros no dia do seu aparelhamento, e vibram as lanças.

[4] Os carros passam furiosamente pelas ruas e se cruzam velozes pelas praças; parecem tochas, correm como relâmpago.

[5] Os nobres são chamados, mas tropeçam em seu caminho; apressam-se para chegar ao muro e já encontram o testudo inimigo armado.

[6] As comportas dos rios se abrem, e o palácio é destruído.

[7] Está decretado: a cidade-rainha está despida e levada em cativeiro, as suas servas gemem como pombas e batem no peito.

[8] Nínive, desde que existe, tem sido como um açude de águas; mas, agora, fogem. Parai! Parai! Clama-se; mas ninguém se volta.

[9] Saqueai a prata, saqueai o ouro, porque não se acabam os tesouros; há abastança de todo objeto desejável.

[10] Ah! Vacuidade, desolação, ruína! O coração se derrete, os joelhos tremem, em todos os lombos há angústia, e o rosto de todos eles empalidece.

Przepasz biodra! Zbierz wszystkie swoje siły!

[3] Gdyż Pan przywróci wspaniałość Jakuba, jak wspaniałość Izraela; grabieżcy bowiem ograbili ich i zniszczyli ich latorośle.

[4] Tarcza jego bohaterów czerwona jak krew, jego wojownicy odziani w szkarłat; rydwany błyszczą jak ogień pochodni w dniu apelu, rumaki drżą.

[5] Po ulicach huczą rydwany, turkoczą tu i tam po placach, wyglądają jak pochodnie, pędzą jak błyskawice.

[6] Wzywa swoich dowódców, nikt nie chwieje się w szeregach, podchodzą szybko do murów, dach ochronny jest gotów.

[7] Już otwarto śluzy rzeczne, w pałacu królewskim szerzy się popłoch.

[8] Wyprowadzają władczynię jako jeńca, zabierają jej służebne; te łkają jak gołębie i biją się w piersi.

[9] Sama Niniwa podobna jest do stawu, którego wody odpływają z hukiem, a choć wołają: Stójcie, stójcie! jednak nikt się nie odwraca.

[10] Złupcie srebro, złupcie złoto, skarbiec jest niewyczerpany, klejnotów wielka obfitość!

[11] Pustka, pustkowie i spustoszenie, serce zwątpiałe, dygocące kolana, wszystkie biodra drżą, twarze wszystkich rozpalone!

[11] Onde está, agora, o covil dos leões e o lugar do pasto dos leõezinhos, onde passeavam o leão, a leoa e o filhote do leão, sem que ninguém os espantasse?

[12] O leão arrebatava o bastante para os seus filhotes, estrangulava a presa para as suas leoas, e enchia de vítimas as suas cavernas, e os seus covis, de rapina.

[13] Eis que eu estou contra ti, diz o SENHOR dos Exércitos; queimarei na fumaça os teus carros, a espada devorará os teus leõezinhos, arrancarei da terra a tua presa, e já não se ouvirá a voz dos teus embaixadores.

Naum 3

A ruína completa de Nínive

[1] Ai da cidade sanguinária, toda cheia de mentiras e de roubo e que não solta a sua presa!

[2] Eis o estalo de açoites e o estrondo das rodas; o galope de cavalos e carros que vão saltando;

[3] os cavaleiros que esporeiam, a espada flamejante, o relampejar da lança e multidão de traspassados, massa de cadáveres, mortos sem fim; tropeça gente sobre os mortos.

[4] Tudo isso por causa da grande prostituição da bela e encantadora meretriz, da mestra de feitiçarias, que vendia os povos com a sua prostituição e as gentes, com as suas feitiçarias.

[5] Eis que eu estou contra ti, diz o SENHOR dos Exércitos; levantarei as abas de tua saia sobre o teu rosto, e mostrarei às

[12] Gdzie jest teraz jaskinia lwów i legowisko lwich szczeniąt, dokąd zachodził lew i lwica i ich młode a nie było nikogo, kto by go wystraszył?

[13] Lew porywał dla swoich szczeniąt i dusił dla swoich lwic, napełniał łupem swoje jaskinie i zdobyczą swoje legowiska.

[14] Oto Ja wystąpię przeciwko tobie - mówi Pan Zastępów - puszczę z dymem twoje rydwany, twoje szczenięta zniszczy miecz. Położę kres twojemu łupiestwu w kraju, już nie będzie słychać głosu twoich posłów.

Nahuma 3

Oblężenie i zdobycie Niniwy

[1] Biada krwawemu miastu! Wszystko w nim jest oszustwem, pełno w nim łupu, nie ma końca grabieży.

[2] Słuchaj! Trzask bicza. Słuchaj! Stukot kół, tętent koni i podskakujące rydwany.

[3] Rumaki stają dęba, iskrzą się miecze, lśnią dzidy, jest wielu zabitych, dużo trupów, bezkresna ilość zwłok, potykają się o trupy.

[4] Z powodu wielkiej rozpusty nierządnicy, powabnej, uroczej, czarownej, oszałamiającej narody swoim nagim ciałem, a ludy swoimi czarami,

[5] Oto Ja wystąpię przeciwko tobie - mówi Pan Zastępów - podniosę poły twoich szat

nações a tua nudez, e aos reinos, as tuas vergonhas.

6 Lançarei sobre ti imundícias, tratar-te-ei com desprezo e te porei por espetáculo.

7 Há de ser que todos os que te virem fugirão de ti e dirão: Nínive está destruída; quem terá compaixão dela? De onde buscarei os que te consolem?

8 És tu melhor do que Nô-Amom, que estava situada entre o Nilo e seus canais, cercada de águas, tendo por baluarte o mar e ainda o mar, por muralha?

9 Etiópia e Egito eram a sua força, e esta, sem limite; Pute e Líbia, o seu socorro.

10 Todavia, ela foi levada ao exílio, foi para o cativeiro; também os seus filhos foram despedaçados nas esquinas de todas as ruas; sobre os seus nobres lançaram sortes, e todos os seus grandes foram presos com grilhões.

11 Também tu, Nínive, serás embriagada e te esconderás; também procurarás refúgio contra o inimigo.

12 Todas as tuas fortalezas são como figueiras com figos temporãos; se os sacodem, caem na boca do que os há de comer.

13 Eis que as tuas tropas, no meio de ti, são como mulheres; as portas do teu país estão abertas de par em par aos teus inimigos; o fogo consome os teus ferrolhos.

14 Tira água para o tempo do cerco, fortifica as tuas fortalezas, entra no barro

na twoją twarz i pokażę ludom twoją nagość, a królestwom twoją sromotę.

6 I obrzucę cię brudami, zelżę cię i uczynię cię widowiskiem.

7 Ktokolwiek cię zobaczy, będzie uciekał przed tobą, mówiąc: Niniwa jest zburzona! Któż jej będzie żałował? Nie mogę znaleźć dla ciebie pocieszycieli.

8 Czy jesteś lepsza niż No-Ammon, które leżało nad Nilem, otoczone zewsząd wodami? Morze było jego wałem, wody jego murem.

9 Jego siłą była ziemia murzyńska i Egipt bezkresny, Put i Libijczycy byli jego pomocą.

10 Lecz i ono poszło na wygnanie, wzięte w niewolę: także jego niemowlęta roztrzaskiwano na rogach wszystkich ulic, o jego znakomitych rzucano losy, wszystkich jego wielkich zakuto w kajdany.

11 Także ty będziesz upojona i omdlała, także ty będziesz szukała schronienia przed nieprzyjacielem.

12 Wszystkie twoje twierdze są jak drzewa figowe z wczesnymi owocami; gdy się nimi potrząśnie, wpadają do ust jedzącego.

13 Oto wojownicy wśród ciebie zniewieścieli: bramy twojej ziemi otworzą na oścież twoim nieprzyjaciołom, ogień pożre twoje zawory.

14 Naczerp sobie wody na czas oblężenia, wzmocnij swoje obwarowania, wejdź w

e pisa a massa, toma a forma para os ladrilhos.

15 No entanto, o fogo ali te consumirá, a espada te exterminará, consumir-te-á como o gafanhoto. Ainda que te multiplicas como o gafanhoto e te multiplicas como a locusta;

16 ainda que fizeste os teus negociantes mais numerosos do que as estrelas do céu, o gafanhoto devorador invade e sai voando.

17 Os teus príncipes são como os gafanhotos, e os teus chefes, como os gafanhotos grandes, que se acampam nas sebes nos dias de frio; em subindo o sol, voam embora, e não se conhece o lugar onde estão.

18 Os teus pastores dormem, ó rei da Assíria; os teus nobres dormitam; o teu povo se derrama pelos montes, e não há quem o ajunte.

19 Não há remédio para a tua ferida; a tua chaga é incurável; todos os que ouvirem a tua fama baterão palmas sobre ti; porque sobre quem não passou continuamente a tua maldade?

błoto i depcz glinę, weź do rąk formę do cegieł.

15 I tak strawi cię ogień, wytnie cię miecz, pożre cię jak szarańcza. Rozmnażaj się jak szarańcza, rozmnażaj się jak koniki polne!

16 Namnożyłaś swoich handlarzy więcej niż gwiazd na niebie; jak szarańcza rozciąga skrzydełka i odlatuje, tak odlecą.

17 Twoi urzędnicy są jak szarańcza, a twoi pisarze jak roje koników polnych, które leżą na murach w czas chłodu; lecz gdy słońce wschodzi, odlatują i nie wiadomo, gdzie są.

18 Zasnęli twoi pasterze, królu asyryjski, zdrzemnęli się twoi bohaterowie; twój lud jest rozproszony po górach, a nikt ich nie zgromadza.

19 Nie ma lekarstwa na twoje zranienie, nieuleczalna jest twoja rana. Ktokolwiek słyszy wieść o tobie, klaszcze w dłonie nad tobą. Bo kogóż nie dotykało ustawicznie twoje okrucieństwo?

Habacuque	Habakuka

Habacuque 1

A iniquidade de Judá

[1] Sentença revelada ao profeta Habacuque.

[2] Até quando, SENHOR, clamarei eu, e tu não me escutarás? Gritar-te-ei: Violência! E não salvarás?

[3] Por que me mostras a iniqüidade e me fazes ver a opressão? Pois a destruição e a violência estão diante de mim; há contendas, e o litígio se suscita.

[4] Por esta causa, a lei se afrouxa, e a justiça nunca se manifesta, porque o perverso cerca o justo, a justiça é torcida.

Judá será castigado pelos caldeus

[5] Vede entre as nações, olhai, maravilhai-vos e desvanecei, porque realizo, em vossos dias, obra tal, que vós não crereis, quando vos for contada.

[6] Pois eis que suscito os caldeus, nação amarga e impetuosa, que marcham pela largura da terra, para apoderar-se de moradas que não são suas.

[7] Eles são pavorosos e terríveis, e criam eles mesmos o seu direito e a sua dignidade.

[8] Os seus cavalos são mais ligeiros do que os leopardos, mais ferozes do que os lobos ao anoitecer são os seus cavaleiros que se espalham por toda parte; sim, os seus cavaleiros chegam de longe, voam como águia que se precipita a devorar.

Habakuka 1

Skarga proroka na niepewność ludu

[1] Wyrocznia, którą prorok Habakuk otrzymał w widzeniu.

[2] Dokądże, Panie, będę wołał o pomoc, a Ty nie wysłuchasz? Jak długo będę krzyczał: Pomocy! a Ty nie wybawisz?

[3] Dlaczego dopuszczasz, bym patrzył na złość i spoglądał na bezprawie? Ucisk i przemoc dzieją się na moich oczach, panuje spór i zwada?

[4] Dlatego zamiera prawo, a sprawiedliwość nie wychodzi na jaw, gdyż bezbożny osacza sprawiedliwego, i tak prawo bywa łamane.

[5] Spójrzcie na narody i zobaczcie, patrzcie ze zdumieniem i trwogą! Bo za waszych dni dokonuję dzieła, w które nie uwierzycie, gdy wam ktoś o nim będzie opowiadał.

Najazd Chaldejczyków karą za nieprawość ludu

[6] Bo oto Ja pobudzę Chaldejczyków, lud srogi i gwałtowny, który wyprawia się do odległych ziem, aby posiąść sadyby, które do niego nie należą.

[7] Jest on okrutny i straszny, on sam ustala prawo przemocy.

[8] Jego konie są szybsze niż lamparty, dziksze niż wilki stepowe, jego jeźdźcy pędzą cwałem z daleka, lecą jak orzeł, rzucający się na żer.

[9] Eles todos vêm para fazer violência; o seu rosto suspira por seguir avante; eles reúnem os cativos como areia.

[10] Eles escarnecem dos reis; os príncipes são objeto do seu riso; riem-se de todas as fortalezas, porque, amontoando terra, as tomam.

[11] Então, passam como passa o vento e seguem; fazem-se culpados estes cujo poder é o seu deus.

A intercessão do profeta

[12] Não és tu desde a eternidade, ó SENHOR, meu Deus, ó meu Santo? Não morreremos. Ó SENHOR, para executar juízo, puseste aquele povo; tu, ó Rocha, o fundaste para servir de disciplina.

[13] Tu és tão puro de olhos, que não podes ver o mal e a opressão não podes contemplar; por que, pois, toleras os que procedem perfidamente e te calas quando o perverso devora aquele que é mais justo do que ele?

[14] Por que fazes os homens como os peixes do mar, como os répteis, que não têm quem os governe?

[15] A todos levanta o inimigo com o anzol, pesca-os de arrastão e os ajunta na sua rede varredoura; por isso, ele se alegra e se regozija.

[16] Por isso, oferece sacrifício à sua rede e queima incenso à sua varredoura; porque por elas enriqueceu a sua porção, e tem gordura a sua comida.

[17] Acaso, continuará, por isso, esvaziando a sua rede e matando sem piedade os povos?

[9] Każdy z nich przychodzi, aby grabić, ich twarze są zwrócone na wschód; biorą jeńców licznych jak piasek.

[10] Szydzą z królów, śmieją się z książąt, śmieją się z każdej twierdzy; sypią dookoła wały i zdobywają ją.

[11] Potem przechodzą jak burza i mkną dalej, jak ten, kto swoją siłę uważa za boga!

Błaganie proroka o złagodzenie kary

[12] Lecz Ty, Panie, który jesteś od wieków, Boże mój, Święty mój, nie daj nam zginąć! Panie, powołałeś ich, aby dokonali sądu, Skało, ustanowiłeś ich, aby wymierzyli karę.

[13] Twoje oczy są zbyt czyste, aby mogły patrzeć na zło, nie możesz spoglądać na bezprawie. Dlaczego jednak przypatrujesz się przewrotnym, milczysz, gdy bezbożny pożera sprawiedliwego?

[14] Gdy czyni z ludźmi jak z rybami morskimi, jak z płazami, które nie mają władcy?

[15] Wszystkie wyciąga wędką, zagarnia je swoim niewodem, zbiera je w swoją sieć i dlatego raduje się i weseli,

[16] Dlatego składa ofiary swojemu niewodowi i spala kadzidła swojej sieci, gdyż dzięki nim większa jest jego zdobycz i lepsze jego pożywienie.

[17] Czy dlatego ma nieustannie opróżniać swój niewód i bezlitośnie mordować narody?

Habacuque 2

A resposta do Senhor

1 Pôr-me-ei na minha torre de vigia, colocar-me-ei sobre a fortaleza e vigiarei para ver o que Deus me dirá e que resposta eu terei à minha queixa.

2 O SENHOR me respondeu e disse: Escreve a visão, grava-a sobre tábuas, para que a possa ler até quem passa correndo.

3 Porque a visão ainda está para cumprir-se no tempo determinado, mas se apressa para o fim e não falhará; se tardar, espera-o, porque, certamente, virá, não tardará.

4 Eis o soberbo! Sua alma não é reta nele; mas o justo viverá pela sua fé.

5 Assim como o vinho é enganoso, tampouco permanece o arrogante, cuja gananciosa boca se escancara como o sepulcro e é como a morte, que não se farta; ele ajunta para si todas as nações e congrega todos os povos.

Cinco ais sobre os caldeus

6 Não levantarão, pois, todos estes contra ele um provérbio, um dito zombador? Dirão: Ai daquele que acumula o que não é seu (até quando?), e daquele que a si mesmo se carrega de penhores!

7 Não se levantarão de repente os teus credores? E não despertarão os que te hão de abalar? Tu lhes servirás de despojo.

8 Visto como despojaste a muitas nações, todos os mais povos te despojarão a ti, por causa do sangue dos homens e da

Habakuka 2

Sprawiedliwy z wiary żyć będzie

1 Muszę stanąć na mym posterunku, udać się na basztę; muszę wypatrywać i baczyć, co mi powie, co odpowie na moją skargę.

2 I odpowiedział mi Pan, mówiąc: Zapisz to, co widziałeś, i wyryj to na tablicach, aby to można szybko przeczytać.

3 Gdyż widzenie dotyczy oznaczonego czasu i wypełni się niezawodnie. Jeżeli się odwleka, wyczekuj go, gdyż na pewno się spełni, nie opóźni się.

4 Oto człowiek niesprawiedliwy nie zazna spokoju duszy, ale sprawiedliwy z wiary żyć będzie.

Pięciokrotne "biada"

5 Ponadto, bogactwo jest zdradliwe. Oto jest człowiek, który ma rządzę mocy, a nie zaznaje spokoju. Jest chciwy jak Szeol i nienasycony jak śmierć. Rości sobie prawo do wszystkich narodów i gromadzi dokoła siebie wszystkie ludy.

6 Lecz wszystkie one zanucą o nim pieśń szyderczą i uczynią go przedmiotem przypowieści i przysłowia, mówiąc: Biada temu, kto gromadzi mnóstwo tego, co do niego nie należy, i przywłaszcza sobie wiele zastawów! Jak długo to potrwa?

7 Czy nie zjawią się nagle twoi wierzyciele i nie obudzą się twoi gnębiciele? Wtedy padniesz ofiarą ich grabieży.

8 Ponieważ złupiłeś wiele narodów, więc i ciebie złupią wszystkie inne ludy z powodu przelanej krwi ludzkiej i gwałtu

violência contra a terra, contra a cidade e contra todos os seus moradores.

[9] Ai daquele que ajunta em sua casa bens mal adquiridos, para pôr em lugar alto o seu ninho, a fim de livrar-se das garras do mal!

[10] Vergonha maquinaste para a tua casa; destruindo tu a muitos povos, pecaste contra a tua alma.

[11] Porque a pedra clamará da parede, e a trave lhe responderá do madeiramento.

[12] Ai daquele que edifica a cidade com sangue e a fundamenta com iniqüidade!

[13] Não vem do SENHOR dos Exércitos que as nações labutem para o fogo e os povos se fatiguem em vão?

[14] Pois a terra se encherá do conhecimento da glória do SENHOR, como as águas cobrem o mar.

[15] Ai daquele que dá de beber ao seu companheiro, misturando à bebida o seu furor, e que o embebeda para lhe contemplar as vergonhas!

[16] Serás farto de opróbrio em vez de honra; bebe tu também e exibe a tua incircuncisão; chegará a tua vez de tomares o cálice da mão direita do SENHOR, e ignomínia cairá sobre a tua glória.

[17] Porque a violência contra o Líbano te cobrirá, e a destruição que fizeste dos animais ferozes te assombrará, por causa do sangue dos homens e da violência

dokonanego na kraju, na grodzie i na wszystkich jego mieszkańcach.

[9] Biada temu, kto zabiega o niegodziwy zysk dla swojego domu, aby sobie wybudować wysoko gniazdo, by uniknąć nieszczęścia.

[10] Umyśliłeś coś, co przyniesie hańbę twojemu domowi: Zniszczyłeś wiele ludów, straciłeś prawo do życia.

[11] Gdyż kamień krzyczy ze ściany, a z belkowania odpowiada mu krokiew.

[12] Biada temu, kto miasto buduje na krwi, a gród utwierdza na bezprawiu!

[13] Czyż nie pochodzi to od Pana Zastępów, że ludy mozolą się nad tym, co pożera ogień, a narody trudzą się nad tym, co nie ma wartości?

[14] Lecz ziemia będzie pełna poznania chwały Pana, jak morze wodami jest wypełnione.

[15] Biada temu, kto swojego bliźniego poi z domieszką swojego gniewu aż do upicia, aby patrzeć na jego nagość!

[16] Nasyciłeś się więcej hańbą niż chwałą, pij więc i ty i zataczaj się! Przyjdzie i do ciebie kielich z prawicy Pana, i będziesz syty hańby zamiast chwały.

[17] Gdyż obciąży cię bezprawie, popełnione na Libanie, a rzeź zwierząt, która je przeraziła, powali cię z powodu przelanej krwi ludzkiej i gwałtu, dokonanego na

contra a terra, contra a cidade e contra todos os seus moradores.

[18] Que aproveita o ídolo, visto que o seu artífice o esculpiu? E a imagem de fundição, mestra de mentiras, para que o artífice confie na obra, fazendo ídolos mudos?

[19] Ai daquele que diz à madeira: Acorda! E à pedra muda: Desperta! Pode o ídolo ensinar? Eis que está coberto de ouro e de prata, mas, no seu interior, não há fôlego nenhum.

[20] O SENHOR, porém, está no seu santo templo; cale-se diante dele toda a terra.

kraju, na grodzie i na wszystkich jego mieszkańcach.

[18] Cóż pomoże bałwan, którego wyrzeźbi mistrz, posąg odlany z jego kłamliwą wyrocznią? Ufa jej jednak jego twórca, choć sporządza nieme bałwany.

[19] Biada temu, kto mówi do drewna: Obudź się! a do niemego kamienia: Rusz się! Czy może on dać wskazanie? Przybrany jest złotem i srebrem, lecz ducha w nim nie ma żadnego,

[20] Ale Pan jest w swym świętym przybytku. Umilknij przed nim, cała ziemio!

Habacuque 3

A oração de Habacuque

[1] Oração do profeta Habacuque sob a forma de canto.

[2] Tenho ouvido, ó SENHOR, as tuas declarações, e me sinto alarmado; aviva a tua obra, ó SENHOR, no decorrer dos anos, e, no decurso dos anos, faze-a conhecida; na tua ira, lembra-te da misericórdia.

[3] Deus vem de Temã, e do monte Parã vem o Santo. A sua glória cobre os céus, e a terra se enche do seu louvor.

[4] O seu resplendor é como a luz, raios brilham da sua mão; e ali está velado o seu poder.

[5] Adiante dele vai a peste, e a pestilência segue os seus passos.

[6] Ele pára e faz tremer a terra; olha e sacode as nações. Esmigalham-se os

Habakuka 3

Modlitwa błagalna proroka

[1] Modlitwa błagalna proroka Habakuka na melodię trenów.

[2] Panie! Słyszałem od ciebie wieść, widziałem, Panie, twoje dzieło. W najbliższych latach tchnij w nie życie, w najbliższych latach objaw je! W gniewie pomnij na miłosierdzie!

[3] Bóg przychodzi z Temanu, Święty z góry Paran. Sela. Jego wspaniałość okrywa niebiosa, a ziemia jest pełna jego chwały.

[4] Pod nim jest blask jak światłość, promienie wychodzą z jego rąk i tam jest ukryta jego moc.

[5] Przed nim idzie zaraza, a za nim podąża mór.

[6] Trzęsie się ziemia, gdy powstaje, gdy patrzy, drżą narody. Pękają odwieczne

montes primitivos; os outeiros eternos se abatem. Os caminhos de Deus são eternos.

góry, zapadają się prastare pagórki, jego drogi są wieczne.

[7] Vejo as tendas de Cusã em aflição; os acampamentos da terra de Midiã tremem.

[7] Widziałem namioty Kuszanu zagrożone zagładą, rozerwane zasłony ziemi Midianitów.

[8] Acaso, é contra os rios, SENHOR, que estás irado? É contra os ribeiros a tua ira ou contra o mar, o teu furor, já que andas montado nos teus cavalos, nos teus carros de vitória?

[8] Czy twoja popędliwość, Panie, zwraca się przeciw rzekom, czy gniewasz się na strumienie, czy oburzyłeś się na morze, że siadasz na swoje rumaki, na swoje wozy zwycięskie?

[9] Tiras a descoberto o teu arco, e farta está a tua aljava de flechas. Tu fendes a terra com rios.

[9] Wydobyłeś swój łuk, na swoją cięciwę położyłeś strzałę. Sela. Strumieniami rozdzieliłeś ziemię.

[10] Os montes te vêem e se contorcem; passam torrentes de água; as profundezas do mar fazem ouvir a sua voz e levantam bem alto as suas mãos.

[10] Na twój widok drżą góry, obłoki spuszczają ulewne deszcze; otchłań morska wydaje swój głos, wysoko podnosi swe ramiona.

[11] O sol e a lua param nas suas moradas, ao resplandecer a luz das tuas flechas sibilantes, ao fulgor do relâmpago da tua lança.

[11] Słońce i księżyc wstrzymały swoją jasność w świetle twych szybkich strzał, w blasku twojej lśniącej włóczni.

[12] Na tua indignação, marchas pela terra, na tua ira, calcas aos pés as nações.

[12] W zawziętości kroczysz po ziemi, w gniewie depczesz narody.

[13] Tu sais para salvamento do teu povo, para salvar o teu ungido; feres o telhado da casa do perverso e lhe descobres de todo o fundamento.

[13] Wyruszasz na pomoc swojemu ludowi, aby ratować swojego pomazańca. Rozbijasz dom bezbożnego, obnażasz fundamenty aż do skały. Sela.

[14] Traspassas a cabeça dos guerreiros do inimigo com as suas próprias lanças, os quais, como tempestade, avançam para me destruir; regozijam-se, como se estivessem para devorar o pobre às ocultas.

[14] Przebiłeś wodza jego wojska jego własną strzałą, jego przywódcy są rozproszeni jak plewa przez burzę, gdy rozwarli swoje szczęki, aby pochłonąć w skrytości ubogiego.

[15] Marchas com os teus cavalos pelo mar, pela massa de grandes águas.

[15] Jego rumaki wpędziłeś w morze, w potoki wielkich wód.

16 Ouvi-o, e o meu íntimo se comoveu, à sua voz, tremeram os meus lábios; entrou a podridão nos meus ossos, e os joelhos me vacilaram, pois, em silêncio, devo esperar o dia da angústia, que virá contra o povo que nos acomete.

16 Gdy to usłyszałem, struchlało moje ciało, na wieść o tym drgnęły moje wargi; lęk śmiertelny przeszył moje członki, a kolana zachwiały się pode mną. Zadrżałem przed dniem utrapienia, który nadchodzi nad lud, na lud, który mnie uciska.

17 Ainda que a figueira não floresça, nem haja fruto na vide; o produto da oliveira minta, e os campos não produzam mantimento; as ovelhas sejam arrebatadas do aprisco, e nos currais não haja gado,

17 Zaiste, drzewo figowe nie wydaje owocu, a na winoroślach nie ma gron. Zawodzi drzewo oliwne, a rola nie dostarcza pożywienia. W ogrodzeniu nie ma owiec, a w oborach nie ma bydła.

18 todavia, eu me alegro no SENHOR, exulto no Deus da minha salvação.

18 Lecz ja będę radował się w Panu, weselił się w Bogu mojego zbawienia.

19 O SENHOR Deus é a minha fortaleza, e faz os meus pés como os da corça, e me faz andar altaneiramente. Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas.

19 Wszechmogący Pan jest moją mocą. Sprawia, że moje nogi są chyże jak nogi łań, i pozwala mi kroczyć po wyżynach. Przewodnikowi chóru przy wtórze instrumentów strunowych.

Sofonias	Sofoniasza

Sofonias 1

Ameaças contra Judá e Jerusalém

1 Palavra do SENHOR que veio a Sofonias, filho de Cusi, filho de Gedalias, filho de Amarias, filho de Ezequias, nos dias de Josias, filho de Amom, rei de Judá.

2 De fato, consumirei todas as coisas sobre a face da terra, diz o SENHOR.

3 Consumirei os homens e os animais, consumirei as aves do céu, e os peixes do mar, e as ofensas com os perversos; e exterminarei os homens de sobre a face da terra, diz o SENHOR.

4 Estenderei a mão contra Judá e contra todos os habitantes de Jerusalém; exterminarei deste lugar o resto de Baal, o nome dos ministrantes dos ídolos e seus sacerdotes;

5 os que sobre os eirados adoram o exército do céu e os que adoram ao SENHOR e juram por ele e também por Milcom;

6 os que deixam de seguir ao SENHOR e os que não buscam o SENHOR, nem perguntam por ele.

O dia da ira do Senhor

7 Cala-te diante do SENHOR Deus, porque o Dia do SENHOR está perto, pois o SENHOR preparou o sacrifício e santificou os seus convidados.

8 No dia do sacrifício do SENHOR, hei de castigar os oficiais, e os filhos do rei, e todos os que trajam vestiduras estrangeiras.

Sofoniasza 1

Dzień Pana - dniem gniewu i sądu

1 Słowo Pana, które doszło Sofoniasza, syna Kusziego, syna Gedaliasza, syna Amariasza, syna Ezechiasza, w czasach Jozjasza, syna Amona, króla judzkiego.

2 Na pewno zmiotę wszystko z powierzchni ziemi - mówi Pan -

3 Zmiotę ludzi i bydło, zmiotę ptactwo niebieskie i ryby morskie. I sprawię, że bezbożni upadną, i wytępię ludzi z powierzchni ziemi - mówi Pan.

4 Wyciągnę rękę przeciwko Judzie i przeciwko wszystkim obywatelom Jeruzalemu, i wytępię z tego miejsca resztki Baala i imiona wróżbitów wraz z kapłanami,

5 I tych, którzy kłaniają się na dachach wojsku niebieskiemu, i tych, którzy kłaniając się, przysięgają na Pana, i tych, którzy przysięgają na Milkoma,

6 Którzy odstępują od Pana i którzy nie szukają Pana ani się o niego nie pytają.

7 Milczcie przed obliczem Wszechmogącego Pana, gdyż bliski jest dzień Pana! Bo Pan przygotował ofiarę, poświęcił swoich gości.

8 A w dzień ofiary Pana tak się stanie: Ukarzę książęta i synów królewskich, i wszystkich, którzy ubierają się w strój cudzoziemski,

[9] Castigarei também, naquele dia, todos aqueles que sobem o pedestal dos ídolos e enchem de violência e engano a casa dos seus senhores.
[10] Naquele dia, diz o SENHOR, far-se-á ouvir um grito desde a Porta do Peixe, e um uivo desde a Cidade Baixa, e grande lamento desde os outeiros.

[11] Uivai vós, moradores de Mactés, porque todo o povo de Canaã está arruinado, todos os que pesam prata são destruídos.

[12] Naquele tempo, esquadrinharei a Jerusalém com lanternas e castigarei os homens que estão apegados à borra do vinho e dizem no seu coração: O SENHOR não faz bem, nem faz mal.

[13] Por isso, serão saqueados os seus bens e assoladas as suas casas; e edificarão casas, mas não habitarão nelas, plantarão vinhas, porém não lhes beberão o vinho.
[14] Está perto o grande Dia do SENHOR; está perto e muito se apressa. Atenção! O Dia do SENHOR é amargo, e nele clama até o homem poderoso.
[15] Aquele dia é dia de indignação, dia de angústia e dia de alvoroço e desolação, dia de escuridade e negrume, dia de nuvens e densas trevas,

[16] dia de trombeta e de rebate contra as cidades fortes e contra as torres altas.

[17] Trarei angústia sobre os homens, e eles andarão como cegos, porque pecaram

[9] Ukarzę wszystkich, którzy pewnie przekraczają próg pałacu, którzy napełniają dom swojego Pana przemocą i oszustwem.
[10] W owym dniu - mówi Pan - słychać będzie od Bramy Rybnej krzyk, od nowego miasta narzekanie, z pagórków wielki trzask.
[11] Narzekajcie, mieszkańcy Dzielnicy Dolnej, bo zniszczony będzie cały lud kramarzy, wytępieni wszyscy, którzy odważają srebro!
[12] W owym czasie będę przeszukiwał Jeruzalem w świetle pochodni i będę karał mężów, którzy siedzą zdrętwieli nad mętnymi resztkami wina i mówią w swoim sercu: Nie uczyni Pan nic dobrego ani też nic złego.
[13] Ich mienie będzie rozgrabione, a ich domy będą spustoszone; gdy odbudują domy, nie będą w nich mieszkać, a gdy nasadzą winnice, nie będą z nich pić wina.
[14] Bliski jest wielki dzień Pana, bliski i bardzo szybko nadchodzi. Słuchaj! Dzień Pana jest gorzki! Wtedy nawet i bohater będzie krzyczał.
[15] Dzień ów jest dniem gniewu, dniem ucisku i utrapienia, dniem huku i hałasu, dniem ciemności i mroku, dniem obłoków i gęstych chmur,
[16] Dniem trąby i okrzyku wojennego przeciwko miastom obronnym i przeciwko basztom wysokim.
[17] Wtedy ześlę strach na ludzi, tak iż chodzić będą jak ślepi, gdyż zgrzeszyli

contra o SENHOR; e o sangue deles se derramará como pó, e a sua carne será atirada como esterco.

18 Nem a sua prata nem o seu ouro os poderão livrar no dia da indignação do SENHOR, mas, pelo fogo do seu zelo, a terra será consumida, porque, certamente, fará destruição total e repentina de todos os moradores da terra.

Sofonias 2

Ameaças contra os filisteus

1 Concentra-te e examina-te, ó nação que não tens pudor,

2 antes que saia o decreto, pois o dia se vai como a palha; antes que venha sobre ti o furor da ira do SENHOR, sim, antes que venha sobre ti o dia da ira do SENHOR.

3 Buscai o SENHOR, vós todos os mansos da terra, que cumpris o seu juízo; buscai a justiça, buscai a mansidão; porventura, lograreis esconder-vos no dia da ira do SENHOR.

4 Porque Gaza será desamparada, e Asquelom ficará deserta; Asdode, ao meio-dia, será expulsa, e Ecrom, desarraigada.

5 Ai dos que habitam no litoral, do povo dos quereítas! A palavra do SENHOR será contra vós outros, ó Canaã, terra dos filisteus, e eu vos farei destruir, até que não haja um morador sequer.

6 O litoral será de pastagens, com refúgios para os pastores e currais para os rebanhos.

przeciwko Panu. Ich krew będzie rozbryzgana niby proch, a ich wnętrzności rozrzucone niby błoto.

18 Ani ich srebro, ani ich złoto nie będzie mogło ich wyratować w dniu gniewu Pana, bo ogień gniewu Pana pochłonie całą ziemię. Doprawdy, koniec straszną zagładę zgotuje wszystkim mieszkańcom ziemi.

Sofoniasza 2

Wezwanie do nawrócenia

1 Zbierzcie się, zbierzcie, narodzie niesforny!

2 Zanim staniecie się jak plewa, którą wiatr unosi, zanim was dosięgnie żar gniewu Pana, zanim zaskoczy was dzień gniewu Pana!

3 Szukajcie Pana, wszyscy pokorni ziemi, którzy wypełniacie jego prawo! Szukajcie sprawiedliwości, szukajcie pokory, może się ukryjecie w dniu gniewu Pana.

4 Bo Gaza będzie opuszczona, a Aszkalon spustoszony, w biały dzień wyrzucą obywateli Aszdodu, Ekron zaś będzie do szczętu zburzony.

5 Biada wam, mieszkańcy kraju nadmorskiego, narodzie Kreteńczyków! Przeciwko wam odzywa się słowo Pana. Zniszczę cię, Kanaanie, kraju Filistynów, tak że będziesz bez mieszkańców.

6 I stanie się kraj nadmorski wygonami dla pasterzy i szałasami dla trzód,

[7] O litoral pertencerá aos restantes da casa de Judá; nele, apascentarão os seus rebanhos e, à tarde, se deitarão nas casas de Asquelom; porque o SENHOR, seu Deus, atentará para eles e lhes mudará a sorte.

[7] I przypadnie kraj nadmorski resztce domu Judy, aby popasali w nim, wieczorem zaś odpoczywali w domach Aszkalonu, gdyż Pan, ich Bóg, nawiedzi ich i odmieni ich los.

Ameaças contra Moabe e Amom

[8] Ouvi o escárnio de Moabe e as injuriosas palavras dos filhos de Amom, com que escarneceram do meu povo e se gabaram contra o seu território.

[8] Słyszałem urąganie Moabitów i zniewagi synów Ammonowych, którymi urągali mojemu ludowi i wynosili się nad ich kraj.

[9] Portanto, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, Moabe será como Sodoma, e os filhos de Amom, como Gomorra, campo de urtigas, poços de sal e assolação perpétua; o restante do meu povo os saqueará, e os sobreviventes da minha nação os possuirão.

[9] Dlatego jako żyję Ja - mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela - Moab stanie się jak Sodoma, a synowie Ammonowi jak Gomora, miejscem bujnych pokrzyw i dołem solnym, i pustynią po wszystkie czasy. Resztki mojego ludu złupią ich, a pozostali z mojego narodu posiądą ich.

[10] Isso lhes sobrevirá por causa da sua soberba, porque escarneceram e se gabaram contra o povo do SENHOR dos Exércitos.

[10] Spotka ich to za ich pychę, gdyż lżyli i wynosili się ponad lud Pana Zastępów.

[11] O SENHOR será terrível contra eles, porque aniquilará todos os deuses da terra; todas as ilhas das nações, cada uma do seu lugar, o adorarão.

[11] Pan okaże na nich swoją straszliwą moc, bo sprawi, że zmarnieją wszystkie bóstwa ziemi. Dlatego będą mu oddawały cześć wszystkie wyspy narodów, każda z miejsca swego.

Ameaças contra a Etiópia e a Assíria

[12] Também vós, ó etíopes, sereis mortos pela espada do SENHOR.

[12] Również wy, Kuszyci, będziecie przebici mieczem Pana.

[13] Ele estenderá também a mão contra o Norte e destruirá a Assíria; e fará de Nínive uma desolação e terra seca como o deserto.

[13] Wyciągnie swoją rękę przeciwko północy i zniszczy Asyrię, Niniwę obróci w pustkowie, w kraj suchy, jak pustynię.

[14] No meio desta cidade, repousarão os rebanhos e todos os animais em bandos; alojar-se-ão nos seus capitéis tanto o pelicano como o ouriço; a voz das aves retinirá nas janelas, o monturo estará nos limiares, porque já lhe arrancaram o madeiramento de cedro.

[15] Esta é a cidade alegre e confiante, que dizia consigo mesma: Eu sou a única, e não há outra além de mim. Como se tornou em desolação, em pousada de animais! Qualquer que passar por ela assobiará com desprezo e agitará a mão.

Sofonias 3

Ameaças contra Jerusalém

[1] Ai da cidade opressora, da rebelde e manchada!

[2] Não atende a ninguém, não aceita disciplina, não confia no SENHOR, nem se aproxima do seu Deus.

[3] Os seus príncipes são leões rugidores no meio dela, os seus juízes são lobos do cair da noite, que não deixam os ossos para serem roídos no dia seguinte.

[4] Os seus profetas são levianos, homens pérfidos; os seus sacerdotes profanam o santuário e violam a lei.

[5] O SENHOR é justo, no meio dela; ele não comete iniqüidade; manhã após manhã, traz ele o seu juízo à luz; não falha; mas o iníquo não conhece a vergonha.

[6] Exterminei as nações, as suas torres estão assoladas; fiz desertas as suas praças, a ponto de não haver quem passe por elas; as suas cidades foram destruídas, de

[14] I wylegiwać się będą na niej trzody, wszelkie zwierzęta polne, pelikan i sowa będą nocować na głowicach kolumn, a puszczyk będzie krzyczał w oknach, kruk zaś na progu, gdyż wiązanie cedrowe będzie zawalone.

[15] Oto wesołe miasto, które czuło się bezpieczne i które mówiło do siebie: Tylko ja i nikt inny! Jakim stało się pustkowiem, legowiskiem zwierząt! Każdy, kto będzie przechodził koło niego, zagwiżdże i machnie ręką.

Sofoniasza 3

Przez sąd do odnowy

[1] Biada butnemu, splamionemu, tyrańskiemu miastu!

[2] Nie słucha wołania, nie przyjmuje upomnienia, nie ufa Panu, nie zbliża się do swojego Boga.

[3] Jego książęta są jak lwy ryczące, jego sędziowie jak wilki stepowe, które rano nie mają już żeru.

[4] Jego prorocy są lekkomyślni i wiarołomni, jego kapłani plugawią to, co święte, pogwałcili zakon.

[5] Pan sprawiedliwy jest wśród niego, nie popełnia bezprawia. Każdego poranka swoje prawo wywodzi na światło i nie brak go. Lecz złoczyńca nie zna wstydu.

[6] Wytępiłem narody, spustoszyłem ich zamki, wyludniłem ich ulice, tak że nikt po nich nie chodzi. Ich miasta są spalone, bez mieszkańców.

maneira que não há ninguém, ninguém que as habite.

[7] Eu dizia: certamente, me temerás e aceitarás a disciplina, e, assim, a sua morada não seria destruída, segundo o que havia determinado; mas eles se levantaram de madrugada e corromperam todos os seus atos.

[7] Myślałem: Na pewno będzie się mnie bało i przyjmie napomnienie, będą mieli przed oczyma wszystko, co im zleciłem, lecz oni tym gorliwiej popełniali nadal wszelkie swoje złe uczynki.

A salvação da filha de Jerusalém

[8] Esperai-me, pois, a mim, diz o SENHOR, no dia em que eu me levantar para o despojo; porque a minha resolução é ajuntar as nações e congregar os reinos, para sobre eles fazer cair a minha maldição e todo o furor da minha ira; pois toda esta terra será devorada pelo fogo do meu zelo.

[8] Dlatego oczekujcie dnia - mówi Pan - w którym wystąpię jako oskarżyciel. Bo mam zamiar zgromadzić narody, zebrać królestwa, aby wylać na nie swoją popędliwość, cały żar swojego gniewu. Zaprawdę, cała ziemia będzie pożarta ogniem mojej żarliwości.

[9] Então, darei lábios puros aos povos, para que todos invoquem o nome do SENHOR e o sirvam de comum acordo.

[9] Potem jednak przemienię ludom ich wargi na czyste, aby wszystkie mogły wzywać imienia Pana i służyć mu jednomyślnie.

[10] Dalém dos rios da Etiópia, os meus adoradores, que constituem a filha da minha dispersão, me trarão sacrifícios.

[10] Spoza strumieni Kuszytów moi wyznawcy, rozproszony mój lud, przyniosą mi dary.

[11] Naquele dia, não te envergonharás de nenhuma das tuas obras, com que te rebelaste contra mim; então, tirarei do meio de ti os que exultam na sua soberba, e tu nunca mais te ensoberbecerás no meu santo monte.

[11] W owym dniu nie doznasz już hańby z powodu wszystkich swych czynów, którymi grzeszyłeś przeciwko mnie. Gdyż wtedy usunę spośród ciebie twoich pyszałków i nie będziesz się już chełpić na mojej świętej górze.

[12] Mas deixarei, no meio de ti, um povo modesto e humilde, que confia em o nome do SENHOR.

[12] I pozostawię pośród ciebie lud pokorny i ubogi: to oni ufać będą imieniu Pana.

[13] Os restantes de Israel não cometerão iniqüidade, nem proferirão mentira, e na sua boca não se achará língua enganosa,

[13] Resztka Izraela nie będzie się dopuszczała bezprawia, nie będzie mówiła kłamstwa i w ich ustach nie znajdzie się

porque serão apascentados, deitar-se-ão, e não haverá quem os espante.

język zdradliwy. Zaiste, będą się paść i odpoczywać, a nikt nie będzie ich straszył.

[14] Canta, ó filha de Sião; rejubila, ó Israel; regozija-te e, de todo o coração, exulta, ó filha de Jerusalém.

[14] Wesel się, córko Syjonu, wykrzykuj głośno, Izraelu! Raduj się i wykrzykuj radośnie z całego serca, córko jeruzalemska!

[15] O SENHOR afastou as sentenças que eram contra ti e lançou fora o teu inimigo. O Rei de Israel, o SENHOR, está no meio de ti; tu já não verás mal algum.

[15] Pan oddalił twoich przeciwników, odpędził twoich nieprzyjaciół. Pan, król Izraela, jest pośród ciebie, już nie doznasz nieszczęścia.

[16] Naquele dia, se dirá a Jerusalém: Não temas, ó Sião, não se afrouxem os teus braços.

[16] W owym dniu powiedzą do Jeruzalemu: Nie bój się, Syjonie! Niech nie opadają twoje ręce!

[17] O SENHOR, teu Deus, está no meio de ti, poderoso para salvar-te; ele se deleitará em ti com alegria; renovar-te-á no seu amor, regozijar-se-á em ti com júbilo.

[17] Pan, twój Bóg, jest pośród ciebie, Mocarz, On zbawi! Będzie się radował z ciebie niezwykłą radością, odnowi swoją miłość. Będzie się weselił z ciebie tak,

[18] Os que estão entristecidos por se acharem afastados das festas solenes, eu os congregarei, estes que são de ti e sobre os quais pesam opróbrios.

[18] Jak się weselą w święta. Usunę spośród ciebie zło, abyś z powodu niego nie doznało hańby.

[19] Eis que, naquele tempo, procederei contra todos os que te afligem; salvarei os que coxeiam, e recolherei os que foram expulsos, e farei deles um louvor e um nome em toda a terra em que sofrerem ignomínia.

[19] Oto Ja w owym czasie położę kres wszystkim twoim ciemiężycielom. Wspomogę to, co kuleje, zbiorę to, co rozproszone, obdarzę ich chwałą i sławą w każdym kraju, gdzie doznali hańby.

[20] Naquele tempo, eu vos farei voltar e vos recolherei; certamente, farei de vós um nome e um louvor entre todos os povos da terra, quando eu vos mudar a sorte diante dos vossos olhos, diz o SENHOR.

[20] W owym czasie przywiodę was z powrotem i zgromadzę was w tym czasie. Zaprawdę, obdarzę was sławą i chwałą u wszystkich ludów ziemi, gdy na waszych oczach odmienię wasz los - mówi Pan.

Ageu	Aggeusza

Ageu 1

Ageu exorta o povo a reedificar o templo

[1] No segundo ano do rei Dario, no sexto mês, no primeiro dia do mês, veio a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Ageu, a Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e a Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, dizendo:

[2] Assim fala o SENHOR dos Exércitos: Este povo diz: Não veio ainda o tempo, o tempo em que a Casa do SENHOR deve ser edificada.

[3] Veio, pois, a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Ageu, dizendo:

[4] Acaso, é tempo de habitardes vós em casas apaineladas, enquanto esta casa permanece em ruínas?

[5] Ora, pois, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai o vosso passado.

[6] Tendes semeado muito e recolhido pouco; comeis, mas não chega para fartar-vos; bebeis, mas não dá para saciar-vos; vestis-vos, mas ninguém se aquece; e o que recebe salário, recebe-o para pô-lo num saquitel furado.

[7] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai o vosso passado.

[8] Subi ao monte, trazei madeira e edificai a casa; dela me agradarei e serei glorificado, diz o SENHOR.

[9] Esperastes o muito, e eis que veio a ser pouco, e esse pouco, quando o trouxestes

Aggeusza 1

Wezwanie ludu do odbudowy świątyni

[1] Drugiego roku króla Dariusza, w szóstym miesiącu, pierwszego dnia tegoż miesiąca doszło przez proroka Aggeusza do Zorobabela, syna Szealtiela, namiestnika Judei, i do arcykapłana Jozuego, syna Jehosadaka, słowo Pana tej treści:

[2] Tak mówi Pan Zastępów: Lud ten mówi: Jeszcze nie nadszedł czas odbudowy domu Pana.

[3] Wtedy doszło przez proroka Aggeusza słowo Pana tej treści:

[4] Czy już czas dla was na to, abyście mieszkali w domach wykładanych tafelkami, podczas gdy dom Pana leży w gruzach?

[5] Otóż teraz tak mówi Pan Zastępów: Zważcie, jak się wam powodzi!

[6] Siejecie wiele, lecz mało zbieracie, jecie, lecz nie do syta, pijecie, lecz nie gasicie pragnienia, ubieracie się, lecz nikt nie czuje ciepła; a kto pracuje by zarobić, pracuje dla dziurawego worka.

[7] Tak mówi Pan Zastępów: Zważcie, jak się wam powodzi!

[8] Idźcie w góry, sprowadźcie drzewo i budujcie dom, a upodobam go sobie i ukażę się w nim w chwale - mówi Pan!

[9] Liczyliście na wiele, lecz oto jest mało, a gdy to przynieśliście do domu,

para casa, eu com um assopro o dissipei. Por quê? – diz o SENHOR dos Exércitos; por causa da minha casa, que permanece em ruínas, ao passo que cada um de vós corre por causa de sua própria casa.

zdmuchnąłem to. Dlaczego? - mówi Pan Zastępów. Z powodu mojego domu, który leży w gruzach, podczas gdy każdy z was gorliwie krząta się koło własnego domu.

10 Por isso, os céus sobre vós retêm o seu orvalho, e a terra, os seus frutos.

10 Dlatego niebo zatrzymało swoją rosę nad wami, a ziemia zatrzymała swoje plony.

11 Fiz vir a seca sobre a terra e sobre os montes; sobre o cereal, sobre o vinho, sobre o azeite e sobre o que a terra produz, como também sobre os homens, sobre os animais e sobre todo trabalho das mãos.

11 Sprowadziłem też posuchę na kraj i na góry, na zboże, na moszcz i oliwę, na wszystko, co ziemia wydaje, na ludzi i bydło, i na wszelką pracę rąk.

O povo atende ao Senhor

12 Então, Zorobabel, filho de Salatiel, e Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e todo o resto do povo atenderam à voz do SENHOR, seu Deus, e às palavras do profeta Ageu, as quais o SENHOR, seu Deus, o tinha mandado dizer; e o povo temeu diante do SENHOR.

12 Wtedy Zorobabel, syn Szealtiela, i arcykapłan Jozue, syn Jehosadaka, oraz cała reszta ludu wysłuchali głosu Pana, swojego Boga, i słów proroka Aggeusza, gdyż to Pan, ich Bóg, go posłał i lud przejął się lękiem przed Panem.

13 Então, Ageu, o enviado do SENHOR, falou ao povo, segundo a mensagem do SENHOR, dizendo: Eu sou convosco, diz o SENHOR.

13 Aggeusz zaś, poseł Pana, pełniąc poselstwo Pana, tak mówił do ludu: Jam jest z wami - mówi Pan.

14 O SENHOR despertou o espírito de Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e o espírito de Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e o espírito do resto de todo o povo; eles vieram e se puseram ao trabalho na Casa do SENHOR dos Exércitos, seu Deus,

14 Wtedy Pan poruszył ducha Zorobabela, syna Szealtiela, namiestnika Judei, i ducha arcykapłana Jozuego, syna Jehosadaka, i ducha całej reszty ludu, tak że przyszli i podjęli pracę koło domu Pana Zastępów, swojego Boga,

15 ao vigésimo quarto dia do sexto mês.

15 Dnia dwudziestego czwartego, miesiąca szóstego, w drugim roku króla Dariusza.

Ageu 2

Aggeusza 2

A glória do segundo templo

[1] No segundo ano do rei Dario, no sétimo mês, ao vigésimo primeiro do mês, veio a palavra do SENHOR por intermédio do profeta Ageu, dizendo:

[2] Fala, agora, a Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e a Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e ao resto do povo, dizendo:

[3] Quem dentre vós, que tenha sobrevivido, contemplou esta casa na sua primeira glória? E como a vedes agora? Não é ela como nada aos vossos olhos?

[4] Ora, pois, sê forte, Zorobabel, diz o SENHOR, e sê forte, Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e tu, todo o povo da terra, sê forte, diz o SENHOR, e trabalhai, porque eu sou convosco, diz o SENHOR dos Exércitos;

[5] segundo a palavra da aliança que fiz convosco, quando saístes do Egito, o meu Espírito habita no meio de vós; não temais.

[6] Pois assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda uma vez, dentro em pouco, farei abalar o céu, a terra, o mar e a terra seca;

[7] farei abalar todas as nações, e as coisas preciosas de todas as nações virão, e encherei de glória esta casa, diz o SENHOR dos Exércitos.

[8] Minha é a prata, meu é o ouro, diz o SENHOR dos Exércitos.

[9] A glória desta última casa será maior do que a da primeira, diz o SENHOR dos

Przyszła chwała odbudowanej świątyni

[1] W siódmym miesiącu, dwudziestego pierwszego dnia miesiąca, doszło proroka Aggeusza słowo Pana tej treści:

[2] Mów do Zorobabela, syna Szealtiela, namiestnika Judei i arcykapłana Jozuego, syna Jehosadaka, i do całej reszty ludu:

[3] Czy pozostał jeszcze wśród was ktoś, kto widział ten dom w jego dawnej chwale? A jakim się wam dziś przedstawia? Czy to, co tu jest, nie wygląda w waszych oczach jako nic?

[4] Lecz teraz, bądź mężny, Zorobabelu! - mówi Pan. - Bądź mężny, arcykapłanie Jozue, synu Jehosadaka! Bądź mężny, cały ludu kraju! - mówi Pan. - Do dzieła, bo ja jestem z wami! - mówi Pan Zastępów.

[5] Zgodnie z obietnicą, którą wam dałem, gdy wychodziliście z Egiptu, mój duch jest stale wśród was, nie bójcie się!

[6] Gdyż tak mówi Pan Zastępów: Jeszcze raz - za małą chwilkę - poruszę niebiosa i ziemię, morze i ląd stały.

[7] Poruszę wszystkie narody tak, że napłyną kosztowności wszystkich narodów i napełnię ten dom chwałą - mówi Pan Zastępów.

[8] Moje jest srebro i moje jest złoto - mówi Pan Zastępów.

[9] Przyszła chwała tego domu będzie większa niż dawna - mówi Pan Zastępów -

Exércitos; e, neste lugar, darei a paz, diz o SENHOR dos Exércitos.

i miejsce to obdarzę pokojem - mówi Pan Zastępów.

Repreendida a infidelidade do povo

[10] Ao vigésimo quarto dia do mês nono, no segundo ano de Dario, veio a palavra do SENHOR por intermédio do profeta Ageu, dizendo:

[11] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Pergunta, agora, aos sacerdotes a respeito da lei:

[12] Se alguém leva carne santa na orla de sua veste, e ela vier a tocar no pão, ou no cozinhado, ou no vinho, ou no azeite, ou em qualquer outro mantimento, ficará isto santificado? Responderam os sacerdotes: Não.

[13] Então, perguntou Ageu: Se alguém que se tinha tornado impuro pelo contato com um corpo morto tocar nalguma destas coisas, ficará ela imunda? Responderam os sacerdotes: Ficará imunda.

[14] Então, prosseguiu Ageu: Assim é este povo, e assim esta nação perante mim, diz o SENHOR; assim é toda a obra das suas mãos, e o que ali oferecem: tudo é imundo.

[15] Agora, pois, considerai tudo o que está acontecendo desde aquele dia. Antes de pordes pedra sobre pedra no templo do SENHOR,

[16] antes daquele tempo, alguém vinha a um monte de vinte medidas, e havia

Odbudowa świątyni warunkiem błogosławieństwa pracy

[10] Dnia dwudziestego czwartego dziewiątego miesiąca, w drugim roku Dariusza doszło proroka Aggeusza słowo Pana tej treści:

[11] Tak mówi Pan Zastępów: Zapytaj kapłanów o orzeczenie w takiej sprawie:

[12] Gdy ktoś niesie poświęcone mięso w podołku swojej szaty i dotknie swoim podołkiem chleba albo gotowanej potrawy, albo wina, albo oliwy, albo jakiegokolwiek pokarmu, to czy ten staje się wtedy poświęcony? Kapłani odpowiedzieli, mówiąc: Nie!

[13] Wtedy Aggeusz zapytał i rzekł: Gdy ktoś stał się nieczysty wskutek dotknięcia zwłok i dotknie którejś z tych rzeczy, to czy staje się ona nieczysta? Na to odpowiedzieli kapłani, mówiąc: Staje się nieczystą.

[14] Wtedy odezwał się Aggeusz i rzekł: Tak to jest i z tymi ludźmi, tak to jest i z tym narodem w moich oczach - mówi Pan - i także z wszelkim dziełem ich rąk: Cokolwiek oni ofiarują, będzie nieczyste.

[15] Otóż teraz zwróćcie uwagę na czas obecny i przeszły, zanim położono kamień na kamieniu w świątyni Pana, jak wam się powodziło?

[16] Gdy ktoś przyszedł do kupy zboża z dwudziestu ef, było ich tylko dziesięć; gdy ktoś przyszedł do prasy winnej, aby

somente dez; vinha ao lagar para tirar cinqüenta, e havia somente vinte.

[17] Eu vos feri com queimaduras, e com ferrugem, e com saraiva, em toda a obra das vossas mãos; e não houve, entre vós, quem voltasse para mim, diz o SENHOR.

[18] Considerai, eu vos rogo, desde este dia em diante, desde o vigésimo quarto dia do mês nono, desde o dia em que se fundou o templo do SENHOR, considerai nestas coisas.

[19] Já não há semente no celeiro. Além disso, a videira, a figueira, a romeira e a oliveira não têm dado os seus frutos; mas, desde este dia, vos abençoarei.

A promessa do Senhor a Zorobabel

[20] Veio a palavra do SENHOR segunda vez a Ageu, ao vigésimo quarto dia do mês, dizendo:

[21] Fala a Zorobabel, governador de Judá: Farei abalar o céu e a terra;

[22] derribarei o trono dos reinos e destruirei a força dos reinos das nações; destruirei o carro e os que andam nele; os cavalos e os seus cavaleiros cairão, um pela espada do outro.

[23] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, tomar-te-ei, ó Zorobabel, filho de Salatiel, servo meu, diz o SENHOR, e te farei como um anel de selar, porque te escolhi, diz o SENHOR dos Exércitos.

naczerpać pięćdziesiąt wiader wina, było ich zaledwie dwadzieścia.

[17] Smagałem posuchą, rdzą i gradem plony całej waszej pracy, a jednak nie nawróciliście się do mnie - mówi Pan.

[18] Zwróćcie uwagę na czas obecny i przeszły, od dwudziestego czwartego dnia dziewiątego miesiąca, to znaczy od dnia, gdy położono kamień węgielny pod świątynię Pana, zważcie!

[19] Czy brakuje jeszcze nasienia w spichrzu i czy krzew winny, drzewo figowe, drzewo granatu lub drzewo oliwne nie wydają nadal owocu? Od dnia dzisiejszego Ja będę wam błogosławił.

Obietnica dana Zorobabelowi

[20] I powtórnie doszło Aggeusza słowo Pana dwudziestego czwartego dnia tego miesiąca:

[21] Tak powiedz Zorobabelowi, namiestnikowi Judei: Poruszę niebiosa i ziemię.

[22] Upadną trony królestw i zniszczę moc królestw pogańskich: obalę rydwany i jeźdźców, tak że padną rumaki i ich jeźdźcy, jeden od miecza drugiego.

[23] W owym dniu - mówi Pan Zastępów - wezmę cię, sługo mój, Zorobabelu, synu Szealtiela - mówi Pan - i uczynię cię swoim sygnetem, gdyż wybrałem cię - mówi Pan Zastępów.

Zacarias	Zachariasza

Zacarias 1

Exortação ao arrependimento

[1] No oitavo mês do segundo ano de Dario, veio a palavra do SENHOR ao profeta Zacarias, filho de Baraquias, filho de Ido, dizendo:

[2] O SENHOR se irou em extremo contra vossos pais.

[3] Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tornai-vos para mim, diz o SENHOR dos Exércitos, e eu me tornarei para vós outros, diz o SENHOR dos Exércitos.

[4] Não sejais como vossos pais, a quem clamavam os primeiros profetas, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Convertei-vos, agora, dos vossos maus caminhos e das vossas más obras; mas não ouviram, nem me atenderam, diz o SENHOR.

[5] Vossos pais, onde estão eles? E os profetas, acaso, vivem para sempre?

[6] Contudo, as minhas palavras e os meus estatutos, que eu prescrevi aos profetas, meus servos, não alcançaram a vossos pais? Sim, estes se arrependeram e disseram: Como o SENHOR dos Exércitos fez tenção de nos tratar, segundo os nossos caminhos e segundo as nossas obras, assim ele nos fez.

A primeira visão: os cavalos

[7] No vigésimo quarto dia do mês undécimo, que é o mês de sebate, no segundo ano de Dario, veio a palavra do

Zachariasza 1

Wezwanie do nawrócenia się

[1] Ósmego miesiąca, w drugim roku Dariusza doszło proroka Zachariasza, syna Berechiasza, syna Iddo, słowo Pana tej treści:

[2] Pan rozgniewał się bardzo na waszych ojców.

[3] Lecz powiedz im: Tak mówi Pan Zastępów: Nawróćcie się do mnie - mówi Pan Zastępów - a Ja zwrócę się do was - mówi Pan Zastępów.

[4] Nie bądźcie jak wasi ojcowie, do których przemawiali dawni prorocy, mówiąc: Tak mówi Pan zastępów: Odwróćcie się od waszych złych dróg i od waszych złych czynów! Lecz oni nie usłuchali i nie zważali na mnie - mówi Pan.

[5] Gdzie są wasi ojcowie? A prorocy - czy żyją wiecznie?

[6] Zaiste, czy moje słowa i moje przykazania, które zleciłem prorokom, moim sługom, nie doszły do waszych ojców, tak że się nawrócili i mówili: Jak Pan Zastępów umyślił postąpić z nami według naszych dróg i naszych czynów, tak z nami postąpił?

Wizja prorocza: jeźdźcy

[7] Dwudziestego czwartego dnia jedenastego miesiąca - jest to miesiąc Szebat - w drugim roku Dariusza doszło

SENHOR ao profeta Zacarias, filho de Baraquias, filho de Ido.

Zachariasza, syna Berechiasza, syna Iddo, proroka, słowo Pana tej treści:

[8] Tive de noite uma visão, e eis um homem montado num cavalo vermelho; estava parado entre as murteiras que havia num vale profundo; atrás dele se achavam cavalos vermelhos, baios e brancos.

[8] Miałem widzenie nocne: Oto pewien mąż siedział na rudym koniu, a stał on wśród mirtów w dolinie; za nim zaś były konie rude, ciemnogniade i białe.

[9] Então, perguntei: meu senhor, quem são estes? Respondeu-me o anjo que falava comigo: Eu te mostrarei quem são eles.

[9] I zapytałem: Panie mój, co one oznaczają.

[10] Então, respondeu o homem que estava entre as murteiras e disse: São os que o SENHOR tem enviado para percorrerem a terra.

[10] Wtedy odezwał się mąż, który stał wśród mirtów, i rzekł: To są ci, których Pan posłał, aby obeszli ziemię.

[11] Eles responderam ao anjo do SENHOR, que estava entre as murteiras, e disseram: Nós já percorremos a terra, e eis que toda a terra está, agora, repousada e tranqüila.

[11] I przemówiwszy zdali sprawę aniołowi Pana, który stał wśród mirtów, tymi słowy: Obeszliśmy ziemię, a oto cała ziemia żyje bezpiecznie i w pokoju.

[12] Então, o anjo do SENHOR respondeu: Ó SENHOR dos Exércitos, até quando não terás compaixão de Jerusalém e das cidades de Judá, contra as quais estás indignado faz já setenta anos?

[12] Wtedy odezwał się anioł Pana, mówiąc: Panie Zastępów, jak długo jeszcze nie zmiłujesz się nad Jeruzalemem i nad miastami judzkimi, na które gniewasz się już siedemdziesiąt lat?

[13] Respondeu o SENHOR com palavras boas, palavras consoladoras, ao anjo que falava comigo.

[13] A Pan odpowiedział aniołowi, który rozmawiał ze mną, słowami łaskawymi, słowami pociechy.

[14] E este me disse: Clama: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Com grande empenho, estou zelando por Jerusalém e por Sião.

[14] I rzekł do mnie anioł, który rozmawiał ze mną: Wołaj i mów: Tak mówi Pan Zastępów: Żywię żarliwą miłość do Jeruzalemu i do Syjonu.

[15] E, com grande indignação, estou irado contra as nações que vivem confiantes; porque eu estava um pouco indignado, e elas agravaram o mal.

[15] Natomiast porywa mnie wielki gniew na narody pewne siebie, które wtedy, gdy się trochę gniewałem, przyczyniły się do nieszczęścia.

[16] Portanto, assim diz o SENHOR: Voltei-me para Jerusalém com misericórdia; a minha casa nela será edificada, diz o SENHOR dos Exércitos, e o cordel será estendido sobre Jerusalém.
[17] Clama outra vez, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: As minhas cidades ainda transbordarão de bens; o SENHOR ainda consolará a Sião e ainda escolherá a Jerusalém.

A segunda visão: os quatro chifres e os quatro ferreiros

[18] Levantei os olhos e vi, e eis quatro chifres.
[19] Perguntei ao anjo que falava comigo: que é isto? Ele me respondeu: São os chifres que dispersaram a Judá, a Israel e a Jerusalém.
[20] O SENHOR me mostrou quatro ferreiros.
[21] Então, perguntei: que vêm fazer estes? Ele respondeu: Aqueles são os chifres que dispersaram a Judá, de maneira que ninguém pode levantar a cabeça; estes ferreiros, pois, vieram para os amedrontar, para derribar os chifres das nações que levantaram o seu poder contra a terra de Judá, para a espalhar.

Zacarias 2

A terceira visão: Jerusalém é medida

[1] Tornei a levantar os olhos e vi, e eis um homem que tinha na mão um cordel de medir.

[16] Dlatego tak mówi Pan: Zwróciłem się do Jeruzalemu ze zmiłowaniem, mój dom będzie w nim odbudowany - mówi Pan Zastępów - i znowu sznur mierniczy będzie rozciągnięty nad Jeruzalemem.
[17] Nadto wołaj i mów: Tak mówi Pan Zastępów: Moje miasta będą jeszcze opływać w dostatki i jeszcze zmiłuje się Pan nad Syjonem i jeszcze obierze Jeruzalem.

Zachariasza 2

Wizja prorocza: cztery rogi i czterech kowali

[1] Potem podniosłem oczy i spojrzałem, a oto były cztery rogi.
[2] I rzekłem do anioła, który rozmawiał ze mną: Co one oznaczają? I odpowiedział mi: To są rogi, które rozproszyły Judę, Izrael i Jeruzalem.
[3] Potem ukazał mi Pan czterech kowali.
[4] I zapytałem: Jaką pracę mają wykonać? Odpowiedział: To są rogi, które rozproszyły Judę tak, że nikt nie mógł podnieść głowy; ci zaś przyszli, aby je przestraszyć, postrącać rogi narodów, które podniosły róg przeciwko ziemi judzkiej, aby ją rozproszyć.

Wizja prorocza: mąż ze sznurem mierniczym

[5] Potem podniosłem oczy i spojrzałem, a oto był mąż ze sznurem mierniczym w ręku.

[2] Então, perguntei: para onde vais tu? Ele me respondeu: Medir Jerusalém, para ver qual é a sua largura e qual o seu comprimento.

[3] Eis que saiu o anjo que falava comigo, e outro anjo lhe saiu ao encontro.

[4] E lhe disse: Corre, fala a este jovem: Jerusalém será habitada como as aldeias sem muros, por causa da multidão de homens e animais que haverá nela.

[5] Pois eu lhe serei, diz o SENHOR, um muro de fogo em redor e eu mesmo serei, no meio dela, a sua glória.

Israel exortado a voltar para Sião

[6] Eh! Eh! Fugi, agora, da terra do Norte, diz o SENHOR, porque vos espalhei como os quatro ventos do céu, diz o SENHOR.

[7] Eh! Salva-te, ó Sião, tu que habitas com a filha da Babilônia.

[8] Pois assim diz o SENHOR dos Exércitos: Para obter ele a glória, enviou-me às nações que vos despojaram; porque aquele que tocar em vós toca na menina do seu olho.

[9] Porque eis aí agitarei a mão contra eles, e eles virão a ser a presa daqueles que os serviram; assim, sabereis vós que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou.

[10] Canta e exulta, ó filha de Sião, porque eis que venho e habitarei no meio de ti, diz o SENHOR.

[11] Naquele dia, muitas nações se ajuntarão ao SENHOR e serão o meu povo; habitarei no meio de ti, e saberás que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou a ti.

[6] I zapytałem go: Dokąd idziesz? Odpowiedział mi: Chcę przemierzyć Jeruzalem, aby zobaczyć, jaka jest jego szerokość i jaka jego długość.

[7] Wtem anioł, który rozmawiał ze mną, wystąpił, a inny anioł wyszedł naprzeciw niego.

[8] I rzekł do niego: Pobiegnij i powiedz owemu młodzieńcowi tak: Miastem otwartym będzie Jeruzalem, bo mnóstwo w nim ludzi i bydła!

[9] I Ja - mówi Pan - będę jego murem ognistym wokoło i będę chwałą pośród niego!

[10] Biada, biada! Uciekajcie z Kraju Północy - mówi Pan, gdyż rozproszyłem was na cztery strony świata - mówi Pan.

[11] Biada! Chrońcie się na Syjonie, którzy jeszcze mieszkacie u córki babilońskiej,

[12] Gdyż tak mówi Pan Zastępów, którego chwała mnie posłała, o narodach, które was złupiły, że kto was dotyka, dotyka źrenicy mojego oka.

[13] Oto ja podniosę rękę przeciwko nim i staną się łupem własnych niewolników, i poznacie, że posłał mnie Pan Zastępów.

[14] Wykrzykuj z radości i wesel się, córko syjońska, bo oto Ja przyjdę i zamieszkam pośród ciebie - mówi Pan.

[15] W owym dniu przyłączy się do Pana wiele narodów i będą moim ludem, i zamieszkają wśród ciebie, i poznasz, że Pan Zastępów posłał mnie do ciebie.

[12] Então, o SENHOR herdará a Judá como sua porção na terra santa e, de novo, escolherá a Jerusalém.
[13] Cale-se toda carne diante do SENHOR, porque ele se levantou da sua santa morada.

[16] I weźmie Pan Judę w posiadłość dziedziczną, jako swój dział w ziemi świętej, i znowu obierze Jeruzalem.
[17] Niech umilknie przed Panem wszelkie ciało, gdyż Pan już rusza ze swojego miejsca świętego.

Zacarias 3

A quarta visão: o sumo sacerdote Josué

[1] Deus me mostrou o sumo sacerdote Josué, o qual estava diante do Anjo do SENHOR, e Satanás estava à mão direita dele, para se lhe opor.
[2] Mas o SENHOR disse a Satanás: O SENHOR te repreende, ó Satanás; sim, o SENHOR, que escolheu a Jerusalém, te repreende; não é este um tição tirado do fogo?
[3] Ora, Josué, trajado de vestes sujas, estava diante do Anjo.
[4] Tomou este a palavra e disse aos que estavam diante dele: Tirai-lhe as vestes sujas. A Josué disse: Eis que tenho feito que passe de ti a tua iniqüidade e te vestirei de finos trajes.
[5] E disse eu: ponham-lhe um turbante limpo sobre a cabeça. Puseram-lhe, pois, sobre a cabeça um turbante limpo e o vestiram com trajes próprios; e o Anjo do SENHOR estava ali,
[6] protestou a Josué e disse:
[7] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Se andares nos meus caminhos e observares os meus preceitos, também tu julgarás a minha casa e guardarás os meus átrios, e

Zachariasza 3

Wizja prorocza: arcykapłan Jozue

[1] Potem ukazał mi Jozuego, arcykapłana, stojącego przed aniołem Pana i szatana stojącego po jego prawicy, aby go oskarżać.
[2] Wtedy anioł Pana rzekł do szatana: Niech cię zgromi Pan, szatanie, niech cię zgromi Pan, który obrał Jeruzalem! Czyż nie jest ono głownią wyrwaną z ognia?
[3] A Jozue był ubrany w szatę brudną i tak stał przed aniołem.
[4] A ten tak odezwał się i rzekł do sług, którzy stali przed nim: Zdejmijcie z niego brudną szatę! Do niego zaś rzekł: Oto ja zdjąłem z ciebie twoją winę i każę cię przyoblec w szaty odświętne.
[5] Potem rzekł: Włóżcie mu na głowę czysty zawój! I włożyli mu na głowę czysty zawój, i przyoblekli go w szaty. A anioł Pana stał przy tym.
[6] Potem dał anioł Pana uroczystą obietnicę Jozuemu:
[7] Tak mówi Pan Zastępów: Jeżeli będziesz chodził moimi drogami i będziesz pilnował mojego porządku, będziesz zawiadywał moim domem oraz strzegł

te darei livre acesso entre estes que aqui se encontram.

[8] Ouve, pois, Josué, sumo sacerdote, tu e os teus companheiros que se assentam diante de ti, porque são homens de presságio; eis que eu farei vir o meu servo, o Renovo.

[9] Porque eis aqui a pedra que pus diante de Josué; sobre esta pedra única estão sete olhos; eis que eu lavrarei a sua escultura, diz o SENHOR dos Exércitos, e tirarei a iniqüidade desta terra, num só dia.

[10] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, cada um de vós convidará ao seu próximo para debaixo da vide e para debaixo da figueira.

Zacarias 4

A quinta visão: o candelabro de ouro entre duas oliveiras

[1] Tornou o anjo que falava comigo e me despertou, como a um homem que é despertado do seu sono,

[2] e me perguntou: Que vês? Respondi: olho, e eis um candelabro todo de ouro e um vaso de azeite em cima com as suas sete lâmpadas e sete tubos, um para cada uma das lâmpadas que estão em cima do candelabro.

[3] Junto a este, duas oliveiras, uma à direita do vaso de azeite, e a outra à sua esquerda.

[4] Então, perguntei ao anjo que falava comigo: meu senhor, que é isto?

moich dziedzińców, dam ci dostęp do tych, którzy tu stoją.

[8] Słuchaj więc, arcykapłanie Jozue, ty i twoi towarzysze, którzy siedzą przed tobą. Są oni mężami dobrej zapowiedzi, że oto Ja przywiodę swego sługę, Latorośl.

[9] Bo oto na kamieniu, który położyłem przed Jozuem - a na jednym kamieniu jest siedem oczu - wyryję napis - mówi Pan Zastępów - i jednego dnia zmażę winę tej ziemi.

[10] W owym dniu - mówi Pan Zastępów - będziecie zapraszali jeden drugiego pod winną latorośl i pod drzewo figowe.

Zachariasza 4

Wizja prorocza: śwecznik i drzewo oliwne

[1] Anioł, który rozmawiał ze mną, powrócił i obudził mnie, jak budzi się kogoś ze snu,

[2] I zapytał mnie: Co widzisz? A ja odpowiedziałem: Widzę, oto jest świecznik cały ze złota, a na jego szczycie jest czasza. Na niej jest siedem lamp, a lampy, które są na jej szczycie, mają po siedem knotów.

[3] Dwa drzewa oliwne stoją obok niego, jedno z prawej strony czaszy, a drugie z jej lewej strony.

[4] Wtedy odezwałem się i rzekłem do anioła, który rozmawiał ze mną: Co to oznacza, mój panie?

[5] Respondeu-me o anjo que falava comigo: Não sabes tu que é isto? Respondi: não, meu senhor.

[6] Prosseguiu ele e me disse: Esta é a palavra do SENHOR a Zorobabel: Não por força nem por poder, mas pelo meu Espírito, diz o SENHOR dos Exércitos.

[7] Quem és tu, ó grande monte? Diante de Zorobabel serás uma campina; porque ele colocará a pedra de remate, em meio a aclamações: Haja graça e graça para ela!

[8] Novamente, me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[9] As mãos de Zorobabel lançaram os fundamentos desta casa, elas mesmas a acabarão, para que saibais que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou a vós outros.

[10] Pois quem despreza o dia dos humildes começos, esse alegrar-se-á vendo o prumo na mão de Zorobabel. Aqueles sete olhos são os olhos do SENHOR, que percorrem toda a terra.

[11] Prossegui e lhe perguntei: que são as duas oliveiras à direita e à esquerda do candelabro?

[12] Tornando a falar-lhe, perguntei: que são aqueles dois raminhos de oliveira que estão junto aos dois tubos de ouro, que vertem de si azeite dourado?

[5] Anioł, który rozmawiał ze mną, tak odpowiedział: Czy nie wiesz, co to oznacza? Ja odpowiedziałem: Nie, mój panie!

[6] Wtedy on odpowiedział, mówiąc do mnie: Takie jest słowo Pana do Zorobabela: Nie dzięki mocy ani dzięki sile, lecz dzięki mojemu Duchowi to się stanie - mówi Pan Zastępów.

[7] Kim ty jesteś, wysoka góro? Wobec Zorobabela staniesz się równiną! On położy kamień na szczycie wśród okrzyków: Cudny, cudny!

[8] I doszło mnie Słowo Pana tej treści:

[9] Ręce Zorobabela położyły fundament pod ten przybytek i jego ręce wykończą go, i poznacie, że Pan Zastępów posłał mnie do was.

[10] Bo ci, którzy gardzili dniem małych początków, będą się jeszcze radowali, gdy zobaczą kamień szczytowy w ręku Zorobabela. Te siedem lamp - to oczy Pana; one to przepatrują całą ziemię.

[11] Wtedy odezwałem się i zapytałem go: Co oznaczają te dwa drzewa oliwne po prawej i po lewej stronie świecznika?

[12] I powtórnie odezwałem się, i zapytałem go: Co oznaczają te dwie gałązki drzew oliwnych, które dwiema złotymi rurkami wypuszczają z siebie oliwę do złotych lamp?

[13] Ele me respondeu: Não sabes que é isto? Eu disse: não, meu senhor.

[14] Então, ele disse: São os dois ungidos, que assistem junto ao SENHOR de toda a terra.

Zacarias 5

A sexta visão: o rolo voante

[1] Tornei a levantar os olhos e vi, e eis um rolo voante.

[2] Perguntou-me o anjo: Que vês? Eu respondi: vejo um rolo voante, que tem vinte côvados de comprimento e dez de largura.

[3] Então, me disse: Esta é a maldição que sai pela face de toda a terra, porque qualquer que furtar será expulso segundo a maldição, e qualquer que jurar falsamente será expulso também segundo a mesma.

[4] Fá-la-ei sair, diz o SENHOR dos Exércitos, e a farei entrar na casa do ladrão e na casa do que jurar falsamente pelo meu nome; nela, pernoitará e consumirá a sua madeira e as suas pedras.

A sétima visão: a mulher e o efa

[5] Saiu o anjo que falava comigo e me disse: Levanta, agora, os olhos e vê que é isto que sai.

[6] Eu perguntei: que é isto? Ele me respondeu: É um efa que sai. Disse ainda: Isto é a iniqüidade em toda a terra.

[13] Wtedy on odpowiedział mi: Czy nie wiesz, co one oznaczają? I odpowiedziałem: Nie, mój panie!

[14] A on odrzekł: To są dwaj pomazańcy, którzy stoją przed Panem całej ziemi.

Zachariasza 5

Wizja prorocza: unoszący się zwój

[1] Potem znowu podniosłem oczy i spojrzałem, a oto był unoszący się zwój.

[2] I zapytał mnie anioł: Co widzisz? Ja odpowiedziałem: Widzę unoszący się zwój dwadzieścia łokci długi i dziesięć łokci szeroki.

[3] Wtedy rzekł do mnie: To jest klątwa, która spadała na cały kraj. Dlatego każdy złodziej według niej będzie potępiony i każdy krzywoprzysięzca według niej będzie potępiony.

[4] Zesłałem ją - mówi Pan Zastępów - i wchodzi do domu złodzieja, i do domu tego, kto fałszywie na moje imię przysięga, i pozostaje w jego domu, i niszczy go wraz z jego drzewem i jego kamieniami.

Wizja prorocza: kobieta w efie

[5] Potem wystąpił anioł, który rozmawiał ze mną, i rzekł do mnie: Podnieś oczy i zobacz, co to wychodzi!

[6] Wtedy zapytałem: Co to jest? A on odpowiedział: To, co wychodzi, to jest efa. I dodał: Taka jest ich wina w całym kraju.

[7] Eis que foi levantada a tampa de chumbo, e uma mulher estava sentada dentro do efa.

[8] Prosseguiu o anjo: Isto é a impiedade. E a lançou para o fundo do efa, sobre cuja boca pôs o peso de chumbo.

[9] Levantei os olhos e vi, e eis que saíram duas mulheres; havia vento em suas asas, que eram como de cegonha; e levantaram o efa entre a terra e o céu.

[10] Então, perguntei ao anjo que falava comigo: para onde levam elas o efa?

[11] Respondeu-me: Para edificarem àquela mulher uma casa na terra de Sinar, e, estando esta acabada, ela será posta ali em seu próprio lugar.

Zacarias 6

A oitava visão: os quatro carros

[1] Outra vez, levantei os olhos e vi, e eis que quatro carros saíam dentre dois montes, e estes montes eram de bronze.

[2] No primeiro carro, os cavalos eram vermelhos, no segundo, pretos,

[3] no terceiro, brancos e no quarto, baios; todos eram fortes.

[4] Então, perguntei ao anjo que falava comigo: que é isto, meu senhor?

[5] Respondeu-me o anjo: São os quatro ventos do céu, que saem donde estavam perante o SENHOR de toda a terra.

[7] A wtem podniosła się ołowiana pokrywa i zobaczyłem kobietę siedzącą w efie.

[8] I rzekł: To jest bezbożność! I zepchnął ją do wnętrza efy, i rzucił na jej wierzch ołowianą pokrywę.

[9] Znowu podniosłem oczy i spojrzałem, a oto wyszły dwie kobiety, których skrzydła poruszał wiatr, a miały skrzydła jak skrzydła bocianie. I one podniosły efę między niebo a ziemię.

[10] Wtedy zapytałem anioła, który rozmawiał ze mną: Dokąd one zaniosą efę?

[11] I odpowiedział mi: Będzie dla niej wzniesiona świątynia w ziemi Sinear, a gdy będzie gotowa, postawię ją tam na cokole.

Zachariasza 6

Wizja prorocza: cztery wozy

[1] I znowu podniosłem oczy, i spojrzałem: a oto były cztery wozy, które wyjeżdżały spomiędzy dwóch gór, a te góry były ze spiżu.

[2] W pierwszym wozie były konie kasztanowe, a w drugim wozie były konie kare.

[3] W trzecim wozie były konie białe, a w czwartym wozie były konie srokate, silne.

[4] Wtedy odezwałem się i rzekłem do anioła, który rozmawiał ze mną: Co to oznacza, mój panie?

[5] Odpowiedział anioł i rzekł do mnie: Stawiwszy się przed Panem całej ziemi, wyruszają w cztery strony nieba.

[6] O carro em que estão os cavalos pretos sai para a terra do Norte; o dos brancos, após eles; o dos baios, para a terra do Sul.

[7] Saem, assim, os cavalos fortes, forcejando por andar avante, para percorrerem a terra. O SENHOR lhes disse: Ide, percorrei a terra. E percorriam a terra.

[8] E me chamou e me disse: Eis que aqueles que saíram para a terra do Norte fazem repousar o meu Espírito na terra do Norte.

A coroação de Josué. O Renovo

[9] A palavra do SENHOR veio a mim, dizendo:

[10] Recebe dos que foram levados cativos, a saber, de Heldai, de Tobias e de Jedaías, e vem tu no mesmo dia e entra na casa de Josias, filho de Sofonias, para a qual vieram da Babilônia.

[11] Recebe, digo, prata e ouro, e faze coroas, e põe-nas na cabeça de Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote.

[12] E dize-lhe: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis aqui o homem cujo nome é Renovo; ele brotará do seu lugar e edificará o templo do SENHOR.

[13] Ele mesmo edificará o templo do SENHOR e será revestido de glória; assentar-se-á no seu trono, e dominará, e será sacerdote no seu trono; e reinará perfeita união entre ambos os ofícios.

[14] As coroas serão para Helém, para Tobias, para Jedaías e para Hem, filho de

[6] Konie kasztanowe wyruszają do krainy wschodniej, Konie kare wyruszają do krainy północnej, białe wyruszają na zachód, srokate zaś wyruszają do krainy południowej.

[7] Silne konie rwały się do biegu, chcąc obejść ziemię. Więc rzekł: Jazda! Objedźcie ziemię! I obiegły ziemię.

[8] Potem zawołał mnie i rzekł do mnie: Spójrz! Te, które jadą do krainy północnej, uspokoiły ducha Pana w krainie północnej.

Koronacja arcykapłana Jozuego

[9] I doszło mnie słowo Pana tej treści:

[10] Weź dary wygnańców od Cheldajasza, Tobiasza i Jedajasza, którzy dziś przybyli z Babilonii, i wejdź do domu Jozjasza, syna Sefaniasza.

[11] I weź srebro i złoto, zrób z tego koronę i włóż ją na głowę arcykapłana Jozuego, syna Jehosadaka.

[12] I powiedz do niego: Tak mówi Pan Zastępów: Oto mąż, którego imię brzmi Latorośl; pod jego stopami wyrośnie latorośl i on zbuduje przybytek Pana.

[13] On zbuduje przybytek Pana i zdobędzie majestat królewski, zasiądzie jako władca na swoim tronie. Także kapłan zasiądzie na swoim tronie i będzie między obydwoma pokojowe nastawienie.

[14] A korona pozostanie w świątyni Pana na pamiątkę Cheldajasza, Tobiasza, Jedajasza i Jozjasza, syna Sefaniasza.

Sofonias, como memorial no templo do SENHOR.

[15] Aqueles que estão longe virão e ajudarão no edificar o templo do SENHOR, e sabereis que o SENHOR dos Exércitos me enviou a vós outros. Isto sucederá se diligentemente ouvirdes a voz do SENHOR, vosso Deus.

Zacarias 7

O jejum que não agrada a Deus

[1] No quarto ano do rei Dario, veio a palavra do SENHOR a Zacarias, no dia quarto do nono mês, que é quisleu.

[2] Quando de Betel foram enviados Sarezer, e Regém-Meleque, e seus homens, para suplicarem o favor do SENHOR,

[3] perguntaram aos sacerdotes, que estavam na Casa do SENHOR dos Exércitos, e aos profetas: Continuaremos nós a chorar, com jejum, no quinto mês, como temos feito por tantos anos?

[4] Então, a palavra do SENHOR dos Exércitos me veio a mim, dizendo:

[5] Fala a todo o povo desta terra e aos sacerdotes: Quando jejuastes e pranteastes, no quinto e no sétimo mês, durante estes setenta anos, acaso, foi para mim que jejuastes, com efeito, para mim?

[6] Quando comeis e bebeis, não é para vós mesmos que comeis e bebeis?

[7] Não ouvistes vós as palavras que o SENHOR pregou pelo ministério dos profetas que nos precederam, quando Jerusalém estava habitada e em paz com

[15] I przyjdą z dalekich stron, i wezmą udział w budowie świątyni Pana. Tak poznacie, że Pan Zastępów posłał mnie do was. A to się stanie, jeżeli naprawdę słuchać będziecie głosu Pana, waszego Boga.

Zachariasza 7

Nagana za nieszczery post

[1] Czwartego roku króla Dariusza, czwartego dnia dziewiątego miesiąca, Kislewa, słowo Pana doszło Zachariasza.

[2] Betel-Sar-Eser wysłał Regem-Meleka i innych mężów, aby przejednać Pana

[3] I zapytać kapłanów domu Pana Zastępów i proroków: Czy w piątym miesiącu mam obchodzić pokutę z płaczem i postem, jak to czyniłem przez tyle lat?

[4] Wtedy doszło mnie słowo Pana tej treści:

[5] Powiedz całemu ludowi kraju i kapłanom: Jeżeli pościliście i pokutowaliście w piątym i siódmym miesiącu, i to w ciągu siedemdziesięciu lat, to czy pościliście dla mnie?

[6] A gdy jecie i gdy pijecie; czy to nie wy jecie i nie wy pijecie?

[7] Czy nie znacie słów, które Pan mówił do was przez dawnych proroków, gdy Jeruzalem było jeszcze zamieszkane i zażywało spokoju wraz ze swoimi

as suas cidades ao redor dela, e o Sul e a campina eram habitados?

A desobediência foi a causa do cativeiro

8 A palavra do SENHOR veio a Zacarias, dizendo:

9 Assim falara o SENHOR dos Exércitos: Executai juízo verdadeiro, mostrai bondade e misericórdia, cada um a seu irmão;

10 não oprimais a viúva, nem o órfão, nem o estrangeiro, nem o pobre, nem intente cada um, em seu coração, o mal contra o seu próximo.

11 Eles, porém, não quiseram atender e, rebeldes, me deram as costas e ensurdeceram os ouvidos, para que não ouvissem.

12 Sim, fizeram o seu coração duro como diamante, para que não ouvissem a lei, nem as palavras que o SENHOR dos Exércitos enviara pelo seu Espírito, mediante os profetas que nos precederam; daí veio a grande ira do SENHOR dos Exércitos.

13 Visto que eu clamei, e eles não me ouviram, eles também clamaram, e eu não os ouvi, diz o SENHOR dos Exércitos.

14 Espalhei-os com um turbilhão por entre todas as nações que eles não conheceram; e a terra foi assolada atrás deles, de sorte que ninguém passava por ela, nem voltava; porque da terra desejável fizeram uma desolação.

Zacarias 8

okolicznymi miastami, gdy zamieszkane były jeszcze Negeb i Szefela?

Nieposłuszeństwo przyczyną niewoli

8 Wtedy doszło Zachariasza słowo Pana tej treści:

9 Tak mówi Pan Zastępów: Wydawajcie sprawiedliwe wyroki i świadczcie sobie nawzajem miłość i miłosierdzie!

10 Nie uciskajcie wdów i sierot, przychodniów i ubogich, i nie zamyślajcie w swych sercach nic złego jedni przeciwko drugim.

11 Lecz oni nie chcieli usłuchać, odwrócili się do mnie plecami i zatkali uszy, aby nie słyszeć.

12 Zatwardzili swoje serca jak diament, aby nie musieć słuchać zakonu i słów, które Pan Zastępów posyłał do nich przez swego Ducha za pośrednictwem dawnych proroków. Dlatego Pan Zastępów wybuchnął wielkim gniewem.

13 Stało się więc tak, jak On wołał, a oni nie słuchali, tak też, gdy oni będą wołać, Ja ich nie wysłucham - mówi Pan Zastępów.

14 I rozrzuciłem ich huraganem pomiędzy wszystkie narody, których nie znali, a pozostała po nich ziemia spustoszona, tak że nikt tamtędy nie przechodził. A tak przepiękny kraj zamienili w pustynię.

Zachariasza 8

Sião restaurada

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR dos Exércitos, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tenho grandes zelos de Sião e com grande indignação tenho zelos dela.

[3] Assim diz o SENHOR: Voltarei para Sião e habitarei no meio de Jerusalém; Jerusalém chamar-se-á a cidade fiel, e o monte do SENHOR dos Exércitos, monte santo.

[4] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda nas praças de Jerusalém sentar-se-ão velhos e velhas, levando cada um na mão o seu arrimo, por causa da sua muita idade.

[5] As praças da cidade se encherão de meninos e meninas, que nelas brincarão.

[6] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Se isto for maravilhoso aos olhos do restante deste povo naqueles dias, será também maravilhoso aos meus olhos? – diz o SENHOR dos Exércitos.

[7] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que salvarei o meu povo, tirando-o da terra do Oriente e da terra do Ocidente;

[8] eu os trarei, e habitarão em Jerusalém; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus, em verdade e em justiça.

[9] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Sejam fortes as mãos de todos vós que nestes dias ouvis estas palavras da boca dos profetas, a saber, nos dias em que foram postos os fundamentos da Casa do

Nowa przyszłość ludu Bożego

[1] I znowu doszło mnie słowo Pana Zastępów tej treści:

[2] Tak mówi Pan Zastępów: Żywię żarliwą miłość do Syjonu, zapłonąłem wielką o niego zazdrością.

[3] Tak mówi Pan: Wrócę na Syjon i zamieszkam w Jeruzalemie. Jeruzalem znów będzie nazwane grodem wiernym, a góra Pana Zastępów górą świętą.

[4] Tak mówi Pan Zastępów: Na placach Jeruzalemu znowu będą siedzieć starcy i staruszki, każdy z laską w ręku z powodu podeszłego wieku.

[5] A place miasta będą pełne chłopców i dziewcząt, bawiących się na placach.

[6] Tak mówi Pan Zastępów: Jeżeli resztce ludu wyda się to cudownym w owych dniach, czy i mnie ma się to wydawać cudownym? - mówi Pan Zastępów.

[7] Tak mówi Pan Zastępów: Oto Ja wybawię mój lud z ziemi na wschodzie i z ziemi na zachodzie słońca.

[8] Sprowadzę ich i zamieszkają w Jeruzalemie, i będą moim ludem, a Ja będę ich Bogiem w prawdzie i w sprawiedliwości.

[9] Tak mówi Pan Zastępów: Niech się wzmocnią wasze ręce, gdy w tych dniach słuchacie tych słów proroków, zwiastowanych od dnia, kiedy położono fundament pod budowę domu, świątyni Pana Zastępów!

SENHOR dos Exércitos, para que o templo fosse edificado.

[10] Porque, antes daqueles dias, não havia salário para homens, nem os animais lhes davam ganho, não havia paz para o que entrava, nem para o que saía, por causa do inimigo, porque eu incitei todos os homens, cada um contra o seu próximo.

[11] Mas, agora, não serei para com o restante deste povo como nos primeiros dias, diz o SENHOR dos Exércitos.

[12] Porque haverá sementeira de paz; a vide dará o seu fruto, a terra, a sua novidade, e os céus, o seu orvalho; e farei que o resto deste povo herde tudo isto.

[13] E há de acontecer, ó casa de Judá, ó casa de Israel, que, assim como fostes maldição entre as nações, assim vos salvarei, e sereis bênção; não temais, e sejam fortes as vossas mãos.

[14] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos: Como pensei fazer-vos mal, quando vossos pais me provocaram à ira, diz o SENHOR dos Exércitos, e não me arrependi,

[15] assim pensei de novo em fazer bem a Jerusalém e à casa de Judá nestes dias; não temais.

[16] Eis as coisas que deveis fazer: Falai a verdade cada um com o seu próximo, executai juízo nas vossas portas, segundo a verdade, em favor da paz;

[17] nenhum de vós pense mal no seu coração contra o seu próximo, nem ame o

[10] Gdyż przed tym czasem ani praca ludzka, ani praca zwierzęcia nie była wynagradzana. Czy kto wychodził, czy kto przychodził, nie był bezpieczny od wroga, bo Ja podjudzałem wszystkich ludzi, jednych przeciwko drugim.

[11] Lecz teraz nie zachowam się wobec resztki tego ludu tak, jak dawniej, mówi Pan Zastępów:

[12] Siew będzie spokojny, krzew winny wyda swój owoc, ziemia wyda swój plon, niebiosa udzielą swej rosy. Wszystko to dam resztce tego ludu w dziedziczne posiadanie.

[13] I stanie się tak: Jak byliście, domu Judy i domu Izraela, przekleństwem wśród narodów, tak wybawię was i będziecie błogosławieństwem! Nie bójcie się, niech się wzmocnią wasze ręce!

[14] Gdyż tak mówi Pan Zastępów: Jak postanowiłem wyrządzać wam zło, gdy wasi ojcowie pobudzali mnie do gniewu - mówi Pan Zastępów - i nie żałowałem tego,

[15] Tak znowu postanowiłem w tych dniach czynić dobrze Jeruzalemowi i domowi Judy. Nie bójcie się!

[16] To zaś powinniście czynić: Mówcie prawdę jeden drugiemu, wydawajcie sprawiedliwe wyroki w swoich bramach i zachowujcie pokój!

[17] Nie knujcie złego w swoim sercu jeden przeciwko drugiemu i nie lubujcie się w

juramento falso, porque a todas estas coisas eu aborreço, diz o SENHOR.

[18] A palavra do SENHOR dos Exércitos veio a mim, dizendo:

[19] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: O jejum do quarto mês, e o do quinto, e o do sétimo, e o do décimo serão para a casa de Judá regozijo, alegria e festividades solenes; amai, pois, a verdade e a paz.

[20] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda sucederá que virão povos e habitantes de muitas cidades;

[21] e os habitantes de uma cidade irão à outra, dizendo: Vamos depressa suplicar o favor do SENHOR e buscar ao SENHOR dos Exércitos; eu também irei.

[22] Virão muitos povos e poderosas nações buscar em Jerusalém ao SENHOR dos Exércitos e suplicar o favor do SENHOR.

[23] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Naquele dia, sucederá que pegarão dez homens, de todas as línguas das nações, pegarão, sim, na orla da veste de um judeu e lhe dirão: Iremos convosco, porque temos ouvido que Deus está convosco.

Zacarias 9

O castigo de diversos povos

[1] A sentença pronunciada pelo SENHOR é contra a terra de Hadraque e repousa sobre Damasco, porque o SENHOR põe os olhos sobre os homens e sobre todas as tribos de Israel;

krzywoprzysięstwie, gdyż tego wszystkiego nienawidzę - mówi Pan.

[18] Potem doszło mnie słowo Pana tej treści:

[19] Tak mówi Pan Zastępów: Post w czwartym miesiącu i post w piątym, i post w siódmym, i post w dziesiątym miesiącu niech się zmieni dla domu Judy w wesele i radość, i w radosne święta! Lecz miłujcie prawdę i pokój!

[20] Tak mówi Pan Zastępów: Jeszcze będzie tak, że przyjdą ludy i mieszkańcy wielu miast.

[21] Mieszkańcy jednego miasta pójdą do drugiego, mówiąc: Nuże, pójdźmy przebłagać oblicze Pana i szukać Pana Zastępów! Ja także pójdę!

[22] I przyjdzie wiele ludów i potężnych narodów, aby szukać Pana Zastępów w Jeruzalemie i przebłagać oblicze Pana.

[23] Tak mówi Pan Zastępów: Stanie się w owych dniach, że dziesięciu mężów ze wszystkich języków narodów odważy się i uchwyci się rąbka szaty jednego Judejczyka, mówiąc: Pójdziemy z wami, bo słyszeliśmy, że z wami jest Bóg.

Zachariasza 9

Sąd na okolicznymi ludami

[1] Wyrocznia. Słowo Pana: Przyszedł do kraju Hadracha i spoczywa w Damaszku. Gdyż do Pana należy stolica Aramu, tak jak wszystkie plemiona Izraela.

[2] também repousa sobre Hamate, que confina com ele, sobre Tiro e Sidom, cuja sabedoria é grande.

[3] Tiro edificou para si fortalezas e amontoou prata como o pó e ouro, como a lama das ruas.

[4] Eis que o SENHOR a despojará e precipitará no mar a sua força; e ela será consumida pelo fogo.

[5] Asquelom o verá e temerá; também Gaza e terá grande dor; igualmente Ecrom, porque a sua esperança será iludida; o rei de Gaza perecerá, e Asquelom não será habitada.

[6] Povo bastardo habitará em Asdode, e exterminarei a soberba dos filisteus.

[7] Da boca destes tirarei o sangue dos sacrifícios idólatras e, dentre os seus dentes, tais abominações; então, ficarão eles como um restante para o nosso Deus; e serão como chefes em Judá, e Ecrom, como jebuseu.

[8] Acampar-me-ei ao redor da minha casa para defendê-la contra forças militantes, para que ninguém passe, nem volte; que não passe mais sobre eles o opressor; porque, agora, vejo isso com os meus olhos.

O Rei vem de Sião

[9] Alegra-te muito, ó filha de Sião; exulta, ó filha de Jerusalém: eis aí te vem o teu Rei, justo e salvador, humilde, montado em jumento, num jumentinho, cria de jumenta.

[2] Również Chamat, który z nim graniczy, a także Tyr i Sydon, choć są bardzo mądre.

[3] Wprawdzie Tyr zbudował sobie twierdzę i nagromadził srebra jak piasku, a złota jak błota na ulicach,

[4] Lecz oto Pan weźmie go w posiadanie i wrzuci jego bastiony do morza, samo zaś miasto strawi ogień.

[5] Widząc to Aszkalon ulęknie się, Gaza okropnie zadrży, również Ekron, gdyż zawiódł się w swej nadziei. Zniknie król z Gazy, Aszkalon nie ostoi się,

[6] W Aszdodzie osiądą mieszańcy, wytępię pychę Filistynów.

[7] Gdy potem krwawe mięso ich ofiar wyrwę z ich ust, a ohydne ich bałwochwalcze potrawy spomiędzy ich zębów, wtedy i on zachowany zostanie dla naszego Boga, będzie uchodził za plemię w Judei, a Ekron stanie się takim, jak niegdyś Jebuzejczycy.

[8] I stanę obozem jako straż dla mego domu przeciwko chodzącym tamtędy, i nie będzie napadał na nich ciemięzca. Teraz bowiem widziałem jego niedolę.

Przyszły król Syjonu władcą pokoju

[9] Wesel się bardzo, córko syjońska! Wykrzykuj, córko jeruzalemska! Oto twój król przychodzi do ciebie, sprawiedliwy on i zwycięski, łagodny i jedzie na ośle, na oślęciu, źrebięciu oślicy.

[10] Destruirei os carros de Efraim e os cavalos de Jerusalém, e o arco de guerra será destruído. Ele anunciará paz às nações; o seu domínio se estenderá de mar a mar e desde o Eufrates até às extremidades da terra.

[11] Quanto a ti, Sião, por causa do sangue da tua aliança, tirei os teus cativos da cova em que não havia água.

[12] Voltai à fortaleza, ó presos de esperança; também, hoje, vos anuncio que tudo vos restituirei em dobro.

[13] Porque para mim curvei Judá como um arco e o enchi de Efraim; suscitarei a teus filhos, ó Sião, contra os teus filhos, ó Grécia! E te porei, ó Sião, como a espada de um valente.

[14] O SENHOR será visto sobre os filhos de Sião, e as suas flechas sairão como o relâmpago; o SENHOR Deus fará soar a trombeta e irá com os redemoinhos do Sul.

[15] O SENHOR dos Exércitos os protegerá; eles devorarão os fundibulários e os pisarão; também beberão deles o sangue como vinho; encher-se-ão como bacias do sacrifício e ficarão ensopados como os cantos do altar.

[16] O SENHOR, seu Deus, naquele dia, os salvará, como ao rebanho do seu povo; porque eles são pedras de uma coroa e resplandecem na terra dele.

[17] Pois quão grande é a sua bondade! E quão grande, a sua formosura! O cereal fará florescer os jovens, e o vinho, as donzelas.

[10] I zniszczy wozy wojenne z Efraima i rumaki z Jeruzalemu, a łuki wojenne będą połamane. I ogłosi pokój narodom, a jego władza będzie od morza do morza i od Eufratu aż po krańce ziemi.

[11] Nadto za cenę krwi twojego przymierza wypuszczę na wolność twoich więźniów z cysterny bez wody.

[12] Wróćcie do twierdzy, wy więźniowie, którzy jeszcze macie nadzieję! Nadto dziś ogłaszam: W dwójnasób ci oddam.

[13] Albowiem łuk mój jest napięty, o Judo, nałożyłem nań strzałę, o Efraimie, pobudziłem twoich synów, Syjonie, przeciwko twoim synom i synom Jawana, i uczynię z ciebie miecz bohaterstwa.

[14] Pan ukaże się nad nimi, jego strzała wyleci jak błyskawica. Wszechmogący Pan zatrąbi na rogu i nadciągnie w huraganach południa.

[15] Pan Zastępów będzie ich osłaniał, zwyciężą i podepczą procarzy, będą pić ich krew jak wino i będą jej pełni jak czasza ofiarna, jak narożniki ołtarza.

[16] W owym dniu da im Pan, ich Bóg, zwycięstwo, będzie pasł swój lud jak trzodę. Doprawdy, jak klejnoty diademu będą błyszczeć nad jego krajem.

[17] O, jak dobrze będzie i jak pięknie! Zaiste, zbożu da wzrost i winu, młodzieńcom i dziewicom.

Zacarias 10

Deus abençoará Judá e Israel

[1] Pedi ao SENHOR chuva no tempo das chuvas serôdias, ao SENHOR, que faz as nuvens de chuva, dá aos homens aguaceiro e a cada um, erva no campo.

[2] Porque os ídolos do lar falam coisas vãs, e os adivinhos vêem mentiras, contam sonhos enganadores e oferecem consolações vazias; por isso, anda o povo como ovelhas, aflito, porque não há pastor.

[3] Contra os pastores se acendeu a minha ira, e castigarei os bodes-guias; mas o SENHOR dos Exércitos tomará a seu cuidado o rebanho, a casa de Judá, e fará desta o seu cavalo de glória na batalha.

[4] De Judá sairá a pedra angular; dele, a estaca da tenda; dele, o arco de guerra; dele sairão todos os chefes juntos.

[5] E serão como valentes que, na batalha, pisam aos pés os seus inimigos na lama das ruas; pelejarão, porque o SENHOR está com eles, e envergonharão os que andam montados em cavalos.

[6] Fortalecerei a casa de Judá, e salvarei a casa de José, e fá-los-ei voltar, porque me compadeço deles; e serão como se eu não os tivera rejeitado, porque eu sou o SENHOR, seu Deus, e os ouvirei.

[7] Os de Efraim serão como um valente, e o seu coração se alegrará como pelo vinho; seus filhos o verão e se alegrarão; o seu coração se regozijará no SENHOR.

Zachariasza 10

Wybawienie ludu Bożego

[1] Proście Pana o deszcz późnej pory deszczowej! Pan stwarza chmury burzowe i zsyła deszcz. On daje ludziom chleb, zieleń na polu.

[2] Lecz terafy mówią słowa mylne, a wróżbici mają kłamliwe widzenia. Sny, które tłumaczą, są złudne, puste ich słowa pociechy. Dlatego ludzie włóczą się jak trzoda, błąkają się, gdyż nie mają pasterza.

[3] Przeciwko pasterzom zwraca się mój gniew, kozły ukarzę, gdyż Pan Zastępów ujmie się za swoją trzodą, za domem Judy, i uczyni z nich wspaniałego rumaka bojowego.

[4] Z niego wywodzi się kamień węgielny, z niego palik namiotu, z niego łuk bojowy, z niego pospołu wszyscy mocarze.

[5] I będą wszyscy jak bohaterzy, którzy w bitwie depczą wroga jak błoto uliczne, walcząc tak, że wstydem okrywają jeźdźców, gdyż Pan jest z nimi.

[6] I wzmocnię dom Judy, i wybawię dom Józefa. Sprowadzę ich z powrotem, gdyż lituję się nad nimi. I będą takimi, jak gdybym ich nie odrzucił, ponieważ Ja jestem Panem, ich Bogiem, i wysłucham ich.

[7] Efraim stanie się podobny do bohatera, a ich serce radować się będzie jakby od wina. Ich synowie zobaczą to i będą się

radować, ich serce będzie się weselić w Panu.

8 Eu lhes assobiarei e os ajuntarei, porque os tenho remido; multiplicar-se-ão como antes se tinham multiplicado.

8 Zaświstam na nich i zgromadzę ich, gdyż ich odkupię; i będą tak liczni jak niegdyś.

9 Ainda que os espalhei por entre os povos, eles se lembram de mim em lugares remotos; viverão com seus filhos e voltarão.

9 Chociaż ich rozproszyłem pośród ludów, jednak będą pamiętali o mnie w dalekich krajach, odchowają swoje dzieci i wrócą.

10 Porque eu os farei voltar da terra do Egito e os congregarei da Assíria; trá-los-ei à terra de Gileade e do Líbano, e não se achará lugar para eles.

10 Sprowadzę ich z powrotem z ziemi egipskiej i zgromadzę ich z Asyrii. Sprowadzę ich do ziemi Gilead i do Libanu, lecz nie starczy dla nich miejsca.

11 Passarão o mar de angústia, as ondas do mar serão feridas, e todas as profundezas do Nilo se secarão; então, será derribada a soberba da Assíria, e o cetro do Egito se retirará.

11 Gdy będą przechodzili przez niebezpieczne morze, On w morzu rozbije fale, i wyschną wszystkie głębie Nilu. Upokorzona też będzie pycha Asyrii, a berło władcy Egiptu zniknie.

12 Eu os fortalecerei no SENHOR, e andarão no seu nome, diz o SENHOR.

12 I wzmocnię ich w Panu, i będą postępowali w jego imieniu - mówi Pan.

Zacarias 11

Zachariasza 11

O nieużytecznych pasterzach

1 Abre, ó Líbano, as tuas portas, para que o fogo consuma os teus cedros.

1 Otwórz, Libanie, swoje wrota, niech ogień strawi twoje cedry!

2 Geme, ó cipreste, porque os cedros caíram, porque as mais excelentes árvores são destruídas; gemei, ó carvalhos de Basã, porque o denso bosque foi derribado.

2 Narzekajcie, cyprysy, gdyż upadł cedr i zniszczone zostały wspaniałe drzewa! Narzekajcie, dęby Baszanu, gdyż legł gęsty las.

3 Eis o uivo dos pastores, porque a sua glória é destruída! Eis o bramido dos filhos de leões, porque foi destruída a soberba do Jordão!

3 Słychać biadanie pasterzy, gdyż ich chluba jest zniszczona! Słychać ryk lwiąt, gdyż duma Jordanu jest spustoszona.

A parábola do bom pastor

[4] Assim diz o SENHOR, meu Deus: Apascenta as ovelhas destinadas para a matança.

[5] Aqueles que as compram matam-nas e não são punidos; os que as vendem dizem: Louvado seja o SENHOR, porque me tornei rico; e os seus pastores não se compadecem delas.

[6] Certamente, já não terei piedade dos moradores desta terra, diz o SENHOR; eis, porém, que entregarei os homens, cada um nas mãos do seu próximo e nas mãos do seu rei; eles ferirão a terra, e eu não os livrarei das mãos deles.

[7] Apascentai, pois, as ovelhas destinadas para a matança, as pobres ovelhas do rebanho. Tomei para mim duas varas: a uma chamei Graça, e à outra, União; e apascentei as ovelhas.

[8] Dei cabo dos três pastores num mês. Então, perdi a paciência com as ovelhas, e também elas estavam cansadas de mim.

[9] Então, disse eu: não vos apascentarei; o que quer morrer, morra, o que quer ser destruído, seja, e os que restarem, coma cada um a carne do seu próximo.

[10] Tomei a vara chamada Graça e a quebrei, para anular a minha aliança, que eu fizera com todos os povos.

[11] Foi, pois, anulada naquele dia; e as pobres do rebanho, que fizeram caso de mim, reconheceram que isto era palavra do SENHOR.

[4] Tak rzekł Pan do mnie: Paś owce przeznaczone na rzeź!

[5] Ich kupcy zarzynają je bezkarnie, a sprzedający je mówią: Błogosławiony Pan, gdyż wzbogaciłem się! Ich pasterze nie oszczędzają ich!

[6] Dlatego też nie będę oszczędzał mieszkańców kraju - mówi Pan - i oto wydam każdego człowieka w ręce jego bliźniego i w ręce jego króla, a oni zrujnują kraj, i nikogo nie wyrwę z ich ręki.

[7] Pasłem więc owce przeznaczone na rzeź dla handlarzy owiec. I wziąłem sobie dwie laski: jedną nazwałem "Przychylność", drugą zaś nazwałem "Jedność". Tak pasłem owce.

[8] W jednym miesiącu usunąłem trzech pasterzy. Ale uprzykrzyłem je sobie, a one też poczuły do mnie niechęć.

[9] Dlatego rzekłem: Nie będę was pasł. Co ma umrzeć, niech umrze, co ma zginąć, niech zginie, a te, co pozostały, niech pożerają się nawzajem.

[10] Potem wziąłem moją laskę "Przychylność" i złamałem ją, ażeby zerwać moje przymierze, które zawarłem ze wszystkimi ludami.

[11] I zostało zerwane w owym dniu. A kupcy owiec, którzy mnie pilnowali, poznali, że to było słowo Pana.

[12] Eu lhes disse: se vos parece bem, dai-me o meu salário; e, se não, deixai-o. Pesaram, pois, por meu salário trinta moedas de prata.

[13] Então, o SENHOR me disse: Arroja isso ao oleiro, esse magnífico preço em que fui avaliado por eles. Tomei as trinta moedas de prata e as arrojei ao oleiro, na Casa do SENHOR.

[14] Então, quebrei a segunda vara, chamada União, para romper a irmandade entre Judá e Israel.

A parábola do pastor insensato

[15] O SENHOR me disse: Toma ainda os petrechos de um pastor insensato,

[16] porque eis que suscitarei um pastor na terra, o qual não cuidará das que estão perecendo, não buscará a desgarrada, não curará a que foi ferida, nem apascentará a sã; mas comerá a carne das gordas e lhes arrancará até as unhas.

[17] Ai do pastor inútil, que abandona o rebanho! A espada lhe cairá sobre o braço e sobre o olho direito; o braço, completamente, se lhe secará, e o olho direito, de todo, se escurecerá.

Zacarias 12

A salvação de Jerusalém

[1] Sentença pronunciada pelo SENHOR contra Israel. Fala o SENHOR, o que estendeu o céu, fundou a terra e formou o espírito do homem dentro dele.

[2] Eis que eu farei de Jerusalém um cálice de tontear para todos os povos em redor e

[12] Wtedy rzekłem do nich: Jeżeli uznacie to za słuszne, dajcie mi należną zapłatę, a jeżeli nie, zaniechajcie! I odważyli mi jako zapłatę trzydzieści srebrników.

[13] Lecz Pan rzekł do mnie: Wrzuć je do skarbca, tę wysoką cenę, na jaką mnie oszacowali! Wtedy wziąłem trzydzieści srebrników i wrzuciłem je w świątyni do skarbca.

[14] Potem złamałem moją drugą laskę "Jedność", aby zerwać braterstwo pomiędzy Judą a Izraelem.

[15] Wtedy Pan rzekł do mnie: Weź sobie jeszcze narzędzie pasterza, lecz nieużytecznego.

[16] Bo oto Ja wzbudzę w kraju pasterza, który nie będzie się troszczył o zaginione, nie będzie szukał tego, co zbłąkane, nie będzie leczył tego, co zranione, i karmił tego, co zgłodniałe, lecz będzie jadł mięso tucznych zwierząt i zerwie im kopyta.

[17] Biada pasterzowi nieużytecznemu, który porzuca owce! Niech miecz spadnie na jego ramię i na jego prawe oko! Niech jego ramię całkiem uschnie, a jego prawe oko całkiem się zaćmi!

Zachariasza 12

Udręka i ocalenie Jeruzalemu

[1] Wyrocznia. Słowo Pana o Izraelu. Mówi Pan, który rozpiął niebiosa, ugruntował ziemię i stworzył ducha człowieka w jego wnętrzu:

[2] Oto Ja uczynię z Jeruzalemu puchar taczania się dla wszystkich ludów wokoło.

também para Judá, durante o sítio contra Jerusalém.

3 Naquele dia, farei de Jerusalém uma pedra pesada para todos os povos; todos os que a erguerem se ferirão gravemente; e, contra ela, se ajuntarão todas as nações da terra.

4 Naquele dia, diz o SENHOR, ferirei de espanto a todos os cavalos e de loucura os que os montam; sobre a casa de Judá abrirei os olhos e ferirei de cegueira a todos os cavalos dos povos.

5 Então, os chefes de Judá pensarão assim: Os habitantes de Jerusalém têm a força do SENHOR dos Exércitos, seu Deus.

6 Naquele dia, porei os chefes de Judá como um braseiro ardente debaixo da lenha e como uma tocha entre a palha; eles devorarão, à direita e à esquerda, a todos os povos em redor, e Jerusalém será habitada outra vez no seu próprio lugar, em Jerusalém mesma.

7 O SENHOR salvará primeiramente as tendas de Judá, para que a glória da casa de Davi e a glória dos habitantes de Jerusalém não sejam exaltadas acima de Judá.

8 Naquele dia, o SENHOR protegerá os habitantes de Jerusalém; e o mais fraco dentre eles, naquele dia, será como Davi, e a casa de Davi será como Deus, como o Anjo do SENHOR diante deles.

Niedola dotknie także Judę przy oblężeniu Jeruzalemu.

3 W owym dniu uczynię z Jeruzalemu ciężki kamień dla wszystkich ludów. Każdy, kto go będzie podnosił, ciężko się zrani, gdy zbiorą się przeciwko niemu wszystkie narody ziemi.

4 W owym dniu - mówi Pan - dotknę trwogą wszystkie rumaki, a ich jeźdźców obłędem, lecz nad domem Judy będę miał oczy otwarte, a ślepotą dotknę wszystkie rumaki ludów.

5 Potem książęta Judy będą mówić w swoim sercu: Mieszkańcy Jeruzalemu mają swoją moc w Panu Zastępów, w swoim Bogu.

6 W owym dniu uczynię z książąt Judy jakby garnek z ogniem wśród drwa i jakby żagiew płonącą w słomie, i będą pożerać z prawej i z lewej strony wszystkie ludy wokoło; lecz Jeruzalem pozostanie nadal na swoim miejscu.

7 Najpierw wyratuje Pan namioty Judy, aby chwała domu Dawida i chwała mieszkańców Jeruzalemu nie przewyższała Judy.

8 W owym dniu ochroni Pan mieszkańców Jeruzalemu, tak że najsłabszy wśród nich będzie w owym dniu jak Dawid, a dom Dawida będzie jak Bóg, jak anioł Pana na ich czele.

[9] Naquele dia, procurarei destruir todas as nações que vierem contra Jerusalém.

O arrependimento dos habitantes de Jerusalém

[10] E sobre a casa de Davi e sobre os habitantes de Jerusalém derramarei o espírito da graça e de súplicas; olharão para aquele a quem traspassaram; pranteá-lo-ão como quem pranteia por um unigênito e chorarão por ele como se chora amargamente pelo primogênito.

[11] Naquele dia, será grande o pranto em Jerusalém, como o pranto de Hadade-Rimom, no vale de Megido.

[12] A terra pranteará, cada família à parte; a família da casa de Davi à parte, e suas mulheres à parte; a família da casa de Natã à parte, e suas mulheres à parte;

[13] a família da casa de Levi à parte, e suas mulheres à parte; a família dos simeítas à parte, e suas mulheres à parte.

[14] Todas as mais famílias, cada família à parte, e suas mulheres à parte.

Zacarias 13

Eliminados os ídolos e os falsos profetas

[1] Naquele dia, haverá uma fonte aberta para a casa de Davi e para os habitantes de Jerusalém, para remover o pecado e a impureza.

[2] Acontecerá, naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, que eliminarei da terra os nomes dos ídolos, e deles não haverá mais memória; e também removerei da terra os profetas e o espírito imundo.

[9] W owym dniu będę dążył do tego, aby zniszczyć wszystkie narody, które wyruszyły przeciwko Jeruzalemowi.

[10] Lecz na dom Dawida i na mieszkańców Jeruzalemu wyleję ducha łaski i błagania. Wtedy spojrzą na mnie, na tego, którego przebodli, i będą go opłakiwać, jak opłakuje się jedynaka, i będą gorzko biadać nad nim, jak gorzko biadają nad pierworodnym.

[11] W owym dniu będzie w Jeruzalemie wielkie narzekanie, jak narzekania o Hadad-Rimmon na równinie Megiddo.

[12] Będzie narzekał kraj, każdy ród z osobna, ród Dawida osobno i jego kobiety osobno, ród domu Natana osobno i jego kobiety osobno;

[13] Ród domu Lewiego osobno i jego kobiety osobno, ród Szimei osobno i jego kobiety osobno, wszystkie pozostałe rody i ich kobiety osobno.

Zachariasza 13

Wytępienie fałszywych proroków

[1] W owym dniu dom Dawida i mieszkańcy Jeruzalemu będą mieli źródło otwarte dla oczyszczenia z grzechu i nieczystości.

[2] W owym dniu - mówi Pan Zastępów - wytępię z kraju imiona bałwanów tak, że nie będzie się ich już wspominało, nadto fałszywych proroków i ducha nieczystości usunę z kraju.

3 Quando alguém ainda profetizar, seu pai e sua mãe, que o geraram, lhe dirão: Não viverás, porque tens falado mentiras em nome do SENHOR; seu pai e sua mãe, que o geraram, o traspassarão quando profetizar.

4 Naquele dia, se sentirão envergonhados os profetas, cada um da sua visão quando profetiza; nem mais se vestirão de manto de pêlos, para enganarem.

5 Cada um, porém, dirá: Não sou profeta, sou lavrador da terra, porque fui comprado desde a minha mocidade.

6 Se alguém lhe disser: Que feridas são essas nas tuas mãos?, responderá ele: São as feridas com que fui ferido na casa dos meus amigos.

Ferido o pastor de Deus

7 Desperta, ó espada, contra o meu pastor e contra o homem que é o meu companheiro, diz o SENHOR dos Exércitos; fere o pastor, e as ovelhas ficarão dispersas; mas volverei a mão para os pequeninos.

8 Em toda a terra, diz o SENHOR, dois terços dela serão eliminados e perecerão; mas a terceira parte restará nela.

9 Farei passar a terceira parte pelo fogo, e a purificarei como se purifica a prata, e a provarei como se prova o ouro; ela invocará o meu nome, e eu a ouvirei; direi: é meu povo, e ela dirá: O SENHOR é meu Deus.

3 A gdy wystąpi jeszcze ktoś jako prorok, wtedy jego ojciec i matka, własni jego rodzice, powiedzą do niego: Nie będziesz żył, gdyż mówiłeś kłamstwo w imieniu Pana. Jego ojciec i jego matka, własni jego rodzice, przebiją go, gdy wystąpi jako prorok.

4 I stanie się w owym dniu, że fałszywi prorocy okryją się hańbą, każdy z powodu swego widzenia, gdy wystąpi jako prorok. I nie będą się przeoblekać we włosiennicę, aby mamić.

5 Każdy będzie mówił: Nie jestem prorokiem, jestem rolnikiem, rolnictwo jest moim zajęciem od młodości.

6 A gdy ktoś go zapyta: Cóż to za rany masz na piersi? Wtedy odpowie. To są rany, które mi zadano w domu moich przyjaciół.

Sąd oczyszczenia

7 Ocknij się, mieczu, przeciwko mojemu pasterzowi i przeciwko mężowi - mojemu towarzyszowi! - mówi Pan Zastępów. - Uderz pasterza i będą rozproszone owce, Ja zaś zwrócę swoją rękę przeciwko maluczkim.

8 I stanie się w całym kraju - mówi Pan: Dwie trzecie zginą i pomrą, a tylko trzecia część pozostanie z nim.

9 Tę trzecią część wrzucę w ogień i będę ją wytapiał, jak się wytapia srebro, będę ją próbował, jak się próbuje złoto. Będzie wzywać mojego imienia i wysłucham ją. Ja powiem: Moim jest ludem, a ona odpowie: Pan jest moim Bogiem.

Zacarias 14

O juízo sobre Jerusalém e seus opressores

[1] Eis que vem o Dia do SENHOR, em que os teus despojos se repartirão no meio de ti.

[2] Porque eu ajuntarei todas as nações para a peleja contra Jerusalém; e a cidade será tomada, e as casas serão saqueadas, e as mulheres, forçadas; metade da cidade sairá para o cativeiro, mas o restante do povo não será expulso da cidade.

[3] Então, sairá o SENHOR e pelejará contra essas nações, como pelejou no dia da batalha.

[4] Naquele dia, estarão os seus pés sobre o monte das Oliveiras, que está defronte de Jerusalém para o oriente; o monte das Oliveiras será fendido pelo meio, para o oriente e para o ocidente, e haverá um vale muito grande; metade do monte se apartará para o norte, e a outra metade, para o sul.

[5] Fugireis pelo vale dos meus montes, porque o vale dos montes chegará até Azal; sim, fugireis como fugistes do terremoto nos dias de Uzias, rei de Judá; então, virá o SENHOR, meu Deus, e todos os santos, com ele.

[6] Acontecerá, naquele dia, que não haverá luz, mas frio e gelo.

[7] Mas será um dia singular conhecido do SENHOR; não será nem dia nem noite, mas haverá luz à tarde.

Zachariasza 14

Dzień ostateczny z jego walką, cudami i zwycięstwem

[1] Oto nadchodzi dzień Pana, gdy będę dzielił w twoim gronie łupy odebrane tobie.

[2] I zbiorę wszystkie narody do walki z Jeruzalemem. Miasto będzie zajęte, domy splądrowane, kobiety zhańbione. Połowa miasta pójdzie w niewolę, lecz resztka ludności nie będzie usunięta z miasta.

[3] Potem wyruszy Pan i będzie walczył z tymi narodami, jak zwykł walczyć w dniu bitwy.

[4] Jego nogi staną w owym dniu na Górze Oliwnej, która leży naprzeciwko Jeruzalemu od wschodu, tak że Góra Oliwna rozpadnie się w środku na wschód i na zachód, tworząc wielką dolinę. Połowa góry cofnie się na północ, a druga połowa na południe.

[5] Wtedy będziecie uciekać do tej doliny między moimi górami, gdyż ta dolina będzie sięgała aż do Azel; a będziecie uciekać tak, jak uciekaliście przed trzęsieniem w czasach Uzjasza, króla judzkiego. Potem przyjdzie Pan, mój Bóg, a z nim wszyscy święci.

[6] W owym dniu stanie się tak: Nie będzie ani upału, ani zimna, ani mrozu.

[7] I będzie tylko jeden ciągły jeden dzień, zna go Pan, nie dzień i nie noc, a pod wieczór będzie światło.

[8] Naquele dia, também sucederá que correrão de Jerusalém águas vivas, metade delas para o mar oriental, e a outra metade, até ao mar ocidental; no verão e no inverno, sucederá isto.
[9] O SENHOR será Rei sobre toda a terra; naquele dia, um só será o SENHOR, e um só será o seu nome.
[10] Toda a terra se tornará como a planície de Geba a Rimom, ao sul de Jerusalém; esta será exaltada e habitada no seu lugar, desde a Porta de Benjamim até ao lugar da primeira porta, até à Porta da Esquina e desde a Torre de Hananel até aos lagares do rei.
[11] Habitarão nela, e já não haverá maldição, e Jerusalém habitará segura.
[12] Esta será a praga com que o SENHOR ferirá a todos os povos que guerrearem contra Jerusalém: a sua carne se apodrecerá, estando eles de pé, apodrecer-se-lhes-ão os olhos nas suas órbitas, e lhes apodrecerá a língua na boca.
[13] Naquele dia, também haverá da parte do SENHOR grande confusão entre eles; cada um agarrará a mão do seu próximo, cada um levantará a mão contra o seu próximo.
[14] Também Judá pelejará em Jerusalém; e se ajuntarão as riquezas de todas as nações circunvizinhas, ouro, prata e vestes em grande abundância.

[15] Como esta praga, assim será a praga dos cavalos, dos mulos, dos camelos, dos

[8] I stanie się w owym dniu, że popłyną żywe wody z Jeruzalemu, połowa do morza na wschodzie, a połowa do morza na zachodzie, i tak będzie w lecie i w zimie.
[9] I będzie Pan królem całej ziemi. W owym dniu Pan będzie jedyny i jedyne będzie jego imię.
[10] Cały kraj będzie przemieniony w równinę, od Geby aż do Rimmonu na południu. Lecz Jeruzalem będzie leżeć wysoko i pozostanie na swoim miejscu od Bramy Beniamina aż do Bramy Narożnej i od wieży Chananela aż do tłoczni królewskich.
[11] Tam będą mieszkali, bo nie będzie już klątwy. Jeruzalem będzie żyć bezpiecznie.
[12] A taka będzie plaga, jaką Pan dotknie wszystkie ludy, które wystąpiły zbrojnie przeciwko Jeruzalemowi: ciało każdego, kto stoi jeszcze na nogach, będzie gnić, jego oczy będą gnić w oczodołach, a język zgnije w jego ustach.

[13] W owym dniu padnie na nich za sprawą Pana wielka trwoga, tak że jeden chwyci drugiego za rękę, a inny podniesie rękę przeciwko ręce drugiego.

[14] Nawet Juda będzie walczył w Jeruzalemie. I zostanie zebrane mienie wszystkich narodów wokoło, złoto i srebro oraz szaty w wielkiej ilości.
[15] I taka sama plaga jak tamta dotknie konie, muły, wielbłądy i osły, i wszelkie bydło, które będzie w tych obozach.

jumentos e de todos os animais que estiverem naqueles arraiais.

A glória futura da cidade de Deus

16 Todos os que restarem de todas as nações que vieram contra Jerusalém subirão de ano em ano para adorar o Rei, o SENHOR dos Exércitos, e para celebrar a Festa dos Tabernáculos.

16 Wszyscy pozostali ze wszystkich narodów, które wystąpiły zbrojnie przeciwko Jeruzalemowi, będą corocznie pielgrzymowali, aby oddać pokłon królowi, Panu Zastępów, i obchodzić Święto Szałasów.

17 Se alguma das famílias da terra não subir a Jerusalém, para adorar o Rei, o SENHOR dos Exércitos, não virá sobre ela a chuva.

17 Dla tych zaś, którzy spośród rodów ziemi nie będą pielgrzymowali do Jeruzalemu, aby oddać hołd Królowi, Panu Zastępów, nie będzie deszczu.

18 Se a família dos egípcios não subir, nem vier, não cairá sobre eles a chuva; virá a praga com que o SENHOR ferirá as nações que não subirem a celebrar a Festa dos Tabernáculos.

18 A jeżeli ród egipski nie będzie pielgrzymował i nie zjawi się, spadnie nań plaga, jaką Pan dotknie narody, które nie pielgrzymują, aby obchodzić Święto Szałasów.

19 Este será o castigo dos egípcios e o castigo de todas as nações que não subirem a celebrar a Festa dos Tabernáculos.

19 Taka kara spadnie na Egipt i taka kara spadnie na wszystkie narody, które nie pielgrzymują, aby obchodzić Święto Szałasów.

20 Naquele dia, será gravado nas campainhas dos cavalos: Santo ao SENHOR; e as panelas da Casa do SENHOR serão como as bacias diante do altar;

20 W owym dniu będzie na dzwoneczkach koni napis: Poświęcony Panu. A garnków domu Pana będzie jak czasz ofiarnych przed ołtarzem.

21 sim, todas as panelas em Jerusalém e Judá serão santas ao SENHOR dos Exércitos; todos os que oferecerem sacrifícios virão, lançarão mão delas e nelas cozerão a carne do sacrifício. Naquele dia, já não haverá mercador na Casa do SENHOR dos Exércitos.

21 Każdy garnek w Jeruzalemie i w Judzie będzie poświęcony Panu Zastępów, tak że wszyscy, którzy przyjdą składać ofiary, będą je brali i będą w nich gotowali mięso ofiarne. W dniu owym już nie będzie handlarza w domu Pana Zastępów.

Malaquias

Malaquias 1

O amor do Senhor por Jacó

[1] Sentença pronunciada pelo SENHOR contra Israel, por intermédio de Malaquias.

[2] Eu vos tenho amado, diz o SENHOR; mas vós dizeis: Em que nos tens amado? Não foi Esaú irmão de Jacó? – disse o SENHOR; todavia, amei a Jacó,

[3] porém aborreci a Esaú; e fiz dos seus montes uma assolação e dei a sua herança aos chacais do deserto.

[4] Se Edom diz: Fomos destruídos, porém tornaremos a edificar as ruínas, então, diz o SENHOR dos Exércitos: Eles edificarão, mas eu destruirei; e Edom será chamado Terra-De-Perversidade e Povo-Contra-Quem-O-SENHOR-Está-Irado-Para-Sempre.

[5] Os vossos olhos o verão, e vós direis: Grande é o SENHOR também fora dos limites de Israel.

O Senhor reprova os sacerdotes

[6] O filho honra o pai, e o servo, ao seu senhor. Se eu sou pai, onde está a minha honra? E, se eu sou senhor, onde está o respeito para comigo? – diz o SENHOR dos Exércitos a vós outros, ó sacerdotes que desprezais o meu nome. Vós dizeis: Em que desprezamos nós o teu nome?

[7] Ofereceis sobre o meu altar pão imundo e ainda perguntais: Em que te havemos

Malachiasza

Malachiasza 1

Miłość Boga do potomków Jakuba

[1] Wyrocznia. Słowo Pana do Izraela przez Malachiasza.

[2] Umiłowałem was - mówi Pan - a wy mówicie: W czym okazałeś nam miłość? Czy Ezaw nie był bratem Jakuba? - mówi Pan - a Ja jednak umiłowałem Jakuba,

[3] Ezawa zaś znienawidziłem i spustoszyłem jego góry, i jego dziedzictwo wydałem na łup szakalom pustyni.

[4] Choćby Edom mówił: Jesteśmy wprawdzie rozbici, lecz znowu odbudujemy ruiny, to Pan Zastępów mówi: Oni odbudują, lecz Ja zburzę; i nazwą ich krajem bezeceństwa i ludem, na który Pan zawsze się gniewa.

[5] Wasze oczy będą to oglądać i sami wyznacie: Wielki jest Pan poza granicami Izraela.

Napomnienie niegodnych kapłanów

[6] Syn czci ojca, a sługa swojego pana. Jeżeli jestem ojcem, to gdzież jest moja cześć? A jeżeli jestem panem, to gdzież jest bojaźń przede mną? - mówi Pan Zastępów do was, kapłani, którzy gardzicie moim imieniem. Wy jednak mówicie: W czym wzgardziliśmy twoim imieniem?

[7] Oto w tym, że ofiarujecie na moim ołtarzu pokarm nieczysty. I jeszcze się pytacie: Czym go zanieczyściliśmy? Oto

profanado? Nisto, que pensais: A mesa do SENHOR é desprezível.

[8] Quando trazeis animal cego para o sacrificardes, não é isso mal? E, quando trazeis o coxo ou o enfermo, não é isso mal? Ora, apresenta-o ao teu governador; acaso, terá ele agrado em ti e te será favorável? – diz o SENHOR dos Exércitos.

[9] Agora, pois, suplicai o favor de Deus, que nos conceda a sua graça; mas, com tais ofertas nas vossas mãos, aceitará ele a vossa pessoa? – diz o SENHOR dos Exércitos.

[10] Tomara houvesse entre vós quem feche as portas, para que não acendêsseis, debalde, o fogo do meu altar. Eu não tenho prazer em vós, diz o SENHOR dos Exércitos, nem aceitarei da vossa mão a oferta.

[11] Mas, desde o nascente do sol até ao poente, é grande entre as nações o meu nome; e em todo lugar lhe é queimado incenso e trazidas ofertas puras, porque o meu nome é grande entre as nações, diz o SENHOR dos Exércitos.

[12] Mas vós o profanais, quando dizeis: A mesa do SENHOR é imunda, e o que nela se oferece, isto é, a sua comida, é desprezível.

[13] E dizeis ainda: Que canseira! E me desprezais, diz o SENHOR dos Exércitos; vós ofereceis o dilacerado, e o coxo, e o

tym, że mówicie: Stołem Pana można wzgardzić.

[8] Gdy przynosicie na ofiarę to, co ślepe, czy nie ma w tym nic złego? Gdy ofiarujecie to, co kulawe i chore, czy nie ma w tym nic złego? Spróbuj złożyć to swojemu namiestnikowi, a zobaczysz, czy przyjmie to łaskawie albo czy okaże ci przychylność? - mówi Pan Zastępów.

[9] Otóż teraz, starajcie się przebłagać Boga, aby się nad nami zmiłował! Od was to zależy, czy może On okazać wam przychylność - mówi Pan Zastępów.

[10] Niechby znalazł się między wami ktoś, kto zamknąłby bramy świątyni, abyście nie zapalali ognia na moim ołtarzu daremnie! Nie mam w was upodobania - mówi Pan Zastępów - i nie jest mi miła ofiara z waszej ręki.

[11] Gdyż od wschodu słońca aż do jego zachodu wielkie jest moje imię wśród narodów i na wszystkich miejscach spala się kadzidła i składa się czyste ofiary na cześć mojego imienia, bo moje imię jest wielkie wśród narodów - mówi Pan Zastępów.

[12] Lecz wy bezcześcicie je, mówiąc: Stół Pana może być nieczysty i można ofiarować na nim pokarm, którym sami gardzicie.

[13] Mówicie też: Ach! Jakiż to mozół! i złościcie mnie - mówi Pan Zastępów - i przynosicie to, co zrabowane, kulawe,

enfermo; assim fazeis a oferta. Aceitaria eu isso da vossa mão? – diz o SENHOR.

[14] Pois maldito seja o enganador, que, tendo um animal sadio no seu rebanho, promete e oferece ao SENHOR um defeituoso; porque eu sou grande Rei, diz o SENHOR dos Exércitos, o meu nome é terrível entre as nações.

Malaquias 2

O castigo dos sacerdotes

[1] Agora, ó sacerdotes, para vós outros é este mandamento.

[2] Se o não ouvirdes e se não propuserdes no vosso coração dar honra ao meu nome, diz o SENHOR dos Exércitos, enviarei sobre vós a maldição e amaldiçoarei as vossas bênçãos; já as tenho amaldiçoado, porque vós não propondes isso no coração.

[3] Eis que vos reprovarei a descendência, atirarei excremento ao vosso rosto, excremento dos vossos sacrifícios, e para junto deste sereis levados.

[4] Então, sabereis que eu vos enviei este mandamento, para que a minha aliança continue com Levi, diz o SENHOR dos Exércitos.

[5] Minha aliança com ele foi de vida e de paz; ambas lhe dei eu para que me temesse; com efeito, ele me temeu e tremeu por causa do meu nome.

[6] A verdadeira instrução esteve na sua boca, e a injustiça não se achou nos seus lábios; andou comigo em paz e em retidão e da iniqüidade apartou a muitos.

chore i ofiarujecie. Czy mam łaskawie przyjąć to z waszej ręki? - mówi Pan.

[14] Przeklęty jest oszust, który ma w swojej trzodzie samca i ślubuje go dać, a ofiaruje Panu zwierzę ułomne! Gdyż Ja jestem wielkim Królem - mówi Pan Zastępów - a moje imię wywołuje zbożny lęk między narodami.

Malachiasza 2

Kapłani niegdyś i dziś

[1] A teraz was, kapłani, dotyczy to postanowienie:

[2] Jeżeli nie usłuchacie i nie weźmiecie tego do serca, że macie oddawać cześć mojemu imieniu - mówi Pan Zastępów - to Ja rzucę na was klątwę i przeklnę wasze błogosławieństwo. Zaiste, przeklnę je, gdyż nie bierzecie tego do serca.

[3] Oto Ja odetnę wasze ramię i rzucę gnój na waszą twarz, gnój waszych świąt, i oddalę was od siebie.

[4] I poznacie, że wydałem dla was to postanowienie, aby moje przymierze z Lewim trwało - mówi Pan Zastępów.

[5] Takie zaś było moje przymierze z nim, że dałem mu życie i pokój oraz bojaźń, tak że się mnie bał i lękał się mojego imienia.

[6] Na jego ustach była prawdziwa nauka, a na jego wargach nie znalazła się przewrotność. W pokoju i prawości postępował ze mną i wielu powstrzymał od winy.

[7] Porque os lábios do sacerdote devem guardar o conhecimento, e da sua boca devem os homens procurar a instrução, porque ele é mensageiro do SENHOR dos Exércitos.

[8] Mas vós vos tendes desviado do caminho e, por vossa instrução, tendes feito tropeçar a muitos; violastes a aliança de Levi, diz o SENHOR dos Exércitos.

[9] Por isso, também eu vos fiz desprezíveis e indignos diante de todo o povo, visto que não guardastes os meus caminhos e vos mostrastes parciais no aplicardes a lei.

Advertência contra a infidelidade conjugal

[10] Não temos nós todos o mesmo Pai? Não nos criou o mesmo Deus? Por que seremos desleais uns para com os outros, profanando a aliança de nossos pais?

[11] Judá tem sido desleal, e abominação se tem cometido em Israel e em Jerusalém; porque Judá profanou o santuário do SENHOR, o qual ele ama, e se casou com adoradora de deus estranho.

[12] O SENHOR eliminará das tendas de Jacó o homem que fizer tal, seja quem for, e o que apresenta ofertas ao SENHOR dos Exércitos.

[13] Ainda fazeis isto: cobris o altar do SENHOR de lágrimas, de choro e de gemidos, de sorte que ele já não olha para a oferta, nem a aceita com prazer da vossa mão.

[14] E perguntais: Por quê? Porque o SENHOR foi testemunha da aliança entre ti e a mulher da tua mocidade, com a qual

[7] Gdyż wargi kapłana strzegą poznania, a z jego ust ludzie chcą mieć wskazania, gdyż on jest posłańcem Pana Zastępów.

[8] Lecz wy zboczyliście z drogi i sprawiliście, że wielu się zachwiało w zakonie, zerwaliście przymierze z Lewim - mówi Pan Zastępów.

[9] Dlatego Ja sprawię, że będziecie wzgardzeni i poniżeni u całego ludu, gdyż nie trzymacie się moich dróg i jesteście stronniczy przy stosowaniu zakonu.

Przeciwko małżeństwom z cudzoziemkami i rozwodom

[10] Czy nie mamy wszyscy jednego ojca? Czy nie jeden Bóg nas stworzył? Dlaczego oszukujemy się wzajemnie i bezcześcimy przymierze naszych ojców?

[11] Juda jest wiarołomny i obrzydliwości dzieją się w Izraelu i Jeruzalemie. Tak, Juda zbezcześcił świątynię, którą Pan miłuje, i pojął za żonę córkę obcego boga.

[12] Niech Pan doszczętnie wytępi tego, kto to czyni, z namiotów Jakuba i tych, którzy składają ofiary Panu Zastępów!

[13] A oto druga rzecz, którą czynicie: Zraszacie łzami ołtarz Pana wśród płaczu i westchnień. Lecz On nie może już patrzeć na ofiarę, ani jej przyjąć łaskawie z waszych rąk.

[14] A wy mówicie: Dlaczego? Dlatego, że Pan jest świadkiem między tobą i między żoną twojej młodości, której stałeś się

tu foste desleal, sendo ela a tua companheira e a mulher da tua aliança.

15 Não fez o SENHOR um, mesmo que havendo nele um pouco de espírito? E por que somente um? Ele buscava a descendência que prometera. Portanto, cuidai de vós mesmos, e ninguém seja infiel para com a mulher da sua mocidade.

16 Porque o SENHOR, Deus de Israel, diz que odeia o repúdio e também aquele que cobre de violência as suas vestes, diz o SENHOR dos Exércitos; portanto, cuidai de vós mesmos e não sejais infiéis.

A vinda do Senhor precedida pelo seu Anjo

17 Enfadais o SENHOR com vossas palavras; e ainda dizeis: Em que o enfadamos? Nisto, que pensais: Qualquer que faz o mal passa por bom aos olhos do SENHOR, e desses é que ele se agrada; ou: Onde está o Deus do juízo?

Malaquias 3

1 Eis que eu envio o meu mensageiro, que preparará o caminho diante de mim; de repente, virá ao seu templo o SENHOR, a quem vós buscais, o Anjo da Aliança, a quem vós desejais; eis que ele vem, diz o SENHOR dos Exércitos.

2 Mas quem poderá suportar o dia da sua vinda? E quem poderá subsistir quando ele aparecer? Porque ele é como o fogo do ourives e como a potassa dos lavandeiros.

3 Assentar-se-á como derretedor e purificador de prata; purificará os filhos

niewierny, chociaż ona była twoją towarzyszką i żoną, związaną z tobą przymierzem.

15 Czy nie Jeden (Bóg) uczynił ją istotą z ciała i ducha? A czego pragnie ten Jeden? Potomstwa Bożego. Pilnujcie się więc w waszym duchu i niech nikt nie będzie niewierny żonie swej młodości!

16 Gdyż kto jej nienawidzi i oddala ją - mówi Pan, Bóg Izraela - plami swoją szatę występkiem - mówi Pan Zastępów. Pilnujcie się więc w waszym duchu i nie bądźcie niewierni!

Zapowiedź sądu Bożego

17 Naprzykrzacie się Panu swoimi słowami i mówicie: Czym się naprzykrzamy? Tym, że mówicie: Każdy, kto źle czyni, jest dobry w oczach Pana i w takich ma Pan upodobanie. Albo: Gdzie jest Bóg sądu?

Malachiasza 3

Sąd poprzedzi oczyszczenie

1 Oto Ja posyłam mojego anioła, aby mi przygotował drogę przede mną. Potem nagle przyjdzie do swej świątyni Pan, którego oczekujecie, to jest anioł przymierza, którego pragniecie. Zaiste, on przyjdzie - mówi Pan Zastępów.

2 Lecz kto będzie mógł znieść dzień jego przyjścia i kto się ostoi, gdy się ukaże? Gdyż jest on jak ogień odlewacza, jak ług foluszników.

3 Usiądzie, aby wytapiać i czyścić srebro. Będzie czyścił synów Lewiego i będzie ich

de Levi e os refinará como ouro e como prata; eles trarão ao SENHOR justas ofertas.

4 Então, a oferta de Judá e de Jerusalém será agradável ao SENHOR, como nos dias antigos e como nos primeiros anos.

5 Chegar-me-ei a vós outros para juízo; serei testemunha veloz contra os feiticeiros, e contra os adúlteros, e contra os que juram falsamente, e contra os que defraudam o salário do jornaleiro, e oprimem a viúva e o órfão, e torcem o direito do estrangeiro, e não me temem, diz o SENHOR dos Exércitos.

O roubo no tocante aos dízimos e às ofertas

6 Porque eu, o SENHOR, não mudo; por isso, vós, ó filhos de Jacó, não sois consumidos.

7 Desde os dias de vossos pais, vos desviastes dos meus estatutos e não os guardastes; tornai-vos para mim, e eu me tornarei para vós outros, diz o SENHOR dos Exércitos; mas vós dizeis: Em que havemos de tornar?

8 Roubará o homem a Deus? Todavia, vós me roubais e dizeis: Em que te roubamos? Nos dízimos e nas ofertas.

9 Com maldição sois amaldiçoados, porque a mim me roubais, vós, a nação toda.

10 Trazei todos os dízimos à casa do Tesouro, para que haja mantimento na minha casa; e provai-me nisto, diz o SENHOR dos Exércitos, se eu não vos abrir

płukał jak złoto i srebro. Potem będą mogli składać Panu ofiary w sprawiedliwości.

4 I miła będzie Panu ofiara Judy i Jeruzalemu jak za dni dawnych, jak w latach minionych.

5 Wtedy przyjdę do was na sąd i rychło wystąpię jako oskarżyciel czarowników, cudzołożników i krzywoprzysięzców, tych, którzy uciskają najemnika, wdowę i sierotę, gnębią obcego przybysza, a mnie się nie boją - mówi Pan Zastępów.

6 Zaiste Ja, Pan, nie zmieniam się, lecz i wy nie przestaliście być synami Jakuba.

7 Od dni waszych ojców odstępowaliście od moich przykazań i nie przestrzegaliście ich. Nawróćcie się do mnie, wtedy i Ja zwrócę się ku wam - mówi Pan Zastępów. Lecz wy pytacie: W czym mamy się nawrócić?

8 Czy człowiek może oszukiwać Boga? Bo wy mnie oszukujecie! Lecz wy pytacie: W czym cię oszukaliśmy? W dziesięcinach i daninach.

9 Jesteście obłożeni klątwą, ponieważ mnie oszukujecie, wy, cały naród.

10 Przynieście całą dziesięcinę do spichlerza, aby był zapas w moim domu, i w ten sposób wystawcie mnie na próbę! - mówi Pan Zastępów - czy wam nie

as janelas do céu e não derramar sobre vós bênção sem medida.

11 Por vossa causa, repreenderei o devorador, para que não vos consuma o fruto da terra; a vossa vide no campo não será estéril, diz o SENHOR dos Exércitos.

12 Todas as nações vos chamarão felizes, porque vós sereis uma terra deleitosa, diz o SENHOR dos Exércitos.

A diferença entre o justo e o perverso

13 As vossas palavras foram duras para mim, diz o SENHOR; mas vós dizeis: Que temos falado contra ti?

14 Vós dizeis: Inútil é servir a Deus; que nos aproveitou termos cuidado em guardar os seus preceitos e em andar de luto diante do SENHOR dos Exércitos?

15 Ora, pois, nós reputamos por felizes os soberbos; também os que cometem impiedade prosperam, sim, eles tentam ao SENHOR e escapam.

16 Então, os que temiam ao SENHOR falavam uns aos outros; o SENHOR atentava e ouvia; havia um memorial escrito diante dele para os que temem ao SENHOR e para os que se lembram do seu nome.

17 Eles serão para mim particular tesouro, naquele dia que prepararei, diz o SENHOR dos Exércitos; poupá-los-ei como um homem poupa a seu filho que o serve.

18 Então, vereis outra vez a diferença entre o justo e o perverso, entre o que serve a Deus e o que não o serve.

otworzę okien niebieskich i nie wyleję na was błogosławieństwa ponad miarę.

11 I zabronię potem szarańczy pożerać wasze plony rolne, wasz winograd zaś w polu nie będzie bez owocu - mówi Pan Zastępów.

12 Wszystkie narody będą was nazywać szczęśliwymi, bo będziecie krajem uroczym - mówi Pan Zastępów.

13 Zuchwałe są wasze słowa przeciwko mnie - mówi Pan - a wy mówicie: Cóż to takiego mówiliśmy przeciwko tobie?

14 Mówiliście tak: Próżna to rzecz służyć Bogu! I jaki pożytek z tego, że przestrzegamy jego przykazań i że chodzimy w pokutnej szacie przed Panem Zastępów?

15 My uważamy raczej zuchwałych za szczęśliwych, gdyż powodzi im się dobrze, chociaż bezbożnie postępują, a nawet kuszenie Boga uchodzi im bezkarnie.

16 Tak to mówili między sobą ci, którzy boją się Pana, a Pan uważał i słyszał to. I tak została spisana przed nim księga pamiątkowa dla tych, którzy boją się Pana i czczą jego imię.

17 Będą moją własnością - mówi Pan Zastępów - w dniu, który Ja przygotowuję, i oszczędzę ich, jak ktoś oszczędza swojego syna, który mu służy.

18 Wtedy znowu dostrzeżecie różnicę między sprawiedliwym a bezbożnym, między tym, kto Bogu służy, a tym, kto mu nie służy.

Malaquias 4

O sol da justiça e seu precursor

[1] Pois eis que vem o dia e arde como fornalha; todos os soberbos e todos os que cometem perversidade serão como o restolho; o dia que vem os abrasará, diz o SENHOR dos Exércitos, de sorte que não lhes deixará nem raiz nem ramo.

[19] Bo oto nadchodzi dzień, który pali jak piec. Wtedy wszyscy zuchwali i wszyscy, którzy czynili zło, staną się cierniem. I spali ich ten nadchodzący dzień - mówi Pan Zastępów - tak, że im nie pozostawi ani korzenia, ani gałązki.

[2] Mas para vós outros que temeis o meu nome nascerá o sol da justiça, trazendo salvação nas suas asas; saireis e saltareis como bezerros soltos da estrebaria.

[20] Ale dla was, którzy boicie się mojego imienia, wzejdzie słońce sprawiedliwości z uzdrowieniem na swoich skrzydłach. I będziecie wychodzić z podskakiwaniem, jak cielęta wychodzące z obory.

[3] Pisareis os perversos, porque se farão cinzas debaixo das plantas de vossos pés, naquele dia que prepararei, diz o SENHOR dos Exércitos.

[21] I podepczecie bezbożnych tak, że będą prochem pod waszymi stopami w dniu, który Ja przygotowuję - mówi Pan Zastępów.

[4] Lembrai-vos da Lei de Moisés, meu servo, a qual lhe prescrevi em Horebe para todo o Israel, a saber, estatutos e juízos.

[22] Pamiętajcie o zakonie Mojżesza, mojego sługi, któremu przekazałem na Horebie ustawy i prawa dla całego Izraela!

[5] Eis que eu vos enviarei o profeta Elias, antes que venha o grande e terrível Dia do SENHOR;

[23] Oto Ja poślę wam proroka Eliasza, zanim przyjdzie wielki i straszny dzień Pana,

[6] ele converterá o coração dos pais aos filhos e o coração dos filhos a seus pais, para que eu não venha e fira a terra com maldição.

[24] I zwróci serca ojców ku synom, a serca synów ku ich ojcom, abym, gdy przyjdę, nie obłożył ziemi klątwą.

NOVO TESTAMENTO

Português

Almeida Revista e Atualizada

NOWY TESTAMENT

Polonês

Biblia Warszawska

O evangelho segundo Mateus

Mateusza

Mateus 1

A genealogia de Jesus Cristo

Lucas 3.23-38

[1] Livro da genealogia de Jesus Cristo, filho de Davi, filho de Abraão.

[2] Abraão gerou a Isaque; Isaque, a Jacó; Jacó, a Judá e a seus irmãos;

[3] Judá gerou de Tamar a Perez e a Zera; Perez gerou a Esrom; Esrom, a Arão;

[4] Arão gerou a Aminadabe; Aminadabe, a Naassom; Naassom, a Salmom;

[5] Salmom gerou de Raabe a Boaz; este, de Rute, gerou a Obede; e Obede, a Jessé;

[6] Jessé gerou ao rei Davi; e o rei Davi, a Salomão, da que fora mulher de Urias;

[7] Salomão gerou a Roboão; Roboão, a Abias; Abias, a Asa;

[8] Asa gerou a Josafá; Josafá, a Jorão; Jorão, a Uzias;

[9] Uzias gerou a Jotão; Jotão, a Acaz; Acaz, a Ezequias;

[10] Ezequias gerou a Manassés; Manassés, a Amom; Amom, a Josias;

Mateusza 1

Rodowód Jezusa Chrystusa

[1] Rodowód Jezusa Chrystusa, syna Dawidowego, syna Abrahamowego.

[2] Abraham był ojcem Izaaka, a Izaak ojcem Jakuba, a Jakub ojcem Judy oraz braci jego.

[3] A Juda zrodził z Tamar Faresa i Zarę, a Fares był ojcem Ezrona, a Ezron ojcem Arama.

[4] A Aram był ojcem Aminadaba, a Aminadab ojcem Naasona, a Naason ojcem Salmona.

[5] A Salmon zrodził z Rahab Booza, a Booz zrodził z Ruty Jobeda, a Jobed był ojcem Jessego.

[6] A Jesse był ojcem Dawida, króla, a Dawid zrodził z żony Uriasza Salomona.

[7] A Salomon był ojcem Roboama, a Roboam ojcem Abiasza, a Abiasz ojcem Azafa.

[8] A Azaf był ojcem Jozafata, a Jozafat ojcem Jorama, a Joram ojcem Ozjasza.

[9] A Ozjasz był ojcem Joatama, a Joatam ojcem Achaza, a Achaz ojcem Ezechiasza.

[10] A Ezechiasz był ojcem Manassesa, a Manasses ojcem Amona, a Amon ojcem Jozjasza.

[11] Josias gerou a Jeconias e a seus irmãos, no tempo do exílio na Babilônia.

[12] Depois do exílio na Babilônia, Jeconias gerou a Salatiel; e Salatiel, a Zorobabel;

[13] Zorobabel gerou a Abiúde; Abiúde, a Eliaquim; Eliaquim, a Azor;

[14] Azor gerou a Sadoque; Sadoque, a Aquim; Aquim, a Eliúde;

[15] Eliúde gerou a Eleazar; Eleazar, a Matã; Matã, a Jacó.

[16] E Jacó gerou a José, marido de Maria, da qual nasceu Jesus, que se chama o Cristo.

[17] De sorte que todas as gerações, desde Abraão até Davi, são catorze; desde Davi até ao exílio na Babilônia, catorze; e desde o exílio na Babilônia até Cristo, catorze.

[18] Ora, o nascimento de Jesus Cristo foi assim: estando Maria, sua mãe, desposada com José, sem que tivessem antes coabitado, achou-se grávida pelo Espírito Santo.

O nascimento de Jesus Cristo

Lucas 2.1-7

[19] Mas José, seu esposo, sendo justo e não a querendo infamar, resolveu deixá-la secretamente.

[20] Enquanto ponderava nestas coisas, eis que lhe apareceu, em sonho, um anjo do SENHOR, dizendo: José, filho de Davi, não temas receber Maria, tua mulher, porque o que nela foi gerado é do Espírito Santo.

[11] A Jozjasz był ojcem Jechoniasza i braci jego w czasie uprowadzenia do Babilonu.

[12] A po uprowadzeniu do Babilonu Jechoniasz był ojcem Salatiela, a Salatiel ojcem Zorobabela.

[13] A Zorobabel był ojcem Abijuda, a Abijud ojcem Eliakima, a Eliakim ojcem Azora.

[14] A Azor był ojcem Sadoka, a Sadok ojcem Achima, a Achim ojcem Eliuda.

[15] A Eliud był ojcem Eleazara, a Eleazar ojcem Matana, a Matan ojcem Jakuba.

[16] A Jakub był ojcem Józefa, męża Marii, z której narodził się Jezus, zwany Chrystusem.

[17] Tak więc wszystkich pokoleń od Abrahama do Dawida jest czternaście; od Dawida do uprowadzenia do Babilonu - pokoleń czternaście; od uprowadzenia do Babilonu do Chrystusa - pokoleń czternaście.

Narodzenie Jezusa

[18] A z narodzeniem Jezusa Chrystusa było tak: Gdy matka jego, Maria, została poślubiona Józefowi, okazało się, że, zanim się zeszli, była brzemienna z Ducha Świętego.

[19] A Józef, mąż jej, będąc prawym i nie chcąc jej zniesławić, miał zamiar potajemnie ją opuścić.

[20] I gdy nad tym rozmyślał, oto ukazał mu się we śnie anioł Pański i rzekł: Józefie, synu Dawidowy, nie lękaj się przyjąć Marii, żony swej, albowiem to, co się w niej poczęło, jest z Ducha Świętego.

[21] Ela dará à luz um filho e lhe porás o nome de Jesus, porque ele salvará o seu povo dos pecados deles.
[22] Ora, tudo isto aconteceu para que se cumprisse o que fora dito pelo SENHOR por intermédio do profeta:
[23] Eis que a virgem conceberá e dará à luz um filho, e ele será chamado pelo nome de Emanuel (que quer dizer: Deus conosco).
[24] Despertado José do sono, fez como lhe ordenara o anjo do SENHOR e recebeu sua mulher.
[25] Contudo, não a conheceu, enquanto ela não deu à luz um filho, a quem pôs o nome de Jesus.

Mateus 2

A visita dos magos

[1] Tendo Jesus nascido em Belém da Judéia, em dias do rei Herodes, eis que vieram uns magos do Oriente a Jerusalém.
[2] E perguntavam: Onde está o recém-nascido Rei dos judeus? Porque vimos a sua estrela no Oriente e viemos para adorá-lo.
[3] Tendo ouvido isso, alarmou-se o rei Herodes, e, com ele, toda a Jerusalém;
[4] então, convocando todos os principais sacerdotes e escribas do povo, indagava deles onde o Cristo deveria nascer.
[5] Em Belém da Judéia, responderam eles, porque assim está escrito por intermédio do profeta:

[21] A urodzi syna i nadasz mu imię Jezus; albowiem On zbawi lud swój od grzechów jego.
[22] A to wszystko się stało, aby się spełniło słowo Pańskie, wypowiedziane przez proroka:
[23] Oto panna pocznie i porodzi syna, i nadadzą mu imię Immanuel, co się wykłada: Bóg z nami.
[24] A gdy Józef obudził się ze snu, uczynił tak, jak mu rozkazał anioł Pański i przyjął żonę swoją.
[25] Ale nie obcował z nią, dopóki nie powiła syna, i nadał mu imię Jezus.

Mateusza 2

Mędrcy ze Wschodu

[1] Gdy zaś Jezus narodził się w Betlejemie Judzkim za króla Heroda, oto mędrcy ze Wschodu przybyli do Jerozolimy i pytali:
[2] Gdzie jest ten nowo narodzony król żydowski? Widzieliśmy bowiem gwiazdę jego na Wschodzie i przyszliśmy oddać mu pokłon.
[3] Gdy to usłyszał król Herod, zatrwożył się, a z nim cała Jerozolima.
[4] I zgromadziwszy wszystkich arcykapłanów i nauczycieli ludu, wypytywał ich, gdzie się ma Chrystus narodzić?
[5] A oni mu rzekli: W Betlejemie Judzkim; bo tak napisał prorok:

[6] E tu, Belém, terra de Judá, não és de modo algum a menor entre as principais de Judá; porque de ti sairá o Guia que há de apascentar a meu povo, Israel.

[7] Com isto, Herodes, tendo chamado secretamente os magos, inquiriu deles com precisão quanto ao tempo em que a estrela aparecera.

[8] E, enviando-os a Belém, disse-lhes: Ide informar-vos cuidadosamente a respeito do menino; e, quando o tiverdes encontrado, avisai-me, para eu também ir adorá-lo.

[9] Depois de ouvirem o rei, partiram; e eis que a estrela que viram no Oriente os precedia, até que, chegando, parou sobre onde estava o menino.

[10] E, vendo eles a estrela, alegraram-se com grande e intenso júbilo.

[11] Entrando na casa, viram o menino com Maria, sua mãe. Prostrando-se, o adoraram; e, abrindo os seus tesouros, entregaram-lhe suas ofertas: ouro, incenso e mirra.

[12] Sendo por divina advertência prevenidos em sonho para não voltarem à presença de Herodes, regressaram por outro caminho a sua terra.

A fuga para o Egito

[13] Tendo eles partido, eis que apareceu um anjo do SENHOR a José, em sonho, e disse: Dispõe-te, toma o menino e sua mãe, foge para o Egito e permanece lá até que eu te avise; porque Herodes há de procurar o menino para o matar.

[6] I ty, Betlejemie, ziemio judzka, wcale nie jesteś najmniejsze między książęcymi miastami judzkimi, z ciebie bowiem wyjdzie wódz, który paść będzie lud mój izraelski.

[7] Wówczas Herod przywołał potajemnie mędrców, dokładnie dowiedział się od nich o czasie pojawienia się gwiazdy.

[8] I posłał ich do Betlejem i rzekł: Idźcie, dokładnie się dowiedzcie o dziecięciu, a gdy je znajdziecie, donieście mi, abym i ja poszedł oddać mu pokłon.

[9] Oni zaś, wysłuchawszy króla, odeszli. A oto gwiazda, którą ujrzeli na Wschodzie, wskazywała im drogę, a doszedłszy do miejsca, gdzie było dziecię, zatrzymała się.

[10] A ujrzawszy gwiazdę, niezmiernie się uradowali.

[11] I wszedłszy do domu, ujrzeli dziecię z Marią, matką jego, i upadłszy, oddali mu pokłon, potem otworzywszy swoje skarby, złożyli mu w darze złoto, kadzidło i mirrę.

[12] A ostrzeżeni we śnie, by nie wracali do Heroda, inną drogą powrócili do ziemi swojej.

Ucieczka do Egiptu

[13] A gdy oni odeszli, oto anioł Pański ukazał się we śnie Józefowi i rzekł: Wstań, weź dziecię oraz matkę jego i uchodź do Egiptu, a bądź tam, dopóki ci nie powiem, albowiem Herod będzie poszukiwał dziecięcia, aby je zgładzić.

[14] Dispondo-se ele, tomou de noite o menino e sua mãe e partiu para o Egito;
[15] e lá ficou até à morte de Herodes, para que se cumprisse o que fora dito pelo SENHOR, por intermédio do profeta: Do Egito chamei o meu Filho.

A matança dos inocentes

[16] Vendo-se iludido pelos magos, enfureceu-se Herodes grandemente e mandou matar todos os meninos de Belém e de todos os seus arredores, de dois anos para baixo, conforme o tempo do qual com precisão se informara dos magos.
[17] Então, se cumpriu o que fora dito por intermédio do profeta Jeremias:
[18] Ouviu-se um clamor em Ramá, pranto, [choro] e grande lamento; era Raquel chorando por seus filhos e inconsolável porque não mais existem.

A volta do Egito

[19] Tendo Herodes morrido, eis que um anjo do SENHOR apareceu em sonho a José, no Egito, e disse-lhe:
[20] Dispõe-te, toma o menino e sua mãe e vai para a terra de Israel; porque já morreram os que atentavam contra a vida do menino.
[21] Dispôs-se ele, tomou o menino e sua mãe e regressou para a terra de Israel.
[22] Tendo, porém, ouvido que Arquelau reinava na Judéia em lugar de seu pai Herodes, temeu ir para lá; e, por divina advertência prevenido em sonho, retirou-se para as regiões da Galiléia.

[14] Wstał więc i wziął dziecię oraz matkę jego w nocy, i udał się do Egiptu.
[15] I przebywał tam aż do śmierci Heroda, aby się spełniło, co powiedział Pan przez proroka, mówiącego: Z Egiptu wezwałem syna mego.

Rzeź dzieci w Betlejemie

[16] Wtedy Herod, widząc, że mędrcy go zawiedli, rozgniewał się bardzo, wydał rozkaz, aby pozabijać wszystkie dzieci w Betlejemie i w całej jego okolicy, od dwóch lat i młodsze, według czasu, o którym się dokładnie dowiedział od mędrców.
[17] Wówczas spełniło się, co powiedziano przez Jeremiasza, proroka, mówiącego:
[18] Słyszano głos w Rama, płacz i żałosną skargę. Rachel opłakuje dzieci swoje i nie daje się pocieszyć, bo ich nie ma.

Powrót z Egiptu

[19] A gdy Herod umarł, oto anioł Pański ukazał się we śnie Józefowi w Egipcie, mówiąc:
[20] Wstań, weź dziecię oraz matkę jego i idź do ziemi izraelskiej, zmarli bowiem ci, którzy nastawali na życie dziecięcia.
[21] Wstał więc, wziął dziecię oraz matkę jego i powrócił do ziemi izraelskiej.
[22] Ale gdy usłyszał, że Archelaus króluje w Judei po ojcu swoim, Herodzie, bał się tam iść, ostrzeżony jednak we śnie, udał się w strony Galilei.

[23] E foi habitar numa cidade chamada Nazaré, para que se cumprisse o que fora dito por intermédio dos profetas: Ele será chamado Nazareno.

[23] A przyszedłszy tam, zamieszkał w mieście zwanym Nazaret, aby się spełniło, co powiedziano przez proroków, iż Nazarejczykiem nazwany będzie.

Mateus 3

A pregação de João Batista

Marcos 1.2-6; Lucas 3.1-9

[1] Naqueles dias, apareceu João Batista pregando no deserto da Judéia e dizia:

[2] Arrependei-vos, porque está próximo o reino dos céus.

[3] Porque este é o referido por intermédio do profeta Isaías: Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas.

[4] Usava João vestes de pêlos de camelo e um cinto de couro; a sua alimentação eram gafanhotos e mel silvestre.

[5] Então, saíam a ter com ele Jerusalém, toda a Judéia e toda a circunvizinhança do Jordão;

[6] e eram por ele batizados no rio Jordão, confessando os seus pecados.

[7] Vendo ele, porém, que muitos fariseus e saduceus vinham ao batismo, disse-lhes: Raça de víboras, quem vos induziu a fugir da ira vindoura?

[8] Produzi, pois, frutos dignos de arrependimento;

[9] e não comeceis a dizer entre vós mesmos: Temos por pai a Abraão; porque eu vos afirmo que destas pedras Deus pode suscitar filhos a Abraão.

Mateusza 3

Kazanie Jana Chrzciciela

[1] A w one dni przyszedł Jan Chrzciciel, każąc na pustyni judzkiej i mówiąc:

[2] Upamiętajcie się, albowiem przybliżyło się Królestwo Niebios.

[3] Albowiem ten ci to jest, o którym Izajasz prorok mówił, wypowiadając te słowa: Głos wołającego na pustyni: Gotujcie drogę Pańską, prostujcie ścieżki jego.

[4] A sam Jan miał odzienie z sierści wielbłądziej i pas skórzany wokół bioder swoich, a za pokarm miał szarańczę i miód leśny.

[5] Wtedy wychodziła do niego Jerozolima oraz cała Judea i cała okolica nadjordańska.

[6] I byli chrzczeni przezeń w rzece Jordanie, wyznając grzechy swoje.

[7] A gdy ujrzał wielu faryzeuszów i saduceuszów, przychodzących do chrztu, rzekł do nich: Plemię żmijowe, kto was ostrzegł przed przyszłym gniewem?

[8] Wydawajcie więc owoc godny upamiętania;

[9] Niech wam się nie zdaje, że możecie wmawiać w siebie: Ojca mamy Abrahama; powiadam wam bowiem, że Bóg może z tych kamieni wzbudzić dzieci Abrahamowi.

[10] Já está posto o machado à raiz das árvores; toda árvore, pois, que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

[10] A już i siekiera do korzenia drzew jest przyłożona; wszelkie więc drzewo, które nie wydaje owocu dobrego, zostaje wycięte i w ogień wrzucone.

João dá testemunho de Cristo

Marcos 1.7-8; Lucas 3.15-17; João 1.19-28

[11] Eu vos batizo com água, para arrependimento; mas aquele que vem depois de mim é mais poderoso do que eu, cujas sandálias não sou digno de levar. Ele vos batizará com o Espírito Santo e com fogo.

[11] Ja was chrzczę wodą, ku upamiętaniu, ale Ten, który po mnie idzie, jest mocniejszy niż ja; jemu nie jestem godzien i sandałów nosić; On was chrzcić będzie Duchem Świętym i ogniem.

[12] A sua pá, ele a tem na mão e limpará completamente a sua eira; recolherá o seu trigo no celeiro, mas queimará a palha em fogo inextinguível.

[12] W ręku jego jest wiejadło, by oczyścić klepisko swoje, i zbierze pszenicę swoją do spichlerza, lecz plewy spali w ogniu nieugaszonym.

O batismo de Jesus

Marcos 1.9-11; Lucas 3.21-22; João 1.32-34

Chrzest Jezusa

[13] Por esse tempo, dirigiu-se Jesus da Galiléia para o Jordão, a fim de que João o batizasse.

[13] Wtedy przyszedł Jezus z Galilei nad Jordan, do Jana, aby się dać ochrzcić przez niego.

[14] Ele, porém, o dissuadia, dizendo: Eu é que preciso ser batizado por ti, e tu vens a mim?

[14] Ale Jan odmawiał mu, mówiąc: Ja potrzebuję chrztu od ciebie, a ty przychodzisz do mnie?

[15] Mas Jesus lhe respondeu: Deixa por enquanto, porque, assim, nos convém cumprir toda a justiça. Então, ele o admitiu.

[15] A Jezus, odpowiadając, rzekł do niego: Ustąp teraz, albowiem godzi się nam wypełnić wszelką sprawiedliwość. Tedy mu ustąpił.

[16] Batizado Jesus, saiu logo da água, e eis que se lhe abriram os céus, e viu o Espírito de Deus descendo como pomba, vindo sobre ele.

[16] A gdy Jezus został ochrzczony, wnet wystąpił z wody, i oto otworzyły się niebiosa, i ujrzał Ducha Bożego, który zstąpił w postaci gołębicy i spoczął na nim.

[17] E eis uma voz dos céus, que dizia: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo.

[17] I oto rozległ się głos z nieba: Ten jest Syn mój umiłowany, którego sobie upodobałem.

Mateus 4

Mateusza 4

A tentação de Jesus

Kuszenie Jezusa

Marcos 1.12-13; Lucas 4.1-13

[1] A seguir, foi Jesus levado pelo Espírito ao deserto, para ser tentado pelo diabo.

[1] Wtedy Duch zaprowadził Jezusa na pustynię, aby go kusił diabeł.

[2] E, depois de jejuar quarenta dias e quarenta noites, teve fome.

[2] A gdy pościł czterdzieści dni i czterdzieści nocy, wówczas łaknął.

[3] Então, o tentador, aproximando-se, lhe disse: Se és Filho de Deus, manda que estas pedras se transformem em pães.

[3] I przystąpił do niego kusiciel, i rzekł mu: Jeżeli jesteś Synem Bożym, powiedz, aby te kamienie stały się chlebem.

[4] Jesus, porém, respondeu: Está escrito: Não só de pão viverá o homem, mas de toda palavra que procede da boca de Deus.

[4] A On odpowiadając, rzekł: Napisano: Nie samym chlebem żyje człowiek, ale każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych.

[5] Então, o diabo o levou à Cidade Santa, colocou-o sobre o pináculo do templo

[5] Wtedy wziął go diabeł do miasta świętego i postawił go na szczycie świątyni.

[6] e lhe disse: Se és Filho de Deus, atira-te abaixo, porque está escrito: Aos seus anjos ordenará a teu respeito que te guardem; e: Eles te susterão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.

[6] I rzekł mu: Jeżeli jesteś Synem Bożym, rzuć się w dół, napisano bowiem: Aniołom swoim przykaże o tobie, abyś nie zranił o kamień nogi swojej.

[7] Respondeu-lhe Jesus: Também está escrito: Não tentarás o SENHOR, teu Deus.

[7] Jezus mu rzekł: Napisane jest również: Nie będziesz kusił Pana, Boga swego.

[8] Levou-o ainda o diabo a um monte muito alto, mostrou-lhe todos os reinos do mundo e a glória deles

[8] Znowu wziął go diabeł na bardzo wysoką górę i pokazał mu wszystkie królestwa świata oraz chwałę ich.

[9] e lhe disse: Tudo isto te darei se, prostrado, me adorares.

[9] I rzekł mu: To wszystko dam ci, jeśli upadniesz i złożysz mi pokłon.

[10] Então, Jesus lhe ordenou: Retira-te, Satanás, porque está escrito: Ao SENHOR, teu Deus, adorarás, e só a ele darás culto.

[10] Wtedy rzekł mu Jezus: Idź precz, szatanie! Albowiem napisano: Panu Bogu swemu pokłon oddawać i tylko jemu służyć będziesz.

[11] Com isto, o deixou o diabo, e eis que vieram anjos e o serviram.

[11] Wtedy opuścił go diabeł, a aniołowie przystąpili i służyli mu.

Jesus volta para a Galileia

Marcos 1.14-15; Lucas 4.14-15

Początek nauczania w Kafarnaum

12 Ouvindo, porém, Jesus que João fora preso, retirou-se para a Galiléia;
13 e, deixando Nazaré, foi morar em Cafarnaum, situada à beira-mar, nos confins de Zebulom e Naftali;
14 para que se cumprisse o que fora dito por intermédio do profeta Isaías:
15 Terra de Zebulom, terra de Naftali, caminho do mar, além do Jordão, Galiléia dos gentios!
16 O povo que jazia em trevas viu grande luz, e aos que viviam na região e sombra da morte resplandeceu-lhes a luz.
17 Daí por diante, passou Jesus a pregar e a dizer: Arrependei-vos, porque está próximo o reino dos céus.

A vocação de discípulos

Marcos 1.16-20; Lucas 5.1-11

18 Caminhando junto ao mar da Galiléia, viu dois irmãos, Simão, chamado Pedro, e André, que lançavam as redes ao mar, porque eram pescadores.
19 E disse-lhes: Vinde após mim, e eu vos farei pescadores de homens.
20 Então, eles deixaram imediatamente as redes e o seguiram.
21 Passando adiante, viu outros dois irmãos, Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, que estavam no barco em companhia de seu pai, consertando as redes; e chamou-os.
22 Então, eles, no mesmo instante, deixando o barco e seu pai, o seguiram.

Jesus prega por toda a Galileia e cura muitos enfermos

Lucas 6.17-19

12 A gdy Jezus usłyszał, że Jana uwięziono, usunął się do Galilei.
13 I opuściwszy Nazaret, przyszedł i zamieszkał w Kafarnaum, nad morzem, na pograniczu krain Zebulona i Naftalego,
14 Aby się wypełniło, co było powiedziane przez proroka Izajasza, mówiącego:
15 Ziemia Zebulona i ziemia Naftalego, wzdłuż drogi morskiej, Zajordanie, Galilea pogan,
16 Lud, pogrążony w mroku, ujrzał światłość wielką, i tym, którzy siedzieli w krainie i cieniu śmierci, rozbłysła jasność.
17 Odtąd począł Jezus kazać i mówić: Upamiętajcie się, przybliżyło się bowiem Królestwo Niebios.

Powołanie pierwszych uczniów

18 A [Jezus] idąc wzdłuż wybrzeża Morza Galilejskiego, ujrzał dwu braci: Szymona, zwanego Piotrem, i Andrzeja, brata jego, którzy zarzucali sieć w morze, byli bowiem rybakami.
19 I rzekł do nich: Pójdźcie za mną, a zrobię was rybakami ludzi!
20 A oni natychmiast porzucili sieci i poszli za nim.
21 I odszedłszy stamtąd dalej, ujrzał innych dwu braci, Jakuba, syna Zebedeusza, i Jana, brata jego, którzy wraz z ojcem swoim, Zebedeuszem, naprawiali w łodzi swoje sieci, i powołał ich.
22 A oni zaraz opuścili łódź oraz ojca swego i poszli za nim.

Uzdrawianie chorych w Galilei

[23] Percorria Jesus toda a Galiléia, ensinando nas sinagogas, pregando o evangelho do reino e curando toda sorte de doenças e enfermidades entre o povo.

[24] E a sua fama correu por toda a Síria; trouxeram-lhe, então, todos os doentes, acometidos de várias enfermidades e tormentos: endemoninhados, lunáticos e paralíticos. E ele os curou.

[25] E da Galiléia, Decápolis, Jerusalém, Judéia e dalém do Jordão numerosas multidões o seguiam.

Mateus 5

O sermão do monte
As bem-aventuranças
Lucas 6.20-23

[1] Vendo Jesus as multidões, subiu ao monte, e, como se assentasse, aproximaram-se os seus discípulos;

[2] e ele passou a ensiná-los, dizendo:

[3] Bem-aventurados os humildes de espírito, porque deles é o reino dos céus.
[4] Bem-aventurados os que choram, porque serão consolados.
[5] Bem-aventurados os mansos, porque herdarão a terra.

[6] Bem-aventurados os que têm fome e sede de justiça, porque serão fartos.

[7] Bem-aventurados os misericordiosos, porque alcançarão misericórdia.
[8] Bem-aventurados os limpos de coração, porque verão a Deus.

[23] I obchodził Jezus całą Galileę, nauczając w ich synagogach i głosząc ewangelię o Królestwie i uzdrawiając wszelką chorobę i wszelką niemoc wśród ludu.
[24] I rozeszła się wieść o nim po całej Syrii. I przynosili do niego wszystkich, którzy się źle mieli i byli nawiedzeni różnymi chorobami i cierpieniami, opętanych, epileptyków i sparaliżowanych, a On uzdrawiał ich.
[25] I szły za nim liczne rzesze z Galilei i z Dziesięciogrodu, i z Jerozolimy, i z Judei, i z Zajordania.

Mateusza 5

Kazanie na górze

[1] Tedy Jezus, widząc tłumy, wstąpił na górę. A gdy usiadł, przystąpili do niego jego uczniowie.
[2] I otworzywszy usta swoje, nauczał ich, mówiąc:

Błogosławieństwa

[3] Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem ich jest Królestwo Niebios.
[4] Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni.
[5] Błogosławieni cisi, albowiem oni posiądą ziemię.
[6] Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni.
[7] Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią.
[8] Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą.

[9] Bem-aventurados os pacificadores, porque serão chamados filhos de Deus.

[10] Bem-aventurados os perseguidos por causa da justiça, porque deles é o reino dos céus.

[11] Bem-aventurados sois quando, por minha causa, vos injuriarem, e vos perseguirem, e, mentindo, disserem todo mal contra vós.

[12] Regozijai-vos e exultai, porque é grande o vosso galardão nos céus; pois assim perseguiram aos profetas que viveram antes de vós.

Os discípulos, o sal da terra

Marcos 9.49-50; Lucas 14.34-35

[13] Vós sois o sal da terra; ora, se o sal vier a ser insípido, como lhe restaurar o sabor? Para nada mais presta senão para, lançado fora, ser pisado pelos homens.

Os discípulos, a luz do mundo

[14] Vós sois a luz do mundo. Não se pode esconder a cidade edificada sobre um monte;

[15] nem se acende uma candeia para colocá-la debaixo do alqueire, mas no velador, e alumia a todos os que se encontram na casa.

[16] Assim brilhe também a vossa luz diante dos homens, para que vejam as vossas boas obras e glorifiquem a vosso Pai que está nos céus.

Jesus não veio revogar a Lei, mas cumprir

[17] Não penseis que vim revogar a Lei ou os Profetas; não vim para revogar, vim para cumprir.

[9] Błogosławieni pokój czyniący, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

[10] Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie z powodu sprawiedliwości, albowiem ich jest Królestwo Niebios.

[11] Błogosławieni jesteście, gdy wam złorzeczyć i prześladować was będą i kłamliwie mówić na was wszelkie zło ze względu na mnie!

[12] Radujcie i weselcie się, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebie; tak bowiem prześladowali proroków, którzy byli przed wami.

Podobieństwo o soli i światłości

[13] Wy jesteście solą ziemi; jeśli tedy sól zwietrzeje, czymże ją nasolą? Na nic więcej już się nie przyda, tylko aby była precz wyrzucona i przez ludzi podeptana.

[14] Wy jesteście światłością świata; nie może się ukryć miasto położone na górze.

[15] Nie zapalają też świecy i nie stawiają jej pod korcem, lecz na świeczniku, i świeci wszystkim, którzy są w domu.

[16] Tak niechaj świeci wasza światłość przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie.

Stare i nowe prawo

[17] Nie mniemajcie, że przyszedłem rozwiązać zakon albo proroków; nie przyszedłem rozwiązać, lecz wypełnić.

[18] Porque em verdade vos digo: até que o céu e a terra passem, nem um i ou um til jamais passará da Lei, até que tudo se cumpra.

[19] Aquele, pois, que violar um destes mandamentos, posto que dos menores, e assim ensinar aos homens, será considerado mínimo no reino dos céus; aquele, porém, que os observar e ensinar, esse será considerado grande no reino dos céus.

[20] Porque vos digo que, se a vossa justiça não exceder em muito a dos escribas e fariseus, jamais entrareis no reino dos céus.

Jesus completa o que foi dito aos antigos
Do homicídio

[21] Ouvistes que foi dito aos antigos: Não matarás; e: Quem matar estará sujeito a julgamento.

[22] Eu, porém, vos digo que todo aquele que [sem motivo] se irar contra seu irmão estará sujeito a julgamento; e quem proferir um insulto a seu irmão estará sujeito a julgamento do tribunal; e quem lhe chamar: Tolo, estará sujeito ao inferno de fogo.

[23] Se, pois, ao trazeres ao altar a tua oferta, ali te lembrares de que teu irmão tem alguma coisa contra ti,

[24] deixa perante o altar a tua oferta, vai primeiro reconciliar-te com teu irmão; e, então, voltando, faze a tua oferta.

[25] Entra em acordo sem demora com o teu adversário, enquanto estás com ele a

[18] Bo zaprawdę powiadam wam: Dopóki nie przeminie niebo i ziemia, ani jedna jota, ani jedna kreska nie przeminie z zakonu, aż wszystko to się stanie.

[19] Ktokolwiek by tedy rozwiązał jedno z tych przykazań najmniejszych i nauczałby tak ludzi, najmniejszym będzie nazwany w Królestwie Niebios; a ktokolwiek by czynił i nauczał, ten będzie nazwany wielkim w Królestwie Niebios.

[20] Albowiem powiadam wam: Jeśli sprawiedliwość wasza nie będzie obfitsza niż sprawiedliwość uczonych w Piśmie i faryzeuszów, nie wejdziecie do Królestwa Niebios.

Gniew i przebaczenie

[21] Słyszeliście, iż powiedziano przodkom: Nie będziesz zabijał, a kto by zabił, pójdzie pod sąd.

[22] A Ja wam powiadam, że każdy, kto się gniewa na brata swego, pójdzie pod sąd, a kto by rzekł bratu swemu: Racha, stanie przed Radą Najwyższą, a kto by rzekł: Głupcze, pójdzie w ogień piekielny.

[23] Jeślibyś więc składał dar swój na ołtarzu i tam wspomniałbyś, iż brat twój ma coś przeciwko tobie,

[24] Zostaw tam dar swój na ołtarzu, odejdź i najpierw pojednaj się z bratem swoim, a potem przyszedłszy, złóż dar swój.

[25] Pogódź się rychło z przeciwnikiem swoim, póki jesteś z nim w drodze, aby cię

caminho, para que o adversário não te entregue ao juiz, o juiz, ao oficial de justiça, e sejas recolhido à prisão.

26 Em verdade te digo que não sairás dali, enquanto não pagares o último centavo.

Do adultério

27 Ouvistes que foi dito: Não adulterarás.

28 Eu, porém, vos digo: qualquer que olhar para uma mulher com intenção impura, no coração, já adulterou com ela.

29 Se o teu olho direito te faz tropeçar, arranca-o e lança-o de ti; pois te convém que se perca um dos teus membros, e não seja todo o teu corpo lançado no inferno.

30 E, se a tua mão direita te faz tropeçar, corta-a e lança-a de ti; pois te convém que se perca um dos teus membros, e não vá todo o teu corpo para o inferno.

31 Também foi dito: Aquele que repudiar sua mulher, dê-lhe carta de divórcio.

32 Eu, porém, vos digo: qualquer que repudiar sua mulher, exceto em caso de relações sexuais ilícitas, a expõe a tornar-se adúltera; e aquele que casar com a repudiada comete adultério.

Dos juramentos

33 Também ouvistes que foi dito aos antigos: Não jurarás falso, mas cumprirás rigorosamente para com o SENHOR os teus juramentos.

34 Eu, porém, vos digo: de modo algum jureis; nem pelo céu, por ser o trono de Deus;

przeciwnik nie podał sędziemu, a sędzia słudze, i abyś nie został wtrącony do więzienia.

26 Zaprawdę powiadam ci, nie wyjdziesz stamtąd, aż oddasz ostatni grosz.

Cudzołóstwo

27 Słyszeliście, iż powiedziano: Nie będziesz cudzołożył.

28 A Ja wam powiadam, że każdy kto patrzy na niewiastę i pożąda jej, już popełnił z nią cudzołóstwo w sercu swoim.

29 Jeśli tedy prawe oko twoje gorszy cię, wyłup je i odrzuć od siebie, albowiem będzie pożyteczniej dla ciebie, że zginie jeden z członków twoich, niż żeby całe ciało twoje miało pójść do piekła.

30 A jeśli prawa ręka twoja cię gorszy, odetnij ją i odrzuć od siebie, albowiem będzie pożyteczniej dla ciebie, że zginie jeden z członków twoich, niż żeby miało całe ciało twoje znaleźć się w piekle.

31 Powiedziano też: Ktokolwiek by opuścił żonę swoją, niech jej da list rozwodowy.

32 A Ja wam powiadam, że każdy, kto opuszcza żonę swoją, wyjąwszy powód wszeteczeństwa, prowadzi ją do cudzołóstwa, a kto by opuszczoną poślubił, cudzołoży.

Krzywoprzysięstwo

33 Słyszeliście także, że powiedziano przodkom: Nie będziesz fałszywie przysięgał, ale dotrzymasz Panu przysiąg swoich.

34 A Ja wam powiadam, abyście w ogóle nie przysięgali ani na niebo, gdyż jest tronem Boga,

[35] nem pela terra, por ser estrado de seus pés; nem por Jerusalém, por ser cidade do grande Rei;

[36] nem jures pela tua cabeça, porque não podes tornar um cabelo branco ou preto.

[37] Seja, porém, a tua palavra: Sim, sim; não, não. O que disto passar vem do maligno.

Da vingança
Lucas 6.27-30

[38] Ouvistes que foi dito: Olho por olho, dente por dente.

[39] Eu, porém, vos digo: não resistais ao perverso; mas, a qualquer que te ferir na face direita, volta-lhe também a outra;

[40] e, ao que quer demandar contigo e tirar-te a túnica, deixa-lhe também a capa.

[41] Se alguém te obrigar a andar uma milha, vai com ele duas.

[42] Dá a quem te pede e não voltes as costas ao que deseja que lhe emprestes.

Do amor ao próximo
Lucas 6.32-36

[43] Ouvistes que foi dito: Amarás o teu próximo e odiarás o teu inimigo.

[44] Eu, porém, vos digo: amai os vossos inimigos e orai pelos que vos perseguem;

[45] para que vos torneis filhos do vosso Pai celeste, porque ele faz nascer o seu sol sobre maus e bons e vir chuvas sobre justos e injustos.

[35] Ani na ziemię, gdyż jest podnóżkiem stóp jego, ani na Jerozolimę, gdyż jest miastem wielkiego króla;

[36] Ani na głowę swoją nie będziesz przysięgał, gdyż nie możesz uczynić nawet jednego włosa białym lub czarnym.

[37] Niechaj więc mowa wasza będzie: Tak - tak, nie - nie, bo co ponadto jest, to jest od złego.

Zemsta

[38] Słyszeliście, iż powiedziano: Oko za oko, ząb za ząb.

[39] A Ja wam powiadam: Nie sprzeciwiajcie się złemu, a jeśli cię kto uderzy w prawy policzek, nadstaw mu i drugi.

[40] A temu, kto chce się z tobą procesować i zabrać ci szatę, zostaw i płaszcz.

[41] A kto by cię przymuszał, żebyś szedł z nim jedną milę, idź z nim i dwie.

[42] Temu, kto cię prosi, daj, a od tego, który chce od ciebie pożyczyć, nie odwracaj się.

Miłość bliźniego

[43] Słyszeliście, iż powiedziano: Będziesz miłował bliźniego swego, a będziesz miał w nienawiści nieprzyjaciela swego.

[44] A Ja wam powiadam: Miłujcie nieprzyjaciół waszych i módlcie się za tych, którzy was prześladują,

[45] Abyście byli synami Ojca waszego, który jest w niebie, bo słońce jego wschodzi nad złymi i dobrymi i deszcz pada na sprawiedliwych i niesprawiedliwych.

[46] Porque, se amardes os que vos amam, que recompensa tendes? Não fazem os publicanos também o mesmo?
[47] E, se saudardes somente os vossos irmãos, que fazeis de mais? Não fazem os gentios também o mesmo?
[48] Portanto, sede vós perfeitos como perfeito é o vosso Pai celeste.

Mateus 6

A prática da justiça

[1] Guardai-vos de exercer a vossa justiça diante dos homens, com o fim de serdes vistos por eles; doutra sorte, não tereis galardão junto de vosso Pai celeste.

Como se deve dar esmolas

[2] Quando, pois, deres esmola, não toques trombeta diante de ti, como fazem os hipócritas, nas sinagogas e nas ruas, para serem glorificados pelos homens. Em verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.
[3] Tu, porém, ao dares a esmola, ignore a tua mão esquerda o que faz a tua mão direita;
[4] para que a tua esmola fique em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

Como se deve orar

[5] E, quando orardes, não sereis como os hipócritas; porque gostam de orar em pé nas sinagogas e nos cantos das praças, para serem vistos dos homens. Em verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.
[6] Tu, porém, quando orares, entra no teu quarto e, fechada a porta, orarás a teu

[46] Bo jeślibyście miłowali tylko tych, którzy was miłują, jakąż macie zapłatę? Czyż i celnicy tego nie czynią?
[47] A jeślibyście pozdrawiali tylko braci waszych, cóż osobliwego czynicie? Czyż i poganie tego nie czynią?
[48] Bądźcie wy tedy doskonali, jak Ojciec wasz niebieski doskonały jest.

Mateusza 6

Jałmużna

[1] Baczcie też, byście pobożności swojej nie wynosili przed ludźmi, aby was widziano; inaczej nie będziecie mieli zapłaty u Ojca waszego, który jest w niebie.

[2] Gdy więc dajesz jałmużnę, nie trąb przed sobą, jak to czynią obłudnicy w synagogach i na ulicach, aby ich ludzie chwalili. Zaprawdę powiadam wam: Odbierają zapłatę swoją.

[3] Ale ty, gdy dajesz jałmużnę, niechaj nie wie lewica twoja, co czyni prawica twoja,

[4] Aby twoja jałmużna była ukryta, a Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odpłaci tobie.

Modlitwa

[5] A gdy się modlicie, nie bądźcie jak obłudnicy, gdyż oni lubią modlić się, stojąc w synagogach i na rogach ulic, aby pokazać się ludziom; zaprawdę powiadam wam: Otrzymali zapłatę swoją.

[6] Ale ty, gdy się modlisz, wejdź do komory swojej, a zamknąwszy drzwi za sobą, módl

Pai, que está em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

[7] E, orando, não useis de vãs repetições, como os gentios; porque presumem que pelo seu muito falar serão ouvidos.
[8] Não vos assemelheis, pois, a eles; porque Deus, o vosso Pai, sabe o de que tendes necessidade, antes que lho peçais.

A oração dominical

Lucas 11.2-4

[9] Portanto, vós orareis assim: Pai nosso, que estás nos céus, santificado seja o teu nome;
[10] venha o teu reino; faça-se a tua vontade, assim na terra como no céu;
[11] o pão nosso de cada dia dá-nos hoje;
[12] e perdoa-nos as nossas dívidas, assim como nós temos perdoado aos nossos devedores;
[13] e não nos deixes cair em tentação; mas livra-nos do mal [pois teu é o reino, o poder e a glória para sempre. Amém]!
[14] Porque, se perdoardes aos homens as suas ofensas, também vosso Pai celeste vos perdoará;
[15] se, porém, não perdoardes aos homens [as suas ofensas], tampouco vosso Pai vos perdoará as vossas ofensas.
[16] Quando jejuardes, não vos mostreis contristados como os hipócritas; porque desfiguram o rosto com o fim de parecer aos homens que jejuam. Em verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.

się do Ojca swego, który jest w ukryciu, a Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odpłaci tobie.

[7] A modląc się, nie bądźcie wielomówni jak poganie; albowiem oni mniemają, że dla swej wielomówności będą wysłuchani.
[8] Nie bądźcie do nich podobni, gdyż wie Bóg, Ojciec wasz, czego potrzebujecie, przedtem zanim go poprosicie.

"Ojcze Nasz"

[9] A wy tak się módlcie: Ojcze nasz, któryś jest w niebie, święć się imię twoje,
[10] Przyjdź Królestwo twoje, bądź wola twoja, jak w niebie, tak i na ziemi.
[11] Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj,
[12] I odpuść nam nasze winy, jak i my odpuszczamy naszym winowajcom;
[13] I nie wódź nas na pokuszenie, ale nas zbaw ode złego; albowiem twoje jest Królestwo i moc, i chwała na wieki wieków. Amen.
[14] Bo jeśli odpuścicie ludziom ich przewinienia, odpuści i wam Ojciec wasz niebieski.
[15] A jeśli nie odpuścicie ludziom, i Ojciec wasz nie odpuści wam przewinień waszych.

Post

[16] A gdy pościcie, nie bądźcie smętni jak obłudnicy; szpecą bowiem twarze swoje, aby ludziom pokazać, że poszczą. Zaprawdę powiadam wam: Odbierają zapłatę swoją.

Como jejuar

[17] Tu, porém, quando jejuares, unge a cabeça e lava o rosto,

[18] com o fim de não parecer aos homens que jejuas, e sim ao teu Pai, em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

Os tesouros no céu

[19] Não acumuleis para vós outros tesouros sobre a terra, onde a traça e a ferrugem corroem e onde ladrões escavam e roubam;

[20] mas ajuntai para vós outros tesouros no céu, onde traça nem ferrugem corrói, e onde ladrões não escavam, nem roubam;

[21] porque, onde está o teu tesouro, aí estará também o teu coração.

A luz e as trevas

Lucas 11.34-36

[22] São os olhos a lâmpada do corpo. Se os teus olhos forem bons, todo o teu corpo será luminoso;

[23] se, porém, os teus olhos forem maus, todo o teu corpo estará em trevas. Portanto, caso a luz que em ti há sejam trevas, que grandes trevas serão!

Os dois senhores

[24] Ninguém pode servir a dois senhores; porque ou há de aborrecer-se de um e amar ao outro, ou se devotará a um e desprezará ao outro. Não podeis servir a Deus e às riquezas.

A ansiosa solicitude pela vida

Lucas 12.22-31

[25] Por isso, vos digo: não andeis ansiosos pela vossa vida, quanto ao que haveis de comer ou beber; nem pelo vosso corpo, quanto ao que haveis de vestir. Não é a

[17] Ale ty, gdy pościsz, namaść głowę swoją i umyj twarz swoją.

[18] Aby nie ludzie cię widzieli, że pościsz, lecz Ojciec twój, który jest w ukryciu, a Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odpłaci tobie.

Prawdziwy skarb

[19] Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie je mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje podkopują i kradną;

[20] Ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie podkopują i nie kradną.

[21] Albowiem gdzie jest skarb twój - tam będzie i serce twoje.

Światłość i ciemność

[22] Światłem ciała jest oko. Jeśli tedy oko twoje jest zdrowe, całe ciało twoje jasne będzie.

[23] A jeśliby oko twoje było chore, całe ciało twoje będzie ciemne. Jeśli tedy światło, które jest w tobie, jest ciemnością, sama ciemność jakaż będzie!

Nie troszczcie się

[24] Nikt nie może dwom panom służyć, gdyż albo jednego nienawidzić będzie, a drugiego miłować, albo jednego trzymać się będzie, a drugim pogardzi. Nie możecie Bogu służyć i mamonie.

[25] Dlatego powiadam wam: Nie troszczcie się o życie swoje, co będziecie jedli albo co będziecie pili, ani o ciało swoje, czym się przyodziewać będziecie. Czyż życie nie jest

vida mais do que o alimento, e o corpo, mais do que as vestes?

[26] Observai as aves do céu: não semeiam, não colhem, nem ajuntam em celeiros; contudo, vosso Pai celeste as sustenta. Porventura, não valeis vós muito mais do que as aves?

[27] Qual de vós, por ansioso que esteja, pode acrescentar um côvado ao curso da sua vida?

[28] E por que andais ansiosos quanto ao vestuário? Considerai como crescem os lírios do campo: eles não trabalham, nem fiam.

[29] Eu, contudo, vos afirmo que nem Salomão, em toda a sua glória, se vestiu como qualquer deles.

[30] Ora, se Deus veste assim a erva do campo, que hoje existe e amanhã é lançada no forno, quanto mais a vós outros, homens de pequena fé?

[31] Portanto, não vos inquieteis, dizendo: Que comeremos? Que beberemos? Ou: Com que nos vestiremos?

[32] Porque os gentios é que procuram todas estas coisas; pois vosso Pai celeste sabe que necessitais de todas elas;

[33] buscai, pois, em primeiro lugar, o seu reino e a sua justiça, e todas estas coisas vos serão acrescentadas.

[34] Portanto, não vos inquieteis com o dia de amanhã, pois o amanhã trará os seus cuidados; basta ao dia o seu próprio mal.

Mateus 7

O juízo temerário é proibido

czymś więcej niż pokarm, a ciało niż odzienie?

[26] Spójrzcie na ptaki niebieskie, że nie sieją ani żną, ani zbierają do gumien, a Ojciec wasz niebieski żywi je; czyż wy nie jesteście daleko zacniejsi niż one?

[27] A któż z was, troszcząc się, może dodać do swego wzrostu jeden łokieć?

[28] A co do odzienia, czemu się troszczycie? Przypatrzcie się liliom polnym, jak rosną; nie pracują ani przędą.

[29] A powiadam wam: Nawet Salomon w całej chwale swojej nie był tak przyodziany, jak jedna z nich.

[30] Jeśli więc Bóg tak przyodziewa trawę polną, która dziś jest, a jutro będzie w piec wrzucona, czyż nie o wiele więcej was, o małowierni?

[31] Nie troszczcie się więc i nie mówcie: Co będziemy jeść? albo: Co będziemy pić? albo: Czym się będziemy przyodziewać?

[32] Bo tego wszystkiego poganie szukają; albowiem Ojciec wasz niebieski wie, że tego wszystkiego potrzebujecie.

[33] Ale szukajcie najpierw Królestwa Bożego i sprawiedliwości jego, a wszystko inne będzie wam dodane.

[34] Nie troszczcie się więc o dzień jutrzejszy, gdyż dzień jutrzejszy będzie miał własne troski. Dosyć ma dzień swego utrapienia.

Mateusza 7

Nie sądźcie

Lucas 6.37-38,41-42

[1] Não julgueis, para que não sejais julgados.

[1] Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni.

[2] Pois, com o critério com que julgardes, sereis julgados; e, com a medida com que tiverdes medido, vos medirão também.

[2] Albowiem jakim sądem sądzicie, takim was osądzą, i jaką miarą mierzycie, taką i wam odmierzą.

[3] Por que vês tu o argueiro no olho de teu irmão, porém não reparas na trave que está no teu próprio?

[3] A czemu widzisz źdźbło w oku brata swego, a belki w oku swoim nie dostrzegasz?

[4] Ou como dirás a teu irmão: Deixa-me tirar o argueiro do teu olho, quando tens a trave no teu?

[4] Albo jak powiesz bratu swemu: Pozwól, że wyjmę źdźbło z oka twego, a oto belka jest w oku twoim?

[5] Hipócrita! Tira primeiro a trave do teu olho e, então, verás claramente para tirar o argueiro do olho de teu irmão.

[5] Obłudniku, wyjmij najpierw belkę z oka swego, a wtedy przejrzysz, aby wyjąć źdźbło z oka brata swego.

Não deis o que é santo aos cães

[6] Não deis aos cães o que é santo, nem lanceis ante os porcos as vossas pérolas, para que não as pisem com os pés e, voltando-se, vos dilacerem.

[6] Nie dawajcie psom tego, co święte, i nie rzucajcie pereł swoich przed wieprze, by ich snadź nie podeptały nogami swymi i obróciwszy się, nie rozszarpały was.

Jesus incita a orar

Lucas 11.9-13

Zachęta do modlitwy

[7] Pedi, e dar-se-vos-á; buscai e achareis; batei, e abrir-se-vos-á.

[7] Proście, a będzie wam dane, szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a otworzą wam.

[8] Pois todo o que pede recebe; o que busca encontra; e, a quem bate, abrir-se-lhe-á.

[8] Każdy bowiem, kto prosi, otrzymuje, a kto szuka, znajduje, a kto kołacze, temu otworzą.

[9] Ou qual dentre vós é o homem que, se porventura o filho lhe pedir pão, lhe dará pedra?

[9] Czy jest między wami taki człowiek, który, gdy go syn będzie prosił o chleb, da mu kamień?

[10] Ou, se lhe pedir um peixe, lhe dará uma cobra?

[10] Albo, gdy go będzie prosił o rybę, da mu węża?

[11] Ora, se vós, que sois maus, sabeis dar boas dádivas aos vossos filhos, quanto mais vosso Pai, que está nos céus, dará boas coisas aos que lhe pedirem?

[11] Jeśli tedy wy, będąc złymi, potraficie dawać dobre dary dzieciom swoim, o ileż więcej Ojciec wasz, który jest w niebie, da dobre rzeczy tym, którzy go proszą.

[12] Tudo quanto, pois, quereis que os homens vos façam, assim fazei-o vós também a eles; porque esta é a Lei e os Profetas.

As duas estradas
Lucas 13.24

[13] Entrai pela porta estreita (larga é a porta, e espaçoso, o caminho que conduz para a perdição, e são muitos os que entram por ela),

[14] porque estreita é a porta, e apertado, o caminho que conduz para a vida, e são poucos os que acertam com ela.

Os falsos profetas

[15] Acautelai-vos dos falsos profetas, que se vos apresentam disfarçados em ovelhas, mas por dentro são lobos roubadores.

[16] Pelos seus frutos os conhecereis. Colhem-se, porventura, uvas dos espinheiros ou figos dos abrolhos?

[17] Assim, toda árvore boa produz bons frutos, porém a árvore má produz frutos maus.

[18] Não pode a árvore boa produzir frutos maus, nem a árvore má produzir frutos bons.

[19] Toda árvore que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

[20] Assim, pois, pelos seus frutos os conhecereis.

[21] Nem todo o que me diz: SENHOR, SENHOR! entrará no reino dos céus, mas aquele que faz a vontade de meu Pai, que está nos céus.

[12] A więc wszystko, cobyście chcieli, aby wam ludzie czynili, to i wy im czyńcie; taki bowiem jest zakon i prorocy.

Dwie drogi

[13] Wchodźcie przez ciasną bramę; albowiem szeroka jest brama i przestronna droga, która wiedzie na zatracenie, a wielu jest takich, którzy przez nią wchodzą.

[14] A ciasna jest brama i wąska droga, która prowadzi do żywota; i niewielu jest tych, którzy ją znajdują.

Drzewo i jego owoc

[15] Strzeżcie się fałszywych proroków, którzy przychodzą do was w odzieniu owczym, wewnątrz zaś są wilkami drapieżnymi!

[16] Po ich owocach poznacie ich. Czyż zbierają winogrona z cierni albo z ostu figi?

[17] Tak każde dobre drzewo wydaje dobre owoce, ale złe drzewo wydaje złe owoce.

[18] Nie może dobre drzewo rodzić złych owoców, ani złe drzewo rodzić dobrych owoców.

[19] Każde drzewo, które nie wydaje dobrego owocu, wycina się i rzuca w ogień.

[20] Tak więc po owocach poznacie ich.

Słowa a czyny

[21] Nie każdy, kto do mnie mówi: Panie, Panie, wejdzie do Królestwa Niebios; lecz tylko ten, kto pełni wolę Ojca mojego, który jest w niebie.

[22] Muitos, naquele dia, hão de dizer-me: SENHOR, SENHOR! Porventura, não temos nós profetizado em teu nome, e em teu nome não expelimos demônios, e em teu nome não fizemos muitos milagres?
[23] Então, lhes direi explicitamente: nunca vos conheci. Apartai-vos de mim, os que praticais a iniqüidade.

Os dois fundamentos
Lucas 6.46-49

[24] Todo aquele, pois, que ouve estas minhas palavras e as pratica será comparado a um homem prudente que edificou a sua casa sobre a rocha;
[25] e caiu a chuva, transbordaram os rios, sopraram os ventos e deram com ímpeto contra aquela casa, que não caiu, porque fora edificada sobre a rocha.
[26] E todo aquele que ouve estas minhas palavras e não as pratica será comparado a um homem insensato que edificou a sua casa sobre a areia;
[27] e caiu a chuva, transbordaram os rios, sopraram os ventos e deram com ímpeto contra aquela casa, e ela desabou, sendo grande a sua ruína.

O fim do sermão do monte

[28] Quando Jesus acabou de proferir estas palavras, estavam as multidões maravilhadas da sua doutrina;
[29] porque ele as ensinava como quem tem autoridade e não como os escribas.

[22] W owym dniu wielu mi powie: Panie, Panie, czyż nie prorokowaliśmy w imieniu twoim i w imieniu twoim nie wypędzaliśmy demonów, i w imieniu twoim nie czyniliśmy wielu cudów?
[23] A wtedy im powiem: Nigdy was nie znałem. Idźcie precz ode mnie wy, którzy czynicie bezprawie.

Dwa fundamenty

[24] Każdy więc, kto słucha tych słów moich i wykonuje je, będzie przyrównany do męża mądrego, który zbudował dom swój na opoce.
[25] I spadł deszcz ulewny, i wezbrały rzeki, i powiały wiatry, i uderzyły na ów dom, ale on nie runął, gdyż był zbudowany na opoce.
[26] A każdy, kto słucha tych słów moich, lecz nie wykonuje ich, przyrównany będzie do męża głupiego, który zbudował swój dom na piasku.
[27] I spadł ulewny deszcz, i wezbrały rzeki, i powiały wiatry, i uderzyły na ów dom, i runął, a upadek jego był wielki.
[28] A gdy Jezus dokończył tych słów, zdumiewały się tłumy nad nauką jego.
[29] Albowiem uczył je jako moc mający, a nie jak ich

Mateus 8

A cura de um leproso
Marcos 1.40-44; Lucas 5.12-14

[1] Ora, descendo ele do monte, grandes multidões o seguiram.

Mateusza 8

Oczyszczenie trędowatego

[1] A gdy zstąpił z góry, poszło za nim wielkie mnóstwo ludu.

[2] E eis que um leproso, tendo-se aproximado, adorou-o, dizendo: SENHOR, se quiseres, podes purificar-me.

[3] E Jesus, estendendo a mão, tocou-lhe, dizendo: Quero, fica limpo! E imediatamente ele ficou limpo da sua lepra.

[4] Disse-lhe, então, Jesus: Olha, não o digas a ninguém, mas vai mostrar-te ao sacerdote e fazer a oferta que Moisés ordenou, para servir de testemunho ao povo.

A cura do criado de um centurião
Lucas 7.1-10

[5] Tendo Jesus entrado em Cafarnaum, apresentou-se-lhe um centurião, implorando:

[6] SENHOR, o meu criado jaz em casa, de cama, paralítico, sofrendo horrivelmente.

[7] Jesus lhe disse: Eu irei curá-lo.

[8] Mas o centurião respondeu: SENHOR, não sou digno de que entres em minha casa; mas apenas manda com uma palavra, e o meu rapaz será curado.

[9] Pois também eu sou homem sujeito à autoridade, tenho soldados às minhas ordens e digo a este: vai, e ele vai; e a outro: vem, e ele vem; e ao meu servo: faze isto, e ele o faz.

[10] Ouvindo isto, admirou-se Jesus e disse aos que o seguiam: Em verdade vos afirmo que nem mesmo em Israel achei fé como esta.

[11] Digo-vos que muitos virão do Oriente e do Ocidente e tomarão lugares à mesa

[2] I oto trędowaty, przystąpiwszy, złożył mu pokłon, mówiąc: Panie, jeśli chcesz, możesz mię oczyścić.

[3] I wyciągnąwszy rękę, dotknął się go, mówiąc: Chcę, bądź oczyszczony! I natychmiast został oczyszczony z trądu.

[4] I rzekł mu Jezus: Bacz, abyś nikomu nie mówił, lecz idź, ukaż się kapłanowi i ofiaruj nakazany przez Mojżesza dar na świadectwo dla nich.

Uzdrowienie sługi setnika

[5] A gdy wszedł do Kafarnaum, przystąpił do niego setnik, prosząc go

[6] I mówiąc: Panie, sługa mój leży w domu sparaliżowany i bardzo cierpi.

[7] Rzekł mu Jezus: Przyjdę i uzdrowię go.

[8] A odpowiadając setnik rzekł: Panie, nie jestem godzien, abyś wszedł pod dach mój, ale powiedz tylko słowo, a będzie uzdrowiony sługa mój.

[9] Bo i ja jestem człowiekiem podległym władzy i mam pod sobą żołnierzy; i mówię temu: Idź, a idzie; innemu zaś: Przyjdź, a przychodzi; i słudze swemu: Czyń to, a czyni.

[10] Gdy Jezus to usłyszał, zdziwił się i rzekł do tych, którzy szli za nim: Zaprawdę powiadam wam, u nikogo w Izraelu tak wielkiej wiary nie znalazłem.

[11] A powiadam wam, że wielu przybędzie ze wschodu i zachodu, i zasiądą do stołu z

com Abraão, Isaque e Jacó no reino dos céus.

[12] Ao passo que os filhos do reino serão lançados para fora, nas trevas; ali haverá choro e ranger de dentes.

[13] Então, disse Jesus ao centurião: Vai-te, e seja feito conforme a tua fé. E, naquela mesma hora, o servo foi curado.

A cura da sogra de Pedro

Marcos 1.29-31; Lucas 4.38-39

[14] Tendo Jesus chegado à casa de Pedro, viu a sogra deste acamada e ardendo em febre.

[15] Mas Jesus tomou-a pela mão, e a febre a deixou. Ela se levantou e passou a servi-lo.

Muitas outras curas

Marcos 1.32-34; Lucas 4.40-41

[16] Chegada a tarde, trouxeram-lhe muitos endemoninhados; e ele meramente com a palavra expeliu os espíritos e curou todos os que estavam doentes;

[17] para que se cumprisse o que fora dito por intermédio do profeta Isaías: Ele mesmo tomou as nossas enfermidades e carregou com as nossas doenças.

Jesus põe à prova os que querem segui-lo

Lucas 9.57-62

[18] Vendo Jesus muita gente ao seu redor, ordenou que passassem para a outra margem.

[19] Então, aproximando-se dele um escriba, disse-lhe: Mestre, seguir-te-ei para onde quer que fores.

[20] Mas Jesus lhe respondeu: As raposas têm seus covis, e as aves do céu, ninhos; mas o Filho do Homem não tem onde reclinar a cabeça.

Abrahamem i z Izaakiem, i z Jakubem w Królestwie Niebios.

[12] Synowie Królestwa zaś będą wyrzuceni do ciemności na zewnątrz; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów.

[13] I rzekł Jezus do setnika: Idź, a jak uwierzyłeś, niech ci się stanie! I został uzdrowiony sługa w tej godzinie.

Uzdrowienie teściowej Piotra i wielu innych

[14] A gdy Jezus wszedł do domu Piotra, ujrzał teściową jego, leżącą w gorączce.

[15] I dotknął się ręki jej, i ustąpiła gorączka; ona zaś wstała i posługiwała mu.

[16] A gdy nastał wieczór, przywiedli do niego wielu opętanych, a On wypędzał duchy słowem i uzdrawiał wszystkich, którzy się źle mieli,

[17] Aby się spełniło, co przepowiedziano przez Izajasza proroka, mówiącego: On niemoce nasze wziął na siebie i choroby nasze poniósł.

Potrzeba wyrzeczeń

[18] A Jezus, widząc lud wokół siebie, kazał przeprawić się na drugą stronę.

[19] I przystąpił jeden z uczonych w Piśmie, i rzekł do niego: Nauczycielu, pójdę za tobą, dokądkolwiek pójdziesz.

[20] I rzekł mu Jezus: Lisy mają jamy i ptaki niebieskie gniazda, ale Syn Człowieczy nie ma, gdzie by głowę skłonił.

[21] E outro dos discípulos lhe disse: SENHOR, permite-me ir primeiro sepultar meu pai.

[22] Replicou-lhe, porém, Jesus: Segue-me, e deixa aos mortos o sepultar os seus próprios mortos.

Jesus acalma uma tempestade

Marcos 4.35-41; Lucas 8.22-25

[23] Então, entrando ele no barco, seus discípulos o seguiram.

[24] E eis que sobreveio no mar uma grande tempestade, de sorte que o barco era varrido pelas ondas. Entretanto, Jesus dormia.

[25] Mas os discípulos vieram acordá-lo, clamando: SENHOR, salva-nos! Perecemos!

[26] Perguntou-lhes, então, Jesus: Por que sois tímidos, homens de pequena fé? E, levantando-se, repreendeu os ventos e o mar; e fez-se grande bonança.

[27] E maravilharam-se os homens, dizendo: Quem é este que até os ventos e o mar lhe obedecem?

A cura de dois endemoninhados gadarenos

Marcos 5.1-20; Lucas 8.26-39

[28] Tendo ele chegado à outra margem, à terra dos gadarenos, vieram-lhe ao encontro dois endemoninhados, saindo dentre os sepulcros, e a tal ponto furiosos, que ninguém podia passar por aquele caminho.

[29] E eis que gritaram: Que temos nós contigo, ó Filho de Deus! Vieste aqui atormentar-nos antes do tempo?

[30] Ora, andava pastando, não longe deles, uma grande manada de porcos.

[21] A drugi z uczniów rzekł do niego: Panie, pozwól mi wpierw odejść i pogrzebać ojca mojego.

[22] Ale Jezus rzekł mu: Pójdź za mną, a umarli niechaj grzebią umarłych swoich.

Uciszenie burzy

[23] A gdy wsiadł do łodzi, poszli za nim uczniowie jego.

[24] I oto nawałnica wielka powstała na morzu tak, że fale łódź przykrywały. On zaś spał.

[25] I podszedłszy do niego zbudzili go słowami: Panie, ratuj, giniemy!

[26] A On rzekł do nich: Czemu jesteście bojaźliwi, małowierni? Potem wstał, zgromił wiatry i morze i nastała wielka cisza.

[27] Ludzie zaś dziwili się, mówiąc: Kim jest Ten, że nawet wiatry i morze są mu posłuszne?

Uzdrowienie dwóch opętanych

[28] A gdy przybył na drugą stronę, do krainy Gadareńczyków, zabiegli mu drogę dwaj opętani, wychodzący z grobów, bardzo groźni, tak iż nikt nie mógł przechodzić tą drogą.

[29] I poczęli krzyczeć tymi słowy: Cóż my mamy z tobą, Synu Boży? Przyszedłeś tu przed czasem dręczyć nas?

[30] A opodal od nich była wielka trzoda pasących się świń.

[31] Então, os demônios lhe rogavam: Se nos expeles, manda-nos para a manada de porcos.

[32] Pois ide, ordenou-lhes Jesus. E eles, saindo, passaram para os porcos; e eis que toda a manada se precipitou, despenhadeiro abaixo, para dentro do mar, e nas águas pereceram.

[33] Fugiram os porqueiros e, chegando à cidade, contaram todas estas coisas e o que acontecera aos endemoninhados.

[34] Então, a cidade toda saiu para encontrar-se com Jesus; e, vendo-o, lhe rogaram que se retirasse da terra deles.

[31] Tedy go demony prosiły, mówiąc: Jeśli nas wypędzasz, to poślij nas w tę trzodę świń.

[32] I rzekł im: Idźcie! A one wyszedłszy, weszły w świnie. I oto cała trzoda ruszyła pędem po urwisku do morza i zginęła w wodach.

[33] A pasterze uciekli i poszedłszy do miasta, opowiedzieli wszystko, także i to, co się stało z opętanymi.

[34] Wtedy całe miasto wyszło na spotkanie Jezusa, a ujrzawszy go, prosili, aby odszedł z ich krainy.

Mateus 9

A cura de um paralítico em Cafarnaum

Marcos 2.1-12; Lucas 5.17-26

[1] Entrando Jesus num barco, passou para o outro lado e foi para a sua própria cidade.

[2] E eis que lhe trouxeram um paralítico deitado num leito. Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Tem bom ânimo, filho; estão perdoados os teus pecados.

[3] Mas alguns escribas diziam consigo: Este blasfema.

[4] Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse: Por que cogitais o mal no vosso coração?

[5] Pois qual é mais fácil? Dizer: Estão perdoados os teus pecados, ou dizer: Levanta-te e anda?

[6] Ora, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse, então, ao

Mateusza 9

Uzdrowienie sparaliżowanego

[1] I wstąpiwszy do łodzi, przeprawił się na drugi brzeg i przybył do swego miasta.

[2] I oto przynieśli mu sparaliżowanego, leżącego na łożu. A gdy Jezus ujrzał wiarę ich, rzekł do sparaliżowanego: Ufaj, synu, odpuszczone są grzechy twoje.

[3] A oto niektórzy z uczonych w Piśmie pomyśleli sobie: Ten bluźni.

[4] Ale Jezus przejrzawszy ich myśli, rzekł: Dlaczego myślicie źle w sercach swoich?

[5] Cóż bowiem jest łatwiej, czy rzec: Odpuszczone są grzechy twoje, czy rzec: Wstań i chodź?

[6] Lecz abyście wiedzieli, że Syn Człowieczy ma moc na ziemi odpuszczać grzechy -

paralítico: Levanta-te, toma o teu leito e vai para tua casa.

[7] E, levantando-se, partiu para sua casa.

[8] Vendo isto, as multidões, possuídas de temor, glorificaram a Deus, que dera tal autoridade aos homens.

A vocação de Mateus

Marcos 2.13-14; Lucas 5.27-28

[9] Partindo Jesus dali, viu um homem chamado Mateus sentado na coletoria e disse-lhe: Segue-me! Ele se levantou e o seguiu.

Jesus come com pecadores

Marcos 2.15-17; Lucas 5.29-32

[10] E sucedeu que, estando ele em casa, à mesa, muitos publicanos e pecadores vieram e tomaram lugares com Jesus e seus discípulos.

[11] Ora, vendo isto, os fariseus perguntavam aos discípulos: Por que come o vosso Mestre com os publicanos e pecadores?

[12] Mas Jesus, ouvindo, disse: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes.

[13] Ide, porém, e aprendei o que significa: Misericórdia quero e não holocaustos; pois não vim chamar justos, e sim pecadores [ao arrependimento].

Do jejum

Marcos 2.18-22; Lucas 5.33-39

[14] Vieram, depois, os discípulos de João e lhe perguntaram: Por que jejuamos nós, e os fariseus [muitas vezes], e teus discípulos não jejuam?

[15] Respondeu-lhes Jesus: Podem, acaso, estar tristes os convidados para o casamento, enquanto o noivo está com

rzekł do sparaliżowanego: Wstań, weź łoże swoje i idź do domu swego!

[7] Wstał tedy i odszedł do domu swego.

[8] A gdy to ujrzały tłumy, przelękły się i uwielbiły Boga, który dał ludziom taką moc.

Powołanie Mateusza

[9] I odchodząc stamtąd, ujrzał Jezus człowieka, siedzącego przy cle, imieniem Mateusz, i rzekł do niego: Pójdź za mną. A on wstał i poszedł za nim.

[10] A gdy Jezus siedział w domu za stołem, wielu celników i grzeszników przyszło, i przysiedli się do Jezusa i uczniów jego.

[11] Co widząc faryzeusze, mówili do uczniów jego: Dlaczego Nauczyciel wasz jada z celnikami i grzesznikami?

[12] A gdy [Jezus] to usłyszał, rzekł: Nie potrzebują zdrowi lekarza, lecz ci, co się źle mają.

[13] Idźcie i nauczcie się, co to znaczy: Miłosierdzia chcę, a nie ofiary. Nie przyszedłem bowiem wzywać sprawiedliwych, lecz grzeszników.

Sprawa postu

[14] Wtedy przyszli do niego uczniowie Jana i pytali: Dlaczego my i faryzeusze pościmy, a uczniowie twoi nie poszczą?

[15] I rzekł im Jezus: Czyż mogą goście weselni się smucić, dopóki z nimi jest oblubieniec? Nastaną jednak dni, gdy

eles? Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo, e nesses dias hão de jejuar.

16 Ninguém põe remendo de pano novo em veste velha; porque o remendo tira parte da veste, e fica maior a rotura.

17 Nem se põe vinho novo em odres velhos; do contrário, rompem-se os odres, derrama-se o vinho, e os odres se perdem. Mas põe-se vinho novo em odres novos, e ambos se conservam.

O pedido de um chefe

Marcos 5.21-24a; Lucas 8.40-42a

18 Enquanto estas coisas lhes dizia, eis que um chefe, aproximando-se, o adorou e disse: Minha filha faleceu agora mesmo; mas vem, impõe a mão sobre ela, e viverá.

A cura de uma mulher enferma

Marcos 5.24b-34; Lucas 8.42b-48

19 E Jesus, levantando-se, o seguia, e também os seus discípulos.

20 E eis que uma mulher, que durante doze anos vinha padecendo de uma hemorragia, veio por trás dele e lhe tocou na orla da veste;

21 porque dizia consigo mesma: Se eu apenas lhe tocar a veste, ficarei curada.

22 E Jesus, voltando-se e vendo-a, disse: Tem bom ânimo, filha, a tua fé te salvou. E, desde aquele instante, a mulher ficou sã.

A ressurreição da filha de Jairo

Marcos 5.35-43; Lucas 8.49-56

oblubieniec zostanie im zabrany, a wtedy pościć będą.

16 A nikt nie wstawia w starą szatę łaty z sukna nowego, bo taka łata ściąga cały materiał i rozdarcie staje się gorsze.

17 I nie wlewają wina młodego do starych bukłaków, bo inaczej bukłaki pękają, wino wycieka, a bukłaki niszczeją. Ale młode wino wlewa się do nowych bukłaków, a wtedy zachowuje się jedno i drugie.

Wskrzeszenie córki Jaira i uzdrowienie niewiasty

18 Gdy to do nich mówił, oto pewien przełożony [synagogi] przyszedł, złożył mu pokłon i rzekł: Córka moja dopiero co skonała, lecz pójdź, połóż na nią swą rękę, a ożyje.

19 I wstał Jezus, i poszedł za nim wraz z uczniami swymi.

20 A oto niewiasta, która od dwunastu lat cierpiała na krwotok, podeszła z tyłu i dotknęła się kraju szaty jego.

21 Mówiła bowiem do siebie: Bylebym się tylko dotknęła szaty jego, będę uzdrowiona.

22 A Jezus, obróciwszy się i ujrzawszy ją, rzekł: Ufaj, córko, wiara twoja uzdrowiła cię. I od tej chwili niewiasta była uzdrowiona.

[23] Tendo Jesus chegado à casa do chefe e vendo os tocadores de flauta e o povo em alvoroço, disse:

[24] Retirai-vos, porque não está morta a menina, mas dorme. E riam-se dele.

[25] Mas, afastado o povo, entrou Jesus, tomou a menina pela mão, e ela se levantou.

[26] E a fama deste acontecimento correu por toda aquela terra.

A cura de dois cegos

[27] Partindo Jesus dali, seguiram-no dois cegos, clamando: Tem compaixão de nós, Filho de Davi!

[28] Tendo ele entrado em casa, aproximaram-se os cegos, e Jesus lhes perguntou: Credes que eu posso fazer isso? Responderam-lhe: Sim, SENHOR!

[29] Então, lhes tocou os olhos, dizendo: Faça-se-vos conforme a vossa fé.

[30] E abriram-se-lhes os olhos. Jesus, porém, os advertiu severamente, dizendo: Acautelai-vos de que ninguém o saiba.

[31] Saindo eles, porém, divulgaram-lhe a fama por toda aquela terra.

A cura de um mudo endemoninhado. A blasfêmia dos fariseus

[32] Ao retirarem-se eles, foi-lhe trazido um mudo endemoninhado.

[33] E, expelido o demônio, falou o mudo; e as multidões se admiravam, dizendo: Jamais se viu tal coisa em Israel!

[23] A gdy przyszedł Jezus do domu przełożonego i ujrzał flecistów oraz zgiełkliwy tłum,

[24] Rzekł: Odejdźcie, bo nie umarła dziewczynka, lecz śpi. I naśmiewali się z niego.

[25] A gdy wygnano tłum, wszedł i ujął ją za rękę, i wstała dziewczynka.

[26] I rozeszła się wieść o tym po całej tamtej okolicy.

Uzdrowienie dwóch ślepych

[27] A gdy Jezus odchodził stamtąd, szli za nim dwaj ślepi, wołając i mówiąc: Zmiłuj się nad nami, Synu Dawida!

[28] A gdy wszedł do domu, przyszli do niego ci ślepi. I rzekł im Jezus: Czy wierzycie, że mogę to uczynić? Rzekli mu: Tak jest, Panie!

[29] Wtedy dotknął ich oczu, mówiąc: Według wiary waszej niechaj się wam stanie.

[30] I otworzyły się ich oczy; a Jezus przykazał im surowo, mówiąc: Baczcie, aby nikt się o tym nie dowiedział!

[31] A oni wyszedłszy, rozsławili imię jego po całej okolicy.

Uzdrowienie opętanego niemowy

[32] A gdy oni wychodzili, przyprowadzono do niego niemowę, opętanego przez demona.

[33] A gdy demon został wypędzony, niemy przemówił. I zdumiał się lud, i mówił: Nigdy coś podobnego nie pokazało się w Izraelu.

[34] Mas os fariseus murmuravam: Pelo maioral dos demônios é que expele os demônios.

Jesus ia por toda parte fazendo o bem. A seara e os trabalhadores

[35] E percorria Jesus todas as cidades e povoados, ensinando nas sinagogas, pregando o evangelho do reino e curando toda sorte de doenças e enfermidades.

[36] Vendo ele as multidões, compadeceu-se delas, porque estavam aflitas e exaustas como ovelhas que não têm pastor.

[37] E, então, se dirigiu a seus discípulos: A seara, na verdade, é grande, mas os trabalhadores são poucos.

[38] Rogai, pois, ao SENHOR da seara que mande trabalhadores para a sua seara.

Mateus 10

A escolha dos doze apóstolos
Os seus nomes

Marcos 3.13-19; Lucas 6.12-16

[1] Tendo chamado os seus doze discípulos, deu-lhes Jesus autoridade sobre espíritos imundos para os expelir e para curar toda sorte de doenças e enfermidades.

[2] Ora, os nomes dos doze apóstolos são estes: primeiro, Simão, por sobrenome Pedro, e André, seu irmão; Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão;

[3] Filipe e Bartolomeu; Tomé e Mateus, o publicano; Tiago, filho de Alfeu, e Tadeu;

[4] Simão, o Zelote, e Judas Iscariotes, que foi quem o traiu.

As instruções para os doze

Marcos 6.7-11; Lucas 9.1-5

[34] Faryzeusze zaś mówili: Mocą księcia demonów wypędza demony.

[35] I obchodził Jezus wszystkie miasta i wioski, nauczał w ich synagogach i zwiastował ewangelię o Królestwie, i uzdrawiał wszelką chorobę i wszelką niemoc.

Jezus lituje się nad ludem

[36] A widząc lud, użalił się nad nim, gdyż był utrudzony i opuszczony jak owce, które nie mają pasterza.

[37] Wtedy rzekł uczniom swoim: Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało.

[38] Proście więc Pana żniwa, aby wyprawił robotników na

Mateusza 10

Powołanie dwunastu apostołów

[1] I przywołał dwunastu uczniów swoich, i dał im moc nad duchami nieczystymi, aby je wyganiali i aby uzdrawiali wszelką chorobę i wszelką niemoc.

[2] A te są imiona dwunastu apostołów: pierwszy Szymon, którego zwano Piotrem, i Andrzej, brat jego, i Jakub, syn Zebedeusza, oraz Jan, brat jego,

[3] Filip i Bartłomiej, Tomasz i Mateusz, celnik, Jakub, syn Alfeusza, i Tadeusz,

[4] Szymon Kananejczyk i Judasz Iskariot, ten, który go też wydał.

Misja apostołów

[5] A estes doze enviou Jesus, dando-lhes as seguintes instruções: Não tomeis rumo aos gentios, nem entreis em cidade de samaritanos;
[6] mas, de preferência, procurai as ovelhas perdidas da casa de Israel;
[7] e, à medida que seguirdes, pregai que está próximo o reino dos céus.

[8] Curai enfermos, ressuscitai mortos, purificai leprosos, expeli demônios; de graça recebestes, de graça dai.

[9] Não vos provereis de ouro, nem de prata, nem de cobre nos vossos cintos;
[10] nem de alforje para o caminho, nem de duas túnicas, nem de sandálias, nem de bordão; porque digno é o trabalhador do seu alimento.

[11] E, em qualquer cidade ou povoado em que entrardes, indagai quem neles é digno; e aí ficai até vos retirardes.

[12] Ao entrardes na casa, saudai-a;
[13] se, com efeito, a casa for digna, venha sobre ela a vossa paz; se, porém, não o for, torne para vós outros a vossa paz.
[14] Se alguém não vos receber, nem ouvir as vossas palavras, ao sairdes daquela casa ou daquela cidade, sacudi o pó dos vossos pés.
[15] Em verdade vos digo que menos rigor haverá para Sodoma e Gomorra, no Dia do Juízo, do que para aquela cidade.

As admoestações

[5] Tych dwunastu posłał Jezus, rozkazując im i mówiąc: Na drogę pogan nie wkraczajcie i do miasta Samarytan nie wchodźcie.
[6] Ale raczej idźcie do owiec, które zginęły z domu Izraela.
[7] A idąc, głoście wieść: Przybliżyło się Królestwo Niebios.
[8] Chorych uzdrawiajcie, umarłych wskrzeszajcie, trędowatych oczyszczajcie, demony wyganiajcie; darmo wzięliście, darmo dawajcie.
[9] Nie miejcie w trzosach swoich złota ani srebra, ani miedzi,

[10] Ani torby podróżnej, ani dwu sukien, ani sandałów, ani laski; albowiem godzien jest robotnik wyżywienia swego.

[11] A do któregokolwiek miasta lub wioski wejdziecie, dowiadujcie się, kto jest w nim godzien, i tam pozostańcie aż do swego odejścia.
[12] A wchodząc w dom, pozdrówcie go!
[13] A jeśli to dom godzien, niech zstąpi nań pokój wasz, a gdyby nie był godzien, niech pokój wasz wróci do was.
[14] I gdyby kto was nie przyjął i nie słuchał słów waszych, wychodząc z domu lub z miasta onego, strząśnijcie proch z nóg swoich.
[15] Zaprawdę powiadam wam: Lżej będzie w dzień sądu ziemi sodomskiej i gomorskiej niż temu miastu.

Prześladowania

[16] Eis que eu vos envio como ovelhas para o meio de lobos; sede, portanto, prudentes como as serpentes e símplices como as pombas.

[16] Oto Ja posyłam was jak owce między wilki, bądźcie tedy roztropni jak węże i niewinni jak gołębice.

[17] E acautelai-vos dos homens; porque vos entregarão aos tribunais e vos açoitarão nas suas sinagogas;

[17] I strzeżcie się ludzi, albowiem będą was wydawać sądom i biczować w swoich synagogach.

[18] por minha causa sereis levados à presença de governadores e de reis, para lhes servir de testemunho, a eles e aos gentios.

[18] I z mego powodu zawiodą was przed namiestników i królów, abyście złożyli świadectwo przed nimi i poganami.

[19] E, quando vos entregarem, não cuideis em como ou o que haveis de falar, porque, naquela hora, vos será concedido o que haveis de dizer,

[19] A gdy was wydadzą, nie troszczcie się, jak i co macie mówić; albowiem będzie wam dane w tej godzinie, co macie mówić.

[20] visto que não sois vós os que falais, mas o Espírito de vosso Pai é quem fala em vós.

[20] Bo nie wy jesteście tymi, którzy mówią, lecz Duch Ojca waszego, który mówi w was.

[21] Um irmão entregará à morte outro irmão, e o pai, ao filho; filhos haverá que se levantarão contra os progenitores e os matarão.

[21] A wyda na śmierć brat brata i ojciec syna i powstaną dzieci przeciwko rodzicom i przyprawią ich o śmierć.

[22] Sereis odiados de todos por causa do meu nome; aquele, porém, que perseverar até ao fim, esse será salvo.

[22] I będziecie w nienawiści u wszystkich dla imienia mego, ale kto wytrwa do końca, ten będzie zbawiony.

[23] Quando, porém, vos perseguirem numa cidade, fugi para outra; porque em verdade vos digo que não acabareis de percorrer as cidades de Israel, até que venha o Filho do Homem.

[23] A gdy was prześladować będą w jednym mieście, uciekajcie do drugiego; zaprawdę powiadam wam: Zanim zdążycie obejść miasta Izraela, Syn Człowieczy przyjdzie.

Os estímulos

[24] O discípulo não está acima do seu mestre, nem o servo, acima do seu senhor.

[24] Nie jest uczeń nad mistrza ani sługa nad swego pana;

[25] Basta ao discípulo ser como o seu mestre, e ao servo, como o seu senhor. Se

[25] Wystarczy uczniowi, aby był jak jego mistrz, a sługa jak jego pan; jeśli

chamaram Belzebu ao dono da casa, quanto mais aos seus domésticos?

gospodarza Belzebubem nazwali, tym bardziej jego domowników!

Kogo się bać

26 Portanto, não os temais; pois nada há encoberto, que não venha a ser revelado; nem oculto, que não venha a ser conhecido.

26 Przeto nie bójcie się ich; albowiem nie ma nic ukrytego, co by nie miało być ujawnione, ani nic tajnego, o czym by się dowiedzieć nie miano.

27 O que vos digo às escuras, dizei-o a plena luz; e o que se vos diz ao ouvido, proclamai-o dos eirados.

27 Co mówię wam w ciemności, opowiadajcie w świetle dnia; a co słyszycie na ucho, głoście na dachach.

28 Não temais os que matam o corpo e não podem matar a alma; temei, antes, aquele que pode fazer perecer no inferno tanto a alma como o corpo.

28 I nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, ale duszy zabić nie mogą; bójcie się raczej tego, który może i duszę i ciało zniszczyć w piekle.

29 Não se vendem dois pardais por um asse? E nenhum deles cairá em terra sem o consentimento de vosso Pai.

29 Czyż nie sprzedają za grosz dwu wróbli? A jednak ani jeden z nich nie spadnie na ziemię bez woli Ojca waszego.

30 E, quanto a vós outros, até os cabelos todos da cabeça estão contados.

30 Nawet wasze włosy na głowie wszystkie są policzone.

31 Não temais, pois! Bem mais valeis vós do que muitos pardais.

31 Nie bójcie się; jesteście więcej warci niż wiele wróbli.

32 Portanto, todo aquele que me confessar diante dos homens, também eu o confessarei diante de meu Pai, que está nos céus;

32 Każdego więc, który mię wyzna przed ludźmi, i Ja wyznam przed Ojcem moim, który jest w niebie;

33 mas aquele que me negar diante dos homens, também eu o negarei diante de meu Pai, que está nos céus.

33 Ale tego, kto by się mnie zaparł przed ludźmi, i Ja się zaprę przed Ojcem moim, który jest w niebie.

As dificuldades

34 Não penseis que vim trazer paz à terra; não vim trazer paz, mas espada.

Nie pokój a miecz

34 Nie mniemajcie, że przyszedłem, przynieść pokój na ziemię; nie przyszedłem przynieść pokój, ale miecz.

35 Pois vim causar divisão entre o homem e seu pai; entre a filha e sua mãe e entre a nora e sua sogra.

35 Bo przyszedłem poróżnić człowieka z jego ojcem i córkę z jej matką, i synową z jej teściową.

[36] Assim, os inimigos do homem serão os da sua própria casa.
[37] Quem ama seu pai ou sua mãe mais do que a mim não é digno de mim; quem ama seu filho ou sua filha mais do que a mim não é digno de mim;
[38] e quem não toma a sua cruz e vem após mim não é digno de mim.
[39] Quem acha a sua vida perdê-la-á; quem, todavia, perde a vida por minha causa achá-la-á.

As recompensas

[40] Quem vos recebe a mim me recebe; e quem me recebe recebe aquele que me enviou.
[41] Quem recebe um profeta, no caráter de profeta, receberá o galardão de profeta; quem recebe um justo, no caráter de justo, receberá o galardão de justo.
[42] E quem der a beber, ainda que seja um copo de água fria, a um destes pequeninos, por ser este meu discípulo, em verdade vos digo que de modo algum perderá o seu galardão.

[36] Tak to staną się wrogami człowieka domownicy jego.
[37] Kto miłuje ojca albo matkę bardziej niż mnie, nie jest mnie godzien; i kto miłuje syna albo córkę bardziej niż mnie, nie jest mnie godzien.
[38] I kto nie bierze krzyża swego, a idzie za mną, nie jest mnie godzien.
[39] Kto stara się zachować życie swoje, straci je, a kto straci życie swoje dla mnie, znajdzie je.
[40] Kto was przyjmuje, mnie przyjmuje, a kto mnie przyjmuje, przyjmuje tego, który mnie posłał.
[41] Kto przyjmuje proroka jako proroka, otrzyma zapłatę proroka; a kto przyjmuje sprawiedliwego jako sprawiedliwego, otrzyma zapłatę sprawiedliwego.
[42] A ktokolwiek by napoił jednego z tych maluczkich tylko kubkiem zimnej wody jako ucznia, zaprawdę powiadam wam, nie straci zapłaty swojej.

Mateus 11

Jesus prega nas cidades

[1] Ora, tendo acabado Jesus de dar estas instruções a seus doze discípulos, partiu dali a ensinar e a pregar nas cidades deles.

João envia mensageiros a Jesus
Lucas 7.18-23

[2] Quando João ouviu, no cárcere, falar das obras de Cristo, mandou por seus discípulos perguntar-lhe:

Mateusza 11

[1] A gdy Jezus skończył wydawanie poleceń dwunastu uczniom swoim, odszedł stamtąd, aby nauczać i kazać w miastach ich.

Misja Jana Chrzciciela

[2] A Jan, usłyszawszy w więzieniu o czynach Chrystusa, wysłał uczniów swoich i kazał mu powiedzieć:

[3] És tu aquele que estava para vir ou havemos de esperar outro?

[4] E Jesus, respondendo, disse-lhes: Ide e anunciai a João o que estais ouvindo e vendo:

[5] os cegos vêem, os coxos andam, os leprosos são purificados, os surdos ouvem, os mortos são ressuscitados, e aos pobres está sendo pregado o evangelho.

[6] E bem-aventurado é aquele que não achar em mim motivo de tropeço.

Jesus dá testemunho de João
Lucas 7.24-35

[7] Então, em partindo eles, passou Jesus a dizer ao povo a respeito de João: Que saístes a ver no deserto? Um caniço agitado pelo vento?

[8] Sim, que saístes a ver? Um homem vestido de roupas finas? Ora, os que vestem roupas finas assistem nos palácios reais.

[9] Mas para que saístes? Para ver um profeta? Sim, eu vos digo, e muito mais que profeta.

[10] Este é de quem está escrito: Eis aí eu envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho diante de ti.

[11] Em verdade vos digo: entre os nascidos de mulher, ninguém apareceu maior do que João Batista; mas o menor no reino dos céus é maior do que ele.

[12] Desde os dias de João Batista até agora, o reino dos céus é tomado por esforço, e os que se esforçam se apoderam dele.

[3] Czy Ty jesteś tym, który ma przyjść, czy też mamy oczekiwać innego?

[4] A Jezus im odpowiedział: Idźcie i oznajmijcie Janowi, co słyszycie i widzicie:

[5] Ślepi odzyskują wzrok i chromi chodzą, trędowaci zostają oczyszczeni i głusi słyszą, umarli są wskrzeszani, a ubogim zwiastowana jest ewangelia;

[6] A błogosławiony jest ten, kto się mną nie zgorszy.

Świadectwo Jezusa o Janie Chrzcicielu

[7] A gdy ci odchodzili, zaczął Jezus mówić do tłumów o Janie: Co wyszliście oglądać na pustyni? Czy trzcinę chwiejącą się od wiatru?

[8] Ale co wyszliście oglądać? Czy człowieka w miękkie szaty odzianego? Oto ci, którzy miękkie szaty noszą, w domach królewskich mieszkają.

[9] Więc po co wyszliście? Ujrzeć proroka? Owszem, powiadam wam, nawet więcej niż proroka.

[10] To jest ten, o którym napisano: Oto Ja posyłam posłańca mego przed tobą, który przygotuje drogę twoją przed tobą.

[11] Zaprawdę powiadam wam: Nie powstał z tych, którzy z niewiast się rodzą, większy od Jana Chrzciciela, ale najmniejszy w Królestwie Niebios większy jest niż on.

[12] A od dni Jana Chrzciciela aż dotąd Królestwo Niebios doznaje gwałtu i gwałtownicy je porywają.

[13] Porque todos os Profetas e a Lei profetizaram até João.

[14] E, se o quereis reconhecer, ele mesmo é Elias, que estava para vir.

[15] Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

[16] Mas a quem hei de comparar esta geração? É semelhante a meninos que, sentados nas praças, gritam aos companheiros:

[17] Nós vos tocamos flauta, e não dançastes; entoamos lamentações, e não pranteastes.

[18] Pois veio João, que não comia nem bebia, e dizem: Tem demônio!

[19] Veio o Filho do Homem, que come e bebe, e dizem: Eis aí um glutão e bebedor de vinho, amigo de publicanos e pecadores! Mas a sabedoria é justificada por suas obras.

Ai das cidades impenitentes!

Lucas 10.13-15

[20] Passou, então, Jesus a increpar as cidades nas quais ele operara numerosos milagres, pelo fato de não se terem arrependido:

[21] Ai de ti, Corazim! Ai de ti, Betsaida! Porque, se em Tiro e em Sidom se tivessem operado os milagres que em vós se fizeram, há muito que elas se teriam arrependido com pano de saco e cinza.

[22] E, contudo, vos digo: no Dia do Juízo, haverá menos rigor para Tiro e Sidom do que para vós outras.

[23] Tu, Cafarnaum, elevar-te-ás, porventura, até ao céu? Descerás até ao inferno; porque, se em Sodoma se

[13] Albowiem wszyscy prorocy i zakon prorokowali aż do Jana;

[14] Jeżeli zaś chcecie to przyjąć, on jest Eliaszem, który miał przyjść.

[15] Kto ma uszy, niechaj słucha!

[16] A do kogo przyrównam to pokolenie? Podobne jest do dzieci, które siadają na rynku i wołają na swoich rówieśników

[17] I mówią: Graliśmy wam na flecie, a nie tańczyliście, śpiewaliśmy wam żałobne pieśni, a nie płakaliście.

[18] Albowiem przyszedł Jan, nie jadł i nie pił, a mówią: Demona ma.

[19] Przyszedł Syn Człowieczy, jadł i pił, a mówią: Oto żarłok i pijak, przyjaciel celników i grzeszników. I usprawiedliwiona została mądrość na podstawie swoich uczynków.

Jezus grozi miastom galilejskim

[20] Wtedy zaczął grozić miastom, w których dokonało się najwięcej jego cudów, że nie pokutowały.

[21] Biada tobie, Chorazynie, biada tobie, Betsaido; bo gdyby w Tyrze i Sydonie działy się te cuda, które u was się stały, dawno by w worze i popiele pokutowały.

[22] Ale powiadam wam: Lżej będzie Tyrowi i Sydonowi w dniu sądu aniżeli wam.

[23] A ty, Kafarnaum, czy aż do nieba wywyższone będziesz? Aż do piekła zostaniesz strącone, bo gdyby się w

tivessem operado os milagres que em ti se fizeram, teria ela permanecido até ao dia de hoje.

Sodomie dokonały te cuda, które się stały u ciebie, stałaby jeszcze po dzień dzisiejszy.

[24] Digo-vos, porém, que menos rigor haverá, no Dia do Juízo, para com a terra de Sodoma do que para contigo.

[24] Ale powiadam wam: Lżej będzie ziemi sodomskiej w dniu sądu aniżeli tobie.

Jesus, o Salvador dos humildes
Lucas 10.21-22

Jezus wysławia swojego Ojca

[25] Por aquele tempo, exclamou Jesus: Graças te dou, ó Pai, SENHOR do céu e da terra, porque ocultaste estas coisas aos sábios e instruídos e as revelaste aos pequeninos.

[25] W tym czasie odezwał się Jezus i rzekł: Wysławiam cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztropnymi, a objawiłeś je prostaczkom.

[26] Sim, ó Pai, porque assim foi do teu agrado.

[26] Zaprawdę, Ojcze, bo tak się tobie upodobało.

Misja Jezusa

[27] Tudo me foi entregue por meu Pai. Ninguém conhece o Filho, senão o Pai; e ninguém conhece o Pai, senão o Filho e aquele a quem o Filho o quiser revelar.

[27] Wszystko zostało mi przekazane przez Ojca mego i nikt nie zna Syna tylko Ojciec, i nikt nie zna Ojca, tylko Syn i ten, komu Syn zechce objawić.

Vinde a mim

[28] Vinde a mim, todos os que estais cansados e sobrecarregados, e eu vos aliviarei.

[28] Pójdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja wam dam ukojenie.

[29] Tomai sobre vós o meu jugo e aprendei de mim, porque sou manso e humilde de coração; e achareis descanso para a vossa alma.

[29] Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, że jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych.

[30] Porque o meu jugo é suave, e o meu fardo é leve.

[30] Albowiem jarzmo moje jest miłe, a brzemię moje lekkie.

Mateus 12

Mateusza 12

Jesus é senhor do sábado
Marcos 2.23-28; Lucas 6.1-5

Zrywanie kłosów w sabat

[1] Por aquele tempo, em dia de sábado, passou Jesus pelas searas. Ora, estando os seus discípulos com fome, entraram a colher espigas e a comer.

[1] W tym czasie szedł Jezus w sabat wśród zbóż, a uczniowie jego byli głodni i poczęli rwać kłosy i jeść.

[2] Os fariseus, porém, vendo isso, disseram-lhe: Eis que os teus discípulos fazem o que não é lícito fazer em dia de sábado.

[3] Mas Jesus lhes disse: Não lestes o que fez Davi quando ele e seus companheiros tiveram fome?

[4] Como entrou na Casa de Deus, e comeram os pães da proposição, os quais não lhes era lícito comer, nem a ele nem aos que com ele estavam, mas exclusivamente aos sacerdotes?

[5] Ou não lestes na Lei que, aos sábados, os sacerdotes no templo violam o sábado e ficam sem culpa? Pois eu vos digo:

[6] aqui está quem é maior que o templo.

[7] Mas, se vós soubésseis o que significa: Misericórdia quero e não holocaustos, não teríeis condenado inocentes.

[8] Porque o Filho do Homem é senhor do sábado.

O homem da mão ressequida

Marcos 3.1-6; Lucas 6.6-11

[9] Tendo Jesus partido dali, entrou na sinagoga deles.

[10] Achava-se ali um homem que tinha uma das mãos ressequida; e eles, então, com o intuito de acusá-lo, perguntaram a Jesus: É lícito curar no sábado?

[11] Ao que lhes respondeu: Qual dentre vós será o homem que, tendo uma ovelha, e, num sábado, esta cair numa cova, não fará todo o esforço, tirando-a dali?

[2] A gdy to ujrzeli faryzeusze, rzekli do niego: Oto uczniowie twoi czynią, czego nie wolno czynić w sabat.

[3] A On rzekł im: Czyż nie czytaliście, co uczynił Dawid, kiedy był głodny, on i ci, którzy z nim byli?

[4] Jak wszedł do Domu Bożego i jadł chleby pokładne, których nie wolno było jeść jemu ani tym, którzy z nim byli, tylko samym kapłanom?

[5] Albo czy nie czytaliście w zakonie, że w sabat kapłani w świątyni naruszają sabat, a są bez winy?

[6] Ale mówię wam, że tutaj jest coś większego niż świątynia.

[7] I gdybyście byli zrozumieli, co to jest: Miłosierdzia chcę, a nie ofiary, nie potępialibyście niewinnych.

[8] Albowiem Syn Człowieczy jest Panem sabatu.

Uzdrowienie człowieka z uschłą ręką

[9] I odszedłszy stamtąd, przyszedł do ich synagogi.

[10] A był tam człowiek, który miał uschłą rękę. I zapytali go, mówiąc: Czy wolno w sabat uzdrawiać? Chcieli go bowiem oskarżyć.

[11] A On im rzekł: Któż z was, mając jedną owcę, gdyby mu ta w sabat do dołu wpadła, to czy jej nie pochwyci i nie wyciągnie?

[12] Ora, quanto mais vale um homem que uma ovelha? Logo, é lícito, nos sábados, fazer o bem.

[13] Então, disse ao homem: Estende a mão. Estendeu-a, e ela ficou sã como a outra.

[14] Retirando-se, porém, os fariseus, conspiravam contra ele, sobre como lhe tirariam a vida.

Jesus se retira

[15] Mas Jesus, sabendo disto, afastou-se dali. Muitos o seguiram, e a todos ele curou,

[16] advertindo-lhes, porém, que o não expusessem à publicidade,

[17] para se cumprir o que foi dito por intermédio do profeta Isaías:

[18] Eis aqui o meu servo, que escolhi, o meu amado, em quem a minha alma se compraz. Farei repousar sobre ele o meu Espírito, e ele anunciará juízo aos gentios.

[19] Não contenderá, nem gritará, nem alguém ouvirá nas praças a sua voz.

[20] Não esmagará a cana quebrada, nem apagará a torcida que fumega, até que faça vencedor o juízo.

[21] E, no seu nome, esperarão os gentios.

A cura de um endemoninhado cego e mudo. A blasfêmia dos fariseus. Jesus se defende

Marcos 3.22-30; Lucas 11.14-23

[22] Então, lhe trouxeram um endemoninhado, cego e mudo; e ele o curou, passando o mudo a falar e a ver.

[12] O ileż więcej wart jest człowiek, niż owca! A zatem wolno w sabat dobrze czynić.

[13] Wtedy rzekł temu człowiekowi: Wyciągnij swoją rękę, a on wyciągnął i stała się znów zdrowa jak druga.

[14] A faryzeusze wyszedłszy, naradzali się co do niego, jakby go zgładzić.

Jezus sługą Pana

[15] A gdy się o tym Jezus dowiedział, odszedł stamtąd i szło za nim wielu, i uzdrowił ich wszystkich.

[16] I przykazał im, aby go nie ujawniali,

[17] Żeby się wypełniło, co powiedziano przez proroka Izajasza w słowach:

[18] Oto sługa mój, którego wybrałem, umiłowany mój, w którym moja dusza ma upodobanie. Złożę na niego Ducha mego, a On obwieści narodom sąd.

[19] Nie będzie się spierał i nie będzie krzyczał, i nikt na ulicach nie usłyszy głosu jego.

[20] Trzciny nadłamanej nie dołamie, a lnu tlejącego nie zagasi, dopóki nie doprowadzi do zwycięstwa sprawiedliwości.

[21] A w imieniu jego narody pokładać będą nadzieję.

Jezus odpowiada na zarzuty współpracy z szatanem

[22] Wtedy przyniesiono do niego opętanego, który był ślepy i niemy; i uzdrowił go, tak że odzyskał mowę i wzrok.

[23] E toda a multidão se admirava e dizia: É este, porventura, o Filho de Davi?

[24] Mas os fariseus, ouvindo isto, murmuravam: Este não expele demônios senão pelo poder de Belzebu, maioral dos demônios.

[25] Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse: Todo reino dividido contra si mesmo ficará deserto, e toda cidade ou casa dividida contra si mesma não subsistirá.

[26] Se Satanás expele a Satanás, dividido está contra si mesmo; como, pois, subsistirá o seu reino?

[27] E, se eu expulso demônios por Belzebu, por quem os expulsam vossos filhos? Por isso, eles mesmos serão os vossos juízes.

[28] Se, porém, eu expulso demônios pelo Espírito de Deus, certamente é chegado o reino de Deus sobre vós.

[29] Ou como pode alguém entrar na casa do valente e roubar-lhe os bens sem primeiro amarrá-lo? E, então, lhe saqueará a casa.

[30] Quem não é por mim é contra mim; e quem comigo não ajunta espalha.

[31] Por isso, vos declaro: todo pecado e blasfêmia serão perdoados aos homens; mas a blasfêmia contra o Espírito não será perdoada.

[32] Se alguém proferir alguma palavra contra o Filho do Homem, ser-lhe-á isso perdoado; mas, se alguém falar contra o Espírito Santo, não lhe será isso

[23] I zdumiony był cały lud, i mówił: Czy nie jest to Syn Dawida?

[24] A gdy to usłyszeli faryzeusze, rzekli: Ten nie wygania demonów inaczej jak tylko przez Belzebuba, księcia demonów.

[25] A Jezus, znając ich myśli, rzekł im: Każde królestwo, rozdwojone samo w sobie, pustoszeje, i żadne miasto czy dom, rozdwojony sam w sobie, nie ostoi się.

[26] A jeśli szatan szatana wygania, sam z sobą jest rozdwojony; jakże więc ostoi się królestwo jego?

[27] A jeśli Ja przez Belzebuba wyganiam demony, synowie wasi przez kogo wyganiają? Dlatego oni będą sędziami waszymi.

[28] A jeśli Ja wyganiam demony Duchem Bożym, tedy nadeszło do was Królestwo Boże.

[29] Albo jak może kto wejść do domu mocarza i jego sprzęty zagrabić, jeśli pierwej nie zwiąże mocarza; wtedy dopiero dom jego ograbi?

[30] Kto nie jest ze mną, jest przeciwko mnie, a kto ze mną nie zbiera, rozprasza.

[31] Dlatego powiadam wam: Każdy grzech i bluźnierstwo będzie ludziom odpuszczone, ale bluźnierstwo przeciw Duchowi nie będzie odpuszczone.

[32] A jeśliby ktoś rzekł słowo przeciwko Synowi Człowieczemu, będzie mu odpuszczone; ale temu, kto by mówił przeciwko Duchowi Świętemu, nie będzie

perdoado, nem neste mundo nem no porvir.

Árvores e seus frutos
Lucas 6.43-45

33 Ou fazei a árvore boa e o seu fruto bom ou a árvore má e o seu fruto mau; porque pelo fruto se conhece a árvore.

34 Raça de víboras, como podeis falar coisas boas, sendo maus? Porque a boca fala do que está cheio o coração.

35 O homem bom tira do tesouro bom coisas boas; mas o homem mau do mau tesouro tira coisas más.

36 Digo-vos que de toda palavra frívola que proferirem os homens, dela darão conta no Dia do Juízo;

37 porque, pelas tuas palavras, serás justificado e, pelas tuas palavras, serás condenado.

O sinal de Jonas
Lucas 11.29-32

38 Então, alguns escribas e fariseus replicaram: Mestre, queremos ver de tua parte algum sinal.

39 Ele, porém, respondeu: Uma geração má e adúltera pede um sinal; mas nenhum sinal lhe será dado, senão o do profeta Jonas.

40 Porque assim como esteve Jonas três dias e três noites no ventre do grande peixe, assim o Filho do Homem estará três dias e três noites no coração da terra.

41 Ninivitas se levantarão, no Juízo, com esta geração e a condenarão; porque se arrependeram com a pregação de Jonas.

odpuszczone ani w tym wieku ani w przyszłym.

33 Zasadźcie drzewo dobre, to i owoc będzie dobry, albo zasadźcie drzewo złe, to i owoc będzie zły; albowiem z owocu poznaje się drzewo.

34 Plemiona żmijowe! Jakże możecie mówić dobrze, będąc złymi? Albowiem z obfitości serca mówią usta.

35 Dobry człowiek wydobywa z dobrego skarbca dobre rzeczy, a zły człowiek wydobywa ze złego skarbca złe rzeczy.

36 A powiadam wam, że z każdego nieużytecznego słowa, które ludzie wyrzekną, zdadzą sprawę w dzień sądu.

37 Albowiem na podstawie słów twoich będziesz usprawiedliwiony i na podstawie słów twoich będziesz potępiony.

Jezus odmawia znaku z nieba

38 Wtedy odpowiedzieli mu niektórzy z uczonych w Piśmie faryzeuszów, mówiąc: Nauczycielu, chcemy widzieć od ciebie znak.

39 A On odpowiadając, rzekł im: Pokolenie złe i cudzołożne znaku żąda, ale nie otrzyma innego znaku jak tylko znak Jonasza proroka.

40 Albowiem jak Jonasz był w brzuchu wieloryba trzy dni i trzy noce, tak i Syn Człowieczy będzie w łonie ziemi trzy dni i trzy noce.

41 Mężowie z Niniwy staną na sądzie wraz z tym pokoleniem i spowodują jego potępienie, gdyż na skutek zwiastowania

E eis aqui está quem é maior do que Jonas.

Jonasza upamiętali się, a oto tutaj więcej niż Jonasz.

[42] A rainha do Sul se levantará, no Juízo, com esta geração e a condenará; porque veio dos confins da terra para ouvir a sabedoria de Salomão. E eis aqui está quem é maior do que Salomão.

[42] Królowa z Południa stanie na sądzie wraz z tym pokoleniem i potępi je; bo przybyła z krańców ziemi słuchać mądrości Salomona, a oto tutaj więcej niż Salomon.

A estratégia de Satanás

Lucas 11.24-26

Niebezpieczeństwo powierzchownego odrodzenia

[43] Quando o espírito imundo sai do homem, anda por lugares áridos procurando repouso, porém não encontra.

[43] Gdy zaś duch nieczysty wyjdzie z człowieka, wędruje po miejscach bezwodnych, szukając ukojenia, ale go nie znajduje.

[44] Por isso, diz: Voltarei para minha casa donde saí. E, tendo voltado, a encontra vazia, varrida e ornamentada.

[44] Wtedy mówi: Wrócę do domu swego, skąd wyszedłem, i przyszedłszy, zastaje go opróżnionym, wymiecionym i przyozdobionym.

[45] Então, vai e leva consigo outros sete espíritos, piores do que ele, e, entrando, habitam ali; e o último estado daquele homem torna-se pior do que o primeiro. Assim também acontecerá a esta geração perversa.

[45] Wówczas idzie i zabiera z sobą siedem duchów innych gorszych niż on, i wszedłszy mieszkają tam; i bywa końcowy stan człowieka tego gorszy niż pierwotny. Tak będzie i z tym złym pokoleniem.

A família de Jesus

Marcos 3.31-35; Lucas 8.19-21

Prawdziwa rodzina

[46] Falava ainda Jesus ao povo, e eis que sua mãe e seus irmãos estavam do lado de fora, procurando falar-lhe.

[46] A gdy On jeszcze mówił do tłumów, oto matka i bracia jego stanęli na dworze, chcąc z nim mówić.

[47] E alguém lhe disse: Tua mãe e teus irmãos estão lá fora e querem falar-te.

[47] I rzekł mu ktoś: Oto matka twoja i bracia twoi stoją na dworze i chcą z tobą mówić.

[48] Porém ele respondeu ao que lhe trouxera o aviso: Quem é minha mãe e quem são meus irmãos?

[48] A On, odpowiadając, rzekł temu, co mu to powiedział: Któż jest moją matką? I kto to bracia moi?

[49] E, estendendo a mão para os discípulos, disse: Eis minha mãe e meus irmãos.

[49] I wyciągnąwszy rękę ku uczniom swoim, rzekł: Oto matka moja i bracia moi!

[50] Porque qualquer que fizer a vontade de meu Pai celeste, esse é meu irmão, irmã e mãe.

[50] Albowiem ktokolwiek czyni wolę Ojca mojego, który jest w niebie, ten jest moim bratem i siostrą, i matką.

Mateus 13

A parábola do semeador

Marcos 4.1-9; Lucas 8.4-8

[1] Naquele mesmo dia, saindo Jesus de casa, assentou-se à beira-mar;

[2] e grandes multidões se reuniram perto dele, de modo que entrou num barco e se assentou; e toda a multidão estava em pé na praia.

[3] E de muitas coisas lhes falou por parábolas e dizia: Eis que o semeador saiu a semear.

[4] E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho, e, vindo as aves, a comeram.

[5] Outra parte caiu em solo rochoso, onde a terra era pouca, e logo nasceu, visto não ser profunda a terra.

[6] Saindo, porém, o sol, a queimou; e, porque não tinha raiz, secou-se.

[7] Outra caiu entre os espinhos, e os espinhos cresceram e a sufocaram.

[8] Outra, enfim, caiu em boa terra e deu fruto: a cem, a sessenta e a trinta por um.

[9] Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

A explicação da parábola

Marcos 4.10-20; Lucas 8.9-15

[10] Então, se aproximaram os discípulos e lhe perguntaram: Por que lhes falas por parábolas?

Mateusza 13

Podobieństwo o czworakiej roli

[1] Tego dnia wyszedł Jezus z domu i usiadł nad morzem.

[2] I zebrało się wokół niego mnóstwo ludu; dlatego wstąpił do łodzi i usiadł, a cały lud stał na brzegu.

[3] I mówił do nich wiele w podobieństwach. I rzekł: Oto wyszedł siewca, aby siać.

[4] A gdy siał, padły niektóre ziarna na drogę i przyleciało ptactwo i zjadło je.

[5] Inne zaś padły na grunt skalisty, gdzie nie miały wiele ziemi, i szybko powschodziły, gdyż gleba nie była głęboka.

[6] A gdy wzeszło słońce, zostały spieczone, a że nie miały korzenia, uschły.

[7] A inne padły między ciernie, a ciernie wyrosły i zadusiły je.

[8] Jeszcze inne padły na dobrą ziemię i wydały owoc, jedne stokrotny, drugie sześćdziesięciokrotny, a inne trzydziestokrotny.

[9] Kto ma uszy, niechaj słucha.

Znaczenie podobieństw

[10] I przystąpiwszy uczniowie, rzekli mu: Dlaczego mówisz do nich w podobieństwach?

[11] Ao que respondeu: Porque a vós outros é dado conhecer os mistérios do reino dos céus, mas àqueles não lhes é isso concedido.

[12] Pois ao que tem se lhe dará, e terá em abundância; mas, ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.

[13] Por isso, lhes falo por parábolas; porque, vendo, não vêem; e, ouvindo, não ouvem, nem entendem.

[14] De sorte que neles se cumpre a profecia de Isaías: Ouvireis com os ouvidos e de nenhum modo entendereis; vereis com os olhos e de nenhum modo percebereis.

[15] Porque o coração deste povo está endurecido, de mau grado ouviram com os ouvidos e fecharam os olhos; para não suceder que vejam com os olhos, ouçam com os ouvidos, entendam com o coração, se convertam e sejam por mim curados.

[16] Bem-aventurados, porém, os vossos olhos, porque vêem; e os vossos ouvidos, porque ouvem.

[17] Pois em verdade vos digo que muitos profetas e justos desejaram ver o que vedes e não viram; e ouvir o que ouvis e não ouviram.

[18] Atendei vós, pois, à parábola do semeador.

[19] A todos os que ouvem a palavra do reino e não a compreendem, vem o maligno e arrebata o que lhes foi semeado no coração. Este é o que foi semeado à beira do caminho.

[11] A On, odpowiadając, rzekł: Wam dane jest znać tajemnice Królestwa Niebios, ale tamtym nie jest dane.

[12] Albowiem temu, kto ma, będzie dane i obfitować będzie; a temu kto nie ma, i to, co ma, będzie odjęte.

[13] Dlatego w podobieństwach do nich mówię, bo, patrząc, nie widzą, i słuchając, nie słyszą ani nie rozumieją.

[14] I spełnia się na nich proroctwo Izajasza, które powiada: Będziecie stale słuchać, a nie będziecie rozumieli; będziecie ustawicznie patrzeć, a nie ujrzycie.

[15] Albowiem otępiało serce tego ludu, uszy ich dotknęła głuchota, oczy swe przymrużyli, żeby oczami nie widzieli ani uszami nie słyszeli, i sercem nie rozumieli, i nie nawrócili się, a Ja żebym ich nie uleczył.

[16] Ale błogosławione oczy wasze, że widzą, i uszy wasze, że słyszą,

[17] Bo zaprawdę powiadam wam: Wielu proroków i sprawiedliwych pragnęło ujrzeć to, co wy widzicie, a nie ujrzeli, i usłyszeć to, co wy słyszycie, a nie usłyszeli.

Wyjaśnienie podobieństwa o siewcy

[18] Wysłuchajcie więc podobieństwa o siewcy.

[19] Do każdego, kto słucha słowa o Królestwie i nie rozumie, przychodzi Zły i porywa to, co zasiano w jego sercu: to jest ten, kto jest posiany na drogę.

[20] O que foi semeado em solo rochoso, esse é o que ouve a palavra e a recebe logo, com alegria;

[21] mas não tem raiz em si mesmo, sendo, antes, de pouca duração; em lhe chegando a angústia ou a perseguição por causa da palavra, logo se escandaliza.

[22] O que foi semeado entre os espinhos é o que ouve a palavra, porém os cuidados do mundo e a fascinação das riquezas sufocam a palavra, e fica infrutífera.

[23] Mas o que foi semeado em boa terra é o que ouve a palavra e a compreende; este frutifica e produz a cem, a sessenta e a trinta por um.

A parábola do joio

[24] Outra parábola lhes propôs, dizendo: O reino dos céus é semelhante a um homem que semeou boa semente no seu campo;

[25] mas, enquanto os homens dormiam, veio o inimigo dele, semeou o joio no meio do trigo e retirou-se.

[26] E, quando a erva cresceu e produziu fruto, apareceu também o joio.

[27] Então, vindo os servos do dono da casa, lhe disseram: SENHOR, não semeaste boa semente no teu campo? Donde vem, pois, o joio?

[28] Ele, porém, lhes respondeu: Um inimigo fez isso. Mas os servos lhe perguntaram: Queres que vamos e arranquemos o joio?

[20] A posiany na gruncie skalistym, to ten, kto słucha słowa i zaraz z radością je przyjmuje,

[21] Ale nie ma w sobie korzenia, nadto jest niestały i gdy przychodzi ucisk lub prześladowanie dla słowa, wnet się gorszy.

[22] A posiany między ciernie, to ten, który słucha słowa, ale umiłowanie tego świata i ułuda bogactwa zaduszają słowo i plonu nie wydaje.

[23] A posiany na dobrej ziemi, to ten, kto słowa słucha i rozumie; ten wydaje owoc: jeden stokrotny, drugi sześćdziesięciokrotny, a inny trzydziestokrotny.

Podobieństwo o pszenicy i kąkolu

[24] Inne podobieństwo podał im, mówiąc: Podobne jest Królestwo Niebios do człowieka, który posiał dobre nasienie na swojej roli.

[25] A kiedy ludzie spali, przyszedł jego nieprzyjaciel i nasiał kąkolu między pszenicę, i odszedł.

[26] A gdy zboże podrosło i wydało owoc, wtedy się pokazał i kąkol.

[27] Przyszli więc słudzy gospodarza i powiedzieli mu: Panie, czy nie posiałeś dobrego nasienia na swojej roli? Skąd więc ma ona kąkol?

[28] A on im rzekł: To nieprzyjaciel uczynił. A słudzy mówią do niego: Czy chcesz więc, abyśmy poszli i wybrali go?

[29] Não! Replicou ele, para que, ao separar o joio, não arranqueis também com ele o trigo.

[30] Deixai-os crescer juntos até à colheita, e, no tempo da colheita, direi aos ceifeiros: ajuntai primeiro o joio, atai-o em feixes para ser queimado; mas o trigo, recolhei-o no meu celeiro.

A parábola do grão de mostarda

Marcos 4.30-32; Lucas 13.18-19

[31] Outra parábola lhes propôs, dizendo: O reino dos céus é semelhante a um grão de mostarda, que um homem tomou e plantou no seu campo;

[32] o qual é, na verdade, a menor de todas as sementes, e, crescida, é maior do que as hortaliças, e se faz árvore, de modo que as aves do céu vêm aninhar-se nos seus ramos.

A parábola do fermento

Lucas 13.20-21

[33] Disse-lhes outra parábola: O reino dos céus é semelhante ao fermento que uma mulher tomou e escondeu em três medidas de farinha, até ficar tudo levedado.

Por que Jesus falou por parábolas

Marcos 4.33-34

[34] Todas estas coisas disse Jesus às multidões por parábolas e sem parábolas nada lhes dizia;

[35] para que se cumprisse o que foi dito por intermédio do profeta: Abrirei em parábolas a minha boca; publicarei coisas ocultas desde a criação [do mundo].

A explicação da parábola do joio

[36] Então, despedindo as multidões, foi Jesus para casa. E, chegando-se a ele os

[29] A on odpowiada: Nie! Abyście czasem wybierając kąkol, nie powyrywali wraz z nim i pszenicy.

[30] Pozwólcie obydwom róść razem aż do żniwa. A w czasie żniwa powiem żeńcom: Zbierzcie najpierw kąkol i powiążcie go w snopki na spalenie, a pszenicę zwieźcie do mojej stodoły.

Podobieństwo o ziarnie gorczycznym i o kwasie

[31] Inne podobieństwo podał im, mówiąc: Podobne jest Królestwo Niebios do ziarnka gorczycznego, które wziąwszy człowiek, zasiał na roli swojej.

[32] Jest ono, co prawda, najmniejsze ze wszystkich nasion, ale kiedy urośnie, jest największe ze wszystkich jarzyn, i staje się drzewem, tak iż przylatują ptaki niebieskie i gnieżdżą się w gałęziach jego.

[33] Inne podobieństwo powiedział im: Podobne jest Królestwo Niebios do kwasu, który wzięła niewiasta i rozczyniła w trzech miarach mąki, aż się wszystko zakwasiło.

[34] To wszystko mówił Jezus do ludu w podobieństwach, a bez podobieństwa nic do nich nie mówił.

[35] Aby się wypełniło, co powiedziano przez proroka, gdy mówił: Otworzę w podobieństwach usta moje, wypowiem rzeczy ukryte od założenia świata.

Wyjaśnienie podobieństwa o pszenicy i kąkolu

[36] Wtedy rozpuścił lud i poszedł do domu. I przystąpili do niego uczniowie jego,

seus discípulos, disseram: Explica-nos a parábola do joio do campo.

37 E ele respondeu: O que semeia a boa semente é o Filho do Homem;

38 o campo é o mundo; a boa semente são os filhos do reino; o joio são os filhos do maligno;

39 o inimigo que o semeou é o diabo; a ceifa é a consumação do século, e os ceifeiros são os anjos.

40 Pois, assim como o joio é colhido e lançado ao fogo, assim será na consumação do século.

41 Mandará o Filho do Homem os seus anjos, que ajuntarão do seu reino todos os escândalos e os que praticam a iniqüidade

42 e os lançarão na fornalha acesa; ali haverá choro e ranger de dentes.

43 Então, os justos resplandecerão como o sol, no reino de seu Pai. Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

A parábola do tesouro escondido

44 O reino dos céus é semelhante a um tesouro oculto no campo, o qual certo homem, tendo-o achado, escondeu. E, transbordante de alegria, vai, vende tudo o que tem e compra aquele campo.

A parábola da pérola

45 O reino dos céus é também semelhante a um que negocia e procura boas pérolas;

46 e, tendo achado uma pérola de grande valor, vende tudo o que possui e a compra.

A parábola da rede

mówiąc: Wyłóż nam podobieństwo o kąkolu na roli.

37 A On odpowiadając, rzekł: Ten, który sieje dobre nasienie, to Syn Człowieczy.

38 Rola zaś, to świat, a dobre nasienie, to synowie Królestwa, kąkol zaś, to synowie Złego.

39 A nieprzyjaciel, który go posiał, to diabeł, a żniwo, to koniec świata, żeńcy zaś, to aniołowie.

40 Jak tedy zbiera się kąkol i pali w ogniu, tak będzie przy końcu świata.

41 Syn Człowieczy pośle swoich aniołów i zbiorą z Królestwa jego wszystkie zgorszenia, i tych, którzy popełniają nieprawość,

42 I wrzucą ich do pieca ognistego; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów.

43 Wtedy sprawiedliwi zajaśnieją jak słońce w Królestwie Ojca swego. Kto ma uszy, niechaj słucha!

Podobieństwo o ukrytym skarbie, o perle i o sieci

44 Podobne jest Królestwo Niebios do ukrytego w roli skarbu, który człowiek znalazł, ukrył i uradowany odchodzi, i sprzedaje wszystko, co ma, i kupuje oną rolę.

45 Dalej podobne jest Królestwo Niebios do kupca, szukającego pięknych pereł,

46 Który, gdy znalazł jedną perłę drogocenną, poszedł, sprzedał wszystko, co miał, i kupił ją.

[47] O reino dos céus é ainda semelhante a uma rede que, lançada ao mar, recolhe peixes de toda espécie.

[48] E, quando já está cheia, os pescadores arrastam-na para a praia e, assentados, escolhem os bons para os cestos e os ruins deitam fora.

[49] Assim será na consumação do século: sairão os anjos, e separarão os maus dentre os justos,

[50] e os lançarão na fornalha acesa; ali haverá choro e ranger de dentes.

Coisas novas e velhas

[51] Entendestes todas estas coisas? Responderam-lhe: Sim!

[52] Então, lhes disse: Por isso, todo escriba versado no reino dos céus é semelhante a um pai de família que tira do seu depósito coisas novas e coisas velhas.

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus

Marcos 6.1-6; Lucas 4.16-30

[53] Tendo Jesus proferido estas parábolas, retirou-se dali.

[54] E, chegando à sua terra, ensinava-os na sinagoga, de tal sorte que se maravilhavam e diziam: Donde lhe vêm esta sabedoria e estes poderes miraculosos?

[55] Não é este o filho do carpinteiro? Não se chama sua mãe Maria, e seus irmãos, Tiago, José, Simão e Judas?

[56] Não vivem entre nós todas as suas irmãs? Donde lhe vem, pois, tudo isto?

[57] E escandalizavam-se nele. Jesus, porém, lhes disse: Não há profeta sem honra, senão na sua terra e na sua casa.

[47] Dalej podobne jest Królestwo Niebios do sieci, zapuszczonej w morze i zagarniającej ryby wszelkiego rodzaju,

[48] Którą, gdy była pełna, wyciągnęli na brzeg, a usiadłszy dobre wybrali do naczyń, a złe wyrzucili.

[49] Tak będzie przy końcu świata; wyjdą aniołowie i wyłączą złych spośród sprawiedliwych,

[50] I wrzucą ich w piec ognisty; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów.

[51] Zrozumieliście to wszystko? Odpowiedzieli mu: Tak.

[52] A On rzekł do nich: Dlatego każdy uczony w Piśmie, który stał się uczniem Królestwa Niebios, podobny jest do gospodarza, który dobywa ze swego skarbca nowe i stare rzeczy.

Jezus wzgardzony w Nazarecie

[53] A gdy Jezus skończył te podobieństwa, odszedł stamtąd.

[54] A przyszedłszy w swoje ojczyste strony, nauczał w synagodze ich, tak iż się bardzo zdumiewali i mówili: Skąd ma tę mądrość i te cudowne moce?

[55] Czyż nie jest to syn cieśli? Czyż matce jego nie jest na imię Maria, a braciom jego Jakub, Józef, Szymon i Juda?

[56] A siostry jego, czyż nie są wszystkie u nas? Skąd ma tedy to wszystko?

[57] I gorszyli się z niego. A Jezus rzekł im: Nigdzie prorok nie jest pozbawiony czci, chyba tylko w ojczyźnie i w swoim domu.

[58] E não fez ali muitos milagres, por causa da incredulidade deles.

Mateus 14

A morte de João Batista
Marcos 6.14-29; Lucas 9.7-9

[1] Por aquele tempo, ouviu o tetrarca Herodes a fama de Jesus

[2] e disse aos que o serviam: Este é João Batista; ele ressuscitou dos mortos, e, por isso, nele operam forças miraculosas.

[3] Porque Herodes, havendo prendido e atado a João, o metera no cárcere, por causa de Herodias, mulher de Filipe, seu irmão;

[4] pois João lhe dizia: Não te é lícito possuí-la.

[5] E, querendo matá-lo, temia o povo, porque o tinham como profeta.

[6] Ora, tendo chegado o dia natalício de Herodes, dançou a filha de Herodias diante de todos e agradou a Herodes.

[7] Pelo que prometeu, com juramento, dar-lhe o que pedisse.

[8] Então, ela, instigada por sua mãe, disse: Dá-me, aqui, num prato, a cabeça de João Batista.

[9] Entristeceu-se o rei, mas, por causa do juramento e dos que estavam com ele à mesa, determinou que lha dessem;

[10] e deu ordens e decapitou a João no cárcere.

[11] Foi trazida a cabeça num prato e dada à jovem, que a levou a sua mãe.

[58] I nie uczynił tam wielu cudów z powodu ich niewiary.

Mateusza 14

Śmierć Jana Chrzciciela

[1] W tym czasie usłyszał tetrarcha Herod wieść o Jezusie.

[2] I rzekł sługom swoim: To jest Jan Chrzciciel; on został wzbudzony z martwych i dlatego cudowne moce działają w nim.

[3] Albowiem Herod pojmał Jana, zakuł w kajdany i wtrącił do więzienia dla Herodiady, żony Filipa, brata swego.

[4] Bo Jan mówił mu: Nie wolno ci jej mieć.

[5] I chciał go zabić, ale bał się ludu, gdyż mieli go za proroka.

[6] A gdy obchodzono urodziny Heroda, córka Herodiady tańczyła przed gośćmi i spodobała się Herodowi.

[7] Dlatego pod przysięgą obiecał dać jej to, czegokolwiek by zażądała.

[8] A ona za namową matki swej rzekła: Daj mi tu na misie głowę Jana Chrzciciela.

[9] I zasmucił się król, ale ze względu na przysięgę i współbiesiadników kazał jej dać.

[10] Posłał więc i kazał ściąć Jana w więzieniu.

[11] I przyniesiono głowę jego na misie, i dano dziewczęciu, a ono zaniosło ją matce swojej.

[12] Então, vieram os seus discípulos, levaram o corpo e o sepultaram; depois, foram e o anunciaram a Jesus.

A primeira multiplicação de pães e peixes
Marcos 6.30-44; Lucas 9.10-17; João 6.1-13

[13] Jesus, ouvindo isto, retirou-se dali num barco, para um lugar deserto, à parte; sabendo-o as multidões, vieram das cidades seguindo-o por terra.

[14] Desembarcando, viu Jesus uma grande multidão, compadeceu-se dela e curou os seus enfermos.

[15] Ao cair da tarde, vieram os discípulos a Jesus e lhe disseram: O lugar é deserto, e vai adiantada a hora; despede, pois, as multidões para que, indo pelas aldeias, comprem para si o que comer.

[16] Jesus, porém, lhes disse: Não precisam retirar-se; dai-lhes, vós mesmos, de comer.

[17] Mas eles responderam: Não temos aqui senão cinco pães e dois peixes.

[18] Então, ele disse: Trazei-mos.

[19] E, tendo mandado que a multidão se assentasse sobre a relva, tomando os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos ao céu, os abençoou. Depois, tendo partido os pães, deu-os aos discípulos, e estes, às multidões.

[20] Todos comeram e se fartaram; e dos pedaços que sobejaram recolheram ainda doze cestos cheios.

[21] E os que comeram foram cerca de cinco mil homens, além de mulheres e crianças.

Jesus anda por sobre o mar
Marcos 6.45-52; João 6.15-21

[12] I przyszli uczniowie jego, wzięli ciało i pogrzebali je, i poszedłszy, opowiedzieli Jezusowi.

Nakarmienie pięciu tysięcy

[13] Gdy Jezus o tym usłyszał, oddalił się stamtąd w łodzi na miejsce puste, na osobność. A kiedy o tym usłyszał lud, poszedł za nim z miast piechotą.

[14] I wyszedłszy, ujrzał mnóstwo ludu i zlitował się nad nimi, i uzdrowił chorych spośród nich.

[15] A gdy nastał wieczór, przystąpili do niego uczniowie jego i rzekli: Miejsce to jest puste, a godzina już późna; rozpuść więc ten lud, aby poszedł do wiosek i kupił sobie żywności.

[16] A Jezus im rzekł: Nie trzeba, żeby odchodzili, dajcie wy im jeść.

[17] Oni zaś mu powiedzieli: Mamy tutaj tylko pięć chlebów i dwie ryby.

[18] A On rzekł: Przynieście mi je tutaj.

[19] I rozkazał ludowi usiąść na trawie, wziął pięć chlebów i dwie ryby, spojrzał w niebo, pobłogosławił, potem chleby łamał i dawał uczniom, a uczniowie ludowi.

[20] I jedli wszyscy, i byli nasyceni; i zebrali z pozostałych odrobin dwanaście pełnych koszów.

[21] A tych, którzy jedli, było około pięciu tysięcy mężów oprócz niewiast i dzieci.

Jezus chodzi po morzu

[22] Logo a seguir, compeliu Jesus os discípulos a embarcar e passar adiante dele para o outro lado, enquanto ele despedia as multidões.

[23] E, despedidas as multidões, subiu ao monte, a fim de orar sozinho. Em caindo a tarde, lá estava ele, só.

[24] Entretanto, o barco já estava longe, a muitos estádios da terra, açoitado pelas ondas; porque o vento era contrário.

[25] Na quarta vigília da noite, foi Jesus ter com eles, andando por sobre o mar.

[26] E os discípulos, ao verem-no andando sobre as águas, ficaram aterrados e exclamaram: É um fantasma! E, tomados de medo, gritaram.

[27] Mas Jesus imediatamente lhes disse: Tende bom ânimo! Sou eu. Não temais!

[28] Respondendo-lhe Pedro, disse: Se és tu, SENHOR, manda-me ir ter contigo, por sobre as águas.

[29] E ele disse: Vem! E Pedro, descendo do barco, andou por sobre as águas e foi ter com Jesus.

[30] Reparando, porém, na força do vento, teve medo; e, começando a submergir, gritou: Salva-me, SENHOR!

[31] E, prontamente, Jesus, estendendo a mão, tomou-o e lhe disse: Homem de pequena fé, por que duvidaste?

[32] Subindo ambos para o barco, cessou o vento.

[33] E os que estavam no barco o adoraram, dizendo: Verdadeiramente és Filho de Deus!

Jesus em Genesaré

[22] I zaraz wymógł na uczniach, że wsiedli do łodzi i pojechali przed nim na drugi brzeg, zanim rozpuści lud.

[23] A gdy rozpuścił lud, wstąpił na górę, aby samemu się modlić. A gdy nastał wieczór, był tam sam.

[24] Tymczasem łódź miotana przez fale oddaliła się już od brzegu o wiele stadiów; wiatr bowiem był przeciwny.

[25] A o czwartej straży nocnej przyszedł do nich, idąc po morzu.

[26] Uczniowie zaś, widząc go idącego po morzu, zatrwożyli się i mówili, że to zjawa, i ze strachu krzyknęli.

[27] Ale Jezus zaraz do nich powiedział: Ufajcie, Ja jestem, nie bójcie się!

[28] A Piotr, odpowiadając mu, rzekł: Panie, jeśli to Ty jesteś, każ mi przyjść do siebie po wodzie.

[29] A On rzekł: Przyjdź. I Piotr, wyszedłszy z łodzi, szedł po wodzie i przyszedł do Jezusa.

[30] A widząc wichurę, zląkł się i, gdy zaczął tonąć, zawołał, mówiąc: Panie, ratuj mnie.

[31] A Jezus zaraz wyciągnął rękę, uchwycił go i rzekł mu: O małowierny, czemu zwątpiłeś?

[32] A gdy weszli do łodzi, wiatr ustał.

[33] A ci, którzy byli w łodzi, złożyli mu pokłon, mówiąc: Zaprawdę, Ty jesteś Synem Bożym.

Uzdrowienia w Genezaret

Marcos 6.53-56

[34] Então, estando já no outro lado, chegaram a terra, em Genesaré.

[35] Reconhecendo-o os homens daquela terra, mandaram avisar a toda a circunvizinhança e trouxeram-lhe todos os enfermos;

[36] e lhe rogavam que ao menos pudessem tocar na orla da sua veste. E todos os que tocaram ficaram sãos.

[34] A gdy się przeprawili, przybyli do ziemi Genezaret.

[35] I poznali go mężowie onej miejscowości, roznieśli wieść po całej owej okolicznej krainie, i przyniesiono do niego wszystkich, którzy się źle mieli,

[36] I prosili go, aby się mogli dotknąć szaty jego; a którzy się go dotknęli, zostali uzdrowieni.

Mateus 15

Jesus e a tradição dos anciãos. O que contamina o homem

Marcos 7.1-23

[1] Então, vieram de Jerusalém a Jesus alguns fariseus e escribas e perguntaram:

[2] Por que transgridem os teus discípulos a tradição dos anciãos? Pois não lavam as mãos, quando comem.

[3] Ele, porém, lhes respondeu: Por que transgredis vós também o mandamento de Deus, por causa da vossa tradição?

[4] Porque Deus ordenou: Honra a teu pai e a tua mãe; e: Quem maldisser a seu pai ou a sua mãe seja punido de morte.

[5] Mas vós dizeis: Se alguém disser a seu pai ou a sua mãe: É oferta ao SENHOR aquilo que poderias aproveitar de mim;

[6] esse jamais honrará a seu pai ou a sua mãe. E, assim, invalidastes a palavra de Deus, por causa da vossa tradição.

[7] Hipócritas! Bem profetizou Isaías a vosso respeito, dizendo:

[8] Este povo honra-me com os lábios, mas o seu coração está longe de mim.

Mateusza 15

Jezus odpowiada na zarzut nieprzestrzegania obrzędów

[1] Wtedy przystąpili do Jezusa faryzeusze oraz uczeni w Piśmie z Jerozolimy, mówiąc:

[2] Dlaczego uczniowie twoi przestępują naukę starszych? Nie myją bowiem rąk, gdy chleb jedzą.

[3] On zaś, odpowiadając, rzekł im: A dlaczego to wy przestępujecie przykazanie Boże dla nauki waszej?

[4] Wszak Bóg powiedział: Czcij ojca i matkę, oraz: Kto złorzeczy ojcu lub matce, niech poniesie śmierć.

[5] A wy powiadacie: Ktokolwiek by rzekł ojcu lub matce: To, co się ode mnie jako pomoc należy, jest darem na ofiarę,

[6] Nie musi czcić ani ojca swego, ani matki swojej; tak to unieważniliście słowo Boże przez naukę swoją.

[7] Obłudnicy! Dobrze prorokował o was Izajasz w słowach:

[8] Lud ten czci mnie wargami, ale serce ich daleko jest ode mnie.

[9] E em vão me adoram, ensinando doutrinas que são preceitos de homens.

[10] E, tendo convocado a multidão, lhes disse: Ouvi e entendei:

[11] não é o que entra pela boca o que contamina o homem, mas o que sai da boca, isto, sim, contamina o homem.

[12] Então, aproximando-se dele os discípulos, disseram: Sabes que os fariseus, ouvindo a tua palavra, se escandalizaram?

[13] Ele, porém, respondeu: Toda planta que meu Pai celestial não plantou será arrancada.

[14] Deixai-os; são cegos, guias de cegos. Ora, se um cego guiar outro cego, cairão ambos no barranco.

[15] Então, lhe disse Pedro: Explica-nos a parábola.

[16] Jesus, porém, disse: Também vós não entendeis ainda?

[17] Não compreendeis que tudo o que entra pela boca desce para o ventre e, depois, é lançado em lugar escuso?

[18] Mas o que sai da boca vem do coração, e é isso que contamina o homem.

[19] Porque do coração procedem maus desígnios, homicídios, adultérios, prostituição, furtos, falsos testemunhos, blasfêmias.

[20] São estas as coisas que contaminam o homem; mas o comer sem lavar as mãos não o contamina.

A mulher cananeia

Marcos 7.24-30

[9] Daremnie mi jednak cześć oddają, głosząc nauki, które są nakazami ludzkimi.

[10] I przywoławszy do siebie lud, rzekł im: Słuchajcie i zrozumiejcie.

[11] Nie to, co wchodzi do ust, kala człowieka, lecz to, co z ust wychodzi, to kala człowieka.

[12] Wtedy przystąpili uczniowie i rzekli do niego: Wiesz, że faryzeusze, usłyszawszy to słowo, zgorszyli się?

[13] A On odpowiadając rzekł: Wszelka roślina, której nie zasadził Ojciec niebieski, wykorzeniona zostanie.

[14] Zostawcie ich! Ślepi są przewodnikami ślepych, a jeśli ślepy ślepego prowadzi, obaj w dół wpadną.

[15] A odpowiadając Piotr, rzekł mu: Wyłóż nam to podobieństwo.

[16] A On rzekł: To i wy jeszcze nie rozumiecie?

[17] Czy nie rozumiecie, że wszystko, co wchodzi do ust, idzie do żołądka i na zewnątrz się wydala?

[18] Ale co z ust wychodzi, pochodzi z serca, i to kala człowieka.

[19] Z serca bowiem pochodzą złe myśli, zabójstwa, cudzołóstwa, rozpusta, kradzieże, fałszywe świadectwa, bluźnierstwa.

[20] To właśnie kala człowieka; ale jedzenie nie umytymi rękoma nie kala człowieka.

Uzdrowienie córki niewiasty kananejskiej

[21] Partindo Jesus dali, retirou-se para os lados de Tiro e Sidom.

[22] E eis que uma mulher cananéia, que viera daquelas regiões, clamava: SENHOR, Filho de Davi, tem compaixão de mim! Minha filha está horrivelmente endemoninhada.

[23] Ele, porém, não lhe respondeu palavra. E os seus discípulos, aproximando-se, rogaram-lhe: Despede-a, pois vem clamando atrás de nós.

[24] Mas Jesus respondeu: Não fui enviado senão às ovelhas perdidas da casa de Israel.

[25] Ela, porém, veio e o adorou, dizendo: SENHOR, socorre-me!

[26] Então, ele, respondendo, disse: Não é bom tomar o pão dos filhos e lançá-lo aos cachorrinhos.

[27] Ela, contudo, replicou: Sim, SENHOR, porém os cachorrinhos comem das migalhas que caem da mesa dos seus donos.

[28] Então, lhe disse Jesus: Ó mulher, grande é a tua fé! Faça-se contigo como queres. E, desde aquele momento, sua filha ficou sã.

Jesus volta para o mar da Galileia e cura muitos enfermos

[29] Partindo Jesus dali, foi para junto do mar da Galiléia; e, subindo ao monte, assentou-se ali.

[30] E vieram a ele muitas multidões trazendo consigo coxos, aleijados, cegos, mudos e outros muitos e os largaram junto aos pés de Jesus; e ele os curou.

[21] I wyszedłszy stamtąd, udał się Jezus w okolice Tyru i Sydonu.

[22] I oto niewiasta kananejska, wyszedłszy z tamtych stron, wołała, mówiąc: Zmiłuj się nade mną, Panie, Synu Dawida! Córka moja jest okrutnie dręczona przez demona.

[23] On zaś nie odpowiedział jej ani słowa. I przystąpiwszy uczniowie jego, prosili go, mówiąc: Odpraw ją, gdyż woła za nami.

[24] A On, odpowiadając, rzekł: Jestem posłany tylko do owiec zaginionych z domu Izraela.

[25] Lecz ona przyszła, złożyła mu pokłon i rzekła: Panie, pomóż mi!

[26] A On, odpowiadając, rzekł: Niedobrze jest brać chleb dzieci i rzucać szczeniętom.

[27] Ona zaś rzekła: Tak, Panie, ale i szczenięta jedzą okruchy, które spadają ze stołu panów ich.

[28] Wtedy Jezus, odpowiadając, rzekł do niej: Niewiasto, wielka jest wiara twoja; niechaj ci się stanie, jak chcesz. I uleczona została jej córka od tej godziny.

Uzdrowienie wielu chorych

[29] A gdy Jezus stamtąd odszedł, przyszedł nad Morze Galilejskie, wszedł na górę i usiadł tam.

[30] I przyszło do niego mnóstwo ludu, mając z sobą chromych, kalekich, ślepych, niemych oraz wielu innych i kładli ich u nóg jego, a On ich uzdrowił,

31 De modo que o povo se maravilhou ao ver que os mudos falavam, os aleijados recobravam saúde, os coxos andavam e os cegos viam. Então, glorificavam ao Deus de Israel.

31 Tak iż się lud zdumiewał, widząc, że niemi mówią, kalecy odzyskują zdrowie, chromi chodzą, ślepi widzą, i wielbili Boga Izraela.

A segunda multiplicação de pães e peixes
Marcos 8.1-10

Nakarmienie czterech tysięcy

32 E, chamando Jesus os seus discípulos, disse: Tenho compaixão desta gente, porque há três dias que permanece comigo e não tem o que comer; e não quero despedi-la em jejum, para que não desfaleça pelo caminho.

32 A Jezus wezwał uczniów swoich i rzekł: Żal mi tego ludu; albowiem już trzy dni są ze mną i nie mają co jeść, a Ja nie chcę ich odprawić głodnych, aby czasem w drodze nie zasłabli.

33 Mas os discípulos lhe disseram: Onde haverá neste deserto tantos pães para fartar tão grande multidão?

33 I rzekli mu uczniowie: Skądże mamy wziąć na pustkowiu tyle chleba, aby nakarmić takie mnóstwo ludu?

34 Perguntou-lhes Jesus: Quantos pães tendes? Responderam: Sete e alguns peixinhos.

34 A Jezus ich zapytał: Ile macie chlebów? A oni odpowiedzieli: Siedem i kilka rybek.

35 Então, tendo mandado o povo assentar-se no chão,

35 I kazał ludowi usiąść na ziemi.

36 tomou os sete pães e os peixes, e, dando graças, partiu, e deu aos discípulos, e estes, ao povo.

36 Wziął siedem chlebów i ryby, podziękował, łamał i dawał uczniom, a uczniowie ludowi.

37 Todos comeram e se fartaram; e, do que sobejou, recolheram sete cestos cheios.

37 I jedli wszyscy, i najedli się, i zebrali z pozostałych okruszyn siedem pełnych koszów.

38 Ora, os que comeram eram quatro mil homens, além de mulheres e crianças.

38 A tych, którzy jedli, było cztery tysiące mężów, oprócz kobiet i dzieci.

39 E, tendo despedido as multidões, entrou Jesus no barco e foi para o território de Magadã.

39 I rozpuścił lud, wszedł do łodzi i przybył w okolice Magadan.

Mateus 16

Mateusza 16

Os fariseus e os saduceus pedem um sinal do céu
Marcos 8.11-13

Jezus odmawia znaku z nieba

[1] Aproximando-se os fariseus e os saduceus, tentando-o, pediram-lhe que lhes mostrasse um sinal vindo do céu.
[2] Ele, porém, lhes respondeu: Chegada a tarde, dizeis: Haverá bom tempo, porque o céu está avermelhado;
[3] e, pela manhã: Hoje, haverá tempestade, porque o céu está de um vermelho sombrio. Sabeis, na verdade, discernir o aspecto do céu e não podeis discernir os sinais dos tempos?
[4] Uma geração má e adúltera pede um sinal; e nenhum sinal lhe será dado, senão o de Jonas. E, deixando-os, retirou-se.

O fermento dos fariseus e dos saduceus

Marcos 8.14-21

[5] Ora, tendo os discípulos passado para o outro lado, esqueceram-se de levar pão.

[6] E Jesus lhes disse: Vede e acautelai-vos do fermento dos fariseus e dos saduceus.

[7] Eles, porém, discorriam entre si, dizendo: É porque não trouxemos pão.
[8] Percebendo-o Jesus, disse: Por que discorreis entre vós, homens de pequena fé, sobre o não terdes pão?
[9] Não compreendeis ainda, nem vos lembrais dos cinco pães para cinco mil homens e de quantos cestos tomastes?
[10] Nem dos sete pães para os quatro mil e de quantos cestos tomastes?
[11] Como não compreendeis que não vos falei a respeito de pães? E sim: acautelai-vos do fermento dos fariseus e dos saduceus.

[1] I przystąpili do niego faryzeusze i saduceusze, i kusząc, prosili go, żeby im pokazał znak z nieba.
[2] A On, odpowiadając, rzekł im: Gdy nastanie wieczór, mówicie: Będzie pogoda, bo się niebo czerwieni;

[3] A rano: Dziś będzie niepogoda, bo się niebo czerwieni i jest zachmurzone. Oblicze nieba umiecie rozpoznawać, a znamion czasów nie potraficie?
[4] Ród zły i cudzołożny domaga się znaku, ale znak nie będzie mu dany, chyba tylko znak Jonasza. I opuściwszy ich, odszedł.

Jezus gani małowierność uczniów

[5] I gdy się uczniowie przeprawili na drugi brzeg, zapomnieli wziąć chleba.
[6] A Jezus rzekł im: Miejcie się na baczności i strzeżcie się kwasu faryzeuszów i saduceuszów!
[7] Oni zaś rozprawiali między sobą i mówili: Chleba nie wzięliśmy.
[8] A gdy Jezus to zauważył, rzekł: Małowierni, czemuż rozprawiacie nad tym, że chleba nie macie?
[9] Jeszcze nie rozumiecie ani nie pamiętacie tych pięciu chlebów dla pięciu tysięcy i ile koszów zebraliście?
[10] Ani tych siedmiu chlebów dla czterech tysięcy i ile koszów zebraliście?

[11] Jakżeż to jest, że nie rozumiecie, iż wam nie o chlebie mówiłem? Strzeżcie się kwasu faryzeuszów i saduceuszów.

[12] Então, entenderam que não lhes dissera que se acautelassem do fermento de pães, mas da doutrina dos fariseus e dos saduceus.

A confissão de Pedro
Marcos 8.27-30; Lucas 9.18-21

[13] Indo Jesus para os lados de Cesaréia de Filipe, perguntou a seus discípulos: Quem diz o povo ser o Filho do Homem?

[14] E eles responderam: Uns dizem: João Batista; outros: Elias; e outros: Jeremias ou algum dos profetas.

[15] Mas vós, continuou ele, quem dizeis que eu sou?

[16] Respondendo Simão Pedro, disse: Tu és o Cristo, o Filho do Deus vivo.

[17] Então, Jesus lhe afirmou: Bem-aventurado és, Simão Barjonas, porque não foi carne e sangue que to revelaram, mas meu Pai, que está nos céus.

[18] Também eu te digo que tu és Pedro, e sobre esta pedra edificarei a minha igreja, e as portas do inferno não prevalecerão contra ela.

[19] Dar-te-ei as chaves do reino dos céus; o que ligares na terra terá sido ligado nos céus; e o que desligares na terra terá sido desligado nos céus.

[20] Então, advertiu os discípulos de que a ninguém dissessem ser ele o Cristo.

Jesus prediz a sua morte e ressurreição
Marcos 8.31-33; Lucas 9.22

[21] Desde esse tempo, começou Jesus Cristo a mostrar a seus discípulos que lhe era necessário seguir para Jerusalém e

[12] Wtedy zrozumieli, że nie mówił, aby się wystrzegali kwasu chlebowego, lecz nauki faryzeuszów i saduceuszów.

Wyznanie Piotra o Jezusie

[13] A gdy Jezus przyszedł w okolice Cezarei Filipowej, pytał uczniów swoich, mówiąc: Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?

[14] A oni rzekli: Jedni za Jana Chrzciciela, inni za Eliasza, jeszcze inni za Jeremiasza albo za jednego z proroków.

[15] On im mówi: A wy za kogo mnie uważacie?

[16] A odpowiadając Szymon Piotr rzekł: Tyś jest Chrystus, Syn Boga żywego.

[17] A Jezus odpowiadając, rzekł mu: Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jonasza, bo nie ciało i krew objawiły ci to, lecz Ojciec mój, który jest w niebie.

[18] A ja ci powiadam, że ty jesteś Piotr, i na tej opoce zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne nie przemogą go.

[19] I dam ci klucze Królestwa Niebios; i cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane i w niebie, a cokolwiek rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane i w niebie.

[20] Wtedy przykazał uczniom swoim, aby nikomu nie mówili, że On jest Mesjaszem.

Jezus zapowiada swoją śmierć i zmarchwystanie

[21] Od tej pory zaczął Jezus Chrystus tłumaczyć uczniom swoim, że musi pójść do Jerozolimy, wiele wycierpieć od

sofrer muitas coisas dos anciãos, dos principais sacerdotes e dos escribas, ser morto e ressuscitado no terceiro dia.

[22] E Pedro, chamando-o à parte, começou a reprová-lo, dizendo: Tem compaixão de ti, SENHOR; isso de modo algum te acontecerá.

[23] Mas Jesus, voltando-se, disse a Pedro: Arreda, Satanás! Tu és para mim pedra de tropeço, porque não cogitas das coisas de Deus, e sim das dos homens.

O discípulo de Cristo deve levar a sua cruz

Marcos 8.34—9.1; Lucas 9.23-27

[24] Então, disse Jesus a seus discípulos: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, tome a sua cruz e siga-me.

[25] Porquanto, quem quiser salvar a sua vida perdê-la-á; e quem perder a vida por minha causa achá-la-á.

[26] Pois que aproveitará o homem se ganhar o mundo inteiro e perder a sua alma? Ou que dará o homem em troca da sua alma?

[27] Porque o Filho do Homem há de vir na glória de seu Pai, com os seus anjos, e, então, retribuirá a cada um conforme as suas obras.

[28] Em verdade vos digo que alguns há, dos que aqui se encontram, que de maneira nenhuma passarão pela morte até que vejam vir o Filho do Homem no seu reino.

Mateus 17

A transfiguração

Marcos 9.2-8; Lucas 9.28-36

starszych arcykapłanów i uczonych w Piśmie, że musi być zabity i trzeciego dnia wzbudzony z martwych.

[22] A Piotr, wziąwszy go na stronę, począł go upominać, mówiąc: Miej litość nad sobą, Panie! Nie przyjdzie to na ciebie.

[23] A On, obróciwszy się, rzekł Piotrowi: Idź precz ode mnie, szatanie! Jesteś mi zgorszeniem, bo nie myślisz o tym, co Boskie, lecz o tym, co ludzkie.

Jezus wzywa do naśladowania

[24] Wtedy Jezus rzekł do uczniów swoich: Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie i weźmie krzyż swój, i niech idzie za mną.

[25] Bo kto by chciał życie swoje zachować, utraci je, a kto by utracił życie swoje dla mnie, odnajdzie je.

[26] Albowiem cóż pomoże człowiekowi, choćby cały świat pozyskał, a na duszy swej szkodę poniósł? Albo co da człowiek w zamian za duszę swoją?

[27] Albowiem Syn Człowieczy przyjdzie w chwale Ojca swego z aniołami swymi, i wtedy odda każdemu według uczynków jego.

[28] Zaprawdę powiadam wam, że są wśród stojących tutaj tacy, którzy nie zaznają śmierci, aż ujrzą Syna Człowieczego, przychodzącego w Królestwie swoim.

Mateusza 17

Przemienienie Jezusa

[1] Seis dias depois, tomou Jesus consigo a Pedro e aos irmãos Tiago e João e os levou, em particular, a um alto monte.

[2] E foi transfigurado diante deles; o seu rosto resplandecia como o sol, e as suas vestes tornaram-se brancas como a luz.

[3] E eis que lhes apareceram Moisés e Elias, falando com ele.

[4] Então, disse Pedro a Jesus: SENHOR, bom é estarmos aqui; se queres, farei aqui três tendas; uma será tua, outra para Moisés, outra para Elias.

[5] Falava ele ainda, quando uma nuvem luminosa os envolveu; e eis, vindo da nuvem, uma voz que dizia: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo; a ele ouvi.

[6] Ouvindo-a os discípulos, caíram de bruços, tomados de grande medo.

[7] Aproximando-se deles, tocou-lhes Jesus, dizendo: Erguei-vos e não temais!

[8] Então, eles, levantando os olhos, a ninguém viram, senão Jesus.

A vinda de Elias

Marcos 9.9-13

[9] E, descendo eles do monte, ordenou-lhes Jesus: A ninguém conteis a visão, até que o Filho do Homem ressuscite dentre os mortos.

[10] Mas os discípulos o interrogaram: Por que dizem, pois, os escribas ser necessário que Elias venha primeiro?

[11] Então, Jesus respondeu: De fato, Elias virá e restaurará todas as coisas.

[12] Eu, porém, vos declaro que Elias já veio, e não o reconheceram; antes,

[1] A po sześciu dniach bierze z sobą Jezus Piotra i Jakuba, i Jana, brata jego, i prowadzi ich na wysoką górę na osobność.

[2] I został przemieniony przed nimi, i zajaśniało oblicze jego jak słońce, a szaty jego stały się białe jak światło.

[3] I oto ukazali się im: Mojżesz i Eliasz, którzy z nim rozmawiali.

[4] Na to odezwał się Piotr i rzekł do Jezusa: Panie! Dobrze nam tu być; i jeśli chcesz, rozbiję tu trzy namioty: dla ciebie jeden, dla Mojżesza jeden i dla Eliasza jeden.

[5] Gdy on jeszcze mówił, oto obłok jasny okrył ich i oto rozległ się głos z obłoku: Ten jest Syn mój umiłowany, którego sobie upodobałem, jego słuchajcie!

[6] A gdy to usłyszeli uczniowie, upadli na twarz swoją i zatrwożyli się bardzo.

[7] I przystąpił Jezus, i dotknął się ich, i rzekł: Wstańcie i nie lękajcie się!

[8] A podniósłszy oczy swe, nikogo nie widzieli, tylko Jezusa samego.

[9] A gdy schodzili z góry, przykazał im Jezus, mówiąc: Nikomu nie mówcie o tym widzeniu, aż Syn Człowieczy zostanie wskrzeszony z martwych.

[10] I pytali go uczniowie, mówiąc: Czemu więc uczeni w Piśmie powiadają, że wpierw ma przyjść Eliasz?

[11] A On, odpowiadając, rzekł: Eliasz przyjdzie i wszystko odnowi.

[12] Lecz powiadam wam, że Eliasz już przyszedł i nie poznali go, ale zrobili z nim,

fizeram com ele tudo quanto quiseram. Assim também o Filho do Homem há de padecer nas mãos deles.

co chcieli. Tak i Syn Człowieczy ucierpi od nich.

[13] Então, os discípulos entenderam que lhes falara a respeito de João Batista.

[13] Wtedy zrozumieli uczniowie, że mówił do nich o Janie Chrzcicielu.

A cura de um jovem possesso

Marcos 9.14-29; Lucas 9.37-42

Uzdrowienie epileptyka

[14] E, quando chegaram para junto da multidão, aproximou-se dele um homem, que se ajoelhou e disse:

[14] I gdy przyszli do ludu, przystąpił do niego człowiek, upadł przed nim na kolana,

[15] SENHOR, compadece-te de meu filho, porque é lunático e sofre muito; pois muitas vezes cai no fogo e outras muitas, na água.

[15] I rzekł: Panie, zmiłuj się nad synem moim, bo jest epileptykiem i źle się ma; często bowiem wpada w ogień i często w wodę.

[16] Apresentei-o a teus discípulos, mas eles não puderam curá-lo.

[16] I przywiodłem go do uczniów twoich, ale nie mogli go uzdrowić.

[17] Jesus exclamou: Ó geração incrédula e perversa! Até quando estarei convosco? Até quando vos sofrerei? Trazei-me aqui o menino.

[17] A Jezus odpowiadając, rzekł: O rodzie bez wiary i przewrotny! Jak długo będę z wami? Dokąd będę was znosił? Przywiedźcie mi go tutaj.

[18] E Jesus repreendeu o demônio, e este saiu do menino; e, desde aquela hora, ficou o menino curado.

[18] I zgromił go Jezus; i wyszedł z niego demon, i uzdrowiony został chłopiec od tej godziny.

[19] Então, os discípulos, aproximando-se de Jesus, perguntaram em particular: Por que motivo não pudemos nós expulsá-lo?

[19] Wtedy przystąpili uczniowie do Jezusa na osobności i powiedzieli: Dlaczego my nie mogliśmy go wypędzić?

[20] E ele lhes respondeu: Por causa da pequenez da vossa fé. Pois em verdade vos digo que, se tiverdes fé como um grão de mostarda, direis a este monte: Passa daqui para acolá, e ele passará. Nada vos será impossível.

[20] A On im mówi: Dla niedowiarstwa waszego. Bo zaprawdę powiadam wam, gdybyście mieli wiarę jak ziarnko gorczycy, to powiedzielibyście tej górze: Przenieś się stąd tam, a przeniesie się, i nic niemożliwego dla was nie będzie.

[21] [Mas esta casta não se expele senão por meio de oração e jejum.]

[21] Ale ten rodzaj nie wychodzi inaczej, jak tylko przez modlitwę i post.

De novo Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Marcos 9.30-32; Lucas 9.43b-45

Jezus po raz wtóry zapowiada swoją śmierć

[22] Reunidos eles na Galiléia, disse-lhes Jesus: O Filho do Homem está para ser entregue nas mãos dos homens;

[23] e estes o matarão; mas, ao terceiro dia, ressuscitará. Então, os discípulos se entristeceram grandemente.

Jesus paga imposto

[24] Tendo eles chegado a Cafarnaum, dirigiram-se a Pedro os que cobravam o imposto das duas dracmas e perguntaram: Não paga o vosso Mestre as duas dracmas?

[25] Sim, respondeu ele. Ao entrar Pedro em casa, Jesus se lhe antecipou, dizendo: Simão, que te parece? De quem cobram os reis da terra impostos ou tributo: dos seus filhos ou dos estranhos?

[26] Respondendo Pedro: Dos estranhos, Jesus lhe disse: Logo, estão isentos os filhos.

[27] Mas, para que não os escandalizemos, vai ao mar, lança o anzol, e o primeiro peixe que fisgar, tira-o; e, abrindo-lhe a boca, acharás um estáter. Toma-o e entrega-lhes por mim e por ti.

Mateus 18

O maior no reino dos céus

Marcos 9.33-37; Lucas 9.46-48

[1] Naquela hora, aproximaram-se de Jesus os discípulos, perguntando: Quem é, porventura, o maior no reino dos céus?

[2] E Jesus, chamando uma criança, colocou-a no meio deles.

[3] E disse: Em verdade vos digo que, se não vos converterdes e não vos tornardes

[22] A gdy przebywali w Galilei, rzekł im Jezus: Syn Człowieczy będzie wydany w ręce ludzi.

[23] I zabiją go, ale On trzeciego dnia będzie wskrzeszony z martwych. I zasmucili się bardzo.

Jezus płaci podatek za siebie i Piotra

[24] A gdy przyszli do Kafarnaum, przystąpili do Piotra poborcy dwudrachmowego podatku i rzekli: Nauczyciel wasz nie płaci dwu drachm?

[25] Rzecze Piotr: Owszem. A gdy wchodził do domu, uprzedził go Jezus, mówiąc: Jak ci się wydaje, Szymonie? Od kogo królowie ziemi pobierają cło lub czynsz? Od synów własnych czy od obcych?

[26] A on rzekł: Od obcych. Na to Jezus: A zatem synowie są wolni.

[27] Ale żebyśmy ich nie zgorszyli, idź nad morze, zarzuć wędkę i weź pierwszą złowioną rybę, otwórz jej pyszczek, a znajdziesz stater; tego zabierz i daj im za mnie i za siebie.

Mateusza 18

O prawdziwej wielkości

[1] W owym czasie przystąpili uczniowie do Jezusa, pytając: Kto też jest największy w Królestwie Niebios?

[2] A On, przywoławszy dziecię, postawił je wśród nich

[3] I rzekł: Zaprawdę powiadam wam, jeśli się nie nawrócicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do Królestwa Niebios.

como crianças, de modo algum entrareis no reino dos céus.

[4] Portanto, aquele que se humilhar como esta criança, esse é o maior no reino dos céus.

[5] E quem receber uma criança, tal como esta, em meu nome, a mim me recebe.

Os tropeços

Marcos 9.42-48; Lucas 17.1-2

[6] Qualquer, porém, que fizer tropeçar a um destes pequeninos que crêem em mim, melhor lhe fora que se lhe pendurasse ao pescoço uma grande pedra de moinho, e fosse afogado na profundeza do mar.

[7] Ai do mundo, por causa dos escândalos; porque é inevitável que venham escândalos, mas ai do homem pelo qual vem o escândalo!

[8] Portanto, se a tua mão ou o teu pé te faz tropeçar, corta-o e lança-o fora de ti; melhor é entrares na vida manco ou aleijado do que, tendo duas mãos ou dois pés, seres lançado no fogo eterno.

[9] Se um dos teus olhos te faz tropeçar, arranca-o e lança-o fora de ti; melhor é entrares na vida com um só dos teus olhos do que, tendo dois, seres lançado no inferno de fogo.

A parábola da ovelha perdida

Lucas 15.3-7

[10] Vede, não desprezeis a qualquer destes pequeninos; porque eu vos afirmo que os seus anjos nos céus vêem incessantemente a face de meu Pai celeste.

[4] Kto się więc uniży jak to dziecię, ten jest największy w Królestwie Niebios.

[5] A kto przyjmie jedno takie dziecię w imię moje, mnie przyjmuje.

Ostrzeżenie przed gorszeniem bliźnich

[6] Kto zaś zgorszy jednego z tych małych, którzy wierzą we mnie, lepiej będzie dla niego, aby mu zawieszono u szyi kamień młyński i utopiono go w głębi morza.

[7] Biada światu z powodu zgorszeń! Wprawdzie zgorszenia muszą przyjść, lecz biada człowiekowi, przez którego zgorszenie przychodzi.

[8] Jeżeli więc ręka twoja albo noga twoja cię gorszy, utnij ją i odrzuć od siebie; lepiej jest dla ciebie wejść do żywota kalekim lub chromym, niż mając obydwie ręce lub obydwie nogi być wrzuconym do ognia wiecznego.

[9] A jeśli cię oko twoje gorszy, wyłup je i odrzuć od siebie; lepiej jest dla ciebie z jednym okiem wejść do żywota, niż z dwojgiem oczu być wrzuconym do piekła ognistego.

[10] Baczcie, abyście nie gardzili żadnym z tych małych, bo powiadam wam, że aniołowie ich w niebie ustawicznie patrzą na oblicze Ojca mojego, który jest w niebie.

[11] [Porque o Filho do Homem veio salvar o que estava perdido.]

[12] Que vos parece? Se um homem tiver cem ovelhas, e uma delas se extraviar, não deixará ele nos montes as noventa e nove, indo procurar a que se extraviou?

[13] E, se porventura a encontra, em verdade vos digo que maior prazer sentirá por causa desta do que pelas noventa e nove que não se extraviaram.

[14] Assim, pois, não é da vontade de vosso Pai celeste que pereça um só destes pequeninos.

Como se deve tratar a um irmão culpado

[15] Se teu irmão pecar [contra ti], vai argüi-lo entre ti e ele só. Se ele te ouvir, ganhaste a teu irmão.

[16] Se, porém, não te ouvir, toma ainda contigo uma ou duas pessoas, para que, pelo depoimento de duas ou três testemunhas, toda palavra se estabeleça.

[17] E, se ele não os atender, dize-o à igreja; e, se recusar ouvir também a igreja, considera-o como gentio e publicano.

[18] Em verdade vos digo que tudo o que ligardes na terra terá sido ligado nos céus, e tudo o que desligardes na terra terá sido desligado nos céus.

[19] Em verdade também vos digo que, se dois dentre vós, sobre a terra, concordarem a respeito de qualquer coisa que, porventura, pedirem, ser-lhes-á concedida por meu Pai, que está nos céus.

[11] Przyszedł bowiem Syn Człowieczy, aby zbawić to, co zginęło.

Podobieństwo o zgubionej owcy

[12] Jak się wam wydaje? Gdyby jakiś człowiek miał sto owiec i jedna z nich zabłąkałaby się, czyż nie zostawi w górach dziewięćdziesięciu dziewięciu i nie pójdzie szukać zabłąkanej?

[13] A jeśli mu się uda ją odnaleźć, zaprawdę powiadam wam, że się z niej bardziej raduje niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu, które się nie zabłąkały.

[14] Tak też nie jest wolą Ojca waszego, który jest w niebie, aby zginął jeden z tych małych.

O odpuszczaniu win

[15] A jeśliby zgrzeszył brat twój, idź, upomnij go sam na sam; jeśliby cię usłuchał, pozyskałeś brata swego.

[16] Jeśliby zaś nie usłuchał, weź z sobą jeszcze jednego lub dwóch, aby na oświadczeniu dwu lub trzech świadków była oparta każda sprawa.

[17] A jeśliby ich nie usłuchał, powiedz zborowi; a jeśliby zboru nie usłuchał, niech będzie dla ciebie jak poganin i celnik.

[18] Zaprawdę powiadam wam: Cokolwiek byście związali na ziemi, będzie związane i w niebie; i cokolwiek byście rozwiązali na ziemi, będzie rozwiązane i w niebie.

Zjednoczenie w modlitwie

[19] Nadto powiadam wam, że jeśliby dwaj z was na ziemi uzgodnili swe prośby o jakąkolwiek rzecz, otrzymają ją od Ojca mojego, który jest w niebie.

[20] Porque, onde estiverem dois ou três reunidos em meu nome, ali estou no meio deles.

[20] Albowiem gdzie są dwaj lub trzej zgromadzeni w imię moje, tam jestem pośród nich.

Quantas vezes se deve perdoar a um irmão

Lucas 17.3-4

Obowiązek przebaczenia i przypowieść o złym słudze

[21] Então, Pedro, aproximando-se, lhe perguntou: SENHOR, até quantas vezes meu irmão pecará contra mim, que eu lhe perdoe? Até sete vezes?

[21] Wtedy przystąpił Piotr do niego i rzekł mu: Panie, ile razy mam odpuścić bratu memu, jeżeli przeciwko mnie zgrzeszy? Czy aż do siedmiu razy?

[22] Respondeu-lhe Jesus: Não te digo que até sete vezes, mas até setenta vezes sete.

[22] Mówi mu Jezus: Nie powiadam ci: do siedmiu razy, lecz do siedemdziesięciu siedmiu razy.

A parábola do credor incompassivo

[23] Por isso, o reino dos céus é semelhante a um rei que resolveu ajustar contas com os seus servos.

[23] Dlatego Królestwo Niebios podobne jest do pewnego króla, który chciał zrobić obrachunek ze sługami swymi.

[24] E, passando a fazê-lo, trouxeram-lhe um que lhe devia dez mil talentos.

[24] A gdy zaczął robić obrachunek, przyprowadzono mu jednego dłużnika, który był mu winien dziesięć tysięcy talentów.

[25] Não tendo ele, porém, com que pagar, ordenou o senhor que fosse vendido ele, a mulher, os filhos e tudo quanto possuía e que a dívida fosse paga.

[25] A ponieważ nie miał z czego oddać, kazał go pan sprzedać wraz z żoną i dziećmi, i wszystkim, co miał, aby dług został spłacony.

[26] Então, o servo, prostrando-se reverente, rogou: Sê paciente comigo, e tudo te pagarei.

[26] Wtedy sługa padł przed nim, złożył mu pokłon i rzekł: Panie! Okaż mi cierpliwość, a oddam ci wszystko.

[27] E o senhor daquele servo, compadecendo-se, mandou-o embora e perdoou-lhe a dívida.

[27] Tedy pan ulitował się nad owym sługą, uwolnił go i dług mu darował.

[28] Saindo, porém, aquele servo, encontrou um dos seus conservos que lhe devia cem denários; e, agarrando-o, o sufocava, dizendo: Paga-me o que me deves.

[28] A gdy ów sługa wyszedł, spotkał jednego ze swych współsług, który był mu winien sto denarów; i pochwyciwszy, dusił go, mówiąc: Oddaj, coś winien.

[29] Então, o seu conservo, caindo-lhe aos pés, lhe implorava: Sê paciente comigo, e te pagarei.
[30] Ele, entretanto, não quis; antes, indo-se, o lançou na prisão, até que saldasse a dívida.
[31] Vendo os seus companheiros o que se havia passado, entristeceram-se muito e foram relatar ao seu senhor tudo que acontecera.
[32] Então, o seu senhor, chamando-o, lhe disse: Servo malvado, perdoei-te aquela dívida toda porque me suplicaste;
[33] não devias tu, igualmente, compadecer-te do teu conservo, como também eu me compadeci de ti?
[34] E, indignando-se, o seu senhor o entregou aos verdugos, até que lhe pagasse toda a dívida.
[35] Assim também meu Pai celeste vos fará, se do íntimo não perdoardes cada um a seu irmão.

[29] Wtedy współsługa jego, padłszy na kolana, prosił go mówiąc: Okaż mi cierpliwość, a oddam ci wszystko.
[30] On jednak nie chciał, lecz odszedł i wtrącił go do więzienia, dopóki nie odda długu.
[31] A współsłudzy jego widząc to, co zaszło, zasmucili się bardzo i poszedłszy, opowiedzieli panu swemu wszystko, co się stało.
[32] Wtedy przywołał go pan jego i rzekł mu: Sługo zły! Wszystek tamten dług darowałem ci, boś mnie prosił.
[33] Czy i ty nie powinieneś był zlitować się nad współsługą swoim, jak i ja zlitowałem się nad tobą?
[34] I rozgniewał się pan jego, i wydał go katom, żeby mu oddał cały dług.
[35] Tak i Ojciec mój niebieski uczyni wam, jeśli każdy nie odpuści z serca swego bratu swemu.

Mateus 19

Jesus atravessa o Jordão
Marcos 10.1

[1] E aconteceu que, concluindo Jesus estas palavras, deixou a Galiléia e foi para o território da Judéia, além do Jordão.
[2] Seguiram-no muitas multidões, e curou-as ali.

A questão do divórcio
Marcos 10.2-12; Lucas 16.18

[3] Vieram a ele alguns fariseus e o experimentavam, perguntando: É lícito ao marido repudiar a sua mulher por qualquer motivo?

Mateusza 19

Sprawa małżeństwa i rozwodu

[1] A gdy Jezus dokończył tych mów, odszedł z Galilei i przyszedł na pogranicze Judei, po drugiej stronie Jordanu.
[2] I szło za nim mnóstwo ludu, a On ich tam uzdrawiał.
[3] I przyszli do niego faryzeusze, kusząc go i mówiąc: Czy wolno odprawić żonę swoją dla każdej przyczyny?

[4] Então, respondeu ele: Não tendes lido que o Criador, desde o princípio, os fez homem e mulher
[5] e que disse: Por esta causa deixará o homem pai e mãe e se unirá a sua mulher, tornando-se os dois uma só carne?
[6] De modo que já não são mais dois, porém uma só carne. Portanto, o que Deus ajuntou não o separe o homem.
[7] Replicaram-lhe: Por que mandou, então, Moisés dar carta de divórcio e repudiar?
[8] Respondeu-lhes Jesus: Por causa da dureza do vosso coração é que Moisés vos permitiu repudiar vossa mulher; entretanto, não foi assim desde o princípio.
[9] Eu, porém, vos digo: quem repudiar sua mulher, não sendo por causa de relações sexuais ilícitas, e casar com outra comete adultério [e o que casar com a repudiada comete adultério].
[10] Disseram-lhe os discípulos: Se essa é a condição do homem relativamente à sua mulher, não convém casar.
[11] Jesus, porém, lhes respondeu: Nem todos são aptos para receber este conceito, mas apenas aqueles a quem é dado.
[12] Porque há eunucos de nascença; há outros a quem os homens fizeram tais; e há outros que a si mesmos se fizeram eunucos, por causa do reino dos céus. Quem é apto para o admitir admita.

Jesus abençoa as crianças
Marcos 10.13-16; Lucas 18.15-17

[4] A On, odpowiadając, rzekł: Czyż nie czytaliście, że Stwórca od początku stworzył mężczyznę i kobietę?
[5] I rzekł: Dlatego opuści człowiek ojca i matkę i połączy się z żoną swoją, i będą ci dwoje jednym ciałem.
[6] A tak już nie są dwoje, ale jedno ciało. Co tedy Bóg złączył, człowiek niechaj nie rozłącza.
[7] Mówią mu: Czemuż jednak Mojżesz nakazał dać list rozwodowy i odprawić?
[8] Rzecze im: Mojżesz pozwolił wam odprawiać swoje żony ze względu na zatwardziałość serc waszych, ale od początku tak nie było.
[9] A powiadam wam: Ktokolwiek by odprawił żonę swoją, z wyjątkiem przyczyny wszeteczeństwa, i poślubił inną, cudzołoży, a kto by odprawioną poślubił, cudzołoży.
[10] Rzekli mu uczniowie: Jeśli tak się przedstawia sprawa męża i żony, nie warto się żenić.
[11] A On im powiedział: Nie wszyscy pojmują tę sprawę, tylko ci, którym jest dane.
[12] Albowiem są trzebieńcy, którzy się takimi z żywota matki urodzili, są też trzebieńcy, którzy zostali wytrzebieni przez ludzi, są również trzebieńcy, którzy się wytrzebili sami dla Królestwa Niebios. Kto może pojąć, niech pojmuje!

Jezus błogosławi dzieci

[13] Trouxeram-lhe, então, algumas crianças, para que lhes impusesse as mãos e orasse; mas os discípulos os repreendiam.

[13] Wtedy mu przyniesiono dzieci, aby włożył na nie ręce i modlił się; ale uczniowie gromili ich.

[14] Jesus, porém, disse: Deixai os pequeninos, não os embaraceis de vir a mim, porque dos tais é o reino dos céus.

[14] Lecz Jezus rzekł: Zostawcie dzieci w spokoju i nie zabraniajcie im przychodzić do mnie; albowiem do takich należy Królestwo Niebios.

[15] E, tendo-lhes imposto as mãos, retirou-se dali.

[15] I włożył na nie ręce, po czym odszedł stamtąd.

O jovem rico

Marcos 10.17-22; Lucas 18.18-23

Bogaty młodzieniec szuka życia wiecznego

[16] E eis que alguém, aproximando-se, lhe perguntou: Mestre, que farei eu de bom, para alcançar a vida eterna?

[16] I oto ktoś przystąpił do niego, i rzekł: Nauczycielu, co dobrego mam czynić, aby osiągnąć żywot wieczny?

[17] Respondeu-lhe Jesus: Por que me perguntas acerca do que é bom? Bom só existe um. Se queres, porém, entrar na vida, guarda os mandamentos.

[17] A On mu odrzekł: Czemu pytasz mnie o to, co dobre? Jeden jest tylko dobry, Bóg. A jeśli chcesz wejść do żywota, przestrzegaj przykazań.

[18] E ele lhe perguntou: Quais? Respondeu Jesus: Não matarás, não adulterarás, não furtarás, não dirás falso testemunho;

[18] Mówi mu: Których? A Jezus rzekł: Tych: Nie zabijaj, nie cudzołóż, nie kradnij, nie mów fałszywego świadectwa,

[19] honra a teu pai e a tua mãe e amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[19] Czcij ojca i matkę, i miłuj bliźniego swego, jak siebie samego.

[20] Replicou-lhe o jovem: Tudo isso tenho observado; que me falta ainda?

[20] Mówi mu młodzieniec: Tego wszystkiego przestrzegałem od młodości mojej; czegóż mi jeszcze nie dostaje?

[21] Disse-lhe Jesus: Se queres ser perfeito, vai, vende os teus bens, dá aos pobres e terás um tesouro no céu; depois, vem e segue-me.

[21] Rzekł mu Jezus: Jeśli chcesz być doskonały, idź, sprzedaj, co posiadasz, i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie, potem przyjdź i naśladuj mnie.

[22] Tendo, porém, o jovem ouvido esta palavra, retirou-se triste, por ser dono de muitas propriedades.

[22] A gdy młodzieniec usłyszał to słowo, odszedł zasmucony, miał bowiem wiele majętności.

O perigo das riquezas

Marcos 10.23-31; Lucas 18.24-30

Życie wieczne i bogactwo

[23] Então, disse Jesus a seus discípulos: Em verdade vos digo que um rico dificilmente entrará no reino dos céus.
[24] E ainda vos digo que é mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.
[25] Ouvindo isto, os discípulos ficaram grandemente maravilhados e disseram: Sendo assim, quem pode ser salvo?
[26] Jesus, fitando neles o olhar, disse-lhes: Isto é impossível aos homens, mas para Deus tudo é possível.
[27] Então, lhe falou Pedro: Eis que nós tudo deixamos e te seguimos; que será, pois, de nós?
[28] Jesus lhes respondeu: Em verdade vos digo que vós, os que me seguistes, quando, na regeneração, o Filho do Homem se assentar no trono da sua glória, também vos assentareis em doze tronos para julgar as doze tribos de Israel.
[29] E todo aquele que tiver deixado casas, ou irmãos, ou irmãs, ou pai, ou mãe [ou mulher], ou filhos, ou campos, por causa do meu nome, receberá muitas vezes mais e herdará a vida eterna.
[30] Porém muitos primeiros serão últimos; e os últimos, primeiros.

Mateus 20

A parábola dos trabalhadores na vinha

[1] Porque o reino dos céus é semelhante a um dono de casa que saiu de madrugada para assalariar trabalhadores para a sua vinha.

[23] Jezus zaś rzekł do uczniów swoich: Zaprawdę powiadam wam, że bogacz z trudnością wejdzie do Królestwa Niebios.
[24] A nadto powiadam wam: Łatwiej wielbłądowi przejść przez ucho igielne niż bogatemu wejść do Królestwa Bożego.
[25] A gdy to usłyszeli uczniowie, zaniepokoili się bardzo i mówili: Któż tedy może być zbawiony?
[26] A Jezus spojrzał na nich i rzekł im: U ludzi to rzecz niemożliwa, ale u Boga wszystko jest możliwe.
[27] Wtedy odpowiadając Piotr rzekł mu: Oto my opuściliśmy wszystko i poszliśmy za tobą; cóż za to mieć będziemy?
[28] A Jezus rzekł im: Zaprawdę powiadam wam, że wy, którzy poszliście za mną, przy odrodzeniu, gdy Syn Człowieczy zasiądzie na tronie chwały swojej, zasiądziecie i wy na dwunastu tronach i będziecie sądzić dwanaście pokoleń izraelskich.

[29] I każdy, kto by opuścił domy albo braci, albo siostry, albo ojca, albo matkę, albo dzieci, albo rolę dla imienia mego, stokroć tyle otrzyma i odziedziczy żywot wieczny.

[30] A wielu pierwszych będzie ostatnimi, a ostatnich pierwszymi.

Mateusza 20

Podobieństwo o robotnikach w winnicy

[1] Albowiem Królestwo Niebios podobne jest do pewnego gospodarza, który wyszedł wczesnym rankiem najmować robotników do swej winnicy.

[2] E, tendo ajustado com os trabalhadores a um denário por dia, mandou-os para a vinha.

[3] Saindo pela terceira hora, viu, na praça, outros que estavam desocupados

[4] e disse-lhes: Ide vós também para a vinha, e vos darei o que for justo. Eles foram.

[5] Tendo saído outra vez, perto da hora sexta e da nona, procedeu da mesma forma,

[6] e, saindo por volta da hora undécima, encontrou outros que estavam desocupados e perguntou-lhes: Por que estivestes aqui desocupados o dia todo?

[7] Responderam-lhe: Porque ninguém nos contratou. Então, lhes disse ele: Ide também vós para a vinha.

[8] Ao cair da tarde, disse o senhor da vinha ao seu administrador: Chama os trabalhadores e paga-lhes o salário, começando pelos últimos, indo até aos primeiros.

[9] Vindo os da hora undécima, recebeu cada um deles um denário.

[10] Ao chegarem os primeiros, pensaram que receberiam mais; porém também estes receberam um denário cada um.

[11] Mas, tendo-o recebido, murmuravam contra o dono da casa,

[12] dizendo: Estes últimos trabalharam apenas uma hora; contudo, os igualaste a nós, que suportamos a fadiga e o calor do dia.

[2] Ugodziwszy się z robotnikami na jednego denara dziennie, wysłał ich do swojej winnicy.

[3] I wyszedłszy około godziny trzeciej ujrzał innych, stojących na rynku bezczynnie,

[4] Więc rzekł do nich: Idźcie i wy do winnicy, a ja, co się należy, wam zapłacę,

[5] I oni poszli. Znowu o szóstej i o dziewiątej godzinie wyszedł i uczynił tak samo.

[6] A wyszedłszy około jedenastej znalazł jeszcze innych stojących i mówił do nich: Dlaczego tutaj bezczynnie przez cały dzień stoicie?

[7] Oni na to: Nikt nas nie najął. Mówi do nich: Idźcie i wy do winnicy.

[8] A gdy nastał wieczór, mówi pan winnicy do rządcy swego: Zwołaj robotników i daj im zapłatę, a zacznij od ostatnich aż do pierwszych.

[9] Podeszli tedy najęci o godzinie jedenastej i otrzymali po denarze.

[10] A gdy podeszli pierwsi, sądzili, że wezmą więcej. Lecz i oni otrzymali po denarze.

[11] Wziąwszy tyle szemrali przeciwko gospodarzowi,

[12] Mówiąc: Ci ostatni jedną tylko godzinę pracowali, a zrównałeś ich z nami, cośmy znosili ciężar dnia i upał.

[13] Mas o proprietário, respondendo, disse a um deles: Amigo, não te faço injustiça; não combinaste comigo um denário?
[14] Toma o que é teu e vai-te; pois quero dar a este último tanto quanto a ti.
[15] Porventura, não me é lícito fazer o que quero do que é meu? Ou são maus os teus olhos porque eu sou bom?
[16] Assim, os últimos serão primeiros, e os primeiros serão últimos [porque muitos são chamados, mas poucos escolhidos].

Jesus ainda outra vez prediz sua morte e ressurreição

Marcos 10.32-34; Lucas 18.31-33

[17] Estando Jesus para subir a Jerusalém, chamou à parte os doze e, em caminho, lhes disse:
[18] Eis que subimos para Jerusalém, e o Filho do Homem será entregue aos principais sacerdotes e aos escribas. Eles o condenarão à morte.
[19] E o entregarão aos gentios para ser escarnecido, açoitado e crucificado; mas, ao terceiro dia, ressurgirá.

O pedido da mãe de Tiago e João

Marcos 10.35-45

[20] Então, se chegou a ele a mulher de Zebedeu, com seus filhos, e, adorando-o, pediu-lhe um favor.
[21] Perguntou-lhe ele: Que queres? Ela respondeu: Manda que, no teu reino, estes meus dois filhos se assentem, um à tua direita, e o outro à tua esquerda.
[22] Mas Jesus respondeu: Não sabeis o que pedis. Podeis vós beber o cálice que eu estou para beber? Responderam-lhe: Podemos.

[13] A on odrzekł jednemu z nich: Przyjacielu, nie czynię ci krzywdy. Czy nie ugodziłeś się ze mną na denara?
[14] Bierz, co twoje, i idź! Chcę bowiem temu ostatniemu dać, jak i tobie.
[15] Czy nie wolno mi czynić z tym, co moje, jak chcę? Albo czy oko twoje jest zawistne dlatego, iż ja jestem dobry?
[16] Tak będą ostatni pierwszymi, a pierwsi ostatnimi.

Trzecia zapowiedź śmierci Jezusa

[17] A Jezus, mając zamiar pójść do Jerozolimy, wziął dwunastu na osobność i w drodze rzekł do nich:
[18] Oto idziemy do Jerozolimy, a Syn Człowieczy będzie wydany arcykapłanom oraz uczonym w Piśmie i skażą go na śmierć.
[19] I wydadzą go poganom na pośmiewisko i na ubiczowanie i na ukrzyżowanie, a dnia trzeciego zostanie wzbudzony z martwych.

Prośba matki synów Zebedeusza

[20] Wtedy przystąpiła do niego matka synów Zebedeuszowych z synami swoimi, złożyła mu pokłon i prosiła go o coś.
[21] A On jej rzekł: Czego chcesz? Rzecze mu: Powiedz, aby ci dwaj synowie moi zasiedli jeden po prawicy, a drugi po lewicy twojej w Królestwie twoim.
[22] A Jezus, odpowiadając, rzekł: Nie wiecie, o co prosicie. Czy możecie pić kielich, który Ja pić będę? Mówią mu: Możemy.

[23] Então, lhes disse: Bebereis o meu cálice; mas o assentar-se à minha direita e à minha esquerda não me compete concedê-lo; é, porém, para aqueles a quem está preparado por meu Pai.

[23] Mówi im: Kielich mój pić będziecie, ale zasiąść po prawicy mojej czy po lewicy - nie moja to rzecz, lecz Ojca mego, który da to tym, którym zostało przez niego przygotowane.

O prawdziwej wielkości

[24] Ora, ouvindo isto os dez, indignaram-se contra os dois irmãos.

[24] A gdy to usłyszało owych dziesięciu, oburzyli się na dwóch braci.

[25] Então, Jesus, chamando-os, disse: Sabeis que os governadores dos povos os dominam e que os maiorais exercem autoridade sobre eles.

[25] Ale Jezus, przywoławszy ich, rzekł: Wiecie, iż książęta narodów nadużywają swej władzy nad nimi, a ich możni rządzą nimi samowolnie.

[26] Não é assim entre vós; pelo contrário, quem quiser tornar-se grande entre vós, será esse o que vos sirva;

[26] Nie tak ma być między wami; ale ktokolwiek by chciał między wami być wielki, niech będzie sługą waszym.

[27] e quem quiser ser o primeiro entre vós será vosso servo;

[27] I ktokolwiek by chciał być między wami pierwszy, niech będzie sługą waszym.

[28] tal como o Filho do Homem, que não veio para ser servido, mas para servir e dar a sua vida em resgate por muitos.

[28] Podobnie jak Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służono, lecz aby służył i oddał życie swoje na okup za wielu.

A cura de dois cegos de Jericó

Marcos 10.46-52; Lucas 18.35-43

Uzdrowienie dwóch ślepych

[29] Saindo eles de Jericó, uma grande multidão o acompanhava.

[29] I gdy On wychodził z Jerycha, szło za nim mnóstwo ludu.

[30] E eis que dois cegos, assentados à beira do caminho, tendo ouvido que Jesus passava, clamaram: SENHOR, Filho de Davi, tem compaixão de nós!

[30] A oto dwaj ślepi, siedzący przy drodze, usłyszawszy, że Jezus przechodzi, zawołali, mówiąc: Zmiłuj się nad nami, Panie, Synu Dawida!

[31] Mas a multidão os repreendia para que se calassem; eles, porém, gritavam cada vez mais: SENHOR, Filho de Davi, tem misericórdia de nós!

[31] A lud gromił ich, aby milczeli; oni jednak jeszcze głośniej wołali, mówiąc: Zmiłuj się nad nami, Panie, Synu Dawida!

[32] Então, parando Jesus, chamou-os e perguntou: Que quereis que eu vos faça?

[32] I zatrzymał się Jezus, odezwał się do nich i rzekł: Co chcecie, abym wam uczynił?

[33] Responderam: SENHOR, que se nos abram os olhos.

[33] Mówią do niego: Panie, aby otworzyły się oczy nasze!

[34] Condoído, Jesus tocou-lhes os olhos, e imediatamente recuperaram a vista e o foram seguindo.

Mateus 21

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

Marcos 11.1-11; Lucas 19.28-40; João 12.12-15

[1] Quando se aproximaram de Jerusalém e chegaram a Betfagé, ao monte das Oliveiras, enviou Jesus dois discípulos, dizendo-lhes:

[2] Ide à aldeia que aí está diante de vós e logo achareis presa uma jumenta e, com ela, um jumentinho. Desprendei-a e trazei-mos.

[3] E, se alguém vos disser alguma coisa, respondei-lhe que o SENHOR precisa deles. E logo os enviará.

[4] Ora, isto aconteceu para se cumprir o que foi dito por intermédio do profeta:

[5] Dizei à filha de Sião: Eis aí te vem o teu Rei, humilde, montado em jumento, num jumentinho, cria de animal de carga.

[6] Indo os discípulos e tendo feito como Jesus lhes ordenara,

[7] trouxeram a jumenta e o jumentinho. Então, puseram em cima deles as suas vestes, e sobre elas Jesus montou.

[8] E a maior parte da multidão estendeu as suas vestes pelo caminho, e outros cortavam ramos de árvores, espalhando-os pela estrada.

[9] E as multidões, tanto as que o precediam como as que o seguiam, clamavam: Hosana ao Filho de Davi! Bendito o que

[34] Ulitował się tedy Jezus, dotknął ich oczu i zaraz przejrzeli, i poszli za nim.

Mateusza 21

Wjazd Jezusa do Jerozolimy

[1] A gdy się przybliżyli do Jerozolimy i przyszli do Betfage, na Górze Oliwnej, wtedy Jezus posłał dwóch uczniów,

[2] Mówiąc im: Idźcie do wioski, która jest przed wami, a wnet znajdziecie oślicę uwiązaną i oślę z nią; odwiążcie i przywiedźcie mi je.

[3] A jeśliby wam kto coś rzekł, powiedzcie: Pan ich potrzebuje, a on zaraz puści je.

[4] A to się stało, aby się spełniło, co powiedziano przez proroka, mówiącego:

[5] Powiedzcie córce syjońskiej: Oto Król twój przychodzi do ciebie łagodny i jedzie na ośle, źrebięciu oślicy podjarzemnej.

[6] Poszli więc uczniowie i uczynili, jak im rozkazał Jezus,

[7] Przywiedli oślicę i źrebię i włożyli na nie szaty, i posadzili go na nich.

[8] A wielki tłum ludu rozpościerał swe szaty na drodze, inni zaś obcinali gałązki z drzew i słali na drodze.

[9] A rzesze, które go poprzedzały i które za nim podążały, wołały, mówiąc: Hosanna Synowi Dawidowemu! Błogosławiony,

vem em nome do SENHOR! Hosana nas maiores alturas!

[10] E, entrando ele em Jerusalém, toda a cidade se alvoroçou, e perguntavam: Quem é este?

[11] E as multidões clamavam: Este é o profeta Jesus, de Nazaré da Galiléia!

A purificação do templo

Marcos 11.15-17; Lucas 19.45-46

[12] Tendo Jesus entrado no templo, expulsou todos os que ali vendiam e compravam; também derribou as mesas dos cambistas e as cadeiras dos que vendiam pombas.

[13] E disse-lhes: Está escrito: A minha casa será chamada casa de oração; vós, porém, a transformais em covil de salteadores.

Jesus efetua curas no templo

[14] Vieram a ele, no templo, cegos e coxos, e ele os curou.

[15] Mas, vendo os principais sacerdotes e os escribas as maravilhas que Jesus fazia e os meninos clamando: Hosana ao Filho de Davi!, indignaram-se e perguntaram-lhe:

[16] Ouves o que estes estão dizendo? Respondeu-lhes Jesus: Sim; nunca lestes: Da boca de pequeninos e crianças de peito tiraste perfeito louvor?

[17] E, deixando-os, saiu da cidade para Betânia, onde pernoitou.

A figueira sem fruto

Marcos 11.12-14,20-24

[18] Cedo de manhã, ao voltar para a cidade, teve fome;

[19] e, vendo uma figueira à beira do caminho, aproximou-se dela; e, não tendo

który przychodzi w imieniu Pańskim. Hosanna na wysokościach!

[10] A gdy wjechał do Jerozolimy, poruszyło się całe miasto, mówiąc: Któż to jest?

[11] Rzesze zaś mówiły: To jest prorok Jezus, ten z Nazaretu Galilejskiego.

Wypędzenie przekupinów ze świątyni

[12] I wszedł Jezus do świątyni, i wyrzucił wszystkich, którzy sprzedawali i kupowali w świątyni, a stoły wekslarzy i stragany handlarzy gołębiami powywracał.

[13] I rzekł im: Napisano: Dom mój będzie nazwany domem modlitwy, a wy uczyniliście z niego jaskinię zbójców.

[14] I przystąpili do niego ślepi i chromi w świątyni, a On ich uzdrowił.

[15] Arcykapłani zaś i uczeni w Piśmie, widząc cuda, które czynił, i dzieci, które wołały w świątyni i mówiły: Hosanna Synowi Dawidowemu, oburzyli się

[16] I rzekli mu: Czy słyszysz, co one mówią? A Jezus mówi do nich: Tak jest; czy nigdy nie czytaliście: Z ust niemowląt i ssących zgotowałeś sobie chwałę?

[17] I opuściwszy ich, wyszedł z miasta do Betanii i tam zanocował.

Nieurodzajne drzewo figowe

[18] A rano, wracając do miasta, łaknął.

[19] I ujrzawszy przy drodze jedno drzewo figowe zbliżył się do niego, ale nie znalazł

achado senão folhas, disse-lhe: Nunca mais nasça fruto de ti! E a figueira secou imediatamente.

[20] Vendo isto os discípulos, admiraram-se e exclamaram: Como secou depressa a figueira!

[21] Jesus, porém, lhes respondeu: Em verdade vos digo que, se tiverdes fé e não duvidardes, não somente fareis o que foi feito à figueira, mas até mesmo, se a este monte disserdes: Ergue-te e lança-te no mar, tal sucederá;

[22] e tudo quanto pedirdes em oração, crendo, recebereis.

A autoridade de Jesus e o batismo de João

Marcos 11.27-33; Lucas 20.1-8

[23] Tendo Jesus chegado ao templo, estando já ensinando, acercaram-se dele os principais sacerdotes e os anciãos do povo, perguntando: Com que autoridade fazes estas coisas? E quem te deu essa autoridade?

[24] E Jesus lhes respondeu: Eu também vos farei uma pergunta; se me responderdes, também eu vos direi com que autoridade faço estas coisas.

[25] Donde era o batismo de João, do céu ou dos homens? E discorriam entre si: Se dissermos: do céu, ele nos dirá: Então, por que não acreditastes nele?

[26] E, se dissermos: dos homens, é para temer o povo, porque todos consideram João como profeta.

na nim nic oprócz samych liści. I rzecze do niego: Niechaj się już nigdy z ciebie owoc nie rodzi na wieki. I uschło zaraz figowe drzewo.

[20] I ujrzawszy to uczniowie, zdumiewali się i mówili: Jakże prędko uschło figowe drzewo!

[21] A Jezus, odpowiadając, rzekł im: Zaprawdę powiadam wam, jeślibyście mieli wiarę i nie wątpili, nie tylko to, co się stało z drzewem figowym, uczynicie, ale gdybyście i tej górze rzekli: Wznieś się i rzuć do morza, stanie się tak.

[22] I wszystko, o cokolwiek byście prosili w modlitwie z wiarą, otrzymacie.

Rozmowa Jezusa z kapłanami w świątyni

[23] A gdy On przyszedł do świątyni, przystąpili do niego, gdy nauczał, arcykapłani i starsi ludu, mówiąc: Jaką mocą to czynisz i kto ci dał tę moc?

[24] A Jezus, odpowiadając, rzekł im: Zapytam i ja was o jedną rzecz; jeśli mi na nią odpowiecie, i Ja wam powiem, jaką mocą to czynię:

[25] Skąd był chrzest Jana? Z nieba czy z ludzi? A oni rozważali to sami w sobie, mówiąc: Jeśli powiemy, że z nieba, rzeknie nam: Czemu więc nie uwierzyliście mu?

[26] Jeśli zaś powiemy: Z ludzi, boimy się ludu, albowiem wszyscy mają Jana za proroka.

[27] Então, responderam a Jesus: Não sabemos. E ele, por sua vez: Nem eu vos digo com que autoridade faço estas coisas.

[27] I odpowiadając Jezusowi, rzekli: Nie wiemy. Rzekł i On do nich: To i Ja wam nie powiem, jaką mocą to czynię.

A parábola dos dois filhos

Podobieństwo o dwóch synach

[28] E que vos parece? Um homem tinha dois filhos. Chegando-se ao primeiro, disse: Filho, vai hoje trabalhar na vinha.

[28] A jak się wam wydaje? Pewien człowiek miał dwóch synów. Przystępując do pierwszego, rzekł: Synu, idź, pracuj dziś w winnicy.

[29] Ele respondeu: Sim, senhor; porém não foi.

[29] A on, odpowiadając, rzekł: Tak jest, panie! Ale nie poszedł.

[30] Dirigindo-se ao segundo, disse-lhe a mesma coisa. Mas este respondeu: Não quero; depois, arrependido, foi.

[30] I przystępując do drugiego, powiedział tak samo. A on, odpowiadając, rzekł: Nie chcę, ale potem zastanowił się i poszedł.

[31] Qual dos dois fez a vontade do pai? Disseram: O segundo. Declarou-lhes Jesus: Em verdade vos digo que publicanos e meretrizes vos precedem no reino de Deus.

[31] Który z tych dwóch wypełnił wolę ojcowską? Mówią: Ten drugi. Rzecze im Jezus: Zaprawdę powiadam wam, że celnicy i wszetecznice wyprzedzają was do Królestwa Bożego.

[32] Porque João veio a vós outros no caminho da justiça, e não acreditastes nele; ao passo que publicanos e meretrizes creram. Vós, porém, mesmo vendo isto, não vos arrependestes, afinal, para acreditardes nele.

[32] Albowiem przyszedł Jan do was ze zwiastowaniem sprawiedliwości, ale nie uwierzyliście mu, natomiast celnicy i wszetecznice uwierzyli mu; a wy, chociaż to widzieliście, nie odczuliście potem skruchy, aby mu uwierzyć.

A parábola dos lavradores maus

Marcos 12.1-12; Lucas 20.9-19

Podobieństwo o dzierżawcach winnicy

[33] Atentai noutra parábola. Havia um homem, dono de casa, que plantou uma vinha. Cercou-a de uma sebe, construiu nela um lagar, edificou-lhe uma torre e arrendou-a a uns lavradores. Depois, se ausentou do país.

[33] Innego podobieństwa wysłuchajcie: Był pewien gospodarz, który zasadził winnicę, ogrodził ją płotem, wkopał w nią prasę i zbudował wieżę, i wydzierżawił ją wieśniakom, i odjechał.

[34] Ao tempo da colheita, enviou os seus servos aos lavradores, para receber os frutos que lhe tocavam.

[34] A gdy nastał czas winobrania, posłał sługi swoje do wieśniaków, aby odebrali jego owoce.

[35] E os lavradores, agarrando os servos, espancaram a um, mataram a outro e a outro apedrejaram.

[36] Enviou ainda outros servos em maior número; e trataram-nos da mesma sorte.

[37] E, por último, enviou-lhes o seu próprio filho, dizendo: A meu filho respeitarão.

[38] Mas os lavradores, vendo o filho, disseram entre si: Este é o herdeiro; ora, vamos, matemo-lo e apoderemo-nos da sua herança.

[39] E, agarrando-o, lançaram-no fora da vinha e o mataram.

[40] Quando, pois, vier o senhor da vinha, que fará àqueles lavradores?

[41] Responderam-lhe: Fará perecer horrivelmente a estes malvados e arrendará a vinha a outros lavradores que lhe remetam os frutos nos seus devidos tempos.

[42] Perguntou-lhes Jesus: Nunca lestes nas Escrituras: A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular; isto procede do SENHOR e é maravilhoso aos nossos olhos?

[43] Portanto, vos digo que o reino de Deus vos será tirado e será entregue a um povo que lhe produza os respectivos frutos.

[44] Todo o que cair sobre esta pedra ficará em pedaços; e aquele sobre quem ela cair ficará reduzido a pó.

[35] Ale wieśniacy pojmali sługi jego; jednego zbili, drugiego zabili, a trzeciego ukamienowali.

[36] Znowu posłał inne sługi w większej liczbie niż za pierwszym razem, ale im uczynili to samo.

[37] A w końcu posłał do nich syna swego, mówiąc: Uszanują syna mego.

[38] Ale gdy wieśniacy ujrzeli syna, mówili między sobą: To jest dziedzic; nuże, zabijmy go, a posiądziemy dziedzictwo jego.

[39] I pochwycili go, wyrzucili poza winnicę i zabili.

[40] Gdy więc przyjdzie pan winnicy, co uczyni owym wieśniakom?

[41] Mówią mu: Wytraci sromotnie tych złoczyńców, a winnicę wydzierżawi innym wieśniakom, którzy mu we właściwym czasie będą oddawać owoce.

[42] Rzecze im Jezus: Czy nie czytaliście nigdy w Pismach: Kamień, który odrzucili budowniczowie, stał się kamieniem węgielnym; Pan to sprawił i to jest cudowne w oczach naszych?

[43] Dlatego powiadam wam, że Królestwo Boże zostanie wam zabrane, a dane narodowi, który będzie wydawał jego owoce.

[44] I kto by upadł na ten kamień, roztrzaska się, a na kogo by on upadł, zmiażdży go.

[45] Os principais sacerdotes e os fariseus, ouvindo estas parábolas, entenderam que era a respeito deles que Jesus falava;
[46] e, conquanto buscassem prendê-lo, temeram as multidões, porque estas o consideravam como profeta.

Mateus 22

A parábola das bodas

[1] De novo, entrou Jesus a falar por parábolas, dizendo-lhes:

[2] O reino dos céus é semelhante a um rei que celebrou as bodas de seu filho.

[3] Então, enviou os seus servos a chamar os convidados para as bodas; mas estes não quiseram vir.
[4] Enviou ainda outros servos, com esta ordem: Dizei aos convidados: Eis que já preparei o meu banquete; os meus bois e cevados já foram abatidos, e tudo está pronto; vinde para as bodas.
[5] Eles, porém, não se importaram e se foram, um para o seu campo, outro para o seu negócio;
[6] e os outros, agarrando os servos, os maltrataram e mataram.
[7] O rei ficou irado e, enviando as suas tropas, exterminou aqueles assassinos e lhes incendiou a cidade.
[8] Então, disse aos seus servos: Está pronta a festa, mas os convidados não eram dignos.
[9] Ide, pois, para as encruzilhadas dos caminhos e convidai para as bodas a quantos encontrardes.

[45] A gdy arcykapłani i faryzeusze wysłuchali jego podobieństw, zrozumieli, że o nich mówi.

[46] I usiłowali go pojmać, ale bali się ludu, gdyż miał go za proroka.

Mateusza 22

Podobieństwo o uczcie weselnej

[1] A Jezus odpowiadając, mówił do nich znowu w podobieństwach tymi słowy:
[2] Podobne jest Królestwo Niebios do pewnego króla, który sprawił wesele swemu synowi.
[3] I posłał swe sługi, aby wezwali zaproszonych na wesele, ale ci nie chcieli przyjść.
[4] Znowu posłał inne sługi, mówiąc: Powiedzcie zaproszonym: Oto ucztę moją przygotowałem, woły moje i bydło tuczne pobito, i wszystko jest gotowe, pójdźcie na wesele.

[5] Ale oni, nie dbając o to, odeszli, jeden do własnej roli, drugi do swego handlu.

[6] A pozostali, pochwyciwszy jego sługi, znieważyli i pozabijali ich.
[7] I rozgniewał się król, a wysławszy swe wojska, wytracił owych morderców i miasto ich spalił.
[8] Wtedy rzecze sługom swoim: Wesele wprawdzie jest gotowe, ale zaproszeni nie byli godni.
[9] Idźcie przeto na rozstajne drogi, a kogokolwiek spotkacie, zaproście na wesele.

[10] E, saindo aqueles servos pelas estradas, reuniram todos os que encontraram, maus e bons; e a sala do banquete ficou repleta de convidados.

[11] Entrando, porém, o rei para ver os que estavam à mesa, notou ali um homem que não trazia veste nupcial

[12] e perguntou-lhe: Amigo, como entraste aqui sem veste nupcial? E ele emudeceu.

[13] Então, ordenou o rei aos serventes: Amarrai-o de pés e mãos e lançai-o para fora, nas trevas; ali haverá choro e ranger de dentes.

[14] Porque muitos são chamados, mas poucos, escolhidos.

A questão do tributo

Marcos 12.13-17; Lucas 20.20-26

[15] Então, retirando-se os fariseus, consultaram entre si como o surpreenderiam em alguma palavra.

[16] E enviaram-lhe discípulos, juntamente com os herodianos, para dizer-lhe: Mestre, sabemos que és verdadeiro e que ensinas o caminho de Deus, de acordo com a verdade, sem te importares com quem quer que seja, porque não olhas a aparência dos homens.

[17] Dize-nos, pois: que te parece? É lícito pagar tributo a César ou não?

[18] Jesus, porém, conhecendo-lhes a malícia, respondeu: Por que me experimentais, hipócritas?

[19] Mostrai-me a moeda do tributo. Trouxeram-lhe um denário.

[10] Słudzy ci wyszli na drogi, sprowadzili wszystkich, których napotkali: złych i dobrych, i sala weselna zapełniła się gośćmi.

[11] A gdy wszedł król, aby przypatrzeć się gościom, ujrzał tam człowieka nie odzianego w szatę weselną.

[12] I rzecze do niego: Przyjacielu, jak wszedłeś tutaj, nie mając szaty weselnej? A on oniemiał.

[13] Wtedy król rzekł sługom: Zwiążcie mu nogi i ręce i wyrzućcie go do ciemności zewnętrznej; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów.

[14] Albowiem wielu jest wezwanych, ale mało wybranych.

O płaceniu podatków cesarzowi

[15] Wtedy faryzeusze, odszedłszy, naradzali się, jakby go usidlić słowem.

[16] I wysłali do niego uczniów swoich wraz z Herodianami, którzy powiedzieli: Nauczycielu, wiemy, że jesteś szczery i drogi Bożej w prawdzie uczysz, i na nikim ci nie zależy, albowiem nie oglądasz się na osobę ludzką.

[17] Powiedz nam przeto: Jak ci się zdaje? Czy należy płacić podatek cesarzowi, czy nie?

[18] A Jezus, poznawszy ich złośliwość, rzekł: Czemu mnie kusicie, obłudnicy?

[19] Pokażcie mi monetę podatkową; a oni przynieśli mu denar.

[20] E ele lhes perguntou: De quem é esta efígie e inscrição?

[21] Responderam: De César. Então, lhes disse: Dai, pois, a César o que é de César e a Deus o que é de Deus.

[22] Ouvindo isto, se admiraram e, deixando-o, foram-se.

Os saduceus e a ressurreição

Marcos 12.18-27; Lucas 20.27-40

[23] Naquele dia, aproximaram-se dele alguns saduceus, que dizem não haver ressurreição, e lhe perguntaram:

[24] Mestre, Moisés disse: Se alguém morrer, não tendo filhos, seu irmão casará com a viúva e suscitará descendência ao falecido.

[25] Ora, havia entre nós sete irmãos. O primeiro, tendo casado, morreu e, não tendo descendência, deixou sua mulher a seu irmão;

[26] o mesmo sucedeu com o segundo, com o terceiro, até ao sétimo;

[27] depois de todos eles, morreu também a mulher.

[28] Portanto, na ressurreição, de qual dos sete será ela esposa? Porque todos a desposaram.

[29] Respondeu-lhes Jesus: Errais, não conhecendo as Escrituras nem o poder de Deus.

[30] Porque, na ressurreição, nem casam, nem se dão em casamento; são, porém, como os anjos no céu.

[31] E, quanto à ressurreição dos mortos, não tendes lido o que Deus vos declarou:

[20] I rzecze im: Czyja to podobizna i czyj napis?

[21] Powiadają: Cesarza. Wtedy mówi do nich: Oddawajcie więc, co jest cesarskiego, cesarzowi, a co Bożego, Bogu.

[22] A gdy to usłyszeli, zdziwili się, po czym opuścili go i odeszli.

O zmartwychwstaniu

[23] W tym dniu przystąpili do niego saduceusze, którzy utrzymują, że nie ma zmartwychwstania, i zapytali go,

[24] Mówiąc: Nauczycielu! Mojżesz powiedział: Jeśliby ktoś umarł bezdzietnie, poślubi brat jego wdowę po nim i wzbudzi potomstwo bratu swemu.

[25] Było tedy u nas siedmiu braci; i pierwszy pojąwszy żonę, umarł, i nie mając potomstwa, zostawił żonę swoją bratu swemu.

[26] Podobnie i drugi, i trzeci, aż do siódmego.

[27] A w końcu po wszystkich zmarła i ta niewiasta.

[28] Przy zmartwychwstaniu tedy któregoż z tych siedmiu żoną będzie? Wszak ją wszyscy mieli.

[29] A Jezus odpowiadając, rzekł im: Błądzicie, nie znając Pism ani mocy Bożej.

[30] Albowiem przy zmartwychwstaniu ani się żenić nie będą, ani za mąż wychodzić, lecz będą jak aniołowie w niebie.

[31] A co do zmartwychwstania, czy nie czytaliście, co wam Bóg powiedział w słowach:

[32] Eu sou o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó? Ele não é Deus de mortos, e sim de vivos.

[33] Ouvindo isto, as multidões se maravilhavam da sua doutrina.

O grande mandamento

Marcos 12.28-31

[34] Entretanto, os fariseus, sabendo que ele fizera calar os saduceus, reuniram-se em conselho.

[35] E um deles, intérprete da Lei, experimentando-o, lhe perguntou:

[36] Mestre, qual é o grande mandamento na Lei?

[37] Respondeu-lhe Jesus: Amarás o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma e de todo o teu entendimento.

[38] Este é o grande e primeiro mandamento.

[39] O segundo, semelhante a este, é: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[40] Destes dois mandamentos dependem toda a Lei e os Profetas.

O Cristo, Filho de Davi

Marcos 12.35-37; Lucas 20.41-44

[41] Reunidos os fariseus, interrogou-os Jesus:

[42] Que pensais vós do Cristo? De quem é filho? Responderam-lhe eles: De Davi.

[43] Replicou-lhes Jesus: Como, pois, Davi, pelo Espírito, chama-lhe SENHOR, dizendo:

[32] Jam jest Bóg Abrahama i Bóg Izaaka, i Bóg Jakuba! Bóg nie jest Bogiem umarłych, lecz żywych.

[33] A lud, który to słyszał, zdumiewał się nad nauką jego.

O największym przykazaniu

[34] Lecz gdy faryzeusze usłyszeli, że zamknął usta saduceuszom, zgromadzili się wokół niego,

[35] A jeden z nich, znawca zakonu, wystawiając go na próbę, zapytał:

[36] Nauczycielu, które przykazanie jest największe?

[37] A On mu powiedział: Będziesz miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej myśli swojej.

[38] To jest największe i pierwsze przykazanie.

[39] A drugie podobne temu: Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego.

[40] Na tych dwóch przykazaniach opiera się cały zakon i prorocy.

Chrystus Synem Bożym

[41] A gdy się zeszli faryzeusze, zapytał ich Jezus,

[42] Mówiąc: Co sądzicie o Chrystusie? Czyim jest synem? Mówią mu: Dawidowym.

[43] Rzecze im: Jakże więc Dawid w natchnieniu Ducha nazywa go Panem, gdy mówi:

[44] Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés?

[45] Se Davi, pois, lhe chama SENHOR, como é ele seu filho?

[46] E ninguém lhe podia responder palavra, nem ousou alguém, a partir daquele dia, fazer-lhe perguntas.

Mateus 23

Jesus censura os escribas e os fariseus

Marcos 12.38-40; Lucas 11.37-52; 20.45-47

[1] Então, falou Jesus às multidões e aos seus discípulos:

[2] Na cadeira de Moisés, se assentaram os escribas e os fariseus.

[3] Fazei e guardai, pois, tudo quanto eles vos disserem, porém não os imiteis nas suas obras; porque dizem e não fazem.

[4] Atam fardos pesados [e difíceis de carregar] e os põem sobre os ombros dos homens; entretanto, eles mesmos nem com o dedo querem movê-los.

[5] Praticam, porém, todas as suas obras com o fim de serem vistos dos homens; pois alargam os seus filactérios e alongam as suas franjas.

[6] Amam o primeiro lugar nos banquetes e as primeiras cadeiras nas sinagogas,

[7] as saudações nas praças e o serem chamados mestres pelos homens.

[8] Vós, porém, não sereis chamados mestres, porque um só é vosso Mestre, e vós todos sois irmãos.

[44] Rzekł Pan Panu memu: Siądź po prawicy mojej, aż położę nieprzyjaciół twoich pod nogi twoje.

[45] Jeśli więc Dawid nazywa go Panem, jakże może być synem jego?

[46] I nikt nie mógł mu odpowiedzieć ani słowa, ani też już nikt od owego dnia nie odważył się go pytać.

Mateusza 23

Jezus potępia uczonych w Piśmie i faryzeuszów

[1] Wtedy Jezus przemówił do ludu i do uczniów swoich tymi słowy:

[2] Na mównicy Mojżeszowej zasiedli uczeni w Piśmie i faryzeusze.

[3] Wszystko więc, cokolwiek by wam powiedzieli, czyńcie i zachowujcie, ale według uczynków ich nie postępujcie; mówią bowiem, ale nie czynią.

[4] Bo wiążą ciężkie brzemiona i kładą na barki ludzkie, ale sami nawet palcem swoim nie chcą ich ruszyć.

[5] A wszystkie uczynki swoje pełnią, bo chcą, aby ich ludzie widzieli. Poszerzają bowiem swoje rzemyki modlitewne i wydłużają frędzle szat swoich.

[6] Lubią też pierwsze miejsce na ucztach i pierwsze krzesła w synagogach,

[7] I pozdrowienia na rynkach, i tytułowanie ich przez ludzi: Rabbi.

[8] Ale wy nie pozwalajcie się nazywać Rabbi, bo jeden tylko jest - Nauczyciel

wasz, Chrystus, a wy wszyscy jesteście braćmi.

[9] A ninguém sobre a terra chameis vosso pai; porque só um é vosso Pai, aquele que está nos céus.

[9] Nikogo też na ziemi nie nazywajcie ojcem swoim; albowiem jeden jest Ojciec wasz, Ten w niebie.

[10] Nem sereis chamados guias, porque um só é vosso Guia, o Cristo.

[10] Ani nie pozwalajcie się nazywać przewodnikami, gdyż jeden jest przewodnik wasz, Chrystus.

[11] Mas o maior dentre vós será vosso servo.

[11] Kto zaś jest największy pośród was, niech będzie sługą waszym,

[12] Quem a si mesmo se exaltar será humilhado; e quem a si mesmo se humilhar será exaltado.

[12] A kto się będzie wywyższał, będzie poniżony, a kto się będzie poniżał, będzie wywyższony.

Várias advertências de Jesus

[13] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque fechais o reino dos céus diante dos homens; pois vós não entrais, nem deixais entrar os que estão entrando!

[13] Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy, że zamykacie Królestwo Niebios przed ludźmi, albowiem sami nie wchodzicie ani nie pozwalacie wejść tym, którzy wchodzą.

[14] [Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque devorais as casas das viúvas e, para o justificar, fazeis longas orações; por isso, sofrereis juízo muito mais severo!]

[14] (Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy, że pożeracie domy wdów i to pod pokrywką długich modlitw; dlatego otrzymacie surowszy wyrok.)

[15] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque rodeais o mar e a terra para fazer um prosélito; e, uma vez feito, o tornais filho do inferno duas vezes mais do que vós!

[15] Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy, że obchodzicie morze i ląd, aby pozyskać jednego współwyznawcę, a gdy nim zostanie, czynicie go synem piekła dwakroć gorszym niż wy sami.

[16] Ai de vós, guias cegos, que dizeis: Quem jurar pelo santuário, isso é nada; mas, se alguém jurar pelo ouro do santuário, fica obrigado pelo que jurou!

[16] Biada wam, ślepi przewodnicy, którzy powiadacie: Kto by przysiągł na świątynię, to nic; ale kto by przysiągł na złoto świątyni, ten jest związany przysięgą.

[17] Insensatos e cegos! Pois qual é maior: o ouro ou o santuário que santifica o ouro?

[17] Głupi i ślepi! Cóż bowiem jest większe? Złoto czy świątynia, która uświęca złoto?

[18] E dizeis: Quem jurar pelo altar, isso é nada; quem, porém, jurar pela oferta que está sobre o altar fica obrigado pelo que jurou.

[18] Oraz: Kto by przysiągł na ołtarz, to nic, ale kto by przysiągł na dar, który jest na nim, ten jest związany przysięgą.

[19] Cegos! Pois qual é maior: a oferta ou o altar que santifica a oferta?

[19] Ślepi! Cóż bowiem jest większe? Dar czy ołtarz, który uświęca dar?

[20] Portanto, quem jurar pelo altar jura por ele e por tudo o que sobre ele está.

[20] Kto więc przysięga na ołtarz, przysięga nań i na wszystko, co jest na nim.

[21] Quem jurar pelo santuário jura por ele e por aquele que nele habita;

[21] I kto przysięga na świątynię, przysięga na nią i na tego, który w niej mieszka.

[22] e quem jurar pelo céu jura pelo trono de Deus e por aquele que no trono está sentado.

[22] I kto przysięga na niebo, przysięga na tron Boży i na tego, który na nim zasiada.

[23] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque dais o dízimo da hortelã, do endro e do cominho e tendes negligenciado os preceitos mais importantes da Lei: a justiça, a misericórdia e a fé; devíeis, porém, fazer estas coisas, sem omitir aquelas!

[23] Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy, że dajecie dziesięcinę z mięty i z kopru, i z kminku, a zaniedbaliście tego, co ważniejsze w zakonie: sprawiedliwości, miłosierdzia i wierności; te rzeczy należało czynić, a tamtych nie zaniedbywać.

[24] Guias cegos, que coais o mosquito e engolis o camelo!

[24] Ślepi przewodnicy! Przecedzacie komara, a połykacie wielbłąda.

[25] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque limpais o exterior do copo e do prato, mas estes, por dentro, estão cheios de rapina e intemperança!

[25] Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy, że oczyszczacie z zewnątrz kielich i misę, wewnątrz zaś są one pełne łupiestwa i pożądliwości.

[26] Fariseu cego, limpa primeiro o interior do copo, para que também o seu exterior fique limpo!

[26] Ślepy faryzeuszu! Oczyść wpierw wnętrze kielicha, aby i to, co jest zewnątrz niego, stało się czyste.

[27] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque sois semelhantes aos sepulcros caiados, que, por fora, se mostram belos, mas interiormente estão cheios de ossos de mortos e de toda imundícia!

[27] Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy, że podobni jesteście do grobów pobielanych, które na zewnątrz wyglądają pięknie, ale wewnątrz są pełne trupich kości i wszelakiej nieczystości.

[28] Assim também vós exteriormente pareceis justos aos homens, mas, por dentro, estais cheios de hipocrisia e de iniqüidade.
[29] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque edificais os sepulcros dos profetas, adornais os túmulos dos justos
[30] e dizeis: Se tivéssemos vivido nos dias de nossos pais, não teríamos sido seus cúmplices no sangue dos profetas!
[31] Assim, contra vós mesmos, testificais que sois filhos dos que mataram os profetas.
[32] Enchei vós, pois, a medida de vossos pais.
[33] Serpentes, raça de víboras! Como escapareis da condenação do inferno?

[34] Por isso, eis que eu vos envio profetas, sábios e escribas. A uns matareis e crucificareis; a outros açoitareis nas vossas sinagogas e perseguireis de cidade em cidade;

[35] para que sobre vós recaia todo o sangue justo derramado sobre a terra, desde o sangue do justo Abel até ao sangue de Zacarias, filho de Baraquias, a quem matastes entre o santuário e o altar.

[36] Em verdade vos digo que todas estas coisas hão de vir sobre a presente geração.

O lamento sobre Jerusalém

Lucas 13.34-35

[28] Tak i wy na zewnątrz wydajecie się ludziom sprawiedliwi, wewnątrz zaś jesteście pełni obłudy i bezprawia.
[29] Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy, że budujecie grobowce prorokom i zdobicie nagrobki sprawiedliwych,
[30] I mówicie: Gdybyśmy żyli za dni ojców naszych, nie bylibyśmy ich wspólnikami w przelaniu krwi proroków.
[31] A tak wystawiacie sobie świadectwo, że jesteście synami tych, którzy mordowali proroków.
[32] Wy też dopełnijcie miary ojców waszych.
[33] Węże! Plemię żmijowe! Jakże będziecie mogli ujść przed sądem ognia piekielnego?
[34] Oto dlatego Ja posyłam do was proroków i mędrców, i uczonych w Piśmie, a z nich niektórych będziecie zabijać i krzyżować, innych znowu będziecie biczować w waszych synagogach i przepędzać z miasta do miasta.
[35] Aby obciążyła was cała sprawiedliwa krew, przelana na ziemi - od krwi sprawiedliwego Abla aż do krwi Zachariasza, syna Barachiaszowego, którego zabiliście między świątynią a ołtarzem.

[36] Zaprawdę powiadam wam, spadnie to wszystko na ten ród.

Jezus ubolewa nad losem Jerozolimy

[37] Jerusalém, Jerusalém, que matas os profetas e apedrejas os que te foram enviados! Quantas vezes quis eu reunir os teus filhos, como a galinha ajunta os seus pintinhos debaixo das asas, e vós não o quisestes!

[38] Eis que a vossa casa vos ficará deserta.

[39] Declaro-vos, pois, que, desde agora, já não me vereis, até que venhais a dizer: Bendito o que vem em nome do SENHOR!

Mateus 24

O sermão profético

A destruição do templo

Marcos 13.1-2; Lucas 21.5-6

[1] Tendo Jesus saído do templo, ia-se retirando, quando se aproximaram dele os seus discípulos para lhe mostrar as construções do templo.

[2] Ele, porém, lhes disse: Não vedes tudo isto? Em verdade vos digo que não ficará aqui pedra sobre pedra que não seja derribada.

O princípio das dores

Marcos 13.3-13; Lucas 21.7-19

[3] No monte das Oliveiras, achava-se Jesus assentado, quando se aproximaram dele os discípulos, em particular, e lhe pediram: Dize-nos quando sucederão estas coisas e que sinal haverá da tua vinda e da consumação do século.

[4] E ele lhes respondeu: Vede que ninguém vos engane.

[5] Porque virão muitos em meu nome, dizendo: Eu sou o Cristo, e enganarão a muitos.

[37] Jeruzalem, Jeruzalem, które zabijasz proroków i kamienujesz tych, którzy do ciebie byli posłani, ileż to razy chciałem zgromadzić dzieci twoje, jak kokosz zgromadza pisklęta swoje pod skrzydła, a nie chcieliście!

[38] Oto wam dom wasz pusty zostanie.

[39] Albowiem powiadam wam: Nie ujrzycie mnie odtąd, aż powiecie: Błogosławiony, który przychodzi w imieniu Pańskim.

Mateusza 24

Jezus zapowiada zburzenie świątyni w Jerozolimie

[1] A gdy Jezus opuszczał świątynię i odchodził, przystąpili uczniowie jego, aby mu pokazać zabudowania świątyni.

[2] A On, odpowiadając, rzekł do nich: Czy nie widzicie tego wszystkiego? Zaprawdę powiadam wam, nie pozostanie tutaj kamień na kamieniu, który by nie został rozwalony.

O znakach zbliżania się końca świata

[3] A gdy siedział na Górze Oliwnej, przystąpili do niego uczniowie na osobności, mówiąc: Powiedz nam, kiedy się to stanie i jaki będzie znak twego przyjścia i końca świata?

[4] A Jezus odpowiadając, rzekł im: Baczcie, żeby was kto nie zwiódł.

[5] Albowiem wielu przyjdzie w imieniu moim, mówiąc: Jam jest Chrystus, i wielu zwiodą.

[6] E, certamente, ouvireis falar de guerras e rumores de guerras; vede, não vos assusteis, porque é necessário assim acontecer, mas ainda não é o fim.

[7] Porquanto se levantará nação contra nação, reino contra reino, e haverá fomes e terremotos em vários lugares;

[8] porém tudo isto é o princípio das dores.
[9] Então, sereis atribulados, e vos matarão. Sereis odiados de todas as nações, por causa do meu nome.

[10] Nesse tempo, muitos hão de se escandalizar, trair e odiar uns aos outros;

[11] levantar-se-ão muitos falsos profetas e enganarão a muitos.
[12] E, por se multiplicar a iniqüidade, o amor se esfriará de quase todos.
[13] Aquele, porém, que perseverar até o fim, esse será salvo.

[14] E será pregado este evangelho do reino por todo o mundo, para testemunho a todas as nações. Então, virá o fim.

A grande tribulação
Marcos 13.14-23; Lucas 21.20-23

[15] Quando, pois, virdes o abominável da desolação de que falou o profeta Daniel, no lugar santo (quem lê entenda),
[16] então, os que estiverem na Judéia fujam para os montes;
[17] quem estiver sobre o eirado não desça a tirar de casa alguma coisa;
[18] e quem estiver no campo não volte atrás para buscar a sua capa.

[6] Potem usłyszycie o wojnach i wieści wojenne. Baczcie, abyście się nie trwożyli, bo musi się to stać, ale to jeszcze nie koniec.
[7] Powstanie bowiem naród przeciwko narodowi i królestwo przeciwko królestwu, i będzie głód, i mór, a miejscami trzęsienia ziemi.
[8] Ale to wszystko dopiero początek boleści.
[9] Wtedy wydawać was będą na udrękę i zabijać was będą, i wszystkie narody pałać będą nienawiścią do was dla imienia mego.
[10] I wówczas wielu się zgorszy i nawzajem wydawać się będą, i nawzajem nienawidzić.
[11] I powstanie wielu fałszywych proroków, i zwiodą wielu.
[12] A ponieważ bezprawie się rozmnoży, przeto miłość wielu oziębnie.
[13] A kto wytrwa do końca, ten będzie zbawiony.
[14] I będzie głoszona ta ewangelia o Królestwie po całej ziemi na świadectwo wszystkim narodom, i wtedy nadejdzie koniec.

[15] Gdy więc ujrzycie na miejscu świętym ohydę spustoszenia, którą przepowiedział prorok Daniel - kto czyta, niech uważa -
[16] Wtedy ci, co są w Judei, niech uciekają w góry;
[17] Kto jest na dachu, niech nie schodzi, aby co wziąć z domu swego;
[18] A kto jest na roli, niech nie wraca, by zabrać swój płaszcz.

[19] Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias!

[20] Orai para que a vossa fuga não se dê no inverno, nem no sábado;

[21] porque nesse tempo haverá grande tribulação, como desde o princípio do mundo até agora não tem havido e nem haverá jamais.

[22] Não tivessem aqueles dias sido abreviados, ninguém seria salvo; mas, por causa dos escolhidos, tais dias serão abreviados.

[23] Então, se alguém vos disser: Eis aqui o Cristo! Ou: Ei-lo ali! Não acrediteis;

[24] porque surgirão falsos cristos e falsos profetas operando grandes sinais e prodígios para enganar, se possível, os próprios eleitos.

[25] Vede que vo-lo tenho predito.

[26] Portanto, se vos disserem: Eis que ele está no deserto!, não saiais. Ou: Ei-lo no interior da casa!, não acrediteis.

[27] Porque, assim como o relâmpago sai do oriente e se mostra até no ocidente, assim há de ser a vinda do Filho do Homem.

[28] Onde estiver o cadáver, aí se ajuntarão os abutres.

A vinda do Filho do Homem

Marcos 13.24-27; Lucas 21.25-28

[29] Logo em seguida à tribulação daqueles dias, o sol escurecerá, a lua não dará a sua claridade, as estrelas cairão do firmamento, e os poderes dos céus serão abalados.

[30] Então, aparecerá no céu o sinal do Filho do Homem; todos os povos da terra se

[19] Biada też kobietom brzemiennym i karmiącym w owych dniach.

[20] Módlcie się tylko, aby ucieczka wasza nie wypadła zimą albo w sabat.

[21] Wtedy bowiem nastanie wielki ucisk, jakiego nie było od początku świata aż dotąd, i nie będzie.

[22] A gdyby nie były skrócone owe dni, nie ocalałaby żadna istota, lecz ze względu na wybranych będą skrócone owe dni.

[23] Gdyby wam wtedy kto powiedział: Oto tu jest Chrystus albo tam, nie wierzcie.

[24] Powstaną bowiem fałszywi mesjasze i fałszywi prorocy i czynić będą wielkie znaki i cuda, aby, o ile można, zwieść i wybranych.

[25] Oto przepowiedziałem wam.

[26] Gdyby więc wam powiedzieli: Oto jest na pustyni - nie wychodźcie; oto jest w kryjówce - nie wierzcie.

[27] Gdyż jak błyskawica pojawia się od wschodu i jaśnieje aż na zachód, tak będzie z przyjściem Syna Człowieczego,

[28] Bo gdzie jest padlina, tam zlatują się sępy.

O końcu świata

[29] A zaraz po udręce owych dni słońce się zaćmi i księżyc nie zajaśnieje swoim blaskiem, i gwiazdy spadać będą z nieba, i moce niebieskie będą poruszone.

[30] I wtedy ukaże się na niebie znak Syna Człowieczego, i wtedy biadać będą

lamentarão e verão o Filho do Homem vindo sobre as nuvens do céu, com poder e muita glória.

31 E ele enviará os seus anjos, com grande clangor de trombeta, os quais reunirão os seus escolhidos, dos quatro ventos, de uma a outra extremidade dos céus.

A parábola da figueira. Exortação à vigilância

Marcos 13.28-37; Lucas 21.29-36

32 Aprendei, pois, a parábola da figueira: quando já os seus ramos se renovam e as folhas brotam, sabeis que está próximo o verão.

33 Assim também vós: quando virdes todas estas coisas, sabei que está próximo, às portas.

34 Em verdade vos digo que não passará esta geração sem que tudo isto aconteça.

35 Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

36 Mas a respeito daquele dia e hora ninguém sabe, nem os anjos dos céus, nem o Filho, senão o Pai.

37 Pois assim como foi nos dias de Noé, também será a vinda do Filho do Homem.

38 Porquanto, assim como nos dias anteriores ao dilúvio comiam e bebiam, casavam e davam-se em casamento, até ao dia em que Noé entrou na arca,

39 e não o perceberam, senão quando veio o dilúvio e os levou a todos, assim será também a vinda do Filho do Homem.

40 Então, dois estarão no campo, um será tomado, e deixado o outro;

wszystkie plemiona ziemi, i ujrzą Syna Człowieczego, przychodzącego na obłokach nieba z wielką mocą i chwałą,

31 I pośle aniołów swoich z wielką trąbą, i zgromadzą wybranych jego z czterech stron świata z jednego krańca nieba aż po drugi.

Wezwanie do czujności

32 A od figowego drzewa uczcie się podobieństwa: Gdy gałąź jego już mięknie i wypuszcza liście, poznajecie, że blisko jest lato.

33 Tak i wy, gdy ujrzycie to wszystko, wiedzcie, że blisko jest, tuż u drzwi.

34 Zaprawdę powiadam wam: Nie przeminie to pokolenie, aż się to wszystko stanie.

35 Niebo i ziemia przeminą, ale słowa moje nie przeminą.

36 A o tym dniu i godzinie nikt nie wie; ani aniołowie w niebie, ani Syn, tylko sam Ojciec.

37 Albowiem jak było za dni Noego, takie będzie przyjście Syna Człowieczego.

38 Bo jak w dniach owych przed potopem jedli i pili, żenili się i za mąż wydawali, aż do tego dnia, gdy Noe wszedł do arki,

39 I nie spostrzegli się, że nastał potop i zmiótł wszystkich, tak będzie i z przyjściem Syna Człowieczego.

40 Wtedy dwóch będzie na roli, jeden będzie wzięty, a drugi zostawiony.

[41] duas estarão trabalhando num moinho, uma será tomada, e deixada a outra.

[42] Portanto, vigiai, porque não sabeis em que dia vem o vosso SENHOR.

[43] Mas considerai isto: se o pai de família soubesse a que hora viria o ladrão, vigiaria e não deixaria que fosse arrombada a sua casa.

[44] Por isso, ficai também vós apercebidos; porque, à hora em que não cuidais, o Filho do Homem virá.

A parábola do bom servo e do mau
Lucas 12.42-46

[45] Quem é, pois, o servo fiel e prudente, a quem o senhor confiou os seus conservos para dar-lhes o sustento a seu tempo?

[46] Bem-aventurado aquele servo a quem seu senhor, quando vier, achar fazendo assim.

[47] Em verdade vos digo que lhe confiará todos os seus bens.

[48] Mas, se aquele servo, sendo mau, disser consigo mesmo: Meu senhor demora-se,

[49] e passar a espancar os seus companheiros e a comer e beber com ébrios,

[50] virá o senhor daquele servo em dia em que não o espera e em hora que não sabe

[51] e castigá-lo-á, lançando-lhe a sorte com os hipócritas; ali haverá choro e ranger de dentes.

Mateus 25

A parábola das dez virgens

[41] Dwie mleć będą na żarnach, jedna będzie wzięta, a druga zostawiona.

[42] Czuwajcie więc, bo nie wiecie, którego dnia Pan wasz przyjdzie.

[43] A to zważcie, że gdyby gospodarz wiedział, o której porze złodziej przyjdzie, czuwałby i nie pozwoliłby podkopać domu swego.

[44] Dlatego i wy bądźcie gotowi, gdyż Syn Człowieczy przyjdzie o godzinie, której się nie domyślacie.

Podobieństwo o wiernym i niewiernym słudze

[45] Kto więc jest tym sługą wiernym i roztropnym, którego pan postawił nad czeladzią swoją, aby im dawał pokarm o właściwej porze?

[46] Szczęśliwy ów sługa, którego pan jego, gdy przyjdzie, zastanie tak czyniącego.

[47] Zaprawdę powiadam wam, że postawi go nad całym mieniem swoim.

[48] Jeśliby zaś ów zły sługa rzekł w sercu swoim: Pan mój zwleka z przyjściem,

[49] I zacząłby bić współsługi swoje, jeść i pić z pijakami,

[50] Przyjdzie pan sługi owego w dniu, w którym tego nie oczekuje, i o godzinie, której nie zna.

[51] I usunie go, i wyznaczy mu los z obłudnikami; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów.

Mateusza 25

Podobieństwo o dziesięciu pannach

[1] Então, o reino dos céus será semelhante a dez virgens que, tomando as suas lâmpadas, saíram a encontrar-se com o noivo.

[2] Cinco dentre elas eram néscias, e cinco, prudentes.

[3] As néscias, ao tomarem as suas lâmpadas, não levaram azeite consigo;

[4] no entanto, as prudentes, além das lâmpadas, levaram azeite nas vasilhas.

[5] E, tardando o noivo, foram todas tomadas de sono e adormeceram.

[6] Mas, à meia-noite, ouviu-se um grito: Eis o noivo! Saí ao seu encontro!

[7] Então, se levantaram todas aquelas virgens e prepararam as suas lâmpadas.

[8] E as néscias disseram às prudentes: Dai-nos do vosso azeite, porque as nossas lâmpadas estão-se apagando.

[9] Mas as prudentes responderam: Não, para que não nos falte a nós e a vós outras! Ide, antes, aos que o vendem e comprai-o.

[10] E, saindo elas para comprar, chegou o noivo, e as que estavam apercebidas entraram com ele para as bodas; e fechou-se a porta.

[11] Mais tarde, chegaram as virgens néscias, clamando: SENHOR, senhor, abre-nos a porta!

[12] Mas ele respondeu: Em verdade vos digo que não vos conheço.

[13] Vigiai, pois, porque não sabeis o dia nem a hora.

A parábola dos talentos

[1] Wtedy podobne będzie Królestwo Niebios do dziesięciu panien, które, wziąwszy lampy swoje, wyszły na spotkanie oblubieńca.

[2] A pięć z nich było głupich, pięć zaś mądrych.

[3] Głupie bowiem zabrały lampy, ale nie zabrały z sobą oliwy.

[4] Mądre zaś zabrały oliwę w naczyniach wraz z lampami swymi.

[5] A gdy oblubieniec długo nie nadchodził, zdrzemnęły się wszystkie i zasnęły.

[6] Wtem o północy powstał krzyk: Oto oblubieniec, wyjdźcie na spotkanie.

[7] Wówczas ocknęły się wszystkie te panny i oporządziły swoje lampy.

[8] Głupie zaś rzekły do mądrych: Użyczcie nam trochę waszej oliwy, gdyż lampy nasze gasną.

[9] Na to odpowiedziały mądre: O nie! Gdyż mogłoby nie starczyć i nam i wam; idźcie raczej do sprzedawców i kupcie sobie.

[10] A gdy one odeszły kupować, nadszedł oblubieniec i te, które były gotowe, weszły z nim na wesele i zamknięto drzwi.

[11] A później nadeszły i pozostałe panny, mówiąc: Panie! Panie! Otwórz nam.

[12] On zaś, odpowiadając, rzekł: Zaprawdę powiadam wam, nie znam was.

[13] Czuwajcie więc, bo nie znacie dnia ani godziny, o której Syn Człowieczy przyjdzie.

Podobieństwo o talentach

[14] Pois será como um homem que, ausentando-se do país, chamou os seus servos e lhes confiou os seus bens.

[15] A um deu cinco talentos, a outro, dois e a outro, um, a cada um segundo a sua própria capacidade; e, então, partiu.

[16] O que recebera cinco talentos saiu imediatamente a negociar com eles e ganhou outros cinco.

[17] Do mesmo modo, o que recebera dois ganhou outros dois.

[18] Mas o que recebera um, saindo, abriu uma cova e escondeu o dinheiro do seu senhor.

[19] Depois de muito tempo, voltou o senhor daqueles servos e ajustou contas com eles.

[20] Então, aproximando-se o que recebera cinco talentos, entregou outros cinco, dizendo: SENHOR, confiaste-me cinco talentos; eis aqui outros cinco talentos que ganhei.

[21] Disse-lhe o senhor: Muito bem, servo bom e fiel; foste fiel no pouco, sobre o muito te colocarei; entra no gozo do teu senhor.

[22] E, aproximando-se também o que recebera dois talentos, disse: SENHOR, dois talentos me confiaste; aqui tens outros dois que ganhei.

[23] Disse-lhe o senhor: Muito bem, servo bom e fiel; foste fiel no pouco, sobre o muito te colocarei; entra no gozo do teu senhor.

[14] Będzie bowiem tak jak z człowiekiem, który odjeżdżając, przywołał swoje sługi i przekazał im swój majątek.

[15] I dał jednemu pięć talentów, a drugiemu dwa, a trzeciemu jeden, każdemu według jego zdolności, i odjechał.

[16] A ten, który wziął pięć talentów, zaraz poszedł, obracał nimi i zyskał dalsze pięć.

[17] Podobnie i ten, który wziął dwa, zyskał dalsze dwa.

[18] A ten, który wziął jeden, odszedł, wykopał dół w ziemi i ukrył pieniądze pana swego.

[19] A po długim czasie powraca pan owych sług i rozlicza się z nimi.

[20] I przystąpiwszy ten, który wziął pięć talentów, przyniósł dalsze pięć talentów i rzekł: Panie! Pięć talentów mi powierzyłeś. Oto dalsze pięć talentów zyskałem.

[21] Rzekł mu pan jego: Dobrze, sługo dobry i wierny! Nad tym, co małe, byłeś wierny, wiele ci powierzę; wejdź do radości pana swego.

[22] Potem przystąpił ten, który wziął dwa talenty, i rzekł: Panie! Dwa talenty mi powierzyłeś, oto dalsze dwa talenty zyskałem.

[23] Rzekł mu pan jego: Dobrze, sługo dobry i wierny! Nad tym, co małe, byłeś wierny, wiele ci powierzę; wejdź do radości pana swego.

[24] Chegando, por fim, o que recebera um talento, disse: SENHOR, sabendo que és homem severo, que ceifas onde não semeaste e ajuntas onde não espalhaste,

[25] receoso, escondi na terra o teu talento; aqui tens o que é teu.

[26] Respondeu-lhe, porém, o senhor: Servo mau e negligente, sabias que ceifo onde não semeei e ajunto onde não espalhei?

[27] Cumpria, portanto, que entregasses o meu dinheiro aos banqueiros, e eu, ao voltar, receberia com juros o que é meu.

[28] Tirai-lhe, pois, o talento e dai-o ao que tem dez.

[29] Porque a todo o que tem se lhe dará, e terá em abundância; mas ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.

[30] E o servo inútil, lançai-o para fora, nas trevas. Ali haverá choro e ranger de dentes.

O grande julgamento

[31] Quando vier o Filho do Homem na sua majestade e todos os anjos com ele, então, se assentará no trono da sua glória;

[32] e todas as nações serão reunidas em sua presença, e ele separará uns dos outros, como o pastor separa dos cabritos as ovelhas;

[33] e porá as ovelhas à sua direita, mas os cabritos, à esquerda;

[34] então, dirá o Rei aos que estiverem à sua direita: Vinde, benditos de meu Pai! Entrai na posse do reino que vos está preparado desde a fundação do mundo.

[24] Wreszcie przystąpił i ten, który wziął jeden talent, i rzekł: Panie! Wiedziałem o tobie, żeś człowiek twardy, że żniesz, gdzieś nie siał, i zbierasz, gdzieś nie rozsypywał.

[25] Bojąc się tedy, odszedłem i ukryłem talent twój w ziemi; oto masz, co twoje.

[26] A odpowiadając, rzekł mu pan jego: Sługo zły i leniwy! Wiedziałeś, że żnę, gdzie nie siałem, i zbieram, gdzie nie rozsypywałem.

[27] Powinieneś był więc dać pieniądze moje bankierom, a ja po powrocie odebrałbym, co moje, z zyskiem.

[28] Weźcie przeto od niego ten talent i dajcie temu, który ma dziesięć talentów.

[29] Każdemu bowiem, kto ma, będzie dane i obfitować będzie, a temu, kto nie ma, zostanie zabrane i to, co ma.

[30] A nieużytecznego sługę wrzućcie w ciemności zewnętrzne; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów.

Dzień sądu

[31] A gdy przyjdzie Syn Człowieczy w chwale swojej i wszyscy aniołowie z nim, wtedy zasiądzie na tronie swej chwały.

[32] I będą zgromadzone przed nim wszystkie narody, i odłączy jedne od drugich, jak pasterz odłącza owce od kozłów.

[33] I ustawi owce po swojej prawicy, a kozły po lewicy.

[34] Wtedy powie król tym po swojej prawicy: Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego, odziedziczcie Królestwo, przygotowane dla was od założenia świata.

[35] Porque tive fome, e me destes de comer; tive sede, e me destes de beber; era forasteiro, e me hospedastes;

[36] estava nu, e me vestistes; enfermo, e me visitastes; preso, e fostes ver-me.

[37] Então, perguntarão os justos: SENHOR, quando foi que te vimos com fome e te demos de comer? Ou com sede e te demos de beber?

[38] E quando te vimos forasteiro e te hospedamos? Ou nu e te vestimos?

[39] E quando te vimos enfermo ou preso e te fomos visitar?

[40] O Rei, respondendo, lhes dirá: Em verdade vos afirmo que, sempre que o fizestes a um destes meus pequeninos irmãos, a mim o fizestes.

[41] Então, o Rei dirá também aos que estiverem à sua esquerda: Apartai-vos de mim, malditos, para o fogo eterno, preparado para o diabo e seus anjos.

[42] Porque tive fome, e não me destes de comer; tive sede, e não me destes de beber;

[43] sendo forasteiro, não me hospedastes; estando nu, não me vestistes; achando-me enfermo e preso, não fostes ver-me.

[44] E eles lhe perguntarão: SENHOR, quando foi que te vimos com fome, com sede, forasteiro, nu, enfermo ou preso e não te assistimos?

[35] Albowiem łaknąłem, a daliście mi jeść, pragnąłem, a daliście mi pić, byłem przychodniem, a przyjęliście mnie,

[36] Byłem nagi, a przyodzialiście mnie, byłem chory, a odwiedzaliście mnie, byłem w więzieniu, a przychodziliście do mnie.

[37] Wtedy odpowiedzą mu sprawiedliwi tymi słowy: Panie! Kiedy widzieliśmy cię łaknącym, a nakarmiliśmy cię, albo pragnącym, a daliśmy ci pić?

[38] A kiedy widzieliśmy cię przychodniem i przyjęliśmy cię albo nagim i przyodzialiśmy cię?

[39] I kiedy widzieliśmy cię chorym albo w więzieniu, i przychodziliśmy do ciebie?

[40] A król, odpowiadając, powie im: Zaprawdę powiadam wam, cokolwiek uczyniliście jednemu z tych najmniejszych moich braci, mnie uczyniliście.

[41] Wtedy powie i tym po lewicy: Idźcie precz ode mnie, przeklęci, w ogień wieczny, zgotowany diabłu i jego aniołom.

[42] Albowiem łaknąłem, a nie daliście mi jeść, pragnąłem, a nie daliście mi pić.

[43] Byłem przychodniem, a nie przyjęliście mnie, nagim, a nie przyodzialiście mnie, chorym i w więzieniu i nie odwiedziliście mnie.

[44] Wtedy i oni mu odpowiedzą, mówiąc: Panie! Kiedy widzieliśmy cię łaknącym albo pragnącym, albo przychodniem, albo nagim, albo chorym, albo w więzieniu i nie usłużyliśmy ci?

[45] Então, lhes responderá: Em verdade vos digo que, sempre que o deixastes de fazer a um destes mais pequeninos, a mim o deixastes de fazer.

[46] E irão estes para o castigo eterno, porém os justos, para a vida eterna.

Mateus 26

O plano para tirar a vida de Jesus

Marcos 14.1-2; Lucas 22.1-2; João 11.45-53

[1] Tendo Jesus acabado todos estes ensinamentos, disse a seus discípulos:

[2] Sabeis que, daqui a dois dias, celebrar-se-á a Páscoa; e o Filho do Homem será entregue para ser crucificado.

[3] Então, os principais sacerdotes e os anciãos do povo se reuniram no palácio do sumo sacerdote, chamado Caifás;

[4] e deliberaram prender Jesus, à traição, e matá-lo.

[5] Mas diziam: Não durante a festa, para que não haja tumulto entre o povo.

Jesus ungido em Betânia

Marcos 14.3-9; João 12.1-8

[6] Ora, estando Jesus em Betânia, em casa de Simão, o leproso,

[7] aproximou-se dele uma mulher, trazendo um vaso de alabastro cheio de precioso bálsamo, que lhe derramou sobre a cabeça, estando ele à mesa.

[8] Vendo isto, indignaram-se os discípulos e disseram: Para que este desperdício?

[9] Pois este perfume podia ser vendido por muito dinheiro e dar-se aos pobres.

[10] Mas Jesus, sabendo disto, disse-lhes: Por que molestais esta mulher? Ela praticou boa ação para comigo.

[45] Wtedy im odpowie tymi słowy: Zaprawdę powiadam wam, czegokolwiek nie uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, i mnie nie uczyniliście.

[46] I odejdą ci na kaźń wieczną, sprawiedliwi zaś do życia wiecznego.

Mateusza 26

Spisek przeciwko Jezusowi

[1] A gdy Jezus dokończył wszystkich tych mów, rzekł do uczniów swoich:

[2] Wiecie, że za dwa dni będzie Pascha i Syn Człowieczy będzie wydany na ukrzyżowanie.

[3] W tym czasie zebrali się arcykapłani i starsi ludu w pałacu arcykapłana, którego zwano Kaifasz.

[4] I naradzali się, aby Jezusa podstępem pojmać i zabić.

[5] Mówili jednak: Tylko nie w święto, aby nie powstały rozruchy między ludem.

Namaszczenie Jezusa w Betanii

[6] A gdy Jezus był w Betanii, w domu Szymona trędowatego,

[7] Przystąpiła do niego niewiasta, mająca alabastrowy słoik bardzo kosztownego olejku i wylała go na głowę jego, gdy spoczywał przy stole.

[8] A uczniowie, ujrzawszy to, oburzyli się i mówili: Na cóż ta strata?

[9] Przecież można było to drogo sprzedać i rozdać ubogim.

[10] A gdy to zauważył Jezus, rzekł im: Czemu wyrządzacie przykrość tej

niewieście? Wszak dobry uczynek spełniła względem mnie.

[11] Porque os pobres, sempre os tendes convosco, mas a mim nem sempre me tendes;

[11] Albowiem ubogich zawsze macie wśród siebie, ale mnie nie zawsze mieć będziecie,

[12] pois, derramando este perfume sobre o meu corpo, ela o fez para o meu sepultamento.

[12] Bo ona, wylawszy ten olejek na moje ciało, uczyniła to na mój pogrzeb.

[13] Em verdade vos digo: Onde for pregado em todo o mundo este evangelho, será também contado o que ela fez, para memória sua.

[13] Zaprawdę powiadam wam, gdziekolwiek na całym świecie będzie zwiastowana ta ewangelia, będą opowiadać na jej pamiątkę i o tym, co ona uczyniła.

O pacto da traição

Marcos 14.10-11; Lucas 22.3-6

Zdrada Judasza

[14] Então, um dos doze, chamado Judas Iscariotes, indo ter com os principais sacerdotes, propôs:

[14] Wtedy odszedł jeden z dwunastu, którego zwano Judasz Iskariot, do arcykapłanów

[15] Que me quereis dar, e eu vo-lo entregarei? E pagaram-lhe trinta moedas de prata.

[15] I rzekł: Co mi chcecie dać, a ja go wam wydam? Oni zaś wypłacili mu trzydzieści srebrników.

[16] E, desse momento em diante, buscava ele uma boa ocasião para o entregar.

[16] I odtąd szukał sposobności, aby go wydać.

Os discípulos preparam a Páscoa

Marcos 14.12-16; Lucas 22.7-13

Ostatnia Wieczerza

[17] No primeiro dia da Festa dos Pães Asmos, vieram os discípulos a Jesus e lhe perguntaram: Onde queres que te façamos os preparativos para comeres a Páscoa?

[17] A w pierwszy dzień Przaśników przystąpili do Jezusa uczniowie i zapytali: Gdzie chcesz, abyśmy ci przygotowali wieczerzę paschalną?

[18] E ele lhes respondeu: Ide à cidade ter com certo homem e dizei-lhe: O Mestre manda dizer: O meu tempo está próximo; em tua casa celebrarei a Páscoa com os meus discípulos.

[18] A On rzekł: Idźcie do miasta, do wiadomego nam człowieka i powiedzcie mu: Nauczyciel mówi: Czas mój bliski, u ciebie urządzę Paschę z uczniami moimi.

[19] E eles fizeram como Jesus lhes ordenara e prepararam a Páscoa.

[19] I uczynili uczniowie tak, jak im polecił Jezus, i przygotowali Paschę.

O traidor é indicado

Marcos 14.17-21; Lucas 22.21-23; João 13.21-30

[20] Chegada a tarde, pôs-se ele à mesa com os doze discípulos.

[21] E, enquanto comiam, declarou Jesus: Em verdade vos digo que um dentre vós me trairá.

[22] E eles, muitíssimo contristados, começaram um por um a perguntar-lhe: Porventura, sou eu, SENHOR?

[23] E ele respondeu: O que mete comigo a mão no prato, esse me trairá.

[24] O Filho do Homem vai, como está escrito a seu respeito, mas ai daquele por intermédio de quem o Filho do Homem está sendo traído! Melhor lhe fora não haver nascido!

[25] Então, Judas, que o traía, perguntou: Acaso, sou eu, Mestre? Respondeu-lhe Jesus: Tu o disseste.

A Ceia do Senhor

Marcos 14.22-26; Lucas 22.14-20; 1 Coríntios 11.23-25

[26] Enquanto comiam, tomou Jesus um pão, e, abençoando-o, o partiu, e o deu aos discípulos, dizendo: Tomai, comei; isto é o meu corpo.

[27] A seguir, tomou um cálice e, tendo dado graças, o deu aos discípulos, dizendo: Bebei dele todos;

[28] porque isto é o meu sangue, o sangue da [nova] aliança, derramado em favor de muitos, para remissão de pecados.

[29] E digo-vos que, desta hora em diante, não beberei deste fruto da videira, até aquele dia em que o hei de beber, novo, convosco no reino de meu Pai.

[20] A gdy nastał wieczór, usiadł przy stole z dwunastoma uczniami.

[21] I gdy oni jedli, rzekł: Zaprawdę powiadam wam, iż jeden z was wyda mnie.

[22] I bardzo zasmuceni poczęli mówić do niego jeden po drugim: Chyba nie ja, Panie?

[23] A On, odpowiadając, rzekł: Kto ze mną umaczał rękę w misie, ten mnie wyda.

[24] Syn Człowieczy wprawdzie odchodzi, jak o nim napisano, ale biada temu człowiekowi, przez którego Syn Człowieczy będzie wydany! Lepiej by mu było, gdyby się ów człowiek nie urodził.

[25] A odpowiadając Judasz, który go wydał, rzekł: Chyba nie ja, Mistrzu? Powiedział mu: Ty powiedziałeś.

[26] A gdy oni jedli, wziął Jezus chleb i pobłogosławił, łamał i dawał uczniom, i rzekł: Bierzcie, jedzcie, to jest ciało moje.

[27] Potem wziął kielich i podziękował, dał im, mówiąc: Pijcie z niego wszyscy;

[28] Albowiem to jest krew moja nowego przymierza, która się za wielu wylewa na odpuszczenie grzechów.

[29] Ale powiadam wam: Nie będę pił odtąd z tego owocu winorośli aż do owego dnia, gdy go będę pił z wami na nowo w Królestwie Ojca mego.

[30] E, tendo cantado um hino, saíram para o monte das Oliveiras.

Pedro é avisado

Marcos 14.27-31; Lucas 22.31-34; João 13.36-38

[31] Então, Jesus lhes disse: Esta noite, todos vós vos escandalizareis comigo; porque está escrito: Ferirei o pastor, e as ovelhas do rebanho ficarão dispersas.

[32] Mas, depois da minha ressurreição, irei adiante de vós para a Galiléia.

[33] Disse-lhe Pedro: Ainda que venhas a ser um tropeço para todos, nunca o serás para mim.

[34] Replicou-lhe Jesus: Em verdade te digo que, nesta mesma noite, antes que o galo cante, tu me negarás três vezes.

[35] Disse-lhe Pedro: Ainda que me seja necessário morrer contigo, de nenhum modo te negarei. E todos os discípulos disseram o mesmo.

Jesus no Getsêmani

Marcos 14.32-42; Lucas 22.39-46

[36] Em seguida, foi Jesus com eles a um lugar chamado Getsêmani e disse a seus discípulos: Assentai-vos aqui, enquanto eu vou ali orar;

[37] e, levando consigo a Pedro e aos dois filhos de Zebedeu, começou a entristecer-se e a angustiar-se.

[38] Então, lhes disse: A minha alma está profundamente triste até à morte; ficai aqui e vigiai comigo.

[39] Adiantando-se um pouco, prostrou-se sobre o seu rosto, orando e dizendo: Meu Pai, se possível, passe de mim este cálice! Todavia, não seja como eu quero, e sim como tu queres.

[30] A gdy odśpiewali hymn, wyszli ku Górze Oliwnej.

Jezus zapowiada zaparcie się uczniów

[31] Wtedy mówi do nich Jezus: Wy wszyscy zgorszycie się ze mnie tej nocy; napisano bowiem: Uderzę pasterza i będą rozproszone owce trzody.

[32] Ale po moim zmartwychwstaniu wyprzedzę was do Galilei.

[33] A odpowiadając, Piotr rzekł do niego: Choćby się wszyscy zgorszyli z ciebie, ja się nigdy nie zgorszę.

[34] Rzekł mu Jezus: Zaprawdę powiadam ci, że jeszcze tej nocy, zanim kur zapieje, trzykroć się mnie zaprzesz.

[35] Rzecze mu Piotr: Choćbym miał z tobą umrzeć, nie zaprę się ciebie. Podobnie mówili i wszyscy uczniowie.

Jezus w Getsemane

[36] Wtedy idzie Jezus z nimi do ogrodu, zwanego Getsemane, i mówi do uczniów: Siądźcie tu, a Ja tymczasem odejdę tam i będę się modlił.

[37] I wziął z sobą Piotra oraz dwóch synów Zebedeuszowych, i począł się smucić i trwożyć.

[38] Wtedy mówi do nich: Smętna jest dusza moja aż do śmierci; pozostańcie tu i czuwajcie ze mną.

[39] Potem postąpił nieco dalej, upadł na oblicze swoje, modlił się i mówił: Ojcze mój, jeśli można, niech mnie ten kielich minie; wszakże nie jako Ja chcę, ale jako Ty.

[40] E, voltando para os discípulos, achou-os dormindo; e disse a Pedro: Então, nem uma hora pudestes vós vigiar comigo?
[41] Vigiai e orai, para que não entreis em tentação; o espírito, na verdade, está pronto, mas a carne é fraca.
[42] Tornando a retirar-se, orou de novo, dizendo: Meu Pai, se não é possível passar de mim este cálice sem que eu o beba, faça-se a tua vontade.
[43] E, voltando, achou-os outra vez dormindo; porque os seus olhos estavam pesados.
[44] Deixando-os novamente, foi orar pela terceira vez, repetindo as mesmas palavras.
[45] Então, voltou para os discípulos e lhes disse: Ainda dormis e repousais! Eis que é chegada a hora, e o Filho do Homem está sendo entregue nas mãos de pecadores.
[46] Levantai-vos, vamos! Eis que o traidor se aproxima.

Jesus é preso

Marcos 14.43-50; Lucas 22.47-53; João 18.2-11

[47] Falava ele ainda, e eis que chegou Judas, um dos doze, e, com ele, grande turba com espadas e porretes, vinda da parte dos principais sacerdotes e dos anciãos do povo.
[48] Ora, o traidor lhes tinha dado este sinal: Aquele a quem eu beijar, é esse; prendei-o.
[49] E logo, aproximando-se de Jesus, lhe disse: Salve, Mestre! E o beijou.

[40] I wrócił do uczniów, i zastał ich śpiących, i mówił do Piotra: Tak to nie mogliście jednej godziny czuwać ze mną?
[41] Czuwajcie i módlcie się, abyście nie popadli w pokuszenie; duch wprawdzie jest ochotny, ale ciało mdłe.
[42] Znowu po raz drugi odszedł i modlił się, mówiąc: Ojcze mój, jeśli nie może mnie ten kielich minąć, żebym go pił, niech się stanie wola twoja.
[43] I przyszedł znowu, i zastał ich śpiących, albowiem oczy ich były obciążone.
[44] I zostawił ich, znowu odszedł i modlił się po raz trzeci tymi samymi słowami.
[45] Wtedy przyszedł do uczniów i mówił do nich: Śpijcie dalej i odpoczywajcie, oto nadeszła godzina i Syn Człowieczy będzie wydany w ręce grzeszników.
[46] Wstańcie, pójdźmy; oto się zbliża ten, który mnie wyda.

Pojmanie Jezusa

[47] I gdy On jeszcze mówił, oto nadszedł Judasz, jeden z dwunastu, a wraz z nim liczny tłum z mieczami i z kijami, od arcykapłanów i od starszych ludu.
[48] A ten, który go wydał, dał im znak, mówiąc: Ten, którego pocałuję, jest nim, bierzcie go.
[49] I zaraz przystąpił do Jezusa, i rzekł: Bądź pozdrowiony, Mistrzu! I pocałował go.

[50] Jesus, porém, lhe disse: Amigo, para que vieste? Nisto, aproximando-se eles, deitaram as mãos em Jesus e o prenderam.

[50] A Jezus rzekł do niego: Przyjacielu, po co przychodzisz? Wtedy podeszli bliżej, rzucili się na Jezusa i pochwycili go.

[51] E eis que um dos que estavam com Jesus, estendendo a mão, sacou da espada e, golpeando o servo do sumo sacerdote, cortou-lhe a orelha.

[51] I oto jeden z tych, którzy byli z Jezusem, wyciągnął rękę, dobył miecza swego, uderzył sługę arcykapłana i uciął mu ucho.

[52] Então, Jesus lhe disse: Embainha a tua espada; pois todos os que lançam mão da espada à espada perecerão.

[52] Wtedy rzecze mu Jezus: Włóż miecz swój do pochwy; wszyscy bowiem, którzy miecza dobywają, od miecza giną.

[53] Acaso, pensas que não posso rogar a meu Pai, e ele me mandaria neste momento mais de doze legiões de anjos?

[53] Czy myślisz, że nie mógłbym prosić Ojca mego, a On wystawiłby mi teraz więcej niż dwanaście legionów aniołów?

[54] Como, pois, se cumpririam as Escrituras, segundo as quais assim deve suceder?

[54] Ale jak by wtedy wypełniły się Pisma, że tak się stać musi?

[55] Naquele momento, disse Jesus às multidões: Saístes com espadas e porretes para prender-me, como a um salteador? Todos os dias, no templo, eu me assentava [convosco] ensinando, e não me prendestes.

[55] W tej godzinie rzekł Jezus do tłumu: Jak na zbójcę wyszliście z mieczami i kijami, aby mnie pochwycić; codziennie siadywałem w świątyni i nauczałem, a nie pojmaliście mnie.

[56] Tudo isto, porém, aconteceu para que se cumprissem as Escrituras dos profetas. Então, os discípulos todos, deixando-o, fugiram.

[56] Ale to wszystko się stało, aby się wypełniły Pisma prorockie. Wtedy wszyscy uczniowie go opuścili i uciekli.

Jesus perante o Sinédrio

Marcos 14.53-65; Lucas 22.63-71; João 18.12-14,19-24

Sąd nad Jezusem

[57] E os que prenderam Jesus o levaram à casa de Caifás, o sumo sacerdote, onde se haviam reunido os escribas e os anciãos.

[57] A ci, którzy pojmali Jezusa, przywiedli go do Kaifasza, arcykapłana, gdzie zeszli się uczeni w Piśmie i starsi.

[58] Mas Pedro o seguia de longe até ao pátio do sumo sacerdote e, tendo entrado, assentou-se entre os serventuários, para ver o fim.

[58] Piotr zaś szedł za nim z daleka aż do pałacu arcykapłana, wszedł na dziedziniec i usiadł ze sługami, aby zobaczyć, jak to się skończy.

[59] Ora, os principais sacerdotes e todo o Sinédrio procuravam algum testemunho falso contra Jesus, a fim de o condenarem à morte.

[60] E não acharam, apesar de se terem apresentado muitas testemunhas falsas. Mas, afinal, compareceram duas, afirmando:

[61] Este disse: Posso destruir o santuário de Deus e reedificá-lo em três dias.

[62] E, levantando-se o sumo sacerdote, perguntou a Jesus: Nada respondes ao que estes depõem contra ti?

[63] Jesus, porém, guardou silêncio. E o sumo sacerdote lhe disse: Eu te conjuro pelo Deus vivo que nos digas se tu és o Cristo, o Filho de Deus.

[64] Respondeu-lhe Jesus: Tu o disseste; entretanto, eu vos declaro que, desde agora, vereis o Filho do Homem assentado à direita do Todo-Poderoso e vindo sobre as nuvens do céu.

[65] Então, o sumo sacerdote rasgou as suas vestes, dizendo: Blasfemou! Que necessidade mais temos de testemunhas? Eis que ouvistes agora a blasfêmia!

[66] Que vos parece? Responderam eles: É réu de morte.

[67] Então, uns cuspiram-lhe no rosto e lhe davam murros, e outros o esbofeteavam, dizendo:

[68] Profetiza-nos, ó Cristo, quem é que te bateu!

Pedro nega a Jesus

Marcos 14.66-72; Lucas 22.55-62; João 18.15-18,25-27

[59] Lecz arcykapłani i cała Rada Najwyższa szukali fałszywego świadectwa przeciwko Jezusowi, aby go skazać na śmierć.

[60] I nie znaleźli, chociaż przychodziło wielu fałszywych świadków. Na koniec zaś przyszli dwaj

[61] I rzekli: Ten powiedział: Mogę zburzyć świątynię Bożą i w trzy dni ją odbudować.

[62] Wówczas powstał arcykapłan i rzekł do niego: Nic nie odpowiadasz na to, co ci świadczą przeciwko tobie?

[63] Ale Jezus milczał: Wtedy arcykapłan rzekł do niego: Zaklinam cię na Boga żywego, abyś nam powiedział, czy Ty jesteś Chrystus, Syn Boga.

[64] Rzecze mu Jezus: Tyś powiedział. Nadto powiadam wam: Odtąd ujrzycie Syna Człowieczego siedzącego na prawicy mocy Bożej i przychodzącego na obłokach nieba.

[65] Wtedy arcykapłan rozdarł swe szaty i zawołał: Zbluźnił! Czyż potrzeba nam jeszcze świadków? Oto słyszeliście bluźnierstwo.

[66] Co sądzicie! A oni, odpowiadając, rzekli: Winien jest śmierci.

[67] Wtedy pluli na jego oblicze i policzkowali go, a drudzy bili go pięściami,

[68] Mówiąc: Prorokuj nam, Chrystusie, kto cię uderzył?

Zaparcie się Piotra

[69] Ora, estava Pedro assentado fora no pátio; e, aproximando-se uma criada, lhe disse: Também tu estavas com Jesus, o galileu.
[70] Ele, porém, o negou diante de todos, dizendo: Não sei o que dizes.
[71] E, saindo para o alpendre, foi ele visto por outra criada, a qual disse aos que ali estavam: Este também estava com Jesus, o Nazareno.
[72] E ele negou outra vez, com juramento: Não conheço tal homem.
[73] Logo depois, aproximando-se os que ali estavam, disseram a Pedro: Verdadeiramente, és também um deles, porque o teu modo de falar o denuncia.
[74] Então, começou ele a praguejar e a jurar: Não conheço esse homem! E imediatamente cantou o galo.
[75] Então, Pedro se lembrou da palavra que Jesus lhe dissera: Antes que o galo cante, tu me negarás três vezes. E, saindo dali, chorou amargamente.

Mateus 27

Jesus entregue a Pilatos

Marcos 15.1; Lucas 23.1-2; João 18.28-32

[1] Ao romper o dia, todos os principais sacerdotes e os anciãos do povo entraram em conselho contra Jesus, para o matarem;
[2] e, amarrando-o, levaram-no e o entregaram ao governador Pilatos.

O suicídio de Judas

[3] Então, Judas, o que o traiu, vendo que Jesus fora condenado, tocado de remorso, devolveu as trinta moedas de prata aos

[69] A Piotr siedział zewnątrz, na podwórzu. I przystąpiła do niego jedna służebna, mówiąc: I ty byłeś z Jezusem, Galilejczykiem.
[70] On zaś zaparł się wobec wszystkich i rzekł: Nie wiem, co mówisz.
[71] A gdy wyszedł ku bramie, ujrzała go inna i mówiła do tych, co tam byli: Ten był z Jezusem Nazarejczykiem.
[72] I znowu zaparł się pod przysięgą: Nie znam tego człowieka.
[73] A w chwilę po tym przystąpili ci, co tam stali, i rzekli Piotrowi: Prawdziwie, ty też jesteś z nich; wszak zdradza cię i twoja mowa.
[74] Wtedy począł się zaklinać i przysięgać: Nie znam tego człowieka. I zaraz kur zapiał.
[75] I wspomniał Piotr na słowa Jezusa, który powiedział: Zanim kur zapieje, trzykroć się mnie zaprzesz. I wyszedłszy, gorzko zapłakał.

Mateusza 27

Jezus przed Piłatem

[1] A wczesnym rankiem wszyscy arcykapłani i starsi ludu powzięli uchwałę przeciwko Jezusowi, że trzeba go zabić.
[2] Związali go więc, odprowadzili i przekazali namiestnikowi Piłatowi.

Śmierć Judasza

[3] Wtedy Judasz, który go zdradził, widząc, że został skazany, żałował tego, zwrócił

principais sacerdotes e aos anciãos, dizendo:

[4] Pequei, traindo sangue inocente. Eles, porém, responderam: Que nos importa? Isso é contigo.

[5] Então, Judas, atirando para o santuário as moedas de prata, retirou-se e foi enforcar-se.

[6] E os principais sacerdotes, tomando as moedas, disseram: Não é lícito deitá-las no cofre das ofertas, porque é preço de sangue.

[7] E, tendo deliberado, compraram com elas o campo do oleiro, para cemitério de forasteiros.

[8] Por isso, aquele campo tem sido chamado, até ao dia de hoje, Campo de Sangue.

[9] Então, se cumpriu o que foi dito por intermédio do profeta Jeremias: Tomaram as trinta moedas de prata, preço em que foi estimado aquele a quem alguns dos filhos de Israel avaliaram;

[10] e as deram pelo campo do oleiro, assim como me ordenou o SENHOR.

Jesus perante Pilatos

Marcos 15.1-15; Lucas 23.1-5,13-25; João 18.33—19.16

[11] Jesus estava em pé ante o governador; e este o interrogou, dizendo: És tu o rei dos judeus? Respondeu-lhe Jesus: Tu o dizes.

[12] E, sendo acusado pelos principais sacerdotes e pelos anciãos, nada respondeu.

[13] Então, lhe perguntou Pilatos: Não ouves quantas acusações te fazem?

trzydzieści srebrników arcykapłanom oraz starszym

[4] I rzekł: Zgrzeszyłem, gdyż wydałem krew niewinną. A oni rzekli: Cóż nam do tego? Ty patrz swego.

[5] Wtedy rzucił srebrniki do świątyni, oddalił się, poszedł i powiesił się.

[6] A arcykapłani wzięli srebrniki i rzekli: Nie wolno kłaść ich do skarbca, gdyż jest to zapłata za krew.

[7] Po naradzie więc nabyli za nie pole garncarza na cmentarz dla cudzoziemców.

[8] Dlatego owo pole nazywa się do dnia dzisiejszego Polem Krwi.

[9] Wtedy się wypełniło, co było powiedziane przez proroka Jeremiasza w słowach: I wzięli trzydzieści srebrników, cenę wyznaczoną za sprzedanego człowieka, jak go oszacowano w Izraelu.

[10] I dali je za pole garncarza, jak mi nakazał Pan.

Jezus u Piłata

[11] I stawiono Jezusa przed namiestnika, i zapytał go namiestnik: Czy Ty jesteś król żydowski? Jezus odpowiedział: Ty sam to mówisz.

[12] A gdy go oskarżali arcykapłani i starsi, nic nie odpowiedział.

[13] Wtedy rzekł mu Piłat: Czy nie słyszysz, jak wiele świadczą przeciwko tobie?

[14] Jesus não respondeu nem uma palavra, vindo com isto a admirar-se grandemente o governador.
[15] Ora, por ocasião da festa, costumava o governador soltar ao povo um dos presos, conforme eles quisessem.
[16] Naquela ocasião, tinham eles um preso muito conhecido, chamado Barrabás.
[17] Estando, pois, o povo reunido, perguntou-lhes Pilatos: A quem quereis que eu vos solte, a Barrabás ou a Jesus, chamado Cristo?
[18] Porque sabia que, por inveja, o tinham entregado.

[19] E, estando ele no tribunal, sua mulher mandou dizer-lhe: Não te envolvas com esse justo; porque hoje, em sonho, muito sofri por seu respeito.

[20] Mas os principais sacerdotes e os anciãos persuadiram o povo a que pedisse Barrabás e fizesse morrer Jesus.
[21] De novo, perguntou-lhes o governador: Qual dos dois quereis que eu vos solte? Responderam eles: Barrabás!
[22] Replicou-lhes Pilatos: Que farei, então, de Jesus, chamado Cristo? Seja crucificado! Responderam todos.
[23] Que mal fez ele? Perguntou Pilatos. Porém cada vez clamavam mais: Seja crucificado!
[24] Vendo Pilatos que nada conseguia, antes, pelo contrário, aumentava o tumulto, mandando vir água, lavou as mãos perante o povo, dizendo: Estou

[14] Lecz On nie odpowiedział mu na żadne słowo, tak iż namiestnik bardzo się dziwił.

[15] A na święto zwykł był namiestnik wypuszczać ludowi jednego więźnia, którego chcieli.
[16] I mieli wówczas osławionego więźnia, zwanego Barabasz.
[17] Gdy się więc zebrali, rzekł do nich Piłat: Którego chcecie, abym wam wypuścił, Barabasza czy Jezusa, którego zowią Chrystusem?
[18] Wiedział bowiem, że z zawiści go wydali.
[19] A gdy on siedział na krześle sędziowskim, posłała do niego żona jego i kazała mu powiedzieć: Nie wdawaj się z tym sprawiedliwym, bo dzisiaj we śnie przez niego wiele wycierpiałam.

[20] Ale arcykapłani i starsi nakłonili lud, aby prosili o Barabasza, a Jezusa aby stracono.

[21] A namiestnik, odpowiadając, rzekł im: Jak chcecie, którego z tych dwóch mam wam wypuścić? A oni odrzekli: Barabasza.
[22] Rzecze im Piłat: Cóż więc mam uczynić z Jezusem, którego zowią Chrystusem? Na to wszyscy: Niech będzie ukrzyżowany!
[23] Ten zaś rzekł: Cóż więc złego uczynił? Ale oni jeszcze głośniej wołali: Niech będzie ukrzyżowany!

[24] A Piłat, ujrzawszy, że to nic nie pomaga, przeciwnie, że zgiełk się wzmaga, wziął wodę, umył ręce przed ludem i rzekł: Nie

inocente do sangue deste [justo]; fique o caso convosco!

25 E o povo todo respondeu: Caia sobre nós o seu sangue e sobre nossos filhos!

26 Então, Pilatos lhes soltou Barrabás; e, após haver açoitado a Jesus, entregou-o para ser crucificado.

Jesus entregue aos soldados

Marcos 15.16-20; João 19.2-3

27 Logo a seguir, os soldados do governador, levando Jesus para o pretório, reuniram em torno dele toda a coorte.

28 Despojando-o das vestes, cobriram-no com um manto escarlate;

29 tecendo uma coroa de espinhos, puseram-lha na cabeça e, na mão direita, um caniço; e, ajoelhando-se diante dele, o escarneciam, dizendo: Salve, rei dos judeus!

30 E, cuspindo nele, tomaram o caniço e davam-lhe com ele na cabeça.

31 Depois de o terem escarnecido, despiram-lhe o manto e o vestiram com as suas próprias vestes. Em seguida, o levaram para ser crucificado.

Simão leva a cruz do Senhor

Marcos 15.21; Lucas 23.26

32 Ao saírem, encontraram um cireneu, chamado Simão, a quem obrigaram a carregar-lhe a cruz.

A crucificação

Marcos 15.22-32; Lucas 23.32-43; João 19.17-24

33 E, chegando a um lugar chamado Gólgota, que significa Lugar da Caveira,

34 deram-lhe a beber vinho com fel; mas ele, provando-o, não o quis beber.

jestem winien krwi tego sprawiedliwego, wasza to rzecz.

25 A cały lud, odpowiadając, rzekł: Krew jego na nas i na dzieci nasze.

26 Wtedy wypuścił im Barabasza, a Jezusa po ubiczowaniu wydał na ukrzyżowanie.

Ukrzyżowanie Jezusa

27 Wówczas żołnierze namiestnika zabrali Jezusa na zamek i zgromadzili wokół niego cały oddział.

28 I zdjęli z niego szaty, i przyodziali go w płaszcz szkarłatny.

29 I uplecioną z ciernia koronę włożyli na głowę jego, a trzcinę dali w prawą rękę jego, i upadając przed nim na kolana, wyśmiewali się z niego i mówili: Bądź pozdrowiony, królu żydowski!

30 I plując na niego, wzięli trzcinę i bili go po głowie.

31 A gdy go wyśmiali, zdjęli z niego płaszcz i oblekli go w szaty jego, i odprowadzili go na ukrzyżowanie.

32 A wychodząc, spotkali człowieka, Cyrenejczyka, imieniem Szymon; tego przymusili, aby niósł krzyż jego.

33 A gdy przyszli na miejsce, zwane Golgota, co znaczy Miejsce Trupiej Czaszki,

34 Dali mu do picia wino zmieszane z żółcią; i skosztował je, ale nie chciał pić.

[35] Depois de o crucificarem, repartiram entre si as suas vestes, tirando a sorte.
[36] E, assentados ali, o guardavam.
[37] Por cima da sua cabeça puseram escrita a sua acusação: ESTE É JESUS, O REI DOS JUDEUS.
[38] E foram crucificados com ele dois ladrões, um à sua direita, e outro à sua esquerda.
[39] Os que iam passando blasfemavam dele, meneando a cabeça e dizendo:

[40] Ó tu que destróis o santuário e em três dias o reedificas! Salva-te a ti mesmo, se és Filho de Deus, e desce da cruz!

[41] De igual modo, os principais sacerdotes, com os escribas e anciãos, escarnecendo, diziam:
[42] Salvou os outros, a si mesmo não pode salvar-se. É rei de Israel! Desça da cruz, e creremos nele.
[43] Confiou em Deus; pois venha livrá-lo agora, se, de fato, lhe quer bem; porque disse: Sou Filho de Deus.
[44] E os mesmos impropérios lhe diziam também os ladrões que haviam sido crucificados com ele.

A morte de Jesus

Marcos 15.33-41; Lucas 23.44-49; João 19.28-30

[45] Desde a hora sexta até à hora nona, houve trevas sobre toda a terra.
[46] Por volta da hora nona, clamou Jesus em alta voz, dizendo: Eli, Eli, lamá sabactâni? O que quer dizer: Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste?

[35] A gdy go przybili do krzyża, rozdzielili szaty jego, rzucając o nie losy,
[36] Po czym usiedli i pilnowali go tam.
[37] I umieścili nad jego głową napis z podaniem jego winy: Ten jest Jezus, król żydowski.
[38] Wraz z nim ukrzyżowali wówczas dwóch złoczyńców, jednego po prawicy, a drugiego po lewicy.
[39] A ci, którzy przechodzili mimo, bluźnili mu, kiwali głowami swymi,
[40] I mówili: Ty, który rozwalasz świątynię i w trzy dni ją odbudowujesz, ratuj siebie samego, jeśli jesteś Synem Bożym, i zstąp z krzyża.
[41] Podobnie i arcykapłani wraz z uczonymi w Piśmie i starszymi wyśmiewali się z niego i mówili:
[42] Innych ratował, a siebie samego ratować nie może, jest królem izraelskim, niech teraz zstąpi z krzyża; a uwierzymy w niego.
[43] Zaufał Bogu; niech On teraz go wybawi, jeśli ma w nim upodobanie, wszak powiedział: Jestem Synem Bożym.

[44] Tak samo urągali mu złoczyńcy, którzy z nim razem byli ukrzyżowani.

Śmierć Jezusa

[45] A od szóstej godziny do godziny dziewiątej ciemność zaległa całą ziemię.
[46] A około dziewiątej godziny zawołał Jezus donośnym głosem: Eli, Eli, lama sabachtani! Co znaczy: Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił?

[47] E alguns dos que ali estavam, ouvindo isto, diziam: Ele chama por Elias.

[47] Niektórzy zaś z tych, co tam stali, usłyszawszy to, mówili: Ten Eliasza woła.

[48] E, logo, um deles correu a buscar uma esponja e, tendo-a embebido de vinagre e colocado na ponta de um caniço, deu-lhe a beber.

[48] I zaraz pobiegł jeden z nich, wziął gąbkę, napełnił octem, włożył na trzcinę i dał mu pić.

[49] Os outros, porém, diziam: Deixa, vejamos se Elias vem salvá-lo.

[49] A inni mówili: Poczekaj, zobaczymy, czy Eliasz przyjdzie, aby go wyratować.

[50] E Jesus, clamando outra vez com grande voz, entregou o espírito.

[50] Ale Jezus znowu zawołał donośnym głosem i oddał ducha.

[51] Eis que o véu do santuário se rasgou em duas partes de alto a baixo; tremeu a terra, fenderam-se as rochas;

[51] I oto zasłona świątyni rozdarła się na dwoje, od góry do dołu, i ziemia się zatrzęsła, i skały popękały,

[52] abriram-se os sepulcros, e muitos corpos de santos, que dormiam, ressuscitaram;

[52] I groby się otworzyły, i wiele ciał świętych, którzy zasnęli, zostało wzbudzonych;

[53] e, saindo dos sepulcros depois da ressurreição de Jesus, entraram na cidade santa e apareceram a muitos.

[53] I wyszli z grobów po jego zmartwychwstaniu, i weszli do świętego miasta, i ukazali się wielu.

[54] O centurião e os que com ele guardavam a Jesus, vendo o terremoto e tudo o que se passava, ficaram possuídos de grande temor e disseram: Verdadeiramente este era Filho de Deus.

[54] A setnik i ci, którzy z nim byli i strzegli Jezusa, ujrzawszy trzęsienie ziemi i to, co się działo, przerazili się bardzo i rzekli: Zaiste, ten był Synem Bożym.

[55] Estavam ali muitas mulheres, observando de longe; eram as que vinham seguindo a Jesus desde a Galiléia, para o servirem;

[55] A było tam wiele niewiast, które z daleka się przypatrywały; przyszły one za Jezusem od Galilei i posługiwały mu.

[56] entre elas estavam Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago e de José, e a mulher de Zebedeu.

[56] Wśród nich była Maria Magdalena i Maria, matka Jakuba i Józefa, i matka synów Zebedeuszowych.

O sepultamento de Jesus

Marcos 15.42-47; Lucas 23.50-56; João 19.38-42

Pogrzeb Jezusa

[57] Caindo a tarde, veio um homem rico de Arimatéia, chamado José, que era também discípulo de Jesus.

[57] A gdy nastał wieczór, przyszedł człowiek bogaty z Arymatei, imieniem Józef, który też był uczniem Jezusa.

[58] Este foi ter com Pilatos e lhe pediu o corpo de Jesus. Então, Pilatos mandou que lho fosse entregue.

[58] Ten przyszedł do Piłata i prosił o ciało Jezusa. Wtedy Piłat kazał je wydać.

[59] E José, tomando o corpo, envolveu-o num pano limpo de linho

[59] A Józef wziął ciało i owinął je w czyste prześcieradło,

[60] e o depositou no seu túmulo novo, que fizera abrir na rocha; e, rolando uma grande pedra para a entrada do sepulcro, se retirou.

[60] I złożył je w swoim nowym grobie, który wykuł w skale, i zatoczył przed wejście do grobu wielki kamień, i odszedł.

[61] Achavam-se ali, sentadas em frente da sepultura, Maria Madalena e a outra Maria.

[61] A była tam Maria Magdalena i druga Maria; siedziały one naprzeciw grobu.

A guarda do sepulcro

[62] No dia seguinte, que é o dia depois da preparação, reuniram-se os principais sacerdotes e os fariseus e, dirigindo-se a Pilatos,

[62] Nazajutrz, czyli w dzień po święcie Przygotowania, zebrali się u Piłata przedniejsi arcykapłani i faryzeusze,

[63] disseram-lhe: SENHOR, lembramo-nos de que aquele embusteiro, enquanto vivia, disse: Depois de três dias ressuscitarei.

[63] Mówiąc: Panie, przypomnieliśmy sobie, że ten zwodziciel jeszcze za życia powiedział: Po trzech dniach zmartwychwstanę.

[64] Ordena, pois, que o sepulcro seja guardado com segurança até ao terceiro dia, para não suceder que, vindo os discípulos, o roubem e depois digam ao povo: Ressuscitou dos mortos; e será o último embuste pior que o primeiro.

[64] Rozkaż więc zabezpieczyć grób aż do trzeciego dnia, żeby czasem uczniowie jego nie przyszli, nie ukradli go i nie powiedzieli ludowi: Powstał z martwych. I będzie ostatnie oszustwo gorsze niż pierwsze.

[65] Disse-lhes Pilatos: Aí tendes uma escolta; ide e guardai o sepulcro como bem vos parecer.

[65] Rzekł im Piłat: Macie straż, idźcie, zabezpieczcie, jak umiecie.

[66] Indo eles, montaram guarda ao sepulcro, selando a pedra e deixando ali a escolta.

[66] Poszli więc i zabezpieczyli grób, pieczętując kamień i zaciągając straż.

Mateus 28

A ressurreição de Jesus. Seu aparecimento às mulheres

Mateusza 28

Zmartwychwstanie Jezusa

Marcos 16.1-8; Lucas 24.1-12; João 20.1-10

[1] No findar do sábado, ao entrar o primeiro dia da semana, Maria Madalena e a outra Maria foram ver o sepulcro.

[1] A po sabacie, o świcie pierwszego dnia tygodnia, przyszła Maria Magdalena i druga Maria, aby obejrzeć grób.

[2] E eis que houve um grande terremoto; porque um anjo do SENHOR desceu do céu, chegou-se, removeu a pedra e assentou-se sobre ela.

[2] I oto powstało wielkie trzęsienie ziemi, albowiem anioł Pański zstąpił z nieba i przystąpiwszy odwalił kamień i usiadł na nim.

[3] O seu aspecto era como um relâmpago, e a sua veste, alva como a neve.

[3] A oblicze jego było jak błyskawica, a jego szata biała jak śnieg.

[4] E os guardas tremeram espavoridos e ficaram como se estivessem mortos.

[4] A strażnicy zadrżeli przed nim ze strachu i stali się jak nieżywi.

[5] Mas o anjo, dirigindo-se às mulheres, disse: Não temais; porque sei que buscais Jesus, que foi crucificado.

[5] Wtedy anioł odezwał się i rzekł do niewiast: Wy się nie bójcie; wiem bowiem, że szukacie Jezusa ukrzyżowanego.

[6] Ele não está aqui; ressuscitou, como tinha dito. Vinde ver onde ele jazia.

[6] Nie ma go tu, bo wstał z martwych, jak powiedział; chodźcie, zobaczcie miejsce, gdzie leżał.

[7] Ide, pois, depressa e dizei aos seus discípulos que ele ressuscitou dos mortos e vai adiante de vós para a Galiléia; ali o vereis. É como vos digo!

[7] A idąc śpiesznie powiedzcie uczniom jego, że zmartwychwstał, i oto poprzedza was do Galilei, tam go ujrzycie; oto powiedziałem wam.

[8] E, retirando-se elas apressadamente do sepulcro, tomadas de medo e grande alegria, correram a anunciá-lo aos discípulos.

[8] I odeszły prędko od grobu z bojaźnią i wielką radością, i pobiegły oznajmić to uczniom jego.

[9] E eis que Jesus veio ao encontro delas e disse: Salve! E elas, aproximando-se, abraçaram-lhe os pés e o adoraram.

[9] A oto Jezus zastąpił im drogę i rzekł: Bądźcie pozdrowione! One zaś podeszły, objęły go za nogi i złożyły mu pokłon.

[10] Então, Jesus lhes disse: Não temais! Ide avisar a meus irmãos que se dirijam à Galiléia e lá me verão.

[10] Wtedy rzekł do nich Jezus: Nie bójcie się! Idźcie i oznajmijcie braciom moim, aby poszli do Galilei, a tam mnie ujrzą.

Os judeus subornam os guardas

[11] E, indo elas, eis que alguns da guarda foram à cidade e contaram aos principais sacerdotes tudo o que sucedera.

[11] A gdy one szły, oto niektórzy ze straży przyszli do miasta i powiadomili arcykapłanów o wszystkim, co zaszło.

[12] Reunindo-se eles em conselho com os anciãos, deram grande soma de dinheiro aos soldados,

[12] Ci zaś zebrali się wraz ze starszymi i po naradzie dali sporo pieniędzy żołnierzom,

[13] recomendando-lhes que dissessem: Vieram de noite os discípulos dele e o roubaram enquanto dormíamos.

[13] Mówiąc: Powiedzcie, że uczniowie jego w nocy przyszli i ukradli go, gdy spaliśmy.

[14] Caso isto chegue ao conhecimento do governador, nós o persuadiremos e vos poremos em segurança.

[14] A jeśliby o tym usłyszał namiestnik, my go przekonamy i wam bezpieczeństwo zapewnimy.

[15] Eles, recebendo o dinheiro, fizeram como estavam instruídos. Esta versão divulgou-se entre os judeus até ao dia de hoje.

[15] Wzięli więc pieniądze i postąpili tak, jak ich pouczono. I rozniosła się ta wieść wśród Żydów aż po dzień dzisiejszy.

Jesus aparece aos discípulos na Galileia

Jezus ukazuje się jedenastu uczniom w Galilei

[16] Seguiram os onze discípulos para a Galiléia, para o monte que Jesus lhes designara.

[16] A jedenastu uczniów poszło do Galilei, na górę, gdzie im Jezus przykazał.

[17] E, quando o viram, o adoraram; mas alguns duvidaram.

[17] I gdy go ujrzeli, oddali mu pokłon, lecz niektórzy powątpiewali.

A Grande Comissão

Marcos 16.15-18; Lucas 24.44-49

[18] Jesus, aproximando-se, falou-lhes, dizendo: Toda a autoridade me foi dada no céu e na terra.

[18] A Jezus przystąpiwszy, rzekł do nich te słowa: Dana mi jest wszelka moc na niebie i na ziemi.

[19] Ide, portanto, fazei discípulos de todas as nações, batizando-os em nome do Pai, e do Filho, e do Espírito Santo;

[19] Idźcie tedy i czyńcie uczniami wszystkie narody, chrzcząc je w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego,

[20] ensinando-os a guardar todas as coisas que vos tenho ordenado. E eis que estou convosco todos os dias até à consumação do século.

[20] Ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami po wszystkie dni aż do skończenia świata.

O evangelho segundo Marcos	Marka

Marcos 1

[1] Princípio do evangelho de Jesus Cristo, Filho de Deus.

João Batista

Mateus 3.1-6; Lucas 3.1-6

[2] Conforme está escrito na profecia de Isaías: Eis aí envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho;

[3] voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas;

[4] apareceu João Batista no deserto, pregando batismo de arrependimento para remissão de pecados.

[5] Saíam a ter com ele toda a província da Judéia e todos os habitantes de Jerusalém; e, confessando os seus pecados, eram batizados por ele no rio Jordão.

[6] As vestes de João eram feitas de pêlos de camelo; ele trazia um cinto de couro e se alimentava de gafanhotos e mel silvestre.

João dá testemunho de Jesus

Mateus 3.11-12; Lucas 3.15-17; João 1.19-28

[7] E pregava, dizendo: Após mim vem aquele que é mais poderoso do que eu, do qual não sou digno de, curvando-me, desatar-lhe as correias das sandálias.

[8] Eu vos tenho batizado com água; ele, porém, vos batizará com o Espírito Santo.

O batismo de Jesus

Mateus 3.13-17; Lucas 3.21-22; João 1.32-34

[9] Naqueles dias, veio Jesus de Nazaré da Galiléia e por João foi batizado no rio Jordão.

Marka 1

Kazanie Jana Chrzciciela

[1] Początek ewangelii o Jezusie Chrystusie, Synu Bożym.

[2] Jak napisano u Izajasza proroka: Oto posyłam anioła mego przed tobą, który przygotuje drogę twoją.

[3] Głos wołającego na pustyni: Gotujcie drogę Pańską; prostujcie ścieżki jego.

[4] Na pustyni wystąpił Jan Chrzciciel i głosił chrzest upamiętania na odpuszczenie grzechów.

[5] I wychodziła do niego cała kraina judzka i wszyscy mieszkańcy Jerozolimy, a on chrzcił w rzece Jordanie wyznających grzechy swoje.

[6] A Jan miał na sobie odzienie z sierści wielbłądziej i pas skórzany wokół bioder swoich, i jadał szarańczę i miód leśny,

[7] A głosił, mówiąc: Idzie za mną mocniejszy niż ja, któremu nie jestem godzien, schyliwszy się, rozwiązać rzemyka u sandałów jego.

[8] Ja chrzciłem was wodą, On zaś będzie chrzcił was Duchem Świętym.

Chrzest Jezusa

[9] I stało się w owe dni, że przyszedł Jezus z Nazaretu Galilejskiego i został ochrzczony przez Jana w Jordanie.

[10] Logo ao sair da água, viu os céus rasgarem-se e o Espírito descendo como pomba sobre ele.

[11] Então, foi ouvida uma voz dos céus: Tu és o meu Filho amado, em ti me comprazo.

A tentação de Jesus

Mateus 4.1-11; Lucas 4.1-13

[12] E logo o Espírito o impeliu para o deserto,

[13] onde permaneceu quarenta dias, sendo tentado por Satanás; estava com as feras, mas os anjos o serviam.

Jesus volta para a Galileia

Mateus 4.12-17; Lucas 4.14-15

[14] Depois de João ter sido preso, foi Jesus para a Galiléia, pregando o evangelho de Deus,

[15] dizendo: O tempo está cumprido, e o reino de Deus está próximo; arrependei-vos e crede no evangelho.

A vocação de discípulos

Mateus 4.18-22; Lucas 5.1-11

[16] Caminhando junto ao mar da Galiléia, viu os irmãos Simão e André, que lançavam a rede ao mar, porque eram pescadores.

[17] Disse-lhes Jesus: Vinde após mim, e eu vos farei pescadores de homens.

[18] Então, eles deixaram imediatamente as redes e o seguiram.

[19] Pouco mais adiante, viu Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, que estavam no barco consertando as redes.

[20] E logo os chamou. Deixando eles no barco a seu pai Zebedeu com os empregados, seguiram após Jesus.

[10] I zaraz, kiedy wychodził z wody, ujrzał rozstępujące się niebiosa i Ducha nań zstępującego jako gołębica.

[11] I rozległ się głos z nieba: Tyś jest Syn mój umiłowany, którego sobie upodobałem.

Kuszenie Jezusa

[12] I zaraz powiódł go Duch na pustynię.

[13] I był na pustyni czterdzieści dni, kuszony przez szatana, i przebywał pośród zwierząt, a aniołowie służyli mu.

Początek nauczania

[14] A potem, gdy Jan został uwięziony, przyszedł Jezus do Galilei, głosząc ewangelię Bożą

[15] I mówiąc: Wypełnił się czas i przybliżyło się Królestwo Boże, upamiętajcie się i wierzcie ewangelii.

Powołanie pierwszych uczniów

[16] A przechodząc nad Morzem Galilejskim, ujrzał Szymona i Andrzeja, brata Szymona, którzy zarzucali sieci w morze; byli bowiem rybakami.

[17] I rzekł do nich Jezus: Pójdźcie za mną, a sprawię, że staniecie się rybakami ludzi.

[18] I zaraz porzucili sieci, i poszli za nim.

[19] A gdy postąpił nieco dalej, ujrzał Jakuba, syna Zebedeusza, oraz brata jego, Jana, którzy byli w łodzi i naprawiali sieci.

[20] I zaraz powołał ich; a oni, pozostawiwszy ojca swego, Zebedeusza, z najemnikami w łodzi, poszli za nim.

A cura de um endemoninhado em Cafarnaum
Lucas 4.31-37

[21] Depois, entraram em Cafarnaum, e, logo no sábado, foi ele ensinar na sinagoga.

[22] Maravilhavam-se da sua doutrina, porque os ensinava como quem tem autoridade e não como os escribas.

[23] Não tardou que aparecesse na sinagoga um homem possesso de espírito imundo, o qual bradou:

[24] Que temos nós contigo, Jesus Nazareno? Vieste para perder-nos? Bem sei quem és: o Santo de Deus!

[25] Mas Jesus o repreendeu, dizendo: Cala-te e sai desse homem.

[26] Então, o espírito imundo, agitando-o violentamente e bradando em alta voz, saiu dele.

[27] Todos se admiraram, a ponto de perguntarem entre si: Que vem a ser isto? Uma nova doutrina! Com autoridade ele ordena aos espíritos imundos, e eles lhe obedecem!

[28] Então, correu célere a fama de Jesus em todas as direções, por toda a circunvizinhança da Galiléia.

A cura da sogra de Pedro
Mateus 8.14-15; Lucas 4.38-39

[29] E, saindo eles da sinagoga, foram, com Tiago e João, diretamente para a casa de Simão e André.

[30] A sogra de Simão achava-se acamada, com febre; e logo lhe falaram a respeito dela.

[31] Então, aproximando-se, tomou-a pela mão; e a febre a deixou, passando ela a servi-los.

Uzdrowienie opętanego w Kafarnaum

[21] I weszli do Kafarnaum; i zaraz w sabat wstąpił do synagogi, i nauczał.

[22] I zdumiewali się nad nauką jego, gdyż nauczał ich jako moc mający, a nie jak uczeni w Piśmie.

[23] A był w ich synagodze człowiek, opętany przez ducha nieczystego, który krzyczał,

[24] Mówiąc: Cóż mamy z tobą, Jezusie Nazareński? Przyszedłeś nas zgubić? Wiem, kim Ty jesteś, święty Boży.

[25] A Jezus zgromił go, mówiąc: Zamilknij i wyjdź z niego.

[26] A duch nieczysty, szarpnąwszy nim i zawoławszy głosem wielkim, wyszedł z niego.

[27] I zdumiewali się wszyscy, tak iż pytali się nawzajem: Co to jest? Nowa nauka głoszona z mocą! Nawet duchom nieczystym rozkazuje i są mu posłuszne.

[28] I wnet rozeszła się wieść o nim wszędzie po całej okolicznej krainie galilejskiej.

Jezus uzdrawia teściową Szymona i wielu innych

[29] I zaraz po opuszczeniu synagogi przyszli z Jakubem i Janem do domu Szymona i Andrzeja.

[30] A teściowa Szymona leżała w gorączce i zaraz powiedziano mu o niej.

[31] I przystąpiwszy, ujął ją za rękę i podniósł ją; i opuściła ją gorączka, i usługiwała im.

Muitas outras curas
Mateus 8.16-17; Lucas 4.40-41

32 À tarde, ao cair do sol, trouxeram a Jesus todos os enfermos e endemoninhados.

33 Toda a cidade estava reunida à porta.

34 E ele curou muitos doentes de toda sorte de enfermidades; também expeliu muitos demônios, não lhes permitindo que falassem, porque sabiam quem ele era.

Jesus se retira para orar
Lucas 4.42-44

35 Tendo-se levantado alta madrugada, saiu, foi para um lugar deserto e ali orava.

36 Procuravam-no diligentemente Simão e os que com ele estavam.

37 Tendo-o encontrado, lhe disseram: Todos te buscam.

38 Jesus, porém, lhes disse: Vamos a outros lugares, às povoações vizinhas, a fim de que eu pregue também ali, pois para isso é que eu vim.

39 Então, foi por toda a Galiléia, pregando nas sinagogas deles e expelindo os demônios.

A cura de um leproso
Mateus 8.1-4; Lucas 5.12-16

40 Aproximou-se dele um leproso rogando-lhe, de joelhos: Se quiseres, podes purificar-me.

41 Jesus, profundamente compadecido, estendeu a mão, tocou-o e disse-lhe: Quero, fica limpo!

42 No mesmo instante, lhe desapareceu a lepra, e ficou limpo.

43 Fazendo-lhe, então, veemente advertência, logo o despediu

32 A gdy nadszedł wieczór i zaszło słońce, przynosili do niego wszystkich, którzy się źle mieli, i opętanych przez demony.

33 I całe miasto zgromadziło się u drzwi.

34 I uzdrowił wielu, których trapiły przeróżne choroby, i wypędził wiele demonów, ale nie pozwolił demonom mówić, bo go znali.

Modlitwa Jezusa i opuszczenie Kafarnaum

35 A wczesnym rankiem, przed świtem, wstał, wyszedł i udał się na puste miejsce, i tam się modlił.

36 Szymon zaś i ci, co z nim byli, pośpieszyli za nim.

37 A gdy go znaleźli, rzekli do niego: Wszyscy szukają cię.

38 I rzekł im: Pójdźmy gdzie indziej, do pobliskich osiedli, abym i tam kazał, bo po to przyszedłem.

39 Poszedł więc i kazał w ich synagogach po całej Galilei, i wypędzał demony.

Uzdrowienie trędowatego

40 I przyszedł do niego trędowaty z prośbą, upadł na kolana i rzekł do niego: Jeśli chcesz, możesz mnie oczyścić.

41 A Jezus, zdjęty litością, wyciągnął rękę swoją, dotknął się go i rzekł mu: Chcę, bądź oczyszczony!

42 I natychmiast zszedł z niego trąd, i został oczyszczony.

43 A Jezus, przygroziwszy mu, zaraz go odprawił.

[44] e lhe disse: Olha, não digas nada a ninguém; mas vai, mostra-te ao sacerdote e oferece pela tua purificação o que Moisés determinou, para servir de testemunho ao povo.

[45] Mas, tendo ele saído, entrou a propalar muitas coisas e a divulgar a notícia, a ponto de não mais poder Jesus entrar publicamente em qualquer cidade, mas permanecia fora, em lugares ermos; e de toda parte vinham ter com ele.

[44] I rzekł mu: Bacz, abyś nikomu nic nie mówił; ale idź, pokaż się kapłanowi i złóż za swoje oczyszczenie ofiarę, jaką nakazał Mojżesz, na świadectwo dla nich.

[45] Ale on, odszedłszy, zaczął rozgłaszać i rozsławiać tę rzecz, tak iż Jezus nie mógł już jawnie wejść do miasta, ale przebywał na ustroniu, na miejscach pustych. I schodzili się do niego zewsząd.

Marcos 2

A cura de um paralítico em Cafarnaum

Mateus 9.1-8; Lucas 5.17-26

[1] Dias depois, entrou Jesus de novo em Cafarnaum, e logo correu que ele estava em casa.

[2] Muitos afluíram para ali, tantos que nem mesmo junto à porta eles achavam lugar; e anunciava-lhes a palavra.

[3] Alguns foram ter com ele, conduzindo um paralítico, levado por quatro homens.

[4] E, não podendo aproximar-se dele, por causa da multidão, descobriram o eirado no ponto correspondente ao em que ele estava e, fazendo uma abertura, baixaram o leito em que jazia o doente.

[5] Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Filho, os teus pecados estão perdoados.

[6] Mas alguns dos escribas estavam assentados ali e arrazoavam em seu coração:

Marka 2

Uzdrowienie sparaliżowanego

[1] I znowu, po kilku dniach, przyszedł do Kafarnaum i usłyszano, że jest w domu.

[2] I zeszło się wielu, tak iż się i przed drzwiami już pomieścić nie mogli, a On głosił im słowo.

[3] I przyszli do niego, niosąc paralityka, a dźwigało go czterech.

[4] A gdy z powodu tłumu nie mogli do niego się zbliżyć, zdjęli dach nad miejscem, gdzie był, i przez otwór spuścili łoże, na którym leżał paralityk.

[5] A Jezus, ujrzawszy wiarę ich, rzekł paralitykowi: Synu, odpuszczone są grzechy twoje.

[6] A byli tam niektórzy z uczonych w Piśmie; ci siedzieli i rozważali w sercach swoich:

[7] Por que fala ele deste modo? Isto é blasfêmia! Quem pode perdoar pecados, senão um, que é Deus?

[8] E Jesus, percebendo logo por seu espírito que eles assim arrazoavam, disse-lhes: Por que arrazoais sobre estas coisas em vosso coração?

[9] Qual é mais fácil? Dizer ao paralítico: Estão perdoados os teus pecados, ou dizer: Levanta-te, toma o teu leito e anda?

[10] Ora, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse ao paralítico:

[11] Eu te mando: Levanta-te, toma o teu leito e vai para tua casa.

[12] Então, ele se levantou e, no mesmo instante, tomando o leito, retirou-se à vista de todos, a ponto de se admirarem todos e darem glória a Deus, dizendo: Jamais vimos coisa assim!

A vocação de Levi

Mateus 9.9; Lucas 5.27-28

[13] De novo, saiu Jesus para junto do mar, e toda a multidão vinha ao seu encontro, e ele os ensinava.

[14] Quando ia passando, viu a Levi, filho de Alfeu, sentado na coletoria e disse-lhe: Segue-me! Ele se levantou e o seguiu.

Jesus come com pecadores

Mateus 9.10-13; Lucas 5.29-32

[15] Achando-se Jesus à mesa na casa de Levi, estavam juntamente com ele e com seus discípulos muitos publicanos e pecadores; porque estes eram em grande número e também o seguiam.

[16] Os escribas dos fariseus, vendo-o comer em companhia dos pecadores e

[7] Czemuż ten tak mówi? On bluźni. Któż może grzechy odpuszczać oprócz jednego, Boga?

[8] A Jezus zaraz poznał w duchu swoim, że tak myślą w sobie, i rzekł im: Czemuż tak myślicie w sercach swoich?

[9] Cóż jest łatwiej, rzec paralitykowi: Odpuszczone są ci grzechy, czy rzec: Wstań, weź łoże swoje i chodź?

[10] Lecz abyście wiedzieli, że Syn Człowieczy ma moc odpuszczać grzechy na ziemi, rzekł paralitykowi:

[11] Tobie mówię: Wstań, weź łoże swoje i idź do domu swego.

[12] I wstał, i zaraz wziął łoże, i wyszedł wobec wszystkich, tak iż się wszyscy zdumiewali i chwalili Boga, i mówili: Nigdyśmy nic podobnego nie widzieli.

Powołanie Lewiego

[13] I wyszedł znów nad morze, i wszystek lud przychodził do niego, a On ich nauczał.

[14] A gdy przechodził, ujrzał Lewiego, syna Alfeusza, siedzącego przy cle, i rzekł mu: Pójdź za mną. I wstał, i poszedł za nim.

[15] A kiedy potem siedział przy stole w domu jego, siedziało z Jezusem i jego uczniami wielu celników i grzeszników, bo wielu ich było, którzy chodzili za nim.

[16] A gdy uczeni w Piśmie spośród faryzeuszów widzieli, że je z grzesznikami

publicanos, perguntavam aos discípulos dele: Por que come [e bebe] ele com os publicanos e pecadores?

i celnikami, rzekli do uczniów jego: Czemu je z celnikami i grzesznikami?

[17] Tendo Jesus ouvido isto, respondeu-lhes: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes; não vim chamar justos, e sim pecadores.

[17] A Jezus, usłyszawszy to, rzekł im: Nie potrzebują zdrowi lekarza, lecz ci, co się źle mają; nie przyszedłem wzywać do upamiętania sprawiedliwych, lecz grzeszników.

Do jejum

Mateus 9.14-17; Lucas 5.33-39

Sprawa postu

[18] Ora, os discípulos de João e os fariseus estavam jejuando. Vieram alguns e lhe perguntaram: Por que motivo jejuam os discípulos de João e os dos fariseus, mas os teus discípulos não jejuam?

[18] A uczniowie Jana i faryzeusze pościli. Oni też przyszli i powiedzieli do niego: Czemuż uczniowie Jana i uczniowie faryzeuszów poszczą, a twoi uczniowie nie poszczą?

[19] Respondeu-lhes Jesus: Podem, porventura, jejuar os convidados para o casamento, enquanto o noivo está com eles? Durante o tempo em que estiver presente o noivo, não podem jejuar.

[19] I rzekł im Jezus: Czyż mogą goście weselni pościć, gdy z nimi jest oblubieniec? Dopóki mają z sobą oblubieńca, nie mogą pościć.

[20] Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo; e, nesse tempo, jejuarão.

[20] Ale przyjdą dni, kiedy im zostanie zabrany oblubieniec, a wówczas, owego dnia będą pościć.

[21] Ninguém costura remendo de pano novo em veste velha; porque o remendo novo tira parte da veste velha, e fica maior a rotura.

[21] Nikt nie przyszywa łaty z nowego sukna do starej szaty, bo inaczej łata obrywa nowe od starego i rozdarcie staje się większe.

[22] Ninguém põe vinho novo em odres velhos; do contrário, o vinho romperá os odres; e tanto se perde o vinho como os odres. Mas põe-se vinho novo em odres novos.

[22] Nikt też nie wlewa młodego wina do starych bukłaków, bo inaczej wino rozsadzi bukłaki, i wino i bukłaki zniszczeją. Lecz młode wino należy lać do nowych bukłaków.

Jesus é senhor do sábado

Mateus 12.1-8; Lucas 6.1-5

O przestrzeganiu sabatu

[23] Ora, aconteceu atravessar Jesus, em dia de sábado, as searas, e os discípulos, ao passarem, colhiam espigas.

[23] I stało się, że Jezus szedł w sabat przez zboża, a uczniowie jego w drodze zaczęli rwać kłosy.

[24] Advertiram-no os fariseus: Vê! Por que fazem o que não é lícito aos sábados?

[25] Mas ele lhes respondeu: Nunca lestes o que fez Davi, quando se viu em necessidade e teve fome, ele e os seus companheiros?

[26] Como entrou na Casa de Deus, no tempo do sumo sacerdote Abiatar, e comeu os pães da proposição, os quais não é lícito comer, senão aos sacerdotes, e deu também aos que estavam com ele?

[27] E acrescentou: O sábado foi estabelecido por causa do homem, e não o homem por causa do sábado;

[28] de sorte que o Filho do Homem é senhor também do sábado.

Marcos 3

O homem da mão ressequida

Mateus 12.9-14; Lucas 6.6-11

[1] De novo, entrou Jesus na sinagoga e estava ali um homem que tinha ressequida uma das mãos.

[2] E estavam observando a Jesus para ver se o curaria em dia de sábado, a fim de o acusarem.

[3] E disse Jesus ao homem da mão ressequida: Vem para o meio!

[4] Então, lhes perguntou: É lícito nos sábados fazer o bem ou fazer o mal? Salvar a vida ou tirá-la? Mas eles ficaram em silêncio.

[5] Olhando-os ao redor, indignado e condoído com a dureza do seu coração,

[24] Wtedy rzekli do niego faryzeusze: Patrz! Czemu czynią w sabat to, czego czynić nie wolno?

[25] A On im rzekł: Czy nigdy nie czytaliście, co uczynił Dawid, kiedy był w potrzebie i był głodny, on i ci, którzy z nim byli?

[26] Jak wszedł do domu Bożego za Abiatara, arcykapłana, i jadł chleby pokładne, które wolno spożywać tylko kapłanom, a które dał również tym, którzy z nim byli?

[27] Ponadto rzekł im: Sabat jest ustanowiony dla człowieka, a nie człowiek dla sabatu.

[28] Tak więc Syn Człowieczy jest Panem również i sabatu.

Marka 3

Uzdrowienie człowieka z uschłą ręką

[1] I wstąpił znowu do synagogi; a był tam człowiek z uschłą ręką.

[2] I podpatrywali go, czy uzdrowi go w sabat, aby go oskarżyć.

[3] Wtedy rzekł do człowieka, który miał uschłą rękę: Wyjdź na środek.

[4] A do nich rzekł: Czy wolno w sabat dobrze czynić, czy źle czynić, życie zachować czy zabić? A oni milczeli.

[5] I spojrzał na nich z gniewem, zasmucił się z powodu zatwardziałości ich serca, i rzekł owemu człowiekowi: Wyciągnij

disse ao homem: Estende a mão. Estendeu-a, e a mão lhe foi restaurada.

6 Retirando-se os fariseus, conspiravam logo com os herodianos, contra ele, em como lhe tirariam a vida.

Jesus se retira. A cura de muitos à beira-mar

7 Retirou-se Jesus com os seus discípulos para os lados do mar. Seguia-o da Galiléia uma grande multidão. Também da Judéia,

8 de Jerusalém, da Iduméia, dalém do Jordão e dos arredores de Tiro e de Sidom uma grande multidão, sabendo quantas coisas Jesus fazia, veio ter com ele.

9 Então, recomendou a seus discípulos que sempre lhe tivessem pronto um barquinho, por causa da multidão, a fim de não o comprimirem.

10 Pois curava a muitos, de modo que todos os que padeciam de qualquer enfermidade se arrojavam a ele para o tocar.

11 Também os espíritos imundos, quando o viam, prostravam-se diante dele e exclamavam: Tu és o Filho de Deus!

12 Mas Jesus lhes advertia severamente que o não expusessem à publicidade.

A escolha dos doze apóstolos. Os seus nomes

Mateus 10.1-4; Lucas 6.12-16

13 Depois, subiu ao monte e chamou os que ele mesmo quis, e vieram para junto dele.

14 Então, designou doze para estarem com ele e para os enviar a pregar

15 e a exercer a autoridade de expelir demônios.

16 Eis os doze que designou: Simão, a quem acrescentou o nome de Pedro;

rękę! I wyciągnął, i ręka jego wróciła do dawnego stanu.

6 A faryzeusze, wyszedłszy zaraz, naradzali się z herodianami, jak by go zgładzić.

Jezus uzdrawia wielu chorych

7 A Jezus z uczniami swoimi odszedł nad morze; i wielki tłum ludu szedł za nim z Galilei i z Judei,

8 I z Jerozolimy, i z Idumei, i zza Jordanu, i z okolic Tyru i Sydonu; wielki tłum, słysząc o wszystkim, co czynił, przyszedł do niego.

9 I powiedział uczniom swoim, aby mieli przygotowaną dla niego łódkę, ze względu na lud, który na niego napierał.

10 Albowiem wielu uzdrowił, tak iż ci wszyscy, którzy byli dotknięci chorobą, cisnęli się do niego, aby się go dotknąć.

11 A duchy nieczyste, gdy go ujrzały, padły mu do nóg i wołały: Tyś jest Syn Boży.

12 A On przykazał im surowo, aby go nie ujawniały.

Powołanie dwunastu apostołów

13 I wstąpił na górę, i wezwał tych, których sam chciał, a oni przyszli do niego.

14 I powołał ich dwunastu, żeby z nim byli i żeby ich wysłać na zwiastowanie ewangelii,

15 I żeby mieli moc wypędzać demony.

16 Powołał ich więc dwunastu: Szymona, któremu nadał imię Piotr,

[17] Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, aos quais deu o nome de Boanerges, que quer dizer: filhos do trovão;

[18] André, Filipe, Bartolomeu, Mateus, Tomé, Tiago, filho de Alfeu, Tadeu, Simão, o Zelote,

[19] e Judas Iscariotes, que foi quem o traiu.

A blasfêmia dos escribas

Mateus 12.22-32; Lucas 11.14-23

[20] Então, ele foi para casa. Não obstante, a multidão afluiu de novo, de tal modo que nem podiam comer.

[21] E, quando os parentes de Jesus ouviram isto, saíram para o prender; porque diziam: Está fora de si.

[22] Os escribas, que haviam descido de Jerusalém, diziam: Ele está possesso de Belzebu. E: É pelo maioral dos demônios que expele os demônios.

[23] Então, convocando-os Jesus, lhes disse, por meio de parábolas: Como pode Satanás expelir a Satanás?

[24] Se um reino estiver dividido contra si mesmo, tal reino não pode subsistir;

[25] se uma casa estiver dividida contra si mesma, tal casa não poderá subsistir.

[26] Se, pois, Satanás se levantou contra si mesmo e está dividido, não pode subsistir, mas perece.

[17] Jakuba, syna Zebedeusza, i Jana, brata Jakuba, i nadał im imię: Boanerges, co znaczy: Synowie Gromu,

[18] I Andrzeja, i Filipa, i Bartłomieja, i Mateusza, i Tomasza, i Jakuba, syna Alfeusza, i Tadeusza, i Szymona Kananejczyka,

[19] I Judasza Iskariotę, tego, który go wydał.

Jezus odpowiada na zarzuty współpracy z szatanem

[20] I poszedł do domu. I znowu zgromadził się lud, tak iż nie mogli nawet spożyć chleba.

[21] A krewni, gdy o tym usłyszeli, przyszli, aby go pochwycić, mówili bowiem, że odszedł od zmysłów.

[22] A uczeni w Piśmie, którzy przybyli z Jerozolimy, mówili, że ma Belzebuba i że mocą księcia demonów wypędza demony.

[23] I przywoławszy ich, mówił do nich w podobieństwach: Jak może szatan szatana wypędzać?

[24] Jeśliby królestwo samo w sobie było rozdwojone, to takie królestwo nie może się ostać.

[25] A jeśliby dom sam w sobie był rozdwojony, to taki dom nie będzie mógł się ostać.

[26] I jeśliby szatan powstał przeciwko sobie samemu i był rozdwojony, nie może się ostać, albowiem to jest jego koniec.

[27] Ninguém pode entrar na casa do valente para roubar-lhe os bens, sem primeiro amarrá-lo; e só então lhe saqueará a casa.

[27] Nikt przecież nie może, wszedłszy do domu mocarza, zagrabić jego sprzętu, jeśli pierwej nie zwiąże owego mocarza; wtedy dopiero dom jego ograbi.

[28] Em verdade vos digo que tudo será perdoado aos filhos dos homens: os pecados e as blasfêmias que proferirem.

[28] Zaprawdę powiadam wam: Wszystkie grzechy będą odpuszczone synom ludzkim, nawet bluźnierstwa, ilekroć by je wypowiedzieli.

[29] Mas aquele que blasfemar contra o Espírito Santo não tem perdão para sempre, visto que é réu de pecado eterno.

[29] Kto by jednak zbluźnił przeciwko Duchowi Świętemu, nie dostąpi odpuszczenia na wieki, ale będzie winien grzechu wiekuistego.

[30] Isto, porque diziam: Está possesso de um espírito imundo.

[30] Bo mówili: Ma ducha nieczystego.

A família de Jesus

Mateus 12.46-50; Lucas 8.19-21

Prawdziwa rodzina

[31] Nisto, chegaram sua mãe e seus irmãos e, tendo ficado do lado de fora, mandaram chamá-lo.

[31] Wtedy przyszli matka i bracia jego, a stojąc przed domem, posłali po niego i kazali go zawołać.

[32] Muita gente estava assentada ao redor dele e lhe disseram: Olha, tua mãe, teus irmãos e irmãs estão lá fora à tua procura.

[32] A wokół niego siedział lud. I powiedzieli mu: Oto matka twoja i bracia twoi, i siostry twoje są przed domem i poszukują cię.

[33] Então, ele lhes respondeu, dizendo: Quem é minha mãe e meus irmãos?

[33] I odpowiadając, rzekł im: Któż jest matką moją i braćmi?

[34] E, correndo o olhar pelos que estavam assentados ao redor, disse: Eis minha mãe e meus irmãos.

[34] I powiódł oczyma po tych, którzy wokół niego siedzieli, i rzekł: Oto matka moja i bracia moi.

[35] Portanto, qualquer que fizer a vontade de Deus, esse é meu irmão, irmã e mãe.

[35] Ktokolwiek czyni wolę Bożą, ten jest moim bratem i siostrą, i matką.

Marcos 4

Marka 4

A parábola do semeador

Mateus 13.1-9; Lucas 8.4-8

Podobieństwo o siewcy

[1] Voltou Jesus a ensinar à beira-mar. E reuniu-se numerosa multidão a ele, de modo que entrou num barco, onde se

[1] I znowu począł nauczać nad morzem. I zeszło się do niego mnóstwo ludu, tak iż musiał wstąpić do łodzi i usiąść w niej na

assentou, afastando-se da praia. E todo o povo estava à beira-mar, na praia.

2 Assim, lhes ensinava muitas coisas por parábolas, no decorrer do seu doutrinamento.

3 Ouvi: Eis que saiu o semeador a semear.

4 E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho, e vieram as aves e a comeram.

5 Outra caiu em solo rochoso, onde a terra era pouca, e logo nasceu, visto não ser profunda a terra.

6 Saindo, porém, o sol, a queimou; e, porque não tinha raiz, secou-se.

7 Outra parte caiu entre os espinhos; e os espinhos cresceram e a sufocaram, e não deu fruto.

8 Outra, enfim, caiu em boa terra e deu fruto, que vingou e cresceu, produzindo a trinta, a sessenta e a cem por um.

9 E acrescentou: Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

A explicação da parábola

Mateus 13.10-23; Lucas 8.9-15

10 Quando Jesus ficou só, os que estavam junto dele com os doze o interrogaram a respeito das parábolas.

11 Ele lhes respondeu: A vós outros vos é dado conhecer o mistério do reino de Deus; mas, aos de fora, tudo se ensina por meio de parábolas,

12 para que, vendo, vejam e não percebam; e, ouvindo, ouçam e não entendam; para que não venham a converter-se, e haja perdão para eles.

morzu, a cały lud był na lądzie, nad brzegiem morza.

2 I nauczał ich wielu rzeczy w podobieństwach i tak mówił do nich w kazaniu swoim:

3 Słuchajcie! Oto wyszedł siewca, aby siać.

4 A gdy siał, padło jedno na drogę i przyleciało ptactwo, i zjadło je.

5 Inne zaś padło na grunt skalisty, gdzie nie miało wiele ziemi i szybko wzeszło, gdyż gleba nie była głęboka.

6 A gdy wzeszło słońce, zostało spieczone, a że nie miało korzenia, uschło.

7 Inne znów padło między ciernie, a ciernie wyrosły i zadusiły je i owocu nie wydało.

8 A inne padło na ziemię dobrą, wzeszło, wyrosło i wydało owoc trzydziestokrotny i sześćdziesięciokrotny, i stokrotny.

9 I mówił: Kto ma uszy ku słuchaniu, niechaj słucha.

Znaczenie podobieństw

10 A gdy był na osobności, pytali go ci, którzy z nim byli razem z dwunastoma, o te podobieństwa.

11 I odpowiedział im: Powierzono wam tajemnicę Królestwa Bożego; tym zaś, którzy są zewnątrz, wszystko podaje się w podobieństwach,

12 Aby patrząc, widzieli, a nie ujrzeli; i słuchając słyszeli, a nie rozumieli, żeby się czasem nie nawrócili i nie dostąpili odpuszczenia.

Wyjaśnienie podobieństwa o siewcy

[13] Então, lhes perguntou: Não entendeis esta parábola e como compreendereis todas as parábolas?
[14] O semeador semeia a palavra.
[15] São estes os da beira do caminho, onde a palavra é semeada; e, enquanto a ouvem, logo vem Satanás e tira a palavra semeada neles.
[16] Semelhantemente, são estes os semeados em solo rochoso, os quais, ouvindo a palavra, logo a recebem com alegria.
[17] Mas eles não têm raiz em si mesmos, sendo, antes, de pouca duração; em lhes chegando a angústia ou a perseguição por causa da palavra, logo se escandalizam.
[18] Os outros, os semeados entre os espinhos, são os que ouvem a palavra,
[19] mas os cuidados do mundo, a fascinação da riqueza e as demais ambições, concorrendo, sufocam a palavra, ficando ela infrutífera.
[20] Os que foram semeados em boa terra são aqueles que ouvem a palavra e a recebem, frutificando a trinta, a sessenta e a cem por um.

A parábola da candeia
Lucas 8.16-18

[21] Também lhes disse: Vem, porventura, a candeia para ser posta debaixo do alqueire ou da cama? Não vem, antes, para ser colocada no velador?
[22] Pois nada está oculto, senão para ser manifesto; e nada se faz escondido, senão para ser revelado.

[13] I rzekł im: Nie rozumiecie tego podobieństwa? Jakże więc zrozumiecie wszystkie inne podobieństwa?
[14] Siewca rozsiewa słowo.
[15] Tymi na drodze, gdzie jest rozsiane słowo, są ci, do których, gdy je usłyszeli, zaraz przychodzi szatan i wybiera słowo, zasiane w nich.
[16] Podobnie, zasianymi na gruncie skalistym są ci, którzy, skoro usłyszą słowo, zaraz je przyjmują z radością,
[17] Ale nie mają w sobie korzenia, lecz są niestali i gdy przychodzi ucisk lub prześladowanie dla słowa, wnet się gorszą.
[18] A innymi, zasianymi między ciernie, są ci, którzy usłyszeli słowo,
[19] Ale troski tego wieku i ułuda bogactw i pożądanie innych rzeczy owładają nimi i zaduszają słowo, tak iż plonu nie wydaje.
[20] Owymi zaś, którzy są zasiani na dobrej ziemi, są ci, którzy słuchają słowa, przyjmują je i wydają owoc trzydziestokrotny i sześćdziesięciokrotny, i stokrotny.

Królestwo Boże przyrównane do świecy i ziarna

[21] I mówił im: Czyż przynoszą światło po to, aby je postawić pod korcem albo pod łóżkiem? Czyż nie po to, aby je postawić na świeczniku?
[22] Nie ma bowiem nic ukrytego, co by nie miało być ujawnione i nic nie pozostało utajone, co by nie wyszło na jaw.

[23] Se alguém tem ouvidos para ouvir, ouça.

[24] Então, lhes disse: Atentai no que ouvis. Com a medida com que tiverdes medido vos medirão também, e ainda se vos acrescentará.

[25] Pois ao que tem se lhe dará; e, ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.

A parábola da semente

[26] Disse ainda: O reino de Deus é assim como se um homem lançasse a semente à terra;

[27] depois, dormisse e se levantasse, de noite e de dia, e a semente germinasse e crescesse, não sabendo ele como.

[28] A terra por si mesma frutifica: primeiro a erva, depois, a espiga, e, por fim, o grão cheio na espiga.

[29] E, quando o fruto já está maduro, logo se lhe mete a foice, porque é chegada a ceifa.

A parábola do grão de mostarda

Mateus 13.31-32; Lucas 13.18-19

[30] Disse mais: A que assemelharemos o reino de Deus? Ou com que parábola o apresentaremos?

[31] É como um grão de mostarda, que, quando semeado, é a menor de todas as sementes sobre a terra;

[32] mas, uma vez semeada, cresce e se torna maior do que todas as hortaliças e deita grandes ramos, a ponto de as aves do céu poderem aninhar-se à sua sombra.

Por que Jesus falou por parábolas

Mateus 13.34-35

[23] Jeśli kto ma uszy ku słuchaniu, niechaj słucha!

[24] I rzekł do nich: Baczcie na to, co słyszycie! Jaką miarą mierzycie, taką wam odmierzą, a nawet wam przydadzą.

[25] Albowiem temu, który ma, będzie dodane, a temu, który nie ma, zostanie i to, co ma, odebrane.

[26] I mówił: Tak jest z Królestwem Bożym, jak z nasieniem, które człowiek rzuca w ziemię.

[27] A czy on śpi, czy wstaje w nocy i we dnie, nasienie kiełkuje i wzrasta; on zaś nie wie jak.

[28] Bo ziemia sama z siebie owoc wydaje, najpierw trawę, potem kłos, potem pełne zboże w kłosie.

[29] A gdy owoc dojrzeje, wnet się zapuszcza sierp, bo nadeszło żniwo.

[30] I mówił: Do czego przyrównamy Królestwo Boże albo jakim podobieństwem je wyrazimy?

[31] Jest jak ziarno gorczyczne, które, gdy zostanie zasiane do ziemi, jest najmniejsze ze wszystkich nasion na ziemi.

[32] Ale gdy zostaje zasiane, wyrasta i staje się większe od wszystkich jarzyn, i wypuszcza tak wielkie gałęzie, że w jego cieniu mogą się gnieździć ptaki niebieskie.

[33] E com muitas parábolas semelhantes lhes expunha a palavra, conforme o permitia a capacidade dos ouvintes.

[34] E sem parábolas não lhes falava; tudo, porém, explicava em particular aos seus próprios discípulos.

Jesus acalma uma tempestade
Mateus 8.23-27; Lucas 8.22-25

[35] Naquele dia, sendo já tarde, disse-lhes Jesus: Passemos para a outra margem.

[36] E eles, despedindo a multidão, o levaram assim como estava, no barco; e outros barcos o seguiam.

[37] Ora, levantou-se grande temporal de vento, e as ondas se arremessavam contra o barco, de modo que o mesmo já estava a encher-se de água.

[38] E Jesus estava na popa, dormindo sobre o travesseiro; eles o despertaram e lhe disseram: Mestre, não te importa que pereçamos?

[39] E ele, despertando, repreendeu o vento e disse ao mar: Acalma-te, emudece! O vento se aquietou, e fez-se grande bonança.

[40] Então, lhes disse: Por que sois assim tímidos?! Como é que não tendes fé?

[41] E eles, possuídos de grande temor, diziam uns aos outros: Quem é este que até o vento e o mar lhe obedecem?

Marcos 5

A cura do endemoninhado geraseno
Mateus 8.28-33; Lucas 8.26-34

[1] Entrementes, chegaram à outra margem do mar, à terra dos gerasenos.

[33] I w wielu takich podobieństwach zwiastował im słowo stosownie do tego, jak mogli słuchać.

[34] A bez podobieństwa nie mówił do nich. Na osobności zaś wykładał uczniom swoim wszystko.

Uciszenie burzy

[35] I rzekł do nich owego dnia, kiedy nastał wieczór: Przeprawmy się na drugą stronę.

[36] Opuścili więc lud i wzięli go z sobą tak jak był, w łodzi, a inne łodzie towarzyszyły mu.

[37] I zerwała się gwałtowna burza, a fale wdzierały się do łodzi, tak iż łódź już się wypełniała.

[38] A on był w tylnej części łodzi i spał na wezgłowiu. Budzą go więc i mówią do niego: Nauczycielu, nic cię to nie obchodzi, że giniemy?

[39] I obudziwszy się, zgromił wicher i rzekł do morza: Umilknij! Ucisz się! I ustał wicher i nastała wielka cisza.

[40] I rzekł do nich: Czemu jesteście tacy bojaźliwi? Jakże to, jeszcze wiary nie macie?

[41] I zdjął ich strach wielki i mówili jeden do drugiego: Kim więc jest Ten, że i wiatr, i morze są mu posłuszne?

Marka 5

Uzdrowienie opętanego

[1] I przybyli na drugi brzeg morza, do krainy Gerazeńczyków.

[2] Ao desembarcar, logo veio dos sepulcros, ao seu encontro, um homem possesso de espírito imundo,

[2] A gdy wychodził z łodzi, oto wybiegł z grobów naprzeciw niego opętany przez ducha nieczystego człowiek,

[3] o qual vivia nos sepulcros, e nem mesmo com cadeias alguém podia prendê-lo;

[3] Który mieszkał w grobowcach, i nikt nie mógł go nawet łańcuchami związać,

[4] porque, tendo sido muitas vezes preso com grilhões e cadeias, as cadeias foram quebradas por ele, e os grilhões, despedaçados. E ninguém podia subjugá-lo.

[4] Gdyż często, związany pętami i łańcuchami, zrywał łańcuchy i kruszył pęta, i nikt nie mógł go poskromić.

[5] Andava sempre, de noite e de dia, clamando por entre os sepulcros e pelos montes, ferindo-se com pedras.

[5] I całymi dniami i nocami przebywał w grobowcach i na górach, krzyczał i tłukł się kamieniami.

[6] Quando, de longe, viu Jesus, correu e o adorou,

[6] I ujrzawszy Jezusa z daleka, przybiegł i złożył mu pokłon.

[7] exclamando com alta voz: Que tenho eu contigo, Jesus, Filho do Deus Altíssimo? Conjuro-te por Deus que não me atormentes!

[7] I wołając wielkim głosem, rzekł: Co ja mam z tobą, Jezusie, Synu Boga Najwyższego? Zaklinam cię na Boga, żebyś mię nie dręczył.

[8] Porque Jesus lhe dissera: Espírito imundo, sai desse homem!

[8] Albowiem powiedział mu: Wyjdź, duchu nieczysty, z tego człowieka!

[9] E perguntou-lhe: Qual é o teu nome? Respondeu ele: Legião é o meu nome, porque somos muitos.

[9] I zapytał go: Jak ci na imię? Odpowiedział mu: Na imię mi Legion, gdyż jest nas wielu.

[10] E rogou-lhe encarecidamente que os não mandasse para fora do país.

[10] I prosił go usilnie, aby ich nie wyganiał z tej krainy.

[11] Ora, pastava ali pelo monte uma grande manada de porcos.

[11] A pasło się tam, u podnóża góry, duże stado świń.

[12] E os espíritos imundos rogaram a Jesus, dizendo: Manda-nos para os porcos, para que entremos neles.

[12] I prosiły go duchy, mówiąc: Poślij nas w te świnie, abyśmy w nie wejść mogli.

[13] Jesus o permitiu. Então, saindo os espíritos imundos, entraram nos porcos; e a manada, que era cerca de dois mil,

[13] I pozwolił im. Wtedy wyszły duchy nieczyste i weszły w świnie; i rzuciło się to stado ze stromego zbocza do morza, a było

precipitou-se despenhadeiro abaixo, para dentro do mar, onde se afogaram.

ich około dwóch tysięcy, i utonęło w morzu.

[14] Os porqueiros fugiram e o anunciaram na cidade e pelos campos.

Os gerasenos rejeitam a Jesus

Mateus 8.34; Lucas 8.35-39

Então, saiu o povo para ver o que sucedera.

[14] A ci, którzy je paśli, uciekli i rozgłosili to w mieście i po wioskach; i zeszli się, aby zobaczyć, co się stało.

[15] Indo ter com Jesus, viram o endemoninhado, o que tivera a legião, assentado, vestido, em perfeito juízo; e temeram.

[15] I przyszli do Jezusa, i ujrzeli, że ten, który był opętany, siedział odziany i przy zdrowych zmysłach, ten, w którym był legion demonów; i zlękli się.

[16] Os que haviam presenciado os fatos contaram-lhes o que acontecera ao endemoninhado e acerca dos porcos.

[16] A ci, którzy to widzieli, opowiedzieli im, co się stało z opętanym, i także o świniach.

[17] E entraram a rogar-lhe que se retirasse da terra deles.

[17] I poczęli go prosić, żeby usunął się z ich granic.

[18] Ao entrar Jesus no barco, suplicava-lhe o que fora endemoninhado que o deixasse estar com ele.

[18] A gdy wstępował do łodzi, prosił go ten, który był opętany, aby mógł pozostać przy nim.

[19] Jesus, porém, não lho permitiu, mas ordenou-lhe: Vai para tua casa, para os teus. Anuncia-lhes tudo o que o SENHOR te fez e como teve compaixão de ti.

[19] Lecz On nie zezwolił mu, ale mu rzekł: Idź do domu swego, do swoich, i oznajmij im, jak wielkie rzeczy Pan ci uczynił i jak się nad tobą zmiłował.

[20] Então, ele foi e começou a proclamar em Decápolis tudo o que Jesus lhe fizera; e todos se admiravam.

[20] Odszedł więc i począł opowiadać w Dziesięciogrodziu, jak wielkie rzeczy uczynił mu Jezus; a wszyscy się zdumiewali.

O pedido de Jairo

Mateus 9.18-19; Lucas 8.40-42

Wskrzeszenie córki Jaira i uzdrowienie niewiasty

[21] Tendo Jesus voltado no barco, para o outro lado, afluiu para ele grande multidão; e ele estava junto do mar.

[21] A gdy się Jezus znowu przeprawił w łodzi na drugą stronę, zeszło się mnóstwo ludu do niego, a On był nad morzem.

[22] Eis que se chegou a ele um dos principais da sinagoga, chamado Jairo, e, vendo-o, prostrou-se a seus pés

[22] I przyszedł jeden z przełożonych synagogi, imieniem Jair, a ujrzawszy go, przypadł mu do nóg.

[23] e insistentemente lhe suplicou: Minha filhinha está à morte; vem, impõe as mãos sobre ela, para que seja salva, e viverá.

[23] I błagał go usilnie, mówiąc: Córeczka moja kona, przyjdź, włóż na nią ręce, żeby odzyskała zdrowie i żyła.

[24] Jesus foi com ele.

A cura de uma mulher enferma

Mateus 9.20-22; Lucas 8.43-48

Grande multidão o seguia, comprimindo-o.

[24] I poszedł z nim; i szedł za nim wielki tłum, i napierali na niego.

[25] Aconteceu que certa mulher, que, havia doze anos, vinha sofrendo de uma hemorragia

[25] A niewiasta, która od dwunastu lat miała krwotok

[26] e muito padecera à mão de vários médicos, tendo despendido tudo quanto possuía, sem, contudo, nada aproveitar, antes, pelo contrário, indo a pior,

[26] I dużo ucierpiała od wielu lekarzy, i wydała wszystko, co miała, a nic jej nie pomogło, przeciwnie, raczej jej się pogorszyło,

[27] tendo ouvido a fama de Jesus, vindo por trás dele, por entre a multidão, tocou-lhe a veste.

[27] Gdy usłyszała wieści o Jezusie, podeszła w tłumie z tyłu i dotknęła szaty jego,

[28] Porque, dizia: Se eu apenas lhe tocar as vestes, ficarei curada.

[28] Bo mówiła: Jeśli się dotknę choćby szaty jego, będę uzdrowiona.

[29] E logo se lhe estancou a hemorragia, e sentiu no corpo estar curada do seu flagelo.

[29] I zaraz ustał jej krwotok, i poczuła na ciele, że jest uleczona z tej dolegliwości.

[30] Jesus, reconhecendo imediatamente que dele saíra poder, virando-se no meio da multidão, perguntou: Quem me tocou nas vestes?

[30] A Jezus poznawszy zaraz, że z niego moc uszła, zwrócił się do ludu i rzekł: Kto się dotknął szat moich?

[31] Responderam-lhe seus discípulos: Vês que a multidão te aperta e dizes: Quem me tocou?

[31] Na to rzekli mu uczniowie jego: Widzisz, że lud napiera na ciebie, a pytasz: Kto się mnie dotknął?

[32] Ele, porém, olhava ao redor para ver quem fizera isto.

[32] I spojrzał wokoło, aby ujrzeć tę, która to uczyniła.

[33] Então, a mulher, atemorizada e tremendo, cônscia do que nela se operara, veio, prostrou-se diante dele e declarou-lhe toda a verdade.

[33] Wtedy owa niewiasta z bojaźnią i drżeniem, wiedząc, co się jej stało, przystąpiła, upadła przed nim i wyznała mu całą prawdę.

[34] E ele lhe disse: Filha, a tua fé te salvou; vai-te em paz e fica livre do teu mal.

A ressurreição da filha de Jairo
Mateus 9.23-26; Lucas 8.49-56

[35] Falava ele ainda, quando chegaram alguns da casa do chefe da sinagoga, a quem disseram: Tua filha já morreu; por que ainda incomodas o Mestre?

[36] Mas Jesus, sem acudir a tais palavras, disse ao chefe da sinagoga: Não temas, crê somente.

[37] Contudo, não permitiu que alguém o acompanhasse, senão Pedro e os irmãos Tiago e João.

[38] Chegando à casa do chefe da sinagoga, viu Jesus o alvoroço, os que choravam e os que pranteavam muito.

[39] Ao entrar, lhes disse: Por que estais em alvoroço e chorais? A criança não está morta, mas dorme.

[40] E riam-se dele. Tendo ele, porém, mandado sair a todos, tomou o pai e a mãe da criança e os que vieram com ele e entrou onde ela estava.

[41] Tomando-a pela mão, disse: Talitá cumi!, que quer dizer: Menina, eu te mando, levanta-te!

[42] Imediatamente, a menina se levantou e pôs-se a andar; pois tinha doze anos. Então, ficaram todos sobremaneira admirados.

[43] Mas Jesus ordenou-lhes expressamente que ninguém o soubesse; e mandou que dessem de comer à menina.

[34] A On jej rzekł: Córko, wiara twoja uzdrowiła cię, idź w pokoju i bądź uleczona z dolegliwości swojej.

[35] A gdy jeszcze mówił, nadeszli domownicy przełożonego synagogi i donieśli: Córka twoja umarła, czemu jeszcze trudzisz Nauczyciela?

[36] Ale Jezus, usłyszawszy, co mówili, rzekł do przełożonego synagogi: Nie bój się, tylko wierz!

[37] I nie pozwolił nikomu iść z sobą, z wyjątkiem Piotra i Jakuba, i Jana, brata Jakuba.

[38] I przyszli do domu przełożonego synagogi, gdzie ujrzał zamieszanie i płaczących, i wielce zawodzących.

[39] A wszedłszy, rzekł im: Czemu czynicie zgiełk i płaczecie? Dziecię nie umarło, ale śpi.

[40] I wyśmiali go. Ale On, usunąwszy wszystkich, wziął z sobą ojca i matkę dziecięcia i tych, którzy z nim byli, i wszedł tam, gdzie leżało dziecię.

[41] I ująwszy dziewczynkę za rękę, rzekł jej: Talita kumi! Co znaczy: Dziewczynko, mówię ci, wstań.

[42] I zaraz dziewczynka wstała i chodziła, miała bowiem dwanaście lat. I wpadli w wielkie osłupienie i zachwyt.

[43] I przykazał im usilnie, aby się o tym nikt nie dowiedział. I powiedział, aby jej dano jeść.

Marcos 6

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus
Mateus 13.53-58; Lucas 4.16-30

[1] Tendo Jesus partido dali, foi para a sua terra, e os seus discípulos o acompanharam.

[2] Chegando o sábado, passou a ensinar na sinagoga; e muitos, ouvindo-o, se maravilhavam, dizendo: Donde vêm a este estas coisas? Que sabedoria é esta que lhe foi dada? E como se fazem tais maravilhas por suas mãos?

[3] Não é este o carpinteiro, filho de Maria, irmão de Tiago, José, Judas e Simão? E não vivem aqui entre nós suas irmãs? E escandalizavam-se nele.

[4] Jesus, porém, lhes disse: Não há profeta sem honra, senão na sua terra, entre os seus parentes e na sua casa.

[5] Não pôde fazer ali nenhum milagre, senão curar uns poucos enfermos, impondo-lhes as mãos.

[6] Admirou-se da incredulidade deles. Contudo, percorria as aldeias circunvizinhas, a ensinar.

As instruções para os doze
Mateus 10.5-15; Lucas 9.1-6

[7] Chamou Jesus os doze e passou a enviá-los de dois a dois, dando-lhes autoridade sobre os espíritos imundos.

[8] Ordenou-lhes que nada levassem para o caminho, exceto um bordão; nem pão, nem alforje, nem dinheiro;

[9] que fossem calçados de sandálias e não usassem duas túnicas.

Marka 6

Jezus wzgardzony w Nazarecie

[1] I wyszedł stamtąd, i udał się w swoje rodzinne strony, i szli za nim uczniowie jego.

[2] A gdy nastał sabat, zaczął nauczać w synagodze, a wielu słuchaczy zdumiewało się i mówiło: Skądże to ma? I co to za mądrość, która jest mu dana? I te cuda, których dokonują jego ręce?

[3] Czy to nie jest ów cieśla, syn Marii, i brat Jakuba, i Jozesa, i Judy, i Szymona? A jego siostry, czyż nie ma ich tutaj u nas? I gorszyli się nim.

[4] A Jezus rzekł im: Nigdzie prorok nie jest pozbawiony czci, chyba tylko w ojczyźnie swojej i pośród krewnych swoich, i w domu swoim.

[5] I nie mógł tam dokonać żadnego cudu, tylko niektórych chorych uzdrowił, wkładając na nich ręce.

Misja dwunastu apostołów

[6] I dziwił się ich niedowiarstwu. I obchodził okoliczne osiedla, i nauczał.

[7] Potem wezwał dwunastu i począł ich wysyłać po dwóch, i dał im moc nad duchami nieczystymi.

[8] I nakazał im, aby nic nie brali na drogę prócz laski - ani chleba, ani torby podróżnej, ani monety w trzosie,

[9] Lecz by obuli sandały, a nie wdziewali dwu sukien.

[10] E recomendou-lhes: Quando entrardes nalguma casa, permanecei aí até vos retirardes do lugar.

[10] I mówił do nich: Gdziekolwiek wejdziecie do domu, tam pozostańcie, aż do swego odejścia stamtąd.

[11] Se nalgum lugar não vos receberem nem vos ouvirem, ao sairdes dali, sacudi o pó dos pés, em testemunho contra eles.

[11] A jeśliby w jakiejś miejscowości nie chciano was przyjąć ani słuchać, wyjdźcie stamtąd i otrząśnijcie proch z nóg waszych na świadectwo przeciwko nim.

[12] Então, saindo eles, pregavam ao povo que se arrependesse;

[12] A oni poszli i wzywali do upamiętania.

[13] expeliam muitos demônios e curavam numerosos enfermos, ungindo-os com óleo.

[13] I wyganiali wiele demonów, i wielu chorych namaszczali olejem, i uzdrawiali.

A morte de João Batista

Mateus 14.1-12; Lucas 9.7-9

Śmierć Jana Chrzciciela

[14] Chegou isto aos ouvidos do rei Herodes, porque o nome de Jesus já se tornara notório; e alguns diziam: João Batista ressuscitou dentre os mortos, e, por isso, nele operam forças miraculosas.

[14] I usłyszał król Herod o nim, albowiem imię jego stało się głośne, i mówiono: Jan Chrzciciel zmartwychwstał i dlatego dzieją się cuda przez niego.

[15] Outros diziam: É Elias; ainda outros: É profeta como um dos profetas.

[15] A inni mówili: To Eliasz, jeszcze inni mówili: To prorok jak jeden z proroków.

[16] Herodes, porém, ouvindo isto, disse: É João, a quem eu mandei decapitar, que ressurgiu.

[16] Gdy to Herod usłyszał, rzekł: To Jan, którego ja kazałem ściąć, on zmartwychwstał.

[17] Porque o mesmo Herodes, por causa de Herodias, mulher de seu irmão Filipe (porquanto Herodes se casara com ela), mandara prender a João e atá-lo no cárcere.

[17] Albowiem sam Herod posłał i pojmał Jana, i wtrącił go zakutego w kajdany do więzienia z powodu Herodiady, żony Filipa, brata swego, gdyż pojął ją za żonę.

[18] Pois João lhe dizia: Não te é lícito possuir a mulher de teu irmão.

[18] Bo Jan mówił Herodowi: Nie wolno ci mieć żony brata swego.

[19] E Herodias o odiava, querendo matá-lo, e não podia.

[19] A Herodiada żywiła do niego urazę i chciała go zabić, ale nie mogła.

[20] Porque Herodes temia a João, sabendo que era homem justo e santo, e o tinha em

[20] Albowiem Herod bał się Jana, wiedząc, że to mąż sprawiedliwy i święty, i

segurança. E, quando o ouvia, ficava perplexo, escutando-o de boa mente.

21 E, chegando um dia favorável, em que Herodes no seu aniversário natalício dera um banquete aos seus dignitários, aos oficiais militares e aos principais da Galiléia,

22 entrou a filha de Herodias e, dançando, agradou a Herodes e aos seus convivas. Então, disse o rei à jovem: Pede-me o que quiseres, e eu to darei.

23 E jurou-lhe: Se pedires mesmo que seja a metade do meu reino, eu ta darei.

24 Saindo ela, perguntou a sua mãe: Que pedirei? Esta respondeu: A cabeça de João Batista.

25 No mesmo instante, voltando apressadamente para junto do rei, disse: Quero que, sem demora, me dês num prato a cabeça de João Batista.

26 Entristeceu-se profundamente o rei; mas, por causa do juramento e dos que estavam com ele à mesa, não lha quis negar.

27 E, enviando logo o executor, mandou que lhe trouxessem a cabeça de João. Ele foi, e o decapitou no cárcere,

28 e, trazendo a cabeça num prato, a entregou à jovem, e esta, por sua vez, a sua mãe.

29 Os discípulos de João, logo que souberam disto, vieram, levaram-lhe o corpo e o depositaram no túmulo.

A primeira multiplicação de pães e peixes

ochraniał go, a słuchając go, czuł się wielce zakłopotany, ale chętnie go słuchał.

21 I nastał stosowny dzień, kiedy Herod w dzień swoich urodzin wyprawił ucztę dla swoich książąt i dla hetmanów, i dostojników z Galilei.

22 A gdy weszła córka tej właśnie Herodiady i tańczyła, spodobała się Herodowi i współbiesiadnikom; wtedy król rzekł do dziewczęcia: Proś mię, o co chcesz, a dam ci.

23 I przysiągł jej: O cokolwiek poprosisz mnie, dam ci, choćby nawet połowę królestwa mego.

24 A ona wyszedłszy, rzekła matce swojej: O co mam prosić? Ta zaś odrzekła: O głowę Jana Chrzciciela.

25 Zaraz też weszła śpiesznie do króla i prosiła, mówiąc: Chcę, żebyś mi zaraz dał na misie głowę Jana Chrzciciela.

26 I zasmucił się król bardzo, ale ze względu na przysięgę i współbiesiadników nie chciał jej odmówić.

27 Wysłał więc król zaraz kata i rozkazał przynieść głowę jego. Ten zaś poszedł i ściął go w więzieniu.

28 I przyniósł głowę jego na misie i dał ją dziewczęciu, a dziewczę dało ją matce swojej.

29 A gdy jego uczniowie o tym usłyszeli, przyszli, wzięli ciało jego i złożyli je w grobie.

Powrót apostołów

Mateus 14.13-21; Lucas 9.10-17; João 6.1-14

30 Voltaram os apóstolos à presença de Jesus e lhe relataram tudo quanto haviam feito e ensinado.

31 E ele lhes disse: Vinde repousar um pouco, à parte, num lugar deserto; porque eles não tinham tempo nem para comer, visto serem numerosos os que iam e vinham.

32 Então, foram sós no barco para um lugar solitário.

33 Muitos, porém, os viram partir e, reconhecendo-os, correram para lá, a pé, de todas as cidades, e chegaram antes deles.

34 Ao desembarcar, viu Jesus uma grande multidão e compadeceu-se deles, porque eram como ovelhas que não têm pastor. E passou a ensinar-lhes muitas coisas.

35 Em declinando a tarde, vieram os discípulos a Jesus e lhe disseram: É deserto este lugar, e já avançada a hora;

36 despede-os para que, passando pelos campos ao redor e pelas aldeias, comprem para si o que comer.

37 Porém ele lhes respondeu: Dai-lhes vós mesmos de comer. Disseram-lhe: Iremos comprar duzentos denários de pão para lhes dar de comer?

38 E ele lhes disse: Quantos pães tendes? Ide ver! E, sabendo-o eles, responderam: Cinco pães e dois peixes.

30 I zeszli się apostołowie u Jezusa, i opowiedzieli mu wszystko, co uczynili i czego nauczali.

31 I rzekł im: Wy sami idźcie na osobność, na miejsce ustronne i odpocznijcie nieco. Albowiem tych, co przychodzili i odchodzili, było wielu, tak iż nie mieli nawet czasu, żeby się posilić.

32 Odjechali więc w łodzi na ustronne miejsce, na osobność.

33 Ale widziano ich odjeżdżających i poznało ich wielu, i pieszo ze wszystkich miast tam się zbiegli, i wyprzedzili ich.

34 A wyszedłszy, ujrzał mnóstwo ludu i ulitował się nad nimi, że byli jak owce nie mające pasterza, i począł ich uczyć wielu rzeczy.

Nakarmienie pięciu tysięcy

35 A gdy już była późna godzina, przystąpili do niego uczniowie jego i rzekli: Miejsce jest puste i godzina już późna;

36 Odpraw ich, aby poszli do okolicznych osad i wiosek i kupili sobie coś do zjedzenia.

37 A On, odpowiadając, rzekł im: Dajcie wy im jeść. I powiedzieli mu: Czy mamy pójść i kupić chleba za dwieście denarów i dać im jeść?

38 A On rzekł do nich: Ile macie chlebów? Idźcie i zobaczcie. A oni, dowiedziawszy się, powiedzieli: Pięć i dwie ryby.

[39] Então, Jesus lhes ordenou que todos se assentassem, em grupos, sobre a relva verde.

[39] I nakazał im posadzić wszystkich grupami na zielonej trawie.

[40] E o fizeram, repartindo-se em grupos de cem em cem e de cinqüenta em cinqüenta.

[40] Usiedli więc w grupach, po stu i po pięćdziesięciu.

[41] Tomando ele os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos ao céu, os abençoou; e, partindo os pães, deu-os aos discípulos para que os distribuíssem; e por todos repartiu também os dois peixes.

[41] A On wziął owe pięć chlebów i dwie ryby, spojrzał w niebo, pobłogosławił, łamał chleby i dawał uczniom, aby kładli przed nimi; i owe dwie ryby rozdzielił między wszystkich.

[42] Todos comeram e se fartaram;

[42] I jedli wszyscy, i nasycili się.

[43] e ainda recolheram doze cestos cheios de pedaços de pão e de peixe.

[43] I zebrali pełnych dwanaście koszów okruszyn i nieco z ryb.

[44] Os que comeram dos pães eram cinco mil homens.

[44] A było tych, którzy jedli chleby, pięć tysięcy mężów.

Jesus anda por sobre o mar

Mateus 14.22-33; João 6.16-21

Jezus chodzi po morzu

[45] Logo a seguir, compeliu Jesus os seus discípulos a embarcar e passar adiante para o outro lado, a Betsaida, enquanto ele despedia a multidão.

[45] I zaraz kazał uczniom swoim wsiąść do łodzi i wyprzedzić go na drugą stronę w kierunku Betsaidy, podczas gdy On sam odprawiał lud.

[46] E, tendo-os despedido, subiu ao monte para orar.

[46] A gdy ich odprawił, odszedł na górę, aby się modlić.

[47] Ao cair da tarde, estava o barco no meio do mar, e ele, sozinho em terra.

[47] A gdy nastał wieczór, łódź była na pełnym morzu, a On sam był na lądzie.

[48] E, vendo-os em dificuldade a remar, porque o vento lhes era contrário, por volta da quarta vigília da noite, veio ter com eles, andando por sobre o mar; e queria tomar-lhes a dianteira.

[48] A ujrzawszy, że są utrudzeni wiosłowaniem, bo mieli wiatr przeciwny, około czwartej straży nocnej przyszedł do nich, krocząc po morzu, i chciał ich wyminąć.

[49] Eles, porém, vendo-o andar sobre o mar, pensaram tratar-se de um fantasma e gritaram.

[49] Ale oni, ujrzawszy go, chodzącego po morzu, mniemali, że to zjawa, i krzyknęli,

[50] Pois todos ficaram aterrados à vista dele. Mas logo lhes falou e disse: Tende bom ânimo! Sou eu. Não temais!

[50] Bo wszyscy go widzieli i przelękli się. A On zaraz przemówił do nich tymi słowy: Ufajcie, Jam jest, nie bójcie się.

[51] E subiu para o barco para estar com eles, e o vento cessou. Ficaram entre si atônitos,
[52] porque não haviam compreendido o milagre dos pães; antes, o seu coração estava endurecido.

Jesus em Genesaré
Mateus 14.34-36

[53] Estando já no outro lado, chegaram a terra, em Genesaré, onde aportaram.

[54] Saindo eles do barco, logo o povo reconheceu Jesus;
[55] e, percorrendo toda aquela região, traziam em leitos os enfermos, para onde ouviam que ele estava.
[56] Onde quer que ele entrasse nas aldeias, cidades ou campos, punham os enfermos nas praças, rogando-lhe que os deixasse tocar ao menos na orla da sua veste; e quantos a tocavam saíam curados.

Marcos 7

Jesus e a tradição dos anciãos. O que contamina o homem
Mateus 15.1-20

[1] Ora, reuniram-se a Jesus os fariseus e alguns escribas, vindos de Jerusalém.

[2] E, vendo que alguns dos discípulos dele comiam pão com as mãos impuras, isto é, por lavar
[3] (pois os fariseus e todos os judeus, observando a tradição dos anciãos, não comem sem lavar cuidadosamente as mãos;
[4] quando voltam da praça, não comem sem se aspergirem; e há muitas outras coisas que receberam para observar, como

[51] I wszedł do nich do łodzi, i wiatr ustał; a oni byli wstrząśnięci do głębi.

[52] Nie rozumieli bowiem cudu z chlebami, gdyż serce ich było nieczułe.

Uzdrowienia w Genezaret

[53] A gdy się przeprawili na drugą stronę, przyszli do ziemi Genezaret i przybili do brzegu.

[54] A gdy wyszli z łodzi, zaraz go poznali.

[55] I rozbiegli się po całej tej krainie, i poczęli na łożach znosić chorych tam, gdzie, jak słyszeli, przebywał.
[56] A gdziekolwiek przyszedł do wsi albo do miast, albo do osad, kładli chorych na placach i prosili go, by się mogli dotknąć choćby kraju szaty jego; a ci, którzy się go dotknęli, zostali uzdrowieni.

Marka 7

Jezus odpowiada na zarzut nieprzestrzegania obrzędów

[1] I zgromadzili się wokół niego faryzeusze i niektórzy z uczonych w Piśmie, którzy przybyli z Jerozolimy.
[2] A gdy ujrzeli, że niektórzy z uczniów jego jedli chleb nieczystymi rękami, to znaczy nie umytymi -

[3] Albowiem faryzeusze i wszyscy Żydzi zachowują naukę starszych i nie jedzą, jeśli przedtem nie umyją starannie rąk,

[4] I po powrocie z rynku, jeśli się nie umyją, nie jedzą; ponadto wiele innych zwyczajów przyjęli i zachowują je, jak to:

a lavagem de copos, jarros e vasos de metal [e camas]),

5 interpelaram-no os fariseus e os escribas: Por que não andam os teus discípulos de conformidade com a tradição dos anciãos, mas comem com as mãos por lavar?

6 Respondeu-lhes: Bem profetizou Isaías a respeito de vós, hipócritas, como está escrito: Este povo honra-me com os lábios, mas o seu coração está longe de mim.

7 E em vão me adoram, ensinando doutrinas que são preceitos de homens.

8 Negligenciando o mandamento de Deus, guardais a tradição dos homens.

9 E disse-lhes ainda: Jeitosamente rejeitais o preceito de Deus para guardardes a vossa própria tradição.

10 Pois Moisés disse: Honra a teu pai e a tua mãe; e: Quem maldisser a seu pai ou a sua mãe seja punido de morte.

11 Vós, porém, dizeis: Se um homem disser a seu pai ou a sua mãe: Aquilo que poderias aproveitar de mim é Corbã, isto é, oferta para o SENHOR,

12 então, o dispensais de fazer qualquer coisa em favor de seu pai ou de sua mãe,

13 invalidando a palavra de Deus pela vossa própria tradição, que vós mesmos transmitistes; e fazeis muitas outras coisas semelhantes.

14 Convocando ele, de novo, a multidão, disse-lhes: Ouvi-me, todos, e entendei.

obmywanie kielichów i dzbanów, i miednic -

5 Zapytywali go tedy faryzeusze i uczeni w Piśmie: Dlaczego twoi uczniowie nie postępują według nauki starszych, ale jedzą chleb nie umytymi rękami?

6 On zaś rzekł im: Dobrze Izajasz prorokował o was, obłudnikach, jak napisano: Lud ten czci mnie wargami, ale serce ich daleko jest ode mnie.

7 Daremnie mi jednak cześć oddają, głosząc nauki, które są nakazami ludzkimi.

8 Przykazania Boże zaniedbujecie, a ludzkiej nauki się trzymacie.

9 I mówił im: Chytrze uchylacie przykazanie Boże, aby naukę swoją zachować.

10 Albowiem Mojżesz rzekł: Czcij ojca swego i matkę swoją; oraz: Kto złorzeczy ojcu lub matce, niech śmierć poniesie.

11 Wy zaś mówicie: Jeśliby człowiek rzekł ojcu albo matce: Korban, to znaczy: To, co się tobie ode mnie jako pomoc należy, jest darem na ofiarę,

12 Już nie pozwalacie mu nic więcej uczynić dla ojca czy matki;

13 Tak unieważniacie słowo Boże przez swoją naukę, którą przekazujecie dalej; i wiele tym podobnych rzeczy czynicie.

14 I znowu przywołał lud, i rzekł do nich: Słuchajcie mnie wszyscy i zrozumiejcie!

[15] Nada há fora do homem que, entrando nele, o possa contaminar; mas o que sai do homem é o que o contamina.

[15] Nie masz nic na zewnątrz poza człowiekiem, co by wchodząc w niego, mogło go skalać, lecz to, co wychodzi z człowieka, to kala człowieka.

[16] [Se alguém tem ouvidos para ouvir, ouça.]

[16] Jeśli kto ma uszy do słuchania, niechaj słucha.

[17] Quando entrou em casa, deixando a multidão, os seus discípulos o interrogaram acerca da parábola.

[17] A gdy opuścił lud i wszedł do domu, pytali go uczniowie jego o tę przypowieść.

[18] Então, lhes disse: Assim vós também não entendeis? Não compreendeis que tudo o que de fora entra no homem não o pode contaminar,

[18] I rzekł im: Tak więc i wy jesteście niepojętni? Nie rozumiecie, że wszystko, co z zewnątrz wchodzi do człowieka, nie może go kalać.

[19] porque não lhe entra no coração, mas no ventre, e sai para lugar escuso? E, assim, considerou ele puros todos os alimentos.

[19] Bo nie wchodzi do jego serca, lecz do żołądka, i wychodzi na zewnątrz, oczyszczając wszystkie pokarmy.

[20] E dizia: O que sai do homem, isso é o que o contamina.

[20] Mówił bowiem: To, co wychodzi z człowieka, to kala człowieka.

[21] Porque de dentro, do coração dos homens, é que procedem os maus desígnios, a prostituição, os furtos, os homicídios, os adultérios,

[21] Albowiem z wnętrza, z serca ludzkiego pochodzą złe myśli, wszeteczeństwa, kradzieże, morderstwa,

[22] a avareza, as malícias, o dolo, a lascívia, a inveja, a blasfêmia, a soberba, a loucura.

[22] Cudzołóstwo, chciwość, złość, podstęp, lubieżność, zawiść, bluźnierstwo, pycha, głupota;

[23] Ora, todos estes males vêm de dentro e contaminam o homem.

[23] Wszystko to złe pochodzi z wewnątrz i kala człowieka.

A mulher siro-fenícia

Mateus 15.21-28

[24] Levantando-se, partiu dali para as terras de Tiro [e Sidom]. Tendo entrado numa casa, queria que ninguém o soubesse; no entanto, não pôde ocultar-se,

Uzdrowienie córki niewiasty greckiej

[24] I wyruszył stamtąd, i udał się w okolice Tyru. I wstąpił do domu, ale nie chciał, aby się ktoś o tym dowiedział; nie mógł się jednak ukryć.

[25] porque uma mulher, cuja filhinha estava possessa de espírito imundo, tendo ouvido a respeito dele, veio e prostrou-se-lhe aos pés.

[26] Esta mulher era grega, de origem siro-fenícia, e rogava-lhe que expelisse de sua filha o demônio.

[27] Mas Jesus lhe disse: Deixa primeiro que se fartem os filhos, porque não é bom tomar o pão dos filhos e lançá-lo aos cachorrinhos.

[28] Ela, porém, lhe respondeu: Sim, SENHOR; mas os cachorrinhos, debaixo da mesa, comem das migalhas das crianças.

[29] Então, lhe disse: Por causa desta palavra, podes ir; o demônio já saiu de tua filha.

[30] Voltando ela para casa, achou a menina sobre a cama, pois o demônio a deixara.

A cura de um surdo e gago

[31] De novo, se retirou das terras de Tiro e foi por Sidom até ao mar da Galiléia, através do território de Decápolis.

[32] Então, lhe trouxeram um surdo e gago e lhe suplicaram que impusesse as mãos sobre ele.

[33] Jesus, tirando-o da multidão, à parte, pôs-lhe os dedos nos ouvidos e lhe tocou a língua com saliva;

[34] depois, erguendo os olhos ao céu, suspirou e disse: Efatá!, que quer dizer: Abre-te!

[35] Abriram-se-lhe os ouvidos, e logo se lhe soltou o empecilho da língua, e falava desembaraçadamente.

[25] Lecz niewiasta, której córka miała ducha nieczystego, skoro usłyszała o nim, przybiegła i padła mu do nóg.

[26] A niewiasta ta była Greczynką, rodem z Syrofenicji, i prosiła go, aby wypędził demona z córki jej.

[27] Ale On rzekł do niej: Pozwól, aby wpierw nasyciły się dzieci, bo niedobrze jest zabierać chleb dzieciom i rzucać szczeniętom.

[28] A ona, odpowiadając, rzekła do niego: Tak jest, Panie, wszakże i szczenięta jadają pod stołem z okruszyn dzieci.

[29] I rzekł do niej: Dla tego słowa idź, demon wyszedł z córki twojej.

[30] A gdy wróciła do domu swego, znalazła dziecko leżące na łożu, a demona nie było.

Uzdrowienie głuchoniemego

[31] A gdy znowu wyszedł z okolic Tyru, przyszedł przez Sydon nad Morze Galilejskie środkiem ziemi Dziesięciogrodzia.

[32] I przywiedli do niego głuchoniemego, i prosili go, aby położył nań rękę.

[33] A wziąwszy go na bok od ludu, osobno, włożył palce swoje w uszy jego, splunął i dotknął się jego języka,

[34] I spojrzał w niebo, westchnął i rzekł do niego: Effata, to znaczy: Otwórz się!

[35] I otworzyły się uszy jego, i zaraz rozwiązały się więzy języka jego, i mówił poprawnie.

[36] Mas lhes ordenou que a ninguém o dissessem; contudo, quanto mais recomendava, tanto mais eles o divulgavam.
[37] Maravilhavam-se sobremaneira, dizendo: Tudo ele tem feito esplendidamente bem; não somente faz ouvir os surdos, como falar os mudos.

Marcos 8

A segunda multiplicação de pães e peixes
Mateus 15.32-39

[1] Naqueles dias, quando outra vez se reuniu grande multidão, e não tendo eles o que comer, chamou Jesus os discípulos e lhes disse:
[2] Tenho compaixão desta gente, porque há três dias que permanecem comigo e não têm o que comer.
[3] Se eu os despedir para suas casas, em jejum, desfalecerão pelo caminho; e alguns deles vieram de longe.
[4] Mas os seus discípulos lhe responderam: Donde poderá alguém fartá-los de pão neste deserto?
[5] E Jesus lhes perguntou: Quantos pães tendes? Responderam eles: Sete.
[6] Ordenou ao povo que se assentasse no chão. E, tomando os sete pães, partiu-os, após ter dado graças, e os deu a seus discípulos, para que estes os distribuíssem, repartindo entre o povo.
[7] Tinham também alguns peixinhos; e, abençoando-os, mandou que estes igualmente fossem distribuídos.

[36] I przykazał im, aby nikomu o tym nie mówili, ale im więcej im przykazywał, tym więcej oni to rozgłaszali.

[37] I niezmiernie się zdumiewali, mówiąc: Dobrze wszystko uczynił, bo sprawia, że głusi słyszą i niemi mówią.

Marka 8

Nakarmienie czterech tysięcy

[1] W one dni, gdy znowu było wielkie mnóstwo ludu, a nie mieli co jeść, przywołał uczniów i rzekł do nich:

[2] Żal mi tego ludu, bo już trzy dni są ze mną, a nie mają co jeść.
[3] A jeśli rozpuszczę ich głodnych do domów, ustaną w drodze; a przecież niektórzy z nich przybyli z daleka.
[4] I odpowiedzieli mu uczniowie jego: Skądże ktoś potrafi ich nakarmić chlebem, tutaj, na pustyni?
[5] I zapytał ich: Ile macie chlebów? Oni zaś rzekli: Siedem.
[6] I polecił ludowi usiąść na ziemi. I wziąwszy te siedem chlebów, i podziękowawszy, łamał i dawał uczniom swoim, by kładli przed nimi. I kładli przed ludem.

[7] Mieli też kilka rybek. I pobłogosławiwszy je, kazał i te kłaść przed nimi.

[8] Comeram e se fartaram; e dos pedaços restantes recolheram sete cestos.

[9] Eram cerca de quatro mil homens. Então, Jesus os despediu.

[10] Logo a seguir, tendo embarcado juntamente com seus discípulos, partiu para as regiões de Dalmanuta.

Os fariseus pedem um sinal do céu

Mateus 16.1-4

[11] E, saindo os fariseus, puseram-se a discutir com ele; e, tentando-o, pediram-lhe um sinal do céu.

[12] Jesus, porém, arrancou do íntimo do seu espírito um gemido e disse: Por que pede esta geração um sinal? Em verdade vos digo que a esta geração não se lhe dará sinal algum.

[13] E, deixando-os, tornou a embarcar e foi para o outro lado.

O fermento dos fariseus e o de Herodes

Mateus 16.5-12

[14] Ora, aconteceu que eles se esqueceram de levar pães e, no barco, não tinham consigo senão um só.

[15] Preveniu-os Jesus, dizendo: Vede, guardai-vos do fermento dos fariseus e do fermento de Herodes.

[16] E eles discorriam entre si: É que não temos pão.

[17] Jesus, percebendo-o, lhes perguntou: Por que discorreis sobre o não terdes pão? Ainda não considerastes, nem compreendestes? Tendes o coração endurecido?

[18] Tendo olhos, não vedes? E, tendo ouvidos, não ouvis? Não vos lembrais

[8] A jedli i nasycili się, i zebrali siedem koszów resztek chleba, które zbywały.

[9] Było ich zaś około czterech tysięcy. I rozpuścił ich.

[10] Zaraz też wsiadł do łodzi z uczniami swoimi i przybył w okolice Dalmanuty.

Jezus odmawia znaku z nieba

[11] I wyszli faryzeusze, i zaczęli z nim rozprawiać, a wystawiając go na próbę, żądali od niego znaku z nieba.

[12] I westchnąwszy w duchu swoim rzekł: Czemu ten ród żąda znaku? Zaprawdę powiadam wam, że temu rodowi znak nie będzie dany.

[13] I opuścił ich, wsiadł do łodzi i przeprawił się na drugą stronę.

Jezus gani małowierność uczniów

[14] A uczniowie zapomnieli wziąć chlebów, mieli z sobą w łodzi tylko jeden bochenek.

[15] I nakazywał im, mówiąc: Baczcie i wystrzegajcie się kwasu faryzeuszów i kwasu Heroda.

[16] A oni rozmawiali między sobą o tym, że chleba nie mają.

[17] Zauważył to Jezus i rzekł do nich: O czym rozmawiacie, czy o tym, że chleba nie macie? Jeszcze nie pojmujecie i nie rozumiecie? Czy serce wasze jest nieczułe?

[18] Macie oczy, a nie widzicie? Macie uszy, a nie słyszycie? I nie pamiętacie?

[19] de quando parti os cinco pães para os cinco mil, quantos cestos cheios de pedaços recolhestes? Responderam eles: Doze!

[20] E de quando parti os sete pães para os quatro mil, quantos cestos cheios de pedaços recolhestes? Responderam: Sete!

[21] Ao que lhes disse Jesus: Não compreendeis ainda?

A cura de um cego em Betsaida

[22] Então, chegaram a Betsaida; e lhe trouxeram um cego, rogando-lhe que o tocasse.

[23] Jesus, tomando o cego pela mão, levou-o para fora da aldeia e, aplicando-lhe saliva aos olhos e impondo-lhe as mãos, perguntou-lhe: Vês alguma coisa?

[24] Este, recobrando a vista, respondeu: Vejo os homens, porque como árvores os vejo, andando.

[25] Então, novamente lhe pôs as mãos nos olhos, e ele, passando a ver claramente, ficou restabelecido; e tudo distinguia de modo perfeito.

[26] E mandou-o Jesus embora para casa, recomendando-lhe: Não entres na aldeia.

A confissão de Pedro

Mateus 16.13-20; Lucas 9.18-21

[27] Então, Jesus e os seus discípulos partiram para as aldeias de Cesaréia de Filipe; e, no caminho, perguntou-lhes: Quem dizem os homens que sou eu?

[28] E responderam: João Batista; outros: Elias; mas outros: Algum dos profetas.

[19] Gdy łamałem pięć chlebów dla pięciu tysięcy, ile koszów pełnych resztek chleba zebraliście? Odpowiedzieli mu: Dwanaście.

[20] A ile koszów pełnych okruszyn zebraliście z siedmiu chlebów dla czterech tysięcy? Odpowiedzieli mu: Siedem.

[21] I rzekł im: Jeszcze nie rozumiecie?

Uzdrowienie ślepego w Betsaidzie

[22] I przybyli do Betsaidy. I przyprowadzili do niego ślepego, i prosili go, aby się go dotknął.

[23] A On wziął ślepego za rękę, wyprowadził go poza wieś, plunął w jego oczy, włożył nań ręce i zapytał go: Czy widzisz coś?

[24] A ten, przejrzawszy, rzekł: Spostrzegam ludzi, a gdy chodzą, wyglądają mi jak drzewa.

[25] Potem znowu położył ręce na jego oczy, a on przejrzał i został uzdrowiony; i widział wszystko wyraźnie.

[26] I odesłał go do domu jego, nakazując: Tylko do wsi nie wchodź.

Wyznanie Piotra o Jezusie

[27] I wyszedł Jezus z uczniami do wiosek koło Cezarei Filipa; i pytał w drodze uczniów swoich, mówiąc do nich: Za kogo mnie ludzie uważają?

[28] A oni mu odpowiedzieli: Jedni za Jana Chrzciciela, inni za Eliasza, jeszcze inni za jednego z proroków.

[29] Então, lhes perguntou: Mas vós, quem dizeis que eu sou? Respondendo, Pedro lhe disse: Tu és o Cristo.

[30] Advertiu-os Jesus de que a ninguém dissessem tal coisa a seu respeito.

Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Mateus 16.21-23; Lucas 9.22

[31] Então, começou ele a ensinar-lhes que era necessário que o Filho do Homem sofresse muitas coisas, fosse rejeitado pelos anciãos, pelos principais sacerdotes e pelos escribas, fosse morto e que, depois de três dias, ressuscitasse.

[32] E isto ele expunha claramente. Mas Pedro, chamando-o à parte, começou a reprová-lo.

[33] Jesus, porém, voltou-se e, fitando os seus discípulos, repreendeu a Pedro e disse: Arreda, Satanás! Porque não cogitas das coisas de Deus, e sim das dos homens.

O discípulo de Jesus deve levar a sua cruz

Mateus 16.24-28; Lucas 9.23-27

[34] Então, convocando a multidão e juntamente os seus discípulos, disse-lhes: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, tome a sua cruz e siga-me.

[35] Quem quiser, pois, salvar a sua vida perdê-la-á; e quem perder a vida por causa de mim e do evangelho salvá-la-á.

[36] Que aproveita ao homem ganhar o mundo inteiro e perder a sua alma?

[37] Que daria um homem em troca de sua alma?

[29] I zapytał ich: A wy za kogo mnie uważacie? Wtedy Piotr, odpowiadając, rzekł mu: Tyś jest Chrystus.

[30] I nakazał im surowo, aby nikomu o nim nie mówili.

Jezus zapowiada swoją śmierć i zmartwychwstanie

[31] I zaczął ich pouczać o tym, że Syn Człowieczy musi wiele cierpieć, musi być odrzucony przez starszych, arcykapłanów oraz uczonych w Piśmie i musi być zabity, a po trzech dniach zmartwychwstać.

[32] I mówił o tym otwarcie. A Piotr wziął go na stronę i począł go upominać.

[33] Lecz On odwrócił się, spojrzał na uczniów swoich i zgromił Piotra, mówiąc: Idź precz ode mnie, szatanie, bo nie myślisz o tym, co Boskie, tylko o tym, co ludzkie.

Jezus wzywa do naśladowania

[34] A przywoławszy lud wraz z uczniami swoimi, rzekł im: Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie i weźmie krzyż swój i naśladuje mnie.

[35] Bo kto by chciał duszę swoją zachować, utraci ją, a kto by utracił duszę swoją dla mnie i dla ewangelii, zachowa ją.

[36] Albowiem cóż pomoże człowiekowi, choćby cały świat pozyskał, a na duszy swej szkodę poniósł?

[37] Albo co da człowiek w zamian za duszę swoją?

[38] Porque qualquer que, nesta geração adúltera e pecadora, se envergonhar de mim e das minhas palavras, também o Filho do Homem se envergonhará dele, quando vier na glória de seu Pai com os santos anjos.

[38] Kto bowiem wstydzi się mnie i słów moich przed tym cudzołożnym i grzesznym rodem, tego i Syn Człowieczy wstydzić się będzie, gdy przyjdzie w chwale Ojca swego z aniołami świętymi.

Marcos 9

[1] Dizia-lhes ainda: Em verdade vos afirmo que, dos que aqui se encontram, alguns há que, de maneira nenhuma, passarão pela morte até que vejam ter chegado com poder o reino de Deus.

A transfiguração

Mateus 17.1-8; Lucas 9.28-36

[2] Seis dias depois, tomou Jesus consigo a Pedro, Tiago e João e levou-os sós, à parte, a um alto monte. Foi transfigurado diante deles;

[3] as suas vestes tornaram-se resplandecentes e sobremodo brancas, como nenhum lavandeiro na terra as poderia alvejar.

[4] Apareceu-lhes Elias com Moisés, e estavam falando com Jesus.

[5] Então, Pedro, tomando a palavra, disse: Mestre, bom é estarmos aqui e que façamos três tendas: uma será tua, outra, para Moisés, e outra, para Elias.

[6] Pois não sabia o que dizer, por estarem eles aterrados.

[7] A seguir, veio uma nuvem que os envolveu; e dela uma voz dizia: Este é o meu Filho amado; a ele ouvi.

Marka 9

[1] I mówił im: Zaprawdę powiadam wam: Niektórzy z tych, co tu stoją, nie zaznają śmierci, zanim nie ujrzą Królestwa Bożego, nadchodzącego w mocy.

Przemienienie Jezusa

[2] A po sześciu dniach wziął Jezus z sobą Piotra i Jakuba, i Jana i wprowadził ich tylko samych na wysoką górę, na osobność, i przemienił się przed nimi.

[3] I szaty jego stały się tak lśniąco białe, jak ich żaden farbiarz na ziemi wybielić nie zdoła.

[4] I ukazał się im Eliasz z Mojżeszem, i rozmawiali z Jezusem.

[5] A odezwawszy się Piotr, rzekł do Jezusa: Mistrzu! Dobrze nam tu być; rozbijmy trzy namioty: Tobie jeden i Mojżeszowi jeden, i Eliaszowi jeden.

[6] Nie wiedział bowiem, co ma powiedzieć, bo ogarnął ich lęk.

[7] I powstał obłok, który ich zacienił, a z obłoku rozległ się głos: Ten jest Syn mój umiłowany, jego słuchajcie.

[8] E, de relance, olhando ao redor, a ninguém mais viram com eles, senão Jesus.

[8] A nagle, rozejrzawszy się wokoło, już nikogo przy sobie nie widzieli, tylko Jezusa samego.

A vinda de Elias
Mateus 17.9-13

[9] Ao descerem do monte, ordenou-lhes Jesus que não divulgassem as coisas que tinham visto, até o dia em que o Filho do Homem ressuscitasse dentre os mortos.

[9] A gdy zstępował z góry, przykazał im, aby nikomu nie opowiadali o tym, co widzieli, dopóki Syn Człowieczy nie zmartwychwstanie.

[10] Eles guardaram a recomendação, perguntando uns aos outros que seria o ressuscitar dentre os mortos.

[10] I zachowali to słowo u siebie. ale zastanawiali się między sobą, co to znaczy powstanie z martwych.

[11] E interrogaram-no, dizendo: Por que dizem os escribas ser necessário que Elias venha primeiro?

[11] Pytali go też, mówiąc: Cóż to mówią uczeni w Piśmie, że Eliasz ma przyjść pierwej?

[12] Então, ele lhes disse: Elias, vindo primeiro, restaurará todas as coisas; como, pois, está escrito sobre o Filho do Homem que sofrerá muito e será aviltado?

[12] A On im odrzekł: Eliasz wprawdzie przyjdzie najpierw i wszystko naprawi; ale jakże napisano o Synu Człowieczym? Musi wiele ucierpieć i za nic być poczytanym.

[13] Eu, porém, vos digo que Elias já veio, e fizeram com ele tudo o que quiseram, como a seu respeito está escrito.

[13] Ale powiadam wam, że i Eliasz przyszedł, i uczynili mu, co chcieli, jak o nim jest napisane.

A cura de um jovem possesso
Mateus 17.14-21; Lucas 9.37-43

Uzdrowienie epileptyka

[14] Quando eles se aproximaram dos discípulos, viram numerosa multidão ao redor e que os escribas discutiam com eles.

[14] I przyszedłszy do uczniów, ujrzeli mnóstwo ludu wokół nich i uczonych w Piśmie, rozprawiających z nimi.

[15] E logo toda a multidão, ao ver Jesus, tomada de surpresa, correu para ele e o saudava.

[15] I wnet wszystek lud, ujrzawszy go, zdumiał się, i przybiegłszy, witał go.

[16] Então, ele interpelou os escribas: Que é que discutíeis com eles?

[16] I zapytał ich: O czym z nimi rozprawiacie?

[17] E um, dentre a multidão, respondeu: Mestre, trouxe-te o meu filho, possesso de um espírito mudo;

[17] Wtedy odpowiedział mu jeden z ludu: Nauczycielu, przyprowadziłem do ciebie syna mego, który ma ducha niemego.

[18] e este, onde quer que o apanha, lança-o por terra, e ele espuma, rilha os dentes e

[18] A ten, gdziekolwiek go pochwyci, szarpie nim, a on pieni się i zgrzyta zębami

vai definhando. Roguei a teus discípulos que o expelissem, e eles não puderam.

[19] Então, Jesus lhes disse: Ó geração incrédula, até quando estarei convosco? Até quando vos sofrerei? Trazei-mo.

[20] E trouxeram-lho; quando ele viu a Jesus, o espírito imediatamente o agitou com violência, e, caindo ele por terra, revolvia-se espumando.

[21] Perguntou Jesus ao pai do menino: Há quanto tempo isto lhe sucede? Desde a infância, respondeu;

[22] e muitas vezes o tem lançado no fogo e na água, para o matar; mas, se tu podes alguma coisa, tem compaixão de nós e ajuda-nos.

[23] Ao que lhe respondeu Jesus: Se podes! Tudo é possível ao que crê.

[24] E imediatamente o pai do menino exclamou [com lágrimas]: Eu creio! Ajuda-me na minha falta de fé!

[25] Vendo Jesus que a multidão concorria, repreendeu o espírito imundo, dizendo-lhe: Espírito mudo e surdo, eu te ordeno: Sai deste jovem e nunca mais tornes a ele.

[26] E ele, clamando e agitando-o muito, saiu, deixando-o como se estivesse morto, a ponto de muitos dizerem: Morreu.

[27] Mas Jesus, tomando-o pela mão, o ergueu, e ele se levantou.

[28] Quando entrou em casa, os seus discípulos lhe perguntaram em particular: Por que não pudemos nós expulsá-lo?

i drętwieje; i mówiłem uczniom twoim, aby go wygnali, ale nie mogli.

[19] A On im odrzekł, mówiąc: O rodzie bez wiary! Jak długo będę z wami? Dokąd będę was znosił? Przywiedźcie go do mnie!

[20] I przywiedli go do niego. A gdy go duch ujrzał, zaraz zaczął nim szarpać, a on upadłszy na ziemię, tarzał się z pianą na ustach.

[21] I zapytał ojca jego: Od jak dawna to się z nim dzieje? A on powiedział: Od dzieciństwa.

[22] I często go rzucał nawet w ogień i wodę, żeby go zgubić; ale jeżeli coś możesz, zlituj się nad nami i pomóż nam.

[23] A Jezus rzekł do niego: Co się tyczy tego: Jeżeli coś możesz, to: Wszystko jest możliwe dla wierzącego.

[24] Zaraz zawołał ojciec chłopca: Wierzę, pomóż niedowiarstwu memu.

[25] A Jezus, widząc, że tłum się zbiega, zgromił ducha nieczystego i rzekł mu: Duchu niemy i głuchy! Nakazuję ci: Wyjdź z niego i już nigdy do niego nie wracaj.

[26] I krzyknął, i szarpnął nim gwałtownie, po czym wyszedł; a chłopiec wyglądał jak martwy, tak iż wielu mówiło, że umarł.

[27] A Jezus ujął go za rękę i podniósł go, a on powstał.

[28] I gdy wrócił do domu, uczniowie jego pytali go na osobności: Dlaczego to my nie mogliśmy go wygnać?

[29] Respondeu-lhes: Esta casta não pode sair senão por meio de oração [e jejum].

De novo Jesus prediz a sua morte e ressurreição
Mateus 17.22-23; Lucas 9.43b-45

[30] E, tendo partido dali, passavam pela Galiléia, e não queria que ninguém o soubesse;

[31] porque ensinava os seus discípulos e lhes dizia: O Filho do Homem será entregue nas mãos dos homens, e o matarão; mas, três dias depois da sua morte, ressuscitará.

[32] Eles, contudo, não compreendiam isto e temiam interrogá-lo.

O maior no reino dos céus
Mateus 18.1-5; Lucas 9.46-48

[33] Tendo eles partido para Cafarnaum, estando ele em casa, interrogou os discípulos: De que é que discorríeis pelo caminho?

[34] Mas eles guardaram silêncio; porque, pelo caminho, haviam discutido entre si sobre quem era o maior.

[35] E ele, assentando-se, chamou os doze e lhes disse: Se alguém quer ser o primeiro, será o último e servo de todos.

[36] Trazendo uma criança, colocou-a no meio deles e, tomando-a nos braços, disse-lhes:

[37] Qualquer que receber uma criança, tal como esta, em meu nome, a mim me recebe; e qualquer que a mim me receber, não recebe a mim, mas ao que me enviou.

Jesus ensina a tolerância e a caridade
Lucas 9.49-50

[29] I rzekł im: Ten rodzaj w żaden inny sposób wyjść nie może, jak tylko przez modlitwę.

Jezus po raz wtóry zapowiada swoją śmierć

[30] I wyszedłszy stamtąd, przechodzili przez Galileę; a nie chciał, aby ktoś o tym wiedział.

[31] Pouczał bowiem uczniów swoich i mówił im: Syn Człowieczy będzie wydany w ręce ludzkie i zabiją go, ale zabity po trzech dniach zmartwychwstanie.

[32] Oni jednak nie rozumieli tego słowa, a bali się go pytać.

O prawdziwej wielkości

[33] I przybyli do Kafarnaum. A będąc w domu, zapytał ich: O czym to rozprawialiście w drodze?

[34] A oni milczeli, bo rozmawiali między sobą w drodze o tym, kto z nich jest największy.

[35] I usiadłszy, przywołał dwunastu i rzekł im: Jeśli ktoś chce być pierwszy, niechaj stanie się ze wszystkich ostatnim i sługą wszystkich.

[36] Potem wziął małe dziecię, postawił je przed nimi i wziąwszy je w ramiona, rzekł do nich:

Nauka o tolerancji

[37] Kto by przyjął jedno z takich dziatek w imieniu moim, mnie przyjmuje, a ktokolwiek by mnie przyjął, nie mnie przyjmuje, lecz tego, który mnie posłał.

[38] Disse-lhe João: Mestre, vimos um homem que, em teu nome, expelia demônios, o qual não nos segue; e nós lho proibimos, porque não seguia conosco.

[38] Odpowiedział mu Jan: Nauczycielu! Widzieliśmy kogoś, kto nie chodzi za nami, jak wypędzał w twoim imieniu demony, i zabranialiśmy mu, bo nie chodził za nami.

[39] Mas Jesus respondeu: Não lho proibais; porque ninguém há que faça milagre em meu nome e, logo a seguir, possa falar mal de mim.

[39] Ale Jezus rzekł: Nie zabraniajcie mu, ponieważ nie ma takiego, kto by dokonywał cudów w imieniu moim i mógł zaraz potem źle o mnie mówić.

[40] Pois quem não é contra nós é por nós.

[40] Bo kto nie jest przeciwko nam, ten jest za nami.

[41] Porquanto, aquele que vos der de beber um copo de água, em meu nome, porque sois de Cristo, em verdade vos digo que de modo algum perderá o seu galardão.

[41] Albowiem kto by napoił was kubkiem wody w imię tego, że należycie do Chrystusa, zaprawdę powiadam wam, nie straci zapłaty swojej.

Os tropeços

Mateus 18.6-9; Lucas 17.1-2

Ostrzeżenie przed gorszeniem bliźnich

[42] E quem fizer tropeçar a um destes pequeninos crentes, melhor lhe fora que se lhe pendurasse ao pescoço uma grande pedra de moinho, e fosse lançado no mar.

[42] A kto by zgorszył jednego z tych maluczkich, którzy wierzą, temu lepiej by było, by zawiesić na jego szyi kamień młyński, a jego wrzucić do morza.

[43] E, se tua mão te faz tropeçar, corta-a; pois é melhor entrares maneta na vida do que, tendo as duas mãos, ires para o inferno, para o fogo inextinguível

[43] A jeśli cię gorszy ręka twoja, odetnij ją; lepiej jest dla ciebie wejść kaleką do żywota, niż mieć dwoje rąk, a pójść do piekła, w ogień nieugaszony,

[44] [onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga].

[44] Gdzie robak ich nie umiera, a ogień nie gaśnie.

[45] E, se teu pé te faz tropeçar, corta-o; é melhor entrares na vida aleijado do que, tendo os dois pés, seres lançado no inferno

[45] A jeśli cię gorszy noga twoja, odetnij ją; lepiej jest dla ciebie wejść kulawym do żywota, niż mieć dwie nogi, a być wrzuconym do piekła,

[46] [onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga].

[46] Gdzie robak ich nie umiera, a ogień nie gaśnie.

[47] E, se um dos teus olhos te faz tropeçar, arranca-o; é melhor entrares no reino de

[47] I jeśli cię gorszy oko twoje, wyłup je; lepiej jest dla ciebie jednookim wejść do

Deus com um só dos teus olhos do que, tendo os dois seres lançado no inferno,

[48] onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga.

Os discípulos, o sal da terra
Mateus 5.13; Lucas 14.34-35

[49] Porque cada um será salgado com fogo.

[50] Bom é o sal; mas, se o sal vier a tornar-se insípido, como lhe restaurar o sabor? Tende sal em vós mesmos e paz uns com os outros.

Królestwa Bożego, niż mieć dwoje oczu, a być wrzuconym do piekła,

[48] Gdzie robak ich nie umiera, a ogień nie gaśnie.

Podobieństwo o soli

[49] Albowiem każdy ogniem będzie osolony.

[50] Sól, to dobra rzecz, ale jeśli sól zwietrzeje, czymże ją przyprawicie? Miejcie sól w samych sobie i zachowujcie pokój między sobą.

Marcos 10

Jesus atravessa o Jordão
Mateus 19.1-2

[1] Levantando-se Jesus, foi dali para o território da Judéia, além do Jordão. E outra vez as multidões se reuniram junto a ele, e, de novo, ele as ensinava, segundo o seu costume.

A questão do divórcio
Mateus 19.3-12; Lucas 16.18

[2] E, aproximando-se alguns fariseus, o experimentaram, perguntando-lhe: É lícito ao marido repudiar sua mulher?

[3] Ele lhes respondeu: Que vos ordenou Moisés?

[4] Tornaram eles: Moisés permitiu lavrar carta de divórcio e repudiar.

[5] Mas Jesus lhes disse: Por causa da dureza do vosso coração, ele vos deixou escrito esse mandamento;

[6] porém, desde o princípio da criação, Deus os fez homem e mulher.

[7] Por isso, deixará o homem a seu pai e mãe [e unir-se-á a sua mulher],

Marka 10

Sprawa małżeństwa i rozwodu

[1] I wstał, i udał się stamtąd w granice Judei oraz na drugą stronę Jordanu; i znowu schodziły się rzesze do niego, a On je znowu nauczał, jak to miał w zwyczaju.

[2] I przystąpiwszy faryzeusze pytali go, kusząc: Czy wolno mężowi rozwieść się z żoną?

[3] A On odpowiadając, rzekł im: Co wam nakazał Mojżesz?

[4] Oni na to: Mojżesz pozwolił napisać list rozwodowy i oddalić ją.

[5] A Jezus im rzekł: Z powodu zatwardziałości serca waszego napisał wam to przykazanie.

[6] Ale od początku stworzenia uczynił ich Bóg mężczyzną i kobietą.

[7] Dlatego opuści człowiek ojca swego oraz matkę i połączy się z żoną swoją.

[8] e, com sua mulher, serão os dois uma só carne. De modo que já não são dois, mas uma só carne.

[9] Portanto, o que Deus ajuntou não separe o homem.

[10] Em casa, voltaram os discípulos a interrogá-lo sobre este assunto.

[11] E ele lhes disse: Quem repudiar sua mulher e casar com outra comete adultério contra aquela.

[12] E, se ela repudiar seu marido e casar com outro, comete adultério.

Jesus abençoa as crianças

Mateus 19.13-15; Lucas 18.15-17

[13] Então, lhe trouxeram algumas crianças para que as tocasse, mas os discípulos os repreendiam.

[14] Jesus, porém, vendo isto, indignou-se e disse-lhes: Deixai vir a mim os pequeninos, não os embaraceis, porque dos tais é o reino de Deus.

[15] Em verdade vos digo: Quem não receber o reino de Deus como uma criança de maneira nenhuma entrará nele.

[16] Então, tomando-as nos braços e impondo-lhes as mãos, as abençoava.

O jovem rico

Mateus 19.16-22; Lucas 18.18-23

[17] E, pondo-se Jesus a caminho, correu um homem ao seu encontro e, ajoelhando-se, perguntou-lhe: Bom Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

[18] Respondeu-lhe Jesus: Por que me chamas bom? Ninguém é bom senão um, que é Deus.

[8] I będą ci dwoje jednym ciałem. A tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało.

[9] Co tedy Bóg złączył, człowiek niechaj nie rozłącza.

[10] A w domu pytali go uczniowie znowu o to samo.

[11] I rzekł im: Ktokolwiek by rozwiódł się z żoną swoją i poślubił inną, popełnia wobec niej cudzołóstwo.

[12] A jeśliby sama rozwiodła się z mężem swoim i poślubiła innego, dopuszcza się cudzołóstwa.

Jezus błogosławi dzieci

[13] I przynosili do niego dzieci, aby się ich dotknął, ale uczniowie gromili ich.

[14] Gdy Jezus to spostrzegł, oburzył się i rzekł do nich: Pozwólcie dziatkom przychodzić do mnie i nie zabraniajcie im, albowiem takich jest Królestwo Boże.

[15] Zaprawdę powiadam wam, ktokolwiek by nie przyjął Królestwa Bożego jak dziecię, nie wejdzie do niego.

[16] I brał je w ramiona, i błogosławił, kładąc na nie ręce.

Bogaty młodzieniec szuka życia wiecznego

[17] A gdy się wybierał w drogę, przybiegł ktoś, upadł przed nim na kolana i zapytał go: Nauczycielu dobry! Co mam czynić, aby odziedziczyć żywot wieczny?

[18] A Jezus odrzekł: Czemu mię nazywasz dobrym? Nikt nie jest dobry, tylko jeden Bóg.

[19] Sabes os mandamentos: Não matarás, não adulterarás, não furtarás, não dirás falso testemunho, não defraudarás ninguém, honra a teu pai e tua mãe.

[19] Znasz przykazania: Nie zabijaj, nie cudzołóż, nie kradnij, nie mów fałszywego świadectwa, nie oszukuj, czcij ojca swego i matkę.

[20] Então, ele respondeu: Mestre, tudo isso tenho observado desde a minha juventude.

[20] A on mu odpowiedział: Nauczycielu, tego wszystkiego przestrzegałem od młodości mojej.

[21] E Jesus, fitando-o, o amou e disse: Só uma coisa te falta: Vai, vende tudo o que tens, dá-o aos pobres e terás um tesouro no céu; então, vem e segue-me.

[21] Wtedy Jezus spojrzał nań z miłością i rzekł mu: Jednego ci brak; idź, sprzedaj wszystko, co masz, i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie, po czym przyjdź i naśladuj mnie.

[22] Ele, porém, contrariado com esta palavra, retirou-se triste, porque era dono de muitas propriedades.

[22] A ten na to słowo sposępniał i odszedł zasmucony, albowiem miał wiele majętności.

O perigo das riquezas

Mateus 19.23-30; Lucas 18.24-30

Życie wieczne i bogactwo

[23] Então, Jesus, olhando ao redor, disse aos seus discípulos: Quão dificilmente entrarão no reino de Deus os que têm riquezas!

[23] A Jezus, spojrzawszy wokoło, rzekł do uczniów swoich: Jakże trudno będzie tym, którzy mają bogactwa, wejść do Królestwa Bożego!

[24] Os discípulos estranharam estas palavras; mas Jesus insistiu em dizer-lhes: Filhos, quão difícil é [para os que confiam nas riquezas] entrar no reino de Deus!

[24] A uczniowie dziwili się słowom jego. Lecz Jezus, odezwawszy się znowu, rzekł do nich: Dzieci, jakże trudno tym, którzy pokładają nadzieję w bogactwach, wejść do Królestwa Bożego!

[25] É mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

[25] Łatwiej jest wielbłądowi przejść przez ucho igielne niż bogatemu wejść do Królestwa Bożego.

[26] Eles ficaram sobremodo maravilhados, dizendo entre si: Então, quem pode ser salvo?

[26] A oni tym bardziej się zdumiewali i mówili między sobą: Któż więc może być zbawiony?

[27] Jesus, porém, fitando neles o olhar, disse: Para os homens é impossível; contudo, não para Deus, porque para Deus tudo é possível.

[27] Jezus spojrzał na nich i rzekł: U ludzi to rzecz niemożliwa, ale nie u Boga; albowiem u Boga wszystko jest możliwe.

[28] Então, Pedro começou a dizer-lhe: Eis que nós tudo deixamos e te seguimos.

[29] Tornou Jesus: Em verdade vos digo que ninguém há que tenha deixado casa, ou irmãos, ou irmãs, ou mãe, ou pai, ou filhos, ou campos por amor de mim e por amor do evangelho,

[30] que não receba, já no presente, o cêntuplo de casas, irmãos, irmãs, mães, filhos e campos, com perseguições; e, no mundo por vir, a vida eterna.

[31] Porém muitos primeiros serão últimos; e os últimos, primeiros.

Jesus ainda outra vez prediz sua morte e ressurreição

Mateus 20.17-19; Lucas 18.31-34

[32] Estavam de caminho, subindo para Jerusalém, e Jesus ia adiante dos seus discípulos. Estes se admiravam e o seguiam tomados de apreensões. E Jesus, tornando a levar à parte os doze, passou a revelar-lhes as coisas que lhe deviam sobrevir, dizendo:

[33] Eis que subimos para Jerusalém, e o Filho do Homem será entregue aos principais sacerdotes e aos escribas; condená-lo-ão à morte e o entregarão aos gentios;

[34] hão de escarnecê-lo, cuspir nele, açoitá-lo e matá-lo; mas, depois de três dias, ressuscitará.

O pedido de Tiago e João

Mateus 20.20-28

[35] Então, se aproximaram dele Tiago e João, filhos de Zebedeu, dizendo-lhe:

[28] I począł Piotr mówić do niego: Oto my opuściliśmy wszystko i poszliśmy za tobą.

[29] Jezus odpowiedział: Zaprawdę powiadam wam, nie ma takiego, kto by opuścił dom albo braci, albo siostry, albo matkę, albo ojca, albo dzieci, albo pola dla mnie i dla ewangelii,

[30] Który by nie otrzymał stokrotnie, teraz, w doczesnym życiu domów i braci, i sióstr, i matek, i dzieci, i pól, choć wśród prześladowań, a w nadchodzącym czasie żywota wiecznego.

[31] A wielu pierwszych będzie ostatnimi, a ostatnich pierwszymi.

Trzecia zapowiedź śmierci Jezusa

[32] A byli w drodze, idąc do Jerozolimy: a Jezus szedł przed nimi; i zdumiewali się, a ci, co szli za nim, bali się. I znowu wziął z sobą dwunastu, i począł im mówić o tym, co go miało spotkać.

[33] Oto idziemy do Jerozolimy, a Syn Człowieczy będzie wydany arcykapłanom i uczonym w Piśmie, i osądzą go na śmierć, i wydadzą poganom,

[34] I będą go wyśmiewać i pluć na niego, ubiczują go i zabiją, lecz po trzech dniach zmartwychwstanie.

Prośba synów Zebedeusza

[35] I przystąpili do niego Jakub i Jan, dwaj synowie Zebedeusza, i rzekli:

Mestre, queremos que nos concedas o que te vamos pedir.

Nauczycielu, chcemy, abyś nam uczynił, o co cię prosić będziemy.

36 E ele lhes perguntou: Que quereis que vos faça?

36 A On rzekł do nich: Co chcecie, abym wam uczynił?

37 Responderam-lhe: Permite-nos que, na tua glória, nos assentemos um à tua direita e o outro à tua esquerda.

37 A oni mu rzekli: Spraw nam to, abyśmy siedzieli w chwale twojej, jeden po prawicy twojej, a drugi po lewicy.

38 Mas Jesus lhes disse: Não sabeis o que pedis. Podeis vós beber o cálice que eu bebo ou receber o batismo com que eu sou batizado?

38 A Jezus im powiedział: Nie wiecie, o co prosicie. Czy możecie pić kielich, który Ja piję albo być ochrzczeni tym chrztem, którym Ja jestem ochrzczony?

39 Disseram-lhe: Podemos. Tornou-lhes Jesus: Bebereis o cálice que eu bebo e recebereis o batismo com que eu sou batizado;

39 Odpowiedzieli mu: Możemy. Wtedy Jezus rzekł im: Kielich, który ja piję, pić będziecie, i chrztem, którym jestem ochrzczony, zostaniecie ochrzczeni.

40 quanto, porém, ao assentar-se à minha direita ou à minha esquerda, não me compete concedê-lo; porque é para aqueles a quem está preparado.

40 Ale sprawić, abyście zasiadali po mojej prawicy czy lewicy, nie moja to rzecz; przypadnie to tym, którym zostało zgotowane.

O prawdziwej wielkości

41 Ouvindo isto, indignaram-se os dez contra Tiago e João.

41 Gdy to usłyszało dziesięciu, poczęli się oburzać na Jakuba i Jana.

42 Mas Jesus, chamando-os para junto de si, disse-lhes: Sabeis que os que são considerados governadores dos povos têm-nos sob seu domínio, e sobre eles os seus maiorais exercem autoridade.

42 Ale Jezus przywoławszy ich, rzekł do nich: Wiecie, że ci, których uważa się za władców narodów, nadużywają swej władzy nad nimi, a możni ich rządzą nimi samowolnie.

43 Mas entre vós não é assim; pelo contrário, quem quiser tornar-se grande entre vós, será esse o que vos sirva;

43 Lecz nie tak ma być między wami, ale ktokolwiek by chciał być między wami wielki, niech będzie sługą waszym.

44 e quem quiser ser o primeiro entre vós será servo de todos.

44 I ktokolwiek by chciał być między wami pierwszy, niech będzie sługą wszystkich.

45 Pois o próprio Filho do Homem não veio para ser servido, mas para servir e dar a sua vida em resgate por muitos.

45 Albowiem Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służono, lecz aby służyć i oddać swe życie na okup za wielu.

A cura do cego de Jericó

Mateus 20.29-34; Lucas 18.35-43

Uzdrowienie ślepego Bartymeusza

[46] E foram para Jericó. Quando ele saía de Jericó, juntamente com os discípulos e numerosa multidão, Bartimeu, cego mendigo, filho de Timeu, estava assentado à beira do caminho

[46] I przyszli do Jerycha; a gdy wychodził z Jerycha On oraz jego uczniowie i mnóstwo ludu, syn Tymeusza, Bartymeusz, ślepy żebrak, siedział przy drodze.

[47] e, ouvindo que era Jesus, o Nazareno, pôs-se a clamar: Jesus, Filho de Davi, tem compaixão de mim!

[47] Usłyszawszy, że to Jezus z Nazaretu, począł wołać i mówić: Jezusie, Synu Dawida! Zmiłuj się nade mną!

[48] E muitos o repreendiam, para que se calasse; mas ele cada vez gritava mais: Filho de Davi, tem misericórdia de mim!

[48] I gromiło go wielu, aby milczał; a on tym więcej wołał: Synu Dawida! Zmiłuj się nade mną!

[49] Parou Jesus e disse: Chamai-o. Chamaram, então, o cego, dizendo-lhe: Tem bom ânimo; levanta-te, ele te chama.

[49] Wtedy Jezus przystanął i rzekł: Zawołajcie go. I zawołali ślepego, mówiąc mu: Ufaj, wstań, woła cię.

[50] Lançando de si a capa, levantou-se de um salto e foi ter com Jesus.

[50] A on zrzucił swój płaszcz, porwał się z miejsca i przyszedł do Jezusa.

[51] Perguntou-lhe Jesus: Que queres que eu te faça? Respondeu o cego: Mestre, que eu torne a ver.

[51] A Jezus, odezwawszy się, rzekł mu: Co chcesz, abym ci uczynił? A ślepy odrzekł mu: Mistrzu, abym przejrzał.

[52] Então, Jesus lhe disse: Vai, a tua fé te salvou. E imediatamente tornou a ver e seguia a Jesus estrada fora.

[52] Tedy mu rzekł Jezus: Idź, wiara twoja uzdrowiła cię. I wnet odzyskał wzrok, i szedł za nim drogą.

Marcos 11

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

Mateus 21.1-17; Lucas 19.28-40; João 12.12-19

Marka 11

Wjazd Jezusa do Jerozolimy

[1] Quando se aproximavam de Jerusalém, de Betfagé e Betânia, junto ao monte das Oliveiras, enviou Jesus dois dos seus discípulos

[1] A gdy się przybliżali do Jerozolimy, do Betfage i do Betanii, do Góry Oliwnej, posłał dwu z uczniów swoich

[2] e disse-lhes: Ide à aldeia que aí está diante de vós e, logo ao entrar, achareis preso um jumentinho, o qual ainda ninguém montou; desprendei-o e trazei-o.

[2] I rzekł im: Idźcie do wioski, która jest przed wami, a zaraz przy wejściu do niej znajdziecie oślę uwiązane, na którym jeszcze nikt z ludzi nie siedział; odwiążcie je i przyprowadźcie.

[3] Se alguém vos perguntar: Por que fazeis isso? Respondei: O SENHOR precisa dele e logo o mandará de volta para aqui.
[4] Então, foram e acharam o jumentinho preso, junto ao portão, do lado de fora, na rua, e o desprenderam.
[5] Alguns dos que ali estavam reclamaram: Que fazeis, soltando o jumentinho?
[6] Eles, porém, responderam conforme as instruções de Jesus; então, os deixaram ir.
[7] Levaram o jumentinho, sobre o qual puseram as suas vestes, e Jesus o montou.
[8] E muitos estendiam as suas vestes no caminho, e outros, ramos que haviam cortado dos campos.
[9] Tanto os que iam adiante dele como os que vinham depois clamavam: Hosana! Bendito o que vem em nome do SENHOR!
[10] Bendito o reino que vem, o reino de Davi, nosso pai! Hosana, nas maiores alturas!
[11] E, quando entrou em Jerusalém, no templo, tendo observado tudo, como fosse já tarde, saiu para Betânia com os doze.

A figueira sem fruto

Mateus 21.18-22

[12] No dia seguinte, quando saíram de Betânia, teve fome.
[13] E, vendo de longe uma figueira com folhas, foi ver se nela, porventura, acharia alguma coisa. Aproximando-se dela, nada achou, senão folhas; porque não era tempo de figos.

[3] A jeśliby ktoś wam rzekł: Cóż to czynicie? Powiedzcie: Pan go potrzebuje. I zaraz je tutaj z powrotem odeśle.
[4] Poszli więc i znaleźli oślę uwiązane u wrót, na zewnątrz, przy drodze, i odwiązali je.
[5] A niektórzy z tych, co tam stali, mówili do nich: Cóż to czynicie, że odwiązujecie oślę?
[6] A oni odpowiedzieli, jak im rozkazał Jezus; i tamci pozwolili im odejść.
[7] I przyprowadzili oślę do Jezusa, i włożyli na nie szaty swoje, a On usiadł na nim.
[8] Wielu zaś słało na drodze szaty swoje, a inni gałęzie, obcięte z drzew polnych.
[9] A ci, którzy szli przed nim i którzy szli za nim, wołali: Hosanna! Błogosławiony, który przychodzi w imieniu Pańskim!
[10] Błogosławione Królestwo ojca naszego Dawida, które nadchodzi! Hosanna na wysokościach!
[11] I wszedł do Jerozolimy, do świątyni, obejrzał wszystko, a że już była późna godzina, wyszedł z dwunastoma do Betanii.

Nieurodzajne drzewo figowe

[12] A nazajutrz, gdy wyszli z Betanii, poczuł głód.
[13] I ujrzawszy z daleka drzewo figowe pokryte liśćmi, podszedł, by zobaczyć, czy może czegoś na nim nie znajdzie, ale gdy się zbliżył do niego, nie znalazł nic poza liśćmi, nie była to bowiem pora na figi.

[14] Então, lhe disse Jesus: Nunca jamais coma alguém fruto de ti! E seus discípulos ouviram isto.

[14] A odezwawszy się, rzekł do niego: Niechaj nikt na wieki z ciebie owocu nie jada. I słyszeli to uczniowie jego.

A purificação do templo

Mateus 21.12-17; Lucas 19.45-48

Wypędzenie przekupniów ze świątyni

[15] E foram para Jerusalém. Entrando ele no templo, passou a expulsar os que ali vendiam e compravam; derribou as mesas dos cambistas e as cadeiras dos que vendiam pombas.

[15] I przyszli do Jerozolimy. A gdy wszedł do świątyni, począł wyganiać tych, co sprzedawali i kupowali w świątyni, i wywrócił stoły wekslarzy oraz ławy sprzedawców gołębi.

[16] Não permitia que alguém conduzisse qualquer utensílio pelo templo;

[16] I nie pozwolił, żeby ktoś choćby naczynie przeniósł przez świątynię.

[17] também os ensinava e dizia: Não está escrito: A minha casa será chamada casa de oração para todas as nações? Vós, porém, a tendes transformado em covil de salteadores.

[17] I nauczał, mówiąc im: Czyż nie jest napisane: Dom mój będzie przez wszystkie narody nazywany domem modlitwy? A wy uczyniliście zeń jaskinię zbójców.

[18] E os principais sacerdotes e escribas ouviam estas coisas e procuravam um modo de lhe tirar a vida; pois o temiam, porque toda a multidão se maravilhava de sua doutrina.

[18] I słyszeli to arcykapłani i uczeni w Piśmie, i szukali sposobu, jak by go stracić; bo się go bali, gdyż cały lud zdumiewał się nad nauką jego.

[19] Em vindo a tarde, saíram da cidade.

[19] A gdy nastał wieczór, wyszli poza miasto.

O poder da fé

Moc wiary

[20] E, passando eles pela manhã, viram que a figueira secara desde a raiz.

[20] A przechodząc rano ujrzeli drzewo figowe, uschłe od korzeni.

[21] Então, Pedro, lembrando-se, falou: Mestre, eis que a figueira que amaldiçoaste secou.

[21] I wspomniał Piotr, i rzekł do niego: Mistrzu, oto drzewo figowe, które przekląłeś, uschło.

[22] Ao que Jesus lhes disse: Tende fé em Deus;

[22] A Jezus, odpowiadając, rzekł im: Miejcie wiarę w Boga!

[23] porque em verdade vos afirmo que, se alguém disser a este monte: Ergue-te e lança-te no mar, e não duvidar no seu coração, mas crer que se fará o que diz, assim será com ele.

[23] Zaprawdę powiadam wam: Ktokolwiek by rzekł tej górze: Wznieś się i rzuć się w morze, a nie wątpiłby w sercu swoim, lecz wierzył, że stanie się to, co mówi, spełni mu się.

[24] Por isso, vos digo que tudo quanto em oração pedirdes, crede que recebestes, e será assim convosco.

[25] E, quando estiverdes orando, se tendes alguma coisa contra alguém, perdoai, para que vosso Pai celestial vos perdoe as vossas ofensas.

[26] [Mas, se não perdoardes, também vosso Pai celestial não vos perdoará as vossas ofensas.]

A autoridade de Jesus e o batismo de João

Mateus 21.23-27; Lucas 20.1-8

[27] Então, regressaram para Jerusalém. E, andando ele pelo templo, vieram ao seu encontro os principais sacerdotes, os escribas e os anciãos

[28] e lhe perguntaram: Com que autoridade fazes estas coisas? Ou quem te deu tal autoridade para as fazeres?

[29] Jesus lhes respondeu: Eu vos farei uma pergunta; respondei-me, e eu vos direi com que autoridade faço estas coisas.

[30] O batismo de João era do céu ou dos homens? Respondei!

[31] E eles discorriam entre si: Se dissermos: Do céu, dirá: Então, por que não acreditastes nele?

[32] Se, porém, dissermos: dos homens, é de temer o povo. Porque todos consideravam a João como profeta.

[33] Então, responderam a Jesus: Não sabemos. E Jesus, por sua vez, lhes disse: Nem eu tampouco vos digo com que autoridade faço estas coisas.

[24] Dlatego powiadam wam: Wszystko, o cokolwiek byście się modlili i prosili, tylko wierzcie, że otrzymacie, a spełni się wam.

[25] A gdy stoicie i zanosicie modlitwy, odpuszczajcie, jeśli macie coś przeciwko komu, aby i Ojciec wasz, który jest w niebie, odpuścił wam wasze przewinienia.

[26] Bo jeśli wy nie odpuścicie, i Ojciec wasz, który jest w niebie, nie odpuści przewinień waszych.

Rozmowa Jezusa z kapłanami w świątyni

[27] I przyszli do Jerozolimy. A gdy się przechadzał po świątyni, przystąpili do niego arcykapłani i uczeni w Piśmie, i starsi.

[28] I mówili do niego: Jaką mocą to czynisz? Albo kto ci dał tę moc, abyś to czynił?

[29] A Jezus odrzekł im: Zapytam i Ja was o jedną rzecz; odpowiedzcie mi na to, a wówczas i Ja wam powiem, jaką mocą to czynię.

[30] Chrzest Jana był z nieba czy od ludzi? Odpowiedzcie mi.

[31] A oni rozważali to między sobą, mówiąc: Jeśli powiemy: Z nieba, rzeknie: Czemuście mu tedy nie uwierzyli?

[32] Lecz czy mamy powiedzieć: Z ludzi? Bali się ludu. Albowiem wszyscy mieli Jana za prawdziwego proroka.

[33] I odpowiadając Jezusowi, rzekli: Nie wiemy. A Jezus im rzekł: To i Ja wam nie powiem, jaką mocą to czynię.

Marcos 12

A parábola dos lavradores maus
Mateus 21.33-46; Lucas 20.9-19

1 Depois, entrou Jesus a falar-lhes por parábola: Um homem plantou uma vinha, cercou-a de uma sebe, construiu um lagar, edificou uma torre, arrendou-a a uns lavradores e ausentou-se do país.

2 No tempo da colheita, enviou um servo aos lavradores para que recebesse deles dos frutos da vinha;

3 eles, porém, o agarraram, espancaram e o despacharam vazio.

4 De novo, lhes enviou outro servo, e eles o esbordoaram na cabeça e o insultaram.

5 Ainda outro lhes mandou, e a este mataram. Muitos outros lhes enviou, dos quais espancaram uns e mataram outros.

6 Restava-lhe ainda um, seu filho amado; a este lhes enviou, por fim, dizendo: Respeitarão a meu filho.

7 Mas os tais lavradores disseram entre si: Este é o herdeiro; ora, vamos, matemo-lo, e a herança será nossa.

8 E, agarrando-o, mataram-no e o atiraram para fora da vinha.

9 Que fará, pois, o dono da vinha? Virá, exterminará aqueles lavradores e passará a vinha a outros.

10 Ainda não lestes esta Escritura: A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular;

11 isto procede do SENHOR, e é maravilhoso aos nossos olhos?

Marka 12

Podobieństwo o dzierżawcach winnicy

1 I począł mówić do nich w podobieństwach: Pewien człowiek zasadził winnicę, ogrodził ją płotem, wkopał prasę, zbudował wieżę, potem ją wynajął wieśniakom i odjechał.

2 A we właściwym czasie posłał do wieśniaków sługę, aby pobrał od nich część plonów winnicy.

3 Lecz oni pojmali go, obili i odesłali z niczym.

4 I znów posłał do nich innego sługę, ale i tego zranili w głowę i zelżyli.

5 Posłał jeszcze innego; tego zabili i wielu innych, z których jednych obili, a drugich pozabijali.

6 Miał jeszcze jednego, syna umiłowanego; posłał go do nich na końcu, mówiąc: Uszanują syna mego.

7 Ale wieśniacy owi powiedzieli sobie: To jest dziedzic, nuże, zabijmy go, a dziedzictwo będzie nasze.

8 I pojmali go, zabili i wyrzucili go poza winnicę.

9 Co uczyni pan winnicy? Przybędzie i wytraci wieśniaków, a winnicę odda innym.

10 Czy nie czytaliście tego Pisma: Kamień, który odrzucili budowniczowie, stał się kamieniem węgielnym.

11 Pan to sprawił i to jest cudowne w oczach naszych.

[12] E procuravam prendê-lo, mas temiam o povo; porque compreenderam que contra eles proferira esta parábola. Então, desistindo, retiraram-se.

[12] I usiłowali go pojmać, ale bali się ludu; wiedzieli bowiem, że przeciwko nim wypowiedział to podobieństwo. I opuściwszy go, odeszli.

A questão do tributo

Mateus 22.15-22; Lucas 20.19-26

O płaceniu podatków cesarzowi

[13] E enviaram-lhe alguns dos fariseus e dos herodianos, para que o apanhassem em alguma palavra.

[13] I posłali do niego niektórych z faryzeuszów i Herodianów, aby go pochwycić w mowie.

[14] Chegando, disseram-lhe: Mestre, sabemos que és verdadeiro e não te importas com quem quer que seja, porque não olhas a aparência dos homens; antes, segundo a verdade, ensinas o caminho de Deus; é lícito pagar tributo a César ou não? Devemos ou não devemos pagar?

[14] Przyszli więc i rzekli do niego: Nauczycielu, wiemy, że jesteś szczery i na nikim ci nie zależy; nie oglądasz się bowiem na żadnego człowieka, ale po prawdzie nauczasz drogi Bożej; czy wolno płacić podatek cesarzowi, czy nie? Mamy płacić czy nie płacić?

[15] Mas Jesus, percebendo-lhes a hipocrisia, respondeu: Por que me experimentais? Trazei-me um denário para que eu o veja.

[15] A On przejrzawszy obłudę ich, rzekł do nich: Czemuż mnie kusicie? Przynieście mi denar, abym go obejrzał.

[16] E eles lho trouxeram. Perguntou-lhes: De quem é esta efígie e inscrição? Responderam: De César.

[16] Tedy mu przynieśli. A On rzekł do nich: Czyj to wizerunek i napis? A oni mu odpowiedzieli: Cesarski.

[17] Disse-lhes, então, Jesus: Dai a César o que é de César e a Deus o que é de Deus. E muito se admiraram dele.

[17] Wtedy Jezus powiedział im: Oddawajcie, co jest cesarskiego, cesarzowi, a co jest Bożego, Bogu. I podziwiali go,

Os saduceus e a ressurreição

Mateus 22.23-33; Lucas 20.27-40

O zmartwychwstaniu

[18] Então, os saduceus, que dizem não haver ressurreição, aproximaram-se dele e lhe perguntaram, dizendo:

[18] I przyszli do niego saduceusze, którzy mówią, że nie ma zmartwychwstania, i pytali go, mówiąc:

[19] Mestre, Moisés nos deixou escrito que, se morrer o irmão de alguém e deixar mulher sem filhos, seu irmão a tome como esposa e suscite descendência a seu irmão.

[19] Nauczycielu! Mojżesz napisał nam: Jeśliby czyjś brat umarł i pozostawił żonę, a nie pozostawił dziecka, wówczas brat jego winien pojąć ją za żonę i wzbudzić potomstwo bratu swemu.

[20] Ora, havia sete irmãos; o primeiro casou e morreu sem deixar descendência;

[20] Otóż, było siedmiu braci, pierwszy pojął żonę, a umierając nie pozostawił potomstwa.

[21] o segundo desposou a viúva e morreu, também sem deixar descendência; e o terceiro, da mesma forma.

[21] Wtedy pojął ją drugi, ale i on umarł nie pozostawiwszy potomstwa. Tak samo i trzeci.

[22] E, assim, os sete não deixaram descendência. Por fim, depois de todos, morreu também a mulher.

[22] I tak pojęło ją siedmiu braci, i nie pozostawili potomstwa. W końcu, po wszystkich, zmarła także i ta niewiasta.

[23] Na ressurreição, quando eles ressuscitarem, de qual deles será ela a esposa? Porque os sete a desposaram.

[23] Przy zmartwychwstaniu, gdy powstaną z umarłych, którego z nich żoną będzie? Bo tych siedmiu miało ją za żonę.

[24] Respondeu-lhes Jesus: Não provém o vosso erro de não conhecerdes as Escrituras, nem o poder de Deus?

[24] Odpowiedział im Jezus: Czy nie dlatego błądzicie, że nie znacie Pism ani mocy Bożej?

[25] Pois, quando ressuscitarem de entre os mortos, nem casarão, nem se darão em casamento; porém, são como os anjos nos céus.

[25] Albowiem gdy powstaną z martwych, ani się żenić nie będą, ani za mąż wychodzić, lecz będą jako aniołowie w niebie.

[26] Quanto à ressurreição dos mortos, não tendes lido no Livro de Moisés, no trecho referente à sarça, como Deus lhe falou: Eu sou o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó?

[26] A co do umarłych, że zostaną wskrzeszeni, czy nie czytaliście w księdze Mojżesza, jak to Bóg rzekł przy krzaku do niego: Jam jest Bóg Abrahama i Bóg Izaaka, i Bóg Jakuba?

[27] Ora, ele não é Deus de mortos, e sim de vivos. Laborais em grande erro.

[27] Bóg nie jest Bogiem umarłych, lecz żywych. Jesteście w wielkim błędzie.

O grande mandamento

Mateus 22.34-40; Lucas 10.25-28

O największym przykazaniu

[28] Chegando um dos escribas, tendo ouvido a discussão entre eles, vendo como Jesus lhes houvera respondido bem, perguntou-lhe: Qual é o principal de todos os mandamentos?

[28] I przystąpił jeden z uczonych w Piśmie, który słyszał, jak oni rozprawiali, a wiedząc, że dobrze im odpowiedział, zapytał go: Które przykazanie jest pierwsze ze wszystkich?

[29] Respondeu Jesus: O principal é: Ouve, ó Israel, o SENHOR, nosso Deus, é o único SENHOR!

[29] Jezus odpowiedział: Pierwsze przykazanie jest to: Słuchaj, Izraelu! Pan, Bóg nasz, Pan jeden jest.

[30] Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma, de todo o teu entendimento e de toda a tua força.

[31] O segundo é: Amarás o teu próximo como a ti mesmo. Não há outro mandamento maior do que estes.

[32] Disse-lhe o escriba: Muito bem, Mestre, e com verdade disseste que ele é o único, e não há outro senão ele,

[33] e que amar a Deus de todo o coração e de todo o entendimento e de toda a força, e amar ao próximo como a si mesmo excede a todos os holocaustos e sacrifícios.
[34] Vendo Jesus que ele havia respondido sabiamente, declarou-lhe: Não estás longe do reino de Deus. E já ninguém mais ousava interrogá-lo.

O Cristo, filho de Davi

Mateus 22.41-46; Lucas 20.41-44

[35] Jesus, ensinando no templo, perguntou: Como dizem os escribas que o Cristo é filho de Davi?
[36] O próprio Davi falou, pelo Espírito Santo: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés.
[37] O mesmo Davi chama-lhe SENHOR; como, pois, é ele seu filho? E a grande multidão o ouvia com prazer.

Jesus censura os escribas

Mateus 23.1-7,14; Lucas 20.45-47

[30] Będziesz tedy miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej myśli swojej, i z całej siły swojej.
[31] A drugie jest to: Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego. Innego przykazania, większego ponad te, nie masz.
[32] I rzekł do niego uczony w Piśmie: Dobrze, Nauczycielu! Prawdę powiedziałeś, że Bóg jest jeden i że nie masz innego oprócz niego;
[33] I że jego miłować z całego serca i z całej myśli, i z całej siły, a bliźniego miłować jak siebie samego, to znaczy więcej niż wszystkie całopalenia i ofiary.
[34] A Jezus, widząc, że on rozsądnie odpowiedział, rzekł mu: Niedaleki jesteś od Królestwa Bożego. I nikt nie śmiał go już więcej pytać.

Chrystus Synem Bożym

[35] A Jezus, nauczając w świątyni, odezwał się i rzekł: Jakże to uczeni w Piśmie mogą mówić, że Chrystus jest synem Dawida?

[36] Wszak sam Dawid powiedział w Duchu Świętym: Rzekł Pan do Pana mego: Siądź po prawicy mojej, aż położę nieprzyjaciół twoich podnóżkiem stóp twoich?

[37] Sam Dawid nazywa go Panem, skądże więc jest synem jego? A wielkie mnóstwo ludu chętnie go słuchało.

Ostrzeżenie przed uczonymi w Piśmie

[38] E, ao ensinar, dizia ele: Guardai-vos dos escribas, que gostam de andar com vestes talares e das saudações nas praças;

[39] e das primeiras cadeiras nas sinagogas e dos primeiros lugares nos banquetes;

[40] os quais devoram as casas das viúvas e, para o justificar, fazem longas orações; estes sofrerão juízo muito mais severo.

A oferta da viúva pobre

Lucas 21.1-4

[41] Assentado diante do gazofilácio, observava Jesus como o povo lançava ali o dinheiro. Ora, muitos ricos depositavam grandes quantias.

[42] Vindo, porém, uma viúva pobre, depositou duas pequenas moedas correspondentes a um quadrante.

[43] E, chamando os seus discípulos, disse-lhes: Em verdade vos digo que esta viúva pobre depositou no gazofilácio mais do que o fizeram todos os ofertantes.

[44] Porque todos eles ofertaram do que lhes sobrava; ela, porém, da sua pobreza deu tudo quanto possuía, todo o seu sustento.

Marcos 13

O sermão profético

A destruição do templo

Mateus 24.1-2; Lucas 21.5-6

[1] Ao sair Jesus do templo, disse-lhe um de seus discípulos: Mestre! Que pedras, que construções!

[2] Mas Jesus lhe disse: Vês estas grandes construções? Não ficará pedra sobre pedra, que não seja derribada.

[38] I mówił w nauczaniu swoim: Wystrzegajcie się uczonych w Piśmie, którzy chętnie chodzą w długich szatach i lubią pozdrowienia na rynkach

[39] I pierwsze krzesła w synagogach, i pierwsze miejsca na ucztach;

[40] Którzy pożerają domy wdów i dla pozoru długo się modlą; tych spotka szczególnie surowy wyrok.

Wdowi grosz

[41] A usiadłszy naprzeciwko skarbnicy, przypatrywał się, jak lud wrzucał pieniądze do skarbnicy i jak wielu bogaczy dużo wrzucało.

[42] Przyszła też jedna uboga wdowa i wrzuciła dwie drobne monety, to jest tyle, co jeden grosz.

[43] I przywoławszy uczniów swoich, rzekł im: Zaprawdę powiadam wam, ta uboga wdowa wrzuciła więcej do skarbnicy niż wszyscy, którzy wrzucali.

[44] Bo wszyscy wrzucali z tego, co im zbywało, ale ta ze swego ubóstwa wrzuciła wszystko, co miała, całe swoje utrzymanie.

Marka 13

Jezus zapowiada zburzenie świątyni w Jerozolimie

[1] I gdy On wychodził ze świątyni, rzekł mu jeden z uczniów jego: Nauczycielu, patrz, co za kamienie i co za budowle.

[2] A Jezus mu odrzekł: Czy widzisz te wielkie budowle? Nie zostanie kamień na kamieniu, który by nie został rozwalony.

O princípio das dores
Mateus 24.3-14; Lucas 21.7-19

[3] No monte das Oliveiras, defronte do templo, achava-se Jesus assentado, quando Pedro, Tiago, João e André lhe perguntaram em particular:

[4] Dize-nos quando sucederão estas coisas, e que sinal haverá quando todas elas estiverem para cumprir-se.

[5] Então, Jesus passou a dizer-lhes: Vede que ninguém vos engane.

[6] Muitos virão em meu nome, dizendo: Sou eu; e enganarão a muitos.

[7] Quando, porém, ouvirdes falar de guerras e rumores de guerras, não vos assusteis; é necessário assim acontecer, mas ainda não é o fim.

[8] Porque se levantará nação contra nação, e reino, contra reino. Haverá terremotos em vários lugares e também fomes. Estas coisas são o princípio das dores.

[9] Estai vós de sobreaviso, porque vos entregarão aos tribunais e às sinagogas; sereis açoitados, e vos farão comparecer à presença de governadores e reis, por minha causa, para lhes servir de testemunho.

[10] Mas é necessário que primeiro o evangelho seja pregado a todas as nações.

[11] Quando, pois, vos levarem e vos entregarem, não vos preocupeis com o que haveis de dizer, mas o que vos for concedido naquela hora, isso falai; porque não sois vós os que falais, mas o Espírito Santo.

O znakach zbliżania się końca świata

[3] A gdy siedział na Górze Oliwnej, naprzeciw świątyni, zapytali go na osobności Piotr i Jakub, i Jan, i Andrzej:

[4] Powiedz nam, kiedy to nastąpi i jaki będzie znak, gdy to wszystko będzie się spełniać?

[5] Wtedy Jezus zaczął do nich mówić: Baczcie, żeby was ktoś nie zwiódł.

[6] Wielu przyjdzie w imieniu moim, mówiąc: Jam jest, i wielu zwiodą.

[7] A gdy usłyszycie o wojnach oraz wieści wojenne, nie trwóżcie się; musi się to stać, ale to jeszcze nie koniec.

[8] Powstanie bowiem naród przeciwko narodowi i królestwo przeciwko królestwu i będą miejscami trzęsienia ziemi, będzie głód. To jest początek boleści.

[9] Ale wy sami miejcie się na baczności: Będą was wydawać sądom, a w synagogach będziecie bici; postawią was też przed namiestnikami i królami z mego powodu, abyście złożyli świadectwo przed nimi.

[10] Lecz najpierw musi być zwiastowana ewangelia wszystkim narodom.

[11] A gdy was poprowadzą, żeby was wydać, nie troszczcie się naprzód o to, co macie mówić, ale mówcie to, co wam będzie dane w owej godzinie, albowiem nie wy jesteście tymi, którzy mówią, lecz Duch Święty.

[12] Um irmão entregará à morte outro irmão, e o pai, ao filho; filhos haverá que se levantarão contra os progenitores e os matarão.

[12] I wyda na śmierć brat brata, a ojciec syna, i powstaną dzieci przeciwko rodzicom, i przyprawią ich o śmierć.

[13] Sereis odiados de todos por causa do meu nome; aquele, porém, que perseverar até ao fim, esse será salvo.

[13] I będziecie w nienawiści u wszystkich dla imienia mego; ale kto wytrwa do końca, będzie zbawiony.

A grande tribulação

Mateus 24.15-28; Lucas 21.20-24

[14] Quando, pois, virdes o abominável da desolação situado onde não deve estar (quem lê entenda), então, os que estiverem na Judéia fujam para os montes;

[14] Gdy tedy ujrzycie ohydę spustoszenia, stojącą tam, gdzie stać nie powinna - kto czyta, niech uważa - wtedy ci, co są w Judei, niech uciekają w góry.

[15] quem estiver em cima, no eirado, não desça nem entre para tirar da sua casa alguma coisa;

[15] A kto jest na dachu, niech nie zstępuje na dół i nie wchodzi do środka, aby coś wziąć z domu swego.

[16] e o que estiver no campo não volte atrás para buscar a sua capa.

[16] A kto jest na roli, niech nie wraca, by zabrać swój płaszcz.

[17] Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias!

[17] Biada też kobietom brzemiennym i karmiącym w owych dniach.

[18] Orai para que isso não suceda no inverno.

[18] Módlcie się tylko, aby to nie wypadło zimą.

[19] Porque aqueles dias serão de tamanha tribulação como nunca houve desde o princípio do mundo, que Deus criou, até agora e nunca jamais haverá.

[19] Albowiem dni owe będą taką udręką, jakiej nie było aż dotąd od początku stworzenia, którego dokonał Bóg, i jakiej już nie będzie.

[20] Não tivesse o SENHOR abreviado aqueles dias, e ninguém se salvaria; mas, por causa dos eleitos que ele escolheu, abreviou tais dias.

[20] A jeśliby Pan nie skrócił tych dni, nie ocalałaby żadna istota, ale ze względu na wybranych, których wybrał, skrócił te dni.

[21] Então, se alguém vos disser: Eis aqui o Cristo! Ou: Ei-lo ali! Não acrediteis;

[21] I gdyby wam wtedy kto powiedział: Oto tu jest Chrystus, oto tam, nie wierzcie;

[22] pois surgirão falsos cristos e falsos profetas, operando sinais e prodígios, para enganar, se possível, os próprios eleitos.

[22] Powstaną bowiem fałszywi mesjasze i fałszywi prorocy i czynić będą znaki i cuda, aby o ile można, zwieść wybranych.

[23] Estai vós de sobreaviso; tudo vos tenho predito.

A vinda do Filho do Homem

Mateus 24.29-31; Lucas 21.25-28

[24] Mas, naqueles dias, após a referida tribulação, o sol escurecerá, a lua não dará a sua claridade,

[25] as estrelas cairão do firmamento, e os poderes dos céus serão abalados.

[26] Então, verão o Filho do Homem vir nas nuvens, com grande poder e glória.

[27] E ele enviará os anjos e reunirá os seus escolhidos dos quatro ventos, da extremidade da terra até à extremidade do céu.

A parábola da figueira. Exortação à vigilância

Mateus 24.32-44; Lucas 21.29-36

[28] Aprendei, pois, a parábola da figueira: quando já os seus ramos se renovam, e as folhas brotam, sabeis que está próximo o verão.

[29] Assim, também vós: quando virdes acontecer estas coisas, sabei que está próximo, às portas.

[30] Em verdade vos digo que não passará esta geração sem que tudo isto aconteça.

[31] Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

[32] Mas a respeito daquele dia ou da hora ninguém sabe; nem os anjos no céu, nem o Filho, senão o Pai.

[33] Estai de sobreaviso, vigiai [e orai]; porque não sabeis quando será o tempo.

[34] É como um homem que, ausentando-se do país, deixa a sua casa, dá autoridade

[23] Wy tedy baczcie: Przepowiedziałem wam wszystko.

O końcu świata

[24] Ale w owe dni, które nastaną po tej udręce, zaćmi się słońce i księżyc nie zajaśnieje swoim blaskiem,

[25] I gwiazdy spadać będą z nieba, i moce niebieskie będą poruszone.

[26] A wtedy ujrzą Syna Człowieczego, przychodzącego na obłokach z wielką mocą i chwałą.

[27] I wówczas pośle aniołów, i zgromadzi wybranych swoich z czterech stron świata, od krańca ziemi aż po kraniec nieba.

Wezwanie do czujności

[28] A od figowego drzewa uczcie się podobieństwa: Gdy gałąź jego już mięknie i wypuszcza liście, poznajecie, że blisko jest lato.

[29] Tak i wy, gdy ujrzycie, że to się dzieje, wiedzcie, że blisko jest, już u drzwi.

[30] Zaprawdę powiadam wam, że nie przeminie to pokolenie, aż się to wszystko stanie.

[31] Niebo i ziemia przeminą, ale słowa moje nie przeminą.

[32] Ale o tym dniu i godzinie nikt nie wie: ani aniołowie w niebie, ani Syn, tylko Ojciec.

[33] Baczcie, czuwajcie; nie wiecie bowiem, kiedy ten czas nastanie.

[34] Jest to tak, jak u człowieka, który odjechał, zostawił dom swój, dał władzę

aos seus servos, a cada um a sua obrigação, e ao porteiro ordena que vigie.

[35] Vigiai, pois, porque não sabeis quando virá o dono da casa: se à tarde, se à meia-noite, se ao cantar do galo, se pela manhã;
[36] para que, vindo ele inesperadamente, não vos ache dormindo.
[37] O que, porém, vos digo, digo a todos: vigiai!

Marcos 14

O plano para tirar a vida de Jesus
Mateus 26.1-5; Lucas 22.1-2

[1] Dali a dois dias, era a Páscoa e a Festa dos Pães Asmos; e os principais sacerdotes e os escribas procuravam como o prenderiam, à traição, e o matariam.
[2] Pois diziam: Não durante a festa, para que não haja tumulto entre o povo.

Jesus ungido em Betânia
Mateus 26.6-13; João 12.1-8

[3] Estando ele em Betânia, reclinado à mesa, em casa de Simão, o leproso, veio uma mulher trazendo um vaso de alabastro com preciosíssimo perfume de nardo puro; e, quebrando o alabastro, derramou o bálsamo sobre a cabeça de Jesus.
[4] Indignaram-se alguns entre si e diziam: Para que este desperdício de bálsamo?
[5] Porque este perfume poderia ser vendido por mais de trezentos denários e dar-se aos pobres. E murmuravam contra ela.
[6] Mas Jesus disse: Deixai-a; por que a molestais? Ela praticou boa ação para comigo.

sługom swoim, każdemu wyznaczył jego zadanie, a odźwiernemu nakazał, aby czuwał.

[35] Czuwajcie więc, bo nie wiecie, kiedy pan domu przyjdzie: czy wieczorem, czy o północy, czy gdy kur zapieje, czy rankiem.
[36] Aby gdy przyjdzie, nie zastał was śpiącymi.
[37] To, co wam mówię, mówię wszystkim: Czuwajcie!

Marka 14

Spisek przeciwko Jezusowi

[1] A po dwóch dniach była Pascha i święto Przaśników. I arcykapłani oraz uczeni w Piśmie szukali sposobu, jak by go podstępem pojmać i zabić.
[2] Mówili jednak: Tylko nie w święto, aby nie było rozruchów między ludem.

Namaszczenie Jezusa w Betanii

[3] A gdy On był w Betanii, w domu Szymona trędowatego i siedział przy stole, przyszła niewiasta, mająca alabastrowy słoik czystego olejku nardowego, bardzo kosztownego; stłukła alabastrowy słoik i wylała olejek na głowę jego.
[4] A niektórzy mówili z oburzeniem między sobą: Na cóż ta strata olejku?
[5] Przecież można było ten olejek sprzedać drożej niż za trzysta denarów i rozdać ubogim. I szemrali przeciwko niej.
[6] Ale Jezus rzekł: Zostawcie ją; czemu jej przykrość wyrządzacie? Wszak dobry uczynek spełniła względem mnie.

[7] Porque os pobres, sempre os tendes convosco e, quando quiserdes, podeis fazer-lhes bem, mas a mim nem sempre me tendes.

[8] Ela fez o que pôde: antecipou-se a ungir-me para a sepultura.

[9] Em verdade vos digo: onde for pregado em todo o mundo o evangelho, será também contado o que ela fez, para memória sua.

O pacto da traição

Mateus 26.14-16; Lucas 22.3-6

[10] E Judas Iscariotes, um dos doze, foi ter com os principais sacerdotes, para lhes entregar Jesus.

[11] Eles, ouvindo-o, alegraram-se e lhe prometeram dinheiro; nesse meio tempo, buscava ele uma boa ocasião para o entregar.

Os discípulos preparam a Páscoa

Mateus 26.17-19; Lucas 22.7-13

[12] E, no primeiro dia da Festa dos Pães Asmos, quando se fazia o sacrifício do cordeiro pascal, disseram-lhe seus discípulos: Onde queres que vamos fazer os preparativos para comeres a Páscoa?

[13] Então, enviou dois dos seus discípulos, dizendo-lhes: Ide à cidade, e vos sairá ao encontro um homem trazendo um cântaro de água;

[14] segui-o e dizei ao dono da casa onde ele entrar que o Mestre pergunta: Onde é o meu aposento no qual hei de comer a Páscoa com os meus discípulos?

[15] E ele vos mostrará um espaçoso cenáculo mobilado e pronto; ali fazei os preparativos.

[7] Albowiem ubogich zawsze macie pośród siebie i gdy zechcecie, możecie im dobrze czynić, mnie zaś nie zawsze mieć będziecie.

[8] Ona, co mogła, to uczyniła; uprzedziła namaszczenie ciała mego na pogrzeb.

[9] Zaprawdę powiadam wam: Gdziekolwiek na całym świecie będzie zwiastowana ewangelia, będą opowiadać na jej pamiątkę i o tym, co ona uczyniła.

Zdrada Judasza

[10] A Judasz Iskariot, jeden z dwunastu, poszedł do arcykapłanów, aby im go wydać.

[11] A oni, gdy to usłyszeli, uradowali się i obiecali dać mu pieniądze. I szukał sposobności, jak by go wydać.

Ostatnia Wieczerza

[12] A w pierwszy dzień Przaśników, kiedy zabijali baranka wielkanocnego, zapytali go uczniowie jego: Gdzie chcesz, abyśmy poszli i przygotowali ci wieczerzę paschalną?

[13] I posłał dwóch uczniów swoich, i rzekł im: Idźcie do miasta i spotka się z wami człowiek niosący dzban wody; za nim idźcie.

[14] A gdziekolwiek by wszedł, powiedzcie gospodarzowi: Nauczyciel mówi: Gdzie jest moja izba, w której mógłbym spożyć wieczerzę paschalną z uczniami moimi?

[15] A on pokaże wam przestronną jadalnię, przygotowaną i przystrojoną; tam nam przygotujcie.

[16] Saíram, pois, os discípulos, foram à cidade e, achando tudo como Jesus lhes tinha dito, prepararam a Páscoa.

O traidor é indicado

Mateus 26.20-25

[17] Ao cair da tarde, foi com os doze.

[18] Quando estavam à mesa e comiam, disse Jesus: Em verdade vos digo que um dentre vós, o que come comigo, me trairá.

[19] E eles começaram a entristecer-se e a dizer-lhe, um após outro: Porventura, sou eu?

[20] Respondeu-lhes: É um dos doze, o que mete comigo a mão no prato.

[21] Pois o Filho do Homem vai, como está escrito a seu respeito; mas ai daquele por intermédio de quem o Filho do Homem está sendo traído! Melhor lhe fora não haver nascido!

A Ceia do Senhor

Mateus 26.26-30; Lucas 22.19-23; 1 Coríntios 11.23-25

[22] E, enquanto comiam, tomou Jesus um pão e, abençoando-o, o partiu e lhes deu, dizendo: Tomai, isto é o meu corpo.

[23] A seguir, tomou Jesus um cálice e, tendo dado graças, o deu aos seus discípulos; e todos beberam dele.

[24] Então, lhes disse: Isto é o meu sangue, o sangue da [nova] aliança, derramado em favor de muitos.

[25] Em verdade vos digo que jamais beberei do fruto da videira, até àquele dia em que o hei de beber, novo, no reino de Deus.

[16] I odeszli uczniowie, i przyszli do miasta, i znaleźli, jak im powiedział, i przygotowali wieczerzę paschalną.

[17] A gdy nastał wieczór, przybył z dwunastoma.

[18] I gdy siedzieli i jedli, rzekł Jezus: Zaprawdę powiadam wam, że jeden z was, który je ze mną, wyda mnie.

[19] Poczęli się smucić i mówić jeden po drugim: Chyba nie ja?

[20] A On im odpowiedział: Jeden z dwunastu, ten, który macza ze mną w jednej misie.

[21] Syn Człowieczy wprawdzie odchodzi, jak o nim napisano, ale biada owemu człowiekowi, przez którego Syn Człowieczy będzie wydany. Lepiej by było, gdyby się nie narodził ów człowiek.

[22] A gdy oni jedli, wziął chleb i pobłogosławił, łamał i dawał im, i rzekł: Bierzcie, to jest ciało moje.

[23] Potem wziął kielich, podziękował, dał im i pili z niego wszyscy.

[24] I rzekł im: To jest krew moja nowego przymierza, która się za wielu wylewa.

[25] Zaprawdę powiadam wam, nie będę już odtąd pił z owocu winorośli, aż do owego dnia, gdy go będę pił na nowo w Królestwie Bożym.

26 Tendo cantado um hino, saíram para o monte das Oliveiras.

Pedro é avisado

Mateus 26.31-35; Lucas 22.31-34; João 13.36-38

27 Então, lhes disse Jesus: Todos vós vos escandalizareis, porque está escrito: Ferirei o pastor, e as ovelhas ficarão dispersas.

28 Mas, depois da minha ressurreição, irei adiante de vós para a Galiléia.

29 Disse-lhe Pedro: Ainda que todos se escandalizem, eu, jamais!

30 Respondeu-lhe Jesus: Em verdade te digo que hoje, nesta noite, antes que duas vezes cante o galo, tu me negarás três vezes.

31 Mas ele insistia com mais veemência: Ainda que me seja necessário morrer contigo, de nenhum modo te negarei. Assim disseram todos.

Jesus no Getsêmani

Mateus 26.36-46; Lucas 22.39-46

32 Então, foram a um lugar chamado Getsêmani; ali chegados, disse Jesus a seus discípulos: Assentai-vos aqui, enquanto eu vou orar.

33 E, levando consigo a Pedro, Tiago e João, começou a sentir-se tomado de pavor e de angústia.

34 E lhes disse: A minha alma está profundamente triste até à morte; ficai aqui e vigiai.

35 E, adiantando-se um pouco, prostrou-se em terra; e orava para que, se possível, lhe fosse poupada aquela hora.

26 A gdy odśpiewali hymn, wyszli na Górę Oliwną.

Jezus zapowiada zaparcie się uczniów

27 I rzekł im Jezus: Wy wszyscy się zgorszycie, bo napisano: Uderzę pasterza, a owce będą rozproszone.

28 Lecz po moim zmartwychwstaniu, wyprzedzę was do Galilei.

29 A Piotr rzekł do niego: Choćby się wszyscy zgorszyli, ja jednak nie.

30 I rzekł mu Jezus: Zaprawdę powiadam ci, że ty dzisiaj, tej nocy, pierwej niż kur dwakroć zapieje, trzykroć się mnie zaprzesz.

31 Ale on tym bardziej zapewniał: Choćbym nawet miał umrzeć z tobą, nie zaprę się ciebie. Tak samo mówili wszyscy.

Jezus w Getsemane

32 I przyszli do ogrodu, który zwano Getsemane, i rzekł do uczniów swoich: Siądźcie tutaj, aż się pomodlę.

33 I wziął z sobą Piotra i Jakuba, i Jana, i począł się niepokoić i trwożyć.

34 I rzekł do nich: Smętna jest dusza moja aż do śmierci; zostańcie tu i czuwajcie.

35 Potem postąpił nieco dalej, padł na ziemię i modlił się, aby, jeśli to możliwe, ominęła go ta godzina.

[36] E dizia: Aba, Pai, tudo te é possível; passa de mim este cálice; contudo, não seja o que eu quero, e sim o que tu queres.
[37] Voltando, achou-os dormindo; e disse a Pedro: Simão, tu dormes? Não pudeste vigiar nem uma hora?
[38] Vigiai e orai, para que não entreis em tentação; o espírito, na verdade, está pronto, mas a carne é fraca.
[39] Retirando-se de novo, orou repetindo as mesmas palavras.
[40] Voltando, achou-os outra vez dormindo, porque os seus olhos estavam pesados; e não sabiam o que lhe responder.
[41] E veio pela terceira vez e disse-lhes: Ainda dormis e repousais! Basta! Chegou a hora; o Filho do Homem está sendo entregue nas mãos dos pecadores.
[42] Levantai-vos, vamos! Eis que o traidor se aproxima.

Jesus é preso

Mateus 26.47-56; Lucas 22.47-53; João 18.1-11

[43] E logo, falava ele ainda, quando chegou Judas, um dos doze, e com ele, vinda da parte dos principais sacerdotes, escribas e anciãos, uma turba com espadas e porretes.
[44] Ora, o traidor tinha-lhes dado esta senha: Aquele a quem eu beijar, é esse; prendei-o e levai-o com segurança.
[45] E, logo que chegou, aproximando-se, disse-lhe: Mestre! E o beijou.
[46] Então, lhe deitaram as mãos e o prenderam.

[36] I mówił: Abba, Ojcze! Ty wszystko możesz, oddal ten kielich ode mnie; wszakże nie co Ja chcę, ale co Ty.
[37] I przyszedł, i zastał ich śpiących, i rzekł do Piotra: Szymonie, śpisz? Nie mogłeś czuwać jednej godziny?
[38] Czuwajcie i módlcie się, abyście nie popadli w pokuszenie; duch wprawdzie jest ochotny, ale ciało mdłe.
[39] I odszedł ponownie, i modlił się tymi samymi słowami.
[40] A gdy wrócił, zastał ich znowu śpiących, albowiem oczy ich były obciążone i nie wiedzieli, co mu odpowiedzieć.
[41] I przyszedł po raz trzeci, i rzekł im: Jeszcze śpicie i odpoczywacie? Dość tego! Nadeszła godzina, oto Syn Człowieczy będzie wydany w ręce grzeszników.
[42] Wstańcie, pójdźmy; oto ten, który mnie wydaje, przybliża się.

Pojmanie Jezusa

[43] I zaraz, gdy On jeszcze mówił, nadszedł Judasz, jeden z dwunastu, a z nim zgraja z mieczami i kijami od arcykapłanów i uczonych w Piśmie, i starszych.
[44] A ten, który go wydawał, dał im znak, mówiąc: Ten, którego pocałuję, jest nim; bierzcie go i prowadźcie uważnie.
[45] I zaraz podszedłszy, przystąpił do niego i rzekł: Mistrzu! I pocałował go.
[46] A oni rzucili się na niego i pochwycili go.

[47] Nisto, um dos circunstantes, sacando da espada, feriu o servo do sumo sacerdote e cortou-lhe a orelha.

[47] A jeden z tych, którzy tam stali, dobył miecza, uderzył sługę arcykapłana i uciął mu ucho.

[48] Disse-lhes Jesus: Saístes com espadas e porretes para prender-me, como a um salteador?

[48] A Jezus odezwał się i rzekł do nich: Jak na zbójcę wyszliście z mieczami i kijami, aby mnie pochwycić.

[49] Todos os dias eu estava convosco no templo, ensinando, e não me prendestes; contudo, é para que se cumpram as Escrituras.

[49] Codziennie bywałem u was w świątyni i nauczałem, a nie pojmaliście mnie, lecz to się stało, aby się wypełniły Pisma.

[50] Então, deixando-o, todos fugiram.

[50] Wtedy wszyscy go opuścili i uciekli.

Jesus seguido por um jovem

O uciekającym młodzieńcu

[51] Seguia-o um jovem, coberto unicamente com um lençol, e lançaram-lhe a mão.

[51] A pewien młodzieniec, mając narzucone prześcieradło na gołe ciało, szedł za nim. I pochwycili go.

[52] Mas ele, largando o lençol, fugiu desnudo.

[52] Ale on pozostawił prześcieradło i uciekł nagi.

Jesus perante o Sinédrio

Mateus 26.57-68; Lucas 22.63-71

Sąd nad Jezusem

[53] E levaram Jesus ao sumo sacerdote, e reuniram-se todos os principais sacerdotes, os anciãos e os escribas.

[53] I przywiedli Jezusa do arcykapłana, i zeszli się wszyscy arcykapłani i starsi, i uczeni w Piśmie.

[54] Pedro seguira-o de longe até ao interior do pátio do sumo sacerdote e estava assentado entre os serventuários, aquentando-se ao fogo.

[54] A Piotr szedł za nim z daleka aż na dziedziniec pałacu arcykapłana i usiadł ze sługami, i grzał się przy ognisku.

[55] E os principais sacerdotes e todo o Sinédrio procuravam algum testemunho contra Jesus para o condenar à morte e não achavam.

[55] Arcykapłani zaś i cała Rada Najwyższa szukali świadectwa przeciwko Jezusowi, aby skazać go na śmierć, ale nie znajdowali.

[56] Pois muitos testemunhavam falsamente contra Jesus, mas os depoimentos não eram coerentes.

[56] Wielu bowiem świadczyło fałszywie przeciwko niemu, ale świadectwa te nie były zgodne.

[57] E, levantando-se alguns, testificavam falsamente, dizendo:

[57] A niektórzy wystąpili i fałszywie świadczyli przeciwko niemu, mówiąc:

[58] Nós o ouvimos declarar: Eu destruirei este santuário edificado por mãos

[58] Myśmy słyszeli go, jak mówił: Ja zburzę tę świątynię, wzniesioną rękami ludzkimi,

humanas e, em três dias, construirei outro, não por mãos humanas.

59 Nem assim o testemunho deles era coerente.

60 Levantando-se o sumo sacerdote, no meio, perguntou a Jesus: Nada respondes ao que estes depõem contra ti?

61 Ele, porém, guardou silêncio e nada respondeu. Tornou a interrogá-lo o sumo sacerdote e lhe disse: És tu o Cristo, o Filho do Deus Bendito?

62 Jesus respondeu: Eu sou, e vereis o Filho do Homem assentado à direita do Todo-Poderoso e vindo com as nuvens do céu.

63 Então, o sumo sacerdote rasgou as suas vestes e disse: Que mais necessidade temos de testemunhas?

64 Ouvistes a blasfêmia; que vos parece? E todos o julgaram réu de morte.

65 Puseram-se alguns a cuspir nele, a cobrir-lhe o rosto, a dar-lhe murros e a dizer-lhe: Profetiza! E os guardas o tomaram a bofetadas.

Pedro nega a Jesus

Mateus 26.69-75; Lucas 22.54-62; João 18.15-18,25-27

66 Estando Pedro embaixo no pátio, veio uma das criadas do sumo sacerdote

67 e, vendo a Pedro, que se aquentava, fixou-o e disse: Tu também estavas com Jesus, o Nazareno.

68 Mas ele o negou, dizendo: Não o conheço, nem compreendo o que dizes. E saiu para o alpendre. [E o galo cantou.]

a w trzy dni zbuduję inną, wzniesioną nie rękami ludzkimi.

59 Ale i tak nie było zgodne ich świadectwo.

60 Wówczas wystąpił arcykapłan na środek i zapytał Jezusa, mówiąc: Nic nie odpowiadasz na to, co ci świadczą przeciwko tobie?

61 On zaś milczał i nic nie odpowiedział. Znowu zapytał go arcykapłan, i rzekł mu: Czy Ty jesteś Chrystus, Syn Błogosławionego?

62 A Jezus rzekł: Jam jest; i ujrzycie Syna Człowieczego, siedzącego na prawicy mocy Bożej i przychodzącego z obłokami niebieskimi.

63 Wtedy arcykapłan rozdarł szaty swoje i rzekł: Na co potrzeba nam jeszcze świadków?

64 Wszak słyszeliście bluźnierstwo. Cóż się wam zdaje? A oni wszyscy rzekli, że zasługuje na śmierć.

65 A niektórzy zaczęli na niego pluć i zakrywać jego oblicze, i policzkować go, i mówić do niego: Prorokuj! Słudzy też bili go po twarzy.

Zaparcie się Piotra

66 A gdy Piotr był na dziedzińcu, na dole, przyszła jedna ze służebnych arcykapłana,

67 I ujrzawszy, że Piotr się grzeje, spojrzała na niego i rzekła: I ty byłeś z tym Nazarejczykiem, Jezusem.

68 Ale on się zaparł i rzekł: Ani nie wiem, ani nie rozumiem, co mówisz. I wyszedł na zewnątrz do przysionka, a kur zapiał.

[69] E a criada, vendo-o, tornou a dizer aos circunstantes: Este é um deles.

[70] Mas ele outra vez o negou. E, pouco depois, os que ali estavam disseram a Pedro: Verdadeiramente, és um deles, porque também tu és galileu.

[71] Ele, porém, começou a praguejar e a jurar: Não conheço esse homem de quem falais!

[72] E logo cantou o galo pela segunda vez. Então, Pedro se lembrou da palavra que Jesus lhe dissera: Antes que duas vezes cante o galo, tu me negarás três vezes. E, caindo em si, desatou a chorar.

[69] A służebna, ujrzawszy go znowu, poczęła mówić do tych, którzy stali wokoło: To jeden z nich.

[70] A on się znowu zaparł. Wkrótce potem mówili znowu ci, którzy tam stali, do Piotra: Prawdziwie jesteś z nich, boś także Galilejczyk.

[71] On zaś zaczął się zaklinać i przysięgać: Nie znam tego człowieka, o którym mówicie.

[72] I zaraz kur zapiał po raz drugi. I wspomniał Piotr na słowo, które mu powiedział Jezus: Zanim kur dwa razy zapieje, trzykroć się mnie zaprzesz. Wtedy załamał się i wybuchnął płaczem.

Marcos 15

Jesus perante Pilatos

Mateus 27.1-2,11-26; Lucas 23.1-7,13-25; João 18.28—19.16

[1] Logo pela manhã, entraram em conselho os principais sacerdotes com os anciãos, os escribas e todo o Sinédrio; e, amarrando a Jesus, levaram-no e o entregaram a Pilatos.

[2] Pilatos o interrogou: És tu o rei dos judeus? Respondeu Jesus: Tu o dizes.

[3] Então, os principais sacerdotes o acusavam de muitas coisas.

[4] Tornou Pilatos a interrogá-lo: Nada respondes? Vê quantas acusações te fazem!

[5] Jesus, porém, não respondeu palavra, a ponto de Pilatos muito se admirar.

Marka 15

Jezus przed Piłatem

[1] I zaraz wczesnym rankiem arcykapłani wraz ze starszymi oraz uczonymi w Piśmie i cała Rada Najwyższa odbyli naradę, po czym związali Jezusa, odprowadzili go i wydali Piłatowi.

[2] I zapytał go Piłat: Czy Ty jesteś królem żydowskim? A On odpowiadając mu, rzekł: Ty to mówisz.

[3] A arcykapłani oskarżali go o wiele rzeczy.

[4] Piłat zapytał go znowu: Nic nie odpowiadasz? Patrz, o jak wiele rzeczy cię oskarżają.

[5] Lecz Jezus już nic nie odpowiedział, tak iż się Piłat dziwił.

[6] Ora, por ocasião da festa, era costume soltar ao povo um dos presos, qualquer que eles pedissem.

[7] Havia um, chamado Barrabás, preso com amotinadores, os quais em um tumulto haviam cometido homicídio.

[8] Vindo a multidão, começou a pedir que lhes fizesse como de costume.

[9] E Pilatos lhes respondeu, dizendo: Quereis que eu vos solte o rei dos judeus?

[10] Pois ele bem percebia que por inveja os principais sacerdotes lho haviam entregado.

[11] Mas estes incitaram a multidão no sentido de que lhes soltasse, de preferência, Barrabás.

[12] Mas Pilatos lhes perguntou: Que farei, então, deste a quem chamais o rei dos judeus?

[13] Eles, porém, clamavam: Crucifica-o!

[14] Mas Pilatos lhes disse: Que mal fez ele? E eles gritavam cada vez mais: Crucifica-o!

[15] Então, Pilatos, querendo contentar a multidão, soltou-lhes Barrabás; e, após mandar açoitar a Jesus, entregou-o para ser crucificado.

Jesus entregue aos soldados
Mateus 27.27-31

[16] Então, os soldados o levaram para dentro do palácio, que é o pretório, e reuniram todo o destacamento.

[17] Vestiram-no de púrpura e, tecendo uma coroa de espinhos, lha puseram na cabeça.

[6] A na święto wypuszczał im jednego więźnia, o którego prosili.

[7] A pewien człowiek, zwany Barabasz, był wówczas więziony wraz z buntownikami, którzy podczas rozruchów popełnili zabójstwo.

[8] I wystąpił lud, i począł prosić o to, co im zawsze czynił.

[9] Piłat zaś odpowiedział im, mówiąc: Czy chcecie, abym wam wypuścił króla żydowskiego?

[10] Wiedział bowiem, że arcykapłani wydali go z zawiści.

[11] Ale arcykapłani podburzyli lud, aby im raczej wypuścił Barabasza.

[12] Na to Piłat, odpowiadając ponownie, rzekł im: Cóż więc mam uczynić z tym, którego nazywacie królem żydowskim?

[13] A oni znowu zawołali: Ukrzyżuj go!

[14] A Piłat rzekł do nich: Cóż więc złego uczynił? Ale oni krzyczeli tym głośniej: Ukrzyżuj go!

[15] Wtedy Piłat, chcąc zadowolić lud, wypuścił im Barabasza, a Jezusa kazał ubiczować i wydał na ukrzyżowanie.

Wyszydzanie Jezusa przez żołnierzy

[16] A żołnierze zaprowadzili go na zamek, to jest do pretorium, i zwołali cały oddział wojska.

[17] I ubrali go w purpurę, upletli koronę cierniową i włożyli mu ją na głowę.

[18] E o saudavam, dizendo: Salve, rei dos judeus!

[19] Davam-lhe na cabeça com um caniço, cuspiam nele e, pondo-se de joelhos, o adoravam.

[20] Depois de o terem escarnecido, despiram-lhe a púrpura e o vestiram com as suas próprias vestes. Então, conduziram Jesus para fora, com o fim de o crucificarem.

Simão leva a cruz de Jesus

Mateus 27.32; Lucas 23.26

[21] E obrigaram a Simão Cireneu, que passava, vindo do campo, pai de Alexandre e de Rufo, a carregar-lhe a cruz.

A crucificação

Mateus 27.33-44; Lucas 23.33-43; João 19.17-24

[22] E levaram Jesus para o Gólgota, que quer dizer Lugar da Caveira.

[23] Deram-lhe a beber vinho com mirra; ele, porém, não tomou.

[24] Então, o crucificaram e repartiram entre si as vestes dele, lançando-lhes sorte, para ver o que levaria cada um.

[25] Era a hora terceira quando o crucificaram.

[26] E, por cima, estava, em epígrafe, a sua acusação: O REI DOS JUDEUS.

[27] Com ele crucificaram dois ladrões, um à sua direita, e outro à sua esquerda.

[28] [E cumpriu-se a Escritura que diz: Com malfeitores foi contado.]

[29] Os que iam passando, blasfemavam dele, meneando a cabeça e dizendo: Ah!

[18] I poczęli go pozdrawiać: Bądź pozdrowiony, królu żydowski!

[19] I bili go po głowie trzciną, i pluli na niego, a upadając na kolana, bili mu pokłony.

[20] A gdy go wyśmiali, zdjęli z niego purpurę i przyodziali go w jego własne szaty. I wyprowadzili go na ukrzyżowanie.

Ukrzyżowanie Jezusa

[21] I zmusili niejakiego Szymona Cyrenejczyka, ojca Aleksandra i Rufa, który szedł z pola i przechodził mimo, aby niósł krzyż jego.

[22] I przywiedli go na miejsce Golgota, co znaczy Miejsce Trupiej Czaszki.

[23] I dali mu do picia wino, zmieszane z mirrą, ale On nie przyjął.

[24] Potem go ukrzyżowali i podzielili szaty jego, rzucając o nie losy, co kto miał wziąć.

[25] A była godzina trzecia, kiedy go ukrzyżowali.

[26] Był też wypisany napis z podaniem jego winy: Król żydowski.

[27] Ukrzyżowali też z nim złoczyńców, jednego po prawicy, a drugiego po lewicy jego.

[28] I wypełniło się pismo, które mówi: Zaliczono go w poczet bezbożników.

[29] A ci, którzy mimo przechodzili, bluźnili mu, kiwali głowami swymi i mówili: Hej,

Tu que destróis o santuário e, em três dias, o reedificas!

[30] Salva-te a ti mesmo, descendo da cruz!

[31] De igual modo, os principais sacerdotes com os escribas, escarnecendo, entre si diziam: Salvou os outros, a si mesmo não pode salvar-se;

[32] desça agora da cruz o Cristo, o rei de Israel, para que vejamos e creiamos. Também os que com ele foram crucificados o insultavam.

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Lucas 23.44-49; João 19.28-30

[33] Chegada a hora sexta, houve trevas sobre toda a terra até a hora nona.

[34] À hora nona, clamou Jesus em alta voz: Eloí, Eloí, lamá sabactâni? Que quer dizer: Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste?

[35] Alguns dos que ali estavam, ouvindo isto, diziam: Vede, chama por Elias!

[36] E um deles correu a embeber uma esponja em vinagre e, pondo-a na ponta de um caniço, deu-lhe de beber, dizendo: Deixai, vejamos se Elias vem tirá-lo!

[37] Mas Jesus, dando um grande brado, expirou.

[38] E o véu do santuário rasgou-se em duas partes, de alto a baixo.

[39] O centurião que estava em frente dele, vendo que assim expirara, disse: Verdadeiramente, este homem era o Filho de Deus.

[40] Estavam também ali algumas mulheres, observando de longe; entre elas, Maria

Ty, który rozwalasz świątynię, a w trzy dni ją odbudowujesz,

[30] Ratuj siebie samego i zstąp z krzyża!

[31] Podobnie arcykapłani wraz z uczonymi w Piśmie drwili z niego i mówili do siebie: Innych ratował, a siebie samego wyratować nie może.

[32] Niechże Chrystus, król Izraela, zstąpi teraz z krzyża, abyśmy ujrzeli i uwierzyli. Także i ci, co z nim byli ukrzyżowani, urągali mu.

Śmierć Jezusa

[33] A o godzinie szóstej ciemność zaległa całą ziemię, do godziny dziewiątej.

[34] O godzinie dziewiątej zawołał Jezus donośnym głosem: Eloi, Eloi, lama sabachtani? Co się wykłada: Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił?

[35] A niektórzy z tych, co stali obok, gdy to usłyszeli, mówili: Oto Eliasza woła.

[36] I przybiegł jeden, napełnił gąbkę octem, włożył ją na trzcinę i dał mu pić, mówiąc: Poczekajcie, zobaczymy, czy przyjdzie Eliasz, aby go zdjąć.

[37] Jezus zaś zawołał donośnym głosem i oddał ducha.

[38] Wtedy zasłona świątyni rozdarła się na dwoje, od góry aż do dołu.

[39] A widząc to setnik, który stał naprzeciwko niego, że tak oddał ducha, rzekł: Zaprawdę, ten człowiek był Synem Bożym.

[40] Były też niewiasty, które się przypatrywały z daleka, między nimi

Madalena, Maria, mãe de Tiago, o menor, e de José, e Salomé;

41 as quais, quando Jesus estava na Galiléia, o acompanhavam e serviam; e, além destas, muitas outras que haviam subido com ele para Jerusalém.

O sepultamento de Jesus

Mateus 27.57-61; Lucas 23.50-56; João 19.38-42

42 Ao cair da tarde, por ser o dia da preparação, isto é, a véspera do sábado,

43 vindo José de Arimatéia, ilustre membro do Sinédrio, que também esperava o reino de Deus, dirigiu-se resolutamente a Pilatos e pediu o corpo de Jesus.

44 Mas Pilatos admirou-se de que ele já tivesse morrido. E, tendo chamado o centurião, perguntou-lhe se havia muito que morrera.

45 Após certificar-se, pela informação do comandante, cedeu o corpo a José.

46 Este, baixando o corpo da cruz, envolveu-o em um lençol que comprara e o depositou em um túmulo que tinha sido aberto numa rocha; e rolou uma pedra para a entrada do túmulo.

47 Ora, Maria Madalena e Maria, mãe de José, observaram onde ele foi posto.

Marcos 16

A ressurreição de Jesus

Mateus 28.1-10; Lucas 24.1-12; João 20.1-10

1 Passado o sábado, Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago, e Salomé, compraram aromas para irem embalsamá-lo.

Maria Magdalena i Maria, matka Jakuba Mniejszego, i Jozesa, i Salome,

41 Które, gdy był w Galilei, chodziły za nim i posługiwały mu, i wiele innych, które wraz z nim przyszły do Jerozolimy.

Pogrzeb Jezusa

42 A gdy już nadszedł wieczór, był to bowiem dzień Przygotowania, który jest przed sabatem,

43 Przyszedł Józef z Arymatei, znakomity członek Rady, który też oczekiwał Królestwa Bożego; on śmiało wszedł do Piłata i prosił o ciało Jezusa.

44 A Piłat zdziwił się, że już umarł; i przywołał setnika, i zapytał go, czy dawno umarł.

45 I dowiedziawszy się od setnika, darował ciało Józefowi.

46 A on kupił prześcieradło, zdjął go, owinął w prześcieradło i złożył w grobowcu wykutym w skale, i przytoczył kamień przed wejście do grobu.

47 Ale Maria Magdalena i Maria, matka Jozesa, przyglądały się, gdzie go złożono.

Marka 16

Zmartwychwstanie Jezusa

1 A gdy minął sabat, Maria Magdalena i Maria Jakubowa, i Salome nakupiły wonności, aby pójść i namaścić go.

[2] E, muito cedo, no primeiro dia da semana, ao despontar do sol, foram ao túmulo.

[3] Diziam umas às outras: Quem nos removerá a pedra da entrada do túmulo?

[4] E, olhando, viram que a pedra já estava removida; pois era muito grande.

[5] Entrando no túmulo, viram um jovem assentado ao lado direito, vestido de branco, e ficaram surpreendidas e atemorizadas.

[6] Ele, porém, lhes disse: Não vos atemorizeis; buscais a Jesus, o Nazareno, que foi crucificado; ele ressuscitou, não está mais aqui; vede o lugar onde o tinham posto.

[7] Mas ide, dizei a seus discípulos e a Pedro que ele vai adiante de vós para a Galiléia; lá o vereis, como ele vos disse.

[8] E, saindo elas, fugiram do sepulcro, porque estavam possuídas de temor e de assombro; e, de medo, nada disseram a ninguém.

Jesus aparece a Maria Madalena

João 20.11-18

[9] Havendo ele ressuscitado de manhã cedo no primeiro dia da semana, apareceu primeiro a Maria Madalena, da qual expelira sete demônios.

[10] E, partindo ela, foi anunciá-lo àqueles que, tendo sido companheiros de Jesus, se achavam tristes e choravam.

[11] Estes, ouvindo que ele vivia e que fora visto por ela, não acreditaram.

Jesus aparece a dois de seus discípulos

Lucas 24.13-35

[2] I bardzo rano, skoro wzeszło słońce, pierwszego dnia tygodnia, przyszły do grobu.

[3] I mówiły do siebie: Któż nam odwali kamień od drzwi grobu?

[4] Ale gdy spojrzały, zauważyły, że kamień był odwalony, był bowiem bardzo wielki.

[5] A gdy weszły do grobu, ujrzały młodzieńca siedzącego po prawej stronie, odzianego w białą szatę i zdumiały się bardzo.

[6] On zaś rzekł do nich: Nie trwóżcie się! Jezusa szukacie Nazareńskiego, ukrzyżowanego; wstał z martwych, nie ma go tu, oto miejsce, gdzie go złożono.

[7] Ale idźcie i powiedzcie uczniom jego i Piotrowi, że was poprzedza do Galilei; tam go ujrzycie, jak wam powiedział.

[8] A wyszedłszy, uciekły od grobu, ogarnął je bowiem lęk i zdumienie, i nic nikomu nie mówiły, bo się bały.

Jezus ukazuje się Marii Magdalenie

[9] I powstawszy z martwych wczesnym rankiem, w pierwszy dzień tygodnia, ukazał się najpierw Marii Magdalenie, z której wypędził siedem demonów.

[10] Ona poszła i oznajmiła to tym, którzy z nim przebywali, a którzy się smucili i płakali.

[11] Lecz oni, gdy usłyszeli, że żyje i że się jej ukazał, nie uwierzyli.

[12] Depois disto, manifestou-se em outra forma a dois deles que estavam de caminho para o campo.
[13] E, indo, eles o anunciaram aos demais, mas também a estes dois eles não deram crédito.

[12] A potem ukazał się w innej postaci dwom z nich, gdy szli do wsi.
[13] Oni też wrócili i opowiedzieli pozostałym, ale i tym nie uwierzyli.

A ordem para a evangelização

[14] Finalmente, apareceu Jesus aos onze, quando estavam à mesa, e censurou-lhes a incredulidade e dureza de coração, porque não deram crédito aos que o tinham visto já ressuscitado.
[15] E disse-lhes: Ide por todo o mundo e pregai o evangelho a toda criatura.
[16] Quem crer e for batizado será salvo; quem, porém, não crer será condenado.
[17] Estes sinais hão de acompanhar aqueles que crêem: em meu nome, expelirão demônios; falarão novas línguas;
[18] pegarão em serpentes; e, se alguma coisa mortífera beberem, não lhes fará mal; se impuserem as mãos sobre enfermos, eles ficarão curados.

[14] Na koniec ukazał się jedenastu uczniom, gdy siedzieli u stołu, i ganił ich niewiarę i zatwardziałość serca, że nie uwierzyli tym, którzy go widzieli zmartwychwskrzeszonego.
[15] I rzekł im: Idąc na cały świat, głoście ewangelię wszystkiemu stworzeniu.
[16] Kto uwierzy i ochrzczony zostanie, będzie zbawiony, ale kto nie uwierzy, będzie potępiony.
[17] A takie znaki będą towarzyszyły tym, którzy uwierzyli: w imieniu moim demony wyganiać będą, nowymi językami mówić będą,
[18] Węże brać będą, a choćby coś trującego wypili, nie zaszkodzi im. Na chorych ręce kłaść będą, a ci wyzdrowieją.

A ascensão de Jesus

Lucas 24.50-53; Atos 1.6-11

[19] De fato, o SENHOR Jesus, depois de lhes ter falado, foi recebido no céu e assentou-se à destra de Deus.
[20] E eles, tendo partido, pregaram em toda parte, cooperando com eles o SENHOR e confirmando a palavra por meio de sinais, que se seguiam.

Wniebowstąpienie Jezusa

[19] A gdy Pan Jezus to do nich powiedział, został wzięty w górę do nieba i usiadł po prawicy Boga.
[20] Oni zaś poszli i wszędzie kazali, a Pan im pomagał i potwierdzał ich słowo znakami, które mu towarzyszyły.

O evangelho segundo Lucas	Łukasza
Lucas 1	**Łukasza 1**
Prefácio	**Wstęp**
1 Visto que muitos houve que empreenderam uma narração coordenada dos fatos que entre nós se realizaram,	1 Skoro już wielu podjęło się sporządzenia opisu wydarzeń, które wśród nas się dokonały,
2 conforme nos transmitiram os que desde o princípio foram deles testemunhas oculares e ministros da palavra,	2 Jak nam to przekazali naoczni od samego początku świadkowie i słudzy Słowa,
3 igualmente a mim me pareceu bem, depois de acurada investigação de tudo desde sua origem, dar-te por escrito, excelentíssimo Teófilo, uma exposição em ordem,	3 Postanowiłem i ja, który wszystko od początku przebadałem, dokładnie kolejno ci to opisać, dostojny Teofilu,
4 para que tenhas plena certeza das verdades em que foste instruído.	4 Abyś upewnił się w prawdziwości nauki, jaką odebrałeś.
Zacarias e Isabel	**Przepowiednia o narodzeniu się Jana Chrzciciela**
5 Nos dias de Herodes, rei da Judéia, houve um sacerdote chamado Zacarias, do turno de Abias. Sua mulher era das filhas de Arão e se chamava Isabel.	5 Za dni Heroda, króla judzkiego, żył pewien kapłan imieniem Zachariasz, ze zmiany kapłańskiej Abiasza. Miał on za żonę jedną z córek Aarona, a na imię jej było Elżbieta.
6 Ambos eram justos diante de Deus, vivendo irrepreensivelmente em todos os preceitos e mandamentos do SENHOR.	6 Oboje byli sprawiedliwi wobec Boga, postępując nienagannie według wszystkich przykazań i ustaw Pańskich.
7 E não tinham filhos, porque Isabel era estéril, sendo eles avançados em dias.	7 Lecz nie mieli potomstwa, ponieważ Elżbieta była niepłodna, a oboje byli już w podeszłym wieku.
Predições referentes a João Batista	
8 Ora, aconteceu que, exercendo ele diante de Deus o sacerdócio na ordem do seu turno, coube-lhe por sorte,	8 I stało się, gdy sprawował służbę kapłańską przed Bogiem w kolejności przypadającej nań zmiany,
9 segundo o costume sacerdotal, entrar no santuário do SENHOR para queimar o incenso;	9 Że według zwyczaju urzędu kapłańskiego na niego padł los, by wejść do świątyni Pańskiej i złożyć ofiarę z kadzidła,

[10] e, durante esse tempo, toda a multidão do povo permanecia da parte de fora, orando.

[11] E eis que lhe apareceu um anjo do SENHOR, em pé, à direita do altar do incenso.

[12] Vendo-o, Zacarias turbou-se, e apoderou-se dele o temor.

[13] Disse-lhe, porém, o anjo: Zacarias, não temas, porque a tua oração foi ouvida; e Isabel, tua mulher, te dará à luz um filho, a quem darás o nome de João.

[14] Em ti haverá prazer e alegria, e muitos se regozijarão com o seu nascimento.

[15] Pois ele será grande diante do SENHOR, não beberá vinho nem bebida forte e será cheio do Espírito Santo, já do ventre materno.

[16] E converterá muitos dos filhos de Israel ao SENHOR, seu Deus.

[17] E irá adiante do SENHOR no espírito e poder de Elias, para converter o coração dos pais aos filhos, converter os desobedientes à prudência dos justos e habilitar para o SENHOR um povo preparado.

[18] Então, perguntou Zacarias ao anjo: Como saberei isto? Pois eu sou velho, e minha mulher, avançada em dias.

[19] Respondeu-lhe o anjo: Eu sou Gabriel, que assisto diante de Deus, e fui enviado para falar-te e trazer-te estas boas-novas.

[20] Todavia, ficarás mudo e não poderás falar até ao dia em que estas coisas

[10] Cała zaś rzesza ludu modliła się na dworze w godzinie tej ofiary.

[11] Wtem ukazał się mu anioł Pański, stojący po prawej stronie ołtarza kadzidlanego.

[12] I zatrwożył się Zachariasz na jego widok, i lęk go ogarnął.

[13] Anioł zaś rzekł do niego: Nie bój się, Zachariaszu, bo wysłuchana została modlitwa twoja, i żona twoja, Elżbieta, urodzi ci syna i nadasz mu imię Jan.

[14] I będziesz miał radość i wesele, i wielu z jego narodzenia radować się będzie.

[15] Będzie bowiem wielki przed Panem; i wina, i napoju mocnego pić nie będzie, a będzie napełniony Duchem Świętym już w łonie matki swojej.

[16] Wielu też spośród synów izraelskich nawróci do Pana, Boga ich.

[17] On to pójdzie przed nim w duchu i mocy Eliaszowej, by zwrócić serca ojców ku dzieciom, a nieposłusznych ku rozwadze sprawiedliwych, przygotowując Panu lud prawy.

[18] Wtedy rzekł Zachariasz do anioła: Po czym to poznam? Jestem bowiem stary i żona moja w podeszłym wieku.

[19] A odpowiadając anioł rzekł do niego: Jam jest Gabriel, stojący przed Bogiem, i zostałem wysłany, by do ciebie przemówić i zwiastować ci tę dobrą nowinę.

[20] Otóż zaniemówisz i nie będziesz mógł mówić aż do dnia, kiedy się to stanie, bo

venham a realizar-se; porquanto não acreditaste nas minhas palavras, as quais, a seu tempo, se cumprirão.

nie uwierzyłeś słowom moim, które się wypełnią w swoim czasie.

21 O povo estava esperando a Zacarias e admirava-se de que tanto se demorasse no santuário.

21 A lud oczekiwał Zachariasza, i dziwili się, że tak długo przebywa w świątyni.

22 Mas, saindo ele, não lhes podia falar; então, entenderam que tivera uma visão no santuário. E expressava-se por acenos e permanecia mudo.

22 A kiedy wyszedł, nie mógł mówić do nich, i poznali, że miał widzenie w świątyni; dawał im też znaki i pozostał niemym.

23 Sucedeu que, terminados os dias de seu ministério, voltou para casa.

23 A gdy minęły dni jego służby, odszedł do domu swego.

A felicidade de Isabel

24 Passados esses dias, Isabel, sua mulher, concebeu e ocultou-se por cinco meses, dizendo:

24 A po tych dniach Elżbieta, żona jego, poczęła i ukrywała się przez pięć miesięcy, mówiąc:

25 Assim me fez o SENHOR, contemplando-me, para anular o meu opróbrio perante os homens.

25 Tak mi uczynił Pan w dniach, kiedy wejrzał na mnie, by zdjąć ze mnie hańbę wśród ludzi.

Predito o nascimento de Jesus

Przepowiednia o narodzeniu się Jezusa

26 No sexto mês, foi o anjo Gabriel enviado, da parte de Deus, para uma cidade da Galiléia, chamada Nazaré,

26 A w szóstym miesiącu Bóg posłał anioła Gabriela do miasta galilejskiego, zwanego Nazaret,

27 a uma virgem desposada com certo homem da casa de Davi, cujo nome era José; a virgem chamava-se Maria.

27 Do panny poślubionej mężowi, któremu było na imię Józef, z domu Dawidowego, a pannie było na imię Maria.

28 E, entrando o anjo aonde ela estava, disse: Alegra-te, muito favorecida! O SENHOR é contigo.

28 I wszedłszy do niej, rzekł: Bądź pozdrowiona, łaską obdarzona, Pan z tobą, błogosławionaś ty między niewiastami.

29 Ela, porém, ao ouvir esta palavra, perturbou-se muito e pôs-se a pensar no que significaria esta saudação.

29 Ale ona zatrwożyła się tym słowem i rozważała, co by mogło znaczyć to pozdrowienie.

30 Mas o anjo lhe disse: Maria, não temas; porque achaste graça diante de Deus.

30 I rzekł jej anioł: Nie bój się, Mario, znalazłaś bowiem łaskę u Boga.

[31] Eis que conceberás e darás à luz um filho, a quem chamarás pelo nome de Jesus.

[32] Este será grande e será chamado Filho do Altíssimo; Deus, o SENHOR, lhe dará o trono de Davi, seu pai;

[33] ele reinará para sempre sobre a casa de Jacó, e o seu reinado não terá fim.

[34] Então, disse Maria ao anjo: Como será isto, pois não tenho relação com homem algum?

[35] Respondeu-lhe o anjo: Descerá sobre ti o Espírito Santo, e o poder do Altíssimo te envolverá com a sua sombra; por isso, também o ente santo que há de nascer será chamado Filho de Deus.

[36] E Isabel, tua parenta, igualmente concebeu um filho na sua velhice, sendo este já o sexto mês para aquela que diziam ser estéril.

[37] Porque para Deus não haverá impossíveis em todas as suas promessas.

[38] Então, disse Maria: Aqui está a serva do SENHOR; que se cumpra em mim conforme a tua palavra. E o anjo se ausentou dela.

Maria visita a Isabel

[39] Naqueles dias, dispondo-se Maria, foi apressadamente à região montanhosa, a uma cidade de Judá,

[40] entrou na casa de Zacarias e saudou Isabel.

[41] Ouvindo esta a saudação de Maria, a criança lhe estremeceu no ventre; então, Isabel ficou possuída do Espírito Santo.

[31] I oto poczniesz w łonie, i urodzisz syna, i nadasz mu imię Jezus.

[32] Ten będzie wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego. I da mu Pan Bóg tron jego ojca Dawida.

[33] I będzie królował nad domem Jakuba na wieki, a jego królestwu nie będzie końca.

[34] A Maria rzekła do anioła: Jak się to stanie, skoro nie znam męża?

[35] I odpowiadając anioł, rzekł jej: Duch Święty zstąpi na ciebie i moc Najwyższego zacieni cię. Dlatego też to, co się narodzi, będzie święte i będzie nazwane Synem Bożym.

[36] I oto Elżbieta, krewna twoja, którą nazywają niepłodną, także poczęła syna w starości swojej, a jest już w szóstym miesiącu.

[37] Bo u Boga żadna rzecz nie jest niemożliwa.

[38] I rzekła Maria: Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa twego. I anioł odszedł od niej.

Maria odwiedza Elżbietę

[39] A Maria wybrała się w onych dniach w drogę i udała się śpiesznie do górskiej krainy, do miasta judzkiego,

[40] I weszła do domu Zachariasza, i pozdrowiła Elżbietę.

[41] A gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Marii, poruszyło się dzieciątko w jej łonie,

i Elżbieta napełniona została Duchem Świętym,

42 E exclamou em alta voz: Bendita és tu entre as mulheres, e bendito o fruto do teu ventre!

42 I zawołała donośnym głosem i rzekła: Błogosławionaś ty między niewiastami i błogosławiony owoc żywota twego.

43 E de onde me provém que me venha visitar a mãe do meu SENHOR?

43 A skądże mi to, że matka mojego Pana przyszła do mnie?

44 Pois, logo que me chegou aos ouvidos a voz da tua saudação, a criança estremeceu de alegria dentro de mim.

44 Bo oto, gdy dotarł do uszu moich głos pozdrowienia twego, poruszyło się z radości dzieciątko w moim łonie.

45 Bem-aventurada a que creu, porque serão cumpridas as palavras que lhe foram ditas da parte do SENHOR.

45 I błogosławiona, która uwierzyła, że nastąpi wypełnienie słów, które Pan do niej wypowiedział.

O cântico de Maria

46 Então, disse Maria: A minha alma engrandece ao SENHOR,

46 I rzekła Maria: Wielbi dusza moja Pana,

47 e o meu espírito se alegrou em Deus, meu Salvador,

47 I rozradował się duch mój w Bogu, Zbawicielu moim,

48 porque contemplou na humildade da sua serva. Pois, desde agora, todas as gerações me considerarão bem-aventurada,

48 Bo wejrzał na uniżoność służebnicy swojej. Oto bowiem odtąd błogosławioną zwać mnie będą wszystkie pokolenia.

49 porque o Poderoso me fez grandes coisas. Santo é o seu nome.

49 Bo wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny, i święte jest imię jego.

50 A sua misericórdia vai de geração em geração sobre os que o temem.

50 A miłosierdzie jego z pokolenia w pokolenie nad tymi, którzy się go boją.

51 Agiu com o seu braço valorosamente; dispersou os que, no coração, alimentavam pensamentos soberbos.

51 Okazał moc ramieniem swoim, rozproszył pysznych z zamysłów ich serc,

52 Derribou do seu trono os poderosos e exaltou os humildes.

52 Strącił władców z tronów, a wywyższył poniżonych,

53 Encheu de bens os famintos e despediu vazios os ricos.

53 Łaknących nasycił dobrami, a bogaczy odprawił z niczym.

54 Amparou a Israel, seu servo, a fim de lembrar-se da sua misericórdia

54 Ujął się za Izraelem, sługą swoim, pomny na miłosierdzie,

[55] a favor de Abraão e de sua descendência, para sempre, como prometera aos nossos pais.

[56] Maria permaneceu cerca de três meses com Isabel e voltou para casa.

O nascimento de João Batista

[57] A Isabel cumpriu-se o tempo de dar à luz, e teve um filho.

[58] Ouviram os seus vizinhos e parentes que o SENHOR usara de grande misericórdia para com ela e participaram do seu regozijo.

[59] Sucedeu que, no oitavo dia, foram circuncidar o menino e queriam dar-lhe o nome de seu pai, Zacarias.

[60] De modo nenhum! Respondeu sua mãe. Pelo contrário, ele deve ser chamado João.

[61] Disseram-lhe: Ninguém há na tua parentela que tenha este nome.

[62] E perguntaram, por acenos, ao pai do menino que nome queria que lhe dessem.

[63] Então, pedindo ele uma tabuinha, escreveu: João é o seu nome. E todos se admiraram.

[64] Imediatamente, a boca se lhe abriu, e, desimpedida a língua, falava louvando a Deus.

[65] Sucedeu que todos os seus vizinhos ficaram possuídos de temor, e por toda a região montanhosa da Judéia foram divulgadas estas coisas.

[66] Todos os que as ouviram guardavam-nas no coração, dizendo: Que virá a ser, pois, este menino? E a mão do SENHOR estava com ele.

[55] Jak powiedział do ojców naszych, do Abrahama i potomstwa jego na wieki.

[56] Pozostała tedy Maria u niej około trzech miesięcy, po czym powróciła do domu swego.

Narodzenie Jana Chrzciciela

[57] A gdy dla Elżbiety nastał czas rozwiązania, urodziła syna.

[58] I usłyszeli sąsiedzi i krewni jej, że Pan okazał jej wielkie miłosierdzie, i cieszyli się razem z nią.

[59] A dnia ósmego zeszli się, aby obrzezać dziecię, i chcieli mu nadać imię ojca jego Zachariasza.

[60] Na to odezwała się matka jego i rzekła: Nie tak, lecz nazwany będzie Jan.

[61] I rzekli do niej: Nie ma nikogo w rodzinie twojej, który by miał to imię.

[62] Więc skinęli na ojca jego, jak je chce nazwać.

[63] A on poprosił o tabliczkę i napisał: Jan jest imię jego. I wszyscy się zdziwili.

[64] Zaraz też otworzyły się usta jego i jego język, i począł mówić, chwaląc Boga.

[65] I padł lęk na wszystkich ich sąsiadów, a po całej górskiej krainie judzkiej opowiadano o wszystkich tych wydarzeniach.

[66] Wszyscy zaś, którzy o tym słyszeli, wzięli to do serca swego i mówili: Kimże będzie to dziecię? Ręka Pańska bowiem była z nim.

O cântico de Zacarias

[67] Zacarias, seu pai, cheio do Espírito Santo, profetizou, dizendo:

[67] A Zachariasza, ojca jego, napełnił Duch Święty, więc prorokował tymi słowy:

[68] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, porque visitou e redimiu o seu povo,

[68] Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, że nawiedził lud swój i dokonał jego odkupienia,

[69] e nos suscitou plena e poderosa salvação na casa de Davi, seu servo,

[69] I wzbudził nam mocarnego Zbawiciela w domu Dawida, sługi swego,

[70] como prometera, desde a antiguidade, por boca dos seus santos profetas,

[70] Jak od wieków zapowiedział przez usta świętych proroków swoich,

[71] para nos libertar dos nossos inimigos e das mãos de todos os que nos odeiam;

[71] Wybawienie od wrogów naszych i z ręki wszystkich, którzy nas nienawidzą,

[72] para usar de misericórdia com os nossos pais e lembrar-se da sua santa aliança

[72] Litując się nad ojcami naszymi, pomny na święte przymierze swoje

[73] e do juramento que fez a Abraão, o nosso pai,

[73] I na przysięgę, którą złożył Abrahamowi, ojcu naszemu, że pozwoli nam,

[74] de conceder-nos que, livres das mãos de inimigos, o adorássemos sem temor,

[74] Wybawionym z ręki wrogów bez bojaźni służyć mu

[75] em santidade e justiça perante ele, todos os nossos dias.

[75] W świątobliwości i sprawiedliwości przed nim po wszystkie dni nasze.

[76] Tu, menino, serás chamado profeta do Altíssimo, porque precederás o SENHOR, preparando-lhe os caminhos,

[76] A ty, dziecię, prorokiem Najwyższego nazwane będziesz, bo poprzedzać będziesz Pana, aby przygotować drogi jego,

[77] para dar ao seu povo conhecimento da salvação, no redimi-lo dos seus pecados,

[77] Aby dać ludowi jego poznanie zbawienia przez odpuszczenie grzechów ich,

[78] graças à entranhável misericórdia de nosso Deus, pela qual nos visitará o sol nascente das alturas,

[78] Przez wielkie zmiłowanie Boga naszego, dzięki któremu nawiedzi nas światłość z wysokości,

[79] para alumiar os que jazem nas trevas e na sombra da morte, e dirigir os nossos pés pelo caminho da paz.

[79] By objawić się tym, którzy są w ciemności i siedzą w mrokach śmierci, aby skierować nogi nasze na drogę pokoju.

[80] O menino crescia e se fortalecia em espírito. E viveu nos desertos até ao dia em que havia de manifestar-se a Israel.

[80] A dziecię rosło i wzmacniało się na duchu, przebywając na pustkowiu, aż do dnia wystąpienia przed Izraelem.

Lucas 2

O nascimento de Jesus Cristo
Mateus 1.18-25

[1] Naqueles dias, foi publicado um decreto de César Augusto, convocando toda a população do império para recensear-se.
[2] Este, o primeiro recenseamento, foi feito quando Quirino era governador da Síria.
[3] Todos iam alistar-se, cada um à sua própria cidade.
[4] José também subiu da Galiléia, da cidade de Nazaré, para a Judéia, à cidade de Davi, chamada Belém, por ser ele da casa e família de Davi,
[5] a fim de alistar-se com Maria, sua esposa, que estava grávida.
[6] Estando eles ali, aconteceu completarem-se-lhe os dias,
[7] e ela deu à luz o seu filho primogênito, enfaixou-o e o deitou numa manjedoura, porque não havia lugar para eles na hospedaria.

Os anjos e os pastores

[8] Havia, naquela mesma região, pastores que viviam nos campos e guardavam o seu rebanho durante as vigílias da noite.
[9] E um anjo do SENHOR desceu aonde eles estavam, e a glória do SENHOR brilhou ao redor deles; e ficaram tomados de grande temor.

Łukasza 2

Narodzenie Jezusa

[1] I stało się w owe dni, że wyszedł dekret cesarza Augusta, aby spisano cały świat.
[2] Pierwszy ten spis odbył się, gdy Kwiryniusz był namiestnikiem Syrii.
[3] Szli więc wszyscy do spisu, każdy do swego miasta.
[4] Poszedł też i Józef z Galilei, z miasta Nazaretu, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, dlatego że był z domu i z rodu Dawida,
[5] Aby był spisany wraz z Marią, poślubioną sobie małżonką, która była brzemienna.
[6] I gdy tam byli, nadszedł czas, aby porodziła.
[7] I porodziła syna swego pierworodnego, i owinęła go w pieluszki, i położyła go w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie.
[8] A byli w tej krainie pasterze w polu czuwający i trzymający nocne straże nad stadem swoim.
[9] I anioł Pański stanął przy nich, a chwała Pańska zewsząd ich oświeciła; i ogarnęła ich bojaźń wielka.

[10] O anjo, porém, lhes disse: Não temais; eis aqui vos trago boa-nova de grande alegria, que o será para todo o povo:

[11] é que hoje vos nasceu, na cidade de Davi, o Salvador, que é Cristo, o SENHOR.

[12] E isto vos servirá de sinal: encontrareis uma criança envolta em faixas e deitada em manjedoura.

[13] E, subitamente, apareceu com o anjo uma multidão da milícia celestial, louvando a Deus e dizendo:

[14] Glória a Deus nas maiores alturas, e paz na terra entre os homens, a quem ele quer bem.

[15] E, ausentando-se deles os anjos para o céu, diziam os pastores uns aos outros: Vamos até Belém e vejamos os acontecimentos que o SENHOR nos deu a conhecer.

[16] Foram apressadamente e acharam Maria e José e a criança deitada na manjedoura.

[17] E, vendo-o, divulgaram o que lhes tinha sido dito a respeito deste menino.

[18] Todos os que ouviram se admiraram das coisas referidas pelos pastores.

[19] Maria, porém, guardava todas estas palavras, meditando-as no coração.

[20] Voltaram, então, os pastores glorificando e louvando a Deus por tudo o que tinham ouvido e visto, como lhes fora anunciado.

A circuncisão de Jesus

[21] Completados oito dias para ser circuncidado o menino, deram-lhe o nome

[10] I rzekł do nich anioł: Nie bójcie się, bo oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem wszystkiego ludu,

[11] Gdyż dziś narodził się wam Zbawiciel, którym jest Chrystus Pan, w mieście Dawidowym.

[12] A to będzie dla was znakiem: Znajdziecie niemowlątko owinięte w pieluszki i położone w żłobie.

[13] I zaraz z aniołem zjawiło się mnóstwo wojsk niebieskich, chwalących Boga i mówiących:

[14] Chwała na wysokościach Bogu, a na ziemi pokój ludziom, w których ma upodobanie.

[15] A gdy aniołowie odeszli od nich do nieba, pasterze rzekli jedni do drugich: Pójdźmy zaraz aż do Betlejemu i oglądajmy to, co się stało i co nam objawił Pan.

[16] I śpiesząc się, przyszli, i znaleźli Marię i Józefa oraz niemowlątko leżące w żłobie.

[17] A ujrzawszy, rozgłosili to, co im powiedziano o tym dziecięciu.

[18] I wszyscy, którzy słyszeli, dziwili się temu, co pasterze im powiedzieli.

[19] Maria zaś zachowywała wszystkie te słowa, rozważając je w sercu swoim.

[20] I wrócili pasterze, wielbiąc i chwaląc Boga za wszystko, co słyszeli i widzieli, jak im powiedziano.

[21] A gdy minęło osiem dni, aby obrzezano dziecię, tedy nadano mu imię Jezus, jak je

de JESUS, como lhe chamara o anjo, antes de ser concebido.

A apresentação de Jesus no templo

[22] Passados os dias da purificação deles segundo a Lei de Moisés, levaram-no a Jerusalém para o apresentarem ao SENHOR,

[23] conforme o que está escrito na Lei do SENHOR: Todo primogênito ao SENHOR será consagrado;

[24] e para oferecer um sacrifício, segundo o que está escrito na referida Lei: Um par de rolas ou dois pombinhos.

O cântico de Simeão

[25] Havia em Jerusalém um homem chamado Simeão; homem este justo e piedoso que esperava a consolação de Israel; e o Espírito Santo estava sobre ele.

[26] Revelara-lhe o Espírito Santo que não passaria pela morte antes de ver o Cristo do SENHOR.

[27] Movido pelo Espírito, foi ao templo; e, quando os pais trouxeram o menino Jesus para fazerem com ele o que a Lei ordenava,

[28] Simeão o tomou nos braços e louvou a Deus, dizendo:

[29] Agora, SENHOR, podes despedir em paz o teu servo, segundo a tua palavra;

[30] porque os meus olhos já viram a tua salvação,

[31] a qual preparaste diante de todos os povos:

[32] luz para revelação aos gentios, e para glória do teu povo de Israel.

nazwał anioł, zanim się w żywocie poczęło.

Poświęcenie Jezusa w świątyni

[22] A gdy minęły dni oczyszczenia ich według zakonu Mojżeszowego, przywiedli je do Jerozolimy, aby je stawić przed Panem,

[23] Jak napisano w zakonie Pańskim, iż: Każdy pierworodny syn będzie poświęcony Panu,

[24] I aby złożyć ofiarę według tego, co powiedziano w zakonie Pańskim, parę synogarlic albo dwa gołąbki.

Błogosławieństwo Symeona

[25] A był wtedy w Jerozolimie człowiek, imieniem Symeon; człowiek ten był sprawiedliwy i bogobojny i oczekiwał pociechy Izraela, a Duch Święty był nad nim.

[26] Temu Duch Święty objawił, iż nie ujrzy śmierci, zanim by nie oglądał Chrystusa Pana.

[27] Przyszedł więc z natchnienia Ducha do świątyni, a gdy rodzice wnosili dziecię Jezus, by wypełnić przepisy zakonu co do niego,

[28] On wziął je na ręce swoje i wielbił Boga, mówiąc:

[29] Teraz puszczasz sługę swego, Panie, według słowa swego w pokoju,

[30] Gdyż oczy moje widziały zbawienie twoje,

[31] Które przygotowałeś przed obliczem wszystkich ludów:

[32] Światłość, która oświeci pogan, i chwałę ludu twego izraelskiego.

[33] E estavam o pai e a mãe do menino admirados do que dele se dizia.

[34] Simeão os abençoou e disse a Maria, mãe do menino: Eis que este menino está destinado tanto para ruína como para levantamento de muitos em Israel e para ser alvo de contradição

[35] (também uma espada traspassará a tua própria alma), para que se manifestem os pensamentos de muitos corações.

A profetisa Ana

[36] Havia uma profetisa, chamada Ana, filha de Fanuel, da tribo de Aser, avançada em dias, que vivera com seu marido sete anos desde que se casara

[37] e que era viúva de oitenta e quatro anos. Esta não deixava o templo, mas adorava noite e dia em jejuns e orações.

[38] E, chegando naquela hora, dava graças a Deus e falava a respeito do menino a todos os que esperavam a redenção de Jerusalém.

O menino Jesus em Nazaré

[39] Cumpridas todas as ordenanças segundo a Lei do SENHOR, voltaram para a Galiléia, para a sua cidade de Nazaré.

[40] Crescia o menino e se fortalecia, enchendo-se de sabedoria; e a graça de Deus estava sobre ele.

O menino Jesus no meio dos doutores

[41] Ora, anualmente iam seus pais a Jerusalém, para a Festa da Páscoa.

[42] Quando ele atingiu os doze anos, subiram a Jerusalém, segundo o costume da festa.

[33] A ojciec jego i matka dziwili się temu, co mówiono o nim.

[34] I błogosławił im Symeon, i rzekł do Marii, matki jego: Oto ten przeznaczony jest, aby przezeń upadło i powstało wielu w Izraelu, i aby był znakiem, któremu się sprzeciwiać będą,

[35] I aby były ujawnione myśli wielu serc; także twoją własną duszę przeniknie miecz.

Błogosławieństwo prorokini Anny

[36] I była Anna, prorokini, córka Fanuela, z plemienia Aser; ta była bardzo podeszła w latach, a żyła siedem lat z mężem od panieństwa swego.

[37] I była wdową do osiemdziesiątego czwartego roku życia, i nie opuszczała świątyni, służąc Bogu w postach i w modlitwach dniem i nocą.

[38] I nadszedłszy tejże godziny, wielbiła Boga i mówiła o nim wszystkim, którzy oczekiwali odkupienia Jerozolimy.

Dzieciństwo Jezusa

[39] A gdy wykonali wszystko według zakonu Pańskiego, wrócili do Galilei, do miasta swego Nazaretu.

[40] A dziecię rosło i nabierało sił, było pełne mądrości, i łaska Boża była nad nim.

[41] A rodzice jego chodzili co roku do Jerozolimy na Święto Paschy.

[42] I gdy miał dwanaście lat, poszli do Jerozolimy na to święto, jak to było w zwyczaju.

[43] Terminados os dias da festa, ao regressarem, permaneceu o menino Jesus em Jerusalém, sem que seus pais o soubessem.

[44] Pensando, porém, estar ele entre os companheiros de viagem, foram caminho de um dia e, então, passaram a procurá-lo entre os parentes e os conhecidos;

[45] e, não o tendo encontrado, voltaram a Jerusalém à sua procura.

[46] Três dias depois, o acharam no templo, assentado no meio dos doutores, ouvindo-os e interrogando-os.

[47] E todos os que o ouviam muito se admiravam da sua inteligência e das suas respostas.

[48] Logo que seus pais o viram, ficaram maravilhados; e sua mãe lhe disse: Filho, por que fizeste assim conosco? Teu pai e eu, aflitos, estamos à tua procura.

[49] Ele lhes respondeu: Por que me procuráveis? Não sabíeis que me cumpria estar na casa de meu Pai?

[50] Não compreenderam, porém, as palavras que lhes dissera.

[51] E desceu com eles para Nazaré; e era-lhes submisso. Sua mãe, porém, guardava todas estas coisas no coração.

[52] E crescia Jesus em sabedoria, estatura e graça, diante de Deus e dos homens.

Lucas 3

A pregação de João Batista

Mateus 3.1-10; Marcos 1.2-5

[43] A gdy te dni dobiegły końca i wracali, zostało dziecię Jezus w Jerozolimie, o czym nie wiedzieli jego rodzice,

[44] A mniemając, iż jest pośród podróżnych, uszli dzień drogi i szukali go między krewnymi i znajomymi.

[45] I gdy go nie znaleźli, wrócili do Jerozolimy, szukając go.

[46] A po trzech dniach znaleźli go w świątyni, siedzącego wpośród nauczycieli, słuchającego i pytającego ich.

[47] A zdumiewali się wszyscy, którzy go słuchali, nad jego rozumem i odpowiedziami.

[48] I ujrzawszy go, zdziwili się. I rzekła do niego matka jego: Synu, cóżeś nam to uczynił? Oto ojciec twój i ja bolejąc szukaliśmy ciebie.

[49] I rzekł do nich: Czemuście mnie szukali? Czyż nie wiedzieliście, że w tym, co jest Ojca mego, Ja być muszę?

[50] Lecz oni nie rozumieli tego słowa, które im mówił.

[51] I poszedł z nimi, i przyszedł do Nazaretu, i był im uległy. A matka jego zachowywała wszystkie te słowa w sercu swoim.

[52] Jezusowi zaś przybywało mądrości i wzrostu oraz łaski u Boga i u ludzi.

Łukasza 3

Kazanie Jana Chrzciciela

[1] No décimo quinto ano do reinado de Tibério César, sendo Pôncio Pilatos governador da Judéia, Herodes, tetrarca da Galiléia, seu irmão Filipe, tetrarca da região da Ituréia e Traconites, e Lisânias, tetrarca de Abilene,

[2] sendo sumos sacerdotes Anás e Caifás, veio a palavra de Deus a João, filho de Zacarias, no deserto.

[3] Ele percorreu toda a circunvizinhança do Jordão, pregando batismo de arrependimento para remissão de pecados,

[4] conforme está escrito no livro das palavras do profeta Isaías: Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas.

[5] Todo vale será aterrado, e nivelados todos os montes e outeiros; os caminhos tortuosos serão retificados, e os escabrosos, aplanados;

[6] e toda carne verá a salvação de Deus.

[7] Dizia ele, pois, às multidões que saíam para serem batizadas: Raça de víboras, quem vos induziu a fugir da ira vindoura?

[8] Produzi, pois, frutos dignos de arrependimento e não comeceis a dizer entre vós mesmos: Temos por pai a Abraão; porque eu vos afirmo que destas pedras Deus pode suscitar filhos a Abraão.

[9] E também já está posto o machado à raiz das árvores; toda árvore, pois, que não

[1] W piętnastym roku panowania cesarza Tyberiusza, gdy namiestnikiem Judei był Poncjusz Piłat, tetrarchą galilejskim Herod, tetrarchą iturejskim i trachonickim Filip, brat jego, a tetrarchą abileńskim Lizaniasz,

[2] Za arcykapłanów Annasza i Kaifasza doszło Słowo Boże Jana, syna Zachariasza, na pustyni.

[3] I przeszedł całą krainę nadjordańską, głosząc chrzest upamiętania na odpuszczenie grzechów,

[4] Jak było napisane w księdze mów proroka Izajasza: Głos wołającego na pustyni: Gotujcie drogę Pańską, prostujcie ścieżki jego.

[5] Każdy padół niech będzie wypełniony, a każda góra i pagórek zniesione, drogi krzywe wyprostowane, a nierówne wygładzone.

[6] I ujrzą wszyscy ludzie zbawienie Boże.

[7] Mówił więc do tłumów, które przychodziły, aby się dać ochrzcić przez niego: Plemię żmijowe, któż wam poddał myśl, aby uciekać przed przyszłym gniewem?

[8] Wydawajcie więc owoce godne upamiętania. A nie próbujcie wmawiać w siebie: Ojca mamy Abrahama; powiadam wam bowiem, że Bóg może z tych kamieni wzbudzić dzieci Abrahamowi.

[9] A już i siekiera do korzenia drzew jest przyłożona; wszelkie więc drzewo, które

produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

10 Então, as multidões o interrogavam, dizendo: Que havemos, pois, de fazer?

11 Respondeu-lhes: Quem tiver duas túnicas, reparta com quem não tem; e quem tiver comida, faça o mesmo.

12 Foram também publicanos para serem batizados e perguntaram-lhe: Mestre, que havemos de fazer?

13 Respondeu-lhes: Não cobreis mais do que o estipulado.

14 Também soldados lhe perguntaram: E nós, que faremos? E ele lhes disse: A ninguém maltrateis, não deis denúncia falsa e contentai-vos com o vosso soldo.

João dá testemunho de Jesus

Mateus 3.11-12; Marcos 1.7-8; João 1.19-27

15 Estando o povo na expectativa, e discorrendo todos no seu íntimo a respeito de João, se não seria ele, porventura, o próprio Cristo,

16 disse João a todos: Eu, na verdade, vos batizo com água, mas vem o que é mais poderoso do que eu, do qual não sou digno de desatar-lhe as correias das sandálias; ele vos batizará com o Espírito Santo e com fogo.

17 A sua pá, ele a tem na mão, para limpar completamente a sua eira e recolher o trigo no seu celeiro; porém queimará a palha em fogo inextinguível.

nie wydaje owocu dobrego, zostaje wycięte i w ogień wrzucone.

10 I pytały go tłumy: Cóż więc mamy czynić?

11 A on odpowiadając, rzekł im: Kto ma dwie suknie, niechaj da temu, który nie ma, a kto ma żywność, niech uczyni podobnie.

12 Przychodzili też celnicy, by dać się ochrzcić, i mówili do niego: Nauczycielu, co mamy czynić?

13 On zaś rzekł do nich: Nie pobierajcie nic więcej ponad to, co dla was ustalono.

14 Pytali go też żołnierze, mówiąc: A my co mamy czynić? I rzekł im: Na nikim nic nie wymuszajcie ani nie oskarżajcie fałszywie dla zysku, lecz poprzestawajcie na swoim żołdzie.

15 Gdy zaś lud oczekiwał i wszyscy w sercach swych rozważali, czy też Jan może nie jest Chrystusem,

16 Sam Jan odpowiedział wszystkim, mówiąc: Ja chrzczę was wodą, lecz przychodzi mocniejszy ode mnie, któremu nie jestem godzien rozwiązać rzemyka u sandałów jego; On was chrzcić będzie Duchem Świętym i ogniem.

17 W ręku jego jest wiejadło, by oczyścić klepisko swoje i zebrać pszenicę do spichlerza swego, lecz plewy spali w ogniu nieugaszonym.

[18] Assim, pois, com muitas outras exortações anunciava o evangelho ao povo;

[19] mas Herodes, o tetrarca, sendo repreendido por ele, por causa de Herodias, mulher de seu irmão, e por todas as maldades que o mesmo Herodes havia feito,

[20] acrescentou ainda sobre todas a de lançar João no cárcere.

O batismo de Jesus

Mateus 3.13-17; Marcos 1.9-11; João 1.32-34

[21] E aconteceu que, ao ser todo o povo batizado, também o foi Jesus; e, estando ele a orar, o céu se abriu,

[22] e o Espírito Santo desceu sobre ele em forma corpórea como pomba; e ouviu-se uma voz do céu: Tu és o meu Filho amado, em ti me comprazo.

A genealogia de Jesus Cristo

Mateus 1.1-16

[23] Ora, tinha Jesus cerca de trinta anos ao começar o seu ministério. Era, como se cuidava, filho de José, filho de Eli;

[24] Eli, filho de Matate, Matate, filho de Levi, Levi, filho de Melqui, este, filho de Janai, filho de José;

[25] José, filho de Matatias, Matatias, filho de Amós, Amós, filho de Naum, este, filho de Esli, filho de Nagai;

[26] Nagai, filho de Maate, Maate, filho de Matatias, Matatias, filho de Semei, este, filho de José, filho de Jodá;

[27] Jodá, filho de Joanã, Joanã, filho de Resa, Resa, filho de Zorobabel, este, de Salatiel, filho de Neri;

[18] Wiele też innych dał napomnień i zwiastował ludowi dobrą nowinę.

[19] A tetrarcha Herod, strofowany przez niego z powodu Herodiady, żony brata swego, i z powodu innych złych uczynków, jakie popełnił,

[20] Przydał do wszystkiego i to, że wtrącił Jana do więzienia.

Chrzest Jezusa

[21] A gdy wszystek lud przyjmował chrzest i gdy Jezus został ochrzczony i modlił się, otworzyło się niebo

[22] I zstąpił na niego Duch Święty w postaci cielesnej jak gołębica, i odezwał się głos z nieba: Tyś jest Syn mój umiłowany, którego sobie upodobałem.

Rodowód Jezusa

[23] A Jezus rozpoczynając działalność, miał lat około trzydziestu, a był jak mniemano, synem Józefa, syna Helego,

[24] Syna Mattata, syna Lewiego, syna Melchiego, syna Jannaja, syna Józefa,

[25] Syna Matatiasza, syna Amosa, syna Nahuma, syna Hesliego, syna Naggaja,

[26] Syna Mahata, syna Mattatiasza, syna Semeja, syna Josecha, syna Jody,

[27] Syna Joanana, syna Rezy, syna Zorobabela, syna Salatiela, syna Neriego,

[28] Neri, filho de Melqui, Melqui, filho de Adi, Adi, filho de Cosã, este, de Elmadã, filho de Er;

[28] Syna Melchiego, syna Addy, syna Kosama, syna Elmadama, syna Hera,

[29] Er, filho de Josué, Josué, filho de Eliézer, Eliézer, filho de Jorim, este, de Matate, filho de Levi;

[29] Syna Jozuego, syna Eliezera, syna Joryma, syna Mattata, syna Lewiego,

[30] Levi, filho de Simeão, Simeão, filho de Judá, Judá, filho de José, este, filho de Jonã, filho de Eliaquim;

[30] Syna Symeona, syna Judy, syna Józefa, syna Jonama, syna Eliakima,

[31] Eliaquim, filho de Meleá, Meleá, filho de Mená, Mená, filho de Matatá, este, filho de Natã, filho de Davi;

[31] Syna Melei, syna Menny, syna Mattaty, syna Natana, syna Dawida,

[32] Davi, filho de Jessé, Jessé, filho de Obede, Obede, filho de Boaz, este, filho de Salá, filho de Naassom;

[32] Syna Jessego, syna Obeda, syna Booza, syna Sali, syna Naasona,

[33] Naassom, filho de Aminadabe, Aminadabe, filho de Admim, Admim, filho de Arni, Arni, filho de Esrom, este, filho de Perez, filho de Judá;

[33] Syna Aminadaba, syna Admina, syna Arniego, syna Esroma, syna Faresa, syna Judy,

[34] Judá, filho de Jacó, Jacó, filho de Isaque, Isaque, filho de Abraão, este, filho de Tera, filho de Naor;

[34] Syna Jakuba, syna Izaaka, syna Abrahama, syna Tarego, syna Nachora,

[35] Naor, filho de Serugue, Serugue, filho de Ragaú, Ragaú, filho de Faleque, este, filho de Éber, filho de Salá;

[35] Syna Seruga, syna Ragua, syna Faleka, syna Chebera, syna Szelacha,

[36] Salá, filho de Cainã, Cainã, filho de Arfaxade, Arfaxade, filho de Sem, este, filho de Noé, filho de Lameque;

[36] Syna Kainama, syna Arpachszada, syna Sema, syna Noego, syna Lamecha,

[37] Lameque, filho de Metusalém, Metusalém, filho de Enoque, Enoque, filho de Jarede, este, filho de Maalalel, filho de Cainã;

[37] Syna Metuszelacha, syna Henocha, syna Jareda, syna Malaleela, syna Kainama,

[38] Cainã, filho de Enos, Enos, filho de Sete, e este, filho de Adão, filho de Deus.

[38] Syna Enosza, syna Seta, syna Adama, który był Boży.

Lucas 4

Łukasza 4

A tentação de Jesus

Mateus 4.1-11; Marcos 1.12-13

[1] Jesus, cheio do Espírito Santo, voltou do Jordão e foi guiado pelo mesmo Espírito, no deserto,

[2] durante quarenta dias, sendo tentado pelo diabo. Nada comeu naqueles dias, ao fim dos quais teve fome.

[3] Disse-lhe, então, o diabo: Se és o Filho de Deus, manda que esta pedra se transforme em pão.

[4] Mas Jesus lhe respondeu: Está escrito: Não só de pão viverá o homem.

[5] E, elevando-o, mostrou-lhe, num momento, todos os reinos do mundo.

[6] Disse-lhe o diabo: Dar-te-ei toda esta autoridade e a glória destes reinos, porque ela me foi entregue, e a dou a quem eu quiser.

[7] Portanto, se prostrado me adorares, toda será tua.

[8] Mas Jesus lhe respondeu: Está escrito: Ao SENHOR, teu Deus, adorarás e só a ele darás culto.

[9] Então, o levou a Jerusalém, e o colocou sobre o pináculo do templo, e disse: Se és o Filho de Deus, atira-te daqui abaixo;

[10] porque está escrito: Aos seus anjos ordenará a teu respeito que te guardem;

[11] e: Eles te susterão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.

Kuszenie Jezusa

[1] A Jezus, pełen Ducha Świętego, powrócił znad Jordanu i był wodzony w mocy Ducha po pustyni,

[2] I przez czterdzieści dni kuszony przez diabła. W dniach tych nic nie jadł, a gdy one przeminęły, poczuł głód.

[3] I rzekł do niego diabeł: Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz kamieniowi temu, aby się stał chlebem.

[4] A Jezus mu odpowiedział: Napisano: Nie samym chlebem człowiek żyć będzie.

[5] I wyprowadził go na górę, i pokazał mu wszystkie królestwa świata w mgnieniu oka.

[6] I rzekł do niego diabeł: Dam ci tę całą władzę i chwałę ich, ponieważ została mi przekazana, i daję ją, komu chcę.

[7] Jeśli więc Ty oddasz mi pokłon, cała ona twoja będzie.

[8] A odpowiadając Jezus rzekł mu: Albowiem napisano: Panu Bogu swemu pokłon oddawać i tylko jemu będziesz służył.

[9] Potem zaprowadził go do Jerozolimy i postawił go na szczycie świątyni i rzekł do niego: Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się stąd w dół;

[10] Napisano bowiem: Aniołom swoim przykaże o tobie, aby cię strzegli,

[11] I na rękach nosić cię będą, abyś nie uraził o kamień nogi swojej.

[12] Respondeu-lhe Jesus: Dito está: Não tentarás o SENHOR, teu Deus.

[13] Passadas que foram as tentações de toda sorte, apartou-se dele o diabo, até momento oportuno.

Jesus volta para a Galileia e principia a sua missão

Mateus 4.12-17; Marcos 1.14-15

[14] Então, Jesus, no poder do Espírito, regressou para a Galiléia, e a sua fama correu por toda a circunvizinhança.

[15] E ensinava nas sinagogas, sendo glorificado por todos.

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus

Mateus 13.54-58; Marcos 6.1-4

[16] Indo para Nazaré, onde fora criado, entrou, num sábado, na sinagoga, segundo o seu costume, e levantou-se para ler.

[17] Então, lhe deram o livro do profeta Isaías, e, abrindo o livro, achou o lugar onde estava escrito:

[18] O Espírito do SENHOR está sobre mim, pelo que me ungiu para evangelizar os pobres; enviou-me para proclamar libertação aos cativos e restauração da vista aos cegos, para pôr em liberdade os oprimidos,

[19] e apregoar o ano aceitável do SENHOR.

[20] Tendo fechado o livro, devolveu-o ao assistente e sentou-se; e todos na sinagoga tinham os olhos fitos nele.

[21] Então, passou Jesus a dizer-lhes: Hoje, se cumpriu a Escritura que acabais de ouvir.

[12] A Jezus, odpowiadając, rzekł mu: Powiedziano: Nie będziesz kusił Pana, Boga swego.

[13] A gdy dokończył diabeł kuszenia, odstąpił od niego do pewnego czasu.

Początek nauczania Jezusa

[14] I powrócił Jezus w mocy Ducha do Galilei, a wieść o nim rozeszła się po całej okolicznej krainie.

[15] On sam zaś nauczał w ich synagogach, sławiony przez wszystkich.

Jezusa wzgardzony w Nazarecie

[16] I przyszedł do Nazaretu, gdzie się wychował, i wszedł według zwyczaju swego w dzień sabatu do synagogi, i powstał, aby czytać.

[17] I podano mu księgę proroka Izajasza, a otworzywszy księgę, natrafił na miejsce, gdzie było napisane:

[18] Duch Pański nade mną, przeto namaścił mnie, abym zwiastował ubogim dobrą nowinę, posłał mnie, abym ogłosił jeńcom wyzwolenie, a ślepym przejrzenie, abym uciśnionych wypuścił na wolność,

[19] Abym zwiastował miłościwy rok Pana.

[20] I zamknąwszy księgę, oddał ją słudze i usiadł. A oczy wszystkich w synagodze były w niego wpatrzone.

[21] Zaczął tedy mówić do nich: Dziś wypełniło się to Pismo w uszach waszych.

[22] Todos lhe davam testemunho, e se maravilhavam das palavras de graça que lhe saíam dos lábios, e perguntavam: Não é este o filho de José?

[22] I wszyscy przyświadczali mu, i dziwili słowom łaski, które wychodziły z ust jego, i mówili: Czyż ten nie jest synem Józefa?

[23] Disse-lhes Jesus: Sem dúvida, citar-me-eis este provérbio: Médico, cura-te a ti mesmo; tudo o que ouvimos ter-se dado em Cafarnaum, faze-o também aqui na tua terra.

[23] I rzekł do nich: Zapewne powiecie mi owo przysłowie: Lekarzu, ulecz samego siebie. Dokonaj także tutaj, w ojczyźnie swojej, tych wielkich rzeczy, które, jak słyszeliśmy, wydarzyły się w Kafarnaum.

[24] E prosseguiu: De fato, vos afirmo que nenhum profeta é bem recebido na sua própria terra.

[24] I rzekł: Zaprawdę, powiadam wam, iż żaden prorok nie jest uznawany w ojczyźnie swojej.

[25] Na verdade vos digo que muitas viúvas havia em Israel no tempo de Elias, quando o céu se fechou por três anos e seis meses, reinando grande fome em toda a terra;

[25] Prawdziwie zaś mówię wam: Wiele było wdów w Izraelu w czasach Eliasza, kiedy niebo było zamknięte przez trzy lata i sześć miesięcy, tak iż był wielki głód na całej ziemi,

[26] e a nenhuma delas foi Elias enviado, senão a uma viúva de Sarepta de Sidom.

[26] A do żadnej z nich nie został posłany Eliasz, tylko do wdowy w Sarepcie Sydońskiej.

[27] Havia também muitos leprosos em Israel nos dias do profeta Eliseu, e nenhum deles foi purificado, senão Naamã, o siro.

[27] I było wielu trędowatych w Izraelu za Elizeusza, proroka, a żaden z nich nie został oczyszczony, tylko Naaman Syryjczyk.

[28] Todos na sinagoga, ouvindo estas coisas, se encheram de ira.

[28] I wszyscy w synagodze, słysząc to, zawrzeli gniewem.

[29] E, levantando-se, expulsaram-no da cidade e o levaram até ao cimo do monte sobre o qual estava edificada, para, de lá, o precipitarem abaixo.

[29] I powstawszy wypchnęli go z miasta, i wywiedli go aż na szczyt góry, na której miasto ich było zbudowane, aby go w dół strącić.

[30] Jesus, porém, passando por entre eles, retirou-se.

[30] Lecz On przeszedł przez środek ich i oddalił się.

A cura de um endemoninhado em Cafarnaum

Marcos 1.21-28

Uzdrowienie opętanego w Kafarnaum

[31] E desceu a Cafarnaum, cidade da Galiléia, e os ensinava no sábado.

[31] I zstąpił do Kafarnaum, miasta galilejskiego. I nauczał ich w sabaty.

[32] E muito se maravilhavam da sua doutrina, porque a sua palavra era com autoridade.

[33] Achava-se na sinagoga um homem possesso de um espírito de demônio imundo, e bradou em alta voz:

[34] Ah! Que temos nós contigo, Jesus Nazareno? Vieste para perder-nos? Bem sei quem és: o Santo de Deus!

[35] Mas Jesus o repreendeu, dizendo: Cala-te e sai deste homem. O demônio, depois de o ter lançado por terra no meio de todos, saiu dele sem lhe fazer mal.

[36] Todos ficaram grandemente admirados e comentavam entre si, dizendo: Que palavra é esta, pois, com autoridade e poder, ordena aos espíritos imundos, e eles saem?

[37] E a sua fama corria por todos os lugares da circunvizinhança.

A cura da sogra de Pedro

Mateus 8.14-15; Marcos 1.29-31

[38] Deixando ele a sinagoga, foi para a casa de Simão. Ora, a sogra de Simão achava-se enferma, com febre muito alta; e rogaram-lhe por ela.

[39] Inclinando-se ele para ela, repreendeu a febre, e esta a deixou; e logo se levantou, passando a servi-los.

Muitas outras curas

Mateus 8.16-17; Marcos 1.32-34

[40] Ao pôr-do-sol, todos os que tinham enfermos de diferentes moléstias lhos traziam; e ele os curava, impondo as mãos sobre cada um.

[32] I zdumiewali się nad nauką jego, ponieważ przemawiał z mocą.

[33] A w synagodze był człowiek, opętany przez ducha nieczystego, który zawołał głośno:

[34] Ach, cóż mamy z tobą, Jezusie Nazareński? Przyszedłeś nas zgubić? Wiem, kim Ty jesteś. Święty Boży.

[35] A Jezus zgromił go, mówiąc: Zamilknij i wyjdź z niego! A demon rzucił go na środek i wyszedł z niego, nie wyrządziwszy mu żadnej szkody.

[36] I zdumienie ogarnęło wszystkich, i mówili między sobą: Cóż to za mowa, że mając władzę i moc nakazuje duchom nieczystym, a wychodzą?

[37] I rozchodziła się wieść o nim po wszystkich miejscowościach okolicznej krainy.

Uzdrowienie teściowej Szymona i wielu innych

[38] A wyszedłszy z synagogi, wstąpił do domu Szymona. A teściowa Szymona miała wielką gorączkę i wstawiali się u niego za nią.

[39] I stanąwszy nad nią, zgromił gorączkę, i ta opuściła ją. I zaraz wstawszy, usługiwała im.

[40] A gdy słońce zachodziło, wszyscy, którzy mieli u siebie chorych, złożonych różnymi chorobami, przyprowadzali ich do niego. On zaś kładł na każdego z nich ręce i uzdrawiał ich.

[41] Também de muitos saíam demônios, gritando e dizendo: Tu és o Filho de Deus! Ele, porém, os repreendia para que não falassem, pois sabiam ser ele o Cristo.

[41] Wychodziły też z wielu demony, które krzyczały i mówiły: Ty jesteś Synem Bożym. A On gromił je i nie pozwalał im mówić, bo one wiedziały, iż On jest Chrystusem.

Jesus vai a um lugar deserto
Marcos 1.35-39

[42] Sendo dia, saiu e foi para um lugar deserto; as multidões o procuravam, e foram até junto dele, e instavam para que não os deixasse.

[42] A gdy nastał dzień, wyszedł stamtąd i udał się na pustkowie. A tłumy szukały go i doszły aż do niego, i zatrzymały go, by nie odchodził od nich.

[43] Ele, porém, lhes disse: É necessário que eu anuncie o evangelho do reino de Deus também às outras cidades, pois para isso é que fui enviado.

[43] On zaś rzekł do nich: Muszę i w innych miastach zwiastować dobrą nowinę o Królestwie Bożym, gdyż na to zostałem posłany.

[44] E pregava nas sinagogas da Judéia.

[44] I kazał w synagogach galilejskich.

Lucas 5

Łukasza 5

A pesca maravilhosa
Mateus 4.18-22; Marcos 1.16-20

Powołanie pierwszych uczniów

[1] Aconteceu que, ao apertá-lo a multidão para ouvir a palavra de Deus, estava ele junto ao lago de Genesaré;

[1] Pewnego razu, gdy On stał nad jeziorem Genezaret, a tłum tłoczył się dokoła niego, by słuchać Słowa Bożego,

[2] e viu dois barcos junto à praia do lago; mas os pescadores, havendo desembarcado, lavavam as redes.

[2] Ujrzał dwie łodzie, stojące u brzegu jeziora; ale rybacy, wyszedłszy z nich, płukali sieci.

[3] Entrando em um dos barcos, que era o de Simão, pediu-lhe que o afastasse um pouco da praia; e, assentando-se, ensinava do barco as multidões.

[3] A wszedłszy do jednej z tych łodzi, należącej do Szymona, prosił go, aby nieco odjechał od brzegu; i usiadłszy, nauczał rzesze z łodzi.

[4] Quando acabou de falar, disse a Simão: Faze-te ao largo, e lançai as vossas redes para pescar.

[4] A gdy przestał mówić, rzekł do Szymona: Wyjedź na głębię i zarzućcie sieci swoje na połów.

[5] Respondeu-lhe Simão: Mestre, havendo trabalhado toda a noite, nada apanhamos, mas sob a tua palavra lançarei as redes.

[5] A odpowiadając Szymon, rzekł: Mistrzu, całą noc ciężko pracując, nic nie złowiliśmy; ale na Słowo twoje zarzucę sieci.

[6] Isto fazendo, apanharam grande quantidade de peixes; e rompiam-se-lhes as redes.

[7] Então, fizeram sinais aos companheiros do outro barco, para que fossem ajudá-los. E foram e encheram ambos os barcos, a ponto de quase irem a pique.

[8] Vendo isto, Simão Pedro prostrou-se aos pés de Jesus, dizendo: SENHOR, retira-te de mim, porque sou pecador.

[9] Pois, à vista da pesca que fizeram, a admiração se apoderou dele e de todos os seus companheiros,

[10] bem como de Tiago e João, filhos de Zebedeu, que eram seus sócios. Disse Jesus a Simão: Não temas; doravante serás pescador de homens.

[11] E, arrastando eles os barcos sobre a praia, deixando tudo, o seguiram.

A cura de um leproso

Mateus 8.1-4; Marcos 1.40-45

[12] Aconteceu que, estando ele numa das cidades, veio à sua presença um homem coberto de lepra; ao ver a Jesus, prostrando-se com o rosto em terra, suplicou-lhe: SENHOR, se quiseres, podes purificar-me.

[13] E ele, estendendo a mão, tocou-lhe, dizendo: Quero, fica limpo! E, no mesmo instante, lhe desapareceu a lepra.

[14] Ordenou-lhe Jesus que a ninguém o dissesse, mas vai, disse, mostra-te ao sacerdote e oferece, pela tua purificação, o sacrifício que Moisés determinou, para servir de testemunho ao povo.

[6] A gdy to uczynili, zagarnęli wielkie mnóstwo ryb, tak iż się sieci rwały.

[7] Skinęli więc na towarzyszy w drugiej łodzi, aby im przyszli z pomocą, i przybyli, i napełnili obie łodzie, tak iż się zanurzały.

[8] Widząc to Szymon Piotr przypadł do kolan Jezusa, mówiąc: Odejdź ode mnie, Panie, bom jest człowiek grzeszny.

[9] Albowiem zdumienie ogarnęło jego i wszystkich, którzy z nim byli, z powodu połowu ryb, które zagarnęli.

[10] Także i Jakuba, i Jana, synów Zebedeusza, którzy byli towarzyszami Szymona. Wtedy Jezus rzekł do Szymona: Nie bój się, od tej pory ludzi łowić będziesz.

[11] A wyciągnąwszy łodzie na ląd, opuścili wszystko i poszli za nim.

Uzdrowienie trędowatego

[12] A gdy był w jednym z miast, przebywał tam mąż cały pokryty trądem; ten, ujrzawszy Jezusa, padł na twarz swoją i prosił go, mówiąc: Panie, jeśli chcesz, możesz mnie oczyścić.

[13] I wyciągnąwszy rękę, dotknął go, mówiąc: Chcę, bądź oczyszczony. I zaraz trąd ustąpił z niego.

[14] Sam zaś przykazał mu, aby nikomu nie mówił, ale dodał: Idź, pokaż się kapłanowi i złóż ofiarę za oczyszczenie swoje, jak polecił Mojżesz, na świadectwo dla nich.

[15] Porém o que se dizia a seu respeito cada vez mais se divulgava, e grandes multidões afluíam para o ouvirem e serem curadas de suas enfermidades.
[16] Ele, porém, se retirava para lugares solitários e orava.

A cura de um paralítico em Cafarnaum
Mateus 9.1-8; Marcos 2.1-12

[17] Ora, aconteceu que, num daqueles dias, estava ele ensinando, e achavam-se ali assentados fariseus e mestres da Lei, vindos de todas as aldeias da Galiléia, da Judéia e de Jerusalém. E o poder do SENHOR estava com ele para curar.
[18] Vieram, então, uns homens trazendo em um leito um paralítico; e procuravam introduzi-lo e pô-lo diante de Jesus.
[19] E, não achando por onde introduzi-lo por causa da multidão, subindo ao eirado, o desceram no leito, por entre os ladrilhos, para o meio, diante de Jesus.
[20] Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Homem, estão perdoados os teus pecados.
[21] E os escribas e fariseus arrazoavam, dizendo: Quem é este que diz blasfêmias? Quem pode perdoar pecados, senão Deus?
[22] Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse-lhes: Que arrazoais em vosso coração?
[23] Qual é mais fácil, dizer: Estão perdoados os teus pecados ou: Levanta-te e anda?
[24] Mas, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse ao paralítico: Eu

[15] I rozchodziła się tym bardziej wieść o nim, i schodziły się wielkie tłumy, aby go słuchać i dać się uzdrowić z chorób swoich.
[16] Sam zaś oddalił się na pustkowie i modlił się.

Uzdrowienie sparaliżowanego

[17] I stało się pewnego dnia, gdy nauczał, a siedzieli tam faryzeusze i nauczyciele zakonu, którzy przybyli ze wszystkich wiosek galilejskich i judzkich, i z Jerozolimy, a w nim była moc Pana ku uzdrawianiu,
[18] Że oto mężowie nieśli na łożu człowieka sparaliżowanego, i usiłowali wnieść go i położyć przed nim,
[19] A nie znalazłszy drogi, którędy by go mogli wnieść z powodu tłumu, weszli na dach i przez powałę spuścili go wraz z łożem do środka przed samego Jezusa.
[20] I ujrzawszy wiarę ich, rzekł: Człowieku, odpuszczone są ci grzechy twoje.
[21] Wtedy uczeni w Piśmie i faryzeusze zaczęli zastanawiać się i mówić: Któż to jest, co bluźni? Któż może grzechy odpuszczać, jeśli nie Bóg jedynie?
[22] A Jezus poznał myśli ich i odpowiadając, rzekł do nich: Cóż to rozważacie w sercach waszych?
[23] Co jest łatwiej, rzec: Odpuszczone są ci grzechy twoje, czy rzec: Wstań i chodź?
[24] Lecz abyście wiedzieli, że Syn Człowieczy ma moc na ziemi odpuszczać grzechy, rzekł do sparaliżowanego:

te ordeno: Levanta-te, toma o teu leito e vai para casa.

[25] Imediatamente, se levantou diante deles e, tomando o leito em que permanecera deitado, voltou para casa, glorificando a Deus.

[26] Todos ficaram atônitos, davam glória a Deus e, possuídos de temor, diziam: Hoje, vimos prodígios.

A vocação de Levi

Mateus 9.9; Marcos 2.13-14

[27] Passadas estas coisas, saindo, viu um publicano, chamado Levi, assentado na coletoria, e disse-lhe: Segue-me!

[28] Ele se levantou e, deixando tudo, o seguiu.

Jesus come com pecadores

Mateus 9.10-13; Marcos 2.15-17

[29] Então, lhe ofereceu Levi um grande banquete em sua casa; e numerosos publicanos e outros estavam com eles à mesa.

[30] Os fariseus e seus escribas murmuravam contra os discípulos de Jesus, perguntando: Por que comeis e bebeis com os publicanos e pecadores?

[31] Respondeu-lhes Jesus: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes.

[32] Não vim chamar justos, e sim pecadores, ao arrependimento.

Do jejum

Mateus 9.14-17; Marcos 2.18-22

[33] Disseram-lhe eles: Os discípulos de João e bem assim os dos fariseus freqüentemente jejuam e fazem orações; os teus, entretanto, comem e bebem.

Powiadam ci: Wstań, podnieś łoże swoje i idź do domu swego.

[25] I zaraz wstał przed nimi, podniósł to, na czym leżał, i odszedł do domu swego, chwaląc Boga.

[26] I zdumienie ogarnęło wszystkich, i chwalili Boga, i byli pełni lęku, mówiąc: Niezwykłe rzeczy oglądaliśmy dzisiaj.

Powołanie Lewiego

[27] A potem wyszedł i ujrzał celnika, imieniem Lewi, siedzącego przy cle. I rzekł do niego: Pójdź za mną.

[28] I pozostawiwszy wszystko, wstał i poszedł za nim.

[29] A Lewi wyprawił wielkie przyjęcie dla niego w domu swoim. I była liczna rzesza celników oraz innych, którzy zasiedli wraz z nimi do stołu.

[30] I szemrali faryzeusze i ich uczeni w Piśmie, mówiąc do uczniów jego: Dlaczego z celnikami i grzesznikami jecie i pijecie?

[31] A Jezus odpowiadając, rzekł do nich: Nie potrzebują zdrowi lekarza, lecz ci, którzy się źle mają.

[32] Nie przyszedłem wzywać do upamiętania sprawiedliwych, lecz grzesznych.

O poście

[33] Oni zaś rzekli do niego: Uczniowie Jana często poszczą i odprawiają modły, podobnie i uczniowie faryzeuszów, twoi zaś jedzą i piją.

[34] Jesus, porém, lhes disse: Podeis fazer jejuar os convidados para o casamento, enquanto está com eles o noivo?

[35] Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo; naqueles dias, sim, jejuarão.

[36] Também lhes disse uma parábola: Ninguém tira um pedaço de veste nova e o põe em veste velha; pois rasgará a nova, e o remendo da nova não se ajustará à velha.

[37] E ninguém põe vinho novo em odres velhos, pois o vinho novo romperá os odres; entornar-se-á o vinho, e os odres se estragarão.

[38] Pelo contrário, vinho novo deve ser posto em odres novos [e ambos se conservam].

[39] E ninguém, tendo bebido o vinho velho, prefere o novo; porque diz: O velho é excelente.

Lucas 6

Jesus é senhor do sábado

Mateus 12.1-8; Marcos 2.23-28

[1] Aconteceu que, num sábado, passando Jesus pelas searas, os seus discípulos colhiam e comiam espigas, debulhando-as com as mãos.

[2] E alguns dos fariseus lhes disseram: Por que fazeis o que não é lícito aos sábados?

[3] Respondeu-lhes Jesus: Nem ao menos tendes lido o que fez Davi, quando teve fome, ele e seus companheiros?

[34] A Jezus rzekł do nich: Czy możecie sprawić, by uczestnicy wesela, dopóki oblubieniec jest z nimi, pościli?

[35] Lecz przyjdą dni, kiedy oblubieniec będzie im zabrany, wówczas pościć będą.

[36] Powiedział im także podobieństwo: Nikt nie odrywa kawałka z nowej szaty, aby połatać szatę starą, bo inaczej rozedrze nowe, a łata z nowego nie będzie się nadawała do starego.

[37] I nikt nie wlewa młodego wina do starych bukłaków, bo inaczej młode wino rozsadzi bukłaki i samo się wyleje, i jeszcze bukłaki zniszczeją.

[38] Lecz młode wino należy lać do nowych bukłaków.

[39] I nikt napiwszy się starego, nie chce od razu młodego; mówi bowiem: Stare jest lepsze.

Łukasza 6

O przestrzeganiu sabatu

[1] I stało się w pewien sabat, że przechodził przez zboża, a uczniowie jego rwali kłosy i wykruszając je rękami, jedli.

[2] Wtedy niektórzy z faryzeuszów rzekli: Czemu czynicie to, czego nie wolno czynić w sabat?

[3] A odpowiadając Jezus rzekł do nich: Czy nie czytaliście o tym, co czynił Dawid, gdy był głodny, on sam i ci, co z nim byli?

4 Como entrou na casa de Deus, tomou, e comeu os pães da proposição, e os deu aos que com ele estavam, pães que não lhes era lícito comer, mas exclusivamente aos sacerdotes?

4 Jak wszedł do domu Bożego i wziął chleby pokładne, których wszak nie wolno jeść nikomu, jak tylko kapłanom, i jadł, dał tym, którzy z nim byli?

5 E acrescentou-lhes: O Filho do Homem é senhor do sábado.

5 I rzekł im: Syn Człowieczy jest Panem sabatu.

O homem da mão ressequida

Mateus 12.9-14; Marcos 3.1-6

6 Sucedeu que, em outro sábado, entrou ele na sinagoga e ensinava. Ora, achava-se ali um homem cuja mão direita estava ressequida.

6 I stało się w inny sabat, że wszedł do synagogi i nauczał. A był tam człowiek z suchą prawą ręką.

7 Os escribas e os fariseus observavam-no, procurando ver se ele faria uma cura no sábado, a fim de acharem de que o acusar.

7 I podpatrywali go uczeni w Piśmie i faryzeusze, czy uzdrawia w sabat, aby znaleźć podstawę do oskarżenia go.

8 Mas ele, conhecendo-lhes os pensamentos, disse ao homem da mão ressequida: Levanta-te e vem para o meio; e ele, levantando-se, permaneceu de pé.

8 On sam jednak znał myśli ich, rzekł więc do człowieka z suchą ręką: Podnieś się i stań pośrodku. A on podniósłszy się, stanął.

9 Então, disse Jesus a eles: Que vos parece? É lícito, no sábado, fazer o bem ou o mal? Salvar a vida ou deixá-la perecer?

9 I rzekł do nich Jezus: Zapytuję was, czy wolno w sabat dobrze czynić, czy źle czynić? Życie ocalić czy zatracić?

10 E, fitando todos ao redor, disse ao homem: Estende a mão. Ele assim o fez, e a mão lhe foi restaurada.

10 I spojrzawszy wokoło po wszystkich, rzekł do niego: Wyciągnij rękę swoją. A ten to zrobił, i ręka jego wróciła do dawnego stanu.

11 Mas eles se encheram de furor e discutiam entre si quanto ao que fariam a Jesus.

11 Lecz oni, pełni szaleństwa, rozmawiali między sobą, co by uczynić z Jezusem.

A escolha dos doze apóstolos. Os seus nomes

Mateus 10.1-4; Marcos 3.13-19

Powołanie dwunastu apostołów

12 Naqueles dias, retirou-se para o monte, a fim de orar, e passou a noite orando a Deus.

12 I stało się w tych dniach, że wyszedł na górę, aby się modlić, i spędził noc na modlitwie do Boga.

[13] E, quando amanheceu, chamou a si os seus discípulos e escolheu doze dentre eles, aos quais deu também o nome de apóstolos:

[14] Simão, a quem acrescentou o nome de Pedro, e André, seu irmão; Tiago e João; Filipe e Bartolomeu;

[15] Mateus e Tomé; Tiago, filho de Alfeu, e Simão, chamado Zelote;

[16] Judas, filho de Tiago, e Judas Iscariotes, que se tornou traidor.

Jesus cura muitos enfermos

Mateus 4.23-25

[17] E, descendo com eles, parou numa planura onde se encontravam muitos discípulos seus e grande multidão do povo, de toda a Judéia, de Jerusalém e do litoral de Tiro e de Sidom,

[18] que vieram para o ouvirem e serem curados de suas enfermidades; também os atormentados por espíritos imundos eram curados.

[19] E todos da multidão procuravam tocá-lo, porque dele saía poder; e curava todos.

As bem-aventuranças

Mateus 5.1-12

[20] Então, olhando ele para os seus discípulos, disse-lhes: Bem-aventurados vós, os pobres, porque vosso é o reino de Deus.

[21] Bem-aventurados vós, os que agora tendes fome, porque sereis fartos. Bem-aventurados vós, os que agora chorais, porque haveis de rir.

[13] A gdy nastał dzień, przywołał uczniów swoich i wybrał z nich dwunastu, których też nazwał apostołami:

[14] Szymona, którego nazwał Piotrem, i Andrzeja, brata jego, i Jakuba, i Jana, i Filipa, i Bartłomieja,

[15] I Mateusza, i Tomasza, i Jakuba Alfeuszowego, i Szymona, zwanego Gorliwcem,

[16] I Judasza Jakubowego, i Judasza Iskariotę, który został zdrajcą.

[17] I zstąpił z nimi w dół, i zatrzymał się na równinie, również liczne rzesze uczniów jego i wielkie mnóstwo ludu z całej Judei i Jerozolimy, i znad morza, z Tyru i Sydonu, którzy przybyli, aby go słuchać i dać się wyleczyć ze swych chorób;

[18] A także dręczeni przez duchy nieczyste byli uzdrawiani.

[19] A cała rzesza pragnęła się go dotknąć, dlatego że moc wychodziła z niego i uzdrawiała wszystkich.

Błogosławieństwa i groźby

[20] A On podniósłszy oczy na uczniów swoich powiedział: Błogosławieni ubodzy, albowiem wasze jest Królestwo Boże.

[21] Błogosławieni, którzy teraz łakniecie, albowiem będziecie nasyceni. Błogosławieni, którzy teraz płaczecie, albowiem śmiać się będziecie.

[22] Bem-aventurados sois quando os homens vos odiarem e quando vos expulsarem da sua companhia, vos injuriarem e rejeitarem o vosso nome como indigno, por causa do Filho do Homem.

[22] Błogosławieni będziecie, gdy ludzie was nienawidzieć będą i gdy was wyłączą, i lżyć was będą, i gdy imieniem waszym pomiatać będą jako bezecnym z powodu Syna Człowieczego.

[23] Regozijai-vos naquele dia e exultai, porque grande é o vosso galardão no céu; pois dessa forma procederam seus pais com os profetas.

[23] Radujcie i weselcie się w tym dniu; oto bowiem zapłata wasza obfita jest w niebie; tak samo bowiem czynili prorokom ojcowie ich.

Os ais

[24] Mas ai de vós, os ricos! Porque tendes a vossa consolação.

[24] Ale biada wam bogaczom, bo już odbieracie pociechę swoją.

[25] Ai de vós, os que estais agora fartos! Porque vireis a ter fome. Ai de vós, os que agora rides! Porque haveis de lamentar e chorar.

[25] Biada wam, którzy teraz nasyceni jesteście, gdyż będziecie cierpieć głód. Biada wam, którzy teraz się śmiejecie, bo smucić się i płakać będziecie.

[26] Ai de vós, quando todos vos louvarem! Porque assim procederam seus pais com os falsos profetas.

[26] Biada wam, gdy wszyscy ludzie dobrze o was mówić będą; tak samo bowiem czynili fałszywym prorokom ojcowie ich.

Da vingança

Mateus 5.38-42

Miłość nieprzyjaciół

[27] Digo-vos, porém, a vós outros que me ouvis: amai os vossos inimigos, fazei o bem aos que vos odeiam;

[27] Ale wam, którzy słuchacie, powiadam: Miłujcie nieprzyjaciół waszych, dobrze czyńcie tym, którzy was nienawidzą,

[28] bendizei aos que vos maldizem, orai pelos que vos caluniam.

[28] Błogosławcie tym, którzy was przeklinają, módlcie się za tych, którzy was krzywdzą.

[29] Ao que te bate numa face, oferece-lhe também a outra; e, ao que tirar a tua capa, deixa-o levar também a túnica;

[29] Temu, kto cię uderzy w policzek, nadstaw i drugi, a temu, kto ci zabiera płaszcz, i sukni nie odmawiaj.

[30] dá a todo o que te pede; e, se alguém levar o que é teu, não entres em demanda.

[30] Każdemu, kto cię prosi, daj, a od tego, kto bierze, co twoje, nie żądaj zwrotu.

[31] Como quereis que os homens vos façam, assim fazei-o vós também a eles.

[31] A jak chcecie, aby ludzie wam czynili, czyńcie im tak samo i wy.

Do amor ao próximo

Mateus 5.43-48

[32] Se amais os que vos amam, qual é a vossa recompensa? Porque até os pecadores amam aos que os amam.

[33] Se fizerdes o bem aos que vos fazem o bem, qual é a vossa recompensa? Até os pecadores fazem isso.

[34] E, se emprestais àqueles de quem esperais receber, qual é a vossa recompensa? Também os pecadores emprestam aos pecadores, para receberem outro tanto.

[35] Amai, porém, os vossos inimigos, fazei o bem e emprestai, sem esperar nenhuma paga; será grande o vosso galardão, e sereis filhos do Altíssimo. Pois ele é benigno até para com os ingratos e maus.

[36] Sede misericordiosos, como também é misericordioso vosso Pai.

O juízo temerário é proibido

Mateus 7.1-5

[37] Não julgueis e não sereis julgados; não condeneis e não sereis condenados; perdoai e sereis perdoados;

[38] dai, e dar-se-vos-á; boa medida, recalcada, sacudida, transbordante, generosamente vos darão; porque com a medida com que tiverdes medido vos medirão também.

A parábola do cego que guia a outro cego

[39] Propôs-lhes também uma parábola: Pode, porventura, um cego guiar a outro cego? Não cairão ambos no barranco?

[32] A jeśli miłujecie tych, którzy was miłują, na jakąż wdzięczność zasługujecie? Wszak i grzesznicy miłują tych, którzy ich miłują.

[33] Jeśli bowiem dobrze czynicie tym, którzy wam dobrze czynią, na jaką wdzięczność zasługujecie? Wszak i grzesznicy to samo czynią.

[34] A jeśli pożyczacie tym, od których spodziewacie się zwrotu, na jaką wdzięczność zasługujecie? I grzesznicy pożyczają grzesznikom, aby to samo odebrać z powrotem.

[35] Ale miłujcie nieprzyjaciół waszych i dobrze czyńcie, i pożyczajcie, nie spodziewając się zwrotu, a będzie obfita nagroda wasza, i synami Najwyższego będziecie, gdyż On dobrotliwy jest i dla niewdzięcznych, i dla złych.

[36] Bądźcie miłosierni, jak miłosierny jest Ojciec wasz.

Nie sądźcie!

[37] I nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni, i nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni, odpuszczajcie, a dostąpicie odpuszczenia.

[38] Dawajcie, a będzie wam dane; miarę dobrą, natłoczoną, potrzęsioną i przepełnioną dadzą w zanadrze wasze; albowiem jakim sądem sądzicie, takim was osądzą, i jaką miarą mierzycie, taką i wam odmierzą.

[39] Opowiedział im też podobieństwo: Czy może ślepy ślepego prowadzić? Czy obaj nie wpadną do dołu?

[40] O discípulo não está acima do seu mestre; todo aquele, porém, que for bem instruído será como o seu mestre.

[41] Por que vês tu o argueiro no olho de teu irmão, porém não reparas na trave que está no teu próprio?

[42] Como poderás dizer a teu irmão: Deixa, irmão, que eu tire o argueiro do teu olho, não vendo tu mesmo a trave que está no teu? Hipócrita, tira primeiro a trave do teu olho e, então, verás claramente para tirar o argueiro que está no olho de teu irmão.

Árvores e seus frutos

Mateus 12.33-35

[43] Não há árvore boa que dê mau fruto; nem tampouco árvore má que dê bom fruto.

[44] Porquanto cada árvore é conhecida pelo seu próprio fruto. Porque não se colhem figos de espinheiros, nem dos abrolhos se vindimam uvas.

[45] O homem bom do bom tesouro do coração tira o bem, e o mau do mau tesouro tira o mal; porque a boca fala do que está cheio o coração.

Os dois fundamentos

Mateus 7.24-27

[46] Por que me chamais SENHOR, SENHOR, e não fazeis o que vos mando?

[47] Todo aquele que vem a mim, e ouve as minhas palavras, e as pratica, eu vos mostrarei a quem é semelhante.

[48] É semelhante a um homem que, edificando uma casa, cavou, abriu profunda vala e lançou o alicerce sobre a rocha; e, vindo a enchente, arrojou-se o rio

[40] Nie masz ucznia nad mistrza, ale należycie będzie przygotowany każdy, gdy będzie jak jego mistrz.

[41] A dlaczego widzisz źdźbło w oku brata swego, a belki w oku własnym nie dostrzegasz?

[42] Albo jak powiesz bratu swemu: Pozwól, że wyjmę źdźbło z oka twego, a oto belka jest w oku twoim? Obłudniku, wyjmij najpierw belkę z oka swego, a wtedy przejrzysz, aby wyjąć źdźbło z oka brata swego.

[43] Nie ma bowiem drzewa dobrego, które by rodziło owoc zły, ani też drzewa złego, które by rodziło owoc dobry.

[44] Każde bowiem drzewo poznaje się po jego owocu, bo nie zbierają z cierni fig ani winogron z głogu.

[45] Człowiek dobry z dobrego skarbca serca wydobywa dobro, a zły ze złego wydobywa zło; albowiem z obfitości serca mówią usta jego.

Dwa fundamenty

[46] Dlaczego mówicie do mnie: Panie, Panie, a nie czynicie tego, co mówię?

[47] Pokażę wam, do kogo jest podobny każdy, kto przychodzi do mnie i słucha słów moich, i czyni je.

[48] Podobny jest do człowieka budującego dom, który kopał i dokopał się głęboko, i założył fundament na skale. A gdy przyszła powódź, uderzyły wody o ów

contra aquela casa e não a pôde abalar, por ter sido bem construída.

[49] Mas o que ouve e não pratica é semelhante a um homem que edificou uma casa sobre a terra sem alicerces, e, arrojando-se o rio contra ela, logo desabou; e aconteceu que foi grande a ruína daquela casa.

Lucas 7

A cura do servo de um centurião

Mateus 8.5-13

[1] Tendo Jesus concluído todas as suas palavras dirigidas ao povo, entrou em Cafarnaum.

[2] E o servo de um centurião, a quem este muito estimava, estava doente, quase à morte.

[3] Tendo ouvido falar a respeito de Jesus, enviou-lhe alguns anciãos dos judeus, pedindo-lhe que viesse curar o seu servo.

[4] Estes, chegando-se a Jesus, com instância lhe suplicaram, dizendo: Ele é digno de que lhe faças isto;

[5] porque é amigo do nosso povo, e ele mesmo nos edificou a sinagoga.

[6] Então, Jesus foi com eles. E, já perto da casa, o centurião enviou-lhe amigos para lhe dizer: SENHOR, não te incomodes, porque não sou digno de que entres em minha casa.

[7] Por isso, eu mesmo não me julguei digno de ir ter contigo; porém manda com uma palavra, e o meu rapaz será curado.

dom, ale nie mogły go poruszyć, bo był dobrze zbudowany.

[49] Kto zaś słucha, a nie czyni, podobny jest do człowieka, który zbudował dom na ziemi bez fundamentu i uderzyły weń wody, i wnet runął, a upadek domu owego był zupełny.

Łukasza 7

Uzdrowienie sługi setnika

[1] A gdy dokończył wszystkich słów swoich do słuchającego go ludu, wszedł do Kafarnaum.

[2] A sługa pewnego setnika, bardzo przez niego ceniony, zachorował i bliski był śmierci.

[3] A usłyszawszy o Jezusie, posłał do niego starszych żydowskich, prosząc go, aby przyszedł i uzdrowił jego sługę.

[4] A oni przyszedłszy do Jezusa, prosili go usilnie, mówiąc: Godzien jest, abyś mu to uczynił.

[5] Miłuje bowiem lud nasz i sam zbudował nam synagogę.

[6] I Jezus poszedł z nimi. A gdy już był niedaleko domu, setnik posłał przyjaciół i kazał mu powiedzieć: Panie, nie trudź się, nie jestem bowiem godzien, abyś wszedł pod dach mój.

[7] Dlatego i samego siebie nie uważałem za godnego, by przyjść do ciebie; lecz powiedz słowo, a będzie uzdrowiony sługa mój.

[8] Porque também eu sou homem sujeito à autoridade, e tenho soldados às minhas ordens, e digo a este: vai, e ele vai; e a outro: vem, e ele vem; e ao meu servo: faze isto, e ele o faz.

[9] Ouvidas estas palavras, admirou-se Jesus dele e, voltando-se para o povo que o acompanhava, disse: Afirmo-vos que nem mesmo em Israel achei fé como esta.

[10] E, voltando para casa os que foram enviados, encontraram curado o servo.

A ressurreição do filho da viúva de Naim

[11] Em dia subseqüente, dirigia-se Jesus a uma cidade chamada Naim, e iam com ele os seus discípulos e numerosa multidão.

[12] Como se aproximasse da porta da cidade, eis que saía o enterro do filho único de uma viúva; e grande multidão da cidade ia com ela.

[13] Vendo-a, o SENHOR se compadeceu dela e lhe disse: Não chores!

[14] Chegando-se, tocou o esquife e, parando os que o conduziam, disse: Jovem, eu te mando: levanta-te!

[15] Sentou-se o que estivera morto e passou a falar; e Jesus o restituiu a sua mãe.

[16] Todos ficaram possuídos de temor e glorificavam a Deus, dizendo: Grande profeta se levantou entre nós; e: Deus visitou o seu povo.

[17] Esta notícia a respeito dele divulgou-se por toda a Judéia e por toda a circunvizinhança.

João envia mensageiros a Jesus

Mateus 11.2-6

[8] Bo i ja jestem człowiekiem podległym władzy, mającym pod sobą żołnierzy; i mówię temu: Idź, a idzie, a innemu: Przyjdź, a przychodzi, a słudze memu: Czyń to, a czyni.

[9] A gdy to Jezus usłyszał, zdziwił się i zwróciwszy się do towarzyszącego mu ludu, rzekł: Powiadam wam, nawet w Izraelu tak wielkiej wiary nie znalazłem.

[10] A ci, którzy byli posłani, po powrocie do domu zastali sługę zdrowym.

Wskrzeszenie młodzieńca z Nain

[11] A zaraz potem udał się do miasta, zwanego Nain, i szli z nim uczniowie jego i mnóstwo ludu.

[12] A gdy się przybliżał do bramy miasta, oto wynoszono zmarłego, jedynego syna matki, która była wdową, a wiele ludzi z tego miasta było z nią.

[13] A gdy ją Pan zobaczył, użalił się nad nią i rzekł do niej: Nie płacz.

[14] I podszedłszy, dotknął się noszy, a ci, którzy je nieśli, stanęli. I rzekł: Młodzieńcze, tobie mówię: Wstań.

[15] I podniósł się zmarły, i zaczął mówić. I oddał go jego matce.

[16] Wtedy lęk ogarnął wszystkich, i wielbili Boga, mówiąc: Prorok wielki powstał wśród nas i Bóg nawiedził lud swój.

[17] I rozeszła się o nim ta wieść po całej Judei i po całej okolicznej krainie.

Misja Jana Chrzciciela

[18] Todas estas coisas foram referidas a João pelos seus discípulos. E João, chamando dois deles,

[18] I donieśli Janowi uczniowie jego o tym wszystkim.

[19] enviou-os ao SENHOR para perguntar: És tu aquele que estava para vir ou havemos de esperar outro?

[19] Wtedy Jan, przywoławszy dwóch spośród uczniów swoich, posłał ich do Pana i kazał go zapytać: Czy Ty jesteś tym, który ma przyjść, czy też innego oczekiwać mamy?

[20] Quando os homens chegaram junto dele, disseram: João Batista enviou-nos para te perguntar: És tu aquele que estava para vir ou esperaremos outro?

[20] A gdy ci mężowie przybyli do niego, rzekli: Jan Chrzciciel posłał nas do ciebie z zapytaniem: Czy Ty jesteś tym, który ma przyjść, czy też innego oczekiwać mamy?

[21] Naquela mesma hora, curou Jesus muitos de moléstias, e de flagelos, e de espíritos malignos; e deu vista a muitos cegos.

[21] W tej godzinie uleczył wielu od chorób i cierpień, i duchów złych, a wielu ślepych obdarzył wzrokiem.

[22] Então, Jesus lhes respondeu: Ide e anunciai a João o que vistes e ouvistes: os cegos vêem, os coxos andam, os leprosos são purificados, os surdos ouvem, os mortos são ressuscitados, e aos pobres, anuncia-se-lhes o evangelho.

[22] I odpowiadając, rzekł im: Idźcie i oznajmijcie Janowi, coście widzieli i słyszeli: Ślepi odzyskują wzrok, chromi chodzą, trędowaci zostają oczyszczeni, a głusi słyszą, umarli są wskrzeszani, ubogim opowiadana jest ewangelia.

[23] E bem-aventurado é aquele que não achar em mim motivo de tropeço.

[23] A błogosławiony jest ten, który się mną nie zgorszy.

Jesus dá testemunho de João

Mateus 11.7-19

[24] Tendo-se retirado os mensageiros, passou Jesus a dizer ao povo a respeito de João: Que saístes a ver no deserto? Um caniço agitado pelo vento?

[24] A gdy odeszli posłańcy Jana, zaczął Jezus mówić do tłumów o Janie: Coście wyszli oglądać na pustynię? Czy trzcinę chwiejącą się od wiatru?

[25] Que saístes a ver? Um homem vestido de roupas finas? Os que se vestem bem e vivem no luxo assistem nos palácios dos reis.

[25] Ale coście wyszli widzieć? Czy człowieka w miękkie szaty odzianego? Oto ci, którzy w szatach wspaniałych chodzą i w przepychu żyją, są w pałacach królewskich.

[26] Sim, que saístes a ver? Um profeta? Sim, eu vos digo, e muito mais que profeta.

[27] Este é aquele de quem está escrito: Eis aí envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho diante de ti.

[28] E eu vos digo: entre os nascidos de mulher, ninguém é maior do que João; mas o menor no reino de Deus é maior do que ele.

[29] Todo o povo que o ouviu e até os publicanos reconheceram a justiça de Deus, tendo sido batizados com o batismo de João;

[30] mas os fariseus e os intérpretes da Lei rejeitaram, quanto a si mesmos, o desígnio de Deus, não tendo sido batizados por ele.

[31] A que, pois, compararei os homens da presente geração, e a que são eles semelhantes?

[32] São semelhantes a meninos que, sentados na praça, gritam uns para os outros: Nós vos tocamos flauta, e não dançastes; entoamos lamentações, e não chorastes.

[33] Pois veio João Batista, não comendo pão, nem bebendo vinho, e dizeis: Tem demônio!

[34] Veio o Filho do Homem, comendo e bebendo, e dizeis: Eis aí um glutão e bebedor de vinho, amigo de publicanos e pecadores!

[26] Ale coście wyszli widzieć? Proroka? Owszem, powiadam wam, i więcej niż proroka.

[27] To jest ten, o którym napisano: Oto posyłam posłańca mego przed tobą, który przygotuje drogę twoją przed tobą.

[28] Powiadam wam: Nikt z tych, którzy się z niewiast narodzili, nie jest większy od Jana, lecz najmniejszy w Królestwie Bożym jest większy od niego.

[29] A cały lud, który to usłyszał, i celnicy wielbili sprawiedliwego Boga za to, że byli ochrzczeni chrztem Jana;

[30] Natomiast faryzeusze i uczeni w zakonie wzgardzili postanowieniem Bożym o nich samych, bo nie dali się przez niego ochrzcić.

[31] I rzekł Pan: Z kim więc porównam ludzi tego pokolenia i do kogo są podobni?

[32] Podobni są do dzieci, które siedząc na rynku wołają jedne na drugie tymi słowy: Graliśmy wam na piszczałce, a nie tańczyliście, nuciliśmy pieśń żałobną, a nie płakaliście.

[33] Przyszedł bowiem Jan Chrzciciel, który nie jada chleba i nie pija wina, a mówicie: Ma demona.

[34] Przyszedł Syn Człowieczy, je i pije, a mówicie: Oto żarłok i pijak, przyjaciel celników i grzeszników,

35 Mas a sabedoria é justificada por todos os seus filhos.

A pecadora que ungiu os pés de Jesus

36 Convidou-o um dos fariseus para que fosse jantar com ele. Jesus, entrando na casa do fariseu, tomou lugar à mesa.

37 E eis que uma mulher da cidade, pecadora, sabendo que ele estava à mesa na casa do fariseu, levou um vaso de alabastro com ungüento;

38 e, estando por detrás, aos seus pés, chorando, regava-os com suas lágrimas e os enxugava com os próprios cabelos; e beijava-lhe os pés e os ungia com o ungüento.

39 Ao ver isto, o fariseu que o convidara disse consigo mesmo: Se este fora profeta, bem saberia quem e qual é a mulher que lhe tocou, porque é pecadora.

40 Dirigiu-se Jesus ao fariseu e lhe disse: Simão, uma coisa tenho a dizer-te. Ele respondeu: Dize-a, Mestre.

41 Certo credor tinha dois devedores: um lhe devia quinhentos denários, e o outro, cinqüenta.

42 Não tendo nenhum dos dois com que pagar, perdoou-lhes a ambos. Qual deles, portanto, o amará mais?

43 Respondeu-lhe Simão: Suponho que aquele a quem mais perdoou. Replicou-lhe: Julgaste bem.

44 E, voltando-se para a mulher, disse a Simão: Vês esta mulher? Entrei em tua casa, e não me deste água para os pés;

35 A usprawiedliwiona została mądrość przez wszystkie dzieci swoje.

Namaszczenie Jezusa przez grzesznicę w domu faryzeusza i przypowieść o dwóch dłużnikach

36 I zaprosił go pewien faryzeusz, aby z nim jadł. Wszedłszy tedy do domu tego faryzeusza, zasiadł do stołu.

37 A oto pewna kobieta z tego miasta, grzesznica, dowiedziawszy się, iż zasiada przy stole w domu faryzeusza, przyniosła alabastrowy słoik olejku.

38 I stanąwszy z tyłu u jego nóg, zapłakała, i zaczęła łzami zlewać nogi jego i włosami swojej głowy wycierać, a całując jego stopy, namaszczała je olejkiem.

39 Ujrzawszy to faryzeusz, który go zaprosił, mówił sam w sobie: Gdyby ten był prorokiem, wiedziałby, kim i jaka jest ta kobieta, która go dotyka, bo to grzesznica.

40 Na to Jezus rzekł do niego: Szymonie, mam ci coś do powiedzenia. A ten mówi: Powiedz, Nauczycielu!

41 Pewien wierzyciel miał dwóch dłużników. Jeden był dłużny pięćset denarów, a drugi pięćdziesiąt.

42 A gdy oni nie mieli z czego oddać, obydwom darował. Który więc z nich będzie go bardziej miłował?

43 A Szymon odpowiadając, rzekł: Sądzę, że ten, któremu więcej darował. A On mu rzekł: Słusznie osądziłeś.

44 I zwróciwszy się do kobiety, powiedział Szymonowi: Widzisz tę kobietę? Wszedłem do twojego domu, a nie dałeś

esta, porém, regou os meus pés com lágrimas e os enxugou com os seus cabelos.

[45] Não me deste ósculo; ela, entretanto, desde que entrei não cessa de me beijar os pés.

[46] Não me ungiste a cabeça com óleo, mas esta, com bálsamo, ungiu os meus pés.

[47] Por isso, te digo: perdoados lhe são os seus muitos pecados, porque ela muito amou; mas aquele a quem pouco se perdoa, pouco ama.

[48] Então, disse à mulher: Perdoados são os teus pecados.

[49] Os que estavam com ele à mesa começaram a dizer entre si: Quem é este que até perdoa pecados?

[50] Mas Jesus disse à mulher: A tua fé te salvou; vai-te em paz.

Lucas 8

As mulheres que assistiam Jesus

[1] Aconteceu, depois disto, que andava Jesus de cidade em cidade e de aldeia em aldeia, pregando e anunciando o evangelho do reino de Deus, e os doze iam com ele,

[2] e também algumas mulheres que haviam sido curadas de espíritos malignos e de enfermidades: Maria, chamada Madalena, da qual saíram sete demônios;

[3] e Joana, mulher de Cuza, procurador de Herodes, Suzana e muitas outras, as quais lhe prestavam assistência com os seus bens.

A parábola do semeador

Mateus 13.1-9; Marcos 4.1-9

wody dla nóg moich; ona zaś łzami skropiła nogi moje i włosami swoimi wytarła.

[45] Nie pocałowałeś mnie; a ona, odkąd wszedłem, nie przestała całować nóg moich.

[46] Głowy mojej oliwą nie namaściłeś; ona zaś olejkiem namaściła nogi moje.

[47] Dlatego powiadam ci: Odpuszczono jej liczne grzechy, bo bardzo miłowała. Komu zaś mało się odpuszcza, mało miłuje.

[48] I rzekł do niej: Odpuszczone są grzechy twoje.

[49] I zaczęli współbiesiadnicy rozważać w sobie: Któż to jest ten, który nawet grzechy odpuszcza?

[50] I powiedział do kobiety: Wiara twoja zbawiła cię, idź w pokoju.

Łukasza 8

O kobietach, które usługiwały Jezusowi

[1] I stało się potem, że chodził po miastach i wioskach, zwiastując dobrą nowinę o Królestwie Bożym, a dwunastu z nim

[2] I kilka kobiet, które On uleczył od złych duchów i od chorób, Maria zwana Magdaleną, z której wyszło siedem demonów,

[3] I Joanna, żona Chuzy, zarządcy dóbr Heroda, i Zuzanna, i wiele innych, które służyły im majętnościami swymi.

Podobieństwo o siewcy

[4] Afluindo uma grande multidão e vindo ter com ele gente de todas as cidades, disse Jesus por parábola:

[5] Eis que o semeador saiu a semear. E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho; foi pisada, e as aves do céu a comeram.

[6] Outra caiu sobre a pedra; e, tendo crescido, secou por falta de umidade.

[7] Outra caiu no meio dos espinhos; e estes, ao crescerem com ela, a sufocaram.

[8] Outra, afinal, caiu em boa terra; cresceu e produziu a cento por um. Dizendo isto, clamou: Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

A explicação da parábola

Mateus 13.10-23; Marcos 4.10-20

[9] E os seus discípulos o interrogaram, dizendo: Que parábola é esta?

[10] Respondeu-lhes Jesus: A vós outros é dado conhecer os mistérios do reino de Deus; aos demais, fala-se por parábolas, para que, vendo, não vejam; e, ouvindo, não entendam.

[11] Este é o sentido da parábola: a semente é a palavra de Deus.

[12] A que caiu à beira do caminho são os que a ouviram; vem, a seguir, o diabo e arrebata-lhes do coração a palavra, para não suceder que, crendo, sejam salvos.

[13] A que caiu sobre a pedra são os que, ouvindo a palavra, a recebem com alegria; estes não têm raiz, crêem apenas por algum tempo e, na hora da provação, se desviam.

[4] A gdy się zeszło wiele ludu i z miast przybywali do niego, rzekł w podobieństwie:

[5] Wyszedł siewca rozsiewać ziarno swoje. A gdy siał, jedno padło na drogę i zostało zdeptane, a ptaki niebieskie zjadły je.

[6] A drugie padło na opokę, a gdy wzeszło, uschło, bo nie miało wilgoci.

[7] A inne padło między ciernie, a ciernie razem z nim wzrosły i zadusiły je.

[8] A jeszcze inne padło na ziemię dobrą i, gdy wzrosło, wydało plon stokrotny. To mówiąc, wołał: Kto ma uszy do słuchania, niechaj słucha.

Znaczenie podobieństw

[9] I pytali go jego uczniowie, co znaczy to podobieństwo.

[10] A On im rzekł: Wam dane jest poznać tajemnice Królestwa Bożego, ale innym podaje się je w podobieństwach, aby patrząc nie widzieli, a słuchając nie rozumieli.

[11] A podobieństwo to znaczy: Ziarnem jest Słowo Boże.

[12] A tymi na drodze są ci, którzy wysłuchali; potem przychodzi diabeł i wybiera słowo z serca ich, aby nie uwierzyli i nie byli zbawieni.

[13] A tymi na opoce są ci, którzy, gdy usłyszą, z radością przyjmują słowo, ale korzenia nie mają, do czasu wierzą, a w chwili pokusy odstępują.

[14] A que caiu entre espinhos são os que ouviram e, no decorrer dos dias, foram sufocados com os cuidados, riquezas e deleites da vida; os seus frutos não chegam a amadurecer.

[15] A que caiu na boa terra são os que, tendo ouvido de bom e reto coração, retêm a palavra; estes frutificam com perseverança.

A parábola da candeia
Marcos 4.21-25

[16] Ninguém, depois de acender uma candeia, a cobre com um vaso ou a põe debaixo de uma cama; pelo contrário, coloca-a sobre um velador, a fim de que os que entram vejam a luz.

[17] Nada há oculto, que não haja de manifestar-se, nem escondido, que não venha a ser conhecido e revelado.

[18] Vede, pois, como ouvis; porque ao que tiver, se lhe dará; e ao que não tiver, até aquilo que julga ter lhe será tirado.

A família de Jesus
Mateus 12.46-50; Marcos 3.31-35

[19] Vieram ter com ele sua mãe e seus irmãos e não podiam aproximar-se por causa da concorrência de povo.

[20] E lhe comunicaram: Tua mãe e teus irmãos estão lá fora e querem ver-te.

[21] Ele, porém, lhes respondeu: Minha mãe e meus irmãos são aqueles que ouvem a palavra de Deus e a praticam.

Jesus acalma uma tempestade
Mateus 8.23-27; Marcos 4.35-41

[14] A to, które padło między ciernie, oznacza tych, którzy usłyszeli, ale idąc drogą wśród trosk, bogactw i rozkoszy życia, ulegają przyduszeniu i nie dochodzą do dojrzałości.

[15] A to, które padło na dobrą ziemię, oznacza tych, którzy szczerym i dobrym sercem usłyszawszy słowo, zachowują je i w wytrwałości wydają owoc.

Królestwo Boże przyrównane do świecy

[16] Nikt też nie zapala świecy i nie nakrywa jej naczyniem ani nie stawia pod łóżkiem, ale stawia ją na świeczniku, ażeby widzieli światło ci, którzy wchodzą.

[17] Nie ma bowiem nic ukrytego, co by nie miało być ujawnione, ani nic tajemnego, co by nie miało być poznane i nie miało wyjść na jaw.

[18] Baczcie więc, jak słuchacie; albowiem temu, który ma, będzie dodane, a temu, który nie ma, i to, co sądzi, że ma, zostanie odebrane.

Prawdziwa rodzina

[19] I przyszła do niego matka z braćmi jego, ale nie mogli dotrzeć do niego z powodu tłumu.

[20] I doniesiono mu: Matka twoja i bracia twoi stoją na dworze i chcą widzieć się z tobą.

[21] On zaś odpowiedział im: Matką moją i braćmi moimi są ci, którzy słuchają Słowa Bożego i wypełniają je.

Uciszenie burzy

[22] Aconteceu que, num daqueles dias, entrou ele num barco em companhia dos seus discípulos e disse-lhes: Passemos para a outra margem do lago; e partiram.
[23] Enquanto navegavam, ele adormeceu. E sobreveio uma tempestade de vento no lago, correndo eles o perigo de soçobrar.
[24] Chegando-se a ele, despertaram-no dizendo: Mestre, Mestre, estamos perecendo! Despertando-se Jesus, repreendeu o vento e a fúria da água. Tudo cessou, e veio a bonança.
[25] Então, lhes disse: Onde está a vossa fé? Eles, possuídos de temor e admiração, diziam uns aos outros: Quem é este que até aos ventos e às ondas repreende, e lhe obedecem?

A cura do endemoninhado geraseno
Mateus 8.28-33; Marcos 5.1-14

[26] Então, rumaram para a terra dos gerasenos, fronteira da Galiléia.
[27] Logo ao desembarcar, veio da cidade ao seu encontro um homem possesso de demônios que, havia muito, não se vestia, nem habitava em casa alguma, porém vivia nos sepulcros.
[28] E, quando viu a Jesus, prostrou-se diante dele, exclamando e dizendo em alta voz: Que tenho eu contigo, Jesus, Filho do Deus Altíssimo? Rogo-te que não me atormentes.
[29] Porque Jesus ordenara ao espírito imundo que saísse do homem, pois muitas vezes se apoderara dele. E, embora procurassem conservá-lo preso com

[22] I stało się pewnego dnia, że wstąpił do łodzi On i uczniowie jego i rzekł do nich: Przeprawmy się na drugi brzeg jeziora. I odbili od brzegu.
[23] A gdy płynęli, On zasnął. I zerwał się gwałtowny wicher na jeziorze i fale ich zalewały, i byli w niebezpieczeństwie.
[24] Tedy przystąpili do niego i zbudzili go, mówiąc: Mistrzu, Mistrzu, giniemy. A On obudziwszy się, zgromił wiatr i wzburzone fale, a one uspokoiły się i nastała cisza.
[25] I rzekł do nich: Gdzież jest wiara wasza? Oni zaś, przestraszywszy się, zdumiewali się i mówili jedni do drugich: Któż to jest ten, że nawet wiatrom i wodzie rozkazuje i słuchają go?

Uzdrowienie opętanego

[26] I dopłynęli do krainy Gerazeńczyków, która leży naprzeciw Galilei.
[27] A gdy wyszedł na ląd, zabiegł mu drogę pewien mąż z miasta, który był opętany przez demony i od dłuższego czasu nie nosił odzienia i nie mieszkał w domu, lecz w grobowcach.
[28] A gdy ujrzał Jezusa, z krzykiem padł przed nim i donośnym głosem zawołał: Cóż ja mam z tobą, Jezusie, Synu Boga Najwyższego? Proszę cię, nie dręcz mnie,
[29] Gdyż nakazywał duchowi nieczystemu, by wyszedł z tego człowieka. Od dłuższego bowiem czasu szarpał nim, a choć go wiązano łańcuchami i trzymano w pętach,

cadeias e grilhões, tudo despedaçava e era impelido pelo demônio para o deserto.

[30] Perguntou-lhe Jesus: Qual é o teu nome? Respondeu ele: Legião, porque tinham entrado nele muitos demônios.

[31] Rogavam-lhe que não os mandasse sair para o abismo.

[32] Ora, andava ali, pastando no monte, uma grande manada de porcos; rogaram-lhe que lhes permitisse entrar naqueles porcos. E Jesus o permitiu.

[33] Tendo os demônios saído do homem, entraram nos porcos, e a manada precipitou-se despenhadeiro abaixo, para dentro do lago, e se afogou.

[34] Os porqueiros, vendo o que acontecera, fugiram e foram anunciá-lo na cidade e pelos campos.

Os gerasenos rejeitam Jesus

Mateus 8.34; Marcos 5.14b-20

[35] Então, saiu o povo para ver o que se passara, e foram ter com Jesus. De fato, acharam o homem de quem saíram os demônios, vestido, em perfeito juízo, assentado aos pés de Jesus; e ficaram dominados de terror.

[36] E algumas pessoas que tinham presenciado os fatos contaram-lhes também como fora salvo o endemoninhado.

[37] Todo o povo da circunvizinhança dos gerasenos rogou-lhe que se retirasse deles, pois estavam possuídos de grande medo. E Jesus, tomando de novo o barco, voltou.

on rwał te więzy, a demon pędził go na pustynię.

[30] Zapytał go więc Jezus: Jak ci na imię? A ten rzekł: Legion, gdyż wiele demonów weszło w niego.

[31] I prosiły go, aby im nie nakazywał odejść w otchłań.

[32] A było tam duże stado świń, pasące się na górze. I prosiły go, aby im pozwolił w nie wejść. I pozwolił im.

[33] Gdy demony wyszły z tego człowieka i weszły w świnie, rzuciło się całe stado z urwiska do jeziora i utonęło.

[34] Pasterze zaś, zobaczywszy, co się stało, uciekli i donieśli o tym w mieście i po wioskach.

[35] Ludzie wyszli zobaczyć, co się stało, i przyszli do Jezusa, i zastali tego człowieka, z którego demony wyszły, przyodzianego i przy zdrowych zmysłach, siedzącego u stóp Jezusa, i zlękli się.

[36] A ci, którzy to widzieli, opowiedzieli im, jak został uzdrowiony ten opętany.

[37] I prosiła go cała ludność okolic gerazeńskich, by odszedł od nich, gdyż ogarnął ich wielki strach. Wtedy On wsiadł do łodzi i zawrócił.

38 O homem de quem tinham saído os demônios rogou-lhe que o deixasse estar com ele; Jesus, porém, o despediu, dizendo:

38 A mąż ten, z którego wyszły demony, prosił go, by mógł być z nim. Lecz On odprawił go, mówiąc:

39 Volta para casa e conta aos teus tudo o que Deus fez por ti. Então, foi ele anunciando por toda a cidade todas as coisas que Jesus lhe tinha feito.

39 Wróć do domu swojego i rozpowiadaj, jak wielkie rzeczy uczynił ci Bóg. I odszedł, rozpowiadając po całym mieście, jak wielkie rzeczy uczynił mu Jezus.

O pedido de Jairo

Mateus 9.18-19; Marcos 5.21-24

Wskrzeszenie córki Jaira i uzdrowienie niewiasty

40 Ao regressar Jesus, a multidão o recebeu com alegria, porque todos o estavam esperando.

40 A gdy Jezus powrócił, przyjął go lud; wszyscy go bowiem oczekiwali.

41 Eis que veio um homem chamado Jairo, que era chefe da sinagoga, e, prostrando-se aos pés de Jesus, lhe suplicou que chegasse até a sua casa.

41 A oto przyszedł mąż, imieniem Jair, który był przełożonym synagogi, i padł do nóg Jezusa, i prosił go, aby wstąpił do jego domu,

42 Pois tinha uma filha única de uns doze anos, que estava à morte.

A cura de uma mulher enferma

Mateus 9.20-22; Marcos 5.24b-34

Enquanto ele ia, as multidões o apertavam.

42 Gdyż miał córkę, jedynaczkę, w wieku około dwunastu lat, a ta umierała. A gdy On szedł, tłumy cisnęły się do niego.

43 Certa mulher que, havia doze anos, vinha sofrendo de uma hemorragia, e a quem ninguém tinha podido curar [e que gastara com os médicos todos os seus haveres],

43 A niewiasta, która miała krwotok od dwunastu lat i na lekarzy wydała całe swoje mienie, a nikt nie mógł jej uleczyć,

44 veio por trás dele e lhe tocou na orla da veste, e logo se lhe estancou a hemorragia.

44 Podszedłszy z tyłu, dotknęła się kraju szaty jego, i natychmiast ustał jej krwotok.

45 Mas Jesus disse: Quem me tocou? Como todos negassem, Pedro [com seus companheiros] disse: Mestre, as multidões te apertam e te oprimem [e dizes: Quem me tocou?].

45 I rzekł Jezus: Kto się mnie dotknął? A gdy wszyscy się zapierali, rzekł Piotr: Mistrzu, tłumy cisną się do ciebie i tłoczą.

[46] Contudo, Jesus insistiu: Alguém me tocou, porque senti que de mim saiu poder.

[47] Vendo a mulher que não podia ocultar-se, aproximou-se trêmula e, prostrando-se diante dele, declarou, à vista de todo o povo, a causa por que lhe havia tocado e como imediatamente fora curada.

[48] Então, lhe disse: Filha, a tua fé te salvou; vai-te em paz.

A ressurreição da filha de Jairo

Mateus 9.23-25; Marcos 5.35-43

[49] Falava ele ainda, quando veio uma pessoa da casa do chefe da sinagoga, dizendo: Tua filha já está morta, não incomodes mais o Mestre.

[50] Mas Jesus, ouvindo isto, lhe disse: Não temas, crê somente, e ela será salva.

[51] Tendo chegado à casa, a ninguém permitiu que entrasse com ele, senão Pedro, João, Tiago e bem assim o pai e a mãe da menina.

[52] E todos choravam e a pranteavam. Mas ele disse: Não choreis; ela não está morta, mas dorme.

[53] E riam-se dele, porque sabiam que ela estava morta.

[54] Entretanto, ele, tomando-a pela mão, disse-lhe, em voz alta: Menina, levanta-te!

[55] Voltou-lhe o espírito, ela imediatamente se levantou, e ele mandou que lhe dessem de comer.

[56] Seus pais ficaram maravilhados, mas ele lhes advertiu que a ninguém contassem o que havia acontecido.

[46] Jezus zaś rzekł: Dotknął się mnie ktoś; poczułem bowiem, że moc wyszła ze mnie.

[47] A niewiasta, spostrzegłszy, że się nie może ukryć, podeszła z drżeniem i padłszy przed nim, oznajmiła przed całym ludem, z jakiego powodu się go dotknęła i jak natychmiast została uleczona.

[48] On zaś rzekł do niej: Córko, wiara twoja uzdrowiła cię, idź w pokoju.

[49] Gdy On jeszcze mówił, nadszedł ktoś od przełożonego synagogi, mówiąc: Umarła córka twoja, nie trudź już Nauczyciela.

[50] Jezus zaś, usłyszawszy to, odpowiedział mu: Nie bój się, tylko wierz, a będzie uzdrowiona.

[51] A przyszedłszy przed dom, nie pozwolił nikomu wejść z sobą, tylko Piotrowi, Janowi i Jakubowi, i ojcu, i matce dziecka.

[52] A wszyscy płakali i żałowali jej. On zaś rzekł: Nie płaczcie, nie umarła, lecz śpi.

[53] I wyśmiewali go, bo wiedzieli, że umarła.

[54] On zaś, ująwszy ją za rękę, zawołał głośno: Dziewczynko, wstań.

[55] I powrócił duch jej, i zaraz wstała, a On polecił, aby jej dano jeść.

[56] I wpadli w osłupienie jej rodzice; On zaś przykazał im, by nikomu nie mówili o tym, co się stało.

Lucas 9

As instruções para os doze
Mateus 10.1,5-15; Marcos 6.7-13

[1] Tendo Jesus convocado os doze, deu-lhes poder e autoridade sobre todos os demônios, e para efetuarem curas.

[2] Também os enviou a pregar o reino de Deus e a curar os enfermos.

[3] E disse-lhes: Nada leveis para o caminho: nem bordão, nem alforje, nem pão, nem dinheiro; nem deveis ter duas túnicas.

[4] Na casa em que entrardes, ali permanecei e dali saireis.

[5] E onde quer que não vos receberem, ao sairdes daquela cidade, sacudi o pó dos vossos pés em testemunho contra eles.

[6] Então, saindo, percorriam todas as aldeias, anunciando o evangelho e efetuando curas por toda parte.

Herodes e João Batista
Mateus 14.1-12; Marcos 6.14-29

[7] Ora, o tetrarca Herodes soube de tudo o que se passava e ficou perplexo, porque alguns diziam: João ressuscitou dentre os mortos;

[8] outros: Elias apareceu; e outros: Ressurgiu um dos antigos profetas.

[9] Herodes, porém, disse: Eu mandei decapitar a João; quem é, pois, este a respeito do qual tenho ouvido tais coisas? E se esforçava por vê-lo.

A primeira multiplicação de pães e peixes
Mateus 14.13-21; Marcos 6.30-44; João 6.1-13

[10] Ao regressarem, os apóstolos relataram a Jesus tudo o que tinham feito. E,

Łukasza 9

Misja dwunastu apostołów

[1] I zwoławszy dwunastu, dał im moc i władzę nad wszystkimi demonami i moc uzdrawiania chorób.

[2] I posłał ich, aby głosili Królestwo Boże i uzdrawiali.

[3] I rzekł do nich: Niczego nie zabierajcie na drogę, ani kija, ani torby, ani chleba, ani pieniędzy, ani dwóch szat.

[4] A gdy do którego domu wejdziecie, tam pozostańcie i stamtąd wychodźcie.

[5] A na tych, którzy was nie przyjmą, wychodząc z tego miasta, strząśnijcie proch z nóg waszych na świadectwo przeciwko nim.

[6] Wyszedłszy więc, obchodzili wioski, zwiastując dobrą nowinę i wszędzie uzdrawiając.

Zaniepokojenie Heroda

[7] I usłyszał tetrarcha Herod o wszystkim, co się działo, i był zaniepokojony, dlatego że niektórzy mówili, iż Jan został zmartwychwzbudzony,

[8] A niektórzy, że Eliasz się pojawił, a inni, że powstał któryś z dawnych proroków.

[9] Herod zaś rzekł: Jana ja kazałem ściąć, któż zaś jest Ten, o którym słyszę te rzeczy? I pragnął go widzieć.

Nakarmienie pięciu tysięcy

[10] A apostołowie, powróciwszy, opowiedzieli mu o wszystkim, czego dokonali. I wziąwszy ich z sobą, wycofał

levando-os consigo, retirou-se à parte para uma cidade chamada Betsaida.

11 Mas as multidões, ao saberem, seguiram-no. Acolhendo-as, falava-lhes a respeito do reino de Deus e socorria os que tinham necessidade de cura.

12 Mas o dia começava a declinar. Então, se aproximaram os doze e lhe disseram: Despede a multidão, para que, indo às aldeias e campos circunvizinhos, se hospedem e achem alimento; pois estamos aqui em lugar deserto.

13 Ele, porém, lhes disse: Dai-lhes vós mesmos de comer. Responderam eles: Não temos mais que cinco pães e dois peixes, salvo se nós mesmos formos comprar comida para todo este povo.

14 Porque estavam ali cerca de cinco mil homens. Então, disse aos seus discípulos: Fazei-os sentar-se em grupos de cinqüenta.

15 Eles atenderam, acomodando a todos.

16 E, tomando os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos para o céu, os abençoou, partiu e deu aos discípulos para que os distribuíssem entre o povo.

17 Todos comeram e se fartaram; e dos pedaços que ainda sobejaram foram recolhidos doze cestos.

A confissão de Pedro. Jesus prediz a própria morte

Mateus 16.13-21; Marcos 8.27-31

18 Estando ele orando à parte, achavam-se presentes os discípulos, a quem perguntou: Quem dizem as multidões que sou eu?

się na pustkowie koło miasta, zwanego Betsaidą.

11 A tłumy, dowiedziawszy się o tym, poszły za nim. Przyjąwszy je, mówił do nich o Królestwie Bożym i leczył tych, którzy potrzebowali uzdrowienia.

12 A dzień chylił się ku wieczorowi. Wtedy przystąpiło do niego dwunastu i rzekli: Rozpuść tłum, aby poszli do okolicznych wiosek i osad i tam postarali się o pomieszczenie i wyżywienie, gdyż tutaj jesteśmy na miejscu pustynnym.

13 A On rzekł do nich: Wy im dajcie jeść. Oni zaś odrzekli: Nie mamy więcej aniżeli pięć chlebów i dwie ryby, chyba żebyśmy poszli i kupili żywności dla wszystkiego ludu.

14 Albowiem mężów było około pięciu tysięcy. Rzekł więc do uczniów swoich: Każcie im usiąść w grupach mniej więcej po pięćdziesięciu.

15 I uczynili tak, i posadzili wszystkich.

16 Wziąwszy zaś te pięć chlebów i dwie ryby, spojrzał w niebo, pobłogosławił je, rozłamał i dawał uczniom, by kładli przed ludem.

17 I jedli, i nasycili się wszyscy; i zebrano pozostałych okruszyn dwanaście koszów.

Wyznanie Piotra o Jezusie

18 I stało się, gdy modlił się na osobności, że byli razem z nim uczniowie, i zapytał ich tymi słowy: Za kogo mają mnie ludzie?

[19] Responderam eles: João Batista, mas outros, Elias; e ainda outros dizem que ressurgiu um dos antigos profetas.

[20] Mas vós, perguntou ele, quem dizeis que eu sou? Então, falou Pedro e disse: És o Cristo de Deus.

[21] Ele, porém, advertindo-os, mandou que a ninguém declarassem tal coisa,

[22] dizendo: É necessário que o Filho do Homem sofra muitas coisas, seja rejeitado pelos anciãos, pelos principais sacerdotes e pelos escribas; seja morto e, no terceiro dia, ressuscite.

O discípulo de Jesus deve levar a sua cruz

Mateus 16.24-28; Marcos 8.34—9.1

[23] Dizia a todos: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, dia a dia tome a sua cruz e siga-me.

[24] Pois quem quiser salvar a sua vida perdê-la-á; quem perder a vida por minha causa, esse a salvará.

[25] Que aproveita ao homem ganhar o mundo inteiro, se vier a perder-se ou a causar dano a si mesmo?

[26] Porque qualquer que de mim e das minhas palavras se envergonhar, dele se envergonhará o Filho do Homem, quando vier na sua glória e na do Pai e dos santos anjos.

[27] Verdadeiramente, vos digo: alguns há dos que aqui se encontram que, de maneira nenhuma, passarão pela morte até que vejam o reino de Deus.

[19] A oni odpowiadając, rzekli: Za Jana Chrzciciela, a inni za Eliasza, inni jeszcze za jednego z dawnych proroków, który zmartwychwstał.

[20] I rzekł do nich: A wy za kogo mnie macie? A Piotr odpowiedział, mówiąc: Za Chrystusa, Syna Bożego.

Jezus zapowiada swoją śmierć i zmartwychwstanie

[21] A On zgromił ich i zakazał im mówić o tym komukolwiek,

[22] Powiadając: Syn Człowieczy musi wiele cierpieć i musi być odrzucony przez starszych i arcykapłanów, i uczonych w Piśmie, i musi być zabity, a dnia trzeciego wskrzeszony.

Jezus wzywa do naśladowania go

[23] I powiedział do wszystkich: Jeśli kto chce pójść za mną, niechaj się zaprze samego siebie i bierze krzyż swój na siebie codziennie, i naśladuje mnie.

[24] Kto bowiem chce zachować duszę swoją, straci ją, kto zaś straci duszę swoją dla mnie, ten ją zachowa.

[25] Bo cóż pomoże człowiekowi, choćby cały świat pozyskał, jeśli siebie samego zatraci lub szkodę poniesie?

[26] Kto bowiem wstydzi się mnie i moich słów, tego i Syn Człowieczy wstydzić się będzie, gdy przyjdzie w chwale swojej i Ojca, i aniołów świętych.

[27] Powiadam zaś wam prawdziwie: Niektórzy z obecnych tutaj nie zaznają śmierci, aż ujrzą Królestwo Boże.

A transfiguração
Mateus 17.1-8; Marcos 9.2-8

28 Cerca de oito dias depois de proferidas estas palavras, tomando consigo a Pedro, João e Tiago, subiu ao monte com o propósito de orar.

29 E aconteceu que, enquanto ele orava, a aparência do seu rosto se transfigurou e suas vestes resplandeceram de brancura.

30 Eis que dois varões falavam com ele: Moisés e Elias,

31 os quais apareceram em glória e falavam da sua partida, que ele estava para cumprir em Jerusalém.

32 Pedro e seus companheiros achavam-se premidos de sono; mas, conservando-se acordados, viram a sua glória e os dois varões que com ele estavam.

33 Ao se retirarem estes de Jesus, disse-lhe Pedro: Mestre, bom é estarmos aqui; então, façamos três tendas: uma será tua, outra, de Moisés, e outra, de Elias, não sabendo, porém, o que dizia.

34 Enquanto assim falava, veio uma nuvem e os envolveu; e encheram-se de medo ao entrarem na nuvem.

35 E dela veio uma voz, dizendo: Este é o meu Filho, o meu eleito; a ele ouvi.

36 Depois daquela voz, achou-se Jesus sozinho. Eles calaram-se e, naqueles dias, a ninguém contaram coisa alguma do que tinham visto.

A cura de um jovem possesso
Mateus 17.14-20; Marcos 9.14-29

37 No dia seguinte, ao descerem eles do monte, veio ao encontro de Jesus grande multidão.

Przemienienie Jezusa

28 A mniej więcej w osiem dni po tych mowach zabrał z sobą Piotra i Jana, i Jakuba i wszedł na górę, aby się modlić.

29 A gdy się modlił, wygląd oblicza jego odmienił się, a szata jego stała się biała i lśniąca.

30 I oto dwaj mężowie rozmawiali z nim, a byli to Mojżesz i Eliasz,

31 Którzy ukazali się w chwale i mówili o jego zgonie, który miał nastąpić w Jerozolimie.

32 A Piotra i jego towarzyszy zmógł sen. A gdy się obudzili, ujrzeli chwałę jego i tych dwóch mężów, którzy przy nim stali.

33 A gdy oni rozstawali się z nim, Piotr, nie wiedząc, co mówi, rzekł do Jezusa: Mistrzu, dobrze nam tu być, uczyńmy więc trzy namioty, jeden tobie, jeden Mojżeszowi, jeden Eliaszowi.

34 A gdy on to mówił, powstał obłok i zacienił ich. I zlękli się, gdy wchodzili w obłok.

35 A z obłoku odezwał się głos: Ten jest Syn mój wybrany, tego słuchajcie.

36 A gdy ten głos się odezwał, okazało się, że Jezus był sam. A oni przemilczeli to i w tych dniach nikomu nie mówili nic o tym, co widzieli.

Uzdrowienie epileptyka

37 A nazajutrz, gdy zeszli z góry, zabiegł mu drogę liczny tłum.

[38] E eis que, dentre a multidão, surgiu um homem, dizendo em alta voz: Mestre, suplico-te que vejas meu filho, porque é o único;

[38] A oto mąż z tłumu krzyknął, mówiąc: Nauczycielu, błagam cię, wejrzyj na syna mojego, na mojego jedynaka,

[39] um espírito se apodera dele, e, de repente, o menino grita, e o espírito o atira por terra, convulsiona-o até espumar; e dificilmente o deixa, depois de o ter quebrantado.

[39] Bo oto duch porywa go i zaraz krzyczy, i szarpie nim z pianą na ustach, i z trudem opuszcza go potłuczonego.

[40] Roguei aos teus discípulos que o expelissem, mas eles não puderam.

[40] Błagałem też uczniów twoich, aby go wygnali, lecz nie potrafili.

[41] Respondeu Jesus: Ó geração incrédula e perversa! Até quando estarei convosco e vos sofrerei? Traze o teu filho.

[41] A Jezus odpowiadając, rzekł: O rodzie niewierzący i przewrotny, jak długo mam być z wami i mam was znosić? Przyprowadź tutaj syna swego.

[42] Quando se ia aproximando, o demônio o atirou no chão e o convulsionou; mas Jesus repreendeu o espírito imundo, curou o menino e o entregou a seu pai.

[42] A gdy jeszcze podchodził, porwał go demon i szarpnął nim. Jezus zaś zgromił ducha nieczystego i uzdrowił chłopca, i oddał go ojcu jego.

[43] E todos ficaram maravilhados ante a majestade de Deus.

De novo prediz Jesus a sua morte
Mateus 17.22-23; Marcos 9.30-32

Como todos se maravilhassem de quanto Jesus fazia, disse aos seus discípulos:

Jezus po raz wtóry zapowiada swoją śmierć

[43] I zdumiewali się wszyscy nad wielkością Boga. Lecz gdy wszyscy dziwili się temu wszystkiemu, co czynił, On rzekł do uczniów swoich:

[44] Fixai nos vossos ouvidos as seguintes palavras: o Filho do Homem está para ser entregue nas mãos dos homens.

[44] Nakłońcie uszu swoich do tych słów: Syn Człowieczy będzie wydany w ręce ludzkie.

[45] Eles, porém, não entendiam isto, e foi-lhes encoberto para que o não compreendessem; e temiam interrogá-lo a este respeito.

[45] Lecz oni nie zrozumieli tego słowa i było ono zakryte przed nimi, tak że nie pojęli go, a bali się go pytać o znaczenie tego słowa.

O maior no reino dos céus
Mateus 18.1-5; Marcos 9.33-37

[46] Levantou-se entre eles uma discussão sobre qual deles seria o maior.

O prawdziwej wielkości

[46] Przyszło im też na myśl, kto by z nich był największy.

[47] Mas Jesus, sabendo o que se lhes passava no coração, tomou uma criança, colocou-a junto a si

[47] Jezus zaś, wiedząc o tej myśli ich serc, wziął dziecię i postawił je przy sobie,

[48] e lhes disse: Quem receber esta criança em meu nome a mim me recebe; e quem receber a mim recebe aquele que me enviou; porque aquele que entre vós for o menor de todos, esse é que é grande.

[48] I rzekł do nich: Kto by przyjął to dziecię w imieniu moim, mnie przyjmuje. Kto zaś mnie przyjmuje, przyjmuje tego, który mnie posłał. Kto bowiem jest najmniejszy między wami wszystkimi, ten jest wielki.

Jesus ensina a tolerância e a caridade

Marcos 9.38-40

Nauka o tolerancji

[49] Falou João e disse: Mestre, vimos certo homem que, em teu nome, expelia demônios e lho proibimos, porque não segue conosco.

[49] A Jan odpowiadając, rzekł: Mistrzu, widzieliśmy takiego, który w twoim imieniu wygania demony i zabranialiśmy mu, ponieważ nie chodzi z nami.

[50] Mas Jesus lhe disse: Não proibais; pois quem não é contra vós outros é por vós.

[50] Wtedy Jezus rzekł do niego: Nie zabraniajcie; kto bowiem nie jest przeciwko wam, ten jest z wami.

Os samaritanos não recebem Jesus

Jezus w drodze do Jerozolimy Niegościnni Samarytanie

[51] E aconteceu que, ao se completarem os dias em que devia ele ser assunto ao céu, manifestou, no semblante, a intrépida resolução de ir para Jerusalém

[51] I stało się, gdy dopełniały się dni, kiedy miał być wzięty do nieba i postanowił pójść do Jerozolimy,

[52] e enviou mensageiros que o antecedessem. Indo eles, entraram numa aldeia de samaritanos para lhe preparar pousada.

[52] Że wysłał przed sobą posłańców. A ci w drodze wstąpili do wioski samarytańskiej, aby mu przygotować gospodę.

[53] Mas não o receberam, porque o aspecto dele era de quem, decisivamente, ia para Jerusalém.

[53] Lecz nie przyjęli go, dlatego, że droga jego prowadziła do Jerozolimy.

[54] Vendo isto, os discípulos Tiago e João perguntaram: SENHOR, queres que mandemos descer fogo do céu para os consumir?

[54] A gdy to widzieli uczniowie Jakub i Jan, rzekli: Panie, czy chcesz, abyśmy słowem ściągnęli ogień z nieba, który by ich pochłonął, jak to i Eliasz uczynił?

[55] Jesus, porém, voltando-se os repreendeu [e disse: Vós não sabeis de que espírito sois].

[55] A On, obróciwszy się, zgromił ich i rzekł: Nie wiecie, jakiego ducha jesteście.

[56] [Pois o Filho do Homem não veio para destruir as almas dos homens, mas para salvá-las.] E seguiram para outra aldeia.

Jesus põe à prova os que queriam segui-lo

Mateus 8.18-22

[57] Indo eles caminho fora, alguém lhe disse: Seguir-te-ei para onde quer que fores.

[58] Mas Jesus lhe respondeu: As raposas têm seus covis, e as aves do céu, ninhos; mas o Filho do Homem não tem onde reclinar a cabeça.

[59] A outro disse Jesus: Segue-me! Ele, porém, respondeu: Permite-me ir primeiro sepultar meu pai.

[60] Mas Jesus insistiu: Deixa aos mortos o sepultar os seus próprios mortos. Tu, porém, vai e prega o reino de Deus.

[61] Outro lhe disse: Seguir-te-ei, SENHOR; mas deixa-me primeiro despedir-me dos de casa.

[62] Mas Jesus lhe replicou: Ninguém que, tendo posto a mão no arado, olha para trás é apto para o reino de Deus.

Lucas 10

A missão dos setenta

[1] Depois disto, o SENHOR designou outros setenta; e os enviou de dois em dois, para que o precedessem em cada cidade e lugar aonde ele estava para ir.

[2] E lhes fez a seguinte advertência: A seara é grande, mas os trabalhadores são poucos. Rogai, pois, ao SENHOR da seara que mande trabalhadores para a sua seara.

[56] Albowiem Syn Człowieczy nie przyszedł zatracać dusze ludzkie, ale je zachować. I poszli do innej wioski.

Potrzeba wyrzeczeń

[57] Gdy tedy szli drogą, rzekł ktoś do niego: Pójdę za tobą, dokądkolwiek pójdziesz.

[58] A Jezus rzekł do niego: Lisy mają jamy, a ptaki niebieskie gniazda, lecz Syn Człowieczy nie ma, gdzie by głowę skłonił.

[59] Do drugiego zaś rzekł: Pójdź za mną! A ten rzekł: Pozwól mi najpierw odejść i pogrzebać ojca mego.

[60] Odrzekł mu: Niech umarli grzebią umarłych swoich, lecz ty idź i głoś Królestwo Boże.

[61] Powiedział też inny: Pójdę za tobą, Panie, pierwej jednak pozwól mi pożegnać się z tymi, którzy są w domu moim.

[62] A Jezus rzekł do niego: Żaden, który przyłoży rękę do pługa i ogląda się wstecz, nie nadaje się do Królestwa Bożego.

Łukasza 10

Rozesłanie siedemdziesięciu dwóch uczniów

[1] A potem wyznaczył Pan innych, siedemdziesięciu dwóch, i rozesłał ich po dwóch przed sobą do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam zamierzał się udać.

[2] I powiedział im: Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało. Proście więc Pana żniwa, aby wysłał robotników na żniwo swoje.

[3] Ide! Eis que eu vos envio como cordeiros para o meio de lobos.
[4] Não leveis bolsa, nem alforje, nem sandálias; e a ninguém saudeis pelo caminho.
[5] Ao entrardes numa casa, dizei antes de tudo: Paz seja nesta casa!
[6] Se houver ali um filho da paz, repousará sobre ele a vossa paz; se não houver, ela voltará sobre vós.
[7] Permanecei na mesma casa, comendo e bebendo do que eles tiverem; porque digno é o trabalhador do seu salário. Não andeis a mudar de casa em casa.
[8] Quando entrardes numa cidade e ali vos receberem, comei do que vos for oferecido.
[9] Curai os enfermos que nela houver e anunciai-lhes: A vós outros está próximo o reino de Deus.
[10] Quando, porém, entrardes numa cidade e não vos receberem, saí pelas ruas e clamai:
[11] Até o pó da vossa cidade, que se nos pegou aos pés, sacudimos contra vós outros. Não obstante, sabei que está próximo o reino de Deus.
[12] Digo-vos que, naquele dia, haverá menos rigor para Sodoma do que para aquela cidade.

Ai das cidades impenitentes!
Mateus 11.20-24

[13] Ai de ti, Corazim! Ai de ti, Betsaida! Porque, se em Tiro e em Sidom, se tivessem operado os milagres que em vós se fizeram, há muito que elas se teriam

[3] Idźcie! Oto posyłam was jako jagnięta między wilki.
[4] Nie noście z sobą sakiewki ani torby, ani sandałów; i nikogo w drodze nie pozdrawiajcie.
[5] A gdy do jakiegoś domu wejdziecie, najpierw mówcie: Pokój domowi temu.
[6] A jeśli tam będzie syn pokoju, spocznie na nim pokój wasz, a jeśli nie, wróci do was.
[7] W domu tym pozostańcie, jedząc i pijąc to, co u nich jest; godzien bowiem robotnik zapłaty swojej. Nie przenoście się z domu do domu.
[8] A jeśli do jakiegoś miasta wejdziecie i przyjmą was, spożywajcie to, co wam podadzą.
[9] I uzdrawiajcie w nim chorych, i mówcie do nich: Przybliżyło się do was Królestwo Boże.
[10] Jeśli zaś do któregoś miasta wejdziecie, a nie przyjmą was, wyjdźcie na ulicę i mówcie:
[11] Nawet proch z miasta waszego, który przylgnął do nóg naszych, strząsamy na was, lecz wiedzcie, iż przybliżyło się Królestwo Boże.
[12] Powiadam wam, iż w dniu owym lżej będzie Sodomie niż owemu miastu.

Jezus grozi miastom galilejskim

[13] Biada tobie, Chorazynie, biada tobie, Betsaido; bo gdyby w Tyrze i Sydonie działy się te cuda, które u was się stały,

arrependido, assentadas em pano de saco e cinza.

14 Contudo, no Juízo, haverá menos rigor para Tiro e Sidom do que para vós outras.

15 Tu, Cafarnaum, elevar-te-ás, porventura, até ao céu? Descerás até ao inferno.

16 Quem vos der ouvidos ouve-me a mim; e quem vos rejeitar a mim me rejeita; quem, porém, me rejeitar rejeita aquele que me enviou.

O regresso dos setenta

17 Então, regressaram os setenta, possuídos de alegria, dizendo: SENHOR, os próprios demônios se nos submetem pelo teu nome!

18 Mas ele lhes disse: Eu via Satanás caindo do céu como um relâmpago.

19 Eis aí vos dei autoridade para pisardes serpentes e escorpiões e sobre todo o poder do inimigo, e nada, absolutamente, vos causará dano.

20 Não obstante, alegrai-vos, não porque os espíritos se vos submetem, e sim porque o vosso nome está arrolado nos céus.

Jesus, o Salvador dos humildes
Mateus 11.25-27

21 Naquela hora, exultou Jesus no Espírito Santo e exclamou: Graças te dou, ó Pai, SENHOR do céu e da terra, porque ocultaste estas coisas aos sábios e instruídos e as revelaste aos pequeninos. Sim, ó Pai, porque assim foi do teu agrado.

22 Tudo me foi entregue por meu Pai. Ninguém sabe quem é o Filho, senão o Pai; e também ninguém sabe quem é o Pai,

dawno by w worze i popiele siedząc, pokutowały.

14 Toteż lżej będzie Tyrowi i Sydonowi na sądzie aniżeli wam.

15 A ty, Kafarnaum, czy aż do nieba wywyższone będziesz? Nie! Aż do piekła zstąpisz.

16 A kto was słucha, mnie słucha, a kto wami gardzi, mną gardzi. A kto mną gardzi, gardzi tym, który mnie posłał.

Powrót siedemdziesięciu dwóch uczniów

17 Powróciło tedy owych siedemdziesięciu dwóch z radością, mówiąc: Panie, i demony są nam podległe w imieniu twoim.

18 Rzekł więc do nich: Widziałem, jak szatan, niby błyskawica, spadł z nieba.

19 Oto dałem wam moc, abyście deptali po wężach i skorpionach i po wszelkiej potędze nieprzyjacielskiej, a nic wam nie zaszkodzi.

20 Wszakże nie z tego się radujcie, iż duchy są wam podległe, radujcie się raczej z tego, iż imiona wasze w niebie są zapisane.

Modlitwa dziękczynna Jezusa

21 W owej godzinie rozradował się w Duchu Świętym i rzekł: Wysławiam cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztropnymi, a objawiłeś je prostaczkom; zaprawdę, Ojcze, bo tak się tobie upodobało.

22 Wszystko jest mi przekazane przez Ojca mojego i nikt nie wie, kto to Syn, jak tylko

senão o Filho, e aquele a quem o Filho o quiser revelar.

[23] E, voltando-se para os seus discípulos, disse-lhes particularmente: Bem-aventurados os olhos que vêem as coisas que vós vedes.

[24] Pois eu vos afirmo que muitos profetas e reis quiseram ver o que vedes e não viram; e ouvir o que ouvis e não o ouviram.

O bom samaritano

[25] E eis que certo homem, intérprete da Lei, se levantou com o intuito de pôr Jesus à prova e disse-lhe: Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

[26] Então, Jesus lhe perguntou: Que está escrito na Lei? Como interpretas?

[27] A isto ele respondeu: Amarás o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma, de todas as tuas forças e de todo o teu entendimento; e: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[28] Então, Jesus lhe disse: Respondeste corretamente; faze isto e viverás.

[29] Ele, porém, querendo justificar-se, perguntou a Jesus: Quem é o meu próximo?

[30] Jesus prosseguiu, dizendo: Certo homem descia de Jerusalém para Jericó e veio a cair em mãos de salteadores, os quais, depois de tudo lhe roubarem e lhe causarem muitos ferimentos, retiraram-se, deixando-o semimorto.

Ojciec, a kto Ojciec, jak tylko Syn, i ten, komu Syn zechce to objawić.

[23] I zwróciwszy się na osobności do uczniów, rzekł: Błogosławione oczy, które widzą, co wy widzicie.

[24] Powiadam wam bowiem, iż wielu proroków i królów chciało widzieć, co wy widzicie, a nie ujrzeli, i słyszeć, co wy słyszycie, a nie usłyszeli.

Jak dostąpić żywota wiecznego

[25] A oto pewien uczony w zakonie wystąpił i wystawiając go na próbę, rzekł: Nauczycielu, co mam czynić, aby dostąpić żywota wiecznego?

[26] On zaś rzekł do niego: Co napisano w zakonie? Jak czytasz?

[27] A ten, odpowiadając, rzekł: Będziesz miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej myśli swojej, i z całej siły swojej, a bliźniego swego, jak siebie samego.

[28] Rzekł mu więc: Dobrze odpowiedziałeś, czyń to, a będziesz żył.

Przypowieść o miłosiernym Samarytaninie

[29] On zaś, chcąc się usprawiedliwić, rzekł do Jezusa: A kto jest bliźnim moim?

[30] A Jezus, nawiązując do tego, rzekł: Pewien człowiek szedł z Jerozolimy do Jerycha i wpadł w ręce zbójców, którzy go obrabowali, poranili i odeszli, zostawiając go na pół umarłego.

[31] Casualmente, descia um sacerdote por aquele mesmo caminho e, vendo-o, passou de largo.

[32] Semelhantemente, um levita descia por aquele lugar e, vendo-o, também passou de largo.

[33] Certo samaritano, que seguia o seu caminho, passou-lhe perto e, vendo-o, compadeceu-se dele.

[34] E, chegando-se, pensou-lhe os ferimentos, aplicando-lhes óleo e vinho; e, colocando-o sobre o seu próprio animal, levou-o para uma hospedaria e tratou dele.

[35] No dia seguinte, tirou dois denários e os entregou ao hospedeiro, dizendo: Cuida deste homem, e, se alguma coisa gastares a mais, eu to indenizarei quando voltar.

[36] Qual destes três te parece ter sido o próximo do homem que caiu nas mãos dos salteadores?

[37] Respondeu-lhe o intérprete da Lei: O que usou de misericórdia para com ele. Então, lhe disse: Vai e procede tu de igual modo.

Marta e Maria

[38] Indo eles de caminho, entrou Jesus num povoado. E certa mulher, chamada Marta, hospedou-o na sua casa.

[39] Tinha ela uma irmã, chamada Maria, e esta quedava-se assentada aos pés do SENHOR a ouvir-lhe os ensinamentos.

[40] Marta agitava-se de um lado para outro, ocupada em muitos serviços. Então, se aproximou de Jesus e disse: SENHOR, não te importas de que minha irmã tenha

[31] Przypadkiem szedł tą drogą jakiś kapłan i zobaczywszy go, przeszedł mimo.

[32] Podobnie i Lewita, gdy przyszedł na to miejsce i zobaczył go, przeszedł mimo.

[33] Pewien Samarytanin zaś, podróżując tędy, podjechał do niego i ujrzawszy, ulitował się nad nim.

[34] I podszedłszy opatrzył rany jego, zalewając je oliwą i winem, po czym wsadził go na swoje bydlę, zawiózł do gospody i opiekował się nim.

[35] A nazajutrz dobył dwa denary, dał je gospodarzowi i rzekł: Opiekuj się nim, a co wydasz ponad to, ja w drodze powrotnej oddam ci.

[36] Który z tych trzech, zdaniem twoim, był bliźnim temu, który wpadł w ręce zbójców?

[37] A on rzekł: Ten, który się ulitował nad nim. Rzekł mu Jezus: Idź, i ty czyń podobnie.

Marta i Maria

[38] A gdy szli, wstąpił do pewnej wioski; a pewna niewiasta, imieniem Marta, przyjęła go do domu.

[39] Ta miała siostrę, a na imię jej było Maria, która usiadłszy u nóg Pana, słuchała jego słowa.

[40] Marta zaś krzątała się koło różnej posługi; a przystąpiwszy, rzekła: Panie, czy nie dbasz o to, że siostra moja pozostawiła mnie samą, abym pełniła

deixado que eu fique a servir sozinha? Ordena-lhe, pois, que venha ajudar-me.

[41] Respondeu-lhe o SENHOR: Marta! Marta! Andas inquieta e te preocupas com muitas coisas.

[42] Entretanto, pouco é necessário ou mesmo uma só coisa; Maria, pois, escolheu a boa parte, e esta não lhe será tirada.

posługi? Powiedz jej więc, aby mi pomogła.

[41] A odpowiadając rzekł do niej Pan: Marto, Marto, troszczysz się i kłopoczesz o wiele rzeczy;

[42] Niewiele zaś potrzeba, bo tylko jednego; Maria bowiem dobrą cząstkę wybrała, która nie będzie jej odjęta.

Lucas 11

A oração dominical
Mateus 6.9-15

[1] De uma feita, estava Jesus orando em certo lugar; quando terminou, um dos seus discípulos lhe pediu: SENHOR, ensina-nos a orar como também João ensinou aos seus discípulos.

[2] Então, ele os ensinou: Quando orardes, dizei: Pai, santificado seja o teu nome; venha o teu reino;

[3] o pão nosso cotidiano dá-nos de dia em dia;

[4] perdoa-nos os nossos pecados, pois também nós perdoamos a todo o que nos deve; e não nos deixes cair em tentação.

A parábola do amigo importuno

[5] Disse-lhes ainda Jesus: Qual dentre vós, tendo um amigo, e este for procurá-lo à meia-noite e lhe disser: Amigo, empresta-me três pães,

Łukasza 11

"Ojcze Nasz"

[1] A gdy On w pewnym miejscu modlił się i zakończył modlitwę, ktoś z jego uczniów rzekł do niego: Panie, naucz nas modlić się, jak i Jan nauczył uczniów swoich.

[2] Wtedy rzekł do nich: Gdy się modlicie, mówcie: Ojcze nasz, któryś jest w niebie, święć się imię twoje, przyjdź Królestwo twoje,

[3] Bądź wola twoja, jak w niebie tak i na ziemi, chleba naszego powszedniego daj nam na każdy dzień,

[4] I odpuść nam grzechy nasze, albowiem i my odpuszczamy każdemu winowajcy swemu, i nie wódź nas na pokuszenie, ale nas zbaw ode złego.

O wytrwałości w modlitwie i przypowieść o przyjacielu o północy

[5] I rzekł do nich: Któż z was, mając przyjaciela, pójdzie do niego o północy i powie mu: Przyjacielu, pożycz mi trzy chleby,

[6] pois um meu amigo, chegando de viagem, procurou-me, e eu nada tenho que lhe oferecer.

[7] E o outro lhe responda lá de dentro, dizendo: Não me importunes; a porta já está fechada, e os meus filhos comigo também já estão deitados. Não posso levantar-me para tos dar;

[8] digo-vos que, se não se levantar para dar-lhos por ser seu amigo, todavia, o fará por causa da importunação e lhe dará tudo o de que tiver necessidade.

Jesus incita a orar

Mateus 7.7-11

[9] Por isso, vos digo: Pedi, e dar-se-vos-á; buscai, e achareis; batei, e abrir-se-vos-á.

[10] Pois todo o que pede recebe; o que busca encontra; e a quem bate, abrir-se-lhe-á.

[11] Qual dentre vós é o pai que, se o filho lhe pedir [pão, lhe dará uma pedra? Ou se pedir] um peixe, lhe dará em lugar de peixe uma cobra?

[12] Ou, se lhe pedir um ovo lhe dará um escorpião?

[13] Ora, se vós, que sois maus, sabeis dar boas dádivas aos vossos filhos, quanto mais o Pai celestial dará o Espírito Santo àqueles que lho pedirem?

A cura de um endemoninhado mudo. A blasfêmia dos fariseus. Jesus se defende

Mateus 12.22-32; Marcos 3.20-30

[14] De outra feita, estava Jesus expelindo um demônio que era mudo. E aconteceu que, ao sair o demônio, o mudo passou a falar; e as multidões se admiravam.

[6] Albowiem przyjaciel mój przybył do mnie, będąc w podróży, a nie mam mu co podać.

[7] A tamten z mieszkania odpowie mu: Nie naprzykrzaj mi się, drzwi już są zamknięte, dzieci moje są ze mną w łóżku, nie mogę wstać i dać ci.

[8] Powiadam wam, jeżeli nawet nie dlatego wstanie i da mu, że jest jego przyjacielem, to dla natręctwa jego wstanie i da mu, ile potrzebuje.

[9] A ja wam powiadam: Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a otworzą wam.

[10] Każdy bowiem, kto prosi, otrzymuje, a kto szuka, znajduje, a kto kołacze, temu otworzą.

[11] Gdzież jest taki ojciec pośród was, który, gdy syn będzie go prosił o chleb, da mu kamień? Albo gdy będzie go prosił o rybę, da mu zamiast ryby węża?

[12] Albo gdy będzie prosił o jajo, da mu skorpiona?

[13] Jeśli więc wy, którzy jesteście źli, umiecie dobre dary dawać dzieciom swoim, o ileż bardziej Ojciec niebieski da Ducha Świętego tym, którzy go proszą.

Jezus odpowiada na zarzuty współpracy z szatanem

[14] I wypędzał demona, który był niemy. A gdy demon wyszedł, niemy przemówił. I tłum zdumiał się.

[15] Mas alguns dentre eles diziam: Ora, ele expele os demônios pelo poder de Belzebu, o maioral dos demônios.

[16] E outros, tentando-o, pediam dele um sinal do céu.

[17] E, sabendo ele o que se lhes passava pelo espírito, disse-lhes: Todo reino dividido contra si mesmo ficará deserto, e casa sobre casa cairá.

[18] Se também Satanás estiver dividido contra si mesmo, como subsistirá o seu reino? Isto, porque dizeis que eu expulso os demônios por Belzebu.

[19] E, se eu expulso os demônios por Belzebu, por quem os expulsam vossos filhos? Por isso, eles mesmos serão os vossos juízes.

[20] Se, porém, eu expulso os demônios pelo dedo de Deus, certamente, é chegado o reino de Deus sobre vós.

[21] Quando o valente, bem armado, guarda a sua própria casa, ficam em segurança todos os seus bens.

[22] Sobrevindo, porém, um mais valente do que ele, vence-o, tira-lhe a armadura em que confiava e lhe divide os despojos.

[23] Quem não é por mim é contra mim; e quem comigo não ajunta espalha.

A estratégia de Satanás

Mateus 12.43-45

[24] Quando o espírito imundo sai do homem, anda por lugares áridos, procurando repouso; e, não o achando, diz: Voltarei para minha casa, donde saí.

[15] Niektórzy zaś z nich mówili: On wypędza demony mocą Belzebuba, władcy demonów.

[16] Drudzy zaś, kusząc go, żądali od niego znaku z nieba.

[17] A On znając ich zamysły, rzekł do nich: Każde królestwo, rozdarte wewnętrznie, pustoszeje, a skłócone domy upadają.

[18] Jeśli więc szatan sam w sobie jest rozdarty, jak się ostanie jego królestwo, skoro mówicie, że Ja mocą Belzebuba wypędzam demony?

[19] Jeśli zaś Ja mocą Belzebuba wypędzam demony, to czyją mocą synowie wasi wypędzają? Dlatego oni będą sędziami waszymi.

[20] Jeżeli natomiast Ja palcem Bożym wypędzam demony, zaiste przyszło już do was Królestwo Boże.

[21] Gdy zbrojny mocarz strzeże swego zamku, bezpieczne jest mienie jego.

[22] Lecz gdy mocniejszy od niego najdzie go i zwycięży, zabiera mu zbroję jego, na której polegał, i rozdaje jego łupy.

[23] Kto nie jest ze mną, jest przeciwko mnie, a kto nie gromadzi ze mną, rozprasza.

Niebezpieczeństwo powierzchownego odrodzenia

[24] A gdy duch nieczysty wyjdzie z człowieka, wędruje po miejscach bezwodnych, szukając ukojenia, a gdy nie znajdzie, mówi: Wrócę do domu swego, skąd wyszedłem.

[25] E, tendo voltado, a encontra varrida e ornamentada.

[26] Então, vai e leva consigo outros sete espíritos, piores do que ele, e, entrando, habitam ali; e o último estado daquele homem se torna pior do que o primeiro.

A exclamação de uma mulher

[27] Ora, aconteceu que, ao dizer Jesus estas palavras, uma mulher, que estava entre a multidão, exclamou e disse-lhe: Bem-aventurada aquela que te concebeu, e os seios que te amamentaram!

[28] Ele, porém, respondeu: Antes, bem-aventurados são os que ouvem a palavra de Deus e a guardam!

O sinal de Jonas
Mateus 12.38-42

[29] Como afluíssem as multidões, passou Jesus a dizer: Esta é geração perversa! Pede sinal; mas nenhum sinal lhe será dado, senão o de Jonas.

[30] Porque, assim como Jonas foi sinal para os ninivitas, o Filho do Homem o será para esta geração.

[31] A rainha do Sul se levantará, no Juízo, com os homens desta geração e os condenará; porque veio dos confins da terra para ouvir a sabedoria de Salomão. E eis aqui está quem é maior do que Salomão.

[32] Ninivitas se levantarão, no Juízo, com esta geração e a condenarão; porque se arrependeram com a pregação de Jonas. E eis aqui está quem é maior do que Jonas.

A parábola da candeia

[25] I przyszedłszy, zastaje go wymiecionym i przyozdobionym.

[26] Wówczas idzie i zabiera z sobą siedem innych duchów, gorszych niż on, i wchodzą, i mieszkają tam. I bywa końcowy stan człowieka tego gorszy niż pierwotny.

[27] A gdy On to mówił, pewna niewiasta z tłumu, podniósłszy swój głos, rzekła do niego: Błogosławione łono, które cię nosiło, i piersi, które ssałeś.

[28] On zaś rzekł: Błogosławieni są raczej ci, którzy słuchają Słowa Bożego i strzegą go.

Jezus odmawia znaku z nieba

[29] A gdy się tłumy zbierały, zaczął mówić: Pokolenie to jest pokoleniem złym; znaku szuka, ale inny znak nie będzie mu dany, jak tylko znak Jonasza.

[30] Jak bowiem Jonasz stał się znakiem dla Niniwczyków, tak będzie i Syn Człowieczy dla tego pokolenia.

[31] Królowa z południa stanie na sądzie wraz z tym pokoleniem i spowoduje ich potępienie, gdyż przybyła z krańców ziemi, aby słuchać mądrości Salomona, a oto tutaj więcej niż Salomon.

[32] Mężowie z Niniwy staną na sądzie wraz z tym pokoleniem i spowodują jego potępienie, gdyż na skutek zwiastowania Jonasza pokutowali, a oto tutaj więcej niż Jonasz.

Podobieństwo o zapalonej świecy

Mateus 6.22-23

[33] Ninguém, depois de acender uma candeia, a põe em lugar escondido, nem debaixo do alqueire, mas no velador, a fim de que os que entram vejam a luz.

[34] São os teus olhos a lâmpada do teu corpo; se os teus olhos forem bons, todo o teu corpo será luminoso; mas, se forem maus, o teu corpo ficará em trevas.

[35] Repara, pois, que a luz que há em ti não sejam trevas.

[36] Se, portanto, todo o teu corpo for luminoso, sem ter qualquer parte em trevas, será todo resplandecente como a candeia quando te ilumina em plena luz.

Jesus censura os fariseus

[37] Ao falar Jesus estas palavras, um fariseu o convidou para ir comer com ele; então, entrando, tomou lugar à mesa.

[38] O fariseu, porém, admirou-se ao ver que Jesus não se lavara primeiro, antes de comer.

[39] O SENHOR, porém, lhe disse: Vós, fariseus, limpais o exterior do copo e do prato; mas o vosso interior está cheio de rapina e perversidade.

[40] Insensatos! Quem fez o exterior não é o mesmo que fez o interior?

[41] Antes, dai esmola do que tiverdes, e tudo vos será limpo.

[42] Mas ai de vós, fariseus! Porque dais o dízimo da hortelã, da arruda e de todas as hortaliças e desprezais a justiça e o amor

[33] Nikt nie zapala świecy i nie stawia jej w ukryciu ani pod korcem, ale na świeczniku, ażeby ci, którzy wchodzą, widzieli światło.

[34] Świecą ciała jest oko twoje. Jeśli oko twoje jest zdrowe, i całe ciało twoje jest jasne. A jeśli jest chore, i ciało twoje jest ciemne.

[35] Bacz więc, by światło, które jest w tobie, nie było ciemnością.

[36] Jeśli więc całe ciało twoje jest jasne i nie ma w nim cząstki ciemnej, będzie całe jasne, jak gdyby świeca oświeciła cię swym blaskiem.

Jezus potępia faryzeuszów i zakonoznawców

[37] A gdy to mówił, zaprosił go do siebie pewien faryzeusz na posiłek. Wszedłszy więc, zasiadł do stołu.

[38] Ujrzawszy to, faryzeusz dziwił się, że nie obmył się przed posiłkiem.

[39] Pan zaś rzekł do niego: Teraz wy, faryzeusze, oczyszczacie to, co jest zewnątrz kubka i misy, ale to, co jest wewnątrz was, pełne jest łupiestwa i złości.

[40] Głupcy, czy ten, który uczynił to, co jest zewnątrz, nie uczynił i tego, co jest wewnątrz?

[41] Ale dajcie to, co wewnątrz, na jałmużnę, a oto wszystko dla was będzie czyste.

[42] Lecz biada wam, faryzeusze, że dajecie dziesięcinę z mięty i ruty, i z każdego ziela, a pomijacie prawo i miłość Boga; a

de Deus; devíeis, porém, fazer estas coisas, sem omitir aquelas.

[43] Ai de vós, fariseus! Porque gostais da primeira cadeira nas sinagogas e das saudações nas praças.

[44] Ai de vós que sois como as sepulturas invisíveis, sobre as quais os homens passam sem o saber!

Ai dos intérpretes da Lei!

[45] Então, respondendo um dos intérpretes da Lei, disse a Jesus: Mestre, dizendo estas coisas, também nos ofendes a nós outros!

[46] Mas ele respondeu: Ai de vós também, intérpretes da Lei! Porque sobrecarregais os homens com fardos superiores às suas forças, mas vós mesmos nem com um dedo os tocais.

[47] Ai de vós! Porque edificais os túmulos dos profetas que vossos pais assassinaram.

[48] Assim, sois testemunhas e aprovais com cumplicidade as obras dos vossos pais; porque eles mataram os profetas, e vós lhes edificais os túmulos.

[49] Por isso, também disse a sabedoria de Deus: Enviar-lhes-ei profetas e apóstolos, e a alguns deles matarão e a outros perseguirão,

[50] para que desta geração se peçam contas do sangue dos profetas, derramado desde a fundação do mundo;

[51] desde o sangue de Abel até ao de Zacarias, que foi assassinado entre o altar e a casa de Deus. Sim, eu vos afirmo, contas serão pedidas a esta geração.

wszak należało i to czynić, i tamtego nie zaniechać.

[43] Biada wam, faryzeusze, że lubicie pierwsze miejsca w synagogach i pozdrowienia na rynkach.

[44] Biada wam, że jesteście jak groby nie oznaczone, a ludzie, którzy chodzą po nich, nie wiedzą o tym.

[45] A odpowiadając, rzekł jeden z uczonych w zakonie do niego: Nauczycielu, mówiąc tak, i nas znieważasz.

[46] On zaś rzekł: I wam, zakonoznawcy, biada, bo obciążacie ludzi brzemionami nie do uniesienia, a sami ani jednym palcem swoim nie dotykacie tych brzemion.

[47] Biada wam, że budujecie grobowce prorokom, a przecież ojcowie wasi pozabijali ich.

[48] Zaiste, świadczycie przez to, że pochwalacie uczynki ojców swoich, gdyż oni ich zabili, a wy budujecie im groby.

[49] Dlatego też i Mądrość Boża powiedziała: Poślę do nich proroków i apostołów, a z nich niektórych będą zabijać i prześladować,

[50] Aby dopominano się od tego pokolenia o krew wszystkich proroków, wylaną od założenia świata,

[51] Począwszy od krwi Abla aż do krwi Zachariasza, który został zabity pomiędzy ołtarzem i świątynią. Zaprawdę, powiadam wam: Dopominać się jej będą od pokolenia tego.

[52] Ai de vós, intérpretes da Lei! Porque tomastes a chave da ciência; contudo, vós mesmos não entrastes e impedistes os que estavam entrando.

O plano para tirar a vida de Jesus

[53] Saindo Jesus dali, passaram os escribas e fariseus a argüi-lo com veemência, procurando confundi-lo a respeito de muitos assuntos,

[54] com o intuito de tirar das suas próprias palavras motivos para o acusar.

[52] Biada wam, zakonoznawcy, że pochwyciliście klucz poznania; sami nie weszliście, a tym, którzy chcieliby wejść, zabroniliście.

[53] A gdy stamtąd odchodził, zaczęli uczeni w Piśmie i faryzeusze gwałtownie nań napierać i wypytywać go o wiele rzeczy,

[54] Czyhając nań, by go przychwycić na jakimś jego słowie.

Lucas 12

O fermento dos fariseus. Algumas admoestações

[1] Posto que miríades de pessoas se aglomeraram, a ponto de uns aos outros se atropelarem, passou Jesus a dizer, antes de tudo, aos seus discípulos: Acautelai-vos do fermento dos fariseus, que é a hipocrisia.

[2] Nada há encoberto que não venha a ser revelado; e oculto que não venha a ser conhecido.

[3] Porque tudo o que dissestes às escuras será ouvido em plena luz; e o que dissestes aos ouvidos no interior da casa será proclamado dos eirados.

[4] Digo-vos, pois, amigos meus: não temais os que matam o corpo e, depois disso, nada mais podem fazer.

[5] Eu, porém, vos mostrarei a quem deveis temer: temei aquele que, depois de matar, tem poder para lançar no inferno. Sim, digo-vos, a esse deveis temer.

Łukasza 12

Ostrzeżenie uczniów przed obłudą

[1] A gdy się zgromadziły niezliczone rzesze ludu, tak iż nawzajem się deptali, zaczął mówić najpierw do uczniów swoich: Strzeżcie się kwasu faryzeuszów, to jest obłudy.

[2] Bo nie ma nic ukrytego, co by nie wyszło na jaw, ani tajnego, co by nie stało się wiadome.

[3] Dlatego, co mówicie w ciemności, będzie słyszane w świetle dziennym, a co w komorach na ucho szeptaliście, będzie rozgłaszane na dachach.

Kogo się bać

[4] Powiadam zaś wam, przyjaciołom moim, nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, a potem nie mają już nic do zrobienia.

[5] Ale wskażę wam, kogo się bać macie! Bójcie się tego, który, gdy zabija, ma moc wrzucić do piekła. Zaiste, powiadam wam: Tego się bójcie!

[6] Não se vendem cinco pardais por dois asses? Entretanto, nenhum deles está em esquecimento diante de Deus.
[7] Até os cabelos da vossa cabeça estão todos contados. Não temais! Bem mais valeis do que muitos pardais.
[8] Digo-vos ainda: todo aquele que me confessar diante dos homens, também o Filho do Homem o confessará diante dos anjos de Deus;
[9] mas o que me negar diante dos homens será negado diante dos anjos de Deus.
[10] Todo aquele que proferir uma palavra contra o Filho do Homem, isso lhe será perdoado; mas, para o que blasfemar contra o Espírito Santo, não haverá perdão.
[11] Quando vos levarem às sinagogas e perante os governadores e as autoridades, não vos preocupeis quanto ao modo por que respondereis, nem quanto às coisas que tiverdes de falar.
[12] Porque o Espírito Santo vos ensinará, naquela mesma hora, as coisas que deveis dizer.

Jesus reprova a avareza

[13] Nesse ponto, um homem que estava no meio da multidão lhe falou: Mestre, ordena a meu irmão que reparta comigo a herança.
[14] Mas Jesus lhe respondeu: Homem, quem me constituiu juiz ou partidor entre vós?
[15] Então, lhes recomendou: Tende cuidado e guardai-vos de toda e qualquer avareza;

[6] Czy nie sprzedaje się pięciu wróbli za dwa grosze? A ani o jednym z nich Bóg nie zapomina.
[7] Nawet wszystkie włosy na głowie waszej są policzone. Nie bójcie się! Więcej znaczycie niż wiele wróbli.
[8] Powiadam wam: Każdy, kto mnie wyzna przed ludźmi, tego i Syn Człowieczy wyzna przed aniołami Bożymi.
[9] Kto zaś zaprze się mnie przed ludźmi, tego i Ja się zaprę przed aniołami Bożymi.
[10] Każdemu, kto powie słowo przeciwko Synowi Człowieczemu, będzie odpuszczone; lecz kto by bluźnił przeciwko Duchowi Świętemu, temu nie będzie odpuszczone.
[11] A gdy was wodzić będą do synagog i do urzędów, i do władz, nie troszczcie się, jak się bronić i co mówić będziecie.
[12] Duch Święty bowiem pouczy was w tej właśnie godzinie, co trzeba mówić.

Ostrzeżenie przed chciwością

[13] I rzekł ktoś z tłumu do niego: Nauczycielu, powiedz bratu memu, aby się ze mną podzielił dziedzictwem.
[14] A On mu rzekł: Człowieku, któż mnie ustanowił sędzią lub rozjemcą nad wami?
[15] Powiedział też do nich: Baczcie, a wystrzegajcie się wszelkiej chciwości,

porque a vida de um homem não consiste na abundância dos bens que ele possui.

dlatego że nie od obfitości dóbr zależy czyjeś życie.

[16] E lhes proferiu ainda uma parábola, dizendo: O campo de um homem rico produziu com abundância.

[16] I powiedział im podobieństwo: Pewnemu bogaczowi pole obfity plon przyniosło.

[17] E arrazoava consigo mesmo, dizendo: Que farei, pois não tenho onde recolher os meus frutos?

[17] I rozważał w sobie: Co mam uczynić, skoro nie mam już gdzie gromadzić plonów moich?

[18] E disse: Farei isto: destruirei os meus celeiros, reconstruí-los-ei maiores e aí recolherei todo o meu produto e todos os meus bens.

[18] I rzekł: Uczynię tak: Zburzę moje stodoły, a większe zbuduję i zgromadzę tam wszystko zboże swoje i dobra swoje.

[19] Então, direi à minha alma: tens em depósito muitos bens para muitos anos; descansa, come, bebe e regala-te.

[19] I powiem do duszy swojej: Duszo, masz wiele dóbr złożonych na wiele lat; odpocznij, jedz, pij, wesel się.

[20] Mas Deus lhe disse: Louco, esta noite te pedirão a tua alma; e o que tens preparado, para quem será?

[20] Ale rzekł mu Bóg: Głupcze, tej nocy zażądają duszy twojej; a to, co przygotowałeś, czyje będzie?

[21] Assim é o que entesoura para si mesmo e não é rico para com Deus.

[21] Tak będzie z każdym, który skarby gromadzi dla siebie, a nie jest w Bogu bogaty.

A ansiosa solicitude pela vida

Mateus 6.25-34

Nie troszczcie się

[22] A seguir, dirigiu-se Jesus a seus discípulos, dizendo: Por isso, eu vos advirto: não andeis ansiosos pela vossa vida, quanto ao que haveis de comer, nem pelo vosso corpo, quanto ao que haveis de vestir.

[22] I rzekł do uczniów swoich: Dlatego powiadam wam: Nie troszczcie się o życie swoje, co będziecie jedli, ani o ciało swoje, czym się przyodziewać będziecie.

[23] Porque a vida é mais do que o alimento, e o corpo, mais do que as vestes.

[23] Życie bowiem jest czymś więcej niż pokarm, a ciało niż odzienie.

[24] Observai os corvos, os quais não semeiam, nem ceifam, não têm despensa nem celeiros; todavia, Deus os sustenta. Quanto mais valeis do que as aves!

[24] Spójrzcie na kruki, że nie sieją, ani żną, nie mają spichlerza ani składnicy, a jednak Bóg żywi je; o ileż więcej wy jesteście warci niż ptaki!

[25] Qual de vós, por ansioso que esteja, pode acrescentar um côvado ao curso da sua vida?

[26] Se, portanto, nada podeis fazer quanto às coisas mínimas, por que andais ansiosos pelas outras?

[27] Observai os lírios; eles não fiam, nem tecem. Eu, contudo, vos afirmo que nem Salomão, em toda a sua glória, se vestiu como qualquer deles.

[28] Ora, se Deus veste assim a erva que hoje está no campo e amanhã é lançada no forno, quanto mais tratando-se de vós, homens de pequena fé!

[29] Não andeis, pois, a indagar o que haveis de comer ou beber e não vos entregueis a inquietações.

[30] Porque os gentios de todo o mundo é que procuram estas coisas; mas vosso Pai sabe que necessitais delas.

[31] Buscai, antes de tudo, o seu reino, e estas coisas vos serão acrescentadas.

[32] Não temais, ó pequenino rebanho; porque vosso Pai se agradou em dar-vos o seu reino.

[33] Vendei os vossos bens e dai esmola; fazei para vós outros bolsas que não desgastem, tesouro inextinguível nos céus, onde não chega o ladrão, nem a traça consome,

[34] porque, onde está o vosso tesouro, aí estará também o vosso coração.

A parábola do servo vigilante

[35] Cingido esteja o vosso corpo, e acesas, as vossas candeias.

[25] Któż z was może troskliwą zapobiegliwością dodać do swojego wzrostu łokieć jeden?

[26] Jeśli więc najmniejszej rzeczy nie potraficie, czemu o pozostałe się troszczycie?

[27] Spójrzcie na lilie - ani nie przędą, ani nie tkają, a powiadam wam: Nawet Salomon w całym bogactwie nie był tak przyodziany, jak jedna z nich.

[28] Jeśli więc trawę polną, która dziś jest, a jutro zostaje wrzucona do pieca, Bóg tak przyodziewa, o ileż bardziej was, o małowierni?

[29] Więc i wy nie pytajcie o to, co będziecie jeść i co będziecie pić, i nie martwcie się przedwcześnie.

[30] Tego wszystkiego bowiem ludy tego świata szukają; wie zaś Ojciec wasz, że tego potrzebujecie;

[31] Lecz szukajcie Królestwa jego, a tamto będzie wam dodane.

[32] Nie bój się, maleńka trzódko! Gdyż upodobało się Ojcu waszemu dać wam Królestwo.

[33] Sprzedajcie majętności swoje, a dawajcie jałmużnę. Uczyńcie sobie sakwy, które nie niszczeją, skarb niewyczerpany w niebie, gdzie złodziej nie ma przystępu, ani mól nie niszczy.

[34] Albowiem gdzie jest skarb wasz, tam będzie i serce wasze.

Potrzeba czujności i przypowieść o wiernym i niewiernym słudze

[35] Niechaj biodra wasze będą przepasane i świece zapalone.

[36] Sede vós semelhantes a homens que esperam pelo seu senhor, ao voltar ele das festas de casamento; para que, quando vier e bater à porta, logo lha abram.
[37] Bem-aventurados aqueles servos a quem o senhor, quando vier, os encontre vigilantes; em verdade vos afirmo que ele há de cingir-se, dar-lhes lugar à mesa e, aproximando-se, os servirá.
[38] Quer ele venha na segunda vigília, quer na terceira, bem-aventurados serão eles, se assim os achar.
[39] Sabei, porém, isto: se o pai de família soubesse a que hora havia de vir o ladrão, [vigiaria e] não deixaria arrombar a sua casa.
[40] Ficai também vós apercebidos, porque, à hora em que não cuidais, o Filho do Homem virá.
[41] Então, Pedro perguntou: SENHOR, proferes esta parábola para nós ou também para todos?
[42] Disse o SENHOR: Quem é, pois, o mordomo fiel e prudente, a quem o senhor confiará os seus conservos para dar-lhes o sustento a seu tempo?
[43] Bem-aventurado aquele servo a quem seu senhor, quando vier, achar fazendo assim.
[44] Verdadeiramente, vos digo que lhe confiará todos os seus bens.
[45] Mas, se aquele servo disser consigo mesmo: Meu senhor tarda em vir, e passar a espancar os criados e as criadas, a comer, a beber e a embriagar-se,

[36] Wy zaś bądźcie podobni do ludzi oczekujących pana swego, aby mu zaraz otworzyć, kiedy powróci z wesela, przyjdzie i zapuka.
[37] Błogosławieni owi słudzy, których pan, gdy przyjdzie, zastanie czuwających. Zaprawdę, powiadam wam, iż się przepasze i posadzi ich przy stole, i przystąpiwszy, będzie im usługiwał.
[38] Czy przyjdzie o drugiej, czy o trzeciej straży, a zastanie ich tak, błogosławieni oni!
[39] To wiedzcie, że gdyby wiedział gospodarz, o której godzinie złodziej przyjdzie, nie dopuściłby do tego, by podkopano dom jego.
[40] I wy bądźcie gotowi, gdyż Syn Człowieczy przyjdzie o takiej godzinie, której się nie spodziewacie.
[41] A Piotr rzekł: Panie, czy do nas mówisz w tym podobieństwie, czy też do wszystkich?
[42] A Pan rzekł: Któż jest tym wiernym i roztropnym szafarzem, którego ustanowił pan nad czeladzią swoją, aby im dawał wyżywienie w czasie właściwym?
[43] Błogosławiony ów sługa, którego pan jego, gdy przyjdzie, zastanie tak czyniącego.
[44] Zaprawdę, powiadam wam, że postawi go nad całym mieniem swoim.
[45] Jeśliby zaś ów sługa rzekł w sercu swoim: Pan mój zwleka z przyjściem, i zacząłby bić sługi i służebnice, jeść, pić i upijać się,

[46] virá o senhor daquele servo, em dia em que não o espera e em hora que não sabe, e castigá-lo-á, lançando-lhe a sorte com os infiéis.

[47] Aquele servo, porém, que conheceu a vontade de seu senhor e não se aprontou, nem fez segundo a sua vontade será punido com muitos açoites.

[48] Aquele, porém, que não soube a vontade do seu senhor e fez coisas dignas de reprovação levará poucos açoites. Mas àquele a quem muito foi dado, muito lhe será exigido; e àquele a quem muito se confia, muito mais lhe pedirão.

Jesus traz fogo e dissensão à terra

[49] Eu vim para lançar fogo sobre a terra e bem quisera que já estivesse a arder.

[50] Tenho, porém, um batismo com o qual hei de ser batizado; e quanto me angustio até que o mesmo se realize!

[51] Supondes que vim para dar paz à terra? Não, eu vo-lo afirmo; antes, divisão.

[52] Porque, daqui em diante, estarão cinco divididos numa casa: três contra dois, e dois contra três.

[53] Estarão divididos: pai contra filho, filho contra pai; mãe contra filha, filha contra mãe; sogra contra nora, e nora contra sogra.

Os sinais dos tempos

[54] Disse também às multidões: Quando vedes aparecer uma nuvem no poente, logo dizeis que vem chuva, e assim acontece;

[46] Przyjdzie pan sługi owego w dniu, w którym tego nie oczekuje, i o godzinie, której nie zna, usunie go i wyznaczy mu los z niewiernymi.

[47] Ten zaś sługa, który znał wolę pana swego, a nic nie przygotował i nie postąpił według jego woli, odbierze wiele razów.

[48] Lecz ten, który nie znał, choć popełnił coś karygodnego, odbierze niewiele razów. Komu wiele dano, od tego wiele będzie się żądać, a komu wiele powierzono, od tego więcej będzie się wymagać.

O znakach czasu

[49] Ogień przyszedłem rzucić na ziemię i jakżebym pragnął, aby już płonął.

[50] Chrztem mam być ochrzczony i jakże jestem udręczony, aż się to dopełni.

[51] Czy myślicie, że przyszedłem, by dać ziemi pokój? Bynajmniej, powiadam wam, raczej rozdwojenie.

[52] Odtąd bowiem pięciu w jednym domu będzie poróżnionych; trzej z dwoma, a dwaj z trzema;

[53] Będą poróżnieni ojciec z synem, a syn z ojcem, matka z córką, a córka z matką, teściowa ze swą synową, a synowa z teściową.

[54] Powiedział też do tłumów: Gdy zobaczycie chmurę pojawiającą się od zachodu, zaraz mówicie: Deszcz nadchodzi, i tak jest.

[55] e, quando vedes soprar o vento sul, dizeis que haverá calor, e assim acontece.
[56] Hipócritas, sabeis interpretar o aspecto da terra e do céu e, entretanto, não sabeis discernir esta época?
[57] E por que não julgais também por vós mesmos o que é justo?
[58] Quando fores com o teu adversário ao magistrado, esforça-te para te livrares desse adversário no caminho; para que não suceda que ele te arraste ao juiz, o juiz te entregue ao meirinho e o meirinho te recolha à prisão.
[59] Digo-te que não sairás dali enquanto não pagares o último centavo.

[55] A gdy południowy wiatr zawieje, mówicie: Będzie upał, i tak jest.
[56] Obłudnicy! Zjawiska ziemi i nieba umiecie rozpoznawać, a jakże więc nie umiecie rozpoznać obecnego czasu?
[57] Dlaczego więc sami z siebie nie umiecie osądzić, co jest sprawiedliwe?
[58] Gdy więc idziesz ze swoim przeciwnikiem do urzędnika, staraj się załatwić z nim sprawę w drodze, aby cię nie zaciągnął przed sędziego, a sędzia oddałby cię strażnikowi, a strażnik wrzuciłby cię do więzienia.
[59] Powiadam ci, że nie wyjdziesz stamtąd, dopóki nie oddasz ostatniego grosza.

Lucas 13

A morte dos galileus e a queda da torre de Siloé

[1] Naquela mesma ocasião, chegando alguns, falavam a Jesus a respeito dos galileus cujo sangue Pilatos misturara com os sacrifícios que os mesmos realizavam.
[2] Ele, porém, lhes disse: Pensais que esses galileus eram mais pecadores do que todos os outros galileus, por terem padecido estas coisas?
[3] Não eram, eu vo-lo afirmo; se, porém, não vos arrependerdes, todos igualmente perecereis.

[4] Ou cuidais que aqueles dezoito sobre os quais desabou a torre de Siloé e os matou eram mais culpados que todos os outros habitantes de Jerusalém?

Łukasza 13

Wezwanie do upamiętania

[1] W tym samym czasie przybyli do niego niektórzy z wiadomością o Galilejczykach, których krew Piłat pomieszał z ich ofiarami.
[2] I odpowiadając, rzekł do nich: Czy myślicie, że ci Galilejczycy byli większymi grzesznikami niż wszyscy inni Galilejczycy, że tak ucierpieli?
[3] Bynajmniej, powiadam wam, lecz jeżeli się nie upamiętacie, wszyscy podobnie poginiecie.
[4] Albo czy myślicie, że owych osiemnastu, na których upadła wieża przy Syloe i zabiła ich, było większymi winowajcami niż wszyscy ludzie zamieszkujący Jerozolimę?

[5] Não eram, eu vo-lo afirmo; mas, se não vos arrependerdes, todos igualmente perecereis.

[5] Bynajmniej, powiadam wam, lecz jeżeli się nie upamiętacie, wszyscy tak samo poginiecie.

A parábola da figueira estéril

[6] Então, Jesus proferiu a seguinte parábola: Certo homem tinha uma figueira plantada na sua vinha e, vindo procurar fruto nela, não achou.

[7] Pelo que disse ao viticultor: Há três anos venho procurar fruto nesta figueira e não acho; podes cortá-la; para que está ela ainda ocupando inutilmente a terra?

[8] Ele, porém, respondeu: SENHOR, deixa-a ainda este ano, até que eu escave ao redor dela e lhe ponha estrume.

[9] Se vier a dar fruto, bem está; se não, mandarás cortá-la.

Podobieństwo o drzewie figowym

[6] I powiedział to podobieństwo: Pewien człowiek miał figowe drzewo zasadzone w winnicy swojej i przyszedł, by szukać na nim owocu, lecz nie znalazł.

[7] I rzekł do winogrodnika: Oto od trzech lat przychodzę, by szukać na tym figowym drzewie owocu, a nie znajduję. Wytnij je, po cóż jeszcze ziemię próżno zajmuje?

[8] A tamten odpowiadając, rzecze: Panie, pozostaw je jeszcze ten rok, aż je okopię i obłożę nawozem,

[9] Może wyda owoc w przyszłości; jeśli zaś nie, wytniesz je.

A cura de uma enferma

[10] Ora, ensinava Jesus no sábado numa das sinagogas.

[11] E veio ali uma mulher possessa de um espírito de enfermidade, havia já dezoito anos; andava ela encurvada, sem de modo algum poder endireitar-se.

[12] Vendo-a Jesus, chamou-a e disse-lhe: Mulher, estás livre da tua enfermidade;

[13] e, impondo-lhe as mãos, ela imediatamente se endireitou e dava glória a Deus.

[14] O chefe da sinagoga, indignado de ver que Jesus curava no sábado, disse à multidão: Seis dias há em que se deve trabalhar; vinde, pois, nesses dias para serdes curados e não no sábado.

Uzdrowienie kobiety w sabat

[10] A nauczał w jednej z synagog w sabat.

[11] A oto była tam kobieta, od osiemnastu lat cierpiąca, pochylona tak, że zupełnie nie mogła się wyprostować.

[12] A Jezus, ujrzawszy ją, przywołał ją i rzekł do niej: Kobieto, uwolniona jesteś od choroby swojej.

[13] I położył na nią ręce; i zaraz wyprostowała się, i chwaliła Boga.

[14] A odpowiadając, przełożony bożnicy, oburzony, że Jezus uzdrowił w sabat, rzekł do ludu: Jest sześć dni, kiedy należy pracować. W te dni przychodźcie i dajcie się uzdrawiać, a nie w dzień sabatu.

[15] Disse-lhe, porém, o SENHOR: Hipócritas, cada um de vós não desprende da manjedoura, no sábado, o seu boi ou o seu jumento, para levá-lo a beber?
[16] Por que motivo não se devia livrar deste cativeiro, em dia de sábado, esta filha de Abraão, a quem Satanás trazia presa há dezoito anos?
[17] Tendo ele dito estas palavras, todos os seus adversários se envergonharam. Entretanto, o povo se alegrava por todos os gloriosos feitos que Jesus realizava.

A parábola do grão de mostarda
Mateus 13.31-32; Marcos 4.30-32

[18] E dizia: A que é semelhante o reino de Deus, e a que o compararei?
[19] É semelhante a um grão de mostarda que um homem plantou na sua horta; e cresceu e fez-se árvore; e as aves do céu aninharam-se nos seus ramos.

A parábola do fermento
Mateus 13.33

[20] Disse mais: A que compararei o reino de Deus?
[21] É semelhante ao fermento que uma mulher tomou e escondeu em três medidas de farinha, até ficar tudo levedado.

A porta estreita

[22] Passava Jesus por cidades e aldeias, ensinando e caminhando para Jerusalém.
[23] E alguém lhe perguntou: SENHOR, são poucos os que são salvos?

[15] Odpowiedział mu Pan i rzekł: Obłudnicy! Czy nie każdy z was odwiązuje w dzień sabatu swego wołu czy osła od żłobu i nie wyprowadza ich do wodopoju?
[16] A czy tej córki Abrahama, którą szatan związał już od osiemnastu lat, nie należało rozwiązać od tych pęt w dniu sabatu?
[17] A gdy On to mówił, zawstydzili się wszyscy przeciwnicy jego, natomiast lud cały radował się ze wszystkich chwalebnych czynów, jakich dokonywał.

Podobieństwo o ziarnie gorczycznym i kwasie

[18] Dalej mówił: Do czego jest podobne Królestwo Boże i do czego je przyrównam?
[19] Podobne jest do ziarnka gorczycznego, które wziął pewien człowiek i wrzucił do swego ogrodu, i wyrosło, i stało się drzewem, i ptaki niebieskie zagnieździły się w jego gałęziach.
[20] I znów rzekł: Do czego przyrównam Królestwo Boże?
[21] Podobne jest do kwasu, który niewiasta pewna wzięła, rozczyniła w trzech miarach mąki, aż wszystko się zakwasiło.

O wąskiej bramie wiodącej do życia wiecznego

[22] I obchodził miasta i wioski, nauczając, i zdążał w kierunku Jerozolimy.
[23] I rzekł ktoś do niego: Panie, czy tylko niewielu będzie zbawionych? On zaś rzekł do nich:

[24] Respondeu-lhes: Esforçai-vos por entrar pela porta estreita, pois eu vos digo que muitos procurarão entrar e não poderão.
[25] Quando o dono da casa se tiver levantado e fechado a porta, e vós, do lado de fora, começardes a bater, dizendo: SENHOR, abre-nos a porta, ele vos responderá: Não sei donde sois.

[26] Então, direis: Comíamos e bebíamos na tua presença, e ensinavas em nossas ruas.

[27] Mas ele vos dirá: Não sei donde vós sois; apartai-vos de mim, vós todos os que praticais iniqüidades.

[28] Ali haverá choro e ranger de dentes, quando virdes, no reino de Deus, Abraão, Isaque, Jacó e todos os profetas, mas vós, lançados fora.

[29] Muitos virão do Oriente e do Ocidente, do Norte e do Sul e tomarão lugares à mesa no reino de Deus.
[30] Contudo, há últimos que virão a ser primeiros, e primeiros que serão últimos.

A mensagem de Jesus a Herodes. O lamento sobre Jerusalém
Mateus 23.37-39

[31] Naquela mesma hora, alguns fariseus vieram para dizer-lhe: Retira-te e vai-te daqui, porque Herodes quer matar-te.
[32] Ele, porém, lhes respondeu: Ide dizer a essa raposa que, hoje e amanhã, expulso demônios e curo enfermos e, no terceiro dia, terminarei.
[33] Importa, contudo, caminhar hoje, amanhã e depois, porque não se espera que um profeta morra fora de Jerusalém.

[24] Starajcie się wejść przez wąską bramę, gdyż wielu, powiadam wam, będzie chciało wejść, ale nie będą mogli.
[25] Gdy wstanie gospodarz i zamknie bramę, a wy staniecie na dworze i pukać będziecie w bramę, mówiąc: Panie, otwórz nam, a on odpowie: Nie wiem, skąd jesteście.
[26] Wówczas zaczniecie mówić: Jadaliśmy i pijaliśmy przed tobą, i na ulicach naszych nauczałeś;
[27] A on powie wam: Nie wiem, skąd jesteście, odstąpcie ode mnie wszyscy, którzy czynicie nieprawość.
[28] Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów, gdy ujrzycie Abrahama, Izaaka i Jakuba i wszystkich proroków w Królestwie Bożym, siebie samych zaś precz wyrzuconych.
[29] I przyjdą ze wschodu i z zachodu, z północy i z południa, i zasiądą w Królestwie Bożym.
[30] I oto ostatni będą pierwszymi, a pierwsi ostatnimi.

Wrogość Heroda

[31] W tym czasie przybyli niektórzy faryzeusze, mówiąc do niego: Wyjdź stąd i oddal się, gdyż Herod chce cię zabić.
[32] I rzekł do nich: Idźcie i powiedzcie temu lisowi: Oto wypędzam demony i dokonuję uzdrowień dziś i jutro, a trzeciego dnia skończę.

[33] Tymczasem muszę dziś i jutro, i pojutrze odbyć drogę, bo jest nie do

pomyślenia, by prorok ginął poza Jerozolimą.

34 Jerusalém, Jerusalém, que matas os profetas e apedrejas os que te foram enviados! Quantas vezes quis eu reunir teus filhos como a galinha ajunta os do seu próprio ninho debaixo das asas, e vós não o quisestes!

35 Eis que a vossa casa vos ficará deserta. E em verdade vos digo que não mais me vereis até que venhais a dizer: Bendito o que vem em nome do SENHOR!

Jezus ubolewa nad losem Jerozolimy

34 Jeruzalem, Jeruzalem, które zabijasz proroków i kamienujesz tych, którzy do ciebie byli posłani, ileż to razy chciałem zgromadzić dzieci twoje, jak kokosz zgromadza pisklęta swoje pod skrzydła, a nie chcieliście.

35 Oto wasz dom pusty wam zostanie. Powiadam wam: Nie ujrzycie mnie, aż nastanie czas, kiedy powiecie: Błogosławiony, który przychodzi w imieniu Pańskim.

Lucas 14

A cura de um hidrópico

1 Aconteceu que, ao entrar ele num sábado na casa de um dos principais fariseus para comer pão, eis que o estavam observando.

2 Ora, diante dele se achava um homem hidrópico.

3 Então, Jesus, dirigindo-se aos intérpretes da Lei e aos fariseus, perguntou-lhes: É ou não é lícito curar no sábado?

4 Eles, porém, nada disseram. E, tomando-o, o curou e o despediu.

5 A seguir, lhes perguntou: Qual de vós, se o filho ou o boi cair num poço, não o tirará logo, mesmo em dia de sábado?

6 A isto nada puderam responder.

Os primeiros lugares

7 Reparando como os convidados escolhiam os primeiros lugares, propôs-lhes uma parábola:

Łukasza 14

Uzdrowienie w sabat cierpiącego na puchlinę wodną

1 A gdy Jezus wszedł w sabat do domu jednego z przedniejszych faryzeuszów, aby spożyć posiłek, oni go podpatrywali.

2 I oto zjawił się przed nim pewien człowiek chory na puchlinę.

3 Wtedy Jezus zapytał uczonych w zakonie i faryzeuszów, mówiąc: Czy wolno w sabat uzdrawiać, czy też nie?

4 A oni milczeli. On zaś ujął go, uzdrowił i odprawił.

5 Potem rzekł do nich: Jeśli osioł lub wół którego z was wpadnie do studni, czy zaraz, nawet w dzień sabatu, go nie wyciągnie?

6 I nie mogli mu na to dać odpowiedzi.

O pokorze i gościnności

7 Następnie, gdy zauważył, jak obierali pierwsze miejsca, powiedział do

zaproszonych podobieństwo, tak do nich mówiąc:

[8] Quando por alguém fores convidado para um casamento, não procures o primeiro lugar; para não suceder que, havendo um convidado mais digno do que tu,

[8] Gdy cię ktoś zaprosi na wesele, nie siadaj na pierwszym miejscu, bo czasem zjawi się ktoś znaczniejszy od ciebie, także zaproszony,

[9] vindo aquele que te convidou e também a ele, te diga: Dá o lugar a este. Então, irás, envergonhado, ocupar o último lugar.

[9] Wtedy przyjdzie ten, który ciebie i tamtego zaprosił i powie ci: Ustąp temu miejsca; i wtedy ze wstydem będziesz musiał zająć ostatnie miejsce.

[10] Pelo contrário, quando fores convidado, vai tomar o último lugar; para que, quando vier o que te convidou, te diga: Amigo, senta-te mais para cima. Ser-te-á isto uma honra diante de todos os mais convivas.

[10] A gdy będziesz zaproszony i pójdziesz, usiądź na ostatnim miejscu, gdy zaś przyjdzie ten, który cię zaprosił, rzecze do ciebie: Przyjacielu, usiądź wyżej! Wtedy doznasz czci wobec wszystkich współbiesiadników.

[11] Pois todo o que se exalta será humilhado; e o que se humilha será exaltado.

[11] Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się poniża, będzie wywyższony.

[12] Disse também ao que o havia convidado: Quando deres um jantar ou uma ceia, não convides os teus amigos, nem teus irmãos, nem teus parentes, nem vizinhos ricos; para não suceder que eles, por sua vez, te convidem e sejas recompensado.

[12] Powiedział też do tego, który go zaprosił: Gdy dajesz obiad albo wieczerzę, nie zwołuj swoich przyjaciół ani swoich braci, ani swoich krewnych, ani bogatych sąsiadów, żeby cię czasem i oni nawzajem nie zaprosili, i miałbyś już odpłatę.

[13] Antes, ao dares um banquete, convida os pobres, os aleijados, os coxos e os cegos;

[13] Lecz gdy urządzasz przyjęcie, zaproś ubogich, ułomnych, chromych, ślepych.

[14] e serás bem-aventurado, pelo fato de não terem eles com que recompensar-te; a tua recompensa, porém, tu a receberás na ressurreição dos justos.

[14] I będziesz błogosławiony, bo nie mają ci czym odpłacić. Odpłatę bowiem będziesz miał przy zmartwychwstaniu sprawiedliwych.

A parábola da grande ceia

Podobieństwo o wielkiej wieczerzy

[15] Ora, ouvindo tais palavras, um dos que estavam com ele à mesa, disse-lhe: Bem-

[15] Gdy to usłyszał jeden ze współbiesiadników, rzekł do niego:

aventurado aquele que comer pão no reino de Deus.

Błogosławiony ten, który będzie spożywał chleb w Królestwie Bożym.

[16] Ele, porém, respondeu: Certo homem deu uma grande ceia e convidou muitos.

[16] A On mu rzekł: Pewien człowiek przygotował wielką wieczerzę i zaprosił wielu.

[17] À hora da ceia, enviou o seu servo para avisar aos convidados: Vinde, porque tudo já está preparado.

[17] I posłał swego sługę w godzinę wieczerzy, aby powiedział zaproszonym: Przyjdźcie, bo już wszystko gotowe.

[18] Não obstante, todos, à uma, começaram a escusar-se. Disse o primeiro: Comprei um campo e preciso ir vê-lo; rogo-te que me tenhas por escusado.

[18] I poczęli się wszyscy jeden po drugim wymawiać. Pierwszy mu rzekł: Kupiłem pole i muszę pójść je zobaczyć; proszę cię, miej mię za wytłumaczonego.

[19] Outro disse: Comprei cinco juntas de bois e vou experimentá-las; rogo-te que me tenhas por escusado.

[19] A drugi rzekł: Kupiłem pięć par wołów i idę je wypróbować; proszę cię, miej mię za wytłumaczonego.

[20] E outro disse: Casei-me e, por isso, não posso ir.

[20] A inny rzekł: Żonę pojąłem i dlatego nie mogę przyjść.

[21] Voltando o servo, tudo contou ao seu senhor. Então, irado, o dono da casa disse ao seu servo: Sai depressa para as ruas e becos da cidade e traze para aqui os pobres, os aleijados, os cegos e os coxos.

[21] A gdy wrócił sługa, doniósł o tym panu swemu. Wtedy gospodarz rozgniewał się i rzekł do sługi swego: Wyjdź prędko na place i ulice miasta i sprowadź tutaj ubogich i ułomnych, i ślepych, i chromych.

[22] Depois, lhe disse o servo: SENHOR, feito está como mandaste, e ainda há lugar.

[22] I oznajmił sługa: Panie, tak się stało, jak rozkazałeś, i jeszcze jest miejsce.

[23] Respondeu-lhe o senhor: Sai pelos caminhos e atalhos e obriga a todos a entrar, para que fique cheia a minha casa.

[23] Wtedy rzekł pan do sługi: Wyjdź na drogi i między opłotki i przymuszaj, by weszli, i niech będzie zapełniony dom mój.

[24] Porque vos declaro que nenhum daqueles homens que foram convidados provará a minha ceia.

[24] Albowiem mówię wam, że żaden z owych zaproszonych mężów nie skosztuje mojej wieczerzy.

O serviço de Cristo exige abnegação

Cena prawdziwego uczniostwa Jezusa

[25] Grandes multidões o acompanhavam, e ele, voltando-se, lhes disse:

[25] A szły za nim liczne tłumy, i obróciwszy się, rzekł do nich:

[26] Se alguém vem a mim e não aborrece a seu pai, e mãe, e mulher, e filhos, e irmãos, e irmãs e ainda a sua própria vida, não pode ser meu discípulo.
[27] E qualquer que não tomar a sua cruz e vier após mim não pode ser meu discípulo.
[28] Pois qual de vós, pretendendo construir uma torre, não se assenta primeiro para calcular a despesa e verificar se tem os meios para a concluir?

[29] Para não suceder que, tendo lançado os alicerces e não a podendo acabar, todos os que a virem zombem dele,

[30] dizendo: Este homem começou a construir e não pôde acabar.

[31] Ou qual é o rei que, indo para combater outro rei, não se assenta primeiro para calcular se com dez mil homens poderá enfrentar o que vem contra ele com vinte mil?

[32] Caso contrário, estando o outro ainda longe, envia-lhe uma embaixada, pedindo condições de paz.
[33] Assim, pois, todo aquele que dentre vós não renuncia a tudo quanto tem não pode ser meu discípulo.

Os discípulos, sal da terra

Mateus 5.13; Marcos 9.50

[34] O sal é certamente bom; caso, porém, se torne insípido, como restaurar-lhe o sabor?
[35] Nem presta para a terra, nem mesmo para o monturo; lançam-no fora. Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

[26] Jeśli kto przychodzi do mnie, a nie ma w nienawiści ojca swego i matki, i żony, i dzieci, i braci, i sióstr, a nawet i życia swego, nie może być uczniem moim.
[27] Kto nie dźwiga krzyża swojego, a idzie za mną, nie może być uczniem moim.

[28] Któż bowiem z was, chcąc zbudować wieżę, nie usiądzie najpierw i nie obliczy kosztów, czy ma na wykończenie?

[29] Aby gdy już położy fundament, a nie może dokończyć, wszyscy, którzy by to widzieli, nie zaczęli naśmiewać się z niego,
[30] Mówiąc: ten człowiek zaczął budować, a nie mógł dokończyć.
[31] Albo, który król, wyruszając na wojnę z drugim królem, nie siądzie najpierw i nie naradzi się, czy będzie w stanie w dziesięć tysięcy zmierzyć się z tym, który z dwudziestoma tysiącami wyrusza przeciwko niemu?
[32] Jeśli zaś nie, to gdy tamten jeszcze jest daleko, wysyła poselstwo i zapytuje o warunki pokoju.
[33] Tak więc każdy z was, który się nie wyrzeknie wszystkiego, co ma, nie może być uczniem moim.

[34] Dobrą rzeczą jest sól; jeśli jednak sól zwietrzeje, czym ją przyprawić?

[35] Nie nadaje się ani do ziemi, ani do nawozu; precz ją wyrzucają. Kto ma uszy do słuchania, niechaj słucha.

Lucas 15

Jesus recebe pecadores

[1] Aproximavam-se de Jesus todos os publicanos e pecadores para o ouvir.

[2] E murmuravam os fariseus e os escribas, dizendo: Este recebe pecadores e come com eles.

A parábola da ovelha perdida

Mateus 18.10-14

[3] Então, lhes propôs Jesus esta parábola:

[4] Qual, dentre vós, é o homem que, possuindo cem ovelhas e perdendo uma delas, não deixa no deserto as noventa e nove e vai em busca da que se perdeu, até encontrá-la?

[5] Achando-a, põe-na sobre os ombros, cheio de júbilo.

[6] E, indo para casa, reúne os amigos e vizinhos, dizendo-lhes: Alegrai-vos comigo, porque já achei a minha ovelha perdida.

[7] Digo-vos que, assim, haverá maior júbilo no céu por um pecador que se arrepende do que por noventa e nove justos que não necessitam de arrependimento.

A parábola da dracma perdida

[8] Ou qual é a mulher que, tendo dez dracmas, se perder uma, não acende a candeia, varre a casa e a procura diligentemente até encontrá-la?

[9] E, tendo-a achado, reúne as amigas e vizinhas, dizendo: Alegrai-vos comigo, porque achei a dracma que eu tinha perdido.

Łukasza 15

Podobieństwo o zgubionej owcy

[1] A zbliżali się do niego wszyscy celnicy i grzesznicy, aby go słuchać.

[2] Faryzeusze zaś i uczeni w Piśmie szemrali i mówili: Ten grzeszników przyjmuje i jada z nimi.

[3] Powiedział im więc takie podobieństwo:

[4] Któż z was, gdy ma sto owiec, a zgubi jedną z nich, nie pozostawia dziewięćdziesięciu dziewięciu na pustkowiu i nie idzie za zagubioną, aż ją odnajdzie?

[5] A odnalazłszy, kładzie ją na ramiona swoje i raduje się.

[6] I przyszedłszy do domu, zwołuje przyjaciół i sąsiadów, mówiąc do nich: Weselcie się ze mną, gdyż odnalazłem moją zgubioną owcę!

[7] Powiadam wam: Większa będzie radość w niebie z jednego grzesznika, który się upamięta, niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych, którzy nie potrzebują upamiętania.

Podobieństwo o zgubionym groszu

[8] Albo, która niewiasta, mając dziesięć drachm, gdy zgubi jedną drachmę, nie bierze światła, nie wymiata domu i nie szuka gorliwie, aż znajdzie?

[9] A znalazłszy, zwołuje przyjaciółki oraz sąsiadki i mówi: Weselcie się ze mną, gdyż znalazłam drachmę, którą zgubiłam.

[10] Eu vos afirmo que, de igual modo, há júbilo diante dos anjos de Deus por um pecador que se arrepende.

A parábola do filho pródigo

[11] Continuou: Certo homem tinha dois filhos;

[12] o mais moço deles disse ao pai: Pai, dá-me a parte dos bens que me cabe. E ele lhes repartiu os haveres.

[13] Passados não muitos dias, o filho mais moço, ajuntando tudo o que era seu, partiu para uma terra distante e lá dissipou todos os seus bens, vivendo dissolutamente.

[14] Depois de ter consumido tudo, sobreveio àquele país uma grande fome, e ele começou a passar necessidade.

[15] Então, ele foi e se agregou a um dos cidadãos daquela terra, e este o mandou para os seus campos a guardar porcos.

[16] Ali, desejava ele fartar-se das alfarrobas que os porcos comiam; mas ninguém lhe dava nada.

[17] Então, caindo em si, disse: Quantos trabalhadores de meu pai têm pão com fartura, e eu aqui morro de fome!

[18] Levantar-me-ei, e irei ter com o meu pai, e lhe direi: Pai, pequei contra o céu e diante de ti;

[19] já não sou digno de ser chamado teu filho; trata-me como um dos teus trabalhadores.

[20] E, levantando-se, foi para seu pai. Vinha ele ainda longe, quando seu pai o avistou,

[10] Taka, mówię wam, jest radość wśród aniołów Bożych nad jednym grzesznikiem, który się upamięta.

Podobieństwo o synu marnotrawnym

[11] Potem rzekł: Pewien człowiek miał dwóch synów.

[12] I rzekł młodszy z nich ojcu: Ojcze, daj mi część majętności, która na mnie przypada. Wtedy ten rozdzielił im majętność.

[13] A po niewielu dniach młodszy syn zabrał wszystko i odjechał do dalekiego kraju, i tam roztrwonił swój majątek, prowadząc rozwiązłe życie.

[14] A gdy wydał wszystko, nastał wielki głód w owym kraju i on zaczął cierpieć niedostatek.

[15] Poszedł więc i przystał do jednego z obywateli owego kraju, a ten wysłał go do swej posiadłości wiejskiej, aby pasł świnie.

[16] I pragnął napełnić brzuch swój omłotem, którym karmiły się świnie, lecz nikt mu nie dawał.

[17] A wejrzawszy w siebie, rzekł: Iluż to najemników ojca mojego ma pod dostatkiem chleba, a ja tu z głodu ginę.

[18] Wstanę i pójdę do ojca mego i powiem mu: Ojcze, zgrzeszyłem przeciwko niebu i przeciwko tobie,

[19] Już nie jestem godzien nazywać się synem twoim, uczyń ze mnie jednego z najemników swoich.

[20] Wstał i poszedł do ojca swego. A gdy jeszcze był daleko, ujrzał go jego ojciec,

e, compadecido dele, correndo, o abraçou, e beijou.

[21] E o filho lhe disse: Pai, pequei contra o céu e diante de ti; já não sou digno de ser chamado teu filho.

[22] O pai, porém, disse aos seus servos: Trazei depressa a melhor roupa, vesti-o, ponde-lhe um anel no dedo e sandálias nos pés;

[23] trazei também e matai o novilho cevado. Comamos e regozijemo-nos,

[24] porque este meu filho estava morto e reviveu, estava perdido e foi achado. E começaram a regozijar-se.

[25] Ora, o filho mais velho estivera no campo; e, quando voltava, ao aproximar-se da casa, ouviu a música e as danças.

[26] Chamou um dos criados e perguntou-lhe que era aquilo.

[27] E ele informou: Veio teu irmão, e teu pai mandou matar o novilho cevado, porque o recuperou com saúde.

[28] Ele se indignou e não queria entrar; saindo, porém, o pai, procurava conciliá-lo.

[29] Mas ele respondeu a seu pai: Há tantos anos que te sirvo sem jamais transgredir uma ordem tua, e nunca me deste um cabrito sequer para alegrar-me com os meus amigos;

[30] vindo, porém, esse teu filho, que desperdiçou os teus bens com meretrizes, tu mandaste matar para ele o novilho cevado.

użalił się i pobiegłszy rzucił mu się na szyję, i pocałował go.

[21] Syn zaś rzekł do niego: Ojcze, zgrzeszyłem przeciwko niebu i przeciwko tobie, już nie jestem godzien nazywać się synem twoim.

[22] Ojciec zaś rzekł do sług swoich: Przynieście szybko najlepszą szatę i ubierzcie go; dajcie też pierścień na jego rękę i sandały na nogi,

[23] I przyprowadźcie tuczne cielę, zabijcie je, a jedzmy i weselmy się,

[24] Dlatego, że ten syn mój był umarły, a ożył, zginął, a odnalazł się. I zaczęli się weselić.

[25] Starszy zaś syn jego był w polu. A gdy wracając zbliżył się do domu, usłyszał muzykę i tańce.

[26] I przywoławszy jednego ze sług, pytał, co to jest.

[27] Ten zaś rzekł do niego: Brat twój przyszedł i ojciec twój kazał zabić tuczne cielę, że go zdrowym odzyskał.

[28] Rozgniewał się więc i nie chciał wejść. Tedy ojciec jego wyszedł i prosił go.

[29] Ten zaś odrzekł ojcu: Oto tyle lat służę ci i nigdy nie przestąpiłem rozkazu twego, a mnie nigdy nie dałeś nawet koźlęcia, bym się mógł zabawić z przyjaciółmi mymi.

[30] Gdy zaś ten syn twój, który roztrwonił majętność twoją z nierządnicami, przyszedł, kazałeś dla niego zabić tuczne cielę.

[31] Então, lhe respondeu o pai: Meu filho, tu sempre estás comigo; tudo o que é meu é teu.

[32] Entretanto, era preciso que nos regozijássemos e nos alegrássemos, porque esse teu irmão estava morto e reviveu, estava perdido e foi achado.

[31] Wtedy on rzekł do niego: Synu, ty zawsze jesteś ze mną i wszystko moje jest twoim.

[32] Należało zaś weselić się i radować, że ten brat twój był umarły, a ożył, zaginął, a odnalazł się.

Lucas 16

A parábola do administrador infiel

[1] Disse Jesus também aos discípulos: Havia um homem rico que tinha um administrador; e este lhe foi denunciado como quem estava a defraudar os seus bens.

[2] Então, mandando-o chamar, lhe disse: Que é isto que ouço a teu respeito? Presta contas da tua administração, porque já não podes mais continuar nela.

[3] Disse o administrador consigo mesmo: Que farei, pois o meu senhor me tira a administração? Trabalhar na terra não posso; também de mendigar tenho vergonha.

[4] Eu sei o que farei, para que, quando for demitido da administração, me recebam em suas casas.

[5] Tendo chamado cada um dos devedores do seu senhor, disse ao primeiro: Quanto deves ao meu patrão?

[6] Respondeu ele: Cem cados de azeite. Então, disse: Toma a tua conta, assenta-te depressa e escreve cinqüenta.

[7] Depois, perguntou a outro: Tu, quanto deves? Respondeu ele: Cem coros de trigo.

Łukasza 16

Podobieństwo o nieuczciwym zarządcy

[1] Potem powiedział jeszcze do uczniów: Był pewien bogaty człowiek, który miał zarządcę, a tego oskarżono przed nim, że trwoni jego majętność.

[2] I przywoławszy go, rzekł mu: Cóż to słyszę o tobie? Zdaj sprawę z twojego szafarstwa, albowiem już nie będziesz mógł nadal zarządzać.

[3] I rzekł zarządca do siebie samego: Cóż pocznę, skoro pan mój odbiera mi szafarstwo? Nie mam sił, aby kopać, a żebrać się wstydzę.

[4] Wiem, co uczynię, aby mnie przyjęli do domów swoich, gdy zostanę usunięty z szafarstwa.

[5] I wezwał dłużników swego pana, każdego z osobna, i rzekł do pierwszego: Ile winieneś panu memu?

[6] A ten odrzekł: Sto baryłek oliwy. Rzekł mu więc: Weź zapis swój, siądź i szybko napisz pięćdziesiąt.

[7] Potem rzekł do drugiego: A ty ile winieneś? A ten odrzekł: Sto korców

Disse-lhe: Toma a tua conta e escreve oitenta.

[8] E elogiou o senhor o administrador infiel porque se houvera atiladamente, porque os filhos do mundo são mais hábeis na sua própria geração do que os filhos da luz.

[9] E eu vos recomendo: das riquezas de origem iníqua fazei amigos; para que, quando aquelas vos faltarem, esses amigos vos recebam nos tabernáculos eternos.

[10] Quem é fiel no pouco também é fiel no muito; e quem é injusto no pouco também é injusto no muito.

[11] Se, pois, não vos tornastes fiéis na aplicação das riquezas de origem injusta, quem vos confiará a verdadeira riqueza?

[12] Se não vos tornastes fiéis na aplicação do alheio, quem vos dará o que é vosso?

[13] Ninguém pode servir a dois senhores; porque ou há de aborrecer-se de um e amar ao outro ou se devotará a um e desprezará ao outro. Não podeis servir a Deus e às riquezas.

Jesus reprova os fariseus

[14] Os fariseus, que eram avarentos, ouviam tudo isto e o ridiculizavam.

[15] Mas Jesus lhes disse: Vós sois os que vos justificais a vós mesmos diante dos homens, mas Deus conhece o vosso coração; pois aquilo que é elevado entre homens é abominação diante de Deus.

[16] A Lei e os Profetas vigoraram até João; desde esse tempo, vem sendo anunciado o

pszenicy. Rzekł mu: Weź zapis swój i napisz osiemdziesiąt.

[8] I pochwalił pan nieuczciwego zarządcę, że przebiegle postąpił, bo synowie tego świata są przebieglejsi w rodzaju swoim od synów światłości.

O dobrym korzystaniu z bogactw

[9] I ja wam powiadam: Zyskujcie sobie przyjaciół mamoną niesprawiedliwości, aby, gdy się skończy, przyjęli was do wiecznych przybytków.

[10] Kto jest wierny w najmniejszej sprawie i w wielkiej jest wierny, a kto w najmniejszej jest niesprawiedliwy i w wielkiej jest niesprawiedliwy.

[11] Jeśli więc w niesprawiedliwej mamonie nie byliście wierni, któż wam powierzy prawdziwą wartość?

[12] A jeśli nie byliście wierni w sprawie cudzej, któż wam poruczy rzecz własną?

[13] Żaden sługa nie może dwóm panom służyć, gdyż albo jednego nienawidzieć będzie, a drugiego miłować, albo jednego trzymać się będzie, a drugim pogardzi. Nie możecie Bogu służyć i mamonie.

Jezus gani faryzeuszów

[14] A słyszeli to wszystko faryzeusze, którzy byli chciwi i naśmiewali się z niego.

[15] I powiedział im: Wy jesteście tymi, którzy chcą uchodzić w oczach ludzi za sprawiedliwych, lecz Bóg zna serca wasze. Gdyż to, co u ludzi jest wyniosłe, obrzydliwością jest przed Bogiem.

[16] Do czasów Jana był zakon i prorocy, od tego czasu jest zwiastowane Królestwo

evangelho do reino de Deus, e todo homem se esforça por entrar nele.

[17] E é mais fácil passar o céu e a terra do que cair um til sequer da Lei.

Acerca do divórcio
Mateus 19.9; Marcos 10.10-12

[18] Quem repudiar sua mulher e casar com outra comete adultério; e aquele que casa com a mulher repudiada pelo marido também comete adultério.

O rico e o mendigo

[19] Ora, havia certo homem rico que se vestia de púrpura e de linho finíssimo e que, todos os dias, se regalava esplendidamente.

[20] Havia também certo mendigo, chamado Lázaro, coberto de chagas, que jazia à porta daquele;

[21] e desejava alimentar-se das migalhas que caíam da mesa do rico; e até os cães vinham lamber-lhe as úlceras.

[22] Aconteceu morrer o mendigo e ser levado pelos anjos para o seio de Abraão; morreu também o rico e foi sepultado.

[23] No inferno, estando em tormentos, levantou os olhos e viu ao longe a Abraão e Lázaro no seu seio.

[24] Então, clamando, disse: Pai Abraão, tem misericórdia de mim! E manda a Lázaro que molhe em água a ponta do dedo e me refresque a língua, porque estou atormentado nesta chama.

[25] Disse, porém, Abraão: Filho, lembra-te de que recebeste os teus bens em tua vida, e Lázaro igualmente, os males; agora,

Boże i każdy się do niego gwałtem wdziera.

[17] Lecz łatwiej jest niebu i ziemi przeminąć, niż przepaść jednej kresce z zakonu.

[18] Każdy, kto opuszcza żonę swoją, a pojmuje inną, cudzołoży, a kto opuszczoną przez męża poślubia, cudzołoży.

Podobieństwo o bogaczu i Łazarzu

[19] A był pewien człowiek bogaty, który się przyodziewał w szkarłatne szaty i kosztowne tkaniny i co dzień wystawnie ucztował.

[20] Był też pewien żebrak, imieniem Łazarz, który leżał u jego wrót owrzodziały.

[21] I pragnął nasycić się odpadkami ze stołu bogacza, a tymczasem psy przychodziły i lizały jego rany.

[22] I stało się, że umarł żebrak, i zanieśli go aniołowie na łono Abrahamowe; umarł też bogacz i został pochowany.

[23] A gdy w krainie umarłych cierpiał męki i podniósł oczy swoje, ujrzał z daleka Abrahama i Łazarza na jego łonie.

[24] Wtedy zawołał i rzekł: Ojcze Abrahamie, zmiłuj się nade mną i poślij Łazarza, aby umoczył koniec palca swego w wodzie i ochłodził mi język, bo męki cierpię w tym płomieniu.

[25] Abraham zaś rzekł: Synu, pomnij, że dobro swoje otrzymałeś za swego życia, podobnie jak Łazarz zło; teraz on tutaj doznaje pociechy, a ty męki cierpisz.

porém, aqui, ele está consolado; tu, em tormentos.

[26] E, além de tudo, está posto um grande abismo entre nós e vós, de sorte que os que querem passar daqui para vós outros não podem, nem os de lá passar para nós.

[26] I poza tym wszystkim między nami a wami rozciąga się wielka przepaść, aby ci, którzy chcą stąd do was przejść, nie mogli, ani też stamtąd do nas nie mogli się przeprawić.

[27] Então, replicou: Pai, eu te imploro que o mandes à minha casa paterna,

[27] I rzekł: Proszę cię więc, ojcze, abyś go posłał do domu ojca mego.

[28] porque tenho cinco irmãos; para que lhes dê testemunho, a fim de não virem também para este lugar de tormento.

[28] Mam bowiem pięciu braci, niechaj złoży świadectwo wobec nich, aby i inni nie przyszli na to miejsce męki.

[29] Respondeu Abraão: Eles têm Moisés e os Profetas; ouçam-nos.

[29] Rzekł mu Abraham: Mają Mojżesza i proroków, niechże ich słuchają.

[30] Mas ele insistiu: Não, pai Abraão; se alguém dentre os mortos for ter com eles, arrepender-se-ão.

[30] A on rzekł: Nie, ojcze Abrahamie, ale jeśli kto z umarłych pójdzie do nich, upamiętają się.

[31] Abraão, porém, lhe respondeu: Se não ouvem a Moisés e aos Profetas, tampouco se deixarão persuadir, ainda que ressuscite alguém dentre os mortos.

[31] I odrzekł mu: Jeśli Mojżesza i proroków nie słuchają, to choćby kto z umarłych powstał, też nie uwierzą.

Lucas 17

Os tropeços

Mateus 18.6-7; Marcos 9.42

[1] Disse Jesus a seus discípulos: É inevitável que venham escândalos, mas ai do homem pelo qual eles vêm!

[2] Melhor fora que se lhe pendurasse ao pescoço uma pedra de moinho, e fosse atirado no mar, do que fazer tropeçar a um destes pequeninos.

Quantas vezes se deve perdoar a um irmão

Mateus 18.21-22

[3] Acautelai-vos. Se teu irmão pecar contra ti, repreende-o; se ele se arrepender, perdoa-lhe.

Łukasza 17

Różne wypowiedzi Jezusa

[1] I rzekł do uczniów swoich: Nie podobna, by zgorszenia nie przyszły, lecz biada temu, przez którego przychodzą.

[2] Lepiej by było dla niego, gdyby kamień młyński zawisł na szyi jego, a jego wrzucono do morza, niż żeby zgorszył jednego z tych maluczkich.

[3] Miejcie się na baczności. Jeśliby zgrzeszył twój brat, strofuj go, a jeśli się upamięta, odpuść mu.

[4] Se, por sete vezes no dia, pecar contra ti e, sete vezes, vier ter contigo, dizendo: Estou arrependido, perdoa-lhe.

[5] Então, disseram os apóstolos ao SENHOR: Aumenta-nos a fé.

[6] Respondeu-lhes o SENHOR: Se tiverdes fé como um grão de mostarda, direis a esta amoreira: Arranca-te e transplanta-te no mar; e ela vos obedecerá.

[7] Qual de vós, tendo um servo ocupado na lavoura ou em guardar o gado, lhe dirá quando ele voltar do campo: Vem já e põe-te à mesa?

[8] E que, antes, não lhe diga: Prepara-me a ceia, cinge-te e serve-me, enquanto eu como e bebo; depois, comerás tu e beberás?

[9] Porventura, terá de agradecer ao servo porque este fez o que lhe havia ordenado?

[10] Assim também vós, depois de haverdes feito quanto vos foi ordenado, dizei: Somos servos inúteis, porque fizemos apenas o que devíamos fazer.

A cura de dez leprosos

[11] De caminho para Jerusalém, passava Jesus pelo meio de Samaria e da Galiléia.

[12] Ao entrar numa aldeia, saíram-lhe ao encontro dez leprosos,

[13] que ficaram de longe e lhe gritaram, dizendo: Jesus, Mestre, compadece-te de nós!

[14] Ao vê-los, disse-lhes Jesus: Ide e mostrai-vos aos sacerdotes. Aconteceu que, indo eles, foram purificados.

[4] A jeśliby siedemkroć na dzień zgrzeszył przeciwko tobie, i siedemkroć zwrócił się do ciebie, mówiąc: Żałuję tego, odpuść mu.

[5] I rzekli apostołowie do Pana: Przydaj nam wiary.

[6] A Pan rzekł: Jeślibyście mieli wiarę jak ziarno gorczyczne, i rzeklibyście do tego figowca: Wyrwij się z korzeniem i przesadź się w morze, usłuchałby was.

[7] Kto zaś z was, mając sługę, który orze lub pasie, powie do niego, gdy powróci z pola: Chodź zaraz i zasiądź do stołu?

[8] Czy nie powie mu raczej: Przygotuj mi wieczerzę, przepasz się i usługuj mi, aż się najem i napiję, a potem i ty będziesz jadł i pił?

[9] Czy dziękuje słudze, że uczynił to, co mu polecono?

[10] Tak i wy, gdy uczynicie wszystko, co wam polecono, mówcie: Sługami nieużytecznymi jesteśmy, bo co winniśmy byli uczynić, uczyniliśmy.

Uzdrowienie dziesięciu trędowatych

[11] A w drodze do Jerozolimy przechodził między Samarią i Galileą.

[12] Gdy wszedł do pewnej wioski, wyszło naprzeciw niego dziesięciu trędowatych mężów, którzy stanęli z daleka.

[13] I podnieśli swój głos, mówiąc: Jezusie, Mistrzu! Zmiłuj się nad nami.

[14] A gdy ich ujrzał, rzekł do nich: Idźcie, ukażcie się kapłanom. A gdy szli, zostali oczyszczeni.

[15] Um dos dez, vendo que fora curado, voltou, dando glória a Deus em alta voz,

[16] e prostrou-se com o rosto em terra aos pés de Jesus, agradecendo-lhe; e este era samaritano.

[17] Então, Jesus lhe perguntou: Não eram dez os que foram curados? Onde estão os nove?

[18] Não houve, porventura, quem voltasse para dar glória a Deus, senão este estrangeiro?

[19] E disse-lhe: Levanta-te e vai; a tua fé te salvou.

A vinda do reino de Deus

[20] Interrogado pelos fariseus sobre quando viria o reino de Deus, Jesus lhes respondeu: Não vem o reino de Deus com visível aparência.

[21] Nem dirão: Ei-lo aqui! Ou: Lá está! Porque o reino de Deus está dentro de vós.

[22] A seguir, dirigiu-se aos discípulos: Virá o tempo em que desejareis ver um dos dias do Filho do Homem e não o vereis.

[23] E vos dirão: Ei-lo aqui! Ou: Lá está! Não vades nem os sigais;

[24] porque assim como o relâmpago, fuzilando, brilha de uma à outra extremidade do céu, assim será, no seu dia, o Filho do Homem.

[25] Mas importa que primeiro ele padeça muitas coisas e seja rejeitado por esta geração.

[26] Assim como foi nos dias de Noé, será também nos dias do Filho do Homem:

[15] Jeden zaś z nich, widząc, że został uzdrowiony, wrócił, donośnym głosem chwaląc Boga.

[16] I padł na twarz do nóg jego, dziękując mu, a był to Samarytanin.

[17] A Jezus odezwał się i rzekł: Czyż nie dziesięciu zostało oczyszczonych? A gdzie jest dziewięciu?

[18] Czyż nikt się nie znalazł, który by wrócił i oddał chwałę Bogu, tylko ten cudzoziemiec?

[19] I rzekł mu: Wstań, idź! Wiara twoja uzdrowiła cię.

O nadejściu Królestwa Bożego

[20] Zapytany zaś przez faryzeuszów, kiedy przyjdzie Królestwo Boże, odpowiedział im i rzekł: Królestwo Boże nie przychodzi dostrzegalnie,

[21] Ani nie będą mówić: Oto tutaj jest, albo: Tam; oto bowiem Królestwo Boże jest pośród was.

[22] Rzekł też do uczniów: Przyjdą czasy, kiedy będziecie pragnęli widzieć jeden z dni Syna Człowieczego, a nie ujrzycie.

[23] I będą mówić do was: Oto tam, oto tu. Nie chodźcie, ani się tam nie udawajcie.

[24] Bo jak błyskawica, gdy zabłyśnie, świeci od jednego krańca nieba aż po drugi, tak będzie i Syn Człowieczy w dniu swoim.

[25] Lecz przedtem musi wiele cierpieć i być odrzucony przez to pokolenie.

[26] A jak było za dni Noego, tak będzie i za dni Syna Człowieczego.

[27] comiam, bebiam, casavam e davam-se em casamento, até ao dia em que Noé entrou na arca, e veio o dilúvio e destruiu a todos.

[27] Jedli, pili, żenili się i za mąż wychodzili aż do dnia, kiedy Noe wszedł do arki i nastał potop, i wytracił wszystkich.

[28] O mesmo aconteceu nos dias de Ló: comiam, bebiam, compravam, vendiam, plantavam e edificavam;

[28] Podobnie też było za dni Lota: Jedli, pili, kupowali, sprzedawali, szczepili, budowali;

[29] mas, no dia em que Ló saiu de Sodoma, choveu do céu fogo e enxofre e destruiu a todos.

[29] A w dniu kiedy Lot wyszedł z Sodomy, spadł z nieba ogień z siarką i wytracił wszystkich.

[30] Assim será no dia em que o Filho do Homem se manifestar.

[30] Tak też będzie w dniu, kiedy Syn Człowieczy się objawi.

[31] Naquele dia, quem estiver no eirado e tiver os seus bens em casa não desça para tirá-los; e de igual modo quem estiver no campo não volte para trás.

[31] Jeśli kto w owym dniu będzie na dachu, a rzeczy jego w mieszkaniu, niechaj nie schodzi na dół, aby je zabrać; a kto będzie na polu, podobnie, niechaj nie wraca.

[32] Lembrai-vos da mulher de Ló.

[32] Wspomnijcie żonę Lota.

[33] Quem quiser preservar a sua vida perdê-la-á; e quem a perder de fato a salvará.

[33] Ten, który zabiegać będzie o życie swoje, by je zachować, utraci je, a kto je utraci, odzyska je.

[34] Digo-vos que, naquela noite, dois estarão numa cama; um será tomado, e deixado o outro;

[34] Powiadam wam: Tej nocy dwaj będą na jednym łożu, jeden będzie zabrany, a drugi pozostawiony.

[35] duas mulheres estarão juntas moendo; uma será tomada, e deixada a outra.

[35] Dwie mleć będą na jednym miejscu, jedna będzie zabrana, a druga pozostawiona.

[36] [Dois estarão no campo; um será tomado, e o outro, deixado.]

[36] Dwóch będzie na roli; jeden będzie zabrany, a drugi pozostawiony.

[37] Então, lhe perguntaram: Onde será isso, SENHOR? Respondeu-lhes: Onde estiver o corpo, aí se ajuntarão também os abutres.

[37] A odpowiadając, mówią do niego: Gdzie, Panie? On zaś rzekł do nich: Gdzie jest padlina, tam zlatują się i sępy.

Lucas 18

A parábola do juiz iníquo

Łukasza 18

Podobieństwo o wdowie i niesprawiedliwym sędzi

1 Disse-lhes Jesus uma parábola sobre o dever de orar sempre e nunca esmorecer:

1 Powiedział im też podobieństwo o tym, że powinni zawsze się modlić i nie ustawać,

2 Havia em certa cidade um juiz que não temia a Deus, nem respeitava homem algum.

2 Mówiąc: Był w jednym mieście pewien sędzia, który Boga się nie bał, a z człowiekiem się nie liczył.

3 Havia também, naquela mesma cidade, uma viúva que vinha ter com ele, dizendo: Julga a minha causa contra o meu adversário.

3 Była też w owym mieście pewna wdowa, która go nachodziła i mówiła: Weź mię w obronę przed moim przeciwnikiem.

4 Ele, por algum tempo, não a quis atender; mas, depois, disse consigo: Bem que eu não temo a Deus, nem respeito a homem algum;

4 I przez długi czas nie chciał. Potem zaś powiedział sobie: Chociaż i Boga się nie boję ani z człowiekiem się nie liczę,

5 todavia, como esta viúva me importuna, julgarei a sua causa, para não suceder que, por fim, venha a molestar-me.

5 Jednak ponieważ naprzykrza mi się ta wdowa, wezmę ją w obronę, by w końcu nie przyszła i nie uderzyła mnie w twarz.

6 Então, disse o SENHOR: Considerai no que diz este juiz iníquo.

6 I rzekł Pan: Słuchajcie, co ten niesprawiedliwy sędzia powiada!

7 Não fará Deus justiça aos seus escolhidos, que a ele clamam dia e noite, embora pareça demorado em defendê-los?

7 A czyżby Bóg nie wziął w obronę swoich wybranych, którzy wołają do niego we dnie i w nocy, chociaż zwleka w ich sprawie?

8 Digo-vos que, depressa, lhes fará justiça. Contudo, quando vier o Filho do Homem, achará, porventura, fé na terra?

8 Powiadam wam, że szybko weźmie ich w obronę. Tylko czy Syn Człowieczy znajdzie wiarę na ziemi, gdy przyjdzie?

A parábola do fariseu e o publicano

9 Propôs também esta parábola a alguns que confiavam em si mesmos, por se considerarem justos, e desprezavam os outros:

Podobieństwo o faryzeuszu i celniku

9 I powiedział także do tych, którzy pokładali ufność w sobie samych, że są usprawiedliwieni, a innych lekceważyli, to podobieństwo:

10 Dois homens subiram ao templo com o propósito de orar: um, fariseu, e o outro, publicano.

10 Dwóch ludzi weszło do świątyni, aby się modlić, jeden faryzeusz, a drugi celnik.

11 O fariseu, posto em pé, orava de si para si mesmo, desta forma: Ó Deus, graças te

11 Faryzeusz stanął i tak się w duchu modlił: Boże, dziękuję ci, że nie jestem jak

dou porque não sou como os demais homens, roubadores, injustos e adúlteros, nem ainda como este publicano;

12 jejuo duas vezes por semana e dou o dízimo de tudo quanto ganho.

13 O publicano, estando em pé, longe, não ousava nem ainda levantar os olhos ao céu, mas batia no peito, dizendo: Ó Deus, sê propício a mim, pecador!

14 Digo-vos que este desceu justificado para sua casa, e não aquele; porque todo o que se exalta será humilhado; mas o que se humilha será exaltado.

Jesus abençoa as crianças
Mateus 19.13-15; Marcos 10.13-16

15 Traziam-lhe também as crianças, para que as tocasse; e os discípulos, vendo, os repreendiam.

16 Jesus, porém, chamando-as para junto de si, ordenou: Deixai vir a mim os pequeninos e não os embaraceis, porque dos tais é o reino de Deus.

17 Em verdade vos digo: Quem não receber o reino de Deus como uma criança de maneira alguma entrará nele.

O jovem rico
Mateus 19.16-22; Marcos 10.17-22

18 Certo homem de posição perguntou-lhe: Bom Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

19 Respondeu-lhe Jesus: Por que me chamas bom? Ninguém é bom, senão um, que é Deus.

20 Sabes os mandamentos: Não adulterarás, não matarás, não furtarás,

inni ludzie, rabusie, oszuści, cudzołożnicy albo też jak ten oto celnik.

12 Poszczę dwa razy w tygodniu, daję dziesięcinę z całego mego dorobku.

13 A celnik stanął z daleka i nie śmiał nawet oczu podnieść ku niebu, lecz bił się w pierś swoją, mówiąc: Boże, bądź miłościw mnie grzesznemu.

14 Powiadam wam: Ten poszedł usprawiedliwiony do domu swego, tamten zaś nie; bo każdy, kto siebie wywyższa, będzie poniżony, a kto się poniża, będzie wywyższony.

Jezus błogosławi dzieci

15 Przynieśli też do niego i dzieci, aby się ich dotknął. A widząc to uczniowie, gromili ich.

16 Jezus zaś przywołał je i rzekł: Pozwólcie dzieciom przychodzić do mnie i nie zabraniajcie im. Albowiem do takich należy Królestwo Boże.

17 Zaprawdę, powiadam wam, kto nie przyjmuje Królestwa Bożego jak dziecię, nie wejdzie do niego.

Bogactwo i życie wieczne

18 I zapytał go pewien dostojnik tymi słowy: Nauczycielu dobry, co mam czynić, aby odziedziczyć żywot wieczny?

19 Rzekł do niego Jezus: Dlaczego zwiesz mnie dobrym? Nikt nie jest dobry, tylko jeden Bóg.

20 Znasz przykazania: Nie cudzołóż, nie zabijaj, nie kradnij, nie mów fałszywego

não dirás falso testemunho, honra a teu pai e a tua mãe.

[21] Replicou ele: Tudo isso tenho observado desde a minha juventude.

[22] Ouvindo-o Jesus, disse-lhe: Uma coisa ainda te falta: vende tudo o que tens, dá-o aos pobres e terás um tesouro nos céus; depois, vem e segue-me.

[23] Mas, ouvindo ele estas palavras, ficou muito triste, porque era riquíssimo.

O perigo das riquezas

Mateus 19.23-30; Marcos 10.23-31

[24] E Jesus, vendo-o assim triste, disse: Quão dificilmente entrarão no reino de Deus os que têm riquezas!

[25] Porque é mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

[26] E os que ouviram disseram: Sendo assim, quem pode ser salvo?

[27] Mas ele respondeu: Os impossíveis dos homens são possíveis para Deus.

[28] E disse Pedro: Eis que nós deixamos nossa casa e te seguimos.

[29] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade vos digo que ninguém há que tenha deixado casa, ou mulher, ou irmãos, ou pais, ou filhos, por causa do reino de Deus,

[30] que não receba, no presente, muitas vezes mais e, no mundo por vir, a vida eterna.

Jesus outra vez prediz sua morte e ressurreição

Mateus 20.17-19; Marcos 10.32-34

[31] Tomando consigo os doze, disse-lhes Jesus: Eis que subimos para Jerusalém, e

świadectwa, czcij ojca swego i matkę swoją.

[21] Ten zaś rzekł: Tego wszystkiego przestrzegałem od młodości.

[22] A gdy to Jezus usłyszał, rzekł do niego: Jeszcze jednego ci brak. Sprzedaj wszystko, co tylko masz i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie, a potem przyjdź i naśladuj mnie.

[23] Ten zaś, usłyszawszy to, zasmucił się; był bowiem bardzo bogaty.

[24] A Jezus, gdy go takim ujrzał, powiedział: Jak trudno tym, którzy mają majętności, wejść do Królestwa Bożego.

[25] Łatwiej bowiem wielbłądowi przejść przez ucho igielne, niż bogatemu wejść do Królestwa Bożego.

[26] A ci, którzy to usłyszeli, rzekli: Któż tedy może być zbawiony?

[27] On zaś rzekł: Co niemożliwego jest u ludzi, możliwe jest u Boga.

[28] A Piotr rzekł: Oto my opuściliśmy, co było nasze, a poszliśmy za tobą.

[29] On zaś rzekł do nich: Zaprawdę, powiadam wam, że nie ma takiego, który by opuścił dom czy żonę, czy braci, czy rodziców, czy dzieci dla Królestwa Bożego,

[30] A nie otrzymał w zamian daleko więcej w czasie obecnym, a w świecie przyszłym żywota wiecznego.

Trzecia zapowiedź śmierci Jezusa

[31] A wziąwszy z sobą dwunastu, rzekł do nich: Oto idziemy do Jerozolimy, i

vai cumprir-se ali tudo quanto está escrito por intermédio dos profetas, no tocante ao Filho do Homem;

[32] pois será ele entregue aos gentios, escarnecido, ultrajado e cuspido;

[33] e, depois de o açoitarem, tirar-lhe-ão a vida; mas, ao terceiro dia, ressuscitará.

[34] Eles, porém, nada compreenderam acerca destas coisas; e o sentido destas palavras era-lhes encoberto, de sorte que não percebiam o que ele dizia.

wszystko, co napisali prorocy, wypełni się nad Synem Człowieczym.

[32] Wydadzą go bowiem poganom i wyśmieją, zelżą i oplwają,

[33] A ubiczowawszy, zabiją go, ale dnia trzeciego zmartwychwstanie.

[34] Lecz oni nic z tego nie zrozumieli i było to słowo zakryte przed nimi, i nie wiedzieli, co mówiono.

A cura do cego de Jericó

Mateus 20.29-34; Marcos 10.46-52

[35] Aconteceu que, ao aproximar-se ele de Jericó, estava um cego assentado à beira do caminho, pedindo esmolas.

[36] E, ouvindo o tropel da multidão que passava, perguntou o que era aquilo.

[37] Anunciaram-lhe que passava Jesus, o Nazareno.

[38] Então, ele clamou: Jesus, Filho de Davi, tem compaixão de mim!

[39] E os que iam na frente o repreendiam para que se calasse; ele, porém, cada vez gritava mais: Filho de Davi, tem misericórdia de mim!

[40] Então, parou Jesus e mandou que lho trouxessem. E, tendo ele chegado, perguntou-lhe:

[41] Que queres que eu te faça? Respondeu ele: SENHOR, que eu torne a ver.

[42] Então, Jesus lhe disse: Recupera a tua vista; a tua fé te salvou.

[43] Imediatamente, tornou a ver e seguia-o glorificando a Deus. Também todo o povo, vendo isto, dava louvores a Deus.

Uzdrowienie ślepego

[35] A gdy On przybliżał się do Jerycha, pewien ślepiec siedział przy drodze, żebrząc.

[36] A gdy usłyszał, że tłum przechodzi, dowiadywał się, co się dzieje.

[37] Powiedzieli mu wtedy, że Jezus Nazareński przechodzi.

[38] I zaczął wołać: Jezusie, Synu Dawidowy, zmiłuj się nade mną!

[39] A ci, którzy szli na przedzie, gromili go, by milczał. On zaś coraz głośniej wołał: Synu Dawidowy, zmiłuj się nade mną!

[40] Wtedy Jezus przystanął i kazał przyprowadzić go do siebie. A gdy ten się zbliżył, zapytał go,

[41] Mówiąc: Co chcesz, abym ci uczynił? A on odrzekł: Panie, abym przejrzał.

[42] A Jezus rzekł do niego: Przejrzyj! Wiara twoja uzdrowiła cię.

[43] I zaraz odzyskał wzrok, i szedł za nim, wielbiąc Boga. A cały lud, ujrzawszy to, oddał chwałę Bogu.

Lucas 19

Zaqueu, o publicano

[1] Entrando em Jericó, atravessava Jesus a cidade.

[2] Eis que um homem, chamado Zaqueu, maioral dos publicanos e rico,

[3] procurava ver quem era Jesus, mas não podia, por causa da multidão, por ser ele de pequena estatura.

[4] Então, correndo adiante, subiu a um sicômoro a fim de vê-lo, porque por ali havia de passar.

[5] Quando Jesus chegou àquele lugar, olhando para cima, disse-lhe: Zaqueu, desce depressa, pois me convém ficar hoje em tua casa.

[6] Ele desceu a toda a pressa e o recebeu com alegria.

[7] Todos os que viram isto murmuravam, dizendo que ele se hospedara com homem pecador.

[8] Entrementes, Zaqueu se levantou e disse ao SENHOR: SENHOR, resolvo dar aos pobres a metade dos meus bens; e, se nalguma coisa tenho defraudado alguém, restituo quatro vezes mais.

[9] Então, Jesus lhe disse: Hoje, houve salvação nesta casa, pois que também este é filho de Abraão.

[10] Porque o Filho do Homem veio buscar e salvar o perdido.

A parábola das dez minas

[11] Ouvindo eles estas coisas, Jesus propôs uma parábola, visto estar perto de

Łukasza 19

Zacheusz

[1] I wszedłszy do Jerycha, przechodził przez nie.

[2] A oto mąż, imieniem Zacheusz, przełożony nad celnikami, człowiek bogaty,

[3] Pragnął widzieć Jezusa, kto to jest, lecz nie mógł z powodu tłumu, gdyż był małego wzrostu.

[4] Pobiegł więc naprzód i wszedł na drzewo sykomory, aby go ujrzeć, bo tamtędy miał przechodzić.

[5] A gdy Jezus przybył na to miejsce, spojrzał w górę i rzekł do niego: Zacheuszu, zejdź śpiesznie, gdyż dziś muszę się zatrzymać w twoim domu.

[6] I zszedł śpiesznie, i przyjął go z radością.

[7] A widząc to, wszyscy szemrali, mówiąc: Do człowieka grzesznego przybył w gościnę.

[8] Zacheusz zaś stanął i rzekł do Pana: Panie, oto połowę majątku mojego daję ubogim, a jeśli na kim co wymusiłem, jestem gotów oddać w czwórnasób.

[9] A Jezus rzekł do niego: Dziś zbawienie stało się udziałem domu tego, ponieważ i on jest synem Abrahamowym.

[10] Przyszedł bowiem Syn Człowieczy, aby szukać i zbawić to, co zginęło.

Podobieństwo o dziesięciu minach

[11] A gdy oni tego słuchali, powiedział im dodatkowo podobieństwo, dlatego, że był

Jerusalém e lhes parecer que o reino de Deus havia de manifestar-se imediatamente.

blisko Jerozolimy, a oni mniemali, że wkrótce ma się objawić Królestwo Boże.

12 Então, disse: Certo homem nobre partiu para uma terra distante, com o fim de tomar posse de um reino e voltar.

12 Rzekł więc: Pewien człowiek szlachetnego rodu udał się do dalekiego kraju, aby objąć królowanie i wrócić.

13 Chamou dez servos seus, confiou-lhes dez minas e disse-lhes: Negociai até que eu volte.

13 Przywołał więc dziesięciu sług swoich i dał im dziesięć min, i rzekł do nich: Obracajcie nimi, aż powrócę.

14 Mas os seus concidadãos o odiavam e enviaram após ele uma embaixada, dizendo: Não queremos que este reine sobre nós.

14 Lecz poddani nienawidzili go, wysłali więc za nim poselstwo z tymi słowy: Nie chcemy, aby ten królował nad nami.

15 Quando ele voltou, depois de haver tomado posse do reino, mandou chamar os servos a quem dera o dinheiro, a fim de saber que negócio cada um teria conseguido.

15 A gdy on, objąwszy królowanie powrócił, kazał przywołać do siebie te sługi, którym dał pieniądze, aby się dowiedzieć, ile kto zarobił.

16 Compareceu o primeiro e disse: SENHOR, a tua mina rendeu dez.

16 Zjawił się więc pierwszy i rzekł: Panie, mina twoja przyniosła dziesięć min zysku.

17 Respondeu-lhe o senhor: Muito bem, servo bom; porque foste fiel no pouco, terás autoridade sobre dez cidades.

17 I rzekł do niego: To dobrze, sługo dobry, przeto iż w małym byłeś wierny, obejmij władzę nad dziesięciu miastami.

18 Veio o segundo, dizendo: SENHOR, a tua mina rendeu cinco.

18 I przyszedł drugi, mówiąc: Panie, mina twoja przyniosła pięć min.

19 A este disse: Terás autoridade sobre cinco cidades.

19 Rzekł i do niego: Także i ty bądź nad pięcioma miastami.

20 Veio, então, outro, dizendo: Eis aqui, senhor, a tua mina, que eu guardei embrulhada num lenço.

20 A inny przyszedł i rzekł: Panie, oto mina twoja, którą trzymałem w chustce.

21 Pois tive medo de ti, que és homem rigoroso; tiras o que não puseste e ceifas o que não semeaste.

21 Bałem się bowiem ciebie, żeś człowiekiem surowym; bierzesz, czego nie położyłeś, i żniesz, czego nie posiałeś.

22 Respondeu-lhe: Servo mau, por tua própria boca te condenarei. Sabias que eu

22 Rzecze do niego: Na podstawie twoich słów osądzę cię, sługo zły. Wiedziałeś, że

sou homem rigoroso, que tiro o que não pus e ceifo o que não semeei;

jestem człowiekiem surowym; biorę, czego nie położyłem, i żnę, czego nie posiałem.

[23] por que não puseste o meu dinheiro no banco? E, então, na minha vinda, o receberia com juros.

[23] Dlaczego więc nie dałeś pieniędzy moich do banku? Po powrocie miałbym je z zyskiem?

[24] E disse aos que o assistiam: Tirai-lhe a mina e dai-a ao que tem as dez.

[24] A do tych, którzy stali obok, powiedział: Odbierzcie od niego minę, a dajcie temu, który ma dziesięć min.

[25] Eles ponderaram: SENHOR, ele já tem dez.

[25] A oni rzekli do niego: Panie, ma już dziesięć min.

[26] Pois eu vos declaro: a todo o que tem dar-se-lhe-á; mas ao que não tem, o que tem lhe será tirado.

[26] Powiadam wam, iż każdemu, kto ma, będzie dane, temu zaś, który nie ma, i to, co ma, będzie odebrane.

[27] Quanto, porém, a esses meus inimigos, que não quiseram que eu reinasse sobre eles, trazei-os aqui e executai-os na minha presença.

[27] Ale tych nieprzyjaciół moich, którzy nie chcieli, bym ja królował nad nimi, przyprowadźcie tutaj i zabijcie ich na moich oczach.

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

Mateus 21.1-11; Marcos 11.1-11; João 12.12-19

Wjazd Jezusa do Jerozolimy

[28] E, dito isto, prosseguia Jesus subindo para Jerusalém.

[28] I powiedziawszy to, szedł dalej, zdążając do Jerozolimy.

[29] Ora, aconteceu que, ao aproximar-se de Betfagé e de Betânia, junto ao monte das Oliveiras, enviou dois de seus discípulos,

[29] A gdy się przybliżył do Betfage i do Betanii, do Góry zwanej Oliwną, wysłał dwóch spośród uczniów swoich,

[30] dizendo-lhes: Ide à aldeia fronteira e ali, ao entrardes, achareis preso um jumentinho que jamais homem algum montou; soltai-o e trazei-o.

[30] Mówiąc: Idźcie do wioski naprzeciwko, w której, gdy do niej wejdziecie, znajdziecie oślę uwiązane, na którym nikt z ludzi jeszcze nie siedział, i odwiązawszy je, przyprowadźcie.

[31] Se alguém vos perguntar: Por que o soltais? Respondereis assim: Porque o SENHOR precisa dele.

[31] A jeśliby was kto pytał: Dlaczego odwiązujecie, powiedzcie tak: Pan go potrzebuje.

[32] E, indo os que foram mandados, acharam segundo lhes dissera Jesus.

[32] A gdy odeszli ci, którzy zostali wysłani, znaleźli, jak im powiedział.

[33] Quando eles estavam soltando o jumentinho, seus donos lhes disseram: Por que o soltais?
[34] Responderam: Porque o SENHOR precisa dele.
[35] Então, o trouxeram e, pondo as suas vestes sobre ele, ajudaram Jesus a montar.
[36] Indo ele, estendiam no caminho as suas vestes.
[37] E, quando se aproximava da descida do monte das Oliveiras, toda a multidão dos discípulos passou, jubilosa, a louvar a Deus em alta voz, por todos os milagres que tinham visto,
[38] dizendo: Bendito é o Rei que vem em nome do SENHOR! Paz no céu e glória nas maiores alturas!
[39] Ora, alguns dos fariseus lhe disseram em meio à multidão: Mestre, repreende os teus discípulos!
[40] Mas ele lhes respondeu: Asseguro-vos que, se eles se calarem, as próprias pedras clamarão.

Jesus chora à vista de Jerusalém

[41] Quando ia chegando, vendo a cidade, chorou
[42] e dizia: Ah! Se conheceras por ti mesma, ainda hoje, o que é devido à paz! Mas isto está agora oculto aos teus olhos.
[43] Pois sobre ti virão dias em que os teus inimigos te cercarão de trincheiras e, por todos os lados, te apertarão o cerco;
[44] e te arrasarão e aos teus filhos dentro de ti; não deixarão em ti pedra sobre pedra,

[33] Gdy zaś oni odwiązywali oślę, rzekli jego właściciele do nich: Dlaczego odwiązujecie oślę?
[34] A oni rzekli: Pan go potrzebuje.
[35] I przywiedli je do Jezusa, i narzuciwszy swoje szaty na oślę, wsadzili na nie Jezusa.
[36] A gdy On jechał, rozpościerali szaty swoje na drodze.
[37] Gdy zaś zbliżał się już do podnóża Góry Oliwnej, zaczęła cała rzesza uczniów radośnie chwalić Boga wielkim głosem za wszystkie cuda, jakie widzieli,
[38] Mówiąc: Błogosławiony, który przychodzi jako król w imieniu Pańskim; na niebie pokój i chwała na wysokościach.
[39] A niektórzy faryzeusze z tłumu mówili do niego: Nauczycielu, zgrom uczniów swoich.
[40] I odpowiadając, rzekł: Powiadam wam, że jeśli ci będą milczeć, kamienie krzyczeć będą.

Jezus płacze nad Jerozolimą

[41] A gdy się przybliżył, ujrzawszy miasto, zapłakał nad nim,
[42] Mówiąc: Gdybyś i ty poznało w tym to dniu, co służy ku pokojowi. Lecz teraz zakryte to jest przed oczyma twymi.
[43] Gdyż przyjdą na ciebie dni, że twoi nieprzyjaciele usypią wał wokół ciebie i otoczą, i ścisną cię zewsząd.
[44] I zrównają cię z ziemią i dzieci twoje w murach twoich wytępią, i nie pozostawią

porque não reconheceste a oportunidade da tua visitação.

A purificação do templo
Mateus 21.12-17; Marcos 11.15-19

[45] Depois, entrando no templo, expulsou os que ali vendiam,

[46] dizendo-lhes: Está escrito: A minha casa será casa de oração. Mas vós a transformastes em covil de salteadores.

O Mestre ensina no templo

[47] Diariamente, Jesus ensinava no templo; mas os principais sacerdotes, os escribas e os maiorais do povo procuravam eliminá-lo;

[48] contudo, não atinavam em como fazê-lo, porque todo o povo, ao ouvi-lo, ficava dominado por ele.

z ciebie kamienia na kamieniu, dlatego żeś nie poznało czasu nawiedzenia swego.

Wypędzenie przekupniów ze świątyni

[45] A wszedłszy do świątyni, zaczął wypędzać sprzedawców,

[46] Mówiąc do nich: Napisano: I będzie mój dom domem modlitwy, wy zaś uczyniliście z niego jaskinię zbójców.

[47] I nauczał codziennie w świątyni. Arcykapłani zaś i uczeni w Piśmie, a także przedniejsi z ludu szukali sposobności, by go zgładzić.

[48] Lecz nie znajdowali nic, co by mogli uczynić, cały lud bowiem słuchając go, garnął się do niego.

Lucas 20

A autoridade de Jesus e o batismo de João
Mateus 21.23-27; Marcos 11.27-33

[1] Aconteceu que, num daqueles dias, estando Jesus a ensinar o povo no templo e a evangelizar, sobrevieram os principais sacerdotes e os escribas, juntamente com os anciãos,

[2] e o argüiram nestes termos: Dize-nos: com que autoridade fazes estas coisas? Ou quem te deu esta autoridade?

[3] Respondeu-lhes: Também eu vos farei uma pergunta; dizei-me:

[4] o batismo de João era dos céus ou dos homens?

[5] Então, eles arrazoavam entre si: Se dissermos: do céu, ele dirá: Por que não acreditastes nele?

Łukasza 20

Rozmowa Jezusa z kapłanami w świątyni

[1] I stało się jednego dnia, gdy nauczał lud w świątyni i zwiastował dobrą nowinę, że przystąpili arcykapłani i uczeni w Piśmie wraz ze starszymi

[2] I rzekli do niego, mówiąc: Powiedz nam, jaką mocą to czynisz albo kto ci dał moc.

[3] A On, odpowiadając, rzekł do nich: Zapytam i Ja was o pewną rzecz, a powiedzcie mi!

[4] Czy chrzest Jana był z nieba, czy od ludzi?

[5] Oni zaś rozważali to, mówiąc między sobą: Jeśli powiemy: Z nieba, to rzecze: Czemuście więc mu nie uwierzyli?

[6] Mas, se dissermos: dos homens, o povo todo nos apedrejará; porque está convicto de ser João um profeta.

[7] Por fim, responderam que não sabiam.

[8] Então, Jesus lhes replicou: Pois nem eu vos digo com que autoridade faço estas coisas.

A parábola dos lavradores maus

Mateus 21.33-46; Marcos 12.1-12

[9] A seguir, passou Jesus a proferir ao povo esta parábola: Certo homem plantou uma vinha, arrendou-a a lavradores e ausentou-se do país por prazo considerável.

[10] No devido tempo, mandou um servo aos lavradores para que lhe dessem do fruto da vinha; os lavradores, porém, depois de o espancarem, o despacharam vazio.

[11] Em vista disso, enviou-lhes outro servo; mas eles também a este espancaram e, depois de o ultrajarem, o despacharam vazio.

[12] Mandou ainda um terceiro; também a este, depois de o ferirem, expulsaram.

[13] Então, disse o dono da vinha: Que farei? Enviarei o meu filho amado; talvez o respeitem.

[14] Vendo-o, porém, os lavradores, arrazoavam entre si, dizendo: Este é o herdeiro; matemo-lo, para que a herança venha a ser nossa.

[15] E, lançando-o fora da vinha, o mataram. Que lhes fará, pois, o dono da vinha?

[16] Virá, exterminará aqueles lavradores e passará a vinha a outros. Ao ouvirem isto, disseram: Tal não aconteça!

[6] Jeśli zaś powiemy: Od ludzi, cały lud ukamienuje nas, jest bowiem przekonany, że Jan jest prorokiem.

[7] Odpowiedzieli więc, że nie wiedzą, skąd.

[8] Tedy Jezus powiedział do nich: To i Ja wam nie powiem, jaką mocą to czynię.

Podobieństwo o dzierżawcach winnicy

[9] I począł mówić do ludu to podobieństwo: Pewien człowiek zasadził winnicę i wydzierżawił ją wieśniakom, i odjechał na dłuższy czas.

[10] A we właściwym czasie posłał do tych wieśniaków sługę, aby mu dali owoców z winnicy. Ale wieśniacy, obiwszy go, odprawili z niczym.

[11] Ponownie więc posłał innego sługę. Lecz oni i tego obili i znieważyli, i odprawili z niczym.

[12] Potem jeszcze trzeciego posłał. A oni także i jego poranili i wyrzucili precz.

[13] Rzekł tedy właściciel winnicy: Co mam czynić? Wyślę syna mego umiłowanego; może tego uszanują.

[14] Lecz gdy go wieśniacy ujrzeli, rozprawiali między sobą, mówiąc: To jest dziedzic, zabijmy go, a dziedzictwo będzie nasze.

[15] I wyrzuciwszy go poza winnicę, zabili. Co więc uczyni im właściciel winnicy?

[16] Przyjdzie i wytraci tych wieśniaków, a winnicę odda innym. Usłyszawszy to, rzekli: Przenigdy!

[17] Mas Jesus, fitando-os, disse: Que quer dizer, pois, o que está escrito: A pedra que os construtores rejeitaram, esta veio a ser a principal pedra, angular?

[18] Todo o que cair sobre esta pedra ficará em pedaços; e aquele sobre quem ela cair ficará reduzido a pó.

A questão do tributo

Mateus 22.15-22; Marcos 12.13-17

[19] Naquela mesma hora, os escribas e os principais sacerdotes procuravam lançar-lhe as mãos, pois perceberam que, em referência a eles, dissera esta parábola; mas temiam o povo.

[20] Observando-o, subornaram emissários que se fingiam de justos para verem se o apanhavam em alguma palavra, a fim de entregá-lo à jurisdição e à autoridade do governador.

[21] Então, o consultaram, dizendo: Mestre, sabemos que falas e ensinas retamente e não te deixas levar de respeitos humanos, porém ensinas o caminho de Deus segundo a verdade;

[22] é lícito pagar tributo a César ou não?

[23] Mas Jesus, percebendo-lhes o ardil, respondeu:

[24] Mostrai-me um denário. De quem é a efígie e a inscrição? Prontamente disseram: De César. Então, lhes recomendou Jesus:

[25] Dai, pois, a César o que é de César e a Deus o que é de Deus.

[17] On zaś, spojrzawszy na nich, rzekł: Cóż więc znaczy to, co napisane: Kamień, który odrzucili budowniczowie, stał się kamieniem węgielnym?

[18] Każdy, kto by upadł na ten kamień, roztrzaska się, a na kogo by on upadł, zmiażdży go.

[19] A uczeni w Piśmie i arcykapłani chcieli go dostać w swoje ręce w tej właśnie godzinie, lecz bali się ludu. Zrozumieli bowiem, że przeciwko nim skierował to podobieństwo.

O płaceniu podatków cesarzowi

[20] Śledzili go więc, nasłali szpiegów, którzy udając sprawiedliwych, mieli go przyłapać na jakimś słowie, aby go wydać władzy i mocy starosty.

[21] I zadali mu takie pytanie: Nauczycielu, wiemy, że dobrze mówisz i nauczasz, i nie masz względu na osobę, lecz zgodnie z prawdą drogi Bożej nauczasz.

[22] Czy godzi się nam płacić podatek cesarzowi, czy nie?

[23] Lecz On, przejrzawszy ich podstęp, rzekł do nich:

[24] Pokażcie mi denar. Czyją nosi podobiznę i napis? A oni rzekli: Cesarza.

[25] On zaś rzekł do nich: Oddawajcie więc cesarzowi, co jest cesarskie, a Bogu, co jest Boże.

[26] Não puderam apanhá-lo em palavra alguma diante do povo; e, admirados da sua resposta, calaram-se.

Os saduceus e a ressurreição

Mateus 22.23-33; Marcos 12.18-27

[27] Chegando alguns dos saduceus, homens que dizem não haver ressurreição,

[28] perguntaram-lhe: Mestre, Moisés nos deixou escrito que, se morrer o irmão de alguém, sendo aquele casado e não deixando filhos, seu irmão deve casar com a viúva e suscitar descendência ao falecido.

[29] Ora, havia sete irmãos: o primeiro casou e morreu sem filhos;

[30] o segundo e o terceiro também desposaram a viúva;

[31] igualmente os sete não tiveram filhos e morreram.

[32] Por fim, morreu também a mulher.

[33] Esta mulher, pois, no dia da ressurreição, de qual deles será esposa? Porque os sete a desposaram.

[34] Então, lhes acrescentou Jesus: Os filhos deste mundo casam-se e dão-se em casamento;

[35] mas os que são havidos por dignos de alcançar a era vindoura e a ressurreição dentre os mortos não casam, nem se dão em casamento.

[36] Pois não podem mais morrer, porque são iguais aos anjos e são filhos de Deus, sendo filhos da ressurreição.

[26] I nie zdołali go złapać na słowie przed ludem, a nie mogąc wyjść z podziwu nad jego odpowiedzią, zamilkli.

O zmartwychwstaniu

[27] Potem przystąpili do niego niektórzy saduceusze, zaprzeczający zmartwychwstaniu, i zadali mu pytanie,

[28] Mówiąc: Nauczycielu, Mojżesz napisał nam, że jeśli czyjś brat żonaty umrze bezdzietnie, powinien jego brat pojąć żonę i wzbudzić potomstwo bratu swemu.

[29] Otóż było siedmiu braci. I pierwszy, pojąwszy żonę, umarł bezdzietnie.

[30] Także i drugi,

[31] I trzeci pojął ją; i podobnie także owych siedmiu nie postawiło po sobie dzieci i pomarło.

[32] Wreszcie zmarła i ta niewiasta.

[33] Otóż, którego z nich żoną będzie przy zmartwychwstaniu ta niewiasta? Wszak owych siedmiu miało ją za żonę.

[34] I rzekł do nich Jezus: Synowie tego świata żenią się i za mąż wychodzą,

[35] Lecz ci, którzy zostają uznani za godnych dostąpienia tamtego świata i zmartwychwstania, ani się nie żenią, ani za mąż nie wychodzą.

[36] Gdyż już nie mogą umrzeć, są bowiem równi aniołom, a jako uczestnicy zmartwychwstania są synami Bożymi.

[37] E que os mortos hão de ressuscitar, Moisés o indicou no trecho referente à sarça, quando chama ao SENHOR o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó.

[37] A że umarli wzbudzeni będą, to i Mojżesz zaznaczył przy krzaku gorejącym, gdy nazywa Pana Bogiem Abrahama i Bogiem Izaaka, i Bogiem Jakuba.

[38] Ora, Deus não é Deus de mortos, e sim de vivos; porque para ele todos vivem.

[38] Nie jest On przeto Bogiem umarłych, ale żywych. Dla niego bowiem wszyscy żyją.

[39] Então, disseram alguns dos escribas: Mestre, respondeste bem!

[39] A odpowiadając na to, niektórzy z uczonych w Piśmie rzekli: Nauczycielu! Dobrze powiedziałeś.

[40] Dali por diante, não ousaram mais interrogá-lo.

[40] Gdyż już nie odważyli się pytać go o cokolwiek.

O Cristo, filho de Davi

Mateus 22.41-46; Marcos 12.35-37

O Chrystusie - czyim jest synem

[41] Mas Jesus lhes perguntou: Como podem dizer que o Cristo é filho de Davi?

[41] Rzekł więc do nich: Jak to jest, że mówią, iż Chrystus jest synem Dawidowym?

[42] Visto como o próprio Davi afirma no livro dos Salmos: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita,

[42] Sam Dawid bowiem powiada w księdze Psalmów: Rzekł Pan Panu memu: Siądź po prawicy mojej,

[43] até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés.

[43] Aż położę nieprzyjaciół twoich podnóżkiem stóp twoich.

[44] Assim, pois, Davi lhe chama SENHOR, e como pode ser ele seu filho?

[44] Dawid więc nazywa go Panem, jakże więc jest jego synem?

Jesus censura os escribas

Mateus 23.1-12; Marcos 12.38-40

Ostrzeżenie przed uczonymi w Piśmie

[45] Ouvindo-o todo o povo, recomendou Jesus a seus discípulos:

[45] A gdy cały lud słuchał, rzekł do uczniów:

[46] Guardai-vos dos escribas, que gostam de andar com vestes talares e muito apreciam as saudações nas praças, as primeiras cadeiras nas sinagogas e os primeiros lugares nos banquetes;

[46] Strzeżcie się uczonych w Piśmie, którzy chętnie chodzą w długich szatach i lubią pozdrowienia na placach i pierwsze krzesła w synagogach, i przednie miejsca na ucztach,

[47] os quais devoram as casas das viúvas e, para o justificar, fazem longas orações; estes sofrerão juízo muito mais severo.

[47] A pożerają domy wdów i dla pozoru długie modły odprawiają. Ci surowszy otrzymają wyrok.

Lucas 21

A oferta da viúva pobre
Marcos 12.41-44

[1] Estando Jesus a observar, viu os ricos lançarem suas ofertas no gazofilácio.

[2] Viu também certa viúva pobre lançar ali duas pequenas moedas;

[3] e disse: Verdadeiramente, vos digo que esta viúva pobre deu mais do que todos.

[4] Porque todos estes deram como oferta daquilo que lhes sobrava; esta, porém, da sua pobreza deu tudo o que possuía, todo o seu sustento.

A destruição do templo
Mateus 24.1-2; Marcos 13.1-2

[5] Falavam alguns a respeito do templo, como estava ornado de belas pedras e de dádivas;

[6] então, disse Jesus: Vedes estas coisas? Dias virão em que não ficará pedra sobre pedra que não seja derribada.

O princípio das dores
Mateus 24.3-14; Marcos 13.3-13

[7] Perguntaram-lhe: Mestre, quando sucederá isto? E que sinal haverá de quando estas coisas estiverem para se cumprir?

[8] Respondeu ele: Vede que não sejais enganados; porque muitos virão em meu nome, dizendo: Sou eu! E também: Chegou a hora! Não os sigais.

[9] Quando ouvirdes falar de guerras e revoluções, não vos assusteis; pois é necessário que primeiro aconteçam estas coisas, mas o fim não será logo.

Łukasza 21

Wdowi grosz

[1] A podniósłszy oczy, ujrzał bogaczy, wrzucających swe dary do skarbnicy.

[2] Ujrzał też pewną ubogą wdowę, wrzucającą tam dwa grosze,

[3] I rzekł: Zaprawdę, powiadam wam, iż ta uboga wdowa wrzuciła więcej niż wszyscy.

[4] Albowiem oni wszyscy dorzucili do darów z tego, co im zbywa, ona zaś złożyła z niedostatku swojego wszystko, co miała na swe utrzymanie.

Jezus zapowiada zburzenie świątyni w Jerozolimie

[5] A gdy niektórzy mówili o świątyni, iż jest przyozdobiona pięknymi kamieniami i klejnotami, rzekł:

[6] Przyjdą dni, kiedy z tego, co widzicie, nie pozostanie kamień na kamieniu, którego by nie rozwalono.

O znakach zbliżania się końca świata

[7] Zapytali go, mówiąc: Nauczycielu! Kiedy więc to będzie i jaki będzie znak, gdy to nastąpi?

[8] On zaś rzekł: Baczcie, by nie dać się zmylić. Wielu bowiem przyjdzie w imieniu moim, mówiąc: Ja jestem, i: Czas się przybliżył. Nie idźcie za nimi!

[9] Gdy zaś usłyszycie o wojnach i rozruchach, nie lękajcie się; to bowiem musi stać się najpierw, lecz nie zaraz potem będzie koniec.

[10] Então, lhes disse: Levantar-se-á nação contra nação, e reino, contra reino;

[11] haverá grandes terremotos, epidemias e fome em vários lugares, coisas espantosas e também grandes sinais do céu.

[12] Antes, porém, de todas estas coisas, lançarão mão de vós e vos perseguirão, entregando-vos às sinagogas e aos cárceres, levando-vos à presença de reis e governadores, por causa do meu nome;

[13] e isto vos acontecerá para que deis testemunho.

[14] Assentai, pois, em vosso coração de não vos preocupardes com o que haveis de responder;

[15] porque eu vos darei boca e sabedoria a que não poderão resistir, nem contradizer todos quantos se vos opuserem.

[16] E sereis entregues até por vossos pais, irmãos, parentes e amigos; e matarão alguns dentre vós.

[17] De todos sereis odiados por causa do meu nome.

[18] Contudo, não se perderá um só fio de cabelo da vossa cabeça.

[19] É na vossa perseverança que ganhareis a vossa alma.

Jerusalém sitiada

Mateus 24.15-28; Marcos 13.14-23

[20] Quando, porém, virdes Jerusalém sitiada de exércitos, sabei que está próxima a sua devastação.

[21] Então, os que estiverem na Judéia, fujam para os montes; os que se encontrarem dentro da cidade, retirem-se;

[10] Wtedy rzekł do nich: Powstanie naród przeciw narodowi i królestwo przeciw królestwu,

[11] I będą wielkie trzęsienia ziemi i miejscami zarazy, i głód, i straszne widoki, i znaki ogromne z nieba.

[12] Lecz zanim się to wszystko stanie, podniosą na was swe ręce i prześladować was będą i wydawać do synagog i więzień, i wodzić przed królów i namiestników dla imienia mego.

[13] To da wam sposobność do złożenia świadectwa.

[14] Weźcie więc to sobie do serca, by nie przygotowywać sobie naprzód obrony.

[15] Ja bowiem dam wam usta i mądrość, której nie będą mogli się oprzeć, ani jej odeprzeć wszyscy wasi przeciwnicy.

[16] A będą was wydawać i rodzice, i bracia, i krewni, i przyjaciele, i zabijać niektórych z was,

[17] I będziecie znienawidzeni przez wszystkich dla imienia mego,

[18] Lecz i włos z głowy waszej nie zginie.

[19] Przez wytrwałość swoją zyskacie dusze wasze.

[20] Gdy zaś ujrzycie Jerozolimę otoczoną przez wojska, wówczas wiedzcie, że przybliżyło się jej zburzenie.

[21] Wtedy mieszkańcy Judei niech uciekają w góry, a ci, którzy są w obrębie miasta,

e os que estiverem nos campos, não entrem nela.

[22] Porque estes dias são de vingança, para se cumprir tudo o que está escrito.

[23] Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias! Porque haverá grande aflição na terra e ira contra este povo.

[24] Cairão a fio de espada e serão levados cativos para todas as nações; e, até que os tempos dos gentios se completem, Jerusalém será pisada por eles.

A vinda do Filho do Homem

Mateus 24.29-31; Marcos 13.24-27

[25] Haverá sinais no sol, na lua e nas estrelas; sobre a terra, angústia entre as nações em perplexidade por causa do bramido do mar e das ondas;

[26] haverá homens que desmaiarão de terror e pela expectativa das coisas que sobrevirão ao mundo; pois os poderes dos céus serão abalados.

[27] Então, se verá o Filho do Homem vindo numa nuvem, com poder e grande glória.

[28] Ora, ao começarem estas coisas a suceder, exultai e erguei a vossa cabeça; porque a vossa redenção se aproxima.

A parábola da figueira. Exortação à vigilância

Mateus 24.32-44; Marcos 13.28-37

[29] Ainda lhes propôs uma parábola, dizendo: Vede a figueira e todas as árvores.

[30] Quando começam a brotar, vendo-o, sabeis, por vós mesmos, que o verão está próximo.

niech wyjdą z niego, a mieszkańcy wsi niech nie wchodzą do niego.

[22] Gdyż dni te, to dni odpłaty, aby się wypełniło wszystko, co jest napisane.

[23] Biada brzemiennym i karmiącym w owe dni; będzie bowiem wielka niedola na ziemi i gniew nad tym ludem,

[24] I padną od ostrza miecza, i zostaną uprowadzeni do niewoli u wszystkich narodów, a Jerozolima będzie zdeptana przez pogan, aż się dopełnią czasy pogan.

O końcu świata

[25] I będą znaki na słońcu, księżycu i na gwiazdach, a na ziemi lęk bezradnych narodów, gdy zahuczy morze i fale.

[26] Ludzie omdlewać będą z trwogi w oczekiwaniu tych rzeczy, które przyjdą na świat, bo moce niebios poruszą się.

[27] I wówczas ujrzą Syna Człowieczego, przychodzącego w obłoku z mocą i wielką chwałą.

[28] A gdy się to zacznie dziać, wyprostujcie się i podnieście głowy swoje, gdyż zbliża się odkupienie wasze.

Wezwanie do czujności

[29] I powiedział im podobieństwo: Spójrzcie na drzewo figowe i na wszystkie drzewa;

[30] Gdy widzicie, że już puszczają pąki, sami poznajecie, iż lato już blisko.

[31] Assim também, quando virdes acontecerem estas coisas, sabei que está próximo o reino de Deus.

[32] Em verdade vos digo que não passará esta geração, sem que tudo isto aconteça.

[33] Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

[34] Acautelai-vos por vós mesmos, para que nunca vos suceda que o vosso coração fique sobrecarregado com as conseqüências da orgia, da embriaguez e das preocupações deste mundo, e para que aquele dia não venha sobre vós repentinamente, como um laço.

[35] Pois há de sobrevir a todos os que vivem sobre a face de toda a terra.

[36] Vigiai, pois, a todo tempo, orando, para que possais escapar de todas estas coisas que têm de suceder e estar em pé na presença do Filho do Homem.

O povo vai ter com Jesus para o ouvir

[37] Jesus ensinava todos os dias no templo, mas à noite, saindo, ia pousar no monte chamado das Oliveiras.

[38] E todo o povo madrugava para ir ter com ele no templo, a fim de ouvi-lo.

Lucas 22

O plano para tirar a vida de Jesus
Mateus 26.1-5; Marcos 14.1-2

[1] Estava próxima a Festa dos Pães Asmos, chamada Páscoa.

[2] Preocupavam-se os principais sacerdotes e os escribas em como tirar a vida a Jesus; porque temiam o povo.

[31] Tak i wy, gdy ujrzycie, że to się dzieje, wiedzcie, iż blisko jest Królestwo Boże.

[32] Zaprawdę, powiadam wam: Nie przeminie to pokolenie, a wszystko to się stanie.

[33] Niebo i ziemia przeminą, ale słowa moje nie przeminą.

[34] Baczcie na siebie, aby serca wasze nie były ociężałe wskutek obżarstwa i opilstwa oraz troski o byt i aby ów dzień was nie zaskoczył

[35] Niby sidło; przyjdzie bowiem znienacka na wszystkich, którzy mieszkają na całej ziemi.

[36] Czuwajcie więc, modląc się cały czas, abyście mogli ujść przed tym wszystkim, co nastanie, i stanąć przed Synem Człowieczym.

[37] I nauczał we dnie w świątyni, na noc zaś wychodził, by ją spędzić na Górze zwanej Oliwną.

[38] A cały lud wczesnym rankiem podążał do niego, by go słuchać w świątyni.

Łukasza 22

Zdrada Judasza

[1] I przybliżało się święto Przaśników zwane Paschą.

[2] I szukali arcykapłani i uczeni w Piśmie sposobu, jak by go zgładzić; bali się bowiem ludu.

O pacto da traição
Mateus 26.14-16; Marcos 14.10-11

[3] Ora, Satanás entrou em Judas, chamado Iscariotes, que era um dos doze.

[3] W Judasza zaś, zwanego Iskariot, który należał do dwunastu, wstąpił szatan;

[4] Este foi entender-se com os principais sacerdotes e os capitães sobre como lhes entregaria a Jesus;

[4] I ten odszedłszy, umówił się z arcykapłanami i dowódcami straży co do sposobu, jak im go wydać.

[5] então, eles se alegraram e combinaram em lhe dar dinheiro.

[5] I ucieszyli się, i ułożyli się z nim, że mu dadzą pieniądze.

[6] Judas concordou e buscava uma boa ocasião de lho entregar sem tumulto.

[6] A on zgodził się i szukał sposobu, jak by go wydać z dala od ludu.

Os discípulos preparam a Páscoa
Mateus 26.17-19; Marcos 14.12-16

[7] Chegou o dia da Festa dos Pães Asmos, em que importava comemorar a Páscoa.

[7] I nastał dzień Przaśników, kiedy należało ofiarować baranka wielkanocnego.

[8] Jesus, pois, enviou Pedro e João, dizendo: Ide preparar-nos a Páscoa para que a comamos.

[8] I wysłał Piotra i Jana, rzekłszy im: Idźcie i przygotujcie nam wieczerzę paschalną do spożycia.

[9] Eles lhe perguntaram: Onde queres que a preparemos?

[9] Oni zaś rzekli do niego: Gdzie chcesz, byśmy ją przygotowali?

[10] Então, lhes explicou Jesus: Ao entrardes na cidade, encontrareis um homem com um cântaro de água; segui-o até à casa em que ele entrar

[10] On zaś rzekł do nich: Gdy wchodzić będziecie do miasta, oto spotka się z wami człowiek, niosący dzban wody; idźcie za nim do domu, do którego wejdzie;

[11] e dizei ao dono da casa: O Mestre manda perguntar-te: Onde é o aposento no qual hei de comer a Páscoa com os meus discípulos?

[11] I powiedzcie gospodarzowi tego domu: Nauczyciel każe ci powiedzieć: Gdzie jest izba, w której mógłbym spożyć baranka wielkanocnego z uczniami moimi?

[12] Ele vos mostrará um espaçoso cenáculo mobilado; ali fazei os preparativos.

[12] A on pokaże wam przestronną jadalnię, przystrojoną, tam przygotujcie.

[13] E, indo, tudo encontraram como Jesus lhes dissera e prepararam a Páscoa.

[13] A oni odszedłszy, znaleźli, jak im powiedział, i przygotowali wieczerzę paschalną.

A última Páscoa

[14] Chegada a hora, pôs-se Jesus à mesa, e com ele os apóstolos.

Ostatnia Wieczerza

[14] A gdy nadeszła pora, zajął miejsce przy stole, a apostołowie z nim.

[15] E disse-lhes: Tenho desejado ansiosamente comer convosco esta Páscoa, antes do meu sofrimento.

[16] Pois vos digo que nunca mais a comerei, até que ela se cumpra no reino de Deus.

[17] E, tomando um cálice, havendo dado graças, disse: Recebei e reparti entre vós; [18] pois vos digo que, de agora em diante, não mais beberei do fruto da videira, até que venha o reino de Deus.

A Ceia do Senhor

Mateus 26.26-30; Marcos 14.22-26; 1 Coríntios 11.23-25

[19] E, tomando um pão, tendo dado graças, o partiu e lhes deu, dizendo: Isto é o meu corpo oferecido por vós; fazei isto em memória de mim.

[20] Semelhantemente, depois de cear, tomou o cálice, dizendo: Este é o cálice da nova aliança no meu sangue derramado em favor de vós.

[21] Todavia, a mão do traidor está comigo à mesa.

[22] Porque o Filho do Homem, na verdade, vai segundo o que está determinado, mas ai daquele por intermédio de quem ele está sendo traído!

[23] Então, começaram a indagar entre si quem seria, dentre eles, o que estava para fazer isto.

Seja o maior como o menor

[24] Suscitaram também entre si uma discussão sobre qual deles parecia ser o maior.

[15] I rzekł do nich: Gorąco pragnąłem spożyć tę wieczerzę paschalną z wami przed moją męką;

[16] Powiadam wam bowiem, iż nie będę jej już spożywał, aż nastąpi spełnienie w Królestwie Bożym.

[17] I wziąwszy kielich, i podziękowawszy, rzekł: Weźcie go i rozdzielcie między sobą;

[18] Powiadam wam bowiem, iż odtąd nie będę pił z owocu winorośli, aż przyjdzie Królestwo Boże.

[19] I wziąwszy chleb, i podziękowawszy, łamał i dawał im, mówiąc: To jest ciało moje, które się za was daje; to czyńcie na pamiątkę moją.

[20] Podobnie i kielich, gdy było po wieczerzy, mówiąc: Ten kielich, to nowe przymierze we krwi mojej, która się za was wylewa.

[21] Lecz oto ręka tego, który mnie wydaje, jest ze mną przy stole.

[22] Wprawdzie Syn Człowieczy odchodzi, jak było postanowione, ale biada temu człowiekowi, który go wydaje.

[23] A oni zaczęli wypytywać jeden drugiego, który z nich miałby to uczynić.

Prawdziwa wielkość

[24] Powstał też spór między nimi o to, kto z nich ma uchodzić za największego.

[25] Mas Jesus lhes disse: Os reis dos povos dominam sobre eles, e os que exercem autoridade são chamados benfeitores.

[26] Mas vós não sois assim; pelo contrário, o maior entre vós seja como o menor; e aquele que dirige seja como o que serve.

[27] Pois qual é maior: quem está à mesa ou quem serve? Porventura, não é quem está à mesa? Pois, no meio de vós, eu sou como quem serve.

[28] Vós sois os que tendes permanecido comigo nas minhas tentações.

[29] Assim como meu Pai me confiou um reino, eu vo-lo confio,

[30] para que comais e bebais à minha mesa no meu reino; e vos assentareis em tronos para julgar as doze tribos de Israel.

Pedro é avisado

Mateus 26.31-35; Marcos 14.27-31; João 13.36-38

[31] Simão, Simão, eis que Satanás vos reclamou para vos peneirar como trigo!

[32] Eu, porém, roguei por ti, para que a tua fé não desfaleça; tu, pois, quando te converteres, fortalece os teus irmãos.

[33] Ele, porém, respondeu: SENHOR, estou pronto a ir contigo, tanto para a prisão como para a morte.

[34] Mas Jesus lhe disse: Afirmo-te, Pedro, que, hoje, três vezes negarás que me conheces, antes que o galo cante.

As duas espadas

[35] A seguir, Jesus lhes perguntou: Quando vos mandei sem bolsa, sem alforje e sem

[25] On zaś rzekł do nich: Królowie narodów panują nad nimi, a władcy ich są nazywani dobroczyńcami.

[26] Wy zaś nie tak, lecz kto jest największy wśród was, niech będzie jako najmniejszy, a ten, który przewodzi, niech będzie jako usługujący.

[27] Któż bowiem jest większy? Czy ten, który u stołu zasiada, czy ten, który usługuje? Czy nie ten, który u stołu zasiada? Lecz Ja jestem wśród was jako ten, który usługuje.

[28] Wy zaś jesteście tymi, którzy wytrwali przy mnie w pokuszeniach moich.

[29] A Ja przekazuję wam Królestwo, jak i mnie Ojciec mój przekazał,

[30] Abyście jedli i pili przy stole moim w Królestwie moim, i zasiadali na tronach, sądząc dwanaście plemion Izraela.

Zapowiedź zaparcia się Piotra

[31] Szymonie, Szymonie, oto szatan wyprosił sobie, aby was przesiać jak pszenicę.

[32] Ja zaś prosiłem za tobą, aby nie ustała wiara twoja, a ty, gdy się kiedyś nawrócisz, utwierdzaj braci swoich.

[33] On zaś rzekł do niego: Panie, z tobą gotów jestem iść i do więzienia, i na śmierć.

[34] A On rzekł: Powiadam ci, Piotrze, nie zapieje dzisiaj kur, a ty się trzykroć zaprzesz, że mnie znasz.

[35] I rzekł do nich: Gdy was posłałem bez trzosa, bez torby, bez sandałów, czy

sandálias, faltou-vos, porventura, alguma coisa? Nada, disseram eles.

36 Então, lhes disse: Agora, porém, quem tem bolsa, tome-a, como também o alforje; e o que não tem espada, venda a sua capa e compre uma.

37 Pois vos digo que importa que se cumpra em mim o que está escrito: Ele foi contado com os malfeitores. Porque o que a mim se refere está sendo cumprido.

38 Então, lhe disseram: SENHOR, eis aqui duas espadas! Respondeu-lhes: Basta!

Jesus no Getsêmani

Mateus 26.36-46; Marcos 14.32-42

39 E, saindo, foi, como de costume, para o monte das Oliveiras; e os discípulos o acompanharam.

40 Chegando ao lugar escolhido, Jesus lhes disse: Orai, para que não entreis em tentação.

41 Ele, por sua vez, se afastou, cerca de um tiro de pedra, e, de joelhos, orava,

42 dizendo: Pai, se queres, passa de mim este cálice; contudo, não se faça a minha vontade, e sim a tua.

43 [Então, lhe apareceu um anjo do céu que o confortava.

44 E, estando em agonia, orava mais intensamente. E aconteceu que o seu suor se tornou como gotas de sangue caindo sobre a terra.]

45 Levantando-se da oração, foi ter com os discípulos, e os achou dormindo de tristeza,

brakowało wam czegoś? A oni na to: Niczego.

36 On zaś rzekł do nich: Lecz teraz, kto ma trzos, niech go weźmie, podobnie i torbę, a kto nie ma miecza, niech sprzeda suknię swoją i kupi.

37 Albowiem mówię wam, iż musi się wypełnić na mnie to, co napisano: Do przestępców był zaliczony; to bowiem, co o mnie napisano, spełnia się.

38 Oni zaś rzekli: Panie, oto tutaj dwa miecze. A On na to: Wystarczy.

Jezus w Getsemane

39 I wyszedłszy, udał się według zwyczaju na Górę Oliwną; poszli też z nim uczniowie.

40 A gdy przyszedł na miejsce, rzekł do nich: Módlcie się, aby nie popaść w pokuszenie.

41 A sam oddalił się od nich, jakby na rzut kamienia, i padłszy na kolana, modlił się,

42 Mówiąc: Ojcze, jeśli chcesz, oddal ten kielich ode mnie; wszakże nie moja, lecz twoja wola niech się stanie.

43 A ukazał mu się anioł z nieba, umacniający go.

44 I w śmiertelnym boju jeszcze gorliwiej się modlił; i był pot jego jak krople krwi, spływające na ziemię.

45 A wstawszy od modlitwy, przyszedł do uczniów i zastał ich śpiących ze smutku.

46 e disse-lhes: Por que estais dormindo? Levantai-vos e orai, para que não entreis em tentação.

Jesus é preso

Mateus 26.47-56; Marcos 14.43-50; João 18.1-11

47 Falava ele ainda, quando chegou uma multidão; e um dos doze, o chamado Judas, que vinha à frente deles, aproximou-se de Jesus para o beijar.

48 Jesus, porém, lhe disse: Judas, com um beijo trais o Filho do Homem?

49 Os que estavam ao redor dele, vendo o que ia suceder, perguntaram: SENHOR, feriremos à espada?

50 Um deles feriu o servo do sumo sacerdote e cortou-lhe a orelha direita.

51 Mas Jesus acudiu, dizendo: Deixai, basta. E, tocando-lhe a orelha, o curou.

52 Então, dirigindo-se Jesus aos principais sacerdotes, capitães do templo e anciãos que vieram prendê-lo, disse: Saístes com espadas e porretes como para deter um salteador?

53 Diariamente, estando eu convosco no templo, não pusestes as mãos sobre mim. Esta, porém, é a vossa hora e o poder das trevas.

Pedro nega a Jesus

Mateus 26.69-75; Marcos 14.66-72; João 18.15-18,25-27

54 Então, prendendo-o, o levaram e o introduziram na casa do sumo sacerdote. Pedro seguia de longe.

55 E, quando acenderam fogo no meio do pátio e juntos se assentaram, Pedro tomou lugar entre eles.

46 I rzekł do nich: Dlaczego śpicie? Wstańcie i módlcie się, abyście nie popadli w pokuszenie.

Pojmanie Jezusa

47 Gdy On jeszcze mówił, nadeszła zgraja, a na jej czele jeden z dwunastu, imieniem Judasz, i ten zbliżył się do Jezusa, aby go pocałować.

48 Jezus zaś rzekł do niego: Judaszu, pocałunkiem wydajesz Syna Człowieczego?

49 A ci, którzy byli przy nim, widząc, na co się zanosi, rzekli: Panie, czy mamy bić mieczem?

50 I uderzył jeden z nich sługę arcykapłana, i odciął mu prawe ucho.

51 A Jezus odezwał się i rzekł: Zaniechajcie tego! I dotknąwszy ucha, uzdrowił go.

52 Wtedy rzekł Jezus do arcykapłanów i dowódców straży świątynnej, i starszych, którzy podeszli do niego: Jak na zbójcę wyszliście z mieczami i kijami?

53 Gdy codziennie bywałem z wami w świątyni, nie podnieśliście na mnie ręki. Lecz to jest wasza pora i moc ciemności.

Zaparcie się Piotra

54 Pojmawszy go tedy, zawiedli go i wprowadzili do pałacu arcykapłana. Piotr zaś szedł za nim z daleka.

55 A gdy rozpalili ognisko na środku podwórza i usiedli wokoło, usiadł i Piotr wśród nich.

[56] Entrementes, uma criada, vendo-o assentado perto do fogo, fitando-o, disse: Este também estava com ele.

[57] Mas Pedro negava, dizendo: Mulher, não o conheço.

[58] Pouco depois, vendo-o outro, disse: Também tu és dos tais. Pedro, porém, protestava: Homem, não sou.

[59] E, tendo passado cerca de uma hora, outro afirmava, dizendo: Também este, verdadeiramente, estava com ele, porque também é galileu.

[60] Mas Pedro insistia: Homem, não compreendo o que dizes. E logo, estando ele ainda a falar, cantou o galo.

[61] Então, voltando-se o SENHOR, fixou os olhos em Pedro, e Pedro se lembrou da palavra do SENHOR, como lhe dissera: Hoje, três vezes me negarás, antes de cantar o galo.

[62] Então, Pedro, saindo dali, chorou amargamente.

Os guardas zombam de Jesus

[63] Os que detinham Jesus zombavam dele, davam-lhe pancadas e,

[64] vendando-lhe os olhos, diziam: Profetiza-nos: quem é que te bateu?

[65] E muitas outras coisas diziam contra ele, blasfemando.

Jesus perante o Sinédrio

Mateus 26.57-68; Marcos 14.53-65

[66] Logo que amanheceu, reuniu-se a assembléia dos anciãos do povo, tanto os principais sacerdotes como os escribas, e o conduziram ao Sinédrio, onde lhe disseram:

[56] Gdy zaś pewna służąca zobaczyła go siedzącego w blasku ognia, przyjrzawszy mu się, rzekła: I ten był z nim.

[57] On zaś zaparł się, mówiąc: Niewiasto, nie znam go.

[58] A niedługo potem ktoś inny, zobaczywszy go, rzekł: I ty jesteś z nich. A Piotr rzekł: Człowieku, nie jestem.

[59] A po upływie mniej więcej jednej godziny ktoś inny zapewniał, mówiąc: Doprawdy, i ten był z nim, jest przecież Galilejczykiem.

[60] Piotr zaś odrzekł: Człowieku, nie wiem, co mówisz. I w tej chwili, gdy on jeszcze mówił, zapiał kur.

[61] A Pan, obróciwszy się, spojrzał na Piotra; i przypomniał sobie Piotr słowo Pana, jak do niego rzekł: Zanim kur dziś zapieje, trzykroć się mnie zaprzesz.

[62] I wyszedłszy na zewnątrz, gorzko zapłakał.

Jezus dręczony i bity

[63] A mężowie, którzy go pilnowali, naigrawali się z niego i bili go.

[64] I zasłoniwszy mu twarz, pytali go, mówiąc: Prorokuj, kto jest ten, co cię uderzył?

[65] I wiele innych bluźnierstw wypowiadali przeciwko niemu.

Jezus przed Radą Najwyższą

[66] A gdy nastał dzień, zeszła się starszyzna ludu: arcykapłani i uczeni w Piśmie, i zaprowadzili go do swej Rady Najwyższej,

67 Se tu és o Cristo, dize-nos. Então, Jesus lhes respondeu: Se vo-lo disser, não o acreditareis;

68 também, se vos perguntar, de nenhum modo me respondereis.

69 Desde agora, estará sentado o Filho do Homem à direita do Todo-Poderoso Deus.

70 Então, disseram todos: Logo, tu és o Filho de Deus? E ele lhes respondeu: Vós dizeis que eu sou.

71 Clamaram, pois: Que necessidade mais temos de testemunho? Porque nós mesmos o ouvimos da sua própria boca.

67 Mówiąc: Jeżeli jesteś Chrystusem, powiedz nam. On zaś rzekł do nich: Choćbym wam powiedział, nie uwierzycie,

68 A choćbym pytał, nie odpowiecie.

69 Odtąd zaś Syn Człowieczy siedzieć będzie po prawicy mocy Bożej.

70 Tedy rzekli wszyscy: Czyż więc Ty jesteś Synem Bożym? A On rzekł do nich: Wy powiadacie, że jestem.

71 Oni zaś rzekli: Na cóż jeszcze potrzebujemy świadectwa? Sami przecież słyszeliśmy z jego ust.

Lucas 23

Jesus perante Pilatos

Mateus 27.1-2,11-14; Marcos 15.1-5; João 18.28-38

1 Levantando-se toda a assembléia, levaram Jesus a Pilatos.

2 E ali passaram a acusá-lo, dizendo: Encontramos este homem pervertendo a nossa nação, vedando pagar tributo a César e afirmando ser ele o Cristo, o Rei.

3 Então, lhe perguntou Pilatos: És tu o rei dos judeus? Respondeu Jesus: Tu o dizes.

4 Disse Pilatos aos principais sacerdotes e às multidões: Não vejo neste homem crime algum.

5 Insistiam, porém, cada vez mais, dizendo: Ele alvoroça o povo, ensinando por toda a Judéia, desde a Galiléia, onde começou, até aqui.

Łukasza 23

Jezus przed Piłatem

1 I całe ich zgromadzenie powstało, i poprowadzili go do Piłata.

2 I zaczęli go oskarżać, mówiąc: Stwierdziliśmy, że ten podburza nasz lud i wstrzymuje go od płacenia podatku cesarzowi, i powiada, że On sam jest Chrystusem, królem.

3 I zapytał go Piłat, mówiąc: To ty jesteś królem żydowskim? A On, odpowiadając, rzekł mu: To ty mówisz.

4 Piłat zaś rzekł do arcykapłanów i do tłumów: Żadnej winy w tym człowieku nie znajduję.

5 Oni natomiast obstawali przy tym i mówili: Podburza lud, nauczając po całej Judei, i to począwszy od Galilei, aż dotąd.

Jezus przed Herodem

[6] Tendo Pilatos ouvido isto, perguntou se aquele homem era galileu.

[7] Ao saber que era da jurisdição de Herodes, estando este, naqueles dias, em Jerusalém, lho remeteu.

Jesus perante Herodes

[8] Herodes, vendo a Jesus, sobremaneira se alegrou, pois havia muito queria vê-lo, por ter ouvido falar a seu respeito; esperava também vê-lo fazer algum sinal.

[9] E de muitos modos o interrogava; Jesus, porém, nada lhe respondia.

[10] Os principais sacerdotes e os escribas ali presentes o acusavam com grande veemência.

[11] Mas Herodes, juntamente com os da sua guarda, tratou-o com desprezo, e, escarnecendo dele, fê-lo vestir-se de um manto aparatoso, e o devolveu a Pilatos.

[12] Naquele mesmo dia, Herodes e Pilatos se reconciliaram, pois, antes, viviam inimizados um com o outro.

Jesus outra vez perante Pilatos

Mateus 27.15-26; Marcos 15.6-15; João 18.39—19.16

[13] Então, reunindo Pilatos os principais sacerdotes, as autoridades e o povo,

[14] disse-lhes: Apresentastes-me este homem como agitador do povo; mas, tendo-o interrogado na vossa presença, nada verifiquei contra ele dos crimes de que o acusais.

[15] Nem tampouco Herodes, pois no-lo tornou a enviar. É, pois, claro que nada contra ele se verificou digno de morte.

[6] Piłat zaś, usłyszawszy to, pytał, czy człowiek ten jest Galilejczykiem,

[7] A dowiedziawszy się, że jest poddanym Heroda, odesłał go do Heroda, który w tych dniach był właśnie w Jerozolimie.

[8] Herod tedy, ujrzawszy Jezusa, bardzo się ucieszył, gdyż od dłuższego już czasu pragnął go zobaczyć, ponieważ słyszał o nim i spodziewał się ujrzeć jakiś cud przez niego dokonany.

[9] Wypytywał go więc wieloma słowy, lecz Ten nic mu nie odpowiadał.

[10] A byli przy tym obecni arcykapłani i uczeni w Piśmie, gwałtownie go oskarżając.

[11] Wtedy Herod z żołnierstwem swoim sponiewierał go i wydrwił, kazał go przybrać we wspaniałą szatę i odesłał z powrotem do Piłata.

[12] I stali się Herod i Piłat tego dnia przyjaciółmi; poprzednio bowiem byli sobie wrogami.

Piłat, Barabasz i Jezus

[13] A Piłat, zwoławszy arcykapłanów i przełożonych, i lud,

[14] Rzekł do nich: Przyprowadziliście do mnie tego człowieka jako podżegacza ludu, a tymczasem ja, przesłuchawszy go wobec was, nie znalazłem w tym człowieku żadnej z tych win, które mu przypisujecie.

[15] A Herod także nie; odesłał go bowiem z powrotem do nas. I oto nie popełnił On niczego, czym by na śmierć zasłużył.

[16] Portanto, após castigá-lo, soltá-lo-ei.

[17] [E era-lhe forçoso soltar-lhes um detento por ocasião da festa.]

[18] Toda a multidão, porém, gritava: Fora com este! Solta-nos Barrabás!

[19] Barrabás estava no cárcere por causa de uma sedição na cidade e também por homicídio.

[20] Desejando Pilatos soltar a Jesus, insistiu ainda.

[21] Eles, porém, mais gritavam: Crucifica-o! Crucifica-o!

[22] Então, pela terceira vez, lhes perguntou: Que mal fez este? De fato, nada achei contra ele para condená-lo à morte; portanto, depois de o castigar, soltá-lo-ei.

[23] Mas eles instavam com grandes gritos, pedindo que fosse crucificado. E o seu clamor prevaleceu.

[24] Então, Pilatos decidiu atender-lhes o pedido.

[25] Soltou aquele que estava encarcerado por causa da sedição e do homicídio, a quem eles pediam; e, quanto a Jesus, entregou-o à vontade deles.

Simão leva a cruz de Jesus

Mateus 27.32; Marcos 15.21

[26] E, como o conduzissem, constrangendo um cireneu, chamado Simão, que vinha do campo, puseram-lhe a cruz sobre os ombros, para que a levasse após Jesus.

Jesus rumo ao Calvário

[27] Seguia-o numerosa multidão de povo, e também mulheres que batiam no peito e o lamentavam.

[16] Każę go więc wychłostać i wypuszczę.

[17] A miał obowiązek wypuszczać im jednego w związku z ich świętem.

[18] Zakrzyknęli więc wszyscy razem tymi słowy: Strać tego, a wypuść nam Barabasza.

[19] A ten został wtrącony do więzienia z powodu wywołanego w mieście rozruchu i zabójstwa.

[20] A Piłat ponownie przemówił do nich, chcąc uwolnić Jezusa.

[21] Lecz oni wołali głośno tymi słowy: Ukrzyżuj, ukrzyżuj go.

[22] Wtedy on po raz trzeci odezwał się do nich: Cóż złego Ten uczynił? Niczego, czym by na śmierć zasłużył, w nim nie znalazłem. Każę go więc wychłostać i wypuszczę.

[23] Oni zaś nalegali głosem wielkim, domagając się jego ukrzyżowania; a krzyki ich wzmagały się.

[24] Więc Piłat rozstrzygnął, że ma się stać według ich żądania.

[25] Kazał wypuścić tego, którego oni zażądali, a który został wtrącony do więzienia za rozruch i zabójstwo, Jezusa zaś zdał na ich wolę.

Ukrzyżowanie Jezusa

[26] A gdy go prowadzili, zatrzymali niejakiego Szymona Cyrenejczyka, który szedł z pola, i włożyli na niego krzyż, aby go niósł za Jezusem.

[27] A szła za nim liczna rzesza ludu i niewiast, które biadały i płakały nad nim.

[28] Porém Jesus, voltando-se para elas, disse: Filhas de Jerusalém, não choreis por mim; chorai, antes, por vós mesmas e por vossos filhos!

[28] Jezus zaś, zwróciwszy się do nich, rzekł: Córki jerozolimskie, nie płaczcie nade mną; lecz płaczcie nad sobą i nad dziećmi swoimi,

[29] Porque dias virão em que se dirá: Bem-aventuradas as estéreis, que não geraram, nem amamentaram.

[29] Bo oto idą dni, kiedy mówić będą: Błogosławione niepłodne i łona, które nie rodziły, i piersi, które nie karmiły.

[30] Nesses dias, dirão aos montes: Caí sobre nós! E aos outeiros: Cobri-nos!

[30] Wtedy zaczną mówić do gór: Padnijcie na nas! A do pagórków: Przykryjcie nas!

[31] Porque, se em lenho verde fazem isto, que será no lenho seco?

[31] Gdyż, jeśli się to na zielonym drzewie dzieje, co będzie na suchym?

[32] E também eram levados outros dois, que eram malfeitores, para serem executados com ele.

[32] A prowadzono także dwóch innych złoczyńców, by ich razem z nim zgładzić.

A crucificação

Mateus 27.33-44; Marcos 15.22-32; João 19.17-27

[33] Quando chegaram ao lugar chamado Calvário, ali o crucificaram, bem como aos malfeitores, um à direita, outro à esquerda.

[33] A gdy przyszli na miejsce, zwane Trupią Czaszką, ukrzyżowali go tam, także i złoczyńców, jednego po prawicy, a drugiego po lewicy.

[34] Contudo, Jesus dizia: Pai, perdoa-lhes, porque não sabem o que fazem. Então, repartindo as vestes dele, lançaram sortes.

[34] A Jezus rzekł: Ojcze, odpuść im, bo nie wiedzą, co czynią. A przy dzieleniu się jego szatami rzucali losy.

[35] O povo estava ali e a tudo observava. Também as autoridades zombavam e diziam: Salvou os outros; a si mesmo se salve, se é, de fato, o Cristo de Deus, o escolhido.

[35] A lud stał i przyglądał się. Przełożeni zaś naśmiewali się, mówiąc: Innych ratował, niechże ratuje samego siebie, jeżeli jest Chrystusem Bożym, tym wybranym.

[36] Igualmente os soldados o escarneciam e, aproximando-se, trouxeram-lhe vinagre, dizendo:

[36] Szydzili z niego także i żołnierze, podchodząc doń i podając mu ocet,

[37] Se tu és o rei dos judeus, salva-te a ti mesmo.

[37] I mówiąc: Jeżeli Ty jesteś królem żydowskim, ratuj samego siebie.

[38] Também sobre ele estava esta epígrafe [em letras gregas, romanas e hebraicas]: ESTE É O REI DOS JUDEUS.

[38] Był też i napis nad nim: Ten jest królem żydowskim.

Os dois malfeitores

[39] Um dos malfeitores crucificados blasfemava contra ele, dizendo: Não és tu o Cristo? Salva-te a ti mesmo e a nós também.

[40] Respondendo-lhe, porém, o outro, repreendeu-o, dizendo: Nem ao menos temes a Deus, estando sob igual sentença?

[41] Nós, na verdade, com justiça, porque recebemos o castigo que os nossos atos merecem; mas este nenhum mal fez.

[42] E acrescentou: Jesus, lembra-te de mim quando vieres no teu reino.

[43] Jesus lhe respondeu: Em verdade te digo que hoje estarás comigo no paraíso.

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Marcos 15.33-41; João 19.28-30

[44] Já era quase a hora sexta, e, escurecendo-se o sol, houve trevas sobre toda a terra até à hora nona.

[45] E rasgou-se pelo meio o véu do santuário.

[46] Então, Jesus clamou em alta voz: Pai, nas tuas mãos entrego o meu espírito! E, dito isto, expirou.

[47] Vendo o centurião o que tinha acontecido, deu glória a Deus, dizendo: Verdadeiramente, este homem era justo.

[48] E todas as multidões reunidas para este espetáculo, vendo o que havia acontecido, retiraram-se a lamentar, batendo nos peitos.

[49] Entretanto, todos os conhecidos de Jesus e as mulheres que o tinham seguido desde a Galiléia permaneceram a contemplar de longe estas coisas.

O sepultamento de Jesus

[39] Tedy jeden z zawieszonych złoczyńców urągał mu, mówiąc: Czy nie Ty jesteś Chrystusem? Ratuj siebie i nas.

[40] Drugi natomiast, odezwawszy się, zgromił tamtego tymi słowy: Czy ty się Boga nie boisz, choć taki sam wyrok ciąży na tobie?

[41] Na nas co prawda sprawiedliwie, gdyż słuszną ponosimy karę za to, co uczyniliśmy, Ten zaś nic złego nie uczynił.

[42] I rzekł: Jezu, wspomnij na mnie, gdy wejdziesz do Królestwa swego.

[43] I rzekł mu: Zaprawdę, powiadam ci, dziś będziesz ze mną w raju.

Śmierć Jezusa

[44] A była już mniej więcej godzina szósta i ciemność zaległa całą ziemię aż do godziny dziewiątej,

[45] Gdy zaćmiło się słońce; i rozdarła się zasłona świątyni na dwoje.

[46] A Jezus, zawoławszy wielkim głosem, rzekł: Ojcze, w ręce twoje polecam ducha mego. I powiedziawszy to, skonał.

[47] Wtedy setnik, ujrzawszy, co zaszło, oddał chwałę Bogu, powiadając: Zaiste, człowiek ten był sprawiedliwy.

[48] A wszystkie te rzesze, które się zeszły na to widowisko, ujrzawszy to, co się stało, bijąc się w piersi, zawracały.

[49] Wszyscy zaś jego znajomi stali opodal, również niewiasty, które towarzyszyły mu od Galilei, widziały to.

Pogrzeb Jezusa

Mateus 27.57-61; Marcos 15.42-47; João 19.38-42

50 E eis que certo homem, chamado José, membro do Sinédrio, homem bom e justo

51 (que não tinha concordado com o desígnio e ação dos outros), natural de Arimatéia, cidade dos judeus, e que esperava o reino de Deus,

52 tendo procurado a Pilatos, pediu-lhe o corpo de Jesus,

53 e, tirando-o do madeiro, envolveu-o num lençol de linho, e o depositou num túmulo aberto em rocha, onde ainda ninguém havia sido sepultado.

54 Era o dia da preparação, e começava o sábado.

55 As mulheres que tinham vindo da Galiléia com Jesus, seguindo, viram o túmulo e como o corpo fora ali depositado.

56 Então, se retiraram para preparar aromas e bálsamos. E, no sábado, descansaram, segundo o mandamento.

50 A oto mąż imieniem Józef, członek Rady, mąż dobry i sprawiedliwy,

51 Z żydowskiego miasta Arimatia, który się nie zgadzał z postanowieniem Rady i z ich postępkiem, i oczekiwał Królestwa Bożego,

52 Przyszedł do Piłata i prosił o ciało Jezusa.

53 I zdjąwszy je, obwinął w prześcieradło i złożył w grobowcu w skale, gdzie nikt jeszcze nie leżał.

54 A był to dzień Przygotowania i nastawał sabat.

55 A szły też za nim niewiasty, które razem z Jezusem przybyły z Galilei i widziały grób oraz jak składano ciało jego;

56 Powróciwszy zaś przygotowały wonności i maści. Przez sabat zaś odpoczywały według przykazania.

Lucas 24

A ressurreição de Jesus

Mateus 28.1-10; Marcos 16.1-8; João 20.1-10

1 Mas, no primeiro dia da semana, alta madrugada, foram elas ao túmulo, levando os aromas que haviam preparado.

2 E encontraram a pedra removida do sepulcro;

3 mas, ao entrarem, não acharam o corpo do SENHOR Jesus.

4 Aconteceu que, perplexas a esse respeito, apareceram-lhes dois varões com vestes resplandecentes.

Łukasza 24

Zmartwychwstanie Jezusa

1 A pierwszego dnia tygodnia, wczesnym rankiem, przyszły do grobu, niosąc wonności, które przygotowały.

2 I zastały kamień odwalony od grobowca.

3 A wszedłszy do środka, nie znalazły ciała Pana Jezusa.

4 Gdy były z tego powodu zakłopotane, stało się, że oto dwaj mężowie przystąpili do nich w lśniących szatach.

[5] Estando elas possuídas de temor, baixando os olhos para o chão, eles lhes falaram: Por que buscais entre os mortos ao que vive?

[5] A gdy się zatrwożyły i schyliły twarze ku ziemi, oni rzekli do nich: Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych?

[6] Ele não está aqui, mas ressuscitou. Lembrai-vos de como vos preveniu, estando ainda na Galiléia,

[6] Nie ma go tu, ale wstał z martwych. Wspomnijcie, jak mówił wam, będąc jeszcze w Galilei,

[7] quando disse: Importa que o Filho do Homem seja entregue nas mãos de pecadores, e seja crucificado, e ressuscite no terceiro dia.

[7] Że Syn Człowieczy musi być wydany w ręce grzesznych ludzi i musi być ukrzyżowany, a dnia trzeciego powstać.

[8] Então, se lembraram das suas palavras.

[8] I wspomniały na jego słowa.

[9] E, voltando do túmulo, anunciaram todas estas coisas aos onze e a todos os mais que com eles estavam.

[9] I zawróciwszy od grobowca, doniosły o tym jedenastu i wszystkim pozostałym.

[10] Eram Maria Madalena, Joana e Maria, mãe de Tiago; também as demais que estavam com elas confirmaram estas coisas aos apóstolos.

[10] A były to Maria Magdalena i Joanna, i Maria, matka Jakuba, i inne z nimi, które opowiedziały to apostołom.

[11] Tais palavras lhes pareciam um como delírio, e não acreditaram nelas.

[11] Lecz słowa te wydały im się niczym baśnie, i nie dawali im wiary.

[12] Pedro, porém, levantando-se, correu ao sepulcro. E, abaixando-se, nada mais viu, senão os lençóis de linho; e retirou-se para casa, maravilhado do que havia acontecido.

[12] Piotr zaś, wstawszy, pobiegł do grobu i nachyliwszy się, ujrzał jedynie leżące prześcieradła, i odszedł do siebie, dziwiąc się temu, co się stało.

Os discípulos no caminho de Emaús

Marcos 16.12-13

Jezus ukazuje się uczniom na drodze

[13] Naquele mesmo dia, dois deles estavam de caminho para uma aldeia chamada Emaús, distante de Jerusalém sessenta estádios.

[13] I oto tego samego dnia dwaj z nich szli do miasteczka zwanego Emaus, które było oddalone o sześćdziesiąt stadiów od Jerozolimy.

[14] E iam conversando a respeito de todas as coisas sucedidas.

[14] I rozmawiali z sobą o tych wszystkich wydarzeniach.

[15] Aconteceu que, enquanto conversavam e discutiam, o próprio Jesus se aproximou e ia com eles.

[16] Os seus olhos, porém, estavam como que impedidos de o reconhecer.

[17] Então, lhes perguntou Jesus: Que é isso que vos preocupa e de que ides tratando à medida que caminhais? E eles pararam entristecidos.

[18] Um, porém, chamado Cleopas, respondeu, dizendo: És o único, porventura, que, tendo estado em Jerusalém, ignoras as ocorrências destes últimos dias?

[19] Ele lhes perguntou: Quais? E explicaram: O que aconteceu a Jesus, o Nazareno, que era varão profeta, poderoso em obras e palavras, diante de Deus e de todo o povo,

[20] e como os principais sacerdotes e as nossas autoridades o entregaram para ser condenado à morte e o crucificaram.

[21] Ora, nós esperávamos que fosse ele quem havia de redimir a Israel; mas, depois de tudo isto, é já este o terceiro dia desde que tais coisas sucederam.

[22] É verdade também que algumas mulheres, das que conosco estavam, nos surpreenderam, tendo ido de madrugada ao túmulo;

[23] e, não achando o corpo de Jesus, voltaram dizendo terem tido uma visão de anjos, os quais afirmam que ele vive.

[15] A gdy tak rozmawiali i nawzajem się pytali, sam Jezus, przybliżywszy się, szedł z nimi.

[16] Lecz oczy ich były zasłonięte, tak że go poznać nie mogli.

[17] I rzekł do nich: Cóż to za rozmowy, idąc, prowadzicie z sobą? I przystanęli przygnębieni.

[18] A odpowiadając jeden, imieniem Kleopas, rzekł do niego: Czyś Ty jedyny pątnik w Jerozolimie, który nie wie, co się w niej w tych dniach stało?

[19] Rzekł im: Co? Oni zaś odpowiedzieli mu: Z Jezusem Nazareńskim, który był mężem, prorokiem mocarnym w czynie i w słowie przed Bogiem i wszystkim ludem,

[20] Jak arcykapłani i zwierzchnicy nasi wydali na niego wyrok śmierci i ukrzyżowali go.

[21] A myśmy się spodziewali, że On odkupi Izraela, lecz po tym wszystkim już dziś trzeci dzień, jak się to stało.

[22] Lecz i niektóre nasze niewiasty, które były wczesnym rankiem u grobu, wprawiły nas w zdumienie,

[23] Bo nie znalazły jego ciała, przyszły mówiąc, że miały widzenie aniołów, powiadających, iż On żyje.

[24] De fato, alguns dos nossos foram ao sepulcro e verificaram a exatidão do que disseram as mulheres; mas não o viram.

[24] Toteż niektórzy z tych, którzy byli z nami, poszli do grobu i zastali to tak, jak mówiły niewiasty, lecz jego nie widzieli.

[25] Então, lhes disse Jesus: Ó néscios e tardos de coração para crer tudo o que os profetas disseram!

[25] A On rzekł do nich: O głupi i gnuśnego serca, by uwierzyć we wszystko, co powiedzieli prorocy.

[26] Porventura, não convinha que o Cristo padecesse e entrasse na sua glória?

[26] Czyż Chrystus nie musiał tego wycierpieć, by wejść do swojej chwały?

[27] E, começando por Moisés, discorrendo por todos os Profetas, expunha-lhes o que a seu respeito constava em todas as Escrituras.

[27] I począwszy od Mojżesza poprzez wszystkich proroków wykładał im, co o nim było napisane we wszystkich Pismach.

[28] Quando se aproximavam da aldeia para onde iam, fez ele menção de passar adiante.

[28] I zbliżyli się do miasteczka, do którego zdążali, a On okazywał, jakoby miał iść dalej.

[29] Mas eles o constrangeram, dizendo: Fica conosco, porque é tarde, e o dia já declina. E entrou para ficar com eles.

[29] I przymusili go, by został, mówiąc: Zostań z nami, gdyż ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił. I wstąpił, by zostać z nimi.

[30] E aconteceu que, quando estavam à mesa, tomando ele o pão, abençoou-o e, tendo-o partido, lhes deu;

[30] A gdy zasiadł z nimi przy stole, wziąwszy chleb, pobłogosławił i rozłamawszy, podawał im.

[31] então, se lhes abriram os olhos, e o reconheceram; mas ele desapareceu da presença deles.

[31] Wtedy otworzyły się ich oczy i poznali go. Lecz On znikł sprzed ich oczu.

[32] E disseram um ao outro: Porventura, não nos ardia o coração, quando ele, pelo caminho, nos falava, quando nos expunha as Escrituras?

[32] I rzekli do siebie: Czyż serce nasze nie pałało w nas, gdy mówił do nas w drodze i Pisma przed nami otwierał?

[33] E, na mesma hora, levantando-se, voltaram para Jerusalém, onde acharam reunidos os onze e outros com eles,

[33] I wstawszy tejże godziny, powrócili do Jerozolimy i znaleźli zgromadzonych jedenastu i tych, którzy z nimi byli,

[34] os quais diziam: O SENHOR ressuscitou e já apareceu a Simão!

[34] Mówiących: Wstał Pan prawdziwie i ukazał się Szymonowi.

[35] Então, os dois contaram o que lhes acontecera no caminho e como fora por eles reconhecido no partir do pão.

Jesus aparece aos discípulos

João 20.19-23

[36] Falavam ainda estas coisas quando Jesus apareceu no meio deles e lhes disse: Paz seja convosco!

[37] Eles, porém, surpresos e atemorizados, acreditavam estarem vendo um espírito.

[38] Mas ele lhes disse: Por que estais perturbados? E por que sobem dúvidas ao vosso coração?

[39] Vede as minhas mãos e os meus pés, que sou eu mesmo; apalpai-me e verificai, porque um espírito não tem carne nem ossos, como vedes que eu tenho.

[40] Dizendo isto, mostrou-lhes as mãos e os pés.

[41] E, por não acreditarem eles ainda, por causa da alegria, e estando admirados, Jesus lhes disse: Tendes aqui alguma coisa que comer?

[42] Então, lhe apresentaram um pedaço de peixe assado [e um favo de mel].

[43] E ele comeu na presença deles.

Jesus explica as Escrituras

[44] A seguir, Jesus lhes disse: São estas as palavras que eu vos falei, estando ainda convosco: importava se cumprisse tudo o que de mim está escrito na Lei de Moisés, nos Profetas e nos Salmos.

[45] Então, lhes abriu o entendimento para compreenderem as Escrituras;

[46] e lhes disse: Assim está escrito que o Cristo havia de padecer e ressuscitar dentre os mortos no terceiro dia

[35] A oni też opowiedzieli o tym, co zaszło w drodze i jak go poznali po łamaniu chleba.

Jezus ukazuje się apostołom

[36] A gdy to mówili, On sam stanął wśród nich i rzekł im: Pokój wam!

[37] Wtedy zatrwożyli się i pełni lęku mniemali, że widzą ducha.

[38] Lecz On rzekł im: Czemu jesteście zatrwożeni i czemu wątpliwości budzą się w waszych sercach?

[39] Spójrzcie na ręce moje i nogi moje, że to Ja jestem. Dotknijcie mnie i popatrzcie: Wszak duch nie ma ciała ani kości, jak widzicie, że Ja mam.

[40] A gdy to powiedział, pokazał im ręce i nogi.

[41] Lecz gdy oni jeszcze nie wierzyli z radości i dziwili się, rzekł im: Macie tu co do jedzenia?

[42] A oni podali mu kawałek ryby pieczonej i plaster miodu.

[43] A On wziął i jadł przy nich.

[44] Potem rzekł do nich: To są moje słowa, które mówiłem do was, będąc jeszcze z wami, że się musi spełnić wszystko, co jest napisane o mnie w zakonie Mojżesza i u proroków, i w Psalmach.

[45] Wtedy otworzył im umysły, aby mogli zrozumieć Pisma.

[46] I rzekł im: Jest napisane, że Chrystus miał cierpieć i trzeciego dnia zmartwychwstać

47 e que em seu nome se pregasse arrependimento para remissão de pecados a todas as nações, começando de Jerusalém.
48 Vós sois testemunhas destas coisas.
49 Eis que envio sobre vós a promessa de meu Pai; permanecei, pois, na cidade, até que do alto sejais revestidos de poder.

A ascensão de Jesus
Marcos 16.19-20

50 Então, os levou para Betânia e, erguendo as mãos, os abençoou.
51 Aconteceu que, enquanto os abençoava, ia-se retirando deles, sendo elevado para o céu.
52 Então, eles, adorando-o, voltaram para Jerusalém, tomados de grande júbilo;
53 e estavam sempre no templo, louvando a Deus.

47 I że, począwszy od Jerozolimy, w imię jego ma być głoszone wszystkim narodom upamiętanie dla odpuszczenia grzechów.
48 Wy jesteście świadkami tego.
49 A oto Ja zsyłam na was obietnicę mojego Ojca. Wy zaś pozostańcie w mieście, aż zostaniecie przyobleczeni mocą z wysokości.

Wniebowstąpienie Jezusa

50 I wywiódł ich aż do Betanii, a podniósłszy ręce swoje, błogosławił ich.
51 I stało się, gdy ich błogosławił, że rozstał się z nimi.
52 A oni wrócili do Jerozolimy z wielką radością.
53 I byli zawsze w świątyni, chwaląc Boga.

O evangelho segundo João

João 1

A encarnação do Verbo

[1] No princípio era o Verbo, e o Verbo estava com Deus, e o Verbo era Deus.
[2] Ele estava no princípio com Deus.
[3] Todas as coisas foram feitas por intermédio dele, e, sem ele, nada do que foi feito se fez.
[4] A vida estava nele e a vida era a luz dos homens.
[5] A luz resplandece nas trevas, e as trevas não prevaleceram contra ela.
[6] Houve um homem enviado por Deus cujo nome era João.
[7] Este veio como testemunha para que testificasse a respeito da luz, a fim de todos virem a crer por intermédio dele.
[8] Ele não era a luz, mas veio para que testificasse da luz,
[9] a saber, a verdadeira luz, que, vinda ao mundo, ilumina a todo homem.
[10] O Verbo estava no mundo, o mundo foi feito por intermédio dele, mas o mundo não o conheceu.
[11] Veio para o que era seu, e os seus não o receberam.
[12] Mas, a todos quantos o receberam, deu-lhes o poder de serem feitos filhos de Deus, a saber, aos que crêem no seu nome;
[13] os quais não nasceram do sangue, nem da vontade da carne, nem da vontade do homem, mas de Deus.
[14] E o Verbo se fez carne e habitou entre nós, cheio de graça e de verdade, e vimos

Jana

Jana 1

Prolog

[1] Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, a Bogiem było Słowo.
[2] Ono było na początku u Boga.
[3] Wszystko przez nie powstało, a bez niego nic nie powstało, co powstało.
[4] W nim było życie, a życie było światłością ludzi.
[5] A światłość świeci w ciemności, lecz ciemność jej nie przemogła.
[6] Wystąpił człowiek, posłany od Boga, który nazywał się Jan.
[7] Ten przyszedł na świadectwo, aby zaświadczyć o światłości, by wszyscy przezeń uwierzyli.
[8] Nie był on światłością, lecz miał zaświadczyć o światłości.
[9] Prawdziwa światłość, która oświeca każdego człowieka, przyszła na świat.
[10] Na świecie był i świat przezeń powstał, lecz świat go nie poznał.
[11] Do swej własności przyszedł, ale swoi go nie przyjęli.
[12] Tym zaś, którzy go przyjęli, dał prawo stać się dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię jego,
[13] Którzy narodzili się nie z krwi ani z cielesnej woli, ani z woli mężczyzny, lecz z Boga.
[14] A Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas, i ujrzeliśmy chwałę jego,

a sua glória, glória como do unigênito do Pai.

chwałę, jaką ma jedyny Syn od Ojca, pełne łaski i prawdy.

O testemunho de João Batista

[15] João testemunha a respeito dele e exclama: Este é o de quem eu disse: o que vem depois de mim tem, contudo, a primazia, porquanto já existia antes de mim.

[15] Jan świadczył o nim i głośno wołał: Ten to był, o którym powiedziałem: Ten, który za mną idzie, był przede mną, bo pierwej był niż ja.

[16] Porque todos nós temos recebido da sua plenitude e graça sobre graça.

[16] A z jego pełni myśmy wszyscy wzięli, i to łaskę za łaską.

[17] Porque a lei foi dada por intermédio de Moisés; a graça e a verdade vieram por meio de Jesus Cristo.

[17] Zakon bowiem został nadany przez Mojżesza, łaska zaś i prawda stała się przez Jezusa Chrystusa.

[18] Ninguém jamais viu a Deus; o Deus unigênito, que está no seio do Pai, é quem o revelou.

[18] Boga nikt nigdy nie widział, lecz jednorodzony Bóg, który jest na łonie Ojca, objawił go.

João Batista repete o seu testemunho

Mateus 3.1-12; Marcos 1.2-8; Lucas 3.1-18

Świadectwo Jana Chrzciciela o Jezusie

[19] Este foi o testemunho de João, quando os judeus lhe enviaram de Jerusalém sacerdotes e levitas para lhe perguntarem: Quem és tu?

[19] A takie jest świadectwo Jana, gdy Żydzi z Jerozolimy wysłali do niego kapłanów i lewitów, aby go zapytali: Kim ty jesteś?

[20] Ele confessou e não negou; confessou: Eu não sou o Cristo.

[20] I wyznał, a nie zaprzeczył, i oświadczył: Ja nie jestem Chrystusem.

[21] Então, lhe perguntaram: Quem és, pois? És tu Elias? Ele disse: Não sou. És tu o profeta? Respondeu: Não.

[21] I zapytali go: Kim więc? Eliaszem jesteś? A on odrzekł: Nie jestem. Prorokiem jesteś? I odpowiedział: Nie.

[22] Disseram-lhe, pois: Declara-nos quem és, para que demos resposta àqueles que nos enviaram; que dizes a respeito de ti mesmo?

[22] Rzekli mu więc: Kim jesteś? Musimy dać odpowiedź tym, którzy nas posłali. Cóż powiadasz sam o sobie?

[23] Então, ele respondeu: Eu sou a voz do que clama no deserto: Endireitai o caminho do SENHOR, como disse o profeta Isaías.

[23] Rzekł: Ja jestem głosem wołającego na pustyni: Prostujcie drogę Pana, jak powiedział Izajasz prorok.

[24] Ora, os que haviam sido enviados eram de entre os fariseus.

[24] A wysłańcy byli z faryzeuszów.

[25] E perguntaram-lhe: Então, por que batizas, se não és o Cristo, nem Elias, nem o profeta?

[26] Respondeu-lhes João: Eu batizo com água; mas, no meio de vós, está quem vós não conheceis,

[27] o qual vem após mim, do qual não sou digno de desatar-lhe as correias das sandálias.

[28] Estas coisas se passaram em Betânia, do outro lado do Jordão, onde João estava batizando.

João Batista torna a repetir o seu testemunho

[29] No dia seguinte, viu João a Jesus, que vinha para ele, e disse: Eis o Cordeiro de Deus, que tira o pecado do mundo!

[30] É este a favor de quem eu disse: após mim vem um varão que tem a primazia, porque já existia antes de mim.

[31] Eu mesmo não o conhecia, mas, a fim de que ele fosse manifestado a Israel, vim, por isso, batizando com água.

O batismo de Jesus

Mateus 3.13-17; Marcos 1.9-11; Lucas 3.21-22

[32] E João testemunhou, dizendo: Vi o Espírito descer do céu como pomba e pousar sobre ele.

[33] Eu não o conhecia; aquele, porém, que me enviou a batizar com água me disse: Aquele sobre quem vires descer e pousar o Espírito, esse é o que batiza com o Espírito Santo.

[34] Pois eu, de fato, vi e tenho testificado que ele é o Filho de Deus.

Dois discípulos de João Batista seguem Jesus

[35] No dia seguinte, estava João outra vez na companhia de dois dos seus discípulos

[25] I pytając go, rzekli mu: Czemu więc chrzcisz, jeśli nie jesteś Mesjaszem ani Eliaszem, ani prorokiem?

[26] Odpowiedział im Jan, mówiąc: Ja chrzczę wodą, ale pośród was stoi Ten, którego wy nie znacie;

[27] To Ten, który przyjdzie po mnie i któremu nie jestem godzien rozwiązać rzemyka sandałów jego.

[28] To się działo w Betabarze za Jordanem, gdzie Jan chrzcił.

[29] Nazajutrz ujrzał Jezusa, idącego do niego, i rzekł: Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata.

[30] To jest Ten, o którym powiedziałem: Za mną idzie mąż, który był przede mną, bo pierwej był niż ja.

[31] I ja go nie znałem; lecz dlatego przyszedłem, chrzcząc wodą, aby był objawiony Izraelowi.

[32] Jan świadczył też, mówiąc: Widziałem Ducha, zstępującego z nieba jakby gołębica; i spoczął na nim.

[33] I ja go nie znałem; lecz Ten, który mnie posłał, abym chrzcił wodą, rzekł do mnie: Ujrzysz tego, na którego Duch zstępuje i na nim spocznie, Ten chrzci Duchem Świętym.

[34] A ja widziałem to i złożyłem świadectwo, że ten jest Synem Bożym.

Pierwsi uczniowie

[35] Nazajutrz znowu stał Jan z dwoma uczniami swoimi.

[36] e, vendo Jesus passar, disse: Eis o Cordeiro de Deus!

[36] I ujrzawszy Jezusa przechodzącego, rzekł: Oto Baranek Boży.

[37] Os dois discípulos, ouvindo-o dizer isto, seguiram Jesus.

[37] A owi dwaj uczniowie, usłyszawszy jego słowa, poszli za Jezusem.

[38] E Jesus, voltando-se e vendo que o seguiam, disse-lhes: Que buscais? Disseram-lhe: Rabi (que quer dizer Mestre), onde assistes?

[38] A gdy Jezus się odwrócił i ujrzał, że idą za nim, rzekł do nich: Czego szukacie? A oni odpowiedzieli mu: Rabbi! (to znaczy: Nauczycielu) gdzie mieszkasz?

[39] Respondeu-lhes: Vinde e vede. Foram, pois, e viram onde Jesus estava morando; e ficaram com ele aquele dia, sendo mais ou menos a hora décima.

[39] Rzekł im: Pójdźcie a zobaczycie! Poszli więc i zobaczyli, gdzie mieszka, i pozostali u niego w tym dniu; a było to około dziesiątej godziny.

[40] Era André, o irmão de Simão Pedro, um dos dois que tinham ouvido o testemunho de João e seguido Jesus.

[40] Andrzej, brat Szymona Piotra, był jednym z tych dwóch, którzy to słyszeli od Jana i poszli za nim.

[41] Ele achou primeiro o seu próprio irmão, Simão, a quem disse: Achamos o Messias (que quer dizer Cristo),

[41] Ten spotkał najpierw Szymona, brata swego, i rzekł do niego: Znaleźliśmy Mesjasza (to znaczy: Chrystusa).

[42] e o levou a Jesus. Olhando Jesus para ele, disse: Tu és Simão, o filho de João; tu serás chamado Cefas (que quer dizer Pedro).

[42] I przyprowadził go do Jezusa. Jezus, spojrzawszy na niego, rzekł: Ty jesteś Szymon, syn Jana; ty będziesz nazwany Kefas (to znaczy: Piotr).

Filipe e Natanael

[43] No dia imediato, resolveu Jesus partir para a Galiléia e encontrou a Filipe, a quem disse: Segue-me.

[43] Następnego dnia chciał udać się do Galilei; i spotkał Filipa, i rzekł do niego: Pójdź za mną!

[44] Ora, Filipe era de Betsaida, cidade de André e de Pedro.

[44] A Filip był z Betsaidy, miasta Andrzeja i Piotra.

[45] Filipe encontrou a Natanael e disse-lhe: Achamos aquele de quem Moisés escreveu na lei, e a quem se referiram os profetas: Jesus, o Nazareno, filho de José.

[45] Filip spotkał Natanaela i rzekł do niego: Znaleźliśmy tego, o którym pisał w zakonie Mojżesz, a także prorocy: Jezusa, syna Józefa, z Nazaretu.

[46] Perguntou-lhe Natanael: De Nazaré pode sair alguma coisa boa? Respondeu-lhe Filipe: Vem e vê.

[46] Wtedy Natanael rzekł do niego: Czy z Nazaretu może być coś dobrego? Filip na to: Pójdź i zobacz!

[47] Jesus viu Natanael aproximar-se e disse a seu respeito: Eis um verdadeiro israelita, em quem não há dolo!

[48] Perguntou-lhe Natanael: Donde me conheces? Respondeu-lhe Jesus: Antes de Filipe te chamar, eu te vi, quando estavas debaixo da figueira.

[49] Então, exclamou Natanael: Mestre, tu és o Filho de Deus, tu és o Rei de Israel!

[50] Ao que Jesus lhe respondeu: Porque te disse que te vi debaixo da figueira, crês? Pois maiores coisas do que estas verás.

[51] E acrescentou: Em verdade, em verdade vos digo que vereis o céu aberto e os anjos de Deus subindo e descendo sobre o Filho do Homem.

João 2

As bodas em Caná da Galileia

[1] Três dias depois, houve um casamento em Caná da Galiléia, achando-se ali a mãe de Jesus.

[2] Jesus também foi convidado, com os seus discípulos, para o casamento.

[3] Tendo acabado o vinho, a mãe de Jesus lhe disse: Eles não têm mais vinho.

[4] Mas Jesus lhe disse: Mulher, que tenho eu contigo? Ainda não é chegada a minha hora.

[5] Então, ela falou aos serventes: Fazei tudo o que ele vos disser.

[6] Estavam ali seis talhas de pedra, que os judeus usavam para as purificações, e cada uma levava duas ou três metretas.

[47] A gdy Jezus ujrzał Natanaela, idącego do niego, rzekł o nim: Oto prawdziwy Izraelita, w którym nie ma fałszu.

[48] Rzecze mu Natanael: Skąd mnie znasz? Odpowiedział mu Jezus i rzekł: Zanim cię zawołał Filip, widziałem cię, gdy byłeś pod drzewem figowym.

[49] Odpowiedział mu Natanael: Mistrzu! Ty jesteś Synem Bożym, Ty jesteś królem Izraela.

[50] A Jezus odpowiadając, rzekł do niego: Czy dlatego wierzysz, że powiedziałem ci, iż cię widziałem pod figowym drzewem? Ujrzysz większe rzeczy niż to.

[51] Powiedział też do niego: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, ujrzycie niebo otwarte i aniołów Bożych wstępujących i zstępujących na Syna Człowieczego.

Jana 2

Wesele w Kanie Galilejskiej

[1] A trzeciego dnia było wesele w Kanie Galilejskiej i była tam matka Jezusa.

[2] Zaproszono też Jezusa wraz z jego uczniami na to wesele.

[3] A gdy zabrakło wina, rzekła matka Jezusa do niego: Wina nie mają.

[4] I rzekł do niej Jezus: Czego chcesz ode mnie, niewiasto? Jeszcze nie nadeszła godzina moja.

[5] Rzekła matka jego do sług: Co wam powie, czyńcie!

[6] A było tam sześć stągwi kamiennych, ustawionych według żydowskiego

zwyczaju oczyszczenia, mieszczących w sobie po dwa lub trzy wiadra.

[7] Jesus lhes disse: Enchei de água as talhas. E eles as encheram totalmente.

[7] Rzecze im Jezus: Napełnijcie stągwie wodą! I napełnili je aż po brzegi.

[8] Então, lhes determinou: Tirai agora e levai ao mestre-sala. Eles o fizeram.

[8] Potem rzekł do nich: Zaczerpnijcie teraz i zanieście gospodarzowi wesela! A oni zanieśli.

[9] Tendo o mestre-sala provado a água transformada em vinho (não sabendo donde viera, se bem que o sabiam os serventes que haviam tirado a água), chamou o noivo

[9] A gdy gospodarz wesela skosztował wody, która się stała winem, (a nie wiedział, skąd jest, lecz słudzy, którzy zaczerpnęli wody, wiedzieli), przywołał oblubieńca

[10] e lhe disse: Todos costumam pôr primeiro o bom vinho e, quando já beberam fartamente, servem o inferior; tu, porém, guardaste o bom vinho até agora.

[10] I rzekł do niego: Każdy człowiek podaje najpierw dobre wino, a gdy sobie podpiją, wtedy gorsze; a tyś dobre wino zachował aż do tej chwili.

[11] Com este, deu Jesus princípio a seus sinais em Caná da Galiléia; manifestou a sua glória, e os seus discípulos creram nele.

[11] Takiego pierwszego cudu dokonał Jezus w Kanie Galilejskiej; i objawił chwałę swoją, i uwierzyli weń uczniowie jego.

[12] Depois disto, desceu ele para Cafarnaum, com sua mãe, seus irmãos e seus discípulos; e ficaram ali não muitos dias.

[12] Potem udał się do Kafarnaum wraz z matką swoją i braćmi, i uczniami swoimi, i tam pozostali kilka dni.

Jesus purifica o templo

Wypędzenie przekupniów ze Świątyni

[13] Estando próxima a Páscoa dos judeus, subiu Jesus para Jerusalém.

[13] A gdy się zbliżała Pascha żydowska, udał się Jezus do Jerozolimy.

[14] E encontrou no templo os que vendiam bois, ovelhas e pombas e também os cambistas assentados;

[14] I zastał w świątyni sprzedających woły i owce, i gołębie, i siedzących wekslarzy.

[15] tendo feito um azorrague de cordas, expulsou todos do templo, bem como as ovelhas e os bois, derramou pelo chão o dinheiro dos cambistas, virou as mesas

[15] I skręciwszy bicz z powrózków, wypędził ich wszystkich ze świątyni wraz z owcami i wołami; wekslarzom rozsypał pieniądze i stoły powywracał,

[16] e disse aos que vendiam as pombas: Tirai daqui estas coisas; não façais da casa de meu Pai casa de negócio.

[17] Lembraram-se os seus discípulos de que está escrito: O zelo da tua casa me consumirá.

[18] Perguntaram-lhe, pois, os judeus: Que sinal nos mostras, para fazeres estas coisas?

[19] Jesus lhes respondeu: Destruí este santuário, e em três dias o reconstruirei.

[20] Replicaram os judeus: Em quarenta e seis anos foi edificado este santuário, e tu, em três dias, o levantarás?

[21] Ele, porém, se referia ao santuário do seu corpo.

[22] Quando, pois, Jesus ressuscitou dentre os mortos, lembraram-se os seus discípulos de que ele dissera isto; e creram na Escritura e na palavra de Jesus.

Muitos creem em Jesus

[23] Estando ele em Jerusalém, durante a Festa da Páscoa, muitos, vendo os sinais que ele fazia, creram no seu nome;

[24] mas o próprio Jesus não se confiava a eles, porque os conhecia a todos.

[25] E não precisava de que alguém lhe desse testemunho a respeito do homem, porque ele mesmo sabia o que era a natureza humana.

João 3

Nicodemos visita a Jesus

[1] Havia, entre os fariseus, um homem chamado Nicodemos, um dos principais dos judeus.

[16] A do sprzedawców gołębi rzekł: Zabierzcie to stąd, z domu Ojca mego nie czyńcie targowiska.

[17] Wtedy uczniowie jego przypomnieli sobie, że napisano: Żarliwość o dom twój pożera mnie.

[18] Wtedy odezwali się Żydzi, mówiąc do niego: Jaki znak okażesz nam na dowód, że ci to wolno czynić?

[19] Jezus, odpowiadając, rzekł im: Zburzcie tę świątynię, a Ja w trzy dni ją odbuduję.

[20] Na to rzekli Żydzi: Czterdzieści sześć lat budowano tę świątynię, a Ty w trzy dni chcesz ją odbudować?

[21] Ale On mówił o świątyni ciała swego.

[22] Gdy więc został wzbudzony z martwych, przypomnieli sobie uczniowie jego, że to mówił, i uwierzyli Pismu i słowu, które wyrzekł Jezus.

[23] A gdy był w Jerozolimie na święcie Paschy, wielu uwierzyło w imię jego, widząc cuda, których dokonywał.

[24] Ale sam Jezus nie miał do nich zaufania, bo przejrzał wszystkich,

[25] I od nikogo nie potrzebował świadectwa o człowieku; sam bowiem wiedział, co było w człowieku.

Jana 3

Rozmowa Jezusa z Nikodemem

[1] A był człowiek z faryzeuszów imieniem Nikodem, dostojnik żydowski.

[2] Este, de noite, foi ter com Jesus e lhe disse: Rabi, sabemos que és Mestre vindo da parte de Deus; porque ninguém pode fazer estes sinais que tu fazes, se Deus não estiver com ele.

[2] Ten przyszedł do Jezusa w nocy i rzekł mu: Mistrzu! Wiemy, że przyszedłeś od Boga jako nauczyciel; nikt bowiem takich cudów czynić by nie mógł, jakie Ty czynisz, jeśliby Bóg z nim nie był.

[3] A isto, respondeu Jesus: Em verdade, em verdade te digo que, se alguém não nascer de novo, não pode ver o reino de Deus.

[3] Odpowiadając Jezus, rzekł mu: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się kto nie narodzi na nowo, nie może ujrzeć Królestwa Bożego.

[4] Perguntou-lhe Nicodemos: Como pode um homem nascer, sendo velho? Pode, porventura, voltar ao ventre materno e nascer segunda vez?

[4] Rzekł mu Nikodem: Jakże się może człowiek narodzić, gdy jest stary? Czyż może powtórnie wejść do łona matki swojej i urodzić się?

[5] Respondeu Jesus: Em verdade, em verdade te digo: quem não nascer da água e do Espírito não pode entrar no reino de Deus.

[5] Odpowiedział Jezus: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się kto nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do Królestwa Bożego.

[6] O que é nascido da carne é carne; e o que é nascido do Espírito é espírito.

[6] Co się narodziło z ciała, ciałem jest, a co się narodziło z Ducha, duchem jest.

[7] Não te admires de eu te dizer: importa-vos nascer de novo.

[7] Nie dziw się, że ci powiedziałem: Musicie się na nowo narodzić.

[8] O vento sopra onde quer, ouves a sua voz, mas não sabes donde vem, nem para onde vai; assim é todo o que é nascido do Espírito.

[8] Wiatr wieje, dokąd chce, i szum jego słyszysz, ale nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd idzie; tak jest z każdym, kto się narodził z Ducha.

[9] Então, lhe perguntou Nicodemos: Como pode suceder isto? Acudiu Jesus:

[9] Odpowiedział Nikodem i rzekł do niego: Jakże to się stać może?

[10] Tu és mestre em Israel e não compreendes estas coisas?

[10] Odpowiedział Jezus i rzekł mu: Jesteś nauczycielem w Izraelu, a tego nie wiesz?

[11] Em verdade, em verdade te digo que nós dizemos o que sabemos e testificamos o que temos visto; contudo, não aceitais o nosso testemunho.

[11] Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, co wiemy, to mówimy, i co widzieliśmy, o tym świadczymy, ale świadectwa naszego nie przyjmujecie.

12 Se, tratando de coisas terrenas, não me credes, como crereis, se vos falar das celestiais?

13 Ora, ninguém subiu ao céu, senão aquele que de lá desceu, a saber, o Filho do Homem [que está no céu].

14 E do modo por que Moisés levantou a serpente no deserto, assim importa que o Filho do Homem seja levantado,

15 para que todo o que nele crê tenha a vida eterna.

A missão do Filho

16 Porque Deus amou ao mundo de tal maneira que deu o seu Filho unigênito, para que todo o que nele crê não pereça, mas tenha a vida eterna.

17 Porquanto Deus enviou o seu Filho ao mundo, não para que julgasse o mundo, mas para que o mundo fosse salvo por ele.

18 Quem nele crê não é julgado; o que não crê já está julgado, porquanto não crê no nome do unigênito Filho de Deus.

19 O julgamento é este: que a luz veio ao mundo, e os homens amaram mais as trevas do que a luz; porque as suas obras eram más.

20 Pois todo aquele que pratica o mal aborrece a luz e não se chega para a luz, a fim de não serem argüidas as suas obras.

21 Quem pratica a verdade aproxima-se da luz, a fim de que as suas obras sejam manifestas, porque feitas em Deus.

Outro testemunho de João Batista

12 Jeśli nie wierzycie, gdy wam mówiłem o ziemskich sprawach, jakże uwierzycie, gdy wam będę mówił o niebieskich?

13 A nikt nie wstąpił do nieba, tylko Ten, który zstąpił z nieba, Syn Człowieczy,

14 I jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak musi być wywyższony Syn Człowieczy,

15 Aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny.

16 Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny.

17 Bo nie posłał Bóg Syna na świat, aby sądził świat, lecz aby świat był przez niego zbawiony.

18 Kto wierzy w niego, nie będzie sądzony; kto zaś nie wierzy, już jest osądzony dlatego, że nie uwierzył w imię jednorodzonego Syna Bożego.

19 A na tym polega sąd, że światłość przyszła na świat, lecz ludzie bardziej umiłowali ciemność, bo ich uczynki były złe.

20 Każdy bowiem, kto źle czyni, nienawidzi światłości i nie zbliża się do światłości, aby nie ujawniono jego uczynków.

21 Lecz kto postępuje zgodnie z prawdą, dąży do światłości, aby wyszło na jaw, że uczynki jego dokonane są w Bogu.

Powtórne świadectwo Jana Chrzciciela o Jezusie

[22] Depois disto, foi Jesus com seus discípulos para a terra da Judéia; ali permaneceu com eles e batizava.

[23] Ora, João estava também batizando em Enom, perto de Salim, porque havia ali muitas águas, e para lá concorria o povo e era batizado.

[24] Pois João ainda não tinha sido encarcerado.

[25] Ora, entre os discípulos de João e um judeu suscitou-se uma contenda com respeito à purificação.

[26] E foram ter com João e lhe disseram: Mestre, aquele que estava contigo além do Jordão, do qual tens dado testemunho, está batizando, e todos lhe saem ao encontro.

[27] Respondeu João: O homem não pode receber coisa alguma se do céu não lhe for dada.

[28] Vós mesmos sois testemunhas de que vos disse: eu não sou o Cristo, mas fui enviado como seu precursor.

[29] O que tem a noiva é o noivo; o amigo do noivo que está presente e o ouve muito se regozija por causa da voz do noivo. Pois esta alegria já se cumpriu em mim.

[30] Convém que ele cresça e que eu diminua.

O Filho em relação ao mundo

[31] Quem vem das alturas certamente está acima de todos; quem vem da terra é terreno e fala da terra; quem veio do céu está acima de todos

[22] Potem Jezus poszedł wraz ze swymi uczniami do ziemi judzkiej i tam przebywał z nimi, i chrzcił.

[23] Jan także chrzcił w Ainon blisko Salim, bo tam było dużo wody, a ludzie przychodzili tam i dawali się chrzcić.

[24] Jan bowiem nie był jeszcze wtrącony do więzienia.

[25] Wtedy doszło do sporu między uczniami Jana i Żydami o oczyszczenie.

[26] Przyszli więc do Jana i rzekli mu: Mistrzu! Ten, który był z tobą za Jordanem, o którym ty wydałeś świadectwo, oto On chrzci i wszyscy idą do niego.

[27] Jan, odpowiadając, rzekł: Nie może człowiek niczego wziąć, jeśli mu nie jest dane z nieba.

[28] Wy sami możecie mi zaświadczyć, że powiedziałem: Ja nie jestem Chrystusem, lecz zostałem posłany przed nim.

[29] Kto ma oblubienicę, ten jest oblubieńcem; a przyjaciel oblubieńca, który stoi i słucha go, raduje się niezmiernie, słysząc głos oblubieńca. Tej właśnie radości doznaję w całej pełni.

[30] On musi wzrastać, ja zaś stawać się mniejszym.

O tym, który przychodzi z nieba

[31] Kto przychodzi z góry, jest ponad wszystkimi, kto z ziemi pochodzi, należy do ziemi i mówi rzeczy ziemskie; kto przychodzi z nieba, jest ponad wszystkimi,

[32] e testifica o que tem visto e ouvido; contudo, ninguém aceita o seu testemunho.

[33] Quem, todavia, lhe aceita o testemunho, por sua vez, certifica que Deus é verdadeiro.

[34] Pois o enviado de Deus fala as palavras dele, porque Deus não dá o Espírito por medida.

[35] O Pai ama ao Filho, e todas as coisas tem confiado às suas mãos.

[36] Por isso, quem crê no Filho tem a vida eterna; o que, todavia, se mantém rebelde contra o Filho não verá a vida, mas sobre ele permanece a ira de Deus.

[32] Świadczy o tym, co widział i słyszał, lecz nikt nie przyjmuje jego świadectwa.

[33] Kto przyjął jego świadectwo, ten potwierdził, że Bóg mówi prawdę.

[34] Albowiem Ten, którego posłał Bóg, głosi Słowa Boże; gdyż Bóg udziela Ducha bez miary.

[35] Ojciec miłuje Syna i wszystko oddał w jego ręce.

[36] Kto wierzy w Syna, ma żywot wieczny, kto zaś nie słucha Syna, nie ujrzy żywota, lecz gniew Boży ciąży na nim.

João 4

A mulher de Samaria

[1] Quando, pois, o SENHOR veio a saber que os fariseus tinham ouvido dizer que ele, Jesus, fazia e batizava mais discípulos que João

[2] (se bem que Jesus mesmo não batizava, e sim os seus discípulos),

[3] deixou a Judéia, retirando-se outra vez para a Galiléia.

[4] E era-lhe necessário atravessar a província de Samaria.

[5] Chegou, pois, a uma cidade samaritana, chamada Sicar, perto das terras que Jacó dera a seu filho José.

[6] Estava ali a fonte de Jacó. Cansado da viagem, assentara-se Jesus junto à fonte, por volta da hora sexta.

Jana 4

Rozmowa Jezusa z Samarytanką

[1] A gdy Pan się dowiedział, że faryzeusze usłyszeli, iż Jezus zyskuje więcej uczniów i więcej chrzci niż Jan,

[2] (chociaż sam Jezus nie chrzcił, ale jego uczniowie)

[3] Opuścił Judeę i odszedł z powrotem do Galilei.

[4] A musiał przechodzić przez Samarię.

[5] Przybył więc do miasta samarytańskiego, zwanego Sychar, blisko pola, które Jakub dał swemu synowi Józefowi.

[6] A była tam studnia Jakuba. Jezus więc, zmęczony podróżą, usiadł sobie przy studni; było to około szóstej godziny.

[7] Nisto, veio uma mulher samaritana tirar água. Disse-lhe Jesus: Dá-me de beber.

[7] Wtem przyszła niewiasta samarytańska, aby nabrać wody. Jezus rzekł do niej: Daj mi pić!

[8] Pois seus discípulos tinham ido à cidade para comprar alimentos.

[8] Uczniowie jego bowiem poszli do miasta, by nakupić żywności.

[9] Então, lhe disse a mulher samaritana: Como, sendo tu judeu, pedes de beber a mim, que sou mulher samaritana (porque os judeus não se dão com os samaritanos)?

[9] Wtedy niewiasta samarytańska rzekła do niego: Jakże Ty, będąc Żydem, prosisz mnie, Samarytankę, o wodę? (Żydzi bowiem nie obcują z Samarytanami).

[10] Replicou-lhe Jesus: Se conheceras o dom de Deus e quem é o que te pede: dá-me de beber, tu lhe pedirias, e ele te daria água viva.

[10] Odpowiadając jej Jezus, rzekł do niej: Gdybyś znała dar Boży i tego, który mówi do ciebie: Daj mi pić, wtedy sama prosiłabyś go, i dałby ci wody żywej.

[11] Respondeu-lhe ela: SENHOR, tu não tens com que a tirar, e o poço é fundo; onde, pois, tens a água viva?

[11] Mówi do niego: Panie, nie masz nawet czerpaka, a studnia jest głęboka; skądże więc masz tę wodę żywą?

[12] És tu, porventura, maior do que Jacó, o nosso pai, que nos deu o poço, do qual ele mesmo bebeu, e, bem assim, seus filhos, e seu gado?

[12] Czy może Ty jesteś większy od ojca naszego Jakuba, który dał nam tę studnię i sam z niej pił, i synowie jego, i trzody jego?

[13] Afirmou-lhe Jesus: Quem beber desta água tornará a ter sede;

[13] Odpowiedział jej Jezus, mówiąc: Każdy, kto pije tę wodę, znowu pragnąć będzie;

[14] aquele, porém, que beber da água que eu lhe der nunca mais terá sede; pelo contrário, a água que eu lhe der será nele uma fonte a jorrar para a vida eterna.

[14] Ale kto napije się wody, którą Ja mu dam, nie będzie pragnął na wieki, lecz woda, którą Ja mu dam, stanie się w nim źródłem wody wytryskującej ku żywotowi wiecznemu.

[15] Disse-lhe a mulher: SENHOR, dá-me dessa água para que eu não mais tenha sede, nem precise vir aqui buscá-la.

[15] Rzecze do niego niewiasta: Panie, daj mi tej wody, abym nie pragnęła i tu nie przychodziła, by czerpać wodę.

[16] Disse-lhe Jesus: Vai, chama teu marido e vem cá;

[16] Mówi jej: Idź, zawołaj męża swego i wróć tutaj!

[17] ao que lhe respondeu a mulher: Não tenho marido. Replicou-lhe Jesus: Bem disseste, não tenho marido;

[17] Odpowiedziała niewiasta, mówiąc: Nie mam męża. Jezus rzekł do niej: Dobrze powiedziałaś: Nie mam męża.

[18] porque cinco maridos já tiveste, e esse que agora tens não é teu marido; isto disseste com verdade.

[18] Miałaś bowiem pięciu mężów, a ten, którego teraz masz, nie jest twoim mężem; prawdę powiedziałaś.

A verdadeira adoração

[19] SENHOR, disse-lhe a mulher, vejo que tu és profeta.

[19] Rzekła mu niewiasta: Panie, widzę, żeś prorok.

[20] Nossos pais adoravam neste monte; vós, entretanto, dizeis que em Jerusalém é o lugar onde se deve adorar.

[20] Ojcowie nasi na tej górze oddawali Bogu cześć; wy zaś mówicie, że w Jerozolimie jest miejsce, gdzie należy Bogu cześć oddawać.

[21] Disse-lhe Jesus: Mulher, podes crer-me que a hora vem, quando nem neste monte, nem em Jerusalém adorareis o Pai.

[21] Rzekł jej Jezus: Niewiasto, wierz mi, że nadchodzi godzina, kiedy ani na tej górze, ani w Jerozolimie nie będziecie oddawali czci Ojcu.

[22] Vós adorais o que não conheceis; nós adoramos o que conhecemos, porque a salvação vem dos judeus.

[22] Wy czcicie to, czego nie znacie, my czcimy to, co znamy, bo zbawienie pochodzi od Żydów.

[23] Mas vem a hora e já chegou, em que os verdadeiros adoradores adorarão o Pai em espírito e em verdade; porque são estes que o Pai procura para seus adoradores.

[23] Lecz nadchodzi godzina i teraz jest, kiedy prawdziwi czciciele będą oddawali Ojcu cześć w duchu i w prawdzie; bo i Ojciec takich szuka, którzy by mu tak cześć oddawali.

[24] Deus é espírito; e importa que os seus adoradores o adorem em espírito e em verdade.

[24] Bóg jest duchem, a ci, którzy mu cześć oddają, winni mu ją oddawać w duchu i w prawdzie.

[25] Eu sei, respondeu a mulher, que há de vir o Messias, chamado Cristo; quando ele vier, nos anunciará todas as coisas.

[25] Rzekła mu niewiasta: Wiem, że przyjdzie Mesjasz (to znaczy Chrystus); gdy On przyjdzie, wszystko nam oznajmi.

[26] Disse-lhe Jesus: Eu o sou, eu que falo contigo.

[26] Rzekł jej Jezus: Ja, który mówię z tobą, jestem nim.

[27] Neste ponto, chegaram os seus discípulos e se admiraram de que estivesse falando com uma mulher; todavia, nenhum lhe disse: Que perguntas? Ou: Por que falas com ela?

[27] W tej właśnie chwili przyszli jego uczniowie i dziwili się, że rozmawiał z niewiastą. Nikt jednak nie rzekł: O co pytasz? Albo: O czym z nią rozmawiasz?

28 Quanto à mulher, deixou o seu cântaro, foi à cidade e disse àqueles homens:

28 Niewiasta tymczasem pozostawiła swój dzban, pobiegła do miasta i powiedziała ludziom:

29 Vinde comigo e vede um homem que me disse tudo quanto tenho feito. Será este, porventura, o Cristo?!

29 Chodźcie, zobaczcie człowieka, który powiedział mi wszystko, co uczyniłam; czy to nie jest Chrystus?

30 Saíram, pois, da cidade e vieram ter com ele.

30 Wyszli więc z miasta i przyszli do niego.

A ceifa e os ceifeiros

31 Nesse ínterim, os discípulos lhe rogavam, dizendo: Mestre, come!

31 Tymczasem jego uczniowie prosili go, mówiąc: Mistrzu, jedz!

32 Mas ele lhes disse: Uma comida tenho para comer, que vós não conheceis.

32 Ale On rzekł do nich: Ja mam pokarm do jedzenia, o którym wy nie wiecie.

33 Diziam, então, os discípulos uns aos outros: Ter-lhe-ia, porventura, alguém trazido o que comer?

33 Wtedy uczniowie mówili między sobą: Czy kto przyniósł mu jeść?

34 Disse-lhes Jesus: A minha comida consiste em fazer a vontade daquele que me enviou e realizar a sua obra.

34 Jezus rzekł do nich: Moim pokarmem jest pełnić wolę tego, który mnie posłał, i dokonać jego dzieła.

35 Não dizeis vós que ainda há quatro meses até à ceifa? Eu, porém, vos digo: erguei os olhos e vede os campos, pois já branquejam para a ceifa.

35 Czy wy nie mówicie: Jeszcze cztery miesiące, a nadejdzie żniwo? Otóż mówię wam: Podnieście oczy swoje i spójrzcie na pola, że już są dojrzałe do żniwa.

36 O ceifeiro recebe desde já a recompensa e entesoura o seu fruto para a vida eterna; e, dessarte, se alegram tanto o semeador como o ceifeiro.

36 Już żniwiarz odbiera zapłatę i zbiera plon na żywot wieczny, aby siewca i żniwiarz wspólnie się radowali.

37 Pois, no caso, é verdadeiro o ditado: Um é o semeador, e outro é o ceifeiro.

37 W tym właśnie sprawdza się przysłowie: Inny sieje, a inny żnie.

38 Eu vos enviei para ceifar o que não semeastes; outros trabalharam, e vós entrastes no seu trabalho.

38 Ja posłałem was żąć to, nad czym wy nie trudziliście się; inni się trudzili, a wy zebraliście plon ich pracy.

Muitos samaritanos creem em Jesus

39 Muitos samaritanos daquela cidade creram nele, em virtude do testemunho da

39 I wielu Samarytan z tego miasta uwierzyło weń dzięki świadectwu

mulher, que anunciara: Ele me disse tudo quanto tenho feito.

40 Vindo, pois, os samaritanos ter com Jesus, pediam-lhe que permanecesse com eles; e ficou ali dois dias.

41 Muitos outros creram nele, por causa da sua palavra,

42 e diziam à mulher: Já agora não é pelo que disseste que nós cremos; mas porque nós mesmos temos ouvido e sabemos que este é verdadeiramente o Salvador do mundo.

Jesus volta à Galileia

43 Passados dois dias, partiu dali para a Galiléia.

44 Porque o mesmo Jesus testemunhou que um profeta não tem honras na sua própria terra.

45 Assim, quando chegou à Galiléia, os galileus o receberam, porque viram todas as coisas que ele fizera em Jerusalém, por ocasião da festa, à qual eles também tinham comparecido.

A cura do filho de um oficial do rei

46 Dirigiu-se, de novo, a Caná da Galiléia, onde da água fizera vinho. Ora, havia um oficial do rei, cujo filho estava doente em Cafarnaum.

47 Tendo ouvido dizer que Jesus viera da Judéia para a Galiléia, foi ter com ele e lhe rogou que descesse para curar seu filho, que estava à morte.

48 Então, Jesus lhe disse: Se, porventura, não virdes sinais e prodígios, de modo nenhum crereis.

niewiasty, która mówiła: Powiedział mi wszystko, co uczyniłam.

40 Gdy więc Samarytanie przyszli do niego, prosili go, aby u nich pozostał; i pozostał tam dwa dni.

41 I jeszcze więcej ich uwierzyło dzięki nauce jego.

42 I mówili do niewiasty: Wierzymy już nie dzięki twemu opowiadaniu; sami bowiem słyszeliśmy i wiemy, że ten jest prawdziwie Zbawicielem świata.

Uzdrowienie syna dworzanina królewskiego w Galilei

43 A po dwóch dniach odszedł stamtąd do Galilei.

44 Albowiem sam Jezus oświadczył, że prorok nie ma uznania we własnej ojczyźnie.

45 Gdy więc przyszedł do Galilei, Galilejczycy przyjęli Go, ponieważ widzieli wszystko, co uczynił w Jerozolimie podczas święta; oni bowiem także przybyli na to święto.

46 Przybył więc znowu do Kany Galilejskiej, gdzie z wody uczynił wino. A był w Kafarnaum pewien dworzanin, którego syn chorował.

47 Gdy ten usłyszał, iż Jezus przyszedł z Judei do Galilei, udał się do niego i prosił, aby wstąpił i uzdrowił jego syna, gdyż był bliski śmierci.

48 Wtedy Jezus rzekł do niego: Jeśli nie ujrzycie znaków i cudów, nie uwierzycie.

[49] Rogou-lhe o oficial: SENHOR, desce, antes que meu filho morra.

[50] Vai, disse-lhe Jesus; teu filho vive. O homem creu na palavra de Jesus e partiu.

[51] Já ele descia, quando os seus servos lhe vieram ao encontro, anunciando-lhe que o seu filho vivia.

[52] Então, indagou deles a que hora o seu filho se sentira melhor. Informaram: Ontem, à hora sétima a febre o deixou.

[53] Com isto, reconheceu o pai ser aquela precisamente a hora em que Jesus lhe dissera: Teu filho vive; e creu ele e toda a sua casa.

[54] Foi este o segundo sinal que fez Jesus, depois de vir da Judéia para a Galiléia.

João 5

A cura de um paralítico

[1] Passadas estas coisas, havia uma festa dos judeus, e Jesus subiu para Jerusalém.

[2] Ora, existe ali, junto à Porta das Ovelhas, um tanque, chamado em hebraico Betesda, o qual tem cinco pavilhões.

[3] Nestes, jazia uma multidão de enfermos, cegos, coxos, paralíticos

[4] [esperando que se movesse a água. Porquanto um anjo descia em certo tempo, agitando-a; e o primeiro que entrava no tanque, uma vez agitada a água, sarava de qualquer doença que tivesse].

[5] Estava ali um homem enfermo havia trinta e oito anos.

[49] Rzecze do niego dworzanin: Panie, wstąp, zanim umrze dziecię moje.

[50] Rzecze mu Jezus: Idź, syn twój żyje. I uwierzył ten człowiek słowu, które mu rzekł Jezus, i odszedł.

[51] A gdy jeszcze był w drodze, wyszli naprzeciw niego słudzy z oznajmieniem: Chłopiec twój żyje.

[52] Zapytał się ich więc o godzinę, w której mu się polepszyło. Rzekli mu: Wczoraj o godzinie siódmej opuściła go gorączka.

[53] Poznał wtedy ojciec, iż była to ta godzina, w której Jezus powiedział do niego: Syn twój żyje. I uwierzył sam, i cały dom jego.

[54] To był drugi cud, który uczynił Jezus, gdy powrócił z Judei do Galilei.

Jana 5

Uzdrowienie chorego przy sadzawce

[1] Potem było święto żydowskie i udał się Jezus do Jerozolimy.

[2] A jest w Jerozolimie przy Owczej Bramie sadzawka, zwana po hebrajsku Betezda, mająca pięć krużganków.

[3] W nich leżało mnóstwo chorych, ślepych, chromych i wycieńczonych, którzy czekali na poruszenie wody.

[4] Od czasu do czasu zstępował bowiem anioł Pana do sadzawki i poruszał wodę. Kto więc po poruszeniu wody pierwszy do niej wstąpił, odzyskiwał zdrowie, jakąkolwiek chorobą był dotknięty.

[5] A był tam pewien człowiek, który chorował od trzydziestu ośmiu lat.

6 Jesus, vendo-o deitado e sabendo que estava assim há muito tempo, perguntou-lhe: Queres ser curado?

7 Respondeu-lhe o enfermo: SENHOR, não tenho ninguém que me ponha no tanque, quando a água é agitada; pois, enquanto eu vou, desce outro antes de mim.

8 Então, lhe disse Jesus: Levanta-te, toma o teu leito e anda.

9 Imediatamente, o homem se viu curado e, tomando o leito, pôs-se a andar. E aquele dia era sábado.

10 Por isso, disseram os judeus ao que fora curado: Hoje é sábado, e não te é lícito carregar o leito.

11 Ao que ele lhes respondeu: O mesmo que me curou me disse: Toma o teu leito e anda.

12 Perguntaram-lhe eles: Quem é o homem que te disse: Toma o teu leito e anda?

13 Mas o que fora curado não sabia quem era; porque Jesus se havia retirado, por haver muita gente naquele lugar.

14 Mais tarde, Jesus o encontrou no templo e lhe disse: Olha que já estás curado; não peques mais, para que não te suceda coisa pior.

15 O homem retirou-se e disse aos judeus que fora Jesus quem o havia curado.

16 E os judeus perseguiam Jesus, porque fazia estas coisas no sábado.

17 Mas ele lhes disse: Meu Pai trabalha até agora, e eu trabalho também.

6 I gdy Jezus ujrzał go leżącego, i poznał, że już od dłuższego czasu choruje, zapytał go: Chcesz być zdrowy?

7 Odpowiedział mu chory: Panie, nie mam człowieka, który by mnie wrzucił do sadzawki, gdy woda się poruszy; zanim zaś ja sam dojdę, inny przede mną wchodzi.

8 Rzecze mu Jezus: Wstań, weź łoże swoje i chodź.

9 I zaraz ten człowiek odzyskał zdrowie, wziął łoże swoje i chodził. A właśnie tego dnia był sabat.

10 Toteż mówili Żydzi do uzdrowionego: Dziś sabat, nie wolno ci nosić łoża.

11 On zaś odpowiedział im: Ten, który mnie uzdrowił, rzekł mi: Weź łoże swoje i chodź.

12 Pytali go: Cóż to za człowiek, co ci powiedział: Weź je i chodź?

13 A uzdrowiony nie wiedział, kto to był, bo Jezus niepostrzeżenie oddalił się od tłumu, który był na tym miejscu.

14 Później spotkał go Jezus w świątyni i rzekł do niego: Oto wyzdrowiałeś; już nigdy nie grzesz, aby ci się coś gorszego nie stało.

15 Odszedł ten człowiek i powiedział Żydom, że to Jezus go uzdrowił.

16 I dlatego Żydzi prześladowali Jezusa, że to uczynił w sabat.

17 A Jezus odpowiedział im: Mój Ojciec aż dotąd działa i Ja działam.

[18] Por isso, pois, os judeus ainda mais procuravam matá-lo, porque não somente violava o sábado, mas também dizia que Deus era seu próprio Pai, fazendo-se igual a Deus.

Jesus explica a sua missão

[19] Então, lhes falou Jesus: Em verdade, em verdade vos digo que o Filho nada pode fazer de si mesmo, senão somente aquilo que vir fazer o Pai; porque tudo o que este fizer, o Filho também semelhantemente o faz.

[20] Porque o Pai ama ao Filho, e lhe mostra tudo o que faz, e maiores obras do que estas lhe mostrará, para que vos maravilheis.

[21] Pois assim como o Pai ressuscita e vivifica os mortos, assim também o Filho vivifica aqueles a quem quer.

[22] E o Pai a ninguém julga, mas ao Filho confiou todo julgamento,

[23] a fim de que todos honrem o Filho do modo por que honram o Pai. Quem não honra o Filho não honra o Pai que o enviou.

[24] Em verdade, em verdade vos digo: quem ouve a minha palavra e crê naquele que me enviou tem a vida eterna, não entra em juízo, mas passou da morte para a vida.

[25] Em verdade, em verdade vos digo que vem a hora e já chegou, em que os mortos ouvirão a voz do Filho de Deus; e os que a ouvirem viverão.

[18] Dlatego też Żydzi tym usilniej starali się o to, aby go zabić, bo nie tylko łamał sabat, lecz także Boga nazywał własnym Ojcem, i siebie czynił równym Bogu.

Jezus wyjaśnia swą zależność od Ojca

[19] Tedy Jezus odezwał się i rzekł im: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, nie może Syn sam od siebie nic czynić, tylko to, co widzi, że Ojciec czyni; co bowiem On czyni, to samo i Syn czyni.

[20] Ojciec bowiem miłuje Syna i ukazuje mu wszystko, co sam czyni, i ukaże mu jeszcze większe dzieła niż te, abyście się dziwili.

[21] Albowiem jak Ojciec wzbudza z martwych i ożywia, tak i Syn ożywia tych, których chce.

[22] Bo i Ojciec nikogo nie sądzi, lecz wszelki sąd przekazał Synowi,

[23] Aby wszyscy czcili Syna, jak czczą Ojca. Kto nie czci Syna, ten nie czci Ojca, który go posłał.

[24] Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, kto słucha słowa mego i wierzy temu, który mnie posłał, ma żywot wieczny i nie stanie przed sądem, lecz przeszedł ze śmierci do żywota.

[25] Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, zbliża się godzina, owszem już nadeszła, kiedy umarli usłyszą głos Syna Bożego i ci, co usłyszą, żyć będą.

[26] Porque assim como o Pai tem vida em si mesmo, também concedeu ao Filho ter vida em si mesmo.
[27] E lhe deu autoridade para julgar, porque é o Filho do Homem.
[28] Não vos maravilheis disto, porque vem a hora em que todos os que se acham nos túmulos ouvirão a sua voz e sairão:
[29] os que tiverem feito o bem, para a ressurreição da vida; e os que tiverem praticado o mal, para a ressurreição do juízo.

[30] Eu nada posso fazer de mim mesmo; na forma por que ouço, julgo. O meu juízo é justo, porque não procuro a minha própria vontade, e sim a daquele que me enviou.

[31] Se eu testifico a respeito de mim mesmo, o meu testemunho não é verdadeiro.
[32] Outro é o que testifica a meu respeito, e sei que é verdadeiro o testemunho que ele dá de mim.
[33] Mandastes mensageiros a João, e ele deu testemunho da verdade.
[34] Eu, porém, não aceito humano testemunho; digo-vos, entretanto, estas coisas para que sejais salvos.
[35] Ele era a lâmpada que ardia e alumiava, e vós quisestes, por algum tempo, alegrar-vos com a sua luz.
[36] Mas eu tenho maior testemunho do que o de João; porque as obras que o Pai me confiou para que eu as realizasse, essas

[26] Jak bowiem Ojciec ma żywot sam w sobie, tak dał i Synowi, by miał żywot sam w sobie.
[27] I dał mu władzę sądzenia, bo jest Synem Człowieczym.
[28] Nie dziwcie się temu, gdyż nadchodzi godzina, kiedy wszyscy w grobach usłyszą głos jego;
[29] I wyjdą ci, co dobrze czynili, by powstać do życia; a inni, którzy źle czynili, by powstać na sąd.

Świadectwo o Jezusie

[30] Nie mogę sam z siebie nic uczynić. Jak słyszę, tak sądzę, a sąd mój jest sprawiedliwy, bo staram się pełnić nie moją wolę, lecz wolę tego, który mnie posłał.
[31] Jeżelibym Ja wydawał o sobie świadectwo, świadectwo moje nie byłoby wiarogodne.
[32] Jest inny, który wydaje o mnie świadectwo, i wiem, że świadectwo, które On o mnie wydaje, jest wiarogodne.
[33] Wy posłaliście posłańców do Jana, a on dał świadectwo prawdzie.
[34] Ja zaś nie polegam na świadectwie ludzkim, ale to mówię, abyście byli zbawieni.
[35] On był światłem gorejącym i świecącym, a wyście chętnie do czasu radowali się jego światłem.
[36] Ja zaś mam świadectwo, które przewyższa świadectwo Jana; dzieła bowiem, które mi powierzył Ojciec, abym je wykonał, te właśnie dzieła, które

que eu faço testemunham a meu respeito de que o Pai me enviou.

37 O Pai, que me enviou, esse mesmo é que tem dado testemunho de mim. Jamais tendes ouvido a sua voz, nem visto a sua forma.

38 Também não tendes a sua palavra permanente em vós, porque não credes naquele a quem ele enviou.

39 Examinais as Escrituras, porque julgais ter nelas a vida eterna, e são elas mesmas que testificam de mim.

40 Contudo, não quereis vir a mim para terdes vida.

41 Eu não aceito glória que vem dos homens;

42 sei, entretanto, que não tendes em vós o amor de Deus.

43 Eu vim em nome de meu Pai, e não me recebeis; se outro vier em seu próprio nome, certamente, o recebereis.

44 Como podeis crer, vós os que aceitais glória uns dos outros e, contudo, não procurais a glória que vem do Deus único?

45 Não penseis que eu vos acusarei perante o Pai; quem vos acusa é Moisés, em quem tendes firmado a vossa confiança.

46 Porque, se, de fato, crêsseis em Moisés, também creríeis em mim; porquanto ele escreveu a meu respeito.

47 Se, porém, não credes nos seus escritos, como crereis nas minhas palavras?

João 6

czynię, świadczą o mnie, że Ojciec mnie posłał.

37 A sam Ojciec, który mnie posłał, wydał o mnie świadectwo. Ani głosu jego nigdy nie słyszeliście, ani postaci jego nie widzieliście,

38 Ani słowa jego nie zachowaliście w sobie, ponieważ nie wierzycie temu, którego On posłał.

39 Badacie Pisma, bo sądzicie, że macie w nich żywot wieczny; a one składają świadectwo o mnie;

40 Ale mimo to do mnie przyjść nie chcecie, aby mieć żywot.

41 Nie przyjmuję chwały od ludzi,

42 Ale poznałem was, że nie macie w sobie miłości Bożej.

43 Ja przyszedłem w imieniu Ojca mego, a wy mnie nie przyjmujecie; jeśli kto inny przyjdzie we własnym imieniu, tego przyjmiecie.

44 Jakże możecie wierzyć wy, którzy nawzajem od siebie przyjmujecie chwałę, a nie szukacie chwały pochodzącej od tego, który jedynie jest Bogiem?

45 Nie myślcie, że Ja was będę oskarżał przed Ojcem; oskarża was Mojżesz, w którym wy złożyliście nadzieję.

46 Gdybyście bowiem wierzyli Mojżeszowi, wierzylibyście i mnie. O mnie bowiem on napisał.

47 A jeśli jego pismom nie wierzycie, jakże uwierzycie moim słowom?

Jana 6

A multiplicação de pães e peixes

Mateus 14.13-21; Marcos 6.30-44; Lucas 9.10-17

[1] Depois destas coisas, atravessou Jesus o mar da Galiléia, que é o de Tiberíades.

[2] Seguia-o numerosa multidão, porque tinham visto os sinais que ele fazia na cura dos enfermos.

[3] Então, subiu Jesus ao monte e assentou-se ali com os seus discípulos.

[4] Ora, a Páscoa, festa dos judeus, estava próxima.

[5] Então, Jesus, erguendo os olhos e vendo que grande multidão vinha ter com ele, disse a Filipe: Onde compraremos pães para lhes dar a comer?

[6] Mas dizia isto para o experimentar; porque ele bem sabia o que estava para fazer.

[7] Respondeu-lhe Filipe: Não lhes bastariam duzentos denários de pão, para receber cada um o seu pedaço.

[8] Um de seus discípulos, chamado André, irmão de Simão Pedro, informou a Jesus:

[9] Está aí um rapaz que tem cinco pães de cevada e dois peixinhos; mas isto que é para tanta gente?

[10] Disse Jesus: Fazei o povo assentar-se; pois havia naquele lugar muita relva. Assentaram-se, pois, os homens em número de quase cinco mil.

[11] Então, Jesus tomou os pães e, tendo dado graças, distribuiu-os entre eles; e também igualmente os peixes, quanto queriam.

Nakarmienie pięciu tysięcy

[1] Potem odszedł Jezus na drugi brzeg Morza Galilejskiego, czyli Tyberiadzkiego.

[2] A szło za nim mnóstwo ludu, bo widzieli cuda, które czynił na chorych.

[3] Wstąpił tedy Jezus na górę i tam usiadł z uczniami swoimi.

[4] A była blisko Pascha, święto żydowskie.

[5] A Jezus podniósłszy oczy i ujrzawszy, że mnóstwo ludu przychodzi doń, rzekł do Filipa: Skąd kupimy chleba, aby mieli co jeść?

[6] A mówił to, wystawiając go na próbę; sam bowiem wiedział, co miał czynić.

[7] Odpowiedział mu Filip: Za dwieście denarów nie wystarczy dla nich chleba, choćby każdy tylko odrobinę otrzymał.

[8] Rzekł do niego jeden z uczniów jego, Andrzej, brat Szymona Piotra:

[9] Jest tutaj chłopiec, który ma pięć chlebów jęczmiennych i dwie ryby, lecz cóż to jest na tak wielu?

[10] Rzekł Jezus: Każcie ludziom usiąść. A było dużo trawy na tym miejscu. Usiedli więc mężczyźni w liczbie około pięciu tysięcy.

[11] Jezus wziął więc chleby i podziękowawszy rozdał uczniom, a uczniowie siedzącym, podobnie i z ryb tyle, ile chcieli.

[12] E, quando já estavam fartos, disse Jesus aos seus discípulos: Recolhei os pedaços que sobraram, para que nada se perca.

[13] Assim, pois, o fizeram e encheram doze cestos de pedaços dos cinco pães de cevada, que sobraram aos que haviam comido.

[14] Vendo, pois, os homens o sinal que Jesus fizera, disseram: Este é, verdadeiramente, o profeta que devia vir ao mundo.

[15] Sabendo, pois, Jesus que estavam para vir com o intuito de arrebatá-lo para o proclamarem rei, retirou-se novamente, sozinho, para o monte.

Jesus anda por sobre o mar

Mateus 14.22-33; Marcos 6.45-52

[16] Ao descambar o dia, os seus discípulos desceram para o mar.

[17] E, tomando um barco, passaram para o outro lado, rumo a Cafarnaum. Já se fazia escuro, e Jesus ainda não viera ter com eles.

[18] E o mar começava a empolar-se, agitado por vento rijo que soprava.

[19] Tendo navegado uns vinte e cinco a trinta estádios, eis que viram Jesus andando por sobre o mar, aproximando-se do barco; e ficaram possuídos de temor.

[20] Mas Jesus lhes disse: Sou eu. Não temais!

[21] Então, eles, de bom grado, o receberam, e logo o barco chegou ao seu destino.

Jesus, o pão da vida

[12] A kiedy się nasycili, rzekł do uczniów swoich: Pozbierajcie pozostałe okruchy, aby nic nie przepadło!

[13] Pozbierali więc, i z pięciu chlebów jęczmiennych napełnili dwanaście koszów okruchami, pozostawionymi przez tych, którzy jedli.

[14] Wtedy ludzie ujrzawszy cud, jaki uczynił, rzekli: Ten naprawdę jest prorokiem, który miał przyjść na świat.

Jezus chodzi po morzu

[15] Jezus zaś poznawszy, że zamyślają podejść, porwać go i obwołać królem, uszedł znowu na górę sam jeden.

[16] A gdy nastał wieczór, uczniowie jego zeszli nad morze

[17] I wsiedli w łódź, i popłynęli na drugi brzeg morza do Kafarnaum. Ciemność już zapadła, a Jezus jeszcze do nich nie przyszedł.

[18] Morze zaś burzyło się pod wpływem silnego wiatru.

[19] Gdy więc przepłynęli około dwudziestu pięciu do trzydziestu stadiów, ujrzeli Jezusa chodzącego po morzu i zbliżającego się do łodzi, i strach ich ogarnął.

[20] A On odezwał się do nich: Ja jestem, nie bójcie się!

[21] Chętnie więc zabrali go do łodzi, a łódź od razu przybiła do brzegu, do którego płynęli.

Lud żąda znaku

[22] No dia seguinte, a multidão que ficara do outro lado do mar notou que ali não havia senão um pequeno barco e que Jesus não embarcara nele com seus discípulos, tendo estes partido sós.

[23] Entretanto, outros barquinhos chegaram de Tiberíades, perto do lugar onde comeram o pão, tendo o SENHOR dado graças.

[24] Quando, pois, viu a multidão que Jesus não estava ali nem os seus discípulos, tomaram os barcos e partiram para Cafarnaum à sua procura.

[25] E, tendo-o encontrado no outro lado do mar, lhe perguntaram: Mestre, quando chegaste aqui?

[26] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: vós me procurais, não porque vistes sinais, mas porque comestes dos pães e vos fartastes.

[27] Trabalhai, não pela comida que perece, mas pela que subsiste para a vida eterna, a qual o Filho do Homem vos dará; porque Deus, o Pai, o confirmou com o seu selo.

[28] Dirigiram-se, pois, a ele, perguntando: Que faremos para realizar as obras de Deus?

[29] Respondeu-lhes Jesus: A obra de Deus é esta: que creiais naquele que por ele foi enviado.

[22] Nazajutrz lud, który pozostał na drugim brzegu morza, zauważył, że tam nie było innej łódki prócz tej jednej, w którą wstąpili uczniowie Jezusa, i że Jezus nie wszedł z uczniami swoimi do tej łodzi, ale że sami uczniowie jego odpłynęli.

[23] Tymczasem nadeszły inne łódki od Tyberiady w pobliże tego miejsca, gdzie jedli chleb, nad którym Pan wypowiedział dziękczynienie.

[24] Gdy więc lud zauważył, że tam nie ma Jezusa ani jego uczniów, wsiedli i oni do łódek i przeprawili się do Kafarnaum, szukając Jezusa.

[25] A znalazłszy go za morzem, rzekli do niego: Mistrzu, kiedy tu przybyłeś?

[26] Odpowiedział im Jezus i rzekł: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, szukacie mnie nie dlatego, że widzieliście cuda, ale dlatego, że jedliście chleb i nasyciliście się.

[27] Zabiegajcie nie o pokarm, który ginie, ale o pokarm, który trwa, o pokarm żywota wiecznego, który wam da Syn Człowieczy: na nim bowiem położył Bóg Ojciec pieczęć swoją.

[28] Rzekli więc do niego: Cóż mamy czynić, aby wykonywać dzieła Boże? Odpowiedział Jezus i rzekł im:

[29] To jest dzieło Boże: wierzyć w tego, którego On posłał.

[30] Então, lhe disseram eles: Que sinal fazes para que o vejamos e creiamos em ti? Quais são os teus feitos?

[31] Nossos pais comeram o maná no deserto, como está escrito: Deu-lhes a comer pão do céu.

[32] Replicou-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: não foi Moisés quem vos deu o pão do céu; o verdadeiro pão do céu é meu Pai quem vos dá.

[33] Porque o pão de Deus é o que desce do céu e dá vida ao mundo.

[34] Então, lhe disseram: SENHOR, dá-nos sempre desse pão.

[35] Declarou-lhes, pois, Jesus: Eu sou o pão da vida; o que vem a mim jamais terá fome; e o que crê em mim jamais terá sede.

[36] Porém eu já vos disse que, embora me tenhais visto, não credes.

[37] Todo aquele que o Pai me dá, esse virá a mim; e o que vem a mim, de modo nenhum o lançarei fora.

[38] Porque eu desci do céu, não para fazer a minha própria vontade, e sim a vontade daquele que me enviou.

[39] E a vontade de quem me enviou é esta: que nenhum eu perca de todos os que me deu; pelo contrário, eu o ressuscitarei no último dia.

[40] De fato, a vontade de meu Pai é que todo homem que vir o Filho e nele crer tenha a vida eterna; e eu o ressuscitarei no último dia.

A murmuração dos judeus

[30] Rzekli tedy do niego: Jaki więc znak czynisz, abyśmy widzieli i uwierzyli tobie? Jakie dzieło wykonujesz?

[31] Ojcowie nasi jedli mannę na pustyni, jak napisano: Chleb z nieba dał im, aby jedli.

Jezus - chlebem żywota

[32] Wtedy rzekł im Jezus: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, nie Mojżesz dał wam chleb z nieba, ale Ojciec mój daje wam prawdziwy chleb z nieba.

[33] Albowiem chleb Boży to ten, który z nieba zstępuje i daje światu żywot.

[34] Wtedy rzekli do niego: Panie! Dawaj nam zawsze tego chleba!

[35] Odpowiedział im Jezus: Ja jestem chlebem żywota; kto do mnie przychodzi, nigdy łaknąć nie będzie, a kto wierzy we mnie, nigdy pragnąć nie będzie.

[36] Lecz powiedziałem wam: Nie wierzycie, chociaż widzieliście mnie.

[37] Wszystko, co mi daje Ojciec, przyjdzie do mnie, a tego, który do mnie przychodzi, nie wyrzucę precz;

[38] Zstąpiłem bowiem z nieba, nie aby wypełniać wolę swoją, lecz wolę tego, który mnie posłał.

[39] A to jest wola tego, który mnie posłał, abym z tego wszystkiego, co mi dał, nic nie stracił, lecz wskrzesił to w dniu ostatecznym.

[40] A to jest wola Ojca mego, aby każdy, kto widzi Syna i wierzy w niego, miał żywot wieczny, a Ja go wzbudzę w dniu ostatecznym.

[41] Murmuravam, pois, dele os judeus, porque dissera: Eu sou o pão que desceu do céu.
[42] E diziam: Não é este Jesus, o filho de José? Acaso, não lhe conhecemos o pai e a mãe? Como, pois, agora diz: Desci do céu?
[43] Respondeu-lhes Jesus: Não murmureis entre vós.
[44] Ninguém pode vir a mim se o Pai, que me enviou, não o trouxer; e eu o ressuscitarei no último dia.
[45] Está escrito nos profetas: E serão todos ensinados por Deus. Portanto, todo aquele que da parte do Pai tem ouvido e aprendido, esse vem a mim.
[46] Não que alguém tenha visto o Pai, salvo aquele que vem de Deus; este o tem visto.
[47] Em verdade, em verdade vos digo: quem crê em mim tem a vida eterna.
[48] Eu sou o pão da vida.
[49] Vossos pais comeram o maná no deserto e morreram.
[50] Este é o pão que desce do céu, para que todo o que dele comer não pereça.
[51] Eu sou o pão vivo que desceu do céu; se alguém dele comer, viverá eternamente; e o pão que eu darei pela vida do mundo é a minha carne.
[52] Disputavam, pois, os judeus entre si, dizendo: Como pode este dar-nos a comer a sua própria carne?

[41] Wtedy Żydzi szemrali przeciwko niemu, iż powiedział: Ja jestem chlebem, który zstąpił z nieba.
[42] I mówili: Czy to nie jest Jezus, syn Józefa, którego ojca i matkę znamy? Jakże więc teraz może mówić: Z nieba zstąpiłem?
[43] Wtedy Jezus odpowiedział i rzekł im: Nie szemrajcie między sobą!
[44] Nikt nie może przyjść do mnie, jeżeli go nie pociągnie Ojciec, który mnie posłał, a Ja go wskrzeszę w dniu ostatecznym.
[45] Napisano bowiem u proroków: I będą wszyscy pouczeni przez Boga. Każdy, kto słyszał od Ojca i jest pouczony, przychodzi do mnie.
[46] Nie jakoby ktoś widział Ojca; Ojca widział tylko Ten, który jest od Boga.
[47] Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, kto wierzy we mnie, ma żywot wieczny.
[48] Ja jestem chlebem żywota.
[49] Ojcowie wasi jedli mannę na pustyni i poumierali;
[50] Tu natomiast jest chleb, który zstępuje z nieba, aby nie umarł ten, kto go spożywa.
[51] Ja jestem chlebem żywym, który z nieba zstąpił; jeśli kto spożywać będzie ten chleb, żyć będzie na wieki; a chleb, który Ja dam, to ciało moje, które Ja oddam za żywot świata.
[52] Wtedy sprzeczali się Żydzi między sobą, mówiąc: Jakże Ten może dać nam swoje ciało do jedzenia?

[53] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: se não comerdes a carne do Filho do Homem e não beberdes o seu sangue, não tendes vida em vós mesmos.

[54] Quem comer a minha carne e beber o meu sangue tem a vida eterna, e eu o ressuscitarei no último dia.

[55] Pois a minha carne é verdadeira comida, e o meu sangue é verdadeira bebida.

[56] Quem comer a minha carne e beber o meu sangue permanece em mim, e eu, nele.

[57] Assim como o Pai, que vive, me enviou, e igualmente eu vivo pelo Pai, também quem de mim se alimenta por mim viverá.

[58] Este é o pão que desceu do céu, em nada semelhante àquele que os vossos pais comeram e, contudo, morreram; quem comer este pão viverá eternamente.

[59] Estas coisas disse Jesus, quando ensinava na sinagoga de Cafarnaum.

Os discípulos escandalizados

[60] Muitos dos seus discípulos, tendo ouvido tais palavras, disseram: Duro é este discurso; quem o pode ouvir?

[61] Mas Jesus, sabendo por si mesmo que eles murmuravam a respeito de suas palavras, interpelou-os: Isto vos escandaliza?

[62] Que será, pois, se virdes o Filho do Homem subir para o lugar onde primeiro estava?

[53] Na to rzekł im Jezus: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, jeśli nie będziecie jedli ciała Syna Człowieczego i pili krwi jego, nie będziecie mieli żywota w sobie.

[54] Kto spożywa ciało moje i pije krew moją, ten ma żywot wieczny, a Ja go wskrzeszę w dniu ostatecznym.

[55] Albowiem ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a krew moja jest prawdziwym napojem.

[56] Kto spożywa ciało moje i pije krew moją, we mnie mieszka, a Ja w nim.

[57] Jak mię posłał Ojciec, który żyje, a Ja przez Ojca żyję, tak i ten, kto mnie spożywa, żyć będzie przeze mnie.

[58] Taki jest chleb, który z nieba zstąpił, nie taki, jaki jedli ojcowie i poumierali; kto spożywa ten chleb, żyć będzie na wieki.

[59] To mówił, gdy nauczał w synagodze w Kafarnaum.

Zgorszenie się niektórych i ich odejście

[60] Wielu tedy spośród uczniów jego, usłyszawszy to, mówiło: Twarda to mowa, któż jej słuchać może?

[61] A Jezus, świadom, że z tego powodu szemrzą uczniowie jego, rzekł im: To was gorszy?

[62] Cóż dopiero, gdy ujrzycie Syna Człowieczego, wstępującego tam, gdzie był pierwej?

[63] O espírito é o que vivifica; a carne para nada aproveita; as palavras que eu vos tenho dito são espírito e são vida.

[63] Duch ożywia. Ciało nic nie pomaga. Słowa, które powiedziałem do was, są duchem i żywotem,

[64] Contudo, há descrentes entre vós. Pois Jesus sabia, desde o princípio, quais eram os que não criam e quem o havia de trair.

[64] Lecz są pośród was tacy, którzy nie wierzą. Jezus bowiem od początku wiedział, którzy są niewierzący i kto go wyda.

[65] E prosseguiu: Por causa disto, é que vos tenho dito: ninguém poderá vir a mim, se, pelo Pai, não lhe for concedido.

[65] I mówił: Dlatego powiedziałem wam, że nikt nie może przyjść do mnie, jeżeli mu to nie jest dane od Ojca.

Muitos discípulos se retiram

[66] À vista disso, muitos dos seus discípulos o abandonaram e já não andavam com ele.

[66] Od tej chwili wielu uczniów jego zawróciło i już z nim nie chodziło.

Wyznanie Piotra o Jezusie - Mesjaszu

[67] Então, perguntou Jesus aos doze: Porventura, quereis também vós outros retirar-vos?

[67] Wtedy Jezus rzekł do dwunastu: Czy i wy chcecie odejść?

[68] Respondeu-lhe Simão Pedro: SENHOR, para quem iremos? Tu tens as palavras da vida eterna;

[68] Odpowiedział mu Szymon Piotr: Panie! Do kogo pójdziemy? Ty masz słowa żywota wiecznego.

[69] e nós temos crido e conhecido que tu és o Santo de Deus.

[69] A myśmy uwierzyli i poznali, że Ty jesteś Chrystusem, Synem Boga żywego.

[70] Replicou-lhes Jesus: Não vos escolhi eu em número de doze? Contudo, um de vós é diabo.

[70] Jezus odpowiedział im: Czy nie dwunastu was wybrałem? Ale jeden z was jest diabłem.

[71] Referia-se ele a Judas, filho de Simão Iscariotes; porque era quem estava para traí-lo, sendo um dos doze.

[71] I mówił o Judaszu, synu Szymona z Kariotu, bo ten miał go wydać, a był jednym z dwunastu.

João 7

A incredulidade dos irmãos de Jesus

[1] Passadas estas coisas, Jesus andava pela Galiléia, porque não desejava percorrer a Judéia, visto que os judeus procuravam matá-lo.

[2] Ora, a festa dos judeus, chamada de Festa dos Tabernáculos, estava próxima.

Jana 7

Jezus i jego bracia

[1] A potem chodził Jezus po Galilei; nie chciał bowiem iść do Judei, bo Żydzi zamierzali go zabić.

[2] A było blisko żydowskie święto namiotów.

[3] Dirigiram-se, pois, a ele os seus irmãos e lhe disseram: Deixa este lugar e vai para a Judéia, para que também os teus discípulos vejam as obras que fazes.

[3] Rzekli więc do niego bracia jego: Odejdź stąd i idź do Judei, żeby i uczniowie twoi widzieli dzieła, które czynisz.

[4] Porque ninguém há que procure ser conhecido em público e, contudo, realize os seus feitos em oculto. Se fazes estas coisas, manifesta-te ao mundo.

[4] Nikt bowiem nic w skrytości nie czyni, jeśli chce być znany. Skoro takie rzeczy czynisz, daj się poznać światu.

[5] Pois nem mesmo os seus irmãos criam nele.

[5] Bo nawet bracia jego nie wierzyli w niego.

[6] Disse-lhes, pois, Jesus: O meu tempo ainda não chegou, mas o vosso sempre está presente.

[6] Wtedy Jezus powiedział do nich: Czas mój jeszcze nie nadszedł, lecz dla was zawsze jest właściwa pora.

[7] Não pode o mundo odiar-vos, mas a mim me odeia, porque eu dou testemunho a seu respeito de que as suas obras são más.

[7] Świat nie może was nienawidzieć, lecz mnie nienawidzi, ponieważ Ja świadczę o nim, że czyny jego są złe.

[8] Subi vós outros à festa; eu, por enquanto, não subo, porque o meu tempo ainda não está cumprido.

[8] Wy idźcie na to święto; Ja jeszcze nie pójdę na to święto, ponieważ mój czas jeszcze się nie wypełnił.

[9] Disse-lhes Jesus estas coisas e continuou na Galiléia.

[9] To im powiedział i pozostał w Galilei.

Jesus na Festa dos Tabernáculos

[10] Mas, depois que seus irmãos subiram para a festa, então, subiu ele também, não publicamente, mas em oculto.

[10] A gdy bracia jego poszli na święto, wtedy i On poszedł, nie jawnie, lecz jakby po kryjomu.

[11] Ora, os judeus o procuravam na festa e perguntavam: Onde estará ele?

[11] Żydzi zaś szukali go w czasie święta i pytali: Gdzie On jest?

[12] E havia grande murmuração a seu respeito entre as multidões. Uns diziam: Ele é bom. E outros: Não, antes, engana o povo.

[12] A wśród tłumów wiele mówiono o nim. Jedni powiadali: Dobry jest; inni zaś mówili: Przeciwnie, przecież lud zwodzi.

[13] Entretanto, ninguém falava dele abertamente, por ter medo dos judeus.

[13] Nikt jednak o nim nie mówił jawnie z obawy przed Żydami.

A controvérsia entre Jesus e os judeus

Wystąpienie Jezusa w świątyni w Jerozolimie

[14] Corria já em meio a festa, e Jesus subiu ao templo e ensinava.

[14] A gdy już minęła połowa świąt, wstąpił Jezus do świątyni i nauczał.

[15] Então, os judeus se maravilhavam e diziam: Como sabe este letras, sem ter estudado?

[15] I dziwili się Żydzi, i mówili: Skąd ta jego uczoność, skoro się nie uczył?

[16] Respondeu-lhes Jesus: O meu ensino não é meu, e sim daquele que me enviou.

[16] Na to odpowiedział im Jezus, mówiąc: Nauka moja nie jest moją, lecz tego, który mnie posłał.

[17] Se alguém quiser fazer a vontade dele, conhecerá a respeito da doutrina, se ela é de Deus ou se eu falo por mim mesmo.

[17] Jeśli kto chce pełnić wolę jego, ten pozna, czy ta nauka jest z Boga, czy też Ja sam mówię od siebie.

[18] Quem fala por si mesmo está procurando a sua própria glória; mas o que procura a glória de quem o enviou, esse é verdadeiro, e nele não há injustiça.

[18] Kto od siebie samego mówi, ten szuka własnej chwały; ale kto szuka chwały tego, który go posłał, ten jest szczery i nie ma w nim nieprawości.

[19] Não vos deu Moisés a lei? Contudo, ninguém dentre vós a observa. Por que procurais matar-me?

[19] Czy to nie Mojżesz dał wam zakon? A nikt z was nie wypełnia zakonu. Dlaczego chcecie mnie zabić?

[20] Respondeu a multidão: Tens demônio. Quem é que procura matar-te?

[20] Lud odpowiedział: Demona masz! Kto chce cię zabić?

[21] Replicou-lhes Jesus: Um só feito realizei, e todos vos admirais.

[21] Odpowiadając Jezus, rzekł im: Jednego dzieła dokonałem, a wszyscy się dziwicie.

[22] Pelo motivo de que Moisés vos deu a circuncisão (se bem que ela não vem dele, mas dos patriarcas), no sábado circuncidais um homem.

[22] Wszak Mojżesz dał wam obrzezkę (nie iżby ona pochodziła od Mojżesza, lecz od przodków) i w sabat obrzezujecie człowieka.

[23] E, se o homem pode ser circuncidado em dia de sábado, para que a lei de Moisés não seja violada, por que vos indignais contra mim, pelo fato de eu ter curado, num sábado, ao todo, um homem?

[23] Jeżeli człowiek w sabat przyjmuje obrzezkę, aby nie był naruszony zakon Mojżesza, to dlaczego się na mnie gniewacie, że w sabat uzdrowiłem całego człowieka?

[24] Não julgueis segundo a aparência, e sim pela reta justiça.

[24] Nie sądźcie z pozoru, ale sądźcie sprawiedliwie.

Os guardas mandados para prender Jesus

[25] Diziam alguns de Jerusalém: Não é este aquele a quem procuram matar?

[25] Wtedy mówili niektórzy z mieszkańców Jerozolimy: Czy to nie jest Ten, którego chcą zabić?

[26] Eis que ele fala abertamente, e nada lhe dizem. Porventura, reconhecem verdadeiramente as autoridades que este é, de fato, o Cristo?

[27] Nós, todavia, sabemos donde este é; quando, porém, vier o Cristo, ninguém saberá donde ele é.

[28] Jesus, pois, enquanto ensinava no templo, clamou, dizendo: Vós não somente me conheceis, mas também sabeis donde eu sou; e não vim porque eu, de mim mesmo, o quisesse, mas aquele que me enviou é verdadeiro, aquele a quem vós não conheceis.

[29] Eu o conheço, porque venho da parte dele e fui por ele enviado.

[30] Então, procuravam prendê-lo; mas ninguém lhe pôs a mão, porque ainda não era chegada a sua hora.

[31] E, contudo, muitos de entre a multidão creram nele e diziam: Quando vier o Cristo, fará, porventura, maiores sinais do que este homem tem feito?

[32] Os fariseus, ouvindo a multidão murmurar estas coisas a respeito dele, juntamente com os principais sacerdotes enviaram guardas para o prenderem.

[33] Disse-lhes Jesus: Ainda por um pouco de tempo estou convosco e depois irei para junto daquele que me enviou.

[34] Haveis de procurar-me e não me achareis; também aonde eu estou, vós não podeis ir.

[35] Disseram, pois, os judeus uns aos outros: Para onde irá este que não o possamos

[26] A oto jawnie przemawia i nic mu nie mówią. Czyżby rzeczywiście przełożeni doszli do przekonania, że to Chrystus?

[27] Ale o nim wiemy, skąd pochodzi; gdy zaś Chrystus przyjdzie, nikt nie będzie wiedział, skąd pochodzi.

[28] Wtedy Jezus wołał w świątyni, ucząc i mówiąc: I znacie mnie, i wiecie, skąd jestem, a przecież sam od siebie nie przyszedłem, gdyż godzien wiary jest Ten, który mnie posłał, a którego wy nie znacie.

[29] Ja go znam, bo od niego jestem i On mnie posłał.

[30] I starali się go pojmać, lecz nikt nie podniósł na niego ręki, gdyż jeszcze nie nadeszła jego godzina.

[31] A wielu z ludu uwierzyło w niego i mówiło: Czy Chrystus, gdy przyjdzie, uczyni więcej cudów, niż Ten ich uczynił?

[32] I usłyszeli faryzeusze, że lud takie rzeczy o nim mówi; wówczas arcykapłani i faryzeusze wysłali sługi, aby go pojmali.

[33] Wtedy rzekł Jezus: Jeszcze krótki czas będę z wami, potem odejdę do tego, który mnie posłał.

[34] Szukać mnie będziecie, lecz nie znajdziecie, a gdzie Ja będę, wy przyjść nie możecie.

[35] Wtedy Żydzi mówili między sobą: Dokądże Ten chce się udać, że my go nie

achar? Irá, porventura, para a Dispersão entre os gregos, com o fim de os ensinar?

36 Que significa, de fato, o que ele diz: Haveis de procurar-me e não me achareis; também aonde eu estou, vós não podeis ir?

Jesus, a fonte da água viva

37 No último dia, o grande dia da festa, levantou-se Jesus e exclamou: Se alguém tem sede, venha a mim e beba.

38 Quem crer em mim, como diz a Escritura, do seu interior fluirão rios de água viva.

39 Isto ele disse com respeito ao Espírito que haviam de receber os que nele cressem; pois o Espírito até aquele momento não fora dado, porque Jesus não havia sido ainda glorificado.

40 Então, os que dentre o povo tinham ouvido estas palavras diziam: Este é verdadeiramente o profeta;

41 outros diziam: Ele é o Cristo; outros, porém, perguntavam: Porventura, o Cristo virá da Galiléia?

42 Não diz a Escritura que o Cristo vem da descendência de Davi e da aldeia de Belém, donde era Davi?

43 Assim, houve uma dissensão entre o povo por causa dele;

44 alguns dentre eles queriam prendê-lo, mas ninguém lhe pôs as mãos.

Os guardas voltam sem Jesus

45 Voltaram, pois, os guardas à presença dos principais sacerdotes e fariseus, e estes

znajdziemy? Czy chce się udać do Żydów rozproszonych między Grekami i uczyć Greków?

36 Cóż to za słowa, które wypowiedział: Szukać mnie będziecie, lecz nie znajdziecie, a gdzie Ja będę, wy przyjść nie możecie?

Jezus - wodą żywą

37 A w ostatnim, wielkim dniu święta stanął Jezus i głośno zawołał: Jeśli kto pragnie, niech przyjdzie do mnie i pije.

38 Kto wierzy we mnie, jak powiada Pismo, z wnętrza jego popłyną rzeki wody żywej.

39 A to mówił o Duchu, którego mieli otrzymać ci, którzy w niego uwierzyli; albowiem Duch Święty nie był jeszcze dany, gdyż Jezus nie był jeszcze uwielbiony.

40 Tedy niektórzy z ludu, usłyszawszy te słowa, rzekli: To jest naprawdę prorok.

41 Inni mówili: To jest Chrystus; a jeszcze inni mówili: Czy z Galilei przyjdzie Chrystus?

42 Czy Pismo nie mówi, że Chrystus przyjdzie z rodu Dawida i z Betlejemu, miejscowości, gdzie mieszkał Dawid?

43 Powstał więc z powodu niego rozłam między ludem.

44 Niektórzy z nich chcieli go pojmać, lecz nikt nie podniósł ręki na niego.

45 Przyszli tedy słudzy do arcykapłanów i faryzeuszów, którzy ich zapytali: Dlaczego nie przyprowadziliście go?

lhes perguntaram: Por que não o trouxestes?

46 Responderam eles: Jamais alguém falou como este homem.

47 Replicaram-lhes, pois, os fariseus: Será que também vós fostes enganados?

48 Porventura, creu nele alguém dentre as autoridades ou algum dos fariseus?

49 Quanto a esta plebe que nada sabe da lei, é maldita.

50 Nicodemos, um deles, que antes fora ter com Jesus, perguntou-lhes:

51 Acaso, a nossa lei julga um homem, sem primeiro ouvi-lo e saber o que ele fez?

52 Responderam eles: Dar-se-á o caso de que também tu és da Galiléia? Examina e verás que da Galiléia não se levanta profeta.

53 [E cada um foi para sua casa.

João 8

A mulher adúltera

1 Jesus, entretanto, foi para o monte das Oliveiras.

2 De madrugada, voltou novamente para o templo, e todo o povo ia ter com ele; e, assentado, os ensinava.

3 Os escribas e fariseus trouxeram à sua presença uma mulher surpreendida em adultério e, fazendo-a ficar de pé no meio de todos,

46 Słudzy odpowiedzieli: Nigdy jeszcze człowiek tak nie przemawiał, jak ten człowiek mówi.

47 Wtedy odpowiedzieli im faryzeusze: Czy i wy daliście się zwieść?

48 Czy kto z przełożonych lub z faryzeuszów uwierzył w niego?

49 Tylko ten motłoch, który nie zna zakonu, jest przeklęty.

Nikodem broni Jezusa

50 Rzekł do nich Nikodem, ten, który przyszedł przedtem do niego, jeden z ich grona:

51 Czyż zakon nasz sądzi człowieka, jeżeli go wpierw nie przesłucha i nie zbada, co czyni?

52 Odpowiadając mu, rzekli: Czy i ty jesteś z Galilei? Zbadaj Pisma i dowiedz się, że prorok nie z Galilei się wywodzi.

53 I rozeszli się, każdy do domu swego.

Jana 8

O kobiecie przyłapanej na cudzołóstwie

1 A Jezus udał się na Górę Oliwną.

2 I znowu rano zjawił się w świątyni, a cały lud przyszedł do niego; i usiadłszy, uczył ich.

3 Potem uczeni w Piśmie i faryzeusze przyprowadzili kobietę przyłapaną na cudzołóstwie, postawili ją pośrodku

[4] disseram a Jesus: Mestre, esta mulher foi apanhada em flagrante adultério.

[5] E na lei nos mandou Moisés que tais mulheres sejam apedrejadas; tu, pois, que dizes?

[6] Isto diziam eles tentando-o, para terem de que o acusar. Mas Jesus, inclinando-se, escrevia na terra com o dedo.

[7] Como insistissem na pergunta, Jesus se levantou e lhes disse: Aquele que dentre vós estiver sem pecado seja o primeiro que lhe atire pedra.

[8] E, tornando a inclinar-se, continuou a escrever no chão.

[9] Mas, ouvindo eles esta resposta e acusados pela própria consciência, foram-se retirando um por um, a começar pelos mais velhos até aos últimos, ficando só Jesus e a mulher no meio onde estava.

[10] Erguendo-se Jesus e não vendo a ninguém mais além da mulher, perguntou-lhe: Mulher, onde estão aqueles teus acusadores? Ninguém te condenou?

[11] Respondeu ela: Ninguém, SENHOR! Então, lhe disse Jesus: Nem eu tampouco te condeno; vai e não peques mais.]

Jesus, a luz do mundo

[12] De novo, lhes falava Jesus, dizendo: Eu sou a luz do mundo; quem me segue não andará nas trevas; pelo contrário, terá a luz da vida.

[13] Então, lhe objetaram os fariseus: Tu dás testemunho de ti mesmo; logo, o teu testemunho não é verdadeiro.

[4] I rzekli do niego: Nauczycielu, tę oto kobietę przyłapano na jawnym cudzołóstwie.

[5] A Mojżesz w zakonie kazał nam takie kamienować. Ty zaś co mówisz?

[6] A to mówili, kusząc go, by mieć powód do oskarżenia go. A Jezus, schyliwszy się, pisał palcem po ziemi.

[7] A gdy go nie przestawali pytać, podniósł się i rzekł do nich: Kto z was jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci na nią kamieniem.

[8] I znowu schyliwszy się, pisał po ziemi.

[9] A gdy oni to usłyszeli i sumienie ich ruszyło, wychodzili jeden za drugim, poczynając od najstarszych, i pozostał Jezus sam i owa kobieta pośrodku.

[10] A Jezus podniósłszy się i nie widząc nikogo, tylko kobietę, rzekł jej: Kobieto! Gdzież są ci, co cię oskarżali? Nikt cię nie potępił?

[11] A ona odpowiedziała: Nikt, Panie! Wtedy rzekł Jezus: I Ja cię nie potępiam: Idź i odtąd już nie grzesz.

Jezus - światłością świata

[12] A Jezus znowu przemówił do nich tymi słowy: Ja jestem światłością świata; kto idzie za mną, nie będzie chodził w ciemności, ale będzie miał światłość żywota.

[13] Rzekli wtedy do niego faryzeusze: Ty sam o sobie świadczysz; świadectwo twoje nie jest prawdziwe.

[14] Respondeu Jesus e disse-lhes: Posto que eu testifico de mim mesmo, o meu testemunho é verdadeiro, porque sei donde vim e para onde vou; mas vós não sabeis donde venho, nem para onde vou.

[15] Vós julgais segundo a carne, eu a ninguém julgo.

[16] Se eu julgo, o meu juízo é verdadeiro, porque não sou eu só, porém eu e aquele que me enviou.

[17] Também na vossa lei está escrito que o testemunho de duas pessoas é verdadeiro.

[18] Eu testifico de mim mesmo, e o Pai, que me enviou, também testifica de mim.

[19] Então, eles lhe perguntaram: Onde está teu Pai? Respondeu Jesus: Não me conheceis a mim nem a meu Pai; se conhecêsseis a mim, também conheceríeis a meu Pai.

[20] Proferiu ele estas palavras no lugar do gazofilácio, quando ensinava no templo; e ninguém o prendeu, porque não era ainda chegada a sua hora.

Jesus defende a sua missão e autoridade

[21] De outra feita, lhes falou, dizendo: Vou retirar-me, e vós me procurareis, mas perecereis no vosso pecado; para onde eu vou vós não podeis ir.

[22] Então, diziam os judeus: Terá ele, acaso, a intenção de suicidar-se? Porque diz: Para onde eu vou vós não podeis ir.

[23] E prosseguiu: Vós sois cá de baixo, eu sou lá de cima; vós sois deste mundo, eu deste mundo não sou.

[14] Odpowiedział Jezus i rzekł im: Chociaż Ja sam świadczę o sobie, świadectwo moje jest prawdziwe, bo wiem, skąd przybyłem i dokąd idę; lecz wy nie wiecie, skąd przychodzę i dokąd idę.

[15] Wy sądzicie według ciała, Ja nikogo nie sądzę.

[16] A jeśli już sądzę, to sąd mój jest prawdziwy, bo nie jestem sam, lecz jestem Ja i Ten, który mnie posłał.

[17] A przecież w zakonie waszym jest napisane, że świadectwo dwóch ludzi jest wiarygodne.

[18] Ja świadczę o sobie, a także Ojciec, który mnie posłał, świadczy o mnie.

[19] Wtedy mu rzekli: Gdzie jest Ojciec twój? Jezus odpowiedział: Nie znacie ani mnie, ani Ojca mojego. Gdybyście mnie znali, znalibyście też Ojca mego.

[20] Te słowa wypowiedział, gdy nauczał przy skarbcu w świątyni. A nikt go nie pojmał, bo jeszcze nie nadeszła jego godzina.

Zapowiedź przejścia do chwały

[21] I rzekł znowu do nich: Ja odchodzę, a wy mnie szukać będziecie i w grzechu swoim pomrzecie; dokąd Ja odchodzę, wy pójść nie możecie.

[22] Rzekli więc Żydzi: Czyżby chciał sobie życie odebrać, że mówi: Dokąd Ja odchodzę, wy pójść nie możecie?

[23] I rzekł do nich: Wy jesteście z niskości, Ja zaś z wysokości; wy jesteście z tego świata, a Ja nie jestem z tego świata.

[24] Por isso, eu vos disse que morrereis nos vossos pecados; porque, se não crerdes que EU SOU, morrereis nos vossos pecados.

[25] Então, lhe perguntaram: Quem és tu? Respondeu-lhes Jesus: Que é que desde o princípio vos tenho dito?

[26] Muitas coisas tenho para dizer a vosso respeito e vos julgar; porém aquele que me enviou é verdadeiro, de modo que as coisas que dele tenho ouvido, essas digo ao mundo.

[27] Eles, porém, não atinaram que lhes falava do Pai.

[28] Disse-lhes, pois, Jesus: Quando levantardes o Filho do Homem, então, sabereis que EU SOU e que nada faço por mim mesmo; mas falo como o Pai me ensinou.

[29] E aquele que me enviou está comigo, não me deixou só, porque eu faço sempre o que lhe agrada.

[30] Ditas estas coisas, muitos creram nele.

[31] Disse, pois, Jesus aos judeus que haviam crido nele: Se vós permanecerdes na minha palavra, sois verdadeiramente meus discípulos;

[32] e conhecereis a verdade, e a verdade vos libertará.

[33] Responderam-lhe: Somos descendência de Abraão e jamais fomos escravos de alguém; como dizes tu: Sereis livres?

[24] Dlatego powiedziałem wam, że pomrzecie w grzechach swoich. Jeśli bowiem nie uwierzycie, że to Ja jestem, pomrzecie w swoich grzechach.

[25] Wtedy pytali go: Kimże Ty jesteś? Jezus odpowiedział im: Po co Ja w ogóle mówię do was?

[26] Wiele mógłbym o was mówić i sądzić, lecz Ten, który mnie posłał, jest wiarogodny, a Ja to, co usłyszałem od niego, mówię do świata.

[27] Nie zrozumieli jednak tego, że im o Ojcu mówił.

[28] Wtedy rzekł Jezus: Gdy wywyższycie Syna Człowieczego, wtedy poznacie, że Ja jestem i że nic nie czynię sam z siebie, lecz tak mówię, jak mnie mój Ojciec nauczył.

[29] A Ten, który mnie posłał, jest ze mną; nie zostawił mnie samego, bo Ja zawsze czynię to, co się jemu podoba.

[30] Gdy tak mówił, wielu uwierzyło w niego.

Spór Jezusa z Żydami

[31] Mówił więc Jezus do Żydów, którzy uwierzyli w Niego: Jeżeli wytrwacie w słowie moim, prawdziwie uczniami moimi będziecie

[32] I poznacie prawdę, a prawda was wyswobodzi.

[33] Odpowiedzieli mu: Jesteśmy potomstwem Abrahama i nigdy nie byliśmy u nikogo w niewoli. Jakże możesz mówić: Wyswobodzeni będziecie?

[34] Replicou-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: todo o que comete pecado é escravo do pecado.
[35] O escravo não fica sempre na casa; o filho, sim, para sempre.
[36] Se, pois, o Filho vos libertar, verdadeiramente sereis livres.
[37] Bem sei que sois descendência de Abraão; contudo, procurais matar-me, porque a minha palavra não está em vós.
[38] Eu falo das coisas que vi junto de meu Pai; vós, porém, fazeis o que vistes em vosso pai.
[39] Então, lhe responderam: Nosso pai é Abraão. Disse-lhes Jesus: Se sois filhos de Abraão, praticai as obras de Abraão.
[40] Mas agora procurais matar-me, a mim que vos tenho falado a verdade que ouvi de Deus; assim não procedeu Abraão.
[41] Vós fazeis as obras de vosso pai. Disseram-lhe eles: Nós não somos bastardos; temos um pai, que é Deus.
[42] Replicou-lhes Jesus: Se Deus fosse, de fato, vosso pai, certamente, me havíeis de amar; porque eu vim de Deus e aqui estou; pois não vim de mim mesmo, mas ele me enviou.
[43] Qual a razão por que não compreendeis a minha linguagem? É porque sois incapazes de ouvir a minha palavra.
[44] Vós sois do diabo, que é vosso pai, e quereis satisfazer-lhe os desejos. Ele foi homicida desde o princípio e jamais se

[34] Jezus im odpowiedział: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, każdy, kto grzeszy, jest niewolnikiem grzechu.
[35] A niewolnik nie pozostaje w domu na zawsze, lecz syn pozostaje na zawsze.
[36] Jeśli więc Syn was wyswobodzi, prawdziwie wolnymi będziecie.
[37] Wiem, że jesteście potomstwem Abrahama, lecz chcecie mnie zabić, bo słowo moje nie ma do was przystępu.
[38] Mówię to, co widziałem u Ojca, a wy także czynicie, co słyszeliście u ojca waszego.
[39] Odpowiadając, rzekli mu: Ojcem naszym jest Abraham. Jezus im rzecze: Jeżeli jesteście dziećmi Abrahama, spełniajcie uczynki Abrahama.
[40] Lecz teraz chcecie zabić mnie, człowieka, który wam mówił prawdę, którą usłyszałem od Boga: Abraham tego nie czynił.
[41] Wy spełniacie uczynki swojego ojca. Na to mu rzekli: My nie jesteśmy zrodzeni z nierządu; mamy jednego Ojca, Boga.
[42] Rzekł im Jezus: Gdyby Bóg był waszym Ojcem, miłowalibyście mnie, Ja bowiem wyszedłem od Boga i oto jestem. Albowiem nie sam od siebie przyszedłem, lecz On mnie posłał.
[43] Dlaczego mowy mojej nie pojmujecie? Dlatego, że nie potraficie słuchać słowa mojego.
[44] Ojcem waszym jest diabeł i chcecie postępować według pożądliwości ojca waszego. On był mężobójcą od początku i

firmou na verdade, porque nele não há verdade. Quando ele profere mentira, fala do que lhe é próprio, porque é mentiroso e pai da mentira.

w prawdzie nie wytrwał, bo w nim nie ma prawdy. Gdy mówi kłamstwo, mówi od siebie, bo jest kłamcą i ojcem kłamstwa.

45 Mas, porque eu digo a verdade, não me credes.

45 Ponieważ ja mówię prawdę, nie wierzycie mi.

46 Quem dentre vós me convence de pecado? Se vos digo a verdade, por que razão não me credes?

46 Któż z was może mi dowieść grzechu? Jeśli mówię prawdę, dlaczego nie wierzycie mi?

47 Quem é de Deus ouve as palavras de Deus; por isso, não me dais ouvidos, porque não sois de Deus.

47 Kto z Boga jest, słów Bożych słucha; wy dlatego nie słuchacie, bo z Boga nie jesteście.

48 Responderam, pois, os judeus e lhe disseram: Porventura, não temos razão em dizer que és samaritano e tens demônio?

48 Odpowiadając, Żydzi rzekli do niego: Czyż nie mówimy słusznie, że jesteś Samarytaninem i masz demona?

49 Replicou Jesus: Eu não tenho demônio; pelo contrário, honro a meu Pai, e vós me desonrais.

49 Jezus odpowiedział: Ja nie mam demona, ale czczę Ojca mego, a wy mnie znieważacie.

50 Eu não procuro a minha própria glória; há quem a busque e julgue.

50 Ja zaś nie szukam własnej chwały. Jest taki, kto jej szuka i sądzi.

51 Em verdade, em verdade vos digo: se alguém guardar a minha palavra, não verá a morte, eternamente.

51 Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, jeśli kto zachowa słowo moje, śmierci nie ujrzy na wieki.

52 Disseram-lhe os judeus: Agora, estamos certos de que tens demônio. Abraão morreu, e também os profetas, e tu dizes: Se alguém guardar a minha palavra, não provará a morte, eternamente.

52 Rzekli mu Żydzi: Teraz wiemy, że masz demona. Abraham umarł i prorocy, a Ty mówisz: Jeśli kto zachowa słowo moje, śmierci nie zazna na wieki.

53 És maior do que Abraão, o nosso pai, que morreu? Também os profetas morreram. Quem, pois, te fazes ser?

53 Czyś Ty większy od ojca naszego, Abrahama, który umarł? Także prorocy umarli. Za kogo się uważasz?

54 Respondeu Jesus: Se eu me glorifico a mim mesmo, a minha glória nada é; quem me glorifica é meu Pai, o qual vós dizeis que é vosso Deus.

54 Odrzekł Jezus: Jeżeli Ja siebie chwalę, chwała moja niczym jest. Mnie uwielbia Ojciec mój, o którym mówicie, że jest Bogiem waszym.

[55] Entretanto, vós não o tendes conhecido; eu, porém, o conheço. Se eu disser que não o conheço, serei como vós: mentiroso; mas eu o conheço e guardo a sua palavra.

[55] I nie poznaliście go, ale Ja go znam; i gdybym powiedział, że go nie znam, byłbym podobnym do was kłamcą. Ale Ja go znam i słowo jego zachowuję.

[56] Abraão, vosso pai, alegrou-se por ver o meu dia, viu-o e regozijou-se.

[56] Abraham, ojciec wasz, cieszył się, że miał oglądać dzień mój, i oglądał, i radował się.

[57] Perguntaram-lhe, pois, os judeus: Ainda não tens cinqüenta anos e viste Abraão?

[57] Wtedy Żydzi rzekli do niego: Pięćdziesięciu lat jeszcze nie masz, a Abrahama widziałeś?

[58] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade eu vos digo: antes que Abraão existisse, EU SOU.

[58] Odpowiedział im Jezus: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, pierwej niż Abraham był, Jam jest.

[59] Então, pegaram em pedras para atirarem nele; mas Jesus se ocultou e saiu do templo.

[59] Wtedy porwali kamienie, aby rzucić na niego, lecz Jezus ukrył się i wyszedł ze świątyni.

João 9

A cura de um cego de nascença

[1] Caminhando Jesus, viu um homem cego de nascença.

[2] E os seus discípulos perguntaram: Mestre, quem pecou, este ou seus pais, para que nascesse cego?

[3] Respondeu Jesus: Nem ele pecou, nem seus pais; mas foi para que se manifestem nele as obras de Deus.

[4] É necessário que façamos as obras daquele que me enviou, enquanto é dia; a noite vem, quando ninguém pode trabalhar.

[5] Enquanto estou no mundo, sou a luz do mundo.

[6] Dito isso, cuspiu na terra e, tendo feito lodo com a saliva, aplicou-o aos olhos do cego,

Jana 9

Jezus uzdrawia ślepego od urodzenia

[1] A przechodząc, ujrzał człowieka ślepego od urodzenia.

[2] I zapytali go uczniowie jego, mówiąc: Mistrzu, kto zgrzeszył, on czy rodzice jego, że się ślepym urodził?

[3] Odpowiedział Jezus: Ani on nie zgrzeszył, ani rodzice jego, lecz aby się na nim objawiły dzieła Boże.

[4] Musimy wykonywać dzieła tego, który mnie posłał, póki dzień jest; nadchodzi noc, gdy nikt nie będzie mógł działać.

[5] Póki jestem na świecie, jestem światłością świata.

[6] Po tych słowach splunął na ziemię i ze śliny uczynił błoto, i to błoto nałożył na oczy ślepego.

[7] dizendo-lhe: Vai, lava-te no tanque de Siloé (que quer dizer Enviado). Ele foi, lavou-se e voltou vendo.

[7] I rzekł do niego: Idź i obmyj się w sadzawce Syloe (to znaczy Posłany). Odszedł tedy i obmył się, i wrócił z odzyskanym wzrokiem.

[8] Então, os vizinhos e os que dantes o conheciam de vista, como mendigo, perguntavam: Não é este o que estava assentado pedindo esmolas?

[8] A sąsiedzi i ci, którzy go przedtem widywali jako żebraka, mówili: Czyż to nie ten, który siadywał żebrząc?

[9] Uns diziam: É ele. Outros: Não, mas se parece com ele. Ele mesmo, porém, dizia: Sou eu.

[9] Jedni mówili: To jest on, a inni mówili: Nie, ale jest do niego podobny. On zaś rzekł: To ja.

[10] Perguntaram-lhe, pois: Como te foram abertos os olhos?

[10] Mówili tedy do niego: Jak więc otworzyły się oczy twoje?

[11] Respondeu ele: O homem chamado Jesus fez lodo, untou-me os olhos e disse-me: Vai ao tanque de Siloé e lava-te. Então, fui, lavei-me e estou vendo.

[11] A on odpowiadając, rzekł: Człowiek, którego zwą Jezusem, uczynił błoto i pomazał oczy moje, i rzekł mi: Idź do sadzawki Syloe i obmyj się; poszedłem więc, a obmywszy się, przejrzałem.

[12] Disseram-lhe, pois: Onde está ele? Respondeu: Não sei.

[12] Rzekli do niego: Gdzież On jest? Odpowiedział: Nie wiem.

Os fariseus interrogam o cego

[13] Levaram, pois, aos fariseus o que dantes fora cego.

[13] Poprowadzili wówczas tego, który przedtem był ślepy, do faryzeuszów.

[14] E era sábado o dia em que Jesus fez o lodo e lhe abriu os olhos.

[14] A był właśnie sabat w tym dniu, w którym Jezus uczynił błoto i otworzył oczy jego.

[15] Então, os fariseus, por sua vez, lhe perguntaram como chegara a ver; ao que lhes respondeu: Aplicou lodo aos meus olhos, lavei-me e estou vendo.

[15] Pytali go więc również faryzeusze, w jaki sposób przejrzał. A on im rzekł: Nałożył błota na oczy moje, i obmyłem się, i widzę.

[16] Por isso, alguns dos fariseus diziam: Esse homem não é de Deus, porque não guarda o sábado. Diziam outros: Como pode um homem pecador fazer tamanhos sinais? E houve dissensão entre eles.

[16] Na to niektórzy faryzeusze rzekli: Człowiek ten nie jest z Boga, bo nie przestrzega sabatu; inni natomiast mówili: Jakże może człowiek grzeszny dokonywać takich cudów? I nastąpił rozłam wśród nich.

[17] De novo, perguntaram ao cego: Que dizes tu a respeito dele, visto que te abriu os olhos? Que é profeta, respondeu ele.

[18] Não acreditaram os judeus que ele fora cego e que agora via, enquanto não lhe chamaram os pais

[19] e os interrogaram: É este o vosso filho, de quem dizeis que nasceu cego? Como, pois, vê agora?

[20] Então, os pais responderam: Sabemos que este é nosso filho e que nasceu cego;

[21] mas não sabemos como vê agora; ou quem lhe abriu os olhos também não sabemos. Perguntai a ele, idade tem; falará de si mesmo.

[22] Isto disseram seus pais porque estavam com medo dos judeus; pois estes já haviam assentado que, se alguém confessasse ser Jesus o Cristo, fosse expulso da sinagoga.

[23] Por isso, é que disseram os pais: Ele idade tem, interrogai-o.

[24] Então, chamaram, pela segunda vez, o homem que fora cego e lhe disseram: Dá glória a Deus; nós sabemos que esse homem é pecador.

[25] Ele retrucou: Se é pecador, não sei; uma coisa sei: eu era cego e agora vejo.

[26] Perguntaram-lhe, pois: Que te fez ele? como te abriu os olhos?

[27] Ele lhes respondeu: Já vo-lo disse, e não atendestes; por que quereis ouvir outra

[17] Rzekli tedy znów do ślepego: Co sądzisz o nim, skoro otworzył oczy twoje? A on odpowiedział: To prorok.

[18] Żydzi jednak nie chcieli wierzyć, że był ślepy i przejrzał, dopóki nie przywołali rodziców tego, który przejrzał.

[19] I zapytali ich, mówiąc: Czy to jest syn wasz, o którym mówiliście, że się ślepym narodził? Jakże więc teraz widzi?

[20] A odpowiadając rodzice jego, rzekli: Wiemy, że to jest syn nasz i że się ślepym urodził;

[21] Lecz jakim sposobem teraz widzi, nie wiemy, albo kto otworzył oczy jego, także nie wiemy; jest dorosły, pytajcie go, niech sam o sobie powie.

[22] Tak mówili rodzice jego, bo się bali Żydów; albowiem Żydzi już postanowili między sobą wyłączyć z synagogi każdego, kto wyzna, że On jest Chrystusem.

[23] Dlatego rodzice jego mówili: Jest dorosły, jego zapytajcie.

[24] Przywołali więc ponownie człowieka, który był ślepy, i rzekli do niego: Oddaj chwałę Bogu; my wiemy, że człowiek ten jest grzeszny.

[25] A on odpowiedział: Czy jest grzeszny, nie wiem: to jedno wiem, że byłem ślepy, a teraz widzę.

[26] Rzekli więc do niego: Cóż ci uczynił? Jakże otworzył oczy twoje?

[27] Odpowiedział im: Już wam powiedziałem, a nie słuchaliście; co

vez? Porventura, quereis vós também tornar-vos seus discípulos?

[28] Então, o injuriaram e lhe disseram: Discípulo dele és tu; mas nós somos discípulos de Moisés.

[29] Sabemos que Deus falou a Moisés; mas este nem sabemos donde é.

[30] Respondeu-lhes o homem: Nisto é de estranhar que vós não saibais donde ele é, e, contudo, me abriu os olhos.

[31] Sabemos que Deus não atende a pecadores; mas, pelo contrário, se alguém teme a Deus e pratica a sua vontade, a este atende.

[32] Desde que há mundo, jamais se ouviu que alguém tenha aberto os olhos a um cego de nascença.

[33] Se este homem não fosse de Deus, nada poderia ter feito.

[34] Mas eles retrucaram: Tu és nascido todo em pecado e nos ensinas a nós? E o expulsaram.

Jesus revela-se ao cego

[35] Ouvindo Jesus que o tinham expulsado, encontrando-o, lhe perguntou: Crês tu no Filho do Homem?

[36] Ele respondeu e disse: Quem é, SENHOR, para que eu nele creia?

[37] E Jesus lhe disse: Já o tens visto, e é o que fala contigo.

[38] Então, afirmou ele: Creio, SENHOR; e o adorou.

[39] Prosseguiu Jesus: Eu vim a este mundo para juízo, a fim de que os que não vêem vejam, e os que vêem se tornem cegos.

jeszcze chcecie słyszeć? Czy i wy chcecie zostać uczniami jego?

[28] Złorzeczyli mu więc, mówiąc: Ty jesteś uczniem jego, ale my jesteśmy uczniami Mojżesza.

[29] My wiemy, że Bóg mówił do Mojżesza, lecz skąd Ten pochodzi, nie wiemy.

[30] Odpowiadając ów człowiek, rzekł do nich: To rzecz dziwna, że nie wiecie, skąd On jest, a przecież otworzył oczy moje.

[31] Wiemy, że Bóg grzeszników nie wysłuchuje, ale tego, kto jest bogobojny i pełni wolę jego, wysłuchuje.

[32] Odkąd świat światem, nie słyszano, żeby ktoś otworzył oczy śleponarodzonego.

[33] Gdyby ten nie był od Boga, nie mógłby nic uczynić.

[34] Odpowiadając, rzekli do niego: Tyś się cały w grzechach urodził i chcesz nas uczyć? I wyrzucili go.

[35] A gdy Jezus usłyszał, że go wyrzucili, i gdy go spotkał, rzekł: Czy wierzysz w Syna Człowieczego?

[36] A on odpowiadając, rzekł: Któż to jest, Panie, bym mógł w niego uwierzyć?

[37] A Jezus rzekł do niego: Widziałeś go już, a jest nim właśnie Ten, co rozmawia z tobą.

[38] Ów rzekł: Wierzę, Panie! I złożył mu pokłon.

[39] I rzekł Jezus: Przyszedłem na ten świat na sąd, aby ci, którzy nie widzą, widzieli, a ci, którzy widzą, stali się ślepymi.

[40] Alguns dentre os fariseus que estavam perto dele perguntaram-lhe: Acaso, também nós somos cegos?

[41] Respondeu-lhes Jesus: Se fôsseis cegos, não teríeis pecado algum; mas, porque agora dizeis: Nós vemos, subsiste o vosso pecado.

[40] A gdy to usłyszeli ci faryzeusze, którzy z nim byli, rzekli mu: Czy i my ślepi jesteśmy?

[41] Rzekł im Jezus: Gdybyście byli ślepi, nie mielibyście grzechu, a że teraz mówicie: Widzimy, przeto pozostajecie w grzechu.

João 10

Jesus, o bom pastor

[1] Em verdade, em verdade vos digo: o que não entra pela porta no aprisco das ovelhas, mas sobe por outra parte, esse é ladrão e salteador.

[2] Aquele, porém, que entra pela porta, esse é o pastor das ovelhas.

[3] Para este o porteiro abre, as ovelhas ouvem a sua voz, ele chama pelo nome as suas próprias ovelhas e as conduz para fora.

[4] Depois de fazer sair todas as que lhe pertencem, vai adiante delas, e elas o seguem, porque lhe reconhecem a voz;

[5] mas de modo nenhum seguirão o estranho; antes, fugirão dele, porque não conhecem a voz dos estranhos.

[6] Jesus lhes propôs esta parábola, mas eles não compreenderam o sentido daquilo que lhes falava.

[7] Jesus, pois, lhes afirmou de novo: Em verdade, em verdade vos digo: eu sou a porta das ovelhas.

[8] Todos quantos vieram antes de mim são ladrões e salteadores; mas as ovelhas não lhes deram ouvido.

Jana 10

O owczarni

[1] Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, kto nie wchodzi przez drzwi do owczarni, lecz w inny sposób się tam dostaje, ten jest złodziejem i zbójcą.

[2] Kto zaś wchodzi przez drzwi, jest pasterzem owiec.

[3] Temu odźwierny otwiera i owce słuchają jego głosu, i po imieniu woła owce swoje, i wyprowadza je.

[4] Gdy wszystkie swoje wypuści, idzie przed nimi, owce zaś idą za nim, gdyż znają jego głos.

[5] Za obcym natomiast nie pójdą, lecz uciekną od niego, ponieważ nie znają głosu obcych.

[6] Tę przypowieść powiedział im Jezus, lecz oni nie zrozumieli tego, co im mówił.

O dobrym pasterzu

[7] Wtedy Jezus znowu powiedział: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, Ja jestem drzwiami dla owiec.

[8] Wszyscy, ilu przede mną przyszło, to złodzieje i zbójcy, lecz owce nie słuchały ich.

[9] Eu sou a porta. Se alguém entrar por mim, será salvo; entrará, e sairá, e achará pastagem.

[10] O ladrão vem somente para roubar, matar e destruir; eu vim para que tenham vida e a tenham em abundância.

[11] Eu sou o bom pastor. O bom pastor dá a vida pelas ovelhas.

[12] O mercenário, que não é pastor, a quem não pertencem as ovelhas, vê vir o lobo, abandona as ovelhas e foge; então, o lobo as arrebata e dispersa.

[13] O mercenário foge, porque é mercenário e não tem cuidado com as ovelhas.

[14] Eu sou o bom pastor; conheço as minhas ovelhas, e elas me conhecem a mim,

[15] assim como o Pai me conhece a mim, e eu conheço o Pai; e dou a minha vida pelas ovelhas.

[16] Ainda tenho outras ovelhas, não deste aprisco; a mim me convém conduzi-las; elas ouvirão a minha voz; então, haverá um rebanho e um pastor.

[17] Por isso, o Pai me ama, porque eu dou a minha vida para a reassumir.

[18] Ninguém a tira de mim; pelo contrário, eu espontaneamente a dou. Tenho autoridade para a entregar e também para reavê-la. Este mandato recebi de meu Pai.

Nova dissensão entre os judeus

[19] Por causa dessas palavras, rompeu nova dissensão entre os judeus.

[20] Muitos deles diziam: Ele tem demônio e enlouqueceu; por que o ouvis?

[9] Ja jestem drzwiami; jeśli kto przeze mnie wejdzie, zbawiony będzie i wejdzie, i wyjdzie, i pastwisko znajdzie.

[10] Złodziej przychodzi tylko po to, by kraść, zarzynać i wytracać. Ja przyszedłem, aby miały życie i obfitowały.

[11] Ja jestem dobry pasterz. Dobry pasterz życie swoje kładzie za owce.

[12] Najemnik, który nie jest pasterzem, do którego owce nie należą, widząc wilka nadchodzącego, porzuca owce i ucieka, a wilk porywa je i rozprasza,

[13] Ponieważ jest najemnikiem i nie zależy mu na owcach.

[14] Ja jestem dobry pasterz i znam swoje owce, i moje mnie znają.

[15] Jak Ojciec mnie zna i Ja znam Ojca, i życie swoje kładę za owce.

[16] Mam i inne owce, które nie są z tej owczarni; również i te muszę przyprowadzić, i głosu mojego słuchać będą, i będzie jedna owczarnia i jeden pasterz.

[17] Dlatego Ojciec miłuje mnie, iż Ja kładę życie swoje, aby je znowu wziąć.

[18] Nikt mi go nie odbiera, ale Ja kładę je z własnej woli. Mam moc dać je i mam moc znowu je odzyskać; taki rozkaz wziąłem od Ojca mego.

[19] Tedy znowu powstał rozłam między Żydami z powodu tych słów.

[20] I wielu z nich mówiło: Demona ma i szaleje. Dlaczego go słuchacie?

[21] Outros diziam: Este modo de falar não é de endemoninhado; pode, porventura, um demônio abrir os olhos aos cegos?

A Festa da Dedicação. Jesus é interrogado

[22] Celebrava-se em Jerusalém a Festa da Dedicação. Era inverno.

[23] Jesus passeava no templo, no Pórtico de Salomão.

[24] Rodearam-no, pois, os judeus e o interpelaram: Até quando nos deixarás a mente em suspenso? Se tu és o Cristo, dize-o francamente.

[25] Respondeu-lhes Jesus: Já vo-lo disse, e não credes. As obras que eu faço em nome de meu Pai testificam a meu respeito.

[26] Mas vós não credes, porque não sois das minhas ovelhas.

[27] As minhas ovelhas ouvem a minha voz; eu as conheço, e elas me seguem.

[28] Eu lhes dou a vida eterna; jamais perecerão, e ninguém as arrebatará da minha mão.

[29] Aquilo que meu Pai me deu é maior do que tudo; e da mão do Pai ninguém pode arrebatar.

[30] Eu e o Pai somos um.

[31] Novamente, pegaram os judeus em pedras para lhe atirar.

[32] Disse-lhes Jesus: Tenho-vos mostrado muitas obras boas da parte do Pai; por qual delas me apedrejais?

[21] Inni mówili: To nie są słowa opętanego przez demona. Czyż demon może otwierać ślepym oczy?

Jezus na uroczystości poświęcenia świątyni w Jerozolimie

[22] Obchodzono wtedy w Jerozolimie uroczystość poświęcenia świątyni. Była zima.

[23] I przechadzał się Jezus w świątyni, w przysionku Salomona.

[24] Wtedy Żydzi obstąpili go i rzekli mu: Jak długo trzymać będziesz dusze nasze w napięciu? Jeżeli jesteś Chrystusem, powiedz nam wyraźnie.

[25] Odpowiedział im Jezus: Powiedziałem wam, a nie wierzycie; dzieła, które Ja wykonuję w imieniu Ojca mojego, świadczą o mnie;

[26] Lecz wy nie wierzycie, bo nie jesteście z owiec moich.

[27] Owce moje głosu mojego słuchają i Ja znam je, a one idą za mną.

[28] I Ja daję im żywot wieczny, i nie giną na wieki, i nikt nie wydrze ich z ręki mojej.

[29] Ojciec mój, który mi je dał, jest większy nad wszystkich i nikt nie może wydrzeć ich z ręki Ojca.

[30] Ja i Ojciec jedno jesteśmy.

Żydzi odrzucają Jezusa

[31] Żydzi znowu naznosili kamieni, aby go ukamienować.

[32] Odrzekł im Jezus: Ukazałem wam wiele dobrych uczynków z mocy Ojca mego; za który z tych uczynków kamienujecie mnie?

[33] Responderam-lhe os judeus: Não é por obra boa que te apedrejamos, e sim por causa da blasfêmia, pois, sendo tu homem, te fazes Deus a ti mesmo.

[34] Replicou-lhes Jesus: Não está escrito na vossa lei: Eu disse: sois deuses?

[35] Se ele chamou deuses àqueles a quem foi dirigida a palavra de Deus, e a Escritura não pode falhar,

[36] então, daquele a quem o Pai santificou e enviou ao mundo, dizeis: Tu blasfemas; porque declarei: sou Filho de Deus?

[37] Se não faço as obras de meu Pai, não me acrediteis;

[38] mas, se faço, e não me credes, crede nas obras; para que possais saber e compreender que o Pai está em mim, e eu estou no Pai.

[39] Nesse ponto, procuravam, outra vez, prendê-lo; mas ele se livrou das suas mãos.

[40] Novamente, se retirou para além do Jordão, para o lugar onde João batizava no princípio; e ali permaneceu.

[41] E iam muitos ter com ele e diziam: Realmente, João não fez nenhum sinal, porém tudo quanto disse a respeito deste era verdade.

[42] E muitos ali creram nele.

João 11

A ressurreição de Lázaro

[1] Estava enfermo Lázaro, de Betânia, da aldeia de Maria e de sua irmã Marta.

[33] Odpowiedzieli mu Żydzi, mówiąc: Nie kamienujemy cię za dobry uczynek, ale za bluźnierstwo i za to, że Ty, będąc człowiekiem, czynisz siebie Bogiem.

[34] Odpowiedział im Jezus: Czyż w zakonie waszym nie jest napisane: Ja rzekłem: Bogami jesteście?

[35] Jeśli nazwał bogami tych, których doszło słowo Boże (a Pismo nie może być naruszone),

[36] Do mnie, którego Ojciec poświęcił i posłał na świat, wy mówicie: Bluźnisz, dlatego, że powiedziałem: Jestem Synem Bożym?

[37] Jeśli nie wykonuję dzieła Ojca mojego, nie wierzcie mi;

[38] Jeśli zaś wykonuję, to choćbyście mi nie wierzyli, wierzcie uczynkom, abyście poznali i wiedzieli, że we mnie jest Ojciec, a Ja w Ojcu.

[39] Tedy znowu starali się go pojmać; lecz On uszedł ich ręki.

[40] I znowu odszedł za Jordan, na miejsce, gdzie dawniej Jan chrzcił, i tam pozostał.

[41] A wielu do niego przychodziło i mówiło: Jan wprawdzie żadnego cudu nie uczynił, ale wszystko, cokolwiek Jan o nim powiedział, było prawdą.

[42] I wielu tam w niego uwierzyło.

Jana 11

Wskrzeszenie Łazarza

[1] A zachorował niejaki Łazarz z Betanii, miasteczka Marii i Marty, jej siostry.

[2] Esta Maria, cujo irmão Lázaro estava enfermo, era a mesma que ungiu com bálsamo o SENHOR e lhe enxugou os pés com os seus cabelos.

[2] A była to ta Maria, która namaściła Pana maścią i otarła nogi włosami swymi, i jej to brat chorował.

[3] Mandaram, pois, as irmãs de Lázaro dizer a Jesus: SENHOR, está enfermo aquele a quem amas.

[3] Posłały więc siostry do niego, mówiąc: Panie, oto choruje ten, którego miłujesz.

[4] Ao receber a notícia, disse Jesus: Esta enfermidade não é para morte, e sim para a glória de Deus, a fim de que o Filho de Deus seja por ela glorificado.

[4] A usłyszawszy to Jezus, rzekł: Ta choroba nie jest na śmierć, lecz na chwałę Bożą, aby Syn Boży był przez nią uwielbiony.

[5] Ora, amava Jesus a Marta, e a sua irmã, e a Lázaro.

[5] A Jezus miłował Martę i jej siostrę, i Łazarza.

[6] Quando, pois, soube que Lázaro estava doente, ainda se demorou dois dias no lugar onde estava.

[6] A gdy usłyszał, że choruje, został jeszcze dwa dni na miejscu, gdzie przebywał;

[7] Depois, disse aos seus discípulos: Vamos outra vez para a Judéia.

[7] Potem rzekł do uczniów swoich: Pójdźmy znowu do ziemi judzkiej.

[8] Disseram-lhe os discípulos: Mestre, ainda agora os judeus procuravam apedrejar-te, e voltas para lá?

[8] Rzekli do niego uczniowie: Mistrzu! Dopiero co chcieli cię Żydzi ukamienować i znowu chcesz tam iść?

[9] Respondeu Jesus: Não são doze as horas do dia? Se alguém andar de dia, não tropeça, porque vê a luz deste mundo;

[9] Odpowiedział Jezus: Czy dzień nie ma dwunastu godzin? Jeśli kto chodzi we dnie, nie potknie się, bo widzi światło tego świata.

[10] mas, se andar de noite, tropeça, porque nele não há luz.

[10] Jeśli zaś kto chodzi w nocy, potknie się, bo nie ma w sobie światła.

[11] Isto dizia e depois lhes acrescentou: Nosso amigo Lázaro adormeceu, mas vou para despertá-lo.

[11] To powiedział, a potem rzekł do nich: Łazarz, nasz przyjaciel, zasnął; ale idę zbudzić go ze snu.

[12] Disseram-lhe, pois, os discípulos: SENHOR, se dorme, estará salvo.

[12] Tedy rzekli uczniowie do niego: Panie! Jeśli zasnął, zdrów będzie.

[13] Jesus, porém, falara com respeito à morte de Lázaro; mas eles supunham que tivesse falado do repouso do sono.

[13] Ale Jezus mówił o jego śmierci; oni zaś myśleli, że mówił o zwykłym śnie.

[14] Então, Jesus lhes disse claramente: Lázaro morreu;
[15] e por vossa causa me alegro de que lá não estivesse, para que possais crer; mas vamos ter com ele.
[16] Então, Tomé, chamado Dídimo, disse aos condiscípulos: Vamos também nós para morrermos com ele.
[17] Chegando Jesus, encontrou Lázaro já sepultado, havia quatro dias.
[18] Ora, Betânia estava cerca de quinze estádios perto de Jerusalém.
[19] Muitos dentre os judeus tinham vindo ter com Marta e Maria, para as consolar a respeito de seu irmão.
[20] Marta, quando soube que vinha Jesus, saiu ao seu encontro; Maria, porém, ficou sentada em casa.
[21] Disse, pois, Marta a Jesus: SENHOR, se estiveras aqui, não teria morrido meu irmão.
[22] Mas também sei que, mesmo agora, tudo quanto pedires a Deus, Deus to concederá.
[23] Declarou-lhe Jesus: Teu irmão há de ressurgir.
[24] Eu sei, replicou Marta, que ele há de ressurgir na ressurreição, no último dia.
[25] Disse-lhe Jesus: Eu sou a ressurreição e a vida. Quem crê em mim, ainda que morra, viverá;
[26] e todo o que vive e crê em mim não morrerá, eternamente. Crês isto?

[14] Wtedy to rzekł im Jezus wyraźnie: Łazarz umarł,
[15] I raduję się, że tam nie byłem, ze względu na was, bo uwierzycie; lecz pójdźmy do niego.
[16] Tedy rzekł Tomasz, zwany Bliźniakiem, do współuczniów: Pójdźmy i my, abyśmy razem z nim pomarli.
[17] Przyszedł tedy Jezus i znalazł go już od czterech dni w grobie.
[18] A Betania była blisko Jerozolimy, około piętnastu stadiów.
[19] I przyszło wielu Żydów do Marty i Marii, aby je pocieszyć po stracie brata.
[20] Gdy więc Marta usłyszała, że Jezus idzie, wybiegła na jego spotkanie; ale Maria siedziała w domu.
[21] Rzekła więc Marta do Jezusa: Panie! Gdybyś tu był, nie byłby umarł brat mój.
[22] Ale i teraz wiem, że o cokolwiek byś prosił Boga, da ci to Bóg.
[23] Rzekł jej Jezus: Zmartwychwstanie brat twój.
[24] Odpowiedziała mu Marta: Wiem, że zmartwychwstanie przy zmartwychwstaniu w dniu ostatecznym.
[25] Rzekł jej Jezus: Jam jest zmartwychwstanie i żywot; kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie.
[26] A kto żyje i wierzy we mnie, nie umrze na wieki. Czy wierzysz w to?

[27] Sim, SENHOR, respondeu ela, eu tenho crido que tu és o Cristo, o Filho de Deus que devia vir ao mundo.
[28] Tendo dito isto, retirou-se e chamou Maria, sua irmã, e lhe disse em particular: O Mestre chegou e te chama.
[29] Ela, ouvindo isto, levantou-se depressa e foi ter com ele,
[30] pois Jesus ainda não tinha entrado na aldeia, mas permanecia onde Marta se avistara com ele.

[31] Os judeus que estavam com Maria em casa e a consolavam, vendo-a levantar-se depressa e sair, seguiram-na, supondo que ela ia ao túmulo para chorar.

[32] Quando Maria chegou ao lugar onde estava Jesus, ao vê-lo, lançou-se-lhe aos pés, dizendo: SENHOR, se estiveras aqui, meu irmão não teria morrido.
[33] Jesus, vendo-a chorar, e bem assim os judeus que a acompanhavam, agitou-se no espírito e comoveu-se.
[34] E perguntou: Onde o sepultastes? Eles lhe responderam: SENHOR, vem e vê!
[35] Jesus chorou.
[36] Então, disseram os judeus: Vede quanto o amava.
[37] Mas alguns objetaram: Não podia ele, que abriu os olhos ao cego, fazer que este não morresse?
[38] Jesus, agitando-se novamente em si mesmo, encaminhou-se para o túmulo; era este uma gruta a cuja entrada tinham posto uma pedra.

[27] Rzecze mu: Tak, Panie! Ja uwierzyłam, że Ty jesteś Chrystus, Syn Boży, który miał przyjść na świat.
[28] A gdy to powiedziała, odeszła i zawołała Marię, siostrę swoją, i rzekła jej w tajemnicy: Nauczyciel tu jest i woła cię.
[29] A ta, skoro to usłyszała, wstała śpiesznie i poszła do niego.
[30] A Jezus jeszcze nie przyszedł do miasteczka, ale był na tym miejscu, gdzie go spotkała Marta.
[31] Żydzi więc, którzy byli z nią w domu i pocieszali ją, ujrzawszy, że Maria szybko wstała i wyszła, poszli za nią w mniemaniu, że idzie do grobu, aby tam płakać.
[32] Lecz gdy Maria przyszła tam, gdzie był Jezus i ujrzała go, padła mu do nóg, mówiąc do niego: Panie, gdybyś tu był, nie byłby umarł mój brat.
[33] Jezus tedy, widząc ją płaczącą i płaczących Żydów, którzy z nią przyszli, rozrzewnił się w duchu i wzruszył się,
[34] I rzekł: Gdzie go położyliście? Rzekli do niego: Panie, pójdź i zobacz.
[35] I zapłakał Jezus.
[36] Rzekli więc Żydzi: Patrz, jak go miłował.
[37] A niektórzy z nich mówili: Nie mógł ten, który ślepemu otworzył oczy, uczynić, aby i ten nie umarł?

[38] Jezus znowu rozrzewniwszy się w sobie, poszedł do grobu; była tam pieczara, u której wejścia leżał kamień.

[39] Então, ordenou Jesus: Tirai a pedra. Disse-lhe Marta, irmã do morto: SENHOR, já cheira mal, porque já é de quatro dias.

[40] Respondeu-lhe Jesus: Não te disse eu que, se creres, verás a glória de Deus?

[41] Tiraram, então, a pedra. E Jesus, levantando os olhos para o céu, disse: Pai, graças te dou porque me ouviste.

[42] Aliás, eu sabia que sempre me ouves, mas assim falei por causa da multidão presente, para que creiam que tu me enviaste.

[43] E, tendo dito isto, clamou em alta voz: Lázaro, vem para fora!

[44] Saiu aquele que estivera morto, tendo os pés e as mãos ligados com ataduras e o rosto envolto num lenço. Então, lhes ordenou Jesus: Desatai-o e deixai-o ir.

[45] Muitos, pois, dentre os judeus que tinham vindo visitar Maria, vendo o que fizera Jesus, creram nele.

[46] Outros, porém, foram ter com os fariseus e lhes contaram dos feitos que Jesus realizara.

O plano para tirar a vida de Jesus

[47] Então, os principais sacerdotes e os fariseus convocaram o Sinédrio; e disseram: Que estamos fazendo, uma vez que este homem opera muitos sinais?

[48] Se o deixarmos assim, todos crerão nele; depois, virão os romanos e tomarão não só o nosso lugar, mas a própria nação.

[39] Rzekł Jezus: Usuńcie ten kamień. Rzekła mu Marta, siostra umarłego: Panie! Już cuchnie, bo już jest czwarty dzień w grobie.

[40] Rzekł jej Jezus: Czyż ci nie powiedziałem, że, jeśli uwierzysz, oglądać będziesz chwałę Bożą?

[41] Usunęli więc kamień, gdzie leżał umarły. A Jezus, wzniósłszy oczy w górę, rzekł: Ojcze, dziękuję ci, żeś mnie wysłuchał.

[42] A Ja wiedziałem, że mnie zawsze wysłuchujesz, ale powiedziałem to ze względu na lud stojący wkoło, aby uwierzyli, żeś Ty mnie posłał.

[43] A gdy to rzekł, zawołał donośnym głosem: Łazarzu, wyjdź!

[44] I wyszedł umarły, mając nogi i ręce powiązane opaskami, a twarz jego była owinięta chustą. Rzekł do nich Jezus: Rozwiążcie go i pozwólcie mu odejść.

Arcykapłani radzą, jak zabić Jezusa

[45] Wielu więc z Żydów, którzy przyszli do Marii i ujrzeli to, czego dokonał Jezus, uwierzyło w niego.

[46] A niektórzy z nich odeszli do faryzeuszów i powiedzieli im, czego dokonał Jezus.

[47] Tedy arcykapłani i faryzeusze zwołali Radę Najwyższą i mówili: Cóż uczynimy? Człowiek ten dokonuje wielu cudów.

[48] Jeśli go tak zostawimy, wszyscy uwierzą w niego; wtedy przyjdą

Rzymianie i zabiorą naszą świątynię i nasz naród.

[49] Caifás, porém, um dentre eles, sumo sacerdote naquele ano, advertiu-os, dizendo: Vós nada sabeis,

[49] A jeden z nich, Kaifasz, który tego roku był arcykapłanem, rzekł do nich: Wy nic nie wiecie,

[50] nem considerais que vos convém que morra um só homem pelo povo e que não venha a perecer toda a nação.

[50] I nie myślicie, że lepiej jest dla nas, by jeden człowiek umarł za lud, niż żeby wszystek ten lud zginął.

[51] Ora, ele não disse isto de si mesmo; mas, sendo sumo sacerdote naquele ano, profetizou que Jesus estava para morrer pela nação

[51] A tego nie mówił sam z siebie, ale jako arcykapłan w owym roku prorokował, że Jezus miał umrzeć za naród.

[52] e não somente pela nação, mas também para reunir em um só corpo os filhos de Deus, que andam dispersos.

[52] A nie tylko za naród, lecz też aby zebrać w jedno rozproszone dzieci Boże.

[53] Desde aquele dia, resolveram matá-lo.

[53] Od tego też dnia naradzali się, aby go zabić.

[54] De sorte que Jesus já não andava publicamente entre os judeus, mas retirou-se para uma região vizinha ao deserto, para uma cidade chamada Efraim; e ali permaneceu com os discípulos.

[54] Jezus więc już nie chodził jawnie między Żydami, ale odszedł stamtąd do krainy w pobliżu pustyni, do miasta zwanego Efraim, i tam przebywał wraz z uczniami.

[55] Estava próxima a Páscoa dos judeus; e muitos daquela região subiram para Jerusalém antes da Páscoa, para se purificarem.

[55] A była blisko Pascha żydowska, i wielu z tej krainy szło do Jerozolimy przed Paschą, aby odbyć oczyszczenie.

[56] Lá, procuravam Jesus e, estando eles no templo, diziam uns aos outros: Que vos parece? Não virá ele à festa?

[56] Szukali więc Jezusa i mówili jedni do drugich stojąc w świątyni: Cóż sądzicie? Zapewne nie przyjdzie na święto?

[57] Ora, os principais sacerdotes e os fariseus tinham dado ordem para, se alguém soubesse onde ele estava, denunciá-lo, a fim de o prenderem.

[57] Arcykapłani zaś i faryzeusze wydali rozkaz, aby każdy, kto się dowie o nim, gdzie przebywa, doniósł, ażeby go mogli pojmać.

João 12

Jesus ungido por Maria em Betânia

Jana 12

Namaszczenie Jezusa przez Marię w Betanii

Mateus 26.6-13; Marcos 14.3-9

[1] Seis dias antes da Páscoa, foi Jesus para Betânia, onde estava Lázaro, a quem ele ressuscitara dentre os mortos.

[1] A na sześć dni przed Paschą poszedł Jezus do Betanii, gdzie był Łazarz, który umarł, a którego Jezus wzbudził z martwych.

[2] Deram-lhe, pois, ali, uma ceia; Marta servia, sendo Lázaro um dos que estavam com ele à mesa.

[2] Tam więc przygotowali mu wieczerzę, a Marta posługiwała, Łazarz zaś był jednym z tych, którzy z nim siedzieli przy stole;

[3] Então, Maria, tomando uma libra de bálsamo de nardo puro, mui precioso, ungiu os pés de Jesus e os enxugou com os seus cabelos; e encheu-se toda a casa com o perfume do bálsamo.

[3] A Maria wzięła funt czystej, bardzo drogiej maści nardowej, namaściła nogi Jezusa i otarła swoimi włosami, a dom napełnił się wonią maści.

[4] Mas Judas Iscariotes, um dos seus discípulos, o que estava para traí-lo, disse:

[4] A Judasz Iskariot, jeden z uczniów jego, syn Szymona, który miał go wydać, rzekł:

[5] Por que não se vendeu este perfume por trezentos denários e não se deu aos pobres?

[5] Czemu nie sprzedano tej wonnej maści za trzysta denarów i nie rozdano ubogim?

[6] Isto disse ele, não porque tivesse cuidado dos pobres; mas porque era ladrão e, tendo a bolsa, tirava o que nela se lançava.

[6] A to rzekł nie dlatego, iż się troszczył o ubogich, lecz ponieważ był złodziejem, i mając sakiewkę, sprzeniewierzał to, co wkładano.

[7] Jesus, entretanto, disse: Deixa-a! Que ela guarde isto para o dia em que me embalsamarem;

[7] Tedy rzekł Jezus: Zostaw ją; chowała to na dzień mojego pogrzebu.

[8] porque os pobres, sempre os tendes convosco, mas a mim nem sempre me tendes.

[8] Albowiem ubogich zawsze u siebie mieć będziecie, lecz mnie nie zawsze mieć będziecie.

O plano para tirar a vida de Lázaro

[9] Soube numerosa multidão dos judeus que Jesus estava ali, e lá foram não só por causa dele, mas também para verem Lázaro, a quem ele ressuscitara dentre os mortos.

[9] A wielu z ludu żydowskiego dowiedziało się, że tam jest, i przyszli nie tylko dla Jezusa, ale także, by zobaczyć Łazarza, którego wzbudził z martwych.

[10] Mas os principais sacerdotes resolveram matar também Lázaro;

[10] A arcykapłani naradzali się, aby i Łazarza zabić,

[11] porque muitos dos judeus, por causa dele, voltavam crendo em Jesus.

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

Mateus 21.1-11; Marcos 11.1-11; Lucas 19.28-40

[12] No dia seguinte, a numerosa multidão que viera à festa, tendo ouvido que Jesus estava de caminho para Jerusalém,

[13] tomou ramos de palmeiras e saiu ao seu encontro, clamando: Hosana! Bendito o que vem em nome do SENHOR e que é Rei de Israel!

[14] E Jesus, tendo conseguido um jumentinho, montou-o, segundo está escrito:

[15] Não temas, filha de Sião, eis que o teu Rei aí vem, montado em um filho de jumenta.

[16] Seus discípulos a princípio não compreenderam isto; quando, porém, Jesus foi glorificado, então, eles se lembraram de que estas coisas estavam escritas a respeito dele e também de que isso lhe fizeram.

[17] Dava, pois, testemunho disto a multidão que estivera com ele, quando chamara a Lázaro do túmulo e o levantara dentre os mortos.

[18] Por causa disso, também, a multidão lhe saiu ao encontro, pois ouviu que ele fizera este sinal.

[19] De sorte que os fariseus disseram entre si: Vede que nada aproveitais! Eis aí vai o mundo após ele.

Alguns gregos desejam ver Jesus

[20] Ora, entre os que subiram para adorar durante a festa, havia alguns gregos;

[11] Gdyż wielu Żydów z powodu niego odeszło i uwierzyło w Jezusa.

Wjazd Jezusa do Jerozolimy

[12] Nazajutrz liczna rzesza, która przyszła na święto, usłyszawszy, że Jezus idzie do Jerozolimy,

[13] Nabrała gałązek palmowych i wyszła na jego spotkanie, i wołała: Hosanna! Błogosławiony, który przychodzi w imieniu Pańskim, król Izraela!

[14] A Jezus znalazłszy oślę, wsiadł na nie, jak napisano:

[15] Nie bój się, córko syjońska! Oto król twój przychodzi, siedząc na źrębięciu oślicy.

[16] Tego początkowo nie zrozumieli uczniowie jego, lecz gdy Jezus został uwielbiony, wtedy przypomnieli sobie, że to było o nim napisane i że to uczynili dla niego.

[17] Świadczyła więc o nim rzesza, która z nim była, gdy Łazarza wywołał z grobu i wzbudził z martwych.

[18] Dlatego lud wyszedł na jego spotkanie, ponieważ usłyszeli, że On dokonał tego cudu.

[19] Tedy mówili faryzeusze między sobą: Widzicie, że nic nie wskóracie, oto cały świat poszedł za nim.

Prośba Greków

[20] A byli niektórzy Grecy wśród tych, którzy pielgrzymowali do Jerozolimy, aby się modlić w święto.

[21] estes, pois, se dirigiram a Filipe, que era de Betsaida da Galiléia, e lhe rogaram: SENHOR, queremos ver Jesus.
[22] Filipe foi dizê-lo a André, e André e Filipe o comunicaram a Jesus.

[23] Respondeu-lhes Jesus: É chegada a hora de ser glorificado o Filho do Homem.

[24] Em verdade, em verdade vos digo: se o grão de trigo, caindo na terra, não morrer, fica ele só; mas, se morrer, produz muito fruto.

[25] Quem ama a sua vida perde-a; mas aquele que odeia a sua vida neste mundo preservá-la-á para a vida eterna.

[26] Se alguém me serve, siga-me, e, onde eu estou, ali estará também o meu servo. E, se alguém me servir, o Pai o honrará.

[27] Agora, está angustiada a minha alma, e que direi eu? Pai, salva-me desta hora? Mas precisamente com este propósito vim para esta hora.
[28] Pai, glorifica o teu nome. Então, veio uma voz do céu: Eu já o glorifiquei e ainda o glorificarei.
[29] A multidão, pois, que ali estava, tendo ouvido a voz, dizia ter havido um trovão. Outros diziam: Foi um anjo que lhe falou.
[30] Então, explicou Jesus: Não foi por mim que veio esta voz, e sim por vossa causa.
[31] Chegou o momento de ser julgado este mundo, e agora o seu príncipe será expulso.

[21] Ci tedy podeszli do Filipa, który był z Betsaidy w Galilei, z prośbą, mówiąc: Panie, chcemy Jezusa widzieć.
[22] Poszedł Filip i powiedział Andrzejowi, Andrzej zaś i Filip powiedzieli Jezusowi.
[23] A Jezus odpowiedział im, mówiąc: Nadeszła godzina, aby został uwielbiony Syn Człowieczy.
[24] Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, jeśli ziarnko pszeniczne, które wpadło do ziemi, nie obumrze, pojedynczym ziarnem zostaje; lecz jeśli obumrze, obfity owoc wydaje.
[25] Kto miłuje życie swoje, utraci je, a kto nienawidzi życia swego na tym świecie, zachowa je ku żywotowi wiecznemu.
[26] Jeśli kto chce mi służyć, niech idzie za mną, a gdzie Ja jestem, tam i sługa mój będzie; jeśli kto mnie służy, uczci go Ojciec mój.
[27] Teraz dusza moja jest zatrwożona, i cóż powiem? Ojcze, wybaw mnie teraz od tej godziny? Przecież dlatego przyszedłem na tę godzinę.
[28] Ojcze, uwielbij imię swoje! Odezwał się więc głos z nieba: I uwielbiłem, i jeszcze uwielbię.
[29] Lud więc, który stał i słyszał, mówił, że zagrzmiało, inni mówili: Anioł do niego przemówił.
[30] Jezus, odpowiadając, rzekł: Nie gwoli mnie odezwał się ten głos, ale gwoli was.
[31] Teraz odbywa się sąd nad tym światem; teraz władca tego świata będzie wyrzucony.

32 E eu, quando for levantado da terra, atrairei todos a mim mesmo.

33 Isto dizia, significando de que gênero de morte estava para morrer.

34 Replicou-lhe, pois, a multidão: Nós temos ouvido da lei que o Cristo permanece para sempre, e como dizes tu ser necessário que o Filho do Homem seja levantado? Quem é esse Filho do Homem?

35 Respondeu-lhes Jesus: Ainda por um pouco a luz está convosco. Andai enquanto tendes a luz, para que as trevas não vos apanhem; e quem anda nas trevas não sabe para onde vai.

36 Enquanto tendes a luz, crede na luz, para que vos torneis filhos da luz. Jesus disse estas coisas e, retirando-se, ocultou-se deles.

A explicação da incredulidade dos judeus

37 E, embora tivesse feito tantos sinais na sua presença, não creram nele,

38 para se cumprir a palavra do profeta Isaías, que diz: SENHOR, quem creu em nossa pregação? E a quem foi revelado o braço do SENHOR?

39 Por isso, não podiam crer, porque Isaías disse ainda:

40 Cegou-lhes os olhos e endureceu-lhes o coração, para que não vejam com os olhos, nem entendam com o coração, e se convertam, e sejam por mim curados.

41 Isto disse Isaías porque viu a glória dele e falou a seu respeito.

42 Contudo, muitos dentre as próprias autoridades creram nele, mas, por causa

32 A gdy Ja będę wywyższony ponad ziemię, wszystkich do siebie pociągnę.

33 A to powiedział, by zaznaczyć, jaką śmiercią umrze.

34 Ale lud mu odpowiedział: Słyszeliśmy z zakonu, że Chrystus trwa na wieki; jakże więc możesz mówić, że Syn Człowieczy musi być wywyższony? Kimże jest ów Syn Człowieczy?

35 Na to rzekł im Jezus: Jeszcze na małą chwilę światłość jest wśród was. Chodźcie, póki światłość macie, aby was ciemność nie ogarnęła; bo kto w ciemności chodzi, nie wie, dokąd idzie.

36 Wierzcie w światłość, póki światłość macie, abyście się stali synami światła. To Jezus powiedział, i odszedłszy, ukrył się przed nimi.

Wierzący i niewierzący w Judei

37 A chociaż tyle cudów dokonał wobec nich, nie wierzyli w niego,

38 Aby się wypełniło słowo proroka Izajasza, jakie wypowiedział: Panie, któż uwierzył wieści naszej, a komu objawiło się ramię Pana?

39 Dlatego nie mogli uwierzyć, że znowu rzekł Izajasz:

40 Zaślepił oczy ich i zatwardził serce ich, aby nie widzieli oczami swymi i nie rozumieli sercem swym, i żeby się nie nawrócili, i żebym ich nie uzdrowił.

41 To powiedział Izajasz, gdyż ujrzał chwałę jego i mówił o nim.

42 Mimo to jednak wielu członków Rady uwierzyło w niego, ale gwoli faryzeuszów

dos fariseus, não o confessavam, para não serem expulsos da sinagoga;

[43] porque amaram mais a glória dos homens do que a glória de Deus.

O resumo do ensino de Jesus

[44] E Jesus clamou, dizendo: Quem crê em mim crê, não em mim, mas naquele que me enviou.

[45] E quem me vê a mim vê aquele que me enviou.

[46] Eu vim como luz para o mundo, a fim de que todo aquele que crê em mim não permaneça nas trevas.

[47] Se alguém ouvir as minhas palavras e não as guardar, eu não o julgo; porque eu não vim para julgar o mundo, e sim para salvá-lo.

[48] Quem me rejeita e não recebe as minhas palavras tem quem o julgue; a própria palavra que tenho proferido, essa o julgará no último dia.

[49] Porque eu não tenho falado por mim mesmo, mas o Pai, que me enviou, esse me tem prescrito o que dizer e o que anunciar.

[50] E sei que o seu mandamento é a vida eterna. As coisas, pois, que eu falo, como o Pai mo tem dito, assim falo.

João 13

Jesus lava os pés aos discípulos

[1] Ora, antes da Festa da Páscoa, sabendo Jesus que era chegada a sua hora de passar deste mundo para o Pai, tendo amado os seus que estavam no mundo, amou-os até ao fim.

nie wyznawali swej wiary, żeby nie zostali wyłączeni z synagogi;

[43] Umiłowali bowiem bardziej chwałę ludzką niż chwałę Bożą.

Sąd przez Słowo

[44] A Jezus zawołał donośnym głosem: Kto wierzy we mnie, nie we mnie wierzy, ale w tego, który mnie posłał.

[45] Kto mnie widzi, widzi tego, który mnie posłał.

[46] Ja jako światłość przyszedłem na świat, aby nie pozostał w ciemności nikt, kto wierzy we mnie.

[47] A jeśliby kto słuchał słów moich, a nie przestrzegał ich, Ja go nie sądzę; nie przyszedłem bowiem sądzić świata, ale świat zbawić.

[48] Kto mną gardzi i nie przyjmuje słów moich, ma swego sędziego: Słowo, które głosiłem, sądzić go będzie w dniu ostatecznym;

[49] Bo ja nie z siebie samego mówiłem, ale Ojciec, który mnie posłał, On mi rozkazał, co mam powiedzieć i co mam mówić.

[50] I wiem, że przykazanie jego jest żywotem wiecznym. Przeto, co Ja wam mówię, mówię tak, jak mi powiedział Ojciec.

Jana 13

Umycie nóg uczniom

[1] Przed świętem Paschy, Jezus, wiedząc, iż nadeszła godzina jego odejścia z tego świata do Ojca, umiłowawszy swoich, którzy byli na świecie, umiłował ich aż do końca.

[2] Durante a ceia, tendo já o diabo posto no coração de Judas Iscariotes, filho de Simão, que traísse a Jesus,

[3] sabendo este que o Pai tudo confiara às suas mãos, e que ele viera de Deus, e voltava para Deus,

[4] levantou-se da ceia, tirou a vestimenta de cima e, tomando uma toalha, cingiu-se com ela.

[5] Depois, deitou água na bacia e passou a lavar os pés aos discípulos e a enxugar-lhos com a toalha com que estava cingido.

[6] Aproximou-se, pois, de Simão Pedro, e este lhe disse: SENHOR, tu me lavas os pés a mim?

[7] Respondeu-lhe Jesus: O que eu faço não o sabes agora; compreendê-lo-ás depois.

[8] Disse-lhe Pedro: Nunca me lavarás os pés. Respondeu-lhe Jesus: Se eu não te lavar, não tens parte comigo.

[9] Então, Pedro lhe pediu: SENHOR, não somente os pés, mas também as mãos e a cabeça.

[10] Declarou-lhe Jesus: Quem já se banhou não necessita de lavar senão os pés; quanto ao mais, está todo limpo. Ora, vós estais limpos, mas não todos.

[11] Pois ele sabia quem era o traidor. Foi por isso que disse: Nem todos estais limpos.

Uma lição de humildade

[12] Depois de lhes ter lavado os pés, tomou as vestes e, voltando à mesa, perguntou-lhes: Compreendeis o que vos fiz?

[2] A podczas wieczerzy, gdy diabeł wzbudził w sercu Judasza, syna Szymona Iskarioty, zamysł wydania go,

[3] Wiedząc, iż Ojciec wszystko dał mu w ręce i że od Boga wyszedł i do Boga odchodzi,

[4] Wstał od wieczerzy, złożył szaty, a wziąwszy prześcieradło, przepasał się.

[5] Potem nalał wody do misy i począł umywać nogi uczniów i wycierać prześcieradłem, którym był przepasany.

[6] Podszedł też do Szymona Piotra, który mu rzekł: Panie, Ty miałbyś umywać moje nogi?

[7] Odpowiedział Jezus i rzekł mu: Co Ja czynię, ty nie wiesz teraz, ale się potem dowiesz.

[8] Rzecze mu Piotr: Przenigdy nie będziesz umywał nóg moich! Odpowiedział mu Jezus: Jeśli cię nie umyję, nie będziesz miał działu ze mną.

[9] Rzecze mu Szymon Piotr: Panie, nie tylko nogi moje, lecz i ręce, i głowę.

[10] Rzecze mu Jezus: Kto jest umyty, nie ma potrzeby myć się, chyba tylko nogi, bo czysty jest cały. I wy czyści jesteście, lecz nie wszyscy.

[11] Wiedział bowiem, kto go ma wydać; dlatego rzekł: Nie wszyscy jesteście czyści.

[12] Gdy więc umył nogi ich i przywdział szaty swoje, i znów usiadł, rzekł do nich: Czy wiecie, co wam uczyniłem?

[13] Vós me chamais o Mestre e o SENHOR e dizeis bem; porque eu o sou.

[14] Ora, se eu, sendo o SENHOR e o Mestre, vos lavei os pés, também vós deveis lavar os pés uns dos outros.

[15] Porque eu vos dei o exemplo, para que, como eu vos fiz, façais vós também.

[16] Em verdade, em verdade vos digo que o servo não é maior do que seu senhor, nem o enviado, maior do que aquele que o enviou.

[17] Ora, se sabeis estas coisas, bem-aventurados sois se as praticardes.

[18] Não falo a respeito de todos vós, pois eu conheço aqueles que escolhi; é, antes, para que se cumpra a Escritura: Aquele que come do meu pão levantou contra mim seu calcanhar.

[19] Desde já vos digo, antes que aconteça, para que, quando acontecer, creiais que EU SOU.

[20] Em verdade, em verdade vos digo: quem recebe aquele que eu enviar, a mim me recebe; e quem me recebe recebe aquele que me enviou.

O traidor indicado

[21] Ditas estas coisas, angustiou-se Jesus em espírito e afirmou: Em verdade, em verdade vos digo que um dentre vós me trairá.

[22] Então, os discípulos olharam uns para os outros, sem saber a quem ele se referia.

[23] Ora, ali estava conchegado a Jesus um dos seus discípulos, aquele a quem ele amava;

[13] Wy nazywacie mnie Nauczycielem i Panem, i słusznie mówicie, bo jestem nim.

[14] Jeśli tedy Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem nogi wasze, i wy winniście sobie nawzajem umywać nogi.

[15] Albowiem dałem wam przykład, byście i wy czynili, jak Ja wam uczyniłem.

[16] Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Sługa nie jest większy nad pana swego ani poseł nie jest większy od tego, który go posłał.

[17] Jeśli to wiecie, błogosławieni jesteście, gdy zgodnie z tym postępować będziecie.

[18] Nie o was wszystkich mówię; Ja wiem, których wybrałem; lecz niech się wypełni Pismo: Ten, kto spożywa chleb mój, podniósł na mnie piętę swoją.

[19] Już teraz powiadam wam, zanim się to stanie, abyście, gdy się to stanie, uwierzyli, że Ja jestem.

[20] Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, kto przyjmuje tego, kogo poślę, mnie przyjmuje; a kto mnie przyjmuje, przyjmuje tego, kto mnie posłał.

Wskazanie zdrajcy

[21] Po tych słowach Jezus, wstrząśnięty do głębi, oświadczył, mówiąc: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: jeden z was mnie wyda.

[22] Wtedy uczniowie spojrzeli po sobie w niepewności, o kim mówi.

[23] A jeden z jego uczniów, którego Jezus miłował, siedział przy stole przytulony do Jezusa.

[24] a esse fez Simão Pedro sinal, dizendo-lhe: Pergunta a quem ele se refere.

[25] Então, aquele discípulo, reclinando-se sobre o peito de Jesus, perguntou-lhe: SENHOR, quem é?

[26] Respondeu Jesus: É aquele a quem eu der o pedaço de pão molhado. Tomou, pois, um pedaço de pão e, tendo-o molhado, deu-o a Judas, filho de Simão Iscariotes.

[27] E, após o bocado, imediatamente, entrou nele Satanás. Então, disse Jesus: O que pretendes fazer, faze-o depressa.

[28] Nenhum, porém, dos que estavam à mesa percebeu a que fim lhe dissera isto.

[29] Pois, como Judas era quem trazia a bolsa, pensaram alguns que Jesus lhe dissera: Compra o que precisamos para a festa ou lhe ordenara que desse alguma coisa aos pobres.

[30] Ele, tendo recebido o bocado, saiu logo. E era noite.

O novo mandamento

[31] Quando ele saiu, disse Jesus: Agora, foi glorificado o Filho do Homem, e Deus foi glorificado nele;

[32] se Deus foi glorificado nele, também Deus o glorificará nele mesmo; e glorificá-lo-á imediatamente.

[33] Filhinhos, ainda por um pouco estou convosco; buscar-me-eis, e o que eu disse aos judeus também agora vos digo a vós outros: para onde eu vou, vós não podeis ir.

[24] Skinął więc na niego Szymon Piotr i rzekł do niego: Zapytaj, kto to jest. O kim mówi!

[25] A on, wsparłszy się o pierś Jezusa, zapytał go: Panie! Kto to jest?

[26] A Jezus mu odpowiedział: To jest ten, któremu Ja podam umoczony kawałek chleba. Wziął więc kawałek, umoczył go i dał Judaszowi Iskariocie, synowi Szymona.

[27] A zaraz potem wszedł w niego szatan. Rzekł więc do niego Jezus: Czyń zaraz, co masz czynić.

[28] Ale tego żaden ze współsiedzących nie zrozumiał, po co mu to rzekł.

[29] A ponieważ Judasz był skarbnikiem, mniemali niektórzy, iż Jezus mu rzekł: Nakup, czego nam trzeba na święto, lub żeby coś dał ubogim.

[30] On więc, wziąwszy kawałek chleba, natychmiast wyszedł, a była noc.

[31] A gdy wyszedł, rzekł Jezus: Teraz został uwielbiony Syn Człowieczy i Bóg został uwielbiony w nim.

[32] Jeśli Bóg został uwielbiony w nim, to i Bóg uwielbi go w sobie i wnet go uwielbi.

[33] Dziateczki! Jeszcze chwilkę będę z wami; szukać mnie będziecie i, jak powiedziałem Żydom: Gdzie Ja idę, tam wy przyjść nie możecie, i teraz wam to mówię.

Nowe przykazanie miłości

[34] Novo mandamento vos dou: que vos ameis uns aos outros; assim como eu vos amei, que também vos ameis uns aos outros.

[35] Nisto conhecerão todos que sois meus discípulos: se tiverdes amor uns aos outros.

Pedro é avisado

Mateus 26.31-35; Marcos 14.27-31; Lucas 22.31-34

[36] Perguntou-lhe Simão Pedro: SENHOR, para onde vais? Respondeu Jesus: Para onde vou, não me podes seguir agora; mais tarde, porém, me seguirás.

[37] Replicou Pedro: SENHOR, por que não posso seguir-te agora? Por ti darei a própria vida.

[38] Respondeu Jesus: Darás a vida por mim? Em verdade, em verdade te digo que jamais cantará o galo antes que me negues três vezes.

João 14

Jesus conforta os discípulos

[1] Não se turbe o vosso coração; credes em Deus, crede também em mim.

[2] Na casa de meu Pai há muitas moradas. Se assim não fora, eu vo-lo teria dito. Pois vou preparar-vos lugar.

[3] E, quando eu for e vos preparar lugar, voltarei e vos receberei para mim mesmo, para que, onde eu estou, estejais vós também.

[4] E vós sabeis o caminho para onde eu vou.

[5] Disse-lhe Tomé: SENHOR, não sabemos para onde vais; como saber o caminho?

[34] Nowe przykazanie daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, jak Ja was umiłowałem; abyście się i wy wzajemnie miłowali.

[35] Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli miłość wzajemną mieć będziecie.

Jezus zapowiada zaparcie się Piotra

[36] Rzekł mu Szymon Piotr: Panie, dokąd idziesz? Odpowiedział Jezus: Dokąd idę, ty teraz ze mną iść nie możesz, ale potem pójdziesz.

[37] Rzekł mu Piotr: Panie! Czemu nie mogę teraz iść za tobą? Duszę swoją za ciebie położę.

[38] Odpowiedział mu Jezus: Duszę swoją za mnie położysz? Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci: Zanim kur zapieje, trzykroć się mnie zaprzesz.

Jana 14

Droga do Ojca

[1] Niechaj się nie trwoży serce wasze; wierzcie w Boga i we mnie wierzcie!

[2] W domu Ojca mego wiele jest mieszkań; gdyby było inaczej, byłbym wam powiedział. Idę przygotować wam miejsce.

[3] A jeśli pójdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę znowu i wezmę was do siebie, abyście, gdzie Ja jestem, i wy byli.

[4] I dokąd Ja idę, wiecie, i drogę znacie.

[5] Rzekł do niego Tomasz: Panie, nie wiemy, dokąd idziesz, jakże możemy znać drogę?

[6] Respondeu-lhe Jesus: Eu sou o caminho, e a verdade, e a vida; ninguém vem ao Pai senão por mim.

[7] Se vós me tivésseis conhecido, conheceríeis também a meu Pai. Desde agora o conheceis e o tendes visto.

[8] Replicou-lhe Filipe: SENHOR, mostra-nos o Pai, e isso nos basta.

[9] Disse-lhe Jesus: Filipe, há tanto tempo estou convosco, e não me tens conhecido? Quem me vê a mim vê o Pai; como dizes tu: Mostra-nos o Pai?

[10] Não crês que eu estou no Pai e que o Pai está em mim? As palavras que eu vos digo não as digo por mim mesmo; mas o Pai, que permanece em mim, faz as suas obras.

[11] Crede-me que estou no Pai, e o Pai, em mim; crede ao menos por causa das mesmas obras.

[12] Em verdade, em verdade vos digo que aquele que crê em mim fará também as obras que eu faço e outras maiores fará, porque eu vou para junto do Pai.

[13] E tudo quanto pedirdes em meu nome, isso farei, a fim de que o Pai seja glorificado no Filho.

[14] Se me pedirdes alguma coisa em meu nome, eu o farei.

[15] Se me amais, guardareis os meus mandamentos.

Jesus promete outro Consolador

[6] Odpowiedział mu Jezus: Ja jestem droga i prawda, i żywot, nikt nie przychodzi do Ojca, tylko przeze mnie.

[7] Gdybyście byli mnie poznali i Ojca mego byście znali; odtąd go znacie i widzieliście go.

[8] Rzekł mu Filip: Panie, pokaż nam Ojca, a wystarczy nam.

[9] Odpowiedział mu Jezus: Tak długo jestem z wami i nie poznałeś mnie, Filipie? Kto mnie widział, widział Ojca; jak możesz mówić: Pokaż nam Ojca?

[10] Czy nie wierzysz, że jestem w Ojcu, a Ojciec we mnie? Słowa, które do was mówię, nie od siebie mówię, ale Ojciec, który jest we mnie, wykonuje dzieła swoje.

[11] Wierzcie mi, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we mnie; a jeśliby tak nie było, to dla samych uczynków wierzcie.

[12] Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto wierzy we mnie, ten także dokonywać będzie uczynków, które Ja czynię, i większe nad te czynić będzie; bo Ja idę do Ojca.

[13] I o cokolwiek prosić będziecie w imieniu moim, to uczynię, aby Ojciec był uwielbiony w Synu.

[14] Jeśli o co prosić będziecie w imieniu moim, spełnię to.

[15] Jeśli mnie miłujecie, przykazań moich przestrzegać będziecie.

Jezus obiecuje uczniom Pocieszyciela, Ducha prawdy

[16] E eu rogarei ao Pai, e ele vos dará outro Consolador, a fim de que esteja para sempre convosco,
[17] o Espírito da verdade, que o mundo não pode receber, porque não o vê, nem o conhece; vós o conheceis, porque ele habita convosco e estará em vós.
[18] Não vos deixarei órfãos, voltarei para vós outros.
[19] Ainda por um pouco, e o mundo não me verá mais; vós, porém, me vereis; porque eu vivo, vós também vivereis.
[20] Naquele dia, vós conhecereis que eu estou em meu Pai, e vós, em mim, e eu, em vós.
[21] Aquele que tem os meus mandamentos e os guarda, esse é o que me ama; e aquele que me ama será amado por meu Pai, e eu também o amarei e me manifestarei a ele.
[22] Disse-lhe Judas, não o Iscariotes: Donde procede, SENHOR, que estás para manifestar-te a nós e não ao mundo?
[23] Respondeu Jesus: Se alguém me ama, guardará a minha palavra; e meu Pai o amará, e viremos para ele e faremos nele morada.
[24] Quem não me ama não guarda as minhas palavras; e a palavra que estais ouvindo não é minha, mas do Pai, que me enviou.
[25] Isto vos tenho dito, estando ainda convosco;
[26] mas o Consolador, o Espírito Santo, a quem o Pai enviará em meu nome, esse

[16] Ja prosić będę Ojca i da wam innego Pocieszyciela, aby był z wami na wieki -
[17] Ducha prawdy, którego świat przyjąć nie może, bo go nie widzi i nie zna; wy go znacie, bo przebywa wśród was i w was będzie.
[18] Nie zostawię was sierotami, przyjdę do was.
[19] Jeszcze tylko krótki czas i świat mnie oglądać nie będzie; lecz wy oglądać mnie będziecie, bo Ja żyję i wy żyć będziecie.
[20] Owego dnia poznacie, że jestem w Ojcu moim i wy we mnie, a Ja w was.
[21] Kto ma przykazania moje i przestrzega ich, ten mnie miłuje; a kto mnie miłuje, tego też będzie miłował Ojciec i Ja miłować go będę, i objawię mu samego siebie.
[22] Rzekł mu Judasz, nie Iskariota: Panie, cóż się stało, że masz się nam objawić, a nie światu?
[23] Odpowiedział Jezus i rzekł mu: Jeśli kto mnie miłuje, słowa mojego przestrzegać będzie, i Ojciec mój umiłuje go, i do niego przyjdziemy, i u niego zamieszkamy.
[24] Kto mnie nie miłuje, ten słów moich nie przestrzega, a przecież słowo, które słyszycie, nie jest moim słowem, lecz Ojca, który mnie posłał.
[25] To wam powiedziałem z wami przebywając.
[26] Lecz Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w imieniu moim, nauczy was

vos ensinará todas as coisas e vos fará lembrar de tudo o que vos tenho dito.

27 Deixo-vos a paz, a minha paz vos dou; não vo-la dou como a dá o mundo. Não se turbe o vosso coração, nem se atemorize.

28 Ouvistes que eu vos disse: vou e volto para junto de vós. Se me amásseis, alegrar-vos-íeis de que eu vá para o Pai, pois o Pai é maior do que eu.

29 Disse-vos agora, antes que aconteça, para que, quando acontecer, vós creiais.

30 Já não falarei muito convosco, porque aí vem o príncipe do mundo; e ele nada tem em mim;

31 contudo, assim procedo para que o mundo saiba que eu amo o Pai e que faço como o Pai me ordenou. Levantai-vos, vamo-nos daqui.

wszystkiego i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem.

27 Pokój zostawiam wam, mój pokój daję wam; nie jak świat daje, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze i niech się nie lęka.

28 Słyszeliście, że powiedziałem wam: Odchodzę i przychodzę do was. Gdybyście mnie miłowali, tobyście się radowali, że idę do Ojca, bo Ojciec większy jest niż Ja.

29 Teraz powiedziałem wam, zanim się to stanie, abyście uwierzyli, gdy się to stanie.

30 Już wiele nie będę mówił z wami, nadchodzi bowiem władca świata, ale nie ma on nic do mnie;

31 Lecz świat musi poznać, że miłuję Ojca i że tak czynię, jak mi polecił Ojciec. Wstańcie, pójdźmy stąd.

João 15

A videira e os ramos

1 Eu sou a videira verdadeira, e meu Pai é o agricultor.

2 Todo ramo que, estando em mim, não der fruto, ele o corta; e todo o que dá fruto limpa, para que produza mais fruto ainda.

3 Vós já estais limpos pela palavra que vos tenho falado;

4 permanecei em mim, e eu permanecerei em vós. Como não pode o ramo produzir fruto de si mesmo, se não permanecer na videira, assim, nem vós o podeis dar, se não permanecerdes em mim.

Jana 15

Krzew winny i latorośle

1 Ja jestem prawdziwym krzewem winnym, a Ojciec mój jest winogrodnikiem.

2 Każdą latorośl, która we mnie nie wydaje owocu, odcina, a każdą, która wydaje owoc, oczyszcza, aby wydawała obfitszy owoc.

3 Wy jesteście już czyści dla słowa, które wam głosiłem;

4 Trwajcie we mnie, a Ja w was. Jak latorośl sama z siebie nie może wydawać owocu, jeśli nie trwa w krzewie winnym, tak i wy, jeśli we mnie trwać nie będziecie.

[5] Eu sou a videira, vós, os ramos. Quem permanece em mim, e eu, nele, esse dá muito fruto; porque sem mim nada podeis fazer.

[6] Se alguém não permanecer em mim, será lançado fora, à semelhança do ramo, e secará; e o apanham, lançam no fogo e o queimam.

[7] Se permanecerdes em mim, e as minhas palavras permanecerem em vós, pedireis o que quiserdes, e vos será feito.

[8] Nisto é glorificado meu Pai, em que deis muito fruto; e assim vos tornareis meus discípulos.

[9] Como o Pai me amou, também eu vos amei; permanecei no meu amor.

[10] Se guardardes os meus mandamentos, permanecereis no meu amor; assim como também eu tenho guardado os mandamentos de meu Pai e no seu amor permaneço.

[11] Tenho-vos dito estas coisas para que o meu gozo esteja em vós, e o vosso gozo seja completo.

[12] O meu mandamento é este: que vos ameis uns aos outros, assim como eu vos amei.

[13] Ninguém tem maior amor do que este: de dar alguém a própria vida em favor dos seus amigos.

[14] Vós sois meus amigos, se fazeis o que eu vos mando.

[15] Já não vos chamo servos, porque o servo não sabe o que faz o seu senhor; mas tenho-vos chamado amigos, porque tudo

[5] Ja jestem krzewem winnym, wy jesteście latoroślami. Kto trwa we mnie, a Ja w nim, ten wydaje wiele owocu; bo beze mnie nic uczynić nie możecie.

[6] Kto nie trwa we mnie, ten zostaje wyrzucony precz jak zeschnięta latorośl; takie zbierają i wrzucają w ogień, gdzie spłoną.

[7] Jeśli we mnie trwać będziecie i słowa moje w was trwać będą, proście o cokolwiek byście chcieli, stanie się wam.

[8] Przez to uwielbiony będzie Ojciec mój, jeśli obfity owoc wydacie i staniecie się moimi uczniami.

[9] Jak mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowałem; trwajcie w miłości mojej.

[10] Jeśli przykazań moich przestrzegać będziecie, trwać będziecie w miłości mojej, jak i Ja przestrzegałem przykazań Ojca mego i trwam w miłości jego.

[11] To wam powiedziałem, aby radość moja była w was i aby radość wasza była zupełna.

[12] Takie jest przykazanie moje, abyście się wzajemnie miłowali, jak Ja was umiłowałem.

[13] Większej miłości nikt nie ma nad tę, jak gdy kto życie swoje kładzie za przyjaciół swoich.

[14] Jesteście przyjaciółmi moimi, jeśli czynić będziecie, co wam przykazuję.

[15] Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego; lecz nazwałem was przyjaciółmi, bo wszystko, co

quanto ouvi de meu Pai vos tenho dado a conhecer.

[16] Não fostes vós que me escolhestes a mim; pelo contrário, eu vos escolhi a vós outros e vos designei para que vades e deis fruto, e o vosso fruto permaneça; a fim de que tudo quanto pedirdes ao Pai em meu nome, ele vo-lo conceda.

[17] Isto vos mando: que vos ameis uns aos outros.

[18] Se o mundo vos odeia, sabei que, primeiro do que a vós outros, me odiou a mim.

[19] Se vós fôsseis do mundo, o mundo amaria o que era seu; como, todavia, não sois do mundo, pelo contrário, dele vos escolhi, por isso, o mundo vos odeia.

[20] Lembrai-vos da palavra que eu vos disse: não é o servo maior do que seu senhor. Se me perseguiram a mim, também perseguirão a vós outros; se guardaram a minha palavra, também guardarão a vossa.

[21] Tudo isto, porém, vos farão por causa do meu nome, porquanto não conhecem aquele que me enviou.

[22] Se eu não viera, nem lhes houvera falado, pecado não teriam; mas, agora, não têm desculpa do seu pecado.

[23] Quem me odeia odeia também a meu Pai.

[24] Se eu não tivesse feito entre eles tais obras, quais nenhum outro fez, pecado não teriam; mas, agora, não somente têm

słyszałem od Ojca mojego, oznajmiłem wam.

[16] Nie wy mnie wybraliście, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was, abyście szli i owoc wydawali i aby owoc wasz był trwały, by to, o cokolwiek byście prosili Ojca w imieniu moim, dał wam.

Nienawiść świata do Jezusa i jego uczniów

[17] To przykazuję wam, abyście się wzajemnie miłowali.

[18] Jeśli świat was nienawidzi, wiedzcie, że mnie wpierw niż was znienawidził.

[19] Gdybyście byli ze świata, świat miłowałby to, co jest jego; że jednak ze świata nie jesteście, ale Ja was wybrałem ze świata, dlatego was świat nienawidzi.

[20] Wspomnijcie na słowo, które do was powiedziałem. Nie jest sługa większy nad pana swego. Jeśli mnie prześladowali i was prześladować będą; jeśli słowo moje zachowali i wasze zachowywać będą.

[21] A to wszystko uczynią wam dla imienia mego, bo nie znają tego, który mnie posłał.

[22] Gdybym nie przyszedł i do nich nie mówił, nie mieliby grzechu; lecz teraz nie mają wymówki z powodu grzechu swego.

[23] Kto mnie nienawidzi, i Ojca mego nienawidzi.

[24] Gdybym wśród nich nie pełnił uczynków, których nikt inny nie czynił, nie mieliby grzechu, lecz teraz i widzieli, i

eles visto, mas também odiado, tanto a mim como a meu Pai.

25 Isto, porém, é para que se cumpra a palavra escrita na sua lei: Odiaram-me sem motivo.

26 Quando, porém, vier o Consolador, que eu vos enviarei da parte do Pai, o Espírito da verdade, que dele procede, esse dará testemunho de mim;

27 e vós também testemunhareis, porque estais comigo desde o princípio.

znienawidzili zarówno mnie, jak i Ojca mego.

25 Jednakże słowo, które jest w zakonie ich napisane, wypełniło się: Bez przyczyny mnie znienawidzili.

26 Gdy przyjdzie Pocieszyciel, którego Ja wam poślę od Ojca, Duch Prawdy, który od Ojca wychodzi, złoży świadectwo o mnie;

27 Ale i wy składacie świadectwo, bo ze mną od początku jesteście.

João 16

A missão do Consolador

1 Tenho-vos dito estas coisas para que não vos escandalizeis.

2 Eles vos expulsarão das sinagogas; mas vem a hora em que todo o que vos matar julgará com isso tributar culto a Deus.

3 Isto farão porque não conhecem o Pai, nem a mim.

4 Ora, estas coisas vos tenho dito para que, quando a hora chegar, vos recordeis de que eu vo-las disse. Não vo-las disse desde o princípio, porque eu estava convosco.

5 Mas, agora, vou para junto daquele que me enviou, e nenhum de vós me pergunta: Para onde vais?

6 Pelo contrário, porque vos tenho dito estas coisas, a tristeza encheu o vosso coração.

7 Mas eu vos digo a verdade: convém-vos que eu vá, porque, se eu não for, o Consolador não virá para vós outros; se, porém, eu for, eu vo-lo enviarei.

Jana 16

Jezus zapowiada prześladowania

1 To wam powiedziałem, abyście się nie zgorszyli.

2 Wyłączać was będą z synagog, więcej, nadchodzi godzina, gdy każdy, kto was zabije, będzie mniemał, że spełnia służbę Bożą.

3 A to będą czynić dlatego, że nie poznali Ojca ani mnie.

4 Lecz to wam powiedziałem, abyście, gdy przyjdzie ich godzina, wspomnieli na to, że Ja wam powiedziałem, a tego wam na początku nie mówiłem, bo byłem z wami.

5 A teraz odchodzę do tego, który mnie posłał, i nikt z was nie pyta mnie: Dokąd idziesz?

6 Ale że wam to powiedziałem, smutek napełnił serce wasze.

7 Lecz ja wam mówię prawdę: Lepiej dla was, żebym ja odszedł. Bo jeśli nie odejdę, Pocieszyciel do was nie przyjdzie, jeśli zaś odejdę, poślę go do was.

[8] Quando ele vier, convencerá o mundo do pecado, da justiça e do juízo:
[9] do pecado, porque não crêem em mim;
[10] da justiça, porque vou para o Pai, e não me vereis mais;
[11] do juízo, porque o príncipe deste mundo já está julgado.
[12] Tenho ainda muito que vos dizer, mas vós não o podeis suportar agora;
[13] quando vier, porém, o Espírito da verdade, ele vos guiará a toda a verdade; porque não falará por si mesmo, mas dirá tudo o que tiver ouvido e vos anunciará as coisas que hão de vir.
[14] Ele me glorificará, porque há de receber do que é meu e vo-lo há de anunciar.
[15] Tudo quanto o Pai tem é meu; por isso é que vos disse que há de receber do que é meu e vo-lo há de anunciar.

[16] Um pouco, e não mais me vereis; outra vez um pouco, e ver-me-eis.
[17] Então, alguns dos seus discípulos disseram uns aos outros: Que vem a ser isto que nos diz: Um pouco, e não mais me vereis, e outra vez um pouco, e ver-me-eis; e: Vou para o Pai?
[18] Diziam, pois: Que vem a ser esse – um pouco? Não compreendemos o que quer dizer.
[19] Percebendo Jesus que desejavam interrogá-lo, perguntou-lhes: Indagais entre vós a respeito disto que vos disse: Um pouco, e não me vereis, e outra vez um pouco, e ver-me-eis?

[8] A On, gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu i o sprawiedliwości, i o sądzie;
[9] O grzechu, gdyż nie uwierzyli we mnie;
[10] O sprawiedliwości, gdyż odchodzę do Ojca i już mnie nie ujrzycie;
[11] O sądzie zaś, gdyż książę tego świata został osądzony.
[12] Mam wam jeszcze wiele do powiedzenia, ale teraz znieść nie możecie;
[13] Lecz gdy przyjdzie On, Duch Prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę, bo nie sam od siebie mówić będzie, lecz cokolwiek usłyszy, mówić będzie, i to, co ma przyjść, wam oznajmi.
[14] On mnie uwielbi, gdyż z mego weźmie i wam oznajmi.
[15] Wszystko, co ma Ojciec, moje jest; dlatego rzekłem, że z mego weźmie i wam oznajmi.

Słowa o odejściu i powtórnym przyjściu

[16] Jeszcze tylko krótki czas, a nie ujrzycie mnie, i znowu krótki czas, a ujrzycie mnie, bo idę do Ojca.
[17] Mówili tedy niektórzy z uczniów jego między sobą: Cóż to znaczy, co mówi do nas: Jeszcze tylko krótki czas, a nie ujrzycie mnie, i znowu krótki czas, a ujrzycie mnie, i to: Bo idę do Ojca?
[18] Mówili więc: Cóż to znaczy, co mówi: Jeszcze tylko krótki czas? Nie wiemy, co mówi.
[19] Poznał Jezus, że go chcieli zapytać, i rzekł im: Pytacie się nawzajem o to, co powiedziałem: Jeszcze tylko krótki czas, a nie ujrzycie mnie, i znowu krótki czas, a ujrzycie mnie?

[20] Em verdade, em verdade eu vos digo que chorareis e vos lamentareis, e o mundo se alegrará; vós ficareis tristes, mas a vossa tristeza se converterá em alegria.

[21] A mulher, quando está para dar à luz, tem tristeza, porque a sua hora é chegada; mas, depois de nascido o menino, já não se lembra da aflição, pelo prazer que tem de ter nascido ao mundo um homem.

[22] Assim também agora vós tendes tristeza; mas outra vez vos verei; o vosso coração se alegrará, e a vossa alegria ninguém poderá tirar.

[23] Naquele dia, nada me perguntareis. Em verdade, em verdade vos digo: se pedirdes alguma coisa ao Pai, ele vo-la concederá em meu nome.

[24] Até agora nada tendes pedido em meu nome; pedi e recebereis, para que a vossa alegria seja completa.

Palavras de despedida

[25] Estas coisas vos tenho dito por meio de figuras; vem a hora em que não vos falarei por meio de comparações, mas vos falarei claramente a respeito do Pai.

[26] Naquele dia, pedireis em meu nome; e não vos digo que rogarei ao Pai por vós.

[27] Porque o próprio Pai vos ama, visto que me tendes amado e tendes crido que eu vim da parte de Deus.

[28] Vim do Pai e entrei no mundo; todavia, deixo o mundo e vou para o Pai.

[20] Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Wy płakać i narzekać będziecie, a świat się będzie weselił; wy smutni będziecie, ale smutek wasz w radość się zamieni.

[21] Kobieta, gdy rodzi, smuci się, bo nadeszła jej godzina; lecz gdy porodzi dzieciątko, już nie pamięta o udręce gwoli radości, że się człowiek na świat urodził.

[22] I wy teraz się smucicie, lecz znowu ujrzę was, i będzie się radowało serce wasze, a nikt nie odbierze wam radości waszej.

[23] A w owym dniu o nic mnie pytać nie będziecie. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: O cokolwiek byście prosili Ojca w imieniu moim, da wam.

[24] Dotąd o nic nie prosiliście w imieniu moim; proście, a weźmiecie, aby radość wasza była zupełna.

[25] To powiedziałem wam w przypowieściach; nadchodzi godzina, gdy już nie w przypowieściach będę do was mówił, lecz wyraźnie o Ojcu oznajmię wam.

[26] Owego dnia w imieniu moim prosić będziecie, a nie mówię wam, że Ja prosić będę Ojca za was;

[27] Albowiem sam Ojciec miłuje was, dlatego że wyście mnie umiłowali i uwierzyli, że Ja od Boga wyszedłem.

[28] Wyszedłem od Ojca i przyszedłem na świat; znowu opuszczam świat i idę do Ojca.

[29] Disseram os seus discípulos: Agora é que falas claramente e não empregas nenhuma figura.

[30] Agora, vemos que sabes todas as coisas e não precisas de que alguém te pergunte; por isso, cremos que, de fato, vieste de Deus.

[31] Respondeu-lhes Jesus: Credes agora?

[32] Eis que vem a hora e já é chegada, em que sereis dispersos, cada um para sua casa, e me deixareis só; contudo, não estou só, porque o Pai está comigo.

[33] Estas coisas vos tenho dito para que tenhais paz em mim. No mundo, passais por aflições; mas tende bom ânimo; eu venci o mundo.

João 17

A oração sacerdotal de Jesus

[1] Tendo Jesus falado estas coisas, levantou os olhos ao céu e disse: Pai, é chegada a hora; glorifica a teu Filho, para que o Filho te glorifique a ti,

[2] assim como lhe conferiste autoridade sobre toda a carne, a fim de que ele conceda a vida eterna a todos os que lhe deste.

[3] E a vida eterna é esta: que te conheçam a ti, o único Deus verdadeiro, e a Jesus Cristo, a quem enviaste.

[4] Eu te glorifiquei na terra, consumando a obra que me confiaste para fazer;

[5] e, agora, glorifica-me, ó Pai, contigo mesmo, com a glória que eu tive junto de ti, antes que houvesse mundo.

[29] Rzekli uczniowie jego: Oto teraz wyraźnie mówisz i żadnej przypowieści nie powiadasz.

[30] Teraz wiemy, że Ty wszystko wiesz i nie potrzebujesz, aby cię ktoś pytał; dlatego wierzymy, żeś od Boga wyszedł.

[31] Odpowiedział im Jezus: Teraz wierzycie?

[32] Oto nadchodzi godzina, owszem już nadeszła, że się rozproszycie, każdy do swoich, i mnie samego zostawicie; lecz nie jestem sam, bo Ojciec jest ze mną.

[33] To powiedziałem wam, abyście we mnie pokój mieli. Na świecie ucisk mieć będziecie, ale ufajcie, Ja zwyciężyłem świat.

Jana 17

Arcykapłańska modlitwa Jezusa

[1] To powiedział Jezus, a podniósłszy oczy swoje ku niebu, rzekł: Ojcze! Nadeszła godzina; uwielbij Syna swego, aby Syn uwielbił ciebie;

[2] Jak mu dałeś władzę nad wszelkim ciałem, aby dał żywot wieczny tym wszystkim, których mu dałeś.

[3] A to jest żywot wieczny, aby poznali ciebie, jedynego prawdziwego Boga i Jezusa Chrystusa, którego posłałeś.

[4] Ja cię uwielbiłem na ziemi; dokonałem dzieła, które mi zleciłeś, abym je wykonał;

[5] A teraz Ty mnie uwielbij, Ojcze, u siebie samego tą chwałą, którą miałem u ciebie, zanim świat powstał.

[6] Manifestei o teu nome aos homens que me deste do mundo. Eram teus, tu mos confiaste, e eles têm guardado a tua palavra.

[7] Agora, eles reconhecem que todas as coisas que me tens dado provêm de ti;

[8] porque eu lhes tenho transmitido as palavras que me deste, e eles as receberam, e verdadeiramente conheceram que saí de ti, e creram que tu me enviaste.

[9] É por eles que eu rogo; não rogo pelo mundo, mas por aqueles que me deste, porque são teus;

[10] ora, todas as minhas coisas são tuas, e as tuas coisas são minhas; e, neles, eu sou glorificado.

[11] Já não estou no mundo, mas eles continuam no mundo, ao passo que eu vou para junto de ti. Pai santo, guarda-os em teu nome, que me deste, para que eles sejam um, assim como nós.

[12] Quando eu estava com eles, guardava-os no teu nome, que me deste, e protegi-os, e nenhum deles se perdeu, exceto o filho da perdição, para que se cumprisse a Escritura.

[13] Mas, agora, vou para junto de ti e isto falo no mundo para que eles tenham o meu gozo completo em si mesmos.

[14] Eu lhes tenho dado a tua palavra, e o mundo os odiou, porque eles não são do mundo, como também eu não sou.

[15] Não peço que os tires do mundo, e sim que os guardes do mal.

[6] Objawiłem imię twoje ludziom, których mi dałeś ze świata; twoimi byli i mnie ich dałeś, i strzegli słowa twojego.

[7] Teraz poznali, że wszystko, co mi dałeś, od ciebie pochodzi;

[8] Albowiem dałem im słowa, które mi dałeś, i oni je przyjęli i prawdziwie poznali, że od ciebie wyszedłem, i uwierzyli, że mnie posłałeś.

[9] Ja za nimi proszę, nie za światem proszę, lecz za tymi, których mi dałeś, ponieważ oni są twoi;

[10] I wszystko moje jest twoje, a twoje jest moje i uwielbiony jestem w nich.

[11] I już nie jestem na świecie, lecz oni są na świecie, a Ja do ciebie idę. Ojcze święty, zachowaj w imieniu twoim tych, których mi dałeś, aby byli jedno, jak my.

[12] Dopóki byłem z nimi na świecie, zachowywałem w imieniu twoim tych, których mi dałeś, i strzegłem, i żaden z nich nie zginął, prócz syna zatracenia, by się wypełniło Pismo.

[13] Ale teraz do ciebie idę i mówię to na świecie, aby mieli w sobie moją radość w pełni.

[14] Ja dałem im słowo twoje, a świat ich znienawidził, ponieważ nie są ze świata, jak Ja nie jestem ze świata.

[15] Nie proszę, abyś ich wziął ze świata, lecz abyś ich zachował od złego.

[16] Eles não são do mundo, como também eu não sou.

[17] Santifica-os na verdade; a tua palavra é a verdade.

[18] Assim como tu me enviaste ao mundo, também eu os enviei ao mundo.

[19] E a favor deles eu me santifico a mim mesmo, para que eles também sejam santificados na verdade.

[20] Não rogo somente por estes, mas também por aqueles que vierem a crer em mim, por intermédio da sua palavra;

[21] a fim de que todos sejam um; e como és tu, ó Pai, em mim e eu em ti, também sejam eles em nós; para que o mundo creia que tu me enviaste.

[22] Eu lhes tenho transmitido a glória que me tens dado, para que sejam um, como nós o somos;

[23] eu neles, e tu em mim, a fim de que sejam aperfeiçoados na unidade, para que o mundo conheça que tu me enviaste e os amaste, como também amaste a mim.

[24] Pai, a minha vontade é que onde eu estou, estejam também comigo os que me deste, para que vejam a minha glória que me conferiste, porque me amaste antes da fundação do mundo.

[25] Pai justo, o mundo não te conheceu; eu, porém, te conheci, e também estes compreenderam que tu me enviaste.

[26] Eu lhes fiz conhecer o teu nome e ainda o farei conhecer, a fim de que o amor com que me amaste esteja neles, e eu neles esteja.

[16] Nie są ze świata, jak i Ja nie jestem ze świata.

[17] Poświęć ich w prawdzie twojej; słowo twoje jest prawdą.

[18] Jak mnie posłałeś na świat, tak i ja posłałem ich na świat;

[19] I za nich poświęcam siebie samego, aby i oni byli poświęceni w prawdzie.

[20] A nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy przez ich słowo uwierzą we mnie.

[21] Aby wszyscy byli jedno, jak Ty, Ojcze, we mnie, a Ja w tobie, aby i oni w nas jedno byli, aby świat uwierzył, że Ty mnie posłałeś.

[22] A Ja dałem im chwałę, którą mi dałeś, aby byli jedno, jak my jedno jesteśmy.

[23] Ja w nich, a Ty we mnie, aby byli doskonali w jedności, żeby świat poznał, że Ty mnie posłałeś i że ich umiłowałeś, jak i mnie umiłowałeś.

[24] Ojcze! Chcę, aby ci, których mi dałeś, byli ze mną, gdzie Ja jestem, aby oglądali chwałę moją, którą mi dałeś, gdyż umiłowałeś mnie przed założeniem świata.

[25] Ojcze sprawiedliwy! I świat cię nie poznał, lecz Ja cię poznałem i ci poznali, że Ty mnie posłałeś;

[26] I objawiłem im imię twoje, i objawię, aby miłość, którą mnie umiłowałeś, w nich była, i Ja w nich.

João 18

Jesus no Getsêmani

Mateus 26.47-56; Marcos 14.43-50; Lucas 22.47-53

1 Tendo Jesus dito estas palavras, saiu juntamente com seus discípulos para o outro lado do ribeiro Cedrom, onde havia um jardim; e aí entrou com eles.

2 E Judas, o traidor, também conhecia aquele lugar, porque Jesus ali estivera muitas vezes com seus discípulos.

3 Tendo, pois, Judas recebido a escolta e, dos principais sacerdotes e dos fariseus, alguns guardas, chegou a este lugar com lanternas, tochas e armas.

4 Sabendo, pois, Jesus todas as coisas que sobre ele haviam de vir, adiantou-se e perguntou-lhes: A quem buscais?

5 Responderam-lhe: A Jesus, o Nazareno. Então, Jesus lhes disse: Sou eu. Ora, Judas, o traidor, estava também com eles.

6 Quando, pois, Jesus lhes disse: Sou eu, recuaram e caíram por terra.

7 Jesus, de novo, lhes perguntou: A quem buscais? Responderam: A Jesus, o Nazareno.

8 Então, lhes disse Jesus: Já vos declarei que sou eu; se é a mim, pois, que buscais, deixai ir estes;

9 para se cumprir a palavra que dissera: Não perdi nenhum dos que me deste.

10 Então, Simão Pedro puxou da espada que trazia e feriu o servo do sumo

Jana 18

Pojmanie Jezusa

1 To powiedziawszy, wyszedł Jezus z uczniami swoimi za potok Cedron, gdzie był ogród, do którego wszedł z uczniami swoimi.

2 Ale i Judasz, który go wydał, znał to miejsce, bo Jezus często się tam schodził z uczniami swoimi.

3 Judasz tedy, wziąwszy oddział i sługi arcykapłanów i faryzeuszów, przyszedł tam z latarniami i z pochodniami, i z orężem.

4 Jezus zaś, wiedząc wszystko, co nań przyjść miało, wyszedł i zapytał ich: Kogo szukacie?

5 Odpowiedzieli mu: Jezusa Nazareńskiego. Rzekł do nich Jezus: Ja jestem. A stał z nimi i Judasz, który go wydał.

6 Gdy więc im rzekł: Ja jestem, cofnęli się i padli na ziemię.

7 Gdy ich znowu zapytał: Kogo szukacie? A oni odpowiedzieli: Jezusa Nazareńskiego.

8 Odpowiedział Jezus: Powiedziałem wam, że Ja jestem; jeśli więc mnie szukacie, pozwólcie tym odejść;

9 Aby się wypełniły słowa, które powiedział: Nie utraciłem żadnego z tych, których mi dałeś.

10 Wówczas Szymon Piotr, mając miecz, dobył go i uderzył sługę arcykapłana, i

sacerdote, cortando-lhe a orelha direita; e o nome do servo era Malco.

[11] Mas Jesus disse a Pedro: Mete a espada na bainha; não beberei, porventura, o cálice que o Pai me deu?

Jesus perante Anás

[12] Assim, a escolta, o comandante e os guardas dos judeus prenderam Jesus, manietaram-no

[13] e o conduziram primeiramente a Anás; pois era sogro de Caifás, sumo sacerdote naquele ano.

[14] Ora, Caifás era quem havia declarado aos judeus ser conveniente morrer um homem pelo povo.

Pedro nega a Jesus

Mateus 26.69-75; Marcos 14.66-72; Lucas 22.55-62

[15] Simão Pedro e outro discípulo seguiam a Jesus. Sendo este discípulo conhecido do sumo sacerdote, entrou para o pátio deste com Jesus.

[16] Pedro, porém, ficou de fora, junto à porta. Saindo, pois, o outro discípulo, que era conhecido do sumo sacerdote, falou com a encarregada da porta e levou a Pedro para dentro.

[17] Então, a criada, encarregada da porta, perguntou a Pedro: Não és tu também um dos discípulos deste homem? Não sou, respondeu ele.

[18] Ora, os servos e os guardas estavam ali, tendo acendido um braseiro, por causa do frio, e aquentavam-se. Pedro estava no meio deles, aquentando-se também.

Anás interroga a Jesus

odciął mu prawe ucho. A słudze temu było na imię Malchus.

[11] Na to rzekł Jezus do Piotra: Włóż miecz swój do pochwy; czy nie mam pić kielicha, który mi dał Ojciec?

[12] Wtedy oddział żołnierzy i dowódca, i słudzy żydowscy pojmali Jezusa i związali go.

[13] I zaprowadzili najpierw do Annasza; był bowiem teściem Kaifasza, który był w tym roku arcykapłanem.

[14] A Kaifasz był właśnie tym, który doradził Żydom, że jest lepiej, aby jeden człowiek umarł za lud.

Rada Najwyższa pyta Jezusa o uczniów i naukę

[15] A szedł za Jezusem Szymon Piotr i drugi uczeń. A uczeń ten był znany arcykapłanowi i wszedł z Jezusem na dziedziniec pałacu arcykapłana;

[16] Piotr zaś stał na zewnątrz przed bramą. Wyszedł więc ten drugi uczeń, który był znany arcykapłanowi, i porozmawiał z odźwierną, i wprowadził Piotra.

[17] A służąca odźwierna rzekła Piotrowi: Czy i ty nie jesteś z uczniów tego człowieka? On odpowiedział: Nie jestem.

[18] A czeladź i służba stali przy roznieconym ognisku i grzali się, bo było zimno; a stał też z nimi Piotr i grzał się.

[19] Então, o sumo sacerdote interrogou a Jesus acerca dos seus discípulos e da sua doutrina.

[20] Declarou-lhe Jesus: Eu tenho falado francamente ao mundo; ensinei continuamente tanto nas sinagogas como no templo, onde todos os judeus se reúnem, e nada disse em oculto.

[21] Por que me interrogas? Pergunta aos que ouviram o que lhes falei; bem sabem eles o que eu disse.

[22] Dizendo ele isto, um dos guardas que ali estavam deu uma bofetada em Jesus, dizendo: É assim que falas ao sumo sacerdote?

[23] Replicou-lhe Jesus: Se falei mal, dá testemunho do mal; mas, se falei bem, por que me feres?

[24] Então, Anás o enviou, manietado, à presença de Caifás, o sumo sacerdote.

De novo, Pedro nega a Jesus

[25] Lá estava Simão Pedro, aquentando-se. Perguntaram-lhe, pois: És tu, porventura, um dos discípulos dele? Ele negou e disse: Não sou.

[26] Um dos servos do sumo sacerdote, parente daquele a quem Pedro tinha decepado a orelha, perguntou: Não te vi eu no jardim com ele?

[27] De novo, Pedro o negou, e, no mesmo instante, cantou o galo.

Jesus perante Pilatos

Mateus 27.1-2; Marcos 15.1; Lucas 23.1

[28] Depois, levaram Jesus da casa de Caifás para o pretório. Era cedo de manhã. Eles não entraram no pretório para não se

[19] Wtedy arcykapłan zapytał Jezusa o jego uczniów i o naukę jego.

[20] Odpowiedział mu Jezus: Ja jawnie mówiłem światu; ja zawsze uczyłem w synagodze i w świątyni, gdzie się wszyscy Żydzi schodzą, a potajemnie nic nie mówiłem.

[21] Dlaczego mnie pytasz? Pytaj tych, którzy słuchali, co im mówiłem; oto oni wiedzą, co Ja mówiłem.

[22] A gdy On to powiedział, jeden ze sług, który tam stał, wymierzył Jezusowi policzek, mówiąc: Tak odpowiadasz arcykapłanowi?

[23] Odrzekł mu Jezus: Jeżeli źle powiedziałem, udowodnij, że źle, a jeśli dobrze, czemu mnie bijesz?

[24] I odesłał go Annasz związanego do arcykapłana Kaifasza.

Zaparcie się Piotra

[25] A Szymon Piotr stał i grzał się. Rzekli mu więc: Czy i ty nie jesteś z uczniów jego? A on się zaparł, mówiąc: Nie jestem.

[26] Rzekł mu jeden ze sług arcykapłana, krewny sługi, któremu Piotr odciął ucho: Czyż nie widziałem cię z nim w ogrodzie?

[27] Lecz Piotr znowu się zaparł i zaraz kur zapiał.

Jezus przed Piłatem

[28] Prowadzili więc Jezusa do Kaifasza na zamek; a było rano; ale sami nie weszli na zamek, aby się nie skalać, by móc spożyć wieczerzę paschalną.

contaminarem, mas poderem comer a Páscoa.

[29] Então, Pilatos saiu para lhes falar e lhes disse: Que acusação trazeis contra este homem?

[29] Wtedy wyszedł do nich Piłat i rzekł: Jaką skargę wnosicie przeciwko temu człowiekowi?

[30] Responderam-lhe: Se este não fosse malfeitor, não to entregaríamos.

[30] Odpowiedzieli mu, mówiąc: Gdyby ten nie był złoczyńcą, nie wydalibyśmy go tobie.

[31] Replicou-lhes, pois, Pilatos: Tomai-o vós outros e julgai-o segundo a vossa lei. Responderam-lhe os judeus: A nós não nos é lícito matar ninguém;

[31] I rzekł im Piłat: Weźcie go i osądźcie go według waszego zakonu. Rzekli mu Żydzi: Nam nie wolno nikogo zabijać;

[32] para que se cumprisse a palavra de Jesus, significando o modo por que havia de morrer.

[32] Aby się wypełniło słowo Jezusa, które wypowiedział, zaznaczając jaką śmiercią miał umrzeć.

Pilatos interroga a Jesus

Mateus 27.11-26; Marcos 15.1-15; Lucas 23.1-7,13-25

[33] Tornou Pilatos a entrar no pretório, chamou Jesus e perguntou-lhe: És tu o rei dos judeus?

[33] Wtedy znowu wszedł Piłat do zamku i zawołał Jezusa, mówiąc do niego: Czy Ty jesteś królem żydowskim?

[34] Respondeu Jesus: Vem de ti mesmo esta pergunta ou to disseram outros a meu respeito?

[34] Odpowiedział Jezus: Czy sam od siebie to mówisz, czy inni powiedzieli ci o mnie?

[35] Replicou Pilatos: Porventura, sou judeu? A tua própria gente e os principais sacerdotes é que te entregaram a mim. Que fizeste?

[35] Odpowiedział Piłat: Czy ja jestem Żydem? Naród twój i arcykapłani wydali mi ciebie; co uczyniłeś?

[36] Respondeu Jesus: O meu reino não é deste mundo. Se o meu reino fosse deste mundo, os meus ministros se empenhariam por mim, para que não fosse eu entregue aos judeus; mas agora o meu reino não é daqui.

[36] Odpowiedział Jezus: Królestwo moje nie jest z tego świata; gdyby z tego świata było Królestwo moje, słudzy moi walczyliby, abym nie był wydany Żydom; bo właśnie Królestwo moje nie jest stąd.

[37] Então, lhe disse Pilatos: Logo, tu és rei? Respondeu Jesus: Tu dizes que sou rei. Eu para isso nasci e para isso vim ao mundo,

[37] Rzekł mu tedy Piłat: A więc jesteś królem? Odpowiedział mu Jezus: Sam mówisz, że jestem królem. Ja się

a fim de dar testemunho da verdade. Todo aquele que é da verdade ouve a minha voz.

narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie; każdy, kto z prawdy jest, słucha głosu mego.

38 Perguntou-lhe Pilatos: Que é a verdade? Tendo dito isto, voltou aos judeus e lhes disse: Eu não acho nele crime algum.

38 Rzekł do niego Piłat: Co to jest prawda? A to rzekłszy, wyszedł znowu do Żydów i powiedział do nich: Ja w nim żadnej winy nie znajduję.

39 É costume entre vós que eu vos solte alguém por ocasião da Páscoa; quereis, pois, que vos solte o rei dos judeus?

39 Lecz utarł się u was zwyczaj, aby wam wypuszczać na Paschę jednego; chcecie więc, abym wam wypuścił króla żydowskiego?

40 Então, gritaram todos, novamente: Não este, mas Barrabás! Ora, Barrabás era salteador.

40 Zawołali znowu wszyscy: Nie tego, ale Barabasza. A ten Barabasz był zbójcą.

João 19

1 Então, por isso, Pilatos tomou a Jesus e mandou açoitá-lo.

2 Os soldados, tendo tecido uma coroa de espinhos, puseram-lha na cabeça e vestiram-no com um manto de púrpura.

3 Chegavam-se a ele e diziam: Salve, rei dos judeus! E davam-lhe bofetadas.

4 Outra vez saiu Pilatos e lhes disse: Eis que eu vo-lo apresento, para que saibais que eu não acho nele crime algum.

5 Saiu, pois, Jesus trazendo a coroa de espinhos e o manto de púrpura. Disse-lhes Pilatos: Eis o homem!

6 Ao verem-no, os principais sacerdotes e os seus guardas gritaram: Crucifica-o! Crucifica-o! Disse-lhes Pilatos: Tomai-o vós outros e crucificai-o; porque eu não acho nele crime algum.

Jana 19

Piłat wydaje Jezusa Żydom

1 Wówczas Piłat wziął Jezusa i kazał go ubiczować.

2 A żołnierze upletli koronę z ciernia, włożyli mu ją na głowę, przyodziali go w płaszcz purpurowy,

3 A podchodząc do niego, mówili: Witaj, królu żydowski; i wymierzali mu policzki.

4 A Piłat wyszedł znowu na zewnątrz i rzekł im: Oto wyprowadzam go do was, abyście poznali, że w nim żadnej winy nie znajduję.

5 Wyszedł więc Jezus w koronie cierniowej i w płaszczu purpurowym. I rzekł im Piłat: Oto człowiek!

6 A gdy go ujrzeli arcykapłani i słudzy, krzyknęli głośno: Ukrzyżuj, ukrzyżuj! Rzekł do nich Piłat: Weźcie go wy i ukrzyżujcie, ja bowiem winy w nim nie znajduję.

[7] Responderam-lhe os judeus: Temos uma lei, e, de conformidade com a lei, ele deve morrer, porque a si mesmo se fez Filho de Deus.

[7] Odpowiedzieli mu Żydzi: My mamy zakon, a według zakonu winien umrzeć, bo się czynił Synem Bożym.

[8] Pilatos, ouvindo tal declaração, ainda mais atemorizado ficou,

[8] A gdy Piłat usłyszał te słowa, bardziej się uląkł

[9] e, tornando a entrar no pretório, perguntou a Jesus: Donde és tu? Mas Jesus não lhe deu resposta.

[9] I wszedł znowu do zamku, i rzekł do Jezusa: Skąd jesteś? Ale Jezus nie dał mu odpowiedzi.

[10] Então, Pilatos o advertiu: Não me respondes? Não sabes que tenho autoridade para te soltar e autoridade para te crucificar?

[10] Rzekł więc do niego Piłat: Ze mną nie chcesz rozmawiać? Czy nie wiesz, że mam władzę wypuścić cię i mam władzę ukrzyżować cię?

[11] Respondeu Jesus: Nenhuma autoridade terias sobre mim, se de cima não te fosse dada; por isso, quem me entregou a ti maior pecado tem.

[11] Odpowiedział Jezus: Nie miałbyś żadnej władzy nade mną, gdyby ci to nie było dane z góry; dlatego większy grzech ma ten, który mnie tobie wydał.

[12] A partir deste momento, Pilatos procurava soltá-lo, mas os judeus clamavam: Se soltas a este, não és amigo de César! Todo aquele que se faz rei é contra César!

[12] Odtąd Piłat starał się wypuścić go, ale Żydzi krzyczeli głośno: Jeśli tego wypuścisz, nie jesteś przyjacielem cesarza; każdy bowiem, który się królem czyni, sprzeciwia się cesarzowi.

[13] Ouvindo Pilatos estas palavras, trouxe Jesus para fora e sentou-se no tribunal, no lugar chamado Pavimento, no hebraico Gabatá.

[13] Piłat tedy, usłyszawszy te słowa, wyprowadził Jezusa na zewnątrz i zasiadł na krześle sędziowskim, na miejscu, zwanym Kamienny Bruk, a po hebrajsku Gabbata.

[14] E era a parasceve pascal, cerca da hora sexta; e disse aos judeus: Eis aqui o vosso rei.

[14] A był to dzień Przygotowania Paschy, około szóstej godziny; i rzekł do Żydów: Oto król wasz!

[15] Eles, porém, clamavam: Fora! Fora! Crucifica-o! Disse-lhes Pilatos: Hei de crucificar o vosso rei? Responderam os principais sacerdotes: Não temos rei, senão César!

[15] A oni zawołali: Precz, precz, ukrzyżuj go! Rzekł do nich Piłat: Króla waszego mam ukrzyżować? Odpowiedzieli arcykapłani: Nie mamy króla, tylko cesarza.

Ukrzyżowanie Jezusa

[16] Então, Pilatos o entregou para ser crucificado.

[16] Wtedy to wydał go im na śmierć krzyżową. Wzięli więc Jezusa i odprowadzili go.

A crucificação

Mateus 27.33-44; Marcos 15.22-32; Lucas 23.33-43

[17] Tomaram eles, pois, a Jesus; e ele próprio, carregando a sua cruz, saiu para o lugar chamado Calvário, Gólgota em hebraico,

[17] A On dźwigając krzyż swój, szedł na miejsce, zwane Trupią Czaszką, co po hebrajsku zwie się Golgota,

[18] onde o crucificaram e com ele outros dois, um de cada lado, e Jesus no meio.

[18] Gdzie go ukrzyżowali, a z nim innych dwóch, z jednej i z drugiej strony, a pośrodku Jezusa.

[19] Pilatos escreveu também um título e o colocou no cimo da cruz; o que estava escrito era: JESUS NAZARENO, O REI DOS JUDEUS.

[19] A Piłat sporządził też napis i umieścił go nad krzyżem; a było napisane: Jezus Nazareński, król żydowski.

[20] Muitos judeus leram este título, porque o lugar em que Jesus fora crucificado era perto da cidade; e estava escrito em hebraico, latim e grego.

[20] A napis ten czytało wielu Żydów, bo blisko miasta było to miejsce, gdzie Jezus został ukrzyżowany; a było napisane po hebrajsku, po łacinie i po grecku.

[21] Os principais sacerdotes diziam a Pilatos: Não escrevas: Rei dos judeus, e sim que ele disse: Sou o rei dos judeus.

[21] Mówili tedy arcykapłani żydowscy Piłatowi: Nie pisz: król żydowski, ale że On powiedział: Jestem królem żydowskim.

[22] Respondeu Pilatos: O que escrevi escrevi.

[22] Odpowiedział Piłat: Com napisał, tom napisał.

Os soldados deitam sortes

[23] Os soldados, pois, quando crucificaram Jesus, tomaram-lhe as vestes e fizeram quatro partes, para cada soldado uma parte; e pegaram também a túnica. A túnica, porém, era sem costura, toda tecida de alto a baixo.

[23] A gdy żołnierze ukrzyżowali Jezusa, wzięli szaty jego i podzielili na cztery części, każdemu żołnierzowi część, i zwierzchnią suknię. A ta suknia nie była szyta, ale od góry cała tkana.

[24] Disseram, pois, uns aos outros: Não a rasguemos, mas lancemos sortes sobre ela para ver a quem caberá – para se cumprir a Escritura: Repartiram entre si as minhas

[24] Tedy rzekli jedni do drugich: Nie krajmy jej, rzućmy losy o nią, czyja ma być; aby się wypełniło Pismo, które mówi: Rozdzielili między siebie szaty moje, A o

vestes e sobre a minha túnica lançaram sortes. Assim, pois, o fizeram os soldados.

[25] E junto à cruz estavam a mãe de Jesus, e a irmã dela, e Maria, mulher de Clopas, e Maria Madalena.

[26] Vendo Jesus sua mãe e junto a ela o discípulo amado, disse: Mulher, eis aí teu filho.

[27] Depois, disse ao discípulo: Eis aí tua mãe. Dessa hora em diante, o discípulo a tomou para casa.

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Marcos 15.33-41; Lucas 23.44-49

[28] Depois, vendo Jesus que tudo já estava consumado, para se cumprir a Escritura, disse: Tenho sede!

[29] Estava ali um vaso cheio de vinagre. Embeberam de vinagre uma esponja e, fixando-a num caniço de hissopo, lha chegaram à boca.

[30] Quando, pois, Jesus tomou o vinagre, disse: Está consumado! E, inclinando a cabeça, rendeu o espírito.

Um soldado abre o lado de Jesus com uma lança

[31] Então, os judeus, para que no sábado não ficassem os corpos na cruz, visto como era a preparação, pois era grande o dia daquele sábado, rogaram a Pilatos que se lhes quebrassem as pernas, e fossem tirados.

[32] Os soldados foram e quebraram as pernas ao primeiro e ao outro que com ele tinham sido crucificados;

[33] chegando-se, porém, a Jesus, como vissem que já estava morto, não lhe quebraram as pernas.

suknię moją losy rzucali. To właśnie uczynili żołnierze.

[25] A stały pod krzyżem Jezusa matka jego i siostra matki jego, Maria, żona Kleofasa, i Maria Magdalena.

[26] A gdy Jezus ujrzał matkę i ucznia, którego miłował, stojącego przy niej, rzekł do matki: Niewiasto, oto syn twój!

[27] Potem rzekł do ucznia: Oto matka twoja! I od owej godziny wziął ją ów uczeń do siebie.

Śmierć Jezusa

[28] Potem Jezus, wiedząc, że się już wszystko wykonało, aby się wypełniło Pismo, powiedział: Pragnę.

[29] A stało tam naczynie pełne octu; włożywszy więc na pręt hizopu gąbkę nasiąkniętą octem, podali mu do ust.

[30] A gdy Jezus skosztował octu, rzekł: Wykonało się! I skłoniwszy głowę, oddał ducha.

Pogrzeb Jezusa

[31] Ponieważ był to dzień Przygotowania, aby więc ciała nie pozostawały przez sabat na krzyżu, albowiem dzień tego sabatu był uroczysty, Żydzi prosili Piłata, aby im połamano golenie i zdjęto je.

[32] Przyszli więc żołnierze i połamali golenie pierwszemu i drugiemu, którzy z nim byli ukrzyżowani;

[33] A gdy podeszli do Jezusa i ujrzeli, że już umarł, nie połamali goleni jego;

[34] Mas um dos soldados lhe abriu o lado com uma lança, e logo saiu sangue e água.

[35] Aquele que isto viu testificou, sendo verdadeiro o seu testemunho; e ele sabe que diz a verdade, para que também vós creiais.

[36] E isto aconteceu para se cumprir a Escritura: Nenhum dos seus ossos será quebrado.

[37] E outra vez diz a Escritura: Eles verão aquele a quem traspassaram.

O sepultamento de Jesus

Mateus 27.57-61; Marcos 15.42-47; Lucas 23.50-56

[38] Depois disto, José de Arimatéia, que era discípulo de Jesus, ainda que ocultamente pelo receio que tinha dos judeus, rogou a Pilatos lhe permitisse tirar o corpo de Jesus. Pilatos lho permitiu. Então, foi José de Arimatéia e retirou o corpo de Jesus.

[39] E também Nicodemos, aquele que anteriormente viera ter com Jesus à noite, foi, levando cerca de cem libras de um composto de mirra e aloés.

[40] Tomaram, pois, o corpo de Jesus e o envolveram em lençóis com os aromas, como é de uso entre os judeus na preparação para o sepulcro.

[41] No lugar onde Jesus fora crucificado, havia um jardim, e neste, um sepulcro novo, no qual ninguém tinha sido ainda posto.

[42] Ali, pois, por causa da preparação dos judeus e por estar perto o túmulo, depositaram o corpo de Jesus.

João 20

A ressurreição de Jesus

[34] Lecz jeden z żołnierzy włócznią przebił bok jego i zaraz wyszła krew i woda.

[35] A ten, który to widział, dał o tym świadectwo, a jego świadectwo jest prawdziwe; i on wie, że mówi prawdę, abyście i wy wierzyli.

[36] To bowiem stało się, aby się wypełniło Pismo: Kość jego nie będzie złamana.

[37] A na innym miejscu mówi Pismo: Zobaczą, kogo przebodli.

[38] A potem prosił Piłata Józef z Arymatii, który był potajemnie uczniem Jezusa, z bojaźni przed Żydami, aby mógł zdjąć ciało Jezusa; i pozwolił Piłat. Poszedł więc i zdjął ciało jego.

[39] Przyszedł też Nikodem, ten, który poprzednio przybył w nocy do Jezusa, niosąc około stu funtów mieszaniny i mirry i aloesu.

[40] Wzięli tedy ciało Jezusa i zawinęli je w prześcieradła z wonnościami, jak Żydzi mają zwyczaj chować umarłych.

[41] A na miejscu, gdzie go ukrzyżowano, był ogród, w ogrodzie zaś nowy grobowiec, w którym jeszcze nikt nie był złożony.

[42] Tam więc, z powodu żydowskiego dnia Przygotowania, że blisko był grób, położyli Jezusa.

Jana 20

Zmartwychwstanie Jezusa

Mateus 28.1-10; Marcos 16.1-8; Lucas 24.1-12

1 No primeiro dia da semana, Maria Madalena foi ao sepulcro de madrugada, sendo ainda escuro, e viu que a pedra estava revolvida.

2 Então, correu e foi ter com Simão Pedro e com o outro discípulo, a quem Jesus amava, e disse-lhes: Tiraram do sepulcro o SENHOR, e não sabemos onde o puseram.

3 Saiu, pois, Pedro e o outro discípulo e foram ao sepulcro.

4 Ambos corriam juntos, mas o outro discípulo correu mais depressa do que Pedro e chegou primeiro ao sepulcro;

5 e, abaixando-se, viu os lençóis de linho; todavia, não entrou.

6 Então, Simão Pedro, seguindo-o, chegou e entrou no sepulcro. Ele também viu os lençóis,

7 e o lenço que estivera sobre a cabeça de Jesus, e que não estava com os lençóis, mas deixado num lugar à parte.

8 Então, entrou também o outro discípulo, que chegara primeiro ao sepulcro, e viu, e creu.

9 Pois ainda não tinham compreendido a Escritura, que era necessário ressuscitar ele dentre os mortos.

10 E voltaram os discípulos outra vez para casa.

Jesus aparece a Maria Madalena

Marcos 16.9-11

11 Maria, entretanto, permanecia junto à entrada do túmulo, chorando. Enquanto chorava, abaixou-se, e olhou para dentro do túmulo,

1 A pierwszego dnia tygodnia, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, przyszła Maria Magdalena do grobu i ujrzała kamień odwalony od grobu.

2 Pobiegła więc i przyszła do Szymona Piotra i do drugiego ucznia, którego miłował Jezus, i rzekła do nich: Wzięli Pana z grobu i nie wiemy, gdzie go położyli.

3 Wyszedł tedy Piotr i ów drugi uczeń, i szli do grobu.

4 A biegli obaj razem; ale ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i pierwszy przyszedł do grobu,

5 A nachyliwszy się, ujrzał leżące prześcieradła; jednak nie wszedł.

6 Przyszedł także i Szymon Piotr, który szedł za nim, i wszedł do grobowca i ujrzał leżące prześcieradła

7 Oraz chustę, która była na głowie jego, nie leżącą z prześcieradłami, ale zwiniętą osobno na jednym miejscu.

8 A wtedy wszedł i ów drugi uczeń, który pierwszy przybiegł do grobowca, i ujrzał, i uwierzył;

9 Albowiem jeszcze nie rozumieli Pisma, że musi powstać z martwych.

10 Odeszli więc znowu uczniowie do domu.

Jezus ukazuje się Marii Magdalenie

11 Ale Maria stała zewnątrz grobu i płakała. A płacząc nachyliła się do grobu

[12] e viu dois anjos vestidos de branco, sentados onde o corpo de Jesus fora posto, um à cabeceira e outro aos pés.

[12] I ujrzała dwóch aniołów w bieli siedzących, jednego u głowy, a drugiego u nóg, gdzie leżało ciało Jezusa.

[13] Então, eles lhe perguntaram: Mulher, por que choras? Ela lhes respondeu: Porque levaram o meu SENHOR, e não sei onde o puseram.

[13] A ci rzekli do niej: Niewiasto! Czemu płaczesz? Rzecze im: Wzięli Pana mego, a nie wiem, gdzie go położyli.

[14] Tendo dito isto, voltou-se para trás e viu Jesus em pé, mas não reconheceu que era Jesus.

[14] A gdy to powiedziała, obróciła się za siebie i ujrzała Jezusa stojącego, a nie wiedziała, że to Jezus.

[15] Perguntou-lhe Jesus: Mulher, por que choras? A quem procuras? Ela, supondo ser ele o jardineiro, respondeu: SENHOR, se tu o tiraste, dize-me onde o puseste, e eu o levarei.

[15] Rzekł jej Jezus: Niewiasto! Czemu płaczesz? Kogo szukasz? Ona, mniemając, że to jest ogrodnik, rzekła mu: Panie! Jeśli ty go wziąłeś, powiedz mi, gdzie go położyłeś, a ja go wezmę.

[16] Disse-lhe Jesus: Maria! Ela, voltando-se, lhe disse, em hebraico: Raboni (que quer dizer Mestre)!

[16] Rzekł jej Jezus: Mario! Ona obróciwszy się, rzekła mu po hebrajsku: Rabbuni! Co znaczy: Nauczycielu!

[17] Recomendou-lhe Jesus: Não me detenhas; porque ainda não subi para meu Pai, mas vai ter com os meus irmãos e dize-lhes: Subo para meu Pai e vosso Pai, para meu Deus e vosso Deus.

[17] Rzekł jej Jezus: Nie dotykaj mnie, bo jeszcze nie wstąpiłem do Ojca; ale idź do braci moich i powiedz im: Wstępuję do Ojca mego i Ojca waszego, do Boga mego i Boga waszego.

[18] Então, saiu Maria Madalena anunciando aos discípulos: Vi o SENHOR! E contava que ele lhe dissera estas coisas.

[18] I przyszła Maria Magdalena, oznajmując uczniom, że widziała Pana i że jej to powiedział.

Jesus aparece aos discípulos

Lucas 24.36-43

Jezus ukazuje się uczniom

[19] Ao cair da tarde daquele dia, o primeiro da semana, trancadas as portas da casa onde estavam os discípulos com medo dos judeus, veio Jesus, pôs-se no meio e disse-lhes: Paz seja convosco!

[19] A gdy nastał wieczór owego pierwszego dnia po sabacie i drzwi były zamknięte tam, gdzie uczniowie z bojaźni przed Żydami byli zebrani, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: Pokój wam!

[20] E, dizendo isto, lhes mostrou as mãos e o lado. Alegraram-se, portanto, os discípulos ao verem o SENHOR.

[21] Disse-lhes, pois, Jesus outra vez: Paz seja convosco! Assim como o Pai me enviou, eu também vos envio.

[22] E, havendo dito isto, soprou sobre eles e disse-lhes: Recebei o Espírito Santo.

[23] Se de alguns perdoardes os pecados, são-lhes perdoados; se lhos retiverdes, são retidos.

A incredulidade de Tomé

[24] Ora, Tomé, um dos doze, chamado Dídimo, não estava com eles quando veio Jesus.

[25] Disseram-lhe, então, os outros discípulos: Vimos o SENHOR. Mas ele respondeu: Se eu não vir nas suas mãos o sinal dos cravos, e ali não puser o dedo, e não puser a mão no seu lado, de modo algum acreditarei.

Jesus aparece novamente aos discípulos

[26] Passados oito dias, estavam outra vez ali reunidos os seus discípulos, e Tomé, com eles. Estando as portas trancadas, veio Jesus, pôs-se no meio e disse-lhes: Paz seja convosco!

[27] E logo disse a Tomé: Põe aqui o dedo e vê as minhas mãos; chega também a mão e põe-na no meu lado; não sejas incrédulo, mas crente.

[28] Respondeu-lhe Tomé: SENHOR meu e Deus meu!

[20] A to powiedziawszy, ukazał im ręce i bok. Uradowali się tedy uczniowie, ujrzawszy Pana.

[21] I znowu rzekł do nich Jezus: Pokój wam! Jak Ojciec mnie posłał, tak i Ja was posyłam.

[22] A to rzekłszy, tchnął na nich i powiedział im: Weźmijcie Ducha Świętego.

[23] Którymkolwiek grzechy odpuścicie, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są zatrzymane.

Jezus ukazuje się Tomaszowi

[24] A Tomasz, jeden z dwunastu, zwany Bliźniakiem, nie był z nimi, gdy przyszedł Jezus.

[25] Powiedzieli mu tedy inni uczniowie: Widzieliśmy Pana. On zaś im rzekł: Jeśli nie ujrzę na rękach jego znaku gwoździ i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ, i nie włożę ręki mojej w bok jego, nie uwierzę.

[26] A po ośmiu dniach znowu byli w domu uczniowie jego i Tomasz z nimi. I przyszedł Jezus, gdy drzwi były zamknięte, i stanął pośród nich, i rzekł: Pokój wam!

[27] Potem rzekł do Tomasza: Daj tu palec swój i oglądaj ręce moje, i daj tu rękę swoją, i włóż w bok mój, a nie bądź bez wiary, lecz wierz.

[28] Odpowiedział Tomasz i rzekł mu: Pan mój i Bóg mój.

[29] Disse-lhe Jesus: Porque me viste, creste? Bem-aventurados os que não viram e creram.

O objetivo deste Evangelho

[30] Na verdade, fez Jesus diante dos discípulos muitos outros sinais que não estão escritos neste livro.

[31] Estes, porém, foram registrados para que creiais que Jesus é o Cristo, o Filho de Deus, e para que, crendo, tenhais vida em seu nome.

[29] Rzekł mu Jezus: Że mnie ujrzałeś, uwierzyłeś; błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli.

Treść Ewangelii

[30] I wiele innych cudów uczynił Jezus wobec uczniów, które nie są spisane w tej księdze;

[31] Te zaś są spisane, abyście wierzyli, że Jezus jest Chrystusem, Synem Boga, i abyście wierząc mieli żywot w imieniu jego.

João 21

Jesus aparece a sete discípulos

[1] Depois disto, tornou Jesus a manifestar-se aos discípulos junto do mar de Tiberíades; e foi assim que ele se manifestou:

[2] estavam juntos Simão Pedro, Tomé, chamado Dídimo, Natanael, que era de Caná da Galiléia, os filhos de Zebedeu e mais dois dos seus discípulos.

[3] Disse-lhes Simão Pedro: Vou pescar. Disseram-lhe os outros: Também nós vamos contigo. Saíram, e entraram no barco, e, naquela noite, nada apanharam.

[4] Mas, ao clarear da madrugada, estava Jesus na praia; todavia, os discípulos não reconheceram que era ele.

[5] Perguntou-lhes Jesus: Filhos, tendes aí alguma coisa de comer? Responderam-lhe: Não.

[6] Então, lhes disse: Lançai a rede à direita do barco e achareis. Assim fizeram e já não podiam puxar a rede, tão grande era a quantidade de peixes.

Jana 21

Jezus ukazuje się uczniom nad Morzem tyberiadzkim

[1] Potem ukazał się znowu Jezus uczniom nad Morzem Tyberiadzkim, a ukazał się tak:

[2] Byli razem: Szymon Piotr i Tomasz zwany Bliźniakiem, i Natanael z Kany Galilejskiej, i synowie Zebedeusza, i dwaj inni z uczniów jego.

[3] Powiedział do nich Szymon Piotr: Idę łowić ryby. Rzekli mu: Pójdziemy i my z tobą. Wyszli więc i wsiedli do łodzi, ale tej nocy nic nie złowili.

[4] A kiedy już było rano, stanął Jezus na brzegu; ale uczniowie nie wiedzieli, że to był Jezus.

[5] Rzekł im więc Jezus: Dzieci! Macie co do jedzenia? Odpowiedzieli mu: Nie.

[6] A On im rzekł: Zapuśćcie sieć po prawej stronie łodzi, a znajdziecie. Zapuścili więc i nie mogli jej już wyciągnąć z powodu mnóstwa ryb.

[7] Aquele discípulo a quem Jesus amava disse a Pedro: É o SENHOR! Simão Pedro, ouvindo que era o SENHOR, cingiu-se com sua veste, porque se havia despido, e lançou-se ao mar;

[7] Wtedy ów uczeń, którego miłował Jezus, rzekł Piotrowi: Pan jest. Szymon Piotr więc, usłyszawszy, że Pan jest, przepasał się szatą, był bowiem nagi, i rzucił się w morze;

[8] mas os outros discípulos vieram no barquinho puxando a rede com os peixes; porque não estavam distantes da terra senão quase duzentos côvados.

[8] Drudzy zaś uczniowie przybyli w łodzi, bo byli niedaleko od lądu, mniej więcej na dwieście łokci, ciągnąc sieć z rybami.

[9] Ao saltarem em terra, viram ali umas brasas e, em cima, peixes; e havia também pão.

[9] A gdy wyszli na ląd, ujrzeli rozniecone ognisko i rybę położoną na nim, i chleb.

[10] Disse-lhes Jesus: Trazei alguns dos peixes que acabastes de apanhar.

[10] Rzekł im Jezus: Przynieście kilka ryb, które teraz złowiliście.

[11] Simão Pedro entrou no barco e arrastou a rede para a terra, cheia de cento e cinqüenta e três grandes peixes; e, não obstante serem tantos, a rede não se rompeu.

[11] Poszedł Szymon Piotr i wyciągnął sieć na ląd, pełną wielkich ryb, których było sto pięćdziesiąt trzy; a chociaż ich tyle było, nie podarła się sieć.

[12] Disse-lhes Jesus: Vinde, comei. Nenhum dos discípulos ousava perguntar-lhe: Quem és tu? Porque sabiam que era o SENHOR.

[12] Rzekł im Jezus: Pójdźcie i spożywajcie. A żaden z uczniów nie śmiał go pytać: Kto Ty jesteś? Bo wiedzieli, że to Pan.

[13] Veio Jesus, tomou o pão, e lhes deu, e, de igual modo, o peixe.

[13] A Jezus zbliżył się, wziął chleb i dał im, podobnie i rybę.

[14] E já era esta a terceira vez que Jesus se manifestava aos discípulos, depois de ressuscitado dentre os mortos.

[14] Trzeci to już raz ukazał się Jezus uczniom swoim po wzbudzeniu z martwych.

Pedro é interrogado

Ostatnie słowa Jezusa do Piotra

[15] Depois de terem comido, perguntou Jesus a Simão Pedro: Simão, filho de João, amas-me mais do que estes outros? Ele respondeu: Sim, SENHOR, tu sabes que te amo. Ele lhe disse: Apascenta os meus cordeiros.

[15] Gdy więc spożyli śniadanie, rzekł Jezus do Szymona Piotra: Szymonie, synu Jana, miłujesz mnie więcej niż ci? Rzekł mu: Tak, Panie! Ty wiesz, że cię miłuję. Rzecze mu: Paś owieczki moje.

[16] Tornou a perguntar-lhe pela segunda vez: Simão, filho de João, tu me amas? Ele lhe respondeu: Sim, SENHOR, tu sabes que te amo. Disse-lhe Jesus: Pastoreia as minhas ovelhas.

[17] Pela terceira vez Jesus lhe perguntou: Simão, filho de João, tu me amas? Pedro entristeceu-se por ele lhe ter dito, pela terceira vez: Tu me amas? E respondeu-lhe: SENHOR, tu sabes todas as coisas, tu sabes que eu te amo. Jesus lhe disse: Apascenta as minhas ovelhas.

[18] Em verdade, em verdade te digo que, quando eras mais moço, tu te cingias a ti mesmo e andavas por onde querias; quando, porém, fores velho, estenderás as mãos, e outro te cingirá e te levará para onde não queres.

[19] Disse isto para significar com que gênero de morte Pedro havia de glorificar a Deus. Depois de assim falar, acrescentou-lhe: Segue-me.

[20] Então, Pedro, voltando-se, viu que também o ia seguindo o discípulo a quem Jesus amava, o qual na ceia se reclinara sobre o peito de Jesus e perguntara: SENHOR, quem é o traidor?

[21] Vendo-o, pois, Pedro perguntou a Jesus: E quanto a este?

[22] Respondeu-lhe Jesus: Se eu quero que ele permaneça até que eu venha, que te importa? Quanto a ti, segue-me.

[23] Então, se tornou corrente entre os irmãos o dito de que aquele discípulo não morreria. Ora, Jesus não dissera que tal

[16] Rzecze mu znowu po raz drugi: Szymonie, synu Jana, miłujesz mnie? Rzecze mu: Tak, Panie! Ty wiesz, że cię miłuję. Rzekł mu: Paś owieczki moje.

[17] Rzecze mu po raz trzeci: Szymonie, synu Jana, miłujesz mnie? Zasmucił się Piotr, że mu po raz trzeci powiedział: Miłujesz mnie? I odpowiedział mu: Panie! Ty wszystko wiesz, Ty wiesz, że cię miłuję. Rzecze mu Jezus: Paś owieczki moje.

[18] Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci: Gdy byłeś młodszy, sam się przepasywałeś i chodziłeś, dokąd chciałeś; lecz gdy się zestarzejesz, wyciągniesz ręce swoje, a kto inny cię przepasze i poprowadzi, dokąd nie chcesz.

[19] A to powiedział, dając znać, jaką śmiercią uwielbi Boga. I powiedziawszy to, rzekł do niego: Pójdź za mną.

[20] A Piotr, obróciwszy się, ujrzał idącego za sobą ucznia, którego miłował Jezus, a który przy wieczerzy wsparł się o pierś Jezusa i zapytał: Panie, któż jest ten, co cię wyda?

[21] A Piotr widząc go, rzekł do Jezusa: Panie, a co z tym?

[22] Rzecze mu Jezus: A gdybym zechciał, aby ten pozostał, aż przyjdę, co ci do tego? Ty chodź za mną!

[23] Więc rozeszła się wśród braci ta wieść, że ów uczeń nie umrze; wszakże Jezus nie powiedział, że nie umrze, lecz: A gdybym

discípulo não morreria, mas: Se eu quero que ele permaneça até que eu venha, que te importa?

O testemunho de João

[24] Este é o discípulo que dá testemunho a respeito destas coisas e que as escreveu; e sabemos que o seu testemunho é verdadeiro.

[25] Há, porém, ainda muitas outras coisas que Jesus fez. Se todas elas fossem relatadas uma por uma, creio eu que nem no mundo inteiro caberiam os livros que seriam escritos.

zechciał, aby ten pozostał, aż przyjdę, co ci do tego?

Zakończenie

[24] A to właśnie jest uczeń, który składa świadectwo o tych rzeczach i to napisał; a wiemy, że świadectwo jego jest prawdziwe.

[25] Wiele też innych rzeczy dokonał Jezus, które, gdyby miały być spisane jedna po drugiej, mniemam, że i cały świat nie pomieściłby ksiąg, które by należało napisać.

Atos dos Apóstolos	Dzieje Apostolskie

Atos 1

Prólogo

1 Escrevi o primeiro livro, ó Teófilo, relatando todas as coisas que Jesus começou a fazer e a ensinar

2 até ao dia em que, depois de haver dado mandamentos por intermédio do Espírito Santo aos apóstolos que escolhera, foi elevado às alturas.

3 A estes também, depois de ter padecido, se apresentou vivo, com muitas provas incontestáveis, aparecendo-lhes durante quarenta dias e falando das coisas concernentes ao reino de Deus.

4 E, comendo com eles, determinou-lhes que não se ausentassem de Jerusalém, mas que esperassem a promessa do Pai, a qual, disse ele, de mim ouvistes.

5 Porque João, na verdade, batizou com água, mas vós sereis batizados com o Espírito Santo, não muito depois destes dias.

A ascensão de Jesus

6 Então, os que estavam reunidos lhe perguntaram: SENHOR, será este o tempo em que restaures o reino a Israel?

7 Respondeu-lhes: Não vos compete conhecer tempos ou épocas que o Pai reservou pela sua exclusiva autoridade;

8 mas recebereis poder, ao descer sobre vós o Espírito Santo, e sereis minhas testemunhas tanto em Jerusalém como em toda a Judéia e Samaria e até aos confins da terra.

Dzieje Apostolskie 1

Wstęp

1 Pierwszą księgę, Teofilu, napisałem o tym wszystkim, co Jezus czynił i czego nauczał od początku

2 Aż do dnia, gdy udzieliwszy przez Ducha Świętego poleceń apostołom, których wybrał, wzięty został w górę;

3 Im też po swojej męce objawił się jako żyjący i dał liczne tego dowody, ukazując się im przez czterdzieści dni i mówiąc o Królestwie Bożym.

4 A spożywając z nimi posiłek, nakazał im: Nie oddalajcie się z Jerozolimy, lecz oczekujcie obietnicy Ojca, o której słyszeliście ode mnie;

5 Jan bowiem chrzcił wodą, ale wy po niewielu dniach będziecie ochrzczeni Duchem Świętym.

Wniebowstąpienie Jezusa

6 Gdy oni tedy się zeszli, pytali go, mówiąc: Panie, czy w tym czasie odbudujesz królestwo Izraelowi?

7 Rzekł do nich: Nie wasza to rzecz znać czasy i chwile, które Ojciec w mocy swojej ustanowił,

8 Ale weźmiecie moc Ducha Świętego, kiedy zstąpi na was, i będziecie mi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi.

[9] Ditas estas palavras, foi Jesus elevado às alturas, à vista deles, e uma nuvem o encobriu dos seus olhos.

[10] E, estando eles com os olhos fitos no céu, enquanto Jesus subia, eis que dois varões vestidos de branco se puseram ao lado deles

[11] e lhes disseram: Varões galileus, por que estais olhando para as alturas? Esse Jesus que dentre vós foi assunto ao céu virá do modo como o vistes subir.

Os discípulos em Jerusalém

[12] Então, voltaram para Jerusalém, do monte chamado Olival, que dista daquela cidade tanto como a jornada de um sábado.

[13] Quando ali entraram, subiram para o cenáculo onde se reuniam Pedro, João, Tiago, André, Filipe, Tomé, Bartolomeu, Mateus, Tiago, filho de Alfeu, Simão, o Zelote, e Judas, filho de Tiago.

[14] Todos estes perseveravam unânimes em oração, com as mulheres, com Maria, mãe de Jesus, e com os irmãos dele.

A escolha de Matias

[15] Naqueles dias, levantou-se Pedro no meio dos irmãos (ora, compunha-se a assembléia de umas cento e vinte pessoas) e disse:

[16] Irmãos, convinha que se cumprisse a Escritura que o Espírito Santo proferiu anteriormente por boca de Davi, acerca de Judas, que foi o guia daqueles que prenderam Jesus,

[9] I gdy to powiedział, a oni patrzyli, został uniesiony w górę i obłok wziął go sprzed ich oczu.

[10] I gdy tak patrzyli uważnie, jak On się oddalał ku niebu, oto dwaj mężowie w białych szatach stanęli przy nich

[11] I rzekli: Mężowie galilejscy, czemu stoicie, patrząc w niebo? Ten Jezus, który od was został wzięty w górę do nieba, tak przyjdzie, jak go widzieliście idącego do nieba.

Powołanie dwunastego apostoła

[12] Wtedy powrócili do Jerozolimy z Góry, zwanej Oliwną, która leży w pobliżu Jerozolimy w odległości drogi na jeden sabat.

[13] A gdy tam przybyli, udali się na piętro, gdzie się zatrzymali Piotr i Jan, i Jakub, i Andrzej, Filip i Tomasz, Bartłomiej i Mateusz, Jakub Alfeuszowy i Szymon Zelota, i Juda Jakubowy.

[14] Ci wszyscy trwali jednomyślnie w modlitwie wraz z niewiastami i z Marią, matką Jezusa, i z braćmi jego.

[15] A w owych dniach stanął Piotr wśród braci - a było tam zebrane grono około stu dwudziestu osób - i rzekł:

[16] Mężowie bracia! Musiało się wypełnić Pismo, w którym Duch Święty przepowiedział przez usta Dawida o Judaszu, który stał się przywódcą tych, co pojmali Jezusa;

[17] porque ele era contado entre nós e teve parte neste ministério.
[18] (Ora, este homem adquiriu um campo com o preço da iniqüidade; e, precipitando-se, rompeu-se pelo meio, e todas as suas entranhas se derramaram;
[19] e isto chegou ao conhecimento de todos os habitantes de Jerusalém, de maneira que em sua própria língua esse campo era chamado Aceldama, isto é, Campo de Sangue.)
[20] Porque está escrito no Livro dos Salmos: Fique deserta a sua morada; e não haja quem nela habite; e: Tome outro o seu encargo.
[21] É necessário, pois, que, dos homens que nos acompanharam todo o tempo que o SENHOR Jesus andou entre nós,
[22] começando no batismo de João, até ao dia em que dentre nós foi levado às alturas, um destes se torne testemunha conosco da sua ressurreição.
[23] Então, propuseram dois: José, chamado Barsabás, cognominado Justo, e Matias.
[24] E, orando, disseram: Tu, SENHOR, que conheces o coração de todos, revela-nos qual destes dois tens escolhido
[25] para preencher a vaga neste ministério e apostolado, do qual Judas se transviou, indo para o seu próprio lugar.
[26] E os lançaram em sortes, vindo a sorte recair sobre Matias, sendo-lhe, então, votado lugar com os onze apóstolos.

Atos 2

[17] Bo został on zaliczony do naszego grona i miał udział w tej służbie.
[18] On to za otrzymaną zapłatę za nieprawość nabył pole, a upadłszy, pękł na dwoje i wypłynęły wszystkie wnętrzności jego.
[19] I stało się to wiadome wszystkim mieszkańcom Jerozolimy, tak że nazwano owo pole w ich własnym języku Akeldama, to jest Pole Krwi.
[20] Napisano bowiem w księdze Psalmów: Niech siedziba jego stanie się pusta I niech nikt nie mieszka w niej. oraz: A urząd jego niech weźmie inny.
[21] Trzeba więc, aby jeden z tych mężów, którzy chodzili z nami przez cały czas, kiedy Pan Jezus przebywał między nami,
[22] Począwszy od chrztu Jana, aż do dnia, w którym od nas został wzięty w górę, stał się wraz z nami świadkiem jego zmartwychwstania.
[23] I wskazali dwóch: Józefa, zwanego Barsabą, którego też nazywano Justem, i Macieja.
[24] Potem modlili się tymi słowy: Ty, Panie, który znasz serca wszystkich, wskaż z tych dwóch jednego, którego obrałeś,
[25] Aby zajął miejsce w tej służbie i w posłannictwie, któremu sprzeniewierzył się Judasz, aby pójść na miejsce swoje.
[26] I dali im losy; a los padł na Macieja, i został dołączony do grona jedenastu apostołów.

Dzieje Apostolskie 2

A descida do Espírito Santo

[1] Ao cumprir-se o dia de Pentecostes, estavam todos reunidos no mesmo lugar;

[2] de repente, veio do céu um som, como de um vento impetuoso, e encheu toda a casa onde estavam assentados.

[3] E apareceram, distribuídas entre eles, línguas, como de fogo, e pousou uma sobre cada um deles.

[4] Todos ficaram cheios do Espírito Santo e passaram a falar em outras línguas, segundo o Espírito lhes concedia que falassem.

O dom de línguas

[5] Ora, estavam habitando em Jerusalém judeus, homens piedosos, vindos de todas as nações debaixo do céu.

[6] Quando, pois, se fez ouvir aquela voz, afluiu a multidão, que se possuiu de perplexidade, porquanto cada um os ouvia falar na sua própria língua.

[7] Estavam, pois, atônitos e se admiravam, dizendo: Vede! Não são, porventura, galileus todos esses que aí estão falando?

[8] E como os ouvimos falar, cada um em nossa própria língua materna?

[9] Somos partos, medos, elamitas e os naturais da Mesopotâmia, Judéia, Capadócia, Ponto e Ásia,

[10] da Frígia, da Panfília, do Egito e das regiões da Líbia, nas imediações de Cirene, e romanos que aqui residem,

[11] tanto judeus como prosélitos, cretenses e arábios. Como os ouvimos falar em

Zesłanie Ducha Świętego

[1] A gdy nadszedł dzień Zielonych Świąt, byli wszyscy razem na jednym miejscu.

[2] I powstał nagle z nieba szum, jakby wiejącego gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, gdzie siedzieli.

[3] I ukazały się im języki jakby z ognia, które się rozdzieliły i usiadły na każdym z nich.

[4] I napełnieni zostali wszyscy Duchem Świętym, i zaczęli mówić innymi językami, tak jak im Duch poddawał.

[5] A przebywali w Jerozolimie Żydzi, mężowie nabożni, spośród wszystkich ludów, jakie są pod niebem;

[6] Gdy więc powstał ten szum, zgromadził się tłum i zatrwożył się, bo każdy słyszał ich mówiących w swoim języku.

[7] I zdumieli się, i dziwili, mówiąc: Czyż oto wszyscy ci, którzy mówią, nie są Galilejczykami?

[8] Jakże więc to jest, że słyszymy, każdy z nas, swój własny język, w którym urodziliśmy się?

[9] Partowie i Medowie, i Elamici, i mieszkańcy Mezopotamii, Judei i Kapadocji, Pontu i Azji,

[10] Frygii i Pamfilii, Egiptu i części Libii, położonej obok Cyreny, i przychodnie rzymscy,

[11] Zarówno Żydzi jak prozelici, Kreteńczycy i Arabowie - słyszymy ich, jak

nossas próprias línguas as grandezas de Deus?

12 Todos, atônitos e perplexos, interpelavam uns aos outros: Que quer isto dizer?

13 Outros, porém, zombando, diziam: Estão embriagados!

O discurso de Pedro

14 Então, se levantou Pedro, com os onze; e, erguendo a voz, advertiu-os nestes termos: Varões judeus e todos os habitantes de Jerusalém, tomai conhecimento disto e atentai nas minhas palavras.

15 Estes homens não estão embriagados, como vindes pensando, sendo esta a terceira hora do dia.

16 Mas o que ocorre é o que foi dito por intermédio do profeta Joel:

17 E acontecerá nos últimos dias, diz o SENHOR, que derramarei do meu Espírito sobre toda a carne; vossos filhos e vossas filhas profetizarão, vossos jovens terão visões, e sonharão vossos velhos;

18 até sobre os meus servos e sobre as minhas servas derramarei do meu Espírito naqueles dias, e profetizarão.

19 Mostrarei prodígios em cima no céu e sinais embaixo na terra: sangue, fogo e vapor de fumaça.

20 O sol se converterá em trevas, e a lua, em sangue, antes que venha o grande e glorioso Dia do SENHOR.

21 E acontecerá que todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo.

w naszych językach głoszą wielkie dzieła Boże.

12 Zdumieli się wtedy wszyscy i będąc w niepewności, mówili jeden do drugiego: Cóż to może znaczyć?

13 Inni zaś drwiąc, mówili: Młodym winem się upili.

Kazanie Piotra w dzień Zesłania Ducha Świętego

14 Na to powstał Piotr wraz z jedenastoma, podniósł swój głos i przemówił do nich: Mężowie judzcy i wy wszyscy, którzy mieszkacie w Jerozolimie! Niechże wam to będzie wiadome, dajcie też posłuch słowom moim.

15 Albowiem ludzie ci nie są pijani, jak mniemacie, gdyż jest dopiero trzecia godzina dnia,

16 Ale tutaj jest to, co było zapowiedziane przez proroka Joela:

17 I stanie się w ostateczne dni, mówi Pan, Że wyleję Ducha mego na wszelkie ciało I prorokować będą synowie wasi i córki wasze, I młodzieńcy wasi widzenia mieć będą, A starcy wasi śnić będą sny;

18 Nawet i na sługi moje i służebnice moje Wyleję w owych dniach Ducha mego I prorokować będą.

19 I uczynię cuda w górze na niebie, I znaki na dole na ziemi, Krew i ogień, i kłęby dymu.

20 Słońce przemieni się w ciemność, A księżyc w krew, Zanim przyjdzie dzień Pański wielki i wspaniały.

21 Wszakże każdy, kto będzie wzywał imienia Pańskiego, zbawiony będzie.

[22] Varões israelitas, atendei a estas palavras: Jesus, o Nazareno, varão aprovado por Deus diante de vós com milagres, prodígios e sinais, os quais o próprio Deus realizou por intermédio dele entre vós, como vós mesmos sabeis;

[22] Mężowie izraelscy! Posłuchajcie tych słów: Jezusa Nazareńskiego, męża, którego Bóg wśród was uwierzytelnił przez czyny niezwykłe, cuda i znaki, jakie Bóg przez niego między wami uczynił, jak to sami wiecie,

[23] sendo este entregue pelo determinado desígnio e presciência de Deus, vós o matastes, crucificando-o por mãos de iníquos;

[23] Gdy według powziętego z góry Bożego postanowienia i planu został wydany, tego wyście rękami bezbożnych ukrzyżowali i zabili;

[24] ao qual, porém, Deus ressuscitou, rompendo os grilhões da morte; porquanto não era possível fosse ele retido por ela.

[24] Ale Bóg go wzbudził, rozwiązawszy więzy śmierci, gdyż było rzeczą niemożliwą, aby przez nią był pokonany.

[25] Porque a respeito dele diz Davi: Diante de mim via sempre o SENHOR, porque está à minha direita, para que eu não seja abalado.

[25] Dawid bowiem mówi o nim: Miałem Pana zawsze przed oczami mymi, Gdyż jest po prawicy mojej, abym się nie zachwiał.

[26] Por isso, se alegrou o meu coração, e a minha língua exultou; além disto, também a minha própria carne repousará em esperança,

[26] Przeto rozweseliło się serce moje i rozradował się język mój, A nadto i ciało moje spoczywać będzie w nadziei,

[27] porque não deixarás a minha alma na morte, nem permitirás que o teu Santo veja corrupção.

[27] Bo nie zostawisz duszy mojej w otchłani I nie dopuścisz, by święty twój oglądał skażenie.

[28] Fizeste-me conhecer os caminhos da vida, encher-me-ás de alegria na tua presença.

[28] Dałeś mi poznać drogi żywota, Napełnisz mnie błogością przez obecność twoją.

[29] Irmãos, seja-me permitido dizer-vos claramente a respeito do patriarca Davi que ele morreu e foi sepultado, e o seu túmulo permanece entre nós até hoje.

[29] Mężowie bracia, wolno mi otwarcie mówić do was o patriarsze Dawidzie, że umarł i został pogrzebany, a jego grób jest u nas aż po dzień dzisiejszy.

[30] Sendo, pois, profeta e sabendo que Deus lhe havia jurado que um dos seus descendentes se assentaria no seu trono,

[30] Będąc jednak prorokiem i wiedząc, że mu Bóg zaręczył przysięgą, iż jego cielesny potomek zasiądzie na tronie jego,

[31] prevendo isto, referiu-se à ressurreição de Cristo, que nem foi deixado na morte, nem o seu corpo experimentou corrupção.

[32] A este Jesus Deus ressuscitou, do que todos nós somos testemunhas.

[33] Exaltado, pois, à destra de Deus, tendo recebido do Pai a promessa do Espírito Santo, derramou isto que vedes e ouvis.

[34] Porque Davi não subiu aos céus, mas ele mesmo declara: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita,

[35] até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés.

[36] Esteja absolutamente certa, pois, toda a casa de Israel de que a este Jesus, que vós crucificastes, Deus o fez SENHOR e Cristo.

Três mil batizados

[37] Ouvindo eles estas coisas, compungiu-se-lhes o coração e perguntaram a Pedro e aos demais apóstolos: Que faremos, irmãos?

[38] Respondeu-lhes Pedro: Arrependei-vos, e cada um de vós seja batizado em nome de Jesus Cristo para remissão dos vossos pecados, e recebereis o dom do Espírito Santo.

[39] Pois para vós outros é a promessa, para vossos filhos e para todos os que ainda estão longe, isto é, para quantos o SENHOR, nosso Deus, chamar.

[40] Com muitas outras palavras deu testemunho e exortava-os, dizendo: Salvai-vos desta geração perversa.

[31] Mówił, przewidziawszy to, o zmartwychwstaniu Chrystusa, że nie pozostanie w otchłani ani ciało jego nie ujrzy skażenia.

[32] Tego to Jezusa wzbudził Bóg, czego my wszyscy świadkami jesteśmy;

[33] Wywyższony tedy prawicą Bożą i otrzymawszy od Ojca obietnicę Ducha Świętego, sprawił to, co wy teraz widzicie i słyszycie.

[34] Albowiem nie Dawid wstąpił do nieba, powiada bowiem sam: Rzekł Pan Panu memu: Siądź po prawicy mojej,

[35] Aż położę nieprzyjaciół twych podnóżkiem stóp twoich.

[36] Niechże tedy wie z pewnością cały dom Izraela, że i Panem i Chrystusem uczynił go Bóg, tego Jezusa, którego wy ukrzyżowaliście.

[37] A gdy to usłyszeli, byli poruszeni do głębi i rzekli do Piotra i pozostałych apostołów: Co mamy czynić, mężowie bracia?

[38] A Piotr do nich: Upamiętajcie się i niechaj się każdy z was da ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a otrzymacie dar Ducha Świętego.

[39] Obietnica ta bowiem odnosi się do was i do dzieci waszych oraz do wszystkich, którzy są z dala, ilu ich Pan, Bóg nasz, powoła.

[40] Wielu też innymi słowy składał świadectwo i napominał ich, mówiąc:

Ratujcie się spośród tego pokolenia przewrotnego.

[41] Então, os que lhe aceitaram a palavra foram batizados, havendo um acréscimo naquele dia de quase três mil pessoas.

[41] Ci więc, którzy przyjęli słowo jego, zostali ochrzczeni i pozyskanych zostało owego dnia około trzech tysięcy dusz.

Como viviam os convertidos

Życie religijne zboru chrześcijańskiego

[42] E perseveravam na doutrina dos apóstolos e na comunhão, no partir do pão e nas orações.

[42] I trwali w nauce apostolskiej i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach.

[43] Em cada alma havia temor; e muitos prodígios e sinais eram feitos por intermédio dos apóstolos.

[43] A dusze wszystkich ogarnięte były bojaźnią, albowiem za sprawą apostołów działo się wiele cudów i znaków.

[44] Todos os que creram estavam juntos e tinham tudo em comum.

[44] Wszyscy zaś, którzy uwierzyli, byli razem i mieli wszystko wspólne,

[45] Vendiam as suas propriedades e bens, distribuindo o produto entre todos, à medida que alguém tinha necessidade.

[45] I sprzedawali posiadłości i mienie, i rozdzielali je wszystkim, jak komu było potrzeba.

[46] Diariamente perseveravam unânimes no templo, partiam pão de casa em casa e tomavam as suas refeições com alegria e singeleza de coração,

[46] Codziennie też jednomyślnie uczęszczali do świątyni, a łamiąc chleb po domach, przyjmowali pokarm z weselem i w prostocie serca,

[47] louvando a Deus e contando com a simpatia de todo o povo. Enquanto isso, acrescentava-lhes o SENHOR, dia a dia, os que iam sendo salvos.

[47] Chwaląc Boga i ciesząc się przychylnością całego ludu. Pan zaś codziennie pomnażał liczbę tych, którzy mieli być zbawieni.

Atos 3

Dzieje Apostolskie 3

A cura de um coxo

Uzdrowienie chromego

[1] Pedro e João subiam ao templo para a oração da hora nona.

[1] A Piotr i Jan wstępowali do świątyni w godzinie modlitwy, o dziewiątej.

[2] Era levado um homem, coxo de nascença, o qual punham diariamente à porta do templo chamada Formosa, para pedir esmola aos que entravam.

[2] I niesiono pewnego męża, chromego od urodzenia, którego sadzano codziennie przy bramie świątyni, zwanej Piękną, aby prosił wchodzących do świątyni o jałmużnę;

[3] Vendo ele a Pedro e João, que iam entrar no templo, implorava que lhe dessem uma esmola.

[4] Pedro, fitando-o, juntamente com João, disse: Olha para nós.

[5] Ele os olhava atentamente, esperando receber alguma coisa.

[6] Pedro, porém, lhe disse: Não possuo nem prata nem ouro, mas o que tenho, isso te dou: em nome de Jesus Cristo, o Nazareno, anda!

[7] E, tomando-o pela mão direita, o levantou; imediatamente, os seus pés e tornozelos se firmaram;

[8] de um salto se pôs em pé, passou a andar e entrou com eles no templo, saltando e louvando a Deus.

[9] Viu-o todo o povo a andar e a louvar a Deus,

[10] e reconheceram ser ele o mesmo que esmolava, assentado à Porta Formosa do templo; e se encheram de admiração e assombro por isso que lhe acontecera.

O discurso de Pedro no templo

[11] Apegando-se ele a Pedro e a João, todo o povo correu atônito para junto deles no pórtico chamado de Salomão.

[12] À vista disto, Pedro se dirigiu ao povo, dizendo: Israelitas, por que vos maravilhais disto ou por que fitais os olhos em nós como se pelo nosso próprio poder ou piedade o tivéssemos feito andar?

[13] O Deus de Abraão, de Isaque e de Jacó, o Deus de nossos pais, glorificou a seu

[3] Ten, ujrzawszy Piotra i Jana, gdy mieli wejść do świątyni, prosił o jałmużnę.

[4] A Piotr wraz z Janem, wpatrzywszy się uważnie w niego rzekł: Spójrz na nas.

[5] On zaś spojrzał na nich uważnie, spodziewając się, że od nich coś otrzyma.

[6] I rzekł Piotr: Srebra i złota nie mam, lecz co mam, to ci daję: W imieniu Jezusa Chrystusa Nazareńskiego, chodź!

[7] I ująwszy go za prawą rękę, podniósł go; natychmiast też wzmocniły się nogi jego i kostki,

[8] I zerwawszy się, stanął i chodził, i wszedł z nimi do świątyni, przechadzając się i podskakując, i chwaląc Boga.

[9] A cały lud widział go, jak chodził i chwalił Boga;

[10] Poznali bowiem, że to był ten, który dla jałmużny siadywał przy Bramie Pięknej świątyni; i ogarnęło ich zdumienie i oszołomienie z powodu tego, co mu się przydarzyło.

[11] A gdy się on trzymał Piotra i Jana, zbiegł się do nich cały lud zdumiony do przysionka, zwanego Salomonowym.

Kazanie Piotra w świątyni

[12] Ujrzawszy to Piotr, odezwał się do ludu: Mężowie izraelscy, dlaczego się temu dziwicie i dlaczego się nam tak uważnie przypatrujecie, jakbyśmy to własną mocą albo pobożnością sprawili, że on chodzi?

[13] Bóg Abrahama i Izaaka i Jakuba, Bóg ojców naszych, uwielbił Syna swego,

Servo Jesus, a quem vós traístes e negastes perante Pilatos, quando este havia decidido soltá-lo.

Jezusa, którego wy wydaliście i zaparliście się przed Piłatem, który uważał, że należało go wypuścić na wolność;

[14] Vós, porém, negastes o Santo e o Justo e pedistes que vos concedessem um homicida.

[14] Wy jednak zaparliście się Świętego i Sprawiedliwego, i prosiliście o ułaskawienie wam mordercy.

[15] Dessarte, matastes o Autor da vida, a quem Deus ressuscitou dentre os mortos, do que nós somos testemunhas.

[15] I zabiliście Sprawcę życia, którego Bóg wzbudził z martwych, czego my świadkami jesteśmy.

[16] Pela fé em o nome de Jesus, é que esse mesmo nome fortaleceu a este homem que agora vedes e reconheceis; sim, a fé que vem por meio de Jesus deu a este saúde perfeita na presença de todos vós.

[16] Przez wiarę w imię jego wzmocniło jego imię tego, którego widzicie i znacie, wiara zaś przez niego wzbudzona dała mu zupełne zdrowie na oczach was wszystkich.

[17] E agora, irmãos, eu sei que o fizestes por ignorância, como também as vossas autoridades;

[17] A teraz, bracia, wiem, że w nieświadomości działaliście, jak i wasi przełożeni;

[18] mas Deus, assim, cumpriu o que dantes anunciara por boca de todos os profetas: que o seu Cristo havia de padecer.

[18] Bóg zaś wypełnił w ten sposób to, co zapowiedział przez usta wszystkich proroków, że jego Chrystus cierpieć będzie.

[19] Arrependei-vos, pois, e convertei-vos para serem cancelados os vossos pecados,

[19] Przeto upamiętajcie i nawróćcie się, aby były zgładzone grzechy wasze,

[20] a fim de que, da presença do SENHOR, venham tempos de refrigério, e que envie ele o Cristo, que já vos foi designado, Jesus,

[20] Aby nadeszły od Pana czasy ochłody i aby posłał przeznaczonego dla was Chrystusa Jezusa,

[21] ao qual é necessário que o céu receba até aos tempos da restauração de todas as coisas, de que Deus falou por boca dos seus santos profetas desde a antiguidade.

[21] Którego musi przyjąć niebo aż do czasu odnowienia wszechrzeczy, o czym od wieków mówił Bóg przez usta świętych proroków swoich.

[22] Disse, na verdade, Moisés: O SENHOR Deus vos suscitará dentre vossos irmãos

[22] Wszak Mojżesz powiedział: Proroka, jak ja, spośród braci waszych wzbudzi wam Pan, Bóg; jego słuchać będziecie we

um profeta semelhante a mim; a ele ouvireis em tudo quanto vos disser.

[23] Acontecerá que toda alma que não ouvir a esse profeta será exterminada do meio do povo.

[24] E todos os profetas, a começar com Samuel, assim como todos quantos depois falaram, também anunciaram estes dias.

[25] Vós sois os filhos dos profetas e da aliança que Deus estabeleceu com vossos pais, dizendo a Abraão: Na tua descendência, serão abençoadas todas as nações da terra.

[26] Tendo Deus ressuscitado o seu Servo, enviou-o primeiramente a vós outros para vos abençoar, no sentido de que cada um se aparte das suas perversidades.

Atos 4

Pedro e João presos

[1] Falavam eles ainda ao povo quando sobrevieram os sacerdotes, o capitão do templo e os saduceus,

[2] ressentidos por ensinarem eles o povo e anunciarem, em Jesus, a ressurreição dentre os mortos;

[3] e os prenderam, recolhendo-os ao cárcere até ao dia seguinte, pois já era tarde.

[4] Muitos, porém, dos que ouviram a palavra a aceitaram, subindo o número de homens a quase cinco mil.

Pedro e João perante o Sinédrio

[5] No dia seguinte, reuniram-se em Jerusalém as autoridades, os anciãos e os escribas

wszystkim, cokolwiek do was mówić będzie.

[23] I stanie się, że każdy, kto by nie słuchał owego proroka, z ludu wytępiony będzie.

[24] I wszyscy prorocy, począwszy od Samuela, którzy kolejno mówili, zapowiadali te dni.

[25] Wy jesteście synami proroków i przymierza, które zawarł Bóg z ojcami waszymi, gdy mówił do Abrahama: A w potomstwie twoim błogosławione będą wszystkie narody ziemi.

[26] Wam to Bóg najpierw, wzbudziwszy Syna swego, posłał go, aby wam błogosławił, odwracając każdego z was od złości waszych.

Dzieje Apostolskie 4

Piotr i Jan przed radą

[1] A gdy oni mówili do ludu, przystąpili do nich kapłani i dowódca straży świątynnej oraz saduceusze,

[2] Oburzeni, iż nauczają lud i zwiastują zmartwychwstanie w Jezusie;

[3] Ujęli ich więc i wtrącili do więzienia aż do następnego dnia; był już bowiem wieczór.

[4] Wielu zaś z tych, którzy słyszeli tę mowę, uwierzyło, a liczba mężów wzrosła do około pięciu tysięcy.

[5] A następnego dnia zebrali się w Jerozolimie ich przełożeni i starsi, i uczeni w Piśmie

[6] com o sumo sacerdote Anás, Caifás, João, Alexandre e todos os que eram da linhagem do sumo sacerdote;

[7] e, pondo-os perante eles, os argüiram: Com que poder ou em nome de quem fizestes isto?

[8] Então, Pedro, cheio do Espírito Santo, lhes disse: Autoridades do povo e anciãos,

[9] visto que hoje somos interrogados a propósito do benefício feito a um homem enfermo e do modo por que foi curado,

[10] tomai conhecimento, vós todos e todo o povo de Israel, de que, em nome de Jesus Cristo, o Nazareno, a quem vós crucificastes, e a quem Deus ressuscitou dentre os mortos, sim, em seu nome é que este está curado perante vós.

[11] Este Jesus é pedra rejeitada por vós, os construtores, a qual se tornou a pedra angular.

[12] E não há salvação em nenhum outro; porque abaixo do céu não existe nenhum outro nome, dado entre os homens, pelo qual importa que sejamos salvos.

[13] Ao verem a intrepidez de Pedro e João, sabendo que eram homens iletrados e incultos, admiraram-se; e reconheceram que haviam eles estado com Jesus.

[14] Vendo com eles o homem que fora curado, nada tinham que dizer em contrário.

[15] E, mandando-os sair do Sinédrio, consultavam entre si,

[6] Oraz Annasz, arcykapłan, i Kaifasz, i Jan, i Aleksander, i wszyscy, ilu ich było z rodu arcykapłańskiego.

[7] I postawiwszy ich pośrodku, pytali się: Jaką mocą albo w czyim imieniu to uczyniliście?

[8] Wtedy Piotr, pełen Ducha Świętego, rzekł do nich: Przełożeni ludu i starsi!

[9] Jeżeli my dziś jesteśmy przesłuchiwani z powodu dobrodziejstwa wyświadczonego człowiekowi choremu, dzięki czemu został on uzdrowiony,

[10] To niech wam wszystkim i całemu ludowi izraelskiemu wiadome będzie, że stało się to w imieniu Jezusa Chrystusa Nazareńskiego, którego wy ukrzyżowaliście, którego Bóg wzbudził z martwych; dzięki niemu ten oto stoi zdrów przed wami.

[11] On to jest owym kamieniem odrzuconym przez was, budujących, On stał się kamieniem węgielnym.

[12] I nie ma w nikim innym zbawienia; albowiem nie ma żadnego innego imienia pod niebem, danego ludziom, przez które moglibyśmy być zbawieni.

[13] A widząc odwagę Piotra i Jana i wiedząc, że to ludzie nieuczeni i prości, dziwili się; poznali ich też, że byli z Jezusem;

[14] Patrząc zaś na człowieka uzdrowionego, który stał z nimi, nie wiedzieli co odpowiedzieć.

[15] Kazali im tedy opuścić Radę Najwyższą i naradzali się między sobą,

[16] dizendo: Que faremos com estes homens? Pois, na verdade, é manifesto a todos os habitantes de Jerusalém que um sinal notório foi feito por eles, e não o podemos negar;

[17] mas, para que não haja maior divulgação entre o povo, ameacemo-los para não mais falarem neste nome a quem quer que seja.

[18] Chamando-os, ordenaram-lhes que absolutamente não falassem, nem ensinassem em o nome de Jesus.

[19] Mas Pedro e João lhes responderam: Julgai se é justo diante de Deus ouvir-vos antes a vós outros do que a Deus;

[20] pois nós não podemos deixar de falar das coisas que vimos e ouvimos.

[21] Depois, ameaçando-os mais ainda, os soltaram, não tendo achado como os castigar, por causa do povo, porque todos glorificavam a Deus pelo que acontecera.

[22] Ora, tinha mais de quarenta anos aquele em quem se operara essa cura milagrosa.

A igreja em oração

[23] Uma vez soltos, procuraram os irmãos e lhes contaram quantas coisas lhes haviam dito os principais sacerdotes e os anciãos.

[24] Ouvindo isto, unânimes, levantaram a voz a Deus e disseram: Tu, Soberano SENHOR, que fizeste o céu, a terra, o mar e tudo o que neles há;

[25] que disseste por intermédio do Espírito Santo, por boca de Davi, nosso pai, teu

[16] Mówiąc: Cóż poczniemy z tymi ludźmi? Wiadomo przecież wszystkim mieszkańcom Jerozolimy, że dokonali oczywistego cudu, i nie możemy temu zaprzeczyć;

[17] Lecz aby się to między ludem jeszcze bardziej nie rozeszło, zagroźmy im, aby w tym imieniu więcej do nikogo z ludzi nie mówili.

[18] I przywoławszy ich, nakazali im, aby w ogóle nie mówili ani nie nauczali w imieniu Jezusa.

[19] Lecz Piotr i Jan odpowiedzieli im i rzekli: Czy słuszna to rzecz w obliczu Boga raczej was słuchać aniżeli Boga, sami osądźcie;

[20] My bowiem nie możemy nie mówić o tym, co widzieliśmy i słyszeliśmy.

[21] A oni zagrozili im ponownie i zwolnili ich, nie znajdując nic, za co by ich ukarać, a to ze względu na lud; wszyscy bowiem wysławiali Boga za to, co się stało;

[22] Bo człowiek, na którym dokonał się ten cud uzdrowienia, miał ponad czterdzieści lat.

Powrót do swoich

[23] A gdy zostali zwolnieni, przyszli do swoich i opowiedzieli wszystko, co do nich mówili arcykapłani i starsi.

[24] Ci zaś, gdy to usłyszeli, podnieśli jednomyślnie głos do Boga i rzekli: Panie, Ty, któryś stworzył niebo i ziemię, i morze, i wszystko, co w nich jest,

[25] Któryś powiedział przez Ducha Świętego ustami ojca naszego Dawida,

servo: Por que se enfureceram os gentios, e os povos imaginaram coisas vãs?

26 Levantaram-se os reis da terra, e as autoridades ajuntaram-se à uma contra o SENHOR e contra o seu Ungido;

27 porque verdadeiramente se ajuntaram nesta cidade contra o teu santo Servo Jesus, ao qual ungiste, Herodes e Pôncio Pilatos, com gentios e gente de Israel,

28 para fazerem tudo o que a tua mão e o teu propósito predeterminaram;

29 agora, SENHOR, olha para as suas ameaças e concede aos teus servos que anunciem com toda a intrepidez a tua palavra,

30 enquanto estendes a mão para fazer curas, sinais e prodígios por intermédio do nome do teu santo Servo Jesus.

31 Tendo eles orado, tremeu o lugar onde estavam reunidos; todos ficaram cheios do Espírito Santo e, com intrepidez, anunciavam a palavra de Deus.

A comunidade cristã

32 Da multidão dos que creram era um o coração e a alma. Ninguém considerava exclusivamente sua nem uma das coisas que possuía; tudo, porém, lhes era comum.

33 Com grande poder, os apóstolos davam testemunho da ressurreição do SENHOR Jesus, e em todos eles havia abundante graça.

34 Pois nenhum necessitado havia entre eles, porquanto os que possuíam terras ou

sługi twego: Czemu wzburzyły się narody, A ludy myślały o próżnych rzeczach?

26 Powstali królowie ziemscy i książęta zebrali się społem przeciw Panu i przeciw Chrystusowi jego.

27 Zgromadzili się bowiem istotnie w tym mieście przeciwko świętemu Synowi twemu, Jezusowi, którego namaściłeś, Herod i Poncjusz Piłat z poganami i plemionami izraelskimi,

28 Aby uczynić wszystko, co twoja ręka i twój wyrok przedtem ustaliły, żeby się stało.

29 A teraz, Panie, spójrz na pogróżki ich i dozwól sługom twoim, aby głosili z całą odwagą Słowo twoje,

30 Gdy Ty wyciągasz rękę, aby uzdrawiać i aby się działy znaki i cuda przez imię świętego Syna twego, Jezusa.

31 A gdy skończyli modlitwę, zatrzęsło się miejsce, na którym byli zebrani, i napełnieni zostali wszyscy Duchem Świętym, i głosili z odwagą Słowo Boże.

Wspólnota dóbr

32 A u tych wszystkich wierzących było jedno serce i jedna dusza i nikt z nich nie nazywał swoim tego, co posiadał, ale wszystko mieli wspólne.

33 Apostołowie zaś składali z wielką mocą świadectwo o zmartwychwstaniu Pana Jezusa, a wielka łaska spoczywała na nich wszystkich.

34 Nie było też między nimi nikogo, który by cierpiał niedostatek, ci bowiem, którzy

casas, vendendo-as, traziam os valores correspondentes

posiadali ziemię albo domy, sprzedając je, przynosili pieniądze uzyskane ze sprzedaży

[35] e depositavam aos pés dos apóstolos; então, se distribuía a qualquer um à medida que alguém tinha necessidade.

[35] I kładli u stóp apostołów; i wydzielano każdemu, ile komu było potrzeba.

A oferta de Barnabé

[36] José, a quem os apóstolos deram o sobrenome de Barnabé, que quer dizer filho de exortação, levita, natural de Chipre,

[36] I tak, Józef, nazwany przez apostołów Barnabą, co się wykłada Syn Pocieszenia, lewita, rodem z Cypru,

[37] como tivesse um campo, vendendo-o, trouxe o preço e o depositou aos pés dos apóstolos.

[37] Sprzedał rolę, którą posiadał, przyniósł pieniądze i złożył u stóp apostołów.

Atos 5

Dzieje Apostolskie 5

Ananias e Safira

Ananiasz i Safira

[1] Entretanto, certo homem, chamado Ananias, com sua mulher Safira, vendeu uma propriedade,

[1] A pewien mąż, imieniem Ananiasz, ze swoją żoną Safirą, sprzedał posiadłość

[2] mas, em acordo com sua mulher, reteve parte do preço e, levando o restante, depositou-o aos pés dos apóstolos.

[2] I za wiedzą żony zachował dla siebie część pieniędzy, a resztę przyniósł i złożył u stóp apostołów.

[3] Então, disse Pedro: Ananias, por que encheu Satanás teu coração, para que mentisses ao Espírito Santo, reservando parte do valor do campo?

[3] I rzekł Piotr: Ananiaszu, czym to omotał szatan serce twoje, że okłamałeś Ducha Świętego i zachowałeś dla siebie część pieniędzy za rolę?

[4] Conservando-o, porventura, não seria teu? E, vendido, não estaria em teu poder? Como, pois, assentaste no coração este desígnio? Não mentiste aos homens, mas a Deus.

[4] Czyż póki ją miałeś, nie była twoją, a gdy została sprzedana, czy nie mogłeś rozporządzać pieniędzmi do woli? Cóż cię skłoniło do tego, żeś tę rzecz dopuścił do serca swego? Nie ludziom skłamałeś, lecz Bogu.

[5] Ouvindo estas palavras, Ananias caiu e expirou, sobrevindo grande temor a todos os ouvintes.

[5] Ananiasz zaś, słysząc te słowa, upadł i wyzionął ducha. I wielki strach ogarnął wszystkich, którzy to słyszeli.

[6] Levantando-se os moços, cobriram-lhe o corpo e, levando-o, o sepultaram.

[7] Quase três horas depois, entrou a mulher de Ananias, não sabendo o que ocorrera.

[8] Então, Pedro, dirigindo-se a ela, perguntou-lhe: Dize-me, vendestes por tanto aquela terra? Ela respondeu: Sim, por tanto.

[9] Tornou-lhe Pedro: Por que entrastes em acordo para tentar o Espírito do SENHOR? Eis aí à porta os pés dos que sepultaram o teu marido, e eles também te levarão.

[10] No mesmo instante, caiu ela aos pés de Pedro e expirou. Entrando os moços, acharam-na morta e, levando-a, sepultaram-na junto do marido.

[11] E sobreveio grande temor a toda a igreja e a todos quantos ouviram a notícia destes acontecimentos.

Os apóstolos fazem muitos milagres

[12] Muitos sinais e prodígios eram feitos entre o povo pelas mãos dos apóstolos. E costumavam todos reunir-se, de comum acordo, no Pórtico de Salomão.

[13] Mas, dos restantes, ninguém ousava ajuntar-se a eles; porém o povo lhes tributava grande admiração.

[14] E crescia mais e mais a multidão de crentes, tanto homens como mulheres, agregados ao SENHOR,

[15] a ponto de levarem os enfermos até pelas ruas e os colocarem sobre leitos e macas, para que, ao passar Pedro, ao menos a sua sombra se projetasse nalguns deles.

[6] Młodsi zaś wstali, owinęli go, wynieśli i pogrzebali.

[7] A po upływie około trzech godzin nadeszła i żona jego, nie wiedząc, co się stało.

[8] I odezwał się do niej Piotr: Powiedz mi, czy za taką cenę sprzedaliście rolę? Ona zaś rzekła: Tak jest, za taką.

[9] A Piotr do niej: Dlaczego zmówiliście się, by kusić Ducha Pańskiego? Oto nogi tych, którzy pogrzebali męża twego, są u drzwi i ciebie wyniosą.

[10] I upadła zaraz u nóg jego, i wyzionęła ducha. A gdy młodzieńcy weszli, znaleźli ją martwą, wynieśli i pogrzebali obok jej męża.

[11] I wielki strach ogarnął cały zbór i wszystkich, którzy to słyszeli.

Znaki i uzdrowienia czynione przez apostołów

[12] A przez ręce apostołów działo się wśród ludu wiele znaków i cudów. I zgromadzali się wszyscy jednomyślnie w przysionku Salomonowym,

[13] Z postronnych jednak nikt nie ośmielał się do nich przyłączać; ale lud miał ich w wielkim poważaniu.

[14] Przybywało też coraz więcej wierzących w Pana, mnóstwo mężczyzn i kobiet,

[15] Tak iż nawet na ulice wynoszono chorych i kładziono na noszach i łożach, aby przynajmniej cień przechodzącego Piotra mógł paść na którego z nich.

[16] Afluía também muita gente das cidades vizinhas a Jerusalém, levando doentes e atormentados de espíritos imundos, e todos eram curados.

A prisão dos apóstolos

[17] Levantando-se, porém, o sumo sacerdote e todos os que estavam com ele, isto é, a seita dos saduceus, tomaram-se de inveja,

[18] prenderam os apóstolos e os recolheram à prisão pública.

[19] Mas, de noite, um anjo do SENHOR abriu as portas do cárcere e, conduzindo-os para fora, lhes disse:

[20] Ide e, apresentando-vos no templo, dizei ao povo todas as palavras desta Vida.

[21] Tendo ouvido isto, logo ao romper do dia, entraram no templo e ensinavam. Chegando, porém, o sumo sacerdote e os que com ele estavam, convocaram o Sinédrio e todo o senado dos filhos de Israel e mandaram buscá-los no cárcere.

[22] Mas os guardas, indo, não os acharam no cárcere; e, tendo voltado, relataram,

[23] dizendo: Achamos o cárcere fechado com toda a segurança e as sentinelas nos seus postos junto às portas; mas, abrindo-as, a ninguém encontramos dentro.

[24] Quando o capitão do templo e os principais sacerdotes ouviram estas informações, ficaram perplexos a respeito deles e do que viria a ser isto.

[25] Nesse ínterim, alguém chegou e lhes comunicou: Eis que os homens que

[16] Również z okolicznych miast Jerozolimy schodziło się wielu przynosząc chorych i dręczonych przez duchy nieczyste i wszyscy oni zostali uzdrowieni.

Piotr i Jan ponownie przed Radą

[17] Wtedy wystąpił arcykapłan i całe jego otoczenie, stronnictwo saduceuszów, napełnieni zazdrością,

[18] Pojmali apostołów i wtrącili ich do więzienia publicznego.

[19] Ale anioł Pański otworzył w nocy drzwi więzienia i wyprowadziwszy ich, rzekł:

[20] Idźcie, a wystąpiwszy, głoście ludowi w świątyni wszystkie te słowa, które darzą życiem.

[21] Usłyszawszy to, weszli z brzaskiem dnia do świątyni i nauczali. A gdy nadszedł arcykapłan i jego otoczenie, zwołali Radę Najwyższą, to jest całą starszyznę synów Izraela, i posłali do więzienia, żeby ich przyprowadzono.

[22] Lecz gdy słudzy poszli, nie znaleźli ich w więzieniu; zawrócili więc i oznajmili to,

[23] Mówiąc: Więzienie znaleźliśmy zamknięte z całą starannością, a również strażników stojących przed drzwiami, lecz gdy otworzyliśmy, nie znaleźliśmy wewnątrz nikogo.

[24] A gdy dowódca straży świątynnej i arcykapłani usłyszeli te słowa, zachodzili w głowę, co się z nimi stać mogło.

[25] Wtem nadszedł ktoś i doniósł im: Mężowie, których wtrąciliście do

recolhestes no cárcere, estão no templo ensinando o povo.

[26] Nisto, indo o capitão e os guardas, os trouxeram sem violência, porque temiam ser apedrejados pelo povo.

[27] Trouxeram-nos, apresentando-os ao Sinédrio. E o sumo sacerdote interrogou-os,

[28] dizendo: Expressamente vos ordenamos que não ensinásseis nesse nome; contudo, enchestes Jerusalém de vossa doutrina; e quereis lançar sobre nós o sangue desse homem.

[29] Então, Pedro e os demais apóstolos afirmaram: Antes, importa obedecer a Deus do que aos homens.

[30] O Deus de nossos pais ressuscitou a Jesus, a quem vós matastes, pendurando-o num madeiro.

[31] Deus, porém, com a sua destra, o exaltou a Príncipe e Salvador, a fim de conceder a Israel o arrependimento e a remissão de pecados.

[32] Ora, nós somos testemunhas destes fatos, e bem assim o Espírito Santo, que Deus outorgou aos que lhe obedecem.

O parecer de Gamaliel

[33] Eles, porém, ouvindo, se enfureceram e queriam matá-los.

[34] Mas, levantando-se no Sinédrio um fariseu, chamado Gamaliel, mestre da lei, acatado por todo o povo, mandou retirar os homens, por um pouco,

więzienia, znajdują się w świątyni i nauczają lud.

[26] Wówczas dowódca straży poszedł ze sługami i przyprowadził ich bez użycia siły; obawiali się bowiem ludu, aby ich nie ukamienowano.

[27] A gdy ich przywiedli, stawili ich przed Radą Najwyższą. I zapytał ich arcykapłan,

[28] Mówiąc: Nakazaliśmy wam surowo, abyście w tym imieniu nie uczyli, a oto napełniliście nauką waszą Jerozolimę i chcecie ściągnąć na nas krew tego człowieka.

[29] Piotr zaś i apostołowie odpowiadając, rzekli: Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi.

[30] Bóg ojców naszych wzbudził Jezusa, którego wy zgładziliście, zawiesiwszy na drzewie,

[31] Tego wywyższył Bóg prawicą swoją jako Wodza i Zbawiciela, aby dać Izraelowi możność upamiętania się i odpuszczenia grzechów.

[32] A my jesteśmy świadkami tych rzeczy, a także Duch Święty, którego Bóg dał tym, którzy mu są posłuszni.

[33] A gdy to usłyszeli, wpadli we wściekłość i chcieli ich zabić.

[34] W Radzie Najwyższej powstał jednak pewien faryzeusz, imieniem Gamaliel, nauczyciel zakonu, którego cały lud poważał, polecił usunąć na chwilę apostołów

[35] e lhes disse: Israelitas, atentai bem no que ides fazer a estes homens.
[36] Porque, antes destes dias, se levantou Teudas, insinuando ser ele alguma coisa, ao qual se agregaram cerca de quatrocentos homens; mas ele foi morto, e todos quantos lhe prestavam obediência se dispersaram e deram em nada.
[37] Depois desse, levantou-se Judas, o galileu, nos dias do recenseamento, e levou muitos consigo; também este pereceu, e todos quantos lhe obedeciam foram dispersos.

[38] Agora, vos digo: dai de mão a estes homens, deixai-os; porque, se este conselho ou esta obra vem de homens, perecerá;

[39] mas, se é de Deus, não podereis destruí-los, para que não sejais, porventura, achados lutando contra Deus. E concordaram com ele.

[40] Chamando os apóstolos, açoitaram-nos e, ordenando-lhes que não falassem em o nome de Jesus, os soltaram.

[41] E eles se retiraram do Sinédrio regozijando-se por terem sido considerados dignos de sofrer afrontas por esse Nome.

[42] E todos os dias, no templo e de casa em casa, não cessavam de ensinar e de pregar Jesus, o Cristo.

Atos 6

[35] I rzekł: Mężowie izraelscy, rozważcie dobrze, co z tymi ludźmi chcecie uczynić.
[36] Albowiem nie tak dawno wystąpił Teudas, podając siebie za nie byle kogo, do którego przyłączyło się około czterystu mężów; gdy on został zabity, wszyscy, którzy do niego przystali, rozproszyli się i zniknęli.

[37] Po nim wystąpił w czasie spisu Juda Galilejczyk i pociągnął lud za sobą; ale i on zginął, a wszyscy, którzy do niego przystali, poszli w rozsypkę.

[38] Toteż teraz, co się tyczy tej sprawy, powiadam wam: Odstąpcie od tych ludzi i zaniechajcie ich; jeśli bowiem to postanowienie albo ta sprawa jest z ludzi, wniwecz się obróci;

[39] Jeśli jednak jest z Boga, nie zdołacie ich zniszczyć, a przy tym mogłoby się okazać, że walczycie z Bogiem.

[40] I usłuchali go, i przywoławszy apostołów, kazali ich wychłostać, zabronili im mówić w imieniu Jezusa i zwolnili ich.
[41] A oni odchodzili sprzed oblicza Rady Najwyższej, radując się, że zostali uznani za godnych znosić zniewagę dla imienia jego.
[42] Nie przestawali też codziennie w świątyni i po domach nauczać i zwiastować dobrą nowinę o Chrystusie Jezusie.

Dzieje Apostolskie 6

A instituição dos diáconos

[1] Ora, naqueles dias, multiplicando-se o número dos discípulos, houve murmuração dos helenistas contra os hebreus, porque as viúvas deles estavam sendo esquecidas na distribuição diária.

[2] Então, os doze convocaram a comunidade dos discípulos e disseram: Não é razoável que nós abandonemos a palavra de Deus para servir às mesas.

[3] Mas, irmãos, escolhei dentre vós sete homens de boa reputação, cheios do Espírito e de sabedoria, aos quais encarregaremos deste serviço;

[4] e, quanto a nós, nos consagraremos à oração e ao ministério da palavra.

[5] O parecer agradou a toda a comunidade; e elegeram Estêvão, homem cheio de fé e do Espírito Santo, Filipe, Prócoro, Nicanor, Timão, Pármenas e Nicolau, prosélito de Antioquia.

[6] Apresentaram-nos perante os apóstolos, e estes, orando, lhes impuseram as mãos.

[7] Crescia a palavra de Deus, e, em Jerusalém, se multiplicava o número dos discípulos; também muitíssimos sacerdotes obedeciam à fé.

Estêvão perante o Sinédrio

[8] Estêvão, cheio de graça e poder, fazia prodígios e grandes sinais entre o povo.

[9] Levantaram-se, porém, alguns dos que eram da sinagoga chamada dos Libertos, dos cireneus, dos alexandrinos e dos da Cilícia e Ásia, e discutiam com Estêvão;

Wybór siedmiu diakonów

[1] A w owym czasie, gdy liczba uczniów wzrastała, wszczęło się szemranie hellenistów przeciwko Żydom, że zaniedbywano ich wdowy przy codziennym usługiwaniu.

[2] Wtedy dwunastu, zwoławszy wszystkich uczniów, rzekło: Nie jest rzeczą słuszną, żebyśmy zaniedbali słowo Boże, a usługiwali przy stołach.

[3] Upatrzcie tedy, bracia, spośród siebie siedmiu mężów, cieszących się zaufaniem, pełnych Ducha Świętego i mądrości, a ustanowimy ich, aby się zajęli tą sprawą;

[4] My zaś pilnować będziemy modlitwy i służby Słowa.

[5] I podobał się ten wniosek całemu zgromadzeniu, i wybrali Szczepana, męża pełnego wiary i Ducha Świętego, i Filipa, i Prochora, i Nikanora, i Tymona, i Parmena, i Mikołaja, prozelitę z Antiochii;

[6] Tych stawili przed apostołami, którzy pomodlili się i włożyli na nich ręce.

[7] A Słowo Boże rosło i poczet uczniów w Jerozolimie bardzo się pomnażał, także znaczna liczba kapłanów przyjmowała wiarę.

Oskarżenie Szczepana

[8] A Szczepan, pełen łaski i mocy, czynił cuda i znaki wielkie wśród ludu.

[9] Niektórzy zaś z synagogi, zwanej libertyńską, oraz z synagog Cyrenejczyków i Aleksandryjczyków, a również z Cylicji i Azji, wystąpili, rozprawiając ze Szczepanem.

[10] e não podiam resistir à sabedoria e ao Espírito, pelo qual ele falava.

[11] Então, subornaram homens que dissessem: Temos ouvido este homem proferir blasfêmias contra Moisés e contra Deus.

[12] Sublevaram o povo, os anciãos e os escribas e, investindo, o arrebataram, levando-o ao Sinédrio.

[13] Apresentaram testemunhas falsas, que depuseram: Este homem não cessa de falar contra o lugar santo e contra a lei;

[14] porque o temos ouvido dizer que esse Jesus, o Nazareno, destruirá este lugar e mudará os costumes que Moisés nos deu.

[15] Todos os que estavam assentados no Sinédrio, fitando os olhos em Estêvão, viram o seu rosto como se fosse rosto de anjo.

Atos 7

A defesa de Estêvão

[1] Então, lhe perguntou o sumo sacerdote: Porventura, é isto assim?

[2] Estêvão respondeu: Varões irmãos e pais, ouvi. O Deus da glória apareceu a Abraão, nosso pai, quando estava na Mesopotâmia, antes de habitar em Harã,

[3] e lhe disse: Sai da tua terra e da tua parentela e vem para a terra que eu te mostrarei.

[10] Lecz nie mogli sprostać mądrości i Duchowi, z którego natchnienia przemawiał.

[11] Wtedy podstawili mężów, którzy utrzymywali: Słyszeliśmy, jak mówił bluźniercze słowa przeciwko Mojżeszowi i Bogu;

[12] Tak podburzyli lud oraz starszych i uczonych w Piśmie, a powstawszy, porwali go i przywiedli przed Radę Najwyższą.

[13] Podstawili też fałszywych świadków, którzy mówili: Ten człowiek nie przestaje mówić bluźnierstw przeciwko temu miejscu świętemu i zakonowi;

[14] Słyszeliśmy go bowiem, jak mówił, że ów Jezus Nazareński zburzy to miejsce i zmieni zwyczaje, jakie nam Mojżesz przekazał.

[15] A gdy wszyscy, którzy zasiadali w Radzie Najwyższej, utkwili w nim wzrok, ujrzeli jego oblicze niby oblicze anielskie.

Dzieje Apostolskie 7

Mowa Szczepana

[1] A arcykapłan rzekł: Czy tak się mają te rzeczy?

[2] On zaś odrzekł: Mężowie bracia i ojcowie, słuchajcie! Bóg chwały ukazał się ojcu naszemu Abrahamowi, gdy był w Mezopotamii, zanim zamieszkał w Haranie,

[3] I rzekł do niego: Opuść ziemię swoją i rodzinę swoją, i idź do ziemi, którą ci wskażę.

[4] Então, saiu da terra dos caldeus e foi habitar em Harã. E dali, com a morte de seu pai, Deus o trouxe para esta terra em que vós agora habitais.

[4] Wtedy wyszedł z ziemi chaldejskiej i zamieszkał w Haranie. A stamtąd, gdy umarł jego ojciec, przesiedlił go do tej ziemi, w której wy teraz mieszkacie;

[5] Nela, não lhe deu herança, nem sequer o espaço de um pé; mas prometeu dar-lhe a posse dela e, depois dele, à sua descendência, não tendo ele filho.

[5] I nie dał mu w niej w posiadanie ani piędzi ziemi, lecz obiecał, że da ją jemu w posiadanie i jego potomstwu, chociaż jeszcze nie miał dziecięcia.

[6] E falou Deus que a sua descendência seria peregrina em terra estrangeira, onde seriam escravizados e maltratados por quatrocentos anos;

[6] A Bóg mówił tak, że potomkowie jego będą przychodniami na obczyźnie, i że ujarzmią ich i uciskać będą przez czterysta lat;

[7] eu, disse Deus, julgarei a nação da qual forem escravos; e, depois disto, sairão daí e me servirão neste lugar.

[7] A ten naród, któremu jako niewolnicy służyć będą, Ja sądzić będę, powiedział Bóg; a potem wyjdą i mnie służyć będą na tym miejscu.

[8] Então, lhe deu a aliança da circuncisão; assim, nasceu Isaque, e Abraão o circuncidou ao oitavo dia; de Isaque procedeu Jacó, e deste, os doze patriarcas.

[8] Potem zawarł z nim przymierze obrzezki; tak to zrodził Izaaka i obrzezał go dnia ósmego, Izaak zaś Jakuba, a Jakub dwunastu patriarchów.

[9] Os patriarcas, invejosos de José, venderam-no para o Egito; mas Deus estava com ele

[9] A patriarchowie, zazdroszcząc Józefowi, sprzedali go do Egiptu, ale Bóg był z nim.

[10] e livrou-o de todas as suas aflições, concedendo-lhe também graça e sabedoria perante Faraó, rei do Egito, que o constituiu governador daquela nação e de toda a casa real.

[10] I wyrwał go ze wszystkich jego ucisków, i dał mu łaskę i mądrość przed faraonem, królem Egiptu, który ustanowił go zarządcą Egiptu i całego domu swego.

[11] Sobreveio, porém, fome em todo o Egito; e, em Canaã, houve grande tribulação, e nossos pais não achavam mantimentos.

[11] I nastał głód w całym Egipcie i w Kanaanie, i niedola wielka, i ojcowie nasi nie mieli żywności.

[12] Mas, tendo ouvido Jacó que no Egito havia trigo, enviou, pela primeira vez, os nossos pais.

[12] A gdy usłyszał Jakub, że w Egipcie jest zboże, posłał tam po raz pierwszy ojców naszych;

[13] Na segunda vez, José se fez reconhecer por seus irmãos, e se tornou conhecida de Faraó a família de José.
[14] Então, José mandou chamar a Jacó, seu pai, e toda a sua parentela, isto é, setenta e cinco pessoas.
[15] Jacó desceu ao Egito, e ali morreu ele e também nossos pais;
[16] e foram transportados para Siquém e postos no sepulcro que Abraão ali comprara a dinheiro aos filhos de Hamor.
[17] Como, porém, se aproximasse o tempo da promessa que Deus jurou a Abraão, o povo cresceu e se multiplicou no Egito,
[18] até que se levantou ali outro rei, que não conhecia a José.
[19] Este outro rei tratou com astúcia a nossa raça e torturou os nossos pais, a ponto de forçá-los a enjeitar seus filhos, para que não sobrevivessem.
[20] Por esse tempo, nasceu Moisés, que era formoso aos olhos de Deus. Por três meses, foi ele mantido na casa de seu pai;
[21] quando foi exposto, a filha de Faraó o recolheu e criou como seu próprio filho.
[22] E Moisés foi educado em toda a ciência dos egípcios e era poderoso em palavras e obras.
[23] Quando completou quarenta anos, veio-lhe a idéia de visitar seus irmãos, os filhos de Israel.
[24] Vendo um homem tratado injustamente, tomou-lhe a defesa e vingou o oprimido, matando o egípcio.

[13] Za drugim razem Józef dał się poznać braciom swoim, a faraon poznał ród Józefa.
[14] Józef zaś wyprawił posłów i sprowadził ojca swego Jakuba, całą rodzinę liczącą siedemdziesiąt pięć dusz.
[15] I przeniósł się Jakub do Egiptu, i umarł on i ojcowie nasi;
[16] I przeniesiono ich do Sychem, i złożono w grobowcu, który za pieniądze kupił Abraham od synów Hemora w Sychem.
[17] A gdy się zbliżał czas obietnicy, którą Bóg dał Abrahamowi, rozrósł się i rozmnożył lud w Egipcie,
[18] Aż nastał w Egipcie inny król, który nie znał Józefa.
[19] Ten zawziął się podstępnie na nasz ród, uciskał ojców naszych, zmuszając ich, żeby wyrzucali swoje niemowlęta, by nie zostawały przy życiu.
[20] W tym czasie narodził się Mojżesz, który był miły Bogu; przez trzy miesiące chowano go w domu ojca,
[21] A gdy go wyrzucono, wzięła go córka faraona i wychowała go sobie za syna.
[22] Wdrożono też Mojżesza we wszelką mądrość Egipcjan, a był dzielny tak w słowach, jak i w czynach.
[23] A kiedy skończył czterdzieści lat, stało się potrzebą jego serca odwiedzić braci swoich, synów Izraela.
[24] I ujrzawszy jednego, którego krzywdzono, ujął się za nim, pomścił krzywdzonego i zabił Egipcjanina.

[25] Ora, Moisés cuidava que seus irmãos entenderiam que Deus os queria salvar por intermédio dele; eles, porém, não compreenderam.

[26] No dia seguinte, aproximou-se de uns que brigavam e procurou reconduzi-los à paz, dizendo: Homens, vós sois irmãos; por que vos ofendeis uns aos outros?

[27] Mas o que agredia o próximo o repeliu, dizendo: Quem te constituiu autoridade e juiz sobre nós?

[28] Acaso, queres matar-me, como fizeste ontem ao egípcio?

[29] A estas palavras Moisés fugiu e tornou-se peregrino na terra de Midiã, onde lhe nasceram dois filhos.

[30] Decorridos quarenta anos, apareceu-lhe, no deserto do monte Sinai, um anjo, por entre as chamas de uma sarça que ardia.

[31] Moisés, porém, diante daquela visão, ficou maravilhado e, aproximando-se para observar, ouviu-se a voz do SENHOR:

[32] Eu sou o Deus dos teus pais, o Deus de Abraão, de Isaque e de Jacó. Moisés, tremendo de medo, não ousava contemplá-la.

[33] Disse-lhe o SENHOR: Tira a sandália dos pés, porque o lugar em que estás é terra santa.

[34] Vi, com efeito, o sofrimento do meu povo no Egito, ouvi o seu gemido e desci para libertá-lo. Vem agora, e eu te enviarei ao Egito.

[25] Sądził zaś, że bracia zrozumieją, iż Bóg przez jego ręce daje im wybawienie, ale oni nie zrozumieli.

[26] Następnego dnia zjawił się wśród nich, gdy się bili, i usiłował skłonić ich do zgody, mówiąc: Mężowie, braćmi jesteście, czemu krzywdzicie się wzajemnie?

[27] Lecz ten, który krzywdził bliźniego, odepchnął go i rzekł: Któż cię ustanowił przełożonym i sędzią nad nami?

[28] Czy chcesz mię zabić, tak jak wczoraj zabiłeś Egipcjanina?

[29] I uciekł Mojżesz z powodu tego słowa, i stał się przychodniem w ziemi madiańskiej, gdzie zrodził dwóch synów.

[30] A kiedy minęło czterdzieści lat, ukazał mu się na pustyni góry Synaj anioł w płomieniu gorejącego krzaka.

[31] A Mojżesz ujrzawszy to, dziwił się temu zjawisku; gdy zaś podchodził, aby się dokładnie przypatrzyć, rozległ się głos Pański:

[32] Jam jest Bóg ojców twoich, Bóg Abrahama i Izaaka, i Jakuba. A zatrwożony Mojżesz nie śmiał się przypatrywać.

[33] Pan zaś rzekł do niego: Zzuj obuwie z nóg swoich, bo miejsce, na którym stoisz, to ziemia święta.

[34] Napatrzyłem się na udrękę ludu mego w Egipcie i usłyszałem wzdychanie jego, i zstąpiłem, żeby ich wybawić; przeto teraz idź! Posyłam cię do Egiptu.

[35] A este Moisés, a quem negaram reconhecer, dizendo: Quem te constituiu autoridade e juiz? A este enviou Deus como chefe e libertador, com a assistência do anjo que lhe apareceu na sarça.

[36] Este os tirou, fazendo prodígios e sinais na terra do Egito, assim como no mar Vermelho e no deserto, durante quarenta anos.

[37] Foi Moisés quem disse aos filhos de Israel: Deus vos suscitará dentre vossos irmãos um profeta semelhante a mim.

[38] É este Moisés quem esteve na congregação no deserto, com o anjo que lhe falava no monte Sinai e com os nossos pais; o qual recebeu palavras vivas para no-las transmitir.

[39] A quem nossos pais não quiseram obedecer; antes, o repeliram e, no seu coração, voltaram para o Egito,

[40] dizendo a Arão: Faze-nos deuses que vão adiante de nós; porque, quanto a este Moisés, que nos tirou da terra do Egito, não sabemos o que lhe aconteceu.

[41] Naqueles dias, fizeram um bezerro e ofereceram sacrifício ao ídolo, alegrando-se com as obras das suas mãos.

[42] Mas Deus se afastou e os entregou ao culto da milícia celestial, como está escrito no Livro dos Profetas: Ó casa de Israel, porventura, me oferecestes vítimas e sacrifícios no deserto, pelo espaço de quarenta anos,

[43] e, acaso, não levantastes o tabernáculo de Moloque e a estrela do deus Renfã,

[35] Tego Mojżesza, którego się zaparli, mówiąc: Kto cię ustanowił przełożonym i sędzią? - tego posłał Bóg jako wodza i wybawiciela za pośrednictwem anioła, który mu się ukazał w krzaku.

[36] On to wywiódł ich, czyniąc cuda i znaki w Egipcie i na Morzu Czerwonym i na pustyni przez czterdzieści lat.

[37] To jest ten Mojżesz, który powiedział synom Izraela: Proroka jak ja wzbudzi wam Pan spośród braci waszych.

[38] On ci to w czasie zgromadzenia na pustyni pośredniczył między aniołem, który do niego mówił na górze Synaj, a ojcami naszymi, on też otrzymał słowa żywota, aby je nam przekazać.

[39] Lecz ojcowie nasi nie chcieli mu być posłuszni, odepchnęli go i sercami swymi zwrócili się ku Egiptowi,

[40] Mówiąc do Aarona: Uczyń nam bogów, którzy pójdą przed nami, nie wiemy bowiem, co się stało z owym Mojżeszem, który nas wywiódł z ziemi egipskiej.

[41] I zrobili w owych dniach cielca, i złożyli bałwanowi ofiarę, i radowali się dziełami rąk swoich.

[42] Wtedy odwrócił się Bóg i oddał ich w służbę zastępów niebieskich, jak napisano w księdze proroków: Czy mnie składaliście ofiary i dary Przez czterdzieści lat na pustyni, domu Izraela?

[43] Tak, nosiliście namiot Molocha i gwiazdę bożka Romfana, bałwany, które

figuras que fizestes para as adorar? Por isso, vos desterrarei para além da Babilônia.

[44] O tabernáculo do Testemunho estava entre nossos pais no deserto, como determinara aquele que disse a Moisés que o fizesse segundo o modelo que tinha visto.

[45] O qual também nossos pais, com Josué, tendo-o recebido, o levaram, quando tomaram posse das nações que Deus expulsou da presença deles, até aos dias de Davi.

[46] Este achou graça diante de Deus e lhe suplicou a faculdade de prover morada para o Deus de Jacó.

[47] Mas foi Salomão quem lhe edificou a casa.

[48] Entretanto, não habita o Altíssimo em casas feitas por mãos humanas; como diz o profeta:

[49] O céu é o meu trono, e a terra, o estrado dos meus pés; que casa me edificareis, diz o SENHOR, ou qual é o lugar do meu repouso?

[50] Não foi, porventura, a minha mão que fez todas estas coisas?

[51] Homens de dura cerviz e incircuncisos de coração e de ouvidos, vós sempre resistis ao Espírito Santo; assim como fizeram vossos pais, também vós o fazeis.

[52] Qual dos profetas vossos pais não perseguiram? Eles mataram os que anteriormente anunciavam a vinda do

uczyniliście, aby im bić pokłony; Przeto przesiedlę was poza Babilon.

[44] Ojcowie nasi mieli na pustyni namiot przymierza, jak nakazał Ten, który powiedział Mojżeszowi, aby go wykonał według wzoru, jaki widział.

[45] Ojcowie nasi przejęli go i wraz z Jozuem wnieśli do posiadłości pogan, których Bóg wygnał sprzed oblicza ojców naszych aż do dni Dawida,

[46] Który znalazł łaskę u Boga i prosił, aby mu było dane przygotować mieszkanie dla Boga Jakubowego.

[47] Lecz dopiero Salomon zbudował mu dom.

[48] Ale Najwyższy nie mieszka w budowlach rękami uczynionych, jak mówi prorok:

[49] Niebo jest tronem moim, A ziemia podnóżkiem stóp moich; Jaki dom zbudujecie mi, mówi Pan, Albo jakie jest miejsce odpocznienia mego?

[50] Czy nie ręka moja uczyniła to wszystko?

[51] Ludzie twardego karku i opornych serc i uszu, wy zawsze sprzeciwiacie się Duchowi Świętemu, jak ojcowie wasi, tak i wy!

[52] Któregoż z proroków nie prześladowali ojcowie wasi? Pozabijali też tych, którzy przepowiedzieli przyjście

Justo, do qual vós agora vos tornastes traidores e assassinos,

53 vós que recebestes a lei por ministério de anjos e não a guardastes.

A morte de Estêvão

54 Ouvindo eles isto, enfureciam-se no seu coração e rilhavam os dentes contra ele.

55 Mas Estêvão, cheio do Espírito Santo, fitou os olhos no céu e viu a glória de Deus e Jesus, que estava à sua direita,

56 e disse: Eis que vejo os céus abertos e o Filho do Homem, em pé à destra de Deus.

57 Eles, porém, clamando em alta voz, taparam os ouvidos e, unânimes, arremeteram contra ele.

58 E, lançando-o fora da cidade, o apedrejaram. As testemunhas deixaram suas vestes aos pés de um jovem chamado Saulo.

59 E apedrejavam Estêvão, que invocava e dizia: SENHOR Jesus, recebe o meu espírito!

60 Então, ajoelhando-se, clamou em alta voz: SENHOR, não lhes imputes este pecado! Com estas palavras, adormeceu.

Atos 8

1 E Saulo consentia na sua morte.

A primeira perseguição à igreja

Atos 26.9-11

Naquele dia, levantou-se grande perseguição contra a igreja em Jerusalém; e todos, exceto os apóstolos, foram

Sprawiedliwego, którego wy teraz staliście się zdrajcami i mordercami,

53 Wy, którzy otrzymaliście zakon, jak wam go dali aniołowie, a nie przestrzegaliście go.

Ukamienowanie Szczepana

54 A słuchając tego, wpadli we wściekłość i zgrzytali na niego zębami.

55 On zaś, będąc pełen Ducha Świętego, utkwiwszy wzrok w niebo, ujrzał chwałę Bożą i Jezusa stojącego po prawicy Bożej

56 I rzekł: Oto widzę niebiosa otwarte i Syna Człowieczego stojącego po prawicy Bożej.

57 Oni zaś podnieśli wielki krzyk, zatkali uszy swoje i razem rzucili się na niego.

58 A wypchnąwszy go poza miasto, kamienowali. Świadkowie zaś złożyli szaty swoje u stóp młodzieńca, zwanego Saulem.

59 I kamienowali Szczepana, który się modlił tymi słowy: Panie Jezu, przyjmij ducha mego.

60 A padłszy na kolana, zawołał donośnym głosem: Panie, nie policz im grzechu tego. A gdy to powiedział, skonał.

Dzieje Apostolskie 8

Prześladowanie i rozproszenie chrześcijan

1 A Saul również zgadzał się z tym zabójstwem. W owym czasie rozpoczęło się wielkie prześladowanie zboru w Jerozolimie i wszyscy, z wyjątkiem apostołów, rozproszyli się po okręgach wiejskich Judei i Samarii.

dispersos pelas regiões da Judéia e Samaria.

2 Alguns homens piedosos sepultaram Estêvão e fizeram grande pranto sobre ele.

3 Saulo, porém, assolava a igreja, entrando pelas casas; e, arrastando homens e mulheres, encerrava-os no cárcere.

Filipe prega em Samaria

4 Entrementes, os que foram dispersos iam por toda parte pregando a palavra.

5 Filipe, descendo à cidade de Samaria, anunciava-lhes a Cristo.

6 As multidões atendiam, unânimes, às coisas que Filipe dizia, ouvindo-as e vendo os sinais que ele operava.

7 Pois os espíritos imundos de muitos possessos saíam gritando em alta voz; e muitos paralíticos e coxos foram curados.

8 E houve grande alegria naquela cidade.

Simão, o mágico

9 Ora, havia certo homem, chamado Simão, que ali praticava a mágica, iludindo o povo de Samaria, insinuando ser ele grande vulto;

10 ao qual todos davam ouvidos, do menor ao maior, dizendo: Este homem é o poder de Deus, chamado o Grande Poder.

11 Aderiam a ele porque havia muito os iludira com mágicas.

12 Quando, porém, deram crédito a Filipe, que os evangelizava a respeito do reino de

2 Szczepana zaś pogrzebali bogobojni mężowie i opłakiwali go wielce.

3 A Saul tępił zbór; wchodził do domów, wywlekał mężczyzn i niewiasty i wtrącał do więzienia.

Filip w Samarii

4 Wszakże ci, którzy się rozproszyli, szli z miejsca na miejsce i zwiastowali dobrą nowinę.

5 A Filip dotarł do miasta Samarii i głosił im Chrystusa.

6 Ludzie zaś przyjmowali uważnie i zgodnie to, co Filip mówił, gdy go słyszeli i widzieli cuda, które czynił.

7 Albowiem duchy nieczyste wychodziły z wielkim krzykiem z wielu, którzy je mieli, wielu też sparaliżowanych i ułomnych zostało uzdrowionych.

8 I było wiele radości w owym mieście.

Szymon czarnoksiężnik

9 A był w mieście od jakiegoś czasu pewien mąż, imieniem Szymon, który zajmował się czarnoksięstwem i wprawiał lud Samarii w zachwyt, podając się za kogoś wielkiego.

10 A wszyscy, mali i wielcy, liczyli się z nim, mówiąc: Ten człowiek to moc Boża, która się nazywa Wielka.

11 Liczyli się zaś z nim dlatego, że od dłuższego czasu wprawiał ich w zachwyt magicznymi sztukami.

12 Kiedy jednak uwierzyli Filipowi, który zwiastował dobrą nowinę o Królestwie Bożym i o imieniu Jezusa Chrystusa,

Deus e do nome de Jesus Cristo, iam sendo batizados, assim homens como mulheres.

13 O próprio Simão abraçou a fé; e, tendo sido batizado, acompanhava a Filipe de perto, observando extasiado os sinais e grandes milagres praticados.

Pedro e João em Samaria

14 Ouvindo os apóstolos, que estavam em Jerusalém, que Samaria recebera a palavra de Deus, enviaram-lhe Pedro e João;

15 os quais, descendo para lá, oraram por eles para que recebessem o Espírito Santo;

16 porquanto não havia ainda descido sobre nenhum deles, mas somente haviam sido batizados em o nome do SENHOR Jesus.

17 Então, lhes impunham as mãos, e recebiam estes o Espírito Santo.

18 Vendo, porém, Simão que, pelo fato de imporem os apóstolos as mãos, era concedido o Espírito [Santo], ofereceu-lhes dinheiro,

19 propondo: Concedei-me também a mim este poder, para que aquele sobre quem eu impuser as mãos receba o Espírito Santo.

20 Pedro, porém, lhe respondeu: O teu dinheiro seja contigo para perdição, pois julgaste adquirir, por meio dele, o dom de Deus.

21 Não tens parte nem sorte neste ministério, porque o teu coração não é reto diante de Deus.

22 Arrepende-te, pois, da tua maldade e roga ao SENHOR; talvez te seja perdoado o intento do coração;

dawali się ochrzcić, zarówno mężczyźni, jak i niewiasty.

13 Nawet i sam Szymon uwierzył, gdy zaś został ochrzczony, trzymał się Filipa, a widząc znaki i cuda wielkie, jakie się działy, był pełen zachwytu.

Piotr i Jan w Samarii

14 A gdy apostołowie w Jerozolimie usłyszeli, że Samaria przyjęła Słowo Boże, wysłali do nich Piotra i Jana,

15 Którzy przybywszy tam, modlili się za nimi, aby otrzymali Ducha Świętego.

16 Na nikogo bowiem z nich nie był jeszcze zstąpił, bo byli tylko ochrzczeni w imię Pana Jezusa.

17 Wtedy wkładali na nich ręce, a oni otrzymywali Ducha Świętego.

18 A gdy Szymon spostrzegł, że Duch bywa udzielany przez wkładanie rąk apostołów, przyniósł im pieniądze

19 I powiedział: Dajcie i mnie tę moc, aby ten, na kogo ręce włożę, otrzymał Ducha Świętego.

20 A Piotr rzekł do niego: Niech zginą wraz z tobą pieniądze twoje, żeś mniemał, iż za pieniądze można nabyć dar Boży.

21 Co się tyczy tej sprawy, to nie masz w niej cząstki ani udziału, gdyż serce twoje nie jest szczere wobec Boga.

22 Przeto odwróć się od tej nieprawości swojej i proś Pana, czy nie mógłby ci być odpuszczony zamysł serca twego;

[23] pois vejo que estás em fel de amargura e laço de iniqüidade.

[24] Respondendo, porém, Simão lhes pediu: Rogai vós por mim ao SENHOR, para que nada do que dissestes sobrevenha a mim.

[25] Eles, porém, havendo testificado e falado a palavra do SENHOR, voltaram para Jerusalém e evangelizavam muitas aldeias dos samaritanos.

Filipe e o eunuco

[26] Um anjo do SENHOR falou a Filipe, dizendo: Dispõe-te e vai para o lado do Sul, no caminho que desce de Jerusalém a Gaza; este se acha deserto. Ele se levantou e foi.

[27] Eis que um etíope, eunuco, alto oficial de Candace, rainha dos etíopes, o qual era superintendente de todo o seu tesouro, que viera adorar em Jerusalém,

[28] estava de volta e, assentado no seu carro, vinha lendo o profeta Isaías.

[29] Então, disse o Espírito a Filipe: Aproxima-te desse carro e acompanha-o.

[30] Correndo Filipe, ouviu-o ler o profeta Isaías e perguntou: Compreendes o que vens lendo?

[31] Ele respondeu: Como poderei entender, se alguém não me explicar? E convidou Filipe a subir e a sentar-se junto a ele.

[32] Ora, a passagem da Escritura que estava lendo era esta: Foi levado como ovelha ao matadouro; e, como um cordeiro mudo

[23] Widzę bowiem, żeś pogrążony w gorzkiej żółci i w więzach nieprawości.

[24] Szymon zaś odpowiedział i rzekł: Módlcie się wy za mną do Pana, aby nic z tego na mnie nie przyszło, co powiedzieliście.

[25] A oni, gdy złożyli świadectwo i opowiedzieli Słowo Pańskie, udali się w powrotną drogę do Jerozolimy, zwiastując dobrą nowinę po wielu wioskach samarytańskich.

Filip i dworzanin królowej Etiopii

[26] A anioł Pański rzekł do Filipa, mówiąc: Wstań i idź na południe drogą, która prowadzi z Jerozolimy do Gazy. Jest to droga pustynna.

[27] I powstawszy, poszedł. A oto Etiopczyk, eunuch, dostojnik królowej etiopskiej Kandaki, który zarządzał jej wszystkimi skarbami, a przyszedł do Jerozolimy, aby się modlić,

[28] Powracał, a siedząc na swoim wozie, czytał proroka Izajasza.

[29] I rzekł Duch Filipowi: Podejdź i przyłącz się do tego wozu.

[30] A gdy Filip podbiegł, usłyszał, jak tamten czytał proroka Izajasza, i rzekł: Czy rozumiesz to, co czytasz?

[31] Ten zaś powiedział: Jakżebym mógł, jeśli mnie nikt nie pouczył? I poprosił Filipa, aby wsiadł i zajął przy nim miejsce.

[32] A ustęp Pisma, który czytał, był ten: Jak owca na rzeź był prowadzony I jak baranek milczący wobec tego, który go strzyże, Tak nie otwiera ust swoich;

perante o seu tosquiador, assim ele não abriu a boca.

33 Na sua humilhação, lhe negaram justiça; quem lhe poderá descrever a geração? Porque da terra a sua vida é tirada.

33 W poniżeniu jego wyjęty został spod prawa, O jego rodzie któż opowie? Bo życie jego z ziemi zgładzone zostaje.

34 Então, o eunuco disse a Filipe: Peço-te que me expliques a quem se refere o profeta. Fala de si mesmo ou de algum outro?

34 Wtedy eunuch odezwał się do Filipa i rzekł: Proszę cię, o kim to prorok mówi? O sobie samym, czy też o kim innym?

35 Então, Filipe explicou; e, começando por esta passagem da Escritura, anunciou-lhe a Jesus.

35 A Filip otworzył swoje usta i zwiastował mu dobrą nowinę o Jezusie, począwszy od tego ustępu Pisma.

36 Seguindo eles caminho fora, chegando a certo lugar onde havia água, disse o eunuco: Eis aqui água; que impede que seja eu batizado?

36 A gdy tak jechali drogą, przybyli nad jakąś wodę, a eunuch rzekł: Oto woda; cóż stoi na przeszkodzie, abym został ochrzczony?

37 [Filipe respondeu: É lícito, se crês de todo o coração. E, respondendo ele, disse: Creio que Jesus Cristo é o Filho de Deus.]

37 Filip zaś powiedział mu: Jeśli wierzysz z całego serca, możesz. A odpowiadając, rzekł: Wierzę, że Jezus Chrystus jest Synem Bożym.

38 Então, mandou parar o carro, ambos desceram à água, e Filipe batizou o eunuco.

38 I kazał zatrzymać wóz, zeszli obaj, Filip i eunuch, do wody, i ochrzcił go.

39 Quando saíram da água, o Espírito do SENHOR arrebatou a Filipe, não o vendo mais o eunuco; e este foi seguindo o seu caminho, cheio de júbilo.

39 Gdy zaś wyszli z wody, Duch Pański porwał Filipa i eunuch nie ujrzał go więcej, lecz radując się jechał dalej swoją drogą.

40 Mas Filipe veio a achar-se em Azoto; e, passando além, evangelizava todas as cidades até chegar a Cesaréia.

40 Filip zaś znalazł się w Azocie i obchodząc wszystkie miasta, zwiastował dobrą nowinę, aż przyszedł do Cezarei.

Atos 9

A conversão de Saulo

Atos 22.4-11; 26.9-18

Dzieje Apostolskie 9

Nawrócenie Saula

[1] Saulo, respirando ainda ameaças e morte contra os discípulos do SENHOR, dirigiu-se ao sumo sacerdote

[1] A Saul, dysząc jeszcze groźbą i chęcią mordu przeciwko uczniom Pańskim, przyszedł do arcykapłana

[2] e lhe pediu cartas para as sinagogas de Damasco, a fim de que, caso achasse alguns que eram do Caminho, assim homens como mulheres, os levasse presos para Jerusalém.

[2] I prosił go o listy do synagog w Damaszku, aby mógł, jeśliby znalazł jakich zwolenników drogi Pańskiej, zarówno mężczyzn jak i kobiety, uwięzić ich i przyprowadzić do Jerozolimy.

[3] Seguindo ele estrada fora, ao aproximar-se de Damasco, subitamente uma luz do céu brilhou ao seu redor,

[3] I stało się w czasie drogi, że gdy się zbliżał do Damaszku, olśniła go nagle światłość z nieba,

[4] e, caindo por terra, ouviu uma voz que lhe dizia: Saulo, Saulo, por que me persegues?

[4] A gdy padł na ziemię, usłyszał głos mówiący do niego: Saulu, Saulu, czemu mnie prześladujesz?

[5] Ele perguntou: Quem és tu, SENHOR? E a resposta foi: Eu sou Jesus, a quem tu persegues;

[5] I rzekł: Kto jesteś, Panie? A On: Ja jestem Jezus, którego ty prześladujesz;

[6] mas levanta-te e entra na cidade, onde te dirão o que te convém fazer.

[6] Ale powstań i idź do miasta, tam ci powiedzą, co masz czynić.

[7] Os seus companheiros de viagem pararam emudecidos, ouvindo a voz, não vendo, contudo, ninguém.

[7] A mężowie, którzy z nim byli w drodze, stanęli oniemiali, głos bowiem słyszeli, ale nikogo nie widzieli.

[8] Então, se levantou Saulo da terra e, abrindo os olhos, nada podia ver. E, guiando-o pela mão, levaram-no para Damasco.

[8] I podniósł się Saul z ziemi, lecz gdy otworzył oczy swoje, nic nie widział; wiodąc go tedy za rękę, zaprowadzili go do Damaszku.

[9] Esteve três dias sem ver, durante os quais nada comeu, nem bebeu.

[9] I przez trzy dni nie widział i nie jadł, i nie pił.

A visita de Ananias

Atos 22.12-16

Saul w Damaszku

[10] Ora, havia em Damasco um discípulo chamado Ananias. Disse-lhe o SENHOR numa visão: Ananias! Ao que respondeu: Eis-me aqui, SENHOR!

[10] A był w Damaszku pewien uczeń, imieniem Ananiasz. I rzekł Pan do niego w widzeniu: Ananiaszu! On zaś rzekł: Otom ja, Panie.

[11] Então, o SENHOR lhe ordenou: Dispõe-te, e vai à rua que se chama Direita, e, na casa de Judas, procura por Saulo, apelidado de Tarso; pois ele está orando

[12] e viu entrar um homem, chamado Ananias, e impor-lhe as mãos, para que recuperasse a vista.

[13] Ananias, porém, respondeu: SENHOR, de muitos tenho ouvido a respeito desse homem, quantos males tem feito aos teus santos em Jerusalém;

[14] e para aqui trouxe autorização dos principais sacerdotes para prender a todos os que invocam o teu nome.

[15] Mas o SENHOR lhe disse: Vai, porque este é para mim um instrumento escolhido para levar o meu nome perante os gentios e reis, bem como perante os filhos de Israel;

[16] pois eu lhe mostrarei quanto lhe importa sofrer pelo meu nome.

[17] Então, Ananias foi e, entrando na casa, impôs sobre ele as mãos, dizendo: Saulo, irmão, o SENHOR me enviou, a saber, o próprio Jesus que te apareceu no caminho por onde vinhas, para que recuperes a vista e fiques cheio do Espírito Santo.

[18] Imediatamente, lhe caíram dos olhos como que umas escamas, e tornou a ver. A seguir, levantou-se e foi batizado.

[19] E, depois de ter-se alimentado, sentiu-se fortalecido. Então, permaneceu em Damasco alguns dias com os discípulos.

Saulo prega em Damasco

[11] Pan zaś do niego: Wstań i idź na ulicę Prostą, i zapytaj w domu Judy o Saula z Tarsu; oto właśnie się modli.

[12] I ujrzał w widzeniu męża, imieniem Ananiasz, jak wszedł, i ręce na niego włożył, aby przejrzał.

[13] Ananiasz zaś odpowiedział: Panie, słyszałem od wielu o tym mężu, ile złego wyrządził świętym twoim w Jerozolimie;

[14] Ma także upoważnienie od arcykapłanów, aby tutaj uwięzić wszystkich, którzy wzywają imienia twego.

[15] Lecz Pan rzekł do niego: Idź, albowiem mąż ten jest moim narzędziem wybranym, aby zaniósł imię moje przed pogan i królów, i synów Izraela;

[16] Ja sam bowiem pokażę mu, ile musi wycierpieć dla imienia mego.

[17] I poszedł Ananiasz, i wszedł do domu, włożył na niego ręce i rzekł: Bracie Saulu, Pan Jezus, który ci się ukazał w drodze, jaką szedłeś, posłał mnie, abyś przejrzał i został napełniony Duchem Świętym.

[18] I natychmiast opadły z oczu jego jakby łuski i przejrzał, wstał i został ochrzczony.

[19] A gdy przyjął pokarm, odzyskał siły. I przebywał zaledwie kilka dni z uczniami, którzy byli w Damaszku,

[20] E logo pregava, nas sinagogas, a Jesus, afirmando que este é o Filho de Deus.

[21] Ora, todos os que o ouviam estavam atônitos e diziam: Não é este o que exterminava em Jerusalém os que invocavam o nome de Jesus e para aqui veio precisamente com o fim de os levar amarrados aos principais sacerdotes?

[22] Saulo, porém, mais e mais se fortalecia e confundia os judeus que moravam em Damasco, demonstrando que Jesus é o Cristo.

[23] Decorridos muitos dias, os judeus deliberaram entre si tirar-lhe a vida;

[24] porém o plano deles chegou ao conhecimento de Saulo. Dia e noite guardavam também as portas, para o matarem.

[25] Mas os seus discípulos tomaram-no de noite e, colocando-o num cesto, desceram-no pela muralha.

Saulo em Jerusalém e em Tarso

[26] Tendo chegado a Jerusalém, procurou juntar-se com os discípulos; todos, porém, o temiam, não acreditando que ele fosse discípulo.

[27] Mas Barnabé, tomando-o consigo, levou-o aos apóstolos; e contou-lhes como ele vira o SENHOR no caminho, e que este lhe falara, e como em Damasco pregara ousadamente em nome de Jesus.

[28] Estava com eles em Jerusalém, entrando e saindo, pregando ousadamente em nome do SENHOR.

[29] Falava e discutia com os helenistas; mas eles procuravam tirar-lhe a vida.

[20] A już zaczął zwiastować w synagogach Jezusa, że On jest Synem Bożym.

[21] Wszyscy zaś, którzy go słuchali, zdumiewali się i mówili: Czy to nie ten, co prześladował w Jerozolimie tych, którzy wzywają imienia tego, i po to tu przyszedł, aby ich w więzach odprowadzić do arcykapłanów?

[22] Lecz Saul coraz bardziej umacniał się i wprawiał w zakłopotanie Żydów, którzy mieszkali w Damaszku, dowodząc, że Ten jest Chrystusem.

[23] Po upływie dłuższego czasu uknuli Żydzi spisek na jego życie;

[24] Ale Saul został powiadomiony o ich spisku. A strzegli bram we dnie i w nocy, aby go zabić.

[25] Lecz uczniowie zabrali go w nocy, przerzucili przez mur i spuścili go w koszu.

Saul w Jerozolimie i Tarsie

[26] A gdy przybył do Jerozolimy, starał się przyłączyć do uczniów, ale wszyscy się go bali, nie wierząc, że jest uczniem.

[27] Lecz Barnaba zabrał go, zaprowadził do apostołów i opowiedział im, jak w drodze ujrzał Pana i że do niego mówił, i jak w Damaszku nauczał śmiało w imieniu Jezusa.

[28] I przestawał z nimi, poruszając się swobodnie w Jerozolimie i występując śmiało w imieniu Pana.

[29] Rozmawiał też i rozprawiał z hellenistami, lecz ci usiłowali go zgładzić.

[30] Tendo, porém, isto chegado ao conhecimento dos irmãos, levaram-no até Cesaréia e dali o enviaram para Tarso.

[30] A gdy bracia dowiedzieli się o tym, odprowadzili go do Cezarei i wyprawili do Tarsu.

A igreja cresce

[31] A igreja, na verdade, tinha paz por toda a Judéia, Galiléia e Samaria, edificando-se e caminhando no temor do SENHOR, e, no conforto do Espírito Santo, crescia em número.

[31] Tymczasem kościół, budując się i żyjąc w bojaźni Pańskiej, cieszył się pokojem po całej Judei, Galilei i Samarii, i wspomagany przez Ducha Świętego, pomnażał się.

A cura de Eneias

Piotr uzdrawia Eneasza

[32] Passando Pedro por toda parte, desceu também aos santos que habitavam em Lida.

[32] I stało się, że Piotr, obchodząc wszystkich, przyszedł też do świętych, którzy mieszkali w Lyddzie.

[33] Encontrou ali certo homem, chamado Enéias, que havia oito anos jazia de cama, pois era paralítico.

[33] Tam spotkał pewnego człowieka, imieniem Eneasz, który był sparaliżowany i leżał od ośmiu lat na łożu.

[34] Disse-lhe Pedro: Enéias, Jesus Cristo te cura! Levanta-te e arruma o teu leito. Ele, imediatamente, se levantou.

[34] I rzekł mu Piotr: Eneaszu, uzdrawia cię Jezus Chrystus; wstań i pościel sobie łoże. I zaraz wstał.

[35] Viram-no todos os habitantes de Lida e Sarona, os quais se converteram ao SENHOR.

[35] I widzieli go wszyscy mieszkańcy Lyddy i Saronu, którzy też nawrócili się do Pana.

A ressurreição de Dorcas

Wskrzeszenie Tabity

[36] Havia em Jope uma discípula por nome Tabita, nome este que, traduzido, quer dizer Dorcas; era ela notável pelas boas obras e esmolas que fazia.

[36] A w Joppie była pewna uczennica, imieniem Tabita, co w tłumaczeniu znaczy Dorkas; życie jej wypełnione było dobrymi i miłosiernymi uczynkami, jakich dokonywała.

[37] Ora, aconteceu, naqueles dias, que ela adoeceu e veio a morrer; e, depois de a lavarem, puseram-na no cenáculo.

[37] I stało się, że w tym właśnie czasie zaniemogła i umarła; obmyto ją i złożono w sali na piętrze.

[38] Como Lida era perto de Jope, ouvindo os discípulos que Pedro estava ali, enviaram-lhe dois homens que lhe pedissem: Não demores em vir ter conosco.

[38] Ponieważ zaś Lydda leży blisko Joppy, uczniowie, usłyszawszy, że tam przebywa Piotr, wysłali do niego dwóch mężów z prośbą: Nie zwlekaj z przyjściem do nas.

[39] Pedro atendeu e foi com eles. Tendo chegado, conduziram-no para o cenáculo; e todas as viúvas o cercaram, chorando e mostrando-lhe túnicas e vestidos que Dorcas fizera enquanto estava com elas.

[40] Mas Pedro, tendo feito sair a todos, pondo-se de joelhos, orou; e, voltando-se para o corpo, disse: Tabita, levanta-te! Ela abriu os olhos e, vendo a Pedro, sentou-se.

[41] Ele, dando-lhe a mão, levantou-a; e, chamando os santos, especialmente as viúvas, apresentou-a viva.

[42] Isto se tornou conhecido por toda Jope, e muitos creram no SENHOR.

[43] Pedro ficou em Jope muitos dias, em casa de um curtidor chamado Simão.

Atos 10

O centurião Cornélio

[1] Morava em Cesaréia um homem de nome Cornélio, centurião da coorte chamada Italiana,

[2] piedoso e temente a Deus com toda a sua casa e que fazia muitas esmolas ao povo e, de contínuo, orava a Deus.

[3] Esse homem observou claramente durante uma visão, cerca da hora nona do dia, um anjo de Deus que se aproximou dele e lhe disse:

[4] Cornélio! Este, fixando nele os olhos e possuído de temor, perguntou: Que é, SENHOR? E o anjo lhe disse: As tuas orações e as tuas esmolas subiram para memória diante de Deus.

[39] Wybrał się tedy Piotr i poszedł z nimi; a gdy przyszedł, zaprowadzili go do sali na piętrze; i obstąpiły go wszystkie wdowy, płacząc i pokazując suknie i płaszcze, które robiła Dorkas, gdy była z nimi.

[40] A Piotr, usunąwszy wszystkich, padł na kolana i modlił się; potem zwrócił się do ciała i rzekł: Tabito, wstań! Ona zaś otworzyła oczy swoje i, ujrzawszy Piotra, usiadła.

[41] A on podaj jej rękę i podniósł ją; przywoławszy zaś świętych i wdowy, pokazał ją żywą.

[42] I rozniosło się to po całej Joppie, i wielu uwierzyło w Pana.

[43] Piotr zaś pozostał w Joppie przez dłuższy czas u niejakiego Szymona, garbarza.

Dzieje Apostolskie 10

Piotr i Korneliusz

[1] A pewien mąż w Cezarei, imieniem Korneliusz, setnik kohorty, zwanej italską,

[2] Pobożny i bogobojny wraz z całym domem swoim, dający hojne jałmużny ludowi i nieustannie modlący się do Boga,

[3] Ujrzał wyraźnie w widzeniu za dnia około dziewiątej godziny anioła Bożego, który przystąpił do niego i rzekł mu: Korneliuszu!

[4] Ten zaś, strachem zdjęty, utkwił w nim wzrok i rzekł: Co jest, Panie? I rzekł mu: Modlitwy twoje i jałmużny twoje jako ofiara dotarły przed oblicze Boże.

[5] Agora, envia mensageiros a Jope e manda chamar Simão, que tem por sobrenome Pedro.

[5] Przeto poślij teraz mężów do Joppy i sprowadź niejakiego Szymona, którego nazywają Piotrem;

[6] Ele está hospedado com Simão, curtidor, cuja residência está situada à beira-mar.

[6] Przebywa on w gościnie u niejakiego Szymona, garbarza, który ma dom nad morzem.

[7] Logo que se retirou o anjo que lhe falava, chamou dois dos seus domésticos e um soldado piedoso dos que estavam a seu serviço

[7] A gdy odszedł anioł, który do niego mówił, przywołał dwóch domowników i pobożnego żołnierza spośród tych, którzy mu usługiwali,

[8] e, havendo-lhes contado tudo, enviou-os a Jope.

[8] Wyłożył im wszystko i posłał ich do Joppy.

Pedro tem uma visão

[9] No dia seguinte, indo eles de caminho e estando já perto da cidade, subiu Pedro ao eirado, por volta da hora sexta, a fim de orar.

[9] A nazajutrz, gdy oni byli w drodze i zbliżali się do miasta, wyszedł Piotr około godziny szóstej na dach, aby się modlić.

[10] Estando com fome, quis comer; mas, enquanto lhe preparavam a comida, sobreveio-lhe um êxtase;

[10] Potem poczuł głód i chciał jeść; gdy zaś oni przyrządzali posiłek, przyszło nań zachwycenie

[11] então, viu o céu aberto e descendo um objeto como se fosse um grande lençol, o qual era baixado à terra pelas quatro pontas,

[11] I ujrzał otwarte niebo i zstępujący jakiś przedmiot, jakby wielkie lniane płótno, opuszczane za cztery rogi ku ziemi;

[12] contendo toda sorte de quadrúpedes, répteis da terra e aves do céu.

[12] Były w nim wszelkiego rodzaju czworonogi i płazy ziemi, i ptactwo niebieskie.

[13] E ouviu-se uma voz que se dirigia a ele: Levanta-te, Pedro! Mata e come.

[13] I odezwał się do niego głos: Wstań, Piotrze, zabijaj i jedz!

[14] Mas Pedro replicou: De modo nenhum, SENHOR! Porque jamais comi coisa alguma comum e imunda.

[14] Piotr zaś rzekł: Przenigdy, Panie, bo jeszcze nigdy nie jadłem nic skalanego i nieczystego.

[15] Segunda vez, a voz lhe falou: Ao que Deus purificou não consideres comum.

[15] A głos znowu po raz wtóry do niego: Co Bóg oczyścił, ty nie miej za skalane.

[16] Sucedeu isto por três vezes, e, logo, aquele objeto foi recolhido ao céu.

[16] A stało się to po trzykroć, po czym przedmiot został wzięty do nieba.

Os enviados de Cornélio chegam a Jope

[17] Enquanto Pedro estava perplexo sobre qual seria o significado da visão, eis que os homens enviados da parte de Cornélio, tendo perguntado pela casa de Simão, pararam junto à porta;

[17] Podczas gdy Piotra dręczyła jeszcze niepewność, co mogło oznaczać widzenie, które miał, mężowie wysłani przez Korneliusza, dopytawszy się o dom Szymona, stanęli u bramy

[18] e, chamando, indagavam se estava ali hospedado Simão, por sobrenome Pedro.

[18] I odezwawszy się, dowiadywali się, czy Szymon, zwany Piotrem, przebywa tam w gościnie.

[19] Enquanto meditava Pedro acerca da visão, disse-lhe o Espírito: Estão aí dois homens que te procuram;

[19] A gdy Piotr zastanawiał się jeszcze nad widzeniem, rzekł mu Duch: Oto szukają cię trzej mężowie;

[20] levanta-te, pois, desce e vai com eles, nada duvidando; porque eu os enviei.

[20] Wstań przeto, zejdź i udaj się z nimi bez wahania, bo Ja ich posłałem.

[21] E, descendo Pedro para junto dos homens, disse: Aqui me tendes; sou eu a quem buscais? A que viestes?

[21] Wtedy Piotr zszedł do mężów i rzekł: Jestem tym, którego szukacie; co za przyczyna sprowadziła was tutaj?

[22] Então, disseram: O centurião Cornélio, homem reto e temente a Deus e tendo bom testemunho de toda a nação judaica, foi instruído por um santo anjo para chamar-te a sua casa e ouvir as tuas palavras.

[22] A oni rzekli: Setnik Korneliusz, mąż sprawiedliwy i bogobojny, cieszący się uznaniem całego narodu żydowskiego, otrzymał od anioła świętego polecenie, aby cię wezwać do swojego domu i posłuchać tego, co masz do powiedzenia.

Pedro vai com eles

[23] Pedro, pois, convidando-os a entrar, hospedou-os. No dia seguinte, levantou-se e partiu com eles; também alguns irmãos dos que habitavam em Jope foram em sua companhia.

[23] Poprosiwszy, aby wstąpili, udzielił im gościny. Nazajutrz zaś wstał i poszedł z nimi, a niektórzy z braci w Joppie towarzyszyli mu.

[24] No dia imediato, entrou em Cesaréia. Cornélio estava esperando por eles, tendo reunido seus parentes e amigos íntimos.

[24] Następnego dnia przybył do Cezarei; Korneliusz zaś, zwoławszy swoich krewnych i najbliższych przyjaciół, oczekiwał ich.

[25] Aconteceu que, indo Pedro a entrar, lhe saiu Cornélio ao encontro e, prostrando-se-lhe aos pés, o adorou.

[25] A gdy Piotr miał wejść, Korneliusz wyszedł mu na przeciw, padł do nóg jego i złożył mu pokłon.

[26] Mas Pedro o levantou, dizendo: Ergue-te, que eu também sou homem.
[27] Falando com ele, entrou, encontrando muitos reunidos ali,
[28] a quem se dirigiu, dizendo: Vós bem sabeis que é proibido a um judeu ajuntar-se ou mesmo aproximar-se a alguém de outra raça; mas Deus me demonstrou que a nenhum homem considerasse comum ou imundo;
[29] por isso, uma vez chamado, vim sem vacilar. Pergunto, pois: por que razão me mandastes chamar?
[30] Respondeu-lhe Cornélio: Faz, hoje, quatro dias que, por volta desta hora, estava eu observando em minha casa a hora nona de oração, e eis que se apresentou diante de mim um varão de vestes resplandecentes
[31] e disse: Cornélio, a tua oração foi ouvida, e as tuas esmolas, lembradas na presença de Deus.
[32] Manda, pois, alguém a Jope a chamar Simão, por sobrenome Pedro; acha-se este hospedado em casa de Simão, curtidor, à beira-mar.
[33] Portanto, sem demora, mandei chamar-te, e fizeste bem em vir. Agora, pois, estamos todos aqui, na presença de Deus, prontos para ouvir tudo o que te foi ordenado da parte do SENHOR.
[34] Então, falou Pedro, dizendo: Reconheço, por verdade, que Deus não faz acepção de pessoas;

[26] Piotr zaś podniósł go, mówiąc: Wstań, i ja jestem tylko człowiekiem.
[27] I rozmawiając z nim, wszedł i zastał wielu zgromadzonych;
[28] I rzekł do nich: Wy wiecie, że dla Żyda przestawanie z ludźmi innego plemienia lub odwiedzanie ich jest niezgodne z prawem; lecz Bóg dał mi znak, żebym żadnego człowieka nie nazywał skalanym lub nieczystym;
[29] Dlatego też wezwany, przyszedłem bez sprzeciwu. Zapytuję więc, dlaczego wezwaliście mnie?
[30] A Korneliusz rzekł: Przed czterema dniami około tej godziny, o dziewiątej, modliłem się w domu swoim, gdy nagle stanął przede mną mąż w lśniącym odzieniu
[31] I rzekł: Korneliuszu, wysłuchana została modlitwa twoja i jałmużny twoje zostały wspomniane przed Bogiem.
[32] Poślij przeto do Joppy i sprowadź Szymona, którego nazywają Piotrem; przebywa on w gościnie w domu Szymona, garbarza, nad morzem.
[33] Natychmiast więc posłałem po ciebie, a ty dobrze uczyniłeś, że przyszedłeś. A teraz jesteśmy wszyscy zgromadzeni przed Bogiem, aby wysłuchać tego wszystkiego, co ci Pan nakazał.

Kazanie Piotra

[34] Piotr zaś otworzył usta i rzekł: Teraz pojmuję naprawdę, że Bóg nie ma względu na osobę,

[35] pelo contrário, em qualquer nação, aquele que o teme e faz o que é justo lhe é aceitável.

[36] Esta é a palavra que Deus enviou aos filhos de Israel, anunciando-lhes o evangelho da paz, por meio de Jesus Cristo. Este é o SENHOR de todos.

[37] Vós conheceis a palavra que se divulgou por toda a Judéia, tendo começado desde a Galiléia, depois do batismo que João pregou,

[38] como Deus ungiu a Jesus de Nazaré com o Espírito Santo e com poder, o qual andou por toda parte, fazendo o bem e curando a todos os oprimidos do diabo, porque Deus era com ele;

[39] e nós somos testemunhas de tudo o que ele fez na terra dos judeus e em Jerusalém; ao qual também tiraram a vida, pendurando-o no madeiro.

[40] A este ressuscitou Deus no terceiro dia e concedeu que fosse manifesto,

[41] não a todo o povo, mas às testemunhas que foram anteriormente escolhidas por Deus, isto é, a nós que comemos e bebemos com ele, depois que ressurgiu dentre os mortos;

[42] e nos mandou pregar ao povo e testificar que ele é quem foi constituído por Deus Juiz de vivos e de mortos.

[43] Dele todos os profetas dão testemunho de que, por meio de seu nome, todo aquele que nele crê recebe remissão de pecados.

O Espírito Santo desce sobre os gentios

[35] Lecz w każdym narodzie miły mu jest ten, kto się go boi i sprawiedliwie postępuje.

[36] Posłał On synom izraelskim Słowo, zwiastując dobrą nowinę o pokoju przez Jezusa Chrystusa; On to jest Panem wszystkich.

[37] Wy wiecie, co się działo po całej Judei, począwszy od Galilei, po chrzcie, który głosił Jan -

[38] O Jezusie z Nazaretu, jak Bóg namaścił go Duchem Świętym i mocą, jak chodził, czyniąc dobrze i uzdrawiając wszystkich opętanych przez diabła, bo Bóg był z nim.

[39] A my jesteśmy świadkami tego wszystkiego, co uczynił w ziemi żydowskiej i w Jerozolimie; jego to zabili, zawiesiwszy na drzewie.

[40] Ale Bóg wzbudził go trzeciego dnia i dozwolił mu się objawić.

[41] Nie całemu ludowi, lecz świadkom uprzednio wybranym przez Boga, nam, którzy z nim jedliśmy i piliśmy po jego zmartwychwstaniu.

[42] Przykazał nam też, abyśmy ludowi głosili i składali świadectwo, że On jest ustanowionym przez Boga sędzią żywych i umarłych.

[43] O nim to świadczą wszyscy prorocy, iż każdy, kto w niego wierzy, dostąpi odpuszczenia grzechów przez imię jego.

Poganie otrzymują dar Ducha Świętego i chrzest

[44] Ainda Pedro falava estas coisas quando caiu o Espírito Santo sobre todos os que ouviam a palavra.
[45] E os fiéis que eram da circuncisão, que vieram com Pedro, admiraram-se, porque também sobre os gentios foi derramado o dom do Espírito Santo;
[46] pois os ouviam falando em línguas e engrandecendo a Deus. Então, perguntou Pedro:
[47] Porventura, pode alguém recusar a água, para que não sejam batizados estes que, assim como nós, receberam o Espírito Santo?
[48] E ordenou que fossem batizados em nome de Jesus Cristo. Então, lhe pediram que permanecesse com eles por alguns dias.

[44] A gdy Piotr jeszcze mówił te słowa, zstąpił Duch Święty na wszystkich słuchających tej mowy.
[45] I zdumieli się wierni pochodzenia żydowskiego, którzy z Piotrem przyszli, że i na pogan został wylany dar Ducha Świętego;
[46] Słyszeli ich bowiem, jak mówili językami i wielbili Boga. Wtedy odezwał się Piotr:
[47] Czy może ktoś odmówić wody, aby ochrzcić tych, którzy otrzymali Ducha Świętego jak i my?
[48] I rozkazał ich ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa. Wtedy uprosili go, aby pozostał u nich kilka dni.

Atos 11

A defesa de Pedro

[1] Chegou ao conhecimento dos apóstolos e dos irmãos que estavam na Judéia que também os gentios haviam recebido a palavra de Deus.
[2] Quando Pedro subiu a Jerusalém, os que eram da circuncisão o argüiram, dizendo:
[3] Entraste em casa de homens incircuncisos e comeste com eles.
[4] Então, Pedro passou a fazer-lhes uma exposição por ordem, dizendo:
[5] Eu estava na cidade de Jope orando e, num êxtase, tive uma visão em que observei descer um objeto como se fosse um grande lençol baixado do céu pelas quatro pontas e vindo até perto de mim.

Dzieje Apostolskie 11

Piotr usprawiedliwia się przed judaistami

[1] I usłyszeli apostołowie i bracia, którzy mieszkali w Judei, że i poganie przyjęli Słowo Boże.
[2] Kiedy zaś Piotr przybył do Jerozolimy, stawiali mu zarzuty rodowici Żydzi,
[3] Mówiąc: Poszedłeś do mężów nieobrzezanych i jadłeś z nimi.
[4] Wtedy Piotr zaczął im wykładać po kolei, mówiąc:
[5] Byłem w mieście Joppie i modliłem się; naraz w zachwyceniu miałem widzenie; jakiś przedmiot, jakby wielkie lniane płótno, opuszczane za cztery rogi, zstępowało z nieba, aż dotarło do mnie.

[6] E, fitando para dentro dele os olhos, vi quadrúpedes da terra, feras, répteis e aves do céu.

[6] Wpatrzywszy się w nie uważnie, zobaczyłem ziemskie czworonogi i dzikie zwierzęta, płazy i ptactwo niebieskie.

[7] Ouvi também uma voz que me dizia: Levanta-te, Pedro! Mata e come.

[7] Usłyszałem też i głos, który mi powiedział: Wstań, Piotrze, zabijaj i jedz!

[8] Ao que eu respondi: de modo nenhum, SENHOR; porque jamais entrou em minha boca qualquer coisa comum ou imunda.

[8] I odrzekłem: Przenigdy, Panie, bo jeszcze nigdy nic skalanego lub nieczystego nie weszło do ust moich.

[9] Segunda vez, falou a voz do céu: Ao que Deus purificou não consideres comum.

[9] Wtedy po raz wtóry odpowiedział głos z nieba: Co Bóg oczyścił, ty nie miej za skalane.

[10] Isto sucedeu por três vezes, e, de novo, tudo se recolheu para o céu.

[10] I stało się to po trzykroć, po czym wszystko znowu zostało wciągnięte do nieba.

[11] E eis que, na mesma hora, pararam junto da casa em que estávamos três homens enviados de Cesaréia para se encontrarem comigo.

[11] I oto w tej chwili przed domem, w którym byłem, stanęli trzej mężowie, wysłani z Cezarei do mnie.

[12] Então, o Espírito me disse que eu fosse com eles, sem hesitar. Foram comigo também estes seis irmãos; e entramos na casa daquele homem.

[12] I powiedział mi Duch, abym z nimi poszedł bez wahania. Poszło też ze mną i tych sześciu braci i tak przyszliśmy do domu owego męża.

[13] E ele nos contou como vira o anjo em pé em sua casa e que lhe dissera: Envia a Jope e manda chamar Simão, por sobrenome Pedro,

[13] Opowiedział nam on, jak ujrzał anioła, który się pojawił w domu jego i rzekł: Poślij do Joppy i sprowadź Szymona, którego nazywają Piotrem,

[14] o qual te dirá palavras mediante as quais serás salvo, tu e toda a tua casa.

[14] A on powie ci słowa, przez które będziesz zbawiony, ty i cały dom twój.

[15] Quando, porém, comecei a falar, caiu o Espírito Santo sobre eles, como também sobre nós, no princípio.

[15] A gdy zacząłem mówić, zstąpił na nich Duch Święty, jak i na nas na początku.

[16] Então, me lembrei da palavra do SENHOR, quando disse: João, na verdade, batizou com água, mas vós sereis batizados com o Espírito Santo.

[16] I przypomniałem sobie słowo Pana, gdy powiedział: Jan chrzcił wodą, ale wy będziecie ochrzczeni Duchem Świętym.

[17] Pois, se Deus lhes concedeu o mesmo dom que a nós nos outorgou quando cremos no SENHOR Jesus, quem era eu para que pudesse resistir a Deus?

[18] E, ouvindo eles estas coisas, apaziguaram-se e glorificaram a Deus, dizendo: Logo, também aos gentios foi por Deus concedido o arrependimento para vida.

Os discípulos são chamados cristãos em Antioquia

[19] Então, os que foram dispersos por causa da tribulação que sobreveio a Estêvão se espalharam até à Fenícia, Chipre e Antioquia, não anunciando a ninguém a palavra, senão somente aos judeus.

[20] Alguns deles, porém, que eram de Chipre e de Cirene e que foram até Antioquia, falavam também aos gregos, anunciando-lhes o evangelho do SENHOR Jesus.

[21] A mão do SENHOR estava com eles, e muitos, crendo, se converteram ao SENHOR.

[22] A notícia a respeito deles chegou aos ouvidos da igreja que estava em Jerusalém; e enviaram Barnabé até Antioquia.

[23] Tendo ele chegado e, vendo a graça de Deus, alegrou-se e exortava a todos a que, com firmeza de coração, permanecessem no SENHOR.

[24] Porque era homem bom, cheio do Espírito Santo e de fé. E muita gente se uniu ao SENHOR.

[17] Jeżeli więc Bóg dał im ten sam dar, co i nam, którzy uwierzyliśmy w Pana Jezusa Chrystusa, to jakże ja mogłem przeszkodzić Bogu?

[18] A gdy to usłyszeli, uspokoili się i wielbili Boga, mówiąc: Tak więc i poganom dał Bóg upamiętanie ku żywotowi.

Zbór poganochrześcijański w Antiochii

[19] Tymczasem ci, którzy zostali rozproszeni na skutek prześladowania, jakie wybuchło z powodu Szczepana, dotarli aż do Fenicji, na Cypr i do Antiochii, nikomu nie głosząc słowa, tylko samym Żydom.

[20] Niektórzy zaś z nich byli Cypryjczykami i Cyrenejczykami; ci, gdy przyszli do Antiochii, zwracali się również do Greków, głosząc dobrą nowinę o Panu Jezusie.

[21] I ręka Pańska była z nimi, wielka też była liczba tych, którzy uwierzyli i nawrócili się do Pana.

[22] Wieść o nich dotarła także do uszu zboru w Jerozolimie; wysłali więc do Antiochii Barnabę,

[23] Który, gdy tam przybył i ujrzał łaskę Bożą, uradował się i zachęcał wszystkich, aby całym sercem trwali przy Panu.

[24] Był to bowiem mąż dobry i pełen Ducha Świętego i wiary. Sporo też ludzi zostało pozyskanych dla Pana.

[25] E partiu Barnabé para Tarso à procura de Saulo;

[26] tendo-o encontrado, levou-o para Antioquia. E, por todo um ano, se reuniram naquela igreja e ensinaram numerosa multidão. Em Antioquia, foram os discípulos, pela primeira vez, chamados cristãos.

Ágabo prediz grande fome

[27] Naqueles dias, desceram alguns profetas de Jerusalém para Antioquia,

[28] e, apresentando-se um deles, chamado Ágabo, dava a entender, pelo Espírito, que estava para vir grande fome por todo o mundo, a qual sobreveio nos dias de Cláudio.

[29] Os discípulos, cada um conforme as suas posses, resolveram enviar socorro aos irmãos que moravam na Judéia;

[30] o que eles, com efeito, fizeram, enviando-o aos presbíteros por intermédio de Barnabé e de Saulo.

Atos 12

Herodes persegue a Tiago e a Pedro

[1] Por aquele tempo, mandou o rei Herodes prender alguns da igreja para os maltratar,

[2] fazendo passar a fio de espada a Tiago, irmão de João.

[3] Vendo ser isto agradável aos judeus, prosseguiu, prendendo também a Pedro. E eram os dias dos pães asmos.

[4] Tendo-o feito prender, lançou-o no cárcere, entregando-o a quatro escoltas de quatro soldados cada uma, para o

[25] Potem poszedł do Tarsu, aby odszukać Saula,

[26] A gdy go znalazł, przyprowadził go do Antiochii. I tak się ich sprawy ułożyły, że przez cały rok przebywali razem w zborze i nauczali wielu ludzi; w Antiochii też nazwano po raz pierwszy uczniów chrześcijanami.

Misja Barnaby i Saula w Jerozolimie

[27] W owym to czasie przyszli do Antiochii prorocy z Jerozolimy.

[28] I powstał jeden z nich, imieniem Agabus, i przepowiedział, natchniony przez Ducha, że nastanie głód wielki na całym świecie; nastał on też za Klaudiusza.

[29] Wówczas uczniowie postanowili posłać, każdy według możliwości, doraźną pomoc braciom, którzy mieszkali w Judei;

[30] Co też uczynili, przesławszy ją starszym przez Barnabę i Saula.

Dzieje Apostolskie 12

Herod prześladuje chrześcijan, Piotr ucieka z więzienia

[1] A w owym czasie targnął się król Herod na niektórych członków zboru i począł ich gnębić.

[2] Jakuba, brata Janowego, kazał ściąć.

[3] Gdy zaś widział, że się to podoba Żydom, kazał pojmać i Piotra; a były to dni Przaśników.

[4] A gdy go ujął, wtrącił do więzienia i przekazał czterem czwórkom żołnierzy,

guardarem, tencionando apresentá-lo ao povo depois da Páscoa.

5 Pedro, pois, estava guardado no cárcere; mas havia oração incessante a Deus por parte da igreja a favor dele.

6 Quando Herodes estava para apresentá-lo, naquela mesma noite, Pedro dormia entre dois soldados, acorrentado com duas cadeias, e sentinelas à porta guardavam o cárcere.

7 Eis, porém, que sobreveio um anjo do SENHOR, e uma luz iluminou a prisão; e, tocando ele o lado de Pedro, o despertou, dizendo: Levanta-te depressa! Então, as cadeias caíram-lhe das mãos.

8 Disse-lhe o anjo: Cinge-te e calça as sandálias. E ele assim o fez. Disse-lhe mais: Põe a capa e segue-me.

Pedro é livre da prisão

9 Então, saindo, o seguia, não sabendo que era real o que se fazia por meio do anjo; parecia-lhe, antes, uma visão.

10 Depois de terem passado a primeira e a segunda sentinela, chegaram ao portão de ferro que dava para a cidade, o qual se lhes abriu automaticamente; e, saindo, enveredaram por uma rua, e logo adiante o anjo se apartou dele.

11 Então, Pedro, caindo em si, disse: Agora, sei, verdadeiramente, que o SENHOR enviou o seu anjo e me livrou da mão de Herodes e de toda a expectativa do povo judaico.

aby go strzegli, zamierzając po święcie Paschy stawić go przed ludem.

5 Strzeżono tedy Piotra w więzieniu; zbór zaś modlił się nieustannie za niego do Boga.

6 Owej nocy, gdy Herod miał go już wyprowadzić, Piotr, skuty dwoma łańcuchami, spał między dwoma żołnierzami, strażnicy zaś przed drzwiami strzegli więzienia.

7 Wtem zjawił się anioł Pański i światłość zajaśniała w celi; trąciwszy zaś Piotra w bok, obudził go, mówiąc: Wstań prędko! I opadły łańcuchy z jego rąk.

8 I rzekł anioł do niego: Opasz się i włóż sandały swoje. I uczynił tak. I rzecze mu: Narzuć na siebie płaszcz swój i pójdź za mną.

9 Wyszedł więc i podążał za nim, lecz nie wiedział, że to, co się za sprawą anioła dzieje, jest rzeczywistością; sądził raczej, że ma widzenie.

10 A gdy minęli pierwszą i drugą straż, doszli do żelaznej bramy wiodącej do miasta, która się im sama otworzyła; i wyszli na zewnątrz, przeszli jedną ulicę i nagle anioł opuścił go.

11 A gdy Piotr przyszedł do siebie, rzekł: Teraz wiem naprawdę, że Pan posłał anioła swego i wyrwał mnie z ręki Heroda i ze wszystkiego, czego oczekiwał lud żydowski.

[12] Considerando ele a sua situação, resolveu ir à casa de Maria, mãe de João, cognominado Marcos, onde muitas pessoas estavam congregadas e oravam.
[13] Quando ele bateu ao postigo do portão, veio uma criada, chamada Rode, ver quem era;
[14] reconhecendo a voz de Pedro, tão alegre ficou, que nem o fez entrar, mas voltou correndo para anunciar que Pedro estava junto do portão.
[15] Eles lhe disseram: Estás louca. Ela, porém, persistia em afirmar que assim era. Então, disseram: É o seu anjo.
[16] Entretanto, Pedro continuava batendo; então, eles abriram, viram-no e ficaram atônitos.
[17] Ele, porém, fazendo-lhes sinal com a mão para que se calassem, contou-lhes como o SENHOR o tirara da prisão e acrescentou: Anunciai isto a Tiago e aos irmãos. E, saindo, retirou-se para outro lugar.
[18] Sendo já dia, houve não pouco alvoroço entre os soldados sobre o que teria acontecido a Pedro.
[19] Herodes, tendo-o procurado e não o achando, submetendo as sentinelas a inquérito, ordenou que fossem justiçadas. E, descendo da Judéia para Cesaréia, Herodes passou ali algum tempo.

A morte de Herodes

[20] Ora, havia séria divergência entre Herodes e os habitantes de Tiro e de Sidom; porém estes, de comum acordo, se apresentaram a ele e, depois de alcançar o

[12] Gdy sobie to uświadomił, udał się do domu Marii, matki Jana, którego nazywano Markiem, gdzie było wielu zgromadzonych na modlitwie.
[13] A gdy zakołatał do drzwi bramy, wyszła dziewczyna, imieniem Rode, aby nasłuchiwać,
[14] I poznawszy głos Piotra, z radości nie otworzyła bramy, lecz pobiegła do domu i oznajmiła, że Piotr stoi przed bramą.
[15] Oni zaś powiedzieli do niej: Oszalałaś! Ona jednak zapewniała, że tak jest istotnie. A oni na to: To jego anioł.
[16] Piotr zaś kołatał nadal. A gdy otworzyli, ujrzeli go i zdumieli się.
[17] Dawszy im znak ręką, aby milczeli, opowiedział im, jak go Pan wyprowadził z więzienia, i rzekł: Powiadomcie o tym Jakuba i braci. Potem wyszedł i udał się na inne miejsce.
[18] A gdy nastał dzień, powstał niemały popłoch wśród żołnierzy, co też się stało z Piotrem.
[19] Herod zaś kazał go szukać, a gdy go nie znalazł, kazał przesłuchać strażów i wyprowadzić na stracenie. Potem odszedł z Judei do Cezarei i tam przebywał.

Śmierć Heroda

[20] A miał on zatarg z Tyryjczykami i Sydończykami, którzy wspólnie przybyli do niego i zjednawszy sobie Blasta, podkomorzego królewskiego, prosili o

favor de Blasto, camarista do rei, pediram reconciliação, porque a sua terra se abastecia do país do rei.

pokój, ponieważ kraj ich pobierał żywność z ziem królewskich.

21 Em dia designado, Herodes, vestido de trajo real, assentado no trono, dirigiu-lhes a palavra;

21 W oznaczonym dniu Herod, odziany w szatę królewską, zasiadł na tronie i w obecności ludu wygłaszał do nich mowę;

22 e o povo clamava: É voz de um deus, e não de homem!

22 Lud zaś wołał: Boży to głos, a nie ludzki.

23 No mesmo instante, um anjo do SENHOR o feriu, por ele não haver dado glória a Deus; e, comido de vermes, expirou.

23 W tej samej chwili poraził go anioł Pański za to, że nie oddał chwały Bogu; potem stoczony przez robactwo, wyzionął ducha.

24 Entretanto, a palavra do SENHOR crescia e se multiplicava.

24 Lecz Słowo Boże rosło i rozszerzało się.

25 Barnabé e Saulo, cumprida a sua missão, voltaram de Jerusalém, levando também consigo a João, apelidado Marcos.

25 Barnaba zaś i Saul, spełniwszy posłannictwo, powrócili z Jerozolimy, zabrawszy z sobą Jana, zwanego Markiem.

Atos 13

Barnabé e Saulo. A primeira viagem missionária

Dzieje Apostolskie 13

Zbór w Antiochii

1 Havia na igreja de Antioquia profetas e mestres: Barnabé, Simeão, por sobrenome Níger, Lúcio de Cirene, Manaém, colaço de Herodes, o tetrarca, e Saulo.

1 W Antiochii, w tamtejszym zborze, byli prorokami i nauczycielami: Barnaba i Symeon, zwany Niger, i Lucjusz Cyrenejczyk, i Manaen, który się wychowywał razem z Herodem tetrarchą, i Saul.

2 E, servindo eles ao SENHOR e jejuando, disse o Espírito Santo: Separai-me, agora, Barnabé e Saulo para a obra a que os tenho chamado.

2 A gdy oni odprawiali służbę Pańską i pościli, rzekł Duch Święty: Odłączcie mi Barnabę i Saula do tego dzieła, do którego ich powołałem.

3 Então, jejuando, e orando, e impondo sobre eles as mãos, os despediram.

3 Wtedy, po odprawieniu postów i modlitwy, nałożyli na nich ręce i wyprawili ich.

Elimas, o mágico

Barnaba i Saul na Cyprze

[4] Enviados, pois, pelo Espírito Santo, desceram a Selêucia e dali navegaram para Chipre.
[5] Chegados a Salamina, anunciavam a palavra de Deus nas sinagogas judaicas; tinham também João como auxiliar.

[6] Havendo atravessado toda a ilha até Pafos, encontraram certo judeu, mágico, falso profeta, de nome Barjesus,

[7] o qual estava com o procônsul Sérgio Paulo, que era homem inteligente. Este, tendo chamado Barnabé e Saulo, diligenciava para ouvir a palavra de Deus.

[8] Mas opunha-se-lhes Elimas, o mágico (porque assim se interpreta o seu nome), procurando afastar da fé o procônsul.

[9] Todavia, Saulo, também chamado Paulo, cheio do Espírito Santo, fixando nele os olhos, disse:

[10] Ó filho do diabo, cheio de todo o engano e de toda a malícia, inimigo de toda a justiça, não cessarás de perverter os retos caminhos do SENHOR?

[11] Pois, agora, eis aí está sobre ti a mão do SENHOR, e ficarás cego, não vendo o sol por algum tempo. No mesmo instante, caiu sobre ele névoa e escuridade, e, andando à roda, procurava quem o guiasse pela mão.
[12] Então, o procônsul, vendo o que sucedera, creu, maravilhado com a doutrina do SENHOR.

[4] A oni, wysłani przez Ducha Świętego, udali się do Seleucji, stamtąd zaś odpłynęli na Cypr,
[5] A gdy przybyli do Salaminy, zwiastowali Słowo Boże w synagogach żydowskich; mieli też z sobą i Jana jako pomocnika.
[6] Przeszedłszy całą wyspę aż do Pafos, spotkali pewnego czarnoksiężnika, fałszywego proroka Żyda, imieniem Bar-Jezus,
[7] Który należał do otoczenia prokonsula Sergiusza Pawła, człowieka rozumnego. Ten, przywoławszy Barnabę i Saula, pragnął posłuchać Słowa Bożego.
[8] Lecz wystąpił przeciwko nim czarnoksiężnik Elymas, tak bowiem brzmi w tłumaczeniu jego imię, starając się odwrócić prokonsula od wiary.

[9] A Saul, zwany też Pawłem, napełniony Duchem Świętym, utkwił w nim wzrok

[10] I rzekł: O, pełny wszelkiego oszukaństwa i wszelkiej przewrotności, synu diabelski, nieprzyjacielu wszelkiej sprawiedliwości! Nie zaprzestaniesz ty wykrzywiać prostych dróg Pańskich?

[11] Oto teraz ręka Pańska na tobie, i będziesz ślepy, i do pewnego czasu nie ujrzysz słońca. I natychmiast ogarnęły go mrok i ciemność, a chodząc wokoło, szukał, kto by go prowadził za rękę.
[12] Wtedy prokonsul, ujrzawszy, co się stało, uwierzył, będąc pod wrażeniem nauki Pańskiej.

João Marcos volta a Jerusalém

[13] E, navegando de Pafos, Paulo e seus companheiros dirigiram-se a Perge da Panfília. João, porém, apartando-se deles, voltou para Jerusalém.

[14] Mas eles, atravessando de Perge para a Antioquia da Pisídia, indo num sábado à sinagoga, assentaram-se.

[15] Depois da leitura da lei e dos profetas, os chefes da sinagoga mandaram dizer-lhes: Irmãos, se tendes alguma palavra de exortação para o povo, dizei-a.

O testemunho de Paulo em Antioquia

[16] Paulo, levantando-se e fazendo com a mão sinal de silêncio, disse: Varões israelitas e vós outros que também temeis a Deus, ouvi.

[17] O Deus deste povo de Israel escolheu nossos pais e exaltou o povo durante sua peregrinação na terra do Egito, donde os tirou com braço poderoso;

[18] e suportou-lhes os maus costumes por cerca de quarenta anos no deserto;

[19] e, havendo destruído sete nações na terra de Canaã, deu-lhes essa terra por herança,

[20] vencidos cerca de quatrocentos e cinqüenta anos. Depois disto, lhes deu juízes, até o profeta Samuel.

[21] Então, eles pediram um rei, e Deus lhes deparou Saul, filho de Quis, da tribo de Benjamim, e isto pelo espaço de quarenta anos.

[22] E, tendo tirado a este, levantou-lhes o rei Davi, do qual também, dando

W Antiochii Pizydyjskiej Paweł przemawia do Żydów

[13] A Paweł i jego towarzysze, odpłynąwszy z Pafos, przybyli do Perge w Pamfilii; Jan zaś, odłączywszy się od nich, wrócił do Jerozolimy.

[14] A oni z Perge powędrowali dalej i dotarli do Antiochii Pizydyjskiej. A w dzień sabatu weszli do synagogi i usiedli.

[15] Po odczytaniu ustępów z zakonu i proroków, zwrócili się do nich przełożeni synagogi, mówiąc: Mężowie bracia, jeżeli macie coś do powiedzenia ku zbudowaniu ludu, mówcie.

[16] Powstał więc Paweł, skinął ręką i rzekł: Mężowie izraelscy i wy, którzy się Boga boicie, posłuchajcie!

[17] Bóg tego ludu izraelskiego wybrał sobie naszych ojców i na obczyźnie w ziemi egipskiej wywyższył lud, i mocarnym ramieniem wywiódł go z niej,

[18] I przez lat około czterdziestu cierpliwie znosił ich na pustyni;

[19] I wytępił siedem narodów z ziemi kanaanejskiej, i dał im ziemię ich w dziedzictwo

[20] Na około czterysta pięćdziesiąt lat. A potem dał im sędziów, aż do proroka Samuela.

[21] Potem zażądali króla i Bóg dał im Saula, syna Kisza, męża z pokolenia Beniamina, który panował czterdzieści lat;

[22] A gdy go odrzucił, powołał im na króla Dawida i wystawił mu świadectwo w

testemunho, disse: Achei Davi, filho de Jessé, homem segundo o meu coração, que fará toda a minha vontade.

23 Da descendência deste, conforme a promessa, trouxe Deus a Israel o Salvador, que é Jesus,

24 havendo João, primeiro, pregado a todo o povo de Israel, antes da manifestação dele, batismo de arrependimento.

25 Mas, ao completar João a sua carreira, dizia: Não sou quem supondes; mas após mim vem aquele de cujos pés não sou digno de desatar as sandálias.

26 Irmãos, descendência de Abraão e vós outros os que temeis a Deus, a nós nos foi enviada a palavra desta salvação.

27 Pois os que habitavam em Jerusalém e as suas autoridades, não conhecendo Jesus nem os ensinos dos profetas que se lêem todos os sábados, quando o condenaram, cumpriram as profecias;

28 e, embora não achassem nenhuma causa de morte, pediram a Pilatos que ele fosse morto.

29 Depois de cumprirem tudo o que a respeito dele estava escrito, tirando-o do madeiro, puseram-no em um túmulo.

30 Mas Deus o ressuscitou dentre os mortos;

31 e foi visto muitos dias pelos que, com ele, subiram da Galiléia para Jerusalém, os quais são agora as suas testemunhas perante o povo.

słowach: Znalazłem Dawida, syna Jessego, męża według serca mego, który wykona całkowicie wolę moją.

23 Z jego to potomstwa zgodnie z obietnicą wywiódł Bóg Izraelowi Zbawiciela, Jezusa,

24 Przed którego przyjściem Jan zwiastował chrzest upamiętania całemu ludowi izraelskiemu.

25 Gdy Jan był bliski końca swojej misji, powiedział: Nie jestem tym, za kogo mnie uważacie; ale oto idzie za mną Ten, którego sandałów nie jestem godzien rozwiązać u stóp jego.

26 Mężowie bracia, synowie rodu Abrahamowego, i ci wśród nas, którzy się Boga boją, nam to została posłana wieść o tym zbawieniu.

27 Mieszkańcy Jerozolimy bowiem i ich przełożeni nie poznali go i przez skazanie go wypełnili słowa proroków, czytane w każdy sabat,

28 Choć nie znaleźli nic, czym by zasługiwał na śmierć, zażądali od Piłata, aby był stracony.

29 Kiedy zaś wykonali wszystko, co o nim napisano, zdjęli go z drzewa i złożyli w grobie.

30 Lecz Bóg wzbudził go z martwych;

31 Przez wiele dni ukazywał się On tym, którzy razem z nim przyszli z Galilei do Jerozolimy; oni to teraz są jego świadkami wobec ludu.

[32] Nós vos anunciamos o evangelho da promessa feita a nossos pais,
[33] como Deus a cumpriu plenamente a nós, seus filhos, ressuscitando a Jesus, como também está escrito no Salmo segundo: Tu és meu Filho, eu, hoje, te gerei.
[34] E, que Deus o ressuscitou dentre os mortos para que jamais voltasse à corrupção, desta maneira o disse: E cumprirei a vosso favor as santas e fiéis promessas feitas a Davi.
[35] Por isso, também diz em outro Salmo: Não permitirás que o teu Santo veja corrupção.
[36] Porque, na verdade, tendo Davi servido à sua própria geração, conforme o desígnio de Deus, adormeceu, foi para junto de seus pais e viu corrupção.
[37] Porém aquele a quem Deus ressuscitou não viu corrupção.

[38] Tomai, pois, irmãos, conhecimento de que se vos anuncia remissão de pecados por intermédio deste;

[39] e, por meio dele, todo o que crê é justificado de todas as coisas das quais vós não pudestes ser justificados pela lei de Moisés.
[40] Notai, pois, que não vos sobrevenha o que está dito nos profetas:

[41] Vede, ó desprezadores, maravilhai-vos e desvanecei, porque eu realizo, em vossos dias, obra tal que não crereis se alguém vo-la contar.

Instados a pregar no sábado seguinte

[32] I my zwiastujemy wam dobrą nowinę. Tę obietnicę, którą dał ojcom,
[33] Wypełnił teraz Bóg dzieciom ich przez wzbudzenie nam Jezusa, jak to napisano w psalmie drugim: Synem moim jesteś, Dzisiaj cię zrodziłem.

[34] A że go wzbudził z martwych, aby już nigdy nie uległ skażeniu, powiedział to tak: Dał wam święte rzeczy Dawidowe, rzeczy pewne.

[35] Dlatego i na innym miejscu mówi: Nie dopuścisz, by święty twój oglądał skażenie.
[36] Dawid bowiem, gdy wykonał służbę, jaką mu wyroki Boże za jego pokolenia wyznaczyły, zasnął, został przyłączony do ojców swoich i oglądał skażenie;
[37] Lecz Ten, którego Bóg wzbudził, nie oglądał skażenia.
[38] Niechże więc będzie wam wiadome, mężowie bracia, że przez tego zwiastowane wam bywa odpuszczenie grzechów
[39] I że w nim każdy, kto wierzy, bywa usprawiedliwiony w tym wszystkim, w czym nie mogliście być usprawiedliwieni przez zakon Mojżesza.
[40] Baczcie więc, aby na was nie przyszło to, co powiedziano u proroków:
[41] Patrzcie, szydercy, zdumiewajcie się i przepadnijcie, Bo dokonuję dzieła za dni waszych, Dzieła, któremu nigdy nie uwierzycie, Gdy ktoś wam o nim opowiadać będzie.

[42] Ao saírem eles, rogaram-lhes que, no sábado seguinte, lhes falassem estas mesmas palavras.

[43] Despedida a sinagoga, muitos dos judeus e dos prosélitos piedosos seguiram Paulo e Barnabé, e estes, falando-lhes, os persuadiam a perseverar na graça de Deus.

Paulo e Barnabé vão para os gentios

[44] No sábado seguinte, afluiu quase toda a cidade para ouvir a palavra de Deus.

[45] Mas os judeus, vendo as multidões, tomaram-se de inveja e, blasfemando, contradiziam o que Paulo falava.

[46] Então, Paulo e Barnabé, falando ousadamente, disseram: Cumpria que a vós outros, em primeiro lugar, fosse pregada a palavra de Deus; mas, posto que a rejeitais e a vós mesmos vos julgais indignos da vida eterna, eis aí que nos volvemos para os gentios.

[47] Porque o SENHOR assim no-lo determinou: Eu te constituí para luz dos gentios, a fim de que sejas para salvação até aos confins da terra.

[48] Os gentios, ouvindo isto, regozijavam-se e glorificavam a palavra do SENHOR, e creram todos os que haviam sido destinados para a vida eterna.

[49] E divulgava-se a palavra do SENHOR por toda aquela região.

[50] Mas os judeus instigaram as mulheres piedosas de alta posição e os principais da cidade e levantaram perseguição contra Paulo e Barnabé, expulsando-os do seu território.

[42] A gdy opuszczali synagogę, prosili ich, aby w następny sabat opowiedzieli im znowu o tych sprawach.

[43] Kiedy zaś zgromadzeni w synagodze się rozeszli, poszło wielu Żydów i nabożnych prozelitów za Pawłem i Barnabą, którzy z nimi rozmawiali i nakłaniali ich, aby trwali w łasce Bożej.

Paweł i Barnaba zwracają się do Pogan

[44] A w następny sabat zebrało się prawie całe miasto, aby słuchać Słowa Bożego.

[45] A gdy Żydzi ujrzeli tłumy, ogarnęła ich zazdrość, i bluźniąc sprzeciwiali się temu, co mówił Paweł.

[46] Wtedy Paweł i Barnaba odpowiedzieli odważnie i rzekli: Wam to najpierw miało być opowiadane Słowo Boże, skoro jednak je odrzucacie i uważacie się za niegodnych życia wiecznego, przeto zwracamy się do pogan.

[47] Tak bowiem nakazał nam Pan: Ustanowiłem cię światłością dla pogan, Abyś był zbawieniem aż po krańce ziemi.

[48] Poganie słysząc to, radowali się i wielbili Słowo Pańskie, a wszyscy ci, którzy byli przeznaczeni do życia wiecznego, uwierzyli.

[49] I rozeszło się Słowo Pańskie po całej krainie.

[50] Żydzi zaś podburzyli pobożne i dostojne niewiasty oraz wybitne osobistości w mieście i wzniecili przeciw Pawłowi i Barnabie prześladowanie, i wypędzili ich ze swego okręgu.

[51] E estes, sacudindo contra aqueles o pó dos pés, partiram para Icônio.
[52] Os discípulos, porém, transbordavam de alegria e do Espírito Santo.

Atos 14

Paulo e Barnabé em Icônio

[1] Em Icônio, Paulo e Barnabé entraram juntos na sinagoga judaica e falaram de tal modo, que veio a crer grande multidão, tanto de judeus como de gregos.
[2] Mas os judeus incrédulos incitaram e irritaram os ânimos dos gentios contra os irmãos.
[3] Entretanto, demoraram-se ali muito tempo, falando ousadamente no SENHOR, o qual confirmava a palavra da sua graça, concedendo que, por mão deles, se fizessem sinais e prodígios.
[4] Mas dividiu-se o povo da cidade: uns eram pelos judeus; outros, pelos apóstolos.
[5] E, como surgisse um tumulto dos gentios e judeus, associados com as suas autoridades, para os ultrajar e apedrejar,
[6] sabendo-o eles, fugiram para Listra e Derbe, cidades da Licaônia e circunvizinhança,
[7] onde anunciaram o evangelho.

A cura de um coxo em Listra

[8] Em Listra, costumava estar assentado certo homem aleijado, paralítico desde o seu nascimento, o qual jamais pudera andar.
[9] Esse homem ouviu falar Paulo, que, fixando nele os olhos e vendo que possuía fé para ser curado,

[51] A oni, otrząsnąwszy na nich proch z nóg swoich, poszli do Ikonium.
[52] Uczniowie zaś byli pełni radości i Ducha Świętego.

Dzieje Apostolskie 14

Paweł i Barnaba w Ikonium

[1] A w Ikonium weszli również do synagogi żydowskiej i przemawiali tak, iż uwierzyło wielkie mnóstwo Żydów i Greków.
[2] Lecz Żydzi, którzy nie uwierzyli, podjudzili i rozjątrzyli pogan przeciwko braciom.
[3] I przebywali tam przez dłuższy czas, mówiąc odważnie w ufności ku Panu, który słowo łaski swojej potwierdzał znakami i cudami, jakich dokonywał przez ich ręce.
[4] A ludność miasta była podzielona, jedni byli za Żydami, drudzy zaś za apostołami.
[5] Kiedy jednak wszczął się rozruch wśród pogan i Żydów wraz z ich przełożonymi i chciano ich znieważyć i kamienować,
[6] Dowiedziawszy się o tym, uszli do miast likaońskich, Listry i Derbe, i okolicy
[7] I tam zwiastowali dobrą nowinę.

Uzdrowienie w Listrze

[8] A był w Listrze pewien człowiek chory na bezwład nóg; był on chromy od urodzenia i nigdy jeszcze nie chodził.
[9] Słuchał on przemawiającego Pawła, który utkwiwszy w nim wzrok i

[10] disse-lhe em alta voz: Apruma-te direito sobre os pés! Ele saltou e andava.

[11] Quando as multidões viram o que Paulo fizera, gritaram em língua licaônica, dizendo: Os deuses, em forma de homens, baixaram até nós.

[12] A Barnabé chamavam Júpiter, e a Paulo, Mercúrio, porque era este o principal portador da palavra.

[13] O sacerdote de Júpiter, cujo templo estava em frente da cidade, trazendo para junto das portas touros e grinaldas, queria sacrificar juntamente com as multidões.

[14] Porém, ouvindo isto, os apóstolos Barnabé e Paulo, rasgando as suas vestes, saltaram para o meio da multidão, clamando:

[15] Senhores, por que fazeis isto? Nós também somos homens como vós, sujeitos aos mesmos sentimentos, e vos anunciamos o evangelho para que destas coisas vãs vos convertais ao Deus vivo, que fez o céu, a terra, o mar e tudo o que há neles;

[16] o qual, nas gerações passadas, permitiu que todos os povos andassem nos seus próprios caminhos;

[17] contudo, não se deixou ficar sem testemunho de si mesmo, fazendo o bem, dando-vos do céu chuvas e estações frutíferas, enchendo o vosso coração de fartura e de alegria.

spostrzegłszy, że ma dość wiary, aby być uzdrowiony,

[10] Odezwał się donośnym głosem: Stań prosto na nogach swoich! I zerwał się, i chodził.

[11] A gdy ujrzał tłum, co Paweł uczynił, zaczął wołać, mówiąc po likaońsku: Bogowie w ludzkiej postaci zstąpili do nas.

[12] I nazwali Barnabę Zeusem, Pawła zaś Hermesem, ponieważ on był głównym mówcą.

[13] A kapłan podmiejskiej świątyni Zeusa, przywiódłszy przed bramy miasta woły i wieńce, chciał wraz z ludem złożyć ofiarę.

[14] Gdy to usłyszeli apostołowie Barnaba i Paweł, rozdarli szaty swoje i wpadli między tłum, krzycząc

[15] I wołając: Ludzie, co robicie? I my jesteśmy tylko ludźmi, takimi jak i wy, zwiastujemy wam dobrą nowinę, abyście się odwrócili od tych marnych rzeczy do Boga żywego, który stworzył niebo i ziemię, i morze, i wszystko, co w nich jest.

[16] Za czasów minionych pokoleń pozwalał On wszystkim poganom chodzić własnymi drogami;

[17] Jednakże nie omieszkał dawać o sobie świadectwa przez dobrodziejstwa, dając wam z nieba deszcz i czasy urodzajne, napełniając pokarmem i radością serca wasze.

[18] Dizendo isto, foi ainda com dificuldade que impediram as multidões de lhes oferecerem sacrifícios.

Paulo é apedrejado

[19] Sobrevieram, porém, judeus de Antioquia e Icônio e, instigando as multidões e apedrejando a Paulo, arrastaram-no para fora da cidade, dando-o por morto.

[20] Rodeando-o, porém, os discípulos, levantou-se e entrou na cidade. No dia seguinte, partiu, com Barnabé, para Derbe.

[21] E, tendo anunciado o evangelho naquela cidade e feito muitos discípulos, voltaram para Listra, e Icônio, e Antioquia,

[22] fortalecendo a alma dos discípulos, exortando-os a permanecer firmes na fé; e mostrando que, através de muitas tribulações, nos importa entrar no reino de Deus.

[23] E, promovendo-lhes, em cada igreja, a eleição de presbíteros, depois de orar com jejuns, os encomendaram ao SENHOR em quem haviam crido.

[24] Atravessando a Pisídia, dirigiram-se a Panfília.

[25] E, tendo anunciado a palavra em Perge, desceram a Atália

[26] e dali navegaram para Antioquia, onde tinham sido recomendados à graça de Deus para a obra que haviam já cumprido.

[27] Ali chegados, reunida a igreja, relataram quantas coisas fizera Deus com

[18] A to mówiąc, z trudem powstrzymali lud od złożenia im ofiary.

[19] Tymczasem nadeszli z Antiochii i z Ikonium Żydzi i namówiwszy tłum, ukamienowali Pawła i wywlekli go za miasto, sądząc, że umarł.

[20] Kiedy go jednak uczniowie obstąpili, wstał i wszedł do miasta; nazajutrz zaś odszedł z Barnabą do Derbe.

Powrót do Antiochii

[21] Zwiastując dobrą nowinę także temu miastu, pozyskali wielu uczniów i zawrócili do Listry, Ikonium i Antiochii,

[22] Utwierdzając dusze uczniów i zachęcając, aby trwali w wierze, i mówiąc, że musimy przejść przez wiele ucisków, aby wejść do Królestwa Bożego.

[23] A gdy przez wkładanie rąk wyznaczyli im w każdym zborze starszych, wśród modlitw i postów poruczyli ich Panu, w którego uwierzyli.

[24] Potem przeszli przez Pizydię i doszli do Pamfilii.

[25] A gdy opowiedzieli słowo w Perge, zstąpili do Atalii,

[26] Stamtąd zaś odpłynęli do Antiochii, gdzie zostali poruczeni łasce Bożej ku temu dziełu, które wykonali.

[27] A gdy tam przybyli i zgromadzili zbór, opowiedzieli, jak wielkich rzeczy dokonał

eles e como abrira aos gentios a porta da fé.

[28] E permaneceram não pouco tempo com os discípulos.

Atos 15

A controvérsia sobre a circuncisão de gentios

[1] Alguns indivíduos que desceram da Judéia ensinavam aos irmãos: Se não vos circuncidardes segundo o costume de Moisés, não podeis ser salvos.

[2] Tendo havido, da parte de Paulo e Barnabé, contenda e não pequena discussão com eles, resolveram que esses dois e alguns outros dentre eles subissem a Jerusalém, aos apóstolos e presbíteros, com respeito a esta questão.

[3] Enviados, pois, e até certo ponto acompanhados pela igreja, atravessaram as províncias da Fenícia e Samaria e, narrando a conversão dos gentios, causaram grande alegria a todos os irmãos.

[4] Tendo eles chegado a Jerusalém, foram bem recebidos pela igreja, pelos apóstolos e pelos presbíteros e relataram tudo o que Deus fizera com eles.

[5] Insurgiram-se, entretanto, alguns da seita dos fariseus que haviam crido, dizendo: É necessário circuncidá-los e determinar-lhes que observem a lei de Moisés.

A reunião dos apóstolos e presbíteros em Jerusalém

[6] Então, se reuniram os apóstolos e os presbíteros para examinar a questão.

Bóg z nimi i jak poganom drzwi wiary otworzył.

[28] I pozostali niemały czas z uczniami.

Dzieje Apostolskie 15

Nawrócenie pogan a zakon Mojżeszowy

[1] A pewni ludzie, którzy przybyli z Judei, nauczali braci: Jeśli nie zostaliście obrzezani według zwyczaju Mojżeszowego, nie możecie być zbawieni.

[2] Gdy zaś powstał zatarg i spór niemały między Pawłem i Barnabą a nimi, postanowiono, żeby Paweł i Barnaba oraz kilku innych spośród nich udało się w sprawie tego sporu do apostołów i starszych do Jerozolimy.

[3] Ci tedy, wyprawieni przez zbór, szli przez Fenicję i Samarię, opowiadając o nawróceniu pogan i sprawiając tym wielką radość wszystkim braciom.

[4] A gdy przybyli do Jerozolimy, zostali przyjęci przez zbór oraz apostołów i starszych, i opowiedzieli, jak wielkich rzeczy dokonał Bóg przez nich.

[5] Lecz niektórzy ze stronnictwa faryzeuszów, którzy uwierzyli, powstali, mówiąc: Trzeba ich obrzezać i nakazać im, żeby przestrzegali zakonu Mojżeszowego.

Sobór apostołów w Jerozolimie

[6] Zgromadzili się więc apostołowie i starsi, aby tę sprawę rozważyć.

[7] Havendo grande debate, Pedro tomou a palavra e lhes disse: Irmãos, vós sabeis que, desde há muito, Deus me escolheu dentre vós para que, por meu intermédio, ouvissem os gentios a palavra do evangelho e cressem.

[7] A gdy to już długo rozpatrywano, wstał Piotr i rzekł do nich: Mężowie bracia, wy wiecie, że Bóg już dawno spośród was mnie wybrał, aby poganie przez usta moje usłyszeli słowa Ewangelii i uwierzyli.

[8] Ora, Deus, que conhece os corações, lhes deu testemunho, concedendo o Espírito Santo a eles, como também a nós nos concedera.

[8] Bóg też, który zna serca, przyznał się do nich, dając im Ducha Świętego jak i nam,

[9] E não estabeleceu distinção alguma entre nós e eles, purificando-lhes pela fé o coração.

[9] I nie uczynił żadnej różnicy między nami a nimi, oczyściwszy przez wiarę ich serca.

[10] Agora, pois, por que tentais a Deus, pondo sobre a cerviz dos discípulos um jugo que nem nossos pais puderam suportar, nem nós?

[10] Przeto teraz, dlaczego wyzywacie Boga, wkładając na kark uczniów jarzmo, którego ani ojcowie nasi, ani my nie mogliśmy unieść?

[11] Mas cremos que fomos salvos pela graça do SENHOR Jesus, como também aqueles o foram.

[11] Wierzymy przecież, że zbawieni będziemy przez łaskę Pana Jezusa, tak samo jak i oni.

O parecer de Tiago

[12] E toda a multidão silenciou, passando a ouvir a Barnabé e a Paulo, que contavam quantos sinais e prodígios Deus fizera por meio deles entre os gentios.

[12] I umilkło całe zgromadzenie, i słuchali Barnaby i Pawła, gdy opowiadali, jakie to znaki i cuda uczynił przez nich Bóg między poganami.

[13] Depois que eles terminaram, falou Tiago, dizendo: Irmãos, atentai nas minhas palavras:

[13] A gdy ci umilkli, odezwał się Jakub, mówiąc: Mężowie bracia, posłuchajcie mnie!

[14] expôs Simão como Deus, primeiramente, visitou os gentios, a fim de constituir dentre eles um povo para o seu nome.

[14] Szymon opowiedział, jak to Bóg pierwszy zatroszczył się o to, aby spomiędzy pogan wybrać lud dla imienia swego.

[15] Conferem com isto as palavras dos profetas, como está escrito:

[15] A z tym zgadzają się słowa proroków, jak napisano:

[16] Cumpridas estas coisas, voltarei e reedificarei o tabernáculo caído de Davi; e, levantando-o de suas ruínas, restaurá-lo-ei.

[17] Para que os demais homens busquem o SENHOR, e também todos os gentios sobre os quais tem sido invocado o meu nome,

[18] diz o SENHOR, que faz estas coisas conhecidas desde séculos.

[19] Pelo que, julgo eu, não devemos perturbar aqueles que, dentre os gentios, se convertem a Deus,

[20] mas escrever-lhes que se abstenham das contaminações dos ídolos, bem como das relações sexuais ilícitas, da carne de animais sufocados e do sangue.

[21] Porque Moisés tem, em cada cidade, desde tempos antigos, os que o pregam nas sinagogas, onde é lido todos os sábados.

A decisão enviada a Antioquia

[22] Então, pareceu bem aos apóstolos e aos presbíteros, com toda a igreja, tendo elegido homens dentre eles, enviá-los, juntamente com Paulo e Barnabé, a Antioquia: foram Judas, chamado Barsabás, e Silas, homens notáveis entre os irmãos,

[23] escrevendo, por mão deles: Os irmãos, tanto os apóstolos como os presbíteros, aos irmãos de entre os gentios em Antioquia, Síria e Cilícia, saudações.

[24] Visto sabermos que alguns [que saíram] de entre nós, sem nenhuma autorização,

[16] Potem powrócę i odbuduję upadły przybytek Dawida, I odbuduję jego ruiny i podźwignę go,

[17] Aby pozostali ludzie szukali Pana, A także wszyscy poganie, Nad którymi wezwane zostało imię moje, Mówi Pan, który to czyni;

[18] Znane to jest od wieków.

[19] Dlatego sądzę, że nie należy czynić trudności tym spośród pogan, którzy nawracają się do Boga,

[20] Ale polecić im, żeby się wstrzymywali od rzeczy splugawionych przez bałwany, od nierządu, od tego, co zadławione, i od krwi.

[21] Mojżesz bowiem od dawien dawna ma po miastach takich, którzy go opowiadają, gdyż czyta się go w synagogach w każdy sabat.

List do nawróconych pogan

[22] Wówczas postanowili apostołowie i starsi razem z całym zborem posłać do Antiochii wraz z Pawłem i Barnabą wybranych spośród siebie mężów: Judę, zwanego Barsabaszem, i Sylasa, zajmujących wśród braci przodujące stanowisko,

[23] Dając im do ręki następujące pismo: Apostołowie i starsi, bracia braciom, pochodzącym z pogan w Antiochii i w Syrii, i w Cylicji, przesyłają pozdrowienie.

[24] Ponieważ usłyszeliśmy, że niektórzy spośród nas zaniepokoili was naukami i

vos têm perturbado com palavras, transtornando a vossa alma,

25 pareceu-nos bem, chegados a pleno acordo, eleger alguns homens e enviá-los a vós outros com os nossos amados Barnabé e Paulo,

26 homens que têm exposto a vida pelo nome de nosso SENHOR Jesus Cristo.

27 Enviamos, portanto, Judas e Silas, os quais pessoalmente vos dirão também estas coisas.

28 Pois pareceu bem ao Espírito Santo e a nós não vos impor maior encargo além destas coisas essenciais:

29 que vos abstenhais das coisas sacrificadas a ídolos, bem como do sangue, da carne de animais sufocados e das relações sexuais ilícitas; destas coisas fareis bem se vos guardardes. Saúde.

A leitura da mensagem

30 Os que foram enviados desceram logo para Antioquia e, tendo reunido a comunidade, entregaram a epístola.

31 Quando a leram, sobremaneira se alegraram pelo conforto recebido.

32 Judas e Silas, que eram também profetas, consolaram os irmãos com muitos conselhos e os fortaleceram.

33 Tendo-se demorado ali por algum tempo, os irmãos os deixaram voltar em paz aos que os enviaram.

34 [Mas pareceu bem a Silas permanecer ali.]

wzburzyli dusze wasze, bez naszego upoważnienia,

25 Postanowiliśmy jednomyślnie posłać do was wybranych mężów wraz z umiłowanymi naszymi Barnabą i Pawłem,

26 Ludźmi, którzy oddali życie swoje dla imienia Pana naszego, Jezusa Chrystusa.

27 Wysłaliśmy tedy Judę i Sylasa, którzy wam to samo ustnie powiedzą.

28 Postanowiliśmy bowiem, Duch Święty i my, by nie nakładać na was żadnego innego ciężaru oprócz następujących rzeczy niezbędnych:

29 Wstrzymywać się od mięsa ofiarowanego bałwanom, od krwi, od tego, co zadławione, i od nierządu; jeśli się tych rzeczy wystrzegać będziecie, dobrze uczynicie. Bywajcie zdrowi.

30 A gdy wysłańcy przyszli do Antiochii, zgromadzili zbór i oddali list.

31 A gdy go przeczytali, uradowali się jego zachęcającą treścią.

32 Juda zaś i Sylas, którzy sami byli prorokami, licznymi kazaniami napominali i umacniali braci.

33 A po upływie pewnego czasu zostali odesłani przez braci ze słowami pokoju do tych, którzy ich wysłali.

34 Lecz Sylas postanowił tam pozostać.

[35] Paulo e Barnabé demoraram-se em Antioquia, ensinando e pregando, com muitos outros, a palavra do SENHOR.

A segunda viagem missionária. Separação entre Paulo e Barnabé

[36] Alguns dias depois, disse Paulo a Barnabé: Voltemos, agora, para visitar os irmãos por todas as cidades nas quais anunciamos a palavra do SENHOR, para ver como passam.

[37] E Barnabé queria levar também a João, chamado Marcos.

[38] Mas Paulo não achava justo levarem aquele que se afastara desde a Panfília, não os acompanhando no trabalho.

[39] Houve entre eles tal desavença, que vieram a separar-se. Então, Barnabé, levando consigo a Marcos, navegou para Chipre.

[40] Mas Paulo, tendo escolhido a Silas, partiu encomendado pelos irmãos à graça do SENHOR.

[41] E passou pela Síria e Cilícia, confirmando as igrejas.

Atos 16

Paulo leva consigo a Timóteo

[1] Chegou também a Derbe e a Listra. Havia ali um discípulo chamado Timóteo, filho de uma judia crente, mas de pai grego;

[2] dele davam bom testemunho os irmãos em Listra e Icônio.

[3] Quis Paulo que ele fosse em sua companhia e, por isso, circuncidou-o por

[35] A Paweł i Barnaba pozostali w Antiochii, nauczając i zwiastując wraz z wieloma innymi Słowo Pańskie.

Rozstanie Pawła z Barnabą

[36] A po kilku dniach rzekł Paweł do Barnaby: Wybierzmy się w drogę i odwiedźmy braci we wszystkich miastach, w których zwiastowaliśmy Słowo Pańskie, aby zobaczyć, jak im się powodzi.

[37] Ale Barnaba chciał zabrać z sobą również Jana, zwanego Markiem.

[38] Paweł natomiast uważał za słuszne nie zabierać z sobą tego, który odstąpił od nich w Pamfilii i nie brał udziału wraz z nimi w pracy.

[39] Powstało nieporozumienie, tak iż się rozstali, Barnaba, zabrawszy Marka, odpłynął na Cypr,

[40] Paweł zaś poruczony łasce Pańskiej przez braci, obrał sobie Sylasa i udał się w drogę.

[41] Przemierzał Syrię i Cylicję, umacniając zbory.

Dzieje Apostolskie 16

Paweł i Tymoteusz w Listrze

[1] Dotarł też do Derbe i do Listry. A był tam pewien uczeń, imieniem Tymoteusz, syn Żydówki, która była wierząca, i ojca Greka.

[2] Bracia z Listry i Ikonium wystawili mu dobre świadectwo.

[3] Paweł chciał, aby ten udał się z nim w drogę, toteż wziąwszy go, obrzezał ze względu na Żydów, którzy mieszkali w

causa dos judeus daqueles lugares; pois todos sabiam que seu pai era grego.

4 Ao passar pelas cidades, entregavam aos irmãos, para que as observassem, as decisões tomadas pelos apóstolos e presbíteros de Jerusalém.

5 Assim, as igrejas eram fortalecidas na fé e, dia a dia, aumentavam em número.

A visão em Trôade

6 E, percorrendo a região frígio-gálata, tendo sido impedidos pelo Espírito Santo de pregar a palavra na Ásia,

7 defrontando Mísia, tentavam ir para Bitínia, mas o Espírito de Jesus não o permitiu.

8 E, tendo contornado Mísia, desceram a Trôade.

9 À noite, sobreveio a Paulo uma visão na qual um varão macedônio estava em pé e lhe rogava, dizendo: Passa à Macedônia e ajuda-nos.

10 Assim que teve a visão, imediatamente, procuramos partir para aquele destino, concluindo que Deus nos havia chamado para lhes anunciar o evangelho.

Paulo em Filipos. Lídia convertida

11 Tendo, pois, navegado de Trôade, seguimos em direitura a Samotrácia, no dia seguinte, a Neápolis

12 e dali, a Filipos, cidade da Macedônia, primeira do distrito e colônia. Nesta cidade, permanecemos alguns dias.

13 No sábado, saímos da cidade para junto do rio, onde nos pareceu haver um lugar

owych okolicach; wszyscy bowiem wiedzieli, że jego ojciec był Grekiem.

4 A gdy przechodzili przez miasta, przekazywali im postanowienia powzięte przez apostołów i starszych w Jerozolimie, aby je zachowywali.

5 Zbory zaś utwierdzały się w wierze i z każdym dniem rosły w liczbę.

Podróż Pawła przez Azję Mniejszą

6 I przeszli przez frygijską i galacką krainę, ponieważ Duch Święty przeszkodził w głoszeniu Słowa Bożego w Azji.

7 A gdy przyszli ku Mizji, chcieli pójść do Bitynii, lecz Duch Jezusa nie pozwolił im;

8 Minąwszy Mizję, doszli do Troady.

9 I miał Paweł w nocy widzenie: Jakiś Macedończyk stał i prosił go, mówiąc: Przepraw się do Macedonii i pomóż nam.

10 Gdy tylko ujrzał to widzenie, staraliśmy się zaraz wyruszyć do Macedonii, wnioskując, iż nas Bóg powołał, abyśmy im zwiastowali dobrą nowinę.

Paweł w Macedonii i Filippi

11 Odpłynąwszy z Troady, zdążaliśmy wprost do Samotraki, a nazajutrz do Neapolu,

12 Stamtąd zaś do Filippi, które jest przodującym miastem okręgu macedońskiego i kolonią rzymską. I zatrzymaliśmy się w tym mieście dni kilka.

13 A w dzień sabatu wyszliśmy za bramę nad rzekę, gdzie, jak sądziliśmy, odbywały

de oração; e, assentando-nos, falamos às mulheres que para ali tinham concorrido.

[14] Certa mulher, chamada Lídia, da cidade de Tiatira, vendedora de púrpura, temente a Deus, nos escutava; o SENHOR lhe abriu o coração para atender às coisas que Paulo dizia.

[15] Depois de ser batizada, ela e toda a sua casa, nos rogou, dizendo: Se julgais que eu sou fiel ao SENHOR, entrai em minha casa e aí ficai. E nos constrangeu a isso.

A cura de uma jovem adivinhadora

[16] Aconteceu que, indo nós para o lugar de oração, nos saiu ao encontro uma jovem possessa de espírito adivinhador, a qual, adivinhando, dava grande lucro aos seus senhores.

[17] Seguindo a Paulo e a nós, clamava, dizendo: Estes homens são servos do Deus Altíssimo e vos anunciam o caminho da salvação.

[18] Isto se repetia por muitos dias. Então, Paulo, já indignado, voltando-se, disse ao espírito: Em nome de Jesus Cristo, eu te mando: retira-te dela. E ele, na mesma hora, saiu.

Paulo e Silas açoitados e presos

[19] Vendo os seus senhores que se lhes desfizera a esperança do lucro, agarrando em Paulo e Silas, os arrastaram para a praça, à presença das autoridades;

[20] e, levando-os aos pretores, disseram: Estes homens, sendo judeus, perturbam a nossa cidade,

się modlitwy, i usiadłszy, rozmawialiśmy z niewiastami, które się zeszły.

[14] Przysłuchiwała się też pewna bogobojna niewiasta, imieniem Lidia, z miasta Tiatyry, sprzedawczyni purpury, której Pan otworzył serce, tak iż się skłaniała do tego, co Paweł mówił.

[15] A gdy została ochrzczona, także i dom jej, prosiła, mówiąc: Skoroście mnie uznali za wierną Panu, wstąpcie do domu mego i zamieszkajcie. I wymogła to na nas.

[16] A gdyśmy szli na modlitwę, zdarzyło się, że spotkała nas pewna dziewczyna, która miała ducha wieszczego, a która przez swoje wróżby przynosiła wielki zysk panom swoim.

[17] Ta, idąc za Pawłem i za nami, wołała mówiąc: Ci ludzie są sługami Boga Najwyższego i zwiastują wam drogę zbawienia.

[18] A to czyniła przez wiele dni. Wreszcie Paweł znękany, zwrócił się do ducha i rzekł: Rozkazuję ci w imieniu Jezusa Chrystusa, żebyś z niej wyszedł. I w tej chwili wyszedł.

Paweł i Sylas pojmani i uwięzieni

[19] A gdy jej panowie ujrzeli, że przepadła nadzieja na ich zysk, pochwycili Pawła i Sylasa, zawlekli ich na rynek przed urzędników.

[20] I stawiwszy ich przed pretorów, rzekli: Ci oto ludzie, którzy są Żydami, zakłócają spokój w naszym mieście

[21] propagando costumes que não podemos receber, nem praticar, porque somos romanos.

[22] Levantou-se a multidão, unida contra eles, e os pretores, rasgando-lhes as vestes, mandaram açoitá-los com varas.

[23] E, depois de lhes darem muitos açoites, os lançaram no cárcere, ordenando ao carcereiro que os guardasse com toda a segurança.

[24] Este, recebendo tal ordem, levou-os para o cárcere interior e lhes prendeu os pés no tronco.

[25] Por volta da meia-noite, Paulo e Silas oravam e cantavam louvores a Deus, e os demais companheiros de prisão escutavam.

[26] De repente, sobreveio tamanho terremoto, que sacudiu os alicerces da prisão; abriram-se todas as portas, e soltaram-se as cadeias de todos.

A conversão do carcereiro

[27] O carcereiro despertou do sono e, vendo abertas as portas do cárcere, puxando da espada, ia suicidar-se, supondo que os presos tivessem fugido.

[28] Mas Paulo bradou em alta voz: Não te faças nenhum mal, que todos aqui estamos!

[29] Então, o carcereiro, tendo pedido uma luz, entrou precipitadamente e, trêmulo, prostrou-se diante de Paulo e Silas.

[30] Depois, trazendo-os para fora, disse: Senhores, que devo fazer para que seja salvo?

[21] I głoszą obyczaje, których nie wolno nam, jako Rzymianom, przyjmować ani zachowywać.

[22] Wraz z nimi wystąpił też przeciwko nim tłum, a pretorzy, zdarłszy z nich szaty, kazali ich siec rózgami;

[23] A gdy im wiele razów zadali, wrzucili ich do więzienia i nakazali stróżowi więziennemu, aby ich bacznie strzegł.

[24] Ten, otrzymawszy taki rozkaz, wtrącił ich do wewnętrznego lochu, a nogi ich zakuł w dyby.

[25] A około północy Paweł i Sylas modlili się i śpiewem wielbili Boga, więźniowie zaś przysłuchiwali się im.

[26] Nagle powstało wielkie trzęsienie ziemi, tak że się zachwiały fundamenty więzienia i natychmiast otworzyły się wszystkie drzwi, a więzy wszystkich się rozwiązały.

[27] A gdy się przebudził stróż więzienny i ujrzał otwarte drzwi więzienia, dobył miecza i chciał się zabić, sądząc, że więźniowie uciekli.

[28] Lecz Paweł odezwał się donośnym głosem, mówiąc: Nie czyń sobie nic złego, bo jesteśmy tu wszyscy.

[29] Zażądał wtedy światła, wbiegł do środka i drżąc cały, przypadł do nóg Pawła i Sylasa,

[30] I wyprowadziwszy ich na zewnątrz, rzekł: Panowie, co mam czynić, abym był zbawiony?

[31] Responderam-lhe: Crê no SENHOR Jesus e serás salvo, tu e tua casa.

[32] E lhe pregaram a palavra de Deus e a todos os de sua casa.

[33] Naquela mesma hora da noite, cuidando deles, lavou-lhes os vergões dos açoites. A seguir, foi ele batizado, e todos os seus.

[34] Então, levando-os para a sua própria casa, lhes pôs a mesa; e, com todos os seus, manifestava grande alegria, por terem crido em Deus.

Paulo e Silas livres da prisão

[35] Quando amanheceu, os pretores enviaram oficiais de justiça, com a seguinte ordem: Põe aqueles homens em liberdade.

[36] Então, o carcereiro comunicou a Paulo estas palavras: Os pretores ordenaram que fôsseis postos em liberdade. Agora, pois, saí e ide em paz.

[37] Paulo, porém, lhes replicou: Sem ter havido processo formal contra nós, nos açoitaram publicamente e nos recolheram ao cárcere, sendo nós cidadãos romanos; querem agora, às ocultas, lançar-nos fora? Não será assim; pelo contrário, venham eles e, pessoalmente, nos ponham em liberdade.

[38] Os oficiais de justiça comunicaram isso aos pretores; e estes ficaram possuídos de temor, quando souberam que se tratava de cidadãos romanos.

[39] Então, foram ter com eles e lhes pediram desculpas; e, relaxando-lhes a prisão, rogaram que se retirassem da cidade.

[31] A oni rzekli: Uwierz w Pana Jezusa, a będziesz zbawiony, ty i twój dom.

[32] I głosili Słowo Pańskie jemu i wszystkim, którzy byli w jego domu.

[33] Tejże godziny w nocy zabrał ich ze sobą, obmył ich rany, i zaraz został ochrzczony on i wszyscy jego domownicy.

[34] I wprowadził ich do swego domu, zastawił stół i weselił się wraz z całym swoim domem, że uwierzył w Boga.

[35] A gdy nastał dzień, posłali pretorzy pachołków, mówiąc: Zwolnij tych ludzi.

[36] Stróż więzienny zaś oznajmił te słowa Pawłowi: Pretorzy przysłali polecenie, że macie być zwolnieni; przeto wyjdźcie teraz i idźcie w pokoju.

[37] Paweł zaś rzekł do nich: Wychłostawszy nas, obywateli rzymskich, publicznie bez sądu, wrzucili nas do więzienia; teraz zaś potajemnie nas wypędzają? Nie, niech raczej sami przyjdą i wyprowadzą nas.

[38] Pachołkowie zaś donieśli pretorom te słowa. A ci gdy usłyszeli, że są Rzymianami, zlękli się.

[39] I przyszedłszy, przeprosili ich, wyprowadzili i prosili, żeby opuścili miasto.

[40] Tendo-se retirado do cárcere, dirigiram-se para a casa de Lídia e, vendo os irmãos, os confortaram. Então, partiram.

Atos 17

Paulo e Silas em Tessalônica

[1] Tendo passado por Anfípolis e Apolônia, chegaram a Tessalônica, onde havia uma sinagoga de judeus.

[2] Paulo, segundo o seu costume, foi procurá-los e, por três sábados, arrazoou com eles acerca das Escrituras,

[3] expondo e demonstrando ter sido necessário que o Cristo padecesse e ressurgisse dentre os mortos; e este, dizia ele, é o Cristo, Jesus, que eu vos anuncio.

[4] Alguns deles foram persuadidos e unidos a Paulo e Silas, bem como numerosa multidão de gregos piedosos e muitas distintas mulheres.

[5] Os judeus, porém, movidos de inveja, trazendo consigo alguns homens maus dentre a malandragem, ajuntando a turba, alvoroçaram a cidade e, assaltando a casa de Jasom, procuravam trazê-los para o meio do povo.

[6] Porém, não os encontrando, arrastaram Jasom e alguns irmãos perante as autoridades, clamando: Estes que têm transtornado o mundo chegaram também aqui,

[7] os quais Jasom hospedou. Todos estes procedem contra os decretos de César, afirmando ser Jesus outro rei.

[40] Gdy zaś wyszli z więzienia, wstąpili do Lidii, a ujrzawszy braci, dodali im otuchy i odeszli.

Dzieje Apostolskie 17

Paweł w Tesalonice

[1] A gdy przeszli Amfipolis i Apolonię, przybyli do Tesaloniki, gdzie była synagoga żydowska.

[2] Paweł zaś, według zwyczaju swego, poszedł do nich i przez trzy sabaty rozprawiał z nimi na podstawie Pism,

[3] Wywodząc i wykazując, że Chrystus musiał cierpieć i zmartwychwstać. Tym Chrystusem, mówił, jest Jezus, którego ja wam głoszę.

[4] I dali się niektórzy z nich przekonać i przyłączyli się do Pawła i Sylasa, również wielka liczba spośród pobożnych Greków i niemało znamienitych niewiast.

[5] Ale Żydzi, powodowani zazdrością, dobrawszy sobie z pospólstwa różnych niegodziwych ludzi, wywołali zbiegowisko i wzburzyli miasto, a naszedłszy dom Jazona, usiłowali stawić ich przed ludem;

[6] Gdy zaś ich nie znaleźli, zawlekli Jazona i niektórych braci przed przełożonych miasta, krzycząc: Ci, co uczynili zamęt w całym świecie, przybyli i tutaj,

[7] A Jazon ich przyjął; wszyscy oni postępują wbrew postanowieniom cesarza, głosząc, że jest inny król, Jezus.

[8] Tanto a multidão como as autoridades ficaram agitadas ao ouvirem estas palavras;

[9] contudo, soltaram Jasom e os mais, após terem recebido deles a fiança estipulada.

Paulo e Silas em Bereia

[10] E logo, durante a noite, os irmãos enviaram Paulo e Silas para Beréia; ali chegados, dirigiram-se à sinagoga dos judeus.

[11] Ora, estes de Beréia eram mais nobres que os de Tessalônica; pois receberam a palavra com toda a avidez, examinando as Escrituras todos os dias para ver se as coisas eram, de fato, assim.

[12] Com isso, muitos deles creram, mulheres gregas de alta posição e não poucos homens.

[13] Mas, logo que os judeus de Tessalônica souberam que a palavra de Deus era anunciada por Paulo também em Beréia, foram lá excitar e perturbar o povo.

[14] Então, os irmãos promoveram, sem detença, a partida de Paulo para os lados do mar. Porém Silas e Timóteo continuaram ali.

[15] Os responsáveis por Paulo levaram-no até Atenas e regressaram trazendo ordem a Silas e Timóteo para que, o mais depressa possível, fossem ter com ele.

O discurso de Paulo em Atenas

[16] Enquanto Paulo os esperava em Atenas, o seu espírito se revoltava em face da idolatria dominante na cidade.

[8] A lud i przełożeni miasta, gdy to usłyszeli, zaniepokoili się,

[9] Lecz otrzymawszy od Jazona i pozostałych odpowiednie zabezpieczenie, zwolnili ich.

W Berei

[10] Bracia zaś wyprawili zaraz w nocy Pawła i Sylasa do Berei; ci, gdy tam przybyli, udali się do synagogi Żydów,

[11] Którzy byli szlachetniejszego usposobienia niż owi w Tesalonice; przyjęli oni Słowo z całą gotowością i codziennie badali Pisma, czy tak się rzeczy mają.

[12] Wielu też z nich uwierzyło, również niemało wybitnych greckich niewiast i mężów.

[13] A gdy się dowiedzieli Żydzi z Tesaloniki, że i w Berei Paweł głosi Słowo Boże, udali się tam, judząc i podburzając pospólstwo.

[14] Lecz wtedy bracia wyprawili zaraz Pawła w drogę ku morzu, Sylas i Tymoteusz zaś tam pozostali.

[15] Towarzysze zaprowadzili Pawła aż do Aten, a wziąwszy polecenie dla Sylasa i Tymoteusza, aby czym prędzej przyszli do niego, zawrócili.

W Atenach

[16] Czekając na nich w Atenach, obruszał się Paweł w duchu swoim na widok miasta oddanego bałwochwalstwu.

[17] Por isso, dissertava na sinagoga entre os judeus e os gentios piedosos; também na praça, todos os dias, entre os que se encontravam ali.

[17] Rozprawiał więc w synagodze z Żydami i z pobożnymi, a na rynku każdego dnia z tymi, którzy się tam przypadkiem znaleźli.

[18] E alguns dos filósofos epicureus e estóicos contendiam com ele, havendo quem perguntasse: Que quer dizer esse tagarela? E outros: Parece pregador de estranhos deuses; pois pregava a Jesus e a ressurreição.

[18] Niektórzy zaś z filozofów epikurejskich i stoickich ścierali się z nim. Jedni mówili: Cóż to chce powiedzieć ten bajarz? Drudzy zaś: Zdaje się, że jest zwiastunem obcych bogów. Zwiastował im bowiem dobrą nowinę o Jezusie i zmartwychwstaniu.

[19] Então, tomando-o consigo, o levaram ao Areópago, dizendo: Poderemos saber que nova doutrina é essa que ensinas?

[19] Zabrali go i zaprowadzili na Areopag, mówiąc: Czy możemy dowiedzieć się, co to za nowa nauka, którą głosisz?

[20] Posto que nos trazes aos ouvidos coisas estranhas, queremos saber o que vem a ser isso.

[20] Kładziesz bowiem jakieś niezwykłe rzeczy w nasze uszy; chcemy przeto wiedzieć, o co właściwie chodzi.

[21] Pois todos os de Atenas e os estrangeiros residentes de outra coisa não cuidavam senão dizer ou ouvir as últimas novidades.

[21] A wszyscy Ateńczycy i zamieszkali tam cudzoziemcy na nic innego nie mieli tyle czasu, co na opowiadanie lub słuchanie ostatnich nowin.

[22] Então, Paulo, levantando-se no meio do Areópago, disse: Senhores atenienses! Em tudo vos vejo acentuadamente religiosos;

Mowa Pawła na Areopagu

[22] A Paweł, stanąwszy pośrodku Areopagu, rzekł: Mężowie ateńscy! Widzę, że pod każdym względem jesteście ludźmi nadzwyczaj pobożnymi.

[23] porque, passando e observando os objetos de vosso culto, encontrei também um altar no qual está inscrito: AO DEUS DESCONHECIDO. Pois esse que adorais sem conhecer é precisamente aquele que eu vos anuncio.

[23] Przechodząc bowiem i oglądając wasze świętości, znalazłem też ołtarz, na którym napisano: Nieznanemu Bogu. Otóż to, co czcicie, nie znając, ja wam zwiastuję.

[24] O Deus que fez o mundo e tudo o que nele existe, sendo ele SENHOR do céu e da terra, não habita em santuários feitos por mãos humanas.

[24] Bóg, który stworzył świat i wszystko, co na nim, Ten, będąc Panem nieba i ziemi, nie mieszka w świątyniach ręką zbudowanych

[25] Nem é servido por mãos humanas, como se de alguma coisa precisasse; pois ele mesmo é quem a todos dá vida, respiração e tudo mais;

[26] de um só fez toda a raça humana para habitar sobre toda a face da terra, havendo fixado os tempos previamente estabelecidos e os limites da sua habitação;

[27] para buscarem a Deus se, porventura, tateando, o possam achar, bem que não está longe de cada um de nós;

[28] pois nele vivemos, e nos movemos, e existimos, como alguns dos vossos poetas têm dito: Porque dele também somos geração.

[29] Sendo, pois, geração de Deus, não devemos pensar que a divindade é semelhante ao ouro, à prata ou à pedra, trabalhados pela arte e imaginação do homem.

[30] Ora, não levou Deus em conta os tempos da ignorância; agora, porém, notifica aos homens que todos, em toda parte, se arrependam;

[31] porquanto estabeleceu um dia em que há de julgar o mundo com justiça, por meio de um varão que destinou e acreditou diante de todos, ressuscitando-o dentre os mortos.

Uns zombam, outros creem

[32] Quando ouviram falar de ressurreição de mortos, uns escarneceram, e outros disseram: A respeito disso te ouviremos noutra ocasião.

[25] Ani też nie służy mu się rękami ludzkimi, jak gdyby czego potrzebował, gdyż sam daje wszystkim życie i tchnienie, i wszystko.

[26] Z jednego pnia wywiódł też wszystkie narody ludzkie, aby mieszkały na całym obszarze ziemi, ustanowiwszy dla nich wyznaczone okresy czasu i granice ich zamieszkania,

[27] Żeby szukały Boga, czy go może nie wyczują i nie znajdą, bo przecież nie jest On daleko od każdego z nas.

[28] Albowiem w nim żyjemy i poruszamy się, i jesteśmy, jak to i niektórzy z waszych poetów powiedzieli: Z jego bowiem rodu jesteśmy.

[29] Będąc więc z rodu Bożego, nie powinniśmy sądzić, że bóstwo jest podobne do złota albo srebra, albo do kamienia, wytworu sztuki i ludzkiego umysłu.

[30] Bóg wprawdzie puszczał płazem czasy niewiedzy, teraz jednak wzywa wszędzie wszystkich ludzi, aby się upamiętali,

[31] Gdyż wyznaczył dzień, w którym będzie sądził świat sprawiedliwie przez męża, którego ustanowił, potwierdzając to wszystkim przez wskrzeszenie go z martwych.

[32] A gdy usłyszeli o zmartwychwstaniu, jedni naśmiewali się, drudzy zaś mówili: O tym będziemy cię słuchali innym razem.

[33] A essa altura, Paulo se retirou do meio deles.

[34] Houve, porém, alguns homens que se agregaram a ele e creram; entre eles estava Dionísio, o areopagita, uma mulher chamada Dâmaris e, com eles, outros mais.

[33] I tak Paweł wyszedł spośród nich.

[34] Lecz niektórzy mężowie przyłączyli się do niego i uwierzyli, a wśród nich również Dionizy Areopagita i niewiasta, imieniem Damaris, oraz inni z nimi.

Atos 18

Paulo em Corinto

[1] Depois disto, deixando Paulo Atenas, partiu para Corinto.

[2] Lá, encontrou certo judeu chamado Áqüila, natural do Ponto, recentemente chegado da Itália, com Priscila, sua mulher, em vista de ter Cláudio decretado que todos os judeus se retirassem de Roma. Paulo aproximou-se deles.

[3] E, posto que eram do mesmo ofício, passou a morar com eles e ali trabalhava, pois a profissão deles era fazer tendas.

[4] E todos os sábados discorria na sinagoga, persuadindo tanto judeus como gregos.

Paulo anuncia a Jesus

[5] Quando Silas e Timóteo desceram da Macedônia, Paulo se entregou totalmente à palavra, testemunhando aos judeus que o Cristo é Jesus.

[6] Opondo-se eles e blasfemando, sacudiu Paulo as vestes e disse-lhes: Sobre a vossa cabeça, o vosso sangue! Eu dele estou limpo e, desde agora, vou para os gentios.

[7] Saindo dali, entrou na casa de um homem chamado Tício Justo, que era

Dzieje Apostolskie 18

Paweł w Koryncie

[1] Potem opuścił Ateny i przyszedł do Koryntu.

[2] Tam natknął się na pewnego Żyda, imieniem Akwila, rodem z Pontu, który świeżo przybył z Italii, i na Pryscyllę, żonę jego, dlatego że Klaudiusz zarządził, aby wszyscy Żydzi opuścili Rzym, i zbliżył się do nich;

[3] A ponieważ uprawiał to samo rzemiosło, zamieszkał u nich i pracowali razem; byli bowiem z zawodu wytwórcami namiotów.

[4] A w każdy sabat rozprawiał w synagodze i starał się przekonać zarówno Żydów, jak i Greków.

[5] Kiedy jednak Sylas i Tymoteusz przyszli z Macedonii, Paweł oddał się całkowicie słowu, przedkładając Żydom świadectwa, że Jezus jest Chrystusem.

[6] Lecz gdy mu się sprzeciwiali i bluźnili, otrząsnąwszy szaty, rzekł do nich: Krew wasza na głowę waszą, ja jestem czysty, od tej chwili pójdę do pogan.

[7] I odszedłszy stamtąd, udał się do domu pewnego człowieka, imieniem Tycjusz

temente a Deus; a casa era contígua à sinagoga.

8 Mas Crispo, o principal da sinagoga, creu no SENHOR, com toda a sua casa; também muitos dos coríntios, ouvindo, criam e eram batizados.

9 Teve Paulo durante a noite uma visão em que o SENHOR lhe disse: Não temas; pelo contrário, fala e não te cales;

10 porquanto eu estou contigo, e ninguém ousará fazer-te mal, pois tenho muito povo nesta cidade.

11 E ali permaneceu um ano e seis meses, ensinando entre eles a palavra de Deus.

Paulo perante Gálio

12 Quando, porém, Gálio era procônsul da Acaia, levantaram-se os judeus, concordemente, contra Paulo e o levaram ao tribunal,

13 dizendo: Este persuade os homens a adorar a Deus por modo contrário à lei.

14 Ia Paulo falar, quando Gálio declarou aos judeus: Se fosse, com efeito, alguma injustiça ou crime da maior gravidade, ó judeus, de razão seria atender-vos;

15 mas, se é questão de palavra, de nomes e da vossa lei, tratai disso vós mesmos; eu não quero ser juiz dessas coisas!

16 E os expulsou do tribunal.

17 Então, todos agarraram Sóstenes, o principal da sinagoga, e o espancavam diante do tribunal; Gálio, todavia, não se incomodava com estas coisas.

Justus, bojącego się Boga, którego dom sąsiadował z synagogą.

8 A Kryspus, przełożony synagogi, uwierzył w Pana wraz z całym swoim domem, także wielu z Koryntian, którzy słuchali, uwierzyło i przyjmowało chrzest.

9 I rzekł Pan do Pawła w nocnym widzeniu: Nie bój się, lecz mów i nie milcz,

10 Bo Ja jestem z tobą i nikt się nie targnie na ciebie, aby ci uczynić coś złego; mam bowiem wiele ludu w tym mieście.

11 I przebywał tam rok i sześć miesięcy, nauczając wśród nich Słowa Bożego.

Gallion i Paweł

12 A gdy Gallion był prokonsulem Achai, powstali jednomyślnie Żydzi przeciwko Pawłowi i stawili go przed sądem,

13 Mówiąc: Człowiek ten namawia ludzi, aby oddawali cześć Bogu niezgodnie z zakonem.

14 A gdy Paweł miał już usta otworzyć, rzekł Gallion do Żydów: Gdyby chodziło o jakie bezprawie albo niegodziwy czyn, ująłbym się, rzecz zrozumiała, za wami, Żydzi;

15 Skoro jednak spór dotyczy słów, nazw i waszego własnego zakonu, sami się tym zajmijcie; ja nie chcę być sędzią w tych sprawach.

16 I przepędził ich z sądu.

17 Wszyscy zaś pochwyciwszy Sostena, przełożonego synagogi, bili go przed krzesłem sędziowskim, lecz Gallion wcale na to nie zważał.

O final da segunda viagem missionária de Paulo

[18] Mas Paulo, havendo permanecido ali ainda muitos dias, por fim, despedindo-se dos irmãos, navegou para a Síria, levando em sua companhia Priscila e Áqüila, depois de ter raspado a cabeça em Cencréia, porque tomara voto.

[19] Chegados a Éfeso, deixou-os ali; ele, porém, entrando na sinagoga, pregava aos judeus.

[20] Rogando-lhe eles que permanecesse ali mais algum tempo, não acedeu.

[21] Mas, despedindo-se, disse: Se Deus quiser, voltarei para vós outros. E, embarcando, partiu de Éfeso.

[22] Chegando a Cesaréia, desembarcou, subindo a Jerusalém; e, tendo saudado a igreja, desceu para Antioquia.

[23] Havendo passado ali algum tempo, saiu, atravessando sucessivamente a região da Galácia e Frígia, confirmando todos os discípulos.

A terceira viagem missionária de Paulo. Apolo em Éfeso

[24] Nesse meio tempo, chegou a Éfeso um judeu, natural de Alexandria, chamado Apolo, homem eloqüente e poderoso nas Escrituras.

[25] Era ele instruído no caminho do SENHOR; e, sendo fervoroso de espírito, falava e ensinava com precisão a respeito de Jesus, conhecendo apenas o batismo de João.

[26] Ele, pois, começou a falar ousadamente na sinagoga. Ouvindo-o, porém, Priscila e Áqüila, tomaram-no consigo e, com mais

Powrót Pawła do Syrii

[18] A Paweł przebywał tam jeszcze dłuższy czas, po czym pożegnawszy się z braćmi, odpłynął do Syrii, a wraz z nim Pryscylla i Akwila; w Kenchreach dał ostrzyc głowę, bo uczynił ślub.

[19] I przybyli do Efezu; tu pozostawił ich, sam zaś udał się do synagogi i rozprawiał z Żydami.

[20] A gdy oni prosili, żeby pozostał u nich przez dłuższy czas, nie zgodził się.

[21] Lecz pożegnawszy się, rzekł: Za wolą Bożą znowu wrócę do was. I odpłynął z Efezu.

[22] A gdy przybył do Cezarei, wstąpił do zboru i pozdrowił go, po czym wyruszył do Antiochii.

[23] Spędziwszy tam jakiś czas, udał się w drogę, przemierzając kolejno krainę galacką i Frygię, utwierdzając wszystkich uczniów.

Apollos w Efezie

[24] A do Efezu przybył pewien Żyd, imieniem Apollos, rodem z Aleksandrii, mąż wymowny, biegły w Pismach.

[25] Był on obeznany z drogą Pańską, a pałając duchem przemawiał i nauczał wiernie tego, co się odnosi do Jezusa, choć znał tylko chrzest Jana.

[26] Ten to począł mówić śmiało w synagodze. A gdy go Pryscylla i Akwila usłyszeli, zajęli się nim i wyłożyli mu dokładniej drogę Bożą.

exatidão, lhe expuseram o caminho de Deus.

27 Querendo ele percorrer a Acaia, animaram-no os irmãos e escreveram aos discípulos para o receberem. Tendo chegado, auxiliou muito aqueles que, mediante a graça, haviam crido;

28 porque, com grande poder, convencia publicamente os judeus, provando, por meio das Escrituras, que o Cristo é Jesus.

27 Gdy zaś zapragnął przenieść się do Achai, bracia zachęcili go i napisali do uczniów, aby go przyjęli; gdy tam przybył, pomagał wielce tym, którzy dzięki łasce uwierzyli,

28 Albowiem skutecznie zwalczał Żydów publicznie, wykazując z Pism, że Jezus jest Chrystusem.

Atos 19

Paulo em Éfeso

1 Aconteceu que, estando Apolo em Corinto, Paulo, tendo passado pelas regiões mais altas, chegou a Éfeso e, achando ali alguns discípulos,

2 perguntou-lhes: Recebestes, porventura, o Espírito Santo quando crestes? Ao que lhe responderam: Pelo contrário, nem mesmo ouvimos que existe o Espírito Santo.

3 Então, Paulo perguntou: Em que, pois, fostes batizados? Responderam: No batismo de João.

4 Disse-lhes Paulo: João realizou batismo de arrependimento, dizendo ao povo que cresse naquele que vinha depois dele, a saber, em Jesus.

5 Eles, tendo ouvido isto, foram batizados em o nome do SENHOR Jesus.

6 E, impondo-lhes Paulo as mãos, veio sobre eles o Espírito Santo; e tanto falavam em línguas como profetizavam.

7 Eram, ao todo, uns doze homens.

Dzieje Apostolskie 19

Uczniowie Jana Chrzciciela w Efezie

1 Podczas gdy Apollos przebywał w Koryncie, obszedł Paweł wyżynne okolice i przyszedł do Efezu, a spotkawszy niektórych uczniów,

2 Rzekł do nich: Czy otrzymaliście Ducha Świętego, gdy uwierzyliście? A oni mu na to: Nawet nie słyszeliśmy, że jest Duch Święty.

3 Tedy rzekł: Jak więc zostaliście ochrzczeni? A oni rzekli: Chrztem Janowym.

4 Paweł zaś rzekł: Jan chrzcił chrztem upamiętania i mówił ludowi, żeby uwierzyli w tego, który przyjdzie po nim, to jest w Jezusa.

5 A gdy to usłyszeli, zostali ochrzczeni w imię Pana Jezusa.

6 A gdy Paweł włożył na nich ręce, zstąpił na nich Duch Święty i mówili językami, i prorokowali.

7 Było zaś wszystkich tych mężów około dwunastu.

Paulo na escola de Tirano

[8] Durante três meses, Paulo freqüentou a sinagoga, onde falava ousadamente, dissertando e persuadindo com respeito ao reino de Deus.

[9] Visto que alguns deles se mostravam empedernidos e descrentes, falando mal do Caminho diante da multidão, Paulo, apartando-se deles, separou os discípulos, passando a discorrer diariamente na escola de Tirano.

[10] Durou isto por espaço de dois anos, dando ensejo a que todos os habitantes da Ásia ouvissem a palavra do SENHOR, tanto judeus como gregos.

[11] E Deus, pelas mãos de Paulo, fazia milagres extraordinários,

[12] a ponto de levarem aos enfermos lenços e aventais do seu uso pessoal, diante dos quais as enfermidades fugiam das suas vítimas, e os espíritos malignos se retiravam.

[13] E alguns judeus, exorcistas ambulantes, tentaram invocar o nome do SENHOR Jesus sobre possessos de espíritos malignos, dizendo: Esconjuro-vos por Jesus, a quem Paulo prega.

[14] Os que faziam isto eram sete filhos de um judeu chamado Ceva, sumo sacerdote.

[15] Mas o espírito maligno lhes respondeu: Conheço a Jesus e sei quem é Paulo; mas vós, quem sois?

[16] E o possesso do espírito maligno saltou sobre eles, subjugando a todos, e, de tal

Paweł w Efezie

[8] Odtąd przez okres trzech miesięcy chodził do synagogi, prowadząc śmiałe rozmowy i przekonując o Królestwie Bożym.

[9] A gdy niektórzy nie dali się przekonać i trwali w uporze, mówiąc źle wobec ludu o drodze Pańskiej, zerwał z nimi, odłączył uczniów i począł codziennie nauczać w szkole Tyranosa.

[10] I działo się to przez dwa lata, tak że wszyscy mieszkańcy Azji, Żydzi i Grecy, mogli usłyszeć Słowo Pańskie.

[11] Niezwykłe też cuda czynił Bóg przez ręce Pawła,

[12] Tak iż nawet chustki lub przepaski, które dotknęły skóry jego, zanoszono do chorych i ustępowały od nich choroby, a złe duchy wychodziły.

[13] A niektórzy z wędrownych zaklinaczy żydowskich próbowali wzywać imienia Pana Jezusa nad tymi, którzy mieli złe duchy, mówiąc: Zaklinam was przez Jezusa, którego głosi Paweł.

[14] A było siedmiu synów niejakiego Scewy, arcykapłana żydowskiego, którzy to czynili.

[15] A odpowiadając zły duch, rzekł im: Jezusa znam i wiem, kim jest Paweł, lecz wy coście za jedni?

[16] I rzucił się na nich ów człowiek, w którym był zły duch, przemógł ich i

modo prevaleceu contra eles, que, desnudos e feridos, fugiram daquela casa.

[17] Chegou este fato ao conhecimento de todos, assim judeus como gregos habitantes de Éfeso; veio temor sobre todos eles, e o nome do SENHOR Jesus era engrandecido.

[18] Muitos dos que creram vieram confessando e denunciando publicamente as suas próprias obras.

[19] Também muitos dos que haviam praticado artes mágicas, reunindo os seus livros, os queimaram diante de todos. Calculados os seus preços, achou-se que montavam a cinqüenta mil denários.

[20] Assim, a palavra do SENHOR crescia e prevalecia poderosamente.

Paulo envia à Macedônia Timóteo e Erasto

[21] Cumpridas estas coisas, Paulo resolveu, no seu espírito, ir a Jerusalém, passando pela Macedônia e Acaia, considerando: Depois de haver estado ali, importa-me ver também Roma.

[22] Tendo enviado à Macedônia dois daqueles que lhe ministravam, Timóteo e Erasto, permaneceu algum tempo na Ásia.

Demétrio excita grande tumulto

[23] Por esse tempo, houve grande alvoroço acerca do Caminho.

[24] Pois um ourives, chamado Demétrio, que fazia, de prata, nichos de Diana e que dava muito lucro aos artífices,

[25] convocando-os juntamente com outros da mesma profissão, disse-lhes: Senhores,

pognębił, tak iż nadzy i poranieni uciekli z owego domu.

[17] I stało się to wiadome wszystkim Żydom jak i Grekom, którzy mieszkali w Efezie, i padł strach na nich wszystkich, a imię Pana Jezusa było wielbione.

[18] Wielu też z tych, którzy uwierzyli, przychodziło, wyznawało i ujawniało uczynki swoje.

[19] A niemało z tych, którzy się oddawali czarnoksięstwu, znosiło księgi i paliło je wobec wszystkich; i zliczyli ich wartość i ustalili, że wynosiła pięćdziesiąt tysięcy srebrnych drachm.

[20] Tak to potężnie rosło, umacniało się i rozpowszechniało Słowo Pańskie.

Plany Pawła

[21] Po tych wydarzeniach postanowił Paweł za sprawą Ducha udać się poprzez Macedonię i Achaję do Jerozolimy, mówiąc: Potem, gdy tam będę, muszę i Rzym zobaczyć.

[22] Wysłał więc do Macedonii dwóch pomocników swoich, Tymoteusza i Erasta, a sam pozostał przez czas jakiś w Azji.

Rozruchy w Efezie

[23] W owym czasie powstała niemała wrzawa z powodu drogi Pańskiej.

[24] Albowiem pewien złotnik, imieniem Demetriusz, który wyrabiał srebrne świątynki Artemidy i zapewniał rzemieślnikom niemały zarobek,

[25] Zebrał ich oraz robotników podobnego rzemiosła i rzekł: Mężowie, wiecie, że z tego rzemiosła mamy nasz dobrobyt;

sabeis que deste ofício vem a nossa prosperidade

26 e estais vendo e ouvindo que não só em Éfeso, mas em quase toda a Ásia, este Paulo tem persuadido e desencaminhado muita gente, afirmando não serem deuses os que são feitos por mãos humanas.

26 Widzicie też i słyszycie, że ten Paweł nie tylko w Efezie, lecz nieomal w całej Azji namówił i zjednał sobie wiele ludzi, mówiąc, że nie są bogami ci, którzy są rękami zrobieni.

27 Não somente há o perigo de a nossa profissão cair em descrédito, como também o de o próprio templo da grande deusa, Diana, ser estimado em nada, e ser mesmo destruída a majestade daquela que toda a Ásia e o mundo adoram.

27 Zagraża nam tedy niebezpieczeństwo, że nie tylko nasz zawód pójdzie w poniewierkę, lecz również świątynia wielkiej bogini Artemidy będzie poczytana za nic, i że ta, którą czci cała Azja i świat cały, może być odarta z majestatu.

28 Ouvindo isto, encheram-se de furor e clamavam: Grande é a Diana dos efésios!

28 A gdy to usłyszeli, unieśli się gniewem i krzyczeli, mówiąc: Wielka jest Artemida Efeska.

29 Foi a cidade tomada de confusão, e todos, à uma, arremeteram para o teatro, arrebatando os macedônios Gaio e Aristarco, companheiros de Paulo.

29 I napełniło się miasto wrzawą, i ruszyli gromadnie do teatru, porwawszy z sobą Gajusa i Arystarcha, Macedończyków, towarzyszów Pawła.

30 Querendo este apresentar-se ao povo, não lhe permitiram os discípulos.

30 Gdy zaś Paweł chciał wyjść do ludu, nie pozwolili mu uczniowie;

31 Também asiarcas, que eram amigos de Paulo, mandaram rogar-lhe que não se arriscasse indo ao teatro.

31 Nawet niektórzy życzliwi mu przedstawiciele władzy posłali do niego i prosili, żeby się nie udawał do teatru.

32 Uns, pois, gritavam de uma forma; outros, de outra; porque a assembléia caíra em confusão. E, na sua maior parte, nem sabiam por que motivo estavam reunidos.

32 Tymczasem jedni to, drudzy owo wykrzykiwali, bo zebranie odbywało się w nieładzie, a większa część nawet nie wiedziała, z jakiego powodu się zebrali.

33 Então, tiraram Alexandre dentre a multidão, impelindo-o os judeus para a frente. Este, acenando com a mão, queria falar ao povo.

33 I wypchnięto z tłumu Aleksandra, którego Żydzi wysunęli do przodu, Aleksander zaś, skinąwszy ręką, chciał się bronić przed ludem.

[34] Quando, porém, reconheceram que ele era judeu, todos, a uma voz, gritaram por espaço de quase duas horas: Grande é a Diana dos efésios!

[35] O escrivão da cidade, tendo apaziguado o povo, disse: Senhores, efésios: quem, porventura, não sabe que a cidade de Éfeso é a guardiã do templo da grande Diana e da imagem que caiu de Júpiter?

[36] Ora, não podendo isto ser contraditado, convém que vos mantenhais calmos e nada façais precipitadamente;

[37] porque estes homens que aqui trouxestes não são sacrílegos, nem blasfemam contra a nossa deusa.

[38] Portanto, se Demétrio e os artífices que o acompanham têm alguma queixa contra alguém, há audiências e procônsules; que se acusem uns aos outros.

[39] Mas, se alguma outra coisa pleiteais, será decidida em assembléia regular.

[40] Porque também corremos perigo de que, por hoje, sejamos acusados de sedição, não havendo motivo algum que possamos alegar para justificar este ajuntamento.

[41] E, havendo dito isto, dissolveu a assembléia.

Atos 20

De novo, Paulo visita a Macedônia e a Grécia

[1] Cessado o tumulto, Paulo mandou chamar os discípulos, e, tendo-os confortado, despediu-se, e partiu para a Macedônia.

[34] Lecz gdy poznali, że jest Żydem, rozległ się z ust wszystkich jeden krzyk, który trwał około dwóch godzin: Wielka jest Artemida Efeska!

[35] Gdy zaś pisarz miejski uspokoił tłum, rzekł: Mężowie efescy, któż z ludzi nie wie, że miasto Efez jest stróżem świątyni wielkiej Artemidy i posągu, który spadł z nieba?

[36] Skoro więc temu zaprzeczyć nie można, powinniście się uspokoić i niczego pochopnie nie czynić.

[37] Przywiedliście tu bowiem tych mężów, którzy nie są ani świętokradcami, ani bluźniercami naszej bogini.

[38] Jeśli więc Demetriusz i członkowie jego cechu mają skargę przeciwko komu, to odbywają się sądy, są też prokonsulowie, niechże jedni drugich oskarżają.

[39] Jeżeli zaś chodzi o coś więcej, zostanie to załatwione na prawomocnym zgromadzeniu.

[40] Narażamy się bowiem na niebezpieczeństwo oskarżenia nas o dzisiejsze rozruchy, gdyż nie ma żadnej przyczyny, którą moglibyśmy usprawiedliwić to zbiegowisko. To powiedziawszy, rozwiązał zgromadzenie.

Dzieje Apostolskie 20

Paweł w Macedonii, Grecji i Troadzie

[1] A gdy rozruchy ustały, przywołał Paweł uczniów i napomniawszy ich, pożegnał się z nimi i ruszył w drogę do Macedonii.

[2] Havendo atravessado aquelas terras, fortalecendo os discípulos com muitas exortações, dirigiu-se para a Grécia,

[3] onde se demorou três meses. Tendo havido uma conspiração por parte dos judeus contra ele, quando estava para embarcar rumo à Síria, determinou voltar pela Macedônia.

[4] Acompanharam-no [até à Ásia] Sópatro, de Beréia, filho de Pirro, Aristarco e Secundo, de Tessalônica, Gaio, de Derbe, e Timóteo, bem como Tíquico e Trófimo, da Ásia;

[5] estes nos precederam, esperando-nos em Trôade.

[6] Depois dos dias dos pães asmos, navegamos de Filipos e, em cinco dias, fomos ter com eles naquele porto, onde passamos uma semana.

Paulo em Trôade

[7] No primeiro dia da semana, estando nós reunidos com o fim de partir o pão, Paulo, que devia seguir viagem no dia imediato, exortava-os e prolongou o discurso até à meia-noite.

[8] Havia muitas lâmpadas no cenáculo onde estávamos reunidos.

[9] Um jovem, chamado Êutico, que estava sentado numa janela, adormecendo profundamente durante o prolongado discurso de Paulo, vencido pelo sono, caiu do terceiro andar abaixo e foi levantado morto.

[10] Descendo, porém, Paulo inclinou-se sobre ele e, abraçando-o, disse: Não vos perturbeis, que a vida nele está.

[2] A obszedłszy owe strony i dodawszy im w licznych przemowach otuchy, przybył do Grecji.

[3] I zabawił tu trzy miesiące, a że miał zamiar udać się morzem do Syrii, Żydzi zaś urządzili na niego zasadzkę, postanowił powrócić przez Macedonię.

[4] A towarzyszył mu aż do Azji Sopater, syn Pyrrusa z Berei, a z Tesaloniczan Arystarch i Sekundus, również Gajus z Derbe i Tymoteusz, z Azjatów zaś Tychikus i Trofim.

[5] Ci poszli naprzód i czekali na nas w Troadzie;

[6] My zaś odpłynęliśmy z Filippi po święcie Przaśników i w pięć dni przybyliśmy do nich do Troady, gdzie spędziliśmy siedem dni.

Przywrócenie życia Eutychusowi

[7] A pierwszego dnia po sabacie, gdy się zebraliśmy na łamanie chleba, Paweł, który miał odjechać nazajutrz, przemawiał do nich i przeciągnął mowę aż do północy.

[8] A było wiele lamp w sali na piętrze, gdzie się zebraliśmy.

[9] A pewien młodzieniec, imieniem Eutychus, siedział na oknie i będąc bardzo senny, gdy Paweł długo przemawiał, zmorzony snem spadł z trzeciego piętra na dół i podniesiono go nieżywego.

[10] Lecz Paweł zszedł na dół, przypadł doń i objąwszy go, rzekł: Nie trwóżcie się, bo on żyje.

[11] Subindo de novo, partiu o pão, e comeu, e ainda lhes falou largamente até ao romper da alva. E, assim, partiu.

[12] Então, conduziram vivo o rapaz e sentiram-se grandemente confortados.

Paulo embarca em Assôs. Chega a Mileto

[13] Nós, porém, prosseguindo, embarcamos e navegamos para Assôs, onde devíamos receber Paulo, porque assim nos fora determinado, devendo ele ir por terra.

[14] Quando se reuniu conosco em Assôs, recebemo-lo a bordo e fomos a Mitilene;

[15] dali, navegando, no dia seguinte, passamos defronte de Quios, no dia imediato, tocamos em Samos e, um dia depois, chegamos a Mileto.

[16] Porque Paulo já havia determinado não aportar em Éfeso, não querendo demorar-se na Ásia, porquanto se apressava com o intuito de passar o dia de Pentecostes em Jerusalém, caso lhe fosse possível.

Em Mileto, fala aos presbíteros da igreja de Éfeso

[17] De Mileto, mandou a Éfeso chamar os presbíteros da igreja.

[18] E, quando se encontraram com ele, disse-lhes: Vós bem sabeis como foi que me conduzi entre vós em todo o tempo, desde o primeiro dia em que entrei na Ásia,

[19] servindo ao SENHOR com toda a humildade, lágrimas e provações que, pelas ciladas dos judeus, me sobrevieram,

[20] jamais deixando de vos anunciar coisa alguma proveitosa e de vo-la ensinar publicamente e também de casa em casa,

[11] A wróciwszy na górę, łamał chleb i spożywał, i mówił długo, aż do świtania, i tak odszedł.

[12] Chłopca zaś odprowadzili żywego i byli niezmiernie ucieszeni.

Podróż do Miletu

[13] My zaś udaliśmy się pierwsi na statek i odpłynęliśmy do Assos, skąd mieliśmy zabrać Pawła; tak bowiem zarządził, zamierzając sam iść pieszo.

[14] Gdy spotkał się z nami w Assos, zabrawszy go, przybyliśmy do Mitylene.

[15] Odpłynąwszy stamtąd, dotarliśmy następnego dnia na wysokość Chios, na drugi dzień zawinęliśmy do Samos, następnego zaś dnia przybyliśmy do Miletu.

[16] Albowiem Paweł postanowił minąć Efez, aby nie tracić już więcej czasu w Azji; śpieszył się bowiem, aby, jeśli to możliwe, być na Zielone Święta w Jerozolimie.

Pożegnanie Pawła ze starszyzną efeską

[17] A posławszy z Miletu do Efezu, wezwał starszych zboru.

[18] A gdy stawili się u niego, rzekł im: Wy wiecie od pierwszego dnia, gdy stanąłem w Azji, jak byłem przez cały czas z wami,

[19] I jak służyłem Panu z całą pokorą wśród łez i doświadczeń, które na mnie przychodziły z powodu zasadzek Żydów,

[20] Jak nie uchylałem się od zwiastowania wam wszystkiego, co pożyteczne, od nauczania was publicznie i po domach,

[21] testificando tanto a judeus como a gregos o arrependimento para com Deus e a fé em nosso SENHOR Jesus [Cristo].

[22] E, agora, constrangido em meu espírito, vou para Jerusalém, não sabendo o que ali me acontecerá,

[23] senão que o Espírito Santo, de cidade em cidade, me assegura que me esperam cadeias e tribulações.

[24] Porém em nada considero a vida preciosa para mim mesmo, contanto que complete a minha carreira e o ministério que recebi do SENHOR Jesus para testemunhar o evangelho da graça de Deus.

[25] Agora, eu sei que todos vós, em cujo meio passei pregando o reino, não vereis mais o meu rosto.

[26] Portanto, eu vos protesto, no dia de hoje, que estou limpo do sangue de todos;

[27] porque jamais deixei de vos anunciar todo o desígnio de Deus.

[28] Atendei por vós e por todo o rebanho sobre o qual o Espírito Santo vos constituiu bispos, para pastoreardes a igreja de Deus, a qual ele comprou com o seu próprio sangue.

[29] Eu sei que, depois da minha partida, entre vós penetrarão lobos vorazes, que não pouparão o rebanho.

[30] E que, dentre vós mesmos, se levantarão homens falando coisas pervertidas para arrastar os discípulos atrás deles.

[21] Wzywając zarówno Żydów, jak i Greków do upamiętania się przed Bogiem i do wiary w Pana naszego, Jezusa.

[22] I oto teraz, zniewolony przez Ducha, idę do Jerozolimy, nie wiedząc, co mnie tam spotka,

[23] Prócz tego, o czym mnie Duch Święty w każdym mieście upewnia, że mnie czekają więzy i uciski.

[24] Lecz o życiu moim mówić nie warto i nie przywiązuję do niego wagi, bylebym tylko dokonał biegu mego i służby, którą przyjąłem od Pana Jezusa, żeby składać świadectwo o ewangelii łaski Bożej.

[25] A teraz oto wiem, że już nigdy nie będziecie oglądali oblicza mojego wy wszyscy, wśród których bywałem, głosząc Królestwo Boże.

[26] Dlatego oświadczam przed wami w dniu dzisiejszym, że nie jestem winien niczyjej krwi;

[27] Nie uchylałem się bowiem od zwiastowania wam całej woli Bożej.

[28] Miejcie pieczę o samych siebie i o całą trzodę, wśród której was Duch Święty ustanowił biskupami, abyście paśli zbór Pański nabyty własną jego krwią.

[29] Ja wiem, że po odejściu moim wejdą między was wilki drapieżne, nie oszczędzając trzody,

[30] Nawet spomiędzy was samych powstaną mężowie, mówiący rzeczy

przewrotne, aby uczniów pociągnąć za sobą.

[31] Portanto, vigiai, lembrando-vos de que, por três anos, noite e dia, não cessei de admoestar, com lágrimas, a cada um.

[31] Przeto czuwajcie, pamiętając, że przez trzy lata we dnie i w nocy nie przestawałem ze łzami napominać każdego z was.

[32] Agora, pois, encomendo-vos ao SENHOR e à palavra da sua graça, que tem poder para vos edificar e dar herança entre todos os que são santificados.

[32] A teraz poruczam was Panu i słowu łaski jego, które ma moc zbudować i dać wam dziedzictwo między wszystkimi uświęconymi.

[33] De ninguém cobicei prata, nem ouro, nem vestes;

[33] Srebra ani złota, ani szaty niczyjej nie pożądałem.

[34] vós mesmos sabeis que estas mãos serviram para o que me era necessário a mim e aos que estavam comigo.

[34] Sami wiecie, że te oto ręce służyły zaspokojeniu potrzeb moich i tych, którzy są ze mną.

[35] Tenho-vos mostrado em tudo que, trabalhando assim, é mister socorrer os necessitados e recordar as palavras do próprio SENHOR Jesus: Mais bem-aventurado é dar que receber.

[35] W tym wszystkim pokazałem wam, że tak pracując, należy wspierać słabych i pamiętać na słowo Pana Jezusa, który sam powiedział: Bardziej błogosławioną rzeczą jest dawać aniżeli brać.

Paulo ora com eles

[36] Tendo dito estas coisas, ajoelhando-se, orou com todos eles.

[36] A to powiedziawszy, padł na kolana swoje wraz z nimi wszystkimi i modlił się.

[37] Então, houve grande pranto entre todos, e, abraçando afetuosamente a Paulo, o beijavam,

[37] I powstał płacz wielki wśród wszystkich, a rzucając się Pawłowi na szyję, całowali go,

[38] entristecidos especialmente pela palavra que ele dissera: que não mais veriam o seu rosto. E acompanharam-no até ao navio.

[38] Bolejąc szczególnie nad słowem, które wypowiedział, że już nigdy nie będą oglądali jego oblicza. I odprowadzili go na statek.

Atos 21

Paulo chega a Tiro

[1] Depois de nos apartarmos, fizemo-nos à vela e, correndo em direitura, chegamos a

Dzieje Apostolskie 21

Od Miletu do Tyru

[1] A gdyśmy się z nimi rozstali i odpłynęli, jadąc prosto, przybyliśmy do Kos, nazajutrz zaś na Rodos, a stąd do Patary.

Cós; no dia seguinte, a Rodes, e dali, a Pátara.

2 Achando um navio que ia para a Fenícia, embarcamos nele, seguindo viagem.

3 Quando Chipre já estava à vista, deixando-a à esquerda, navegamos para a Síria e chegamos a Tiro; pois o navio devia ser descarregado ali.

4 Encontrando os discípulos, permanecemos lá durante sete dias; e eles, movidos pelo Espírito, recomendavam a Paulo que não fosse a Jerusalém.

5 Passados aqueles dias, tendo-nos retirado, prosseguimos viagem, acompanhados por todos, cada um com sua mulher e filhos, até fora da cidade; ajoelhados na praia, oramos.

6 E, despedindo-nos uns dos outros, então, embarcamos; e eles voltaram para casa.

Paulo em Cesareia

7 Quanto a nós, concluindo a viagem de Tiro, chegamos a Ptolemaida, onde saudamos os irmãos, passando um dia com eles.

8 No dia seguinte, partimos e fomos para Cesaréia; e, entrando na casa de Filipe, o evangelista, que era um dos sete, ficamos com ele.

9 Tinha este quatro filhas donzelas, que profetizavam.

10 Demorando-nos ali alguns dias, desceu da Judéia um profeta chamado Ágabo;

2 I znalazłszy statek, który płynął do Fenicji, wsiedliśmy nań i odpłynęliśmy.

3 Kiedy zaś dostrzegliśmy Cypr, zostawiliśmy go po lewej stronie i popłynęliśmy do Syrii, i wylądowaliśmy w Tyrze; tam bowiem miano wyładować ze statku towar.

4 I odszukawszy uczniów, pozostaliśmy tam siedem dni; a niektórzy za sprawą Ducha mówili Pawłowi, żeby nie szedł do Jerozolimy.

5 Lecz kiedy nasz pobyt się skończył, wyruszyliśmy i udaliśmy się w drogę, a wszyscy wraz z żonami i dziećmi towarzyszyli nam aż za miasto, a padłszy na kolana na wybrzeżu, modliliśmy się

6 I pożegnali wzajemnie; potem wsiedliśmy na statek, a tamci wrócili do domu.

W Cezarei

7 My zaś, ukończywszy podróż morską z Tyru, zawinęliśmy do Ptolemaidy i pozdrowiwszy braci, pozostaliśmy u nich przez jeden dzień.

8 Wyruszywszy zaś nazajutrz, przybyliśmy do Cezarei i weszliśmy do domu ewangelisty Filipa, który był jednym z siedmiu, i zatrzymaliśmy się u niego.

9 A miał on cztery córki, dziewice, które prorokowały.

10 A gdy przez dłuższy czas tam pozostawaliśmy, nadszedł z Judei pewien prorok, imieniem Agabus,

[11] e, vindo ter conosco, tomando o cinto de Paulo, ligando com ele os próprios pés e mãos, declarou: Isto diz o Espírito Santo: Assim os judeus, em Jerusalém, farão ao dono deste cinto e o entregarão nas mãos dos gentios.

[12] Quando ouvimos estas palavras, tanto nós como os daquele lugar, rogamos a Paulo que não subisse a Jerusalém.

[13] Então, ele respondeu: Que fazeis chorando e quebrantando-me o coração? Pois estou pronto não só para ser preso, mas até para morrer em Jerusalém pelo nome do SENHOR Jesus.

[14] Como, porém, não o persuadimos, conformados, dissemos: Faça-se a vontade do SENHOR!

[15] Passados aqueles dias, tendo feito os preparativos, subimos para Jerusalém;

[16] e alguns dos discípulos também vieram de Cesaréia conosco, trazendo consigo Mnasom, natural de Chipre, velho discípulo, com quem nos deveríamos hospedar.

Paulo chega a Jerusalém

[17] Tendo nós chegado a Jerusalém, os irmãos nos receberam com alegria.

[18] No dia seguinte, Paulo foi conosco encontrar-se com Tiago, e todos os presbíteros se reuniram.

[19] E, tendo-os saudado, contou minuciosamente o que Deus fizera entre os gentios por seu ministério.

[11] I przyszedłszy do nas, wziął pas Pawła, związał sobie nogi i ręce i rzekł: To mówi Duch Święty: Męża, do którego ten pas należy, tak oto zwiążą Żydzi w Jerozolimie i wydadzą w ręce pogan.

[12] A gdy to usłyszeliśmy, prosiliśmy zarówno my, jak i miejscowi, aby nie szedł do Jerozolimy.

[13] Wtedy Paweł odrzekł: Co czynicie, płacząc i rozdzierając serce moje? Ja przecież gotów jestem nie tylko dać się związać, lecz i umrzeć w Jerozolimie dla imienia Pana Jezusa.

[14] A gdy się nie dał nakłonić, daliśmy spokój i powiedzieliśmy: Niech się dzieje wola Pańska.

W Jerozolimie

[15] A po upływie tych dni, przygotowawszy się, wyruszyliśmy do Jerozolimy.

[16] Towarzyszyli nam też niektórzy uczniowie z Cezarei, prowadząc nas do niejakiego Mnazona z Cypru, dawnego ucznia, abyśmy się u niego zatrzymali.

[17] A gdy przybyliśmy do Jerozolimy, bracia przyjęli nas radośnie.

Wysiłki Pawła w celu uspokojenia judeochrześcijan

[18] Nazajutrz zaś poszedł Paweł z nami do Jakuba, a gdy przybyli wszyscy starsi,

[19] Pozdrowiwszy ich, wyłożył im szczegółowo, czego Bóg dokonał wśród pogan przez jego służbę.

[20] Ouvindo-o, deram eles glória a Deus e lhe disseram: Bem vês, irmão, quantas dezenas de milhares há entre os judeus que creram, e todos são zelosos da lei;
[21] e foram informados a teu respeito que ensinas todos os judeus entre os gentios a apostatarem de Moisés, dizendo-lhes que não devem circuncidar os filhos, nem andar segundo os costumes da lei.
[22] Que se há de fazer, pois? Certamente saberão da tua chegada.
[23] Faze, portanto, o que te vamos dizer: estão entre nós quatro homens que, voluntariamente, aceitaram voto;
[24] toma-os, purifica-te com eles e faze a despesa necessária para que raspem a cabeça; e saberão todos que não é verdade o que se diz a teu respeito; e que, pelo contrário, andas também, tu mesmo, guardando a lei.
[25] Quanto aos gentios que creram, já lhes transmitimos decisões para que se abstenham das coisas sacrificadas a ídolos, do sangue, da carne de animais sufocados e das relações sexuais ilícitas.
[26] Então, Paulo, tomando aqueles homens, no dia seguinte, tendo-se purificado com eles, entrou no templo, acertando o cumprimento dos dias da purificação, até que se fizesse a oferta em favor de cada um deles.

A prisão de Paulo

[27] Quando já estavam por findar os sete dias, os judeus vindos da Ásia, tendo visto Paulo no templo, alvoroçaram todo o povo e o agarraram,

[20] A oni, gdy to usłyszeli, chwalili Boga i powiedzieli mu: Widzisz, bracie, ile to jest tysięcy Żydów, którzy uwierzyli, a wszyscy gorliwie trzymają się zakonu;
[21] O tobie jednak powiedziano im, że wszystkich Żydów, którzy żyją między poganami, nauczasz odstępstwa od Mojżesza, mówiąc, żeby nie obrzezywali dzieci ani też nie zachowywali zwyczajów.
[22] Co tu robić? Z pewnością usłyszą, że przyszedłeś.
[23] Zrób więc to, co ci mówimy: Jest między nami czterech mężów, którzy uczynili ślub;
[24] Weź ich, poddaj się wraz z nimi oczyszczeniu i pokryj za nich koszty, aby mogli ostrzyc głowy; wtedy wszyscy poznają, że to, co im o tobie powiedziano, nie odpowiada prawdzie, lecz że i ty sam przestrzegasz zakonu.
[25] Co się zaś tyczy pogan, którzy uwierzyli, wysłaliśmy na piśmie nasze zalecenie, aby się wystrzegali rzeczy ofiarowanych bałwanom i krwi, i tego, co zadławione, i nierządu.
[26] Wówczas Paweł, wziąwszy owych mężów, poddał się wraz z nimi oczyszczeniu następnego dnia i wszedł do świątyni, zgłaszając zakończenie dni oczyszczenia i czas złożenia ofiary za każdego z nich.

Rozruchy w Jerozolimie i uwięzienie Pawła

[27] A gdy te siedem dni miały się ku końcowi, ujrzeli go w świątyni Żydzi z Azji, podburzyli cały tłum i rzucili się na niego,

[28] gritando: Israelitas, socorro! Este é o homem que por toda parte ensina todos a serem contra o povo, contra a lei e contra este lugar; ainda mais, introduziu até gregos no templo e profanou este recinto sagrado.

[29] Pois, antes, tinham visto Trófimo, o efésio, em sua companhia na cidade e julgavam que Paulo o introduzira no templo.

[30] Agitou-se toda a cidade, havendo concorrência do povo; e, agarrando a Paulo, arrastaram-no para fora do templo, e imediatamente foram fechadas as portas.

[31] Procurando eles matá-lo, chegou ao conhecimento do comandante da força que toda a Jerusalém estava amotinada.

[32] Então, este, levando logo soldados e centuriões, correu para o meio do povo. Ao verem chegar o comandante e os soldados, cessaram de espancar Paulo.

[33] Aproximando-se o comandante, apoderou-se de Paulo e ordenou que fosse acorrentado com duas cadeias, perguntando quem era e o que havia feito.

[34] Na multidão, uns gritavam de um modo; outros, de outro; não podendo ele, porém, saber a verdade por causa do tumulto, ordenou que Paulo fosse recolhido à fortaleza.

[35] Ao chegar às escadas, foi preciso que os soldados o carregassem, por causa da violência da multidão,

[36] pois a massa de povo o seguia gritando: Mata-o!

[28] Krzycząc: Mężowie izraelscy, pomóżcie! Oto jest człowiek, który wszędzie wszystkich naucza przeciwko ludowi i zakonowi, i temu miejscu, nadto jeszcze i Greków wprowadził do świątyni i zbezcześcił to święte miejsce.

[29] Przedtem bowiem widzieli z nim w mieście Trofima z Efezu i sądzili, że go Paweł wprowadził do świątyni.

[30] I poruszyło się całe miasto i powstało zbiegowisko ludu; a pochwyciwszy Pawła, wywlekli go ze świątyni na zewnątrz, a drzwi natychmiast zostały zamknięte.

[31] A gdy się szykowali, aby go zabić, doszła do dowódcy kohorty wieść, że jest wzburzona cała Jerozolima.

[32] Ten, wziąwszy z sobą żołnierzy i setników, natychmiast pobiegł do nich, oni zaś, skoro zobaczyli dowódcę i żołnierzy, zaprzestali bić Pawła.

[33] Wówczas dowódca zbliżył się, zatrzymał go i kazał związać dwoma łańcuchami, po czym wypytywał się, kim jest i co uczynił.

[34] Jedni z tłumu wołali tak, drudzy inaczej; a gdy z powodu wrzawy nie mógł się dowiedzieć nic pewnego, rozkazał zaprowadzić go do twierdzy.

[35] A gdy się znalazł przy schodach, doszło do tego, że żołnierze musieli go nieść z powodu natarczywości tłumu;

[36] Albowiem tłum ludzki napierał, krzycząc: Zabij go!

[37] E, quando Paulo ia sendo recolhido à fortaleza, disse ao comandante: É-me permitido dizer-te alguma coisa? Respondeu ele: Sabes o grego?

[38] Não és tu, porventura, o egípcio que, há tempos, sublevou e conduziu ao deserto quatro mil sicários?

[39] Respondeu-lhe Paulo: Eu sou judeu, natural de Tarso, cidade não insignificante da Cilícia; e rogo-te que me permitas falar ao povo.

[40] Obtida a permissão, Paulo, em pé na escada, fez com a mão sinal ao povo. Fez-se grande silêncio, e ele falou em língua hebraica, dizendo:

Atos 22

Paulo apresenta a sua defesa

[1] Irmãos e pais, ouvi, agora, a minha defesa perante vós.

[2] Quando ouviram que lhes falava em língua hebraica, guardaram ainda maior silêncio. E continuou:

[3] Eu sou judeu, nasci em Tarso da Cilícia, mas criei-me nesta cidade e aqui fui instruído aos pés de Gamaliel, segundo a exatidão da lei de nossos antepassados, sendo zeloso para com Deus, assim como todos vós o sois no dia de hoje.

[4] Persegui este Caminho até à morte, prendendo e metendo em cárceres homens e mulheres,

[5] de que são testemunhas o sumo sacerdote e todos os anciãos. Destes,

[37] A Paweł, gdy miano go już wprowadzić do twierdzy, rzekł do dowódcy: Czy wolno mi coś ci powiedzieć? A on rzekł: To ty mówisz po grecku?

[38] Nie jesteś więc tym Egipcjaninem, który niedawno wzniecił powstanie i wyprowadził na pustynię cztery tysiące skrytobójców?

[39] A Paweł rzekł: Jestem Żydem z Tarsu w Cylicji, obywatelem dosyć znacznego miasta; proszę cię, pozwól mi przemówić do ludu.

[40] A gdy ten pozwolił, Paweł, stanąwszy na schodach, skinął ręką na lud, a kiedy zapadło głębokie milczenie, przemówił do nich w języku hebrajskim tymi słowy

Dzieje Apostolskie 22

Mowa Pawła do Żydów

[1] Mężowie bracia i ojcowie, posłuchajcie obrony mojej, jaką teraz podejmuję przed wami.

[2] A gdy usłyszeli, że przemawia do nich w języku hebrajskim, jeszcze bardziej się uciszyli. A on mówił:

[3] Jestem Żydem urodzonym w Tarsie w Cylicji, lecz wychowanym w tym mieście u stóp Gamaliela, starannie wykształconym w zakonie ojczystym, pełnym gorliwości dla Boga, jak i wy dziś wszyscy jesteście.

[4] Drogę Pańską prześladowałem aż na śmierć, wiążąc i przekazując do więzień zarówno mężów, jak i kobiety,

[5] Jak mi tego i arcykapłan jest świadkiem, i cała rada starszych; od nich też

recebi cartas para os irmãos; e ia para Damasco, no propósito de trazer manietados para Jerusalém os que também lá estivessem, para serem punidos.

otrzymałem listy do braci i udałem się do Damaszku, aby również tych, którzy tam byli, uwięzić i przyprowadzić do Jerozolimy w celu wymierzenia im kary.

[6] Ora, aconteceu que, indo de caminho e já perto de Damasco, quase ao meio-dia, repentinamente, grande luz do céu brilhou ao redor de mim.

[6] A gdy byłem w drodze i zbliżałem się do Damaszku, stało się koło południa, że nagle olśniła mnie wielka światłość z nieba,

[7] Então, caí por terra, ouvindo uma voz que me dizia: Saulo, Saulo, por que me persegues?

[7] I upadłem na ziemię i usłyszałem głos do mnie mówiący: Saulu, Saulu, czemu mnie prześladujesz?

[8] Perguntei: quem és tu, SENHOR? Ao que me respondeu: Eu sou Jesus, o Nazareno, a quem tu persegues.

[8] A ja odpowiedziałem: Kto jesteś, Panie? I rzekł do mnie: Ja jestem Jezus Nazareński, którego ty prześladujesz.

[9] Os que estavam comigo viram a luz, sem, contudo, perceberem o sentido da voz de quem falava comigo.

[9] A ci, którzy byli ze mną, światłość wprawdzie widzieli, ale głosu tego, który rozmawiał ze mną, nie słyszeli.

[10] Então, perguntei: que farei, SENHOR? E o SENHOR me disse: Levanta-te, entra em Damasco, pois ali te dirão acerca de tudo o que te é ordenado fazer.

[10] I rzekłem: Co mam czynić, Panie? Pan zaś rzekł do mnie: Powstań i idź do Damaszku, a tam ci wszystko powiedzą, co ci jest przeznaczone, żebyś uczynił.

[11] Tendo ficado cego por causa do fulgor daquela luz, guiado pela mão dos que estavam comigo, cheguei a Damasco.

[11] A gdy zaniewidziałem od blasku owej światłości, prowadzony za rękę przez tych, którzy ze mną byli, przyszedłem do Damaszku.

[12] Um homem, chamado Ananias, piedoso conforme a lei, tendo bom testemunho de todos os judeus que ali moravam,

[12] Niejaki Ananiasz, mąż żyjący bogobojnie według zakonu i cieszący się dobrym świadectwem u wszystkich mieszkających tam Żydów,

[13] veio procurar-me e, pondo-se junto a mim, disse: Saulo, irmão, recebe novamente a vista. Nessa mesma hora, recobrei a vista e olhei para ele.

[13] Przyszedł do mnie i stanąwszy przy mnie, rzekł: Bracie Saulu, przejrzyj! A ja w tej chwili przejrzałem i spojrzałem na niego.

14 Então, ele disse: O Deus de nossos pais, de antemão, te escolheu para conheceres a sua vontade, veres o Justo e ouvires uma voz da sua própria boca,

15 porque terás de ser sua testemunha diante de todos os homens, das coisas que tens visto e ouvido.

16 E agora, por que te demoras? Levanta-te, recebe o batismo e lava os teus pecados, invocando o nome dele.

17 Tendo eu voltado para Jerusalém, enquanto orava no templo, sobreveio-me um êxtase,

18 e vi aquele que falava comigo: Apressa-te e sai logo de Jerusalém, porque não receberão o teu testemunho a meu respeito.

19 Eu disse: SENHOR, eles bem sabem que eu encerrava em prisão e, nas sinagogas, açoitava os que criam em ti.

20 Quando se derramava o sangue de Estêvão, tua testemunha, eu também estava presente, consentia nisso e até guardei as vestes dos que o matavam.

21 Mas ele me disse: Vai, porque eu te enviarei para longe, aos gentios.

Paulo livra-se de ser açoitado

22 Ouviram-no até essa palavra e, então, gritaram, dizendo: Tira tal homem da terra, porque não convém que ele viva!

23 Ora, estando eles gritando, arrojando de si as suas capas, atirando poeira para os ares,

24 ordenou o comandante que Paulo fosse recolhido à fortaleza e que, sob açoite,

14 A on rzekł: Bóg ojców naszych przeznaczył cię, abyś poznał wolę jego oraz abyś oglądał Sprawiedliwego i usłyszał głos z ust jego.

15 Ponieważ będziesz mu świadkiem tego, coś widział i słyszał, wobec wszystkich ludzi.

16 A czemu teraz, zwlekasz? Wstań, daj się ochrzcić i obmyj grzechy swoje, wezwawszy imienia jego.

17 A gdy powróciłem do Jerozolimy i modliłem się w świątyni, zdarzyło się, że popadłem w zachwycenie,

18 I ujrzałem go, jak do mnie mówił: Pośpiesz się i wyjdź prędko z Jerozolimy, ponieważ nie przyjmą twego świadectwa o mnie.

19 A ja rzekłem: Panie, oni sami wiedzą, że to ja więziłem i biłem po synagogach tych, którzy w ciebie wierzyli;

20 A gdy lała się krew Szczepana, świadka twojego, ja sam przy tym byłem i pochwalałem, i strzegłem szat tych, którzy go zabijali.

21 I rzekł do mnie: Idź, bo Ja cię wyślę daleko do pogan.

Paweł ujawnia swoje obywatelstwo rzymskie

22 I słuchali go aż do tego słowa, po czym zaczęli krzyczeć, mówiąc: Zgładź z ziemi tego człowieka, nie godzi się bowiem, aby taki żył.

23 A gdy oni krzyczeli i wymachiwali szatami, i ciskali proch w powietrze,

24 Rozkazał dowódca wprowadzić go do twierdzy, poleciwszy przesłuchać go z

fosse interrogado para saber por que motivo assim clamavam contra ele.

zastosowaniem biczowania, aby się dowiedzieć, z jakiej przyczyny tak przeciwko niemu krzyczeli.

[25] Quando o estavam amarrando com correias, disse Paulo ao centurião presente: Ser-vos-á, porventura, lícito açoitar um cidadão romano, sem estar condenado?

[25] A gdy go skrępowano rzemieniami, rzekł Paweł do setnika stojącego obok: Czy wolno wam biczować obywatela rzymskiego i to bez wyroku sądowego?

[26] Ouvindo isto, o centurião procurou o comandante e lhe disse: Que estás para fazer? Porque este homem é cidadão romano.

[26] A gdy to setnik usłyszał, przystąpił do dowódcy, aby mu o tym donieść i rzekł: Co ty chcesz zrobić? Człowiek ten jest przecież obywatelem rzymskim.

[27] Vindo o comandante, perguntou a Paulo: Dize-me: és tu romano? Ele disse: Sou.

[27] Dowódca zaś podszedł i rzekł do niego: Powiedz mi, czy ty jesteś obywatelem rzymskim? A on odrzekł: Tak jest.

[28] Respondeu-lhe o comandante: A mim me custou grande soma de dinheiro este título de cidadão. Disse Paulo: Pois eu o tenho por direito de nascimento.

[28] A dowódca opowiedział: Ja za dużą sumę obywatelstwo to nabyłem. Paweł zaś rzekł: A ja posiadam je od urodzenia.

[29] Imediatamente, se afastaram os que estavam para o inquirir com açoites. O próprio comandante sentiu-se receoso quando soube que Paulo era romano, porque o mandara amarrar.

[29] Zaraz też odstąpili od niego ci, którzy go mieli przesłuchać; a dowódca, gdy się dowiedział, że jest obywatelem rzymskim przeląkł się, i kazał go związać.

Obrona Pawła przed radą

[30] No dia seguinte, querendo certificar-se dos motivos por que vinha ele sendo acusado pelos judeus, soltou-o, e ordenou que se reunissem os principais sacerdotes e todo o Sinédrio, e, mandando trazer Paulo, apresentou-o perante eles.

[30] Nazajutrz zaś, chcąc się dowiedzieć czegoś pewnego, o co go oskarżają Żydzi, uwolnił go z więzów i rozkazał zejść się arcykapłanom i całej Radzie Najwyższej, i wprowadziwszy Pawła, stawił go przed nimi.

Atos 23

Paulo perante o Sinédrio

[1] Fitando Paulo os olhos no Sinédrio, disse: Varões, irmãos, tenho andado diante de

Dzieje Apostolskie 23

[1] A Paweł utkwiwszy wzrok w Radzie Najwyższej, rzekł: Mężowie bracia, ja aż

Deus com toda a boa consciência até ao dia de hoje.

2 Mas o sumo sacerdote, Ananias, mandou aos que estavam perto dele que lhe batessem na boca.

3 Então, lhe disse Paulo: Deus há de ferir-te, parede branqueada! Tu estás aí sentado para julgar-me segundo a lei e, contra a lei, mandas agredir-me?

4 Os que estavam a seu lado disseram: Estás injuriando o sumo sacerdote de Deus?

5 Respondeu Paulo: Não sabia, irmãos, que ele é sumo sacerdote; porque está escrito: Não falarás mal de uma autoridade do teu povo.

6 Sabendo Paulo que uma parte do Sinédrio se compunha de saduceus e outra, de fariseus, exclamou: Varões, irmãos, eu sou fariseu, filho de fariseus! No tocante à esperança e à ressurreição dos mortos sou julgado!

7 Ditas estas palavras, levantou-se grande dissensão entre fariseus e saduceus, e a multidão se dividiu.

8 Pois os saduceus declaram não haver ressurreição, nem anjo, nem espírito; ao passo que os fariseus admitem todas essas coisas.

9 Houve, pois, grande vozearia. E, levantando-se alguns escribas da parte dos fariseus, contendiam, dizendo: Não achamos neste homem mal algum; e será que algum espírito ou anjo lhe tenha falado?

do dnia dzisiejszego żyłem przed Bogiem z całkowicie czystym sumieniem.

2 Lecz arcykapłan Ananiasz rozkazał tym, którzy przy nim stali, uderzyć go w twarz.

3 Wtedy rzekł Paweł do niego: Uderzy cię Bóg, ściano pobielana; zasiadłeś tu, aby mnie sądzić według zakonu, a każesz mnie bić wbrew zakonowi?

4 Ci zaś, którzy obok stali, rzekli: Arcykapłanowi Bożemu złorzeczysz?

5 A Paweł rzekł: Nie wiedziałem, bracia, że to arcykapłan; napisano bowiem: O przełożonym ludu twego źle mówić nie będziesz.

6 Paweł, świadomy, że jedna część składa się z saduceuszów, a druga z faryzeuszów, zawołał przed Radą Najwyższą: Mężowie bracia, ja jestem faryzeuszem, synem faryzeuszów, jestem sądzony z powodu nadziei i zmartwychwstania.

7 A gdy to powiedział, powstał rozdźwięk między faryzeuszami i saduceuszami i zebranie się rozdwoiło.

8 Saduceusze bowiem uczą, że nie ma zmartwychwstania ani anioła, ani ducha, natomiast faryzeusze uznają jedno i drugie.

9 Wszczął się tedy wielki krzyk, a niektórzy z uczonych w Piśmie ze stronnictwa faryzeuszów zerwali się i spierali się zawzięcie, mówiąc: Nic złego nie znajdujemy w tym człowieku; a może mówił w nim duch albo anioł?

[10] Tomando vulto a celeuma, temendo o comandante que fosse Paulo espedaçado por eles, mandou descer a guarda para que o retirassem dali e o levassem para a fortaleza.

[10] A gdy rozdźwięk stawał się coraz większy, dowódca obawiając się, by Pawła między sobą nie rozszarpali, rozkazał żołnierzom zejść, wyrwać go spomiędzy nich i zaprowadzić do twierdzy.

O Senhor aparece a Paulo

[11] Na noite seguinte, o SENHOR, pondo-se ao lado dele, disse: Coragem! Pois do modo por que deste testemunho a meu respeito em Jerusalém, assim importa que também o faças em Roma.

[11] Następnej nocy przystąpił do niego Pan i rzekł: Bądź dobrej myśli; bo jak świadczyłeś o mnie w Jerozolimie, tak musisz świadczyć i w Rzymie.

A cilada dos judeus

Sprzysiężenie Żydów przeciwko Pawłowi

[12] Quando amanheceu, os judeus se reuniram e, sob anátema, juraram que não haviam de comer, nem beber, enquanto não matassem Paulo.

[12] A gdy nastał dzień, uknuli Żydzi spisek i związali się przysięgą, mówiąc, że nie będą ani jedli, ani pili, dopóki nie zabiją Pawła.

[13] Eram mais de quarenta os que entraram nesta conspirata.

[13] A było więcej niż czterdziestu tych, którzy do tego sprzysiężenia przystąpili.

[14] Estes, indo ter com os principais sacerdotes e os anciãos, disseram: Juramos, sob pena de anátema, não comer coisa alguma, enquanto não matarmos Paulo.

[14] Ci przyszli do arcykapłanów i do starszych, i rzekli: Związaliśmy się przysięgą, że niczego do ust nie weźmiemy, dopóki nie zabijemy Pawła.

[15] Agora, pois, notificai ao comandante, juntamente com o Sinédrio, que vo-lo apresente como se estivésseis para investigar mais acuradamente a sua causa; e nós, antes que ele chegue, estaremos prontos para assassiná-lo.

[15] Przeto wy teraz wraz z Radą Najwyższą skłońcie dowódcę, aby go przyprowadził do was niby dla dokładniejszego zbadania jego sprawy; my zaś, zanim się zbliży, gotowi jesteśmy go zabić.

[16] Mas o filho da irmã de Paulo, tendo ouvido a trama, foi, entrou na fortaleza e de tudo avisou a Paulo.

[16] A gdy o tej zasadzce usłyszał siostrzeniec Pawła, przybył, wszedł do twierdzy i powiadomił Pawła.

[17] Então, este, chamando um dos centuriões, disse: Leva este rapaz ao comandante, porque tem alguma coisa a comunicar-lhe.

[17] A Paweł, przywoławszy jednego z setników, rzekł: Zaprowadź tego młodzieńca do dowódcy, bo ma go o czymś powiadomić.

[18] Tomando-o, pois, levou-o ao comandante, dizendo: O preso Paulo, chamando-me, pediu-me que trouxesse à tua presença este rapaz, pois tem algo que dizer-te.

[19] Tomou-o pela mão o comandante e, pondo-se à parte, perguntou-lhe: Que tens a comunicar-me?

[20] Respondeu ele: Os judeus decidiram rogar-te que, amanhã, apresentes Paulo ao Sinédrio, como se houvesse de inquirir mais acuradamente a seu respeito.

[21] Tu, pois, não te deixes persuadir, porque mais de quarenta entre eles estão pactuados entre si, sob anátema, de não comer, nem beber, enquanto não o matarem; e, agora, estão prontos, esperando a tua promessa.

[22] Então, o comandante despediu o rapaz, recomendando-lhe que a ninguém dissesse ter-lhe trazido estas informações.

[23] Chamando dois centuriões, ordenou: Tende de prontidão, desde a hora terceira da noite, duzentos soldados, setenta de cavalaria e duzentos lanceiros para irem até Cesaréia;

[24] preparai também animais para fazer Paulo montar e ir com segurança ao governador Félix.

[25] E o comandante escreveu uma carta nestes termos:

A carta de Cláudio a Félix

[18] On więc wziął go, zaprowadził do dowódcy i rzekł: Więzień Paweł, przywoławszy mnie, prosił, abym przyprowadził do ciebie tego młodzieńca, który ma ci coś powiedzieć.

[19] Dowódca zaś ujął go za rękę, odszedł z nim na bok i zapytał: O czym to masz mnie powiadomić?

[20] A on powiedział: Żydzi uchwalili prosić cię, abyś jutro przyprowadził Pawła przed Radę Najwyższą niby dla dokładniejszego zbadania jego sprawy.

[21] Ale ty nie ulegnij ich namowie, bo czyha na niego między nimi więcej niż czterdziestu mężów, którzy związali się przysięgą, że nie będą ani jedli, ani pili, dopóki go nie zabiją; a teraz są w pogotowiu i czekają na twoje zezwolenie.

[22] Wtedy dowódca odprawił młodzieńca i przykazał mu, żeby nikomu nie mówił, iż go o tym powiadomił.

Paweł w Cezarei

[23] Potem przywołał dwóch spośród setników i rzekł: Przygotujcie na godzinę trzecią w nocy w drogę do Cezarei dwustu żołnierzy, siedemdziesięciu jeźdźców i dwustu oszczepników;

[24] Kazał też trzymać w pogotowiu zwierzęta juczne, aby wsadzić na nie Pawła i odstawić go cało do namiestnika Feliksa.

[25] Napisał też list tej treści:

[26] Cláudio Lísias ao excelentíssimo governador Félix, saúde.

[27] Este homem foi preso pelos judeus e estava prestes a ser morto por eles, quando eu, sobrevindo com a guarda, o livrei, por saber que ele era romano.

[28] Querendo certificar-me do motivo por que o acusavam, fi-lo descer ao Sinédrio deles;

[29] verifiquei ser ele acusado de coisas referentes à lei que os rege, nada, porém, que justificasse morte ou mesmo prisão.

[30] Sendo eu informado de que ia haver uma cilada contra o homem, tratei de enviá-lo a ti, sem demora, intimando também os acusadores a irem dizer, na tua presença, o que há contra ele. [Saúde.]

Paulo no pretório de Herodes

[31] Os soldados, pois, conforme lhes foi ordenado, tomaram Paulo e, durante a noite, o conduziram até Antipátride;

[32] no dia seguinte, voltaram para a fortaleza, tendo deixado aos de cavalaria o irem com ele;

[33] os quais, chegando a Cesaréia, entregaram a carta ao governador e também lhe apresentaram Paulo.

[34] Lida a carta, perguntou o governador de que província ele era; e, quando soube que era da Cilícia,

[26] Klaudiusz Lizjasz najdostojniejszemu namiestnikowi Feliksowi przesyła pozdrowienia.

[27] Męża tego pochwycili Żydzi, a gdy już mieli go zabić, przypadłem z żołnierzami i uwolniłem go, dowiedziawszy się, że jest obywatelem rzymskim.

[28] A chcąc się dowiedzieć, z jakiej przyczyny go oskarżali, postawiłem go przed ich Radą Najwyższą.

[29] Stwierdziłem, że jest oskarżony o sporne zagadnienia dotyczące ich zakonu, lecz że nie ciąży na nim żadne przestępstwo, zasługujące na karę śmierci lub więzienia.

[30] A gdy mi doniesiono, że się przygotowuje zamach na tego męża, natychmiast wysłałem go do ciebie, a oskarżycieli powiadomiłem, aby przed tobą powiedzieli, co mają przeciwko niemu.

[31] Żołnierze więc, zgodnie z rozkazem, wzięli Pawła i zawiedli go nocą do Antipatris;

[32] Nazajutrz zaś wrócili do twierdzy, zostawiwszy jeźdźców, aby jechali z nim dalej.

[33] Ci, przybywszy do Cezarei, oddali list namiestnikowi i przekazali mu też Pawła.

[34] A gdy przeczytał list, zapytał, z jakiej prowincji pochodzi, a dowiedziawszy się, że z Cylicji,

[35] disse: Ouvir-te-ei quando chegarem os teus acusadores. E mandou que ele fosse detido no pretório de Herodes.

Atos 24

Ananias e Tértulo acusam Paulo perante Félix

[1] Cinco dias depois, desceu o sumo sacerdote, Ananias, com alguns anciãos e com certo orador, chamado Tértulo, os quais apresentaram ao governador libelo contra Paulo.

[2] Sendo este chamado, passou Tértulo a acusá-lo, dizendo: Excelentíssimo Félix, tendo nós, por teu intermédio, gozado de paz perene, e, também por teu providente cuidado, se terem feito notáveis reformas em benefício deste povo,

[3] sempre e por toda parte, isto reconhecemos com toda a gratidão.

[4] Entretanto, para não te deter por longo tempo, rogo-te que, de conformidade com a tua clemência, nos atendas por um pouco.

[5] Porque, tendo nós verificado que este homem é uma peste e promove sedições entre os judeus esparsos por todo o mundo, sendo também o principal agitador da seita dos nazarenos,

[6] o qual também tentou profanar o templo, nós o prendemos [com o intuito de julgá-lo segundo a nossa lei.

[7] Mas, sobrevindo o comandante Lísias, o arrebatou das nossas mãos com grande violência,

[35] Rzekł: Przesłucham cię, gdy przybędą również oskarżyciele twoi. I rozkazał go strzec w pałacu Heroda.

Dzieje Apostolskie 24

Skarga Żydów przed namiestnikiem Feliksem

[1] A po pięciu dniach przyjechał arcykapłan Ananiasz z niektórymi starszymi i z rzecznikiem prawnym, niejakim Tertullusem, aby wytoczyć sprawę przed namiestnikiem przeciwko Pawłowi.

[2] A gdy go wezwano, zaczął Tertullus wygłaszać oskarżenie, mówiąc: Tobie to zawdzięczamy, iż cieszymy się zupełnym pokojem i że dzięki twojej przezorności zostały zaprowadzone reformy dla dobra tego narodu.

[3] Uznajemy to, najdostojniejszy Feliksie, z wszelką wdzięcznością, zawsze i wszędzie.

[4] Lecz aby cię zbyt długo nie zatrzymywać, proszę, abyś nas pokrótce w dobroci swojej wysłuchał.

[5] Mąż ten, stwierdziliśmy to bowiem, jest rozsadnikiem zarazy i zarzewiem niepokojów wśród wszystkich Żydów na całym świecie i przywódcą sekty nazarejczyków.

[6] Usiłował on nawet zbezcześcić świątynię, przeto ujęliśmy go i chcieliśmy osądzić według naszego zakonu.

[7] Lecz nadbiegł dowódca Lizjasz, wyrwał go przemocą z rąk naszych

8 ordenando que os seus acusadores viessem à tua presença]. Tu mesmo, examinando-o, poderás tomar conhecimento de todas as coisas de que nós o acusamos.

8 I nakazał oskarżycielom jego udać się do ciebie; gdy go sam przesłuchasz, będziesz się mógł od niego dowiedzieć, o co go oskarżamy.

9 Os judeus também concordaram na acusação, afirmando que estas coisas eram assim.

9 Również Żydzi poparli skargę, mówiąc, że tak się rzeczy mają.

Paulo apresenta a sua defesa

10 Paulo, tendo-lhe o governador feito sinal que falasse, respondeu: Sabendo que há muitos anos és juiz desta nação, sinto-me à vontade para me defender,

10 A gdy namiestnik na niego skinął, aby zabrał głos, Paweł odpowiedział: Wiedząc, że od wielu lat jesteś sędzią nad tym narodem, przystępuję spokojnie do mojej obrony.

11 visto poderes verificar que não há mais de doze dias desde que subi a Jerusalém para adorar;

11 Możesz sprawdzić, że nie upłynęło więcej niż dwanaście dni, odkąd przybyłem do Jerozolimy, aby się modlić.

12 e que não me acharam no templo discutindo com alguém, nem tampouco amotinando o povo, fosse nas sinagogas ou na cidade;

12 I nie przychwycili mnie na sporze z kimkolwiek lub na podburzaniu tłumu ani w świątyni, ani w synagogach, ani w mieście,

13 nem te podem provar as acusações que, agora, fazem contra mim.

13 Ani też nie mogą ci dowieść tego, o co mnie teraz oskarżają.

14 Porém confesso-te que, segundo o Caminho, a que chamam seita, assim eu sirvo ao Deus de nossos pais, acreditando em todas as coisas que estejam de acordo com a lei e nos escritos dos profetas,

14 To jednak wyznaję przed tobą, że służę ojczystemu Bogu zgodnie z tą drogą, którą oni nazywają sektą, wierząc we wszystko, co jest napisane w zakonie i u proroków,

15 tendo esperança em Deus, como também estes a têm, de que haverá ressurreição, tanto de justos como de injustos.

15 Pokładając w Bogu nadzieję, która również im samym przyświeca, że nastąpi zmartwychwstanie sprawiedliwych i niesprawiedliwych.

16 Por isso, também me esforço por ter sempre consciência pura diante de Deus e dos homens.

16 Przy tym sam usilnie staram się o to, abym wobec Boga i ludzi miał zawsze czyste sumienie.

[17] Depois de anos, vim trazer esmolas à minha nação e também fazer oferendas,

[18] e foi nesta prática que alguns judeus da Ásia me encontraram já purificado no templo, sem ajuntamento e sem tumulto,

[19] os quais deviam comparecer diante de ti e acusar, se tivessem alguma coisa contra mim.

[20] Ou estes mesmos digam que iniqüidade acharam em mim, por ocasião do meu comparecimento perante o Sinédrio,

[21] salvo estas palavras que clamei, estando entre eles: hoje, sou eu julgado por vós acerca da ressurreição dos mortos.

Paulo perante Félix e Drusila

[22] Então, Félix, conhecendo mais acuradamente as coisas com respeito ao Caminho, adiou a causa, dizendo: Quando descer o comandante Lísias, tomarei inteiro conhecimento do vosso caso.

[23] E mandou ao centurião que conservasse a Paulo detido, tratando-o com indulgência e não impedindo que os seus próprios o servissem.

[24] Passados alguns dias, vindo Félix com Drusila, sua mulher, que era judia, mandou chamar Paulo e passou a ouvi-lo a respeito da fé em Cristo Jesus.

[25] Dissertando ele acerca da justiça, do domínio próprio e do Juízo vindouro, ficou Félix amedrontado e disse: Por agora, podes retirar-te, e, quando eu tiver vagar, chamar-te-ei;

[17] Po wielu zaś latach przybyłem, aby narodowi memu przynieść jałmużny i złożyć ofiary,

[18] Przy czym natknęli się na mnie w świątyni, gdy zostałem oczyszczony, bez tłumu i zgiełku,

[19] Pewni Żydzi z Azji, którzy powinni by tu być przed tobą i oskarżać, jeżeli mają coś przeciwko mnie.

[20] Albo niechże ci oto sami powiedzą, jaką nieprawość we mnie znaleźli, gdy stałem przed Radą Najwyższą.

[21] Chyba tylko ten jeden okrzyk, jaki wydałem, stojąc między nimi: Jestem postawiony dziś przed waszym sądem z powodu zmartwychwstania.

Feliks odkłada sprawę

[22] A Feliks, który dość dokładnie był obeznany z drogą Pańską, odroczył ich sprawę i rzekł: Gdy dowódca Lizjasz przybędzie, osądzę waszą sprawę,

[23] I rozkazał setnikowi strzec go, lecz okazywać względy i nie bronić nikomu z jego przyjaciół posługiwać mu.

[24] A po kilku dniach przybył Feliks z żoną swoją Druzyllą, która była Żydówką. Kazał więc sprowadzić Pawła i przysłuchiwał się mu, co mówił o wierze w Jezusa Chrystusa.

[25] Lecz gdy zaczął mówić o usprawiedliwieniu, o wstrzemięźliwości i o przyszłym sądzie, Feliks zaniepokoił się: Na teraz dość, odejdź; w sposobnej chwili każę cię zawezwać.

[26] esperando também, ao mesmo tempo, que Paulo lhe desse dinheiro; pelo que, chamando-o mais freqüentemente, conversava com ele.

[27] Dois anos mais tarde, Félix teve por sucessor Pórcio Festo; e, querendo Félix assegurar o apoio dos judeus, manteve Paulo encarcerado.

[26] Zarazem miał nadzieję, że mu Paweł da pieniądze; dlatego też posyłał po niego częściej i rozmawiał z nim.

[27] Po upływie dwóch lat nastał po Feliksie Porcjusz Festus; pragnąc okazać Żydom przychylność, Feliks pozostawił Pawła w więzieniu.

Atos 25

Paulo perante Festo. Apela para César

[1] Tendo, pois, Festo assumido o governo da província, três dias depois, subiu de Cesaréia para Jerusalém;

[2] e, logo, os principais sacerdotes e os maiorais dos judeus lhe apresentaram queixa contra Paulo e lhe solicitavam,

[3] pedindo como favor, em detrimento de Paulo, que o mandasse vir a Jerusalém, armando eles cilada para o matarem na estrada.

[4] Festo, porém, respondeu achar-se Paulo detido em Cesaréia; e que ele mesmo, muito em breve, partiria para lá.

[5] Portanto, disse ele, os que dentre vós estiverem habilitados que desçam comigo; e, havendo contra este homem qualquer crime, acusem-no.

[6] E, não se demorando entre eles mais de oito ou dez dias, desceu para Cesaréia; e, no dia seguinte, assentando-se no tribunal, ordenou que Paulo fosse trazido.

[7] Comparecendo este, rodearam-no os judeus que haviam descido de Jerusalém, trazendo muitas e graves acusações contra

Dzieje Apostolskie 25

Sprawa Pawła przed Festusem

[1] Festus tedy, przybywszy do prowincji, udał się po trzech dniach z Cezarei do Jerozolimy,

[2] Gdzie arcykapłani i przywódcy Żydów wytoczyli przed nim sprawę przeciwko Pawłowi i nalegali na niego,

[3] Prosząc, by im okazał w jego sprawie przychylność i kazał przyprowadzić go do Jerozolimy; zastawili bowiem zasadzkę, aby go zabić w drodze.

[4] Lecz Festus odpowiedział, że Paweł osadzony jest pod strażą w Cezarei i że on sam wkrótce tam wyruszy.

[5] Niechże więc ci spośród was, mówił, którzy są upoważnieni, jadą ze mną i oskarżą go, jeżeli mąż ten popełnił jakieś wykroczenie.

[6] I zabawiwszy między nimi nie więcej niż osiem czy dziesięć dni, odjechał do Cezarei, a nazajutrz, zasiadłszy na krześle sędziowskim, kazał przyprowadzić Pawła.

[7] A gdy on przyszedł, obstąpili go Żydzi, którzy przybyli z Jerozolimy, i wytoczyli wiele i to ciężkich oskarżeń, których nie potrafili dowieść.

ele, as quais, entretanto, não podiam provar.

[8] Paulo, porém, defendendo-se, proferiu as seguintes palavras: Nenhum pecado cometi contra a lei dos judeus, nem contra o templo, nem contra César.

[9] Então, Festo, querendo assegurar o apoio dos judeus, respondeu a Paulo: Queres tu subir a Jerusalém e ser ali julgado por mim a respeito destas coisas?

[10] Disse-lhe Paulo: Estou perante o tribunal de César, onde convém seja eu julgado; nenhum agravo pratiquei contra os judeus, como tu muito bem sabes.

[11] Caso, pois, tenha eu praticado algum mal ou crime digno de morte, estou pronto para morrer; se, pelo contrário, não são verdadeiras as coisas de que me acusam, ninguém, para lhes ser agradável, pode entregar-me a eles. Apelo para César.

[12] Então, Festo, tendo falado com o conselho, respondeu: Para César apelaste, para César irás.

Festo expõe a Agripa o caso de Paulo

[13] Passados alguns dias, o rei Agripa e Berenice chegaram a Cesaréia a fim de saudar a Festo.

[14] Como se demorassem ali alguns dias, Festo expôs ao rei o caso de Paulo, dizendo: Félix deixou aqui preso certo homem,

[15] a respeito de quem os principais sacerdotes e os anciãos dos judeus apresentaram queixa, estando eu em Jerusalém, pedindo que o condenasse.

[8] Paweł zaś bronił się: Nie zawiniłem w niczym ani przeciwko zakonowi żydowskiemu, ani przeciwko świątyni, ani przeciwko cesarzowi.

[9] Ale Festus, chcąc zyskać przychylność Żydów, odpowiedział Pawłowi tymi słowy: Czy chcesz pojechać do Jerozolimy i tam być o to przede mną sądzony?

[10] A Paweł rzekł: Przed sądem cesarskim stoję, przed nim też powinienem być sądzony. Żydom żadnej krzywdy nie wyrządziłem, jak to i ty wiesz bardzo dobrze.

[11] Jeśli więc uczyniłem coś złego i popełniłem coś, co zasługuje na śmierć, nie wzbraniam się umrzeć; ale jeśli nie ma nic w tym, o co mnie oskarżają, nikt nie może mnie wydać im na łaskę i niełaskę. Odwołuję się do cesarza.

[12] Wtedy Festus, porozumiawszy się z doradcami, odrzekł: Odwołałeś się do cesarza, do cesarza pójdziesz.

Agryppa i Berenika u Festusa

[13] A po upływie kilku dni przybyli do Cezarei król Agryppa i Berenika, i powitali Festusa.

[14] A gdy tam spędzili szereg dni, przedłożył Festus królowi sprawę Pawła, mówiąc: Feliks pozostawił w więzieniu pewnego męża,

[15] Którego sprawę, gdy byłem w Jerozolimie, wytoczyli arcykapłani i starsi Żydów, domagając się na niego skazującego wyroku.

16 A eles respondi que não é costume dos romanos condenar quem quer que seja, sem que o acusado tenha presentes os seus acusadores e possa defender-se da acusação.

17 De sorte que, chegando eles aqui juntos, sem nenhuma demora, no dia seguinte, assentando-me no tribunal, determinei fosse trazido o homem;

18 e, levantando-se os acusadores, nenhum delito referiram dos crimes de que eu suspeitava.

19 Traziam contra ele algumas questões referentes à sua própria religião e particularmente a certo morto, chamado Jesus, que Paulo afirmava estar vivo.

20 Estando eu perplexo quanto ao modo de investigar estas coisas, perguntei-lhe se queria ir a Jerusalém para ser ali julgado a respeito disso.

21 Mas, havendo Paulo apelado para que ficasse em custódia para o julgamento de César, ordenei que o acusado continuasse detido até que eu o enviasse a César.

22 Então, Agripa disse a Festo: Eu também gostaria de ouvir este homem. Amanhã, respondeu ele, o ouvirás.

Festo, de novo, fala a Agripa

23 De fato, no dia seguinte, vindo Agripa e Berenice, com grande pompa, tendo eles entrado na audiência juntamente com oficiais superiores e homens eminentes da cidade, Paulo foi trazido por ordem de Festo.

16 Odpowiedziałem im, że nie ma u Rzymian zwyczaju wydawać jakiegoś człowieka na łaskę i niełaskę, zanim oskarżony nie stanie wobec oskarżycieli twarzą w twarz i nie będzie miał sposobności obrony przed zarzutami.

17 Gdy więc przyszli tu ze mną, zasiadłem niezwłocznie nazajutrz na krześle sędziowskim i kazałem przyprowadzić tego męża.

18 Kiedy jednak oskarżyciele wystąpili, nie wytoczyli w jego sprawie żadnej skargi o przestępstwa, jakich ja się dopatrywałem,

19 Lecz wysuwali przeciwko niemu jakieś zagadnienia sporne, dotyczące ich własnej wiary i jakiegoś Jezusa, który umarł, a o którym Paweł utrzymywał, że żyje.

20 Nie umiejąc sobie dać rady z takimi sprawami, zapytałem, czy chciałby udać się do Jerozolimy i tam być o to sądzony.

21 Ale, że Paweł wniósł odwołanie, by go zatrzymać pod strażą aż do rozstrzygnięcia cesarskiego, rozkazałem go strzec, dopóki go nie odeślę do cesarza.

22 Tedy Agryppa rzekł do Festusa: Chciałbym i ja usłyszeć tego człowieka. A ten rzekł: Jutro go usłyszysz.

23 Nazajutrz zaś, gdy przyszli Agryppa i Berenika z wielką okazałością i weszli do sali przyjęć w towarzystwie dowódców i najznakomitszych mężów miasta, na rozkaz Festusa przyprowadzono Pawła.

[24] Então, disse Festo: Rei Agripa e todos vós que estais presentes conosco, vedes este homem, por causa de quem toda a multidão dos judeus recorreu a mim tanto em Jerusalém como aqui, clamando que não convinha que ele vivesse mais.
[25] Porém eu achei que ele nada praticara passível de morte; entretanto, tendo ele apelado para o imperador, resolvi mandá-lo ao imperador.
[26] Contudo, a respeito dele, nada tenho de positivo que escreva ao soberano; por isso, eu o trouxe à vossa presença e, mormente, à tua, ó rei Agripa, para que, feita a argüição, tenha eu alguma coisa que escrever;
[27] porque não me parece razoável remeter um preso sem mencionar, ao mesmo tempo, as acusações que militam contra ele.

[24] A Festus rzekł: Królu Agryppo oraz wy wszyscy mężowie, którzy jesteście obecni, widzicie tego, w którego sprawie napierał na mnie cały lud żydowski, zarówno w Jerozolimie, jak i tutaj, wołając, że nie powinien już dłużej żyć.
[25] Ja zaś stwierdziłem, że nie popełnił on niczego, co zasługuje na śmierć; skoro jednak sam odwołał się do cesarza, postanowiłem go odesłać.
[26] Nie mam wszakże nic pewnego, co mógłbym o nim napisać panu; dlatego przyprowadziłem go przed was, szczególnie zaś przed ciebie, królu Agryppo, abym po przeprowadzonym przesłuchaniu miał co napisać.
[27] Wydaje mi się bowiem rzeczą nierozsądną posłać więźnia, a nie podać, o co się go oskarża.

Atos 26

Paulo discursa perante o rei Agripa

[1] A seguir, Agripa, dirigindo-se a Paulo, disse: É permitido que uses da palavra em tua defesa. Então, Paulo, estendendo a mão, passou a defender-se nestes termos:
[2] Tenho-me por feliz, ó rei Agripa, pelo privilégio de, hoje, na tua presença, poder produzir a minha defesa de todas as acusações feitas contra mim pelos judeus;
[3] mormente porque és versado em todos os costumes e questões que há entre os judeus; por isso, eu te peço que me ouças com paciência.

Dzieje Apostolskie 26

Paweł przemawia przed królem Aggrypą

[1] Agryppa zaś rzekł do Pawła: Możesz zabrać głos we własnej obronie. Wtedy Paweł, wyciągnąwszy rękę, począł się bronić:
[2] Uważam się za szczęśliwego, królu Agryppo, że mogę się dziś wobec ciebie bronić przed tym wszystkim, o co mnie oskarżają Żydzi,
[3] A to tym bardziej, że jesteś obeznany ze wszystkimi zwyczajami i spornymi zagadnieniami żydowskimi; proszę cię przeto, abyś mnie cierpliwie wysłuchał.

[4] Quanto à minha vida, desde a mocidade, como decorreu desde o princípio entre o meu povo e em Jerusalém, todos os judeus a conhecem;

[4] Jakie od młodości było życie moje, jak je od początku wiodłem wśród mego narodu i w Jerozolimie, wiedzą wszyscy Żydzi;

[5] pois, na verdade, eu era conhecido deles desde o princípio, se assim o quiserem testemunhar, porque vivi fariseu conforme a seita mais severa da nossa religião.

[5] Znają mnie oni od dawna i mogliby zaświadczyć, gdyby chcieli, że żyłem według naszego najsurowszego stronnictwa religijnego, jako faryzeusz.

[6] E, agora, estou sendo julgado por causa da esperança da promessa que por Deus foi feita a nossos pais,

[6] A teraz stoję przed sądem, ponieważ pokładam nadzieję w obietnicy, danej przez Boga ojcom naszym,

[7] a qual as nossas doze tribos, servindo a Deus fervorosamente de noite e de dia, almejam alcançar; é no tocante a esta esperança, ó rei, que eu sou acusado pelos judeus.

[7] Której spełnienia spodziewa się dostąpić naszych dwanaście pokoleń, modląc się żarliwie dniem i nocą. Z powodu tej nadziei oskarżają mnie Żydzi, o królu!

[8] Por que se julga incrível entre vós que Deus ressuscite os mortos?

[8] Dlaczego uważacie za rzecz nie do wiary, że Bóg wzbudza umarłych?

[9] Na verdade, a mim me parecia que muitas coisas devia eu praticar contra o nome de Jesus, o Nazareno;

[9] Ja sam również uważałem, że należy wszelkimi sposobami występować przeciwko imieniu Jezusa Nazareńskiego,

[10] e assim procedi em Jerusalém. Havendo eu recebido autorização dos principais sacerdotes, encerrei muitos dos santos nas prisões; e contra estes dava o meu voto, quando os matavam.

[10] Co też czyniłem w Jerozolimie, a gdy otrzymałem pełnomocnictwo od arcykapłanów, wtrąciłem do więzienia wielu świętych, kiedy zaś skazywano ich na śmierć, ja głosowałem za tym,

[11] Muitas vezes, os castiguei por todas as sinagogas, obrigando-os até a blasfemar. E, demasiadamente enfurecido contra eles, mesmo por cidades estranhas os perseguia.

[11] Dręcząc ich częstokroć we wszystkich synagogach, zmuszałem ich do bluźnierstwa i szalejąc nad miarę, prześladowałem ich nawet w innych miastach.

[12] Com estes intuitos, parti para Damasco, levando autorização dos principais sacerdotes e por eles comissionado.

[12] W tych okolicznościach, jadąc do Damaszku z pełnomocnictwem i poleceniem arcykapłanów,

[13] Ao meio-dia, ó rei, indo eu caminho fora, vi uma luz no céu, mais resplandecente que o sol, que brilhou ao redor de mim e dos que iam comigo.

[13] Ujrzałem, o królu, w południe w czasie drogi światłość z nieba, jaśniejszą nad blask słoneczny, która olśniła mnie i tych, którzy jechali ze mną;

[14] E, caindo todos nós por terra, ouvi uma voz que me falava em língua hebraica: Saulo, Saulo, por que me persegues? Dura coisa é recalcitrares contra os aguilhões.

[14] A gdy wszyscy upadliśmy na ziemię, usłyszałem głos do mnie mówiący w języku hebrajskim: Saulu, Saulu, czemu mnie prześladujesz? Trudno ci przeciw ościeniowi wierzgać.

[15] Então, eu perguntei: Quem és tu, SENHOR? Ao que o SENHOR respondeu: Eu sou Jesus, a quem tu persegues.

[15] A ja rzekłem: Kto jesteś, Panie? A Pan rzekł: Ja jestem Jezus, którego ty prześladujesz.

[16] Mas levanta-te e firma-te sobre teus pés, porque por isto te apareci, para te constituir ministro e testemunha, tanto das coisas em que me viste como daquelas pelas quais te aparecerei ainda,

[16] Ale powstań i stań na nogach swoich, albowiem po to ci się ukazałem, aby cię ustanowić sługą i świadkiem tych rzeczy, w których mnie widziałeś, jak również tych, w których ci się pokażę.

[17] livrando-te do povo e dos gentios, para os quais eu te envio,

[17] Wybawię cię od ludu tego i od pogan, do których cię posyłam,

[18] para lhes abrires os olhos e os converteres das trevas para a luz e da potestade de Satanás para Deus, a fim de que recebam eles remissão de pecados e herança entre os que são santificados pela fé em mim.

[18] Aby otworzyć ich oczy, odwrócić od ciemności do światłości i od władzy szatana do Boga, aby dostąpili odpuszczenia grzechów i przez wiarę we mnie współudziału z uświęconymi.

[19] Pelo que, ó rei Agripa, não fui desobediente à visão celestial,

[19] Dlatego też, królu Agryppo, nie byłem nieposłuszny temu widzeniu niebieskiemu,

[20] mas anunciei primeiramente aos de Damasco e em Jerusalém, por toda a região da Judéia, e aos gentios, que se arrependessem e se convertessem a Deus, praticando obras dignas de arrependimento.

[20] Lecz głosiłem najpierw tym, którzy są w Damaszku, potem w Jerozolimie i po całej krainie judzkiej, i poganom, aby się upamiętali i nawrócili do Boga i spełniali uczynki godne upamiętania.

[21] Por causa disto, alguns judeus me prenderam, estando eu no templo, e tentaram matar-me.

[22] Mas, alcançando socorro de Deus, permaneço até ao dia de hoje, dando testemunho, tanto a pequenos como a grandes, nada dizendo, senão o que os profetas e Moisés disseram haver de acontecer,

[23] isto é, que o Cristo devia padecer e, sendo o primeiro da ressurreição dos mortos, anunciaria a luz ao povo e aos gentios.

Paulo é interrompido por Festo

[24] Dizendo ele estas coisas em sua defesa, Festo o interrompeu em alta voz: Estás louco, Paulo! As muitas letras te fazem delirar!

[25] Paulo, porém, respondeu: Não estou louco, ó excelentíssimo Festo! Pelo contrário, digo palavras de verdade e de bom senso.

[26] Porque tudo isto é do conhecimento do rei, a quem me dirijo com franqueza, pois estou persuadido de que nenhuma destas coisas lhe é oculta; porquanto nada se passou em algum lugar escondido.

[27] Acreditas, ó rei Agripa, nos profetas? Bem sei que acreditas.

[28] Então, Agripa se dirigiu a Paulo e disse: Por pouco me persuades a me fazer cristão.

[29] Paulo respondeu: Assim Deus permitisse que, por pouco ou por muito, não apenas tu, ó rei, porém todos os que hoje me

[21] Z tego to powodu pochwycili mnie Żydzi w świątyni i usiłowali zabić.

[22] Ponieważ jednak opieka Boża czuwała nade mną aż do dnia dzisiejszego, ostałem się, dając świadectwo małym i wielkim, nie mówiąc nic ponad to, co powiedzieli prorocy i Mojżesz, że się stanie,

[23] To jest, że Chrystus musi cierpieć, że On jako pierwszy, który powstał z martwych, będzie zwiastował światłość ludowi i poganom.

[24] A gdy on to mówił ku swojej obronie, zawołał Festus donośnym głosem: Szalejesz, Pawle! Wielka uczoność przywodzi cię do szaleństwa.

[25] A Paweł rzecze: Nie szaleję, najdostojniejszy Festusie, lecz wypowiadam słowa prawdy i rozsądku.

[26] O sprawach tych wie przecież król, do którego też mówię śmiało, gdyż jestem przekonany, że nic z tych rzeczy nie uszło jego uwagi, bo też nie działo się to w jakimś zakątku.

[27] Czy wierzysz, królu Agryppo, prorokom? Wiem, że wierzysz.

[28] A na to Agryppa do Pawła: Niedługo, a przekonasz mnie, bym został chrześcijaninem.

[29] A Paweł na to: Dziękowałbym Bogu, gdyby, niedługo czy długo, nie tylko ty ale i wszyscy, którzy mnie dziś słuchają, stali

ouvem se tornassem tais qual eu sou, exceto estas cadeias.

Paulo teria sido solto, se não tivesse apelado para César

[30] A essa altura, levantou-se o rei, e também o governador, e Berenice, bem como os que estavam assentados com eles;
[31] e, havendo-se retirado, falavam uns com os outros, dizendo: Este homem nada tem feito passível de morte ou de prisão.
[32] Então, Agripa se dirigiu a Festo e disse: Este homem bem podia ser solto, se não tivesse apelado para César.

się takimi, jakim ja jestem, pominąwszy te więzy.

[30] I powstał król i namiestnik, i Berenika, i ci, którzy z nimi siedzieli;
[31] A gdy oddalili się, rozmawiali ze sobą, mówiąc: Człowiek ten nie popełnia nic, co by zasługiwało na śmierć lub więzienie.
[32] Agryppa zaś rzekł do Festusa: Człowiek ten mógłby być zwolniony, gdyby się nie odwołał do cesarza.

Atos 27

Paulo enviado para a Itália

[1] Quando foi decidido que navegássemos para a Itália, entregaram Paulo e alguns outros presos a um centurião chamado Júlio, da Coorte Imperial.
[2] Embarcando num navio adramitino, que estava de partida para costear a Ásia, fizemo-nos ao mar, indo conosco Aristarco, macedônio de Tessalônica.
[3] No dia seguinte, chegamos a Sidom, e Júlio, tratando Paulo com humanidade, permitiu-lhe ir ver os amigos e obter assistência.
[4] Partindo dali, navegamos sob a proteção de Chipre, por serem contrários os ventos;
[5] e, tendo atravessado o mar ao longo da Cilícia e Panfília, chegamos a Mirra, na Lícia.
[6] Achando ali o centurião um navio de Alexandria, que estava de partida para a Itália, nele nos fez embarcar.

Dzieje Apostolskie 27

Podróż Pawła do Rzymu

[1] A gdy postanowiono, że mamy odpłynąć do Italii, przekazano Pawła i kilku innych więźniów setnikowi kohorty cesarskiej, imieniem Juliusz.
[2] Wsiedliśmy więc na statek adramyteński, który miał płynąć do portów azjatyckich, i wyruszyliśmy w drogę w towarzystwie Arystarcha, Macedończyka z Tesaloniki.
[3] Następnego dnia wylądowaliśmy w Sydonie, a Juliusz, obszedłszy się z Pawłem po ludzku, pozwolił mu pójść do przyjaciół, aby się zatroszczyli o niego.
[4] A wyruszywszy stamtąd, płynęliśmy pod osłoną Cypru, gdyż wiatry były przeciwne,
[5] A przepłynąwszy otwarte morze na wysokości Cylicji i Pamfilii, przybyliśmy do Miry w Licji.
[6] Tam zastał setnik statek aleksandryjski, który płynął do Italii, i przesadził nas na niego.

[7] Navegando vagarosamente muitos dias e tendo chegado com dificuldade defronte de Cnido, não nos sendo permitido prosseguir, por causa do vento contrário, navegamos sob a proteção de Creta, na altura de Salmona.

[8] Costeando-a, penosamente, chegamos a um lugar chamado Bons Portos, perto do qual estava a cidade de Laséia.

Os perigos da viagem

[9] Depois de muito tempo, tendo-se tornado a navegação perigosa, e já passado o tempo do Dia do Jejum, admoestava-os Paulo,

[10] dizendo-lhes: Senhores, vejo que a viagem vai ser trabalhosa, com dano e muito prejuízo, não só da carga e do navio, mas também da nossa vida.

[11] Mas o centurião dava mais crédito ao piloto e ao mestre do navio do que ao que Paulo dizia.

[12] Não sendo o porto próprio para invernar, a maioria deles era de opinião que partissem dali, para ver se podiam chegar a Fenice e aí passar o inverno, visto ser um porto de Creta, o qual olhava para o nordeste e para o sudeste.

[13] Soprando brandamente o vento sul, e pensando eles ter alcançado o que desejavam, levantaram âncora e foram costeando mais de perto a ilha de Creta.

[14] Entretanto, não muito depois, desencadeou-se, do lado da ilha, um tufão de vento, chamado Euroaquilão;

[7] Przez wiele dni płynęliśmy wolno i dotarliśmy z trudem na wysokość Knidos; ponieważ jednak wiatr nie pozwalał nam posuwać się naprzód, popłynęliśmy, począwszy od Salmonu, pod osłoną Krety,

[8] A posuwając się z trudem wzdłuż niej, dobiliśmy do pewnego miejsca, które zwano Piękne Przystanie, w pobliżu miasta Lasea.

Burza i rozbicie okrętu

[9] A że stracono wiele czasu i żegluga była już niebezpieczna, bo i okres postu już przeminął, ostrzegał ich Paweł,

[10] Mówiąc: Mężowie, przewiduję, że dalsza żegluga będzie związana z niebezpieczeństwem i z wielką szkodą nie tylko dla towaru i statku, ale i dla naszego życia.

[11] Lecz setnik zważał raczej na sternika i właściciela statku niż na to, co Paweł mówił.

[12] Ponieważ zaś przystań nie nadawała się do przezimowania, większość uradziła wyruszyć stąd w drogę i dostać się jakoś do Feniksu, przystani na Krecie, otwartej na południowo-zachodnią i północno-zachodnią stronę, i tam przezimować.

[13] Gdy więc powiał wiatr z południa, sądząc, że zamiar doprowadzą do skutku, podnieśli kotwicę i płynęli wzdłuż wybrzeży Krety.

[14] Lecz wkrótce zerwał się od strony lądu huraganowy wicher, zwany Eurakylon;

[15] e, sendo o navio arrastado com violência, sem poder resistir ao vento, cessamos a manobra e nos fomos deixando levar.

[16] Passando sob a proteção de uma ilhota chamada Cauda, a custo conseguimos recolher o bote;

[17] e, levantando este, usaram de todos os meios para cingir o navio, e, temendo que dessem na Sirte, arriaram os aparelhos, e foram ao léu.

[18] Açoitados severamente pela tormenta, no dia seguinte, já aliviavam o navio.

[19] E, ao terceiro dia, nós mesmos, com as próprias mãos, lançamos ao mar a armação do navio.

[20] E, não aparecendo, havia já alguns dias, nem sol nem estrelas, caindo sobre nós grande tempestade, dissipou-se, afinal, toda a esperança de salvamento.

[21] Havendo todos estado muito tempo sem comer, Paulo, pondo-se em pé no meio deles, disse: Senhores, na verdade, era preciso terem-me atendido e não partir de Creta, para evitar este dano e perda.

[22] Mas, já agora, vos aconselho bom ânimo, porque nenhuma vida se perderá de entre vós, mas somente o navio.

[23] Porque, esta mesma noite, um anjo de Deus, de quem eu sou e a quem sirvo, esteve comigo,

[15] Gdy zaś okręt został porwany i nie mógł sprostać wichrowi, puściliśmy go z wiatrem i pozwoliliśmy się unosić.

[16] Pędząc pod osłoną wysepki, zwanej Klauda, zdołaliśmy z trudem zabezpieczyć łódź ratunkową;

[17] A gdy ją wciągnęli na pokład, zabrali się do opasania statku linami; potem w obawie, żeby nie wpaść na mielizny Syrty, zrzucili pływającą kotwicę, i tak ich niosło.

[18] Nazajutrz, gdy na nas gwałtownie napierała burza, zaczęto wyrzucać ładunek.

[19] A dnia trzeciego wyrzucili własnymi rękami osprzęt statku.

[20] Gdy zaś przez wiele dni nie ukazało się ani słońce, ani gwiazdy, a burza szalała z nie mniejszą siłą, wszelka nadzieja ocalenia zaczęła w końcu znikać.

[21] A gdy już długo byli bez posiłku, wtedy Paweł stanął pośród nich i rzekł: Trzeba było, mężowie, posłuchać mnie i nie odpływać z Krety i oszczędzić sobie niebezpieczeństwa i szkody.

[22] Lecz mimo obecnego położenia wzywam was, abyście byli dobrej myśli; bo nikt z was nie zginie, tylko statek.

[23] Albowiem tej nocy stanął przy mnie anioł tego Boga, do którego należę i któremu cześć oddaję,

[24] dizendo: Paulo, não temas! É preciso que compareças perante César, e eis que Deus, por sua graça, te deu todos quantos navegam contigo.

[24] I rzekł: Nie bój się, Pawle; przed cesarzem stanąć musisz i oto darował ci Bóg wszystkich, którzy płyną z tobą.

[25] Portanto, senhores, tende bom ânimo! Pois eu confio em Deus que sucederá do modo por que me foi dito.

[25] Przeto bądźcie dobrej myśli, mężowie; ufam bowiem Bogu, że tak będzie, jak mi powiedziano.

[26] Porém é necessário que vamos dar a uma ilha.

[26] Będziemy wyrzuceni na jakąś wyspę.

O naufrágio

[27] Quando chegou a décima quarta noite, sendo nós batidos de um lado para outro no mar Adriático, por volta da meia-noite, pressentiram os marinheiros que se aproximavam de alguma terra.

[27] A gdy nas unosiło po Adriatyku już czternastą noc, około północy zdawało się żeglarzom, że się ku nim zbliża jakiś ląd.

[28] E, lançando o prumo, acharam vinte braças; passando um pouco mais adiante, tornando a lançar o prumo, acharam quinze braças.

[28] Spuścili tedy sondę i stwierdzili, że głębokość wynosi dwadzieścia sążni, a popłynąwszy nieco dalej i znowu zmierzywszy, stwierdzili piętnaście sążni;

[29] E, receosos de que fôssemos atirados contra lugares rochosos, lançaram da popa quatro âncoras e oravam para que rompesse o dia.

[29] Bojąc się przeto, abyśmy czasem nie wpadli na miejsca skaliste, zarzucili z tylnego pokładu cztery kotwice i z upragnieniem oczekiwali nastania dnia.

[30] Procurando os marinheiros fugir do navio, e, tendo arriado o bote no mar, a pretexto de que estavam para largar âncoras da proa,

[30] A gdy żeglarze próbowali uciec ze statku i pod pozorem, że chcą z przodu statku zarzucić kotwicę, spuścili w morze łódź ratunkową,

[31] disse Paulo ao centurião e aos soldados: Se estes não permanecerem a bordo, vós não podereis salvar-vos.

[31] Rzekł Paweł setnikowi i żołnierzom: Jeżeli ci nie pozostaną na statku, nie możecie być uratowani.

[32] Então, os soldados cortaram os cabos do bote e o deixaram afastar-se.

[32] Wtedy żołnierze odcięli liny od łodzi ratunkowej i pozwolili, że spadła.

[33] Enquanto amanhecia, Paulo rogava a todos que se alimentassem, dizendo: Hoje, é o décimo quarto dia em que, esperando, estais sem comer, nada tendo provado.

[33] A gdy miało już świtać, nalegał Paweł na wszystkich, aby się posilili, mówiąc: Dziś mija czternasty dzień, jak czekacie i pozostajecie bez posiłku nic nie jedząc.

[34] Eu vos rogo que comais alguma coisa; porque disto depende a vossa segurança; pois nenhum de vós perderá nem mesmo um fio de cabelo.

[35] Tendo dito isto, tomando um pão, deu graças a Deus na presença de todos e, depois de o partir, começou a comer.

[36] Todos cobraram ânimo e se puseram também a comer.

[37] Estávamos no navio duzentas e setenta e seis pessoas ao todo.

[38] Refeitos com a comida, aliviaram o navio, lançando o trigo ao mar.

[39] Quando amanheceu, não reconheceram a terra, mas avistaram uma enseada, onde havia praia; então, consultaram entre si se não podiam encalhar ali o navio.

[40] Levantando as âncoras, deixaram-no ir ao mar, largando também as amarras do leme; e, alçando a vela de proa ao vento, dirigiram-se para a praia.

[41] Dando, porém, num lugar onde duas correntes se encontravam, encalharam ali o navio; a proa encravou-se e ficou imóvel, mas a popa se abria pela violência do mar.

[42] O parecer dos soldados era que matassem os presos, para que nenhum deles, nadando, fugisse;

[43] mas o centurião, querendo salvar a Paulo, impediu-os de o fazer; e ordenou que os que soubessem nadar fossem os primeiros a lançar-se ao mar e alcançar a terra.

[34] Dlatego wzywam was, abyście się posilili, bo to przyczyni się do waszego ocalenia; nikomu bowiem z was nawet włos z głowy nie spadnie.

[35] A gdy to powiedział, wziął chleb, podziękował Bogu wobec wszystkich, łamał i zaczął jeść.

[36] A wszyscy oni, nabrawszy otuchy, również się posilili.

[37] A było nas wszystkich na statku dwieście siedemdziesiąt sześć dusz.

[38] A gdy się nasycili, odciążyli statek, wyrzucając zboże do morza.

[39] A gdy nastał dzień, nie rozpoznali lądu, spostrzegli tylko jakąś zatokę o płaskim wybrzeżu, do którego chcieli, jeżeli będzie można, podprowadzić statek.

[40] Odcięli kotwice i pozwolili im spaść do morza, a równocześnie, rozluźniwszy wiązania sterowe i nastawiwszy przedni żagiel pod wiatr, zmierzali w kierunku wybrzeża.

[41] Lecz wpadłszy między dwoma prądami na mieliznę, osiedli ze statkiem; dziób statku, zarywszy się, pozostał nieruchomy, a rufa ulegała rozbiciu przez bałwany.

[42] Wtedy żołnierze powzięli zamiar pozabijać więźniów, aby żaden z nich, przedostawszy się wpław, nie uciekł.

[43] Lecz setnik, chcąc ocalić Pawła, przeszkodził ich zamiarowi i rozkazał, żeby ci, którzy umieją pływać, pierwsi rzucili się do morza i wyszli na ląd.

[44] Quanto aos demais, que se salvassem, uns, em tábuas, e outros, em destroços do navio. E foi assim que todos se salvaram em terra.

[44] Pozostali zaś mieli to uczynić, jedni na deskach, drudzy na czymkolwiek ze statku. W ten sposób ocaleli wszyscy i przedostali się na ląd.

Atos 28

A ilha de Malta

[1] Uma vez em terra, verificamos que a ilha se chamava Malta.

[2] Os bárbaros trataram-nos com singular humanidade, porque, acendendo uma fogueira, acolheram-nos a todos por causa da chuva que caía e por causa do frio.

[3] Tendo Paulo ajuntado e atirado à fogueira um feixe de gravetos, uma víbora, fugindo do calor, prendeu-se-lhe à mão.

[4] Quando os bárbaros viram a víbora pendente da mão dele, disseram uns aos outros: Certamente, este homem é assassino, porque, salvo do mar, a Justiça não o deixa viver.

[5] Porém ele, sacudindo o réptil no fogo, não sofreu mal nenhum;

[6] mas eles esperavam que ele viesse a inchar ou a cair morto de repente. Mas, depois de muito esperar, vendo que nenhum mal lhe sucedia, mudando de parecer, diziam ser ele um deus.

Públio hospeda a Paulo

[7] Perto daquele lugar, havia um sítio pertencente ao homem principal da ilha, chamado Públio, o qual nos recebeu e hospedou benignamente por três dias.

[8] Aconteceu achar-se enfermo de disenteria, ardendo em febre, o pai de

Dzieje Apostolskie 28

Paweł na Malcie

[1] A gdy wyszliśmy cało, dowiedzieliśmy się wtedy, że wyspa ta nazywa się Malta.

[2] Tubylcy zaś okazali nam niezwykłą życzliwość; rozpaliwszy bowiem ognisko, zajęli się nami wszystkimi, bo deszcz zaczął padać i było zimno.

[3] A gdy Paweł zgarnął kupę chrustu i nakładał ją na ogień, wypełzła od gorąca żmija i uczepiła się jego ręki.

[4] Gdy zaś tubylcy ujrzeli zwisającego gada u jego ręki, mówili między sobą: Człowiek ten jest zapewne mordercą, bo chociaż wyszedł cało z morza, sprawiedliwość boska żyć mu nie pozwoliła.

[5] Lecz on strząsnął gada w ogień i nie doznał nic złego;

[6] Oni zaś oczekiwali, że spuchnie lub zaraz trupem padnie. Ale gdy długo czekali i widzieli, że nic nadzwyczajnego z nim się nie dzieje, zmienili zdanie i mówili, że jest bogiem.

[7] A w pobliżu tego miejsca posiadał swe dobra naczelnik wyspy, imieniem Publiusz, który nas przyjął i podejmował gościnnie przez trzy dni.

[8] I zdarzyło się, że ojciec Publiusza leżał w gorączce i chorował na czerwonkę; Paweł

Públio. Paulo foi visitá-lo, e, orando, impôs-lhe as mãos, e o curou.

[9] À vista deste acontecimento, os demais enfermos da ilha vieram e foram curados,

[10] os quais nos distinguiram com muitas honrarias; e, tendo nós de prosseguir viagem, nos puseram a bordo tudo o que era necessário.

A continuação da viagem

[11] Ao cabo de três meses, embarcamos num navio alexandrino, que invernara na ilha e tinha por emblema Dióscuros.

[12] Tocando em Siracusa, ficamos ali três dias,

[13] donde, bordejando, chegamos a Régio. No dia seguinte, tendo soprado vento sul, em dois dias, chegamos a Putéoli,

[14] onde achamos alguns irmãos que nos rogaram ficássemos com eles sete dias; e foi assim que nos dirigimos a Roma.

[15] Tendo ali os irmãos ouvido notícias nossas, vieram ao nosso encontro até à Praça de Ápio e às Três Vendas. Vendo-os Paulo e dando, por isso, graças a Deus, sentiu-se mais animado.

Paulo em Roma

[16] Uma vez em Roma, foi permitido a Paulo morar por sua conta, tendo em sua companhia o soldado que o guardava.

[17] Três dias depois, ele convocou os principais dos judeus e, quando se reuniram, lhes disse: Varões irmãos, nada havendo feito contra o povo ou contra os

poszedł do niego i modlił się, a włożywszy na niego ręce, uzdrowił go.

[9] A gdy to się stało, przychodzili także inni mieszkańcy wyspy, którzy byli chorzy, i byli uzdrawiani.

[10] Dawali nam też wiele dowodów czci, a gdy mieliśmy odpłynąć, zaopatrzyli nas w co potrzeba.

[11] A po trzech miesiącach ruszyliśmy w drogę na aleksandryjskim statku, który przezimował na wyspie, a nosił godło Bliźniąt.

[12] A przypłynąwszy do Syrakuz, pozostaliśmy tam trzy dni.

[13] Stąd, płynąc wzdłuż wybrzeża, dotarliśmy do Regium. A gdy po upływie jednego dnia powiał wiatr południowy, przybyliśmy następnego dnia do Puteoli.

[14] Tam spotkaliśmy braci, którzy nas prosili, abyśmy pozostali u nich siedem dni; i tak doszliśmy do Rzymu.

[15] A bracia tamtejsi, gdy o nas usłyszeli, wyszli na nasze spotkanie aż do Forum Appii i do Tres Tabernae. Gdy Paweł ich ujrzał, podziękował Bogu i nabrał otuchy.

[16] A gdy przyszliśmy do Rzymu, pozwolono Pawłowi zamieszkać osobno z żołnierzem, który go pilnował.

Paweł przed Żydami w Rzymie

[17] Po upływie trzech dni zwołał on przywódców Żydów, a gdy się zeszli, powiedział do nich: Mężowie bracia, nie uczyniłem nic przeciwko ludowi ani

costumes paternos, contudo, vim preso desde Jerusalém, entregue nas mãos dos romanos;

[18] os quais, havendo-me interrogado, quiseram soltar-me sob a preliminar de não haver em mim nenhum crime passível de morte.

[19] Diante da oposição dos judeus, senti-me compelido a apelar para César, não tendo eu, porém, nada de que acusar minha nação.

[20] Foi por isto que vos chamei para vos ver e falar; porque é pela esperança de Israel que estou preso com esta cadeia.

[21] Então, eles lhe disseram: Nós não recebemos da Judéia nenhuma carta que te dissesse respeito; também não veio qualquer dos irmãos que nos anunciasse ou dissesse de ti mal algum.

[22] Contudo, gostaríamos de ouvir o que pensas; porque, na verdade, é corrente a respeito desta seita que, por toda parte, é ela impugnada.

Paulo prega em Roma

[23] Havendo-lhe eles marcado um dia, vieram em grande número ao encontro de Paulo na sua própria residência. Então, desde a manhã até à tarde, lhes fez uma exposição em testemunho do reino de Deus, procurando persuadi-los a respeito de Jesus, tanto pela lei de Moisés como pelos profetas.

[24] Houve alguns que ficaram persuadidos pelo que ele dizia; outros, porém, continuaram incrédulos.

zwyczajom ojczystym, a jednak wydano mnie w Jerozolimie jako więźnia w ręce Rzymian,

[18] Którzy po przesłuchaniu chcieli mnie zwolnić, ponieważ nie byłem oskarżony o coś, za co należałoby karać śmiercią.

[19] Lecz gdy się temu sprzeciwili Żydzi, musiałem odwołać się do cesarza, nie mając wszakże zamiaru oskarżać o cokolwiek mego narodu.

[20] Dlatego też zaprosiłem was, aby zobaczyć się z wami i porozmawiać, bo przecież z powodu nadziei Izraela dźwigam ten łańcuch.

[21] A oni rzekli do niego: Nie otrzymaliśmy z Judei żadnych listów w twojej sprawie ani też nikt z braci nie przybył, który by o tobie coś złego doniósł lub powiedział.

[22] Ale pragniemy usłyszeć od ciebie, co myślisz, gdyż wiadomo nam o tej sekcie, że wszędzie jej się przeciwstawiają.

[23] A naznaczywszy mu dzień, zeszli się u niego w jego mieszkaniu jeszcze liczniej, a on im wyłuszczał sprawę od rana aż do wieczora, składał świadectwo o Królestwie Bożym i przekonywał ich o Jezusie w oparciu o zakon Mojżesza oraz proroków.

[24] Jedni dali się przekonać jego słowom, drudzy natomiast nie uwierzyli.

[25] E, havendo discordância entre eles, despediram-se, dizendo Paulo estas palavras: Bem falou o Espírito Santo a vossos pais, por intermédio do profeta Isaías, quando disse:

[26] Vai a este povo e dize-lhe: De ouvido, ouvireis e não entendereis; vendo, vereis e não percebereis.

[27] Porquanto o coração deste povo se tornou endurecido; com os ouvidos ouviram tardiamente e fecharam os olhos, para que jamais vejam com os olhos, nem ouçam com os ouvidos, para que não entendam com o coração, e se convertam, e por mim sejam curados.

[28] Tomai, pois, conhecimento de que esta salvação de Deus foi enviada aos gentios. E eles a ouvirão.

[29] [Ditas estas palavras, partiram os judeus, tendo entre si grande contenda.]

Paulo prisioneiro durante dois anos

[30] Por dois anos, permaneceu Paulo na sua própria casa, que alugara, onde recebia todos que o procuravam,

[31] pregando o reino de Deus, e, com toda a intrepidez, sem impedimento algum, ensinava as coisas referentes ao SENHOR Jesus Cristo.

[25] Nie mogąc dojść z sobą do zgody, zaczęli się rozchodzić, gdy Paweł rzekł jedno słowo: Dobrze Duch Święty powiedział do ojców waszych przez proroka Izajasza,

[26] Mówiąc: Idź do ludu tego i mów: Będziecie stale słuchać, a nie będziecie rozumieli; Będziecie ustawicznie patrzeć, a nie ujrzycie.

[27] Albowiem otępiało serce tego ludu, Uszy ich dotknęła głuchota, Oczy swe przymrużyli, Żeby oczami nie widzieli I uszami nie słyszeli, I sercem nie rozumieli, i nie nawrócili się, A ja żebym ich nie uleczył.

[28] Niechże wam więc będzie wiadome, że do pogan posłane zostaje to zbawienie Boże, oni też słuchać będą.

[29] A gdy to powiedział, odeszli Żydzi, wiodąc z sobą zacięty spór.

Dwuletnia działalność Pawła w Rzymie

[30] I pozostał przez całe dwa lata w wynajętym przez siebie mieszkaniu i przyjmował wszystkich, którzy do niego przychodzili,

[31] Głosząc Królestwo Boże i nauczając o Panu Jezusie Chrystusie śmiało, bez przeszkód.

Epístola de Paulo aos Romanos

Romanos 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, servo de Jesus Cristo, chamado para ser apóstolo, separado para o evangelho de Deus,

[2] o qual foi por Deus, outrora, prometido por intermédio dos seus profetas nas Sagradas Escrituras,

[3] com respeito a seu Filho, o qual, segundo a carne, veio da descendência de Davi

[4] e foi designado Filho de Deus com poder, segundo o espírito de santidade pela ressurreição dos mortos, a saber, Jesus Cristo, nosso SENHOR,

[5] por intermédio de quem viemos a receber graça e apostolado por amor do seu nome, para a obediência por fé, entre todos os gentios,

[6] de cujo número sois também vós, chamados para serdes de Jesus Cristo.

[7] A todos os amados de Deus, que estais em Roma, chamados para serdes santos, graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

O amor de Paulo pelos cristãos de Roma. Seu desejo de vê-los

[8] Primeiramente, dou graças a meu Deus, mediante Jesus Cristo, no tocante a todos vós, porque, em todo o mundo, é proclamada a vossa fé.

[9] Porque Deus, a quem sirvo em meu espírito, no evangelho de seu Filho, é minha testemunha de como incessantemente faço menção de vós

Rzymian

Rzymian 1

Pozdrowienie i adres

[1] Paweł, sługa Jezusa Chrystusa, powołany na apostoła, wyznaczony do zwiastowania ewangelii Bożej,

[2] Którą [Bóg] przedtem zapowiedział przez swoich proroków w Pismach Świętych

[3] O Synu swoim, potomku Dawida według ciała,

[4] Który według ducha uświęcenia został ustanowiony Synem Bożym w mocy przez zmartwychwstanie, o Jezusie Chrystusie, Panu naszym,

[5] Przez którego otrzymaliśmy łaskę i apostolstwo, abyśmy dla imienia jego przywiedli do posłuszeństwa wiary wszystkie narody,

[6] Wśród których jesteście i wy, powołani przez Jezusa Chrystusa;

[7] Wszystkim, którzy jesteście w Rzymie, umiłowanym Boga, powołanym świętym: Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego, i Pana Jezusa Chrystusa.

Paweł pragnie odwiedzić Rzym

[8] Najpierw dziękuję Bogu mojemu przez Jezusa Chrystusa za was wszystkich, że wiara wasza słynie po całym świecie.

[9] Świadkiem bowiem jest mi Bóg, któremu służę w duchu moim przez zwiastowanie ewangelii Syna jego, że nieustannie o was pamiętam

[10] em todas as minhas orações, suplicando que, nalgum tempo, pela vontade de Deus, se me ofereça boa ocasião de visitar-vos.

[11] Porque muito desejo ver-vos, a fim de repartir convosco algum dom espiritual, para que sejais confirmados,

[12] isto é, para que, em vossa companhia, reciprocamente nos confortemos por intermédio da fé mútua, vossa e minha.

[13] Porque não quero, irmãos, que ignoreis que, muitas vezes, me propus ir ter convosco (no que tenho sido, até agora, impedido), para conseguir igualmente entre vós algum fruto, como também entre os outros gentios.

[14] Pois sou devedor tanto a gregos como a bárbaros, tanto a sábios como a ignorantes;

[15] por isso, quanto está em mim, estou pronto a anunciar o evangelho também a vós outros, em Roma.

O assunto da epístola: a justiça pela fé em Jesus Cristo

[16] Pois não me envergonho do evangelho, porque é o poder de Deus para a salvação de todo aquele que crê, primeiro do judeu e também do grego;

[17] visto que a justiça de Deus se revela no evangelho, de fé em fé, como está escrito: O justo viverá por fé.

A idolatria e depravação dos homens

[18] A ira de Deus se revela do céu contra toda impiedade e perversão dos homens que detêm a verdade pela injustiça;

[10] Zawsze w modlitwach moich, prosząc, żeby mi się wreszcie udało za wolą Bożą przyjść do was.

[11] Pragnę bowiem ujrzeć was, abym mógł wam udzielić nieco z duchowego daru łaski dla umocnienia was,

[12] To znaczy, aby doznać wśród was pociechy przez obopólną wiarę, waszą i moją.

[13] A nie chcę, bracia, abyście nie wiedzieli, że często zamierzałem przybyć do was, aby i wśród was, podobnie jak wśród innych narodów, zebrać jakiś plon, lecz aż do tej chwili miałem przeszkody.

[14] Jestem dłużnikiem Greków i nie Greków, mądrych i niemądrych.

[15] Tak więc, jeśli o mnie idzie, gotów jestem zwiastować ewangelię i wam w Rzymie.

Usprawiedliwienie z wiary

[16] Albowiem nie wstydzę się Ewangelii Chrystusowej, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego, kto wierzy, najpierw Żyda, potem Greka,

[17] Bo usprawiedliwienie Boże w niej bywa objawione, z wiary w wiarę, jak napisano: A sprawiedliwy z wiary żyć będzie.

Grzechy pogan

[18] Albowiem gniew Boży z nieba objawia się przeciwko wszelkiej bezbożności i nieprawości ludzi, którzy przez nieprawość tłumią prawdę.

[19] porquanto o que de Deus se pode conhecer é manifesto entre eles, porque Deus lhes manifestou.

[19] Ponieważ to, co o Bogu wiedzieć można, jest dla nich jawne, gdyż Bóg im to objawił.

[20] Porque os atributos invisíveis de Deus, assim o seu eterno poder, como também a sua própria divindade, claramente se reconhecem, desde o princípio do mundo, sendo percebidos por meio das coisas que foram criadas. Tais homens são, por isso, indesculpáveis;

[20] Bo niewidzialna jego istota, to jest wiekuista jego moc i bóstwo, mogą być od stworzenia świata oglądane w dziełach i poznane umysłem, tak iż nic nie mają na swoją obronę,

[21] porquanto, tendo conhecimento de Deus, não o glorificaram como Deus, nem lhe deram graças; antes, se tornaram nulos em seus próprios raciocínios, obscurecendo-se-lhes o coração insensato.

[21] Dlatego że poznawszy Boga, nie uwielbili go jako Boga i nie złożyli mu dziękczynienia, lecz znikczemnieli w myślach swoich, a ich nierozumne serce pogrążyło się w ciemności.

[22] Inculcando-se por sábios, tornaram-se loucos

[22] Mienili się mądrymi, a stali się głupi.

[23] e mudaram a glória do Deus incorruptível em semelhança da imagem de homem corruptível, bem como de aves, quadrúpedes e répteis.

[23] I zamienili chwałę nieśmiertelnego Boga na obrazy przedstawiające śmiertelnego człowieka, a nawet ptaki, czworonożne zwierzęta i płazy;

[24] Por isso, Deus entregou tais homens à imundícia, pelas concupiscências de seu próprio coração, para desonrarem o seu corpo entre si;

[24] Dlatego też wydał ich Bóg na łup pożądliwości ich serc ku nieczystości, aby bezcześcili ciała swoje między sobą,

[25] pois eles mudaram a verdade de Deus em mentira, adorando e servindo a criatura em lugar do Criador, o qual é bendito eternamente. Amém!

[25] Ponieważ zamienili Boga prawdziwego na fałszywego i oddawali cześć, i służyli stworzeniu zamiast Stwórcy, który jest błogosławiony na wieki. Amen.

[26] Por causa disso, os entregou Deus a paixões infames; porque até as mulheres mudaram o modo natural de suas relações íntimas por outro, contrário à natureza;

[26] Dlatego wydał ich Bóg na łup sromotnych namiętności; kobiety ich bowiem zamieniły przyrodzone obcowanie na obcowanie przeciwne naturze,

[27] semelhantemente, os homens também, deixando o contato natural da mulher, se inflamaram mutuamente em sua sensualidade, cometendo torpeza, homens com homens, e recebendo, em si mesmos, a merecida punição do seu erro.

Entregues os gentios a reprováveis sentimentos

[28] E, por haverem desprezado o conhecimento de Deus, o próprio Deus os entregou a uma disposição mental reprovável, para praticarem coisas inconvenientes,

[29] cheios de toda injustiça, malícia, avareza e maldade; possuídos de inveja, homicídio, contenda, dolo e malignidade; sendo difamadores,

[30] caluniadores, aborrecidos de Deus, insolentes, soberbos, presunçosos, inventores de males, desobedientes aos pais,

[31] insensatos, pérfidos, sem afeição natural e sem misericórdia.

[32] Ora, conhecendo eles a sentença de Deus, de que são passíveis de morte os que tais coisas praticam, não somente as fazem, mas também aprovam os que assim procedem.

Romanos 2

Os gentios e os judeus igualmente culpados. O juízo de Deus

[1] Portanto, és indesculpável, ó homem, quando julgas, quem quer que sejas; porque, no que julgas a outro, a ti mesmo te condenas; pois praticas as próprias coisas que condenas.

[27] Podobnie też mężczyźni zaniechali przyrodzonego obcowania z kobietą, zapałali jedni ku drugim żądzą, mężczyźni z mężczyznami popełniając sromotę i ponosząc na sobie samych należną za ich zboczenie karę.

[28] A ponieważ nie uważali za wskazane uznać Boga, przeto wydał ich Bóg na pastwę niecnych zmysłów, aby czynili to, co nie przystoi;

[29] Są oni pełni wszelkiej nieprawości, złości, chciwości, nikczemności, pełni są również zazdrości, morderstwa, zwady, podstępu, podłości;

[30] Potwarcy, oszczercy, nienawidzący Boga, zuchwali, pyszni, chełpliwi, wynalazcy złego, rodzicom nieposłuszni;

[31] Nierozumni, niestali, bez serca, bez litości;

[32] Oni, którzy znają orzeczenie Boże, że ci, którzy to czynią, winni są śmierci, nie tylko to czynią, ale jeszcze pochwalają tych, którzy to czynią.

Rzymian 2

Paweł wykazuje winę Żydów

[1] Nie ma przeto usprawiedliwienia dla ciebie, kimkolwiek jesteś, człowiecze, który sądzisz; albowiem, sądząc drugiego, siebie samego potępiasz, ponieważ ty, sędzia, czynisz to samo.

[2] Bem sabemos que o juízo de Deus é segundo a verdade contra os que praticam tais coisas.

[3] Tu, ó homem, que condenas os que praticam tais coisas e fazes as mesmas, pensas que te livrarás do juízo de Deus?

[4] Ou desprezas a riqueza da sua bondade, e tolerância, e longanimidade, ignorando que a bondade de Deus é que te conduz ao arrependimento?

[5] Mas, segundo a tua dureza e coração impenitente, acumulas contra ti mesmo ira para o dia da ira e da revelação do justo juízo de Deus,

[6] que retribuirá a cada um segundo o seu procedimento:

[7] a vida eterna aos que, perseverando em fazer o bem, procuram glória, honra e incorruptibilidade;

[8] mas ira e indignação aos facciosos, que desobedecem à verdade e obedecem à injustiça.

[9] Tribulação e angústia virão sobre a alma de qualquer homem que faz o mal, ao judeu primeiro e também ao grego;

[10] glória, porém, e honra, e paz a todo aquele que pratica o bem, ao judeu primeiro e também ao grego.

[11] Porque para com Deus não há acepção de pessoas.

[12] Assim, pois, todos os que pecaram sem lei também sem lei perecerão; e todos os que com lei pecaram mediante lei serão julgados.

[2] Bo wiemy, że sąd Boży słusznie spada na tych, którzy takie rzeczy czynią.

[3] Czy mniemasz, człowiecze, który osądzasz tych, co takie rzeczy czynią, a sam je czynisz, że ujdziesz sądu Bożego?

[4] Albo może lekceważysz bogactwo jego dobroci i cierpliwości, i pobłażliwości, nie zważając na to, że dobroć Boża do upamiętania cię prowadzi?

[5] Ty jednak przez zatwardziałość swoją i nieskruszone serce gromadzisz sobie gniew na dzień gniewu i objawienia sprawiedliwego sądu Boga,

[6] Który odda każdemu według uczynków jego:

[7] Tym, którzy przez trwanie w dobrym uczynku dążą do chwały i czci, i nieśmiertelności, da żywot wieczny;

[8] Tych zaś, którzy o uznanie dla siebie zabiegają i sprzeciwiają się prawdzie, a hołdują nieprawości, spotka gniew i pomsta.

[9] Tak, utrapienie i ucisk spadnie na duszę każdego człowieka, który popełnia złe, najprzód Żyda, potem i Greka,

[10] A chwała i cześć, i pokój każdemu, który czyni dobrze, najpierw Żydowi, a potem i Grekowi.

[11] Albowiem u Boga nie ma względu na osobę.

[12] Bo ci, którzy bez zakonu zgrzeszyli, bez zakonu też poginą; a ci, którzy w zakonie zgrzeszyli, przez zakon sądzeni będą;

[13] Porque os simples ouvidores da lei não são justos diante de Deus, mas os que praticam a lei hão de ser justificados.

[14] Quando, pois, os gentios, que não têm lei, procedem, por natureza, de conformidade com a lei, não tendo lei, servem eles de lei para si mesmos.

[15] Estes mostram a norma da lei gravada no seu coração, testemunhando-lhes também a consciência e os seus pensamentos, mutuamente acusando-se ou defendendo-se,

[16] no dia em que Deus, por meio de Cristo Jesus, julgar os segredos dos homens, de conformidade com o meu evangelho.

Os judeus são indesculpáveis

[17] Se, porém, tu, que tens por sobrenome judeu, e repousas na lei, e te glorias em Deus;

[18] que conheces a sua vontade e aprovas as coisas excelentes, sendo instruído na lei;

[19] que estás persuadido de que és guia dos cegos, luz dos que se encontram em trevas,

[20] instrutor de ignorantes, mestre de crianças, tendo na lei a forma da sabedoria e da verdade;

[21] tu, pois, que ensinas a outrem, não te ensinas a ti mesmo? Tu, que pregas que não se deve furtar, furtas?

[22] Dizes que não se deve cometer adultério e o cometes? Abominas os ídolos e lhes roubas os templos?

[13] Gdyż nie ci, którzy zakonu słuchają, są sprawiedliwi u Boga, lecz ci, którzy zakon wypełniają, usprawiedliwieni będą.

[14] Skoro bowiem poganie, którzy nie mają zakonu, z natury czynią to, co zakon nakazuje, są sami dla siebie zakonem, chociaż zakonu nie mają;

[15] Dowodzą też oni, że treść zakonu jest zapisana w ich sercach; wszak świadczy o tym sumienie ich oraz myśli, które nawzajem się oskarżają lub też biorą w obronę;

[16] Będzie to w dniu, kiedy według ewangelii mojej Bóg sądzić będzie ukryte sprawy ludzkie przez Jezusa Chrystusa.

[17] Jeśli tedy ty mienisz się Żydem i polegasz na zakonie, i chlubisz się Bogiem,

[18] I znasz wolę jego, i umiesz rozróżnić dobre od złego, będąc pouczonym przez zakon,

[19] I uważasz siebie samego za wodza ślepych, za światłość dla tych, którzy są w ciemności,

[20] Za wychowawcę nierozumnych, za nauczyciela dzieci, mającego w zakonie ucieleśnienie wiedzy i prawdy,

[21] Ty więc, który uczysz drugiego, siebie samego nie pouczasz? Który głosisz, żeby nie kradziono, kradniesz?

[22] Który mówisz, żeby nie cudzołożono, cudzołożysz? Który wstręt czujesz do bałwanów, dopuszczasz się świętokradztwa?

[23] Tu, que te glorias na lei, desonras a Deus pela transgressão da lei?

[24] Pois, como está escrito, o nome de Deus é blasfemado entre os gentios por vossa causa.

O verdadeiro israelita

[25] Porque a circuncisão tem valor se praticares a lei; se és, porém, transgressor da lei, a tua circuncisão já se tornou incircuncisão.

[26] Se, pois, a incircuncisão observa os preceitos da lei, não será ela, porventura, considerada como circuncisão?

[27] E, se aquele que é incircunciso por natureza cumpre a lei, certamente, ele te julgará a ti, que, não obstante a letra e a circuncisão, és transgressor da lei.

[28] Porque não é judeu quem o é apenas exteriormente, nem é circuncisão a que é somente na carne.

[29] Porém judeu é aquele que o é interiormente, e circuncisão, a que é do coração, no espírito, não segundo a letra, e cujo louvor não procede dos homens, mas de Deus.

[23] Który się chlubisz zakonem, przez przekraczanie zakonu bezcześcisz Boga?

[24] Albowiem z waszej winy, jak napisano, poganie bluźnią imieniu Bożemu.

[25] Bo obrzezanie jest pożyteczne, jeśli przestrzegasz zakonu; jeśli jednak jesteś przestępcą zakonu, obrzezanie twoje stało się nieobrzezaniem.

[26] Jeśli więc ten, który nie ma obrzezania, zachowuje przykazania zakonu, czyż jego nieobrzezanie nie będzie poczytane za obrzezanie?

[27] Przeto ten, który cieleśnie jest nieobrzezany, a wypełnia zakon, będzie sądził ciebie, który mimo litery zakonu i obrzezania jesteś przestępcą zakonu.

[28] Albowiem nie ten jest Żydem, który jest nim na zewnątrz, i nie to jest obrzezanie, które jest widoczne na ciele,

[29] Ale ten jest Żydem, który jest nim wewnętrznie, i to jest obrzezanie, które jest obrzezaniem serca, w duchu, a nie według litery; taki ma chwałę nie u ludzi, lecz u Boga.

Romanos 3

Paulo responde a objeções

[1] Qual é, pois, a vantagem do judeu? Ou qual a utilidade da circuncisão?

[2] Muita, sob todos os aspectos. Principalmente porque aos judeus foram confiados os oráculos de Deus.

Rzymian 3

Niewierność Izraela w wierność Boga

[1] Czymże więc góruje Żyd? Albo co za pożytek jest z obrzezania?

[2] Wielki pod każdym względem. Przede wszystkim ten, że im zostały powierzone wyrocznie Boże.

[3] E daí? Se alguns não creram, a incredulidade deles virá desfazer a fidelidade de Deus?

[4] De maneira nenhuma! Seja Deus verdadeiro, e mentiroso, todo homem, segundo está escrito: Para seres justificado nas tuas palavras e venhas a vencer quando fores julgado.

[5] Mas, se a nossa injustiça traz a lume a justiça de Deus, que diremos? Porventura, será Deus injusto por aplicar a sua ira? (Falo como homem.)

[6] Certo que não. Do contrário, como julgará Deus o mundo?

[7] E, se por causa da minha mentira, fica em relevo a verdade de Deus para a sua glória, por que sou eu ainda condenado como pecador?

[8] E por que não dizemos, como alguns, caluniosamente, afirmam que o fazemos: Pratiquemos males para que venham bens? A condenação destes é justa.

Todos os homens na condição de pecadores

[9] Que se conclui? Temos nós qualquer vantagem? Não, de forma nenhuma; pois já temos demonstrado que todos, tanto judeus como gregos, estão debaixo do pecado;

[10] como está escrito: Não há justo, nem um sequer,

[11] não há quem entenda, não há quem busque a Deus;

[12] todos se extraviaram, à uma se fizeram inúteis; não há quem faça o bem, não há nem um sequer.

[3] Bo co z tego, że niektórzy nie uwierzyli? Czyż niewierność ich zniweczy wierność Bożą?

[4] Z pewnością nie! Wszak Bóg jest wierny, a każdy człowiek jest kłamcą, jak napisano: Abyś się okazał sprawiedliwym w słowach swoich i zwyciężył, gdy będziesz sądzony.

[5] Jeśli bowiem nasza nieprawość uwydatnia sprawiedliwość Bożą, to cóż powiemy? Czyż Bóg jest niesprawiedliwy, gdy gniew wywiera? Po ludzku mówię.

[6] Z pewnością nie! Bo jak Bóg ma sądzić ten świat?

[7] Jeśli przez moje kłamstwo prawda Boża tym bardziej przyczynia się do chwały jego, to dlaczego jeszcze i ja miałbym być sądzony jako grzesznik?

[8] I czyż jest tak, jak nas spotwarzają i jak niektórzy powiadają, że my mówimy: Czyńmy złe, aby przyszło dobre? Potępienie takich jest sprawiedliwe.

Powszechny grzech ludzkości

[9] Cóż więc? Przewyższamy ich? Wcale nie! Albowiem już przedtem obwiniliśmy Żydów i Greków o to, że wszyscy są pod wpływem grzechu,

[10] Jak napisano: Nie ma ani jednego sprawiedliwego,

[11] Nie masz, kto by rozumiał, nie masz, kto by szukał Boga;

[12] Wszyscy zboczyli, razem stali się nieużytecznymi, nie masz, kto by czynił dobrze, nie masz ani jednego.

[13] A garganta deles é sepulcro aberto; com a língua, urdem engano, veneno de víbora está nos seus lábios,

[14] a boca, eles a têm cheia de maldição e de amargura;

[15] são os seus pés velozes para derramar sangue,

[16] nos seus caminhos, há destruição e miséria;

[17] desconheceram o caminho da paz.

[18] Não há temor de Deus diante de seus olhos.

O judeu não constitui exceção

[19] Ora, sabemos que tudo o que a lei diz, aos que vivem na lei o diz para que se cale toda boca, e todo o mundo seja culpável perante Deus,

[20] visto que ninguém será justificado diante dele por obras da lei, em razão de que pela lei vem o pleno conhecimento do pecado.

A justificação pela fé em Jesus Cristo

[21] Mas agora, sem lei, se manifestou a justiça de Deus testemunhada pela lei e pelos profetas;

[22] justiça de Deus mediante a fé em Jesus Cristo, para todos [e sobre todos] os que crêem; porque não há distinção,

[23] pois todos pecaram e carecem da glória de Deus,

[24] sendo justificados gratuitamente, por sua graça, mediante a redenção que há em Cristo Jesus,

[25] a quem Deus propôs, no seu sangue, como propiciação, mediante a fé, para manifestar a sua justiça, por ter Deus, na

[13] Grobem otwartym jest ich gardło, językami swoimi knują zdradę, jad żmij pod ich wargami;

[14] Usta ich są pełne przekleństwa i gorzkości;

[15] Nogi ich są skore do rozlewu krwi,

[16] Spustoszenie i nędza na ich drogach,

[17] A drogi pokoju nie poznali.

[18] Nie ma bojaźni Bożej przed ich oczami.

[19] A wiemy, że cokolwiek zakon mówi, mówi do tych, którzy są pod wpływem zakonu, aby wszelkie usta były zamknięte i aby świat cały podlegał sądowi Bożemu.

[20] Dlatego z uczynków zakonu nie będzie usprawiedliwiony przed nim żaden człowiek, gdyż przez zakon jest poznanie grzechu.

Usprawiedliwienie przez wiarę w Chrystusa

[21] Ale teraz niezależnie od zakonu objawiona została sprawiedliwość Boża, o której świadczą zakon i prorocy,

[22] I to sprawiedliwość Boża przez wiarę w Jezusa Chrystusa dla wszystkich wierzących. Nie ma bowiem różnicy,

[23] Gdyż wszyscy zgrzeszyli i brak im chwały Bożej,

[24] I są usprawiedliwieni darmo, z łaski jego, przez odkupienie w Chrystusie Jezusie,

[25] Którego Bóg ustanowił jako ofiarę przebłagalną przez krew jego, skuteczną przez wiarę, dla okazania sprawiedliwości

sua tolerância, deixado impunes os pecados anteriormente cometidos;

swojej przez to, że w cierpliwości Bożej pobłażliwie odniósł się do przedtem popełnionych grzechów,

26 tendo em vista a manifestação da sua justiça no tempo presente, para ele mesmo ser justo e o justificador daquele que tem fé em Jesus.

26 Dla okazania sprawiedliwości swojej w teraźniejszym czasie, aby On sam był sprawiedliwym i usprawiedliwiającym tego, który wierzy w Jezusa.

27 Onde, pois, a jactância? Foi de todo excluída. Por que lei? Das obras? Não; pelo contrário, pela lei da fé.

27 Gdzież więc chluba twoja? Wykluczona! Przez jaki zakon? Uczynków? Bynajmniej, lecz przez zakon wiary.

28 Concluímos, pois, que o homem é justificado pela fé, independentemente das obras da lei.

28 Uważamy bowiem, że człowiek bywa usprawiedliwiony przez wiarę, niezależnie od uczynków zakonu.

29 É, porventura, Deus somente dos judeus? Não o é também dos gentios? Sim, também dos gentios,

29 Czy Bóg jest Bogiem tylko Żydów? Czy nie pogan także? Tak jest, i pogan,

30 visto que Deus é um só, o qual justificará, por fé, o circunciso e, mediante a fé, o incircunciso.

30 Albowiem jeden jest Bóg, który usprawiedliwi obrzezanych na podstawie wiary, a nieobrzezanych przez wiarę.

31 Anulamos, pois, a lei pela fé? Não, de maneira nenhuma! Antes, confirmamos a lei.

31 Czy więc zakon unieważniamy przez wiarę? Wręcz przeciwnie, zakon utwierdzamy.

Romanos 4

Abraão justificado pela fé

1 Que, pois, diremos ter alcançado Abraão, nosso pai segundo a carne?

2 Porque, se Abraão foi justificado por obras, tem de que se gloriar, porém não diante de Deus.

3 Pois que diz a Escritura? Abraão creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça.

4 Ora, ao que trabalha, o salário não é considerado como favor, e sim como dívida.

Rzymian 4

Przykład Abrahama i świadectwo Dawida

1 Cóż tedy powiemy, co osiągnął Abraham, praojciec nasz według ciała?

2 Bo jeśli Abraham z uczynków został usprawiedliwiony, ma się z czego chlubić, ale nie przed Bogiem.

3 Bo co mówi Pismo? Uwierzył Abraham Bogu i poczytane mu to zostało za sprawiedliwość.

4 A gdy kto spełnia uczynki, zapłaty za nie nie uważa się za łaskę, lecz za należność;

[5] Mas, ao que não trabalha, porém crê naquele que justifica o ímpio, a sua fé lhe é atribuída como justiça.

[6] E é assim também que Davi declara ser bem-aventurado o homem a quem Deus atribui justiça, independentemente de obras:

[7] Bem-aventurados aqueles cujas iniqüidades são perdoadas, e cujos pecados são cobertos;

[8] bem-aventurado o homem a quem o SENHOR jamais imputará pecado.

[9] Vem, pois, esta bem-aventurança exclusivamente sobre os circuncisos ou também sobre os incircuncisos? Visto que dizemos: a fé foi imputada a Abraão para justiça.

[10] Como, pois, lhe foi atribuída? Estando ele já circuncidado ou ainda incircunciso? Não no regime da circuncisão, e sim quando incircunciso.

[11] E recebeu o sinal da circuncisão como selo da justiça da fé que teve quando ainda incircunciso; para vir a ser o pai de todos os que crêem, embora não circuncidados, a fim de que lhes fosse imputada a justiça,

[12] e pai da circuncisão, isto é, daqueles que não são apenas circuncisos, mas também andam nas pisadas da fé que teve Abraão, nosso pai, antes de ser circuncidado.

[13] Não foi por intermédio da lei que a Abraão ou a sua descendência coube a

[5] Gdy zaś kto nie spełnia uczynków, ale wierzy w tego, który usprawiedliwia bezbożnego, wiarę jego poczytuje mu się za sprawiedliwość,

[6] Jak i Dawid nazywa błogosławionym człowieka, któremu Bóg udziela usprawiedliwienia, niezależnie od uczynków;

[7] Błogosławieni, którym odpuszczone są nieprawości i których grzechy są zakryte;

[8] Błogosławiony mąż, któremu Pan grzechu nie poczyta.

[9] Czy więc to błogosławieństwo odnosi się tylko do obrzezanych, czy też i do nieobrzezanych? Mówimy bowiem: Wiara została poczytana Abrahamowi za sprawiedliwość.

[10] W jakich więc okolicznościach została poczytana? Było to po obrzezaniu czy przed obrzezaniem? Nie po obrzezaniu, lecz przed obrzezaniem.

[11] I otrzymał znak obrzezania jako pieczęć usprawiedliwienia z wiary, którą miał przed obrzezaniem, aby był ojcem wszystkich wierzących nieobrzezanych i aby im to zostało poczytane za sprawiedliwość,

[12] I aby był ojcem obrzezanych, którzy nie tylko są obrzezani, ale też wstępują w ślady wiary ojca naszego Abrahama z czasów przed obrzezaniem.

Obietnice spełniają się przez wiarę

[13] Albowiem nie na podstawie zakonu była dana obietnica Abrahamowi bądź jego potomstwu, że ma być dziedzicem

promessa de ser herdeiro do mundo, e sim mediante a justiça da fé.

[14] Pois, se os da lei é que são os herdeiros, anula-se a fé e cancela-se a promessa,

[15] porque a lei suscita a ira; mas onde não há lei, também não há transgressão.

[16] Essa é a razão por que provém da fé, para que seja segundo a graça, a fim de que seja firme a promessa para toda a descendência, não somente ao que está no regime da lei, mas também ao que é da fé que teve Abraão (porque Abraão é pai de todos nós,

[17] como está escrito: Por pai de muitas nações te constituí.), perante aquele no qual creu, o Deus que vivifica os mortos e chama à existência as coisas que não existem.

[18] Abraão, esperando contra a esperança, creu, para vir a ser pai de muitas nações, segundo lhe fora dito: Assim será a tua descendência.

[19] E, sem enfraquecer na fé, embora levasse em conta o seu próprio corpo amortecido, sendo já de cem anos, e a idade avançada de Sara,

[20] não duvidou, por incredulidade, da promessa de Deus; mas, pela fé, se fortaleceu, dando glória a Deus,

[21] estando plenamente convicto de que ele era poderoso para cumprir o que prometera.

świata, lecz na podstawie usprawiedliwienia z wiary.

[14] Bo jeśli dziedzicami są tylko ci, którzy polegają na zakonie, tedy wiara jest daremna i obietnica wniwecz się obróciła;

[15] Gdyż zakon pociąga za sobą gniew; gdzie bowiem nie ma zakonu, nie ma też przestępstwa.

[16] Przeto obietnica została dana na podstawie wiary, aby była z łaski i aby była zapewniona całemu potomstwu, nie tylko temu, które polega na zakonie, ale i temu, które ma wiarę Abrahama, ojca nas wszystkich,

[17] Jak napisano: Ustanowiłem cię ojcem wielu narodów, zapewniona przed Bogiem, któremu zaufał, który ożywia umarłych i który to, czego nie ma, powołuje do bytu.

[18] Abraham wbrew nadziei, żywiąc nadzieję, uwierzył, aby się stać ojcem wielu narodów zgodnie z tym, co powiedziano: Takie będzie potomstwo twoje.

[19] I nie zachwiał się w wierze, choć widział obumarłe ciało swoje, mając około stu lat, oraz obumarłe łono Sary;

[20] I nie zwątpił z niedowiarstwa w obietnicę Bożą, lecz wzmocniony wiarą dał chwałę Bogu,

[21] Mając zupełną pewność, że cokolwiek On obiecał, ma moc i uczynić.

[22] Pelo que isso lhe foi também imputado para justiça.

[23] E não somente por causa dele está escrito que lhe foi levado em conta,

[24] mas também por nossa causa, posto que a nós igualmente nos será imputado, a saber, a nós que cremos naquele que ressuscitou dentre os mortos a Jesus, nosso SENHOR,

[25] o qual foi entregue por causa das nossas transgressões e ressuscitou por causa da nossa justificação.

[22] I dlatego poczytane mu to zostało za sprawiedliwość.

[23] A nie napisano tego, że mu poczytano tylko ze względu na niego,

[24] Ale ze względu na nas, którym ma to być poczytane i którzy wierzymy w tego, który wzbudził Jezusa, Pana naszego, z martwych,

[25] Który został wydany za grzechy nasze i wzbudzony z martwych dla usprawiedliwienia naszego.

Romanos 5

A justificação pela fé e paz com Deus

[1] Justificados, pois, mediante a fé, temos paz com Deus por meio de nosso SENHOR Jesus Cristo;

[2] por intermédio de quem obtivemos igualmente acesso, pela fé, a esta graça na qual estamos firmes; e gloriamo-nos na esperança da glória de Deus.

[3] E não somente isto, mas também nos gloriamos nas próprias tribulações, sabendo que a tribulação produz perseverança;

[4] e a perseverança, experiência; e a experiência, esperança.

[5] Ora, a esperança não confunde, porque o amor de Deus é derramado em nosso coração pelo Espírito Santo, que nos foi outorgado.

[6] Porque Cristo, quando nós ainda éramos fracos, morreu a seu tempo pelos ímpios.

Rzymian 5

Skutki wiary: pokój z Bogiem, dostęp do łaski

[1] Usprawiedliwieni tedy z wiary, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa,

[2] Dzięki któremu też mamy dostęp przez wiarę do tej łaski, w której stoimy, i chlubimy się nadzieją chwały Bożej.

[3] A nie tylko to, chlubimy się też z ucisków, wiedząc, że ucisk wywołuje cierpliwość,

[4] A cierpliwość doświadczenie, doświadczenie zaś nadzieję;

[5] A nadzieja nie zawodzi, bo miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który nam jest dany.

Miłość Boga okazana w śmierci Jezusa Chrystusa

[6] Wszak Chrystus, gdy jeszcze byliśmy słabi, we właściwym czasie umarł za bezbożnych.

[7] Dificilmente, alguém morreria por um justo; pois poderá ser que pelo bom alguém se anime a morrer.

[7] Rzadko się zdarza, że ktoś umrze za sprawiedliwego; prędzej za dobrego gotów ktoś umrzeć.

[8] Mas Deus prova o seu próprio amor para conosco pelo fato de ter Cristo morrido por nós, sendo nós ainda pecadores.

[8] Bóg zaś daje dowód swojej miłości ku nam przez to, że kiedy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

[9] Logo, muito mais agora, sendo justificados pelo seu sangue, seremos por ele salvos da ira.

[9] Tym bardziej więc teraz, usprawiedliwieni krwią jego, będziemy przez niego zachowani od gniewu.

[10] Porque, se nós, quando inimigos, fomos reconciliados com Deus mediante a morte do seu Filho, muito mais, estando já reconciliados, seremos salvos pela sua vida;

[10] Jeśli bowiem, będąc nieprzyjaciółmi, zostaliśmy pojednani z Bogiem przez śmierć Syna jego, tym bardziej, będąc pojednani, dostąpimy zbawienia przez życie jego.

[11] e não apenas isto, mas também nos gloriamos em Deus por nosso SENHOR Jesus Cristo, por intermédio de quem recebemos, agora, a reconciliação.

[11] A nie tylko to, lecz chlubimy się też w Bogu przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa, przez którego teraz dostąpiliśmy pojednania.

Adão e Cristo

Upadek przez Adama, zbawienie w Chrystusie

[12] Portanto, assim como por um só homem entrou o pecado no mundo, e pelo pecado, a morte, assim também a morte passou a todos os homens, porque todos pecaram.

[12] Przeto jak przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć, tak i na wszystkich ludzi śmierć przyszła, bo wszyscy zgrzeszyli;

[13] Porque até ao regime da lei havia pecado no mundo, mas o pecado não é levado em conta quando não há lei.

[13] Albowiem już przed zakonem grzech był na świecie, ale grzechu się nie liczy, gdy zakonu nie ma;

[14] Entretanto, reinou a morte desde Adão até Moisés, mesmo sobre aqueles que não pecaram à semelhança da transgressão de Adão, o qual prefigurava aquele que havia de vir.

[14] Lecz śmierć panowała od Adama aż do Mojżesza nawet nad tymi, którzy nie popełnili takiego przestępstwa jak Adam, będący obrazem tego, który miał przyjść.

[15] Todavia, não é assim o dom gratuito como a ofensa; porque, se, pela ofensa de um só, morreram muitos, muito mais a graça de Deus e o dom pela graça de um

[15] Lecz nie tak jak z upadkiem ma się sprawa z łaską; albowiem jeśli przez upadek jednego człowieka umarło wielu, to daleko obfitsza okazała się dla wielu

só homem, Jesus Cristo, foram abundantes sobre muitos.

[16] O dom, entretanto, não é como no caso em que somente um pecou; porque o julgamento derivou de uma só ofensa, para a condenação; mas a graça transcorre de muitas ofensas, para a justificação.

[17] Se, pela ofensa de um e por meio de um só, reinou a morte, muito mais os que recebem a abundância da graça e o dom da justiça reinarão em vida por meio de um só, a saber, Jesus Cristo.

[18] Pois assim como, por uma só ofensa, veio o juízo sobre todos os homens para condenação, assim também, por um só ato de justiça, veio a graça sobre todos os homens para a justificação que dá vida.

[19] Porque, como, pela desobediência de um só homem, muitos se tornaram pecadores, assim também, por meio da obediência de um só, muitos se tornarão justos.

[20] Sobreveio a lei para que avultasse a ofensa; mas onde abundou o pecado, superabundou a graça,

[21] a fim de que, como o pecado reinou pela morte, assim também reinasse a graça pela justiça para a vida eterna, mediante Jesus Cristo, nosso SENHOR.

Romanos 6

Livres do pecado pela graça

łaska Boża i dar przez łaskę jednego człowieka, Jezusa Chrystusa.

[16] I nie tak ma się sprawa z darem, jak ze skutkiem grzechu jednego człowieka; albowiem wyrok za jeden upadek przyniósł potępienie, ale dar łaski przynosi usprawiedliwienie z wielu upadków.

[17] Albowiem jeśli przez upadek jednego człowieka śmierć zapanowała przez jednego, o ileż bardziej ci, którzy otrzymują obfitość łaski i daru usprawiedliwienia, królować będą w życiu przez jednego, Jezusa Chrystusa.

[18] A zatem, jak przez upadek jednego człowieka przyszło potępienie na wszystkich ludzi, tak też przez dzieło usprawiedliwienia jednego przyszło dla wszystkich ludzi usprawiedliwienie ku żywotowi.

[19] Bo jak przez nieposłuszeństwo jednego człowieka wielu stało się grzesznikami, tak też przez posłuszeństwo jednego wielu dostąpi usprawiedliwienia.

[20] A zakon wkroczył, aby się upadki pomnożyły; gdzie zaś grzech się rozmnożył, tam łaska bardziej obfitowała,

[21] Żeby jak grzech panował przez śmierć, tak i łaska panowała przez usprawiedliwienie ku żywotowi wiecznemu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

Rzymian 6

Pojednanie z Chrystusem niweczy grzech

[1] Que diremos, pois? Permaneceremos no pecado, para que seja a graça mais abundante?

[1] Cóż więc powiemy? Czy mamy pozostać w grzechu, aby łaska obfitsza była?

[2] De modo nenhum! Como viveremos ainda no pecado, nós os que para ele morremos?

[2] Przenigdy! Jakże my, którzy grzechowi umarliśmy, jeszcze w nim żyć mamy?

[3] Ou, porventura, ignorais que todos nós que fomos batizados em Cristo Jesus fomos batizados na sua morte?

[3] Czy nie wiecie, że my wszyscy, ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, w śmierć jego zostaliśmy ochrzczeni?

[4] Fomos, pois, sepultados com ele na morte pelo batismo; para que, como Cristo foi ressuscitado dentre os mortos pela glória do Pai, assim também andemos nós em novidade de vida.

[4] Pogrzebani tedy jesteśmy wraz z nim przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus wskrzeszony został z martwych przez chwałę Ojca, tak i my nowe życie prowadzili.

[5] Porque, se fomos unidos com ele na semelhança da sua morte, certamente, o seremos também na semelhança da sua ressurreição,

[5] Bo jeśli wrośliśmy w podobieństwo jego śmierci, wrośniemy również w podobieństwo jego zmartwychwstania,

[6] sabendo isto: que foi crucificado com ele o nosso velho homem, para que o corpo do pecado seja destruído, e não sirvamos o pecado como escravos;

[6] Wiedząc to, że nasz stary człowiek został wespół z nim ukrzyżowany, aby grzeszne ciało zostało unicestwione, byśmy już nadal nie służyli grzechowi;

[7] porquanto quem morreu está justificado do pecado.

[7] Kto bowiem umarł, uwolniony jest od grzechu.

[8] Ora, se já morremos com Cristo, cremos que também com ele viveremos,

[8] Jeśli tedy umarliśmy z Chrystusem, wierzymy, że też z nim żyć będziemy,

[9] sabedores de que, havendo Cristo ressuscitado dentre os mortos, já não morre; a morte já não tem domínio sobre ele.

[9] Wiedząc, że zmartwychwzbudzony Chrystus już nie umiera, śmierć nad nim już nie panuje.

[10] Pois, quanto a ter morrido, de uma vez para sempre morreu para o pecado; mas, quanto a viver, vive para Deus.

[10] Umarłszy bowiem, dla grzechu raz na zawsze umarł, a żyjąc, żyje dla Boga.

11 Assim também vós considerai-vos mortos para o pecado, mas vivos para Deus, em Cristo Jesus.

12 Não reine, portanto, o pecado em vosso corpo mortal, de maneira que obedeçais às suas paixões;

13 nem ofereçais cada um os membros do seu corpo ao pecado, como instrumentos de iniqüidade; mas oferecei-vos a Deus, como ressurretos dentre os mortos, e os vossos membros, a Deus, como instrumentos de justiça.

14 Porque o pecado não terá domínio sobre vós; pois não estais debaixo da lei, e sim da graça.

A lei, a escravidão e a graça

15 E daí? Havemos de pecar porque não estamos debaixo da lei, e sim da graça? De modo nenhum!

16 Não sabeis que daquele a quem vos ofereceis como servos para obediência, desse mesmo a quem obedeceis sois servos, seja do pecado para a morte ou da obediência para a justiça?

17 Mas graças a Deus porque, outrora, escravos do pecado, contudo, viestes a obedecer de coração à forma de doutrina a que fostes entregues;

18 e, uma vez libertados do pecado, fostes feitos servos da justiça.

19 Falo como homem, por causa da fraqueza da vossa carne. Assim como oferecestes os vossos membros para a escravidão da impureza e da maldade para a maldade, assim oferecei, agora, os

11 Podobnie i wy uważajcie siebie za umarłych dla grzechu, a za żyjących dla Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

12 Niechże więc nie panuje grzech w śmiertelnym ciele waszym, abyście nie byli posłuszni pożądliwościom jego,

13 I nie oddawajcie członków swoich grzechowi na oręż nieprawości, ale oddawajcie siebie Bogu jako ożywionych z martwych, a członki swoje Bogu na oręż sprawiedliwości.

14 Albowiem grzech nad wami panować nie będzie, bo nie jesteście pod zakonem, lecz pod łaską.

Przykład oddania się w służbę

15 Cóż tedy? Czy mamy grzeszyć, dlatego że nie jesteśmy pod zakonem, lecz pod łaską? Przenigdy!

16 Czyż nie wiecie, że jeśli się oddajecie jako słudzy w posłuszeństwo, stajecie się sługami tego, komu jesteście posłuszni, czy to grzechu ku śmierci, czy też posłuszeństwa ku sprawiedliwości?

17 Lecz Bogu niech będą dzięki, że wy, którzy byliście sługami grzechu, przyjęliście ze szczerego serca zarys tej nauki, której zostaliście przekazani,

18 A uwolnieni od grzechu, staliście się sługami sprawiedliwości,

19 Po ludzku mówię przez wzgląd na słabość waszego ciała. Jak bowiem oddawaliście członki wasze na służbę nieczystości i nieprawości ku popełnianiu nieprawości, tak teraz oddawajcie członki

vossos membros para servirem à justiça para a santificação.

[20] Porque, quando éreis escravos do pecado, estáveis isentos em relação à justiça.

[21] Naquele tempo, que resultados colhestes? Somente as coisas de que, agora, vos envergonhais; porque o fim delas é morte.

[22] Agora, porém, libertados do pecado, transformados em servos de Deus, tendes o vosso fruto para a santificação e, por fim, a vida eterna;

[23] porque o salário do pecado é a morte, mas o dom gratuito de Deus é a vida eterna em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

wasze na służbę sprawiedliwości ku poświęceniu.

[20] Gdy bowiem byliście sługami grzechu, byliście dalecy od sprawiedliwości.

[21] Jakiż więc mieliście wtedy pożytek? Taki, którego się teraz wstydzicie, a końcem tego jest śmierć.

[22] Teraz zaś, wyzwoleni od grzechu, a oddani w służbę Bogu, macie pożytek w poświęceniu, a za cel żywot wieczny.

[23] Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem łaski Bożej jest żywot wieczny w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Romanos 7

A analogia do casamento

[1] Porventura, ignorais, irmãos (pois falo aos que conhecem a lei), que a lei tem domínio sobre o homem toda a sua vida?

[2] Ora, a mulher casada está ligada pela lei ao marido, enquanto ele vive; mas, se o mesmo morrer, desobrigada ficará da lei conjugal.

[3] De sorte que será considerada adúltera se, vivendo ainda o marido, unir-se com outro homem; porém, se morrer o marido, estará livre da lei e não será adúltera se contrair novas núpcias.

[4] Assim, meus irmãos, também vós morrestes relativamente à lei, por meio do corpo de Cristo, para pertencerdes a outro, a saber, aquele que ressuscitou dentre os

Rzymian 7

Przykład o małżeństwie

[1] Czyż nie wiecie, bracia - mówię przecież do tych, którzy zakon znają - że zakon panuje nad człowiekiem, dopóki on żyje?

[2] Albowiem zamężna kobieta za życia męża jest z nim związana prawem; ale gdy mąż umrze, wolna jest od związku prawnego z mężem.

[3] A zatem, jeśli za życia męża przystanie do innego mężczyzny, będzie nazwana cudzołożnicą, jeśliby jednak mąż zmarł, wolna jest od przepisów prawa i nie jest cudzołożnicą, gdy zostanie żoną drugiego męża.

[4] Przeto, bracia moi, i wy umarliście dla zakonu przez ciało Chrystusowe, by należeć do innego, do tego, który został

mortos, a fim de que frutifiquemos para Deus.

[5] Porque, quando vivíamos segundo a carne, as paixões pecaminosas postas em realce pela lei operavam em nossos membros, a fim de frutificarem para a morte.

[6] Agora, porém, libertados da lei, estamos mortos para aquilo a que estávamos sujeitos, de modo que servimos em novidade de espírito e não na caducidade da letra.

A lei e o pecado

[7] Que diremos, pois? É a lei pecado? De modo nenhum! Mas eu não teria conhecido o pecado, senão por intermédio da lei; pois não teria eu conhecido a cobiça, se a lei não dissera: Não cobiçarás.

[8] Mas o pecado, tomando ocasião pelo mandamento, despertou em mim toda sorte de concupiscência; porque, sem lei, está morto o pecado.

[9] Outrora, sem a lei, eu vivia; mas, sobrevindo o preceito, reviveu o pecado, e eu morri.

[10] E o mandamento que me fora para vida, verifiquei que este mesmo se me tornou para morte.

[11] Porque o pecado, prevalecendo-se do mandamento, pelo mesmo mandamento, me enganou e me matou.

[12] Por conseguinte, a lei é santa; e o mandamento, santo, e justo, e bom.

[13] Acaso o bom se me tornou em morte? De modo nenhum! Pelo contrário, o

wzbudzony z martwych, abyśmy owoc wydawali dla Boga.

[5] Albowiem gdy byliśmy w ciele, grzeszne namiętności rozbudzone przez zakon były czynne w członkach naszych, aby rodzić owoce śmierci;

[6] Lecz teraz zostaliśmy uwolnieni od zakonu, gdy umarliśmy temu, przez co byliśmy opanowani, tak iż służymy w nowości ducha, a nie według przestarzałej litery.

Zakon a grzech

[7] Cóż więc powiemy? Że zakon to grzech? Przenigdy! Przecież nie poznałbym grzechu, gdyby nie zakon; wszak i o pożądliwości nie wiedziałbym, gdyby zakon nie mówił: Nie pożądaj!

[8] Lecz grzech przez przykazanie otrzymał bodziec i wzbudził we mnie wszelką pożądliwość, bo bez zakonu grzech jest martwy.

[9] I ja żyłem niegdyś bez zakonu, lecz gdy przyszło przykazanie, grzech ożył,

[10] A ja umarłem i okazało się, że to przykazanie, które miało mi być ku żywotowi, było ku śmierci.

[11] Albowiem grzech otrzymawszy podnietę przez przykazanie, zwiódł mnie i przez nie mnie zabił.

[12] Tak więc zakon jest święty i przykazanie jest święte i sprawiedliwe, i dobre.

[13] Czy zatem to, co dobre, stało się dla mnie śmiercią? Przenigdy! To właśnie

pecado, para revelar-se como pecado, por meio de uma coisa boa, causou-me a morte, a fim de que, pelo mandamento, se mostrasse sobremaneira maligno.

grzech, żeby się okazać grzechem, posłużył się rzeczą dobrą, by spowodować moją śmierć, aby grzech przez przykazanie okazał ogrom swojej grzeszności.

Podwójna natura człowieka

[14] Porque bem sabemos que a lei é espiritual; eu, todavia, sou carnal, vendido à escravidão do pecado.

[14] Wiemy bowiem, że zakon jest duchowy, ja zaś jestem cielesny, zaprzedany grzechowi.

[15] Porque nem mesmo compreendo o meu próprio modo de agir, pois não faço o que prefiro, e sim o que detesto.

[15] Albowiem nie rozeznaję się w tym, co czynię; gdyż nie to czynię, co chcę, ale czego nienawidzę, to czynię.

[16] Ora, se faço o que não quero, consinto com a lei, que é boa.

[16] A jeśli to czynię, czego nie chcę, zgadzam się z tym, że zakon jest dobry.

[17] Neste caso, quem faz isto já não sou eu, mas o pecado que habita em mim.

[17] Ale wtedy czynię to już nie ja, lecz grzech, który mieszka we mnie.

[18] Porque eu sei que em mim, isto é, na minha carne, não habita bem nenhum, pois o querer o bem está em mim; não, porém, o efetuá-lo.

[18] Wiem tedy, że nie mieszka we mnie, to jest w ciele moim, dobro; mam bowiem zawsze dobrą wolę, ale wykonania tego, co dobre, brak;

[19] Porque não faço o bem que prefiro, mas o mal que não quero, esse faço.

[19] Albowiem nie czynię dobrego, które chcę, tylko złe, którego nie chcę, to czynię.

[20] Mas, se eu faço o que não quero, já não sou eu quem o faz, e sim o pecado que habita em mim.

[20] A jeśli czynię to, czego nie chcę, już nie ja to czynię, ale grzech, który mieszka we mnie.

[21] Então, ao querer fazer o bem, encontro a lei de que o mal reside em mim.

[21] Znajduję tedy w sobie zakon, że gdy chcę czynić dobrze, trzyma się mnie złe;

[22] Porque, no tocante ao homem interior, tenho prazer na lei de Deus;

[22] Bo według człowieka wewnętrznego mam upodobanie w zakonie Bożym.

[23] mas vejo, nos meus membros, outra lei que, guerreando contra a lei da minha mente, me faz prisioneiro da lei do pecado que está nos meus membros.

[23] A w członkach swoich dostrzegam inny zakon, który walczy przeciwko zakonowi, uznanemu przez mój rozum i bierze mnie w niewolę zakonu grzechu, który jest w członkach moich.

[24] Desventurado homem que sou! Quem me livrará do corpo desta morte?

[24] Nędzny ja człowiek! Któż mnie wybawi z tego ciała śmierci?

[25] Graças a Deus por Jesus Cristo, nosso SENHOR. De maneira que eu, de mim mesmo, com a mente, sou escravo da lei de Deus, mas, segundo a carne, da lei do pecado.

Romanos 8

Nenhuma condenação. O pendor do Espírito

[1] Agora, pois, já nenhuma condenação há para os que estão em Cristo Jesus.

[2] Porque a lei do Espírito da vida, em Cristo Jesus, te livrou da lei do pecado e da morte.

[3] Porquanto o que fora impossível à lei, no que estava enferma pela carne, isso fez Deus enviando o seu próprio Filho em semelhança de carne pecaminosa e no tocante ao pecado; e, com efeito, condenou Deus, na carne, o pecado,

[4] a fim de que o preceito da lei se cumprisse em nós, que não andamos segundo a carne, mas segundo o Espírito.

[5] Porque os que se inclinam para a carne cogitam das coisas da carne; mas os que se inclinam para o Espírito, das coisas do Espírito.

[6] Porque o pendor da carne dá para a morte, mas o do Espírito, para a vida e paz.

[7] Por isso, o pendor da carne é inimizade contra Deus, pois não está sujeito à lei de Deus, nem mesmo pode estar.

[8] Portanto, os que estão na carne não podem agradar a Deus.

[9] Vós, porém, não estais na carne, mas no Espírito, se, de fato, o Espírito de Deus

[25] Bogu niech będą dzięki przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego! Tak więc ja sam służę umysłem zakonowi Bożemu, ciałem zaś zakonowi grzechu.

Rzymian 8

Zycie w duchu sprawiedliwości

[1] Przeto teraz nie ma żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie.

[2] Bo zakon Ducha, który daje życie w Chrystusie Jezusie, uwolnił cię od zakonu grzechu i śmierci.

[3] Albowiem czego zakon nie mógł dokonać, w czym był słaby z powodu ciała, tego dokonał Bóg: przez zesłanie Syna swego w postaci grzesznego ciała, ofiarując je za grzech, potępił grzech w ciele,

[4] Aby słuszne żądania zakonu wykonały się na nas, którzy nie według ciała postępujemy, lecz według Ducha.

[5] Bo ci, którzy żyją według ciała, myślą o tym, co cielesne; ci zaś, którzy żyją według Ducha, o tym, co duchowe.

[6] Albowiem zamysł ciała, to śmierć, a zamysł Ducha, to życie i pokój.

[7] Dlatego zamysł ciała jest wrogi Bogu; nie poddaje się bowiem zakonowi Bożemu, bo też nie może.

[8] Ci zaś, którzy są w ciele, Bogu podobać się nie mogą.

[9] Ale wy nie jesteście w ciele, lecz w Duchu, jeśli tylko Duch Boży mieszka w

habita em vós. E, se alguém não tem o Espírito de Cristo, esse tal não é dele.

10 Se, porém, Cristo está em vós, o corpo, na verdade, está morto por causa do pecado, mas o espírito é vida, por causa da justiça.

11 Se habita em vós o Espírito daquele que ressuscitou a Jesus dentre os mortos, esse mesmo que ressuscitou a Cristo Jesus dentre os mortos vivificará também o vosso corpo mortal, por meio do seu Espírito, que em vós habita.

Filhos e herdeiros

12 Assim, pois, irmãos, somos devedores, não à carne como se constrangidos a viver segundo a carne.

13 Porque, se viverdes segundo a carne, caminhais para a morte; mas, se, pelo Espírito, mortificardes os feitos do corpo, certamente, vivereis.

14 Pois todos os que são guiados pelo Espírito de Deus são filhos de Deus.

15 Porque não recebestes o espírito de escravidão, para viverdes, outra vez, atemorizados, mas recebestes o espírito de adoção, baseados no qual clamamos: Aba, Pai.

16 O próprio Espírito testifica com o nosso espírito que somos filhos de Deus.

17 Ora, se somos filhos, somos também herdeiros, herdeiros de Deus e co-herdeiros com Cristo; se com ele sofremos, também com ele seremos glorificados.

Os sofrimentos do presente e as glórias do porvir

was. Jeśli zaś kto nie ma Ducha Chrystusowego, ten nie jest jego.

10 Jeśli jednak Chrystus jest w was, to chociaż ciało jest martwe z powodu grzechu, jednak duch jest żywy przez usprawiedliwienie.

11 A jeśli Duch tego, który Jezusa wzbudził z martwych, mieszka w was, tedy Ten, który Jezusa Chrystusa z martwych wzbudził, ożywi i wasze śmiertelne ciała przez Ducha swego, który mieszka w was.

12 Tak więc, bracia, jesteśmy dłużnikami nie ciała, aby żyć według ciała.

13 Jeśli bowiem według ciała żyjecie, umrzecie; ale jeśli Duchem sprawy ciała umartwiacie, żyć będziecie.

Bóg i jego dzieci

14 Bo ci, których Duch Boży prowadzi, są dziećmi Bożymi.

15 Wszak nie wzięliście ducha niewoli, by znowu ulegać bojaźni, lecz wzięliście ducha synostwa, w którym wołamy: Abba, Ojcze!

16 Ten to Duch świadczy wespół z duchem naszym, że dziećmi Bożymi jesteśmy.

17 A jeśli dziećmi, to i dziedzicami, dziedzicami Bożymi, a współdziedzicami Chrystusa, jeśli tylko razem z nim cierpimy, abyśmy także razem z nim uwielbieni byli.

O chwale, która ma się objawić

[18] Porque para mim tenho por certo que os sofrimentos do tempo presente não podem ser comparados com a glória a ser revelada em nós.

[19] A ardente expectativa da criação aguarda a revelação dos filhos de Deus.

[20] Pois a criação está sujeita à vaidade, não voluntariamente, mas por causa daquele que a sujeitou,

[21] na esperança de que a própria criação será redimida do cativeiro da corrupção, para a liberdade da glória dos filhos de Deus.

[22] Porque sabemos que toda a criação, a um só tempo, geme e suporta angústias até agora.

[23] E não somente ela, mas também nós, que temos as primícias do Espírito, igualmente gememos em nosso íntimo, aguardando a adoção de filhos, a redenção do nosso corpo.

[24] Porque, na esperança, fomos salvos. Ora, esperança que se vê não é esperança; pois o que alguém vê, como o espera?

[25] Mas, se esperamos o que não vemos, com paciência o aguardamos.

A intercessão do Espírito

[26] Também o Espírito, semelhantemente, nos assiste em nossa fraqueza; porque não sabemos orar como convém, mas o mesmo Espírito intercede por nós sobremaneira, com gemidos inexprimíveis.

[18] Albowiem sądzę, że utrapienia teraźniejszego czasu nic nie znaczą w porównaniu z chwałą, która ma się nam objawić.

[19] Bo stworzenie z tęsknotą oczekuje objawienia synów Bożych,

[20] Gdyż stworzenie zostało poddane znikomości, nie z własnej woli, lecz z woli tego, który je poddał, w nadziei,

[21] Że i samo stworzenie będzie wyzwolone z niewoli skażenia ku chwalebnej wolności dzieci Bożych.

[22] Wiemy bowiem, że całe stworzenie wespół wzdycha i wespół boleje aż dotąd.

[23] A nie tylko ono, lecz i my sami, którzy posiadamy zaczątek Ducha, wzdychamy w sobie, oczekując synostwa, odkupienia ciała naszego.

[24] W tej bowiem nadziei zbawieni jesteśmy; a nadzieja, którą się ogląda, nie jest nadzieją, bo jakże może ktoś spodziewać się tego, co widzi?

[25] A jeśli spodziewamy się tego, czego nie widzimy, oczekujemy żarliwie, z cierpliwością.

[26] Podobnie i Duch wspiera nas w niemocy naszej; nie wiemy bowiem, o co się modlić, jak należy, ale sam Duch wstawia się za nami w niewysłowionych westchnieniach.

[27] E aquele que sonda os corações sabe qual é a mente do Espírito, porque segundo a vontade de Deus é que ele intercede pelos santos.

[27] A Ten, który bada serca, wie, jaki jest zamysł Ducha, bo zgodnie z myślą Bożą wstawia się za świętymi.

[28] Sabemos que todas as coisas cooperam para o bem daqueles que amam a Deus, daqueles que são chamados segundo o seu propósito.

[28] A wiemy, że Bóg współdziała we wszystkim ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

[29] Porquanto aos que de antemão conheceu, também os predestinou para serem conformes à imagem de seu Filho, a fim de que ele seja o primogênito entre muitos irmãos.

[29] Bo tych, których przedtem znał, przeznaczył właśnie, aby się stali podobni do obrazu Syna jego, a On żeby był pierworodnym pośród wielu braci;

[30] E aos que predestinou, a esses também chamou; e aos que chamou, a esses também justificou; e aos que justificou, a esses também glorificou.

[30] A których przeznaczył, tych i powołał, a których powołał, tych i usprawiedliwił, a których usprawiedliwił, tych i uwielbił.

As provas e a certeza do amor de Deus

Miłość Boża w Chrystusie Jezusie

[31] Que diremos, pois, à vista destas coisas? Se Deus é por nós, quem será contra nós?

[31] Cóż tedy na to powiemy? Jeśli Bóg za nami, któż przeciwko nam?

[32] Aquele que não poupou o seu próprio Filho, antes, por todos nós o entregou, porventura, não nos dará graciosamente com ele todas as coisas?

[32] On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale go za nas wszystkich wydał, jakżeby nie miał z nim darować nam wszystkiego?

[33] Quem intentará acusação contra os eleitos de Deus? É Deus quem os justifica.

[33] Któż będzie oskarżał wybranych Bożych? Przecież Bóg usprawiedliwia.

[34] Quem os condenará? É Cristo Jesus quem morreu ou, antes, quem ressuscitou, o qual está à direita de Deus e também intercede por nós.

[34] Któż będzie potępiał? Jezus Chrystus, który umarł, więcej, zmartwychwstał, który jest po prawicy Boga, Ten przecież wstawia się za nami.

[35] Quem nos separará do amor de Cristo? Será tribulação, ou angústia, ou perseguição, ou fome, ou nudez, ou perigo, ou espada?

[35] Któż nas odłączy od miłości Chrystusowej? Czy utrapienie, czy ucisk, czy prześladowanie, czy głód, czy nagość, czy niebezpieczeństwo, czy miecz?

[36] Como está escrito: Por amor de ti, somos entregues à morte o dia todo, fomos

[36] Jak napisano: Z powodu ciebie co dzień nas zabijają, uważają nas za owce ofiarne.

considerados como ovelhas para o matadouro.

[37] Em todas estas coisas, porém, somos mais que vencedores, por meio daquele que nos amou.

[38] Porque eu estou bem certo de que nem a morte, nem a vida, nem os anjos, nem os principados, nem as coisas do presente, nem do porvir, nem os poderes,

[39] nem a altura, nem a profundidade, nem qualquer outra criatura poderá separar-nos do amor de Deus, que está em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

Romanos 9

Paulo e a incredulidade dos judeus

[1] Digo a verdade em Cristo, não minto, testemunhando comigo, no Espírito Santo, a minha própria consciência:

[2] tenho grande tristeza e incessante dor no coração;

[3] porque eu mesmo desejaria ser anátema, separado de Cristo, por amor de meus irmãos, meus compatriotas, segundo a carne.

[4] São israelitas. Pertence-lhes a adoção e também a glória, as alianças, a legislação, o culto e as promessas;

[5] deles são os patriarcas, e também deles descende o Cristo, segundo a carne, o qual é sobre todos, Deus bendito para todo o sempre. Amém!

A rejeição de Israel não é incompatível com as promessas de Deus

[6] E não pensemos que a palavra de Deus haja falhado, porque nem todos os de Israel são, de fato, israelitas;

[37] Ale w tym wszystkim zwyciężamy przez tego, który nas umiłował.

[38] Albowiem jestem tego pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani potęgi niebieskie, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani moce,

[39] Ani wysokość, ani głębokość, ani żadne inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Rzymian 9

Ubolewanie Pawła nad niewiarą Izraela

[1] Prawdę mówię w Chrystusie, nie kłamię, a poświadcza mi to sumienie moje w Duchu Świętym,

[2] Że mam wielki smutek i nieustanny ból w sercu swoim.

[3] Albowiem ja sam gotów byłem modlić się o to, by być odłączony od Chrystusa za braci moich, krewnych moich według ciała,

[4] Izraelitów, do których należy synostwo i chwała, i przymierza, i nadanie zakonu, i służba Boża, i obietnice,

[5] Do których należą ojcowie i z których pochodzi Chrystus według ciała; Ten jest ponad wszystkim, Bóg błogosławiony na wieki. Amen.

Niezawodne są obietnice Boże

[6] Ale nie jest tak, jakoby miało zawieść Słowo Boże. Albowiem nie wszyscy, którzy pochodzą z Izraela, są Izraelem;

7 nem por serem descendentes de Abraão são todos seus filhos; mas: Em Isaque será chamada a tua descendência.

8 Isto é, estes filhos de Deus não são propriamente os da carne, mas devem ser considerados como descendência os filhos da promessa.

9 Porque a palavra da promessa é esta: Por esse tempo, virei, e Sara terá um filho.

10 E não ela somente, mas também Rebeca, ao conceber de um só, Isaque, nosso pai.

11 E ainda não eram os gêmeos nascidos, nem tinham praticado o bem ou o mal (para que o propósito de Deus, quanto à eleição, prevalecesse, não por obras, mas por aquele que chama),

12 já fora dito a ela: O mais velho será servo do mais moço.

13 Como está escrito: Amei Jacó, porém me aborreci de Esaú.

A rejeição de Israel não é incompatível com a justiça de Deus

14 Que diremos, pois? Há injustiça da parte de Deus? De modo nenhum!

15 Pois ele diz a Moisés: Terei misericórdia de quem me aprouver ter misericórdia e compadecer-me-ei de quem me aprouver ter compaixão.

16 Assim, pois, não depende de quem quer ou de quem corre, mas de usar Deus a sua misericórdia.

7 I nie wszyscy są dziećmi, dlatego że są potomstwem Abrahamowym, lecz jest tak: Od Izaaka zwać się będzie potomstwo twoje.

8 To znaczy, że nie dzieci cielesne są dziećmi Bożymi, lecz dzieci obietnicy liczą się za potomstwo.

9 Albowiem tak brzmi słowo obietnicy: W oznaczonym czasie przyjdę i Sara będzie miała syna.

10 Ale nie tylko to, gdyż dotyczy to również Rebeki, która miała dzieci z jednym mężem, praojcem naszym Izaakiem.

11 Albowiem kiedy się one jeszcze nie narodziły ani też nie uczyniły nic dobrego lub złego - aby utrzymało się w mocy Boże postanowienie wybrania,

12 Oparte nie na uczynkach, lecz na tym, który powołuje - powiedziano jej, że starszy służyć będzie młodszemu,

13 Jak napisano: Jakuba umiłowałem, a Ezawem wzgardziłem.

Bóg nie podlega sądowi ludzkiemu

14 Cóż tedy powiemy? Czy Bóg jest niesprawiedliwy? Bynajmniej.

15 Mówi bowiem do Mojżesza: Zmiłuję się, nad kim się zmiłuję, a zlituję się, nad kim się zlituję.

16 A zatem nie zależy to od woli człowieka, ani od jego zabiegów, lecz od zmiłowania Bożego.

[17] Porque a Escritura diz a Faraó: Para isto mesmo te levantei, para mostrar em ti o meu poder e para que o meu nome seja anunciado por toda a terra.

[18] Logo, tem ele misericórdia de quem quer e também endurece a quem lhe apraz.

A soberania de Deus

[19] Tu, porém, me dirás: De que se queixa ele ainda? Pois quem jamais resistiu à sua vontade?

[20] Quem és tu, ó homem, para discutires com Deus?! Porventura, pode o objeto perguntar a quem o fez: Por que me fizeste assim?

[21] Ou não tem o oleiro direito sobre a massa, para do mesmo barro fazer um vaso para honra e outro, para desonra?

[22] Que diremos, pois, se Deus, querendo mostrar a sua ira e dar a conhecer o seu poder, suportou com muita longanimidade os vasos de ira, preparados para a perdição,

[23] a fim de que também desse a conhecer as riquezas da sua glória em vasos de misericórdia, que para glória preparou de antemão,

[24] os quais somos nós, a quem também chamou, não só dentre os judeus, mas também dentre os gentios?

[25] Assim como também diz em Oseias: Chamarei povo meu ao que não era meu povo; e amada, à que não era amada;

[26] e no lugar em que se lhes disse: Vós não sois meu povo, ali mesmo serão chamados filhos do Deus vivo.

[17] Mówi bowiem Pismo do faraona: Na to cię wzbudziłem, aby okazać moc swoją na tobie i aby rozsławiono imię moje po całej ziemi.

[18] Zaiste więc, nad kim chce, okazuje zmiłowanie, a kogo chce przywodzi do zatwardziałości.

Bóg jest stwórcą i władcą

[19] A zatem, powiesz mi: Czemu jeszcze obwinia? Bo któż może przeciwstawić się jego woli?

[20] O człowiecze! Kimże ty jesteś, że wdajesz się w spór z Bogiem? Czy powie twór do twórcy: Czemuś mnie takim uczynił?

[21] Albo czy garncarz nie ma władzy nad gliną, żeby z tej samej bryły ulepić jedno naczynie kosztowne, a drugie pospolite?

[22] A cóż, jeśli Bóg, chcąc okazać gniew i objawić moc swoją, znosił w wielkiej cierpliwości naczynia gniewu przeznaczone na zagładę,

[23] A uczynił tak, aby objawić bogactwo chwały swojej nad naczyniami zmiłowania, które uprzednio przygotował ku chwale,

[24] Takimi naczyniami jesteśmy i my, których powołał, nie tylko z Żydów, ale i z pogan,

[25] Jak też u Ozeasza mówi: Nie mój lud nazwę moim ludem i tę, która nie była umiłowana, nazwę umiłowaną;

[26] I będzie tak, że na tym miejscu, gdzie im powiedziano: Nie jesteście ludem

moim - nazwani będą synami Boga żywego.

[27] Mas, relativamente a Israel, dele clama Isaías: Ainda que o número dos filhos de Israel seja como a areia do mar, o remanescente é que será salvo.

[27] A Izajasz woła nad Izraelem: Choćby liczba synów Izraela była jak piasek morski, tylko resztka ocalona będzie;

[28] Porque o SENHOR cumprirá a sua palavra sobre a terra, cabalmente e em breve;

[28] Bo Pan wykona wyrok, rychło i w krótkim czasie na ziemi.

[29] como Isaías já disse: Se o SENHOR dos Exércitos não nos tivesse deixado descendência, ter-nos-íamos tornado como Sodoma e semelhantes a Gomorra.

[29] I jak przepowiedział Izajasz: Gdyby Pan Zastępów nie pozostawił nam zarodzi, stalibyśmy się jak Sodoma i bylibyśmy podobni do Gomory.

Israel é responsável pela sua rejeição

Przyczyny odrzucenia Izraela

[30] Que diremos, pois? Que os gentios, que não buscavam a justificação, vieram a alcançá-la, todavia, a que decorre da fé;

[30] Cóż tedy powiemy? To, że poganie, którzy nie dążyli do sprawiedliwości, sprawiedliwości dostąpili, sprawiedliwości, która jest z wiary;

[31] e Israel, que buscava a lei de justiça, não chegou a atingir essa lei.

[31] A Izrael, który dążył do sprawiedliwości z zakonu, do sprawiedliwości z zakonu nie doszedł.

[32] Por quê? Porque não decorreu da fé, e sim como que das obras. Tropeçaram na pedra de tropeço,

[32] Dlaczego? Dlatego, że było to nie z wiary, lecz jakby z uczynków; potknęli się oni o kamień obrazy,

[33] como está escrito: Eis que ponho em Sião uma pedra de tropeço e rocha de escândalo, e aquele que nela crê não será confundido.

[33] Jak napisano: Oto kładę na Syjonie Kamień obrazy i skałę zgorszenia, a kto w niego uwierzy, nie będzie zawstydzony.

Romanos 10

Rzymian 10

Os judeus rejeitam a justiça de Deus

[1] Irmãos, a boa vontade do meu coração e a minha súplica a Deus a favor deles são para que sejam salvos.

[1] Bracia! Pragnienie serca mego i modlitwa zanoszona do Boga zmierzają ku zbawieniu Izraela.

[2] Porque lhes dou testemunho de que eles têm zelo por Deus, porém não com entendimento.

[3] Porquanto, desconhecendo a justiça de Deus e procurando estabelecer a sua própria, não se sujeitaram à que vem de Deus.

[4] Porque o fim da lei é Cristo, para justiça de todo aquele que crê.

[5] Ora, Moisés escreveu que o homem que praticar a justiça decorrente da lei viverá por ela.

[6] Mas a justiça decorrente da fé assim diz: Não perguntes em teu coração: Quem subirá ao céu?, isto é, para trazer do alto a Cristo;

[7] ou: Quem descerá ao abismo?, isto é, para levantar Cristo dentre os mortos.

[8] Porém que se diz? A palavra está perto de ti, na tua boca e no teu coração; isto é, a palavra da fé que pregamos.

[9] Se, com a tua boca, confessares Jesus como SENHOR e, em teu coração, creres que Deus o ressuscitou dentre os mortos, serás salvo.

[10] Porque com o coração se crê para justiça e com a boca se confessa a respeito da salvação.

[11] Porquanto a Escritura diz: Todo aquele que nele crê não será confundido.

[12] Pois não há distinção entre judeu e grego, uma vez que o mesmo é o SENHOR

[2] Daję im bowiem świadectwo, że mają gorliwość dla Boga, ale gorliwość nierozsądną;

[3] Bo nie znając usprawiedliwienia, które pochodzi od Boga, a własne usiłując ustanowić, nie podporządkowali się usprawiedliwieniu Bożemu.

[4] Albowiem końcem zakonu jest Chrystus, aby był usprawiedliwiony każdy, kto wierzy.

Nowa droga sprawiedliwości przez wiarę

[5] Tak bowiem Mojżesz pisze o usprawiedliwieniu, które jest z zakonu: Człowiek, który spełnił zakon, przezeń żyć będzie.

[6] A usprawiedliwienie, które jest z wiary, tak mówi: Nie mów w sercu swym: Kto wstąpi do nieba? To znaczy, aby Chrystusa sprowadzić na dół;

[7] Albo: Kto zstąpi do otchłani? To znaczy, aby Chrystusa wywieść z martwych w górę.

[8] Ale co powiada Pismo? Blisko ciebie jest słowo, w ustach twoich i w sercu twoim; to znaczy, słowo wiary, które głosimy.

[9] Bo jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg wzbudził go z martwych, zbawiony będziesz.

[10] Albowiem sercem wierzy się ku usprawiedliwieniu, a ustami wyznaje się ku zbawieniu.

[11] Powiada bowiem Pismo: Każdy, kto w niego wierzy, nie będzie zawstydzony.

[12] Nie masz bowiem różnicy między Żydem a Grekiem, gdyż jeden jest Pan

de todos, rico para com todos os que o invocam.

13 Porque: Todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo.

14 Como, porém, invocarão aquele em quem não creram? E como crerão naquele de quem nada ouviram? E como ouvirão, se não há quem pregue?

15 E como pregarão, se não forem enviados? Como está escrito: Quão formosos são os pés dos que anunciam coisas boas!

Israel não pode alegar falta de oportunidade

16 Mas nem todos obedeceram ao evangelho; pois Isaías diz: SENHOR, quem acreditou na nossa pregação?

17 E, assim, a fé vem pela pregação, e a pregação, pela palavra de Cristo.

18 Mas pergunto: Porventura, não ouviram? Sim, por certo: Por toda a terra se fez ouvir a sua voz, e as suas palavras, até aos confins do mundo.

19 Pergunto mais: Porventura, não terá chegado isso ao conhecimento de Israel? Moisés já dizia: Eu vos porei em ciúmes com um povo que não é nação, com gente insensata eu vos provocarei à ira.

20 E Isaías a mais se atreve e diz: Fui achado pelos que não me procuravam, revelei-me aos que não perguntavam por mim.

21 Quanto a Israel, porém, diz: Todo o dia estendi as mãos a um povo rebelde e contradizente.

Romanos 11

wszystkich, bogaty dla wszystkich, którzy go wzywają.

13 Każdy bowiem, kto wzywa imienia Pańskiego, zbawiony będzie.

14 Ale jak mają wzywać tego, w którego nie uwierzyli? A jak mają uwierzyć w tego, o którym nie słyszeli? A jak usłyszeć, jeśli nie ma tego, który zwiastuje?

15 A jak mają zwiastować, jeżeli nie zostali posłani? Jak napisano: O jak piękne są nogi tych, którzy zwiastują dobre nowiny!

16 Lecz nie wszyscy dali posłuch dobrej nowinie; mówi bowiem Izajasz: Panie! Któż uwierzył zwiastowaniu naszemu?

17 Wiara tedy jest ze słuchania, a słuchanie przez Słowo Chrystusowe.

18 Ale mówię: Czy nie słyszeli? Ależ tak: Po całej ziemi rozległ się ich głos, a słowa ich dotarły aż do krańców ziemi.

19 Ale mówię: Czy Izrael nie zrozumiał? Jako pierwszy Mojżesz powiada: Przez naród, który nie jest narodem, wzbudzę w was zawiść, przez naród nierozumny przyprowadzę was do gniewu.

20 A Izajasz waży się nawet powiedzieć: Dałem się znaleźć tym, którzy mnie nie szukali, objawiłem się tym, którzy o mnie nie pytali.

21 A do Izraela powiada: Cały dzień wyciągałem ręce swoje do ludu nieposłusznego i opornego.

Rzymian 11

O futuro de Israel

[1] Pergunto, pois: terá Deus, porventura, rejeitado o seu povo? De modo nenhum! Porque eu também sou israelita da descendência de Abraão, da tribo de Benjamim.

[2] Deus não rejeitou o seu povo, a quem de antemão conheceu. Ou não sabeis o que a Escritura refere a respeito de Elias, como insta perante Deus contra Israel, dizendo:

[3] SENHOR, mataram os teus profetas, arrasaram os teus altares, e só eu fiquei, e procuram tirar-me a vida.

[4] Que lhe disse, porém, a resposta divina? Reservei para mim sete mil homens, que não dobraram os joelhos diante de Baal.

[5] Assim, pois, também agora, no tempo de hoje, sobrevive um remanescente segundo a eleição da graça.

[6] E, se é pela graça, já não é pelas obras; do contrário, a graça já não é graça.

[7] Que diremos, pois? O que Israel busca, isso não conseguiu; mas a eleição o alcançou; e os mais foram endurecidos,

[8] como está escrito: Deus lhes deu espírito de entorpecimento, olhos para não ver e ouvidos para não ouvir, até ao dia de hoje.

[9] E diz Davi: Torne-se-lhes a mesa em laço e armadilha, em tropeço e punição;

[10] escureçam-se-lhes os olhos, para que não vejam, e fiquem para sempre encurvadas as suas costas.

A rejeição de Israel não é final

Częściowe odrzucenie Izraela

[1] Pytam więc: Czy Bóg odrzucił swój lud? Bynajmniej. Przecież i ja jestem Izraelitą, z potomstwa Abrahama, z pokolenia Beniamina.

[2] Nie odrzucił Bóg swego ludu, który uprzednio sobie upatrzył. Albo czy nie wiecie, co mówi Pismo o Eliaszu, jak się uskarża przed Bogiem na Izraela:

[3] Panie, proroków twoich pozabijali, ołtarze twoje poburzyli; i zostałem tylko ja sam, lecz i na moje życie nastają.

[4] Ale co mu mówi wyrocznia Boża? Zostawiłem sobie siedem tysięcy mężów, którzy nie zgięli kolan przed Baalem.

[5] Podobnie i obecnie pozostała resztka według wyboru łaski.

[6] A jeśli z łaski, to już nie z uczynków, bo inaczej łaska nie byłaby już łaską.

[7] Cóż więc? Czego Izrael szukał, tego nie osiągnął, ale wybrani osiągnęli; pozostali zaś ulegli zatwardziałości,

[8] Jak napisano: Zesłał Bóg na nich ducha znieczulenia, dał im oczy, które nie widzą, i uszy, które nie słyszą, aż do dnia dzisiejszego.

[9] A Dawid powiada: Niechaj stół ich stanie się dla nich sidłem i siecią, i zgorszeniem, i zapłatą;

[10] Niech zaćmią się ich oczy, aby nie widzieli, a grzbiet ich pochyl na zawsze.

[11] Pergunto, pois: porventura, tropeçaram para que caíssem? De modo nenhum! Mas, pela sua transgressão, veio a salvação aos gentios, para pô-los em ciúmes.
[12] Ora, se a transgressão deles redundou em riqueza para o mundo, e o seu abatimento, em riqueza para os gentios, quanto mais a sua plenitude!

[13] Dirijo-me a vós outros, que sois gentios! Visto, pois, que eu sou apóstolo dos gentios, glorifico o meu ministério,
[14] para ver se, de algum modo, posso incitar à emulação os do meu povo e salvar alguns deles.
[15] Porque, se o fato de terem sido eles rejeitados trouxe reconciliação ao mundo, que será o seu restabelecimento, senão vida dentre os mortos?
[16] E, se forem santas as primícias da massa, igualmente o será a sua totalidade; se for santa a raiz, também os ramos o serão.
[17] Se, porém, alguns dos ramos foram quebrados, e tu, sendo oliveira brava, foste enxertado em meio deles e te tornaste participante da raiz e da seiva da oliveira,
[18] não te glories contra os ramos; porém, se te gloriares, sabe que não és tu que sustentas a raiz, mas a raiz, a ti.
[19] Dirás, pois: Alguns ramos foram quebrados, para que eu fosse enxertado.
[20] Bem! Pela sua incredulidade, foram quebrados; tu, porém, mediante a fé, estás firme. Não te ensoberbeças, mas teme.

[11] Mówię tedy: Czy się potknęli, aby upaść? Bynajmniej. Wszak wskutek ich upadku zbawienie doszło do pogan, aby w nich wzbudzić zawiść.

[12] Bo jeśli ich upadek stał się bogactwem świata, a ich porażka bogactwem pogan, to o ileż bardziej ich pełnia?

Zbawienie pogan przez Ewangelię

[13] Do was zaś, którzy jesteście z pogan, mówię: Skoro już jestem apostołem pogan, służbę moją chlubnie wykonuję;
[14] Może w ten sposób pobudzę do zawiści rodaków moich i zbawię niektórych z nich.
[15] Jeśli bowiem odrzucenie ich jest pojednaniem świata, to czym będzie przyjęcie ich, jeśli nie powstaniem do życia z martwych?

[16] A jeśli zaczyn jest święty, to i ciasto; a jeśli korzeń jest święty, to i gałęzie.

[17] Jeśli zaś niektóre z gałęzi zostały odłamane, a ty, będąc gałązką z dzikiego drzewa oliwnego, zostałeś na ich miejsce wszczepiony i stałeś się uczestnikiem korzenia i tłuszczu oliwnego,
[18] To nie wynoś się nad gałęzie; a jeśli się chełpisz, to pamiętaj, że nie ty dźwigasz korzeń, lecz korzeń ciebie.
[19] Powiesz tedy: Odłamane zostały gałęzie, abym ja był wszczepiony.
[20] Słusznie! Odłamane zostały z powodu niewiary, ty zaś trwasz dzięki wierze; wzbijaj się w pychę, ale się strzeż.

[21] Porque, se Deus não poupou os ramos naturais, também não te poupará.
[22] Considerai, pois, a bondade e a severidade de Deus: para com os que caíram, severidade; mas, para contigo, a bondade de Deus, se nela permaneceres; doutra sorte, também tu serás cortado.
[23] Eles também, se não permanecerem na incredulidade, serão enxertados; pois Deus é poderoso para os enxertar de novo.
[24] Pois, se foste cortado da que, por natureza, era oliveira brava e, contra a natureza, enxertado em boa oliveira, quanto mais não serão enxertados na sua própria oliveira aqueles que são ramos naturais!

O último desígnio de Deus é misericórdia para com todos

[25] Porque não quero, irmãos, que ignoreis este mistério (para que não sejais presumidos em vós mesmos): que veio endurecimento em parte a Israel, até que haja entrado a plenitude dos gentios.

[26] E, assim, todo o Israel será salvo, como está escrito: Virá de Sião o Libertador e ele apartará de Jacó as impiedades.

[27] Esta é a minha aliança com eles, quando eu tirar os seus pecados.

[28] Quanto ao evangelho, são eles inimigos por vossa causa; quanto, porém, à eleição, amados por causa dos patriarcas;

[29] porque os dons e a vocação de Deus são irrevogáveis.

[21] Jeśli bowiem Bóg nie oszczędził gałęzi naturalnych, nie oszczędzi też ciebie.
[22] Zważ tedy na dobrotliwość i surowość Bożą - surowość dla tych, którzy upadli, a dobrotliwość Bożą względem ciebie, o ile wytrwasz w dobroci, bo inaczej i ty będziesz odcięty.
[23] Ale i oni, jeżeli nie będą trwali w niewierze, zostaną wszczepieni, gdyż Bóg ma moc wszczepić ich ponownie.
[24] Bo jeżeli ty, odcięty z dzikiego z natury drzewa oliwnego, zostałeś wszczepiony wbrew naturze w szlachetne drzewo oliwne, o ileż pewniej zostaną wszczepieni w swoje drzewo oliwne ci, którzy z natury do niego należą.

Ostatecznym zamiarem Boga jest łaska dla wszystkich

[25] A żebyście nie mieli zbyt wysokiego o sobie mniemania, chcę wam, bracia, odsłonić tę tajemnicę: zatwardziałość przyszła na część Izraela aż do czasu, gdy poganie w pełni wejdą,
[26] I w ten sposób będzie zbawiony cały Izrael, jak napisano: Przyjdzie z Syjonu wybawiciel i odwróci bezbożność od Jakuba.
[27] A to będzie przymierze moje z nimi, gdy zgładzę grzechy ich.
[28] Co do ewangelii, są oni nieprzyjaciółmi Bożymi dla waszego dobra, lecz co do wybrania, są umiłowanymi ze względu na praojców.
[29] Nieodwołalne są bowiem dary i powołanie Boże.

[30] Porque assim como vós também, outrora, fostes desobedientes a Deus, mas, agora, alcançastes misericórdia, à vista da desobediência deles,

[31] assim também estes, agora, foram desobedientes, para que, igualmente, eles alcancem misericórdia, à vista da que vos foi concedida.

[32] Porque Deus a todos encerrou na desobediência, a fim de usar de misericórdia para com todos.

A maravilhosa sabedoria dos desígnios divinos

[33] Ó profundidade da riqueza, tanto da sabedoria como do conhecimento de Deus! Quão insondáveis são os seus juízos, e quão inescrutáveis, os seus caminhos!

[34] Quem, pois, conheceu a mente do SENHOR? Ou quem foi o seu conselheiro?

[35] Ou quem primeiro deu a ele para que lhe venha a ser restituído?

[36] Porque dele, e por meio dele, e para ele são todas as coisas. A ele, pois, a glória eternamente. Amém!

Romanos 12

A nova vida

[1] Rogo-vos, pois, irmãos, pelas misericórdias de Deus, que apresenteis o vosso corpo por sacrifício vivo, santo e agradável a Deus, que é o vosso culto racional.

[2] E não vos conformeis com este século, mas transformai-vos pela renovação da vossa mente, para que experimenteis qual seja a boa, agradável e perfeita vontade de Deus.

O devido uso de dons espirituais

[30] Bo jak i wy byliście niegdyś nieposłuszni Bogu, a teraz dostąpiliście miłosierdzia z powodu ich nieposłuszeństwa,

[31] Tak i oni teraz, gdy wy dostępujecie miłosierdzia, stali się nieposłuszni, ażeby i oni teraz miłosierdzia dostąpili.

[32] Albowiem Bóg poddał wszystkich w niewolę nieposłuszeństwa, aby się nad wszystkimi zmiłować.

[33] O głębokości bogactwa i mądrości, i poznania Boga! Jakże niezbadane są wyroki jego i nie wyśledzone drogi jego!

[34] Bo któż poznał myśl Pana? Albo któż był doradcą jego?

[35] Albo któż wpierw dał mu coś, aby za to otrzymać odpłatę?

[36] Albowiem z niego i przez niego i ku niemu jest wszystko; jemu niech będzie chwała na wieki. Amen.

Rzymian 12

Życie chrześcijańskie służbą Bożą

[1] Wzywam was tedy, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali ciała swoje jako ofiarę żywą, świętą, miłą Bogu, bo taka winna być duchowa służba wasza.

[2] A nie upodabniajcie się do tego świata, ale się przemieńcie przez odnowienie umysłu swego, abyście umieli rozróżnić, co jest wolą Bożą, co jest dobre, miłe i doskonałe.

O korzystaniu z darów duchowych

[3] Porque, pela graça que me foi dada, digo a cada um dentre vós que não pense de si mesmo além do que convém; antes, pense com moderação, segundo a medida da fé que Deus repartiu a cada um.

[4] Porque assim como num só corpo temos muitos membros, mas nem todos os membros têm a mesma função,

[5] assim também nós, conquanto muitos, somos um só corpo em Cristo e membros uns dos outros,

[6] tendo, porém, diferentes dons segundo a graça que nos foi dada: se profecia, seja segundo a proporção da fé;

[7] se ministério, dediquemo-nos ao ministério; ou o que ensina esmere-se no fazê-lo;

[8] ou o que exorta faça-o com dedicação; o que contribui, com liberalidade; o que preside, com diligência; quem exerce misericórdia, com alegria.

As virtudes recomendadas

[9] O amor seja sem hipocrisia. Detestai o mal, apegando-vos ao bem.

[10] Amai-vos cordialmente uns aos outros com amor fraternal, preferindo-vos em honra uns aos outros.

[11] No zelo, não sejais remissos; sede fervorosos de espírito, servindo ao SENHOR;

[12] regozijai-vos na esperança, sede pacientes na tribulação, na oração, perseverantes;

[3] Powiadam bowiem każdemu spośród was, mocą danej mi łaski, by nie rozumiał o sobie więcej, niż należy rozumieć, lecz by rozumiał z umiarem stosownie do wiary, jakiej Bóg każdemu udzielił.

[4] Jak bowiem w jednym ciele wiele mamy członków, a nie wszystkie członki tę samą czynność wykonują,

[5] Tak my wszyscy jesteśmy jednym ciałem w Chrystusie, a z osobna jesteśmy członkami jedni drugich.

[6] A mamy różne dary według udzielonej nam łaski; jeśli dar prorokowania, to niech będzie używany stosownie do wiary;

[7] Jeśli posługiwanie, to w usługiwaniu; jeśli kto naucza, to w nauczaniu;

[8] Jeśli kto napomina, to w napominaniu; jeśli kto obdarowuje, to w szczerości; kto jest przełożony, niech okaże gorliwość; kto okazuje miłosierdzie, niech to czyni z radością.

Napomnienie do chrześcijańskiego życia

[9] Miłość niech będzie nieobłudna. Brzydźcie się złem, trzymajcie się dobrego.

[10] Miłością braterską jedni drugich miłujcie, wyprzedzajcie się wzajemnie w okazywaniu szacunku,

[11] W gorliwości nie ustawając, płomienni duchem, Panu służcie,

[12] W nadziei radośni, w ucisku cierpliwi, w modlitwie wytrwali;

[13] compartilhai as necessidades dos santos; praticai a hospitalidade;

[14] abençoai os que vos perseguem, abençoai e não amaldiçoeis.

[15] Alegrai-vos com os que se alegram e chorai com os que choram.

[16] Tende o mesmo sentimento uns para com os outros; em lugar de serdes orgulhosos, condescendei com o que é humilde; não sejais sábios aos vossos próprios olhos.

[17] Não torneis a ninguém mal por mal; esforçai-vos por fazer o bem perante todos os homens;

[18] se possível, quanto depender de vós, tende paz com todos os homens;

[19] não vos vingueis a vós mesmos, amados, mas dai lugar à ira; porque está escrito: A mim me pertence a vingança; eu é que retribuirei, diz o SENHOR.

[20] Pelo contrário, se o teu inimigo tiver fome, dá-lhe de comer; se tiver sede, dá-lhe de beber; porque, fazendo isto, amontoarás brasas vivas sobre a sua cabeça.

[21] Não te deixes vencer do mal, mas vence o mal com o bem.

Romanos 13

Da obediência às autoridades

[1] Todo homem esteja sujeito às autoridades superiores; porque não há autoridade que não proceda de Deus; e as autoridades que existem foram por ele instituídas.

[13] Wspierajcie świętych w potrzebach, okazujcie gościnność.

[14] Błogosławcie tych, którzy was prześladują, błogosławcie, a nie przeklinajcie.

[15] Weselcie się z weselącymi się, płaczcie z płaczącymi.

[16] Bądźcie wobec siebie jednakowo usposobieni; nie bądźcie wyniośli, lecz się do niskich skłaniajcie; nie uważajcie sami siebie za mądrych.

[17] Nikomu złem za złe nie oddawajcie, starajcie się o to, co jest dobre w oczach wszystkich ludzi.

[18] Jeśli można, o ile to od was zależy, ze wszystkimi ludźmi pokój miejcie.

[19] Najmilsi! Nie mścijcie się sami, ale pozostawcie to gniewowi Bożemu, albowiem napisano: Pomsta do mnie należy, Ja odpłacę, mówi Pan.

[20] Jeśli tedy łaknie nieprzyjaciel twój, nakarm go; jeśli pragnie, napój go; bo czyniąc to, węgle rozżarzone zgarniesz na jego głowę.

[21] Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj.

Rzymian 13

Chrześcijanin a zwierzchność

[1] Każdy człowiek niech się poddaje władzom zwierzchnim; bo nie ma władzy, jak tylko od Boga, a te, które są, przez Boga są ustanowione.

[2] De modo que aquele que se opõe à autoridade resiste à ordenação de Deus; e os que resistem trarão sobre si mesmos condenação.

[3] Porque os magistrados não são para temor, quando se faz o bem, e sim quando se faz o mal. Queres tu não temer a autoridade? Faze o bem e terás louvor dela,

[4] visto que a autoridade é ministro de Deus para teu bem. Entretanto, se fizeres o mal, teme; porque não é sem motivo que ela traz a espada; pois é ministro de Deus, vingador, para castigar o que pratica o mal.

[5] É necessário que lhe estejais sujeitos, não somente por causa do temor da punição, mas também por dever de consciência.

[6] Por esse motivo, também pagais tributos, porque são ministros de Deus, atendendo, constantemente, a este serviço.

[7] Pagai a todos o que lhes é devido: a quem tributo, tributo; a quem imposto, imposto; a quem respeito, respeito; a quem honra, honra.

O amor ao próximo é o cumprimento da lei

[8] A ninguém fiqueis devendo coisa alguma, exceto o amor com que vos ameis uns aos outros; pois quem ama o próximo tem cumprido a lei.

[9] Pois isto: Não adulterarás, não matarás, não furtarás, não cobiçarás, e, se há qualquer outro mandamento, tudo nesta palavra se resume: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[2] Przeto kto się przeciwstawia władzy, przeciwstawia się Bożemu postanowieniu; a ci, którzy się przeciwstawiają, sami na siebie potępienie ściągają.

[3] Rządzący bowiem nie są postrachem dla tych, którzy pełnią dobre uczynki, lecz dla tych, którzy pełnią złe. Chcesz się nie bać władzy? Czyń dobrze, a będziesz miał od niej pochwałę;

[4] Jest ona bowiem na służbie u Boga, tobie ku dobremu. Ale jeśli czynisz źle, bój się, bo nie na próżno miecz nosi, wszak jest sługą Boga, który odpłaca w gniewie temu, co czyni źle.

[5] Przeto trzeba jej się poddawać, nie tylko z obawy przed gniewem, lecz także ze względu na sumienie.

[6] Dlatego też i podatki płacicie, gdyż są sługami Bożymi po to, aby tego właśnie strzegli.

[7] Oddawajcie każdemu to, co mu się należy; komu podatek, podatek; komu cło, cło; komu bojaźń, bojaźń; komu cześć, cześć.

Bratnia miłość

[8] Nikomu nic winni nie bądźcie prócz miłości wzajemnej; kto bowiem miłuje bliźniego, zakon wypełnił.

[9] Przykazania bowiem: Nie cudzołóż, nie zabijaj, nie kradnij, nie pożądaj i wszelkie inne w tym słowie się streszczają: Miłuj bliźniego swego jak siebie samego.

[10] O amor não pratica o mal contra o próximo; de sorte que o cumprimento da lei é o amor.

O dia está próximo

[11] E digo isto a vós outros que conheceis o tempo: já é hora de vos despertardes do sono; porque a nossa salvação está, agora, mais perto do que quando no princípio cremos.

[12] Vai alta a noite, e vem chegando o dia. Deixemos, pois, as obras das trevas e revistamo-nos das armas da luz.

[13] Andemos dignamente, como em pleno dia, não em orgias e bebedices, não em impudicícias e dissoluções, não em contendas e ciúmes;

[14] mas revesti-vos do SENHOR Jesus Cristo e nada disponhais para a carne no tocante às suas concupiscências.

Romanos 14

A tolerância para com os fracos na fé

[1] Acolhei ao que é débil na fé, não, porém, para discutir opiniões.

[2] Um crê que de tudo pode comer, mas o débil come legumes;

[3] quem come não despreze o que não come; e o que não come não julgue o que come, porque Deus o acolheu.

[4] Quem és tu que julgas o servo alheio? Para o seu próprio senhor está em pé ou cai; mas estará em pé, porque o SENHOR é poderoso para o suster.

[5] Um faz diferença entre dia e dia; outro julga iguais todos os dias. Cada um tenha

[10] Miłość bliźniemu złego nie wyrządza; wypełnieniem więc zakonu jest miłość.

Dzień zbawienia jest blisko

[11] A to czyńcie, wiedząc, że już czas, że już nadeszła pora, abyście się ze snu obudzili, albowiem teraz bliższe jest nasze zbawienie, niż kiedy uwierzyliśmy.

[12] Noc przeminęła, a dzień się przybliżył. Odrzućmy tedy uczynki ciemności, a obleczmy się w zbroję światłości.

[13] Postępujmy przystojnie jak za dnia, nie w biesiadach i pijaństwach, nie w rozpustach i rozwiązłości, nie w swarach i zazdrości;

[14] Ale obleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa i nie czyńcie starania o ciało, by zaspokajać pożądliwości.

Rzymian 14

Wyrozumiałość dla słabych w wierze

[1] A słabego w wierze przyjmujcie, nie wdając się w ocenę jego poglądów.

[2] Jeden wierzy, że może jeść wszystko, słaby zaś jarzynę jada.

[3] Niechże ten, kto je, nie pogardza tym, który nie je, a kto nie je, niech nie osądza tego, który je; albowiem Bóg go przyjął.

[4] Kimże ty jesteś, że osądzasz cudzego sługę? Czy stoi, czy pada, do pana swego należy; ostoi się jednak, bo Pan ma moc podtrzymać go.

[5] Jeden robi różnicę między dniem a dniem, drugi zaś każdy dzień ocenia

opinião bem definida em sua própria mente.

[6] Quem distingue entre dia e dia para o SENHOR o faz; e quem come para o SENHOR come, porque dá graças a Deus; e quem não come para o SENHOR não come e dá graças a Deus.

[7] Porque nenhum de nós vive para si mesmo, nem morre para si.

[8] Porque, se vivemos, para o SENHOR vivemos; se morremos, para o SENHOR morremos. Quer, pois, vivamos ou morramos, somos do SENHOR.

[9] Foi precisamente para esse fim que Cristo morreu e ressurgiu: para ser SENHOR tanto de mortos como de vivos.

[10] Tu, porém, por que julgas teu irmão? E tu, por que desprezas o teu? Pois todos compareceremos perante o tribunal de Deus.

[11] Como está escrito: Por minha vida, diz o SENHOR, diante de mim se dobrará todo joelho, e toda língua dará louvores a Deus.

[12] Assim, pois, cada um de nós dará contas de si mesmo a Deus.

A liberdade e a caridade

[13] Não nos julguemos mais uns aos outros; pelo contrário, tomai o propósito de não pordes tropeço ou escândalo ao vosso irmão.

[14] Eu sei e estou persuadido, no SENHOR Jesus, de que nenhuma coisa é de si mesma impura, salvo para aquele que assim a considera; para esse é impura.

[15] Se, por causa de comida, o teu irmão se entristece, já não andas segundo o amor

jednakowo; niechaj każdy pozostanie przy swoim zdaniu.

[6] Kto przestrzega dnia, dla Pana przestrzega; kto je, dla Pana je, dziękuje bowiem Bogu; a kto nie je, dla Pana nie je, i dziękuje Bogu.

[7] Albowiem nikt z nas dla siebie nie żyje i nikt dla siebie nie umiera;

[8] Bo jeśli żyjemy, dla Pana żyjemy; jeśli umieramy, dla Pana umieramy; przeto czy żyjemy, czy umieramy, Pańscy jesteśmy.

[9] Na to bowiem Chrystus umarł i ożył, aby i nad umarłymi i nad żywymi panować.

[10] Ty zaś czemu osądzasz swego brata? Albo i ty, czemu pogardzasz swoim bratem? Wszak wszyscy staniemy przed sądem Bożym.

[11] Bo napisano: Jakom żyw, mówi Pan, ugnie się przede mną wszelkie kolano i wszelki język wyznawać będzie Boga.

[12] Tak więc każdy z nas za samego siebie zda sprawę Bogu.

[13] Przeto nie osądzajmy już jedni drugich, ale raczej baczcie, aby nie dawać bratu powodu do upadku lub zgorszenia.

[14] Wiem i jestem przekonany w Panu Jezusie, że nie ma niczego, co by samo w sobie było nieczyste; nieczyste jest jedynie dla tego, kto je za nieczyste uważa.

[15] Jeżeli zaś z powodu pokarmu trapi się twój brat, to już nie postępujesz zgodnie z

fraternal. Por causa da tua comida, não faças perecer aquele a favor de quem Cristo morreu.

16 Não seja, pois, vituperado o vosso bem.

17 Porque o reino de Deus não é comida nem bebida, mas justiça, e paz, e alegria no Espírito Santo.

18 Aquele que deste modo serve a Cristo é agradável a Deus e aprovado pelos homens.

19 Assim, pois, seguimos as coisas da paz e também as da edificação de uns para com os outros.

20 Não destruas a obra de Deus por causa da comida. Todas as coisas, na verdade, são limpas, mas é mau para o homem o comer com escândalo.

21 É bom não comer carne, nem beber vinho, nem fazer qualquer outra coisa com que teu irmão venha a tropeçar [ou se ofender ou se enfraquecer].

22 A fé que tens, tem-na para ti mesmo perante Deus. Bem-aventurado é aquele que não se condena naquilo que aprova.

23 Mas aquele que tem dúvidas é condenado se comer, porque o que faz não provém de fé; e tudo o que não provém de fé é pecado.

Romanos 15

A imitação a Cristo. A simpatia e o altruísmo

miłością; nie zatracaj przez swój pokarm tego, za którego Chrystus umarł.

16 Niechże tedy to, co jest dobrem waszym, nie będzie powodem do bluźnierstwa.

17 Albowiem Królestwo Boże, to nie pokarm i napój, lecz sprawiedliwość i pokój, i radość w Duchu Świętym.

18 Bo kto w tym służy Chrystusowi, miły jest Bogu i przyjemny ludziom.

19 Dążmy więc do tego, co służy ku pokojowi i ku wzajemnemu zbudowaniu.

20 Dla pokarmu nie niszcz dzieła Bożego. Wszystko wprawdzie jest czyste, ale staje się złem dla człowieka, który przez jedzenie daje zgorszenie.

21 Dobrze jest nie jeść mięsa i nie pić wina ani nic takiego, co by twego brata przyprawiło o upadek.

22 Przekonanie, jakie masz, zachowaj dla siebie przed Bogiem. Szczęśliwy ten, kto nie osądza samego siebie za to, co uważa za dobre.

23 Lecz ten, kto ma wątpliwości, gdy je, jest potępiony, bo nie postępuje zgodnie z przekonaniem; wszystko zaś, co nie wypływa z przekonania, jest grzechem.

Rzymian 15

Napomnienie do cierpliwości i jednomyślności

1 Ora, nós que somos fortes devemos suportar as debilidades dos fracos e não agradar-nos a nós mesmos.

2 Portanto, cada um de nós agrade ao próximo no que é bom para edificação.

3 Porque também Cristo não se agradou a si mesmo; antes, como está escrito: As injúrias dos que te ultrajavam caíram sobre mim.

4 Pois tudo quanto, outrora, foi escrito para o nosso ensino foi escrito, a fim de que, pela paciência e pela consolação das Escrituras, tenhamos esperança.

5 Ora, o Deus da paciência e da consolação vos conceda o mesmo sentir de uns para com os outros, segundo Cristo Jesus,

6 para que concordemente e a uma voz glorifiqueis ao Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo.

7 Portanto, acolhei-vos uns aos outros, como também Cristo nos acolheu para a glória de Deus.

8 Digo, pois, que Cristo foi constituído ministro da circuncisão, em prol da verdade de Deus, para confirmar as promessas feitas aos nossos pais;

9 e para que os gentios glorifiquem a Deus por causa da sua misericórdia, como está escrito: Por isso, eu te glorificarei entre os gentios e cantarei louvores ao teu nome.

10 E também diz: Alegrai-vos, ó gentios, com o seu povo.

1 A my, którzy jesteśmy mocni, winniśmy wziąć na siebie ułomności słabych, a nie mieć upodobania w sobie samych.

2 Każdy z nas niech się bliźniemu podoba ku jego dobru, dla zbudowania.

3 Bo i Chrystus nie miał upodobania w sobie samym, lecz jak napisano: Urągania urągających tobie na mnie spadły.

4 Cokolwiek bowiem przedtem napisano, dla naszego pouczenia napisano, abyśmy przez cierpliwość i przez pociechę z Pism nadzieję mieli.

5 A Bóg, który jest źródłem cierpliwości i pociechy, niech sprawi, abyście byli jednomyślni między sobą na wzór Jezusa Chrystusa,

6 Abyście jednomyślnie, jednymi usty wielbili Boga i Ojca Pana naszego, Jezusa Chrystusa.

7 Przeto przyjmujcie jedni drugich, jak i Chrystus przyjął nas, ku chwale Boga.

8 Gdyż powiadam, że Chrystus stał się sługą obrzezanych ze względu na prawdę Bożą, aby potwierdzić obietnice dane ojcom.

9 I aby poganie wielbili Boga za miłosierdzie, jak napisano: Dlatego będę cię wyznawał między poganami i będę śpiewał imieniu twemu.

10 I znowu mówi: Weselcie się, poganie, z jego ludem.

[11] E ainda: Louvai ao SENHOR, vós todos os gentios, e todos os povos o louvem.

[12] Também Isaías diz: Haverá a raiz de Jessé, aquele que se levanta para governar os gentios; nele os gentios esperarão.

[13] E o Deus da esperança vos encha de todo o gozo e paz no vosso crer, para que sejais ricos de esperança no poder do Espírito Santo.

A explicação de Paulo

[14] E certo estou, meus irmãos, sim, eu mesmo, a vosso respeito, de que estais possuídos de bondade, cheios de todo o conhecimento, aptos para vos admoestardes uns aos outros.

[15] Entretanto, vos escrevi em parte mais ousadamente, como para vos trazer isto de novo à memória, por causa da graça que me foi outorgada por Deus,

[16] para que eu seja ministro de Cristo Jesus entre os gentios, no sagrado encargo de anunciar o evangelho de Deus, de modo que a oferta deles seja aceitável, uma vez santificada pelo Espírito Santo.

[17] Tenho, pois, motivo de gloriar-me em Cristo Jesus nas coisas concernentes a Deus.

[18] Porque não ousarei discorrer sobre coisa alguma, senão sobre aquelas que Cristo fez por meu intermédio, para conduzir os gentios à obediência, por palavra e por obras,

[19] por força de sinais e prodígios, pelo poder do Espírito Santo; de maneira que,

[11] I znowu: Chwalcie Pana, wszyscy poganie, i niech go wysławiają wszystkie ludy.

[12] I znowu Izajasz powiada: Wyrośnie odrośl z pnia Jessego i powstanie, aby panować nad poganami; w nim poganie nadzieję pokładać będą.

[13] A Bóg nadziei niechaj was napełni wszelką radością i pokojem w wierze, abyście obfitowali w nadzieję przez moc Ducha Świętego.

Paweł wyjaśnia motywy swego listu

[14] Ja sam zaś, bracia moi, mam pewność co do was, że i wy jesteście pełni dobroci, napełnieni umiejętnością wszelkiego rodzaju i możecie jedni drugich pouczać.

[15] Jednak napisałem do was, bracia, tu i ówdzie nieco śmielej, chcąc wam to odświeżyć w pamięci, a to na mocy łaski, która mi jest dana przez Boga,

[16] Żebym był dla pogan sługą Chrystusa Jezusa, sprawującym świętą służbę zwiastowania ewangelii Bożej, aby poganie stali się ofiarą przyjemną, poświęconą przez Ducha Świętego.

[17] Mam tedy powód do chluby w Chrystusie Jezusie ze służby dla Boga.

[18] Nie odważę się bowiem mówić o czymkolwiek, czego Chrystus nie dokonał przeze mnie, aby przywieść pogan do posłuszeństwa słowem i czynem,

[19] Przez moc znaków i cudów oraz przez moc Ducha Świętego, tak iż, począwszy od

desde Jerusalém e circunvizinhanças até ao Ilírico, tenho divulgado o evangelho de Cristo,

[20] esforçando-me, deste modo, por pregar o evangelho, não onde Cristo já fora anunciado, para não edificar sobre fundamento alheio;

[21] antes, como está escrito: Hão de vê-lo aqueles que não tiveram notícia dele, e compreendê-lo os que nada tinham ouvido a seu respeito.

Os planos de Paulo

[22] Essa foi a razão por que também, muitas vezes, me senti impedido de visitar-vos.

[23] Mas, agora, não tendo já campo de atividade nestas regiões e desejando há muito visitar-vos,

[24] penso em fazê-lo quando em viagem para a Espanha, pois espero que, de passagem, estarei convosco e que para lá seja por vós encaminhado, depois de haver primeiro desfrutado um pouco a vossa companhia.

[25] Mas, agora, estou de partida para Jerusalém, a serviço dos santos.

[26] Porque aprouve à Macedônia e à Acaia levantar uma coleta em benefício dos pobres dentre os santos que vivem em Jerusalém.

[27] Isto lhes pareceu bem, e mesmo lhes são devedores; porque, se os gentios têm sido participantes dos valores espirituais dos judeus, devem também servi-los com bens materiais.

Jerozolimy i okolicznych krajów aż po Ilirię, rozkrzewiłem ewangelię Chrystusową.

[20] A przy tym chlubą moją było głosić ewangelię nie tam, gdzie imię Chrystusa było znane, abym nie budował na cudzym fundamencie,

[21] Lecz jak napisano: Ujrzą go ci, do których wieść o nim nie doszła, a ci, co o nim nie słyszeli, poznają go.

Osobiste zamierzenia Pawła

[22] Dlatego też często miałem przeszkody, które mi nie dozwoliły przyjść do was;

[23] Lecz teraz, nie mając już pola pracy w tych stronach, a pragnąc już od wielu lat przyjść do was,

[24] Mam nadzieję, że po drodze, kiedy pójdę do Hiszpanii, ujrzę was i że wy mnie tam wyprawicie, gdy się już wami trochę nacieszę.

[25] A teraz idę do Jerozolimy z posługą dla świętych.

[26] Macedonia bowiem i Achaja postanowiły urządzić składkę na ubogich spośród świętych w Jerozolimie.

[27] Tak jest, postanowiły, bo też w samej rzeczy są ich dłużnikami, gdyż jeżeli poganie stali się uczestnikami ich dóbr duchowych, to powinni usłużyć im dobrami doczesnymi.

[28] Tendo, pois, concluído isto e havendo-lhes consignado este fruto, passando por vós, irei à Espanha.
[29] E bem sei que, ao visitar-vos, irei na plenitude da bênção de Cristo.

Paulo pede as orações

[30] Rogo-vos, pois, irmãos, por nosso SENHOR Jesus Cristo e também pelo amor do Espírito, que luteis juntamente comigo nas orações a Deus a meu favor,

[31] para que eu me veja livre dos rebeldes que vivem na Judéia, e que este meu serviço em Jerusalém seja bem aceito pelos santos;
[32] a fim de que, ao visitar-vos, pela vontade de Deus, chegue à vossa presença com alegria e possa recrear-me convosco.
[33] E o Deus da paz seja com todos vós. Amém!

[28] Gdy więc załatwię tę sprawę i doręczę im ten plon, wybiorę się do Hiszpanii wstępując po drodze do was.
[29] A wiem, że idąc do was, przyjdę z pełnią błogosławieństwa Chrystusowego.

[30] Proszę was tedy, bracia, przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa, i przez miłość Ducha, abyście wespół ze mną walczyli w modlitwach, zanoszonych za mnie do Boga,
[31] Bym został wyrwany z rąk niewierzących w Judei i by posługa moja dla Jerozolimy została dobrze przyjęta przez świętych,
[32] Tak iżbym za wolą Bożą z radością przyszedł do was i wśród was zaznał odpoczynku.
[33] A Bóg pokoju niech będzie z wami wszystkimi. Amen.

Romanos 16

Paulo recomenda a Febe

[1] Recomendo-vos a nossa irmã Febe, que está servindo à igreja de Cencréia,

[2] para que a recebais no SENHOR como convém aos santos e a ajudeis em tudo que de vós vier a precisar; porque tem sido protetora de muitos e de mim inclusive.

As saudações pessoais

[3] Saudai Priscila e Áqüila, meus cooperadores em Cristo Jesus,

[4] os quais pela minha vida arriscaram a sua própria cabeça; e isto lhes agradeço,

Rzymian 16

Osobiste pozdrowienia

[1] A polecam wam Febę, siostrę naszą, która jest diakonisą zboru w Kenchreach,
[2] Abyście ją przyjęli w Panu, jak przystoi świętym, i wspierali ją w każdej sprawie, jeśliby od was tego potrzebowała, bo i ona była wielu pomocna, również mnie samemu.

[3] Pozdrówcie Pryskę i Akwilę, współpracowników moich w Chrystusie Jezusie,
[4] Którzy za moje życie szyi swej nadstawili, którym nie tylko ja sam dziękuję, ale i wszystkie zbory pogańskie,

não somente eu, mas também todas as igrejas dos gentios;

[5] saudai igualmente a igreja que se reúne na casa deles. Saudai meu querido Epêneto, primícias da Ásia para Cristo.

[5] Także zbór, który jest w ich domu. Pozdrówcie Epeneta, umiłowanego mojego, który jest pierwszym wierzącym w Chrystusa w Azji.

[6] Saudai Maria, que muito trabalhou por vós.

[6] Pozdrówcie Marię, która wiele dla was się natrudziła.

[7] Saudai Andrônico e Júnias, meus parentes e companheiros de prisão, os quais são notáveis entre os apóstolos e estavam em Cristo antes de mim.

[7] Pozdrówcie Andronika i Junię, rodaków moich i współwięźniów moich, którzy są zaszczytnie znani między apostołami, a którzy już przede mną byli chrześcijanami.

[8] Saudai Amplíato, meu dileto amigo no SENHOR.

[8] Pozdrówcie Ampliata, umiłowanego mojego w Panu.

[9] Saudai Urbano, que é nosso cooperador em Cristo, e também meu amado Estáquis.

[9] Pozdrówcie Urbana, współpracownika naszego w Chrystusie, i Stachysa, umiłowanego mego.

[10] Saudai Apeles, aprovado em Cristo. Saudai os da casa de Aristóbulo.

[10] Pozdrówcie Apellesa, wypróbowanego w Chrystusie. Pozdrówcie tych, którzy są z domu Arystobula.

[11] Saudai meu parente Herodião. Saudai os da casa de Narciso, que estão no SENHOR.

[11] Pozdrówcie Herodiona, rodaka mego. Pozdrówcie tych, którzy są z domu Narcyza, a należą do Pana.

[12] Saudai Trifena e Trifosa, as quais trabalhavam no SENHOR. Saudai a estimada Pérside, que também muito trabalhou no SENHOR.

[12] Pozdrówcie Tryfenę i Tryfozę, które pracują w Panu. Pozdrówcie Persydę, umiłowaną, która wiele pracowała w Panu.

[13] Saudai Rufo, eleito no SENHOR, e igualmente a sua mãe, que também tem sido mãe para mim.

[13] Pozdrówcie Rufa, wybranego w Panu, i matkę jego, i moją.

[14] Saudai Asíncrito, Flegonte, Hermes, Pátrobas, Hermas e os irmãos que se reúnem com eles.

[14] Pozdrówcie Asynkryta, Flegonta, Hermesa, Patrobę, Hermasa i braci, którzy są z nimi.

[15] Saudai Filólogo, Júlia, Nereu e sua irmã, Olimpas e todos os santos que se reúnem com eles.

[16] Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo. Todas as igrejas de Cristo vos saúdam.

As admoestações

[17] Rogo-vos, irmãos, que noteis bem aqueles que provocam divisões e escândalos, em desacordo com a doutrina que aprendestes; afastai-vos deles,

[18] porque esses tais não servem a Cristo, nosso SENHOR, e sim a seu próprio ventre; e, com suaves palavras e lisonjas, enganam o coração dos incautos.

[19] Pois a vossa obediência é conhecida por todos; por isso, me alegro a vosso respeito; e quero que sejais sábios para o bem e símplices para o mal.

[20] E o Deus da paz, em breve, esmagará debaixo dos vossos pés a Satanás. A graça de nosso SENHOR Jesus seja convosco.

As saudações dos companheiros

[21] Saúda-vos Timóteo, meu cooperador, e Lúcio, Jasom e Sosípatro, meus parentes.

[22] Eu, Tércio, que escrevi esta epístola, vos saúdo no SENHOR.

[23] Saúda-vos Gaio, meu hospedeiro e de toda a igreja. Saúda-vos Erasto, tesoureiro da cidade, e o irmão Quarto.

[24] [A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja com todos vós. Amém!]

A doxologia

[25] Ora, àquele que é poderoso para vos confirmar segundo o meu evangelho e a pregação de Jesus Cristo, conforme a

[15] Pozdrówcie Filologa i Julię, Nereusza i siostrę jego, i Olimpasa, i wszystkich świętych, którzy są z nimi.

[16] Pozdrówcie jedni drugich pocałunkiem świętym. Pozdrawiają was wszystkie zbory Chrystusowe.

[17] A proszę was, bracia, abyście się strzegli tych, którzy wzniecają spory i zgorszenia wbrew nauce, którą przyjęliście; unikajcie ich.

[18] Tacy bowiem nie służą Panu naszemu, Chrystusowi, ale własnemu brzuchowi, i przez piękne a pochlebne słowa zwodzą serca prostaczków.

[19] Albowiem posłuszeństwo wasze znane jest wszystkim; dlatego raduję się z was i chcę, abyście byli mądrzy w tym, co dobre, a czyści wobec zła.

[20] A Bóg pokoju rychło zetrze szatana pod stopami waszymi. Łaska Pana naszego, Jezusa, niechaj będzie z wami.

[21] Pozdrawia was Tymoteusz, współpracownik mój, i Lucjusz, i Jazon, i Sozypater, rodacy moi.

[22] Pozdrawiam was w Panu ja, Tercjusz, który ten list pisałem.

[23] Pozdrawia was Gajus, gospodarz mój i całego zboru. Pozdrawia was Erast, skarbnik miejski, i brat Kwartus.

[24] Łaska Pana naszego, Jezusa Chrystusa, niech będzie z wami wszystkimi. Amen.

Hymn pochwalny

[25] A temu, który ma moc utwierdzić was według ewangelii mojej i zwiastowania o Jezusie Chrystusie, według objawienia

revelação do mistério guardado em silêncio nos tempos eternos,
[26] e que, agora, se tornou manifesto e foi dado a conhecer por meio das Escrituras proféticas, segundo o mandamento do Deus eterno, para a obediência por fé, entre todas as nações,
[27] ao Deus único e sábio seja dada glória, por meio de Jesus Cristo, pelos séculos dos séculos. Amém!

tajemnicy, przez długie wieki milczeniem pokrytej,
[26] Ale teraz objawionej i przez pisma prorockie według postanowienia wiecznego Boga obwieszczonej wszystkim narodom, żeby je przywieść do posłuszeństwa wiary -
[27] Bogu, który jedynie jest mądry, niech będzie chwała na wieki wieków przez Jezusa Chrystusa. Amen.

Primeira epístola de Paulo aos Coríntios

1 Coríntios 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, chamado pela vontade de Deus para ser apóstolo de Jesus Cristo, e o irmão Sóstenes,

[2] à igreja de Deus que está em Corinto, aos santificados em Cristo Jesus, chamados para ser santos, com todos os que em todo lugar invocam o nome de nosso SENHOR Jesus Cristo, SENHOR deles e nosso:

[3] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças

[4] Sempre dou graças a [meu] Deus a vosso respeito, a propósito da sua graça, que vos foi dada em Cristo Jesus;

[5] porque, em tudo, fostes enriquecidos nele, em toda a palavra e em todo o conhecimento;

[6] assim como o testemunho de Cristo tem sido confirmado em vós,

[7] de maneira que não vos falte nenhum dom, aguardando vós a revelação de nosso SENHOR Jesus Cristo,

[8] o qual também vos confirmará até ao fim, para serdes irrepreensíveis no Dia de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[9] Fiel é Deus, pelo qual fostes chamados à comunhão de seu Filho Jesus Cristo, nosso SENHOR.

Exortação à unidade

1 Koryntian

1 Koryntian 1

Pozdrowienie i dziękczynienie

[1] Paweł, powołany z woli Bożej na apostoła Chrystusa Jezusa, i Sostenes, brat,

[2] Zborowi Bożemu, który jest w Koryncie, poświęconym w Chrystusie Jezusie, powołanym świętym, wraz ze wszystkimi, którzy wzywają imienia Pana naszego Jezusa Chrystusa na każdym miejscu, ich i naszym:

[3] Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego, i Pana Jezusa Chrystusa.

[4] Dziękuję Bogu zawsze za was, za łaskę Bożą, która wam jest dana w Chrystusie Jezusie,

[5] Iżeście w nim ubogaceni zostali we wszystko, we wszelkie słowo i wszelkie poznanie,

[6] Ponieważ świadectwo o Chrystusie zostało utwierdzone w was,

[7] Tak iż nie brak wam żadnego daru łaski, wam, którzy oczekujecie objawienia Pana naszego Jezusa Chrystusa,

[8] Który też utwierdzi was aż do końca, tak iż będziecie bez nagany w dniu Pana naszego Jezusa Chrystusa.

[9] Wierny jest Bóg, który was powołał do społeczności Syna swego Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

Rozłam w zborze

[10] Rogo-vos, irmãos, pelo nome de nosso SENHOR Jesus Cristo, que faleis todos a mesma coisa e que não haja entre vós divisões; antes, sejais inteiramente unidos, na mesma disposição mental e no mesmo parecer.

[10] A proszę was, bracia, w imieniu Pana naszego, Jezusa Chrystusa, abyście wszyscy byli jednomyślni i aby nie było między wami rozłamów, lecz abyście byli zespoleni jednością myśli i jednością zdania.

[11] Pois a vosso respeito, meus irmãos, fui informado, pelos da casa de Cloe, de que há contendas entre vós.

[11] Albowiem wiadomo mi o was, bracia moi, od domowników Chloi, że wynikły spory wśród was.

[12] Refiro-me ao fato de cada um de vós dizer: Eu sou de Paulo, e eu, de Apolo, e eu, de Cefas, e eu, de Cristo.

[12] A mówię to dlatego, że każdy z was powiada: Ja jestem Pawłowy, a ja Apollosowy, a ja Kefasowy, a ja Chrystusowy.

[13] Acaso, Cristo está dividido? Foi Paulo crucificado em favor de vós ou fostes, porventura, batizados em nome de Paulo?

[13] Czy rozdzielony jest Chrystus? Czy Paweł za was został ukrzyżowany albo w imię Pawła zostaliście ochrzczeni?

[14] Dou graças [a Deus] porque a nenhum de vós batizei, exceto Crispo e Gaio;

[14] Dziękuję Bogu, że nikogo z was nie ochrzciłem prócz Kryspa i Gajusa,

[15] para que ninguém diga que fostes batizados em meu nome.

[15] Aby ktoś nie powiedział, że jesteście w imię moje ochrzczeni.

[16] Batizei também a casa de Estéfanas; além destes, não me lembro se batizei algum outro.

[16] Ochrzciłem też i dom Stefana; poza tym nie wiem, czy kogo innego ochrzciłem.

[17] Porque não me enviou Cristo para batizar, mas para pregar o evangelho; não com sabedoria de palavra, para que se não anule a cruz de Cristo.

[17] Nie posłał mnie bowiem Chrystus, abym chrzcił, lecz abym zwiastował dobrą nowinę, i to nie w mądrości mowy, aby krzyż Chrystusowy nie utracił mocy.

A mensagem da cruz

Moc krzyża

[18] Certamente, a palavra da cruz é loucura para os que se perdem, mas para nós, que somos salvos, poder de Deus.

[18] Albowiem mowa o krzyżu jest głupstwem dla tych, którzy giną, natomiast dla nas, którzy dostępujemy zbawienia, jest mocą Bożą.

[19] Pois está escrito: Destruirei a sabedoria dos sábios e aniquilarei a inteligência dos instruídos.

[19] Napisano bowiem: Wniwecz obrócę mądrość mądrych, a roztropność roztropnych odrzucę.

[20] Onde está o sábio? Onde, o escriba? Onde, o inquiridor deste século? Porventura, não tornou Deus louca a sabedoria do mundo?

[21] Visto como, na sabedoria de Deus, o mundo não o conheceu por sua própria sabedoria, aprouve a Deus salvar os que crêem pela loucura da pregação.

[22] Porque tanto os judeus pedem sinais, como os gregos buscam sabedoria;
[23] mas nós pregamos a Cristo crucificado, escândalo para os judeus, loucura para os gentios;
[24] mas para os que foram chamados, tanto judeus como gregos, pregamos a Cristo, poder de Deus e sabedoria de Deus.
[25] Porque a loucura de Deus é mais sábia do que os homens; e a fraqueza de Deus é mais forte do que os homens.

A vocação dos santos

[26] Irmãos, reparai, pois, na vossa vocação; visto que não foram chamados muitos sábios segundo a carne, nem muitos poderosos, nem muitos de nobre nascimento;
[27] pelo contrário, Deus escolheu as coisas loucas do mundo para envergonhar os sábios e escolheu as coisas fracas do mundo para envergonhar as fortes;

[28] e Deus escolheu as coisas humildes do mundo, e as desprezadas, e aquelas que não são, para reduzir a nada as que são;

[29] a fim de que ninguém se vanglorie na presença de Deus.

[20] Gdzie jest mądry? Gdzie uczony? Gdzie badacz wieku tego? Czyż Bóg nie obrócił w głupstwo mądrości świata?

[21] Skoro bowiem świat przez mądrość swoją nie poznał Boga w jego Bożej mądrości, przeto upodobało się Bogu zbawić wierzących przez głupie zwiastowanie.

[22] Podczas gdy Żydzi znaków się domagają, a Grecy mądrości poszukują,
[23] My zwiastujemy Chrystusa ukrzyżowanego, dla Żydów wprawdzie zgorszenie, a dla pogan głupstwo,
[24] Natomiast dla powołanych - i Żydów, i Greków, zwiastujemy Chrystusa, który jest mocą Bożą i mądrością Bożą.
[25] Bo głupstwo Boże jest mędrsze niż ludzie, a słabość Boża mocniejsza niż ludzie.

[26] Przypatrzcie się zatem sobie, bracia, kim jesteście według powołania waszego, że niewielu jest między wami mądrych według ciała, niewielu możnych, niewielu wysokiego rodu,
[27] Ale to, co u świata głupiego, wybrał Bóg, aby zawstydzić mądrych, i to, co u świata słabego, wybrał Bóg, aby zawstydzić to, co mocne,
[28] I to, co jest niskiego rodu u świata i co wzgardzone, wybrał Bóg, w ogóle to, co jest niczym, aby to, co jest czymś, unicestwić,
[29] Aby żaden człowiek nie chełpił się przed obliczem Bożym.

Valores de Cristo

[30] Mas vós sois dele, em Cristo Jesus, o qual se nos tornou, da parte de Deus, sabedoria, e justiça, e santificação, e redenção,

[31] para que, como está escrito: Aquele que se gloria, glorie-se no SENHOR.

1 Coríntios 2

O caráter da pregação de Paulo

[1] Eu, irmãos, quando fui ter convosco, anunciando-vos o testemunho de Deus, não o fiz com ostentação de linguagem ou de sabedoria.

[2] Porque decidi nada saber entre vós, senão a Jesus Cristo e este crucificado.

[3] E foi em fraqueza, temor e grande tremor que eu estive entre vós.

[4] A minha palavra e a minha pregação não consistiram em linguagem persuasiva de sabedoria, mas em demonstração do Espírito e de poder,

[5] para que a vossa fé não se apoiasse em sabedoria humana, e sim no poder de Deus.

A verdadeira sabedoria. O ensino do Espírito Santo

[6] Entretanto, expomos sabedoria entre os experimentados; não, porém, a sabedoria deste século, nem a dos poderosos desta época, que se reduzem a nada;

[7] mas falamos a sabedoria de Deus em mistério, outrora oculta, a qual Deus preordenou desde a eternidade para a nossa glória;

[30] Ale wy dzięki niemu jesteście w Chrystusie Jezusie, który stał się dla nas mądrością od Boga i sprawiedliwością, i poświęceniem, i odkupieniem,

[31] Aby, jak napisano: Kto się chlubi, w Panu się chlubił.

1 Koryntian 2

Filozofia i objawienie

[1] Również ja, gdy przyszedłem do was, bracia, nie przyszedłem z wyniosłością mowy lub mądrości, głosząc wam świadectwo Boże.

[2] Albowiem uznałem za właściwe nic innego nie umieć między wami, jak tylko Jezusa Chrystusa i to ukrzyżowanego.

[3] I przybyłem do was w słabości i w lęku, i w wielkiej trwodze,

[4] A mowa moja i zwiastowanie moje nie były głoszone w przekonywających słowach mądrości, lecz objawiały się w nich Duch i moc,

[5] Aby wiara wasza nie opierała się na mądrości ludzkiej, lecz na mocy Bożej.

[6] My tedy głosimy mądrość wśród doskonałych, lecz nie mądrość tego świata ani władców tego świata, którzy giną;

[7] Ale głosimy mądrość Bożą tajemną, zakrytą, którą Bóg przed wiekami przeznaczył ku chwale naszej,

[8] sabedoria essa que nenhum dos poderosos deste século conheceu; porque, se a tivessem conhecido, jamais teriam crucificado o SENHOR da glória;

[9] mas, como está escrito: Nem olhos viram, nem ouvidos ouviram, nem jamais penetrou em coração humano o que Deus tem preparado para aqueles que o amam.

[10] Mas Deus no-lo revelou pelo Espírito; porque o Espírito a todas as coisas perscruta, até mesmo as profundezas de Deus.

[11] Porque qual dos homens sabe as coisas do homem, senão o seu próprio espírito, que nele está? Assim, também as coisas de Deus, ninguém as conhece, senão o Espírito de Deus.

[12] Ora, nós não temos recebido o espírito do mundo, e sim o Espírito que vem de Deus, para que conheçamos o que por Deus nos foi dado gratuitamente.

[13] Disto também falamos, não em palavras ensinadas pela sabedoria humana, mas ensinadas pelo Espírito, conferindo coisas espirituais com espirituais.

[14] Ora, o homem natural não aceita as coisas do Espírito de Deus, porque lhe são loucura; e não pode entendê-las, porque elas se discernem espiritualmente.

[15] Porém o homem espiritual julga todas as coisas, mas ele mesmo não é julgado por ninguém.

[16] Pois quem conheceu a mente do SENHOR, que o possa instruir? Nós, porém, temos a mente de Cristo.

[8] Której żaden z władców tego świata nie poznał, bo gdyby poznali, nie byliby Pana chwały ukrzyżowali.

[9] Głosimy tedy, jak napisano: Czego oko nie widziało i ucho nie słyszało, i co do serca ludzkiego nie wstąpiło, to przygotował Bóg tym, którzy go miłują.

[10] Albowiem nam objawił to Bóg przez Ducha; gdyż Duch bada wszystko, nawet głębokości Boże.

[11] Bo któż z ludzi wie, kim jest człowiek, prócz ducha ludzkiego, który w nim jest? Tak samo kim jest Bóg, nikt nie poznał, tylko Duch Boży.

[12] A myśmy otrzymali nie ducha świata, lecz Ducha, który jest z Boga, abyśmy wiedzieli, czym nas Bóg łaskawie obdarzył.

[13] Głosimy to nie w uczonych słowach ludzkiej mądrości, lecz w słowach, których naucza Duch, przykładając do duchowych rzeczy duchową miarę.

[14] Ale człowiek zmysłowy nie przyjmuje tych rzeczy, które są z Ducha Bożego, bo są dlań głupstwem, i nie może ich poznać, gdyż należy je duchowo rozsądzać.

[15] Człowiek zaś duchowy rozsądza wszystko, sam zaś nie podlega niczyjemu osądowi.

[16] Bo któż poznał myśl Pana? Któż może go pouczać? Ale my jesteśmy myśli Chrystusowej.

1 Coríntios 3

As dissensões demonstram a falta de espiritualidade

[1] Eu, porém, irmãos, não vos pude falar como a espirituais, e sim como a carnais, como a crianças em Cristo.

[2] Leite vos dei a beber, não vos dei alimento sólido; porque ainda não podíeis suportá-lo. Nem ainda agora podeis, porque ainda sois carnais.

[3] Porquanto, havendo entre vós ciúmes e contendas, não é assim que sois carnais e andais segundo o homem?

[4] Quando, pois, alguém diz: Eu sou de Paulo, e outro: Eu, de Apolo, não é evidente que andais segundo os homens?

[5] Quem é Apolo? E quem é Paulo? Servos por meio de quem crestes, e isto conforme o SENHOR concedeu a cada um.

[6] Eu plantei, Apolo regou; mas o crescimento veio de Deus.

[7] De modo que nem o que planta é alguma coisa, nem o que rega, mas Deus, que dá o crescimento.

[8] Ora, o que planta e o que rega são um; e cada um receberá o seu galardão, segundo o seu próprio trabalho.

[9] Porque de Deus somos cooperadores; lavoura de Deus, edifício de Deus sois vós.

A responsabilidade dos que ensinam

[10] Segundo a graça de Deus que me foi dada, lancei o fundamento como prudente

1 Koryntian 3

Potępienie rozłamu

[1] I ja, bracia, nie mogłem mówić do was jako do duchowych, lecz jako do cielesnych, jako do niemowląt w Chrystusie.

[2] Poiłem was mlekiem, nie stałym pokarmem, bo jeszcze go przyjąć nie mogliście, a i teraz jeszcze nie możecie,

[3] Jeszcze bowiem cieleśni jesteście. Bo skoro między wami jest zazdrość i kłótnia, to czyż cieleśni nie jesteście i czy na sposób ludzki nie postępujecie?

[4] Albowiem jeśli jeden mówi: Ja jestem Pawłowy, a drugi: Ja Apollosowy, to czyż cieleśni nie jesteście?

[5] Bo któż to jest Apollos? Albo, któż to jest Paweł? Słudzy, dzięki którym uwierzyliście, a z których każdy dokonał tyle, ile mu dał Pan.

[6] Ja zasadziłem, Apollos podlał, a wzrost dał Bóg.

[7] A zatem ani ten, co sadzi, jest czymś, ani ten, co podlewa, lecz Bóg, który daje wzrost.

[8] Bo ten, co sadzi, i ten, co podlewa, jedno mają zadanie i każdy własną zapłatę odbierze według swojej pracy.

[9] Albowiem współpracownikami Bożymi jesteśmy; wy rolą Bożą, budowlą Bożą jesteście.

Odpowiedzialność nauczycieli

[10] Według łaski Bożej, która mi jest dana, jako mądry budowniczy założyłem

construtor; e outro edifica sobre ele. Porém cada um veja como edifica.

11 Porque ninguém pode lançar outro fundamento, além do que foi posto, o qual é Jesus Cristo.

12 Contudo, se o que alguém edifica sobre o fundamento é ouro, prata, pedras preciosas, madeira, feno, palha,

13 manifesta se tornará a obra de cada um; pois o Dia a demonstrará, porque está sendo revelada pelo fogo; e qual seja a obra de cada um o próprio fogo o provará.

14 Se permanecer a obra de alguém que sobre o fundamento edificou, esse receberá galardão;

15 se a obra de alguém se queimar, sofrerá ele dano; mas esse mesmo será salvo, todavia, como que através do fogo.

16 Não sabeis que sois santuário de Deus e que o Espírito de Deus habita em vós?

17 Se alguém destruir o santuário de Deus, Deus o destruirá; porque o santuário de Deus, que sois vós, é sagrado.

A sabedoria humana sem valor

18 Ninguém se engane a si mesmo: se alguém dentre vós se tem por sábio neste século, faça-se estulto para se tornar sábio.

19 Porque a sabedoria deste mundo é loucura diante de Deus; porquanto está escrito: Ele apanha os sábios na própria astúcia deles.

20 E outra vez: O SENHOR conhece os pensamentos dos sábios, que são pensamentos vãos.

fundament, a inny na nim buduje. Każdy zaś niechaj baczy, jak na nim buduje.

11 Albowiem fundamentu innego nikt nie może założyć oprócz tego, który jest założony, a którym jest Jezus Chrystus.

12 A czy ktoś na tym fundamencie wznosi budowę ze złota, srebra, drogich kamieni, z drzewa, siana, słomy,

13 To wyjdzie na jaw w jego dziele; dzień sądny bowiem to pokaże, gdyż w ogniu się objawi, a jakie jest dzieło każdego, wypróbuje ogień.

14 Jeśli czyjeś dzieło, zbudowane na tym fundamencie, się ostoi, ten zapłatę odbierze;

15 Jeśli czyjeś dzieło spłonie, ten szkodę poniesie, lecz on sam zbawiony będzie, tak jednak, jak przez ogień.

16 Czy nie wiecie, że świątynią Bożą jesteście i że Duch Boży mieszka w was?

17 Jeśli ktoś niszczy świątynię Bożą, tego zniszczy Bóg, albowiem świątynia Boża jest święta, a wy nią jesteście.

18 Niechaj nikt samego siebie nie oszukuje; jeśli komuś z was się wydaje, że jest na tym świecie mądry, niech się stanie głupim, aby się stać mądrym.

19 Albowiem mądrość tego świata jest u Boga głupstwem. Napisano bowiem: On chwyta mądrych w ich własnej chytrości;

20 I znowu: Pan zna myśli mędrców, że są marne.

[21] Portanto, ninguém se glorie nos homens; porque tudo é vosso:
[22] seja Paulo, seja Apolo, seja Cefas, seja o mundo, seja a vida, seja a morte, sejam as coisas presentes, sejam as futuras, tudo é vosso,
[23] e vós, de Cristo, e Cristo, de Deus.

[21] A zatem niechaj nikt z ludzi się nie chlubi; wszystko bowiem jest wasze,
[22] Czy Paweł, czy Apollos, czy Kefas, czy świat, czy życie, czy śmierć, czy teraźniejszość, czy przyszłość, wszystko jest wasze,
[23] Wyście zaś Chrystusowi, a Chrystus Boży.

1 Coríntios 4

Os pregadores responsáveis a Deus

[1] Assim, pois, importa que os homens nos considerem como ministros de Cristo e despenseiros dos mistérios de Deus.
[2] Ora, além disso, o que se requer dos despenseiros é que cada um deles seja encontrado fiel.
[3] Todavia, a mim mui pouco se me dá de ser julgado por vós ou por tribunal humano; nem eu tampouco julgo a mim mesmo.
[4] Porque de nada me argúi a consciência; contudo, nem por isso me dou por justificado, pois quem me julga é o SENHOR.
[5] Portanto, nada julgueis antes do tempo, até que venha o SENHOR, o qual não somente trará à plena luz as coisas ocultas das trevas, mas também manifestará os desígnios dos corações; e, então, cada um receberá o seu louvor da parte de Deus.

Uma reprovação severa

[6] Estas coisas, irmãos, apliquei-as figuradamente a mim mesmo e a Apolo, por vossa causa, para que por nosso exemplo aprendais isto: não ultrapasseis o

1 Koryntian 4

Odpowiedzialność apostołów przed Bogiem

[1] Tak niechaj każdy myśli o nas jako o sługach Chrystusowych i o szafarzach tajemnic Bożych.
[2] A od szafarzy tego się właśnie wymaga, żeby każdy okazał się wierny.
[3] Lecz co się mnie tyczy, nie ma najmniejszego znaczenia, czy wy mnie sądzić będziecie, czy jakiś inny sąd ludzki, bo nawet ja sam siebie nie sądzę.
[4] Albowiem do niczego się nie poczuwam, lecz to mnie jeszcze nie usprawiedliwia, bo tym, który mię sądzi, jest Pan.
[5] Przeto nie sądźcie przed czasem, dopóki nie przyjdzie Pan, który ujawni to, co ukryte w ciemności, i objawi zamysły serc; a wtedy każdy otrzyma pochwałę od Boga.
[6] A ja odniosłem to do siebie samego i do Apollosa przez wzgląd na was, bracia, abyście na nas się nauczyli nie rozumieć więcej ponad to, co napisano, żeby nikt z

que está escrito; a fim de que ninguém se ensoberbeça a favor de um em detrimento de outro.

was nie wynosił się nad drugiego, stając po stronie jednego nauczyciela przeciwko drugiemu.

[7] Pois quem é que te faz sobressair? E que tens tu que não tenhas recebido? E, se o recebeste, por que te vanglorias, como se o não tiveras recebido?

[7] Bo któż ciebie wyróżnia? Albo co masz, czego nie otrzymałbyś? A jeśli otrzymałeś, czemu się chlubisz, jakobyś nie otrzymał?

[8] Já estais fartos, já estais ricos; chegastes a reinar sem nós; sim, tomara reinásseis para que também nós viéssemos a reinar convosco.

[8] Już jesteście nasyceni; już wzbogaciliście się; bez nas staliście się królami. I obyście byli królami, abyśmy i my wespół z wami królowali.

[9] Porque a mim me parece que Deus nos pôs a nós, os apóstolos, em último lugar, como se fôssemos condenados à morte; porque nos tornamos espetáculo ao mundo, tanto a anjos, como a homens.

[9] Bo wydaje mi się, że Bóg nas, apostołów oznaczył jako najpośledniejszych, jakby na śmierć skazanych, gdyż staliśmy się widowiskiem dla świata i aniołów, i ludzi.

[10] Nós somos loucos por causa de Cristo, e vós, sábios em Cristo; nós, fracos, e vós, fortes; vós, nobres, e nós, desprezíveis.

[10] Myśmy głupi dla Chrystusa, a wyście rozumni w Chrystusie; myśmy słabi, a wyście mocni; wy jesteście szanowani, a my w pogardzie.

[11] Até à presente hora, sofremos fome, e sede, e nudez; e somos esbofeteados, e não temos morada certa,

[11] Aż do tej chwili cierpimy głód i pragnienie, i jesteśmy nadzy, i policzkowani, i tułamy się.

[12] e nos afadigamos, trabalhando com as nossas próprias mãos. Quando somos injuriados, bendizemos; quando perseguidos, suportamos;

[12] I trudzimy się pracą własnych rąk; spotwarzają nas, my błogosławimy; prześladują nas, my znosimy,

[13] quando caluniados, procuramos conciliação; até agora, temos chegado a ser considerados lixo do mundo, escória de todos.

[13] Złorzeczą nam, my się modlimy; staliśmy się jak śmiecie tego świata, jak omieciny u wszystkich aż dotąd.

Paulo os admoesta como pai

[14] Não vos escrevo estas coisas para vos envergonhar; pelo contrário, para vos admoestar como a filhos meus amados.

Ojcowska rada i ostrzeżenie

[14] Piszę to, nie aby was zawstydzić, lecz aby was napomnieć, jako moje dzieci umiłowane.

[15] Porque, ainda que tivésseis milhares de preceptores em Cristo, não teríeis, contudo, muitos pais; pois eu, pelo evangelho, vos gerei em Cristo Jesus.
[16] Admoesto-vos, portanto, a que sejais meus imitadores.
[17] Por esta causa, vos mandei Timóteo, que é meu filho amado e fiel no SENHOR, o qual vos lembrará os meus caminhos em Cristo Jesus, como, por toda parte, ensino em cada igreja.
[18] Alguns se ensoberbeceram, como se eu não tivesse de ir ter convosco;
[19] mas, em breve, irei visitar-vos, se o SENHOR quiser, e, então, conhecerei não a palavra, mas o poder dos ensoberbecidos.
[20] Porque o reino de Deus consiste não em palavra, mas em poder.
[21] Que preferis? Irei a vós outros com vara ou com amor e espírito de mansidão?

[15] Bo choćbyście mieli dziesięć tysięcy nauczycieli w Chrystusie, to jednak ojców macie niewielu; wszak ja was zrodziłem przez ewangelię w Chrystusie Jezusie.
[16] Proszę was tedy, bądźcie naśladowcami moimi.
[17] Dlatego posłałem do was Tymoteusza, który jest moim umiłowanym i wiernym synem w Panu; ten wam przypomni postępowanie moje w Chrystusie, którego nauczam wszędzie, w każdym zborze.
[18] A niektórzy wzbili się w pychę, myśląc, że nie przyjdę do was;
[19] Ja jednak przyjdę do was wkrótce, jeśli Pan zechce, i zapoznam się nie ze słowem pysznych, lecz z ich mocą.
[20] Albowiem Królestwo Boże zasadza się nie na słowie, lecz na mocy.
[21] Czego chcecie? Czy mam przyjść do was z rózgą, czy też z miłością i w duchu łagodności?

1 Coríntios 5

A impureza da igreja de Corinto. Repreensões e exortações

[1] Geralmente, se ouve que há entre vós imoralidade e imoralidade tal, como nem mesmo entre os gentios, isto é, haver quem se atreva a possuir a mulher de seu próprio pai.
[2] E, contudo, andais vós ensoberbecidos e não chegastes a lamentar, para que fosse tirado do vosso meio quem tamanho ultraje praticou?

1 Koryntian 5

O wzroście niemoralności

[1] Słyszy się powszechnie o wszeteczeństwie między wami i to takim wszeteczeństwie, jakiego nie ma nawet między poganami, mianowicie, że ktoś żyje z żoną ojca swego.
[2] A wyście wzbili się w pychę, zamiast się raczej zasmucić i wykluczyć spośród siebie tego, kto takiego uczynku się dopuścił.

[3] Eu, na verdade, ainda que ausente em pessoa, mas presente em espírito, já sentenciei, como se estivesse presente, que o autor de tal infâmia seja,

[4] em nome do SENHOR Jesus, reunidos vós e o meu espírito, com o poder de Jesus, nosso SENHOR,

[5] entregue a Satanás para a destruição da carne, a fim de que o espírito seja salvo no Dia do SENHOR [Jesus].

[6] Não é boa a vossa jactância. Não sabeis que um pouco de fermento leveda a massa toda?

[7] Lançai fora o velho fermento, para que sejais nova massa, como sois, de fato, sem fermento. Pois também Cristo, nosso Cordeiro pascal, foi imolado.

[8] Por isso, celebremos a festa não com o velho fermento, nem com o fermento da maldade e da malícia, e sim com os asmos da sinceridade e da verdade.

[9] Já em carta vos escrevi que não vos associásseis com os impuros;

[10] refiro-me, com isto, não propriamente aos impuros deste mundo, ou aos avarentos, ou roubadores, ou idólatras; pois, neste caso, teríeis de sair do mundo.

[11] Mas, agora, vos escrevo que não vos associeis com alguém que, dizendo-se irmão, for impuro, ou avarento, ou idólatra, ou maldizente, ou beberrão, ou roubador; com esse tal, nem ainda comais.

[3] Lecz ja, choć nieobecny ciałem, ale obecny duchem, już osądziłem tego, który to uczynił, tak jak bym był obecny:

[4] Gdy się zgromadzicie w imieniu Pana naszego, Jezusa Chrystusa, wy i duch mój z mocą Pana naszego, Jezusa,

[5] Oddajcie takiego szatanowi na zatracenie ciała, aby duch był zbawiony w dzień Pański.

[6] Nie macie się czym chlubić. Czy nie wiecie, że odrobina kwasu cały zaczyn zakwasza?

[7] Usuńcie stary kwas, abyście się stali nowym zaczynem, ponieważ jesteście przaśni; albowiem na naszą wielkanoc jako baranek został ofiarowany Chrystus.

[8] Obchodźmy więc święto nie w starym kwasie ani w kwasie złości i przewrotności, lecz w przaśnikach szczerości i prawdy.

[9] Napisałem wam w liście, abyście nie przestawali z wszetecznikami;

[10] Ale nie miałem na myśli wszeteczników tego świata albo chciwców czy grabieżców, czy bałwochwalców, bo inaczej musielibyście wyjść z tego świata.

[11] Lecz teraz napisałem wam, abyście nie przestawali z tym, który się mieni bratem, a jest wszetecznikiem lub chciwcem, lub bałwochwalcą, lub oszczercą, lub pijakiem, lub grabieżcą, żebyście z takim nawet nie jadali.

[12] Pois com que direito haveria eu de julgar os de fora? Não julgais vós os de dentro?

[13] Os de fora, porém, Deus os julgará. Expulsai, pois, de entre vós o malfeitor.

[12] Bo czy to moja rzecz sądzić tych, którzy są poza zborem? Czy to nie wasza rzecz sądzić raczej tych, którzy są w zborze?

[13] Tych tedy, którzy są poza nami, Bóg sądzić będzie. Usuńcie tego, który jest zły, spośród siebie.

1 Coríntios 6

Paulo censura o litígio entre os irmãos

[1] Aventura-se algum de vós, tendo questão contra outro, a submetê-lo a juízo perante os injustos e não perante os santos?

[2] Ou não sabeis que os santos hão de julgar o mundo? Ora, se o mundo deverá ser julgado por vós, sois, acaso, indignos de julgar as coisas mínimas?

[3] Não sabeis que havemos de julgar os próprios anjos? Quanto mais as coisas desta vida!

[4] Entretanto, vós, quando tendes a julgar negócios terrenos, constituís um tribunal daqueles que não têm nenhuma aceitação na igreja.

[5] Para vergonha vo-lo digo. Não há, porventura, nem ao menos um sábio entre vós, que possa julgar no meio da irmandade?

[6] Mas irá um irmão a juízo contra outro irmão, e isto perante incrédulos!

[7] O só existir entre vós demandas já é completa derrota para vós outros. Por que não sofreis, antes, a injustiça? Por que não sofreis, antes, o dano?

[8] Mas vós mesmos fazeis a injustiça e fazeis o dano, e isto aos próprios irmãos!

1 Koryntian 6

Procesy między chrześcijanami

[1] Czy śmie ktoś z was, mając sprawę z drugim, procesować się przed niesprawiedliwymi, zamiast przed świętymi?

[2] Czy nie wiecie, że święci świat sądzić będą? A jeśli wy świat sądzić będziecie, to czyż jesteście niegodni osądzać sprawy pomniejsze?

[3] Czy nie wiecie, że aniołów sądzić będziemy? Cóż dopiero zwykłe sprawy życiowe?

[4] Jeśli macie do osądzenia zwykłe sprawy życiowe, to czemu powołujecie na sędziów tych, którzy w zborze się nie liczą?

[5] Mówię to, aby was zawstydzić. Czyż nie ma między wami ani jednego mądrego, który może być rozjemcą między braćmi swymi?

[6] Tymczasem procesuje się brat z bratem i to przed niewiernymi!

[7] W ogóle, już to przynosi wam ujmę, że się z sobą procesujecie. Czemu raczej krzywdy nie cierpicie? Czemu raczej szkody nie ponosicie?

[8] Tymczasem wy sami krzywdzicie i szkodę wyrządzacie, i to braciom.

[9] Ou não sabeis que os injustos não herdarão o reino de Deus? Não vos enganeis: nem impuros, nem idólatras, nem adúlteros, nem efeminados, nem sodomitas,

[10] nem ladrões, nem avarentos, nem bêbados, nem maldizentes, nem roubadores herdarão o reino de Deus.

[11] Tais fostes alguns de vós; mas vós vos lavastes, mas fostes santificados, mas fostes justificados em o nome do SENHOR Jesus Cristo e no Espírito do nosso Deus.

A sensualidade é condenada

[12] Todas as coisas me são lícitas, mas nem todas convêm. Todas as coisas me são lícitas, mas eu não me deixarei dominar por nenhuma delas.

[13] Os alimentos são para o estômago, e o estômago, para os alimentos; mas Deus destruirá tanto estes como aquele. Porém o corpo não é para a impureza, mas, para o SENHOR, e o SENHOR, para o corpo.

[14] Deus ressuscitou o SENHOR e também nos ressuscitará a nós pelo seu poder.

[15] Não sabeis que os vossos corpos são membros de Cristo? E eu, porventura, tomaria os membros de Cristo e os faria membros de meretriz? Absolutamente, não.

[16] Ou não sabeis que o homem que se une à prostituta forma um só corpo com ela? Porque, como se diz, serão os dois uma só carne.

[17] Mas aquele que se une ao SENHOR é um espírito com ele.

[9] Albo czy nie wiecie, że niesprawiedliwi Królestwa Bożego nie odziedziczą? Nie łudźcie się! Ani wszetecznicy, ani bałwochwalcy ani cudzołożnicy, ani rozpustnicy, ani mężołożnicy,

[10] Ani złodzieje, ani chciwcy, ani pijacy, ani oszczercy, ani zdziercy Królestwa Bożego nie odziedziczą.

[11] A takimi niektórzy z was byli; aleście obmyci, uświęceni, i usprawiedliwieni w imieniu Pana Jezusa Chrystusa i w Duchu Boga naszego.

Nieczystość niezgodna z życiem chrześcijańskim

[12] Wszystko mi wolno, ale nie wszystko jest pożyteczne. Wszystko mi wolno, lecz ja nie dam się niczym zniewolić.

[13] Pokarm jest dla brzucha, a brzuch jest dla pokarmów; ale Bóg zniweczy jedno i drugie. Ciało zaś jest nie dla wszeteczeństwa, lecz dla Pana, a Pan dla ciała.

[14] A Bóg i Pana wskrzesił, i nas wskrzesi przez moc swoją.

[15] Czy nie wiecie, że ciała wasze są członkami Chrystusowymi? Czy mam tedy wziąć członki Chrystusowe i uczynić je członkami wszetecznicy? Przenigdy!

[16] Albo czy nie wiecie, że, kto się łączy z wszetecznicą, jest z nią jednym ciałem? Albowiem, mówi Pismo, ci dwoje będą jednym ciałem.

[17] Kto zaś łączy się z Panem, jest z nim jednym duchem.

[18] Fugi da impureza. Qualquer outro pecado que uma pessoa cometer é fora do corpo; mas aquele que pratica a imoralidade peca contra o próprio corpo.

[19] Acaso, não sabeis que o vosso corpo é santuário do Espírito Santo, que está em vós, o qual tendes da parte de Deus, e que não sois de vós mesmos?

[20] Porque fostes comprados por preço. Agora, pois, glorificai a Deus no vosso corpo.

[18] Uciekajcie przed wszeteczeństwem. Wszelki grzech, jakiego człowiek się dopuszcza, jest poza ciałem; ale kto się wszeteczeństwa dopuszcza, ten grzeszy przeciwko własnemu ciału.

[19] Albo czy nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, który jest w was i którego macie od Boga, i że nie należycie też do siebie samych?

[20] Drogoście bowiem kupieni. Wysławiajcie tedy Boga w ciele waszym.

1 Coríntios 7

Respostas a perguntas acerca do casamento

[1] Quanto ao que me escrevestes, é bom que o homem não toque em mulher;

[2] mas, por causa da impureza, cada um tenha a sua própria esposa, e cada uma, o seu próprio marido.

[3] O marido conceda à esposa o que lhe é devido, e também, semelhantemente, a esposa, ao seu marido.

[4] A mulher não tem poder sobre o seu próprio corpo, e sim o marido; e também, semelhantemente, o marido não tem poder sobre o seu próprio corpo, e sim a mulher.

[5] Não vos priveis um ao outro, salvo talvez por mútuo consentimento, por algum tempo, para vos dedicardes à oração e, novamente, vos ajuntardes, para que Satanás não vos tente por causa da incontinência.

1 Koryntian 7

Sprawy małżeństwa, bezżeństwa i rozwodu

[1] A teraz o czym pisaliście: Dobrze jest, jeżeli mężczyzna nie dotyka kobiety;

[2] Jednak ze względu na niebezpieczeństwo wszeteczeństwa, niechaj każdy ma swoją żonę i każda niechaj ma własnego męża.

[3] Mąż niechaj oddaje żonie, co jej się należy, podobnie i żona mężowi.

[4] Nie żona rozporządza własnym ciałem, lecz mąż; podobnie nie mąż rozporządza własnym ciałem, lecz żona.

[5] Nie strońcie od współżycia z sobą, chyba za wspólną zgodą do pewnego czasu, aby oddać się modlitwie, a potem znowu podejmujcie współżycie, aby was szatan nie kusił z powodu niepowściągliwości waszej.

[6] E isto vos digo como concessão e não por mandamento.

[7] Quero que todos os homens sejam tais como também eu sou; no entanto, cada um tem de Deus o seu próprio dom; um, na verdade, de um modo; outro, de outro.

[8] E aos solteiros e viúvos digo que lhes seria bom se permanecessem no estado em que também eu vivo.

[9] Caso, porém, não se dominem, que se casem; porque é melhor casar do que viver abrasado.

A estabilidade da família

[10] Ora, aos casados, ordeno, não eu, mas o SENHOR, que a mulher não se separe do marido

[11] (se, porém, ela vier a separar-se, que não se case ou que se reconcilie com seu marido); e que o marido não se aparte de sua mulher.

[12] Aos mais digo eu, não o SENHOR: se algum irmão tem mulher incrédula, e esta consente em morar com ele, não a abandone;

[13] e a mulher que tem marido incrédulo, e este consente em viver com ela, não deixe o marido.

[14] Porque o marido incrédulo é santificado no convívio da esposa, e a esposa incrédula é santificada no convívio do marido crente. Doutra sorte, os vossos filhos seriam impuros; porém, agora, são santos.

[6] A to, co mówię, jest zaleceniem, a nie rozkazem.

[7] A wolałbym, aby wszyscy ludzie byli tacy, jak ja, lecz każdy ma własny dar łaski od Boga, jeden taki, a drugi inny.

[8] A mówię tym, którzy nie wstąpili w związki małżeńskie, oraz wdowom: Dobrze zrobią, jeśli pozostaną w tym stanie, w jakim ja jestem.

[9] Jeśli jednak nie mogą zachować wstrzemięźliwości, niechaj wstępują w stan małżeński; albowiem lepiej jest wstąpić w stan małżeński, niż gorzeć.

[10] Tym zaś, którzy żyją w stanie małżeńskim, nakazuję nie ja, lecz Pan, ażeby żona męża nie opuszczała,

[11] A jeśliby opuściła, niech pozostanie niezamężna albo niech się z mężem pojedna; niech też mąż z żoną się nie rozwodzi.

[12] Pozostałym zaś mówię ja, nie Pan: Jeśli jakiś brat ma żonę pogankę, a ta zgadza się na współżycie z nim, niech się z nią nie rozwodzi;

[13] I żona, która ma męża poganina, a ten zgadza się na współżycie z nią, niech się z nim nie rozwodzi.

[14] Albowiem mąż poganin uświęcony jest przez żonę i żona poganka uświęcona jest przez wierzącego męża; inaczej dzieci wasze byłyby nieczyste, a tak są święte.

[15] Mas, se o descrente quiser apartar-se, que se aparte; em tais casos, não fica sujeito à servidão nem o irmão, nem a irmã; Deus vos tem chamado à paz.

[16] Pois, como sabes, ó mulher, se salvarás teu marido? Ou, como sabes, ó marido, se salvarás tua mulher?

[17] Ande cada um segundo o SENHOR lhe tem distribuído, cada um conforme Deus o tem chamado. É assim que ordeno em todas as igrejas.

[18] Foi alguém chamado, estando circunciso? Não desfaça a circuncisão. Foi alguém chamado, estando incircunciso? Não se faça circuncidar.

[19] A circuncisão, em si, não é nada; a incircuncisão também nada é, mas o que vale é guardar as ordenanças de Deus.

[20] Cada um permaneça na vocação em que foi chamado.

[21] Foste chamado, sendo escravo? Não te preocupes com isso; mas, se ainda podes tornar-te livre, aproveita a oportunidade.

[22] Porque o que foi chamado no SENHOR, sendo escravo, é liberto do SENHOR; semelhantemente, o que foi chamado, sendo livre, é escravo de Cristo.

[23] Por preço fostes comprados; não vos torneis escravos de homens.

[24] Irmãos, cada um permaneça diante de Deus naquilo em que foi chamado.

[15] A jeśli poganin chce się rozwieść, niechże się rozwiedzie; w takich przypadkach brat czy siostra nie są niewolniczo związani, gdyż do pokoju powołał was Bóg.

[16] Bo skądże wiesz, żono, że zbawisz męża? Albo skąd wiesz, mężu, że zbawisz żonę?

[17] Poza tym, niech każdy żyje tak, jak mu wyznaczył Pan, w takim stanie, w jakim powołał go Bóg; tak też zarządzam we wszystkich zborach.

[18] Był ktoś w chwili powołania obrzezany? Niech nie ukrywa obrzezania. Był ktoś w chwili powołania nieobrzezany? Niech się nie obrzezuje.

[19] Obrzezanie nie ma żadnego znaczenia i nieobrzezanie nie ma żadnego znaczenia, ale tylko przestrzeganie przykazań Bożych.

[20] Niech każdy pozostanie w tym stanie, w jakim został powołany.

[21] Zostałeś powołany, będąc niewolnikiem? Nie trap się tym; ale jeśli możesz stać się wolnym, raczej korzystaj z tego.

[22] Kto bowiem jako niewolnik został powołany w Panu, ten jest wyzwoleńcem Pana; podobnie - kto jako wolny został powołany, jest niewolnikiem Chrystusa.

[23] Drogoście kupieni; nie stawajcie się niewolnikami ludzi.

[24] Bracia, niech każdy pozostanie przed Bogiem w tym stanie, w jakim został powołany.

Problemas com respeito ao casamento em tempos de tribulação

[25] Com respeito às virgens, não tenho mandamento do SENHOR; porém dou minha opinião, como tendo recebido do SENHOR a misericórdia de ser fiel.

[26] Considero, por causa da angustiosa situação presente, ser bom para o homem permanecer assim como está.

[27] Estás casado? Não procures separar-te. Estás livre de mulher? Não procures casamento.

[28] Mas, se te casares, com isto não pecas; e também, se a virgem se casar, por isso não peca. Ainda assim, tais pessoas sofrerão angústia na carne, e eu quisera poupar-vos.

[29] Isto, porém, vos digo, irmãos: o tempo se abrevia; o que resta é que não só os casados sejam como se o não fossem;

[30] mas também os que choram, como se não chorassem; e os que se alegram, como se não se alegrassem; e os que compram, como se nada possuíssem;

[31] e os que se utilizam do mundo, como se dele não usassem; porque a aparência deste mundo passa.

[32] O que realmente eu quero é que estejais livres de preocupações. Quem não é casado cuida das coisas do SENHOR, de como agradar ao SENHOR;

[33] mas o que se casou cuida das coisas do mundo, de como agradar à esposa,

[34] e assim está dividido. Também a mulher, tanto a viúva como a virgem,

[25] A co do panien, nakazu Pańskiego nie mam, ale wyrażam zdanie jako ten, który dzięki miłosierdziu Pańskiemu zasługuje na wiarę.

[26] Sądzę więc, że w obliczu groźnego położenia dobrze jest człowiekowi pozostać takim, jakim jest.

[27] Jesteś związany z żoną? Nie szukaj rozłączenia. Nie jesteś związany z żoną? Nie szukaj żony.

[28] A jeśli się ożeniłeś, nie zgrzeszyłeś, a jeśli panna wyszła za mąż, nie zgrzeszyła; wszakże tacy będą mieli doczesne kłopoty, ja zaś chciałbym wam tego oszczędzić.

[29] A to powiadam, bracia, czas, który pozostał, jest krótki; dopóki jednak trwa, winni również ci, którzy mają żony, żyć tak, jakby ich nie mieli;

[30] A ci, którzy płaczą, jakby nie płakali; a ci, którzy się weselą, jakby się nie weselili; a ci, którzy kupują, jakby nic nie posiadali;

[31] A ci, którzy używają tego świata, jakby go nie używali; przemija bowiem kształt tego świata.

[32] Chcę, abyście byli wolni od trosk; kto nie ma żony, troszczy się o sprawy Pańskie, o to, jak by się Panu podobać;

[33] A żonaty troszczy się o sprawy tego świata, o to, jak by się podobać żonie,

[34] I żyje w rozterce. Także kobieta niezamężna i panna troszczy się o sprawy

cuida das coisas do SENHOR, para ser santa, assim no corpo como no espírito; a que se casou, porém, se preocupa com as coisas do mundo, de como agradar ao marido.

Pańskie, aby być świętą i ciałem i duchem; mężatka zaś troszczy się o sprawy tego świata, jakby się podobać mężowi.

[35] Digo isto em favor dos vossos próprios interesses; não que eu pretenda enredar-vos, mas somente para o que é decoroso e vos facilite o consagrar-vos, desimpedidamente, ao SENHOR.

[35] A to mówię dla własnego dobra waszego, nie aby sidła na was zarzucać, lecz abyście postępowali przystojnie i trwali przy Panu ustawicznie.

[36] Entretanto, se alguém julga que trata sem decoro a sua filha, estando já a passar-lhe a flor da idade, e as circunstâncias o exigem, faça o que quiser. Não peca; que se casem.

[36] A jeśli ktoś uważa, że wobec swej panny zachowuje się niewłaściwie, bo już przekwitła, a powinna była wyjść za mąż, niech czyni, co chce, nie zgrzeszy, niech się pobiorą.

[37] Todavia, o que está firme em seu coração, não tendo necessidade, mas domínio sobre o seu próprio arbítrio, e isto bem firmado no seu ânimo, para conservar virgem a sua filha, bem fará.

[37] Kto jednak mocno postanowił w sercu swoim, bez przymusu, a panuje nad wolą swoją, i rozstrzygnął we własnym sercu, że zachowa swoją pannę w dziewictwie, dobrze uczyni.

[38] E, assim, quem casa a sua filha virgem faz bem; quem não a casa faz melhor.

[38] Tak więc, kto poślubia pannę swoją, dobrze czyni, ale kto nie poślubia, lepiej czyni.

[39] A mulher está ligada enquanto vive o marido; contudo, se falecer o marido, fica livre para casar com quem quiser, mas somente no SENHOR.

[39] Żona związana jest tak długo, dopóki żyje jej mąż; a jeśli mąż umrze, wolno jej wyjść za mąż za kogo chce, byle w Panu.

[40] Todavia, será mais feliz se permanecer viúva, segundo a minha opinião; e penso que também eu tenho o Espírito de Deus.

[40] Ale według mojego zdania jest szczęśliwsza, jeśli tak pozostanie; a sądzę, że i ja mam Ducha Bożego.

1 Coríntios 8

Acerca das coisas sacrificadas aos ídolos

[1] No que se refere às coisas sacrificadas a ídolos, reconhecemos que todos somos

1 Koryntian 8

Sprawa pogańskich ofiar

[1] A co do mięsa, składanego w ofierze bałwanom, wiemy, że wszyscy mamy

senhores do saber. O saber ensoberbece, mas o amor edifica.

[2] Se alguém julga saber alguma coisa, com efeito, não aprendeu ainda como convém saber.

[3] Mas, se alguém ama a Deus, esse é conhecido por ele.

[4] No tocante à comida sacrificada a ídolos, sabemos que o ídolo, de si mesmo, nada é no mundo e que não há senão um só Deus.

[5] Porque, ainda que há também alguns que se chamem deuses, quer no céu ou sobre a terra, como há muitos deuses e muitos senhores,

[6] todavia, para nós há um só Deus, o Pai, de quem são todas as coisas e para quem existimos; e um só SENHOR, Jesus Cristo, pelo qual são todas as coisas, e nós também, por ele.

[7] Entretanto, não há esse conhecimento em todos; porque alguns, por efeito da familiaridade até agora com o ídolo, ainda comem dessas coisas como a ele sacrificadas; e a consciência destes, por ser fraca, vem a contaminar-se.

[8] Não é a comida que nos recomendará a Deus, pois nada perderemos, se não comermos, e nada ganharemos, se comermos.

[9] Vede, porém, que esta vossa liberdade não venha, de algum modo, a ser tropeço para os fracos.

[10] Porque, se alguém te vir a ti, que és dotado de saber, à mesa, em templo de

właściwe poznanie. Poznanie nadyma, ale miłość buduje.

[2] Jeśli kto mniema, że coś poznał, jeszcze nie poznał, jak należało poznać;

[3] Lecz jeśli kto miłuje Boga, do tego przyznaje się Bóg.

[4] Co więc dotyczy spożywania mięsa, składanego w ofierze bałwanom, wiemy, że nie ma bożka na świecie i że nie ma żadnego innego boga, oprócz Jednego.

[5] Bo chociaż nawet są tak zwani bogowie, czy to na niebie, czy na ziemi, i dlatego jest wielu bogów i wielu panów,

[6] Wszakże dla nas istnieje tylko jeden Bóg Ojciec, z którego pochodzi wszystko i dla którego istniejemy, i jeden Pan, Jezus Chrystus, przez którego wszystko istnieje i przez którego my także istniejemy.

Troska o sumienie słabych braci

[7] Lecz nie wszyscy mają właściwe poznanie; niektórzy bowiem, przyzwyczajeni dotąd do bałwochwalstwa, spożywają mięso jako składane w ofierze bałwanom i sumienie ich z natury słabe, kala się.

[8] Zapewne, pokarm nie zbliża nas do Boga, gdyż nic nie tracimy, jeśli nie jemy, i nic nie zyskujemy, jeśli jemy.

[9] Baczcie jednak, aby ta wolność wasza nie stała się zgorszeniem dla słabych.

[10] Albowiem jeśliby kto ujrzał ciebie, który masz właściwe poznanie, siedzącego

ídolo, não será a consciência do que é fraco induzida a participar de comidas sacrificadas a ídolos?

za stołem w świątyni pogańskiej, to czyż to nie pobudzi sumienia jego, ponieważ jest słaby, do spożywania mięsa składanego w ofierze bałwanom?

[11] E assim, por causa do teu saber, perece o irmão fraco, pelo qual Cristo morreu.

[11] I tak przyczyni się twoje poznanie do zguby człowieka słabego, brata, za którego Chrystus umarł.

[12] E deste modo, pecando contra os irmãos, golpeando-lhes a consciência fraca, é contra Cristo que pecais.

[12] A tak, grzesząc przeciwko braciom i obrażając ich słabe sumienie, grzeszycie przeciwko Chrystusowi.

[13] E, por isso, se a comida serve de escândalo a meu irmão, nunca mais comerei carne, para que não venha a escandalizá-lo.

[13] Przeto, jeśli pokarm gorszy brata mego, nie będę jadł mięsa na wieki, abym brata mego nie zgorszył.

1 Coríntios 9

A liberdade e os direitos do apóstolo Paulo

[1] Não sou eu, porventura, livre? Não sou apóstolo? Não vi Jesus, nosso SENHOR? Acaso, não sois fruto do meu trabalho no SENHOR?

[2] Se não sou apóstolo para outrem, certamente, o sou para vós outros; porque vós sois o selo do meu apostolado no SENHOR.

[3] A minha defesa perante os que me interpelam é esta:

[4] não temos nós o direito de comer e beber?

[5] E também o de fazer-nos acompanhar de uma mulher irmã, como fazem os demais apóstolos, e os irmãos do SENHOR, e Cefas?

[6] Ou somente eu e Barnabé não temos direito de deixar de trabalhar?

1 Koryntian 9

O przestrzeganiu praw należnych apostołom

[1] Czy nie jestem wolny? Czy nie jestem apostołem? Czy nie widziałem Jezusa, Pana naszego? Czy wy nie jesteście dziełem moim w Panu?

[2] Jeśli dla innych nie jestem apostołem, to jednak dla was nim jestem; wszak pieczęcią apostolstwa mego wy jesteście w Panu.

[3] Moja obrona przeciwko tym, którzy mnie oskarżają, jest taka:

[4] Czy nie wolno nam jeść i pić?

[5] Czy nie wolno nam zabierać z sobą żony chrześcijanki, jak czynią pozostali apostołowie i bracia Pańscy, i Kefas?

[6] Czy tylko ja i Barnabasz nie mamy prawa nie pracować?

[7] Quem jamais vai à guerra à sua própria custa? Quem planta a vinha e não come do seu fruto? Ou quem apascenta um rebanho e não se alimenta do leite do rebanho?
[8] Porventura, falo isto como homem ou não o diz também a lei?

[9] Porque na lei de Moisés está escrito: Não atarás a boca ao boi, quando pisa o trigo. Acaso, é com bois que Deus se preocupa?

[10] Ou é, seguramente, por nós que ele o diz? Certo que é por nós que está escrito; pois o que lavra cumpre fazê-lo com esperança; o que pisa o trigo faça-o na esperança de receber a parte que lhe é devida.
[11] Se nós vos semeamos as coisas espirituais, será muito recolhermos de vós bens materiais?
[12] Se outros participam desse direito sobre vós, não o temos nós em maior medida? Entretanto, não usamos desse direito; antes, suportamos tudo, para não criarmos qualquer obstáculo ao evangelho de Cristo.
[13] Não sabeis vós que os que prestam serviços sagrados do próprio templo se alimentam? E quem serve ao altar do altar tira o seu sustento?
[14] Assim ordenou também o SENHOR aos que pregam o evangelho que vivam do evangelho;
[15] eu, porém, não me tenho servido de nenhuma destas coisas e não escrevo isto para que assim se faça comigo; porque

[7] Kto kiedy pełni służbę żołnierską własnym kosztem? Kto zakłada winnicę, a owocu jej nie spożywa? Albo kto pasie trzodę, a mleka od trzody nie spożywa?
[8] Czy to tylko ludzkie mówienie? Czy i zakon tego nie mówi?
[9] Albowiem w zakonie Mojżeszowym napisano: Młócącemu wołowi nie zawiązuj pyska. Czy Bóg to mówi ze względu na woły?

[10] Czy nie mówi tego raczej ze względu na nas? Tak jest, ze względu na nas jest napisane, że oracz winien orać w nadziei, a młocarz młócić w nadziei, że będzie uczestniczył w plonach.

[11] Jeżeli my dla was dobra duchowe posialiśmy, to cóż wielkiego, jeżeli wasze ziemskie dobra żąć będziemy?

[12] Jeżeli inni roszczą sobie prawo do was, czemuż raczej nie my? Myśmy jednak z tego prawa nie skorzystali, ale wszystko znosimy, aby żadnej przeszkody nie stawiać ewangelii Chrystusowej.

[13] Czy nie wiecie, że ci, którzy służbę w świątyni sprawują, ze świątyni żyją, a którzy przy ołtarzu służą, cząstkę z ołtarza otrzymują?

[14] Tak też postanowił Pan, ażeby ci, którzy ewangelię zwiastują, z ewangelii żyli.

[15] Ja jednak nie korzystałem z żadnej z tych rzeczy. A nie napisałem tego w tym celu, aby to do mnie odniesiono; bo

melhor me fora morrer, antes que alguém me anule esta glória.

[16] Se anuncio o evangelho, não tenho de que me gloriar, pois sobre mim pesa essa obrigação; porque ai de mim se não pregar o evangelho!

[17] Se o faço de livre vontade, tenho galardão; mas, se constrangido, é, então, a responsabilidade de despenseiro que me está confiada.

[18] Nesse caso, qual é o meu galardão? É que, evangelizando, proponha, de graça, o evangelho, para não me valer do direito que ele me dá.

[19] Porque, sendo livre de todos, fiz-me escravo de todos, a fim de ganhar o maior número possível.

[20] Procedi, para com os judeus, como judeu, a fim de ganhar os judeus; para os que vivem sob o regime da lei, como se eu mesmo assim vivesse, para ganhar os que vivem debaixo da lei, embora não esteja eu debaixo da lei.

[21] Aos sem lei, como se eu mesmo o fosse, não estando sem lei para com Deus, mas debaixo da lei de Cristo, para ganhar os que vivem fora do regime da lei.

[22] Fiz-me fraco para com os fracos, com o fim de ganhar os fracos. Fiz-me tudo para com todos, com o fim de, por todos os modos, salvar alguns.

[23] Tudo faço por causa do evangelho, com o fim de me tornar cooperador com ele.

wolałbym raczej umrzeć, niż żeby ktoś miał mnie pozbawić tej chluby.

[16] Bo jeśli ewangelię zwiastuję, nie mam się czym chlubić; jest to bowiem dla mnie koniecznością; a biada mi, jeślibym ewangelii nie zwiastował.

[17] Albowiem jeśli to czynię dobrowolnie, mam zapłatę; jeśli zaś niedobrowolnie, to sprawuję tylko powierzone mi szafarstwo.

[18] Jakąż tedy mam zapłatę? Tę, że zwiastując ewangelię czynię to darmo, aby nie korzystać z prawa, jakie mi daje zwiastowanie ewangelii.

Gorliwość apostoła w pozyskiwaniu wszystkich dla Chrystusa

[19] Będąc wolnym wobec wszystkich, oddałem się w niewolę wszystkim, abym jak najwięcej ludzi pozyskał.

[20] I stałem się dla Żydów jako Żyd, aby Żydów pozyskać; dla tych, którzy są pod zakonem, jakobym był pod zakonem, chociaż sam pod zakonem nie jestem, aby tych, którzy są pod zakonem, pozyskać.

[21] Dla tych, którzy są bez zakonu, jakobym był bez zakonu, chociaż nie jestem bez zakonu Bożego, lecz pod zakonem Chrystusowym, aby pozyskać tych, którzy są bez zakonu.

[22] Dla słabych stałem się słabym, aby słabych pozyskać; dla wszystkich stałem się wszystkim, żeby tak czy owak niektórych zbawić.

[23] A czynię to wszystko dla ewangelii, aby uczestniczyć w jej zwiastowaniu.

Wysiłek potrzebny do zwycięstwa

[24] Não sabeis vós que os que correm no estádio, todos, na verdade, correm, mas um só leva o prêmio? Correi de tal maneira que o alcanceis.

[25] Todo atleta em tudo se domina; aqueles, para alcançar uma coroa corruptível; nós, porém, a incorruptível.

[26] Assim corro também eu, não sem meta; assim luto, não como desferindo golpes no ar.

[27] Mas esmurro o meu corpo e o reduzo à escravidão, para que, tendo pregado a outros, não venha eu mesmo a ser desqualificado.

[24] Czy nie wiecie, że zawodnicy na stadionie wszyscy biegną, a tylko jeden zdobywa nagrodę? Tak biegnijcie, abyście nagrodę zdobyli.

[25] A każdy zawodnik od wszystkiego się wstrzymuje, tamci wprawdzie, aby znikomy zdobyć wieniec, my zaś nieznikomy.

[26] Ja tedy tak biegnę, nie jakby na oślep, tak walczę na pięści, nie jakbym w próżnię uderzał;

[27] Ale umartwiam ciało moje i ujarzmiam, bym przypadkiem, będąc zwiastunem dla innych, sam nie był odrzucony.

1 Coríntios 10

Exemplos da história de Israel

[1] Ora, irmãos, não quero que ignoreis que nossos pais estiveram todos sob a nuvem, e todos passaram pelo mar,

[2] tendo sido todos batizados, assim na nuvem como no mar, com respeito a Moisés.

[3] Todos eles comeram de um só manjar espiritual

[4] e beberam da mesma fonte espiritual; porque bebiam de uma pedra espiritual que os seguia. E a pedra era Cristo.

[5] Entretanto, Deus não se agradou da maioria deles, razão por que ficaram prostrados no deserto.

[6] Ora, estas coisas se tornaram exemplos para nós, a fim de que não cobicemos as coisas más, como eles cobiçaram.

1 Koryntian 10

Ostrzeżenie wynikające z dziejów Izraela

[1] A chcę, bracia, abyście dobrze wiedzieli, że ojcowie nasi wszyscy byli pod obłokiem i wszyscy przez morze przeszli.

[2] I wszyscy w Mojżesza ochrzczeni zostali w obłoku i w morzu,

[3] I wszyscy ten sam pokarm duchowy jedli,

[4] I wszyscy ten sam napój duchowy pili; pili bowiem z duchowej skały, która im towarzyszyła, a skałą tą był Chrystus.

[5] Lecz większości z nich nie upodobał sobie Bóg; ciała ich bowiem zasłały pustynię.

[6] A to stało się dla nas wzorem, ostrzegającym nas, abyśmy złych rzeczy nie pożądali, jak tamci pożądali.

[7] Não vos façais, pois, idólatras, como alguns deles; porquanto está escrito: O povo assentou-se para comer e beber e levantou-se para divertir-se.

[8] E não pratiquemos imoralidade, como alguns deles o fizeram, e caíram, num só dia, vinte e três mil.

[9] Não ponhamos o SENHOR à prova, como alguns deles já fizeram e pereceram pelas mordeduras das serpentes.

[10] Nem murmureis, como alguns deles murmuraram e foram destruídos pelo exterminador.

[11] Estas coisas lhes sobrevieram como exemplos e foram escritas para advertência nossa, de nós outros sobre quem os fins dos séculos têm chegado.

[12] Aquele, pois, que pensa estar em pé veja que não caia.

[13] Não vos sobreveio tentação que não fosse humana; mas Deus é fiel e não permitirá que sejais tentados além das vossas forças; pelo contrário, juntamente com a tentação, vos proverá livramento, de sorte que a possais suportar.

O cristão deve fugir da idolatria

[14] Portanto, meus amados, fugi da idolatria.

[15] Falo como a criteriosos; julgai vós mesmos o que digo.

[16] Porventura, o cálice da bênção que abençoamos não é a comunhão do sangue de Cristo? O pão que partimos não é a comunhão do corpo de Cristo?

[7] Nie bądźcie też bałwochwalcami, jak niektórzy z nich; jak napisano: Usiadł lud, aby jeść i pić, i wstali, aby się bawić.

[8] Nie oddawajmy się też wszeteczeństwu, jak niektórzy z nich oddawali się wszeteczeństwu, i padło ich jednego dnia dwadzieścia trzy tysiące,

[9] Ani nie kuśmy Pana, jak niektórzy z nich kusili i od wężów poginęli,

[10] Ani nie szemrajcie, jak niektórzy z nich szemrali, i poginęli z ręki Niszczyciela.

[11] A to wszystko na tamtych przyszło dla przykładu i jest napisane ku przestrodze dla nas, którzy znaleźliśmy się u kresu wieków.

[12] A tak, kto mniema, że stoi, niech baczy, aby nie upadł.

[13] Dotąd nie przyszło na was pokuszenie, które by przekraczało siły ludzkie; lecz Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad siły wasze, ale z pokuszeniem da i wyjście, abyście je mogli znieść.

Ostrzeżenie przed balwochwalstwem

[14] Przeto, najmilsi moi, uciekajcie od bałwochwalstwa.

[15] Przemawiam jak do rozsądnych: Rozsądźcie sami, co mówię.

[16] Kielich błogosławieństwa, który błogosławimy, czyż nie jest społecznością krwi Chrystusowej? Chleb, który łamiemy, czyż nie jest społecznością ciała Chrystusowego?

[17] Porque nós, embora muitos, somos unicamente um pão, um só corpo; porque todos participamos do único pão.

[17] Ponieważ jest jeden chleb, my, ilu nas jest, stanowimy jedno ciało, wszyscy bowiem jesteśmy uczestnikami jednego chleba.

[18] Considerai o Israel segundo a carne; não é certo que aqueles que se alimentam dos sacrifícios são participantes do altar?

[18] Patrzcie na Izraela według ciała; czyż ci, którzy spożywają ofiary, nie są uczestnikami ołtarza?

[19] Que digo, pois? Que o sacrificado ao ídolo é alguma coisa? Ou que o próprio ídolo tem algum valor?

[19] Cóż tedy chcę powiedzieć? Czy to, że mięso składane w ofierze bałwanom, jest czymś więcej niż mięsem? Albo że bożek jest czymś więcej niż bałwanem?

[20] Antes, digo que as coisas que eles sacrificam, é a demônios que as sacrificam e não a Deus; e eu não quero que vos torneis associados aos demônios.

[20] Nie, chcę powiedzieć, że to, co składają w ofierze, ofiarują demonom, a nie Bogu; ja zaś nie chcę, abyście mieli społeczność z demonami.

[21] Não podeis beber o cálice do SENHOR e o cálice dos demônios; não podeis ser participantes da mesa do SENHOR e da mesa dos demônios.

[21] Nie możecie pić kielicha Pańskiego i kielicha demonów; nie możecie być uczestnikami stołu Pańskiego i stołu demonów.

[22] Ou provocaremos zelos no SENHOR? Somos, acaso, mais fortes do que ele?

[22] Albo czy chcemy Pana pobudzać do gniewu? Czyśmy mocniejsi od niego?

Os limites da liberdade cristã

[23] Todas as coisas são lícitas, mas nem todas convêm; todas são lícitas, mas nem todas edificam.

[23] Wszystko wolno, ale nie wszystko jest pożyteczne; wszystko wolno, ale nie wszystko buduje.

[24] Ninguém busque o seu próprio interesse, e sim o de outrem.

[24] Niech nikt nie szuka własnej korzyści, lecz korzyści bliźniego.

[25] Comei de tudo o que se vende no mercado, sem nada perguntardes por motivo de consciência;

[25] Wszystko, co się sprzedaje w jatkach, jedzcie, o nic nie pytając dla spokoju sumienia;

[26] porque do SENHOR é a terra e a sua plenitude.

[26] Albowiem Pańska jest ziemia i to, co ją wypełnia.

[27] Se algum dentre os incrédulos vos convidar, e quiserdes ir, comei de tudo o que for posto diante de vós, sem nada perguntardes por motivo de consciência.

[27] A jeśli was kto z niewiernych zaprosi, a chcecie pójść, jedzcie wszystko, co wam podadzą, o nic nie pytając dla spokoju sumienia.

[28] Porém, se alguém vos disser: Isto é coisa sacrificada a ídolo, não comais, por causa daquele que vos advertiu e por causa da consciência;

[29] consciência, digo, não a tua propriamente, mas a do outro. Pois por que há de ser julgada a minha liberdade pela consciência alheia?

[30] Se eu participo com ações de graças, por que hei de ser vituperado por causa daquilo por que dou graças?

[31] Portanto, quer comais, quer bebais ou façais outra coisa qualquer, fazei tudo para a glória de Deus.

[32] Não vos torneis causa de tropeço nem para judeus, nem para gentios, nem tampouco para a igreja de Deus,

[33] assim como também eu procuro, em tudo, ser agradável a todos, não buscando o meu próprio interesse, mas o de muitos, para que sejam salvos.

1 Coríntios 11

[1] Sede meus imitadores, como também eu sou de Cristo.

O véu e seu uso na igreja de Corinto

[2] De fato, eu vos louvo porque, em tudo, vos lembrais de mim e retendes as tradições assim como vo-las entreguei.

[3] Quero, entretanto, que saibais ser Cristo o cabeça de todo homem, e o homem, o cabeça da mulher, e Deus, o cabeça de Cristo.

[28] A jeśliby wam ktoś powiedział: To jest mięso złożone w ofierze bałwanom, nie jedzcie przez wzgląd na onego, który na to wskazał, i dla spokoju sumienia;

[29] Mówię zaś nie o twoim sumieniu, lecz o sumieniu bliźniego; bo dlaczegóż by moja wolność miała być sądzona przez cudze sumienie?

[30] A jeśli ja z dziękczynieniem coś spożywam, dlaczego mają mi złorzeczyć za to, za co ja dziękuję?

[31] A więc: Czy jecie, czy pijecie, czy cokolwiek czynicie, wszystko czyńcie na chwałę Bożą.

[32] Nie dawajcie zgorszenia ani Żydom, ani Grekom, ani zborowi Bożemu,

[33] Jak i ja staram się pod każdym względem podobać się wszystkim, nie szukając korzyści własnej, lecz wielu, aby byli zbawieni.

1 Koryntian 11

[1] Bądźcie naśladowcami moimi, jak i ja jestem naśladowcą Chrystusa.

Kobiety mają przykrywać głowy w czasie nabożeństwa

[2] A chwalę was, bracia, za to, że we wszystkim o mnie pamiętacie i że trzymacie się pouczeń, jakie wam przekazałem.

[3] A chcę, abyście wiedzieli, że głową każdego męża jest Chrystus, a głową żony mąż, a głową Chrystusa Bóg.

[4] Todo homem que ora ou profetiza, tendo a cabeça coberta, desonra a sua própria cabeça.

[5] Toda mulher, porém, que ora ou profetiza com a cabeça sem véu desonra a sua própria cabeça, porque é como se a tivesse rapada.

[6] Portanto, se a mulher não usa véu, nesse caso, que rape o cabelo. Mas, se lhe é vergonhoso o tosquiar-se ou rapar-se, cumpre-lhe usar véu.

[7] Porque, na verdade, o homem não deve cobrir a cabeça, por ser ele imagem e glória de Deus, mas a mulher é glória do homem.

[8] Porque o homem não foi feito da mulher, e sim a mulher, do homem.

[9] Porque também o homem não foi criado por causa da mulher, e sim a mulher, por causa do homem.

[10] Portanto, deve a mulher, por causa dos anjos, trazer véu na cabeça, como sinal de autoridade.

[11] No SENHOR, todavia, nem a mulher é independente do homem, nem o homem, independente da mulher.

[12] Porque, como provém a mulher do homem, assim também o homem é nascido da mulher; e tudo vem de Deus.

[13] Julgai entre vós mesmos: é próprio que a mulher ore a Deus sem trazer o véu?

[14] Ou não vos ensina a própria natureza ser desonroso para o homem usar cabelo comprido?

[4] Każdy mężczyzna, który się modli albo prorokuje z nakrytą głową, hańbi głowę swoją.

[5] I każda kobieta, która się modli albo prorokuje z nie nakrytą głową, hańbi głowę swoją, bo to jest jedno i to samo, jak gdyby była ogolona.

[6] Bo jeśli kobieta nie nakrywa głowy, to niech się też strzyże; a jeśli hańbiącą jest rzeczą dla kobiety być ostrzyżoną albo ogoloną, to niech nakrywa głowę.

[7] Mężczyzna bowiem nie powinien nakrywać głowy, gdyż jest obrazem i odbiciem chwały Bożej; lecz kobieta jest odbiciem chwały mężczyzny.

[8] Bo nie mężczyzna jest z kobiety, ale kobieta z mężczyzny.

[9] Albowiem mężczyzna nie jest stworzony ze względu na kobietę, ale kobieta ze względu na mężczyznę.

[10] Dlatego kobieta powinna mieć na głowie oznakę uległości ze względu na aniołów.

[11] Zresztą, w Panu kobieta jest równie ważna dla mężczyzny, jak mężczyzna dla kobiety.

[12] Albowiem jak kobieta jest z mężczyzny, tak też mężczyzna przez kobietę, a wszystko jest z Boga.

[13] Osądźcie sami: Czy przystoi kobiecie bez nakrycia modlić się do Boga?

[14] Czyż sama natura nie poucza was, że mężczyźnie, jeśli zapuszcza włosy, przyniosi to wstyd,

[15] E que, tratando-se da mulher, é para ela uma glória? Pois o cabelo lhe foi dado em lugar de mantilha.

[16] Contudo, se alguém quer ser contencioso, saiba que nós não temos tal costume, nem as igrejas de Deus.

Instrução quanto à celebração da Ceia do Senhor

[17] Nisto, porém, que vos prescrevo, não vos louvo, porquanto vos ajuntais não para melhor, e sim para pior.

[18] Porque, antes de tudo, estou informado haver divisões entre vós quando vos reunis na igreja; e eu, em parte, o creio.

[19] Porque até mesmo importa que haja partidos entre vós, para que também os aprovados se tornem conhecidos em vosso meio.

[20] Quando, pois, vos reunis no mesmo lugar, não é a ceia do SENHOR que comeis.

[21] Porque, ao comerdes, cada um toma, antecipadamente, a sua própria ceia; e há quem tenha fome, ao passo que há também quem se embriague.

[22] Não tendes, porventura, casas onde comer e beber? Ou menosprezais a igreja de Deus e envergonhais os que nada têm? Que vos direi? Louvar-vos-ei? Nisto, certamente, não vos louvo.

[23] Porque eu recebi do SENHOR o que também vos entreguei: que o SENHOR Jesus, na noite em que foi traído, tomou o pão;

[15] A kobiecie, jeśli zapuszcza włosy, przynosi to chlubę? Gdyż włosy są jej dane jako okrycie.

[16] A jeśli się komuś wydaje, że może się upierać przy swoim, niech to robi, ale my takiego zwyczaju nie mamy ani też zbory Boże.

Jak nie należy spożywać Wieczerzy Pańskiej

[17] A dając to zalecenie, nie pochwalam, że się schodzicie nie ku lepszemu, ale ku gorszemu.

[18] Słyszę bowiem najpierw, że gdy się jako zbór schodzicie, powstają między wami podziały; i po części temu wierzę.

[19] Zresztą, muszą nawet być rozdwojenia między wami, aby wyszło na jaw, którzy wśród was są prawdziwymi chrześcijanami.

[20] Wy tedy, gdy się schodzicie w zborze, nie spożywacie w sposób należyty Wieczerzy Pańskiej;

[21] Każdy bowiem zabiera się niezwłocznie do spożycia własnej wieczerzy i skutek jest taki, że jeden jest głodny a drugi pijany.

[22] Czy nie macie domów, aby jeść i pić? Albo czy zborem Bożym gardzicie i poniewieracie tymi, którzy nic nie mają? Co mam wam powiedzieć? Czy mam was pochwalić? Nie, za to was nie pochwalam.

O ustanowieniu Wieczerzy Pańskiej

[23] Albowiem ja przejąłem od Pana to, co wam przekazałem, że Pan Jezus tej nocy, której był wydany, wziął chleb,

[24] e, tendo dado graças, o partiu e disse: Isto é o meu corpo, que é dado por vós; fazei isto em memória de mim.

[25] Por semelhante modo, depois de haver ceado, tomou também o cálice, dizendo: Este cálice é a nova aliança no meu sangue; fazei isto, todas as vezes que o beberdes, em memória de mim.

[26] Porque, todas as vezes que comerdes este pão e beberdes o cálice, anunciais a morte do SENHOR, até que ele venha.

[27] Por isso, aquele que comer o pão ou beber o cálice do SENHOR, indignamente, será réu do corpo e do sangue do SENHOR.

[28] Examine-se, pois, o homem a si mesmo, e, assim, coma do pão, e beba do cálice;

[29] pois quem come e bebe sem discernir o corpo, come e bebe juízo para si.

[30] Eis a razão por que há entre vós muitos fracos e doentes e não poucos que dormem.

[31] Porque, se nos julgássemos a nós mesmos, não seríamos julgados.

[32] Mas, quando julgados, somos disciplinados pelo SENHOR, para não sermos condenados com o mundo.

[33] Assim, pois, irmãos meus, quando vos reunis para comer, esperai uns pelos outros.

[34] Se alguém tem fome, coma em casa, a fim de não vos reunirdes para juízo.

[24] A podziękowawszy, złamał i rzekł: Bierzcie, jedzcie, to jest ciało moje za was wydane; to czyńcie na pamiątkę moją.

[25] Podobnie i kielich po wieczerzy, mówiąc: Ten kielich to nowe przymierze we krwi mojej; to czyńcie, ilekroć pić będziecie, na pamiątkę moją.

[26] Albowiem, ilekroć ten chleb jecie, a z kielicha tego pijecie, śmierć Pańską zwiastujecie, aż przyjdzie.

O niegodnym spożywaniu Wieczerzy Pańskiej

[27] Przeto, ktokolwiek by jadł chleb i pił z kielicha Pańskiego niegodnie, winien będzie ciała i krwi Pańskiej.

[28] Niechże więc człowiek samego siebie doświadcza i tak niech je z chleba tego i z kielicha tego pije.

[29] Albowiem kto je i pije niegodnie, nie rozróżniając ciała Pańskiego, sąd własny je i pije.

[30] Dlatego jest między wami wielu chorych i słabych, a niemało zasnęło.

[31] Bo gdybyśmy sami siebie osądzali, nie podlegalibyśmy sądowi.

[32] Gdy zaś jesteśmy sądzeni przez Pana, znaczy to, że nas wychowuje, abyśmy wraz ze światem nie zostali potępieni.

[33] A tak, bracia moi, gdy się schodzicie, aby jeść, czekajcie jedni na drugich.

[34] Jeśli kto głodny, niech je w domu, abyście się na sąd nie schodzili. A

Quanto às demais coisas, eu as ordenarei quando for ter convosco.

1 Coríntios 12

Acerca de dons espirituais

[1] A respeito dos dons espirituais, não quero, irmãos, que sejais ignorantes.

[2] Sabeis que, outrora, quando éreis gentios, deixáveis conduzir-vos aos ídolos mudos, segundo éreis guiados.

[3] Por isso, vos faço compreender que ninguém que fala pelo Espírito de Deus afirma: Anátema, Jesus! Por outro lado, ninguém pode dizer: SENHOR Jesus!, senão pelo Espírito Santo.

[4] Ora, os dons são diversos, mas o Espírito é o mesmo.

[5] E também há diversidade nos serviços, mas o SENHOR é o mesmo.

[6] E há diversidade nas realizações, mas o mesmo Deus é quem opera tudo em todos.

[7] A manifestação do Espírito é concedida a cada um visando a um fim proveitoso.

[8] Porque a um é dada, mediante o Espírito, a palavra da sabedoria; e a outro, segundo o mesmo Espírito, a palavra do conhecimento;

[9] a outro, no mesmo Espírito, a fé; e a outro, no mesmo Espírito, dons de curar;

[10] a outro, operações de milagres; a outro, profecia; a outro, discernimento de espíritos; a um, variedade de línguas; e a outro, capacidade para interpretá-las.

zarządzenie co do pozostałych spraw wydam, gdy przyjdę.

1 Koryntian 12

Różnorodność i wspólnota darów duchowych

[1] A co do darów duchowych, bracia, nie chcę, abyście byli nieświadomi rzeczy.

[2] Wiecie, iż, gdyście byli poganami, do niemych bałwanów szliście, jak was prowadzono.

[3] Dlatego oznajmiam wam, że nikt, przemawiając w Duchu Bożym, nie powie: Niech Jezus będzie przeklęty! I nikt nie może rzec: Jezus jest Panem, chyba tylko w Duchu Świętym.

[4] A różne są dary łaski, lecz Duch ten sam.

[5] I różne są posługi, lecz Pan ten sam.

[6] I różne są sposoby działania, lecz ten sam Bóg, który sprawia wszystko we wszystkich.

[7] A w każdym różnie przejawia się Duch ku wspólnemu pożytkowi.

[8] Jeden bowiem otrzymuje przez Ducha mowę mądrości, drugi przez tego samego Ducha mowę wiedzy,

[9] Inny wiarę w tym samym Duchu, inny dar uzdrawiania w tym samym Duchu.

[10] Jeszcze inny dar czynienia cudów, inny dar proroctwa, inny dar rozróżniania duchów, inny różne rodzaje języków, inny wreszcie dar wykładania języków.

[11] Mas um só e o mesmo Espírito realiza todas estas coisas, distribuindo-as, como lhe apraz, a cada um, individualmente.

A unidade orgânica da igreja

[12] Porque, assim como o corpo é um e tem muitos membros, e todos os membros, sendo muitos, constituem um só corpo, assim também com respeito a Cristo.

[13] Pois, em um só Espírito, todos nós fomos batizados em um corpo, quer judeus, quer gregos, quer escravos, quer livres. E a todos nós foi dado beber de um só Espírito.

[14] Porque também o corpo não é um só membro, mas muitos.

[15] Se disser o pé: Porque não sou mão, não sou do corpo; nem por isso deixa de ser do corpo.

[16] Se o ouvido disser: Porque não sou olho, não sou do corpo; nem por isso deixa de o ser.

[17] Se todo o corpo fosse olho, onde estaria o ouvido? Se todo fosse ouvido, onde, o olfato?

[18] Mas Deus dispôs os membros, colocando cada um deles no corpo, como lhe aprouve.

[19] Se todos, porém, fossem um só membro, onde estaria o corpo?

[20] O certo é que há muitos membros, mas um só corpo.

[21] Não podem os olhos dizer à mão: Não precisamos de ti; nem ainda a cabeça, aos pés: Não preciso de vós.

[11] Wszystko to zaś sprawia jeden i ten sam Duch, rozdzielając każdemu poszczególnie, jak chce.

Wiele członków - jedno ciało

[12] Albowiem jak ciało jest jedno, a członków ma wiele, ale wszystkie członki ciała, chociaż ich jest wiele, tworzą jedno ciało, tak i Chrystus;

[13] Bo też w jednym Duchu wszyscy zostaliśmy ochrzczeni w jedno ciało - czy to Żydzi, czy Grecy, czy to niewolnicy, czy wolni, i wszyscy zostaliśmy napojeni jednym Duchem.

[14] Albowiem i ciało nie jest jednym członkiem, ale wieloma.

[15] Jeśliby rzekła noga: Ponieważ nie jestem ręką, nie należę do ciała; czy dlatego nie należy do ciała?

[16] A jeśliby rzekło ucho: Ponieważ nie jestem okiem, nie należę do ciała, czy dlatego nie należy do ciała?

[17] Jeśliby całe ciało było okiem, gdzież byłby słuch? A jeśliby całe ciało było słuchem, gdzież byłoby powonienie?

[18] Tymczasem Bóg umieścił członki w ciele, każdy z nich tak, jak chciał.

[19] A jeśliby wszystkie były jednym członkiem, gdzież byłoby ciało?

[20] A tak członków jest wiele, ale ciało jedno.

[21] Nie może więc oko powiedzieć ręce: Nie potrzebuję ciebie; albo głowa nogom: Nie potrzebuję was.

[22] Pelo contrário, os membros do corpo que parecem ser mais fracos são necessários;
[23] e os que nos parecem menos dignos no corpo, a estes damos muito maior honra; também os que em nós não são decorosos revestimos de especial honra.
[24] Mas os nossos membros nobres não têm necessidade disso. Contudo, Deus coordenou o corpo, concedendo muito mais honra àquilo que menos tinha,
[25] para que não haja divisão no corpo; pelo contrário, cooperem os membros, com igual cuidado, em favor uns dos outros.

[26] De maneira que, se um membro sofre, todos sofrem com ele; e, se um deles é honrado, com ele todos se regozijam.

[27] Ora, vós sois corpo de Cristo; e, individualmente, membros desse corpo.
[28] A uns estabeleceu Deus na igreja, primeiramente, apóstolos; em segundo lugar, profetas; em terceiro lugar, mestres; depois, operadores de milagres; depois, dons de curar, socorros, governos, variedades de línguas.

[29] Porventura, são todos apóstolos? Ou, todos profetas? São todos mestres? Ou, operadores de milagres?

[30] Têm todos dons de curar? Falam todos em outras línguas? Interpretam-nas todos?

[31] Entretanto, procurai, com zelo, os melhores dons.

O amor é o dom supremo

[22] Wprost przeciwnie: Te członki ciała, które zdają się być słabszymi, są potrzebniejsze,
[23] A te, które w ciele uważamy za mniej zacne, otaczamy większym szacunkiem, a dla wstydliwych członków naszych dbamy o większą przyzwoitość,
[24] Podczas gdy przyzwoite członki nasze tego nie potrzebują. Lecz Bóg tak ukształtował ciało, iż dał pośledniejszemu większą zacność,
[25] Aby nie było w ciele rozdwojenia, lecz aby członki miały nawzajem o sobie jednakie staranie.
[26] I jeśli jeden członek cierpi, cierpią z nim wszystkie członki; a jeśli doznaje czci jeden członek, radują się z nim wszystkie członki.
[27] Wy zaś jesteście ciałem Chrystusowym, a z osobna członkami.

[28] A Bóg ustanowił w kościele najpierw apostołów, po wtóre proroków, po trzecie nauczycieli, następnie moc czynienia cudów, potem dary uzdrawiania, niesienia pomocy, kierowania, różne języki.

[29] Czy wszyscy są apostołami? Czy wszyscy prorokami? Czy wszyscy nauczycielami? Czy wszyscy mają moc czynienia cudów?
[30] Czy wszyscy mają dary uzdrawiania? Czy wszyscy mówią językami? Czy wszyscy je wykładają?

E eu passo a mostrar-vos ainda um caminho sobremodo excelente.

1 Coríntios 13

1 Ainda que eu fale as línguas dos homens e dos anjos, se não tiver amor, serei como o bronze que soa ou como o címbalo que retine.

2 Ainda que eu tenha o dom de profetizar e conheça todos os mistérios e toda a ciência; ainda que eu tenha tamanha fé, a ponto de transportar montes, se não tiver amor, nada serei.

3 E ainda que eu distribua todos os meus bens entre os pobres e ainda que entregue o meu próprio corpo para ser queimado, se não tiver amor, nada disso me aproveitará.

4 O amor é paciente, é benigno; o amor não arde em ciúmes, não se ufana, não se ensoberbece,

5 não se conduz inconvenientemente, não procura os seus interesses, não se exaspera, não se ressente do mal;

6 não se alegra com a injustiça, mas regozija-se com a verdade;

7 tudo sofre, tudo crê, tudo espera, tudo suporta.

8 O amor jamais acaba; mas, havendo profecias, desaparecerão; havendo línguas, cessarão; havendo ciência, passará;

31 Starajcie się tedy usilnie o większe dary łaski; a ja wam wskażę drogę jeszcze doskonalszą.

1 Koryntian 13

Miłość jest największym darem

1 Choćbym mówił językami ludzkimi i anielskimi, a miłości bym nie miał, byłbym miedzią dźwięczącą lub cymbałem brzmiącym.

2 I choćbym miał dar prorokowania, i znał wszystkie tajemnice, i posiadał całą wiedzę, i choćbym miał pełnię wiary, tak żebym góry przenosił, a miłości bym nie miał, byłbym niczym.

3 I choćbym rozdał całe mienie swoje, i choćbym ciało swoje wydał na spalenie, a miłości bym nie miał, nic mi to nie pomoże.

4 Miłość jest cierpliwa, miłość jest dobrotliwa, nie zazdrości, miłość nie jest chełpliwa, nie nadyma się,

5 Nie postępuje nieprzystojnie, nie szuka swego, nie unosi się, nie myśli nic złego,

6 Nie raduje się z niesprawiedliwości, ale się raduje z prawdy;

7 Wszystko zakrywa, wszystkiemu wierzy, wszystkiego się spodziewa, wszystko znosi.

8 Miłość nigdy nie ustaje; bo jeśli są proroctwa, przeminą; jeśli języki, ustaną, jeśli wiedza, wniwecz się obróci.

[9] porque, em parte, conhecemos e, em parte, profetizamos.
[10] Quando, porém, vier o que é perfeito, então, o que é em parte será aniquilado.
[11] Quando eu era menino, falava como menino, sentia como menino, pensava como menino; quando cheguei a ser homem, desisti das coisas próprias de menino.

[12] Porque, agora, vemos como em espelho, obscuramente; então, veremos face a face. Agora, conheço em parte; então, conhecerei como também sou conhecido.

[13] Agora, pois, permanecem a fé, a esperança e o amor, estes três; porém o maior destes é o amor.

[9] Bo cząstkowa jest nasza wiedza i cząstkowe nasze prorokowanie;
[10] Lecz gdy nastanie doskonałość, to, co cząstkowe, przeminie.
[11] Gdy byłem dzieciędem, mówiłem jak dziecię, myślałem jak dziecię, rozumowałem jak dziecię; lecz gdy na męża wyrosłem, zaniechałem tego, co dziecięce.
[12] Teraz bowiem widzimy jakby przez zwierciadło i niby w zagadce, ale wówczas twarzą w twarz. Teraz poznanie moje jest cząstkowe, ale wówczas poznam tak, jak jestem poznany.
[13] Teraz więc pozostaje wiara, nadzieja, miłość, te trzy; lecz z nich największa jest miłość.

1 Coríntios 14

O dom de profecia é superior ao de línguas

[1] Segui o amor e procurai, com zelo, os dons espirituais, mas principalmente que profetizeis.
[2] Pois quem fala em outra língua não fala a homens, senão a Deus, visto que ninguém o entende, e em espírito fala mistérios.
[3] Mas o que profetiza fala aos homens, edificando, exortando e consolando.
[4] O que fala em outra língua a si mesmo se edifica, mas o que profetiza edifica a igreja.
[5] Eu quisera que vós todos falásseis em outras línguas; muito mais, porém, que profetizásseis; pois quem profetiza é

1 Koryntian 14

O darze prorokowania w mówienia różnymi językami

[1] Dążcie do miłości, starajcie się też usilnie o dary duchowe, a najbardziej o to, aby prorokować.
[2] Bo kto językami mówi, nie dla ludzi mówi, lecz dla Boga; nikt go bowiem nie rozumie, a on w mocy Ducha rzeczy tajemne wygłasza.
[3] A kto prorokuje, mówi do ludzi ku zbudowaniu i napomnieniu, i pocieszeniu.

[4] Kto językami mówi, siebie tylko buduje; a kto prorokuje, zbór buduje.

[5] A pragnąłbym, żebyście wy wszyscy mówili językami, lecz jeszcze bardziej, żebyście prorokowali; bo większy jest ten,

superior ao que fala em outras línguas, salvo se as interpretar, para que a igreja receba edificação.

[6] Agora, porém, irmãos, se eu for ter convosco falando em outras línguas, em que vos aproveitarei, se vos não falar por meio de revelação, ou de ciência, ou de profecia, ou de doutrina?

[7] É assim que instrumentos inanimados, como a flauta ou a cítara, quando emitem sons, se não os derem bem distintos, como se reconhecerá o que se toca na flauta ou cítara?

[8] Pois também se a trombeta der som incerto, quem se preparará para a batalha?

[9] Assim, vós, se, com a língua, não disserdes palavra compreensível, como se entenderá o que dizeis? Porque estareis como se falásseis ao ar.

[10] Há, sem dúvida, muitos tipos de vozes no mundo; nenhum deles, contudo, sem sentido.

[11] Se eu, pois, ignorar a significação da voz, serei estrangeiro para aquele que fala; e ele, estrangeiro para mim.

[12] Assim, também vós, visto que desejais dons espirituais, procurai progredir, para a edificação da igreja.

[13] Pelo que, o que fala em outra língua deve orar para que a possa interpretar.

[14] Porque, se eu orar em outra língua, o meu espírito ora de fato, mas a minha mente fica infrutífera.

kto prorokuje, niż ten, kto mówi językami, chyba żeby je wykładał, aby zbór był zbudowany.

[6] Tak tedy, bracia, jeżeli przyjdę do was i będę mówił językami, jakiż pożytek z tego mieć będziecie, jeśli mowa moja nie będzie zawierała czy to objawienia, czy wiedzy, czy proroctwa, czy nauki?

[7] Wszak nawet przedmioty martwe, które dźwięk wydają, jak piszczałka czy cytra, gdyby nie wydawały tonów rozmaitych, to jak można by rozpoznać, co grają na flecie, a co na cytrze?

[8] A gdyby trąba wydała głos niewyraźny, któż by się gotował do boju?

[9] Tak i wy, jeśli językiem zrozumiale nie przemówicie, jakże kto zrozumie, co się mówi? Na wiatr bowiem mówić będziecie.

[10] Wiele, zaiste jest rozmaitych dźwięków na świecie, i nie ma niczego bez dźwięku;

[11] Gdybym tedy nie znał znaczenia dźwięków, byłbym dla tego, kto mówi, cudzoziemcem, a ten, co mówi, byłby dla mnie cudzoziemcem.

[12] Tak i wy, ponieważ usilnie zabiegacie o dary Ducha, starajcie się obfitować w te, które służą ku zbudowaniu zboru.

[13] Dlatego ten, kto mówi językami, niechaj się modli o dar wykładania ich.

[14] Bo jeśli się modlę, mówiąc językami, duch mój się modli, ale rozum mój tego nie przyswaja.

[15] Que farei, pois? Orarei com o espírito, mas também orarei com a mente; cantarei com o espírito, mas também cantarei com a mente.

[16] E, se tu bendisseres apenas em espírito, como dirá o indouto o amém depois da tua ação de graças? Visto que não entende o que dizes;

[17] porque tu, de fato, dás bem as graças, mas o outro não é edificado.

[18] Dou graças a Deus, porque falo em outras línguas mais do que todos vós.

[19] Contudo, prefiro falar na igreja cinco palavras com o meu entendimento, para instruir outros, a falar dez mil palavras em outra língua.

Os dons em face dos visitantes na igreja

[20] Irmãos, não sejais meninos no juízo; na malícia, sim, sede crianças; quanto ao juízo, sede homens amadurecidos.

[21] Na lei está escrito: Falarei a este povo por homens de outras línguas e por lábios de outros povos, e nem assim me ouvirão, diz o SENHOR.

[22] De sorte que as línguas constituem um sinal não para os crentes, mas para os incrédulos; mas a profecia não é para os incrédulos, e sim para os que crêem.

[23] Se, pois, toda a igreja se reunir no mesmo lugar, e todos se puserem a falar em outras línguas, no caso de entrarem indoutos ou incrédulos, não dirão, porventura, que estais loucos?

[24] Porém, se todos profetizarem, e entrar algum incrédulo ou indouto, é ele por todos convencido e por todos julgado;

[15] Cóż tedy? Będę się modlił duchem, będę się modlił i rozumem; będę śpiewał duchem, będę też śpiewał i rozumem.

[16] Bo jeżeli wysławiasz Boga w duchu, jakże zwykły wierny, który jest obecny, może rzec na twoje dziękczynienie: Amen, skoro nie rozumie, co mówisz?

[17] Ty wprawdzie pięknie dziękujesz, ale drugi się nie buduje.

[18] Dziękuję Bogu, że ja o wiele więcej językami mówię, niż wy wszyscy;

[19] Wszakże w zborze wolę powiedzieć pięć słów zrozumiałych, aby i innych pouczyć, niż dziesięć tysięcy słów językiem niezrozumiałym.

[20] Bracia, nie bądźcie dziećmi w myśleniu, ale bądźcie w złem jak niemowlęta, natomiast w myśleniu bądźcie dojrzali.

[21] W zakonie napisano: Przez ludzi obcego języka i przez usta obcych mówić będę do ludu tego, ale i tak mnie nie usłuchają, mówi Pan.

[22] Przeto mówienie językami, to znak nie dla wierzących, ale dla niewierzących, a proroctwo nie dla niewierzących, ale dla wierzących.

[23] Jeśli się tedy cały zbór zgromadza na jednym miejscu i wszyscy językami niezrozumiałymi mówić będą, a wejdą tam zwykli wierni albo niewierzący, czyż nie powiedzą, że szalejecie?

[24] Lecz jeśli wszyscy prorokują, a wejdzie jakiś niewierzący albo zwykły wierny, wszyscy go badają, wszyscy go osądzają,

[25] tornam-se-lhe manifestos os segredos do coração, e, assim, prostrando-se com a face em terra, adorará a Deus, testemunhando que Deus está, de fato, no meio de vós.

A necessidade de ordem no culto

[26] Que fazer, pois, irmãos? Quando vos reunis, um tem salmo, outro, doutrina, este traz revelação, aquele, outra língua, e ainda outro, interpretação. Seja tudo feito para edificação.

[27] No caso de alguém falar em outra língua, que não sejam mais do que dois ou quando muito três, e isto sucessivamente, e haja quem interprete.

[28] Mas, não havendo intérprete, fique calado na igreja, falando consigo mesmo e com Deus.

[29] Tratando-se de profetas, falem apenas dois ou três, e os outros julguem.

[30] Se, porém, vier revelação a outrem que esteja assentado, cale-se o primeiro.

[31] Porque todos podereis profetizar, um após outro, para todos aprenderem e serem consolados.

[32] Os espíritos dos profetas estão sujeitos aos próprios profetas;

[33] porque Deus não é de confusão, e sim de paz. Como em todas as igrejas dos santos,

[34] conservem-se as mulheres caladas nas igrejas, porque não lhes é permitido falar; mas estejam submissas como também a lei o determina.

[25] Skrytości serca jego wychodzą na jaw i wtedy upadłszy na twarz, odda pokłon Bogu i wyzna: Prawdziwie Bóg jest pośród was.

O porządku w czasie nabożeństwa

[26] Cóż tedy, bracia? Gdy się schodzicie, jeden z was służy psalmem, inny nauką, inny objawieniem, inny językami, inny ich wykładem; wszystko to niech będzie ku zbudowaniu.

[27] Jeśli kto mówi językami, niech to czyni dwóch albo najwyżej trzech, i to po kolei, a jeden niech wykłada;

[28] A jeśliby nie było nikogo, kto by wykładał, niech milczą w zborze, niech mówią samym sobie i Bogu.

[29] A co do proroków, to niech mówią dwaj albo trzej, a inni niech osądzają;

[30] Lecz jeśliby ktoś inny z siedzących otrzymał objawienie, pierwszy niech milczy.

[31] Możecie bowiem kolejno wszyscy prorokować, aby się wszyscy czegoś nauczyli i wszyscy zachęty doznali.

[32] A duchy proroków są poddane prorokom;

[33] Albowiem Bóg nie jest Bogiem nieporządku, ale pokoju. Jak we wszystkich zborach świętych

[34] Niech niewiasty na zgromadzeniach milczą, bo nie pozwala się im mówić; lecz niech będą poddane, jak i zakon mówi.

[35] Se, porém, querem aprender alguma coisa, interroguem, em casa, a seu próprio marido; porque para a mulher é vergonhoso falar na igreja.

[36] Porventura, a palavra de Deus se originou no meio de vós ou veio ela exclusivamente para vós outros?

[37] Se alguém se considera profeta ou espiritual, reconheça ser mandamento do SENHOR o que vos escrevo.

[38] E, se alguém o ignorar, será ignorado.

[39] Portanto, meus irmãos, procurai com zelo o dom de profetizar e não proibais o falar em outras línguas.

[40] Tudo, porém, seja feito com decência e ordem.

[35] A jeśli chcą się czegoś dowiedzieć, niech pytają w domu swoich mężów; bo nie przystoi kobiecie w zborze mówić.

[36] Czy Słowo Boże od was wyszło albo czy tylko do was samych dotarło?

[37] Jeśli ktoś uważa, że jest prorokiem albo że ma dary Ducha, niech uzna, że to, co wam piszę, jest przykazaniem Pańskim;

[38] A jeśli ktoś tego nie uzna, sam nie jest uznany.

[39] Tak więc, bracia moi, starajcie się gorliwie o dar prorokowania i językami mówić nie zabraniajcie;

[40] A wszystko niech się odbywa godnie i w porządku.

1 Coríntios 15

A ressurreição de Cristo, penhor da nossa ressurreição

[1] Irmãos, venho lembrar-vos o evangelho que vos anunciei, o qual recebestes e no qual ainda perseverais;

[2] por ele também sois salvos, se retiverdes a palavra tal como vo-la preguei, a menos que tenhais crido em vão.

[3] Antes de tudo, vos entreguei o que também recebi: que Cristo morreu pelos nossos pecados, segundo as Escrituras,

[4] e que foi sepultado e ressuscitou ao terceiro dia, segundo as Escrituras.

[5] E apareceu a Cefas e, depois, aos doze.

1 Koryntian 15

O zmartwychwstaniu Chrystusa

[1] A przypominam wam, bracia, ewangelię, którą wam zwiastowałem, którą też przyjęliście i w której trwacie,

[2] I przez którą zbawieni jesteście, jeśli ją tylko zachowujecie tak, jak wam ją zwiastowałem, chyba że nadaremnie uwierzyliście.

[3] Najpierw bowiem podałem wam to, co i ja przejąłem, że Chrystus umarł za grzechy nasze według Pism

[4] I że został pogrzebany, i że dnia trzeciego został z martwych wzbudzony według Pism,

[5] I że ukazał się Kefasowi, potem dwunastu;

[6] Depois, foi visto por mais de quinhentos irmãos de uma só vez, dos quais a maioria sobrevive até agora; porém alguns já dormem.

[7] Depois, foi visto por Tiago, mais tarde, por todos os apóstolos

[8] e, afinal, depois de todos, foi visto também por mim, como por um nascido fora de tempo.

[9] Porque eu sou o menor dos apóstolos, que mesmo não sou digno de ser chamado apóstolo, pois persegui a igreja de Deus.

[10] Mas, pela graça de Deus, sou o que sou; e a sua graça, que me foi concedida, não se tornou vã; antes, trabalhei muito mais do que todos eles; todavia, não eu, mas a graça de Deus comigo.

[11] Portanto, seja eu ou sejam eles, assim pregamos e assim crestes.

[12] Ora, se é corrente pregar-se que Cristo ressuscitou dentre os mortos, como, pois, afirmam alguns dentre vós que não há ressurreição de mortos?

[13] E, se não há ressurreição de mortos, então, Cristo não ressuscitou.

[14] E, se Cristo não ressuscitou, é vã a nossa pregação, e vã, a vossa fé;

[15] e somos tidos por falsas testemunhas de Deus, porque temos asseverado contra Deus que ele ressuscitou a Cristo, ao qual ele não ressuscitou, se é certo que os mortos não ressuscitam.

[6] Potem ukazał się więcej niż pięciuset braciom naraz, z których większość dotychczas żyje, niektórzy zaś zasnęli;

[7] Potem ukazał się Jakubowi, następnie wszystkim apostołom;

[8] A w końcu po wszystkich ukazał się i mnie jako poronionemu płodowi.

[9] Ja bowiem jestem najmniejszym z apostołów i nie jestem godzien nazywać się apostołem, gdyż prześladowałem Kościół Boży.

[10] Ale z łaski Boga jestem tym, czym jestem, a łaska jego okazana mi nie była daremna, lecz daleko więcej niż oni wszyscy pracowałem, wszakże nie ja, lecz łaska Boża, która jest ze mną.

[11] Czy więc ja, czy oni, to samo opowiadamy, i tak uwierzyliście.

O zmartwychwstaniu

[12] A jeśli się o Chrystusie opowiada, że został z martwych wzbudzony, jakże mogą mówić niektórzy między wami, że zmartwychwstania nie ma?

[13] Bo jeśli nie ma zmartwychwstania, to i Chrystus nie został wzbudzony;

[14] A jeśli Chrystus nie został wzbudzony, tedy i kazanie nasze daremne, daremna też wasza wiara;

[15] Wówczas też byliśmy fałszywymi świadkami Bożymi, bo świadczyliśmy o Bogu, że Chrystusa wzbudził, którego nie wzbudził, skoro umarli nie bywają wzbudzeni.

[16] Porque, se os mortos não ressuscitam, também Cristo não ressuscitou.

[16] Jeśli bowiem umarli nie bywają wzbudzeni, to i Chrystus nie został wzbudzony;

[17] E, se Cristo não ressuscitou, é vã a vossa fé, e ainda permaneceis nos vossos pecados.

[17] A jeśli Chrystus nie został wzbudzony, daremna jest wiara wasza; jesteście jeszcze w swoich grzechach.

[18] E ainda mais: os que dormiram em Cristo pereceram.

[18] Zatem i ci, którzy zasnęli w Chrystusie, poginęli.

[19] Se a nossa esperança em Cristo se limita apenas a esta vida, somos os mais infelizes de todos os homens.

[19] Jeśli tylko w tym życiu pokładamy nadzieję w Chrystusie, jesteśmy ze wszystkich ludzi najbardziej pożałowania godni.

Cristo, as primícias dos que dormem

[20] Mas, de fato, Cristo ressuscitou dentre os mortos, sendo ele as primícias dos que dormem.

[20] A jednak Chrystus został wzbudzony z martwych i jest pierwiastkiem tych, którzy zasnęli.

[21] Visto que a morte veio por um homem, também por um homem veio a ressurreição dos mortos.

[21] Skoro bowiem przyszła przez człowieka śmierć, przez człowieka też przyszło zmartwychwstanie.

[22] Porque, assim como, em Adão, todos morrem, assim também todos serão vivificados em Cristo.

[22] Albowiem jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni.

[23] Cada um, porém, por sua própria ordem: Cristo, as primícias; depois, os que são de Cristo, na sua vinda.

[23] A każdy w swoim porządku: jako pierwszy Chrystus, potem ci, którzy są Chrystusowi w czasie jego przyjścia,

[24] E, então, virá o fim, quando ele entregar o reino ao Deus e Pai, quando houver destruído todo principado, bem como toda potestade e poder.

[24] Potem nastanie koniec, gdy odda władzę królewską Bogu Ojcu, gdy zniszczy wszelką zwierzchność oraz wszelką władzę i moc.

[25] Porque convém que ele reine até que haja posto todos os inimigos debaixo dos pés.

[25] Bo On musi królować, dopóki nie położy wszystkich nieprzyjaciół pod stopy swoje.

[26] O último inimigo a ser destruído é a morte.

[26] A jako ostatni wróg zniszczona będzie śmierć.

[27] Porque todas as coisas sujeitou debaixo dos pés. E, quando diz que todas as coisas

[27] Wszystko bowiem poddał pod stopy jego. Gdy zaś mówi, że wszystko zostało

lhe estão sujeitas, certamente, exclui aquele que tudo lhe subordinou.

28 Quando, porém, todas as coisas lhe estiverem sujeitas, então, o próprio Filho também se sujeitará àquele que todas as coisas lhe sujeitou, para que Deus seja tudo em todos.

poddane, rozumie się, że oprócz tego, który mu wszystko poddał.

28 A gdy mu wszystko zostanie poddane, wtedy też i sam Syn będzie poddany temu, który mu poddał wszystko, aby Bóg był wszystkim we wszystkim.

A ressurreição em relação à vida prática

29 Doutra maneira, que farão os que se batizam por causa dos mortos? Se, absolutamente, os mortos não ressuscitam, por que se batizam por causa deles?

29 Cóż tedy uczynią ci, którzy się dają chrzcić za umarłych? Jeżeli umarli w ogóle nie bywają wzbudzeni, to po cóż się dają chrzcić za nich?

30 E por que também nós nos expomos a perigos a toda hora?

30 Po cóż i my każdej godziny narażamy się na niebezpieczeństwo?

31 Dia após dia, morro! Eu o protesto, irmãos, pela glória que tenho em vós outros, em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

31 Tak ja codziennie umieram, bracia, jak jest prawdą, że wy jesteście chlubą naszą, którą mam w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

32 Se, como homem, lutei em Éfeso com feras, que me aproveita isso? Se os mortos não ressuscitam, comamos e bebamos, que amanhã morreremos.

32 Jeśli ja na sposób ludzki walczyłem z dzikimi zwierzętami w Efezie, jaki z tego dla mnie pożytek? Jeśli umarli nie bywają wzbudzeni, jedzmy i pijmy, bo jutro pomrzemy.

33 Não vos enganeis: as más conversações corrompem os bons costumes.

33 Nie błądźcie: Złe rozmowy psują dobre obyczaje.

34 Tornai-vos à sobriedade, como é justo, e não pequeis; porque alguns ainda não têm conhecimento de Deus; isto digo para vergonha vossa.

34 Opamiętajcie się nareszcie i nie grzeszcie; albowiem niektórzy nie znają Boga; dla zawstydzenia waszego to mówię.

Os ressuscitados terão corpo

35 Mas alguém dirá: Como ressuscitam os mortos? E em que corpo vêm?

35 Ale powie ktoś: Jak bywają wzbudzeni umarli? I w jakim ciele przychodzą?

36 Insensato! O que semeias não nasce, se primeiro não morrer;

36 Niemądry! To, co siejesz, nie ożywa, jeśli nie umrze.

[37] e, quando semeias, não semeias o corpo que há de ser, mas o simples grão, como de trigo ou de qualquer outra semente.

[38] Mas Deus lhe dá corpo como lhe aprouve dar e a cada uma das sementes, o seu corpo apropriado.

[39] Nem toda carne é a mesma; porém uma é a carne dos homens, outra, a dos animais, outra, a das aves, e outra, a dos peixes.

[40] Também há corpos celestiais e corpos terrestres; e, sem dúvida, uma é a glória dos celestiais, e outra, a dos terrestres.

[41] Uma é a glória do sol, outra, a glória da lua, e outra, a das estrelas; porque até entre estrela e estrela há diferenças de esplendor.

[42] Pois assim também é a ressurreição dos mortos. Semeia-se o corpo na corrupção, ressuscita na incorrupção. Semeia-se em desonra, ressuscita em glória.

[43] Semeia-se em fraqueza, ressuscita em poder.

[44] Semeia-se corpo natural, ressuscita corpo espiritual. Se há corpo natural, há também corpo espiritual.

[45] Pois assim está escrito: O primeiro homem, Adão, foi feito alma vivente. O último Adão, porém, é espírito vivificante.

[46] Mas não é primeiro o espiritual, e sim o natural; depois, o espiritual.

[37] A to, co siejesz, nie jest przecież tym ciałem, które ma powstać, lecz gołym ziarnem, może pszenicznym, a może jakimś innym;

[38] Ale Bóg daje mu ciało, jakie chce, a każdemu z nasion właściwe jemu ciało.

[39] Nie każde ciało jest jednakowe, bo inne jest ciało ludzkie, a inne zwierząt, jeszcze inne ciało ptaków, a inne ryb.

[40] I są ciała niebieskie i ciała ziemskie, lecz inny jest blask niebieskich, a inny ziemskich.

[41] Inny blask słońca, a inny blask księżyca, i inny blask gwiazd; bo gwiazda od gwiazdy różni się jasnością.

[42] Tak też jest ze zmartwychwstaniem. Co się sieje jako skażone, bywa wzbudzone nieskażone;

[43] Sieje się w niesławie, bywa wzbudzone w chwale; sieje się w słabości, bywa wzbudzone w mocy;

[44] Sieje się ciało cielesne, bywa wzbudzone ciało duchowe. Jeżeli jest ciało cielesne, to jest także ciało duchowe.

[45] Tak też napisano: Pierwszy człowiek Adam stał się istotą żywą, ostatni Adam stał się duchem ożywiającym.

[46] Wszakże nie to, co duchowe, jest pierwsze, lecz to, co cielesne, potem dopiero duchowe.

[47] O primeiro homem, formado da terra, é terreno; o segundo homem é do céu.
[48] Como foi o primeiro homem, o terreno, tais são também os demais homens terrenos; e, como é o homem celestial, tais também os celestiais.
[49] E, assim como trouxemos a imagem do que é terreno, devemos trazer também a imagem do celestial.

Os vivos serão transformados

[50] Isto afirmo, irmãos, que a carne e o sangue não podem herdar o reino de Deus, nem a corrupção herdar a incorrupção.

[51] Eis que vos digo um mistério: nem todos dormiremos, mas transformados seremos todos,
[52] num momento, num abrir e fechar de olhos, ao ressoar da última trombeta. A trombeta soará, os mortos ressuscitarão incorruptíveis, e nós seremos transformados.
[53] Porque é necessário que este corpo corruptível se revista da incorruptibilidade, e que o corpo mortal se revista da imortalidade.
[54] E, quando este corpo corruptível se revestir de incorruptibilidade, e o que é mortal se revestir de imortalidade, então, se cumprirá a palavra que está escrita: Tragada foi a morte pela vitória.
[55] Onde está, ó morte, a tua vitória? Onde está, ó morte, o teu aguilhão?
[56] O aguilhão da morte é o pecado, e a força do pecado é a lei.

[47] Pierwszy człowiek jest z prochu ziemi, ziemski; drugi człowiek jest z nieba.

[48] Jaki był ziemski człowiek, tacy są i ziemscy ludzie; jaki jest niebieski człowiek, tacy są i niebiescy.

[49] Przeto jak nosiliśmy obraz ziemskiego człowieka, tak będziemy też nosili obraz niebieskiego człowieka.

[50] A powiadam, bracia, że ciało i krew nie mogą odziedziczyć Królestwa Bożego ani to, co skażone, nie odziedziczy tego, co nieskażone.
[51] Oto tajemnicę wam objawiam: Nie wszyscy zaśniemy, ale wszyscy będziemy przemienieni

[52] W jednej chwili, w oka mgnieniu, na odgłos trąby ostatecznej; bo trąba zabrzmi i umarli wzbudzeni zostaną jako nie skażeni, a my zostaniemy przemienieni.

[53] Albowiem to, co skażone, musi przyoblec się w to, co nieskażone, a to, co śmiertelne, musi przyoblec się w nieśmiertelność.
[54] A gdy to, co skażone, przyoblecze się w to, co nieskażone, i to, co śmiertelne, przyoblecze się w nieśmiertelność, wtedy wypełni się słowo napisane: Pochłonięta jest śmierć w zwycięstwie!
[55] Gdzież jest, o śmierci, zwycięstwo twoje? Gdzież jest, o śmierci, żądło twoje?
[56] A żądłem śmierci jest grzech, a mocą grzechu jest zakon;

[57] Graças a Deus, que nos dá a vitória por intermédio de nosso SENHOR Jesus Cristo.
[58] Portanto, meus amados irmãos, sede firmes, inabaláveis e sempre abundantes na obra do SENHOR, sabendo que, no SENHOR, o vosso trabalho não é vão.

[57] Ale Bogu niech będą dzięki, który nam daje zwycięstwo przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa.
[58] A tak, bracia moi mili, bądźcie stali, niewzruszeni, zawsze pełni zapału do pracy dla Pana, wiedząc, że trud wasz nie jest daremny w Panu.

1 Coríntios 16

Acerca da coleta para os necessitados da Judeia

[1] Quanto à coleta para os santos, fazei vós também como ordenei às igrejas da Galácia.

[2] No primeiro dia da semana, cada um de vós ponha de parte, em casa, conforme a sua prosperidade, e vá juntando, para que se não façam coletas quando eu for.

[3] E, quando tiver chegado, enviarei, com cartas, para levarem as vossas dádivas a Jerusalém, aqueles que aprovardes.
[4] Se convier que eu também vá, eles irão comigo.

Os projetos de Paulo

[5] Irei ter convosco por ocasião da minha passagem pela Macedônia, porque devo percorrer a Macedônia.
[6] E bem pode ser que convosco me demore ou mesmo passe o inverno, para que me encaminheis nas viagens que eu tenha de fazer.
[7] Porque não quero, agora, ver-vos apenas de passagem, pois espero permanecer convosco algum tempo, se o SENHOR o permitir.

1 Koryntian 16

Zbiórka na ubogich w Jerozolimie

[1] A co do składki na świętych, to i wy czyńcie tak, jak zarządziłem w zborach Galacji.
[2] Pierwszego dnia w tygodniu niech każdy z was odkłada u siebie i przechowuje to, co może zaoszczędzić, żeby składki wnoszono nie dopiero wtedy, kiedy ja przyjdę.
[3] A gdy przyjdę, poślę z listami tych, których uznacie za godnych, aby odnieśli wasz dar do Jerozolimy;
[4] A jeśliby uznano za wskazane, żebym i ja się tam udał, pójdą ze mną.

Sprawy osobiste i pożegnanie

[5] A przyjdę do was, gdy przemierzę Macedonię; bo przez Macedonię będę przechodził;

[6] U was zaś, być może, zatrzymam się albo nawet przezimuję, abyście mnie wyprawili w drogę dokądkolwiek pójdę.

[7] Nie chcę bowiem tym razem tylko przejazdem u was się zatrzymać, gdyż mam nadzieję, że jakiś czas będę mógł u was pozostać, jeśli Pan pozwoli.

8 Ficarei, porém, em Éfeso até ao Pentecostes;

9 porque uma porta grande e oportuna para o trabalho se me abriu; e há muitos adversários.

Acerca de Timóteo e Apolo

10 E, se Timóteo for, vede que esteja sem receio entre vós, porque trabalha na obra do SENHOR, como também eu;

11 ninguém, pois, o despreze. Mas encaminhai-o em paz, para que venha ter comigo, visto que o espero com os irmãos.

12 Acerca do irmão Apolo, muito lhe tenho recomendado que fosse ter convosco em companhia dos irmãos, mas de modo algum era a vontade dele ir agora; irá, porém, quando se lhe deparar boa oportunidade.

As exortações finais

13 Sede vigilantes, permanecei firmes na fé, portai-vos varonilmente, fortalecei-vos.

14 Todos os vossos atos sejam feitos com amor.

Estéfanas, Fortunato e Acaico

15 E agora, irmãos, eu vos peço o seguinte (sabeis que a casa de Estéfanas são as primícias da Acaia e que se consagraram ao serviço dos santos):

16 que também vos sujeiteis a esses tais, como também a todo aquele que é cooperador e obreiro.

17 Alegro-me com a vinda de Estéfanas, e de Fortunato, e de Acaico; porque estes supriram o que da vossa parte faltava.

8 A w Efezie pozostanę aż do Zielonych Świąt;

9 Albowiem otwarły się przede mną szeroko wrota dla owocnej działalności mojej, a przeciwników jest wielu.

10 A gdyby przybył Tymoteusz, baczcie, żeby bez bojaźni przebywał u was; bo dzieło Pańskie sprawuje jak i ja;

11 Niechaj go więc nikt nie lekceważy. A wyprawcie go w drogę w pokoju, aby przyszedł do mnie; bo czekam na niego z braćmi.

12 A co do brata Apollosa, to bardzo go prosiłem, żeby poszedł do was z braćmi; ale on w żaden sposób nie chciał tym razem pójść, przyjdzie jednak, gdy czas po temu będzie.

13 Czuwajcie, trwajcie w wierze, bądźcie mężni, bądźcie mocni.

14 Wszystko niech się dzieje u was w miłości.

15 A proszę was, bracia: wiecie, że domownicy Stefana byli pierwszymi wyznawcami w Achai i że poświęcili się służbie dla świętych;

16 Proszę, abyście i wy się poddali takim ludziom i każdemu, kto współdziała i pracuje.

17 A cieszę się z przybycia Stefana i Fortunata, i Achaika, bo oni pod waszą nieobecność was zastąpili;

[18] Porque trouxeram refrigério ao meu espírito e ao vosso. Reconhecei, pois, a homens como estes.

[18] Podnieśli bowiem na duchu mnie i was. Szanujcie więc takich mężów.

Saudações e a bênção

[19] As igrejas da Ásia vos saúdam. No SENHOR, muito vos saúdam Áqüila e Priscila e, bem assim, a igreja que está na casa deles.

[19] Pozdrawiają was zbory azjatyckie. Pozdrawia was w Panu serdecznie Akwila i Pryscylla ze zborem, który jest w ich domu.

[20] Todos os irmãos vos saúdam. Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo.

[20] Pozdrawiają was wszyscy bracia. Pozdrówcie jedni drugich pocałunkiem świętym.

[21] A saudação, escrevo-a eu, Paulo, de próprio punho.

[21] Ja, Paweł, dopisuję to pozdrowienie ręką moją.

[22] Se alguém não ama o SENHOR, seja anátema. Maranata!

[22] Jeśli kto nie miłuje Pana, niech będzie przeklęty! Marana tha.

[23] A graça do SENHOR Jesus seja convosco.

[23] Łaska Pana Jezusa Chrystusa niech będzie z wami!

[24] O meu amor seja com todos vós, em Cristo Jesus.

[24] Miłość moja niech będzie z wami wszystkimi w Chrystusie Jezusie. Amen.

Segunda epístola de Paulo aos Coríntios	2 Koryntian

2 Coríntios 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus pela vontade de Deus, e o irmão Timóteo, à igreja de Deus que está em Corinto e a todos os santos em toda a Acaia,

[2] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças de Paulo pelo conforto divino

[3] Bendito seja o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, o Pai de misericórdias e Deus de toda consolação!

[4] É ele que nos conforta em toda a nossa tribulação, para podermos consolar os que estiverem em qualquer angústia, com a consolação com que nós mesmos somos contemplados por Deus.

[5] Porque, assim como os sofrimentos de Cristo se manifestam em grande medida a nosso favor, assim também a nossa consolação transborda por meio de Cristo.

[6] Mas, se somos atribulados, é para o vosso conforto e salvação; se somos confortados, é também para o vosso conforto, o qual se torna eficaz, suportando vós com paciência os mesmos sofrimentos que nós também padecemos.

[7] A nossa esperança a respeito de vós está firme, sabendo que, como sois participantes dos sofrimentos, assim o sereis da consolação.

2 Koryntian 1

Pozdrowienie i dziękczynienie

[1] Paweł, z woli Bożej apostoł Chrystusa Jezusa, i Tymoteusz, brat, zborowi Bożemu, który jest w Koryncie, wraz ze wszystkimi świętymi, którzy są w całej Achai:

[2] Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego, i Pana Jezusa Chrystusa.

[3] Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg wszelkiej pociechy,

[4] Który pociesza nas we wszelkim utrapieniu naszym, abyśmy tych, którzy są w jakimkolwiek utrapieniu, pocieszać mogli taką pociechą, jaką nas samych Bóg pociesza.

[5] Bo, jak liczne są cierpienia Chrystusowe wśród nas, tak też i przez Chrystusa obficie spływa na nas pociecha.

[6] Jeśli tedy utrapienie nas spotyka, jest to dla waszego pocieszenia i zbawienia; jeśli zaś pocieszenie, jest to ku waszemu pocieszeniu, którego doświadczacie, gdy w cierpliwości znosicie te same cierpienia, które i my znosimy;

[7] A nadzieja nasza co do was jest mocna, gdyż wiemy, iż jako w cierpieniach udział macie, tak i w pociesze.

[8] Porque não queremos, irmãos, que ignoreis a natureza da tribulação que nos sobreveio na Ásia, porquanto foi acima das nossas forças, a ponto de desesperarmos até da própria vida.
[9] Contudo, já em nós mesmos, tivemos a sentença de morte, para que não confiemos em nós, e sim no Deus que ressuscita os mortos;

[10] o qual nos livrou e livrará de tão grande morte; em quem temos esperado que ainda continuará a livrar-nos,

[11] ajudando-nos também vós, com as vossas orações a nosso favor, para que, por muitos, sejam dadas graças a nosso respeito, pelo benefício que nos foi concedido por meio de muitos.

A sinceridade de Paulo

[12] Porque a nossa glória é esta: o testemunho da nossa consciência, de que, com santidade e sinceridade de Deus, não com sabedoria humana, mas, na graça divina, temos vivido no mundo e mais especialmente para convosco.
[13] Porque nenhuma outra coisa vos escrevemos, além das que ledes e bem compreendeis; e espero que o compreendereis de todo,
[14] como também já em parte nos compreendestes, que somos a vossa glória, como igualmente sois a nossa no Dia de Jesus, nosso SENHOR.

Paulo explica a sua demora em ir a Corinto

[8] Nie chcemy bowiem, abyście nie wiedzieli, bracia, o utrapieniu naszym, jakie nas spotkało w Azji, iż ponad miarę i ponad siły nasze byliśmy obciążeni tak, że nieomal zwątpiliśmy o życiu naszym;
[9] Doprawdy, byliśmy już całkowicie pewni tego, że śmierć nasza jest postanowiona, abyśmy nie na sobie samych polegali, ale na Bogu, który wzbudza umarłych,
[10] Który z tak wielkiego niebezpieczeństwa śmierci nas wyrwał i wyrwie; w nim też nadzieję pokładamy, że i nadal wyrywać będzie,

[11] Przy waszym także współdziałaniu przez modlitwę za nas, aby za udzielony nam dar łaski składane były z ust wielu dzięki za nas.

Prawdziwe przyczyny podróży Pawła

[12] To bowiem jest chlubą naszą: Świadectwo sumienia naszego, że wiedliśmy życie na tym świecie, zwłaszcza zaś między wami, w świątobliwości i czystości Bożej, nie w cielesnej mądrości, lecz w łasce Bożej.
[13] Nie piszemy wam bowiem nic innego, jak tylko to, co czytacie i co też rozumiecie, a spodziewam się, że całkowicie zrozumiecie,

[14] Jak zresztą po części już nas poznaliście, że jesteśmy chlubą waszą, jak wy naszą, w dzień Pana naszego Jezusa.

Uzasadnienie odroczenia odwiedzin Pawła

[15] Com esta confiança, resolvi ir, primeiro, encontrar-me convosco, para que tivésseis um segundo benefício;

[16] e, por vosso intermédio, passar à Macedônia, e da Macedônia voltar a encontrar-me convosco, e ser encaminhado por vós para a Judéia.

[17] Ora, determinando isto, terei, porventura, agido com leviandade? Ou, ao deliberar, acaso delibero segundo a carne, de sorte que haja em mim, simultaneamente, o sim e o não?

[18] Antes, como Deus é fiel, a nossa palavra para convosco não é sim e não.

[19] Porque o Filho de Deus, Cristo Jesus, que foi, por nosso intermédio, anunciado entre vós, isto é, por mim, e Silvano, e Timóteo, não foi sim e não; mas sempre nele houve o sim.

[20] Porque quantas são as promessas de Deus, tantas têm nele o sim; porquanto também por ele é o amém para glória de Deus, por nosso intermédio.

[21] Mas aquele que nos confirma convosco em Cristo e nos ungiu é Deus,

[22] que também nos selou e nos deu o penhor do Espírito em nosso coração.

[23] Eu, porém, por minha vida, tomo a Deus por testemunha de que, para vos poupar, não tornei ainda a Corinto;

[24] não que tenhamos domínio sobre a vossa fé, mas porque somos cooperadores

[15] Otóż w tej ufności chciałem już dawniej przyjść do was, abyście po raz drugi łaski dostąpili,

[16] A od was pójść do Macedonii, a z Macedonii znowu przybyć do was, abyście wy wyprawili mnie do Judei.

[17] Czy więc, mając taki zamiar, postąpiłem lekkomyślnie? Albo czy plany moje według ciała układam, tak iż u mnie "Tak, Tak" jest równocześnie "Nie, Nie"?

[18] Jak wierny jest Bóg, tak słowo nasze do was nie jest równocześnie "Tak" i "Nie".

[19] Albowiem Syn Boży Chrystus Jezus, którego wam zwiastowaliśmy, ja i Sylwan, i Tymoteusz, nie był równocześnie "Tak" i "Nie", lecz w nim było tylko "Tak".

[20] Bo obietnice Boże, ile ich było, w nim znalazły swoje "Tak"; dlatego też przez niego mówimy "Amen" ku chwale Bożej.

[21] Tym zaś, który nas utwierdza wraz z wami w Chrystusie, który nas namaścił, jest Bóg,

[22] Który też wycisnął na nas pieczęć i dał zadatek Ducha do serc naszych.

[23] Ja zaś wzywam Boga na świadka, na duszę moją, że do Koryntu nie przybyłem jeszcze tylko dlatego, że chcę was oszczędzić.

[24] Nie jakobyśmy byli panami nad wiarą waszą, ale iż jesteśmy współpracownikami

de vossa alegria; porquanto, pela fé, já estais firmados.

2 Coríntios 2

[1] Isto deliberei por mim mesmo: não voltar a encontrar-me convosco em tristeza.

[2] Porque, se eu vos entristeço, quem me alegrará, senão aquele que está entristecido por mim mesmo?

[3] E isto escrevi para que, quando for, não tenha tristeza da parte daqueles que deveriam alegrar-me, confiando em todos vós de que a minha alegria é também a vossa.

[4] Porque, no meio de muitos sofrimentos e angústias de coração, vos escrevi, com muitas lágrimas, não para que ficásseis entristecidos, mas para que conhecêsseis o amor que vos consagro em grande medida.

O penitente deve ser readmitido na igreja

[5] Ora, se alguém causou tristeza, não o fez apenas a mim, mas, para que eu não seja demasiadamente áspero, digo que em parte a todos vós;

[6] basta-lhe a punição pela maioria.

[7] De modo que deveis, pelo contrário, perdoar-lhe e confortá-lo, para que não seja o mesmo consumido por excessiva tristeza.

[8] Pelo que vos rogo que confirmeis para com ele o vosso amor.

waszymi, abyście radość mieli; albowiem wiarą stoicie.

2 Koryntian 2

[1] Ja zaś postanowiłem sobie nie przychodzić drugi raz do was ku zasmuceniu.

[2] Jeśli bowiem ja was zasmucam, to któż może mnie rozweselić, jak nie ten, który przeze mnie jest zasmucony?

[3] A to właśnie napisałem, aby po przybyciu do was nie doznać smutku od tych, którzy mi radość sprawić winni, bo jestem tego pewien co do was wszystkich, że radość moja jest zarazem radością was wszystkich.

[4] Albowiem pisałem do was z głębi utrapienia i zbolałego serca, wśród wielu łez, nie abyście zostali zasmuceni, lecz abyście poznali nader obfitą miłość, jaką żywię dla was.

Paweł prosi zbór o przebaczenie dla krzywdziciela

[5] Jeśli tedy ktoś zasmucił, to nie mnie zasmucił, lecz poniekąd - by nie powiedzieć za wiele - was wszystkich.

[6] Takiemu wystarczy ta kara, jaka została nałożona przez większość,

[7] Tak, że przeciwnie, wy raczej powinniście przebaczyć mu i dodać otuchy, aby go przypadkiem nadmiar smutku nie pochłonął.

[8] Dlatego proszę was, abyście postanowili okazać mu miłość.

[9] E foi por isso também que vos escrevi, para ter prova de que, em tudo, sois obedientes.

[10] A quem perdoais alguma coisa, também eu perdôo; porque, de fato, o que tenho perdoado (se alguma coisa tenho perdoado), por causa de vós o fiz na presença de Cristo;

[11] para que Satanás não alcance vantagem sobre nós, pois não lhe ignoramos os desígnios.

A intranquilidade de Paulo não encontrando Tito

[12] Ora, quando cheguei a Trôade para pregar o evangelho de Cristo, e uma porta se me abriu no SENHOR,

[13] não tive, contudo, tranqüilidade no meu espírito, porque não encontrei o meu irmão Tito; por isso, despedindo-me deles, parti para a Macedônia.

A vitória de Cristo no ministério apostólico

[14] Graças, porém, a Deus, que, em Cristo, sempre nos conduz em triunfo e, por meio de nós, manifesta em todo lugar a fragrância do seu conhecimento.

[15] Porque nós somos para com Deus o bom perfume de Cristo, tanto nos que são salvos como nos que se perdem.

[16] Para com estes, cheiro de morte para morte; para com aqueles, aroma de vida para vida. Quem, porém, é suficiente para estas coisas?

[17] Porque nós não estamos, como tantos outros, mercadejando a palavra de Deus; antes, em Cristo é que falamos na presença de Deus, com sinceridade e da parte do próprio Deus.

[9] Po to zresztą i pisałem, aby was wypróbować, czy we wszystkim jesteście posłuszni.

[10] Komu zaś wy coś przebaczacie, temu i ja; gdyż i ja, jeżeli w ogóle miałem coś do przebaczenia, przebaczyłem ze względu na was w obliczu Chrystusa,

[11] Aby nas szatan nie podszedł; jego zamysły bowiem są nam dobrze znane.

Dziękczynienie Bogu za błogosławieństwo głoszenia Ewangelii

[12] Gdy przybyłem do Troady dla zwiastowania ewangelii Chrystusowej, a drzwi zastałem otwarte w Panu,

[13] Nie zaznałem spokoju ducha, bo nie zastałem tam Tytusa, mego brata; toteż pożegnawszy się z nimi, odszedłem do Macedonii.

[14] Lecz Bogu niech będą dzięki, który nam zawsze daje zwycięstwo w Chrystusie i sprawia, że przez nas rozchodzi się wonność poznania Bożego po całej ziemi;

[15] Zaiste, myśmy wonnością Chrystusową dla Boga wśród tych, którzy są zbawieni i tych, którzy są potępieni;

[16] Dla jednych jest to woń śmierci ku śmierci, dla drugich woń życia ku życiu. A do tego któż jest zdatny?

[17] Bo my nie jesteśmy handlarzami Słowa Bożego, jak wielu innych, lecz mówimy w Chrystusie przed obliczem Boga jako ludzie szczerzy, jako ludzie mówiący z Boga.

2 Coríntios 3

A excelência do ministério da nova aliança

[1] Começamos, porventura, outra vez a recomendar-nos a nós mesmos? Ou temos necessidade, como alguns, de cartas de recomendação para vós outros ou de vós?
[2] Vós sois a nossa carta, escrita em nosso coração, conhecida e lida por todos os homens,
[3] estando já manifestos como carta de Cristo, produzida pelo nosso ministério, escrita não com tinta, mas pelo Espírito do Deus vivente, não em tábuas de pedra, mas em tábuas de carne, isto é, nos corações.
[4] E é por intermédio de Cristo que temos tal confiança em Deus;
[5] não que, por nós mesmos, sejamos capazes de pensar alguma coisa, como se partisse de nós; pelo contrário, a nossa suficiência vem de Deus,
[6] o qual nos habilitou para sermos ministros de uma nova aliança, não da letra, mas do espírito; porque a letra mata, mas o espírito vivifica.
[7] E, se o ministério da morte, gravado com letras em pedras, se revestiu de glória, a ponto de os filhos de Israel não poderem fitar a face de Moisés, por causa da glória do seu rosto, ainda que desvanecente,
[8] como não será de maior glória o ministério do Espírito!

2 Koryntian 3

Nawrócenie Pawła

[1] Czy znowu zaczynamy polecać samych siebie? Alboż to potrzebujemy, jak niektórzy, listów polecających do was albo od was?
[2] Wy jesteście listem naszym, napisanym w sercach naszych, znanym i czytanym przez wszystkich ludzi;
[3] Wiadomo przecież, że jesteście listem Chrystusowym sporządzonym przez nasze usługiwanie, napisanym nie atramentem, ale Duchem Boga żywego, nie na tablicach kamiennych, lecz na tablicach serc ludzkich.
[4] A taką ufność mamy przez Chrystusa ku Bogu,
[5] Nie jakobyśmy byli zdolni pomyśleć coś sami z siebie i tylko z siebie, lecz zdolność nasza jest z Boga,
[6] Który też uzdolnił nas, abyśmy byli sługami nowego przymierza, nie litery, lecz ducha, bo litera zabija, duch zaś ożywia.

Duch ewangelii przeciwieństwem litery zakonu

[7] Jeśli tedy służba śmierci, wyryta literami na tablicach kamiennych taką miała chwałę, że synowie izraelscy nie mogli patrzeć na oblicze Mojżesza z powodu przemijającej wszak jasności oblicza jego,
[8] Czy nie daleko więcej chwały mieć będzie służba ducha?

9 Porque, se o ministério da condenação foi glória, em muito maior proporção será glorioso o ministério da justiça.

10 Porquanto, na verdade, o que, outrora, foi glorificado, neste respeito, já não resplandece, diante da atual sobreexcelente glória.

11 Porque, se o que se desvanecia teve sua glória, muito mais glória tem o que é permanente.

Onde há o Espírito do Senhor, aí há liberdade

12 Tendo, pois, tal esperança, servimo-nos de muita ousadia no falar.

13 E não somos como Moisés, que punha véu sobre a face, para que os filhos de Israel não atentassem na terminação do que se desvanecia.

14 Mas os sentidos deles se embotaram. Pois até ao dia de hoje, quando fazem a leitura da antiga aliança, o mesmo véu permanece, não lhes sendo revelado que, em Cristo, é removido.

15 Mas até hoje, quando é lido Moisés, o véu está posto sobre o coração deles.

16 Quando, porém, algum deles se converte ao SENHOR, o véu lhe é retirado.

17 Ora, o SENHOR é o Espírito; e, onde está o Espírito do SENHOR, aí há liberdade.

18 E todos nós, com o rosto desvendado, contemplando, como por espelho, a glória do SENHOR, somos transformados, de glória em glória, na sua própria imagem, como pelo SENHOR, o Espírito.

2 Coríntios 4

9 Jeśli bowiem służba potępienia ma chwałę, daleko więcej obfituje w chwałę służba sprawiedliwości.

10 Albowiem to, co niegdyś miało chwałę, teraz nie ma chwały z powodu chwały, która tamtą przewyższa.

11 Jeśli bowiem chwałę miało to, co przemija, daleko więcej jaśnieje w chwale to, co trwa.

12 Mając więc taką nadzieję, bardzo śmiało sobie poczynamy,

13 A nie tak, jak Mojżesz, który kładł zasłonę na oblicze swoje, aby synowie izraelscy nie patrzyli na koniec tego, co miało ustać.

14 Lecz umysły ich otępiały. Albowiem aż do dnia dzisiejszego przy czytaniu starego przymierza ta sama zasłona pozostaje nie odsłonięta, gdyż w Chrystusie zostaje ona usunięta.

15 Tak jest aż po dzień dzisiejszy, ilekroć czyta się Mojżesza, zasłona leży na ich sercu;

16 Lecz gdy się do Pana nawrócą, zasłona zostaje zdjęta.

17 A Pan jest Duchem; gdzie zaś Duch Pański, tam wolność.

18 My wszyscy tedy, z odsłoniętym obliczem, oglądając jak w zwierciadle chwałę Pana, zostajemy przemienieni w ten sam obraz, z chwały w chwałę, jak to sprawia Pan, który jest Duchem.

2 Koryntian 4

Paulo cumpre o seu ministério com fidelidade

[1] Pelo que, tendo este ministério, segundo a misericórdia que nos foi feita, não desfalecemos;

[2] pelo contrário, rejeitamos as coisas que, por vergonhosas, se ocultam, não andando com astúcia, nem adulterando a palavra de Deus; antes, nos recomendamos à consciência de todo homem, na presença de Deus, pela manifestação da verdade.

[3] Mas, se o nosso evangelho ainda está encoberto, é para os que se perdem que está encoberto,

[4] nos quais o deus deste século cegou o entendimento dos incrédulos, para que lhes não resplandeça a luz do evangelho da glória de Cristo, o qual é a imagem de Deus.

[5] Porque não nos pregamos a nós mesmos, mas a Cristo Jesus como SENHOR e a nós mesmos como vossos servos, por amor de Jesus.

[6] Porque Deus, que disse: Das trevas resplandecerá a luz, ele mesmo resplandeceu em nosso coração, para iluminação do conhecimento da glória de Deus, na face de Cristo.

O poder de Paulo vem só de Deus

[7] Temos, porém, este tesouro em vasos de barro, para que a excelência do poder seja de Deus e não de nós.

[8] Em tudo somos atribulados, porém não angustiados; perplexos, porém não desanimados;

Odwaga i szczerość głoszenia Ewangelii

[1] Dlatego, mając tę służbę, która nam została poruczona z miłosierdzia, nie upadamy na duchu,

[2] Lecz wyrzekliśmy się tego, co ludzie wstydliwie ukrywają, i nie postępujemy przebiegle ani nie fałszujemy Słowa Bożego, ale przez składanie dowodu prawdy polecamy siebie samych sumieniu wszystkich ludzi przed Bogiem.

[3] A jeśli nawet ewangelia nasza jest zasłonięta, zasłonięta jest dla tych, którzy giną,

[4] W których bóg świata tego zaślepił umysły niewierzących, aby im nie świeciło światło ewangelii o chwale Chrystusa, który jest obrazem Boga.

[5] Albowiem nie siebie samych głosimy, lecz Chrystusa Jezusa, że jest Panem, o sobie zaś, żeśmy sługami waszymi dla Jezusa.

[6] Bo Bóg, który rzekł: Z ciemności niech światłość zaświeci, rozświecił serca nasze, aby zajaśniało poznanie chwały Bożej, która jest na obliczu Chrystusowym.

Słabość apostołów i moc Boża

[7] Mamy zaś ten skarb w naczyniach glinianych, aby się okazało, że moc, która wszystko przewyższa, jest z Boga, a nie z nas.

[8] Zewsząd uciskani, nie jesteśmy jednak pognębieni, zakłopotani, ale nie zrozpaczeni,

[9] perseguidos, porém não desamparados; abatidos, porém não destruídos;

[10] levando sempre no corpo o morrer de Jesus, para que também a sua vida se manifeste em nosso corpo.

[11] Porque nós, que vivemos, somos sempre entregues à morte por causa de Jesus, para que também a vida de Jesus se manifeste em nossa carne mortal.

[12] De modo que, em nós, opera a morte, mas, em vós, a vida.

[13] Tendo, porém, o mesmo espírito da fé, como está escrito: Eu cri; por isso, é que falei. Também nós cremos; por isso, também falamos,

[14] sabendo que aquele que ressuscitou o SENHOR Jesus também nos ressuscitará com Jesus e nos apresentará convosco.

[15] Porque todas as coisas existem por amor de vós, para que a graça, multiplicando-se, torne abundantes as ações de graças por meio de muitos, para glória de Deus.

O desígnio e efeito das aflições

[16] Por isso, não desanimamos; pelo contrário, mesmo que o nosso homem exterior se corrompa, contudo, o nosso homem interior se renova de dia em dia.

[17] Porque a nossa leve e momentânea tribulação produz para nós eterno peso de glória, acima de toda comparação,

[18] não atentando nós nas coisas que se vêem, mas nas que se não vêem; porque as que se vêem são temporais, e as que se não vêem são eternas.

[9] Prześladowani, ale nie opuszczeni, powaleni, ale nie pokonani,

[10] Zawsze śmierć Jezusa na ciele swoim noszący, aby i życie Jezusa na ciele naszym się ujawniło.

[11] Zawsze bowiem my, którzy żyjemy, dla Jezusa na śmierć wydawani bywamy, aby i życie Jezusa na śmiertelnym ciele naszym się ujawniło.

[12] Tak tedy śmierć wykonuje dzieło swoje w nas, a życie w was.

[13] Mając zaś tego samego ducha wiary, jak to jest napisane: Uwierzyłem, przeto powiedziałem, i my wierzymy, i dlatego też mówimy,

[14] Wiedząc, że Ten, który wzbudził Pana Jezusa, także i nas z Jezusem wzbudził i razem z wami przed sobą stawi.

[15] Wszystko to bowiem dzieje się ze względu na was, aby, im więcej jest uczestników łaski, tym bardziej obfitowało dziękczynienie ku chwale Bożej.

Przemijająca słabość i wieczna chwała

[16] Dlatego nie upadamy na duchu; bo choć zewnętrzny nasz człowiek niszczeje, to jednak ten nasz wewnętrzny odnawia się z każdym dniem.

[17] Albowiem nieznaczny chwilowy ucisk przynosi nam przeogromną obfitość wiekuistej chwały,

[18] Nam, którzy nie patrzymy na to, co widzialne, ale na to, co niewidzialne; albowiem to, co widzialne, jest doczesne, a to, co niewidzialne, jest wieczne.

2 Coríntios 5

Ausentes do corpo e presentes com o Senhor

[1] Sabemos que, se a nossa casa terrestre deste tabernáculo se desfizer, temos da parte de Deus um edifício, casa não feita por mãos, eterna, nos céus.

[2] E, por isso, neste tabernáculo, gememos, aspirando por sermos revestidos da nossa habitação celestial;

[3] se, todavia, formos encontrados vestidos e não nus.

[4] Pois, na verdade, os que estamos neste tabernáculo gememos angustiados, não por querermos ser despidos, mas revestidos, para que o mortal seja absorvido pela vida.

[5] Ora, foi o próprio Deus quem nos preparou para isto, outorgando-nos o penhor do Espírito.

[6] Temos, portanto, sempre bom ânimo, sabendo que, enquanto no corpo, estamos ausentes do SENHOR;

[7] visto que andamos por fé e não pelo que vemos.

[8] Entretanto, estamos em plena confiança, preferindo deixar o corpo e habitar com o SENHOR.

[9] É por isso que também nos esforçamos, quer presentes, quer ausentes, para lhe sermos agradáveis.

[10] Porque importa que todos nós compareçamos perante o tribunal de Cristo, para que cada um receba segundo

2 Koryntian 5

[1] Wiemy bowiem, że jeśli ten namiot, który jest naszym ziemskim mieszkaniem, się rozpadnie, mamy budowlę od Boga, dom w niebie, nie rękoma zbudowany, wieczny.

[2] Dlatego też w tym doczesnym wzdychamy, pragnąc przyoblec się w domostwo nasze, które jest z nieba,

[3] Jeśli tylko przyobleczeni, a nie nadzy będziemy znalezieni.

[4] Dopóki bowiem jesteśmy w tym namiocie, wzdychamy, obciążeni, ponieważ nie chcemy być zewleczeni, lecz przyobleczeni, aby to, co śmiertelne, zostało wchłonięte przez życie.

[5] A tym, który nas do tego właśnie przysposobił, jest Bóg, który nam też dał jako rękojmię Ducha.

[6] Więc też zawsze jesteśmy pełni ufności i wiemy, że dopóki przebywamy w ciele, jesteśmy oddaleni od Pana;

[7] Gdyż w wierze, a nie w oglądaniu pielgrzymujemy.

[8] Jesteśmy więc pełni ufności i wolelibyśmy raczej wyjść z ciała i zamieszkać u Pana.

[9] Dlatego też dokładamy starań, żeby, niezależnie od tego, czy mieszkamy w ciele, czy jesteśmy poza ciałem, jemu się podobać.

[10] Albowiem my wszyscy musimy stanąć przed sądem Chrystusowym, aby każdy

o bem ou o mal que tiver feito por meio do corpo.

O zelo apostólico de Paulo

[11] E assim, conhecendo o temor do SENHOR, persuadimos os homens e somos cabalmente conhecidos por Deus; e espero que também a vossa consciência nos reconheça.

[12] Não nos recomendamos novamente a vós outros; pelo contrário, damo-vos ensejo de vos gloriardes por nossa causa, para que tenhais o que responder aos que se gloriam na aparência e não no coração.

[13] Porque, se enlouquecemos, é para Deus; e, se conservamos o juízo, é para vós outros.

[14] Pois o amor de Cristo nos constrange, julgando nós isto: um morreu por todos; logo, todos morreram.

[15] E ele morreu por todos, para que os que vivem não vivam mais para si mesmos, mas para aquele que por eles morreu e ressuscitou.

[16] Assim que, nós, daqui por diante, a ninguém conhecemos segundo a carne; e, se antes conhecemos Cristo segundo a carne, já agora não o conhecemos deste modo.

[17] E, assim, se alguém está em Cristo, é nova criatura; as coisas antigas já passaram; eis que se fizeram novas.

O ministério da reconciliação

odebrał zapłatę za uczynki swoje, dokonane w ciele, dobre czy złe.

Miłość Chrystusowa naszą myślą przewodnią i siłą

[11] Wiedząc tedy, co to jest bojaźń Pańska, staramy się przekonywać ludzi; a przed Bogiem wszystko w nas jest jawne, spodziewam się też, że i w sumieniach waszych jest to jawne.

[12] Nie polecamy się wam ponownie, lecz dajemy wam pobudkę do tego, abyście mogli nami się chlubić i abyście mogli dać odprawę tym, którzy się chlubią rzeczami zewnętrznymi, a nie tym, co w sercu.

[13] Jeśliśmy bowiem w stan zachwycenia popadli, działo się to dla Boga, a jeśli przy trzeźwym umyśle jesteśmy, to dla was.

[14] Bo miłość Chrystusowa ogarnia nas, którzy doszliśmy do tego przekonania, że jeden za wszystkich umarł; a zatem wszyscy umarli;

[15] A umarł za wszystkich, aby ci, którzy żyją, już nie dla siebie samych żyli, lecz dla tego, który za nich umarł i został wzbudzony.

Nowe życie w Chrystusie

[16] Dlatego już odtąd nikogo nie znamy według ciała; a jeśli znaliśmy Chrystusa według ciała, to teraz już nie znamy.

[17] Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe.

[18] Ora, tudo provém de Deus, que nos reconciliou consigo mesmo por meio de Cristo e nos deu o ministério da reconciliação,

[19] a saber, que Deus estava em Cristo reconciliando consigo o mundo, não imputando aos homens as suas transgressões, e nos confiou a palavra da reconciliação.

[20] De sorte que somos embaixadores em nome de Cristo, como se Deus exortasse por nosso intermédio. Em nome de Cristo, pois, rogamos que vos reconcilieis com Deus.

[21] Aquele que não conheceu pecado, ele o fez pecado por nós; para que, nele, fôssemos feitos justiça de Deus.

[18] A wszystko to jest z Boga, który nas pojednał z sobą przez Chrystusa i poruczył nam służbę pojednania,

[19] To znaczy, że Bóg w Chrystusie świat z sobą pojednał, nie zaliczając im ich upadków, i powierzył nam słowo pojednania.

Posłannictwo pojednania

[20] Dlatego w miejsce Chrystusa poselstwo sprawujemy, jak gdyby przez nas Bóg upominał; w miejsce Chrystusa prosimy: Pojednajcie się z Bogiem.

[21] On tego, który nie znał grzechu, za nas grzechem uczynił, abyśmy w nim stali się sprawiedliwością Bożą.

2 Coríntios 6

[1] E nós, na qualidade de cooperadores com ele, também vos exortamos a que não recebais em vão a graça de Deus

[2] (porque ele diz: Eu te ouvi no tempo da oportunidade e te socorri no dia da salvação; eis, agora, o tempo sobremodo oportuno, eis, agora, o dia da salvação);

[3] não dando nós nenhum motivo de escândalo em coisa alguma, para que o ministério não seja censurado.

A abnegação de Paulo

[4] Pelo contrário, em tudo recomendando-nos a nós mesmos como ministros de Deus: na muita paciência, nas aflições, nas privações, nas angústias,

2 Koryntian 6

[1] A jako współpracownicy napominamy was, abyście nadaremnie łaski Bożej nie przyjmowali;

[2] Mówi bowiem: W czasie łaski wysłuchałem cię, A w dniu zbawienia pomogłem ci; Oto teraz czas łaski, Oto teraz dzień zbawienia.

[3] Nie dajemy w niczym żadnego zgorszenia, aby służba nasza nie była zniesławiona,

[4] Ale we wszystkim okazujemy się sługami Bożymi w wielkiej cierpliwości, w uciskach, w potrzebach, w utrapieniach,

[5] nos açoites, nas prisões, nos tumultos, nos trabalhos, nas vigílias, nos jejuns,

[6] na pureza, no saber, na longanimidade, na bondade, no Espírito Santo, no amor não fingido,

[7] na palavra da verdade, no poder de Deus, pelas armas da justiça, quer ofensivas, quer defensivas;

[8] por honra e por desonra, por infâmia e por boa fama, como enganadores e sendo verdadeiros;

[9] como desconhecidos e, entretanto, bem conhecidos; como se estivéssemos morrendo e, contudo, eis que vivemos; como castigados, porém não mortos;

[10] entristecidos, mas sempre alegres; pobres, mas enriquecendo a muitos; nada tendo, mas possuindo tudo.

O amor com amor se paga

[11] Para vós outros, ó coríntios, abrem-se os nossos lábios, e alarga-se o nosso coração.

[12] Não tendes limites em nós; mas estais limitados em vossos próprios afetos.

[13] Ora, como justa retribuição (falo-vos como a filhos), dilatai-vos também vós.

Nenhuma comunhão com os incrédulos

[14] Não vos ponhais em jugo desigual com os incrédulos; porquanto que sociedade pode haver entre a justiça e a iniqüidade? Ou que comunhão, da luz com as trevas?

[5] W chłostach, w więzieniach, w niepokojach, w trudach, w czuwaniu, w postach,

[6] W czystości, w poznaniu, w wielkoduszności, w uprzejmości, w Duchu Świętym, w miłości nieobłudnej,

[7] W słowie prawdy, w mocy Bożej; przez oręż sprawiedliwości ku natarciu i obronie,

[8] Przez chwałę i hańbę, przez zniesławienie i przez dobrą sławę; jako zwodziciele, a jednak prawi,

[9] Jako nieznani, a jednak znani, jako umierający a oto żyjemy; jako karani, a jednak nie zabici,

[10] Jako zasmuceni, ale zawsze weseli, jako ubodzy, jednak wielu ubogacający, jako nic nie mający, a jednak wszystko posiadający.

Apel o otwarcie serc

[11] Usta nasze otwarły się przed wami, Koryntianie, serce nasze szeroko się otwarło;

[12] Nie u nas jest wam ciasno, ale ciasnota jest w sercach waszych;

[13] Ponieważ zaś należy się odwzajemniać, przeto jak do dzieci mówię: Rozszerzcie i wy serca wasze!

Wezwanie do zerwania z pogaństwem

[14] Nie chodźcie w obcym jarzmie z niewiernymi; bo co ma wspólnego sprawiedliwość z nieprawością albo jakaż społeczność między światłością a ciemnością?

[15] Que harmonia, entre Cristo e o Maligno? Ou que união, do crente com o incrédulo?
[16] Que ligação há entre o santuário de Deus e os ídolos? Porque nós somos santuário do Deus vivente, como ele próprio disse: Habitarei e andarei entre eles; serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.
[17] Por isso, retirai-vos do meio deles, separai-vos, diz o SENHOR; não toqueis em coisas impuras; e eu vos receberei,
[18] serei vosso Pai, e vós sereis para mim filhos e filhas, diz o SENHOR Todo-Poderoso.

2 Coríntios 7

[1] Tendo, pois, ó amados, tais promessas, purifiquemo-nos de toda impureza, tanto da carne como do espírito, aperfeiçoando a nossa santidade no temor de Deus.

O afeto de Paulo para com os coríntios

[2] Acolhei-nos em vosso coração; a ninguém tratamos com injustiça, a ninguém corrompemos, a ninguém exploramos.
[3] Não falo para vos condenar; porque já vos tenho dito que estais em nosso coração para, juntos, morrermos e vivermos.
[4] Mui grande é a minha franqueza para convosco, e muito me glorio por vossa causa; sinto-me grandemente confortado e transbordante de júbilo em toda a nossa tribulação.

A chegada de Tito

[15] Albo jaka zgoda między Chrystusem a Belialem, albo co za dział ma wierzący z niewierzącym?
[16] Jakiż układ między świątynią Bożą a bałwanami? Myśmy bowiem świątynią Boga żywego, jak powiedział Bóg: Zamieszkam w nich i będę się przechadzał pośród nich, I będę Bogiem ich, a oni będą ludem moim.
[17] Dlatego wyjdźcie spośród nich i odłączcie się, mówi Pan, I nieczystego się nie dotykajcie; A ja przyjmę was
[18] I będę wam Ojcem, a wy będziecie mi synami i córkami, mówi Pan Wszechmogący;

2 Koryntian 7

[1] Mając tedy te obietnice, umiłowani, oczyśćmy się od wszelkiej zmazy ciała i ducha, dopełniając świątobliwości swojej w bojaźni Bożej.

Wezwanie do przywrócenia społeczności

[2] Zróbcie miejsce dla nas w sercach waszych; nikogo nie skrzywdziliśmy, nikogo nie zepsuliśmy, nikogo nie oszukaliśmy.
[3] Nie mówię tego, aby potępiać; bo już uprzednio powiedziałem, iż w sercach naszych jesteście na śmierć i życie.
[4] Mam wielkie zaufanie do was i wielka jest chluba moja z was; pełen jestem pociechy i nader obfita jest radość moja we wszelkim ucisku naszym.

[5] Porque, chegando nós à Macedônia, nenhum alívio tivemos; pelo contrário, em tudo fomos atribulados: lutas por fora, temores por dentro.

[6] Porém Deus, que conforta os abatidos, nos consolou com a chegada de Tito;

[7] e não somente com a sua chegada, mas também pelo conforto que recebeu de vós, referindo-nos a vossa saudade, o vosso pranto, o vosso zelo por mim, aumentando, assim, meu regozijo.

[8] Porquanto, ainda que vos tenha contristado com a carta, não me arrependo; embora já me tenha arrependido (vejo que aquela carta vos contristou por breve tempo),

[9] agora, me alegro não porque fostes contristados, mas porque fostes contristados para arrependimento; pois fostes contristados segundo Deus, para que, de nossa parte, nenhum dano sofrêsseis.

[10] Porque a tristeza segundo Deus produz arrependimento para a salvação, que a ninguém traz pesar; mas a tristeza do mundo produz morte.

[11] Porque quanto cuidado não produziu isto mesmo em vós que, segundo Deus, fostes contristados! Que defesa, que indignação, que temor, que saudades, que zelo, que vindita! Em tudo destes prova de estardes inocentes neste assunto.

[5] Bo nawet wtedy, gdy przybyliśmy do Macedonii, ciało nasze nie zaznało żadnego odpoczynku, lecz zewsząd byliśmy uciśnieni walkami zewnątrz, obawami od wewnątrz.

[6] Lecz Ten, który pociesza uniżonych, Bóg, pocieszył nas przez przybycie Tytusa;

[7] A nie tylko przez jego przybycie, lecz i przez pociechę, jakiej doznał u was, gdy opowiadał nam o waszej tęsknocie za nami, o waszej żałości i o waszej gorliwości względem mnie, tak iż jeszcze bardziej się radowałem.

[8] Bo jeśli nawet listem was zasmuciłem, nie żałuję tego; a jeślim nawet żałował - widzę bowiem, że ów list zasmucił was przynajmniej na chwilę -

[9] Teraz jednak cieszę się, nie dlatego, że byliście zasmuceni, ale że byliście zasmuceni ku upamiętaniu; zasmuceni bowiem byliście po Bożemu tak, że w niczym nie ponieśliście szkody z naszej strony.

[10] Albowiem smutek, który jest według Boga, sprawia upamiętanie ku zbawieniu i nikt go nie żałuje; smutek zaś światowy sprawia śmierć.

[11] Patrzcie, co ten wasz smutek według Boga sprawił, jaką gorliwość, jakie uniewinnianie się, jakie oburzenie, jaką obawę, jaką tęsknotę, jaki zapał, jaką karę! Pod każdym względem okazaliście się czystymi w tej sprawie.

[12] Portanto, embora vos tenha escrito, não foi por causa do que fez o mal, nem por causa do que sofreu o agravo, mas para que a vossa solicitude a nosso favor fosse manifesta entre vós, diante de Deus.

[13] Foi por isso que nos sentimos confortados. E, acima desta nossa consolação, muito mais nos alegramos pelo contentamento de Tito, cujo espírito foi recreado por todos vós.

[14] Porque, se nalguma coisa me gloriei de vós para com ele, não fiquei envergonhado; pelo contrário, como, em tudo, vos falamos com verdade, também a nossa exaltação na presença de Tito se verificou ser verdadeira.

[15] E o seu entranhável afeto cresce mais e mais para convosco, lembrando-se da obediência de todos vós, de como o recebestes com temor e tremor.

[16] Alegro-me porque, em tudo, posso confiar em vós.

2 Coríntios 8

A oferta das igrejas da Macedônia para os pobres da Judeia

[1] Também, irmãos, vos fazemos conhecer a graça de Deus concedida às igrejas da Macedônia;

[2] porque, no meio de muita prova de tribulação, manifestaram abundância de alegria, e a profunda pobreza deles superabundou em grande riqueza da sua generosidade.

[12] Zaiste, jeśli i pisałem do was, to nie ze względu na tego, który krzywdę wyrządził, ani ze względu na tego, który krzywdy doznał, lecz po to, aby u was wyszła na jaw gorliwość wasza o nas przed obliczem Bożym.

[13] Dlatego ucieszyliśmy się. A w tej naszej pociesze jeszcze więcej ucieszyła nas radość Tytusa, iż został na duchu pokrzepiony przez was wszystkich;

[14] Bo jeśli przed nim chlubiłem się nieco wami, nie zostałem zawstydzony, lecz jak wam we wszystkim mówiliśmy prawdę, tak i chluba nasza przed Tytusem okazała się prawdą.

[15] A uczucia jego względem was są jeszcze gorętsze, gdy wspomina posłuszeństwo wszystkich was, jak to przyjęliście go z bojaźnią i z drżeniem.

[16] Raduję się, iż pod każdym względem mogę na was polegać.

2 Koryntian 8

Zbiórka na ubogich w Jerozolimie

[1] A powiadamiamy was, bracia, o łasce Bożej, okazanej zborom macedońskim,

[2] Iż mimo licznych utrapień, które wystawiały ich na próbę, niezwykła radość i skrajne ubóstwo ich przerodziły się w nadzwyczajne bogactwo ich ofiarności;

[3] Porque eles, testemunho eu, na medida de suas posses e mesmo acima delas, se mostraram voluntários,

[4] pedindo-nos, com muitos rogos, a graça de participarem da assistência aos santos.

[5] E não somente fizeram como nós esperávamos, mas também deram-se a si mesmos primeiro ao SENHOR, depois a nós, pela vontade de Deus;

[6] o que nos levou a recomendar a Tito que, como começou, assim também complete esta graça entre vós.

[7] Como, porém, em tudo, manifestais superabundância, tanto na fé e na palavra como no saber, e em todo cuidado, e em nosso amor para convosco, assim também abundeis nesta graça.

[8] Não vos falo na forma de mandamento, mas para provar, pela diligência de outros, a sinceridade do vosso amor;

[9] pois conheceis a graça de nosso SENHOR Jesus Cristo, que, sendo rico, se fez pobre por amor de vós, para que, pela sua pobreza, vos tornásseis ricos.

[10] E nisto dou minha opinião; pois a vós outros, que, desde o ano passado, principiastes não só a prática, mas também o querer, convém isto.

[11] Completai, agora, a obra começada, para que, assim como revelastes prontidão

[3] Gdyż w miarę możności - mogę to zaświadczyć - owszem, ponad możność, samorzutnie,

[4] Usilnym naleganiem dopraszając się od nas tej łaski, by mogli uczestniczyć w dziele miłosierdzia dla świętych,

[5] I ponad nasze oczekiwanie oddawali nawet samych siebie najpierw Panu, a potem i nam, za wolą Bożą,

[6] Tak iż uprosiliśmy Tytusa, aby, jak rozpoczął, tak też dokończył i u was tej dobroczynnej działalności.

[7] A jak we wszystkim się wyróżniacie, w wierze, w słowie i w poznaniu, i we wszelkiej gorliwości oraz w miłości, którą w was wzbudziliśmy, tak i w tej działalności dobroczynnej się wyróżniacie.

[8] Nie mówię tego, jakobym wydawał rozkaz, ale pragnę na tle gorliwości innych wypróbować też szczerość waszej miłości.

Przykład Jezusa

[9] Albowiem znacie łaskę Pana naszego Jezusa Chrystusa, że będąc bogatym, stał się dla was ubogim, abyście ubóstwem jego ubogaceni zostali.

[10] A w tej sprawie daję wam taką radę: będzie to z korzyścią dla was, którzy nie tylko tę działalność rozpoczęliście, lecz i postanowienie to powzięliście jako pierwsi już ubiegłego roku,

[11] Jeśli teraz dokończycie także tej działalności, aby, jak ochotne było

no querer, assim a leveis a termo, segundo as vossas posses.

postanowienie, tak i wykonanie nastąpiło w miarę środków, jakie posiadacie.

[12] Porque, se há boa vontade, será aceita conforme o que o homem tem e não segundo o que ele não tem.

[12] Jeśli bowiem jest ochotna wola, zasługuje ona na uznanie według tego, co ma, a nie według tego, czego nie ma.

[13] Porque não é para que os outros tenham alívio, e vós, sobrecarga; mas para que haja igualdade,

[13] Nie chodzi bowiem o to, by inni mieli ulgę, a wy obciążenie, lecz chodzi o równość;

[14] suprindo a vossa abundância, no presente, a falta daqueles, de modo que a abundância daqueles venha a suprir a vossa falta, e, assim, haja igualdade,

[14] W obecnym czasie niech wasz nadmiar wyrówna ich niedostatek, by i ich nadmiar służył na pokrycie waszego niedostatku, ażeby była równość,

[15] como está escrito: O que muito colheu não teve demais; e o que pouco, não teve falta.

[15] Jak napisano: Kto wiele zebrał, nie miał za wiele, a kto mało, nie miał za mało.

O novo encargo de Tito

Misja Tytusa i innych

[16] Mas graças a Deus, que pôs no coração de Tito a mesma solicitude por amor de vós;

[16] Lecz Bogu niech będą dzięki, który daje tę samą gorliwość o was do serca Tytusa;

[17] porque atendeu ao nosso apelo e, mostrando-se mais cuidadoso, partiu voluntariamente para vós outros.

[17] Bo nie tylko przyjął to wezwanie, ale w nadzwyczajnej swej gorliwości z własnej ochoty wybrał się do was.

[18] E, com ele, enviamos o irmão cujo louvor no evangelho está espalhado por todas as igrejas.

[18] A razem z nim posłaliśmy brata, którego za zwiastowanie ewangelii chwalą wszystkie zbory;

[19] E não só isto, mas foi também eleito pelas igrejas para ser nosso companheiro no desempenho desta graça ministrada por nós, para a glória do próprio SENHOR e para mostrar a nossa boa vontade;

[19] Lecz nie tylko to, bo został on wyznaczony przez zbory na uczestnika podróży naszej w tym dziele miłosierdzia, którym pragniemy służyć ku chwale samego Pana i ku okazaniu naszej gorliwości,

[20] evitando, assim, que alguém nos acuse em face desta generosa dádiva administrada por nós;

[20] Zapobiegając temu, aby nas ktoś nie obmawiał w związku z hojnym darem, którym pragniemy usłużyć;

[21] pois o que nos preocupa é procedermos honestamente, não só perante o SENHOR, como também diante dos homens.
[22] Com eles, enviamos nosso irmão cujo zelo, em muitas ocasiões e de muitos modos, temos experimentado; agora, porém, se mostra ainda mais zeloso pela muita confiança em vós.
[23] Quanto a Tito, é meu companheiro e cooperador convosco; quanto a nossos irmãos, são mensageiros das igrejas e glória de Cristo.
[24] Manifestai, pois, perante as igrejas, a prova do vosso amor e da nossa exultação a vosso respeito na presença destes homens.

[21] Staramy się bowiem o to, co dobre, nie tylko przed Panem, ale i przed ludźmi.
[22] Posłaliśmy też z nimi brata naszego, którego gorliwość wypróbowaliśmy często w wielu sprawach a który teraz jest jeszcze gorliwszy, ponieważ ma wielkie zaufanie do was.
[23] Co do Tytusa, jest on moim towarzyszem i współpracownikiem wśród was; co zaś do naszych braci, są oni posłańcami zborów, chwałą Chrystusową.
[24] Okażcie im przeto swoją miłość i potwierdźcie przed zborami, żeście chlubą naszą.

2 Coríntios 9

Instruções de Paulo em referência à grande coleta

[1] Ora, quanto à assistência a favor dos santos, é desnecessário escrever-vos,
[2] porque bem reconheço a vossa presteza, da qual me glorio junto aos macedônios, dizendo que a Acaia está preparada desde o ano passado; e o vosso zelo tem estimulado a muitíssimos.
[3] Contudo, enviei os irmãos, para que o nosso louvor a vosso respeito, neste particular, não se desminta, a fim de que, como venho dizendo, estivésseis preparados,
[4] para que, caso alguns macedônios forem comigo e vos encontrem desapercebidos, não fiquemos nós envergonhados (para não dizer, vós) quanto a esta confiança.

2 Koryntian 9

[1] Zbyteczną zaś jest rzeczą, bym do was pisał o dziele miłosierdzia dla świętych.
[2] Znam bowiem ochotną wolę waszą, z powodu której chlubię się wami przed Macedończykami, mówiąc, że Achaja już od zeszłego roku jest gotowa; i gorliwość wasza zachęciła wielu z nich.
[3] Posłałem tedy braci, aby nasze chlubienie się wami w tej sprawie nie okazało się nieuzasadnione i abyście byli przygotowani, jak mówiłem, że jesteście,
[4] Byśmy, w razie gdyby razem ze mną przyszli Macedończycy i zastali was nie przygotowanymi, nie byli zawstydzeni,

my, nie mówiąc już o was, z powodu tej ufności.

[5] Portanto, julguei conveniente recomendar aos irmãos que me precedessem entre vós e preparassem de antemão a vossa dádiva já anunciada, para que esteja pronta como expressão de generosidade e não de avareza.

[5] Dlatego uznałem za rzecz konieczną, żeby wezwać braci, by przed nami poszli do was i zawczasu przygotowali poprzednio zapowiedziany dar, tak aby on był wyrazem hojności, a nie skąpstwa.

A sementeira e a colheita

[6] E isto afirmo: aquele que semeia pouco pouco também ceifará; e o que semeia com fartura com abundância também ceifará.

[7] Cada um contribua segundo tiver proposto no coração, não com tristeza ou por necessidade; porque Deus ama a quem dá com alegria.

[8] Deus pode fazer-vos abundar em toda graça, a fim de que, tendo sempre, em tudo, ampla suficiência, superabundeis em toda boa obra,

[9] como está escrito: Distribuiu, deu aos pobres, a sua justiça permanece para sempre.

[10] Ora, aquele que dá semente ao que semeia e pão para alimento também suprirá e aumentará a vossa sementeira e multiplicará os frutos da vossa justiça,

[11] enriquecendo-vos, em tudo, para toda generosidade, a qual faz que, por nosso intermédio, sejam tributadas graças a Deus.

[12] Porque o serviço desta assistência não só supre a necessidade dos santos, mas também redunda em muitas graças a Deus,

Ochotnego dawcę Bóg miłuje

[6] A powiadam: Kto sieje skąpo, skąpo też żąć będzie, a kto sieje obficie, obficie też żąć będzie.

[7] Każdy, tak jak sobie postanowił w sercu, nie z żalem albo z przymusu; gdyż ochotnego dawcę Bóg miłuje.

[8] A władny jest Bóg udzielić wam obficie wszelkiej łaski, abyście, mając zawsze wszystkiego pod dostatkiem, mogli hojnie łożyć na wszelką dobrą sprawę,

[9] Jak napisano: Szczodrze rozdaje, udziela ubogim, Sprawiedliwość jego trwa na wieki.

[10] A ten, który daje ziarno siewcy i chleb na pokarm, da i pomnoży zasiew wasz, i przysporzy owoców sprawiedliwości waszej;

[11] A tak ubogaceni we wszystko będziecie mogli okazywać wszelką szczodrobliwość, która za naszym przyczynieniem pobudza do dziękczynienia Bogu.

[12] Bo sprawowanie tej służby nie tylko wypełnia braki u świętych, lecz wydaje też obfity plon w licznych dziękczynieniach, składanych Bogu.

[13] visto como, na prova desta ministração, glorificam a Deus pela obediência da vossa confissão quanto ao evangelho de Cristo e pela liberalidade com que contribuís para eles e para todos,

[14] enquanto oram eles a vosso favor, com grande afeto, em virtude da superabundante graça de Deus que há em vós.

[15] Graças a Deus pelo seu dom inefável!

[13] Doznawszy dobrodziejstwa tej służby, chwalić będą Boga za to, że podporządkowujecie się wyznawanej przez siebie ewangelii Chrystusowej i za szczerą wspólnotę z nimi i ze wszystkimi;

[14] A modląc się za was, tęsknić będą za wami z powodu nader obfitej łaski Bożej, która spływa na was.

[15] Bogu niech będą dzięki za niewysłowiony dar jego.

2 Coríntios 10

Paulo defende a sua autoridade apostólica

[1] E eu mesmo, Paulo, vos rogo, pela mansidão e benignidade de Cristo, eu que, na verdade, quando presente entre vós, sou humilde; mas, quando ausente, ousado para convosco,

[2] sim, eu vos rogo que não tenha de ser ousado, quando presente, servindo-me daquela firmeza com que penso devo tratar alguns que nos julgam como se andássemos em disposições de mundano proceder.

[3] Porque, embora andando na carne, não militamos segundo a carne.

[4] Porque as armas da nossa milícia não são carnais, e sim poderosas em Deus, para destruir fortalezas, anulando nós sofismas

[5] e toda altivez que se levante contra o conhecimento de Deus, e levando cativo todo pensamento à obediência de Cristo,

2 Koryntian 10

Odparcie zarzutów i napiętnowanie pychy wrogów

[1] A ja sam, Paweł, napominam was przez cichość i łagodność Chrystusową, ja, który, gdy jestem u was osobiście, rzekomo jestem pokorny, a gdym daleko, jestem ponoć śmiały wobec was;

[2] Proszę was tedy, abym po przybyciu do was nie musiał okazywać tej stanowczej śmiałości, z jaką zamierzam ostro wystąpić przeciwko niektórym, pomawiającym nas o to, że prowadzimy cielesny sposób życia.

[3] Bo chociaż żyjemy w ciele, nie walczymy cielesnymi środkami.

[4] Gdyż oręż nasz, którym walczymy, nie jest cielesny, lecz ma moc burzenia warowni dla sprawy Bożej; nim też unicestwiamy złe zamysły

[5] I wszelką pychę, podnoszącą się przeciw poznaniu Boga, i zmuszamy wszelką myśl do poddania się w posłuszeństwo Chrystusowi,

[6] e estando prontos para punir toda desobediência, uma vez completa a vossa submissão.

[7] Observai o que está evidente. Se alguém confia em si que é de Cristo, pense outra vez consigo mesmo que, assim como ele é de Cristo, também nós o somos.

[8] Porque, se eu me gloriar um pouco mais a respeito da nossa autoridade, a qual o SENHOR nos conferiu para edificação e não para destruição vossa, não me envergonharei,

[9] para que não pareça ser meu intuito intimidar-vos por meio de cartas.

[10] As cartas, com efeito, dizem, são graves e fortes; mas a presença pessoal dele é fraca, e a palavra, desprezível.

[11] Considere o tal isto: que o que somos na palavra por cartas, estando ausentes, tal seremos em atos, quando presentes.

[12] Porque não ousamos classificar-nos ou comparar-nos com alguns que se louvam a si mesmos; mas eles, medindo-se consigo mesmos e comparando-se consigo mesmos, revelam insensatez.

A esfera da ação missionária de Paulo

[13] Nós, porém, não nos gloriaremos sem medida, mas respeitamos o limite da esfera de ação que Deus nos demarcou e que se estende até vós.

[14] Porque não ultrapassamos os nossos limites como se não devêssemos chegar

[6] Gotowi do karania wszelkiego nieposłuszeństwa, gdy posłuszeństwo wasze będzie całkowite.

[7] Patrzcie na to, co oczywiste. Jeśli ktoś jest przekonany, że jest Chrystusowy, niech też i to rozważy sam w sobie, że, tak jak on jest Chrystusowy, tak i my.

[8] Bo choćbym się nawet nieco więcej chlubił władzą naszą, jaką nam Pan dał, aby was budować, a nie niszczyć, nie będę zawstydzony;

[9] Lecz nie chcę, by wyglądało, że was straszę listami,

[10] Bo powiadają: Listy wprawdzie ważkie są i mocne, lecz jego wygląd zewnętrzny lichy, a mowa do niczego.

[11] Kto tak mówi, niech zważy, że jakimi jesteśmy w słowie przekazanym listownie pod nieobecność, takimi też będziemy w czynie, gdy będziemy obecni.

[12] Nie ośmielamy się bowiem zaliczać siebie do niektórych lub porównywać się z niektórymi spośród tych, którzy siebie samych zalecają; nie mają bowiem rozumu, jeśli do siebie swoją własną miarę przykładają i siebie z samymi sobą porównują.

[13] My zaś nad miarę chlubić się nie będziemy, lecz tylko w tej mierze, jaką nam Bóg wyznaczył, byśmy mogli dotrzeć aż do was.

[14] Bo my nie przekraczamy wyznaczonych nam granic, jakby to było, gdyby one nie sięgały aż do was, bo wszak pierwsi

até vós, posto que já chegamos até vós com o evangelho de Cristo;

[15] não nos gloriando fora de medida nos trabalhos alheios e tendo esperança de que, crescendo a vossa fé, seremos sobremaneira engrandecidos entre vós, dentro da nossa esfera de ação,

[16] a fim de anunciar o evangelho para além das vossas fronteiras, sem com isto nos gloriarmos de coisas já realizadas em campo alheio.

[17] Aquele, porém, que se gloria, glorie-se no SENHOR.

[18] Porque não é aprovado quem a si mesmo se louva, e sim aquele a quem o SENHOR louva.

2 Coríntios 11

Paulo continua a sua defesa

[1] Quisera eu me suportásseis um pouco mais na minha loucura. Suportai-me, pois.

[2] Porque zelo por vós com zelo de Deus; visto que vos tenho preparado para vos apresentar como virgem pura a um só esposo, que é Cristo.

[3] Mas receio que, assim como a serpente enganou a Eva com a sua astúcia, assim também seja corrompida a vossa mente e se aparte da simplicidade e pureza devidas a Cristo.

[4] Se, na verdade, vindo alguém, prega outro Jesus que não temos pregado, ou se aceitais espírito diferente que não tendes recebido, ou evangelho diferente que não

dotarliśmy aż do was z ewangelią Chrystusową.

[15] My nie chlubimy się cudzą pracą poza obrębem naszego działania, lecz mamy raczej nadzieję, że wraz ze wzrostem wiary waszej i my wśród was w obrębie wyznaczonych nam granic zyskamy wielkie uznanie,

[16] I że zwiastować będziemy dobrą nowinę także poza waszym krajem, nie chlubiąc się tym, czego już dokonano na cudzym polu działania.

[17] Kto się tedy chlubi, w Panu niechaj się chlubi.

[18] Albowiem nie ten, kto sam siebie zaleca, jest wypróbowany, ale ten, kogo Pan poleca.

2 Koryntian 11

Prawo apostoła

[1] Obyście umieli znieść odrobinę niedorzeczności z mojej strony. W samej też rzeczy znosicie.

[2] Zabiegam bowiem o was z gorliwością Bożą; albowiem zaręczyłem was z jednym mężem, aby stawić przed Chrystusem dziewicę czystą,

[3] Obawiam się jednak, ażeby, jak wąż chytrością swoją zwiódł Ewę, tak i myśli wasze nie zostały skażone i nie odwróciły się od szczerego oddania się Chrystusowi.

[4] Bo gdy przychodzi ktoś i zwiastuje innego Jezusa, którego myśmy nie zwiastowali, lub gdy przyjmujecie innego ducha, którego nie otrzymaliście, lub inną

tendes abraçado, a esse, de boa mente, o tolerais.

[5] Porque suponho em nada ter sido inferior a esses tais apóstolos.

[6] E, embora seja falto no falar, não o sou no conhecimento; mas, em tudo e por todos os modos, vos temos feito conhecer isto.

O desprendimento do apóstolo

[7] Cometi eu, porventura, algum pecado pelo fato de viver humildemente, para que fôsseis vós exaltados, visto que gratuitamente vos anunciei o evangelho de Deus?

[8] Despojei outras igrejas, recebendo salário, para vos poder servir,

[9] e, estando entre vós, ao passar privações, não me fiz pesado a ninguém; pois os irmãos, quando vieram da Macedônia, supriram o que me faltava; e, em tudo, me guardei e me guardarei de vos ser pesado.

[10] A verdade de Cristo está em mim; por isso, não me será tirada esta glória nas regiões da Acaia.

[11] Por que razão? É porque não vos amo? Deus o sabe.

[12] Mas o que faço e farei é para cortar ocasião àqueles que a buscam com o intuito de serem considerados iguais a nós, naquilo em que se gloriam.

[13] Porque os tais são falsos apóstolos, obreiros fraudulentos, transformando-se em apóstolos de Cristo.

ewangelię, której nie przyjęliście, znosicie to z łatwością.

[5] Lecz uważam, że ja w niczym nie ustępuję tym arcyapostołom.

[6] Choć tedy jestem prostakiem w mowie, to jednak nie w poznaniu; owszem, okazaliśmy je przed wami wszystkimi pod każdym względem.

[7] Albo czy popełniłem grzech, poniżając siebie samego, abyście wy byli wywyższeni, że za darmo zwiastowałem wam ewangelię?

[8] Inne zbory złupiłem, przyjmując pomoc pieniężną, by móc wam służyć,

[9] A w czasie pobytu u was, cierpiąc niedostatek, nikomu nie byłem ciężarem; gdyż braki moje pokryli bracia, którzy przybyli z Macedonii; pilnowałem się i będę się pilnował, by w niczym nie być wam ciężarem.

[10] Jak prawda Chrystusowa jest we mnie, tak tej chluby nikt mi nie odbierze w granicach Achai.

[11] Dlaczego? Czy dlatego, że was nie miłuję? Bóg to wie!

[12] A to, co czynię, czynić też będę nadal, aby odebrać podstawę tym, którzy chcą mieć podstawę, by w tym, czym się chlubią, byli takimi, jakimi my jesteśmy.

[13] Tacy bowiem są fałszywymi apostołami, pracownikami zdradliwymi, którzy tylko przybierają postać apostołów Chrystusowych.

[14] E não é de admirar, porque o próprio Satanás se transforma em anjo de luz.

[15] Não é muito, pois, que os seus próprios ministros se transformem em ministros de justiça; e o fim deles será conforme as suas obras.

Os sofrimentos de Paulo por amor do evangelho

[16] Outra vez digo: ninguém me considere insensato; todavia, se o pensais, recebei-me como insensato, para que também me glorie um pouco.

[17] O que falo, não o falo segundo o SENHOR, e sim como por loucura, nesta confiança de gloriar-me.

[18] E, posto que muitos se gloriam segundo a carne, também eu me gloriarei.

[19] Porque, sendo vós sensatos, de boa mente tolerais os insensatos.

[20] Tolerais quem vos escravize, quem vos devore, quem vos detenha, quem se exalte, quem vos esbofeteie no rosto.

[21] Ingloriamente o confesso, como se fôramos fracos. Mas, naquilo em que qualquer tem ousadia (com insensatez o afirmo), também eu a tenho.

[22] São hebreus? Também eu. São israelitas? Também eu. São da descendência de Abraão? Também eu.

[23] São ministros de Cristo? (Falo como fora de mim.) Eu ainda mais: em trabalhos, muito mais; muito mais em prisões; em açoites, sem medida; em perigos de morte, muitas vezes.

[14] I nic dziwnego; wszak i szatan przybiera postać anioła światłości.

[15] Nic więc nadzwyczajnego, jeśli i słudzy jego przybierają postać sług sprawiedliwości; lecz kres ich taki, jakie są ich uczynki.

Porównanie Pawła z jego przeciwnikami

[16] Powtarzam raz jeszcze: Niech nikt mnie nie uważa za głupiego; jeżeli zaś jestem taki, to przyjmijcie mnie jako głupiego, abym i ja mógł się nieco chlubić.

[17] To, co mówię, mówię nie po myśli Pana, lecz jakby w przystępie głupoty, która bywa podłożem przechwałek.

[18] Skoro wielu się przechwala według ciała i ja będę się przechwalał.

[19] Chętnie bowiem znosicie głupców, wy, którzyście mądrzy!

[20] Znosicie bowiem, gdy was ktoś niewolnikami robi, gdy was ktoś wyzyskuje, gdy was ktoś łupi, gdy się ktoś wynosi, gdy was ktoś po twarzy bije.

Niebezpieczeństwo i trudne chwile Pawła

[21] Ku własnej hańbie to mówię, że w tym byliśmy słabi; bo jeśli ktoś w czymś jest śmiały, mówię to w przystępie głupoty, i ja jestem śmiały.

[22] Hebrajczykami są? Ja także. Izraelitami są? Ja także. Potomkami Abrahama są? Ja także.

[23] Sługami Chrystusa są? Jako niespełna rozumu to mówię; daleko więcej ja, więcej pracowałem, częściej byłem w więzieniach, nad miarę byłem chłostany, często znajdowałem się w niebezpieczeństwie śmierci.

[24] Cinco vezes recebi dos judeus uma quarentena de açoites menos um;

[25] fui três vezes fustigado com varas; uma vez, apedrejado; em naufrágio, três vezes; uma noite e um dia passei na voragem do mar;

[26] em jornadas, muitas vezes; em perigos de rios, em perigos de salteadores, em perigos entre patrícios, em perigos entre gentios, em perigos na cidade, em perigos no deserto, em perigos no mar, em perigos entre falsos irmãos;

[27] em trabalhos e fadigas, em vigílias, muitas vezes; em fome e sede, em jejuns, muitas vezes; em frio e nudez.

[28] Além das coisas exteriores, há o que pesa sobre mim diariamente, a preocupação com todas as igrejas.

[29] Quem enfraquece, que também eu não enfraqueça? Quem se escandaliza, que eu não me inflame?

[30] Se tenho de gloriar-me, gloriar-me-ei no que diz respeito à minha fraqueza.

[31] O Deus e Pai do SENHOR Jesus, que é eternamente bendito, sabe que não minto.

[32] Em Damasco, o governador preposto do rei Aretas montou guarda na cidade dos damascenos, para me prender;

[24] Od Żydów otrzymałem pięć razy po czterdzieści uderzeń bez jednego,

[25] Trzy razy byłem chłostany, raz ukamienowany, trzy razy rozbił się ze mną okręt, dzień i noc spędziłem w głębinie morskiej.

[26] Byłem często w podróżach, w niebezpieczeństwach na rzekach, w niebezpieczeństwach od zbójców, w niebezpieczeństwach od rodaków, w niebezpieczeństwach od pogan, w niebezpieczeństwach w mieście, w niebezpieczeństwach na pustyni, w niebezpieczeństwach na morzu, w niebezpieczeństwach między fałszywymi braćmi.

[27] W trudzie i znoju, często w niedosypianiu, w głodzie i pragnieniu, często w postach, w zimie i nagości.

[28] Pomijając te sprawy zewnętrzne, pozostaje codzienne nachodzenie mnie, troska o wszystkie zbory.

[29] Jeśli kto słabnie, czy i ja nie słabnę? Jeśli kto się potknie, czy i ja nie płonę?

[30] Jeśli się mam chlubić, to chlubić się będę ze słabości mojej.

[31] Bóg i Ojciec Pana Jezusa, który jest błogosławiony na wieki, wie, że nie kłamię.

[32] Namiestnik króla Aretasa w Damaszku otoczył strażą miasto Damasceńczyków, aby mnie pojmać,

[33] mas, num grande cesto, me desceram por uma janela da muralha abaixo, e assim me livrei das suas mãos.

[33] Ale spuszczono mnie w koszu przez okienko w murze i uszedłem jego rąk.

2 Coríntios 12

As visões e revelações do Senhor

[1] Se é necessário que me glorie, ainda que não convém, passarei às visões e revelações do SENHOR.

[2] Conheço um homem em Cristo que, há catorze anos, foi arrebatado até ao terceiro céu (se no corpo ou fora do corpo, não sei, Deus o sabe)

[3] e sei que o tal homem (se no corpo ou fora do corpo, não sei, Deus o sabe)

[4] foi arrebatado ao paraíso e ouviu palavras inefáveis, as quais não é lícito ao homem referir.

[5] De tal coisa me gloriarei; não, porém, de mim mesmo, salvo nas minhas fraquezas.

[6] Pois, se eu vier a gloriar-me, não serei néscio, porque direi a verdade; mas abstenho-me para que ninguém se preocupe comigo mais do que em mim vê ou de mim ouve.

O espinho na carne

[7] E, para que não me ensoberbecesse com a grandeza das revelações, foi-me posto um espinho na carne, mensageiro de Satanás, para me esbofetear, a fim de que não me exalte.

2 Koryntian 12

Wzniosłe wizje i pokora słabości

[1] Muszę się chlubić, choć nie ma z tego żadnego pożytku; toteż przejdę do widzeń i objawień Pańskich.

[2] Znałem człowieka w Chrystusie, który przed czternastu laty - czy to w ciele było, nie wiem, czy poza ciałem, nie wiem, Bóg wie - został uniesiony w zachwyceniu aż do trzeciego nieba.

[3] I wiem, że ten człowiek - czy to w ciele było, czy poza ciałem, nie wiem, Bóg wie -

[4] Został uniesiony w zachwyceniu do raju i słyszał niewypowiedziane słowa, których człowiekowi nie godzi się powtarzać.

[5] Z takiego chlubić się będę, ale z siebie samego chlubić się nie będę, chyba tylko ze słabości moich.

[6] Bo jeśli nawet zechcę się chlubić, nie będzie to przechwałka głupiego, bo prawdą będzie to, co powiem; lecz wstrzymuję się, aby ktoś nie myślał o mnie więcej nad to, co u mnie widzi lub co ode mnie słyszy.

[7] Bym się więc z nadzwyczajności objawień zbytnio nie wynosił, wbity został cierń w ciało moje, jakby posłaniec szatana, by mnie policzkował, abym się zbytnio nie wynosił.

[8] Por causa disto, três vezes pedi ao SENHOR que o afastasse de mim.

[9] Então, ele me disse: A minha graça te basta, porque o poder se aperfeiçoa na fraqueza. De boa vontade, pois, mais me gloriarei nas fraquezas, para que sobre mim repouse o poder de Cristo.

[10] Pelo que sinto prazer nas fraquezas, nas injúrias, nas necessidades, nas perseguições, nas angústias, por amor de Cristo. Porque, quando sou fraco, então, é que sou forte.

As credenciais de um apóstolo

[11] Tenho-me tornado insensato; a isto me constrangestes. Eu devia ter sido louvado por vós; porquanto em nada fui inferior a esses tais apóstolos, ainda que nada sou.

[12] Pois as credenciais do apostolado foram apresentadas no meio de vós, com toda a persistência, por sinais, prodígios e poderes miraculosos.

[13] Porque, em que tendes vós sido inferiores às demais igrejas, senão neste fato de não vos ter sido pesado? Perdoai-me esta injustiça.

Paulo deseja visitá-los

[14] Eis que, pela terceira vez, estou pronto a ir ter convosco e não vos serei pesado; pois não vou atrás dos vossos bens, mas procuro a vós outros. Não devem os filhos entesourar para os pais, mas os pais, para os filhos.

[8] W tej sprawie trzy razy prosiłem Pana, by on odstąpił ode mnie.

[9] Lecz powiedział do mnie: Dosyć masz, gdy masz łaskę moją, albowiem pełnia mej mocy okazuje się w słabości. Najchętniej więc chlubić się będę słabościami, aby zamieszkała we mnie moc Chrystusowa.

[10] Dlatego mam upodobanie w słabościach, w zniewagach, w potrzebach, w prześladowaniach, w uciskach dla Chrystusa; albowiem kiedy jestem słaby, wtedy jestem mocny.

Paweł rozważa swoje "Przechwałki"

[11] Stałem się głupi; wyście mnie do tego zmusili. Wyście bowiem powinni byli mnie polecić. Bo w niczym nie ustępowałem owym arcyapostołom, chociaż jestem niczym.

[12] Znamiona potwierdzające godność apostoła wystąpiły wśród was we wszelakiej cierpliwości, w znakach, cudach i przejawach mocy.

[13] W czym bowiem gorsze jest położenie wasze w porównaniu z pozostałymi zborami, jeśli nie w tym tylko, że ja jeden nie byłem wam ciężarem? Darujcie mi, że wam tak przymówiłem.

[14] Oto po raz trzeci przygotowuję się do podróży do was i nie będę wam ciężarem; nie szukam bowiem tego, co wasze, ale was samych; bo nie dzieci powinny gromadzić majątek dla rodziców, ale rodzice dla dzieci.

[15] Eu de boa vontade me gastarei e ainda me deixarei gastar em prol da vossa alma. Se mais vos amo, serei menos amado?

[15] Ja zaś jak najchętniej sam na koszta łożyć będę i samego siebie wydam za dusze wasze. Czy tak ma być, że im więcej ja was miłuję, tym mniej przez was mam być miłowany?

[16] Pois seja assim, eu não vos fui pesado; porém, sendo astuto, vos prendi com dolo.

[16] Lecz przyjmijmy, że nie byłem dla was ciężarem, lecz będąc chytry, podstępem was wziąłem.

[17] Porventura, vos explorei por intermédio de algum daqueles que vos enviei?

[17] Otóż, czy wyzyskałem was przez kogoś z tych, których do was przysłałem?

[18] Roguei a Tito e enviei com ele outro irmão; porventura, Tito vos explorou? Acaso, não temos andado no mesmo espírito? Não seguimos nas mesmas pisadas?

[18] Uprosiłem Tytusa i z nim razem posłałem brata; czyżby was Tytus wyzyskał? Czy nie postępowaliśmy w tym samym duchu? Czy nie kroczyliśmy tymi samymi śladami?

Paulo apela para o juiz de todos

[19] Há muito, pensais que nos estamos desculpando convosco. Falamos em Cristo perante Deus, e tudo, ó amados, para vossa edificação.

[19] Od dawna myślicie, że się przed wami usprawiedliwiamy. Lecz my mówimy w obliczu Boga w Chrystusie. To wszystko zaś, umiłowani, służy zbudowaniu waszemu.

[20] Temo, pois, que, indo ter convosco, não vos encontre na forma em que vos quero, e que também vós me acheis diferente do que esperáveis, e que haja entre vós contendas, invejas, iras, porfias, detrações, intrigas, orgulho e tumultos.

[20] Obawiam się bowiem, że gdy przyjdę, zastanę was nie takimi, jakimi bym chciał i że wy również nie znajdziecie mnie takim, jakim chcielibyście, lecz że może będą swary, zazdrość, gniew, zwady, oszczerstwa, obmowy, nadymanie się, nieporządki;

[21] Receio que, indo outra vez, o meu Deus me humilhe no meio de vós, e eu venha a chorar por muitos que, outrora, pecaram e não se arrependeram da impureza, prostituição e lascívia que cometeram.

[21] Obawiam się, że gdy przyjdę, Bóg mój upokorzy mnie przed wami i że będę musiał ubolewać nad wieloma z tych, którzy ongiś popełnili grzechy i do dziś jeszcze za nie nie odpokutowali, grzechy nieczystości, wszeteczeństwa i rozwiązłości, których się dopuścili.

2 Coríntios 13

Paulo promete investigar e castigar

[1] Esta é a terceira vez que vou ter convosco. Por boca de duas ou três testemunhas, toda questão será decidida.
[2] Já o disse anteriormente e torno a dizer, como fiz quando estive presente pela segunda vez; mas, agora, estando ausente, o digo aos que, outrora, pecaram e a todos os mais que, se outra vez for, não os pouparei,

[3] posto que buscais prova de que, em mim, Cristo fala, o qual não é fraco para convosco; antes, é poderoso em vós.

[4] Porque, de fato, foi crucificado em fraqueza; contudo, vive pelo poder de Deus. Porque nós também somos fracos nele, mas viveremos, com ele, para vós outros pelo poder de Deus.

[5] Examinai-vos a vós mesmos se realmente estais na fé; provai-vos a vós mesmos. Ou não reconheceis que Jesus Cristo está em vós? Se não é que já estais reprovados.

[6] Mas espero reconheçais que não somos reprovados.
[7] Estamos orando a Deus para que não façais mal algum, não para que, simplesmente, pareçamos aprovados, mas para que façais o bem, embora sejamos tidos como reprovados.
[8] Porque nada podemos contra a verdade, senão em favor da própria verdade.

2 Koryntian 13

Ostrzeżenie przed następnymi odwiedzinami

[1] Trzeci to już raz wybieram się do was; na zeznaniu dwóch albo trzech świadków opierać się będzie każda sprawa.
[2] Zapowiedziałem poprzednio, gdy po raz drugi byłem u was, i zapowiadam obecnie, gdy jestem teraz u was nieobecny, tym, którzy ongiś popełnili grzech, i wszystkim pozostałym, że gdy przybędę ponownie, nie będę pobłażał.
[3] Skoro szukacie dowodu na to, że przeze mnie przemawia Chrystus, który nie jest wobec was bezsilny, ale jest mocny wśród was.

[4] Choć bowiem ukrzyżowany został w słabości, lecz żyje z mocy Bożej. Bo i my jesteśmy słabi w nim, lecz będziemy żyć z nim z mocy Bożej wśród was.

[5] Poddawajcie samych siebie próbie, czy trwacie w wierze, doświadczajcie siebie; czy nie wiecie o sobie, że Jezus Chrystus jest w was? Chyba żeście próby nie przeszli.
[6] Spodziewam się zaś, że dowiecie się, iż my przebyliśmy próbę.
[7] A modlimy się do Boga o to, abyście nic złego nie czynili, nie dlatego, byśmy uchodzili za wypróbowanych, lecz abyście wy czynili to, co jest dobre, choćbyśmy mieli uchodzić za nie wypróbowanych.
[8] Nie możemy nic bowiem uczynić przeciwko prawdzie, ale dla prawdy.

[9] Porque nos regozijamos quando nós estamos fracos e vós, fortes; e isto é o que pedimos: o vosso aperfeiçoamento.

[10] Portanto, escrevo estas coisas, estando ausente, para que, estando presente, não venha a usar de rigor segundo a autoridade que o SENHOR me conferiu para edificação e não para destruir.

Saudações

[11] Quanto ao mais, irmãos, adeus! Aperfeiçoai-vos, consolai-vos, sede do mesmo parecer, vivei em paz; e o Deus de amor e de paz estará convosco.

[12] Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo. Todos os santos vos saúdam.

A bênção

[13] A graça do SENHOR Jesus Cristo, e o amor de Deus, e a comunhão do Espírito Santo sejam com todos vós.

[9] Cieszymy się bowiem, gdyśmy słabi, a wy mocni; o to też się i modlimy, o doskonałość waszą.

[10] Dlatego ponieważ jestem nieobecny u was, piszę to, abym za przybyciem moim do was nie musiał postąpić surowo na podstawie pełnomocnictwa, jakie Pan dał mi ku zbudowaniu, a nie ku burzeniu.

Końcowe polecenia i pozdrowienia

[11] W końcu, bracia, bądźcie zdrowi; doskonalcie się, weźcie sobie napomnienie do serca, bądźcie jednomyślni, zachowujcie pokój, a Bóg miłości i pokoju będzie z wami.

[12] Pozdrówcie się nawzajem pocałunkiem świętym. Pozdrawiają was wszyscy święci.

[13] Łaska Pana Jezusa Chrystusa i miłość Boga, i społeczność Ducha Świętego niech będzie z wami wszystkimi.

Epístola de Paulo aos Gálatas

Gálatas 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo, não da parte de homens, nem por intermédio de homem algum, mas por Jesus Cristo e por Deus Pai, que o ressuscitou dentre os mortos,

[2] e todos os irmãos meus companheiros, às igrejas da Galácia,

[3] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do [nosso] SENHOR Jesus Cristo,

[4] o qual se entregou a si mesmo pelos nossos pecados, para nos desarraigar deste mundo perverso, segundo a vontade de nosso Deus e Pai,

[5] a quem seja a glória pelos séculos dos séculos. Amém!

A inconstância dos gálatas

[6] Admira-me que estejais passando tão depressa daquele que vos chamou na graça de Cristo para outro evangelho,

[7] o qual não é outro, senão que há alguns que vos perturbam e querem perverter o evangelho de Cristo.

[8] Mas, ainda que nós ou mesmo um anjo vindo do céu vos pregue evangelho que vá além do que vos temos pregado, seja anátema.

[9] Assim, como já dissemos, e agora repito, se alguém vos prega evangelho que vá além daquele que recebestes, seja anátema.

O evangelho que Paulo recebeu e pregou

[10] Porventura, procuro eu, agora, o favor dos homens ou o de Deus? Ou procuro

Galacjan

Galacjan 1

Pozdrowienie

[1] Paweł, apostoł nie od ludzi ani przez człowieka, lecz przez Jezusa Chrystusa i Boga Ojca, który go wzbudził z martwych,

[2] I wszyscy bracia, którzy są ze mną, do zborów Galacji:

[3] Łaska wam i pokój od Boga Ojca naszego i Pana Jezusa Chrystusa,

[4] Który wydał samego siebie za grzechy nasze, aby nas wyzwolić z teraźniejszego wieku złego według woli Boga i Ojca naszego,

[5] Któremu chwała na wieki wieków. Amen.

Paweł rozczarowany Galacjanami

[6] Dziwię się, że tak prędko dajecie się odwieść od tego, który was powołał w łasce Chrystusowej do innej ewangelii,

[7] Chociaż innej nie ma; są tylko pewni ludzie, którzy was niepokoją i chcą przekręcić ewangelię Chrystusową.

[8] Ale choćbyśmy nawet my albo anioł z nieba zwiastował wam ewangelię odmienną od tej, którą myśmy wam zwiastowali, niech będzie przeklęty!

[9] Jak powiedzieliśmy przedtem, tak i teraz znowu mówię: Jeśli wam ktoś zwiastuje ewangelię odmienną od tej, którą przyjęliście, niech będzie przeklęty!

[10] A teraz, czy chcę ludzi sobie zjednać, czy Boga? Albo czy staram się

agradar a homens? Se agradasse ainda a homens, não seria servo de Cristo.

przypodobać ludziom? Bo gdybym nadal ludziom chciał się przypodobać, nie byłbym sługą Chrystusowym.

Apostolstwo Pawła pochodzi z objawienia Chrystusa

11 Faço-vos, porém, saber, irmãos, que o evangelho por mim anunciado não é segundo o homem,

11 A oznajmiam wam, bracia, że ewangelia, którą ja zwiastowałem, nie jest pochodzenia ludzkiego;

12 porque eu não o recebi, nem o aprendi de homem algum, mas mediante revelação de Jesus Cristo.

12 Albowiem nie otrzymałem jej od człowieka, ani mnie jej nie nauczono, lecz otrzymałem ją przez objawienie Jezusa Chrystusa.

13 Porque ouvistes qual foi o meu proceder outrora no judaísmo, como sobremaneira perseguia eu a igreja de Deus e a devastava.

13 Słyszeliście bowiem o moim dawniejszym postępowaniu w żydostwie, że srodze prześladowałem zbór Boży i niszczyłem go,

14 E, na minha nação, quanto ao judaísmo, avantajava-me a muitos da minha idade, sendo extremamente zeloso das tradições de meus pais.

14 I że prześcigałem w żarliwości dla żydostwa wielu rówieśników mojego pokolenia, będąc nader gorliwym zwolennikiem moich ojczystych ustaw.

15 Quando, porém, ao que me separou antes de eu nascer e me chamou pela sua graça, aprouve

15 Ale gdy się upodobało Bogu, który mnie sobie obrał, zanim się urodziłem i powołał przez łaskę swoją,

16 revelar seu Filho em mim, para que eu o pregasse entre os gentios, sem detença, não consultei carne e sangue,

16 Żeby objawić mi Syna swego, abym go zwiastował między poganami, ani przez chwilę nie radziłem się ciała i krwi,

17 nem subi a Jerusalém para os que já eram apóstolos antes de mim, mas parti para as regiões da Arábia e voltei, outra vez, para Damasco.

17 Ani też nie udałem się do Jerozolimy do tych, którzy przede mną byli apostołami, ale poszedłem do Arabii, po czym znowu wróciłem do Damaszku.

Paulo vai a Jerusalém, Síria e Cilícia

18 Decorridos três anos, então, subi a Jerusalém para avistar-me com Cefas e permaneci com ele quinze dias;

18 Potem, po trzech latach, poszedłem do Jerozolimy, żeby się zapoznać z Kefasem, i przebywałem u niego dni piętnaście;

19 e não vi outro dos apóstolos, senão Tiago, o irmão do SENHOR.

19 A innego z apostołów nie widziałem oprócz Jakuba, brata Pańskiego.

[20] Ora, acerca do que vos escrevo, eis que diante de Deus testifico que não minto.

[21] Depois, fui para as regiões da Síria e da Cilícia.

[22] E não era conhecido de vista das igrejas da Judéia, que estavam em Cristo.

[23] Ouviam somente dizer: Aquele que, antes, nos perseguia, agora, prega a fé que, outrora, procurava destruir.

[24] E glorificavam a Deus a meu respeito.

Gálatas 2

O apostolado aos judeus e aos gentios

[1] Catorze anos depois, subi outra vez a Jerusalém com Barnabé, levando também a Tito.

[2] Subi em obediência a uma revelação; e lhes expus o evangelho que prego entre os gentios, mas em particular aos que pareciam de maior influência, para, de algum modo, não correr ou ter corrido em vão.

[3] Contudo, nem mesmo Tito, que estava comigo, sendo grego, foi constrangido a circuncidar-se.

[4] E isto por causa dos falsos irmãos que se entremeteram com o fim de espreitar a nossa liberdade que temos em Cristo Jesus e reduzir-nos à escravidão;

[5] aos quais nem ainda por uma hora nos submetemos, para que a verdade do evangelho permanecesse entre vós.

[6] E, quanto àqueles que pareciam ser de maior influência (quais tenham sido, outrora, não me interessa; Deus não aceita

[20] A pisząc wam to, Bóg świadkiem, nie kłamię.

[21] Potem udałem się w okolice Syrii i Cylicji.

[22] A osobiście byłem nieznany zborom Chrystusowym w Judei.

[23] A tylko niektórzy słyszeli, że ten, który niegdyś nas prześladował, teraz szerzy wiarę, którą dawniej zwalczał,

[24] I wysławiali Boga za mnie.

Galacjan 2

Misja Pawła w Jerozolimie

[1] Potem po czternastu latach udałem się z Barnabą znowu do Jerozolimy, zabrawszy z sobą i Tytusa;

[2] A udałem się tam na skutek objawienia i wyłożyłem im na osobności, zwłaszcza znaczniejszym, ewangelię, którą zwiastuję między poganami, żeby się czasem nie okazało, że daremnie biegnę czy biegłem.

[3] Ale nawet Tytusa, który był ze mną, chociaż był Grekiem, nie zmuszono do obrzezania,

[4] Nie bacząc na fałszywych braci, którzy po kryjomu zostali wprowadzeni i potajemnie weszli, aby wyszpiegować naszą wolność, którą mamy w Chrystusie, żeby nas podbić w niewolę,

[5] A którym ani na chwilę nie ustąpiliśmy, ani się nie poddaliśmy, aby prawda ewangelii u was się utrzymała.

[6] A co się tyczy tych, którzy cieszyli się szczególnym poważaniem - czym oni niegdyś byli, nic mnie to nie obchodzi;

a aparência do homem), esses, digo, que me pareciam ser alguma coisa nada me acrescentaram;

[7] antes, pelo contrário, quando viram que o evangelho da incircuncisão me fora confiado, como a Pedro o da circuncisão

[8] (pois aquele que operou eficazmente em Pedro para o apostolado da circuncisão também operou eficazmente em mim para com os gentios)

[9] e, quando conheceram a graça que me foi dada, Tiago, Cefas e João, que eram reputados colunas, me estenderam, a mim e a Barnabé, a destra de comunhão, a fim de que nós fôssemos para os gentios, e eles, para a circuncisão;

[10] recomendando-nos somente que nos lembrássemos dos pobres, o que também me esforcei por fazer.

Paulo repreende a Pedro. A justificação pela fé em Cristo Jesus

[11] Quando, porém, Cefas veio a Antioquia, resisti-lhe face a face, porque se tornara repreensível.

[12] Com efeito, antes de chegarem alguns da parte de Tiago, comia com os gentios; quando, porém, chegaram, afastou-se e, por fim, veio a apartar-se, temendo os da circuncisão.

[13] E também os demais judeus dissimularam com ele, a ponto de o próprio Barnabé ter-se deixado levar pela dissimulação deles.

[14] Quando, porém, vi que não procediam corretamente segundo a verdade do

Bóg nie ma względu na osobę - otóż ci, którzy cieszyli się szczególnym poważaniem, niczego mi nie narzucili,

[7] Raczej przeciwnie, gdy zobaczyli, że została mi powierzona ewangelia między nieobrzezanymi, jak Piotrowi między obrzezanymi -

[8] Bo Ten, który skutecznie działał przez Piotra w apostolstwie między obrzezanymi, skutecznie działał i przeze mnie między poganami -

[9] Otóż, gdy poznali okazaną mi łaskę, Jakub i Kefas, i Jan, którzy są uważani za filary, podali mnie i Barnabie prawicę na dowód wspólnoty, abyśmy poszli do pogan, a oni do obrzezanych;

[10] Mieliśmy tylko pamiętać o ubogich, czym się też gorliwie zająłem i co starałem się wykonać.

Paweł gani Piotra

[11] A gdy przyszedł Kefas do Antiochii, przeciwstawiłem mu się otwarcie, bo też okazał się winnym.

[12] Zanim bowiem przyszli niektórzy od Jakuba, jadał razem z poganami; a gdy przyszli, usunął się i odłączył z obawy przed tymi, którzy byli obrzezani.

[13] A wraz z nim obłudnie postąpili również pozostali Żydzi, tak że i Barnaba dał się wciągnąć w ich obłudę.

[14] Ale gdy spostrzegłem, że nie postępują zgodnie z prawdą ewangelii,

evangelho, disse a Cefas, na presença de todos: se, sendo tu judeu, vives como gentio e não como judeu, por que obrigas os gentios a viverem como judeus?

powiedziałem do Kefasa wobec wszystkich: Jeśli ty, będąc Żydem, po pogańsku żyjesz, a nie po żydowsku, czemuż zmuszasz pogan żyć po żydowsku?

[15] Nós, judeus por natureza e não pecadores dentre os gentios,

Nieważność zakonu i nowe życie w wierze

[15] My jesteśmy Żydami z urodzenia, a nie grzesznikami z pogan,

[16] sabendo, contudo, que o homem não é justificado por obras da lei, e sim mediante a fé em Cristo Jesus, também temos crido em Cristo Jesus, para que fôssemos justificados pela fé em Cristo e não por obras da lei, pois, por obras da lei, ninguém será justificado.

[16] Wiedząc wszakże, że człowiek zostaje usprawiedliwiony nie z uczynków zakonu, a tylko przez wiarę w Chrystusa Jezusa, i myśmy w Chrystusa Jezusa uwierzyli, abyśmy zostali usprawiedliwieni z wiary w Chrystusa, a nie z uczynków zakonu, ponieważ z uczynków zakonu nie będzie usprawiedliwiony żaden człowiek.

[17] Mas se, procurando ser justificados em Cristo, fomos nós mesmos também achados pecadores, dar-se-á o caso de ser Cristo ministro do pecado? Certo que não!

[17] A jeśli szukając usprawiedliwienia w Chrystusie i my sami okazaliśmy się grzesznikami, to czy Chrystus jest sługą grzechu? Z pewnością nie.

[18] Porque, se torno a edificar aquilo que destruí, a mim mesmo me constituo transgressor.

[18] Bo jeśli znowu odbudowuję to, co zburzyłem, samego siebie czynię przestępcą.

[19] Porque eu, mediante a própria lei, morri para a lei, a fim de viver para Deus. Estou crucificado com Cristo;

[19] Albowiem ja przez zakon umarłem zakonowi, abym żył Bogu.

[20] logo, já não sou eu quem vive, mas Cristo vive em mim; e esse viver que, agora, tenho na carne, vivo pela fé no Filho de Deus, que me amou e a si mesmo se entregou por mim.

[20] Z Chrystusem jestem ukrzyżowany; żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus; a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie.

[21] Não anulo a graça de Deus; pois, se a justiça é mediante a lei, segue-se que morreu Cristo em vão.

[21] Nie odrzucam łaski Bożej; bo jeśli przez zakon jest sprawiedliwość, tedy Chrystus daremnie umarł.

Gálatas 3

Galacjan 3

Paulo apela para a experiência dos gálatas

[1] Ó gálatas insensatos! Quem vos fascinou a vós outros, ante cujos olhos foi Jesus Cristo exposto como crucificado?

[2] Quero apenas saber isto de vós: recebestes o Espírito pelas obras da lei ou pela pregação da fé?

[3] Sois assim insensatos que, tendo começado no Espírito, estejais, agora, vos aperfeiçoando na carne?

[4] Terá sido em vão que tantas coisas sofrestes? Se, na verdade, foram em vão.

[5] Aquele, pois, que vos concede o Espírito e que opera milagres entre vós, porventura, o faz pelas obras da lei ou pela pregação da fé?

A experiência de Abraão

[6] É o caso de Abraão, que creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça.

[7] Sabei, pois, que os da fé é que são filhos de Abraão.

[8] Ora, tendo a Escritura previsto que Deus justificaria pela fé os gentios, preanunciou o evangelho a Abraão: Em ti, serão abençoados todos os povos.

[9] De modo que os da fé são abençoados com o crente Abraão.

[10] Todos quantos, pois, são das obras da lei estão debaixo de maldição; porque está escrito: Maldito todo aquele que não permanece em todas as coisas escritas no Livro da lei, para praticá-las.

Wiara a nie zakon podstawą poznania Boga

[1] O nierozumni Galacjanie! Któż was omamił, was, przed których oczami został wymalowany obraz Jezusa Chrystusa ukrzyżowanego?

[2] Chcę dowiedzieć się od was tego jednego: Czy przez uczynki zakonu otrzymaliście Ducha, czy przez słuchanie z wiarą?

[3] Czy aż tak nierozumni jesteście? Rozpoczęliście w duchu, a teraz na ciele kończycie?

[4] Czy daremne były tak liczne wasze doznania? Rzeczywiście, byłyby daremne.

[5] Czy ten, który daje wam Ducha i dokonuje wśród was cudów, czyni to na podstawie uczynków zakonu, czy na podstawie słuchania z wiarą?

[6] Tak Abraham uwierzył Bogu i poczytano mu to ku usprawiedliwieniu.

[7] Z tego możecie poznać, że ci, którzy są z wiary, są synami Abrahama.

[8] A Pismo, które przewidziało, że Bóg z wiary usprawiedliwia pogan, uprzednio zapowiedziało Abrahamowi: W tobie będą błogosławione wszystkie narody.

[9] Tak więc ci, którzy są ludźmi wiary, dostępują błogosławieństwa z wierzącym Abrahamem.

[10] Bo wszyscy, którzy polegają na uczynkach zakonu, są pod przekleństwem; napisano bowiem: Przeklęty każdy, kto nie wytrwa w pełnieniu wszystkiego, co jest napisane w księdze zakonu.

[11] E é evidente que, pela lei, ninguém é justificado diante de Deus, porque o justo viverá pela fé.

[11] A że przez zakon nikt nie zostaje usprawiedliwiony przed Bogiem, to rzecz oczywista, bo: Sprawiedliwy z wiary żyć będzie.

[12] Ora, a lei não procede de fé, mas: Aquele que observar os seus preceitos por eles viverá.

[12] Zakon zaś nie jest z wiary, ale: Kto go wypełni, przezeń żyć będzie.

[13] Cristo nos resgatou da maldição da lei, fazendo-se ele próprio maldição em nosso lugar (porque está escrito: Maldito todo aquele que for pendurado em madeiro),

[13] Chrystus wykupił nas od przekleństwa zakonu, stawszy się za nas przekleństwem, gdyż napisano: Przeklęty każdy, który zawisł na drzewie,

[14] para que a bênção de Abraão chegasse aos gentios, em Jesus Cristo, a fim de que recebêssemos, pela fé, o Espírito prometido.

[14] Aby błogosławieństwo Abrahamowe przeszło na pogan w Jezusie Chrystusie, my zaś, abyśmy obiecanego Ducha otrzymali przez wiarę.

A lei não pode invalidar a promessa

[15] Irmãos, falo como homem. Ainda que uma aliança seja meramente humana, uma vez ratificada, ninguém a revoga ou lhe acrescenta alguma coisa.

[15] Bracia, przytoczę przykład ze stosunków ludzkich: Nawet uprawomocnionego testamentu jakiegoś człowieka nikt nie obala ani do niego nic nie dodaje.

[16] Ora, as promessas foram feitas a Abraão e ao seu descendente. Não diz: E aos descendentes, como se falando de muitos, porém como de um só: E ao teu descendente, que é Cristo.

[16] Otóż, obietnice dane były Abrahamowi i potomkowi jego. Pismo nie mówi: I potomkom - jako o wielu, lecz jako o jednym: I potomkowi twemu, a tym jest Chrystus.

[17] E digo isto: uma aliança já anteriormente confirmada por Deus, a lei, que veio quatrocentos e trinta anos depois, não a pode ab-rogar, de forma que venha a desfazer a promessa.

[17] Powiadam więc to: Testamentu uprzednio przez Boga uprawomocnionego nie unieważnia zakon, który został nadany czterysta trzydzieści lat później, tak żeby obietnica była unicestwiona.

[18] Porque, se a herança provém de lei, já não decorre de promessa; mas foi pela promessa que Deus a concedeu gratuitamente a Abraão.

[18] Jeśli bowiem dziedzictwo wywodzi się z zakonu, to już nie z obietnicy. Bóg zaś obdarzył nim łaskawie Abrahama przez obietnicę.

Czym jest zakon

[19] Qual, pois, a razão de ser da lei? Foi adicionada por causa das transgressões, até que viesse o descendente a quem se fez a promessa, e foi promulgada por meio de anjos, pela mão de um mediador.
[20] Ora, o mediador não é de um, mas Deus é um.
[21] É, porventura, a lei contrária às promessas de Deus? De modo nenhum! Porque, se fosse promulgada uma lei que pudesse dar vida, a justiça, na verdade, seria procedente de lei.
[22] Mas a Escritura encerrou tudo sob o pecado, para que, mediante a fé em Jesus Cristo, fosse a promessa concedida aos que crêem.

A tutela da lei para nos conduzir a Cristo

[23] Mas, antes que viesse a fé, estávamos sob a tutela da lei e nela encerrados, para essa fé que, de futuro, haveria de revelar-se.
[24] De maneira que a lei nos serviu de aio para nos conduzir a Cristo, a fim de que fôssemos justificados por fé.

[25] Mas, tendo vindo a fé, já não permanecemos subordinados ao aio.
[26] Pois todos vós sois filhos de Deus mediante a fé em Cristo Jesus;

[27] porque todos quantos fostes batizados em Cristo de Cristo vos revestistes.

[28] Dessarte, não pode haver judeu nem grego; nem escravo nem liberto; nem homem nem mulher; porque todos vós sois um em Cristo Jesus.

[19] Czymże więc jest zakon? Został on dodany z powodu przestępstw, aż do przyjścia potomka, którego dotyczy obietnica; a został on dany przez aniołów do rąk pośrednika.
[20] Pośrednika zaś nie ma tam, gdzie chodzi o jednego, a Bóg jest jeden.
[21] Czy więc zakon jest przeciw obietnicom Bożym? Bynajmniej! Gdyby bowiem został nadany zakon, który może ożywić, usprawiedliwienie byłoby istotnie z zakonu.
[22] Lecz Pismo głosi, że wszystko poddane jest grzechowi, aby to, co było obiecane, dane było na podstawie wiary w Jezusa Chrystusa tym, którzy wierzą.

[23] Zanim zaś przyszła wiara, byliśmy wspólnie zamknięci i trzymani pod strażą zakonu, dopóki wiara nie została objawiona.
[24] Tak więc zakon był naszym przewodnikiem do Chrystusa, abyśmy z wiary zostali usprawiedliwieni.

Skutek wiary - synostwo Boże

[25] A gdy przyszła wiara, już nie jesteśmy pod opieką przewodnika.
[26] Albowiem wszyscy jesteście synami Bożymi przez wiarę w Jezusa Chrystusa.
[27] Bo wszyscy, którzy zostaliście w Chrystusie ochrzczeni, przyoblekliście się w Chrystusa.

[28] Nie masz Żyda ani Greka, nie masz niewolnika ani wolnego, nie masz mężczyzny ani kobiety; albowiem wy

wszyscy jedno jesteście w Jezusie Chrystusie.

[29] E, se sois de Cristo, também sois descendentes de Abraão e herdeiros segundo a promessa.

[29] A jeśli jesteście Chrystusowi, tedy jesteście potomkami Abrahama, dziedzicami według obietnicy.

Gálatas 4

A nossa filiação em Cristo

[1] Digo, pois, que, durante o tempo em que o herdeiro é menor, em nada difere de escravo, posto que é ele senhor de tudo.

[2] Mas está sob tutores e curadores até ao tempo predeterminado pelo pai.

[3] Assim, também nós, quando éramos menores, estávamos servilmente sujeitos aos rudimentos do mundo;

[4] vindo, porém, a plenitude do tempo, Deus enviou seu Filho, nascido de mulher, nascido sob a lei,

[5] para resgatar os que estavam sob a lei, a fim de que recebêssemos a adoção de filhos.

[6] E, porque vós sois filhos, enviou Deus ao nosso coração o Espírito de seu Filho, que clama: Aba, Pai!

[7] De sorte que já não és escravo, porém filho; e, sendo filho, também herdeiro por Deus.

O valor transitório dos ritos judaicos

[8] Outrora, porém, não conhecendo a Deus, servíeis a deuses que, por natureza, não o são;

[9] mas agora que conheceis a Deus ou, antes, sendo conhecidos por Deus, como

Galacjan 4

Synostwo Boże przez wiarę w Jezusa Chrystusa

[1] A mówię: Dopóki dziedzic jest dziecięciem, niczym się nie różni od niewolnika, chociaż jest panem wszystkiego,

[2] Ale jest pod nadzorem opiekunów i rządców aż do czasu wyznaczonego przez ojca.

[3] Podobnie i my, gdy byliśmy dziećmi, byliśmy poddani w niewolę żywiołów tego świata;

[4] Lecz gdy nadeszło wypełnienie czasu, zesłał Bóg Syna swego, który się narodził z niewiasty i podlegał zakonowi,

[5] Aby wykupił tych, którzy byli pod zakonem, abyśmy usynowienia dostąpili.

[6] A ponieważ jesteście synami, przeto Bóg zesłał Ducha Syna swego do serc waszych, wołającego: Abba, Ojcze!

[7] Tak więc już nie jesteś niewolnikiem, lecz synem, a jeśli synem, to i dziedzicem przez Boga.

Paweł gani Galacjan za odejście z drogi wiary

[8] Lecz dawniej, gdy nie znaliście Boga, służyliście tym, którzy z natury bogami nie są;

[9] Teraz jednak, kiedy poznaliście Boga, a raczej, kiedy zostaliście przez Boga

estais voltando, outra vez, aos rudimentos fracos e pobres, aos quais, de novo, quereis ainda escravizar-vos?

10 Guardais dias, e meses, e tempos, e anos.

11 Receio de vós tenha eu trabalhado em vão para convosco.

A perplexidade de Paulo

12 Sede qual eu sou; pois também eu sou como vós. Irmãos, assim vos suplico. Em nada me ofendestes.

13 E vós sabeis que vos preguei o evangelho a primeira vez por causa de uma enfermidade física.

14 E, posto que a minha enfermidade na carne vos foi uma tentação, contudo, não me revelastes desprezo nem desgosto; antes, me recebestes como anjo de Deus, como o próprio Cristo Jesus.

15 Que é feito, pois, da vossa exultação? Pois vos dou testemunho de que, se possível fora, teríeis arrancado os próprios olhos para mos dar.

16 Tornei-me, porventura, vosso inimigo, por vos dizer a verdade?

17 Os que vos obsequiam não o fazem sinceramente, mas querem afastar-vos de mim, para que o vosso zelo seja em favor deles.

18 É bom ser sempre zeloso pelo bem e não apenas quando estou presente convosco,

19 meus filhos, por quem, de novo, sofro as dores de parto, até ser Cristo formado em vós;

poznani, czemuż znowu zawracacie do słabych i nędznych żywiołów, którym ponownie, jak dawniej służyć chcecie?

10 Zachowujecie dni i miesiące, i pory roku, i lata!

11 Boję się, że może nadaremnie mozoliłem się nad wami.

12 Proszę was, bracia, bądźcie tacy, jak ja, gdyż i ja jestem taki, jak wy. W niczym mnie nie skrzywdziliście;

13 Wiecie przecież, że z powodu choroby ciała zwiastowałem wam za pierwszym razem ewangelię.

14 I chociaż stan mój cielesny wystawił was na próbę, to jednak nie wzgardziliście mną ani nie plunęliście na mnie, ale mnie przyjęliście jak anioła Bożego, jak Chrystusa Jezusa.

15 Cóż się tedy stało z tą waszą szczęśliwością? Albowiem daję wam świadectwo, że gdyby to było możliwe, wyłupilibyście sobie oczy i mnie je oddali.

16 Czy stałem się nieprzyjacielem waszym dlatego, że wam prawdę mówię?

17 Gorliwie o was zabiegają, ale nie w dobrych zamiarach, bo chcą was odłączyć, abyście wy o nich zabiegali.

18 A dobra to rzecz zawsze zabiegać gorliwie o dobrą sprawę, a nie tylko wtedy, gdy jestem pośród was obecny,

19 Dzieci moje, znowu w boleści was rodzę, dopóki Chrystus nie będzie ukształtowany w was;

[20] pudera eu estar presente, agora, convosco e falar-vos em outro tom de voz; porque me vejo perplexo a vosso respeito.

Sara e Agar, alegoria das duas alianças

[21] Dizei-me vós, os que quereis estar sob a lei: acaso, não ouvis a lei?

[22] Pois está escrito que Abraão teve dois filhos, um da mulher escrava e outro da livre.

[23] Mas o da escrava nasceu segundo a carne; o da livre, mediante a promessa.

[24] Estas coisas são alegóricas; porque estas mulheres são duas alianças; uma, na verdade, se refere ao monte Sinai, que gera para escravidão; esta é Agar.

[25] Ora, Agar é o monte Sinai, na Arábia, e corresponde à Jerusalém atual, que está em escravidão com seus filhos.

[26] Mas a Jerusalém lá de cima é livre, a qual é nossa mãe;

[27] porque está escrito: Alegra-te, ó estéril, que não dás à luz, exulta e clama, tu que não estás de parto; porque são mais numerosos os filhos da abandonada que os da que tem marido.

[28] Vós, porém, irmãos, sois filhos da promessa, como Isaque.

[29] Como, porém, outrora, o que nascera segundo a carne perseguia ao que nasceu segundo o Espírito, assim também agora.

[30] Contudo, que diz a Escritura? Lança fora a escrava e seu filho, porque de modo

[20] A chciałbym już teraz być u was i odmienić głos mój, ponieważ jestem, gdy o was chodzi, w rozterce.

Dwaj synowie

[21] Powiedzcie mi wy, którzy chcecie być pod zakonem, czy nie słyszycie, co zakon mówi?

[22] Napisane jest bowiem, że Abraham miał dwóch synów, jednego z niewolnicy, a drugiego z wolnej.

[23] Lecz ten, który był z niewolnicy, według ciała się urodził, ten zaś, który był z wolnej, na podstawie obietnicy.

[24] A to jest powiedziane obrazowo: oznaczają one dwa przymierza, jedno z góry Synaj, które rodzi w niewolę, a jest nim Hagar.

[25] Hagar jest to góra Synaj w Arabii; odpowiada ona teraźniejszemu Jeruzalem, gdyż jest w niewoli razem z dziećmi swymi.

[26] Jeruzalem zaś, które jest w górze, jest wolne i ono jest matką naszą.

[27] Jest bowiem napisane: Raduj się, niepłodna, która nie rodzisz, wydaj okrzyk radości i wesel się głośno, ty, która nie znasz bólów porodowych, bo więcej dzieci ma opuszczona niż ta, która ma męża.

[28] Wy zaś, bracia, podobnie jak Izaak, dziećmi obietnicy jesteście.

[29] Lecz jak ongiś ten, który się według ciała narodził, prześladował urodzonego według Ducha, tak i teraz.

[30] Lecz co mówi Pismo? Wypędź niewolnicę i syna jej; nie będzie bowiem

algum o filho da escrava será herdeiro com o filho da livre.

31 E, assim, irmãos, somos filhos não da escrava, e sim da livre.

Gálatas 5

Ou a lei ou Cristo

1 Para a liberdade foi que Cristo nos libertou. Permanecei, pois, firmes e não vos submetais, de novo, a jugo de escravidão.

2 Eu, Paulo, vos digo que, se vos deixardes circuncidar, Cristo de nada vos aproveitará.

3 De novo, testifico a todo homem que se deixa circuncidar que está obrigado a guardar toda a lei.

4 De Cristo vos desligastes, vós que procurais justificar-vos na lei; da graça decaístes.

5 Porque nós, pelo Espírito, aguardamos a esperança da justiça que provém da fé.

6 Porque, em Cristo Jesus, nem a circuncisão, nem a incircuncisão têm valor algum, mas a fé que atua pelo amor.

7 Vós corríeis bem; quem vos impediu de continuardes a obedecer à verdade?

8 Esta persuasão não vem daquele que vos chama.

9 Um pouco de fermento leveda toda a massa.

10 Confio de vós, no SENHOR, que não alimentareis nenhum outro sentimento;

dziedziczył syn niewolnicy z synem wolnej.

31 Przeto, bracia, nie jesteśmy dziećmi niewolnicy, lecz wolnej!

Galacjan 5

1 Chrystus wyzwolił nas, abyśmy w tej wolności żyli. Stójcie więc niezachwianie i nie poddawajcie się znowu pod jarzmo niewoli.

Wezwanie do stałości w wierze jako podstawie chrześcijańskiej wolności

2 Oto ja, Paweł, powiadam wam: Jeśli się dacie obrzezać, Chrystus wam nic nie pomoże.

3 A oświadczam raz jeszcze każdemu człowiekowi, który daje się obrzezać, że powinien cały zakon wypełnić.

4 Odłączyliście się od Chrystusa wy, którzy w zakonie szukacie usprawiedliwienia; wypadliście z łaski.

5 Albowiem my w Duchu oczekujemy spełnienia się nadziei usprawiedliwienia z wiary,

6 Bo w Chrystusie Jezusie ani obrzezanie, ani nieobrzezanie nic nie znaczy, lecz wiara, która jest czynna w miłości.

7 Biegliście dobrze; któż wam przeszkodził być posłusznymi prawdzie?

8 Namawianie takie nie pochodzi od tego, który was powołuje.

9 Trochę kwasu całe ciasto zakwasza.

10 Jestem co do was przekonany w Panu, że nie inaczej myśleć będziecie; a ten, kto

mas aquele que vos perturba, seja ele quem for, sofrerá a condenação.

[11] Eu, porém, irmãos, se ainda prego a circuncisão, por que continuo sendo perseguido? Logo, está desfeito o escândalo da cruz.

[12] Tomara até se mutilassem os que vos incitam à rebeldia.

A liberdade é limitada pelo amor

[13] Porque vós, irmãos, fostes chamados à liberdade; porém não useis da liberdade para dar ocasião à carne; sede, antes, servos uns dos outros, pelo amor.

[14] Porque toda a lei se cumpre em um só preceito, a saber: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[15] Se vós, porém, vos mordeis e devorais uns aos outros, vede que não sejais mutuamente destruídos.

As obras da carne e o fruto do Espírito

[16] Digo, porém: andai no Espírito e jamais satisfareis à concupiscência da carne.

[17] Porque a carne milita contra o Espírito, e o Espírito, contra a carne, porque são opostos entre si; para que não façais o que, porventura, seja do vosso querer.

[18] Mas, se sois guiados pelo Espírito, não estais sob a lei.

[19] Ora, as obras da carne são conhecidas e são: prostituição, impureza, lascívia,

[20] idolatria, feitiçarias, inimizades, porfias, ciúmes, iras, discórdias, dissensões, facções,

was niepokoi, kimkolwiek by był, poniesie karę.

[11] A ja, bracia, jeśli jeszcze obrzezanie głoszę, za co jeszcze jestem prześladowany? Przecież wtedy ustaje zgorszenie krzyża.

[12] Bodajby siebie uczynili rzezańcami ci, którzy was podburzają.

Wolność musi być kierowana przez miłość

[13] Bo wy do wolności powołani zostaliście, bracia; tylko pod pozorem tej wolności nie pobłażajcie ciału, ale służcie jedni drugim w miłości.

[14] Albowiem cały zakon streszcza się w tym jednym słowie, mianowicie w tym: Będziesz miłował bliźniego swego, jak siebie samego.

[15] Lecz jeśli jedni drugich kąsacie i pożeracie, baczcie, abyście jedni drugich nie strawili.

[16] Mówię więc: Według Ducha postępujcie, a nie będziecie pobłażali żądzy cielesnej.

[17] Gdyż ciało pożąda przeciwko Duchowi, a Duch przeciwko ciału, a te są sobie przeciwne, abyście nie czynili tego, co chcecie.

[18] A jeśli Duch was prowadzi, nie jesteście pod zakonem.

[19] Jawne zaś są uczynki ciała, mianowicie: wszeteczeństwo, nieczystość, rozpusta,

[20] Bałwochwalstwo, czary, wrogość, spór, zazdrość, gniew, knowania, waśnie, odszczepieństwo,

[21] invejas, bebedices, glutonarias e coisas semelhantes a estas, a respeito das quais eu vos declaro, como já, outrora, vos preveni, que não herdarão o reino de Deus os que tais coisas praticam.

[22] Mas o fruto do Espírito é: amor, alegria, paz, longanimidade, benignidade, bondade, fidelidade,

[23] mansidão, domínio próprio. Contra estas coisas não há lei.

[24] E os que são de Cristo Jesus crucificaram a carne, com as suas paixões e concupiscências.

[25] Se vivemos no Espírito, andemos também no Espírito.

[26] Não nos deixemos possuir de vanglória, provocando uns aos outros, tendo inveja uns dos outros.

[21] Zabójstwa, pijaństwo, obżarstwo i tym podobne; o tych zapowiadam wam, jak już przedtem zapowiedziałem, że ci, którzy te rzeczy czynią, Królestwa Bożego nie odziedziczą.

[22] Owocem zaś Ducha są: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność,

[23] Łagodność, wstrzemięźliwość. Przeciwko takim nie ma zakonu.

[24] A ci, którzy należą do Chrystusa Jezusa, ukrzyżowali ciało swoje wraz z namiętnościami i żądzami.

[25] Jeśli według Ducha żyjemy, według Ducha też postępujmy.

[26] Nie bądźmy chciwi próżnej chwały, jedni drugich drażniąc, jedni drugim zazdroszcząc.

Gálatas 6

O auxílio mútuo e a responsabilidade pessoal

[1] Irmãos, se alguém for surpreendido nalguma falta, vós, que sois espirituais, corrigi-o com espírito de brandura; e guarda-te para que não sejas também tentado.

[2] Levai as cargas uns dos outros e, assim, cumprireis a lei de Cristo.

[3] Porque, se alguém julga ser alguma coisa, não sendo nada, a si mesmo se engana.

[4] Mas prove cada um o seu labor e, então, terá motivo de gloriar-se unicamente em si e não em outro.

Galacjan 6

Napomnienia

[1] Bracia, jeśli człowiek zostanie przyłapany na jakimś upadku, wy, którzy macie Ducha, poprawiajcie takiego w duchu łagodności, bacząc każdy na siebie samego, abyś i ty nie był kuszony.

[2] Jedni drugich brzemiona noście, a tak wypełnicie zakon Chrystusowy.

[3] Jeśli bowiem kto mniema, że jest czymś, będąc niczym, ten samego siebie oszukuje.

[4] Każdy zaś niech bada własne postępowanie, a wtedy będzie miał uzasadnienie chluby wyłącznie w sobie samym, a nie w porównaniu z drugim.

[5] Porque cada um levará o seu próprio fardo.

O que o homem semear, isso também ceifará

[6] Mas aquele que está sendo instruído na palavra faça participante de todas as coisas boas aquele que o instrui.

[7] Não vos enganeis: de Deus não se zomba; pois aquilo que o homem semear, isso também ceifará.

[8] Porque o que semeia para a sua própria carne da carne colherá corrupção; mas o que semeia para o Espírito do Espírito colherá vida eterna.

[9] E não nos cansemos de fazer o bem, porque a seu tempo ceifaremos, se não desfalecermos.

[10] Por isso, enquanto tivermos oportunidade, façamos o bem a todos, mas principalmente aos da família da fé.

[11] Vede com que letras grandes vos escrevi de meu próprio punho.

Paulo gloria-se na cruz de Cristo

[12] Todos os que querem ostentar-se na carne, esses vos constrangem a vos circuncidardes, somente para não serem perseguidos por causa da cruz de Cristo.

[13] Pois nem mesmo aqueles que se deixam circuncidar guardam a lei; antes, querem que vos circuncideis, para se gloriarem na vossa carne.

[14] Mas longe esteja de mim gloriar-me, senão na cruz de nosso SENHOR Jesus Cristo, pela qual o mundo está crucificado para mim, e eu, para o mundo.

[5] Albowiem każdy własny ciężar poniesie.

[6] A ten, którego się naucza Słowa Bożego, niechaj się dzieli wszelkim dobrem z tym, który naucza.

[7] Nie błądźcie, Bóg się nie da z siebie naśmiewać; albowiem co człowiek sieje, to i żąć będzie.

[8] Bo kto sieje dla ciała swego, z ciała żąć będzie skażenie, a kto sieje dla Ducha, z Ducha żąć będzie żywot wieczny.

[9] A czynić dobrze nie ustawajmy, albowiem we właściwym czasie żąć będziemy bez znużenia.

[10] Przeto, póki czas mamy, dobrze czyńmy wszystkim, a najwięcej domownikom wiary.

Zakończenie

[11] Patrzcie, jak wielkimi literami własnoręcznie do was napisałem.

[12] Ci wszyscy, którzy chcą się podobać od strony cielesnej, zmuszają was do obrzezania, byle tylko nie cierpieć prześladowania dla krzyża Chrystusowego.

[13] Bo nawet ci, którzy poddają się obrzezaniu, sami zakonu nie przestrzegają, ale chcą, abyście wy się obrzezywali, by mogli z ciała waszego się chlubić.

[14] Co zaś do mnie, niech mnie Bóg uchowa, abym miał się chlubić z czego innego, jak tylko z krzyża Pana naszego

Jezusa Chrystusa, przez którego dla mnie świat jest ukrzyżowany, a ja dla świata.

15 Pois nem a circuncisão é coisa alguma, nem a incircuncisão, mas o ser nova criatura.

15 Albowiem ani obrzezanie, ani nieobrzezanie nic nie znaczy, lecz nowe stworzenie.

16 E, a todos quantos andarem de conformidade com esta regra, paz e misericórdia sejam sobre eles e sobre o Israel de Deus.

16 A pokój i miłosierdzie nad tymi wszystkimi, którzy tej zasady trzymać się będą, i nad Izraelem Bożym.

17 Quanto ao mais, ninguém me moleste; porque eu trago no corpo as marcas de Jesus.

17 Odtąd niech mi nikt przykrości nie sprawia; albowiem ja stygmaty Jezusowe noszę na ciele moim.

A bênção

18 A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja, irmãos, com o vosso espírito. Amém!

18 Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa niech będzie z duchem waszym, bracia. Amen.

Epístola de Paulo aos Efésios	Efezjan

Efésios 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus por vontade de Deus, aos santos que vivem em Éfeso e fiéis em Cristo Jesus,

[2] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

As bênçãos de Deus em Cristo, autor da nossa redenção

[3] Bendito o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, que nos tem abençoado com toda sorte de bênção espiritual nas regiões celestiais em Cristo,

[4] assim como nos escolheu, nele, antes da fundação do mundo, para sermos santos e irrepreensíveis perante ele; e em amor

[5] nos predestinou para ele, para a adoção de filhos, por meio de Jesus Cristo, segundo o beneplácito de sua vontade,

[6] para louvor da glória de sua graça, que ele nos concedeu gratuitamente no Amado,

[7] no qual temos a redenção, pelo seu sangue, a remissão dos pecados, segundo a riqueza da sua graça,

[8] que Deus derramou abundantemente sobre nós em toda a sabedoria e prudência,

[9] desvendando-nos o mistério da sua vontade, segundo o seu beneplácito que propusera em Cristo,

[10] de fazer convergir nele, na dispensação da plenitude dos tempos, todas as coisas, tanto as do céu como as da terra;

Efezjan 1

Pozdrowienie

[1] Paweł, z woli Bożej apostoł Chrystusa Jezusa, do świętych w Efezie i wierzących w Chrystusa Jezusa:

[2] Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego i od Pana Jezusa Chrystusa.

Dziękczynienie za zbawienie w Chrystusie

[3] Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który nas ubłogosławił w Chrystusie wszelkim duchowym błogosławieństwem niebios;

[4] W nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nienaganni przed obliczem jego; w miłości

[5] Przeznaczył nas dla siebie do synostwa przez Jezusa Chrystusa według upodobania woli swojej,

[6] Ku uwielbieniu chwalebnej łaski swojej, którą nas obdarzył w Umiłowanym.

[7] W nim mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski jego,

[8] Której nam hojnie udzielił w postaci wszelkiej mądrości i roztropności,

[9] Oznajmiwszy nam według upodobania swego, którym go uprzednio obdarzył,

[10] Tajemnicę woli swojej, aby z nastaniem pełni czasów wykonać ją i w Chrystusie połączyć w jedną całość wszystko, i to, co

jest na niebiosach, i to, co jest na ziemi w nim,

11 nele, digo, no qual fomos também feitos herança, predestinados segundo o propósito daquele que faz todas as coisas conforme o conselho da sua vontade,

11 W którym też przypadło nam w udziale stać się jego cząstką, nam przeznaczonym do tego od początku według postanowienia tego, który sprawuje wszystko według zamysłu woli swojej,

12 a fim de sermos para louvor da sua glória, nós, os que de antemão esperamos em Cristo;

12 Abyśmy się przyczyniali do uwielbienia chwały jego, my, którzy jako pierwsi nadzieję mieliśmy w Chrystusie.

13 em quem também vós, depois que ouvistes a palavra da verdade, o evangelho da vossa salvação, tendo nele também crido, fostes selados com o Santo Espírito da promessa;

13 W nim i wy, którzy usłyszeliście słowo prawdy, ewangelię zbawienia waszego, i uwierzyliście w niego, zostaliście zapieczętowani obiecanym Duchem Świętym,

14 o qual é o penhor da nossa herança, até ao resgate da sua propriedade, em louvor da sua glória.

14 Który jest rękojmią dziedzictwa naszego, aż nastąpi odkupienie własności Bożej, ku uwielbieniu chwały jego.

Paulo ora pelos crentes

15 Por isso, também eu, tendo ouvido a fé que há entre vós no SENHOR Jesus e o amor para com todos os santos,

16 não cesso de dar graças por vós, fazendo menção de vós nas minhas orações,

17 para que o Deus de nosso SENHOR Jesus Cristo, o Pai da glória, vos conceda espírito de sabedoria e de revelação no pleno conhecimento dele,

18 iluminados os olhos do vosso coração, para saberdes qual é a esperança do seu chamamento, qual a riqueza da glória da sua herança nos santos

19 e qual a suprema grandeza do seu poder para com os que cremos, segundo a eficácia da força do seu poder;

Modlitwa o poznanie Boga

15 Przeto i ja, odkąd usłyszałem o wierze waszej w Pana Jezusa i o miłości do wszystkich świętych,

16 Nie przestaję dziękować za was i wspominać was w modlitwach moich,

17 Aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam Ducha mądrości i objawienia ku poznaniu jego,

18 I oświecił oczy serca waszego, abyście wiedzieli, jaka jest nadzieja, do której was powołał, i jakie bogactwo chwały jest udziałem świętych w dziedzictwie jego,

19 I jak nadzwyczajna jest wielkość mocy Jego wobec nas, którzy wierzymy dzięki działaniu przemożnej siły jego,

Moc Boża okazana w zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa

[20] o qual exerceu ele em Cristo, ressuscitando-o dentre os mortos e fazendo-o sentar à sua direita nos lugares celestiais,

[21] acima de todo principado, e potestade, e poder, e domínio, e de todo nome que se possa referir não só no presente século, mas também no vindouro.

[22] E pôs todas as coisas debaixo dos pés e, para ser o cabeça sobre todas as coisas, o deu à igreja,

[23] a qual é o seu corpo, a plenitude daquele que a tudo enche em todas as coisas.

Efésios 2

Do pecado para a salvação pela graça

[1] Ele vos deu vida, estando vós mortos nos vossos delitos e pecados,

[2] nos quais andastes outrora, segundo o curso deste mundo, segundo o príncipe da potestade do ar, do espírito que agora atua nos filhos da desobediência;

[3] entre os quais também todos nós andamos outrora, segundo as inclinações da nossa carne, fazendo a vontade da carne e dos pensamentos; e éramos, por natureza, filhos da ira, como também os demais.

[4] Mas Deus, sendo rico em misericórdia, por causa do grande amor com que nos amou,

[5] e estando nós mortos em nossos delitos, nos deu vida juntamente com Cristo, – pela graça sois salvos,

[20] Jaką okazał w Chrystusie, gdy wzbudził go z martwych i posadził po prawicy swojej w niebie

[21] Ponad wszelką nadziemską władzą i zwierzchnością, i mocą, i panowaniem, i wszelkim imieniem, jakie może być wymienione, nie tylko w tym wieku, ale i w przyszłym;

[22] I wszystko poddał pod nogi jego, a jego samego ustanowił ponad wszystkim Głową Kościoła,

[23] Który jest ciałem jego, pełnią tego, który sam wszystko we wszystkim wypełnia.

Efezjan 2

Zbawienie pochodzi z łaski Bożej przez wiarę

[1] I wy umarliście przez upadki i grzechy wasze,

[2] W których niegdyś chodziliście według modły tego świata, naśladując władcę, który rządzi w powietrzu, ducha, który teraz działa w synach opornych.

[3] Wśród nich i my wszyscy żyliśmy niegdyś w pożądliwościach ciała naszego, ulegając woli ciała i zmysłów, i byliśmy z natury dziećmi gniewu, jak i inni;

[4] Ale Bóg, który jest bogaty w miłosierdzie, dla wielkiej miłości swojej, którą nas umiłował,

[5] I nas, którzy umarliśmy przez upadki, ożywił wraz z Chrystusem - łaską zbawieni jesteście -

[6] e, juntamente com ele, nos ressuscitou, e nos fez assentar nos lugares celestiais em Cristo Jesus;

[7] para mostrar, nos séculos vindouros, a suprema riqueza da sua graça, em bondade para conosco, em Cristo Jesus.

[8] Porque pela graça sois salvos, mediante a fé; e isto não vem de vós; é dom de Deus;

[9] não de obras, para que ninguém se glorie.

[10] Pois somos feitura dele, criados em Cristo Jesus para boas obras, as quais Deus de antemão preparou para que andássemos nelas.

Os gentios e os judeus são unidos pela cruz de Cristo

[11] Portanto, lembrai-vos de que, outrora, vós, gentios na carne, chamados incircuncisão por aqueles que se intitulam circuncisos, na carne, por mãos humanas,

[12] naquele tempo, estáveis sem Cristo, separados da comunidade de Israel e estranhos às alianças da promessa, não tendo esperança e sem Deus no mundo.

[13] Mas, agora, em Cristo Jesus, vós, que antes estáveis longe, fostes aproximados pelo sangue de Cristo.

[14] Porque ele é a nossa paz, o qual de ambos fez um; e, tendo derribado a parede da separação que estava no meio, a inimizade,

[15] aboliu, na sua carne, a lei dos mandamentos na forma de ordenanças,

[6] I wraz z nim wzbudził, i wraz z nim posadził w okręgach niebieskich w Chrystusie Jezusie,

[7] Aby okazać w przyszłych wiekach nadzwyczajne bogactwo łaski swojej w dobroci wobec nas w Chrystusie Jezusie.

[8] Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was: Boży to dar;

[9] Nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

[10] Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, do których przeznaczył nas Bóg, abyśmy w nich chodzili.

Zjednoczenie pogan i Żydów w Kościele

[11] Przeto pamiętajcie o tym, że wy, niegdyś poganie w ciele, nazywani nieobrzezanymi przez tych, których nazywają obrzezanymi na skutek obrzezki, dokonanej ręką na ciele,

[12] Byliście w tym czasie bez Chrystusa, dalecy od społeczności izraelskiej i obcy przymierzom, zawierającym obietnicę, nie mający nadziei i bez Boga na świecie.

[13] Ale teraz wy, którzy niegdyś byliście dalecy, staliście się w Chrystusie Jezusie bliscy przez krew Chrystusową.

[14] Albowiem On jest pokojem naszym, On sprawił, że z dwojga jedność powstała, i zburzył w ciele swoim stojącą pośrodku przegrodę z muru nieprzyjaźni,

[15] On zniósł zakon przykazań i przepisów, aby czyniąc pokój, stworzyć w sobie

para que dos dois criasse, em si mesmo, um novo homem, fazendo a paz,
[16] e reconciliasse ambos em um só corpo com Deus, por intermédio da cruz, destruindo por ela a inimizade.
[17] E, vindo, evangelizou paz a vós outros que estáveis longe e paz também aos que estavam perto;
[18] porque, por ele, ambos temos acesso ao Pai em um Espírito.
[19] Assim, já não sois estrangeiros e peregrinos, mas concidadãos dos santos, e sois da família de Deus,
[20] edificados sobre o fundamento dos apóstolos e profetas, sendo ele mesmo, Cristo Jesus, a pedra angular;
[21] no qual todo o edifício, bem ajustado, cresce para santuário dedicado ao SENHOR,
[22] no qual também vós juntamente estais sendo edificados para habitação de Deus no Espírito.

Efésios 3

A vocação dos gentios e o apostolado de Paulo

[1] Por esta causa eu, Paulo, sou o prisioneiro de Cristo Jesus, por amor de vós, gentios,
[2] se é que tendes ouvido a respeito da dispensação da graça de Deus a mim confiada para vós outros;
[3] pois, segundo uma revelação, me foi dado conhecer o mistério, conforme escrevi há pouco, resumidamente;

samym z dwóch jednego nowego człowieka
[16] I pojednać obydwóch z Bogiem w jednym ciele przez krzyż, zniweczywszy na nim nieprzyjaźń;
[17] I przyszedłszy, zwiastował pokój wam, którzyście daleko, i pokój tym, którzy są blisko.
[18] Albowiem przez niego mamy dostęp do Ojca, jedni i drudzy w jednym Duchu.
[19] Tak więc już nie jesteście obcymi i przychodniami, lecz współobywatelami świętych i domownikami Boga,
[20] Zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, którego kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus,
[21] Na którym cała budowa mocno spojona rośnie w przybytek święty w Panu,
[22] Na którym i wy się wespół budujecie na mieszkanie Boże w Duchu.

Efezjan 3

Apostolstwo Pawła opiera się na objawieniu mu tajemnicy Bożej

[1] Dlatego ja, Paweł, jestem więźniem Chrystusa Jezusa za was pogan -
[2] Bo zapewne słyszeliście o darze łaski Bożej, która mi została dana dla waszego dobra,
[3] Że przez objawienie została mi odsłonięta tajemnica, jak to powyżej krótko opisałem.

[4] pelo que, quando ledes, podeis compreender o meu discernimento do mistério de Cristo,
[5] o qual, em outras gerações, não foi dado a conhecer aos filhos dos homens, como, agora, foi revelado aos seus santos apóstolos e profetas, no Espírito,
[6] a saber, que os gentios são co-herdeiros, membros do mesmo corpo e co-participantes da promessa em Cristo Jesus por meio do evangelho;
[7] do qual fui constituído ministro conforme o dom da graça de Deus a mim concedida segundo a força operante do seu poder.
[8] A mim, o menor de todos os santos, me foi dada esta graça de pregar aos gentios o evangelho das insondáveis riquezas de Cristo
[9] e manifestar qual seja a dispensação do mistério, desde os séculos, oculto em Deus, que criou todas as coisas,
[10] para que, pela igreja, a multiforme sabedoria de Deus se torne conhecida, agora, dos principados e potestades nos lugares celestiais,
[11] segundo o eterno propósito que estabeleceu em Cristo Jesus, nosso SENHOR,
[12] pelo qual temos ousadia e acesso com confiança, mediante a fé nele.
[13] Portanto, vos peço que não desfaleçais nas minhas tribulações por vós, pois nisso está a vossa glória.

Paulo ora novamente

[4] Czytając to, możecie zrozumieć moje pojmowanie tajemnicy Chrystusowej,
[5] Która nie była znana synom ludzkim w dawnych pokoleniach, a teraz została przez Ducha objawiona jego świętym apostołom i prorokom,
[6] Mianowicie, że poganie są współdziedzicami i członkami jednego ciała i współuczestnikami obietnicy w Chrystusie Jezusie przez ewangelię,
[7] Której sługą zostałem według daru łaski Bożej, okazanej mi przez jego wszechmocne działanie.
[8] Mnie, najmniejszemu ze wszystkich świętych, została okazana ta łaska, abym zwiastował poganom niezgłębione bogactwo Chrystusowe
[9] I abym na światło wywiódł tajemny plan, ukryty od wieków w Bogu, który wszystko stworzył,
[10] Aby teraz nadziemskie władze i zwierzchności w okręgach niebieskich poznały przez Kościół różnorodną mądrość Bożą,
[11] Według odwiecznego postanowienia, które wykonał w Chrystusie Jezusie, Panu naszym,
[12] W którym mamy swobodę i dostęp do Boga z ufnością przez wiarę w niego.
[13] Przeto proszę, abyście nie upadali na duchu z powodu udręk, jakie za was znoszę, wszak to chwała wasza.

Modlitwa o moc wiary i głębię miłości

[14] Por esta causa, me ponho de joelhos diante do Pai,

[15] de quem toma o nome toda família, tanto no céu como sobre a terra,

[16] para que, segundo a riqueza da sua glória, vos conceda que sejais fortalecidos com poder, mediante o seu Espírito no homem interior;

[17] e, assim, habite Cristo no vosso coração, pela fé, estando vós arraigados e alicerçados em amor,

[18] a fim de poderdes compreender, com todos os santos, qual é a largura, e o comprimento, e a altura, e a profundidade

[19] e conhecer o amor de Cristo, que excede todo entendimento, para que sejais tomados de toda a plenitude de Deus.

[20] Ora, àquele que é poderoso para fazer infinitamente mais do que tudo quanto pedimos ou pensamos, conforme o seu poder que opera em nós,

[21] a ele seja a glória, na igreja e em Cristo Jesus, por todas as gerações, para todo o sempre. Amém!

Efésios 4

A unidade da fé

[1] Rogo-vos, pois, eu, o prisioneiro no SENHOR, que andeis de modo digno da vocação a que fostes chamados,

[2] com toda a humildade e mansidão, com longanimidade, suportando-vos uns aos outros em amor,

[14] Dlatego zginam kolana moje przed Ojcem,

[15] Od którego wszelkie ojcostwo na niebie i na ziemi bierze swoje imię,

[16] By sprawił według bogactwa chwały swojej, żebyście byli przez Ducha jego mocą utwierdzeni w wewnętrznym człowieku,

[17] Żeby Chrystus przez wiarę zamieszkał w sercach waszych, a wy, wkorzenieni i ugruntowani w miłości,

[18] Zdołali pojąć ze wszystkimi świętymi, jaka jest szerokość i długość, i wysokość, i głębokość,

[19] I mogli poznać miłość Chrystusową, która przewyższa wszelkie poznanie, abyście zostali wypełnieni całkowicie pełnią Bożą.

[20] Temu zaś, który według mocy działającej w nas potrafi daleko więcej uczynić ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy,

[21] Temu niech będzie chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie po wszystkie pokolenia na wieki wieków. Amen.

Efezjan 4

Wezwanie do jedności

[1] Napominam was tedy ja, więzień w Panu, abyście postępowali, jak przystoi na powołanie wasze,

[2] Z wszelką pokorą i łagodnością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości,

[3] esforçando-vos diligentemente por preservar a unidade do Espírito no vínculo da paz;

[3] Starając się zachować jedność Ducha w spójni pokoju:

[4] há somente um corpo e um Espírito, como também fostes chamados numa só esperança da vossa vocação;

[4] Jedno ciało i jeden Duch, jak też powołani jesteście do jednej nadziei, która należy do waszego powołania;

[5] há um só SENHOR, uma só fé, um só batismo;

[5] Jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest;

[6] um só Deus e Pai de todos, o qual é sobre todos, age por meio de todos e está em todos.

[6] Jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich.

O santo ministério e o serviço dos santos

[7] E a graça foi concedida a cada um de nós segundo a proporção do dom de Cristo.

[7] A każdemu z nas dana została łaska według miary daru Chrystusowego.

[8] Por isso, diz: Quando ele subiu às alturas, levou cativo o cativeiro e concedeu dons aos homens.

[8] Dlatego powiedziano: Wstąpiwszy na wysokość, Powiódł za sobą jeńców I ludzi darami obdarzył.

[9] Ora, que quer dizer subiu, senão que também havia descido até às regiões inferiores da terra?

[9] A to, że wstąpił, cóż innego oznacza, aniżeli to, że wpierw zstąpił do podziemi?

[10] Aquele que desceu é também o mesmo que subiu acima de todos os céus, para encher todas as coisas.

[10] Ten, który zstąpił, to ten sam, co i wstąpił wysoko ponad wszystkie niebiosa, aby napełnić wszystko.

[11] E ele mesmo concedeu uns para apóstolos, outros para profetas, outros para evangelistas e outros para pastores e mestres,

[11] I On ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a innych pasterzami i nauczycielami,

[12] com vistas ao aperfeiçoamento dos santos para o desempenho do seu serviço, para a edificação do corpo de Cristo,

[12] Aby przygotować świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystusowego,

[13] até que todos cheguemos à unidade da fé e do pleno conhecimento do Filho de Deus, à perfeita varonilidade, à medida da estatura da plenitude de Cristo,

[13] Aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do męskiej doskonałości, i dorośniemy do wymiarów pełni Chrystusowej,

[14] para que não mais sejamos como meninos, agitados de um lado para outro

[14] Abyśmy już nie byli dziećmi, miotanymi i unoszonymi lada wiatrem nauki przez

e levados ao redor por todo vento de doutrina, pela artimanha dos homens, pela astúcia com que induzem ao erro.

oszustwo ludzkie i przez podstęp, prowadzący na bezdroża błędu,

15 Mas, seguindo a verdade em amor, cresçamos em tudo naquele que é a cabeça, Cristo,

15 Lecz abyśmy, będąc szczerymi w miłości, wzrastali pod każdym względem w niego, który jest Głową, w Chrystusa,

16 de quem todo o corpo, bem ajustado e consolidado pelo auxílio de toda junta, segundo a justa cooperação de cada parte, efetua o seu próprio aumento para a edificação de si mesmo em amor.

16 Z którego całe ciało spojone i związane przez wszystkie wzajemnie się zasilające stawy, według zgodnego z przeznaczeniem działania każdego poszczególnego członka, rośnie i buduje siebie samo w miłości.

A santidade cristã oposta à dissolução

Stary i nowy człowiek

17 Isto, portanto, digo e no SENHOR testifico que não mais andeis como também andam os gentios, na vaidade dos seus próprios pensamentos,

17 To więc mówię i zaklinam na Pana, abyście już więcej nie postępowali, jak poganie postępują w próżności umysłu swego,

18 obscurecidos de entendimento, alheios à vida de Deus por causa da ignorância em que vivem, pela dureza do seu coração,

18 Mający przyćmiony umysł i dalecy od życia Bożego przez nieświadomość, która jest w nich, przez zatwardziałość serca ich,

19 os quais, tendo-se tornado insensíveis, se entregaram à dissolução para, com avidez, cometerem toda sorte de impureza.

19 Mając umysł przytępiony, oddali się rozpuście dopuszczając się wszelkiej nieczystości z chciwością.

20 Mas não foi assim que aprendestes a Cristo,

20 Ale wy nie tak nauczyliście się Chrystusa,

21 se é que, de fato, o tendes ouvido e nele fostes instruídos, segundo é a verdade em Jesus,

21 Jeśliście tylko słyszeli o nim i w nim pouczeni zostali, gdyż prawda jest w Jezusie.

22 no sentido de que, quanto ao trato passado, vos despojeis do velho homem, que se corrompe segundo as concupiscências do engano,

22 Zewleczcie z siebie starego człowieka wraz z jego poprzednim postępowaniem, którego gubią zwodnicze żądze,

23 e vos renoveis no espírito do vosso entendimento,

23 I odnówcie się w duchu umysłu waszego,

[24] e vos revistais do novo homem, criado segundo Deus, em justiça e retidão procedentes da verdade.

Exortações à santidade

[25] Por isso, deixando a mentira, fale cada um a verdade com o seu próximo, porque somos membros uns dos outros.

[26] Irai-vos e não pequeis; não se ponha o sol sobre a vossa ira,

[27] nem deis lugar ao diabo.

[28] Aquele que furtava não furte mais; antes, trabalhe, fazendo com as próprias mãos o que é bom, para que tenha com que acudir ao necessitado.

[29] Não saia da vossa boca nenhuma palavra torpe, e sim unicamente a que for boa para edificação, conforme a necessidade, e, assim, transmita graça aos que ouvem.

[30] E não entristeçais o Espírito de Deus, no qual fostes selados para o dia da redenção.

[31] Longe de vós, toda amargura, e cólera, e ira, e gritaria, e blasfêmias, e bem assim toda malícia.

[32] Antes, sede uns para com os outros benignos, compassivos, perdoando-vos uns aos outros, como também Deus, em Cristo, vos perdoou.

Efésios 5

[1] Sede, pois, imitadores de Deus, como filhos amados;

[2] e andai em amor, como também Cristo nos amou e se entregou a si mesmo por

[24] A obleczcie się w nowego człowieka, który jest stworzony według Boga w sprawiedliwości i świętości prawdy.

Przykazania na codzień

[25] Przeto, odrzuciwszy kłamstwo, mówcie prawdę, każdy z bliźnim swoim, bo jesteśmy członkami jedni drugich.

[26] Gniewajcie się, lecz nie grzeszcie; niech słońce nie zachodzi nad gniewem waszym,

[27] Nie dawajcie diabłu przystępu.

[28] Kto kradnie, niech kraść przestanie, a niech raczej żmudną pracą własnych rąk zdobywa dobra, aby miał z czego udzielać potrzebującemu.

[29] Niech żadne nieprzyzwoite słowo nie wychodzi z ust waszych, ale tylko dobre, które może budować, gdy zajdzie potrzeba, aby przyniosło błogosławieństwo tym, którzy go słuchają.

[30] A nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym jesteście zapieczętowani na dzień odkupienia.

[31] Wszelka gorycz i zapalczywość, i gniew, i krzyk, i złorzeczenie niech będą usunięte spośród was wraz z wszelką złością.

[32] Bądźcie jedni dla drugich uprzejmi, serdeczni, odpuszczając sobie wzajemnie, jak i wam Bóg odpuścił w Chrystusie.

Efezjan 5

[1] Bądźcie więc naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane,

[2] I chodźcie w miłości, jak i Chrystus umiłował was i siebie samego wydał za

nós, como oferta e sacrifício a Deus, em aroma suave.

O fruto da luz e as obras das trevas

3 Mas a impudicícia e toda sorte de impurezas ou cobiça nem sequer se nomeiem entre vós, como convém a santos;

4 nem conversação torpe, nem palavras vãs ou chocarrices, coisas essas inconvenientes; antes, pelo contrário, ações de graças.

5 Sabei, pois, isto: nenhum incontinente, ou impuro, ou avarento, que é idólatra, tem herança no reino de Cristo e de Deus.

6 Ninguém vos engane com palavras vãs; porque, por essas coisas, vem a ira de Deus sobre os filhos da desobediência.

7 Portanto, não sejais participantes com eles.

8 Pois, outrora, éreis trevas, porém, agora, sois luz no SENHOR; andai como filhos da luz

9 (porque o fruto da luz consiste em toda bondade, e justiça, e verdade),

10 provando sempre o que é agradável ao SENHOR.

11 E não sejais cúmplices nas obras infrutíferas das trevas; antes, porém, reprovai-as.

12 Porque o que eles fazem em oculto, o só referir é vergonha.

13 Mas todas as coisas, quando reprovadas pela luz, se tornam manifestas; porque tudo que se manifesta é luz.

nas jako dar i ofiarę Bogu ku miłej wonności.

3 A rozpusta i wszelka nieczystość lub chciwość niech nawet nie będą wymieniane wśród was, jak przystoi świętym,

4 Także bezwstyd i błazeńska mowa lub nieprzyzwoite żarty, które nie przystoją, lecz raczej dziękczynienie.

5 Gdyż to wiedzcie na pewno, iż żaden rozpustnik albo nieczysty, lub chciwiec, to znaczy bałwochwalca, nie ma udziału w Królestwie Chrystusowym i Bożym.

6 Niechaj was nikt nie zwodzi próżnymi słowy, z powodu nich bowiem spada gniew Boży na nieposłusznych synów.

7 Nie bądźcie tedy wspólnikami ich.

8 Byliście bowiem niegdyś ciemnością, a teraz jesteście światłością w Panu. Postępujcie jako dzieci światłości,

9 Bo owocem światłości jest wszelka dobroć i sprawiedliwość, i prawda.

10 Dochodźcie tego, co jest miłe Panu

11 I nie miejcie nic wspólnego z bezowocnymi uczynkami ciemności, ale je raczej karćcie,

12 Bo to nawet wstyd mówić, co się potajemnie wśród nich dzieje.

13 Wszystko to zaś dzięki światłu wychodzi na jaw jako potępienia godne;

[14] Pelo que diz: Desperta, ó tu que dormes, levanta-te de entre os mortos, e Cristo te iluminará.

[15] Portanto, vede prudentemente como andais, não como néscios, e sim como sábios,

[16] remindo o tempo, porque os dias são maus.

[17] Por esta razão, não vos torneis insensatos, mas procurai compreender qual a vontade do SENHOR.

[18] E não vos embriagueis com vinho, no qual há dissolução, mas enchei-vos do Espírito,

[19] falando entre vós com salmos, entoando e louvando de coração ao SENHOR com hinos e cânticos espirituais,

[20] dando sempre graças por tudo a nosso Deus e Pai, em nome de nosso SENHOR Jesus Cristo,

[21] sujeitando-vos uns aos outros no temor de Cristo.

O lar cristão: marido e mulher

[22] As mulheres sejam submissas ao seu próprio marido, como ao SENHOR;

[23] porque o marido é o cabeça da mulher, como também Cristo é o cabeça da igreja, sendo este mesmo o salvador do corpo.

[24] Como, porém, a igreja está sujeita a Cristo, assim também as mulheres sejam em tudo submissas ao seu marido.

[25] Maridos, amai vossa mulher, como também Cristo amou a igreja e a si mesmo se entregou por ela,

[14] Wszystko bowiem, co się ujawnia, jest światłem. Dlatego powiedziano: Obudź się, który śpisz, I powstań z martwych, A zajaśnieje ci Chrystus.

[15] Baczcie więc pilnie, jak macie postępować, nie jako niemądrzy, lecz jako mądrzy,

[16] Wykorzystując czas, gdyż dni są złe.

[17] Dlatego nie bądźcie nierozsądni, ale rozumiejcie, jaka jest wola Pańska.

[18] I nie upijajcie się winem, które powoduje rozwiązłość, ale bądźcie pełni Ducha,

[19] Rozmawiając z sobą przez psalmy i hymny, i pieśni duchowne, śpiewając i grając w sercu swoim Panu,

[20] Dziękując zawsze za wszystko Bogu i Ojcu w imieniu Pana naszego, Jezusa Chrystusa,

[21] Ulegając jedni drugim w bojaźni Chrystusowej.

Chrześcijańskie życie rodzinne

[22] Żony, bądźcie uległe mężom swoim jak Panu,

[23] Bo mąż jest głową żony, jak Chrystus Głową Kościoła, ciała, którego jest Zbawicielem.

[24] Ale jak Kościół podlega Chrystusowi, tak i żony mężom swoim we wszystkim.

[25] Mężowie, miłujcie żony swoje, jak i Chrystus umiłował Kościół i wydał zań samego siebie,

26 para que a santificasse, tendo-a purificado por meio da lavagem de água pela palavra,
27 para a apresentar a si mesmo igreja gloriosa, sem mácula, nem ruga, nem coisa semelhante, porém santa e sem defeito.
28 Assim também os maridos devem amar a sua mulher como ao próprio corpo. Quem ama a esposa a si mesmo se ama.
29 Porque ninguém jamais odiou a própria carne; antes, a alimenta e dela cuida, como também Cristo o faz com a igreja;
30 porque somos membros do seu corpo.
31 Eis por que deixará o homem a seu pai e a sua mãe e se unirá à sua mulher, e se tornarão os dois uma só carne.
32 Grande é este mistério, mas eu me refiro a Cristo e à igreja.
33 Não obstante, vós, cada um de per si também ame a própria esposa como a si mesmo, e a esposa respeite ao marido.

26 Aby go uświęcić, oczyściwszy go kąpielą wodną przez Słowo,
27 Aby sam sobie przysposobić Kościół pełen chwały, bez zmazy lub skazy lub czegoś w tym rodzaju, ale żeby był święty i niepokalany.
28 Tak też mężowie powinni miłować żony swoje, jak własne ciała. Kto miłuje żonę swoją, samego siebie miłuje.
29 Albowiem nikt nigdy ciała swego nie miał w nienawiści, ale je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus Kościół,
30 Gdyż członkami ciała jego jesteśmy.
31 Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, i połączy się z żoną swoją, a tych dwoje będzie jednym ciałem.
32 Tajemnica to wielka, ale ja odnoszę to do Chrystusa i Kościoła.
33 A zatem niechaj i każdy z was miłuje żonę swoją, jak siebie samego, a żona niechaj poważa męża swego.

Efésios 6

O lar cristão: filhos e pais

1 Filhos, obedecei a vossos pais no SENHOR, pois isto é justo.
2 Honra a teu pai e a tua mãe (que é o primeiro mandamento com promessa),
3 para que te vá bem, e sejas de longa vida sobre a terra.
4 E vós, pais, não provoqueis vossos filhos à ira, mas criai-os na disciplina e na admoestação do SENHOR.

O lar cristão: servos e senhores

Efezjan 6

1 Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom swoim w Panu, bo to rzecz słuszna.
2 Czcij ojca swego i matkę, to jest pierwsze przykazanie z obietnicą:
3 Aby ci się dobrze działo i abyś długo żył na ziemi.
4 A wy, ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu dzieci swoich, lecz napominajcie i wychowujcie je w karności, dla Pana.

[5] Quanto a vós outros, servos, obedecei a vosso senhor segundo a carne com temor e tremor, na sinceridade do vosso coração, como a Cristo,

[6] não servindo à vista, como para agradar a homens, mas como servos de Cristo, fazendo, de coração, a vontade de Deus;

[7] servindo de boa vontade, como ao SENHOR e não como a homens,

[8] certos de que cada um, se fizer alguma coisa boa, receberá isso outra vez do SENHOR, quer seja servo, quer livre.

[9] E vós, senhores, de igual modo procedei para com eles, deixando as ameaças, sabendo que o SENHOR, tanto deles como vosso, está nos céus e que para com ele não há acepção de pessoas.

A armadura de Deus

[10] Quanto ao mais, sede fortalecidos no SENHOR e na força do seu poder.

[11] Revesti-vos de toda a armadura de Deus, para poderdes ficar firmes contra as ciladas do diabo;

[12] porque a nossa luta não é contra o sangue e a carne, e sim contra os principados e potestades, contra os dominadores deste mundo tenebroso, contra as forças espirituais do mal, nas regiões celestes.

[13] Portanto, tomai toda a armadura de Deus, para que possais resistir no dia mau e, depois de terdes vencido tudo, permanecer inabaláveis.

[5] Słudzy, bądźcie posłuszni panom na ziemi, z bojaźnią i ze drżeniem, w prostocie serca swego, jak Chrystusowi,

[6] Nie pełniąc służby dla oka, jakobyście chcieli ludziom się przypodobać, lecz jako słudzy Chrystusowi, którzy pełnią wolę Bożą z całej duszy,

[7] Służąc dobrą wolą jako Panu, a nie ludziom,

[8] Wiedząc, że każdy, czy niewolnik, czy wolny, otrzyma od Pana zapłatę za to, co dobrego uczyni.

[9] A wy, panowie, postępujcie względem nich tak samo, zaniechajcie groźby, wiedząc, że zarówno wy, jak i oni mają Pana w niebie i że On nie ma względu na osoby.

Chrześcijańska zbroja

[10] W końcu, bracia moi, umacniajcie się w Panu i w potężnej mocy jego.

[11] Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli ostać się przed zasadzkami diabelskimi.

[12] Gdyż bój toczymy nie z krwią i z ciałem, lecz z nadziemskimi władzami, ze zwierzchnościami, z władcami tego świata ciemności, ze złymi duchami w okręgach niebieskich.

[13] Dlatego weźcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić opór w dniu złym i, dokonawszy wszystkiego, ostać się.

[14] Estai, pois, firmes, cingindo-vos com a verdade e vestindo-vos da couraça da justiça.

[15] Calçai os pés com a preparação do evangelho da paz;

[16] embraçando sempre o escudo da fé, com o qual podereis apagar todos os dardos inflamados do Maligno.

[17] Tomai também o capacete da salvação e a espada do Espírito, que é a palavra de Deus;

[18] com toda oração e súplica, orando em todo tempo no Espírito e para isto vigiando com toda perseverança e súplica por todos os santos

[19] e também por mim; para que me seja dada, no abrir da minha boca, a palavra, para, com intrepidez, fazer conhecido o mistério do evangelho,

[20] pelo qual sou embaixador em cadeias, para que, em Cristo, eu seja ousado para falar, como me cumpre fazê-lo.

Tíquico

[21] E, para que saibais também a meu respeito e o que faço, de tudo vos informará Tíquico, o irmão amado e fiel ministro do SENHOR.

[22] Foi para isso que eu vo-lo enviei, para que saibais a nosso respeito, e ele console o vosso coração.

A bênção

[23] Paz seja com os irmãos e amor com fé, da parte de Deus Pai e do SENHOR Jesus Cristo.

[14] Stójcie tedy, opasawszy biodra swoje prawdą, przywdziawszy pancerz sprawiedliwości

[15] I obuwszy nogi, by być gotowymi do zwiastowania ewangelii pokoju,

[16] A przede wszystkim, weźcie tarczę wiary, którą będziecie mogli zgasić wszystkie ogniste pociski złego;

[17] Weźcie też przyłbicę zbawienia i miecz Ducha, którym jest Słowo Boże.

[18] W każdej modlitwie i prośbie zanoście o każdym czasie modły w Duchu i tak czuwajcie z całą wytrwałością i błaganiem za wszystkich świętych

[19] I za mnie, aby mi, kiedy otworzę usta moje, dana była mowa do śmiałego zwiastowania ewangelii,

[20] Dla której poselstwo sprawuję w więzach, abym ją mógł z odwagą zwiastować, jak to czynić winienem.

Zakończenie

[21] O wszystkim zaś, żebyście i wy wiedzieli, co się ze mną dzieje i co porabiam, powiadomi was Tychikus, umiłowany brat i wierny sługa w Panu,

[22] Którego posłałem do was właśnie po to, abyście dowiedzieli się o tym, co się z nami dzieje, i aby pocieszył wasze serca.

[23] Pokój niech będzie braciom i miłość wraz z wiarą od Boga Ojca i Pana Jezusa Chrystusa.

[24] A graça seja com todos os que amam sinceramente a nosso SENHOR Jesus Cristo.

[24] Łaska niechaj będzie ze wszystkimi, którzy miłują Pana naszego, Jezusa Chrystusa, miłością nieznisczalną. Amen.

Epístola de Paulo aos Filipenses	Filipian

Filipenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo e Timóteo, servos de Cristo Jesus, a todos os santos em Cristo Jesus, inclusive bispos e diáconos que vivem em Filipos,

[2] graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças e súplicas em favor dos filipenses

[3] Dou graças ao meu Deus por tudo que recordo de vós,

[4] fazendo sempre, com alegria, súplicas por todos vós, em todas as minhas orações,

[5] pela vossa cooperação no evangelho, desde o primeiro dia até agora.

[6] Estou plenamente certo de que aquele que começou boa obra em vós há de completá-la até ao Dia de Cristo Jesus.

[7] Aliás, é justo que eu assim pense de todos vós, porque vos trago no coração, seja nas minhas algemas, seja na defesa e confirmação do evangelho, pois todos sois participantes da graça comigo.

[8] Pois minha testemunha é Deus, da saudade que tenho de todos vós, na terna misericórdia de Cristo Jesus.

[9] E também faço esta oração: que o vosso amor aumente mais e mais em pleno conhecimento e toda a percepção,

Filipian 1

Pozdrowienia

[1] Paweł i Tymoteusz, słudzy Chrystusa Jezusa, do wszystkich świętych w Chrystusie Jezusie, którzy są w Filippi wraz z biskupami i z diakonami:

[2] Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego, i od Pana Jezusa Chrystusa.

Dziękczynienie i radość Pawła

[3] Dziękuję Bogu mojemu za każdym razem, ilekroć was wspominam,

[4] Zawsze w każdej modlitwie mojej za wszystkich was z radością się modląc,

[5] Za społeczność waszą w ewangelii od pierwszego dnia aż dotąd,

[6] Mając tę pewność, że Ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, będzie je też pełnił aż do dnia Chrystusa Jezusa.

[7] Słuszna to rzecz, abym tak myślał o was wszystkich dlatego, że mam was w swoim sercu, boście wszyscy wraz ze mną współuczestnikami łaski zarówno wówczas, gdy jestem w więzieniu, jak i w czasie obrony i umacniania ewangelii.

[8] Albowiem Bóg mi świadkiem, jak tęsknię do was wszystkich serdeczną miłością Chrystusa Jezusa.

[9] I o to modlę się, aby miłość wasza coraz bardziej obfitowała w poznanie i wszelkie doznanie,

[10] para aprovardes as coisas excelentes e serdes sinceros e inculpáveis para o Dia de Cristo,

[11] cheios do fruto de justiça, o qual é mediante Jesus Cristo, para a glória e louvor de Deus.

A situação do apóstolo contribui para o progresso do evangelho

[12] Quero ainda, irmãos, cientificar-vos de que as coisas que me aconteceram têm, antes, contribuído para o progresso do evangelho;

[13] de maneira que as minhas cadeias, em Cristo, se tornaram conhecidas de toda a guarda pretoriana e de todos os demais;

[14] e a maioria dos irmãos, estimulados no SENHOR por minhas algemas, ousam falar com mais desassombro a palavra de Deus.

[15] Alguns, efetivamente, proclamam a Cristo por inveja e porfia; outros, porém, o fazem de boa vontade;

[16] estes, por amor, sabendo que estou incumbido da defesa do evangelho;

[17] aqueles, contudo, pregam a Cristo, por discórdia, insinceramente, julgando suscitar tribulação às minhas cadeias.

[18] Todavia, que importa? Uma vez que Cristo, de qualquer modo, está sendo pregado, quer por pretexto, quer por verdade, também com isto me regozijo, sim, sempre me regozijarei.

[19] Porque estou certo de que isto mesmo, pela vossa súplica e pela provisão do Espírito de Jesus Cristo, me redundará em libertação,

[10] Abyście umieli odróżniać to, co słuszne, od tego, co niesłuszne, abyście byli czyści i bez nagany na dzień Chrystusowy,

[11] Pełni owocu sprawiedliwości przez Jezusa Chrystusa, ku chwale i czci Boga.

Skutki uwięzienia

[12] A chcę, bracia, abyście wiedzieli, że to, co mnie spotkało, posłużyło raczej ku rozkrzewieniu ewangelii,

[13] Tak, że więzy moje za sprawę Chrystusową stały się znane w całym zamku i wszystkim innym,

[14] A większość braci w Panu nabrała otuchy z powodu więzów moich i zaczęła z większą śmiałością, bez bojaźni, głosić Słowo Boże.

[15] Niektórzy wprawdzie głoszą Chrystusa z zazdrości i przekory, inni natomiast w dobrej myśli;

[16] Jedni z miłości, wiedząc, że jestem tu, aby bronić ewangelii,

[17] Drudzy zaś głoszą Chrystusa z kłótliwości, nieszczerze, sądząc, że wzmogą przez to ucisk więzów moich.

[18] Lecz o co chodzi? Byle tylko wszelkimi sposobami Chrystus był zwiastowany, czy obłudnie, czy szczerze, z tego się raduję i radować będę;

[19] Wiem bowiem, że przez modlitwę waszą i pomoc Ducha Jezusa Chrystusa wyjdzie mi to ku wybawieniu,

[20] segundo a minha ardente expectativa e esperança de que em nada serei envergonhado; antes, com toda a ousadia, como sempre, também agora, será Cristo engrandecido no meu corpo, quer pela vida, quer pela morte.

[21] Porquanto, para mim, o viver é Cristo, e o morrer é lucro.

[22] Entretanto, se o viver na carne traz fruto para o meu trabalho, já não sei o que hei de escolher.

[23] Ora, de um e outro lado, estou constrangido, tendo o desejo de partir e estar com Cristo, o que é incomparavelmente melhor.

[24] Mas, por vossa causa, é mais necessário permanecer na carne.

[25] E, convencido disto, estou certo de que ficarei e permanecerei com todos vós, para o vosso progresso e gozo da fé,

[26] a fim de que aumente, quanto a mim, o motivo de vos gloriardes em Cristo Jesus, pela minha presença, de novo, convosco.

A unidade cristã na luta

[27] Vivei, acima de tudo, por modo digno do evangelho de Cristo, para que, ou indo ver-vos ou estando ausente, ouça, no tocante a vós outros, que estais firmes em um só espírito, como uma só alma, lutando juntos pela fé evangélica;

[28] e que em nada estais intimidados pelos adversários. Pois o que é para eles prova evidente de perdição é, para vós outros, de salvação, e isto da parte de Deus.

[20] Według oczekiwania i nadziei mojej, że w niczym nie będę zawstydzony, lecz że przez śmiałe wystąpienie, jak zawsze, tak i teraz, uwielbiony będzie Chrystus w ciele moim, czy to przez życie, czy przez śmierć.

Co lepsze: śmierć czy życie?

[21] Albowiem dla mnie życiem jest Chrystus, a śmierć zyskiem.

[22] A jeśli życie w ciele umożliwi mi owocną pracę, to nie wiem, co wybrać.

[23] Albowiem jedno i drugie mnie pociąga: pragnę rozstać się z życiem i być z Chrystusem, bo to daleko lepiej;

[24] Lecz z drugiej strony pozostać w ciele, to ze względu na was rzecz potrzebniejsza.

[25] A to wiem na pewno, że pozostanę przy życiu i będę z wami wszystkimi, abyście robili postępy i radowali się w wierze,

[26] Żebyście we mnie mieli powód do wielkiej chluby w Chrystusie Jezusie, gdy znowu do was przybędę.

Napomnienie do życia godnego ewangelii Chrystusowej

[27] Niech życie wasze będzie godne ewangelii Chrystusowej, abym czy przyjdę i ujrzę was, czy będę nieobecny, słyszał o was, że stoicie w jednym duchu, jednomyślnie walcząc społem za wiarę ewangelii

[28] I w niczym nie dając się zastraszyć przeciwnikom, co jest dla nich zapowiedzią zguby, a dla was zbawienia, i to od Boga;

[29] Porque vos foi concedida a graça de padecerdes por Cristo e não somente de crerdes nele,

[30] pois tendes o mesmo combate que vistes em mim e, ainda agora, ouvis que é o meu.

[29] Gdyż wam dla Chrystusa zostało darowane to, że możecie nie tylko w niego wierzyć, ale i dla niego cierpieć,

[30] Staczając ten sam bój, w którym mnie widzieliście i o którym teraz słyszycie, że go staczam.

Filipenses 2

Exortação ao amor fraternal e à humildade

[1] Se há, pois, alguma exortação em Cristo, alguma consolação de amor, alguma comunhão do Espírito, se há entranhados afetos e misericórdias,

[2] completai a minha alegria, de modo que penseis a mesma coisa, tenhais o mesmo amor, sejais unidos de alma, tendo o mesmo sentimento.

[3] Nada façais por partidarismo ou vanglória, mas por humildade, considerando cada um os outros superiores a si mesmo.

[4] Não tenha cada um em vista o que é propriamente seu, senão também cada qual o que é dos outros.

O exemplo de Cristo na humilhação

[5] Tende em vós o mesmo sentimento que houve também em Cristo Jesus,

[6] pois ele, subsistindo em forma de Deus, não julgou como usurpação o ser igual a Deus;

[7] antes, a si mesmo se esvaziou, assumindo a forma de servo, tornando-se em semelhança de homens; e, reconhecido em figura humana,

Filipian 2

Wezwanie do jednomyślności i pokory

[1] Jeśli więc w Chrystusie jest jakaś zachęta, jakaś pociecha miłości, jakaś wspólnota Ducha, jakieś współczucie i zmiłowanie,

[2] Dopełnijcie radości mojej i bądźcie jednej myśli, mając tę samą miłość, zgodni, ożywieni jednomyślnością.

[3] I nie czyńcie nic z kłótliwości ani przez wzgląd na próżną chwałę, lecz w pokorze uważajcie jedni drugich za wyższych od siebie.

[4] Niechaj każdy baczy nie tylko na to, co jego, lecz i na to, co cudze.

Ofiarne życie i śmierć Jezusa Chrystusa wzorem pokory

[5] Takiego bądźcie względem siebie usposobienia, jakie było w Chrystusie Jezusie,

[6] Który chociaż był w postaci Bożej, nie upierał się zachłannie przy tym, aby być równym Bogu,

[7] Lecz wyparł się samego siebie, przyjął postać sługi i stał się podobny ludziom; a okazawszy się z postawy człowiekiem,

[8] a si mesmo se humilhou, tornando-se obediente até à morte e morte de cruz.

[9] Pelo que também Deus o exaltou sobremaneira e lhe deu o nome que está acima de todo nome,

[10] para que ao nome de Jesus se dobre todo joelho, nos céus, na terra e debaixo da terra,

[11] e toda língua confesse que Jesus Cristo é SENHOR, para glória de Deus Pai.

O desenvolvimento da salvação

[12] Assim, pois, amados meus, como sempre obedecestes, não só na minha presença, porém, muito mais agora, na minha ausência, desenvolvei a vossa salvação com temor e tremor;

[13] porque Deus é quem efetua em vós tanto o querer como o realizar, segundo a sua boa vontade.

[14] Fazei tudo sem murmurações nem contendas,

[15] para que vos torneis irrepreensíveis e sinceros, filhos de Deus inculpáveis no meio de uma geração pervertida e corrupta, na qual resplandeceis como luzeiros no mundo,

[16] preservando a palavra da vida, para que, no Dia de Cristo, eu me glorie de que não corri em vão, nem me esforcei inutilmente.

[17] Entretanto, mesmo que seja eu oferecido por libação sobre o sacrifício e serviço da vossa fé, alegro-me e, com todos vós, me congratulo.

[8] Uniżył samego siebie i był posłuszny aż do śmierci, i to do śmierci krzyżowej.

[9] Dlatego też Bóg wielce go wywyższył i obdarzył go imieniem, które jest ponad wszelkie imię,

[10] Aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią

[11] I aby wszelki język wyznawał, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca.

Zachęta do posłuszeństwa i nienagannego życia

[12] Przeto, umiłowani moi, jak zawsze, nie tylko w mojej obecności, ale jeszcze bardziej teraz pod moją nieobecność byliście posłuszni; z bojaźnią i ze drżeniem zbawienie swoje sprawujcie.

[13] Albowiem Bóg to według upodobania sprawia w was i chcenie i wykonanie.

[14] Czyńcie wszystko bez szemrania i powątpiewania,

[15] Abyście się stali nienagannymi i szczerymi dziećmi Bożymi bez skazy pośród rodu złego i przewrotnego, w którym świecicie jak światła na świecie,

[16] Zachowując słowa żywota ku chlubie mojej na dzień Chrystusowy, na dowód, że nie na próżno biegałem i nie na próżno się trudziłem.

[17] Ale gdyby nawet krew moja miała być dolana do ofiary i obrzędu ofiarnego wiary waszej, raduję się i cieszę razem z wami wszystkimi;

[18] Assim, vós também, pela mesma razão, alegrai-vos e congratulai-vos comigo.

Paulo e seus companheiros Timóteo e Epafrodito

[19] Espero, porém, no SENHOR Jesus, mandar-vos Timóteo, o mais breve possível, a fim de que eu me sinta animado também, tendo conhecimento da vossa situação.

[20] Porque a ninguém tenho de igual sentimento que, sinceramente, cuide dos vossos interesses;

[21] pois todos eles buscam o que é seu próprio, não o que é de Cristo Jesus.

[22] E conheceis o seu caráter provado, pois serviu ao evangelho, junto comigo, como filho ao pai.

[23] Este, com efeito, é quem espero enviar, tão logo tenha eu visto a minha situação.

[24] E estou persuadido no SENHOR de que também eu mesmo, brevemente, irei.

[25] Julguei, todavia, necessário mandar até vós Epafrodito, por um lado, meu irmão, cooperador e companheiro de lutas; e, por outro, vosso mensageiro e vosso auxiliar nas minhas necessidades;

[26] visto que ele tinha saudade de todos vós e estava angustiado porque ouvistes que adoeceu.

[27] Com efeito, adoeceu mortalmente; Deus, porém, se compadeceu dele e não somente dele, mas também de mim, para que eu não tivesse tristeza sobre tristeza.

[18] Z tego tedy i wy się radujcie i cieszcie razem ze mną.

Przysłanie Tymoteusza

[19] A mam nadzieję w Panu Jezusie, że rychło poślę do was Tymoteusza, abym i ja się ucieszył, dowiedziawszy się, co się z wami dzieje.

[20] Albowiem nie mam drugiego takiego, który by się tak szczerze troszczył o was;

[21] Bo wszyscy inni szukają swego, a nie tego, co jest Chrystusa Jezusa.

[22] Wszak wiecie, że jest on wypróbowany, gdyż jak dziecię ojcu, tak on ze mną służył ewangelii.

[23] Spodziewam się przeto, że poślę go do was zaraz, gdy tylko zobaczę, co ze mną będzie;

[24] Pokładam zaś ufność w Panu, że i sam wkrótce do was przyjdę.

Odesłanie Epafrodyta

[25] Uznałem jednak za rzecz konieczną posłać do was Epafrodyta, brata, współpracownika i współbojownika mego, a waszego wysłannika i sługę w potrzebie mojej,

[26] Bo zaiste tęsknił do was wszystkich i bardzo się smucił, dlatego że słyszeliście, iż zachorował.

[27] Bo rzeczywiście chorował tak, że był bliski śmierci; ale Bóg zmiłował się nad nim, a nie tylko nad nim, lecz i nade mną, abym nie miał smutku za smutkiem.

[28] Por isso, tanto mais me apresso em mandá-lo, para que, vendo-o novamente, vos alegreis, e eu tenha menos tristeza.
[29] Recebei-o, pois, no SENHOR, com toda a alegria, e honrai sempre a homens como esse;
[30] visto que, por causa da obra de Cristo, chegou ele às portas da morte e se dispôs a dar a própria vida, para suprir a vossa carência de socorro para comigo.

[28] Dlatego tym śpieszniej posłałem go, abyście wy, ujrzawszy go, uradowali się znowu, a ja żebym miał mniej smutku.
[29] Przyjmijcie go więc w Panu z wielką radością i miejcie takich ludzi w poszanowaniu,
[30] Dlatego że dla sprawy Chrystusowej był bliski śmierci, narażając na niebezpieczeństwo życie, aby wyrównać to, czym wy nie mogliście mi usłużyć.

Filipenses 3

A exortação referente à alegria cristã

[1] Quanto ao mais, irmãos meus, alegrai-vos no SENHOR. A mim, não me desgosta e é segurança para vós outros que eu escreva as mesmas coisas.

O aviso contra os falsos mestres

[2] Acautelai-vos dos cães! Acautelai-vos dos maus obreiros! Acautelai-vos da falsa circuncisão!
[3] Porque nós é que somos a circuncisão, nós que adoramos a Deus no Espírito, e nos gloriamos em Cristo Jesus, e não confiamos na carne.
[4] Bem que eu poderia confiar também na carne. Se qualquer outro pensa que pode confiar na carne, eu ainda mais:
[5] circuncidado ao oitavo dia, da linhagem de Israel, da tribo de Benjamim, hebreu de hebreus; quanto à lei, fariseu,
[6] quanto ao zelo, perseguidor da igreja; quanto à justiça que há na lei, irrepreensível.

Filipian 3

Mała wartość zewnętrznych przywilejów

[1] Ponadto, bracia moi, radujcie się w Panu. Pisać do was jedno i to samo nie przykrzy mi się, dla was zaś jest to zabezpieczeniem.
[2] Strzeżcie się psów, strzeżcie się złych pracowników, strzeżcie się przesady w obrzezywaniu.
[3] My bowiem jesteśmy obrzezani, my, którzy czcimy Boga w duchu i chlubimy się w Chrystusie Jezusie, a w ciele ufności nie pokładamy.
[4] Chociaż ja mógłbym pokładać ufność w ciele. Jeżeli ktoś inny sądzi, że może pokładać ufność w ciele, to tym bardziej ja:
[5] Obrzezany dnia ósmego, z rodu izraelskiego, z pokolenia Beniaminowego, Hebrajczyk z Hebrajczyków, co do zakonu faryzeusz,
[6] Co do żarliwości prześladowca Kościoła, co do sprawiedliwości, opartej na zakonie, człowiek bez nagany.

Jezus Chrystus najwyższą wartością

[7] Mas o que, para mim, era lucro, isto considerei perda por causa de Cristo.

[8] Sim, deveras considero tudo como perda, por causa da sublimidade do conhecimento de Cristo Jesus, meu SENHOR; por amor do qual perdi todas as coisas e as considero como refugo, para ganhar a Cristo

[9] e ser achado nele, não tendo justiça própria, que procede de lei, senão a que é mediante a fé em Cristo, a justiça que procede de Deus, baseada na fé;

[10] para o conhecer, e o poder da sua ressurreição, e a comunhão dos seus sofrimentos, conformando-me com ele na sua morte;

[11] para, de algum modo, alcançar a ressurreição dentre os mortos.

A soberana vocação

[12] Não que eu o tenha já recebido ou tenha já obtido a perfeição; mas prossigo para conquistar aquilo para o que também fui conquistado por Cristo Jesus.

[13] Irmãos, quanto a mim, não julgo havê-lo alcançado; mas uma coisa faço: esquecendo-me das coisas que para trás ficam e avançando para as que diante de mim estão,

[14] prossigo para o alvo, para o prêmio da soberana vocação de Deus em Cristo Jesus.

[15] Todos, pois, que somos perfeitos, tenhamos este sentimento; e, se,

[7] Ale wszystko to, co mi było zyskiem, uznałem ze względu na Chrystusa za szkodę.

[8] Lecz więcej jeszcze, wszystko uznaję za szkodę wobec doniosłości, jaką ma poznanie Jezusa Chrystusa, Pana mego, dla którego poniosłem wszelkie szkody i wszystko uznaję za śmiecie, żeby zyskać Chrystusa

[9] I znaleźć się w nim, nie mając własnej sprawiedliwości, opartej na zakonie, lecz tę, która się wywodzi z wiary w Chrystusa, sprawiedliwość z Boga, na podstawie wiary,

[10] Żeby poznać go i doznać mocy zmartwychwstania jego, i uczestniczyć w cierpieniach jego, stając się podobnym do niego w jego śmierci,

[11] Aby tym sposobem dostąpić zmartwychwstania.

[12] Nie jakobym już to osiągnął albo już był doskonały, ale dążę do tego, aby pochwycić, ponieważ zostałem pochwycony przez Chrystusa Jezusa.

[13] Bracia, ja o sobie samym nie myślę, że pochwyciłem, ale jedno czynię: zapominając o tym, co za mną, i zdążając do tego, co przede mną,

[14] Zmierzam do celu, do nagrody w górze, do której zostałem powołany przez Boga w Chrystusie Jezusie.

[15] Ilu nas tedy jest doskonałych, wszyscy tak myślmy; a jeśli o czymś inaczej myślicie, i to wam Bóg objawi;

porventura, pensais doutro modo, também isto Deus vos esclarecerá.

16 Todavia, andemos de acordo com o que já alcançamos.

Os inimigos da cruz de Cristo

17 Irmãos, sede imitadores meus e observai os que andam segundo o modelo que tendes em nós.

18 Pois muitos andam entre nós, dos quais, repetidas vezes, eu vos dizia e, agora, vos digo, até chorando, que são inimigos da cruz de Cristo.

19 O destino deles é a perdição, o deus deles é o ventre, e a glória deles está na sua infâmia, visto que só se preocupam com as coisas terrenas.

20 Pois a nossa pátria está nos céus, de onde também aguardamos o Salvador, o SENHOR Jesus Cristo,

21 o qual transformará o nosso corpo de humilhação, para ser igual ao corpo da sua glória, segundo a eficácia do poder que ele tem de até subordinar a si todas as coisas.

Filipenses 4

1 Portanto, meus irmãos, amados e mui saudosos, minha alegria e coroa, sim, amados, permanecei, deste modo, firmes no SENHOR.

Apelo de Paulo para Evódia e Síntique. Regozijo e oração

2 Rogo a Evódia e rogo a Síntique pensem concordemente, no SENHOR.

16 Tylko trwajmy w tym, co już osiągnęliśmy.

Przykład apostoła Pawła powinien znaleźć naśladowców

17 Bądźcie naśladowcami moimi, bracia, i patrzcie na tych, którzy postępują według wzoru, jaki w nas macie.

Wrogowie krzyża Chrystusowego

18 Wielu bowiem z tych, o których często wam mówiłem, a teraz także z płaczem mówię, postępuje jak wrogowie krzyża Chrystusowego;

19 Końcem ich jest zatracenie, bogiem ich jest brzuch, a chwałą to, co jest ich hańbą, myślą bowiem o rzeczach ziemskich.

20 Nasza zaś ojczyzna jest w niebie, skąd też Zbawiciela oczekujemy, Pana Jezusa Chrystusa,

21 Który przemieni znikome ciało nasze w postać, podobną do uwielbionego ciała swego, tą mocą, którą też wszystko poddać sobie może.

Filipian 4

Napomnienia

1 Przeto, bracia moi umiłowani i pożądani, radości i korono moja, trwajcie w Panu, umiłowani.

2 Upominam Ewodię i upominam Syntychę, aby były jednomyślne w Panu.

[3] A ti, fiel companheiro de jugo, também peço que as auxilies, pois juntas se esforçaram comigo no evangelho, também com Clemente e com os demais cooperadores meus, cujos nomes se encontram no Livro da Vida.

[4] Alegrai-vos sempre no SENHOR; outra vez digo: alegrai-vos.

[5] Seja a vossa moderação conhecida de todos os homens. Perto está o SENHOR.

[6] Não andeis ansiosos de coisa alguma; em tudo, porém, sejam conhecidas, diante de Deus, as vossas petições, pela oração e pela súplica, com ações de graças.

[7] E a paz de Deus, que excede todo o entendimento, guardará o vosso coração e a vossa mente em Cristo Jesus.

O em que pensar

[8] Finalmente, irmãos, tudo o que é verdadeiro, tudo o que é respeitável, tudo o que é justo, tudo o que é puro, tudo o que é amável, tudo o que é de boa fama, se alguma virtude há e se algum louvor existe, seja isso o que ocupe o vosso pensamento.

[9] O que também aprendestes, e recebestes, e ouvistes, e vistes em mim, isso praticai; e o Deus da paz será convosco.

A gratidão de Paulo para com os filipenses

[10] Alegrei-me, sobremaneira, no SENHOR porque, agora, uma vez mais, renovastes a meu favor o vosso cuidado; o qual também já tínheis antes, mas vos faltava oportunidade.

[3] Proszę także i ciebie, wierny mój towarzyszu, zajmij się nimi, wszak one dla ewangelii razem ze mną walczyły wespół z Klemensem i z innymi współpracownikami moimi, których imiona są w księdze żywota.

[4] Radujcie się w Panu zawsze; powtarzam, radujcie się.

[5] Skromność wasza niech będzie znana wszystkim ludziom: Pan jest blisko.

[6] Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu.

[7] A pokój Boży, który przewyższa wszelki rozum, strzec będzie serc waszych i myśli waszych w Chrystusie Jezusie.

[8] Wreszcie, bracia, myślcie tylko o tym, co prawdziwe, co poczciwe, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co chwalebne, co jest cnotą i godne pochwały.

[9] Czyńcie to, czego się nauczyliście i co przejęliście, co słyszeliście, i co widzieliście u mnie; a Bóg pokoju będzie z wami.

Podziękowanie Pawła za przysłany dar

[10] A uradowałem się wielce w Panu, że nareszcie zakwitło staranie wasze o mnie, ponieważ już dawno o tym myśleliście, tylko nie mieliście po temu sposobności.

[11] Digo isto, não por causa da pobreza, porque aprendi a viver contente em toda e qualquer situação.
[12] Tanto sei estar humilhado como também ser honrado; de tudo e em todas as circunstâncias, já tenho experiência, tanto de fartura como de fome; assim de abundância como de escassez;
[13] tudo posso naquele que me fortalece.
[14] Todavia, fizestes bem, associando-vos na minha tribulação.
[15] E sabeis também vós, ó filipenses, que, no início do evangelho, quando parti da Macedônia, nenhuma igreja se associou comigo no tocante a dar e receber, senão unicamente vós outros;
[16] porque até para Tessalônica mandastes não somente uma vez, mas duas, o bastante para as minhas necessidades.
[17] Não que eu procure o donativo, mas o que realmente me interessa é o fruto que aumente o vosso crédito.
[18] Recebi tudo e tenho abundância; estou suprido, desde que Epafrodito me passou às mãos o que me veio de vossa parte como aroma suave, como sacrifício aceitável e aprazível a Deus.
[19] E o meu Deus, segundo a sua riqueza em glória, há de suprir, em Cristo Jesus, cada uma de vossas necessidades.
[20] Ora, a nosso Deus e Pai seja a glória pelos séculos dos séculos. Amém!

Saudações e bênção

[11] A nie mówię tego z powodu niedostatku, bo nauczyłem się przestawać na tym, co mam.
[12] Umiem się ograniczyć, umiem też żyć w obfitości; wszędzie i we wszystkim jestem wyćwiczony; umiem być nasycony, jak i głód cierpieć, obfitować i znosić niedostatek.
[13] Wszystko mogę w tym, który mnie wzmacnia, w Chrystusie.
[14] Wszakże dobrze uczyniliście, uczestnicząc w mojej udręce.
[15] A wy, Filipianie, wiecie, że na początku zwiastowania ewangelii, gdy wyszedłem z Macedonii, wy byliście jedynym zborem, który był wspólnikiem moim w dawaniu i przyjmowaniu,
[16] Bo już do Tesaloniki i raz, i drugi przysłaliście dla mnie zapomogę.
[17] Nie żebym oczekiwał daru, ale oczekuję plonu, który obficie będzie zaliczony na wasze dobro.
[18] Poświadczam zaś, że odebrałem wszystko, nawet więcej niż mi potrzeba; mam wszystkiego pod dostatkiem, otrzymawszy od Epafrodyta wasz dar, przyjemną wonność, ofiarę mile widzianą, w której Bóg ma upodobanie.
[19] A Bóg mój zaspokoi wszelką potrzebę waszą według bogactwa swego w chwale, w Chrystusie Jezusie.
[20] Bogu zaś i Ojcu naszemu niechaj będzie chwała na wieki wieków. Amen.

Końcowe pozdrowienia

[21] Saudai cada um dos santos em Cristo Jesus. Os irmãos que se acham comigo vos saúdam.
[22] Todos os santos vos saúdam, especialmente os da casa de César.
[23] A graça do SENHOR Jesus Cristo seja com o vosso espírito.

[21] Pozdrówcie każdego świętego w Chrystusie Jezusie. Was pozdrawiają bracia, którzy są ze mną.
[22] Pozdrawiają was wszyscy święci, zwłaszcza zaś ci z domu cesarskiego.
[23] Łaska Pana Jezusa Chrystusa niechaj będzie z duchem waszym. Amen.

Epístola de Paulo aos Colossenses	Kolosan

Colossenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, por vontade de Deus, e o irmão Timóteo,

[2] aos santos e fiéis irmãos em Cristo que se encontram em Colossos, graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai.

Ação de graças

[3] Damos sempre graças a Deus, Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, quando oramos por vós,

[4] desde que ouvimos da vossa fé em Cristo Jesus e do amor que tendes para com todos os santos;

[5] por causa da esperança que vos está preservada nos céus, da qual antes ouvistes pela palavra da verdade do evangelho,

[6] que chegou até vós; como também, em todo o mundo, está produzindo fruto e crescendo, tal acontece entre vós, desde o dia em que ouvistes e entendestes a graça de Deus na verdade;

[7] segundo fostes instruídos por Epafras, nosso amado conservo e, quanto a vós outros, fiel ministro de Cristo,

[8] o qual também nos relatou do vosso amor no Espírito.

Paulo ora pelos colossenses

[9] Por esta razão, também nós, desde o dia em que o ouvimos, não cessamos de orar por vós e de pedir que transbordeis de

Kolosan 1

Pozdrowienia

[1] Paweł, z woli Bożej apostoł Chrystusa Jezusa, i Tymoteusz, brat,

[2] Do świętych i wierzących braci w Chrystusie, którzy są w Kolosach: Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego i od Pana Jezusa Chrystusa.

Dziękczynienie i modlitwa

[3] Dziękujemy Bogu, Ojcu Pana naszego, Jezusa Chrystusa, zawsze gdy się za was modlimy,

[4] Bo usłyszeliśmy o wierze waszej w Chrystusie Jezusie i o miłości, jaką żywicie dla wszystkich świętych,

[5] Dla nadziei, która jest przygotowana dla was w niebie; o niej to słyszeliście już przedtem w ewangelicznym Słowie prawdy,

[6] Które was doszło; tak dzieje się to zarówno na całym świecie, jak i pośród was od tego dnia, kiedy usłyszeliście i poznaliście łaskę Bożą w prawdzie, że ona wydaje owoc i rośnie.

[7] Tak też nauczyliście się go od Epafrasa, umiłowanego współsługi naszego, który jest wiernym sługą Chrystusowym dla was,

[8] Który też doniósł nam o miłości waszej w Duchu.

[9] Dlatego i my od tego dnia, kiedy to usłyszeliśmy, nie przestajemy się za was modlić i prosić, abyście doszli do pełnego

pleno conhecimento da sua vontade, em toda a sabedoria e entendimento espiritual;

[10] a fim de viverdes de modo digno do SENHOR, para o seu inteiro agrado, frutificando em toda boa obra e crescendo no pleno conhecimento de Deus;

[11] sendo fortalecidos com todo o poder, segundo a força da sua glória, em toda a perseverança e longanimidade; com alegria,

[12] dando graças ao Pai, que vos fez idôneos à parte que vos cabe da herança dos santos na luz.

A excelência da pessoa e da obra de Cristo

[13] Ele nos libertou do império das trevas e nos transportou para o reino do Filho do seu amor,

[14] no qual temos a redenção, a remissão dos pecados.

[15] Este é a imagem do Deus invisível, o primogênito de toda a criação;

[16] pois, nele, foram criadas todas as coisas, nos céus e sobre a terra, as visíveis e as invisíveis, sejam tronos, sejam soberanias, quer principados, quer potestades. Tudo foi criado por meio dele e para ele.

[17] Ele é antes de todas as coisas. Nele, tudo subsiste.

[18] Ele é a cabeça do corpo, da igreja. Ele é o princípio, o primogênito de entre os mortos, para em todas as coisas ter a primazia,

poznania woli jego we wszelkiej mądrości i duchowym zrozumieniu,

[10] Abyście postępowali w sposób godny Pana ku zupełnemu jego upodobaniu, wydając owoc w każdym dobrym uczynku i wzrastając w poznawaniu Boga,

[11] Utwierdzeni wszelką mocą według potęgi chwały jego ku wszelkiej cierpliwości i wytrwałości, z radością

[12] Dziękując Ojcu, który was zdolnymi uczynił do uczestniczenia w dziedzictwie świętych w światłości,

[13] Który nas wyrwał z mocy ciemności i przeniósł do Królestwa Syna swego umiłowanego,

[14] W którym mamy odkupienie, odpuszczenie grzechów.

Osoba i dzieło Jezusa Chrystusa

[15] On jest obrazem Boga niewidzialnego, pierworodnym wszelkiego stworzenia,

[16] Ponieważ w nim zostało stworzone wszystko, co jest na niebie i na ziemi, rzeczy widzialne i niewidzialne, czy to trony, czy panowania, czy nadziemskie władze, czy zwierzchności; wszystko przez niego i dla niego zostało stworzone.

[17] On też jest przed wszystkimi rzeczami i wszystko na nim jest ugruntowane,

[18] On także jest Głową Ciała, Kościoła; On jest początkiem, pierworodnym z umarłych, aby we wszystkim był pierwszy,

[19] porque aprouve a Deus que, nele, residisse toda a plenitude
[20] e que, havendo feito a paz pelo sangue da sua cruz, por meio dele, reconciliasse consigo mesmo todas as coisas, quer sobre a terra, quer nos céus.
[21] E a vós outros também que, outrora, éreis estranhos e inimigos no entendimento pelas vossas obras malignas,
[22] agora, porém, vos reconciliou no corpo da sua carne, mediante a sua morte, para apresentar-vos perante ele santos, inculpáveis e irrepreensíveis,
[23] se é que permaneceis na fé, alicerçados e firmes, não vos deixando afastar da esperança do evangelho que ouvistes e que foi pregado a toda criatura debaixo do céu, e do qual eu, Paulo, me tornei ministro.

A missão de Paulo. O mistério do evangelho

[24] Agora, me regozijo nos meus sofrimentos por vós; e preencho o que resta das aflições de Cristo, na minha carne, a favor do seu corpo, que é a igreja;
[25] da qual me tornei ministro de acordo com a dispensação da parte de Deus, que me foi confiada a vosso favor, para dar pleno cumprimento à palavra de Deus:
[26] o mistério que estivera oculto dos séculos e das gerações; agora, todavia, se manifestou aos seus santos;
[27] aos quais Deus quis dar a conhecer qual seja a riqueza da glória deste mistério entre os gentios, isto é, Cristo em vós, a esperança da glória;

[19] Ponieważ upodobał sobie Bóg, żeby w nim zamieszkała cała pełnia boskości
[20] I żeby przez niego wszystko, co jest na ziemi i na niebie, pojednało się z nim dzięki przywróceniu pokoju przez krew krzyża jego.
[21] I was, którzy niegdyś byliście mu obcymi i wrogo usposobionymi, a uczynki wasze złe były,
[22] Teraz pojednał w jego ziemskim ciele przez śmierć, aby was stawić przed obliczem swoim jako świętych i niepokalanych, i nienagannych,
[23] Jeśli tylko wytrwacie w wierze, ugruntowani i stali, i nie zachwiejecie się w nadziei, opartej na ewangelii, którą usłyszeliście, która jest zwiastowana wszelkiemu stworzeniu pod niebem, a której ja, Paweł, zostałem sługą.

Paweł głosicielem ewangelii Chrystusowej

[24] Teraz raduję się z cierpień, które za was znoszę i dopełniam na ciele moim niedostatku udręk Chrystusowych za ciało jego, którym jest Kościół.
[25] Tego Kościoła sługą zostałem zgodnie z postanowieniem Boga, powziętym co do mnie ze względu na was, abym w pełni rozgłosił Słowo Boże,
[26] Tajemnicę, zakrytą od wieków i od pokoleń, a teraz objawioną świętym jego.
[27] Im to chciał Bóg dać poznać, jak wielkie jest między poganami bogactwo chwały tej tajemnicy, którą jest Chrystus w was, nadzieja chwały.

[28] o qual nós anunciamos, advertindo a todo homem e ensinando a todo homem em toda a sabedoria, a fim de que apresentemos todo homem perfeito em Cristo;

[29] para isso é que eu também me afadigo, esforçando-me o mais possível, segundo a sua eficácia que opera eficientemente em mim.

[28] Jego to zwiastujemy, napominając i nauczając każdego człowieka we wszelkiej mądrości, aby stawić go doskonałym w Chrystusie Jezusie;

[29] Nad tym też pracuję, walcząc w mocy jego, która skutecznie we mnie działa.

Colossenses 2

O interesse de Paulo pelos colossenses

[1] Gostaria, pois, que soubésseis quão grande luta venho mantendo por vós, pelos laodicenses e por quantos não me viram face a face;

[2] para que o coração deles seja confortado e vinculado juntamente em amor, e eles tenham toda a riqueza da forte convicção do entendimento, para compreenderem plenamente o mistério de Deus, Cristo,

[3] em quem todos os tesouros da sabedoria e do conhecimento estão ocultos.

[4] Assim digo para que ninguém vos engane com raciocínios falazes.

[5] Pois, embora ausente quanto ao corpo, contudo, em espírito, estou convosco, alegrando-me e verificando a vossa boa ordem e a firmeza da vossa fé em Cristo.

O desejo de Paulo pelo progresso espiritual dos colossenses

[6] Ora, como recebestes Cristo Jesus, o SENHOR, assim andai nele,

[7] nele radicados, e edificados, e confirmados na fé, tal como fostes instruídos, crescendo em ações de graças.

Kolosan 2

[1] Chcę bowiem, abyście wiedzieli, jak wielki bój toczę za was i za tych, którzy są w Laodycei, i za tych wszystkich, którzy osobiście mnie nie poznali,

[2] Aby pocieszone były ich serca, a oni połączeni w miłości zdążali do wszelkiego bogactwa pełnego zrozumienia, do poznania tajemnicy Bożej, to jest Chrystusa,

[3] W którym są ukryte wszystkie skarby mądrości i poznania.

Ostrzeżenie przed fałszywą filozofią

[4] A to mówię, aby was nikt nie zwodził rzekomo słusznymi wywodami.

[5] Bo chociaż ciałem jestem nieobecny, to jednak duchem jestem z wami i raduję się, widząc, że jest u was ład i że wiara wasza w Chrystusa jest utwierdzona.

[6] Jak więc przyjęliście Chrystusa Jezusa, Pana, tak w Nim chodźcie,

[7] Wkorzenieni weń i zbudowani na nim, i utwierdzeni w wierze, jak was nauczono, składając nieustannie dziękczynienie.

A advertência contra falsos ensinos. A divindade de Cristo e a sua obra redentora

8 Cuidado que ninguém vos venha a enredar com sua filosofia e vãs sutilezas, conforme a tradição dos homens, conforme os rudimentos do mundo e não segundo Cristo;

8 Baczcie, aby was kto nie sprowadził na manowce filozofią i czczym urojeniem, opartym na podaniach ludzkich i na żywiołach świata, a nie na Chrystusie;

9 porquanto, nele, habita, corporalmente, toda a plenitude da Divindade.

9 Gdyż w nim mieszka cieleśnie cała pełnia boskości

10 Também, nele, estais aperfeiçoados. Ele é o cabeça de todo principado e potestade.

10 I macie pełnię w nim; On jest głową wszelkiej nadziemskiej władzy i zwierzchności,

11 Nele, também fostes circuncidados, não por intermédio de mãos, mas no despojamento do corpo da carne, que é a circuncisão de Cristo,

11 W nim też zostaliście obrzezani obrzezką, dokonaną nie ręką ludzką, gdy wyzuliście się z grzesznego ciała ziemskiego; to jest obrzezanie Chrystusowe.

12 tendo sido sepultados, juntamente com ele, no batismo, no qual igualmente fostes ressuscitados mediante a fé no poder de Deus que o ressuscitou dentre os mortos.

12 Wraz z nim zostaliście pogrzebani w chrzcie, w którym też zostaliście wespół wzbudzeni przez wiarę w moc Boga, który go wzbudził z martwych.

13 E a vós outros, que estáveis mortos pelas vossas transgressões e pela incircuncisão da vossa carne, vos deu vida juntamente com ele, perdoando todos os nossos delitos;

13 I was, którzy umarliście w grzechach i w nieobrzezanym ciele waszym, wespół z nim ożywił, odpuściwszy nam wszystkie grzechy;

14 tendo cancelado o escrito de dívida, que era contra nós e que constava de ordenanças, o qual nos era prejudicial, removeu-o inteiramente, encravando-o na cruz;

14 Wymazał obciążający nas list dłużny, który się zwracał przeciwko nam ze swoimi wymaganiami, i usunął go, przybiwszy go do krzyża;

15 e, despojando os principados e as potestades, publicamente os expôs ao desprezo, triunfando deles na cruz.

15 Rozbroił nadziemskie władze i zwierzchności, i wystawił je na pokaz, odniósłszy w nim triumf nad nimi.

O cerimonialismo, sombra de coisas futuras

[16] Ninguém, pois, vos julgue por causa de comida e bebida, ou dia de festa, ou lua nova, ou sábados,
[17] porque tudo isso tem sido sombra das coisas que haviam de vir; porém o corpo é de Cristo.

[18] Ninguém se faça árbitro contra vós outros, pretextando humildade e culto dos anjos, baseando-se em visões, enfatuado, sem motivo algum, na sua mente carnal,

[19] e não retendo a cabeça, da qual todo o corpo, suprido e bem vinculado por suas juntas e ligamentos, cresce o crescimento que procede de Deus.

A obediência a tais práticas não vence o pecado

[20] Se morrestes com Cristo para os rudimentos do mundo, por que, como se vivêsseis no mundo, vos sujeitais a ordenanças:
[21] não manuseies isto, não proves aquilo, não toques aquiloutro,
[22] segundo os preceitos e doutrinas dos homens? Pois que todas estas coisas, com o uso, se destroem.
[23] Tais coisas, com efeito, têm aparência de sabedoria, como culto de si mesmo, e de falsa humildade, e de rigor ascético; todavia, não têm valor algum contra a sensualidade.

Colossenses 3

A união com Cristo glorificado

[16] Niechże was tedy nikt nie sądzi z powodu pokarmu i napoju albo z powodu święta lub nowiu księżyca bądź sabatu.
[17] Wszystko to są tylko cienie rzeczy przyszłych; rzeczywistością natomiast jest Chrystus.
[18] Niech was nikt nie potępia, kto ma upodobanie w poniżaniu samego siebie i w oddawaniu czci aniołom, a opierając się na swoich widzeniach, pyszni się bezpodstawnie cielesnym usposobieniem swoim,

[19] A nie trzyma się głowy, z której całe ciało, odżywiane i spojone stawami i ścięgnami, rośnie wzrostem Bożym.

[20] Jeśli tedy z Chrystusem umarliście dla żywiołów świata, to dlaczego poddajecie się takim zakazom, jakbyście w świecie żyli:

[21] Nie dotykaj, nie kosztuj, nie ruszaj?

[22] Przecież to wszystko niszczeje przez samo używanie, a są to tylko przykazania i nauki ludzkie.
[23] Mają one pozór mądrości w obrzędach wymyślonych przez ludzi, w poniżaniu samego siebie i w umartwianiu ciała, ale nie mają żadnej wartości, gdy chodzi o opanowanie zmysłów.

Kolosan 3

Nowe życie w Jezusie Chrystusie

[1] Portanto, se fostes ressuscitados juntamente com Cristo, buscai as coisas lá do alto, onde Cristo vive, assentado à direita de Deus.
[2] Pensai nas coisas lá do alto, não nas que são aqui da terra;
[3] porque morrestes, e a vossa vida está oculta juntamente com Cristo, em Deus.
[4] Quando Cristo, que é a nossa vida, se manifestar, então, vós também sereis manifestados com ele, em glória.

Os resultados dessa união. Os vícios devem ser abandonados

[5] Fazei, pois, morrer a vossa natureza terrena: prostituição, impureza, paixão lasciva, desejo maligno e a avareza, que é idolatria;

[6] por estas coisas é que vem a ira de Deus [sobre os filhos da desobediência].
[7] Ora, nessas mesmas coisas andastes vós também, noutro tempo, quando vivíeis nelas.
[8] Agora, porém, despojai-vos, igualmente, de tudo isto: ira, indignação, maldade, maledicência, linguagem obscena do vosso falar.
[9] Não mintais uns aos outros, uma vez que vos despistes do velho homem com os seus feitos
[10] e vos revestistes do novo homem que se refaz para o pleno conhecimento, segundo a imagem daquele que o criou;

[11] no qual não pode haver grego nem judeu, circuncisão nem incircuncisão,

[1] A tak, jeśliście wzbudzeni z Chrystusem, tego co w górze szukajcie, gdzie siedzi Chrystus po prawicy Bożej;

[2] O tym, co w górze, myślcie, nie o tym, co na ziemi.
[3] Umarliście bowiem, a życie wasze jest ukryte wraz z Chrystusem w Bogu;
[4] Gdy się Chrystus, który jest życiem naszym, okaże, wtedy się i wy okażecie razem z nim w chwale.

[5] Umartwiajcie tedy to, co w waszych członkach jest ziemskiego: wszeteczeństwo, nieczystość, namiętność, złą pożądliwość i chciwość, która jest bałwochwalstwem,
[6] Z powodu których przychodzi gniew Boży.

[7] Niegdyś i wy postępowaliście podobnie, kiedy im się oddawaliście;

[8] Ale teraz odrzućcie i wy to wszystko: gniew, zapalczywość, złość, bluźnierstwo i nieprzyzwoite słowa z ust waszych;
[9] Nie okłamujcie się nawzajem, skoro zewlekliście z siebie starego człowieka wraz z uczynkami jego,
[10] A przyoblekli nowego, który się odnawia ustawicznie ku poznaniu na obraz tego, który go stworzył.
[11] W odnowieniu tym nie ma Greka ani Żyda, obrzezania ani nieobrzezania, cudzoziemca, Scyty, niewolnika, wolnego,

bárbaro, cita, escravo, livre; porém Cristo é tudo em todos.

As virtudes devem ser cultivadas

[12] Revesti-vos, pois, como eleitos de Deus, santos e amados, de ternos afetos de misericórdia, de bondade, de humildade, de mansidão, de longanimidade.

[13] Suportai-vos uns aos outros, perdoai-vos mutuamente, caso alguém tenha motivo de queixa contra outrem. Assim como o SENHOR vos perdoou, assim também perdoai vós;

[14] acima de tudo isto, porém, esteja o amor, que é o vínculo da perfeição.

[15] Seja a paz de Cristo o árbitro em vosso coração, à qual, também, fostes chamados em um só corpo; e sede agradecidos.

[16] Habite, ricamente, em vós a palavra de Cristo; instruí-vos e aconselhai-vos mutuamente em toda a sabedoria, louvando a Deus, com salmos, e hinos, e cânticos espirituais, com gratidão, em vosso coração.

[17] E tudo o que fizerdes, seja em palavra, seja em ação, fazei-o em nome do SENHOR Jesus, dando por ele graças a Deus Pai.

Os deveres da família

[18] Esposas, sede submissas ao próprio marido, como convém no SENHOR.

[19] Maridos, amai vossa esposa e não a trateis com amargura.

[20] Filhos, em tudo obedecei a vossos pais; pois fazê-lo é grato diante do SENHOR.

lecz Chrystus jest wszystkim i we wszystkich.

[12] Przeto przyobleczcie się jako wybrani Boży, święci i umiłowani, w serdeczne współczucie, w dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość,

[13] Znosząc jedni drugich i przebaczając sobie nawzajem, jeśli kto ma powód do skargi przeciw komu: Jak Chrystus odpuścił wam, tak i wy.

[14] A ponad to wszystko przyobleczcie się w miłość, która jest spójnią doskonałości.

[15] A w sercach waszych niech rządzi pokój Chrystusowy, do którego też powołani jesteście w jednym ciele; a bądźcie wdzięczni.

[16] Słowo Chrystusowe niech mieszka w was obficie; we wszelkiej mądrości nauczajcie i napominajcie jedni drugich przez psalmy, hymny, pieśni duchowne, wdzięcznie śpiewając Bogu w sercach waszych;

[17] I wszystko, cokolwiek czynicie w słowie lub w uczynku, wszystko czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując przez Niego Bogu Ojcu.

Chrześcijańskie życie rodzinne

[18] Żony, bądźcie uległe mężom swoim, jak przystoi w Panu.

[19] Mężowie, miłujcie żony swoje i nie bądźcie dla nich przykrymi.

[20] Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom we wszystkim; albowiem Pan ma w tym upodobanie.

[21] Pais, não irriteis os vossos filhos, para que não fiquem desanimados.

[22] Servos, obedecei em tudo ao vosso senhor segundo a carne, não servindo apenas sob vigilância, visando tão-somente agradar homens, mas em singeleza de coração, temendo ao SENHOR.

[23] Tudo quanto fizerdes, fazei-o de todo o coração, como para o SENHOR e não para homens,

[24] cientes de que recebereis do SENHOR a recompensa da herança. A Cristo, o SENHOR, é que estais servindo;

[25] pois aquele que faz injustiça receberá em troco a injustiça feita; e nisto não há acepção de pessoas.

[21] Ojcowie, nie rozgoryczajcie dzieci swoich, aby nie upadały na duchu.

[22] Słudzy, bądźcie posłuszni we wszystkim ziemskim panom, służąc nie tylko pozornie, aby się przypodobać ludziom, lecz w szczerości serca, jako ci, którzy się boją Pana.

[23] Cokolwiek czynicie, z duszy czyńcie jako dla Pana, a nie dla ludzi,

[24] Wiedząc, że od Pana otrzymacie jako zapłatę dziedzictwo, gdyż Chrystusowi Panu służycie.

[25] Kto bowiem wyrządza krzywdę, otrzyma odpłatę za krzywdę bez względu na osobę.

Colossenses 4

[1] Senhores, tratai os servos com justiça e com eqüidade, certos de que também vós tendes SENHOR no céu.

A oração e a prudência

[2] Perseverai na oração, vigiando com ações de graças.

[3] Suplicai, ao mesmo tempo, também por nós, para que Deus nos abra porta à palavra, a fim de falarmos do mistério de Cristo, pelo qual também estou algemado;

[4] para que eu o manifeste, como devo fazer.

[5] Portai-vos com sabedoria para com os que são de fora; aproveitai as oportunidades.

Kolosan 4

[1] Panowie, obchodźcie się ze sługami waszymi sprawiedliwie i rzetelnie, wiedząc, że i wy macie Pana w niebie.

Modlitwa o rozpowszechnianie się ewangelii

[2] W modlitwie bądźcie wytrwali i czujni z dziękczynieniem,

[3] A módlcie się zarazem i za nas, aby Bóg otworzył nam drzwi dla Słowa w celu głoszenia tajemnicy Chrystusowej, z powodu której też jestem więźniem,

[4] Abym ją obwieścił, jak powinienem.

[5] Z tymi, którzy do nas nie należą, postępujcie mądrze, wykorzystując czas.

[6] A vossa palavra seja sempre agradável, temperada com sal, para saberdes como deveis responder a cada um.

Tíquico e Onésimo

[7] Quanto à minha situação, Tíquico, irmão amado, e fiel ministro, e conservo no SENHOR, de tudo vos informará.

[8] Eu vo-lo envio com o expresso propósito de vos dar conhecimento da nossa situação e de alentar o vosso coração.

[9] Em sua companhia, vos envio Onésimo, o fiel e amado irmão, que é do vosso meio. Eles vos farão saber tudo o que por aqui ocorre.

As saudações finais

[10] Saúda-vos Aristarco, prisioneiro comigo, e Marcos, primo de Barnabé (sobre quem recebestes instruções; se ele for ter convosco, acolhei-o),

[11] e Jesus, conhecido por Justo, os quais são os únicos da circuncisão que cooperam pessoalmente comigo pelo reino de Deus. Eles têm sido o meu lenitivo.

[12] Saúda-vos Epafras, que é dentre vós, servo de Cristo Jesus, o qual se esforça sobremaneira, continuamente, por vós nas orações, para que vos conserveis perfeitos e plenamente convictos em toda a vontade de Deus.

[13] E dele dou testemunho de que muito se preocupa por vós, pelos de Laodicéia e pelos de Hierápolis.

[14] Saúda-vos Lucas, o médico amado, e também Demas.

[6] Mowa wasza niech będzie zawsze uprzejma, zaprawiona solą, abyście wiedzieli, jak macie odpowiadać każdemu.

Osobiste pozdrowienia i zakończenie

[7] Wszystko, co mnie dotyczy, opowie wam Tychikus, brat umiłowany i wierny sługa, i współsługa w Panu,

[8] Którego posłałem do was po to, abyście się dowiedzieli, co się z nami dzieje, i aby pocieszył wasze serca;

[9] Posłałem go z Onezymem, wiernym i umiłowanym bratem, który pochodzi spośród was; oni was powiadomią o wszystkim, co się tutaj dzieje.

[10] Pozdrawia was Arystarch, współwięzień mój, i Marek, siostrzeniec Barnaby, o którym otrzymaliście polecenie, abyście go przyjęli, jeśli do was przyjdzie,

[11] I Jezus, zwany Justem. Oni są jedynymi Żydami, którzy są współpracownikami moimi dla sprawy Królestwa Bożego, oni stali się dla mnie pociechą.

[12] Pozdrawia was Epafras, który pochodzi spośród was, sługa Chrystusa Jezusa, który nieustannie toczy za was bój w modlitwach, abyście byli doskonali i trwali we wszystkim, co jest wolą Bożą.

[13] Wystawiam mu bowiem świadectwo, że ponosi wielki trud za was i za tych, którzy są w Laodycei i w Hierapolis.

[14] Pozdrawia was Łukasz, lekarz umiłowany, i Demas.

15 Saudai os irmãos de Laodicéia, e Ninfa, e à igreja que ela hospeda em sua casa.

15 Pozdrówcie braci w Laodycei i Nymfasa, i zbór, który jest w jego domu.

16 E, uma vez lida esta epístola perante vós, providenciai por que seja também lida na igreja dos laodicenses; e a dos de Laodicéia, lede-a igualmente perante vós.

16 A gdy ten list będzie u was odczytany, postarajcie się o to, aby został odczytany także w zborze Laodycejczyków, a ten, który jest z Laodycei, i wy też przeczytajcie.

17 Também dizei a Arquipo: atenta para o ministério que recebeste no SENHOR, para o cumprires.

17 Powiedzcie też Archippowi: Bacz, abyś wypełnił posługiwanie, które otrzymałeś w Panu.

Saudação pessoal. A bênção

18 A saudação é de próprio punho: Paulo. Lembrai-vos das minhas algemas. A graça seja convosco.

18 Pozdrowienie moją, Pawła, ręką. Pamiętajcie o więzach moich. Łaska niech będzie z wami. Amen.

Primeira epístola de Paulo aos Tessalonicenses	1 Tesaloniczan

1 Tessalonicenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, Silvano e Timóteo, à igreja dos tessalonicenses em Deus Pai e no SENHOR Jesus Cristo, graça e paz a vós outros.

Ação de graças

[2] Damos, sempre, graças a Deus por todos vós, mencionando-vos em nossas orações e, sem cessar,

[3] recordando-nos, diante do nosso Deus e Pai, da operosidade da vossa fé, da abnegação do vosso amor e da firmeza da vossa esperança em nosso SENHOR Jesus Cristo,

[4] reconhecendo, irmãos, amados de Deus, a vossa eleição,

[5] porque o nosso evangelho não chegou até vós tão-somente em palavra, mas, sobretudo, em poder, no Espírito Santo e em plena convicção, assim como sabeis ter sido o nosso procedimento entre vós e por amor de vós.

[6] Com efeito, vos tornastes imitadores nossos e do SENHOR, tendo recebido a palavra, posto que em meio de muita tribulação, com alegria do Espírito Santo,

[7] de sorte que vos tornastes o modelo para todos os crentes na Macedônia e na Acaia.

[8] Porque de vós repercutiu a palavra do SENHOR não só na Macedônia e Acaia, mas também por toda parte se divulgou a vossa fé para com Deus, a tal ponto de não

1 Tesaloniczan 1

Pozdrowienie i dziękczynienie za wiarę Tesaloniczan

[1] Paweł, Sylwan i Tymoteusz do zboru Tesaloniczan w Bogu Ojcu i Panu Jezusie Chrystusie: Łaska wam i pokój.

[2] Dziękujemy Bogu zawsze za was wszystkich, wspominając was w modlitwach naszych nieustannie,

[3] Mając w pamięci dzieło wiary waszej i trud miłości, i wytrwałość w nadziei pokładanej w Panu naszym, Jezusie Chrystusie, przed Bogiem i Ojcem naszym,

[4] Wiedząc, bracia umiłowani przez Boga, że zostaliście wybrani,

[5] Gdyż ewangelia zwiastowana wam przez nas, doszła was nie tylko w Słowie, lecz także w mocy i w Duchu Świętym, i z wielką siłą przekonania; wszak wiecie, jak wystąpiliśmy między wami przez wzgląd na was.

[6] A wy staliście się naśladowcami naszymi i Pana i przyjęliście Słowo w wielkim uciśnieniu, z radością Ducha Świętego,

[7] Tak iż staliście się wzorem dla wszystkich wierzących w Macedonii i w Achai.

[8] Od was bowiem rozeszło się Słowo Pańskie nie tylko w Macedonii i w Achai, ale też wiara wasza w Boga rozkrzewiła

termos necessidade de acrescentar coisa alguma;

[9] pois eles mesmos, no tocante a nós, proclamam que repercussão teve o nosso ingresso no vosso meio, e como, deixando os ídolos, vos convertestes a Deus, para servirdes o Deus vivo e verdadeiro

[10] e para aguardardes dos céus o seu Filho, a quem ele ressuscitou dentre os mortos, Jesus, que nos livra da ira vindoura.

1 Tessalonicenses 2

O proceder do apóstolo Paulo e seus cooperadores na evangelização de Tessalônica

[1] Porque vós, irmãos, sabeis, pessoalmente, que a nossa estada entre vós não se tornou infrutífera;

[2] mas, apesar de maltratados e ultrajados em Filipos, como é do vosso conhecimento, tivemos ousada confiança em nosso Deus, para vos anunciar o evangelho de Deus, em meio a muita luta.

[3] Pois a nossa exortação não procede de engano, nem de impureza, nem se baseia em dolo;

[4] pelo contrário, visto que fomos aprovados por Deus, a ponto de nos confiar ele o evangelho, assim falamos, não para que agrademos a homens, e sim a Deus, que prova o nosso coração.

[5] A verdade é que nunca usamos de linguagem de bajulação, como sabeis, nem de intuitos gananciosos. Deus disto é testemunha.

się na każdym miejscu, tak iż nie mamy potrzeby o tym mówić;

[9] Bo oni sami opowiadają o nas, jakiego to u was doznaliśmy przyjęcia, i jak nawróciliście się od bałwanów do Boga, aby służyć Bogu żywemu i prawdziwemu

[10] I oczekiwać Syna jego z niebios, którego wzbudził z martwych, Jezusa, który nas ocalił przed nadchodzącym gniewem Bożym.

1 Tesaloniczan 2

Praca misyjna Pawła

[1] Albowiem sami wiecie, bracia, jakie było przyjście nasze do was, że nie było ono daremne,

[2] Ale chociaż przedtem, jak wiecie, w Filippi ucierpieliśmy i byliśmy znieważeni, to jednak w Bogu naszym nabraliśmy odwagi, by w ciężkim boju głosić wam ewangelię Bożą.

[3] Albowiem kazanie nasze nie wywodzi się z błędu ani z nieczystych pobudek i nie kryje w sobie podstępu,

[4] Lecz jak zostaliśmy przez Boga uznani za godnych, aby nam została powierzona ewangelia, tak mówimy, nie aby się podobać ludziom, lecz Bogu, który bada nasze serca.

[5] Albowiem nigdy nie posługiwaliśmy się pochlebstwami, jak wiecie, ani też nie kierowaliśmy się pod jakimkolwiek pozorem chciwością; Bóg tego świadkiem,

[6] Também jamais andamos buscando glória de homens, nem de vós, nem de outros.

[7] Embora pudéssemos, como enviados de Cristo, exigir de vós a nossa manutenção, todavia, nos tornamos carinhosos entre vós, qual ama que acaricia os próprios filhos;

[8] assim, querendo-vos muito, estávamos prontos a oferecer-vos não somente o evangelho de Deus, mas, igualmente, a própria vida; por isso que vos tornastes muito amados de nós.

[9] Porque, vos recordais, irmãos, do nosso labor e fadiga; e de como, noite e dia labutando para não vivermos à custa de nenhum de vós, vos proclamamos o evangelho de Deus.

[10] Vós e Deus sois testemunhas do modo por que piedosa, justa e irrepreensivelmente procedemos em relação a vós outros, que credes.

[11] E sabeis, ainda, de que maneira, como pai a seus filhos, a cada um de vós,

[12] exortamos, consolamos e admoestamos, para viverdes por modo digno de Deus, que vos chama para o seu reino e glória.

O proceder fiel dos tessalonicenses nas tribulações

[13] Outra razão ainda temos nós para, incessantemente, dar graças a Deus: é que, tendo vós recebido a palavra que de nós ouvistes, que é de Deus, acolhestes não como palavra de homens, e sim como, em verdade é, a palavra de Deus, a qual, com

[6] Nie szukaliśmy też chwały u ludzi ani u was, ani u innych,

[7] Chociaż jako apostołowie Chrystusa mogliśmy być w wielkim poważaniu; przeciwnie, byliśmy pośród was łagodni jak żywicielka, otaczająca troskliwą opieką swoje dzieci.

[8] Żywiliśmy dla was taką życzliwość, iż gotowi byliśmy nie tylko użyczyć wam ewangelii Bożej, ale i dusze swoje oddać, ponieważ was umiłowaliśmy.

[9] Wszak pamiętacie, bracia, trud nasz i mozół; pracując nocą i dniem, aby dla nikogo z was nie być ciężarem, głosiliśmy wam ewangelię Bożą.

[10] Wy jesteście świadkami i Bóg, jak świątobliwe i sprawiedliwe, i nienaganne było postępowanie nasze między wami, wierzącymi.

[11] Wszak wiecie, że każdego z was, niczym ojciec dzieci swoje,

[12] Napominaliśmy i zachęcali, i zaklinali, abyście prowadzili życie godne Boga, który was powołuje do swego Królestwa i chwały.

Prześladowania

[13] A przeto i my dziękujemy Bogu nieustannie, że przyjęliście Słowo Boże, które od nas słyszeliście nie jako słowo ludzkie, ale, jak jest prawdziwie, jako Słowo Boże, które też w was wierzących skutecznie działa.

efeito, está operando eficazmente em vós, os que credes.

[14] Tanto é assim, irmãos, que vos tornastes imitadores das igrejas de Deus existentes na Judéia em Cristo Jesus; porque também padecestes, da parte dos vossos patrícios, as mesmas coisas que eles, por sua vez, sofreram dos judeus,

[15] os quais não somente mataram o SENHOR Jesus e os profetas, como também nos perseguiram, e não agradam a Deus, e são adversários de todos os homens,

[16] a ponto de nos impedirem de falar aos gentios para que estes sejam salvos, a fim de irem enchendo sempre a medida de seus pecados. A ira, porém, sobreveio contra eles, definitivamente.

O interesse de Paulo pelos tessalonicenses

[17] Ora, nós, irmãos, orfanados, por breve tempo, de vossa presença, não, porém, do coração, com tanto mais empenho diligenciamos, com grande desejo, ir ver-vos pessoalmente.

[18] Por isso, quisemos ir até vós (pelo menos eu, Paulo, não somente uma vez, mas duas); contudo, Satanás nos barrou o caminho.

[19] Pois quem é a nossa esperança, ou alegria, ou coroa em que exultamos, na presença de nosso SENHOR Jesus em sua vinda? Não sois vós?

[20] Sim, vós sois realmente a nossa glória e a nossa alegria!

1 Tessalonicenses 3

[14] Albowiem wy, bracia, staliście się naśladowcami zborów Bożych, które są w Judei w Chrystusie Jezusie, bo i wy doznaliście tych samych cierpień od swoich rodaków, jak i oni od Żydów,

[15] Którzy i Pana Jezusa zabili, i proroków, i nas prześladowali, i Bogu się nie podobają i wszystkim ludziom są przeciwni;

[16] A żeby dopełnić miary grzechów swoich, przeszkadzają nam w zwiastowaniu poganom zbawiennej wieści. Ale gniew Boży spadł na nich na dobre.

[17] My zaś, bracia, odłączeni od was na jakiś czas ciałem, lecz bynajmniej nie sercem, z tym większym pragnieniem staraliśmy się ujrzeć wasze oblicze.

[18] Dlatego chcieliśmy przyjść do was, ja, Paweł, i raz i drugi, ale przeszkodził nam szatan.

[19] Bo któż jest naszą nadzieją albo radością, albo koroną chwały przed obliczem Pana naszego Jezusa Chrystusa w chwili jego przyjścia? Czy nie wy?

[20] Zaiste, wy jesteście chwałą naszą i radością.

1 Tesaloniczan 3

Paulo envia-lhes Timóteo. As boas notícias trazidas por este ao apóstolo

[1] Pelo que, não podendo suportar mais o cuidado por vós, pareceu-nos bem ficar sozinhos em Atenas;

[2] e enviamos nosso irmão Timóteo, ministro de Deus no evangelho de Cristo, para, em benefício da vossa fé, confirmar-vos e exortar-vos,

[3] a fim de que ninguém se inquiete com estas tribulações. Porque vós mesmos sabeis que estamos designados para isto;

[4] pois, quando ainda estávamos convosco, predissemos que íamos ser afligidos, o que, de fato, aconteceu e é do vosso conhecimento.

[5] Foi por isso que, já não me sendo possível continuar esperando, mandei indagar o estado da vossa fé, temendo que o Tentador vos provasse, e se tornasse inútil o nosso labor.

[6] Agora, porém, com o regresso de Timóteo, vindo do vosso meio, trazendo-nos boas notícias da vossa fé e do vosso amor, e, ainda, de que sempre guardais grata lembrança de nós, desejando muito ver-nos, como, aliás, também nós a vós outros,

[7] sim, irmãos, por isso, fomos consolados acerca de vós, pela vossa fé, apesar de todas as nossas privações e tribulação,

[8] porque, agora, vivemos, se é que estais firmados no SENHOR.

[9] Pois que ações de graças podemos tributar a Deus no tocante a vós outros,

Misja Tymoteusza

[1] Przeto, nie mogąc tego dłużej znieść, postanowiliśmy pozostać sami w Atenach,

[2] I wysłaliśmy Tymoteusza, brata naszego i współpracownika Bożego w zwiastowaniu ewangelii Chrystusowej, aby was utwierdził w waszej wierze i dodał wam otuchy,

[3] Żeby się nikt nie chwiał w tych uciskach. Sami bowiem wiecie, że takie jest nasze przeznaczenie.

[4] Albowiem gdy byliśmy u was, przepowiadaliśmy wam, że będziemy uciskani, co się też stało, jak wiecie.

[5] Dlatego i ja, nie mogąc tego dłużej znieść, wysłałem go, aby się dowiedzieć o wierze waszej, czy aby czasem nie zwiódł was kusiciel, a praca nasza nie poszła na marne.

[6] Lecz teraz od was przyszedł do nas Tymoteusz i przyniósł nam dobrą nowinę o wierze i miłości waszej, i o tym, że zachowujecie nas zawsze w dobrej pamięci i że pragniecie nas ujrzeć, tak jak i my was.

[7] Stąd doznaliśmy przez was, bracia, w wielkiej potrzebie i ucisku naszym pociechy dzięki waszej wierze,

[8] Bo żyjemy teraz, skoro wy trwacie w Panu.

[9] Albowiem jakże możemy dość dziękować Bogu za was, za całą radość,

por toda a alegria com que nos regozijamos por vossa causa, diante do nosso Deus,

[10] orando noite e dia, com máximo empenho, para vos ver pessoalmente e reparar as deficiências da vossa fé?

Oração de Paulo pelos tessalonicenses

[11] Ora, o nosso mesmo Deus e Pai, e Jesus, nosso SENHOR, dirijam-nos o caminho até vós,

[12] e o SENHOR vos faça crescer e aumentar no amor uns para com os outros e para com todos, como também nós para convosco,

[13] a fim de que seja o vosso coração confirmado em santidade, isento de culpa, na presença de nosso Deus e Pai, na vinda de nosso SENHOR Jesus, com todos os seus santos.

1 Tessalonicenses 4

Exortação à prática da santidade

[1] Finalmente, irmãos, nós vos rogamos e exortamos no SENHOR Jesus que, como de nós recebestes, quanto à maneira por que deveis viver e agradar a Deus, e efetivamente estais fazendo, continueis progredindo cada vez mais;

[2] porque estais inteirados de quantas instruções vos demos da parte do SENHOR Jesus.

[3] Pois esta é a vontade de Deus: a vossa santificação, que vos abstenhais da prostituição;

jakiej z powodu was doznajemy przed Bogiem naszym?

[10] We dnie i w nocy modlimy się bardzo gorliwie o to, aby nam dane było oglądać wasze oblicze i dopełnić tego, czego brak waszej wierze.

[11] A sam Bóg i Ojciec nasz, i Pan nasz Jezus Chrystus, niechaj utoruje naszą drogę do was!

[12] Was zaś niech Pan napełni obficie miłością do siebie nawzajem i do wszystkich, miłością, jaką i my dla was żywimy,

[13] Aby serca wasze były utwierdzone, bez nagany, w świątobliwości przed Bogiem i Ojcem naszym na przyjście Pana naszego Jezusa Chrystusa, ze wszystkimi jego świętymi.

1 Tesaloniczan 4

Napomnienia

[1] A poza tym, bracia, prosimy was i napominamy w Panu Jezusie, abyście stosownie do otrzymanego od nas pouczenia, jak macie postępować i podobać się Bogu, jak zresztą postępujecie, abyście tym bardziej obfitowali.

[2] Wszak wiecie, jakie przykazania daliśmy wam w imieniu Pana Jezusa.

[3] Taka jest bowiem wola Boża: uświęcenie wasze, żebyście się powstrzymywali od wszeteczeństwa,

[4] que cada um de vós saiba possuir o próprio corpo em santificação e honra,
[5] não com o desejo de lascívia, como os gentios que não conhecem a Deus;
[6] e que, nesta matéria, ninguém ofenda nem defraude a seu irmão; porque o SENHOR, contra todas estas coisas, como antes vos avisamos e testificamos claramente, é o vingador,
[7] porquanto Deus não nos chamou para a impureza, e sim para a santificação.
[8] Dessarte, quem rejeita estas coisas não rejeita o homem, e sim a Deus, que também vos dá o seu Espírito Santo.

Exortação à prática do amor fraternal

[9] No tocante ao amor fraternal, não há necessidade de que eu vos escreva, porquanto vós mesmos estais por Deus instruídos que deveis amar-vos uns aos outros;
[10] e, na verdade, estais praticando isso mesmo para com todos os irmãos em toda a Macedônia. Contudo, vos exortamos, irmãos, a progredirdes cada vez mais
[11] e a diligenciardes por viver tranqüilamente, cuidar do que é vosso e trabalhar com as próprias mãos, como vos ordenamos;
[12] de modo que vos porteis com dignidade para com os de fora e de nada venhais a precisar.

A situação dos mortos em Cristo e a vinda do Senhor

[13] Não queremos, porém, irmãos, que sejais ignorantes com respeito aos que dormem, para não vos entristecerdes como os demais, que não têm esperança.

[4] Aby każdy z was umiał utrzymać swe ciało w czystości i w poszanowaniu,
[5] Nie z namiętności żądzy, jak poganie, którzy nie znają Boga,
[6] Aby nikt nie dopuszczał się wykroczenia i nie oszukiwał w jakiejkolwiek sprawie swego brata, gdyż Pan jest mścicielem tego wszystkiego, jak to wam zapowiadaliśmy i zaświadczaliśmy.
[7] Albowiem nie powołał nas Bóg do nieczystości, ale do uświęcenia.
[8] Toteż kto odrzuca to, odrzuca nie człowieka, lecz Boga, który nam też daje Ducha swego Świętego.
[9] A o miłości braterskiej nie potrzeba wam pisać, bo jesteście sami przez Boga pouczeni, że należy się nawzajem miłować;
[10] To zresztą czynicie względem wszystkich braci w całej Macedonii. My zaś napominamy was, bracia, żebyście tym bardziej obfitowali
[11] I gorliwie się starali prowadzić żywot cichy, pełnić swe obowiązki i pracować własnymi rękami, jak wam przykazaliśmy,
[12] Tak abyście wobec tych, którzy są poza zborem, uczciwie postępowali i na niczyją pomoc nie byli zdani.

O zmartwychwstaniu

[13] A nie chcemy, bracia, abyście byli w niepewności co do tych, którzy zasnęli, abyście się nie smucili, jak drudzy, którzy nie mają nadziei.

[14] Pois, se cremos que Jesus morreu e ressuscitou, assim também Deus, mediante Jesus, trará, em sua companhia, os que dormem.

[15] Ora, ainda vos declaramos, por palavra do SENHOR, isto: nós, os vivos, os que ficarmos até à vinda do SENHOR, de modo algum precederemos os que dormem.

[16] Porquanto o SENHOR mesmo, dada a sua palavra de ordem, ouvida a voz do arcanjo, e ressoada a trombeta de Deus, descerá dos céus, e os mortos em Cristo ressuscitarão primeiro;

[17] depois, nós, os vivos, os que ficarmos, seremos arrebatados juntamente com eles, entre nuvens, para o encontro do SENHOR nos ares, e, assim, estaremos para sempre com o SENHOR.

[18] Consolai-vos, pois, uns aos outros com estas palavras.

1 Tessalonicenses 5

A vinda do Senhor é certa e repentina

[1] Irmãos, relativamente aos tempos e às épocas, não há necessidade de que eu vos escreva;

[2] pois vós mesmos estais inteirados com precisão de que o Dia do SENHOR vem como ladrão de noite.

[3] Quando andarem dizendo: Paz e segurança, eis que lhes sobrevirá repentina destruição, como vêm as dores de parto à que está para dar à luz; e de nenhum modo escaparão.

A necessidade de vigilância

[14] Albowiem jak wierzymy, że Jezus umarł i zmartwychwstał, tak też wierzymy, że Bóg przez Jezusa przywiedzie z nim tych, którzy zasnęli.

[15] A to wam mówimy na podstawie Słowa Pana, że my, którzy pozostaniemy przy życiu aż do przyjścia Pana, nie wyprzedzimy tych, którzy zasnęli.

[16] Gdyż sam Pan na dany rozkaz, na głos archanioła i trąby Bożej zstąpi z nieba; wtedy najpierw powstaną ci, którzy umarli w Chrystusie,

[17] Potem my, którzy pozostaniemy przy życiu, razem z nimi porwani będziemy w obłokach w powietrze, na spotkanie Pana; i tak zawsze będziemy z Panem.

[18] Przeto pocieszajcie się nawzajem tymi słowy.

1 Tesaloniczan 5

O powtórnym przyjściu Jezusa Chrystusa

[1] A o czasach i porach, bracia, nie ma potrzeby do was pisać.

[2] Sami bowiem dokładnie wiecie, iż dzień Pański przyjdzie jak złodziej w nocy.

[3] Gdy mówić będą: Pokój i bezpieczeństwo, wtedy przyjdzie na nich nagła zagłada, jak bóle na kobietę brzemienną, i nie umkną.

[4] Mas vós, irmãos, não estais em trevas, para que esse Dia como ladrão vos apanhe de surpresa;

[4] Wy zaś, bracia, nie jesteście w ciemności, aby was dzień ten jak złodziej zaskoczył.

[5] porquanto vós todos sois filhos da luz e filhos do dia; nós não somos da noite, nem das trevas.

[5] Wy wszyscy bowiem synami światłości jesteście i synami dnia. Nie należymy do nocy ani do ciemności.

[6] Assim, pois, não durmamos como os demais; pelo contrário, vigiemos e sejamos sóbrios.

[6] Przeto nie śpijmy jak inni, lecz czuwajmy i bądźmy trzeźwi.

[7] Ora, os que dormem dormem de noite, e os que se embriagam é de noite que se embriagam.

[7] Albowiem ci, którzy śpią, w nocy śpią, a ci, którzy się upijają, w nocy się upijają.

[8] Nós, porém, que somos do dia, sejamos sóbrios, revestindo-nos da couraça da fé e do amor e tomando como capacete a esperança da salvação;

[8] My zaś, którzy należymy do dnia, bądźmy trzeźwi, przywdziawszy pancerz wiary i miłości oraz przyłbicę nadziei zbawienia.

[9] porque Deus não nos destinou para a ira, mas para alcançar a salvação mediante nosso SENHOR Jesus Cristo,

[9] Gdyż Bóg nie przeznaczył nas na gniew, lecz na osiągnięcie zbawienia przez Pana naszego Jezusa Chrystusa,

[10] que morreu por nós para que, quer vigiemos, quer durmamos, vivamos em união com ele.

[10] Który umarł za nas, abyśmy, czy czuwamy, czy śpimy, razem z nim żyli.

[11] Consolai-vos, pois, uns aos outros e edificai-vos reciprocamente, como também estais fazendo.

[11] Dlatego napominajcie się nawzajem i budujcie jeden drugiego, co też czynicie.

Diversos preceitos

Różne napomnienia i zakończenie

[12] Agora, vos rogamos, irmãos, que acateis com apreço os que trabalham entre vós e os que vos presidem no SENHOR e vos admoestam;

[12] A prosimy was, bracia, abyście darzyli uznaniem tych, którzy pracują wśród was, są przełożonymi waszymi w Panu i napominają was;

[13] e que os tenhais com amor em máxima consideração, por causa do trabalho que realizam. Vivei em paz uns com os outros.

[13] Szanujcie ich i miłujcie jak najgoręcej dla ich pracy. Zachowujcie pokój między sobą.

[14] Exortamo-vos, também, irmãos, a que admoesteis os insubmissos, consoleis os

[14] Wzywamy was też, bracia, napominajcie niesfornych, pocieszajcie

desanimados, ampareis os fracos e sejais longânimos para com todos.

[15] Evitai que alguém retribua a outrem mal por mal; pelo contrário, segui sempre o bem entre vós e para com todos.

[16] Regozijai-vos sempre.

[17] Orai sem cessar.

[18] Em tudo, dai graças, porque esta é a vontade de Deus em Cristo Jesus para convosco.

[19] Não apagueis o Espírito.

[20] Não desprezeis as profecias;

[21] julgai todas as coisas, retende o que é bom;

[22] abstende-vos de toda forma de mal.

O voto do apóstolo

[23] O mesmo Deus da paz vos santifique em tudo; e o vosso espírito, alma e corpo sejam conservados íntegros e irrepreensíveis na vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[24] Fiel é o que vos chama, o qual também o fará.

A saudação final e a bênção

[25] Irmãos, orai por nós.

[26] Saudai todos os irmãos com ósculo santo.

[27] Conjuro-vos, pelo SENHOR, que esta epístola seja lida a todos os irmãos.

[28] A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja convosco.

bojaźliwych, podtrzymujcie słabych, bądźcie wielkoduszni wobec wszystkich.

[15] Baczcie, ażeby nikt nikomu złem za złe nie oddawał, ale starajcie się czynić dobrze sobie nawzajem i wszystkim.

[16] Zawsze się radujcie.

[17] Bez przystanku się módlcie.

[18] Za wszystko dziękujcie; taka jest bowiem wola Boża w Chrystusie Jezusie względem was.

[19] Ducha nie gaście.

[20] Proroctw nie lekceważcie.

[21] Wszystkiego doświadczajcie, co dobre, tego się trzymajcie.

[22] Od wszelkiego rodzaju zła z dala się trzymajcie.

[23] A sam Bóg pokoju niechaj was w zupełności poświęci, a cały duch wasz i dusza, i ciało niech będą zachowane bez nagany na przyjście Pana naszego, Jezusa Chrystusa.

[24] Wierny jest ten, który was powołuje; On też tego dokona.

[25] Bracia, módlcie się za nas.

[26] Pozdrówcie wszystkich braci pocałunkiem świętym.

[27] Zaklinam was na Pana, aby ten list był odczytany wszystkim braciom.

[28] Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa niechaj będzie z wami. Amen.

Segunda epístola de Paulo aos Tessalonicenses

2 Tessalonicenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, Silvano e Timóteo, à igreja dos tessalonicenses, em Deus, nosso Pai, e no SENHOR Jesus Cristo,

[2] graça e paz a vós outros, da parte de Deus Pai e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças

[3] Irmãos, cumpre-nos dar sempre graças a Deus no tocante a vós outros, como é justo, pois a vossa fé cresce sobremaneira, e o vosso mútuo amor de uns para com os outros vai aumentando,

[4] a tal ponto que nós mesmos nos gloriamos de vós nas igrejas de Deus, à vista da vossa constância e fé, em todas as vossas perseguições e nas tribulações que suportais,

[5] sinal evidente do reto juízo de Deus, para que sejais considerados dignos do reino de Deus, pelo qual, com efeito, estais sofrendo;

[6] se, de fato, é justo para com Deus que ele dê em paga tribulação aos que vos atribulam

[7] e a vós outros, que sois atribulados, alívio juntamente conosco, quando do céu se manifestar o SENHOR Jesus com os anjos do seu poder,

[8] em chama de fogo, tomando vingança contra os que não conhecem a Deus e contra os que não obedecem ao evangelho de nosso SENHOR Jesus.

2 Tesaloniczan

2 Tesaloniczan 1

Pozdrowienie

[1] Paweł i Sylwan, i Tymoteusz do zboru Tesaloniczan w Bogu Ojcu naszym i w Panu Jezusie Chrystusie;

[2] Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego, i Pana Jezusa Chrystusa.

Sprawiedliwy sąd Boży

[3] Powinniśmy zawsze dziękować Bogu za was, bracia. Jest to rzecz słuszna. Wiara wasza bowiem bardzo wzrasta a wzajemna miłość wasza pomnaża się w was wszystkich,

[4] Tak że i my sami chlubimy się wami w zborach Bożych, waszą wytrwałością i wiarą we wszystkich prześladowaniach waszych i uciskach, jakie znosicie;

[5] Jest to dowodem sprawiedliwego sądu Bożego i tego, że zostaliście uznani za godnych Królestwa Bożego, za które też cierpicie,

[6] Gdyż sprawiedliwa to rzecz u Boga odpłacić uciskiem tym, którzy was uciskają,

[7] A wam, uciskanym, dać odpocznienie wespół z nami, gdy się objawi Pan Jezus z nieba ze zwiastunami mocy swojej,

[8] W ogniu płomienistym, wymierzając karę tym, którzy nie znają Boga, oraz tym, którzy nie są posłuszni ewangelii Pana naszego Jezusa.

[9] Estes sofrerão penalidade de eterna destruição, banidos da face do SENHOR e da glória do seu poder,

[10] quando vier para ser glorificado nos seus santos e ser admirado em todos os que creram, naquele dia (porquanto foi crido entre vós o nosso testemunho).

[11] Por isso, também não cessamos de orar por vós, para que o nosso Deus vos torne dignos da sua vocação e cumpra com poder todo propósito de bondade e obra de fé,

[12] a fim de que o nome de nosso SENHOR Jesus seja glorificado em vós, e vós, nele, segundo a graça do nosso Deus e do SENHOR Jesus Cristo.

2 Tessalonicenses 2

A vinda do Senhor. A revelação da apostasia. O homem da iniquidade

[1] Irmãos, no que diz respeito à vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo e à nossa reunião com ele, nós vos exortamos

[2] a que não vos demovais da vossa mente, com facilidade, nem vos perturbeis, quer por espírito, quer por palavra, quer por epístola, como se procedesse de nós, supondo tenha chegado o Dia do SENHOR.

[3] Ninguém, de nenhum modo, vos engane, porque isto não acontecerá sem que primeiro venha a apostasia e seja revelado o homem da iniqüidade, o filho da perdição,

[9] Poniosą oni karę: zatracenie wieczne, oddalenie od oblicza Pana i od mocy chwały jego,

[10] Gdy przyjdzie w owym dniu, aby być uwielbionym wśród świętych swoich i podziwianym przez wszystkich, którzy uwierzyli, bo świadectwu naszemu uwierzyliście.

[11] W tej myśli też modlimy się zawsze za was, aby Bóg nasz uznał was za godnych powołania i w mocy doprowadził do końca wszystkie wasze dobre zamierzenia i dzieła wiary,

[12] Aby imię Pana naszego Jezusa Chrystusa było uwielbione w was, a wy w nim, według łaski Boga naszego i Pana Jezusa Chrystusa.

2 Tesaloniczan 2

O powtórnym przyjściu Jezusa Chrystusa

[1] Co się zaś tyczy przyjścia Pana naszego Jezusa Chrystusa i spotkania naszego z nim, prosimy was, bracia,

[2] Abyście nie tak szybko dali się zbałamucić i nastraszyć, czy to przez jakieś wyrocznie, czy przez mowę, czy przez list, rzekomo przez nas pisany, jakoby już nastał dzień Pański.

[3] Niechaj was nikt w żaden sposób nie zwodzi; bo nie nastanie pierwej, zanim nie przyjdzie odstępstwo i nie objawi się człowiek niegodziwości, syn zatracenia,

[4] o qual se opõe e se levanta contra tudo que se chama Deus ou é objeto de culto, a ponto de assentar-se no santuário de Deus, ostentando-se como se fosse o próprio Deus.

[5] Não vos recordais de que, ainda convosco, eu costumava dizer-vos estas coisas?

[6] E, agora, sabeis o que o detém, para que ele seja revelado somente em ocasião própria.

O caráter do homem da iniquidade e a sua derrota

[7] Com efeito, o mistério da iniqüidade já opera e aguarda somente que seja afastado aquele que agora o detém;

[8] então, será, de fato, revelado o iníquo, a quem o SENHOR Jesus matará com o sopro de sua boca e o destruirá pela manifestação de sua vinda.

[9] Ora, o aparecimento do iníquo é segundo a eficácia de Satanás, com todo poder, e sinais, e prodígios da mentira,

[10] e com todo engano de injustiça aos que perecem, porque não acolheram o amor da verdade para serem salvos.

[11] É por este motivo, pois, que Deus lhes manda a operação do erro, para darem crédito à mentira,

[12] a fim de serem julgados todos quantos não deram crédito à verdade; antes, pelo contrário, deleitaram-se com a injustiça.

Ação de graças e exortação

[13] Entretanto, devemos sempre dar graças a Deus por vós, irmãos amados pelo SENHOR, porque Deus vos escolheu desde

[4] Przeciwnik, który wynosi się ponad wszystko, co się zwie Bogiem lub jest przedmiotem boskiej czci, a nawet zasiądzie w świątyni Bożej, podając się za Boga.

[5] Czy nie pamiętacie, że jeszcze będąc u was, o tym wam mówiłem?

[6] A wiecie, co go teraz powstrzymuje, tak iż się objawi dopiero we właściwym czasie.

[7] Albowiem tajemna moc nieprawości już działa, tajemna dopóty, dopóki ten, który teraz powstrzymuje, nie zejdzie z pola.

[8] A wtedy objawi się ów niegodziwiec, którego Pan Jezus zabije tchnieniem ust swoich i zniweczy blaskiem przyjścia swego.

[9] A ów niegodziwiec przyjdzie za sprawą szatana z wszelką mocą, wśród znaków i rzekomych cudów,

[10] I wśród wszelkich podstępnych oszustw wobec tych, którzy mają zginąć, ponieważ nie przyjęli miłości prawdy, która mogła ich zbawić.

[11] I dlatego zsyła Bóg na nich ostry obłęd, tak iż wierzą kłamstwu,

[12] Aby zostali osądzeni wszyscy, którzy nie uwierzyli prawdzie, lecz znaleźli upodobanie w nieprawości.

Dziękczynienie i modlitwa

[13] My jednak powinniśmy dziękować Bogu zawsze za was, bracia, umiłowani przez Pana, że Bóg wybrał was od początku ku

o princípio para a salvação, pela santificação do Espírito e fé na verdade,

[14] para o que também vos chamou mediante o nosso evangelho, para alcançardes a glória de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[15] Assim, pois, irmãos, permanecei firmes e guardai as tradições que vos foram ensinadas, seja por palavra, seja por epístola nossa.

[16] Ora, nosso SENHOR Jesus Cristo mesmo e Deus, o nosso Pai, que nos amou e nos deu eterna consolação e boa esperança, pela graça,

[17] consolem o vosso coração e vos confirmem em toda boa obra e boa palavra.

2 Tessalonicenses 3

Paulo pede as orações dos tessalonicenses

[1] Finalmente, irmãos, orai por nós, para que a palavra do SENHOR se propague e seja glorificada, como também está acontecendo entre vós;

[2] e para que sejamos livres dos homens perversos e maus; porque a fé não é de todos.

[3] Todavia, o SENHOR é fiel; ele vos confirmará e guardará do Maligno.

[4] Nós também temos confiança em vós no SENHOR, de que não só estais praticando as coisas que vos ordenamos, como também continuareis a fazê-las.

[5] Ora, o SENHOR conduza o vosso coração ao amor de Deus e à constância de Cristo.

zbawieniu przez Ducha, który uświęca, i przez wiarę w prawdę.

[14] Do tego też powołał was przez ewangelię, którą głosimy, abyście dostąpili chwały Pana naszego, Jezusa Chrystusa.

[15] Przeto, bracia, trwajcie niewzruszenie i trzymajcie się przekazanej nauki, której nauczyliście się czy to przez mowę, czy przez list nasz.

[16] A sam Pan nasz Jezus Chrystus i Bóg, Ojciec nasz, który nas umiłował i dał pocieszenie wieczne, i dobrą nadzieję z łaski,

[17] Niech pocieszy serca wasze i utwierdzi was we wszelkim dobrym uczynku i w dobrym słowie.

2 Tesaloniczan 3

Modlitwa za nas

[1] Na ostatek, bracia, módlcie się za nas, aby Słowo Pańskie krzewiło się i rozsławiało wszędzie, podobnie jak u was,

[2] I abyśmy byli wybawieni od ludzi przewrotnych i złych; albowiem wiara nie jest rzeczą wszystkich.

[3] A wierny jest Pan, który was utwierdzi i strzec będzie od złego.

[4] Co zaś do was, to mamy ufność w Panu, że to, co wam rozkazujemy, czynicie i czynić będziecie.

[5] Pan zaś niech kieruje serca wasze ku miłości Bożej i ku cierpliwości Chrystusowej.

Exortação à prática de vários deveres cristãos pessoais, sociais e coletivos

[6] Nós vos ordenamos, irmãos, em nome do SENHOR Jesus Cristo, que vos aparteis de todo irmão que ande desordenadamente e não segundo a tradição que de nós recebestes;

[7] pois vós mesmos estais cientes do modo por que vos convém imitar-nos, visto que nunca nos portamos desordenadamente entre vós,

[8] nem jamais comemos pão à custa de outrem; pelo contrário, em labor e fadiga, de noite e de dia, trabalhamos, a fim de não sermos pesados a nenhum de vós;

[9] não porque não tivéssemos esse direito, mas por termos em vista oferecer-vos exemplo em nós mesmos, para nos imitardes.

[10] Porque, quando ainda convosco, vos ordenamos isto: se alguém não quer trabalhar, também não coma.

[11] Pois, de fato, estamos informados de que, entre vós, há pessoas que andam desordenadamente, não trabalhando; antes, se intrometem na vida alheia.

[12] A elas, porém, determinamos e exortamos, no SENHOR Jesus Cristo, que, trabalhando tranqüilamente, comam o seu próprio pão.

[13] E vós, irmãos, não vos canseis de fazer o bem.

[14] Caso alguém não preste obediência à nossa palavra dada por esta epístola, notai-o; nem vos associeis com ele, para que fique envergonhado.

Obowiązek pracy

[6] Nakazujemy wam, bracia, w imieniu Pana Jezusa Chrystusa, abyście stronili od każdego brata, który żyje nieporządnie, a nie według nauki, którą otrzymaliście od nas.

[7] Sami bowiem wiecie, jak nas należy naśladować, ponieważ nie żyliśmy między wami nieporządnie

[8] Ani też u nikogo nie jedliśmy darmo chleba, ale w trudzie i znoju we dnie i w nocy pracowaliśmy, żeby dla nikogo z was nie być ciężarem;

[9] Nie dlatego, jakobyśmy po temu prawa nie mieli, ale dlatego, że wam siebie samych daliśmy za przykład do naśladowania.

[10] Bo gdy byliśmy u was, nakazaliśmy wam: Kto nie chce pracować, niechaj też nie je.

[11] Albowiem dochodzą nas słuchy, że niektórzy pomiędzy wami postępują nieporządnie: nic nie robią, a zajmują się tylko niepotrzebnymi rzeczami.

[12] Tym też nakazujemy i napominamy ich przez Pana Jezusa Chrystusa, aby w cichości pracowali i własny chleb jedli.

[13] A wy, bracia, nie ustawajcie czynić dobrze.

[14] A jeśli ktoś jest nieposłuszny słowu naszemu, w tym liście wypowiedzianemu, baczcie na niego i nie przestawajcie z nim, aby się zawstydził;

15 Todavia, não o considereis por inimigo, mas adverti-o como irmão.

16 Ora, o SENHOR da paz, ele mesmo, vos dê continuamente a paz em todas as circunstâncias. O SENHOR seja com todos vós.

A saudação final e a bênção

17 A saudação é de próprio punho: Paulo. Este é o sinal em cada epístola; assim é que eu assino.

18 A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja com todos vós.

15 Nie uważajcie go jednak za nieprzyjaciela, lecz napominajcie jako brata.

Błogosławieństwo

16 A sam Pan pokoju niech wam da pokój zawsze i wszędzie. Pan niechaj będzie z wami wszystkimi.

17 Pozdrowienie moją, Pawła, ręką, co jest znakiem w każdym liście: tak piszę.

18 Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa niech będzie z wami wszystkimi. Amen.

Primeira epístola de Paulo a Timóteo	1 Tymoteusza

1 Timóteo 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, pelo mandato de Deus, nosso Salvador, e de Cristo Jesus, nossa esperança,

[2] a Timóteo, verdadeiro filho na fé, graça, misericórdia e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso SENHOR.

O ministério de Timóteo em Éfeso. Falsas doutrinas e suas características

[3] Quando eu estava de viagem, rumo da Macedônia, te roguei permanecesses ainda em Éfeso para admoestares a certas pessoas, a fim de que não ensinem outra doutrina,

[4] nem se ocupem com fábulas e genealogias sem fim, que, antes, promovem discussões do que o serviço de Deus, na fé.

[5] Ora, o intuito da presente admoestação visa ao amor que procede de coração puro, e de consciência boa, e de fé sem hipocrisia.

[6] Desviando-se algumas pessoas destas coisas, perderam-se em loquacidade frívola,

[7] pretendendo passar por mestres da lei, não compreendendo, todavia, nem o que dizem, nem os assuntos sobre os quais fazem ousadas asseverações.

A lei e os seus objetivos

1 Tymoteusza 1

Pozdrowienie

[1] Paweł, apostoł Chrystusa Jezusa z rozkazu Boga, Zbawiciela naszego, i Chrystusa Jezusa, nadziei naszej,

[2] Do Tymoteusza, prawowitego syna w wierze: Łaska, miłosierdzie i pokój od Boga Ojca i Chrystusa Jezusa, Pana naszego.

Ostrzeżenie przed błędną nauką

[3] Gdy wybierałem się do Macedonii, prosiłem cię, żebyś pozostał w Efezie i żebyś pewnym ludziom przykazał, aby nie nauczali inaczej niż my

[4] I nie zajmowali się baśniami i nie kończącymi się rodowodami, które przeważnie wywołują spory, a nie służą dziełu zbawienia Bożego, które jest z wiary.

[5] A celem tego, co przykazałem, jest miłość płynąca z czystego serca i z dobrego sumienia, i z wiary nieobłudnej,

[6] Czego niektórzy nie osiągnęli i popadli w próżną gadaninę,

[7] Chcą być nauczycielami zakonu, a nie rozumieją należycie ani tego, co mówią, ani tego, co twierdzą.

[8] Sabemos, porém, que a lei é boa, se alguém dela se utiliza de modo legítimo,

[9] tendo em vista que não se promulga lei para quem é justo, mas para transgressores e rebeldes, irreverentes e pecadores, ímpios e profanos, parricidas e matricidas, homicidas,

[10] impuros, sodomitas, raptores de homens, mentirosos, perjuros e para tudo quanto se opõe à sã doutrina,

[11] segundo o evangelho da glória do Deus bendito, do qual fui encarregado.

A graça e a sua eficácia na experiência do apóstolo Paulo

[12] Sou grato para com aquele que me fortaleceu, Cristo Jesus, nosso SENHOR, que me considerou fiel, designando-me para o ministério,

[13] a mim, que, noutro tempo, era blasfemo, e perseguidor, e insolente. Mas obtive misericórdia, pois o fiz na ignorância, na incredulidade.

[14] Transbordou, porém, a graça de nosso SENHOR com a fé e o amor que há em Cristo Jesus.

[15] Fiel é a palavra e digna de toda aceitação: que Cristo Jesus veio ao mundo para salvar os pecadores, dos quais eu sou o principal.

[16] Mas, por esta mesma razão, me foi concedida misericórdia, para que, em mim, o principal, evidenciasse Jesus Cristo a sua completa longanimidade, e

[8] Wiemy zaś, że zakon jest dobry, jeżeli ktoś robi z niego właściwy użytek,

[9] Wiedząc o tym, że zakon nie jest ustanowiony dla sprawiedliwego, lecz dla nieprawych i nieposłusznych, dla bezbożnych i grzeszników, dla bezecnych i nieczystych, dla ojcobójców i matkobójców, dla mężobójców,

[10] Rozpustników, mężołożników, dla handlarzy ludźmi, dla kłamców, krzywoprzysięzców i dla wszystkiego, co się sprzeciwia zdrowej nauce,

[11] Zgodnej z ewangelią chwały błogosławionego Boga, która została mi powierzona.

Dziękczynienie Pawła za łaskę Bożą na nim

[12] Dzięki składam temu, który mnie wzmocnił, Chrystusowi Jezusowi, Panu naszemu, za to, że mnie uznał za godnego zaufania, zleciwszy mi tę służbę,

[13] Mimo to, że przedtem byłem bluźniercą i prześladowcą, i gnębicielem, ale miłosierdzia dostąpiłem, bo czyniłem to nieświadomie, w niewierze.

[14] A łaska Pana naszego stała się bardzo obfita wraz z wiarą i miłością, która jest w Chrystusie Jezusie.

[15] Prawdziwa to mowa i w całej pełni przyjęcia godna, że Chrystus Jezus przyszedł na świat, aby zbawić grzeszników, z których ja jestem pierwszy.

[16] Ale dlatego miłosierdzia dostąpiłem, aby na mnie pierwszym Jezus Chrystus okazał wszelką cierpliwość dla przykładu

servisse eu de modelo a quantos hão de crer nele para a vida eterna.

[17] Assim, ao Rei eterno, imortal, invisível, Deus único, honra e glória pelos séculos dos séculos. Amém!

O bom combate

[18] Este é o dever de que te encarrego, ó filho Timóteo, segundo as profecias de que antecipadamente foste objeto: combate, firmado nelas, o bom combate,

[19] mantendo fé e boa consciência, porquanto alguns, tendo rejeitado a boa consciência, vieram a naufragar na fé.

[20] E dentre esses se contam Himeneu e Alexandre, os quais entreguei a Satanás, para serem castigados, a fim de não mais blasfemarem.

1 Timóteo 2

A prática da oração por todos os homens. Um só Mediador

[1] Antes de tudo, pois, exorto que se use a prática de súplicas, orações, intercessões, ações de graças, em favor de todos os homens,

[2] em favor dos reis e de todos os que se acham investidos de autoridade, para que vivamos vida tranqüila e mansa, com toda piedade e respeito.

[3] Isto é bom e aceitável diante de Deus, nosso Salvador,

[4] o qual deseja que todos os homens sejam salvos e cheguem ao pleno conhecimento da verdade.

tym, którzy mają weń uwierzyć ku żywotowi wiecznemu.

[17] A królowi wieków, nieśmiertelnemu, niewidzialnemu, jedynemu Bogu, niechaj będzie cześć i chwała na wieki wieków. Amen.

[18] Ten nakaz daję ci, synu Tymoteuszu, abyś według dawnych głoszonych o tobie przepowiedni staczał zgodnie z nimi dobry bój,

[19] Zachowując wiarę i dobre sumienie, które pewni ludzie odrzucili i stali się rozbitkami w wierze;

[20] Do nich należą Himeneusz i Aleksander, których oddałem szatanowi, aby zostali pouczeni, że nie wolno bluźnić.

1 Tymoteusza 2

Wskazania jak zachowywać się w kościele

[1] Przede wszystkim więc napominam, aby zanosić błagania, modlitwy, prośby, dziękczynienia za wszystkich ludzi,

[2] Za królów i za wszystkich przełożonych, abyśmy ciche i spokojne życie wiedli we wszelkiej pobożności i uczciwości.

[3] Jest to rzecz dobra i miła przed Bogiem, Zbawicielem naszym,

[4] Który chce, aby wszyscy ludzie byli zbawieni i doszli do poznania prawdy.

[5] Porquanto há um só Deus e um só Mediador entre Deus e os homens, Cristo Jesus, homem,

[6] o qual a si mesmo se deu em resgate por todos: testemunho que se deve prestar em tempos oportunos.

[7] Para isto fui designado pregador e apóstolo (afirmo a verdade, não minto), mestre dos gentios na fé e na verdade.

Proceder conveniente no culto público

[8] Quero, portanto, que os varões orem em todo lugar, levantando mãos santas, sem ira e sem animosidade.

[9] Da mesma sorte, que as mulheres, em traje decente, se ataviem com modéstia e bom senso, não com cabeleira frisada e com ouro, ou pérolas, ou vestuário dispendioso,

[10] porém com boas obras (como é próprio às mulheres que professam ser piedosas).

[11] A mulher aprenda em silêncio, com toda a submissão.

[12] E não permito que a mulher ensine, nem exerça autoridade de homem; esteja, porém, em silêncio.

[13] Porque, primeiro, foi formado Adão, depois, Eva.

[14] E Adão não foi iludido, mas a mulher, sendo enganada, caiu em transgressão.

[15] Todavia, será preservada através de sua missão de mãe, se ela permanecer em fé, e amor, e santificação, com bom senso.

[5] Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek Chrystus Jezus,

[6] Który siebie samego złożył jako okup za wszystkich, aby o tym świadczono we właściwym czasie.

[7] Na to zostałem ustanowiony kaznodzieją i apostołem - prawdę mówię, nie kłamię - nauczycielem pogan w wierze i w prawdzie.

[8] Chcę tedy, aby się mężczyźni modlili na każdym miejscu, wznosząc czyste ręce, bez gniewu i bez swarów.

[9] Podobnie kobiety powinny mieć ubiór przyzwoity, występować skromnie i powściągliwie, a nie stroić się w kunsztowne sploty włosów ani w złoto czy w perły, czy kosztowne szaty,

[10] Lecz jak przystoi kobietom, które są prawdziwie pobożne, zdobić się dobrymi uczynkami.

[11] Kobieta niech się uczy w cichości i w pełnej uległości;

[12] Nie pozwalam zaś kobiecie nauczać ani wynosić się nad męża; natomiast powinna zachowywać się spokojnie.

[13] Bo najpierw został stworzony Adam, potem Ewa.

[14] I nie Adam został zwiedziony, lecz kobieta, gdy została zwiedziona, popadła w grzech;

[15] Lecz dostąpi zbawienia przez macierzyństwo, jeśli trwać będzie w wierze i w miłości, i w świątobliwości, i w skromności.

1 Timóteo 3

As qualificações dos bispos e dos diáconos

[1] Fiel é a palavra: se alguém aspira ao episcopado, excelente obra almeja.

[2] É necessário, portanto, que o bispo seja irrepreensível, esposo de uma só mulher, temperante, sóbrio, modesto, hospitaleiro, apto para ensinar;

[3] não dado ao vinho, não violento, porém cordato, inimigo de contendas, não avarento;

[4] e que governe bem a própria casa, criando os filhos sob disciplina, com todo o respeito

[5] (pois, se alguém não sabe governar a própria casa, como cuidará da igreja de Deus?);

[6] não seja neófito, para não suceder que se ensoberbeça e incorra na condenação do diabo.

[7] Pelo contrário, é necessário que ele tenha bom testemunho dos de fora, a fim de não cair no opróbrio e no laço do diabo.

[8] Semelhantemente, quanto a diáconos, é necessário que sejam respeitáveis, de uma só palavra, não inclinados a muito vinho, não cobiçosos de sórdida ganância,

[9] conservando o mistério da fé com a consciência limpa.

[10] Também sejam estes primeiramente experimentados; e, se se mostrarem irrepreensíveis, exerçam o diaconato.

1 Tymoteusza 3

O przełożonych Kościoła

[1] Prawdziwa to mowa: Kto o biskupstwo się ubiega, pięknej pracy pragnie.

[2] Biskup zaś ma być nienaganny, mąż jednej żony, trzeźwy, umiarkowany, przyzwoity, gościnny, dobry nauczyciel,

[3] Nie oddający się pijaństwu, nie zadzierzysty, lecz łagodny, nie swarliwy, nie chciwy na grosz,

[4] Który by własnym domem dobrze zarządzał, dzieci trzymał w posłuszeństwie i wszelkiej uczciwości,

[5] Bo jeżeli ktoś nie potrafi własnym domem zarządzać, jakże będzie mógł mieć na pieczy Kościół Boży?

[6] Nie może to być dopiero co nawrócony, gdyż mógłby wzbić się w pychę i popaść w potępienie diabelskie.

[7] A powinien też cieszyć się dobrym imieniem u tych, którzy do nas nie należą, aby nie narazić się na zarzuty i nie popaść w sidła diabelskie.

[8] Również diakoni mają być uczciwi, nie dwulicowi, nie nałogowi pijacy, nie chciwi brudnego zysku,

[9] Zachowujący tajemnicę wiary wraz z czystym sumieniem.

[10] Niech oni najpierw odbędą próbę, a potem, jeśli się okaże, że są nienaganni, niech przystąpią do pełnienia służby.

[11] Da mesma sorte, quanto a mulheres, é necessário que sejam elas respeitáveis, não maldizentes, temperantes e fiéis em tudo.
[12] O diácono seja marido de uma só mulher e governe bem seus filhos e a própria casa.
[13] Pois os que desempenharem bem o diaconato alcançam para si mesmos justa preeminência e muita intrepidez na fé em Cristo Jesus.

A igreja de Deus, coluna e baluarte da verdade. O grande mistério da piedade

[14] Escrevo-te estas coisas, esperando ir verte em breve;

[15] para que, se eu tardar, fiques ciente de como se deve proceder na casa de Deus, que é a igreja do Deus vivo, coluna e baluarte da verdade.

[16] Evidentemente, grande é o mistério da piedade: Aquele que foi manifestado na carne foi justificado em espírito, contemplado por anjos, pregado entre os gentios, crido no mundo, recebido na glória.

1 Timóteo 4

A apostasia nos últimos tempos

[1] Ora, o Espírito afirma expressamente que, nos últimos tempos, alguns apostatarão da fé, por obedecerem a espíritos enganadores e a ensinos de demônios,
[2] pela hipocrisia dos que falam mentiras e que têm cauterizada a própria consciência,

[11] Podobnie kobiety: powinny być poważne, nie przewrotne, trzeźwe, wierne we wszystkim.
[12] Diakoni niech będą mężami jednej żony, mężami, którzy potrafią dobrze kierować dziećmi i domami swoimi.
[13] Bo ci, którzy dobrze służbę pełnili, zyskują sobie wysokie stanowisko i prawo występowania w sprawie wiary, która jest w Chrystusie Jezusie.

O tajemnicy pobożności

[14] Piszę do ciebie w nadziei, że rychło przyjdę do ciebie;
[15] Gdyby jednak przyjście moje się odwlokło, to masz wiedzieć, jak należy postępować w domu Bożym, który jest Kościołem Boga żywego, filarem i podwaliną prawdy.
[16] Bo bezsprzecznie wielka jest tajemnica pobożności: Ten, który objawił się w ciele, został usprawiedliwiony w duchu, ukazał się aniołom, był zwiastowany między poganami, uwierzono w niego na świecie, wzięty został w górę do chwały.

1 Tymoteusza 4

Ostrzeżenie przed nauczycielami błędnych nauk

[1] A Duch wyraźnie mówi, że w późniejszych czasach odstąpią niektórzy od wiary i przystaną do duchów zwodniczych i będą słuchać nauk szatańskich,
[2] Uwiedzeni obłudą kłamców, naznaczonych w sumieniu piętnem występku,

[3] que proíbem o casamento e exigem abstinência de alimentos que Deus criou para serem recebidos, com ações de graças, pelos fiéis e por quantos conhecem plenamente a verdade;

[4] pois tudo que Deus criou é bom, e, recebido com ações de graças, nada é recusável,

[5] porque, pela palavra de Deus e pela oração, é santificado.

Exortação à fidelidade e à diligência no ministério

[6] Expondo estas coisas aos irmãos, serás bom ministro de Cristo Jesus, alimentado com as palavras da fé e da boa doutrina que tens seguido.

[7] Mas rejeita as fábulas profanas e de velhas caducas. Exercita-te, pessoalmente, na piedade.

[8] Pois o exercício físico para pouco é proveitoso, mas a piedade para tudo é proveitosa, porque tem a promessa da vida que agora é e da que há de ser.

[9] Fiel é esta palavra e digna de inteira aceitação.

[10] Ora, é para esse fim que labutamos e nos esforçamos sobremodo, porquanto temos posto a nossa esperança no Deus vivo, Salvador de todos os homens, especialmente dos fiéis.

[11] Ordena e ensina estas coisas.

[12] Ninguém despreze a tua mocidade; pelo contrário, torna-te padrão dos fiéis, na

[3] Którzy zabraniają zawierania związków małżeńskich, przyjmowania pokarmów, które stworzył Bóg, aby wierzący oraz ci, którzy poznali prawdę, pożywali je z dziękczynieniem.

[4] Bo wszystko, co stworzył Bóg, jest dobre, i nie należy odrzucać niczego, co się przyjmuje z dziękczynieniem;

[5] Albowiem zostają one poświęcone przez Słowo Boże i modlitwę.

[6] Gdy tego będziesz braci nauczał, będziesz dobrym sługą Chrystusa Jezusa, wykarmionym na słowach wiary i dobrej nauki, za którą poszedłeś.

[7] A pospolitych i babskich baśni unikaj, ćwicz się natomiast w pobożności.

[8] Albowiem ćwiczenie cielesne przynosi niewielki pożytek, pobożność natomiast do wszystkiego jest przydatna, ponieważ ma obietnicę żywota teraźniejszego i przyszłego.

[9] Prawdziwa to mowa i warta chętnego przyjęcia;

[10] Gdyż trudzimy się i walczymy dlatego, że położyliśmy nadzieję w Bogu żywym, który jest Zbawicielem wszystkich ludzi, zwłaszcza wierzących.

[11] To głoś i tego nauczaj.

Życie osobiste i nauka Tymoteusza - sługi Bożego

[12] Niechaj cię nikt nie lekceważy z powodu młodego wieku; ale bądź dla

palavra, no procedimento, no amor, na fé, na pureza.

[13] Até à minha chegada, aplica-te à leitura, à exortação, ao ensino.

[14] Não te faças negligente para com o dom que há em ti, o qual te foi concedido mediante profecia, com a imposição das mãos do presbitério.

[15] Medita estas coisas e nelas sê diligente, para que o teu progresso a todos seja manifesto.

[16] Tem cuidado de ti mesmo e da doutrina. Continua nestes deveres; porque, fazendo assim, salvarás tanto a ti mesmo como aos teus ouvintes.

wierzących wzorem w postępowaniu, w miłości, w wierze, w czystości.

[13] Dopóki nie przyjdę, pilnuj czytania, napominania, nauki.

[14] Nie zaniedbuj daru łaski, który masz, a który został ci udzielony na podstawie prorockiego orzeczenia przez włożenie rąk starszych.

[15] O to się troszcz, w tym trwaj, żeby postępy twoje były widoczne dla wszystkich.

[16] Pilnuj siebie samego i nauki, trwaj w tym, bo to czyniąc, i samego siebie zbawisz, i tych, którzy cię słuchają.

1 Timóteo 5

Os deveres dos pastores para com várias classes de pessoas

[1] Não repreendas ao homem idoso; antes, exorta-o como a pai; aos moços, como a irmãos;

[2] às mulheres idosas, como a mães; às moças, como a irmãs, com toda a pureza.

Das viúvas

[3] Honra as viúvas verdadeiramente viúvas.

[4] Mas, se alguma viúva tem filhos ou netos, que estes aprendam primeiro a exercer piedade para com a própria casa e a recompensar a seus progenitores; pois isto é aceitável diante de Deus.

[5] Aquela, porém, que é verdadeiramente viúva e não tem amparo espera em Deus e persevera em súplicas e orações, noite e dia;

1 Tymoteusza 5

Zalecenia duszpasterskie

[1] Starszego mężczyzny nie strofuj, lecz upominaj go jak ojca, młodszych jak braci,

[2] Starsze kobiety jak matki, młodsze jak siostry, z wszelką powściągliwością.

O wdowach

[3] Otaczaj szacunkiem wdowy, które rzeczywiście są wdowami.

[4] Jeżeli zaś która wdowa ma dzieci lub wnuki, to niech się one najpierw nauczą żyć zbożnie z własnym domem i oddawać rodzicom, co im się należy; to bowiem podoba się Bogu.

[5] Ale wdowa, która jest nią rzeczywiście i jest całkowicie osamotniona, pokłada nadzieję swą w Bogu i trwa w prośbach i modlitwach w nocy i we dnie;

6 entretanto, a que se entrega aos prazeres, mesmo viva, está morta.

7 Prescreve, pois, estas coisas, para que sejam irrepreensíveis.

8 Ora, se alguém não tem cuidado dos seus e especialmente dos da própria casa, tem negado a fé e é pior do que o descrente.

9 Não seja inscrita senão viúva que conte ao menos sessenta anos de idade, tenha sido esposa de um só marido,

10 seja recomendada pelo testemunho de boas obras, tenha criado filhos, exercitado hospitalidade, lavado os pés aos santos, socorrido a atribulados, se viveu na prática zelosa de toda boa obra.

11 Mas rejeita viúvas mais novas, porque, quando se tornam levianas contra Cristo, querem casar-se,

12 tornando-se condenáveis por anularem o seu primeiro compromisso.

13 Além do mais, aprendem também a viver ociosas, andando de casa em casa; e não somente ociosas, mas ainda tagarelas e intrigantes, falando o que não devem.

14 Quero, portanto, que as viúvas mais novas se casem, criem filhos, sejam boas donas de casa e não dêem ao adversário ocasião favorável de maledicência.

15 Pois, com efeito, já algumas se desviaram, seguindo a Satanás.

16 Se alguma crente tem viúvas em sua família, socorra-as, e não fique sobrecarregada a igreja, para que esta

6 Ta zaś, która prowadzi rozwiązłe życie, już za życia umarła.

7 Przykaż im, żeby były nienaganne.

8 A jeśli kto o swoich, zwłaszcza o domowników nie ma starania, ten zaparł się wiary i jest gorszy od niewierzącego.

9 Na listę wdów może być wciągnięta niewiasta licząca lat co najmniej sześćdziesiąt i raz tylko zamężna,

10 Mająca dobre imię z powodu szlachetnych uczynków: że dzieci wychowała, że gościny udzielała, że świętym nogi umywała, że prześladowanych wspomagała, że wszelkie dobre uczynki gorliwie pełniła.

11 Młodszych zaś wdów na listę nie wciągaj, bo gdy namiętności odwiodą je od Chrystusa, chcą wyjść za mąż,

12 Ściągając na się potępienie, ponieważ pierwszej wierności nie dochowały;

13 Oprócz tego zaś uczą się próżniactwa, chodząc od domu do domu, i nie tylko nic nie robią, lecz są także gadatliwe i wścibskie i mówią, czego nie trzeba.

14 Chcę tedy, żeby młodsze wychodziły za mąż, rodziły dzieci, zarządzały domem i nie dawały przeciwnikowi powodu do obmowy;

15 Albowiem niektóre już się odwróciły i za szatanem poszły.

16 Jeśli kto z wiernych ma w swej rodzinie wdowy, niech je wspomaga, aby zbór nie był obciążony i mógł wspierać te, które rzeczywiście są wdowami.

possa socorrer as que são verdadeiramente viúvas.

Acerca dos presbíteros. Vários conselhos

[17] Devem ser considerados merecedores de dobrados honorários os presbíteros que presidem bem, com especialidade os que se afadigam na palavra e no ensino.

[18] Pois a Escritura declara: Não amordaces o boi, quando pisa o trigo. E ainda: O trabalhador é digno do seu salário.

[19] Não aceites denúncia contra presbítero, senão exclusivamente sob o depoimento de duas ou três testemunhas.

[20] Quanto aos que vivem no pecado, repreende-os na presença de todos, para que também os demais temam.

[21] Conjuro-te, perante Deus, e Cristo Jesus, e os anjos eleitos, que guardes estes conselhos, sem prevenção, nada fazendo com parcialidade.

[22] A ninguém imponhas precipitadamente as mãos. Não te tornes cúmplice de pecados de outrem. Conserva-te a ti mesmo puro.

[23] Não continues a beber somente água; usa um pouco de vinho, por causa do teu estômago e das tuas freqüentes enfermidades.

[24] Os pecados de alguns homens são notórios e levam a juízo, ao passo que os de outros só mais tarde se manifestam.

[25] Da mesma sorte também as boas obras, antecipadamente, se evidenciam e,

O urzędzie starszych zboru

[17] Starszym, którzy dobrze swój urząd sprawują, należy oddawać podwójną cześć, zwłaszcza tym, którzy podjęli się zwiastowania Słowa i nauczania.

[18] Albowiem Pismo mówi: Młócącemu wołowi nie zawiązuj pyska, oraz: Godzien jest robotnik zapłaty swojej.

[19] Przeciwko starszemu skargi nie przyjmuj, chyba że jest ona oparta na zeznaniu dwu lub trzech świadków.

[20] Tych, którzy grzeszą, strofuj wobec wszystkich, aby też inni się bali.

[21] Zaklinam cię przed Bogiem i Chrystusem Jezusem i wybranymi aniołami, abyś się tego trzymał bez zastrzeżeń, nie czyniąc niczego stronniczo,

[22] Rąk na nikogo pochopnie nie wkładaj, nie bądź też uczestnikiem cudzych grzechów; siebie samego czystym zachowaj.

[23] Samej wody już nie pij, ale używaj po trosze wina ze względu na twój żołądek i częste twoje niedomagania.

[24] Są ludzie, których grzechy są jawne i bywają osądzone wcześniej niż oni sami; ale są też tacy, których grzechy dopiero później się ujawniają.

[25] Podobnie jest i z dobrymi uczynkami: są jawne, ale i te, z którymi rzecz ma się inaczej, ukryte pozostać nie mogą.

quando assim não seja, não podem ocultar-se.

1 Timóteo 6

Dos senhores e dos servos

[1] Todos os servos que estão debaixo de jugo considerem dignos de toda honra o próprio senhor, para que o nome de Deus e a doutrina não sejam blasfemados.

[2] Também os que têm senhor fiel não o tratem com desrespeito, porque é irmão; pelo contrário, trabalhem ainda mais, pois ele, que partilha do seu bom serviço, é crente e amado. Ensina e recomenda estas coisas.

Os falsos mestres e os perigos da riqueza

[3] Se alguém ensina outra doutrina e não concorda com as sãs palavras de nosso SENHOR Jesus Cristo e com o ensino segundo a piedade,

[4] é enfatuado, nada entende, mas tem mania por questões e contendas de palavras, de que nascem inveja, provocação, difamações, suspeitas malignas,

[5] altercações sem fim, por homens cuja mente é pervertida e privados da verdade, supondo que a piedade é fonte de lucro.

[6] De fato, grande fonte de lucro é a piedade com o contentamento.

[7] Porque nada temos trazido para o mundo, nem coisa alguma podemos levar dele.

1 Tymoteusza 6

O niewolnikach

[1] A niewolnicy, którzy jarzmo noszą, niech uważają panów swoich za godnych wszelkiej czci, aby imieniu Bożemu i nauce nie bluźniono.

[2] Ci zaś, którzy mają panów wierzących, niech ich nie lekceważą z tego powodu, że są braćmi, ale niech im tym wierniej służą, dlatego że ci, którzy korzystają z ich wiernej służby, są wierzącymi i umiłowanymi. Tego nauczaj i do tego zachęcaj.

Ostrzeżenie przed błędną nauką

[3] Jeśli kto inaczej naucza i nie trzyma się zbawiennych słów Pana naszego Jezusa Chrystusa oraz nauki zgodnej z prawdziwą pobożnością,

[4] Ten jest zarozumiały, nic nie umie, lecz choruje na wszczynanie sporów i spieranie się o słowa, z czego rodzą się zawiść, swary, bluźnierstwa, złośliwe podejrzenia,

[5] Ciągłe spory ludzi spaczonych na umyśle i wyzutych z prawdy, którzy sądzą, że z pobożności można ciągnąć zyski.

Ostrzeżenie przed żądzą bogactwa

[6] I rzeczywiście, pobożność jest wielkim zyskiem, jeżeli jest połączona z poprzestawaniem na małym.

[7] Albowiem niczego na świat nie przynieśliśmy, dlatego też niczego wynieść nie możemy.

[8] Tendo sustento e com que nos vestir, estejamos contentes.

[9] Ora, os que querem ficar ricos caem em tentação, e cilada, e em muitas concupiscências insensatas e perniciosas, as quais afogam os homens na ruína e perdição.

[10] Porque o amor do dinheiro é raiz de todos os males; e alguns, nessa cobiça, se desviaram da fé e a si mesmos se atormentaram com muitas dores.

Apelo para Timóteo

[11] Tu, porém, ó homem de Deus, foge destas coisas; antes, segue a justiça, a piedade, a fé, o amor, a constância, a mansidão.

[12] Combate o bom combate da fé. Toma posse da vida eterna, para a qual também foste chamado e de que fizeste a boa confissão perante muitas testemunhas.

[13] Exorto-te, perante Deus, que preserva a vida de todas as coisas, e perante Cristo Jesus, que, diante de Pôncio Pilatos, fez a boa confissão,

[14] que guardes o mandato imaculado, irrepreensível, até à manifestação de nosso SENHOR Jesus Cristo;

[15] a qual, em suas épocas determinadas, há de ser revelada pelo bendito e único Soberano, o Rei dos reis e SENHOR dos senhores;

[16] o único que possui imortalidade, que habita em luz inacessível, a quem homem algum jamais viu, nem é capaz de ver. A ele honra e poder eterno. Amém!

[8] Jeżeli zatem mamy wyżywienie i odzież, poprzestawajmy na tym.

[9] A ci, którzy chcą być bogaci, wpadają w pokuszenie i w sidła, i w liczne bezsensowne i szkodliwe pożądliwości, które pogrążają ludzi w zgubę i zatracenie.

[10] Albowiem korzeniem wszelkiego zła jest miłość pieniędzy; niektórzy, ulegając jej, zboczyli z drogi wiary i uwikłali się sami w przeróżne cierpienia.

Różne napomnienia i zakończenie

[11] Ale ty, człowiecze Boży, unikaj tego, a zabiegaj o sprawiedliwość, pobożność, wiarę, miłość, cierpliwość, łagodność.

[12] Staczaj dobry bój wiary, uchwyć się żywota wiecznego, do którego też zostałeś powołany i złożyłeś dobre wyznanie wobec wielu świadków.

[13] Nakazuję ci przed obliczem Boga, który wszystko ożywia, przed obliczem Chrystusa Jezusa, który przed Poncjuszem Piłatem złożył dobre wyznanie,

[14] Abyś zachował przykazanie bez skazy i bez nagany aż do przyjścia Pana naszego Jezusa Chrystusa,

[15] Które we właściwym czasie objawi błogosławiony i jedyny władca, Król królów, Pan panów,

[16] Jedyny, który ma nieśmiertelność, który mieszka w światłości niedostępnej, którego nikt z ludzi nie widział i widzieć nie może; jemu niech będzie cześć i moc wieczna. Amen.

Acerca dos ricos

[17] Exorta aos ricos do presente século que não sejam orgulhosos, nem depositem a sua esperança na instabilidade da riqueza, mas em Deus, que tudo nos proporciona ricamente para nosso aprazimento;

[18] que pratiquem o bem, sejam ricos de boas obras, generosos em dar e prontos a repartir;

[19] que acumulem para si mesmos tesouros, sólido fundamento para o futuro, a fim de se apoderarem da verdadeira vida.

O conselho final e a bênção apostólica

[20] E tu, ó Timóteo, guarda o que te foi confiado, evitando os falatórios inúteis e profanos e as contradições do saber, como falsamente lhe chamam,

[21] pois alguns, professando-o, se desviaram da fé. A graça seja convosco.

[17] Bogaczom tego świata nakazuj, ażeby się nie wynosili i nie pokładali nadziei w niepewnym bogactwie, lecz w Bogu, który nam ku używaniu wszystkiego obficie udziela,

[18] Ażeby dobrze czynili, bogacili się w dobre uczynki, byli hojni i chętnie dzielili się z innymi,

[19] Gromadząc sobie skarb jako dobry fundament na przyszłość, aby dostąpić żywota prawdziwego.

[20] Tymoteuszu! Strzeż tego, co ci powierzono, unikaj pospolitej, pustej mowy i sprzecznych twierdzeń, błędnej, rzekomej nauki,

[21] Do której niejeden przystał i od wiary odpadł. Łaska niech będzie z wami. Amen.

Segunda epístola de Paulo a Timóteo	2 Tymoteusza

2 Timóteo 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, pela vontade de Deus, de conformidade com a promessa da vida que está em Cristo Jesus,
[2] ao amado filho Timóteo, graça, misericórdia e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso SENHOR.

Ação de graças

[3] Dou graças a Deus, a quem, desde os meus antepassados, sirvo com consciência pura, porque, sem cessar, me lembro de ti nas minhas orações, noite e dia.
[4] Lembrado das tuas lágrimas, estou ansioso por ver-te, para que eu transborde de alegria
[5] pela recordação que guardo de tua fé sem fingimento, a mesma que, primeiramente, habitou em tua avó Lóide e em tua mãe Eunice, e estou certo de que também, em ti.

A prática do zelo, da firmeza e da fidelidade

[6] Por esta razão, pois, te admoesto que reavives o dom de Deus que há em ti pela imposição das minhas mãos.
[7] Porque Deus não nos tem dado espírito de covardia, mas de poder, de amor e de moderação.
[8] Não te envergonhes, portanto, do testemunho de nosso SENHOR, nem do seu encarcerado, que sou eu; pelo contrário, participa comigo dos

2 Tymoteusza 1

Pozdrowienie i dziękczynienie

[1] Paweł, apostoł Chrystusa Jezusa z woli Boga, według obietnicy żywota, który jest w Chrystusie Jezusie,
[2] Do Tymoteusza, umiłowanego syna: Łaska, miłosierdzie i pokój od Boga Ojca i Chrystusa Jezusa, Pana naszego.
[3] Dziękuję Bogu, któremu z czystym sumieniem służę, tak jak przodkowie moi, gdy nieustannie ciebie wspominam w modlitwach moich, we dnie i w nocy;
[4] Pomny na łzy twoje, pragnę cię ujrzeć, abym doznał pełnej radości;
[5] Przywodzę sobie na pamięć nieobłudną wiarę twoją, która była zadomowiona w babce twojej Loidzie i w matce twojej Eunice, a pewien jestem, że i w tobie żyje.

Napomnienie do gorliwości i wytrwania w wierze

[6] Z tego powodu przypominam ci, abyś rozniecił na nowo dar łaski Bożej, którego udzieliłem ci przez włożenie rąk moich.
[7] Albowiem nie dał nam Bóg ducha bojaźni, lecz mocy i miłości, i powściągliwości.
[8] Nie wstydź się więc świadectwa o Panu naszym, ani mnie, więźnia jego, ale cierp wespół ze mną dla ewangelii, wsparty mocą Boga,

sofrimentos, a favor do evangelho, segundo o poder de Deus,

[9] que nos salvou e nos chamou com santa vocação; não segundo as nossas obras, mas conforme a sua própria determinação e graça que nos foi dada em Cristo Jesus, antes dos tempos eternos,

[10] e manifestada, agora, pelo aparecimento de nosso Salvador Cristo Jesus, o qual não só destruiu a morte, como trouxe à luz a vida e a imortalidade, mediante o evangelho,

[11] para o qual eu fui designado pregador, apóstolo e mestre

[12] e, por isso, estou sofrendo estas coisas; todavia, não me envergonho, porque sei em quem tenho crido e estou certo de que ele é poderoso para guardar o meu depósito até aquele Dia.

[13] Mantém o padrão das sãs palavras que de mim ouviste com fé e com o amor que está em Cristo Jesus.

[14] Guarda o bom depósito, mediante o Espírito Santo que habita em nós.

A situação do apóstolo preso e o procedimento de alguns de seus colaboradores

[15] Estás ciente de que todos os da Ásia me abandonaram; dentre eles cito Fígelo e Hermógenes.

[16] Conceda o SENHOR misericórdia à casa de Onesíforo, porque, muitas vezes, me deu ânimo e nunca se envergonhou das minhas algemas;

[9] Który nas wybawił i powołał powołaniem świętym, nie na podstawie uczynków naszych, lecz według postanowienia swojego i łaski, danej nam w Chrystusie Jezusie przed dawnymi wiekami,

[10] A teraz objawionej przez przyjście Zbawiciela naszego, Chrystusa Jezusa, który śmierć zniszczył, a żywot i nieśmiertelność na jaśnię wywiódł przez ewangelię,

[11] Dla której jestem ustanowiony zwiastunem i apostołem, i nauczycielem;

[12] Z tego też powodu znoszę te cierpienia, ale nie wstydzę się, gdyż wiem, komu zawierzyłem, i pewien jestem tego, że On mocen jest zachować to, co mi powierzono, do owego dnia.

[13] Wzoruj się na zdrowej nauce, którą usłyszałeś ode mnie, żyjąc w wierze i miłości, która jest w Chrystusie Jezusie;

[14] Tego, co ci dobrego powierzono, strzeż przez Ducha Świętego, który mieszka w nas.

[15] Wiesz o tym, że odwrócili się ode mnie wszyscy, którzy są w Azji, a wśród nich Fygelos i Hermogenes.

[16] Niech Pan okaże miłosierdzie domowi Onezyfora, bo mnie często pokrzepiał, a więzów moich się nie wstydził,

[17] antes, tendo ele chegado a Roma, me procurou solicitamente até me encontrar.
[18] O SENHOR lhe conceda, naquele Dia, achar misericórdia da parte do SENHOR. E tu sabes, melhor do que eu, quantos serviços me prestou ele em Éfeso.

2 Timóteo 2

Os estímulos no combate da fé e no sofrimento por Cristo

[1] Tu, pois, filho meu, fortifica-te na graça que está em Cristo Jesus.
[2] E o que de minha parte ouviste através de muitas testemunhas, isso mesmo transmite a homens fiéis e também idôneos para instruir a outros.
[3] Participa dos meus sofrimentos como bom soldado de Cristo Jesus.
[4] Nenhum soldado em serviço se envolve em negócios desta vida, porque o seu objetivo é satisfazer àquele que o arregimentou.

[5] Igualmente, o atleta não é coroado se não lutar segundo as normas.

[6] O lavrador que trabalha deve ser o primeiro a participar dos frutos.
[7] Pondera o que acabo de dizer, porque o SENHOR te dará compreensão em todas as coisas.

[8] Lembra-te de Jesus Cristo, ressuscitado de entre os mortos, descendente de Davi, segundo o meu evangelho;

[17] Ale będąc w Rzymie, usilnie mnie szukał i znalazł;
[18] Niech mu Pan da, aby znalazł miłosierdzie u Pana w owym dniu; a jak wiele usług oddał mi w Efezie, ty wiesz najlepiej.

2 Tymoteusza 2

Dobry żołnierz Chrystusa

[1] Ty więc, synu mój, wzmacniaj się w łasce, która jest w Chrystusie Jezusie,
[2] A co słyszałeś ode mnie wobec wielu świadków, to przekaż ludziom godnym zaufania, którzy będą zdolni i innych nauczać.
[3] Cierp wespół ze mną jako dobry żołnierz Chrystusa Jezusa.

[4] Żaden żołnierz nie daje się wplątać w sprawy doczesnego życia, aby się podobać temu, który go do wojska powołał.

[5] Bo nawet jeśli ktoś staje do zapasów, nie otrzymuje wieńca, jeżeli nie walczy prawidłowo.
[6] Rolnik, który pracuje, powinien najpierw korzystać z plonów.

[7] Rozważ, co mówię, a Pan da ci właściwe zrozumienie wszystkiego.

[8] Miej w pamięci Jezusa Chrystusa, który został wskrzeszony z martwych, jest z rodu Dawidowego, według mojej ewangelii,

[9] pelo qual estou sofrendo até algemas, como malfeitor; contudo, a palavra de Deus não está algemada.

[10] Por esta razão, tudo suporto por causa dos eleitos, para que também eles obtenham a salvação que está em Cristo Jesus, com eterna glória.

[11] Fiel é esta palavra: Se já morremos com ele, também viveremos com ele;

[12] se perseveramos, também com ele reinaremos; se o negamos, ele, por sua vez, nos negará;

[13] se somos infiéis, ele permanece fiel, pois de maneira nenhuma pode negar-se a si mesmo.

As falsas doutrinas e os falsos crentes. Como corrigi-los

[14] Recomenda estas coisas. Dá testemunho solene a todos perante Deus, para que evitem contendas de palavras que para nada aproveitam, exceto para a subversão dos ouvintes.

[15] Procura apresentar-te a Deus aprovado, como obreiro que não tem de que se envergonhar, que maneja bem a palavra da verdade.

[16] Evita, igualmente, os falatórios inúteis e profanos, pois os que deles usam passarão a impiedade ainda maior.

[17] Além disso, a linguagem deles corrói como câncer; entre os quais se incluem Himeneu e Fileto.

[18] Estes se desviaram da verdade, asseverando que a ressurreição já se realizou, e estão pervertendo a fé a alguns.

[9] Dla której cierpię niczym złoczyńca aż do więzów, ale Słowo Boże nie jest związane;

[10] Dlatego wszystko znoszę przez wzgląd na wybranych, aby i oni dostąpili zbawienia, które jest w Chrystusie Jezusie, wraz z chwałą wiekuistą.

[11] Prawdziwa to mowa: Jeśli bowiem z nim umarliśmy, z nim też żyć będziemy;

[12] Jeśli z nim wytrwamy, z nim też królować będziemy; jeśli się go zaprzemy, i On się nas zaprze;

[13] Jeśli my nie dochowujemy wiary, On pozostaje wierny, albowiem samego siebie zaprzeć się nie może.

Ostrzeżenie przed zmianą wiary

[14] To przypominaj, zaklinając ich przed Bogiem, aby się nie wdawali w spory o słowa, bo to jest bezużyteczne, a tylko słuchaczy do zguby przywodzi.

[15] Staraj się usilnie o to, abyś mógł stanąć przed Bogiem jako wypróbowany i nienaganny pracownik, który wykłada należycie słowo prawdy.

[16] A pospolitej, pustej mowy unikaj, bo ci, którzy się nią posługują, będą się pogrążali w coraz większą bezbożność,

[17] A nauka ich szerzyć się będzie jak zgorzel; do nich należy Hymeneusz i Filetos,

[18] Którzy z drogi prawdy zboczyli, powiadając, że zmartwychwstanie już się dokonało, przez co podważają wiarę niektórych.

[19] Entretanto, o firme fundamento de Deus permanece, tendo este selo: O SENHOR conhece os que lhe pertencem. E mais: Aparte-se da injustiça todo aquele que professa o nome do SENHOR.

[19] Wszakże fundament Boży stoi niewzruszony, a ma taką pieczęć na sobie: Zna Pan tych, którzy są jego, i: Niech odstąpi od niesprawiedliwości każdy, kto wzywa imienia Pańskiego.

[20] Ora, numa grande casa não há somente utensílios de ouro e de prata; há também de madeira e de barro. Alguns, para honra; outros, porém, para desonra.

[20] W wielkim zaś domu są nie tylko naczynia złote i srebrne, ale też drewniane i gliniane; jedne służą do celów zaszczytnych, a drugie pospolitych.

[21] Assim, pois, se alguém a si mesmo se purificar destes erros, será utensílio para honra, santificado e útil ao seu possuidor, estando preparado para toda boa obra.

[21] Jeśli tedy kto siebie czystym zachowa od tych rzeczy pospolitych, będzie naczyniem do celów zaszczytnych, poświęconym i przydatnym dla Pana, nadającym się do wszelkiego dzieła dobrego.

[22] Foge, outrossim, das paixões da mocidade. Segue a justiça, a fé, o amor e a paz com os que, de coração puro, invocam o SENHOR.

[22] Młodzieńczych zaś pożądliwości się wystrzegaj, a zdążaj do sprawiedliwości, wiary, miłości, pokoju z tymi, którzy wzywają Pana z czystego serca.

[23] E repele as questões insensatas e absurdas, pois sabes que só engendram contendas.

[23] A głupich i niedorzecznych rozmów unikaj, wiedząc, że wywołują spory.

[24] Ora, é necessário que o servo do SENHOR não viva a contender, e sim deve ser brando para com todos, apto para instruir, paciente,

[24] A sługa Pański nie powinien wdawać się w spory, lecz powinien być uprzejmy dla wszystkich, zdolny do nauczania, cierpliwie znoszący przeciwności,

[25] disciplinando com mansidão os que se opõem, na expectativa de que Deus lhes conceda não só o arrependimento para conhecerem plenamente a verdade,

[25] Napominający z łagodnością krnąbrnych, w nadziei, że Bóg przywiedzie ich kiedyś do upamiętania i do poznania prawdy

[26] mas também o retorno à sensatez, livrando-se eles dos laços do diabo, tendo sido feitos cativos por ele para cumprirem a sua vontade.

[26] I że wyzwolą się z sideł diabła, który ich zmusza do pełnienia swojej woli.

2 Timóteo 3

2 Tymoteusza 3

Os males e as corrupções dos últimos dias

1 Sabe, porém, isto: nos últimos dias, sobrevirão tempos difíceis,

2 pois os homens serão egoístas, avarentos, jactanciosos, arrogantes, blasfemadores, desobedientes aos pais, ingratos, irreverentes,

3 desafeiçoados, implacáveis, caluniadores, sem domínio de si, cruéis, inimigos do bem,

4 traidores, atrevidos, enfatuados, mais amigos dos prazeres que amigos de Deus,

5 tendo forma de piedade, negando-lhe, entretanto, o poder. Foge também destes.

6 Pois entre estes se encontram os que penetram sorrateiramente nas casas e conseguem cativar mulherinhas sobrecarregadas de pecados, conduzidas de várias paixões,

7 que aprendem sempre e jamais podem chegar ao conhecimento da verdade.

8 E, do modo por que Janes e Jambres resistiram a Moisés, também estes resistem à verdade. São homens de todo corrompidos na mente, réprobos quanto à fé;

9 eles, todavia, não irão avante; porque a sua insensatez será a todos evidente, como também aconteceu com a daqueles.

Paulo elogia a Timóteo por sua firmeza e o exorta a permanecer leal à verdade

10 Tu, porém, tens seguido, de perto, o meu ensino, procedimento, propósito, fé, longanimidade, amor, perseverança,

Zapowiedź nadejścia trudnych czasów

1 A to wiedz, że w dniach ostatecznych nastaną trudne czasy:

2 Ludzie bowiem będą samolubni, chciwi, chełpliwi, pyszni, bluźnierczy, rodzicom nieposłuszni, niewdzięczni, bezbożni,

3 Bez serca, nieprzejednani, przewrotni, niepowściągliwi, okrutni, nie miłujący tego, co dobre,

4 Zdradzieccy, zuchwali, nadęci, miłujący więcej rozkosze niż Boga,

5 Którzy przybierają pozór pobożności, podczas gdy życie ich jest zaprzeczeniem jej mocy; również tych się wystrzegaj.

6 Albowiem z nich wywodzą się ci, którzy wdzierają się do domów i usidlają kobiety opanowane przez różne pożądliwości,

7 Które zawsze się uczą, a nigdy do poznania prawdy dojść nie mogą.

8 Podobnie jak Jannes i Jambres przeciwstawili się Mojżeszowi, tak samo ci przeciwstawiają się prawdzie, ludzie spaczonego umysłu, nie wytrzymujący próby wiary.

9 Ale daleko nie zajdą, albowiem ich głupota uwidoczni się wobec wszystkich, jak to się i z tamtymi stało.

Uznanie dla Tymoteusza

10 Lecz ty poszedłeś za moją nauką, za moim sposobem życia, za moimi dążnościami, za moją wiarą, wyrozumiałością, miłością, cierpliwością,

[11] as minhas perseguições e os meus sofrimentos, quais me aconteceram em Antioquia, Icônio e Listra, – que variadas perseguições tenho suportado! De todas, entretanto, me livrou o SENHOR.

[12] Ora, todos quantos querem viver piedosamente em Cristo Jesus serão perseguidos.

[13] Mas os homens perversos e impostores irão de mal a pior, enganando e sendo enganados.

A inspiração, valor e utilidade das Santas Escrituras

[14] Tu, porém, permanece naquilo que aprendeste e de que foste inteirado, sabendo de quem o aprendeste

[15] e que, desde a infância, sabes as sagradas letras, que podem tornar-te sábio para a salvação pela fé em Cristo Jesus.

[16] Toda a Escritura é inspirada por Deus e útil para o ensino, para a repreensão, para a correção, para a educação na justiça,

[17] a fim de que o homem de Deus seja perfeito e perfeitamente habilitado para toda boa obra.

2 Timóteo 4

A fidelidade e o zelo na pregação

[1] Conjuro-te, perante Deus e Cristo Jesus, que há de julgar vivos e mortos, pela sua manifestação e pelo seu reino:

[2] prega a palavra, insta, quer seja oportuno, quer não, corrige, repreende,

[11] Za moimi prześladowaniami, cierpieniami, które mnie spotkały w Antiochii, w Ikonium, w Listrze. Jakież to prześladowania zniosłem, a z wszystkich wyrwał mnie Pan!

[12] Tak jest, wszyscy, którzy chcą żyć pobożnie w Chrystusie Jezusie, prześladowanie znosić będą.

[13] Ludzie zaś źli i oszuści coraz bardziej brnąć będą w zło, błądząc sami i drugich w błąd wprowadzając.

[14] Ale ty trwaj w tym, czegoś się nauczył i czego pewny jesteś, wiedząc, od kogoś się tego nauczył.

[15] I ponieważ od dzieciństwa znasz Pisma święte, które cię mogą obdarzyć mądrością ku zbawieniu przez wiarę w Jezusa Chrystusa.

[16] Całe Pismo przez Boga jest natchnione i pożyteczne do nauki, do wykrywania błędów, do poprawy, do wychowywania w sprawiedliwości,

[17] Aby człowiek Boży był doskonały, do wszelkiego dobrego dzieła przygotowany.

2 Tymoteusza 4

[1] Zaklinam cię tedy przed Bogiem i Chrystusem Jezusem, który będzie sądził żywych i umarłych, na objawienie i Królestwo jego;

[2] Głoś Słowo, bądź w pogotowiu w każdy czas, dogodny czy niedogodny, karć,

exorta com toda a longanimidade e doutrina.

[3] Pois haverá tempo em que não suportarão a sã doutrina; pelo contrário, cercar-se-ão de mestres segundo as suas próprias cobiças, como que sentindo coceira nos ouvidos;

[4] e se recusarão a dar ouvidos à verdade, entregando-se às fábulas.

[5] Tu, porém, sê sóbrio em todas as coisas, suporta as aflições, faze o trabalho de um evangelista, cumpre cabalmente o teu ministério.

O apóstolo prevê o seu martírio

[6] Quanto a mim, estou sendo já oferecido por libação, e o tempo da minha partida é chegado.

[7] Combati o bom combate, completei a carreira, guardei a fé.

[8] Já agora a coroa da justiça me está guardada, a qual o SENHOR, reto juiz, me dará naquele Dia; e não somente a mim, mas também a todos quantos amam a sua vinda.

O apóstolo abandonado pelos homens, não por Deus

[9] Procura vir ter comigo depressa.

[10] Porque Demas, tendo amado o presente século, me abandonou e se foi para Tessalônica; Crescente foi para a Galácia, Tito, para a Dalmácia.

[11] Somente Lucas está comigo. Toma contigo Marcos e traze-o, pois me é útil para o ministério.

[12] Quanto a Tíquico, mandei-o até Éfeso.

grom, napominaj z wszelką cierpliwością i pouczaniem.

[3] Albowiem przyjdzie czas, że zdrowej nauki nie ścierpią, ale według swoich upodobań nazbierają sobie nauczycieli, żądni tego, co ucho łechce,

[4] I odwrócą ucho od prawdy, a zwrócą się ku baśniom.

[5] Ale ty bądź czujny we wszystkim, cierp, wykonuj pracę ewangelisty, pełnij rzetelnie służbę swoją.

[6] Albowiem już niebawem będę złożony w ofierze, a czas rozstania mego z życiem nadszedł.

[7] Dobry bój bojowałem, biegu dokonałem, wiarę zachowałem;

[8] A teraz oczekuje mnie wieniec sprawiedliwości, który mi w owym dniu da Pan, sędzia sprawiedliwy, a nie tylko mnie, lecz i wszystkim, którzy umiłowali przyjście Jego.

Sprawy osobiste, dodatkowe polecenia i zakończenie

[9] Staraj się przyjść do mnie rychło;

[10] Albowiem Demas mnie opuścił, umiłowawszy świat doczesny, i odszedł do Tesaloniki, Krescent do Galacji, Tytus do Dalmacji;

[11] Tylko Łukasz jest ze mną. Weź Marka i przyprowadź z sobą, bo mi jest bardzo potrzebny do posługiwania.

[12] A Tychikusa posłałem do Efezu.

[13] Quando vieres, traze a capa que deixei em Trôade, em casa de Carpo, bem como os livros, especialmente os pergaminhos.

[14] Alexandre, o latoeiro, causou-me muitos males; o SENHOR lhe dará a paga segundo as suas obras.

[15] Tu, guarda-te também dele, porque resistiu fortemente às nossas palavras.

[16] Na minha primeira defesa, ninguém foi a meu favor; antes, todos me abandonaram. Que isto não lhes seja posto em conta!

[17] Mas o SENHOR me assistiu e me revestiu de forças, para que, por meu intermédio, a pregação fosse plenamente cumprida, e todos os gentios a ouvissem; e fui libertado da boca do leão.

[18] O SENHOR me livrará também de toda obra maligna e me levará salvo para o seu reino celestial. A ele, glória pelos séculos dos séculos. Amém!

As saudações finais e a bênção

[19] Saúda Prisca, e Áqüila, e a casa de Onesíforo.

[20] Erasto ficou em Corinto. Quanto a Trófimo, deixei-o doente em Mileto.

[21] Apressa-te a vir antes do inverno. Êubulo te envia saudações; o mesmo fazem Prudente, Lino, Cláudia e os irmãos todos.

[22] O SENHOR seja com o teu espírito. A graça seja convosco.

[13] Płaszcz, który zostawiłem w Troadzie u Karposa, przynieś, gdy przyjdziesz, i księgi, zwłaszcza pergaminy.

[14] Aleksander, kotlarz, wyrządził mi wiele złego; odda mu Pan według uczynków jego;

[15] Jego i ty się strzeż; albowiem bardzo się sprzeciwił słowom naszym.

[16] W pierwszej obronie mojej nikogo przy mnie nie było, wszyscy mnie opuścili: niech im to nie będzie policzone;

[17] Ale Pan stał przy mnie i dodał mi sił, aby przeze mnie dopełnione było zwiastowanie ewangelii, i aby je słyszeli wszyscy poganie; i zostałem wyrwany z paszczy lwiej.

[18] Wyrwie mnie Pan ze wszystkiego złego i zachowa dla królestwa swego niebieskiego; jemu niech będzie chwała na wieki wieków. Amen.

[19] Pozdrów Pryskę i Akwilę oraz dom Onezyfora.

[20] Erast pozostał w Koryncie, a chorego Trofima zostawiłem w Milecie.

[21] Staraj się przyjść przed zimą. Pozdrawiają cię Eubulos i Pudens, i Linus i Klaudia, i wszyscy bracia.

[22] Pan niech będzie z duchem twoim. Łaska niech będzie z wami. Amen.

Epístola de Paulo a Tito	Tytusa

Tito 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, servo de Deus e apóstolo de Jesus Cristo, para promover a fé que é dos eleitos de Deus e o pleno conhecimento da verdade segundo a piedade,

[2] na esperança da vida eterna que o Deus que não pode mentir prometeu antes dos tempos eternos

[3] e, em tempos devidos, manifestou a sua palavra mediante a pregação que me foi confiada por mandato de Deus, nosso Salvador,

[4] a Tito, verdadeiro filho, segundo a fé comum, graça e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso Salvador.

Deveres e qualificações dos ministros

[5] Por esta causa, te deixei em Creta, para que pusesses em ordem as coisas restantes, bem como, em cada cidade, constituísses presbíteros, conforme te prescrevi:

[6] alguém que seja irrepreensível, marido de uma só mulher, que tenha filhos crentes que não são acusados de dissolução, nem são insubordinados.

[7] Porque é indispensável que o bispo seja irrepreensível como despenseiro de Deus, não arrogante, não irascível, não dado ao vinho, nem violento, nem cobiçoso de torpe ganância;

[8] antes, hospitaleiro, amigo do bem, sóbrio, justo, piedoso, que tenha domínio de si,

Tytusa 1

Pozdrowienie

[1] Paweł, sługa Boży, apostoł Jezusa Chrystusa w służbie wiary wybranych Bożych i w służbie poznania prawdy, która jest zgodna z pobożnością,

[2] W nadziei żywota wiecznego, przyobiecanego przed dawnymi wiekami przez prawdomównego Boga,

[3] A objawionego we właściwym czasie w Słowie zwiastowania, które zostało mi powierzone z rozkazu Boga, Zbawiciela naszego,

[4] Do Tytusa, prawowitego syna według wspólnej wiary: Łaska i pokój od Boga Ojca i od Chrystusa Jezusa, Zbawiciela naszego.

O powoływaniu starszych

[5] Pozostawiłem cię na Krecie w tym celu, abyś uporządkował to, co pozostało do zrobienia, i ustanowił po miastach starszych, jak ci nakazałem,

[6] Takich, którzy są nienaganni, są mężami jednej żony, którzy mają dzieci wierzące, które nie stoją pod zarzutem rozpusty albo krnąbrności.

[7] Biskup bowiem jako włodarz Boży, powinien być nienaganny, nie samowolny, nieskory do gniewu, nie oddający się pijaństwu, nie porywczy, nie chciwy brudnego zysku,

[8] Ale gościnny, zamiłowany w tym, co dobre, roztropny, sprawiedliwy, pobożny, wstrzemięźliwy,

[9] apegado à palavra fiel, que é segundo a doutrina, de modo que tenha poder tanto para exortar pelo reto ensino como para convencer os que o contradizem.

Os falsos mestres e as falsas doutrinas

[10] Porque existem muitos insubordinados, palradores frívolos e enganadores, especialmente os da circuncisão.

[11] É preciso fazê-los calar, porque andam pervertendo casas inteiras, ensinando o que não devem, por torpe ganância.

[12] Foi mesmo, dentre eles, um seu profeta, que disse: Cretenses, sempre mentirosos, feras terríveis, ventres preguiçosos.

[13] Tal testemunho é exato. Portanto, repreende-os severamente, para que sejam sadios na fé

[14] e não se ocupem com fábulas judaicas, nem com mandamentos de homens desviados da verdade.

[15] Todas as coisas são puras para os puros; todavia, para os impuros e descrentes, nada é puro. Porque tanto a mente como a consciência deles estão corrompidas.

[16] No tocante a Deus, professam conhecê-lo; entretanto, o negam por suas obras; é por isso que são abomináveis, desobedientes e reprovados para toda boa obra.

Tito 2

Os deveres das várias classes de pessoas crentes

[1] Tu, porém, fala o que convém à sã doutrina.

[9] Trzymający się prawowiernej nauki, aby mógł zarówno udzielać napomnień w słowach zdrowej nauki, jak też dawać odpór tym, którzy jej się przeciwstawiają.

Błędni nauczyciele

[10] Wielu bowiem jest niekarnych, pustych gadułów, zwodzicieli, zwłaszcza pośród tych, którzy są obrzezani;

[11] Tym trzeba zatkać usta, gdyż oni to całe domy wywracają, nauczając dla niegodziwego zysku, czego nie należy.

[12] Jeden z nich, ich własny wieszcz powiedział: Kreteńczycy zawsze łgarze, wstrętne bydlęta, brzuchy leniwe.

[13] Świadectwo to jest prawdziwe, dla tej też przyczyny karć ich surowo, ażeby ozdrowieli w wierze

[14] I nie słuchali żydowskich baśni i nakazów ludzi, którzy się odwracają od prawdy.

[15] Dla czystych wszystko jest czyste, a dla pokalanych i niewierzących nic nie jest czyste, ale pokalane są zarówno ich umysł, jak i sumienie.

[16] Utrzymują, że znają Boga, ale uczynkami swymi zapierają się go, bo to ludzie obrzydliwi i nieposłuszni, i do żadnego dobrego uczynku nieskłonni.

Tytusa 2

Chrześcijańskie wskazania i ich uzasadnienie

[1] Ale ty mów, co odpowiada zdrowej nauce,

[2] Quanto aos homens idosos, que sejam temperantes, respeitáveis, sensatos, sadios na fé, no amor e na constância.

[3] Quanto às mulheres idosas, semelhantemente, que sejam sérias em seu proceder, não caluniadoras, não escravizadas a muito vinho; sejam mestras do bem,

[4] a fim de instruírem as jovens recém-casadas a amarem ao marido e a seus filhos,

[5] a serem sensatas, honestas, boas donas de casa, bondosas, sujeitas ao marido, para que a palavra de Deus não seja difamada.

[6] Quanto aos moços, de igual modo, exorta-os para que, em todas as coisas, sejam criteriosos.

[7] Torna-te, pessoalmente, padrão de boas obras. No ensino, mostra integridade, reverência,

[8] linguagem sadia e irrepreensível, para que o adversário seja envergonhado, não tendo indignidade nenhuma que dizer a nosso respeito.

[9] Quanto aos servos, que sejam, em tudo, obedientes ao seu senhor, dando-lhe motivo de satisfação; não sejam respondões,

[10] não furtem; pelo contrário, dêem prova de toda a fidelidade, a fim de ornarem, em todas as coisas, a doutrina de Deus, nosso Salvador.

Os gloriosos benefícios da graça salvadora de Cristo

[2] Że starzy mają być trzeźwi, poważni, wstrzemięźliwi, szczerzy w wierze, miłości, cierpliwości;

[3] Że starsze kobiety mają również zachowywać godną postawę, jak przystoi świętym; że nie mają być skłonne do obmowy, nie nadużywać wina, dawać dobry przykład;

[4] Niech pouczają młodsze kobiety, żeby miłowały swoich mężów i dzieci,

[5] Żeby były wstrzemięźliwe, czyste, gospodarne, dobre, mężom swoim uległe, aby Słowu Bożemu ujmy nie przynoszono.

[6] Młodszych zaś napominaj, aby byli wstrzemięźliwi.

[7] We wszystkim stawiaj siebie za wzór dobrego sprawowania przez niesfałszowane nauczanie i prawość,

[8] Przez mowę szczerą i nienaganną, aby przeciwnik był zawstydzony, nie mając nic złego o nas do powiedzenia.

[9] Słudzy niech będą ulegli swoim panom we wszystkim, niech będą chętni, nie przeciwstawiają się,

[10] Niech sobie niczego nie przywłaszczają, ale niech im dochowują całkowitej, niezawodnej wierności, aby we wszystkim byli ozdobą nauki Zbawiciela naszego, Boga.

11 Porquanto a graça de Deus se manifestou salvadora a todos os homens,

12 educando-nos para que, renegadas a impiedade e as paixões mundanas, vivamos, no presente século, sensata, justa e piedosamente,

13 aguardando a bendita esperança e a manifestação da glória do nosso grande Deus e Salvador Cristo Jesus,

14 o qual a si mesmo se deu por nós, a fim de remir-nos de toda iniqüidade e purificar, para si mesmo, um povo exclusivamente seu, zeloso de boas obras.

15 Dize estas coisas; exorta e repreende também com toda a autoridade. Ninguém te despreze.

Tito 3

A obediência às autoridades. A salvação pela graça leva às boas obras

1 Lembra-lhes que se sujeitem aos que governam, às autoridades; sejam obedientes, estejam prontos para toda boa obra,

2 não difamem a ninguém; nem sejam altercadores, mas cordatos, dando provas de toda cortesia, para com todos os homens.

3 Pois nós também, outrora, éramos néscios, desobedientes, desgarrados, escravos de toda sorte de paixões e prazeres, vivendo em malícia e inveja, odiosos e odiando-nos uns aos outros.

11 Albowiem objawiła się łaska Boża, zbawienna dla wszystkich ludzi,

12 Nauczając nas, abyśmy wyrzekli się bezbożności i światowych pożądliwości i na tym doczesnym świecie wstrzemięźliwie, sprawiedliwie i pobożnie żyli,

13 Oczekując błogosławionej nadziei i objawienia chwały wielkiego Boga i Zbawiciela naszego, Chrystusa Jezusa,

14 Który dał samego siebie za nas, aby nas wykupić od wszelkiej nieprawości i oczyścić sobie lud na własność, gorliwy w dobrych uczynkach.

15 To mów i tak napominaj, i tak strofuj z całą powagą. Niechaj cię nikt nie lekceważy.

Tytusa 3

Napomnienie do posłuszeństwa zwierzchności

1 Przypominaj im, aby zwierzchnościom i władzom poddani i posłuszni byli, gotowi do wszelkiego dobrego uczynku,

2 Aby o nikim źle nie mówili, nie byli kłótliwi, ale ustępliwi, okazujący wszelką łagodność wszystkim ludziom.

3 Bo i my byliśmy niegdyś nierozumni, niesforni, błądzący, poddani pożądliwości i rozmaitym rozkoszom, żyjący w złości i zazdrości, znienawidzeni i nienawidzący siebie nawzajem.

[4] Quando, porém, se manifestou a benignidade de Deus, nosso Salvador, e o seu amor para com todos,

[5] não por obras de justiça praticadas por nós, mas segundo sua misericórdia, ele nos salvou mediante o lavar regenerador e renovador do Espírito Santo,

[6] que ele derramou sobre nós ricamente, por meio de Jesus Cristo, nosso Salvador,

[7] a fim de que, justificados por graça, nos tornemos seus herdeiros, segundo a esperança da vida eterna.

[8] Fiel é esta palavra, e quero que, no tocante a estas coisas, faças afirmação, confiadamente, para que os que têm crido em Deus sejam solícitos na prática de boas obras. Estas coisas são excelentes e proveitosas aos homens.

[9] Evita discussões insensatas, genealogias, contendas e debates sobre a lei; porque não têm utilidade e são fúteis.

[10] Evita o homem faccioso, depois de admoestá-lo primeira e segunda vez,

[11] pois sabes que tal pessoa está pervertida, e vive pecando, e por si mesma está condenada.

As recomendações particulares. As saudações finais. A bênção

[12] Quando te enviar Ártemas ou Tíquico, apressa-te a vir até Nicópolis ao meu encontro. Estou resolvido a passar o inverno ali.

[4] Ale gdy się objawiła dobroć i miłość do ludzi Zbawiciela naszego, Boga,

[5] Zbawił nas nie dla uczynków sprawiedliwości, które spełniliśmy, lecz dla miłosierdzia swego przez kąpiel odrodzenia oraz odnowienie przez Ducha Świętego,

[6] Którego wylał na nas obficie przez Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego,

[7] Abyśmy, usprawiedliwieni łaską jego, stali się dziedzicami żywota wiecznego, którego nadzieja nam przyświeca.

[8] Prawdziwa to mowa i chcę, abyś przy tym obstawał, żeby ci, którzy uwierzyli w Boga, starali się celować w dobrych uczynkach. To jest dobre i użyteczne dla ludzi.

[9] A głupich rozpraw i rodowodów, i sporów, i kłótni o zakon unikaj; są bowiem nieużyteczne i próżne.

[10] A człowieka, który wywołuje odszczepieństwo, po pierwszym i drugim upomnieniu unikaj,

[11] Wiedząc, że jest on przewrotny i grzeszy, i sam na siebie wyrok wydaje.

Końcowe polecenia i pozdrowienia

[12] Gdy przyślę do ciebie Artemasa albo Tychikusa, staraj się śpiesznie przybyć do mnie do Nikopolis, gdyż tam postanowiłem przezimować.

[13] Encaminha com diligência Zenas, o intérprete da lei, e Apolo, a fim de que não lhes falte coisa alguma.

[14] Agora, quanto aos nossos, que aprendam também a distinguir-se nas boas obras a favor dos necessitados, para não se tornarem infrutíferos.

[15] Todos os que se acham comigo te saúdam; saúda quantos nos amam na fé. A graça seja com todos vós.

[13] Wypraw śpiesznie w drogę Zenasa, zakonoznawcę, i Apollosa i dołóż starań, aby im niczego nie brakowało.

[14] A niech się i nasi uczą celować w dobrych uczynkach, aby zaspokajać palące potrzeby, żeby nie byli bezużyteczni.

[15] Pozdrawiają cię wszyscy, którzy są ze mną. Pozdrów tych, którzy nas miłują w wierze. Łaska niech będzie z wami wszystkimi. Amen.

Epístola de Paulo a Filemom

Filemom 1

Prefácio e saudação

1 Paulo, prisioneiro de Cristo Jesus, e o irmão Timóteo, ao amado Filemom, também nosso colaborador,

2 e à irmã Áfia, e a Arquipo, nosso companheiro de lutas, e à igreja que está em tua casa,

3 graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças

4 Dou graças ao meu Deus, lembrando-me, sempre, de ti nas minhas orações,

5 estando ciente do teu amor e da fé que tens para com o SENHOR Jesus e todos os santos,

6 para que a comunhão da tua fé se torne eficiente no pleno conhecimento de todo bem que há em nós, para com Cristo.

7 Pois, irmão, tive grande alegria e conforto no teu amor, porquanto o coração dos santos tem sido reanimado por teu intermédio.

Paulo intercede em favor de Onésimo

8 Pois bem, ainda que eu sinta plena liberdade em Cristo para te ordenar o que convém,

9 prefiro, todavia, solicitar em nome do amor, sendo o que sou, Paulo, o velho e, agora, até prisioneiro de Cristo Jesus;

10 sim, solicito-te em favor de meu filho Onésimo, que gerei entre algemas.

Filemona

Filemona 1

Wstęp

1 Paweł, więzień Chrystusa Jezusa, i Tymoteusz, brat, do umiłowanego Filemona, współpracownika naszego,

Wiara i miłość Filemona

2 I do Appii, siostry, i do Archippa, współbojownika naszego, i do zboru, który jest w twoim domu:

3 Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego, i od Pana Jezusa Chrystusa.

4 Dziękuję Bogu mojemu zawsze, ilekroć wspominam ciebie w modlitwach moich,

5 Słysząc o miłości twojej i o wierze, jaką pokładasz w Panu Jezusie, i masz do wszystkich świętych,

6 Aby wiara twoja, którą wyznajesz wespół z nami, pogłębiła poznanie wszelkich dobrodziejstw, jakie mamy w Chrystusie.

7 Miałem bowiem wielką radość i pociechę z miłości twojej, ponieważ serca świętych przez ciebie, bracie, zostały pokrzepione.

Prośba o przyjęcie Onezyma

8 Dlatego, chociaż mógłbym śmiało w Chrystusie nakazać ci, co należy,

9 Jednak dla miłości raczej proszę, ja, Paweł, który jestem rzecznikiem, a teraz i więźniem Jezusa Chrystusa,

10 Proszę cię za synem moim, Onezymem, którego urodziłem w więzieniu,

[11] Ele, antes, te foi inútil; atualmente, porém, é útil, a ti e a mim.

[12] Eu to envio de volta em pessoa, quero dizer, o meu próprio coração.

[13] Eu queria conservá-lo comigo mesmo para, em teu lugar, me servir nas algemas que carrego por causa do evangelho;

[14] nada, porém, quis fazer sem o teu consentimento, para que a tua bondade não venha a ser como que por obrigação, mas de livre vontade.

[15] Pois acredito que ele veio a ser afastado de ti temporariamente, a fim de que o recebas para sempre,

[16] não como escravo; antes, muito acima de escravo, como irmão caríssimo, especialmente de mim e, com maior razão, de ti, quer na carne, quer no SENHOR.

[17] Se, portanto, me consideras companheiro, recebe-o, como se fosse a mim mesmo.

[18] E, se algum dano te fez ou se te deve alguma coisa, lança tudo em minha conta.

[19] Eu, Paulo, de próprio punho, o escrevo: Eu pagarei – para não te alegar que também tu me deves até a ti mesmo.

[20] Sim, irmão, que eu receba de ti, no SENHOR, este benefício. Reanima-me o coração em Cristo.

Comunicações pessoais. Saudações e bênção

[21] Certo, como estou, da tua obediência, eu te escrevo, sabendo que farás mais do que estou pedindo.

[11] Który niegdyś nie był dla ciebie użyteczny, ale teraz jest dla ciebie i dla mnie bardzo użyteczny.

[12] Tego ci odsyłam, a on jest sercem moim.

[13] Chciałem go przy sobie zatrzymać, aby mi w twoim zastępstwie posługiwał w więzieniu, które znoszę dla ewangelii,

[14] Ale bez twego przyzwolenia nie chciałem nic uczynić, aby twój dobry uczynek nie był jakby wymuszony, lecz był z dobrej woli.

[15] Bo, być może, że dlatego utraciłeś go na krótki czas, abyś go odzyskał na wieki,

[16] I to już nie jako sługę, ale więcej niż sługę, bo jako brata umiłowanego, zwłaszcza dla mnie, a tym bardziej dla ciebie, tak według ciała, jak i w Panu.

[17] Jeżeli więc masz mnie za przyjaciela, przyjmij go jak mnie.

[18] A jeżeli ci jakąś szkodę wyrządził albo jest ci coś winien, mnie to przypisz.

[19] Ja, Paweł, piszę własnoręcznie, ja zapłacę; nie mówię już o tym, żeś mi siebie samego winien.

[20] Tak, bracie, życz mi, abym się tobą uradował w Panu; pokrzep me serce w Chrystusie.

Końcowe pozdrowienia

[21] Pewny twego posłuszeństwa, piszę ci to, bo wiem, że uczynisz nawet więcej, niż proszę.

[22] E, ao mesmo tempo, prepara-me também pousada, pois espero que, por vossas orações, vos serei restituído.
[23] Saúdam-te Epafras, prisioneiro comigo, em Cristo Jesus,
[24] Marcos, Aristarco, Demas e Lucas, meus cooperadores.
[25] A graça do SENHOR Jesus Cristo seja com o vosso espírito.

[22] A zarazem przygotuj mi gościnę; bo mam nadzieję, że dzięki modlitwom waszym otrzymacie mnie w darze.
[23] Pozdrawia cię Epafras, współwięzień mój w Chrystusie Jezusie,
[24] Marek, Arystarch, Demas, Łukasz, współpracownicy moi.
[25] Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa, niech będzie z duchem waszym. Amen.

Epístola aos Hebreus

Hebreus 1

A revelação de Deus

[1] Havendo Deus, outrora, falado, muitas vezes e de muitas maneiras, aos pais, pelos profetas,

[2] nestes últimos dias, nos falou pelo Filho, a quem constituiu herdeiro de todas as coisas, pelo qual também fez o universo.

[3] Ele, que é o resplendor da glória e a expressão exata do seu Ser, sustentando todas as coisas pela palavra do seu poder, depois de ter feito a purificação dos pecados, assentou-se à direita da Majestade, nas alturas,

[4] tendo-se tornado tão superior aos anjos quanto herdou mais excelente nome do que eles.

Cristo é o Filho, os anjos são ministros

[5] Pois a qual dos anjos disse jamais: Tu és meu Filho, eu hoje te gerei? E outra vez: Eu lhe serei Pai, e ele me será Filho?

[6] E, novamente, ao introduzir o Primogênito no mundo, diz: E todos os anjos de Deus o adorem.

[7] Ainda, quanto aos anjos, diz: Aquele que a seus anjos faz ventos, e a seus ministros, labareda de fogo;

[8] mas acerca do Filho: O teu trono, ó Deus, é para todo o sempre; e: Cetro de eqüidade é o cetro do seu reino.

Hebrajczyków

Hebrajczyków 1

Wstęp

[1] Wielokrotnie i wieloma sposobami przemawiał Bóg dawnymi czasy do ojców przez proroków;

[2] Ostatnio, u kresu tych dni, przemówił do nas przez Syna, którego ustanowił dziedzicem wszechrzeczy, przez którego także wszechświat stworzył.

[3] On, który jest odblaskiem chwały i odbiciem jego istoty i podtrzymuje wszystko słowem swojej mocy, dokonawszy oczyszczenia z grzechów, zasiadł po prawicy majestatu na wysokościach

[4] I stał się o tyle możniejszym od aniołów, o ile znamienitsze od nich odziedziczył imię.

O wyższości Syna Bożego nad aniołami

[5] Do którego bowiem z aniołów powiedział kiedykolwiek: Tyś jest Synem moim, Jam cię dziś zrodził? I znowu: Ja mu będę ojcem, a on będzie mi synem?

[6] I znowu, kiedy wprowadza Pierworodnego na świat, mówi: Niechże mu oddają pokłon wszyscy aniołowie Boży.

[7] O aniołach wprawdzie mówi: Aniołów swych czyni On wichrami, a sługi swoje płomieniami ognia;

[8] Lecz do Syna: Tron twój, o Boże, na wieki wieków, Berłem sprawiedliwym berło Królestwa twego.

[9] Amaste a justiça e odiaste a iniqüidade; por isso, Deus, o teu Deus, te ungiu com o óleo de alegria como a nenhum dos teus companheiros.

[10] Ainda: No princípio, SENHOR, lançaste os fundamentos da terra, e os céus são obra das tuas mãos;

[11] eles perecerão; tu, porém, permaneces; sim, todos eles envelhecerão qual veste;

[12] também, qual manto, os enrolarás, e, como vestes, serão igualmente mudados; tu, porém, és o mesmo, e os teus anos jamais terão fim.

[13] Ora, a qual dos anjos jamais disse: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés?

[14] Não são todos eles espíritos ministradores, enviados para serviço a favor dos que hão de herdar a salvação?

[9] Umiłowałeś sprawiedliwość, a znienawidziłeś nieprawość: Dlatego namaścił cię, o Boże, Bóg twój olejkiem wesela jak żadnego z towarzyszy twoich.

[10] Oraz: Tyś, Panie, na początku ugruntował ziemię, i niebiosa są dziełem rąk twoich;

[11] One przeminą, ale Ty zostajesz; I wszystkie jako szata zestarzeją się,

[12] I jako płaszcz je zwiniesz, jako odzienie, i przemienione zostaną; ale tyś zawsze ten sam i nie skończą się lata twoje.

[13] A do którego z aniołów powiedział kiedy: Siądź po prawicy mojej, aż położę nieprzyjaciół twoich jako podnóżek stóp twoich.

[14] Czy nie są oni wszyscy służebnymi duchami, posyłanymi do pełnienia służby gwoli tych, którzy mają dostąpić zbawienia?

Hebreus 2

O perigo da negligência

[1] Por esta razão, importa que nos apeguemos, com mais firmeza, às verdades ouvidas, para que delas jamais nos desviemos.

[2] Se, pois, se tornou firme a palavra falada por meio de anjos, e toda transgressão ou desobediência recebeu justo castigo,

[3] como escaparemos nós, se negligenciarmos tão grande salvação? A qual, tendo sido anunciada inicialmente

Hebrajczyków 2

[1] Dlatego musimy tym baczniejszą zwracać uwagę na to, co słyszeliśmy, abyśmy czasem nie zboczyli z drogi.

[2] Bo jeśli słowo wypowiedziane przez aniołów było nienaruszalne, a wszelkie przestępstwo i nieposłuszeństwo spotkało się ze słuszną odpłatą,

[3] To jakże my ujdziemy cało, jeżeli zlekceważymy tak wielkie zbawienie? Najpierw było ono zwiastowane przez

pelo SENHOR, foi-nos depois confirmada pelos que a ouviram;

[4] dando Deus testemunho juntamente com eles, por sinais, prodígios e vários milagres e por distribuições do Espírito Santo, segundo a sua vontade.

Jesus coroado de glória: sumo sacerdote idôneo e compassivo

[5] Pois não foi a anjos que sujeitou o mundo que há de vir, sobre o qual estamos falando;

[6] antes, alguém, em certo lugar, deu pleno testemunho, dizendo: Que é o homem, que dele te lembres? Ou o filho do homem, que o visites?

[7] Fizeste-o, por um pouco, menor que os anjos, de glória e de honra o coroaste [e o constituíste sobre as obras das tuas mãos].

[8] Todas as coisas sujeitaste debaixo dos seus pés. Ora, desde que lhe sujeitou todas as coisas, nada deixou fora do seu domínio. Agora, porém, ainda não vemos todas as coisas a ele sujeitas;

[9] vemos, todavia, aquele que, por um pouco, tendo sido feito menor que os anjos, Jesus, por causa do sofrimento da morte, foi coroado de glória e de honra, para que, pela graça de Deus, provasse a morte por todo homem.

[10] Porque convinha que aquele, por cuja causa e por quem todas as coisas existem, conduzindo muitos filhos à glória, aperfeiçoasse, por meio de sofrimentos, o Autor da salvação deles.

[11] Pois, tanto o que santifica como os que são santificados, todos vêm de um só. Por

Pana, potem potwierdzone nam przez tych, którzy słyszeli,

[4] A Bóg poręczył je również znakami i cudami, i różnorodnymi niezwykłymi czynami oraz darami Ducha Świętego według swojej woli.

[5] Bo nie aniołom poddał świat, który ma przyjść, o którym mówimy.

[6] Stwierdził to zaś ktoś, kiedy gdzieś powiedział: Czymże jest człowiek, że pamiętasz o nim? Albo syn człowieczy, że dbasz o niego?

[7] Uczyniłeś go na krótko nieco mniejszym od aniołów, chwałą i dostojeństwem ukoronowałeś go,

[8] Wszystko poddałeś pod stopy jego. A poddawszy mu wszystko, nie pozostawił niczego, co by mu poddane nie było. Teraz jednak nie widzimy jeszcze, że mu wszystko jest poddane;

[9] Widzimy raczej tego, który na krótko uczyniony został mniejszym od aniołów, Jezusa, ukoronowanego chwałą i dostojeństwem za cierpienia śmierci, aby z łaski Bożej zakosztował śmierci za każdego.

[10] Przystało bowiem, aby Ten, dla którego i przez którego istnieje wszystko, który przywiódł do chwały wielu synów, sprawcę ich zbawienia uczynił doskonałym przez cierpienie.

[11] Bo zarówno ten, który uświęca, jak i ci, którzy bywają uświęceni, z jednego są

isso, é que ele não se envergonha de lhes chamar irmãos,

[12] dizendo: A meus irmãos declararei o teu nome, cantar-te-ei louvores no meio da congregação.

[13] E outra vez: Eu porei nele a minha confiança. E ainda: Eis aqui estou eu e os filhos que Deus me deu.

[14] Visto, pois, que os filhos têm participação comum de carne e sangue, destes também ele, igualmente, participou, para que, por sua morte, destruísse aquele que tem o poder da morte, a saber, o diabo,

[15] e livrasse todos que, pelo pavor da morte, estavam sujeitos à escravidão por toda a vida.

[16] Pois ele, evidentemente, não socorre anjos, mas socorre a descendência de Abraão.

[17] Por isso mesmo, convinha que, em todas as coisas, se tornasse semelhante aos irmãos, para ser misericordioso e fiel sumo sacerdote nas coisas referentes a Deus e para fazer propiciação pelos pecados do povo.

[18] Pois, naquilo que ele mesmo sofreu, tendo sido tentado, é poderoso para socorrer os que são tentados.

Hebreus 3

Cristo é superior a Moisés. O perigo da incredulidade e da desobediência

[1] Por isso, santos irmãos, que participais da vocação celestial, considerai

wszyscy; z tego powodu nie wstydzi się nazywać ich braćmi,

[12] Mówiąc: Będę opowiadał imię twoje braciom moim, będę cię chwalił pośród zgromadzenia;

[13] I znowu: Ufność w nim pokładać będę; i znowu: Otom Ja i dzieci, które dał mi Bóg.

[14] Skoro zaś dzieci mają udział we krwi i w ciele, więc i On również miał w nich udział, aby przez śmierć zniszczyć tego, który miał władzę nad śmiercią, to jest diabła,

[15] I aby wyzwolić wszystkich tych, którzy z powodu lęku przed śmiercią przez całe życie byli w niewoli.

[16] Bo przecież ujmuje się On nie za aniołami, lecz ujmuje się za potomstwem Abrahama.

[17] Dlatego musiał we wszystkim upodobnić się do braci, aby mógł zostać miłosiernym i wiernym arcykapłanem przed Bogiem dla przebłagania go za grzechy ludu.

[18] A że sam przeszedł przez cierpienie i próby, może dopomóc tym, którzy przez próby przechodzą.

Hebrajczyków 3

O wyższości Chrystusa nad Mojżeszem

[1] Przeto, bracia święci, współuczestnicy powołania niebieskiego, zważcie na

atentamente o Apóstolo e Sumo Sacerdote da nossa confissão, Jesus,

[2] o qual é fiel àquele que o constituiu, como também o era Moisés em toda a casa de Deus.

[3] Jesus, todavia, tem sido considerado digno de tanto maior glória do que Moisés, quanto maior honra do que a casa tem aquele que a estabeleceu.

[4] Pois toda casa é estabelecida por alguém, mas aquele que estabeleceu todas as coisas é Deus.

[5] E Moisés era fiel, em toda a casa de Deus, como servo, para testemunho das coisas que haviam de ser anunciadas;

[6] Cristo, porém, como Filho, em sua casa; a qual casa somos nós, se guardarmos firme, até ao fim, a ousadia e a exultação da esperança.

[7] Assim, pois, como diz o Espírito Santo: Hoje, se ouvirdes a sua voz,

[8] não endureçais o vosso coração como foi na provocação, no dia da tentação no deserto,

[9] onde os vossos pais me tentaram, pondo-me à prova, e viram as minhas obras por quarenta anos.

[10] Por isso, me indignei contra essa geração e disse: Estes sempre erram no coração; eles também não conheceram os meus caminhos.

[11] Assim, jurei na minha ira: Não entrarão no meu descanso.

Jezusa, posłańca i arcykapłana naszego wyznania,

[2] Wiernego temu, który go ustanowił, jak i Mojżesz był wierny w całym domu Bożym.

[3] Uznany On bowiem został za godnego o tyle większej chwały od Mojżesza, o ile większą cześć ma budowniczy od domu, który zbudował.

[4] Albowiem każdy dom jest przez kogoś budowany, lecz tym, który wszystko zbudował, jest Bóg.

[5] Wszak i Mojżesz był wierny jako sługa w całym domu jego, aby świadczyć o tym, co miało być powiedziane,

[6] Lecz Chrystus jako syn był ponad domem jego; a domem jego my jesteśmy, jeśli tylko aż do końca zachowamy niewzruszenie ufność i chwalebną nadzieję.

[7] Dlatego, jak mówi Duch Święty: Dziś, jeśli głos jego usłyszycie,

[8] Nie zatwardzajcie serc waszych, jak podczas buntu, w dniu kuszenia na pustyni,

[9] Gdzie kusili mnie ojcowie wasi i wystawiali na próbę, chociaż oglądali dzieła moje przez czterdzieści lat.

[10] Dlatego miałem wstręt do tego pokolenia i powiedziałem: Zawsze ich zwodzi serce; nie poznali też oni dróg moich,

[11] Tak iż przysiągłem w gniewie moim: Nie wejdą do odpocznienia mego.

O wytrwaniu w wierze

[12] Tende cuidado, irmãos, jamais aconteça haver em qualquer de vós perverso coração de incredulidade que vos afaste do Deus vivo;
[13] pelo contrário, exortai-vos mutuamente cada dia, durante o tempo que se chama Hoje, a fim de que nenhum de vós seja endurecido pelo engano do pecado.
[14] Porque nos temos tornado participantes de Cristo, se, de fato, guardarmos firme, até ao fim, a confiança que, desde o princípio, tivemos.
[15] Enquanto se diz: Hoje, se ouvirdes a sua voz, não endureçais o vosso coração, como foi na provocação.
[16] Ora, quais os que, tendo ouvido, se rebelaram? Não foram, de fato, todos os que saíram do Egito por intermédio de Moisés?
[17] E contra quem se indignou por quarenta anos? Não foi contra os que pecaram, cujos cadáveres caíram no deserto?
[18] E contra quem jurou que não entrariam no seu descanso, senão contra os que foram desobedientes?
[19] Vemos, pois, que não puderam entrar por causa da incredulidade.

Hebreus 4

A entrada no descanso de Deus pela fé

[1] Temamos, portanto, que, sendo-nos deixada a promessa de entrar no descanso de Deus, suceda parecer que algum de vós tenha falhado.

[12] Baczcie, bracia, żeby nie było czasem w kimś z was złego, niewierzącego serca, które by odpadło od Boga żywego,
[13] Ale napominajcie jedni drugich każdego dnia, dopóki trwa to, co się nazywa "dzisiaj", aby nikt z was nie popadł w zatwardziałość przez oszustwo grzechu.
[14] Staliśmy się bowiem współuczestnikami Chrystusa, jeśli tylko aż do końca zachowamy niewzruszenie ufność, jaką mieliśmy na początku.
[15] Gdy się powiada: Dziś, jeśli głos jego usłyszycie, nie zatwardzajcie serc waszych, jak podczas buntu,
[16] Kto to byli ci, którzy usłyszeli, a zbuntowali się? Czy nie ci wszyscy, którzy wyszli z Egiptu pod wodzą Mojżesza?
[17] Do kogo to miał wstręt przez czterdzieści lat? Czy nie do tych, którzy zgrzeszyli, a których ciała legły na pustyni?
[18] A komu to przysiągł, że nie wejdą do odpocznienia jego, jeśli nie tym, którzy byli nieposłuszni?
[19] Widzimy więc, że nie mogli wejść z powodu niewiary.

Hebrajczyków 4

O odpocznieniu w Bogu

[1] Gdy tedy obietnica wejścia do odpocznienia jego jest jeszcze ważna, miejmy się na baczności, aby się nie okazało, że ktoś z was pozostał w tyle.

[2] Porque também a nós foram anunciadas as boas-novas, como se deu com eles; mas a palavra que ouviram não lhes aproveitou, visto não ter sido acompanhada pela fé naqueles que a ouviram.

[2] I nam bowiem była zwiastowana dobra nowina, jak i tamtym; lecz tamtym słowo usłyszane nie przydało się na nic, gdyż nie zostało powiązane z wiarą tych, którzy je słyszeli.

[3] Nós, porém, que cremos, entramos no descanso, conforme Deus tem dito: Assim, jurei na minha ira: Não entrarão no meu descanso. Embora, certamente, as obras estivessem concluídas desde a fundação do mundo.

[3] Albowiem do odpocznienia wchodzimy my, którzy uwierzyliśmy, zgodnie z tym, jak powiedział: Jak przysiągłem w gniewie moim: Nie wejdą do mego odpocznienia, chociaż dzieła jego od założenia świata były dokonane.

[4] Porque, em certo lugar, assim disse, no tocante ao sétimo dia: E descansou Deus, no sétimo dia, de todas as obras que fizera.

[4] O siódmym dniu bowiem powiedział gdzieś tak: I odpoczął Bóg dnia siódmego od wszystkich dzieł swoich.

[5] E novamente, no mesmo lugar: Não entrarão no meu descanso.

[5] A na tym miejscu znowu: Nie wejdą do odpocznienia mego.

[6] Visto, portanto, que resta entrarem alguns nele e que, por causa da desobediência, não entraram aqueles aos quais anteriormente foram anunciadas as boas-novas,

[6] Skoro więc jest tak, że niektórzy do niego wejdą, a ci, którym najpierw była zwiastowana dobra nowina, z powodu nieposłuszeństwa nie weszli,

[7] de novo, determina certo dia, Hoje, falando por Davi, muito tempo depois, segundo antes fora declarado: Hoje, se ouvirdes a sua voz, não endureçais o vosso coração.

[7] Przeto znowu wyznacza pewien dzień, "dzisiaj", mówiąc przez Dawida po tak długim czasie, jak to przedtem zostało powiedziane: Dziś, jeśli głos jego usłyszycie, nie zatwardzajcie serc waszych.

[8] Ora, se Josué lhes houvesse dado descanso, não falaria, posteriormente, a respeito de outro dia.

[8] Gdyby bowiem Jozue wprowadził ich był do odpocznienia, nie mówiłby Bóg później o innym dniu.

[9] Portanto, resta um repouso para o povo de Deus.

[9] A tak pozostaje jeszcze odpocznienie dla ludu Bożego;

[10] Porque aquele que entrou no descanso de Deus, também ele mesmo descansou de suas obras, como Deus das suas.

[11] Esforcemo-nos, pois, por entrar naquele descanso, a fim de que ninguém caia, segundo o mesmo exemplo de desobediência.

[12] Porque a palavra de Deus é viva, e eficaz, e mais cortante do que qualquer espada de dois gumes, e penetra até ao ponto de dividir alma e espírito, juntas e medulas, e é apta para discernir os pensamentos e propósitos do coração.

[13] E não há criatura que não seja manifesta na sua presença; pelo contrário, todas as coisas estão descobertas e patentes aos olhos daquele a quem temos de prestar contas.

Jesus, o sumo sacerdote que se compadece de nós

[14] Tendo, pois, a Jesus, o Filho de Deus, como grande sumo sacerdote que penetrou os céus, conservemos firmes a nossa confissão.

[15] Porque não temos sumo sacerdote que não possa compadecer-se das nossas fraquezas; antes, foi ele tentado em todas as coisas, à nossa semelhança, mas sem pecado.

[16] Acheguemo-nos, portanto, confiadamente, junto ao trono da graça, a fim de recebermos misericórdia e acharmos graça para socorro em ocasião oportuna.

Hebreus 5

Cristo, superior ao sacerdócio da antiga aliança

[10] Kto bowiem wszedł do odpocznienia jego, ten sam odpoczął od dzieł swoich, jak Bóg od swoich.

[11] Starajmy się tedy usilnie wejść do owego odpocznienia, aby nikt nie upadł, idąc za tym przykładem nieposłuszeństwa.

[12] Bo Słowo Boże jest żywe i skuteczne, ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, zdolne osądzić zamiary i myśli serca;

[13] I nie ma stworzenia, które by się mogło ukryć przed nim, przeciwnie, wszystko jest obnażone i odsłonięte przed oczami tego, przed którym musimy zdać sprawę.

Jezus Chrystus prawdziwym arcykapłanem

[14] Mając więc wielkiego arcykapłana, który przeszedł przez niebiosa, Jezusa, Syna Bożego, trzymajmy się mocno wyznania.

[15] Nie mamy bowiem arcykapłana, który by nie mógł współczuć ze słabościami naszymi, lecz doświadczonego we wszystkim, podobnie jak my, z wyjątkiem grzechu.

[16] Przystąpmy tedy z ufną odwagą do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej porze.

Hebrajczyków 5

[1] Porque todo sumo sacerdote, sendo tomado dentre os homens, é constituído nas coisas concernentes a Deus, a favor dos homens, para oferecer tanto dons como sacrifícios pelos pecados,
[2] e é capaz de condoer-se dos ignorantes e dos que erram, pois também ele mesmo está rodeado de fraquezas.
[3] E, por esta razão, deve oferecer sacrifícios pelos pecados, tanto do povo como de si mesmo.
[4] Ninguém, pois, toma esta honra para si mesmo, senão quando chamado por Deus, como aconteceu com Arão.
[5] Assim, também Cristo a si mesmo não se glorificou para se tornar sumo sacerdote, mas o glorificou aquele que lhe disse: Tu és meu Filho, eu hoje te gerei;
[6] como em outro lugar também diz: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.
[7] Ele, Jesus, nos dias da sua carne, tendo oferecido, com forte clamor e lágrimas, orações e súplicas a quem o podia livrar da morte e tendo sido ouvido por causa da sua piedade,
[8] embora sendo Filho, aprendeu a obediência pelas coisas que sofreu
[9] e, tendo sido aperfeiçoado, tornou-se o Autor da salvação eterna para todos os que lhe obedecem,
[10] tendo sido nomeado por Deus sumo sacerdote, segundo a ordem de Melquisedeque.

Os cristãos hebreus não tinham progredido

[1] Albowiem każdy arcykapłan, wzięty spośród ludzi, bywa ustanawiany z ramienia ludzi w sprawach odnoszących się do Boga, aby składał dary i ofiary za grzechy
[2] I mógł współczuć z tymi, którzy nie wiedzą i błądzą, skoro i on sam podlega słabości.
[3] Z powodu niej powinien też zarówno za lud, jak i za samego siebie składać ofiary za grzechy.
[4] A nikt samego siebie nie podnosi do tej godności, tylko zostaje na nią powołany przez Boga, jak Aaron.
[5] Tak i Chrystus nie sam sobie nadał godność arcykapłana, lecz uczynił to Ten, który do niego powiedział: Jesteś moim Synem, dzisiaj zrodziłem ciebie;
[6] Jak i na innym miejscu mówi: Tyś kapłanem na wieki według porządku Melchisedeka.
[7] Za dni swego życia w ciele zanosił On z wielkim wołaniem i ze łzami modlitwy i błagania do tego, który go mógł wybawić od śmierci, i dla bogobojności został wysłuchany;
[8] I chociaż był Synem, nauczył się posłuszeństwa przez to, co wycierpiał,
[9] A osiągnąwszy pełnię doskonałości, stał się dla wszystkich, którzy mu są posłuszni, sprawcą zbawienia wiecznego
[10] I został obwieszczony przez Boga jako arcykapłan według porządku Melchisedeka.

O potrzebie rozwoju w chrześcijaństwie

[11] A esse respeito temos muitas coisas que dizer e difíceis de explicar, porquanto vos tendes tornado tardios em ouvir.

[12] Pois, com efeito, quando devíeis ser mestres, atendendo ao tempo decorrido, tendes, novamente, necessidade de alguém que vos ensine, de novo, quais são os princípios elementares dos oráculos de Deus; assim, vos tornastes como necessitados de leite e não de alimento sólido.

[13] Ora, todo aquele que se alimenta de leite é inexperiente na palavra da justiça, porque é criança.

[14] Mas o alimento sólido é para os adultos, para aqueles que, pela prática, têm as suas faculdades exercitadas para discernir não somente o bem, mas também o mal.

[11] O tym mamy wiele do powiedzenia, lecz trudno wam to wyłożyć, skoro staliście się ociężałymi w słuchaniu.

[12] Biorąc pod uwagę czas, powinniście być nauczycielami, tymczasem znowu potrzebujecie kogoś, kto by was nauczał pierwszych zasad nauki Bożej; staliście się takimi, iż wam potrzeba mleka, a nie pokarmu stałego.

[13] Każdy bowiem, który się karmi mlekiem, nie pojmuje jeszcze nauki o sprawiedliwości, bo jest niemowlęciem;

[14] Pokarm zaś stały jest dla dorosłych, którzy przez długie używanie mają władze poznawcze wyćwiczone do rozróżniania dobrego i złego.

Hebreus 6

Exortação ao progresso na fé

[1] Por isso, pondo de parte os princípios elementares da doutrina de Cristo, deixemo-nos levar para o que é perfeito, não lançando, de novo, a base do arrependimento de obras mortas e da fé em Deus,

[2] o ensino de batismos e da imposição de mãos, da ressurreição dos mortos e do juízo eterno.

[3] Isso faremos, se Deus permitir.

Os perigos espirituais

[4] É impossível, pois, que aqueles que uma vez foram iluminados, e provaram o dom celestial, e se tornaram participantes do Espírito Santo,

Hebrajczyków 6

[1] Dlatego pominąwszy początki nauki o Chrystusie, zwróćmy się ku rzeczom wyższym, nie powracając ponownie do podstaw nauki o odwróceniu się od martwych uczynków i o wierze w Boga,

[2] Nauki o obmywaniach, o wkładaniu rąk, o zmartwychwstaniu i o sądzie wiecznym.

[3] To właśnie uczynimy, jeśli Bóg pozwoli.

[4] Jest bowiem rzeczą niemożliwą, żeby tych - którzy raz zostali oświeceni i zakosztowali daru niebiańskiego, i stali się uczestnikami Ducha Świętego,

[5] e provaram a boa palavra de Deus e os poderes do mundo vindouro,

[6] e caíram, sim, é impossível outra vez renová-los para arrependimento, visto que, de novo, estão crucificando para si mesmos o Filho de Deus e expondo-o à ignomínia.

[7] Porque a terra que absorve a chuva que freqüentemente cai sobre ela e produz erva útil para aqueles por quem é também cultivada recebe bênção da parte de Deus;

[8] mas, se produz espinhos e abrolhos, é rejeitada e perto está da maldição; e o seu fim é ser queimada.

As coisas melhores e pertencentes à salvação

[9] Quanto a vós outros, todavia, ó amados, estamos persuadidos das coisas que são melhores e pertencentes à salvação, ainda que falamos desta maneira.

[10] Porque Deus não é injusto para ficar esquecido do vosso trabalho e do amor que evidenciastes para com o seu nome, pois servistes e ainda servis aos santos.

[11] Desejamos, porém, continue cada um de vós mostrando, até ao fim, a mesma diligência para a plena certeza da esperança;

[12] para que não vos torneis indolentes, mas imitadores daqueles que, pela fé e pela longanimidade, herdam as promessas.

A imutabilidade da promessa de Deus

[13] Pois, quando Deus fez a promessa a Abraão, visto que não tinha ninguém

[5] I zakosztowali Słowa Bożego, że jest dobre oraz cudownych mocy wieku przyszłego -

[6] Gdy odpadli, powtórnie odnowić i przywieść do pokuty, ponieważ oni sami ponownie krzyżują Syna Bożego i wystawiają go na urągowisko.

[7] Albowiem ziemia, która piła deszcz często na nią spadający i rodzi rośliny użyteczne dla tych, którzy ją uprawiają, otrzymuje błogosławieństwo od Boga;

[8] Lecz ta, która wydaje ciernie i osty, jest bezwartościowa i bliska przekleństwa, a kresem jej spalenie.

[9] Ale chociaż tak mówimy, to jeśli chodzi o was, umiłowani, jesteśmy przekonani o czymś lepszym, zwłaszcza co dotyczy zbawienia.

[10] Wszak Bóg nie jest niesprawiedliwy, aby miał zapomnieć o dziele waszym i o miłości, jaką okazaliście dla imienia jego, gdy usługiwaliście świętym i gdy usługujecie.

[11] Pragniemy zaś, aby każdy z was okazywał tę samą gorliwość dla zachowania pełni nadziei aż do końca,

[12] Abyście się nie stali ociężałymi, ale byli naśladowcami tych, którzy przez wiarę i cierpliwość dziedziczą obietnice.

Obietnice Boga natchnieniem nadziei

[13] Gdy bowiem Bóg dał Abrahamowi obietnicę, a nie miał nikogo większego, na

superior por quem jurar, jurou por si mesmo,

[14] dizendo: Certamente, te abençoarei e te multiplicarei.

[15] E assim, depois de esperar com paciência, obteve Abraão a promessa.

[16] Pois os homens juram pelo que lhes é superior, e o juramento, servindo de garantia, para eles, é o fim de toda contenda.

[17] Por isso, Deus, quando quis mostrar mais firmemente aos herdeiros da promessa a imutabilidade do seu propósito, se interpôs com juramento,

[18] para que, mediante duas coisas imutáveis, nas quais é impossível que Deus minta, forte alento tenhamos nós que já corremos para o refúgio, a fim de lançar mão da esperança proposta;

[19] a qual temos por âncora da alma, segura e firme e que penetra além do véu,

[20] onde Jesus, como precursor, entrou por nós, tendo-se tornado sumo sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

Hebreus 7

Melquisedeque, tipo de Cristo

[1] Porque este Melquisedeque, rei de Salém, sacerdote do Deus Altíssimo, que saiu ao encontro de Abraão, quando voltava da matança dos reis, e o abençoou,

[2] para o qual também Abraão separou o dízimo de tudo (primeiramente se

kogo by przysiąc, przysiągł na siebie samego,

[14] Mówiąc: Zaiste, będę błogosławił ci obficie i rozmnożę cię bez miary;

[15] A tak, ponieważ czekał cierpliwie, otrzymał to, co było obiecane.

[16] Ludzie bowiem przysięgają na kogoś większego, a zakończeniem wszelkiego ich sporu jest przysięga, która jest stwierdzeniem;

[17] Również Bóg, chcąc wyraźniej dowieść dziedzicom obietnicy niewzruszoności swego postanowienia, poręczył je przysięgą,

[18] Abyśmy przez dwa niewzruszone wydarzenia, co do których niemożliwą jest rzeczą, by Bóg zawiódł, my, którzy ocaleliśmy, mieli mocną zachętę do pochwycenia leżącej przed nami nadziei.

[19] Jej to trzymamy się jako kotwicy duszy, pewnej i mocnej, siegającej aż poza zasłonę,

[20] Gdzie jako poprzednik wszedł za nas Jezus, stawszy się arcykapłanem według porządku Melchisedeka na wieki.

Hebrajczyków 7

Jezus najwyższym kapłanem na wzór Melchisedeka

[1] Ten to Melchisedek, król Salemu, kapłan Boga Najwyższego, który wyszedł na spotkanie Abrahama, gdy wracał po rozgromieniu królów, pobłogosławił mu,

[2] Abraham zaś dał mu dziesięcinę ze wszystkiego. Imię jego znaczy najpierw

interpreta rei de justiça, depois também é rei de Salém, ou seja, rei de paz;

[3] sem pai, sem mãe, sem genealogia; que não teve princípio de dias, nem fim de existência, entretanto, feito semelhante ao Filho de Deus), permanece sacerdote perpetuamente.

O sacerdócio de Cristo é superior ao levítico

[4] Considerai, pois, como era grande esse a quem Abraão, o patriarca, pagou o dízimo tirado dos melhores despojos.

[5] Ora, os que dentre os filhos de Levi recebem o sacerdócio têm mandamento de recolher, de acordo com a lei, os dízimos do povo, ou seja, dos seus irmãos, embora tenham estes descendido de Abraão;

[6] entretanto, aquele cuja genealogia não se inclui entre eles recebeu dízimos de Abraão e abençoou o que tinha as promessas.

[7] Evidentemente, é fora de qualquer dúvida que o inferior é abençoado pelo superior.

[8] Aliás, aqui são homens mortais os que recebem dízimos, porém ali, aquele de quem se testifica que vive.

[9] E, por assim dizer, também Levi, que recebe dízimos, pagou-os na pessoa de Abraão.

[10] Porque aquele ainda não tinha sido gerado por seu pai, quando Melquisedeque saiu ao encontro deste.

O sacerdócio levítico teve fim, mas o de Cristo é eterno

[11] Se, portanto, a perfeição houvera sido mediante o sacerdócio levítico (pois nele

król sprawiedliwości, następnie zaś król Salemu, to jest król pokoju.

[3] Bez ojca, bez matki, bez rodowodu, nie mający ani początku dni, ani końca życia, lecz podobny do Syna Bożego, pozostaje kapłanem na zawsze.

[4] Patrzcie tedy, jak wielki jest ten, któremu nawet patriarcha Abraham dał dziesięcinę z najlepszego łupu.

[5] Wprawdzie i ci, którzy są z synów Lewiego, a otrzymują urząd kapłański, mają nakaz zgodnie z zakonem pobierać dziesięcinę od ludu, to jest od braci swoich, chociaż i oni wywodzą się z rodu Abrahama;

[6] Ale tamten, który nie wywodził od nich swego rodu, otrzymał dziesięcinę od Abrahama i pobłogosławił temu, który miał obietnicę.

[7] A rzecz to jest bezsporna, że mniejszy od większego otrzymuje błogosławieństwo.

[8] W jednym wypadku biorą dziesięcinę śmiertelni ludzie, w drugim ten, o którym złożono świadectwo, że żyje.

[9] I jeśli tak można powiedzieć, w osobie Abrahama i Lewi, który pobiera dziesięcinę, dał dziesięcinę;

[10] Był bowiem jeszcze w lędźwiach praojca swego, gdy Melchisedek wyszedł na jego spotkanie.

Wyższość kapłaństwa Chrystusowego nad kapłaństwem lewickim

[11] Gdyby zaś doskonałość była osiągalna przez kapłaństwo lewickie, a wszak w

baseado o povo recebeu a lei), que necessidade haveria ainda de que se levantasse outro sacerdote, segundo a ordem de Melquisedeque, e que não fosse contado segundo a ordem de Arão?

oparciu o nie otrzymał lud zakon, to jaka jeszcze była potrzeba ustanawiać innego kapłana według porządku Melchisedeka, zamiast pozostać przy porządku Aarona?

[12] Pois, quando se muda o sacerdócio, necessariamente há também mudança de lei.

[12] Skoro bowiem zmienia się kapłaństwo, musi też nastąpić zmiana zakonu.

[13] Porque aquele de quem são ditas estas coisas pertence a outra tribo, da qual ninguém prestou serviço ao altar;

[13] Bo ten, do którego odnosi się ta mowa, należał do innego plemienia, z którego nikt nie służył ołtarzowi.

[14] pois é evidente que nosso SENHOR procedeu de Judá, tribo à qual Moisés nunca atribuiu sacerdotes.

[14] Wiadomo bowiem, że Pan nasz pochodził z plemienia Judy, o którym Mojżesz nic nie powiedział, co się tyczy kapłanów.

[15] E isto é ainda muito mais evidente, quando, à semelhança de Melquisedeque, se levanta outro sacerdote,

[15] A staje się to jeszcze bardziej rzeczą oczywistą, jeśli na podobieństwo Melchisedeka powstaje inny kapłan,

[16] constituído não conforme a lei de mandamento carnal, mas segundo o poder de vida indissolúvel.

[16] Który stał się nim nie według przepisów prawa, dotyczących cielesnego pochodzenia, ale według mocy niezniszczalnego życia.

[17] Porquanto se testifica: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

[17] Bo świadectwo opiewa: Tyś kapłanem na wieki według porządku Melchisedeka.

[18] Portanto, por um lado, se revoga a anterior ordenança, por causa de sua fraqueza e inutilidade

[18] A przeto poprzednie przykazanie zostaje usunięte z powodu jego słabości i nieużyteczności,

[19] (pois a lei nunca aperfeiçoou coisa alguma), e, por outro lado, se introduz esperança superior, pela qual nos chegamos a Deus.

[19] Gdyż zakon nie przywiódł niczego do doskonałości, z drugiej zaś strony wzbudzona zostaje lepsza nadzieja, przez którą zbliżamy się do Boga.

Cristo, sacerdote único e perfeito

[20] E, visto que não é sem prestar juramento (porque aqueles, sem juramento, são feitos sacerdotes,

[20] A stało się to nie bez złożenia przysięgi. Tamci bowiem zostali kapłanami bez przysięgi,

[21] mas este, com juramento, por aquele que lhe disse: O SENHOR jurou e não se arrependerá: Tu és sacerdote para sempre);

[22] por isso mesmo, Jesus se tem tornado fiador de superior aliança.

[23] Ora, aqueles são feitos sacerdotes em maior número, porque são impedidos pela morte de continuar;

[24] este, no entanto, porque continua para sempre, tem o seu sacerdócio imutável.

[25] Por isso, também pode salvar totalmente os que por ele se chegam a Deus, vivendo sempre para interceder por eles.

[26] Com efeito, nos convinha um sumo sacerdote como este, santo, inculpável, sem mácula, separado dos pecadores e feito mais alto do que os céus,

[27] que não tem necessidade, como os sumos sacerdotes, de oferecer todos os dias sacrifícios, primeiro, por seus próprios pecados, depois, pelos do povo; porque fez isto uma vez por todas, quando a si mesmo se ofereceu.

[28] Porque a lei constitui sumos sacerdotes a homens sujeitos à fraqueza, mas a palavra do juramento, que foi posterior à lei, constitui o Filho, perfeito para sempre.

Hebreus 8

A antiga aliança era o símbolo transitório da nova, superior e eterna, da qual Cristo é o mediador

[21] Natomiast Ten został nim na podstawie przysięgi tego, który do niego mówi: Przysiągł Pan i nie pożałuje, Tyś kapłanem na wieki.

[22] O ileż lepszego przymierza stał się Jezus poręczycielem!

[23] Tamtych kapłanów było więcej, gdyż śmierć nie pozwalała im pozostawać w urzędzie;

[24] Ale Ten sprawuje kapłaństwo nieprzechodnie, ponieważ trwa na wieki.

[25] Dlatego też może zbawić na zawsze tych, którzy przez niego przystępują do Boga, bo żyje zawsze, aby się wstawiać za nimi.

[26] Takiego to przystało nam mieć arcykapłana, świętego, niewinnego, nieskalanego, odłączonego od grzeszników i wywyższonego nad niebiosa;

[27] Który nie musi codziennie, jak inni arcykapłani, składać ofiar najpierw za własne grzechy, następnie za grzechy ludu; uczynił to bowiem raz na zawsze, gdy ofiarował samego siebie.

[28] Albowiem zakon ustanawia arcykapłanami ludzi, którzy podlegają słabościom, lecz słowo przysięgi, która przyszła później niż zakon, ustanowiło Syna doskonałego na wieki.

Hebrajczyków 8

Kapłaństwo Chrystusowe i nowe przymierze

[1] Ora, o essencial das coisas que temos dito é que possuímos tal sumo sacerdote, que se assentou à destra do trono da Majestade nos céus,

[1] Główną zaś rzeczą w tym, co mówimy, jest to, że mamy takiego arcykapłana, który usiadł po prawicy tronu Majestatu w niebie,

[2] como ministro do santuário e do verdadeiro tabernáculo que o SENHOR erigiu, não o homem.

[2] Jako sługa świątyni i prawdziwego przybytku, który zbudował Pan, a nie człowiek.

[3] Pois todo sumo sacerdote é constituído para oferecer tanto dons como sacrifícios; por isso, era necessário que também esse sumo sacerdote tivesse o que oferecer.

[3] Albowiem każdy arcykapłan bywa ustanawiany, aby składał dary i ofiary; dlatego jest rzeczą konieczną, żeby i ten miał co ofiarować.

[4] Ora, se ele estivesse na terra, nem mesmo sacerdote seria, visto existirem aqueles que oferecem os dons segundo a lei,

[4] Otóż, gdyby był na ziemi, nie byłby kapłanem, skoro są tu tacy, którzy składają dary według przepisów zakonu;

[5] os quais ministram em figura e sombra das coisas celestes, assim como foi Moisés divinamente instruído, quando estava para construir o tabernáculo; pois diz ele: Vê que faças todas as coisas de acordo com o modelo que te foi mostrado no monte.

[5] Służą oni w świątyni, która jest tylko obrazem i cieniem niebieskiej, jak to zostało objawione Mojżeszowi, gdy miał budować przybytek: Bacz, powiedziano mu, abyś uczynił wszystko według wzoru, który ci został ukazany na górze.

[6] Agora, com efeito, obteve Jesus ministério tanto mais excelente, quanto é ele também Mediador de superior aliança instituída com base em superiores promessas.

[6] Teraz zaś objął o tyle znakomitszą służbę, o ile lepszego przymierza jest pośrednikiem, które ustanowione zostało w oparciu o lepsze obietnice.

[7] Porque, se aquela primeira aliança tivesse sido sem defeito, de maneira alguma estaria sendo buscado lugar para uma segunda.

[7] Gdyby bowiem pierwsze przymierze było bez braków, nie szukanoby miejsca na drugie.

[8] E, de fato, repreendendo-os, diz: Eis aí vêm dias, diz o SENHOR, e firmarei nova aliança com a casa de Israel e com a casa de Judá,

[8] Albowiem ganiąc ich, mówi: Oto idą dni, mówi Pan, a zawrę z domem Izraela i z domem Judy przymierze nowe.

[9] não segundo a aliança que fiz com seus pais, no dia em que os tomei pela mão,

[9] Nie takie przymierze, jakie zawarłem z ich ojcami w dniu, gdym ujął ich za rękę,

para os conduzir até fora da terra do Egito; pois eles não continuaram na minha aliança, e eu não atentei para eles, diz o SENHOR.

10 Porque esta é a aliança que firmarei com a casa de Israel, depois daqueles dias, diz o SENHOR: na sua mente imprimirei as minhas leis, também sobre o seu coração as inscreverei; e eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

11 E não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR; porque todos me conhecerão, desde o menor deles até ao maior.

12 Pois, para com as suas iniqüidades, usarei de misericórdia e dos seus pecados jamais me lembrarei.

13 Quando ele diz Nova, torna antiquada a primeira. Ora, aquilo que se torna antiquado e envelhecido está prestes a desaparecer.

Hebreus 9

Os ritos, ofertas e sacrifícios mosaicos eram imperfeitos e ineficazes

1 Ora, a primeira aliança também tinha preceitos de serviço sagrado e o seu santuário terrestre.

2 Com efeito, foi preparado o tabernáculo, cuja parte anterior, onde estavam o candeeiro, e a mesa, e a exposição dos pães, se chama o Santo Lugar;

3 por trás do segundo véu, se encontrava o tabernáculo que se chama o Santo dos Santos,

aby ich wyprowadzić z ziemi egipskiej; ponieważ oni nie wytrwali w moim przymierzu, przeto Ja nie troszczyłem się o nich, mówi Pan.

10 Takie zaś jest przymierze, które zawrę z domem Izraela po upływie owych dni, mówi Pan: Prawa moje włożę w ich umysły i na sercach ich wypiszę je, i będę im Bogiem, a oni będą mi ludem.

11 I nikt nie będzie uczył swego ziomka ani też swego brata, mówiąc: Poznaj Pana, bo wszyscy mnie znać będą od najmniejszego aż do największego z nich.

12 Gdyż łaskawy będę na nieprawości ich, a grzechów ich nie wspomnę więcej.

13 Gdy mówi: Nowe, to uznał pierwsze za przedawnione; a to, co się przedawnia i starzeje, bliskie jest zaniku.

Hebrajczyków 9

Stara i nowa służba Boża

1 Wprawdzie i pierwsze przymierze miało przepisy o służbie Bożej i ziemską świątynię.

2 Wystawiony bowiem został przybytek, którego część przednia nazywa się miejscem świętym, a w niej znajdowały się świecznik i stół, i chleby pokładne;

3 Za drugą zaś zasłoną był przybytek, zwany miejscem najświętszym,

[4] ao qual pertencia um altar de ouro para o incenso e a arca da aliança totalmente coberta de ouro, na qual estava uma urna de ouro contendo o maná, o bordão de Arão, que floresceu, e as tábuas da aliança;
[5] e sobre ela, os querubins de glória, que, com a sua sombra, cobriam o propiciatório. Dessas coisas, todavia, não falaremos, agora, pormenorizadamente.
[6] Ora, depois de tudo isto assim preparado, continuamente entram no primeiro tabernáculo os sacerdotes, para realizar os serviços sagrados;
[7] mas, no segundo, o sumo sacerdote, ele sozinho, uma vez por ano, não sem sangue, que oferece por si e pelos pecados de ignorância do povo,
[8] querendo com isto dar a entender o Espírito Santo que ainda o caminho do Santo Lugar não se manifestou, enquanto o primeiro tabernáculo continua erguido.
[9] É isto uma parábola para a época presente; e, segundo esta, se oferecem tanto dons como sacrifícios, embora estes, no tocante à consciência, sejam ineficazes para aperfeiçoar aquele que presta culto,
[10] os quais não passam de ordenanças da carne, baseadas somente em comidas, e bebidas, e diversas abluções, impostas até ao tempo oportuno de reforma.

O sacrifício de Cristo não se repete, é perfeito e eficaz

[11] Quando, porém, veio Cristo como sumo sacerdote dos bens já realizados, mediante o maior e mais perfeito tabernáculo, não

[4] Mieszczący złotą kadzielnicę i Skrzynię Przymierza, pokrytą zewsząd złotem, w której był złoty dzban z manną i laska Aarona, która zakwitła, i tablice przymierza;
[5] Nad nią zaś cherubini chwały, zacieniający wieko skrzyni, o czym teraz nie ma potrzeby szczegółowo mówić.
[6] A skoro tak te rzeczy zostały urządzone, kapłani sprawujący służbę Bożą wchodzą stale do pierwszej części przybytku,
[7] Do drugiej zaś raz w roku sam tylko arcykapłan, i to nie bez krwi, którą ofiaruje za siebie samego i za uchybienia ludu.
[8] Przez to Duch Święty wskazuje wyraźnie, że droga do świątyni nie została jeszcze objawiona, dopóki stoi pierwszy przybytek;
[9] Ma to znaczenie obrazowe, odnoszące się do teraźniejszego czasu, kiedy to składane bywają dary i ofiary, które nie mogą doprowadzić do wewnętrznej doskonałości tego, kto pełni służbę Bożą;
[10] Są to tylko przepisy zewnętrzne, dotyczące pokarmów i napojów, i różnych obmywań, nałożone do czasu zaprowadzenia nowego porządku.

Oczyszczająca moc ofiary Chrystusowej

[11] Lecz Chrystus, który się zjawił jako arcykapłan dóbr przyszłych, wszedł przez większy i doskonalszy przybytek, nie ręką

feito por mãos, quer dizer, não desta criação,

[12] não por meio de sangue de bodes e de bezerros, mas pelo seu próprio sangue, entrou no Santo dos Santos, uma vez por todas, tendo obtido eterna redenção.

[13] Portanto, se o sangue de bodes e de touros e a cinza de uma novilha, aspergidos sobre os contaminados, os santificam, quanto à purificação da carne,

[14] muito mais o sangue de Cristo, que, pelo Espírito eterno, a si mesmo se ofereceu sem mácula a Deus, purificará a nossa consciência de obras mortas, para servirmos ao Deus vivo!

[15] Por isso mesmo, ele é o Mediador da nova aliança, a fim de que, intervindo a morte para remissão das transgressões que havia sob a primeira aliança, recebam a promessa da eterna herança aqueles que têm sido chamados.

[16] Porque, onde há testamento, é necessário que intervenha a morte do testador;

[17] pois um testamento só é confirmado no caso de mortos; visto que de maneira nenhuma tem força de lei enquanto vive o testador.

[18] Pelo que nem a primeira aliança foi sancionada sem sangue;

[19] porque, havendo Moisés proclamado todos os mandamentos segundo a lei a todo o povo, tomou o sangue dos bezerros e dos bodes, com água, e lã tinta de escarlate, e hissopo e aspergiu não só o

zbudowany, to jest nie z tego stworzonego świata pochodzący,

[12] Wszedł raz na zawsze do świątyni nie z krwią kozłów i cielców, ale z własną krwią swoją, dokonawszy wiecznego odkupienia.

[13] Bo jeśli krew kozłów i wołów oraz popiół z jałowicy przez pokropienie uświęcają skalanych i przywracają cielesną czystość,

[14] O ileż bardziej krew Chrystusa, który przez Ducha wiecznego ofiarował samego siebie bez skazy Bogu, oczyści sumienie nasze od martwych uczynków, abyśmy mogli służyć Bogu żywemu.

[15] I dlatego jest On pośrednikiem nowego przymierza, ażeby gdy poniesiona została śmierć dla odkupienia przestępstw popełnionych za pierwszego przymierza, ci, którzy są powołani, otrzymali obiecane dziedzictwo wieczne.

[16] Gdzie bowiem jest testament, tam musi być stwierdzona śmierć tego, który go sporządził;

[17] Bo testament jest prawomocny z chwilą śmierci, a nie ma nigdy ważności, dopóki żyje ten, kto go sporządził.

[18] Dlatego i pierwsze przymierze nie zostało zapoczątkowane bez rozlewu krwi.

[19] Gdy bowiem Mojżesz ogłosił całemu ludowi wszystkie ustawy zakonu, wziął krew cielców i kozłów wraz z wodą, wełną szkarłatną i hizopem, i pokropił zarówno samą księgę, jak i cały lud,

próprio livro, como também sobre todo o povo,

[20] dizendo: Este é o sangue da aliança, a qual Deus prescreveu para vós outros.

[21] Igualmente também aspergiu com sangue o tabernáculo e todos os utensílios do serviço sagrado.

[22] Com efeito, quase todas as coisas, segundo a lei, se purificam com sangue; e, sem derramamento de sangue, não há remissão.

O sacrifício de Cristo é eficaz para sempre

[23] Era necessário, portanto, que as figuras das coisas que se acham nos céus se purificassem com tais sacrifícios, mas as próprias coisas celestiais, com sacrifícios a eles superiores.

[24] Porque Cristo não entrou em santuário feito por mãos, figura do verdadeiro, porém no mesmo céu, para comparecer, agora, por nós, diante de Deus;

[25] nem ainda para se oferecer a si mesmo muitas vezes, como o sumo sacerdote cada ano entra no Santo dos Santos com sangue alheio.

[26] Ora, neste caso, seria necessário que ele tivesse sofrido muitas vezes desde a fundação do mundo; agora, porém, ao se cumprirem os tempos, se manifestou uma vez por todas, para aniquilar, pelo sacrifício de si mesmo, o pecado.

[27] E, assim como aos homens está ordenado morrerem uma só vez, vindo, depois disto, o juízo,

[20] Mówiąc: To jest krew przymierza, które Bóg dla was ustanowił.

[21] Podobnie też pokropił krwią przybytek i wszystkie naczynia przeznaczone do służby Bożej.

[22] A według zakonu niemal wszystko bywa oczyszczane krwią, i bez rozlania krwi nie ma odpuszczenia.

Niepowtarzalność ofiary Chrystusa

[23] Jest więc rzeczą konieczną, aby odbicia rzeczy niebieskich były oczyszczane tymi sposobami, same zaś rzeczy niebieskie lepszymi ofiarami aniżeli te.

[24] Albowiem Chrystus nie wszedł do świątyni zbudowanej rękami, która jest odbiciem prawdziwej, ale do samego nieba, aby się wstawiać teraz za nami przed obliczem Boga;

[25] I nie dlatego, żeby wielekroć ofiarować samego siebie, podobnie jak arcykapłan wchodzi do świątyni co roku z cudzą krwią,

[26] Gdyż w takim razie musiałby cierpieć wiele razy od początku świata; ale obecnie objawił się On jeden raz u schyłku wieków dla zgładzenia grzechu przez ofiarowanie samego siebie.

[27] A jak postanowione jest ludziom raz umrzeć, a potem sąd,

[28] assim também Cristo, tendo-se oferecido uma vez para sempre para tirar os pecados de muitos, aparecerá segunda vez, sem pecado, aos que o aguardam para a salvação.

Hebreus 10

Os sacrifícios antigos eram humanos e transitórios. A expiação feita por Cristo é divina e permanente

[1] Ora, visto que a lei tem sombra dos bens vindouros, não a imagem real das coisas, nunca jamais pode tornar perfeitos os ofertantes, com os mesmos sacrifícios que, ano após ano, perpetuamente, eles oferecem.

[2] Doutra sorte, não teriam cessado de ser oferecidos, porquanto os que prestam culto, tendo sido purificados uma vez por todas, não mais teriam consciência de pecados?

[3] Entretanto, nesses sacrifícios faz-se recordação de pecados todos os anos,

[4] porque é impossível que o sangue de touros e de bodes remova pecados.

[5] Por isso, ao entrar no mundo, diz: Sacrifício e oferta não quiseste; antes, um corpo me formaste;

[6] não te deleitaste com holocaustos e ofertas pelo pecado.

[7] Então, eu disse: Eis aqui estou (no rolo do livro está escrito a meu respeito), para fazer, ó Deus, a tua vontade.

[8] Depois de dizer, como acima: Sacrifícios e ofertas não quiseste, nem holocaustos e

[28] Tak i Chrystus, raz ofiarowany, aby zgładzić grzechy wielu, drugi raz ukaże się nie z powodu grzechu, lecz ku zbawieniu tym, którzy go oczekują.

Hebrajczyków 10

Ofiara Chrystusa przewyższa ofiary starotestamentowe

[1] Albowiem zakon, zawierając w sobie tylko cień przyszłych dóbr, a nie sam obraz rzeczy, nie może w żadnym razie przez te same ofiary, nieprzerwanie składane rok w rok, przywieść do doskonałości tych, którzy z nimi przychodzą.

[2] Bo czyż nie zaprzestanoby ich składać, gdyby ci, co je składają, nie mieli już żadnej świadomości grzechów, gdy raz zostali oczyszczeni?

[3] Przeciwnie, one właśnie przywodzą na pamięć grzechy co roku.

[4] Jest bowiem rzeczą niemożliwą, aby krew wołów i kozłów mogła gładzić grzechy.

[5] Toteż, przychodząc na świat, mówi: Nie chciałeś ofiar krwawych i darów, aleś ciało dla mnie przysposobił;

[6] Nie upodobałeś sobie w całopaleniach i ofiarach za grzechy.

[7] Tedy rzekłem: Oto przychodzę, aby wypełnić wolę twoją, o Boże, jak napisano o mnie w zwoju księgi.

[8] Najpierw mówi: Nie chciałeś i nie upodobałeś sobie ofiar krwawych i darów,

oblações pelo pecado, nem com isto te deleitaste (coisas que se oferecem segundo a lei),

[9] então, acrescentou: Eis aqui estou para fazer, ó Deus, a tua vontade. Remove o primeiro para estabelecer o segundo.

[10] Nessa vontade é que temos sido santificados, mediante a oferta do corpo de Jesus Cristo, uma vez por todas.

[11] Ora, todo sacerdote se apresenta, dia após dia, a exercer o serviço sagrado e a oferecer muitas vezes os mesmos sacrifícios, que nunca jamais podem remover pecados;

[12] Jesus, porém, tendo oferecido, para sempre, um único sacrifício pelos pecados, assentou-se à destra de Deus,

[13] aguardando, daí em diante, até que os seus inimigos sejam postos por estrado dos seus pés.

[14] Porque, com uma única oferta, aperfeiçoou para sempre quantos estão sendo santificados.

[15] E disto nos dá testemunho também o Espírito Santo; porquanto, após ter dito:

[16] Esta é a aliança que farei com eles, depois daqueles dias, diz o SENHOR: Porei no seu coração as minhas leis e sobre a sua mente as inscreverei,

[17] acrescenta: Também de nenhum modo me lembrarei dos seus pecados e das suas iniqüidades, para sempre.

[18] Ora, onde há remissão destes, já não há oferta pelo pecado.

O privilégio de acesso dos crentes à presença de Deus

i całopaleń, i ofiar za grzechy, które przecież bywają składane według zakonu;

[9] Potem powiada: Oto przychodzę, aby wypełnić wolę twoją. Znosi więc pierwsze, aby ustanowić drugie;

[10] Mocą tej woli jesteśmy uświęceni przez ofiarowanie ciała Jezusa Chrystusa raz na zawsze.

[11] A każdy kapłan sprawuje codziennie swoją służbę i składa wiele razy te same ofiary, które nie mogą w ogóle zgładzić grzechów;

[12] Lecz gdy On złożył raz na zawsze jedną ofiarę za grzechy, usiadł po prawicy Bożej,

[13] Oczekując teraz, aż nieprzyjaciele jego położeni będą jako podnóżek stóp jego.

[14] Albowiem jedną ofiarą uczynił na zawsze doskonałymi tych, którzy są uświęceni.

[15] Poświadcza nam to również Duch Święty; powiedziawszy bowiem:

[16] Takie zaś jest przymierze, jakie zawrę z nimi po upływie owych dni, mówi Pan: Prawa moje włożę w ich serca i na umysłach ich wypiszę je,

[17] Dodaje: A grzechów ich i ich nieprawości nie wspomnę więcej.

[18] Gdzie zaś jest ich odpuszczenie, tam nie ma już ofiary za grzech.

Zachęta i ostrzeżenie

[19] Tendo, pois, irmãos, intrepidez para entrar no Santo dos Santos, pelo sangue de Jesus,

[20] pelo novo e vivo caminho que ele nos consagrou pelo véu, isto é, pela sua carne,

[21] e tendo grande sacerdote sobre a casa de Deus,

[22] aproximemo-nos, com sincero coração, em plena certeza de fé, tendo o coração purificado de má consciência e lavado o corpo com água pura.

[23] Guardemos firme a confissão da esperança, sem vacilar, pois quem fez a promessa é fiel.

[24] Consideremo-nos também uns aos outros, para nos estimularmos ao amor e às boas obras.

[25] Não deixemos de congregar-nos, como é costume de alguns; antes, façamos admoestações e tanto mais quanto vedes que o Dia se aproxima.

O castigo do pecado voluntário

[26] Porque, se vivermos deliberadamente em pecado, depois de termos recebido o pleno conhecimento da verdade, já não resta sacrifício pelos pecados;

[27] pelo contrário, certa expectação horrível de juízo e fogo vingador prestes a consumir os adversários.

[28] Sem misericórdia morre pelo depoimento de duas ou três testemunhas quem tiver rejeitado a lei de Moisés.

[29] De quanto mais severo castigo julgais vós será considerado digno aquele que

[19] Mając więc, bracia, ufność, iż przez krew Jezusa mamy wstęp do świątyni

[20] Drogą nową i żywą, którą otworzył dla nas poprzez zasłonę, to jest przez ciało swoje,

[21] Oraz kapłana wielkiego nad domem Bożym,

[22] Wejdźmy na nią ze szczerym sercem, w pełni wiary, oczyszczeni w sercach od złego sumienia i obmyci na ciele wodą czystą;

[23] Trzymajmy się niewzruszenie nadziei, którą wyznajemy, bo wierny jest Ten, który dał obietnicę;

[24] I baczmy jedni na drugich w celu pobudzenia się do miłości i dobrych uczynków,

[25] Nie opuszczając wspólnych zebrań naszych, jak to jest u niektórych w zwyczaju, lecz dodając sobie otuchy, a to tym bardziej, im lepiej widzicie, że się ten dzień przybliża.

[26] Bo jeśli otrzymawszy poznanie prawdy, rozmyślnie grzeszymy, nie ma już dla nas ofiary za grzechy,

[27] Lecz tylko straszliwe oczekiwanie sądu i żar ognia, który strawi przeciwników.

[28] Kto łamie zakon Mojżesza, ponosi śmierć bez miłosierdzia na podstawie zeznania dwóch albo trzech świadków;

[29] O ileż sroższej kary, sądzicie, godzien będzie ten, kto Syna Bożego podeptał i

calcou aos pés o Filho de Deus, e profanou o sangue da aliança com o qual foi santificado, e ultrajou o Espírito da graça?

30 Ora, nós conhecemos aquele que disse: A mim pertence a vingança; eu retribuirei. E outra vez: O SENHOR julgará o seu povo.

31 Horrível coisa é cair nas mãos do Deus vivo.

Apelo para o passado. A recompensa não tarda

32 Lembrai-vos, porém, dos dias anteriores, em que, depois de iluminados, sustentastes grande luta e sofrimentos;

33 ora expostos como em espetáculo, tanto de opróbrio quanto de tribulações, ora tornando-vos co-participantes com aqueles que desse modo foram tratados.

34 Porque não somente vos compadecestes dos encarcerados, como também aceitastes com alegria o espólio dos vossos bens, tendo ciência de possuirdes vós mesmos patrimônio superior e durável.

35 Não abandoneis, portanto, a vossa confiança; ela tem grande galardão.

36 Com efeito, tendes necessidade de perseverança, para que, havendo feito a vontade de Deus, alcanceis a promessa.

37 Porque, ainda dentro de pouco tempo, aquele que vem virá e não tardará;

38 todavia, o meu justo viverá pela fé; e: Se retroceder, nele não se compraz a minha alma.

39 Nós, porém, não somos dos que retrocedem para a perdição; somos,

zbezcześcił krew przymierza, przez którą został uświęcony, i znieważył Ducha łaski!

30 Znamy przecież tego, który powiedział: Pomsta do mnie należy, Ja odpłacę; oraz: Pan sądzić będzie lud swój.

31 Straszna to rzecz wpaść w ręce Boga żywego.

Napomnienie do dalszej wytrwałości

32 Przypomnijcie sobie dni poprzednie, kiedy po swym oświeceniu wytrwaliście w licznych zmaganiach z utrapieniami,

33 Czy to, gdy byliście wystawieni publicznie na zniewagi i udręki, czy też, gdy wiernie staliście przy tych, z którymi się tak obchodzono.

34 Cierpieliście bowiem wespół z więźniami i przyjęliście z radością grabież waszego mienia, wiedząc, że sami posiadacie majętność lepszą i trwałą.

35 Nie porzucajcie więc ufności waszej, która ma wielką zapłatę.

36 Albowiem wytrwałości wam potrzeba, abyście, gdy wypełnicie wolę Bożą, dostąpili tego, co obiecał.

37 Bo jeszcze tylko mała chwila, a przyjdzie Ten, który ma przyjść, i nie będzie zwlekał;

38 A sprawiedliwy mój z wiary żyć będzie; lecz jeśli się cofnie, nie będzie dusza moja miała w nim upodobania.

39 Lecz my nie jesteśmy z tych, którzy się cofają i giną, lecz z tych, którzy wierzą i zachowują duszę.

entretanto, da fé, para a conservação da alma.

Hebreus 11

A natureza da fé

[1] Ora, a fé é a certeza de coisas que se esperam, a convicção de fatos que se não vêem.

[2] Pois, pela fé, os antigos obtiveram bom testemunho.

[3] Pela fé, entendemos que foi o universo formado pela palavra de Deus, de maneira que o visível veio a existir das coisas que não aparecem.

Exemplos de fé extraídos do Antigo Testamento

[4] Pela fé, Abel ofereceu a Deus mais excelente sacrifício do que Caim; pelo qual obteve testemunho de ser justo, tendo a aprovação de Deus quanto às suas ofertas. Por meio dela, também mesmo depois de morto, ainda fala.

[5] Pela fé, Enoque foi trasladado para não ver a morte; não foi achado, porque Deus o trasladara. Pois, antes da sua trasladação, obteve testemunho de haver agradado a Deus.

[6] De fato, sem fé é impossível agradar a Deus, porquanto é necessário que aquele que se aproxima de Deus creia que ele existe e que se torna galardoador dos que o buscam.

[7] Pela fé, Noé, divinamente instruído acerca de acontecimentos que ainda não se viam e sendo temente a Deus, aparelhou uma arca para a salvação de sua

Hebrajczyków 11

Bohaterowie wiary

[1] A wiara jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przeświadczeniem o tym, czego nie widzimy.

[2] Wszak jej zawdzięczają przodkowie chlubne świadectwo.

[3] Przez wiarę poznajemy, że światy zostały ukształtowane słowem Boga, tak iż to, co widzialne, nie powstało ze świata zjawisk.

[4] Przez wiarę złożył Abel Bogu wartościowszą ofiarę niż Kain, dzięki czemu otrzymał świadectwo, że jest sprawiedliwy, gdy Bóg przyznał się do jego darów, i przez nią jeszcze po śmierci przemawia.

[5] Przez wiarę zabrany został Henoch, aby nie oglądał śmierci i nie znaleziono go, gdyż zabrał go Bóg. Zanim jednak został zabrany, otrzymał świadectwo, że się podobał Bogu.

[6] Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu; kto bowiem przystępuje do Boga, musi uwierzyć, że On istnieje i że nagradza tych, którzy go szukają.

[7] Przez wiarę zbudował Noe, ostrzeżony cudownie o tym, czego jeszcze nie można było widzieć, pełen bojaźni, arkę dla ocalenia rodziny swojej; przez nią wydał

casa; pela qual condenou o mundo e se tornou herdeiro da justiça que vem da fé.

wyrok na świat i odziedziczył usprawiedliwienie, które jest z wiary.

[8] Pela fé, Abraão, quando chamado, obedeceu, a fim de ir para um lugar que devia receber por herança; e partiu sem saber aonde ia.

[8] Przez wiarę usłuchał Abraham, gdy został powołany, aby pójść na miejsce, które miał wziąć w dziedzictwo, i wyszedł, nie wiedząc, dokąd idzie.

[9] Pela fé, peregrinou na terra da promessa como em terra alheia, habitando em tendas com Isaque e Jacó, herdeiros com ele da mesma promessa;

[9] Przez wiarę osiedlił się jako cudzoziemiec w ziemi obiecanej na obczyźnie, zamieszkawszy pod namiotami z Izaakiem i Jakubem, współdziedzicami tejże obietnicy.

[10] porque aguardava a cidade que tem fundamentos, da qual Deus é o arquiteto e edificador.

[10] Oczekiwał bowiem miasta mającego mocne fundamenty, którego budowniczym i twórcą jest Bóg.

[11] Pela fé, também, a própria Sara recebeu poder para ser mãe, não obstante o avançado de sua idade, pois teve por fiel aquele que lhe havia feito a promessa.

[11] Przez wiarę również sama Sara otrzymała moc poczęcia i to mimo podeszłego wieku, ponieważ uważała za godnego zaufania tego, który dał obietnicę.

[12] Por isso, também de um, aliás já amortecido, saiu uma posteridade tão numerosa como as estrelas do céu e inumerável como a areia que está na praia do mar.

[12] Przeto też z jednego człowieka, i to nieomal obumarłego, zrodziło się potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie i jak piasek na brzegu morskim, którego zliczyć nie można.

[13] Todos estes morreram na fé, sem ter obtido as promessas; vendo-as, porém, de longe, e saudando-as, e confessando que eram estrangeiros e peregrinos sobre a terra.

[13] Wszyscy oni poumierali w wierze, nie otrzymawszy tego, co głosiły obietnice, lecz ujrzeli i powitali je z dala; wyznali też, że są gośćmi i pielgrzymami na ziemi.

[14] Porque os que falam desse modo manifestam estar procurando uma pátria.

[14] Bo ci, którzy tak mówią, okazują, że ojczyzny szukają.

[15] E, se, na verdade, se lembrassem daquela de onde saíram, teriam oportunidade de voltar.

[15] I gdyby mieli na myśli tę, z której wyszli, byliby mieli sposobność, aby do niej powrócić;

[16] Mas, agora, aspiram a uma pátria superior, isto é, celestial. Por isso, Deus não se envergonha deles, de ser chamado o seu Deus, porquanto lhes preparou uma cidade.

[16] Lecz oni zdążają do lepszej, to jest do niebieskiej. Dlatego Bóg nie wstydzi się być nazywany ich Bogiem, gdyż przygotował dla nich miasto.

[17] Pela fé, Abraão, quando posto à prova, ofereceu Isaque; estava mesmo para sacrificar o seu unigênito aquele que acolheu alegremente as promessas,

[17] Przez wiarę Abraham przyniósł na ofiarę Izaaka, gdy był wystawiony na próbę, i ofiarował jednorodzonego, on, który otrzymał obietnicę,

[18] a quem se tinha dito: Em Isaque será chamada a tua descendência;

[18] Do którego powiedziano: Od Izaaka nazwane będzie potomstwo twoje.

[19] porque considerou que Deus era poderoso até para ressuscitá-lo dentre os mortos, de onde também, figuradamente, o recobrou.

[19] Sądził, że Bóg ma moc wskrzeszać nawet umarłych; toteż jakby z umarłych, mówiąc obrazowo, otrzymał go z powrotem.

[20] Pela fé, igualmente Isaque abençoou a Jacó e a Esaú, acerca de coisas que ainda estavam para vir.

[20] Przez wiarę Izaak udzielił Jakubowi i Ezawowi błogosławieństwa, zapewniającego przyszłość.

[21] Pela fé, Jacó, quando estava para morrer, abençoou cada um dos filhos de José e, apoiado sobre a extremidade do seu bordão, adorou.

[21] Przez wiarę pobłogosławił umierający Jakub każdego z synów Józefa i skłonił się nabożnie, wsparty o wierzch swojej laski.

[22] Pela fé, José, próximo do seu fim, fez menção do Êxodo dos filhos de Israel, bem como deu ordens quanto aos seus próprios ossos.

[22] Przez wiarę wspomniał umierający Józef o wyjściu Izraelitów i dał polecenie dotyczące swoich kości.

[23] Pela fé, Moisés, apenas nascido, foi ocultado por seus pais, durante três meses, porque viram que a criança era formosa; também não ficaram amedrontados pelo decreto do rei.

[23] Przez wiarę był Mojżesz po narodzeniu ukrywany przez rodziców swoich w ciągu trzech miesięcy, ponieważ widzieli, iż dziecię było śliczne, i nie ulękli się rozkazu królewskiego.

[24] Pela fé, Moisés, quando já homem feito, recusou ser chamado filho da filha de Faraó,

[24] Przez wiarę Mojżesz, kiedy dorósł, nie zgodził się, by go zwano synem córki faraona,

[25] preferindo ser maltratado junto com o povo de Deus a usufruir prazeres transitórios do pecado;

[26] porquanto considerou o opróbrio de Cristo por maiores riquezas do que os tesouros do Egito, porque contemplava o galardão.

[27] Pela fé, ele abandonou o Egito, não ficando amedrontado com a cólera do rei; antes, permaneceu firme como quem vê aquele que é invisível.

[28] Pela fé, celebrou a Páscoa e o derramamento do sangue, para que o exterminador não tocasse nos primogênitos dos israelitas.

[29] Pela fé, atravessaram o mar Vermelho como por terra seca; tentando-o os egípcios, foram tragados de todo.

[30] Pela fé, ruíram as muralhas de Jericó, depois de rodeadas por sete dias.

[31] Pela fé, Raabe, a meretriz, não foi destruída com os desobedientes, porque acolheu com paz aos espias.

[32] E que mais direi? Certamente, me faltará o tempo necessário para referir o que há a respeito de Gideão, de Baraque, de Sansão, de Jefté, de Davi, de Samuel e dos profetas,

[33] os quais, por meio da fé, subjugaram reinos, praticaram a justiça, obtiveram promessas, fecharam a boca de leões,

[34] extinguiram a violência do fogo, escaparam ao fio da espada, da fraqueza tiraram força, fizeram-se poderosos em

[25] I wolał raczej znosić uciski wespół z ludem Bożym, aniżeli zażywać przemijającej rozkoszy grzechu,

[26] Uznawszy hańbę Chrystusową za większe bogactwo niż skarby Egiptu; skierował bowiem oczy na zapłatę.

[27] Przez wiarę opuścił Egipt, nie uląkłszy się gniewu królewskiego; trzymał się bowiem tego, który jest niewidzialny, jak gdyby go widział.

[28] Przez wiarę obchodził Paschę i dokonał pokropienia krwią, aby ten, który zabijał pierworodne, nie dotknął się ich.

[29] Przez wiarę przeszli przez Morze Czerwone jak po suchej ziemi, gdy zaś Egipcjanie podjęli tę próbę, potonęli.

[30] Przez wiarę runęły mury Jerycha, okrążane przez siedem dni.

[31] Przez wiarę nie zginęła nierządnica Rachab wraz z nieposłusznymi, bo przyjęła przyjaźnie wywiadowców.

[32] I cóż powiem jeszcze? Zabrakłoby mi przecież czasu, gdybym miał opowiadać o Gedeonie, Baraku, Samsonie, Jeftem, Dawidzie i Samuelu, i o prorokach,

[33] Którzy przez wiarę podbili królestwa, zaprowadzili sprawiedliwość, otrzymali obietnice, zamknęli paszcze lwom,

[34] Zgasili moc ognia, uniknęli ostrza miecza, podźwignęli się z niemocy, stali się mężni na wojnie, zmusili do ucieczki obce wojska.

guerra, puseram em fuga exércitos de estrangeiros.

[35] Mulheres receberam, pela ressurreição, os seus mortos. Alguns foram torturados, não aceitando seu resgate, para obterem superior ressurreição;

[36] outros, por sua vez, passaram pela prova de escárnios e açoites, sim, até de algemas e prisões.

[37] Foram apedrejados, provados, serrados pelo meio, mortos a fio de espada; andaram peregrinos, vestidos de peles de ovelhas e de cabras, necessitados, afligidos, maltratados

[38] (homens dos quais o mundo não era digno), errantes pelos desertos, pelos montes, pelas covas, pelos antros da terra.

[39] Ora, todos estes que obtiveram bom testemunho por sua fé não obtiveram, contudo, a concretização da promessa,

[40] por haver Deus provido coisa superior a nosso respeito, para que eles, sem nós, não fossem aperfeiçoados.

Hebreus 12

Devemos imitar o exemplo de Cristo, que foi perseverante em meio às provações

[1] Portanto, também nós, visto que temos a rodear-nos tão grande nuvem de testemunhas, desembaraçando-nos de todo peso e do pecado que tenazmente nos assedia, corramos, com perseverança, a carreira que nos está proposta,

[2] olhando firmemente para o Autor e Consumador da fé, Jesus, o qual, em troca

[35] Kobiety otrzymały z powrotem swoich zmarłych przez wskrzeszenie; inni zaś zostali zamęczeni na śmierć, nie przyjąwszy uwolnienia, aby dostąpić lepszego zmartwychwstania.

[36] Drudzy zaś doznali szyderstw i biczowania, a nadto więzów i więzienia;

[37] Byli kamienowani, paleni, przerzynani piłą, zabijani mieczem, błąkali się w owczych i kozich skórach, wyzuci ze wszystkiego, uciskani, poniewierani;

[38] Ci, których świat nie był godny, tułali się po pustyniach i górach, po jaskiniach i rozpadlinach ziemi.

[39] A wszyscy ci, choć dla swej wiary zdobyli chlubne świadectwo, nie otrzymali tego, co głosiła obietnica,

[40] Ponieważ Bóg przewidział ze względu na nas coś lepszego, mianowicie, aby oni nie osiągnęli celu bez nas.

Hebrajczyków 12

Jezus najdoskonalszym wzorem wiary

[1] Przeto i my, mając około siebie tak wielki obłok świadków, złożywszy z siebie wszelki ciężar i grzech, który nas usidla, biegnijmy wytrwale w wyścigu, który jest przed nami,

[2] Patrząc na Jezusa, sprawcę i dokończyciela wiary, który zamiast

da alegria que lhe estava proposta, suportou a cruz, não fazendo caso da ignomínia, e está assentado à destra do trono de Deus.

[3] Considerai, pois, atentamente, aquele que suportou tamanha oposição dos pecadores contra si mesmo, para que não vos fatigueis, desmaiando em vossa alma.

As provações revelam o amor paternal de Deus para com seus filhos

[4] Ora, na vossa luta contra o pecado, ainda não tendes resistido até ao sangue

[5] e estais esquecidos da exortação que, como a filhos, discorre convosco: Filho meu, não menosprezes a correção que vem do SENHOR, nem desmaies quando por ele és reprovado;

[6] porque o SENHOR corrige a quem ama e açoita a todo filho a quem recebe.

[7] É para disciplina que perseverais (Deus vos trata como filhos); pois que filho há que o pai não corrige?

[8] Mas, se estais sem correção, de que todos se têm tornado participantes, logo, sois bastardos e não filhos.

[9] Além disso, tínhamos os nossos pais segundo a carne, que nos corrigiam, e os respeitávamos; não havemos de estar em muito maior submissão ao Pai espiritual e, então, viveremos?

[10] Pois eles nos corrigiam por pouco tempo, segundo melhor lhes parecia; Deus, porém, nos disciplina para aproveitamento, a fim de sermos participantes da sua santidade.

doznać należytej mu radości, wycierpiał krzyż, nie bacząc na jego hańbę, i usiadł na prawicy tronu Bożego.

[3] Przeto pomyślcie o tym, który od grzeszników zniósł tak wielkie sprzeciwy wobec siebie, abyście nie upadli na duchu, utrudzeni.

O znaczeniu karności

[4] Wy nie opieraliście się jeszcze aż do krwi w walce przeciw grzechowi

[5] I zapomnieliście o napomnieniu, które się zwraca do was jak do synów: Synu mój, nie lekceważ karania Pańskiego ani nie upadaj na duchu, gdy On cię doświadcza;

[6] Bo kogo Pan miłuje, tego karze, i chłoszcze każdego syna, którego przyjmuje.

[7] Jeśli znosicie karanie, to Bóg obchodzi się z wami jak z synami; bo gdzie jest syn, którego by ojciec nie karał?

[8] A jeśli jesteście bez karania, które jest udziałem wszystkich, tedy jesteście dziećmi nieprawymi, a nie synami.

[9] Ponadto, szanowaliśmy naszych ojców według ciała, chociaż nas karali; czy nie daleko więcej winniśmy poddać się Ojcu duchów, aby żyć?

[10] Tamci bowiem karcili nas według swego uznania na krótki czas, ten zaś czyni to dla naszego dobra, abyśmy mogli uczestniczyć w jego świętości.

[11] Toda disciplina, com efeito, no momento não parece ser motivo de alegria, mas de tristeza; ao depois, entretanto, produz fruto pacífico aos que têm sido por ela exercitados, fruto de justiça.

[12] Por isso, restabelecei as mãos descaídas e os joelhos trôpegos;

[13] e fazei caminhos retos para os pés, para que não se extravie o que é manco; antes, seja curado.

A exortação à paz e à pureza

[14] Segui a paz com todos e a santificação, sem a qual ninguém verá o SENHOR,

[15] atentando, diligentemente, por que ninguém seja faltoso, separando-se da graça de Deus; nem haja alguma raiz de amargura que, brotando, vos perturbe, e, por meio dela, muitos sejam contaminados;

[16] nem haja algum impuro ou profano, como foi Esaú, o qual, por um repasto, vendeu o seu direito de primogenitura.

[17] Pois sabeis também que, posteriormente, querendo herdar a bênção, foi rejeitado, pois não achou lugar de arrependimento, embora, com lágrimas, o tivesse buscado.

O contraste entre Sinai e Sião

[18] Ora, não tendes chegado ao fogo palpável e ardente, e à escuridão, e às trevas, e à tempestade,

[19] e ao clangor da trombeta, e ao som de palavras tais, que quantos o ouviram suplicaram que não se lhes falasse mais,

[11] Żadne karanie nie wydaje się chwilowo przyjemne, lecz bolesne, później jednak wydaje błogi owoc sprawiedliwości tym, którzy przez nie zostali wyćwiczeni.

[12] Dlatego opadłe ręce i omdlałe kolana znowu wyprostujcie,

[13] I prostujcie ścieżki dla nóg swoich, aby to, co chrome, nie zboczyło, ale raczej uzdrowione zostało.

Ostrzeżenie przed odrzuceniem łaski Bożej

[14] Dążcie do pokoju ze wszystkimi i do uświęcenia, bez którego nikt nie ujrzy Pana,

[15] Bacząc, żeby nikt nie pozostał z dala od łaski Bożej, żeby jakiś gorzki korzeń rosnący w górę, nie wyrządził szkody i żeby przezeń nie pokalało się wielu,

[16] Żeby nikt nie był rozpustny lub lekkomyślny jak Ezaw, który za jedną potrawę sprzedał pierworodztwo swoje.

[17] A wiecie, że potem, gdy chciał otrzymać błogosławieństwo, został odrzucony, nie uzyskał bowiem zmiany swego położenia, chociaż o nią ze łzami zabiegał.

Stare i nowe przymierze

[18] Wy nie podeszliście bowiem do góry, której można dotknąć, do płonącego ognia, mroku, ciemności i burzy

[19] Ani do dźwięku trąby i głośnych słów, na których odgłos ci, którzy je słyszeli, prosili, aby już do nich nie przemawiano;

[20] pois já não suportavam o que lhes era ordenado: Até um animal, se tocar o monte, será apedrejado.
[21] Na verdade, de tal modo era horrível o espetáculo, que Moisés disse: Sinto-me aterrado e trêmulo!
[22] Mas tendes chegado ao monte Sião e à cidade do Deus vivo, a Jerusalém celestial, e a incontáveis hostes de anjos, e à universal assembléia
[23] e igreja dos primogênitos arrolados nos céus, e a Deus, o Juiz de todos, e aos espíritos dos justos aperfeiçoados,
[24] e a Jesus, o Mediador da nova aliança, e ao sangue da aspersão que fala coisas superiores ao que fala o próprio Abel.
[25] Tende cuidado, não recuseis ao que fala. Pois, se não escaparam aqueles que recusaram ouvir quem, divinamente, os advertia sobre a terra, muito menos nós, os que nos desviamos daquele que dos céus nos adverte,
[26] aquele, cuja voz abalou, então, a terra; agora, porém, ele promete, dizendo: Ainda uma vez por todas, farei abalar não só a terra, mas também o céu.
[27] Ora, esta palavra: Ainda uma vez por todas significa a remoção dessas coisas abaladas, como tinham sido feitas, para que as coisas que não são abaladas permaneçam.
[28] Por isso, recebendo nós um reino inabalável, retenhamos a graça, pela qual

[20] Nie mogli bowiem znieść nakazu: Gdyby nawet zwierzę dotknęło się góry, ukamienowane będzie.
[21] A tak straszne było to zjawisko, iż Mojżesz powiedział: Jestem przerażony i drżący.
[22] Lecz wy podeszliście do góry Syjon i do miasta Boga żywego, do Jeruzalem niebieskiego i do niezliczonej rzeszy aniołów, do uroczystego zgromadzenia
[23] I zebrania pierworodnych, którzy są zapisani w niebie, i do Boga, sędziego wszystkich, i do duchów ludzi sprawiedliwych, którzy osiągnęli doskonałość,
[24] I do pośrednika nowego przymierza, Jezusa, i do krwi, którą się kropi, a która przemawia lepiej niż krew Abla.
[25] Baczcie, abyście nie odtrącili tego, który mówi; jeśli bowiem tamci, odtrąciwszy tego, który na ziemi przemawiał, nie uszli kary, to tym bardziej my, jeżeli się odwrócimy od tego, który przemawia z nieba.
[26] Ten, którego głos wtenczas wstrząsnął ziemią, zapowiedział teraz, mówiąc: Jeszcze raz wstrząsnę nie tylko ziemią, ale i niebem.
[27] Słowa: "Jeszcze raz" wskazują, że rzeczy podlegające wstrząsowi ulegną przemianie, ponieważ są stworzone, aby ostały się te, którymi wstrząsnąć nie można.
[28] Przeto okażmy się wdzięcznymi, my, którzy otrzymujemy królestwo

sirvamos a Deus de modo agradável, com reverência e santo temor;

[29] porque o nosso Deus é fogo consumidor.

Hebreus 13

Os deveres sociais

[1] Seja constante o amor fraternal.

[2] Não negligencieis a hospitalidade, pois alguns, praticando-a, sem o saber acolheram anjos.

[3] Lembrai-vos dos encarcerados, como se presos com eles; dos que sofrem maus tratos, como se, com efeito, vós mesmos em pessoa fôsseis os maltratados.

[4] Digno de honra entre todos seja o matrimônio, bem como o leito sem mácula; porque Deus julgará os impuros e adúlteros.

[5] Seja a vossa vida sem avareza. Contentai-vos com as coisas que tendes; porque ele tem dito: De maneira alguma te deixarei, nunca jamais te abandonarei.

[6] Assim, afirmemos confiantemente: O SENHOR é o meu auxílio, não temerei; que me poderá fazer o homem?

Os deveres espirituais

[7] Lembrai-vos dos vossos guias, os quais vos pregaram a palavra de Deus; e, considerando atentamente o fim da sua vida, imitai a fé que tiveram.

[8] Jesus Cristo, ontem e hoje, é o mesmo e o será para sempre.

[9] Não vos deixeis envolver por doutrinas várias e estranhas, porquanto o que vale é

niewzruszone, i oddawajmy cześć Bogu tak, jak mu to miłe: z nabożnym szacunkiem i bojaźnią.

[29] Albowiem Bóg nasz jest ogniem trawiącym.

Hebrajczyków 13

Napomnienia ogólne

[1] Miłość braterska niechaj trwa.

[2] Gościnności nie zapominajcie; przez nią bowiem niektórzy, nie wiedząc o tym, aniołów gościli.

[3] Pamiętajcie o więźniach, jakbyście współwięźniami byli, o uciskanych, skoro sami również w ciele jesteście.

[4] Małżeństwo niech będzie we czci u wszystkich, a łoże nieskalane; rozpustników bowiem i cudzołożników sądzić będzie Bóg.

[5] Niech życie wasze będzie wolne od chciwości; poprzestawajcie na tym, co posiadacie; sam bowiem powiedział: Nie porzucę cię ani cię nie opuszczę.

[6] Tak więc z ufnością możemy mówić: Pan jest pomocnikiem moim, nie będę się lękał; Cóż może mi uczynić człowiek?

O posłuszeństwie wobec zwierzchności

[7] Pamiętajcie na wodzów waszych, którzy wam głosili Słowo Boże, a rozpatrując koniec ich życia, naśladujcie wiarę ich.

[8] Jezus Chrystus wczoraj i dziś, ten sam i na wieki.

[9] Nie dajcie się zwodzić przeróżnym i obcym naukom; dobrze jest bowiem

estar o coração confirmado com graça e não com alimentos, pois nunca tiveram proveito os que com isto se preocuparam.

[10] Possuímos um altar do qual não têm direito de comer os que ministram no tabernáculo.

[11] Pois aqueles animais cujo sangue é trazido para dentro do Santo dos Santos, pelo sumo sacerdote, como oblação pelo pecado, têm o corpo queimado fora do acampamento.

[12] Por isso, foi que também Jesus, para santificar o povo, pelo seu próprio sangue, sofreu fora da porta.

[13] Saiamos, pois, a ele, fora do arraial, levando o seu vitupério.

[14] Na verdade, não temos aqui cidade permanente, mas buscamos a que há de vir.

[15] Por meio de Jesus, pois, ofereçamos a Deus, sempre, sacrifício de louvor, que é o fruto de lábios que confessam o seu nome.

[16] Não negligencieis, igualmente, a prática do bem e a mútua cooperação; pois, com tais sacrifícios, Deus se compraz.

[17] Obedecei aos vossos guias e sede submissos para com eles; pois velam por vossa alma, como quem deve prestar contas, para que façam isto com alegria e não gemendo; porque isto não aproveita a vós outros.

Algumas recomendações pessoais

[18] Orai por nós, pois estamos persuadidos de termos boa consciência, desejando em todas as coisas viver condignamente.

umacniać serce łaską, a nie pokarmami; tym, którzy o nie zabiegali, nie przyniosły one pożytku.

[10] Mamy ołtarz, z którego nie mają prawa jeść ci, którzy służą przybytkowi.

[11] Albowiem ciała tych zwierząt, których krew arcykapłan wnosi do świątyni za grzech, spala się poza obozem.

[12] Dlatego i Jezus, aby uświęcić lud własną krwią, cierpiał poza bramą.

[13] Wyjdźmy więc do niego poza obóz, znosząc pohańbienie jego.

[14] Albowiem nie mamy tu miasta trwałego, ale tego przyszłego szukamy.

[15] Przez niego więc nieustannie składajmy Bogu ofiarę pochwalną, to jest owoc warg, które wyznają jego imię.

[16] A nie zapominajcie dobroczynności i pomocy wzajemnej; takie bowiem ofiary podobają się Bogu.

[17] Bądźcie posłuszni przewodnikom waszym i bądźcie im ulegli; oni to bowiem czuwają nad duszami waszymi i zdadzą z tego sprawę; niechże to czynią z radością, a nie ze wzdychaniem, gdyż to wyszłoby wam na szkodę.

Końcowe pozdrowienia, napomnienia i błogosławieństwo

[18] Módlcie się za nas; jesteśmy bowiem przekonani, że mamy czyste sumienie,

gdyż chcemy we wszystkim dobrze postępować.

[19] Rogo-vos, com muito empenho, que assim façais, a fim de que eu vos seja restituído mais depressa.

[19] A proszę tym usilniej, abyście to uczynili, żeby mi było dane co rychlej wrócić do was.

[20] Ora, o Deus da paz, que tornou a trazer dentre os mortos a Jesus, nosso SENHOR, o grande Pastor das ovelhas, pelo sangue da eterna aliança,

[20] A Bóg pokoju, który przez krew przymierza wiecznego wywiódł spośród umarłych wielkiego pasterza owiec, Pana naszego Jezusa,

[21] vos aperfeiçoe em todo o bem, para cumprirdes a sua vontade, operando em vós o que é agradável diante dele, por Jesus Cristo, a quem seja a glória para todo o sempre. Amém!

[21] Niech was wyposaży we wszystko dobre, abyście spełnili wolę jego, sprawując w nas to, co miłe jest w oczach jego, przez Jezusa Chrystusa, któremu niech będzie chwała na wieki wieków. Amen.

[22] Rogo-vos ainda, irmãos, que suporteis a presente palavra de exortação; tanto mais quanto vos escrevi resumidamente.

[22] A proszę was, bracia, przyjmijcie to słowo napomnienia; bom krótko do was napisał.

[23] Notifico-vos que o irmão Timóteo foi posto em liberdade; com ele, caso venha logo, vos verei.

[23] Wiedzcie, że brat nasz, Tymoteusz, został zwolniony; jeżeli wkrótce przyjdzie, zobaczę was razem z nim.

[24] Saudai todos os vossos guias, bem como todos os santos. Os da Itália vos saúdam.

[24] Pozdrówcie wszystkich przewodników waszych i wszystkich świętych. Pozdrawiają was ci, którzy są z Italii.

[25] A graça seja com todos vós.

[25] Łaska niech będzie z wami wszystkimi. Amen.

Epístola de Tiago	Jakuba

Tiago 1

Prefácio e saudação

[1] Tiago, servo de Deus e do SENHOR Jesus Cristo, às doze tribos que se encontram na Dispersão, saudações.

Os benefícios das provações

[2] Meus irmãos, tende por motivo de toda alegria o passardes por várias provações,

[3] sabendo que a provação da vossa fé, uma vez confirmada, produz perseverança.

[4] Ora, a perseverança deve ter ação completa, para que sejais perfeitos e íntegros, em nada deficientes.

Como obter a sabedoria

[5] Se, porém, algum de vós necessita de sabedoria, peça-a a Deus, que a todos dá liberalmente e nada lhes impropera; e ser-lhe-á concedida.

[6] Peça-a, porém, com fé, em nada duvidando; pois o que duvida é semelhante à onda do mar, impelida e agitada pelo vento.

[7] Não suponha esse homem que alcançará do SENHOR alguma coisa;

[8] homem de ânimo dobre, inconstante em todos os seus caminhos.

As circunstâncias terrenas são transitórias

[9] O irmão, porém, de condição humilde glorie-se na sua dignidade,

[10] e o rico, na sua insignificância, porque ele passará como a flor da erva.

[11] Porque o sol se levanta com seu ardente calor, e a erva seca, e a sua flor cai, e desaparece a formosura do seu aspecto;

Jakuba 1

Wiara i pokora

[1] Jakub, sługa Boga i Pana Jezusa Chrystusa, pozdrawia dwanaście pokoleń, które żyją w rozproszeniu.

[2] Poczytujcie to sobie za najwyższą radość, bracia moi, gdy rozmaite próby przechodzicie,

[3] Wiedząc, że doświadczenie wiary waszej sprawia wytrwałość,

[4] Wytrwałość zaś niech prowadzi do dzieła doskonałego, abyście byli doskonali i nienaganni, nie mający żadnych braków.

[5] A jeśli komu z was brak mądrości, niech prosi Boga, który wszystkich obdarza chętnie i bez wypominania, a będzie mu dana.

[6] Ale niech prosi z wiarą, bez powątpiewania; kto bowiem wątpi, podobny jest do fali morskiej, przez wiatr tu i tam miotanej.

[7] Przeto niechaj nie mniema taki człowiek, że coś od Pana otrzyma,

[8] Człowiek o rozdwojonej duszy, chwiejny w całym swoim postępowaniu.

[9] A niech brat ubogi chlubi się z wywyższenia swego,

[10] Bogaty zaś z poniżenia swego, gdyż przeminie jak kwiat trawy.

[11] Albowiem słońce wzeszło z żarem swoim i wysuszyło trawę, i kwiat jej opadł, i uległo zniszczeniu piękno jego

assim também se murchará o rico em seus caminhos.

A origem do pecado

12 Bem-aventurado o homem que suporta, com perseverança, a provação; porque, depois de ter sido aprovado, receberá a coroa da vida, a qual o SENHOR prometeu aos que o amam.

13 Ninguém, ao ser tentado, diga: Sou tentado por Deus; porque Deus não pode ser tentado pelo mal e ele mesmo a ninguém tenta.

14 Ao contrário, cada um é tentado pela sua própria cobiça, quando esta o atrai e seduz.

15 Então, a cobiça, depois de haver concebido, dá à luz o pecado; e o pecado, uma vez consumado, gera a morte.

A origem do bem

16 Não vos enganeis, meus amados irmãos.

17 Toda boa dádiva e todo dom perfeito são lá do alto, descendo do Pai das luzes, em quem não pode existir variação ou sombra de mudança.

18 Pois, segundo o seu querer, ele nos gerou pela palavra da verdade, para que fôssemos como que primícias das suas criaturas.

A prática da palavra de Deus

19 Sabeis estas coisas, meus amados irmãos. Todo homem, pois, seja pronto para ouvir, tardio para falar, tardio para se irar.

20 Porque a ira do homem não produz a justiça de Deus.

21 Portanto, despojando-vos de toda impureza e acúmulo de maldade, acolhei,

wyglądu; tak zmarnieje i bogacz na drogach swoich.

Wytrwałość wobec pokus

12 Błogosławiony mąż, który wytrwa w próbie, bo gdy wytrzyma próbę, weźmie wieniec żywota, obiecany przez Boga tym, którzy go miłują.

13 Niechaj nikt, gdy wystawiony jest na pokusę, nie mówi: Przez Boga jestem kuszony; Bóg bowiem nie jest podatny na pokusy ani sam nikogo nie kusi.

14 Lecz każdy bywa kuszony przez własne pożądliwości, które go pociągają i nęcą;

15 Potem, gdy pożądliwość pocznie, rodzi grzech, a gdy grzech dojrzeje, rodzi śmierć.

16 Nie błądźcie, umiłowani bracia moi.

17 Wszelki datek dobry i wszelki dar doskonały zstępuje z góry od Ojca światłości; u niego nie ma żadnej odmiany ani nawet chwilowego zaćmienia.

18 Gdy zechciał, zrodził nas przez Słowo prawdy, abyśmy byli niejako pierwszym zarodkiem jego stworzeń.

Prawdziwa pobożność

19 Wiedzcie to, umiłowani bracia moi. A niech każdy człowiek będzie skory do słuchania, nieskory do mówienia, nieskory do gniewu.

20 Bo gniew człowieka nie czyni tego, co jest sprawiedliwe u Boga.

21 Przeto odrzućcie wszelki brud i nadmiar złości i przyjmijcie z łagodnością

com mansidão, a palavra em vós implantada, a qual é poderosa para salvar a vossa alma.

wszczepione w was Słowo, które może zbawić dusze wasze.

22 Tornai-vos, pois, praticantes da palavra e não somente ouvintes, enganando-vos a vós mesmos.

22 A bądźcie wykonawcami Słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie.

23 Porque, se alguém é ouvinte da palavra e não praticante, assemelha-se ao homem que contempla, num espelho, o seu rosto natural;

23 Bo jeśli ktoś jest słuchaczem Słowa, a nie wykonawcą, to podobny jest do człowieka, który w zwierciadle przygląda się swemu naturalnemu obliczu;

24 pois a si mesmo se contempla, e se retira, e para logo se esquece de como era a sua aparência.

24 Bo przypatrzył się sobie i odszedł, i zaraz zapomniał, jakim jest.

25 Mas aquele que considera, atentamente, na lei perfeita, lei da liberdade, e nela persevera, não sendo ouvinte negligente, mas operoso praticante, esse será bem-aventurado no que realizar.

25 Ale kto wejrzał w doskonały zakon wolności i trwa w nim, nie jest słuchaczem, który zapomina, lecz wykonawcą; ten będzie błogosławiony w swoim działaniu.

26 Se alguém supõe ser religioso, deixando de refrear a língua, antes, enganando o próprio coração, a sua religião é vã.

26 Jeśli ktoś sądzi, że jest pobożny, a nie powściąga języka swego, lecz oszukuje serce swoje, tego pobożność jest bezużyteczna.

27 A religião pura e sem mácula, para com o nosso Deus e Pai, é esta: visitar os órfãos e as viúvas nas suas tribulações e a si mesmo guardar-se incontaminado do mundo.

27 Czystą i nieskalaną pobożnością przed Bogiem i Ojcem jest to: nieść pomoc sierotom i wdowom w ich niedoli i zachowywać siebie nie splamionym przez świat.

Tiago 2

Não se deve fazer acepção de pessoas

1 Meus irmãos, não tenhais a fé em nosso SENHOR Jesus Cristo, SENHOR da glória, em acepção de pessoas.

2 Se, portanto, entrar na vossa sinagoga algum homem com anéis de ouro nos

Jakuba 2

Ostrzeżenie przed stronniczością

1 Bracia moi, nie czyńcie różnicy między osobami przy wyznawaniu wiary w Jezusa Chrystusa, naszego Pana chwały.

2 Bo gdyby na wasze zgromadzenie przyszedł człowiek ze złotymi pierścieniami na palcach i we wspaniałej

dedos, em trajos de luxo, e entrar também algum pobre andrajoso,

[3] e tratardes com deferência o que tem os trajos de luxo e lhe disserdes: Tu, assenta-te aqui em lugar de honra; e disserdes ao pobre: Tu, fica ali em pé ou assenta-te aqui abaixo do estrado dos meus pés,

[4] não fizestes distinção entre vós mesmos e não vos tornastes juízes tomados de perversos pensamentos?

[5] Ouvi, meus amados irmãos. Não escolheu Deus os que para o mundo são pobres, para serem ricos em fé e herdeiros do reino que ele prometeu aos que o amam?

[6] Entretanto, vós outros menosprezastes o pobre. Não são os ricos que vos oprimem e não são eles que vos arrastam para tribunais?

[7] Não são eles os que blasfemam o bom nome que sobre vós foi invocado?

[8] Se vós, contudo, observais a lei régia segundo a Escritura: Amarás o teu próximo como a ti mesmo, fazeis bem;

[9] se, todavia, fazeis acepção de pessoas, cometeis pecado, sendo argüidos pela lei como transgressores.

[10] Pois qualquer que guarda toda a lei, mas tropeça em um só ponto, se torna culpado de todos.

[11] Porquanto, aquele que disse: Não adulterarás também ordenou: Não matarás. Ora, se não adulteras, porém matas, vens a ser transgressor da lei.

szacie, a przyszedłby też ubogi w nędznej szacie,

[3] A wy zwrócilibyście oczy na tego, który nosi wspaniałą szatę i powiedzielibyście: Ty usiądź tu wygodnie, a ubogiemu powiedzielibyście: Ty stań sobie tam lub usiądź u podnóżka mego,

[4] To czyż nie uczyniliście różnicy między sobą i nie staliście się sędziami, którzy fałszywie rozumują?

[5] Posłuchajcie, bracia moi umiłowani! Czyż to nie Bóg wybrał ubogich w oczach świata, aby byli bogatymi w wierze i dziedzicami Królestwa, obiecanego tym, którzy go miłują?

[6] Wy zaś wzgardziliście ubogim. Czyż nie bogacze ciemiężą was i nie oni ciągną was do sądów?

[7] Czy to nie oni zniesławiają zacne dobre imię, które zostało nad wami wezwane?

[8] Jeśli jednak wypełniacie zgodnie z Pismem królewskie przykazanie: Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego, dobrze czynicie.

[9] Lecz jeśli czynicie różnicę między osobami, popełniacie grzech i jesteście uznani przez zakon za przestępców.

[10] Ktokolwiek bowiem zachowa cały zakon, a uchybi w jednym, stanie się winnym wszystkiego.

[11] Bo Ten, który powiedział: Nie cudzołóż, powiedział też: Nie zabijaj; jeżeli więc nie cudzołożysz, ale zabijasz, jesteś przestępcą zakonu.

[12] Falai de tal maneira e de tal maneira procedei como aqueles que hão de ser julgados pela lei da liberdade.

[13] Porque o juízo é sem misericórdia para com aquele que não usou de misericórdia. A misericórdia triunfa sobre o juízo.

A fé sem obras é morta

[14] Meus irmãos, qual é o proveito, se alguém disser que tem fé, mas não tiver obras? Pode, acaso, semelhante fé salvá-lo?

[15] Se um irmão ou uma irmã estiverem carecidos de roupa e necessitados do alimento cotidiano,

[16] e qualquer dentre vós lhes disser: Ide em paz, aquecei-vos e fartai-vos, sem, contudo, lhes dar o necessário para o corpo, qual é o proveito disso?

[17] Assim, também a fé, se não tiver obras, por si só está morta.

[18] Mas alguém dirá: Tu tens fé, e eu tenho obras; mostra-me essa tua fé sem as obras, e eu, com as obras, te mostrarei a minha fé.

[19] Crês, tu, que Deus é um só? Fazes bem. Até os demônios crêem e tremem.

[20] Queres, pois, ficar certo, ó homem insensato, de que a fé sem as obras é inoperante?

[21] Não foi por obras que Abraão, o nosso pai, foi justificado, quando ofereceu sobre o altar o próprio filho, Isaque?

[22] Vês como a fé operava juntamente com as suas obras; com efeito, foi pelas obras que a fé se consumou,

[12] Tak mówcie i czyńcie, jak ci, którzy mają być sądzeni przez zakon wolności.

[13] Nad tym, który nie okazał miłosierdzia, odbywa się sąd bez miłosierdzia, miłosierdzie góruje nad sądem.

O wierze i uczynkach

[14] Cóż to pomoże, bracia moi, jeśli ktoś mówi, że ma wiarę, a nie ma uczynków? Czy wiara może go zbawić?

[15] Jeśli brat albo siostra nie mają się w co przyodziać i brakuje im powszedniego chleba,

[16] A ktoś z was powiedziałby im: Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i nasyćcie, a nie dalibyście im tego, czego ciało potrzebuje, cóż to pomoże?

[17] Tak i wiara, jeżeli nie ma uczynków, martwa jest sama w sobie.

[18] Lecz powie ktoś: Ty masz wiarę, a ja mam uczynki; pokaż mi wiarę swoją bez uczynków, a ja ci pokażę wiarę z uczynków moich.

[19] Ty wierzysz, że Bóg jest jeden? Dobrze czynisz; demony również wierzą i drżą.

[20] Chcesz przeto poznać, nędzny człowieku, że wiara bez uczynków jest martwa?

[21] Czyż Abraham, praojciec nasz, nie został usprawiedliwiony z uczynków, gdy ofiarował na ołtarzu Izaaka, syna swego?

[22] Widzisz, że wiara współdziałała z uczynkami jego i że przez uczynki stała się doskonała.

[23] e se cumpriu a Escritura, a qual diz: Ora, Abraão creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça; e: Foi chamado amigo de Deus.

[24] Verificais que uma pessoa é justificada por obras e não por fé somente.

[25] De igual modo, não foi também justificada por obras a meretriz Raabe, quando acolheu os emissários e os fez partir por outro caminho?

[26] Porque, assim como o corpo sem espírito é morto, assim também a fé sem obras é morta.

[23] I wypełniło się Pismo, które mówi: I uwierzył Abraham Bogu i poczytane mu to zostało ku usprawiedliwieniu, i nazwany został przyjacielem Boga.

[24] Widzicie, że człowiek bywa usprawiedliwiony z uczynków, a nie jedynie z wiary.

[25] W podobny sposób i Rahab, nierządnica, czyż nie z uczynków została usprawiedliwiona, gdy przyjęła posłów i wypuściła ich inną drogą?

[26] Bo jak ciało bez ducha jest martwe, tak i wiara bez uczynków jest martwa.

Tiago 3

Os pecados da língua e o dever de refreá-la

[1] Meus irmãos, não vos torneis, muitos de vós, mestres, sabendo que havemos de receber maior juízo.

[2] Porque todos tropeçamos em muitas coisas. Se alguém não tropeça no falar, é perfeito varão, capaz de refrear também todo o corpo.

[3] Ora, se pomos freio na boca dos cavalos, para nos obedecerem, também lhes dirigimos o corpo inteiro.

[4] Observai, igualmente, os navios que, sendo tão grandes e batidos de rijos ventos, por um pequeníssimo leme são dirigidos para onde queira o impulso do timoneiro.

[5] Assim, também a língua, pequeno órgão, se gaba de grandes coisas. Vede como uma fagulha põe em brasas tão grande selva!

Jakuba 3

O powściągliwości języka

[1] Niechaj niewielu z was zostaje nauczycielami, bracia moi, gdyż wiecie, że otrzymamy surowszy wyrok.

[2] Dopuszczamy się bowiem wszyscy wielu uchybień; jeśli kto w mowie nie uchybia, ten jest mężem doskonałym, który i całe ciało może utrzymać na wodzy.

[3] A jeśli koniom wkładamy w pyski wędzidła, aby nam były posłuszne, to kierujemy całym ich ciałem.

[4] Także i okręty, chociaż są tak wielkie i gwałtownymi wichrami pędzone, kierowane bywają maleńkim sterem tam, dokąd chce wola sternika.

[5] Tak samo i język jest małym członkiem, lecz pyszni się z wielkich rzeczy. Jakże wielki las zapala mały ogień!

[6] Ora, a língua é fogo; é mundo de iniqüidade; a língua está situada entre os membros de nosso corpo, e contamina o corpo inteiro, e não só põe em chamas toda a carreira da existência humana, como também é posta ela mesma em chamas pelo inferno.

[6] I język jest ogniem; język jest wśród naszych członków swoistym światem nieprawości; kala on całe ciało i rozpala bieg życia, sam będąc rozpalony przez piekło.

[7] Pois toda espécie de feras, de aves, de répteis e de seres marinhos se doma e tem sido domada pelo gênero humano;

[7] Bo wszelki rodzaj dzikich zwierząt i ptaków, płazów i stworzeń morskich może być ujarzmiony i został ujarzmiony przez rodzaj ludzki.

[8] a língua, porém, nenhum dos homens é capaz de domar; é mal incontido, carregado de veneno mortífero.

[8] Natomiast nikt z ludzi nie może ujarzmić języka, tego krnąbrnego zła, pełnego śmiercionośnego jadu.

[9] Com ela, bendizemos ao SENHOR e Pai; também, com ela, amaldiçoamos os homens, feitos à semelhança de Deus.

[9] Nim wysławiamy Pana i Ojca i nim przeklinamy ludzi, stworzonych na podobieństwo Boże;

[10] De uma só boca procede bênção e maldição. Meus irmãos, não é conveniente que estas coisas sejam assim.

[10] Z tych samych ust wychodzi błogosławieństwo i przekleństwo. Tak, bracia moi, być nie powinno.

[11] Acaso, pode a fonte jorrar do mesmo lugar o que é doce e o que é amargoso?

[11] Czy źródło wydaje z tego samego otworu wodę słodką i gorzką?

[12] Acaso, meus irmãos, pode a figueira produzir azeitonas ou a videira, figos? Tampouco fonte de água salgada pode dar água doce.

[12] Czy drzewo figowe, bracia moi, może rodzić oliwki albo winna latorośl figi? Tak też słony zdrój nie może wydać słodkiej wody.

A sabedoria lá do alto

Prawdziwa i fałszywa mądrość

[13] Quem entre vós é sábio e inteligente? Mostre em mansidão de sabedoria, mediante condigno proceder, as suas obras.

[13] Czy jest między wami ktoś mądry i rozumny? Niech to pokaże przez dobre postępowanie uczynkami swymi, nacechowanymi łagodnością i mądrością.

[14] Se, pelo contrário, tendes em vosso coração inveja amargurada e sentimento faccioso, nem vos glorieis disso, nem mintais contra a verdade.

[14] Jeśli jednak gorzką zazdrość i kłótliwość macie w sercach swoich, to przynajmniej nie przechwalajcie się i nie kłamcie wbrew prawdzie.

[15] Esta não é a sabedoria que desce lá do alto; antes, é terrena, animal e demoníaca.

[16] Pois, onde há inveja e sentimento faccioso, aí há confusão e toda espécie de coisas ruins.

[17] A sabedoria, porém, lá do alto é, primeiramente, pura; depois, pacífica, indulgente, tratável, plena de misericórdia e de bons frutos, imparcial, sem fingimento.

[18] Ora, é em paz que se semeia o fruto da justiça, para os que promovem a paz.

Tiago 4

A origem das contendas

[1] De onde procedem guerras e contendas que há entre vós? De onde, senão dos prazeres que militam na vossa carne?

[2] Cobiçais e nada tendes; matais, e invejais, e nada podeis obter; viveis a lutar e a fazer guerras. Nada tendes, porque não pedis;

[3] pedis e não recebeis, porque pedis mal, para esbanjardes em vossos prazeres.

[4] Infiéis, não compreendeis que a amizade do mundo é inimiga de Deus? Aquele, pois, que quiser ser amigo do mundo constitui-se inimigo de Deus.

[5] Ou supondes que em vão afirma a Escritura: É com ciúme que por nós anseia o Espírito, que ele fez habitar em nós?

[15] Nie jest to mądrość, która z góry zstępuje, lecz przyziemna, zmysłowa, demoniczna.

[16] Bo gdzie jest zazdrość i kłótliwość, tam niepokój i wszelki zły czyn.

[17] Ale mądrość, która jest z góry, jest przede wszystkim czysta, następnie miłująca pokój, łagodna, ustępliwa, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, nie stronnicza, nie obłudna.

[18] A owoc sprawiedliwości bywa zasiewany w pokoju przez tych, którzy pokój czynią.

Jakuba 4

Przeciwko waśniom

[1] Skądże spory i skąd walki między wami? Czy nie pochodzą one z namiętności waszych, które toczą bój w członkach waszych?

[2] Pożądacie, a nie macie; zabijacie i zazdrościcie, a nie możecie osiągnąć; walczycie i spory prowadzicie. Nie macie, bo nie prosicie.

[3] Prosicie, a nie otrzymujecie, dlatego że źle prosicie, zamyślając to zużyć na zaspokojenie swoich namiętności.

[4] Wiarołomni, czy nie wiecie, że przyjaźń ze światem, to wrogość wobec Boga? Jeśli więc kto chce być przyjacielem świata, staje się nieprzyjacielem Boga.

[5] Albo czy sądzicie, że na próżno Pismo mówi: Zazdrośnie chce On mieć tylko dla siebie ducha, któremu dał w nas mieszkanie?

[6] Antes, ele dá maior graça; pelo que diz: Deus resiste aos soberbos, mas dá graça aos humildes.

[6] Owszem, większą jeszcze okazuje łaskę, gdyż mówi: Bóg się pysznym przeciwstawia, a pokornym łaskę daje.

[7] Sujeitai-vos, portanto, a Deus; mas resisti ao diabo, e ele fugirá de vós.

[7] Przeto poddajcie się Bogu, przeciwstawcie się diabłu, a ucieknie od was.

[8] Chegai-vos a Deus, e ele se chegará a vós outros. Purificai as mãos, pecadores; e vós que sois de ânimo dobre, limpai o coração.

[8] Zbliżcie się do Boga, a zbliży się do was. Obmyjcie ręce, grzesznicy, i oczyśćcie serca, ludzie o rozdwojonej duszy.

[9] Afligi-vos, lamentai e chorai. Converta-se o vosso riso em pranto, e a vossa alegria, em tristeza.

[9] Biadajcie i smućcie się, i płaczcie; śmiech wasz niech się w żałość obróci, a radość w przygnębienie.

[10] Humilhai-vos na presença do SENHOR, e ele vos exaltará.

[10] Uniżcie się przed Panem, a wywyższy was.

A maledicência é condenada

[11] Irmãos, não faleis mal uns dos outros. Aquele que fala mal do irmão ou julga a seu irmão fala mal da lei e julga a lei; ora, se julgas a lei, não és observador da lei, mas juiz.

[11] Nie obmawiajcie jedni drugich, bracia. Kto obmawia lub osądza brata swego, obmawia zakon i osądza zakon; jeżeli zaś osądzasz zakon, nie jesteś wykonawcą zakonu, lecz sędzią.

[12] Um só é Legislador e Juiz, aquele que pode salvar e fazer perecer; tu, porém, quem és, que julgas o próximo?

[12] Jeden jest zakonodawca i sędzia, Ten, który może zbawić i zatracić. Ty zaś kim jesteś, że osądzasz bliźniego?

A falibilidade dos projetos humanos

Przeciwko chęci bogacenia się

[13] Atendei, agora, vós que dizeis: Hoje ou amanhã, iremos para a cidade tal, e lá passaremos um ano, e negociaremos, e teremos lucros.

[13] A teraz wy, którzy mówicie: Dziś albo jutro pójdziemy do tego lub owego miasta, zatrzymamy się tam przez jeden rok i będziemy handlowali i ciągnęli zyski,

[14] Vós não sabeis o que sucederá amanhã. Que é a vossa vida? Sois, apenas, como neblina que aparece por instante e logo se dissipa.

[14] Wy, którzy nie wiecie, co jutro będzie. Bo czymże jest życie wasze? Parą jesteście, która ukazuje się na krótko, a potem znika.

[15] Em vez disso, devíeis dizer: Se o SENHOR quiser, não só viveremos, como também faremos isto ou aquilo.

[15] Zamiast tego, winniście mówić: Jeżeli Pan zechce, będziemy żyli i zrobimy to lub owo.

[16] Agora, entretanto, vos jactais das vossas arrogantes pretensões. Toda jactância semelhante a essa é maligna.
[17] Portanto, aquele que sabe que deve fazer o bem e não o faz nisso está pecando.

[16] Wy natomiast chełpicie się przechwałkami swoimi; wszelka tego rodzaju chełpliwość jest zła.
[17] Kto więc umie dobrze czynić, a nie czyni, dopuszcza się grzechu.

Tiago 5

Deus condena as riquezas mal adquiridas e mal empregadas

[1] Atendei, agora, ricos, chorai lamentando, por causa das vossas desventuras, que vos sobrevirão.
[2] As vossas riquezas estão corruptas, e as vossas roupagens, comidas de traça;
[3] o vosso ouro e a vossa prata foram gastos de ferrugens, e a sua ferrugem há de ser por testemunho contra vós mesmos e há de devorar, como fogo, as vossas carnes. Tesouros acumulastes nos últimos dias.
[4] Eis que o salário dos trabalhadores que ceifaram os vossos campos e que por vós foi retido com fraude está clamando; e os clamores dos ceifeiros penetraram até aos ouvidos do SENHOR dos Exércitos.
[5] Tendes vivido regaladamente sobre a terra; tendes vivido nos prazeres; tendes engordado o vosso coração, em dia de matança;
[6] tendes condenado e matado o justo, sem que ele vos faça resistência.

A necessidade, bênçãos e exemplo da paciência

[7] Sede, pois, irmãos, pacientes, até à vinda do SENHOR. Eis que o lavrador aguarda com paciência o precioso fruto da terra, até receber as primeiras e as últimas chuvas.

Jakuba 5

Przeciwko bogaczom

[1] A teraz wy, bogacze, płaczcie i narzekajcie nad nieszczęściami, jakie na was przyjdą.
[2] Bogactwo wasze zmarniało, a szaty wasze mole zjadły.
[3] Złoto wasze i srebro zaśniedziało, a śniedź ich świadczyć będzie przeciwko wam i strawi ciała wasze jak ogień. Nagromadziliście skarby w dniach, które się mają ku końcowi.

[4] Oto zapłata, zatrzymana przez was robotnikom, którzy zżęli pola wasze, krzyczy, a wołania żeńców dotarły do uszu Pana Zastępów.

[5] Żyliście na ziemi w zbytku i w rozkoszach, utuczyliście serca wasze na dzień uboju.

[6] Wydaliście skazujący wyrok i zabiliście sprawiedliwego; nie opiera się wam.

Napomnienie do cierpliwości

[7] Przeto bądźcie cierpliwi, bracia, aż do przyjścia Pana. Oto rolnik cierpliwie oczekuje cennego owocu ziemi, aż spadnie wczesny i późniejszy deszcz.

[8] Sede vós também pacientes e fortalecei o vosso coração, pois a vinda do SENHOR está próxima.

[8] Bądźcie i wy cierpliwi, umocnijcie serca swoje, bo przyjście Pana jest bliskie.

[9] Irmãos, não vos queixeis uns dos outros, para não serdes julgados. Eis que o juiz está às portas.

[9] Nie narzekajcie, bracia, jedni na drugich, abyście nie byli sądzeni; oto sędzia już u drzwi stoi.

[10] Irmãos, tomai por modelo no sofrimento e na paciência os profetas, os quais falaram em nome do SENHOR.

[10] Bracia, za przykład cierpienia i cierpliwości bierzcie proroków, którzy przemawiali w imieniu Pańskim.

[11] Eis que temos por felizes os que perseveraram firmes. Tendes ouvido da paciência de Jó e vistes que fim o SENHOR lhe deu; porque o SENHOR é cheio de terna misericórdia e compassivo.

[11] Oto za błogosławionych uważamy tych, którzy wytrwali. Słyszeliście o wytrwałości Joba i oglądaliście zakończenie, które zgotował Pan, bo wielce litościwy i miłosierny jest Pan.

O juramento proibido e o proceder cristão em várias experiências da vida

[12] Acima de tudo, porém, meus irmãos, não jureis nem pelo céu, nem pela terra, nem por qualquer outro voto; antes, seja o vosso sim sim, e o vosso não não, para não cairdes em juízo.

[12] A przede wszystkim, bracia moi, nie przysięgajcie ani na niebo, ani na ziemię, ani nie składajcie żadnej innej przysięgi; ale niech wasze "tak" będzie "tak", a wasze "nie" niech będzie "nie", abyście nie byli pociągnięci pod sąd.

Moc modlitwy

[13] Está alguém entre vós sofrendo? Faça oração. Está alguém alegre? Cante louvores.

[13] Cierpi kto między wami? Niech się modli. Weseli się kto? Niech śpiewa pieśni.

[14] Está alguém entre vós doente? Chame os presbíteros da igreja, e estes façam oração sobre ele, ungindo-o com óleo, em nome do SENHOR.

[14] Choruje kto między wami? Niech przywoła starszych zboru i niech się modlą nad nim, namaściwszy go oliwą w imieniu Pańskim.

[15] E a oração da fé salvará o enfermo, e o SENHOR o levantará; e, se houver cometido pecados, ser-lhe-ão perdoados.

[15] A modlitwa płynąca z wiary uzdrowi chorego i Pan go podźwignie; jeżeli zaś dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone.

[16] Confessai, pois, os vossos pecados uns aos outros e orai uns pelos outros, para

[16] Wyznawajcie tedy grzechy jedni drugim i módlcie się jedni za drugich, abyście byli

serdes curados. Muito pode, por sua eficácia, a súplica do justo.

17 Elias era homem semelhante a nós, sujeito aos mesmos sentimentos, e orou, com instância, para que não chovesse sobre a terra, e, por três anos e seis meses, não choveu.

18 E orou, de novo, e o céu deu chuva, e a terra fez germinar seus frutos.

19 Meus irmãos, se algum entre vós se desviar da verdade, e alguém o converter,

20 sabei que aquele que converte o pecador do seu caminho errado salvará da morte a alma dele e cobrirá multidão de pecados.

uzdrowieni. Wiele może usilna modlitwa sprawiedliwego.

17 Eliasz był człowiekiem podobnym do nas i modlił się usilnie, żeby nie było deszczu i nie było deszczu na ziemi przez trzy lata i sześć miesięcy.

18 Potem znowu modlił się i niebo spuściło deszcz, i ziemia wydała swój plon.

19 Bracia moi, jeśli kto spośród was zboczy od prawdy, a ktoś go nawróci,

20 Niech wie, że ten, kto nawróci grzesznika z błędnej drogi jego, wybawi duszę jego od śmierci i zakryje mnóstwo grzechów.

Primeira epístola de Pedro	1 Piotra

1 Pedro 1

Prefácio e saudação

[1] Pedro, apóstolo de Jesus Cristo, aos eleitos que são forasteiros da Dispersão no Ponto, Galácia, Capadócia, Ásia e Bitínia,

[2] eleitos, segundo a presciência de Deus Pai, em santificação do Espírito, para a obediência e a aspersão do sangue de Jesus Cristo, graça e paz vos sejam multiplicadas.

Ação de graças

[3] Bendito o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, que, segundo a sua muita misericórdia, nos regenerou para uma viva esperança, mediante a ressurreição de Jesus Cristo dentre os mortos,

[4] para uma herança incorruptível, sem mácula, imarcescível, reservada nos céus para vós outros

[5] que sois guardados pelo poder de Deus, mediante a fé, para a salvação preparada para revelar-se no último tempo.

[6] Nisso exultais, embora, no presente, por breve tempo, se necessário, sejais contristados por várias provações,

[7] para que, uma vez confirmado o valor da vossa fé, muito mais preciosa do que o ouro perecível, mesmo apurado por fogo, redunde em louvor, glória e honra na revelação de Jesus Cristo;

[8] a quem, não havendo visto, amais; no qual, não vendo agora, mas crendo,

1 Piotra 1

Pozdrowienie

[1] Piotr, apostoł Jezusa Chrystusa, do wychodźców rozproszonych po Poncie, Galacji, Kappadocji, Azji i Bitynii, wybranych

[2] Według powziętego z góry postanowienia Boga, Ojca, poświęconych przez Ducha ku posłuszeństwu i pokropieniu krwią Jezusa Chrystusa: Łaska i pokój niech się wam rozmnożą.

Dziękczynienie za chrześcijańską nadzieję zbawienia

[3] Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który według wielkiego miłosierdzia swego odrodził nas ku nadziei żywej przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa,

[4] Ku dziedzictwu nieznikomemu i nieskalanemu, i niezwiędłemu, jakie zachowane jest w niebie dla was,

[5] Którzy mocą Bożą strzeżeni jesteście przez wiarę w zbawienie, przygotowane do objawienia się w czasie ostatecznym.

[6] Weselcie się z tego, mimo że teraz na krótko, gdy trzeba, zasmuceni bywacie różnorodnymi doświadczeniami,

[7] Ażeby wypróbowana wiara wasza okazała się cenniejsza niż znikome złoto, w ogniu wypróbowane, ku chwale i czci, i sławie, gdy się objawi Jezus Chrystus.

[8] Tego miłujecie, chociaż go nie widzieliście, wierzycie w niego, choć go

exultais com alegria indizível e cheia de glória,

[9] obtendo o fim da vossa fé: a salvação da vossa alma.

[10] Foi a respeito desta salvação que os profetas indagaram e inquiriram, os quais profetizaram acerca da graça a vós outros destinada,

[11] investigando, atentamente, qual a ocasião ou quais as circunstâncias oportunas, indicadas pelo Espírito de Cristo, que neles estava, ao dar de antemão testemunho sobre os sofrimentos referentes a Cristo e sobre as glórias que os seguiriam.

[12] A eles foi revelado que, não para si mesmos, mas para vós outros, ministravam as coisas que, agora, vos foram anunciadas por aqueles que, pelo Espírito Santo enviado do céu, vos pregaram o evangelho, coisas essas que anjos anelam perscrutar.

A santidade na vida

[13] Por isso, cingindo o vosso entendimento, sede sóbrios e esperai inteiramente na graça que vos está sendo trazida na revelação de Jesus Cristo.

[14] Como filhos da obediência, não vos amoldeis às paixões que tínheis anteriormente na vossa ignorância;

[15] pelo contrário, segundo é santo aquele que vos chamou, tornai-vos santos também vós mesmos em todo o vosso procedimento,

[16] porque escrito está: Sede santos, porque eu sou santo.

teraz nie widzicie, i weselicie się radością niewysłowioną i chwalebną,

[9] Osiągając cel wiary, zbawienie dusz.

[10] Zbawienia tego poszukiwali i wywiadywali się o nie prorocy, którzy prorokowali o przeznaczonej dla was łasce,

[11] Starając się wybadać, na który albo na jaki to czas wskazywał działający w nich Duch Chrystusowy, który przepowiadał cierpienia, mające przyjść na Chrystusa, ale też mające potem nastać uwielbienie.

[12] Im to zostało objawione, że nie sobie samym, lecz wam usługiwali w tym, co teraz wam zostało zwiastowane przez tych, którzy w Duchu Świętym zesłanym z nieba opowiadali wam radosną nowinę; a są to rzeczy, w które sami aniołowie wejrzeć pragną.

Wezwanie do bogobojnego życia

[13] Dlatego okiełzajcie umysły wasze i trzeźwymi będąc, połóżcie całkowicie nadzieję waszą w łasce, która wam jest dana w objawieniu się Jezusa Chrystusa.

[14] Jako dzieci posłuszne nie kierujcie się pożądliwościami, jakie poprzednio wami władały w czasie nieświadomości waszej,

[15] Lecz za przykładem świętego, który was powołał, sami też bądźcie świętymi we wszelkim postępowaniu waszym,

[16] Ponieważ napisano: Świętymi bądźcie, bo Ja jestem święty.

[17] Ora, se invocais como Pai aquele que, sem acepção de pessoas, julga segundo as obras de cada um, portai-vos com temor durante o tempo da vossa peregrinação,

[17] A jeśli wzywacie jako Ojca tego, który bez względu na osobę sądzi każdego według uczynków jego, żyjcie w bojaźni przez czas pielgrzymowania waszego,

[18] sabendo que não foi mediante coisas corruptíveis, como prata ou ouro, que fostes resgatados do vosso fútil procedimento que vossos pais vos legaram,

[18] Wiedząc, że nie rzeczami znikomymi, srebrem albo złotem, zostaliście wykupieni z marnego postępowania waszego, przez ojców wam przekazanego,

[19] mas pelo precioso sangue, como de cordeiro sem defeito e sem mácula, o sangue de Cristo,

[19] Lecz drogą krwią Chrystusa, jako baranka niewinnego i nieskalanego.

[20] conhecido, com efeito, antes da fundação do mundo, porém manifestado no fim dos tempos, por amor de vós

[20] Wprawdzie był On na to przeznaczony już przed założeniem świata, ale objawiony został dopiero w czasach ostatnich ze względu na was,

[21] que, por meio dele, tendes fé em Deus, o qual o ressuscitou dentre os mortos e lhe deu glória, de sorte que a vossa fé e esperança estejam em Deus.

[21] Którzy przez niego uwierzyliście w Boga, który go wzbudził z umarłych i dał mu chwałę, tak iż wiara wasza i nadzieja są w Bogu.

A santidade no amor

[22] Tendo purificado a vossa alma, pela vossa obediência à verdade, tendo em vista o amor fraternal não fingido, amai-vos, de coração, uns aos outros ardentemente,

[22] Skoro dusze wasze uświęciliście przez posłuszeństwo prawdzie ku nieobłudnej miłości bratniej, umiłujcie czystym sercem jedni drugich gorąco,

[23] pois fostes regenerados não de semente corruptível, mas de incorruptível, mediante a palavra de Deus, a qual vive e é permanente.

[23] Jako odrodzeni nie z nasienia skazitelnego, ale nieskazitelnego, przez Słowo Boże, które żyje i trwa.

[24] Pois toda carne é como a erva, e toda a sua glória, como a flor da erva; seca-se a erva, e cai a sua flor;

[24] Gdyż wszelkie ciało jest jak trawa, a wszelka chwała jego jak kwiat trawy. Uschła trawa, i kwiat opadł,

[25] a palavra do SENHOR, porém, permanece eternamente. Ora, esta é a palavra que vos foi evangelizada.

[25] Ale Słowo Pana trwa na wieki. A jest to Słowo, które wam zostało zwiastowane.

1 Pedro 2

Os crentes são a casa espiritual edificada em Cristo

1 Despojando-vos, portanto, de toda maldade e dolo, de hipocrisias e invejas e de toda sorte de maledicências,

2 desejai ardentemente, como crianças recém-nascidas, o genuíno leite espiritual, para que, por ele, vos seja dado crescimento para salvação,

3 se é que já tendes a experiência de que o SENHOR é bondoso.

4 Chegando-vos para ele, a pedra que vive, rejeitada, sim, pelos homens, mas para com Deus eleita e preciosa,

5 também vós mesmos, como pedras que vivem, sois edificados casa espiritual para serdes sacerdócio santo, a fim de oferecerdes sacrifícios espirituais agradáveis a Deus por intermédio de Jesus Cristo.

6 Pois isso está na Escritura: Eis que ponho em Sião uma pedra angular, eleita e preciosa; e quem nela crer não será, de modo algum, envergonhado.

7 Para vós outros, portanto, os que credes, é a preciosidade; mas, para os descrentes, A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular

8 e: Pedra de tropeço e rocha de ofensa. São estes os que tropeçam na palavra, sendo desobedientes, para o que também foram postos.

1 Piotra 2

O żywych kamieniach i ludzie świętym

1 Odrzuciwszy więc wszelką złość i wszelką zdradę, i obłudę, i zazdrość, i wszelką obmowę

2 Jako nowonarodzone niemowlęta, zapragnijcie nie sfałszowanego duchowego mleka, abyście przez nie wzrastali ku zbawieniu,

3 Gdyżeście zakosztowali, iż dobrotliwy jest Pan.

4 Przystąpcie do niego, do kamienia żywego, przez ludzi wprawdzie odrzuconego, lecz przez Boga wybranego jako kosztowny.

5 I wy sami jako kamienie żywe budujcie się w dom duchowy, w kapłaństwo święte, aby składać duchowe ofiary przyjemne Bogu przez Jezusa Chrystusa.

6 Dlatego to powiedziane jest w Piśmie: Oto kładę na Syjonie kamień węgielny, wybrany, kosztowny, A kto weń wierzy, nie zawiedzie się.

7 Dla was, którzy wierzycie, jest on rzeczą cenną; dla niewierzących zaś kamień ten, którym wzgardzili budowniczowie, pozostał kamieniem węgielnym,

8 Ale też kamieniem, o który się potkną, i skałą zgorszenia; ci, którzy nie wierzą Słowu, potykają się oń, na co zresztą są przeznaczeni.

[9] Vós, porém, sois raça eleita, sacerdócio real, nação santa, povo de propriedade exclusiva de Deus, a fim de proclamardes as virtudes daquele que vos chamou das trevas para a sua maravilhosa luz;

[10] vós, sim, que, antes, não éreis povo, mas, agora, sois povo de Deus, que não tínheis alcançado misericórdia, mas, agora, alcançastes misericórdia.

A vida exemplar cristã: deveres para com os não crentes e para com as autoridades

[11] Amados, exorto-vos, como peregrinos e forasteiros que sois, a vos absterdes das paixões carnais, que fazem guerra contra a alma,

[12] mantendo exemplar o vosso procedimento no meio dos gentios, para que, naquilo que falam contra vós outros como de malfeitores, observando-vos em vossas boas obras, glorifiquem a Deus no dia da visitação.

[13] Sujeitai-vos a toda instituição humana por causa do SENHOR, quer seja ao rei, como soberano,

[14] quer às autoridades, como enviadas por ele, tanto para castigo dos malfeitores como para louvor dos que praticam o bem.

[15] Porque assim é a vontade de Deus, que, pela prática do bem, façais emudecer a ignorância dos insensatos;

[16] como livres que sois, não usando, todavia, a liberdade por pretexto da

[9] Ale wy jesteście rodem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem nabytym, abyście rozgłaszali cnoty tego, który was powołał z ciemności do cudownej swojej światłości;

[10] Wy, którzy niegdyś byliście nie ludem, teraz jesteście ludem Bożym, dla was niegdyś nie było zmiłowania, ale teraz zmiłowania dostąpiliście.

[11] Umiłowani, napominam was, abyście jako pielgrzymi i wychodźcy wstrzymywali się od cielesnych pożądliwości, które walczą przeciwko duszy;

[12] Prowadźcie wśród pogan życie nienaganne, aby ci, którzy was obmawiają jako złoczyńców, przypatrując się bliżej dobrym uczynkom, wysławiali Boga w dzień nawiedzenia.

Wezwanie do posłuszeństwa wobec władzy

[13] Bądźcie poddani wszelkiemu ludzkiemu porządkowi ze względu na Pana, czy to królowi jako najwyższemu władcy,

[14] Czy to namiestnikom, jako przezeń wysyłanym dla karania złoczyńców, a udzielania pochwały tym, którzy dobrze czynią.

[15] Albowiem taka jest wola Boża, abyście dobrze czyniąc, zamykali usta niewiedzy ludzi głupich,

[16] Jako wolni, a nie jako ci, którzy wolności używają za osłonę zła, lecz jako słudzy Boga.

malícia, mas vivendo como servos de Deus.

17 Tratai todos com honra, amai os irmãos, temei a Deus, honrai o rei.

17 Wszystkich szanujcie, braci miłujcie, Boga się bójcie, króla czcijcie.

A vida exemplar cristã: deveres dos que prestam serviços a outrem

Ciężar służby

18 Servos, sede submissos, com todo o temor ao vosso senhor, não somente se for bom e cordato, mas também ao perverso;

18 Domownicy, bądźcie poddani z wszelką bojaźnią panom, nie tylko dobrym i łagodnym, ale i przykrym,

19 porque isto é grato, que alguém suporte tristezas, sofrendo injustamente, por motivo de sua consciência para com Deus.

19 Albowiem to jest łaska, jeśli ktoś związany w sumieniu przed Bogiem znosi utrapienie i cierpi niewinnie.

20 Pois que glória há, se, pecando e sendo esbofeteados por isso, o suportais com paciência? Se, entretanto, quando praticais o bem, sois igualmente afligidos e o suportais com paciência, isto é grato a Deus.

20 Bo jakaż to chluba, jeżeli okazujecie cierpliwość, policzkowani za grzechy? Ale, jeżeli okazujecie cierpliwość, gdy za dobre uczynki cierpicie, to jest łaska u Boga.

21 Porquanto para isto mesmo fostes chamados, pois que também Cristo sofreu em vosso lugar, deixando-vos exemplo para seguirdes os seus passos,

21 Na to bowiem powołani jesteście, gdyż i Chrystus cierpiał za was, zostawiając wam przykład, abyście wstępowali w jego ślady;

22 o qual não cometeu pecado, nem dolo algum se achou em sua boca;

22 On grzechu nie popełnił ani nie znaleziono zdrady w ustach jego;

23 pois ele, quando ultrajado, não revidava com ultraje; quando maltratado, não fazia ameaças, mas entregava-se àquele que julga retamente,

23 On, gdy mu złorzeczono, nie odpowiadał złorzeczeniem, gdy cierpiał, nie groził, lecz poruczał sprawę temu, który sprawiedliwie sądzi;

24 carregando ele mesmo em seu corpo, sobre o madeiro, os nossos pecados, para que nós, mortos para os pecados, vivamos para a justiça; por suas chagas, fostes sarados.

24 On grzechy nasze sam na ciele swoim poniósł na drzewo, abyśmy, obumarłszy grzechom, dla sprawiedliwości żyli; jego sińce uleczyły was.

25 Porque estáveis desgarrados como ovelhas; agora, porém, vos convertestes ao Pastor e Bispo da vossa alma.

25 Byliście bowiem zbłąkani jak owce, lecz teraz nawróciliście się do pasterza i stróża dusz waszych.

1 Pedro 3

A vida exemplar cristã: deveres dos casados

[1] Mulheres, sede vós, igualmente, submissas a vosso próprio marido, para que, se ele ainda não obedece à palavra, seja ganho, sem palavra alguma, por meio do procedimento de sua esposa,

[2] ao observar o vosso honesto comportamento cheio de temor.

[3] Não seja o adorno da esposa o que é exterior, como frisado de cabelos, adereços de ouro, aparato de vestuário;

[4] seja, porém, o homem interior do coração, unido ao incorruptível trajo de um espírito manso e tranqüilo, que é de grande valor diante de Deus.

[5] Pois foi assim também que a si mesmas se ataviaram, outrora, as santas mulheres que esperavam em Deus, estando submissas a seu próprio marido,

[6] como fazia Sara, que obedeceu a Abraão, chamando-lhe senhor, da qual vós vos tornastes filhas, praticando o bem e não temendo perturbação alguma.

[7] Maridos, vós, igualmente, vivei a vida comum do lar, com discernimento; e, tendo consideração para com a vossa mulher como parte mais frágil, tratai-a com dignidade, porque sois, juntamente, herdeiros da mesma graça de vida, para que não se interrompam as vossas orações.

A vida exemplar cristã: o amor fraternal

[8] Finalmente, sede todos de igual ânimo, compadecidos, fraternalmente amigos, misericordiosos, humildes,

1 Piotra 3

Mężowie i żony

[1] Podobnie wy, żony, bądźcie uległe mężom swoim, aby, jeśli nawet niektórzy nie są posłuszni Słowu, dzięki postępowaniu kobiet, bez słowa zostali pozyskani,

[2] Ujrzawszy wasze czyste, bogobojne życie.

[3] Ozdobą waszą niech nie będzie to, co zewnętrzne, trefienie włosów, złote klejnoty lub strojne szaty,

[4] Lecz ukryty wewnętrzny człowiek z niezniszczalnym klejnotem łagodnego i cichego ducha, który jedynie ma wartość przed Bogiem.

[5] Albowiem tak niegdyś przyozdabiały się święte niewiasty, pokładające nadzieję w Bogu, uległe swoim mężom;

[6] Tak Sara posłuszna była Abrahamowi, nazywając go panem. Jej dziećmi stałyście się wy, gdy czynicie dobrze i niczym nie dajecie się nastraszyć.

[7] Podobnie wy, mężowie, postępujcie z nimi z wyrozumiałością jako ze słabszym rodzajem niewieścim i okazujcie im cześć, skoro i one są dziedziczkami łaski żywota, aby modlitwy wasze nie doznały przeszkody.

Chrześcijańskie współczucie

[8] A w końcu: Bądźcie wszyscy jednomyślni, współczujący, braterscy, miłosierni, pokorni;

[9] não pagando mal por mal ou injúria por injúria; antes, pelo contrário, bendizendo, pois para isto mesmo fostes chamados, a fim de receberdes bênção por herança.

[10] Pois quem quer amar a vida e ver dias felizes refreie a língua do mal e evite que os seus lábios falem dolosamente;

[11] aparte-se do mal, pratique o que é bom, busque a paz e empenhe-se por alcançá-la.

[12] Porque os olhos do SENHOR repousam sobre os justos, e os seus ouvidos estão abertos às suas súplicas, mas o rosto do SENHOR está contra aqueles que praticam males.

A prática do bem. A longanimidade segundo o exemplo de Cristo

[13] Ora, quem é que vos há de maltratar, se fordes zelosos do que é bom?

[14] Mas, ainda que venhais a sofrer por causa da justiça, bem-aventurados sois. Não vos amedronteis, portanto, com as suas ameaças, nem fiqueis alarmados;

[15] antes, santificai a Cristo, como SENHOR, em vosso coração, estando sempre preparados para responder a todo aquele que vos pedir razão da esperança que há em vós,

[16] fazendo-o, todavia, com mansidão e temor, com boa consciência, de modo que, naquilo em que falam contra vós outros, fiquem envergonhados os que difamam o vosso bom procedimento em Cristo,

[9] Nie oddawajcie złem za zło ani obelgą za obelgę, lecz przeciwnie, błogosławcie, gdyż na to powołani zostaliście, abyście odziedziczyli błogosławieństwo.

[10] Bo kto chce być zadowolony z życia i oglądać dni dobre, ten niech powstrzyma język swój od złego, a wargi swoje od mowy zdradliwej.

[11] Niech się odwróci od złego, a czyni dobre, niech szuka pokoju i dąży do niego.

[12] Albowiem oczy Pana zwrócone są na sprawiedliwych, a uszy jego ku prośbie ich, lecz oblicze Pańskie przeciwko tym, którzy czynią zło.

O cierpieniu w imię sprawiedliwości

[13] I któż wyrządzi wam co złego, jeżeli będziecie gorliwymi rzecznikami dobrego?

[14] Ale chociażbyście nawet mieli cierpieć dla sprawiedliwości, błogosławieni jesteście. Nie lękajcie się więc gróźb ich i nie trwóżcie się.

[15] Lecz Chrystusa Pana poświęcajcie w sercach waszych, zawsze gotowi do obrony przed każdym, domagającym się od was wytłumaczenia się z nadziei waszej,

[16] Lecz czyńcie to z łagodnością i szacunkiem. Miejcie sumienie czyste, aby ci, którzy zniesławiają dobre chrześcijańskie życie wasze, zostali zawstydzeni, że was spotwarzali.

[17] porque, se for da vontade de Deus, é melhor que sofrais por praticardes o que é bom do que praticando o mal.

[17] Lepiej bowiem jest, jeżeli taka jest wola Boża, cierpieć za dobre niż za złe uczynki.

[18] Pois também Cristo morreu, uma única vez, pelos pecados, o justo pelos injustos, para conduzir-vos a Deus; morto, sim, na carne, mas vivificado no espírito,

[18] Gdyż i Chrystus raz za grzechy cierpiał, sprawiedliwy za niesprawiedliwych, aby was przywieść do Boga; w ciele wprawdzie poniósł śmierć, lecz w duchu został przywrócony życiu.

[19] no qual também foi e pregou aos espíritos em prisão,

[19] W nim też poszedł i zwiastował duchom będącym w więzieniu,

[20] os quais, noutro tempo, foram desobedientes quando a longanimidade de Deus aguardava nos dias de Noé, enquanto se preparava a arca, na qual poucos, a saber, oito pessoas, foram salvos, através da água,

[20] Które niegdyś były nieposłuszne, gdy Bóg cierpliwie czekał za dni Noego, kiedy budowano arkę, w której tylko niewielu, to jest osiem dusz, ocalało przez wodę.

[21] a qual, figurando o batismo, agora também vos salva, não sendo a remoção da imundícia da carne, mas a indagação de uma boa consciência para com Deus, por meio da ressurreição de Jesus Cristo;

[21] Ona jest obrazem chrztu, który teraz i was zbawia, a jest nie pozbyciem się cielesnego brudu, lecz prośbą do Boga o dobre sumienie przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa,

[22] o qual, depois de ir para o céu, está à destra de Deus, ficando-lhe subordinados anjos, e potestades, e poderes.

[22] Który wstąpił na niebiosa, siedzi na prawicy Bożej, a poddani mu są aniołowie i zwierzchności, i moce.

1 Pedro 4

A morte para o pecado e a pureza de vida

1 Piotra 4

Wyrzeczenie się grzechu

[1] Ora, tendo Cristo sofrido na carne, armai-vos também vós do mesmo pensamento; pois aquele que sofreu na carne deixou o pecado,

[1] Ponieważ więc Chrystus cierpiał w ciele, uzbrójcie się też i wy tą myślą, gdyż kto cieleśnie cierpiał, zaniechał grzechu,

[2] para que, no tempo que vos resta na carne, já não vivais de acordo com as paixões dos homens, mas segundo a vontade de Deus.

[2] Aby pozostały czas doczesnego życia poświęcić już nie ludzkim pożądliwościom, lecz woli Bożej.

[3] Porque basta o tempo decorrido para terdes executado a vontade dos gentios, tendo andado em dissoluções, concupiscências, borracheiras, orgias, bebedices e em detestáveis idolatrias.

[4] Por isso, difamando-vos, estranham que não concorrais com eles ao mesmo excesso de devassidão,

[5] os quais hão de prestar contas àquele que é competente para julgar vivos e mortos;

[6] pois, para este fim, foi o evangelho pregado também a mortos, para que, mesmo julgados na carne segundo os homens, vivam no espírito segundo Deus.

Alguns deveres dos crentes uns para com os outros

[7] Ora, o fim de todas as coisas está próximo; sede, portanto, criteriosos e sóbrios a bem das vossas orações.

[8] Acima de tudo, porém, tende amor intenso uns para com os outros, porque o amor cobre multidão de pecados.

[9] Sede, mutuamente, hospitaleiros, sem murmuração.

[10] Servi uns aos outros, cada um conforme o dom que recebeu, como bons despenseiros da multiforme graça de Deus.

[11] Se alguém fala, fale de acordo com os oráculos de Deus; se alguém serve, faça-o na força que Deus supre, para que, em todas as coisas, seja Deus glorificado, por meio de Jesus Cristo, a quem pertence a glória e o domínio pelos séculos dos séculos. Amém!

O sofrermos por Cristo é privilégio glorioso

[3] Dość bowiem, że w czasie minionym spełnialiście zachcianki pogańskie oddając się rozpuście, pożądliwości, pijaństwu, biesiadom, pijatykom i bezecnemu bałwochwalstwu.

[4] Przy tym dziwią się temu, że wy nie schodzicie się razem z nimi na takie lekkomyślne rozpusty, i oczerniają was.

[5] Zdadzą oni sprawę temu, który gotów jest sądzić żywych i umarłych.

[6] W tym celu bowiem i umarłym głoszona była ewangelia, aby w ciele osądzeni zostali na sposób ludzki, ale w duchu żyli na sposób Boży.

[7] Lecz przybliżył się koniec wszystkiego. Bądźcie więc roztropni i trzeźwi, abyście mogli się modlić.

[8] Nade wszystko miejcie gorliwą miłość jedni ku drugim, gdyż miłość zakrywa mnóstwo grzechów.

[9] Okazujcie gościnność jedni drugim bez szemrania.

[10] Usługujcie drugim tym darem łaski, jaki każdy otrzymał, jako dobrzy szafarze rozlicznej łaski Bożej.

[11] Jeśli kto mówi, niech mówi jak Słowo Boże. Jeśli kto usługuje, niech czyni to z mocą, której udziela Bóg, aby we wszystkim był uwielbiony Bóg przez Jezusa Chrystusa. Jego jest chwała i moc na wieki wieków. Amen.

Przywilej cierpienia dla Chrystusa

[12] Amados, não estranheis o fogo ardente que surge no meio de vós, destinado a provar-vos, como se alguma coisa extraordinária vos estivesse acontecendo;
[13] pelo contrário, alegrai-vos na medida em que sois co-participantes dos sofrimentos de Cristo, para que também, na revelação de sua glória, vos alegreis exultando.

[14] Se, pelo nome de Cristo, sois injuriados, bem-aventurados sois, porque sobre vós repousa o Espírito da glória e de Deus.

[15] Não sofra, porém, nenhum de vós como assassino, ou ladrão, ou malfeitor, ou como quem se intromete em negócios de outrem;
[16] mas, se sofrer como cristão, não se envergonhe disso; antes, glorifique a Deus com esse nome.
[17] Porque a ocasião de começar o juízo pela casa de Deus é chegada; ora, se primeiro vem por nós, qual será o fim daqueles que não obedecem ao evangelho de Deus?
[18] E, se é com dificuldade que o justo é salvo, onde vai comparecer o ímpio, sim, o pecador?
[19] Por isso, também os que sofrem segundo a vontade de Deus encomendem a sua alma ao fiel Criador, na prática do bem.

1 Pedro 5

Os deveres do ministério

[1] Rogo, pois, aos presbíteros que há entre vós, eu, presbítero como eles, e

[12] Najmilsi! Nie dziwcie się, jakby was coś niezwykłego spotkało, gdy was pali ogień, który służy doświadczeniu waszemu,

[13] Ale w tej mierze, jak jesteście uczestnikami cierpień Chrystusowych, radujcie się, abyście i podczas objawienia chwały jego radowali się i weselili.

[14] Błogosławieni jesteście, jeśli was znieważają dla imienia Chrystusowego, gdyż Duch chwały, Duch Boży, spoczywa na was.

[15] A niech nikt z was nie cierpi jako zabójca albo złodziej, albo złoczyńca, albo jako człowiek, który się wtrąca do cudzych spraw.
[16] Wszakże jeśli cierpi jako chrześcijanin, niech tego nie uważa za hańbę, niech raczej tym imieniem wielbi Boga.

[17] Nadszedł bowiem czas, aby się rozpoczął sąd od domu Bożego; a jeśli zaczyna się od nas, to jakiż koniec czeka tych, którzy nie wierzą ewangelii Bożej?

[18] A jeśli sprawiedliwy z trudnością dostąpi zbawienia, to bezbożny i grzesznik gdzież się znajdą?
[19] Przeto i ci, którzy cierpią według woli Bożej, niech dobrze czyniąc powierzą wiernemu Stwórcy dusze swoje.

1 Piotra 5

Napomnienia dla starszych zboru

[1] Starszych więc wśród was napominam, jako również starszy i świadek cierpień

testemunha dos sofrimentos de Cristo, e ainda co-participante da glória que há de ser revelada:

2 pastoreai o rebanho de Deus que há entre vós, não por constrangimento, mas espontaneamente, como Deus quer; nem por sórdida ganância, mas de boa vontade;

3 nem como dominadores dos que vos foram confiados, antes, tornando-vos modelos do rebanho.

4 Ora, logo que o Supremo Pastor se manifestar, recebereis a imarcescível coroa da glória.

Vários conselhos. Votos, saudações finais e bênção

5 Rogo igualmente aos jovens: sede submissos aos que são mais velhos; outrossim, no trato de uns com os outros, cingi-vos todos de humildade, porque Deus resiste aos soberbos, contudo, aos humildes concede a sua graça.

6 Humilhai-vos, portanto, sob a poderosa mão de Deus, para que ele, em tempo oportuno, vos exalte,

7 lançando sobre ele toda a vossa ansiedade, porque ele tem cuidado de vós.

8 Sede sóbrios e vigilantes. O diabo, vosso adversário, anda em derredor, como leão que ruge procurando alguém para devorar;

9 resisti-lhe firmes na fé, certos de que sofrimentos iguais aos vossos estão-se cumprindo na vossa irmandade espalhada pelo mundo.

10 Ora, o Deus de toda a graça, que em Cristo vos chamou à sua eterna glória,

Chrystusowych oraz współuczestnik chwały, która ma się objawić:

2 Paście trzodę Bożą, która jest między wami, nie z przymusu, lecz ochotnie, po Bożemu, nie dla brzydkiego zysku, lecz z oddaniem,

3 Nie jako panujący nad tymi, którzy są wam poruczeni, lecz jako wzór dla trzody.

4 A gdy się objawi Arcypasterz, otrzymacie niezwiędłą koronę chwały.

5 Podobnie młodsi, bądźcie ulegli starszym; wszyscy zaś przyobleczcie się w szatę pokory względem siebie, gdyż Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje.

Ogólne napomnienia

6 Ukórzcie się więc pod mocną rękę Bożą, aby was wywyższył czasu swego.

7 Wszelką troskę swoją złóżcie na niego, gdyż On ma o was staranie.

8 Bądźcie trzeźwi, czuwajcie! Przeciwnik wasz, diabeł, chodzi wokoło jak lew ryczący, szukając kogo by pochłonąć.

9 Przeciwstawcie mu się, mocni w wierze, wiedząc, że te same cierpienia są udziałem braci waszych w świecie.

10 A Bóg wszelkiej łaski, który was powołał do wiecznej swej chwały w

depois de terdes sofrido por um pouco, ele mesmo vos há de aperfeiçoar, firmar, fortificar e fundamentar.

[11] A ele seja o domínio, pelos séculos dos séculos. Amém!

[12] Por meio de Silvano, que para vós outros é fiel irmão, como também o considero, vos escrevo resumidamente, exortando e testificando, de novo, que esta é a genuína graça de Deus; nela estai firmes.

[13] Aquela que se encontra em Babilônia, também eleita, vos saúda, como igualmente meu filho Marcos.

[14] Saudai-vos uns aos outros com ósculo de amor. Paz a todos vós que vos achais em Cristo.

Chrystusie, po krótkotrwałych cierpieniach waszych, sam was do niej przysposobi, utwierdzi, umocni, na trwałym postawi gruncie.

[11] Jego jest moc na wieki wieków. Amen!

[12] Przez Sylwana, wiernego wam, jak mniemam, brata, napisałem krótko, napominając i upewniając was, że taka jest prawdziwa łaska Boża; w niej trwajcie!

[13] Pozdrawia was zbór w Babilonie, wespół z wami wybrany, i Marek, syn mój.

[14] Pozdrówcie się nawzajem pocałunkiem miłości. Pokój wam wszystkim, którzyście w Chrystusie.

Segunda epístola de Pedro	2 Piotra

2 Pedro 1

Prefácio e saudação

[1] Simão Pedro, servo e apóstolo de Jesus Cristo, aos que conosco obtiveram fé igualmente preciosa na justiça do nosso Deus e Salvador Jesus Cristo,

[2] graça e paz vos sejam multiplicadas, no pleno conhecimento de Deus e de Jesus, nosso SENHOR.

A prática progressiva das graças cristãs e seus resultados

[3] Visto como, pelo seu divino poder, nos têm sido doadas todas as coisas que conduzem à vida e à piedade, pelo conhecimento completo daquele que nos chamou para a sua própria glória e virtude,

[4] pelas quais nos têm sido doadas as suas preciosas e mui grandes promessas, para que por elas vos torneis co-participantes da natureza divina, livrando-vos da corrupção das paixões que há no mundo,

[5] por isso mesmo, vós, reunindo toda a vossa diligência, associai com a vossa fé a virtude; com a virtude, o conhecimento;

[6] com o conhecimento, o domínio próprio; com o domínio próprio, a perseverança; com a perseverança, a piedade;

[7] com a piedade, a fraternidade; com a fraternidade, o amor.

[8] Porque estas coisas, existindo em vós e em vós aumentando, fazem com que não sejais nem inativos, nem infrutuosos no

2 Piotra 1

Pozdrowienie

[1] Szymon Piotr, sługa i apostoł Jezusa Chrystusa, do tych, którzy dzięki sprawiedliwości Boga naszego i Zbawiciela Jezusa Chrystusa osiągnęli wiarę równie wartościową co i nasza:

[2] Łaska i pokój niech się wam rozmnożą przez poznanie Boga i Pana naszego, Jezusa Chrystusa.

Chrześcijańskie przywileje

[3] Boska jego moc obdarowała nas wszystkim, co jest potrzebne do życia i pobożności, przez poznanie tego, który nas powołał przez własną chwałę i cnotę,

[4] Przez które darowane nam zostały drogie i największe obietnice, abyście przez nie stali się uczestnikami boskiej natury, uniknąwszy skażenia, jakie na tym świecie pociąga za sobą pożądliwość.

[5] I właśnie dlatego dołóżcie wszelkich starań i uzupełniajcie waszą wiarę cnotą, cnotę poznaniem,

[6] Poznanie powściągliwością, powściągliwość wytrwaniem, wytrwanie pobożnością,

[7] Pobożność braterstwem, braterstwo miłością.

[8] Jeśli je bowiem posiadacie i one się pomnażają, to nie dopuszczą do tego, abyście byli bezczynni i bezużyteczni w poznaniu Pana naszego Jezusa Chrystusa.

pleno conhecimento de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[9] Pois aquele a quem estas coisas não estão presentes é cego, vendo só o que está perto, esquecido da purificação dos seus pecados de outrora.

[10] Por isso, irmãos, procurai, com diligência cada vez maior, confirmar a vossa vocação e eleição; porquanto, procedendo assim, não tropeçareis em tempo algum.

[11] Pois desta maneira é que vos será amplamente suprida a entrada no reino eterno de nosso SENHOR e Salvador Jesus Cristo.

O apóstolo dá os motivos por que escreveu esta carta

[12] Por esta razão, sempre estarei pronto para trazer-vos lembrados acerca destas coisas, embora estejais certos da verdade já presente convosco e nela confirmados.

[13] Também considero justo, enquanto estou neste tabernáculo, despertar-vos com essas lembranças,

[14] certo de que estou prestes a deixar o meu tabernáculo, como efetivamente nosso SENHOR Jesus Cristo me revelou.

[15] Mas, de minha parte, esforçar-me-ei, diligentemente, por fazer que, a todo tempo, mesmo depois da minha partida, conserveis lembrança de tudo.

A superioridade da palavra de Deus

[16] Porque não vos demos a conhecer o poder e a vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo seguindo fábulas engenhosamente inventadas, mas nós mesmos fomos testemunhas oculares da sua majestade,

[9] Kto zaś ich nie ma, ten jest ślepy, krótkowzroczny i zapomniał, że został oczyszczony z dawniejszych swoich grzechów.

[10] Dlatego, bracia, tym bardziej dołóżcie starań, aby swoje powołanie i wybranie umocnić; czyniąc to bowiem, nigdy się nie potkniecie.

[11] W ten sposób będziecie mieli szeroko otwarte wejście do wiekuistego Królestwa Pana naszego i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.

Piotr w obliczu rychłego odejścia

[12] Dlatego zamierzam zawsze przypominać wam te sprawy, chociaż o nich wiecie i utwierdzeni jesteście w prawdzie, którą macie.

[13] Uważam zaś za rzecz słuszną, dopóki jestem w tym ciele, pobudzać was przez przypominanie,

[14] Wiedząc o tym, iż rychło trzeba mi będzie rozstać się z życiem, jak mi to zresztą Pan nasz, Jezus Chrystus, objawił.

[15] Dołożę też starań, abyście także po moim odejściu stale to mieli w pamięci.

Świadectwo Piotra i proroków

[16] Gdyż oznajmiliśmy wam moc i powtórne przyjście Pana naszego, Jezusa Chrystusa, nie opierając się na zręcznie zmyślonych baśniach, lecz jako naoczni świadkowie jego wielkości.

[17] pois ele recebeu, da parte de Deus Pai, honra e glória, quando pela Glória Excelsa lhe foi enviada a seguinte voz: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo.
[18] Ora, esta voz, vinda do céu, nós a ouvimos quando estávamos com ele no monte santo.

[19] Temos, assim, tanto mais confirmada a palavra profética, e fazeis bem em atendê-la, como a uma candeia que brilha em lugar tenebroso, até que o dia clareie e a estrela da alva nasça em vosso coração,

[20] sabendo, primeiramente, isto: que nenhuma profecia da Escritura provém de particular elucidação;
[21] porque nunca jamais qualquer profecia foi dada por vontade humana; entretanto, homens [santos] falaram da parte de Deus, movidos pelo Espírito Santo.

[17] Wziął On bowiem od Boga Ojca cześć i chwałę, gdy taki go doszedł głos od Majestatu chwały: Ten jest Syn mój umiłowany, którego sobie upodobałem.
[18] A my, będąc z nim na świętej górze, usłyszeliśmy ten głos, który pochodził z nieba.
[19] Mamy więc słowo prorockie jeszcze bardziej potwierdzone, a wy dobrze czynicie, trzymając się go niby pochodni, świecącej w ciemnym miejscu, dopóki dzień nie zaświta i nie wzejdzie jutrzenka w waszych sercach.
[20] Przede wszystkim to wiedzcie, że wszelkie proroctwo Pisma nie podlega dowolnemu wykładowi.

[21] Albowiem proroctwo nie przychodziło nigdy z woli ludzkiej, lecz wypowiadali je ludzie Boży, natchnieni Duchem Świętym.

2 Pedro 2

Os falsos mestres, seu caráter, obras e justo castigo

[1] Assim como, no meio do povo, surgiram falsos profetas, assim também haverá entre vós falsos mestres, os quais introduzirão, dissimuladamente, heresias destruidoras, até ao ponto de renegarem o Soberano SENHOR que os resgatou, trazendo sobre si mesmos repentina destruição.
[2] E muitos seguirão as suas práticas libertinas, e, por causa deles, será infamado o caminho da verdade;

2 Piotra 2

Ostrzeżenie przed fałszywymi nauczycielami i złym życiem

[1] Lecz byli też fałszywi prorocy między ludem, jak i wśród was będą fałszywi nauczyciele, którzy wprowadzać będą zgubne nauki i zapierać się Pana, który ich odkupił, sprowadzając na się rychłą zgubę.

[2] I wielu pójdzie za ich rozwiązłością, a droga prawdy będzie przez nich pohańbiona.

[3] também, movidos por avareza, farão comércio de vós, com palavras fictícias; para eles o juízo lavrado há longo tempo não tarda, e a sua destruição não dorme.

[3] Z chciwości wykorzystywać was będą przez zmyślone opowieści; lecz wyrok potępienia na nich od dawna zapadł i zguba ich nie drzemie.

[4] Ora, se Deus não poupou anjos quando pecaram, antes, precipitando-os no inferno, os entregou a abismos de trevas, reservando-os para juízo;

[4] Bóg bowiem nie oszczędził aniołów, którzy zgrzeszyli, lecz strąciwszy do otchłani, umieścił ich w mrocznych lochach, aby byli zachowani na sąd;

[5] e não poupou o mundo antigo, mas preservou a Noé, pregador da justiça, e mais sete pessoas, quando fez vir o dilúvio sobre o mundo de ímpios;

[5] Również starożytnego świata nie oszczędził, lecz ocalił jedynie ośmioro wraz z Noem, zwiastunem sprawiedliwości, zesławszy potop na świat bezbożnych;

[6] e, reduzindo a cinzas as cidades de Sodoma e Gomorra, ordenou-as à ruína completa, tendo-as posto como exemplo a quantos venham a viver impiamente;

[6] Miasta Sodomę i Gomorę spalił do cna i na zagładę skazał jako przykład dla tych, którzy by mieli wieść życie bezbożne,

[7] e livrou o justo Ló, afligido pelo procedimento libertino daqueles insubordinados

[7] Natomiast wyrwał sprawiedliwego Lota, udręczonego przez rozpustne postępowanie bezbożników,

[8] (porque este justo, pelo que via e ouvia quando habitava entre eles, atormentava a sua alma justa, cada dia, por causa das obras iníquas daqueles),

[8] Gdyż sprawiedliwy ten, mieszkając między nimi, widział bezbożne ich uczynki i słyszał o nich, i trapił się tym dzień w dzień w prawej duszy swojej.

[9] é porque o SENHOR sabe livrar da provação os piedosos e reservar, sob castigo, os injustos para o Dia de Juízo,

[9] Umie Pan wyrwać pobożnych z pokuszenia, bezbożnych zaś zachować na dzień sądu celem ukarania,

[10] especialmente aqueles que, seguindo a carne, andam em imundas paixões e menosprezam qualquer governo. Atrevidos, arrogantes, não temem difamar autoridades superiores,

[10] Szczególnie zaś tych, którzy oddają się niecnym pożądliwościom cielesnym, a zwierzchnością pogardzają. Zuchwali, zarozumiali, nie lękają się nawet bluźnić mocom niebieskim.

[11] ao passo que anjos, embora maiores em força e poder, não proferem contra elas juízo infamante na presença do SENHOR.

[11] Chociaż aniołowie siłą i mocą są więksi od nich, nie wydają na nich przed Panem wyroku potępienia.

[12] Esses, todavia, como brutos irracionais, naturalmente feitos para presa e destruição, falando mal daquilo em que são ignorantes, na sua destruição também hão de ser destruídos,

[13] recebendo injustiça por salário da injustiça que praticam. Considerando como prazer a sua luxúria carnal em pleno dia, quais nódoas e deformidades, eles se regalam nas suas próprias mistificações, enquanto banqueteiam junto convosco;

[14] tendo os olhos cheios de adultério e insaciáveis no pecado, engodando almas inconstantes, tendo coração exercitado na avareza, filhos malditos;

[15] abandonando o reto caminho, se extraviaram, seguindo pelo caminho de Balaão, filho de Beor, que amou o prêmio da injustiça

[16] (recebeu, porém, castigo da sua transgressão, a saber, um mudo animal de carga, falando com voz humana, refreou a insensatez do profeta).

[17] Esses tais são como fonte sem água, como névoas impelidas por temporal. Para eles está reservada a negridão das trevas;

[18] porquanto, proferindo palavras jactanciosas de vaidade, engodam com paixões carnais, por suas libertinagens, aqueles que estavam prestes a fugir dos que andam no erro,

[19] prometendo-lhes liberdade, quando eles mesmos são escravos da corrupção, pois

[12] Lecz oni, jak nierozumne zwierzęta, które z natury są po to, by je łapano i zabijano, bluźnią temu, czego nie znają; toteż zginą jak one

[13] I poniosą karę za nieprawość. Oddawanie się w dzień rozpuście uważają za rozkosz, a gdy współbiesiadują z wami, są zakałą i hańbą, ponieważ nurzają się w swoich pożądliwościach.

[14] Oczy ich wypatrują tylko cudzołożnic i nigdy im nie dość grzechu; nęcą dusze słabe, serce mają wyćwiczone w chciwości, synowie przekleństwa.

[15] Opuściwszy drogę prostą, zbłądzili i wstąpili na drogę Balaama, syna Beora, który ukochał zapłatę za czyny nieprawe,

[16] Lecz został zganiony za swoją nieprawość; nieme bydlę juczne, przemówiwszy głosem ludzkim, zapobiegło nierozumnemu postępkowi proroka.

[17] Ludzie ci, to źródła bez wody i obłoki pędzone przez wicher; czeka ich przeznaczony najciemniejszy mrok.

[18] Przemawiając bowiem słowami nadętymi a pustymi, nęcą przez żądze cielesne i rozwiązłość tych, którzy dopiero co wyzwolili się od wpływu pogrążonych w błędzie,

[19] Obiecując im wolność, chociaż sami są niewolnikami zguby; czemu bowiem ktoś ulega, tego niewolnikiem się staje.

aquele que é vencido fica escravo do vencedor.

[20] Portanto, se, depois de terem escapado das contaminações do mundo mediante o conhecimento do SENHOR e Salvador Jesus Cristo, se deixam enredar de novo e são vencidos, tornou-se o seu último estado pior que o primeiro.

[21] Pois melhor lhes fora nunca tivessem conhecido o caminho da justiça do que, após conhecê-lo, volverem para trás, apartando-se do santo mandamento que lhes fora dado.

[22] Com eles aconteceu o que diz certo adágio verdadeiro: O cão voltou ao seu próprio vômito; e: A porca lavada voltou a revolver-se no lamaçal.

[20] Jeśli bowiem przez poznanie Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa wyzwolili się od brudów świata, lecz potem znowu w nie uwikłani dają im się opanować, to stan ich ostateczny jest gorszy niż poprzedni.

[21] Lepiej bowiem byłoby dla nich nie poznać drogi sprawiedliwości, niż poznawszy ją, odwrócić się od przekazanego im świętego przykazania.

[22] Sprawdza się na nich treść owego przysłowia: Wraca pies do wymiocin swoich, oraz: Umyta świnia znów się tarza w błocie.

2 Pedro 3

A vinda do Senhor e o seu significado

[1] Amados, esta é, agora, a segunda epístola que vos escrevo; em ambas, procuro despertar com lembranças a vossa mente esclarecida,

[2] para que vos recordeis das palavras que, anteriormente, foram ditas pelos santos profetas, bem como do mandamento do SENHOR e Salvador, ensinado pelos vossos apóstolos,

[3] tendo em conta, antes de tudo, que, nos últimos dias, virão escarnecedores com os seus escárnios, andando segundo as próprias paixões

[4] e dizendo: Onde está a promessa da sua vinda? Porque, desde que os pais

2 Piotra 3

Przyjście dnia Pańskiego

[1] List ten, umiłowani, jest już drugim listem, który do was piszę, a w nich chcę przez przypominanie utrzymać w czujności prawe umysły wasze,

[2] Abyście pamiętali na słowa, jakie poprzednio wypowiedzieli święci prorocy, i na przykazanie Pana i Zbawiciela, podane przez apostołów waszych.

[3] Wiedzcie przede wszystkim to, że w dniach ostatecznych przyjdą szydercy z drwinami, którzy będą postępować według swych własnych pożądliwości

[4] I mówić: Gdzież jest przyobiecane przyjście jego? Odkąd bowiem zasnęli

dormiram, todas as coisas permanecem como desde o princípio da criação.

5 Porque, deliberadamente, esquecem que, de longo tempo, houve céus bem como terra, a qual surgiu da água e através da água pela palavra de Deus,

6 pela qual veio a perecer o mundo daquele tempo, afogado em água.

7 Ora, os céus que agora existem e a terra, pela mesma palavra, têm sido entesourados para fogo, estando reservados para o Dia do Juízo e destruição dos homens ímpios.

8 Há, todavia, uma coisa, amados, que não deveis esquecer: que, para o SENHOR, um dia é como mil anos, e mil anos, como um dia.

9 Não retarda o SENHOR a sua promessa, como alguns a julgam demorada; pelo contrário, ele é longânimo para convosco, não querendo que nenhum pereça, senão que todos cheguem ao arrependimento.

10 Virá, entretanto, como ladrão, o Dia do SENHOR, no qual os céus passarão com estrepitoso estrondo, e os elementos se desfarão abrasados; também a terra e as obras que nela existem serão atingidas.

11 Visto que todas essas coisas hão de ser assim desfeitas, deveis ser tais como os que vivem em santo procedimento e piedade,

12 esperando e apressando a vinda do Dia de Deus, por causa do qual os céus,

ojcowie, wszystko tak trwa, jak było od początku stworzenia.

5 Obstając przy tym, przeoczają, że od dawna były niebiosa i była ziemia, która z wody i przez wodę powstała mocą Słowa Bożego

6 Przez co świat ówczesny, zalany wodą, zginął.

7 Ale teraźniejsze niebo i ziemia mocą tego samego Słowa zachowane są dla ognia i utrzymane na dzień sądu i zagłady bezbożnych ludzi.

8 Niech to jedno, umiłowani, nie uchodzi uwagi waszej, że u Pana jeden dzień jest jak tysiąc lat, a tysiąc lat jak jeden dzień.

9 Pan nie zwleka z dotrzymaniem obietnicy, chociaż niektórzy uważają, że zwleka, lecz okazuje cierpliwość względem was, bo nie chce, aby ktokolwiek zginął, lecz chce, aby wszyscy przyszli do upamiętania.

10 A dzień Pański nadejdzie jak złodziej; wtedy niebiosa z trzaskiem przeminą, a żywioły rozpalone stopnieją, ziemia i dzieła ludzkie na niej spłoną.

O potrzebie gotowości

11 Skoro to wszystko ma ulec zagładzie, jakimiż powinniście być wy w świętym postępowaniu i w pobożności,

12 Jeżeli oczekujecie i pragniecie gorąco nastania dnia Bożego, z powodu którego

incendiados, serão desfeitos, e os elementos abrasados se derreterão.

niebiosa w ogniu stopnieją i rozpalone żywioły rozpłyną się?

[13] Nós, porém, segundo a sua promessa, esperamos novos céus e nova terra, nos quais habita justiça.

[13] Ale my oczekujemy, według obietnicy nowych niebios i nowej ziemi, w których mieszka sprawiedliwość.

O cristão deve esperar o Senhor, viver vida reta, estudar as Escrituras e crescer em Cristo

[14] Por essa razão, pois, amados, esperando estas coisas, empenhai-vos por serdes achados por ele em paz, sem mácula e irrepreensíveis,

[14] Przeto, umiłowani, oczekując tego starajcie się, abyście znalezieni zostali przed nim bez skazy i bez nagany, w pokoju.

[15] e tende por salvação a longanimidade de nosso SENHOR, como igualmente o nosso amado irmão Paulo vos escreveu, segundo a sabedoria que lhe foi dada,

[15] A cierpliwość Pana naszego uważajcie za ratunek, jak i umiłowany brat nasz, Paweł, w mądrości, która mu jest dana, pisał do was;

[16] ao falar acerca destes assuntos, como, de fato, costuma fazer em todas as suas epístolas, nas quais há certas coisas difíceis de entender, que os ignorantes e instáveis deturpam, como também deturpam as demais Escrituras, para a própria destruição deles.

[16] Tak też mówi we wszystkich listach, gdzie o tym się wypowiada; są w nich pewne rzeczy niezrozumiałe, które, podobnie jak i inne pisma, ludzie niewykształceni i niezbyt umocnieni przekręcają ku swej własnej zgubie.

[17] Vós, pois, amados, prevenidos como estais de antemão, acautelai-vos; não suceda que, arrastados pelo erro desses insubordinados, descaiais da vossa própria firmeza;

[17] Wy tedy, umiłowani, wiedząc o tym wcześniej, miejcie się na baczności, abyście, zwiedzeni przez błędy ludzi nieprawych, nie dali się wyprzeć z mocnego swego stanowiska.

[18] antes, crescei na graça e no conhecimento de nosso SENHOR e Salvador Jesus Cristo. A ele seja a glória, tanto agora como no dia eterno.

[18] Wzrastajcie raczej w łasce i w poznaniu Pana naszego i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa. Jemu niech będzie chwała teraz i po wieczne czasy.

Primeira epístola de João

1 João 1

Prólogo. O Verbo da vida e a comunhão com Deus

[1] O que era desde o princípio, o que temos ouvido, o que temos visto com os nossos próprios olhos, o que contemplamos, e as nossas mãos apalparam, com respeito ao Verbo da vida

[2] (e a vida se manifestou, e nós a temos visto, e dela damos testemunho, e vo-la anunciamos, a vida eterna, a qual estava com o Pai e nos foi manifestada),

[3] o que temos visto e ouvido anunciamos também a vós outros, para que vós, igualmente, mantenhais comunhão conosco. Ora, a nossa comunhão é com o Pai e com seu Filho, Jesus Cristo.

[4] Estas coisas, pois, vos escrevemos para que a nossa alegria seja completa.

Deus é luz. O pecado, a confissão, o perdão, a propiciação

[5] Ora, a mensagem que, da parte dele, temos ouvido e vos anunciamos é esta: que Deus é luz, e não há nele treva nenhuma.

[6] Se dissermos que mantemos comunhão com ele e andarmos nas trevas, mentimos e não praticamos a verdade.

[7] Se, porém, andarmos na luz, como ele está na luz, mantemos comunhão uns com os outros, e o sangue de Jesus, seu Filho, nos purifica de todo pecado.

[8] Se dissermos que não temos pecado nenhum, a nós mesmos nos enganamos, e a verdade não está em nós.

1 Jana

1 Jana 1

Życie wieczne objawione w Jezusie

[1] Co było od początku, co słyszeliśmy, co oczami naszymi widzieliśmy, na co patrzyliśmy i czego ręce nasze dotykały, o Słowie żywota -

[2] A żywot objawiony został, i widzieliśmy, i świadczymy, i zwiastujemy wam ów żywot wieczny, który był u Ojca, a nam objawiony został -

[3] Co widzieliśmy i słyszeliśmy, to i wam zwiastujemy, abyście i wy społeczność z nami mieli. A społeczność nasza jest społecznością z Ojcem i z Synem jego, Jezusem Chrystusem.

[4] A to piszemy, aby radość nasza była pełna.

Społeczność z Bogiem jest zerwaniem z grzechem

[5] A zwiastowanie to, które słyszeliśmy od niego i które wam ogłaszamy, jest takie, że Bóg jest światłością, a nie ma w nim żadnej ciemności.

[6] Jeśli mówimy, że z nim społeczność mamy, a chodzimy w ciemności, kłamiemy i nie trzymamy się prawdy.

[7] Jeśli zaś chodzimy w światłości, jak On sam jest w światłości, społeczność mamy z sobą, i krew Jezusa Chrystusa, Syna jego, oczyszcza nas od wszelkiego grzechu.

[8] Jeśli mówimy, że grzechu nie mamy, sami siebie zwodzimy, i prawdy w nas nie ma.

[9] Se confessarmos os nossos pecados, ele é fiel e justo para nos perdoar os pecados e nos purificar de toda injustiça.

[10] Se dissermos que não temos cometido pecado, fazemo-lo mentiroso, e a sua palavra não está em nós.

1 João 2

[1] Filhinhos meus, estas coisas vos escrevo para que não pequeis. Se, todavia, alguém pecar, temos Advogado junto ao Pai, Jesus Cristo, o Justo;

[2] e ele é a propiciação pelos nossos pecados e não somente pelos nossos próprios, mas ainda pelos do mundo inteiro.

[3] Ora, sabemos que o temos conhecido por isto: se guardamos os seus mandamentos.

[4] Aquele que diz: Eu o conheço e não guarda os seus mandamentos é mentiroso, e nele não está a verdade.

[5] Aquele, entretanto, que guarda a sua palavra, nele, verdadeiramente, tem sido aperfeiçoado o amor de Deus. Nisto sabemos que estamos nele:

[6] aquele que diz que permanece nele, esse deve também andar assim como ele andou.

O antigo e o novo mandamentos: o amor fraternal

[7] Amados, não vos escrevo mandamento novo, senão mandamento antigo, o qual, desde o princípio, tivestes. Esse mandamento antigo é a palavra que ouvistes.

[9] Jeśli wyznajemy grzechy swoje, wierny jest Bóg i sprawiedliwy i odpuści nam grzechy, i oczyści nas od wszelkiej nieprawości.

[10] Jeśli mówimy, że nie zgrzeszyliśmy, kłamcę z niego robimy i nie ma w nas Słowa jego.

1 Jana 2

[1] Dzieci moje, to wam piszę, abyście nie grzeszyli. A jeśliby kto zgrzeszył, mamy orędownika u Ojca, Jezusa Chrystusa, który jest sprawiedliwy.

[2] On ci jest ubłaganiem za grzechy nasze, a nie tylko za nasze, lecz i za grzechy całego świata.

Posłuszeństwo warunkiem społeczności

[3] A z tego wiemy, że go znamy, jeśli przykazania jego zachowujemy.

[4] Kto mówi: Znam go, a przykazań jego nie zachowuje, kłamcą jest i prawdy w nim nie ma.

[5] Lecz kto zachowuje Słowo jego, w tym prawdziwie dopełniła się miłość Boża. Po tym poznajemy, że w nim jesteśmy.

[6] Kto mówi, że w nim mieszka, powinien sam tak postępować, jak On postępował.

[7] Umiłowani, nie podaję wam nowego przykazania, lecz przykazanie dawne, które mieliście od początku; a tym przykazaniem dawnym jest to Słowo, które słyszeliście.

[8] Todavia, vos escrevo novo mandamento, aquilo que é verdadeiro nele e em vós, porque as trevas se vão dissipando, e a verdadeira luz já brilha.

[8] A jednak nowe przykazanie podaję wam, to, które jest prawdziwe w nim i w was, gdyż ciemność ustępuje, a światłość prawdziwa już świeci.

[9] Aquele que diz estar na luz e odeia a seu irmão, até agora, está nas trevas.

[9] Kto mówi, że jest w światłości, a brata swojego nienawidzi, w ciemności jest nadal.

[10] Aquele que ama a seu irmão permanece na luz, e nele não há nenhum tropeço.

[10] Kto miłuje brata swego, w światłości mieszka i nie ma w nim zgorszenia.

[11] Aquele, porém, que odeia a seu irmão está nas trevas, e anda nas trevas, e não sabe para onde vai, porque as trevas lhe cegaram os olhos.

[11] Kto zaś nienawidzi brata swego, jest w ciemności i w ciemności chodzi, i nie wie, dokąd idzie, gdyż ciemność zaślepiła jego oczy.

A vitória sobre o Maligno

[12] Filhinhos, eu vos escrevo, porque os vossos pecados são perdoados, por causa do seu nome.

[12] Piszę wam, dzieci, gdyż odpuszczone są wam grzechy dla imienia jego.

[13] Pais, eu vos escrevo, porque conheceis aquele que existe desde o princípio. Jovens, eu vos escrevo, porque tendes vencido o Maligno.

[13] Piszę wam, ojcowie, gdyż znacie tego, który jest od początku. Piszę wam, młodzieńcy, gdyż zwyciężyliście złego.

[14] Filhinhos, eu vos escrevi, porque conheceis o Pai. Pais, eu vos escrevi, porque conheceis aquele que existe desde o princípio. Jovens, eu vos escrevi, porque sois fortes, e a palavra de Deus permanece em vós, e tendes vencido o Maligno.

[14] Napisałem wam, dzieci, gdyż znacie Ojca. Napisałem wam, ojcowie, gdyż znacie tego, który jest od początku. Napisałem wam, młodzieńcy, gdyż jesteście mocni i Słowo Boże mieszka w was, i zwyciężyliście złego.

Não se deve amar o mundo

[15] Não ameis o mundo nem as coisas que há no mundo. Se alguém amar o mundo, o amor do Pai não está nele;

[15] Nie miłujcie świata ani tych rzeczy, które są na świecie. Jeśli kto miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca.

[16] porque tudo que há no mundo, a concupiscência da carne, a concupiscência dos olhos e a soberba da vida, não procede do Pai, mas procede do mundo.

[16] Bo wszystko, co jest na świecie, pożądliwość ciała i pożądliwość oczu, i pycha życia, nie jest z Ojca, ale ze świata.

[17] Ora, o mundo passa, bem como a sua concupiscência; aquele, porém, que faz a vontade de Deus permanece eternamente.

Os anticristos

[18] Filhinhos, já é a última hora; e, como ouvistes que vem o anticristo, também, agora, muitos anticristos têm surgido; pelo que conhecemos que é a última hora.

[19] Eles saíram de nosso meio; entretanto, não eram dos nossos; porque, se tivessem sido dos nossos, teriam permanecido conosco; todavia, eles se foram para que ficasse manifesto que nenhum deles é dos nossos.

[20] E vós possuís unção que vem do Santo e todos tendes conhecimento.

[21] Não vos escrevi porque não saibais a verdade; antes, porque a sabeis, e porque mentira alguma jamais procede da verdade.

[22] Quem é o mentiroso, senão aquele que nega que Jesus é o Cristo? Este é o anticristo, o que nega o Pai e o Filho.

[23] Todo aquele que nega o Filho, esse não tem o Pai; aquele que confessa o Filho tem igualmente o Pai.

[24] Permaneça em vós o que ouvistes desde o princípio. Se em vós permanecer o que desde o princípio ouvistes, também permanecereis vós no Filho e no Pai.

[25] E esta é a promessa que ele mesmo nos fez, a vida eterna.

[26] Isto que vos acabo de escrever é acerca dos que vos procuram enganar.

[17] I świat przemija wraz z pożądliwością swoją; ale kto pełni wolę Bożą, trwa na wieki.

Ostrzeżenie przed antychrystem

[18] Dzieci, ostatnia to już godzina. A słyszeliście, że ma przyjść antychryst, lecz oto już teraz wielu antychrystów powstało. Stąd poznajemy, że to już ostatnia godzina.

[19] Wyszli spośród nas, lecz nie byli z nas. Gdyby bowiem byli z nas, byliby pozostali z nami. Lecz miało się okazać, że nie wszyscy są z nas.

[20] A wy macie namaszczenie od Świętego i wiecie wszystko.

[21] Nie pisałem wam nie dlatego, że nie znacie prawdy, ale dlatego, że ją znacie i że żadne kłamstwo nie wywodzi się z prawdy.

[22] Któż jest kłamcą, jeżeli nie ten, który przeczy, że Jezus jest Chrystusem? Ten jest antychrystem, kto podaje w wątpliwość Ojca i Syna.

[23] Każdy, kto podaje w wątpliwość Syna, nie ma i Ojca. Kto wyznaje Syna, ma i Ojca.

[24] To, co słyszeliście od początku, niech pozostanie w was. Jeżeli pozostanie w was to, co od początku słyszeliście, i wy pozostaniecie w Synu i w Ojcu.

[25] A obietnica, którą sam nam dał, to żywot wieczny.

[26] To wam napisałem o tych, którzy was zwodzą.

A unção do Espírito Santo

[27] Quanto a vós outros, a unção que dele recebestes permanece em vós, e não tendes necessidade de que alguém vos ensine; mas, como a sua unção vos ensina a respeito de todas as coisas, e é verdadeira, e não é falsa, permanecei nele, como também ela vos ensinou.

[28] Filhinhos, agora, pois, permanecei nele, para que, quando ele se manifestar, tenhamos confiança e dele não nos afastemos envergonhados na sua vinda.

[29] Se sabeis que ele é justo, reconhecei também que todo aquele que pratica a justiça é nascido dele.

[27] Ale to namaszczenie, które od niego otrzymaliście, pozostaje w was i nie potrzebujecie, aby was ktoś uczył; lecz jak namaszczenie jego poucza was o wszystkim i jest prawdziwe, a nie jest kłamstwem, i jak was nauczyło, tak w nim trwajcie.

[28] A teraz, dzieci, trwajcie w nim, abyśmy, gdy się objawi, mogli śmiało stanąć przed nim i nie zostali zawstydzeni przy przyjściu jego.

[29] Jeżeli wiecie, że jest sprawiedliwy, wiedzcie też, że każdy, kto postępuje sprawiedliwie, z niego się narodził.

1 João 3

Deus é Pai e é santo. Seus filhos são também santos

[1] Vede que grande amor nos tem concedido o Pai, a ponto de sermos chamados filhos de Deus; e, de fato, somos filhos de Deus. Por essa razão, o mundo não nos conhece, porquanto não o conheceu a ele mesmo.

[2] Amados, agora, somos filhos de Deus, e ainda não se manifestou o que haveremos de ser. Sabemos que, quando ele se manifestar, seremos semelhantes a ele, porque haveremos de vê-lo como ele é.

[3] E a si mesmo se purifica todo o que nele tem esta esperança, assim como ele é puro.

[4] Todo aquele que pratica o pecado também transgride a lei, porque o pecado é a transgressão da lei.

1 Jana 3

Miłość Ojca prowadzi do wzorowego życia

[1] Patrzcie, jaką miłość okazał nam Ojciec, że zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi i nimi jesteśmy. Dlatego świat nas nie zna, że jego nie poznał.

[2] Umiłowani, teraz dziećmi Bożymi jesteśmy, ale jeszcze się nie objawiło, czym będziemy. Lecz wiemy, że gdy się objawi, będziemy do niego podobni, gdyż ujrzymy go takim, jakim jest.

[3] I każdy, kto tę nadzieję w nim pokłada, oczyszcza się, tak jak On jest czysty.

Należy zerwać z grzechem

[4] Każdy kto popełnia grzech, i zakon przestępuje, a grzech jest przestępstwem zakonu.

[5] Sabeis também que ele se manifestou para tirar os pecados, e nele não existe pecado.

[5] A wiecie, że On się objawił, aby zgładzić grzechy, a grzechu w nim nie ma.

[6] Todo aquele que permanece nele não vive pecando; todo aquele que vive pecando não o viu, nem o conheceu.

[6] Każdy, kto w nim mieszka, nie grzeszy; każdy, kto grzeszy, nie widział go ani go nie poznał.

Os filhos de Deus e os filhos do Maligno

[7] Filhinhos, não vos deixeis enganar por ninguém; aquele que pratica a justiça é justo, assim como ele é justo.

[7] Dzieci, niech was nikt nie zwodzi; kto postępuje sprawiedliwie, sprawiedliwy jest, jak On jest sprawiedliwy.

[8] Aquele que pratica o pecado procede do diabo, porque o diabo vive pecando desde o princípio. Para isto se manifestou o Filho de Deus: para destruir as obras do diabo.

[8] Kto popełnia grzech, z diabła jest, gdyż diabeł od początku grzeszy. A Syn Boży na to się objawił, aby zniweczyć dzieła diabelskie.

[9] Todo aquele que é nascido de Deus não vive na prática de pecado; pois o que permanece nele é a divina semente; ora, esse não pode viver pecando, porque é nascido de Deus.

[9] Kto z Boga się narodził, grzechu nie popełnia, gdyż posiew Boży jest w nim, i nie może grzeszyć, gdyż z Boga się narodził.

[10] Nisto são manifestos os filhos de Deus e os filhos do diabo: todo aquele que não pratica justiça não procede de Deus, nem aquele que não ama a seu irmão.

[10] Po tym poznaje się dzieci Boże i dzieci diabelskie. Kto nie postępuje sprawiedliwie, nie jest z Boga, jak też ten, kto nie miłuje brata swego.

O amor aos irmãos e o ódio ao mundo

[11] Porque a mensagem que ouvistes desde o princípio é esta: que nos amemos uns aos outros;

[11] Albowiem to jest zwiastowanie, które słyszeliście od początku, że mamy się nawzajem miłować;

[12] não segundo Caim, que era do Maligno e assassinou a seu irmão; e por que o assassinou? Porque as suas obras eram más, e as de seu irmão, justas.

[12] Nie jak Kain, który wywodził się od złego i zabił brata swego. A dlaczego go zabił? Ponieważ uczynki jego były złe, a uczynki brata jego sprawiedliwe.

O miłości braterskiej

[13] Irmãos, não vos maravilheis se o mundo vos odeia.

[13] Nie dziwcie się, bracia, jeżeli was świat nienawidzi.

[14] Nós sabemos que já passamos da morte para a vida, porque amamos os irmãos; aquele que não ama permanece na morte.

[14] My wiemy, że przeszliśmy ze śmierci do żywota, bo miłujemy braci; kto nie miłuje, pozostaje w śmierci.

[15] Todo aquele que odeia a seu irmão é assassino; ora, vós sabeis que todo assassino não tem a vida eterna permanente em si.

[15] Każdy, kto nienawidzi brata swego, jest zabójcą, a wiecie, że żaden zabójca nie ma w sobie żywota wiecznego.

[16] Nisto conhecemos o amor: que Cristo deu a sua vida por nós; e devemos dar nossa vida pelos irmãos.

[16] Po tym poznaliśmy miłość, że On za nas oddał życie swoje; i my winniśmy życie oddawać za braci.

[17] Ora, aquele que possuir recursos deste mundo, e vir a seu irmão padecer necessidade, e fechar-lhe o seu coração, como pode permanecer nele o amor de Deus?

[17] Jeśli zaś ktoś posiada dobra tego świata, a widzi brata w potrzebie i zamyka przed nim serce swoje, jakże w nim może mieszkać miłość Boża?

[18] Filhinhos, não amemos de palavra, nem de língua, mas de fato e de verdade.

[18] Dzieci, miłujmy nie słowem ani językiem, lecz czynem i prawdą.

[19] E nisto conheceremos que somos da verdade, bem como, perante ele, tranqüilizaremos o nosso coração;

[19] Po tym poznamy, żeśmy z prawdy i uspokoimy przed nim swoje serca,

[20] pois, se o nosso coração nos acusar, certamente, Deus é maior do que o nosso coração e conhece todas as coisas.

[20] Że, jeśliby oskarżało nas serce nasze, Bóg jest większy niż serce nasze i wie wszystko.

[21] Amados, se o coração não nos acusar, temos confiança diante de Deus;

[21] Umiłowani, jeżeli nas serce nie oskarża, możemy śmiało stanąć przed Bogiem

[22] e aquilo que pedimos dele recebemos, porque guardamos os seus mandamentos e fazemos diante dele o que lhe é agradável.

[22] I otrzymamy od niego, o cokolwiek prosić będziemy, gdyż przykazań jego przestrzegamy i czynimy to, co miłe jest przed obliczem jego.

[23] Ora, o seu mandamento é este: que creiamos em o nome de seu Filho, Jesus Cristo, e nos amemos uns aos outros, segundo o mandamento que nos ordenou.

[23] A to jest przykazanie jego, abyśmy wierzyli w imię Syna jego, Jezusa Chrystusa, i miłowali się wzajemnie, jak nam przykazał.

[24] E aquele que guarda os seus mandamentos permanece em Deus, e Deus, nele. E nisto conhecemos que ele permanece em nós, pelo Espírito que nos deu.

[24] A kto przestrzega przykazań jego, mieszka w Bogu, a Bóg w nim, i po tym Duchu, którego nam dał, poznajemy, że w nas mieszka.

1 João 4

Os falsos profetas e os verdadeiros crentes

1 Amados, não deis crédito a qualquer espírito; antes, provai os espíritos se procedem de Deus, porque muitos falsos profetas têm saído pelo mundo fora.

2 Nisto reconheceis o Espírito de Deus: todo espírito que confessa que Jesus Cristo veio em carne é de Deus;

3 e todo espírito que não confessa a Jesus não procede de Deus; pelo contrário, este é o espírito do anticristo, a respeito do qual tendes ouvido que vem e, presentemente, já está no mundo.

4 Filhinhos, vós sois de Deus e tendes vencido os falsos profetas, porque maior é aquele que está em vós do que aquele que está no mundo.

5 Eles procedem do mundo; por essa razão, falam da parte do mundo, e o mundo os ouve.

6 Nós somos de Deus; aquele que conhece a Deus nos ouve; aquele que não é da parte de Deus não nos ouve. Nisto reconhecemos o espírito da verdade e o espírito do erro.

Deus é amor

7 Amados, amemo-nos uns aos outros, porque o amor procede de Deus; e todo aquele que ama é nascido de Deus e conhece a Deus.

8 Aquele que não ama não conhece a Deus, pois Deus é amor.

1 Jana 4

O prawdziwym i fałszywym duchu

1 Umiłowani, nie każdemu duchowi wierzcie, lecz badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków wyszło na ten świat.

2 Po tym poznawajcie Ducha Bożego: Wszelki duch, który wyznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, z Boga jest.

3 Wszelki zaś duch, który nie wyznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, nie jest z Boga. Jest to duch antychrysta, o którym słyszeliście, że ma przyjść, i teraz już jest na świecie.

4 Wy z Boga jesteście, dzieci, i wy ich zwyciężyliście, gdyż Ten, który jest w was, większy jest, aniżeli ten, który jest na świecie.

5 Oni są ze świata; dlatego mówią, jak świat mówi, i świat ich słucha.

6 My jesteśmy z Boga; kto zna Boga, słucha nas, kto nie jest z Boga, nie słucha nas. Po tym poznajemy ducha prawdy i ducha fałszu.

Bóg jest miłością

7 Umiłowani, miłujmy się nawzajem, gdyż miłość jest z Boga, i każdy, kto miłuje, z Boga się narodził i zna Boga.

8 Kto nie miłuje, nie zna Boga, gdyż Bóg jest miłością.

[9] Nisto se manifestou o amor de Deus em nós: em haver Deus enviado o seu Filho unigênito ao mundo, para vivermos por meio dele.

[9] W tym objawiła się miłość Boga do nas, iż Syna swego jednorodzonego posłał Bóg na świat, abyśmy przezeń żyli.

[10] Nisto consiste o amor: não em que nós tenhamos amado a Deus, mas em que ele nos amou e enviou o seu Filho como propiciação pelos nossos pecados.

[10] Na tym polega miłość, że nie myśmy umiłowali Boga, lecz że On nas umiłował i posłał Syna swego jako ubłaganie za grzechy nasze.

[11] Amados, se Deus de tal maneira nos amou, devemos nós também amar uns aos outros.

[11] Umiłowani, jeżeli Bóg nas tak umiłował, i myśmy powinni nawzajem się miłować.

[12] Ninguém jamais viu a Deus; se amarmos uns aos outros, Deus permanece em nós, e o seu amor é, em nós, aperfeiçoado.

[12] Boga nikt nigdy nie widział; jeżeli nawzajem się miłujemy, Bóg mieszka w nas i miłość jego doszła w nas do doskonałości.

[13] Nisto conhecemos que permanecemos nele, e ele, em nós: em que nos deu do seu Espírito.

[13] Po tym poznajemy, że w nim mieszkamy, a On w nas, że z Ducha swojego nam udzielił.

[14] E nós temos visto e testemunhamos que o Pai enviou o seu Filho como Salvador do mundo.

[14] A my widzieliśmy i świadczymy, iż Ojciec posłał Syna jako Zbawiciela świata.

[15] Aquele que confessar que Jesus é o Filho de Deus, Deus permanece nele, e ele, em Deus.

[15] Kto tedy wyzna, iż Jezus jest Synem Bożym, w tym mieszka Bóg, a on w Bogu.

[16] E nós conhecemos e cremos no amor que Deus tem por nós. Deus é amor, e aquele que permanece no amor permanece em Deus, e Deus, nele.

[16] A myśmy poznali i uwierzyli w miłość, którą Bóg ma do nas. Bóg jest miłością, a kto mieszka w miłości, mieszka w Bogu, a Bóg w nim.

[17] Nisto é em nós aperfeiçoado o amor, para que, no Dia do Juízo, mantenhamos confiança; pois, segundo ele é, também nós somos neste mundo.

[17] W tym miłość do nas doszła do doskonałości, że możemy mieć niezachwianą ufność w dzień sądu, gdyż jaki On jest, tacy i my jesteśmy na tym świecie.

[18] No amor não existe medo; antes, o perfeito amor lança fora o medo. Ora, o

[18] W miłości nie ma bojaźni, wszak doskonała miłość usuwa bojaźń, gdyż

medo produz tormento; logo, aquele que teme não é aperfeiçoado no amor.

[19] Nós amamos porque ele nos amou primeiro.

[20] Se alguém disser: Amo a Deus, e odiar a seu irmão, é mentiroso; pois aquele que não ama a seu irmão, a quem vê, não pode amar a Deus, a quem não vê.

[21] Ora, temos, da parte dele, este mandamento: que aquele que ama a Deus ame também a seu irmão.

1 João 5

A fé que vence o mundo

[1] Todo aquele que crê que Jesus é o Cristo é nascido de Deus; e todo aquele que ama ao que o gerou também ama ao que dele é nascido.

[2] Nisto conhecemos que amamos os filhos de Deus: quando amamos a Deus e praticamos os seus mandamentos.

[3] Porque este é o amor de Deus: que guardemos os seus mandamentos; ora, os seus mandamentos não são penosos,

[4] porque todo o que é nascido de Deus vence o mundo; e esta é a vitória que vence o mundo: a nossa fé.

[5] Quem é o que vence o mundo, senão aquele que crê ser Jesus o Filho de Deus?

O tríplice testemunho sobre Cristo

[6] Este é aquele que veio por meio de água e sangue, Jesus Cristo; não somente com água, mas também com a água e com o sangue. E o Espírito é o que dá

bojaźń drży przed karą; kto się więc boi, nie jest doskonały w miłości.

[19] Miłujmy więc, gdyż On nas przedtem umiłował.

[20] Jeśli kto mówi: Miłuję Boga, a nienawidzi brata swego, kłamcą jest; albowiem kto nie miłuje brata swego, którego widzi, nie może miłować Boga, którego nie widzi.

[21] A to przykazanie mamy od niego, aby ten, kto miłuje Boga, miłował i brata swego.

1 Jana 5

Wiara chrześcijańska

[1] Każdy, kto wierzy, iż Jezus jest Chrystusem, z Boga się narodził, a każdy, kto miłuje tego, który go zrodził, miłuje też tego, który się z niego narodził.

[2] Po tym poznajemy, iż dzieci Boże miłujemy, jeżeli Boga miłujemy i przykazania jego spełniamy.

[3] Na tym bowiem polega miłość ku Bogu, że się przestrzega przykazań jego, a przykazania jego nie są uciążliwe.

[4] Bo wszystko, co się narodziło z Boga, zwycięża świat, a zwycięstwo, które zwyciężyło świat, to wiara nasza.

[5] A któż może zwyciężyć świat, jeżeli nie ten, który wierzy, że Jezus jest Synem Bożym?

[6] On jest tym, który przyszedł przez wodę i krew, Jezus Chrystus; nie w wodzie tylko, ale w wodzie i we krwi, a Duch

testemunho, porque o Espírito é a verdade.

[7] Pois há três que dão testemunho [no céu: o Pai, a Palavra e o Espírito Santo; e estes três são um.

[8] E três são os que testificam na terra]: o Espírito, a água e o sangue, e os três são unânimes num só propósito.

[9] Se admitimos o testemunho dos homens, o testemunho de Deus é maior; ora, este é o testemunho de Deus, que ele dá acerca do seu Filho.

[10] Aquele que crê no Filho de Deus tem, em si, o testemunho. Aquele que não dá crédito a Deus o faz mentiroso, porque não crê no testemunho que Deus dá acerca do seu Filho.

[11] E o testemunho é este: que Deus nos deu a vida eterna; e esta vida está no seu Filho.

[12] Aquele que tem o Filho tem a vida; aquele que não tem o Filho de Deus não tem a vida.

O poder da intercessão

[13] Estas coisas vos escrevi, a fim de saberdes que tendes a vida eterna, a vós outros que credes em o nome do Filho de Deus.

[14] E esta é a confiança que temos para com ele: que, se pedirmos alguma coisa segundo a sua vontade, ele nos ouve.

[15] E, se sabemos que ele nos ouve quanto ao que lhe pedimos, estamos certos de que obtemos os pedidos que lhe temos feito.

[16] Se alguém vir a seu irmão cometer pecado não para morte, pedirá, e Deus lhe

składa świadectwo, gdyż Duch jest prawdą.

[7] Albowiem trzech jest świadków:

[8] Duch i woda, i krew, a ci trzej są zgodni.

[9] Jeżeli świadectwo ludzkie przyjmujemy, to tym bardziej świadectwo Boże, które jest wiarogodniejsze; a to jest świadectwo Boga, że złożył świadectwo o swoim Synu.

[10] Kto wierzy w Syna Bożego, ma świadectwo w sobie. Kto nie wierzy w Boga, uczynił go kłamcą, gdyż nie uwierzył świadectwu, które Bóg złożył o Synu swoim.

[11] A takie jest to świadectwo, że żywot wieczny dał nam Bóg, a żywot ten jest w Synu jego.

[12] Kto ma Syna, ma żywot; kto nie ma Syna Bożego, nie ma żywota.

Wnioski

[13] To napisałem wam, którzy wierzycie w imię Syna Bożego, abyście wiedzieli, że macie żywot wieczny.

[14] Taka zaś jest ufność, jaką mamy do niego, iż jeżeli prosimy o coś według jego woli, wysłuchuje nas.

[15] A jeżeli wiemy, że nas wysłuchuje, o co prosimy, wiemy też, że otrzymaliśmy już od niego to, o co prosiliśmy.

[16] Jeżeli ktoś widzi, że brat jego popełnia grzech, lecz nie śmiertelny, niech się

dará vida, aos que não pecam para morte. Há pecado para morte, e por esse não digo que rogue.

modli, a Bóg da mu żywot, to jest tym, którzy nie popełniają grzechu śmiertelnego. Wszak jest grzech śmiertelny; nie o takim mówię, żeby się modlić.

[17] Toda injustiça é pecado, e há pecado não para morte.

[17] Wszelka nieprawość jest grzechem; lecz nie każdy grzech jest śmiertelny.

[18] Sabemos que todo aquele que é nascido de Deus não vive em pecado; antes, Aquele que nasceu de Deus o guarda, e o Maligno não lhe toca.

[18] Wiemy, że żaden z tych, którzy się z Boga narodzili, nie grzeszy, ale że Ten, który z Boga został zrodzony, strzeże go i zły nie może go tknąć.

[19] Sabemos que somos de Deus e que o mundo inteiro jaz no Maligno.

[19] My wiemy, że z Boga jesteśmy, a cały świat tkwi w złem.

Cristo é verdadeiro Deus e deve ser adorado

[20] Também sabemos que o Filho de Deus é vindo e nos tem dado entendimento para reconhecermos o verdadeiro; e estamos no verdadeiro, em seu Filho, Jesus Cristo. Este é o verdadeiro Deus e a vida eterna.

[20] Wiemy też, że Syn Boży przyszedł i dał nam rozum, abyśmy poznali tego, który jest prawdziwy. My jesteśmy w tym, który jest prawdziwy, w Synu jego, Jezusie Chrystusie. On jest tym prawdziwym Bogiem i życiem wiecznym.

[21] Filhinhos, guardai-vos dos ídolos.

[21] Dzieci, wystrzegajcie się fałszywych bogów.

Segunda epístola de João

2 João 1

Prefácio e saudação

[1] O presbítero à senhora eleita e aos seus filhos, a quem eu amo na verdade e não somente eu, mas também todos os que conhecem a verdade,

[2] por causa da verdade que permanece em nós e conosco estará para sempre,

[3] a graça, a misericórdia e a paz, da parte de Deus Pai e de Jesus Cristo, o Filho do Pai, serão conosco em verdade e amor.

O amor fraternal

[4] Fiquei sobremodo alegre em ter encontrado dentre os teus filhos os que andam na verdade, de acordo com o mandamento que recebemos da parte do Pai.

[5] E agora, senhora, peço-te, não como se escrevesse mandamento novo, senão o que tivemos desde o princípio: que nos amemos uns aos outros.

[6] E o amor é este: que andemos segundo os seus mandamentos. Este mandamento, como ouvistes desde o princípio, é que andeis nesse amor.

Os falsos ensinadores e como tratá-los

[7] Porque muitos enganadores têm saído pelo mundo fora, os quais não confessam Jesus Cristo vindo em carne; assim é o enganador e o anticristo.

[8] Acautelai-vos, para não perderdes aquilo que temos realizado com esforço, mas para receberdes completo galardão.

2 Jana

2 Jana 1

Prawda i miłość

[1] Starszy do wybranej pani i do jej dzieci, które w prawdzie miłuję ja, a nie tylko ja, lecz i wszyscy, którzy poznali prawdę,

[2] Ze względu na prawdę, która mieszka w nas i będzie z nami na wieki:

[3] Łaska, miłosierdzie, pokój od Boga Ojca i od Jezusa Chrystusa, Syna Ojca, niechaj będzie z nami w prawdzie i w miłości.

[4] Uradowałem się bardzo, że między dziećmi twoimi znalazłem takie, które chodzą w prawdzie, jak przykazał nam Ojciec.

[5] A teraz proszę cię, pani, abyśmy wzajemnie się miłowali, a nie podaję ci tego, jako nowego przykazania, lecz jako przykazanie, które mieliśmy od samego początku.

[6] A to jest miłość, abyśmy postępowali według przykazań jego. Takie jest to przykazanie, które słyszeliście od początku, aby było zasadą waszego postępowania.

[7] Bo wyszło na świat wielu zwodzicieli, którzy nie chcą uznać, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele. Taki jest zwodzicielem i antychrystem.

[8] Miejcie się na baczności, abyście nie utracili tego, nad czym pracowaliśmy, lecz abyście pełną zapłatę otrzymali.

[9] Todo aquele que ultrapassa a doutrina de Cristo e nela não permanece não tem Deus; o que permanece na doutrina, esse tem tanto o Pai como o Filho.

[10] Se alguém vem ter convosco e não traz esta doutrina, não o recebais em casa, nem lhe deis as boas-vindas.

[11] Porquanto aquele que lhe dá boas-vindas faz-se cúmplice das suas obras más.

Informações finais. Saudações

[12] Ainda tinha muitas coisas que vos escrever; não quis fazê-lo com papel e tinta, pois espero ir ter convosco, e conversaremos de viva voz, para que a nossa alegria seja completa.

[13] Os filhos da tua irmã eleita te saúdam.

[9] Kto się za daleko zapędza i nie trzyma się nauki Chrystusowej, nie ma Boga. Kto trwa w niej, ten ma i Ojca, i Syna.

[10] Jeżeli ktoś przychodzi do was i nie przynosi tej nauki, nie przyjmujcie go do domu i nie pozdrawiajcie.

[11] Kto go bowiem pozdrawia, uczestniczy w jego złych uczynkach.

[12] Miałbym wam wiele do napisania, ale nie chcę tego pisać piórem i atramentem, wszak spodziewam się być u was i osobiście z wami porozmawiać, ażeby radość nasza była zupełna.

[13] Pozdrawiają cię dzieci siostry twojej wybranej.

Terceira epístola de João	3 Jana

3 João 1

Prefácio e saudação

[1] O presbítero ao amado Gaio, a quem eu amo na verdade.

[2] Amado, acima de tudo, faço votos por tua prosperidade e saúde, assim como é próspera a tua alma.

[3] Pois fiquei sobremodo alegre pela vinda de irmãos e pelo seu testemunho da tua verdade, como tu andas na verdade.

[4] Não tenho maior alegria do que esta, a de ouvir que meus filhos andam na verdade.

O bom exemplo de Gaio

[5] Amado, procedes fielmente naquilo que praticas para com os irmãos, e isto fazes mesmo quando são estrangeiros,

[6] os quais, perante a igreja, deram testemunho do teu amor. Bem farás encaminhando-os em sua jornada por modo digno de Deus;

[7] pois por causa do Nome foi que saíram, nada recebendo dos gentios.

[8] Portanto, devemos acolher esses irmãos, para nos tornarmos cooperadores da verdade.

Diótrefes, o ambicioso. Demétrio, fiel cristão

[9] Escrevi alguma coisa à igreja; mas Diótrefes, que gosta de exercer a primazia entre eles, não nos dá acolhida.

[10] Por isso, se eu for aí, far-lhe-ei lembradas as obras que ele pratica, proferindo contra nós palavras maliciosas. E, não satisfeito com estas coisas, nem ele

3 Jana 1

Pochwała pracy Gajusa

[1] Starszy do umiłowanego Gajusa, którego miłuję w prawdzie.

[2] Umiłowany! Modlę się o to, aby ci się we wszystkim dobrze powodziło i abyś był zdrów tak, jak dobrze się ma dusza twoja.

[3] Uradowałem się bowiem bardzo, gdy przyszli bracia i złożyli świadectwo o rzetelności twojej, że ty istotnie żyjesz w prawdzie.

[4] Nie ma zaś dla mnie większej radości, jak słyszeć, że dzieci moje żyją w prawdzie.

[5] Umiłowany! Wiernie postępujesz, gdy wyświadczasz usługi braciom, zwłaszcza przychodniom,

[6] Którzy złożyli świadectwo przed zborem o miłości twojej, i dobrze postąpisz, jeżeli wyprawisz ich w drogę, jak przystoi przed Bogiem.

[7] Wyruszyli oni bowiem dla imienia jego, nic nie przyjmując od pogan.

[8] My więc powinniśmy takich gościnnie podejmować, aby przyczynić się do rozpowszechnienia prawdy.

Trudności w Kościele

[9] Napisałem do zboru krótki list, lecz Diotrefes, który lubi odgrywać wśród nich kierowniczą rolę, nie uznaje nas.

[10] Dlatego, jeżeli przyjdę, przypomnę uczynki jego, że złośliwymi słowy nas obmawia i nie zadowalając się tym, nie tylko sam nie przyjmuje braci, lecz nawet

mesmo acolhe os irmãos, como impede os que querem recebê-los e os expulsa da igreja.

zabrania to czynić tym, którzy chcą ich przyjąć, i usuwa ich ze zboru.

11 Amado, não imites o que é mau, senão o que é bom. Aquele que pratica o bem procede de Deus; aquele que pratica o mal jamais viu a Deus.

11 Umiłowany! Nie naśladuj tego, co złe, ale to, co dobre. Kto czyni dobrze, z Boga jest, kto czyni źle, nie widział Boga.

12 Quanto a Demétrio, todos lhe dão testemunho, até a própria verdade, e nós também damos testemunho; e sabes que o nosso testemunho é verdadeiro.

12 Demetriuszowi wystawili wszyscy, nawet sama prawda, dobre świadectwo. My również wystawiamy, a wszak wiesz, że świadectwo nasze jest prawdziwe.

Informações finais. Saudações

13 Muitas coisas tinha que te escrever; todavia, não quis fazê-lo com tinta e pena,

13 Miałbym ci wiele do napisania, lecz nie chcę pisać atramentem i piórem.

14 pois, em breve, espero ver-te. Então, conversaremos de viva voz.

14 Spodziewam się, że cię niebawem zobaczę, i wtedy osobiście porozmawiamy.

15 A paz seja contigo. Os amigos te saúdam. Saúda os amigos, nome por nome.

15 Pokój z Tobą! Pozdrawiają cię przyjaciele. Pozdrów imiennie przyjaciół.

Epístola de Judas	Judy

Judas 1

Prefácio e saudação

[1] Judas, servo de Jesus Cristo e irmão de Tiago, aos chamados, amados em Deus Pai e guardados em Jesus Cristo,

[2] a misericórdia, a paz e o amor vos sejam multiplicados.

É dever cristão pelejar pela fé

[3] Amados, quando empregava toda a diligência em escrever-vos acerca da nossa comum salvação, foi que me senti obrigado a corresponder-me convosco, exortando-vos a batalhardes, diligentemente, pela fé que uma vez por todas foi entregue aos santos.

[4] Pois certos indivíduos se introduziram com dissimulação, os quais, desde muito, foram antecipadamente pronunciados para esta condenação, homens ímpios, que transformam em libertinagem a graça de nosso Deus e negam o nosso único Soberano e SENHOR, Jesus Cristo.

Exemplos da punição dos ímpios

[5] Quero, pois, lembrar-vos, embora já estejais cientes de tudo uma vez por todas, que o SENHOR, tendo libertado um povo, tirando-o da terra do Egito, destruiu, depois, os que não creram;

[6] e a anjos, os que não guardaram o seu estado original, mas abandonaram o seu próprio domicílio, ele tem guardado sob trevas, em algemas eternas, para o juízo do grande Dia;

Judy 1

Pozdrowienie

[1] Juda, sługa Jezusa Chrystusa, a brat Jakuba, do powołanych, w Bogu Ojcu umiłowanych, a dla Jezusa Chrystusa zachowanych:

[2] Miłosierdzie, pokój i miłość niech będą waszym udziałem w obfitości.

Ostrzeżenie przed fałszywymi nauczycielami i rozwiązłością

[3] Umiłowani! Zabierając się z całą gorliwością do pisania do was o naszym wspólnym zbawieniu, uznałem za konieczne napisać do was i napomnieć was, abyście podjęli walkę o wiarę, która raz na zawsze została przekazana świętym.

[4] Wkradli się bowiem pomiędzy was jacyś ludzie, na których od dawna wypisany został ten wyrok potępienia, bezbożni, którzy łaskę Boga naszego obracają w rozpustę i zapierają się naszego jedynego Władcy i Pana, Jezusa Chrystusa.

[5] A chcę przypomnieć wam, którzy raz na zawsze wszystko wiecie, że Pan wybawił wprawdzie lud z ziemi egipskiej, ale następnie wytracił tych, którzy nie uwierzyli;

[6] Aniołów zaś, którzy nie zachowali zakreślonego dla nich okręgu, lecz opuścili własne mieszkanie, trzyma w wiecznych pętach w ciemnicy na wielki dzień sądu;

[7] como Sodoma, e Gomorra, e as cidades circunvizinhas, que, havendo-se entregado à prostituição como aqueles, seguindo após outra carne, são postas para exemplo do fogo eterno, sofrendo punição.

[8] Ora, estes, da mesma sorte, quais sonhadores alucinados, não só contaminam a carne, como também rejeitam governo e difamam autoridades superiores.

[9] Contudo, o arcanjo Miguel, quando contendia com o diabo e disputava a respeito do corpo de Moisés, não se atreveu a proferir juízo infamatório contra ele; pelo contrário, disse: O SENHOR te repreenda!

[10] Estes, porém, quanto a tudo o que não entendem, difamam; e, quanto a tudo o que compreendem por instinto natural, como brutos sem razão, até nessas coisas se corrompem.

[11] Ai deles! Porque prosseguiram pelo caminho de Caim, e, movidos de ganância, se precipitaram no erro de Balaão, e pereceram na revolta de Corá.

[12] Estes homens são como rochas submersas, em vossas festas de fraternidade, banqueteando-se juntos sem qualquer recato, pastores que a si mesmos se apascentam; nuvens sem água impelidas pelos ventos; árvores em plena estação dos frutos, destes desprovidas, duplamente mortas, desarraigadas;

[7] Tak też Sodoma i Gomora i okoliczne miasta, które w podobny do nich sposób oddały się rozpuście i przeciwnemu naturze pożądaniu cudzego ciała, stanowią przykład kary ognia wiecznego za to.

[8] Pomimo to ludzie ci, hołdując urojeniom, podobnie kalają ciało swoje, pogardzają zwierzchnościami i bluźnią istotom niebieskim.

[9] Tymczasem archanioł Michał, gdy z diabłem wiódł spór i układał się o ciało Mojżesza, nie ośmielił się wypowiedzieć bluźnierczego sądu, lecz rzekł: Niech cię Pan potępi.

[10] Ci zaś bluźnią przeciwko rzeczom, których nie znają, natomiast rzeczy, które w naturalny sposób jak nierozumne zwierzęta poznają, gubią ich.

[11] Biada im! Bo poszli drogą Kaina i pogrążyli się w błędzie Balaama dla zapłaty, i zginęli w buncie Korego.

[12] Oni to są zakałą na waszych ucztach miłości, w których bez obawy biorą udział i tuczą siebie samych, chmurami bez wody unoszonymi przez wiatry, drzewami jesiennymi, które nie rodzą owoców, dwakroć obumarłymi, wykorzenionymi,

[13] ondas bravias do mar, que espumam as suas próprias sujidades; estrelas errantes, para as quais tem sido guardada a negridão das trevas, para sempre.

[14] Quanto a estes foi que também profetizou Enoque, o sétimo depois de Adão, dizendo: Eis que veio o SENHOR entre suas santas miríades,

[15] para exercer juízo contra todos e para fazer convictos todos os ímpios, acerca de todas as obras ímpias que impiamente praticaram e acerca de todas as palavras insolentes que ímpios pecadores proferiram contra ele.

[16] Os tais são murmuradores, são descontentes, andando segundo as suas paixões. A sua boca vive propalando grandes arrogâncias; são aduladores dos outros, por motivos interesseiros.

A profecia apostólica. Exortações

[17] Vós, porém, amados, lembrai-vos das palavras anteriormente proferidas pelos apóstolos de nosso SENHOR Jesus Cristo,

[18] os quais vos diziam: No último tempo, haverá escarnecedores, andando segundo as suas ímpias paixões.

[19] São estes os que promovem divisões, sensuais, que não têm o Espírito.

[20] Vós, porém, amados, edificando-vos na vossa fé santíssima, orando no Espírito Santo,

[21] guardai-vos no amor de Deus, esperando a misericórdia de nosso SENHOR Jesus Cristo, para a vida eterna.

[13] Wściekłymi bałwanami morskimi, wyrzucającymi hańbę swoją, błąkającymi się gwiazdami, dla których zachowane są na wieki najgęstsze ciemności.

[14] O nich też prorokował Henoch, siódmy potomek po Adamie, mówiąc: Oto przyszedł Pan z tysiącami swoich świętych,

[15] Aby dokonać sądu nad wszystkimi i ukarać wszystkich bezbożników za wszystkie ich bezbożne uczynki, których się dopuścili, i za wszystkie bezecne słowa, jakie wypowiedzieli przeciwko niemu bezbożni grzesznicy.

[16] Są to ludzie biadający nad losem swoim, kierujący się swoimi pożądliwościami; usta ich głoszą słowa wyniosłe, a dla korzyści schlebiają ludziom.

[17] Lecz wy, umiłowani, przypomnijcie sobie słowa wypowiedziane przez apostołów Pana naszego Jezusa Chrystusa,

[18] Gdy mawiali do was: W czasie ostatecznym wystąpią szydercy, postępujący według swoich bezbożnych pożądliwości.

[19] To są ci, którzy wywołują rozłamy, zmysłowi, nie mający Ducha.

[20] Ale wy, umiłowani, budujcie siebie samych w oparciu o najświętszą wiarę waszą, módlcie się w Duchu Świętym,

[21] Zachowajcie siebie samych w miłości Bożej, oczekując miłosierdzia Pana naszego Jezusa Chrystusa, ku życiu wiecznemu.

[22] E compadecei-vos de alguns que estão na dúvida;

[23] salvai-os, arrebatando-os do fogo; quanto a outros, sede também compassivos em temor, detestando até a roupa contaminada pela carne.

A doxologia

[24] Ora, àquele que é poderoso para vos guardar de tropeços e para vos apresentar com exultação, imaculados diante da sua glória,

[25] ao único Deus, nosso Salvador, mediante Jesus Cristo, SENHOR nosso, glória, majestade, império e soberania, antes de todas as eras, e agora, e por todos os séculos. Amém!

[22] Dla jednych, którzy mają wątpliwości, miejcie litość,

[23] Wyrywając ich z ognia, ratujcie ich; dla drugich miejcie litość połączoną z obawą, mając odrazę nawet do szaty skalanej przez ciało.

Błogosławieństwo

[24] A temu, który was może ustrzec od upadku i stawić nieskalanych z weselem przed obliczem swojej chwały,

[25] Jedynemu Bogu, Zbawicielowi naszemu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego, niech będzie chwała, uwielbienie, moc i władza przed wszystkimi wiekami i teraz, i po wszystkie wieki. Amen.

Apocalipse de João	Objawienie św. Jana

Apocalipse 1

O título, o autor e o assunto do livro

[1] Revelação de Jesus Cristo, que Deus lhe deu para mostrar aos seus servos as coisas que em breve devem acontecer e que ele, enviando por intermédio do seu anjo, notificou ao seu servo João,

[2] o qual atestou a palavra de Deus e o testemunho de Jesus Cristo, quanto a tudo o que viu.

[3] Bem-aventurados aqueles que lêem e aqueles que ouvem as palavras da profecia e guardam as coisas nela escritas, pois o tempo está próximo.

Dedicatória às sete igrejas da Ásia

[4] João, às sete igrejas que se encontram na Ásia, graça e paz a vós outros, da parte daquele que é, que era e que há de vir, da parte dos sete Espíritos que se acham diante do seu trono

[5] e da parte de Jesus Cristo, a Fiel Testemunha, o Primogênito dos mortos e o Soberano dos reis da terra. Àquele que nos ama, e, pelo seu sangue, nos libertou dos nossos pecados,

[6] e nos constituiu reino, sacerdotes para o seu Deus e Pai, a ele a glória e o domínio pelos séculos dos séculos. Amém!

[7] Eis que vem com as nuvens, e todo olho o verá, até quantos o traspassaram. E todas as tribos da terra se lamentarão sobre ele. Certamente. Amém!

Objawienie św. Jana 1

Wstęp i pozdrowienie

[1] Objawienie Jezusa Chrystusa, które dał mu Bóg, aby ukazać sługom swoim to, co ma się stać wkrótce; to też wyjawił On za pośrednictwem zesłanego anioła swojego słudze swemu Janowi,

[2] Który dał świadectwo Słowu Bożemu i zwiastowaniu Jezusa Chrystusa, wszystkiemu, co w widzeniu oglądał.

[3] Błogosławiony ten, który czyta, i ci, którzy słuchają słów proroctwa i zachowują to, co w nim jest napisane; czas bowiem jest bliski.

[4] Jan do siedmiu zborów, które są w Azji: Łaska wam i pokój od tego, który jest i który był, i który ma przyjść, i od siedmiu duchów, które są przed jego tronem,

[5] I od Jezusa Chrystusa, który jest świadkiem wiernym, pierworodnym z umarłych i władcą nad królami ziemskimi. Jemu, który miłuje nas i który wyzwolił nas z grzechów naszych przez krew swoją,

[6] I uczynił nas rodem królewskim, kapłanami Boga i Ojca swojego, niech będzie chwała i moc na wieki wieków. Amen.

[7] Oto przychodzi wśród obłoków, i ujrzy go wszelkie oko, a także ci, którzy go przebili, i będą biadać nad nim wszystkie plemiona ziemi. Tak jest! Amen.

[8] Eu sou o Alfa e Ômega, diz o SENHOR Deus, aquele que é, que era e que há de vir, o Todo-Poderoso.

[8] Jam jest alfa i omega (początek i koniec), mówi Pan, Bóg, Ten, który jest i który był, i który ma przyjść, Wszechmogący.

A visão de Jesus glorificado

Wizja Chrystusa

[9] Eu, João, irmão vosso e companheiro na tribulação, no reino e na perseverança, em Jesus, achei-me na ilha chamada Patmos, por causa da palavra de Deus e do testemunho de Jesus.

[9] Ja, Jan, brat wasz i uczestnik w ucisku i w Królestwie, i w cierpliwym wytrwaniu przy Jezusie, byłem na wyspie, zwanej Patmos, z powodu zwiastowania Słowa Bożego i świadczenia o Jezusie.

[10] Achei-me em espírito, no dia do SENHOR, e ouvi, por detrás de mim, grande voz, como de trombeta,

[10] W dzień Pański popadłem w zachwycenie i usłyszałem za sobą głos potężny, jakby trąby, który mówił:

[11] dizendo: O que vês escreve em livro e manda às sete igrejas: Éfeso, Esmirna, Pérgamo, Tiatira, Sardes, Filadélfia e Laodicéia.

[11] To, co widzisz, zapisz w księdze i wyślij do siedmiu zborów: do Efezu i do Smyrny, i do Pergamonu, i do Tiatyry, i do Sardes, i do Filadelfii, i do Laodycei.

[12] Voltei-me para ver quem falava comigo e, voltado, vi sete candeeiros de ouro

[12] I obróciłem się, aby zobaczyć, co to za głos, który mówił do mnie; a gdy się obróciłem, ujrzałem siedem złotych świeczników,

[13] e, no meio dos candeeiros, um semelhante a filho de homem, com vestes talares e cingido, à altura do peito, com uma cinta de ouro.

[13] A pośród tych świeczników kogoś podobnego do Syna Człowieczego, odzianego w szatę do stóp długą i przepasanego przez pierś złotym pasem;

[14] A sua cabeça e cabelos eram brancos como alva lã, como neve; os olhos, como chama de fogo;

[14] Głowa zaś jego i włosy były lśniące jak śnieżnobiała wełna, a oczy jego jak płomień ognisty,

[15] os pés, semelhantes ao bronze polido, como que refinado numa fornalha; a voz, como voz de muitas águas.

[15] A nogi jego podobne do mosiądzu w piecu rozżarzonego, głos zaś jego jakby szum wielu wód.

[16] Tinha na mão direita sete estrelas, e da boca saía-lhe uma afiada espada de dois gumes. O seu rosto brilhava como o sol na sua força.

[16] W prawej dłoni swej trzymał siedem gwiazd, a z ust jego wychodził obosieczny ostry miecz, a oblicze jego jaśniało jak słońce w pełnym swoim blasku.

[17] Quando o vi, caí a seus pés como morto. Porém ele pôs sobre mim a mão direita,

[17] Toteż gdy go ujrzałem, padłem do nóg jego jakby umarły. On zaś położył na mnie

dizendo: Não temas; eu sou o primeiro e o último

[18] e aquele que vive; estive morto, mas eis que estou vivo pelos séculos dos séculos e tenho as chaves da morte e do inferno.

[19] Escreve, pois, as coisas que viste, e as que são, e as que hão de acontecer depois destas.

[20] Quanto ao mistério das sete estrelas que viste na minha mão direita e aos sete candeeiros de ouro, as sete estrelas são os anjos das sete igrejas, e os sete candeeiros são as sete igrejas.

swoją prawicę i rzekł: Nie lękaj się, Jam jest pierwszy i ostatni,

[18] I żyjący. Byłem umarły, lecz oto żyję na wieki wieków i mam klucze śmierci i piekła.

[19] Napisz więc, co widziałeś i co jest, i co się stanie potem.

[20] Co do tajemnicy siedmiu gwiazd, które widziałeś w prawej dłoni mojej, i siedmiu złotych świeczników: siedem gwiazd, to aniołowie siedmiu zborów, a siedem świeczników, to siedem zborów.

Apocalipse 2

Carta à igreja em Éfeso

[1] Ao anjo da igreja em Éfeso escreve: Estas coisas diz aquele que conserva na mão direita as sete estrelas e que anda no meio dos sete candeeiros de ouro:

[2] Conheço as tuas obras, tanto o teu labor como a tua perseverança, e que não podes suportar homens maus, e que puseste à prova os que a si mesmos se declaram apóstolos e não são, e os achaste mentirosos;

[3] e tens perseverança, e suportaste provas por causa do meu nome, e não te deixaste esmorecer.

[4] Tenho, porém, contra ti que abandonaste o teu primeiro amor.

[5] Lembra-te, pois, de onde caíste, arrepende-te e volta à prática das primeiras obras; e, se não, venho a ti e

Objawienie św. Jana 2

List do zboru w Efezie

[1] Do anioła zboru w Efezie napisz: To mówi Ten, który trzyma siedem gwiazd w prawicy swojej, który się przechadza pośród siedmiu złotych świeczników:

[2] Znam uczynki twoje i trud, i wytrwałość twoją, i wiem, że nie możesz ścierpieć złych, i że doświadczyłeś tych, którzy podają się za apostołów, a nimi nie są, i stwierdziłeś, że są kłamcami.

[3] Masz też wytrwałość i cierpiałeś dla imienia mego, a nie ustałeś.

[4] Lecz mam ci za złe, że porzuciłeś pierwszą twoją miłość.

[5] Wspomnij więc, z jakiej wyżyny spadłeś i upamiętaj się, i spełniaj uczynki takie, jak pierwej; a jeżeli nie, to przyjdę do

moverei do seu lugar o teu candeeiro, caso não te arrependas.

[6] Tens, contudo, a teu favor que odeias as obras dos nicolaítas, as quais eu também odeio.

[7] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: Ao vencedor, dar-lhe-ei que se alimente da árvore da vida que se encontra no paraíso de Deus.

Carta à igreja em Esmirna

[8] Ao anjo da igreja em Esmirna escreve: Estas coisas diz o primeiro e o último, que esteve morto e tornou a viver:

[9] Conheço a tua tribulação, a tua pobreza (mas tu és rico) e a blasfêmia dos que a si mesmos se declaram judeus e não são, sendo, antes, sinagoga de Satanás.

[10] Não temas as coisas que tens de sofrer. Eis que o diabo está para lançar em prisão alguns dentre vós, para serdes postos à prova, e tereis tribulação de dez dias. Sê fiel até à morte, e dar-te-ei a coroa da vida.

[11] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: O vencedor de nenhum modo sofrerá dano da segunda morte.

Carta à igreja em Pérgamo

[12] Ao anjo da igreja em Pérgamo escreve: Estas coisas diz aquele que tem a espada afiada de dois gumes:

[13] Conheço o lugar em que habitas, onde está o trono de Satanás, e que conservas o meu nome e não negaste a minha fé, ainda nos dias de Antipas, minha testemunha,

ciebie i ruszę świecznik twój z jego miejsca, jeśli się nie upamiętasz.

[6] Na swoją obronę masz to, że nienawidzisz uczynków nikolaitów, których i ja nienawidzę.

[7] Kto ma uszy, niechaj słucha, co Duch mówi do zborów. Zwycięzcy dam spożywać z drzewa żywota, które jest w raju Bożym.

List do zboru w Smyrnie

[8] A do anioła zboru w Smyrnie napisz: To mówi pierwszy i ostatni, który był umarły, a ożył;

[9] Znam ucisk twój i ubóstwo, lecz tyś bogaty, i wiem, że bluźnią tobie ci, którzy podają się za Żydów, a nimi nie są, ale są synagogą szatana.

[10] Nie lękaj się cierpień, które mają przyjść na cię. Oto diabeł wtrąci niektórych z was do więzienia, abyście byli poddani próbie, i będziecie w udręce przez dziesięć dni. Bądź wierny aż do śmierci, a dam ci koronę żywota.

[11] Kto ma uszy, niechaj słucha, co Duch mówi do zborów. Zwycięzca nie dozna szkody od drugiej śmierci.

List do zboru w Pergamie

[12] A do anioła zboru w Pergamie napisz: To mówi Ten, który ma ostry miecz obosieczny.

[13] Wiem, gdzie mieszkasz, tam, gdzie jest tron szatana; a jednak trzymasz się mocno mego imienia i nie zaparłeś się wiary we mnie, nawet w dniach, kiedy Antypas,

meu fiel, o qual foi morto entre vós, onde Satanás habita.

[14] Tenho, todavia, contra ti algumas coisas, pois que tens aí os que sustentam a doutrina de Balaão, o qual ensinava a Balaque a armar ciladas diante dos filhos de Israel para comerem coisas sacrificadas aos ídolos e praticarem a prostituição.

[15] Outrossim, também tu tens os que da mesma forma sustentam a doutrina dos nicolaítas.

[16] Portanto, arrepende-te; e, se não, venho a ti sem demora e contra eles pelejarei com a espada da minha boca.

[17] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: Ao vencedor, dar-lhe-ei do maná escondido, bem como lhe darei uma pedrinha branca, e sobre essa pedrinha escrito um nome novo, o qual ninguém conhece, exceto aquele que o recebe.

Carta à igreja em Tiatira

[18] Ao anjo da igreja em Tiatira escreve: Estas coisas diz o Filho de Deus, que tem os olhos como chama de fogo e os pés semelhantes ao bronze polido:

[19] Conheço as tuas obras, o teu amor, a tua fé, o teu serviço, a tua perseverança e as tuas últimas obras, mais numerosas do que as primeiras.

[20] Tenho, porém, contra ti o tolerares que essa mulher, Jezabel, que a si mesma se declara profetisa, não somente ensine, mas ainda seduza os meus servos a praticarem a prostituição e a comerem coisas sacrificadas aos ídolos.

świadek mój wierny, został zabity u was, gdzie szatan ma swoje mieszkanie.

[14] Lecz mam ci nieco za złe, mianowicie, że są tam tacy, którzy trzymają się nauki Balaama, który nauczał Balaka, jak uwodzić synów izraelskich, by spożywali rzeczy bałwanom ofiarowane i uprawiali nierząd.

[15] Tak i ty masz u siebie takich, którzy również trzymają się nauki nikolaitów.

[16] Upamiętaj się więc; a jeżeli nie, przyjdę do ciebie wkrótce i będę z nimi walczył mieczem ust moich.

[17] Kto ma uszy, niechaj słucha, co Duch mówi do zborów. Zwycięzcy dam nieco z manny ukrytej i kamyk dam mu biały, a na kamyku tym wypisane nowe imię, którego nikt nie zna, jak tylko ten, który je otrzymuje.

List do zboru w Tiatyrze

[18] A do anioła zboru w Tiatyrze napisz: To mówi Syn Boży, który ma oczy jak płomień ognia, a nogi jego podobne są do mosiądzu.

[19] Znam uczynki twoje i miłość, i wiarę, i służbę, i wytrwałość twoją, i wiem, że ostatnich uczynków twoich jest więcej niż pierwszych.

[20] Lecz mam ci za złe, że pozwalasz niewieście Izebel, która się podaje za prorokinię, i naucza, i zwodzi moje sługi, uprawiać wszeteczeństwo i spożywać rzeczy ofiarowane bałwanom.

[21] Dei-lhe tempo para que se arrependesse; ela, todavia, não quer arrepender-se da sua prostituição.
[22] Eis que a prostro de cama, bem como em grande tribulação os que com ela adulteram, caso não se arrependam das obras que ela incita.
[23] Matarei os seus filhos, e todas as igrejas conhecerão que eu sou aquele que sonda mentes e corações, e vos darei a cada um segundo as vossas obras.
[24] Digo, todavia, a vós outros, os demais de Tiatira, a tantos quantos não têm essa doutrina e que não conheceram, como eles dizem, as coisas profundas de Satanás: Outra carga não jogarei sobre vós;
[25] tão-somente conservai o que tendes, até que eu venha.
[26] Ao vencedor, que guardar até ao fim as minhas obras, eu lhe darei autoridade sobre as nações,
[27] e com cetro de ferro as regerá e as reduzirá a pedaços como se fossem objetos de barro;
[28] assim como também eu recebi de meu Pai, dar-lhe-ei ainda a estrela da manhã.
[29] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

Apocalipse 3

Carta à igreja em Sardes

[1] Ao anjo da igreja em Sardes escreve: Estas coisas diz aquele que tem os sete Espíritos de Deus e as sete estrelas: Conheço as tuas obras, que tens nome de que vives e estás morto.

[21] I dałem jej czas, aby się upamiętała, ale nie chce się upamiętać we wszeteczeństwie swoim.
[22] Toteż rzucę ją na łoże, a tych, którzy z nią cudzołożą, wtrącę w ucisk wielki, jeśli się nie upamiętają w uczynkach swoich.
[23] A dzieci jej zabiję; i poznają wszystkie zbory, że Ja jestem Ten, który bada nerki i serca, i oddam każdemu z was według uczynków waszych.
[24] Wam zaś, pozostałym, którzyście w Tiatyrze, wszystkim, którzy nie macie tej nauki, którzyście nie poznali, jak mówią, szatańskich głębin, powiadam: Nie nakładam na was innego ciężaru;
[25] Trzymajcie się tylko mocno tego, co posiadacie, aż przyjdę.
[26] Zwycięzcy i temu, kto pełni aż do końca uczynki moje, dam władzę nad poganami,
[27] I będzie rządził nimi laską żelazną, i będą jak skruszone naczynia gliniane;
[28] Taką władzę i Ja otrzymałem od Ojca mojego; dam mu też gwiazdę poranną.
[29] Kto ma uszy, niechaj słucha, co Duch mówi do zborów.

Objawienie św. Jana 3

List do zboru w Sardes

[1] A do anioła zboru w Sardes napisz: To mówi Ten, który ma siedem duchów Bożych i siedem gwiazd: Znam uczynki twoje: Masz imię, że żyjesz, a jesteś umarły.

[2] Sê vigilante e consolida o resto que estava para morrer, porque não tenho achado íntegras as tuas obras na presença do meu Deus.
[3] Lembra-te, pois, do que tens recebido e ouvido, guarda-o e arrepende-te. Porquanto, se não vigiares, virei como ladrão, e não conhecerás de modo algum em que hora virei contra ti.
[4] Tens, contudo, em Sardes, umas poucas pessoas que não contaminaram as suas vestiduras e andarão de branco junto comigo, pois são dignas.
[5] O vencedor será assim vestido de vestiduras brancas, e de modo nenhum apagarei o seu nome do Livro da Vida; pelo contrário, confessarei o seu nome diante de meu Pai e diante dos seus anjos.
[6] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

Carta à igreja em Filadélfia

[7] Ao anjo da igreja em Filadélfia escreve: Estas coisas diz o santo, o verdadeiro, aquele que tem a chave de Davi, que abre, e ninguém fechará, e que fecha, e ninguém abrirá:
[8] Conheço as tuas obras – eis que tenho posto diante de ti uma porta aberta, a qual ninguém pode fechar – que tens pouca força, entretanto, guardaste a minha palavra e não negaste o meu nome.
[9] Eis farei que alguns dos que são da sinagoga de Satanás, desses que a si mesmos se declaram judeus e não são, mas mentem, eis que os farei vir e prostrar-se aos teus pés e conhecer que eu te amei.

[2] Bądź czujny i utwierdź, co jeszcze pozostało, a co bliskie jest śmierci; nie stwierdziłem bowiem, że uczynki twoje są doskonałe przed moim Bogiem.
[3] Pamiętaj więc, czego się nauczyłeś i co usłyszałeś, i strzeż tego, i upamiętaj się. Jeśli tedy nie będziesz czujny, przyjdę jak złodziej, a nie dowiesz się, o której godzinie cię zaskoczę.
[4] Lecz masz w Sardes kilka osób, które nie skalały swoich szat, więc chodzić będą ze mną w szatach białych, dlatego że są godni.
[5] Zwycięzca zostanie przyobleczony w szaty białe, i nie wymażę imienia jego z księgi żywota, i wyznam imię jego przed moim Ojcem i przed jego aniołami.
[6] Kto ma uszy, niechaj słucha, co Duch mówi do zborów.

List do zboru w Filadelfii

[7] A do anioła zboru w Filadelfii napisz: To mówi Święty, prawdziwy, Ten, który ma klucz Dawida, Ten, który otwiera, a nikt nie zamknie, i Ten, który zamyka, a nikt nie otworzy.
[8] Znam uczynki twoje; oto sprawiłem, że przed tobą otwarte drzwi, których nikt nie może zamknąć; bo choć niewielką masz moc, jednak zachowałeś moje Słowo i nie zaparłeś się mojego imienia.
[9] Oto sprawię, że ci z synagogi szatana, którzy podają się za Żydów, a nimi nie są, lecz kłamią, oto sprawię, że będą musieli przyjść i pokłonić się tobie do nóg, i poznają, że Ja ciebie umiłowałem.

[10] Porque guardaste a palavra da minha perseverança, também eu te guardarei da hora da provação que há de vir sobre o mundo inteiro, para experimentar os que habitam sobre a terra.

[11] Venho sem demora. Conserva o que tens, para que ninguém tome a tua coroa.

[12] Ao vencedor, fá-lo-ei coluna no santuário do meu Deus, e daí jamais sairá; gravarei também sobre ele o nome do meu Deus, o nome da cidade do meu Deus, a nova Jerusalém que desce do céu, vinda da parte do meu Deus, e o meu novo nome.

[13] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

Carta à igreja em Laodiceia

[14] Ao anjo da igreja em Laodicéia escreve: Estas coisas diz o Amém, a testemunha fiel e verdadeira, o princípio da criação de Deus:

[15] Conheço as tuas obras, que nem és frio nem quente. Quem dera fosses frio ou quente!

[16] Assim, porque és morno e nem és quente nem frio, estou a ponto de vomitar-te da minha boca;

[17] pois dizes: Estou rico e abastado e não preciso de coisa alguma, e nem sabes que tu és infeliz, sim, miserável, pobre, cego e nu.

[18] Aconselho-te que de mim compres ouro refinado pelo fogo para te enriqueceres, vestiduras brancas para te vestires, a fim de que não seja manifesta a vergonha da

[10] Ponieważ zachowałeś nakaz mój, by przy mnie wytrwać, przeto i Ja zachowam cię w godzinie próby, jaka przyjdzie na cały świat, by doświadczyć mieszkańców ziemi.

[11] Przyjdę rychło; trzymaj, co masz, aby nikt nie wziął korony twojej.

[12] Zwycięzcę uczynię filarem w świątyni Boga mojego i już z niej nie wyjdzie, i wypiszę na nim imię Boga mojego, i nazwę miasta Boga mojego, nowego Jeruzalem, które zstępuje z nieba od Boga mojego, i moje nowe imię.

[13] Kto ma uszy, niechaj słucha, co Duch mówi do zborów.

List do zboru w Laodycei

[14] A do anioła zboru w Laodycei napisz: To mówi ten, który jest Amen, świadek wierny i prawdziwy, początek stworzenia Bożego:

[15] Znam uczynki twoje, żeś ani zimny, ani gorący. Obyś był zimny albo gorący!

[16] A tak, żeś letni, a nie gorący ani zimny, wypluję cię z ust moich.

[17] Ponieważ mówisz: Bogaty jestem i wzbogaciłem się, i niczego nie potrzebuję, a nie wiesz, żeś pożałowania godzien nędzarz i biedak, ślepy i goły,

[18] Radzę ci, abyś nabył u mnie złota w ogniu wypróbowanego, abyś się wzbogacił i abyś przyodział szaty białe, aby nie wystąpiła na jaw haniebna nagość

tua nudez, e colírio para ungires os olhos, a fim de que vejas.

[19] Eu repreendo e disciplino a quantos amo. Sê, pois, zeloso e arrepende-te.

[20] Eis que estou à porta e bato; se alguém ouvir a minha voz e abrir a porta, entrarei em sua casa e cearei com ele, e ele, comigo.

[21] Ao vencedor, dar-lhe-ei sentar-se comigo no meu trono, assim como também eu venci e me sentei com meu Pai no seu trono.

[22] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

Apocalipse 4

A visão do trono de Deus

[1] Depois destas coisas, olhei, e eis não somente uma porta aberta no céu, como também a primeira voz que ouvi, como de trombeta ao falar comigo, dizendo: Sobe para aqui, e te mostrarei o que deve acontecer depois destas coisas.

[2] Imediatamente, eu me achei em espírito, e eis armado no céu um trono, e, no trono, alguém sentado;

[3] e esse que se acha assentado é semelhante, no aspecto, a pedra de jaspe e de sardônio, e, ao redor do trono, há um arco-íris semelhante, no aspecto, a esmeralda.

[4] Ao redor do trono, há também vinte e quatro tronos, e assentados neles, vinte e quatro anciãos vestidos de branco, em cujas cabeças estão coroas de ouro.

twoja, oraz maści, by nią namaścić oczy twoje, abyś przejrzał.

[19] Wszystkich, których miłuję, karcę i smagam; bądź tedy gorliwy i upamiętaj się.

[20] Oto stoję u drzwi i kołaczę; jeśli ktoś usłyszy głos mój i otworzy drzwi, wstąpię do niego i będę z nim wieczerzał, a on ze mną.

[21] Zwycięzcy pozwolę zasiąść ze mną na moim tronie, jak i Ja zwyciężyłem i zasiadłem wraz z Ojcem moim na jego tronie.

[22] Kto ma uszy, niechaj słucha, co Duch mówi do zborów.

Objawienie św. Jana 4

Wizja nieba

[1] Potem widziałem, a oto drzwi były otwarte w niebie, i głos poprzedni, który słyszałem, jakby głos trąby rozmawiającej ze mną, rzekł: Wstąp tutaj, a pokażę ci, co się ma stać potem.

[2] I zaraz popadłem w zachwycenie. A oto tron stał w niebie, na tronie zaś siedział ktoś;

[3] A Ten, który na nim siedział, podobny był z wyglądu do kamienia jaspisowego i karneolowego, a wokoło tronu tęcza, podobna z wyglądu do szmaragdu.

[4] A wokoło tronu dwadzieścia cztery trony, a na tych tronach siedzących dwudziestu czterech starców, odzianych

[5] Do trono saem relâmpagos, vozes e trovões, e, diante do trono, ardem sete tochas de fogo, que são os sete Espíritos de Deus.

[6] Há diante do trono um como que mar de vidro, semelhante ao cristal, e também, no meio do trono e à volta do trono, quatro seres viventes cheios de olhos por diante e por detrás.

[7] O primeiro ser vivente é semelhante a leão, o segundo, semelhante a novilho, o terceiro tem o rosto como de homem, e o quarto ser vivente é semelhante à águia quando está voando.

[8] E os quatro seres viventes, tendo cada um deles, respectivamente, seis asas, estão cheios de olhos, ao redor e por dentro; não têm descanso, nem de dia nem de noite, proclamando: Santo, Santo, Santo é o SENHOR Deus, o Todo-Poderoso, aquele que era, que é e que há de vir.

[9] Quando esses seres viventes derem glória, honra e ações de graças ao que se encontra sentado no trono, ao que vive pelos séculos dos séculos,

[10] os vinte e quatro anciãos prostrar-se-ão diante daquele que se encontra sentado no trono, adorarão o que vive pelos séculos dos séculos e depositarão as suas coroas diante do trono, proclamando:

[11] Tu és digno, SENHOR e Deus nosso, de receber a glória, a honra e o poder, porque todas as coisas tu criaste, sim, por causa

w białe szaty, a na głowach ich złote korony.

[5] A z tronu wychodziły błyskawice i głosy, i grzmoty; przed tronem zaś płonęło siedem ognistych pochodni; jest to siedem duchów Bożych.

[6] Przed tronem także jakby morze szkliste podobne do kryształu; a w pośrodku, wokoło tronu cztery postacie pełne oczu z przodu i z tyłu.

[7] Postać pierwsza podobna była do lwa, postać druga podobna była do cielca, postać trzecia miała twarz jakby człowieczą, a postać czwarta podobna była do orła w locie.

[8] A każda z tych czterech postaci miała po sześć skrzydeł, a wokoło i wewnątrz były pełne oczu; i nie odpoczywając ani w dzień, ani w nocy śpiewały: Święty, święty, święty jest Pan, Bóg Wszechmogący, który był i który jest, i który ma przyjść.

[9] A gdy postacie oddadzą chwałę i cześć, i złożą dziękczynienie temu, który siedzi na tronie, który żyje na wieki wieków,

[10] Upada dwudziestu czterech starców przed tym, który siedzi na tronie, i oddaje pokłon temu, który żyje na wieki wieków i składa korony swoje przed tronem, mówiąc:

[11] Godzien jesteś, Panie i Boże nasz, przyjąć chwałę i cześć, i moc, ponieważ Ty

da tua vontade vieram a existir e foram criadas.

Apocalipse 5

A visão do livro selado com sete selos e a do Cordeiro

[1] Vi, na mão direita daquele que estava sentado no trono, um livro escrito por dentro e por fora, de todo selado com sete selos.

[2] Vi, também, um anjo forte, que proclamava em grande voz: Quem é digno de abrir o livro e de lhe desatar os selos?

[3] Ora, nem no céu, nem sobre a terra, nem debaixo da terra, ninguém podia abrir o livro, nem mesmo olhar para ele;

[4] e eu chorava muito, porque ninguém foi achado digno de abrir o livro, nem mesmo de olhar para ele.

[5] Todavia, um dos anciãos me disse: Não chores; eis que o Leão da tribo de Judá, a Raiz de Davi, venceu para abrir o livro e os seus sete selos.

[6] Então, vi, no meio do trono e dos quatro seres viventes e entre os anciãos, de pé, um Cordeiro como tendo sido morto. Ele tinha sete chifres, bem como sete olhos, que são os sete Espíritos de Deus enviados por toda a terra.

[7] Veio, pois, e tomou o livro da mão direita daquele que estava sentado no trono;

[8] e, quando tomou o livro, os quatro seres viventes e os vinte e quatro anciãos prostraram-se diante do Cordeiro, tendo cada um deles uma harpa e taças de ouro

stworzyłeś wszystko, i z woli twojej zostało stworzone, i zaistniało.

Objawienie św. Jana 5

Wizja Baranka Bożego

[1] I widziałem w prawej dłoni tego, który siedział na tronie, księgę zapisaną wewnątrz i zewnątrz, zapieczętowaną siedmioma pieczęciami.

[2] Widziałem też anioła potężnego, który wołał głosem donośnym: Któż jest godny otworzyć księgę i zerwać jej pieczęcie?

[3] I nikt w niebie ani na ziemi, ani pod ziemią nie mógł otworzyć księgi ani do niej wejrzeć.

[4] I płakałem bardzo, że nie znalazł się nikt godny otworzyć księgę ani do niej wejrzeć.

[5] A jeden ze starców rzecze do mnie: Nie płacz! Zwyciężył lew z pokolenia Judy, korzeń Dawidowy i może otworzyć księgę, i zerwać siedem jej pieczęci.

[6] I widziałem pośrodku między tronem a czterema postaciami i pośród starców stojącego Baranka jakby zabitego, który miał siedem rogów i siedmioro oczu; a to jest siedem duchów Bożych zesłanych na całą ziemię.

[7] I przystąpił, i wziął księgę z prawej ręki tego, który siedział na tronie,

[8] A gdy ją wziął, upadły przed Barankiem cztery postacie i dwudziestu czterech starców, a każdy z nich miał harfę i złotą czaszę pełną wonności; są to modlitwy świętych.

cheias de incenso, que são as orações dos santos,

[9] e entoavam novo cântico, dizendo: Digno és de tomar o livro e de abrir-lhe os selos, porque foste morto e com o teu sangue compraste para Deus os que procedem de toda tribo, língua, povo e nação

[10] e para o nosso Deus os constituíste reino e sacerdotes; e reinarão sobre a terra.

[11] Vi e ouvi uma voz de muitos anjos ao redor do trono, dos seres viventes e dos anciãos, cujo número era de milhões de milhões e milhares de milhares,

[12] proclamando em grande voz: Digno é o Cordeiro que foi morto de receber o poder, e riqueza, e sabedoria, e força, e honra, e glória, e louvor.

[13] Então, ouvi que toda criatura que há no céu e sobre a terra, debaixo da terra e sobre o mar, e tudo o que neles há, estava dizendo: Àquele que está sentado no trono e ao Cordeiro, seja o louvor, e a honra, e a glória, e o domínio pelos séculos dos séculos.

[14] E os quatro seres viventes respondiam: Amém! Também os anciãos prostraram-se e adoraram.

Apocalipse 6

O Cordeiro abre os selos. O primeiro selo

[1] Vi quando o Cordeiro abriu um dos sete selos e ouvi um dos quatro seres viventes dizendo, como se fosse voz de trovão: Vem!

[9] I zaśpiewali nową pieśń tej treści: Godzien jesteś wziąć księgę i zdjąć jej pieczęcie, ponieważ zostałeś zabity i odkupiłeś dla Boga krwią swoją ludzi z każdego plemienia i języka, i ludu, i narodu,

[10] I uczyniłeś z nich dla Boga naszego ród królewski i kapłanów, i będą królować na ziemi.

[11] A gdy spojrzałem, usłyszałem głos wielu aniołów wokoło tronu i postaci, i starców, a liczba ich wynosiła krocie tysięcy i tysiące tysięcy;

[12] I mówili głosem donośnym: Godzien jest ten Baranek zabity wziąć moc i bogactwo, i mądrość, i siłę, i cześć, i chwałę, i błogosławieństwo.

[13] I słyszałem, jak wszelkie stworzenie, które jest w niebie i na ziemi, i pod ziemią, i w morzu, i wszystko, co w nich jest, mówiło: Temu, który siedzi na tronie, i Barankowi, błogosławieństwo i cześć, i chwała, i moc na wieki wieków.

[14] A cztery postacie mówiły: Amen. Starcy zaś upadli i oddali pokłon.

Objawienie św. Jana 6

Otwarcie pieczęci

[1] I widziałem, jak Baranek zdjął pierwszą z siedmiu pieczęci i usłyszałem głos jednej z czterech postaci, donośny jak grzmot, mówiący: Chodź!

[2] Vi, então, e eis um cavalo branco e o seu cavaleiro com um arco; e foi-lhe dada uma coroa; e ele saiu vencendo e para vencer.

O segundo selo

[3] Quando abriu o segundo selo, ouvi o segundo ser vivente dizendo: Vem!

[4] E saiu outro cavalo, vermelho; e ao seu cavaleiro, foi-lhe dado tirar a paz da terra para que os homens se matassem uns aos outros; também lhe foi dada uma grande espada.

O terceiro selo

[5] Quando abriu o terceiro selo, ouvi o terceiro ser vivente dizendo: Vem! Então, vi, e eis um cavalo preto e o seu cavaleiro com uma balança na mão.

[6] E ouvi uma como que voz no meio dos quatro seres viventes dizendo: Uma medida de trigo por um denário; três medidas de cevada por um denário; e não danifiques o azeite e o vinho.

O quarto selo

[7] Quando o Cordeiro abriu o quarto selo, ouvi a voz do quarto ser vivente dizendo: Vem!

[8] E olhei, e eis um cavalo amarelo e o seu cavaleiro, sendo este chamado Morte; e o Inferno o estava seguindo, e foi-lhes dada autoridade sobre a quarta parte da terra para matar à espada, pela fome, com a mortandade e por meio das feras da terra.

O quinto selo

[9] Quando ele abriu o quinto selo, vi, debaixo do altar, as almas daqueles que tinham sido mortos por causa da palavra

[2] I widziałem, a oto biały koń, ten zaś, który siedział na nim, miał łuk, a dano mu koronę, i wyruszył jako zwycięzca, aby dalej zwyciężać.

[3] A gdy zdjął drugą pieczęć, usłyszałem, jak druga postać mówiła: Chodź!

[4] I wyszedł drugi koń, barwy ognistej, a temu, który siedział na nim, dano moc zakłócić pokój na ziemi, tak by mieszkańcy jej zabijali się nawzajem; i dano mu wielki miecz.

[5] A gdy zdjął trzecią pieczęć, usłyszałem, jak trzecia postać mówiła: Chodź! I widziałem, a oto koń kary, ten zaś, który siedział na nim, miał wagę w ręce swojej.

[6] I usłyszałem jakby głos pośród czterech postaci mówił: Miarka pszenicy za denara i trzy miarki jęczmienia za denara; a oliwy i wina nie tykaj.

[7] A gdy zdjął czwartą pieczęć, usłyszałem głos czwartej postaci, która mówiła: Chodź!

[8] I widziałem, a oto siwy koń, a temu, który na nim siedział, było na imię Śmierć, a piekło szło za nim; i dano im władzę nad czwartą częścią ziemi, by zabijali mieczem i głodem, i morem, i przez dzikie zwierzęta ziemi.

[9] A gdy zdjął piątą pieczęć, widziałem poniżej ołtarza dusze zabitych dla Słowa Bożego i dla świadectwa, które złożyli.

de Deus e por causa do testemunho que sustentavam.

[10] Clamaram em grande voz, dizendo: Até quando, ó Soberano SENHOR, santo e verdadeiro, não julgas, nem vingas o nosso sangue dos que habitam sobre a terra?

[10] I wołały donośnym głosem: Kiedyż, Panie święty i prawdziwy, rozpoczniesz sąd i pomścisz krew naszą na mieszkańcach ziemi?

[11] Então, a cada um deles foi dada uma vestidura branca, e lhes disseram que repousassem ainda por pouco tempo, até que também se completasse o número dos seus conservos e seus irmãos que iam ser mortos como igualmente eles foram.

[11] I dano każdemu z nich szatę białą, i powiedziano im, aby jeszcze odpoczęli przez krótki czas, aż się dopełni liczba współsług i braci ich, którzy mieli podobnie jak oni ponieść śmierć.

O sexto selo

[12] Vi quando o Cordeiro abriu o sexto selo, e sobreveio grande terremoto. O sol se tornou negro como saco de crina, a lua toda, como sangue,

[12] I widziałem, gdy zdjął szóstą pieczęć, że powstało trzęsienie ziemi i słońce pociemniało jak czarny wór, a cały księżyc poczerwieniał jak krew.

[13] as estrelas do céu caíram pela terra, como a figueira, quando abalada por vento forte, deixa cair os seus figos verdes,

[13] I gwiazdy niebieskie spadły na ziemię, podobnie jak drzewo figowe zrzuca figi swoje, gdy wiatr gwałtowny nim potrząśnie;

[14] e o céu recolheu-se como um pergaminho quando se enrola. Então, todos os montes e ilhas foram movidos do seu lugar.

[14] I niebo znikło, jak niknie zwój, który się zwija, a wszystkie góry i wyspy ruszone zostały z miejsc swoich.

[15] Os reis da terra, os grandes, os comandantes, os ricos, os poderosos e todo escravo e todo livre se esconderam nas cavernas e nos penhascos dos montes

[15] I wszyscy królowie ziemi i możnowładcy, i wodzowie, i bogacze, i mocarze, i wszyscy niewolnicy, i wolni ukryli się w jaskiniach i w skałach górskich,

[16] e disseram aos montes e aos rochedos: Caí sobre nós e escondei-nos da face daquele que se assenta no trono e da ira do Cordeiro,

[16] I mówili do gór i skał: Padnijcie na nas i zakryjcie nas przed obliczem tego, który siedzi na tronie,

[17] porque chegou o grande Dia da ira deles; e quem é que pode suster-se?

Apocalipse 7

Os cento e quarenta e quatro mil selados de Israel

[1] Depois disto, vi quatro anjos em pé nos quatro cantos da terra, conservando seguros os quatro ventos da terra, para que nenhum vento soprasse sobre a terra, nem sobre o mar, nem sobre árvore alguma.

[2] Vi outro anjo que subia do nascente do sol, tendo o selo do Deus vivo, e clamou em grande voz aos quatro anjos, aqueles aos quais fora dado fazer dano à terra e ao mar,

[3] dizendo: Não danifiqueis nem a terra, nem o mar, nem as árvores, até selarmos na fronte os servos do nosso Deus.

[4] Então, ouvi o número dos que foram selados, que era cento e quarenta e quatro mil, de todas as tribos dos filhos de Israel:

[5] da tribo de Judá foram selados doze mil; da tribo de Rúben, doze mil; da tribo de Gade, doze mil;

[6] da tribo de Aser, doze mil; da tribo de Naftali, doze mil; da tribo de Manassés, doze mil;

[17] I przed gniewem Baranka, albowiem nastał ów wielki dzień ich gniewu, i któż się może ostać?

Objawienie św. Jana 7

Opatrzenie pieczęciami stu czterdziestu czterech tysięcy

[1] Potem widziałem czterech aniołów stojących na czterech krańcach ziemi, powstrzymujących cztery wiatry ziemi, aby nie wiał wiatr na ziemię ani na morze, ani na żadne drzewo.

[2] Widziałem też innego anioła wstępującego od wschodu słońca, który miał pieczęć Boga żywego i który zawołał głosem donośnym na czterech aniołów, którym zezwolono wyrządzić szkodę ziemi i morzu, mówiąc:

[3] Nie wyrządźcie szkody ani ziemi, ani morzu, ani drzewom, dopóki nie opatrzymy pieczęcią sług Boga naszego na czołach ich.

[4] I usłyszałem liczbę tych, których opatrzono pieczęcią: sto czterdzieści cztery tysiące opieczętowanych ze wszystkich plemion izraelskich:

[5] Z plemienia Judy dwanaście tysięcy opieczętowanych, z plemienia Rubena dwanaście tysięcy, z plemienia Gada dwanaście tysięcy,

[6] Z plemienia Asera dwanaście tysięcy, z plemienia Naftalego dwanaście tysięcy, z plemienia Manassesa dwanaście tysięcy,

[7] da tribo de Simeão, doze mil; da tribo de Levi, doze mil; da tribo de Issacar, doze mil;

[8] da tribo de Zebulom, doze mil; da tribo de José, doze mil; da tribo de Benjamim foram selados doze mil.

A visão dos glorificados

[9] Depois destas coisas, vi, e eis grande multidão que ninguém podia enumerar, de todas as nações, tribos, povos e línguas, em pé diante do trono e diante do Cordeiro, vestidos de vestiduras brancas, com palmas nas mãos;

[10] e clamavam em grande voz, dizendo: Ao nosso Deus, que se assenta no trono, e ao Cordeiro, pertence a salvação.

[11] Todos os anjos estavam de pé rodeando o trono, os anciãos e os quatro seres viventes, e ante o trono se prostraram sobre o seu rosto, e adoraram a Deus,

[12] dizendo: Amém! O louvor, e a glória, e a sabedoria, e as ações de graças, e a honra, e o poder, e a força sejam ao nosso Deus, pelos séculos dos séculos. Amém!

[13] Um dos anciãos tomou a palavra, dizendo: Estes, que se vestem de vestiduras brancas, quem são e donde vieram?

[14] Respondi-lhe: meu SENHOR, tu o sabes. Ele, então, me disse: São estes os que vêm da grande tribulação, lavaram suas vestiduras e as alvejaram no sangue do Cordeiro,

[15] razão por que se acham diante do trono de Deus e o servem de dia e de noite no

[7] Z plemienia Symeona dwanaście tysięcy, z plemienia Lewiego dwanaście tysięcy, z plemienia Issachara dwanaście tysięcy,

[8] Z plemienia Zebulona dwanaście tysięcy, z plemienia Józefa dwanaście tysięcy, z plemienia Beniamina dwanaście tysięcy opieczętowanych.

Wizja zbawionych w niebie

[9] Potem widziałem, a oto tłum wielki, którego nikt nie mógł zliczyć, z każdego narodu i ze wszystkich plemion, i ludów, i języków, którzy stali przed tronem i przed Barankiem, odzianych w szaty białe, z palmami w swych rękach.

[10] I wołali głosem donośnym, mówiąc: Zbawienie jest u Boga naszego, który siedzi na tronie, i u Baranka.

[11] A wszyscy aniołowie stali wokoło tronu i starców, i czterech postaci, i upadli przed tronem na twarze swoje, i oddali pokłon Bogu,

[12] Mówiąc: Amen! Błogosławieństwo i chwała, i mądrość, i dziękczynienie, i cześć, i moc, i siła Bogu naszemu na wieki wieków. Amen.

[13] I odezwał się jeden ze starców, i rzekł do mnie: Któż to są ci przyodziani w szaty białe i skąd przyszli?

[14] I rzekłem mu: Panie mój, ty wiesz. A on rzekł do mnie: To są ci, którzy przychodzą z wielkiego ucisku i wyprali szaty swoje, i wybielili je we krwi Baranka.

[15] Dlatego są przed tronem Bożym i służą mu we dnie i w nocy w świątyni jego, a

seu santuário; e aquele que se assenta no trono estenderá sobre eles o seu tabernáculo.

[16] Jamais terão fome, nunca mais terão sede, não cairá sobre eles o sol, nem ardor algum,

[17] pois o Cordeiro que se encontra no meio do trono os apascentará e os guiará para as fontes da água da vida. E Deus lhes enxugará dos olhos toda lágrima.

Ten, który siedzi na tronie, osłoni ich obecnością swoją.

[16] Nie będą już łaknąć ani pragnąć, i nie padnie na nich słońce ani żaden upał,

[17] Ponieważ Baranek, który jest pośród tronu, będzie ich pasł i prowadził do źródeł żywych wód; i otrze Bóg wszelką łzę z ich oczu.

Apocalipse 8

O sétimo selo. Os sete anjos com as suas trombetas

[1] Quando o Cordeiro abriu o sétimo selo, houve silêncio no céu cerca de meia hora.

[2] Então, vi os sete anjos que se acham em pé diante de Deus, e lhes foram dadas sete trombetas.

[3] Veio outro anjo e ficou de pé junto ao altar, com um incensário de ouro, e foi-lhe dado muito incenso para oferecê-lo com as orações de todos os santos sobre o altar de ouro que se acha diante do trono;

[4] e da mão do anjo subiu à presença de Deus a fumaça do incenso, com as orações dos santos.

[5] E o anjo tomou o incensário, encheu-o do fogo do altar e o atirou à terra. E houve trovões, vozes, relâmpagos e terremoto.

[6] Então, os sete anjos que tinham as sete trombetas prepararam-se para tocar.

A primeira trombeta

[7] O primeiro anjo tocou a trombeta, e houve saraiva e fogo de mistura com

Objawienie św. Jana 8

Głos siedmiu trąb

[1] A gdy zdjął siódmą pieczęć, nastało w niebie milczenie na około pół godziny.

[2] I widziałem siedmiu aniołów, którzy stoją przed Bogiem, i dano im siedem trąb.

[3] I przyszedł inny anioł, i stanął przy ołtarzu, mając złotą kadzielnicę; i dano mu wiele kadzidła, aby je ofiarował wraz z modlitwami wszystkich świętych na złotym ołtarzu przed tronem.

[4] I wzniósł się z ręki anioła dym z kadzideł z modlitwami świętych przed Boga.

[5] A anioł wziął kadzielnicę i napełnił ją ogniem z ołtarza, i rzucił ją na ziemię. I nastąpiły grzmoty donośne i błyskawice, i trzęsienie ziemi.

[6] A owych siedmiu aniołów, mających siedem trąb, sposobiło się do tego, by zatrąbić.

[7] I zatrąbił pierwszy. I powstał grad i ogień przemieszane z krwią, i zostały rzucone na

sangue, e foram atirados à terra. Foi, então, queimada a terça parte da terra, e das árvores, e também toda erva verde.

A segunda trombeta

[8] O segundo anjo tocou a trombeta, e uma como que grande montanha ardendo em chamas foi atirada ao mar, cuja terça parte se tornou em sangue,

[9] e morreu a terça parte da criação que tinha vida, existente no mar, e foi destruída a terça parte das embarcações.

A terceira trombeta

[10] O terceiro anjo tocou a trombeta, e caiu do céu sobre a terça parte dos rios, e sobre as fontes das águas uma grande estrela, ardendo como tocha.

[11] O nome da estrela é Absinto; e a terça parte das águas se tornou em absinto, e muitos dos homens morreram por causa dessas águas, porque se tornaram amargosas.

A quarta trombeta

[12] O quarto anjo tocou a trombeta, e foi ferida a terça parte do sol, da lua e das estrelas, para que a terça parte deles escurecesse e, na sua terça parte, não brilhasse, tanto o dia como também a noite.

[13] Então, vi e ouvi uma águia que, voando pelo meio do céu, dizia em grande voz: Ai! Ai! Ai dos que moram na terra, por causa das restantes vozes da trombeta dos três anjos que ainda têm de tocar!

Apocalipse 9

A quinta trombeta

ziemię; i spłonęła jedna trzecia ziemi, spłonęła też jedna trzecia drzew, i spłonęła wszystka zielona trawa.

[8] I zatrąbił drugi anioł; i coś jakby wielka góra ziejąca ogniem zostało wrzucone do morza; a jedna trzecia morza zamieniła się w krew,.

[9] I jedna trzecia zwierząt żyjących w morzu zginęła, a jedna trzecia okrętów uległa zniszczeniu.

[10] I zatrąbił trzeci anioł; i spadła z nieba wielka gwiazda płonąca jak pochodnia, i upadła na trzecią część rzek i na źródła wód.

[11] A imię gwiazdy tej brzmi Piołun. I jedna trzecia wód zamieniła się w piołun, a wielu z ludzi pomarło od tych wód, dlatego że zgorzkniały.

[12] I zatrąbił czwarty anioł; i ugodzona została jedna trzecia słońca, i jedna trzecia księżyca, i jedna trzecia gwiazd, tak iż jedna trzecia ich część zaćmiła się i dzień przez jedną trzecią część swoją nie jaśniał; podobnie i noc.

Trzykrotne "Biada"

[13] I spojrzałem, i usłyszałem, jak jeden orzeł lecący środkiem nieba wołał głosem donośnym: Biada, biada, biada mieszkańcom ziemi, gdy rozlegną się pozostałe głosy trąb trzech aniołów, którzy jeszcze mają trąbić.

Objawienie św. Jana 9

[1] O quinto anjo tocou a trombeta, e vi uma estrela caída do céu na terra. E foi-lhe dada a chave do poço do abismo.

[2] Ela abriu o poço do abismo, e subiu fumaça do poço como fumaça de grande fornalha, e, com a fumaceira saída do poço, escureceu-se o sol e o ar.

[3] Também da fumaça saíram gafanhotos para a terra; e foi-lhes dado poder como o que têm os escorpiões da terra,

[4] e foi-lhes dito que não causassem dano à erva da terra, nem a qualquer coisa verde, nem a árvore alguma e tão-somente aos homens que não têm o selo de Deus sobre a fronte.

[5] Foi-lhes também dado, não que os matassem, e sim que os atormentassem durante cinco meses. E o seu tormento era como tormento de escorpião quando fere alguém.

[6] Naqueles dias, os homens buscarão a morte e não a acharão; também terão ardente desejo de morrer, mas a morte fugirá deles.

[7] O aspecto dos gafanhotos era semelhante a cavalos preparados para a peleja; na sua cabeça havia como que coroas parecendo de ouro; e o seu rosto era como rosto de homem;

[8] tinham também cabelos, como cabelos de mulher; os seus dentes, como dentes de leão;

[9] tinham couraças, como couraças de ferro; o barulho que as suas asas faziam

[1] I zatrąbił piąty anioł; i widziałem gwiazdę, która spadła z nieba na ziemię; i dano jej klucz od studni otchłani.

[2] I otwarła studnię otchłani. I wzbił się ze studni dym jakby dym z wielkiego pieca, a słońce i powietrze zaćmiły się od dymu ze studni.

[3] A z tego dymu wyszły na ziemię szarańcze, którym dana została moc, jaką jest moc skorpionów na ziemi.

[4] I powiedziano im, aby nie wyrządzały szkody trawie, ziemi ani żadnym ziołom, ani żadnemu drzewu, a tylko ludziom, którzy nie mają pieczęci Bożej na czołach.

[5] I nakazano im, aby nie zabijały ich, lecz dręczyły przez pięć miesięcy; a ból przez nie wywołany był jak ból od ukłucia skorpiona, gdy ukłuje człowieka.

[6] A w owe dni będą ludzie szukać śmierci, lecz jej nie znajdą, i będą chcieli umrzeć, ale śmierć omijać ich będzie.

[7] Z wyglądu szarańcze te podobne były do koni gotowych do boju, a na głowach ich coś jakby złote korony, a twarze ich jakby twarze ludzkie.

[8] A włosy miały jak włosy kobiece, a zęby ich były jak u lwów.

[9] Miały też pancerze niby pancerze żelazne, a szum ich skrzydeł jak turkot

era como o barulho de carros de muitos cavalos, quando correm à peleja;

wozów wojennych i wielu koni pędzących do boju.

[10] tinham ainda cauda, como escorpiões, e ferrão; na cauda tinham poder para causar dano aos homens, por cinco meses;

[10] Miały też ogony podobne do skorpionowych oraz żądła, a w ogonach ich moc wyrządzania ludziom szkody przez pięć miesięcy.

[11] e tinham sobre eles, como seu rei, o anjo do abismo, cujo nome em hebraico é Abadom, e em grego, Apoliom.

[11] I miały nad sobą jako króla anioła otchłani, którego imię brzmi po hebrajsku Abaddon, po grecku zaś imię jego brzmi Apollyon (Niszczyciel).

[12] O primeiro ai passou. Eis que, depois destas coisas, vêm ainda dois ais.

[12] Jedno "biada" minęło; oto nadchodzą jeszcze po tamtym dwa następne "biada".

A sexta trombeta

[13] O sexto anjo tocou a trombeta, e ouvi uma voz procedente dos quatro ângulos do altar de ouro que se encontra na presença de Deus,

[13] I zatrąbił szósty anioł; i usłyszałem z czterech rogów złotego ołtarza stojącego przed Bogiem jakiś głos,

[14] dizendo ao sexto anjo, o mesmo que tem a trombeta: Solta os quatro anjos que se encontram atados junto ao grande rio Eufrates.

[14] Mówiący do szóstego anioła, który miał trąbę: Uwolnij czterech aniołów, którzy są spętani nad wielką rzeką Eufratem.

[15] Foram, então, soltos os quatro anjos que se achavam preparados para a hora, o dia, o mês e o ano, para que matassem a terça parte dos homens.

[15] I zostali uwolnieni czterej aniołowie, którzy byli przygotowani na godzinę i na dzień, i na miesiąc, i na rok, aby wytracić trzecią część ludzi.

[16] O número dos exércitos da cavalaria era de vinte mil vezes dez milhares; eu ouvi o seu número.

[16] A liczba wojsk konnych wynosiła dwie miriady miriad; taką ich liczbę usłyszałem.

[17] Assim, nesta visão, contemplei que os cavalos e os seus cavaleiros tinham couraças cor de fogo, de jacinto e de enxofre. A cabeça dos cavalos era como cabeça de leão, e de sua boca saía fogo, fumaça e enxofre.

[17] A takimi widziałem w widzeniu te konie i tych, którzy na nich siedzieli; mieli pancerze czerwone jak ogień, granatowe jak hiacynt, żółte jak siarka; a łby końskie były jak łby lwów, a z pysków ich wychodziły ogień i dym, i siarka.

[18] Por meio destes três flagelos, a saber, pelo fogo, pela fumaça e pelo enxofre que saíam da sua boca, foi morta a terça parte dos homens;
[19] pois a força dos cavalos estava na sua boca e na sua cauda, porquanto a sua cauda se parecia com serpentes, e tinha cabeça, e com ela causavam dano.
[20] Os outros homens, aqueles que não foram mortos por esses flagelos, não se arrependeram das obras das suas mãos, deixando de adorar os demônios e os ídolos de ouro, de prata, de cobre, de pedra e de pau, que nem podem ver, nem ouvir, nem andar;

[21] nem ainda se arrependeram dos seus assassínios, nem das suas feitiçarias, nem da sua prostituição, nem dos seus furtos.

[18] Od tych trzech plag, to jest od ognia i od dymu, i od siarki, wychodzących z ich pysków, wyginęła trzecia część ludzi.

[19] Albowiem moc tych koni mieści się w ich pyskach i w ich ogonach; ogony ich bowiem są podobne do wężów mających głowy, którymi wyrządzają szkodę.
[20] Pozostali ludzie, którzy nie zginęli od tych plag, nie odwrócili się od uczynków rąk swoich, nie przestając oddawać czci demonom oraz bałwanom złotym i srebrnym, i spiżowym, i kamiennym, i drewnianym, które nie mogą ani widzieć, ani słyszeć, ani chodzić,
[21] I nie odwrócili się od zabójstw swoich ani od swoich czarów, ani od wszeteczeństwa swego, ani od kradzieży swoich.

Apocalipse 10

Os anjos e os sete trovões. João e o livrinho

[1] Vi outro anjo forte descendo do céu, envolto em nuvem, com o arco-íris por cima de sua cabeça; o rosto era como o sol, e as pernas, como colunas de fogo;

[2] e tinha na mão um livrinho aberto. Pôs o pé direito sobre o mar e o esquerdo, sobre a terra,
[3] e bradou em grande voz, como ruge um leão, e, quando bradou, desferiram os sete trovões as suas próprias vozes.

[4] Logo que falaram os sete trovões, eu ia escrever, mas ouvi uma voz do céu,

Objawienie św. Jana 10

Wizja wielkiego anioła z książeczką wyroków

[1] I widziałem innego potężnego anioła zstępującego z nieba, odzianego w obłok, z tęczą wokoło głowy, którego oblicze jaśniało jak słońce, nogi zaś jego były jak słupy ognia;
[2] A w ręku swoim miał otwartą książeczkę. I postawił prawą nogę swoją na morzu, lewą zaś na lądzie.
[3] I krzyknął głosem donośnym jak ryk lwa. A na jego krzyk odezwało się głośno siedem grzmotów.
[4] A gdy przebrzmiało siedem grzmotów, chciałem pisać; lecz usłyszałem głos z nieba mówiący: Zapieczętuj to, co

dizendo: Guarda em segredo as coisas que os sete trovões falaram e não as escrevas.

[5] Então, o anjo que vi em pé sobre o mar e sobre a terra levantou a mão direita para o céu

[6] e jurou por aquele que vive pelos séculos dos séculos, o mesmo que criou o céu, a terra, o mar e tudo quanto neles existe: Já não haverá demora,

[7] mas, nos dias da voz do sétimo anjo, quando ele estiver para tocar a trombeta, cumprir-se-á, então, o mistério de Deus, segundo ele anunciou aos seus servos, os profetas.

[8] A voz que ouvi, vinda do céu, estava de novo falando comigo e dizendo: Vai e toma o livro que se acha aberto na mão do anjo em pé sobre o mar e sobre a terra.

[9] Fui, pois, ao anjo, dizendo-lhe que me desse o livrinho. Ele, então, me falou: Toma-o e devora-o; certamente, ele será amargo ao teu estômago, mas, na tua boca, doce como mel.

[10] Tomei o livrinho da mão do anjo e o devorei, e, na minha boca, era doce como mel; quando, porém, o comi, o meu estômago ficou amargo.

[11] Então, me disseram: É necessário que ainda profetizes a respeito de muitos povos, nações, línguas e reis.

Apocalipse 11

Ordens para medir o santuário de Deus

[1] Foi-me dado um caniço semelhante a uma vara, e também me foi dito: Dispõe-

powiedziało owych siedem grzmotów, a nie spisuj tego.

[5] Anioł zaś, którego widziałem stojącego na morzu i na lądzie, podniósł prawą rękę swoją ku niebu

[6] I poprzysiągł na tego, który żyje na wieki wieków, który stworzył niebo i to, co w nim, i ziemię, i to, co na niej, i morze, i to, co w nim, że to już długo nie potrwa,

[7] Lecz w dniach, kiedy siódmy anioł się odezwie i zacznie trąbić, dokona się tajemnica Boża, jak to zwiastował sługom swoim, prorokom.

[8] A głos, który usłyszałem z nieba, znowu się do mnie tak odezwał: Idź, weź księgę otwartą, którą ma w ręku anioł stojący na morzu i na lądzie.

[9] Poszedłem tedy do anioła i powiedziałem mu, by mi dał książeczkę. A on rzecze do mnie: Weź i zjedz ją; gorzkością napełni żołądek twój, lecz w ustach twoich będzie słodka jak miód.

[10] Wziąłem więc książeczkę z ręki anioła i zjadłem ją, a była w ustach moich jak słodki miód; a gdy ją zjadłem, żołądek mój pełen był gorzkości.

[11] I powiedziano mi: Musisz znowu prorokować o wielu ludach i narodach, i językach, i królach.

Objawienie św. Jana 11

Dwaj świadkowie

[1] I dano mi trzcinę podobną do laski mierniczej i powiedziano: Wstań i zmierz

te e mede o santuário de Deus, o seu altar e os que naquele adoram;

[2] mas deixa de parte o átrio exterior do santuário e não o meças, porque foi ele dado aos gentios; estes, por quarenta e dois meses, calcarão aos pés a cidade santa.

As duas testemunhas mártires

[3] Darei às minhas duas testemunhas que profetizem por mil duzentos e sessenta dias, vestidas de pano de saco.

[4] São estas as duas oliveiras e os dois candeeiros que se acham em pé diante do SENHOR da terra.

[5] Se alguém pretende causar-lhes dano, sai fogo da sua boca e devora os inimigos; sim, se alguém pretender causar-lhes dano, certamente, deve morrer.

[6] Elas têm autoridade para fechar o céu, para que não chova durante os dias em que profetizarem. Têm autoridade também sobre as águas, para convertê-las em sangue, bem como para ferir a terra com toda sorte de flagelos, tantas vezes quantas quiserem.

[7] Quando tiverem, então, concluído o testemunho que devem dar, a besta que surge do abismo pelejará contra elas, e as vencerá, e matará,

[8] e o seu cadáver ficará estirado na praça da grande cidade que, espiritualmente, se chama Sodoma e Egito, onde também o seu SENHOR foi crucificado.

[9] Então, muitos dentre os povos, tribos, línguas e nações contemplam os cadáveres das duas testemunhas, por três dias e

świątynię Bożą i ołtarz, i tych, którzy się w niej modlą.

[2] Lecz zewnętrzny przedsionek świątyni wyłącz i nie mierz go, gdyż oddany został poganom, którzy tratować będą święte miasto przez czterdzieści dwa miesiące.

[3] I dam dwom moim świadkom moc, i będą, odziani w wory, prorokowali przez tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni.

[4] Oni to są dwoma drzewami oliwnymi i dwoma świecznikami, które stoją przed Panem ziemi.

[5] A jeżeli ktoś chce im wyrządzić szkodę, ogień bucha z ich ust i pożera ich wrogów; tak musi zginąć każdy, kto by chciał im wyrządzić szkodę.

[6] Oni mają moc zamknąć niebiosa, aby nie padał deszcz za dni ich prorokowania; mają też moc nad wodami, by je zamieniać w krew i dotknąć ziemię wszelką plagą, ilekroć zechcą.

[7] A gdy już złożą swoje świadectwo, zwierzę wychodzące z otchłani stoczy z nimi bój i zwycięży, i zabije ich.

[8] A ich trupy leżeć będą na ulicy wielkiego miasta, które w przenośni nazywa się Sodomą i Egiptem, gdzie też Pan ich został ukrzyżowany.

[9] I patrzeć będą ludzie ze wszystkich ludów i plemion, i języków, i narodów na

meio, e não permitem que esses cadáveres sejam sepultados.

[10] Os que habitam sobre a terra se alegram por causa deles, realizarão festas e enviarão presentes uns aos outros, porquanto esses dois profetas atormentaram os que moram sobre a terra.

[11] Mas, depois dos três dias e meio, um espírito de vida, vindo da parte de Deus, neles penetrou, e eles se ergueram sobre os pés, e àqueles que os viram sobreveio grande medo;

[12] e as duas testemunhas ouviram grande voz vinda do céu, dizendo-lhes: Subi para aqui. E subiram ao céu numa nuvem, e os seus inimigos as contemplaram.

[13] Naquela hora, houve grande terremoto, e ruiu a décima parte da cidade, e morreram, nesse terremoto, sete mil pessoas, ao passo que as outras ficaram sobremodo aterrorizadas e deram glória ao Deus do céu.

[14] Passou o segundo ai. Eis que, sem demora, vem o terceiro ai.

A sétima trombeta

[15] O sétimo anjo tocou a trombeta, e houve no céu grandes vozes, dizendo: O reino do mundo se tornou de nosso SENHOR e do seu Cristo, e ele reinará pelos séculos dos séculos.

[16] E os vinte e quatro anciãos que se encontram sentados no seu trono, diante de Deus, prostraram-se sobre o seu rosto e adoraram a Deus,

[17] dizendo: Graças te damos, SENHOR Deus, Todo-Poderoso, que és e que eras,

ich trupy przez trzy i pół dnia, i nie pozwolą złożyć ich trupów w grobie.

[10] A mieszkańcy ziemi radować się będą nimi i weselić się, i podarunki sobie nawzajem posyłać, dlatego że ci dwaj prorocy udręczyli mieszkańców ziemi.

[11] Lecz po upływie trzech i pół dnia wstąpił w nich duch żywota z Boga i stanęli na nogi swoje, i strach wielki padł na tych, którzy na nich patrzyli.

[12] I usłyszeli głos donośny z nieba, mówiący do nich: Wstąpcie tutaj! I wstąpili do nieba w obłoku, nieprzyjaciele zaś ich patrzyli na nich.

[13] I w tejże godzinie powstało wielkie trzęsienie ziemi, i dziesiąta część miasta zawaliła się, i zginęło w tym trzęsieniu ziemi siedem tysięcy ludzi, pozostali zaś przerazili się i oddali cześć Bogu niebieskiemu.

[14] Drugie "biada" minęło; oto nadchodzi szybko trzecie "biada".

Siódma trąba

[15] I zatrąbił siódmy anioł; i odezwały się w niebie potężne głosy mówiące: Panowanie nad światem przypadło w udziale Panu naszemu i Pomazańcowi jego i królować będzie na wieki wieków.

[16] A dwudziestu czterech starszych, którzy siedzą na tronach swoich przed Bogiem, upadło na oblicza swoje i oddało pokłon Bogu,

[17] Mówiąc: Dziękujemy ci, Panie, Boże Wszechmogący, który jesteś i byłeś, że

porque assumiste o teu grande poder e passaste a reinar.

[18] Na verdade, as nações se enfureceram; chegou, porém, a tua ira, e o tempo determinado para serem julgados os mortos, para se dar o galardão aos teus servos, os profetas, aos santos e aos que temem o teu nome, tanto aos pequenos como aos grandes, e para destruíres os que destroem a terra.

[19] Abriu-se, então, o santuário de Deus, que se acha no céu, e foi vista a arca da Aliança no seu santuário, e sobrevieram relâmpagos, vozes, trovões, terremoto e grande saraivada.

przejąłeś potężną władzę swoją i zacząłeś panować;

[18] I popadły w gniew narody, lecz i twój gniew rozgorzał, i nastał czas sądu nad umarłymi, i oddawanie zapłaty sługom twoim prorokom i świętym, i tym, którzy się boją imienia twego, małym i wielkim, oraz wytracenia tych, którzy niszczą ziemię.

[19] I otworzyła się świątynia Boża, która jest w niebie, i ukazała się Skrzynia Przymierza jego w świątyni jego; i zaczęło się błyskać i głośno grzmieć, i przyszło trzęsienie ziemi, i spadł wielki grad.

Apocalipse 12

A mulher e o dragão

[1] Viu-se grande sinal no céu, a saber, uma mulher vestida do sol com a lua debaixo dos pés e uma coroa de doze estrelas na cabeça,

[2] que, achando-se grávida, grita com as dores de parto, sofrendo tormentos para dar à luz.

[3] Viu-se, também, outro sinal no céu, e eis um dragão, grande, vermelho, com sete cabeças, dez chifres e, nas cabeças, sete diademas.

[4] A sua cauda arrastava a terça parte das estrelas do céu, as quais lançou para a terra; e o dragão se deteve em frente da mulher que estava para dar à luz, a fim de lhe devorar o filho quando nascesse.

[5] Nasceu-lhe, pois, um filho varão, que há de reger todas as nações com cetro de

Objawienie św. Jana 12

Wizja niewiasty i smoka

[1] I ukazał się wielki znak na niebie: Niewiasta odziana w słońce i księżyc pod stopami jej, a na głowie jej korona z dwunastu gwiazd;

[2] A była brzemienna, i w bólach porodowych i w męce rodzenia krzyczała.

[3] I ukazał się drugi znak na niebie: Oto ogromny rudy smok, mający siedem głów i dziesięć rogów, a na jego głowach siedem diademów;

[4] A ogon jego zmiótł trzecią część gwiazd niebieskich i strącił je na ziemię. I stanął smok przed niewiastą, która miała porodzić, aby, skoro tylko porodzi, pożreć jej dziecię.

[5] I porodziła syna, chłopczyka, który rządzić będzie wszystkimi narodami laską

ferro. E o seu filho foi arrebatado para Deus até ao seu trono.

żelazną; dziecię jej zostało porwane do Boga i do jego tronu.

6 A mulher, porém, fugiu para o deserto, onde lhe havia Deus preparado lugar para que nele a sustentem durante mil duzentos e sessenta dias.

6 I uciekła niewiasta na pustynię, gdzie ma miejsce przygotowane przez Boga, aby ją tam żywiono przez tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni.

Anjos pelejam no céu contra o dragão. A vitória de Cristo e do seu povo

7 Houve peleja no céu. Miguel e os seus anjos pelejaram contra o dragão. Também pelejaram o dragão e seus anjos;

7 I wybuchła walka w niebie: Michał i aniołowie jego stoczyli bój ze smokiem. I walczył smok i aniołowie jego,

8 todavia, não prevaleceram; nem mais se achou no céu o lugar deles.

8 Lecz nie przemógł i nie było już dla nich miejsca w niebie.

9 E foi expulso o grande dragão, a antiga serpente, que se chama diabo e Satanás, o sedutor de todo o mundo, sim, foi atirado para a terra, e, com ele, os seus anjos.

9 I zrzucony został ogromny smok, wąż starodawny, zwany diabłem i szatanem, który zwodzi cały świat; zrzucony został na ziemię, zrzuceni też zostali z nim jego aniołowie.

10 Então, ouvi grande voz do céu, proclamando: Agora, veio a salvação, o poder, o reino do nosso Deus e a autoridade do seu Cristo, pois foi expulso o acusador de nossos irmãos, o mesmo que os acusa de dia e de noite, diante do nosso Deus.

10 I usłyszałem donośny głos w niebie, mówiący: Teraz nastało zbawienie i moc, i panowanie Boga naszego, i władztwo Pomazańca jego, gdyż zrzucony został oskarżyciel braci naszych, który dniem i nocą oskarżał ich przed naszym Bogiem.

11 Eles, pois, o venceram por causa do sangue do Cordeiro e por causa da palavra do testemunho que deram e, mesmo em face da morte, não amaram a própria vida.

11 A oni zwyciężyli go przez krew Baranka i przez słowo świadectwa swojego, i nie umiłowali życia swojego tak, by raczej je obrać niż śmierć.

12 Por isso, festejai, ó céus, e vós, os que neles habitais. Ai da terra e do mar, pois o diabo desceu até vós, cheio de grande cólera, sabendo que pouco tempo lhe resta.

12 Dlatego weselcie się, niebiosa, i wy, którzy w nich mieszkacie. Lecz biada ziemi i morzu, gdyż zstąpił do was diabeł pałający wielkim gniewem, bo wie, iż czasu ma niewiele.

O dragão persegue a mulher

[13] Quando, pois, o dragão se viu atirado para a terra, perseguiu a mulher que dera à luz o filho varão;

[14] e foram dadas à mulher as duas asas da grande águia, para que voasse até ao deserto, ao seu lugar, aí onde é sustentada durante um tempo, tempos e metade de um tempo, fora da vista da serpente.

[15] Então, a serpente arrojou da sua boca, atrás da mulher, água como um rio, a fim de fazer com que ela fosse arrebatada pelo rio.

[16] A terra, porém, socorreu a mulher; e a terra abriu a boca e engoliu o rio que o dragão tinha arrojado de sua boca.

[17] Irou-se o dragão contra a mulher e foi pelejar com os restantes da sua descendência, os que guardam os mandamentos de Deus e têm o testemunho de Jesus; e se pôs em pé sobre a areia do mar.

Apocalipse 13

A besta que emerge do mar

[1] Vi emergir do mar uma besta que tinha dez chifres e sete cabeças e, sobre os chifres, dez diademas e, sobre as cabeças, nomes de blasfêmia.

[2] A besta que vi era semelhante a leopardo, com pés como de urso e boca como de leão. E deu-lhe o dragão o seu poder, o seu trono e grande autoridade.

[13] A gdy smok ujrzał, iż został zrzucony na ziemię, zaczął prześladować niewiastę, która porodziła chłopczyka.

[14] I dano niewieście dwa skrzydła wielkiego orła, aby poleciała na pustynię na miejsce swoje, gdzie ją żywią przez czas i czasy, i pół czasu, z dala od węża.

[15] I wyrzucił wąż z paszczy swojej za niewiastą strumień wody, aby ją strumień porwał.

[16] Lecz ziemia przyszła niewieście z pomocą i otworzyła swoją gardziel, i wchłonęła strumień, który smok wyrzucił z swojej paszczy.

[17] I zawrzał smok gniewem na niewiastę, i odszedł, aby podjąć walkę z resztą jej potomstwa, które strzeże przykazań Bożych i trwa przy świadectwie o Jezusie.

[18] I stanąłem na piaszczystym wybrzeżu morskim.

Objawienie św. Jana 13

Wizja dwóch zwierząt

[1] I widziałem wychodzące z morza zwierzę, które miało dziesięć rogów i siedem głów, a na rogach jego dziesięć diademów, a na głowach jego bluźniercze imiona.

[2] A zwierzę, które widziałem, było podobne do pantery, a nogi jego jak u niedźwiedzia, a paszcza jego jak paszcza lwa. I przekazał mu smok siłę swoją i tron swój, i wielką moc.

[3] Então, vi uma de suas cabeças como golpeada de morte, mas essa ferida mortal foi curada; e toda a terra se maravilhou, seguindo a besta;

[4] e adoraram o dragão porque deu a sua autoridade à besta; também adoraram a besta, dizendo: Quem é semelhante à besta? Quem pode pelejar contra ela?

[5] Foi-lhe dada uma boca que proferia arrogâncias e blasfêmias e autoridade para agir quarenta e dois meses;

[6] e abriu a boca em blasfêmias contra Deus, para lhe difamar o nome e difamar o tabernáculo, a saber, os que habitam no céu.

[7] Foi-lhe dado, também, que pelejasse contra os santos e os vencesse. Deu-se-lhe ainda autoridade sobre cada tribo, povo, língua e nação;

[8] e adorá-la-ão todos os que habitam sobre a terra, aqueles cujos nomes não foram escritos no Livro da Vida do Cordeiro que foi morto desde a fundação do mundo.

[9] Se alguém tem ouvidos, ouça.

[10] Se alguém leva para cativeiro, para cativeiro vai. Se alguém matar à espada, necessário é que seja morto à espada. Aqui está a perseverança e a fidelidade dos santos.

A besta que emerge da terra

[11] Vi ainda outra besta emergir da terra; possuía dois chifres, parecendo cordeiro, mas falava como dragão.

[3] A jedna z głów jego była śmiertelnie raniona, lecz śmiertelna rana jego była wygojona. I cała ziemia szła w podziwie za tym zwierzęciem.

[4] I oddali pokłon smokowi za to, że dał zwierzęciu moc, a także zwierzęciu oddali pokłon, mówiąc: Któż jest podobny do zwierzęcia i któż może z nim walczyć?

[5] I dano mu paszczę mówiącą rzeczy wyniosłe i bluźniercze, dano mu też moc działania przez czterdzieści i dwa miesiące.

[6] I otworzyło paszczę swoją, by bluźnić przeciwko Bogu, bluźnić przeciwko imieniu jego i przybytkowi jego, przeciwko tym, którzy mieszkają w niebie.

[7] I dozwolono mu wszcząć walkę ze świętymi i zwyciężać ich; dano mu też władzę nad wszystkimi plemionami i ludami, i językami, i narodami.

[8] I oddadzą mu pokłon wszyscy mieszkańcy ziemi, każdy, którego imię nie jest od założenia świata zapisane w księdze żywota Baranka, który został zabity.

[9] Jeśli kto ma uszy niechaj słucha.

[10] Jeśli kto jest przeznaczony do niewoli, do niewoli pójdzie; jeśli kto zabija mieczem, musi sam zginąć od miecza. Tu się okaże wytrwanie i wiara świętych.

[11] I widziałem inne zwierzę, wychodzące z ziemi, które miało dwa rogi podobne do baranich, i mówiło jak smok.

[12] Exerce toda a autoridade da primeira besta na sua presença. Faz com que a terra e os seus habitantes adorem a primeira besta, cuja ferida mortal fora curada.

[13] Também opera grandes sinais, de maneira que até fogo do céu faz descer à terra, diante dos homens.

[14] Seduz os que habitam sobre a terra por causa dos sinais que lhe foi dado executar diante da besta, dizendo aos que habitam sobre a terra que façam uma imagem à besta, àquela que, ferida à espada, sobreviveu;

[15] e lhe foi dado comunicar fôlego à imagem da besta, para que não só a imagem falasse, como ainda fizesse morrer quantos não adorassem a imagem da besta.

[16] A todos, os pequenos e os grandes, os ricos e os pobres, os livres e os escravos, faz que lhes seja dada certa marca sobre a mão direita ou sobre a fronte,

[17] para que ninguém possa comprar ou vender, senão aquele que tem a marca, o nome da besta ou o número do seu nome.

[18] Aqui está a sabedoria. Aquele que tem entendimento calcule o número da besta, pois é número de homem. Ora, esse número é seiscentos e sessenta e seis.

Apocalipse 14

O Cordeiro e os seus remidos no monte Sião

[1] Olhei, e eis o Cordeiro em pé sobre o monte Sião, e com ele cento e quarenta e

[12] A wykonuje ono wszelką władzę pierwszego zwierzęcia na jego oczach. Ono to sprawia, że ziemia i jej mieszkańcy oddają pokłon pierwszemu zwierzęciu, którego śmiertelna rana była wygojona.

[13] I czyni wielkie cuda, tak że i ogień z nieba spuszcza na ziemię na oczach ludzi.

[14] I zwodzi mieszkańców ziemi przez cuda, jakie dano mu czynić na oczach zwierzęcia, namawiając mieszkańców ziemi, by postawili posąg zwierzęciu, które ma ranę od miecza, a jednak zostało przy życiu.

[15] I dano mu tchnąć ducha w posąg zwierzęcia, aby posąg zwierzęcia przemówił i sprawił, że wszyscy, którzy nie oddali pokłonu posągowi zwierzęcia, zostaną zabici.

[16] On też sprawia, że wszyscy, mali i wielcy, bogaci i ubodzy, wolni i niewolnicy otrzymują znamię na swojej prawej ręce albo na swoim czole,

[17] I że nikt nie może kupować ani sprzedawać, jeżeli nie ma znamienia, to jest imienia zwierzęcia lub liczby jego imienia.

[18] Tu potrzebna jest mądrość. Kto ma rozum, niech obliczy liczbę zwierzęcia; jest to bowiem liczba człowieka. A liczba jego jest sześćset sześćdziesiąt sześć.

Objawienie św. Jana 14

Wizja Baranka i zbawienia

[1] I widziałem, a oto Baranek stał na górze Syjon, a z nim sto czterdzieści cztery

quatro mil, tendo na fronte escrito o seu nome e o nome de seu Pai.

tysiące tych, którzy mieli wypisane jego imię na czole i imię jego Ojca.

[2] Ouvi uma voz do céu como voz de muitas águas, como voz de grande trovão; também a voz que ouvi era como de harpistas quando tangem a sua harpa.

[2] I usłyszałem głos z nieba jakby szum wielu wód i jakby łoskot potężnego grzmotu; a głos, który usłyszałem, brzmiał jak dźwięki harfiarzy, grających na swoich harfach.

[3] Entoavam novo cântico diante do trono, diante dos quatro seres viventes e dos anciãos. E ninguém pôde aprender o cântico, senão os cento e quarenta e quatro mil que foram comprados da terra.

[3] I śpiewali nową pieśń przed tronem i przed czterema postaciami i przed starszymi; i nikt się tej pieśni nie mógł nauczyć, jak tylko owe sto czterdzieści cztery tysiące tych, którzy zostali wykupieni z ziemi.

[4] São estes os que não se macularam com mulheres, porque são castos. São eles os seguidores do Cordeiro por onde quer que vá. São os que foram redimidos dentre os homens, primícias para Deus e para o Cordeiro;

[4] Są to ci, którzy się nie skalali z kobietami; są bowiem czyści. Podążają oni za Barankiem, dokądkolwiek idzie. Zostali oni wykupieni spomiędzy ludzi jako pierwociny dla Boga i dla Baranka.

[5] e não se achou mentira na sua boca; não têm mácula.

[5] I w ustach ich nie znaleziono kłamstwa; są bez skazy.

A primeira voz

Wizja trzech aniołów

[6] Vi outro anjo voando pelo meio do céu, tendo um evangelho eterno para pregar aos que se assentam sobre a terra, e a cada nação, e tribo, e língua, e povo,

[6] I widziałem innego anioła, lecącego przez środek nieba, który miał ewangelię wieczną, aby ją zwiastować mieszkańcom ziemi i wszystkim narodom, i plemionom, i językom, i ludom, który mówił donośnym głosem:

[7] dizendo, em grande voz: Temei a Deus e dai-lhe glória, pois é chegada a hora do seu juízo; e adorai aquele que fez o céu, e a terra, e o mar, e as fontes das águas.

[7] Bójcie się Boga i oddajcie mu chwałę, gdyż nadeszła godzina sądu jego, i oddajcie pokłon temu, który stworzył niebo i ziemię, i morze, i źródła wód.

A segunda voz

[8] Seguiu-se outro anjo, o segundo, dizendo: Caiu, caiu a grande Babilônia que

[8] A drugi anioł szedł za nim i mówił: Upadł, upadł wielki Babilon, który napoił

tem dado a beber a todas as nações do vinho da fúria da sua prostituição.

wszystkie narody winem szaleńczej rozpusty.

A terceira voz

9 Seguiu-se a estes outro anjo, o terceiro, dizendo, em grande voz: Se alguém adora a besta e a sua imagem e recebe a sua marca na fronte ou sobre a mão,

9 A trzeci anioł szedł za nimi, mówiąc donośnym głosem: Jeżeli ktoś odda pokłon zwierzęciu i jego posągowi i przyjmie znamię na swoje czoło lub na swoją rękę,

10 também esse beberá do vinho da cólera de Deus, preparado, sem mistura, do cálice da sua ira, e será atormentado com fogo e enxofre, diante dos santos anjos e na presença do Cordeiro.

10 To i on pić będzie samo czyste wino gniewu Bożego z kielicha jego gniewu i będzie męczony w ogniu i w siarce wobec świętych aniołów i wobec Baranka.

11 A fumaça do seu tormento sobe pelos séculos dos séculos, e não têm descanso algum, nem de dia nem de noite, os adoradores da besta e da sua imagem e quem quer que receba a marca do seu nome.

11 A dym ich męki unosi się w górę na wieki wieków i nie mają wytchnienia we dnie i w nocy ci, którzy oddają pokłon zwierzęciu i jego posągowi, ani nikt, kto przyjmuje znamię jego imienia.

12 Aqui está a perseverança dos santos, os que guardam os mandamentos de Deus e a fé em Jesus.

12 Tu się okaże wytrwanie świętych, którzy przestrzegają przykazań Bożych i wiary Jezusa.

A quarta voz

13 Então, ouvi uma voz do céu, dizendo: Escreve: Bem-aventurados os mortos que, desde agora, morrem no SENHOR. Sim, diz o Espírito, para que descansem das suas fadigas, pois as suas obras os acompanham.

13 I usłyszałem głos z nieba mówiący: Napisz: Błogosławieni są odtąd umarli, którzy w Panu umierają. Zaprawdę, mówi Duch, odpoczną po pracach swoich; uczynki ich bowiem idą za nimi.

A ceifa

14 Olhei, e eis uma nuvem branca, e sentado sobre a nuvem um semelhante a filho de homem, tendo na cabeça uma coroa de ouro e na mão uma foice afiada.

15 Outro anjo saiu do santuário, gritando em grande voz para aquele que se achava sentado sobre a nuvem: Toma a tua foice

Opis żniwa i winobrania

14 I widziałem, a oto biały obłok, a na obłoku siedział ktoś podobny do Syna Człowieczego, mający na głowie swojej złotą koronę, a w ręku swym ostry sierp.

15 A inny anioł wyszedł ze świątyni, wołając donośnym głosem na tego, który siedział na obłoku: Zapuść sierp swój i

e ceifa, pois chegou a hora de ceifar, visto que a seara da terra já amadureceu!

[16] E aquele que estava sentado sobre a nuvem passou a sua foice sobre a terra, e a terra foi ceifada.

A vindima

[17] Então, saiu do santuário, que se encontra no céu, outro anjo, tendo ele mesmo também uma foice afiada.

[18] Saiu ainda do altar outro anjo, aquele que tem autoridade sobre o fogo, e falou em grande voz ao que tinha a foice afiada, dizendo: Toma a tua foice afiada e ajunta os cachos da videira da terra, porquanto as suas uvas estão amadurecidas!

[19] Então, o anjo passou a sua foice na terra, e vindimou a videira da terra, e lançou-a no grande lagar da cólera de Deus.

[20] E o lagar foi pisado fora da cidade, e correu sangue do lagar até aos freios dos cavalos, numa extensão de mil e seiscentos estádios.

Apocalipse 15

Os sete flagelos

[1] Vi no céu outro sinal grande e admirável: sete anjos tendo os sete últimos flagelos, pois com estes se consumou a cólera de Deus.

Os remidos entoam o cântico de Moisés e o cântico do Cordeiro

[2] Vi como que um mar de vidro, mesclado de fogo, e os vencedores da besta, da sua imagem e do número do seu nome, que se achavam em pé no mar de vidro, tendo harpas de Deus;

żnij, gdyż nastała pora żniwa i dojrzało żniwo ziemi.

[16] I zapuścił Ten, który siedział na obłoku, sierp swój na ziemi, i ziemia została zżęta.

[17] I wyszedł inny anioł ze świątyni, która jest w niebie, mając również ostry sierp.

[18] I jeszcze inny anioł wyszedł z ołtarza, a ten miał władzę nad ogniem; i zawołał donośnie na tego, który miał ostry sierp, mówiąc: Zapuść swój ostry sierp i obetnij kiście winogron z winorośli ziemi, gdyż dojrzały jej grona.

[19] I zapuścił anioł sierp swój na ziemi, i poobcinał grona winne na ziemi, i wrzucił je do wielkiej tłoczni gniewu Bożego.

[20] I deptano tłocznię poza miastem, i popłynęła z tłoczni krew, aż dosięgła wędzideł końskich na przestrzeni tysiąca sześciuset stadiów.

Objawienie św. Jana 15

Wizja siedmiu czasz i plag

[1] I widziałem inny znak na niebie, wielki i dziwny: siedmiu aniołów z siedmiu ostatnimi plagami, gdyż na nich zakończył się gniew Boży.

[2] I widziałem jakby morze szkliste zmieszane z ogniem, i tych, którzy odnieśli zwycięstwo nad zwierzęciem i jego posągiem, i nad liczbą imienia jego; ci stali nad morzem szklistym, trzymając harfy Boże.

[3] e entoavam o cântico de Moisés, servo de Deus, e o cântico do Cordeiro, dizendo: Grandes e admiráveis são as tuas obras, SENHOR Deus, Todo-Poderoso! Justos e verdadeiros são os teus caminhos, ó Rei das nações!

[4] Quem não temerá e não glorificará o teu nome, ó SENHOR? Pois só tu és santo; por isso, todas as nações virão e adorarão diante de ti, porque os teus atos de justiça se fizeram manifestos.

Deus envia os flagelos

[5] Depois destas coisas, olhei, e abriu-se no céu o santuário do tabernáculo do Testemunho,

[6] e os sete anjos que tinham os sete flagelos saíram do santuário, vestidos de linho puro e resplandecente e cingidos ao peito com cintas de ouro.

[7] Então, um dos quatro seres viventes deu aos sete anjos sete taças de ouro, cheias da cólera de Deus, que vive pelos séculos dos séculos.

[8] O santuário se encheu de fumaça procedente da glória de Deus e do seu poder, e ninguém podia penetrar no santuário, enquanto não se cumprissem os sete flagelos dos sete anjos.

Apocalipse 16

O primeiro flagelo

[1] Ouvi, vinda do santuário, uma grande voz, dizendo aos sete anjos: Ide e derramai pela terra as sete taças da cólera de Deus.

[3] I śpiewali pieśń Mojżesza, sługi Bożego, i pieśń Baranka, mówiąc: Wielkie i dziwne są dzieła twoje, Panie, Boże Wszechmogący; sprawiedliwe są drogi twoje, Królu narodów;

[4] Któż by się nie bał ciebie, Panie, i nie uwielbił imienia twego? Bo Ty jedynie jesteś święty, toteż wszystkie narody przyjdą i oddadzą ci pokłon, ponieważ objawiły się sprawiedliwe rządy twoje.

[5] A potem widziałem, i oto otwarła się w niebie świątynia Namiotu Świadectwa,

[6] I wyszło ze świątyni siedmiu aniołów, mających siedem plag, odzianych w czyste, lśniące płótno i opasanych przez pierś złotymi pasami.

[7] A jedna z czterech postaci dała siedmiu aniołom siedem złotych czasz, pełnych gniewu Boga, który żyje na wieki wieków.

[8] I napełniła się świątynia dymem od chwały Bożej i mocy jego, i nikt nie mógł wejść do świątyni, dopóki nie dopełni się siedem plag siedmiu aniołów.

Objawienie św. Jana 16

[1] I usłyszałem donośny głos mówiący ze świątyni do siedmiu aniołów: Idźcie i wylejcie siedem czasz gniewu Bożego na ziemię.

[2] Saiu, pois, o primeiro anjo e derramou a sua taça pela terra, e, aos homens portadores da marca da besta e adoradores da sua imagem, sobrevieram úlceras malignas e perniciosas.

[2] I wyszedł pierwszy, i wylał czaszę swoją na ziemię; i pojawiły się złośliwe i odrażające wrzody na ludziach, mających znamię zwierzęcia i oddających pokłon jego posągowi.

O terceiro flagelo

[3] Derramou o segundo a sua taça no mar, e este se tornou em sangue como de morto, e morreu todo ser vivente que havia no mar.

[3] A drugi wylał czaszę swoją na morze; i przemieniło się w krew jakby z umarłego, i wszelkie stworzenie, żyjące w morzu, zginęło.

[4] Derramou o terceiro a sua taça nos rios e nas fontes das águas, e se tornaram em sangue.

[4] A trzeci wylał czaszę swoją na rzeki i źródła wód; i przemieniły się w krew.

[5] Então, ouvi o anjo das águas dizendo: Tu és justo, tu que és e que eras, o Santo, pois julgaste estas coisas;

[5] I usłyszałem anioła wód, mówiącego: Sprawiedliwy jesteś Ty, któryś jest i któryś był, święty, żeś taki wyrok wydał;

[6] porquanto derramaram sangue de santos e de profetas, também sangue lhes tens dado a beber; são dignos disso.

[6] Ponieważ oni wylali krew świętych i proroków. Ty dałeś im do picia także krew; zasłużyli na to.

[7] Ouvi do altar que se dizia: Certamente, ó SENHOR Deus, Todo-Poderoso, verdadeiros e justos são os teus juízos.

[7] I usłyszałem, jak ołtarz mówił: Tak, Panie, Boże Wszechmogący, prawdziwe i sprawiedliwe są twoje sądy.

O quarto flagelo

[8] O quarto anjo derramou a sua taça sobre o sol, e foi-lhe dado queimar os homens com fogo.

[8] A czwarty wylał czaszę swoją na słońce; i dana mu została moc palenia ludzi żarem.

[9] Com efeito, os homens se queimaram com o intenso calor, e blasfemaram o nome de Deus, que tem autoridade sobre estes flagelos, e nem se arrependeram para lhe darem glória.

[9] I byli ludzie popaleni wielkim żarem, i bluźnili imieniu Boga, który ma moc nad tymi plagami, a nie upamiętali się, by mu oddać chwałę.

O quinto flagelo

[10] Derramou o quinto a sua taça sobre o trono da besta, cujo reino se tornou em trevas, e os homens remordiam a língua por causa da dor que sentiam

[10] A piąty wylał czaszę swoją na tron zwierzęcia; i pogrążyło się królestwo jego w ciemnościach, i gryźli ludzie z bólu swoje języki.

[11] e blasfemaram o Deus do céu por causa das angústias e das úlceras que sofriam; e não se arrependeram de suas obras.

[11] I bluźnili Bogu niebieskiemu z powodu swoich bólów i z powodu swoich wrzodów, i nie upamiętali się w swoich uczynkach.

O sexto flagelo

[12] Derramou o sexto a sua taça sobre o grande rio Eufrates, cujas águas secaram, para que se preparasse o caminho dos reis que vêm do lado do nascimento do sol.

[12] A szósty wylał czaszę swoją na wielką rzekę Eufrat; i wyschła jej woda, aby można było przygotować drogę dla królów ze wschodu słońca.

[13] Então, vi sair da boca do dragão, da boca da besta e da boca do falso profeta três espíritos imundos semelhantes a rãs;

[13] I widziałem trzy duchy nieczyste jakby żaby wychodzące z paszczy smoka i z paszczy zwierzęcia, i z ust fałszywego proroka;

[14] porque eles são espíritos de demônios, operadores de sinais, e se dirigem aos reis do mundo inteiro com o fim de ajuntá-los para a peleja do grande Dia do Deus Todo-Poderoso.

[14] A są to czyniące cuda duchy demonów, które idą do królów całego świata, aby ich zgromadzić na wojnę w ów wielki dzień Boga Wszechmogącego.

[15] (Eis que venho como vem o ladrão. Bem-aventurado aquele que vigia e guarda as suas vestes, para que não ande nu, e não se veja a sua vergonha.)

[15] Oto przychodzę jak złodziej; błogosławiony ten, który czuwa i pilnuje szat swoich, aby nie chodzić nago i aby nie widziano sromoty jego.

[16] Então, os ajuntaram no lugar que em hebraico se chama Armagedom.

[16] I zgromadził ich na miejscu, które po hebrajsku nazywa się Armagedon.

O sétimo flagelo

[17] Então, derramou o sétimo anjo a sua taça pelo ar, e saiu grande voz do santuário, do lado do trono, dizendo: Feito está!

[17] A siódmy wylał czaszę swoją w powietrze; i rozległ się ze świątyni od tronu donośny głos mówiący: Stało się.

[18] E sobrevieram relâmpagos, vozes e trovões, e ocorreu grande terremoto, como nunca houve igual desde que há gente sobre a terra; tal foi o terremoto, forte e grande.

[18] I nastąpiły błyskawice i donośne grzmoty, i wielkie trzęsienie ziemi, jakiego nie było, odkąd człowiek istnieje na ziemi; tak potężne było to trzęsienie.

[19] E a grande cidade se dividiu em três partes, e caíram as cidades das nações. E

[19] I rozpadło się wielkie miasto na trzy części, i legły w gruzach miasta pogan. I

lembrou-se Deus da grande Babilônia para dar-lhe o cálice do vinho do furor da sua ira.
[20] Todas as ilhas fugiram, e os montes não foram achados;
[21] também desabou do céu sobre os homens grande saraivada, com pedras que pesavam cerca de um talento; e, por causa do flagelo da chuva de pedras, os homens blasfemaram de Deus, porquanto o seu flagelo era sobremodo grande.

wspomniano przed Bogiem o wielkim Babilonie, że należy mu dać kielich wina zapalczywego gniewu Bożego.
[20] I znikły wszystkie wyspy i gór już nie było.
[21] I spadły z nieba na ludzi ogromne centnarowe kawały gradu; a ludzie bluźnili Bogu z powodu plagi gradu, gdyż plaga ta była bardzo wielka.

Apocalipse 17

A descrição da grande meretriz

[1] Veio um dos sete anjos que têm as sete taças e falou comigo, dizendo: Vem, mostrar-te-ei o julgamento da grande meretriz que se acha sentada sobre muitas águas,
[2] com quem se prostituíram os reis da terra; e, com o vinho de sua devassidão, foi que se embebedaram os que habitam na terra.
[3] Transportou-me o anjo, em espírito, a um deserto e vi uma mulher montada numa besta escarlate, besta repleta de nomes de blasfêmia, com sete cabeças e dez chifres.
[4] Achava-se a mulher vestida de púrpura e de escarlata, adornada de ouro, de pedras preciosas e de pérolas, tendo na mão um cálice de ouro transbordante de abominações e com as imundícias da sua prostituição.

Objawienie św. Jana 17

Wizja wielkiej nierządnicy i zwierzęcia

[1] I przyszedł jeden z siedmiu aniołów, mających siedem czasz, i tak się do mnie odezwał: Chodź, pokażę ci sąd nad wielką wszetecznicą, która rozsiadła się nad wielu wodami,
[2] Z którą nierząd uprawiali królowie ziemi, a winem jej nierządu upijali się mieszkańcy ziemi.
[3] I zaniósł mnie w duchu na pustynię. I widziałem kobietę siedzącą na czerwonym jak szkarłat zwierzęciu, pełnym bluźnierczych imion, mającym siedem głów i dziesięć rogów.
[4] A kobieta była przyodziana w purpurę i w szkarłat, i przyozdobiona złotem, drogimi kamieniami i perłami; a miała w ręce swej złoty kielich pełen obrzydliwości i nieczystości jej nierządu.

[5] Na sua fronte, achava-se escrito um nome, um mistério: BABILÔNIA, A GRANDE, A MÃE DAS MERETRIZES E DAS ABOMINAÇÕES DA TERRA.

[6] Então, vi a mulher embriagada com o sangue dos santos e com o sangue das testemunhas de Jesus; e, quando a vi, admirei-me com grande espanto.

[7] O anjo, porém, me disse: Por que te admiraste? Dir-te-ei o mistério da mulher e da besta que tem as sete cabeças e os dez chifres e que leva a mulher:

[8] a besta que viste, era e não é, está para emergir do abismo e caminha para a destruição. E aqueles que habitam sobre a terra, cujos nomes não foram escritos no Livro da Vida desde a fundação do mundo, se admirarão, vendo a besta que era e não é, mas aparecerá.

[9] Aqui está o sentido, que tem sabedoria: as sete cabeças são sete montes, nos quais a mulher está sentada. São também sete reis,

[10] dos quais caíram cinco, um existe, e o outro ainda não chegou; e, quando chegar, tem de durar pouco.

[11] E a besta, que era e não é, também é ele, o oitavo rei, e procede dos sete, e caminha para a destruição.

[12] Os dez chifres que viste são dez reis, os quais ainda não receberam reino, mas recebem autoridade como reis, com a besta, durante uma hora.

[5] A na czole jej wypisane było imię o tajemniczym znaczeniu: Wielki Babilon, matka wszetecznic i obrzydliwości ziemi.

[6] I widziałem tę kobietę pijaną krwią świętych i krwią męczenników Jezusowych. A ujrzawszy ją, zdumiałem się bardzo.

[7] I rzekł do mnie anioł: Dlaczego zdumiałeś się? Wyjaśnię ci tajemnicę kobiety i zwierzęcia, które ją nosi i ma siedem głów i dziesięć rogów.

[8] Zwierzę, które widziałeś, było i już go nie ma, i znowu wyjdzie z otchłani, i pójdzie na zatracenie. I zdumieją się mieszkańcy ziemi, których imiona nie są zapisane w księdze żywota od założenia świata, gdy ujrzą, że zwierzę to było i że go nie ma, i że znowu będzie.

[9] Tu trzeba umysłu obdarzonego mądrością. Siedem głów, to siedem pagórków, na których rozsiadła się kobieta, i siedmiu jest królów;

[10] Pięciu upadło, jeden jest, inny jeszcze nie przyszedł, a gdy przyjdzie, będzie mógł krótko tylko pozostać.

[11] A zwierzę, które było, a już go nie ma, jest ósmym, i jest z owych siedmiu, idzie na zatracenie.

[12] A dziesięć rogów, które widziałeś, to dziesięciu królów, którzy jeszcze nie objęli królestwa, lecz obejmą władzę jako królowie na jedną godzinę wraz ze zwierzęciem.

[13] Têm estes um só pensamento e oferecem à besta o poder e a autoridade que possuem.

[14] Pelejarão eles contra o Cordeiro, e o Cordeiro os vencerá, pois é o SENHOR dos senhores e o Rei dos reis; vencerão também os chamados, eleitos e fiéis que se acham com ele.

[15] Falou-me ainda: As águas que viste, onde a meretriz está assentada, são povos, multidões, nações e línguas.

[16] Os dez chifres que viste e a besta, esses odiarão a meretriz, e a farão devastada e despojada, e lhe comerão as carnes, e a consumirão no fogo.

[17] Porque em seu coração incutiu Deus que realizem o seu pensamento, o executem à uma e dêem à besta o reino que possuem, até que se cumpram as palavras de Deus.

[18] A mulher que viste é a grande cidade que domina sobre os reis da terra.

Apocalipse 18

O anúncio da queda de Babilônia

[1] Depois destas coisas, vi descer do céu outro anjo, que tinha grande autoridade, e a terra se iluminou com a sua glória.

[2] Então, exclamou com potente voz, dizendo: Caiu! Caiu a grande Babilônia e se tornou morada de demônios, covil de toda espécie de espírito imundo e esconderijo de todo gênero de ave imunda e detestável,

[13] Ci są jednej myśli, i oddadzą moc i władzę swoją zwierzęciu.

[14] Będą oni walczyć z Barankiem, lecz Baranek zwycięży ich, bo jest Panem panów i Królem królów, a z nim ci, którzy są powołani i wybrani, oraz wierni.

[15] I mówi do mnie: Wody, które widziałeś, nad którymi rozsiadła się wszetecznica, to ludy i tłumy, i narody, i języki.

[16] A dziesięć rogów, które widziałeś, i zwierzę, ci znienawidzą wszetecznicę i spustoszą ją, i ogołocą, i ciało jej jeść będą, i spalą ją w ogniu.

[17] Bóg bowiem natchnął serca ich, by wykonali jego postanowienie i by działali jednomyślnie, i oddali swoją władzę królewską zwierzęciu, aż wypełnią się wyroki Boże.

[18] A kobieta, którą widziałeś, to wielkie miasto, które panuje nad królami ziemi.

Objawienie św. Jana 18

Upadek Wielkiego Babilonu

[1] Potem widziałem innego anioła zstępującego z nieba, który miał wielkie pełnomocnictwo, i rozjaśniła się ziemia od jego blasku.

[2] I zawołał donośnym głosem: Upadł, upadł Wielki Babilon i stał się siedliskiem demonów i schronieniem wszelkiego ducha nieczystego i schronieniem wszelkiego ptactwa nieczystego i wstrętnego.

[3] pois todas as nações têm bebido do vinho do furor da sua prostituição. Com ela se prostituíram os reis da terra. Também os mercadores da terra se enriqueceram à custa da sua luxúria.

[4] Ouvi outra voz do céu, dizendo: Retirai-vos dela, povo meu, para não serdes cúmplices em seus pecados e para não participardes dos seus flagelos;

[5] porque os seus pecados se acumularam até ao céu, e Deus se lembrou dos atos iníquos que ela praticou.

[6] Dai-lhe em retribuição como também ela retribuiu, pagai-lhe em dobro segundo as suas obras e, no cálice em que ela misturou bebidas, misturai dobrado para ela.

[7] O quanto a si mesma se glorificou e viveu em luxúria, dai-lhe em igual medida tormento e pranto, porque diz consigo mesma: Estou sentada como rainha. Viúva, não sou. Pranto, nunca hei de ver!

[8] Por isso, em um só dia, sobrevirão os seus flagelos: morte, pranto e fome; e será consumida no fogo, porque poderoso é o SENHOR Deus, que a julgou.

Os lamentos dos admiradores de Babilônia

[9] Ora, chorarão e se lamentarão sobre ela os reis da terra, que com ela se prostituíram e viveram em luxúria, quando virem a fumaceira do seu incêndio,

[10] e, conservando-se de longe, pelo medo do seu tormento, dizem: Ai! Ai! Tu, grande cidade, Babilônia, tu, poderosa cidade! Pois, em uma só hora, chegou o teu juízo.

[3] Gdyż wszystkie narody piły wino szaleńczej rozpusty jego i królowie ziemi uprawiali z nim wszeteczeństwo, a kupcy ziemi wzbogacili się na wielkim jego przepychu.

[4] I usłyszałem inny głos z nieba mówiący: Wyjdźcie z niego, ludu mój, abyście nie byli uczestnikami jego grzechów i aby was nie dotknęły plagi na niego spadające,

[5] Gdyż aż do nieba dosięgły grzechy jego i wspomniał Bóg na jego nieprawości.

[6] Odpłaćcie mu, jak i on odpłacił, i w dwójnasób oddajcie według uczynków jego; do kielicha, w którym napój mieszał, nalejcie mu podwójną miarę.

[7] Ile sam siebie uwielbiał i rozkoszy zażywał, tyle udręki i boleści mu zadajcie; gdyż mówi w sercu swoim: Siedzę jak królowa, wdową nie jestem, a żałoby nie zaznam.

[8] Dlatego w jednym dniu przyjdą jego plagi, śmierć i boleść, i głód, i spłonie w ogniu; bo mocny jest Pan, Bóg, który go osądził.

[9] I zapłaczą nad nim, i smucić się będą królowie ziemi, którzy z nim wszeteczeństwo uprawiali i rozkoszy zażywali, gdy ujrzą dym jego pożaru.

[10] Z dala stać będą ze strachu przed jego męką, mówiąc: Biada, biada tobie, miasto wielkie, Babilonie, miasto potężne, gdyż w jednej godzinie nastał twój sąd.

[11] E, sobre ela, choram e pranteiam os mercadores da terra, porque já ninguém compra a sua mercadoria,
[12] mercadoria de ouro, de prata, de pedras preciosas, de pérolas, de linho finíssimo, de púrpura, de seda, de escarlata; e toda espécie de madeira odorífera, todo gênero de objeto de marfim, toda qualidade de móvel de madeira preciosíssima, de bronze, de ferro e de mármore;
[13] e canela de cheiro, especiarias, incenso, ungüento, bálsamo, vinho, azeite, flor de farinha, trigo, gado e ovelhas; e de cavalos, de carros, de escravos e até almas humanas.
[14] O fruto sazonado, que a tua alma tanto apeteceu, se apartou de ti, e para ti se extinguiu tudo o que é delicado e esplêndido, e nunca jamais serão achados.
[15] Os mercadores destas coisas, que, por meio dela, se enriqueceram, conservar-se-ão de longe, pelo medo do seu tormento, chorando e pranteando,
[16] dizendo: Ai! Ai da grande cidade, que estava vestida de linho finíssimo, de púrpura, e de escarlata, adornada de ouro, e de pedras preciosas, e de pérolas,
[17] porque, em uma só hora, ficou devastada tamanha riqueza! E todo piloto, e todo aquele que navega livremente, e marinheiros, e quantos labutam no mar conservaram-se de longe.
[18] Então, vendo a fumaceira do seu incêndio, gritavam: Que cidade se compara à grande cidade?

[11] I kupcy ziemi płakać będą i smucić się nad nim, bo już nikt nie kupuje od nich towaru,
[12] Towaru ze złota i srebra, i drogich kamieni, i pereł, i bisioru, i purpury, i jedwabiu, i szkarłatu, i żadnego drzewa tujowego, i żadnego przedmiotu z kości słoniowej, i żadnego sprzętu z najkosztowniejszego drzewa, i z miedzi, i z żelaza, i marmuru,
[13] I cynamonu, i korzeni, i wonności, i mirry, i kadzidła, i wina, i oliwy, i najprzedniejszej mąki, i pszenicy, i bydła, i owiec, i koni, i wozów, i niewolników, i życia ludzkiego.
[14] I owoce, których pożądała dusza twoja przepadły dla ciebie, i wszystko, co się lśni i błyszczy, zginęło dla ciebie, i nigdy już ich nie będzie.
[15] Kupcy handlujący nimi, wzbogaciwszy się na nim, z dala stać będą ze strachu przed jego męką, płacząc i narzekając
[16] Tymi słowy: Biada, biada, miasto wielkie, przyodziane w bisior i w purpurę, i w szkarłat, przyozdobione w złoto i drogie kamienie, i perły;
[17] W jednej godzinie zniweczone zostało tak wielkie bogactwo! I wszyscy sternicy, i wszyscy przewoźnicy, i żeglarze, i wszyscy, którzy prowadzą handel morski, przystanęli z dala,
[18] I widząc dym pożaru jego, krzyczeli, mówiąc: Któreż miasto podobne jest do tego miasta wielkiego?

[19] Lançaram pó sobre a cabeça e, chorando e pranteando, gritavam: Ai! Ai da grande cidade, na qual se enriqueceram todos os que possuíam navios no mar, à custa da sua opulência, porque, em uma só hora, foi devastada!

[20] Exultai sobre ela, ó céus, e vós, santos, apóstolos e profetas, porque Deus contra ela julgou a vossa causa.

A ruína de Babilônia é completa e definitiva

[21] Então, um anjo forte levantou uma pedra como grande pedra de moinho e arrojou-a para dentro do mar, dizendo: Assim, com ímpeto, será arrojada Babilônia, a grande cidade, e nunca jamais será achada.

[22] E voz de harpistas, de músicos, de tocadores de flautas e de clarins jamais em ti se ouvirá, nem artífice algum de qualquer arte jamais em ti se achará, e nunca jamais em ti se ouvirá o ruído de pedra de moinho.

[23] Também jamais em ti brilhará luz de candeia; nem voz de noivo ou de noiva jamais em ti se ouvirá, pois os teus mercadores foram os grandes da terra, porque todas as nações foram seduzidas pela tua feitiçaria.

[24] E nela se achou sangue de profetas, de santos e de todos os que foram mortos sobre a terra.

Apocalipse 19

O júbilo no céu

[1] Depois destas coisas, ouvi no céu uma como grande voz de numerosa multidão,

[19] I sypali proch na głowy swoje, a płacząc i narzekając, krzyczeli: Biada, biada, miasto wielkie, na którego skarbach wzbogacili się wszyscy właściciele okrętów morskich! W jednej godzinie spustoszone zostało!

[20] Rozraduj się nad nim, niebo i święci, i apostołowie, i prorocy, gdyż Bóg dokonał dla was sądu nad nim.

[21] I podniósł jeden potężny anioł kamień, duży jak kamień młyński, i wrzucił go do morza, mówiąc: Tak jednym rzutem zostanie strącone wielkie miasto Babilon, i już go nie będzie.

[22] I już nie rozbrzmi w tobie gra harfiarzy ani muzyków, ani flecistów, ani trębaczy, już też nie będzie u ciebie mistrza jakiegokolwiek rzemiosła, ani już nie usłyszy się u ciebie huku młyna;

[23] I nie zabłyśnie już w tobie blask świecy, i nie usłyszy się w tobie głosu oblubieńca ani oblubienicy; gdyż kupcy twoi byli wielmożami ziemi, gdyż czarami twymi dały się zwieść wszystkie narody.

[24] W nim też znaleziono krew proroków i świętych, i wszystkich, którzy zostali pomordowani na ziemi.

Objawienie św. Jana 19

Zwycięstwo w niebie i wesele Baranka

[1] Potem usłyszałem jakby donośny głos licznego tłumu w niebie, który mówił:

dizendo: Aleluia! A salvação, e a glória, e o poder são do nosso Deus,

Alleluja! Zbawienie i chwała, i moc Bogu naszemu,

[2] porquanto verdadeiros e justos são os seus juízos, pois julgou a grande meretriz que corrompia a terra com a sua prostituição e das mãos dela vingou o sangue dos seus servos.

[2] Gdyż prawdziwe i sprawiedliwe są sądy jego; osądził bowiem wielką wszetecznicę, która skaziła ziemię wszeteczeństwem swoim, i pomścił na niej krew sług swoich.

[3] Segunda vez disseram: Aleluia! E a sua fumaça sobe pelos séculos dos séculos.

[3] I rzekli po wtóre: Alleluja! I dym jej unosi się w górę na wieki wieków.

[4] Os vinte e quatro anciãos e os quatro seres viventes prostraram-se e adoraram a Deus, que se acha sentado no trono, dizendo: Amém! Aleluia!

[4] I upadło dwudziestu czterech starców, i cztery postacie, i oddały pokłon Bogu, siedzącemu na tronie, mówiąc: Amen, Alleluja!

[5] Saiu uma voz do trono, exclamando: Dai louvores ao nosso Deus, todos os seus servos, os que o temeis, os pequenos e os grandes.

[5] A od tronu rozległ się głos mówiący: Chwalcie Boga naszego, wszyscy słudzy jego, którzy się go boicie, mali i wielcy.

[6] Então, ouvi uma como voz de numerosa multidão, como de muitas águas e como de fortes trovões, dizendo: Aleluia! Pois reina o SENHOR, nosso Deus, o Todo-Poderoso.

[6] I usłyszałem jakby głos licznego tłumu i jakby szum wielu wód, i jakby huk potężnych grzmotów, które mówiły: Alleluja! Oto Pan, Bóg nasz, Wszechmogący, objął panowanie.

[7] Alegremo-nos, exultemos e demos-lhe a glória, porque são chegadas as bodas do Cordeiro, cuja esposa a si mesma já se ataviou,

[7] Weselmy się i radujmy się, i oddajmy mu chwałę, gdyż nastało wesele Baranka, i oblubienica jego przygotowała się;

[8] pois lhe foi dado vestir-se de linho finíssimo, resplandecente e puro. Porque o linho finíssimo são os atos de justiça dos santos.

[8] I dano jej przyoblec się w czysty, lśniący bisior, a bisior oznacza sprawiedliwe uczynki świętych.

[9] Então, me falou o anjo: Escreve: Bem-aventurados aqueles que são chamados à ceia das bodas do Cordeiro. E acrescentou: São estas as verdadeiras palavras de Deus.

[9] I rzecze do mnie: Napisz: Błogosławieni, którzy są zaproszeni na weselną ucztę Baranka. I rzecze do mnie: To są prawdziwe Słowa Boże.

[10] Prostrei-me ante os seus pés para adorá-lo. Ele, porém, me disse: Vê, não faças isso; sou conservo teu e dos teus irmãos que mantêm o testemunho de Jesus; adora a Deus. Pois o testemunho de Jesus é o espírito da profecia.

Cristo, o vencedor da besta e do falso profeta

[11] Vi o céu aberto, e eis um cavalo branco. O seu cavaleiro se chama Fiel e Verdadeiro e julga e peleja com justiça.

[12] Os seus olhos são chama de fogo; na sua cabeça, há muitos diademas; tem um nome escrito que ninguém conhece, senão ele mesmo.

[13] Está vestido com um manto tinto de sangue, e o seu nome se chama o Verbo de Deus;

[14] e seguiam-no os exércitos que há no céu, montando cavalos brancos, com vestiduras de linho finíssimo, branco e puro.

[15] Sai da sua boca uma espada afiada, para com ela ferir as nações; e ele mesmo as regerá com cetro de ferro e, pessoalmente, pisa o lagar do vinho do furor da ira do Deus Todo-Poderoso.

[16] Tem no seu manto e na sua coxa um nome inscrito: REI DOS REIS E SENHOR DOS SENHORES.

[17] Então, vi um anjo posto em pé no sol, e clamou com grande voz, falando a todas as aves que voam pelo meio do céu: Vinde, reuni-vos para a grande ceia de Deus,

[10] I upadłem mu do nóg, by mu oddać pokłon. A on rzecze do mnie: nie czyń tego! Jam współsługa twój i braci twoich, którzy mają świadectwo Jezusa, Bogu oddaj pokłon! A świadectwem Jezusa jest duch proroctwa.

Tryumf Chrystusa

[11] I widziałem niebo otwarte, a oto biały koń, a Ten, który na nim siedział, nazywa się Wierny i Prawdziwy, gdyż sprawiedliwie sądzi i sprawiedliwie walczy.

[12] Oczy zaś jego jak płomień ognia, a na głowie jego liczne diademy. Imię swoje miał wypisane, lecz nie znał go nikt, tylko on sam.

[13] A przyodziany był w szatę zmoczoną we krwi, imię zaś jego brzmi: Słowo Boże.

[14] I szły za nim wojska niebieskie na białych koniach, przyobleczone w czysty, biały bisior.

[15] A z ust jego wychodzi ostry miecz, którym miał pobić narody, i będzie nimi rządził laską żelazną, On sam też tłoczy kadź wina zapalczywego gniewu Boga, Wszechmogącego.

[16] A na szacie i na biodrze swym ma wypisane imię: Król królów i Pan panów.

Zagłada wrogów

[17] I widziałem jednego anioła stojącego w słońcu; i zawołał głosem donośnym, mówiąc wszystkim ptakom latającym

[18] para que comais carnes de reis, carnes de comandantes, carnes de poderosos, carnes de cavalos e seus cavaleiros, carnes de todos, quer livres, quer escravos, tanto pequenos como grandes.

[19] E vi a besta e os reis da terra, com os seus exércitos, congregados para pelejarem contra aquele que estava montado no cavalo e contra o seu exército.

[20] Mas a besta foi aprisionada, e com ela o falso profeta que, com os sinais feitos diante dela, seduziu aqueles que receberam a marca da besta e eram os adoradores da sua imagem. Os dois foram lançados vivos dentro do lago de fogo que arde com enxofre.

[21] Os restantes foram mortos com a espada que saía da boca daquele que estava montado no cavalo. E todas as aves se fartaram das suas carnes.

Apocalipse 20

A prisão de Satanás por mil anos. A primeira ressurreição

[1] Então, vi descer do céu um anjo; tinha na mão a chave do abismo e uma grande corrente.

[2] Ele segurou o dragão, a antiga serpente, que é o diabo, Satanás, e o prendeu por mil anos;

[3] lançou-o no abismo, fechou-o e pôs selo sobre ele, para que não mais enganasse as nações até se completarem os mil anos.

środkiem nieba: Nuże, zbierzcie się na wielką ucztę Bożą,

[18] By jeść ciała królów i ciała wodzów, i ciała mocarzy, i ciała koni oraz ich jeźdźców, i ciała wszystkich wolnych i niewolników, małych i wielkich.

[19] I widziałem zwierzę i królów ziemi, i wojska ich, zebrane, by stoczyć bój z tym, który siedział na koniu, oraz z jego wojskiem.

[20] I pojmane zostało zwierzę, a wraz z nim fałszywy prorok, który przed nim czynił cuda, jakimi zwiódł tych, którzy przyjęli znamię zwierzęcia i oddawali pokłon posągowi jego. Zostali oni obaj wrzuceni żywcem do jeziora ognistego, gorejącego siarką.

[21] A pozostali byli pobici mieczem wychodzącym z ust jeźdźca na koniu, i wszystkie ptaki nasyciły się ich ciałami.

Objawienie św. Jana 20

Tysiącletnie królestwo

[1] I widziałem anioła zstępującego z nieba, który miał klucz od otchłani i wielki łańcuch w swojej ręce.

[2] I pochwycił smoka, węża starodawnego, którym jest diabeł i szatan, i związał go na tysiąc lat.

[3] I wrzucił go do otchłani, i zamknął ją, i położył nad nim pieczęć, aby już nie zwodził narodów, aż się dopełni owych

Depois disto, é necessário que ele seja solto pouco tempo.

[4] Vi também tronos, e nestes sentaram-se aqueles aos quais foi dada autoridade de julgar. Vi ainda as almas dos decapitados por causa do testemunho de Jesus, bem como por causa da palavra de Deus, tantos quantos não adoraram a besta, nem tampouco a sua imagem, e não receberam a marca na fronte e na mão; e viveram e reinaram com Cristo durante mil anos.

[5] Os restantes dos mortos não reviveram até que se completassem os mil anos. Esta é a primeira ressurreição.

[6] Bem-aventurado e santo é aquele que tem parte na primeira ressurreição; sobre esses a segunda morte não tem autoridade; pelo contrário, serão sacerdotes de Deus e de Cristo e reinarão com ele os mil anos.

Satanás é solto e derrotado

[7] Quando, porém, se completarem os mil anos, Satanás será solto da sua prisão

[8] e sairá a seduzir as nações que há nos quatro cantos da terra, Gogue e Magogue, a fim de reuni-las para a peleja. O número dessas é como a areia do mar.

[9] Marcharam, então, pela superfície da terra e sitiaram o acampamento dos santos e a cidade querida; desceu, porém, fogo do céu e os consumiu.

[10] O diabo, o sedutor deles, foi lançado para dentro do lago de fogo e enxofre, onde já se encontram não só a besta como também o falso profeta; e serão

tysiąc lat. Potem musi być wypuszczony na krótki czas.

[4] I widziałem trony, i usiedli na nich ci, którym dano prawo sądu; widziałem też dusze tych, którzy zostali ścięci za to, że składali świadectwo o Jezusie i głosili Słowo Boże, oraz tych, którzy nie oddali pokłonu zwierzęciu ani posągowi jego i nie przyjęli znamienia na czoło i na rękę swoją. Ci ożyli i panowali z Chrystusem przez tysiąc lat.

[5] Inni umarli nie ożyli, aż się dopełniło tysiąc lat. To jest pierwsze zmartwychwstanie.

[6] Błogosławiony i święty ten, który ma udział w pierwszym zmartwychwstaniu; nad nimi druga śmierć nie ma mocy, lecz będą kapłanami Boga i Chrystusa i panować z nim będą przez tysiąc lat.

Klęska szatana i ostateczna walka

[7] A gdy się dopełni tysiąc lat, wypuszczony zostanie szatan z więzienia swego

[8] I wyjdzie, by zwieść narody, które są na czterech krańcach ziemi, Goga i Magoga, i zgromadzić je do boju; a liczba ich jak piasek morski.

[9] I ruszyli na ziemię jak długa i szeroka, i otoczyli obóz świętych i miasto umiłowane. I spadł z nieba ogień, i pochłonął ich.

[10] A diabeł, który ich zwodził, został wrzucony do jeziora z ognia i siarki, gdzie znajduje się też zwierzę i fałszywy prorok, i będą dręczeni dniem i nocą na wieki wieków.

atormentados de dia e de noite, pelos séculos dos séculos.

O juízo de Deus

[11] Vi um grande trono branco e aquele que nele se assenta, de cuja presença fugiram a terra e o céu, e não se achou lugar para eles.

[12] Vi também os mortos, os grandes e os pequenos, postos em pé diante do trono. Então, se abriram livros. Ainda outro livro, o Livro da Vida, foi aberto. E os mortos foram julgados, segundo as suas obras, conforme o que se achava escrito nos livros.

[13] Deu o mar os mortos que nele estavam. A morte e o além entregaram os mortos que neles havia. E foram julgados, um por um, segundo as suas obras.

[14] Então, a morte e o inferno foram lançados para dentro do lago de fogo. Esta é a segunda morte, o lago de fogo.

[15] E, se alguém não foi achado inscrito no Livro da Vida, esse foi lançado para dentro do lago de fogo.

Apocalipse 21

O novo céu e a nova terra

[1] Vi novo céu e nova terra, pois o primeiro céu e a primeira terra passaram, e o mar já não existe.

[2] Vi também a cidade santa, a nova Jerusalém, que descia do céu, da parte de Deus, ataviada como noiva adornada para o seu esposo.

Sąd ostateczny

[11] I widziałem wielki, biały tron i tego, który na nim siedzi, przed którego obliczem pierzchła ziemia i niebo, i miejsca dla nich nie było.

[12] I widziałem umarłych, wielkich i małych, stojących przed tronem; i księgi zostały otwarte; również inna księga, księga żywota została otwarta; i osądzeni zostali umarli na podstawie tego, co zgodnie z ich uczynkami było napisane w księgach.

[13] I wydało morze umarłych, którzy w nim się znajdowali, również śmierć i piekło wydały umarłych, którzy w nich się znajdowali, i byli osądzeni, każdy według uczynków swoich.

[14] I śmierć, i piekło zostały wrzucone do jeziora ognistego; owo jezioro ogniste, to druga śmierć.

[15] I jeżeli ktoś nie był zapisany w księdze żywota, został wrzucony do jeziora ognistego.

Objawienie św. Jana 21

Nowe niebo i nowa ziemia

[1] I widziałem nowe niebo i nową ziemię; albowiem pierwsze niebo i pierwsza ziemia przeminęły, i morza już nie ma.

[2] I widziałem miasto święte, nowe Jeruzalem, zstępujące z nieba od Boga, przygotowane jak przyozdobiona oblubienica dla męża swego.

[3] Então, ouvi grande voz vinda do trono, dizendo: Eis o tabernáculo de Deus com os homens. Deus habitará com eles. Eles serão povos de Deus, e Deus mesmo estará com eles.

[3] I usłyszałem donośny głos z tronu mówiący: Oto przybytek Boga między ludźmi! I będzie mieszkał z nimi, a oni będą ludem jego, a sam Bóg będzie z nimi.

[4] E lhes enxugará dos olhos toda lágrima, e a morte já não existirá, já não haverá luto, nem pranto, nem dor, porque as primeiras coisas passaram.

[4] I otrze wszelką łzę z oczu ich, i śmierci już nie będzie; ani smutku, ani krzyku, ani mozołu już nie będzie; albowiem pierwsze rzeczy przeminęły.

[5] E aquele que está assentado no trono disse: Eis que faço novas todas as coisas. E acrescentou: Escreve, porque estas palavras são fiéis e verdadeiras.

[5] I rzekł Ten, który siedział na tronie: Oto wszystko nowym czynię. I mówi: Napisz to, gdyż słowa te są pewne i prawdziwe.

[6] Disse-me ainda: Tudo está feito. Eu sou o Alfa e o Ômega, o Princípio e o Fim. Eu, a quem tem sede, darei de graça da fonte da água da vida.

[6] I rzekł do mnie: Stało się. Jam jest alfa i omega, początek i koniec. Ja pragnącemu dam darmo ze źródła wody żywota.

[7] O vencedor herdará estas coisas, e eu lhe serei Deus, e ele me será filho.

[7] Zwycięzca odziedziczy to wszystko, i będę mu Bogiem, a on będzie mi synem.

[8] Quanto, porém, aos covardes, aos incrédulos, aos abomináveis, aos assassinos, aos impuros, aos feiticeiros, aos idólatras e a todos os mentirosos, a parte que lhes cabe será no lago que arde com fogo e enxofre, a saber, a segunda morte.

[8] Udziałem zaś bojaźliwych i niewierzących, i skalanych, i zabójców, i wszeteczników, i czarowników, i bałwochwalców, i wszystkich kłamców będzie jezioro płonące ogniem i siarką. To jest śmierć druga.

A nova Jerusalém

Nowe Jeruzalem

[9] Então, veio um dos sete anjos que têm as sete taças cheias dos últimos sete flagelos e falou comigo, dizendo: Vem, mostrar-te-ei a noiva, a esposa do Cordeiro;

[9] I przyszedł jeden z siedmiu aniołów, którzy mieli siedem czasz, napełnionych siedmiu ostatecznymi plagami, i tak się do mnie odezwał: Chodź, pokażę ci oblubienicę, małżonkę Baranka.

[10] e me transportou, em espírito, até a uma grande e elevada montanha e me mostrou a santa cidade, Jerusalém, que descia do céu, da parte de Deus,

[10] I zaniósł mnie w duchu na wielką i wysoką górę, i pokazał mi miasto święte Jeruzalem, zstępujące z nieba od Boga,

[11] a qual tem a glória de Deus. O seu fulgor era semelhante a uma pedra preciosíssima, como pedra de jaspe cristalina.

[12] Tinha grande e alta muralha, doze portas, e, junto às portas, doze anjos, e, sobre elas, nomes inscritos, que são os nomes das doze tribos dos filhos de Israel.

[13] Três portas se achavam a leste, três, ao norte, três, ao sul, e três, a oeste.

[14] A muralha da cidade tinha doze fundamentos, e estavam sobre estes os doze nomes dos doze apóstolos do Cordeiro.

[15] Aquele que falava comigo tinha por medida uma vara de ouro para medir a cidade, as suas portas e a sua muralha.

[16] A cidade é quadrangular, de comprimento e largura iguais. E mediu a cidade com a vara até doze mil estádios. O seu comprimento, largura e altura são iguais.

[17] Mediu também a sua muralha, cento e quarenta e quatro côvados, medida de homem, isto é, de anjo.

[18] A estrutura da muralha é de jaspe; também a cidade é de ouro puro, semelhante a vidro límpido.

[19] Os fundamentos da muralha da cidade estão adornados de toda espécie de pedras preciosas. O primeiro fundamento é de jaspe; o segundo, de safira; o terceiro, de calcedônia; o quarto, de esmeralda;

[11] Mające chwałę Bożą; blask jego podobny do blasku drogiego kamienia, jakby jaspisu, lśniącego jak kryształ.

[12] Miało ono potężny i wysoki mur, miało dwanaście bram, a na bramach dwunastu aniołów i wypisane imiona dwunastu plemion synów izraelskich.

[13] Od wschodu trzy bramy i od północy trzy bramy, i od zachodu trzy bramy, i od południa trzy bramy.

[14] A mur miasta miał dwanaście kamieni węgielnych, na nich dwanaście imion dwunastu apostołów Baranka.

[15] A ten, który rozmawiał ze mną, miał złoty kij mierniczy, aby zmierzyć miasto i jego bramy, i jego mur.

[16] A miasto jest czworokątne, i długość jego taka sama, co szerokość. I zmierzył miasto kijem mierniczym na dwanaście tysięcy stadiów; długość jego i szerokość, i wysokość są równe.

[17] Zmierzył też mur jego, który wynosił sto czterdzieści cztery łokcie według miary ludzkiej, którą się posłużył anioł.

[18] A mur jego zbudowany był z jaspisu, samo miasto zaś ze szczerego złota, podobnego do czystego szkła.

[19] Kamienie węgielne muru miasta były ozdobione wszelakimi drogimi kamieniami: kamień pierwszy, to jaspis, drugi szafir, trzeci chalcedon, czwarty szmaragd,

[20] o quinto, de sardônio; o sexto, de sárdio; o sétimo, de crisólito; o oitavo, de berilo; o nono, de topázio; o décimo, de crisópraso; o undécimo, de jacinto; e o duodécimo, de ametista.

[21] As doze portas são doze pérolas, e cada uma dessas portas, de uma só pérola. A praça da cidade é de ouro puro, como vidro transparente.

[22] Nela, não vi santuário, porque o seu santuário é o SENHOR, o Deus Todo-Poderoso, e o Cordeiro.

[23] A cidade não precisa nem do sol, nem da lua, para lhe darem claridade, pois a glória de Deus a iluminou, e o Cordeiro é a sua lâmpada.

[24] As nações andarão mediante a sua luz, e os reis da terra lhe trazem a sua glória.

[25] As suas portas nunca jamais se fecharão de dia, porque, nela, não haverá noite.

[26] E lhe trarão a glória e a honra das nações.

[27] Nela, nunca jamais penetrará coisa alguma contaminada, nem o que pratica abominação e mentira, mas somente os inscritos no Livro da Vida do Cordeiro.

Apocalipse 22

[1] Então, me mostrou o rio da água da vida, brilhante como cristal, que sai do trono de Deus e do Cordeiro.

[2] No meio da sua praça, de uma e outra margem do rio, está a árvore da vida, que produz doze frutos, dando o seu fruto de

[20] Piąty sardoniks, szósty karneol, siódmy chryzolit, ósmy beryl, dziewiąty topaz, dziesiąty chryzopras, jedenasty hiacynt, dwunasty ametyst.

[21] A dwanaście bram, to dwanaście pereł; a każda brama była z jednej perły. Ulica zaś miasta, to szczere złoto, jak przezroczyste szkło.

[22] Lecz świątyni w nim nie widziałem; albowiem Pan, Bóg, Wszechmogący jest jego świątynią, oraz Baranek.

[23] A miasto nie potrzebuje ani słońca ani księżyca, aby mu świeciły; oświetla je bowiem chwała Boża, a lampą jego jest Baranek.

[24] I chodzić będą narody w światłości jego, a królowie ziemi wnosić będą do niego chwałę swoją.

[25] A bramy jego nie będą zamknięte w dzień, bo nocy tam nie będzie;

[26] I wniosą do niego sławę i dostojeństwo narodów.

[27] I nie wejdzie do niego nic nieczystego ani nikt, kto czyni obrzydliwość i kłamie, tylko ci, którzy są zapisani w księdze żywota Baranka.

Objawienie św. Jana 22

[1] I pokazał mi rzekę wody żywota, czystą jak kryształ, wypływającą z tronu Boga i Baranka.

[2] Na środku ulicy jego i na obu brzegach rzeki drzewo żywota, rodzące dwanaście razy, wydające co miesiąc swój owoc, a

mês em mês, e as folhas da árvore são para a cura dos povos.

[3] Nunca mais haverá qualquer maldição. Nela, estará o trono de Deus e do Cordeiro. Os seus servos o servirão,

[4] contemplarão a sua face, e na sua fronte está o nome dele.

[5] Então, já não haverá noite, nem precisam eles de luz de candeia, nem da luz do sol, porque o SENHOR Deus brilhará sobre eles, e reinarão pelos séculos dos séculos.

A certeza do cumprimento da profecia deste livro

[6] Disse-me ainda: Estas palavras são fiéis e verdadeiras. O SENHOR, o Deus dos espíritos dos profetas, enviou seu anjo para mostrar aos seus servos as coisas que em breve devem acontecer.

[7] Eis que venho sem demora. Bem-aventurado aquele que guarda as palavras da profecia deste livro.

As admoestações e as promessas finais

[8] Eu, João, sou quem ouviu e viu estas coisas. E, quando as ouvi e vi, prostrei-me ante os pés do anjo que me mostrou essas coisas, para adorá-lo.

[9] Então, ele me disse: Vê, não faças isso; eu sou conservo teu, dos teus irmãos, os profetas, e dos que guardam as palavras deste livro. Adora a Deus.

[10] Disse-me ainda: Não seles as palavras da profecia deste livro, porque o tempo está próximo.

[11] Continue o injusto fazendo injustiça, continue o imundo ainda sendo imundo; o justo continue na prática da justiça, e o santo continue a santificar-se.

liście drzewa służą do uzdrawiania narodów.

[3] I nie będzie już nic przeklętego. Będzie w nim tron Boga i Baranka, a słudzy jego służyć mu będą

[4] I oglądać będą jego oblicze, a imię jego będzie na ich czołach.

[5] I nocy już nie będzie, i nie będą już potrzebowali światła lampy ani światła słonecznego, gdyż Pan, Bóg, będzie im świecił i panować będą na wieki wieków.

Wieczne panowanie Chrystusa

[6] I rzekł do mnie: Te słowa są pewne i prawdziwe, a Pan, Bóg duchów proroków posłał anioła swego, aby ukazać sługom swoim, co musi się wkrótce stać.

[7] I oto przyjdę wkrótce. Błogosławiony, który strzeże słów proroctwa tej księgi.

[8] A ja, Jan, słyszałem i widziałem to. A gdy to usłyszałem i ujrzałem, upadłem do nóg anioła, który mi to pokazywał, aby mu oddać pokłon.

[9] I rzecze do mnie: Nie czyń tego! Jestem współsługą twoim i braci twoich, proroków, i tych, którzy strzegą słów księgi tej, Bogu oddaj pokłon!

[10] I rzecze do mnie: Nie pieczętuj słów proroctwa tej księgi! Albowiem czas bliski jest.

[11] Kto czyni nieprawość, niech nadal czyni nieprawość, a kto brudny, niech nadal się brudzi, lecz kto sprawiedliwy, niech nadal

czyni sprawiedliwość, a kto święty, niech nadal się uświęca.

[12] E eis que venho sem demora, e comigo está o galardão que tenho para retribuir a cada um segundo as suas obras.

[12] Oto przyjdę wkrótce, a zapłata moja jest ze mną, by oddać każdemu według jego uczynku.

[13] Eu sou o Alfa e o Ômega, o Primeiro e o Último, o Princípio e o Fim.

[13] Ja jestem alfa i omega, pierwszy i ostatni, początek i koniec.

[14] Bem-aventurados aqueles que lavam as suas vestiduras [no sangue do Cordeiro], para que lhes assista o direito à árvore da vida, e entrem na cidade pelas portas.

[14] Błogosławieni, którzy piorą swoje szaty, aby mieli prawo do drzewa żywota i mogli wejść przez bramy do miasta.

[15] Fora ficam os cães, os feiticeiros, os impuros, os assassinos, os idólatras e todo aquele que ama e pratica a mentira.

[15] Na zewnątrz są psy i czarownicy, i wszetecznicy, i zabójcy, i bałwochwalcy, i wszyscy, którzy miłują kłamstwo i czynią je.

[16] Eu, Jesus, enviei o meu anjo para vos testificar estas coisas às igrejas. Eu sou a Raiz e a Geração de Davi, a brilhante Estrela da manhã.

[16] Ja, Jezus, wysłałem anioła mego, by poświadczył wam to w zborach. Jam jest korzeń i ród Dawidowy, gwiazda jasna poranna.

[17] O Espírito e a noiva dizem: Vem! Aquele que ouve, diga: Vem! Aquele que tem sede venha, e quem quiser receba de graça a água da vida.

[17] A Duch i oblubienica mówią: Przyjdź! A ten, kto słyszy, niech powie: Przyjdź! A ten, kto pragnie, niech przychodzi, a kto chce, niech darmo weźmie wodę żywota.

A conclusão do livro

[18] Eu, a todo aquele que ouve as palavras da profecia deste livro, testifico: Se alguém lhes fizer qualquer acréscimo, Deus lhe acrescentará os flagelos escritos neste livro;

[18] Co do mnie, to świadczę każdemu, który słucha słów proroctwa tej księgi: Jeżeli ktoś dołoży coś do nich, dołoży mu Bóg plag opisanych w tej księdze;

[19] e, se alguém tirar qualquer coisa das palavras do livro desta profecia, Deus tirará a sua parte da árvore da vida, da cidade santa e das coisas que se acham escritas neste livro.

[19] A jeżeli ktoś ujmie coś ze słów tej księgi proroctwa, ujmie Bóg z działu jego z drzewa żywota i ze świętego miasta, opisanych w tej księdze.

[20] Aquele que dá testemunho destas coisas diz: Certamente, venho sem demora. Amém! Vem, SENHOR Jesus!

[20] Mówi ten, który świadczy o tym: Tak, przyjdę wkrótce. Amen, przyjdź, Panie Jezu!

A bênção

[21] A graça do SENHOR Jesus seja com todos.

[21] Łaska Pana Jezusa niech będzie z wszystkimi. Amen.

Esclarecimento

Trata-se de iniciativa particular, no sentido de contribuir para a divulgação da Bíblia.

Temos pleno convencimento de que todo esforço em tornar a Palavra de Deus acessível a todos, em quaisquer localidades e falantes das mais diversas línguas, precisa ser um objetivo de todos os que são guiados pelo Espírito Santo. Ele inspirou o profeta Jeremias a dizer "não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR, porque todos me conhecerão, desde o menor até ao maior deles, diz o SENHOR" (Jer. 31:34).

Jesus, também, falou assim: "e será pregado este evangelho do reino por todo o mundo, para testemunho a todas as nações" (Mat. 24:14).

Nos dias atuais, existem instituições trabalhando para que a Bíblia seja traduzida para as diversas línguas. Não é uma tarefa simples. Anos de trabalho, dedicação e entrega, vêm sendo empregados, por muitos, em todo o mundo, para esta tão extraordinária missão.

Meu objetivo é o de colaborar, permitindo que as igrejas de Jesus, espalhadas pelo mundo, e, particularmente, no Brasil, tenham, primeiro, conhecimento dos diversos textos bíblicos disponíveis, e, em seguida, acesso a esses textos.

Por anos venho me dedicando a ter a Bíblia bem próxima a mim, nas mais diversas línguas. Também me dediquei muito por anunciá-la e distribuí-la, especialmente em escolas. Mas um dia entendi que precisava fazer muito mais, disponibilizando os textos que tão dedicadamente me esforcei em obter.

Assim, compartilho com todos, os textos bíblicos que mantenho em formato digital, conforme foram traduzidos pelas diversas instituições que são mencionadas em todas as páginas, não havendo de nossa parte, nehuma intenção comercial ou de divulgação pessoal.

Os textos deste presente trabalho foram fielmente extraídos das páginas eletrônicas das instituições que os produziram, não havendo qualquer acréscimo, seja por nota ou comentários.

É importente esclarecer aos leitores que não somente a Sociedade Bíblica do Brasil – SBB, mas, também, algumas outras editoras produzem Bíblias em português, basicamente a partir da versão portuguêsa de João Ferreira de Almeida, cuja primeira tradução (apenas o Novo Testamento) foi apresentada no ano de 1676, enquanto trabalhava na ilha de Java. Porém, não é apenas a partir dessa versão que as diversas edições foram baseadas. Hoje, tem-se bíblias em português produzidas a partir de várias fontes, além da primeira versão de Almeida.

De tempos em tempos, as editoras fazem revisões e atualizações de seus trabalhos, para manter a bíblia numa linguagem atualizada e acessível aos leitores, convindo dizer que todas as línguas, por serem vivas, sofrem mudanças tanto na forma falada quanto na escrita, com alterações ortográficas, gramaticais, e, até mesmo, do sentido das palavras, que de lugar para lugar, ano para ano, vão se alterando.

A Bíblia já está traduzida para muitas línguas, porém, é preciso que se saiba que muitos países possuem dezenas e até centenas de línguas ou dialetos. Muitas vezes pensamos que em países europeus e do continente americano exista uma língua oficial, falada por todos. Mas isso não é verdade; mesmo nos países onde há apenas uma língua oficial, existem outras, que não são oficiais, mas que são faladas por diversas comunidades regionais.

Um exemplo é o que acontece na Espanha, onde, embora o Espanhol seja a língua oficial do país, há comunidades que utilizam, na comunicação do cotidiano, a língua basca ou a língua catalã. Isso é muito frequente, inclusive no Brasil. Aqui, o Português é a língua oficial, mas diversas comunidades indígenas se utilizam de suas próprias línguas para se comunicarem.

Propus-me executar dois trabalhos distintos. O primeiro visando permitir o acesso à bíblias nas mais divesas línguas, por meio de textos digitais em formato pdf. O objetivo é contribuir para divulgar grande parte das bíblias atualmente existentes. O segundo trabalho é no sentido de disponibilizar bíblias em duas línguas. Com isso pretendendo disponibilizar de forma gratuita a Bíblia em português, conforme o uso corrente do Brasil, e uma língua de outro país, como forma de contribuição aos leitores que querem fazer comparação de textos, bem como, aos que querem conhecer outra língua, aos missionários e o público em geral.

É, importante dizer que as bíblias são traduzidas a partir de fontes diversas. Isso significa que a versão da Bíblia de um país possa ser diferente da que é utilizada em outro, não permitindo uma compatibilização textual exata entre elas. E mesmo entre versões produzidas a partir de uma mesma fonte, haverá diferenças entre as impressas nos anos 1970 e as que são impressas a partir dos anos 2000, por exemplo.

Por essa razão, resolvi utilizar três versões distintas para este trabalho: Almeida Revista e Atualizada (ARA), Nolva Versão Internacinal (NVI) e King James Atualizada (KJA). A intenção é permitir mais de uma possibilidade de aproximação entre as versões utilizadas em nossa língua Portuguesa e as que são utilizadas em outros países. Dessa forma o leitor poderá escolher uma ou outra versão em Português. Por último, esclareço que atualmente, a maioria das editoras/tradutoras adotam as versões NVI ou BKJ para produção de Bíblias, nos diversos países.

Todas as versões estão disponibilizadas pela internet, podendo qualquer pessoa acessá-las. O objetivo é permitir que os textos atualmente existentes estejam facilmente disponíveis aos diversos interessados.

Quanto a mim, reconhecendo e respeitando os direitos das instituições sobre os trabalhos de tradução, recai o encargo de ajudar a divulgar, pedindo aos que amam a Bíblia, que baixem os textos hoje existentes, para que a Palavra do Senhor possa ser preservada para as futuras gerações. Quem sabe se em algum tempo, época ou lugar não haverá situação, que hoje parece distante, mas que poderá ser vivida por outros, semelhante à vivenciada por Paulo e Barnabé, e, registrada em Atos 13:44, “no sábado seguinte, afluiu quase toda a cidade para ouvir a palavra de Deus”.

O futuro não nos pertence, mas nos cabe ser previdentes e zelosos pela guarda da Palavra de Deus, principalmente as Igrejas de Jesus.

Este é o meu desejo. Guarde a Palavra de Deus. Ela mostra o Caminho e permite a todos, que se conheça a vontade de Deus, em todos os lugares e épocas.

Marcel da Glória Pereira
2020, Vitória/ES – Brasil